DTV EBOOK
Sáng Thế
CHÍ TÔN
Thạch Tam

SÁNG THẾ CHÍ TÔN

Tác giả: Thạch Tam

Thể loại: Convert, Tiêp Hiệp, Huyền Ảo

Nguồn: tangthuvien.vn

—★—

DTV-EBOOK.COM

Sáng Thế Chí Tôn

Một cục gạch có thể hiện ra thần phật, nửa câu kinh văn có thể hàng phục thánh hầu, xuyên qua thiên địa bám thân trở thành Hồng Vũ.

Hoàng Triều, Thần Ma, hào cường tranh hùng, giảo chạy bằng khí vân.

Ngẩng đầu vọng tinh hỏi nguyệt, vùng thế giới này ai là Chí Tôn?

Một cái từ Địa cầu xuyên qua mà đến trạch nam, tay cầm cấm vật mở hai mắt ra nháy mắt! Truyền thuyết bắt đầu từ đó…

Chương 1 : Cấm vật

Chương 1: Cấm vật

Mở mắt ra trong nháy mắt đó, Hồng Ngung còn coi chính mình bị cấp cứu tới.

Hắn đầy người đau đớn, trong tay còn đang nắm đồ vật gì, cổ kính giường gỗ, các lan, bàn tròn, ghế ghế tựa, bình hoa, sách cổ, nghiên mực, bút lông, bên ngoài mơ hồ truyền đến tiếng cãi vã, nơi này khẳng định không phải bệnh viện, cũng không phải là mình nhà nhỏ…

Hắn giơ tay lên đến, cái kia một đôi tay có vẻ hơi xa lạ, liền trong nháy mắt rõ ràng, bộ thân thể này không phải là mình.

Mà hắn cũng nhìn rõ ràng chính mình từ tỉnh lại liền vẫn cảm giác được trong tay cầm lấy đồ vật: Một cục gạch.

Hồng Ngung phỏng chừng chính mình bộ thân thể này hẳn là bị đánh cho một trận, nhìn thấy trong tay này cục gạch, hắn bỗng nhiên bốc lên một ý nghĩ: Lẽ nào thế giới này đánh nhau cũng lưu hành viên gạch? Này bản chủ đúng là có mấy phần dũng mãnh khí.

Vừa nghĩ đến bản chủ, hắn lập tức đầu đau như búa bổ, linh hồn xuyên qua mà đến hậu di chứng hiển hiện ra, bản chủ ký ức thật giống điền vịt như thế điên cuồng tràn vào trong đầu của hắn; hơn nữa linh hồn cùng bộ thân thể này độ khớp đại có vấn đề, dẫn đến tứ chi không còn chút sức lực nào, hắn ngửa đầu ngã vào trên giường, trong nháy mắt đầy người mồ hôi lạnh.

Một ít ký ức ở trong đầu dần dần trở nên rõ ràng lên.

"Hồng Vũ?" Hắn theo bản năng nhắc tới một tiếng, sau đó lộ ra một nụ cười khổ: Cái này chẳng lẽ chính là cái gọi là thiên ý? Mà trước đó tán thưởng bản chủ "Dũng mãnh", cũng thành một chuyện cười.

Bản chủ thân phận của Hồng Vũ trên thực tế phi thường tuyệt vời, xuất thân Đại Hạ vương triều cao cấp nhất thế gia một trong Hồng gia.

Vũ Đô thành bên trong có người hiểu chuyện đem Hồng gia cùng Hà gia, Bách Lý gia, Tống gia cũng thành xưng Đại Hạ vương triều "Tứ đại thiên trụ", cứ việc Đại Hạ chính thức không thể thừa nhận thuyết pháp này, thế nhưng ở dân gian nhưng lưu truyền rộng rãi. Hơn nữa mọi người đều biết, này tứ đại thiên trụ mới thật sự là đỉnh cấp thế gia, chỉ đứng sau Hoàng thất.

Cho tới "Huân quý khu" cái khác thế gia, thực lực đều phải kém hơn không ít, không dám cũng không có thể cùng với tranh chấp.

Hồng gia lão tổ tông Hồng Thắng Nhật chính là Đại Hạ vương triều danh tướng số một, quan bái hộ quốc, bốn mươi năm trước xuất thân thường thường Hồng Thắng Nhật còn chỉ là một cái Truy Trọng doanh tiểu giáo, thủ hạ ba trăm Truy Trọng binh, qua lại với Đại Hạ cùng địch nhung trong lúc đó "Thanh hạp hành lang" vì là phía trước đang cùng địch nhung kỵ binh ác chiến Đại Hạ tinh binh chuyển vận lương thảo.

Mà ở cuối cùng Mạc Nhi hà quyết chiến bên trong, Đại Hạ tinh binh trùy thuẫn trận ở địch nhung tinh kỵ mà trùng kích vào, chỉ lát nữa là phải không chống đỡ nổi, Hồng Thắng Nhật nhưng đột nhiên xuất hiện, mang theo ba trăm Truy Trọng binh, một đường giết tiến vào địch nhung trung quân đại doanh, Hồng Thắng Nhật ba chiêu chém giết lúc đó địch nhung trong trận đệ nhất hãn đem cận quỷ khấp, sau đó ba mươi trượng ở ngoài một cái lăng không đao khí chặt đứt địch nhung đại soái soái kỳ.

Địch nhung sĩ khí giảm mạnh, Đại Hạ tinh binh nhân cơ hội phản công, cuối cùng đại thắng, trảm thủ 30 ngàn, tù binh vô số, thu được chiến mã 12,000 thớt. Chính là lúc đó hai mươi năm trong vòng, Đại Hạ vương triều đối với phương bắc địch nhung to lớn nhất thắng lợi!

Sau đó, cái này to lớn nhất thắng lợi ghi chép liền bị tự tay người sáng tạo Hồng Thắng Nhật không ngừng xoạt tân.

Hồng Thắng Nhật bắt nguồn từ Hàn môn, vẫn cứ dựa vào cương như sắt thép cứng rắn quân công, từng bước một đi tới bề tôi đỉnh cao, ngạo thị Đại Hạ!

Năm đó ba trăm Truy Trọng binh, cũng đã đã biến thành bây giờ Đại Hạ đệ nhất hùng binh "Vũ Liệt Tinh doanh" .

Hiện nay Hồng Thắng Nhật, chính là danh xứng với thực Đại Hạ quân đội người số một! Toàn bộ Vũ đô, không ai dám trêu chọc. Coi như là tứ đại thiên trụ cái khác ba nhà gia chủ thấy hắn, cũng muốn nhượng bộ lui binh.

Thế nhưng bản chủ Hồng Vũ ở Hồng gia nhưng là cái không bị tiếp đãi gia hỏa.

Nếu để cho Hồng Ngung cái này kiếp trước nghèo rớt mùng tơi chỉ có thể chính mình khổ cực dốc sức làm người đến tổng kết, bản chủ thật là một không còn gì khác đồ vật.

Có tốt như vậy gia thế nhưng lại không biết quý trọng cùng lợi dụng, không tới lúc mười hai tuổi, cũng đã ăn uống chơi gái đánh cược mọi thứ tinh thông, đến năm nay mười lăm tuổi, bất quá thời gian ba năm, đã làm đổ thân thể. Hắn đặc biệt ngu xuẩn, còn hết lần này tới lần khác cảm thấy trên đời liền mấy chính mình thông minh nhất!

Nếu như ngươi thật sự phôi, thật sự công tử bột, cái kia cũng phải có cái công tử bột dáng vẻ. Cho dù chọc sự tình, đứng ở Vũ đô chủ đạo Thái Vũ trên đường cái, vỗ bộ ngực hống một cổ họng: "Lão Tử chính là như thế hoành!"

Vậy ít nhất cũng là một loại đảm đương.

Nhưng là bản chủ đây? Gây sự thời điểm so với ai khác đều dũng mãnh, một khi đối phương tìm tới cửa, hắn ngay lập tức sẽ túng, cái gì cũng sẽ không làm, chỉ có thể một chiêu: Trốn vào trong nhà.

Những năm gần đây, bởi vì Hồng Vũ, đường đường tứ đại thiên trụ một trong Hồng phủ, không biết bao nhiêu lần bị người đổ ở trên cửa chửi bậy. Nhân gia xác thực sợ hãi Hồng lão gia tử quyền thế, nhưng là đứng ở cửa mạ, tất cả mọi người đều có thể nghe thấy, đuối lý đều là Hồng phủ, lẽ nào mỗi một lần, Hồng Thắng Nhật đều muốn ỷ thế hiếp người?

Đường đường tứ đại thiên trụ, mất mặt ném đến phần này nhi tiến lên!

Lúc mới bắt đầu, Hồng lão gia tử còn sẽ đích thân đứng ra xử lý những chuyện này, sau đó đem Hồng Vũ tàn nhẫn đánh một trận. Sau đó Hồng lão gia tử khí tàn nhẫn, coi như không người cháu này. Sau đó là phụ thân của Hồng Vũ và Hồng Liệt Hồng Thừa Nghiệp đứng ra, đợi được chuyện kia phát sinh, Hồng Thừa Nghiệp hướng đi mẫn cảm, toàn bộ Hồng gia, cũng chỉ còn sót lại đại ca Hồng Liệt còn che chở cái này đệ đệ.

Mà lần này sự tình, nguyên nhân chính là bây giờ Hồng Vũ trên tay này cục gạch.

Vật này lại bỏ ra đương sự mười vạn lượng bạc trắng! Hồng Ngung lắc đầu không ngớt, tiện tay vứt sang một bên.

Viên gạch rơi trên mặt đất, phát sinh "Cong" một tiếng. Hồng Vũ nhưng sửng sốt một chút, thanh âm này có chút không giống bình thường, tuyệt không giống như là một cục gạch rơi trên mặt đất âm thanh.

Nếu như miễn cưỡng muốn hình dung: thanh khác nào không cốc gõ sơn!

Hồng Vũ trong đầu cấp tốc phản ứng lại, thật giống là thâm sơn cổ tháp, đồng thau cổ Phật bên cạnh, lão tăng trong tay trăm năm mõ âm thanh!

Mà sẽ ở đó một thanh âm vang lên quá chớp mắt, gian ngoài trên bàn sách một quyển mở ra (Mật Nghiên Kinh) bên trong, bỗng nhiên tung bay lên một mảnh màu vàng kim nhàn nhạt quang sa, những kia tỏ khắp quang sa tựa hồ tuần một loại nào đó quỹ tích tụ lại cùng nhau, muốn hình thành một cái văn tự!

Thế nhưng có vẻ không đủ lực, còn chưa thành công liền từ từ tiêu tan, một lần nữa chìm trở về kinh quyển bên trong, bình thản vô hình.

Hồng Vũ sững sờ, còn coi chính mình hoa mắt, dùng sức dụi dụi con mắt, lại đi xem cái kia quyển (Mật Nghiên Kinh),

tất cả như thường. Hắn ngờ vực nhặt lên cái kia cục gạch, lại ném một lần.

"Cong!"

(Mật Nghiên Kinh) trung lần thứ hai theo thanh âm kia bay lượn ra một mảnh màu vàng quang sa, phảng phất có sinh mệnh giống như vậy, ở trang sách bầu trời xoay quanh tăng lên trên, thần bí mà mỹ lệ!

Hồng Ngung giật nảy cả mình, hắn cúi đầu nhìn cái kia cục gạch, lẽ nào bản chủ thật sự mèo mù gặp cá rán, chiếm được một cái dị bảo mà không tự biết?

Nói tới này cục gạch, kỳ thực cũng là "Đại có lai lịch", bởi vì khối này gạch, xuất từ Vân Không Tự.

Hai mươi năm trước Vân Không Tự có thể nói cực thịnh một thời, lúc đó Phật môn, Đạo môn, Nho Môn cùng tồn tại, thực lực nhưng lấy Vân Không Tự đại biểu Phật môn là tối cường.

Thanh Nguyên đại lục mẫu hà thai nghén chúng sinh, ngoại trừ Nhân tộc ở ngoài, càng có hay không hơn mấy Man Hoang khu vực ẩn giấu cường hãn hoang thú, nguy cơ trùng trùng! Đại Hạ dũng sĩ tu võ kỹ, luyện vũ khí, một khi trong cơ thể ngưng tụ ra "Vũ khí", liền có thể xếp vào võ giả cửu phẩm, có thể nói một bước lên trời!

Nhất phẩm Hợp Chân vì là đến mạnh, không thể vượt qua!

Cửu phẩm Dũng Tuyền vì là sơ bắt đầu, nhân gian hào cường!

Này trung gian, còn có bát phẩm Thân Cương, thất phẩm Hồn Tinh, lục phẩm Chân Tôi, ngũ phẩm Nguyên Định, tứ phẩm Thông Pháp, tam phẩm Hiển Thánh cùng nhị phẩm Khai Thần.

Mà lúc đó Vân Không Tự, nắm giữ ngũ phẩm Nguyên Định cảnh giới võ tăng 500 người, tứ phẩm Thông Pháp 100 người, tam phẩm Hiển Thánh ba mươi người, nhị phẩm Khai Thần tám người. Thậm chí ngay cả trong truyền thuyết gần như thần linh nhất phẩm Hợp Chân đều có ba người!

Lúc đó Đại Hạ truyền lưu một câu trả lời hợp lý: Đại Hạ võ giả, bán ra Vân Không!

Thuyết pháp này cũng không khuếch đại, toàn bộ Đại Hạ hết thảy võ giả bên trong, có đem gần một nửa, hoặc là trực tiếp xuất từ Vân Không Tự, hoặc là tu hành võ kỹ, công pháp, cùng Vân Không Tự đại có quan hệ.

Năm đó Đại Hạ Võ Sinh Bảng, Võ Hầu Bảng, Võ Hoàng Bảng, tam đại bảng bên trong, mỗi một bảng đều có đem gần một nửa, chính là Vân Không Tự võ tăng.

So với mà nói, năm đó đại biểu Đạo môn Ngọc Thanh Quan cùng đại biểu Nho Môn Lễ Lăng thư viện, ở về mặt thực lực cùng Vân Không Tự cách biệt rất xa.

Mà lúc đó cao cấp nhất "Thiên hạ mười đại công pháp", Vân Không Tự liền ba loại!

Chỉ là không ai từng nghĩ tới, như vậy cực thịnh một thời Phật môn, nhưng ở hai mươi năm trước tan thành mây khói.

Đối ngoại lời giải thích là Đại Hạ Vũ tông hoàng đế một lòng tin theo đạo giáo, tôn Ngọc Thanh Quan quan chủ, Đạo môn lãnh tụ trọc một đạo trường vì nước sư, vì vậy tôn đạo diệt phật.

Cả nước lực lượng cường đại cỡ nào? Diệt phật một trận chiến trong một đêm để Vân Không Tự tan thành mây khói, thiên hạ chùa chiền cũng thuận theo cấp tốc bị phá huỷ.

Liền ngay cả cái kia phong phú kinh Phật cũng đều bị thiêu huỷ, chỉ cho phép ba bộ truyền thế.

(Pháp Thuyết Kinh), (Mật Nghiên Kinh) cùng (A Bố La Da Kinh).

Vân Không Tự huy hoàng mấy trăm năm, trong chùa của cải tích lũy cực kỳ khổng lồ, toàn bộ sung nhập bên trong hoàng cung khố. Có người nói trong đó trân bảo vô số, đều trở thành hoàng gia tư tàng. Không chỉ có như vậy, hết thảy từ Vân Không Tự lưu truyền tới đồ vật, đều trở thành cấm vật, chỉ có hoàng gia có thể, con dân đại thần bất luận cái gì thân phận, dám to gan tư tàng cấm vật, chính là tội chết!

Cái này nghiêm khắc lệnh cấm ở năm đó vô cùng đáng sợ, thậm chí có đương triều nhất phẩm quan to, bởi vì gia trung phu nhân vững tin Phật giáo, vẻn vẹn đúng rồi một bộ Vân Không Tự bị công phá thời gian lưu truyền tới kinh Phật, bị người báo cáo, kết quả khám nhà diệt tộc, cả nhà chém giết tịch thu gia sản!

Bất quá hiện tại đã là hai mươi năm sau, Vân Không Tự đã trở thành phù vân chuyện cũ, huy hoàng nhất thời địa chỉ cũ cũng chỉ còn dư lại ngói vỡ tường đổ.

Cái này lệnh cấm không nói thùng rỗng kêu to, cũng không có mấy người coi nó là thành một hồi sự tình. Vũ đô bên trong, các nhà giàu có lặng yên hưng khởi một cái thuỷ triều: Cấm vật!

Này tựa hồ là các nhà giàu có tuyên kỳ thực lực mình thủ đoạn: Có can đảm cấm vật, hơn nữa có thể thu được cấm vật.

Ở Hồng Ngung linh hồn chiếm trước bộ thân thể này trước đó, bản chủ Hồng Vũ chính đang việc làm, liền thu Vân Không Tự cấm vật —— mà hắn cái này cấm vật, khiến người ta dở khóc dở cười chính là này một cục gạch!

Dựa vào bán gia nói này nhưng năm đó Vân Không Tự chính điện Đại Hùng bảo điện bên trong, cái kia một vị cao tới chín trượng, vàng ròng đúc ra, khảm nạm vô số bảo thạch tượng Phật dưới chân lót một khối gạch!

Bởi vì nhà giàu vây đỡ, hơn nữa đã qua hai mươi năm, năm đó từ Vân Không Tự lưu truyền tới đồ vật đã càng ngày càng ít, hơn nữa có tiền cũng không thể mua được. Hồng Vũ bị người kích tướng, liền xin thề phải lấy được một cái cấm vật.

Hắn còn dương dương tự đắc: Đường đường tứ đại thiên trụ một trong hồng trong phủ, lại không có một kiện cấm vật! Này tại sao có thể? Các loại (chờ) Lão Tử cho tới một cái cấm vật, từ nhỏ muội đến gia gia, nhất định đều đối với năng lực của chính mình nhìn với cặp mắt khác xưa!

Hắn là đem cái này rơi đầu sự tình, cho rằng là "Công lao" đến làm! Bởi vậy có thể thấy được, bản chủ là ngu xuẩn cỡ nào!

Liền bản chủ nhiều mặt hỏi thăm, rốt cục liên lạc với một nhóm người, đồng ý bán ra một cái cấm vật. Chỉ là trước đó cũng không có nói là cái gì, dù sao đây là bí ẩn giao dịch.

Mà bản chủ cũng không để ý đến cùng là cái gì, là cấm vật, có mặt mũi là được.

Đối phương chào giá cực cao, hắn trong tay vừa không có nhiều tiền như vậy, liền ****, chiếm lấy Vũ đô đông thành một cái thương hộ gia tài, lúc này mới đủ ngân lượng.

Chỉ là giao dịch thời điểm, nhìn thấy cái kia một cục gạch, bản chủ mới triệt để há hốc mồm. Mặc cho đối phương nói thiên hoa loạn trụy, bản chủ cũng biết bị lừa rồi. Vân Không Tự xác thực đã trở thành một vùng phế tích, nhưng là tìm tới thứ khác hay là không dễ dàng, tìm tới một khối quay đầu vậy thì thật là quá đơn giản, bởi vì liền còn lại gạch rồi!

Liền bản chủ chết sống không đáp ứng, còn muốn truy cứu đối phương trách nhiệm. Những kia bán cấm vật người có thể đều là kẻ liều mạng, quản ngươi là thân phận gì, loạn chiến lên đoạt ngân phiếu liền đi.

Bản chủ không bị trong nhà tiếp đãi, bên người chỉ theo hai tên cửu phẩm Dũng Tuyền võ giả, còn đối với phương có chuẩn bị mà đến, thực lực càng mạnh, hơn hai tên hộ vệ lực chiến mà chết, bản chủ trực tiếp bị đánh chết, vẫn bị người qua đường phát hiện, cuối cùng trằn trọc mấy lần, mới đưa trở về Hồng phủ.

Khả năng là bởi vì trước khi chết cái kia một luồng chấp niệm, bản chủ gắt gao nắm cái kia một cục gạch, cũng đồng thời bị nhấc trở về Hồng phủ.

Ma xui quỷ khiến dưới, Hồng Vũ trở thành Hồng Ngung, thân thể vẫn là bộ thân thể này, linh hồn cũng đã thay đổi một cái.

Này (Mật Nghiên Kinh) chính là lúc trước Vũ tông diệt phật sau khi, chỉ cho phép ở thời gian truyền lưu 3 quyển kinh thư một trong, Phật môn cơ bản nhất kinh quyển, bản chủ lúc trước là thật đem mua cấm vật cho rằng là một hạng ở trong nhà "Hàm ngư vươn mình" sự nghiệp tới làm, vì thế còn

chuyên môn nghiên cứu một thoáng Vân Không Tự tình huống, đồng thời mua được một quyển (Mật Nghiên Kinh), thế nhưng lấy hắn tri thức trình độ, chỉ nhìn tờ thứ nhất liền không có nhận thức, tiện tay bỏ vào án thư trên.

Kinh thư bất quá là Vũ đô nhà ta nhà in bản khắc in ấn kết quả, phát hành lượng chí ít năm ngàn sách, loại này hàng bình thường sắc, có thể gợi ra dị tượng, hiển nhiên là bởi vì cái kia cục gạch.

Hồng Vũ tuy rằng rất không tình nguyện, thế nhưng cũng không thể không tiếp thu chính mình xuyên qua trở thành một tên rác rưởi con ông cháu cha, phá sản xuẩn công tử bột sự thực, dù như thế nào, chính mình cuối cùng cũng coi như là còn sống, như vậy liền muốn ở trên thế giới này sống yên phận, hắn không muốn cả đời không bị người tiếp đãi, cũng biết thế giới này như trước hỗn loạn, vì vậy võ giả làm đầu, nếu như có thể kế thừa phật môn tuyệt học, mặc dù là không chịu nổi quang, chí ít cũng có một chút bảo vệ mình tiền vốn!

Hắn đem viên gạch rất là thận trọng đặt ở án thư trên, sau đó lại đem (Mật Nghiên Kinh) một lần nữa mở ra, hắn hít sâu một hơi, chuẩn bị bắt đầu thí nghiệm, lúc này trong lòng bỗng nhiên có một loại minh ngộ: Hay là chính mình ở thế giới này tiền đồ làm sao, liền muốn xem lần này thí nghiệm kết quả

Hắn cầm lấy cái kia cục gạch, ở án thư một bên gõ một cái.

"Cong!"

Lại là loại kia âm thanh —— tuy rằng không lớn, nhưng làm cho người ta một loại khí thế bàng bạc cảm giác, Hồng Vũ trong lòng không nhịn được hiện ra một cái hình ảnh, một thanh to lớn Kim Cương xử, từ trên trời giáng xuống, tầng tầng đập vào một ngọn núi lớn trên.

(Mật Nghiên Kinh) trên, lần thứ hai bốc lên một mảnh màu vàng kim nhàn nhạt quang sa, chỉ hạn định ở cuốn sách phía trên tiểu trong không gian nhỏ, cái kia một mảnh quang sa nỗ lực tụ tập, nhưng có vẻ hơi hết sạch sức lực.

Hồng Vũ phúc chí tâm linh, trong tay viên gạch liên tục ở án thư biên giới đập.

“Cong cong cong…”

Âm thanh trống trải mà xa xưa, phảng phất từ thời gian sông dài cổ lão ngọn nguồn truyền đến.

Mỗi một lần tiếng vang, đều sẽ từ (Mật Nghiên Kinh) bên trong thả ra ngoài một mảnh màu vàng nhạt quang sa, quang sa càng tụ càng nhiều, sức mạnh càng lúc càng lớn, dần dần mà ở cuốn sách bầu trời, hình thành một viên màu vàng ký tự!

Ngu xuẩn bản chủ không quen biết, Hồng Vũ tự nhiên cũng không quen biết. Thế nhưng hắn cũng không hề dừng lại, mà là tiếp tục đánh, mỗi một lần đánh, đều sẽ có tân quang sa từ (Mật Nghiên Kinh) bên trong thả ra ngoài, mà cái kia nhàn nhạt Kim Quang đã không chỉ có hạn chế với sách vở phía trên, bắt đầu hướng ra phía ngoài mở rộng, đem hắn cả phòng bao phủ lên, một luồng hùng vĩ, khoan Hồng, trác xa, nhân ái khí tức tản mát ra, làm người hai đời Hồng Vũ tắm rửa ở loại này ánh sáng cùng trong hơi thở, cảm động suýt chút nữa rơi lệ!

Trong tay hắn như trước đang không ngừng đánh, quang sa không ngừng phóng thích, vô số quang sa ngưng tụ thành rất nhiều phù văn màu vàng, sau đó những này phù văn màu vàng bắt đầu chồng chất, đạt đến trình độ nhất định sau khi, bỗng nhiên nổ tung, tản mạn Kim Quang sau đó diễn hóa ra một vị tiểu sa di hình tượng.

Cái kia tiểu sa di cúi đầu phục tùng, hai tay tạo thành chữ thập, tựa hồ từ tuyên cổ tới nay, liền vẫn ngồi ở chỗ đó không nhúc nhích, mặc cho Nhật Nguyệt Sao trời mở đầu nhiều lần, mặc cho vũ trụ Ngân hà mênh mông giữa trời.

Hắn đỉnh đầu trên giới ba, tản ra ngưng tụ Kim Quang, soi sáng Hồng Vũ trong lòng hoàn toàn yên tĩnh. Từ những Kim Quang đó bên trong, tự Hồ Năng đủ nhìn thấy sinh, lão, bệnh, tử, oán tăng biết, ái biệt ly, cầu không , năm thủ bao hàm… Nhìn thấy nhật nguyệt trọng quang, nhìn thấy ngôi sao huyễn diệt.

Hồng Vũ đã đình chỉ đánh, tắm rửa ở phật quang bên trong, trong lòng bay lên một tia cảm ngộ. Loại này cảm ngộ chỉ vừa

ý sẽ không thể nói bằng lời, mà theo thời gian trôi đi, đối với hắn mà nói, chỗ tốt sẽ càng ngày càng nhiều.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Hồng Vũ bình tĩnh cảm ngộ tâm hồ bên trong, thật giống quăng vào một hòn đá, một mảnh nhàn nhạt gợn sóng nổi lên, mà cái kia tiểu sa di Kim Quang Pháp tướng, bỗng nhiên cấp tốc thu nhỏ lại, vèo một tiếng tiến vào Hồng Vũ bên trong thân thể, hóa thành một điểm Kim Quang, ẩn núp ở một vị trí nào đó trên an nhưng bất động.

Từ loại kia huyền diệu cảnh giới bên trong lui ra ngoài, Hồng Vũ cảm giác cả người đều có chút bất đồng, trước đó nguyên bản thân thể trọng thương, đã có thể ung dung như thường hoạt động.

Mà hắn càng là cảm giác thần thanh mắt sáng, ý nghĩ cùng tư duy đều thông rộng rãi rất nhiều.

Hơi suy nghĩ, trong đầu một cách tự nhiên hiện ra (Mật Nghiên Kinh) cả bản kinh văn, vừa xem hiểu ngay!

Sau này cũng sẽ không bao giờ quên.

Chỉ là lúc này, hắn nhưng không nhịn được bất đắc dĩ cười khổ: Bản chủ thực sự quá phế vật, không tu võ kỹ, không tập văn sự. Hắn phỏng chừng này sa di Pháp tướng hẳn là ẩn núp ở chính mình một cái nào đó trong huyệt đạo, nhưng là từ bản chủ trong ký ức, nhưng không tìm được cái này huyệt đạo tên gọi!

Hắn lại dùng tay đi gõ cái kia cục gạch, âm thanh như trước, thế nhưng (Mật Nghiên Kinh) đã không còn phản ứng, nói vậy này bộ kinh thư, cũng chỉ có thể ngưng luyện ra một vị sa di Pháp tướng.

Hồng Vũ ngồi ngay ngắn chốc lát, bỗng nhiên lại nghĩ tới điều gì. Đứng dậy đến ở trong nhà quay một vòng, từ gian ngoài phía sau cửa tìm tới một chiếc gương.

Quay về tấm gương một chiếu, nhưng bất ngờ phát hiện, bản chủ dung mạo, lại cùng mình giống nhau đến bảy tám phần! Chỉ là hắn một đời trước vì kế sinh nhai khổ cực bôn ba

dốc sức làm, có vẻ muốn làm luyện khỏe mạnh rất nhiều. Mà bản chủ sắc mặt tái nhợt, một bộ bệnh trạng.

Hồng Ngung, Hồng Vũ, hơn nữa này dung mạo…

Hắn thả xuống tấm gương, trong lòng thở dài, không thẳng kỷ có nguyện ý hay không, từ nay về sau, hắn chính là Hồng Vũ.

…

Ngoài cửa vang lên một cái chất phác nam âm, mang theo bất mãn nói: "Người đâu? Nhị đệ bị thương, thậm chí ngay cả chăm sóc người đều không có, làm sao có thể như vậy…"

Theo này một tiếng la lên, bên ngoài mới vội loạn cả lên, vài tên hầu gái người hầu đáp ứng, luống cuống tay chân dọn dẹp đồ vật.

Người kia nhẹ nhàng đẩy một cái môn đi vào, một tấm mặt chữ quốc, vóc người đôn hậu, khí chất giản dị. Nhìn thấy Hồng Ngung đã ngồi dậy đến, hắn rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, vui vẻ nói: "Lão nhị ngươi tỉnh!"

Hồng Vũ đã tiếp thu bản chủ ký ức, chỉ là còn có chút không thích ứng thân phận này, miễn cưỡng nở nụ cười: "Đại ca."

Nếu như nói cái này gia trung còn có ai chân tâm đem bản chủ khi (làm) thành thân nhân, cũng chỉ có trước mắt cái này một mẫu đồng bào thân ca ca.

Hồng Liệt nhìn thấy sắc mặt hắn có chút quái lạ, còn tưởng rằng hắn đang lo lắng chuyện ngày hôm nay, tuy rằng trong lòng rất là cay đắng, vẫn như cũ an ủi: "Lão nhị, ngươi yên tâm đi, chuyện kia… Ta đã giúp ngươi xử lý tốt, gia gia bọn họ không gặp qua hỏi, ngươi không cần lo lắng bị trách phạt, an tâm điều dưỡng là được rồi."

Hắn nói chuyện, bên ngoài bọn người hầu nhưng vẫn là phiền phiền nhiễu nhiễu không chịu đi vào hầu hạ, nhất thời bất mãn nói: "Những này gia hỏa, liền biết thâu gian dùng mánh lới."

Ngược lại không là những này bọn hạ nhân gian xảo, thực sự là bởi vì bản chủ trước đây đối xử hạ nhân quá mức hà trách, hơi không như ý liền trắng trợn đánh chửi, bên cạnh hắn hạ nhân, trước sau gộp lại đã bị trượng giết bốn cái rồi!

Hồng Vũ cười khổ một tiếng: Này sao có thể quái nhân gia?

Đại ca Hồng Liệt tính cách trung hậu bổn phận, mặc kệ cái này Nhị đệ gây họa gì, luôn cảm thấy đều là người trong nhà, dù như thế nào cũng muốn hộ đến đệ đệ chu toàn. Hắn liền lôi kéo Hồng Vũ nói liên miên cằn nhằn nói cái liên tục, Hồng Vũ lo lắng lộ ra chân tướng gì, ứng phó lên vô cùng khổ cực, chỉ chốc lát sau vừa khôi phục một ít thân thể đã hiện ra vẻ mỏi mệt.

Hồng Liệt mau mau cáo từ, để hắn an tâm nghỉ ngơi: "Chuyện bên ngoài, tất cả có ta, yên tâm đi."

Hồng Vũ đứng dậy đưa tiễn, lại bị đại ca theo : đè trở lại, lần thứ hai không yên lòng căn dặn hắn rất tĩnh dưỡng.

Hồng Vũ nhớ tới đến mình tỉnh lại thời điểm, mơ hồ nghe thấy bên ngoài có chút tiếng cãi vã, nói vậy là khổ chủ tìm tới cửa đi.

Hắn thở dài một hơi, hồi ức một thoáng bị hắn cướp giật gia tài đông thành cái kia gia thương hộ, sau lưng thật giống là một cái nào đó tiểu thế gia, chỉ sợ chính là bọn họ tìm tới cửa.

Toàn bộ Vũ đô, hoàng thành ở vào trung ương nhất thoáng dựa vào bắc một ít, chính là toàn bộ Vũ đô bên trong vị trí tôn quý nhất.

Mà có thể được gọi là nhà giàu chỉ có ba mươi sáu gia, những này nhà giàu thế gia, toàn bộ ở tại Vũ đô tây bắc "Huân quý khu" . Mà khu vực này, từ Đại Hạ vương triều khai quốc cũng đã xác định, tuyệt đối không cách nào mở rộng, nói cách khác. Từ nay về sau, toàn bộ Vũ đô bên trong, cũng chỉ có ba mươi sáu gia nhà giàu.

Muốn đi vào Vũ đô, muốn trở thành nhà giàu, vậy cũng chỉ có nghĩ biện pháp đem thay thế được một nhà trong đó. Bằng không, cho dù ngươi đem Vũ đô cái khác đất toàn mua lại,

kiêu ngạo Vũ đô người cũng sẽ không thừa nhận ngươi nhà giàu địa vị.

Này ba mươi sáu gia, đỉnh cấp đương nhiên là tứ đại thiên trụ, phía dưới còn có sáu Đại Bảo đống, thập đại kim lương, cùng mười sáu kim chuyên cơ.

Đông thành cái kia thương hộ người sau lưng thật giống chính là mười sáu kim chuyên cơ trung một nhà, cứ việc Hồng gia đã là hoàng hôn Tây Sơn cảnh tượng, thế nhưng đối phó mười sáu kim chuyên cơ vẫn là rất dễ dàng. Bởi vậy Hồng Ngung cũng không lo lắng đại ca không có năng lực xử lý.

Hồng Liệt đi rồi, bên ngoài những hạ nhân kia môn lập tức không còn động tĩnh, chớ nói chi là đi vào hầu hạ.

Hồng Vũ hiện tại cũng không muốn với bọn hắn quá tiếp xúc nhiều, hắn cũng có chút uể oải, nhìn bên ngoài sắc trời đã tối, trên bàn sách còn bày một ít điểm tâm, hắn lung tung ăn một chút, trong bụng cảm giác tốt hơn rất nhiều, liền đem viên gạch nhét vào phía dưới gối đầu, cùng y mà ngọa, không chốc lát ngủ say.

Trong huyệt đạo cái kia sa di Pháp tướng như trước ngồi khoanh chân, hai tay tạo thành chữ thập, chỉ là tựa hồ trong miệng niệm tụng cái gì, theo nó đôi môi khẽ nhúc nhích, từng luồng từng luồng đơn bạc hầu như không nhìn thấy quang sa, từ trong huyệt đạo chậm rãi phóng thích mà ra, hóa thành một đạo dòng nước nhỏ róc rách, chảy qua Hồng Vũ kinh mạch, ở Hồng Vũ bất tri bất giác, tiến hành thần bí cải tạo…

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Bắc Hoang chân kinh

Chương 2: Bắc Hoang chân kinh

Ngày thứ hai sáng sớm.

“Gia gia.” Hồng Liệt khom người vấn an, tọa ở gia tộc trong phòng yến hội ương Hồng Thắng Nhật hơi khoát tay chặn lại: “Dưới trướng ăn điểm tâm.”

“Vâng.” Hồng Liệt mới vừa ngồi xuống, một cái mười ba mười bốn tuổi nữ hài, buộc tóc đuôi ngựa biện, một thân anh tư hiên ngang nam nhi hoá trang đi tới.

“Gia gia.”

“Lan nhi tới, đồng thời ăn đi.” Hồng Thắng Nhật nhìn thấy tôn nữ khuôn mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Hồng Di Lan lại hướng về huynh trưởng vấn an, sau đó ngồi ở Hồng Liệt hạ thủ.

Bọn hạ nhân đưa lên thanh đạm ngon miệng bữa sáng, một nhà ba người cúi đầu ăn, cũng không nói lời nào.

Hồng Thắng Nhật nhìn to lớn phòng yến hội, chỉ có tổ tôn ba người ở dùng cơm, trong lòng không khỏi có chút thê lương. Vũ đô tứ đại thiên trụ, cái nào một nhà không phải con cháu cả sảnh đường nhân số thịnh vượng? Chỉ có hắn Hồng Thắng Nhật lão nhân âm thầm lắc đầu.

Nói đến hắn cũng có ba cái tử nữ, chỉ là con lớn nhất Hồng Thừa Nghiệp bây giờ vị trí, khiến người ta thổn thức, không nói cũng được.

Con thứ hai Hồng Thừa Lược vợ chồng bảy năm trước vì nước hy sinh.

Con gái nhỏ Hồng Thừa Dao năm năm trước ở cùng phương bắc Địch Nhung đại chiến bên trong tung tích không rõ.

Tự con gái nhỏ mất tích, lão thê liền bắt đầu bế tử quan, đến hiện tại cũng chưa hề đi ra.

Hồng Thắng Nhật biết lão thê dụng tâm lương khổ, thế nhưng là trong lòng cay đắng: Bà lão này tử, coi như là thật làm cho ngươi thăng cấp trở thành một phẩm Hợp Chân có thể làm sao? Hồng gia đã như vậy

Hồng Liệt uống trong bát cháo hoa, bỗng nhiên cảm giác được cái gì, vừa ngẩng đầu, gia gia chính nhìn mình, thế nhưng ánh mắt rất nhanh dời đi.

Nhưng là đón lấy mấy lần, gia gia đều vô tình hay cố ý nhìn hắn. Hồng Liệt trong lòng rõ ràng, chủ động nói rằng: "Gia gia, Nhị đệ hôm qua thương thế nhìn qua trầm trọng, bất quá cũng không lo ngại, tối hôm qua trên ta đến xem hắn thời điểm, đã tốt đẹp."

Hồng Thắng Nhật rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, trong miệng nhưng oán hận nói: "Cái này vô dụng súc sinh, tử ở bên ngoài mới tốt, miễn cho cho chúng ta Hồng gia mất mặt xấu hổ!" Nói, mạnh mẽ bới mấy cái cơm.

Một bên tiểu muội Hồng Di Lan lại nói đến Nhị ca thời điểm, cũng là bỉu môi một cái, biểu hiện có chút hèn mọn.

Hồng Liệt suy nghĩ một chút, vẫn là nói rằng: "Gia gia, ta cảm giác lần này Nhị đệ bị thương sau khi, như trước kia có chút không giống, nói không chắc thực sự là hoàn toàn tỉnh ngộ đây."

"Hừ!" Hồng Thắng Nhật tầng tầng hừ một tiếng: "Ngươi thiếu giúp cái kia tiểu súc sinh nói tốt! Hoàn toàn tỉnh ngộ? Hắn những năm này làm bao nhiêu chuyện xấu chuyện ngu xuẩn? Có thể hoàn toàn tỉnh ngộ, mặt trời mọc từ hướng tây rồi!"

Hồng Di Lan cũng là một mặt không tin, chỉ là không cùng đại ca tranh luận thôi.

Đang lúc này chỉ thấy Nhị quản gia hồng an lo lắng bước nhanh đi vào: "Lão gia, thiếu gia, tiểu thư, các ngài mau đi xem một chút đi, nhị thiếu gia hắn lại đã phát điên "

Hồng Thắng Nhật không có gì bất ngờ xảy ra, chỉ là mạnh mẽ trừng Hồng Liệt một chút. Hồng Liệt trên mặt rát, hắn mới vừa nói Nhị đệ tựa hồ thống cải trước không phải, kết quả Hồng Vũ lại nháo sự.

"Tên súc sinh kia lại làm ra chuyện tốt đẹp gì?" Hồng Thắng Nhật bất động như núi, Hồng Vũ xông tới quá thánh giá, đùa giỡn qua Đạo môn Thánh cô, còn đã từng nỗ lực cướp giật tướng sĩ quân công, các loại làm đủ trò xấu, mặc kệ hắn làm xảy ra chuyện gì đến, Hồng Thắng Nhật đều là không một chút nào kinh ngạc.

Hồng an bất đắc dĩ nói: "Nhị thiếu gia xông vào binh thư phủ khố! Lão gia ngài đã phân phó, binh thư phủ khố không có mệnh lệnh của ngài, bất luận người nào không được đi vào!"

Binh thư phủ khố chính là Hồng phủ Tàng Thư Các, chỉ bất quá bên trong tất cả đều là quý giá cực kỳ võ học điển tịch! Đại Hạ vương triều võ giả cửu phẩm, võ học điển tịch cũng tương tự chia làm cửu phẩm, muốn tu luyện tới cảnh giới càng cao hơn, đứng mũi chịu sào chính là phải có đối ứng với nhau đẳng cấp võ học điển tịch.

Cửu phẩm vũ điển làm sao cũng không thể tu luyện tới bát phẩm.

Mà Hồng lão gia tử nam chinh bắc chiến mấy chục năm, đoạt lại võ học điển tịch nhiều vô số kể, thu vào binh thư phủ khố, chí ít cũng là lục phẩm trở lên. Tùy tiện một quyển thả ra ngoài, đều sẽ ở Đại Hạ cảnh nội gây nên một trận một trường máu me cướp giật.

Năm đó thành lập binh thư phủ khố, đối với Hồng gia mà nói, chính là một hạng một trăm đời thành tựu, muốn trạch bị hậu thế, chỉ là chẳng ai nghĩ tới, mới ba đời, Hồng gia cũng sắp muốn tuyệt hậu.

Này binh thư phủ khố, vốn là cho đời sau chuẩn bị, bởi vậy nguyên bản từ con lớn nhất Hồng Thừa Nghiệp, đến tiểu tôn nữ Hồng Di Lan đều có tư cách tiến vào trong đó nghiên cứu võ học điển tịch. Nhưng là bốn năm trước phá gia chi tử Hồng

Vũ bởi vì trong tay khẩn, không tiêu dùng, lẻn vào binh thư phủ trong kho, trộm lấy một bộ quý giá cực kỳ tam phẩm võ học điển tịch (Huyền Nguyên Ma Hỏa Phá)!

Sau đó đường đường tam phẩm võ học điển tịch, nếu như đang đấu giá sẽ trên, chí ít có thể vỗ tới ba triệu lượng bạch ngân bảo vật quý giá, bị hồng nhị thiếu mười vạn lượng bạc bán.

Sau đó tuy rằng Hồng lão gia tử giận dữ, lén lút mua lại này bộ (Huyền Nguyên Ma Hỏa Phá) người sợ hãi Hồng gia quyền thế, chủ động trả này bộ điển tịch, nhưng là dù sao bộ công pháp kia đã lưu truyền đi, người kia nhất định trong bóng tối sao chép một phần.

Chuyện này trêu đến Hồng Thắng Nhật giận dữ, tự mình động thủ đem hồng nhị thiếu đánh gần chết, sau đó tuyên bố, từ nay về sau, không có mệnh lệnh của hắn, bất luận người nào không được đi vào binh thư phủ khố.

Nhưng trên thực tế, Hồng Liệt cùng Hồng Di Lan ngay lập tức sẽ chiếm được gia gia trao quyền, chỉ có đem Hồng Vũ cho bài trừ ở bên ngoài.

Hiện nay, Hồng Vũ lại xông vào binh thư phủ khố, Hồng Thắng Nhật sắc mặt xoạt lập tức liền âm trầm lại: “Tên tiểu súc sinh này lại muốn làm gì? Phải hay không lại không có tiền bỏ ra? Hắn không phải trường bản lĩnh nghĩ đến chiếm đoạt thương hộ tài sản sao, tại sao lại trở về đánh gia trung điển tịch chủ ý rồi!”

Hồng Liệt âm thầm thở dài, gia gia đối với tất cả rõ như lòng bàn tay, Nhị đệ cái kia một ít chuyện, căn bản không che giấu nổi lão nhân gia người.

Hồng Thắng Nhật ực một cái cạn chúc, lau một thoáng miệng, nhanh chân đi ra ngoài: “Xem ta không đánh tử tên nghiệp chướng này!”

Hồng Vũ đã vọt vào binh thư phủ khố, nơi này nguyên bản có Hồng lão gia tử điều đến ba trăm Vũ Liệt Tinh doanh tinh nhuệ canh gác, còn có bên trong Hồng Phủ tứ đại tam phẩm

cao thủ tọa trấn, chỉ là những người này lại nào dám thật sự ngăn cản Hồng Vũ?

Cứ việc Hồng Vũ là xưng tên phế vật con ông cháu cha, phá sản xuẩn công tử bột, nhưng này cũng là lão gia tử huyết mạch kéo dài, ngăn cản một thoáng thì cũng thôi, đừng xem lão gia tử mỗi lần đánh hắn đánh cực kì, thật nếu như bị người khác đánh, lão gia tử nhất định nổi trận lôi đình cùng giẫm đuôi miêu như thế.

Đặc biệt là này tứ đại tam phẩm cao thủ, nhưng là rất rõ ràng, đêm hôm qua lão gia tử ở bề ngoài không chút biến sắc, trong bóng tối kỳ thực đã trắng trợn điều động cao thủ, truy tra hồng nhị thiếu bị thương sự tình.

Hồng lão gia tử những năm này thao quang mịt mờ , liên đới thật giống tính khí đều được rồi rất nhiều, lớn như vậy lượng triệu tập cao thủ, đã là bốn, năm năm chuyện không hề có.

Hồng Vũ không để ý tới những kia ngăn cản, chính là tự mình tự đi vào trong. Hắn nhận định những người này chắc chắn sẽ không thật sự xuống tay ác độc, liền một đường tuy rằng không thuận lợi nhưng thành công đi vào binh thư phủ khố.

Sau đó, hắn đem tất cả mọi người đuổi ra ngoài, đóng cửa lại, chính mình ngồi ở binh thư phủ trong kho, hắn lúc này mới hơi thở phào nhẹ nhõm.

Một đời trước, hắn vẫn cẩn thận từng li từng tí một, không, không gia thế, ở một cái "Thay phiên phát sinh tính quan hệ" trong xã hội, tùy tiện một điểm nhỏ quyền thế liền có thể áp bức tóc húi cua bách tính không cách nào phản kháng.

Hoàn cảnh như vậy hạ ai mà không trông trước trông sau, cẩn thận lại cẩn thận?

Hồng Ngung càng là như vậy, vừa nãy liều mạng xông tới, rất có loại triệt để thả ra cảm giác, thật giống như một người cuộn mình thời gian quá lâu, bỗng nhiên mở rộng ra đến, loại kia sảng khoái cảm không cần nói cũng biết.

Hắn trong lòng hơi động, hay là chính mình này một đời, không cần lại giống như một đời trước như vậy sinh hoạt, có thể suất tính mà làm, đối với kính vấn tâm, chỉ cần trên không hổ thiên địa, hạ không hổ thân tộc, cái khác theo ta, khoái ý ân cừu, sung sướng xông một hồi!

Hắn nhìn chung quanh chu vi, binh thư phủ khố chiếm diện tích cực đại, dài mười năm trượng, chiều rộng mười trượng. Từng cây từng cây to lớn Thiết Trụ dựng đứng trong đó, nhấc lên từng đạo từng đạo xà thép.

Mà mỗi một cái Thiết Trụ chu vi, đều liên đới sáu con to lớn tinh thiết giá sách quay chung quanh ở xung quanh, cấp trên xếp đầy đóng buộc chỉ sách cổ, cũng không có thiếu thẻ tre.

Những này to lớn Thiết Trụ cùng giá sách, đem toàn bộ binh thư phủ khố thiên nhiên chia thành mấy cái khu vực, những này khu vực trung ương, hoặc là một vị cổ phác bia đá, điêu khắc một môn truyền thừa tự hồng hoang viễn cổ công pháp; hoặc là một toà hình cái tháp bảy tầng đài cao, tầng tầng xếp, đến phía trên nhất, thờ phụng một bộ một vị cường giả chí tôn lưu lại truyền kỳ công pháp; hay hoặc là, chính là một toà biển sâu huyền trầm sắt chế tạo kiên cố lao tù, giam cầm một bộ khiến người ta phát điên nhập ma tuyệt thế ma công!

Hồng lão gia tử ngang dọc chinh chiến mấy chục năm, liêm khiết phụng công, càng không có cái gì yêu thích khác, chỉ có ái vũ thành si, chính mình trắng trợn sưu tập, hơn nữa các bộ hạ hết sức lấy lòng tiến vào hiến, qua nhiều năm như vậy Hồng gia binh thư phủ trong kho, tích lũy lượng lớn công pháp võ thuật, mỗi một bản đều giá trị liên thành!

Hồng Vũ đứng ở chỗ này, cái kia đông đảo thâm ảo võ kỹ tuyệt học, tựa hồ xúc động bên trong thân thể của hắn đồ vật gì.

Cái kia ẩn núp ở hắn một cái nào đó trong huyệt đạo sa di Pháp tướng, chậm rãi ngẩng đầu lên, mở hai mắt ra, nhất thời một mảnh Kim Quang tràn ngập Hồng Vũ hai mắt.

Đây chỉ là Hồng Vũ cảm giác của mình, người ở bên ngoài xem ra, Hồng Vũ hiện tại con mắt cũng không có bất kỳ biến hóa nào.

Những kia đông đảo điển tịch, ở trong ánh mắt của hắn có "Di động" lên, có nhưng dường như trong nước bàn thạch, vẫn không nhúc nhích!

Vừa xem hiểu ngay!

Hồng Vũ trong lòng có một loại minh ngộ, cặp mắt của mình "Vừa xem hiểu ngay" hẳn là một loại nào đó sa di Pháp tướng mang đến kỹ năng đặc thù, những kia di động, cần phải chính là mình xuất hiện đang lợi dụng viên gạch mõ có thể "Gõ vang", mà những kia vẫn không nhúc nhích, hiển nhiên là không được.

Hồng Vũ sáng nay tỉnh lại sau giấc ngủ, bỗng nhiên nghĩ đến viên gạch có thể từ (Mật Nghiên Kinh) trên đánh ra một vị sa di Pháp tướng, như vậy nếu như thay đổi cái khác điển tịch, nói cách khác võ kỹ, sẽ không sẽ có hiệu quả gì đây?

Trong phòng của hắn, vứt mấy quyển sách cũ, là một ít nho gia tạp văn tập, Hồng Vũ đã từng thử thật không phản ứng, thế nhưng hắn chưa từ bỏ ý định, điểm tâm cũng không ăn liền thẳng đến binh thư phủ khố mà đến.

Những kia di động điển tịch ở trong, đẳng cấp có cao có thấp, mà những kia vẫn không nhúc nhích cũng là như thế, chính là nói viên gạch tác dụng, cũng không phải là cùng đẳng cấp có quan hệ.

Mà khi hắn nghĩ tới chỗ này thời điểm, trong đầu bỗng nhiên bốc lên một cái từ: Duyên phận!

Những kia vẫn không nhúc nhích, cùng mình duyên phận chưa tới.

Hắn rong chơi ở binh thư phủ trong kho, trong lúc bất tri bất giác, đi tới một cái khu vực bên trong. Khu vực này ngay chính giữa, để một tấm cũ kỹ đồng thau trường án, cấp trên dùng Hoàng Kim bạch ngân hỗn hợp, đổ bêtông một cái giá sách, vô cùng cao quý bày một quyển thẻ ngọc.

Giản mảnh hai ngón tay khoan, đều là dùng thượng thừa nhất bạch ngọc chế thành, ôn hòa làm cho người ta một loại ảo giác, thật giống với lên đi, sẽ là một tay dương dầu.

Đem những kia giản mảnh bện cùng nhau chính là chín cỗ kim tuyến biên chế mà thành kim thằng, chỉ là những này ngoại tại đồ vật, liền có thể có thể thấy, một quyển này thẻ ngọc thư, chính là toàn bộ binh thư phủ trong kho phi thường quý giá một bộ điển tịch!

Mà từ Hồng Vũ ký ức đến xem, cũng đúng là như thế.

Này một Bộ Ngọc giản thư, chính là nhất phẩm võ học (Bắc Hoang chân kinh), Hồng Thắng Nhật năm đó chính là dựa vào này bộ hàng đầu võ học, mới có thể trở thành là Đại Hạ vương triều danh tướng số một, đặt vững nhị phẩm Khai Thần cường giả cấp cao nhất địa vị!

Thanh Nguyên đại lục đẳng cấp võ giả cửu phẩm, bất quá ở cửu phẩm dưới, chính là nhiều vô số kể không ra gì võ giả.

Chỉ tu võ kỹ, không thể ngưng luyện ra vũ khí võ giả, toàn bộ đều quy vì là không ra gì, tuy rằng không ra gì bên trong thực lực cao thấp cũng có khác biệt một trời một vực, thế nhưng không có ai có hứng thú vì là những này không ra gì người phân chia tỉ mỉ đẳng cấp.

Đối ứng với nhau võ giả cửu phẩm, công pháp cũng chia làm cửu phẩm, mà đối với công pháp đánh giá nhưng là căn cứ vào bộ công pháp kia "Tiềm lực" phân chia, nói cách khác, chỉ có tu luyện nhất phẩm công pháp, mới có thể đạt đến nhất phẩm Hợp Chân cảnh giới, thế nhưng cũng không phải nói, tu luyện nhất phẩm công pháp, liền nhất định có thể đạt đến nhất phẩm Hợp Chân.

Nhưng là nếu như ngươi tu luyện chỉ là nhị phẩm công pháp, vậy thì hầu như đã đoạn tuyệt bước vào nhất phẩm Hợp Chân độ khả thi.

Hồng Vũ thân tay cầm ngọc giản lên thư, không nhịn được vuốt ve. Bực này cực phẩm mỹ ngọc, quả nhiên cảm giác rất tốt. Hắn nhẹ nhàng triển khai, từng viên từng viên cổ phác văn

tự nhảy vào trong mắt, trình bày một loại thâm ảo nhưng hùng vĩ võ học lý niệm.

Bây giờ Hồng Vũ đã không phải cái kia phá sản xuẩn công tử bột, hắn vọt vào binh thư phủ khố, đương nhiên không phải vì trộm cắp võ học điển tịch đi ra ngoài bán lấy tiền, hắn là thật muốn nhìn một chút những này để Hồng gia sống yên phận quý giá đồ vật.

Từng hàng nhìn sang, Hồng Vũ hoa mắt chóng mặt. Hắn đến từ chính một cái khoa học kỹ thuật văn minh thế giới, truyền thống xuống dốc, trong điển tịch nói tới một ít cơ bản võ học nguyên lý, huyệt đạo kinh mạch, hắn toàn không hay biết.

Tựa như những kia huyệt đạo cùng kinh mạch, hắn có thể biết tên gọi, thế nhưng cụ thể ở nơi nào, có ích lợi gì đồ, hắn liền hai mắt tối thui, toàn cũng không biết.

Nhìn chốc lát, Hồng Vũ đã choáng váng, lắc đầu cười khổ. Hắn đưa tay sờ sờ, trong lòng viên gạch cứng rắn cho hắn một tia tự tin.

Ngay khi hắn muốn đem viên gạch thủ lúc đi ra, bên ngoài truyền đến gầm lên giận dữ: "Tiểu súc sinh còn không lăn ra đây cho ta!"

Hồng Vũ một cái hoảng hốt, đó là "Gia gia" âm thanh.

Binh thư phủ khố cái kia hai phiến dày nặng Huyền Thiết cửa lớn ầm ầm ầm đánh ra, Hồng Thắng Nhật thân hình cao lớn xuất hiện ở cửa, mặc dù là ở trong nhà, bên hông hắn cái kia một cái rộng lớn dày nặng đoạt nhật bảo đao như trước bên người không rời. Lúc này gia gia, râu tóc đều dựng, trợn mắt nhìn, tay đè chiến đao, một luồng uy nghiêm khí thế như hồng thủy, như sơn nhạc, trong nháy mắt đó nhào tập lại đây, ép Hồng Vũ hô hấp không khoái, nguyên vốn là có chút gầy yếu thân thể, thậm chí không chịu nổi gánh nặng lảo đà lảo đảo!

Gia gia là thật sự tức giận, hồn nhiên không để ý tới người bên ngoài cảm thụ. Theo Hồng Thắng Nhật vào hai vị tam phẩm Hiển Thánh cũng không khỏi đến lùi về sau một bước, mặt sau Hồng Liệt cùng Hồng Di Lan càng là liền lùi lại mười

mấy bước, tách ra gia gia uy thế. Hồng Liệt nghĩ đến cùng gia gia đối diện diện Hồng Vũ, không nhịn được hô một tiếng: "Gia gia, lão nhị không thể chịu đựng được "

Hồng Vũ mắt thấy liền muốn đặt mông ngồi dưới đất, bên trong thân thể vậy không biết tên trong huyệt đạo, sa di Pháp tướng chợt đôi môi khẽ nhúc nhích, tựa hồ có lượn lờ phật âm truyền đến, từng tia một màu vàng quang sa từ trong miệng hắn phát tán đi ra, đi khắp Hồng Vũ quanh thân.

Hồng Vũ nhất thời cảm thấy áp lực nhẹ đi, hô hấp thông thuận. Liền đứng ở đó uy thế nhất thời có một không hai mãnh Tướng gia gia trước mặt, ưỡn thẳng thân thể, khác nào một cây cổ tùng!

Hồng Thắng Nhật trên mặt vẻ giận dữ bất biến, nhưng trong lòng là hơi kinh ngạc.

Người cháu này rất vô dụng, dĩ vãng thấy chính mình cũng cùng con chuột thấy miêu tự địa. Mà hôm nay, chính mình dưới cơn thịnh nộ, nhị phẩm Khai Thần tu vi bộc phát, to nhỏ hơn một nghìn tràng chiến dịch chuy luyện ra sát khí càng là mãnh liệt mà ra, hắn phỏng chừng người cháu này không sợ đến đại tiểu tiện không khống chế, cũng nhất định tại chỗ co quắp trên mặt đất.

Lão tướng quân năm đó từng ở nào đó thứ xuất chinh, chiến sự bất lợi thời điểm, giận dữ chấn kinh rồi 30 ngàn quân trận!

Những kia thân kinh bách chiến lão Binh còn không chịu nổi Hồng Thắng Nhật uy thế, huống chi Hồng Vũ một tên rác rưởi xuẩn công tử bột?

Nhưng là hôm nay, Hồng Vũ nhưng kiên cường đứng trước mặt của hắn, trong ánh mắt không còn ngày xưa nhu nhược, mà là có thêm một tia hổ thẹn cùng quật cường!

Hồng Thắng Nhật không cần hổ thẹn, Hồng gia chính là tướng môn, tướng môn không tin nước mắt, chỉ tin tưởng chiến tích! Hồng Vũ có thể không cần vì là dĩ vãng làm phụ trách, nhưng hắn nhất định phải dùng tương lai thành tích tốt nhất qua lại báo!

Hồng Thắng Nhật nhìn thấy cái kia một vệt quật cường, trong lòng không khỏi ngờ vực: Tiểu tử này lẽ nào thật sự bị mạnh mẽ đánh cho một trận đổi tính? Muốn thực sự là như vậy, trước đây liền thật không nên quá độ bảo vệ, rất sớm để hắn bị người đánh một trận được rồi.

"Hừ!" Lão gia tử nộ rên một tiếng, khí thế đột nhiên vừa thu lại, phía sau hai tên tam phẩm Hiển Thánh nguyên bản đều vận lên vũ khí ngăn cản lão gia tử uy thế, lúc này đột nhiên không còn đối thủ, thân thể không khỏi loáng một cái.

Trái lại là Hồng Thắng Nhật trước mặt Hồng Vũ, vẫn không nhúc nhích, nhẹ như mây gió.

Ở Hồng Vũ trong cơ thể, sa di Pháp tướng chậm rãi đình chỉ phật âm, những kia màu vàng quang vụ, từ trong cơ thể hắn tụ lại trở về, bao vây ở sa di Pháp tướng ngoại vi, hình thành một mảnh quang vân.

Đêm qua giấc ngủ bên trong Hồng Vũ không có cảm giác gì, lúc này phát hiện sa di Pháp tướng diệu dụng, âm thầm kinh ngạc, không nghĩ tới này sa di Pháp tướng lại lợi hại như thế!

"Ngươi đến binh thư phủ khố làm gì! ?" Hồng Thắng Nhật trầm mặt quát hỏi.

Mặt sau Hồng Liệt thở phào nhẹ nhõm, chỉ sợ gia gia cái gì cũng không nói, tới chính là dừng lại : một trận đánh no đòn. Lão nhị thân thể gầy yếu, lại vừa bị thương, thật đúng là cũng lại không chịu nổi mặt khác một trận đánh đập.

Hồng Vũ hướng lão nhân vi khom người lại: "Ta muốn mượn duyệt một ít điển tịch."

"Mượn đọc?" Trên mặt lão nhân lộ ra một tia trào phúng nụ cười: "Sẽ không phải là trong tay lại quấn rồi chứ?"

Hồng Vũ không thể làm gì, chuyện đó chính là đương sự làm, thế nhưng hiện tại cũng phải toán ở trên người hắn.

"Nếu như gia gia cảm thấy không yên lòng, ta có thể mỗi ngày đến binh thư phủ khố, liền ở đây xem, trước khi ta đi, mời xem thủ nơi đây cao thủ đến kiểm kê điển tịch con số, con

số chống lại mới thả ta đi. Bất quá không thể quấy nhiễu ta đọc sách."

Lão nhân gia nhếch lên đến râu mép run lên: "Ngươi thật muốn đọc sách?"

"Thật sự."

Hồng Thắng Nhật trên mặt không vẻ mặt gì, nhưng trong lòng ở nói thầm: Tiểu tử thúi này muốn xem thư? Lão Tử hai tôn tử có thể đọc sách? Con thỏ nhỏ chết bầm này lúc nào như thế tiến tới quá? Hắn muốn thật như vậy cố gắng, làm sao biến thành xuất hiện ở cái này hùng dáng vẻ?

Hồng Vũ đứng ở nơi đó, ngược lại là có điểm cân nhắc không ra Hồng Thắng Nhật tâm tư, hắn rất lo lắng đương sự trước đây "Nghiệp chướng nặng nề", để lão gia tử không cách nào tín nhiệm hắn, như vậy kế hoạch của hắn muốn triển khai nhưng là phiền phức.

Hồng Thắng Nhật vung tay lên: "Tốt lắm, liền theo lời ngươi nói làm, ngươi nhớ kỹ cho ta, đàng hoàng đọc sách, không cho phép có ý định quỷ quái gì, nếu như có chuyện gì xảy ra, ta đánh gãy chân chó của ngươi!"

"Tuân mệnh." Hồng Vũ trong lòng vui vẻ, rất ngoan ngoãn khom người trả lời. Hắn đối với với thân phận của chính mình trước sau vẫn còn có chút chống cự, cũng gọi không ra gia gia, xưng không ra Tôn nhi.

"Hồng Thân!" Hồng Thắng Nhật quát to một tiếng, phía sau hắn nguyên bản trông coi binh thư phủ khố bốn vị tam phẩm Hiển Thánh chi vừa cất bước mà ra, ôm quyền đáp: "Mạt tướng ở!"

"Sau đó ngươi liền cho ta nhìn cho thật kỹ tên tiểu súc sinh này."

"Mạt tướng tuân mệnh."

Hồng Thắng Nhật sắp xếp xong, hừ một tiếng vẩy tay áo đi tới. Xoay người ra ngoài trong nháy mắt đó, một tia dị dạng vui sướng nổi lên Hồng Thắng Nhật trong đầu: Tiểu tử thúi này lẽ nào thật sự tiến bộ?

Hồng Vũ cái này phá sản con ông cháu cha, đúng là Hồng gia một cái tâm bệnh, trước đây Hồng Thắng Nhật không biết nghĩ đến bao nhiêu biện pháp, muốn để hắn lạc đường biết quay lại, nhưng là con thỏ nhỏ chết bầm này chính là không học được, cả ngày cùng một đám hồ bằng cẩu hữu hỗn cùng nhau, bị người giựt giây, ba ngày một tiểu họa, năm ngày một đại họa, mấy năm qua Hồng lão gia tử cũng tuyệt vọng.

Hắn tuy rằng mặc kệ hai tôn tử, nhưng là bây giờ Hồng gia đời thứ ba tổng cộng chỉ có ba đứa hài tử , tùy thời đối mặt không người nối nghiệp quẫn cảnh, hắn lại làm sao có khả năng thật sự không quan tâm tôn tử? Dù cho là triệt để thất vọng, hắn cũng vẫn là tồn một tia may mắn, một ngày nào đó tôn tử sẽ thật sự hoàn toàn khôi phục.

Hiện tại tiểu tử này lại biết đọc sách, đây tuyệt đối là cái khởi đầu tốt, lão gia tử ở bề ngoài căng ra đến mức rất kín, một tấm nét mặt già nua như trước âm trầm, trên thực tế trong lòng đã một lần nữa dấy lên hi vọng.

Hồng Vũ nhìn thấy Hồng Di Lan ở viễn truyền hừ lạnh một tiếng, căn bản không có phản ứng hắn người ca ca này, eo thon nhỏ uốn một cái thẳng thắn dứt khoát đi, cũng là âm thầm lắc đầu cười khổ, hắn còn nhớ cái này "Muội muội" tại sao như thế không ưa bản chủ.

Muội muội tích góp tốt mấy năm tiền, mua một thớt Địch Nhung long câu, yêu thích vô cùng, kết quả lại làm cho hắn lén lút dắt ra đến làm thịt, sau đó một nhóm hồ bằng cẩu hữu ở Vũ Đô thành ở ngoài nộ thủy bờ sông Mỹ Mỹ đến một trận thịt ngựa thiêu đốt thịnh yến!

Phương bắc Địch Nhung trên thảo nguyên, sản xuất Thanh Nguyên đại lục cao cấp nhất tuấn mã, từ nhỏ không yêu hồng trang ái vũ trang tiểu muội tha thiết ước mơ chính là như vậy một nhóm long câu.

Chỉ là Đại Hạ vương triều tuy rằng cùng quanh thân Thương Lan, Sở Việt, Hà Tang, Hoa Lang bốn quốc quan hệ đều toán hoà thuận, chỉ có cùng phương bắc Địch Nhung chính là thế cừu, song phương vật tư không thông, Địch Nhung long câu nguyên bản liền giá cả đắt giá, càng bởi vì

song phương không thông mậu dịch, Địch Nhung long câu vô cùng ít ỏi, tiểu muội vẫn là ỷ vào Hồng lão tướng quân cháu gái thân phận, mới có thể mua được như vậy một nhóm long câu, kết quả lại bị hắn cho ăn!

Tiểu nha đầu không hận hắn mới là lạ.

Hồng Liệt tiến lên, có chút vui mừng vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Lão nhị, nỗ lực lên, chỉ cần ngươi chịu học được, chúng ta toàn bộ Hồng gia đều ủng hộ ngươi!"

Hồng Vũ trong lòng có chút cảm động, đại ca tựa hồ vĩnh viễn là thiện lương như vậy, dù cho là bị lừa rất nhiều lần, như trước đồng ý tin tưởng chính mình.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Nối dõi tông đường (thượng)

Chương 3: Nối dõi tông đường (thượng)

Đưa đi tất cả mọi người, Hồng Thân phụ trách đem binh thư phủ khố đại cửa đóng lại: "Nhị thiếu gia, ngài có nhu cầu gì xin cứ việc phân phó, mạt tướng bảo đảm, sẽ không có người quấy rối ngài."

"Cảm tạ." Hồng Vũ khẽ gật đầu, kéo dài một đời trước quen thuộc, rất tự nhiên nói một tiếng cám ơn.

Hồng Thân chính đang kéo môn hai tay run lên một thoáng, trên mặt không chút biến sắc.

Muốn nói lên trước đây Hồng Vũ trải qua chuyện xấu, không coi bề trên ra gì chỉ có thể coi là khai vị ăn sáng. Liền tôn trưởng đều không để vào mắt, như Hồng Thân những này gia tướng liền càng không cần phải nói. Mà ở tự đại cuồng vọng vô tri lại ngu xuẩn nhị thiếu gia trong mắt, quản ngươi có đúng hay không tam phẩm Hiển Thánh, ngươi không phải là nhà chúng ta nô tài sao? Còn với ngươi nói cám ơn? Không thưởng ngươi cái bạt tai là tốt lắm rồi.

Hồng Thân không nhịn được nhìn nhiều Hồng Vũ một chút: Chẳng lẽ nói cái này con ông cháu cha bị đánh cho một trận, tổn thương đầu óc, trái lại thật sự khai khiếu?

Tất cả mọi người đều sau khi rời đi, Hồng Vũ một người ngồi ở đó trương to lớn đồng thau trường án phía trước, từ trong lồng ngực lấy ra viên gạch.

Hắn một buổi sáng sớm đã nghĩ đến khả năng này, cho nên liều mạng một đường vọt vào binh thư phủ khố, hiện tại rốt cục có thể nghiệm chứng, trong lòng cũng có chút thấp thỏm lên.

Mặc dù nói vừa nãy đã nghiệm chứng sa di Pháp tướng bất phàm, nhưng là cơ duyên chuyện như vậy, đương nhiên là càng nhiều càng tốt, Hồng Vũ cũng chỉ là một người bình thường, đương nhiên chạy không thoát tâm lý này.

Hắn đưa tay, lại từ trong lòng lấy ra một con tiểu mộc côn.

Dùng viên gạch gõ bàn trung chính là có chút không tiện, không bằng lại như cao tăng gõ mõ như thế gõ viên gạch.

Chỉ là trước mặt (Bắc Hoang chân kinh) cũng không phải là kinh Phật, còn có thể có loại kia dị tượng sao? Hồng Vũ trong lòng không chắc chắn.

Hắn đem (Bắc Hoang chân kinh) đặt tại trước mặt, mộc côn hạ xuống.

"Cong!"

Âm thanh cũng cùng gõ mõ giống nhau như đúc. Mà theo lần này mõ thanh, (Bắc Hoang chân kinh) bên trong dâng trào ra một vệt dày đặc màu vàng quang sa, cấp tốc tạo thành một viên phù văn.

Hồng Vũ mừng rỡ trong lòng.

"Cong cong cong" mõ thanh không ngừng, xa xưa mà mênh mông, (Bắc Hoang chân kinh) không ngừng tuôn ra màu vàng quang sa, cùng (Mật Nghiên Kinh) loại kia bao la, khoan dung, Hồng ái không giống chính là, (Bắc Hoang chân kinh) màu vàng trong màn sương lấp lóa, để lộ ra đến chính là một loại bá đạo, quảng đại, man lệ cảm giác, mà Hồng Vũ thân ở trong đó, cũng có vẻ hơi rục rà rục rịch, qua lại những kia sự kiện ở trước mắt từng cái tránh qua, để hắn bỗng nhiên có một loại kích động, đem những kia sỉ nhục tổn hại quá người của mình hết thảy chính pháp, thậm chí sinh ra muốn một quyền đem thế gian tất cả không công bình rác rưởi ý nghĩ!

Những kia hào quang màu vàng bên trong phù văn, dần dần phá nát, Kim Quang hội tụ cô đọng thành hình, hóa thành một con voi lớn, răng dài như đao, người mặc trầm trọng màu đen cốt giáp, đuôi trên chuế một viên to lớn cốt chuy, sinh đầy sắc bén gai xương. Khiến người ta không nghi ngờ chút nào, đuôi vung lên một thoáng, liền có thể đập nát một ngọn núi nhỏ!

Trong hai mắt voi lớn, phun ra ngọn lửa chín màu, cho thấy vô thượng uy năng!

Mà này một con voi lớn hình bóng vừa xuất hiện, liền cho Hồng Vũ một loại ảo giác, thật giống gia gia liền đứng trước mặt của hắn. Khí thế kia, cùng vừa nãy Hồng Thắng Nhật phát ra uy thế thực sự là quá tương tự.

Đây là trong truyền thuyết Bắc Hoang thần thú, Thái cổ ma tượng. (Bắc Hoang chân kinh) chính là mô phỏng theo Thái cổ ma tượng thần thông sáng tạo ra.

Chỉ bất quá này voi lớn Đồ Đằng cùng (Mật Nghiên Kinh) sa di Pháp tướng so sánh với nhau có vẻ hơi Hư Huyễn, không phải như vậy ngưng tụ. Hồng Vũ suy đoán, hoặc là là (Bắc Hoang chân kinh) không bằng (Mật Nghiên Kinh) hùng vĩ tinh thâm, hoặc là cũng là bởi vì này bộ (Bắc Hoang chân kinh) cũng không hoàn chỉnh.

Ở từng trận mõ trong tiếng, cái kia Thái cổ ma tượng Đồ Đằng đã hoàn thành, sau đó cũng cùng trước đó như thế, hóa thành một viên quang điểm ẩn núp ở Hồng Vũ một huyệt đạo bên trong, mỗi khi vào lúc này, Hồng Vũ liền rất phiền muộn, hắn không biết đến tột cùng là cái gì huyệt đạo!

Chỉ bất quá Thái cổ ma tượng Đồ Đằng ẩn núp địa phương, tới gần cánh tay trái của hắn. Trong huyệt đạo, Thái cổ ma tượng ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, đem từng luồng từng luồng hào quang màu vàng sậm phun phun ra, theo Hồng Vũ cánh tay một trận đi khắp.

Sa di Pháp tướng màu vàng quang sa để Hồng Vũ cảm giác thật thoải mái, nhưng muốn nói có cái gì trực tiếp chỗ tốt, tựa hồ hiện tại còn chưa phát hiện. Đúng là này Thái cổ ma tượng Đồ Đằng, lập tức rõ ràng. Những kia hào quang màu vàng sậm phun phun ra, theo cánh tay trái của hắn đi khắp, lập tức bắt đầu cường hóa hắn xương cốt cùng bắp thịt, liền ngay cả mạch máu cùng kinh mạch, tựa hồ cũng chiếm được mở rộng.

Chỉ là Thái cổ ma tượng Đồ Đằng cấp bậc cùng sa di Pháp tướng so với, vẫn là thấp một cấp độ, bởi vậy này hào quang màu vàng sậm, chỉ là ở trên cánh tay trái đi khắp, cũng không hề đi về toàn thân.

Hồng Vũ hơi suy nghĩ, đang muốn có ý thức địa thúc đẩy này hào quang màu vàng sậm sức mạnh hành khắp cả toàn thân, bên ngoài chợt truyền tới một âm thanh.

"Nhị thiếu gia."

Hồng Vũ nhíu mày, không phải trước đó đã nói xong rồi không cho phép quấy rối chính mình.

Hồng Thân cách cửa lớn nói rằng: "Vũ thiếu gia, đã muộn lắm rồi, Liệt thiếu gia các loại (chờ) ngài hơn nửa ngày rồi."

Hồng Vũ vẫn nhớ kỹ Hồng Liệt được, hắn bây giờ đối với khắp cả Hồng gia tối có tán đồng cảm, chính là vị đại ca này. Nghe nói Hồng Liệt chờ ở bên ngoài chính mình, hắn mau mau thu thập một thoáng, đem mõ viên gạch thu cẩn thận, đứng dậy đến đi ra ngoài.

Trời đã đen, tinh đấu giữa trời. Hồng Liệt quả nhiên đứng ở bên ngoài, cười khổ nói: "Kỳ thực ta không nóng nảy."

Hồng Vũ xin lỗi nói: "Để đại ca đợi lâu."

Hồng Thân rất trung thực thi hành lão tướng quân mệnh lệnh, một điểm không cho Hồng Vũ lưu mặt mũi, đi vào binh thư phủ trong kho, nhận nhận Chân Chân kiểm tra một lần, sau đó mới hướng về Hồng Vũ liền ôm quyền: "Vũ thiếu gia không thành vấn đề, ngài có thể đi."

Hồng Vũ vẫy vẫy tay: "Đại ca, chúng ta đi thôi. Ngươi tìm đến ta có chuyện gì?"

Hồng Liệt nói: "Cũng không chuyện gì, chính là lo lắng thương thế của ngươi vừa vặn, như thế dụng công thân thể sẽ không chịu nổi. Ta để nhà bếp chuẩn bị hoang xương thú thang, cho ngươi bổ một chút."

Hồng Vũ luôn cảm thấy Hồng Liệt thần thái có điểm không đúng lắm, nhưng không có suy nghĩ nhiều, đưa tay khoa tay một thoáng: "Cái kia đi, chúng ta ăn cơm."

Hai huynh đệ cùng đi gia tộc nhà hàng. Hồng Thắng Nhật cùng Hồng Di Lan hắn là đã ăn qua, to lớn bên trong phòng ăn chỉ có hai huynh đệ người, Hồng Liệt còn có chút mất tập trung, nhiều lần đem chiếc đũa đưa đến mâm ở ngoài.

Hồng Vũ cũng mặc kệ nhiều như vậy, hắn là thật đói bụng, loại này ngộ đạo cùng tu luyện, cực kỳ tiêu hao thể lực. Huống hồ thân thể của hắn hiện tại thật sự rất suy yếu, cấp tục dinh dưỡng bổ sung.

Hoang thú chính là thai nghén ở bên trong thế giới này, thân thể cường hãn nhất vật chủng, dùng chúng nó xương thú ngao chế nùng thang, mùi vị cực kỳ hương nùng, hơn nữa đại bổ tinh khí huyết.

Muốn có cái thân thể cường hãn, nhất định phải bồi bổ cùng rèn luyện. Nói trắng ra, ít nhất muốn ăn tốt.

Hắn gió cuốn mây tan ăn năm chén lớn cơm tẻ, một hơi uống một úng hoang xương thú thang, lau miệng nói: "Được rồi đại ca, ta ăn no, có lời gì cứ nói đi."

Dựa theo đương sự trước đây thành tựu, Hồng Liệt nói ra cái gì gay go sự tình đến Hồng Vũ cũng không kinh sợ.

Hồng Liệt miễn cưỡng nở nụ cười, nói rằng: "Lão nhị ngươi đừng suy nghĩ nhiều, là chuyện tốt, ngươi ngươi muốn kết hôn."

"Cái gì! ?" Hồng Vũ cằm suýt chút nữa rơi trên mặt đất: "Kết hôn? !"

Hồng Liệt cười gượng một thoáng, lại có chút bất đắc dĩ nói: "Lão nhị, cái này cũng là vì muốn tốt cho ngươi."

Đại ca Hồng Liệt đã mười tám tuổi, năm ngoái thành hôn, đại tẩu là lục đại bảo đống bên trong đứng hàng thứ cuối cùng Lôi gia trưởng nữ. Bất quá vợ chồng trẻ "Nỗ lực" một năm, cũng không có hiệu quả gì.

Thanh Nguyên đại lục trên thực tế cực kỳ phát đạt, bất kể là kinh tế vẫn là y học, thế nhưng hai người trong bóng tối tìm y hỏi dược hơn nửa năm, cũng không có hiệu quả gì.

Hồng lão gia tử nóng ruột, Hồng Liệt cũng là âm u.

Hồng gia nhân số không vượng, mắt thấy liền muốn đứt đoạn mất hương hỏa, hiện tại duy nhất có thể hi vọng chính là Hồng Vũ.

Hồng Liệt có điểm lắp ba lắp bắp đem chuyện này giải thích đi ra, Hồng Vũ sắc mặt quái lạ, nói: "Nói như vậy, ta bây giờ đối với Hồng gia tới nói tác dụng to lớn nhất, chính là một thớt ngựa giống?"

Hồng Liệt mau mau xua tay: "Lão nhị ngươi tuyệt đối không nên như thế nghĩ, ngươi là đệ đệ ta, ngươi là Hồng gia nhị thiếu gia, chỉ cần đại ca ta ở, tuyệt sẽ không có người thay đổi điểm này!"

Hồng Vũ lắc đầu một cái, Hồng Liệt trên thực tế là hiểu lầm ý của hắn.

Hắn xem xét Hồng Liệt một chút, trong lòng cảm khái vô hạn. Ở tân triều mạnh mẽ mạng lưới văn học hun đúc dưới, Hồng Vũ trên thực tế cũng không ghét "Ngựa giống" cái từ này. Càng thậm chí hơn với, hắn còn ở nói thầm trong lòng: Nếu như đại ca ngươi không chịu thua kém điểm, cũng là người thiếu niên thiên tài, có thể đem toàn bộ Hồng gia nâng lên, ta liền đàng hoàng làm cái công tử bột ngựa giống, cỡ nào thẩm thấu tháng ngày!

"Ai ——— "

Đáng tiếc lý tưởng là đầy đặn, hiện thực là cốt cảm. Hồng Liệt tư chất bình thường, bất luận võ học, làm quan, thậm chí là kinh thương, đều không có quá to lớn thiên phú. Hồng gia hiển nhiên không cách nào đem hi vọng ký thác ở trên người hắn.

Hồng Vũ muốn ở Hồng gia cây đại thụ này hạ, an tâm làm một cái công tử bột ngựa giống tươi đẹp huyễn nghĩ sợ rằng là không thể thực hiện.

Này một tiếng thở dài, trên thực tế là Hồng Vũ tiếc nuối, Hồng Liệt nhưng cho rằng đây là đệ đệ đang vì "Vận mệnh" không khỏi chính mình nắm chặt mà khổ não. Hắn lúc trước cưới thê tử Lôi Viện Viện, cũng là Hồng lão gia tử sắp xếp, hắn có khác người yêu. Nhân mà lúc này đối với Nhị đệ rất là đồng tình, đỏ mắt lên cầm lấy đệ đệ tay nói rằng: "Lão nhị, ngươi thêm đem kính, nỗ lực cho chúng ta Hồng gia nhiều

sinh mấy cái, đến thời điểm ngươi như thế nào đi nữa dính vào, gia gia cũng sẽ không trách ngươi.”

Hồng Vũ dở khóc dở cười.

Hắn không bài xích ngựa giống, thế nhưng “Giao phối quyền” chung quy phải nắm giữ ở trong tay chính mình chứ? Hồng Liệt đến nói với hắn những chuyện này, hiển nhiên chính là đã xác định thông gia đối tượng.

Hắn đối với an bài như thế, kiên quyết không thể tiếp thu.

“Đối phương là ai?” Hồng Vũ khẩu khí có chút lạnh lẽo.

Hồng Liệt nhìn ra ý nghĩ của hắn, khoát tay nói: “Lần này đối tượng không xác định, còn có ba tháng, chính là tú sơn thu hội, gia gia năm nay bỏ ra vốn lớn, tài trợ tú sơn thu hội, ngươi ở tú sơn thu hội tốt nhất thật chọn vẩy một cái, yêu thích nhà ai bên trong sẽ giúp ngươi đi cầu hôn.”

Hồng Liệt nói xong, lại có chút hâm mộ nói: “Kỳ thực gia gia vẫn là thương ngươi nhất, dáng vẻ này ban đầu ta, trực tiếp kín đáo đưa cho ta một người liền là xong.”

Hồng Vũ mắt liếc nhìn hắn: “Đại ca ngươi thật sự rất không sẽ nói láo, gia gia như thế làm, rõ ràng là sợ sệt lung tung kín đáo đưa cho ta một người, ta con này không biết trời cao đất rộng quật lừa ở hôn lễ trên nháo lên. Hơn nữa, lần này ta có thể lựa chọn người trong, không có lục đại bảo đống, thập đại kim Lương gia cô gái chứ?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Nối dõi tông đường (hạ)

Chương 3: Nối dõi tông đường (hạ)

Hồng Liệt lão mặt đỏ lên, có chút bị nhìn thấu lúng túng, thế nhưng là càng thêm vô cùng kinh ngạc nhìn Hồng Vũ một chút: "Lão nhị ngươi chừng nào thì trở nên thông minh như vậy?"

Hồng Vũ thầm mắng mình một câu, suýt chút nữa lòi. Hắn cười khổ một tiếng: "Đại ca, ta trước đây cũng không ngu ngốc có được hay không?"

Hồng Liệt phúc hậu, tuy rằng trong lòng cảm thấy lão nhị trước đây thật sự không thông minh, thế nhưng không dễ làm diện nói ra, bị hắn liền như thế lừa gạt. Đổi bất luận cái nào khôn khéo một điểm người, tuyệt đối sẽ không bị hắn dễ dàng như vậy nói sang chuyện khác.

"Ngươi liền nói cho ta một chút đi, có cái nào nhân gia cô gái, là gia gia vừa ý, ta tận lực từ bên trong chọn."

Hồng Liệt đại hỉ, lão nhị đồng ý phối hợp đó là không thể tốt hơn, hắn nhưng không nghĩ tới Hồng Vũ vốn là quyết định chủ ý, ca muốn làm một con tự chủ ngựa giống! Kiên quyết không cùng lão gia Tử Tuyển định người giao phối!

"Chủ yếu có thập đại kim lương bên trong Vu gia tứ nữ Vu Dao Nhạc, thập lục kim chuyên cơ bên trong Uông gia trưởng nữ Uông Hồng Ngọc, Tư gia trưởng nữ Tư Vịnh Hà, cùng với Dương gia trưởng nữ Dương Di Vân."

Hồng Vũ trên mặt mang phiền muộn, đem những tên này ký ở trong lòng, đến thời điểm kiên quyết không sẽ chọn các nàng.

Hồng Liệt đem vẻ mặt hắn nhìn ở trong mắt, nhất thời có chút áy náy. Những người này gia cùng tứ đại thiên trụ Hồng gia gia tộc chênh lệch không phải một chút, có thể nói nếu như không phải là bởi vì Hồng Vũ xú danh rõ ràng, những cô gái

này trung bất luận người nào phối Hồng Vũ, đều là tám đời đã tu luyện phúc phận trèo cao!

Nhưng là hiện tại, những cô gái này nhưng đều là lựa chọn tốt nhất.

Hồng Liệt cảm thấy có điểm thua thiệt Nhị đệ, nhưng này là gia gia sắp xếp, hắn cũng bất đắc dĩ.

Này mấy trong nhà, hoặc là là rất có tiềm lực, hoặc là là tài lực hùng hậu, hoặc là là ở ngoài có cường viện. Bình tĩnh mà xem xét, Hồng Thắng Nhật như thế sắp xếp, xác thực là vì Hồng Vũ cân nhắc, dù sao tương lai gia gia nãi nãi một khi mất, Hồng Vũ còn có thê tộc có thể dựa dẫm.

Hồng Vũ chợt nhớ tới đến cái gì, nghi hoặc hỏi: "Dương gia? Phải hay không cái kia tứ hải hiệu buôn hậu trường?"

Hồng Liệt liếc mắt nhìn hắn: "Ngươi còn biết?"

Hồng Vũ lão mặt đỏ lên, hắn đương nhiên biết rồi, tứ hải hiệu buôn chính là hắn vì mua cấm vật chiếm đoạt nhân gia tài sản cái kia hiệu buôn. Hắn lúc đó không đem nhân gia thập lục kim chuyên cơ để ở trong mắt, không nghĩ tới chủ yếu chọn người trong, lại có Dương gia con gái.

Hồng Liệt cũng không gạt hắn: "Ngươi gây ra cái kia mở ra tử nát sự tình, Dương gia lão gia tử tự mình tới cửa tới, ta lời hay nói tận, Dương lão gia tử mới nhả ra nói cho ta, tứ hải hiệu buôn chính là hắn cho con gái lớn Dương Di Vân chuẩn bị đồ cưới! Ngươi nói còn để ta nói thế nào? Ngươi đem nhân gia con gái đồ cưới chiếm lấy "

Hồng Vũ á khẩu không trả lời được: "Há có thể như vậy! Này không phải mạnh mẽ đem nữ nhi của hắn nhét cho ta không? Nếu như nữ nhi của hắn trường xấu cực kỳ, vậy ta hương diễm ngựa giống đại mộng chẳng phải liền phá huỷ?"

"Ngươi nói cái gì?"

"Không cái gì, đại ca, ngươi luôn mồm luôn miệng giúp ta xử lý tốt, nguyên lai chính là như thế xử lý? Đem nữ nhi của hắn thêm tiến vào bị tuyển ứng cử viên bên trong?"

Hồng Liệt ngạo nghễ nói: “Tuy rằng chuyện này chúng ta đuối lý, thế nhưng chúng ta Hồng gia cũng không phải loại kia bị người cưỡng bức cưới vợ nhân gia, nhiều lắm chỉ có thể cho bọn họ một cơ hội.”

Hắn nói nói, liền thấy Hồng Vũ ánh mắt dị dạng thu hắn, chính mình cũng dần dần không còn sức lực, từ bắt đầu ngạo nghễ, dần dần mà càng ngày càng thấp, cuối cùng rốt cục đỏ nét mặt già nua: “Còn không phải là ngươi trêu đến phiền phức!”

Hồng Vũ: ” “

Hồng Liệt bỗng nhiên vỗ một cái sau đầu: “Đúng rồi, kỳ thực còn có một người có thể tuyển, bất quá có điểm độ khó.”

Hồng Vũ mắt trợn trắng lên: “Ngươi cứ việc nói thẳng phỏng chừng nhân gia cô nương không lọt mắt ta là được.”

Hồng Liệt cười khan một tiếng, nói: “Lần này tú sơn thu hội, có người nói Lô Thành đệ nhất tài nữ Lê Tiêu Tiêu cũng sẽ tham gia, đồn đại Lê Tiêu Tiêu không chỉ tài hoa kinh tài tuyệt diễm, không thua cho ta Đại Hạ tài tử, hơn nữa xinh đẹp như hoa, được xưng Đại Hạ đông nam đệ nhất mỹ nữ.”

Lô Thành chính là Đại Hạ vương triều hướng đông nam to lớn nhất thành thị, kinh tế cực kỳ phát đạt, hàng năm Lô Thành thương thuế, muốn chiếm được toàn bộ Đại Hạ thương thuế hai phần mười trở lên.

Lê gia chính là Lô Thành đệ nhất tài phiệt, tài sản hùng hậu, chỉ là ở trong triều thiếu hụt trọng lượng cấp quan chức chống đỡ, vì vậy những năm này vẫn muốn đem chuyện làm ăn làm được Đại Hạ toàn cảnh nhưng chưa thành công.

Hồng Vũ thầm nhủ trong lòng một câu: Cái này Lê Tiêu Tiêu chuyên môn vào kinh, sợ rằng mục đích cũng không đơn giản a.

Hồng Liệt đem sự tình cùng Hồng Vũ đều giao cho rõ ràng, trước khi đi vẫn có chút không yên lòng căn dặn một câu: “Lão nhị, kỳ thực ngươi cũng không cần quá mâu thuẫn, ngược lại mọi người muốn kết hôn, chúng ta loại này xuất

thân, mặc kệ ngươi là phế vật vẫn là thiên tài, nhân duyên vốn là không khỏi người."

Hồng Liệt lúc nói lời này, có chút tiêu điều, Hồng Vũ vẫn là nhìn ra, đại ca hôn nhân hiển nhiên cũng không như ý. Trong lòng hắn đồng tình một tiếng thở dài, gật đầu nói: "Đại ca yên tâm, trong lòng ta hiếm có."

"Ngươi cùng cái kia tiểu súc sinh nói?" Hồng Thắng Nhật thư phòng bố trí rất thú vị, phía đông giá sách bên trong, bày đông đảo điển tịch, phía tây giá sách bên trong, nhưng toàn bộ là thần binh lợi khí.

Hắn bàn học hậu phương bên trái, là một vị cổ lão bia đá, phía bên phải đây là một vị tinh xảo áo giáp.

Rộng lớn bàn học có gỗ thô đơn giản gia công chế tạo thành, Hồng Thắng Nhật chinh chiến một đời, rất không thích những kia quá tinh tế vật. Hắn ngồi ngay ngắn ở bàn học mặt sau, khuôn mặt uy nghiêm.

Hồng Liệt kính cẩn nói: "Đã nói, Nhị đệ cũng không hề quá mâu thuẫn cảm giác."

Hồng Thắng Nhật hừ lạnh một tiếng: "Thật sự?"

Hồng Liệt cười khổ: "Tôn nhi làm sao dám lừa dối gia gia?"

"Ngươi vì tiểu súc sinh kia, gạt ta số lần còn thiếu sao?"

Hồng Liệt mặt đỏ lên, nói không ra lời. Hồng Thắng Nhật lườm hắn một cái, vung tay lên: "Truyền lệnh, bắt đầu từ bây giờ, đến tú sơn thu hội bắt đầu trước đó, Hồng Vũ không thể bước ra Hồng phủ nửa bước! Bất kể là ai tới phóng, phòng gác cổng trực tiếp từ chối khéo, không được thông báo!"

Hồng Liệt có chút lo lắng: "Nhưng là gia gia, ngươi cũng biết lão nhị cái kia tánh bướng bỉnh, ngài càng như vậy, hắn càng là muốn đi ra ngoài a "

"Ít nói nhảm, liền thời gian ba tháng, tuyệt không có thể lại để hắn đi theo những kia hồ bằng cẩu hữu lêu lổng!"

Hồng Liệt bất đắc dĩ lắc đầu một cái lùi ra. Hồng Thắng Nhật sắc mặt nghiêm khắc, ngồi ngay ngắn bất động, chờ Hồng Vũ đến cùng chính mình làm ầm ĩ.

Hồng Vũ nguyên bản lo lắng gần đương sự trước đây những kia hồ bằng cẩu hữu sẽ đến quấy rầy chính mình, kết quả nhưng các loại (chờ) tới Hồng Thân truyền làm mình bị cấm túc.

Ba tháng này, hắn vốn là cũng sẽ không dự định ra ngoài, muốn ở trong nhà hảo hảo nghiên cứu một chút sa di Pháp tướng cùng Thái cổ ma tượng Đồ Đằng. Không ai quấy rối vừa vặn. Liền Hồng Vũ rất hờ hững đáp ứng một tiếng: "Ta biết rồi."

Hồng Thân chờ giây lát, không gặp Hồng Vũ có tiến thêm một bước kịch liệt phản ứng, vô cùng kinh ngạc sững sờ ở nơi đó. Hồng Vũ buồn bực: "Thân thúc còn có chuyện gì?"

Hồng Thân liền vội vàng lắc đầu: "Không, không còn "

Đường đường tam phẩm Hiển Thánh, nói chuyện lại nói lắp rồi! Sau khi đi ra, Hồng Thân chính mình cũng cười khổ lắc đầu, trong lòng càng là có chút buồn bực: Vũ thiếu gia đây rốt cuộc là làm sao?

Hồng Thắng Nhật lão gia tử nghe được Hồng Thân báo lại, càng là kỳ quái: "Hắn liền như vậy đáp ứng rồi?"

"Là tướng quân!"

Hồng Thắng Nhật một trận ngờ vực, vuốt cằm của mình: "Không đúng, tiểu súc sinh này khẳng định có âm mưu gì!"

Hồng Thân âm thầm bĩu môi, không quá tán đồng, lấy Hồng Vũ trước đây thông minh, chỉ có bị âm mưu chơi, nào có hắn chơi âm mưu?

"Ngươi đi, chết cho ta tử tập trung cái kia tiểu súc sinh, tuyệt đối không nên để hắn xoạt hoa chiêu gì. Xảy ra vấn đề, bản soái vì ngươi là hỏi!"

"Vâng!"

Hồng Thân từ Hồng Thắng Nhật nơi đó lĩnh quân lệnh, trở lại binh thư phủ khố giao tiếp chức thủ, liền lặng yên đi tới Hồng Vũ trụ khóa viện bên ngoài.

Tuy rằng Hồng phủ bên trong hạ nhân đông đảo, thế nhưng một vị tam phẩm Hiển Thánh muốn ẩn giấu bộ dạng vậy thì thật là quá nhẹ lỏng ra.

Hắn vô thanh vô tức ẩn vào sân, bỗng nhiên hơi nhướng mày: Tiểu lâu phòng trong tại sao không có người!

Đến Hồng Thân cảnh giới này, linh giác tự nhiên phóng thích cách người mình mười trượng, nếu là hắn hết sức cảm nhận, ba mươi trượng bất ngờ, bùn đất hạ một con kiến nhúc nhích chân đều chạy không thoát linh giác của hắn.

Vì lẽ đó hắn một đường đi tới, không cần đến xem, chu vi ốc xá trung có bao nhiêu người, hắn rõ rõ ràng ràng. Tiến vào sân sau khi, hắn tự nhiên theo bản năng đi cảm nhận một thoáng nhiệm vụ của mình mục tiêu, nhưng là Hồng Vũ sinh hoạt thường ngày ba tầng lầu gỗ bên trong không có một bóng người!

Hồng Thân mới vừa rồi còn rất khẳng định Hồng Vũ không thể chơi hoa chiêu gì, không nghĩ tới vừa tiến vào tiểu viện liền phát hiện Hồng Vũ không gặp, này cả kinh không phải chuyện nhỏ. Thân hình hắn loáng một cái liền xuất hiện ở tiểu lâu tầng thứ ba, đang muốn xông vào nhưng đột nhiên sát ở.

Hắn xuyên thấu qua cửa sổ nhìn thấy Hồng Vũ chính nằm ở trên giường, thụy vô cùng an bình.

Hồng Thân lại như một con như ma trơi đứng ở trước cửa sổ, nhìn trên giường Hồng Vũ, hai hàng lông mày thật sâu khóa lại.

Đang nhìn đến Hồng Vũ trong nháy mắt đó, cảm nhận của hắn chi bên trong lập tức liền xuất hiện Hồng Vũ khí tức. Nhưng là tại sao lại như vậy? Hắn phi thường khẳng định chính mình sẽ không tính sai, mới vừa tiến vào tiểu viện thời điểm, rõ ràng là không phát hiện được Hồng Vũ khí tức?

Chẳng lẽ là mình công pháp xảy ra vấn đề?

Hồng Vũ mặt hàng này, không thể tránh được chính mình linh giác. Cái kia cũng chỉ có một khả năng chính là công pháp của mình cũng không viên mãn, trong đó còn ẩn giấu đi không vì mình biết lỗ thủng!

Hồng Thân mồ hôi như mưa hạ, chỉ là hắn bây giờ không có thời gian đi nghĩ lại công pháp của mình, hắn có quân lệnh tại người, nhất định phải trông giữ thật Hồng Vũ.

Hắn thở dài trong lòng một tiếng, khoanh chân ở sân một góc bên trong ngồi xuống. Mấy tùng thúy trúc chặn lại rồi thân hình của hắn, lấy tam phẩm Hiển Thánh thực lực, coi như là vào lúc này có người từ bên cạnh hắn trải qua, cũng sẽ không chú ý tới nơi này còn ngồi một người.

Khoanh chân ngồi xong sau khi, Hồng Thân suy nghĩ một chút, vẫn là xuất phát từ ổn thỏa mục đích, đem linh giác phóng thích ba mươi trượng, bao phủ cái toàn bộ tiểu viện.

Khu nhà nhỏ này bên trong, hiện tại chỉ có Hồng Vũ cùng Hồng Thân hai người, bọn hạ nhân đều đóa xa xa mà.

Tối nay ánh sao mênh mông, Hồng Thân ngồi một lúc, liền bắt đầu vận chuyển công pháp của mình tu luyện. Hắn (Tinh Hỏa Thần Lô) tâm pháp, tu luyện chính là ánh sao, mỗi cái ánh sao đêm, đối với hắn đều cực kỳ quý giá.

Thật đang tu luyện đồng thời, cũng có thể đem linh giác thả ra ngoài, giám thị Hồng Vũ nhất cử nhất động.

Tâm pháp vận chuyển, hắn đem mãn Thiên Tinh quang chuyển hóa thành từng tia một năng lượng màu vàng kim nhạt, từ quanh thân lỗ chân lông hút vào trong cơ thể, sau đó chuyển hóa thành tinh khiết vũ khí.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Tinh Hỏa Thần Lô (thượng)

Chương 4: Tinh Hỏa Thần Lô (thượng)

Toàn bộ quá trình chầm chậm nhưng vững chắc, bằng vào tam phẩm tâm pháp (Tinh Hỏa Thần Lô), từ nhỏ đã tư chất lỗi lạc Hồng Thân, từng bước một vững vàng tăng lên, đến hiện tại đã là tam phẩm Hiển Thánh sơ kỳ cường giả, coi như là Hồng Thắng Nhật, cũng sẽ không đơn giản đem hắn cho rằng một tên hạ nhân.

Chỉ là Hồng Thân trong lòng rõ ràng, (Tinh Hỏa Thần Lô) bản thân chỉ là tam phẩm tâm pháp, nhiều nhất chỉ có thể tu luyện tới tam phẩm Hiển Thánh đỉnh cao. Mà một khi bước vào tam phẩm Hiển Thánh, bản thân tiến bộ sẽ trở nên phi thường chầm chậm. Thậm chí có "Tam phẩm lộ vô cùng" lời giải thích.

Hồng Thân trước đó tu hành vẫn thuận buồm xuôi gió, chưa bao giờ ở một cái nào đó cảnh giới trì hoãn năm năm trở lên. Thế nhưng hắn tiến vào tam phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, đã bảy năm, đến nay vẫn cứ khốn ở cảnh giới này trên.

Hắn từ ba năm trước liền cảm giác, chính mình hẳn là muốn đột phá đến tam phẩm Hiển Thánh trung kỳ, nhưng là ba năm qua đi, cái cảm giác này ở mỗi một cái ánh sao đêm trường tu hành bên trong, đều kèm theo hắn, hắn nhưng từ đầu đến cuối không có đột phá.

Tối nay lại là như vậy, mỹ hảo ánh sao mang đến lượng lớn năng lượng, chuyển đã hóa thành chất lượng tốt nhất vũ khí, loại kia rục rà rục rịch đột phá cảm giác vẫn luôn ở, nhưng không có đột phá!

Hồng Thân âm thầm thở dài, chuẩn bị thu công.

Ở linh giác của hắn bên trong, Hồng Vũ vẫn phi thường yên tĩnh, khí tức lâu dài, thụy đến vô cùng an ổn.

Hồng Thân tu hành đã đến cuối cùng, liền muốn thu công, mà Hồng Vũ trong cơ thể, sa di Pháp tướng nhưng mới vừa

vừa mới bắt đầu tụng kinh. Từng trận phật âm hóa thành màu vàng kim nhàn nhạt quang vụ ở trong kinh mạch của hắn đi khắp, ở Hồng Vũ trong giấc mộng, phật âm càng lúc càng lớn, dần dần mà hóa thành một dòng lũ lớn, ở Hồng Vũ trong kinh mạch qua lại khuấy động!

Cùng lúc đó, Hồng Vũ ở Hồng Thân trong linh giác, lại một lần nữa biến mất rồi!

Hồng Thân giật nảy cả mình, tâm thần chấn động, suýt chút nữa tẩu hỏa nhập ma!

Hắn dựa dẫm cả đời (Tinh Hỏa Thần Lô) tâm pháp, lại một đêm xuất hiện hai lần lỗ thủng, đây tuyệt đối là trí mạng, nếu như ở liều mạng tranh đấu bên trong, hắn đường đường tam phẩm Hiển Thánh siêu cấp cao thủ, đã chết rồi hai lần.

Ngay khi Hồng Thân thật vất vả đem trong kinh mạch thác loạn vũ khí sơ lung đưa về đường ngay, linh giác mở ra, lần thứ hai đi sưu tầm Hồng Vũ thời điểm, Hồng Vũ khí tức bỗng nhiên lại xuất hiện ở linh giác của hắn bên trong, mà cùng lúc đó, nàng cảm giác mình linh giác thật giống cùng đồ vật gì tiếp bác lên, một luồng hùng vĩ hùng vĩ, khiêm chính bình thản cảm giác cuồn cuộn mà đến, lan truyền đến linh giác của hắn bên trong.

Sau đó cái cảm giác này cấp tốc chiếm cứ toàn bộ của hắn linh giác.

Hồng Thân hiện tại linh giác phạm vi có tới năm mươi trượng! Năm mươi trượng trong vòng, Phạm Âm lượn lờ, loại kia hạo Đại Quang minh cảm giác, để Hồng Thân cả người, thật giống như tắm rửa ở đầu mùa xuân tối ấm áp cùng húc ánh mặt trời bên trong, khắp toàn thân thoải mái cực kỳ.

Như hắn như vậy tam phẩm Hiển Thánh, chính mình cũng đã quên bao lâu chưa từng có loại này "Chìm đắm trong đó" cảm giác, bởi vì hắn tại mọi thời khắc đều có linh giác bên ngoài, đều ở cảnh giác không được thả lỏng.

Nhưng là hiện tại, hắn lại một lần thưởng thức đến cái cảm giác này.

Mà loại này hùng vĩ cùng Quang Minh, ở linh giác của hắn bên trong dâng trào, sau đó lại kéo quanh người hắn vũ khí, ở trong kinh mạch gào thét mà qua, một làn sóng cao hơn một làn sóng!

Hồng Thân cũng không biết tại sao, đối với loại này chính mình vũ khí ở bên ngoài dưới tác dụng hơi không khống chế được tình huống, lại không một chút nào lo lắng.

Khả năng là bởi vì loại kia hùng vĩ cùng Quang Minh, để hắn vô cùng tín nhiệm, hoàn toàn thả ra tâm thần của chính mình.

Vũ khí bao phủ, từng luồng từng luồng sức mạnh bị thôi thúc đến càng ngày càng lớn mạnh hùng vĩ, rốt cục, những này sức mạnh khổng lồ tìm tới một cái tuyên tiết khẩu, một dũng mà ra

Rầm rầm rầm ——

Hồng Thân trong cơ thể truyền đến cuồn cuộn Lôi Minh, hắn ngồi ngay ngắn bất động, trên mặt mang theo ôn hoà chế nhạo, chậm rãi mở mắt ra, nhưng là lệ nóng doanh tròng!

Ràng buộc bảy năm tam phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, rốt cục đột phá. Hắn đã là tam phẩm Hiển Thánh trung kỳ. Tuy rằng chỉ là một cái tiểu đẳng cấp, thế nhưng đến tam phẩm cảnh giới, mỗi một bước tăng lên đều ngàn khó vạn hiểm.

Mà hắn kinh ngạc nhất chính là, chính mình bảy năm nỗ lực đều chưa thành công, lại bởi vì loại kia thần bí mà đến hùng vĩ cùng Quang Minh cảm giác, ung dung phá quan!

Nghĩ đến vào lúc này, Hồng Thân mới chợt phát hiện, loại cảm giác đó đã cấp tốc từ linh giác của hắn bên trong lui ra, không tìm được một tia tung tích.

Mà Hồng Vũ khí tức ở linh giác của hắn bên trong vô cùng ổn định, tựa hồ phía trước hai lần thần bí biến mất, căn bản chưa từng xảy ra.

Hồng Thân lau đi trong mắt nhiệt lệ, thoáng cảm thụ một thoáng tam phẩm Hiển Thánh trung kỳ sức mạnh mạnh mẽ,

sau đó liền đứng thẳng người lên, bồng bềnh đi tới Hồng Vũ ngoài cửa, nghi hoặc nhìn nằm ở trên giường Hồng Vũ.

Hồng Vũ thậm chí thân đều không phiên một lần, vẫn là như vậy lẳng lặng mà nằm.

Ở trong cơ thể hắn, sa di Pháp tướng quay về yên tĩnh, nhắm mắt cúi đầu, hai tay tạo thành chữ thập, vạn cổ bất động.

Hồng Thân khó có thể tưởng tượng đột phá của mình lại là như vậy một tên rác rưởi con ông cháu cha, phá sản xuẩn công tử bột mang đến, trợ giúp đột phá cảnh giới, tuyệt đối là ơn trọng như núi. Hồng Thân chắc chắn sẽ không vong ân phụ nghĩa, chẳng qua là cảm thấy có chút khó có thể tin.

Nhưng là nếu như không phải Hồng Vũ, căn bản không có cách nào giải thích vừa nãy chuyện đã xảy ra. Loại cảm giác đó tuy rằng huyền diệu khó hiểu, nhưng hắn phi thường khẳng định, là từ Hồng Vũ trên người truyền đến, Hồng Vũ chính là hắn đại ân nhân.

Hồng Vũ có thể trợ giúp một tên tam phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, tăng lên tới trung kỳ —— chuyện này nếu như truyền đi, toàn bộ Vũ đô bên trong những kia vẫn xem thường Hồng Vũ người, sợ rằng dù như thế nào cũng sẽ không tin tưởng.

Hồng Thân khóe miệng lộ ra một nụ cười, hắn cũng không biết là Hồng Vũ vẫn ở ẩn giấu thực lực, vẫn là hắn gần nhất có cái gì kỳ ngộ, bất quá đều không liên quan, người người đều cho rằng đã như mặt trời sắp lặn Hồng gia, có người nối nghiệp rồi!

Hồng Vũ cũng không biết chính mình trong giấc mộng chuyện gì xảy ra, ngày thứ hai một buổi sáng sớm, hắn rời giường đến hô hai tiếng, như trước không có hạ nhân đáp lại. Hồng Vũ cũng không để ý, chính mình đi trong sân giếng nước một bên múc nước rửa mặt một phen, sau đó đi ăn điểm tâm.

Hồng Thân còn ngồi ở trong rừng trúc, Hồng Vũ lăng là không nhìn thấy!

Một cái tam phẩm Hiển Thánh muốn ẩn giấu đi, coi như là đứng ở Hồng Vũ trước mặt, hắn cũng chưa chắc có thể phát

hiện.

Điểm tâm người một nhà đồng thời ăn, Hồng Vũ đến nhà hàng thời điểm chỉ có đại ca Hồng Liệt tới, hắn dự đoán một thoáng gia gia cùng tiểu muội sắc mặt, bưng lên hai lung bánh bao ở đại ca tiếng gào trung chạy ra ngoài.

Vừa đi vừa ăn, Hồng Vũ gần nhất khẩu vị cực kỳ tốt, bánh bao to bằng nắm tay, một lồng tám cái, hắn một hơi ăn xong, sờ sờ cái bụng, cảm thấy còn có thể đổ vào hai chén bát cháo. Thế nhưng suy nghĩ một chút vẫn là quên đi, gia gia thấy chính mình khẳng định đổ ập xuống giữa cho một trận, tiểu muội không chừng sẽ thu chính mình bồi nàng cái kia một thớt Địch Nhung long câu.

Hắn tiện tay đem vỉ hấp mất rồi, có người thu thập liền thu thập, không ai thu thập là xong. Đối lập với dĩ vãng hồng nhị thiếu thành tựu, tiện tay vứt hai con vỉ hấp vậy thì thật là "Việc thiện" .

Thẳng đến đến binh thư phủ khố, Hồng Thân còn giả vờ giả vịt, đã sớm sớm một bước chạy tới, chờ ở ngoài cửa: "Vũ thiếu gia, hôm nay trả lại đọc sách?"

Hồng Vũ nhìn một chút binh thư phủ khố thần thú thiết như trấn thủ cửa lớn, lắc đầu nói: "Hôm nay trước tiên không đi vào, ta ở một bên nhìn thư."

Hắn nói, quẹo vào bên cạnh một tràng tiểu lâu.

Binh thư phủ khố bên ngoài, chính là Hồng gia tàng thư địa, tổng cộng ba toà bốn tầng lầu gỗ, thành hình chữ phẩm sắp xếp. Binh thư phủ trong kho đều là quý giá điển tịch, nơi này ba toà lầu gỗ bên trong chính là bình thường võ học kinh điển.

Hồng Vũ đi vào đệ nhất toà lầu gỗ, toà này Tàng Thư lâu bốn tầng bên trong, mỗi một tầng đều lít nha lít nhít để một loạt bài giá sách.

Giá sách dùng nhãn thơm làm bằng gỗ thành, không chỉ rắn chắc hơn nữa có thể phòng trùng. Mỗi cái giá sách trong lúc đó, chỉ có thể chứa đựng một người thông qua. Một toà Tàng Thư lâu tàng thư lượng, ở vạn sách trở lên!

Ba toà Tàng Thư lâu, cũng chính là 30 ngàn sách tàng thư. Này ở toàn bộ Thanh Nguyên đại lục đều là phi thường kinh người một số lượng. Hồng Vũ kỳ thực trong lòng rất rõ ràng, thế giới này không phải là mình một đời trước, theo tùy tiện một con ưu bàn liền có thể tồn trữ mấy trăm ngàn bản sách điện tử, coi như là Nho Môn Thánh địa Lễ Lăng thư viện, tàng thư cũng chỉ mười vạn sách mà thôi, này mười vạn sách "Tùng Đào Thư Hải", là Lễ Lăng thư viện thậm chí toàn bộ Đại Hạ vương triều hết thảy nhập môn đệ tử kiêu ngạo!

Hồng Vũ tiến vào này một toà, phóng tầm mắt nhìn tới, trong lúc bất tri bất giác trong cơ thể vị này sa di Pháp tướng lần thứ hai mở mắt ra, vừa xem hiểu ngay kỹ năng phát động, toàn bộ tầng này, không có một quyển sách có thể đủ mõ viên gạch đánh ra đồ vật gì.

Hắn sờ sờ trong lòng viên gạch, hơi có chút tiếc nuối, nhưng cũng cũng không thất vọng —— này vốn là chuyện trong dự liệu tình.

Liền Hồng Vũ bình tĩnh lại, yên lặng mà lấy ra một quyển sách xem lên. Võ học của hắn căn cơ thực sự quá kém, rất nhiều kiến thức căn bản nhất định phải bù lại.

Vừa xem hiểu ngay kỹ năng dưới, Hồng Vũ đã gặp qua là không quên được, mặc dù nói những này phổ thông võ học điển tịch không cách nào đánh ra Pháp tướng, Đồ Đằng loại hình đồ vật, thế nhưng hắn mỗi xem một quyển sách, vẫn cứ có một đạo kim sắc quang tia chậm rãi hòa vào trong đầu của hắn.

Mà tôn đứng ở một màn hiểu rõ kỹ năng dưới tác dụng, xem càng lúc càng nhanh, từng đạo từng đạo màu vàng quang tia hầu như là ở hắn trong lúc bất tri bất giác, từ mi tâm của hắn hòa vào trong đầu.

Hồng Vũ chìm đắm ở thư tịch bên trong đại dương, cằn cỗi đáng thương kiến thức căn bản cấp tốc phong phú lên, hắn biết rồi sa di Pháp tướng ẩn núp cái kia huyệt đạo chính là ngực Thiên Trung huyệt, hắn biết Thái cổ ma tượng Đồ Đằng ký sinh huyệt đạo chính là cánh tay trái Thiên Tuyền huyệt.

Nguyên bản Hồng Vũ võ đạo, chỉ là dựa vào sa di Pháp tướng cùng Thái cổ ma tượng Đồ Đằng mạnh mẽ xây dựng lên đến lâu đài trên không, thế nhưng hiện tại, cơ sở không ngừng bị nện vững chắc.

Hồng Thân thủ ở bên ngoài, suy nghĩ một chút, đối với bên cạnh trông coi binh thư phủ khố một gã khác tam phẩm Hiển Thánh Hồng Dần nói một tiếng: "Ngươi giúp ta nhìn một lúc, ta đi gặp một thoáng tướng quân."

Hồng Dần gật đầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Tinh Hỏa Thần Lô (hạ)

Chương 4: Tinh Hỏa Thần Lô (hạ)

Hồng Thân còn chưa bước vào, Hồng Thắng Nhật trong mắt liền tuôn ra một mảnh tinh quang, chùi một thoáng từ bàn học mặt sau nhào tới cửa, trừng mắt một đôi mắt hổ vui vẻ nói: "Hồng Dần ngươi cảnh giới tăng lên? !"

Đến tam phẩm Hiển Thánh, mỗi một bước tăng lên đều cực kỳ khó khăn, ngoại trừ muốn chồng chất lượng lớn tài nguyên ở ngoài, bản thân nỗ lực cũng ắt không thể thiếu, thế nhưng mặc dù là những này tất cả đều làm được hoàn mỹ, không thể tăng lên vẫn cứ so với phá quan nhiều ra mấy chục lần.

Vì lẽ đó Hồng Thân tăng lên tới tam phẩm Hiển Thánh trung kỳ, coi như là Hồng Thắng Nhật cũng vô cùng mừng rỡ.

Hồng Thân cảm nhận được Hồng lão gia tử quan tâm, một luồng ấm áp xông lên đầu, khom người đáp: "Là tướng quân, lần này thật sự nhờ có Vũ thiếu gia."

Hồng Thắng Nhật sửng sốt: "Với hắn có quan hệ gì?"

Hồng Thân đem mình đột phá quá trình nói một lần, Hồng Thắng Nhật lông mày cũng theo cau lên.

"Khẳng định là Vũ thiếu gia trong bóng tối giúp ta "

"Nói mò!" Hồng Thắng Nhật cười mắng một tiếng: "Tiểu súc sinh kia cái gì trình độ ngươi còn không biết? Hắn có bản lãnh gì, có thể trợ giúp một vị tam phẩm Hiển Thánh?"

Hồng Thân cũng cảm giác mình mới vừa nói có chút vấn đề, hắn suy nghĩ một chút lại nói: "Tướng quân, thuộc hạ cảm thấy, Vũ thiếu gia hoặc là chính là trước đó vẫn ẩn núp thực lực, hoặc là chính là gần nhất có cái gì gặp gỡ."

Hồng Thắng Nhật lắc đầu nói: "Ẩn giấu thực lực? Ngươi suy nghĩ một chút hắn những năm này hành động, cái kia không phải ẩn giấu thực lực a, rõ ràng là muốn tức chết ta lão già này a."

Hồng Thân lặng lẽ không nói.

Hồng Thắng Nhật nói tiếp: "Hẳn là hắn gần nhất có kỳ ngộ gì, rất khả năng cùng lần trước bị thương có quan hệ. Mà loại này kỳ ngộ vô cùng tuyệt vời, chỉ sợ là ở hắn cũng không biết hiểu tình huống hạ, trợ giúp ngươi một lần."

Hồng Thắng Nhật thân kinh bách chiến kiến thức rộng rãi, đơn giản vừa phân tích, chính là tám chín phần mười.

Hồng Thân có chút kích động nói: "Tướng quân, Hồng gia có người nối nghiệp rồi!"

Hồng Thắng Nhật trên mặt vui vẻ, chợt lại là một mảnh hờ hững, lắc đầu nói: "Coi như là có gặp gỡ, cũng phải nhìn tiểu tử kia chính mình có được hay không khí a. Nếu như hắn trước đây như vậy sức mạnh càng lớn, xông họa cũng lại càng lớn, ai."

Hồng Thân mơ hồ cảm thấy Vũ thiếu gia hai ngày nay thay đổi, hẳn là sẽ không lại như trước kia như thế. Thế nhưng tướng quân những năm này ở Vũ thiếu gia trên người thất vọng quá nhiều, hiện tại đã không dám ôm hi vọng quá lớn.

Hồng Thắng Nhật suy nghĩ một chút, nói: "Chuyện này nghiêm ngặt bảo mật, cũng không cần đối ngoại tuyên truyền cái gì."

Hồng Thân gật đầu: "Tướng quân yên tâm, ta rõ ràng."

Hồng gia khó có thể ngăn cản như mặt trời sắp lặn trạng thái, đây đối với Đại Hạ vương triều rất nhiều người tới nói đều là tin tức tốt. Mà Hồng Vũ bỗng nhiên từ một tên rác rưởi con ông cháu cha đã biến thành kỳ ngộ thiên tài, nhất định có thể rất cường thế ngăn chặn Hồng gia xu hướng suy tàn, đây là rất nhiều người không muốn nhìn thấy.

Tin tức này một khi tiết lộ ra ngoài, trong ngắn hạn sẽ đưa tới rất nhiều nhằm vào Hồng Vũ địch ý.

Tàng Thư lâu bên trong, thời gian nhanh chóng trôi qua, Hồng Vũ mỗi xem một quyển sách, sẽ có một đạo kim sắc quang tia hòa vào trong đầu của hắn, mà Hồng Vũ bất tri bất

giác, đã đem cả tòa lâu bốn tầng 10 ngàn quyển tàng thư toàn bộ xem xong.

Hắn khép lại cuối cùng một quyển, ngẩng đầu lên, mới đột nhiên phát hiện mình đã xem hết một toà lâu!

Liền ở cái ý niệm này nhô ra trong nháy mắt đó, Thiên Tuyền huyệt bên trong Thái cổ ma tượng Đồ Đằng ngửa mặt lên trời gào thét, một luồng cường hãn năng lượng màu vàng sậm đột nhiên mà phát, nhanh chóng bên trái cánh tay trong kinh mạch du tẩu.

Mà sa di Pháp tướng vẫn không nhúc nhích, mặc cho Thái cổ ma tượng Đồ Đằng gào thét như lôi.

Nhưng là Hồng Vũ lại có một loại rõ ràng nhận thức: Kinh mạch của mình bên trong, nhưng vẫn là sa di Pháp tướng làm đầu!

Bất luận Thái cổ ma tượng Đồ Đằng làm sao tuyệt vời, nhưng thủy chung chỉ là an phận ở một góc, không dám đem ám kim vũ khí lao ra cánh tay trái.

Bất quá Hồng Vũ kinh hỉ phát hiện, cánh tay trái của mình càng ngày càng mạnh hãn, ám kim vũ khí vận chuyển chín cái tuần hoàn sau khi, cánh tay của hắn đã mơ hồ phát sinh một loại hào quang nhàn nhạt.

Chính mình nhìn lại, chỉ thấy một viên dữ tợn Thái cổ ma tượng đầu hình bóng, đang từ cái kia một mảnh hào quang nhàn nhạt bên trong nổi lên. Hai mắt Huyết Hồng, phảng phất thiêu đốt linh hồn Địa ngục ma hỏa.

Một đôi to lớn lỗ tai, dường như bách chiến bất phá Thần khí áo giáp bình thường bao trùm ở bả vai của hắn.

Tráng kiện mạnh mẽ vòi voi, loan đao bình thường răng cưa ngà voi, quấn quanh ở trên cánh tay, thật giống như là một đạo to lớn hình xăm.

Hồng Vũ trong lòng bay lên một tia minh ngộ: Dựa theo cái này phương thức tu luyện, có lẽ có một ngày, cánh tay trái của mình có thể có được một con Thái cổ ma tượng sức mạnh!

Chín cái tuần hoàn sau khi, Thái cổ ma tượng Đồ Đằng dần dần yên tĩnh lại, tựa hồ có hơi bất mãn gào thét một tiếng, thân thể co rụt lại, lâm vào ngủ say.

Hồng Vũ trên cánh tay trái sức mạnh bắt đầu chậm rãi từ bắp thịt, huyết mạch lui ra, ẩn giấu đến cốt tủy bên trong.

Lực lượng này vẫn không có triệt để biến mất trước đó, Hồng Vũ một ngẩng đầu nhìn thấy lầu gỗ cây cột, cây này cây cột chống đỡ lấy toàn bộ lầu gỗ trọng lượng, một người độ lớn, chính là phương bắc giá lạnh bên trong vùng rừng rậm sản xuất Thiết Nham mộc, độ cứng rắn so với được với gang.

Hồng Vũ vươn tay trái ra ở trên cây cột nhấn một cái, này cứng rắn Thiết Nham mộc ung dung lưu lại một cái thật sâu chưởng ấn!

Hồng Vũ chính mình giật nảy mình, hắn biết cánh tay trái của mình đã nắm giữ sức mạnh không thể tưởng tượng được, nhưng không nghĩ tới lại như vậy khó mà tin nổi! Quả thực là kinh thế hãi tục rồi!

Trầm miên bên trong Thái cổ ma tượng Đồ Đằng trở mình, trầm thấp gào thét một tiếng, tựa hồ là ở đối với Hồng Vũ xem thường thượng cổ thần thú sức mạnh biểu đạt bất mãn.

Sa di Pháp tướng cũng là vị nhưng bất động, thế nhưng Hồng Vũ cũng cảm giác được, nó cùng trước đây đã có chút không giống, cái kia lượng lớn võ học kiến thức căn bản, để vị này sa di Pháp tướng cũng xảy ra một loại nào đó biến hóa, chỉ là Hồng Vũ còn chưa phát hiện thôi.

Cánh tay trái sức mạnh chính đang nhanh chóng biến mất tiến vào cốt tủy bên trong. Khoảng chừng thời gian một nén nhang, cánh tay trái của hắn bên phải bình thản không có gì lạ. Thế nhưng Hồng Vũ tâm thần hơi động, liền có thể cảm giác được một luồng sức mạnh đáng sợ, mang theo một loại hủy Thiên Diệt địa kích động, muốn từ cốt tủy nơi sâu xa bộc phát ra!

Hắn thoả mãn nở nụ cười, làm một cái giá sách, chặn lại rồi Thiết Nham mộc bị chính mình nhấn ra thủ ấn bộ phận, miễn cho kinh thế hãi tục, sau đó đi đi xuống lầu đi.

Đến tầng thứ nhất, quay đầu lại nhìn sang cái kia như núi như biển tàng thư, trong lòng bỗng nhiên bốc lên một ý nghĩ, những này điển tịch đẳng cấp quá thấp, mõ viên gạch gõ cũng không được gì, đẳng cấp cao nhưng có thể. Chính mình còn giống như nhớ tới một đoạn (Cửu Âm chân kinh) cùng (Cửu Dương chân kinh), không biết có thể hay không gõ ra cái gì đến?

Cái ý niệm này vừa nhô ra, lại như cỏ dại như thế sinh trưởng không thể ngăn chặn, hắn hận không thể ngay lập tức sẽ động thủ thí nghiệm một thoáng.

Một đời trước, mạng lưới mang đến vô hạn khả năng. Trong truyền thuyết thần cấp võ học (Cửu Âm chân kinh) (Cửu Dương chân kinh) internet lại cũng có thể tìm tới điện tử bản! Làm võ hiệp mê, Hồng Vũ đã từng tỉ mỉ xem qua này hai bộ kinh điển, ngược lại thật sự là là có thể nhớ tới một ít.

Chỉ là này hai bộ thư thật giả thực sự đáng giá thương thảo.

Nghĩ tới đây hai bộ thư thật giả không thể xác định, Hồng Vũ trong lòng lại là hơi động: Này hai bộ không thể xác định thật giả, thế nhưng có mấy bộ thư không nghi ngờ chút nào là thật sự, nói cách khác (Kim Cương kinh), nói cách khác (Đạo đức kinh), nói cách khác (Lăng Nghiêm Kinh), nói cách khác (Dịch Kinh)

Hồng Vũ nghĩ những chuyện này, ầm ầm động lòng, có điểm hồn bất thủ xá đi ra.

"Vũ thiếu gia!" Hồng Thân đã chờ ở cửa, Hồng Vũ mất tập trung gật đầu. Hồng Dần đi vào kiểm tra một phen, đi ra nói: "Không thành vấn đề."

Hồng Vũ vượt qua hai vị tam phẩm Hiển Thánh vi vừa chắp tay xoay người lại. Hồng Thân vô thanh vô tức không thấy hình bóng theo ở phía sau.

Cùng cái gì (Cửu Âm chân kinh) (Cửu Dương chân kinh) không giống, (Đạo đức kinh) những này, vậy cũng là hàng thật đúng giá vạn cổ kinh điển. Hơn nữa Hồng Vũ một đời trước thật sự chăm chú bối quá.

Này muốn được ích cho hắn có một cái thật gia gia, từ nhỏ đã nghiêm khắc để tôn tử đọc thuộc lòng cổ văn. Vì cái này, Hồng Vũ chịu không ít đau khổ.

Ở tân triều niên đại đó, đọc thuộc lòng những này cổ văn thơ từ, có hài lòng quốc học tu dưỡng có chỗ lợi gì? Ở táo bạo xã hội cuồn cuộn coi trọng vật chất bên trong, có thể bính cha, bính gia thế, bính bằng cấp, bính tướng mạo, chỉ có không có ai sẽ với ngươi bính quốc học.

Hồng Vũ một đời trước mãi đến tận trước khi chết, những này cổ văn tu dưỡng cũng không dùng trên, lại không nghĩ rằng sống lại ở đời này, những này hắn vốn cho là vĩnh viễn cũng không dùng được đồ vật, lại có thể hoàn toàn thay đổi hắn một đời!

Mà những kia kinh Phật điển tịch, hắn không có nhìn kỹ quá, bất quá tân triều mở ra sau khi, Phật giáo đạo giáo càng ngày càng phồn thịnh, trên internet tùy ý có thể thấy được đem kinh Phật thu lại vì là âm nhạc, Hồng Vũ uể oải thời điểm, cũng sẽ tìm ra một ít đến truyền phát tin, những này âm nhạc đối với thả lỏng cả người, thật sự rất có hiệu quả.

Như vậy nghe được hơn nhiều, đúng là có thể nhớ kỹ cái thất thất bát bát.

Mà hắn hiện tại lại có sa di Pháp tướng, có thể tồn quan trú thần, hoàn chỉnh hồi ức ra những kia kinh Phật, cũng không là việc khó.

Hồng Vũ vừa muốn vừa đi, không để ý suýt chút nữa va ở trên người một người.

"Đại ca?"

Hồng Liệt biểu hiện có chút âm u, cũng là một bộ tâm sự nặng nề dáng vẻ, suýt chút nữa cùng Hồng Vũ đụng vào nhau, hắn miễn cưỡng nở nụ cười: "Lão nhị a, trở lại nghỉ ngơi thật tốt."

Nói đơn giản một câu, hắn lại cúi đầu tâm sự nặng nề đi.

Hồng Vũ hỏi một tiếng: "Đại ca ngươi có chuyện gì?"

Hồng Liệt cũng không quay đầu lại vung vung tay, nhanh chóng đi.

Hồng Vũ một trận kỳ quái: Đại ca đây là làm sao?

Hồng Thân theo ở phía sau xem suýt chút nữa bật cười, này hai huynh đệ một cái dáng dấp, cúi đầu nghĩ sự, từ hai con đường trên đi tới, hội tụ ở một cái giao lộ, hai huynh đệ đầu suýt chút nữa đụng vào nhau.

Hồng Vũ nhìn Hồng Liệt bóng lưng, cảm giác nhạy cảm đại ca có việc!

Trở lại tiểu viện của mình, Hồng Vũ cân nhắc một thoáng, hô một tiếng: "Người đến!"

Hắn đã chuẩn bị kỹ càng, nếu như hôm nay đang không có hạ nhân đến, hắn liền muốn làm một ít chuyện, cho những người kia một cái cảnh cáo.

Quả thật trước đây bản chủ chẳng ra gì, đối xử hạ nhân không được, nhưng là mình đã tung dung bọn họ hai ngày rồi. Hai ngày bên trong, đặc biệt là ngày thứ nhất, chính mình trọng thương tại người nhưng không có một cái hầu hạ! Nếu như như vậy, những hạ nhân kia còn không biết tiến thối, liền thật muốn với bọn hắn luận một luận gia quy.

"Thiếu gia." Một cái rụt rè thanh âm vang lên, ngoài cửa một tên mười ba mười bốn tuổi tiểu nha đầu, ăn mặc một thân mộc mạc thanh váy vải, cúi đầu, hai tay theo : đè ở trước người, cung kính đứng.

Hồng Vũ nhớ tới tới, đây là chính mình thiếp thân nha hoàn Tiểu Lăng, trước đây cũng là được bản chủ ức hiếp nhiều nhất.

Hắn suy nghĩ một chút, như vậy tiểu nha đầu sợ rằng rất khó biết đại ca đến cùng có chuyện gì, hắn vung tay lên: "Đi đem Hồng Khê gọi tới."

"Vâng."

Hồng Khê là Hồng Vũ bên người quản sự , dựa theo Hồng gia tình huống bây giờ, Hồng Khê ở đông đảo quản sự bên trong, lẽ ra nên xếp hạng đệ tứ. Nhưng là bởi vì Hồng Vũ ở

Hồng gia không địa vị gì, liên lụy hắn cái này quản sự cũng không nhấc nổi đầu lên.

Hồng Khê than trên một phế vật như vậy lại nóng nảy chủ nhân, ngoài miệng không dám nói gì, buồn bực trong lòng bất mãn từ yết hầu khẩu vẫn kéo dài đến hoa cúc đầu.

Hồng lão gia tử hôm nay chuyên môn phái người đến truyền lời, cho nên Hồng Vũ bên người những này hạ nhân, mới toàn bộ đến cương, không dám thất lễ. Quá chỉ chốc lát sau, Hồng Khê liền đến: “Thiếu gia, ngài gọi ta.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Bất bình tao ngộ (thượng)

Chương 5: Bất bình tao ngộ (thượng)

Hồng Vũ gật đầu, vẻ mặt ôn hòa hỏi: "Đại ca gần nhất phải hay không gặp phải chuyện gì?"

Hồng Khê kỳ thực thấp thỏm trong lòng, bọn họ bang này hạ nhân là cho rằng lần này Hồng Vũ chết chắc rồi, mới dám như thế thất lễ, xuất hiện ở cái này đánh hạ người xưa nay đều là hạ tử thủ tiểu ma đầu lại sống lại, bút trướng này hắn nhất định phải thanh toán. Hồng Khê vốn là làm tốt bị phạt chuẩn bị, đã muốn ai điếu "Mông huynh", lại không nghĩ rằng Hồng Vũ gọi hắn đến, chỉ là hỏi một câu như vậy.

Hồng Khê ở bên trong Hồng Phủ giao thiệp xác thực so với một cái tiểu hầu gái muốn rộng rãi nhiều lắm, hắn suy nghĩ một chút, hỏi: "Thiếu gia ngài hỏi chính là phương diện nào sự tình?"

"Ta vừa nãy ngộ thấy đại ca, hắn thật giống tâm sự nặng nề."

Hồng Khê suy nghĩ một chút nói: "Tiểu nhân nghe nói Liệt thiếu gia thật giống ở trong thư viện trải qua không quá như ý, có mấy cái rất được các thầy giáo yêu thích học sinh, thường thường liên thủ sỉ nhục Liệt thiếu gia."

Hồng Vũ sắc mặt phát lạnh: "Đi thăm dò, mấy ngày nay rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!"

"Vâng."

Hồng Khê lĩnh mệnh đi tới, đây chính là gia sinh tử chỗ tốt, bọn họ sinh ở Hồng gia sinh trưởng ở Hồng gia, sâu trong nội tâm mình đã tán đồng chính mình chính là Hồng gia một thành viên. Coi như là đối với Hồng Vũ bất mãn, thế nhưng Hồng Vũ mệnh lệnh như trước muốn phi thường trung thành chấp hành.

Hồng Khê đi, Hồng Vũ liền ở bên trong phòng khoanh chân ngồi xong, nhắm mắt minh tưởng, tiêu hóa trước đó ở Tàng Thư lâu bên trong thành quả.

Hồng Thân vẫn là ngồi ở đó một tùng trong rừng trúc, hắn đã nhìn ra Hồng Vũ muốn xen vào Hồng Liệt chuyện này, tuy rằng cảm thấy Hồng Vũ xác thực so với trước đây hiểu chuyện, thế nhưng cũng cảm thấy hắn có chút không tự lượng sức.

Hồng Liệt trên thư viện, chính là đại danh đỉnh đỉnh Lễ Lăng thư viện, toàn bộ Đại Hạ vương triều người đọc sách tâm trong mắt Thánh địa, Nho Môn tông môn vị trí.

Lễ Lăng thư viện bên trong thư sinh, không chỉ tài hoa văn hoa, hơn nữa cũng không phải là loại kia truyền thống ý nghĩa trên thư sinh tay trói gà không chặt. Ngược lại, Nho Môn chính là có thể cùng Đạo môn đặt ngang hàng, cũng là bởi vì Lễ Lăng thư viện đi ra thư sinh, đều là một thân tuyệt học. Nếu bàn về võ kỹ, tâm pháp, Lễ Lăng thư viện nội tình không một chút nào so với Ngọc Thanh Quan kém.

Hồng Liệt ở Lễ Lăng thư viện bên trong thành tích không tính xuất sắc, nhưng là là trung đẳng, bây giờ đã là bát phẩm Thân Cương sơ kỳ cảnh giới, lục bộ nho gia kinh điển, đã tinh nghiên hai bộ, đọc một lượt bốn bộ, liền Hồng Liệt đều phải bị sỉ nhục rầu rĩ không vui, Hồng Vũ tên rác rưởi này con ông cháu cha có thể có biện pháp gì?

Hồng Khê bởi vì trước đó thất lễ Hồng Vũ, trong lòng có quỷ, nhân mà lần này việc xấu làm đặc biệt nhanh nhẹn, chỉ dùng hơn nửa canh giờ, Hồng Khê liền trở lại, vừa vào cửa lập tức bẩm báo nói: “Thiếu gia, tiểu nhân đã đã điều tra xong.”

“Nói!”

“Vâng. Ba ngày trước Liệt thiếu gia thu được mời, tham gia một cái Thi Hội, nhưng là Liệt thiếu gia đi tới sau khi, lại bị bọn họ lớp học Tông Hân Nguyệt mang theo mấy cái bạn học ở cửa ngăn cản, bảo hôm nay Thi Hội chỉ có thể cho phép bát phẩm Thân Cương trung kỳ trở lên tu vi tham gia, Liệt

thiếu gia không đạt tới tiêu chuẩn này, bọn họ vẫn cứ không cho phép Liệt thiếu gia đi vào.

Liệt thiếu gia cùng bọn họ lý luận, đã như vậy vì sao còn muốn mời ta. Tông Hân Nguyệt những người kia ngoài cười nhưng trong không cười nói, phụ trách thông báo hạ nhân không hiểu chuyện, không nghĩ tới đường đường Hồng gia tử tôn đã mười tám tuổi, lại vẫn không có đạt đến bát phẩm Thân Cương trung kỳ.

Lúc đó Tống tiểu thư cũng ở bên cạnh, Liệt thiếu gia giận dữ và xấu hổ cực kỳ, muốn xông vào, lại bị vậy bọn họ ung dung đẩy đi ra, những người kia đều là bát phẩm Thân Cương trung kỳ, Liệt thiếu gia đối phó một cái đều không phải là đối thủ, huống chi bọn họ đồng thời?

Hơn nữa sau đó thư viện mới tới Đỗ lão sư đi ra, đem Liệt thiếu gia nghiêm khắc quở trách một trận, Liệt thiếu gia không dám cùng lão sư tranh luận, giận dữ và xấu hổ cực kỳ trở về, nghe nói buổi tối hôm đó chỉ có một người quản ở trong phòng uống một đêm muộn tửu.”

Hồng Vũ sắc mặt cực kỳ khó coi, đám người này rõ ràng chính là cố ý đặt bẫy, chính là phải cho đại ca lúng túng! Còn có cái kia Đỗ lão sư, cũng không phải đồ vật, trợ Trụ vi ngược, cái nào có một chút vi nhân sư biểu phong độ?

Mà Hồng Khê trong miệng Tống tiểu thư, chính là tứ đại thiên trụ bên trong Tống gia trưởng nữ Tống Du Nhiên, năm nay mười bảy tuổi, cùng Hồng Liệt cùng lớp, chính là đại ca Hồng Liệt tình nhân trong mộng, chỉ là Tống gia không lọt mắt nhất định không có tương lai Hồng gia, không chịu đem con gái gả cho Hồng Liệt.

Hồng Liệt cũng không dám phản kháng gia gia sắp xếp, lúc này mới cưới hiện tại đại tẩu, chỉ là toàn bộ Hồng gia ai cũng có thể nhìn ra, đại ca sau khi kết hôn cũng không hạnh phúc.

Ngay ở trước mặt chính mình người thương trước mặt, bị người làm nhục như thế, Hồng Vũ cảm động lây, phổi đều muốn tức nổ tung!

Thế nhưng hắn cũng rất nhạy cảm ý thức được một vấn đề: "Này đã là ba ngày trước sự tình, cùng hôm nay có quan hệ gì?"

Hồng Khê tiếp tục nói: "Nguyên bản Liệt thiếu gia tinh thông (hiếu kinh), vì lẽ đó lớp học (hiếu kinh) một khoa tác nghiệp, vẫn luôn là thiếu gia phụ trách thu tới, sau đó cho lão sư đưa đi. Nhưng là cái kia Đỗ lão sư sau khi đến, liền đều là xoi mói Liệt thiếu gia, một lúc nói hắn không xứng vì là huân quý sau khi, một lúc nói hắn tu vi quá thấp, hôm nay thậm chí thủ tiêu Liệt thiếu gia chuyện xui xẻo này, giao cho Tông Hân Nguyệt!"

Hồng Vũ rõ ràng, vừa nãy đụng với đại ca, hắn chính là vì chuyện này rầu rĩ không vui.

Hồng Khê cũng rất tức giận: "Đáng hận nhất chính là, cái kia họ Đỗ tìm cớ là nói Liệt thiếu gia không đủ nỗ lực dụng công! Nhưng là ai cũng biết, Liệt thiếu gia là lớp học chăm chỉ nhất, mỗi ngày đi sớm nhất, đi được trễ nhất, cần với hướng về lão sư lĩnh giáo! Nhưng là cái họ này đỗ lại như vậy nói xấu Liệt thiếu gia!"

Hồng Vũ một tiếng cười khẩy: "Tông Hân Nguyệt? Lục đại bảo đống xếp hạng thứ nhất tông gia đúng không?"

"Chính là nàng. Bao quát lần trước Thi Hội sự tình, cái nhóm này chuyên môn cùng Liệt thiếu gia đối nghịch người, đều lấy nàng dẫn đầu."

"Còn có cái kia họ Đỗ, tên gọi là gì?"

"Đỗ kim thành."

Hồng Vũ nhàn nhạt nói: "Được lắm lòng đời nóng lạnh, đường đường Nho Môn đạo sư, có tư cách tiến vào Lễ Lăng thư viện dạy học, lại cũng như vậy lợi thế! Đây là nhìn thấy chúng ta Hồng gia không xong rồi, cho rằng lục đại bảo đống xếp hạng thứ nhất tông gia, nhất định sẽ thuận lý thành chương tiếp thay chúng ta Hồng gia, trở thành tân tứ đại thiên trụ a!"

Hồng Khê cũng là giận dữ: "Mơ hão! Chúng ta Hồng gia chắc chắn sẽ không ngã : cũng!"

Hồng Vũ là thật không nghĩ tới, một vị đạo sư, lại có thể như vậy đê tiện. Trong lòng hắn suy nghĩ một phen, đối với Hồng Khê gật đầu: "Lần này việc xấu làm khá lắm, chính mình đi lĩnh mười lượng bạc ban thưởng."

Hồng Khê đại hỉ: "Nhiều Tạ thiếu gia : cám ơn thiếu gia."

Hắn lui ra sau khi, Hồng Vũ cũng ra cửa, xe nhẹ chạy đường quen, rất sắp tới đại ca ngoài sân.

Trong sân hạ nhân thấy hắn đều khom mình hành lễ, không có ai ngăn cản. Hồng Vũ vào phòng trung, Hồng Liệt chính một người một bình rượu, cũng không có món ăn, từng miếng từng miếng muộn uống.

"Là lão nhị a." Hồng Liệt cười khổ một tiếng, Hồng Vũ làm ra đến, tức giận nói: "Đại ca, sự tình ta đều biết, chúng ta không thể liền như thế quên đi."

Hồng Liệt hơi khoát tay chặn lại: "Quên đi, nói đến nói đi, đều là chúng ta chính mình vô dụng. Nếu như huynh đệ chúng ta có thể có một cái tư chất tốt, Hồng gia quyền thế phú quý không đến nỗi muốn đoạn ở chúng ta trong tay, những người kia ai dám xem thường chúng ta? Ai "

Hồng Vũ thoại đến bên mép, nhưng là nhìn thấy đại ca chán chường thất lạc dáng dấp, lại nuốt trở vào, im lặng không lên tiếng nắm quá bình rượu bồi tiếp hắn uống lên.

Hồng Liệt mỉm cười, hai huynh đệ ngươi một cái ta một cái, đã không cần lại nói thêm gì nữa.

Chạng vạng, Hồng Vũ trở lại gian phòng của mình, hắn uống nhiều rượu, thế nhưng tinh thâm nhưng phá lệ tốt.

Thế giới này vô cùng phát đạt, cất rượu kỹ thuật đặc biệt thành thục. Thật so với bọn họ hôm nay uống rượu, Hồng Vũ phỏng chừng dựa theo kiếp trước tiêu chuẩn, cần phải ở năm mươi độ trái phải.

Hắn mới vừa lúc đến nơi này, theo bản năng đem thế giới này xem là một đời trước cổ đại, nhưng là theo thời gian chuyển dời, hắn phát hiện nơi này hay là không có đại công nghiệp hoá loại kia vật tư phồn vinh. Thế nhưng nơi này các

loại kỹ thuật vô cùng tiên tiến, trình độ cũng không so sánh với một đời kém quá nhiều.

Hồng Vũ kỳ thực tửu lượng không được, huống chi người trẻ tuổi uống rượu chủ yếu là dựa vào thân thể, hắn xuất hiện tại thân thể vẫn tương đối suy yếu. Bất quá Hồng Vũ uống đến cái thứ ba thời điểm, Hồng Vũ trong cơ thể Thái cổ ma tượng Đồ Đằng bỗng nhiên tỉnh!

Sau đó con này hãn tượng không chút khách khí đem Hồng Vũ trong cơ thể mùi rượu toàn bộ hấp thu rồi!

Mùi rượu bị nó hút đi, Hồng Vũ bằng chỉ là đang uống nước. Ngoại trừ nhiều gắn mấy phao niệu, không hề có một chút cảm giác.

Hắn cũng không nghĩ tới thượng cổ thần thú lại thích uống tửu!

Vì lẽ đó hắn hiện tại vô cùng tỉnh táo, mà Thiên Tuyền huyệt bên trong, Thái cổ ma tượng Đồ Đằng đã ngủ say như chết, mùi rượu xông trời.

Hắn ở trong phòng nghỉ ngơi chốc lát, liền lén lén lút lút từ trong cửa sổ bò đi ra ngoài.

Trong bóng tối Hồng Thân nở nụ cười.

Dưới lầu có Tiểu Lăng, Hồng Khê cùng hai gã khác hầu gái, không có ai biết Hồng Vũ đã lén lút chạy ra ngoài. Cái này chuồn êm con đường, chính là bản chủ sử dụng tới vô số lần, có thể nói "Cửu kinh khảo nghiệm", vẫn không có bị phát hiện quá.

Bất quá hiện tại hắn muốn đối mặt, chính là cho rằng tam phẩm Hiển Thánh.

Có điểm xe nhẹ chạy đường quen theo cố định con đường, tách ra người, mãi cho đến Hồng phủ sau hoa viên, một chỗ hẻo lánh tường viện hạ, Hồng Vũ từ một bên một tảng đá phía dưới tìm ra dây thừng cùng phi trảo, đang muốn ôm lấy tường vây nhảy ra đi, Hồng Thân bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, cười nói: "Vũ thiếu gia, ngài vẫn là trở về đi thôi."

Hồng Vũ sững sờ, cúi đầu ủ rũ đem dây thừng cùng phi trảo một lần nữa chôn thật: "Là gia gia cho ngươi đến xem ta chứ? Lão nhân gia người lần này thực sự là dốc hết vốn liếng, lại chuyên môn điều động một vị tam phẩm Hiển Thánh."

Hồng Thân cười khổ nói: "Người khác cũng xem không được Vũ thiếu gia a." Hắn vừa nói, một bên nhìn trên mặt đất cái khối kia thạch đầu. Hồng Vũ một bộ chuyện đương nhiên dáng vẻ: "Thân thúc ngươi nhưng chớ đem ta những thứ đồ này lấy đi, tương lai ngươi không nhìn ta, ta còn muốn dựa vào những thứ đồ này chạy ra ngoài đây."

Hồng Thân nhất thời dở khóc dở cười.

Hồng Thân "Áp" Hồng Vũ trở lại, Hồng Vũ trong lòng một trận nói thầm, chẳng trách gần nhất lão cảm thấy thật giống có người ở nhìn mình.

Có một cao thủ như vậy đi theo bên cạnh mình, Hồng Vũ rất đau đầu. Hắn không biết mình sa di Pháp tướng, có thể giấu diếm được Hồng Thân linh giác, vì lẽ đó nghĩ tới nghĩ lui, vẫn cảm thấy không thể ở một tên tam phẩm Hiển Thánh siêu cấp cao thủ giám thị hạ chạy đi.

Nhưng là Hồng Vũ đã quyết định chủ ý, chính mình tính cách này, hiển nhiên không thích hợp khi (làm) cái gì Hồng gia gia chủ, Hồng gia tốt nhất vẫn có đại ca đến kế thừa.

Hay là ở Hồng lão gia tử tâm trong mắt, Hồng Liệt cũng không phải một cái thích hợp gia chủ người thừa kế. Thế nhưng Hồng Vũ một đời trước đến từ một tin tức nổ tung thế giới, quá rõ ràng hoàn cảnh đối với một người ảnh hưởng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Bất bình tao ngộ (hạ)

Chương 5: Bất bình tao ngộ (hạ)

Có thể một khối vàng chưa luyện, ở không sạch sẽ trong hoàn cảnh sẽ phai mờ trở thành một khối ngoan thạch.

Coi như là tư chất bình thường, chỉ cần cho hắn đầy đủ chống đỡ, trải qua lượng lớn sức mạnh, vẫn cứ có cơ hội trở thành trụ cột tài năng. Hay là khai thác không đủ, thế nhưng thủ thành có thừa.

Hồng Liệt vấn đề ở chỗ, những năm này người người đều cảm thấy hắn là một cái hạng xoàng xĩnh, dù cho là gia gia của hắn, thê tử của hắn đều cho là như thế. Ở vào tình thế như vậy, Hồng Liệt lòng tin không đủ, hơn nữa rèn luyện không đủ.

Đặc biệt là lòng tự tin, một cái có tự tin cùng một cái không có tự tin người, biểu hiện ra năng lực khác biệt thực sự quá lớn.

Hồng Vũ một đường trở lại một đường cân nhắc, muốn trước tiên giúp đại ca đem tự tin dựng lên. Đơn giản nhất trực tiếp nhất biện pháp, chính là tăng lên cảnh giới của hắn đẳng cấp.

Hồng Vũ đời này đã quyết định suất tính mà làm, liền không nữa có như vậy tâm linh ràng buộc, muốn làm liền làm.

Ngựa giống danh tự này nghe vào tựa hồ không được, nhưng là muốn vừa nghĩ vẫn là rất làm người ước ao a! Hết ăn lại nằm là cái nghĩa xấu, thế nhưng nếu như có thể trở thành một con ông cháu cha, sau đó hết ăn lại nằm, phỏng chừng không có ai sẽ từ chối.

Suy nghĩ một chút một đời trước vì là một trận mỹ thực, có thể ngồi tàu điện ngầm từ thành thị một phía này đi ngang qua đến một phía khác, mà hiện tại, chỉ cần một cái dặn dò, liền sẽ có người đi ngang qua thành thị đem đầu bếp tìm trở về làm cho ngươi ăn —— coi như là từ một cái kẻ tham ăn góc độ tới nói, cũng là quá hạnh phúc.

Có thể vấn đề là, làm sao đem đại ca cảnh giới tăng lên lên?

Đêm đó, Hồng Vũ như trước ở tiểu lâu bên trong ngủ, hầu gái Tiểu Lăng trong lòng run sợ ở trong sân bồi tiếp, Hồng Vũ sắp sửa trước đó muốn uống nước hô qua nàng một lần, tiểu cô nương thần thái kia liền giống như là muốn tự mình đưa lên lang khẩu thỏ trắng nhỏ, điềm đạm đáng yêu, thê thê thảm thảm, làm cho Hồng Vũ ở trong lòng càng làm bản chủ mắng một trận.

Trên thực tế Tiểu Lăng đêm đó cũng xác thực lo lắng sợ hãi, một có gió thổi cỏ lay, liền lập tức thức tỉnh, chỉ lo Vũ thiếu gia "Thú tính quá độ", nửa đêm vọt vào gian phòng của mình muốn hành gây rối.

Hồng Vũ đúng là ngủ rất ngon, bởi vì hắn biết cho rằng tam phẩm Hiển Thánh siêu cấp cao thủ đang giúp mình gác đêm, trời sập xuống cũng có thể giúp ngươi đẩy.

Hồng Thân còn ở cái kia một tùng thúy trúc bên trong, đêm đó, như trước ánh sao xán lạn, Hồng Thân tu hành một phen sau khi, lại thử muốn cùng Hồng Vũ tản mát ra loại kia hạo Đại Quang minh khí tức liên tiếp trên, nhưng là lần này, nhưng chưa thành công, Hồng Vũ ở linh giác của hắn bên trong, rõ ràng thật giống như một ngọn đèn sáng, chính là không có loại cảm giác đó.

Hồng Thân âm thầm thở dài cảm giác mình có điểm lòng tham không đủ, như vậy cơ duyên, cả đời có thể chạm lần trước, đã là may mắn.

Hắn đang muốn từ bỏ, canh giờ đến, Hồng Vũ Thiên Trung huyệt bên trong, sa di Pháp tướng lại một lần nữa bắt đầu tụng kinh, từng luồng từng luồng màu vàng quang vụ tỏ khắp đi ra, mà Hồng Thân trong đầu, ầm một tiếng lớn lao nổ vang, lần thứ hai bị loại kia Quang Minh hùng vĩ cảm giác vây quanh.

Lúc này Hồng Vũ, ở Hồng Thân trong linh giác, đã toả hào quang rực rỡ, mãnh liệt lại như là giữa trưa Thái Dương!

Hồng Thân (Tinh Hỏa Thần Lô) nguyên vốn đã dần ngừng lại, chợt theo cái cảm giác này, điều động trong cơ thể

toàn bộ vũ khí, dâng trào vận chuyển lên!

Hồng Thân một trận mừng như điên!

Nói như vậy tu luyện không thể điều động toàn thân vũ khí vận chuyển, chỉ là một bộ phận vũ khí không ngừng vận chuyển, đem bên ngoài cơ thể năng lượng đưa vào trong cơ thể, chậm rãi lắng đọng xuống, chuyển hóa thành tân vũ khí.

Trong quá trình tu luyện, có thể vận chuyển vũ khí chỉ có khoảng chừng một phần mười.

Đầu tiên là vũ khí quá nhiều, thôi thúc sẽ càng thêm mất công sức. Thứ yếu quá nhiều vũ khí kinh mạch cũng không cách nào một lần chứa đựng. Nhưng là ở Hồng Vũ truyền lại đến loại cảm giác đó thôi thúc dưới, Hồng Thân trong cơ thể vũ khí ung dung bị điều động lên, mà kinh mạch ràng buộc tựa hồ đã biến mất, dâng trào dâng trào, khác nào đại giang đại hà, sóng nước chạy chồm!

Này một phen vận chuyển, có thể được xưng là là sảng khoái tràn trề, đem Hồng Thân trong cơ thể toàn bộ vũ khí điều động lên, để hắn có một loại tẩy mao phạt tủy cảm giác.

Chờ đến ánh sao dần dần biến mất, sắc trời vừa sáng, loại kia hạo Đại Quang minh cảm giác như thủy triều thối lui, Hồng Thân trong cơ thể vũ khí cũng dần dần dừng lại, hắn kiểm tra một chút, này sau nửa đêm tu luyện, so với được với hắn dĩ vãng nửa tháng thành quả!

Bất quá Hồng Thân kinh hỉ nhất cũng không phải cái này thành quả, mà là chứng minh Hồng Vũ đối với với mình xúc tiến, không phải tính ngẫu nhiên, mà là tất nhiên.

Nói cách khác hắn sau đó có thể vẫn theo Hồng Vũ tu luyện, tốc độ tăng lên mười mấy lần!

Mặc kệ cao thủ người kém cỏi, mặc kệ nhất phẩm Hợp Chân còn chưa phải nhập phẩm, có ai có thể chống lại loại này mê hoặc? Không có ai!

Hồng Thân cảm xúc lăn lộn, kích động khó có thể bình tĩnh, hắn hầu như là muốn lập tức liền vọt tới Hồng Thắng Nhật trước mặt, quỳ xuống đất khẩn cầu, để tướng quân ban

ân, chính mình vĩnh viễn đi theo ở Vũ thiếu gia bên người. Bất quá đã quen phục tùng quân lệnh hắn, vẫn là tàn nhẫn mà đè xuống cái này kích động, không thể tự ý cách thủ.

Trong tiểu lâu, Hồng Vũ cũng không biết chính mình này hai đêm đại mộng, cho phép vì là tam phẩm Hiển Thánh mang đến cỡ nào trùng kích cực lớn, hắn chậm rãi xoay người, từ trên giường ngồi dậy.

Bên ngoài Hồng Khê đã sớm lên, cùng Tiểu Lăng đồng thời, chuẩn bị cho Hồng Vũ được rồi rửa mặt nước nóng.

"Thiếu gia, lão gia bên kia phái người đến truyền lời, để ngài sáng sớm cùng lão nhân gia người đồng thời dùng điểm tâm."

Hồng Vũ bỉu môi một cái, có điểm không tình nguyện. Bản chủ trong ký ức, Hồng lão gia tử thấy hắn liền vẻ mặt không hề dễ chịu. Chỉ mạ không đánh, vậy thì là ban ân.

Về muốn mình một chút cùng Hồng Thắng Nhật lần thứ nhất gặp mặt, cũng không vui vẻ như vậy, Hồng Vũ theo bản năng không muốn đi.

"Liền nói ta hôm nay không thoải mái, ngươi cho ta làm điểm bữa sáng trở về ăn là được."

"Cái này" Hồng Khê có chút do dự, Hồng Vũ trợn mắt: "Làm sao?"

"Vâng, tiểu nhân đi luôn."

Hồng Vũ ở trong tiểu lâu đợi đại khái một nén nhang thời điểm, không chỉ các loại (chờ) trở về Hồng Khê, còn liên đới các loại (chờ) tới Hồng Thắng Nhật!

Hồng lão gia tử một đời chinh chiến ngang dọc, trên người sát khí rất nặng. Cho dù không phải hết sức mà làm, cách mấy chục trượng Hồng Vũ cũng cảm giác được. Hắn theo bản năng rục cổ lại, xe nhẹ chạy đường quen liền hướng cửa sổ bên kia chạy trốn.

Hồng Thắng Nhật một tiếng hổ gầm: "Hồng Thân ngăn hắn lại cho ta!"

Hồng Thân trên mặt mang cười khổ, đứng ở ngoài cửa sổ: "Vũ thiếu gia, ngài chạy không ra lão gia lòng bàn tay."

Hồng Vũ này sương bất mãn, vừa quay đầu một luồng như núi như sắt khí thế cường hãn phả vào mặt, Hồng Thắng Nhật đã eo đeo đoạt nhật bảo đao, chắp hai tay sau lưng đứng ở trước mặt hắn, mặt trầm như nước.

Hồng Vũ cười hì hì: "Gia gia."

Hồng Thắng Nhật trừng mắt hắn: "Tiểu tử thúi ngươi nơi nào không thoải mái?"

Hồng Vũ vừa che cái bụng liền muốn hướng về dưới lầu chạy: "Tôn nhi đau bụng, muốn đi đi ngoài!"

Hồng Thắng Nhật thân hình xuất hiện ở hắn chạy con đường trên, Hồng Vũ đâm đầu vào đi, bịch một tiếng ngả trở lại. Hồng Thắng Nhật đông cứng nói: "Biệt trở lại!"

Hồng Vũ yên lặng: "Gia gia ngài tàn nhẫn như vậy! ?"

Hồng Thắng Nhật hừ lạnh một tiếng: "Tiểu tử thúi ta cho ngươi biết, ba tháng này, cho ta đàng hoàng ở nhà. Đem vũ kỹ của ngươi hảo hảo tăng lên một thoáng, đừng ở tú sơn thu hội trên cho chúng ta Hồng gia mất mặt!"

Nói xong hắn vừa nhìn ngoài cửa sổ: "Hồng Thân, ngươi cho ta xem trọng hắn!"

"Vâng!"

Hồng Thắng Nhật chắp hai tay sau lưng, tùng tùng tùng đi, chỉ nghe bước chân kia thanh, còn khiến người ta cho rằng là một con thượng cổ cự thú tới.

Lão gia tử đi ra ngoài vài bước, bỗng nhiên dừng lại vừa quay đầu, có chút kinh ngạc nhìn Hồng Thân: "Ngươi "

Hồng Thân vội vàng đuổi theo, hai người một trước một sau, ra Hồng Vũ tiểu viện, Hồng Thắng Nhật mãnh quay người lại: "Ngươi khuya ngày hôm trước mới đột phá đến tam phẩm Hiển Thánh trung kỳ , theo nói chí ít cần phải nửa tháng mới có thể củng cố cảnh giới này, nhưng là làm sao một đêm

thời gian, ngươi cũng đã củng cố? Củng cố cảnh giới mặc dù nói không khó, nhưng là ngươi đây cũng quá sắp rồi a."

Hồng Thân suy nghĩ một chút, hướng Hồng Thắng Nhật ôm quyền thi lễ, lần thứ nhất chính thức khẩn cầu: "Tướng quân, thuộc hạ khẩn cầu trở thành Vũ thiếu gia cận vệ!"

Hồng Thắng Nhật Hổ trong mắt một mảnh vẻ kinh ngạc: "Hồng Thân, ngươi biết điều này có ý vị gì chứ?"

Tam phẩm Hiển Thánh, tuyệt đối là siêu cấp cao thủ. Mỗi một vị siêu cấp cao thủ đều có tôn nghiêm của mình cùng kiêu ngạo, cái nào sợ bọn họ chịu làm kẻ dưới, cũng không có thể xoá bỏ loại cao thủ này khí độ, nếu không, bọn họ căn bản không xứng đáng vì là cao thủ.

Cũng chính bởi vì loại này kiêu ngạo, tam phẩm Hiển Thánh cảnh giới cường giả, hầu như sẽ không trở thành người nào thiếp thân thị vệ. Thiếp thân thị vệ là có ý gì? Nói trắng ra chính là một cái tuỳ tùng. Dù cho ngươi là tam phẩm Hiển Thánh, tuỳ tùng vẫn là tuỳ tùng, chỉ bất quá là một cái siêu cấp có thể đánh nhau tuỳ tùng mà thôi.

Liền nói cách khác, Hồng Vũ cái này con ông cháu cha, mang theo Hồng Thân cái này tam phẩm Hiển Thánh thiếp thân thị vệ đi ra ngoài lắc lư, ở Vũ đô trình bên trong cũng không phải tất cả mọi người đều biết Hồng Vũ, hắn nếu như cùng một cái nhai bì tiểu hỗn hỗn nổi lên xung đột, Hồng Vũ bản thân là cái vô dụng, ngươi nói Hồng Thân ra tay không ra tay?

Ngươi là thiếp thân thị vệ, đương nhiên muốn ra tay rồi.

Nhưng là tam phẩm Hiển Thánh đối với một cái đầu đường lưu manh

Cho nên nói coi như là Hồng Thắng Nhật cũng vô ích tam phẩm Hiển Thánh làm cận vệ, chỉ là lúc ra cửa, nếu như cần, kêu lên Hồng Thân mấy người bọn hắn đi theo mà thôi.

Hồng Thân cắn răng gật đầu nói: "Tướng quân, ta biết. Ta đã suy nghĩ kỹ càng. Người xem đến ta một đêm củng cố cảnh giới, này tất cả đều là Vũ thiếu gia công lao."

Hồng Thắng Nhật trong mắt bắn ra một luồng mãnh liệt kinh mang, hắn thất thố một phát bắt được Hồng Thân, dù cho Hồng Thân đã là tam phẩm Hiển Thánh trung kỳ, ở Hồng Thắng Nhật nhị phẩm Khai Thần trước mặt, cũng không có nửa điểm phản kháng chỗ trống!

"Ngươi nói cái gì? ! Lẽ nào đêm qua Hồng Vũ lại tạo tác dụng?"

Hồng Thân nói: "Chính là. Tướng quân, Vũ thiếu gia hiện tại đã cùng dĩ vãng không giống, dù cho hắn đem đến mình tu luyện không có cái gì thành tựu, cũng là chúng ta Hồng gia chí bảo!"

Hồng Thắng Nhật buông ra Hồng Thân, chắp tay sau lưng cúi đầu, tại chỗ không ngừng đi dạo.

Quá một hồi lâu, Hồng Thắng Nhật mới chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn Hồng Thân nói: "Nếu là như vậy, ta không thể hiện tại đáp phục ngươi."

Hồng Thân một trận thất vọng, lại vừa nghĩ muốn cũng là trong dự liệu.

Hắn trở thành Hồng Vũ cận vệ, sau đó loại này chỗ tốt rất khả năng chính là hắn độc chiếm. Người khác có hay không đố kị không nói, đan từ Hồng gia phát triển tới nói, cũng không có thể như thế qua loa quyết định.

"Thuộc hạ rõ ràng."

Hồng Thắng Nhật vui mừng gật đầu: "Ngươi yên tâm, ta chắc chắn sẽ không bạc đãi ngươi."

"Đa tạ Tướng quân."

"Mặt khác, chuyện này nghiêm ngặt bảo mật, không có mệnh lệnh của ta, coi như là Hồng Vũ tiểu tử kia chính mình, ngươi cũng không có thể tiết lộ nửa cái tự!"

Đây là lo lắng phá gia chi tử miệng mình không nghiêm, đi ra ngoài khoe khoang tìm đường chết.

Hồng Thân ầm ầm quỳ xuống: "Tướng quân yên tâm, Hồng Thân thà chết không nói!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Trợ tu (thượng)

Chương 6: Trợ tu (thượng)

Hồng Vũ ngồi xổm ở nhà xí bên trong, ức đến sầm mặt lại rồi.

Miệng xui xẻo a, vừa nãy không có chuyện gì nói cái gì đi ngoài, hiện tại được rồi, thật đau bụng rồi! Hồng lão gia tử đi rồi, Hồng Vũ ăn điểm tâm, sau đó ngay khi trong nửa canh giờ, sáng tạo đi ngoài sáu lần huy hoàng ghi chép, phỏng chừng Hồng phủ trên dưới, trăm năm bên trong không người có thể đánh vỡ!

Rốt cục trong bụng lanh lẹ, Hồng Vũ than thở dùng giấy bản sát qua cái mông đứng dậy.

Kỳ quái chính là, đau bụng hẳn là càng ngày càng hư, làm sao chính mình càng kéo càng tinh thần? Hồng Vũ có chút buồn bực, bất quá hiện tại cảm giác là thật tốt, liền thu dọn một thoáng, đi tìm đại ca Hồng Liệt.

Hồng Vũ cũng không cần nhìn, thân thúc khẳng định liền ở xung quanh.

Hắn đến Hồng Liệt sân, hôm nay nhưng có chút không giống. Bọn hạ nhân tất cả đều trốn ở bên ngoài, ngó dáo dác đi vào trong nhìn xung quanh.

Hồng Vũ kỳ quái, đẩy cửa đi vào, liền nghe thấy bên trong truyền đến một trận nữ nhân tiếng mắng chửi, sau đó một tiếng cửa phòng mở, Hồng Liệt chật vật lảo đảo đi ra, theo sát một cuốn sách bản đổ ập xuống đập ra.

Hồng Liệt bát phẩm Thân Cương sơ kỳ tu vi hiển lộ không thể nghi ngờ, hiện ra là thân kinh bách chiến, đối mặt đột kích không hoảng hốt không loạn nhẹ nhàng một cái chếch thủ, chút xíu chi kém tránh thoát cái kia quyển sách bản.

Sách vở mang theo đến khí lưu, cuốn lên đại ca trên trán một tia Lưu Hải, còn có hắn cái kia sáng sớm lên, có chút Lạp

Tháp thô lỗ râu mép tra, đều làm nổi bật lên một loại ở thời khắc sống còn đi bộ nhàn nhã thong dong cùng bình tĩnh, để Hồng Vũ lập tức rất không tử tế vỗ tay, lớn tiếng than thở: "Thật một phái phong phạm cao thủ!"

Hồng Liệt lão mặt đỏ lên, trong phòng đại tẩu hẳn là cũng nghe được Nhị đệ tới, không tốt lại phát giội không còn tiếng vang.

Hồng Liệt lôi kéo hắn: "Lão nhị ngươi tìm ta? Chúng ta đi ra ngoài nói."

Hồng Vũ quay đầu lại nhìn trong phòng, trong lòng thở dài, gia gia này ép duyên hại người a.

Hai huynh đệ đến sau hoa viên, tìm cái chòi nghỉ mát ngồi xuống, Hồng Liệt một nụ cười khổ: "Ngược lại đều là anh em ruột, ta cũng không sợ ngươi chê cười, thấy liền thấy, chớ cùng gia gia bọn họ nói."

Hồng Vũ âm thầm thở dài, đại ca xác thực thành thật. Rõ ràng là người bị hại, còn sợ gia gia lo lắng. Hắn gật đầu: "Trong lòng ta nắm chắc."

Hồng Liệt biểu hiện có chút âm u, bất quá rất nhanh chính mình điều chỉnh xong: "Ngươi tìm đến ta có chuyện?"

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, có điểm không biết làm sao mở miệng. Hắn rất là do dự một phen, mới nói nói: "Đại ca ngươi có tin hay không ta?"

Hồng Liệt nhất thời cảnh giác lên: "Ngươi muốn làm gì? Để ta giúp ngươi thâu chạy ra ngoài không thể, để ta vay tiền cho ngươi vượt quá một ngàn hai cũng không thể "

Hồng Vũ dở khóc dở cười, phỏng chừng trước đây bản chủ không ít dùng câu nói này khanh quá Hồng Liệt. Hắn vội vã xua tay: "Không phải ý đó. Ngươi đã ở bát phẩm Thân Cương sơ kỳ dừng lại hai năm, có muốn hay không đột phá?"

Hồng Liệt bật thốt lên: "Phí lời, ai không muốn đột phá?"

Hắn bỗng nhiên vô cùng kinh ngạc nhìn Hồng Vũ: "Ngươi sẽ không phải là có bị bên ngoài người nào lắc lư, muốn mua tăng lên cảnh giới linh đan chứ? Ta đã nói với ngươi, những

kia có thể đều là tên lừa đảo, không thể tin tưởng, có chút linh đan vẫn có độc “

Hồng Vũ về nghĩ một hồi, bản chủ trước đây thật giống liền trải qua chuyện như vậy, nói cái gì “Một viên tăng lên nhất phẩm”, bản chủ ngu xuẩn lập tức mua mười viên, một hơi ăn đi, muốn nhìn một chút nhất phẩm Hợp Chân trở lên, là ra sao cảnh giới!

Kết quả thượng thổ hạ tả ba ngày, hư thoát, kết quả không ra gì còn chưa phải nhập phẩm.

Hồng Vũ thật không tiện nhìn đại ca, Hồng Liệt ánh mắt quái lạ, hiển nhiên cũng nghĩ đến lần đó trải qua.

“Lão nhị, ngươi đừng tưởng rằng gia gia không quan tâm ngươi. Ngươi sáng sớm đau bụng chứ?” Hồng Liệt bỗng nhiên nói rằng.

Hồng Vũ kỳ quái: “Làm sao ngươi biết?”

Hồng Liệt có chút hâm mộ nói: “Ngươi sáng sớm ăn thú nhục chúc bên trong, tăng thêm chín vị quý giá thảo dược, đó là gia gia chuyên môn đi vạn sinh đường, xin bọn họ Thủ Tịch y quan cho mở phương thuốc, chuyên môn nhằm vào ngươi loại thể chất này, rút ra độc tố, bồi bản cố nguyên. Vạn sinh đường Thủ Tịch y quan ra tay một lần, hơn nữa cái kia chín loại quý giá thảo dược, đầy đủ bỏ ra bảy mươi vạn lượng bạc! Chúng ta Hồng gia, các hạng sản nghiệp gộp lại, hàng năm tiền thu cũng chỉ hai triệu năm trăm ngàn lượng. Gia gia chuyên môn gọi ngươi đi ăn điểm tâm, cũng là bởi vì cái kia một bát chúc! Từ nay về sau, ngươi tiến hành tu hành sẽ làm ít mà hiệu quả nhiều, trước ngươi ham chơi lưu lại một ít hậu di chứng, đối với võ đạo ảnh hưởng, cũng sẽ trình độ lớn nhất yếu bớt.”

Hồng Vũ ngẩn ra, trong lòng một số mềm mại địa phương bị xúc động. Những chuyện này, Hồng lão gia tử nhưng là một cái tự cũng không đề cập với hắn.

“Còn có, tú sơn thu hội nguyên bản đều là Nho Môn đệ tử tham dự, lần này, gia gia vì đem ngươi nhét vào, chuyên môn tài trợ tú sơn thu hội cao nhất tưởng thưởng. Thế nhưng cũng

có khác biệt vài gia muốn tài trợ, gia gia bỏ ra sáu mươi vạn lượng bạc, xin Vũ đô bên trong nổi danh khí sư tôn lưng chừng núi chế tạo một cái quý giá Huyền binh, lúc này mới đánh bại những nhà khác."

Thanh Nguyên đại lục trên một ít cao minh khí sư có thể thông qua thủ đoạn đặc thù, chế tạo ra một ít có đặc thù uy lực binh khí, loại binh khí này, chính là đại danh đỉnh đỉnh "Huyền binh" .

Huyền binh có thể mượn trận pháp, phóng thích Huyền binh hạch trong lòng năng lượng mạnh mẽ, Huyền binh hạt nhân nhưng là do hoang thú não tinh hoặc là khoáng tinh chế thành, càng có cường đại Huyền binh, có người nói có thể mượn dùng bên trong đất trời tự do năng lượng, xúc động phong vân biến sắc, này đã "Nhất phẩm Hợp Chân" cảnh giới trình độ tương đương rồi!

Vì lẽ đó, một cái thích hợp Huyền binh, có thể để cho võ giả chiến lực tăng lên rất nhiều, thậm chí tăng gấp đôi!

Nói cách khác đồn đại bên trong Đại Hạ năm đại nhất phẩm một trong tào quỷ hùng, hắn Huyền binh "Đồ thần việt" chính là một cái Huyền binh. Tào quỷ hùng ở năm đại nhất phẩm bên trong chiến lực cũng có thể xếp hạng hàng đầu, đồ thần việt không thể không kể công.

Hồng Thắng Nhật đoạt nhật bảo đao cũng là một cái Huyền binh, chỉ là không bằng đồ thần việt cường đại có tiếng.

Hồng Liệt vỗ vỗ Hồng Vũ vai, ngữ trọng tâm trường nói: "Gia gia một phen khổ tâm, ngươi tuyệt đối không nên phụ lòng a."

Hồng Vũ nụ cười đã có chút miễn cưỡng, hắn đi tới thế giới này, thân cận nhất tự nhiên là đại ca Hồng Liệt, đối với gia gia Hồng Thắng Nhật, hắn rất lý giải, dù sao bất kể là ai, chấp chưởng lớn như vậy một cái gia tộc, lại đụng với bản chủ như vậy phá sản tôn tử, đều sẽ không có cái gì tốt thái độ, thế nhưng lý giải sắp xếp giải, về tình cảm hắn vẫn là không sinh được cảm giác thân thiết.

Nhưng là hắn không nghĩ tới, vẻn vẹn là bởi vì hắn gần nhất muốn nhìn thư, như thế một cái nho nhỏ biến hóa, Hồng lão gia tử liền trong bóng tối hưng phấn một hơi đập phá một bách ba mươi vạn lượng bạc!

Hồng phủ vô cùng to lớn, hàng năm cố định chi tiêu chỉ sợ đều ở một triệu năm trăm ngàn lượng trái phải, nói cách khác, năm nay ngoài ngạch có thể vận dụng tài chính, Hồng lão gia tử toàn đầu ở trên người hắn, còn muốn tiêu hao sang năm ba mươi vạn lạng!

"Đại ca, ta" Hồng Vũ muốn nói cái gì, nhưng lại không nói ra miệng, một đời trước thói xấu lại phạm vào, không muốn dễ dàng biểu lộ cảm tình.

Hắn hít vào một hơi thật dài, đè xuống có chút kích động tâm tình, lại một lần nữa nhìn về phía Hồng Liệt: "Đại ca, ngươi tin tưởng ta sao?"

Hồng Liệt nở nụ cười: "Ngươi là đệ đệ ta, ta đương nhiên tin tưởng ngươi."

"Vậy nếu như ta cho ngươi biết, ta có thể giúp ngươi đột phá, ngươi có nguyện ý hay không theo ta đánh cược một lần?"

Hồng Liệt ngờ vực nhìn hắn: "Lão nhị, ngươi "

Hồng Vũ tầng tầng đè lại bờ vai của hắn, nhìn con mắt của hắn: "Đại ca, ta thật sự như trước kia không giống nhau rồi!"

Nếu như nói toàn bộ Hồng gia, còn có ai vào lúc này có thể không hề bảo lưu tin tưởng Hồng Vũ, vậy cũng chỉ có Hồng Liệt.

Hắn lớn tiếng nở nụ cười: "Ha! Được, ta tin tưởng ngươi. Đồng bào cùng một mẹ huynh đệ, ta nếu như vẫn chưa thể tin tưởng ngươi, phía trên thế giới này còn có thể tin tưởng ai?"

Hồng Vũ nở nụ cười: "Được, ta chuẩn bị một chút, ngươi chờ tin tức của ta!"

Trong bóng tối Hồng Thân nhíu mày: Vũ thiếu gia đây là ý gì? Hắn có thể giúp Liệt thiếu gia tăng lên cảnh giới? Lẽ nào lại như trợ giúp ta cũng như thế?

Hồng Thân một trận ngờ vực, Hồng Vũ đã cùng Hồng Liệt biệt ly, hướng về binh thư phủ khố đi tới.

Đến binh thư phủ khố, Hồng Vũ tiến vào bên trong, Hồng Thân thừa cơ hội này, đem Hồng Vũ giao cho canh giữ ở binh thư phủ khố Hồng Dần, chính mình vội vàng đi gặp Hồng Thắng Nhật.

Hồng Thắng Nhật nghe xong báo cáo của hắn sau khi hơi nhướng mày: "Tiểu súc sinh này đã biết năng lực của chính mình?"

Hồng Thân cũng không xác định: "Ta xem có điểm không quá giống, lẽ nào Vũ thiếu gia có cái gì phương pháp khác."

Hồng Thắng Nhật suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: "Không được, không thể để cho tiểu tử thúi này dính vào. Ngươi này liền đi tìm liệt nhi, đem ngươi trải qua nói với hắn quên đi, phái người đi đem liệt nhi tìm đến, hai người chúng ta đồng thời nói với hắn. Sau đó buổi tối ngươi vì là liệt nhi hộ pháp, để hắn mượn tiểu tử thúi trợ giúp, mau chóng tăng lên!"

Hồng Thân cũng cảm thấy như vậy ổn thỏa nhất, nếu để cho Hồng Vũ tự ý hành động, còn chưa chắc chắn sẽ tạo thành ra sao hậu quả đây. Hồng Thắng Nhật phương pháp, chí ít trải qua chính mình nghiệm chứng, an toàn có thể được.

Rất nhanh Hồng Liệt liền bị tìm đến, Hồng Thắng Nhật ở một bên làm chứng, Hồng Thân đem việc trải qua của mình nhất thuyết, cả kinh Hồng Liệt trợn mắt ngoác mồm: "Gia, gia gia, thân thúc, các ngài là nói, lão nhị hiện tại là cái bảo?"

Hồng Thắng Nhật cùng Hồng Thân đồng thời gật đầu. Hồng Liệt chép miệng một cái: "Không nghĩ tới a, gần nhất luôn cảm giác lão nhị có điểm không giống nhau, lại thật sự như thế không giống nhau rồi!"

Hồng Thắng Nhật nói: "Ngươi trở lại chuẩn bị một chút, tranh thủ buổi tối phá quan tăng lên, nếu như không được, vậy thì dùng nhiều mấy ngày, ngươi tu luyện chính là (Bắc Hoang chân kinh), chiến lực siêu quần. Chỉ cần tăng lên tới bát phẩm Thân Cương trung kỳ, các ngươi lớp học những kia cùng cấp bậc gia hỏa, không có một cái là đối thủ của ngươi!"

“Vâng, gia gia!” Hồng Liệt trong lòng kích động, hắn ở Lễ Lăng thư viện bên trong bị tức có thể chứa đầy mấy chục tửu vại. Chỉ cần có thể tăng lên tới bát phẩm Thân Cương trung kỳ, liền có thể hãnh diện, đem những năm gần đây oan ức cùng phẫn uất hết thảy phát tiết đi ra. Loại này vui sướng cảm giác, ai không chờ mong?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Trợ tu (hạ)

Chương 6: Trợ tu (hạ)

Hồng Vũ ngồi ngay ngắn ở Binh Thư Phủ Khố bên trong, trước mặt là tấm kia vàng bạc tương dung chế tạo trường án, trường án bên trên bày biện cái kia một cuốn 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》.

Dựa theo Hồng Vũ kế hoạch, hắn nguyên bản muốn đem ba tòa tàng thư lâu bên trong cơ sở võ học điển tịch toàn bộ xem hết, sau đó mới có thể lần nữa tiến vào Binh Thư Phủ Khố.

Nhưng là bởi vì ra chuyện của đại ca, Hồng Vũ nho nhỏ cải biến thoáng một phát kế hoạch, lần nữa tiến vào Binh Thư Phủ Khố, nghiên cứu 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》.

Mặc dù hắn đã xem lần đệ nhất tòa tàng thư lâu bên trong toàn bộ cơ sở điển tịch, nhưng là nhất phẩm 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》, hay vẫn là quá cao cấp rồi, Hồng Vũ như trước xem kiến thức nửa vời. Tốt ở trong cơ thể hắn đã có Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng, hai bên kết hợp, ngược lại là tiến thêm một bước sâu hơn lý giải.

Hồng Vũ biết rõ, chính mình hay vẫn là cần "Vừa xem hiểu ngay" trợ giúp, thế nhưng là cái này kỹ năng tựa hồ bây giờ còn là lập tức phát động, hơn nữa đến cùng có thể nhìn ra cái gì nội dung đến, cũng không bị khống chế của hắn.

Hồng Vũ chỉ có thể ở trong nội tâm hướng phía Sa Di Pháp Tướng cầu nguyện, kỳ vọng có thể mở ra "Vừa xem hiểu ngay" .

Trọn vẹn cầu nguyện thời gian một nén nhang, Sa Di Pháp Tướng tựa hồ rốt cục cảm nhận được thành ý của hắn, chậm rãi ngẩng đầu mở mắt ra.

Vừa xem hiểu ngay!

《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 triển khai, từng miếng to bằng cái đấu quang tự từ trong đó phù thăng dựng lên, trước sau tự động tại Hồng Vũ trước mặt chảy xuôi mà qua, thật giống như một cái màu vàng sông dài.

Thẳng đến trước mắt, "Vừa xem hiểu ngay" kỹ năng biểu hiện nội dung hay vẫn là tùy cơ hội. Nói cách khác nếu như dùng vừa xem hiểu ngay nhìn một người võ giả, lần thứ nhất biểu hiện có thể là cấp bậc của hắn, lần thứ hai tiếp theo biến thành hắn tu hành công pháp, lần thứ ba tiếp theo là chiến lực của hắn trình độ.

Lúc này đây "Vừa xem hiểu ngay" dưới, Hồng Vũ đối với 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 lý giải, lại thêm xông lên huyền diệu khó giải thích đồ vật. Chính hắn cũng giải thích không rõ ràng lắm, đó là bởi vì hắn hiện tại cơ sở thiếu thốn. Nhưng là cái loại cảm giác này, thật sâu trát ở trong đầu hắn. Đích thật là như trước kia khác nhau rất lớn rồi.

Chờ "Vừa xem hiểu ngay" hiệu quả thối lui, Hồng Vũ trước mắt màu vàng quang tự chậm rãi chìm vào 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 bên trong, hắn lại nhắm mắt lại, ngồi ngay ngắn ở trường án trước, yên tĩnh suy nghĩ, hồi lâu không hề nhúc nhích.

Rốt cục, đem những cảm giác kia cùng lý giải, tại trong lòng tiến thêm một bước cường hóa về sau, Hồng Vũ mở mắt ra, hướng 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 có chút cúi đầu, huyệt Thiên Tuyền bên trong Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng ngửa mặt lên trời rít lên một tiếng, khí diễm ngập trời, phảng phất có thể cùng toàn bộ vũ trụ tranh phong!

Hồng Vũ run lên vạt áo theo Binh Thư Phủ Khố bên trong đi ra, Hồng Thân đã đợi đợi ở bên ngoài, thật giống như chưa từng có ly khai đồng dạng.

Hắn như trước rất chân thành mà kiểm tra rồi một lần Binh Thư Phủ Khố, xác định Vũ thiếu gia không có trộm đi bất luận cái gì một bộ điển tịch, lúc này mới thả hắn ly khai.

Ngày hôm nay, Hồng Vũ ngay tại Binh Thư Phủ Khố bên trong bất tri bất giác đi qua.

Mõ cục gạch hắn một mực tùy thân mang theo, giấu ở trong ngực. Theo Binh Thư Phủ Khố lúc đi ra, hắn còn theo bản năng sờ soạng một cái. Cục gạch vẫn còn, Hồng Vũ trong nội tâm cũng rất an tâm.

Sau khi trở về, Hồng Vũ lại để cho Hồng Khê đi phòng bếp kêu ăn, đơn giản nếm qua về sau, liền chính mình giam trong phòng nghiên cứu, muốn tìm được tăng lên Hồng Liệt cảnh giới phương pháp.

Mấy lần suy đoán về sau, hắn rốt cục đã có kế hoạch, tại nhiều lần suy nghĩ mấy lần, cảm thấy thành công tính rất lớn, rốt cục nhẹ nhàng thở ra, đem chuyện này buông ra, bắt đầu chuyên tâm tu luyện.

Vô luận là 《 Mật Nghiên Kinh 》 Sa Di Pháp Tướng , hay vẫn là 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng, đều có một bộ chính mình tu hành tâm pháp, càng có chuyên môn võ kỹ phối hợp.

Chỉ là Hồng Vũ thân thể quá kém, cho nên muốn muốn từ trong ra ngoài, trước tiên tu võ khí, sau đó thân thể cường hãn về sau, lại tu võ kỹ.

Quá trình này cùng bình thường võ giả trái lại, võ giả chỉ có khổ tu võ kỹ, đản sinh ra vũ khí, mới có thể tu luyện tâm pháp. Hồng Vũ một loại khác thường, vô luận là Sa Di Pháp Tướng hay vẫn là Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng, cũng đã đã mang đến riêng phần mình thuộc tính vũ khí.

Sa Di Pháp Tướng chậm rãi tụng kinh, tiếng Phạn lượn lờ, màu vàng quang vụ tại Hồng Vũ kinh mạch trong cơ thể bên trong lẳng lặng chảy xuôi, thật giống như một cái lượng nước cực đại mạch nước ngầm, tuy nhiên uy lực cực lớn, lại bất hiện sơn bất lộ thủy .

Mà Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng tức thì muốn thanh thế to lớn nhiều lắm.

Đầu kia thượng cổ hung vật tại hắn huyệt Thiên Tuyền bên trong không ngừng mà gào thét gào thét, dậm chân như sấm, dẫn tới thiên địa run rẩy. Huyệt Thiên Tuyền bên trong, thành

một phương thuộc về Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng tiểu thế giới.

Sấm sét vang dội, núi lửa bắn ra!

Từng cỗ từng cỗ hủy diệt, nghiền nát, sụp đổ loạn khí tức không ngừng phát ra, màu vàng tối vũ khí theo Hồng Vũ cánh tay trái kinh mạch nhanh chóng vận chuyển, lao nhanh như sông lớn vỡ đê.

Mà khi Sa Di Pháp Tướng màu vàng quang vụ vận chuyển tới cánh tay trái trong kinh mạch thời điểm, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng càng là nổi trận lôi đình vô cùng phẫn nộ, bốn cái trụ trời bình thường giống như chân thật sâu chìm vào đại địa bên trong, đôi mắt kia phun ra chín đạo ngọn lửa màu đỏ thắm, hai lỗ tai phát, nổ mạnh rung trời. Một cái vòi voi không ngừng ở trên mặt đất quật lấy, mang ra từng đạo cực lớn vết rách, vết rách bên trong, nham thạch nóng chảy phún dũng!

Thế nhưng là nó cũng chỉ có thể như thế, nó Ám Kim vũ khí chỉ có thể cho màu vàng quang vụ nhường đường, mặc kệ Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng đến cỡ nào không cam lòng.

Như vậy, hai bộ tâm pháp đồng thời vận chuyển không ngại, Hồng Vũ một đêm tu hành tiến độ cực nhanh.

Hồng Thân ngay tại bên ngoài, như trước ngồi ở đó một lùm thúy trúc bên trong. Tối nay ánh sao không tệ, Hồng Liệt còn không có. Hồng Thân phải nắm chặt cơ hội, nhờ tu hành.

Trước hai đêm, Hồng Vũ đều không có chủ động tu hành, chỉ là Sa Di Pháp Tướng đến thời gian tự động chăn thả vũ khí.

Nhưng là tối nay, Hồng Vũ chủ động vận chuyển vũ khí, hiệu quả so đêm qua càng tốt hơn.

Chỉ dùng nửa đêm thời gian, Hồng Thân cũng cảm giác được so ra mà vượt chính mình đêm qua tu hành hiệu quả. Hắn càng ngày càng bỏ không được rời đi Hồng Vũ bên người. Nhìn lại một chút thời gian, Hồng Liệt không sai biệt lắm nên tới. Hắn thu 《 Tinh Hỏa Thần Lô 》 tâm pháp, mở mắt ra.

Hồng Liệt quả nhiên đã vô thanh vô tức đứng trong sân nhìn chung quanh. Hồng Thân vừa rồi cái chủng loại kia trạng thái, Hồng Liệt căn bản không phát hiện được. Thẳng đến lúc này, Hồng Liệt mới nhìn rõ trong rừng trúc Hồng Thân, hắn tranh thủ thời gian tới đây: "Thân thúc."

Hồng Thân mỉm cười gật đầu: "Liệt thiếu gia, ban ngày ta với ngươi lời nhắn nhủ sự tình đều nhớ kỹ?"

Hồng Liệt gật đầu: "Nhớ kỹ."

"Được, cứ dựa theo phương pháp kia tu hành, ta hộ pháp cho ngươi, có vấn đề gì tùy thời hỏi ta."

"Hừm, đa tạ Thân thúc."

Hồng Liệt khoanh chân ngồi xuống, ngũ tâm triều thiên, vận chuyển 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》, đem chính mình Linh giác chậm rãi buông ra. Hồng Thân hơi khẽ cau mày, Hồng Liệt chỉ là bát phẩm Thân Cương sơ kỳ, Linh giác phạm vi không cao hơn một trượng. Hai tay của hắn cách không đẩy, Hồng Liệt thân thể bay bổng bay lên, rơi xuống Hồng Vũ ngoài cửa sổ.

Hồng Liệt dựa theo Hồng Thân ban ngày theo như lời đấy, đem chính mình Linh giác cùng Hồng Vũ tiếp nhận đứng lên. Thế nhưng là hắn nhưng thủy chung tìm không thấy cái loại này to lớn Quang Minh cảm giác!

"Thân thúc, vì cái gì ta một mực tìm không thấy cái loại cảm giác này?"

"Hả?" Hồng Thân một hồi kỳ quái, hắn lại chỉ điểm Hồng Liệt thoáng một phát, Hồng Liệt làm theo, sửa lại đi một tí chi tiết, thế nhưng là như trước không có thể tiếp nhận bên trên cái loại này to lớn cùng Quang Minh cảm giác.

Cứ như vậy, lại thử nhiều lần, tuy nhiên cũng chưa thành công. Đợi đến cuối cùng một lần, Hồng Thân lại để cho Hồng Liệt chính mình miêu tả thoáng một phát cảm giác, Hồng Thân đã phi thường khẳng định Hồng Liệt làm không có sai , theo nói đến trình độ này, hoàn toàn có thể tiếp nhận bên trên cái loại cảm giác này.

Hồng Thân chính mình lại thử một chút, rất dễ dàng liền tiếp nhận lên.

Hắn bất đắc dĩ thở dài, cái kia cũng chỉ có một giải thích: Hồng Vũ loại tác dụng này, đối với tự mình một người hữu hiệu!

Phát hiện này lại để cho trong lòng của hắn có chút ít kích động, thế nhưng là đối với toàn bộ Hồng gia mà nói, nhưng là một cái tin tức xấu.

Hồng Liệt hết sức thất vọng, hắn ở đây Lễ Lăng Thư Viện tình cảnh thật sự quá tệ rồi, quá khát vọng có thể đột phá cảnh giới cải thiện chính mình hiện trạng! Làm cho cả Lễ Lăng Thư Viện đối với chính mình lau mắt mà nhìn, tại Tống Du Nhiên trước mặt hãnh diện.

Hắn cùng Hồng Thân tạm biệt một tiếng, ảm đạm rời đi, Hồng Thân nhìn qua hắn rõ ràng cô đơn vài phần bóng lưng, nhẹ nhàng thở dài.

Trong tiểu lâu, Hồng Vũ đã nằm ngáy o..o….

Hồng Thân nghĩ nghĩ, quay người biến mất ở trong màn đêm.

…

Hồng Thắng Nhật một mực không có ngủ, hắn ở đây chờ Hồng Thân cùng Hồng Liệt tin tức.

Nghe được bên ngoài chỉ truyền tới một người tiếng bước chân, Hồng Thắng Nhật trên mặt khó nén vẻ thất vọng. Nếu như thành công, Hồng Liệt nhất định sẽ cùng Hồng Thân cùng một chỗ đến đây báo tin vui.

“Thất bại?”

Hồng Thân chi tiết bẩm báo: “Không biết vì cái gì, Liệt thiếu gia thủy chung không cách nào cùng cái loại cảm giác này tiếp nhận đứng lên.”

Hồng Thắng Nhật đã vô tâm lại đi truy vấn mặt khác, thở dài một tiếng, khoát tay nói: “Mà thôi, ngươi đi đi.”

Hồng Thân khẽ khom người, lui đi ra.

Trong thư phòng chỉ còn lại có Hồng Thắng Nhật, hắn mắt hổ bên trong ánh sáng âm u lập loè, không biết suy nghĩ cái gì.

Coi như là Hồng Vũ lạc đường biết quay lại, dùng tính cách của hắn cũng không thích hợp tiếp chưởng Hồng gia, điểm này Hồng Thắng Nhật trong nội tâm rất rõ ràng. Huống hồ Hồng Vũ là lão Nhị, truyền ấu không truyền trưởng, tại lễ không hợp.

Hồng Liệt tính cách đôn hậu ổn trọng, nếu là có thể theo bình thường biến thành thiên tài, tuyệt đối là chấp chưởng Hồng gia thí sinh tốt nhất.

Tối hôm nay kết quả, trên thực tế ở một mức độ nào đó, quyết định Hồng gia tương lai!

Hồng lão gia tử kỳ thật ôm lấy rất lớn kỳ vọng, nhưng là cũng không biết vì cái gì những năm này tựa hồ ông trời một mực ở cùng Hồng lão gia tử đối nghịch, hầu như sở hữu hắn hy vọng sự tình tất cả đều rơi vào khoảng không.

Hồng Thân đi rồi, Hồng Thắng Nhật một mình làm sau nửa ngày, chèo chống hắn cái kia một hơi, thật giống như bỗng nhiên tiết, lão nhân gia cả người thương già đi không ít.

Hắn thổi tắt đèn, nhưng không có đi ra ngoài, lại tại trong bóng tối đã ngồi một hồi lâu, cảm giác khổng lồ này Hồng gia, thật giống như mình bây giờ đồng dạng, xung quanh một mảnh Hắc Ám, tìm không thấy phương hướng!

“Ai…” Hắn thở dài một tiếng, phân phó nói: “Hồng An, ngày mai cầm danh thiếp của ta đi mời thoáng một phát Đỗ Kim Thành, đã nói lão phu tại Xuân Huy Lâu thiết yến, xin hắn hãnh diện.”

“Lão gia!” Hồng An giật mình: “Dùng thân phận của ngài…”

Hồng Thắng Nhật vẫy vẫy tay, tiêu điều nói: “Ta không có thân phận gì, ta hiện tại chính là Liệt nhi gia gia.”

“Vâng.”

…

Hồng Vũ một buổi sáng sớm liền đi tới gia tộc phòng ăn chờ, ngày hôm qua Hồng Liệt nói cái kia mấy câu nói, đối với hắn nội tâm xúc động rất miệng lớn hôm nay, hắn muốn cùng gia gia cùng một chỗ ăn bữa điểm tâm.

Thế nhưng là các loại [chờ] trong chốc lát, tiểu muội Hồng Di Lan đều tới, vẫn còn không thấy gia gia bóng dáng, bình thường đi theo gia gia bên người từ nay về sau Hồng An cũng không thấy người.

Kỳ quái là Hồng Liệt cũng không có tới.

"Chuyện gì xảy ra?" Hồng Vũ hỏi một tiếng, lại đổi lấy tiểu muội một cái liếc mắt, khiến cho Hồng Vũ cực kỳ mất mặt.

Hồng Di Lan chậm rãi ăn, đã qua một hồi lâu, mới trả lời hắn: "Gia gia hôm nay tảo triều, sớm đã đi."

Hồng Vũ trong nội tâm một hồi thất vọng, cũng cầm đũa lên. Hắn hiện tại lượng cơm ăn thật lớn, coi như là điểm tâm, cũng ăn hết hai mươi bánh bao, húp ba bát cháo.

Ăn cơm lau miệng, Hồng Vũ đi tìm Hồng Liệt.

Hắn còn tưởng rằng đại ca lại cùng đại tẩu cãi nhau, cho nên không có tới ăn điểm tâm, thế nhưng là đến Hồng Liệt sân nhỏ vừa hỏi, đại tẩu ngày hôm qua cãi nhau sau liền hờn dỗi về nhà mẹ đẻ rồi, buổi tối hôm qua chỉ có đại ca một người.

Hắn vừa mới tới gần, trong phòng liền truyền đến một hồi đậm đặc mùi rượu. Hắn nhíu mày gõ cửa: "Ca?"

Hồng Liệt có chút thanh âm khàn khàn truyền tới: "Lão Nhị vào đi."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Ma Tượng Kim Dực (thượng)

Chương 7: Ma Tượng Kim Dực (thượng)

Hồng Vũ đẩy cửa đi vào, sau cái bàn trước mặt Hồng Liệt hai mắt đỏ bừng, trong phòng đông xiêu tây vẹo bày biện bảy tám cái bình rượu, Hồng Liệt muốn đứng lên, kết quả ừng ực một tiếng ngã trên mặt đất.

Hồng Vũ tranh thủ thời gian nâng dậy hắn đến, Hồng Liệt một cái kéo lấy đệ đệ cánh tay, đỏ bừng trong hai mắt toát ra vô tận thống khổ: "Lão Nhị, trong nội tâm của ta biệt khuất!"

"Đại ca!"

Hồng Liệt đầu nghiêng một cái, vù vù ngủ thiếp đi.

Hồng Vũ thở dài, đem hắn đỡ đến trên giường, cởi vớ giày đắp chăn xong.

Hồng Liệt uống rượu đều là từ Hồng gia trong hầm rượu đưa đến đấy, hai mươi năm trở lên trần nhưỡng. Dàn xếp tốt rồi Hồng Liệt, Hồng Vũ cùng trong phòng, cái mũi co rúm, từng đợt mùi rượu tiến vào lỗ mũi.

Huyệt Thiên Tuyền bên trong, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng ngửa mặt lên trời thét dài, từng cỗ từng cỗ vui thích tâm tình hết sức rõ ràng.

Hồng Vũ cười cười, tiện tay bắt tới một vò rượu, ừng ực ừng ực uống hết. Rượu mạnh tiến vào bụng, Hồng Vũ quanh thân tràn ngập mùi rượu, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng vui sướng cực kỳ, mũi dài chỉ lên trời, đột nhiên khẽ hấp, Hồng Vũ trong cơ thể tất cả mùi rượu đều bị nó nhét vào trong cơ thể.

Hồng Vũ ừng ực ừng ực uống vào, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng tại huyệt Thiên Tuyền bên trong có tư có vị mút lấy. Hắn một vò rượu uống sạch, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng tại huyệt

Thiên Tuyền bên trong nhảy về phía trước vài cái, đại địa run rẩy, bầu trời lắc lư.

Hồng Vũ hứng thú, bắt lại mặt khác một vò một hơi rót hết, mùi rượu đều bị Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng hút đi, mà con này thượng cổ Thần Thú tựa hồ không có chút nào men say.

Hồng Vũ không được, trước tiên đầu hàng không phải đại não, mà là bàng quang.

Hắn lao ra đi tiểu, trở lại đón lấy uống, thứ ba đàn vào trong bụng, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng càng sung sướng rồi. Tại huyệt Thiên Tuyền bên trong vòng quanh vòng chạy. Đông đông đông tiếng bước chân tựa như thiên thần trống trận.

Trong phòng liền thừa ba hũ rượu, Hồng Vũ hô một tiếng, rất nhanh lại có người đưa tới, vì vậy Hồng Vũ đón lấy uống. Một hơi uống rượu đàn, Hồng Vũ chạy vài chục lần WC toa-lét, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng rốt cục tại huyệt Thiên Tuyền bên trong rung đùi đắc ý, có chút đứng không vững rồi. Sau đó một tiếng ầm vang, đẩy Kim sơn đảo Ngọc trụ, té lăn quay huyệt Thiên Tuyền bên trong, ngủ say sưa đi.

Cực lớn miệng voi nhìn chằm chằm hai cái ngà voi sắc bén, hướng phía bầu trời, mỗi một lần khò khè, đều phun ra một cổ màu xám nhạt tửu vân!

Thời gian dần qua Hồng Vũ cảm thấy có điểm gì là lạ rồi, những cái…kia tửu vân càng ngày càng nhiều, thời gian dần qua đem huyệt Thiên Tuyền bao phủ, hắn đã "Xem" không rõ tình huống bên trong rồi.

Thế nhưng là Hồng Vũ có thể cảm giác được, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng lực lượng cũng tại bay nhanh gia tăng lấy, đây là có chuyện gì, chẳng lẽ loại này thượng cổ Thần Thú, uống rượu có lợi cho tu hành?

Hồng Vũ thời điểm do dự, trên giường Hồng Liệt hừ hừ một tiếng tỉnh lại, hắn ngồi xuống lên, đã nhìn thấy một phòng vò rượu, lại càng hoảng sợ: "Ta uống nhiều như vậy? !"

Hồng gia Nhị thiếu gia vẻ mặt vẻ kính nể, không đỏ mặt chút nào nhếch lên một cái ngón tay cái: "Đại ca rộng lượng!"

Sau đó hắn gọi tới hạ nhân chuẩn bị súc miệng nước, nấu canh giải rượu. Hồng Liệt một bên uống vào canh giải rượu một bên hoài nghi: "Ta thực uống nhiều như vậy?"

"Đại ca loại chuyện nhỏ nhặt này ta còn có thể gạt ngươi sao?"

Hồng Liệt ngẫm lại cũng thế, vì vậy nhận định chính mình tửu lượng phóng đại, thế cho nên tại nửa năm sau một lần cùng hảo hữu phẩm tửu, nói láo đến mức vang động trời, cuối cùng mất mặt xấu hổ không đề cập tới.

Võ giả thể chất vượt xa người bình thường, nhất là Hồng Liệt đã là bát phẩm Thân Cương. Cảnh giới này đúng là lợi dụng tu luyện ra được vũ khí toàn diện cường hóa bản thân giai đoạn, cho nên Hồng Liệt mặc dù lớn say, trên thực tế cũng chỉ là ngủ mê một canh giờ, hiện tại đúng là nửa bên trên buổi trưa.

Hồng Vũ các loại [chờ] đại ca thu thập sạch sẽ, đang muốn mở miệng nói ra kế hoạch của mình, bên ngoài chợt có hạ nhân bẩm báo: "Thiếu gia, Từ công tử tới chơi."

Hồng Liệt vui vẻ: "Từ Vịnh tới? Mau mời hắn phòng khách chờ, ta đổi thân quần áo liền đi qua."

Hạ nhân lĩnh mệnh đi, Hồng Liệt tìm ra một thân quần áo sạch thay đổi, một bên đổi một bên cùng Hồng Vũ giải thích: "Từ Vịnh xuất thân Hải Thành Từ gia, chính là đại ca tại trong thư viện bằng hữu tốt nhất."

Hồng Vũ gật gật đầu, Hải Thành là Đại Hạ vương triều phía đông trọng trấn, gánh vác Đại Hạ cùng Hoa Lang Quốc, Hà Tang Quốc mậu dịch trung chuyển trách nhiệm. Hải Thành Từ gia thanh danh không hiện, nhưng là Hồng Liệt cũng không bợ đít nịnh bợ, tuyệt sẽ không dùng dòng dõi chọn bạn.

"Ngươi theo ta cùng đi chứ."

Hồng Vũ nghĩ nghĩ đã đáp ứng.

Từ Vịnh tướng mạo bình thường, bất quá mộc mạc ăn mặc bên trong, toát ra một loại làm cho người ta rất nguyện ý tín nhiệm chân thành.

Hồng Liệt cười ha ha: “Tiểu Từ sao ngươi lại tới đây.”

Từ Vịnh niên kỷ so Hồng Liệt nhỏ hơn một tuổi, thần thái nhưng có chút ảm đạm, trông thấy Hồng Liệt, hắn chắp tay chào miễn cưỡng cười cười: “Hồng huynh, ta… Là tới với ngươi từ biệt.”

Hồng Liệt chấn động: “Từ biệt? Làm sao vậy, đã xảy ra chuyện gì?”

Từ Vịnh cười khổ một tiếng: “Hôm nay, lại bị Đỗ tiên sinh phạt rồi, sao chép Nho môn Lục Kinh mười lần. Ngày mai liền muốn đưa trước đi, cùng hắn chờ hắn đem ta khai trừ xoá tên, còn không bằng tự chính mình chủ động đuổi học.”

Hồng Vũ ở một bên chấn động: “Sao chép Lục Kinh mười lần? !”

Lục Kinh mỗi một bộ phận số lượng từ lên một lượt vạn, thế giới này cũng là dùng bút lông, một ngày một đêm thời gian, sao chép mười lần Lục Kinh, coi như cái này Từ Vịnh đã là Cửu Phẩm Dũng Tuyền đỉnh phong, cũng không có khả năng hoàn thành a….

Hồng Liệt tức giận nghiến răng nghiến lợi: “Lại là Đỗ Kim Thành nham hiểm thủ đoạn đi!”

Từ Vịnh không thể làm gì lắc đầu: “Người ta trước tiên là sinh, chúng ta lại có thể thế nào? Cái này bảy ngày đến, ta mỗi ngày bị phạt, đến bây giờ liền ngày đầu tiên phạt sao điển tịch cũng không có biện pháp hoàn thành, Đỗ Kim Thành đã có đầy đủ lấy cớ đem ta theo Lễ Lăng Thư Viện đuổi ra ngoài.”

Hồng Liệt vô cùng đau đớn: “Thế nhưng là tiểu Từ ngươi vài chục năm cố gắng, thật vất vả mới tiến vào Lễ Lăng Thư Viện, nhiều như vậy tâm huyết chẳng lẽ cứ thế từ bỏ?”

Từ Vịnh ngửa mặt lên trời bi thương: “Ta theo năm tuổi bắt đầu, liền lập chí tiến vào Lễ Lăng Thư Viện, làm rạng danh gia đình. Nhà của ta chính là Hải Thành Từ gia bàng chi, chuẩn bị chịu chủ nhà khi nhục, phụ thân năm đó buồn bực sầu não mà chết, mẫu thân hết thảy hy vọng đều ký thác vào trên người của ta. Mười hai năm khổ tu, rốt cục thi vào Lễ Lăng Thư Viện, vốn mẫu thân đã cho ta rốt cục có thể hãnh diện, làm

rạng danh gia đình, lại không nghĩ rằng… Ai! Chúng ta cố gắng cùng tiền đồ, ở đằng kia Đỗ Kim Thành trong mắt, căn bản không sánh bằng người ta thành tích trọng yếu!"

"Tiểu Từ ngươi đừng sốt ruột, ta sẽ giúp ngươi suy nghĩ một ít biện pháp."

Từ Vịnh cảm kích nhìn hắn một cái, lại lắc đầu nói ra: "Hồng huynh, ngươi tình huống hiện tại ta cũng biết. Đỗ Kim Thành muốn nịnh nọt Tông Hân Nguyệt, ngươi… Ai, hay là thôi đi, ta theo Hải Thành đi vào Vũ đô, người người đều xem thường ta một cái Từ gia bàng chi đệ tử thân phận, xem thường ta Cửu Phẩm Dũng Tuyền tu vi, chỉ có Hồng huynh chịu thiệt kết giao. Lần này bất đắc dĩ phân biệt, nhưng là một tiếng này, Hồng huynh đều là ta thầy tốt bạn hiền. Về sau mặc kệ có chuyện gì dùng đến đến ta, Hồng huynh sai người đến truyền một lời, Từ Vịnh xông pha khói lửa muôn lần chết không chối từ!"

Từ Vịnh chắp tay cáo từ rời đi, Hồng Liệt ngơ ngác ngồi ở trên mặt ghế, hơn nửa ngày không có lấy lại sức được.

Hồng Vũ ở một bên có chút kỳ quái: "Đại ca, Đỗ Kim Thành làm cái gì vậy? Rõ ràng là muốn bức đi Từ Vịnh a…!"

Hồng Liệt ánh mắt bỗng nhúc nhích, phẫn hận vô cùng nói: "Đây chính là hắn mục đích! Không riêng gì Từ Vịnh, lớp học còn có mấy cái Cửu Phẩm Dũng Tuyền học sinh, chỉ cần không có gì thân gia bối cảnh, tất cả đều sẽ bị Đỗ Kim Thành dùng tới loại thủ đoạn này, làm cho ngươi không thể không rời đi. Từ Vịnh trước đó, đã có hai gã học sinh bị hắn bức rời đi. Ta trước đó cũng là bởi vì phẫn hận bất quá, nói mấy câu, bị Đỗ Kim Thành ghi hận trong lòng, hơn nữa hắn muốn nịnh nọt Tông Hân Nguyệt, mới có thể khắp nơi nhằm vào ta!"

"Làm như vậy đối với hắn có chỗ tốt gì?" Hồng Vũ khó hiểu.

"Đỗ Kim Thành mới vừa từ thành Lôi Châu điều nhập Vũ đô, vội vàng nghĩ ra thành tích. Nếu như có thể đem toàn bộ lớp học bình quân cảnh giới tăng lên một tầng, cái kia đối với

hắn mà nói tuyệt đối là một cái cực lớn thành tích, hắn về sau là có thể triệt để tại Lễ Lăng Thư Viện đứng vững gót chân.

Sau đó lại bợ đỡ được Tông gia loại này tương lai tiền đồ vô lượng thế gia, sau này vài thập niên, hắn đều có thể tại Lễ Lăng Thư Viện trong sống sao cho phong sinh thủy khởi!"

Hồng Vũ chấn động, tuyệt đối không ngờ rằng một vị Lễ Lăng Thư Viện sư trưởng, lại có thể vì nhỏ như vậy một điểm tư lợi, dễ dàng hi sinh mấy vị học sinh toàn bộ cố gắng cùng bọn họ cả đời tiền đồ!

Lễ Lăng Thư Viện chính là Đại Hạ đệ nhất thư viện, Đại Hạ nhập môn chỗ căn cơ.

Thi vào chỗ này thư viện, vô luận là ai, đều nhất định bỏ ra cực lớn cố gắng. Thế nhưng là bọn hắn mồ hôi cùng tâm huyết, tại Đỗ Kim Thành loại người này trước mặt, hoàn toàn không thấy, căn bản không sánh bằng cái kia khối vì tư lợi chi tâm!

Hồng Vũ tức giận vô cùng, một phát bắt được đại ca bả vai: "Đại ca, không thể để cho Đỗ Kim Thành như vậy táng tận thiên lương!"

Hồng Liệt ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng: "Chúng ta lại có thể làm cái gì? Vừa rồi tiểu Từ nói không sai, đại ca ngươi ta hiện tại, bản thân khó bảo toàn a…."

"Có biện pháp!" Hồng Vũ nói: "Chỉ cần có thể đem cảnh giới của ngươi nâng lên, lại để cho Đỗ Kim Thành không lời nào để nói, tìm không thấy nhằm vào ngươi lấy cớ, chúng ta đúng là vẫn còn Tứ Đại Thiên Trụ, cho đến lúc đó, ngươi lại nói tiếp, Đỗ Kim Thành không thể không có chỗ cố kỵ!"

Hồng Liệt bật thốt lên: "Thế nhưng là đã thử qua không được a……"

"Thử qua?" Hồng Vũ cực kỳ hoài nghi, Hồng Liệt nói lộ ra miệng, lại không muốn lừa dối đệ đệ, đành phải nói: "Vấn đề này ngươi hôm nào tự mình đi hỏi gia gia."

Hồng Vũ đành phải trước tiên không hỏi, nói tiếp: "Đến, đại ca, lại để cho ta nhìn ngươi tu vi đến cùng như thế nào."

Hồng Vũ lại để cho Hồng Liệt đứng trong phòng, đóng kỹ cửa sổ, cùng bên ngoài phân phó một tiếng, bất luận kẻ nào không nên quấy nhiễu.

Hồng Thân một hồi kỳ quái: Vũ thiếu gia thật đúng là nghĩ ra biện pháp gì tới?

Hồng Liệt ngược lại là thành thật đứng vững rồi, Hồng Vũ cúi đầu, trong nội tâm bắt đầu cầu nguyện. Cùng trước đó lần thứ nhất so sánh với, lúc này đây Sa Di Pháp Tướng đáp lại nhanh hơn không ít. Nó chậm rãi ngẩng đầu lên, hai mắt mở ra.

Nói thật Hồng Vũ mình cũng không chắc chắn, bởi vì "Vừa xem hiểu ngay" có thể thấy tin tức rất tùy cơ hội. Hồng Vũ tại trong lòng không ngừng cầu nguyện, làm cho mình chứng kiến muốn nhìn đến đồ vật.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Ma Tượng Kim Dực (hạ)

Chương 7: Ma Tượng Kim Dực (hạ)

Loại này cầu nguyện, là một loại theo bản năng hành vi, nhưng là rất nhanh Hồng Vũ liền phát hiện, cầu nguyện của mình tại từ nơi sâu xa bỗng nhiên ba động thoáng một phát vật gì, vừa xem hiểu ngay dưới, Hồng Liệt hành công lộ tuyến, quanh thân kinh mạch huyệt đạo, bình cảnh tất cả đều hiện ra ở trước mắt của hắn!

Hồng Vũ trong nội tâm bỗng nhiên bay lên một tia hiểu ra, ngoại trừ "Vừa xem hiểu ngay", tựa hồ chính mình mới vừa rồi còn trong lúc vô tình gây ra mặt khác một loại kỹ năng: Cầu được ước thấy!

Chỉ là cái này một loại kỹ năng, so với vừa xem hiểu ngay càng thêm hao phí lực lượng, Hồng Vũ hiện tại lập tức cảm thấy một loại mãnh liệt mỏi mệt, mà huyệt Thiên Trung bên trong Sa Di Pháp Tướng kim quang, cũng ảm đạm rồi không ít.

Hơn nữa loại kỹ năng này tựa hồ đã sâu sắc vượt ra khỏi Hồng Vũ bây giờ phạm vi năng lực, chỉ là may mắn đã phát động ra, về sau lúc nào còn có thể khởi động hoàn toàn không biết.

Hồng Vũ thân thể lung lay thoáng một phát, lui về phía sau một bước ngồi xuống ghế.

Tại "Vừa xem hiểu ngay" cùng "Cầu được ước thấy" song trọng dưới tác dụng, Hồng Vũ thấy rõ ràng Hồng Liệt vấn đề chỗ ở. Hắn nhịn không được nhíu mày một cái.

Ít nhất Hồng Vũ bây giờ nhìn đến đấy, đại ca Hồng Liệt tư chất tuyệt đối không thể nói là bình thường. Có lẽ không thể xưng là thiên tài, nhưng là tuyệt đối không thể bị đánh giá vì "Bình thường" .

Hồng Liệt trong Đan Điền, một mảnh quang mang màu ám kim thâm trầm như biển, đó là hắn vũ khí dự trữ. Được nhờ sự

giúp đỡ Hồng Vũ trong khoảng thời gian này đối với võ đạo kiến thức căn bản bù lại, hắn có thể phán đoán ra được, cái lượng này tuyệt đối đã vượt qua Bát Phẩm Thân Cương trung kỳ.

Thậm chí Hồng Liệt trong cơ thể trong kinh mạch, còn có một bộ phận rời rạc không có lắng đọng trong đan điền vũ khí.

Thế nhưng là Hồng Liệt trong cơ thể có ba chỗ trong huyệt đạo, tản mát ra nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ. Ánh sáng màu đỏ thành hoàn hình, một mực giữ ở huyệt đạo, cũng hạn chế ở huyệt đạo cùng kinh mạch duy nhất một lần có thể thông qua vũ khí số lượng.

Số lượng ấy, trên thực tế quyết định Hồng Liệt cảnh giới.

Hồng Vũ trên cơ bản đã có thể khẳng định, đại ca là ở mọi người lần lượt "Kẻ tầm thường" đánh giá dưới, không ngừng bị đả kích, đã mất đi tin tưởng, mới có thể nhiều lần trùng quan bất lợi, một mực kẹt tại cảnh giới này bên trên.

Hắn ngồi ở trên mặt ghế, sờ lên cằm, phối hợp suy tư về.

Hồng Liệt nguyên nay đã không ôm hy vọng gì, chứng kiến Hồng Vũ cái dạng này càng là triệt để tuyệt vọng. Hắn đi tới Hồng Vũ bên người vỗ bờ vai của hắn: "Lão Nhị, không có việc gì đại ca ta đã thành thói quen. Ta dù sao cũng là Hồng gia người, Đỗ Kim Thành không dám thật sự làm gì ta. Chỉ là đáng tiếc tiểu Hứa bọn hắn, ai…"

Hồng Vũ thuận miệng trả lời: "Đại ca chúng ta là Tứ Đại Thiên Trụ! Một cái Lôi Châu đến chó má đồ nhà quê cũng dám tìm ngươi phiền toái, chuyện này quyết không thể cứ như vậy được rồi."

Hắn trả lời một câu về sau mới bỗng nhiên kịp phản ứng: "Ngươi nói như vậy là có ý gì? Ai nói cho ngươi biết không có biện pháp?"

Hồng Liệt sững sờ, có chút khó mà tin được: "Ngươi có biện pháp?"

"Ta đương nhiên có!"

Hồng Liệt trong nội tâm bắt đầu nói thầm, đêm qua cái kia biện pháp đã không dùng được —— hắn còn tưởng rằng Hồng Liệt có thể nghĩ biện pháp thì ra là cái kia, bởi vậy trong nội tâm như trước không có gì hy vọng.

Hồng Vũ đưa tay ở trên người hắn điểm ba cái: "Chính là chỗ này ba chỗ huyệt đạo đã hạn chế cảnh giới của ngươi."

Đơn giản như vậy một câu, lại cả kinh Hồng Liệt trợn mắt cứng lưỡi: "Ngươi, làm sao ngươi biết!"

Hắn bình cảnh chưa nói với bất luận kẻ nào, thậm chí là gia gia Hồng Thắng Nhật đều chưa từng nói qua. Thế nhưng là Hồng Vũ lại vô cùng chuẩn xác chỉ ra đến rồi! Nếu như chỉ có một chính xác còn có thể nói là vận khí tốt, thế nhưng là ba cái đều chính xác, vậy tuyệt đối không phải vận khí mà là thực lực.

Thế nhưng là Hồng Vũ là cái gì trình độ toàn bộ Hồng gia người nào không biết? Hắn lại có thể nhìn ra chính mình bình cảnh chỗ, cái này ánh mắt so ra mà vượt gia gia rồi, coi như là Thân thúc, sợ là cũng không có bổn sự này.

Hồng Vũ xem trên mặt hắn khiếp sợ, trong nội tâm thoả mãn, muốn chính là cái này hiệu quả, bằng không Hồng Liệt làm sao sẽ tin tưởng mình, càng sẽ không nghe người ta chính mình bài bố.

"Đại ca, ngươi bây giờ tin tưởng ta có biện pháp đi à nha?"

Hồng Liệt vẫn có chút bán tín bán nghi, Hồng Vũ nói: "Ngươi ngồi xuống trước, như thế này toàn lực phối hợp ta, ta nói trùng quan, ngươi liền khua lên toàn bộ vũ khí, một hơi tiến lên!"

Hồng Liệt một chút do dự, liền kiên định gật đầu: "Được."

Hai người khoanh chân ngồi xuống, Hồng Liệt phía trước Hồng Vũ ở phía sau, Hồng Vũ sở dĩ có lòng tin như vậy, là vì Hồng Liệt tu hành chính là 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》, nếu như là cái khác tâm pháp, hắn vẫn thật là không có biện pháp.

Huyệt Thiên Tuyền bên trong, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng vẫn còn nằm ngáy o..o…, từng đoàn từng đoàn màu xám tro

tửu vân, đem trọn cái huyệt Thiên Tuyền một mực bao trùm.

Hồng Vũ thử cùng thằng này trao đổi, bất đắc dĩ Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng chính là không có phản ứng, chỉ là tửu vân bên trong, thỉnh thoảng hiện lên một đạo ám sấm sét màu tím.

Hồng Vũ thầm than một tiếng, sớm biết như vậy sẽ như thế, khá tốt bổn thiếu gia đã sớm chuẩn bị.

Hồng Vũ bên người, bày biện một chén rượu. Đó là trước đó uống còn dư lại cuối cùng một chén. Cái này một chén rượu vào trong bụng, huyệt Thiên Tuyền bên trong Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng bỗng nhiên dâng lên một cỗ lực lượng chấn động.

Hồng Vũ các loại [chờ] chính là cái này cơ hội, hắn ở đây trong nội tâm hét lớn một tiếng: "Từ nay về sau ngươi cũng sẽ không bao giờ có một giọt rượu uống! Tuyệt không!"

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, tửu vân nổ tung, vô số ám sấm sét màu tím theo tửu vân trong cái khe bắn ra mà ra, vừa thô vừa to lôi quang phảng phất muốn hủy diệt vùng thế giới này!

Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng rít lên một tiếng, đem toàn bộ tửu vân xua tán, phẫn nộ ngang nhiên, dựng ở ở giữa thiên địa. Mà lực lượng của nó đã ở nổi giận bên trong không ngừng kéo lên, nguyên bản liền vô cùng to lớn thân hình càng lộ vẻ như núi lớn.

Tại phía sau lưng của nó bên trên, thời gian dần qua khua lên hai cái màu vàng tối nhô lên, hơn nữa nhanh chóng bành trướng.

"Bành!"

Một tiếng nặng nề nổ mạnh, hai cái nhô lên vỡ ra, một đôi cực lớn hào quang màu vàng tối cánh mở rộng đi ra, theo cái kia một đôi Ám Kim cánh chim xuất hiện, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng cái loại này hủy diệt, thô bạo, hỗn loạn khí tức lập tức bành trướng, tăng lên gấp bội!

Hồng Vũ chính mình cũng líu lưỡi: Súc sinh này đến cùng lai lịch gì? Làm sao ánh sáng uống rượu có thể tăng lên lực

lượng?

Tuy nhiên trong nội tâm kỳ quái, nhưng là Hồng Vũ chấp hành lên kế hoạch của mình đến như trước vô cùng quả quyết, tay trái vừa nhấc, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng khí tức mang tất cả toàn bộ phòng.

Binh binh pằng pằng một hồi loạn hưởng, trong phòng bàn ghế bình hoa lư hương toàn bộ loạn cả một đoàn, rồi sau đó càng là tại cuồng bạo trong hơi thở toàn bộ nát bấy!

Phía ngoài Hồng Thân chấn động, thiếu một ít nhịn không được muốn xông vào đi. Nhưng là hắn rất nhanh phát hiện, vô luận là Hồng Vũ hay vẫn là Hồng Liệt, khí tức đều vô cùng ổn định. Mà trong phòng, cũng không có người thứ 3 khí tức.

Điều này nói rõ cái gì? Nói rõ cái loại này hủy thiên diệt địa khí thế, chính là trong phòng hai người một trong vọng lại!

Đó là 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 khí tức, Hồng Thân hết sức quen thuộc. Hồng Liệt tu luyện chính là 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》, thế nhưng là Hồng Liệt nếu có loại khí thế này, còn có thể được xưng là kẻ tầm thường? Vậy cũng định đã là Vũ đô đệ nhất thiếu niên thiên tài!

Hồng Thân cảm thấy khó có thể tin: Chẳng lẽ là Hồng Vũ? Tựa hồ cũng chỉ có như vậy một lời giải thích rồi!

Hồng Vũ đã từng tiến vào Binh Thư Phủ Khố, mà 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 đúng là cất dấu tại Binh Thư Phủ Khố bên trong. Hồng Thân lại càng hoảng sợ: Hồng Vũ ba ngày trước mới tiến vào Binh Thư Phủ Khố, ba ngày thời gian, liền tu luyện tới mức độ này!

Mà trong phòng, Hồng Liệt kinh hãi trong lòng một điểm không kém gì Hồng Thân. Tại Hồng Vũ đem Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng khí tức triệt để phóng xuất ra về sau, Hồng Liệt Linh giác hoàn toàn sáp nhập vào khí thế ấy bên trong, mà hắn cũng rốt cục cảm nhận được trước đó Hồng Thân với hắn giải thích cái loại cảm giác này —— hắn Linh giác triệt để cùng Thái Cổ Ma Tượng khí tức tiếp nhận đứng lên.

Hồng Liệt vào lúc này mới hiểu được, hắn cùng Hồng Thân công pháp tu luyện không giống với, đủ khả năng tiếp

nhận khí tức cũng không giống nhau dạng.

Liền vào thời khắc ấy, Hồng Liệt trong cơ thể 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 vũ khí thốt nhiên mà phát, gào thét gào thét, là tốt rồi giống như Hồng Phong xông qua kinh mạch của hắn, trước đó ba cái bình cảnh huyệt đạo, căn bản không có đối với hắn lúc này đây trùng quan tạo thành bất luận cái gì trở ngại, lập tức nghiền nát!

Mãnh liệt vũ khí sóng sau cao hơn sóng trước, Hồng Liệt cảnh giới xông qua Bát Phẩm Thân Cương trung kỳ về sau, vậy mà không có chút nào đình trệ ý tứ, hát vang tiến mạnh tiếp tục trùng kích.

Hồng Vũ cũng ngây ngẩn cả người, hắn "Vừa xem hiểu ngay" vẫn còn có tác dụng, hắn nguyên bổn định tại giai đoạn khẩn yếu nhất giúp Hồng Liệt một tay, lại không nghĩ rằng bởi vì biết rõ sau này không thể uống rượu mà nổi giận đột phá Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng đã vậy còn quá khí phách, dễ dàng đã giúp trợ Hồng Liệt đột phá cảnh giới.

Mà bây giờ, loại này nhất cổ tác khí trạng thái tựa hồ cũng không có yếu bớt, Hồng Liệt trong cơ thể khí thế càng ngày càng cường thịnh, vũ khí nước cuộn trào, rất nhanh sẽ đem Bát Phẩm Thân Cương trung kỳ cảnh giới củng cố rồi, rồi sau đó tiếp tục tăng lên, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng tác dụng vẫn còn phát huy, khí thế ấy dẫn dắt đến Hồng Liệt, đưa hắn những năm gần đây này chuẩn bị chịu khinh thường, vũ nhục, quên đi cái chủng loại kia phẫn uất dẫn phát ra, loại tâm tình này lại cùng Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng khí tức tương hợp, cảnh giới của hắn không ngừng tăng lên đã dần dần tới gần Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ!

Thế nhưng là mắt thấy liền muốn đột phá Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ, Hồng Liệt khí thế nhưng có chút chưa đủ rồi.

Dù sao hắn bị áp chế tại Bát Phẩm Thân Cương sơ kỳ thời gian quá dài, cho dù là vũ khí tính gộp lại hùng hậu, khoảng cách hậu kỳ vẫn còn có chút chưa đủ.

Hồng Vũ cảm giác nhạy cảm đến nơi này một điểm, nâng lên tay trái đến, ở trên người hắn một điểm.

Huyệt Thiên Tuyền bên trong, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng rít lên một tiếng, một cổ thô bạo khí tức lập tức nhảy vào Hồng Liệt trong cơ thể. Hồng Liệt cuối cùng chỗ kém cái kia một điểm lập tức đột phá!

Thế nhưng là Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng khí tức quá mức táo bạo, Hồng Liệt hai mắt lập tức trở nên huyết hồng, đã bị một loại cuồng bạo hủy diệt tâm tình đã khống chế ý thức.

Trong cơ thể của hắn, vũ khí vận chuyển càng lúc càng nhanh, trên thân thể thời gian dần qua bốc lên khói xanh, tại tiếp tục như thế, Hồng Liệt hoặc là triệt để phát cuồng, hoặc là vũ khí trong đốt mà chết!

"Tẩu hỏa nhập ma!" Hồng Vũ chảy mồ hôi ròng ròng, trong nội tâm rất là lo lắng. Hắn muốn giúp đại ca, thế nhưng là hắn đối với thế giới này võ đạo lý giải dù sao vẫn là có hạn, đối với liên tục tăng lên cảnh giới bên trong hung hiểm dự đoán chưa đủ.

Vì cái gì đám võ giả đều cường điệu làm gì chắc đó, đem nền móng chắc vững chắc? Cũng là bởi vì tăng lên quá nhanh rất dễ dàng tẩu hỏa nhập ma.

Huống chi Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng bản thân liền là ma tính mười phần!

Hồng Vũ lòng nóng như lửa đốt, trong lúc nhất thời lại cũng không biết nên làm thế nào mới tốt. Mắt thấy Hồng Liệt trên người khói xanh càng ngày càng đậm, lại không nghĩ biện pháp liền không còn kịp rồi, huyệt Thiên Trung bên trong Sa Di Pháp Tướng chậm rãi ngẩng đầu lên, mở miệng tụng kinh.

Một đạo màu vàng quang vụ phóng xuất ra, theo Hồng Vũ kinh mạch, chảy xuôi đã qua cánh tay trái.

Huyệt Thiên Tuyền bên trong, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng táo bạo vô cùng, một trăm không tình nguyện, lại cũng chỉ có thể nổi giận gầm lên một tiếng chậm rãi thu hồi chính mình Ám Kim cánh chim, ngủ đông xuống.

Cái kia màu vàng quang vụ theo Hồng Vũ cánh tay chảy vào Hồng Liệt trong cơ thể, sau đó tản ra đến tại trong cơ thể của hắn biến mất.

Hồng Liệt trong cơ thể, cuồng bạo Ám Kim vũ khí thật giống như lửa cháy bừng bừng bị so sánh bên trên một chậu nước đá, lập tức nguội xuống. Vận chuyển tốc độ càng ngày càng chậm, cuối cùng từ tức giận hoang thú, biến thành dịu dàng ngoan ngoãn sủng vật, thời gian dần qua quy nạp tại trong Đan Điền.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Xuân Huy Lâu (thượng)

Chương 8: Xuân Huy Lâu (thượng)

Hồng Vũ buông tay ra, chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, trong hai tai ong ong nghĩ lung tung, đặt mông ngồi trên mặt đất.

Vừa rồi thật sự là mạo hiểm vô cùng, nếu như không phải Sa Di Pháp Tướng , chính mình một lần lỗi có thể thật là lớn! Điều này cũng làm cho hắn đã có cảnh giác, không dám xem nhẹ thế giới này võ đạo!

Thanh Nguyên Đại lục nhân loại, dựa vào võ đạo cùng thế giới này chống lại vài vạn năm, tuyệt không như hắn tưởng tượng đơn giản như vậy.

"Hô ——" Hồng Liệt chậm rãi thở ra một hơi, mở mắt ra. Cái kia một ngụm phun khí bên trong, mơ hồ có quang mang màu vàng tối chớp động.

Hồng Liệt toàn thân khẽ động, một mảnh màu vàng tối vũ khí theo trong thân thể hiện ra, thật giống như Hồng Liệt mặc một bộ áo giáp màu vàng tối giống như vậy, Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ cảnh giới hiển lộ không thể nghi ngờ!

"Ha ha ha!" Hồng Liệt trong nội tâm vô cùng kích động, ngửa mặt lên trời cười dài một tiếng, từ hôm nay trở đi, ai còn dám nói hắn Hồng Liệt là kẻ tầm thường! Ai còn dám chỉ trích hắn không thể nhận ca Hồng Thắng Nhật, đem Hồng gia phát dương quang đại!

Mười mấy năm qua, chịu đủ khinh thường áp lực, rốt cục tại thời khắc này hễ quét là sạch.

Hồng Liệt quay đầu, trùng trùng điệp điệp cho Hồng Vũ một cái ôm: "Lão Nhị, đại ca ta cám ơn ngươi!"

Hồng Vũ đẩy ra hắn: "Ghìm chết ta! Ca ngươi chừng nào thì như vậy bà bà mụ mụ?"

Hồng Liệt gõ chính mình cái ót thoáng một phát: "Ngươi xem ta, quá kích động. Chúng ta là thân huynh đệ, không cần

phải nói những thứ này.”

Hồng Vũ cười tủm tỉm nhìn xem Hồng Liệt, hiện tại Hồng gia có gia gia Hồng Thắng Nhật, về sau Hồng gia có đại ca Hồng Liệt. Chỉ cần Hồng gia không ngã, hắn có thể thư thư phục phục làm một cái quần áo lụa là ngựa giống. Hơn nữa là cái loại này nắm giữ chính mình quyền giao phối ngựa giống!

To lớn ngựa giống kế hoạch, rốt cục bước ra bước đầu tiên!

“Đi, đi cho gia gia nhìn xem, lão nhân gia ông ta nhất định sẽ cao hứng phi thường.” Hồng Liệt dắt lấy Hồng Vũ đi ra ngoài. Cái tin tức tốt này, muốn trước tiên thông tri gia gia.

Phía ngoài Hồng Thân đã trợn mắt há hốc mồm. Mặc dù nói hắn mình chính là dựa vào Hồng Vũ mới tăng lên tới Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ, nhưng là đó là Hồng Vũ không trong ý thức tạo thành.

Bất kể là Hồng Thắng Nhật hay vẫn là Hồng Thân, đều không có nghĩ qua Hồng Vũ nói trợ giúp Hồng Liệt tăng lên cảnh giới hắn liền thật có thể làm được.

Thậm chí coi như là tin tưởng Hồng Vũ Hồng Liệt, cũng chẳng qua là cảm thấy Hồng Vũ hết sức là tốt rồi.

Về phần Hồng Thắng Nhật cùng Hồng Thân, tức thì đều là cảm thấy: Tên tiểu tử thúi này tại hồ đồ.

Vừa rồi Hồng Vũ chợt bộc phát ra mạnh mẽ như vậy khí tức, lại để cho Hồng Thân đã là đặc biệt giật mình; kế tiếp, hắn vậy mà thật sự trợ giúp Hồng Liệt tăng lên, hơn nữa hay vẫn là trực tiếp theo Bát Phẩm Thân Cương đi ra ngoài, vượt qua trung kỳ, thẳng đến Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ!

Tam Phẩm Hiển Thánh cả đời này sự tình gì chưa thấy qua? Thế nhưng là như vậy không thể tưởng tượng sự tình hắn cũng là lần đầu tiên gặp được. Trực tiếp lại để cho Thân thúc ngây người tại nguyên chỗ, Hồng Liệt cùng Hồng Vũ đã đi ra ngoài một đoạn rồi, Hồng Thân mới bỗng nhiên kịp phản ứng, trên đường đi nói thầm lấy “Điều này sao có thể a…” Đi theo.

Hắn ở đây trên đường bỗng nhiên nghĩ tới một vấn đề: Dựa theo Hồng Vũ lúc ban đầu bộc phát ra khí thế loại này đến

đánh giá, tiểu tử này rốt cuộc là cảnh giới gì?

Hắn nhớ lại thoáng một phát, khí thế loại này rất cường hãn, thế nhưng là không biết vì cái gì, thật làm cho Hồng Thân đến xác định là cảnh giới gì, hắn lại nói không nên lời.

Tam Phẩm Hiển Thánh còn xưa nay chưa bao giờ gặp tình huống như vậy, trong lúc nhất thời liền chính hắn đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

—— hôm nay không thể tưởng tượng cùng không thể tưởng tượng nổi thật sự là hơi nhiều.

…

"Gia gia đi ra?" Hồng Liệt có chút ngoài ý muốn, nói như vậy tảo triều về sau nửa ngày thời gian, Hồng Thắng Nhật sẽ không ra cửa.

Đại quản gia Hồng Diệu rất là cung kính đứng ở một bên, hồi đáp: "Lão gia hôm nay tại Xuân Huy Lâu mở tiệc chiêu đãi Đỗ tiên sinh."

Hồng Liệt thoáng cái còn không có kịp phản ứng: "Đỗ tiên sinh? Cái nào Đỗ tiên sinh?"

Hồng Vũ đã hiểu, hắn ở kiếp trước đã gặp quá nhiều không ai bì nổi cha mẹ, vì con cái ăn nói khép nép, rủ xuống cao ngạo đầu lâu. Mặc kệ những ngững người này tốt là xấu, bọn hắn tại hài tử trước mặt đều là từ phụ từ mẫu.

Hắn một bả nhấc lên Hồng Liệt: "Còn dài dòng cái gì đi mau!"

Hồng Liệt vẫn không hiểu: "Làm sao vậy?"

"Gia gia đây là đánh bạc chính mình mặt mo đi gặp Đỗ Kim Thành tên hỗn đản kia, muốn giúp ngươi cải thiện thoáng một phát tình cảnh hiện tại!"

Hồng Liệt con mắt thoáng cái liền đỏ lên, lão gia tử cả đời tính tình cương liệt như lửa, coi như là tại Tứ Đại Thiên Trụ bên trong, cũng chưa từng có thấp quá mức, nhưng là bây giờ vì mình, lại muốn chủ động kéo xuống mặt mo đi mở tiệc chiêu đãi Đỗ Kim Thành tên hỗn đản kia! Hồng Liệt trong

nháy mắt cảm giác mình toàn thân nhiệt huyết đều đem ra hết não bộ, mình tại sao có thể làm cho gia gia chịu loại vũ nhục này!

Hai người dùng tốc độ nhanh nhất vọt tới Hồng phủ đại môn, Hồng Thân lại không thể làm gì chắn cửa ra vào: "Vũ thiếu gia, ngươi không thể đi ra ngoài."

Hồng Vũ thật sự phát hỏa, xông đi lên trừng mắt Hồng Thân: "Thân thúc ngươi tránh ra, ta lần này không phải đi ra ngoài hồ đồ!"

Hồng Thân thở dài một hơi: "Thế nhưng là quân lệnh như núi, tướng quân cho ta xem ở ngươi."

"Ngươi tránh ra!" Hồng Vũ gầm lên giận dữ xông tới. Hồng Liệt kéo lại hắn, thành khẩn nhìn về phía Hồng Thân: "Thân thúc, lần này ta xin tha, ngươi phóng lão Nhị cùng ta cùng đi ra!"

Hồng Thân nhìn nhìn hai người, không nói gì, khoát tay lòng bàn tay một cái bình thuốc nhỏ: "Cái này gọi là 'Thần Hoàng ngủ " là ta gặp qua mãnh liệt nhất thuốc mê, coi như là Tam Phẩm Hiển Thánh cũng có thể mê đảo, hơn nữa vô sắc vô vị, coi như là Tam Phẩm Hiển Thánh cũng sẽ không phát giác. Các ngươi đem loại này thuốc mê bỏ vào vào ta trong thức ăn, cho nên ta bây giờ đang ở mê man, căn bản không biết các ngươi vụng trộm chạy ra ngoài."

Hồng Thân đem bình thuốc nhỏ hướng hai người ném đi, thản nhiên rời đi. Hồng Vũ tiếp được chai thuốc vui mừng quá đỗi, không dám lần nữa chậm trễ thời gian, cùng Hồng Liệt cùng một chỗ nhanh chóng hướng Xuân Huy Lâu đi.

…

Đỗ Kim Thành gần nhất thời gian trôi qua rất thoải mái.

Hắn tốn sức tâm tư, cuối cùng từ Lôi Châu điều vào Vũ đô, hơn nữa là tại Đại Hạ Nho môn đệ tử trong suy nghĩ thánh địa Lễ Lăng Thư Viện chấp giáo.

Ở thời đại này, Đỗ Kim Thành là một cái một loại khác thường Nho môn đệ tử, hắn hoàn toàn không hiểu dựa vào cái

gì muốn "Thành đạt thì lo cho thiên hạ, nghèo hèn thì chỉ lo cho thân mình", bất kể là nghèo túng hay vẫn là phát đạt, hết thảy đều nên vì ích lợi của mình phục vụ.

Lễ Lăng Thư Viện những sách kia đồ ngốc các giáo sư, Đỗ Kim Thành trong lòng rất là xem thường, đám ngu xuẩn này biết cái gì? Bọn hắn biết rõ như thế nào mức độ lớn nhất lợi dụng hiện hữu tài nguyên mở rộng ích lợi của mình sao? Bọn hắn biết rõ làm sao lục đục với nhau không để lại dấu vết đem đối thủ cạnh tranh giết sao? Bọn hắn biết rõ như thế nào đem thân phận của mình, địa vị, danh vọng chuyển hóa làm thật sự lợi ích?

Đám này con mọt sách cái gì cũng đều không hiểu, Đỗ Kim Thành rất có lòng tin, mình có thể nhẹ nhõm đấu ngược lại Lễ Lăng Thư Viện tất cả mọi người, cho hắn hai mươi năm, hắn nhất định có thể ngồi ở thư viện viện chủ trên ghế ngồi.

Bất quá hết thảy đều phải kể từ bây giờ làm lên.

Tựu giống với trong thư viện không có cái kia giảng dạy nghĩ tới dùng hết hết thảy thủ đoạn tăng lên "Thành tích" . Mà hắn Đỗ Kim Thành biết rõ phải nên làm như thế nào.

Tăng lên cảnh giới quá khó khăn rồi, như vậy đem kém nhất mấy người đuổi đi, lớp học bình quân thành tích giống nhau là được đề thăng rồi.

Về phần nói những cái…kia bị hắn bức đi thư sinh, rất có thể bởi vậy hủy diệt rồi cả đời, hắn mới sẽ không đi cân nhắc, tánh mạng của các ngươi, cùng ta có quan hệ gì đâu?

Muốn tại Lễ Lăng Thư Viện đứng vững gót chân, ngoại bộ chống đỡ tất không thể nói. Nói ví dụ hắn liền đã chọn Tông Hân Nguyệt. Hồng gia nhìn qua là một đầu quái vật khổng lồ, vì Tông gia đắc tội Hồng gia tựa hồ cũng không có lợi nhất. Thế nhưng là ánh mắt muốn thả lâu dài!

Hồng gia không người kế tục, nhất định xuống dốc.

Tông gia quật khởi mạnh mẽ, Lục Đại Bảo Đống bên trong xếp hàng thứ nhất, tương lai là muốn tiếp nhận Hồng gia địa vị.

Mà hắn nịnh nọt Tông Hân Nguyệt tư thái, cũng được đền đáp. Nguyên bản Lễ Lăng Thư Viện bên trong bởi vì hắn lớp học gần nhất liên tiếp có học sinh đuổi học mà rất có phê bình kín đáo, đều bị Tông gia an bài lực lượng ép xuống.

Hôm nay, liền ngay cả cái kia trong truyền thuyết, đối mặt hoàng đế thân tín trăm dặm thịnh thế đều sắc mặt không chút thay đổi Hồng gia lão tổ tông Hồng Thắng Nhật, lại chủ động mở tiệc chiêu đãi chính mình!

Đỗ Kim Thành nhận được thiệp mời một khắc này, thậm chí có dao động, nghĩ đến có phải hay không hắn là cho lão nhân gia một bộ mặt, hòa hoãn cùng Hồng Liệt quan hệ.

Nhưng là rất nhanh, loại ý nghĩ này đã bị hắn đuổi ra khỏi trong óc, quá ngây thơ rồi! Nếu muốn lợi ích thay đổi rất lớn, nhất định phải mượn Hồng Thắng Nhật đến xoát danh vọng, triệt để đứng ở Tông gia một bên.

Về phần Đại Hạ danh tướng số một, chống lại Địch Nhung mấy chục năm, thủ hộ toàn bộ Đại Hạ vương triều phương bắc an bình Hồng lão gia tử tôn nghiêm, với hắn có một cái tiền đồng quan hệ sao?

Đỗ Kim Thành quyết định chủ ý về sau, phái người đi cho tông phủ đưa một phong thơ, hắn tin tưởng Tông Hân Nguyệt sẽ giúp hắn an bài tốt hết thảy.

Sau đó, đợi được chênh lệch thời gian không nhiều lắm, Đỗ Kim Thành theo trong nhà xuất phát, chạy tới Xuân Huy Lâu.

Đỗ Kim Thành cảm giác mình có thể thành công, chú trọng chi tiết là ắt không thể thiếu. Hắn càng là muốn giẫm Hồng lão gia tử mặt mũi, càng là muốn tại lễ tiết bên trên làm cho không người nào có thể bắt bẻ.

Mặc dù là Hồng lão gia tử mở tiệc chiêu đãi hắn, nhưng là Hồng lão gia tử đức cao vọng trọng, đối với Đại Hạ quân thần con dân đều có đại công, hắn với tư cách vãn bối, là trước hết đến.

…

Xuân Huy Lâu chính là toàn bộ Vũ đô xa hoa nhất tửu lâu, ở vào huân quý khu cùng Hoàng Thành tầm đó, nương tựa thanh thần đường cái, khoảng cách Hoàng Thành bên ngoài Bắc môn đóng đô đường cái cũng không xa.

Toàn bộ Xuân Huy Lâu có bốn tầng, tầng thứ nhất cùng tầng thứ hai là đại đường, tầng thứ ba tầng thứ tư là ghế lô.

Hồng Thắng Nhật định ghế lô tại tầng thứ ba, đang thích hợp Đỗ Kim Thành cùng Tông Hân Nguyệt tiến hành "Thao tác" . Đỗ Kim Thành lên lầu thời điểm, quả nhiên tại tầng thứ hai trên chỗ ngồi thấy được Tông Hân Nguyệt, người kia hướng hắn nháy mắt, hai người nhìn nhau cười cười. Tông Hân Nguyệt ánh mắt đảo qua xung quanh mấy cái bàn, tuy nhiên còn không phải giờ cơm, thế nhưng là cái này mấy cái bàn đã ngồi đầy người, Đỗ Kim Thành tâm lý nắm chắc, những thứ này đều là Tông Hân Nguyệt an bài người.

Hắn càng là ngẩng đầu mà bước, lên lầu ba.

Dựa theo trong lòng của hắn theo như lời kế hoạch, mặc kệ Hồng lão gia tử hôm nay bày ra cái gì tư thái, Đỗ Kim Thành tất nhiên sẽ vỗ án, lớn tiếng trách cứ Hồng Thắng Nhật dùng thân phận ép người, can thiệp Lễ Lăng Thư Viện bình thường dạy học, vì bảo vệ Nho môn tôn nghiêm, chính mình kiên quyết sẽ không khuất phục.

Một đoạn này dõng dạc chuẩn bị lời nói muốn hô rất lớn tiếng, lại để cho dưới lầu tất cả mọi người nghe thấy.

Lúc sau Tông Hân Nguyệt an bài những người này vừa truyền bá, ngày mai toàn bộ Vũ đô đều biết rõ, Hồng Thắng Nhật thanh danh xem như hủy, mà hắn Đỗ Kim Thành, có thể giẫm phải Hồng lão gia tử thượng vị, không sợ quyền quý thanh danh truyền xa!

Về phần Tông Hân Nguyệt, đả kích Hồng gia sự tình hắn đương nhiên làm không biết mệt. Hồng gia càng sớm suy sụp, Tông gia có thể càng sớm thượng vị.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Xuân Huy Lâu (hạ)

Chương 8: Xuân Huy Lâu (hạ)

Đỗ Kim Thành tiếp tục lên lầu, Tông Hân Nguyệt thì là nữ giả nam trang, ngồi ở lầu hai trên ghế ngồi. Bên người nàng, còn đi theo vài tên bạn cùng lớp. Những người này đều là của nàng tay sai, trước đó Tông Hân Nguyệt khắp nơi tìm Hồng Liệt phiền toái, những người này đều tại một bên phất cờ hò reo.

Bất quá bình thường nữ hài tử giả dạng làm nam hài tử, vậy hay là như nữ hài tử. Thế nhưng là Tông Hân Nguyệt giả dạng làm nam hài tử, cái kia chính là cao độ tinh khiết đàn ông!

Làn da của nàng thô ráp biến thành màu đen, con mắt có chút cứng nhắc, dáng người cao béo, cái mũi thô thẳng, một ngụm đại răng cửa. Thật sự là đáng tiếc Tông Hân Nguyệt như vậy một cái thanh tú tên rất hay.

Nàng ngồi ở trên mặt ghế, cảm giác thành công đang ở trước mắt, trong nội tâm kích động không thôi, thậm chí ngay cả bưng chén rượu tay, đều có chút hơi run rồi.

Chỉ cần đã qua hôm nay, toàn bộ Tông gia ai còn dám xem nhẹ ta! Ai còn dám nói nữ tử không bằng nam?

Hồng Thắng Nhật về sau sẽ thanh danh mất sạch, hắn còn mặt mũi nào mặt tại Vũ đô dung thân? Làm thành một món đồ như vậy đại sự, mình chính là toàn bộ Tông gia tấn chức "Tứ Đại Thiên Trụ" lớn nhất công thần!

Tông Hân Nguyệt càng nghĩ càng kích động, càng nghĩ càng vui vẻ, ngay vào lúc này, bỗng nhiên trên lầu truyền tới một thanh âm: "Há, Đỗ tiên sinh, ngài làm sao lên đây?"

Đỗ Kim Thành chứng kiến Hồng Liệt cùng Hồng Vũ cũng không kỳ quái, Hồng Thắng Nhật mở tiệc chiêu đãi bản thân mình chính là vì Hồng Liệt sự tình.

“Đỗ lão tướng quân có lời mời, ta tự nhiên không dám thất lễ.”

Hồng Vũ nở nụ cười: “Đỗ tiên sinh thật sự là không có ý tứ, hạ nhân không hiểu chuyện lầm, không phải ông nội của ta mời ngài, là huynh đệ chúng ta mời ngài, ông nội của ta hôm nay tại Xuân Huy Lâu định ghế lô, có…khác yến thỉnh khách mới, hai huynh đệ chúng ta thân phận, còn định không dậy nổi Xuân Huy Lâu ghế lô, ngài hay vẫn là xin theo chúng ta đi xuống đi.”

Đỗ Kim Thành sững sờ, nhìn xem Hồng Vũ mơ hồ cảm thấy sự tình có điểm không ổn, hắn biến sắc: “Hoang đường! Đường đường Tứ Đại Thiên Trụ Hồng gia, lại gây ra loại chuyện này đến!”

Hồng Vũ vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười mà nói: “Đường đường Lục Đại Bảo Đống Tông gia, hạ nhân cũng không nghĩ sai rồi, để cho ta đại ca một chuyến tay không?”

Dưới lầu Tông Hân Nguyệt cũng nghe thấy rồi, nàng giống như Đỗ Kim Thành, trong nội tâm hơi hồi hộp một chút.

Hồng Vũ cũng không có tính toán cứ như thế mà buông tha Đỗ Kim Thành, hắn và Hồng Liệt song song xuống lầu, thang lầu vốn là không rộng, hai người vừa đưa ra, làm cho Đỗ Kim Thành về sau lui ra.

“Đỗ tiên sinh, ngài vừa rồi cũng nói, chúng ta là Tứ Đại Thiên Trụ, lời nói không dễ nghe nhưng rất thật sự lời mà nói.., ngài cảm thấy lấy thân phận của ngươi, ông nội của ta có khả năng tự mình mở tiệc chiêu đãi ngươi sao?”

Hồng Vũ vừa nói, một bên đem Đỗ Kim Thành dẫn hướng về phía một cái chỗ ngồi. Mà Tông Hân Nguyệt theo bản năng nhìn nhìn xung quanh, cái này ngắn ngủi trong chốc lát, lầu hai đã lên đây không ít thực khách! Mà trong chuyện này, có cái kia ba gã bị Đỗ Kim Thành đuổi đi cùng học, cũng không có thiếu lớp học cùng Hồng Liệt quan hệ tốt thư sinh.

Tông Hân Nguyệt thầm kêu một tiếng không được, đứng dậy muốn đi.

Hồng Vũ lại hô ở nàng: “Vị này tráng sĩ xin dừng bước!”

Tông Hân Nguyệt tức giận tóc đều muốn dựng lên, đột nhiên quay người gắt gao trừng mắt hắn: “Ngươi nói cái gì?”

Hồng Liệt còn tưởng rằng Hồng Vũ thực không nhìn ra Tông Hân Nguyệt nữ giả nam trang, ở một bên thấp giọng nói: “Đây là Tông Hân Nguyệt.”

Hồng Vũ “Bừng tỉnh đại ngộ”, liên tục xin lỗi: “Thật có lỗi thật có lỗi, khó trách các hạ thoạt nhìn lưng hùm vai gấu, lớn mập hữu lực, hành động cử chỉ tầm đó nhưng có chút nhăn nhăn nhó nhó, nguyên lai là nữ tử a….”

Tông Hân Nguyệt càng là tức giận đến giận sôi lên: “Tiểu hỗn đản ngươi nói cái gì!”

Hồng Liệt đột nhiên biến sắc: “Tông Hân Nguyệt chú ý ngữ khí của ngươi! Các ngươi Tông gia chỉ là Lục Đại Bảo Đống mà thôi!”

Tông Hân Nguyệt dưới sự giận dữ đã vọt tới Hồng Liệt trước mặt, mập mạp tháo đen bàn tay lớn một nhóm, nghiêm nghị quát: “Tránh ra!”

Hồng Liệt không chút sứt mẻ!

Hồng Vũ ở một bên liên tục vỗ tay, cùng Đỗ Kim Thành cùng tán thưởng: “Cô nương này thật sự là một cái hảo hán, một tiếng này gầm lên, đấy bằng dậy sấm sét!”

Đỗ Kim Thành sắc mặt tái xanh, không có phản ứng đến hắn.

Tông Hân Nguyệt là Bát Phẩm Thân Cương trung kỳ, chỉ thiếu một chút, có thể bước vào Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ, nếu là lấy hướng, nàng một người có thể vững vàng áp chế Hồng Liệt. Cho nên hắn vốn tưởng rằng tiện tay một nhóm, Hồng Liệt nhất định sẽ cút qua một bên.

Nhưng là hôm nay, Hồng Liệt vẫn không nhúc nhích, Tông Hân Nguyệt giận dữ, trên hai tay ngưng tụ lại đậm đặc vũ khí, lập lòe chỉ mỗi hắn có ánh sáng màu trắng, đưa nàng ngăm đen da thịt làm nổi bật được càng thêm nhận không ra người, hung hăng chụp về phía Hồng Liệt!

Hồng Liệt hừ lạnh một tiếng, ngạo nghễ mà đứng, Ám Kim vũ khí từ phía sau lưng phun ra, ngưng tụ thành một mảnh cánh chim bình thường ánh sáng. Ở trong tối kim quang mang cánh chim phụ trợ dưới, ngày bình thường thoạt nhìn hiền lành có yêu người hiền lành Hồng Liệt, bỗng nhiên biến thành một vị bách chiến chiến thắng trở về đương thời mãnh tướng!

Hắn đơn chưởng vung lên, 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 bên trong một chiêu phẫn nộ giống như dao động mũi, dâng lên đầu chái nhà bình thường vũ khí, tàn nhẫn mà đâm vào Tông Hân Nguyệt trên song chưởng.

"Bành!"

Hai cái kịch liệt va chạm, vũ khí ầm ầm bộc phát, một đạo cao khoảng một trượng ánh sáng chi trụ trùng trùng điệp điệp trùng kích tại trên trần nhà, trên trần nhà lật lên một mảnh trận pháp hào quang, đem vẻ này sức mạnh cuồng bạo triệt tiêu.

Tông Hân Nguyệt rên lên một tiếng, thân thể to lớn không bị khống chế hướng về sau bay đi, liên tiếp đụng nát ba bàn lớn, tại một mảnh 'Rầm Ào Ào' tiếng vang bên trong, chật vật không chịu nổi quăng xuống đất, mặt mũi tràn đầy là huyết, càng lộ ra dữ tợn!

Tông Hân Nguyệt trên mặt bàn cái kia vài tên tay sai bỗng nhiên dựng lên, Hồng Liệt một tiếng cười lạnh, hai vai run lên, như mọc thành phiến Ám Kim vũ khí dâng lên mà ra, ngoài thân sương mù bao phủ tựa như áo giáp, hắn hai chân trùng trùng điệp điệp đạp mạnh, một tiếng trống vang lên nổ mạnh, cứng rắn Thiết Nham lầu gỗ trên bảng, xuất hiện hai cái hố sâu cực lớn, Hồng Liệt thân hình nương tựa theo cái này cường đại phát lực, ầm ầm mà ra tựa như một đầu Thái Cổ Ma Tượng, ngang ngược không biết lý lẽ hướng phía đám người kia vọt tới!

Mãng Tượng Chàng Sơn (voi mạnh đụng núi)!

Ầm! Ầm! Ầm!

Một tiếng vang trầm thấp chính là một thân ảnh bay ra ngoài, ngắn ngủi thời gian mấy hơi thở, những thứ này Bát

Phẩm Thân Cương trung kỳ, tất cả đều bị Hồng Liệt một người đụng bay ra ngoài.

Hồng Thắng Nhật phán đoán hoàn toàn chính xác, 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 chiến lực cường hãn, cùng cấp bậc tầm đó hầu như Vô Địch, huống chi Hồng Liệt cảnh giới so với bọn hắn tròn cao một tầng?

Những cái…kia tay sai bay ra ngoài, có đâm vào trên cây cột, có trực tiếp bay ra ngoài cửa sổ rớt tại phía ngoài thanh thần trên đường cái, có đâm vào thang lầu lan can núi té xuống, một cái so một cái thê thảm.

Hồng Liệt mấy năm này tại trong thư viện chịu đủ lắm rồi uất khí, lần này rốt cục hãnh diện, trong nội tâm thoải mái. Liên tục đánh bại phần đông đối thủ về sau, hắn bỗng nhiên có loại triệt để phóng thích cảm giác, mở hai tay ra ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, cả người ý chí giãn ra, khí thế bỗng nhiên tăng lên!

Hồng Vũ âm thầm gật đầu, đại ca trải qua chuyện này, tin tưởng một lần nữa tạo dựng lên. Chắc hẳn đi ngang qua một thời gian ngắn tôi luyện, có thể đột phá đến Thất Phẩm Hồn Tinh cảnh giới.

Tông Hân Nguyệt tóc tai bù xù, mặt mũi tràn đầy là huyết, chẳng khác nào ác quỷ đứng lên, hoảng sợ nhìn qua Hồng Liệt: "Ngươi đã đột phá đến Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ? Điều đó không có khả năng, ngày hôm qua ngươi vẫn chỉ là sơ kỳ, làm sao có thể trong vòng một đêm liên phá hai cảnh! ? Tuyệt không có khả năng này!"

Hồng Liệt hừ lạnh một tiếng, nhàn nhạt nhìn Tông Hân Nguyệt một cái, căn bản khinh thường tại đi theo Tông Hân Nguyệt giải thích.

Dĩ vãng yêu thích làm ra cao cao tại thượng tư thái, bằng vào ưu thế về cảnh giới bao quát nhà của mình hỏa, hiện tại xem ra, là cỡ nào buồn cười? Lục Đại Bảo Đống vọng tưởng khiêu chiến Tứ Đại Thiên Trụ, chỉ cần Tứ Đại Thiên Trụ ra một nhân tài, Lục Đại Bảo Đống là cái rắm?

Hồng Vũ một mực cười mỉm nhìn bên cạnh Đỗ Kim Thành, đợi được Hồng Liệt chiến thắng, Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ cảnh giới hiển lộ không thể nghi ngờ, Đỗ Kim Thành sắc mặt trong nháy mắt trở nên hết sức khó coi, có chút đứng ngồi không yên.

Hắn đã thấy rất rõ tương lai. Mười tám tuổi Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ, không tính là thiên tài siêu cấp, nhưng là được xưng tụng nhất thời tuấn kiệt!

Hồng Liệt đã có cái thành tích này, ai còn dám nói Hồng gia không người kế tục!

Hồng gia sẽ không xuống dốc, vẫn như cũ là Tứ Đại Thiên Trụ một trong, như vậy Tông gia tính là cái đếch ấy?

Hắn vì Tông gia đắc tội Hồng gia, đây không phải muốn chết sao!

Hồng Vũ cố ý các loại [chờ] trong chốc lát, các loại [chờ] Đỗ Kim Thành đem hết thảy đều suy nghĩ cẩn thận, tâm như tro tàn thời điểm, mới đầy chậm rãi nói: "Đỗ tiên sinh, ta nghe nói ngươi đem anh của ta việc cần làm cởi rồi, giao cho Tông Hân Nguyệt, lấy cớ là anh ta cảnh giới quá thấp, hiện tại đây? Ngươi thấy thế nào? Giống như Tông Hân Nguyệt chỉ là Bát Phẩm Thân Cương trung kỳ, mà anh của ta đã là Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ chứ? Toàn bộ lớp học, anh của ta cảnh giới bây giờ hình như là cao nhất, ngươi nói như thế nào?"

Đỗ Kim Thành sắc mặt cực kỳ khó coi, hơn nửa ngày, hắn mới cắn răng nói ra: "Trước đó là ta sai rồi, Hồng Liệt, là của ngươi vẫn là của ngươi, ta sẽ đem nó trả lại cho ngươi."

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Không cần, chúng ta Hồng gia có, đều dựa vào thực lực của mình tranh thủ đến đấy, không phải dựa vào chắp nối, nịnh bợ quyền quý bị người ban thưởng đấy! Ngươi không có tư cách đem cái gì còn cho chúng ta, bởi vì ngươi không xứng!"

Hồng Vũ nói xong, vừa nhấc chân đứng dậy đến đi tới Từ Vịnh ba người bên người, chỉ vào bọn hắn nói: "Đỗ Kim Thành, ba vị này sự tình sẽ không như thế đơn giản đã xong,

ngươi chờ xem, Lễ Lăng Thư Viện nhất định sẽ phái người điều tra đấy!"

Đỗ Kim Thành mặt xám như tro, hắn biết rõ ba người này sự tình không thể lộ ra ngoài ánh sáng, nếu có Tông gia giúp hắn che cái nắp, không ai truy cứu vậy còn dễ nói, một khi chăm chú tra lên, hắn phải xám xịt theo Vũ đô xéo đi, thậm chí trở lại Lôi Châu đều phải bị người xem thường!

Hồng Vũ không để ý tới như cha mẹ chết Đỗ Kim Thành, đi tới Tông Hân Nguyệt trước mặt, đổ ập xuống đúng là chửi mắng một trận: "Ngươi một nữ hài tử, không hảo hảo tìm người gả cho, giúp chồng dạy con, học người khác chơi âm mưu gì? Hiện tại xong chưa, bị âm mưu cho chơi, loại ngu vk-lờ đi à nha?

Bất quá cũng thế, như ngươi vậy đoán chừng cũng tìm không thấy phu quân, khó trách tâm lý âm u lại biến thái, luôn nghĩ âm mưu quỷ kế. Bất quá a…, âm mưu quỷ kế đều là rắn rết mỹ nhân đùa, nhưng người ta phải là mỹ nhân không phải? Ngươi nói một chút ngươi toàn thân cao thấp, điểm nào nhất cùng mỹ nhân cái từ này dính dáng?"

Tông Hân Nguyệt NGAO một tiếng tiếng kêu kì quái liền muốn đánh về phía Hồng Vũ, Hồng Vũ không chút hoang mang cáo trạng: "Đại ca, nàng muốn đánh ta."

Hồng Liệt vừa sải bước tới đây, khẽ vươn tay bắt được Tông Hân Nguyệt cổ, vung ra đi một bên.

Hồng Vũ mặt mày hớn hở vỗ tay: "Vị kia quyền bên trên có thể phi ngựa, trên cánh tay có thể đứng người hán tử cô nương, ngươi thật sự là không biết thời vụ, ngươi xem một chút, ta phụ trách nói chuyện, anh của ta phụ trách động thủ, nhiều sắc bén tổ hợp? Ngươi không nên đụng lên tìm đến hành hạ, lẽ nào thật sự là bởi vì chính mình cảm thấy cả đời này đều không ai muốn, trong nội tâm âm u đến tự làm khổ tình trạng?"

Tông Hân Nguyệt hổ gầm một tiếng ngang nhiên dựng lên, hai đấm nắm sắt thép giống như vậy, hung hăng trừng mắt

Hồng Vũ, hai mắt khẽ đảo phù một tiếng nhổ ra một ngụm máu tươi, ngửa mặt lên trời té xuống.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Võ Liệt tinh doanh (thượng)

Chương 9: Võ Liệt tinh doanh (thượng)

Hồng Vũ sờ sờ càm của mình, tranh thủ thời gian trốn tránh trách nhiệm: "Đại ca, ngươi ra tay quá nặng, để người ta hán tử cô nương đều đánh cho thổ huyết hôn mê."

Hồng liệt im lặng: "Rõ ràng là ngươi lời nói ác độc đem nàng cho tức đến ngất đi…"

Hồng Vũ tranh thủ thời gian tiến tới Tông Hân Nguyệt bên người, mở ra một cái chai thuốc cùng Tông Hân Nguyệt rót hết gần một nửa: "Ai, rốt cuộc là Tông gia người, không thể thấy chết mà không cứu được a…."

Hồng Liệt chứng kiến Hồng Vũ trong tay bình thuốc nhỏ giật mình, vừa há mồm muốn nói, đã bị Hồng Vũ một ánh mắt ngăn lại. Hắn không ra tiếng đứng ở một bên, Hồng Vũ đem chai thuốc cất kỹ, vỗ vỗ Tông Hân Nguyệt bả vai: "Cái này tốt rồi, tuyệt đối không có vấn đề. Người tới, đem hán tử cô nương đưa trở về."

Hồng Khê nghe vậy vội vàng đi đến, Hồng Vũ hướng hắn lách vào chớp mắt, Hồng Khê trong lòng hiểu rõ.

Tông Hân Nguyệt bốn gã hộ vệ xông lên: "Đem tiểu thư giao cho chúng ta là được rồi."

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Như vậy sao được, ta rất áy náy đấy, đại ca của ta đả thương hán tử cô nương, chúng ta sẽ đối an toàn của nàng phụ trách, bằng không thì nàng đi đời nhà ma rồi, chúng ta đã có thể giải thích không rõ ràng lắm."

Hồng Liệt ủy khuất: "Rõ ràng là ngươi tức giận…"

Bốn gã hộ vệ ở đâu chịu làm? Giao cho các ngươi an toàn mới không có cam đoan đây.

Hồng Khê cũng dẫn người tới, mười cái Hồng phủ hộ vệ đem bốn người kia ngăn tại bên ngoài, mặc kệ bọn hắn như thế nào kêu gào tức giận mắng, mang Tông Hân Nguyệt nhanh

chóng đi ra ngoài, nhét vào một nhà trong xe ngựa biến mất không thấy gì nữa.

Bọn hộ vệ luống cuống, tranh thủ thời gian hồi phủ bẩm báo.

Thừa dịp cái này lộn xộn thời điểm, Đỗ Kim Thành lặng yên không một tiếng động chạy trốn. Hắn còn muốn làm lần gắng sức cuối cùng, thúc thủ chịu trói tuyệt không phải của hắn tính cách!

Hồng Vũ cười đến không có tim không có phổi, lại trong bóng tối lưu ý Đỗ Kim Thành hướng đi. Hắn trong bóng tối hướng Hồng Khê đưa mắt liếc ra ý qua một cái, Hồng Khê gật gật đầu, cùng một gã hộ vệ phân phó một tiếng, hộ vệ kia dẫn theo hai người, đi theo Đỗ Kim Thành đi ra.

Xuân Huy Lâu bên ngoài một cái trong hẻm nhỏ, Hồng Thắng Nhật ngồi ở trên xe ngựa, Hồng An ngồi ở điều khiển người trên vị trí. Hồng lão gia tử không cần nhìn, cũng biết Xuân Huy Lâu trong xảy ra chuyện gì.

Hồng An một hồi cảm thán: "Lão gia, các thiếu gia thật sự đã có tiền đồ! Chúng ta Hồng gia, có hi vọng rồi!"

Hắn nói qua, con mắt có chút ẩm ướt. Những năm này Hồng gia tình cảnh thật sự xấu hổ, nhìn như phong quang vô hạn, tuy nhiên lại không có tương lai.

Mỗi một gã Hồng gia lão nhân đều trung thành và tận tâm, nhưng lại biết mình phần này trung tâm, tương lai chỉ có thể không tật mà chết. Cái loại này nhìn không tới hy vọng thống khổ, vô cùng nhất tra tấn nội tâm của người.

Hiện tại, Hồng Liệt quật khởi, Hồng Vũ tựa hồ cũng sửa chữa rồi. Hồng gia rốt cục lại có hy vọng!

Hồng Thắng Nhật lão hoài trấn an, tràn đầy nếp nhăn trên mặt dày, rốt cục hiện ra vẻ tươi cười.

Hồng Vũ cùng Hồng Liệt tại hắn tiến về trước Xuân Huy Lâu trên đường đem hắn ngăn lại, không cần nhiều lời cái gì, Hồng Thắng Nhật chứng kiến đại cháu trai đã là Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ, nên cái gì đều hiểu rồi. Một loại hãnh

diện cảm giác, lại để cho Hồng Thắng Nhật tâm tình thật tốt, buông tay lại để cho hai cái cháu trai "Hồ đồ" đi.

Lão gia tử những năm này vì hai cái cháu trai cầm nát tâm, khó được càn rỡ một hồi. Đại cháu trai Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ, thiên đại một kiện việc vui, mặc kệ hôm nay nhiệt[nóng] ra loạn gì, lão tử ôm lấy!

Hồng Thắng Nhật trong nội tâm quyết định cho cháu trai chùi đít chủ ý, vừa lúc đó, hắn nhìn thấy Đỗ Kim Thành lén lén lút lút đi ra, đằng sau đi theo ba gã Hồng phủ thị vệ.

Lão gia tử nhướng mày: "Hồng An, ngươi đi nhìn xem chuyện gì xảy ra."

"Vâng."

…

"Tiểu tổ tông của ta ài, bàn ghế đừng bạc à? Các ngươi đánh nhau một điểm không đau lòng a…!" Lộn xộn một trận về sau, Xuân Huy Lâu ông chủ Tiết Thiệu rốt cục đi ra.

Hồng Liệt hì hì cười cười: "Tiết thúc ngài những năm này buôn bán lời nhiều bạc như vậy, còn theo chúng ta những vãn bối này so đo?"

Tiết Thiệu mặt mày ủ rũ: "Ta không với các ngươi so đo, hôm nay tiền, ta tìm các ngươi gia gia đi."

Hồng Vũ lập tức vỗ bộ ngực ΟΟ, hướng chỗ có người nói: "Cơm hôm nay tiền ta bao hết!"

Mọi người ầm ầm trầm trồ khen ngợi, lưu lại đều là Hồng Liệt đồng học và bạn tốt, Hồng Vũ "Được một tấc lại muốn tiến một thước" cười hì hì cùng Tiết Thiệu nói: "Tiết thúc, buổi tối hôm nay ngài làm ăn này khẳng định cũng không cách nào làm, không bằng đem lầu ba ghế lô cho chúng ta mở ra, để cho chúng ta hảo hảo chơi thoáng một phát, không say không về!"

Tiết Thiệu sắc mặt càng khổ: "Như vậy sao được, ngươi biết ta cả đêm tổn thất bao nhiêu bạc sao? Ta tìm các ngươi gia gia muốn đi. Người tới, đem lầu ba ghế lô toàn bộ mở ra, để nhóm này đám tiểu tể tử làm ầm ĩ đi…"

Mọi người đại hỉ: "Đa tạ Tiết thúc!"

Tiết Thiệu là Hồng Thắng Nhật đồng hương hảo hữu hài tử, năm đó Tiết Thiệu đến Vũ đô mở Xuân Huy Lâu, Hồng Thắng Nhật giúp đại ân. Thậm chí những năm này nếu như không phải Hồng Thắng Nhật chống đỡ, như vậy kiếm tiền Xuân Huy Lâu sớm đã bị người cướp đi.

Tiết Thiệu thói quen khóc than, yêu thích tính sổ, nhưng là từ đến không thật sự với ngươi đòi tiền.

Hắn trên miệng nói "Tìm các ngươi gia gia đi", nhưng là mỗi lần đi tìm Hồng Thắng Nhật, chỉ có đưa tiền không có đòi tiền. Những năm này Hồng gia phe phái thế lực bên trong, có không ít người cảm thấy Hồng gia không có tương lai, đã lặng lẽ làm bất hòa, Xuân Huy Lâu nhưng là số ít cố định chống đỡ Hồng Thắng Nhật thế lực một trong.

Tiết Thiệu tại Hồng Liệt Hồng Vũ trước mặt vẻ mặt buồn rười rượi, các loại [chờ] tất cả mọi người hưng phấn xông lên lầu ba ghế lô, trên mặt hắn lại không kềm được tách ra vẻ tươi cười. Hồng Liệt hôm nay biểu hiện ra ngoài thực lực, làm cho người ta một lần nữa thấy được hy vọng!

"Người tới, tiễn đưa mười đàn, không, tặng hai mười đàn băng tuyền lưu nhưỡng đi lên."

Điếm tiểu nhị giật mình: "Ông chủ, cái này cấp cao nhất rượu ngon chúng ta có thể chỉ có ba mươi đàn rồi."

"Lão tử cao hứng, cho ngươi tiễn đưa ngươi sẽ đưa, cái rắm nói nhiều như vậy!"

"Vâng." Điếm tiểu nhị rục cổ lại tranh thủ thời gian đi.

…

Trận này tiệc rượu vô cùng náo nhiệt, mãi cho đến sau nửa đêm mới tan cuộc.

Từ Vịnh ba cái vốn cho là cả đời này cứ như vậy hủy, không nghĩ tới phong hồi lộ chuyển, Hồng Liệt quật khởi mạnh mẽ, ba người lại dấy lên hy vọng, tự nhiên là đối với Hồng Liệt cảm động đến rơi nước mắt.

Hồng Liệt vốn muốn cho bọn hắn giới thiệu, đây hết thảy đều là Hồng Vũ công lao, thế nhưng là Hồng Vũ không biết lúc nào đã tìm không thấy người.

Tại Thanh Thần đường cái cùng Bách Thắng đường cái ngã tư đường góc đông bắc, có một tòa nhà cửa, cùng hướng tây bắc Huân Quý Khu một phố ngăn cách, nhưng là giá tiền lại kém gấp bội. Bất quá nơi đây cũng không phải người bình thường có thể mua được.

Phía sau viện một tòa hắc ám trong phòng, trên mặt đất ném hai người kia.

Dáng người rất cao càng tráng là bị cho ăn… Thần Hoàng ngủ Tông Hân Nguyệt, nhỏ gầy một điểm chính là bị đánh bất tỉnh Đỗ Kim Thành.

Hồng Vũ bên người, Hồng Khê nịnh nọt mà cười cười, đứng xuôi tay: "Thiếu gia, ngài nói xử trí như thế nào hai người kia?"

Hồng Vũ vuốt chính mình cái cằm, cười lạnh một tiếng: "Khi dễ anh của ta đã nhiều năm, sao có thể đơn giản như vậy coi như xong?"

Nếu như là bình thường ân oán, chuyện này Hồng Liệt động thủ đánh cho người, Hồng Vũ dùng tài hùng biện để người ta mắng cái máu chó đầy đầu, thậm chí tức giận thổ huyết hôn mê, còn chưa tính.

Thế nhưng là Hồng Vũ rất rõ ràng, đại ca Hồng Liệt những năm này tại trong thư viện một mực bị người khi dễ, Hồng Thắng Nhật không tiện nhúng tay Nho môn sự tình, hơn nữa Hồng Liệt chính mình về nhà cũng chưa bao giờ nói, có ủy khuất gì đều chính mình chịu đựng. Cái này Tông Hân Nguyệt chính là đầu sỏ gây nên.

Thậm chí Hồng Liệt cùng Tống Du Nhiên tầm đó, nếu như không phải Tông Hân Nguyệt tổng cho đại ca khó chịu nổi, không chuẩn còn có hy vọng đây.

Tông Hân Nguyệt là đem đại ca vào chỗ chết hủy, nhưng là Hồng Liệt tính cách hay vẫn là quá đôn hậu, chỉ sợ sẽ cứ như

thế mà buông tha Tông Hân Nguyệt, nhưng là Hồng Vũ không biết.

Hắn đi vào thế giới này, chính là thừa hành suất tính làm.

Lui một bước trời cao biển rộng? Được không? Rất tốt , nhưng đáng tiếc ta Hồng Nhị thiếu gia làm không được! Hồng Nhị thiếu gia ở kiếp trước lui nhiều lắm, ở kiếp này ta không lùi rồi, mặc kệ bao nhiêu sóng gió, tiến lên một bước giẫm bằng nó! Một bước giẫm bất bình, sẽ thấy bên trên một bước! Trở lên bước thứ ba!

Ngươi đã nghĩ hủy đại ca của ta, ta đây sẽ phá hủy ngươi.

Hồng Vũ xuất ra cái kia một bình nhỏ Thần Hoàng ngủ, đem còn lại hơn phân nửa bình đưa hết cho Đỗ Kim Thành tưới xuống dưới, sau đó khoát tay chặn lại: "Đem hai người kia cởi quần áo ra, ném lên giường. Ngày mai sáng sớm, phái người đi Đỗ Kim Thành trong nhà cùng tông phủ báo tin."

Hồng Khê gật đầu một cái, phân phó phía dưới hộ vệ, còn nhiều dặn dò một câu: "Đi trước Đỗ Kim Thành trong nhà, lại để cho người đành bà chanh chua kia náo lên, miễn cho Tông gia người tới che cái nắp."

"Vâng."

Hồng Vũ tán dương nhìn Hồng Khê một cái: "Không sai."

Hồng Khê hôm nay xem như thật sự lĩnh giáo Hồng Vũ thủ đoạn, không cần Hồng Vũ chuyên môn nhằm vào hắn, hắn đã tâm phục khẩu phục, được khen thưởng một câu, lập tức mặt mày hớn hở: "Thiếu gia, tiểu nhân[loại nhỏ] con chó này còn hữu dụng chứ?"

Hồng Vũ cười ha ha, vỗ vỗ bờ vai của hắn, rốt cuộc tìm được thêm vài phần kiêu ngạo quần áo lụa là cảm giác.

Rất tốt!

Có thể chỉ là khí phách thoáng một phát, Hồng Vũ lập tức gà tặc đạo: "Đem trên người hai người này tài vụ hết thảy tìm ra đến!"

Bất đắc dĩ a…, Hồng lão gia tử đối với hắn tại tiền bạc bên trên tạp quá chết, làm một tên có được tự chủ quyền giao phối thời đại mới quần áo lụa là ngựa giống, không có tiền không kiên cường.

Bọn thị vệ tranh thủ thời gian động thủ, soát người loại chuyện này, nhất là lục soát nữ nhân thân, vốn là một kiện rất hương diễm sự tình. Nhưng là bọn thị vệ đẩy tới đẩy lui, cũng không chịu đi lục soát Tông Hân Nguyệt, Hồng Khê đại hỉ, tại chủ tử trước mặt biểu hiện cơ hội đã đến, hiên ngang lẫm liệt đi lục soát Tông Hân Nguyệt thân, sau khi trở về hai tay trình lên: "Thiếu gia, mời ngài xem qua."

Hồng Vũ trước tiên lật một chút Đỗ Kim Thành túi tiền, khô quắt, chỉ có hai khối bạc vụn, chung vào một chỗ không đến ba lượng. Hồng Vũ thầm mắng một tiếng xúi quẩy, tiện tay ném cho bọn thị vệ rồi.

Đến Tông Hân Nguyệt, ngược lại là cái trống túi túi đấy, hắn cũng không sao cả để ý, nữ hài tử đi ra ngoài cũng nên mang rất nhiều vật ly kỳ cổ quái, Tông Hân Nguyệt tuy nhiên xuất thân Tông gia, nhưng là một nữ hài tử tùy thân có thể mang bao nhiêu tiền?

Thế nhưng là hầu bao vừa mở ra, ngân phiếu bên trong giả bộ quá nhiều thoáng cái xông ra.

Hồng Khê ở một bên trợn cả mắt lên: "Phúc Bảo Hào đấy, một ngàn lượng một cái!"

Phúc Bảo Hào là Đại Hạ vương triều lớn nhất ngân hàng tư nhân, ngân phiếu cả nước thông hành. Hồng Vũ đếm, chừng 130 trương!

Hắn cũng hít sâu một hơi: "Một triệu ba trăm ngàn lượng!"

Nhiều như vậy ngân phiếu, nữ nhân này tùy thân mang theo muốn làm gì? !

Hồng Khê có chút nửa đường bỏ cuộc: "Thiếu gia, nhiều lắm, chúng ta…"

Hồng Vũ cười hắc hắc, nếu trước đây bản chủ, khẳng định liền sợ rồi. Hồng Vũ hiện tại cái gì đều sợ, nhưng lại không sợ

sự tình. Hắn không chút khách khí rút một cái kín đáo đưa cho Hồng Khê: "Ngươi cùng các huynh đệ phân ra."

Sau đó còn dư lại tất cả đều nhét vào trong ngực của mình.

"Mau mau động thủ, đem sự tình xử lý tốt."

"Vâng!" Có một ngàn lượng bạc có thể phân, theo Hồng Khê đến phía dưới thị vệ đều mặt mày hớn hở, lập tức động thủ. Đúng lúc này, bên ngoài truyền đến một tiếng ho khan, Hồng An thanh âm vang lên: "Vũ thiếu gia, lão gia để cho ta tới nhắc nhở ngài một tiếng, Tông gia người đã tại bốn phía tìm người rồi, trưởng thượng gia tử càng là tìm tới nhà chúng ta cửa. Ngài nếu không có việc gì, liền nhanh đi về, nếu bị người phát hiện cùng Tông gia tiểu thư cùng một chỗ, cái này hơn nửa đêm đấy, chỉ sợ cũng cũng bị Tông gia lại bên trên, đi làm Tông gia con rể."

Hồng Vũ sợ tới mức run một cái: "Hắn muội Tông gia ác như vậy?"

Mấy cái hộ vệ cũng nơm nớp lo sợ, Hồng Vũ trước tiên chạy đi: "Các ngươi mau mau động thủ, nếu như bị Tông gia lại bên trên, đừng trách thiếu gia ta không giúp các ngươi."

Hồng Khê cũng tranh thủ thời gian khai báo một tiếng cùng đi ra ngoài, mấy cái hộ vệ động tác nhanh chóng.

Hồng An đứng ở bên ngoài, giống như cười mà không phải cười nhìn xem Hồng Vũ. Hồng Vũ có chút chột dạ: "Gia gia…"

Hồng An cười cười: "Lão gia cái gì cũng biết. Nếu không phải lão nô ra tay, Vũ thiếu gia cho rằng ba gã bình thường hộ vệ, có thể đem Lễ Lăng Thư Viện giảng sư đánh bất tỉnh?"

Hồng Vũ lặng lẽ nhẹ nhàng thở ra: "Về nhà!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Võ Liệt tinh doanh (hạ)

Chương 9: Võ Liệt tinh doanh (hạ)

Tông Ngọc Thương ngồi ngay ngắn ở Hồng phủ trong chính sảnh, đêm đã rất sâu, trong tay trà cũng nguội lạnh, hắn lại không có chút nào muốn đi ý tứ.

Hồng Thắng Nhật ngồi ở chủ vị, lạnh nhạt bên trong để lộ ra một tia không chút lựa chọn cường ngạnh.

Tông Ngọc Thương đã tới hơn nửa canh giờ, chính là không chịu đi, nói cái gì muốn cho Hồng gia đem cháu gái của mình giao ra đây.

Hồng Thắng Nhật một mực chắc chắn, Tông Hân Nguyệt mất tích cùng chính mình Hồng gia không liên quan.

Hai người cứng hơn nửa canh giờ, Tông Ngọc Thương rốt cục nhịn không được, lần nữa nổi giận: "Hồng Thắng Nhật ngươi có ý tứ gì? Nguyệt Nhi rõ ràng là bị các ngươi Hồng gia hộ vệ khiêng đi đấy, ngươi nói không có quan hệ gì với các ngươi, ai mà tin?"

Hồng Thắng Nhật lù lù bất động: "Hộ vệ của chúng ta đã đem Tông Hân Nguyệt đưa đến các ngươi cửa ra vào, Tông Hân Nguyệt tỉnh lại chính mình đi trở về."

"Nàng căn bản không có trở về!"

"Cái kia chính là Tông Hân Nguyệt sự tình, theo chúng ta Hồng gia không liên quan!"

Tông Ngọc Thương cọ thoáng một phát đứng lên, râu tóc đều dựng: "Hồng Thắng Nhật, tất cả mọi người cuối cùng nhìn thấy Nguyệt Nhi, đều là với các ngươi Hồng gia hộ vệ cùng một chỗ, ngươi còn nói xạo có thất danh tướng phong độ!"

Hồng Thắng Nhật không nóng không lạnh, thản nhiên nói: "Theo ngươi nói như vậy, chúng ta Hồng gia là nhảy vào mẫu hà cũng rửa không sạch?"

“Không sai!”

Hồng Thắng Nhật nhàn nhạt khoát tay chặn lại: “Vậy được rồi, chúng ta không giặt sạch, chính ngươi nhìn xem xử lý đi.”

“Ngươi!” Tông Ngọc Thương tức giận nói không ra lời, giận dữ chỉ vào Hồng Thắng Nhật cả buổi: “Ngươi chờ ta!”

Hồng Thắng Nhật phủi ngón tay của hắn một cái: “Đã ba mươi năm không người nào dám như vậy chỉ vào lão phu rồi. Tông Ngọc Thương, lòng tự tin của ngươi không tin, coi như là Bách Lý Thịnh Thế, gan dám càn rỡ như thế, lão phu cũng sẽ không chút lựa chọn bẻ đi ngón tay của hắn!”

Tông Ngọc Thương lại càng hoảng sợ, một mảnh quang ảnh ở trước mặt hắn chợt lóe lên, hắn còn chưa kịp phản ứng, chỉ nghe thấy răng rắc một tiếng, ngón tay đau đớn một hồi truyền đến. Lại nhìn thời điểm ngón trỏ phải của mình đã không bình thường uốn lượn rồi!

“A… ——” Tông Ngọc Thương hét thảm một tiếng, bụm lấy ngón tay của mình ngồi xổm xuống. Hồng Thắng Nhật ngồi ngay ngắn bất động, tựa như trong vạn quân một Viên đại tướng, cái này Hồng phủ chính sảnh chính là của hắn trung quân lều lớn, bên ngoài chính là bọn núi thở biển gầm thao luyện âm thanh.

Làm cho người ta một loại cảm giác, Hồng Thắng Nhật chỉ cần ngồi ở chỗ nầy, coi như là long trời lở đất, cũng không có thể uy hiếp được hắn khu vực!

“Ta Hồng gia ít xuất hiện quá lâu, liền ngay cả ngươi Tông Ngọc Thương như vậy mặt hàng, cũng dám chỉ thị tiểu bối khi dễ chúng ta Hồng gia người, cũng dám dùng tay chỉ lão phu!”

Tông Ngọc Thương bụm lấy ngón tay của mình, đau mồ hôi đầm đìa: “Hồng Thắng Nhật ngươi dám làm tổn thương ta!”

Hồng Thắng Nhật ngồi ngay ngắn trung quân, chính là mười vạn Địch Nhung thiết kỵ xông trận cũng không chút nào biến sắc.

“Ta Hồng Thắng Nhật, càn quét Bắc Cương, một tay đánh rớt xuống Hồng gia Tứ Đại Thiên Trụ căn cơ, ta có cái gì không dám? Tông Ngọc Thương, ngươi là muốn đi cáo ngự hình dáng đúng không? Ngươi là nghĩ đến ngươi có một cái quý phi con gái đúng không? Ngươi muốn làm gì liền đi làm đi, đừng ở lại chúng ta Hồng gia ô uế nền nhà của ta! Ngươi xéo đi trước đó, lão phu dạy ngươi một câu: Đừng đem tự mình nghĩ quá trọng yếu!”

Tông Ngọc Thương ôm tay phải nhanh chóng thối lui: “Hồng Thắng Nhật, ngươi chờ ta!”

“Cút!” Hồng Thắng Nhật bỗng nhiên gầm lên giận dữ, đại ngồi sau lưng, một đầu hư ảo Thái Cổ Ma Tượng ngửa mặt lên trời gào thét, màu vàng tối vũ khí ầm ầm phát động, Tông Ngọc Thương vừa vặn chạy tới chính sảnh cửa lớn, theo Hồng Thắng Nhật gầm lên giận dữ, cuồng phong gào thét, hai cánh của lớn đột nhiên khép kín, vỗ vào còn chưa kịp hoàn toàn đi ra ngoài Tông Ngọc Thương cái mông bên trên, đưa hắn thoáng cái đập bay ra ngoài.

“Bành!” Hai cánh của lớn đóng chặt.

Tông Ngọc Thương chật vật ngã tại ngoài cửa, vô cùng phẫn nộ, hắn hơn mười người hộ vệ cùng nhau tiến lên, sang sảng một tiếng rút đao ra.

Leng keng leng keng… Một hồi dày đặc tiếng bước chân, người mặc trọng giáp, võ trang đầy đủ Võ Liệt tinh doanh tinh nhuệ theo bốn phương tám hướng cuồn cuộn mà đến, thân kinh bách chiến vô cùng thê thảm sát khí ngưng tụ như thật, trầm trọng mà đặt ở Tông Ngọc Thương cùng hộ vệ của hắn trong lòng.

Sắc trời không rõ, ánh sáng mặt trời một ánh hào quang hiện lên, theo cái kia Đại Hạ đệ nhất tinh nhuệ, Võ Liệt tinh doanh trọng giáp bộ binh trên khôi giáp theo qua, tinh quang lập loè, diệu Tông Ngọc Thương lão mắt một bông hoa.

“Giết ——” một thân trọng giáp Hồng Dần ra lệnh một tiếng, “BA~!” Tất cả trọng giáp bộ binh đột nhiên đem Tinh

Cương trường thương xuống chúi xuống, toàn bộ nhắm ngay vây quanh trung ương Tông Ngọc Thương cùng hộ vệ của hắn.

"Tập kích!"

Lại ra lệnh một tiếng, tất cả trọng giáp bộ binh giẫm phải giống nhau bước điểm, leng keng leng keng rất nhanh tiến lên, khôi giáp của bọn hắn bên trên, lập loè hắn thành từng mảnh trận pháp ánh sáng, đây là Đại Hạ vương triều dựa vào đối kháng phương bắc Địch Nhung tinh nhuệ nhất lực lượng, trên người bọn họ áo giáp chính là vương triều tinh nhuệ nhất khí sư tự tay chế tạo, lục phẩm thực tôi trở xuống, căn bản không có khả năng đánh bại trọng giáp bên trên phòng ngự trận pháp!

Trọng giáp bộ binh càng ngày càng gần, từng cây từng cây trường thương lập lòe làm cho người ta sợ hãi hàn mang! Vô luận là những hộ vệ kia, hay vẫn là Tông Ngọc Thương đều cảm thụ như núi áp lực, mồ hôi lạnh theo gương mặt của bọn hắn chảy xuống, hội tụ thành một cột nước.

"Hồng Thắng Nhật ngươi dám giết ta!" Tông Ngọc Thương chết không tin tà, nhưng là đáp lại hắn đấy, là xung quanh trọng giáp bộ binh không hề dừng lại tiếp tục đẩy mạnh.

"A… ——" một gã hộ vệ rốt cục không chịu nổi loại áp lực này, dốc hết toàn lực, vũ khí bộc phát, giận dữ một đao vung ra, hướng phía cái kia trọng giáp bộ binh trận đánh tới.

Tên hộ vệ này chính là Ngũ Phẩm Nguyên Định hậu kỳ cảnh giới, một đao chi uy vũ khí ghé qua không trung tựa như du long, bốn chuôi trường thương đều xuất hiện, "Đương đương đương đương" một chuỗi vang lớn, gắt gao ngăn cản hắn trường đao, rồi sau đó theo phương hướng khác nhau ma quỷ bình thường đâm tới sáu chuôi trường thương, hộ vệ căn bản không chỗ trốn tránh.

"Phốc…" Trường thương đâm thủng thân thể, lại rút ra, hộ vệ trên người nhiều hơn sáu cái lỗ máu, cho đã mắt khó có thể tin té xuống.

Đường đường Ngũ Phẩm Nguyên Định, tại trọng giáp bộ binh chiến trận trước, vừa đối mặt đã chết rồi.

Trọng giáp bộ binh không chút nào vì vậy khúc nhạc dạo ngắn mà dừng lại, như trước đạp trên chỉnh tề bộ pháp, rất nhanh tới gần lấy.

Tông Ngọc Thương sắc mặt xám trắng, hung hăng cắn chặt răng, gầm lên giận dữ: "Xin tha thứ!"

Một hồi mãnh liệt cảm giác nhục nhã lại để cho Tông Ngọc Thương thiếu chút nữa tại chỗ hôn mê, thế nhưng là hắn thân phận như vậy địa vị, càng già càng sợ chết, hắn không phải Hồng Thắng Nhật, không thể là cái gọi là tôn nghiêm hi sinh hết thảy.

"Khanh!" Tất cả trọng giáp bộ binh đều nhịp ngừng lại, hàn quang lập loè, vũ khí bốn phía mũi thương, khoảng cách bọn hộ vệ chỉ có nửa xích khoảng cách!

"Thả người!" Trong chính sảnh, Hồng Thắng Nhật ra lệnh một tiếng, Tông Ngọc Thương chính diện trọng giáp bộ binh tại một hồi đều nhịp thiết giáp trong tiếng nhường ra một con đường, bọn hộ vệ che chở Tông Ngọc Thương chật vật mà chạy.

Hồng Dần cao giọng quát: "Thu binh!"

Trọng giáp bộ binh tới cũng nhanh đi được càng nhanh, hơn quân dung hùng tráng chỉnh tề, nhanh chóng biến mất tại Hồng phủ hòn non bộ hoa thụ tầm đó.

Hồng Vũ liền đứng ở cách đó không xa, hắn vừa vặn trở về, tận mắt nhìn thấy đây hết thảy, thắng thấy hắn nhiệt huyết sôi trào! Trọng giáp bộ binh đẩy mạnh một khắc này, thật sự làm cho người ta một loại chưa từng có từ trước đến nay, mặc kệ cái gì địch nhân đều chỉ xứng chuẩn bị bọn hắn dẫm nát dưới chân cảm giác!

Tận đến giờ phút này, hắn mới hiểu được chính mình cái kia suốt ngày chỉ biết xụ mặt, rõ ràng đau lòng cháu trai nhưng xưa nay sẽ không nói ra gia gia, tại phương diện quân sự là một cái chính cống tuyệt đỉnh thiên tài.

Hắn có thể dùng trắng tay đánh rớt xuống Hồng gia phần cơ nghiệp này, quả nhiên không phải may mắn!

Hắn không khỏi nở nụ cười: Làm cho mình trùng sinh tại như vậy một cái trong nhà, tựa hồ ông trời đối với chính mình không tệ a….

Chính hắn đều không có ý thức được, có lẽ tại thời khắc này, hắn mới đúng toàn bộ Hồng gia, chính thức sinh ra lòng trung thành.

"Ranh con ngươi rốt cục chịu trở lại!" Một tiếng hổ gầm truyền đến, đang chìm ngâm ở vô hạn tự hào cảm giác bên trong Hồng Vũ bị lại càng hoảng sợ, chính sảnh đại môn mở ra, Hồng Thắng Nhật mặt giận dữ đứng ở cửa ra vào, Hồng Vũ theo bản năng rục cổ lại: "Gia gia!"

Trong lòng của hắn thở dài, quả nhiên mỹ hảo không trường tồn, tàn khốc mới vĩnh cửu, chỉ sợ lúc này đây mông phải gặp tai ương.

"Ta vội vã đi diện thánh, ngươi hôm nay thành thành thật thật cho ta ở lại nhà, chờ ta trở lại lại trừng trị ngươi!"

"Vâng." Hồng Vũ lúc này rất nghe lời.

Hồng Thắng Nhật tay áo bãi xuống, hổ hổ sinh uy tiêu sái rồi.

Hồng Vũ có chút buồn bực, đều lúc này rồi, khẳng định không phải tảo triều, gia gia đi diện thánh làm gì?

…

Đại Hạ vương triều Hoàng Thành ở vào toàn bộ Vũ đô trung tâm, hơi chút thiên bắc một điểm. Hoàng Thành đề phòng sâm nghiêm, Vũ đô cấm vệ quân nắm giữ ở thân tín Bách Lý Thịnh Thế trong tay, mà Hoàng Thành cấm vệ quân, do Võ Tông hoàng đế tự mình nắm giữ.

Hồng Thắng Nhật cùng Hoàng Thành cấm vệ quân rất thuộc, hôm nay tại hoàng cung cửa chính cương vị công tác chính là cấm vệ quân Tứ đại phó tướng một trong Phí Hiếu Thông, năm đó cùng Hồng Thắng Nhật cũng từng ở Bắc Cương kề vai chiến đấu, hai người quan hệ không tệ.

Ngày bình thường Hồng Thắng Nhật đến, Phí Hiếu Thông đều cười hì hì với hắn chỉ đùa một chút, nhưng là hôm nay, Phí

Hiếu Thông xa xa trông thấy Hồng Thắng Nhật cưỡi đám kia có hoang thú huyết thống Hỏa Vân Long Câu tới đây, đang muốn mở miệng liền phát hiện Hồng lão gia tử hôm nay khuôn mặt thê thảm, vẻ mặt u ám.

Hắn lắp bắp kinh hãi: "Hồng soái, đây là thế nào?"

Hồng Thắng Nhật miễn cưỡng cười cười, vẻ mặt buồn rười rượi hơi chắp tay: "Làm phiền Phí tướng quân thông báo một tiếng, đã nói lão thần có chuyện quan trọng hơn muốn lập tức gặp mặt thánh thượng."

Phí Hiếu Thông không dám thất lễ: "Lão gia ngài chờ, ta tự mình đi."

Hắn nhanh như chớp đi vào.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Cáo ngự trạng (thượng)

Chương 10: Cáo ngự trạng (thượng)

Hồng lão gia tử tinh thần chán nản chờ tại bên ngoài cửa cung, chưa cùng bất luận kẻ nào nói chuyện. Những cấm quân kia thị vệ, đều có chút tò mò nhìn hắn.

…

Hồng lão gia tử tại bên ngoài cửa cung chờ thời điểm, Thanh Thần đường cái cùng Bách Thắng đường cái Thập tự góc đông bắc, một tòa trong trạch viện, rít lên một tiếng âm thanh phá vỡ sáng sớm yên lặng.

Đỗ Kim Thành trong nhà cọp cái rốt cục tại Hồng phủ thị vệ "Vô ý" lưu lại manh mối chỉ dẫn dưới, tìm đến nơi này. Vừa vào cửa liền chứng kiến Đỗ Kim Thành cùng Tông Hân Nguyệt trần truồng nằm ở trên giường!

Vì vậy rít lên một tiếng thẳng vào mây xanh.

Đỗ Kim Thành cùng Tông Hân Nguyệt dược hiệu đã qua, mơ mơ màng màng đang muốn tỉnh lại. Cái này rít lên một tiếng triệt để đem hai người tỉnh lại.

Đỗ Kim Thành vốn là sợ vợ, Đỗ gia nương tử lại là một đầu cọp cái bên trong chiến đấu hổ, lần này có thể náo nhiệt, gà bay chó chạy, Đỗ Kim Thành trên mặt bị bắt hơn mười đạo huyết rãnh, Đỗ gia nương tử thậm chí còn cùng Bát Phẩm Thân Cương trung kỳ Tông Hân Nguyệt ác chiến lên, dắt Tông Hân Nguyệt tóc, dùng phố phường thủ đoạn, hầu như đánh bại Tông Hân Nguyệt võ đạo!

Rồi sau đó Tông gia hộ vệ chạy đến, đem Đỗ gia nương tử đạp lăn trên mặt đất, Đỗ Kim Thành lại không làm, cùng Tông gia hộ vệ đánh nhau…

Xung quanh hàng xóm xem náo nhiệt xem hưng phấn, còn kém mang lên hạt dưa nước trà rồi.

Hồng Khê trốn trong đám người, xem đủ trận này cả bộ đùa giỡn, sau đó cảm thấy mỹ mãn trở về cùng Nhị thiếu gia báo cáo đi.

…

Tam Phẩm Hiển Thánh thực lực chính là không tầm thường, Phí Hiếu Thông không đầy một lát liền đi ra, đi theo phía sau một người thân thủ đồng dạng mạnh mẽ thái giám, đúng là Võ Tông hoàng đế bên người sủng ái nhất cung vua tổng quản Đới công công.

Đới công công tiêm lấy vịt đực cuống họng: "Hồng lão tướng quân, bệ hạ tại ngự thư phòng chờ ngươi, cái này theo chúng ta đến đây đi."

Hồng Thắng Nhật ảm đạm cười cười: "Làm phiền công công." Hắn như cũ là một mảnh thê thảm chi sắc tiến vào cung, điều này làm cho đằng sau Phí Hiếu Thông đám người nhao nhao suy đoán, đến cùng xảy ra chuyện gì, lại để cho Hồng lão tướng quân mặt buồn rười rượi?

Đại Hạ Võ Tông hoàng đế đúng là tuổi xuân đang độ thời điểm, dáng người khôi ngô, tinh lực tràn đầy. Tại hắn trì xuống, Đại Hạ vương triều mưa thuận gió hoà, bắc chống đỡ Địch Nhung, nam an Thương Lan, tứ hải thái bình.

Chỉ là hắn một ít quốc sách cũng có phần chịu chỉ trích, nói ví dụ hai mươi năm trước tiêu diệt Vân Không Tự.

Bất quá tại thần tử trước mặt, Võ Tông hoàng đế nhưng thật ra là rất hiền hoà người.

Hồng Thắng Nhật tiến đến ba khấu chín bái: "Bệ hạ."

Võ Tông mỉm cười: "Hồng lão tướng quân có chuyện gì? Trẫm nghe Hiếu Thông nói ngươi một buổi sáng sớm mặt buồn rười rượi…"

Hoàng đế còn chưa nói xong, Hồng Thắng Nhật liền đau buồn từ đó đến, ngã nhào xuống đất bên trên lên tiếng khóc lớn lên: "Hoàng thượng, lão thần trong nội tâm ủy khuất a…, a… A… A……"

Nếu Hồng Vũ huynh đệ ở chỗ này, nhất định sẽ chấn động, thiết huyết quân thần, Đại Hạ danh tướng số một, lại hơn 70 tuổi khóc cùng đứa bé đồng dạng!

Võ Tông hoàng đế cũng là chấn động, tự mình đem Hồng Thắng Nhật hiện lên đến, nhíu mày sắc mặt giận dữ nói: "Lão Soái đến cùng gặp sự tình gì, nói ra trẫm cho ngươi làm chủ!"

Hồng Thắng Nhật gào khóc, nước mắt như mưa: "Bệ hạ, lão thần dầu gì cũng là hộ quốc đại tướng quân, ta Hồng gia cũng là cả nhà trung liệt, thế nhưng là lão thần còn chưa có chết đâu rồi, thì có người nhớ thương lão thần thân phận địa vị rồi. Lão thần nếu chết rồi, những thứ này đời cháu sợ rằng liền an ổn thời gian đều qua không hơn nữa à! Bệ hạ a…, lão thần vì Đại Hạ tận trung cương vị công tác, cúc cung tận tụy, Hồng gia con cái toàn bộ vì Đại Hạ tận trung, thật sự không nghĩ tới sẽ rơi xuống hôm nay tình cảnh như vậy a……"

Võ Tông hoàng đế ngược lại không tốt lại dễ dàng bày tỏ thái độ rồi: "Hồng ái khanh rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

"Bệ hạ, Tông Ngọc Thương chỉ là hắn cháu gái tại Lễ Lăng Thư Viện ở bên trong khi dễ ta Tôn nhi Hồng Liệt, vẫn cùng Lễ Lăng Thư Viện đạo sư Đỗ Kim Thành cấu kết, muốn hại cùng lão thần, may mắn ta cái kia hai cái Tôn nhi coi như không chịu thua kém, khám phá âm mưu của bọn hắn, bằng không mà nói, lão thần hôm nay sẽ không mặt tới gặp bệ hạ!"

Hồng Thắng Nhật nước mắt tuôn đầy mặt, nói thê thảm vô cùng, đem giấy chứng nhận sự tình, triệt để đắt kết quả Tông Ngọc Thương ngấp nghé địa vị của mình, tìm kiếm nghĩ cách muốn mà chuyển biến thành.

Võ Tông hoàng đế trong nội tâm thầm giận.

Tông Ngọc Thương con gái chính là hắn Tần phi, chỉ là cái này Tần phi không thế nào được sủng ái, chẳng qua là năm đó vì kéo dài hoàng gia huyết mạch, sung nhập hậu cung phần đông mỹ nhân một trong, ỷ vào Tông gia thực lực, thụ phong vì quý phi, so với bình thường trong nội cung nữ tử địa vị cao một chút mà thôi.

Hộ quốc đại tướng quân cả đời trung liệt Vô Song, chưa bao giờ như hôm nay như vậy ngay trước mặt người khác khóc ròng ròng, hơn nữa cái kia Tứ Đại Thiên Trụ, Lục Đại Bảo Đống chi tranh, liền ngay cả hoàng đế bệ hạ cũng đã được nghe nói, trong lòng của hắn theo bản năng liền đã tin tưởng, đối với Tông Ngọc Thương cảm nhận thoáng cái hạ xuống thấp nhất!

Coi như là ngươi thật sự thập phần khát vọng cái kia vị trí, không thể chờ một chút? Hồng lão gia tử còn ở đây, ngươi vội vả như vậy, lại để cho trong triều những cái…kia lão đám công thần nghĩ như thế nào?

"Bệ hạ, lão thần thật sự ủy khuất a…! Liền một tên tiểu bối, cũng dám đến khi nhục lão thần rồi…"

Hồng Thắng Nhật gào khóc, càng khóc càng thương tâm, hoàng đế bệ hạ khe khẽ thở dài: "Hồng ái khanh an tâm, trẫm cam đoan với ngươi, loại chuyện này tuyệt đối sẽ không phát sinh nữa. Mặt khác, ngươi ba cái Tôn nhi, thực cũng có thể cam đoan, coi như lão tướng quân trăm năm về sau, bọn hắn cũng nhất định là ta Đại Hạ huân quý!"

Vừa lúc đó, Đới công công từ bên ngoài vội vã tới: "Bệ hạ, Tông Ngọc Thương cầu kiến."

Võ Tông đang tại nổi nóng, quát mắng một tiếng: "Không gặp! Lại để cho hắn cút về!"

"Vâng."

Hồng Thắng Nhật ầm ầm quỳ gối: "Hoàng ân mênh mông cuồn cuộn!"

Võ Tông nhìn xem Hồng Thắng Nhật cũng có chút áy náy, lần nữa đưa hắn nâng dậy đến: "Hồng ái khanh, những năm này là trẫm không để mắt đến, trẫm đối với các ngươi những thứ này lão thần tử, hổ thẹn a…."

Hồng Thắng Nhật hỗn thân chấn động, cuống quít dập đầu: "Lão thần sợ hãi, lão thần tội đáng chết vạn lần!"

Hoàng đế khoát tay áo: "Hồng ái khanh yên tâm, chuyện này, trẫm nhất định cho ngươi một cái công đạo!"

Đới công công rất nhanh lại trở lại: “Bệ hạ, Tông Ngọc Thương không chịu đi, tại bên ngoài cửa cung quỳ mãi không đứng lên, công bố có oan tình bẩm báo.” Hoàng đế phẫn nộ hiện ra sắc đang muốn phát tác, đằng sau lại một cái tiểu thái giám tiến đến, quỳ xuống nói: “Bệ hạ, Tông Ngọc Thương bỗng nhiên vội vã tiêu sái rồi.”

Võ Tông hoàng đế đều bị cắm ở chỗ đó, một hồi lâu mới bình tĩnh đem phẫn nộ mà vung ra cánh tay buông ra: “Hắn đây là vui đùa trẫm chơi sao?”

Bệ hạ sắc mặt đã âm trầm đáng sợ.

Hồng Thắng Nhật sau đó tại Võ Tông hoàng đế một phen trấn an dưới, đau buồn bi thiết cắt đi trở về.

Trên đường đi lão nhân gia vẻ mặt này bảo trì phi thường tốt, cơ hồ khiến sở hữu đi ngang qua người đều thấy được, vừa đến Hồng gia, tiến vào thư phòng của mình, Hồng Thắng Nhật trên mặt lập tức tách ra ánh mặt trời bình thường nụ cười xán lạn.

Tông Ngọc Thương, cùng lão tử ngầm đấy, lão tử âm chết ngươi!

…

Mà Hồng Thắng Nhật rời đi không có bao lâu thời gian, ngày hôm qua sự tình phát trải qua, cùng vừa rồi Tông Ngọc Thương vì cái gì nhanh chóng rời đi nguyên nhân đều bày tại Võ Tông hoàng đế trên bàn.

Đỗ Kim Thành cùng Tông Hân Nguyệt nát công việc hoàng đế bệ hạ mới chẳng muốn quan tâm , còn rốt cuộc là tự nguyện cẩu thả, hay vẫn là bên trong có vấn đề gì, hoàng đế lại càng không quan tâm. Loại chuyện này Đại Hạ mỗi ngày đều muốn phát sinh vô số lên, nếu hoàng đế mỗi ngày còn phải tỉ mỉ bình phán thoáng một phát, không cần vài ngày liền mệt chết đi được.

Hắn trọng điểm muốn xem đấy, là Xuân Huy Lâu chuyện đã xảy ra.

Sau khi xem xong hoàng đế trong nội tâm đã có quyết đoán. Cùng Hồng Thắng Nhật nói hoàn toàn chính xác có một ít tiểu xuất nhập, bất quá Tông Hân Nguyệt liên thủ với Đỗ Kim Thành, khi nhục Hồng Liệt sự tình nhưng là sự thật. Mà Đỗ Kim Thành hiển nhiên cũng có chuẩn bị, cấp cho Hồng Thắng Nhật khó chịu nổi, bằng không thì Tông Hân Nguyệt làm sao sẽ trùng hợp như vậy xuất hiện ở Xuân Huy Lâu tầng thứ hai?

"Hừ!" Võ Tông hừ lạnh một tiếng, bên ngoài Đới công công bẩm báo: "Bệ hạ, Tông phi nương nương tới."

Hoàng đế thản nhiên nói: "Trẫm không rảnh."

"Vâng."

…

Tông gia chuyện này ném đi đại nhân, Đỗ Kim Thành cũng triệt để thân bại danh liệt.

Tông Hân Nguyệt dáng người so Đỗ Kim Thành còn muốn khôi ngô cao lớn, hắn cùng như vậy một đệ tử làm cùng một chỗ, ngoại trừ tham luyến Tông gia quyền thế bên ngoài, còn có thể có cái gì giải thích?

Hồng Vũ phát hiện mình thủ hạ chính là Hồng Khê vẫn còn có chút năng lực làm việc đấy, vì vậy lập tức lại để cho hắn ở đây Vũ đô trong thành rải bất lợi với Tông gia cùng Đỗ Kim Thành đồn đại, rất nhanh cái này một việc màu hồng phấn tin tức, từ đầu tới đuôi đều bị truyền đi chuyện bịa như thật.

Về phần cái này lập câu chuyện người khởi xướng… Hồng Vũ ở kiếp trước bị loại tình tiết này rách nát kịch truyền hình độc bách độc bất xâm rồi, do hắn cầm đao, vậy thì thật là diễm tình, huyền nghi, đánh võ, tình yêu cay đắng các loại lưu hành nguyên tố tập trung vào một thân, nghĩ không đỏ đều không được a…!

Hồng Vũ vẫn còn lo lắng Hồng lão gia tử giận dữ phát uy, dùng Võ Liệt tinh doanh dạy dỗ Tông Ngọc Thương có thể hay không lưu lại cái gì di chứng, hắn tuyệt đối không nghĩ tới Hồng Thắng Nhật hơn 70 tuổi người, lại có thể như thế không có tiết tháo chạy tới hoàng đế bệ hạ chỗ đó khóc nhè, còn khóc

bù lu bù loa, dùng bình thường nữ nhân mới dùng nước mắt thế công, thành công đánh sụp hoàng đế bệ hạ tình cảm cùng lý tính phòng tuyến!

Chính là Tông Ngọc Thương, cứ như vậy bị nháy mắt giết chết.

…

Ngày hôm sau một buổi sáng sớm, Hồng Vũ đi ăn điểm tâm thời điểm, vừa vặn gặp gỡ đại ca Hồng Liệt. Hồng Liệt sảng khoái tinh thần, cả người là một loại thông thấu cảm giác.

Hồng Vũ cái mũi nghe nghe: "Đại tẩu trở lại?"

Đại ca trên người một cổ nhàn nhạt mùi thơm.

Hồng Liệt cười ha ha, nhìn xem xung quanh không ai, vỗ bộ ngực ΘΘ: "Vi huynh ta đêm qua, rốt cục trọng chấn phu cương…" Nghĩ nghĩ, vấn đề này tựa hồ cũng không tốt lắm cùng huynh đệ nói, đành phải như vậy dừng lại, cười ha ha, vẻ đắc ý tình cảm bộc lộ trong lời nói.

Hồng Vũ cười nói: "Tăng lên tới Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ vẫn còn có tốt như vậy chỗ?"

Hồng Liệt cuối cùng là không nín được, bật thốt lên: "Ngươi không biết a…, đại ca ta trước kia là Bát Phẩm Thân Cương sơ kỳ, chị dâu ngươi đã là Bát Phẩm Thân Cương trung kỳ rồi, trước đây ta đánh không lại nàng, luôn nàng ở phía trên, hiện tại ca của ngươi ta rốt cục trở mình làm chủ nhân rồi…"

Hồng Vũ tâm không sự cảm thông: "Ta cảm thấy được ở phía dưới rất tốt a……"

"Ngươi sao có thể có loại này phu cương không phấn chấn ý tưởng? Không nên không nên, đại ca với ngươi hảo hảo nói ra thoáng một phát, nhất định phải đem điểm này uốn nắn tới đây."

Hai huynh đệ không biết xấu hổ không có tao một bên nghị luận đi một bên phòng ăn. Hồng Vũ kỳ thật trong nội tâm rất vui vẻ, đại ca cảnh giới tăng lên, trước đây một mực xem

thường đại ca đại tẩu liền lập tức chủ động trở về, buổi tối còn vợ chồng triền miên thoáng một phát.

Hắn thậm chí có thể tưởng tượng ra được, trước đây đại ca chỉ sợ trên giường đều muốn trải qua đại tẩu cho phép —— ai bảo người ta cảnh giới cao đâu rồi, đánh lại đánh không lại.

Vợ chồng hòa hợp, tuyệt đối là một chuyện tốt.

Gia tộc trong nhà ăn, Hồng lão gia tử đã tới, hắn ngồi ngay ngắn chủ vị, ăn nói có ý tứ. Cùng ngày hôm qua tại hoàng đế trước mặt bệ hạ vô sỉ được khóc thành nước mắt người tuyệt nhiên bất đồng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Cáo ngự trạng (hạ)

Chương 10: Cáo ngự trạng (hạ)

“Gia gia.”

Huynh đệ hai người hành lễ, sau đó phân biệt ngồi xuống, tiểu muội đã sớm tới, trong ánh mắt lập lòe một loại hào quang kì dị nhìn thấy đại ca.

Hồng Vũ thở dài một tiếng: Thiên tài thật là tốt. Nếu không mình cũng hỗn [lăn lộn] một thiên tài đương đương?

Ý nghĩ này rất sắp bị hắn bỏ đi, thiên tài có cái gì tốt? Quá mệt mỏi. Hay vẫn là có được tự chủ quyền giao phối quần áo lụa là ngựa giống cái thân phận này so sánh có tiền đồ.

“Bành!” Hồng Thắng Nhật không có dấu hiệu nào trùng trùng điệp điệp vỗ bàn một cái, đối với hai cái này cháu trai tức giận mắng: “Hồ đồ!”

Hai người cuống quít quỳ xuống: “Gia gia bớt giận.”

“Tại Xuân Huy Lâu thì cũng thôi, cái kia cho các ngươi hư mất người ta Tông Hân Nguyệt thanh danh? Làm người lưu một đường, người ta một nữ hài tử, đời này xem như hủy!”

Hồng Vũ bĩu môi một cái, lời nói ác độc Vô Song: “Nàng đời này sớm hủy, ta chỉ là dệt hoa trên gấm mà thôi.”

“Đồ hỗn trướng ngươi nói cái gì? Ngươi còn có sửa lại?”

Hồng Vũ khe khẽ thở dài, đứng lên không kiêu ngạo không siểm nịnh nói: “Gia gia, ngài cảm thấy như vậy quá phận? Thế nhưng là ngài có nghĩ tới hay không, nếu không phải đại ca tạm thời đột phá, này sẽ là một cái cái gì kết cục? Đỗ Kim Thành sẽ không bỏ qua cho chúng ta, hắn sẽ tàn nhẫn mà đem ngài danh dự giẫm vào bùn nhão ở bên trong, dùng để tăng lên hắn thanh danh của mình.

Tông Hân Nguyệt càng sẽ không bỏ qua cho chúng ta, nàng xuất hiện ở Xuân Huy Lâu, chính là vì nối giáo cho giặc!

Nàng chẳng những muốn đả kích Hồng gia, hơn nữa về sau đại ca tại Lễ Lăng Thư Viện càng thêm nửa bước khó đi, thậm chí bị triệt để đuổi ra thư viện đều không nhất định!

Gia gia ngài cảm thấy chúng ta Hồng gia nếu suy sụp rồi, những người này sẽ cùng chúng ta làm người lưu một đường sao? Bọn hắn sẽ không, bọn hắn chỉ biết càng thêm làm trầm trọng thêm bỏ đá xuống giếng!

Nhân từ với kẻ địch, chính là tàn nhẫn với chính mình. Gia gia ngươi thân kinh bách chiến, hẳn là rất rõ ràng điểm này.

Tông gia ngấp nghé chúng ta Hồng gia địa vị, vẫn muốn mà chuyển biến thành, cái này mâu thuẫn, căn bản là không có cách điều hòa. Chúng ta cùng Tông gia, đã sớm là không chết không thôi cục diện.

Nói sau coi như không là tự chúng ta, ngài cảm thấy Tông Hân Nguyệt cùng Đỗ Kim Thành, sẽ đối với Từ Vịnh bọn hắn làm người lưu một đường sao?"

Hồng Thắng Nhật trong nội tâm cái kia khí a…, cái này hỗn trướng tiểu tử, lão phu chỉ là muốn làm một chút chỉ có bề ngoài, chửi mắng các ngươi dừng lại-một chầu làm bộ dáng được rồi, bằng không thì người khác nhìn ta như thế nào bọn người?

Tiểu tử này ngược lại tốt, chết sống không thiệt thòi, lại cùng lão phu trên đỉnh rồi!

Hơn nữa hết lần này tới lần khác tiểu tử này nói những câu có lý, lão phu không có phản bác.

Ngày hôm qua dương dương đắc ý âm Tông Ngọc Thương một cái Hồng Thắng Nhật đại tướng quân, hôm nay đối mặt Tôn nhi nhưng là không có biện pháp. Hắn đem một đôi mắt hổ trợn lên thực so hổ con mắt còn lớn hơn, hung hăng một ngón tay ngoài cửa: "Ngươi cút cho ta, không đem tàng thư lâu bên trong tất cả điển tịch sao mười lần, cả đời đều không cho phép đi ra ngoài!"

Hồng Vũ sắc mặt thảm biến, thốt ra: "Gia gia không học giỏi, làm sao cùng Đỗ Kim Thành kẻ giống nhau rồi!"

Hồng Thắng Nhật tức giận một phật xuất thế hai phật thăng thiên: "Ngươi cái đồ bất hiếu, cút ra ngoài cho ta!"

Đỗ Kim Thành ngủ chính mình xấu nhất học sinh, Hồng Thắng Nhật có mười phần lý do cho rằng này chủng loại so là vũ nhục đối với mình! Nhất là tại thưởng thức phương diện.

Hồng Vũ không tình nguyện ra bên ngoài chuyển: "Có thể trước tiên ăn cơm không?"

Hắn hiện tại thân thể bị Sa Di Pháp Tướng cùng Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng không ngừng cường hóa, năng lượng tiêu hao càng lúc càng lớn, không có dừng lại-một chầu đều cùng nghé con bình thường tham ăn.

"Không được, bị đói!"

Hồng Vũ bĩu môi một cái, hay vẫn là thành thành thật thật đi ra.

Hồng Thắng Nhật đặt mông ngồi ở trên mặt ghế, nắm lên một cái bánh quẩy hung hăng cắn một cái: "Cái này ranh con, tức chết ta!"

…

Hồng Vũ tại Binh Thư Phủ Khố bên ngoài gặp được Hồng Thân, Hồng Thân vẻ mặt cười khổ: "Thiếu gia, ta thế nhưng là bị ngươi liên lụy không nhẹ a……" Hồng Vũ nháy mắt mấy cái: "Thân thúc, bị gia gia xem thấu?"

"Đại soái là nhân vật nào? Chúng ta điểm này một chút thủ đoạn, một cái đã bị hắn nhìn thấu."

"Vậy hắn làm sao phạt ngươi hay sao?"

Hồng Thân dở khóc dở cười nói: "Ngươi đem cái này ba tòa tàng thư lâu trong điển tịch sao mười lần về sau, ta chiếu vào ngươi phiên bản sao một lần. Nếu không, ta cũng không thể đi ra ngoài."

Hồng Vũ á khẩu không trả lời được: Lão gia tử đây là một sợi dây thừng buộc hai con châu chấu, đem mình cùng Hồng Thân quấn lấy nhau, chính mình làm cho không hết, Hồng

Thân cũng là làm cho không hết, Hồng Thân về sau khẳng định ngày đêm đốc thúc chính mình sao chép!

Hắn lắc đầu, đại bất kính lẩm bẩm một câu: "Lão gia hỏa này."

Mặc kệ Hồng Vũ vừa rồi có hay không cùng gia gia tranh luận, gia gia đã sớm định tốt rồi cái này trừng phạt, sớm đều nói với Hồng Thân rồi. Cho nên Hồng Vũ cảm giác mình vừa rồi thoải mái phun ra lão gia tử dừng lại-một chầu, buôn bán lời!

Hồng phủ bên ngoài Vũ đô gió giục mây vần, Hồng Thắng Nhật đem Hồng Vũ vây ở Hồng phủ trong trên thực tế là một loại bảo hộ, chỉ là Hồng lão gia tử đối với cái này loại sĩ diện cãi láo mà nói vĩnh viễn cũng nói không nên lời, chỉ có thể dùng thô bạo thủ đoạn để che dấu.

Tông gia đương nhiên sẽ không khoanh tay chịu chết, Tông gia người sau lưng đã ở hô phong hoán vũ; Hồng phủ cửa trước sau, thậm chí xung quanh tường viện bên ngoài, mỗi ngày đều có thật nhiều ánh mắt đang ngó chừng, trong bóng tối cũng không biết có bao nhiêu cao thủ chờ đợi, Hồng Vũ vào lúc này nếu đi ra ngoài, nói không chừng có thủ đoạn gì chờ hắn đây.

Mỗi khi vào lúc này, Hồng Thắng Nhật giống như là một tòa núi lớn, vì toàn bộ Hồng gia ngăn trở hết thảy mưa to gió lớn cùng sấm sét vang dội.

Hồng Vũ tức thì trong đoạn thời gian này, an tâm tại tàng thư lâu trong bù lại võ học cơ sở.

Lúc trước hắn tiến vào đệ nhất tòa tàng thư lâu, lúc ấy "Vừa xem hiểu ngay" kỹ năng thuận lợi phát động, chỉ dùng một ngày thời gian, sẽ đem đệ nhất tòa tàng thư lâu trong toàn bộ điển tịch xem hết, cho nên thực lực tăng nhiều.

Đến thứ hai tòa tàng thư lâu, hắn như trước tại trong lòng cầu nguyện, lúc này đây tốn thời gian khá dài, vừa xem hiểu ngay kỹ năng mới phát động đi ra, sau đó dựa vào kỹ năng này, bình ổn tinh thần tinh tế nghiên cứu.

Hồng gia ba tòa tàng thư lâu, đệ nhất tòa bên trong điển tịch vô cùng nhất dễ hiểu dễ hiểu, ước chừng là tại Cửu Phẩm Dũng Tuyền đạo Thất Phẩm Hồn Tinh giai đoạn hẳn là nắm giữ kiến thức căn bản.

Mà thứ hai tòa tàng thư lâu, thì là Lục Phẩm Chân Tôi đến Tứ Phẩm Thông Pháp tầm đó cần thiết nắm giữ tri thức, đến cuối cùng một tòa, chính là Tam Phẩm Hiển Thánh đến Nhất Phẩm Hợp Chân hẳn là nắm giữ được rồi.

Lục Phẩm Chân Tôi đến Tứ Phẩm Thông Pháp ở giữa kiến thức căn bản, liền so đệ nhất tòa bên trong thâm ảo hơn nhiều lắm. Coi như là có vừa xem hiểu ngay kỹ năng tương trợ, Hồng Vũ muốn xem hết cái này một vạn sách điển tịch cũng không phải như vậy chuyện dễ dàng.

Hồng Vũ ngày đầu tiên, chỉ nhìn ước chừng một phần sáu, bất quá cái này một phần sáu lại làm cho hắn thu hoạch cực lớn, mấy ngày sau đó, hắn mỗi sáng sớm cùng gia gia, ca ca, tiểu muội ăn điểm tâm, liền đi tàng thư lâu ra sức học hành.

Cũng may Sa Di Pháp Tướng rất ra sức, "Vừa xem hiểu ngay" kỹ năng luôn có thể phát động, lại để cho hắn làm chơi ăn thật.

Ngược lại là mấy ngày nay, Hồng Liệt trạng thái càng ngày càng tốt, mỗi sáng sớm đều là một bộ sảng khoái tinh thần bộ dáng, hận không thể mỗi người cũng biết, hắn ở đây tối hôm qua chế quyền cao tranh đoạt đại chiến bên trong liên tục đã lấy được thắng lợi.

Đại tẩu Lôi Viện Viện cùng đại ca Hồng Liệt vừa vặn đều là cái loại này "Người không như tên" loại hình, Hồng Liệt ôn hòa đôn hậu, Lôi Viện Viện cũng sẽ không "Hiền thục khiêm cung", ngược lại là Lôi Hỏa tính nết, không có Đỗ gia nương tử năm phần mười hổ tính, cũng có ba thành.

Trước đây cái này một đôi mà, là cả Hồng gia một cái không…nhất yên ổn nhân tố, nhưng là hiện tại, tựa hồ đang theo lấy tốt phương hướng phát triển, đại ca gần nhất giống như cũng không sao cả nghĩ Tống Du Nhiên rồi.

Liên tiếp sáu ngày, Hồng Vũ đem thứ hai tòa tàng thư lâu bên trong điển tịch toàn bộ nghiên cứu hoàn tất, trên thực tế toàn bộ nghiên cứu quá trình, cũng là Hồng Vũ tu hành quá trình.

Sa Di Pháp Tướng ngồi xuống cho hắn huyệt Thiên Trung, mỗi lần tụng kinh, phật âm lượn lờ, màu vàng kim nhạt quang vụ đều theo Sa Di Pháp Tướng trong miệng đi lượt toàn thân của hắn, không nhanh không chậm.

Mà đồng thời, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng Ám Kim vũ khí, cũng sẽ ở cánh tay trái của hắn trong kinh mạch vận hành.

Nếu như dùng Thanh Nguyên Đại lục cửu phẩm tiêu chuẩn đến cân nhắc, Cửu Phẩm Dũng Tuyền, chính là trong người "Đục mở" một huyệt đạo, khiến cho vũ khí như suối tuôn ra mà ra. Như vậy Hồng Vũ hiện tại không thể nghi ngờ đã đạt đến Cửu Phẩm Dũng Tuyền cảnh giới.

Nhưng là Hồng Vũ đã có hai cái "Nguồn suối" . Sa Di Pháp Tướng huyệt Thiên Trung cùng Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng huyệt Thiên Tuyền đều tại tuôn ra vũ khí, định đứng lên hắn ít nhất cũng là Cửu Phẩm Dũng Tuyền trung kỳ.

Hắn đi vào thế giới này, tính toán đâu ra đấy cũng mới mười thời gian một ngày, vậy mà theo một cái không ra gì củi mục, trực tiếp tiến nhập Cửu Phẩm Dũng Tuyền trung kỳ, nhìn chung toàn bộ Thanh Nguyên Đại lục, cũng không có tốc độ nhanh như vậy!

Sáu ngày tu hành, Hồng Vũ căn cơ càng thêm vững chắc. Nhưng là những thứ này điển tịch cũng làm cho hắn mơ hồ minh bạch, võ đạo tu luyện đến cực hạn, thật giống như "Một cái đòn bẩy khiêu động Địa Cầu" ý tứ hàm xúc, thân thể chính là cái đòn bẩy điểm tựa.

Hồng Vũ hiện tại thua thiệt ở chỗ, đương sự trước đây quá không yêu quý thân thể, hắn hiện tại cảnh giới tuy nhiên lên rồi, nhưng là tố chất thân thể vẫn chưa được, tiếp đó, muốn hảo hảo rèn luyện thoáng một phát cổ thân thể này.

Hắn vừa nghĩ vừa đi ra tàng thư lâu, vừa ra cửa đã nhìn thấy Hồng Khê ở một bên tặc mi thử nhãn (*vẻ mặt gian xảo)

chờ, có chút vội vã không nhịn nổi.

Hồng Vũ như cũ nói với Hồng Dần một tiếng, Hồng Dần đi vào xem xét một phen, xác nhận không có vấn đề, Hồng Vũ mới chắp tay cáo từ ly khai. Hồng Khê tự nhiên theo ở phía sau.

Đi không bao xa, Hồng Khê liền không nhịn được đụng lên đến, mặt mày hớn hở tranh công: "Thiếu gia, tiểu nhân phế đi sức của chín trâu hai hổ, cuối cùng đem trước ngươi lời nhắn nhủ chuyện kia đã điều tra xong: Cái ngày đó Tông Hân Nguyệt trên người tại sao phải mang nhiều tiền như vậy, Tông gia nổi trận lôi đình, chỉ sợ cũng theo mất rồi cái này một triệu ba trăm ngàn lượng bạc rất có quan hệ…"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Liệt mã (thượng)

Chương 1: Liệt mã (thượng)

Hồng Vũ cảm thấy không để cho địch nhân lưu lại một châm một đường là một tác phong tốt, cho nên trước đó lần thứ nhất bắt Đỗ Kim Thành cùng Tông Hân Nguyệt, không chút khách khí đem trên thân hai người tài vật vơ vét không còn gì.

Đỗ Kim Thành thì cũng thôi, Tông Hân Nguyệt trên người lại mang theo một triệu ba trăm ngàn lượng ngân phiếu!

Hồng Vũ lúc ấy liền hoài nghi cái này cô mập mang theo nhiều tiền như vậy làm gì, trong bóng tối lại để cho Hồng Khê đi thăm dò, hôm nay rốt cục đã có hồi âm.

"Nói mau, đến cùng chuyện gì xảy ra."

Hồng Khê tranh công thêm gà tặc đạo: "Tiểu nhân lần này thế nhưng là là ngoại trừ tất cả vốn liếng, vì tra được tin tức này, tiểu nhân còn chính mình bỏ ra hai mươi lượng bạc mời tông phủ một cái quản sự uống hoa tửu đây."

Hồng Vũ cười mắng một câu: "Cái loại không có tiền đồ, thiếu gia ta tiếp tế ngươi bốn mươi lượng."

Hồng Khê đại hỉ: "Đa tạ thiếu gia."

"Được chưa, đến cùng thăm dò được tin tức gì nói mau."

"Vâng, thiếu gia, ngài nghe nói qua nhà xưởng Vân thị sao?"

Hồng Vũ cổ thân thể này bản chủ, trước đây ăn uống chơi gái đánh bạc mọi thứ tinh thông, muốn hỏi hắn chuyện cũ các loại sự tình, cởi ra cái này bốn phương mặt, cái kia chính là một cái chỗ trống, Hồng Vũ có chút quê quá hóa khùng, một cước đạp đi qua: "Có chuyện nói mau có rắm mau thả, thoải mái chút điểm!"

“Dạ dạ, tiểu nhân lập tức phóng, tuyệt không tại thừa nước đục thả câu rồi.” Hồng Khê cười hì hì: “Nhà xưởng Vân thị chính là Vũ đô nội thành một nhà vừa mới quật khởi phân xưởng binh khí, chuyên doanh cao đoan binh khí cùng áo giáp, cũng chế tác một ít đặc thù đồ sắt, thậm chí còn có thể hứng lấy một ít trận pháp khắc dấu sinh ý.

Vũ đô nội thành nổi danh nhất phân xưởng binh khí đương nhiên là có hoàng gia bối cảnh Đại Hạ Thần Công phường, xuống chính là Vũ đô Tam Đại Binh Khí phường, Đông Vấn, Lăng Thiên, Phượng Vũ, trừ lần đó ra, Vũ đô to to nhỏ nhỏ còn có vài chục tòa phân xưởng binh khí, những phân xưởng binh khí này tại Vũ đô nội thành, ít nhất cũng có thời gian mười mấy năm rồi. Mà nhà xưởng Vân thị mới vừa tiến vào Vũ đô ba năm, liền quật khởi mạnh mẽ, hôm nay đã là toàn bộ Vũ đô gần với Đại Hạ Thần Công phường cùng Tam Đại Binh Khí phường thứ năm đại phân xưởng binh khí rồi.

Hơn nữa nghe nói nhiều nhất tiếp qua năm năm, nhà xưởng Vân thị thì có thể đem Tam Đại Binh Khí phường biến thành Tứ đại.”

Hồng Vũ một mực yên tĩnh nghe, Hồng Khê giới thiệu xong nhà xưởng Vân thị về sau, rốt cục nói đến chính đề: “Lúc này đây Tông Hân Nguyệt tùy thân mang theo nhiều như vậy ngân phiếu, chính là vì thu mua nhà xưởng Vân thị.”

Hồng Vũ khó hiểu hỏi: “Nhà xưởng Vân thị đang đang trong thời kỳ tăng lên, tại sao phải bán đi? Hơn nữa nhà xưởng Vân thị dựa theo ngươi nói trình độ, không phải chỉ một triệu ba trăm ngàn lượng bạc chứ?”

Hắn không có đi hỏi Tông gia vì cái gì muốn mua nhà xưởng Vân thị: Tông gia tập trung tinh thần muốn thay thế Hồng gia, mà Hồng gia căn cơ tại quân đội. Chỉ cần Tông gia thành công, coi như không thể thay thế Hồng gia ở trong quân địa vị, ít nhất cướp lấy một ít trong quân lợi ích là không có vấn đề. Đến thời điểm Tông gia nắm giữ lấy nhà xưởng Vân thị, chính mình rèn đúc binh khí áo giáp bán cho quân đội, trong chuyện này lợi nhuận to đến kinh người!

Ở kiếp trước Hồng Vũ đã biết rõ trên thế giới này kiếm lợi nhiều nhất hai loại sinh ý, một cái thuốc phiện cái khác chính là súng ống đạn được.

Đến thế giới này, quân đội trang bị đồng dạng có thể lợi nhuận đến núi vàng biển bạc.

"Nhà xưởng Vân thị căn cơ không tại Vũ đô, Vân thị lập nghiệp tại Tây Nam thàng Quảng Dương, thật sự thợ thủ công thế gia, trong nhà liên tục ra vài vị trí đẳng cấp khá cao Khí sư, lúc này mới phát đạt đứng lên. Ba năm trước đây bọn hắn theo ánh sáng mặt trời tiến quân Vũ đô, nhỏ hơn mà nói, bản thân cái này là một bộ sai quân cờ."

Hồng Vũ hứng thú: "Ồ? Vì cái gì?"

"Vân gia chính thức bối cảnh chưa đủ. Kết quả cái nhược điểm này rất nhanh sẽ bại lộ, hiện tại Vân gia tại Quảng Dương đại bản doanh xảy ra sự tình, nghe nói nhu cầu cấp bách quý nhân ở chung mới có thể dọn dẹp. Tông gia đồng ý ra tay, nhưng là bọn hắn muốn nhà xưởng Vân thị, cho nên Vân gia chỉ có thể một triệu ba trăm ngàn lượng mua cho Tông gia."

Hồng Vũ lại có chút không rõ: "Chuyện lớn như vậy, làm sao sẽ giao cho một cái tại Tông gia không quan trọng gì cô mập đi làm?"

Hồng Khê nói: "Thiếu gia ngài là không biết, Tông Hân Nguyệt tại Tông gia cũng không phải là không quan trọng gì, nàng có một tốt mẫu thân, càng có cái hảo ca ca.

Tông Hân Nguyệt mẹ nàng chính là chúng ta Đại Hạ phương bắc đệ nhất phú thương Tiêu gia tiểu thư, Tiêu gia dựa vào tại Đại Hạ cùng Địch Nhung tầm đó buôn bán chiến mã, tơ lụa sinh ý, giàu đến chảy mỡ! Tông gia năm đó chịu lấy cái này nàng dâu, chính là nhìn trúng Tiêu gia bạc.

Mà Tông Hân Nguyệt ca ca Tông Sở Lương chính là Tông gia đệ nhất thiên tài, mới hai mươi tuổi, đã là Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ, nghe nói lúc nào cũng có thể đột phá đến Thất Phẩm Hồn Tinh cảnh giới."

Hồng Vũ bĩu môi một cái: "Đại ca mới mười tám tuổi chính là Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ, còn không bằng đại ca của ta đâu rồi, cũng không cảm thấy ngại tự xưng thiên tài?"

Hồng Khê lập tức kết thúc chó săn chức trách, bắt lấy hết thảy cơ hội vuốt mông ngựa: "Nhìn thiếu gia ngài nói, ngài cùng Đại công tử cái kia đều là kỳ tài ngút trời, Tông gia những người này cùng các ngài hoàn toàn không phải người của một thế giới."

Hồng Vũ cười mắng một câu: "Đã thành, nói tiếp đi."

"Tông Hân Nguyệt luôn cảm giác mình không thể so với đàn ông chênh lệch, mà Tông Sở Lương cũng một mực rất thương yêu muội muội, bọn hắn lão nương liền càng không cần phải nói. Lúc này đây muốn thu mua nhà xưởng Vân thị, thế nhưng là Tông gia trong lúc cấp thiết không bỏ ra nổi nhiều tiền như vậy, cái này cúi đầu ba mươi vạn lượng bạc, là Tông Hân Nguyệt mẹ nàng tiền riêng, nàng xuất ra số tiền kia điều kiện chính là, nhà xưởng Vân thị thu mua về sau, giao cho Tông Hân Nguyệt phản ứng. Cho nên mới do Tông Hân Nguyệt đi theo nhà xưởng Vân thị thương lượng."

Hồng Vũ nở nụ cười: "Nói cách khác, cái ngày đó Tông Hân Nguyệt vốn là muốn đi nhà xưởng Vân thị, nàng cho rằng sự tình chẳng mấy chốc sẽ chấm dứt, sẽ đem tiền đeo ở trên người, các loại [chờ] xem xong rồi chúng ta Hồng gia chê cười, nàng liền đi nhà xưởng Vân thị tiếp tục nói chuyện làm ăn rồi."

"Đúng vậy, không nghĩ tới thiếu gia ngài ngôi sao may mắn cao chiếu, cùng nên đi vận, khoản này tiền tài bất nghĩa liền rơi xuống ngài trong tay."

Hồng Vũ sờ lên cằm nghĩ nghĩ: "Đi theo nhà xưởng Vân thị liên lạc một chút, Tông gia có thể đưa ra điều kiện, chúng ta Hồng gia đồng dạng có thể."

Hồng Khê sững sờ: "Thiếu gia, ngài muốn mua nhà xưởng Vân thị?"

Hồng Vũ gật gật đầu: "Ngươi đừng hỏi nhiều như vậy, tìm phân phó làm việc là được."

“Vâng, tiểu nhân đi luôn.”

Hồng Vũ muốn nhà xưởng Vân thị cùng Tông gia mục đích bất đồng, hắn không phải là vì trung gian kiếm lời túi tiền riêng.

Hồng gia căn cơ ở chỗ quân đội, Võ Liệt tinh doanh sức chiến đấu càng mạnh, Hồng gia thực lực cũng là càng mạnh. Mà ngoại trừ huấn luyện cùng thực chiến bên ngoài, lợi binh giáp cứng đồng dạng là gia tăng sức chiến đấu thật tốt cách.

Nếu như đem một tòa phân xưởng binh khí nắm giữ ở trong tay, nghiên cứu chế tạo bước phát triển mới thức binh khí, đối với Hồng gia trợ giúp thật lớn.

Chỉ là hiện tại không thể ra cửa, nếu như cần chính mình tự mình ra mặt trao đổi thời điểm đã có thể có chút khó làm rồi. Hồng Vũ có chút đau đầu gõ cái trán hướng chính mình lầu nhỏ đi đến, Thân thúc thanh âm liền giống như u linh từ phía sau vang lên: “Thiếu gia ý nghĩ này rất tốt.”

Hồng Vũ nguýt một cái: “Thân thúc nhờ cậy ngươi mỗi lần đừng biu thoáng một phát liền đi ra được không? Rất đáng sợ.”

Hồng Thân chắp hai tay sau lưng, ống tay áo bồng bềnh, mặt mỉm cười cùng hắn kề vai sát cánh mà đi: “Thiếu gia ngươi bây giờ như trước kia thật sự không giống với lúc trước. Tướng quân rất sớm trước đó đã nghĩ khống chế một nhà hãng binh khí , nhưng đáng tiếc một mực không có thể như nguyện, bất kể là Đại Hạ Thần Công phường hay vẫn là Tam đại, sau lưng thực lực đều rất cường đại, muốn chiếm đoạt hầu như không có khả năng.

Còn lại những bọn tiểu nhân kia, chúng ta lại chướng mắt, vấn đề này liền kéo ra rồi. Cái này nhà xưởng Vân thị ta nghe nói qua, chuyên đi cao đoan lộ tuyến, nhất là bọn hắn còn có thể chút ít sản xuất huyền binh, trước mắt đến xem lại không quá thích hợp.”

Hồng Vũ cũng có chút ngoài ý muốn: “Bọn hắn còn có thể sản xuất huyền binh?”

Hồng Thân nhưng có chút thất vọng nói: "Bất quá ta nghĩ những cái…kia có thể sản xuất huyền binh Khí sư, đều là Vân thị người của mình, bọn hắn nếu đem nhà xưởng Vân thị bán cho chúng ta, chỉ sợ cũng sẽ đem những người này tất cả đều mang về Quảng Dương đi, lưu lại Vũ đô thợ thủ công tuy nhiên có thể tiếp tục vận chuyển nhà xưởng Vân thị, nhưng là huyền binh phải không dùng trông cậy vào rồi."

Hồng Vũ cười khổ một tiếng: "Hiện tại tính toán những thứ này đều quá sớm, còn không biết sự tình có thể thành hay không đây."

Hồng Thân nhìn hắn một cái, bỗng nhiên nói ra: "Thiếu gia có nghĩ là muốn đi Hổ Sơn đại doanh?"

Hồng Vũ cảm thấy rất ngờ vực, nhìn nhìn Thân thúc, người kia rất không chịu trách nhiệm lộ ra một cái làm cho người ta nhìn không ra hàm nghĩa nụ cười.

…

"Ngươi muốn theo huấn luyện quân sự luyện?" Hồng Thắng Nhật vừa trừng mắt thật sự coi như một đầu mãnh hổ xuống núi, xem Hồng Vũ rõ ràng trong nội tâm không có quỷ cũng có chút sợ hãi.

"Vâng, gia gia , ta nghĩ rèn luyện một chút."

Hồng Thắng Nhật nhìn thoáng qua một bên Hồng Thân: "Ngươi cũng không phải là muốn muốn đi ra ngoài, cho nên tìm như vậy một cái lấy cớ chứ? Ta cảnh cáo ngươi, Tú Sơn Thu Hội lập tức liền đã tới rồi, ngươi cho ta trung thực nhẫn qua cái này hơn hai tháng, lại trêu ra chuyện gì đến, ta không đánh gãy chân chó của ngươi!"

"Gia gia nếu không tin, có thể cho Thân thúc xem ta."

"Hắn?" Hồng Thắng Nhật hừ một tiếng: "Ngươi đừng cho là ta không biết ngươi lần trước là thế nào đi ra ngoài." Nói qua, hung hăng trừng Hồng Thân một cái, bộ hạ cũ mặt già đỏ lên, không dám lên tiếng.

"Lão phu quân lệnh như núi, ngươi đến quân doanh, coi như là Hồng Thân muốn giúp ngươi ngươi cũng đi ra ngoài

không đi. Ngươi có thể tưởng tượng tốt rồi, thật muốn đi theo huấn luyện quân sự luyện?"

"Thật sự." Hồng Vũ rất kiên định.

Gần nhất mấy ngày nay, Hồng Khê cũng lặng lẽ nói cho hắn biết, hắn ở đây Vũ đô nội thành những cái…kia hồ bằng cẩu hữu đã tới vài chuyến, mỗi một lần đều bởi vì Hồng lão gia tử dưới nghiêm lệnh, không ai dám cho bọn hắn thông báo.

Hồng Vũ nhớ lại thoáng một phát, trong nội tâm cũng có chút cảnh giác. Những người này không phải đơn giản thịt chó bằng hữu. Bản chủ trước đây làm những cái…kia khốn nạn sự tình, tuyệt đại bộ phận đều là những thứ này hồ bằng cẩu hữu giựt giây. Thậm chí có tốt mấy chuyện, hiện tại hồi tưởng lại, những người kia hiển nhiên là có mục đích là!

Hồng Vũ tạm thời không muốn cùng bọn họ tiếp xúc, vừa vặn vừa muốn tu luyện, dứt khoát trốn đến ngoài thành đại doanh đi được rồi.

"Tốt lắm, ngươi bắt ta lệnh phù, hiện tại sẽ lên đường đi Hổ Sơn đại doanh đi. Không có ta cho phép, không cho phép ra đại doanh một bước!" Hồng Thắng Nhật tiện tay ném ra một chi lệnh tiễn, Hồng Vũ một cái bắt được.

Hổ Sơn ở vào Vũ đô chính bắc lúc nãy, cùng Vũ đô phía đông nam núi cao bất đồng, núi cao thật sự là non xanh nước biếc, ngọn núi không cao, thích hợp du ngoạn ngắm cảnh.

Hổ Sơn tức thì cao lớn nguy nga, khí thế hùng hồn. Trong núi đều là rậm rạp rừng rậm nguyên thủy, ở chỗ sâu trong càng có cường đại hoang thú qua lại, cho nên bình thường không có ai sẽ tới chỗ nguy hiểm như vậy tới chơi đùa nghịch.

Được xưng Đại Hạ đệ nhất tinh nhuệ "Võ Liệt tinh doanh" sẽ đem đại doanh thiết lập tại Hổ Sơn dưới chân.

Nơi này có một cái phẫn nộ nước nhánh sông hổ ẩm suối chậm rãi chảy qua, tại hổ ẩm suối cùng Hổ Sơn tầm đó, là mảng lớn bình nguyên, đang thích hợp đại quân xây dựng cơ sở tạm thời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Liệt mã (hạ)

Chương 1: Liệt mã (hạ)

Hồng Vũ bị Hồng Thân "Áp giải" từ Hồng Thắng Nhật thư phòng đi ra, trở lại tiểu viện của mình thu thập thoáng một phát. Tiểu Lăng nghe nói ác ma thiếu gia muốn đi quân doanh, thật dài thở dài một hơi , khiến cho Hồng Vũ cực kỳ đau lòng.

Ngược lại là Hồng Khê, gần nhất càng ngày càng có "Quần áo lụa là dưới chân tay sai" giác ngộ, Chẳng những trung thành và tận tâm, hơn nữa vừa nghe nói Hồng Vũ muốn đi quân doanh, chết sống nhất định phải đi theo.

Nếu như phải mang theo Tiểu Lăng đó là đương nhiên rất không thuận tiện, mang lên Hồng Khê đương nhiên không có vấn đề.

Đã chiếm được cho phép, Hồng Khê hưng phấn mà chạy trốn ra ngoài, chính mình thu thập hành lý đi.

Ba người cùng lúc xuất phát, ra Hồng phủ đại môn, vừa vặn trông thấy một cổ xe ngựa chờ ở bên ngoài đang chờ. Đại ca Hồng Liệt cùng đại tẩu Lôi Viện Viện cùng một chỗ, theo trong phủ đi tới.

"Lão Nhị? Ngươi đây là đi đâu? Mang nhiều như vậy đồ vật làm gì?"

Hồng Vũ như nói thật rồi, Hồng Liệt gật gật đầu: "Đi trong đại doanh rèn luyện một chút cũng tốt."

Hồng Vũ nhìn về phía đại tẩu: "các ngươi đây là?"

Lôi Viện Viện cũng là mỹ nhân bại hoại, da thịt trắng nõn nà, trứng vịt khuôn mặt, chân mày lá liễu mắt hạnh, chỉ là cái mũi hơi nhọn, vành môi mảnh mỏng, có vẻ hơi hà khắc.

Bị Hồng Vũ vừa hỏi, Lôi Viện Viện có chút ngượng ngùng, Hồng Liệt cười hắc hắc: "Hôm nay đại ca cùng ngươi chị dâu đi Tú Sơn du ngoạn, khả năng buổi tối liền không trở lại, ha ha!"

Hồng Vũ lập tức đã minh bạch, đại ca nặng nề khẩu vị, lại vợ chồng dã chiến!

Hắn cười hì hì vừa chắp tay: "Cái kia chúc các ngươi tận hứng, Chúc đại ca kỳ khai đắc thắng, chiến thắng trở về!"

Lôi Viện Viện xấu hổ nhĩ căn tử đều đỏ, thối đạo: "Huynh đệ các ngươi không có đang hình!"

Nàng giậm chân một cái, chính mình lên xe trước rồi, Hồng Liệt theo vào đuổi theo mau: "Gấp cái gì chờ ta một chút, lão Nhị ta đi trước."

Hồng Liệt dưới xe khoát tay, phu xe giật giây cương một cái, xe ngựa chậm rãi đi.

Hồng Vũ trên mặt vui vẻ, nguyên bản trong nội tâm đối với Lôi Viện Viện một điểm khúc mắc cũng biến mất vô tung vô ảnh. ép duyên hoàn toàn chính xác không được, thế nhưng là ở kiếp trước trong lịch sử, nhiều năm như vậy ép duyên, cũng không có vô số hạnh phúc gia đình?

Chỉ cần đại ca đại tẩu hạnh phúc là được.

Huống hồ, nghĩ đến Tống Du Nhiên, Đại Hạ Tứ Đại Thiên Trụ Hồng gia cùng Tống gia quan hệ thông gia —— làm sao có thể? Muốn thật sự là như vậy, Võ Tông hoàng đế chỉ sợ ăn ngủ không yên a…!

"Thiếu gia, chúng ta cũng đi thôi." Hồng Thân đã cắt đứt Hồng Vũ suy tư, ba người chuẩn bị xuất phát.

Một bên người hầu dắt qua đến ba con ngựa, ba người cùng tiến lên mã.

Hồng Vũ thuật cưỡi ngựa đương nhiên không được tốt lắm, bất quá dù sao xuất thân tướng môn thế gia, cưỡi ngựa chạy đi vấn đề không lớn, huống chi trong nhà chọn lựa thay đi bộ ngựa tính tình dịu dàng ngoan ngoãn.

Thế nhưng là không nghĩ tới hôm nay Hồng Vũ vừa mới tới gần con ngựa kia, con ngựa kia lập tức lỗ mũi phun ra hai cổ khí thô, mã nhãn huyết hồng, hung hăng đá chân sau, thiếu chút nữa sẽ đem Hồng Vũ cho đạp bay ra ngoài!

Nếu không phải Hồng Vũ hiện tại tu hành 《 Mật Nghiên Kinh 》 cùng 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》, thân thủ sâu sắc còn hơn trước đây, lần này tuyệt đối là trốn không thoát.

Dẫn ngựa tới hạ nhân lại càng hoảng sợ, lại vừa nhìn con ngựa kia, thoáng cái khóc tang mặt, vừa mắng một bên mau tới trước: "Cái tên chết tiệt nào đem con liệt mã tiểu thư mới mua về đặt ở cái tàu ngựa tồi này hả? may mắn thiếu gia không có xảy ra việc gì, bằng không thì tiểu nhân cho dù chết cũng trong nội tâm áy náy a……"

Cái kia thất liệt mã lại không nể mặt hắn, nhìn hắn tới gần, một tiếng gào rú mãnh liệt đứng thẳng người lên, móng trước trùng trùng điệp điệp đạp xuống rồi, thanh thế kinh người. Cái kia hạ nhân chỉ là người bình thường, nhất thời sợ tới mức toàn thân mềm nhũn, cuống quít lui về phía sau đặt mông ngồi dưới đất, mắt thấy hai cái to bằng miệng chén móng ngựa ầm ầm mà xuống, liền muốn đập vào chính mình trên ót, trong nháy mắt trong đầu đã là trống rỗng!

Nghĩ là làm ngay như ngàn cân treo sợi tóc, một tay dắt lấy hắn sau cổ sau này khẽ kéo.

"Thùng thùng" hai tiếng trầm đục, móng ngựa trùng trùng điệp điệp đã rơi vào trước mặt hắn tảng đá xanh trên mặt đất, một tấc dầy tảng đá xanh Lập tức Nát bấy! cái kia hạ nhân hồn phi phách tán, cái này nếu rơi vào trên đầu mình, đầu của mình liền biến thành một cái dưa hấu nát đi à nha?

hắn vừa quay đầu lại, cầm lấy người của hắn là Hồng Vũ, hắn lăn lông lốc nghiêng người quỳ trên mặt đất không ngừng dập đầu: "Đa tạ thiếu gia ân cứu mạng…"

Hồng Vũ nhìn chằm chằm cái kia thất liệt mã, con ngựa này cũng không so mặt khác hai con cao quá nhiều, nhưng là vô luận là cốt cách hay vẫn là cơ bắp, đều muốn nở nang không ít.

nó hiển nhiên là bị Hồng Vũ chọc giận, trong lỗ mũi không ngừng phun nhiệt khí, cúi đầu xuống vượt qua Hồng Vũ nhanh chóng đánh tới.

Con ngựa này cũng quyết định Hồng Vũ, nó bị người bắt được cũng rất lâu rồi, chuyển đi chuyển lại, cuối cùng đã tới Vũ đô, dã tính cũng bị qua đi mất không ít, cho nên nếu như chỉ là nắm nó đi, nó cũng giống vậy căm tức lại sẽ không thật sự phát tác. Thế nhưng là Hồng Vũ vừa lên đến liền muốn cưỡi trên lưng nó, liệt mã rốt cục bạo phát.

"Thiếu gia tránh ra!" Hồng Thân một tiếng quát mắng đã từ một bên lao đến, tốc độ nhanh vô cùng.

Thế nhưng là Hồng Vũ bỗng nhiên cảm giác được, chính mình huyệt Thiên Tuyền bên trong, thật lâu không có uống đến rượu ngon, cho nên gần nhất có chút táo bạo Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng ngửa mặt lên trời rít lên một tiếng!

Cuồng bạo vọt tới liệt mã bỗng nhiên toàn thân mềm nhũn, hai cái con mắt đỏ ngầu bên trong toát ra không hiểu hoảng sợ, ầm ầm một tiếng co quắp trên mặt đất.

Nó chạy nước rút tốc độ cực nhanh, thân thể mềm co quắp trên mặt đất, quán tính còn hướng phía trước trượt một đoạn, Thiếu chút nữa đâm vào Hồng Vũ trên người. Lúc ngừng lại, đã rũ cụp lấy cực đại đầu ngựa, cơ thể hơi run rẩy, hai khỏa trong ánh mắt tất cả đều là vẻ cầu khẩn.

Hồng Thân vọt tới một nửa đã nhìn thấy cái kia thất liệt mã bỗng nhiên "Mã thất tiền đề", mới ngã xuống Hồng Vũ trước mặt, trong nội tâm có chút kỳ quái: Vũ thiếu gia vận khí cũng hơi bị quá tốt rồi chứ?

Nhưng là về sau đang nhìn xem, liền có điểm gì là lạ rồi.

Cái kia liệt mã toàn thân run rẩy, hiển nhiên là bị dọa đến không nhẹ, thế nhưng là thiếu gia chẳng hề làm gì cả à? Ta vẫn là không có vọt tới trước mặt, thậm chí Tam Phẩm Hiển Thánh khí tức cũng chưa kịp thả ra…

gần nhất trong khoảng thời gian này, phát sinh ở Hồng Vũ trên người kỳ quái sự tình thật sự là nhiều lắm, Hồng Thân có chút thấy nhưng không thể trách rồi, chỉ là nhìn thật sâu Hồng Vũ một cái, Càng ngày càng cảm thấy Vũ thiếu gia sâu không lường được!

Hồng Vũ huyệt Thiên Tuyền trong, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng không tha thứ, ước chừng là bởi vì này sao một thớt nho nhỏ con ngựa, liền dám ở ngay trước mặt chính mình kiêu ngạo khiến nó hết sức khó chịu, hơn nữa ma tượng sâu sắc gần nhất không có rượu ngon cho nên nôn nóng, mượn đề tài để nói chuyện của mình thoáng một phát, nó gào thét liên tục, sợ tới mức bên ngoài cái kia thất liệt mã xương cốt đều mềm nhũn, Hồng Vũ vốn cũng muốn lại để cho nhóm này không biết trời cao đất rộng liệt mã chịu chút đau khổ, nhưng là không có nghĩ tới tên này vừa rồi ngưu bức hò hét muốn nghịch thiên, hiện tại đi run như run rẩy, tại tiếp tục như thế chỉ sợ lớn hơn đi đái không khống chế vậy thì hôi không nói nổi rồi.

Hồng Vũ dùng ý niệm của mình trấn an thoáng một phát Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng.

"Rống rống!"

Lại là hai tiếng gào thét, ma tượng sâu sắc không mua món nợ của hắn!

Cái kia thất liệt mã lại là run một cái, liền đầu đều quăng xuống đất. Hồng Vũ dở khóc dở cười, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng lại để cho lừa bịp tống tiền chính mình?

Hắn bất đắc dĩ, đành phải trong lòng nói: "Hảo hảo hảo, buổi tối chúng ta liền uống rượu."

Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng lúc này mới tắt lửa giận, đem cực lớn vòi voi để xuống không hề gầm loạn.

Liệt mã rõ ràng thở dài một hơi , toàn thân đã bị mồ hôi lạnh sũng nước, run run rẩy rẩy đứng lên, lại nịnh nọt dùng đầu vây quanh Hồng Vũ, ý bảo hắn đi lên.

Hồng Vũ đương nhiên sẽ không khách khí, trở mình lên ngựa, tại liệt mã rất thức thời hạ thấp chính mình phía sau lưng dưới sự phối hợp, hắn cái này một liên xuyến động tác coi như tiêu sái.

Cái kia dẫn ngựa đến hạ nhân đã choáng váng, con ngựa này là chiều hôm qua tiểu thư vừa mới mua về, tính tình dữ dằn vô cùng, tiểu thư từ khi bên trên một thớt Địch Nhung

long câu dùng thịt nướng bi kịch chào cảm ơn về sau, ngược lại là đối chiến mã càng ngày càng mê rồi, ba ngày hai đầu cầm trở về một thớt chiến mã, nhưng là cảm giác, cảm thấy không bằng trước đó cái kia một thớt Địch Nhung long câu, không có vài ngày sẽ bán đi.

Như vậy vài năm giày vò xuống, Hồng Di Lan đối với mã cùng thuần phục ngựa chi thuật, ngược lại là tại toàn bộ Vũ đô trẻ tuổi bên trong nổi tiếng rồi.

Chiều hôm qua Hồng Di Lan cho tới cái này thất liệt mã, hưng phấn không thôi, nói con ngựa này là như vậy vài năm duy nhất có thể cùng cái kia thất Địch Nhung long câu đánh đồng ngựa tốt.

Bất đắc dĩ con ngựa này tính tình liệt, dùng Hồng Di Lan thuần phục ngựa chi thuật, ngày hôm qua giằng co đến trưa, cũng không thể lại để cho con ngựa này phục tùng, vốn ý định hôm nay tiếp tục, không có nghĩ rằng buổi tối hôm qua không biết chuyện gì xảy ra con ngựa này theo tàu ngựa chiến hỗn [lăn lộn] đến tàu ngựa tồi, chăm ngựa hạ nhân ngủ được mơ mơ màng màng, đần độn, u mê cho dẫn ra tới.

Hồng Di Lan thuần phục ngựa chi thuật đều không làm gì được cái này thất liệt mã, lại bị trong phủ vô dụng nhất Nhị thiếu gia cho tuần phục, hơn nữa nhìn đi lên vô cùng thuận theo!

Hạ nhân có chút phản ứng không kịp: Không có lý do a…, tại sao có thể như vậy?

Hồng Vũ nhảy tót lên ngựa, ba người một đường hướng Vũ đô bắc môn bước đi, giám thị bí mật Hồng gia những cái…kia ánh mắt, đã nhanh chóng đem tin tức truyền ra ngoài.

Đến giao lộ, Hồng Vũ vỗ con ngựa kia bên trái cổ, nó vô cùng lanh lợi hướng bên trái ngoặt đi, Hồng Vũ mừng rỡ: "Súc sinh này thực nghe lời!"

Đằng sau còn sững sờ ở cửa hạ nhân dở khóc dở cười: Nghe lời? Súc sinh này nghe lời? Chiều hôm qua thế nhưng là nhảy tung tăng đem tiểu thư liên tiếp té xuống mười bảy mười tám lần…

Ngay tại Hồng Vũ cầm con ngựa cao to, quần áo lụa là khí mười phần hướng Hổ Sơn đại doanh tiến đến thời điểm, Hồng phủ chuồng ngựa trong, Hồng Di Lan cầm trong tay roi ngựa, nhìn xem trống rỗng tàu ngựa chiến, mãnh liệt vung cây roi gầm lên giận dữ: "Ta bảo mã(BMW) đây!"

Chăm ngựa gã sai vặt cũng không biết, con ngựa này thế nhưng là Hồng Di Lan toàn nửa năm bạc, bỏ ra vốn lớn theo mã con buôn trong tay lấy được. Mặc dù là xuất từ Đại Hạ Đông Bắc thảo nguyên, không bằng Địch Nhung long câu cao lớn, nhưng là con ngựa này chính là một mảnh kia thảo nguyên bầy ngựa hoang Mã vương!

Giá cả tuyệt không so Địch Nhung long câu tiện nghi…

Vẫn là rất vui vẻ Hồng Vũ cũng không biết, hắn lại một lần đã đoạt tiểu muội Hồng Di Lan chiến mã, thù này kết lớn.

…

Một người tâm phúc vội vàng chạy đến, tại Tông Sở Lương bên tai nói nhỏ vài câu. Đang gần cửa sổ uống trà Tông Sở Lương khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

"Rùa đen rút đầu rốt cục dám ra đây sao? Hừ!"

Chè xuân lầu là Tông Sở Lương chuyên môn tuyển định địa phương, là Hồng phủ theo Huân Quý Khu đi ra ngoài phải qua địa, hắn gần không có chuyện ngay ở chỗ này ngồi, ôm cây đợi thỏ!

Hắn các loại [chờ] đương nhiên là Hồng Vũ.

Tông Sở Lương đối với Hồng Vũ có thể nói hận thấu xương, hắn phi thường khẳng định muội muội là bị Hồng Vũ hãm hại, không chỉ có muội muội danh dự hủy, còn tổn thất một triệu ba trăm ngàn lượng bạc, gia gia Tông Ngọc Thương lại bị Hồng Thắng Nhật tại hoàng đế trước mặt tố cáo hắc trạng, gần nhất Tông gia khắp nơi bị hoàng đế chèn ép, khổ không thể tả!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Công xưởng Vân thị (thượng)

Chương 2: Công xưởng Vân thị (thượng)

Tông Sở Lương rất đau muội muội, chính mình thân muội muội đương nhiên thấy thế nào cũng không đáng kể, thế nhưng là hắn kỳ thật rất rõ ràng Tông Hân Nguyệt điều kiện tương lai muốn tìm một nhà khá giả rất khó, hiện tại bị Hồng Vũ tên hỗn đản này như vậy một làm cho, còn không có lấy chồng cô nương, hãy cùng đạo sư của mình làm cùng một chỗ…

Đây cũng không phải là rất khó tìm đến người trong sạch rồi, đây đã là cơ bản không có khả năng tìm được nhân gia!

Muội tử cả đời hạnh phúc hủy ở hỗn đản này trong tay, Tông Sở Lương có thể nào không trong cơn giận dữ?

Hắn mặt âm trầm, đang tại tính toán làm sao thừa dịp cơ hội khó có này trả thù thoáng một phát Hồng Vũ, vừa hay nhìn thấy phía dưới trên đường phố một nhóm tín mã do cương đi tới. Tông Sở Lương lông mi giương lên nở nụ cười.

“Hồ huynh!” Hắn ở đây trên lầu cao giọng một hô, phía dưới đi đầu mà đi thanh niên công tử trông thấy là hắn, mỉm cười ôm quyền: “Tông huynh, thật là xảo hợp a….”

“Hồ huynh đi lên một lời.”

Hồ Vân Bằng cười ha ha, đến Chè Xuân Lâu xuống, tung người xuống ngựa, đem dây cương ném cho cửa tiểu nhị, sau đó mang theo ba gã tùy tùng lên Chè Xuân Lâu.

Hồ Vân Bằng xuất thân thập đại kim lương bài danh thứ năm Hồ gia, cùng Tông Sở Lương đã sớm nhận thức, hơn nữa quan hệ không tệ. Tông Sở Lương đại danh bên ngoài, Hồ Vân Bằng cố ý nịnh bợ, hai người uống trà trò chuyện lộ ra thập phần thân thiết.

Tông Sở Lương bất động thanh sắc đem thoại đề chuyển đến tự mình nghĩ nói trên sự tình đến: "Hồ huynh, nghe nói năm nay Tú Sơn Thu Hội, ngươi trong mộng Tiên tử Lê Tiêu Tiêu cũng muốn tham gia?"

Hồ Vân Bằng lập tức thật xin lỗi: "Tông huynh không cần thiết nói lung tung, truyền đi hư mất người ta Lê cô nương thanh danh."

"Ha ha ha!" Tông Sở Lương cười ha ha: "Yểu điệu thục nữ quân tử hảo cầu, cái này có cái gì xin lỗi? Hơn nữa, dùng Hồ huynh nhân phẩm, tài cán, gia thế, hâm mộ Lê Tiêu Tiêu, vậy thì thật là phúc khí của nàng."

Hồ Vân Bằng ba tháng trước bởi vì sự tình trong nhà đi một chuyến Lô thành, hữu duyên gặp được Lê Tiêu Tiêu, lập tức giật nảy mình, sau khi trở về còn cơm nước không vào, tương tư thành hoạ.

Hồ Vân Bằng ảm đạm thở dài: "Đáng tiếc Lê cô nương đối với ta vẫn không lạnh không nóng."

Tông Sở Lương trong nội tâm cười nhạo, Lê Tiêu Tiêu đỉnh lấy Lô thành đệ nhất tài nữ thanh danh, dã tâm bừng bừng, khẩu vị mười phần, nhất là các ngươi một cái thập đại kim lương có thể thỏa mãn? Ngươi truy cầu Lê Tiêu Tiêu, thật sự là cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga!

Thế nhưng là biểu hiện ra, Tông Sở Lương nhưng là một bộ ủng hộ hình dạng của hắn: "Hồ huynh yên tâm đi, lúc này đây Tú Sơn Thu Hội, Hồ huynh không luận văn hái hay vẫn là võ đạo, đều có một không hai quần hùng, nhất định có thể ôm mỹ nhân về."

Hồ Vân Bằng bị hắn thổi phồng, cũng có chút lâng lâng: "Muốn thật sự là có thể thành công, nhất định thiết yến báo đáp Tông huynh hôm nay cát ngôn."

Tông Sở Lương bỗng nhiên nhướng mày: "Nếu như chỉ là bằng bản lĩnh thật sự, Hồ huynh nhất định đánh đâu thắng đó, thế nhưng là chỉ sợ có ít người trong bóng tối sử thủ đoạn a…, Hồ huynh không thể không phòng."

Hồ Vân Bằng sững sờ, thận trọng ôm quyền nói: "Tông huynh có phải hay không biết chút ít cái gì, kính xin Tông huynh chỉ rõ, mây bằng vô cùng cảm kích!"

Tông Sở Lương làm ra dáng vẻ khổ sở: "Hồ huynh, ta cũng là có chút không cam lòng, cho nên mới phải nói cho ngươi biết, có thể tuyệt đối đừng nói là ta tiết lộ."

"Tông huynh yên tâm!"

"Nghe nói hộ quốc đại tướng quân coi trọng Lê Tiêu Tiêu, muốn hắn làm cháu dâu. Cho nên mới không tiếc số tiền lớn tài trợ lúc này đây Tú Sơn Thu Hội. Lúc này đây Tú Sơn Thu Hội, kỳ thật chính là Hồng gia thân cận tiệc!"

"Bành!" Hồ Vân Bằng giận tím mặt, trùng trùng điệp điệp vỗ lên bàn một cái: "Hồng Vũ? Cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga! Ý nghĩ hão huyền! Hắn cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem, liền cái kia như gấu, có thể xứng đôi Lê cô nương?"

Tông Sở Lương trong nội tâm đắc ý, sắc mặt giận dữ vừa chắp tay: "Hồ huynh, kính xin nhẫn nại, chỉ cần tại Tú Sơn Thu Hội bên trên trổ hết tài năng, đánh bại Hồng Vũ, nhất định có thể ôm mỹ nhân về, trước đây, có thể tuyệt đối không nên xúc động. Ta còn có việc, đi trước một bước rồi."

"Tông huynh xin cứ tự nhiên, đa tạ Tông huynh."

Tông Sở Lương dẫn người xuống lầu, đến đầu bậc thang lặng yên quay đầu lại nhìn thoáng qua Hồ Vân Bằng, người kia chỉnh tề một tay lấy một cái chén trà bóp được nát bấy. Tông Sở Lương trên mặt một tia đắc ý chợt lóe lên.

Hồ Vân Bằng tại Chè Xuân Lâu ngồi không có một hồi, một người tùy tùng thấp giọng nói: "Thiếu gia, người xem."

Thanh Thần trên đường cái, Hồng Vũ cưỡi con ngựa cao to, đằng sau đi theo Hồng Thân cùng Hồng Khê, nhất phái quần áo lụa là phá gia chi tử bộ dáng đung đung đưa đưa tới.

Hai bên cửa hàng tiểu nhị cùng xung quanh người đi đường, vừa nhìn thấy Hồng Vũ đều tranh thủ thời gian né tránh, sợ chọc phải cái này một vị ôn thần.

“Hừ! Phái đoàn thật là lớn. Ta nếu là ở Tú Sơn Thu Hội bên trên dùng tài văn chương thắng ngươi, ngươi nhất định không phục. Được, ngươi là tướng môn xuất thân, ta hay dùng các ngươi tướng môn thủ đoạn chèn ép ngươi!”

…

Trước mặt tới mấy cưỡi, Hồng Vũ nhìn xem lạ mắt, vỗ ngựa cổ tránh đi một ít. Hắn chủ động né tránh rồi, lại thật không ngờ đối phương đột nhiên nhất thể dây cương, đám kia rõ ràng so Hồng Vũ liệt mã cao hơn một cái đầu chiến mã một tiếng hí lên đứng thẳng người lên, hai cái cực lớn móng trước trên không trung liên tục trở mình đạp, thật giống như một người cự hán, vung hai cái Đại Thiết Chùy đập loạn!

Hồng Vũ cho là mình chính là Vũ đô nội thành đệ nhất quần áo lụa là rồi, không nghĩ tới chính mình cũng né tránh rồi, còn có người dám đối với chính mình không tha thứ!

Cái này con chiến mã cũng là một thớt khó được lương câu, kỵ sĩ trên ngựa khống mã chi thuật cũng hoàn toàn chính xác thập phần cao minh, chiến mã mà đứng dựng lên, hai cái móng trước bay múa, mang theo đến từng đợt gió mạnh thổi tới Hồng Vũ trên mặt, nhưng là hai cái to bằng miệng chén móng ngựa, nhưng dù sao là từ Hồng Vũ trên đỉnh đầu xẹt qua đi, sai một ly, không có thương tổn đến người.

Hồ Vân Bằng đối với chính mình thuật cưỡi ngựa thập phần có lòng tin, nếu như là Hồng Di Lan ở chỗ này, hắn có lẽ còn có chút kiêng kị, thế nhưng là đối mặt Hồng gia phế vật Hồng Vũ, hắn hoàn toàn tự tin, có thể dùng tướng môn đắc ý nhất lập tức chi thuật, trêu đùa cái này tướng môn về sau.

Hồng Vũ phát hỏa, vó ngựa đều đến lão tử trên đỉnh đầu rồi! Cái này còn có thể nhẫn? Mà kỵ sĩ trên ngựa trong mắt cái kia một tia trêu tức cùng miệt thị, cũng đã rơi vào trong mắt của hắn. Hồng Vũ không biết lúc nào thằng này rốt cuộc là ai, tại sao phải nghĩ chính mình khiêu khích, hắn chỉ biết mình rất không vui vẻ.

Dưới háng liệt mã so với hắn còn không thoải mái, đường đường Mã vương bị bắt đến nơi này, đã đủ biệt khuất rồi.

Trước đó lại bị Hồng Vũ trong cơ thể Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng thu thập dừng lại-một chầu, không thể không ti nhan quỳ gối, nịnh nọt cái nhân loại này. Hiện tại lại có một đầu đồng loại không biết trời cao đất rộng, dám ở trước mặt mình nhấc lên chân? Không để cho ngươi chút điểm lợi hại nhìn xem ngươi không biết bổn vương cũng là bạo nóng nảy a…!

Hồ Vân Bằng chiến mã tuy nhiên thần tuấn, nhưng là dù sao không có khả năng một mực bảo trì người lập trạng thái, nó ầm ầm hạ xuống về sau, liệt mã lỗ mũi một phen, một cái vang phun, hai cổ vừa thô vừa to hơi trắng gào thét mà ra, rồi sau đó đột nhiên hướng phía trước phóng đi.

Hồ Vân Bằng lộ ra một nụ cười lạnh lùng, đôi môi nhẹ nhàng khẽ động: "Không biết trời cao đất rộng!"

Hắn chiến mã, chính là trong nhà dùng quan hệ, theo phương bắc ải Phi Thiên trực tiếp mua Địch Nhung tuấn mã, so với tiếng tăm lừng lẫy Địch Nhung long câu cũng chỉ chênh lệch một đường mà thôi.

Cao tới một trượng, chiều cao một trượng hai, phiêu mập thể cường tráng, lực lớn vô cùng, Hồng Vũ cái này phá gia chi tử ngu xuẩn, vậy mà thúc dục cái kia thất đất mã đụng vào, cái này không phải mình muốn chết sao!

Thế nhưng là liệt mã nhanh chóng mà đến, cúi đầu xuống trùng trùng điệp điệp đánh tới hắn Địch Nhung bảo mã(BMW). Địch Nhung bảo mã(BMW) cũng không chút nào yếu thế cúi đầu hung hăng cùng nó đụng vào nhau.

"Đùng!" Một tiếng vang trầm thấp liệt mã không chút sứt mẻ, Địch Nhung bảo mã(BMW) hí lịch lịch một tiếng liền lùi lại vào bước, đã đầu óc choáng váng, tứ chi như nhũn ra, mặc kệ Hồ Vân Bằng làm sao đong đưa dây cương thao túng, đều không làm nên chuyện gì, không nghe chỉ huy!

Liệt mã quơ quơ đầu to lớn, rất nhanh hồi phục xong, sau đó lại lần xông lên, đột nhiên một tiếng gào rú, móng trước nhanh chóng giơ lên, chiếu vào cái kia thất Địch Nhung bảo mã(BMW) đầu hung hăng đạp xuống dưới!

Hồ Vân Bằng giận tím mặt: “Hồng Vũ ngươi dám! Ta là Hồ gia Hồ Vân Bằng…”

Hắn còn chưa nói xong, liệt mã hai cái vó ngựa lớn BA~ BA~ hai tiếng đạp ở ngựa của hắn trên đầu, Địch Nhung bảo mã(BMW) so liệt mã còn cao, thế nhưng là bị cái này hai cái đạp mạnh, xương sọ nghiền nát, óc văng khắp nơi, tại chỗ ngã xuống đất tử vong!

Hồ Vân Bằng nhấn một cái yên ngựa, thân thủ nhanh nhẹn bay ra ngoài, sau khi rơi xuống dất muốn rách cả mí mắt, liền muốn hướng Hồng Vũ hưng sư vấn tội , nhưng không ngờ liệt mã một điểm liên tục, móng trước vẫn còn không trung, chỉ bằng mượn hai cái móng sau đạp một cái, còn nâng một cái Hồng Vũ, liền ngang trời lướt qua hơn một trượng khoảng cách nhanh chóng đến Hồ Vân Bằng trước mặt, hai cái móng trước thay nhau hạ xuống, hãy cùng Hồ Vân Bằng vừa rồi hướng Hồng Vũ khiêu khích đồng dạng!

Chỉ bất quá Hồ Vân Bằng không dám thật sự đạp xuống đi, thế nhưng là liệt mã dám.

“Rầm rầm rầm…”

Liệt mã liên tục giẫm sáu lần, Hồ Vân Bằng chặn phía trước năm lần, hai tay đã giống như đã đoạn thoáng một phát, thứ sáu hạ rốt cục vô lực ngăn trở, bành một tiếng bị giẫm trúng ngực, hắn hét thảm một tiếng phun máu tươi bay ra ngoài.

“Thiếu gia!” Đằng sau ba gã tùy tùng một tiếng thét kinh hãi rút đao mà đến, Hồng Thân hừ lạnh một tiếng, Tam Phẩm Hiển Thánh khí tức lập tức tập kích đến, thật giống như một tòa núi lớn, đem ba gã tùy tùng gắt gao ngăn chặn không thể động đậy.

Hồ Vân Bằng ngã trên mặt đất, miễn cưỡng nâng lên, liền lại là phun ra một ngụm máu tươi đến, hắn oán độc vô cùng trừng mắt Hồng Vũ, Hồng Vũ một nhóm liệt mã, cộc cộc đát đến trước mặt hắn, không chút khách khí phì một tiếng đồ hắn vẻ mặt nước miếng.

“Hai bức hàng, còn thật sự coi chính mình là một đồ chơi? Hồ gia? Hồ gia tính là cái đếch ấy!”

“Ngươi cho rằng ngươi thuật cưỡi ngựa tốt? Lão tử thuật cưỡi ngựa không được, nhưng là lão tử có cây mạnh, chính là dựa vào cây mạnh cạo chết ngươi thuật cưỡi ngựa, ngươi có thể làm gì ta? Ngu xuẩn!”

“Hồng Vũ!” Hồ Vân Bằng một tiếng gầm nhẹ, muốn rách cả mí mắt, trong ánh mắt phẫn hận đã như hỏa đồng dạng cháy hừng hực đứng lên.

Hồng Vũ cười ha ha, roi ngựa chỉ vào trên mặt đất Hồ Vân Bằng: “Thật tốt, ta nhất yêu mến bọn ngươi loại phế vật này thống hận ta hết lần này tới lần khác lại làm không hết bộ dáng của ta, ha ha ha!”

Hồng Vũ cười to mà đi, đằng sau Hồ Vân Bằng cái thứ ba máu tươi phun ra ngoài, ngực chắn được khó chịu, hai mắt khẽ đảo ngất đi.

Hồng Khê đuổi theo sát đến, đối với Hồng Vũ nhếch lên ngón tay cái: “Thiếu gia ngưu bức!”

“Đó là đương nhiên, thiếu gia không ngưu bức ai ngưu bức? Ha ha!”

Hồng Thân ở một bên, đối về một đôi chẳng biết xấu hổ chủ tớ im lặng lắc đầu.

“Hồng Khê, cho ngươi liên hệ sự tình thế nào?”

“Thiếu gia ngài yên tâm đi, đều sắp xếp xong xuôi, công xưởng Vân thị chưởng quầy đấy, đang chờ ngài đây.”

Hồng Vũ run lên roi ngựa: “Đi, đi công xưởng Vân thị.”

Một bên trong một cái hẻm nhỏ, Tông Sở Lương sắc mặt cực kỳ khó coi, ra sức vồ một cái một bên trên vách tường bột đá bay tán loạn, hiện ra năm đạo thật sâu vết trảo!

“Phế vật!” Tông Sở Lương tức giận mắng một tiếng: “Hồ Vân Bằng con lợn này, chuyên đơn giản như vậy đều làm không xong!”

Xung quanh hạ nhân đều cúi đầu, không ai dám ở thời điểm này sờ hắn rủi ro.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Công xưởng Vân thị (hạ)

Chương 2: Công xưởng Vân thị (hạ)

Công xưởng Vân thị ở vào Vũ đô thành góc đông bắc, rời xa Hoàng Thành. Trên thực tế sở hữu cùng binh khí có quan hệ sản nghiệp, đều tại Vũ đô nội thành tít ngoài rìa khu vực.

Hồng Vũ nếu như đi ra, bên người đi theo lại là Hồng Thân cùng Hồng Khê, tự nhiên không có ai ước thúc hắn. Hắn cố ý tuyển vào hôm nay cùng lão gia tử nói muốn đi quân doanh huấn luyện, chính là vì có thể đi ra ngoài, sau đó đi cùng công xưởng Vân thị người thương lượng một chút thu mua sự tình.

Vùng này không thể nói phồn hoa, nhưng là không tính tiêu điều. Hồng Vũ ba người đi vào thời điểm, công xưởng Vân thị đại chưởng quỹ đã tại cửa ra vào chờ đã lâu. Lòng hắn tiêu vô cùng, thàng Quảng Dương bên trong Vân gia tình huống rất là không ổn, tại địa phương quan áp bách dưới có thể chống bao lâu thật không dễ nói.

Thế nhưng là trước đó thương lượng xong Tông gia chợt thay đổi, không chịu xuất ra một lượng bạc, chỉ là đáp ứng hỗ trợ giải quyết thàng Quảng Dương nguy cơ, đã nghĩ chiếm lấy công xưởng Vân thị, điều này làm cho Vương chưởng quỹ sau lưng ông chủ rất là hoài nghi Tông gia danh dự cùng thành ý.

Vừa lúc đó, Hồng gia tìm tới tận cửa rồi.

Đối với không có chính thức bối cảnh Vân gia mà nói, Lục Đại Bảo Đống Tông gia đã là ngưỡng mộ núi cao quái vật khổng lồ, mà Hồng gia chính là đường đường Tứ Đại Thiên Trụ, to lớn hơn. Vì vậy Vân gia không có chút nào do dự cùng Hồng Khê trao đổi đứng lên.

Hết thảy sắp đã định, điều kiện cùng Tông gia không sai biệt lắm, hôm nay chính là song phương người giật dây gặp mặt, làm ra cuối cùng quyết định thời điểm. Nếu như sự tình có thể thành công, như vậy Quảng Dương Vân gia nguy cơ là có thể triệt để giải trừ.

Vương chưởng quỹ trông thấy Hồng Khê, lập tức hấp tấp chào đón: "Hồng tiên sinh."

Hồng Khê tranh thủ thời gian xuống ngựa, cũng không phải đi đón ý nói hùa Vương chưởng quỹ, mà là rất khúm núm nịnh bợ ghé vào Hồng Vũ trước ngựa, cho hắn lập tức ghế ngựa.

Hồng Vũ trở mình mà xuống, rơi vào bên cạnh hắn, tượng trưng đạp hắn một cước cười mắng: "Thiếu gia còn không có như vậy củi mục, xuống ngựa còn muốn cái cái đệm."

Hồng Khê cười hắc hắc: "Thiếu gia có cần hay không tiểu nhân không dám quản, tiểu nhân chỉ cần làm tốt liền biến thành, vạn nhất thiếu gia muốn dùng đây."

Một bên Vương chưởng quỹ lập tức sẽ biết trước mắt vị này tuổi trẻ thiếu gia mới thật sự là chủ tử, tranh thủ thời gian cúi đầu xoay người, tất cung tất kính: "Công tử, nhà của ta chủ nhân đã ở bên trong chờ, xin mời đi theo ta."

Hồng Khê biến sắc, điềm nhiên nói: "Lão Vương, nhà các ngươi chủ tử thật là tự đại a…! Chúng ta Nhị thiếu gia đích thân đến, lại dám không ra nghênh tiếp?"

Vương chưởng quỹ cười khổ nói: "Cũng không phải, thật sự là có chút bất tiện, công tử đi vào sẽ biết."

Hồng Vũ ngược lại là không chút nào để ý những thứ này, phất phất tay nói: "Đã thành, vào đi thôi."

Hồng Thân từ đầu đến cuối đều âm thầm theo ở phía sau, đang không có thả ra Tam Phẩm Hiển Thánh khí tức thời điểm, hắn chính là một cái bình thường lão Binh.

Hồng Vũ xuyên qua toàn bộ công xưởng Vân thị, đây là Vương chưởng quỹ cố ý an bài. Hồng Vũ đương nhiên thừa cơ hội này, cẩn thận quan sát thoáng một phát toàn bộ công xưởng Vân thị.

Lại để cho Hồng Vũ giật mình chính là, hắn vốn cho là mình đến từ một cái khoa học kỹ thuật phát đạt thế giới, cùng loại với phân xưởng loại này sản nghiệp, chính mình tiến vào

lý niệm, làm sao cũng nên có thể đưa ra một ít mạnh như thác đổ chỉ điểm.

Thế nhưng là tiến đến vừa nhìn hắn mới phát hiện, công xưởng Vân thị đã là dây chuyền sản xuất bài tập!

Mặc dù so với đại công nghiệp thời đại dây chuyền sản xuất muốn đơn sơ rất nhiều, nhưng là ít nhất ở phương diện này, Hồng Vũ là cho không xuất ra cái gì tốt đề nghị.

Trừ đó ra, hắn còn nhìn ra, toàn bộ công xưởng Vân thị hoàn toàn chính xác vận chuyển hài lòng, hơn nữa thợ thủ công đám bọn chúng tay nghề cũng rất cao vượt qua.

Hắn thầm cười khổ thoáng một phát, quả nhiên tựa như ở kiếp trước nói như vậy, chuyện chuyên nghiệp, giao cho người chuyên nghiệp đi làm. Chính hắn một người thường, hay vẫn là đừng chỉ điểm thành thạo rồi, chuyên tâm làm tốt có được tự chủ quyền giao phối ngựa giống cái này rất có tiền đồ chức nghiệp đi.

"Công tử mời."

Đến cuối cùng một tòa tiểu viện, Vương chưởng quỹ đem Hồng Vũ mời đến đi, sân nhỏ cửa chính sau một tòa tường xây làm bình phong ở cổng, xoát lấy tường trắng, lộ ra thập phần mộc mạc. Xoay qua chỗ khác về sau, trung ương là một tòa nho nhỏ ao hoa sen, xảo diệu chính là tại như vậy tiểu nhân một tòa trong sân, ao hoa sen nước lại có thể là không biết từ chỗ nào đưa tới nước chảy.

Hoa sen đã tàn lụi, mấy vĩ cá chép ngược lại là du động thập phần vui vẻ.

Bên cạnh trồng vào mấy tùng thúy trúc, trong rừng trúc làm đẹp lấy mấy phương kỳ thạch.

Một thân quần trắng nữ tử trong sân chờ đón, tố mặt hướng trời không chút phấn son, trên đầu trên người không có bất kỳ đồ trang sức làm đẹp, tóc đen áo choàng, lộ ra thanh tú nhạt nhẽo, làm cho người ta có loại nhịn không được thương tiếc xúc động.

Mà càng làm cho đau lòng người chính là, cô gái này ngồi ở một cái xe lăn!

Hồng Vũ sửng sốt một chút, khó trách Vương chưởng quỹ nói ông chủ bất tiện, người ta chẳng những là nữ tử không phương diện xuất đầu lộ diện, hơn nữa đi lại không tốt, đương nhiên bất tiện đi ra ngoài nghênh đón.

Vương chưởng quỹ giới thiệu nói: "Công tử, đây là chúng ta công xưởng Vân thị chủ nhân, cũng là chúng ta Vân gia tại Vũ đô người tổng phụ trách, Tư Nhạn tiểu thư."

Vân Tư Nhạn ngồi ở xe lăn hướng Hồng Vũ khẽ khom người: "Tư Nhạn ra mắt công tử."

Hồng Vũ vẫy vẫy tay: "Ngươi bất tiện cũng đừng có nhiều như vậy lễ tiết, chúng ta đi vào nói đi."

Vương chưởng quỹ phụ giúp Vân Tư Nhạn vào cửa, song phương sau khi ngồi xuống, Hồng Vũ mới cẩn thận chu đáo lấy Vân Tư Nhạn.

Cái này hơi đánh giá Hồng Vũ cũng là sững sờ, cái này ốm yếu thiếu nữ không có vẽ lông mày, nhưng là lông mi thon dài uốn lượn, lá liễu bình thường thanh tú. Một đôi mắt nhìn như có chút tối nhạt, thế nhưng là trên thực tế con mắt như chút điểm nước sơn, chỉ là bởi vì thần sắc nguyên nhân, giống như bịt kín một tầng hơi nước. Dùng một câu tục tằng mà nói mà nói, quả nhiên là lông mày như núi xa, mục như thu thủy, Hồng Vũ xuyên việt mà đến đến nay, đây là hắn gặp qua xinh đẹp nhất một vị mỹ nhân, quả nhiên là có một loại cảm giác kinh diễm!

"Khục khục."

Vân Tư Nhạn đôi má ửng đỏ, bệnh trạng bên trong cái kia một vòng thẹn thùng càng là rung động lòng người, chỉ là cái này một ho khan, Hồng Vũ cũng là mặt già đỏ lên biết mình thất thố.

Vân Tư Nhạn hôm nay cố ý không chút phấn son, còn một thân áo tơ trắng, sau đó ngồi ở xe lăn, nàng cho rằng phen này chuẩn bị, nhất định có thể làm cho Hồng Vũ hứng thú đần độn, sẽ không quan sát tỉ mỉ nàng.

Nàng nhưng lại không biết Hồng Vũ ở kiếp trước thế nhưng là sinh hoạt tại một cái trang điểm cùng nhân tạo PS độc hại thẩm mỹ trong hoàn cảnh, đã sớm luyện thành một đôi hoả nhãn kim tinh, một cái có thể nhìn ra trên tấm ảnh nữ tử "Nguyên hình" . Vân Tư Nhạn những thủ đoạn này, thật sự là uỗng phí.

"Cô nương chính là chủ nhân?" Hồng Vũ một thoại hoa thoại tới một câu, Vân Tư Nhạn thản nhiên nói: "Gia phụ là Vân gia gia chủ, Vũ đô trong sự tình, tiểu nữ tử cũng có thể làm chủ."

Hồng Vũ gật đầu một cái: "Nên,phải hỏi ta đây nghĩ Hồng Khê đều nói với các ngươi rồi, ta có thể hứa hẹn giúp các ngươi giải quyết thàng Quảng Dương sự tình, sau đó giá cả như cũ là một triệu ba trăm ngàn lượng, bất quá ta có một cái điều kiện."

Vương chưởng quỹ trong nội tâm hơi hồi hộp một chút, nhịn không được tiến lên một bước: "Hồng công tử, tất cả điều kiện chúng ta không phải đều là đàm phán tốt lắm ấy ư, làm sao tạm thời nảy lòng tham…"

Hồng Khê phát hỏa, tiến lên một bước không chút khách khí đem Vương chưởng quỹ đẩy ra: "Thiếu gia của chúng ta nói có điều kiện ngay cả có điều kiện! Lời nói của ta, tại thiếu gia trước mặt chả là cái cóc khô gì! Chúng ta trước đó đàm phán không tính!"

Vương chưởng quỹ chán nản: "Các ngươi có thể nào như thế?"

Hồng Khê hừ lạnh một tiếng: "Thật sự là không biết phân biệt! Thiếu gia của chúng ta có thể vừa ý ngươi, đó là phúc khí của ngươi! Còn không…"

Hồng Vũ sửng sốt một chút mới phản ứng tới, xấu hổ vô cùng một cái tát quất vào Hồng Khê trên ót: "Đồ đần, cút sang một bên!"

Vương chưởng quỹ giận dữ trừng mắt Hồng Vũ, một bên Vân Tư Nhạn cũng là mặt xám như tro.

Hồng Vũ khoát tay nói: “Lão tử cũng không phải sắc lang, không có nặng như vậy khẩu vị. Điều kiện của ta cùng cô nương không quan hệ.”

Đằng sau Hồng Khê há hốc mồm, hắn vẫn cho là chính mình nhìn mặt mà nói chuyện bản lĩnh rất xuất sắc, không nghĩ tới lúc này đây nhìn lầm rồi. Trong lòng của hắn đã ở nói thầm: Thiếu gia đây là ý gì, nhìn chằm chằm một nữ nhân xem cả buổi, lại không có ý tứ kia?

Lúc này đây ưu tú tay sai các hạ là thật sự mê hoặc.

Vân Tư Nhạn âm thầm nhẹ nhàng thở ra, Hồng Vũ tiểu tâm can lại bị thương, đều là bản chủ lưu lại tiếng xấu a….

Hắn nghiêm mặt nói: “Điều kiện của ta là, một triệu ba trăm ngàn lượng, ta muốn công xưởng Vân thị sáu phần mười quyền sở hữu, còn lại bốn phần mười, còn về các ngươi Vân gia.”

Cái này lời vừa nói ra, Vân Tư Nhạn cùng Vương chưởng quỹ đều thất kinh, Vân Tư Nhạn kinh ngạc nhìn xem hắn, cái kia một đôi con ngươi sáng ngời không hề che một tầng hơi nước, càng làm cho Hồng Vũ thấy rõ chúng vốn thật đẹp.

“Hồng công tử nói là, tặng không cho chúng ta bốn phần mười cổ phần?”

Hồng Vũ nói: “Tại sao có thể là tặng không, chúng ta là hợp tác. Ta cũng cần Vân gia những cái…kia cao minh Khí sư, tiếp tục sản xuất huyền binh. Huống hồ, các ngươi không muốn cứ như vậy rời khỏi Vũ đô chứ? Chúng ta song phương hợp tác, về sau bất kể là Quảng Dương, vẫn còn là Vũ đô, đều có chúng ta Hồng gia vì dựa vào, cam đoan việc buôn bán của các ngươi thông suốt không trở ngại.”

Vân Tư Nhạn cúi đầu xuống, mực tơ tằm bình thường mái tóc như thác nước rủ xuống.

Hồng Vũ cũng không nhiều lời, hắn tin tưởng như vậy hậu đãi điều kiện, Vân Tư Nhạn căn bản là không có cách cự tuyệt.

Nếu như dùng thế giới này tư duy đến xem, lưu lại bốn phần mười công ty cổ phần cho Vân gia chính là một cái ẩn

núp nguy hiểm, như công xưởng Vân thị như vậy chỗ hiểm sản nghiệp, đương nhiên muốn hoàn toàn nắm giữ ở trong tay mình mới tốt. Nhưng là Hồng Vũ ở kiếp trước cũng rất rõ ràng, chỉ có hợp tác, mới có thể không ngừng lớn mạnh.

Hơn nữa song phương hợp tác lợi ích, xa xa lỗi nặng cần gánh chịu mạo hiểm.

Lại từ Thanh Nguyên Đại lục thực tế xuất phát, cái này nguy hiểm trên thực tế tương đương không có. Bởi vì song phương hợp tác, chẳng khác nào đem không hề chính thức bối cảnh Vân gia, triệt để cột vào Hồng gia trên chiến xa.

Coi như là Vân gia nghĩ phản bội, lại có ai còn có thể tin tưởng bọn họ?

Mà đem Vân gia kéo vào được, tựu sẽ khiến Hồng gia có được rất nhiều trân quý Khí sư, có thể rèn đúc tốt đẹp vũ khí, thậm chí sản xuất số lượng kinh người huyền binh!

Vân Tư Nhạn trầm ngâm hồi lâu, Hồng Vũ đã hơi không kiên nhẫn rồi, nàng mới chậm rãi ngẩng đầu lên, cái này ngẩng đầu ngược lại là đem Hồng Vũ lại càng hoảng sợ, vừa rồi bất quá thời gian một chén trà công phu, Vân Tư Nhạn lại trở nên tiều tụy vô cùng, hiển nhiên quyết định này đối với nàng mà nói, tuyệt không như Hồng Vũ xem ra đơn giản như vậy.

Vân gia từng ấy năm tới nay như vậy, có rất nhiều thế lực thậm chí nghĩ hợp tác với Vân gia. Nhưng là phụ thân của Vân Tư Nhạn không muốn làm cho Vân gia cùng bất luận cái gì chính thức thế lực dính vào quan hệ, nghiệp quan cấu kết, lợi ích tuy thật lớn, nhưng là mạo hiểm cũng rất lớn. Chính trị đấu tranh hung hiểm vô cùng, một cái quái vật khổng lồ cũng rất khả năng trong một đêm ầm ầm ngã xuống, Vân gia căn cơ còn thấp, căn bản không chịu nổi như vậy liên quan đến, một khi gặp chuyện không may chính là tai hoạ ngập đầu.

Thế nhưng là Vân Tư Nhạn hiện tại không có lựa chọn khác rồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Xuất doanh nghênh đón (thượng)

Chương 3: Xuất doanh nghênh đón (thượng)

“Được rồi, Hồng công tử, chúng ta đáp ứng ngươi điều kiện, thậm chí, ta có thể chỉ cần tám mươi vạn lượng bạc, nhưng là mời ngài nhất định phải tuân thủ lời hứa, cứu ra cha ta.”

Hồng Vũ đại hỉ: “Một lời đã định!”

Ngươi lại để cho hắn hiện tại xuất ra một triệu ba trăm ngàn lượng bạc thật là có chút ít khó khăn, bởi vì bên trong có một ngàn lượng Hồng Nhị thiếu gia lúc ấy một hào sảng thưởng cho hạ nhân!

Hắn vòng quay chu chuyển tiền tệ bị lão gia tử khấu trừ đến sít sao đấy, không có gì tiền nhàn rỗi. Cái này một ngàn lượng lỗ hổng ngoại trừ đi tìm đại ca mượn bên ngoài, không còn phương pháp.

Bây giờ còn có thể tiết kiệm 50 vạn lượng, Hồng Nhị thiếu gia như trước hầu bao phình, quần áo lụa là khí lần nữa thô trạng thái như ngưu!

Quyết định chuyện này, Hồng Thân ở phía sau tiến lên một bước, thấp giọng cùng Hồng Vũ nói: “Thiếu gia, thời gian không sai biệt lắm.”

Hồng Vũ vung tay lên: “Hồng Khê, ngươi lưu lại xử lý chuyện còn lại, thiếu gia ta đi trước một bước.”

Hắn điểm ra tám mươi vạn lượng ngân phiếu giao cho Vân Tư Nhạn, sau đó vừa chắp tay cáo từ, vội vã tiêu sái rồi, ngược lại thật sự là là không có có nhiều hơn nữa xem Vân Tư Nhạn một cái, lại để cho Vương chưởng quỹ âm thầm nhẹ nhàng thở ra.

Hồng Khê đã có chút điểm chưa từ bỏ ý định, cảm thấy thiếu gia đối với nữ nhân này khẳng định có chút ý nghĩ,

chẳng lẽ là ghét bỏ nàng là người tàn phế?

Hắn lưu lại đem một vài tương quan công việc xử lý xong, đã là chạng vạng tối, Vương chưởng quỹ tự mình đưa hắn đưa ra cửa, chuyển sau khi trở về, trong tiểu viện Vân Tư Nhạn đã bánh xe phụ trên mặt ghế đứng dậy đến, hoạt động lấy một ngày không hề nhúc nhích hai chân.

Vương chưởng quỹ xoa xoa mồ hôi trên trán, nói lên từ đáy lòng: "Nhờ có tiểu thư có dự kiến trước, làm bộ đi lại không tốt, lại để cho cái kia Hồng sài tiếc nuối trở ra."

Hồng Vũ vào lúc này trong đầu trong lúc nhất thời còn không nhớ ra được, hắn cùng mặt khác hai cái hồ bằng cẩu hữu, có một cái ánh sáng chói lọi vạn trượng danh xưng: Vũ đô Tam sài (sài: sài lang, chó sói)!

Hồng Vũ chính là tiếng tăm lừng lẫy, ngũ độc đều đủ quỷ tăng thần ghét "Hồng sài" .

Vân Tư Nhạn lúc này cùng vừa rồi cái loại này bệnh trạng mỹ nhân trạng thái hoàn toàn bất đồng, cả người càng giống là một đóa tách ra bạch lan hoa, như trước thanh nhã thoát tục, cũng đã nở rộ rồi.

Tứ chi mở rộng, tuy nhiên không tính đầy đặn nhưng thon dài chặt chẽ thân hình tràn đầy khỏe mạnh sức sống.

Nàng cặp kia hồ nước bình thường trong con ngươi, linh quang chớp động, lộ ra đặc biệt sáng ngời, rõ ràng cũng có không tục tu vi võ đạo.

"Vương thúc, Vũ đô Tam sài tên xấu chiêu lấy, không thể không ra hạ sách này, ai, chỉ là kể từ đó, ta phải ly khai Vũ đô, chuyện nơi đây muốn mời người trong nhà khác phái người."

Đến bây giờ các nàng còn tưởng rằng, Hồng Vũ là vì nàng thân có "Tàn tật" mới buông tha nàng.

Vương chưởng quỹ khe khẽ thở dài, nhìn xa phía tây nam hướng: "Hy vọng Hồng gia có thể hết lòng tuân thủ hứa hẹn, mau chóng ra tay đem gia chủ cứu ra."

Vân Tư Nhạn nghĩ đến phụ thân vẫn còn trong đại lao, trong nội tâm đau xót.

Vương chưởng quỹ vội vàng lại an ủi: “Tiểu thư yên tâm đi, Hồng gia quý vi Tứ Đại Thiên Trụ, chuyện nhỏ này đối với bọn họ mà nói một bữa ăn sáng, gia chủ nhất định sẽ không có chuyện gì đâu.”

Vân Tư Nhạn bất đắc dĩ nói: “Chỉ mong đi.”

…

…

Chạy tới Hổ Sơn đại doanh trên đường, Hồng Vũ mới hỏi Hồng Thân: “Vân gia đến cùng phạm được chuyện gì?”

Hồng Khê ngược lại là tận tâm làm việc, thế nhưng là năng lực của hắn chỉ ở Vũ đô nội thành. Hồng Thân năm đó hộ tống Hồng Thắng Nhật nam chinh bắc chiến, lực ảnh hưởng lại có thể phóng xạ cả nước, huống chi hắn hay vẫn là Tam Phẩm Hiển Thánh.

Vân gia tại thàng Quảng Dương sự tình, Hồng Vũ chính là gửi gắm cho Hồng Thân đi làm.

Hồng Thân nói: “Ta có liên lạc một vị năm đó đồng bào, hắn vừa lúc ở thàng Quảng Dương phụ cận đóng quân. Hắn giúp ta đã điều tra thoáng một phát, Vân gia kỳ thật chính là rất có trước rồi, bị người nhớ thương rồi. Vân gia ba tháng trước tại thàng Quảng Dương bên ngoài trong núi sâu, phát hiện một tòa mẫu quặng sắt, số lượng dự trữ cực kỳ to lớn, nghe nói rất có thể là cả Đại Hạ xếp hạng thứ ba mẫu quặng sắt.

Vân gia trước đó đem một mảnh kia vùng núi mua lại, sau đó mới tiến hành khai thác, không có vài ngày Vân gia gia chủ đã bị Quảng Dương quận trưởng tìm cái lấy cớ vồ vào đại lao.”

Hồng Vũ cau mày nói: “Nếu là như vậy, Quảng Dương quận trưởng có thể cho chúng ta mặt mũi này sao?”

Nếu Hồng lão gia tử tự mình ra mặt, đó là đương nhiên không có vấn đề, Quảng Dương quận trưởng coi như là đem gan hùm mật báo khi [làm] đâm thân ăn, cũng không dám làm trái Đại Hạ danh tướng số một.

Thế nhưng là hắn Hồng Vũ… Vậy thì coi là chuyện khác rồi.

Chứng kiến Hồng Vũ không tự tin bộ dạng, Hồng Thân mỉm cười: "Ta cái kia đồng bào làm việc chu toàn, đã ra lệnh cho thủ hạ điều tra góp nhặt một phần Quảng Dương quận trưởng tham ô nhận hối lộ, xâm chiếm dân ruộng chứng cứ phạm tội, chỉ cần đưa qua, hơn nữa Hồng gia tên tuổi, hắn nào dám không tòng mệnh?"

Hồng Vũ vui mừng quá đỗi: "Thân thúc, ngài thật đúng là thần!"

Hồng Thân dè dặt, thầm nghĩ cũng làm cho ngươi biết thủ đoạn của ta, cũng không phải là Hồng Khê cái kia nịnh hót có thể so sánh với.

"Chuyện này liền giao cho Thân thúc rồi, ngươi vị bằng hữu kia, phiền toái ngươi chuyển cáo hắn, đã nói ta Hồng Vũ thiếu nợ một món nợ ân tình của hắn."

Hồng Thân lại càng hoảng sợ: "Thiếu gia ngươi cũng đừng hù dọa hắn…"

Hồng Thân giải thích cả buổi, Hồng Vũ mới hiểu được. Hắn dù sao còn mang theo ở kiếp trước cố định tư duy, cảm thấy người ta giúp mình bề bộn, chính mình đương nhiên thiếu nợ một cái nhân tình, lại đã quên ở chỗ này, hắn là Tứ Đại Thiên Trụ Hồng gia Nhị thiếu gia, rất nhiều chuyện đều là đương nhiên.

Nói ví dụ Hồng Khê dám vì tay sai, không dùng lấy làm hổ thẹn phản cho rằng quang vinh; nói ví dụ Tam Phẩm Hiển Thánh Hồng Thân tận tâm phụ tá, cũng không ngại hắn chỉ có mười sáu tuổi; nói ví dụ tại phía xa Quảng Dương một vị tướng quân, tận tâm tận lực vì hắn ban sai không cầu hồi báo.

Hồng Thân muốn thực đem những lời này truyền đi qua, vị nào tướng quân tất nhiên sẽ sợ tới mức một thân mồ hôi lạnh, còn cho là mình làm việc Hồng Nhị thiếu gia cũng không hài lòng, bị mượn.

Hồng Vũ có chút dở khóc dở cười, trong nội tâm nói: Cái này là quần áo lụa là đặc quyền chứ?

Đem chuyện này thương lượng tốt rồi, hai người cũng là đến ngoài thành, Hồng Thân những năm gần đây này đã không thế nào đi Hổ Sơn đại doanh, càng đã lâu hơn đợi là ở Hồng phủ thủ vệ. Hôm nay cưỡi ngựa ra khỏi thành, hào hứng bừng bừng phấn chấn, cười ha ha đối với Hồng Vũ nói: "Nhị thiếu gia, chúng ta đua ngựa?"

Hồng Vũ bĩu môi: "Thân thúc ngươi già mà không kính, ngươi thuật cưỡi ngựa so với ta tên phá của này tốt hơn nhiều."

"Không thể nói như thế, thiếu gia ngựa của ngươi so với ta tốt hơn nhiều."

Hồng Vũ thật không biết con ngựa này tốt bao nhiêu: "Thật sự?"

"Thật sự, cũng không biết chỗ nào làm được mã, không thể so với Địch Nhung long câu chênh lệch."

Hồng Vũ bị hắn nói được cao hứng: "Được, chúng ta so thoáng một phát, xem ai trước tiên đi đến Hổ Sơn đại doanh, đánh cuộc gì?"

Hồng Thân cười cười: "Ngươi nếu là thắng, ta lại để cho Hổ Sơn đại doanh Kiều phó soái đem hắn sơn dã lễ rượu tiễn đưa ngươi một vò, ngươi nếu bị thua, sau khi trở về hãy cùng đại soái nói, để cho ta về sau chuyên môn đi theo bên cạnh ngươi."

Đằng sau nửa câu Hồng Vũ không nghĩ nhiều, ngược lại là có chút kỳ quái phía trước nửa câu: "Kiều Nguyên Thần tại Hổ Sơn đại doanh rõ ràng còn dám uống rượu?"

"Không phải, hắn là tổ truyền cất rượu sư, năm đó tòng quân cũng là bởi vì uống nhiều quá, ta cùng đại soái đi bọn hắn trên thị trấn mộ binh, hắn ngất ngất ngây ngây liền theo chúng ta rời đi, kết quả chuyến đi này, tiểu rượu tượng thành hôm nay đánh rớt xuống đệ nhất tinh nhuệ Võ Liệt tinh doanh nhị bả thủ, tạo hóa trêu người a…!"

Hồng Thân không khỏi cảm khái.

“Hắn ở đây Hổ Sơn bên trong có một hầm rượu, chuyên môn dùng sơn tuyền cùng Hổ Sơn bên trong hoang dại một ít quả mọng cất rượu, cái này sơn dã lễ rượu, coi như là so với Xuân Huy Lâu Băng Tuyền Lưu Nhưỡng cũng không chút thua kém.”

Hồng Vũ còn chưa nói, huyệt Thiên Tuyền bên trong Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng đã gào khóc tiếng kêu kì quái, Hồng Vũ không chút nghi ngờ chính mình nếu không đáp ứng, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng nhất định sẽ cưỡng bức liệt mã cùng chính mình tạo phản, đem mình nhấc lên xuống dưới.

Hắn cười ha ha, đột nhiên một roi quất vào liệt mã trên mông đít, quát to một tiếng: “Nói xong rồi, Thân thúc bắt đầu rồi!”

Liệt mã một tiếng hí lên mũi tên lao ra.

Hồng Thân lắc đầu cười khổ: “Thiếu gia ngươi không thể như vậy chơi xấu a….”

Hắn phóng ngựa mà ra, hai người một trước một sau, trên đường đi nhấc lên hai đạo bụi mù, nhanh chóng hướng Hổ Sơn đại doanh mà đi.

Hồng Vũ thuật cưỡi ngựa không thể nói là hỏng bét, chỉ có thể nói là phi thường quy hỏng bét. Với tư cách Đại Hạ danh tướng số một về sau, vậy thì thật là đem lão gia tử mặt đều mất hết rồi.

Nhưng là bây giờ, hắn lại một con tuyệt trần, vượt xa Hồng Thân!

Liệt mã quả nhiên bị Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng áp bách lấy, đem tất cả tiềm lực đều phát huy đi ra, hơn nữa càng có đột phá!

Liệt mã cũng là khổ không thể tả, năm đó ở Đông Bắc trên cánh đồng hoang tranh đoạt Mã vương cũng không có như vậy bán mạng qua, thế nhưng là nó chỉ cần thoáng chậm một chút, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng sẽ rít lên một tiếng, một cổ đáng sợ áp lực cuốn tới, trực tiếp tác dụng tại nó cái con kia vỏ bọc cực lớn, não nhân không có nhiều đầu ngựa ở bên trong, cái

loại này tử vong bình thường băng hàn, kích thích liệt mã mất mạng chạy băng băng.

Sau đó Hồng Vũ liền thảm rồi, dùng hắn thuật cưỡi ngựa, bây giờ là hai tay ôm cổ ngựa tử, nửa người dưới hầu như đã toàn bộ đã đi ra yên ngựa…

Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng thèm ăn muốn chết, liệt mã chạy trốn nhanh, chẳng những có thể thắng được một vò rượu ngon, còn có thể sớm chút uống được cái này đàn rượu ngon. Vì vậy không ngừng thúc giục, cũng may nó còn không có đã quên Hồng Vũ, cánh tay trái bên trong Ám Kim vũ khí chảy xuôi, giống như là một đạo thiết hoàn:nhẫn sắt đồng dạng một mực bọc tại liệt mã trên cổ. Kỳ thật chỉ dùng một cái cánh tay, Hồng Vũ cũng sẽ không bị ném xuống dưới, chỉ là rất không thoải mái mà thôi.

Đáng thương Hồng Nhị thiếu gia hai đời cộng lại cũng không có chịu qua loại này tội a…, bị điên thất điên bát đảo, lục phủ ngũ tạng đều muốn lệch vị trí.

Đằng sau Hồng Thân nhìn xem phía trước Vũ thiếu gia càng lúc càng nhanh, càng là giật mình không thôi, hắn tự hỏi đối với mã bản lĩnh cũng không kém, cũng không nhìn ra cái này thất liệt mã có thể chạy nhanh như vậy!

“Một vò rượu , còn liều mạng à…” Hồng Thân đối với thiếu gia gà tặc rất là im lặng.

Nguyên bản hai canh giờ lộ trình, liệt mã một canh giờ bỏ chạy đến. Hồng Thân nửa đường liền buông tha rồi, ngựa của hắn thật sự quá kém, hoàn toàn theo không kịp. Bất đắc dĩ Tam Phẩm Hiển Thánh đành phải vứt bỏ mã, vũ khí bừng bừng phấn chấn, nhanh như điện chớp đuổi theo, sau đó giữ vững một cái khoảng cách an toàn, theo ở phía sau.

Hổ Sơn đại doanh đã sớm được bẩm báo, biết rõ vị nào Vũ đô bên trong tên xấu chiêu lấy Hồng sài thiếu gia, hôm nay muốn tới đại doanh tham gia huấn luyện.

Võ Liệt tinh doanh phó soái Kiều Nguyên Thần bắt nguồn từ phố phường, cùng Hồng Thắng Nhật cảm tình vô cùng tốt,

đối với đại soái cũng là trung thành và tận tâm. Nhưng là nâng lên Hồng Vũ, Kiều Nguyên Thần đã nghĩ mắng chửi người.

Hắn hiện tại đang một thân áo giáp, vác lấy bảo kiếm, nhai lấy một cọng cỏ cây, Hổ Sơn đại doanh tám gã phó tướng phụng bồi hắn, cùng nhau chờ lấy Hồng Vũ.

"Phì!" Kiều Nguyên Thần nhổ ra đã mớm rễ cỏ, căm tức nói: "Đại soái vợ chồng năm đó tung hoành thiên hạ, đó là nhiều uy phong? Sinh hài tử cũng mỗi cái anh hùng! Đại công tử Hồng Thừa Nghiệp là chúng ta Đại Hạ trẻ tuổi nhất Tam Phẩm Hiển Thánh, binh pháp thao lược không ai bằng! Nhị công tử Hồng Thừa Lược là chúng ta Đại Hạ xuất sắc nhất Khí sư, năm đó liền bệ hạ đều khen ngợi, Nhị công tử một người, bù đắp được mười vạn hùng binh! Tam tiểu thư Hồng Thừa Dao được xưng Vũ đô hổ nữ, năm đó chính là Tứ Phẩm Thông Pháp, hay vẫn là Trận Sư, Đan Sư, có thể nói thiên tài!

Người người đều nói Hồng gia đời thứ hai là thiên tài một đời, thế nhưng là đến đời thứ ba, đại thiếu gia cùng tiểu tiểu thư đừng nói rồi, cái này Hồng Vũ, ta thực hoài nghi hắn là không phải Đại công tử loại! Sao có thể như vậy không có tiền đồ? Với hắn tại quả thực bôi nhọ Hồng gia tên tuổi!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Xuất doanh nghênh đón (hạ)

Chương 3: Xuất doanh nghênh đón (hạ)

Tám gã phó tướng cùng một chỗ cười khổ, Hồng Vũ những năm này, chuyện xấu chuyện ngu xuẩn làm vô số kể, trong đó có ý đồ mạo hiểm lĩnh quân công, cùng với cắt xén quân lương buôn bán sự tình. Hổ Sơn đại doanh thậm chí toàn bộ Võ Liệt tinh doanh, không có ai đối với hắn có hảo cảm gì tốt.

Hơn nữa hầu như cách mỗi hai ba ngày, Vũ Đô trong thành sẽ có về Hồng Vũ các loại "Tin tức" truyền tới, hôm nay đem Hồng gia một chỗ sản nghiệp thua mất, ngày mai đùa giỡn mới quả thiếu phụ, ngày sau khiêu khích lấy người đánh nhau, lại bị truy toàn thành tán loạn…

Hồng Vũ thanh danh xem như triệt để xấu.

Kiều Nguyên Thần ra nghênh tiếp, càng nhiều nữa hay là bởi vì Hồng Thân cái này Tam Phẩm Hiển Thánh.

"Kiều soái, những lời này chúng ta chính mình nói lý ra nói một chút thì ra là rồi, tuyệt đối đừng tại Vũ thiếu gia trước mặt nói, nghe nói tiểu tử kia tuy nhiên không có bản lãnh gì, cũng rất mang thù." Một người tâm phúc tranh thủ thời gian khuyên bảo.

"Ta nhổ vào hắn vẻ mặt! Ta liền muốn đang tại hắn mặt nói, ta xem hắn có thể làm gì ta! Dám đi Hồng soái trước mặt cáo trạng? Hồng soái không đánh gãy chân chó của hắn!"

Mọi người chung quanh cùng một chỗ nở nụ cười, mọi người đối với Hồng soái trung thành và tận tâm, tự nhiên rất rõ ràng đại soái căn bản sẽ không bênh người thân không cần đạo lý. Hồng Vũ nếu tại Hổ Sơn đại doanh nháo sự, cái thứ nhất trừng trị hắn đúng là đại soái.

Nghĩ tới đây, tất cả mọi người đứng thẳng lên sống lưng, nhao nhao nói ra: "Mặc kệ tên phá của này cái này trở về làm gì, nếu là hắn dám xằng bậy, chúng ta không cần khách khí với hắn."

“Đúng đấy, tìm một cơ hội cho hắn một bài học! Đại soái nhất định sẽ ủng hộ chúng ta.”

Kiều Nguyên Thần cười hắc hắc, đắc ý lấy ra một cái bạch ngọc lệnh tiễn nói: “Đây là đại soái chuyển môn nhân đưa tới cho ta đấy, đại soái nguyên văn là: Cái kia tiểu súc sinh nếu xằng bậy, ngươi liền cho ta vào chỗ chết đánh!”

Mọi người vui mừng quá đỗi: “Không quen nhìn cái kia tiểu hỗn đản đã lâu rồi, lúc này rốt cục lại để cho chúng ta bắt được cơ hội, hảo hảo sửa chữa hắn một phen!”

Kiều Nguyên Thần cố ý nghiêm mặt: “Nói bậy bạ gì đó? Chúng ta đây là trợ giúp đại soái quản giáo thoáng một phát hậu bối!”

Chúng tướng nhao nhao lộ ra “Đúng là như thế” “Cũng là ngươi gian trá” thần sắc, liên tục gật đầu: “Đúng là nên như thế!”

“Ai, các ngươi nói cho cái này tiểu hỗn đản cái thứ nhất ra oai phủ đầu, là lại để cho đám ma cũ đem hắn ném hầm cầu được, hay vẫn là trực tiếp ném đến Hổ Sơn ở bên trong lại để cho hoang thú hù dọa hắn thoáng một phát tốt?”

“Ta cảm thấy được hãy để cho hắn buổi tối trực đêm, sau đó làm bộ địch tập kích, ha ha ha!”

Mọi người thương lượng cao hứng bừng bừng, thẳng thắn phát biểu suy nghĩ trong lòng, nô nức tấp nập lên tiếng, tiếp thu ý kiến quần chúng, nghĩ ra rất nhiều sửa chữa Hồng Vũ phương pháp, thỏa đáng trận này nhiệt liệt thảo luận, hướng phía thích nghe ngóng, hả hê lòng người, bôn tẩu bẩm báo, khắp chốn mừng vui phương hướng không thể ngăn chặn phát triển thời điểm, chỉ thấy trên quan đạo, một con tuyệt trần mà đến!

Chỉ là một con ngựa, đã có loại tiếng vó ngựa cuồn cuộn như sấm thanh thế.

Kiều Nguyên Thần cái thứ nhất đã nhận ra, lần đầu tiên chỉ thấy một cái tro rồng cuồn cuộn mà đến, không khỏi một tiếng tán thưởng: “Ngựa tốt!”

Danh tướng yêu mã, nhất là tại Thanh Nguyên đại lục ở bên trên, một thớt có được hoang thú huyết thống cường hãn chiến mã, tựa như huyền binh đồng dạng, có thể làm cho chiến tướng chiến lực gia tăng không ít. Bởi vậy tất cả mọi người tại chỗ, đều rất quen mắt cái này con ngựa tốt.

Mà rất nhanh, con ngựa này tốc độ càng làm cho bọn hắn giật mình, tính toán mặc dù là Địch Nhung long câu cũng cần thời gian một nén nhang mới có thể chạy xong lộ trình, con ngựa này lại chỉ dùng một nửa thời gian liền chạy xong rồi!

"Ti ——" chúng tướng hít sâu một hơi, trong ánh mắt toát ra ghen ghét hâm mộ.

Kết quả khi [làm] con ngựa kia đến phụ cận, lại vừa nhìn kỵ sĩ trên ngựa, căn bản chính là đọng ở cổ ngựa tử bên trên, giống như cờ xí bình thường tung bay lấy, tất cả mọi người một hồi xem thường: Thật sự là bôi nhọ cái này con ngựa tốt!

"Là cái kia phá gia chi tử!"

Cũng không biết ai mắt sắc, thoáng cái liền nhìn ra, liệt mã nhanh chóng, đang khi nói chuyện đã đến phụ cận, tất cả mọi người nhìn thấy: "Thật sự là cái kia phế vật!"

Mọi người càng là thay cái này con bảo mã không đáng: "Như thế lương câu, làm sao rơi vào tên xuẩn tài này trong tay?"

Liệt mã sắp mệt chết đi được, rốt cục xem như chạy tới, nó đến Hổ Sơn đại doanh cửa ra vào, đột nhiên quẹo thật nhanh, vòng quanh mọi người chạy vài vòng, chậm rãi giảm bớt tốc độ. Tại một hồi trong tiếng vó ngựa, Hồng Vũ toàn thân buông lỏng, quăng xuống đất, chỉ cảm thấy toàn bộ thế giới ở trong mắt chính mình đều là xoay tròn hơn nữa mê ly lấy, hai con mắt có chút đúng không chuẩn tiêu rồi.

Hắn ở đây trong nội tâm đối về Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng chửi ầm lên: "Ngươi chờ ta, các loại [chờ] bổn thiếu gia có thể khống chế Sa Di Pháp Tướng , xem ta như thế nào trừng trị ngươi…"

Sa Di Pháp Tướng lù lù bất động, không có cho Hồng Nhị thiếu gia phát triển mặt mũi ý tứ.

Kiều Nguyên Thần một đám người nhìn xem Hồng Vũ, trong mắt lộ vẻ xem thường, vốn là chướng mắt hắn, cảm thấy sự hiện hữu của hắn chính là Hồng gia trên thể diện một viên mủ đau nhức. Hiện tại càng được, hơn mất mặt ném đến Hổ Sơn đại doanh cửa.

Mấy cái phó tướng cười thầm: Còn không có thương lượng đi ra cho tiểu tử này một cái dạng gì ra oai phủ đầu, hắn liền chính mình cho mình một cái. Hơn nữa còn là hàng thật giá thật "Xuống ngựa" uy.

Bên cạnh một tiếng ầm vang, liệt mã mệt mỏi co quắp ngã trên mặt đất.

Mọi người vừa nhìn đã biết rõ đây là tiêu hao Mã Lực kết quả, nhao nhao tiếc hận không thôi, loại tình huống này cái này thất khó được ngựa tốt xem như phế đi. Cho nên bọn họ lại đang trong nội tâm đem Hồng Vũ triệt để rất khinh bỉ một phen, thuật cưỡi ngựa không tốt còn chạy loạn, sinh sôi phế bỏ một đám tuyệt thế ngựa tốt.

Thế nhưng là chẳng được bao lâu, liệt mã trong lỗ mũi đánh cho cái vang phun, toàn thân một cái chính mình lại đứng lên, nhanh chóng thần thái sáng láng, cọng lông ánh sáng bóng loáng!

"Ồ!" Kiều Nguyên Thần mấy người trong ánh mắt đều muốn thả ra Sói hết, một thớt rõ ràng đã tiêu hao Mã Lực bảo mã(BMW), lại nhanh như vậy liền khôi phục lại, hơn nữa nhìn đi lên càng hơn lúc trước!

Cái này đã hoàn toàn đã vượt qua Địch Nhung long câu, nói là hàng đầu thiên hạ chiến mã cũng không đủ.

Vào lúc này để cho bọn họ táng gia bại sản đi đổi con ngựa này, bọn hắn cũng nhất định không khỏi do dự.

Hồng Vũ cũng đã trì hoãn đã tới, trong nội tâm nhớ lại thoáng một phát, giống như chính mình té xuống trước đó, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng giơ lên vừa thô vừa to vòi voi hướng bầu trời phún ra một đạo quang mang màu vàng tối , theo cánh tay trái của hắn chảy vào liệt mã trong thân thể.

Hồng Vũ một hồi đau lòng, cái này một cỗ lực lượng muốn sử dụng đến cường tráng thân thể của mình, hiệu quả hẳn là được!

Hắn con ngươi đảo một vòng, thì có chủ ý.

Chỉ cần có rượu ngon, còn sợ Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng không đi vào khuôn phép?

Một đám người vây quanh liệt mã trong ánh mắt mang theo mãnh liệt khát vọng, liền Hồng Thân đến cũng không có người phát giác. Hồng Thân cũng là binh nghiệp xuất thân, vừa nhìn đám người này tư thế đã biết rõ chuyện gì xảy ra rồi, hắn một nụ cười khổ: "Cũng đừng nhìn, đó là Nhị thiếu gia đấy, ai cũng đừng nhớ thương."

"Thân tướng quân, ngươi đã đến rồi." Mọi người nhiệt tình lên, năm đó cùng một chỗ trong núi thây biển xác chém giết đi ra giao tình, nơi đây chín người, Hồng Thân đã cứu trong đó sáu người mệnh, mọi người thân mật vô cùng.

Hắn vừa nói như vậy, có người tâm nhãn thật sự, tuy nhiên xem thường Hồng Vũ làm cho…này con bảo mã không đáng, nhưng là tắt ý muốn. Nhưng là cũng có người tâm tư linh hoạt, đã bắt đầu cân nhắc, đào hố đánh cuộc, trêu đùa hí lộng phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là còn không phải nhẹ nhàng thoải mái? Ta đánh cuộc thắng đấy, tổng không có vấn đề gì chứ? Đem như vậy bảo mã(BMW) lưu cho cái phế vật này, thật sự là phung phí của trời.

Hồng Thân vỗ vỗ Kiều Nguyên Thần bả vai: "Lão kiều, cho ta một vò sơn dã lễ rượu."

Kiều Nguyên Thần cũng không hỏi vì cái gì, mặc kệ nhiều vật trân quý, Hồng Thân muốn liền cho hắn: "Được, như thế này đưa cho ngươi. Bất quá trong quân không thể uống rượu, ngươi được mang về Vũ Đô mới có thể uống."

Hồng Vũ lúc này cũng rốt cục trì hoãn đã tới, sắc mặt như thường. Kiều Nguyên Thần không có chút nào đi lên với hắn chào ý tứ, vung tay lên hướng mọi người nói: "Đã thành, chúng ta trở về đi."

Hồng Vũ trong bóng tối cười khổ, rõ ràng có thể cảm nhận được những người này trên người địch ý.

Tiến vào quân doanh, đúng lúc là một ngày huấn luyện lúc kết thúc, nhiều đội tinh binh khôi giáp tươi sáng rõ nét, chạy bộ phản hồi doanh trại, hô hào vang động trời ký hiệu, mồ hôi vẩy ra rơi tại võ đài đất vàng bên trong, làm cho người ta nhìn có loại nhiệt huyết sôi trào cảm giác.

Hồng Vũ tâm tình cũng đi theo dâng trào đứng lên.

Ở kiếp trước hắn cũng từng có quá nhập ngũ ý niệm trong đầu, chỉ là bởi vì các loại nguyên nhân không có thể như nguyện. Về sau đi vào xã hội, kết giao bên trong cũng nhận thức rất nhiều xuất ngũ quân nhân, cùng những cái…kia ngay thẳng huyết tính hán tử rất hợp, đối với thời đại kia tại ham muốn hưởng thu vật chất phía dưới ngươi lừa ta gạt so sánh với, cùng loại người này giao tiếp muốn đơn thuần đơn giản hơn nhiều.

Hồng Thân chứng kiến Hồng Vũ có chút hướng tới ánh mắt, mỉm cười, nói: "Thiếu gia, đừng nhìn, ngày mai ngươi có thể theo chân bọn họ huấn luyện chung. Bất quá đại soái thế nhưng là đã khai báo, ngươi đi tới nơi này, không có bất kỳ đặc thù ưu đãi."

Hồng Vũ cũng chẳng suy nghĩ gì nữa gật gật đầu: "Lão gia tử hành hạ ta chi tâm không chết."

Phía trước Kiều Nguyên Thần nhìn nhìn Hồng Vũ, hô một tiếng: "Khưu Tử Chân, Hồng Vũ liền giao cho ngươi rồi, dẫn hắn quay về các ngươi doanh. Hồng Thân, chúng ta đi, hảo hảo tâm sự."

Hồng Thân đáp ứng một tiếng cùng Kiều Nguyên Thần đi, trên đường hắn hảo ý nhắc nhở Kiều Nguyên Thần: "Vũ thiếu gia cùng dĩ vãng có chút bất đồng, các ngươi không nên trêu chọc hắn."

Kiều Nguyên Thần mỉm cười: "Cực phẩm phế vật coi như là tiến triển, cũng chỉ là đem cực phẩm hai chữ xóa mà thôi. Không nói hắn, chúng ta lão huynh đệ bọn người rất lâu không gặp, hôm nay hảo hảo tâm sự."

Hồng Thân bất đắc dĩ lắc đầu, ai bảo Vũ thiếu gia trước đây thanh danh quá kém đây?

…

Một người dáng người trung đẳng phó tướng lưu lại, đối với Hồng Vũ vẫy tay một cái: "Đi theo ta."

Toàn bộ quá trình không có nửa điểm khách khí, Khưu Tử Chân đem Hồng Vũ ném vào một tòa doanh trại, khai báo doanh trại Ngũ trưởng một tiếng, sau đó chính mình liền vội vã đi.

Hồng Vũ đang đánh giá lấy doanh trại, không có chú ý tới Khưu Tử Chân trước khi đi, cùng tên kia Ngũ trưởng nháy mắt.

Doanh trại rộng ba trượng, dài mười trượng, đại giường chung ở tròn 100 người. Ngũ trưởng tiện tay một ngón tay gần nhất một cái chỗ nằm: "Ngươi liền ai chỗ đó đi. Khi trời tối liền tắt đèn, trong đêm không phải nói lời nói nói chuyện, không được tùy ý đi đi lại lại, người vi phạm quân pháp xử trí!"

Hồng Vũ gật gật đầu, đến chính mình chỗ nằm bên trên.

Ngũ trưởng mấy người thì thầm với nhau, sau lưng đối với hắn chỉ trỏ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Doanh trại đêm đầu tiên (thượng)

Chương 4:. Doanh trại đêm đầu tiên (thượng)

Hồng Vũ tùy ý cùng bên cạnh chỗ nằm tên lính kia lên tiếng chào hỏi, đối phương lại lãnh đạm nhìn hắn một cái, cố ý bên ngoài một mặt khác xê dịch, Cùng Hắn kéo dài khoảng cách.

Hồng Vũ đòi cái mất mặt, cũng là chẳng muốn hơn nữa.

chỉ chốc lát sau một hồi tiếng chiêng Truyền đến, mọi người như ong vỡ tổ lao ra, Hồng Vũ sửng sốt một chút công phu, một phòng trăm người mã đã toàn bộ đi hết, hắn đột nhiên vỗ cái ót: "Con mẹ nó, đây là ăn cơm chiều a…."

Hắn ước lượng minh bạch tại quân đội cùng trong ngục giam, đi ăn cơm đã chậm sẽ là cái gì đãi ngộ, vì vậy tranh thủ thời gian ra bên ngoài phóng đi, đi theo người phía trước dừng lại-một chầu mãnh liệt chạy, chạy như bay, lại lại để cho hắn nhanh chóng đuổi theo, cùng mọi người cùng nhau đến nhà ăn.

Ngũ trưởng cùng Hồng Vũ Lân Phô lão Binh liếc mắt nhìn nhau, cùng một chỗ nở nụ cười: "Ơ, chạy rất nhanh."

"Luyện được chính là chạy trốn công phu chứ?"

Mọi người chung quanh cười ha ha, Hồng Vũ thản nhiên nói: "Là công kích công phu."

Ngũ trưởng biến sắc, hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái hừ lạnh một tiếng.

Các binh sĩ tại nhà ăn sắp xếp lên hàng dài, mỗi người một phần đồ ăn, Ngũ trưởng cùng Lân Phô lão Binh hữu ý vô ý vừa vặn một trước một sau đem Hồng Vũ kẹp ở giữa. Đến phiên Ngũ trưởng thời điểm, hắn cho mua cơm hỏa đầu binh(*đầu bếp) một cái ánh mắt, Sau đó sau này bĩu môi một cái.

Sau đó chính là Hồng Vũ, hỏa đầu binh(*đầu bếp) muôi lớn vung lên, chỉ cấp Hồng Vũ nửa muôi cơm, liền rau đều không có.

“Kế tiếp!” Hỏa đầu binh(*đầu bếp) nhìn cũng không nhìn Hồng Vũ la lớn.

Hồng Vũ giơ bát cơm, đứng đấy bất động: “Không đủ.”

Hỏa đầu binh(*đầu bếp) hắc hắc một cái cười lạnh, mắt lé hắn một cái, giống như căn bản không nghe thấy hắn mà nói: “Kế tiếp!”

Đằng sau Lân Phô lão Binh không kiên nhẫn thúc giục nói: “Đi mau, đến ta!”

Hồng Vũ không để ý tới đằng sau thúc giục, nhìn xem hỏa đầu binh(*đầu bếp) nói: “Ta là Hồng Vũ, Hồng gia Nhị thiếu gia. Chính ngươi cẩn thận hiểu rõ ràng, Có phải thật vậy hay không muốn cùng ta đối nghịch!”

Ngữ khí của hắn vô cùng bằng phẳng, chỉ là trấn định tự nhiên bày ra một sự thật, chỉ là sự thật này, trầm trọng làm cho ở đây các tiểu binh tất cả đều không thở nổi.

Hồng Vũ có lẽ thật sự tại Hồng gia không bị cái giá phải trả, tại Vũ Đô có tiếng xấu, nhưng cũng tuyệt không phải bọn hắn những tiểu binh này có thể tìm trêu tới.

hỏa đầu binh(*đầu bếp) lại càng hoảng sợ: “Ngươi, ngươi, ngươi là Hồng Nhị thiếu gia? Đỏ…”

Hồng Vũ gật gật đầu: “Không sao, không cần sợ hãi nói ra, Ta chính là Hồng sài. Có lẽ ta không thu thập được Kiều Nguyên Thần, nhưng là thu thập các ngươi quá dễ dàng.”

Hồng Vũ sẽ không lợi dụng Thân phận của mình tranh thủ cái gì ưu đãi, nhưng là rõ ràng bị người khi dễ, lộ ra thân phận có thể giải quyết sự tình, nếu là hắn còn che giấu, vậy hắn chính là hai bút rồi.

Hồng Vũ đến Hổ Sơn đại doanh sự tình, cũng chỉ là phía trên các tướng quân biết rõ, phía dưới những tiểu binh này, càng không khả năng nhận thức Hồng Vũ.

Hỏa đầu binh(*đầu bếp) trên tay khẽ run rẩy, tranh thủ thời gian cho Hồng Vũ thêm vào tràn đầy một chén, thịt rau thức ăn cũng bới thêm một chén nữa.

Hồng Vũ nhíu mày, bất đắc dĩ nói: "Thật sự còn chưa đủ."

Hắn gần nhất lượng cơm ăn đột nhiên tăng, thân thể tiếp tục dinh dưỡng bổ sung, đừng nhìn cái này trong doanh to bằng cái bát, một chén còn chưa đủ. Hỏa đầu binh(*đầu bếp) đã bị Hồng Vũ khí thế chỗ nhiếp, lại cầm trong tay muôi lớn đưa tới: "Nếu không, chính ngài đến, cần bao nhiêu ngài tùy tiện."

Hồng Vũ cầm thìa cầm chén, liên tiếp đựng năm chén cơm, hai chén rau, sau đó đem thìa trả lại cho hỏa đầu binh(*đầu bếp), chính mình bưng lấy đồ ăn tìm một cái bàn ngồi xuống, từ từ ăn lấy.

đằng sau Lân Phô lão Binh Căm tức vô cùng, cùng Ngũ trưởng nhìn nhau, Lại nhìn về phía Hồng Vũ ánh mắt, đã trở nên âm trầm đứng lên.

Lân Phô lão Binh đánh cho cơm, đi ngang qua Ngũ trưởng bên người, hai người cùng một chỗ đứng dậy, còn có mấy cái lão Binh cũng đi theo đến, tất cả đều ngồi xuống Hồng Vũ bên người.

Hồng Vũ như trước ăn cơm của mình, tiết tấu đều không có chút nào biến hóa.

Những người này vây quanh hắn, vừa ăn một bên trừng mắt hắn. Hồng Vũ dùng thìa sắt gõ cái bàn: "Ta tới nơi này không gây chuyện, nhưng ta không sợ phiền phức. Chính mình nghĩ thông suốt, có phải hay không muốn để lên toàn bộ tiền đồ, toàn cả gia tộc, đến cùng ta làm loại này không có ý nghĩa tranh đấu."

Mấy cái khác lão Binh lập tức do dự , trong doanh trại nhiệt huyết, để lên tiền đồ của mình rất có thể không quan tâm, nhưng là Hồng Vũ uy hiếp vô cùng hữu hiệu: Bọn hắn sau lưng còn có người nhà!

Làm như vậy tựa hồ có hơi tàn nhẫn, nhưng là có thể rất hữu hiệu tránh cho bọn hắn làm chuyện ngu xuẩn.

Ngũ trưởng nhìn xem mấy cái lão Binh, tức giận một thìa cắm ở trong cơm, đúng là vẫn còn không ở trước mặt mọi người ra tay.

Cái này một bữa cơm, Hồng Vũ ăn rất an tâm, tuy nhiên hương vị thật sự không được tốt lắm, nhưng là sức nặng mười phần.

Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng một mực ở làm ầm ĩ, hiển nhiên đối với không thể mau chóng uống được sơn dã lễ rượu bất mãn hết sức.

cơm tối về sau mọi người quay về doanh nghỉ ngơi, trời rất nhanh sẽ đen, ngoại trừ binh lính tuần đêm, bình thường không thể tự tiện đi ra doanh trại, trong doanh phòng có bồn cầu, hết thảy đều có thể ở bên trong giải quyết.

Hồng Vũ nằm ở trên giường, hai tay đặt tại trên bụng, hô hấp đều đặn, chậm rãi tiến nhập một loại thần diệu trạng thái.

có thể vừa lúc đó, huyệt Thiên Tuyền bên trong, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng gào khóc kêu loạn phát tác lên, khiến cho Hồng Vũ không hiểu thấu, trải qua trấn an, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng như trước táo bạo.

Một hồi lâu Hồng Vũ mới nhớ tới: hôm nay đồng ý rồi, buổi tối uống rượu…

thế nhưng là Hồng Thân còn không có đưa tới, huống hồ nơi đây lại là đại doanh, coi như là đưa tới cũng không có thể ở trong quân uống rượu a…. Hồng Vũ trấn an không thành, ngược lại mở một đống ngân phiếu khống, đồng ý sau này khẳng định có càng nhiều rượu ngon, nhất định thực hiện, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng mới sống yên ổn xuống, Hồng Vũ có chút dở khóc dở cười.

Trấn an Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng về sau, cái loại này cảm giác kỳ diệu dần dần khuếch tán ra đến, huyệt Thiên Trung bên trong, truyền đến từng đợt tiếng gõ mõ, cái loại này thanh âm hắn hết sức quen thuộc, đúng là mõ cục gạch thanh âm, Sa Di Pháp Tướng đôi môi di chuyển chậm, từng đợt tụng kinh thanh âm tại trong đầu của hắn quanh quẩn.

Màu vàng kim nhàn nhạt quang vụ đi khắp toàn thân, càng ngày càng lớn mạnh.

Hắn có thể cảm giác được rõ ràng Lân Phô truyền đến mãnh liệt địch ý, Linh giác dần dần phóng thích ra, toàn bộ doanh trại đều nhét vào cảm giác của hắn phía dưới.

Mấy ngày qua không gián đoạn tu hành, rốt cục có chút đột phá, đã có thể chủ động có ý thức mà đem Linh giác thả ra bên ngoài cơ thể rồi.

Ngoại trừ Lân Phô bên ngoài, Ngũ trưởng bên kia khí tức cũng xao động không thôi, Hồng Vũ không có để ở trong lòng, như trước đắm chìm tại chính mình tu hành bên trong.

Theo Sa Di Pháp Tướng phật âm, 《 Mật Nghiên Kinh 》 kinh văn chậm rãi chảy xuôi qua nội tâm của hắn, mỗi một lượt đều bị hắn có một loại hoàn toàn mới hiểu ra.

Như vậy tụng kinh chín lần, Sa Di Pháp Tướng mới chậm rãi đình chỉ, mà ở toàn bộ trong quá trình, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng đặc biệt yên tĩnh.

Hồng Vũ lặng lẽ trợn mắt, Lân Phô lão Binh đã cùng Ngũ trưởng cùng một chỗ, vô thanh vô tức đứng ở giường của hắn cửa hàng trước, trong bóng tối, ánh mắt của hai người giống như là kiếm ăn sói đói.

Bọn hắn hết lòng tin theo hành động của mình căn bản không có khả năng bị Hồng Vũ phát hiện, hai người đều là thân kinh bách chiến lão Binh, Nếu không phải cương quyết bướng bỉnh, cũng không trở thành chỉ là bây giờ đẳng cấp.

Sờ soạng tập kích doanh là bọn hắn sở trường trò hay, trong đêm tối bí mật đi, căn bản sẽ không phát ra một điểm động tĩnh, đừng nói Hồng Vũ, coi như là Bát Phẩm Thân Cương, bọn hắn cũng có tin tưởng lặng yên lấn đến gần mà không bị phát giác.

Hai người giúp nhau ý bảo, chỉ chỉ cửa bồn cầu, sau đó cùng một chỗ nhẹ gật đầu.

Hồng Vũ trong bóng tối thở dài, loại này lão Binh cao là nhất láu cá nhưng là thường thường là nhất cả gan làm loạn.

Loại mâu thuẫn này tình huống, cũng chỉ có tại quân đội hoàn cảnh như vậy bên trong mới có thể đản sinh ra.

Hai người đặt quyết tâm, nhất định phải cho Hồng Vũ con này sang sông rồng một hạ mã uy, cơ hồ là đồng thời hai người đồng loạt ra tay, hiện đầy vết chai bàn tay lớn thật giống như bốn cái kìm sắt, phân biệt khấu trừ hướng Hồng Vũ hai cái mắt cá chân.

Hai người làm như vậy hiển nhiên đã không phải lần đầu tiên rồi, chỉ cần trảo thực rồi, dùng sức hất lên, cam đoan Hồng Vũ sẽ một cái quẳng, đầu hướng xuống chuẩn xác rơi vào cửa cái con kia trong bồn cầu!

bắt được! Phát lực!

thế nhưng là Hồng Vũ không chút sứt mẻ!

Chuyện gì xảy ra? Hai người giật mình, lại đi xem Hồng Vũ đã mở mắt ra, ánh mắt trong bóng đêm, tản ra nhàn nhạt ánh sáng màu đỏ, yêu dị vô cùng!

tay trái của hắn, thật sâu cắm ở giường chiếu bên trong. hai người chấn động, doanh trại giường chung chỉ dùng để Hổ Sơn bên trong khai thác đi ra cự thạch lũy thành, cứng rắn vô cùng, Hồng Vũ bàn tay lại cắm ở bên trong mãi cho đến lấy cổ tay. Khó trách hai người mình căn bản trảo bất động hắn!

Mà đang ở hai người ngây người một lúc công phu, Hồng Vũ càng là không thể tưởng tượng một trái tay vì điểm tựa, toàn bộ thân hình vặn vẹo đứng lên!

《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 bên trong "Nộ Tượng Diêu Tị (*voi giận quơ vòi)" một chiêu này, nguyên bản sử dụng cánh tay đến thi triển, hai chân làm căn cơ, Hồng Vũ lại phương pháp trái ngược, dùng chính mình cường hãn tay trái làm căn cơ, hai chân đến thi triển.

Theo cánh tay trái bắt đầu phát lực, Ám Kim vũ khí sóng phát ra năng lượng cường đại, kéo hắn toàn bộ thân hình, coi như một đầu ma tượng có thể cuốn lấy núi lớn vòi voi đồng dạng lắc lư đứng lên.

Ngũ trưởng hai người còn đang nắm Hồng Vũ mắt cá chân, trên hai tay lập tức truyền đến một cổ mênh mông lực lượng đáng sợ, hai người căn bản không có phản ứng thời gian, đã bị cổ lực lượng này lay động bên trong vung bay ra ngoài, riêng phần mình dùng một cái xảo diệu đường vòng cung đánh tới cửa bồn cầu!

"Thùng thùng" hai tiếng, hai người đầu tả hữu đâm vào trên bồn cầu, bồn cầu sau đó răng rắc một tiếng vỡ vụn, dơ bẩn chi vật rót hai người một đầu vẻ mặt!

Hai người tức thì bị bị đâm cho đầu óc choáng váng, ngã tại đồ cứt đái bên trong trong lúc nhất thời không đứng dậy được.

Trong bóng tối lại yên tĩnh, tất cả lão Binh cũng biết, đây là Ngũ trưởng bọn hắn đang giáo huấn người mới —— đây là quân doanh truyền thống, chỉ là lúc này tân binh thế nhưng là đại soái cháu trai, đám ma cũ có chút lo sợ bất an, làm như vậy, sẽ không dẫn xảy ra chuyện gì đến đây đi?

Từ đầu đến cuối, đều không có người nghĩ đến, bị ném vào ỉa đái bên trong đấy, là Ngũ trưởng hai người.

Hai người là cả trong doanh phòng người mạnh nhất, Ngũ trưởng đã là Cửu Phẩm Dũng Tuyền sơ kỳ, Lân Phô lão Binh cũng là không nhập phẩm bên trong đỉnh phong. Hai người này phối hợp ăn ý, trên chiến trường đánh đâu thắng đó, thu thập một cái phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là, đây còn không phải là dễ như trở bàn tay?

Bởi vậy mọi người nghe được động tĩnh, đều không ai lên tiếng, yên tĩnh nằm ở giường của mình trải lên, thẳng đến một lát sau, lấy lại sức được Ngũ trưởng hai người rên rỉ lên tiếng, bọn hắn mới nghe ra không đúng, chừng một trăm người thoáng cái luống cuống, tất cả đều đứng lên đụng lên đi: "Lão Đại, chuyện gì xảy ra…"

Mới vừa lên trước liền một cổ tanh tưởi xông vào mũi, hun bọn hắn đành phải lui xuống.

Nhưng là mơ hồ đã có thể trông thấy, ngã vào bồn cầu hai người bên cạnh, không phải là Ngũ trưởng cùng cái kia lão

Binh sao? !

Đây là có chuyện gì? Hai người đối phó một cái phế vật lại thất thủ, hơn nữa thê thảm như vậy, bị phản thu thập!

Bọn hắn lại đi xem Hồng Vũ, như trước nằm ở trên giường, hô hấp đều đặn kéo dài, tựa hồ sự tình gì cũng không có phát sinh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Doanh trại đêm đầu tiên (hạ)

Chương 4: Doanh trại đêm đầu tiên (hạ)

Hồng Vũ là có khổ tự biết, thân thể của hắn hay vẫn là quá yếu, bị Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng tăng cường qua cánh tay trái tuy nhiên không có vấn đề gì, nhưng là thân thể những bộ phận khác không được a…. Vừa rồi đột nhiên phát lực, thi triển Nộ Tượng Diêu Tị một chiêu, ngưu bức uy phong, sau đó theo ngực xuống, cơ bắp kịch liệt đau nhức vô cùng.

Hắn thở dài trong lòng, quả nhiên đến huấn luyện là một lựa chọn sáng suốt.

Trong doanh phòng tiếng ồn ào kinh động đến bên ngoài "Tuần doanh" Khưu Tử Chân. Hắn trên thực tế là một mực chờ ở bên ngoài, trong nội tâm cũng chút ít cố kỵ, Hồng Vũ dù sao cũng là đại soái cháu trai ruột, nho nhỏ giáo huấn thoáng một phát, xuất khẩu ác khí còn chưa tính, hắn thật đúng là sợ Ngũ trưởng tiểu tử kia không biết nặng nhẹ, đem sự tình động tĩnh quá lớn.

Bởi vậy trong doanh phòng một ồn ào lên, Khưu Tử Chân lập tức mang theo mấy cái thân binh giơ bó đuốc vọt vào: "Chuyện gì xảy ra, đêm hôm khuya khoắt không ngủ được, các ngươi thậm chí nghĩ bị quân pháp làm ư!"

Hừng hực ánh lửa chiếu sáng doanh trại, Khưu Tử Chân xông tới nóng nảy, một cước dẫm nát một bãi đồ vật bên trên, tanh tưởi truyền đến, Khưu Tử Chân lập tức biết rõ chuyện gì xảy ra —— đem đại soái cháu trai ruột ném vào bồn cầu rồi, cái này còn có chút điểm quá mức, hơn nữa chính mình đạp một cước cũng làm cho hắn có chút tức giận.

Thế nhưng là chờ hắn nhìn rõ ràng trên mặt đất hai người, càng là chấn động: "Tại sao là các ngươi…"

Hắn ý thức được chính mình nói lỡ rồi, mau ngậm miệng, nhìn hằm hằm toàn bộ doanh trại một vòng, tất cả mọi người cởi chuồng vây tại một chỗ, duy chỉ có Hồng Vũ, ngủ an an ổn

ổn, giống như căn bản không nghe thấy những thứ này náo động.

"Triệu Nhất Hổ, Lâm Dũng, hai cái đồ con rùa chết cho ta lên, nói cho lão tử đến cùng chuyện gì xảy ra! Các ngươi làm cái gì đây?"

Khưu Tử Chân một tiếng tức giận mắng, Ngũ trưởng Triệu Nhất Hổ cùng lão Binh Lâm Dũng từ dưới đất bò dậy đến, thê thảm vô cùng, nào đó chất lỏng màu vàng sẫm vẫn còn theo tóc chảy xuống.

"Tướng quân, chúng ta, chúng ta…" Hai người tự nhận nắm chắc, không nghĩ tới bị người cho thu thập. Vấn đề này giải thích thế nào?

"Chúng ta đứng lên đi tiểu, không nghĩ qua là ngã sấp xuống rồi!"

Hai người cùng một chỗ ngã sấp xuống? Còn vừa vặn cùng một chỗ dùng đầu đem bồn cầu đụng nát?

Khưu Tử Chân hung hăng lườm hai người một cái, lại nhìn về phía Hồng Vũ, ánh mắt âm trầm. Hắn vốn chỉ muốn cho Hồng Vũ một cái tiểu giáo huấn, lại để cho hắn thành thật một chút chớ cho mình tìm việc, nhưng là bây giờ, sự kiện này thăng cấp.

Triệu Nhất Hổ cùng Lâm Dũng là ở hắn bày mưu đặt kế hạ xuất thủ, kết quả rơi xuống tình cảnh như vậy. Nếu hắn không thể đem Hồng Vũ trừng trị đến, về sau thủ hạ những thứ này binh hắn liền không có cách nào quản.

Coi như Hồng Vũ là đại soái cháu trai, hắn cũng không quan tâm rồi. Đại soái cũng mang qua binh, tất nhiên sẽ lý giải chính mình. Huống chi, đây là không thành khí nhất một cái cháu trai. Chính mình cho hắn chút điểm nếm mùi đau khổ, đại soái không chừng còn tán thành đây.

"Đều cút trở về cho ta ngủ! Hai người các ngươi, không cho phép giặt rửa, cứ như vậy, cho lão tử đến doanh cửa ra vào phạt đứng!"

“Vâng!” Triệu Nhất Hổ cùng Lâm Dũng thảm rồi, lên tiếng liền chuẩn bị đi ra ngoài, mọi người cũng riêng phần mình phải đi về ngủ. Vào lúc này, nằm ở trên giường Hồng Vũ nhắm mắt lại mở miệng yếu ớt rồi.

“Ban đêm không cho phép tự tiện hành động này doanh quy thùng rỗng kêu to a…, đều nói Võ Liệt tinh doanh quân lệnh như núi, ta xem cũng bất quá chỉ như vậy à.”

Khưu Tử Chân cái này một hơi bị chắn thiếu chút nữa lên không nổi! Hồng Vũ thần thái kia làm cho người ta nhìn đã nổi giận, bởi vì Hồng Vũ vốn chính là cố ý chọc giận hắn.

Mạo phạm lão tử, nghĩ đơn giản như vậy thì xong rồi? Làm sao có thể!

Hồng Nhị thiếu gia coi như là đối mặt Tông gia cũng không có nửa điểm nhượng bộ, huống chi ngươi Khưu Tử Chân?

Khưu Tử Chân căm tức vô cùng, thế nhưng là Hồng Vũ một câu đánh trúng vào chỗ yếu hại của hắn.

Buổi tối hôm nay toàn bộ doanh trại, chỉ có Hồng Vũ tại “Im lặng” “Ngủ”, nếu nghiêm khắc chấp hành quân quy, trừ hắn ra, tất cả mọi người cũng bị xử phạt!

Toàn bộ doanh trại người xôn xao, tận đến giờ phút này mọi người mới xem như hiểu được, tiểu tử này từ đầu đến cuối đều an ổn nằm ở trên giường, nguyên lai kìm nén như vậy một cái hung ác xấu!

Khưu Tử Chân trên mặt âm trầm có thể vặn nước chảy đến, đang nhảy nhót hỏa diễm làm nổi bật dưới, dữ tợn thật giống như ma quỷ.

“Tất cả im miệng cho ta!” Hắn rít lên một tiếng: “Một đám ngu xuẩn, trái với quân quy, mỗi người trượng trách hai mươi!”

Không thể không phạt, bằng không thì liền đúng như Hồng Vũ từng nói, Võ Liệt tinh doanh quân quy thùng rỗng kêu to. Khưu Tử Chân một vạn cái không tình nguyện, lại cũng chỉ có thể đi vào khuôn khổ.

Hắn lại tức giận trừng làm việc bất lợi Triệu Nhất Hổ cùng Lâm Dũng: "Hai người các ngươi, mỗi người năm mươi quân côn!"

Sau đó đột nhiên quay người, cũng không quay đầu lại tiêu sái rồi.

Một đêm này, Hổ Sơn trong đại doanh tiếng kêu thảm thiết liên tục, mặt khác doanh trại người đều thò đầu ra nhìn, ló đầu ra ngó nhìn ra phía ngoài, duy chỉ có hỏa đầu binh(*đầu bếp) âm thầm thở dài một hơi : Khá tốt lúc ăn cơm tối rất sáng suốt.

…

Hai mươi quân côn là có thể đem một cái tinh tráng hán tử đánh chính là da tróc thịt bong, nằm trên giường vài ngày, năm mươi quân côn coi như là Triệu Nhất Hổ Cửu Phẩm Dũng Tuyền, cũng muốn tu dưỡng tròn mười ngày.

Tất cả mọi người là bị chấp pháp quân sĩ giơ lên trở về, mỗi người nhìn về phía Hồng Vũ trong ánh mắt đều mang oán hận, Hồng Vũ ngồi ở trên giường, cười hì hì nhìn xem mỗi người, đến phiên cuối cùng Triệu Nhất Hổ cùng Lâm Dũng, hai người trong mắt quả thực có thể phun ra lửa.

Hồng Vũ hai tay mở ra: "Ta đã sớm nói với các ngươi rồi, nghĩ kỹ lại cùng ta đối nghịch, các ngươi không phải không nghe."

Lâm Dũng liền muốn chửi ầm lên, Triệu Nhất Hổ hô ở hắn: "Lão Lâm, đừng mắc lừa! Chúng ta chữa khỏi thương thế, tại trên sân huấn luyện sửa chữa hắn!"

Hồng Vũ một nhún vai, bình yên nằm xuống. Sáng sớm ngày hôm sau, toàn bộ trong doanh phòng có thể luyện tập chỉ còn lại có Hồng Vũ một người.

Trời còn chưa sáng, toàn bộ Hổ Sơn đại doanh đã công việc lu bù lên, từng tiếng tiếng kèn về sau, sở hữu binh sĩ xuất doanh xếp thành hàng, vòng quanh võ đài chạy mười lăm vòng, sau đó ăn điểm tâm.

Điểm tâm sau nghỉ ngơi nửa canh giờ, sau đó tiếp tục huấn luyện, Thạch Tỏa, Ma Bàn, Thạch Lương đều là lực lượng

huấn luyện thủ đoạn. Rồi sau đó chính là chiến đấu, công kích, bày trận…

Hồng Vũ một mực xen lẫn trong trong đó, giống như là một cái bình thường tiểu binh.

Đến buổi trưa, ghi hận trong lòng Triệu Nhất Hổ chịu đựng đau, làm cho người ta mang đã tìm được Khưu Tử Chân.

"Tướng quân, chúng ta lên một lượt cầm cố, tiểu tử kia kỳ thật rất lợi hại…" Triệu Nhất Hổ nhắc nhở Khưu Tử Chân, muốn nói ra buổi tối hôm qua Hồng Vũ một tay thật sâu cắm vào giường chiếu bên trong sự tình.

Khưu Tử Chân không đợi hắn nói xong, liền cười lạnh, roi ngựa trong tay hướng trên giáo trường một ngón tay: "Ngươi nói là tiểu tử kia rất lợi hại?"

Triệu Nhất Hổ khó khăn quay đầu nhìn, trải qua cho tới trưa huấn luyện, Hồng Vũ mồ hôi đầm đìa, mệt mỏi cùng chó gấu tựa như, chỉ có thể miễn cưỡng đuổi kịp bình thường binh sĩ tiết tấu rồi.

Triệu Nhất Hổ trợn mắt há hốc mồm: Đây là buổi tối hôm qua cái kia một chưởng cắm vào nham thạch bên trong, sau đó thân thể vặn vẹo đem mình cùng Lâm Dũng ném ra chính là cái kia tiểu ma đầu sao?

Dù là ai đều có thể nhìn ra, Hồng Vũ khẳng định không phải đang làm bộ, hắn là thật sự không được…

Hồng Vũ đã ở trong nội tâm mắng, đều do bản chủ, trước đó thật sự quá củi mục rồi. Hiện tại hắn tu hành 《 Mật Nghiên Kinh 》 cùng 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 về sau, tuy nhiên lực lượng tăng lên trên diện rộng, nhưng là bởi vì cổ thân thể này trước đây tại bản chủ trong tay đều bị tửu sắc lấy hết rồi, sức bật mặc dù có rồi, nhưng là nội tình quá kém, sức chịu đựng thì không được.

Giống vậy tốc độ, hắn rất nhanh, nhưng là chạy lên hơn mười dặm về sau hắn liền hết sạch sức lực rồi. Nhưng là Võ Liệt tinh doanh không hổ là Đại Hạ đệ nhất tinh nhuệ, coi như là binh lính bình thường, lưng cõng toàn bộ hành trang, cũng có thể liên tục hành quân gấp trăm dặm trở lên!

Cho dù tốt so bỉ lực lượng, thật sự là hắn cường đại, có thể giơ lên tám trăm cân Ma Bàn(cối xay), thế nhưng là hắn chỉ có thể cử mười lần. Võ Liệt tinh doanh đám binh sĩ tuy nhiên cử không dậy nổi Ma Bàn(cối xay), nhưng là tạ đá có thể liên tục giơ lên mấy trăm xuống.

Vì vậy vừa mới bắt đầu huấn luyện, Hồng Vũ nhẹ nhàng như thường, về sau liền dần dần tụt lại phía sau, một mực cho tới bây giờ loại trạng thái này.

Triệu Nhất Hổ á khẩu không trả lời được, hắn rất muốn cho Khưu Tử Chân cùng chính mình quay về doanh trại đi xem, thế nhưng là Khưu Tử Chân đối với hắn vẫn còn nổi nóng, phất tay áo đem hắn chạy trở về: "Ngươi không rất dưỡng thương, tán loạn cái gì? Còn không mau cút đi!"

Triệu Nhất Hổ bất đắc dĩ trở về, Khưu Tử Chân thì là đứng tại chỗ, chắp hai tay sau lưng, cười lạnh nhìn xem trên giáo trường Hồng Vũ, khóe miệng lộ ra một tia uy nghiêm đáng sợ cười lạnh.

Sau cơm trưa, nghỉ ngơi nửa canh giờ huấn luyện tiếp tục.

Buổi trưa đoạn thời gian này lại để cho Hồng Vũ phát hiện, chính mình sự khôi phục sức khỏe thần kỳ nhanh. Tu luyện 《 Mật Nghiên Kinh 》 về sau hắn kỳ thật mơ hồ có chút cảm giác, chỉ là trước đây chưa từng như này tiêu hao qua, bởi vậy không có như vậy rõ ràng nhận thức.

Sa Di Pháp Tướng trong miệng ca tụng tiếng Phạn, màu vàng kim nhàn nhạt quang vụ chỉ cần tại toàn thân chạy một vòng, hầu như mệt nhọc diệt hết, lực lượng phục hồi như cũ!

Vì vậy buổi chiều lại kéo dài buổi sáng tình huống, ngay từ đầu Hồng Vũ sinh khí dồi dào, nhưng là thời gian dần qua liền lại hiện ra sức chịu đựng chưa đủ tai hại. Thế nhưng là chỉ có Hồng Vũ tự mình biết, vẻn vẹn nửa ngày thời gian, hắn sức chịu đựng liền tăng lên thật nhiều.

Bên trên buổi trưa, hắn chỉ có thể sinh khí dồi dào kiên trì một canh giờ, mà tới được buổi chiều, hắn tròn giữ vững được hai canh giờ.

Nghe vào tuyệt đối số lượng tựa hồ không nhiều lắm, nhưng là phải biết rõ đây chính là tròn tăng lên gấp đôi!

Đến buổi chiều cơm tối trước đó, Hồng Vũ đã mệt mỏi như một con chó chết, nằm rạp trên mặt đất nghỉ ngơi một hồi lâu. Bất quá hôm nay cơm tối, không ai dám làm khó dễ hắn, hỏa đầu binh(*đầu bếp) cố ý chuẩn bị cho Hồng Vũ bát đại chén cơm, rồi sau đó còn có ba chén rau, phía trên còn đang đắp một khối chừng nửa cân hoang thịt thú vật.

Hồng Vũ gió cuốn mây tan bình thường đã ăn xong, vừa mới lau miệng, chỉ nghe thấy cửa phòng ăn có người kêu lớn: "Hồng Vũ!"

Hắn đứng dậy đến nhấc tay: "Tại!"

Là Khưu Tử Chân thân binh, hắn bước đi đến Hồng Vũ trước mặt, nghiêm tiếng nói: "Tướng quân có lệnh, đêm nay ngươi cùng thứ bảy đội người trị thủ đại doanh bắc môn. Lập tức đi thứ bảy đội báo danh!"

"Vâng!"

Thân binh vừa đi, trong phòng ăn còn sót lại mấy chục người đều dùng một loại ánh mắt khác thường nhìn xem hắn, nhanh chóng ăn xong lặng lẽ rời đi.

Hồng Vũ có chút kỳ quái, hắn muốn tìm cá nhân hỏi một chút, thế nhưng là toàn bộ Hổ Sơn đại doanh, đối với hắn lòng mang thiện niệm đoán chừng chỉ có Hồng Thân. Thế nhưng là ngày hôm qua bắt đầu Hồng Thân tìm không gặp người rồi, Hồng Vũ bĩu môi một cái, binh đến tướng chắn, nước đến đất chặn, thân thể hắn phụ Sa Di Pháp Tướng cùng Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng, đã có mười phần tin tưởng có thể ứng phó hết thảy khiêu chiến!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Hổ Sơn thú băng (thượng)

Chương 5:. Hổ Sơn thú băng (thượng)

Hồng Vũ thuận lợi đã tìm được đội thứ bảy, cái này một đội cũng có chừng trăm người, Ngũ trưởng Tống Hiểu Phong thân hình cao lớn, đã mặc giáp trụ chỉnh tề, cầm trong tay một chi Tinh Cương chế tạo trường mâu, nhìn qua trầm trọng vô cùng.

Hắn nhìn thấy Hồng Vũ chỉ mặc một thân áo vải, nhướng mày: "Cho tiểu tử này tìm một cái thân áo giáp đến, bộ dạng như vậy đi bắc môn trị thủ, cái kia chính là chịu chết."

"Vâng!"

Đằng sau có người rất nhanh mang tới một thân áo giáp cho Hồng Vũ mặc lên, tuy nhiên không thế nào vừa người, tốt xấu đã có một tầng phòng hộ. Sau đó lại kín đáo đưa cho hắn một thanh đao, liền mang theo hắn đồng loạt xuất phát.

Toàn bộ đội thứ bảy thuận lợi giao tiếp bắc môn phòng vệ, Hồng Vũ được an bài tại ngoài doanh môn, cùng mặt khác chín người gác canh gác.

Hổ Sơn đại doanh trên thực tế giống như là một thành trì nhỏ, có cự thạch cùng gỗ thô kiến tạo tường thành, bốn tòa đại môn cũng là dùng cột thép xà thép dựng mà thành, phía trên có lầu quan sát, đại môn chừng một xích dày, bên ngoài bao lấy một tầng thiết bản(*miếng sắt).

Bắc môn hướng Hổ Sơn, khoảng cách chân núi chỉ có mấy trăm trượng xa.

Tối nay ánh trăng vừa sáng vừa tròn, Hồng Vũ lúc này mới nhớ tới hôm nay đã là rằm tháng tám. Thế giới này không có tiết Trung thu, lại làm cho Hồng Vũ nhớ tới chính mình ở kiếp trước.

Hắn xuất thân một cái bình thường gia đình, cha mẹ ngậm đắng nuốt cay đem mình nuôi dưỡng lớn lên, tiễn đưa trên

mình đại học, vốn muốn nhi tử tương lai tốt nghiệp có thể có tiền đồ, thế nhưng là ai nghĩ tới tốt nghiệp đại học tìm công tác đều khó khăn như vậy?

Thật vất vả tại trong thành thị đứng vững bước chân, ngay sau đó lại là các loại áp lực ùn ùn kéo đến. Trong công việc cẩn thận từng li từng tí, nhân sinh đại sự mưa gió thê lương.

Rốt cục gặp chính xác người, thế nhưng là dọa người giá phòng lại để cho hắn còn muốn cha mẹ chống đỡ mới có thể gom góp được rất tốt tiền đặt cọc, vào thời khắc ấy, nghĩ đến cha mẹ suốt đời tích góp đều muốn cho mình vùi đầu vào một tòa bồ câu lầu đại cái phòng nhỏ ở bên trong, nghĩ đến bọn hắn cả đời đều đang vì mình không oán không hối trả giá, lòng của hắn cũng phải nát rồi.

Lúc kia hắn đã từng thề, nhất định phải cố gắng phấn đấu sự nghiệp thành công, lại để cho song thân an hưởng lúc tuổi già, nhưng là bây giờ… Hết thảy đều không có cơ hội!

Hắn chống đao trong tay, nhìn qua trên bầu trời ánh trăng, bất tri bất giác đã lệ rơi đầy mặt.

Ngay tại hắn tưởng niệm thất thần thời điểm, nguyên gốc lên canh giữ ở ngoài doanh môn chín người, đã lặng yên lùi vào trong doanh địa, hơn nữa đem doanh trại đại môn khóa kín!

Ngũ trưởng Tống Hiểu Phong nắm chặt trong tay trường mâu, đứng ở cửa thành trên lầu nhìn xem phía dưới lẻ loi trơ trọi Hồng Vũ, trong nội tâm nổi lên một tia không đành lòng.

Ở bên cạnh hắn, một người lão Binh nhịn không được thấp giọng nói: “Tống Lão đại, tốt như vậy sao? Có thể hay không quá tàn nhẫn một điểm? Hắn một cái quần áo lụa là cậu ấm, nghe nói yêu thích gây chuyện rồi lại sợ phiền phức, lần thứ nhất tại lúc nửa đêm đối mặt Hổ Sơn thú băng, vẫn không thể sợ tới mức đại tiểu tiện không khống chế? Nếu vạn nhất có cái tốt xấu, đại soái chỗ đó không tốt nói rõ a….”

Tống Hiểu Phong cũng hiểu được có chút quá phận, thế nhưng là đối mặt bộ hạ, hắn lại phải biểu hiện kiên định: “Không cần nhiều lời rồi, đây là Khâu Tướng quân quyết định,

chúng ta chỉ cần xem trọng, tại Hổ Sơn thú băng đến trước đó, đem hắn liền lên đến là được rồi. Yên tâm đi, chỉ là cho hắn một bài học, lại để cho hắn thành thật một chút, không có nguy hiểm gì.”

Tống Hiểu Phong đã là Bát Phẩm Thân Cương đỉnh phong, thực lực hơn xa Triệu Nhất Hổ, hắn mới là Khưu Tử Chân thân tín. Có Tống Hiểu Phong tọa trấn, nhất định có thể thuận lợi đem Hồng Vũ từ bên ngoài cứu đi lên, cho nên Khưu Tử Chân cũng không lo lắng Hồng Vũ an toàn.

Hắn cũng là bị Hồng Vũ khí hung ác rồi, cắn răng cấp cho hắn một cái khắc sâu ấn tượng giáo huấn.

Ngay tại hai người thấp giọng nói chuyện thời điểm, phương bắc hắc ám Hổ Sơn bên trong, mơ hồ truyền đến từng đợt đáng sợ tiếng rít, đó là Hổ Sơn chỗ sâu hoang thú đang gào thét mà ra!

Hổ Sơn đại doanh thiết lập, kỳ thật cũng là bởi vì Hổ Sơn thú băng.

Mỗi tháng đêm trăng tròn, Hổ Sơn chỗ sâu hoang thú sẽ gào thét mà ra, theo Hổ Sơn đại doanh phương bắc sơn khẩu xung phong liều chết đi ra, vào lúc này hoang thú triệt để điên cuồng thập phần hung tàn, mặc kệ vật gì ngăn tại trước mắt, đều muốn nhào tới xé cái nát bấy.

Hổ Sơn đại doanh một phương diện chặn Hổ Sơn thú băng, hộ vệ Vũ Đô. Một mặt khác, cũng là mượn Hổ Sơn thú băng luyện binh, cam đoan Võ Liệt tinh doanh có được cường hãn sức chiến đấu.

Bất quá loại này luyện binh cũng có hạn độ, Hổ Sơn đại doanh hàng năm chỉ tiến hành một lần cùng Hổ Sơn thú băng đao thật thương thật chiến đấu, còn lại mười một tháng, tất cả đều là phòng thủ làm chủ.

Mà Hổ Sơn đại doanh thành lập nhiều năm, tường vây, trên cửa thành trận pháp đã vô cùng đầy đủ hoàn mỹ, cho nên dưới bình thường tình huống, chỉ cần chừng trăm người, có thể ngăn cản được Hổ Sơn thú băng ngàn vạn hoang thú.

Hồng Vũ một cái tên lính mới đương nhiên không biết những thứ này, đần độn, u mê bị lừa gạt đến ngoài doanh môn.

Hổ Sơn thú băng đã bắt đầu, ngàn vạn hoang thú theo Hổ Sơn ở chỗ sâu trong chạy như điên đi ra, chúng hai mắt huyết hồng, đã đã mất đi cơ bản năng lực phán đoán, mặc kệ ngăn tại trước mặt chính là là cái gì, đều muốn xé thành mảnh nhỏ.

Hoang thú cực kỳ cường hãn tốc độ kinh người, theo Hổ Sơn ở chỗ sâu trong bôn tập đi ra, cũng chỉ dùng hơn một canh giờ thời gian. Khi [làm] Hổ Sơn đại doanh cảm ứng được đại địa run rẩy, toái thạch nhảy loạn, thú rống động trời thời điểm, Hổ Sơn thú băng trên thực tế khoảng cách đại doanh đã rất gần.

Hồng Vũ cũng bị đánh thức, trong lòng của hắn đang có một cổ bi phẫn không chỗ phát tiết, lại vừa nhìn ngoài doanh môn đã chỉ còn lại có tự mình một người, lập tức cái gì đều hiểu rồi!

Cái này là Khưu Tử Chân âm mưu?

Trong lòng của hắn lập tức càng thêm phẫn nộ!

Hổ Sơn thú băng đã chạy ra khỏi sơn khẩu, thẳng đến đại doanh mà đến, vô số cao lớn dữ tợn hoang thú chạy chạy trước tiên, đằng sau đi theo rậm rạp chằng chịt thấp bé một chút hoang thú, lẫn nhau tầm đó va chạm nhau, gào thét liên tục.

Đàn thú giống như là trong núi tuôn ra lũ bất ngờ, ‘Rầm Ào Ào’ thoáng cái liền vọt tới Hồng Vũ trước người.

“Không được, Song Đầu Ưng Mãng, Bá Vương Hỏa Hổ, Thiểm Điện Minh Ngục Tích, Thiết Giáp Địa Long, đều là Tứ phẩm hoang thú a…! Tống đầu mau ra tay, đã xong liền không còn kịp rồi!” Lão Binh một cái liền nhận ra xông lên phía trước nhất những cái…kia không không tồn tại đều là Tứ phẩm hoang thú, lúc ấy liền nóng nảy, lúc này đây Hổ Sơn thú băng tới đặc biệt mạnh mẽ, tốc độ so với trước nhanh hơn không ít. Hồng Vũ nhìn qua đã sợ choáng váng bộ dạng, đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích.

Tống Hiểu Phong cũng có chút ngoài ý muốn, cuống quít thúc dục vũ khí liền muốn lao xuống đi.

Vừa lúc đó, Hồng Vũ huyệt Thiên Tuyền bên trong, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng vô cùng phẫn nộ, nó vừa mới thu thập liệt mã, không nghĩ tới ở chỗ này lại gặp gỡ nhiều như vậy không biết trời cao đất rộng thú con!

Tôn nghiêm cùng thần uy bị mạo phạm, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng hai cánh mãnh liệt trương, vừa thô vừa to vòi voi ngửa mặt lên trời giơ lên, một tiếng hùng hậu tiếng gầm gừ thẳng vào mây xanh. Tùy theo, dày đặc Ám Kim vũ khí ầm ầm nổ tung, tràn ngập toàn bộ huyệt Thiên Tuyền.

Hồng Vũ trong lòng sinh ra ý nghĩ, cái kia một cổ bi phẫn tích tụ tại trong lồng ngực, đến mức hắn đặc biệt khó chịu, theo Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng rít lên một tiếng, Hồng Vũ hai tay nhẹ nhàng hướng phía dưới nhấn một cái, trụ trong tay chuôi đao kia hợp với vỏ đao phù một tiếng cắm vào trong viên đá, hai cánh tay hắn đột nhiên mở ra, Ám Kim vũ khí theo ngực trong phổi thôi động cái kia một cổ bi phẫn tình cảnh phun trào đi ra!

"Rống —— "

Gầm lên giận dữ dưới, sóng âm từng tầng một khoách tán ra đi, nhanh chóng bao trùm toàn bộ sơn khẩu, hơn nữa tiếp tục hướng Hổ Sơn ở chỗ sâu trong đẩy mạnh mà đi!

Tống Hiểu Phong đã theo cửa thành lầu bên trên nhảy lên mà ra, lấy tay chụp vào Hồng Vũ phía sau lưng, muốn bắt hắn liền rút về đi, sau đó lập tức khởi động trên tường thành trận pháp, đem Hổ Sơn thú băng ngăn tại bên ngoài.

Cũng không sóng âm đánh úp lại, trong đầu hắn ô…ô…ô…n…g một tiếng, trong nội tâm một cổ lạnh buốt hàn ý đánh úp lại, có loại sợ vỡ mật nứt ra cảm giác, vũ khí lập tức một tiết, bịch một tiếng rắn rắn chắc chắc quăng xuống đất.

Sóng âm những nơi đi qua, theo Hổ Sơn bên trong chạy như điên mà ra hoang thú tất cả đều sợ tới mức lạnh run, liền ngay cả xông lên phía trước nhất cái kia vài đầu Tứ phẩm hoang thú cũng đột nhiên một cái gấp ngừng, thân thể cao lớn quán tính cực lớn, dưới chân nham thạch đều bị mài đi ra vài đạo thật sâu khe rãnh, bụi mù nổi lên bốn phía.

"Đông đông đông…"

Liên tiếp trầm đục thanh âm, những cái…kia cường đại đến làm cho người ta ngưỡng mộ núi cao Tứ phẩm hoang thú tất cả đều quỳ xuống, cúi đầu hướng Hổ Sơn đại doanh phương hướng, run rẩy không chỉ!

Đằng sau những cái…kia phẩm cấp thấp hơn hoang thú càng thêm không chịu nổi, nguyên một đám bị dọa đến toàn thân như nhũn ra, tất cả đều co quắp trên mặt đất. Thậm chí càng đằng sau, vẫn còn sơn khẩu bên trong không có lao tới hoang thú, phẩm cấp thấp nhất đấy, trực tiếp bị dọa đến miệng sùi bọt mép ngất đi.

Toàn bộ Hổ Sơn đại doanh phương bắc, nguyên bản thú rống liên tục, nhưng bởi vì Hồng Vũ gầm lên giận dữ, lập tức trở nên yên tĩnh, một cây châm rơi trên mặt đất đều có thể nghe được rành mạch.

Vạn Thú Tề Âm!

Hồng Vũ gầm lên giận dữ về sau, trong lồng ngực bi phẫn đã phát tiết đi ra, thậm chí ngay cả tư duy đều trôi chảy rất nhiều. Hắn có chút vừa quay đầu lại, Tống Hiểu Phong còn té lăn trên đất, hai chân như nhũn ra đứng không dậy nổi.

Đường đường Bát Phẩm Thân Cương, đội thứ bảy Ngũ trưởng, thân kinh bách chiến tinh nhuệ tướng sĩ, vô luận như thế nào cũng không muốn thừa nhận, hắn không phải bị thương, là bị sợ tới mức.

Tống Hiểu Phong xấu hổ và giận dữ muốn chết, hắn đã từng tự mình suất lĩnh tử sĩ bay thẳng Địch Nhung thiết kỵ trận doanh, thấy chết không sờn! Làm sao sẽ đêm nay bị sợ thành cái này nước tiểu dạng?

Hắn làm sao cũng nghĩ không thông.

Hồng Vũ quay đầu lại trong nháy mắt đó, ánh mắt khinh bỉ càng làm cho Tống Hiểu Phong hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

Bất quá Hồng Vũ chỉ là nhìn hắn một cái, liền đi tới, đến doanh cửa ra vào, thật giống như dò hỏi nhà bạn đồng dạng,

khấu trừ lên ngón tay nhẹ nhàng gõ cửa.

Đội thứ bảy hết thảy mọi người tại doanh trong môn đấy, môn lâu bên trên đấy, tất cả đều choáng váng, hầu như không dám đối với tin vào hai mắt của mình, một người, gầm lên giận dữ, làm phức tạp Vũ Đô mấy trăm năm Hổ Sơn thú băng cứ như vậy vô thanh vô tức đình chỉ? !

Bọn hắn cảm thấy đầu óc của mình có chút chuyển không đến: Làm sao có thể có thể như vậy?

Hơn nữa cái kia gầm lên giận dữ người, thế nhưng là nổi danh Hồng gia phế vật, tướng môn sỉ nhục!

Hồng Vũ cái kia gầm lên giận dữ hướng phía Hổ Sơn phương hướng, cho nên linh hồn chấn nhiếp lực lượng chủ yếu hướng chính diện, đối với phía sau, cũng chỉ là lúc kia khoảng cách hắn tương đối gần Tống Hiểu Phong nhận được ảnh hướng đến , còn những binh lính khác cũng không có cảm nhận được trong đó đáng sợ, cho nên bọn hắn đặc biệt mê hoặc, căn bản không biết chuyện gì xảy ra.

Hồng Vũ gõ cửa, người ở bên trong vẫn còn hóa đá, doanh môn hạ Tống Hiểu Phong tức giận vô cùng: "Đồ hỗn trướng, còn không mau mở cửa!"

Bên trong binh sĩ mới hồi phục tinh thần lại, cuống quít cho hắn mở cửa.

Hồng Vũ đi vào, đằng sau có người đi ra đem "Té bị thương" Tống Hiểu Phong giúp đỡ đi vào.

Hồng Vũ nhìn xem xung quanh, nhàn nhạt hỏi: "Buổi tối hôm nay sẽ không có nguy hiểm chứ?"

Ngoài thành mấy vạn hoang thú toàn bộ thần phục, còn có thể có nguy hiểm gì?

"Đã không có đã không có…" Mọi người cuống quít trả lời, Hồng Vũ gật đầu một cái: "Cái kia có rãnh rỗi, ta về trước đi ngủ."

"Ngài xin cứ tự nhiên, xin cứ tự nhiên…"

Hồng Vũ không nhanh không chậm hướng đi chính mình doanh trại, thẳng đến thân ảnh của hắn biến mất trong bóng đêm, đội thứ bảy mọi người mới thật dài thở dài một hơi , chợt phát hiện, cùng Hồng Vũ sống chung một chỗ, làm sao áp lực lớn như vậy?

Phía ngoài hoang thú cũng thở dài một hơi , cũng không dám nữa kêu loạn, nguyên một đám cúi đầu, lặng yên không một tiếng động, lại dùng tốc độ nhanh nhất tích lũy sẽ Hổ Sơn bên trong.

Đối với Hổ Sơn ở chỗ sâu trong bắt bọn nó dọa đi ra vật kia, hiển nhiên vừa mới cái kia gầm lên giận dữ nhân loại càng thêm đáng sợ.

Ngược lại là Hổ Sơn trong đại doanh bộ phận, tất cả mọi người đã thành thói quen mỗi tháng một lần Hổ Sơn thú băng, Hồng Vũ cái kia gầm lên giận dữ, cũng không có cho bọn hắn tạo thành quá lớn làm phức tạp, bị đánh thức người cũng chỉ là trở mình cái thân, ngủ tiếp.

Duy chỉ có trong đêm tối khoanh chân ngồi tĩnh tọa Hồng Thân, bỗng nhiên mở mắt ra, tinh tế cảm giác, sau một lát, hắn lộ ra một tia mỉm cười vui vẻ, một lần nữa lại nhắm mắt lại rồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Hổ Sơn thú băng (hạ)

Chương 5: Hổ Sơn thú băng (hạ)

Hồng Vũ tinh tế dư vị chính mình vừa rồi cái kia gầm lên giận dữ, phát ra chút điểm đương nhiên là Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng, chính mình tưởng niệm thân nhân bi phẫn cùng bất lực, cũng là một loại trợ lực. Nhưng là ngay tại gào thét phát ra một sát na kia, Sa Di Pháp Tướng tựa hồ cũng phóng xuất ra một tia thiện ý. Chính là bởi vì cái kia một tia thiện ý, mới có thể lại để cho hắn cái kia gầm lên giận dữ mang tới cùng loại với Kim Cang Lôi Âm uy năng.

Hồng Vũ trong nội tâm rất thuận lợi cho mình trong lúc vô tình dung hợp Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng cùng Sa Di Pháp Tướng hai loại năng lực cái này hống một tiếng, đặt tên là: Đồ đằng lôi âm!

Hắn ở đây trong nội tâm còn rất khinh bỉ thoáng một phát Tống Hiểu Phong, người nhát gan.

Hắn là không biết mình cái kia gầm lên giận dữ đến cùng có bao nhiêu đáng sợ.

Tống Hiểu Phong mang theo đội thứ bảy tất cả chiến sĩ canh giữ ở trên đầu thành, nguyên một đám trên mặt không ánh sáng, nhất là Tống Hiểu Phong càng là xấu hổ vô cùng, hắn rốt cục không run chân rồi, nhưng là kinh lịch vừa rồi đối với hắn mà nói, cả đời đều là tâm hồn một cái lỗ thủng.

Bất quá vạn hạnh, Hồng Vũ cuối cùng đã đi. Tống Hiểu Phong xấu hổ tại thừa nhận mình bị Hồng Vũ gầm lên giận dữ sợ tới mức thiếu chút nữa đái ra quần ngã ở doanh cửa ra vào, Nhưng là hắn theo ở sâu trong nội tâm, hay vẫn là rất may mắn Hồng Vũ rời đi.

hắn lặng lẽ nhìn xem xung quanh, tất cả huynh đệ thần thái đều giống như hắn, hiển nhiên tất cả mọi người tại may mắn cái kia dọa người gia hỏa đi trở về, áp lực suy giảm!

Thế nhưng là vừa lúc đó, một hồi đá lẹp xẹp đạp tiếng bước chân truyền đến, chúng gia huynh đệ nhìn lại, tất cả đều khổ mặt, Hồng Vũ lại trở lại!

Hắn âm thầm đứng ở doanh cửa ra vào: "Tối nay ta phiên trực, không tốt sớm về sớm."

trong lòng mọi người kêu rên, huynh đệ, ngươi về sớm đi, chúng ta cam đoan không cùng mặt trên đánh báo cáo, lão gia ngài khổ cực, một người dọa lùi Hổ Sơn thú băng, nhanh đi về nghỉ ngơi đi! Ngài là không biết, ngài đứng ở chỗ này, chúng ta áp lực có bao nhiêu a….

Hồng Vũ hai bên trái phải hai gã chiến sĩ, Mồ hôi trên mặt giống như là dòng suối nhỏ đồng dạng, ào ào chảy xuống.

Tống Hiểu Phong nhìn xem mọi người, trong nội tâm thở dài một tiếng, nhịn không được bắt đầu oán trách Khưu Tử Chân, tướng quân ngài lúc này thế nhưng là hại khổ các huynh đệ rồi.

Hồng Vũ nhưng là còn không có khi [làm] siêu cấp cao thủ giác ngộ, nếu như là Hồng Thân lúc này, cam đoan ánh mắt quét qua liền minh bạch chính mình cho mọi người mang đến áp lực quá lớn. thế nhưng là Hồng Vũ thì có chút điểm mơ màng ác mộng ác mộng rồi, như vậy một mực đã qua hơn nửa canh giờ, toàn bộ đội thứ bảy theo Tống Hiểu Phong đến tầng dưới chót nhất binh sĩ, sửng sốt không ai mở miệng nói chuyện, doanh cửa xung quanh yên tĩnh một cách chết chóc, Hồng Vũ mới xem như mơ hồ đã nhìn ra một điểm gì đó.

Bất quá hắn cũng không có để ở trong lòng, Bởi vì hắn còn tức sôi ruột đây.

Khưu Tử Chân đây là muốn hù chết chính mình a…! Nếu như không là bởi vì chính mình có Sa Di Pháp Tướng cùng Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng, chính là một cái bình thường ngu xuẩn quần áo lụa là, lúc ấy cái kia Vạn Thú lao nhanh tình cảnh, chỉ sợ tại chỗ liền muốn đái ra quần!

Hơn nữa mặc kệ Khưu Tử Chân có bao nhiêu an bài bố trí, loại chuyện này đều là vô cùng nguy hiểm đấy, một khi sự tình ra chỗ sơ suất, không phải hắn bị hoang thú giẫm thành thịt

nát, chính là Hổ Sơn đại doanh bởi vậy bị hoang thú công phá! Thấy thế nào, Khưu Tử Chân đều có chút quá phận.

Nhằm vào Hồng Vũ chính mình nguy hiểm, Hồng Vũ đương nhiên phẫn nộ.

Nhằm vào Hổ Sơn đại doanh —— nơi này chính là Hồng gia chỗ căn cơ! Hồng Vũ đồng dạng nổi giận.

Này cỗ lửa giận kìm nén, mãi cho đến bình minh.

Trời vừa sáng, Hồng Vũ việc cần làm coi như là chấm dứt, hắn đi nhanh xông như doanh trại phương hướng.

Hắn sở dĩ nửa đường lại trở về, chính là bỗng nhiên nghĩ đến Khưu Tử Chân trên danh nghĩa dù sao là tướng quân của mình, hắn mệnh chính mình trực đêm, chính mình nếu nửa đường về sớm, nói không chừng tên kia lại có cái gì nói ra, hiện tại hắn đi tìm Khưu Tử Chân lý luận, đó là lẽ thẳng khí hùng.

Đội thứ bảy tất cả mọi người thật dài thở dài một hơi , bọn hắn áo giáp tất cả đều bị ướt đẫm mồ hôi rồi, mỗi người đều giống như đã trải qua một hồi sinh tử đại chiến. Hồng Vũ đi trong nháy mắt đó, chí ít có ba thành binh sĩ thoáng cái co quắp ngã trên mặt đất.

Hồng Vũ rời đi không có bao lâu thời gian, đổi cương vị thứ chín đội đã tới rồi, chứng kiến đội thứ bảy nguyên một đám tình trạng kiệt sức bộ dáng, giật mình không thôi: "Lúc này đây Hổ Sơn thú băng mạnh mẽ như vậy? Đem các ngươi mệt mỏi thành như vậy? Không đúng vậy, trận pháp đều không có khởi động…"

Đội thứ bảy chính là Khưu Tử Chân thủ hạ chính là tinh nhuệ, bình quân chiến lực so với bình thường Võ Liệt tinh doanh cao hơn một nửa. Bọn hắn nhìn xem thứ chín đội, lòng vẫn còn sợ hãi: "Chúng ta trải qua đấy, có thể so sánh Hổ Sơn thú băng đáng sợ hơn nhiều."

Thứ chín đội trưởng còn muốn hỏi, bỗng nhiên trong doanh hỗn [lăn lộn] loạn cả lên, có người ở xa xa hô hào: "Nhanh đi xem, Có người không biết trời cao đất rộng, muốn khiêu chiến Khâu Tướng quân!"

Tống Hiểu Phong đám người nhìn nhau, cái thứ nhất nghĩ đến đúng là Hồng Vũ!

Trải qua tối hôm qua, tối thiểu đội thứ bảy tất cả mọi người sẽ không lại coi Hồng Vũ là thành một cái phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là đến xem.

"Mau đi xem một chút."

Đội thứ bảy người vội vàng đem bắc môn phòng ốc giao cho thứ chín đội, sau đó rất nhanh chạy về doanh trại. Thứ chín đội người ở phía sau không ngừng hâm mộ: "Thật là xui xẻo, làm sao vừa vặn đến phiên chúng ta trị thủ? Khâu Tướng quân đã có ba bốn năm không có xuất thủ chứ? Là cái nào ngu xuẩn lại dám khiêu chiến Khâu Tướng quân, không biết tướng quân được xưng chúng ta Hổ Sơn đại doanh phó soái phía dưới đệ nhất nhân sao?"

"Có người muốn chết ngươi quản được sao?"

"Ai, bỏ lỡ một hồi trò hay a…, Khâu Tướng quân Liệt Hổ Phách Vương Kình bá đạo vô cùng, chiến đấu với nhau đặc biệt đặc sắc!"

Thứ chín đội người ai oán một mảnh thời điểm, đội thứ bảy đã sắp nhanh chóng chạy tới nơi khởi nguồn chút điểm.

Khưu Tử Chân cấp bậc này tướng lãnh, tại Hổ Sơn trong đại doanh đều có chính mình độc lập doanh trại, có một đội thân vệ chiếu cố ẩm thực bắt đầu cuộc sống hàng ngày.

Sáng sớm hôm nay, Khưu Tử Chân vừa rời giường, chỉ nghe thấy bên ngoài gầm lên giận dữ: "Khưu Tử Chân ngươi muốn trừng trị ta liền hiển nhiên đến! Trong bóng tối ra ám chiêu ngươi không ngại mất mặt ta còn thay Võ Liệt tinh doanh xấu hổ!"

Khưu Tử Chân giận tím mặt, hắn đã là Ngũ Phẩm Nguyên Định đỉnh phong, đã có thể có thể đem chính mình võ đạo đồ đằng hiện ra tại ngoài thân, chẳng những chiến lực tăng nhiều, hơn nữa thay đổi lớn uy hiếp, thực tế trên chiến trường tác dụng gấp bội.

Hồng Thắng Nhật thường trú Vũ Đô, Hổ Sơn trong đại doanh bình thường đều là phó soái Kiều Nguyên Thần làm chủ, Khưu Tử Chân càng là được xưng phó soái phía dưới đệ nhất nhân. Đã bao nhiêu năm không người nào dám như vậy chận hắn doanh cửa ra vào chửi ầm lên?

Mà bây giờ đúng là sáng sớm, còn rất yên tĩnh, một tiếng này chửi bậy trong doanh địa rất nhiều người đều nghe thấy được, một truyền mười mười truyền một trăm, rất nhanh toàn bộ nơi trú quân đều oanh động.

Khưu Tử Chân vô cùng phẫn nộ đi nhanh mà ra, vừa nhìn thấy Hồng Vũ, không khỏi một cái cười lạnh: "Ta còn tưởng rằng là ai đó, nguyên lai là…"

Hồng Vũ tức sôi ruột, chẳng muốn với hắn dài dòng, một ngón tay Khưu Tử Chân: "Sau lưng hạ đao tiểu nhân, có dám theo hay không ta đọ sức một hồi!"

"Ngươi điên rồi sao?" Khưu Tử Chân chấn động, cái này ngu xuẩn nhiều lắm là thì ra là Cửu Phẩm Dũng Tuyền, cũng dám cùng chính mình khiêu chiến? Hắn rất nhanh lại bắt đầu vui vẻ, vốn đang e ngại thân phận của ngươi, không tốt trực tiếp trừng trị ngươi, đang cảm thấy chưa đủ nghiền, ngươi ngược lại là chính mình đưa tới cửa!

Khó trách Vũ Đô người đều nói ngươi ngu xuẩn vô cùng có tính cách!

"Khưu Tử Chân, ta chỉ hỏi ngươi một câu, ngươi choáng nha có dám hay không!" Hồng Vũ nghiến răng nghiến lợi, từng chữ từng chữ bỗng xuất hiện.

Xung quanh đã vây quanh không ít chiến sĩ, lập tức một mảnh xôn xao, ai dám tại Hổ Sơn trong đại doanh mắng Khâu Tướng quân? Hơn nữa một cái Cửu Phẩm Dũng Tuyền lại dám khiêu chiến Ngũ Phẩm Nguyên Định? Cái này quần áo lụa là não bộ khẳng định từng chịu đựng không thể tưởng tượng thê thảm đau đớn trải qua, quy kết lên, không phải nước vào chính là bị cửa kẹp rồi.

Khưu Tử Chân trong nội tâm một hồi cuồng hỉ, sắc mặt nhưng là càng ngày càng âm trầm: "Bổn tọa có cái gì không

dám!”

Hồng Vũ gật đầu một cái, duỗi ra tay trái của mình: “Ta với ngươi xoay cổ tay!”

Loại này so đấu lực lượng phương thức tại Đại Hạ trong quân rất lưu hành, không bị thương hòa khí hơn nữa không hề hoa xảo, không cách nào ăn gian.

Hồng Vũ nói xoay cổ tay, người chung quanh cũng không có cái gì ngoài ý muốn, thậm chí ngay cả Khưu Tử Chân cũng hiểu được lẽ ra như thế. Hồng Vũ dù sao cũng là Hồng Thắng Nhật cháu trai ruột, muốn thật sự là đao thật thương thật quyết đấu, bị thương hắn dù sao không tốt nói rõ.

Cái này phương thức, đã có thể giáo huấn tiểu tử này, cũng sẽ không ra cái đại sự gì. Thậm chí Khưu Tử Chân đã nghĩ kỹ, chỉ cần hai cánh tay giữ tại cùng một chỗ, liền lập tức phát lực, không nói bóp nát tên tiểu hỗn đản này xương bàn tay, cũng muốn lại để cho bàn tay hắn sưng như bàn chân gấu.

“Có thể!” Khưu Tử Chân con ngươi đảo một vòng, nhớ tới Hồng Vũ cái kia con bảo mã, hắn âm thầm chảy nước miếng: “Bất quá như vậy so có ý gì? Ngươi có dám theo hay không ta cá là một cái?”

Hồng Vũ trong nội tâm mắng một câu, chính mình ngày đầu tiên đến thời điểm, đám này tướng lãnh vây quanh liệt mã cùng sắc lang thấy mỹ nữ tuyệt sắc đồng dạng, hiện tại muốn đánh đánh bạc, còn có thể đánh cuộc gì?

Hắn biểu hiện ra như cũ là trước đây bản chủ chịu không nổi khích tướng giận dữ: “Bổn thiếu gia có cái gì không dám, đánh cuộc gì?”

Xung quanh các tướng sĩ nhìn xem Hồng Vũ cơ hồ là mũi vểnh lên trời phun khí, một bộ quần áo lụa là bộ dáng, đều là âm thầm lắc đầu, thằng ngu này a…, thật đúng là một trêu chọc liền lên móc câu.

Khưu Tử Chân nói: “Ngươi nếu bị thua, ngựa của ngươi về ta.”

Hồng Vũ không chút do dự: “Không có vấn đề. Ngươi nếu bị thua đây?”

Khưu Tử Chân đang muốn nói ra chính mình tiền đặt cược, Hồng Vũ lại vẻ mặt khinh bỉ đánh gãy hắn, nói: “Mất mặt gì mất mặt hàng tiện nghi rẻ tiền cũng đừng lấy ra mất mặt xấu hổ rồi, không phải bổn thiếu gia xem thường ngươi, không đánh cuộc được cũng đừng có đánh bạc!”

Khưu Tử Chân giận tím mặt: “Tiểu hỗn đản ngươi dám xem thường bổn tọa!”

Hồng Vũ giơ chân lên dẫm nát một bên một cái trên thùng gỗ, chỉ vào Khưu Tử Chân nói: “Bổn thiếu gia còn chính là xem thường ngươi rồi! Một mình ngươi tiểu tướng lĩnh có thể có bao nhiêu bạc? Biết rõ bổn thiếu gia cái kia con bảo mã giá trị bao nhiêu tiền không? Bổn thiếu gia trong phòng một chiếc nghiên mực, đều bù đắp được ngươi toàn bộ thân gia rồi!”

Khưu Tử Chân tức giận giận sôi lên, hung hăng cắn răng một cái, cải biến trước đó tiền đặt cược: “Ta với ngươi đánh bạc cái này!”

Hắn nói qua từ trong lòng ngực lấy ra tới một người đồ vật, hung hăng vỗ vào Hồng Vũ trước mặt rương hòm bên trên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Vật tay (thượng)

Chương 6: Đọ lực cổ tay (thượng)

Tiểu thuyết: Sáng Thế Chí Tôn tác giả: Thạch ba Cập nhật lúc: 2013-11-02 20:06:33 số lượng từ: 2989

"A…! Là Nguyệt Vẫn Thần Thiết!" Xung quanh các tướng sĩ chấn động, đã có người kêu đi ra: "Thứ này tuyệt đối bù đắp được cái kia con bảo mã rồi."

Căn cứ truyền thuyết lâu đời, trên cái thế giới này vốn là có hai cái mặt trăng đấy, nhưng là tại rất xa xưa đích niên đại trước đây, một vầng mặt trăng nghiền nát vẫn lạc, những cái… kia mảnh vỡ rơi trên mặt đất, liền biến thành Nguyệt Vẫn Thần Thiết.

Thứ này trân quý vô cùng, nghe nói là chế tác huyền binh thiết yếu tài liệu.

Khưu Tử Chân cái này một khối, chừng lớn nhỏ cỡ nắm tay , dựa theo bình thường định giá, hẳn là tại một trăm vạn đến một triệu năm trăm ngàn lượng bạc tầm đó. Ngược lại là bù đắp được cái kia thất liệt mã giá trị. Chỉ bất quá Nguyệt Vẫn Thần Thiết có tiền mà không mua được, thập phần khó được.

Cái này một khối Nguyệt Vẫn Thần Thiết, hay vẫn là năm đó một lần xuất chinh Địch Nhung, Khưu Tử Chân đánh tan Địch Nhung trên thảo nguyên một cái tiểu bộ lạc, tại cái đó trong bộ lạc đạt được. Là cái kia bộ lạc sùng bái "Thần vật" .

Hồng Vũ nghĩ đến công xưởng Vân thị, lập tức gật đầu đáp ứng: "Được, cái này tiền đặt cược ta tiếp nhận. Không thể tưởng được một mình ngươi lính nghèo, rõ ràng còn có thứ đồ tốt này."

Khưu Tử Chân thiếu chút nữa lại tức giận thổ huyết, cái gì gọi là lính nghèo? Gia gia của ngươi cũng là làm lính được không?

Trên thực tế Hổ Sơn trong đại doanh, tướng lãnh cũng không cần nói, coi như là binh sĩ cũng đều giàu đến chảy mỡ! Dù sao mỗi một lần xuất chinh, đều là đại thắng mà về, chiến lợi phẩm đều có không ít.

Thế nhưng là có tiền hay không, cái kia phải xem cùng với so, ngươi muốn cùng quân đội đệ nhất nhân Hồng gia so, mọi người khẳng định đều là kẻ nghèo hàn. Hồng Vũ theo tài phú bên trên khinh bỉ hắn, Khưu Tử Chân cảm giác mình rất có tiền, không phải nghèo khó hộ, thế nhưng là tại Hồng Vũ trước mặt sẽ không có lực lượng, trong nội tâm biệt khuất vô cùng.

Hồng Thân rất không thu hút đứng ở trong đám người, trên mặt vẻ mặt có điểm quái dị.

Đang ở trong đó Khưu Tử Chân không có ý thức được, thế nhưng là Hồng Thân từ vừa mới bắt đầu liền đã nhìn ra, nhìn như Khưu Tử Chân khích tướng Hồng Vũ, nhưng trên thực tế ngược lại là Khưu Tử Chân bị Hồng Vũ dăm ba câu liêu bát đắc nổi trận lôi đình, hận không thể đem thân gia đều để lên.

Hồng Vũ tại toàn bộ trong quá trình, thật giống như đấu con dế mèn người, một cọng cỏ hành, nhẹ nhàng linh hoạt tự nhiên, ba đến hai lần xuống liền chọc cho Khưu Tử Chân này con con dế mèn chiến ý hừng hực.

Đây thực sự là lấy trước kia cái tùy tiện một kích liền ý nghĩ nóng lên, phát nhiệt cái gì cũng dám đánh bạc Nhị thiếu gia?

Cho nên Hồng Thân cảm giác thập phần quái dị, cực kỳ hoảng hốt a….

Tiền đặt cược quyết định, thì có binh sĩ bắt đầu ồn ào, người người đều chờ đợi xem Hồng Vũ xấu mặt, nhìn có chút hả hê. Các thân binh nhanh chóng đưa đến một cái rương lớn bày ở chính giữa, Hồng Vũ cùng Khưu Tử Chân riêng phần mình đứng ở một bên, chậm rãi vươn tay ra.

Đúng là vào lúc này, đội thứ bảy người chạy tới.

Tống Hiểu Phong vừa nhìn Khưu tướng quân trên mặt cái loại này kìm nén không được đắc ý cùng tàn nhẫn, trong nội tâm liền thẳng gọi hỏng bét! Hắn ra sức đi phía trước lách vào,

muốn đi nhắc nhở Khưu Tử Chân một tiếng, kết quả người chung quanh quá nhiều, tất cả mọi người đi phía trước dâng lên, muốn nhìn rõ ràng Khưu tướng quân như thế nào miểu sát phá sản quần áo lụa là, hắn đơn giản chỉ cần không có chen vào.

Tống Hiểu Phong lớn tiếng gọi cũng bị xung quanh điên cuồng hô thanh âm bao phủ lại rồi, Khưu Tử Chân căn bản không nghe thấy, huống hồ coi như là nghe thấy được, đoán chừng cũng sẽ không coi là chuyện to tát.

Kiều Nguyên Thần cũng đã bị kinh động, hắn âm thầm xuất hiện ở Hồng Thân bên người, không vui nói: "Khưu Tử Chân tên ngu ngốc này, dùng tu vi của hắn, làm sao cùng Hồng Vũ đọ sức lên? Mất mặt hay không?"

Hồng Thân nhàn nhạt nhìn hắn một cái, không biết vì cái gì, trong nội tâm hiện lên vừa rồi Hồng Vũ trêu chọc Khưu Tử Chân quá trình, vô ý thức nói: "Nguyên Thần ngươi cảm thấy Khưu Tử Chân thắng định rồi?"

"Đây còn phải nói? Hắn một cái Ngũ Phẩm Nguyên Định đỉnh phong, đi khi dễ một cái Cửu Phẩm Dũng Tuyền, hả giận ngược lại là hả giận rồi, thắng mất mặt a…!"

"Ngươi là nhận đinh tiểu Khưu thắng định rồi, thế nhưng là ta thế nào cảm giác vấn đề này chưa hẳn a…, ngươi đừng nghĩ đến ngươi thủ hạ chính là binh liền thật lợi hại, ta xem chưa hẳn a…." Hồng Thân ung dung nói qua, quả nhiên Kiều Nguyên Thần thụ…nhất không được cái này, thoáng cái liền tạc nổi cáu rồi: "Hồng Thân ngươi nói cái khác có thể, chính là cái này, ngươi không phục cũng không được, lão tử mang ra ngoài binh tướng chính là ngưu bức! Khưu Tử Chân nếu không phải miểu sát, ta sẽ đem đầu cắt xuống đến cấp ngươi làm cầu để đá!"

Hồng Thân như cũ là không nhanh không chậm: "Ta muốn đầu ngươi làm gì? Ta cảm thấy cho ngươi thủ hạ chính là binh tướng thì ra là bình thường thôi, ngươi không nên nói được, vậy chúng ta đánh cuộc?"

"Cá thì cá! Ngươi nói đánh cuộc gì!"

“Ta đây có bản Tứ phẩm võ học 《 Sơn Hà Hành Khí Thuật 》 , của cải nhà của ngươi mỏng, ta biết, xuất ra một kiện đừng kém hơn quá nhiều tiền đặt cược là được rồi, đều là lão huynh đệ rồi, ta hiểu ngươi…”

Kiều Nguyên Thần nổi trận lôi đình: “Lão vô lại ngươi xem không dậy nổi ta là chứ? Ngươi không phải vẫn muốn cái này ư! Ta liền áp cái này!”

Hắn từ trong lòng ngực cầm ra đến một cái túi gấm ném cho Hồng Thân, Hồng Thân đại hỉ, đổ ra vừa nhìn, quả nhiên là một viên trứng gà lớn nhỏ màu vàng nhạt tinh thạch.

Tam phẩm hoang thú Thôn Tinh Thiềm não tinh!

Hồng Thân nhớ kỹ đồ vật đã thật lâu rồi, thế nhưng là Kiều Nguyên Thần chính là không để cho hắn, trước đây Hồng Thân nghĩ hết biện pháp cũng không có thực hiện được, không nghĩ tới hôm nay dễ dàng như vậy phải tay.

Hắn cười híp mắt nắm chặt túi gấm, trong lòng tự nhủ thiếu gia một chiêu này thật đúng là dùng tốt a…. Hổ Sơn đại doanh những thứ này con người lỗ mãng, dễ như trở bàn tay, ta cần ta cứ lấy.

Kiều Nguyên Thần còn hầm hừ: “Lão gia hỏa ngươi liền chờ xem, đừng nói ta chiếm tiện nghi của ngươi, 《 Sơn Hà Hành Khí Thuật 》 ta chắc chắn phải có được.”

Hồng Thân hay vẫn là cười tủm tỉm đấy, không với hắn giải thích.

Trong sân, Hồng Vũ cùng Khưu Tử Chân hai cái tay trái rốt cục nắm lại với nhau, “Oanh” một tiếng Khưu Tử Chân trên cánh tay dâng lên một mảnh nhàn nhạt ánh sáng màu trắng, hào quang ở giữa, từng đạo quang tia chạy, ở sau lưng của hắn ngưng tụ thành một vị chừng cao hai trượng thấp cực lớn mãnh hổ đồ hình.

Mãnh hổ gào thét, gào thét rung trời.

Từng đạo sức mạnh cường hãn chấn động khuếch tán ra, những cái…kia nhiệt tình chen chúc người đi bị cổ lực lượng này thúc giục, nhao nhao lui về phía sau, hoảng sợ biến sắc.

“Liệt Hổ Phách Vương Kình!” Đã có người hô lên.

Kiều Nguyên Thần dương dương đắc ý, ngoài miệng cố ý mắng: “Khưu Tử Chân cái này cái loại không có tiền đồ, đối phó một cái Cửu Phẩm Dũng Tuyền, thậm chí ngay cả võ đạo đồ đằng đều phóng xuất ra.”

Hồng Thân như trước cười tủm tỉm đấy, chính là không nói nhiều.

Thanh Nguyên Đại lục nhập phẩm võ giả chia làm chín cấp, Cửu Phẩm Dũng Tuyền cảnh giới, chính là muốn đem một quả khiếu huyệt mở ra, từ trong đó tuôn ra vũ khí, huyệt đạo tựa như nguồn suối.

Bát Phẩm Thân Cương cảnh giới thì là dùng võ khí toàn diện cường hóa thân thể của mình, tại giai đoạn này, có thể nói võ giả toàn thân cao thấp, đều là thần binh lợi khí, cắt kim đoạn thạch dễ dàng.

Mà Thất Phẩm Hồn Tinh giai đoạn, tức thì bắt đầu chú trọng tinh thần mặt tu hành. Tại cảnh giới này, Linh giác có thể dễ dàng phát giác được xung quanh sở hữu sinh mệnh, mỗi một cái sinh mệnh, tại linh giác của hắn bên trong đều là một viên sáng chói ngôi sao, đặt mình trong trong đám người, tức thì Linh giác tựa như một vùng biển sao, cảm giác nhạy cảm vô cùng.

Lục Phẩm Chân Tôi danh như ý nghĩa, chính là rèn luyện bản thân, thân thể tiến hành lần thứ hai cường hóa. Nhưng là rèn luyện không riêng gì thân thể, còn có linh hồn. Trải qua cấp này đoạn, sinh mệnh lực tràn đầy, tinh lực đầy đủ vô cùng, sức sống tràn trề. Cũng có thể chữa trị trước đây tu luyện lưu lại một ít nội thương

Mà Ngũ Phẩm Nguyên Định, chính là võ đạo tu hành bên trong là tối trọng yếu nhất một cái cửa khẩu, trước đó bốn cái cảnh giới, trên thực tế đều là tương lai võ đạo phát triển đánh rớt xuống kiên cố cơ sở. Mà tới được Ngũ Phẩm Nguyên Định, võ giả liền muốn căn cứ đặc điểm của mình, xác nhận tương lai mình võ đạo phương hướng phát triển, hình thức bên trên biểu hiện, chính là võ đạo đồ đằng.

Võ đạo đồ đằng có thể là các loại hình thái: Binh khí, Thần Thú, áo giáp… ,, thậm chí nào đó trong truyền thuyết thần linh.

Bất đồng võ đạo đồ đằng, cũng là đại biểu cho bất đồng võ đạo phương hướng. Nói ví dụ chỉ bảo kiếm, võ giả nhất định am hiểu công kích, nếu như là tấm chắn, vậy thì khẳng định tinh thông phòng ngự.

Khưu Tử Chân tu luyện 《 Liệt Hổ Phách Vương Kình 》, lực lớn vô cùng, võ đạo đồ đằng cũng là một đầu mãnh hổ hình tượng. Trên chiến trường, thường thường hắn võ đạo đồ đằng vừa xuất hiện, mãnh hổ thú vương khí tức tựu sẽ khiến quân địch chiến mã một mảnh bối rối, đánh đâu thắng đó.

Hôm nay, đem võ đạo đồ đằng thi triển đi ra, Khưu Tử Chân chính là muốn lại để cho Hồng Vũ thất bại thảm hại mất mặt xấu hổ!

Hai cái tay trái một mực giữ tại cùng một chỗ, Khưu Tử Chân nhanh chóng bắt đầu phát lực.

Hắn đã quyết định chủ ý cho Hồng Vũ một bài học, bàn tay lớn coi như thép kìm, đã vận dụng chính mình ba phần sức mạnh.

Ba thành sức nắm, Khưu Tử Chân chính mình phỏng đoán cẩn thận đã ở một nghìn cân tả hữu. Hắn vốn tưởng rằng lần này có thể lại để cho Hồng Vũ cái này ăn chơi thiếu gia tại chỗ tru lên đi ra, hắn thậm chí đã nghĩ kỹ chỉ cần Hồng Vũ xin tha thứ, hắn liền chửi ầm lên ngươi không có lỗ đít bản lĩnh phá gia chi tử cũng dám ở lão tử trước mặt kêu gào, thế nhưng là cái này ba phần sức mạnh đi qua, Hồng Vũ không có chút nào phản ứng!

Xung quanh đã vây quanh mấy trăm tên chiến sĩ, đều chờ đợi xem Hồng Vũ xấu mặt, bọn hắn cũng cho rằng lần thứ nhất Hồng Vũ liền khẳng định chịu không được, tiếng hoan hô đã đến cổ họng, sau đó bị kẹt ở.

"Hả?" Kiều Nguyên Thần cũng có chút ngoài ý muốn: "Tên tiểu hỗn đản này không giống nhìn bề ngoài như vậy không còn dùng được a…." Hắn lại nhìn Hồng Thân một lời:

“Bất quá vô dụng đích, dù như thế nào cũng sẽ không là Khưu Tử Chân đối thủ.”

Khưu Tử Chân hồ nghi nhìn Hồng Vũ một cái, hai người dựa vào là rất gần, hai cái tay trái coi như sắt thép đổ bê-tông.

Khưu Tử Chân một cái cười lạnh, khó trách ngươi sẽ chạy tới kêu gào, nguyên lai tự cho là có chút bản lĩnh, muốn đánh ta một trở tay không kịp? Không khỏi cũng quá ngây thơ rồi, chỉ bằng ngươi Cửu Phẩm Dũng Tuyền, còn có thể lật trời hay sao!

Trên tay hắn phát lực, sau lưng bạo hổ đồ đằng rít lên một tiếng, hào quang phún dũng, vũ khí bốn phía, khí thế cường hãn giống như vỡ đê hồng thủy, hướng phía Hồng Vũ ầm ầm một tiếng đấu đá đi qua.

Lúc này đây Khưu Tử Chân dùng tới bảy thành lực lượng! Sau đó hắn lập tức có chút hối hận, đừng thật sự đem Hồng Vũ bàn tay bóp nát, cái kia thì phiền toái.

Thế nhưng là lúc này đây lại để cho hắn giật mình chính là, Hồng Vũ như trước lù lù bất động!

“Chuyện gì xảy ra?” Khưu Tử Chân chấn động trong lòng, Cửu Phẩm Dũng Tuyền làm sao có thể chống đở được chính mình bảy thành lực lượng? Thế nhưng là không có thời gian lại để cho hắn suy nghĩ nhiều, Khưu Tử Chân lần nữa phát lực, lúc này đây nếu sẽ không thành công, do mặt mũi hắn liền nhịn không được rồi, bởi vậy Khưu Tử Chân mười hai thành lực lượng bỗng nhiên bộc phát!

Sau lưng bạo hổ đồ đằng bộ lông phẫn nộ trương, một đôi hổ nhãn bên trong phun ra hai đạo bạch tia chớp màu vàng óng, tại như lôi đình trong tiếng rống giận dữ, bạo hổ đồ đằng một cái chân trước nâng lên, chậm rãi bám vào tại Khưu Tử Chân trên cánh tay trái, trùng trùng điệp điệp đè xuống!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Vật tay (hạ)

Chương 6: Vật tay (hạ)

"Đồ đằng gia thân!" Mọi người lại là một tiếng thét kinh hãi, lúc này đây liền ngay cả Hồng Thân cũng nhịn không được khen: "Tiểu Khưu thực là không tồi, đồ đằng gia thân vốn là Tứ Phẩm Thông Pháp mới có thể thi triển kỹ năng, không thể tưởng được hắn ở đây vật phẩm đỉnh phong có thể sử đi ra rồi."

"Ha ha ha!" Kiều Nguyên Thần cuồng tiếu đắc ý: "Hồng Thân ngươi thua định rồi!"

Hồng Thân cười không nói, ngược lại là thi triển ra đồ đằng gia thân, bộc phát mười hai thành lực lượng Khưu Tử Chân sắc mặt biến hóa, bởi vì hắn sức mạnh cuồng bạo xuất kích, trên cánh tay trái đã có được bốn ngàn cân lực lượng, Coi như là một gốc cây Ngàn năm cổ thụ cũng phải bị lật đổ rồi, thế nhưng là Hồng Vũ tay trái không chút sứt mẻ, giống như là một tòa núi cao!

Mọi người trừng to mắt chờ giây lát, Hồng Vũ bị triệt để đánh tan tình cảnh lại còn không có xuất hiện, ngược lại là Khưu Tử Chân gương mặt càng ngày càng đỏ, đã là không còn chút sức lực nào quá độ biểu hiện.

"A…!"

Tất cả mọi người nhiều tiếng hô kinh ngạc, hoàn toàn không thể tiếp nhận bây giờ tình cảnh.

"Rống!" Khưu Tử Chân rít lên một tiếng, làm ra lần gắng sức cuối cùng, tại sau lưng của hắn bạo hổ đồ đằng đột nhiên bay lên không ba trượng, hung thần ác sát giương nanh múa vuốt hướng Hồng Vũ đánh tới.

mắt thấy đáng sợ kia bạo hổ đồ đằng liền muốn bổ nhào vào Hồng Vũ trên người, thế nhưng là hung tàn bạo hổ đồ đằng nhưng thật giống như nhìn thấy gì vô cùng đáng sợ đồ

vật đồng dạng, một tiếng gào thét cũng không quay đầu lại nhảy lên trở về Khưu Tử Chân trong thân thể!

“Chuyện gì xảy ra? !” Liền ngay cả Kiều Nguyên Thần cùng Hồng Thân đều không hiểu chút nào. Khưu Tử Chân càng là không hiểu ra sao, chính mình tu luyện 《 Liệt Hổ Phách Vương Kình 》, trong đó có “Bá Vương” hai chữ, có thể nhìn ra Môn tâm pháp này chính là cái loại này bá đạo vô cùng chưa từng có từ trước đến nay võ học.

cho nên biến hóa ra bạo hổ đồ đằng, coi như là gặp gỡ phẩm cấp cao hơn chính mình võ đạo đồ đằng, cũng là không sợ hãi chút nào dũng mãnh chém giết, tuyệt đối không thể bởi vì sợ hãi mà cuống quít đào tẩu!

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Mọi người ở đây, ngoại trừ Hồng Vũ bên ngoài, cũng chỉ có bị lách vào ở bên ngoài Tống Hiểu Phong trong nội tâm đoán được một … hai ….

Hồng Vũ cười ti tiện cách: “Nhà của ngươi mèo tốt thẹn thùng a….”

Khưu Tử Chân tao đỏ mặt tía tai, rồi lại không phản bác được.

“Chuẩn bị xong chưa? Ta muốn bắt đầu phản kích.” Hồng Vũ lại nói một câu, Khưu Tử Chân lúc này thật sự luống cuống, nguyên bản sắt thép bình thường tin tưởng hoàn toàn bị nát bấy. Mặc kệ hắn làm sao trùng kích, Hồng Vũ đều lù lù bất động. hiện tại Hồng Vũ phải phản kích, hắn thoáng cái lo lắng, liều lên bú sữa mẹ khí lực cũng không thể thua nữa à. Cái này nếu bị thua, sau này mình tại Hổ Sơn đại doanh bên trong liền biến thành chê cười.

Thế nhưng là Hồng Vũ tay trái bắt đầu chậm rãi hướng phải nghiêng, mặc kệ Khưu Tử Chân cố gắng như thế nào, tròng mắt đều muốn biệt xuất tới, Như trước vô lực ngăn cản.

“Ti ——” mọi người chung quanh hít một hơi lãnh khí, tất cả mọi người đã nhìn ra, Hồng Vũ một khi bắt đầu phát lực, Khưu Tử Chân căn bản không phải đối thủ!

Thế nhưng là làm sao có thể!

Võ đạo đồ đằng không hiểu thấu chạy trốn trở về, hiện tại lại bị Hồng Vũ triệt để áp chế, cái này thời không có phải hay không có đồ vật gì đó thác loạn rồi, tại sao có thể như vậy…

"BA~!" Khưu Tử Chân tay trái bị Hồng Vũ rắn rắn chắc chắc đặt tại trên thùng gỗ, mặt của hắn đã đỏ đến như đít khỉ đồng dạng, chôn ở cánh tay bên trong không nhấc lên nổi.

Toàn trường lặng ngắt như tờ, Hồng Vũ tiện tay hất lên, hai tay buông ra, hắn cầm lên cái kia một khối Nguyệt Vẫn Thần Thiết, không nói một lời tiêu sái rồi. Xung quanh nguyên bản bị các chiến sĩ vây lại đến mức cực kỳ chặt chẽ, Hồng Vũ một đạo, tất cả mọi người theo bản năng mau để cho mở một con đường.

Hồng Vũ không nói thêm gì nữa, chỗ tốt tới tay, trong lồng ngực cơn giận này cũng ra, hắn khó được hiền hậu một hồi.

Biết rõ hắn đi ra thật xa, mới có người kịp phản ứng, nhịn không được phát nổ một câu chửi bậy: "Ta dkm nó, không phải chứ!"

mọi người dụ dỗ một chút tử vỡ tổ rồi, các loại tiếng nghị luận chợt vang lên, lúc trước thế nhưng là chẳng ai ngờ rằng là một kết quả như vậy.

Hồng Thân cũng cười híp mắt híp mắt đem Thôn Tinh Thiềm não tinh ôm vào trong ngực của mình, hai tay sao tại trong tay áo, thoải mái nhàn nhã tiêu sái rồi.

Kiều Nguyên Thần bỗng nhiên trở lại vị đến, vỗ cái ót kêu lên: "Không đúng vậy, ngươi lão già kia hôm nay làm sao xấu tính?"

Hồng Thân cũng không quay đầu lại hướng hắn vẫy vẫy tay, không có giải thích.

Phiền muộn Kiều Nguyên Thần hướng phía mọi người gầm lên giận dữ: "Đều chết ở chỗ này làm gì, không dùng ra thể dục buổi sáng sao!"

Mọi người ầm ầm một tiếng tản, riêng phần mình về đơn vị. Chỉ bất quá tại sau này một đoạn thời gian rất dài trong,

cuộc tỷ thí này, Nhất định là toàn bộ Hổ Sơn đại doanh nghị luận tiêu điểm!

” thật là lợi hại, thậm chí ngay cả Khưu tướng quân đều không phải là đối thủ của hắn.”

“trước đây đồn đại hắn là tên rác rưởi, thế nhưng là các ngươi gặp qua Cửu Phẩm Dũng Tuyền đánh bại Ngũ Phẩm Nguyên Định phế vật sao?”

“Đây thực sự là cái kỳ tích a……”

Chúng tướng sĩ một bên luyện tập một bên đều nghị luận, mặt khác mấy cái phó tướng cũng đều nghe nói, bọn hắn càng bỏ thêm hơn giải Khưu Tử Chân thực lực, cho nên bọn hắn kinh hãi vượt xa binh lính bình thường.

Mà nhanh đến buổi trưa, đêm hôm qua sự tình cũng theo đội thứ bảy trong miệng truyền ra, toàn bộ Hổ Sơn đại doanh cũng biết rồi.

Gầm lên giận dữ, dọa lùi Hổ Sơn thú băng!

Tất cả mọi người phản ứng đầu tiên là vô nghĩa! Làm sao có thể! Chỉ có não bộ bị lừa đá người mới sẽ tin tưởng. Nhưng là toàn bộ đội thứ bảy lời thề son sắt, Hơn nữa rất sắp có người đi kiểm tra qua, tối hôm qua đại doanh phương Bắc trận pháp căn bản không có khởi động, trong trận pháp mỏ tinh hoàn hảo không chút tổn hại.

Mà đội thứ bảy căn bản không ai bị thương, cũng khẳng định không phải là bọn hắn liều chết chặn Hổ Sơn thú băng, cái kia chính là nói, đội thứ bảy nói là sự thật…

Lần này, liền Kiều Nguyên Thần cũng chấn kinh rồi. Cái này quần áo lụa là phá gia chi tử làm sao sẽ bỗng nhiên trở nên lợi hại như vậy?

Sau đó tiếp đó, chính là phiền muộn. Hắn đêm qua mơ hồ cũng nghe thấy gầm lên giận dữ, nhưng là không để ý ngủ tiếp. không nghĩ tới vậy mà đã xảy ra chuyện như vậy.

“Hồng Thân lão nhân bịp ta! Hắn đi theo Hồng Vũ bên người, khẳng định đã sớm biết cái này tiểu hỗn đản hiện tại

không giống người thường rồi!" Đáng thương phó soái rốt cục suy nghĩ minh bạch.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Hổ Sơn đại doanh đối với Hồng Vũ đều nghị luận. Cũng may Hồng Vũ hiện tại đang tại trong doanh phòng ngủ, nếu hắn đi ra, khẳng định mọi người sợ hãi như Hồng Thủy Mãnh Thú, trốn xa chừng nào tốt chừng đó.

Vừa lúc đó, Hổ Sơn đại doanh ngoài cửa chính, vang lên một tiếng quát: "Hồng Vũ, ngươi cút ra đây cho ta!"

Gác doanh cửa hai mươi tên quân sĩ sợ tới mức run một cái, Hồng Vũ là ai? Củng cố Hổ Sơn đại doanh đệ nhất thô bạo hung ác! Người tới dám như thế mắng chửi Hồng Vũ, còn đến mức nào!

Chờ bọn hắn nhìn rõ ràng người tới, tất cả đều kì quái, một cái mười ba mười bốn tuổi tiểu cô nương, một thân võ sĩ giả bộ, ngồi trên lưng ngựa nhanh chóng mà đến, thanh tú động lòng người trên khuôn mặt nhỏ nhắn mặt mũi tràn đầy sắc mặt giận dữ, thế nhưng là mặt mày nhìn qua cùng Hồng Vũ giống nhau đến mấy phần.

Cái kia một tiếng quát, dùng tới vũ khí, cứ việc bởi vì niên kỷ quan hệ tu vi không tính rất cao, thế nhưng là cũng đủ làm cho thanh âm truyền khắp toàn bộ Hổ Sơn đại doanh rồi.

Hồng Thân nghe thấy được sắc mặt cổ quái, trong doanh phòng đang ngủ Hồng Vũ mơ mơ màng màng trở mình, hỗn [lăn lộn] không để ý.

Doanh cửa bọn thủ vệ cảm thấy khó xử, đến cùng ngăn đón hay vẫn là không ngăn cản?

Chỗ chức trách đương nhiên là muốn ngăn cản tiểu nha đầu này, thế nhưng là đối chiếu Hồng thô bạo hung ác sức chiến đấu, bọn hắn xông đi lên đây không phải là chịu chết?

cái này một do dự, Kiều Nguyên Thần đã nhanh chóng chạy đến, cười tủm tỉm mở hai tay ra: "Di Lan tới, nhanh lại để cho Kiều gia gia ôm một cái."

Hồng Di Lan trông thấy hắn lúc này mới không tình nguyện ghìm chặt sao, cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên: "Kiều gia gia, ngươi muốn che chở Hồng Vũ cái kia tên đại bại hoại sao?"

Kiều Nguyên Thần cho tới trưa bị Hồng Vũ chấn nhiếp hai thanh, đều nhanh có tâm lý oán hận rồi, Lúc này chánh xử tại vừa nghe đến tên Hồng Vũ Thì có dự cảm không tốt trạng thái.

"À? Di Lan a…, Hồng Vũ tốt xấu là ngươi ca ca, ngươi không thể như vậy a…."

Hồng Di Lan vành mắt đỏ lên, dẹp lấy cái miệng nhỏ nhắn thiếu chút nữa khóc lên: "Hắn khi dễ ta! Kiều gia gia ngươi cũng không giúp ta sao?"

Kiều Nguyên Thần thụ…nhất không được cái này, hắn là Hồng Thắng Nhật một tay mang ra ngoài, Có thể nói là nhìn xem Hồng Di Lan lớn lên đấy, tiểu nha đầu này một chiêu này, từ nhỏ đến lớn, đối phó Kiều Nguyên Thần mọi việc đều thuận lợi.

"Hảo hảo hảo, Kiều gia gia giúp ngươi, giúp ngươi vẫn không được sao? Đi, ta dẫn ngươi đi tìm hắn."

Hồng Di Lan điềm nhiên hỏi: "Cảm ơn Kiều gia gia, ta biết ngay Kiều gia gia đối với ta tốt nhất rồi, không giống đại ca, chỉ muốn giúp đỡ cái kia tên đại bại hoại!"

Kiều Nguyên Thần đau đầu, dẫn tiểu nha đầu tiến vào Hổ Sơn đại doanh , vừa tẩu biên hỏi: "Hồng Vũ lúc này lại thế nào khi dễ ngươi rồi?"

Vừa nhắc tới cái này, Hồng Di Lan liền khí khổ vô cùng: "Một hồi trước Địch Nhung long câu sự tình ngài còn nhớ chứ?"

"Đương nhiên nhớ rõ." Kiều Nguyên Thần nghiến răng nghiến lợi, danh tướng yêu mã, đem một đám Địch Nhung long câu nướng đến Ăn hết loại chuyện này, cam đoan Có thể làm cho Bất kỳ một cái nào tướng lãnh ghi hận ngươi cả đời.

"Lúc này đây người ta thật vất vả cho tới một đám Mã vương, kết quả lại bị hắn cho bắt cóc rồi!"

Kiều Nguyên Thần thoáng cái liền nghĩ đến Hồng Vũ cái kia con bảo mã, nguyên lai là tiểu nha đầu.

Mã vương không thấy, Hồng Di Lan đương nhiên muốn tìm, Hồng Liệt giúp hắn che đậy một ngày, hôm nay rốt cục vẫn phải bị tiểu nha đầu điều tra ra đến cùng Là chuyện gì xảy ra rồi, vì vậy không nói hai lời, nổi giận đùng đùng đánh tới Hổ Sơn đại doanh.

"ừ, hắn đang ở đó tòa trong doanh phòng, chính ngươi đi tìm hắn đi." Kiều Nguyên Thần cũng không ý định đi theo.

Hồng Di Lan cũng không có suy nghĩ nhiều, mang theo roi ngựa liền xông tới. Thiếu nữ tư thế hiên ngang thân hình lưu loát, vài bước vọt vào doanh trại, những người khác tuy nhiên trên người có tổn thương, nhưng là hiện tại cùng Hồng Vũ đứng ở một cái doanh trại ở bên trong, áp lực thật sự quá lớn, vì vậy tất cả mọi người đi ra ngoài hoạt động.

Hồng Di Lan vừa vọt vào, liếc thấy gặp vẫn còn nằm ngáy o..o… Hồng Vũ. Nghĩ đến chính mình hai ngày vất vả khổ cực tìm mã, thằng này cũng tại không có tim không có phổi ngủ, Hồng Di Lan nước mắt ngay tại trong hốc mắt đảo quanh, nàng đột nhiên hất lên roi: "Hồng Vũ!"

Hồng Vũ giật mình ngồi xuống, mê hoặc nhìn muội muội: "Tiểu muội, sao ngươi lại tới đây?"

Hồng Di Lan giận dữ cắn môi, chịu đựng ủy khuất nước mắt: "Ngươi đưa ta mã."

"Mã? Ngựa của ngươi làm sao sẽ ở chỗ này của ta?" Hồng Vũ không hiểu ra sao.

Hồng Di Lan tức giận giơ lên roi ngựa muốn đánh hắn, thế nhưng là hắn chung quy là huynh trưởng của mình, cha mẹ hôm nay đều không tại người bên cạnh, thân nhân không nhiều lắm, nàng đánh như thế nào xuống được đây?

Tiểu nha đầu trong nội tâm ủy khuất vô cùng, hung hăng một tay lấy roi ngựa quẳng xuống, ôm đầu gối ngồi chồm hổm trên mặt đất ô ô khóc lên.

Hồng Vũ trợn tròn mắt.

“Ô ô ô… Có ngươi như vậy khi [làm] huynh trưởng đấy sao? Ô… Người ta trong nhà đều là do ca ca bảo hộ muội muội, nhà ai muội muội ở bên ngoài chịu khi dễ, ca ca so cha mẹ hoàn sinh khí, ngay lập tức sẽ muốn xông ra đi báo thù. Ô ô…

Ngươi ngược lại tốt, hại chết ta Hỏa Nhi, ta thật vất vả lại đã tìm được một con ngựa Vương, danh tự còn không có lên đâu rồi, lại bị ngươi cho bắt cóc rồi, ngươi nói, ngươi có phải hay không càng làm nó ăn hết!

Ta làm sao xui xẻo như vậy, có ngươi như vậy một cái làm ca ca…”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Thiên Tâm khó dò (thượng)

Chương 7: Thiên Tâm khó dò (thượng)

Hồng Vũ đã minh bạch, nguyên lai cái kia thất liệt mã là tiểu muội. Hắn lập tức trong nội tâm áy náy, đổi lại là ai, cũng muốn tức giận vô cùng chứ? Tuy nhiên hắn là vô tâm đấy, nhưng là đối với tiểu muội mà nói, thật sự là quá ủy khuất.

Hắn ở kiếp trước là con một, không có anh chị em, thế nhưng là đi tới nơi này, có một che chở đại ca của hắn, có một có chút ngang ngược rồi lại rất hiểu chuyện muội muội, tựa hồ rất hoàn mỹ a….

Hắn chậm rãi đi tới Hồng Di Lan bên người, thò tay ôm muội muội bả vai.

Hồng Di Lan khóc nước mắt như mưa, hờn dỗi đem hắn tay run mất.

Hồng Vũ lại lần nữa trên lầu đến, dùng sức.

“Tốt rồi nha đầu, lúc này đây là nhị ca không đúng, nhị ca thật không biết con ngựa kia là của ngươi, đi, ta đây sẽ đem nó trả lại cho ngươi.”

Hồng Di Lan sững sờ, khuôn mặt nhỏ nhắn bên trên còn treo móc nước mắt giọt, mắt to đỏ rực: “Ngươi không có bắt nó ăn hết?”

Hồng Vũ cười khổ: “Đó là ta trước đây hồ đồ, thịt ngựa có cái gì tốt ăn?”

Hắn đem Hồng Di Lan kéo dậy, lôi kéo muội muội đến chuồng ngựa, liệt mã quả nhiên ở bên trong, đang một tiếng hí lên, móng sau vừa bay, đem một thớt nhìn qua cao hơn nó cường tráng không ít, đang muốn tới đây giành ăn chiến mã đạp bay ra ngoài.

Hồng Di Lan con mắt thoáng cái sáng, đây mới là bảo mã(BMW) a…!

Hồng Vũ hướng liệt mã vẫy tay một cái: "Tới đây."

Liệt mã hấp tấp đã chạy tới, mặt khác vài thớt chiến mã vừa nhìn nó rời đi đang muốn tới đây cái ăn, liệt mã vừa quay đầu lại hung ác hí lên một tiếng, cái kia mấy thớt ngựa tranh thủ thời gian bị hù lui trở về.

Hồng Di Lan xem càng thích: "Ngươi, phục tùng nó?"

Hồng Vũ gật gật đầu, liệt mã đã đến trước mặt, Hồng Vũ vỗ cổ của nó: "Vốn ngươi chính là muội muội ta đấy, ta hiện tại đem ngươi trả lại cho nó. Nhớ kỹ rồi, về sau thành thành thật thật nghe ta lời của muội muội, dám không nghe chỉ huy, xem ta không đánh chết ngươi!"

Liệt mã trợn tròn mắt, một cái mã miệng kéo lão Đại, lỗ mũi bắt đầu ướt át.

Đi theo Hồng Vũ, chỗ tốt rất lớn.

Những thứ không nói khác, theo Vũ Đô một đường chạy như điên đến Hổ Sơn đại doanh về sau, theo Hồng Vũ trong cơ thể truyền đến cái kia một cổ thần kỳ lực lượng, hai ngày qua này đã đem thể chất của nó triệt để cải thiện.

Nguyên lai nó viên kia cực đại mã đầu liền coi chính mình rất ngưu bức đấy, thân thể lần bổng. Nhưng là bây giờ mới hiểu được, trước đây thật sự là ếch ngồi đáy giếng.

Ngắn ngủi hai ngày cải tạo, khiến cho nó so trước đây tăng lên gấp hai!

Giống vậy vừa rồi cái kia thất con ngựa cao to, trước đây nó khẳng định cũng không để vào mắt, nếu tranh đấu lên, thắng nhất định là nó. Bất quá tuyệt đối không có khả năng nhẹ nhàng như vậy, một chân liền đạp bay rồi.

Liệt mã không chịu đi, xông lên đầu to đối về Hồng Vũ cọ a… Cọ, trong lỗ mũi không ngừng mà phun nhiệt khí mà, rầm rì bắt đầu làm nũng.

Lớn như vậy khổ người quả thực lại để cho Hồng Vũ có chút chịu không được, hắn đẩy ra liệt mã: "Đã thành, ta đã quyết định, ngươi tranh thủ thời gian cùng ta muội muội trở về."

Liệt mã con mắt ngập nước đấy, đáng thương nhìn xem hắn, đuôi ngựa càng không ngừng quét bày biện, không chịu hoạt động một bước.

Thủ đoạn này Hồng Vũ không có phản ứng gì, thế nhưng là Hồng Di Lan cái này mười ba mười bốn tuổi tiểu nha đầu, đúng là đối với các loại lớn nhỏ nảy sinh vật không có sức chống cự thời điểm, thoáng cái liền mềm lòng.

"Được rồi, dù sao cũng là ngươi phục tùng đấy, sẽ để lại cho ngươi đi."

Hồng Di Lan rất là không muốn, nhưng là cũng không đành lòng nhìn xem con ngựa thương tâm.

Hồng Vũ còn muốn đang nói cái gì, liệt mã đã nhún nhảy một cái tiến tới Hồng Di Lan bên người, đầu to thở hổn hển hừ cọ lấy cánh tay của nàng, vây quanh nàng càng không ngừng xoay quanh, còn muốn lè lưỡi đến thè lưỡi ra liếm mặt của nàng. Chọc cho Hồng Di Lan khanh khách cười không ngừng, tâm tình cũng tốt.

Hồng Vũ bất đắc dĩ, trịnh trọng nói: "Tiểu muội ngươi yên tâm, ta nhất định cho ngươi tìm một cái thất trên đời này tốt nhất chiến mã!"

Liệt mã có chút khinh thường, nó cảm thấy hắn đã là trên cái thế giới này tốt nhất chiến mã một trong, chỉ cần tại Hồng Vũ bên người ở lại đó, đợi một thời gian nhất định có thể đem cái kia "Một trong" xóa, cho nên Hồng Vũ những lời này nhất định là cái không thể thực hiện hứa hẹn. Hồng Di Lan cái tiểu nha đầu này không tệ, dùng loại này không hứa hứa hẹn ứng phó người ta, chủ nhân này quá không hiền hậu.

"Thật sự?" Hồng Di Lan nháy mắt.

Hồng Vũ xin lỗi nói: "Tiểu Mai, trước kia là nhị ca hồ đồ, bất quá ngươi tin tưởng ta, nhị ca hiện tại không giống với lúc trước."

"Thật sự?" Hồng Di Lan thần sắc không thay đổi.

Hồng Vũ thoáng cái nhụt chí, sâu như vậy tình lời hứa, tiểu nha đầu lại hoài nghi. Hắn cũng vô lực vẫy vẫy tay: "Ngươi đi

về trước đi, tương lai ngươi sẽ biết.”

Hồng Vũ đem tiểu muội đưa ra ngoài, trong nội tâm suy nghĩ cái hứa hẹn này. Trên cái thế giới này tốt nhất chiến mã đương nhiên là tại Địch Nhung trên thảo nguyên, Địch Nhung long câu tiếng tăm lừng lẫy, nhưng là hắn biết rõ liệt mã đã bị Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng cải tạo đã qua, trên thế giới này muốn tìm ra một thớt so liệt mã còn muốn thần tuấn chiến mã thật sự quá khó khăn, tiếng tăm lừng lẫy Địch Nhung long câu cũng khó nhìn theo bóng lưng.

“Địch Nhung long câu tiếng tăm lừng lẫy, bất quá cũng không phải Địch Nhung trên thảo nguyên nhất thần tuấn chiến mã, Địch Nhung chính thức quốc bảo, là sản lượng càng thêm rất thưa thớt Kim Tông Long Mã (làm cho mã bờm vàng kim).”

Hồng Thân không biết lúc nào đứng ở bên cạnh hắn, vừa cười vừa nói.

Hồng Vũ trước đây thật đúng là chưa nghe nói qua: “Còn có loài ngựa này?”

“Kim Tông Long Mã là Địch Nhung long câu mấy cái bầy ngựa hoang Mã vương giúp nhau giao phối sinh ra hậu duệ, đi ngang qua Địch Nhung vương thất mấy đời người vất vả đào tạo khôn sống ngu chết, cuối cùng hậu duệ lại cùng một ít có Thần Long huyết mạch hoang thú giao phối sinh hạ hậu duệ.

Nghe nói một đám Kim Tông Long Mã, dẫn ra đi tùy tùy tiện tiện có thể hàng phục một đám Địch Nhung long câu, hoàn toàn xứng đáng Mã vương! Bất quá Địch Nhung long câu còn có hy vọng làm đến, thế nhưng là Kim Tông Long Mã chính là Địch Nhung vương thất chỉ mỗi hắn có, không có vương thất huyết thống người, căn bản không có khả năng làm đến.”

Hồng Vũ thật buồn bực: “Ngươi cái này không phải là chưa nói?”

Hồng Thân thật là có chút không có tim không có phổi nói: “Thiếu gia nếu như có thể trở thành Nhất Phẩm Hợp Chân,

cùng Địch Nhung vương thất đòi hỏi một thớt Kim Tông Long Mã có tính là cái gì?"

Hồng Vũ cười khổ lắc đầu, không nói gì nữa.

Hắn có Sa Di Pháp Tướng cùng Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng, đối với Nhất Phẩm Hợp Chân cảnh giới ngược lại là cũng không cảm thấy xa không thể chạm. Nhưng là hắn cũng minh bạch muốn đạt tới Nhất Phẩm Hợp Chân là cần dài dòng buồn chán thời gian đấy, nếu mấy chục năm sau hắn sẽ đem Kim Tông Long Mã đưa đến tiểu muội trước mặt, lúc kia tiểu muội đều muốn làm nãi nãi đi à nha? Vậy còn có thể cưỡi ngựa tung hoành?

"Ai…" Hồng Vũ thở dài xa xăm, liền nghe thấy đại ca vội vã thanh âm từ phía sau truyền đến: "Lão Nhị, lão Nhị, mau tránh trốn một chút, tiểu muội tới tìm ngươi phiền toái!"

Hồng Liệt vội vàng mà đến, hắn cùng Hổ Sơn đại doanh người rất thuộc, cho nên đến doanh cửa ra vào ngay lập tức sẽ bị dẫn dụ đến. Còn có người chỉ điểm hắn làm sao tìm được đến Hồng Vũ.

Hồng Vũ hai mắt khẽ đảo: "Đại ca, ngài đến có thể thật là đúng lúc! Nếu trông cậy vào ngài báo tin, đệ đệ ta sớm đã bị tiểu muội dừng lại-một chầu roi ngựa rút thành bánh quai chèo rồi."

Hồng Liệt sững sờ: "Nàng đã tới?"

Hồng Vũ cười khổ không được: "Đại ca ngươi nói láo thời điểm sơ hở thật sự là quá rõ ràng."

Hồng Liệt cười khổ nói: "Ngươi là em trai ta, nàng là em gái ta, môi hở răng lạnh, ta cuối cùng không thể thiên vị một phương chứ? Trước đây ta cuối cùng là che chở ngươi, lúc này ta cuối cùng được giúp đỡ thoáng một phát tiểu muội."

Hồng Vũ trong nội tâm ngược lại là ấm áp đấy, đây chính là nhà người cảm giác, nói cái gì đều có thể nói.

Hồng Liệt lại cao hứng trở lại, vỗ Hồng Vũ một cái: "Lão Nhị, ta đến còn có một tin tức tốt phải nói cho ngươi, lúc này

đây Tú Sơn Thu Hội, Thiên Vũ công chúa đã xác định tham gia."

Hồng Vũ sững sờ, bật thốt lên: "Mai Thiên Vũ nàng cũng muốn đến?"

Hồng Liệt một cái che miệng của hắn: "Đó là công chúa, là bệ hạ thương yêu nhất con gái, ngươi chút tôn trọng được không?"

Hồng Vũ bĩu môi một cái: "Nàng đến tính toán tin tức tốt gì?"

"Ngươi ngu xuẩn a…, hiện tại mọi người đều biết Tú Sơn Thu Hội là chuyên môn cho ngươi gạt nàng dâu đấy, bệ hạ không có khả năng không biết, hắn lại hạ chỉ lại để cho Thiên Vũ công chúa tham gia Tú Sơn Thu Hội, là có ý gì còn không rõ lộ ra?"

Hồng Vũ lại một điểm không có Hồng Liệt hưng phấn: "Vậy thì thế nào? Ta cũng không muốn lấy cái Chủ Thượng trở về cống lấy."

Năm đó Hồng gia đời thứ hai tài tuấn xuất hiện lớp lớp, Hồng gia cực thịnh một thời thời điểm, Hồng Vũ vừa đầy một tuổi, ai cũng không biết này con trắng nõn đáng yêu oắt con tương lai sẽ là tai họa Vũ Đô Tam sài một trong.

Hồng Thắng Nhật viễn chinh Địch Nhung đại thắng mà về, đúng lúc Thiên Vũ công chúa giáng sinh, hoàng đế bệ hạ rồng tâm cực kỳ vui mừng, lúc ấy từng tại tiệc ăn mừng bên trên cùng Hồng Thắng Nhật nói đùa Thiên gia muốn theo chân bọn họ Hồng gia làm nhi nữ thân gia.

Chỉ là không ai từng nghĩ tới, mười mấy năm sau, Thiên Vũ công chúa trổ mã được càng ngày càng thanh tú động lòng người, tài nghệ song tuyệt. Hồng Vũ lại càng ngày càng không nên thân, hơn nữa Hồng gia dần dần xuống dốc, chuyện này không còn có người nhắc tới.

Lúc này đây, Hồng Liệt nhảy lên tấn thăng làm Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ, Hồng gia tựa hồ dấy lên một tia phục hưng hy vọng, bệ hạ bỗng nhiên ở thời điểm này hạ chỉ lại để

cho Thiên Vũ công chúa tham gia Tú Sơn Thu Hội, hắn dụng ý tựa hồ hết sức rõ ràng.

Cho nên Hồng Liệt vô cùng hưng phấn, dù sao đệ đệ có cơ hội trở thành phò mã!

Thế nhưng là Hồng Vũ một vạn cái không tình nguyện, hắn đã xác lập chính mình to lớn mục tiêu, mà lên cả đời hắn cũng biết những cái…kia công chúa phò mã sống đều là không có nhân dạng gặp bi thảm tao ngộ, lại để cho hắn lấy Thiên Vũ công chúa, làm sao có thể?

"Người ta chưa hẳn có thể vừa ý đệ đệ của ngươi, đừng cao hứng quá sớm." Hồng Vũ dùng sức giội nước lã.

Hồng Liệt nhưng là cười ha hả vô cùng là lạc quan: "Nói mò, đệ đệ của ta hiện tại ưu tú như vậy, công chúa như vậy thật tinh mắt, nhất định có thể tuệ nhãn nhận thức châu."

Hồng Vũ dở khóc dở cười, đây cũng là người nhà, trong mắt bọn hắn, ngươi coi như là đầu trùng, bọn hắn cũng sẽ cảm thấy ngươi chỉ là tạm thời ngủ đông chẳng mấy chốc sẽ hóa rồng.

Hồng Liệt khai báo chuyện này trở về đi, Hồng Vũ cũng tại trong nội tâm kỳ quái: Hoàng đế bệ hạ làm như vậy rốt cuộc là vì cái gì? Thật sự chỉ là như ngoại nhân suy đoán như vậy, muốn thực hiện năm đó một câu nói đùa?

Coi như là quân vô hí ngôn, thế nhưng là đem mình thương yêu nhất con gái để lên đi, không khỏi cũng quá mức tàn nhẫn chứ?

"Không đúng, vấn đề này chắc có lẽ không đơn giản như vậy!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Thiên Tâm khó dò (hạ)

Chương 7: Thiên Tâm khó dò (hạ)

"BA~!"

Tức giận Tông Sở Lương trong ánh mắt phun hỏa, một tay lấy một cái dương chi bạch ngọc hũ rơi nát bấy!

"Hoàng đế già quá lẩm cẩm rồi sao! Lại muốn đem Thiên Vũ công chúa gả cho Hồng Vũ cái kia phế vật!" Trong phòng ngoại trừ Tông Sở Lương chỉ có muội muội Tông Hân Nguyệt, bực này tru tâm nói như vậy, hắn mới dám nói.

Tông Hân Nguyệt đã trải qua trước đó lần thứ nhất sự tình về sau nguyên bản bị đả kích lớn, nàng bị Lễ Lăng Thư Viện xoá tên, đồng thời bị đuổi ra khỏi cửa còn có Đỗ Kim Thành.

Mặc kệ Tông gia tại Nho môn bên trong lớn đến mức nào thế lực, chuyện nghiêm trọng như vậy cũng căn bản che không xuống.

Thế nhưng là Tông Hân Nguyệt hiện tại cũng không chán chường, trái lại lại mập một vòng!

Nàng đã không gả ra được rồi, Tông Sở Lương trong bóng tối động thủ, phái người giết Đỗ Kim Thành vợ cả, ngụy trang thành ngoài ý muốn rơi xuống nước. Bất quá ba tháng, tựu sẽ khiến Đỗ Kim Thành cùng Tông Hân Nguyệt bí mật thành hôn.

Đỗ Kim Thành tuy nhiên lớn tuổi, nhưng là tu vi không tệ, tướng mạo xứng Tông Hân Nguyệt mà nói đó là dư xài rồi, cho nên nàng rất là "Thỏa mãn" .

"Ca, nếu ta nói ngươi hay vẫn là quá nhân từ rồi, dứt khoát trong bóng tối ra tay, đem Hồng Vũ giết!" Tông Hân Nguyệt đối với Hồng Vũ thật sự là hận đến nghiến răng nghiến lợi: "Chỉ cần làm được sạch sẽ, Hồng Thắng Nhật lão thất phu kia tìm không ra chứng cớ đến, có thể làm gì được chúng ta!"

Tông Sở Lương nhìn xem muội muội, hắn tuy nhiên yêu thương muội muội, nhưng vẫn là rất rõ ràng muội muội nhiều lắm là cũng là có thể ở Lễ Lăng Thư Viện đùa nghịch tính toán, mưu trí, khôn ngoan mà thôi. Giết Hồng Vũ, nói được đơn giản, hắn muốn chết thật rồi, Hồng Thắng Nhật có thể không nổi điên?

Tông Hân Nguyệt chứng kiến ca ca ánh mắt liền biết mình giựt giây chưa thành công, nàng lại tâm tư một chuyển: "Ca, ta xem ngươi cùng Thiên Vũ công chúa cũng rất hợp, Tú Sơn Thu Hội còn có hơn hai tháng, không bằng ngươi thừa dịp trong khoảng thời gian này đem Thiên Vũ công chúa ngủ, đến thời điểm gạo nấu thành cơm, Hồng Vũ vừa ý người bị ngươi rút thứ nhất, mất hết thể diện , liên đới lấy toàn bộ Hồng gia tại chúng ta Tông gia trước mặt đều không ngẩng đầu được lên!"

Tông Sở Lương khẽ lắc đầu: "Thiên Vũ công chúa chỉ là trời sinh tính thiện lương, đối với mọi người đều rất hòa thuận mà thôi. Ca của ngươi ta ba năm trước đây bắt đầu truy cầu nàng, các loại lãng mạn thủ đoạn đều thi triển đi ra, nàng đối với ta lại không có chút nào đặc thù ưu đãi. Thời gian ba năm đều chưa thành công, hai cái nửa tháng… Khó a…!"

Tông Hân Nguyệt vỡ ra đầy đặn đôi môi mỉm cười: "Ca ca ngươi thật sự là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, cầm lấy!"

Nàng từ trong lòng ngực lôi ra ngoài một cái nhỏ bình ngọc nhét vào Tông Sở Lương trong tay.

"Đây là cái gì?"

"Cái này gọi là Mỹ Nhân Túy, chỉ cần ngươi muốn biện pháp cho Thiên Vũ công chúa uống hết một chút, cam đoan ngươi muốn làm gì, nàng đều sẽ lửa nóng xu nịnh ngươi!" Tông Hân Nguyệt dâm tiện nở nụ cười.

Tông Sở Lương nhíu mày: "Ngươi một nữ hài tử gia, tại sao có thể có loại vật này?"

"Vậy ngươi bất kể, ca, ta biết ngươi từ nhỏ đã yêu thích Mai Thiên Vũ, cơ hội ta thế nhưng là cho ngươi rồi, ngươi

muốn phải không nắm chặt, về sau các loại [chờ] Mai Thiên Vũ gả cho Hồng Vũ cái kia phế vật, ngươi tựu đợi đến khóc đi! Nhưng lại muốn xem lấy Hồng Vũ mỗi một lần đều mang Mai Thiên Vũ, vênh váo tự đắc theo trước mặt ngươi trải qua, ngươi được có bao nhiêu thống khổ! ?"

Tông Hân Nguyệt nói xong, hoạt động cái mông to như vại nước từ trên ghế xuống, uốn éo bãi xuống tiêu sái đi ra ngoài. Đằng sau Tông Sở Lương sắc mặt thay đổi mấy lần, rốt cục hạ quyết tâm, dùng sức nắm chặt lấy Mỹ Nhân Túy.

Tông Hân Nguyệt vừa tới cửa ra vào, bên ngoài bỗng nhiên vội vã xông tới một người, thiếu chút nữa đâm vào trên người của nàng. Tông Hân Nguyệt giận tím mặt, đầy đặn bàn tay một bạt tai tránh khỏi, đánh cho người nọ tại chỗ dạo qua một vòng, một đầu mới ngã xuống đất, nàng dù sao cũng là Bát Phẩm Thân Cương trung kỳ tu vi, một cái bình thường không ra gì gã sai vặt, sao có thể chống lại một tát này? Tại chỗ thất khiếu chảy máu chết oan chết uổng!

Tông Hân Nguyệt nhìn cũng không nhìn, hung hăng gắt một cái: "Không có mắt cẩu nô tài!"

Dứt lời, nghênh ngang rời đi.

Tông Sở Lương căn bản không thèm để ý một cái hạ nhân chết sống, vung tay lên không kiên nhẫn với bên ngoài hô: "Người tới, thu thập thoáng một phát." Vài tên hạ nhân nơm nớp lo sợ tiến đến, quỳ trên mặt đất nói: "Công tử, tông chín là tới báo cáo, có thánh chỉ đến!"

Tông Sở Lương càng là không kiên nhẫn được nữa: "Thánh chỉ đến đi tìm gia gia a…, đến cho ta biết làm gì?"

"Lần này thánh chỉ không phải cho lão gia đấy, là cho ngài."

Tông Sở Lương run một cái: "Làm sao không nói sớm!"

Hắn vội vã mà đi, đến tông phủ chính sảnh, Tông Ngọc Thương đang phụng bồi Đới công công uống trà, chứng kiến Tông Sở Lương tới, Đới công công cười ha hả đứng dậy: "Tông thiếu gia tới, mời quỳ xuống tiếp chỉ đi."

Tông Sở Lương cuống quít quỳ xuống, Tông Ngọc Thương đám người lúc này chỉ có thể quỳ gối phía sau hắn đi theo.

Đới công công lấy ra thánh chỉ đến, triển khai tại chỗ tuyên đọc, Tông Sở Lương sau khi nghe sửng sốt một chút, chợt một hồi cuồng hỉ dùng tới trong lòng, đông đông đông dập đầu ba cái: "Thần Tông Sở Lương, lĩnh chỉ tạ ơn!"

Đới công công đem cười tủm tỉm đem thánh chỉ giao cho Tông Sở Lương trên tay: "Đã thành, chúng ta trở về phục mệnh."

Tông Ngọc Thương vung tay lên, một bên có hạ nhân đưa lên một cái khay, phía trên bày biện mấy trăm lạng bạc ròng. Đới công công cười ha ha: "Trưởng thượng đại nhiệt, cái kia chúng ta đã có da mặt dầy thu?"

"Công công khổ cực, kính xin xin vui lòng nhận cho."

Đới công công thoả mãn mà quay về, toàn bộ tông trong phủ cũng là vui sướng hớn hở một mảnh, Tông Ngọc Thương không cùng những người khác nhiều lời, chỉ là hướng Tông Sở Lương vẫy tay một cái: "Ngươi đi theo ta."

Tông Sở Lương bưng lấy thánh chỉ đi theo gia gia tiến vào thư phòng, đóng cửa lại, đều có tâm phúc thị vệ gác, bất luận kẻ nào không được đến gần.

Tông Ngọc Thương sau khi ngồi xuống nhìn xem mặt mang vẻ đắc ý Tông Sở Lương, hỏi: "Chuyện này ngươi thấy thế nào?"

Tông Sở Lương lập tức nói: "Bệ hạ đối với Hồng gia lo lắng rồi, lại để cho mấy người chúng ta tiến vào Hổ Sơn đại doanh huấn luyện, hắn là bệ hạ suy yếu Hồng gia binh quyền bước đầu tiên."

Trong thánh chỉ điểm ra đến bốn người, đều là Vũ Đô hào môn thế gia đệ tử đời thứ ba, Tông Sở Lương là một người trong đó.

Khâm mệnh bốn người này tiến vào Hổ Sơn đại doanh huấn luyện, lĩnh quân hàm Ngũ trưởng, thấy thế nào đều giống

như để cho bọn họ theo cơ sở làm lên, sau đó chậm rãi chưởng binh trạng thái.

Tông Ngọc Thương không có phản bác, lại hỏi: "Hoàng đế vì cái gì đối với bọn họ bỗng nhiên lo lắng cơ chứ?"

Tông Sở Lương cúi đầu trầm tư thoáng một phát, nói: "Hắn là bởi vì Hồng Liệt. Hồng gia trước đây không có tương lai, cho nên đem Võ Liệt tinh doanh giao cho Hồng Thắng Nhật trong tay, bệ hạ không có gì đáng lo lắng. Thế nhưng là nếu như Hồng gia đời thứ ba bên trong có người quật khởi, Hồng Thắng Nhật liền nhất định phải làm hậu thay cân nhắc, trung tâm chỉ sợ cũng muốn chịu ảnh hưởng rồi."

Kỳ thật loại tâm tính này cũng không phức tạp, lão thần tận trung cả đời, không có hậu duệ cũng không sao hi vọng. Mặc dù là quả nghiêng vua và dân, cũng sẽ không nghĩ đến tạo phản, hắn còn có thể sống vài ngày? Nếu thất bại, càng là thân bại danh liệt, liền "Thanh danh sau khi chết" cũng không có.

Thế nhưng là nếu như vị này lão thần bỗng nhiên đã có một vị có thể làm ra cháu trai, vậy thì không giống với lúc trước, một khi thành công, hậu duệ có thể một mực hưởng thụ!

Tông Ngọc Thương lại gật đầu một cái, hỏi: "Cái kia bệ hạ tại sao phải nhường Thiên Vũ công chúa tham gia Tú Sơn Thu Hội?"

Tông Sở Lương nhướng mày, nghĩ một hồi mới có hơi không quá khẳng định nói: "Cân đối?"

Tông Ngọc Thương rốt cục nở nụ cười: "Đúng vậy, có thể nghĩ tới chỗ này, ta trước đây không có uổng phí dạy ngươi. Các ngươi thế hệ này, thì ra là ngươi hãy nhìn tạo nên, Tông gia về sau phải nhờ vào ngươi.

Chúng ta Đại Hạ quân chủ, chú trọng nhất một cái cân đối. Trước đó Nguyệt Nhi sự tình, rõ ràng là chúng ta ăn phải cái lỗ vốn, vì cái gì bệ hạ còn muốn trái lại chèn ép chúng ta? Cũng là bởi vì chúng ta trước đó nóng vội rồi, cái này tại bệ hạ xem ra, đương nhiên không được, cần hắn đến cân đối thoáng một phát, cho nên mới phải chèn ép chúng ta.

Lúc này đây Hồng Liệt bỗng nhiên đột phá đến Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ, vừa ý lên là một chuyện nhỏ, nhưng là dắt một phát động toàn thân, bệ hạ chưa chắc là đối với Hồng gia lo lắng rồi, Hồng lão gia tử trung thành và tận tâm, đã giao làm đời thứ ba quân vương, chắc có lẽ không làm ra cái gì đại nghịch bất đạo sự tình đến, điểm này bệ hạ chắc hẳn rất rõ ràng, nhưng là Hồng gia rõ ràng đã có một lần nữa quật khởi thế, đây đối với bệ hạ tới nói cũng không hy vọng chứng kiến, bởi vì Tứ Đại Thiên Trụ hiện tại ở vào một cái toàn lực giúp nhau cân đối giai đoạn, Hồng gia một khi lên thế, cái này cân đối tất nhiên sẽ bị đánh phá.

Hắn không muốn chứng kiến kết quả này, tự nhiên muốn áp chế thoáng một phát. Đây là toàn bộ cục diện bên trên đại cân đối.

Thế nhưng là nếu như chỉ lo đại cục, Hồng gia nhất định bất mãn. Vì vậy còn muốn suy nghĩ tại tiểu cục diện, cái kia chính là một mình suy nghĩ tại Hồng gia, lại để cho Thiên Vũ công chúa tham gia Tú Sơn Thu Hội ý chỉ phía trước, thế nhưng là trên thực tế là vì cân đối cho các ngươi cái này đạo ý chỉ, có thể sẽ đưa tới Hồng gia bất mãn. Đây là tiểu cục diện bên trên cân đối."

Tông Sở Lương bừng tỉnh đại ngộ: "Tôn nhi đã minh bạch, hoàng đế bệ hạ cao cao tại thượng, dùng tới chính mình đế vương tâm thuật các loại cân đối chế ước, trong mắt hắn, thần tử hành vi không có đối với sai, chỉ có đối với hắn có hay không có lợi.

Chúng ta muốn làm đấy, chính là tại bệ hạ cân đối thủ đoạn bên trong, tận lực tìm được cơ hội, chậm chạp lớn mạnh lực lượng của mình, lại không cho bệ hạ cảm thấy lực lượng của chúng ta tăng trưởng quá nhanh, phá hủy thân thủ của hắn xây dựng quyền lực kết cấu cân đối!"

Tông Ngọc Thương nở nụ cười, vỗ vỗ Tôn nhi bả vai: "Coi như không tệ! Sở Lương ngươi càng ngày càng thành thục, chúng ta Tông gia có ngươi, thế tất sẽ quật khởi đấy, Hồng gia mấy cái phế vật, với ngươi so với thật sự là xách giày cũng không xứng, ha ha ha!"

…

Thánh chỉ rơi vào tay Hổ Sơn đại doanh, toàn thể xôn xao!

Kiều Nguyên Thần vô hạn bất mãn, Hồng Vũ tới, hắn rất bất đắc dĩ nhưng là cũng muốn tiếp thu, ai bảo Hồng Vũ là Hồng Thắng Nhật cháu trai đây?

Thế nhưng là hoàng đế bệ hạ một đạo thánh chỉ, nhét vào đến bốn cái công tử ca, những người này đến Hổ Sơn đại doanh làm gì? Bọn hắn có thể an tâm huấn luyện?

Coi như là Hổ Sơn đại doanh các tướng lĩnh không hiểu hướng tranh giành, cũng có thể thấy rõ đây là muốn thẩm thấu tan rã Võ Liệt tinh doanh!

Bọn họ là Hồng Thắng Nhật một tay mang ra ngoài, đối với đạo thánh chỉ này, đương nhiên cực kỳ mâu thuẫn.

Hồng Vũ sau khi nghe được tin tức, rốt cục giật mình: Khó trách hoàng đế sẽ hạ chỉ lại để cho Mai Thiên Vũ tham gia Tú Sơn Thu Hội, nguyên lai là vì chuyện này, sớm động viên một chút Hồng gia, miễn cho kích thích mãnh liệt bắn ngược.

Hồng Vũ rất rõ ràng, cứ việc chính mình không thế nào chào đón Mai Thiên Vũ, thế nhưng là lại để cho Tôn Tự Thành vì phò mã, đối với gia gia mà nói là một không thể kháng cự hấp dẫn.

Lão nhân gia coi như biết rõ bệ hạ muốn phân binh quyền của hắn, sợ rằng cũng phải đi vào khuôn khổ. Nói trắng ra là, lão gia tử đau cháu trai.

…

Không xuất ra Hồng Vũ sở liệu, vào lúc ban đêm Hồng Thắng Nhật liền chạy tới Hổ Sơn đại doanh, trấn an chúng tướng, lại cố ý chưa cùng Hồng Vũ gặp mặt. Thẳng đến sáng ngày thứ hai, Hồng lão gia tử trước khi đi, mới sai người đi đem Hồng Vũ gọi tới.

“Ngươi mấy ngày nay tại trong doanh trại rất làm náo động a….” Hồng Thắng Nhật tựa hồ đã thành thói quen gõ hắn, Hồng Vũ sẽ không để ý, cười hắc hắc.

Cái loại này bại hoại bộ dáng lại để cho Hồng Thắng Nhật rất đau đầu. Hai cháu trai tuy tiến triển, thế nhưng là tấm này điên cuồng quần áo lụa là tính tình không thể sửa sửa? Vừa tới Hổ Sơn đại doanh, liền huyên náo gà bay chó chạy.

Đây cũng là Hồng lão gia tử không yên lòng nhất chỗ của hắn.

“Trung thực cho ta mang theo, đừng có lại gây chuyện thị phi rồi!”

“Vâng.” Hồng Vũ không yên lòng đáp ứng, Hồng Thắng Nhật vừa nhìn đã biết rõ tiểu tử này căn bản không nghe thấy đi, bất đắc dĩ lắc đầu, lên ngựa rời đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Đại Thánh Nộ Hổ Kinh (thượng)

Chương 8: Đại Thánh Nộ Hổ Kinh (thượng)

Hồng Thắng Nhật về phía sau, trong đại doanh cuối cùng là thoáng bình tĩnh một ít, chúng tướng sĩ bất mãn, đều đặt ở trong nội tâm.

“Thiếu gia.” Hồng Khê dáo dác tiến đến Hồng Vũ trước mặt: “Ta đây hai ngày rốt cục tra được, Hồ Vân Bằng tại hướng ngài khiêu khích trước đó, từng tại Xuân Huy Lâu cùng Tông Sở Lương chạm qua đầu.”

Hồng Khê theo công xưởng Vân thị đi ra cũng không có theo tới Hổ Sơn đại doanh, hai ngày này một mực ở tra chuyện này.

Hồng Vũ cùng Hồ Vân Bằng không có quan hệ gì, hắn vẫn cảm thấy trong lúc này có vấn đề. Hiện tại hết thảy tất cả đều rõ ràng. Hồng Vũ lộ ra một nụ cười lạnh lùng: “Tông Sở Lương, Tông gia người rất có đúng là âm hồn bất tán nghị lực a…! Ngươi bây giờ trong đại doanh mang theo, tùy thời nghe xong phân phó.”

“Vâng, thiếu gia.”

Mấy ngày sau đó, trong đại doanh thập phần bình tĩnh.

Võ Tông hoàng đế dưới thánh chỉ tới, nhưng là bốn vị thiếu gia tiến vào Hổ Sơn đại doanh hiển nhiên còn có rất nhiều “Sự tình” muốn chuẩn bị. Bệ hạ ý chỉ muốn bọn hắn trong vòng nửa tháng đi đến Hổ Sơn đại doanh báo danh, cho nên những người này đều không nóng nảy rồi, trước xem tình huống một chút.

Bởi vì chuyện này, Hồng Vũ con này củng cố thô bạo hung ác chú ý độ giảm xuống không ít, các tướng sĩ cũng dần dần thói quen sự hiện hữu của hắn. Triệu Nhất Hổ cùng Lâm Dũng

cũng tất cả đều ỉu xìu, Hồng Vũ liền Khưu Tử Chân đều thu thập, hai người bọn họ con tôm nhỏ còn dám nhảy loạn?

Toàn bộ Hổ Sơn đại doanh bên trong, chỉ có Kiều Nguyên Thần vẫn còn trong bóng tối chú ý Hồng Vũ, đó là bởi vì Hồng lão tướng quân trước khi đi cố ý nói rõ hắn.

Cái này nhất lưu tâm, đem Kiều Nguyên Thần lại càng hoảng sợ.

Hồng Vũ tiến bộ nhanh đến làm cho người tức lộn ruột!

Ngày đầu tiên thời điểm hắn mệt mỏi cùng cháu trai giống như địa phương. Ngày hôm sau là có thể một lần kiên trì bốn canh giờ rồi! Chờ đến ngày thứ ba, hắn đã có thể nhẹ nhõm đuổi kịp mọi người tiết tấu, nhưng lại hơi có hướng phía trước. Ngày thứ tư toàn bộ Hổ Sơn đại doanh tuyệt đại bộ phận binh sĩ đã không phải là đối thủ của hắn.

Ngày thứ năm thời điểm, hắn chỉ có thể đi theo tinh nhuệ nhất binh sĩ huấn luyện chung.

Đến ngày thứ sáu… Hắn chỉ có thể chính mình huấn luyện rồi.

Tám trăm cân Ma Bàn(cối xay), hắn nhẹ nhõm cử bên trên 200 hạ nóng người, sau đó chỉ dùng nửa canh giờ liền hoàn thành người khác một ngày huấn luyện số lượng, về sau khiêng hai cái tám trăm cân Ma Bàn(cối xay), vòng quanh Hổ Sơn đại doanh chạy vòng, một vòng đón lấy một vòng, liệt mã ở phía sau đi theo, chứng kiến Hồng Vũ chở đi đồ vật, cảm nhận được nổi thống khổ của nó, lộ ra hết sức cao hứng.

Vốn hắn ở đây trên giáo trường chạy, thế nhưng là hắn khiêng hai cái Đại Ma Bàn, mọi người tất cả đều không đáp ứng rồi, bắt hắn cho đuổi đi ra.

Loại này thần tốc tiến bộ lại để cho Kiều Nguyên Thần khó có thể tin, hắn nhớ tới đến lúc ban đầu Hồng Thân nhắc nhở, trong nội tâm âm thầm thở dài, cũng có chút vui mừng: Lão Soái có người kế nghiệp!

Khi hắn đem tám trăm cân Ma Bàn(cối xay) nhẹ nhõm giơ lên 200 xuống, toàn bộ Hổ Sơn đại doanh tất cả đều sợ rồi,

cùng nhiệt huyết các hán tử ở chung thì có chỗ tốt này, ngay từ đầu mọi người khẳng định giúp nhau đều thấy ngứa mắt, nhưng là ngươi chỉ cần lại để cho hắn chịu phục, hắn lập tức liền sẽ vậy ngươi làm huynh đệ xem.

Mà chúng tướng sĩ bọn người hồi tưởng thoáng một phát, Hồng Vũ giống như rất yêu thích gây chuyện thị phi, thế nhưng là đi vào Hổ Sơn đại doanh .” Triệu Nhất Hổ cùng Lâm Dũng lần đó, là hai người chủ động khiêu khích. Khưu Tử Chân lần đó cũng là chính bản thân hắn muốn “Giáo huấn” Hồng Vũ phía trước. Thật đúng là không thể trách người ta Hồng Nhị thiếu gia.

Vì vậy Hổ Sơn đại doanh đã tiếp nhận Hồng Vũ về sau, hắn rất nhanh sẽ thành nơi đây một phần tử, dung nhập trong đó.

Ngày thứ bảy buổi sáng thời điểm, một mực canh giữ ở Hổ Sơn đại doanh bên ngoài mười dặm Hồng Khê nhanh chóng gấp trở về, Hồng Vũ đã chiếm được tin tức, lập tức đem cả phòng người oanh đứng lên: “Đều nhanh lên, rốt cuộc đã tới một cái, không tìm chút điểm việc vui đều có lỗi với chúng ta chính mình.”

Triệu Nhất Hổ cùng Lâm Dũng bị hắn thu thập về sau cẩn thận rất nhiều, Triệu Nhất Hổ có chút lo lắng: “Nhị thiếu gia, Hồng soái thời điểm ra đi không phải đã thông báo rồi, cho ngươi sống yên ổn chút điểm.”

Lâm Dũng cũng nói: “Ta xem, người không xâm phạm ta, ta không phạm người đi…”

Hồng Vũ trực tiếp đem chân liền dẫm nát giường của hắn trải lên đến: “Người không xâm phạm ta ta không phạm người?” Hắn chỉ vào cái mũi của mình nói: “Nhờ cậy, Lâm binh ca ngươi xem rõ ràng, ta là ai?”

Lâm Dũng buồn bực: “…”

“Ta là Hồng Vũ, Hồng gia Nhị thiếu gia, Vũ Đô Tam sài một trong, Vũ Đô nội thành nhất quần áo lụa là quần áo lụa là! Người không xâm phạm ta ta không phạm người? Đó là thế gia đệ tử tinh anh xử sự nguyên tắc, ta là quần áo lụa là, người

không xâm phạm ta ta còn muốn phạm nhân đâu rồi, đám này cháu trai rõ ràng chính là đến đoạt địa bàn đấy, ta không thu thập hắn thu thập ai?"

Hồng Vũ gần nhất quần áo lụa là làm có tư có vị, lại có "Có được tự chủ quyền giao phối ngựa giống" loại này ánh sáng chói lọi tiền đồ tại phía trước câu dẫn hắn, hắn rất tự nhiên quyết định tại quần áo lụa là này không đường về bên trên đi tới đen.

"Thế nhưng là…"

"Nào có nhiều như vậy thế nhưng là, các ngươi có theo hay không ta làm một trận?"

Triệu Nhất Hổ cùng Lâm Dũng nhìn nhau, cười khổ nói: "Móa!"

Doanh trại bên trong các huynh đệ đã sớm kích động, bọn hắn những thứ này đầu to binh cả đời có thể có mấy lần cơ hội trêu cợt hào phú đệ tử? Lúc này có Hồng Vũ làm đội trưởng, trời sập xuống Hồng Vũ đỡ đòn, chứng kiến Triệu Nhất Hổ cùng Lâm Dũng đồng ý, mọi người lập tức vui mừng lộ rõ trên nét mặt.

Hồng Vũ đột nhiên một lần hành động nắm đấm: "Có làm hay không!"

Hơn 100 người cùng một chỗ hô: "Móa!"

Hồng Vũ một hồi xem thường: "Các ngươi thực thô tục!"

Mọi người một hồi cười mắng: "Ngươi còn có thể càng vô sỉ chút điểm sao?"

"Các ngươi đừng không tin, cái này ta thật sự có thể!"

…

La Thiên Thành ngồi trên lưng ngựa xa xa vừa nhìn, nguy nga Hổ Sơn giống như là một đầu thời kỳ viễn cổ liền chiếm giữ ở mảnh này mặt đất bao la bên trên Cự Thú, trải qua vô số tuế nguyệt, thời gian biến thiên, chỉ có con này Cự Thú lù lù bất động, bao quát đại địa muôn dân.

Tại Hổ Sơn dưới chân này tòa đại doanh, nguyên bản cũng thập phần lớn lớn, thế nhưng là cùng Hổ Sơn vừa so sánh với, liền lộ ra mảnh chân linh đinh rồi.

La Thiên Thành biết rõ lúc này đây hoàng đế bệ hạ ý đồ, lúc này ở trong nắng sớm nhìn xa Hổ Sơn, sương mù ai ai, ánh bình minh như cầu vồng, trong lồng ngực lập tức dâng lên một mảnh lý tưởng hào hùng: Mình là đến chinh phục cái này một mảnh đại doanh đấy! Cái này chi Đại Hạ tinh nhuệ nhất binh sĩ, sẽ bị chính mình nắm giữ trong lòng bàn tay rồi!

La gia tại Lục Đại Bảo Đống bên trong bài danh cuối cùng, nhưng là cái này cũng không có nghĩa là La gia thực lực nhỏ yếu. Trên thực tế Tứ Đại Thiên Trụ, Lục Đại Bảo Đống mỗi một nhà đều thâm căn cố đế, đối với cái khác thế gia mà nói, chính là một đầu quái vật khổng lồ.

Cũng chỉ có cái này mười gia, có thể tại Vũ Đô trong thành tự thành nhất phái, cái khác coi như là Thập Đại Kim Lương, cũng phải phụ thuộc vào một trong số đó, không cách nào tự lập môn hộ.

La Thiên Thành chính là La gia đời thứ ba đệ tử kiệt xuất nhất, có "La Môn Hổ Si" danh xưng, tại Vũ Đô bên trong cũng là tiếng tăm lừng lẫy.

Lúc này đây hoàng đế bệ hạ khâm điểm bốn người, mỗi một cái đều không đơn giản. Mà Hồng gia đây? Nhìn qua hơi có chút năng lực Hồng Liệt vẫn còn Lễ Lăng Thư Viện, ít nhất còn có ba năm mới có thể hoàn thành việc học, đương nhiên không có khả năng tiến vào Hổ Sơn đại doanh cùng những người này tranh đoạt.

Mà bại gia đình Hồng Nhị thiếu gia ngược lại là tại Hổ Sơn đại doanh, La Thiên Thành nghĩ đến hắn, khóe miệng một cái tự tin mỉm cười: Người kia, cũng muốn gọi đối thủ?

La Thiên Thành gặp qua Hồng Vũ, ngay tại nửa năm trước một lần nào đó trên yến hội, hắn tận mắt nhìn thấy Hồng Vũ cùng Lục Đại Bảo Đống bên trong xếp hàng thứ hai Cổ gia đời thứ ba Cổ Ngọc Đường, bởi vì số ghế vấn đề tranh chấp, Cổ Ngọc Đường đã là Bát Phẩm Thân Cương đỉnh phong, không

chút khách khí phóng ra khí thế của mình, trực tiếp áp Hồng Vũ cái rắm cũng không dám phóng một cái.

Cổ Ngọc Đường lúc ấy phía sau có bốn gã Ngũ Phẩm Nguyên Định, Hồng Vũ bên người chỉ có hai gã Cửu Phẩm Dũng Tuyền. Động thủ hắn khẳng định thua thiệt, khi hắn mơ hồ da hổ kéo đại kỳ, đập vào Hồng gia cờ hiệu doạ không được người khác thời điểm, hắn liền lập tức lòi đuôi, hiện ra nhu nhược sợ phiền phức bản chất, bản Cổ Ngọc Đường áp chế gắt gao.

Cái kia một hồi yến hội, không ai để mắt Hồng Vũ, cho dù là những cái…kia cấp thấp nhất Thập Lục Kim Chuyên Cơ đệ tử, cũng đều cảm thấy Hồng gia đã xong.

La Thiên Thành "La Môn Hổ Si" danh hào, tuy có La gia có thể tuyên truyền điểm tô cho đẹp nguyên nhân, nhưng bản thân cũng là có thực học. Hắn theo hai tuổi là có thể đọc sách biết chữ, ba tuổi bắt đầu tu hành La gia tổ truyền nhất phẩm tâm pháp 《 Đại Thánh Nộ Hổ Kinh 》, hiện tại đã là Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ tu vi. Tại Vũ Đô trẻ tuổi một đời, được xưng tụng là người nổi bật.

Hồng Vũ trong mắt hắn, thật sự không xứng đáng làm đối thủ.

"Thiếu gia." Đằng sau một con giục ngựa tiến lên: "Bất quá gần nửa canh giờ, chúng ta có thể đi đến Hổ Sơn đại doanh rồi."

La Thiên Thành mỉm cười, giơ roi lên nói: "Tăng thêm tốc độ!"

Mọi người vội vã mà đi, La Thiên Thành trong nội tâm ngạo nghễ: Hổ Sơn đại doanh, ta đến rồi! Hổ Si, Hổ Sơn, đây là trời xanh biểu thị, để cho ta tới chấp chưởng Hổ Sơn đại doanh!

Hồng Vũ mang theo một đám người tại trên giáo trường khí thế ngất trời huấn luyện, một bên giơ tạ đá một bên không yên lòng hướng doanh môn miệng xem.

Hồng Vũ đến thời điểm Kiều Nguyên Thần tốt xấu còn nghênh đón thoáng một phát, thế nhưng là La Thiên Thành…

La Thiên Thành là ai?

Doanh môn miệng chỉ có hơn mười tên lính tại gác, một đạo bụi mù cuồn cuộn mà đến, La Thiên Thành mang theo sáu gã tùy tùng đến Hổ Sơn đại doanh. Hồng Vũ nhìn thấy lập tức hưng phấn lên, theo bản năng hướng doanh môn miệng nhích lại gần, thấp giọng hỏi Triệu Nhất Hổ: "Lão Triệu, ngươi tìm mấy người kia, có thể tin được không?"

Triệu Nhất Hổ cũng nhìn xem doanh môn phương hướng, gật đầu nói: "Thiếu gia ngươi cứ yên tâm đi, lão Ninh bọn hắn kinh nghiệm phong phú, hơn nữa gần nhất tất cả mọi người kìm nén hỏa đâu rồi, thay lão Soái bất bình, coi như ta không đi tìm hắn, bọn hắn cũng phải vì khó thoáng một phát tên gia hỏa này. Bất quá đợi tí nữa nếu xung đột lên, chúng ta nên mau chóng tới, lão Ninh bọn hắn chịu không được bao lâu."

Hồng Vũ nhe răng cười cười: "Ta ước gì hiện tại liền tiến lên đây."

La Thiên Thành phía sau một người Ngũ Phẩm Nguyên Định trong đám người kia đi ra, ngồi ngay ngắn ở trên chiến mã trên cao nhìn xuống, nghiêm nghị quát: "Nhanh chóng tiến đến thông báo, La Môn Hổ Si Thiên Thành thiếu gia đến."

Hơn mười tên gác thủ vệ thật giống như giống như không nghe thấy, như trước đứng ném lao bình thường thẳng. Cầm đầu lão Ninh vẻ mặt râu quai nón, hai mắt nhìn thẳng phía trước, trong ánh mắt căn bản sẽ không có đám người này tồn tại.

Tên kia Ngũ Phẩm Nguyên Định giận tím mặt, La gia thế nhưng là Lục Đại Bảo Đống một trong, La Thiên Thành tới Kiều Nguyên Thần lại không có tự mình ra nghênh tiếp, cái này đã lại để cho Ngũ Phẩm Nguyên Định thập phần tức giận. Chính mình tự mình tiến lên, đám người này rõ ràng còn dám bỏ qua!

"Tốt ngươi đồ hỗn trướng! Muốn ăn đòn hay sao!" Hắn một bên tức giận mắng, một bên giơ lên roi ngựa quất đi xuống.

Lão Ninh so với hắn càng căm tức, bọn họ đều là đi theo Hồng soái xuất sinh nhập tử huynh đệ, ai cũng biết Võ Liệt tinh doanh là Hồng soái cả đời tâm huyết. Nhưng bây giờ thì sao, hoàng đế bệ hạ một đạo ý chỉ, các ngươi những thứ này ** trận cũng không có trải qua công tử ca đã nghĩ đến hái quả đào? Làm sao có thể!

Hết lần này tới lần khác cái này Ngũ Phẩm Nguyên Định còn một bộ mũi vểnh lên trời tư thế, ngươi cho rằng ngươi là ai à? Đến doanh môn miệng còn không xuống ngựa, vênh váo tự đắc cho ai xem đây?

La Môn Hổ Si? Rất nổi danh sao? Thực xin lỗi lão tử không biết!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Đại Thánh Nộ Hổ Kinh (hạ)

Chương 8: Đại Thánh Nộ Hổ Kinh (hạ)

Tên kia Ngũ Phẩm Nguyên Định roi ngựa kéo xuống đến, La Thiên Thành mơ hồ cảm thấy không thích hợp, thế nhưng là roi ngựa đã BA~ một tiếng quất vào lão Ninh trên mặt, lão Ninh lại không có né tránh, một đạo vết máu nhanh chóng xuất hiện.

Hán tử thiết huyết bình thường râu quai nón, chợt như một đàn bà đồng dạng ánh mắt lộ ra kinh hãi cự tuyệt vẻ mặt, một tiếng liều mạng tiếng rít: "Tập kích doanh!"

La Thiên Thành rốt cuộc biết chính mình dự cảm không ổn nguyên nhân là cái gì, trong lòng của hắn hơi hồi hộp một chút!

Hồng Vũ vui mừng quá đỗi, không nghĩ tới nhanh như vậy liền động thủ: "Lão Ninh làm việc sắc bén! Bên trên!"

Hơn 100 người 'Rầm Ào Ào' thoáng cái hướng doanh môn miệng tiến lên, sau đó Hồng Vũ liền giật mình phát hiện, mình là tại đánh giá thấp gia gia tại Võ Liệt tinh doanh bên trong uy vọng.

Bọn hắn khoảng cách doanh môn miệng có 100 trượng, trong lúc này còn có năm cái đội tại huấn luyện, khoảng năm trăm người, lão Ninh một cuống họng kêu đi ra, cái này hơn năm trăm người không cần suy nghĩ 'Rầm Ào Ào' thoáng cái lao ra, nguyên một đám đỏ mắt, so sánh với chiến trường hoàn sinh mãnh liệt! Giống như thủy triều đem La Thiên Thành đám người bao vây lại, dừng lại-một chầu đánh no đòn!

Hồng Vũ sửng sốt một chút: "Làm sao không dựa theo kịch bản đến a……"

Hắn cái này một do dự, vốn so với bọn hắn còn xa mấy cái đội, đã bay nhanh vượt qua hắn, người người kìm nén một lượng sức lực, nhanh chóng hướng doanh môn miệng tiến đến.

Xung quanh lộn xộn đấy, Triệu Nhất Hổ không nghe thấy hắn nói cái gì, sốt ruột dắt hắn một cái: "Đi mau a…, người người thậm chí nghĩ vì lão Soái xả giận, đi trễ sẽ không được đánh cho."

Hồng Vũ tưởng tượng cũng thế, đuổi đi theo sát tới.

Thế nhưng là cuối cùng liền hay vẫn là đã chậm.

Chờ bọn hắn đi đến, sớm nhất cái kia 500 người đã nhẹ nhõm giải quyết xong chiến đấu. Cuối cùng nếu không phải Kiều Nguyên Thần đi đến, không chuẩn mọi người vừa sẩy tay, sẽ đem La Thiên Thành bọn hắn đánh chết.

Tuy nhiên La Thiên Thành bên người đi theo sáu gã Ngũ Phẩm Nguyên Định, bản thân hắn cũng là Bát Phẩm Thân Cương, nhưng là Võ Liệt tinh doanh đây chính là cùng Địch Nhung thiết kỵ chém giết mài luyện ra được Đại Hạ đệ nhất tinh nhuệ, đối phó cao thủ tự nhiên có một bộ tinh diệu thành thạo phối hợp chi thuật. 500 người đối với bảy, đừng quá dễ dàng nhé.

Sáu gã Ngũ Phẩm Nguyên Định thê thảm vô cùng, động trước nhất thủ đả người cái kia đầu đều bị đánh vỡ, máu tươi chảy ròng. Bị một người đồng bạn vịn, một chân đã đã đoạn, thành một loại quỷ dị uốn lượn tư thế.

Nắm cái khác cũng không nên qua, tất cả đều là thê thảm vô cùng, y phục trên người xé thành đầu, thương thế có nhẹ có nặng, nhưng là cũng không tốt chịu.

Đường đường Ngũ Phẩm Nguyên Định, lúc nào bị một đám không ra gì gia hỏa bọn người đánh thành như vậy qua? Về sau truyền đi, bọn hắn đều không ngẩng đầu được lên.

La Thiên Thành cũng đã trúng mấy quyền, bất quá bởi vì sáu người liều chết bảo vệ hắn, tình huống thực sự tốt hơn nhiều. Quần áo có chút bẩn, trên mặt đã trúng một quyền mà thôi.

Kiều Nguyên Thần xanh mặt, chắp tay sau lưng tại hai bang nhân trung đi tới đi lui, nổi giận mắng: "Đều dài hơn bổn sự, học được đánh nhau!"

Bị chửi lão Ninh một bên không nói một lời, Kiều Nguyên Thần chứng kiến lão Ninh trên mặt bảy tám đạo vết roi, hừ một tiếng: "Đến cùng chuyện gì xảy ra? !"

Lão Ninh thừa dịp loạn lại đang trên mặt làm vài đạo, dù sao hắn gương mặt này hủy không hủy dung nhan cũng không có cái gì khác nhau.

"Báo cáo phó soái, đám người này tới liền hùng hổ, còn dùng roi quất ta, ta cho là bọn họ tập kích doanh đây."

Kiều Nguyên Thần tức giận đến không nhẹ, người ta bảy người, tập kích doanh? Tập kích Hổ Sơn đại doanh? Các ngươi muốn hãm hại cũng phải tìm tốt một chút lấy cớ được không?

"Đánh rắm!" Hắn một tiếng tức giận mắng, xông đi lên một cước đem lão Ninh đá vào trên mặt đất, đang muốn chửi ầm lên, La Thiên Thành cũng đã nhìn ra, đây là đang diễn kịch cho mình xem.

Trong lòng của hắn một cái cười lạnh, trên mặt lại lộ ra một nụ cười khổ, hướng Kiều Nguyên Thần vừa chắp tay: "Kiều tướng quân, chuyện này chủ yếu trách nhiệm hay là chúng ta."

Hắn vừa quay đầu lại, cho tên kia đã vô cùng thê thảm Ngũ Phẩm Nguyên Định đưa mắt liếc ra ý qua một cái, sau đó quát: "Đều là ngươi không hiểu chuyện, xông tới vị huynh đệ kia! Ngay lập tức đi xin lỗi!"

Ngũ Phẩm Nguyên Định giận mà không dám nói gì, đỏ bừng cả khuôn mặt, tại đồng bạn nâng đỡ đến lão Ninh trước mặt, khom người cúi đầu: "Có nhiều đắc tội!"

La Thiên Thành lại hướng xung quanh các tướng sĩ vừa chắp tay, cao giọng nói: "Chư vị, ta La Thiên Thành chỉ là đến huấn luyện một chút, xin các ngươi tin tưởng ta La gia thân là Lục Đại Bảo Đống kiêu ngạo, chúng ta tuyệt sẽ không nhúng tay đồ của người khác!"

Hồng Vũ trốn trong đám người, hơi kinh ngạc: "Tiểu tử này tuổi còn trẻ, khá là đa mưu túc trí cảm giác a…, thật không ngờ chịu nhục!"

La Thiên Thành trong nội tâm cười lạnh: So với việc một tòa Hổ Sơn đại doanh, chính là nhất thời chuyện nhục nhã tính là cái gì?

Hắn phen này thành tựu, quả nhiên lại để cho xung quanh bình thường các tướng sĩ địch ý đại giảm, nếu như tùy ý hắn phát triển tiếp, nói không chừng có thể chậm rãi thu nạp lòng người, sau lưng tại có người ủng hộ, từng điểm từng điểm xơi tái, cuối cùng triệt để nắm giữ Hổ Sơn đại doanh.

Kiều Nguyên Thần nhìn chằm chằm La Thiên Thành một cái, phất tay giận dữ hét: "Còn không đều cút trở về cho ta huấn luyện!"

"Vâng!"

Mọi người dần dần tản đi, La Thiên Thành cùng sáu gã Ngũ Phẩm Nguyên Định khai báo một tiếng, để cho bọn họ về trước đi dưỡng thương, trong nhà phái người khác.

Sau đó La Thiên Thành hướng Kiều Nguyên Thần vừa chắp tay: "Kiều tướng quân, ta đi cái nào một doanh? Mời coi ta là thành một người binh lính bình thường đi."

Kiều Nguyên Thần thản nhiên nói: "Bệ hạ nói các ngươi đều là Ngũ trưởng, làm sao có thể trở thành binh lính bình thường?"

La Thiên Thành bị hắn không mềm không cứng gai một câu, cũng không để ý, mỉm cười: "Tự nhiên vậy do an bài."

Triệu Nhất Hổ bọn hắn ở phía xa một bên huấn luyện một bên nhìn xem, có chút buồn bực: "Cái này ra oai phủ đầu ngược lại là cho , nhưng đáng tiếc được hóa giải."

Hồng Vũ bật cười: "Các ngươi thật đúng là lòng tham chưa đủ, đã đem người ta đường đường Lục Đại Bảo Đống công tử đánh một trận, còn muốn thế nào? Người ta thế nhưng là bưng lấy thánh chỉ đến đấy, cũng không thể ngày đầu tiên sẽ đem người ta đuổi đi chứ?"

Triệu Nhất Hổ cùng Lâm Dũng nghĩ nghĩ, giống như cũng là a…, nhưng là cảm giác, cảm thấy chưa toàn bộ công, nói

sau lại bị La Thiên Thành mượn cơ hội "Biểu diễn" một phen, trong nội tâm tổng vẫn còn có chút khó chịu.

Hồng Vũ vừa cười nói: "Như vậy mới phải chơi a…, hắn chơi âm mưu của hắn, ta đi ta sáo lộ . Ta ưa thích dùng nhất đơn giản thô bạo, đi giải quyết những cái…kia tự cho là đúng âm mưu quỷ kế rồi."

Triệu Nhất Hổ cùng Lâm Dũng cũng cùng một chỗ nở nụ cười, bọn hắn rất không cung kính nghĩ tới người lãnh đạo trực tiếp Khưu Tử Chân.

…

La Thiên Thành bị phân đến thứ tám doanh đội thứ ba mươi mốt, thủ hạ đủ quân số tên lính 100, đều là thân kinh bách chiến lão Binh, tố chất thật tốt, đây tuyệt đối không phải Kiều Nguyên Thần chiếu cố hắn, trái lại là một loại làm khó dễ. Lão Binh nhất láu cá khó chơi, hơn nữa kinh nghiệm phong phú, không có chút bản lĩnh căn bản đừng nghĩ hàng phục bọn hắn.

La Thiên Thành trong bóng tối cười lạnh, hắn tuy nhiên không phải binh nghiệp xuất thân, nhưng là trong nhà cũng có người tòng quân, trước khi đến đã sớm hỏi qua rồi, biết rõ trong lúc này môn đạo.

Buổi chiều huấn luyện, La Thiên Thành không nói hai lời, đi theo những lão binh kia cùng một chỗ.

Nâng tạ đá, các binh sĩ mỗi người 300 xuống, hắn cử chín trăm hạ!

Lượn quanh trận chạy, các binh sĩ ba mươi vòng, hắn chạy chín mươi vòng!

Chém giết huấn luyện, một mình hắn đối phó ba mươi!

Như vậy đổ mồ hôi như mưa, gương cho binh sĩ huấn luyện, La Thiên Thành tin tưởng những binh lính kia nhìn ở trong mắt, nhất định sẽ cảm giác mình bình dị gần gũi, có thể cùng bộ hạ đồng cam cộng khổ. Năm rộng tháng dài, sẽ chậm rãi tiếp nhận chính mình.

Đương nhiên, như thế vẫn chưa đủ.

Nếu muốn lại để cho những lão binh này quy tâm, phải để cho bọn họ chịu phục hoàn toàn.

Đến chạng vạng tối sắp thu đội, tất cả mọi người có chút mỏi mệt lúc nghỉ ngơi, La Thiên Thành ánh mắt đã rơi vào bên sân một cái Ma Bàn(cối xay) bên trên.

Dùng để huấn luyện thể năng Ma Bàn(cối xay) cũng chia lớn nhỏ, ít nhất tám trăm cân, lớn nhất 1500 cân.

La Thiên Thành đã quan sát một ngày, tất cả mọi người chỉ dùng để tạ đá, thạch nghiền đến huấn luyện, không có ai đi động Ma Bàn(cối xay), nhìn hắn giống như lơ đãng tiêu sái đi qua, thuận miệng nói một câu: "Cuối cùng hoạt động thoáng một phát."

Vừa lúc lại để cho binh lính chung quanh bọn người nghe thấy, sau đó chỉ thấy hắn hai vai run run thoáng một phát, kéo lấy hai cánh tay thật giống như mỏ neo thuyền xiềng xích đồng dạng quăng đứng lên.

《 Đại Thánh Nộ Hổ Kinh 》 tâm pháp khởi động, theo màu trắng vũ khí phun ra, hắn theo cổ đến bả vai lại đến cánh tay, cơ bắp rõ ràng đội lên!

Hai tay của hắn cầm một mực Ma Bàn(cối xay), trong tiếng hít thở, hắc thoáng một phát đem một cái tám trăm cân Ma Bàn(cối xay) giơ lên, cao cao vượt qua đỉnh đầu!

Xung quanh các tướng sĩ kinh ngạc, loại ánh mắt này lại để cho La Thiên Thành trong nội tâm đắc ý, khuất phục những lão binh này cao, lúc này một lần hành động.

Hắn giơ Ma Bàn(cối xay) hướng võ đài đi đến, chuẩn bị lượn quanh trận một vòng, làm cho cả Hổ Sơn đại doanh đều nhìn xem chính mình vũ dũng!

Hắn có cái này lực lượng, bởi vì 《 Đại Thánh Nộ Hổ Kinh 》 tâm pháp chính là nhất phẩm tâm pháp, hổ chính là Bách Thú Chi Vương, lực lớn vô cùng, tu luyện cái này tâm pháp, cũng sẽ lực lượng tăng gấp đôi, vượt xa bình thường nhất phẩm tâm pháp.

La Thiên Thành từ nhỏ khí lực liền so những đứa trẻ khác lớn, hơn nữa 《 Đại Thánh Nộ Hổ Kinh 》 tâm pháp, có thể nói cùng cấp bậc bên trong, luận khí lực, thực không có mấy người là đối thủ của nàng.

Hắn giơ tám trăm cân Ma Bàn(cối xay) chậm rãi mà đi, xung quanh những cái…kia thân kinh bách chiến đám binh sĩ cũng là cực kỳ kinh ngạc, La Thiên Thành cho là mình kế hoạch thành công, nhưng không ngờ một người lão Binh cúi đầu cùng bên người đồng bào nói ra: "Không nghĩ tới hắn chỉ có thể giơ lên tám trăm cân đấy, xem vừa rồi giá thế kia, ta còn tưởng rằng hắn muốn một hơi giơ lên 1500 cân đây này."

La Thiên Thành tức đến gần thổ huyết: Cái gì a…, tám trăm cân đã rất đáng gờm được rồi, có bản lĩnh chính các ngươi tới thử xem!

Trong lòng của hắn thầm mắng, một đám đồ nhà quê, không có gì kiến thức, không biết mình cái này một thân khí lực hạng gì còn gì nữa.

Vừa lúc đó, bỗng nhiên có người ở một bên nói: "Nhường cái, nhường một chút."

La Thiên Thành giận tím mặt: Không phát hiện lão tử giơ một cái tám trăm cân Ma Bàn(cối xay), còn để cho ta cho ngươi lại để cho? Đầu óc ngươi có bị bệnh không ngươi?

Hắn có chút khó khăn quay đầu, bên người một trận gió đi qua, là Hồng Vũ.

Hồng Vũ lẻn đến Ma Bàn(cối xay) bên cạnh, nhìn cũng không nhìn nhẹ nhất mấy cái, trực tiếp khẽ vươn tay đem một cái 1500 cân Ma Bàn(cối xay) bắt trong tay, sau đó một lần phát lực, một tay giơ lên!

La Thiên Thành tròng mắt đều nhanh trợn lồi ra! Hắn nhận thức Hồng Vũ, hắn biết rõ đây là cái kia Vũ Đô trong thành trứ danh phế vật đồ ngu, hắn làm sao có thể có khí lực lớn như vậy?

Sau đó Hồng Vũ duỗi ra cái tay còn lại, lại quơ tới, mặt khác một cái 1500 cân Ma Bàn(cối xay) đến trên tay, đây chỉ

là tay trái, càng thêm thành thạo, suy nghĩ thoáng một phát, nhẹ nhõm giơ lên.

La Thiên Thành đã không biết nên nói cái gì cho phải rồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Đại địa Ma Hồn trảm (thượng) Canh [1]

Chương 9: Đại địa Ma Hồn trảm (thượng) Canh [1]

Hồng Vũ giơ hai cái rõ ràng so với hắn lớn hơn một vòng Ma Bàn(cối xay), nhanh chóng chạy tới —— đây cũng lại để cho La Thiên Thành buồn bực không thôi, hắn giơ tám trăm cân đấy, cũng chỉ có thể miễn cưỡng hành tẩu, người ta hai cái 1500 cân còn chạy băng băng như bay!

"Ta nói ngươi thật ra khiến nhường lối a…, chó ngoan không cản đường, vừa rồi đã ngăn cản một hồi, dù thế nào, ngươi còn muốn tại chặn đường chó dữ con đường này bên trên tiếp tục phát triển tiếp?"

Hồng Vũ vừa nói, một bên giơ hai cái Đại Ma Bàn nhanh như điện chớp theo bên cạnh hắn tiến lên. Mang theo cuồng phong, xoáy lên La Thiên Thành vạt áo, lại để cho hắn ở đây cuối mùa thu trong gió lạnh lộ ra vô cùng thê lương…

Hắn quay đầu nhìn xem xung quanh, những lão binh kia bọn người tốp năm tốp ba dựa vào nhau, hướng phía hắn cười. Hắn xấu hổ và giận dữ vô cùng, tiện tay đem Ma Bàn(cối xay) mất rồi, rồi lại có chút chưa từ bỏ ý định: Chúng ta Hồng sài không có khả năng mạnh như vậy!

Hắn đi theo Hồng Vũ ra đại doanh, đã nhìn thấy Hồng Vũ giơ hai cái Đại Ma Bàn, vòng quanh toàn bộ Hổ Sơn đại doanh một vòng một vòng chạy trước, tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi.

Hồng Vũ hôm nay lại có tăng lên, cho nên dứt khoát trực tiếp đem tám trăm cân Ma Bàn(cối xay) đổi thành 1500 cân.

Nhưng là dù sao sức nặng gia tăng quá nhiều, dĩ vãng có thể vòng quanh đại doanh chạy hai mươi vòng, hôm nay chỉ chạy mười lăm vòng, liền mệt mỏi, hắn giơ hai cái Đại Ma Bàn về tới doanh môn miệng, đang muốn đi vào đã nhìn thấy La Thiên Thành rồi.

La Thiên Thành bắt đầu vẫn còn giúp hắn đếm lấy: Vòng thứ nhất, vòng thứ hai, vòng thứ ba…

Về sau không đếm, quá đặc biệt sao đả kích người. Dùng La Thiên Thành kiêu ngạo nhất lực lượng, đem hắn đánh bại, lại để cho tự tin của hắn sinh ra cực độ hoài nghi, La Thiên Thành hiện tại cũng sắp có tâm lý oán hận rồi.

Hồng Vũ chứng kiến La Thiên Thành, bỗng nhiên cười lên ha hả, quơ quơ trong tay hai cái cực lớn Ma Bàn(cối xay): "Ha ha ha! Ngươi đây cũng tin? Ta chỉ là Cửu Phẩm Dũng Tuyền a…, nào có khí lực lớn như vậy, với ngươi đùa với đùa. Cái này hai cái Ma Bàn(cối xay) là chúng ta trước đó chuyên môn làm đấy, tất cả đều là giả dối, ừ, ngươi đón lấy."

La Thiên Thành thật dài thở dài một hơi , thầm nghĩ thì ra là thế. Ta đã nói cái phế vật này không có khả năng lợi hại như vậy, nguyên lai là xếp đặt thiết kế tốt rồi cố ý trêu cợt ta.

Vì vậy hắn rất nhẹ nhàng như thường tiếp được Hồng Vũ ném quá đến hai cái 1500 cân Ma Bàn(cối xay)…

"Đùng! Đùng!"

Trên mặt đất một cái hố to, La Thiên Thành tại đáy hố, phía trên đè nặng hai cái Đại Ma Bàn, ngực xương cốt đều nát, trong miệng phun huyết, trừng mắt một đôi con mắt đỏ ngầu nhìn qua Hồng Vũ, một câu cũng nói không nên lời.

Thật sự là bị tên hỗn đản này gài bẫy rồi!

Hồng Vũ đứng ở cái hố bên cạnh, Triệu Nhất Hổ bọn hắn đều vây đã tới, xem thật vui vẻ.

Hồng Vũ cầm lấy đầu, rất là nghi hoặc khó hiểu: "Ta là Vũ Đô Tam sài một trong a…, thanh danh của ta rất kém cỏi được không? Hắn làm sao sẽ dễ dàng như vậy liền tin tưởng lời nói của ta?"

Triệu Nhất Hổ mấy người nhìn xem La Thiên Thành ánh mắt, rõ ràng chính là "Ngươi nha ngu ngốc a…" !

"Phốc!" La Thiên Thành một ngụm lão huyết phun đứng lên cao ba thước, ngẹo đầu khí ngất đi.

…

Tông Sở Lương Lã Vọng buông cần, buổi sáng hắn liền nhận được báo cáo, La Thiên Thành tiểu tử kia cái thứ nhất kìm nén không được đánh tới Hổ Sơn đại doanh.

Trong lòng của hắn một nụ cười lạnh lùng.

La Môn Hổ Si? Nói đùa gì vậy, tại đây chút điểm tính nhẫn nại còn dám lên như vậy một cái vênh váo ngút trời danh hào?

La gia cũng là không người kế tục, đoán chừng thật nếu để cho La Thiên Thành tương lai kế thừa gia chủ, La gia cũng muốn theo Lục Đại Bảo Đống bên trong bị chen đi ra rồi.

Bên ngoài một người thủ hạ bước nhanh tiến đến, tại cửa ra vào rất cẩn thận ngừng một chút: "Thiếu gia?"

"Tiến đến, sự tình gì?"

"Là La Thiên Thành tin tức, hắn mang đến sáu cái Ngũ Phẩm Nguyên Định, tất cả đều mang theo tổn thương trở lại. Hơn nữa nghe nói, La Thiên Thành tại Hổ Sơn đại doanh bên trong bị trọng thương, lại không chịu trở về."

Tông Sở Lương lộ ra một nụ cười lạnh lùng, quả nhiên không ngoài sở liệu đi, Hổ Sơn đại doanh chính là Hồng Thắng Nhật chỗ căn bản, há lại dễ dàng như vậy có thể nhúng tay vào đi hay sao? La Thiên Thành người này, chí lớn nhưng tài mọn, đáng đời có này kết cục.

"Hắn còn ở lại Hổ Sơn đại doanh làm gì?"

"Không biết."

"Chẳng lẽ còn không hết hi vọng? Tiểu tử này ngược lại là có chút cố chấp tinh thần." Hắn khoát tay: "Mặt khác hai nhà đâu rồi, có động tĩnh gì?"

"Đông Phương gia Đông Phương Chí trước đó nguyên bổn định ngày mai đi Hổ Sơn đại doanh, không biết hiện tại tại có thể hay không cải biến kế hoạch. Cổ gia Cổ Ngọc Đường bên kia còn không có gì động tĩnh."

Tông Sở Lương gật gật đầu: "Đã biết, ngươi đi xuống đi."

“Vâng.”

…

Đông Phương Chí lo sợ bất an, trên thực tế từ khi nhận được thánh chỉ, toàn bộ Đông Phương gia từ trên xuống dưới đều có chút bất an.

Những năm này Đông Phương thị nương tựa theo tại công bộ thâm căn cố đế thế lực, một đường bò lên trên Thập Đại Kim Lương vị thứ nhất, nhưng là Đông Phương thị trong lòng mình rất rõ ràng, bọn họ là dựa vào công bộ nắm giữ lấy cả nước sửa cầu trải đường hạng mục, mới có thể đi tới hôm nay một bước này.

Nói trắng ra là, chính mình mông phía dưới quá không sạch sẽ.

Thập Đại Kim Lương thứ nhất, lại nói tiếp rất trâu bò đi, thế nhưng là cùng Tứ Đại Thiên Trụ so với vậy thì thật sự là con tôm nhỏ giống nhau. Huống chi Đông Phương thị sợ bị người tra, một khi chọc giận Hồng lão gia tử, trong tay hắn thế nhưng là nắm giữ lấy rất nhiều bí mật lực lượng quân sự, làm một ít dò hỏi sự tình, vậy thì thật là quá dễ dàng.

Hôm nay nghe nói La Thiên Thành vênh váo tự đắc giết đi qua, kết quả tại doanh môn miệng liền bị người xúm đánh dừng lại-một chầu, về sau La Thiên Thành cũng không biết chuyện gì xảy ra còn bị trọng thương…

Hổ Sơn đại doanh bền chắc như thép, Hồng gia không muốn làm cho tin tức tiết lộ ra ngoài, vậy thì tuyệt đối sẽ không tiết lộ ra ngoài. Cho nên ngoại nhân chỉ biết là La Thiên Thành bị thương, đến cùng làm sao bị thương, tạm thời mọi người cũng không biết.

Đông Phương gia lão tổ tông Đông Phương Bạch đang ngồi ở một cái trên mặt ghế thái sư, tóc của hắn râu ria lông mi trắng như tuyết một mảnh, thật giống như một cái thọ tinh lão đồng dạng, nhưng là lúc này lại là mặt mũi tràn đầy khuôn mặt u sầu.

Đông Phương Chí ngồi ở phía dưới, mông tựa như dài quá cái đinh đồng dạng uốn qua uốn lại, rốt cục nhịn không được

nói: "Gia gia, ngài đến là cho cầm cái chủ ý a…, ta đến cùng phải làm gì?"

Lúc này đây Tứ gia bên trong, Đông Phương thị là một người duy nhất đối với Hồng gia quân quyền không có ý tưởng gì người. Đông Phương Bạch cũng buồn bực, hoàng đế bệ hạ tại sao phải chọn trúng cháu của mình?

Lại nói tiếp Đông Phương Chí làm người cẩn thận, hơn nữa xuất thủ xa xỉ, giao du rộng khắp, tại Vũ Đô thế hệ thanh niên bên trong danh tiếng rất tốt.

Nhưng là Đông Phương Bạch hiểu rất rõ hoàng đế, vị nào tuyệt đối không phải đơn giản nghe một chút gió bình luận sẽ người làm quyết định a….

"Ai…" Lão gia tử thở dài: "Ngươi ngày mai nói với Kiều Nguyên Thần, ta đưa cho hắn một nghìn bộ giáp Minh Quang, ngươi nói cho hắn biết, chúng ta Đông Phương thị chỉ là phụng chỉ làm việc, sự tình khác, chúng ta không lẫn vào."

Đông Phương Chí sững sờ: "Một nghìn bộ giáp Minh Quang!"

Giáp Minh Quang là Đại Hạ công tượng làm hôm nay có thể lượng sản hoàn mỹ nhất áo giáp, dưới bình thường tình huống chỉ xứng chia cấm quân Bách phu trưởng cấp bậc tướng lãnh, coi như là Võ Liệt tinh doanh, toàn bộ giáp Minh Quang cộng lại đoán chừng cũng sẽ không vượt qua năm trăm bộ đồ.

Cái này một nghìn bộ giáp Minh Quang, coi như là dùng đông Phương lão gia tử thân gia, cũng tuyệt đối là một món lễ lớn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Đại địa Ma Hồn trảm (trung) Canh [2]

Chương 9: Đại địa Ma Hồn trảm (trung) Canh [2]

Đông Phương Bạch trìu mến nhìn cháu trai một cái: "Ai, chúng ta không tranh hơn người ta, hay vẫn là thành thật một chút. Lúc này đây sự tình, tuy nhiên bệ hạ dùng Thiên Vũ công chúa trấn an thoáng một phát Hồng gia, nhưng là Hồng Thắng Nhật không làm khó rồi, người phía dưới khẳng định còn có oán khí. Ai bảo chúng ta vượt qua? Vì ngươi, gia gia cũng chỉ đành chảy máu rồi."

…

Huân Quý Khu cái nào đó trong trạch viện, một người dáng người có vũ có lực thanh niên lẳng lặng đứng ở ánh trăng như nước xuống.

Hắn một thân áo xanh đoản đả, thủ đoạn cùng trên mắt cá chân đều cột da thú vật bảo hộ, hai tay nhẹ nhàng đặt tại đan điền phía trên, nhắm mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ, cả người phảng phất đều cùng đêm tối hòa làm một thể.

Tựa hồ yên tĩnh một mảnh.

Thế nhưng là nếu có Hồng Thân cấp bậc này cao thủ ở chỗ này, liền nhất định sẽ phát hiện, thanh niên Linh giác kỳ thật cực kỳ sinh động, đã phóng ra ngoài bên ngoài cơ thể mấy trượng, hơn nữa Linh giác nhạy cảm độ vẫn còn không ngừng kéo lên!

Bỗng dưng, thanh niên mở mắt, trong hai mắt hai đạo tinh quang giống như thực chất bình thường phun ra, cả người bỗng nhiên hóa thành một đầu nhanh nhẹn liệp báo, chợt hiện chuyển xê dịch, vung quyền mà ra!

"BA~!"

Cái này đấm ra một quyền, giữa không trung một cái tiếng sấm loại kinh vang, gió lớn đột khởi. Rồi sau đó thanh niên

quyền thế mở rộng ra, mỗi một chiêu mỗi một thức, đều ẩn chứa lực lượng khổng lồ, cuồn cuộn mà ra, kéo xung quanh cuồng phong cuộn trào, mang tất cả mặt đất.

Hắn mỗi đấm ra một quyền, đều có tiếng sấm nổ mạnh làm bạn, một bộ quyền pháp đánh xuống, xung quanh hoa cỏ cây cối đều bị gió lốc tàn phá một phen.

Cuối cùng một quyền càng là ngưng tụ một thân tinh khí thần, đạt tới một cái đỉnh phong, hắn một tiếng hổ gầm, nhắm ngay hư không một quyền đánh ra, nổ mạnh sấm sét bên trong, trên nắm tay lao ra một đạo mãnh liệt quyền mang, thẳng đến ba thước bên ngoài, mới chậm rãi tiêu tán.

"Hô — "

Cổ Ngọc Đường chậm rãi thu công pháp, vũ khí chậm rãi chìm vào đan điền của mình bên trong, hoàn thành tối nay tu luyện.

Chỗ này tiểu vườn trong, chỉ có một mình hắn ở lại, vô luận làm chuyện gì đều không có người quấy rầy.

Hắn ở đây Vũ Đô bên trong thanh danh không hiện, nhưng là luận thực lực, hắn xác thực Vũ Đô trẻ tuổi một đời bên trong, chỉ vẹn vẹn có ba vị vai kép võ trên bảng bảng cao thủ một trong.

Chỉ bất quá Cổ gia luôn luôn ít xuất hiện, không thế nào vì hắn tạo thế tuyên truyền, cho nên thanh danh của hắn không có Tông Sở Lương, La Thiên Thành vang dội mà thôi.

Tối nay, liền ngay cả Tông Sở Lương đều vì Hổ Sơn đại doanh sự tình lo được lo mất, chỉ có Cổ Ngọc Đường, tâm như bàn thạch, như cũ tu luyện không bị ảnh hưởng.

…

Tối nay mặc dù không có ánh sao, nhưng là Hồng Thân đã có Thôn Tinh Thiềm não tinh, cho nên tu luyện làm chơi ăn thật. Hắn an vị tại Hồng Vũ doanh trại trên nóc nhà, xung quanh chỗ cao canh gác binh sĩ không có một cái nào phát hiện hắn.

Hồng Vũ như trước tại yên tĩnh ngủ say, từng ban đêm vào lúc này, Sa Di Pháp Tướng đều chậm rãi đọc kinh văn, phật âm lượn lờ, màu vàng kim nhạt ánh sáng sa tại hắn quanh thân trong kinh mạch du tẩu, cải tạo cường hóa hắn bởi vì một ngày vượt qua phụ tải huấn luyện rất cảm thấy mệt mỏi thân thể.

Quá trình này, trên thực tế đã là Bát Phẩm Thân Cương cảnh giới, chỉ bất quá Hồng Vũ từ vừa mới bắt đầu liền tiếp nhận như vậy cải tạo, dẫn đến hắn cảnh giới bây giờ khá là mơ hồ, người bình thường tuyệt đối phân biệt không được, hắn rốt cuộc là Cửu Phẩm Dũng Tuyền hay vẫn là Bát Phẩm Thân Cương.

Một đêm này bình tĩnh đi qua, theo Sa Di Pháp Tướng đối với Hồng Vũ thân thể cải tạo, thân thể của hắn cường hãn trình độ dùng một loại biến thái tốc độ tăng lên.

Ngày hôm qua hắn còn chỉ có thể giơ hai cái 1500 cân Ma Bàn(cối xay) vòng quanh Hổ Sơn đại doanh chạy mười lăm vòng, hôm nay khẳng định hai mươi vòng không có vấn đề.

Buổi sáng luyện tập, Hồng Vũ không phát hiện La Thiên Thành, lại không nghĩ rằng điểm tâm thời điểm tiểu tử này lại lại xuất hiện!

La Thiên Thành trông thấy Hồng Vũ, trong nội tâm hận đến bốc hỏa! Hắn sau khi bị thương, càng nghĩ càng thấy được Hồng Vũ thằng này chính là cố ý, đem mình làm hầu đùa bỡn.

Hắn có lẽ không xứng với La Môn Hổ Si Đại Minh, nhưng là cũng có một loại kiên nhẫn phẩm chất.

Hắn buổi tối hôm qua liền có thể đi trở về, an tâm dưỡng thương. Nhưng là hắn không đi, chẳng những không đi, còn lại để cho trong nhà đưa tới Vạn Sinh Đường thánh dược chữa thương, một quả đan dược giá trị hai mươi vạn lượng bạc!

Tiêu phí như thế giá cả to lớn cuối cùng là đáng giá, sáng sớm hôm nay đứng lên thương thế của hắn đã tốt rồi bảy thành, tuy nhiên vẫn không thể theo huấn luyện quân sự luyện, hành động lại không có vấn đề gì rồi.

Ẩn nhẫn, nhất định phải ẩn nhẫn! La Thiên Thành không ngừng trong lòng khuyên bảo chính mình, hôm nay Đông

Phương Chí liền muốn tới, chỉ cần cái phế vật này quần áo lụa là lực chú ý chuyển dời đến Đông Phương Chí trên người, chính mình thì có cơ hội!

Hồng Vũ hết lần này tới lần khác ở thời điểm này đi tới, rất là nhiệt tình chào hỏi: "Ơ, đây không phải chúng ta thiện lương La thiếu gia à."

La Thiên Thành một ngụm lão huyết thiếu chút nữa lại phun ra ngoài, hắn cả đời này sống đến bây giờ, bị người đánh giá rất nhiều lần, có tốt có xấu, nhưng là mặc kệ rất xấu, từ xưa tới nay chưa từng có ai dùng "Thiện lương" cái từ này đánh giá hắn.

Cái này không phải cả đời hào hùng đánh giá?

Huống chi hỗn đản này hiển nhiên thoại lý hữu thoại (*câu nói có hàm ý khác), vẫn còn gạt mình ngày hôm qua đơn giản mắc lừa.

Hắn coi như là lại có thể nhẫn, cũng không chịu nổi. Căm tức đẩy bát cơm đứng dậy liền đi.

Hồng Vũ vẫn còn đằng sau thanh âm không lớn không nhỏ vừa vặn lại để cho hắn nghe thấy nói thầm: "Lẽ ra người thiện lương lòng dạ đều rất rộng lớn a……"

La Nghiễm Thành trốn bán sống bán chết, nghe nữa thằng này nói tiếp, hắn biết mình khẳng định nhịn không được muốn động thủ. Nơi này chính là Hổ Sơn đại doanh, cùng Hồng Thắng Nhật cháu trai ở chỗ này động thủ, đây không phải là muốn chết sao?

…

Một ngày huấn luyện bắt đầu, Hồng Vũ như trước cùng các tướng sĩ cùng một chỗ rèn luyện thân thể.

Trên giáo trường khí thế ngất trời, đến nửa buổi trưa, ngoài doanh môn trên quan đạo có mấy thớt ngựa chạy như bay tới, phía trước nhất cũng không phải Đông Phương Chí, mà là hắn thúc thúc Đông Phương Vân.

Đông Phương Vân tại Đông Phương thị đời thứ hai xếp hạng lão Tam, Đông Phương Bạch đau lòng cháu trai, khiến

cho ba đứa con tiễn đưa hắn tới đây. Đây cũng là bởi vì buổi sáng hôm nay tin tức mới truyền ra, bọn hắn nghe nói ngày hôm qua La Thiên Thành chính mình đến, kết quả căn bản không ai nghênh đón. Vừa muốn sĩ diện đã bị đánh cho một trận sự tình.

Đã có Đông Phương Vân tại, thân phận đầy đủ, Kiều Nguyên Thần không rất tự mình ra mặt.

Đông Phương Vân dù sao cũng là thế gia công tử, so với La Thiên Thành những tùy tùng kia có khí độ. Hắn biết rõ đối đãi thủ vệ những hộ vệ kia, cũng không cần quá kiêu căng, cái kia ngược lại lộ ra không có tu dưỡng.

Nhưng là cũng không cần quá khách khí, bởi vì mọi người căn bản không phải người của một thế giới.

Đông Phương Vân mang theo cháu trai tới đây, chỉ đi theo một người lão bộc. Đến doanh môn trước Đông Phương Vân thoáng ý bảo, tên kia lão bộc đã đi xuống lập tức trước, rất là ổn trọng hướng doanh môn miệng thủ vệ liền ôm quyền: "Làm phiền huynh đệ, mời bẩm báo thoáng một phát Kiều tướng quân, đã nói Đông Phương thị Vân Tam công tử cầu kiến." Nói qua, hai tay đem Đông Phương Vân danh thiếp đưa lên.

Hôm nay đang trực binh sĩ vốn còn muốn bới móc, thế nhưng là người ta như vậy khách khí, bọn hắn cũng không nên cố ý làm khó dễ, chỉ phải cầm danh thiếp đi trở về.

Hồng Vũ bọn hắn một bên huấn luyện một bên lưu tâm tình huống của bên này, lập tức sẩn nhiên: "Thằng này làm việc quả nhiên không có lão Ninh làm cho người ta yên tâm."

Sau một lát, Kiều Nguyên Thần ra nghênh tiếp, đem Đông Phương Vân ba người mời đi vào.

Cũng không lâu lắm, mấy người cười ha hả tiêu sái đi ra, Kiều Nguyên Thần một ngón tay Hồng Vũ phương hướng: "Vũ thiếu gia đang ở đó bên cạnh."

Một đoàn người hướng về phía Hồng Vũ tới đây, Đông Phương Bạch có chút vừa chắp tay: "Nhị thiếu gia, hồi lâu không thấy, tu vi càng ngày càng tinh thâm rồi."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Đại Địa Ma Hồn Trảm (hạ) Canh [3]

Chương 9: Đại Địa Ma Hồn Trảm (hạ) Canh [3]

Đông Phương thị nhân chủ động lấy lòng, Hồng Vũ có chút không hiểu rõ chuyện gì xảy ra. Hắn nhàn nhạt đáp lễ: "Đông Phương huynh khách khí, ta chút tu vi ấy, ở trước mặt các ngươi đều không có ý tứ gặp người."

Kiều Nguyên Thần tranh thủ thời gian ở một bên nói ra: "Vũ thiếu gia, Đông Phương lão gia tử hùng hồn hào phóng, cho chúng ta Hổ Sơn đại doanh một nghìn bộ giáp Minh Quang, đã tại tiễn đưa trên đường tới rồi."

Hồng Vũ giật mình, nguyên lai là Đông Phương thị chủ động lấy lòng.

Đông Phương Chí mỉm cười: "Một chút lòng thành, Kiều tướng quân còn luôn đọng ở ngoài miệng, khiến cho chúng ta đều ngượng ngùng."

Một bên Đông Phương Vân đối với Kiều Nguyên Thần thời điểm khách khí, đến Hồng Vũ trước mặt lại sắc mặt lạnh nhạt, thập phần dè dặt. Lúc này nghe được cháu trai nói như vậy, Hồng Vũ chưa cùng lấy có chỗ tỏ vẻ, trong nội tâm càng có chút hơn mất hứng: "A Chí, ngươi không biết nhóm này giáp Minh Quang giá trị chứ? Ít nhất cũng phải 50 vạn lượng bạc!"

Đông Phương Chí cho rằng thúc thúc cố ý điểm ra con số này, nhưng là như vậy trắng ra khó tránh khỏi có chút xấu hổ chứ?

Hắn có chút không hiểu nhìn thúc thúc một cái, người kia lại quay đầu đi.

Đông Phương thị ở bên trong, Đông Phương Vân rất có thể là một người duy nhất cảm thấy Đông Phương thị hắn là chủ động tranh thủ binh quyền người. Bây giờ Đông Phương thị

nguy cơ tứ phía, Đông Phương Vân cảm thấy chỉ có nắm giữ sức mạnh chân chính, mới có thể tiếp tục sinh tồn được.

Hắn cảm thấy lúc này đây là một cơ hội, thế nhưng là phụ thân Đông Phương Bạch không như vậy xem, bởi vậy hắn trên miệng không có nhiều lời, trong nội tâm vẫn cảm thấy có chút đáng tiếc.

Bởi vì hắn chưa nói, Đông Phương Bạch không biết tâm tư của hắn, lại vẫn phái hắn để đưa tiễn, Đông Phương Vân vì cháu trai, cũng là nắm lỗ mũi tới. Đối mặt Kiều Nguyên Thần, hắn còn có thể chịu đựng, thế nhưng là đối mặt hắn luôn luôn xem thường nhất Hồng Vũ, hắn thì có chút điểm ép không được rồi.

Hết lần này tới lần khác Hồng Vũ đối với bọn hắn "Lễ trọng" không có gì tỏ vẻ, một bộ "Không biết điều" bộ dạng, thì càng nhưng Đông Phương Vân khó chịu.

Đông Phương Chí không biết thúc thúc rốt cuộc là ý gì, chỉ có thể dựa theo trước an bài, theo trong tay áo lấy ra một cái hộp gấm giao cho hai tay Hồng Vũ: "Vũ thiếu, một chút lòng thành, kính xin xin vui lòng nhận cho."

Hồng Vũ đối với tặng lễ loại chuyện này ai đến cũng không có cự tuyệt, không cần thì phí!

Hắn lấy tới mở ra, bên trong là một cái khảm nạm tại bạch kim cái bệ bên trên ngọc thạch dây chuyền. Khối này ngọc thạch toàn thân ngưng bạch, trong đó mơ hồ có một cổ bạch sắc quang mang đang chảy xuôi, vừa nhìn cũng không phải là Phàm phẩm.

Đông Phương Chí giải thích nói: "Đây là băng hà ngọc tủy, đeo ở trên người có thể thu nhiếp tinh thần, phòng ngừa tà ma xâm lấn, lúc tu luyện có thể rất có tăng."

Đích thật là đồ tốt, Hồng Vũ vừa nói "Này làm sao không biết xấu hổ", một bên không chút khách khí nhét vào trong túi sách của mình.

Một bên Đông Phương Vân lại khó chịu: "Ngươi cũng chớ xem thường cái này một quả băng hà ngọc tủy, như vậy to to

nhỏ nhỏ một khối, liền muốn năm vạn lượng bạc, hơn nữa có tiền mà không mua được!"

Đông Phương Vân trong nội tâm cảm thấy cái này một cơ hội duy nhất đáng tiếc, nhưng là vừa không dám phản kháng phụ thân quyết định. Nhưng hắn cũng chỉ có thể bằng vào loại này thủ đoạn nhỏ phát tiết xuống, thật nếu để cho hắn cố ý phá hư phụ thân an bài, hắn cũng là không dám.

Đông Phương Chí rất xấu hổ nhìn xem thúc thúc, Đông Phương Vân nhưng thật giống như không có cảm giác đến.

Hồng Vũ gật gật đầu, không mặn không nhạt mà nói: "Thật nhiều tiền."

Một bên Kiều Nguyên Thần thì có chút điểm khó chịu, các ngươi Đông Phương thị là có tiền, thế nhưng là cũng không cần chuyên môn đến chúng ta Hồng gia trước mặt khoe khoang chứ? Chỉ là cái kia một nghìn bộ giáp Minh Quang, hắn là tại nước miếng, khiến cho hắn lại không tiện phát tác.

Hồng Khê vội vã mà đến, hai cái dưới cánh tay mặt kẹp lấy hai cái hẹp dài hòm sắt: "Thiếu gia, Vương chưởng quỹ tới, hắn nói cám ơn ngài cứu được bọn hắn lão gia, Hổ Sơn đại doanh không cho người bình thường tiến đến, hắn liền nắm ta đem lễ vật chuyển giao cho ngài."

Mấy ngày nay thời gian, thàng Quảng Dương chuyện bên đó rốt cục hết thảy đều kết thúc, Vân gia gia chủ được thả ra, nghe nói bản địa quận trưởng đang tại hoạt động, muốn điều đi.

Công xưởng Vân thị bên trong Vân Tư Nhạn cùng Vương chưởng quỹ nghe nói tin tức này mừng rỡ, Vân Tư Nhạn lập tức lên đường chạy trở về, trước khi đi lại để cho Vương chưởng quỹ chuẩn bị hai kiện lễ vật cho Hồng Vũ đưa tới.

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Không có ánh mắt đồ vật, nhất định phải đuổi ở thời điểm này tới đây?"

Hồng Khê bị mắng vẫn là là hì hì cười cười: "Đúng, đúng, tiểu nhân này đôi tròng mắt nên tu luyện một chút rồi."

Hồng Vũ đối với hắn rất bất đắc dĩ: "Tiễn đưa vật gì?"

Hồng Khê lắc đầu: "Tiểu nhân không biết, đây là cho ngài đấy, tiểu nhân làm sao dám tùy tiện mở ra."

Hắn đem hai cái hòm sắt tử đặt ở trước mặt, Hồng Vũ ngón tay nhảy lên, khóa khấu trừ két tháp một tiếng mở ra , liên đới lấy rương hòm che cùng một chỗ lật lại.

Một cổ rét lạnh đập vào mặt!

Vô số đao quang kiếm ảnh chồng lên dựng lên, tại trước mắt mọi người lập loè phế vật, trong tai mọi người, phảng phất nghe thấy từng đợt âm vang binh khí va chạm thanh âm, mà Kiều Nguyên Thần càng là phảng phất về tới anh dũng chém giết trên chiến trường, xung quanh có vô biên tiếng hò giết truyền đến!

Tất cả mọi người bị biến cố bất thình lình giật mình lui về phía sau một bước, duy chỉ có mở ra rương hòm Hồng Vũ lù lù bất động. Hắn huyệt Thiên Trung bên trong, Sa Di Pháp Tướng cũng tự lù lù bất động.

Chỉ có nhìn hắn rõ ràng, cái con kia hòm sắt ở giữa, tổng cộng tám cái đồng thau khóa giam, hiện lên miệng rồng phun ra nuốt vào hình, một mực đem một thanh đen xì như mực chiến đao khóa tại hòm sắt bên trong.

Mà chuôi này đen nhánh chiến đao, tức thì làm cho người ta một loại cảm giác, thật giống như một đạo không an phận Ma Hồn, cứ việc bị trói buộc lại, như cũ ra sức giãy dụa, phóng xuất ra chính mình nhất dạt dào chiến ý, muốn tránh thoát đi ra.

"Huyền binh!"

Kiều Nguyên Thần một tiếng thét kinh hãi, thoáng cái nhào tới hộp sắt bên cạnh, trong mắt không che dấu được khát vọng.

Một mực rất siêu nhiên đứng ở đàng xa Hồng Thân cũng là biến sắc, vô thanh vô tức rồi lại dùng Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ tốc độ nhanh nhất chạy tới.

Hồng Khê cũng choáng váng, Vương chưởng quỹ hoàn toàn chính xác không có nói là lễ vật gì, hắn cũng hoàn toàn không nghĩ tới, chính mình kẹp ở hai cái dưới cánh tay một

đường chạy như điên mang về trong hộp sắt, dĩ nhiên là giá trị liên thành huyền binh!

Hồng Vũ lấy tay vuốt ve trong hộp sắt vách tường, phía trên kia đao bổ rìu đục bình thường năm cái chữ to: Đại Địa Ma Hồn Trảm!

Cái này là cái này huyền binh danh tự, Kiều Nguyên Thần cẩn thận chu đáo thoáng một phát, khẳng định nói: "Tuyệt đối là huyền binh, phẩm cấp tại cửu phẩm thượng!"

Hồng Vũ cũng thật không ngờ, Vương chưởng quỹ lại đưa tới một kiện huyền binh, nhìn như vậy đến, Vân gia huyền binh sản lượng so với chính mình dự tính cao hơn, Vân gia giá trị đoán chừng vừa muốn tăng lên nhất cấp rồi.

Hắn BA~ một tiếng đập bên trên hộp sắt, lại đem mặt khác một cái hộp sắt lấy tới.

Mọi người thoáng cái nín thở, con thứ nhất trong hộp sắt là một kiện huyền binh, con thứ hai hộp sắt đồ vật bên trong, giá trị chắc có lẽ không so cái thứ nhất chênh lệch quá nhiều chứ?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Ngưng Vân Hộ

Chương 10: Ngưng Vân Hộ

Hồng Vũ đang lúc mọi người trong chờ mong, tiện tay mở ra con thứ hai hộp sắt, lúc này đây, một cổ sền sệt ngưng trọng cảm giác trống rỗng xuất hiện, bao phủ xung quanh mười trượng phạm vi, liền Hồng Thân đều kinh ngạc phát hiện, hành động của mình nhận lấy nhất định ảnh hưởng!

Kiều Nguyên Thần đã không thể chờ đợi được đưa cổ đi xem: "Lại là một kiện huyền binh! Cửu phẩm cực hạn, thiếu một ít chính là bát phẩm rồi!"

Lúc này đây trong hộp sắt, bày biện một cái Tinh Cương, da thú cùng đồng khấu kết hợp mà thành bảo vệ tay, bảo vệ tay bên trên khảm lấy mấy viên hoang thú não tinh, vừa nhìn chính là một kiện phòng ngự tính huyền binh.

Hồng Thân tán thán nói: "Chẳng những lực phòng ngự kinh người, hơn nữa có thể lợi dụng trận pháp ảnh hưởng không gian xung quanh sóng năng lượng, tạo thành trì trệ hiệu quả, thực là không tồi, quả nhiên là cửu phẩm cực hạn, so với kia một thanh Đại Địa Ma Hồn Trảm đẳng cấp cao hơn!"

Mà này con hòm sắt trên nội bích, cũng có khắc cái này huyền binh danh tự: Ngưng Vân Hộ.

Hồng Vũ trong nội tâm mỉm cười: Đây chẳng lẽ là Vân gia bề ngoài trung tâm ý tứ?

Hắn tiện tay đem tay áo vén lên đến, đem Ngưng Vân Hộ đeo tại tay phải của mình trên cổ tay, sở dĩ lựa chọn cổ tay phải, là bởi vì hắn vừa toát ra ý niệm trong đầu muốn đeo tại trên cổ tay trái, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng liền giận dữ gào thét, cảm giác đây là vũ nhục đối với nó.

Hồng Vũ kỳ thật rất muốn giáo dục thoáng một phát Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng, đây là cái gì vũ nhục? Nếu như đây là vũ nhục lời mà nói.., mời mãnh liệt nhiều vũ nhục ta mấy lần đi!

Hắn mang tốt rồi về sau, mới ý thức tới này con bảo vệ tay kỳ thật cũng không mập mạp, ống tay áo buông ra, càng ngốc nhìn không ra bên trong mang theo một kiện huyền binh vật bảo hộ.

Một bên Đông Phương Vân, ừng ực một tiếng nuốt xuống từng ngụm từng ngụm nước. Sau đó mặt mo nóng rát.

Hắn vừa rồi tại Hồng Vũ trước mặt có chút "Khoe của" hiềm nghi, ít nhất cũng là lộ ra gà tặc, cho rằng đem lễ vật giá trị nói ra, có thể lại để cho Hồng Vũ "Chấn động" .

Thế nhưng là hai người bọn họ phân lễ vật cộng lại cũng không quá đáng 55 vạn lượng bạc, mà người ta Hồng Vũ kế tiếp liền nhận được hai kiện huyền binh lễ vật, mỗi một kiện huyền binh, ít hơn so với Lưu mười vạn lượng bạc căn bản không có khả năng nắm bắt.

Hơn nữa đây mới thực sự là có tiền mà không mua được, Đông Phương Vân trước đó theo như lời những cái…kia, tại huyền binh trước mặt, đều chỉ có thể coi là "Tự nâng giá trị con người" .

Đông Phương Vân xấu hổ vô cùng, hận tìm không được một cái lỗ để chui vào. Một bên Đông Phương Chí càng là không có ý tứ, nhìn xem Hồng Vũ tiện tay để ở một bên cái kia một quả băng hà ngọc tủy, chỉ cảm thấy hôm nay thật sự là mất mặt ném đến nhà, khó trách người ta Hồng Vũ thu lễ vật nước chảy mây trôi, nguyên lai người ta thường xuyên thu đều là cấp bậc này lễ vật a……

Khoe của mặc dù nói rất khiến người chán ghét phiền, nhưng là đối với khoe của người bản thân mà nói, nhưng thật ra là rất thoải mái. Nhưng mà nếu khoe của bị đánh mặt, phát hiện khoe của đối tượng lại so mình còn có tiền, người ta nhổ cây tóc gáy đều so eo của ngươi còn thô, vậy thì không phải bi kịch hai chữ có thể hình dung rồi. Cái kia chính là nhân gian thảm kịch a…!

Hồng Vũ tiện tay đem con thứ nhất hộp sắt ném cho Hồng Thân: "Thân thúc, cái này ngươi cầm trước được thông qua dùng."

Vẻ mặt nước chảy mây trôi, giống như một kiện huyền binh đối với hắn mà nói thật sự không coi vào đâu.

Hồng Thân xem cười thầm, biết rõ đây là thiếu gia cố ý làm cho Đông Phương Vân xem, Hồng Thân đối với Đông Phương Vân cũng khá là căm tức, không phải là có tiền sao? Có tiền thì thế nào, các ngươi có thể so sánh mà vượt Hồng gia thế lực khổng lồ? Một đám nhà giàu mới nổi nông dân!

Ước chừng cũng chỉ có Tứ Đại Thiên Trụ người, mới có thể như vậy lẽ thẳng khí hùng xem Thập Đại Kim Lương xếp hàng thứ nhất Đông Phương thị vì nông dân.

"Là thiếu gia, nhưng là cùng tâm pháp của ta không quá tương hợp, ta trước tiên dùng đến, các loại [chờ] ngài tìm cho ta đến thích hợp hơn lại đổi tới đây."

Hồng Vũ không nghĩ tới Thân thúc hôm nay như vậy bên trên nói, cho hắn một cái tán dương ánh mắt. Nếu là hắn biết rõ tại hắn trong ấn tượng trung với cương vị công tác, trung thực chất phác Thân thúc đã đi theo hắn "nhìn quả bầu mà vẽ ra chiếc gáo", lừa được ông bạn già Kiều Nguyên Thần một khối Thôn Tinh Thiềm não tinh, hắn liền sẽ không như thế kinh ngạc.

Một bên Đông Phương Vân cùng Đông Phương Chí không mặt mũi đợi tiếp nữa rồi, Đông Phương Vân hướng Kiều Nguyên Thần vừa chắp tay: "Kiều tướng quân, ta đi về trước, cáo từ."

Đông Phương Chí cũng xấu hổ nói: "Kiều tướng quân, an bài ta đến đâu cái doanh?"

Kiều Nguyên Thần còn nhìn thấy chuôi này Đại Địa Ma Hồn Trảm nuốt nước miếng, trong nội tâm cái kia hối hận a…, không ngừng mà chửi mình: Ngươi khốn nạn lão đầu, ai bảo ngươi lúc mới bắt đầu không chào đón Vũ thiếu gia đấy, ngươi thanh cao cái rắm a…, lúc trước vỗ một cái Nhị thiếu gia mã thí tâng bốc ngươi có thể chết a…! Nếu nói như vậy, hiện tại chuôi này Đại Địa Ma Hồn Trảm sẽ là của ngươi! Hồng Thân lão nhân tâm pháp cùng Đại Địa Ma Hồn Trảm hoàn toàn chính xác không thích hợp, thế nhưng là ta phù hợp a……

“Ai…” Kiều Nguyên Thần vô hạn u oán thở dài, buồn bã ỉu xìu hướng phía hai người vẫy tay một cái: “Tất cả đi theo ta đi.”

Hắn mang theo thúc cháu hai người rời đi, Hồng Vũ ba người nhìn nhau cười cười, trong nội tâm rốt cục sảng khoái rồi.

Hồng Khê phát huy đầy đủ với tư cách Hồng Nhị thiếu gia môn hạ đệ nhất trung khuyển phất cờ hò reo tác dụng: “Phì, một đám nghèo kiết xác, còn dám tại thiếu gia của chúng ta trước mặt khoe của, dọa không chết được ngươi!”

“Ha ha!”

Hồng Thân đem hòm sắt trả lại cho Hồng Vũ: “Vũ thiếu gia, bọn hắn đã đi rồi, cái này Đại Địa Ma Hồn Trảm ngươi nhận lấy đi.”

Hồng Vũ giao cho hắn: “Cái này thật sự là cho Thân thúc ngươi.”

Hồng Thân sững sờ: “Thiếu gia đây chính là một kiện huyền binh a…!”

Hồng Vũ cùng với ngón tay cho hắn tính toán: “Gia gia đã có Đoạt Nhật bảo đao, đại ca bây giờ còn không thích hợp có được huyền binh, hơn nữa Đại Địa Ma Hồn Trảm cùng tính cách của hắn kém quá nhiều, cho hắn, ta lo lắng hắn hiện tại thực chưa hẳn có thể khống chế được nổi cái này huyền binh. Tiểu muội cũng không cần nói, ngươi lại để cho một nữ hài tử cả ngày quơ múa một thanh ma khí bốn phía huyền binh, nàng về sau có còn muốn hay không gả đi đi? Được rồi, tuy nhiên nàng hiện tại cũng cả ngày cùng cái nam hài, nhưng dù sao vẫn là rất đáng yêu nha…”

Nói liên miên cằn nhằn nói một trận, lại một chỉ bên cạnh Hồng Khê: “Cái phế vật này còn không nhập phẩm, tạm thời buông tha cho. Cái kia cũng chỉ còn lại có Thân thúc ngươi rồi, chẳng lẽ lại ta còn có thể cho Kiều Nguyên Thần?”

Hồng Thân nở nụ cười: “Lão gia hỏa kia ngược lại là muốn, Không cho hắn! Ai bảo hắn lúc trước không nghe ta, đối với thiếu gia thái độ không đủ cung kính.”

“Đúng đấy, đời ta nhất không có hứng thú đúng là bị coi thường nóng mặt đi dán lạnh mông.”

Hồng Thân trong nội tâm rất ấm, Hồng Vũ cái này một vòng mấy cái đến, kỳ thật đã đem hắn gom vào một người đi, cái này vòng tròn luẩn quẩn gọi là “Người một nhà” .

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: “Đã thành, các ngươi đều trở về đi, ta còn muốn tu luyện.”

Kiều Nguyên Thần đã đưa đến Đông Phương Vân, sắp xếp xong xuôi Đông Phương Chí, lập tức hấp tấp chạy về đến, vừa nhìn thấy Hồng Vũ hướng võ đài đi, lập tức rất là nhiệt tình ân cần thăm hỏi nói: “Vũ thiếu gia, nhanh như vậy liền đi huấn luyện a…, nghỉ ngơi một chút chứ?”

Hồng Vũ một ngón tay Hồng Thân: “Đại Địa Ma Hồn Trảm bây giờ là Thân thúc đấy, ngươi nịnh nọt ta vô dụng.”

Kiều Nguyên Thần xấu hổ: “Nhìn ngươi nói, ngươi là Hồng soái cháu trai, ta đối với ngươi cung kính một ít là nên phải đấy.”

Hồng Vũ giống như cười mà không phải cười nhìn xem hắn: “Phó soái, ngươi có biết hay không ngươi thật không có nói dối thiên phú?”

Kiều Nguyên Thần rũ cụp lấy đầu: “Biết rõ, gia gia của ngươi bốn mươi năm trước liền nói cho ta biết.”

“Ha ha ha!” Hồng Vũ cười to mà đi.

…

Đông Phương Chí chỗ tốt là vì người một mực so sánh thân mật, bất kể là đối với mọi người.

Cái kia một nghìn bộ giáp Minh Quang tại lúc chiều liền vận đến rồi, vẫn còn là Hổ Sơn đại doanh đưa tới một hồi oanh động, mà Đông Phương Chí đã ở nói lý ra nhiều lần tỏ vẻ, mình chính là đến đi cái đi ngang qua sân khấu, hoàng mệnh khó vi phạm.

Vì vậy Đông Phương Chí rốt cục đã chiếm được mọi người “Thông cảm”, thời gian dần qua cùng các binh sĩ hòa hợp

đứng lên.

Cái này một hòa hợp, hắn mới biết được nguyên lai Hồng Vũ đã thành Hổ Sơn đại doanh củng cố thô bạo hung ác, càng nghe nói hắn thô bạo hung ác sự tích. Điều này làm cho Đông Phương Chí có loại không nhận rõ mộng ảo hay là chân thực cảm giác.

Hồng Vũ đến Hổ Sơn đại doanh, đối với Hổ Sơn đại doanh "Người một nhà" là người không xâm phạm ta ta không phạm người, người nếu phạm ta ta không tha người. Đối với La Thiên Thành cùng mình loại này ngoại nhân, đây tuyệt đối là người không xâm phạm ta ta cũng phạm nhân.

Đây tuyệt đối là điển hình quần áo lụa là tính tình, thế nhưng là trước đây Hồng Vũ nào có bổn sự này?

Ngay từ đầu hắn còn có chút không tin, tổng cho rằng La Thiên Thành tổn thương là Hổ Sơn đại doanh kiệt tác, mà không phải Hồng Vũ. Nhưng khi ánh nắng chiều đầy trời, mọi người đã xong một ngày huấn luyện, Hồng Vũ cởi trần, lộ ra một thân bìa cứng cơ bắp, hai cánh tay riêng phần mình giơ một cái 1500 cân cối xay, vòng quanh Hổ Sơn đại doanh chạy hai mươi vòng mấy lúc sau, Đông Phương Chí sẽ tin rồi.

Sau đó hắn thì càng không rõ: Đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Hắn đứng ở doanh môn miệng vẻ mặt mê hoặc, mà theo đại doanh đằng sau Hổ Sơn sơn khẩu ở chỗ sâu trong, truyền đến một tiếng vui sướng mà to rõ Zsshi…i-it… âm thanh.

Thanh âm kia, có điểm giống ngựa hí, nhưng lại có điểm giống thú rống.

Doanh môn miệng vốn có không ít binh sĩ đang nghỉ ngơi chơi đùa, vừa nghe thấy thanh âm kia, nguyên một đám thay đổi sắc mặt, nhanh chóng hướng trong doanh địa chạy, có một cái hảo tâm còn mời đến Đông Phương Chí: "Đông Phương công tử, đi nhanh đi, tên kia lại đi ra, mỗi một lần đều là một hồi tai nạn a……"

Đông Phương Chí đi theo lui về đến, một đạo bụi mù đã nhanh chóng theo đại doanh đằng sau chạy nhanh đến, đuổi

theo vẫn còn giơ hai cái cực lớn cối xay chạy băng băng Hồng Vũ!

Đó là một đám trượng hai cao thấp tuấn mã, chỉ bất quá tuấn mã bóng loáng nước sáng đỏ thẫm sắc mã trên da, mơ hồ có từng đạo màu vàng tối hoa văn, thật giống như từng đạo hỏa diễm đang thiêu đốt, theo con tuấn mã kia bay nhanh chạy băng băng, những cái…kia ám văn càng giống là mây đỏ ở chân trời đồng dạng phất phới lấy.

"Ngựa tốt!" Đông Phương Chí bên người đột nhiên xuất hiện La Thiên Thành, hắn hai mắt sáng lên, nhìn chằm chằm cái kia thất con ngựa hoang hưng phấn vô cùng! Đông Phương Chí quay đầu đi, chứng kiến chạy băng băng bên trong Hồng Vũ trong mắt, cũng thả ra cơ hồ là đồng dạng hào quang, hắn theo bản năng cảm thấy, có trò hay muốn lên diễn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Thuần phục ngựa (thượng)

Chương 1: Thuần phục ngựa (thượng)

La Thiên Thành thân phụ 《 Đại Thánh Nộ Hổ Kinh 》, bộ tâm pháp này cũng là nhất phẩm công pháp, cực kỳ khó được. Bộ công pháp kia ngọn nguồn là Viễn Cổ Cự Thú Đại Thánh Nộ Hổ, điểm này bên trên cùng 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 có chút cùng loại, chỉ bất quá 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 chỗ bắt chước chính là Thái Cổ Ma Tượng.

Mà Thái Cổ Ma Tượng cùng Đại Thánh Nộ Hổ chính là cùng một thời đại sinh linh, chỉ bất quá Thái Cổ Ma Tượng là lúc kia nhân vật cường hãn nhất một trong, vô luận tới nơi nào đều là nghênh ngang mà đi tồn tại.

Mà Đại Thánh Nộ Hổ tuy nhiên cũng rất cường hãn, nhưng chỉ có thể coi là thời đại kia nhị lưu cường giả, cùng Thái Cổ Ma Tượng chênh lệch lấy hai cái cấp bậc.

La gia truyền thừa 《 Đại Thánh Nộ Hổ Kinh 》 có một cái bổ sung chỗ tốt, chính là thuần thú.

Tại trong thế giới này, hoang thú là một cổ không thể coi thường lực lượng, cho dù là nhân loại cường hãn đến hôm nay tình trạng, trên cái thế giới này như cũ có sáu phần mười trở lên địa phương là hoang thú thiên hạ.

Mà thai nghén khắp Đại lục văn minh mẫu hà hai bờ sông, như mọc thành phiến rừng già rậm rạp, càng là nhân loại cấm địa, hoang thú thiên đường.

Thuần hóa hoang thú chỗ tốt rất nhiều, hiện đại hoang thú phần lớn là thời kỳ viễn cổ những cái…kia nhân vật đáng sợ hậu duệ, cho nên 《 Đại Thánh Nộ Hổ Kinh 》 có thể bắt chước được lớn tiếng nộ hổ khí tức, liền đối với hiện tại hoang thú trời sinh có áp chế hiệu quả.

Bằng vào hiệu quả này, La gia thuần thú làm chơi ăn thật.

La Thiên Thành chứng kiến cái kia con tuấn mã thời điểm mắt sáng rực lên, như vậy một thớt thần mã lại ngay tại Vũ Đô phụ cận, lại không có ai biết! Quả thực là trời xanh cho mình ban thưởng a….

Cái này thớt ngựa hoang lại thần tuấn lại có thể thế nào? Mã chung quy không phải hổ đối thủ.

La Thiên Thành thương thế đã tốt rồi tám thành, không xuất ra toàn lực lời nói, động thủ chiến đấu cũng không có vấn đề gì, phục tùng một đám con ngựa hoang cái kia càng không cần phải nói.

Hắn đẩy doanh môn liền đi ra ngoài, đằng sau Võ Liệt tinh doanh binh sĩ "Ài ài" hô vài tiếng, La Thiên Thành mắt điếc tai ngơ. Vào lúc này, trong mắt của hắn chỉ có đám kia thần tuấn con ngựa hoang, thậm chí liền ngay cả Hồng Vũ cái kia một thớt liệt mã, theo thuộc về cũng không sánh bằng cái này thớt ngựa hoang, có thể nói đây là La Thiên Thành cuộc đời này đã thấy nhất thần tuấn một thớt bảo mã!

Các binh sĩ vừa nhìn bộ dáng kia của hắn, đã biết rõ thằng này "Trúng độc" rồi, phàm là lần đầu tiên nhìn thấy con ngựa này người, không có không "Trúng độc" đấy, thế nhưng là sở hữu muốn hàng phục cái này thớt ngựa hoang người, tất cả đều nằm trên giường ba tháng.

La Thiên Thành không để ý tới đằng sau khuyên bảo, dưới cái nhìn của hắn, không thể phục tùng cái này thớt ngựa hoang, là những người kia không có bản lĩnh, thế nhưng là bổn thiếu gia thân phụ 《 Đại Thánh Nộ Hổ Kinh 》, đợi tí nữa Đại Thánh Nộ Hổ khí tức vừa để xuống, hết thảy không thành vấn đề.

Thế nhưng là hắn không biết Hổ Sơn đại doanh bên trong, có một cái tu luyện 《 Liệt Hổ Phách Vương Kình 》 Khưu Tử Chân.

《 Liệt Hổ Phách Vương Kình 》 hoàn toàn chính xác không bằng 《 Đại Thánh Nộ Hổ Kinh 》. Thế nhưng là Khưu Tử Chân đẳng cấp có thể cao hơn hắn nhiều lắm, đã là Ngũ Phẩm Nguyên Định đỉnh cao nhất, cả hai triệt tiêu, theo đối

với hoang thú khí tức áp chế đi lên nói, Khưu Tử Chân nhất định là vượt qua La Thiên Thành.

Mà Hổ Sơn đại doanh bên trong, người cuối cùng bởi vì này thú vật nằm ở trên giường ba tháng đấy, chính là Khưu Tử Chân các hạ.

La Thiên Thành ra đến bên ngoài, mới nhìn đến Hồng Vũ vẻ mặt hưng phấn, ném đi trong tay cối xay, chấn động đại địa thùng thùng hai cái run rẩy, sau đó thân thủ nhanh nhẹn hướng phía con ngựa hoang đuổi tới.

La Thiên Thành mỉm cười: Chỉ bằng ngươi, còn muốn phục tùng cái này thớt ngựa hoang?

Hắn từ nhận thức thuần thú kinh nghiệm phong phú vô cùng, hơn nữa 《 Đại Thánh Nộ Hổ Kinh 》, rất có tư cách khinh bỉ Hồng Vũ, cho dù là hắn vừa mới bị Hồng Vũ có tư có vị thu thập dừng lại-một chầu.

Con ngựa hoang tốc độ cực nhanh, thậm chí so bây giờ liệt mã nhanh hơn. Hồng Vũ quả nhiên trong lúc nhất thời không có đuổi theo, Hồng Vũ trong cơ thể Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng đã có chút bất mãn , dựa theo nó lão nhân gia tâm tư, bổn tọa chủ nhân muốn cưỡi một con ngươi, đó là ngươi thiên đại vinh hạnh, lại không biết điều!

Thế nhưng là lúc này con ngựa hoang vừa vặn vọt tới La Thiên Thành trước người.

La Thiên Thành chứng kiến Hồng Vũ ở phía sau truy mỏi mệt, trong nội tâm bỗng nhiên hiện lên một tia báo thù khoái cảm. Hắn quyết định ngay trước mặt Hồng Vũ, dùng một loại có đủ nhất lực đánh vào phương thức phục tùng nhóm này con ngựa hoang, lại để cho hết thảy mọi người kể cả Hồng Vũ đều nhìn xem, cái gì gọi là thực lực!

Vì vậy, hắn đối về chạy như điên tới Hồng Vũ, lộ ra một tia quỷ dị mỉm cười, chậm rãi mở ra hai tay.

Hắn đang ngăn ở cũng sao chạy như điên đường đất bên trên, Hổ Sơn đại doanh bên trong đám binh sĩ một tiếng thét kinh hãi: "Tiểu tử này điên rồi!"

La Thiên Thành nghe được những lời này, không ngừng hướng bọn họ ngón cái hướng phía dưới dựng lên thoáng một phát.

Sau đó, 《 Đại Thánh Nộ Hổ Kinh 》 khí tức toàn bộ buông ra, vũ khí phun ra, đến từ Viễn Cổ thời đại hồng hoang Cự Thú khí tức lập tức theo trong cơ thể bắn ra đến, thành phẫn nộ tuyền hình, hướng phía trước phun ra đi!

Một chiêu này, hắn trước đây cũng dùng qua, đối mặt chạy như điên đánh úp lại hoang thú, trực tiếp mức độ lớn nhất phóng thích chính mình vũ khí, đậm đặc hồng hoang Cự Thú khí tức, sẽ trực tiếp lại để cho xông lại hoang thú sợ tới mức can đảm cụ nứt ra, tại chỗ mềm liệt ở trước mặt mình.

Trong chớp mắt này, thời gian trong mắt hắn bỗng nhiên biến chậm, chạy như điên tới con ngựa hoang phấn khởi cơ bắp, tung bay bờm ngựa, uốn lượn khớp xương, mỗi một chi tiết nhỏ đều xem rành mạch. Hắn tựa hồ đã thấy, con ngựa hoang trong mắt kinh hãi gần chết, sau đó ầm ầm ngã xuống đất.

Sau đó, Hồng Vũ, còn có xung quanh những cái…kia vô tri đầu to binh, tất cả đều sẽ vẻ mặt kinh hãi đang nhìn mình.

Cỡ nào vẻ đẹp nha…

“Đùng!”

Một tiếng vang thật lớn, La Thiên Thành trực tiếp bị chạy như điên con ngựa hoang đụng bay ra ngoài, con ngựa hoang không có dừng chút nào lưu, đang dùng trên cái thế giới này, chỉ bằng vào thân thể có thể lấy được cao nhất tốc độ chạy như bay tới. Chắc chắn đầu ngựa rắn rắn chắc chắc đâm vào La Thiên Thành trên ngực.

Tại đâu đó, Hồng Vũ ngày hôm qua hai cái cực lớn cối xay áp đoạn cốt cách còn không có dài được, sức mạnh càng thêm cường đại va chạm, La Thiên Thành chỉ cảm thấy bị đè nén vô cùng, không thở nổi, ngực kịch liệt đau nhức giống như bị người dùng dao găm đem ngực mở ra, đem lá phổi, trái tim tất cả đều bứt lên đến, sau đó từng đao từng đao cắt xuống.

“Bịch! Xôn xao —— “

Hắn tàn nhẫn mà ngã trên mặt đất, trượt ra đi xa mười mấy trượng, toàn thân cao thấp một mảnh máu tươi chảy đầm đìa!

Những binh lính kia đều choáng váng: “La gia thiếu gia tâm lý tố chất quá kém, coi như là ngày hôm qua bị Vũ thiếu gia sửa chữa, cũng không trở thành tìm cái chết chứ? Đây không phải những cô nương kia các tiểu thư bị cướp đoạt trinh tiết về sau mới có biểu hiện sao? Chẳng lẽ…”

La Thiên Thành nghe được, tức giận đến không nhẹ, trong miệng xì xào mạo hiểm máu tươi, hắn rất muốn giải thích một câu: Fuck Your Mom, lão tử không phải tự sát!

Con ngựa hoang chợt lóe lên, Hồng Vũ cũng chạy theo. Hắn nghe được chúng tướng sĩ nghị luận, tranh thủ thời gian giải thích: “Hắn đã mất đi trinh tiết sự tình tuyệt đối không phải ta làm đấy! (vãi anh Vũ) “

La Thiên Thành thiếu chút nữa lại tức đến ngất đi, Hồng Vũ đã càng đuổi càng nhanh, hôm nay hắn đã khiêng hai cái 1500 cân cối xay chạy hai mươi vòng, đạt đến thân thể cực hạn, nhưng là con ngựa hoang xuất hiện, lại để cho Hồng Vũ hưng phấn lên, hơn nữa Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng khó chịu, vậy mà lại để cho hắn lại một lần đột phá cực hạn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Thuần phục ngựa (trung)

Chương 1: Thuần phục ngựa (bên trong)

Doanh môn đằng sau, Khưu Tử Chân không biết lúc nào xuất hiện, hắn mang theo một nụ cười lạnh lùng nhìn xem phía ngoài hết thảy: "La Thiên Thành tên ngu xuẩn kia, hắn cho rằng 《 Đại Thánh Nộ Hổ Kinh 》 có thể hàng phục cái kia thớt ngựa hoang? Hắn không biết cái kia thớt ngựa hoang trên người ngoại trừ Hổ Sơn Mã vương huyết thống bên ngoài, còn có Cửu Diệu Huyền Hỏa Hổ huyết thống! Cửu Diệu Huyền Hỏa Hổ thế nhưng là so Đại Thánh Nộ Hổ đẳng cấp cao hơn một tầng Viễn Cổ Cự Thú! Hắn dùng 《 Đại Thánh Nộ Hổ Kinh 》 hắn chỉ cái này thớt ngựa hoang, không phải muốn chết sao!"

Chỉ là lời này hắn không có nói ra, xung quanh các tướng sĩ toàn bộ cũng không biết, như cũ đang sôi nổi nghị luận, là chuyện gì có thể làm cho Lục Đại Bảo Đống La gia thiếu gia nghĩ như vậy không ra?

Sau đó Hồng Vũ vừa rồi đần độn, u mê, vẽ rắn thêm chân giải thích liền biến thành một cái "Chứng cớ", tựa hồ, giống như, đoán chừng đi, thì ra là bị người dùng thẳng cứng thủ đoạn, đã đoạt đi chim non cúc thống khổ có thể đem một người đả kích thành như vậy.

Vì vậy các tướng sĩ ánh mắt đều hơi khác thường rồi.

Hồng Vũ đã đuổi tới đuôi ngựa đằng sau, khẽ vươn tay liền phải tóm lấy cái con kia đang tại đón gió đong đưa đuôi ngựa.

Không nghĩ tới con ngựa hoang rất giảo hoạt, vẫy đuôi một cái, chẳng những tránh qua, tránh né hắn một trảo này, còn rút hắn mặt thoáng một phát! Rồi sau đó nó mới chính thức bạo phát tốc độ của mình, lập tức đem Hồng Vũ vung ra đằng sau.

Hồng Vũ cũng ngoài ý muốn, tốc độ này, sợ rằng Thân thúc cũng bất quá chỉ như vậy chứ?

“Ha ha ha!” Khưu Tử Chân cười ha ha, hắn bị Hồng Vũ đánh bại, còn tổn thất trân quý Nguyệt Vẫn Thần Thiết, trong nội tâm đối với Hồng Vũ một trăm vạn cái khó chịu.

“Ngu xuẩn, cái này thớt ngựa hoang căn bản không có khả năng bị hàng phục đấy!”

Hồng Vũ bị một đầu thú vật trêu đùa hí lộng thoáng một phát, giận tím mặt, trong cơ thể Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng càng là nổi trận lôi đình, tức đối với con ngựa hoang phẫn nộ, cũng đúng Hồng Vũ căm tức, nó thì ra là sẽ không nói chuyện, bằng không thì khẳng định phải gào thét “Ta làm sao có ngươi như vậy một cái chủ nhân” các loại.

Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng ngẩng vừa thô vừa to vòi voi, chỉ lên trời gào thét, một đạo quang mang màu vàng tối theo cực lớn miệng voi bên trong vọt lên, hóa thành một đạo quấn quanh lấy tia chớp cột sáng.

Hồng Vũ trên người bỗng nhiên phát ra một cổ khí tức, tuy nhiên phạm vi cũng không rất lớn, nhưng là đã lại để cho con ngựa hoang cảm thấy.

Xa xa Hổ Sơn đại doanh bên trong Khưu Tử Chân cùng các tướng sĩ tự nhiên cảm giác không thấy, bọn hắn chỉ thấy cái kia thớt ngựa hoang không biết vì cái gì, bỗng nhiên tốc độ chậm thoáng một phát. Sau đó Hồng Vũ hoàn toàn không có dự liệu được cái này, như cũ tốc độ cực nhanh, thoáng cái vọt tới con ngựa hoang phía trước đi.

Hồng Vũ đại hỉ, một tay nhấn một cái con ngựa hoang lưng, cọ thoáng một phát lẻn đến con ngựa hoang trên người.

Khưu Tử Chân lại là cười lạnh: “Ngu xuẩn, cái này chết chắc rồi, cái kia thớt ngựa hoang thế nhưng là có Cửu Diệu Huyền Hỏa Hổ huyết mạch, dám cưỡi trên người nó, nó nhất định đỏ mắt rồi, không đem ngươi ngã chết còn chưa xong!”

Hồng Vũ trong cơ thể, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng ngạo nghễ mà đứng, mãnh liệt màu vàng tối chấn động từng vòng dùng nó làm trung tâm phát tán đi ra ngoài.

Con ngựa hoang trong lòng run sợ!

Của nó thật sự có Cửu Diệu Huyền Hỏa Hổ huyết mạch, tuy nhiên không thuần túy, nhưng là ở thời đại này mà nói, cũng là vô cùng khó lường rồi, bởi vậy coi như là tại Hổ Sơn bên trong, những cái…kia cường đại Tứ phẩm hoang thú cũng không dám bắt nó thế nào, mặc cho nó tới lui tự nhiên.

Thế nhưng là coi như là Cửu Diệu Huyền Hỏa Hổ ở chỗ này, đối mặt Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng cũng phải bị sợ tới mức tứ chi như nhũn ra không thể động đậy.

Con ngựa hoang bị Hồng Vũ cưỡi trên lưng, cái loại này cảm giác đáng sợ từ trên trời giáng xuống đưa hắn bao phủ lại, triệt để đưa nó bao phủ ở, căn bản không chỗ trốn tránh! Nó bốn chân phát run, run run rẩy rẩy, không dám nhúc nhích thoáng một phát. Con ngựa hoang cương quyết bướng bỉnh, coi như là có mạnh mẽ võ giả, cứng rắn bằng vào lực lượng đưa nó áp chế không thể nhúc nhích, nó cũng sẽ không khuất phục, nhất định là thà chết chứ không chịu khuất phục.

Thế nhưng là huyết mạch áp chế, chính là giấu ở thân thể chỗ sâu nhất sợ hãi, con ngựa hoang cường hãn nữa, cũng chạy không thoát hoang thú bản chất.

Cho nên Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng khí tức vừa để xuống, con ngựa hoang lập tức ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ.

Hồng Vũ ngồi trên lưng ngựa, Khưu Tử Chân đang nhìn có chút hả hê chuẩn bị xem Hồng Vũ bị con ngựa hoang té xuống, sau đó một hồi chà đạp. Không nghĩ tới con ngựa hoang bỗng nhiên đổi tính, vô cùng khéo léo!

"Chuyện này…" Chẳng những Khưu Tử Chân kinh ngạc, những binh lính khác bọn người cũng là một mảnh xôn xao.

Cái này thớt ngựa hoang gần giống, gần thành, gần bằng Hổ Sơn đại doanh tai họa rồi, mỗi qua một thời gian ngắn, hắn liền muốn theo Hổ Sơn bên trong lao tới, lúc mới bắt đầu tất cả mọi người nghĩ hàng phục nó, kết quả không phải là bị rơi thất điên bát đảo, chính là được móng sau vừa bay, trực tiếp đá gãy xương cốt.

Liền Kiều Nguyên Thần đều đã từng xuất thủ, kết quả tuy nhiên con ngựa hoang không phải là đối thủ của Kiều Nguyên

Thần, nhưng là tốc độ cực nhanh, nhanh như chớp xông vào Hổ Sơn, Kiều Nguyên Thần đuổi không kịp. Ba phen mấy bận về sau, sẽ không người đánh tiếp cái này thớt ngựa hoang chủ ý.

Rồi biến mất người đi bắt nó, con ngựa hoang ngược lại cùng mọi người chơi lên nghiện, luôn luôn liền đi ra quấy rối thoáng một phát Hổ Sơn đại doanh, nếu là có binh sĩ tại ngoài doanh trại, nó khẳng định trêu cợt, không phải đem ngươi đụng vào, chính là cố ý giẫm ngươi thoáng một phát.

Dần dà, nó một đến, tất cả mọi người trốn đi.

Muốn nói Hổ Sơn đại doanh có một vạn loại phương pháp có thể giết chết cái này thất quấy rối con ngựa hoang, thế nhưng là ai cam lòng cho giết nó?

Không nghĩ tới hôm nay, con ngựa hoang tại Vũ thiếu gia trước mặt biết điều như vậy.

Hồng Vũ vỗ cổ của nó, con ngựa hoang nhu thuận hướng phương hướng kia bước đi, vừa vặn đi ngang qua La Thiên Thành bên người, Hồng Vũ cười ha hả hỏi một câu nói nhảm: "Nằm đây?"

La Thiên Thành quay đầu đi chỗ khác không để ý tới hắn.

Hồng Vũ cũng không có chút nào xuống ngựa dìu hắn đứng lên ý tứ, con ngựa hoang đá lẹp xẹp đạp theo trước mặt hắn đi qua, trở về Hổ Sơn đại doanh.

Khưu Tử Chân sắc mặt cực kỳ khó coi, càng mang theo một tia rõ ràng ghen ghét. Xung quanh các tướng sĩ người người hâm mộ: "Vũ thiếu gia, ngươi làm như thế nào?"

Hồng Vũ cười tủm tỉm đấy, hắn cũng không biết trả lời thế nào, chỉ có thể làm ra một bộ cao thâm mạt trắc bộ dạng.

Đến chuồng ngựa, Kiều Nguyên Thần cùng Hồng Thân đều tới, nhìn xem cái kia thớt ngựa hoang, Kiều Nguyên Thần lại một lần trong bóng tối chảy nước miếng: "Ngựa tốt, thật sự là ngựa tốt! Con ngựa này nếu lên chiến trường, Địch Nhung còn dám tại chúng ta trước mặt khoe khoang bọn hắn chiến mã tốt?"

Hồng Vũ không có ý định lại để cho con ngựa này trên chiến trường, đây là hắn cho tiểu muội hứa hẹn, mới có thể xem như trên cái thế giới này tốt nhất chiến mã đi à nha?

Liệt mã tràn đầy địch ý nhìn xem con ngựa hoang, con ngựa hoang cũng không nghĩ tới tại trong chuồng ngựa lại có thể chứng kiến một đầu so với chính mình chỉ kém một đường đồng loại.

Hết lần này tới lần khác cái này đồng loại cái đầu "Thấp bé", nó rất là xem thường.

Liệt mã càng xem thường con ngựa hoang, dưới cái nhìn của nó mình là cố gắng thông qua mới có thành tựu của ngày hôm nay, nó như vậy nhất không quen nhìn chính là con ngựa hoang ngày như vầy sinh tư chất tốt, không cần phấn đấu có thể có được hết thảy.

Hai con mã giúp nhau trừng mắt, trong lỗ mũi phun nhiệt khí mà, hiển nhiên là rất không đối phó.

Mọi người cười ha ha, Hồng Vũ vội vàng đem liệt mã dắt ra, hai con mã một cái tại nhất đầu đông, một cái tại nhất tây đầu, không gặp gỡ nhau.

Kiều Nguyên Thần nói: "Người tới, đi đem ta cái kia một bộ yên ngựa mang tới."

Không đầy một lát thân binh của hắn mang tới một bộ vô cùng đẹp đẽ yên ngựa, dùng tới tốt vật liệu da chế thành, điêu khắc mây văn. Một ít chỗ trống địa phương, còn dùng kim tuyến miêu tả.

Kiều Nguyên Thần hơi xúc động: "Ngựa tốt phối tốt yên, ta cả đời này đều mộng tưởng có một thớt ngựa tốt , nhưng đáng tiếc a… Một mực không thể như nguyện, bộ này yên ngựa ta cất chứa vài chục năm rồi, Vũ thiếu gia tặng cho ngươi rồi."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Thuần phục ngựa (hạ)

Chương 1: Thuần phục ngựa (hạ)

Hồng Vũ nghĩ nghĩ, bộ này yên ngựa xác thực rất đẹp, đoán chừng tiểu muội rất yêu thích, hắn cũng là đã tiếp nhận: "Đa tạ Kiều gia gia."

Kiều Nguyên Thần râu ria vểnh lên, nở nụ cười: "Từ khi sáu năm trước ngươi muốn mạo hiểm lĩnh tướng sĩ quân công, ta đánh cho ngươi một bạt tai về sau, ngươi sẽ thấy cũng không có hô qua ta Kiều gia gia rồi."

Hồng Vũ trì trệ, chốc lát nói: "Lúc kia, ta không hiểu chuyện."

Hắn có thể minh bạch vì cái gì ngay từ đầu Kiều Nguyên Thần rất không chào đón hắn, là một người thương lính như con mình tướng lãnh, đối với bản chủ cái loại này hành vi, đúng là không cách nào dễ dàng tha thứ.

Hồng Vũ đang muốn tiến lên cho con ngựa hoang mặc lên yên ngựa, Khưu Tử Chân ở một bên đã nhìn đã lâu rồi, hắn chết sống không có hiểu rõ Hồng Vũ rốt cuộc là làm sao hàng phục cái này thớt ngựa hoang đấy, hơn nữa hắn cũng không tin Hồng Vũ có bản lãnh này.

Cái kia cũng chỉ có một giải thích: Con ngựa hoang tính tình bỗng nhiên thay đổi.

Tuy nhiên không biết con ngựa hoang tại sao phải bỗng nhiên thay đổi tính tình, nhưng là Khưu Tử Chân càng nghĩ càng thấy được có khả năng, chỉ có như vậy một lời giải thích nữa à!

Hắn một khi đã có suy đoán này, liền nhất định phải chứng thực. Hiện tại rốt cục đã có một cái cơ hội như vậy, hắn thoáng cái đoạt ra đến, theo Hồng Vũ trong tay đem yên ngựa nhận lấy: "Vũ thiếu gia, ta tới giúp ngươi mặc lên rồi."

Hắn không nói lời gì, ôm yên ngựa vua và dân lên ngựa đi đi, còn chưa tới trước mặt, con ngựa hoang một tiếng hí lên một cái đùi ngựa bay lên, Khưu Tử Chân căn bản trốn tránh không ra, thoáng cái bị đạp bay ra ngoài.

Ầm!

Hắn đụng ngã lăn mấy cái hòm gỗ, ngã trên mặt đất chật vật không chịu nổi. Yên ngựa tự nhiên là vứt sang một bên.

Mọi người cười ha ha, Khưu Tử Chân lúng túng không thôi. Vây xem tất cả mọi người không phải người ngu, liền kể cả Hồng Vũ cũng đều nhìn ra, hắn tuyệt sẽ không thật sự hảo tâm muốn giúp đỡ Hồng Vũ giả bộ yên ngựa, hắn chỉ là muốn thử xem con ngựa hoang có phải hay không đổi tính rồi.

Kết quả con ngựa hoang rất phối hợp cho hắn một chân.

Tuy nói hắn hiện tại đã là Ngũ Phẩm Nguyên Định đỉnh phong, con ngựa hoang bất động trạng thái một chân sẽ không đối với hắn thật sự tạo thành tổn thương gì, nhưng là hắn cũng không mặt mũi ở chỗ này rồi.

Đứng lên run rẩy bụi bậm trên người, cùng mọi người xấu hổ khai báo một tiếng, lập tức quay đầu mà đi.

Ngay tại hắn quay đầu trong nháy mắt đó, hắn chợt nhớ tới đến một việc, trong truyền thuyết Hồng soái tu luyện là 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》, mà bộ tâm pháp này, chính là y theo Viễn Cổ Thần Thú Thái Cổ Ma Tượng năng lực chế tạo ra.

Chính mình bạo hổ đồ đằng không hiểu thấu bị dọa lùi, con ngựa hoang không hiểu thấu thần phục, chẳng lẽ đều là bởi vì… Hắn càng nghĩ càng thấy được có khả năng, ngoại trừ cái này, tựa hồ không có giải thích!

Nhưng là phải đạt tới hiệu quả này, ít nhất cũng phải đem 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 tu luyện ra Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng! Vậy thì có nghĩa là Ngũ Phẩm Nguyên Định thực lực, thế nhưng là như vậy một cái quần áo lụa là nhị thế tổ, làm sao có thể tu luyện tới Ngũ Phẩm Nguyên Định?

Phải biết rằng võ đạo tu hành là cần có thời gian đến tích lũy đấy, muốn tu luyện đạo Ngũ Phẩm Nguyên Định, coi như

là cấp cao nhất thiên tài, không có thời gian năm năm cũng đừng hòng làm được.

Thế nhưng là Hồng Vũ đây? Hắn vẫn là cái phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là, chẳng lẽ hắn trước đây đều là tại ngụy trang?

Còn có Hồng Liệt, bỗng nhiên tăng lên hai cấp đến Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ!

Này làm sao xem đều giống như một cái ngụy trang áp chế cảnh giới của mình, sau đó đột nhiên bạo lộ ra.

Đây là vì cái gì?

Dùng Khưu Tử Chân kiến thức, hắn chỉ có thể nghĩ đến một điểm: Lão Soái mấy năm này chuẩn bị chịu hoàng đế coi trọng, Hồng gia không có tương lai, ngược lại lại để cho hoàng đế đối với Hồng Thắng Nhật vô cùng yên tâm, quyền lực giao cho hắn, không cần lo lắng lòng trung thành của hắn, mà tương lai lão gia tử mất đi, quyền lợi có thể rất dễ dàng thu hồi lại, đích thật là một cái lựa chọn rất tốt.

Sau đó khi [làm] Hồng lão gia tử chưởng nắm đủ hơn quyền lực về sau, bỗng nhiên lại xuất hiện hai cái thiên tài cháu trai, nắm quyền, lại có phù hợp người thừa kế…

Khưu Tử Chân một thân mồ hôi lạnh, không dám lần nữa suy nghĩ, hắn chỉ cảm thấy, mình và thật sâu như biển Hồng gia cùng với Hồng lão gia tử so sánh với, thật sự là quá yếu ớt quá nông cạn rồi. Chính mình còn dám đối với Hồng Vũ có bất mãn cái gì?

Trong lúc nhất thời, hắn sợ không thôi, cũng may mắn chính mình sớm tỉnh ngộ.

…

La Thiên Thành rốt cục bị La gia đón về dưỡng thương, vết thương cũ chưa lành mới tổn thương lại thêm, lần này La Thiên Thành nguyên khí đại thương, chỉ sợ liền sau này võ đạo tu hành đều muốn chịu ảnh hưởng.

La gia bất đắc dĩ, trong bóng tối giá cao thu mua bồi nguyên cố bổn vô thượng linh dược “Ngọc cốt đan” . Chỉ là

đan dược này cần Thiên Vị Đan Sư mới có thể luyện chế.

Đan Sư, Khí sư, Trận Sư, Thú Sư những nghề nghiệp này, cùng đẳng cấp võ giả bất đồng, đều chỉ chia làm cấp, Nhân Vị, Địa vị, Thiên Vị.

Bởi vậy mỗi một đẳng cấp tầm đó, đúng là ngày đêm khác biệt. Thiên Vị Đan Sư, coi như là tại toàn bộ Thanh Nguyên đại lục ở bên trên cũng là phượng mao lân giác, hiếm có có thể so với tân triều cái loại này chỉ có thể soi sáng ra Hắc Bạch ảnh chụp nảy sinh vật.

Tông Sở Lương cùng Cổ Ngọc Đường tựa hồ không có chút nào sốt ruột, không có chút nào đến Hổ Sơn đại doanh báo danh ý tứ, dù sao bệ hạ cho thời gian còn có.

Hồng Vũ thì càng không nóng nảy rồi, hắn tập trung tinh thần huấn luyện, thực lực tăng lên nhanh chóng.

Hắn mình đã mơ hồ cảm giác, nếu như dựa theo Thanh Nguyên Đại lục thực lực đẳng cấp phân chia, chính mình hẳn là đã đến Cửu Phẩm Dũng Tuyền đỉnh phong, cường hóa thân thể cũng đến một cái vô cùng hoàn thiện trình độ, hẳn là rất nhanh sẽ có thể bước vào Bát Phẩm Thân Cương.

Mà một khi bước vào Bát Phẩm Thân Cương, đối với thân hình cường hóa, sẽ là một cái khác mới tinh khái niệm, cùng hiện tại hoàn toàn bất đồng.

Đến ngày thứ mười, Hồng Vũ nhớ kỹ con ngựa hoang, cùng Kiều Nguyên Thần xin nghỉ, chính mình muốn trở về một chuyến.

Nếu là lúc trước, Hồng Vũ mới đến mười ngày phải trở về đi, Kiều Nguyên Thần khẳng định nổi giận cảm thấy hắn bùn nhão không thể dán dính tường. Nhưng là bây giờ… Hồng Vũ đơn thuần thể năng lực lượng, đã đánh khắp toàn bộ doanh vô địch thủ, liền ngay cả hắn cái này phó soái, chứng kiến Hồng Vũ mỗi ngày sau khi huấn luyện kết thúc, giơ hai cái Đại Ma Bàn vòng quanh đại doanh chạy bốn mươi vòng, cũng hiểu được tê cả da đầu.

Cho nên, Kiều Nguyên Thần bút lớn vung lên một cái, đúng!

Hồng Vũ gọi lên Hồng Thân cùng Hồng Khê, chính mình cưỡi liệt mã, trong tay nắm con ngựa hoang, về nhà thăm người thân đi.

Hắn mới ra doanh môn, thì có thám tử đem tình huống nhanh chóng hồi báo đến Vũ Đô nội thành.

Tông Sở Lương tại hai bên trắng như tuyết khéo đưa đẩy mông đẹp đằng sau, run rẩy bình thường run lên ba run, sau một lát, cảm thấy mỹ mãn rút ra.

Dùng sức vỗ cái con kia mông thoáng một phát, thiếu nữ khóe mắt mang theo nước mắt, khuất nhục ôm lấy y phục của mình chạy ra ngoài.

"Ha ha ha!" Tông Sở Lương một tiếng đắc ý cười dâm đãng, thiếu nữ là Vũ Đô nội thành một cái tiểu quan thành viên con gái, Tông Sở Lương một lần trên đường trong lúc vô tình trông thấy.

Hắn là cái tiêu chuẩn ngụy quân tử, ngược lại chú trọng thanh danh của mình. Không thể ngang ngược cướp đoạt, vậy thì nghĩ biện pháp mưu hại thiếu nữ phụ thân, sau đó sắp xếp người "Ám chỉ" thiếu nữ gia, cái này không, hôm nay thiếu nữ liền chính mình cam tâm tình nguyện đưa tới cửa.

"Thiếu gia." Ngoài cửa một cái hạ nhân cẩn thận từng li từng tí hỏi thăm một tiếng.

"Sự tình gì?"

"Hổ Sơn hạ truyền đến tin tức, Hồng Vũ đã ly khai đại doanh, phản hồi Vũ Đô thành."

Tông Sở Lương mỉm cười: "Rốt cục trở lại? Trước đó kế hoạch tốt sự tình thông tri bọn hắn bắt đầu đi."

"Vâng."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Vô sỉ âm mưu (thượng)

Chương 2: Vô sỉ âm mưu (thượng)

Bách Thắng đường cái cùng Thanh Thần đường cái đem trọn cái Huân Quý Khu cùng Vũ Đô ngăn ra, ba mươi sáu gia chính thức thế gia ở chỗ này lạc địa sinh căn, cho nên Bách Thắng đường cái cùng Thanh Thần đường cái cũng đã thành toàn bộ Vũ Đô cao đoan buôn bán căn cứ.

Nơi này có đến từ Thương Lan Quốc các loại khoáng thạch cùng hiếm thấy Miêu Lê đồ bạc, có đến từ Sở Việt Quốc hoàn mỹ binh khí cùng quý báu tơ lụa, có đến từ Hoa Lang Quốc đồ sứ, cũng có đến từ Hà Tang Quốc các loại tinh xảo trà đạo dụng cụ.

Đương nhiên, nơi đây càng có Đại Hạ cảnh nội tất cả đại hiệu buôn, buôn bán đắt đỏ đồ trang sức, Son Phấn.

Hồng Vũ tiến vào Thanh Thần đường cái, đã nhìn thấy phía trước một cổ xe ngựa vô cùng nhìn quen mắt, là đại ca thường xuyên dùng cái kia một trận.

Hồng Liệt cái này vịn đại tẩu từ trên xe bước xuống, hai vợ chồng ngọt ngào mật mật tiến vào Vũ Đô nội thành nổi danh nhất Son Phấn bột nước điếm "Hồng Nhan Các" .

Hồng Thân hỏi: "Nhị thiếu gia, có cần tới hay không chào hỏi?"

Hồng Vũ vỗ ngựa yên, e sợ cho thiên hạ bất loạn: "Muốn, đương nhiên muốn! Cơ hội tốt như vậy tao một tao cái này vợ chồng son, làm sao có thể bỏ qua!"

Hồng Thân im lặng, có như vậy làm đệ đệ đấy sao?

Hồng Vũ giục ngựa chờ mang Hồng Nhan Các ngoài cửa, xe ngựa phu xe vừa nhìn thấy ba người tranh thủ thời gian hành lễ, Hồng Vũ hướng hắn vẫy vẫy tay, ý bảo hắn đừng lộ ra, phu xe mờ mịt.

Một lát sau, chỉ thấy đại ca Hồng Liệt trong tay mang theo một cái giấy đỏ bao, phụng bồi đại tẩu cười tủm tỉm tiêu sái đi ra.

Hồng Vũ một tiếng ho khan: "Ôi, đây đều là cuối mùa thu rồi, làm sao vẫn như thế nhiệt! Nhiệt có chút mọi người như keo như sơn sắp hòa tan ở cùng một chỗ a……"

Hồng Liệt kinh hỉ quay người: "Lão Nhị, ngươi đã về rồi!"

Lôi Viện Viện quả nhiên bị tao khuôn mặt đỏ bừng, phun Hồng Vũ một ngụm: "Lão Nhị, ngươi tích chút điểm miệng đức đi."

Hồng Vũ cười ha ha, Hồng Liệt dù sao da mặt dày, cười hắc hắc cũng không thèm để ý: "Đi, chúng ta về nhà, Kiều gia gia như vậy thiết diện vô tư người, làm sao chịu nhanh như vậy để lại ngươi trở lại?"

Hồng Vũ đem mình tại Hổ Sơn đại doanh trải qua nói, đại tẩu che miệng cười: "Lão Nhị ngươi cũng đừng khoác lác rồi."

Hồng Vũ một ngón tay phía sau: "Không tin các ngươi hỏi Thân thúc, đệ đệ của ngươi ta, lúc này đây thật đúng là đại hiển thần uy, cho chúng ta Hồng gia tăng thể diện rồi."

Hồng Liệt quay đầu lại, quả nhiên gặp Hồng Thân gật gật đầu. Hai vợ chồng kinh ngạc: "Lão Nhị ngươi thật sự lợi hại như vậy!"

Hồng Vũ dương dương đắc ý, cưỡi con ngựa cao to bên trên rêu rao khắp nơi. Xung quanh thị tỉnh tiểu dân nhao nhao né tránh, chờ hắn đi qua về sau, nguyên một đám lắc đầu không thôi: Quả nhiên là Vũ Đô đệ nhất quần áo lụa là!

Lôi Viện Viện mắt sắc, thoáng cái liền thấy được con ngựa hoang, có chút hâm mộ nói: "Lão Nhị, ngươi lại tìm được một thớt ngựa tốt?"

Hồng Vũ gật đầu một cái, sớm nói rõ ràng: "Đây là đáp ứng tiểu muội đấy, đại ca ngươi biết."

Hồng Liệt cũng chăm chú nhìn một chút con ngựa hoang, con ngựa hoang tựa hồ có cảm ứng, ngẩng đầu ưỡn ngực bề ngoài mười phần. Hồng Liệt khó có thể tin nói: "Lão Nhị

trong thời gian ngắn như vậy, ngươi tìm đến một thớt tốt như vậy mã, tiểu muội khẳng định sướng đến phát rồ rồi."

Hồng Vũ trong nội tâm một đẹp đang muốn nói khoác, không nghĩ tới Hồng Liệt nhanh nói tiếp: "Trước đó ngươi cái kia hứa hẹn, ta còn dùng ngươi quyết định chủ ý quỵt nợ, cố ý hứa cho tiểu muội một cái không thể thực hiện hứa hẹn đây."

Hồng Vũ: "…"

Hai huynh đệ cười cười nói nói, tiến vào gia môn, gia gia hôm nay tảo triều, vẫn chưa về. Hồng Vũ cùng đại ca nói cá biệt, thiếu con ngựa hoang đi tìm tiểu muội.

Liệt mã phát giác được đại địch rốt cục ly khai bên cạnh mình, như trút được gánh nặng hí lên một tiếng, rất vui vẻ! Con ngựa hoang ngạo kiều ngẩng đầu, khinh thường hướng phía liệt mã phun ra một cái phát ra tiếng phì phì trong mũi rời đi.

Hồng Vũ nắm con ngựa hoang, đến tiểu muội ngoài sân, vỗ vỗ con ngựa hoang cổ: "Mang về cho ta biểu hiện tốt một chút, cho ta tăng thể diện rồi, chỗ tốt của ngươi rất lớn!"

Con ngựa hoang có chút buồn bực nhìn Hồng Vũ một cái, giận mà không dám nói gì, trong lòng tự nhủ ta còn phải dùng tới tận lực biểu hiện sao? Ta vốn chính là trên thế giới này đẹp trai nhất cường hãn nhất tuấn mã a….

Một tiếng tiếng ngựa hí truyền đến, hùng hậu vang dội, Hồng Di Lan cũng am hiểu đối với mã chi thuật, chỉ nghe thanh âm đã biết rõ đây là một thớt khó được bảo mã, trong nội tâm nàng hiếu kỳ, trong phủ ngoại trừ gia gia Hỏa Vân Long Câu, lúc nào lại thêm như vậy một thớt bảo mã?

Tiểu nha đầu nhảy tung tăng chạy đến, đã nhìn thấy một đám màu đỏ thẫm tuấn mã, trên người còn mang theo hỏa diễm bình thường màu vàng tối hoa văn, lắp ráp lấy xinh đẹp tinh xảo mạ vàng yên ngựa cùng dây cương, đứng cô đơn ở viện tử của mình ở bên trong, cái đuôi hữu ý vô ý đung đưa, ngẩng đầu ưỡn ngực, nhìn quanh tầm đó hơi có chút Vương giả khí tức.

Hồng Di Lan lần đầu tiên liền yêu mến con ngựa này rồi, nàng vây quanh con ngựa hoang dạo qua một vòng, nhìn từ trên xuống dưới, nhịn không được muốn thò tay đi sờ sờ cái kia bóng loáng không dính nước lông ngựa, còn có cái kia mềm mại bờm ngựa.

Con ngựa hoang rất bất đắc dĩ, thế nhưng là Hồng Vũ trước đó đã theo chân nó đã thông báo rồi, tiểu cô nương này chính là nó chủ nhân tương lai. Con ngựa hoang đương nhiên không tình nguyện, trong nội tâm ai thán vận mạng mình làm nhiều điều sai trái, có chút vô tội nhìn xem Hồng Di Lan.

Cái này đôi mắt nhỏ thần càng là thoáng cái sẽ đem Hồng Di Lan cho chinh phục, Hồng Di Lan hận không thể lập tức đã đoạt con ngựa này liền đi, nhưng là con ngựa này rốt cuộc là ai hay sao? Với hắn thương lượng một chút, hoa giá cao mua lại. Mặc kệ ra bao nhiêu tiền, nhất định phải nghĩ biện pháp đem tiền kiếm ra đến!

Thế nhưng là người ta nếu không bán đây? Tốt như vậy một con ngựa, vô luận là ai cũng không nỡ bỏ bán đi chứ?

Hồng Di Lan thoáng cái rối rắm, buồn khổ vô cùng.

"Thích không?" Một thanh âm bỗng nhiên từ phía sau truyền đến, Hồng Di Lan quay người lại trông thấy nhị ca giống như cười mà không phải cười đứng ở sau lưng nàng, không biết là đến đây lúc nào.

Vừa nhìn thấy Hồng Vũ, Hồng Di Lan liền nhớ lại đến nhị ca đối với lời hứa của mình, nàng có chút không dám tin tưởng, nhưng là vừa ôm thật lớn kỳ vọng: "Ca, cái này, con ngựa này là của ngươi?"

Hồng Vũ lắc đầu: "Không phải ta."

Hồng Di Lan thất vọng. Hồng Vũ lại giảo hoạt nở nụ cười: "Là ngươi."

Hồng Di Lan một hồi cuồng hỉ, hiểu được, thoáng cái nhào vào Hồng Vũ trong ngực, nắm tay nhỏ hạt mưa bình thường nện lấy lồng ngực của hắn: "Ca ngươi xấu lắm, xấu lắm! Cố ý trêu cợt người ta!"

Hồng Vũ cười ha ha, ôm muội muội bả vai đến con ngựa hoang trước: "Thế nào, yêu thích chứ?"

"Rất ưa thích rồi, yêu thích chết ta rồi!" Hồng Di Lan trắng nõn bàn tay nhỏ bé vuốt mặt ngựa, có chút mục say thần mê cảm giác.

Hồng Vũ đắc chí vừa lòng: "Như thế nào, nhị ca ta không phải tùy tiện khoác lác người chứ?"

Hồng Di Lan trong lòng tự nhủ ngươi lúc này khẳng định là vận khí tốt đánh lên rồi, nhưng nhìn không cầm quyền mã trên mặt mũi, tiểu nha đầu lúc này rất phối hợp giống như dập đầu trùng đồng dạng đốt cái đầu nhỏ: "Không phải! Ta nhị ca lợi hại nhất a…, nói là làm, một chữ ngàn vàng!"

"Ha ha ha!" Hồng Vũ một hồi cười to, đúng lúc này, ngoài phòng Hồng An thanh âm truyền đến: "Nhị thiếu gia, lão gia hồi phủ rồi, lại để cho ngài đi qua một chuyến giải thích một chút, vì cái gì trên đường theo Hổ Sơn đại doanh trở lại."

Hồng Vũ cười to lập tức bị kẹt tại trong cổ họng, tựa như một cái cạc cạc la hoảng "con vịt" bỗng nhiên bị người nắm cổ.

Hắn buồn rầu nhất đúng là đi gặp gia gia, chứng kiến hắn mặt mày ủ rũ bộ dạng, Hồng Di Lan che miệng cười không ngừng: "Mau đi đi, đã chậm gia gia vừa muốn lên cơn."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Vô sỉ âm mưu (trung)

Chương 2: Vô sỉ âm mưu (trung)

Hồng Vũ ai thán một tiếng: "Ta đây đi, ngươi chờ ta, ca ca hiện tại cũng là có chút thân gia người, buổi chiều ta mang ngươi đi ra ngoài dạo phố."

Hồng Di Lan trong mắt hiện lên một tia áy náy: "Cái kia… Người ta buổi chiều có việc a…."

Hồng Vũ nhìn nàng nhăn nhó bộ dáng, vỗ chính mình cái ót: "Nhìn ta đây não bộ, muội muội ta xinh đẹp như vậy, khẳng định rất được hoan nghênh. Chờ hẹn ngươi người sợ rằng muốn đem toàn bộ Thanh Thần đường cái sắp xếp đầy."

Hồng Di Lan càng là không có ý tứ, cúi đầu nhìn chân của mình tiêm, bàn tay nhỏ bé xoa góc áo: "Nào có á…, ca ngươi giễu cợt người ta."

"Vậy ngươi nói cho ca, rốt cuộc là ai ước ngươi? Ca thay ngươi đem trấn."

Hồng Di Lan khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ như quả táo chín, một đập chân nhỏ, hai tay đem hắn ra bên ngoài đẩy: "Đi thôi đi thôi, không cần ngươi lo, trong chốc lát gia gia sốt ruột chờ rồi, đánh ngươi đánh gậy."

Hồng Vũ cười ha ha lấy đi ra, Hồng An còn chờ ở bên ngoài lấy. Nhìn xem hai huynh muội quay về tại được, tóc mai điểm bạc Hồng An cũng là vui mừng nở nụ cười.

Hồng lão gia tử hay vẫn là cái kia thối nóng nảy, đời này đều không đổi được rồi.

Hồng Vũ còn chưa mở miệng giải thích, lão nhân gia ông ta trước tiên dừng lại-một chầu phun, oanh tạc Hồng Vũ đầu óc choáng váng, cuối cùng lại đã quên giải thích, cùng lão gia tử nhận biết cái sai đi ra!

Hồng Vũ mình cũng là dở khóc dở cười.

…

Hồng Di Lan vui thích phụng bồi con ngựa hoang ăn một bữa cơm cơm trưa.

Không sai, tiểu nha đầu phân phó người, chuyên môn tại viện tử của mình ở bên trong dọn ra một khối địa phương, cho con ngựa hoang xây một gian chuồng ngựa. Sau đó buổi trưa, bàn ăn bày trong sân, Hồng Di Lan tại trên mặt bàn ra, một cái chuồng ngựa bày ở dưới mặt bàn, con ngựa hoang vung lấy cái đuôi, thoải mái nhàn nhã cúi đầu ăn hỗn hợp quen thuộc đậu nành chăn nuôi cây cỏ.

Như vậy một người một con ngựa, ăn một miếng giúp nhau liếc mắt nhìn, khá là vừa ý cảm giác.

"Nhị ca còn không có cho ngươi đặt tên chữ chứ? Ta cho ngươi lên một cái đi." Tiểu nha đầu cân nhắc thoáng một phát: "Hỏa Mân Côi (*hoa hồng lửa), như thế nào đây?"

Con ngựa hoang kỳ thật rất muốn phản đối, kết quả Hồng Di Lan đã vỗ bàn tay nhỏ bé: "Cái tên này được, tại đây cái rồi, ngươi về sau liền kêu Hỏa Mân Côi rồi, thực thích hợp ngươi!"

Con ngựa hoang cái kia oán thầm, thích hợp? Thích hợp ca của ngươi a…! Ta anh vũ bất phàm như vậy, điểm nào nhất nhìn qua như là một thớt con ngựa mẹ?

Hồng Di Lan xem rất muốn buổi chiều sẽ đem Hỏa Mân Côi mang đi ra ngoài uy phong thoáng một phát, thế nhưng là lại có chút lo lắng Hỏa Mân Côi không thích ứng, hơn nữa nàng vừa mới đạt được con ngựa này, phối hợp thêm sợ rằng bất hoàn mỹ, vì vậy nhịn đau, lưu lại Hỏa Mân Côi, làm cho người ta theo trong chuồng ngựa dắt một thớt bình thường mã đi ra.

Thế nhưng là Hồng Di Lan từ khi thấy được Hỏa Mân Côi về sau, vừa nhìn thấy những con ngựa khác liền hoàn toàn không có hứng thú, nàng bất đắc dĩ lay động đầu: "Được rồi, dắt trở về đi, hôm nay ngồi kiệu."

Tiểu nha đầu hôm nay có thể trang phục một phen, lộ ra lanh lợi đáng yêu, thanh xuân động lòng người.

Bởi vì là đi cuộc hẹn, hắn chỉ dẫn theo hai gã Bát Phẩm Thân Cương hộ vệ.

Cỗ kiệu đến Thanh Thần đường cái cùng Bách Thắng đường cái ngã tư đường, một người tướng mạo anh tuấn vô cùng thiếu niên trịnh có chút đứng ngồi không yên chờ ở một tòa trong trà lâu, trông thấy Hồng Di Lan theo trong kiệu xuống, thiếu niên mừng rỡ, mang theo năm tên hộ vệ chạy ra đón chào: "A Lan, ngươi thật sự tới, ta thật cao hứng!"

Hồng Di Lan khuôn mặt ửng đỏ, cúi đầu, thanh âm giống như con muỗi: "Người ta không phải đáp ứng tới rồi sao, ngươi còn lo lắng cái gì."

"Hắc hắc!" Thiếu niên cười cười, dắt tay của nàng: "Đi, chúng ta dạo phố đi."

Hồng Di Lan quẩy người một cái, không có giãy giụa, cũng là đỏ mặt do hắn nắm lấy.

Hai người hộ vệ liếc nhìn nhau, cùng một chỗ cười cười, hơi chút rớt lại phía sau đi một tí, cho cái này một đôi thiếu nam thiếu nữ chảy ra đầy đủ không gian.

Hai người dọc theo Bách Thắng đường cái đi dạo, trên đường đi trông thấy một ít tinh xảo tiểu điếm đều đi vào ngó ngó, bên đường có bán quà vặt đấy, chỉ cần Hồng Di Lan ánh mắt thoáng dừng một chút, thiếu niên đều biết bay nhanh lên đi mua đến kín đáo đưa cho nàng: "Ăn đi ăn đi, coi như là mập ta cũng giống vậy thích ngươi."

Hồng Di Lan trong nội tâm ngọt xì xì.

Hồng Di Lan không hề giống Hồng Vũ nói như vậy được hoan nghênh, trên thực tế bởi vì Hồng gia quan hệ, cũng bởi vì Hồng Di Lan yêu thích một thân đàn ông trang phục, nàng đã đến mối tình đầu niên kỷ, lại còn không có gì người theo đuổi.

Thiếu niên này là Thập Lục Kim Chuyên Cơ bên trong Tư gia công tử, Tư Tuệ Dương. Không sai biệt lắm là Hồng Di Lan ở độ tuổi này, toàn bộ Vũ Đô đẹp trai nhất nam hài rồi.

Hồng Di Lan đối với hắn một mực rất có hảo cảm, chỉ là trước đây hai người không có gì tiếp xúc.

Cái này không thể trách Hồng Di Lan, lòng thích cái đẹp mọi người đều có, huống chi cái tuổi này lại có thể hiểu được cái gì gọi là nội hàm?

Hồng Liệt tại Xuân Huy Lâu đại triển thần uy về sau, Hồng gia lần nữa Hồi Xuân, Tư Tuệ Dương liền hữu ý vô ý cùng với nàng tiếp xúc đứng lên. Rốt cục tại sáng hôm nay mệnh hạ nhân xuống truyền lời, ước nàng buổi chiều đi ra.

Tư Tuệ Dương trước đó đã cùng Hồng Di Lan từng giải thích, hắn không muốn Hồng Di Lan cho là mình là một bợ đít nịnh bợ đồ, chỉ là trước đây trong lòng của hắn ái mộ Hồng Di Lan, lại bị trong nhà áp chế, không thể cùng với nàng tiếp xúc.

Hiện tại tốt rồi, Hồng gia có người kế tục, Tư gia cũng vui vẻ gặp một đoạn này nhân duyên thành tựu.

Hai người dọc theo đường cái đi tới một nửa thời điểm, phía trước bỗng nhiên lại một cái bưu hãn bà nương dắt lấy một người nam nhân, nhanh chóng ghé qua ở trên đường phố, cái kia bà nương hung thần ác sát, mặt mũi tràn đầy dữ tợn, một đường đi một đường quạt nam nhân cái tát, chửi ầm lên: "Ngươi giết thiên đao loại ngốc, ngươi cùng lão nương nói rõ ràng, cái kia tiểu hồ ly tinh rốt cuộc là ai? Hiện tại liền cho lão nương đi đem nàng bắt tới, xem lão nương không xé rách da mặt của nàng!"

Nam nhân rất uất ức, mặc kệ nữ nhân như thế nào đánh chửi, cúi đầu không nói tiếng nào tiêu sái lấy, bị nữ nhân chảnh chứ thất tha thất thểu.

Người chung quanh đều nhìn có chút hả hê, Vũ Đô là một cực độ phát đạt thành thị, ở chỗ này hầu như mỗi ngày đều muốn lên diễn đồng dạng tiết mục, thế nhưng là trực tiếp náo đến trên đường cái cũng ít khi thấy.

Hồng Di Lan cùng Tư Tuệ Dương nhường ra một ít, đứng ở ven đường các loại [chờ] hai người kia đi qua.

Lại không nghĩ rằng cái kia uất ức hán tử theo Hồng Di Lan bên người đi qua thời điểm, bỗng nhiên ngẫng đầu, ngón tay Hồng Di Lan: "Chính là nàng."

Hồng Di Lan thoáng cái không có kịp phản ứng: "Cái gì chính là ta?"

Cái kia bà nương NGAO một tiếng tiếng kêu kì quái liền hướng Hồng Di Lan lao đến, một cái kéo lấy tóc của nàng, dắt lấy hướng trên mặt đất kéo, trong miệng thô tục vô cùng mắng to: "Ngươi tiểu hồ ly tinh, cái thứ không biết xấu hổ, không ai muốn rách nát hàng, câu dẫn người khác tướng công!"

Hồng Di Lan thoáng cái choáng váng, thế nào lại là chính mình? Chính mình đi theo hai người căn bản không biết a…!

"Tuệ Dương ——" nàng quay đầu lại đi hô, làm mất đi cái kia bà nương cánh tay chính giữa chứng kiến, Tư Tuệ Dương không biết lúc nào, đã xa xa đứng ở đằng sau, tấm kia anh tuấn trên mặt, mang theo một tia âm lãnh mà tươi cười đắc ý!

Mà nàng hai gã hộ vệ, cũng bị Tư Tuệ Dương mang đến năm tên Ngũ Phẩm Nguyên Định nhẹ nhõm chế trụ!

Hai gã hộ vệ trong mắt phóng hỏa, lại không thể nhúc nhích, phẫn nộ muốn chết!

Bà nương một bên dắt Hồng Di Lan tóc, một bên xé rách quần áo, như trước mắng không ngừng: "Tiểu kỹ nữ, không biết xấu hổ, không phải là so lão nương tuổi trẻ ấy ư, ta cho ngươi câu dẫn người khác tướng công, ta cho ngươi hạ tiện!"

Hồng Di Lan cũng là Cửu Phẩm Dũng Tuyền tu vi, thế nhưng là lúc này lại một điểm khí lực cũng không sử dụng ra được, nàng nhớ tới vừa rồi Tư Tuệ Dương cho nàng ăn những cái…kia quà vặt, cái gì đều hiểu rồi!

Xung quanh đã vây nổi lên rất nhiều người, bọn hắn nhìn xem Hồng Di Lan ánh mắt rất là khác thường, chỉ trỏ không biết đang nói cái gì.

Hồng Di Lan vô cùng ủy khuất, cả đời này chưa từng có trải qua như vậy nhục nhã. Nàng bỗng nhiên cảm giác được một hồi choáng váng, thân thể mềm nhũn, triệt để ngất đi…

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Vô sỉ âm mưu (hạ)

Chương 2: Vô sỉ âm mưu (hạ)

Hồng Vũ biết rõ sự tình thời điểm, Hồng Di Lan đã bị người trả lại rồi.

Kinh Triệu Doãn Quảng Vũ Dương là Hồng Thắng Nhật mang ra ngoài binh, dưới tay hắn Tuần Kiểm bọn người đi ngang qua thời điểm nhận ra Hồng gia tiểu thư, xua tán đi đám người đưa nàng cứu được trở về.

Hồng Vũ cùng Hồng Liệt trước tiên đã chiếm được tin tức, lập tức chạy tới tiểu muội gian phòng.

Hồng Di Lan tóc tai rối bời, thái dương một khối da đầu máu tươi chảy đầm đìa. , tóc trực tiếp bị kéo rồi. Y phục trên người cũng bị xé rách, bên trái ống tay áo mất ráo, lộ ra một đoạn củ sen bình thường tuyết trên cánh tay, tất cả đều là màu tím xanh vết ứ đọng, nhìn thấy mà giật mình!

Dưới váy bày cũng bị xé thành vải, trên người còn có mấy cái rõ ràng dấu chân!

Hồng Di Lan vẫn còn trong hôn mê, vẫn còn thỉnh thoảng run rẩy thoáng một phát, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đều là hoảng sợ, có thể nghĩ chịu đến tổn thương nhiều bao nhiêu! Xem Hồng Vũ đau lòng vô cùng, con mắt chua xót, nếu không phải cố nén, nước mắt đều muốn ra rồi.

Hồng Liệt khóe mắt đều muốn trừng nứt ra rồi, một phát bắt được tên kia tiễn đưa Hồng Di Lan trở về Tuần Kiểm: "Động thủ người đâu!"

Tuần Kiểm không dám giấu giếm: "Đều tại giam trong lao."

Hồng Liệt dắt lấy hắn lao ra: "Cho ta đi đem bọn họ nói ra!"

"Thiếu gia tỉnh táo!" Hồng Dần tiến lên một bước muốn khuyên bảo, Hồng Vũ ở bên cạnh cũng nhịn không được nữa,

đẩy ra Hồng Dần, rít gào nói: "Tỉnh táo cái rắm! Tiểu muội đều bị người khi dễ thành như vậy, còn con mẹ nó tỉnh táo, bình tĩnh đến đâu lão tử liền mẹ nó không phải người rồi!"

"Hôm nay tiểu thư cùng với ai cùng đi ra đấy! ?"

Đó cũng không phải bí mật gì, buổi sáng Tư gia hạ nhân đến tiễn đưa qua tín.

Hồng Liệt đã dắt lấy Tuần Kiểm lao ra rồi, Hồng Vũ mặt âm trầm, phân phó trong nhà: "Lập tức đi Vạn Sinh Đường mời tốt nhất Y Tượng vội tới tiểu muội khám và chữa bệnh. Phái người khác đem tiểu muội tốt nhất tỷ muội tìm đến, hết thảy có thể trấn an người của nàng, tất cả đều mời đi theo!"

"Vâng!"

Sắp xếp xong xuôi trong nhà, Hồng Vũ hung hăng cắn răng: "Thân thúc, ngươi có đi cùng ta không?"

Hồng Thân đứng sau lưng Hồng Vũ, đau lòng nhìn xem trên giường Hồng Di Lan, không chút do dự: "Sát!"

Hồng Vũ gật đầu một cái: "Chúng ta đi!"

…

Tông Sở Lương dương dương đắc ý ngồi ở trên mặt ghế thái sư, nhìn xem trước mặt muội muội Tông Hân Nguyệt cùng tương lai muội phu Đỗ Kim Thành, sờ cái cằm nói: "Tiểu muội, ta lần này thế nhưng là báo thù cho ngươi rồi, Hồng gia vậy đối với ngu xuẩn làm sao vũ nhục các ngươi, ta để cho bọn họ gấp trăm lần nghìn lần trả trở về!"

Tông Hân Nguyệt cùng Đỗ Kim Thành trên mặt hiện lên một tia oán độc, giọng căm hận nói: "Ca, nhất định phải làm cho Hồng gia đám khốn kiếp kia sống không bằng chết!"

"Yên tâm đi, từ nay về sau, ta xem bọn hắn Hồng gia tại Vũ Đô, làm sao giơ lên được rất tốt đầu đến, ha ha ha!" Tông Sở Lương thực vì chính mình một chiêu này diệu kế đắc ý, một hòn đá ném hai chim, cho muội muội hả giận, bất quá là nhân tiện mà thôi.

…

Hồng Vũ mang theo Hồng Thân đi ra ngoài, nhảy tót lên ngựa, liệt mã run một cái, nó cảm nhận được chủ nhân trong thân thể, giống như cất giấu một ngọn núi lửa, thời khắc đều bộc phát!

Hồng Thân cũng tới mã, đằng sau bỗng nhiên một hồi tiếng bước chân dồn dập truyền đến, Hồng Dần một thân nhung trang, sau lưng đi theo 300 rõ ràng lòng đầy căm phẫn Võ Liệt tinh doanh tinh nhuệ!

"Nhị thiếu gia, chúng ta với ngươi cùng một chỗ!"

Hồng Vũ nhìn xem hắn: "Ngươi không phải phải tỉnh táo sao?"

Hồng Dần trầm giọng nói: "Nhị thiếu gia tốt tiền đồ còn không sợ, ta một ông già sợ cái gì!"

Hồng Vũ gật đầu một cái, thúc ngựa mà đi: "Vậy thì đến đây đi!"

Liệt mã không nói một tiếng chạy như điên, theo trên đường phố chạy như bay mà qua, tiếng vó ngựa chặt chẽ hợp thành một đường. Đằng sau Hồng Thân Hồng Dần hai đại Tam Phẩm Hiển Thánh cao thủ, mang theo 300 Võ Liệt tinh doanh đằng đằng sát khí đuổi theo.

Hồng Vũ trong nội tâm dung nham cuồn cuộn, hắn biết rõ một cái nho nhỏ Thập Lục Kim Chuyên Cơ, tuyệt không dám khiêu chiến đường đường Tứ Đại Thiên Trụ. Tư gia sau lưng khẳng định có người chống đỡ. Bất kể là ai, Hồng Vũ đã quyết định, hôm nay cho dù là cá chết lưới rách, cũng nhất định phải làm cho bọn hắn trả giá thật nhiều!

Thập Lục Kim Chuyên Cơ đều tại Huân Quý Khu tít mãi bên ngoài, Hồng Vũ mang người đằng đằng sát khí tiến lên, trên đường không ít người đều nhìn thấy, nhao nhao nghị luận: "Hồng gia cái kia bại hoại lại muốn làm gì? Hắn làm sao có thể điều động được rồi Võ Liệt tinh doanh?"

"Không được, muốn xảy ra chuyện, nhanh đi thông tri Kinh Triệu Phủ!"

"Nhanh đi bẩm báo hoàng thượng!"

Huân Quý Khu thoáng cái loạn cả lên, 300 Võ Liệt tinh doanh lại nói tiếp tựa hồ không nhiều lắm, thế nhưng là đừng quên, đây là Đại Hạ tinh nhuệ nhất binh sĩ, hơn nữa bọn hắn phụ trách hộ vệ Hồng phủ, càng là tinh nhuệ bên trong tinh nhuệ, hơn nữa vẫn xứng chuẩn bị Đại Hạ binh khí mạnh nhất cùng chiến giáp, nếu như bất quá siêu cấp cao thủ thống soái, lực phá hoại có thể so với 3000 quân chính quy!

Nếu để cho bọn hắn tại Huân Quý Khu hồ đồ lên, tạo thành tổn thất nhất định lớn vô cùng, dù ai cũng không cách nào thừa nhận.

Bất quá đội ngũ này tựa hồ mục tiêu rõ ràng, trên đường đi không đụng đến cây kim sợi chỉ (quân đội), thẳng tắp giết Thập Lục Kim Chuyên Cơ Tư gia cửa ra vào.

Tư gia cũng là khai quốc người có công lớn thế gia, bất quá đã trải qua nhiều năm như vậy, đã xuống dốc, chỉ có thể ở Thập Lục Kim Chuyên Cơ bên trong xếp tới người thứ tám, nửa vời.

Tư gia nhà cửa cũng không cao tới, tại Huân Quý Khu bên trong bảo trì một vị trí, bản thân liền là một cái áp lực cực lớn, hàng năm chi tiêu đều là một cái thiên văn số tự.

Hồng Vũ vừa thu lại cương ngựa, liệt mã một tiếng hí lên đứng thẳng người lên, tại Tư gia ngoài cửa không ngừng mà bay múa chính mình chân.

Hồng Vũ âm trầm nhìn xem Tư gia cái kia hai miếng cửa lớn đóng chặt, trong mắt có thể phun ra lửa.

"Các ngươi là người nào, biết rõ đây là địa phương nào ấy ư, các ngươi muốn tạo phản à…" Tư gia người gác cổng còn không có nhận rõ ràng hiện trạng, như bình thường đồng dạng kiêu ngạo lao tới, đối về Hồng Vũ lớn tiếng ồn ào, Hồng Vũ thúc mạnh ngựa, liệt mã một tiếng gào rú to bằng miệng chén hai cái móng trước, tựa như hai thanh thiết chùy đồng dạng, trước sau đập vào người gác cổng trên người.

Lần thứ nhất tại ngực, cái thứ hai lên đỉnh đầu.

"Phốc!" Ngực lún xuống dưới.

“BA~!” Đầu như dưa hấu đồng dạng nát.

“Sát!”

Hồng Vũ đột nhiên một ngón tay Tư gia, gầm lên giận dữ. Bởi vì tiểu muội tao ngộ, đã cái khác sắp tức điên lửa giận, từ nơi này gầm lên giận dữ bên trong gào thét đi ra.

Trong khoảnh khắc đó, huyệt Thiên Tuyền bên trong, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng gào thét, Sa Di Pháp Tướng hai hàng lông mày dựng thẳng lên, khó được lộ ra kim cương trừng mắt (*bộ mặt hung ác giận dữ) thần thái.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Giết không tha (thượng)

Chương 3: Giết không tha (thượng)

Đồ đằng lôi âm lập tức phát động, toàn bộ Tư gia đại viện toàn bộ bao phủ tại đồ đằng lôi âm bên trong. Gia đình giàu có dễ nuôi sủng vật, toàn bộ trong đại viện, mèo, con chó, vẹt, hoạ mi các loại sủng vật, còn có hậu viện chuồng nuôi sống cầm, trong chuồng ngựa mấy chục con chiến mã, đều ở đây gầm lên giận dữ bên trong thất khiếu chảy máu, dọa chết tươi!

Hộ viện trăm tên gia tướng, tại đồ đằng lôi âm bên trong lạnh run, bọn hắn cũng không biết mình đang sợ hãi cái gì, nhưng chính là bản năng sợ hãi!

"Đương đương coong.. ."

Người gác cổng đằng sau quanh năm có bảy tên gia tướng trị thủ, thấp nhất một cái cũng là Bát Phẩm Thân Cương, người gác cổng bị liệt mã đạp giết trong nháy mắt đó, bọn hắn tất cả đều rút…ra binh khí, cũng tại Hồng Vũ cái này gầm lên giận dữ bên trong, binh khí toàn bộ rời tay, rơi trên mặt đất.

Căn nhà nhỏ ở chỗ sâu trong, Tư gia mọi người nguyên bản trận địa sẵn sàng đón quân địch, bọn hắn rồi quyết định làm như vậy trước đó, cũng đã biết rõ tất nhiên sẽ đưa tới Hồng gia trả thù, nhưng là bọn hắn tuyệt thật không ngờ, Hồng vũ vậy mà thật sự dám nhắc tới binh giết đến tận cửa, nơi này chính là Vũ Đô a…, khoảng cách Hoàng Thành không bao xa!

Như vậy tùy tiện điều động binh mã, hoàng đế bệ hạ sẽ nghĩ như thế nào? !

Thế nhưng là Hồng Vũ chính là tới, hơn nữa một tiếng sấm sét trong tiếng gầm rống tức giận, nào chuẩn bị đầy đủ Tư gia người toàn bộ lạnh run, liền ngay cả xuất thân Nho môn Tư gia gia chủ Tư Mộ Vân, đã là Tứ Phẩm Thông Pháp cảnh giới đỉnh cao, cũng giống vậy run lên trong lòng, sợ vỡ mật hàn, trong tay theo bản năng vừa dùng lực, trân quý gỗ lim cái ghế hai cái lan can răng rắc đứt gãy.

“Gia chủ, làm sao bây giờ?” Hoảng sợ dưới, tất cả mọi người luống cuống, đầu sỏ gây nên Tư Tuệ Dương càng là hoang mang lo sợ: “Phụ thân, phụ thân, làm sao bây giờ, làm sao bây giờ?”

Cái kia một cái khuôn mặt anh tuấn, sớm đã không có ngày bình thường phong thái, chỉ còn lại có tuyệt vọng cùng sợ hãi!

Tư Mộ Vân hung hăng khẽ cắn đầu lưỡi, vỗ án, nhờ vào đó chính mình cho mình động viên: “Sợ cái gì, ta Tư gia cũng không phải tùy tiện làm cho người ta đắn đo đấy! Chỉ cần sống quá một phút đồng hồ, Tông gia viện binh cùng Hoàng Thành cấm vệ quân sẽ chạy đến, sợ cái gì!”

Có thể là chính bản thân hắn đều lộ ra không có tin tưởng, truy cứu nguyên nhân, hay vẫn là Hồng Vũ cái kia một tiếng đồ đằng lôi âm quá mức làm cho người ta sợ hãi.

Tư gia ngoài cửa, Hồng Thân rút…ra sau lưng Đại Địa Ma Hồn Trảm, thân hình như rồng, theo trên lưng ngựa nhảy lên một cái, người ở giữa không trung, hét lớn một tiếng nhô lên cao nổ vang coi như sấm sét, Đại Địa Ma Hồn Trảm tích súc một người Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ cao thủ toàn bộ lực lượng, một đao chém ra!

“Ầm!”

Đen nhánh ánh đao tựa như một đạo bán nguyệt, thoát ly Đại Địa Ma Hồn Trảm gào thét lên hướng Tư gia đại môn vọt tới, ánh đao xung quanh, càng có vô số âm hồn Lệ Quỷ, mang theo thê lương tiếng kêu khóc, đáng sợ vô cùng.

Tại một hồi mãnh liệt trong lúc nổ tung, Tư gia đại môn ngay tiếp theo môn lâu, cùng đằng sau tiểu viện, trực tiếp bị một đạo nổ nát bấy. Đại địa kịch liệt nhoáng một cái, bụi mù về sau, trên mặt đất để lại một đạo sâu đạt sáu thước cực lớn khe rãnh!

Gác tại đâu đó toàn bộ gia tướng không một may mắn thoát khỏi.

Hồng Dần gầm lên giận dữ: “Sát!” Mang theo 300 Võ Liệt tinh doanh chém giết vào.

Hồng Vũ thúc dục liệt mã, chạy như điên mà vào.

Lúc này đây, liệt mã cũng không dám lỗ mãng, trung thực nghe lời, Hồng Vũ mệnh lệnh đều cố định chấp hành, tuyệt không ở thời điểm này trêu chọc chủ tử.

Hồng Thân xung trận ngựa lên trước, toàn bộ Tư gia cấp bậc cao nhất gia tướng cũng chẳng qua chỉ là một gã Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, trong tay càng không huyền binh, trước đó lại bị Hồng Vũ một tiếng đồ đằng lôi âm chấn nhiếp tâm thần bất ổn.

Hồng Thân chính là Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ, cầm trong tay cửu phẩm huyền binh Đại Địa Ma Hồn Trảm, càng là trên chiến trường chém giết nhiều năm, vô số lần sống chết trước mắt mài luyện ra được kinh nghiệm chiến đấu, vô luận phương nào mặt, đều có thể nhẹ nhõm áp chế đối thủ.

Hắn một đao chi uy phát ra, tên kia Tam Phẩm Hiển Thánh gia tướng liền tê cả da đầu, bất đắc dĩ trong nhà về phần hắn một cao thủ, chỉ có thể cưỡng ép trên đỉnh.

Hồng Thân sát người giết tới, trong tay Đại Địa Ma Hồn Trảm ánh đao màu đen liên tiếp nhanh bảy lần, sau đó thân hình xê dịch, theo tên kia gia tướng bên người thong dong mà đi, trong tay Đại Địa Ma Hồn Trảm một lát liên tục, phóng xuất ra từng đạo màu đen đao mang, những nơi đi qua người ngã ngựa đổ, không có mất quá một hiệp!

Biết rõ bị hắn giết đi ra ngoài tầm hơn mười trượng, Đại Địa Ma Hồn Trảm hạ lại tăng lên hơn ba mươi đầu oan hồn, tên kia gia tướng mới từ không trung ầm ầm một tiếng rơi xuống mặt đất, thân thể của hắn trên không trung thời điểm cũng đã bắt đầu chia năm xẻ bảy, rớt xuống trên mặt đất trực tiếp thành một bãi thịt nát.

Hồng Vũ không có động thủ, nhưng là tốc độ của hắn cực nhanh, liệt mã chạy như điên, những cái…kia gia tướng căn bản không ngăn trở kịp nữa hắn đã bị hắn vọt tới, mà bọn hắn hay bởi vì cái kia một tiếng đồ đằng lôi âm, trong nội tâm không hiểu thấu đối với Hồng Vũ có một phần sợ hãi, không dám ra tay, làm sao có thể chẳng muốn ở hắn?

Chờ hắn tiến lên, đằng sau Hồng Thân cùng Hồng Dần dưới sự dẫn dắt, Võ Liệt tinh doanh như thủy triều đánh tới, những người này mất ý chí chiến đấu, thực lực lại đại đại bất lực, đương nhiên như cắt dưa thái rau bình thường bị đồ sát sạch sẽ.

Hồng Vũ một đường vọt vào Tư gia chính đường, trên đường liệt mã bị một người gia tướng rút nhất thương, nó đều không dám lãng phí thời gian bay ra một chân đá chết tên kia gia tướng. Bởi vì nó đã càng ngày càng rõ ràng cảm giác được, từ khi tiến vào Tư gia về sau, chủ tử trong cơ thể này tòa núi lửa bành trướng hết sức nhanh chóng, đã đến một loại không thể ngăn chặn trạng thái!

"Đùng! Đạp đạp đạp…"

Liệt mã nhảy lên rơi vào chính đường bên trong, bốn vó không an phận chà đạp lấy.

Hồng Vũ theo trên lưng ngựa nhảy xuống, căn bản không để ý tới người khác, hướng phía Tư Tuệ Dương đi đến.

Tư gia mọi người cùng phía ngoài gia tướng đồng dạng, bởi vì đồ đằng lôi âm quan hệ, theo bản năng đối với Hồng Vũ có chút sợ hãi, cái này một chần chờ, Hồng Vũ đã vọt tới Tư Tuệ Dương trước mặt.

Tư Tuệ Dương một tiếng thê lương gào rú, Bát Phẩm Thân Cương sơ kỳ lực lượng bộc phát, nồng đậm màu vàng nhạt vũ khí bao vây lấy quả đấm của hắn, tàn nhẫn mà hướng Hồng Vũ đập tới.

Tại tính mạng du giam thời khắc, Tư Tuệ Dương cũng đột phá sợ hãi, cùng Hồng Vũ dốc sức liều mạng đứng lên.

Hồng Vũ không tránh không cần, thật giống như không nhìn thấy Tư Tuệ Dương hướng chính mình đánh tới viên kia nắm đấm. Mà là đồng thời giương lên chính mình quyền trái, tàn nhẫn mà đập ra ngoài.

Hồng Vũ như là nham thạch nóng chảy bình thường lửa giận lại để cho huyệt Thiên Tuyền bên trong trở nên hoàn toàn đỏ ngầu, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng rất là yêu thích loại này

bầu không khí, nó liên tục gào thét, từng đạo màu vàng tối cột sáng, quấn quanh lấy lôi điện phóng lên trời.

Hồng Vũ quyền trái lực lượng trở nên cực lớn, càng cực lớn!

"Bang bang!"

Hai người nắm đấm cơ hồ là đồng thời nện ở trên người đối phương, Hồng Vũ một ngụm máu tươi phun ra ngoài, mà Tư Tuệ Dương trên người thì là răng rắc một tiếng, hơi nghiêng bả vai đã bị đập vỡ!

Hồng Vũ thân hình, tại Sa Di Pháp Tướng cùng Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng dưới tác dụng, đã so bình thường Bát Phẩm Thân Cương còn cường hãn hơn. Mà hắn biết rõ chính mình võ đạo tu hành còn thấp, thật muốn động thủ, muốn thu thập Tư Tuệ Dương tuyệt đối không phải ba chiêu hai thức có thể giải quyết vấn đề.

Hắn đợi không được!

Tiểu muội cái kia thê thảm bộ dáng, một mực ở trong đầu hắn hiện lên, ở kiếp này cùng ở kiếp trước thân nhân, tại trong đầu hắn tựa hồ có chỗ trùng điệp, Hồng Vũ hận không thể lập tức một quyền sẽ đem Tư Tuệ Dương đập cho nát bấy!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Giết không tha (trung)

Chương 3: Giết không tha (trung)

"A… ——" Tư Tuệ Dương một tiếng kêu lên thê lương thảm thiết, ôm cánh tay lảo đảo lui về phía sau, nhổ ra huyết Hồng Vũ lại không nói tiếng nào, hai mắt huyết hồng, như một đầu hoang thú đồng dạng nhìn chằm chặp Tư Tuệ Dương.

Một quyền đổi một quyền! Sẽ không lãng phí thời gian!

Hắn tiến lên nữa, lại là một quyền đập tới, Tư Tuệ Dương đau mồ hôi đầy người, gào khóc bên trong, lại là một quyền chạy ra đón chào, lúc này đây, Hồng Vũ nắm đấm cùng quả đấm của hắn đụng vào nhau.

"Bành!"

Cực lớn phản chấn lực lượng lại để cho Hồng Vũ lại phun ra một búng máu đến, thế nhưng là hắn không quan tâm. Chỉ cần có thể sát thương cái này hại tiểu muội thằng khốn, Hồng Vũ không có chút nào quan tâm!

Mà Tư Tuệ Dương trên người, cánh tay kia theo nắm đấm đến bả vai, xương cốt toàn bộ vỡ vụn!

Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng lực lượng vô cùng cường đại, như thế nào hắn chính là Bát Phẩm Thân Cương có thể ngăn cản?

Hai tay toàn bộ phế đi, Tư Tuệ Dương kêu khóc lấy lui về phía sau: "Cha, cứu ta, cứu ta với…"

Tư gia mọi người bị Hồng Vũ lấy mạng đổi mạng đấu pháp sợ ngây người, biết rõ Tư Tuệ Dương kêu đi ra, Tư Mộ Vân mới gầm lên giận dữ: "Hồng Vũ tu yêu càn rỡ…"

Thế nhưng là thanh âm của hắn còn không có chấm dứt, chính đường bên ngoài một đạo đen nhánh ánh đao phá không bay tới, phù một tiếng đưa hắn lưng mỏi chém thành hai đoạn!

‘Rầm Ào Ào’ một tiếng máu tươi cùng nội tạng chảy đầy đất, Tư gia bất kể người khác già trẻ, oa một tiếng phun ra.

Tư Mộ Vân còn chưa chết hẳn, trơ mắt nhìn xem nửa người dưới của chính mình thoát ly, nội tạng chảy đầy đất, trong đầu của hắn toát ra một cái quỷ dị ý tưởng: Cái kia hình như là một viên thận…

Hắn đã hối hận, thật sự đã hối hận. Không nên tin vào Tông Sở Lương lời mà nói.., đối địch với Hồng gia. Nếu không, hắn vẫn như cũ là Đại Hạ chính thức thế gia gia chủ, Thập Lục Kim Chuyên Cơ không hơn chưa đủ so với bên dưới có thừa, đặt ở Đại Hạ vương triều bất luận một nơi nào, đều là cao cao tại thượng tồn tại.

Làm sao lại não bộ nước vào tin vào Tông Sở Lương đầu độc, cho rằng bệ hạ đối với Hồng gia bất mãn, đúng là Tông gia thượng vị thời cơ, cho nên hãy theo Tông gia cùng tính một lượt kế Hồng gia?

Người ta hai cái đại thần đánh nhau, chính mình một cái Tiểu yêu tinh đi theo lẫn vào cái gì? Kết quả đưa tới cái này diệt môn thảm hoạ!

“Các ngươi, làm sao dám, thật sự, động thủ…” Tư Mộ Vân nói xong câu này, mới vô cùng thống khổ tắt thở. Hồng Thân trầm mặt, cầm trong tay Đại Địa Ma Hồn Trảm đi nhanh tiến đến, một thân huyết tinh chi khí, quanh thân Ma Hồn lượn lờ, quỷ khóc thần gào, sợ tới mức Tư gia người càng là một hồi khóc lớn tụ tập cùng một chỗ.

Hồng Thân đem Đại Địa Ma Hồn Trảm chặn ngang bãi xuống, phía sau Hồng Dần đã mang theo 300 Võ Liệt tinh doanh quét sạch toàn bộ Tư gia đại viện, chó gà không tha!

Tư gia những người còn lại, đều ở đây chính đường bên trong.

Hồng Dần vung tay lên: “Trảm thảo trừ căn!”

Như lang như hổ Võ Liệt tinh doanh cùng nhau tiến lên…

Hồng Vũ một quyền ném ra, Tư Tuệ Dương đã không cách nào ngăn cản, một quyền này nhưng không có đánh về phía

chỗ yếu, mà là rắn rắn chắc chắc đem một cái chân của hắn đã cắt đứt.

"A… ——" Tư Tuệ Dương hét thảm một tiếng.

Hồng Vũ không có động tĩnh, lại một quyền xuống dưới, mặt khác một chân cũng đã đoạn.

Tứ chi bị cắt đứt, Tư Tuệ Dương co quắp trên mặt đất, Hồng Vũ sắc mặt như trước băng lãnh đông cứng, từng quyền từng quyền đập xuống. Theo hai chân của hắn bắt đầu, xương cốt toàn thân từng điểm từng điểm bị nện toái!

Tư Tuệ Dương đau đã đau vô lực gọi, Hồng Vũ lại như cũ tại kiên nhẫn từng quyền từng quyền đập xuống, thẳng đến đem hắn ngực trở xuống đích xương cốt đều đánh nát, lúc này mới thở ra một hơi thật dài, cảm giác trong lồng ngực đó khác cổ lửa giận, cuối cùng là tuyên tiết một ít đi ra.

"Nói, là ai, ta cho ngươi thoải mái một chút!"

Tư Tuệ Dương ứng với chỉ có hả giận không có tiến vào khí.

Hồng Vũ lại nói: "Không nói, ta tìm đến Y Tượng, kéo lại tính mạng của ngươi, tiếp tục như vậy tra tấn."

Tư Tuệ Dương đã không có tức giận trong ánh mắt, đã hiện lên một tia sợ hãi, môi khẽ nhúc nhích, nhổ ra một cái tên: "Tông, sở, lương…"

Quả nhiên là hắn! Hồng Vũ đứng dậy, có vẻ hơi không thể chờ đợi được. Một cước đạp xuống, Tư Tuệ Dương đầu răng rắc một tiếng nát bấy, máu tươi thấm đầy Hồng Vũ giầy, dinh dính tựa hồ có hơi không thoải mái, nhưng là Hồng Vũ trong nội tâm, lại có một loại khoái ý!

"Đi Tông gia!"

Tất cả mọi người cùng một chỗ hòa cùng: "Đi Tông gia!"

…

Hồng Vũ theo Hồng gia xuất phát, đến hắn quét sạch Tư gia, toàn bộ quá trình tốc độ cực nhanh, Tư gia bản thân thực

lực liền đối lập nhau nhỏ yếu, dễ như trở bàn tay bình thường bị nhổ tận gốc.

Trước sau bất quá canh ba chung công phu.

Khi [làm] Hồng Vũ mang theo hai đại cao thủ cùng 300 Võ Liệt tinh doanh theo Tư gia nhanh như điện chớp giết lúc đi ra, tin tức này ứng với bay nhanh truyền khắp toàn bộ Vũ Đô, toàn thành chấn động!

Mà đang ở Hồng Vũ đi đến Tư gia đồng thời, Hồng Liệt đã mang theo một đám Hồng phủ hộ vệ, dắt lấy tên kia tuần kiểm chạy tới Kinh Triệu Phủ.

Kinh Triệu Phủ thống lĩnh Vũ Đô các hạng công việc, hạ hạt Vũ Đô sở ty tuần kiểm cùng năm thành binh mã sở ty chỉ huy, quyền lực cực lớn. Quảng Vũ Dương năm đó chính là Vũ Đô Quảng gia một cái con riêng, hai mẹ con chuẩn bị chịu khi dễ.

Hồng Thắng Nhật năm đó nhìn trúng hắn một cổ cố chấp nhiệt tình, dẫn hắn viễn chinh Địch Nhung, hơn hai mươi năm chinh chiến xuống, tích lũy quân công, từng bước một thăng nhiệm cho tới bây giờ Kinh Triệu Phủ doãn, coi như là thiên ân long trọng.

Vũ Đô Quảng gia mặc dù có chút thân phận, nhưng cũng không có tư cách tiến vào Huân Quý Khu, ngày nay Quảng Vũ Dương địa vị đã tại phía xa Vũ Đô Quảng gia phía trên, cũng không luận Quảng gia như thế nào chịu nhận lỗi, kiên quyết không cùng Quảng gia trông lại, chỉ là trông coi lão mẫu, lấy vợ sinh con chính mình sống.

Quảng Vũ Dương chính là kiên định mà "Hồng phái" nhân vật, cho nên Hồng Liệt tuyệt không khách khí với Quảng thúc thúc, dắt lấy tuần kiểm đến Kinh Triệu Phủ, theo chính đường bên trên trải qua thời điểm, vừa mới bắt gặp bên ngoài cắm một loạt thủy hỏa côn (*gậy công sai), Hồng Liệt lúc này đã đỏ lên mắt, hắn là cái người hiền lành, nhưng thật sự đem người hiền lành chọc giận, nổi giận lên tuyệt đối so với người bình thường càng thêm táo bạo.

Mà bây giờ, Hồng Liệt cũng không phải bị chọc giận đơn giản như vậy, hắn muốn nổ tung!

Hồng Liệt rút bốn chi thủy hỏa côn (*gậy công sai) ném cho phía sau hộ vệ, cũng không nói làm gì, dắt lấy tuần kiểm tiếp tục đi, hắn đối với Kinh Triệu Phủ rất thuộc, trước đây lúc nhỏ Quảng thúc thúc thường xuyên mang bọn họ chạy tới chơi.

Mãi cho đến đằng sau đại lao, Hồng Liệt đứng ở ngoài cửa lớn trầm mặt: "Mở ra!"

Gác lao đinh rất là khó xử, tuần kiểm nghĩ nghĩ: "Mở ra đi."

…

Hồng Vũ đi đến Tư gia đồng thời, Tông Sở Lương cũng đã nhận được tin tức. Hắn đột nhiên vỗ bàn một cái: "Ngu xuẩn! Không phải nói cho hắn biết lưỡng, sau khi chuyện thành công lập tức lẩn trốn ra khỏi thành, vĩnh viễn cũng đừng trở về rồi sao?"

Phía dưới quỳ một người thủ hạ: "Kinh Triệu Phủ tuần kiểm bỗng nhiên xuất hiện, hai người bọn họ chưa kịp chạy thoát."

Tông Sở Lương vào lúc này còn không biết Hồng Vũ tiếp đó sẽ bá đạo trực tiếp đem Tư gia san bằng, hắn vẫn còn tính toán, Hồng Vũ tại Vũ Đô trong dù sao cũng không thể quá giới hạn, không thể đem Tư gia thế nào, nghĩ như vậy phải bắt được hắn căn cứ chính xác theo, cũng chỉ có một nam một nữ kia rồi.

Chứng cớ này, đương nhiên không thể cho Hồng Liệt nắm trong lòng bàn tay.

"Kinh Triệu Phủ thiểu doãn Mã Duyên Lương là người của chúng ta, lại để cho hắn lập tức hành động, ngăn cản Hồng Liệt càng quy thế thân phạm nhân! Mặt khác lại để cho hắn nghĩ biện pháp, giúp chúng ta vĩnh viễn giải quyết cái kia hai cái phiền toái."

"Vâng!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Giết không tha (hạ)

Chương 3: Giết không tha (hạ)

Kinh Triệu Phủ đại lao bên ngoài, lao đinh ở đằng kia tên tuần kiểm bày mưu đặt kế hạ đang muốn mở ra cửa nhà lao, bỗng nhiên một người dáng người cao gầy, hai má không có hai lạng thịt, ánh mắt hung ác nham hiểm trung niên nhân vọt ra, nghiêm nghị quát: "Làm gì!"

"Thiếu doãn đại nhân!" Lao đinh cùng tuần kiểm vội vàng chào.

Mã Duyên Lương một thân quan phục, chắp hai tay sau lưng, bước đi lên đến đây, trách cứ: "Các ngươi chuẩn bị làm gì? Hồng công tử, nơi này là Kinh Triệu Phủ, không phải là các ngươi Hồng gia, ngươi đến nơi đây đùa nghịch uy phong, còn chưa đủ tư cách!"

Hồng Liệt biết rõ giết hại chính mình thân muội muội hai cái thú vật ngay tại trong lao, hắn đã kìm nén không được muốn bạo phát, trong hai mắt lửa giận phún ra ngoài: "Mã Duyên Lương, ngươi để cho hay không mở!"

"Bổn quan không để cho mở, ngươi có thể như thế nào?" Mã Duyên Lương cái cằm vừa nhấc, kiêu căng vô cùng.

Hồng Liệt hai đấm nắm thật chặt cùng một chỗ, trên người màu vàng tối vũ khí bành một tiếng phun ra, trời sinh tính ôn hòa Hồng Liệt, đang bị chạm được nghịch lân một sát na kia, triệt để bạo phát! Đây cũng là hắn tu luyện 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 đến nay, bản thân trạng thái phù hợp nhất Bắc Hoang Chân Kinh áo nghĩa một lần!

Đến từ Thái Cổ Ma Tượng khí thế khủng bố lập tức bộc phát, lại để cho hắn giống như là một đầu theo Viễn Cổ thời đại đi tới voi lớn, trầm trọng mà không có thể ngăn cản hướng vẻ mặt cần ăn đòn bộ dáng Mã Duyên Lương bức đi qua.

"Tránh ra!"

Sau lưng hắn, mười mấy tên hộ vệ không chút lựa chọn cùng một chỗ đuổi kịp, nhìn chằm chằm.

Mã Duyên Lương không sợ hãi chút nào, ngược lại lộ ra một nụ cười lạnh lùng: "Khi dễ chúng ta Kinh Triệu Phủ không ai?" Hắn hung hăng nhìn lướt qua tuần kiểm cùng lao đinh bọn người: "Các ngươi đám ngu xuẩn này, còn đứng ngây đó làm gì? Cho ta chống đi tới, có người dám xông vào Kinh Triệu Phủ đại lao, nhanh chóng cho bổn quan nắm bắt!"

Lao đinh bọn người cùng tuần kiểm rất là xấu hổ, bọn hắn không thể không tuân mệnh lệnh, bọn hắn những thứ này tầng dưới chót nhân vật cùng Hồng gia dù sao quan hệ đơn bạc, không thể là Hồng gia vi phạm thượng quan mệnh lệnh.

Hồng Liệt vừa mới thiếu tuần kiểm ân tình, đương nhiên cũng không có thể trực tiếp đánh tới.

Trong lúc nhất thời có chút giằng co, Hồng Liệt trong lồng ngực sự phẫn nộ, cái khác muốn bạo tạc nổ tung, hận không thể lập tức một đao bổ Mã Duyên Lương!

…

Quảng Vũ Dương ngồi trong phòng, trước mặt hắn là một thân nhung trang Hồng Thắng Nhật. Trong phòng bầu không khí có chút ngưng trọng, Quảng Vũ Dương chậm rãi mở miệng: "Lão Soái, Kinh Triệu Phủ đã nhận được năm lần báo án rồi."

Hồng Thắng Nhật ngồi ngay ngắn bất động: "Ngươi muốn làm sao bây giờ?"

Quảng Vũ Dương không có trả lời, mà là nói ra: "Cái kia một đôi nam nữ liền giam giữ tại ta trong đại lao, nhưng là Liệt thiếu gia muốn thẩm vấn căn bản không có khả năng, hắn không phải Kinh Triệu Phủ người, coi như là ta hạ lệnh lại để cho hắn đi vào, Thiếu doãn Mã Duyên Lương cũng sẽ bác bỏ mệnh lệnh của ta không hợp chương trình. Hắn là Tông gia người."

Hồng Thắng Nhật gật gật đầu: "Ta đây cháu gái liền không công bị khi phụ sỉ nhục?"

Quảng Vũ Dương nghĩ nghĩ, chậm rãi đem trước mặt trên thư án Kinh Triệu phủ doãn (*doãn: một chức quan) đại ấn lấy tới đây, đoan chính đặt ở trước mặt mình. Xem trong chốc lát, lông mi giương lên, tựa hồ có hơi tiếc nuối. Hai tay của hắn tháo xuống chính mình mũ cánh chuồn (quan tước), thong dong giam ở đại ấn bên trên.

"Lão Soái, hiện tại chỉ có một biện pháp, ta mệnh tuần kiểm đem Mã Duyên Lương nắm bắt, sau đó phóng A Liệt đi vào."

Hồng Thắng Nhật lặng lẽ nói: "Nói như vậy, ngày mai ngươi cũng không phải là Kinh Triệu phủ doãn rồi."

Quảng Vũ Dương gõ mũ cánh chuồn (quan tước): "Cái này quan chức là lão gia tử mang theo ta liều xuống đấy, vì lão gia tử, ném đi cũng là ném đi."

Hồng Thắng Nhật như trước không nhanh không chậm nói: "Thế nhưng là ngươi biết ngươi ném đi cái này quan chức ý vị như thế nào?

Bệ hạ sẽ giận lây sang ngươi, từ nay về sau ngươi đừng hòng lên phục, chỉ có thể làm một kẻ áo vải.

Bây giờ đối với ngươi ti nhan quỳ gối Vũ Đô Quảng gia, sẽ lại một lần nữa cưỡi trên cổ của ngươi, đối với ngươi, ngươi mẹ già, ngươi thê tử hài tử, tùy ý khi dễ! Tựa như bọn hắn hai mươi năm trước làm như vậy, ngươi nhẫn tâm lại để cho mẹ của ngươi lớn tuổi như vậy rồi, còn muốn chịu như vậy tội? Ngươi nhẫn tâm lại để cho thê tử của ngươi đi theo ngươi chịu loại khổ này?

Ngươi coi Kinh Triệu phủ doãn mấy năm này, cũng phải tội không ít người, một khi ngươi thất thế, những người kia nhất định sẽ lập tức trả thù, đó cũng không phải là vô cùng đơn giản nhục nhã một chút sự tình, bọn hắn sẽ dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, không riêng gì ngươi, trong nhà người người cũng có thể chịu đến uy hiếp! Đây chính là tính mạng tương quan!"

Quảng Vũ Dương thần sắc thống khổ đứng lên. Hai mươi năm trước cái kia đoạn mặc người khi dễ, mẫu tử lẻ loi hiu

quạnh thời đại, chính là hắn trong cả đời gian nan nhất thời khắc.

Hắn biết rõ Hồng Thắng Nhật nói đều là tình hình thực tế, một khi hắn vứt bỏ cái này chức quan, lập tức liền sẽ bị đánh về đến thời đại kia. Những năm này hắn vũ nhục và đối với chà đạp Quảng gia, nhằm báo thù năm đó mối thù; chờ hắn thất thế, Quảng gia những người kia nhất định sẽ gấp trăm ngàn lần trả thù trở về! Cả nhà bọn họ người, tất nhiên sẽ sinh hoạt tại trong nước sôi lửa bỏng.

Nhất là vừa nghĩ tới mẹ già cùng mới mười mấy tuổi hài tử, Quảng Vũ Dương trong nội tâm đau nhức như đao xoắn!

Hắn cúi đầu trong nội tâm giãy dụa lấy, Hồng Thắng Nhật chỉ là ngồi ở một bên nhàn nhạt nhìn xem hắn.

Quảng Vũ Dương rốt cục một lần nữa ngẩng đầu, trên nét mặt có một loại bao la mờ mịt: "Lão Soái, ngài nói những thứ này ta đều biết rõ, ta rất sợ hãi, nhưng là ta nghĩ ta còn là hai mươi năm trước ngài theo Vũ Đô cửa thành bắc trong động mang đi chính là cái kia Quảng Vũ Dương, nhiều năm như vậy điểm này chưa bao giờ từng cải biến. Ta nếu không làm như vậy, ta gây khó dễ trong lòng mình cửa ải này, về sau chỉ cần là còn sống chính là thống khổ! Ta đi về nhà, lão nương ta cũng sẽ không nhận thức ta đứa con trai này!"

Hồng Thắng Nhật nham thạch bình thường ánh mắt rốt cục đã có một tia buông lỏng, lộ ra là vui mừng như vậy.

Quảng Vũ Dương bỗng nhiên cười cười, cả người lộ ra dễ dàng nhiều: "Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, ta tại thàng Quảng Dương bên kia có một mảnh nông trường, dùng tên người khác đặt mua đấy, cùng lắm thì ta đi Quảng Dương trồng khoai lang, ta cũng không tin bọn hắn còn có thể tìm được bên kia núi trong góc đây?"

Hồng Thắng Nhật nhẹ gật đầu, đứng dậy đến đi tới Quảng Vũ Dương bên người, vui mừng cười nói: "Ta biết ngay ta sẽ không nhìn lầm người, nhưng cũng chính bởi vì như vậy, ta ngược lại không thể để cho ngươi bị liên lụy rồi…"

Quảng Vũ Dương còn không có kịp phản ứng, sau đầu liền bị trùng trùng điệp điệp một kích. Đoạt Nhật Bảo Đao trên vỏ đao không biết lúc nào bao lên dày đặc vải bông, hiển nhiên lão Soái đã sớm chuẩn bị! Hắn một hồi mê muội lay động một cái té xuống.

Hồng Thắng Nhật sau một đòn quay người rời đi, giận dữ nói: "Hôm nay làm hết thảy, đều là ta bắt ngươi, lại để cho tùy tùng của ngươi ra lệnh, không có quan hệ gì với ngươi, hết thảy đều là lão phu gây nên…"

Đi tới cửa ra vào, lão Soái đột nhiên cảm giác được có điểm gì là lạ, nhìn lại, Quảng Vũ Dương rõ ràng còn tại lắc lư, nếu không có thật sự ngã xuống!

Tam hoảng lưỡng hoảng về sau, lại ngồi dậy.

Hồng Thắng Nhật nói đến một nửa tạp trụ rồi, có chút dở khóc dở cười nhìn xem Quảng Vũ Dương: "Lần này ta vận dụng vũ khí lực lượng, hẳn là cho ngươi hôn mê một canh giờ mới đúng a?"

Quảng Vũ Dương quỷ dị cười cười, trên người khí tức không tại áp chế triệt để buông ra đến, thình lình đã là Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ!

Hồng Thắng Nhật tức cười: "Ngươi… Ngươi tiền nhiệm Kinh Triệu phủ doãn thời điểm bất quá là Tứ Phẩm Thông Pháp trung kỳ, mấy năm này công vụ bề bộn, tất nhiên chậm trễ tu luyện của ngươi thời gian, ngươi rõ ràng còn có thể liên tục tăng lên, xem ra ngươi mấy năm này không ít tham ô a…!"

Quảng Vũ Dương bị hắn nói mặt già đỏ lên: "Dù sao hiện tại lão gia ngài không thể bỏ xuống ta!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Thành công cùng thắng lợi (thượng)

Chương 4: Thành công cùng thắng lợi (thượng)

Mã Duyên Lương như trước mũi vểnh lên trời, mắt lé khi dễ Hồng Liệt. Đây là hắn một cơ hội, hắn từ nhận thức bụng rỗng tài hoa, lại bị Quảng Vũ Dương cái này cái gì cũng đều không hiểu vũ phu đè ép một đầu, đã nhiều năm như vậy một mực ở Thiếu doãn trên vị trí này phí thời gian lấy tuế nguyệt!

Thế nhưng là lúc này đây, tuyệt đối là một cơ hội!

Hắn đã "Nhạy cảm" ngửi được bệ hạ thái độ biến hóa, rõ ràng là muốn đánh áp Hồng gia, cho nên Tông Sở Lương làm cho người ta đến vừa nói, hắn ngay lập tức sẽ đồng ý phối hợp. Mượn cơ hội này, chèn ép Hồng gia, nịnh nọt hoàng đế, kết giao Tông gia, còn có thể lợi dụng Quảng Vũ Dương tại lúc này đây sự kiện bên trong phạm sai lầm lầm, đem hắn kéo xuống, chính mình ngồi trên Kinh Triệu phủ doãn vị trí!

Nhiều như vậy chỗ tốt, như vậy kế hoạch hoàn mỹ, Mã Duyên Lương trong nội tâm vô cùng kích động, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội.

"Hồng Liệt, ngươi lại như thế mục không quốc pháp, tùy ý chà đạp Kinh Triệu Phủ quyền uy, đừng trách ta không khách khí!" Mã Duyên Lương lẽ thẳng khí hùng, coi như là Quảng Vũ Dương tới, cũng phải theo quy củ làm việc. Trong lòng của hắn chắc chắc, chính mình chỉ cần đứng vững đại nghĩa, Hồng gia cùng Quảng Vũ Dương lại có thể làm gì mình?

Hồng Liệt đã muốn bạo phát, đúng lúc này, bên cạnh một thanh âm truyền đến: "Kinh Triệu Phủ đại lao tù phạm tập thể vượt ngục, Thiếu doãn Mã Duyên Lương gương cho binh sĩ, ra sức ngăn trở trốn đi phạm nhân, dĩ thân tuẫn chức!"

Mọi người sững sờ, Hồng Liệt đại hỉ: "Quảng thúc thúc!"

Xung quanh lao đinh cùng tuần kiểm có chút không tìm được manh mối, từ trong bóng tối đi tới Quảng Vũ Dương lườm bọn họ một cái: "Ngu xuẩn, đại lao phạm nhân tập thể vượt ngục, còn không mau mau đi lao bên trong ngăn trở!"

Lao đinh cùng tuần kiểm nhẹ nhàng thở ra, cuống quít mở ra nhà tù hét lớn vọt vào, ngược lại là giả bộ thực quá thật.

Mã Duyên Lương vô cùng phẫn nộ, hắn khó có thể tin nhìn xem Quảng Vũ Dương, bực tức nói: "Quảng Vũ Dương ngươi có phụ ơn vua, cấu kết Hồng gia, bỏ qua triều đình pháp luật và kỷ luật, tội đáng chết vạn lần!"

Quảng Vũ Dương lạnh nhạt đứng ở nơi đó: "Vậy thì như thế nào?"

Hồng Liệt từng bước một đi lên phía trước, sau lưng Hồng phủ hộ vệ càng là hung thần ác sát đưa hắn vây quanh!

Mã Duyên Lương cười lạnh một tiếng, khinh thường nhìn xem mọi người: "Một đám ngu xuẩn! Các ngươi cho rằng loại hành vi này có thể tránh được trừng phạt? Đại nghĩa trước mắt, Đại Hạ vương triều luật pháp dưới, các ngươi bực này vi phạm pháp lệnh chi nhân, chết không có chỗ chôn!"

Quảng Vũ Dương gật gật đầu: "Ngươi nói cũng không tệ, thế nhưng là ngươi đã quên, trên cái thế giới này quan trọng nhất là nhân tình! Chúng ta những thứ này quân nhân, cùng loại người như ngươi điểm khác biệt lớn nhất chính là, chúng ta lãi nặng lợi ích, nhưng là chúng ta càng giảng nghĩa khí!"

"Di Lan tiểu thư mới mười mấy tuổi tiểu hài tử, các ngươi lại dùng loại này táng tận thiên lương thủ đoạn đối phó nàng, mất đi nhân tính, các ngươi còn không thấy ngại nói cái gì luật pháp?"

Mã Duyên Lương không hề hối cải chi ý, hắc hắc một hồi cười lạnh, sau lưng một đạo quyển sách đồ đằng ầm ầm triển khai, mênh mông cuồn cuộn hào quang bên trong, từng miếng hiện ra nhàn nhạt tơ bạc văn tự nhô lên cao bay múa!

"Tứ Phẩm Thông Pháp!" Hồng Liệt biến sắc, hắn cảnh giới quá thấp, nhìn không ra Mã Duyên Lương rốt cuộc là cái gì

trình độ, không có nghĩ đến cái này xuất thân Nho môn Thiếu doãn, vậy mà có thực lực như thế!

Mã Duyên Lương hét dài một tiếng đột ngột từ mặt đất mọc lên: "Ha ha ha, Quảng Vũ Dương, hôm nay về sau, ngươi chính là Kinh Triệu Phủ lịch sử, ngươi tựu đợi đến bãi quan hạ ngục đi!"

Quảng Vũ Dương gật gật đầu: "Nguyên lai những năm này ngươi cũng một mực áp chế cảnh giới của mình, làm cho người ta đều nghĩ đến ngươi chỉ là một cái Ngũ Phẩm Nguyên Định."

Mã Duyên Lương đắc ý cực kỳ, lại bỏ qua Quảng Vũ Dương dùng một cái "Cũng" chữ, hắn đã chọn Hoàng Thành phương hướng, gào thét mà ra, tại hắn nghĩ đến Quảng Vũ Dương cũng là Tứ Phẩm Thông Pháp, coi như là so với chính mình hơi cao hơn một đường, nhưng là mình muốn đánh hắn khẳng định ngăn không được . Còn Hồng Liệt những tên phế vật này, hắn trực tiếp không để mắt đến!

Thế nhưng là hắn vừa mới khởi động, liền va đầu vào lấp kín trên tường! Một tiếng vang trầm thấp Mã Duyên Lương bị rắn rắn chắc chắc bắn đi trở về.

Hắn giật mình vừa nhìn, lại có thể là Quảng Vũ Dương! Kinh Triệu phủ doãn không biết lúc nào ngăn ở trước mặt của hắn, quanh thân vũ khí tràn đầy, nhìn như khói xanh giống như vậy, trên thực tế so nham thạch còn kiên cố hơn!

"Tam Phẩm Hiển Thánh!" Mã Duyên Lương một tiếng thét kinh hãi.

Quảng Vũ Dương vẻ mặt khinh thường: "Cho Tông gia khi con chó, liền muốn có bị đánh đích chuẩn bị!"

Một bàn tay lớn tại Mã Duyên Lương trước mặt càng biến càng lớn, hắn rất muốn né tránh, nhưng là tròn một cái đại đẳng cấp ưu thế, căn bản không thể vượt qua, Quảng Vũ Dương vũ khí như núi tựa như biển, một mực đưa hắn tập trung. Hai mươi năm chiến trường chém giết tích luỹ lại đáng sợ hơn sát khí, càng làm cho Mã Duyên Lương tay chân lạnh buốt, e ngại vô cùng.

“BA~!” Một chưởng vỗ tại ót của hắn bên trên, Mã Duyên Lương đầu giống như là thiết chùy ở dưới tây qua dễ dàng bị vỗ cái nát bấy. Màu đỏ máu tươi màu trắng óc phun tung toé khắp nơi đều là.

Quảng Vũ Dương chán ghét tránh ra đi: “Mấy năm này ngươi một mực ở ta phía dưới nhảy tới nhảy lui, nhịn ngươi cũng nhịn đã lâu rồi, cuối cùng là xả được cơn giận!”

Một chưởng này đánh ra, Quảng Vũ Dương biết mình thật sự không có đường lui nữa, hắn khe khẽ thở dài: “Lão Soái, lúc này chỉ có thể đi theo lão gia ngài, một con đường đi tới đen…”

Trên mặt đất, Hồng Liệt tại Quảng Vũ Dương ngăn trở Mã Duyên Lương một khắc này, đã đã đợi không kịp xông vào đại lao. Tuần kiểm cùng lao đinh bọn người đã sớm giúp hắn chuẩn bị xong, mỗi đến một cái giao lộ, thì có người hướng hắn ý bảo, Hồng Liệt nhanh chóng đã tìm được cái kia một đôi cẩu nam nữ nhà tù.

Cái kia người đàn bà chanh chua đến bây giờ vẫn không rõ sự tình nghiêm trọng đến mức nào, vẫn khóc lóc om sòm mắng to: “Lão nương trảo tiểu kỹ nữ có cái gì không đúng, các ngươi lão bà trộm người có phải hay không các người cũng chẳng quan tâm? Lão nương có tội tình gì? Các ngươi Kinh Triệu phủ doãn đâu rồi, lại để cho hắn đi ra thẩm lão nương, so sánh Đại Hạ luật pháp nhìn xem, lão nương có tội tình gì? Ta cảnh cáo các ngươi, lão nương sau lưng là có người đấy, vội vàng đem lão nương thả, bằng không thì cho các ngươi chịu không nổi!”

Hồng Liệt hai tay bắt lấy nhà tù chỗ ấy cánh tay thô hàng rào sắt, trong lồng ngực tức giận muốn bạo tạc nổ tung, dùng sức xé ra, hàng rào sắt lập tức như mì sợi đồng dạng tách ra hai bên: “Sau lưng ngươi có người nào đó?”

Cái kia bà nương lại càng hoảng sợ, thô to như vậy hàng rào sắt, tại người này thủ hạ lại nhẹ như vậy bồng bềnh đã bị đẩy ra rồi!

“Chưa, không ai…” Bà nương rốt cuộc biết sợ hãi, Hồng Liệt phía sau có một người Hồng phủ hộ vệ nhanh chóng chạy đến: “Thiếu gia, Vũ thiếu gia dẫn người đi Tông gia.”

Hồng Liệt biết rõ hắn đã không cần theo hai súc sinh này trong miệng biết rõ cái gì, hắn vung tay lên: “Loạn côn đánh chết! Đừng quá nặng, cất vào trong bao bố, đánh một canh giờ, thiếu đi một canh giờ, các ngươi tự sát hướng tiểu muội tạ tội!”

“Vâng!”

Bốn gã cầm trong tay thủy hỏa côn (*gậy công sai) hộ vệ một tiếng gầm lên, bước nhanh đến phía trước.

Phía ngoài lao đinh rất là hiểu chuyện đưa tới hai cái bao tải, thứ này trong phòng giam nhiều lắm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Thành công cùng thắng lợi (trung)

Chương 4: Thành công cùng thắng lợi (trung)

Quảng Vũ Dương nói không sai, Tông gia dùng loại này cực kỳ tàn ác thủ đoạn đối phó một cái mười mấy tuổi tiểu cô nương, người người oán giận, những thứ này lao đinh bản thân cùng song phương cũng không có gì lợi ích gút mắc, cũng rất đồng tình Hồng Di Lan, tự nhiên đứng ở Hồng gia một bên.

"A… ——" cái kia bà nương rít lên một tiếng, loạn đạp loạn đả, lại bị như lang như hổ hộ vệ bắt con gà con đồng dạng bắt được cứ điểm tiến vào trong bao bố, nàng một ngụm hướng hộ vệ trên tay táp tới, hộ vệ nhiều năm kinh nghiệm, sao có thể làm cho nàng cắn trúng? Thủy hỏa côn (*gậy công sai) đầu côn khẽ động, hung hăng vỗ vào muốn đi qua tấm kia ngoài miệng, bộp một tiếng miệng đầy răng vàng hỗn hợp có máu tươi không phải đến khắp nơi đều là.

Cái kia người đàn bà đanh đá nức nở nghẹn ngào một tiếng đau cho đã mắt nước mắt, rốt cuộc không hét lên được.

Hộ vệ đưa nàng nhét vào trong bao bố, một bên người nam nhân kia nhìn như đã tuyệt vọng không hề phản kháng, cũng tại bị nhét vào bao tải trước đó một khắc, bỗng nhiên bạo khởi, tránh thoát hộ vệ tay đột nhiên hướng ra ngoài tháo chạy.

Hồng Liệt một cái tát quất vào trên mặt hắn, đánh cho hắn mặt mũi tràn đầy máu tươi bay loạn, chuyển mấy vòng tàn nhẫn mà ngã trở về!

"Phế vật!" Hồng Liệt gầm lên giận dữ, hai người kia, nếu như chạy một cái, hắn nhất định hối hận được bản thân muốn đi tiểu muội trước mặt tự sát tạ tội!

Tên hộ vệ kia giận tím mặt, xông đi lên bắt lấy cái kia tay của đàn ông, một cái một cái đem ngón tay bẻ gảy. Nam nhân đau mổ heo đồng dạng kêu loạn, Hồng Liệt cùng bọn hộ vệ lửa giận cuối cùng là tiêu tan một ít.

Đem hai người đều nhét vào bao tải, đóng tốt miệng, bốn gã hộ vệ riêng phần mình đứng ở một cái phương hướng, chính giữa ném lấy cái kia hai cái bao tải, bọn hộ vệ rất là có chú trọng một côn một côn hạ xuống.

Ba ba ba BA~…

Tiếng vang nặng nề tại âm trầm trong phòng giam quanh quẩn, xung quanh trong đại lao giam giữ lấy phần đông cùng hung cực ác tên vô lại, nhưng là những người này tất cả đều co lại trong góc lạnh run, một tiếng cũng không dám cổ họng!

Hồng Liệt đứng tại chỗ, chắp tay sau lưng, sắc mặt âm trầm. Đầu sỏ gây nên coi như là toàn bộ đền tội, thế nhưng là tiểu muội chịu đến tổn thương đã không thể vãn hồi, vừa nghĩ tới tiểu muội núp ở trên giường, trong hôn mê còn không ngừng kinh hãi, Hồng Liệt liền đau lòng run rẩy.

Hai người kia không ngừng kêu rên, bao tải bên trên rất sắp xuất hiện rồi nguyên một đám vết máu. Một mực đánh cho có nửa canh giờ, tiếng kêu rên mới dần dần nhỏ hơn, bao tải đã bị máu tươi thấm đầy, trở nên đỏ bừng. Mỗi một côn xuống dưới, đều chỉ có thể nghe thấy một tiếng hừ hừ rồi.

Đến cuối cùng, mỗi một côn xuống dưới, hai người cũng chỉ là có chút run lên, chứng minh bọn hắn còn sống.

Tròn đánh cho một canh giờ, bao tải đồ vật bên trong lại cũng không động đậy nữa, máu tươi thấm đầy mặt đất, Hồng Liệt thật dài nới lỏng một ngụm, hướng mọi người vung tay lên: "Về nhà!"

…

Tông Sở Lương đầu tiên là không nghĩ tới Hồng Vũ dám trực tiếp giết tiến vào Tư gia, thẩm vấn Tư Tuệ Dương, càng làm Tư gia đã diệt. Càng không nghĩ đến Hồng Vũ đã diệt Tư gia về sau, lại vẫn dám trực tiếp giết nhà mình.

Tông gia cũng có bốn gã Tam Phẩm Hiển Thánh tọa trấn, nhưng là bị Hồng Vũ dẫn người giết trở tay không kịp, một mực vọt tới Tông phủ chính đường, Tông gia bốn gã Tam Phẩm Hiển Thánh mới nghênh đón quấn lấy đánh đâu thắng đó Hồng Thân.

Hồng Thân liên thủ với Hồng Dần, hai đối với bốn, một hồi hung ác Đấu Tông phủ mấy trăm năm cổ xưa kiến trúc hủy hoại hơn phân nửa.

Nhưng là Hồng Vũ cũng bị gắt gao ngăn ở nơi đây.

Tông gia nhân vật trọng yếu kể cả gia chủ Tông Ngọc Thương, Tông Sở Lương, Tông Hân Nguyệt ở bên trong, tất cả đều đã chuyển dời đến hậu viện. Phía trước tiếng kêu không ngừng, Tông Sở Lương trên mặt nhưng là một mảnh hưng phấn, cục diện tuy nhiên vượt ra khỏi hắn mong muốn, nhưng là cái này mưu kế hiệu quả so với hắn đoán trước muốn xịn quá nhiều!

"Hồng gia, triệt để đã xong! Ha ha ha!" Tông Sở Lương cất tiếng cười to, Tông Ngọc Thương cũng là thoả mãn gật đầu.

Một tòa tòa nhà hủy cũng là hủy, Hồng gia lúc này đại náo Huân Quý Khu, bệ hạ nhất định nổi giận, Hồng gia thật sự xong đời. Chỉ cần Hồng gia suy sụp, chính là Tông gia thượng vị. Một tòa nhà cửa, đổi lấy Đại Hạ Tứ Đại Thiên Trụ vị trí, hái hoa được rồi.

"Hảo tiểu tử, làm không tệ, chẳng mấy chốc sẽ vượt qua gia gia của ngươi ta." Tông Ngọc Thương dùng sức vỗ Tông Sở Lương bả vai, đại thêm khen ngợi.

Xung quanh những cái…kia không được coi trọng Tông gia đệ tử nguyên một đám cúi đầu, che dấu chính mình trong mắt vô cùng ghen ghét ánh mắt.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, đêm nay Hồng Thân cùng Hồng Dần không có thể đột phá bốn gã Tam Phẩm Hiển Thánh phong tỏa, Hoàng Thành cấm vệ quân đã tại điều động, được xưng Vũ Đô đệ nhất cao thủ Bách Lý Thịnh Thế cũng nhất định đích thân đến, đến lúc đó, Hồng gia liền không còn có khả năng trừng trị thủ phạm thật phía sau màn, rồi sau đó chính là càng thêm đáng sợ tai nạn, Hồng gia tại hoàng đế lửa giận phía dưới tan thành mây khói!

Vừa lúc đó, Tông phủ đã rách mướp cửa chính ở bên trong, một hồi tiếng vó ngựa truyền đến, một người một con ngựa một bảo đao.

Hồng Thắng Nhật vuốt ve Đoạt Nhật Bảo Đao vỏ đao, tràn đầy tang thương trên mặt dày, có chút tiếc nuối: "Không nghĩ tới, ông bạn già ngươi đang ở đây này ra khỏi vỏ, giao đấu cũng không phải Địch Nhung thiết kỵ, mà là chúng ta Đại Hạ người một nhà."

Tay của hắn rất ổn, già nua làn da cùng sừng rồng lên lão gân, nhìn qua giống như là một viên ngàn năm cổ thụ lão cây. Tay khẽ động, Đoạt Nhật Bảo Đao ra khỏi vỏ!

Trên mặt đất dâng lên đợt thứ hai mặt trời!

Nhị Phẩm Khai Thần, cảnh giới này nhất trắng ra giải thích chính là, giống như thần cảnh giới!

Tứ phẩm huyền binh Đoạt Nhật Bảo Đao, dùng nhị phẩm hoang thú Đại Viêm phẫn nộ dung giao long não tinh làm hạch tâm, do huyền thoại trong truyền thuyết Khí sư Phương Mộ Bạch tự tay chế tạo, một khi ra khỏi vỏ, hào quang nhiều ngày, nóng bỏng khôn cùng!

Hồng Thắng Nhật bốn mươi năm sa trường chinh chiến bá đạo sát khí, đã từng giận dữ chấn nhiếp ba vạn quân trận! Trong tay hắn, Đoạt Nhật Bảo Đao một khi ra khỏi vỏ chính là một vòng huyết ngày!

Từ xa nhìn lại, Tông phủ đại môn phụ cận, bỗng nhiên xuất hiện một cái trăm trượng lớn nhỏ ánh sáng đỏ ngòm bán cầu, bán cầu bên trong phát ra lực lượng đáng sợ, làm cho cả Huân Quý Khu đều bị run rẩy!

Đang mang theo Hoàng Thành cấm vệ quân chạy tới Vũ Đô đệ nhất cao thủ Bách Lý Thịnh Thế bỗng nhiên ngừng lại, nhìn qua cái kia nửa mặt trời màu máu, thần sắc có chút nghiêm túc, hắn ghìm chặt chiến mã, sau lưng hành quân gấp Hoàng Thành cấm vệ quân cũng ngừng lại. Bách Lý Thịnh Thế thụ…nhất coi trọng nhi tử Bách Lý Phong Ma theo sát mà lên: "Phụ thân?"

Bách Lý Thịnh Thế nghĩ nghĩ, nói: "Cứ chờ một chút. Hồng lão tướng quân đã xuất thủ, hắn vì nước chinh chiến nhiều năm, cho hắn một cái cơ hội, đem làm xong việc."

Bách Lý Phong Ma giật mình: "Thế nhưng là phụ thân…"

Bách Lý Thịnh Thế xen lời hắn: “Không cần phải nói rồi, đây là Hồng lão tướng quân nên được.”

…

Cái kia nửa mặt trời màu máu bên trong, Hồng Thắng Nhật râu tóc đều dựng, làm tình phát sinh bắt đầu, tính như lửa cháy bừng bừng Đại Hạ danh tướng số một vẫn tại áp lực chính mình.

Hắn không phải Hồng Vũ cùng Hồng Liệt, Hồng thị nhất hệ bên trong, cũng liên lụy rất nhiều người khác họ thế lực, nói ví dụ Quảng Vũ Dương. Hắn đem những chuyện này đều xử lý tốt, lúc này mới chạy đến Tông phủ.

Như vậy hiện tại, hắn cẩn tắc vô ưu, là một người ghen ghét yêu thương hài tử gia gia, cái này lửa giận, cuồn cuộn có thể đốt trời!

Một đao oanh ra, nửa mặt trời màu máu ở giữa bay ra một đạo huyết sắc ánh sáng vĩ, theo Tông phủ cửa chính, một đường giết chính đường, tại cái này mấy trăm trượng về khoảng cách, cày đi ra một cái sâu đạt một trượng khe rãnh!

Hồng Thân cùng Hồng Dần đã sớm lui sang một bên đi, Tông gia bốn gã Tam Phẩm Hiển Thánh lại phải ngăn trở cái kia một vệt ánh đao!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Thành công cùng thắng lợi (hạ)

Chương 4: Thành công cùng thắng lợi (hạ)

Bốn đạo cực lớn võ đạo đồ đằng tại chính đường trên không bay múa, Tam Phẩm Hiển Thánh thực lực đã đạt đến đỉnh phong, bốn người liên thủ, thậm chí mơ hồ có phong tỏa mảnh không gian này cảm giác!

Thế nhưng là cái kia một đạo ánh đao màu đỏ ngòm quả thực bỏ qua hết thảy, dễ dàng liền cắt ra Tứ đại cao thủ liên thủ phong tỏa, mặc cho bọn hắn các loại chiêu số tầng tầng lớp lớp, như cũ lộ ra ngây thơ buồn cười, một đao lướt qua, Tứ đại Tam Phẩm Hiển Thánh bị chém thành tám đoạn, Tông phủ chính đường ầm ầm nghiền nát, chính đường đằng sau Tông thị Từ Đường, thờ phụng Tông gia liệt tổ liệt tông, cũng ở đây một đao bên trong toàn bộ nát bấy!

Hồng Vũ cũng không đợi gia gia, đi nhanh vọt vào Tông gia hậu viện, hắn máu me khắp người, cuồng ma bình thường xông tới, một ít người nhát gan Tông gia người bị dọa đến một thân tiếng rít, giúp nhau ôm lại với nhau.

Tông Ngọc Thương cũng bị Hồng Thắng Nhật một đao kia lại càng hoảng sợ, gia tộc Từ Đường bị hủy, đây đối với bất luận kẻ nào mà nói đều là vô cùng nhục nhã, Tông Ngọc Thương nổi giận!

Tông Sở Lương thì là mặt âm trầm nhìn xem xông vào Hồng Vũ, trong ánh mắt có một tia mưu kế thực hiện được đắc ý.

“Hồng Vũ, cám ơn ngươi giúp ta. Kế hoạch này, nguyên bản sẽ không như thế hoàn mỹ đấy, nhưng là các ngươi một nhà đều là chỉ biết là xúc động, sẽ không động não đồ đần, thật sự lại để cho kết quả này, sâu sắc nằm ngoài dự đoán của ta, là các ngươi cho ta một kinh hỉ a….”

Tông Sở Lương đối mặt Hồng Vũ có một loại trời sinh cảm giác về sự ưu việt. Cùng Hồng Vũ phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là thanh danh bất đồng, hắn từ nhỏ đã là thế gia đệ tử kiệt xuất đại biểu, hơn nữa tu vi cảnh giới cũng đã là Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ, vượt xa cùng thế hệ.

"Kế hoạch này vốn chính là vì chọc giận các ngươi, ta biết Hồng gia có ngươi đang ở đây, tựa như cái thùng thuốc súng, cam đoan một điểm liền, sau đó sẽ đem các ngươi Hồng gia chính mình nổ bay rồi, mà Hồng Vũ ngươi, quả nhiên không để cho ta thất vọng! Chẳng những không thất vọng, trả lại cho ta một kinh hỉ, ha ha ha, ngươi giúp ta hoàn thành thật sự quá tốt rồi, lần này, các ngươi Hồng gia chạy trời không khỏi nắng, bệ hạ sẽ không bỏ qua cho các ngươi, ha ha ha!"

Hồng Vũ không nói một lời, giẫm chận tại chỗ tiến lên, bàn chân hạ xuống, mặt đất có chút nhoáng một cái, trong nháy mắt này, Hồng Vũ khí thế đột nhiên bay vụt, đơn chưởng vung lên, xoay tròn bài xuất!

《 Bắc Hoang Chân Kinh 》, Nộ Tượng Diêu Tị!

Tông Sở Lương ánh mắt lộ ra một tia đùa cợt thần sắc, ngón tay một điểm, đúng là Hồng Vũ chiêu thức chỗ sơ hở, Hồng Vũ cùng hắn ở giữa tu vi võ đạo chênh lệch, quả thực một cái trên trời một cái dưới đất!

"Keng!" Ngưng tụ nồng đậm vũ khí ngón tay, điểm vào Hồng Vũ trên cánh tay phải. Chỗ đó đúng là Hồng Vũ thi triển Nộ Tượng Diêu Tị chỗ sơ hở.

Thế nhưng là Hồng Vũ trên cánh tay, từng đạo hào quang thành vòng tròn khuếch tán, một loại nồng đặc cảm giác đem Tông Sở Lương bao khỏa!

Tông Sở Lương sắc mặt thay đổi: Đây là một cái cạm bẫy!

Hồng Vũ trên cánh tay phải mang theo huyền binh "Ngưng Vân Hộ", Tông Sở Lương Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ thực lực, một kích toàn lực có lẽ có thể công phá Ngưng Vân Hộ phòng ngự, nhưng là như vậy không đếm xỉa tới một ngón tay hiển nhiên không đủ.

Hồng Vũ một chiêu này Nộ Tượng Diêu Tị đã sớm lô hỏa thuần thanh, lộ ra cái này sơ hở chính là một cái cạm bẫy.

Tông Sở Lương ngón tay đau giống như muốn đã đoạn, đã mất đi tiên cơ về sau, hắn tức thì bị Hồng Vũ ngay sau đó một cái Mãng Tượng Chàng Sơn tàn nhẫn mà đụng bay ra ngoài.

Còn ở giữa không trung, Hồng Vũ đã bằng vào chính mình vượt quá tốc độ bình thường đuổi theo, một phát bắt được Tông Sở Lương mắt cá chân, hung hăng đưa hắn quăng xuống đất.

Hắn lực lớn vô cùng, coi như là một tay cầm lấy Tông Sở Lương, cũng nhẹ như không có vật gì, trở tay tới đây lại trên mặt đất hung hăng ngã hắn thoáng một phát.

"Rầm rầm rầm…" Liên tiếp dày đặc tiếng vang, trong thời gian ngắn Tông Sở Lương bị Hồng Vũ nắm trong tay nhiều lần ngã vài chục lần, trên mặt đất gạch xanh cũng đã bị nện nát bấy!

Tông Sở Lương thất khiếu chảy máu, toàn thân xương cốt cũng đã toái được không sai biệt lắm, hai mắt đăm đăm, chỉ có hít vào mà không thở ra.

Hồng Vũ chân thật thực lực, đã đạt đến Bát Phẩm Thân Cương, thậm chí thân thể của hắn so với bình thường Bát Phẩm Thân Cương còn cường hãn hơn. Giữa hai người chênh lệch còn lâu mới có được Tông Sở Lương cho rằng khổng lồ như vậy.

Hơn nữa Tông Sở Lương khinh địch, vừa lên đến bị thương nhẹ mất tiên cơ, Hồng Vũ đấu pháp càng là ngoài dự đoán mọi người, hắn có thể nào bất bại?

Tông Ngọc Thương các loại - chờ Tông gia lão nhân tại một bên muốn xuất thủ, lại cảm giác được có một cổ phồn vinh mạnh mẽ tựa như mặt trời đao ý một mực khóa lại bọn hắn, chỉ cần bọn hắn khẽ động, cam đoan sẽ có một đạo ánh đao màu đỏ ngòm phá không mà đến đưa bọn chúng chặn ngang chặt đứt!

Hồng Vũ chán ghét đem Tông Sở Lương bỏ qua, Tông Sở Lương nằm trên mặt đất vẫn không nhúc nhích, đã là hấp hối

trạng thái.

"Ngươi cho rằng ngươi rất thông minh, ngươi tính toán không bỏ sót, ngươi năng lực siêu quần, ngươi bày mưu nghĩ kế quyết thắng thiên lý. Thế nhưng là ngươi tính ra tính toán sai ít được rồi một điểm, đó chính là ngươi chính mình."

"Mưu kế của ngươi cho dù tốt, cũng tránh không được người chết đèn tắt luật thép. Ngươi đem chúng ta Hồng gia đều tính toán đi vào, thế nhưng là cái này có gì hữu dụng đâu? Ta thích nhất chính là dùng đơn giản trực tiếp thô bạo phương pháp, chạy xấu những cái…kia tự cho là đúng mưu kế. Giống vậy hiện tại…"

Hồng Vũ ngồi xổm xuống, rất nghiêm túc nói cho hắn biết: "Cho nên, ngươi là thành công, thế nhưng là ta thắng!"

Hắn quay người rời đi, đi ngang qua Tông Hân Nguyệt cùng Đỗ Kim Thành bên người thời điểm nhíu mày một cái, một đạo ánh đao màu đen lăng không tới, Tông Hân Nguyệt cùng Đỗ Kim Thành còn không có kịp phản ứng, mi tâm liền có hơn một vệt đen, hai người cho đã mắt khó có thể tin, mềm nhũn té xuống.

Thi thể ầm ầm ngã xuống đất một khắc này, vô số Ma Hồn quỷ khóc thần gào theo thi thể của bọn hắn trong bay ra ngoài. Lẻn đến ngoài phòng dung nhập Đại Địa Ma Hồn Trảm bên trong.

"Sang sảng!" Đại Địa Ma Hồn Trảm vào vỏ, Hồng Thân cùng sau lưng Hồng Vũ, từng bước một đi ra Tông gia.

Tông Sở Lương trong cổ họng phát ra một hồi hô hố quái thanh, rốt cục nuốt xuống cuối cùng một hơi. Hắn trước khi chết cũng không nghĩ minh bạch , theo nói Hoàng Thành cấm vệ quân đã sớm nên tới a…, nếu Bách Lý Thịnh Thế lúc này, làm sao sẽ cho Hồng Thắng Nhật ngông cuồng như thế?

…

Bách Lý Thịnh Thế một thân Kỳ Lân Tỏa Vân Giáp, dưới hàm ba sợi râu dài, mắt xếch, mặc dù là năm nhập bất hoặc, vẫn như cũ là mị lực kinh người. Dưới háng của hắn là cái kia thất nổi tiếng Vũ Đô tên câu "Dạ Sát", yên ngựa bên cạnh

mang theo chuôi này nổi tiếng thiên hạ Tứ phẩm huyền binh "Tinh Hà Lưu Quang Thương" . Tại Hồng Vũ liệt mã cùng Hồng Di Lan Hỏa Mân Côi trước đó, Dạ Sát cùng Hồng Thắng Nhật Hỏa Vân Long Câu cùng xưng là "Vũ Đô song tuấn mã" .

Một vạn Hoàng Thành cấm vệ quân, đã tại Tông phủ bên ngoài gạt ra, đem trọn cái Tông phủ bao bọc vây quanh, Hoàng Thành cấm vệ quân tinh nhuệ vô cùng, so với Võ Liệt tinh doanh cũng chỉ là hơi kém một bậc mà thôi.

Con của hắn Bách Lý Phong Ma đã chia một đường, vây rồi Hồng phủ.

Toàn bộ Đại Hạ vương triều, hiểu rõ nhất Võ Tông bệ hạ ngoại trừ hoàng đế chính mình, chính là Bách Lý Thịnh Thế rồi.

Hắn nhìn Hồng Thắng Nhật ông cháu đi ra, đã biết rõ Tông Sở Lương khẳng định xong đời. Trong lòng của hắn thoáng cảm thấy có chút đáng tiếc, Tông Sở Lương đích thật là một nhân tài, nhưng thiếu ít một chút tôi luyện.

Hắn có thể phỏng đoán hoàng đế tâm tư, biết rõ bệ hạ nặng nhất cân đối, thế nhưng là hắn lại hoàn toàn chính mình không để ý đến điểm này.

Hắn cái này mưu kế, đi nhầm đường, không đủ quang minh chính đại, tự nhiên cũng sẽ không đủ công chính bình thản. Chính là bởi vì thập phần quá phận, mới kích được Hồng gia cả nhà Bạo Tẩu, triệt để phá vỡ Huân Quý Khu cân đối.

Đây hết thảy đầu sỏ gây nên, hoàng đế làm sao có thể lại để cho hắn sống sót?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Pháp tôn (thượng)

Chương 5: Pháp tôn (thượng)

"Hồng soái!" Bách Lý Thịnh Thế vừa chắp tay: "Chớ để một nhà nào đó khó làm!"

Hồng Thắng Nhật gật gật đầu: "Bệ hạ nói như thế nào?"

"Hồng soái với đất nước tại dân đều có đại công, bệ hạ rất là khó xử. Trước hết mời Hồng soái hồi phủ, Hồng gia bất luận kẻ nào, không có bệ hạ mệnh lệnh, không được tự tiện ly khai Hồng phủ nửa bước, người vi phạm giết chết bất luận tội!"

Hồng Thắng Nhật cảm thán: "Hoàng ân mênh mông cuồn cuộn, lão thần thẹn với bệ hạ!"

Bình tĩnh mà xem xét, gây ra lớn như vậy nhiễu loạn, Võ Tông hoàng đế không có đưa bọn chúng trực tiếp đánh vào Thiên Lao, đúng là vô cùng dày rộng rồi.

Bách Lý Thịnh Thế khoa tay múa chân một cái dấu tay xin mời, Hồng Thắng Nhật một tay nắm chiến mã, một tay lôi kéo cháu trai, đi theo phía sau đẫm máu mà về gia tướng, hộ vệ, ở trong ánh tà dương, hướng phía Hồng phủ chậm rãi đi đi.

Hai bên áp giải Hoàng Thành cấm vệ quân cũng theo bản năng cách xa một ít, bảo trì đối với nhà này người xứng đáng tôn trọng!

Cái này một đội nhân mã chậm rãi đi qua nhận được, Huân Quý Khu bên trong các gia đình tất cả đều hoặc sáng hoặc tối nhìn bọn họ. Toàn bộ chuyện đã trải qua đã sớm truyền ra, thị phi đúng sai mọi người trong nội tâm đều có công nhận.

Thế hệ trước nhìn xem hai ông cháu thần sắc, đại thể có chút tiếc hận, cảm thấy xông quan giận dữ, thật sự là trong chính trị không thói quen. Nhưng là bọn hắn đáy mắt ở chỗ sâu trong, cũng cất giấu một tia kiêng kị.

Trẻ tuổi tức thì đại thể nhiệt huyết sôi trào, đối với cái kia Nhị Phẩm Khai Thần nửa mặt trời màu máu, đối với dưới sự

giận dữ hầu như bình định hai đại thế gia tràn đầy hướng tới!

…

Bách Lý Thịnh Thế đưa bọn chúng đưa về Hồng phủ, cũng không có đi vào, hiện tại Hồng gia người là khâm phạm, hắn phải giữ một khoảng cách.

Hồng Thắng Nhật nắm cháu trai đi vào, phía sau hai miếng trầm trọng đại môn màu đỏ thẫm ầm ầm đóng lại, nguyên bản liền hiếm thấy ông cháu thâm tình lập tức biến mất không thấy gì nữa, Hồng Thắng Nhật vung đến Hồng Vũ tay, vung lên bàn tay liền muốn quất hắn.

Hồng Vũ rục cổ lại hướng một bên chợt hiện: "Lão gia ngài làm cái gì vậy?"

"Ngươi ngu xuẩn, ai bảo ngươi xúc động như vậy?" Hồng Thắng Nhật nổi giận.

Hồng Liệt tranh thủ thời gian ở một bên khuyên bảo: "Gia gia, lão Nhị cũng là bởi vì đau lòng tiểu muội."

Hồng Thắng Nhật càng phát hỏa, một cước đem Hồng Liệt đạp.

Hồng Liệt là không có nghĩ đến gia gia lại đột nhiên nhằm vào chính mình, bị đạp vừa vặn, tuy nhiên không nặng, nhưng là đặt mông ngồi dưới đất có chút choáng váng, chuyện gì xảy ra, gia gia không phải luôn luôn chỉ nhằm vào lão Nhị sao?

Hồng Thắng Nhật chỉ vào hắn chửi ầm lên: "Ngươi còn không thấy ngại cho hắn biện hộ cho? Dĩ vãng ngươi là nhất trầm ổn đấy, vốn chuyện này, hẳn là ngươi khuyên lão Nhị không nên vọng động, ngươi lại la ó, chính mình cái thứ nhất lao ra rồi!"

Hồng Vũ ở một bên cũng không nói gì, hắn cố ý lại để cho lão Đại trước tiên phóng đi Kinh Triệu Phủ, bởi vì Quảng Vũ Dương là người một nhà, Kinh Triệu Phủ bên kia không có nguy hiểm. Nhưng là Tư gia bên kia nhưng là khác rồi.

"Đều cút cho ta tới đây!" Hồng Thắng Nhật gầm lên giận dữ, hai huynh đệ ngoan ngoãn đi tới, rũ cụp lấy đầu đứng đấy.

Hồng Thắng Nhật chắp tay sau lưng, mang theo hai người đi tới Hồng phủ chính đường ngồi xuống, hỏi thăm ở lại trong phủ Hồng An: "Tiểu thư như thế nào đây?"

Hồng An khom người nói: "Vạn Sinh Đường rất nể tình, vỗ tốt nhất Tam đại Y Tượng tới đây, cho tiểu thư xem qua, nói là ngược lại không sao cả bị thương, chỉ là thu được đả kích quá lớn, cẩn thận điều dưỡng thoáng một phát hẳn là sẽ chậm rãi khôi phục. Bọn hắn mở thuốc an thần, đã tại ráng chịu đi rồi."

Hồng Thắng Nhật thoáng nhẹ nhàng thở ra, ngược lại nhìn hằm hằm hai huynh đệ: "Ngu xuẩn! Ai bảo các ngươi xúc động như vậy? Chẳng lẽ các ngươi không tin gia gia? Di Lan bị khi dễ, chẳng lẽ ta lão đầu tử sẽ không thay hắn ra mặt? Ta còn không chết, Hồng gia lúc nào đến phiên hai người các ngươi ranh con ra mặt?"

Hồng Vũ cùng Hồng Liệt không dám lên tiếng, bị giáo huấn cúi đầu.

Hồng Thắng Nhật tức giận đứng lên đi tới đi lui, một cái tát đem một cái bàn đập vỡ: "Hiện tại ngược lại tốt, người một nhà toàn bộ thành khâm phạm vào! Các ngươi nói, về sau lại để cho tiểu muội một người, làm sao bây giờ?"

Hồng Thắng Nhật sẽ không bỏ qua Tư gia cùng Tông gia, một mình hắn có thể đánh đâu thắng đó giết đi qua, nói như vậy, Hồng gia còn có Hồng Liệt, Hồng Vũ cùng Hồng Di Lan ba huynh muội, tương lai như cũ đều có thể.

Dựa vào Hồng Thắng Nhật lưu lại căn cơ, Hồng gia mặc dù là tương lai khó có thể lại đưa thân Tứ Đại Thiên Trụ, Lục Đại Bảo Đống cùng Thập Đại Kim Lương còn đều có thể liều sao liều một lần.

Hắn muốn đem hết thảy đều tiếp tục chống đỡ, thế nhưng là cái này hai huynh đệ vừa nhìn tiểu muội bị khi dễ liền đỏ mắt rồi, trực tiếp giết ra ngoài. Hồng Thắng Nhật lúc ấy không tại trong phủ, không ngăn trở kịp nữa.

Hồng Vũ không cùng hắn nói nhiều như vậy đạo lý, mạnh miệng không chịu nhận lầm: "Lão nhân gia ngài nói được rất có lý, nhưng là phải là ngài ở vào cái loại này trong hoàn cảnh,

còn có thể lãnh tĩnh như vậy suy nghĩ sao? Đó là tiểu muội, cũng không phải người bên ngoài!"

"Ngươi! Ngươi ranh con còn không chịu phục đúng không!" Hồng Thắng Nhật vén tay áo lên liền muốn tới đây đánh người, Hồng Vũ tặc mi thử nhãn (*vẻ mặt gian xảo) bốn phía hơi đánh giá, bỗng nhiên một tiếng hô: "Ta nghe thấy tiểu muội thanh âm, tiểu muội tỉnh, mau đi xem một chút!"

Hắn nói qua xẹt thoáng một phát chạy, Hồng Liệt tuy nhiên thành thật một chút, nhưng vào lúc này cũng hiểu được, theo sát lấy lao ra: "Ta cũng đi nhìn xem!"

Hồng Thắng Nhật tức giận dậm chân: "Di Lan viện tử cách nơi này cách hơn mười gian phòng ốc, các ngươi người thính tai a…!"

Hồng Di Lan hoàn toàn chính xác vẫn chưa có tỉnh lại, Hồng gia ông cháu ba người ở giường trước lại cùng trong chốc lát. Nhìn xem cháu gái dáng vẻ đáng thương. Hồng Thắng Nhật lão mắt có chút ướt át, cũng là chẳng muốn lại cùng hai cái cháu trai so đo.

Mãi cho đến sau nửa đêm, Hồng Di Lan mới một tiếng kêu sợ hãi tỉnh lại, một mực trông coi nàng Hồng Vũ cùng Hồng Liệt mau tới trước, ôm muội muội an ủi.

Có hai người làm bạn, Hồng Di Lan mới dần dần an tĩnh lại. Y Tượng kê đơn thuốc đã sớm sắc thuốc tốt rồi, nhiệt qua sau cho tiểu muội uống xong, nàng ôm hai cái ca ca cánh tay không chịu buông tay, một hồi lâu mới trầm thấp khóc nức nở đứng lên.

Hồng Vũ cùng Hồng Liệt vỗ phía sau lưng của nàng an ủi, đã qua hơn một canh giờ, tiểu muội mới mơ mơ màng màng lại ngủ rồi.

Mấy ngày sau đó, Hồng phủ trong rất yên tĩnh.

Bách Lý Thịnh Thế khí độ bất phàm, đương nhiên sẽ không làm cái loại này bỉ ổi làm khó dễ sự tình, Hồng phủ người tuy nhiên không thể ra cửa, nhưng là trong phủ mỗi ngày cần thiết, Bách Lý Thịnh Thế đều sắp xếp người đưa vào đi.

Tiểu muội tình huống dần dần chuyển biến tốt đẹp, thu được tổn thương tuy lớn, nhưng là dù sao tuổi trẻ.

Hồng Thắng Nhật mỗi ngày đọc sách, đối với sắp bắt đầu trừng phạt, tựa hồ cũng không để trong lòng.

Hồng Liệt như cũ mỗi ngày buổi tối tại đệ đệ bên người tu luyện, đã tới gần đột phá cửa khẩu, đạt đến Bát Phẩm Thân Cương đỉnh phong! Tùy thời có khả năng bước vào Thất Phẩm Hồn Tinh —— hắn ở đây Kinh Triệu Phủ bên trong đối mặt Mã Duyên Lương, cái kia giận dữ giận dữ, không bàn mà hợp ý nhau 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 tâm thái, trước đó vài năm góp ít thành nhiều, càng thật sự lúc này đây trùng quan bên trong làm ra tác dụng cực kỳ trọng yếu.

Một khi đột phá Thất Phẩm Hồn Tinh về sau, phóng nhãn toàn bộ Vũ Đô, trẻ tuổi ở giữa, Hồng Liệt cảnh giới cũng có thể xếp vào ba vị trí đầu!

Đáng tiếc hắn "Đột nhiên thông suốt" tới đã chậm một ít, nếu là có thể sớm ba bốn năm, Hồng gia có người kế tục, phát triển không ngừng, ai còn dám có ý đồ với Hồng gia?

Hồng Vũ tức thì sử dụng thời gian một ngày, tại "Vừa xem hiểu ngay" kỹ năng dưới sự trợ giúp, đem thứ ba tòa nhà tàng thư lâu bên trong võ học điển tịch toàn bộ nhìn một lần.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Pháp tôn (trung)

Chương 5: Pháp tôn (trung)

Cái này một tràng trong lầu võ học điển tịch, chủ yếu là về Tam Phẩm Hiển Thánh đến Nhất Phẩm Hợp Chân ở giữa giới thiệu, bổ túc cái này một khối, Hồng Vũ đối với toàn bộ Thanh Nguyên Đại lục võ đạo kết cấu rốt cục đã có một cái nguyên vẹn nhận thức.

Rồi sau đó ở ngày thứ 3 thời điểm, Hồng Vũ mở ra một cuốn giấy Tuyên Thành, nghiên tốt rồi mực, bắt lấy một chi bút lông, tâm tính thành kính.

Vừa xem hiểu ngay kỹ năng hắn đã thi triển nhiều lần, phát hiện tại loại kỹ năng này dưới, cũng không phải đơn giản xem qua là nhớ, hắn sẽ tiến vào một loại không minh trạng thái, tư duy sinh động, hơn nữa trí nhớ rõ ràng.

Cái này "Trí nhớ rõ ràng", không chỉ là chỉ trước mắt, hơn nữa cũng chỉ dĩ vãng trí nhớ.

Rất nhiều chuyện chúng ta nhưng thật ra là nhớ kỹ, nhưng là bởi vì đại não dung lượng vấn đề chọn tính quên đi một ít, những ký ức này cũng không phải thật sự bị lãng quên, mà là đang trong đại não đã đưa vào một cái cùng loại với Computer "Thùng rác" khu vực.

Mà ở vừa xem hiểu ngay kỹ năng dưới, loại này trí nhớ cũng sẽ trở nên vô cùng rõ ràng.

Hồng Vũ hiện tại bị giam tại Hồng phủ bên trong, dù sao cũng không có chuyện gì, liền định đem trước đây kế hoạch áp dụng, hắn có mộc ngư bản chuyên, có thể theo 《 Mật Nghiên Kinh 》 bên trong gõ ra một vị Sa Di Pháp Tướng , có thể theo 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 bên trong gõ ra một vị Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng.

Lúc đó hắn liền nhớ lại chính mình cố hương những điển tịch kia cùng kinh Phật.

Hồng Vũ ở kiếp trước tại nặng nề sinh hoạt ngoài, yêu thích nghe một chút trên mạng những cái…kia "Xướng Kinh", chậm rãi thể xác và tinh thần. Trước đó mấy lần hắn liền phát hiện, tại vừa xem hiểu ngay kỹ năng dưới, những thứ này tùy tiện nghe một chút không có dụng tâm đi trí nhớ Xướng Kinh, lại cũng có thể rất rõ ràng trảm tiên trong đầu.

Nguyên bản những Xướng Kinh đó phát ngạnh không rõ rệt, chỉ có thể mơ hồ nghe ca nhạc đại khái, thế nhưng là tại Sa Di Pháp Tướng dưới tác dụng, Hồng Vũ đã có thể theo những Xướng Kinh đó trong thanh âm, rõ ràng phân biệt ra được mỗi một chữ.

Hắn bây giờ chính là muốn đem những thứ này kinh văn viết chính tả đi ra.

Trong nội tâm cầu nguyện một phen về sau, rốt cục lần nữa đã phát động ra vừa xem hiểu ngay kỹ năng, trong óc những cái…kia trí nhớ mơ hồ rõ ràng, ở kiếp trước ba bốn tuổi thời điểm một ít tình cảnh, vốn cho là tiểu hài tử căn bản sẽ không có trí nhớ, lại không nghĩ rằng tại phiến khu vực này bên trong cũng có phản ứng.

Hồng Vũ tìm được về Xướng Kinh trí nhớ. Hắn nghe được rất nhiều, những ký ức này trộn lẫn cùng một chỗ, có 《 A Di Đà Kinh 》, có 《 Vô Lượng Thọ Kinh 》. Có 《 Địa Tàng Kinh 》, có 《 Lăng Nghiêm kinh 》…

Thế nhưng là mặc dù có vừa xem hiểu ngay, hắn cũng phát hiện mình thật sự rất khó đem một bộ kinh Phật trí nhớ đầy đủ đứng lên.

Tìm tòi cả buổi, chỉ có một bộ kinh thư là nguyên vẹn đấy, hắn không chút do dự, cổ tay run lên, bắt lấy bút lông có chút chẳng phải thuần thục viết đứng lên.

…

Ba ngày thời gian, đã đầy đủ hoàng đế bệ hạ làm xuống bất kỳ quyết định gì rồi.

Trong ngự thư phòng, Bách Lý Thịnh Thế đã đổi lại một thân áo bào trắng, oai hùng bên trong lộ ra một tia nho nhã.

Hoàng đế bệ hạ đang viết một văn tự, Bách Lý Thịnh Thế tức thì yên tĩnh chờ ở một bên. Võ Tông hoàng đế thư pháp trình độ so Hồng Vũ cái này xuyên việt khách cao minh nhiều lắm, một tay xinh đẹp thư pháp nước chảy mây trôi.

Sau một lát, một bộ thư pháp hoàn thành, hoàng đế bệ hạ tâm, cuối cùng là yên tĩnh một ít.

Hắn buông xuống ngự bút, giương mắt hỏi: "Hổ Sơn đại doanh bên kia như thế nào đây?"

Bách Lý Thịnh Thế khom người trả lời: "Hồng Thắng Nhật theo trung tâm đi lên giảng tuyệt đối không có vấn đề, cho nên hắn trị quân cũng không phải phải nuôi thành chính mình tư binh, bởi vậy Hổ Sơn đại doanh Võ Liệt tinh doanh tuy nhiên giận dữ, nhưng còn có thể khống chế được nhiều."

Hoàng đế vuốt vuốt mi tâm, rốt cục nhẹ nhàng thở ra.

Hổ Sơn đại doanh gần mười vạn tinh nhuệ ngay tại Vũ Đô ngoài thành, nếu náo đứng lên Vũ Đô nguy cấp!

"Phương Bắc đâu rồi, ải Phi Thiên tình huống như thế nào?" Ải Phi Thiên là Đại Hạ đối mặt Địch Nhung là quan trong nhất một cái cứ điểm, tự nhiên là có Đại Hạ tinh nhuệ nhất Võ Liệt tinh doanh gác.

Bách Lý Thịnh Thế có chút vui mừng: "Tin tức cuối cùng là truyền về rồi, ải Phi Thiên kiên cố, các nơi đóng ở Võ Liệt tinh doanh không có dị động."

Võ Tông hoàng đế nhẹ gật đầu, ánh mắt có chút ngưng trệ, không biết đang suy nghĩ gì, sau một lúc lâu hắn bỗng nhiên lại hỏi: "Hồng Thắng Nhật đây?"

"Hắn mấy ngày nay một mực trong thư phòng đọc sách, thậm chí ngay cả trước đây mỗi ngày sớm muộn gì tất cả một lần kiên trì luyện đao đều hủy bỏ."

Võ Tông hoàng đế thở dài: "Như cần phải đã, thật đúng là không muốn động đến hắn."

Bách Lý Thịnh Thế khom người nói: "Hồng lão tướng quân đối với ta Đại Hạ có công lớn, chỉ là dùng võ vi phạm lệnh cấm, xem kỷ luật như không, tại Vũ Đô nội thành Hoàng

Thành chi bên cạnh ngang nhiên động thủ, không trừng trị tuyệt khó phục chúng."

Hoàng đế gật gật đầu: "Trẫm biết rõ."

Sau đó cũng chưa có bên dưới.

Quân thần hai người đợi ba ngày mới làm quyết định, chính là muốn nhìn một chút bắt Hồng Thắng Nhật, các nơi Võ Liệt tinh doanh rốt cuộc là phản ứng gì.

Võ Tông hoàng đế tâm tình mâu thuẫn, nếu như Võ Liệt tinh doanh không có dị động, hắn liền có thể yên tâm xử trí Hồng Thắng Nhật, thế nhưng là không có bất kỳ dị động, liền chứng minh Hồng Thắng Nhật chính là cảnh trung chi thần, Đại Hạ danh tướng số một, Nhị Phẩm Khai Thần cao thủ, giết sao mà đáng tiếc!

Nếu có dị động, vậy thì chứng minh Hồng Thắng Nhật không hề giống những năm này biểu hiện như vậy "Dịu dàng ngoan ngoãn", có thể là như vậy lời nói, hắn ngược lại không thể tùy ý xử trí Hồng Thắng Nhật rồi, một khi khiến cho quân biến, hậu quả khó mà lường được!

"Ai…" Hoàng đế thở dài một tiếng, bỗng nhiên nói ra: "Năm đó Thiện Hải Tự một trận chiến, tiên đế từng ban cho Hồng Thắng Nhật một quả thế thân kim nhân."

Bách Lý Thịnh Thế sững sờ: "Còn có việc này?"

"Năm đó trận chiến ấy, tiên đế ngự giá thân chinh, nhưng không ngờ bị Địch Nhung mai phục, đại quân bại lui, khốn thủ Địch Nhung thảo nguyên Thiện Hải Tự. Ngay lúc đó Địch Nhung Khả Hãn Hồ Nhĩ Tất dùng miễn trừ toàn bộ Địch Nhung một năm thuế má cái giá phải trả, thỉnh cầu Địch Nhung ngay lúc đó quốc sư, Địch Nhung Tát Mãn giáo đại thượng sư Nga Hách Lặc Nhật Khắc xuất thủ, Nga Hách Lặc Nhật Khắc lúc ấy đã là Nhất Phẩm Hợp Chân cảnh giới, hắn thần đuổi ra hiện tại Thiện Hải Tự bên ngoài trên thảo nguyên thời điểm, ta Đại Hạ đại quân hầu như không ai dám hướng hắn xuất thủ!"

Địch Nhung quốc sư lệ cũ do Địch Nhung Tát Mãn giáo lãnh tụ tinh thần đại thượng sư đảm nhiệm, nhưng là đại

thượng sư sẽ không xuất thủ tham dự chiến tranh.

Nga Hách Lặc Nhật Khắc chính là Tát Mãn giáo trong lịch sử nổi danh hiền giả, lại càng không nguyện ý nhúng tay hai nước ở giữa tranh đấu. Nhưng là Hồ Nhĩ Tất miễn trừ Địch Nhung con dân một năm thuế má điều kiện để hắn không cách nào cự tuyệt, lúc này mới chạy tới Thiện Hải Tự bên ngoài.

Bách Lý Thịnh Thế ánh mắt lộ ra một tia hướng về: "Trận chiến ấy hoàn toàn chính xác vui buồn lẫn lộn, Hồng lão tướng quân lúc ấy đã là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh cao nhất chứ?"

"Vâng, Hồng Thắng Nhật dùng Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong không sợ nghênh chiến Nhất Phẩm Hợp Chân, một bên khổ chiến một bên còn muốn chỉ huy đại quân ngăn cản trên thảo nguyên mười vạn Địch Nhung thiết kỵ công kích, cứ như vậy, hắn cứng rắn chặn đại thượng sư Nga Hách Lặc Nhật Khắc, kéo lại mười vạn Địch Nhung thiết kỵ ba tháng, các loại tới ải Phi Thiên viện quân, nội ứng ngoại hợp, một lần hành động đánh tan Địch Nhung đại quân.

Bất quá trận chiến ấy tuy nhiên thắng, Hồng Thắng Nhật cùng Nga Hách Lặc Nhật Khắc ở giữa chiến đấu lại cực kỳ vô cùng thê thảm, Nhị Phẩm Khai Thần chống lại Nhất Phẩm Hợp Chân, vốn không có phần thắng chút nào, là hắn cường hãn ý chí, đơn giản chỉ cần chống xuống. Nhưng là bản thân hắn cũng trọng thương khó khỏi bệnh, từ đó về sau cảnh giới rơi xuống Tam Phẩm Hiển Thánh, khổ tu mười năm mới trở về Nhị Phẩm Khai Thần, nhưng đã đến Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ liền đình trệ ở, khó hơn nữa tiến lên trước một bước. Nguyên bản hắn là có cơ hội bước vào Nhất Phẩm Hợp Chân."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Pháp tôn (hạ)

Chương 5: Pháp tôn (hạ)

Hoàng đế nói đến chỗ này, chậm rãi dừng lại một chút, uống một ngụm Đới công công đưa lên trà sâm, lúc này mới nói tiếp: "Lần đó về sau, tiên đế cảm giác hắn công tích, ban xuống rồi một quả chết thay kim nhân. Nói rõ tương lai bất luận phạm vào trọng tội gì, dù là lăng trì xử tử, chết thay kim nhân đều có thể làm thế thân chịu hình."

Bách Lý Thịnh Thế còn chìm đắm trong cái kia huy hoàng một trận chiến nhớ lại bên trong, trong mắt thả ra một loại thần thái khác thường, hận không thể có thể tự mình tham dự trong đó, tại một vị Nhất Phẩm Hợp Chân đại chiến một phen!

"Thịnh thế." Hoàng đế cười nhắc nhở một tiếng: "Ngươi nha, thiên tính hiếu chiến, không đổi được rồi."

Bách Lý Thịnh Thế vội vàng xin lỗi một tiếng, lúc này mới cúi đầu trầm ngâm một phen: "Một quả chết thay kim nhân, bù đắp được một cái mạng… Không bằng bệ hạ hạ chiếu, lại để cho Hồng lão tướng quân mang theo chết thay kim nhân vào cung, Hồng gia hai đứa bé kia, liền không truy cứu."

Võ Tông hoàng đế nghĩ nghĩ, Hồng Thắng Nhật dùng võ vi phạm lệnh cấm, đây là hắn tuyệt đối không thể chịu đựng. Với tư cách thiên tử, toàn bộ Đại Hạ đều là hắn đấy, hắn tuyệt đối không thể chịu đựng Đại Hạ cảnh nội, không hề chịu chính mình khống chế lực lượng.

Hồng Thắng Nhật chết rồi, cũng có thể thuận thế đem Đại Hạ tinh nhuệ nhất lực lượng Võ Liệt tinh doanh nắm giữ ở trong tay mình.

Một quả chết thay kim nhân, bỏ qua cho Hồng gia hai cái cháu trai, chắc hẳn Hồng Thắng Nhật cũng sẽ đồng ý, mà theo người khác, đây cũng là chính mình đồng tình Hồng gia "Tao ngộ", dày rộng vì quân biểu hiện.

Hắn thoả mãn gật đầu: "Được, chuyện này cứ làm như thế. Còn phải ngươi tự mình đi một chuyến."

Bách Lý Thịnh Thế gật đầu một cái: "Thần nên phải đấy."

…

Hồng Vũ hạ bút nhanh chóng, một lúc mới bắt đầu bởi vì không thói quen dùng bút lông, viết rất rất chậm hơn nữa hỏng bét, nhưng là sau đó càng ngày càng thuần thục, phối hợp với cái này một bộ kinh Phật bên trong áo nghĩa, hắn bút pháp cũng lộ ra cô đọng trầm trọng, và lộ ra một cổ thong dong.

Cuối cùng một số rơi mà xuống, bên cạnh của hắn đã chất đầy dày đặc giấy viết bản thảo.

Những thứ này giấy viết bản thảo cột khắp nơi đều là, hầu như phủ kín toàn bộ phòng.

Hồng Vũ buông xuống bút, nhắm mắt lại chậm rãi bình tĩnh nội tâm của mình, rồi sau đó, hắn từ trong lòng lấy ra một mực sát người mang theo mộc ngư bản chuyên, cung kính đặt ở trước người, hoạt động một chút hơi có chút cứng ngắc thân hình, lấy ra mộc chùy đến, nhẹ nhàng gõ vang.

"CỐC!"

Tờ thứ nhất giấy viết bản thảo theo giấy trong đống bay lên, rồi sau đó không hỏa tự cháy, giấy Tuyên Thành biến thành tro tàn, trên xuống văn tự tức thì ngưng tụ thành một quả màu vàng thần văn, trên không trung bay múa.

"CỐC CỐC CỐC…"

Theo Hồng Vũ dáng vóc tiều tụy đánh, mỗi một âm thanh mõ, đều có một tờ giấy viết bản thảo bay ra ngoài, biến thành tro tàn về sau để lại một quả màu vàng thần văn.

Cái đó và 《 Mật Nghiên Kinh 》 có rõ ràng bất đồng, nhưng là Hồng Vũ không đi nghĩ nhiều như vậy, hắn chỉ là trong nội tâm thành kính, mà cùng lúc đó, huyệt Thiện Trung bên trong Sa Di Pháp Tướng lại tại không trong ý thức, cùng Hồng Vũ giữ vững cùng một động tác!

Hồng Vũ đánh, nó cũng đi theo đánh.

Hồng Vũ thành kính, nó cũng đi theo thành kính.

Hồng Vũ lễ bái, nó cũng đi theo lễ bái!

Vô số quả màu vàng thần văn tại thư phòng giữa không trung ngưng tụ, theo thần văn càng ngày càng nhiều, giữa bọn họ giúp nhau liên quan, tạo thành một cái ổn định kết cấu, loại hạo đại kia, ánh sáng chói lọi, hồng yêu cảm giác lại một lần nữa tràn ngập cả phòng.

Mà ở trong chuyện này, Hồng Vũ càng là cảm nhận được mặt khác một loại ý cảnh: Trí tuệ!

Không phải Tông Sở Lương cái loại này tự cho là đúng tiểu thông minh, mà là nhìn chung biển sao, suy nghĩ vũ trụ chính thức đại trí tuệ!

Loại này trí tuệ biểu hiện ra ngoài, liền giống như mặt trời hào quang vạn trượng, chiếu rọi thế gian, ân trạch chúng sinh!

Hồng Vũ đè nén trong lòng của mình kích động, như trước thời gian dần qua đập, từng tờ một giấy viết bản thảo bay lên, rốt cục toàn bộ thần văn cũng đã đánh đi ra, kim quang tràn ngập, thần văn ở giữa không trung giúp nhau liên hệ hòa cùng, bỗng nhiên tầm đó hào quang tỏa sáng, nho nhỏ gian phòng, bị một loại thông minh tràn đầy sức mạnh to lớn, từ nơi này thời không bên trong hái đi ra, đặt một cái huyền diệu trong không gian.

Một vị hùng vĩ vô cùng Phật tượng, dáng vẻ trang nghiêm xuất hiện tại trong hư không.

Mà Hồng Vũ gian phòng này, tựa hồ đã cùng hư không hòa làm một thể.

Phật quang phổ chiếu, một loại làm cho người ta cảm động lệ nóng doanh tròng khí tức bao quanh Hồng Vũ, trong nháy mắt, hai đời nhân sinh ở trong đầu hắn nhanh chóng lướt qua, thật giống như việc nặng một lần. Rất nhiều trước đây xem nhẹ sự tình hồi tưởng lại, rất nhiều trước đây không coi trọng tình cảm rõ ràng, hắn hiểu hơn chính mình theo đuổi là cái gì, và bỏ lỡ cái gì.

Không trung cái kia một vị Phật tượng, đến từ 《Đại Nhật Kinh》, Đại Nhật Như Lai! Có được lấy vô thượng pháp lực!

Hồng Vũ huyệt Thiện Trung bên trong bay ra một vệt kim quang, Sa Di Pháp Tướng hiển lộ ra, dáng vóc tiều tụy nằm rạp xuống tại Đại Nhật Như Lai pháp tôn tọa hạ. Sa Di Pháp Tướng nguyên bản đã làm cho người ta một loại pháp lực vô biên cảm giác, nhưng là cùng Đại Nhật Như Lai pháp tôn vừa so sánh với, vậy thì thật là một giọt nước cùng biển rộng, một hột cơm tại kho thóc chênh lệch!

Hồng Vũ kinh ngạc đứng ở Đại Nhật Như Lai pháp tôn trước mặt, loại hạo đại kia ánh sáng chói lọi, trí tuệ như ngày cảm giác, để hắn rung động không thôi.

Cũng không biết đã qua bao lâu, còn đắm chìm tại loại cảm giác này bên trong Hồng Vũ đều không có chú ý tới, Đại Nhật Như Lai pháp tôn hóa thành một vệt kim quang, sáp nhập vào mi tâm của hắn bên trong.

Rồi sau đó, Sa Di Pháp Tướng cũng lập tức trở về huyệt Thiện Trung.

Nhưng là tại huyệt Thiện Trung bên trong Sa Di Pháp Tướng , như cũ làm cho người ta một loại, hướng phía mi tâm huyệt Ấn Đường Đại Nhật Như Lai pháp tôn lễ bái cảm giác.

Hồng Vũ một cái hoảng hốt tỉnh lại, thư phòng của hắn đã theo trong hư không trở về thế giới này, trong thư phòng một mảnh sạch sẽ, thật giống như cái gì cũng chưa từng phát sinh đồng dạng, lại để cho Hồng Vũ có chút Trang Chu Mộng Điệp nghi hoặc.

Nhưng là tâm niệm vừa động, nhanh chóng vô cùng đấy, huyệt Ấn Đường ở giữa cái kia ánh sáng chói lọi to lớn Đại Nhật Như Lai pháp tôn có thể thấy rõ ràng.

Cái này cũng không phải một giấc mộng!

…

Bách Lý Thịnh Thế mang theo ba mươi sáu tên đại nội cao thủ, đã chạy tới nửa đường.

Hắn cũng là Nhị Phẩm Khai Thần cảnh giới, hơn nữa là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong! Rất có thể sẽ trở thành Vân Không Tự đánh một trận xong, Đại Hạ vương triều bên trong thể chế vị thứ nhất Nhất Phẩm Hợp Chân.

Chuyến này tiến về trước Hồng phủ, trong lòng của hắn nhưng lại có một tia âm thầm chờ mong.

Cùng Đại Hạ danh tướng số một Hồng Thắng Nhật một trận chiến, thủy chung là cái cực kỳ sức hấp dẫn ý tưởng.

Hồng Thắng Nhật mặc dù chỉ là Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ, nhưng là hắn đã từng cùng Địch Nhung trên thảo nguyên truyền thuyết, Nhất Phẩm Hợp Chân cường giả Nga Hách Lặc Nhật Khắc khổ chiến ba tháng. Đơn thuần chiến lực, e là cho dù là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong đều không phải là đối thủ của hắn. Trước đó nửa mặt trời màu máu, càng làm cho Bách Lý Thịnh Thế tay ngứa ngáy.

Thế nhưng là hắn cũng biết mình phân tích sẽ không sai, Hồng lão tướng quân sợ rằng sẽ vì cháu trai thúc thủ chịu trói.

Trong lòng của hắn hơi cảm thấy thất vọng, không để lại dấu vết thở dài một tiếng.

Thế nhưng là vừa lúc đó, bỗng nhiên có một cỗ bễ nghễ thiên hạ khí thế ầm ầm dựng lên, luồng khí tức kia đáng sợ, đem trọn cái Vũ Đô bao phủ trong đó, lại để cho Bách Lý Thịnh Thế loại này Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong cũng khó có thể cao hứng một tia ý chí chống cự, chỉ có thần phục!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Nhất Phẩm Hợp Chân (thượng)

Chương 6: Nhất Phẩm Hợp Chân (thượng)

Vũ Đô thành trên tường thành ba vạn quân coi giữ, trong hoàng thành mười vạn cấm vệ quân, tại cổ lực lượng này trước mặt, trong lòng run sợ, binh khí rời tay, nằm rạp trên mặt đất, không dám nhúc nhích!

Bách Lý Thịnh Thế thay đổi sắc mặt, lẩm bẩm nói: "Nhất Phẩm Hợp Chân, tuyệt đối là Nhất Phẩm Hợp Chân!"

Chỉ có Nhất Phẩm Hợp Chân, mới có thể có như vậy khí tức kinh khủng.

Hai mươi năm trước hắn cũng tham dự Vân Không Tự một trận chiến, lúc kia hắn chỉ là Tứ Phẩm Thông Pháp, năm đó trận chiến ấy vô cùng thê thảm, trừ phi tự mình tham dự, bằng không thì tuyệt khó nhận thức.

Tứ Phẩm Thông Pháp tại Vân Không Tự Tam đại Nhất Phẩm Hợp Chân trước mặt, quả thực như là kiến hôi hèn mọn, tiện tay có thể nghiền chết.

Trận chiến ấy, Trọc Nhất đạo trưởng bị ép tự mình tham dự, hơn nữa Đại Hạ vương triều mấy trăm năm tích lũy, bí mật bồi dưỡng ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân, lại từ cả nước bí mật điều tập mấy ngàn tên võ đạo cường giả, trong vòng một đêm tiêu diệt Vân Không Tự, thế nhưng là ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân toàn bộ bỏ mình, mấy ngàn võ đạo cường giả chỉ trở lại 200 người.

Trọc Nhất đạo trưởng nguyên bổn chính là bị ép tham gia triển lãm, từ đó về sau, càng là dùng bế tử quan lấy cớ, tại Ngọc Thanh quán bên trong trốn một chút hai mươi năm, không muốn gặp hoàng đế.

Thời gian hai mươi năm, nguyên khí tổn thương nặng nề Đại Hạ vương triều đến nay cũng không có bồi dưỡng được vị

thứ tư Nhất Phẩm Hợp Chân. Mà bây giờ Bách Lý Thịnh Thế đã là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong, thậm chí có thể nói chỉ nửa bước đã nhảy vào Nhất Phẩm Hợp Chân cánh cửa bên trong, nhưng là lại một lần nữa đối mặt Nhất Phẩm Hợp Chân, hắn vẫn như cũ là không đỡ nổi một đòn như vậy!

Điều này làm cho Bách Lý Thịnh Thế trong nội tâm một hồi cuồng bạo, nhưng khi đầu đánh xuống Nhất Phẩm Hợp Chân khí thế, để hắn lập tức không có dũng khí.

Hôm nay Đại Hạ ngũ đại Nhất Phẩm Hợp Chân, đều là nhàn vân dã hạc, không có ai nghe theo hoàng đế bệ hạ điều khiển. Mà lúc này đây, đột nhiên tại Vũ Đô nội thành xuất hiện một vị Nhất Phẩm Hợp Chân!

Bách Lý Thịnh Thế mơ hồ có một loại không nghĩ tới dự cảm, hắn men theo khí thế kia tìm đi qua, dần dần nhích tới gần một cái không ổn nhất vị trí.

Càng đến gần, hắn càng là hành tẩu khó khăn.

Ở sau lưng hắn, ba mươi sáu tên đại nội cao thủ đẳng cấp thấp nhất là Ngũ Phẩm Nguyên Định sơ kỳ, đẳng cấp cao nhất là Tứ Phẩm Thông Pháp trung kỳ.

Ngũ Phẩm Nguyên Định sơ kỳ cái kia một cái, tại tam cái ngõ nhỏ bên ngoài cũng đã bị cổ khí thế kia áp chế không cách nào tại ở gần một bước. Tứ Phẩm Thông Pháp trung kỳ đã ở một cái ngõ nhỏ bên ngoài ngừng lại.

Chỉ có Bách Lý Thịnh Thế, mỗi một bước hạ xuống, đều tại mặt đường bên trên lưu lại một rõ ràng dấu chân, cứ như vậy gượng chống lấy, từng bước một đi về hướng Hồng phủ.

Đứng ở Hồng phủ ngoài cửa lớn, cho dù là hắn, cũng bị cổ khí thế kia áp chế muốn không thở nổi, chớ nói chi là tiến lên một bước.

Quả nhiên là Hồng phủ! Quả nhiên là!

Bách Lý Thịnh Thế sắc mặt càng ngày càng khó coi, vốn chuyện này trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi chính là hoàng đế bệ hạ, thừa cơ nắm bắt Hồng Thắng Nhật, thu hồi quân

quyền, lại có thể thừa cơ trên diện rộng suy yếu không an phận Tông gia, một cái vô cùng hoàn mỹ kết cục.

Thế nhưng là hết lần này tới lần khác vừa lúc đó, Hồng gia xuất hiện một vị Nhất Phẩm Hợp Chân!

Một cái chỉ bằng cá nhân võ lực, là có thể uy hiếp toàn bộ Vũ Đô, uy hiếp hoàng đế bệ hạ an toàn cường giả cấp cao nhất.

Bách Lý Thịnh Thế bản thân cũng là võ giả, thế nhưng là hắn đối với cái này loại áp đảo hoàng quyền cùng luật pháp phía trên võ đạo cường giả vô cùng bất mãn, loại này phá hư toàn bộ thế giới quy tắc người, căn bản thì không nên tồn tại ở trên cái thế giới này!

Thế nhưng là lúc này, vô luận là hắn, hay vẫn là hoàng đế bệ hạ, cũng không có cách nào đối kháng một người Nhất Phẩm Hợp Chân.

Hắn đứng ở Hồng phủ trước cửa, ở sau lưng hắn, trước đó ở tại chỗ này trông coi Hồng phủ ba vạn Hoàng Thành cấm vệ quân, đã toàn bộ vứt bỏ vũ khí quỳ trên mặt đất.

Trong quân những cái…kia đã nhập phẩm võ giả, càng là trực tiếp bị tức thế bức ra tam cái ngõ nhỏ bên ngoài!

Bách Lý Thịnh Thế ngưng trọng nhìn xem Hồng phủ cái kia hai miếng màu son đại môn, đại môn tấm biển bên trên cái kia hai cái chữ to "Hồng phủ" lộ ra đặc biệt chướng mắt!

Hắn rốt cục chậm rãi lui về phía sau, một mực thối lui đến tam cái ngõ nhỏ bên ngoài, loại áp lực kia mới hoàn toàn biến mất.

Hắn không nói một lời đi trở về, đại nội cao thủ cửa rất buồn bực: "Đại nhân, chúng ta không đi Hồng phủ?"

Bách Lý Thịnh Thế bỗng nhiên quay người, trong hai mắt hai đạo giống như thực chất tinh quang phun ra sáu thước, tên cao thủ kia hai mắt bị tinh quang phun một cái, hét thảm một tiếng bụm lấy cặp mắt của mình ngã trên mặt đất, đỏ mắt máu tươi từ hắn khe hở bên trong rỉ ra!

Bách Lý Thịnh Thế nhảy tót lên ngựa, hướng phía Hoàng Thành vội vã mà đi.

…

Hồng Thắng Nhật cũng rất sai biệt, cái này một đạo khí tức rõ ràng là theo Hồng phủ trong vọng lại, thế nhưng là hắn lại tìm không thấy nơi phát ra!

Mà cổ hơi thở này đối với Hồng phủ thập phần hữu hảo, kể cả Hồng Thắng Nhật ở bên trong, chỉ là cảm thấy sự cường đại của nó, mà không có gì áp lực.

Hồng Liệt loại tiêu chuẩn này đương nhiên nhìn không thấu rất nhiều thứ, nhưng là Hồng Thắng Nhật lại có thể đoán được, tại Hồng phủ bên ngoài, những cái…kia võ đạo cường giả chỉ sợ đều bị cổ hơi thở này ép tới không ngẩng đầu được lên.

Hắn cũng là mang binh chi nhân, Hồng phủ bên ngoài ba vạn Hoàng Thành cấm vệ quân binh khí đinh đinh đang đang rơi trên mặt đất, hắn còn có thể đoán không ra là chuyện gì xảy ra?

Lão tướng quân có chút thở dài một tiếng, toàn bộ Vũ Đô, tại vị này Nhất Phẩm Hợp Chân trước mặt, chính là không đề phòng.

Nhất Phẩm Hợp Chân bàng quan, bình thường sẽ không giao thiệp với thế tục tranh đấu.

Giống vậy năm đó Nga Hách Lặc Nhật Khắc các hạ, nếu như không phải Hồ Nhĩ Tất đáp ứng miễn trừ toàn bộ Địch Nhung một năm thuế má, hắn là bất luận như thế nào cũng sẽ không ra tay.

Vào lúc này xuất hiện ở Vũ Đô một vị Nhất Phẩm Hợp Chân, lại hoàn toàn thật sự Hồng phủ trong, Hồng lão gia tử rất rõ ràng bệ hạ sẽ nghĩ như thế nào.

Hắn biết lúc này đây Hồng gia nguy cơ đi qua, thế nhưng là tại hoàng đế bệ hạ trong mắt, đây là đối với uy hiếp của hắn! Thân là thiên tử, hắn lúc này đây sẽ nhịn xuống đi, nhưng là tuyệt sẽ không một mực nhịn xuống đi.

Chỉ cần hắn có thể tìm được đối kháng Nhất Phẩm Hợp Chân đích phương pháp xử lý, chính là Hồng gia tai hoạ ngập đầu đã đến thời điểm!

"Ai…" Hắn đem trong tay chết thay kim nhân ném vào một bên, lần này, coi như là có một cái sọt chết thay kim nhân cũng vô ích.

…

Toàn bộ Vũ Đô chấn động!

Hồng gia lại cất giấu một vị Nhất Phẩm Hợp Chân!

Huân Quý Khu những thế gia kia các đại lão bắt đầu cảm tạ Tông gia cùng Tư gia rồi, muốn không phải hai người bọn họ gia loại ngu vk-lờ bức muốn chết, ai sẽ biết rõ Hồng gia còn cất giấu như vậy một tay át chủ bài?

Hiển nhiên đem Hồng gia ép, vị này Nhất Phẩm Hợp Chân đã có thể sẽ không quan tâm toàn lực xuất thủ, đến thời điểm càn quét toàn bộ Vũ Đô cũng không thành vấn đề!

Nhị Phẩm Khai Thần cùng Nhất Phẩm Hợp Chân chênh lệch với nhau, chỉ có thật sự đạt đến cấp bậc kia, mới biết được đến tột cùng cực lớn đến mức nào.

Chỉ có Nhất Phẩm Hợp Chân mới có thể đối kháng Nhất Phẩm Hợp Chân. Nghĩ dựa vào Nhị Phẩm Khai Thần về số lượng ưu thế, đối kháng Nhất Phẩm Hợp Chân, tuyệt đối là si tâm vọng tưởng.

Trước đó đối với Hồng gia cũng có chút "Ý tưởng" thế gia, lúc này nhao nhao may mắn, khá tốt chính mình không có động thủ, bằng không thì hiện tại bị diệt môn liền có hơn chính mình một nhà.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Nhất Phẩm Hợp Chân (trung)

Chương 6: Nhất Phẩm Hợp Chân (trung)

"BA~!"

Một chiếc nghiên mực bị Võ Tông hoàng đế hung hăng quăng xuống đất, mực nước gặp đến khắp nơi đều là, rồng pháo bên trên cũng nhiễm một mảng lớn. Đới công công cuống quít tiến lên cấp cho hoàng đế lau sạch sẽ, Võ Tông gầm lên giận dữ: "Cút!"

Đới công công bối rối lui ra, trốn ở ngoài cửa không dám lần nữa tiến đến.

Bách Lý Thịnh Thế quỳ trên mặt đất, vô cùng thống khổ: "Thần vô năng! Lại để cho bệ hạ chịu này vũ nhục! Thần tội đáng chết vạn lần!"

Võ Tông hoàng đế không để ý đến sám hối của hắn, một chưởng vỗ tại rồng trên bàn, đem tấu chương gì gì đó tất cả đều quét trên mặt đất, hung hăng một ngón tay Bách Lý Thịnh Thế: "Trẫm cho ngươi cần có hết thảy tài nguyên, trong hoàng cung kho có thể vì ngươi mở ra, năm đó theo Vân Không Tự thu được điển tịch cùng trọng bảo, ngươi có thể tùy ý mượn đọc, mượn, Trẫm chỉ hỏi ngươi, phải bao lâu, ngươi có thể đột phá Nhất Phẩm Hợp Chân, vì Trẫm rửa sạch hôm nay sỉ nhục? !"

Bách Lý Thịnh Thế toàn thân chấn động, trùng trùng điệp điệp một cái đầu dập đầu xuống dưới: "Nhiều nhất một năm, như thần không thể đột phá, mời bệ hạ ban thưởng thần rượu độc!"

"Được!" Võ Tông hoàng đế tiếp được bên hông rồng bội ném cho hắn: "Cầm lấy, vật này có thể cho ngươi tự do ra vào trong hoàng cung kho!"

"Tạ bệ hạ!"

…

Hồng Liệt hưng phấn vô cùng, quên gõ cửa liền xông vào: "Gia gia, gia gia, là ngài ấy ư, ngài rốt cục đột phá sao?"

Hồng Thắng Nhật lúc này đây không có táo bạo răn dạy Tôn nhi, có chút tiêu điều lắc đầu nói: "Không phải gia gia, Liệt nhi ngươi đến rất đúng lúc, đi đem Vũ nhi cùng Lan nhi cùng một chỗ kêu đến, gia gia có một số việc với các ngươi nói rõ."

Hồng Liệt có chút buồn bực, không phải gia gia, cái kia toàn bộ Hồng phủ còn có thể là ai trở thành Nhất Phẩm Hợp Chân?

Khẳng định cũng không phải nãi nãi, nếu như là nãi nãi, phá quan thanh âm đã sớm chấn động toàn bộ Hồng phủ rồi.

Hắn đáp ứng một tiếng, hồ nghi đi ra, đã tìm được Hồng Vũ.

"Gia gia lại để cho chúng ta đi qua." Hai huynh đệ kề vai sát cánh đi đón muội muội, Hồng Di Lan đã tốt hơn nhiều, nhưng còn có chút suy yếu.

Hồng Vũ thuận miệng hỏi: "Gia gia tìm chúng ta sự tình gì?"

"Không biết." Hồng Liệt lắc đầu, lại có chút kỳ quái nhìn Hồng Vũ một cái: "Tốt như vậy như ngươi tuyệt không hưng phấn?"

"Ta tại sao phải hưng phấn?" Hồng Vũ buồn bực.

"Nhất Phẩm Hợp Chân a…, trong phủ ra một vị Nhất Phẩm Hợp Chân, vừa rồi như vậy khí thế cường hãn, ngươi lại hoàn toàn không có cảm giác đến?"

Hồng Vũ trong lòng hơi động: Khí thế cường hãn? Chẳng lẽ…

Thế nhưng là vấn đề này không có cách nào khác nói với Hồng Liệt, hắn đành phải ra vẻ mờ mịt nói: "Ta thật không có cảm giác được…"

Hồng Liệt bó tay rồi, vẫy vẫy tay: "Được rồi, ngươi thực sự là… Gọi ta nói cái gì cho phải."

Hai người đến Hồng Di Lan trong sân, đầu tiên là thấp giọng hỏi thoáng một phát cửa hạ nhân, tiểu nha hoàn có chút cao hứng bẩm báo: "Tiểu thư hôm nay tốt hơn nhiều, đang theo Hỏa Mân Côi chơi đây."

Đã trải qua lúc này đây sự tình về sau, Hồng Di Lan ngược lại là cùng Hỏa Mân Côi quan hệ càng ngày càng tốt, cũng may mắn có cái này con tuấn mã tại, hóa giải Hồng Di Lan nội tâm thống khổ.

"Tiểu muội." Hai người vào cửa hô một tiếng, đang tại tự mình cho Hỏa Mân Côi sơ cọng lông Hồng Di Lan chứng kiến hai người bọn họ, ngòn ngọt cười: "Đại ca nhị ca."

"Thu thập thoáng một phát, gia gia gọi chúng ta đi qua."

"Hừm, tốt." Hồng Di Lan buông bàn chải, sửa sang lại quần áo một chút.

Hai huynh đệ nhìn nàng dần dần cả bình thường, như là một cái, đều có chút vui mừng.

Ba huynh muội cùng một chỗ, đi tới Hồng Thắng Nhật thư phòng, lão gia tử yêu đương nhìn xem ba người, liền ngay cả Hồng Liệt đều cảm thấy không thích hợp rồi, gia gia bình thường làm sao có loại ánh mắt này?

"Gia gia, đến cùng sự tình gì?"

Hồng Thắng Nhật thở dài: "Tại đây vài ngày, các ngươi thu thập thoáng một phát, ta phái người đem các ngươi đưa ra ngoài."

"Đưa ra ngoài?" Ba huynh muội chấn động.

"Đúng, đi Địch Nhung. Ta cùng Địch Nhung đánh cho cả đời trận chiến, bọn hắn hẳn là không thể tưởng được ta sẽ đem các ngươi tiễn đưa đi nơi nào…"

Hồng Vũ đã cắt đứt gia gia tự quyết định: "Gia gia, chúng ta không đi! Chúng ta tại sao phải đi?"

Hồng Liệt cũng gọi là nói: "Đúng, gia gia, chuyện này vốn chính là Tông gia không phải thứ gì, huống hồ chúng ta hiện tại có một vị Nhất Phẩm Hợp Chân tọa trấn, hoàng đế bệ hạ không dám đem chúng ta thế nào!"

Hồng Thắng Nhật cũng không có như dĩ vãng như vậy bị chống đối liền giận tím mặt, hắn rất bình tĩnh nhìn tôn tử tôn nữ, chờ bọn hắn đều nói đã xong, cái này mới chậm rãi nói: "Vị kia còn không biết thân phận Nhất Phẩm Hợp Chân cứu được chúng ta, thế nhưng triệt để lại để cho chúng ta Hồng gia cùng bệ hạ đoạn tuyệt hòa hoãn khả năng.

Hoàng đế bệ hạ hiện tại vô lực khắc chế một vị Nhất Phẩm Hợp Chân, cho nên hắn chỉ có thể thỏa hiệp. Nhưng là đây đối với hoàng đế bệ hạ tới nói, giống như là ăn hết một con ruồi đồng dạng buồn nôn. Hắn nhất định sẽ nhớ kỹ trong lòng, chúng ta Hồng gia, về sau tất nhiên sẽ bị hắn điên cuồng mà trả đũa."

"Ngài nói ta đều hiểu!" Hồng Vũ bỗng nhiên đứng ra, đã cắt đứt Hồng Thắng Nhật mà nói: "Thế nhưng là chỉ cần hắn một mực không có biện pháp khắc chế vị kia Nhất Phẩm Hợp Chân, chúng ta Hồng gia tựu cũng không gặp nguy hiểm."

Hồng Thắng Nhật lắc đầu: "Ngươi nghĩ rất đơn giản, Bách Lý Thịnh Thế tại Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong bên trên phí thời gian mười năm, vì cái gì? Chính là vì tìm một cái thời cơ tốt nhất, một lần hành động đột phá đến Nhất Phẩm Hợp Chân! Hắn không ngừng áp lực cảnh giới của mình, đợi được góp ít thành nhiều, đột phá Nhất Phẩm Hợp Chân về sau, có thể có được càng rộng lớn hơn tương lai, thậm chí so một ít thâm niên Nhất Phẩm Hợp Chân càng đáng sợ hơn!"

Hồng Vũ lạnh nhạt nói: "Vậy chúng ta liền ngăn lại Bách Lý Thịnh Thế, để hắn không thể đột phá đến Nhất Phẩm Hợp Chân!"

Hồng Thắng Nhật hôm nay bởi vì sinh ly tử biệt sắp tới, đã đặc biệt kiên nhẫn, nhưng là lão Nhị càng không ngừng còn không ngừng đoạt lời nói, khiến cho Hồng Thắng Nhật lão gia tử muốn nổi cáu rồi: "Ngươi nói được đơn giản! Bách Lý Thịnh Thế là người nào ngươi biết không? Gia gia ta đây vài

thập niên, gặp qua vô số thiên tài, thế nhưng là coi như đem những người kia tất cả đều cộng lại, cũng không sánh bằng một cái Bách Lý Thịnh Thế!

Chỉ cần để hắn đột phá Nhất Phẩm Hợp Chân, coi như là Tào Quỷ Hùng có Đồ Thần Việt nơi tay, có thể hay không ở dưới tay hắn đi qua ba mươi chiêu cũng thành vấn đề! Coi như là năm đó Nga Hách Lặc Nhật Khắc, cũng sẽ không vượt qua 100 chiêu!

Lui thêm bước nữa nói, coi như là ngươi có biện pháp ngăn cản Bách Lý Thịnh Thế tấn chức Nhất Phẩm Hợp Chân, thế nhưng là hoàng đế trong tay bệ hạ ứng cử viên khẳng định không chỉ Bách Lý Thịnh Thế một người. Ta hiểu rất rõ hoàng đế bệ hạ, hắn luôn luôn mưu định sau động, tính toán không bỏ sót, tựa như năm đó Vân Không Tự một trận chiến đồng dạng, nếu như Bách Lý Thịnh Thế thật sự không được, hắn khẳng định còn có những người khác tuyển. Ngươi có thể ngăn cản một cái Bách Lý Thịnh Thế, còn có thể ngăn cản bao nhiêu người?"

Hồng Vũ nhìn xem gia gia, trong ánh mắt lập lòe tia sáng kỳ dị, từng chữ một nói ra trên thế giới này, tuyệt đối đại nghịch bất đạo mà nói: "Ghi hận chúng ta chỉ là Võ Tông hoàng đế, chỉ cần hắn không phải hoàng đế rồi, hết thảy vấn đề liền đều giải quyết dễ dàng!"

Hồng Thắng Nhật trong đầu oanh một tiếng, toàn thân máu tươi đều dùng tới đầu đến, thân hình hắn nhoáng một cái đến Hồng Vũ bên người, đã tay giơ lên liền muốn đánh xuống.

Hồng Vũ phản ứng cũng không chậm, nhưng là tại Hồng Thắng Nhật Nhị Phẩm Khai Thần trước mặt, như cũ như một hành động chậm chạp người bệnh, Hồng Thắng Nhật có chút dừng lại lần này, hắn mới phản ứng tới vèo thoáng một phát vọt đến đi một bên.

Nói đùa gì vậy, cũng đừng bởi vì loại chuyện này bị gia gia đánh một cái tát.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Nhất Phẩm Hợp Chân (hạ)

Chương 6: Nhất Phẩm Hợp Chân (hạ)

Hồng Thắng Nhật trong mắt tức giận như lửa, nhìn chằm chằm Hồng Vũ nhìn hơn nửa ngày, mới thở dài một tiếng trùng trùng điệp điệp thả tay xuống. Hồng Liệt cũng lại càng hoảng sợ, lên mau giữ chặt Hồng Vũ cánh tay: "Lão Nhị ngươi nói cái gì mê sảng đâu rồi, đây chính là đại nghịch bất đạo a…!"

Hồng Thắng Nhật chán nản, khoát tay nói: "Đều đi chuẩn bị đi, ba ngày về sau các ngươi phân biệt xuất phát, đến Địch Nhung hội hợp, về sau… Muốn huynh đệ đồng lòng, chiếu cố tốt muội muội…"

Hồng Vũ như cũ cố chấp nói: "Gia gia, đây không phải cái gì đại nghịch bất đạo, lão nhân gia ngài một tiếng trung thành và tận tâm, thế nhưng là kết quả đây? Hồng gia tuy nhiên là cao quý Tứ Đại Thiên Trụ, thế nhưng là liền Tư gia mặt hàng này cũng dám khi nhục chúng ta? Nếu như hoàng đế bệ hạ hữu tâm, làm sao sẽ xuất hiện loại cục diện này?"

Hồng Thắng Nhật hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái: "Ngươi câm miệng cho ta! Ta cả đời trung nghĩa, há có thể khí tiết tuổi già khó giữ được? Quân muốn thần chết, thần không thể không chết!"

Hồng Vũ lắc đầu: "Lão nhân gia ngài hiểu lầm ý tứ của ta, Võ Tông hoàng đế có thể thoái vị, lại để cho thái tử vào chỗ, chúng ta cũng không phải là hành thích vua mưu phản, chỉ là đổi một cái đối với chúng ta Hồng gia thái độ đỡ một ít hoàng đế mà thôi."

Hồng Thắng Nhật tức giận đến toàn thân phát run: "Như thế mà còn không gọi là đại nghịch bất đạo? ! Ngươi đều muốn tả hữu ngôi vị hoàng đế thuộc sở hữu rồi, còn dám nói mình trung quân ái quốc?"

“Ta không nói chính mình trung quân ái quốc, thế nhưng là ta cảm thấy ta vì tiểu muội giết Tư Tuệ Dương cùng Tông Sở Lương không sai, ta cảm thấy ta không nên bởi vì này loại chuyện hư hỏng bị diệt môn! Hoàng đế không cùng ta giảng đạo lý, ta cũng chỉ có thể tự mình nghĩ biện pháp đem hắn kéo xuống!”

“Ngươi!” Hồng Thắng Nhật đã tức giận đến nói không ra lời.

Hồng Liệt lại đi kéo Hồng Vũ: “Lão Nhị ngươi bớt tranh cãi đi!”

Hồng Vũ thản nhiên nhìn về phía Hồng Thắng Nhật: “Ta mời bội lão gia ngài cả đời trung quân ái quốc, vì Đại Hạ con dân phấn liều chết, không có ngài, sẽ không có Đại Hạ vương triều hôm nay cường thịnh xu thế.

Nhưng là ta xin ngài tha thứ Tôn nhi không có ngài vĩ đại như vậy, ta làm không được quân muốn thần chết thần không thể không chết, ta cũng giảng không xuất ra cái gì đạo lý lớn, nhưng là ta biết, ta trên thế giới này, không thể không có ngài, không có đại ca, không có tiểu muội. Mặc kệ sức mạnh nào, muốn đem chúng ta tách ra, muốn đem cái giá này chia rẽ, ta coi như là thịt nát xương tan, linh hồn xé rách, cũng muốn theo chân bọn họ chiến đấu đến cùng!”

Hắn nói xong, quỳ xuống triều bái Hồng Thắng Nhật dập đầu ba cái: “Gia gia ta không đi, chính là không đi!”

Nói xong, đứng dậy đến ngẩng đầu mà bước đi ra ngoài.

Hồng Liệt có chút há hốc mồm, nhưng là hắn nhìn thấy Hồng Thắng Nhật trong mắt có chút buông lỏng: “Gia gia…”

Hồng Thắng Nhật không kiên nhẫn phất phất tay áo: “Cút! Đều cút ra ngoài cho ta!”

“Há, phải “

Hồng Liệt lôi kéo tiểu muội đi ra ngoài, Hồng Vũ nói ra cái này một lời nói về sau, Hồng Di Lan trong ánh mắt, vẫn sáng lóng lánh.

…

Hồng Vũ đi ra thư phòng của gia gia, theo sát lấy bước nhanh đi ra viện tử, lúc này mới thật dài thở dài một hơi .

Cái kia một đạo Nhất Phẩm Hợp Chân khí tức, hơn phân nửa chính là Đại Nhật Như Lai pháp tôn mang đến đấy, Hồng phủ bên trong kỳ thật căn bản không có cái gì Nhất Phẩm Hợp Chân cường giả siêu cấp.

Như vậy đánh bậy đánh bạ, chỗ tốt cùng chỗ xấu đều rõ ràng. Hồng gia tạm thời vượt qua một lần nguy cơ, nhưng là cùng hoàng đế bệ hạ đã là không chết không thôi cục diện.

Thế nhưng là xâm nhập suy nghĩ một chút, đây tuyệt đối là một chuyện tốt.

Hoàng đế bệ hạ sẽ không bỏ qua gia gia đấy, lão gia tử quyền lực trong tay quá nặng đi, những thứ không nói khác, ngoài thành Hổ Sơn đại doanh giống như là gác ở hoàng đế cổ bên cạnh một cây đao. Chớ nói chi là còn có ải Phi Thiên cái này thanh thứ hai đao.

Hồng Vũ phỏng đoán, hoàng đế nguyên vốn phải là thừa cơ hội này lại để cho gia gia tự vẫn, sau đó thu hồi binh quyền. Vì để cho hoàng đế buông tha chính mình ba huynh muội, gia gia nhất định sẽ đáp ứng hùng hồn chịu chết.

Thế nhưng là gia gia chết rồi, ba huynh muội nhất định sẽ tìm kiếm nghĩ cách báo thù. Nhất là Hồng Vũ, hắn tuyệt đối sẽ không như thế giới này người bình thường như vậy, tổ tông thân nhân bị hoàng đế giết, còn muốn lẩm bẩm "Sấm sét mưa móc đều là ơn vua", sau đó tiếp tục vót nhọn đầu trở lên luồn cúi, tiếp tục tại Đại Hạ vương triều làm quan, làm loại này "Gia tộc phục hưng" .

Hắn nhất định sẽ tìm kiếm nghĩ cách giết Võ Tông hoàng đế.

Cho nên Hồng gia cùng hoàng đế bản thân cũng đã là không chết không thôi cục diện. Mà Đại Nhật Như Lai pháp tôn khí tức, làm cho tất cả mọi người đều cho rằng Hồng gia ra một vị Nhất Phẩm Hợp Chân cường giả siêu cấp, bởi như vậy hoàng đế trong lúc nhất thời không dám động thủ, ngược lại là cho Hồng gia tranh thủ một cái hoà hoãn thời gian.

Bách Lý Thịnh Thế muốn đột phá Nhất Phẩm Hợp Chân, sao lại, há có thể dễ dàng như vậy?

Hồng Vũ khóe miệng lộ ra một tia giảo hoạt vui vẻ. Hắn đang tại tính toán, Hồng Liệt cũng đi ra, vỗ hắn thoáng một phát: "Ngươi nha, gấp gáp như vậy làm gì? Có mấy lời phải từ từ nói, ngươi thoáng cái nói ra, lão gia tử cả đời trung lương, làm sao có thể tiếp nhận?"

Hồng Vũ sững sờ: "Đại ca ngươi…"

Hồng Liệt một tay lôi kéo muội muội, một tay ôm Hồng Vũ, hung hăng dùng sức: "Tiểu tử ngươi, miệng thật có thể nói! Đại ca kỳ thật trong nội tâm cũng nghĩ là như vậy, nhưng là làm sao lại nói không nên lời đây?"

Hồng Di Lan nháy mắt mấy cái: "Đại ca ngươi ăn nói vụng về."

Hồng Vũ: "Ha ha ha!"

Hồng Liệt phiền muộn, nhẹ vỗ nhẹ muội muội đầu: "Tiểu nha đầu, đại ca bình thường yêu thương ngươi rồi. Lão Nhị ngươi nói không sai, cha, thúc thúc, dì nhỏ, vì Đại Hạ chết thì chết, mất tích mất tích, chúng ta Hồng gia, vì bọn hắn Mai gia bỏ ra nhiều ít? Thế nhưng là chúng ta phải đến đây này? Cái này công bình sao?"

Hắn dừng một chút, lại là dùng sức ôm thoáng một phát Hồng Vũ bả vai: "Lão Nhị ta biết ngươi bây giờ bản lãnh lớn, nghĩ đến cái gì liền đi làm, chúng ta Hồng gia đã như vậy, còn có thể hỏng bét đi nơi nào? Có nhu cầu gì, cứ việc cùng đại ca nói!"

Hồng Vũ gật đầu một cái: "Được!"

Ba huynh muội cười cười nói nói rời đi, lâm phân biệt trước đó, Hồng Liệt bỗng nhiên giữ chặt Hồng Vũ:, có chút nghi ngờ nói: "Lão Nhị, tuy nhiên cảm thấy căn bản không có khả năng, thế nhưng là vì cái gì ta vẫn cảm thấy vị kia Nhất Phẩm Hợp Chân, với ngươi có chút quan hệ?"

Hồng Vũ lại càng hoảng sợ, đều nói trực giác của nữ nhân chuẩn, làm sao trung thực nam nhân trực giác cũng đáng sợ

như vậy?

“Đại ca ngươi cảm thấy khả năng sao?”

Hồng Liệt khoát tay chặn lại, mình cũng nở nụ cười: “Cũng là , ta nghĩ nhiều lắm, trở về đi.”

…

Trong ngự thư phòng, hoàng đế trước mặt bày biện một cái đã viết xong chiếu thư, là lúc này đây sự kiện, đối với Hồng gia tạm thời trừng phạt. Nội dung chủ yếu là: Hồng Thắng Nhật triệt hồi “Hộ quốc đại tướng quân” phong hào, sẽ vì “Uy Viễn tướng quân”, phạt bổng ba năm, Hồng Liệt Hồng Vũ huynh đệ, trong vòng mười năm vào không được hướng làm quan. Còn lại xử phạt, các loại điều tra kết quả sau khi đi ra đi thêm luận xử.

Mà phụ trách cả kiện sự tình điều tra đấy, là Kinh Triệu phủ doãn Quảng Vũ Dương!

Lúc này đây trừng phạt, đối với sự kiện tạo thành oanh động cùng hậu quả mà nói, thật sự là bay bổng.

Võ Tông hoàng đế kỳ thật nghĩ tới càng thêm nghiêm khắc trừng phạt, nói ví dụ Hồng Liệt cùng Hồng Vũ bỏ tù mười năm. Nhưng là nghĩ lại, như là đã quyết định nuốt vào con ruồi, buông tha Hồng gia, vậy thì dứt khoát lộ ra rộng lượng một ít, nói không chừng còn có thể tê liệt Hồng gia.

Hoàng đế viết xong chiếu thư, lại nhìn một lần, sau đó hỏi thăm Bách Lý Thịnh Thế: “Ngươi cảm thấy như thế nào đây?”

Bách Lý Thịnh Thế gật đầu một cái: “Bệ hạ xử lý rất là thỏa đáng.”

Hoàng đế không do dự nữa, lấy ra ngọc ấn đến đắp lên. Sau đó vung tay lên, đuổi Đới công công đi truyền chỉ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Đón gió! (thượng)

Chương 7: Đón gió! (thượng)

Trong ngự thư phòng chỉ còn lại có Võ Tông hoàng đế cùng Bách Lý Thịnh Thế hai người, hoàng đế ngồi ở trên mặt ghế có vẻ hơi âm trầm, sau một lát nói: "Ngươi tăng lên tới Nhất Phẩm Hợp Chân, giải trừ Hồng Thắng Nhật binh quyền, hai chuyện này đồng dạng trọng yếu, phải đồng thời triển khai."

Bách Lý Thịnh Thế cũng nói: "Bệ hạ, kế hoạch lúc trước có thể tiếp tục áp dụng."

Hoàng đế chau mày: "Trước đây Trẫm có chút xem thường Hồng Vũ tên phá của này, hiện tại xem ra tiểu tử này ít nhất là có chút dũng mãnh. Ngươi cảm thấy Cổ Ngọc Đường có thể làm sao?"

Bách Lý Thịnh Thế cân nhắc một chút, mới nói: "Bệ hạ yên tâm, Cổ Ngọc Đường mới là kế hoạch này chính thức ứng cử viên, hắn không phải Tông Sở Lương cái loại này tự cho là đúng tiểu thông minh, tuy nhiên thanh danh không hiện, nhưng là thần cảm thấy, hắn mới dám, cùng khuyển tử Bách Lý Phong Ma tương xứng. Ứng phó chính là Hồng Vũ, dễ như trở bàn tay."

Hơi dừng lại, hắn lại nói tiếp: "Mặt khác, bệ hạ, Hà Sùng sắp trở về rồi, ngài còn có cái gì thật lo lắng cho đây này?"

Nâng lên cái tên này, Võ Tông hoàng đế cũng là có chút thở dài một hơi , trên mặt thần sắc chậm rãi rất nhiều, gật đầu nói: "Vậy thì dựa theo trước đây kế hoạch chấp hành. Cổ Ngọc Đường đi trước Hổ Sơn đại doanh, đánh cho trạm kế tiếp, đem Hồng Vũ đá ra. Các loại Hà Sùng trở về, cho hắn đi đối phó Kiều Nguyên Thần. Cổ Ngọc Đường giải quyết hết Hồng Vũ không thành vấn đề, thế nhưng là lão gia hỏa kia, hắn chỉ sợ không phải đối thủ."

"Vi thần lĩnh chỉ."

Võ Tông hoàng đế vuốt vuốt mi tâm rốt cục giải quyết xong chuyện này, thần thái của hắn nhẹ nhõm một ít, có rất thận trọng hỏi: "Vị công chúa kia sự tình thế nào?"

"Nàng sẽ bí mật vào kinh, cùng Tứ điện hạ gặp một mặt. Bệ hạ cũng biết, vị công chúa kia thân phận đặc thù, ai cũng không tốt miễn cưỡng nàng. Có được hay không, còn phải xem công chúa ý tứ."

Hoàng đế có chút bất đắc dĩ gật đầu: "Trẫm sẽ thông báo thoáng một phát lão Tứ, để hắn biểu hiện được tốt một chút, thúc đẩy chuyện này, chúng ta có thể chuyên tâm hướng bắc tiến công, tranh thủ dùng thời gian mười năm, đem Địch Nhung đi đến mây ngăn đón núi phía bắc!"

…

Cổ Ngọc Đường như trước một người ở tại tiểu viện của mình ở bên trong, hắn từ theo nhận được thánh chỉ một khắc này, liền căn bản không nghĩ đi qua Hổ Sơn đại doanh.

Cho nên Tông Sở Lương ba cái luồn lên nhảy xuống thời điểm, hắn vững như bàn thạch. Quả nhiên hôm nay hoàng đế bệ hạ mật chỉ tới —— lúc trước hắn suy đoán, hoàng đế bệ hạ nhất định sẽ có tiến thêm một bước ám chỉ.

Nếu như không có tiến thêm một bước ám chỉ, vậy đã nói rõ hắn ở đây cả sự kiện bên trong, không quan trọng gì, hắn cũng sẽ không dùng như vậy tận tâm tận lực xử lý sự tình, như trước chuyên tâm tu luyện chính mình võ đạo là tốt rồi.

Nhưng mà hoàng đế bệ hạ mật chỉ, lại để cho Cổ Ngọc Đường cũng có chút được sủng ái mà lo sợ cảm giác. Nhìn rồi mật chỉ về sau, hắn trong lòng hiểu rõ rồi, thu thập thoáng một phát, cùng trong nhà nói một tiếng, liền một người một con ngựa, ra Vũ Đô thành hướng Hổ Sơn đại doanh đi.

Ngạo nghễ dựng ở lập tức, Cổ Ngọc Đường trong nội tâm cũng nhịn không được nữa có một ít đắc ý: Tông Sở Lương những thứ ngu xuẩn kia, hiện tại lại trợn mắt nhìn xem, ai mới là cuối cùng người được lợi? !

Cổ Ngọc Đường hùng tâm bừng bừng ý chí chiến đấu sục sôi, hắn nếu như biết mình chính là hoàng đế bệ hạ người được

chọn, tự nhiên là càng thêm tin tưởng tràn đầy. Ngựa của hắn cũng rất thần tuấn, không sánh bằng liệt mã như vậy cấp bậc, cũng có thể được xưng tụng là ngàn dặm mới tìm được một rồi.

Đoạn đường này bay nhanh, tiếng vó ngựa như mưa nặng hạt, thầm nghĩ lấy mình là muốn đi chinh phục Hổ Sơn đại doanh, chinh phục Đại Hạ tinh nhuệ nhất Võ Liệt tinh doanh, lập tức một cổ hiếu kỳ vào đầu vọt lên, tin tưởng tăng cao.

Đến nửa đường, theo Hổ Sơn đại doanh phương hướng trước mặt chạy nhanh đến một đám kỵ sĩ, những người này lộ ra cực kỳ vội vàng, thúc mã chạy như điên. Cổ Ngọc Đường có chút kỳ quái, song phương nhích tới gần về sau nhìn hắn rõ ràng, những người này lại toàn bộ là Hổ Sơn đại doanh phó tướng trở lên nhân vật, cầm đầu đúng là Kiều Nguyên Thần. Có thể nói toàn bộ Hổ Sơn đại doanh, chính thức thực quyền nhân vật tất cả đều tại trong đội ngũ này.

Cổ Ngọc Đường trong nội tâm kích động, chẳng lẽ nói bọn hắn đã bị bệ hạ trong bóng tối đã cảnh cáo, cho nên biết rõ bổn công tử ý đồ đến, chủ động xuất doanh nghênh đón?

Loại đãi ngộ này, thật sự là quá mức long trọng, coi như là Bách Lý Thịnh Thế tới, chỉ sợ cũng sẽ không như thế, Cổ Ngọc Đường hưng phấn vô cùng! Hắn giơ lên roi ngựa há mồm đang muốn cùng Kiều Nguyên Thần đám người chào hỏi, lại không nghĩ rằng Kiều Nguyên Thần một đoàn người giống như căn bản không thấy được hắn, giục ngựa giơ roi nhanh như tên bắn mà vụt qua, một đám chiến mã nhấc lên cuồn cuộn bụi bặm phun ra Cổ Ngọc Đường đầy miệng!

"Kiều… Khục khục khục…" Hắn một hồi cự mệt mỏi ho khan, đồng thời trong nội tâm nổi giận vô cùng: Một đám ngu xuẩn võ phu! Các ngươi chờ đó cho ta, các loại bổn công tử nắm trong tay Hổ Sơn đại doanh, thống soái Võ Liệt tinh doanh, các ngươi đám hỗn đản kia hết thảy xéo ngay cho ta!

Cổ Ngọc Đường hoàn toàn chính xác còn trẻ lão thành, nhưng là còn trẻ lại cái nào không có chút nào hết sức lông bông? Cổ Ngọc Đường chẳng qua là so sánh am hiểu áp chế sự vọng động của mình mà thôi.

Chính mình tốt xấu là khâm mệnh tiến vào Hổ Sơn đại doanh, Kiều Nguyên Thần bọn hắn không tại doanh môn miệng nghênh đón thì cũng thôi, rõ ràng còn âm thầm chạy đến, trên đường gặp phải chính mình liền làm như không nhìn thấy, cho mình ăn hết vẻ mặt tro!

Cổ Ngọc Đường trong lồng ngực phẫn nộ như lửa! Thề muốn cho những lão gia hỏa này trả giá thật nhiều. Nhưng là biểu hiện ra, hắn lại bất động thanh sắc, bình tĩnh đến Hổ Sơn đại doanh, hướng doanh môn miệng gác các tướng sĩ đã chứng minh thân phận về sau, hắn bị một người Ngũ trưởng mang theo, tiến nhập Hổ Sơn đại doanh dàn xếp lại.

Kiều Nguyên Thần một đoàn người một đường chạy như điên, tiến vào Vũ Đô thành về sau không dám lần nữa phóng ngựa rong ruổi, sau khi xuống ngựa đem ngựa trực tiếp ném ở cửa thành quân coi giữ chỗ đó, thân phận của Kiều Nguyên Thần còn tại đó, doanh môn miệng Bách hộ nơm nớp lo sợ đã tiếp nhận tới đây, cam đoan nhất định chiếu cố tốt bọn hắn chiến mã.

Sau đó một đoàn người bước nhanh hướng Huân Quý Khu tiến đến, mỗi người trên người đều lưng cõng một cái lớn túi da, nhìn không ra bên trong rốt cuộc là thứ gì.

Vội vã chạy tới Hồng phủ cửa ra vào, vừa vặn Đới công công tuyên đọc hết thánh chỉ đi ra, Bách Lý Thịnh Thế bỏ chạy gác ở bên ngoài Hoàng Thành cấm vệ quân.

Hồng phủ cái kia hai miếng đã ba ngày không có mở ra đại môn màu đỏ thẫm, theo Hoàng Thành cấm vệ quân bỏ chạy, tại một hồi trầm trọng ù ù trong tiếng, một lần nữa mở ra, một cổ không khí thanh tân thổi vào trong phủ, lại để cho phía sau cửa trong phủ nhẫn nhịn ba ngày bọn hộ vệ bỗng cảm thấy phấn chấn.

Hồng Thắng Nhật chắp hai tay sau lưng đi tới, nhận được thánh chỉ trong nháy mắt đó là hắn biết hoàng đế bệ hạ ghi hận trong lòng rồi. Trừng phạt rất nhẹ, hắn lại không có chút nào cao hứng ý tứ, ngược lại tâm tình thập phần trầm trọng.

Chứng kiến ngoài cửa chờ chúng tướng, Hồng Thắng Nhật sững sờ: “Các ngươi sao lại tới đây?”

Kiều Nguyên Thần cầm đầu, chúng tướng cùng lão Soái kiếp sau gặp lại, vành mắt đã có chút ít đỏ lên.

“Đại soái!” Kiều Nguyên Thần tiến lên, ôm quyền quỳ xuống đất cúi đầu! Đằng sau chúng tướng cùng một chỗ quỳ xuống, quỳ xuống đất thanh âm âm vang, tiếng nói nhưng có chút chẳng phải hán tử: “Đại soái!”

“Chúng ta, chúng ta cho rằng sẽ không còn được gặp lại ngài!”

Hồng Thắng Nhật nở nụ cười, đi ra phía trước một cước một cái đem bọn họ tất cả đều đạp đứng lên: “Nói cái gì chó má lời nói! Hoàng ân mênh mông cuồn cuộn, ta lão đầu tử thân thể cường tráng, làm sao có thể sẽ không còn được gặp lại rồi!”

“Dạ dạ! Chúng ta sẽ không nói chuyện.” Kiều Nguyên Thần thanh âm nghẹn ngào, lại lộ ra một lượng tự đáy lòng cao hứng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Đón gió! (trung)

Chương 7: Đón gió! (trung)

Hắn từ phía sau lưng cởi xuống cái con kia đại túi da mở ra, lộ ra một cái bùn phong vò rượu: "Đại soái, hôm nay các huynh đệ nhận được tin tức trước tiên chạy tới, trên đường một lát cũng không có chậm trễ, chúng ta nhất định phải cùng một chỗ phải say một cuộc!"

Hồng Thắng Nhật mắt lé hắn: "Ngươi chiến tranh không bằng lão tử, uống rượu càng kém cỏi hơn! Cái gì cùng một chỗ phải say một cuộc, rõ ràng là lão tử đem bọn ngươi tất cả đều uống gục!"

Kiều Nguyên Thần giơ chân: "Đại soái ta thế nhưng là cất rượu thế gia xuất thân, chiến tranh ta không bằng ngươi, uống rượu ta còn có thể uống bất quá ngươi?"

Xung quanh phó tướng bọn người cùng một chỗ ồn ào: "Liều một hồi! Nhất định phải đem đại soái uống say ngất rồi, phó soái, ngươi cái này da trâu có thể đã thổi ra rồi, không hạ nổi đại soái, ngài mặt mũi này đã có thể không qua được rồi…"

Kiều Nguyên Thần xắn tay áo: "Xem ta!"

Một cái thanh âm không hòa hài truyền đến: "Phì! Kiều Nguyên Thần liền ngươi tửu lượng kia còn dám kêu gào? Không cần đại soái xuất thủ, bổn tọa có thể nghiền ép ngươi!"

Quảng Vũ Dương dưới nách kẹp lấy hai cái bình rượu lảo đảo từ ngõ hẻm bên ngoài đi tới, mọi người vừa nhìn, cười ha ha.

"Kiều Nguyên Thần, làm sao ngươi biết ta theo Xuân Huy Lâu làm hai đàn Băng Tuyền Lưu Nhưỡng, chuyên môn đến cọ ta hảo tửu uống đây? Ta cảnh cáo ngươi, ta đây là cho đại soái chuẩn bị!"

Kiều Nguyên Thần nổi trận lôi đình: "Phì! Ai nói lão tử đến cọ ngươi uống rượu? Lão tử chính mình dẫn theo sơn dã lễ rượu, so với ngươi con chó kia cái rắm Băng Tuyền Lưu Nhưỡng tốt hơn nhiều."

Quảng Vũ Dương bay bổng một câu, sẽ đem Kiều Nguyên Thần tức giận giận sôi lên: "Ai thừa nhận ngươi sơn dã lễ rượu là tuyệt đỉnh rượu ngon? Thế nhưng là Băng Tuyền Lưu Nhưỡng thế nhưng là toàn bộ Vũ Đô đều công nhận đệ nhất rượu ngon!"

"Cái này!" Kiều Nguyên Thần kẹt, ai bảo hắn không hướng bên ngoài bán rượu, sơn dã lễ rượu dĩ nhiên là thanh danh không hiện.

"Ha ha ha!" Hồng Thắng Nhật sa sút tâm tình lập tức tốt, vung tay lên: "Một đám thằng ranh con, đều cho ta vào đi, hôm nay nói xong rồi, ta một cái đối với các ngươi một đám!"

…

Hồng Vũ yên tĩnh ngồi ở trong tĩnh thất, lúc này đây trở về, hắn liền phát hiện mình trong tiểu lâu nhiều hơn như vậy một cái phòng.

Đây là Hồng Thắng Nhật chuyên môn làm cho người ta dọn dẹp ra đến đấy, trước đây Hồng Vũ không cầu phát triển, không quay về tu hành võ đạo, sở dĩ có như vậy một gian tĩnh thất cũng không có tác dụng gì. Nhưng là hiện tại không giống với lúc trước, đúng là xung quanh đều dùng tới tốt Ô Trầm Thiết Mộc dầy hơn vài tầng, cách âm hiệu quả phi thường tốt. Ngồi ở bên trong chỉ cần đóng cửa thật kỹ, bên ngoài coi như là sấm sét cuồn cuộn qua, cũng nghe không đến động tĩnh gì, đang thích hợp tu luyện.

Trước đó lần thứ nhất theo 《 Đại Nhật Kinh 》 bên trong gõ ra uy năng vô hạn Đại Nhật Như Lai về sau, Hồng Vũ một mực ở chuyên tâm tu hành.

Nhưng không biết có phải hay không là tu vi của bản thân hắn không đủ, Đại Nhật Như Lai pháp tôn ẩn núp tại huyệt Ấn Đường bên trong về sau, liền lại cũng không có cái gì động tĩnh, thậm chí ngay cả nó cái kia khôn cùng Phật quang, cũng

toàn bộ thu nhập huyệt Ấn Đường bên trong, không có mảy may tiết lộ ra ngoài.

Chỉ là Hồng Vũ mỗi một lần đem sự chú ý của mình tập trung đến huyệt Ấn Đường, như cũ có thể chứng kiến trong đó cái kia mênh mông Phật quang, mới biết hết thảy cũng không phải là hư ảo.

Sa Di Pháp Tướng từ đầu tới cuối duy trì lấy đối với Đại Nhật Như Lai pháp tôn triều bái tư thế, mà đã có Đại Nhật Như Lai pháp tôn về sau, Sa Di Pháp Tướng tựa hồ càng thêm tinh tiến, nhưng là trong đó khác biệt, lại để cho Hồng Vũ mà nói, hắn lại giải thích không rõ ràng lắm, đúng là chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời.

Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng gần nhất phi thường thành thật, nếu như trước đó chỉ là có Sa Di Pháp Tướng áp chế, nó còn có chút "Hy vọng" lời mà nói.., từ khi Đại Nhật Như Lai pháp tôn xuất hiện về sau, thằng này là triệt để tuyệt vọng.

Hồng Vũ chuyên tâm tu luyện, hai loại vũ khí trong người chạy, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng Ám Kim vũ khí nhưng vẫn bị áp chế ở cánh tay trái bên trong, ngược lại là Sa Di Pháp Tướng phật tính vũ khí đi khắp quanh thân, càng ngày càng lớn mạnh, mà đã có Đại Nhật Như Lai pháp tôn về sau, những thứ này phật tính vũ khí càng là nhiều hơn một loại nói không nên lời khí chất!

Hồng Vũ cảm giác là, loại này phật tính vũ khí cũng không bá đạo, không phải cái loại này áp chế hết thảy, thần phục chúng sinh cảm giác, ngược lại là một loại to lớn cùng bao dung, mặc kệ có cái gì vũ khí công kích tới đây, đều có thể đem bên trong lệ khí hòa tan, biến thành của mình!

Hồng Vũ cũng không dám khẳng định chính mình phỏng đoán đến cùng có chính xác không, nhưng là hắn tin tưởng mình sẽ ở tương lai trong chiến đấu đi nghiệm chứng.

Chín đại chu thiên vận hành hoàn tất, Hồng Vũ thu phật tính vũ khí, chuẩn bị vận chuyển 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》, tu luyện thoáng một phát Ám Kim vũ khí.

Thế nhưng là nguyên bản rất sống yên ổn Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng bỗng nhiên nôn nóng lên, tại huyệt Thiên Tuyền bên trong nhảy nhót lung tung, gào khóc kêu loạn. Hồng Vũ bị nó huyên náo không có biện pháp bình ổn tinh thần, đành phải thu công phu đứng dậy đến,

Mở cửa, một hồi huyên náo âm thanh truyền tới, toàn bộ Hồng phủ vô cùng náo nhiệt, Hồng Vũ men theo thanh âm đi qua, dần dần nghe thấy được một tia rượu ngon mùi thơm, lập tức cái gì đều hiểu rồi, không khỏi cười ở trong lòng mắng một tiếng: "Ngươi con này loại ngốc!"

Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng rống gầm rú hai tiếng, lộ ra đặc biệt vui sướng, khoảng cách rượu ngon càng ngày càng gần.

Hậu hoa viên nhà trên mặt nước bên trong, một đám người la lối om sòm, hồn nhiên không có đại soái cùng phó tướng ở giữa thân phận khác biệt, uống ngã trái ngã phải.

Hồng phủ hậu hoa viên rất là nổi danh, nghe nói là tiền triều một người quả gian nhà cửa, năm đó tên kia quả gian phú khả địch quốc, chỉ là cái này hậu hoa viên, liền xài mấy triệu lạng bạc kiến tạo.

Nhà trên mặt nước phía dưới là một mảnh ao hoa sen, chỉ bất quá bây giờ không phải mùa, hoa sen tàn lụi, chỉ còn lại có một ít sắp héo rũ lá sen phiêu ở trên mặt nước.

Ao hoa sen cũng là nước chảy, theo bên ngoài phủ một cái trong thành Tiểu Hà đưa tới.

Kiều Nguyên Thần sơn dã lễ rượu thế nhưng là một cái những giấu ở Hổ Sơn ở chỗ sâu trong, ít nhất cũng có tầm mười năm, một lần làm ra tầm mười đàn, hơn nữa Quảng Vũ Dương mang đến hai đàn Băng Tuyền Lưu Nhưỡng, đã không sai biệt lắm đem những này tửu lượng không có da trâu đại gia hỏa bọn người uống đến không sai biệt lắm.

Kết quả Hồng lão gia tử còn cảm thấy chưa đủ nghiền, lại khiến người ta đi Xuân Huy Lâu kêu rượu trở về.

Tiết Thiệu bất đắc dĩ, bởi vì Xuân Huy Lâu ở bên trong cuối cùng hai đàn Băng Tuyền Lưu Nhưỡng, đã bị Quảng Vũ

Dương đã mang đến, hắn đành phải tự mình đến thăm, đưa ba mươi đàn lần một điểm rượu ngon đến, sau đó liên tục xin lỗi, bị phạt ba chén lớn về sau, mọi người mới buông tha hắn.

Hồng Vũ nhìn xem nhà trên mặt nước bên trong, mọi người ẩm được hào sảng, Kiều Nguyên Thần một bả nhấc lên một cái vò rượu, BA~ một tiếng sắp xếp mất bùn phong, chợt con mắt sáng ngời, vèo một tiếng tháo chạy tới đây, cúi đầu hướng bình rượu ở bên trong nhìn.

Kiều Nguyên Thần đang chuẩn bị rót rượu thời điểm, bỗng nhiên đưa qua tới một người đầu, hạ xuống hắn nhảy dựng: "Vũ thiếu gia ngươi làm gì?"

Hồng Vũ cười hì hì: "Đầu tiên, ngươi còn thiếu nợ ta một vò sơn dã lễ rượu."

"Há, Hồng Thân lão gia hỏa kia nói với ta, ta giữ lại cho ngươi đây." Sau đó hắn liền đi tìm rượu, đã uống đến đỏ mặt tía tai phó soái các hạ vòng quanh nhà trên mặt nước tìm cả buổi, bỗng nhiên hiểu được, gầm lên giận dữ: "Cái nào ranh con đem ta ẩn núp đi cái kia một vò sơn dã lễ rượu cho uống trộm?"

"Ha ha ha!" Mọi người một hồi cười to, Hồng Thắng Nhật ngồi ở chủ vị, cuộn lại chân, một tay đỡ tại trên đệm, một cánh tay chỉ vào Kiều Nguyên Thần cười ư: "Ngu xuẩn, ngươi cùng tiểu Khưu đụng rượu thời điểm, suy nghĩ thật kỹ!"

Kiều Nguyên Thần vỗ cái ót: "Quảng Vũ Dương! Ngươi lão vô lại, ta nói không có rượu không có rượu, ngươi từ chỗ nào biến ra một vò, nguyên lai là ta cái kia một vò!"

"Ha ha ha!" Mọi người lại là cười to, Kiều Nguyên Thần rốt cục kịp phản ứng, chính mình mới vừa rồi là đem mình cho cùng chửi rồi!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Đón gió! (hạ)

Chương 7: Đón gió! (hạ)

“Kiều gia gia ngươi thiếu nợ ta một vò rượu, ” Hồng Vũ cười hì hì đấy, còn hướng bình rượu ở bên trong xem: “Sau đó ngài phóng khoáng như vậy đập vỡ bùn phong, bụi bặm gì gì đó sẽ không rớt xuống trong rượu?”

Vấn đề này làm phức tạp Hồng Vũ vài chục năm ở kiếp trước nhìn hắn những cái…kia tiểu thuyết võ hiệp, các đại hiệp đều là hào khí vạn trượng, một chưởng vỗ mở bùn phong vân vân, vẫn buồn bực vấn đề này.

Kiều Nguyên Thần gõ hắn cái ót một cái bạo lật: “Đần, nhìn xem, ta lại biểu diễn cho ngươi một lần.”

Hắn nắm lên mặt khác một vò rượu, theo bên cạnh một chưởng vỗ bên trong bùn phong, bùn phong vèo một tiếng bay ra ngoài, một đạo nhàn nhạt vũ khí quét ngang, đem bùn che lại bụi bặm toàn bộ quét sạch sẽ rơi xuống đi một bên.

Hồng Vũ tự đáy lòng tán thưởng: “Quả nhiên là các đại hiệp mới có thể khiến cho chuyển giọng…”

Kiều Nguyên Thần bắt lại hắn: “Ha ha ha, ngươi đã đến rồi vừa vặn, vừa rồi A Liệt chạy, chúng ta không có bắt lấy, ngươi cũng không thể chạy, gia gia của ngươi đã không được, đổi cho ngươi.”

Hồng Thắng Nhật vỗ bàn một cái tức giận mắng: “Phì! Ai nói lão tử không được, lão tử còn có thể sống vài thập niên đây!”

Mọi người cười vang, chỉ vào Kiều Nguyên Thần không biết lớn nhỏ ồn ào: “Hồng soái, Hồng soái, phó soái đây là ngóng trông lão gia ngài tranh thủ thời gian quy thiên, hắn tốt tiếp chưởng Võ Liệt tinh doanh a…! Lão gia ngài há có thể cho phép nhẫn loại này phản đồ? Nếu là ta ngài, rót hắn Tam đại đàn!”

Kiều Nguyên Thần mặt đỏ tía tai, liên tục khoát tay: "Hồng soái, ta nói sai, không phải ý tứ kia…"

Mọi người kêu gào: "Không thể tha cho hắn, phải đụng rượu!"

Hồng Thắng Nhật bàn tay lớn vỗ, mắt hổ trừng trừng: "Nói cũng đúng!"

Sau đó không có bên dưới, mọi người đợi cả buổi, không thấy Hồng Thắng Nhật có động tĩnh gì, hắn tựa như một vị con tò te (nặn bằng đất sét) trợn mắt Kim Cương như đồng dạng ngồi ở chỗ kia, sau đó tiếng ngáy vang lên đứng lên!

Mọi người tức cười, nhìn nhau đồng dạng cười lên ha hả.

Hồng Vũ kêu Hồng An tới đây, đem gia gia tiễn đưa đi về nghỉ, sau đó chính mình ngồi xuống, cười hì hì khoa tay múa chân một cái bễ nghễ thiên hạ đích thủ thế: "Chư vị, ai dám đánh với ta một trận! ?"

"Hảo tiểu tử, rất kiêu ngạo a…!" Quảng Vũ Dương cái thứ nhất không phục: "Ranh con, không uống chết ngươi! Thúc thúc ta đến!"

Hồng Vũ cười tủm tỉm đấy, ánh mắt kia, cực kỳ giống một con cáo nhỏ.

Hắn mỗi uống một ngụm đều vô cùng thống khổ cau mày, Quảng Vũ Dương một đám người đều cho rằng tiểu tử này tiếp theo chén khẳng định liền muốn ngã, kết quả không nghĩ tới một chén một chén xuống được đi, quát thứ mười tám chén thời điểm, Quảng Vũ Dương chui vào dưới đáy bàn đi, làm sao hô cũng không có phản ứng.

Sau đó Kiều Nguyên Thần giận tím mặt, trên đỉnh đến, hắn đã không sai biệt lắm say, so Quảng Vũ Dương còn không có ích, chỉ dùng mười chén, liền ghé vào trên mặt bàn không thể dậy được nữa rồi.

Một bên Tiết Thiệu ngầm thở dài, cái này ba mươi vò rượu không đủ a…, hắn phân phó một tiếng, thủ hạ nhanh đi về vận rượu, đánh xe ngựa rầm rầm ù ù đưa tới năm mươi đàn!

Rồi sau đó phó tướng bọn người thay nhau mà lên, Hồng Vũ giống như là uống nước đồng dạng, uống nhiều quá đi đi tiểu, trở về tiếp tục chiến đấu, tám gã phó tướng tất cả đều ngã xuống.

Cuối cùng Tiết Thiệu cũng không tin tà, tự mình ra trận, lúc trước hắn không sao cả uống, có thể nói trạng thái đang tốt, kết quả vẫn bị Hồng Vũ đem đuổi ngược rồi.

Nhà trên mặt nước trong, mùi rượu ngút trời, người bình thường tiến đến nghe thấy thoáng một phát liền muốn cũng say, Võ Liệt tinh doanh Đại Tướng nằm một chỗ. Hồng Vũ ở kiếp trước uống rượu, thuộc về cái loại này điển hình thèm rượu, nhưng là vừa uống liền say loại hình. Cái nào từng như vậy đại sát tứ phương, đánh đâu thắng đó qua?

Trong lúc nhất thời cảm giác tốt, tựa như cái kia cao thủ tuyệt thế giống như vậy, hắn mở rộng vạt áo, bị gió đêm thổi, càng là có loại hào hùng bừng bừng phấn chấn cảm giác, đứng ở nhà trên mặt nước trước, chui lên lan can, ha ha cười to một tiếng, hai tay chống nạnh lớn tiếng ngâm tụng nói: "Anh hùng thiên hạ ai địch thủ, Tào Lưu, sinh tử khi như Tôn Trọng Mưu! Ha ha ha!"

Sau đó cảm thấy mắc tiểu, mở ra đũng quần cao cao đứng ở trên lan can, hướng phía phía dưới trong ao sen gắn đi tiểu.

Một cơn gió mạnh thổi tới, Hồng Vũ so sánh lên sức lực. Mãnh liệt phát lực, mông một cái, lại thật sự nước tiểu đi ra ngoài xa ba trượng!

"Ha ha ha, đón gió nước tiểu ba trượng, sao mà uy vũ!"

Hoa viên trên đường nhỏ, Hồng Di Lan cùng một người đang mặc áo đỏ nữ hài trợn mắt há hốc mồm.

Cô bé kia hai mắt thật to, trên trán đủ lông mày Lưu Hải, cái mũi môi anh đào khéo léo, lúc này giật mình cái miệng nhỏ nhắn tròn trương, lộ ra hai khỏa trắng như tuyết đáng yêu con thỏ răng.

"Cái này, đây là ngươi ca?"

Hồng Di Lan cảm thấy đây thực sự là mất mặt ném đến nhà, bên người nữ hài gọi Cổ Tiểu Hà, phải là một phú thương con gái, hai người mấy tháng trước trên đường đồng thời nhìn trúng một cái lụa thêu khăn tay, cuối cùng ngược lại là thành bạn tốt.

Cổ Tiểu Hà tuy nhiên thân phận so với Hồng phủ đại tiểu thư kém rất xa, nhưng là tiểu tỷ muội hai người tính cách tiếp cận, rất là hợp ý.

Hồng phủ bị phong tỏa, Cổ Tiểu Hà rất thu tâm chờ ở bên ngoài vài ngày, hôm nay Hoàng Thành cấm vệ quân rốt cục bỏ chạy, Cổ Tiểu Hà tranh thủ thời gian tiến đến an ủi hảo tỷ muội.

Đến buổi tối, Hồng Di Lan lưu lại Cổ Tiểu Hà cùng chính mình ngủ, hai người chỉ là sau bữa cơm chiều đi ra tản tản bộ, không nghĩ tới liền chứng kiến như vậy một màn kinh người.

Hồng Di Lan mắc cỡ hận không thể đem đầu vùi vào nách ở bên trong, hiện tại hắn phi thường khẳng định, cái kia "Bề ngoài giống như" đã "Thay đổi tốt" Hồng Vũ, tuyệt đối là chính hắn một phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là ca ca!

"Khục khục, là ta nhị ca, ngươi yên tâm, trong nhà của ta không tất cả đều là như vậy… Không không không, là chỉ có hắn một cái như vậy…"

Cổ Tiểu Hà khác thường nhìn xem nàng, trong lòng tự nhủ ngươi còn muốn mấy cái? Có như vậy một cái kẻ dở hơi đều quá sức đi à nha?

Hồng Di Lan dắt lấy hắn: "Ai nha, còn nhìn cái gì, đi mau á!"

Cổ Tiểu Hà phấn bạch khuôn mặt nhỏ đỏ lên, trong bóng tối gắt nàng một tiếng, thật giống như ta thích xem tựa như. Nhưng, còn giống như thật sự là nhìn thấy, làm sao sẽ lớn như vậy… Trên mặt nàng càng là một mảnh nóng rát.

Hồng Vũ hồn nhiên không biết chính mình đi hết, phóng đã xong nước, nâng lên quần, lại dùng một loại cao thủ ánh mắt quét mắt nhà trên mặt nước bên trong uống say ngất mọi người đồng dạng, cười to ba tiếng đi ra cửa.

Huyệt Thiên Tuyền bên trong, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng cũng gần như say ngất, hắn hôm nay uống đến quá nhiều, dẫn đến huyệt Thiên Tuyền bên trong tửu vân rậm rạp, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng thích nhất hoàn cảnh như vậy, ngất ngất ngây ngây bên trong, thoải mái rầm rì.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Cất nhắc (thượng)

Chương 8: Cất nhắc (thượng)

Ngày hôm sau, Kiều Nguyên Thần đám người còn buồn ngủ, lén lén lút lút từ sau hoa viên lấy ra, coi bọn hắn quân sự rèn luyện hàng ngày, mặc dù say rượu không tại trạng thái, nhưng là mãi cho đến cửa lớn, đều không có bị Hồng gia người phát giác.

Mọi người nhẹ nhàng thở ra, lần này mất mặt ném đi được rồi, một đám hảo hán, được một thiếu niên đem đuổi ngược rồi. Lan truyền ra ngoài, bọn hắn tấm này mặt mo hướng chỗ nào đặt?

Mắt thấy là có thể chạy ra Hồng phủ, mọi người thở phào một hơi, hết lần này tới lần khác vào lúc này, một cái rất hòa thuận thanh âm truyền đến: "Chư vị thúc thúc bá bá cái này muốn đi à?"

Mọi người run một cái, Hồng Vũ cười tủm tỉm đứng ở một bên, ôm tay, rất là tôn kính bộ dáng.

Kiều Nguyên Thần treo cái này hai cái mắt đen túi, tóc như ổ gà, quần áo như khăn lau, cười khan một tiếng, dùng muốn hơi nước cuống họng khàn khàn nói: "Hắc hắc, Vũ thiếu gia, chúng ta chợt nhớ tới đến hôm nay trong doanh có chuyện gấp gáp, phải lập tức chạy trở về."

Hồng Vũ cũng không giữ lại, gật đầu nói: "Vậy các ngươi hãy đi về trước đi, ta thay gia gia mời các ngươi một chén tiễn đưa rượu."

Mọi người run một cái, đau đầu muốn nứt, buồn nôn muốn ói, vội vàng khoát tay xin miễn: "Không cần, trở về còn muốn làm việc, Vũ thiếu gia hảo ý tâm lĩnh."

"Há, vậy coi như đi à nha, chư vị thúc thúc bá bá lên đường bình an."

Mọi người như được đại xá liền muốn chuồn đi, vừa mới nhấc chân, Hồng Vũ đột nhiên hỏi: "Quảng thúc thúc, Kiều gia gia bọn hắn quay về Hổ Sơn đại doanh, ngài có chuyện gì à?"

Quảng Vũ Dương âm thầm kêu khổ, vốn nghĩ xen lẫn trong trong mọi người lẻn, không nghĩ tới Hồng Vũ còn bắt hắn cho nhớ ra rồi.

"Ta à, Kinh Triệu Phủ ở bên trong cũng rất bề bộn a…, ha ha ha, ta đi trước á."

"Há, ta đây sẽ không lưu mọi người, buổi tối hôm qua rất vui vẻ a…."

Mọi người thầm mắng, ngươi ranh con một người phóng ngược lại chúng ta nhiều như vậy, đương nhiên vui vẻ.

Mọi người ra đại môn, Hồng Vũ đứng ở trên bậc thang, phất tay tống biệt: "Thúc thúc bá bá bọn người thường đến uống rượu a…, tuyệt đối đừng khách khí!"

Mọi người thiếu chút nữa ngã quỵ, ai còn đến ai là chày gỗ! Trước đây Hồng lão gia tử nhiều lắm là thổi cái ngưu, mọi người hùn vốn nhẹ nhõm phóng ngược lại hắn, hiện tại có ngươi cái này Tiểu Yêu nghiệt, chúng ta còn tới làm gì, đây không phải là tìm tai vạ à.

Mọi người lộn xộn đi, Hồng Vũ rung đùi đắc ý: "Ai, các trưởng bối luôn khách khí như vậy."

Hắn xoay người lại, vừa vặn gặp gỡ muội muội Hồng Di Lan cùng một cái cô bé áo đỏ tay trong tay đi ra, cô bé kia ngược lại là thanh tú đáng yêu, toàn thân lộ ra một loại thanh thuần sức sống, trắng nõn dưới làn da lộ ra một loại khỏe mạnh hồng nhạt.

Hồng Vũ chăm chú nhìn thêm, không nghĩ tới đưa tới muội muội một cái trừng mắt, cũng không cùng hắn nói chuyện, lôi kéo Cổ Tiểu Hà nhanh chóng đi ra cửa. Cổ Tiểu Hà càng là cúi đầu, xấu hổ đến cổ cây, không dám liếc hắn một cái.

"Tiểu muội."

Hồng Vũ hô một tiếng, đã đến ngoài cửa Hồng Di Lan quay đầu hướng hắn hừ một tiếng, một đập chân nhỏ rời đi.

Hồng Vũ buồn bực: Ta đây là lại thế nào đắc tội cái này bà cô nhỏ?

…

Lúc này đây sự kiện, làm cho cả Vũ Đô đối với Hồng gia lau mắt mà nhìn.

Đương nhiên Huân Quý Khu trong có chính là lão hồ ly, nhìn ra được Hồng gia ẩn núp cực lớn nguy cơ, nhưng là cái này cũng không ảnh hưởng bọn hắn đối với Hồng gia một lần nữa ước định.

Hồng Liệt đột phá đến Thất Phẩm Hồn Tinh sơ kỳ tin tức dần dần truyền ra, cái này một mực bị mọi người bình luận vì "Kẻ tầm thường" Hồng phủ đại thiếu gia, nhảy lên trở thành Vũ Đô nội thành cấp cao nhất danh sách thiếu niên thiên tài, thậm chí có không ít người hiểu biết, đã đem Hồng Liệt cùng Bách Lý Phong Ma đánh đồng, cho là hắn thành tựu tương lai, hẳn là gần với thần tiên kia nhân vật tầm thường, Vũ Đô thanh niên đồng lứa đệ nhất nhân Hà Sùng rồi.

Mà Hồng Vũ cái này phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là, phế vật nhị thế tổ, tựa hồ cũng không giống lấy trước như vậy không có đảm đương.

Con cháu thế gia sợ nhất chính là cái gì? Không phải ngươi không có thiên phú, không có tài cán, mà là không có dũng khí, không có đảm đương.

Không có thiên phú, thế gia có rất nhiều tài nguyên, Linh Đan, mỏ tinh, não tinh, huyền binh cứng rắn chồng chất, cũng có thể tích tụ ra một cái không sai biệt lắm cao thủ.

Không có tài cán cũng không liên quan, có thể cho ngươi mời đến một món lớn phụ tá, giúp ngươi nghĩ kế. Có thể dùng lần lượt sự kiện rèn luyện ngươi, chỉ cần kinh nghiệm phong phú, tổng sẽ không quá kém.

Thế nhưng là nếu như ngươi không có dũng khí, không có đảm đương, cái kia chính là tính cách vấn đề, thật sự không có cách nào, mặc kệ gia tộc làm sao nâng ngươi, chính ngươi không dám lên, vậy thì có sao, vậy thì sao dùng?

Trước đây mọi người xem thường Hồng Vũ, là vì thằng này không có não bộ hơn nữa không có đảm đương. Không có não bộ thường xuyên gây chuyện, chọc sự tình lại không đảm đương, chỉ biết trốn ở gia tộc đằng sau.

Thế nhưng là lúc này đây sự kiện, để mọi người phát hiện nguyên lai cái phế vật này vẫn có một chút như vậy tâm huyết.

Về phần Hồng Vũ cá nhân võ lực đến tột cùng như thế nào, thấy trên cơ bản đều chết hết, Tông gia cùng Hồng gia người cũng sẽ không ra bên ngoài nói, cho nên cũng chẳng có bao nhiêu người biết rõ chân tướng.

Tông gia đang tại đại tang, căn bản không có khả năng đi giúp Hồng Vũ "Nói khoác" .

Vũ Đô nội thành, chỉ có La gia cùng Đông Phương gia biết một chút, nhưng là coi như bọn hắn đi nói, cũng không có bao nhiêu người sẽ tin tưởng. Trước đây Hồng Vũ là ở quá phế đi, lúc này mới vài ngày, tính toán thức sửa chữa, cố gắng tu hành, cũng không có thể trở thành cao thủ.

Cho nên, Hồng Vũ cái này phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là đánh giá, bị mọi người thoáng tăng lên một điểm, theo phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là đề cao đến phá sản quần áo lụa là tình trạng.

Sự tình dần dần đi qua, tựa hồ toàn bộ Vũ Đô lại khôi phục yên tĩnh.

Tông gia phẫn hận không thôi, lại bị hoàng đế một đạo ý chỉ áp chế không dám nhúc nhích, chỉ có thể đem cừu hận tạm thời chôn ở trong nội tâm.

Mà Hồng Vũ đánh giá thoáng tăng lên một điểm về sau, những cái…kia nguyên bản cũng không xem trọng người của hắn gia, nói ví dụ Thập Lục Kim Chuyên Cơ bên trong một số người, tâm tư lại thân thiện lên, vài gia vốn không có ý định tham gia Tú Sơn Thu Hội đấy, gần nhất cũng bận rộn lấy vì nhà mình con gái tạo thế, muốn đi vào Tú Sơn Thu Hội rồi.

Có thể nhìn rõ ràng hoàng đế cùng Hồng gia quan hệ dù sao cũng là số ít, Thập Lục Kim Chuyên Cơ bên trong không phải là không có cao nhân như vậy, nhưng là đại bộ phận chỉ

có thể nhìn thấy Hồng gia tựa hồ đang tại "Một lần nữa quật khởi" .

…

Hồng Vũ suy nghĩ chính mình "Lệnh cấm túc" hẳn là đã thùng rỗng kêu to đi à nha? Vì vậy hắn rất ngông nghênh đi ra ngoài, ngay tại chân của hắn nha tử bước qua Hồng phủ đại môn cánh cửa một sát na kia, Hồng An như một đóa như ma trơi thổi qua đến, trên mặt dày tách ra một đóa cây hoa cúc: "Vũ thiếu gia, lão gia còn chưa nói ngài có thể ra cửa đây. Tú Sơn Thu Hội cũng sắp … "

Hồng Vũ không kiên nhẫn vẫy vẫy tay: "Ngươi đi cùng lão gia tử nói, ta buổi tối hôm qua đem Kiều gia gia bọn hắn một đám người toàn bộ phóng ngã, giúp hắn rửa sạch vài thập niên rượu chiến không thắng sỉ nhục, lớn như vậy công lao, còn không thể ra cửa nhìn xem?"

Hồng An lại giống như u linh biến mất rồi, sau đó nháy mắt sẽ trở lại rồi.

Hồng Vũ kinh ngạc: "Tốt tốc độ kinh người!"

Hồng An xấu hổ, tằng hắng một cái: "Không phải, ta trở về nói cho ngươi biết một tiếng, không thể thừa dịp ta đi hỏi lão gia thời gian vụng trộm chuồn đi."

Hồng Vũ sắc mặt lập tức khó coi, nghĩ một đằng nói một nẻo nói: "Ta vốn là không có quyết định này."

Hồng An nhìn hắn một cái, bích lưu một tiếng chợt hiện rời đi. Một lát sau trở về, Hồng An lắc đầu: "Lão gia nói chính là không được."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Cất nhắc (trung)

Chương 8: Cất nhắc (trung)

Hồng Vũ nổi giận: "Ngươi lại đi cùng gia gia nói, nếu là hắn không đáp ứng, lần tới Kiều gia gia bọn hắn trở lại tìm hắn uống rượu, ta đã có thể không trợ quyền rồi!"

"Cái này…" Hồng An hay vẫn là quyết định trở về xin chỉ thị thoáng một phát. Một lát sau lại trở về, cười tủm tỉm gật đầu: "Lão gia đồng ý ngài ra cửa."

Hồng Vũ hất đầu hừ một tiếng, tiêu tiêu sái sái đi ra cửa.

Hồng Khê tùy thân hầu hạ, Hồng Thân xa xa đi theo, phía sau một cái hẹp dài hòm sắt, bên trong chứa Đại Địa Ma Hồn Trảm.

Hồng Vũ không phải tạm thời nảy lòng tham muốn đi ra đi dạo, ra Hồng phủ, hắn liền thẳng đến công xưởng Vân thị. Mặc dù nói công xưởng Vân thị đã xem như hắn danh nghĩa sản nghiệp, thế nhưng là hắn còn chỉ một lần, đối với nơi này hoàn toàn chưa quen thuộc.

Vương chưởng quỹ thông qua Hồng Khê cũng nhiều lần tỏ vẻ mời Vũ thiếu gia đi qua một chuyến, có một sự tình vẫn phải là Vũ thiếu gia tự mình quyết định.

Lúc này, trên đường đúng là náo nhiệt thời điểm, công xưởng Vân thị sinh ý cũng rất được, sáu liền đại môn mặt thập phần rộng rãi, bên trong cũng đã có vẻ hơi chật chội.

Thanh Nguyên Đại lục thượng võ, tốt hãng binh khí thậm chí so một ít tiệm tạp hóa đều náo nhiệt.

Công xưởng Vân thị mấy năm này lập chí mở ra Vũ Đô thị trường, bởi vì chất lượng cùng giá cả đều rất không tồi, khách nhân tự nhiên cũng nhiều.

Hồng Vũ đến thời điểm, Vương chưởng quỹ đang tại tự mình tiếp đãi một cái khách hàng lớn, chứng kiến Hồng Vũ tranh thủ thời gian liền muốn vứt bỏ hộ khách tới đây, Hồng

Vũ vội vàng khoát tay, ý bảo để hắn trước tiên xử lý xong, mình ở cửa hàng ở bên trong nhìn xem.

Vương chưởng quỹ áy náy cười cười, tiếp tục chiêu đãi khách nhân, Hồng Vũ mang theo Hồng Khê, tiến vào cửa hàng về sau tùy ý nhìn xem.

Nơi đây bố trí cũng rất hợp lý, trung ương là sáu cái quầy hàng, hai bên trên vách tường đinh lấy cái đinh, đeo đầy các loại vũ khí. Một người điếm tiểu nhị cũng không nhận ra Hồng Vũ, còn tưởng rằng khách tới, nhiệt tình chào đón. Chỉ lát nữa là phải đi tới Hồng Vũ trước mặt, bỗng nhiên lại chứng kiến theo sát phía sau vào được một đám người, cầm đầu vẻ mặt râu quai nón, trên cổ treo to bằng ngón tay dây chuyền vàng, trên tay đeo cực lớn Ngọc Phỉ Thúy nhẫn. Đằng sau tùy tùng cũng là nguyên một đám quần áo ngăn nắp, dẫn theo lồng chim đấy, bưng ấm trà đấy, lưng cõng bàn , ghế đầy đủ mọi thứ, vừa nhìn chính là không phú tức quý khách hàng lớn.

Tên kia điếm tiểu nhị lại theo Hồng Vũ trước mặt một cua quẹo, hiện lên Hồng Vũ đến trước mặt người kia, cười càng thêm nịnh nọt, cúi đầu khom lưng: "Ha ha, khách quan, ngài mời, tùy tiện xem, ngài có yêu cầu gì chúng ta đều có thể thỏa mãn ngươi."

Râu quai nón phi thường hài lòng, nhàn nhạt gật đầu, đi theo hắn nhìn lại rồi.

Hồng Khê tức thiếu chút nữa nhảy dựng lên: "Ta xxx ngươi…"

Hồng Vũ một cái che miệng của hắn: "Được."

Hồng Khê đánh giá chủ tử sắc mặt, Hồng Vũ vô cùng bình tĩnh, hắn cái gì cũng nhìn không ra.

Một bên một cái khác điếm tiểu nhị thấy được, có chút không có ý tứ đi lên: "Khách quan, có nhu cầu gì? Chúng ta công xưởng Vân thị tay nghề tinh xảo, mặc kệ ngài có cái gì nhu cầu, cam đoan cho ngươi thoả mãn mà về."

Hồng Vũ gật gật đầu, cái này một cái ứng đối vừa vặn, làm cho người ta rất thoải mái.

“Ta tùy tiện nhìn xem, ngươi đều giới thiệu cho ta một chút đi.”

“Được, ngài mời tới bên này, cái này là trong tiệm của chúng ta bán cực kỳ tốt một cái tấm chắn, Yến Phi Tí Thuẫn, tinh xảo khéo léo, bình thường có thể giấu ở trong tay áo, không chút nào thu hút, nhưng là lực phòng ngự tuyệt đối kinh người, thời khắc mấu chốt cứu mạng đồ vật…”

“Món này là Thu Thủy Kiếm, người xem kiếm này thân, như không giống một trong suốt thu thủy? Tuyệt đối chém sắt như chém bùn, thổi cọng lông tóc ngắn…”

“Đây là Vu Thần búa, sát khí bốn phía, đánh đâu thắng đó!”

“Cái này tên là Bát Hoang Tỏa Vân Liên…”

“Ngài nếu cần tăng cường tùy thân hộ vệ võ lực, ta đề nghị ngài lựa chọn Thu Thủy Kiếm cùng Yến Phi Tí Thuẫn, mặt khác chúng ta có phiên bản thu nhỏ Bát Hoang Tỏa Vân Liên, có thể giấu ở balo trong. Nếu như là chính ngài dùng, kỳ thật chỉ cần một thanh kinh phi kiếm là được rồi, loại này kiếm trang trí đại khí, dùng tài liệu khảo cứu…”

Tên kia điếm tiểu nhị trên đường đi rất là tận chức tận trách giới thiệu, Hồng Vũ ở kiếp trước bị các loại chào hàng, hướng dẫn mua tra tấn qua, rất dễ dàng liền nhìn ra, người này điếm tiểu nhị đề cử thật sự phối hợp hợp lý, cũng không phải hướng về phía lợi nhuận thay đổi rất lớn đi.

Hồng Vũ nhịn không được nhiều nhìn hắn một cái, hỏi: “Ngươi tên là gì?”

“Bọn hắn đều gọi ta Lưu Thất.” Điếm tiểu nhị nhếch miệng cười cười.

Bên cạnh, tên kia một thân châu báu phú thương đã ở vừa mới cái kia điếm tiểu nhị dưới sự dẫn dắt dạo qua một vòng, nhìn qua cũng có chút thoả mãn, đã chuẩn bị cho tốt muốn mua đồ.

“Tên kia tên gì?”

Lưu Thất do dự một chút, nói ra: "Hắn ở đây trong nhà bài danh chót nhất, tất cả mọi người gọi hắn Tống Tiểu."

Hồng Vũ gật gật đầu, chắp tay sau lưng đón lấy xem, Tống Tiểu bên kia, tên kia phú thương một hơi mua mười mấy món binh khí cùng vật bảo hộ, phía sau tùy tùng mỗi người võ trang một kiện. Hắn nộp bạc, cầm lên đồ vật, tại Tống Tiểu thiên ân vạn tạ nịnh nọt bên trong, vênh váo tự đắc tiêu sái rồi.

Tống Tiểu quay lại đến, vừa vặn trông thấy Lưu Thất mang theo Hồng Vũ, còn trong phòng chuyển, lập tức cười đắc ý, Hồng Vũ hơi hơi nghiêng đầu, sáu, bảy sắc mặt có chút ảm đạm.

Ánh mắt trao đổi mặc dù đơn giản, nhưng Hồng Vũ cũng có thể nhìn ra một vài vấn đề, hắn cố ý hỏi: "Làm sao vậy?"

Lưu Thất thở dài: "Không có việc gì, khách quan ngươi còn muốn nhìn cái gì, ta mang ngài đi."

Hồng Vũ chứng kiến Vương chưởng quỹ đã cùng tên kia hộ khách nói xong rồi, khoát tay nói: "Không cần, cứ như vậy đi." Hắn nói xong, mang theo Hồng Khê nghênh đón, Vương chưởng quỹ vội vàng vừa chắp tay, đưa hắn mời đến bên trong đi.

Hồng Vũ đi vào trước đó hỏi một câu: "Lưu Thất khi các ngươi nơi đây như thế nào đây?"

Vương chưởng quỹ mặc dù có chút kỳ quái, hay vẫn là thành thật trả lời: "Tiểu thư trước đây chế định một cái chế độ, mỗi tháng tiêu thụ ngạch nhiều nhất điếm tiểu nhị tiền lương gấp bội, ít nhất chính là cái kia tháng sau tiền lương giảm phân nửa. Liên tục ba tháng ít nhất, vậy sẽ phải cút đi. Lưu Thất tháng này kế cuối, thế nhưng là trong nhà hắn xảy ra chút việc, giống như muội muội bị xe ngựa cán gãy chân, cần rất nhiều tiền mới có thể chữa cho tốt. Hắn muốn chiếu cố muội muội, tháng này có khá là xui xẻo, hộ khách liên tiếp đổi ý, cho nên chỉ có thể điếm để."

Hồng Vũ khẽ gật đầu, hiểu hơn vừa rồi hai người tại sao là cái kia thần sắc rồi.

Hắn bỗng nhiên dừng lại, quay người về tới trong cửa hàng, Vương chưởng quỹ có chút không hiểu cùng đi ra. Hồng Vũ hướng Tống Tiểu vẫy tay một cái, nói ra: "Ngươi ngày mai không dùng để rồi." Lại là một ngón tay Lưu Thất: "Ngươi từ giờ trở đi, chính là thợ cả rồi, tiền lương lúc trước gấp ba."

Hai người đều sửng sốt một chút, không có coi là chuyện to tát. Tống Tiểu càng là vẻ mặt khinh thường: "Ngươi ai vậy? Chỉ bằng ngươi, một câu, tựa như để cho ta rời đi? Cắt, đừng đem chính mình xem quá cao!"

Hắn nói xong, nhìn về phía Vương chưởng quỹ.

Loại chuyện này trước đây không phải chưa từng xảy ra, có khách hàng lớn bởi vì đối với cái nào đó tiểu hỏa kế bất mãn, lấy tay bên trong đơn đặt hàng đối với áp chế, lại để cho chưởng quầy đem cái kia tiểu nhị mở mất. Cái này tại nhà khác, là sẽ thực hiện được đấy, nhưng là tại công xưởng Vân thị không biết.

Vương chưởng quỹ trước đây thì có hai lần ủng hộ chính mình tiểu nhị, tại chỗ cự tuyệt hộ khách yêu cầu.

Lúc này đây, Tống Tiểu nhận định Vương chưởng quỹ sẽ giúp đỡ chính mình, vô cùng vang dội cho người tự đại này một bạt tai.

Thế nhưng là không nghĩ tới, Vương chưởng quỹ lặng lẽ nói: "Vị này chính là ông chủ mới."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Cất nhắc (hạ)

Chương 8: Cất nhắc (hạ)

"A…!" Tống Tiểu chấn động, hắn hoàn toàn không nghĩ tới người này nói chuyện vậy mà thật sự có tác dụng, hắn cho rằng chỉ là có chút ít tiền, không cần nhiều sao coi trọng một người khách nhân, lại có thể là có thể tả hữu hắn vận mệnh nhân vật!

Hơn nữa tại chỗ đem hắn theo công xưởng Vân thị đuổi ra ngoài!

Công xưởng Vân thị đối với tiểu nhị rất tốt, đây là theo phụ thân của Vân Tư Nhạn mà bắt đầu chấp hành chính sách, địa phương nhỏ bé thương hộ trong đầu vẫn có rất nhiều thị tộc quan niệm, rất muốn đem chính mình cửa hàng kinh doanh như một cái tiểu gia tộc.

Cho nên công xưởng Vân thị tiểu nhị tiền lương so cái khác cửa hàng cao hơn hai thành, Vân Tư Nhạn sau khi đến, càng là chế định các loại ban thưởng kế hoạch, Tống Tiểu không muốn đi, thật sự không muốn đi! Chỉ bằng hắn, từ nơi này rời đi, lại đi đến nơi nào tìm tốt như vậy công việc?

Hồng Vũ chậm rãi diễn giải: "Biết rõ vì cái gì cho ngươi xéo đi? Thứ nhất, ngươi người này sẽ không làm người, cùng quan hệ đồng nghiệp khẳng định không tốt.

Thứ hai, loại người như ngươi bợ đít nịnh bợ thái độ, trong ngắn hạn xem ra tựa hồ sẽ vì cửa hàng mang đến lợi ích, thế nhưng là theo trường kỳ đến xem, tất nhiên sẽ xói mòn mối khách cũ, không cách nào duy trì lâu dài phát triển.

Thứ ba, ngươi theo ta kinh doanh lý niệm không hợp."

Hắn có chút dừng lại, vươn thứ tư đầu ngón tay: "Thứ tư, phía trước tam cái đều là vô nghĩa, nguyên nhân thực sự, chính là ta nhìn ngươi không vừa mắt! Cho nên, ngươi phải xéo đi!"

Tống Tiểu bị chửi trên mặt lúc trắng lúc xanh, Hồng Vũ thì là vung tay lên, nói cái gì cũng không cần nói, Hồng Khê đã vén tay áo lên tiến lên, mang theo cổ của hắn đem hắn ném ra ngoài.

Hồng Khê võ kỹ mặc dù không ra gì, nhưng là đối phó loại này không có tu hành qua võ đạo người bình thường hay vẫn là dễ dàng. Hắn đã sớm đối với Tống Tiểu nhẫn nhịn một cổ hỏa, cái này một cái xuất thủ cũng là không lưu tình chút nào, văng ra Tống Tiểu một tiếng kêu lên thê lương thảm thiết.

Hồng Vũ biết rõ Hồng Khê ra tay khẳng định rất nặng, không phải gãy chân chính là đoạn cánh tay rồi.

Những thứ này đối với Hồng Vũ mà nói đều là chuyện nhỏ, hắn mời đến Vương chưởng quỹ: "Vào đi thôi."

"Ông, ông chủ…" Lưu Thất bỗng nhiên có chút khiếp đảm hô một tiếng, Hồng Vũ quay đầu lại, Lưu Thất cường tráng lên lá gan: "Đa tạ ông chủ!"

Hồng Vũ cười cười: "Làm rất tốt."

"Còn có, ông chủ, lĩnh ban là chức vụ gì?"

Hồng Vũ lập tức xấu hổ: "Khục khục, là được… Sở hữu tiểu nhị đầu lĩnh ý tứ, các ngươi không có chức vị này?"

Vương chưởng quỹ cười khổ: "Đương nhiên không có."

Hồng Vũ vung tay lên: "Gia tăng một cái đi."

Vương chưởng quỹ xem như lĩnh giáo loại này ăn chơi thiếu gia tâm huyết dâng trào, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu: "Vâng."

Hồng Vũ vỗ vỗ Lưu Thất, lòng có cảm xúc nói: "Chiếu cố thật tốt muội muội của ngươi."

"Tiểu nhân minh bạch, cảm tạ ông chủ!"

Hồng Vũ gật đầu một cái, không nói thêm lời, đi theo Vương chưởng quỹ tiến vào.

Đến nội đường, Vương chưởng quỹ xin hắn đã ngồi ghế trên, dâng trà về sau, Hồng Vũ nhìn chung quanh: "Mây tiểu

thư đây?"

Vương chưởng quỹ trong nội tâm hơi hồi hộp một chút, thầm nghĩ khá tốt tiểu thư có dự kiến trước, nhìn ra cái này Hồng Vũ là một không kiêng dè gì sắc bên trong Ngạ Quỷ [quỷ đói], đã đi về trước, bằng không thì thật đúng là cũng bị hắn liền quấn lên rồi.

Hồng Vũ hoàn toàn không biết mình tại Vương chưởng quỹ cùng Vân Tư Nhạn trong nội tâm thì đã luân lạc tới như thế hình tượng, hắn chính là thuận miệng vừa hỏi mà thôi.

Vương chưởng quỹ lặng lẽ nói: "Gia chủ vừa mới ra tù, tiểu thư trở về chiếu cố gia chủ tận hiếu tâm đi."

Hồng Vũ gật gật đầu: "Ngươi tìm ta có chuyện gì?"

Vương chưởng quỹ có chút ngoài ý muốn, cho rằng Hồng Vũ nhất định sẽ dây dưa một phen, không nghĩ tới nhẹ nhàng như vậy hãy bỏ qua đi. Hồng Vũ không truy vấn, hắn đương nhiên càng cao hứng: "Là như thế này, chủ nhân, có một số việc còn phải ngài tự mình quyết định, trong đó cấp bách nhất đấy, kịp thời chúng ta kế tiếp phương hướng phát triển."

Hắn vừa nói, Hồng Vũ sẽ hiểu.

"Ngươi nói một chút hiện tại công xưởng Vân thị chủ yếu sinh ý là cái gì?"

"Hiện tại đương nhiên là dùng bán lẻ làm chủ, ngài cũng nhìn thấy, chúng ta cửa hàng vô cùng nóng nảy, nhưng là làm được trước mắt, trên cơ bản thì ra là đến đỉnh phong nhất rồi. Nhưng là kỳ thật kiếm lợi nhiều nhất không phải cái này sinh ý."

Hắn nói đến đây, có chút dừng một chút. Hồng Vũ nhìn hắn một cái, hừ một tiếng: "Kiếm lợi nhiều nhất chính là vì quân đội cung ứng binh khí trang bị đúng không?"

Vương chưởng quỹ bị nhìn hắn mặc, xấu hổ nở nụ cười: "Chủ nhân, chúng ta gần thủy lâu đài, sao không lợi dụng?"

Hồng Vũ nghĩ nghĩ: "Chuyện này, không thể nóng vội."

Nhưng hắn là biết rõ gia gia cái kia nóng nảy, coi như là công xưởng Vân thị chất lượng thượng thừa giá cả vừa phải, nhưng là hắn Hồng Vũ sản nghiệp, điều này cũng có lấy việc công làm việc tư hiềm nghi, gia gia đã biết nhất định nổi giận xông lại đánh gãy chân chó của hắn, coi như là hắn giúp đỡ lão gia tử thắng được 300 dài rượu chiến đều vô dụng.

Vương chưởng quỹ có chút tiếc nuối, hắn đi vào Vũ Đô, trơ mắt nhìn xem những vũ khí khác phân xưởng chất lượng so với chính mình chênh lệch, giá cả cao hơn chính mình, hết lần này tới lần khác có thể liên tục không ngừng mà đưa vào quân đội, hàng năm đơn đặt hàng số ít đã ở mười vạn cái trở lên. Lúc này đây cho rằng bụp lên Hồng Vũ, cũng có thể nhúng tay cái này sinh ý, không nghĩ tới Hồng Vũ cái này Vũ Đô trứ danh quần áo lụa là lại có thể nhịn được lớn như vậy lợi ích không nhúng tay vào.

Hồng Vũ cân nhắc một chút, nói: "Quân đội đơn đặt hàng, nhất định sẽ có, nhưng không phải hiện tại. Về sau công xưởng Vân thị chăm chú hai cái phương diện, bán lẻ, vẫn đang muốn làm, hơn nữa muốn làm lớn, Lô thành, Hải Thành, ải Phi Thiên… , những địa phương này, đều muốn mở chi nhánh.

Mặt khác, chính là muốn đem nhiều tư nguyên hơn vùi đầu vào huyền binh bên trên."

Hồng Vũ không hiểu kinh doanh, thế nhưng là ở kiếp trước ở vào một cái thông tin phát đạt thời đại, chưa từng ăn thịt heo cũng đã gặp heo chạy, lại nói tiếp cũng là đạo lý rõ ràng.

Vương chưởng quỹ gật gật đầu: "Bán lẻ cái này khẳng định không có vấn đề, chỉ cần trong nhà bên cạnh sự tình giải quyết xong, lại có mẫu quặng sắt, chúng ta có thể đại lượng chế tạo binh khí, cung ứng từng cái chi nhánh."

Đây cũng là Vân gia ý tứ, nếu như cùng Hồng gia quấn lấy nhau, vậy thì dứt khoát lợi dụng Hồng gia thế lực kiêu ngạo, đi ra Quảng Dương, đem công xưởng Vân thị mở lượt toàn bộ Đại Hạ.

"Thế nhưng là huyền binh cái này, sợ rằng có chút khó làm, Khí sư bồi dưỡng khó khăn vô cùng không nói, các loại tài

liệu cũng không nên tìm a…, mấu chốt nhất Nguyệt Vẫn Thần Thiết hiện tại đã tiêu hao hết rồi…" Vương chưởng quỹ bắt đầu bày sự thật giảng khó khăn.

BA~!

Hồng Vũ đem một khối to bằng đầu nắm tay Nguyệt Vẫn Thần Thiết bày ra trên bàn, nhìn xem Vương chưởng quỹ, Vương chưởng quỹ lắp bắp kinh hãi, hắn từ nhỏ đã tại Vân gia, mấy thập niên cũng chưa từng nhìn thấy một khối to như vậy Nguyệt Vẫn Thần Thiết.

Hồng Vũ thản nhiên nói: "Có đủ hay không?"

Huyền binh tại tài liệu phương diện, có hai cái mấu chốt nhất chỗ khó, một cái là Nguyệt Vẫn Thần Thiết, một cái là hoang thú não tinh, hoặc là cao phẩm vị trí mỏ tinh.

Vương chưởng quỹ ra nguyên nhân nào đó, cũng không muốn tăng lớn Vũ Đô công xưởng Vân thị huyền binh sản lượng, bởi vậy kiếm cớ từ chối, Hồng Vũ lại trực tiếp đem hắn miệng chắn, lấp, bịt.

"Nguyệt Vẫn Thần Thiết mặc dù có rồi, thế nhưng là hoang thú não tinh cũng rất khuyết thiếu a…." Vương chưởng quỹ tâm tư chuyển động, tiếp tục tìm lấy cớ ra sức khước từ. Hồng Vũ đã đứng dậy, không nói một lời đi ra ngoài.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Thi hứng đại phát (thượng)

Chương 9: Thi hứng đại phát (thượng)

"Chủ nhân…" Vương chưởng quỹ mau đuổi theo đi ra ngoài, Hồng Vũ căn bản không để ý tới hắn, ra cửa, trở mình lên ngựa, liệt mã thằng này rất là nịnh nọt cố ý thấp thoáng một phát thân thể, làm cho chủ tử càng nhẹ nhàng hơn đi lên, lúc ban đầu ngông nghênh sớm đã bị chính mình chà đạp không còn một mảnh rồi.

"Chủ nhân!" Vương chưởng quỹ có chút nóng nảy, hắn kéo lại Hồng Vũ cương ngựa, Hồng Vũ đồng dạng roi ngựa, trùng trùng điệp điệp quất đi xuống.

BA~ trước hết rút Vương chưởng quỹ bắt lấy dây cương trên tay, da tróc thịt bong, Vương chưởng quỹ đau thoáng cái rụt về lại. Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng: "Ngu xuẩn! Ta cũng cần Vân gia Khí sư, thế nhưng là ta còn có một con đường khác có thể đi!"

"Giá!" Hắn đột nhiên thúc giục liệt mã, xoáy lên một đạo bụi mù vội vã mà đi. Hồng Khê thương cảm nhìn Vương chưởng quỹ một cái, nhanh đi theo.

Vương chưởng quỹ bụm lấy bị thương tay, đau ứa ra mồ hôi lạnh, cũng không minh bạch Hồng Vũ là có ý gì, hắn vội vã trở về hậu viện, trực tiếp đi tới trước đó Vân Tư Nhạn ở cái nhà kia.

Trong tiểu viện dưới mái hiên, ngồi một ông già, dáng người có vẻ hơi gầy yếu, đang bọc lấy một kiện cẩm tú bông vải bào, so sánh đánh cờ phổ nghiên cứu cuộc.

Vương chưởng quỹ vội vã tiến đến, khom người nói: "Gia chủ."

Lão giả đúng là Quảng Dương Vân gia gia chủ Vân Viễn Vọng, hắn được cứu sau khi đi ra, đem Vân Tư Nhạn triệu hồi Quảng Dương, mà bản thân của hắn, thì là trong bóng tối âm thầm chạy tới Vũ Đô.

Hắn xem một chút Vương chưởng quỹ trên tay tổn thương, sắc mặt biến hóa: "Chuyện gì xảy ra?"

Vương chưởng quỹ cười khổ một tiếng, đem việc trải qua nói, sau đó nói: "Tiểu nhân không rõ, hắn nói một con đường khác là có ý gì?"

Vân Viễn Vọng sắc mặt trở nên rất khó coi, nhẹ nhàng thả ra trong tay sách dạy đánh cờ, thở dài một tiếng: "Chúng ta a…, hay vẫn là nghĩ đến rất đơn giản."

"Gia chủ là có ý gì?"

"Hắn cần chúng ta Vân gia Khí sư, cho nên giúp chúng ta, đem ta cứu ra, hơn nữa thu mua công xưởng Vân thị. Điều này là nhân từ chi lộ.

Thế nhưng là chúng ta quá tham lam chưa đủ rồi, một phương diện muốn mượn Hồng gia thế lực, đem Vân gia sinh ý làm lượt toàn bộ Đại Hạ, một bên lại không muốn cống hiến ra bản thân Khí sư, người ta cũng chỉ có thể lựa chọn thứ hai con đường rồi, cái kia chính là tàn nhẫn chi lộ a…."

Vương chưởng quỹ toàn thân chấn động: "Ngài là nói…"

Vân Viễn Vọng đắng chát gật đầu: "Một cái Quảng Dương quận trưởng, chúng ta liền không có lực phản kháng, đường đường Hồng gia, muốn đem chúng ta nhổ tận gốc, thật sự là quá dễ dàng."

Vương chưởng quỹ rốt cuộc hiểu rõ, Hồng Vũ theo như lời một con đường khác, chính là đem Vân gia đã diệt, như vậy Vân gia những Khí sư đó, tự nhiên toàn bộ rơi vào Hồng gia trong tay.

Hắn lập tức một tiếng mồ hôi lạnh: "Gia chủ, vậy chúng ta…"

Vân Viễn Vọng lắc đầu thở dài, tự mình trào phúng: "Hay là ta quá tự đại rồi, cùng người ta chơi cái gì tâm nhãn? Căn bản cũng không phải là một cái cấp bậc lực lượng, chúng ta, ngoại trừ ngoan ngoãn phối hợp, căn bản không có cơ hội lựa chọn, càng không có đùa bỡn thủ đoạn tư cách a…!"

…

Hồng Vũ nhẫn nhịn đầy bụng tức giận, linh hồn của hắn dù sao cũng là khác người của một thế giới, mặc dù đi tới nơi này về sau, quần áo lụa là làm có tư có vị, nhưng là thực chất bên trong hay vẫn là hy vọng giúp mọi người làm điều tốt đấy, hắn cảm giác mình cho Vân gia một cái tốt hơn lựa chọn, Vân gia hẳn là có ơn tất báo, hảo hảo cùng mình phối hợp mới là, lại thật không ngờ, Vân gia lợi dụng thiện ý của hắn, kiêu căng đứng lên!

Đây thực sự là cho ngươi mặt mũi, ngươi liền được đà lấn tới!

"Thân thúc!" Hắn gọi một tiếng, xa xa theo ở phía sau Hồng Thân bất động thanh sắc xuất hiện: "Thiếu gia, ngài muốn làm cái gì ta biết, nhưng là ta có thể hay không khích lệ ngài một câu?"

Hồng Vũ nhìn hắn một cái: "Nói."

"Trước tiên đừng nóng giận, Vân gia tuy đáng giận, nhưng là ta vẫn cảm thấy, chúng ta có thể đợi các loại lại nhìn." Hồng Thân nhìn một chút Hồng Vũ sắc mặt, tranh thủ thời gian bổ sung một câu: "Bất quá ta có thể lập tức phát ra tin tức, lại để cho Quảng Dương bên kia huynh đệ nhiều nhiều chăm sóc một chút Vân gia. Rất nhanh hết thảy gây bất lợi cho Vân gia căn cứ chính xác theo, sẽ bày ở ngài trước mắt."

Hồng Vũ thở ra một hơi: "Được, cứ làm như thế."

"Vâng."

Hồng Thân lui ra, Hồng Khê phụng bồi Hồng Vũ, chứng kiến chủ tử vẫn còn có chút không vui, Hồng Khê hỏi: "Thiếu gia, chúng ta đi chỗ nào tán giải sầu?"

Hồng Vũ ngẩng đầu nhìn một chút, nhanh giữa trưa: "Đi trước Tiết thúc chỗ đó ăn cơm."

"Vâng."

…

Xuân Huy Lâu sinh ý rất tốt, Hồng Vũ đến thời điểm đúng là tiệm cơm, ghế lô đã sớm dự định đã xong, thậm chí ngay cả lầu hai vị trí cũng không có, hắn đành phải ngồi ở lầu một,

Hồng Thân tại Hồng Vũ trước mặt có thể ngồi xuống, Hồng Khê thì không được.

Mặc kệ Hồng Vũ nói như thế nào, hắn như cũ tuân thủ nghiêm ngặt bản phận, thành thành thật thật đứng sau lưng Hồng Vũ, cho dù là bụng đói xì xào vang.

Đang ăn đâu rồi, cửa ra vào tiến đến mấy người, vừa nhìn cái này náo nhiệt Xuân Huy Lâu cũng có chút bất đắc dĩ, không có địa phương.

Hồng Vũ vẫy tay: "Tiểu muội, bên này, bên này!"

Vào đúng là Hồng Di Lan cùng Cổ Tiểu Hà, hai cái tiểu nha đầu đi dạo cho tới trưa phố, cũng đã đói bụng, nhớ tới Xuân Huy Lâu chả viên rán, đều thèm ăn chảy ròng nước miếng. Không nghĩ tới tới phát hiện không có chỗ ngồi trống. Đang tiếc nuối đâu rồi, trông thấy Hồng Vũ mời đến, tranh thủ thời gian đã chạy tới.

Hồng Di Lan bên người gần đi theo trong phủ một gã khác Tam Phẩm Hiển Thánh Hồng Dậu, những hộ vệ khác cũng có mấy cái. Hồng Vũ cùng Hồng Khê vung tay lên: "Ngươi mang theo bọn hắn đi đối diện ăn cơm đi, nơi này có Thân thúc cùng Dậu thúc là được rồi."

Hai đại Tam phẩm, thiếu gia tiểu thư an toàn tự nhiên không có vấn đề, Hồng Khê liền mang theo những hộ vệ kia đi qua.

Tất cả mọi người ngồi xuống, thoáng có chút chen chúc, mọi người cũng không quan tâm, chỉ là Cổ Tiểu Hà vừa nhìn thấy Hồng Vũ, liền không tự chủ được nghĩ đến "Đón gió nước tiểu ba trượng" điển cố, khuôn mặt nhỏ đỏ lên, cúi đầu nhìn xem cái bàn.

Hồng Vũ hướng điếm tiểu nhị vẫy tay: "Tới trước hai dĩa chả viên rán."

Cổ Tiểu Hà nhãn tình sáng lên: "Ca, làm sao ngươi biết chúng ta thích ăn chả viên rán?"

Hồng Vũ da mặt thật dầy: "Đó là đương nhiên rồi, ta thế nhưng là Tiểu Lan anh ruột a…."

Hồng Di Lan bĩu môi một cái, không chút lựa chọn hủy đi hắn đài: "Tiểu Hà ngươi đừng nghe hắn nói bậy, hắn cái nào nhớ được ta thích ăn cái gì, hắn là lấy đi của mình ăn, hắn so với ta còn thèm đây."

Hồng Vũ bị vạch trần, hắc hắc cười khan một tiếng: "Ngươi cái này nha đầu chết tiệt kia, không thể chừa chút cho ta mặt mũi?"

Cổ Tiểu Hà xem huynh muội bọn họ đấu võ mồm, một hồi buồn cười.

Hồng Vũ vỗ bàn hô: "Mới vừa nói sai rồi, tới trước tám dĩa!"

Hai nữ đại hỉ, nhưng là rất nhanh Hồng Di Lan liền kịp phản ứng: "Ca, ngươi đây là ý gì, chính ngươi chỉ cần hai dĩa, tăng thêm hai người chúng ta là hơn bỏ thêm sáu dĩa!"

Rõ ràng nói hai người chúng ta tham ăn nha.

Hồng Vũ mắt liếc thấy nàng: "Đủ sao?"

Hồng Di Lan rất nhanh cả buổi, hay vẫn là khổ khuôn mặt nhỏ nhắn thừa nhận: "Thật đúng là không đủ."

Một bên Hồng Thân cùng Hồng Dậu thiếu chút nữa té xuống. Hồng Vũ cười ha ha, có chút trìu mến xoa xoa muội muội đầu, đã gặp nàng bộ dáng bây giờ Hồng Vũ rất vui vẻ, tiểu muội hơn xa chính mình tưởng tượng phải kiên cường.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Thi hứng đại phát (trung)

Chương 9: Thi hứng đại phát (trung)

Bên cạnh trên bàn ngồi một vị cô nương, con mắt cùng Đại Hạ người không giống với, hiện ra nhàn nhạt màu xanh ngọc, toàn bộ đôi mắt nhìn qua giống như là một vũng hồ nước trong veo.

Nàng đưa lưng về phía Hồng Vũ, một người một cái bàn thời gian dần qua ăn, bên người đứng đấy bốn gã hộ vệ. Có thể đến Xuân Huy Lâu ăn cơm không phú tức quý, mặc dù là chỉ ngồi ở đây trong hành lang, cũng nói không cho phép những người này rốt cuộc là cái gì thân phận tôn quý.

Như thiếu nữ như vậy lẻ loi một mình, mang theo bốn gã hộ vệ cũng không lộ vẻ đột ngột.

Chỉ chẳng qua nếu như có người mới quan sát một chút sẽ phát hiện, bốn người này mặc dù bị đè nén cảnh giới, nhưng đều là Tam Phẩm Hiển Thánh cường giả siêu cấp!

Hồng Vũ cũng không quá đáng chỉ có một người Tam Phẩm Hiển Thánh tùy thân bảo hộ, thiếu nữ này không biết thân phận gì, lại một lần bốn người!

Trước mặt của nàng cũng bày biện hai dĩa chả viên rán, đang ăn được mùi ngon, nghe phía sau trên bàn Hồng Vũ đám người đối thoại, cũng nhịn không được cười lên, theo bản năng quay đầu nhìn lại thời điểm, vừa hay nhìn thấy Hồng Vũ vẻ mặt cưng chiều văn vê muội muội đầu, nàng thoáng hoảng hốt thoáng một phát, quay đầu đã là âm thầm thở dài một tiếng, ca ca nếu như còn sống, hiện tại cũng nên là như thế này vô cùng sủng ái chính mình chứ?

Nghĩ đến những thứ này, trước mặt những cái…kia ngon miệng đồ ăn, cũng có chút nhạt nhẽo rồi…

Xuân Huy Lâu ở bên trong náo nhiệt nhất đoạn thời gian đó đi qua về sau, các thực khách ăn xong rời đi, người ít một chút. Cửa ra vào bóng người lóe lên, lại có người đi tới.

“Tiểu nhị, cho gia an bài cái ghế lô.”

Điếm tiểu nhị tiến ra đón, cười theo: “Vị gia này, xin lỗi ngài, hôm nay ghế lô đầy, ngươi xem nếu không ngay tại đại sảnh…”

Tiểu nhị còn chưa nói xong, người nọ đã một cái tát rút qua: “Xéo đi! Mở tiệm cơm không có phòng các ngươi còn mở cái rắm a…! Gia đến các ngươi ở đây tới dùng cơm, là cho các ngươi mặt mũi, tranh thủ thời gian đi cho an bài, bằng không thì ta cam đoan ngươi tiệm này mở không đi xuống!”

Hồng Vũ âm thầm cười lạnh, Xuân Huy Lâu là Hồng gia bối cảnh, cái này Vũ Đô nội thành, ngoại trừ Võ Tông hoàng đế, thật đúng là không có người nào dám đại ngôn như vậy bất tàm, lại để cho Xuân Huy Lâu không mở nổi.

Hắn giương mắt vừa nhìn, đi vào là một nam một nữ, đằng sau đi theo bảy, tám tên hộ vệ, nam còn có mấy phần tư sắc, nữ hãy cùng Tông Hân Nguyệt có thể liều một trận rồi.

—— nam nhân này hoàn toàn chính xác muốn dùng tư sắc để hình dung, hảo hảo một cái đàn ông, trên mặt thoa một tầng son phấn, trên mũ còn đừng lấy một đóa hoa!

Hồng Vũ đang muốn đứng dậy ra mặt, không nghĩ tới nam kia lại mắt thấy thấy được bọn hắn, lập tức cười ha ha: “Ha ha, đây không phải Tiểu Hà muội muội ấy ư, thật là tinh xảo a….”

Người nữ kia lại một cái níu lại hắn, cảnh giác nói: “Ngươi cùng cái kia tiểu tiện nhân chào hỏi làm gì!”

Nam lập tức cười theo: “Nương tử, tốt xấu chúng ta cũng là đồng hương, gặp mặt cũng nên mời đến một chút không, hơn nữa lòng ta cùng mọi người là của ngươi rồi, tuyệt đối trung tâm như một, không có ý khác.”

Nàng kia trừng Cổ Tiểu Hà một cái, hộ ăn chó cái đồng dạng theo tới đây, đi đầu đối về Cổ Tiểu Hà nói ra: “Tiểu tiện nhân ta cảnh cáo ngươi, Huyên Lang đã là phu quân của ta rồi, ngươi liền bỏ đi ý nghĩ kia đi!”

“Huyên Lang” cũng lập tức gật đầu: “Tiểu Hà, chúng ta là không thể nào đấy, lẫn nhau thân phận chênh lệch quá lớn,

ngươi cũng đừng có dây dưa ta. Về sau nếu như có sự tình gì, xem ở đồng hương trên mặt mũi, đủ khả năng ta đây sẽ giúp các ngươi một tay, cái khác coi như xong."

Hồng Vũ nhìn xem Cổ Tiểu Hà, trên mặt cô gái đỏ có thể nhỏ ra huyết, trong mắt tràn đầy ủy khuất, đã lệ quang trong suốt.

Hồng Di Lan cảnh giác nhìn chằm chằm hai người, thấp giọng hỏi Cổ Tiểu Hà: "Bọn hắn là người nào?"

Cổ Tiểu Hà khí khổ: "Cái kia Huyên Lang, trước đây nghèo rớt mùng tơi, năm đó mưa to, nhà hắn nhà cửa sụp đổ, trong nhà lão mẫu bị nện chết không có tiền hạ táng, cha ta nhìn hắn học vấn không tệ, xuất tiền mai táng mẫu thân hắn, càng thu lưu hắn ở đây trong nhà đọc sách, hi vọng hắn có thể khảo thủ công danh, hắn lúc kia không giống hiện tại cái dạng này, cha ta thì có ý tác hợp chúng ta.

Không nghĩ tới hắn về sau liên lụy tri huyện con gái, liền lập tức như biến thành người khác đồng dạng, chẳng những ti nhan quỳ gối, hơn nữa bốn phía tuyên dương nói ta dây dưa hắn, hắn là bị nhốt tại nhà của ta, cha ta ép buộc hắn cùng ta kết hôn…"

Hồng Di Lan tức giận khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt: "Chung Huyên, ngươi còn có … hay không lương tâm!"

Chung Huyên bên người nàng kia xiên lấy eo liền xông lên, hướng phía Hồng Di Lan liền muốn chửi ầm lên.

Hồng Vũ hô một tiếng: "Thân thúc."

Hồng Thân trên chiếc đũa kẹp lấy một viên củ lạc, phốc một tiếng ném ra bên ngoài, vừa vặn đánh trúng trên người cô gái cái nào đó bộ vị, nàng kia thân thể mập mạp, nghẹn đủ tức giận mắng một cổ khí lập tức bị kẹp ở trong lồng ngực, nàng không thể động đậy, đỏ bừng cả khuôn mặt.

"Tiểu Yến, tiểu Yến ngươi làm sao vậy?" Chung Huyên chưa thấy qua loại trình độ này cao thủ, lập tức sợ tới mức chân tay luống cuống, cao thấp vuốt tiểu Yến thân thể, không biết chỗ đó có vấn đề.

Phía sau hai người hộ vệ lập tức tiến lên, một người cầm đầu trầm giọng nói: "Mấy vị, oan gia nên giải không nên kết, chúng ta chủ tử người sau lưng, không phải là các ngươi có thể đắc tội nổi đấy! Mau mau cởi bỏ tiểu thư huyệt đạo, nếu không, hôm nay các ngươi cũng đừng nghĩ đi ra cái này Xuân Huy Lâu rồi!"

Chung Huyên rít lên một tiếng: "Các ngươi đám ngu xuẩn này, biết rõ tiểu Yến cậu là ai chăng! Nói ra hù chết các ngươi, là Kinh Triệu Phủ Chu đại nhân!"

Hồng Vũ hoàn toàn không biết là ai —— coi như là biết rõ cũng sẽ không để ý.

Một bên Hồng Thân thấp giọng nói: "Mới nhậm chức Kinh Triệu Phủ Thiếu doãn."

Hồng Vũ giật mình: "Nguyên lai là tiếp Mã Duyên Lương cái kia ma quỷ lớp."

Chung Huyên khí diễm càng là lớn lối: "Biết lợi hại chưa? Đừng nói các ngươi, coi như cái này Xuân Huy Lâu, chúng ta nói để hắn mở không đi xuống, hắn liền mở không đi xuống!"

Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng: "Lại con cóc ngáp, khẩu khí thật là lớn!"

Hồng Thân cũng không kiên nhẫn được nữa: "Thiếu gia, có phải hay không đánh ra?"

Hồng Vũ gõ cái bàn hô: "Tiết thúc, là ngươi động thủ hay là ta giúp ngươi?"

Tiết Thiệu cười ha hả từ trên lầu đi xuống, đi theo phía sau một loạt Ngũ Phẩm Nguyên Định: "Thật là tinh xảo, các ngươi đã ở a…. Đây là ngươi Tiết thúc địa bàn…"

Hồng Vũ nhìn hắn đánh liên tục tay đều mang đi ra rồi, cho là mình bên này không dùng ra tay, không nghĩ tới Tiết Thiệu tiếng nói một chuyển: "Đương nhiên là các ngươi xuất thủ."

Hồng Vũ sững sờ, Tiết Thiệu cười hì hì nói: "Nhiều khách như vậy, thủ hạ ta những người này xuất thủ, khẳng định quấy nhiễu những khách nhân, nếu tại lại đập bể bàn ghế gì gì đó, cũng là một số tổn thất không nhỏ. Hồng Thân bọn họ là Tam

Phẩm Hiển Thánh, xuất thủ khẳng định nước chảy mây trôi, nhẹ nhõm giải quyết.”

Hồng Thân cùng Hồng Dậu cười khổ lắc đầu: “Tốt ngươi Tiết Thiệu, thực sẽ bắt lính.”

Chung Huyên giận tím mặt: “Các ngươi thật to gan, các ngươi biết rõ chúng ta là ai vậy sao?”

Tiết Thiệu khoát tay chặn lại: “Biết rõ, không phải là Kinh Triệu Phủ tân nhiệm Thiếu doãn Chu Trường Vân cháu ngoại nữ sao?” Hắn một ngón tay Hồng Vũ: “Có thể ngươi biết hắn là ai sao?”

“Hắn có thể là ai?” Chung Huyên vẫn còn gào thét.

“Hắn là Hồng Vũ.”

Đáng tiếc Hồng Vũ gần nhất mặc dù hung danh hiển hách, nhưng là Chung Huyên đám người này đến thăm người thân là vừa vặn tiến vào Vũ Đô thành, lại lo lắng bị cậu xem thường, không có lập tức đi bái kiến, tại Vũ Đô nội thành dạo qua một vòng, mua một ít quý trọng lễ vật.

Đến trưa, vừa vặn đi ngang qua Xuân Huy Lâu, liền tiến đến ăn một bữa cơm. Bọn hắn căn bản cũng không có nghe nói qua Hồng Vũ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Thi hứng đại phát (hạ)

Chương 9: Thi hứng đại phát (hạ)

Tiết Thiệu nói ra tên Hồng Vũ, vốn tưởng rằng đối phương khẳng định sợ tới mức run một cái, cái nào nghĩ Chung Huyên khí diễm càng kiêu ngạo hơn: "Còn dám xưng tên báo họ? Được, các ngươi chờ đó cho ta!"

Thực khách chung quanh bọn người đều thương cảm nhìn xem Chung Huyên một đám người, nhìn có chút hả hê xem cuộc vui, chỗ nào làm được một đám đồ nhà quê, gây ai không bỏ đi gây Hồng Vũ? Ông cụ ăn thạch tín, chán sống a…!

Hồng Vũ rất là hổ thẹn sờ sờ tiểu muội đầu: "Nha đầu, ca của ngươi có lỗi với ngươi, còn không có đem danh tiếng xấu làm được mọi người đều biết, dừng lại tiểu nhi khóc đêm trình độ a…."

Hồng Di Lan rất im lặng: "Ca ngươi thật muốn hướng phía phương hướng kia cố gắng sao?"

Hồng Vũ nói khoác mà không biết ngượng: "Đó là đương nhiên!"

Hắn vung tay lên: "Thân thúc, đánh ra."

Những hộ vệ kia ngay ngắn hướng gầm lên, sau đó… Sẽ không có sau đó rồi. Hồng Thân thân hình nhoáng một cái, lại trở lại. Tám gã hộ vệ tất cả đều co quắp trên mặt đất, một thân vũ khí phá tiết, kinh mạch đứt gãy, cả đời này là đừng nghĩ tại tu hành võ đạo rồi.

Hồng Vũ đi ra phía trước, Hồng Khê đã mang theo một đám người xông về tới: "Ai ăn gan hùm mật báo, dám ở chúng ta thiếu gia trước mặt giương oai, cho ta kéo ra ngoài đánh!"

Một đám người e sợ cho đã không có cơ hội biểu hiện, dắt lấy những cái…kia đã bị phế đi hộ vệ, cùng Chung Huyên cái này một đôi cẩu nam nữ, đến ngoài cửa đùng…đùng… dừng lại-một chầu đánh no đòn, Chung Huyên Bắc Đại gào khóc

kêu thảm thiết, vẫn không quên kêu gào một tiếng: “Các ngươi chờ đó cho ta, Chu đại nhân sẽ không bỏ qua cho các ngươi, a… ——“

Trận đòn này, đánh cho bọn hắn nhanh không ai hình.

Hồng Khê lại tìm dây thừng đến, đem đám người này tất cả đều trói tại cửa buộc cọc buộc ngựa bên trên.

Hồng Vũ cơm nước xong xuôi, hướng ra phía ngoài vừa nhìn: “Đánh xong?”

Hồng Khê vén tay áo lên: “Thiếu gia ngài còn không thoả mãn? Vậy ta liền đi một lần nữa đánh qua.”

Hồng Vũ khoát tay: “Được rồi được rồi, cứ như vậy đi.”

Hồng Khê ngoan ngoãn trở về. Hồng Vũ một xắn tay áo, lớn tiếng nói: “Tiết thúc, mời lên văn chương. Tiểu chất ta hứng thơ đại phát!”

Tiết Thiệu coi như không nghe thấy, ngươi điểm này mực nước, nếu đề ta đây Xuân Huy Lâu ở bên trong, ta không phải đem cái kia lấp kín tường đều hủy đi?

Hồng Khê lần nữa phát huy trung khuyển hài lòng tác phong, tự mình vọt tới phía sau quầy đi giấy và bút mực đến, cho Hồng Vũ trải lên: “Thiếu gia mời tận hứng!”

Xung quanh còn thừa lại thực khách tất cả đều cười mỉm nhìn xem, phỏng đoán Hồng gia tên phá của này có thể viết ra cái gì tốt thơ.

Mà phía sau trên bàn cô gái kia tức thì cũng mơ hồ có chút chờ mong: Chẳng lẽ lại vị thiếu niên này còn là một vị trứ danh tài tử?

Hồng Vũ bút lớn vung lên một cái, bá bá bá một lần là xong!

“Xuất ra, dán tại cái kia một đôi cẩu nam nữ trên người, để mọi người đều quan sát thoáng một phát.” Hồng Vũ lớn tiếng nói, Hồng Khê vội vàng đáp ứng một tiếng, cầm lấy hai tờ giấy đi ra. Đến ngoài cửa, xoát hồ hồ, BA~ BA~ dán tại hai người trên ót.

Hồng Vũ vỗ tay một cái: “Đã thành, chúng ta đi, Tiết thúc ngươi không có phúc hậu, ta lần tới uống rượu tuyệt không cho ngươi nhường!”

Tiết Thiệu khổ mặt.

Hồng Vũ một đoàn người trùng trùng điệp điệp rời đi, đằng sau các thực khách mới liên tiếp đi ra, gấp vội vàng nhìn hắn “Bản vẽ đẹp” .

Cô gái kia ở bên trong nghe, bên ngoài cũng không có cùng truyền đến một mảnh tán thưởng thanh âm, mà là cười ha ha.

Loại này cười, không phải cười nhạo, mà là chính thức thoải mái cười to.

Thiếu nữ có chút tò mò, nàng cũng đã ăn xong, ý bảo hộ vệ bên cạnh tính tiền, sau đó đi ra ngoài đến, hướng Hồng Vũ “Bản vẽ đẹp” nhìn lại.

Chỉ thấy hai tờ rộng hai thước giấy Tuyên Thành bên trên, tất cả viết hai hàng chữ to.

Chữ không được tốt lắm, ngôn ngữ càng là thô bỉ không chịu nổi.

Nữ trên mặt cái kia một cái là: Kỹ nữ xứng con chó, thiên trường địa cửu!

Nam trên mặt cái kia một cái là: Cặn bã xứng kỹ (nữ), như keo như sơn!

Thiếu nữ có chút mất trật tự, đây là “Thi hứng đại phát” tác phẩm? Cái này chuyện này…

Nhưng là nghĩ đến Chung Huyên cùng nàng kia đáng giận, nàng cũng nhịn cười không được, hai câu này mặc dù thô tục, ngược lại thật là mắng thống khoái! Khó trách trước đó những người kia tất cả đều là thoải mái cười to.

Nàng nhìn lại, phía sau mình, Tứ đại Tam Phẩm Hiển Thánh tất cả đều cười bả vai run run, thiếu nữ mỉm cười: “Trở về đi.”

“Vâng.”

Phu xe đem xe ngựa chạy tới, thập phần mộc mạc nước sơn đen lam mảnh vải, thiếu nữ lên xe, trong xe nhưng là thoải mái dễ chịu mà xa hoa, Dạ Minh Châu khảm đỉnh, phủ lên Ngũ phẩm hoang thú Liệt Địa Bạch Hùng da lông.

Nàng ngồi ở trong xe, xanh thẳm đôi mắt thật giống như trong núi sâu yên tĩnh hồ nước, nhộn nhạo mỉm cười rung động, hồi tưởng đến kinh lịch vừa rồi, nhịn không được lại là cười cười, thiếu niên kia, gọi Hồng Vũ a…, kỳ quái, làm cho người ta một loại nói không nên lời cảm giác.

…

Hồng Vũ trên đường an ủi Cổ Tiểu Hà: "Đã thành, chớ vì loại người này phiền não, coi như nhà các ngươi ngã một lần nấm mốc."

Hồng Di Lan nở nụ cười: "Ca, có ngươi như vậy an ủi người đấy sao?"

Hồng Vũ gãi gãi đầu, nhìn xem Cổ Tiểu Hà, tiểu nha đầu có chút xin lỗi cúi đầu. Hồng Vũ tựu buồn bực: Tiểu nha đầu này hình như rất sợ ta?

Hắn thật vất vả đi ra một chuyến, đương nhiên không thể nhanh như vậy trở về đi: "Các ngươi buổi chiều làm gì?"

"Dạo phố a…."

Hồng Vũ hai con mắt bốn phía nhìn loạn, suy nghĩ tìm cớ gì chuồn mất. Cùng nữ hài dạo phố là cái rất có tính khiêu chiến hạng mục, Hồng Vũ cảm giác mình còn cần tu luyện vài thập niên mới có thể thắng đảm nhiệm.

"Bên kia làm sao vậy?" Hai cái tiểu nha đầu thích tham gia náo nhiệt, vừa nhìn thấy phía trước vây quanh một đám người, lập tức xẹt tới, Hồng Dậu sứ mạng bên người, không để lại dấu vết đi theo, Hồng Vũ cũng cùng tiến lên trước nhìn xem.

Mọi người vây quanh ở một cửa tiệm cửa hàng trước cửa, cửa hàng này quy mô rất lớn, sát đường lại có thể là một tràng ba tầng lầu nhỏ, tại lầu hai chếch xuống dưới trên vị trí, mang theo một cái tấm biển, phía trên một tinh tế hữu lực thể chữ lệ viết bốn chữ lớn: Hoa Hạ thư cục (nhà in).

Hồng Vũ nhớ tới đây là Vũ Đô nội thành, lớn nhất một nhà thư cục (nhà in) rồi. Hắn 《 Mật Nghiên Kinh 》 chính là chỗ này gia thư cục (nhà in) khắc bản.

Số liệu bên ngoài kề lấy một cái bố cáo, đang có mười mấy người vây quanh ở chỗ đó thò đầu ra nhìn, ló đầu ra ngó nhìn quanh.

Hồng Vũ đi theo muội muội đằng sau duỗi ra cổ cũng nhìn rõ ràng bố cáo, không khỏi có chút ngoài ý muốn.

Bố cáo nội dung rất đơn giản, Hoa Hạ thư cục (nhà in) tiến đến kinh doanh bất thiện, cố ý qua tay, bởi vậy gần nhất trong khoảng thời gian này, một ít nguyên bản kế hoạch tốt yếu xuất thụ thư tịch, khả năng không kịp khắc bản rồi, xin mọi người chờ thoáng một phát.

Người vây xem bên trong, cũng không có thiếu học sinh, nhao nhao cảm thán, Hoa Hạ thư cục (nhà in) danh tiếng hơi tệ, hơn nữa phát hành thư tịch trải rộng toàn bộ Đại Hạ, không ít học sinh theo vỡ lòng bắt đầu, dùng đúng là Hoa Hạ thư cục (nhà in) sách, chứng kiến như vậy một nhà uy tín lâu năm thư cục (nhà in) kinh doanh không nổi nữa, hơi có chút thổn thức.

Hồng Vũ thấy rõ nội dung, không khỏi trong lòng hơi động.

Thư cục (nhà in)? Có lẽ cũng không phải một cái kiếm tiền ngành sản xuất, nhưng là Hồng Vũ rất rõ ràng, cái nghề này uy lực tuyệt không ở chỗ tiền tài.

Hắn vẫy tay một cái, Hồng Khê rất khéo hiểu lòng người đụng lên đến: "Thiếu gia?"

"Đi bên trong hỏi một chút, bọn họ là hay không đã qua tay, muốn bao nhiêu bạc."

"Thiếu gia ngài muốn?"

Hồng Vũ vừa nhìn hắn kích động bộ dạng, lập tức đã minh bạch, cười mắng một tiếng một cước đạp đi qua: "Ít cho ta động tâm tư không đứng đắn, thành thành thật thật đến hỏi giá, không cho phép mượn chúng ta Hồng phủ tên tuổi ép người gia giá tiền."

Hồng Khê cười hì hì đáp ứng một tiếng rời đi, trước khi đi rất tự hào mà nói: “Thiếu gia, không cần chuyển ra chúng ta Hồng phủ tên tuổi đến, chỉ cần lão nhân gia ngài tên tuổi liền đầy đủ đem bọn họ sợ tới mức tè ra quần rồi.”

Hồng Vũ dở khóc dở cười: “Tranh thủ thời gian đi!”

“Vâng.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Nhà in Hoa Hạ

Chương 10: Nhà in Hoa Hạ

Hồng Di Lan cùng Cổ Tiểu Hà gom góp tới đây, hai cái tiểu nha đầu rất ngạc nhiên, Hồng Di Lan ánh mắt rất là hoài nghi: "Ca, ngươi muốn mua nhà in?"

Hồng Vũ nhìn xem muội muội ánh mắt có chút bị thương, : "Ta bây giờ như trước kia không giống với lúc trước a…."

Hồng Di Lan che miệng cười. Bên kia Hồng Khê đã trở lại: "Thiếu gia, bên trong chưởng quầy đáp lời, nếu ngài muốn lời nói, chỉ cần cho một triệu lượng, toàn bộ nhà in Hoa Hạ đều là ngài được rồi."

Hồng Vũ nhíu mày, hắn theo Tông Hân Nguyệt chỗ đó đã chiếm được một triệu ba trăm ngàn lượng, thế nhưng là công xưởng Vân thị mất hết 800 ngàn lượng. Hiện tại chỉ còn lại có 500 ngàn, còn kém lấy một nửa đây.

Hắn căn bản không cần mơ mộng cùng gia gia muốn, gia gia hiện tại coi như là muốn cho cũng không có tiền, Hồng phủ một năm thu nhập cũng chỉ có hai triệu năm trăm ngàn lượng bạc, trước đó vì Hồng Vũ đã bỏ ra nhanh hai triệu lượng rồi, gia gia bên kia chắc hẳn đã giật gấu vá vai muốn động vốn liếng.

Hắn đang tại cân nhắc từ nơi này làm ra cái này 50 vạn lượng bạc, một bên Cổ Tiểu Hà bỗng nhiên có chút nhút nhát e lệ nói: "Nếu là ngươi thiếu tiền, ta, ta có thể cho ngươi mượn."

Hồng Vũ sững sờ, vô ý thức hỏi: "Ngươi rất có tiền?"

Hồng Di Lan cười đắc ý, vỗ chính mình khuê trung mật hữu: "Tiểu Hà trong nhà thế nhưng là thổ hào, ngươi tuyệt đối không nên xem thường rồi."

Cổ Tiểu Hà nói chuyện với Hồng Vũ liền mặt đỏ, trắng nõn trên khuôn mặt nhỏ nhắn bay lên hai đóa Hồng Vân, thật giống

như hoa sen trên ngọn một vòng đỏ tươi, đặc biệt tươi ngon mọng nước động lòng người.

"Nào có ngươi nói khoa trương như vậy." Cổ Tiểu Hà khiêm tốn một câu, tiểu bạch tay nhảy ra chính mình hầu bao, mở ra bên trong một cuốn ngân phiếu. Nàng rút ra một cái đến, không tự tin như vậy đưa cho Hồng Vũ: "Cho."

Hồng Vũ sinh ra ở Tứ Đại Thiên Trụ, Đại Hạ vương triều cấp cao nhất thế gia, cái gì đại mệnh giá ngân phiếu chưa thấy qua?

Nhưng là một cái một triệu lượng, hắn thật không có gặp qua…

Hồng Vũ có chút giật mình nhìn xem Cổ Tiểu Hà, đem tiểu cô nương xem khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ hơn, cúi đầu nhìn chân của mình tiêm.

Hồng Di Lan tại vừa nói: "Ca, nói xong rồi, mượn bạc cấp cho tiền lãi, còn phải có chữ viết theo, ngươi lấy cái gì thế chấp?"

Hồng Vũ vui đùa lời nói bất quá não bộ há mồm liền tới, vỗ bộ ngực ΘΘ: "Đem ngươi ca ta thế chấp bên trên! Nếu trả không được, sẽ đem ta thường cho Tiểu Hà muội tử."

"Stop! Sướng đến ngươi!" Hồng Di Lan lần nữa phá.

Cổ Tiểu Hà không biết nghĩ đi đến nơi nào rồi, mắc cỡ đầu nhanh vùi vào chính mình bộ ngực ΘΘ bên trong.

Hồng Vũ mặc dù biết một triệu lượng không phải cái số lượng nhỏ, nhưng là rõ ràng chứng kiến Cổ Tiểu Hà trong ví một cuốn ngân phiếu tất cả đều là cái này mệnh giá. Biết rõ con gái người ta là thật không thế nào quan tâm "Điểm ấy" bạc, dứt khoát thoải mái nhận lấy, lại để cho Hồng Khê đi nhà in Hoa Hạ ở bên trong cho mượn giấy bút, cho Cổ Tiểu Hà đã viết một cái chứng từ.

Cổ Tiểu Hà tiếp nhận đi vừa nhìn, tiền lãi một chia làm hai, vội vàng khoát tay: "Không muốn không muốn, ta cùng Lan Lan là bằng hữu tốt nhất, cho các ngươi mượn tiền không cần tiền lời."

Hồng Di Lan ôm nàng, xúi giục nói: "Ngươi đừng đến thời điểm để cho ta ca cho ta, ta đang cùng đây."

Cổ Tiểu Hà do do dự dự: "Cái kia, vậy được rồi."

Hồng Di Lan mừng rỡ, ôm Cổ Tiểu Hà trắng nõn khuôn mặt nhỏ nhắn bá hôn một cái.

Hồng Vũ Minh biết rõ một phương là mình muội tử, hay vẫn là xem một hồi xúc động, vội vàng đem mặt xoay qua chỗ khác.

Sự tình phía sau thần kỳ thuận lợi, Hồng Vũ cũng không ra mặt, hết thảy đều có Hồng Khê đi xử lý, dù là như thế, một buổi chiều cũng là như vậy bất tri bất giác đi qua.

Hồng Di Lan vẫn không hiểu: "Ca, ngươi muốn một nhà thư cục (nhà in) làm gì?"

Hồng Vũ dương dương đắc ý: "Đến thời điểm ngươi sẽ biết."

…

Xuân Huy Lâu sự tình một truyền mười mười truyền một trăm, một mực các loại đến buổi tối, mới truyền đến Kinh Triệu Phủ Thiếu doãn Chu Trường Vân trong tai.

Chu Trường Vân sợ tới mức run một cái, sửng sốt cả buổi, mới phản ứng tới chuyện thứ nhất là trước tiên đem cháu ngoại nữ cùng ngoại sanh nữ tế cứu trở về. Hắn cũng không dám mang nhiều người, mang nhiều hơn cái kia chính là đi nháo sự. Một thân y phục hàng ngày, Chu Trường Vân kêu lên hai cái đầy tớ nhà quan, tranh thủ thời gian chạy tới Xuân Huy Lâu.

Đến vừa nhìn, chính mình cháu ngoại nữ cùng ngoại sanh nữ tế còn bị cột vào buộc cọc buộc ngựa bên trên đâu rồi, thành Xuân Huy Lâu trước một phong cảnh!

Người ta lui tới đều muốn liếc mắt nhìn, sau đó cười ha ha.

Lúc này đúng là cơm tối thời gian, Xuân Huy Lâu sinh ý vừa vặn, những cái…kia buộc cọc buộc ngựa nếu tại bình thường, khẳng định đã đầy, nhưng là bây giờ, Xuân Huy Lâu

phái mấy cái tiểu nhị tại cửa ra vào dắt ngựa, đơn giản chỉ cần không đem cái kia mười mấy người thả mở!

Chu Trường Vân trong lòng có chút căm tức, cũng không dám cùng Tiết Thiệu phát giận, cái này cháu ngoại nữ vợ chồng hai người vừa mới tiến Vũ Đô ngốc không hề hề cái gì cũng đều không hiểu, nhưng hắn là rất rõ ràng Tiết Thiệu bối cảnh.

Chu Trường Vân rất là khách khí đến thăm, Tiết Thiệu dù sao cũng là thương nhân, sẽ không làm khó hắn, khiến cho hắn đem Chung Huyên một đám người lĩnh đi trở về.

Chu Trường Vân tỏ vẻ về sau mở tiệc chiêu đãi khách và bạn, liền định tại Xuân Huy Lâu rồi, Tiết Thiệu cũng cười ha ha cảm tạ. Trước khi đi, Tiết Thiệu nhắc nhở hắn một câu: "Chu đại nhân, Chung Huyên hai người này đắc tội cũng không phải là ta, ta Tiết Thiệu một cái nho nhỏ người làm ăn, cũng không dám cùng Chu đại nhân đối nghịch, bất quá bọn hắn đắc tội thế nhưng là Nhị thiếu gia."

Chu Trường Vân run một cái, quay đầu lại hướng Tiết Thiệu chắp tay cúi đầu: "Đa tạ Tiết huynh nhắc nhở!"

Đã là cuối mùa thu, nhưng là Vũ Đô ở vào Đại Hạ trung bộ, buổi trưa mặt trời còn rất độc ác, đến buổi chiều lại trở nên lạnh, chạng vạng tối vào đêm trong khoảng thời gian này, hiểu người thẳng run.

Chung Huyên hai vợ chồng đã sắc mặt trắng bệch, ở vào nửa trạng thái hôn mê. Những cái…kia bị Hồng Thân phế bỏ hộ vệ càng là không chịu nổi, triệt để hôn mê.

Một cái đầy tớ nhà quan vội vàng đi mướn xe ngựa, đem tất cả mọi người vận trở về nhà, một cái khác tức thì bận rộn lo lắng vội vàng đi mời Y Tượng. Y Tượng hầu như cùng Chu Trường Vân cùng một chỗ chạy tới Chu gia.

Vừa vào cửa, Chu Trường Vân phu nhân chứng kiến cháu ngoại nữ thành bộ dáng này, lập tức kêu lên: "Đứa nào làm? ! Còn có … hay không đem chúng ta lão Chu gia để vào mắt, chán sống chứ? Lão gia, thù này nhất định phải báo!"

Tin tức truyền đến thời điểm lão bà hắn không ở nhà, còn không biết đến cùng xảy ra chuyện gì, vốn là còn chút điểm buồn bực, cháu ngoại nữ hai vợ chồng hẳn là hôm nay đã đến a…, thế nào một mực không gặp người.

Chu Trường Vân mặt âm trầm, trước hết mời Y Tượng cho hai người khám và chữa bệnh. Lão bà hắn vẫn không chịu bỏ qua, la hét ầm ĩ lấy: "Ngươi hôm nay làm sao vậy, hài tử đều bị tra tấn thành như vậy, ngươi liền cái rắm đều không tha?"

Chu Trường Vân hung hăng trừng lão bà một cái, một tay lấy hắn lôi ra ngoài, lưng cõng người hạ giọng quát: "Là Hồng Vũ! Hồng Vũ làm!"

Lão bà hắn lập tức nghĩ bị một bàn tay lớn vô hình nắm cổ, một hồi lâu mới sắc mặt trắng bệch, nơm nớp lo sợ mà hỏi: "Chính là cái vì muội muội giận dữ đã diệt Tư gia càng làm Tông gia đánh cho tàn phế Hồng Vũ?"

"Vũ Đô nội thành, chẳng lẽ còn có thứ hai Hồng Vũ?" Chu Trường Vân bất đắc dĩ thở dài.

Lão bà hắn sợ tới mức run một cái: "Hai cái này tiểu hỗn đản, gây ai không bỏ đi gây tên sát tinh kia? Hắn vì muội muội đều có thể giết nhiều người như vậy, vì để cho chính hắn, đã diệt chúng ta Chu gia đây còn không phải là là chuyện phải làm? Cái này, lão gia vậy phải làm sao bây giờ a……"

Nói đến về sau, đều mang theo tiếng khóc nức nở rồi.

Nàng nhưng lại không biết, Hồng Vũ nếu vì mình, tuyệt đối sẽ không dẫn xuất chuyện lớn như vậy.

Chu Trường Vân thở dài một tiếng: "Vậy ta liền đi Hồng gia thỉnh tội, ngươi đang ở đây gia xem trọng hai người kia tiểu súc sinh, theo chân bọn họ đem lợi hại nói rõ ràng, tuyệt đối đừng để cho bọn họ lại khẩu xuất cuồng ngôn rồi."

Lão bà hắn liền vội vàng gật đầu: "Hay, hay, được, ngươi nhanh đi, chuẩn bị thêm lễ vật, không đủ ta còn có tiền riêng, nhất định phải cẩn trọng a…, lão gia!"

Chu Trường Vân vẫy vẫy tay, vội vã đi.

Chu phu nhân có chút mất hồn mất vía, một hồi lâu Y Tượng mới đến bẩm báo: "Phu nhân, lão hủ đã nhìn rồi, bọn hắn không có gì đáng ngại, tĩnh dưỡng thoáng một phát thì tốt rồi. Hiện tại đã tỉnh, phu nhân nếu không mau mau đến xem?"

Chu phu nhân vội vàng đã cám ơn Y Tượng, chính mình tiến đến xem cháu ngoại nữ hai người.

Chung Huyên cùng tiểu Yến bị cho ăn… Nửa bát canh gừng, đã khôi phục lại. Vừa nhìn thấy Chu phu nhân, lập tức khóc trời khóc đất đứng lên: "Mợ ngươi muốn làm chủ cho chúng ta a…! Chúng ta còn chưa từng có bị người khi dễ như vậy qua a……"

Chu phu nhân ngồi ở chỗ kia không nói một lời, kinh ngạc giống như tượng đất bồ tát. Hai cái gào khóc cả buổi, mới cảm giác có điểm gì là lạ. Chung Huyên có chút kỳ quái: "Mợ, mợ ngươi làm sao vậy?"

Chu phu nhân trong lúc hoảng hốt phục hồi tinh thần lại, nước mắt cũng xuống rồi.

Hai vợ chồng càng là buồn bực: "Mợ, cái kia Hồng Vũ quá kiêu ngạo rồi, ngài ngàn vạn không thể bỏ qua hắn, quả thực không đem ngài cùng cậu để vào mắt a……"

Chu phu nhân nhìn xem này một đôi kẻ dở hơi, cũng không biết nói cái gì cho phải, đều lúc này, bọn hắn vẫn như thế càn rỡ, nhà mình đều muốn bởi vì hai tên khốn kiếp này đưa tới tai họa diệt môn rồi!

Nàng bỗng nhiên một cơn lửa giận đột nhiên bạo phát, đứng dậy hung hăng một bạt tai quất vào Chung Huyên trên mặt, đánh cho Chung Huyên một đầu trồng ngã xuống giường.

Tiểu Yến rít lên một tiếng, đang muốn nói chuyện, Chu phu nhân xông lại lại là một bạt tai, đem nàng cũng cho rút ngã.

"Cậu, mợ…" Hai vợ chồng choáng váng.

Chu phu nhân tức giận toàn thân phát run, làn điệu càng là bởi vì sợ hãi trở nên run rẩy lên: "Người ta đương nhiên không đem chúng ta để vào mắt, người ta là Tứ Đại Thiên Trụ, chúng

ta tính là cái đếch ấy? Liền Huân Quý Khu đều vào không được tiểu nhân vật, dám cùng người ta khiêu chiến? Còn không buông tha người ta? Cậu của ngươi hiện tại đã đi Hồng gia cửa ra vào dập đầu xin tha thứ rồi, người ta thả hay là không thả qua chúng ta, còn phải nhìn ngươi cậu ra vẻ đáng thương giả bộ được không!"

Chung Huyên hai vợ chồng triệt để trợn tròn mắt, mình rốt cuộc đắc tội người nào? Cậu không phải tại Vũ Đô trong thành quan rất lớn sao? Làm sao sẽ ngay cả gia hoả kia đều đắc tội không nổi?

"Ngay tại vài ngày trước, Hồng Vũ đem Thập Lục Kim Chuyên Cơ bên trong Tư gia đã diệt, còn đem Lục Đại Bảo Đống bên trong Tông gia đánh cho tàn phế. Ngươi nói một chút, chúng ta cái gì kia đi theo người ta Hồng gia đối kháng? Cậu của ngươi cái này Kinh Triệu Phủ Thiếu doãn làm sao tới biết không? Bởi vì Hồng Vũ ca ca đem trước đây Thiếu doãn giết, mới có thể đến phiên cậu của ngươi đảm đương cái này Thiếu doãn! Chúng ta làm sao lại quán đè lên các ngươi như vậy thân thích a……"

Chu phu nhân một hơi nói ra, cuối cùng gào khóc lên, nàng là thật sự cực sợ.

Chung Huyên hai vợ chồng, càng là trợn mắt há hốc mồm, nguyên lai mình đắc tội như vậy một cái căn bản nhân vật không thể chọc, đừng nói chính mình, liền ngay cả một mực ở trong lòng bọn họ ở bên trong, đây tuyệt đối là đại nhân vật cậu, tại người ta trước mặt nguyên lai cũng chỉ là một cái đợi làm thịt cừu non mà thôi! Buồn cười chính mình lúc ban ngày, còn không ngừng chuyển ra cậu tên tuổi đến hù dọa người ta! Hai người một trận hoảng sợ đánh úp lại, thiếu chút nữa tiểu trong quần…

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Ba ngón tay (thượng)

Chương 1: Ba ngón tay (thượng)

Hôm nay là Cổ Ngọc Đường tiến vào Hổ Sơn đại doanh sau chính thức huấn luyện đích thực ngày đầu tiên.

Một buổi sáng sớm, hắn tựu đứng lên, rửa mặt hoàn tất, đổi lại một thân nhung trang, tư thế oai hùng thẳng đứng ở doanh môn miệng, chờ tất cả mọi người sau khi rời giường, dẫn đội bắt đầu chạy cầm.

Sau đó là điểm tâm, sau đó là buổi sáng huấn luyện.

Có thể nói Cổ Ngọc Đường cẩn thận tỉ mỉ, vô luận nào một khoản, đều làm được làm cho không người nào có thể bắt bẻ, giống như là rất nhiều năm lão Binh đồng dạng, làm cho người ta một cái nhìn qua, sẽ sinh ra "Thằng này trời sinh chính là làm lính liệu" loại cảm giác này.

Thế nhưng là đến giữa chừng buổi trưa, doanh môn mở rộng ra, Kiều Nguyên Thần mang theo tất cả phó tướng phóng ngựa mà vào, Nguyên một đám tiều tụy không chịu nổi, không biết buổi tối hôm qua đã làm gì!

Quay về doanh về sau, bọn hắn cũng không có lại nhìn huấn luyện, riêng phần mình tiến vào doanh trại nằm ngáy o..o…. Đêm qua thua quá thảm, sáng nay vụng trộm chạy đi, đương nhiên ngủ không ngon rồi.

Thế nhưng là Cổ Ngọc Đường trợn tròn mắt: Cảm tình chính mình một đạo sớm chuẩn hoá huấn luyện, tất cả đều là làm mị nhãn cho mù lòa xem? Không phải, so cái này bết bát hơn, liền mù lòa đều không có, căn bản chính là làm cho không khí nhìn a…!

Hắn biểu hiện ra như trước bất động thanh sắc: Thượng quan nhìn không tới, thế nhưng là với hắn huấn luyện chung các tướng sĩ không phải mù lòa, luôn có thể thấy. Cũng không phải là không có chút nào hiệu quả.

Xung quanh hắn như trước chăm chú, rốt cục, chờ đến hắn thập phần chờ mong chém giết huấn luyện, chỉ có cái này khâu, mới có thể hoàn mỹ thể hiện tu vi võ đạo của mình!

Hắn lay động hai vai, Thất Phẩm Hồn Tinh sơ kỳ cường hãn vũ khí không ngừng lập lòe, thật giống như hắn quân trang phía dưới, có một con chỉ con chuột con nhảy lên động.

hắn chỉ có mười tám tuổi, tại cái tuổi này đạt đến Thất Phẩm Hồn Tinh tu vi, toàn bộ Vũ Đô cũng tìm không ra mấy người. Hắn tin tưởng, tại trong quân đội là cường giả vi tôn, dùng tuổi của hắn cùng tu vi, tất nhiên sẽ khiến cho một hồi oanh động, hắn muốn chính là cái này hiệu quả, lớn tiếng doạ người, cho tất cả tướng sĩ lưu lại một ấn tượng khắc sâu!

hơn nữa hắn phi thường khẳng định, Hồng Vũ không có chính mình loại tu vi này, ở phương diện này đọ sức bên trên, Hồng Vũ bại hoàn toàn.

Thế nhưng là để hắn không nghĩ tới thời điểm, mạnh mẽ như vậy vũ khí huyễn kỹ, những cái…kia đại đầu binh bọn người lại chỉ là nhàn nhạt nhìn thoáng qua về sau, liền quay đầu đi nên làm gì tiếp tục làm gì, hoàn toàn không thấy cảm giác!

Cổ Ngọc Đường có chút buồn bực, suy nghĩ một chút cũng hiểu, những thứ này đại đầu binh chưa thấy qua cái gì các mặt của xã hội, khẳng định không nhìn ra tu vi của mình. Vì vậy khí thế của hắn bừng bừng phấn chấn, ầm ầm dựng lên, tàn nhẫn mà hướng bốn phương đánh thẳng vào.

Lão Ninh rất khó chịu: "Khục, khoe khoang cái gì a…, người ta Vũ thiếu gia liền võ đạo đồ đằng đều có thể dọa lùi, Cũng không có giống như ngươi vậy bựa."

Cổ Ngọc Đường: "…"

Lão Ninh nói xong cũng rời đi, rất hờ hững, thật sự chính là thuận miệng nói một câu như vậy, hoàn toàn không có ý tứ cố tình đả kích hắn, chỉ là đơn thuần trình bày một sự thật. Mà Cổ Ngọc Đường cũng đã nhìn ra điểm này, cho nên càng phiền muộn hơn.

Xung quanh các tướng sĩ cùng lão Ninh phản ứng đồng dạng, bắt đầu chỉ là lạnh nhạt, chờ hắn phóng thích khí thế thời điểm, cái kia chính là rất khinh bỉ.

Đường đường Cổ gia thiếu gia, Thất Phẩm Hồn Tinh, bị một đám đại đầu binh rất khinh bỉ…

Cổ Ngọc Đường yên lặng thu hồi vũ khí, không nói một lời, trong đầu buồn bực huấn luyện.

Chờ Đến một ngày huấn luyện chấm dứt, Cổ Ngọc Đường rất là "Tự nhiên" bắt đầu thêm luyện, giơ lên hai cái tám trăm cân Đại Ma Bàn bắt đầu vòng quanh võ đài chạy —— lần này, nên tất cả mọi người nhìn thấy chứ? Dù sao cũng phải có chút ánh mắt kinh ngạc cùng khó có thể tin tiếng than thở chứ?

Thế nhưng là những cái…kia đáng giận đại đầu binh bọn người, như trước tốp năm tốp ba hướng nhà ăn đi đến, không có chút nào giật mình ý tứ!

Triệu Nhất Hổ ngược lại là nhìn thoáng qua, Gật đầu khen ngợi nói: "Cái này hay như so La Thiên Thành tốt đi một chút?"

"Là Mạnh hơn La Thiên Thành."

Sau đó đã đi.

Cổ Ngọc Đường muốn bạo tạc nổ tung: Cứ như vậy? Liền đã xong? Ca ca trong tay giơ thế nhưng là tổng cộng 1600 cân sức nặng a…! Ca ca vẫn còn chạy như điên bên trong! Cuồng bạo như vậy bày ra, liền đổi lấy các ngươi như vậy không mặn không nhạt hai câu lời bình? !

Đông Phương Chí đã đi tới, có chút đồng mệnh tương liên nhìn xem Cổ Ngọc Đường, lặng lẽ nói ra: "Lão Cổ, được rồi, đừng giằng co."

Đông Phương Chí am hiểu giao tiếp, Cùng tất cả mọi người quan hệ cũng không tệ. Cổ Ngọc Đường giơ hai cái cối xay, đứng tại chỗ: "Làm sao? Cái gì cái ý tứ?"

Đông Phương Chí đồng tình nhìn hắn một cái: "Lão Cổ, ta đây sao nói với ngươi, nói cho ngươi hay, tựu giống với một cái thực khách, một cái đầu bếp nấu cơm cho hắn, mỗi ngày

đều phóng một nắm muối, kết quả thay đổi một cái khác đầu bếp, Mỗi ngày chỉ phóng một muôi muối, cái kia thực khách khẳng định cảm thấy không có hương vị a….”

Cổ Ngọc Đường Càng không rõ: “đến cùng có ý tứ gì, ngươi có thể nói rõ một chút hay không?”

Đông Phương Chí bất đắc dĩ: “nói đúng là tên gia hỏa này cũng đã bị Hồng Vũ cho Huấn luyện khẩu vị quá nặng đi, ngươi điểm ấy quá nhẹ… hay là thôi đi.”

Cổ Ngọc Đường tức giận giơ hai cái tám trăm Cân cối xay lắc lư, hai cánh tay bên trên cơ bắp giống như quái mãng trở mình: “Cái này còn nhẹ! ?”

Đông Phương Chí nhìn về phía võ đài cái kia một đầu: “Hồng Vũ đều là giơ 1500 cân vòng quanh Hổ Sơn đại doanh chạy ba mươi vòng.”

Cổ Ngọc Đường không chút nghỉ ngợi nói: “Ta đây hai cái cộng lại thế nhưng là 1600 cân!”

“Người ta là một cái 1500 cân, cử hai cái đây.”

Cổ Ngọc Đường: “…”

Một đạo gió thu đập vào xoáy theo Cổ Ngọc Đường bên người cuốn quá, Hắn ở đây cái ánh mặt trời không tính long lanh cuối mùa thu, trở nên đa sầu đa cảm rồi, thưởng thức đến một cỗ nhân sinh vô lực thê lương.

Một ngày như thế này, Cổ Ngọc Đường biệt khuất vô cùng. Hắn mặc dù luôn luôn rất ít xuất hiện, nhưng là từ khi hắn sinh ra được bắt đầu, chỉ cần với hắn từng có tiếp xúc người, đều bị tán thưởng khích lệ, đều cảm thấy hắn chính là rồng trong loài người.

nào có như hôm nay như vậy, trở thành cả ngày tiểu trong suốt, mặc kệ mình tại sao biểu hiện, hết thảy bị người bỏ qua.

Đáng chết kia Hồng Vũ, hắn còn không có đến đâu rồi, sẽ đem chính mình cái hành hạ một cái.

Cổ Ngọc Đường dùng thìa đảo trong chén súp, múc lên thả xuống, nhiều lần, một bên Lâm Dũng trong lúc vô tình nhìn

thấy, thuận miệng nói một câu: “Một chén cơm đều ăn không hết, Vũ thiếu gia dừng lại-một chầu ít nhất phải ăn tám chén.”

Cổ Ngọc Đường muốn dùng đầu đụng cái bàn, điều này cũng bị Hồng Vũ làm hạ thấp đi? Lão tử không phải là không thể ăn, lão tử là u buồn được không?

Hắn cho rằng cái này là cực hạn, kết quả buổi tối đại gia hỏa tắm rửa thời điểm, một đám đại nam nhân không có gì hay cố kỵ đấy, hắn bị người thấy được chim to, cũng không biết là cái tên hỗn đản nhất định phải hảo chết không chết đến một câu: “Hay vẫn là Vũ thiếu gia khôi ngô.”

Cổ Ngọc Đường lòng giết người đều đã có, hắn bây giờ liền ngóng trông Hồng Vũ tranh thủ thời gian trở về, bởi vì hắn từ đầu đến cuối đều cảm thấy, chỉ cần Hồng Vũ trở về, hai người đồng thời xuất hiện ở Hổ Sơn đại doanh bên trong, là hắn có thể đủ đánh bại Hồng Vũ.

Đây là hắn từ nhỏ bồi dưỡng đứng lên tự tin!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Ba ngón tay (trung)

Chương 1: Ba ngón tay (trung)

Đèn rực rỡ mới lên thời điểm, Hồng Vũ mới mang theo muội muội cùng Cổ Tiểu Hà trở lại Hồng phủ. Cổ Tiểu Hà gần nhất một mực ở tại Hồng gia.

Vừa vào cửa, hắn đã bị Hồng An ngăn lại: "Lão gia tìm ngài."

Hồng Vũ buổi sáng thế nhưng là uy hiếp lão gia tử về sau mới đi ra ngoài đấy, hiện tại tự nhiên là lực lượng mười phần, vênh váo tự đắc dùng "Công thần" tự cho mình là, đi Hồng Thắng Nhật thư phòng.

Nhìn thấy lão đầu tử, là hắn biết mặc kệ mình làm cỡ nào "Vĩ đại" sự tình, nhìn thấy gia gia hay vẫn là cháu trai.

Cái này cái quái gì vậy là chân lý a….

"Gia gia."

Hồng Thắng Nhật ngồi ở bàn học đằng sau, trong cặp mắt lần nữa ôn nhu không thấy, chỉ còn lại có tinh quang.

"Các ngươi không muốn đi, vậy trước tiên lưu lại. Bất quá ngươi cũng đừng tại Vũ Đô nội thành loạn lung lay, ngày mai sẽ quay về Hổ Sơn đại doanh."

Hồng Vũ nhíu mày, ngẩng đầu nhìn gia gia, Hồng Thắng Nhật trong mắt đã có một tia không dễ cảm thấy khác thường hiện lên.

"Về sau, huynh muội các ngươi ba người an nguy, khả năng đều muốn nắm giữ ở trong tay ngươi rồi…"

Hồng Vũ chấn động, đã minh bạch gia gia kế hoạch: "Thế nhưng là ta, ta cũng không phải chọn người thích hợp chứ?"

Hồng Thắng Nhật lắc đầu: "Ngươi đừng suy nghĩ nhiều, hảo hảo ở tại Hổ Sơn đại doanh ở lại đó là được, khả năng…

Sự tình không có chúng ta tưởng tượng bết bát như vậy. Ta phụ tá ba đại quân vương, hoàng thượng vẫn tin tưởng ta."

Hồng Vũ có chút im lặng, lão gia tử làm sao cho tới bây giờ còn có loại này tưởng tượng?

Bất quá gia gia sốt ruột làm cho mình đi Hổ Sơn đại doanh, lại có loại này ám chỉ, đã nói lên tối thiểu hắn ở đây làm lấy một ít chuẩn bị, đã so với hôm qua tốt hơn nhiều.

"Được, ta ngày mai sẽ xuất phát."

Hồng Thắng Nhật gật gật đầu: "Ta hỏi qua Kiều Nguyên Thần rồi, mọi người đối với ngươi ấn tượng ngược lại rất không tồi, hơn nữa nói ngươi tiểu tử tại tướng sĩ bên trong uy vọng rất cao. Ngươi đi mới mười ngày nữa, đến cùng làm những gì?"

Hồng Vũ rất sáng suốt quyết định hay vẫn là không nói nữa.

"Yên tâm đi, gia gia, ta nhất định tận chính mình lớn nhất cố gắng."

Chỉ cần Hổ Sơn đại doanh nắm giữ ở Hồng gia trong tay, hoàng đế nhất định có chỗ cố kỵ. Hồng Thắng Nhật cũng không phản ý, nhưng là Hồng gia chỗ gặp phải nguy cơ, để hắn không thể không có chuẩn bị.

Theo gia gia chỗ đó đi ra, Hồng An tại cửa ra vào nói với hắn: "Nhị thiếu gia, tân nhiệm Kinh Triệu Phủ Thiếu doãn Chu Trường Vân tới, đã tại người gác cổng đợi ngài thật lâu rồi, còn mang theo lễ vật."

Hồng Vũ suy nghĩ một chút mới phản ứng tới là ai. Hắn hôm nay đã mắng sướng rồi, càng làm Chung Huyên hai người giày vò quá sức, cũng hết giận, vì vậy khoát tay chặn lại: "Để hắn đem lễ vật lưu lại, người xéo đi."

"Vâng."

Người gác cổng trong Chu Trường Vân chuẩn bị quý trọng lễ vật, đường đường Kinh Triệu Phủ Thiếu doãn tại người ta người gác cổng đợi một canh giờ, ngay cả mặt mũi cũng không thấy đã bị đuổi rời đi, hắn lại tuyệt không dám sinh khí,

ngược lại bởi vì Hồng Vũ chịu nhận lấy lễ vật, thở phào nhẹ nhỏm, biết rõ vị kia Vũ Đô Hồng sài, xem như buông tha chính mình rồi.

Trận này tai bay vạ gió, rốt cục hóa giải.

…

Một chiếc xe ngựa đang chậm rãi chạy tại Vũ Đô quá võ trên đường cái, hai bên đường phố cửa hàng đã phủ lên từng chiếc từng chiếc đèn lồng màu đỏ, đem trọn cái quá võ đường cái chiếu rọi được một mảnh mờ mịt, tảng đá xanh mặt đường, tại quang mang như vậy bên trong, hiện ra mặt nước bình thường mông lung sáng bóng.

Xe ngựa chỉ có một người phu xe, ăn mặc mộc mạc, cùng bình thường phu xe tựa hồ không có gì bất đồng.

Nhưng là nếu có người chăm chú nhìn, sẽ phát hiện danh tiếng này phát tái nhợt, ánh mắt mơ hồ lão phu xe, rõ ràng là một vị Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ cường giả đỉnh cao!

Xe ngựa xà xe bên trên, một cái không ngờ vị trí, có khắc một vòng tròn, bên trong có một cái nho nhỏ "Lê" chữ.

Màn xe bị một cái như ngọc bàn tay trắng nõn nhẹ nhàng vén lên, xe phía sau giường lộ ra một cái làm cho người ta mục say thần mê gương mặt đến, đôi môi chút điểm chu sa, tựa như mã não bình thường ánh sáng lộng lẫy, tại đèn lồng ánh sáng bên trong càng lộ vẻ kiều sắc dụ người.

Cái mũi đường cong mềm nhẫn hoàn mỹ, da thịt tìm không thấy một điểm khuyết điểm nhỏ nhặt.

Nhưng là làm người ta chú ý nhất đấy, hay vẫn là cái kia một đôi tựa như tháng ba Giang Nam, cầu nhỏ mưa bụi bình thường mông lung con mắt, tựa hồ có thể từ đó chứng kiến, ngươi muốn xem hết thảy!

Thiếu nữ nhìn qua ngoài của sổ xe đường đi, ấp úng tự nói: "Nơi đây chính là Vũ Đô rồi…"

Còn có một nửa lời nói ở lại trong nội tâm: "Ta rốt cuộc đã tới."

Ngoài xe, một tên thiếu niên dựng ở lập tức, nguyên bản cùng một đám hảo hữu cao hứng bừng bừng, nhưng khi màn xe nhấc lên một sát na kia, lập tức bị thiếu nữ cái kia không người có thể ngăn cản mỹ mạo đánh trúng vào, giống như là một đạo thiểm điện xẹt qua thế giới của hắn, hắn ngơ ngác ngồi ở trên ngựa, hồn nhiên đã quên hết thảy. Thẳng đến cái kia bức màn buông, xe ngựa đi xa, mỹ nhân vô tung, hắn còn chưa có lấy lại tinh thần.

"Hà Tung, đi thôi!"

Phía trước hảo hữu nói một tiếng, Hà Tung mới hồi phục tinh thần lại, thúc giục tuấn mã đuổi theo, nhưng vẫn là nhịn không được quay đầu lại, lại đi xe ngựa kia biến mất phương hướng nhìn một cái…

…

Hồng Vũ ngày hôm sau liền cưỡi liệt mã, mang theo Hồng Thân quay về Hổ Sơn đại doanh đi.

Mà Hồng Khê bị hắn lưu lại, xử lý nhà in Hoa Hạ sự tình. Hồng Vũ muốn lợi dụng nhà in Hoa Hạ làm một chuyện Hồng Khê hoàn toàn không thể giải thích vì sao, Hồng Vũ đêm qua khai báo thật lâu, trung khuyển vẻ mặt mờ mịt, Hồng Vũ bất đắc dĩ, đành phải để hắn đi trước quen thuộc nhà in các hạng sự vụ, thật sự không được, tìm tin cậy lại có thể quản lý nhà in người cũng được.

Loại chuyện này Hồng Khê đương nhiên không có vấn đề.

Hồng Vũ chạy tới Hổ Sơn đại doanh trên đường thời điểm, Vương chưởng quỹ treo cái con kia bị thương cánh tay, một buổi sáng sớm suy đoán một phần danh mục quà tặng, dẫn bốn gã lực phu, chọn đồ vật đến thăm bái phỏng.

Xưng tên báo họ về sau, người gác cổng nói cho hắn biết Nhị thiếu gia không tại.

Vương chưởng quỹ suy nghĩ một chút Hồng Vũ muốn đi "Một con đường khác", mồ hôi lạnh liền hướng bên ngoài bốc lên, hắn không dám đi, tại người gác cổng ở bên trong chờ.

Thẳng đến lúc này, hắn mới hoàn toàn biết rõ chính là một cái Quảng Dương Vân gia, cùng đường đường Tứ Đại Thiên Trụ Hồng gia chênh lệch với nhau. Ngày hôm nay, người gác cổng ở bên trong chờ số mấy chục người.

Trong chuyện này, Vương chưởng quỹ nhận thức vài vị trí, đều là Vũ Đô nội thành nhân vật có máu mặt, lách vào không tiến vào Huân Quý Khu, nhưng quan chức cũng đều không thấp, trước đây Vương chưởng quỹ xin mấy vị này làm việc, đó cũng là ti nhan quỳ gối, người ta còn không cam tâm tình nguyện thấy hắn. Nhưng này mấy vị, tất cả đều chỉ đủ tư cách tại Hồng phủ người gác cổng ở bên trong chờ!

Vương chưởng quỹ biết rõ gia chủ nói một điểm không sai, Vân gia trước đó có chút tự đại, nói được không dễ nghe, cho thể diện mà không cần rồi.

Một mực đợi được buổi trưa, Vương chưởng quỹ cảm thấy không đúng, cho người gác cổng đút bạc, người ta mới nói cho hắn biết, Nhị thiếu gia đi Hổ Sơn đại doanh rồi, trong ngắn hạn sẽ không trở về rồi.

Vương chưởng quỹ cái này cả kinh không phải chuyện đùa, Hổ Sơn đại doanh là địa phương nào? Người bình thường không được đến gần! Nói cách khác bọn hắn trong ngắn hạn, căn bản không thấy được Hồng Vũ. Mà Hồng Vũ có phải hay không trước khi đi cũng đã đem hết thảy "An bài" tốt rồi? Nếu như vậy, Vân gia sợ rằng chạy trời không khỏi nắng rồi.

Vương chưởng quỹ buông xuống lễ vật, thất hồn lạc phách đi trở về.

Vân Viễn Vọng nghe xong, cũng có chút luống cuống, hối tiếc không kịp, nhưng là cái gì đều đã chậm.

"Đi tìm Hồng Khê, không phải sợ dùng tiền, nhất định phải làm cho hắn cho chúng ta chỉ đầu đường sáng!"

"Vâng, gia chủ."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Ba ngón tay (hạ)

Chương 1: Ba ngón tay (hạ)

Cổ Ngọc Đường buổi tối hôm qua mơ một giấc mơ, trong mộng, hắn đang tại toàn bộ Hổ Sơn đại doanh tám vạn tướng sĩ trước mặt, thi triển tuyệt học gia truyền 《 Tuyệt Lôi Kinh Thần Đạo 》 , đem Hồng Vũ dừng lại-một chầu đánh no đòn, đánh cho hắn mặt sưng phù thành đầu heo, mặt mũi tràn đầy là huyết, toàn thân cốt cách đứt đoạn. Sau đó một cước dẫm nát Hồng Vũ trên mặt, chỉ vào cái mũi của hắn gầm lên giận dữ: "Nói, ai mới là cường giả chân chính! ?"

Hồng Vũ trong miệng mạo hiểm bong bóng máu: "Ngươi."

Phía dưới tám vạn tướng sĩ cùng một chỗ gào thét: "Cổ Ngọc Đường, Cổ Ngọc Đường, Cổ Ngọc Đường!"

Hắn ngửa mặt lên trời cười to, sau đó ha ha cười tỉnh.

Một bên chỗ nằm bên trên lão Binh kinh ngạc nhìn xem hắn, không biết thằng này là thế nào, đêm qua thật là nhớ đã chết cha ruột đồng dạng, kết quả buổi sáng hôm nay hãy nằm mơ cười tỉnh!

Cổ Ngọc Đường mặt già đỏ lên, nhìn xem thời gian, hét lớn một tiếng: "Rời giường huấn luyện!"

Hồng Vũ đi đến Hổ Sơn đại doanh thời điểm, Cổ Ngọc Đường đang cùng tất cả Ngũ trưởng đồng dạng, hô hào ký hiệu, mang theo thủ hạ tướng sĩ tại trên giáo trường huấn luyện, hắn mang theo cái kia một đội nhân mã, cùng Hồng Vũ trước mặt chạy qua, Hồng Vũ mơ hồ cảm thấy người nọ trong mắt thần sắc có chút không đúng, vô ý thức nhìn hắn một cái, lại thật không ngờ, vừa xem hiểu ngay kỹ năng trong lúc vô hình đã phát động ra.

Hồng Vũ ngây ngốc một chút, sắc mặt có chút cổ quái.

Cổ Ngọc Đường gầm lên hao tổn ký hiệu, từng cỗ từng cỗ khí lưu màu trắng, theo trong miệng của hắn Nộ Long bình

thường phun ra, mang theo đội ngũ huấn luyện khí thế ngất trời.

Hắn giả bộ như không nhận ra được Hồng Vũ, ngang nhiên đi qua.

Hồng Vũ bên người ngoại trừ Hồng Thân còn có Kiều Nguyên Thần, đêm hôm đó rượu trận đại chiến, triệt để đem Kiều Nguyên Thần đánh phục tức giận, thậm chí hiện tại ở trong mắt hắn, Hồng soái người nối nghiệp tuyển bên trong, Hồng Vũ đã vượt qua Hồng Liệt, xếp hạng vị thứ nhất.

"Làm sao vậy?" Kiều Nguyên Thần kỳ quái hỏi một câu, Hồng Vũ lắc đầu: "Không có việc gì, đi thôi."

Kiều Nguyên Thần gật đầu một cái: "Vũ thiếu gia, ta cân nhắc qua rồi, ngươi lần này trở về, cũng thăng nhiệm Ngũ trưởng, Cổ Ngọc Đường bọn hắn kéo đến tận Ngũ trưởng, ngươi không thể so sánh bọn hắn thấp, hơn nữa đại gia hỏa cũng đều chịu phục, không có vấn đề gì."

Hồng Vũ đối với cái này cũng không rất để tâm, tùy tiện gật đầu đã đáp ứng: "Đi."

Đến buổi trưa, Hồng Vũ bổ nhiệm đã đi xuống tới. Triệu Nhất Hổ điều đến cái khác đội đi, Hồng Vũ tiếp nhận chức vụ của hắn. Cái này vốn chính là Hồng Vũ ngốc một đội kia, tất cả mọi người rất thuộc, tự nhiên đẹp vấn đề gì.

Buổi trưa cơm nước xong xuôi, Hồng Vũ liền dẫn đội đi ra ngoài huấn luyện, thật vừa đúng lúc, trước mặt cùng Cổ Ngọc Đường đội ngũ gặp được, Cổ Ngọc Đường một tiếng gầm lên: "Đều cho ta lên tinh thần một chút, đừng như những tên phế vật này đồng dạng lười nhác!"

"Vâng!" Dưới tay hắn binh một tiếng hét lại, chạy bộ hổ hổ sinh uy, ký hiệu hô được vang động trời.

Hồng Vũ coi như không có chú ý tới sự khiêu khích của hắn đồng dạng mang theo người đi qua. Đội ngũ của hắn không có Cổ Ngọc Đường khoa trương như vậy, có thể cũng không trở thành bị nói thành "Lười nhác" .

Cổ Ngọc Đường ngang nhiên mà qua, trong nội tâm kiêu ngạo vô cùng: Hiệp một chính mình toàn thắng! Hồng Vũ cái này phá sản quần áo lụa là, quả nhiên không phải là đối thủ của mình, chỉ cần mình thoáng phát lực, hắn lập tức liền chính diện giao đấu dũng khí đều không có.

"Ha ha, tiểu Cổ."

Bỗng nhiên một tiếng kêu gọi tới đây, Cổ Ngọc Đường theo bản năng mà vừa quay đầu lại, đã nhìn thấy Hồng Vũ hướng phía hắn quỷ dị cười cười, duỗi ra ba ngón tay.

Cổ Ngọc Đường không hiểu thấu, nhưng lập tức nổi trận lôi đình: "Ngươi hô ai tiểu Cổ đây!"

Hồng Vũ khoa tay múa chân này một cái động tác tay bên trong, căn bản không nhìn Cổ Ngọc Đường sự phẫn nộ, mang theo đội ngũ chạy chậm lấy đi xa rồi.

Cổ Ngọc Đường kìm nén nổi giận trong bụng, tên hỗn đản này, dám hô lão tử tiểu Cổ, hắn so lão tử còn nhỏ đi! Chính mình lại ma xui quỷ khiến còn đã đáp ứng!

Thế nhưng là đang huấn luyện, giao thoa mà qua thời điểm chào hỏi coi như cũng được, hắn không thể rời khỏi đơn vị đi tìm Hồng Vũ phiền toái. Kìm nén hỏa, Cổ Ngọc Đường chờ cơ hội, cùng đợi tiếp theo song phương xê dịch mà qua thời điểm.

Rất nhanh cơ hội đã tới rồi, hai chi đội ngũ hô hào ký hiệu xa xa mà liền muốn va vào nhau rồi, Cổ Ngọc Đường trong nội tâm khoái ý, xem ta như thế nào trừng trị ngươi! Hắn ngẩng đầu ưỡn ngực, chuẩn bị phản kích. Thế nhưng là Hồng Vũ giống như căn bản không phát hiện hắn, hai chi đội ngũ chỉ lát nữa là phải giao hội cùng một chỗ, Hồng Vũ bỗng nhiên một tiếng mệnh lệnh, đội ngũ bỗng nhiên một cua quẹo, theo một bên đi vòng qua rồi!

"Tên hỗn đản này hắn cố ý!" Cổ Ngọc Đường chưa thỏa mãn dục vọng, tức giận không thôi, trong nội tâm oán hận. Một lát sau, đội ngũ bên trong binh sĩ có chút không chịu nổi: "Ngũ trưởng, chúng ta đuổi theo Vũ thiếu gia đội ngũ chạy cái gì?"

Cổ Ngọc Đường đột nhiên bừng tỉnh, hắn vừa rồi trong nội tâm vào xem để ý phát hỏa, lại theo bản năng đuổi theo Hồng Vũ chạy, hắn là lĩnh đội, hắn đuổi theo Hồng Vũ chạy, đội ngũ của hắn tự nhiên cũng đuổi theo!

Xung quanh mặt khác đội ngũ một mảnh cười vang, Cổ Ngọc Đường tức giận đỏ bừng cả khuôn mặt, ra lệnh một tiếng đội ngũ hướng một bên lách đi qua.

"Ha ha ha!" Cổ Ngọc Đường hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

Lần này buổi trưa, Cổ Ngọc Đường cho rằng Hồng Vũ khẳng định phải trốn tránh chính mình, thế nhưng là hắn hay vẫn là không biết quần áo lụa là làm người, mắt thấy huấn luyện liền muốn đã xong, Hồng Vũ bỗng nhiên mang theo người của hắn chạy tới, khiến cho Cổ Ngọc Đường một trở tay không kịp, song phương giao thoa mà qua trong nháy mắt đó, Hồng Vũ căn bản không nhìn Cổ Ngọc Đường, lại vươn tay lại hướng hắn khoa tay múa chân ba cái ngón tay, còn cố ý quơ quơ!

"Hỗn đản này cố làm ra vẻ huyền bí!" Cổ Ngọc Đường thủy chung không rõ Hồng Vũ rốt cuộc là ý gì. Nhưng là Hồng Vũ cái loại này thái độ trong mắt không có người để hắn nóng tính đi từ từ trở lên tháo chạy, thiếu chút nữa lại dẫn đội ngũ của mình xông tới.

Bình tĩnh, bình tĩnh! Hắn không ngừng nhắc đến tỉnh chính mình, không thể để cho tên hỗn đản kia thực hiện được rồi.

Cuối cùng đã tới huấn luyện chấm dứt, Cổ Ngọc Đường lẳng lặng chờ ở một bên, xem Hồng Vũ như thế nào giơ hai cái 1500 cân cối xay vòng quanh Hổ Sơn đại doanh chạy ba mươi vòng.

Hồng Vũ giải tán đội ngũ, hoàn toàn chính xác dựa theo lệ cũ đi tới cối xay bên cạnh, rất nhẹ nhàng giơ lên hai cái 1500 cân cối xay, giơ lên buông, lại giơ lên lại buông, lần thứ ba giơ lên lần thứ ba buông. Sau đó hướng về phía Cổ Ngọc Đường phương hướng, bị kích động khoa tay múa chân ba ngón tay đầu!

Cổ Ngọc Đường cọ thoáng một phát luồn lên đến, hận không thể đi qua hãy cùng Hồng Vũ tên hỗn đản này làm một trận, hỏi rõ ràng tên hỗn đản này không có việc gì lão xông chính mình khoa tay múa chân ba ngón tay đầu làm gì?

Cổ Ngọc Đường tự hỏi cũng coi như ông cụ non, thế nhưng là Hồng Vũ hỗn đản này tựa hồ luôn luôn các loại biện pháp gây chính mình nổi trận lôi đình.

"Nhịn xuống, nhịn xuống!" Hắn không ngừng nhắc nhở chính mình.

Bên kia, Hồng Vũ giơ hai cái 1500 cân Đại Ma Bàn, bắt đầu lao ra Hổ Sơn đại doanh, vòng quanh nơi trú quân chạy. Cổ Ngọc Đường bất động thanh sắc theo tới cửa doanh trại, ôm cánh tay, tựa ở trên cửa doanh trại, giúp hắn đếm lấy.

Hồng Vũ chạy tới vòng thứ ba, tại cửa doanh trại bỗng nhiên ngừng lại, Cổ Ngọc Đường trong nội tâm vừa mới bay lên một cái dự cảm bất hảo, đã nhìn thấy Hồng Vũ vẻ mặt hưng phấn hình, phạch một cái lại hướng hắn khoa tay múa chân ba ngón tay!

Cổ Ngọc Đường lúc này thật sự nóng nảy, nắm đấm theo bản năng đều muốn đập ra rồi, Hồng Vũ cũng đã nhanh chóng đem hai cái cối xay lại giơ lên, vèo thoáng một phát chạy trốn ra ngoài không thấy tăm hơi rồi.

"Thằng khốn!" Cổ Ngọc Đường hai đấm nắm chặt, quyền trong nội tâm từng tia vũ khí tựa như hỏa diễm bình thường phun ra ngoài, nghiến răng nghiến lợi tức giận mắng một tiếng.

Sau đó Hồng Vũ mỗi chạy ba vòng, đều cố ý tại Cổ Ngọc Đường trước mặt nghe thoáng một phát, mang theo cái loại này giận điên người cười bỉ ổi, cùng Cổ Ngọc Đường khoa tay múa chân ba ngón tay, sau đó tại Cổ Ngọc Đường nổi giận trước đó, nhanh chóng chạy đi.

Cổ Ngọc Đường thật sự nhịn không được: "Ngươi nhàm chán sao?"

Đáp lại hắn lại là ba ngón tay!

Cổ Ngọc Đường thiếu chút nữa tức đến ngất đi: “Lão tử không nhìn!”

Hắn thật sự xoay người lại.

Hồng Vũ tức khí mà chạy Cổ Ngọc Đường, vui thích giơ hai cái Đại Ma Bàn chạy ba mươi vòng.

“Vũ thiếu gia, cái kia ba ngón tay đến cùng có ý tứ gì? Đem Cổ Ngọc Đường khí thành như vậy?” Các binh sĩ cũng Bát Quái, Hồng Vũ cười hì hì nói: “Nói đã có thể mất linh rồi.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Bát Phẩm Thân Cương (thượng)

Chương 2: Bát Phẩm Thân Cương (thượng)

Lúc ăn cơm tối, Cổ Ngọc Đường một người một cái bàn, hắn mặt âm trầm, tự nhiên cũng không ai cố ý đi sờ hắn rủi ro, đều cách xa hắn xa địa phương.

Hồng Vũ bởi vì chính mình muốn thêm luyện, bởi vậy mỗi lần tới đều đã khuya. Bất quá hỏa đầu binh(*đầu bếp) tổng giữ lại cho hắn cơm. Hồng Vũ mang theo nửa thùng cơm, một cái bồn lớn đồ ăn, trong miệng ngậm chiếc đũa, đông một tiếng ngồi ở Cổ Ngọc Đường đối diện, buông thùng gỗ cùng bát ăn, mà bắt đầu sửa sang lại chiếc đũa, hắn đếm tới đếm lui, Cổ Ngọc Đường ở bên kia tức giận muốn bạo tạc nổ tung.

Hồng Vũ lại hết lần này tới lần khác đem chiếc đũa ngả vào trước mặt hắn: "Tiểu Cổ, ngươi tới giúp ta hơn, đây là mấy cây à?"

"Bành!" Cổ Ngọc Đường đập bàn một cái, chấn động trên bàn đồ vật nhảy tưng: "Ngươi hô ai tiểu Cổ đây?"

Hồng Vũ không có chút nào phản ứng, chiếc đũa như cũ duỗi tại Cổ Ngọc Đường trước mặt, nụ cười không có chút nào cải biến: "Tiểu Cổ, ngươi tới giúp ta hơn, đây là mấy cây à?"

Cổ Ngọc Đường muốn nổ tung, BA~ một tiếng hai cánh tay đem cái bàn xuôi theo làm nát một khối!

"Bà nội nhà ngươi hô ai tiểu Cổ đây?"

"Tiểu Cổ, ngươi tới giúp ta hơn, đây là mấy cây à?"

Cổ Ngọc Đường biết rõ tại như vậy nhao nhao xuống dưới, hỗn đản này còn không biết muốn hô chính mình bao nhiêu lần tiểu Cổ, xung quanh nhiều như vậy chiến sĩ nhìn xem, lại để hắn nhiều hô vài tiếng, về sau sợ rằng người người đều "Thân mật" gọi mình cả đời tiểu Cổ rồi. Hắn trong lồng ngực

lửa giận ngập trời, lại cảm thấy hiện tại cùng cái này vô sỉ ngu xuẩn đấu khí không đáng.

Hắn cắn răng cắt huyết nói: "Ba cái!"

Hồng Vũ giật mình: "Ba a…, ha ha ha!"

Cổ Ngọc Đường rốt cục cũng nhịn không được nữa, cọ thoáng một phát theo trên mặt bàn chạy tới, một cái hướng Hồng Vũ cổ nắm tới: "Ngươi là tên khốn kiếp nói với ta rõ ràng, đến cùng có ý tứ gì!"

Hồng Vũ bay bổng hướng bên cạnh dịch một bước, sai một ly, lại để cho Cổ Ngọc Đường một trảo này rơi vào khoảng không.

"Ngươi thật muốn ta nói à?" Hồng Vũ dùng một loại "Ta là vì tốt cho ngươi" thần sắc nhìn xem hắn, Cổ Ngọc Đường hung hăng vỗ bàn một cái gào thét: "Nói!"

"Ngươi thật muốn ta nói à?"

"Nói!"

"Ngươi thật muốn ta nói à?"

"Nói!" Cổ Ngọc Đường tức giận muốn nổi điên, Hồng Vũ không hiểu thấu lại là hỏi liên tiếp ba lần! Ba lần về sau Cổ Ngọc Đường thật muốn bạo phát, kết quả Hồng Vũ lập tức nhanh chóng lớn tiếng nói: "Ngươi là một cái Tam Hạ Nam!"

Còn kém thi triển ra đồ đằng lôi âm rồi, thanh âm vang dội vượt trên toàn bộ trong phòng ăn sở hữu tiếng người nói chuyện, cam đoan mỗi người đều nghe được rành mạch.

"Cái gì?" Bên cạnh có người không có hiểu được, theo bản năng hỏi một câu, lần này Hồng Vũ thế nhưng là phi thường tốt nói chuyện, lập tức vừa lớn tiếng rống lên một lần: "Cổ Ngọc Đường là một Tam Hạ Nam!"

Bên cạnh người nọ mặc dù không phải lão Ninh, nhưng thật sự rất gom góp thú, vỗ cái ót đó cũng là thanh âm vang dội, cảm thán sâu sắc lâu dài:

"A…! Ba cái!"

Toàn bộ nhà ăn tướng sĩ đều hiểu rồi, cơ hồ là trăm miệng một lời:

“A…! Ba cái!”

“Ha ha ha!”

Cổ Ngọc Đường tao đỏ bừng cả khuôn mặt, Hồng Vũ còn rất vô tội duỗi ra ba ngón tay đầu: “Là ngươi buộc ta nói.”

Cổ Ngọc Đường bị tức được một hồi choáng váng, Hồng Vũ vẫn còn ám chỉ hắn, ngươi dựng lên ta ba lượt Tam Hạ Nam.

Hắn thật vất vả tỉnh táo hơi có chút, lập tức một hồi hồ nghi: Loại chuyện này, Hồng Vũ là làm sao mà biết được?

Cổ Ngọc Đường từ nhỏ thầm mến hắn bên người mẫu thân một cái đại nha hoàn, loại này đại nha hoàn cũng không phải đơn giản hạ nhân, mà là thế gia bồi dưỡng được đến, một mình đảm đương một phía nhân tài.

Chẳng những dung mạo hơi tệ, khí chất cũng rất bất phàm, hơn nữa từ nhỏ chiếu cố Cổ Ngọc Đường, Cổ Ngọc Đường đối với nàng một luôn nhớ mãi không quên.

Nửa năm trước Cổ Ngọc Đường rốt cục nhịn không được nửa dùng sức mạnh đã muốn cái kia so với hắn lớn hơn tám tuổi đại nha hoàn thân thể, kết quả nhân sinh lần thứ nhất cùng chính mình tình nhân trong mộng, hơn nữa đối với phương đã là cái loại này chín mọng mật đào, Cổ Ngọc Đường đáng xấu hổ ba cái liền tiết!

Vấn đề này liền Cổ Ngọc Đường lão nương đều còn không biết, Hồng Vũ là làm sao mà biết được?

Cổ Ngọc Đường đối với vấn đề này trăm mối vẫn không có cách giải, trong lúc nhất thời vậy mà quên đi giải thích rồi. Chờ hắn kịp phản ứng, toàn bộ trong phòng ăn đã cười vang một mảnh.

“Nguyên lai là tốt mã giẻ cùi, như vậy không còn dùng được.”

“Ha ha ha, ba cái a…, không phải lạp đầu thương, rõ ràng là giấy chày gỗ.”

“Lời ấy rất hay, đâu ra đó!”

“A…! Ba cái!”

Cổ Ngọc Đường mặt mo như đun sôi con cua, nhảy cẫng lên, giận dữ hét: “Chuyện phiếm! Đều là chuyện phiếm!”

Hồng Vũ chậm chậm rãi nói: “Các ngươi hiện tại xem như minh bạch, vì cái gì ta êm đẹp khoa tay múa chân ba ngón tay, tiểu Cổ hắn liền nổi trận lôi đình đi à nha?”

Toàn bộ nhà ăn đều hiểu rồi, trăm miệng một lời: “A…! Ba cái!”

Cổ Ngọc Đường giận điên lên: “Ta nói, không nên gọi ta là tiểu Cổ!”

Hồng Vũ làm bộ minh tư khổ tưởng thoáng một phát, nhất phách ba chưởng: “Ha ha, cổ ba cái!”

Cổ Ngọc Đường che mặt trốn bán sống bán chết. Cả đời này, chưa từng có nghiêm trọng như vậy cảm giác bị thất bại.

Hắn đã chạy đi ra, đằng sau còn nghe thấy trong phòng ăn cùng một chỗ tại hô: “A…! Ba cái!”

Sau đó là Hồng Vũ thanh âm: “Ta phải phê bình luận các ngươi, không chỉnh tề a…. Nghe ta chỉ huy, xưa nay một lần, phải chú ý tiết tấu!”

Cổ Ngọc Đường đều muốn khóc lên rồi.

…

Cổ Ngọc Đường một đêm này, đầu che tại trong chăn, bông tắc lại lỗ tai, còn có thể nghe thấy bên ngoài các tướng sĩ tiếng cười nhạo. Hắn đối với Hồng Vũ hận đến nghiến răng nghiến lợi, xuất sư bất lợi, bị Hồng Vũ hung hăng trêu cợt một phen, nhưng hắn thủy chung tin tưởng, cái này một bại, không phải chiến chi qua.

Chỉ cần nắm lấy cơ hội, lại để cho Hồng Vũ cùng mình chính diện đối địch, Hồng Vũ chỉ có bị thua kết cục này!

Hồng Vũ cũng thật không ngờ, vừa xem hiểu ngay kỹ năng có thể nhìn ra cái gì đến lại như vậy lập tức, hắn lần đầu tiên nhìn thấy Cổ Ngọc Đường, vừa xem hiểu ngay liền toát ra như vậy một cái tin tức. Khiến cho hắn còn có chút dở khóc dở cười.

Cái này nếu về sau, chính mình cần chính là địch nhân chiến lực tư liệu, kết quả đi ra trên giường chiến lực tư liệu, chính mình tìm ai nói rõ lí lẽ đây?

Chuyện này truyền bá vô cùng nhanh, theo nhà ăn truyền khắp toàn bộ Hổ Sơn đại doanh, đến cuối cùng liền Kiều Nguyên Thần cũng biết rồi, dùng không đến nửa canh giờ.

Kết quả chính là mọi người cảm thấy quá tốt chơi, đã đến thời gian nghỉ ngơi, phần lớn người còn chưa ngủ, bị tuần tra ban đêm lính gác nắm chặt nhiều cái, đã trúng gậy gộc.

Hồng Vũ muốn nằm ngủ thời điểm, Hồng Thân cùng Kiều Nguyên Thần tới tìm hắn: "Hồng soái phân phó, ngươi bây giờ muốn tu luyện, chuyên môn chuẩn bị cho ngươi một gian tĩnh thất."

Hồng Vũ trong lòng mềm nhũn, lão gia tử cả đời trị quân theo nghiêm, chưa từng có đặc thù hóa. Đừng nhìn chỉ là một gian nho nhỏ tĩnh thất, đối với gia gia mà nói, loại này vi phạm cuộc đời hắn chuẩn tắc sự tình, tuyệt đối là để hắn trong nội tâm vô cùng không được tự nhiên khổ sở, mới ra lệnh.

Kiều Nguyên Thần chứng kiến Hồng Vũ thần sắc, vỗ nhè nhẹ phía sau lưng của hắn lại không nói thêm gì.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Bát Phẩm Thân Cương (trung)

Chương 2: Bát Phẩm Thân Cương (trung)

Chuẩn bị cho Hồng Vũ tĩnh thất ở vào phó tướng đám bọn chúng doanh trại bên trong khu vực, đương nhiên không có phó tướng bọn người đãi ngộ tốt như vậy, chỉ là một kiện độc lập nhà gỗ nhỏ, bất quá tiến hành nhất định cải trang, cách âm hiệu quả rất tốt. Bên trong có đơn giản đồ dùng trong nhà, còn có một chỉ bồ đoàn.

Kiều Nguyên Thần cùng Hồng Thân khai báo hai tiếng rời đi rồi, Hồng Vũ đánh giá thoáng một phát cái này phòng, tại trên bồ đoàn khoanh chân ngồi xuống đến, lẳng lặng sửa sang lại suy nghĩ, tồn thần nội thị, chậm rãi nhập định tu luyện.

Ban ngày mặc dù hưng phấn, nhưng là vừa đến ban đêm, lúc tu luyện, Hồng Vũ thường thường so với bình thường người nhanh hơn nhập định, bởi vì thiền định bản thân liền là Phật Môn cơ bản nhất bài học, chỉ là một môn thiền định, liền bác đại tinh thâm, không vào cửa này ở bên trong, vĩnh viễn cũng không thể nào tưởng tượng được điểm này.

Mà Hồng Vũ không thể nghi ngờ là vô cùng may mắn đấy, hắn có Đại Nhật Như Lai pháp tôn, có Sa Di Pháp Tướng , cho nên nhập định vô cùng nhanh chóng.

Đầu tiên là tu hành một phen 《 Mật Nghiên Kinh 》, cái này bộ phận kinh Phật có chút thần bí, mặc dù là năm đó Vân Không Tự cực thịnh một thời, cũng không có nghe nói vị kia cao tăng là tinh nghiên cái này bộ phận kinh thư, ngộ pháp tu hành.

Trên thực tế Võ Tông hoàng đế về sau cho phép tiếp tục phát hành ba bộ kinh Phật, 《 Mật Nghiên Kinh 》, 《 Pháp Thuyết Kinh 》 cùng 《 A Bố La Da Kinh 》, đều là thế giới này Phật Môn cơ bản nhất kinh điển, từ xưa tới nay chưa từng

có ai từ đó ngộ ra võ đạo kinh Phật, cũng chính là bởi vậy, Võ Tông hoàng đế mới có thể lựa chọn cái này ba bộ kinh thư.

Thế nhưng là mộc ngư bản chuyên lại hết lần này tới lần khác có thể theo 《 Mật Nghiên Kinh 》 bên trong gõ ra cái này một vị Sa Di Pháp Tướng , tiến tới lại để cho Hồng Vũ tự nhiên khai ngộ, theo 《 Mật Nghiên Kinh 》 bên trong "Ngộ" ngoại trừ một môn võ đạo tu hành pháp môn.

Mỗi khi tu luyện, Sa Di Pháp Tướng đều yên lặng mở miệng, tựa như cùng còn làm muộn khóa đồng dạng, đọc thầm kinh văn, đem thành từng mảnh màu vàng ánh sáng sa tỏ khắp tiến vào Hồng Vũ trong cơ thể, tại lượn lờ phật âm bên trong, cải tạo thân thể của hắn.

Chỉ riêng sương mù vũ khí không ngừng lớn mạnh, Hồng Vũ thân thể cũng ngày càng mạnh mẽ.

Trên thực tế lúc này, coi như là không cân nhắc Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng cùng Đại Nhật Như Lai pháp tôn tăng thêm tác dụng, Hồng Vũ tu vi võ đạo cũng đã đạt đến Bát Phẩm Thân Cương trung kỳ, thậm chí rục rịch , tùy thời có đột phá đến Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ khả năng.

Bát Phẩm Thân Cương chính là lợi dụng vũ khí đến rèn luyện bản thân một cái giai đoạn. Hồng Vũ mỗi ngày vượt qua phụ tải huấn luyện, ban đêm lại có Sa Di Pháp Tướng chữa trị thân thể, càng có Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng nhiều lần rèn luyện, tiến độ xa không phải bình thường võ đạo tâm pháp có thể so sánh với.

Chín đại chu thiên xuống, đã là sau nửa đêm rồi, Hồng Vũ thu tâm pháp, mở mắt ra, nghỉ ngơi một chút chuẩn bị tiếp tục tu luyện 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》.

《 Mật Nghiên Kinh 》 chỉ có tâm pháp không có võ kỹ phối hợp, mặc dù cường đại, nhưng là động thủ thật chiến đấu, 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 không thể nghi ngờ thích hợp hơn một ít.

Tại Hồng Vũ mở mắt ra đồng thời, bên ngoài trên nóc nhà Hồng Thân cũng mở mắt.

Hắn ngồi ở Khưu Tử Chân trên nóc nhà, nằm ngáy o..o… Khưu tướng quân có thể không biết mình nguyên lai tại cái mông người ta phía dưới.

Hồng Thân trong mắt tràn đầy kinh ngạc —— muốn nói Hồng Vũ đã có một cái độc lập tĩnh thất tu luyện, ai so Hồng Vũ cao hứng, vậy khẳng định là hắn.

Đi vào Hổ Sơn đại doanh về sau, Hồng Vũ ngủ ở doanh trại ở bên trong, quá nhiều người khí tức quá tạp, Hồng Thân không có biện pháp cùng linh giác của hắn liên thông đứng lên.

May mắn hắn theo Kiều Nguyên Thần chỗ đó thắng tới Thôn Tinh Thiềm não tinh, tiến độ tu luyện cuối cùng là không có rơi xuống.

Hôm nay Hồng Vũ một mình một cái phòng, hắn lập tức sờ soạng tới đây. Hôm nay tu hành, để hắn mơ hồ cảm thấy được Hồng Vũ Linh giác cùng trước đây lại bất đồng, nhưng là đến tột cùng ở đâu bất đồng, hắn lại nói không rõ ràng.

Nói không rõ ràng không cùng ở tại ở đâu, thế nhưng là chỗ tốt nhưng là rõ ràng. Một đêm này tu hành, thành quả so trước đây trọn vẹn cao ba thành!

Hắn không biết đây là bởi vì Hồng Vũ trong cơ thể nhiều hơn Đại Nhật Như Lai pháp tôn nguyên nhân, chỉ là phi thường kinh ngạc, hắn vẫn cho là Hồng Vũ có thể trợ giúp chính mình tăng lên, mà loại này tăng lên trình độ đã là vô cùng kinh người rồi, không nghĩ tới còn không phải Hồng Vũ cực hạn!

Tại trên nóc nhà ngồi trong chốc lát, Hồng Thân lặng yên rời đi, hắn yên lặng tính toán một chút, theo tiến độ này, chính mình bất quá Thôn Tinh Thiềm não tinh trợ giúp, thêm một năm nữa, có thể đột phá đến Tam Phẩm Hiển Thánh hậu kỳ!

Cái tốc độ này, sợ rằng phóng nhãn toàn bộ Đại Hạ, cũng không có mấy người có thể đạt tới chứ? Hồng Thân suy nghĩ một chút, đã cảm thấy một hồi hưng phấn!

…

Hồng Vũ tại Hổ Sơn đại doanh bên trong vất vả lúc tu luyện, trung khuyển Hồng Khê cũng tại Vũ Đô trong hưởng phúc.

Hắn ở đây Vũ Đô thành đông nam, đặt mua một tòa nhà nhỏ viện. Cũng không lớn, một tòa nằm viện đằng sau mang theo một cái tiểu khóa viện. Nhưng là tại tấc đất tấc vàng Vũ Đô ở bên trong, như vậy một tòa tiểu viện tử cũng muốn mấy vạn lạng bạc!

Hồng Vũ không tại Vũ Đô, hắn với tư cách Hồng Vũ bên người quản sự cũng không cần đứng ở Hồng phủ. Cũng chỉ có thời điểm như thế này, Hồng Khê mới có thể lặng lẽ trở lại chính mình "Kim ốc", cùng vụng trộm nuôi cái kia một cô tiểu thiếp bàn tràng đại chiến một phen.

Tiểu thiếp đã ba mươi tuổi rồi, đúng là như lang như hổ niên kỷ, Hồng Khê mặc dù không ra gì, nhưng tốt xấu tu luyện qua. Hai người kỳ phùng địch thủ đem gặp lương tài, rùng mình một phen cả người mồ hôi, riêng phần mình thỏa mãn nằm ở trên giường.

Tiểu thiếp rất tri kỷ cho Hồng Khê đốt một nồi yên (thuốc), trắng như tuyết ngón tay vẫn còn trên lồng ngực của hắn vẽ vài vòng, Hồng Khê vui thích hưởng thụ lấy, hết lần này tới lần khác vào lúc này vang lên tiếng đập cửa.

Hồng Khê rất căm tức: "Móa nó, đã trễ thế như vậy ai tới! Gia còn chuẩn bị mai nở Nhị Độ đây."

Hắn không nghĩ tới đến, cái kia tiếng đập cửa lại hết sức cố chấp, tiểu thiếp che miệng cười cười, đứng dậy đến mặc quần áo tử tế, đáp ứng một tiếng "Tới" liền đi mở cửa.

Một lát sau, tiểu thiếp trở về, thấp giọng theo như hắn nói vài câu, Hồng Khê nhướng mày: "Hắn tới làm gì?" Tiểu thiếp không nói chuyện, mở tay ra chưởng, là một cái năm trăm lượng ngân phiếu.

Hồng Khê bĩu môi một cái, xem ở bạc trên mặt đi lên, thuốc lá túi nồi dập đầu diệt, mặc quần áo tử tế đi ra.

Nhà chính trong, Vương chưởng quỹ tranh thủ thời gian đứng lên vừa chắp tay: "Hồng huynh, đêm khuya đến tìm hiểu,

tình thế bất đắc dĩ, kính xin Hồng huynh thứ lỗi.”

Hồng Khê trong nội tâm đối với Vân gia không hơn đạo rất khó chịu, cũng không có gì khách khí, trên mặt trà đều giảm đi, ngồi xuống khoát tay chặn lại: “Không cần khách khí rồi, ngươi tìm đến ta có chuyện gì?”

Vương chưởng quỹ nhìn mặt mà nói chuyện, lại từ trong tay áo lấy ra ba ngàn lượng ngân phiếu, cung kính để lên bàn: “Kính xin Hồng huynh tại Vũ thiếu gia trước mặt nói tốt vài câu, chúng ta biết rõ sai rồi, cam đoan từ nay về sau, Vũ thiếu gia một câu, chúng ta Vân gia chính là thánh chỉ!”

Hồng Khê cổ quái nhìn xem hắn, đem mình tiểu thiếp hô lên, từ tiểu thiếp trong tay đem bắt đầu cái kia năm trăm lượng ngân phiếu cầm tới, cùng cái kia ba ngàn lượng cùng một chỗ, cùng nhau trả lại cho Vương chưởng quỹ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Bát Phẩm Thân Cương (hạ)

Chương 2: Bát Phẩm Thân Cương (hạ)

"Lão Vương, tiền là đồ tốt, ta rất yêu thích. Thế nhưng là ta biết rõ ta nên làm cái gì không nên làm cái gì. Ngươi nhìn ta viện này, ta đây nữ nhân, không sai chứ? Ta đi tới bên ngoài, đó cũng là người có thân phận, lớn nhỏ các chưởng quỹ thấy ta đều cúi đầu khom lưng.

Thế nhưng là những thứ này, đều là thiếu gia cho ta, không có thiếu gia, ta Hồng Khê chả là cái cóc khô gì. Trước đây thiếu gia thanh danh bất hảo, cuộc sống của ta trôi qua cũng khổ ha ha đấy, thế nhưng là thiếu gia tiến tới không đến một tháng, ta liền mua cái này cái cọc tòa nhà, còn đem nữ nhân nhận lấy.

Ta cần phải làm là đem thiếu gia hầu hạ được, thiếu gia cao hứng sự tình ta làm, thiếu gia mất hứng sự tình ta là kiên quyết không thể đụng vào. Các ngươi chuyện này, thiếu gia không phải bình thường mất hứng, nếu là ta đáp ứng đến, những thứ này…"

Hắn chỉ chỉ xung quanh: "Liền tất cả đều không có. Cho nên, lão Vương, ngươi tự cầu phúc, mời trở về đi!"

"Hồng huynh…"

Hồng Khê thái độ rất kiên quyết: "Xin mời quay về!"

Vương chưởng quỹ sắc mặt thảm đạm theo Hồng Khê trong tiểu viện đi ra, ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, lập tức cảm thấy đêm hàn lạnh buốt rét thấu xương, giống như là tuyệt vọng!

…

Sáng sớm hàng lâm, Hổ Sơn đại doanh nhanh chóng náo nhiệt lên. Một ngày huấn luyện lại bắt đầu rồi, bởi vì chuyện ngày hôm qua, mọi người chứng kiến Cổ Ngọc Đường thời

điểm, luôn theo bản năng mà cười thoáng một phát, Cổ Ngọc Đường đã bị giày vò chết lặng.

Hắn có thể được Bách Lý Thịnh Thế xem trọng một cái, đánh giá vì không kém hơn con mình Bách Lý Phong Ma nhân tài, đương nhiên là có chính hắn xuất chúng một mặt.

Như vậy chuyện lúng túng bị vạch trần đi ra, trải qua cả đêm điều chỉnh, hắn đã có thể so với so sánh lý tính đối mặt. Hơn nữa chính hắn cảm thấy, đã đã tìm được đối phó Hồng Vũ đích phương pháp xử lý.

Hồng Vũ hôm nay chuyên tâm huấn luyện, đêm qua tu hành để hắn thu hoạch không nhỏ, hôm nay huấn luyện thân thể về sau chém giết huấn luyện, Hồng Vũ đem 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 bên trong chiêu thức thi triển đi ra, tại bổn đội binh sĩ vây công xuống, không ngừng luyện tập, càng ngày càng thuần thục.

Chỉ có chiêu thức không có tâm pháp cùng hô hấp phối hợp, chiêu thức không có bất kỳ ý nghĩa.

Bởi vì chiêu thức luôn luôn tiết lộ ra ngoài thời điểm, như thế nào phối hợp chiêu thức vận chuyển vũ khí, phát huy ra cường hãn nhất sức mạnh công kích, mới là một bộ tâm pháp chính thức bí mật.

Hồng Vũ cùng Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng ngược lại so sánh "Quen thuộc", bởi vậy Ám Kim vũ khí vận chuyển hết sức quen thuộc, thế nhưng là chiêu thức phương diện, vẫn là hắn ngắn bản.

Khi hắn cảm giác được thân thể của mình đã đầy đủ cường hãn về sau, quyết định đem cái này ngắn bản bổ đứng lên.

Một ngày huấn luyện chấm dứt, Hồng Vũ cũng không có giống như kiểu trước đây chỉ là đơn giản khiêng cối xay chạy bộ, mà là lấy ra một tờ một ngàn lượng ngân phiếu, run tay một cái một thanh phi đao mang theo ngân phiếu ô hay một tiếng đính tại một bên trên cây cột.

Hồng Vũ vỗ bộ ngực ΘΘ: "Đến chút điểm thú vị, ai đem ta đánh ngã, tấm này ngân phiếu chính là của hắn!"

Nếu Hồng Vũ ngày đầu tiên tới, cứ như vậy một bộ quần áo lụa là kiêu ngạo sắc mặt, cam đoan tất cả chiến sĩ đều khinh bỉ hắn hơn nữa không ai sẽ phản ứng đến hắn. Nhưng là hiện tại Hồng Vũ đã được đến mọi người tán thành, Hổ Sơn đại doanh các tướng sĩ coi hắn là xưng người một nhà, như vậy người một nhà bên trong có như vậy một vị thân phận tôn quý quần áo lụa là, phản mà là một loại vinh quang.

Một ngàn lượng bạc, đầy đủ các binh sĩ giãy (kiếm được) bên trên một năm rồi!

Mọi người nghe xong, cười toe toét cùng một chỗ vây quanh, không chút khách khí cùng Hồng Vũ chơi xấu: "Vũ thiếu, ngươi cũng không nói không thể cùng tiến lên, chúng ta tới rồi!"

Đám ma cũ vậy cũng đều là láu cá cực kì, nói đùa lúc sau đã bất động thanh sắc đem Hồng Vũ vây vào giữa, vừa mới nói xong, tất cả mọi người rất có ăn ý cùng một chỗ trong triều Hồng Vũ nhào tới.

Hồng Vũ rống to một tiếng, chân trái hung hăng một đập mặt đất, thật giống như thật sự có một đầu Thái Cổ Ma Tượng, nâng lên nó trụ trời này bình thường giống như chân, trùng trùng điệp điệp đạp ở trên mặt đất!

Điên cuồng giống như triệt địa!

Đông một tiếng vang trầm thấp, đại địa liên tiếp ba vòng chấn động gợn sóng hướng xung quanh khuếch tán ra, đám ma cũ một tiếng thét kinh hãi, ngã xuống một mảnh, đằng sau lại không sợ hãi chút nào, giương nanh múa vuốt nhào tới. Dù sao Vũ thiếu gia ra tay có chừng mực, sẽ không thật sự đem bọn họ đả thương.

Hồng Vũ cánh tay như núi, phủ kín kín kẽ, bất kể là theo phương hướng nào công tới nắm đấm, đều bị hắn một mực ngăn tại bên ngoài.

Dưới chân càng là đâm cây đồng dạng, ổn được không thể tưởng tượng nổi, một người lão Binh gào lên một tiếng theo bên ngoài mười mấy trượng liền phát đủ chạy như điên, đến phụ cận theo một người đồng bào trên lưng đạp mạnh, nhảy

lên một cái, bay lên cao ba trượng không hung hăng một quyền đập xuống.

Hồng Vũ nhưng chỉ là một tay vừa đỡ, không chút sứt mẻ, tên kia lão Binh lại một tiếng thét kinh hãi bị chấn động bay ngược trở về.

Xung quanh chỉ thấy từng tên một binh sĩ tre già măng mọc xông đi lên, sau đó lại chật vật không chịu nổi lui ra đến, làm cho người ta hoa mắt trông rất đẹp mắt.

Xem náo nhiệt càng ngày càng nhiều, có người kích động, gia nhập vào, cũng có người cười ha hả vỗ tay cố gắng lên. Lão Ninh đã tại bên kia thét to đứng lên: "Mở trang mở trang, đánh bạc Vũ thiếu gia có thể kiên trì bao lâu…"

Cổ Ngọc Đường ở một bên nhìn xem, nhịn không được một cái cười lạnh: Chút tài mọn!

Hồng Vũ càng đánh càng trôi chảy, chiêu thức nguyên bản chỉ ở trong đầu của hắn, thời gian dần qua đã sáp nhập vào trong thân thể. 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 bên trong những chiêu thức này, đều là trải qua qua muôn ngàn thử thách, nhìn như cũng không phức tạp, nhưng là có rất nhiều chi tiết, chỉ có khi ở vào chiến đấu chân chính, hơn nữa là đã trải qua đủ nhiều chiến đấu, mới có thể thể hội ra trong đó diệu dụng.

Nói ví dụ đồng dạng một cái tư thế, cánh tay nâng lên một tấc cùng hạ thấp một tấc, dưới bình thường tình huống căn bản nhìn không ra cái gì phân biệt, chỉ có ban đầu ở Hồng Vũ hiện tại loại này bị nhiều người vây công thời điểm mới có thể phát hiện, hạ thấp cái kia một tấc, kỳ thật có thể trong lúc vô tình phủ kín ở ít nhất ba người công kích góc độ.

Bởi như vậy, tại một đôi hơn trong chiến đấu, sẽ càng có hiệu suất, tiết kiệm vũ khí.

Đánh tới nhẹ nhàng vui vẻ chỗ, Sa Di Pháp Tướng chậm rãi ngẩng đầu lên, một loại đồng dạng cảm giác lan tràn đến Hồng Vũ toàn thân, loại cảm giác này, coi như phật môn "Đốn ngộ", nhưng là Hồng Vũ là ở Sa Di Pháp Tướng dưới sự trợ giúp mới đánh tới.

Lúc này đốn ngộ đấy, chính là 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 bên trong chiến đấu tinh yếu!

Hồng Vũ đã triệt để sáp nhập vào loại cảm giác này bên trong, chỉ cần công kích đánh úp lại, thậm chí không cần trải qua suy nghĩ, thân thể đã tự động phản ứng, bắn ra một chiêu đối ứng chiêu thuật.

Cổ Ngọc Đường ở một bên nhìn xem, dần dần nhẹ nhõm thần sắc ngưng trọng lên.

Ngắn ngủi nửa canh giờ không đến, Hồng Vũ đã theo lúc ban đầu không lưu loát, lột xác cho tới bây giờ thuần thục! Cái loại này chiêu thức mượt mà tại tâm cảnh giới trạng thái, thật sự là quá khó khăn, coi như là Cổ Ngọc Đường chính mình, theo lúc ban đầu học võ, đến hoàn toàn tiến vào loại cảnh giới này, cũng dùng tròn thời gian ba năm!

Thế nhưng là Hồng Vũ cái này phá sản quần áo lụa là, vậy mà chỉ dùng nửa canh giờ liền làm đến, điều này sao có thể!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Hoang thú đầu bếp (thượng)

Chương 3: Hoang thú đầu bếp (thượng)

Cổ Ngọc Đường rất rõ ràng một cường giả cần có nhất bảo trì chính là mình viên kia bất bại tin tưởng, hắn mặc dù bị Hồng Vũ biểu hiện chấn kinh rồi, nhưng vẫn xưa cũ tin tưởng vững chắc, chỉ cần tại trong chiến đấu chân chính, mình nhất định có thể nhẹ nhõm đánh bại Hồng Vũ.

Thậm chí trước mắt đây hết thảy, cũng có thể là Hồng Vũ vì đả kích lòng tin của mình, cố ý biểu diễn đi ra. Hắn rất có thể cũng dùng rất nhiều năm, đoán được loại cảnh giới này!

Cổ Ngọc Đường không hề nhìn, quay người rời đi. Đây cũng là một loại bảo trì tin tưởng đích phương pháp xử lý, nhìn nữa, ai biết còn có thể phát sinh cái gì?

Hồng Vũ trong cơ thể, Ám Kim vũ khí đã triệt để phóng thích ra, cái loại cảm giác này trôi chảy hiểu rõ to lớn, phảng phất thiên địa tất cả nằm trong lòng bàn tay!

Hắn một tiếng gào thét, một đạo thẳng tắp hào quang màu vàng tối từ miệng bên trong bay thẳng dựng lên, cao tới trăm trượng!

"Ầm!" Vũ khí toàn diện bộc phát, 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 bên trong, uy lực cường hãn nhất, độ khó cao nhất một chiêu "Ma Tượng Chấn Thế" phát động đi ra, từng vòng năng lượng màu vàng sậm chấn động gào thét mà ra, lại bị Hồng Vũ khống chế rất tốt.

Binh lính chung quanh nguyên một đám bị chấn bay ra ngoài, ngã trên mặt đất đau đến rầm rì, lại không có gì đáng ngại.

Xa xa, Hồng Thân cùng Kiều Nguyên Thần kề vai sát cánh dựng lên, cùng một chỗ biến sắc. Kiều Nguyên Thần khó có thể tin nói: "Đây thực sự là lấy trước kia cái Vũ thiếu gia? Chỉ là Bát Phẩm Thân Cương đi, thì đã có thể phát ra Ma Tượng

Chấn Thế một chiêu này, đem vũ khí phóng ra ngoài bên ngoài cơ thể lớn như vậy phạm vi? !"

Hồng Thân dừng ở Hồng Vũ, gật đầu nói: "Đã là Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ, thật nhanh!"

Trong lòng của hắn cảm khái, cái này vẫn chưa tới một tháng đâu rồi, Hồng Vũ đã cũng không nhập phẩm một đường giết Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ! Hắn nhịn không được lại cường điệu một câu: "Thật sự thật nhanh!"

Kiều Nguyên Thần cười khổ: "Cái này còn cần ngươi nói? Ta còn nhìn không ra? Cái tốc độ này, đừng nói Cổ Ngọc Đường rồi, coi như là năm đó Hà Sùng, cũng chỉ có thể cam bái hạ phong rồi."

Mấy trăm tên tướng sĩ bị Hồng Vũ cuối cùng một chiêu kia Ma Tượng Chấn Thế đánh bay ra ngoài, nguyên một đám nằm trên mặt đất không chịu lên, mặc dù không có bị thương, nhưng là mọi người rất có ăn ý cùng một chỗ chơi xấu: "Vũ thiếu gia, ngươi đây không phải hại chúng ta sao?"

"Chính là a…, để cho chúng ta giúp ngươi tôi luyện võ kỹ, ngươi ngược lại là tăng lên, chúng ta có thể thảm rồi."

Đám ma cũ cũng là ánh mắt độc ác, thoáng cái liền đã nhìn ra.

"Không thành, không công bị đánh một trận, ngươi phải mời khách."

Đại gia hỏa cười toe toét đấy, Hồng Vũ uy vũ vô cùng đứng ở chính giữa, mang lấy hai tay, bảo trì vừa rồi Ma Tượng Chấn Thế một chiêu kia tư thế, vẫn không nhúc nhích.

Lâm Dũng bỗng nhiên hiểu được, xẹt thoáng một phát tháo chạy đến, đi lên một cái hổ phốc: "Ha ha ha, Vũ thiếu gia vũ khí tiêu hao rồi, không thể động đậy á…, ngân phiếu là của ta!

Bành!

"NGAO —— "

Lâm Dũng rắn rắn chắc chắc đâm vào Hồng Vũ trên người, thật giống như đập lấy một cái trên cột sắt, sau đó hét thảm

một tiếng bay ngược trở về.

Hồng Vũ hoàn toàn chính xác tiêu hao vũ khí, thế nhưng là hắn bây giờ diễn luyện thế nhưng là 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》, quanh thân Ám Kim vũ khí vận chuyển về sau, đã cường hãn như sắt.

Lâm Dũng khôn vặt phát tác xông đi lên, Hồng Vũ lù lù bất động, chính hắn bị đâm cho đầu đầy bao.

Chúng lão Binh vốn nghe xong Lâm Dũng từng nói, đều cảm thấy có đạo lý, mới vừa rồi còn đang giả chết, lập tức xẹt một tiếng tất cả đều xông lên chuẩn bị kiếm tiện nghi, sau đó vừa nhìn Lâm Dũng cái này như gấu tử, tranh thủ thời gian lại một mỗi cái run chân, ngã trở về tiếp tục giả vờ chết.

Lâm Dũng nằm trên mặt đất rầm rì, thoạt nhìn là thực thảm. Hồng Vũ cười một tiếng nói: "Ha..Ha..aa…! Đáng đời! Bất quá cuối cùng ngươi đụng phải thân thể của ta, bạc về ngươi rồi!"

Lâm Dũng nhảy lên một cái, nào có nửa điểm bị thương bộ dáng?

Hắn chui lên đi đem ngân phiếu hái xuống, ha ha một hồi cười to.

Đám ma cũ không làm: "Chúng ta vất vả cả buổi, tiểu tử ngươi nghĩ kiếm tiện nghi? Không có cửa đâu! Các huynh đệ bên trên!"

Lâm Dũng chạy trối chết, mấy trăm tên binh sĩ như ong vỡ tổ đuổi theo mau.

Trên mặt đất chỉ để lại toàn thân cứng ngắc Hồng Vũ, mặt cười khổ.

Hồng Thân cười ha hả tới đây, song chưởng bên trong vũ khí chớp động, giúp hắn chậm rãi lấy thân thể: "Cảm giác như thế nào?"

Hồng Vũ có thể hoạt động rồi, oán hận cắn răng: "Chết tiệt lão Lâm, lại để cho ta lại gắng gượng trong chốc lát, ta là có thể sống triển khai!" Sau đó hắn có thể giả dạng làm một cái cao thủ chân chánh bộ dáng, tiêu tiêu sái sái chấm dứt trận này

đánh nhau, mà không phải nghĩ tại như vậy có chút đầu voi đuôi chuột.

Hồng Nhị thiếu gia đương nhiên rất là khó chịu.

Hồng Thân cười ha ha, hắn có thể nghe ra, Hồng Vũ mặc dù ngữ khí hung ác, cũng không có chính thức mà hận ý, loại cảm giác này, chỉ sợ cũng chỉ có tại trong quân doanh mới có chứ?

Hồng Thân cũng là theo binh nghiệp đứng dậy, chỉ là cảnh giới tăng lên về sau, hộ tống Hồng Thắng Nhật tiến vào Vũ Đô, rất ít trở lại. Lúc này lại là con mắt hơi có chút ẩm ướt ý, nhìn chung quanh toàn bộ đại doanh, năm đó chính mình cái kia một đám huynh đệ, cũng là tại cái này trong đại doanh cùng nhau huấn luyện, cùng nhau trên chiến trường, ngày nay còn sống còn có mấy người?

Hồng Thân phụng bồi Hồng Vũ đi nhà ăn ăn cơm tối, hôm nay Hồng Vũ khẩu vị mở rộng ra, hỏa đầu binh(*đầu bếp) cho hắn lưu lại hai mươi màn thầu căn bản không đủ, khá tốt bởi vì vài trăm người vẫn còn đuổi giết lão Ninh, còn dư lại đồ ăn rất nhiều, Hồng Vũ lại quét sạch hai mươi màn thầu, lúc này mới ợ một tiếng no nê đi ra.

Hồng Thân cùng ở sau lưng hắn, từ khi nhìn xem hắn núi ăn biển uống, liền như có điều suy nghĩ, lúc này mở miệng nói ra: "Thiếu gia, ngươi cảnh giới bây giờ, những thứ này bình thường lương thực đối với trợ giúp của ngươi thực sự là có hạn, tốt nhất có thể cùng đại soái nói một tiếng, về sau chủ yếu ăn thịt hoang thú."

Hoang thú là trên cái thế giới này thân thể sinh linh cường hãn nhất, trong máu thịt ẩn chứa nồng đậm tinh hoa thành phần, đối với võ giả trợ giúp thật lớn.

Nói như vậy, đến Ngũ Phẩm Nguyên Định về sau, võ giả mới có thể chủ yếu dùng thịt hoang thú là thức ăn, ẩn chứa trong đó tinh hoa thành phần năng lượng quá lớn, Ngũ Phẩm Nguyên Định trở xuống, ngẫu nhiên ăn thoáng một phát còn có thể, thường xuyên ăn lời nói sẽ có chút ít không chịu nổi.

Thế nhưng là Hồng Vũ cái này trạng thái… Hồng Thân cảm thấy cửu phẩm hoang thú thịt cũng chưa chắc có thể thỏa mãn hắn.

Hồng Vũ ở phương diện này hoàn toàn chính xác không biết, hắn ngược lại là rất tin tưởng Hồng Thân: "Vậy cũng không cần cùng gia gia nói, Thân thúc ngươi biết nơi đó có bán thịt hoang thú đấy, chúng ta chính mình đi mua là được rồi."

Hồng Thân cười khổ: "Thiếu gia, thịt hoang thú không phải bình thường nguyên liệu nấu ăn, ngoại trừ nguyên vật liệu bên ngoài, nấu nướng cũng là một môn học cửa, phải có chuyên môn đầu bếp xử lý, nếu không, dinh dưỡng thành phần sẽ toàn bộ lãng phí."

Hồng Vũ nói: "Phiền toái như vậy? Như vậy một vị đầu bếp, mỗi tháng cần bao nhiêu tiền?"

Hồng Thân đối với ở phương diện này hiểu rất rõ, hai người vừa đi vừa nói: "Nói như vậy, cửu phẩm hoang thú thịt một tiền bạc một cân, bát phẩm hai tiền bạc, chuyên môn hoang thú đầu bếp, dưới tình huống bình thường mỗi tháng tiền lương là ba trăm lạng bạc ròng, ngài nếu muốn tìm tốt, phải năm trăm lượng. Dựa theo ngài sức ăn, mỗi ngày đoán chừng bát phẩm thịt hoang thú cần mười cân, hai mươi hai lạng bạc. Một tháng sáu mươi lạng, không sai biệt lắm một tháng ở phương diện này tiêu phí cần sáu trăm lượng."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Hoang thú đầu bếp (trung)

Chương 3: Hoang thú đầu bếp (trung)

Cái giá tiền này tựa hồ không cao, đó là đối với Hồng Vũ mà nói. Trên thực tế tuyệt đại bộ phận bát phẩm võ giả một tháng thu nhập thì ra là năm trăm lạng bạc ròng, căn bản nuôi không nổi dùng vì hoang thú đầu bếp.

Hổ Sơn đại doanh Võ Liệt tinh doanh tướng sĩ, chính là toàn bộ Đại Hạ tinh nhuệ nhất quân đội, đãi ngộ cũng là tốt nhất. Bọn hắn quân lương là mỗi người mỗi tháng tám mươi lượng bạc.

Cái này tại toàn bộ Đại Hạ mà nói, đều xem như cao thu nhập.

Bách tính bình thường một tháng một nhà thu nhập cũng sẽ không vượt qua ba mươi lượng. Đây là những năm này Đại Hạ đang cùng Địch Nhung trong chiến đấu liền ca khúc khải hoàn ca, hòa bình ổn định trong hoàn cảnh, quốc nội kinh tế càng ngày càng tốt kết quả. Nếu đặt ở ba mươi năm trước, một nhà mỗi tháng có thể có mươi lượng bạc thu nhập thật là tốt nhân gia.

Hồng Vũ gật gật đầu: "Ngày mai cùng phó soái xin phép nghỉ, chúng ta đi đem chuyện này làm."

…

Kiều Nguyên Thần nhìn chằm chằm trước mắt Hồng Vũ cùng Hồng Thân, có chút dở khóc dở cười: "Trở thành phó soái những năm này, có các loại nguyên nhân xin nghỉ phép, nhưng là vì ăn cơm khách giả xuất doanh đấy, Vũ thiếu gia ngươi thật đúng là là người thứ nhất."

Hồng Vũ trảo đầu, không biết nên nói cái gì tốt.

Kiều Nguyên Thần bút lớn vung lên một cái: "Đã thành, cái này miễn cưỡng cũng có thể xem như chính sự, ngươi đi đi."

“Đa tạ Tướng quân.”

Cầm lấy Kiều Nguyên Thần thủ lệnh, Hồng Vũ cùng Hồng Thân cùng đi ra Hổ Sơn đại doanh. Liệt mã trên đường đi vô cùng vui vẻ, bốn vó vung vui mừng, chạy trốn nhanh chóng.

Nhanh đến Vũ Đô thành bắc môn thời điểm, gặp được một đám người, tiên y nộ mã, dùng một người váy dài nữ tử làm trung tâm, cười cười nói nói, vô cùng náo nhiệt lừa gạt đến một cái trên ngã ba.

Con đường kia đi thông thành Bắc bên ngoài rất trứ danh một chỗ cảnh điểm, rừng đào nước vịnh. Là Nộ Thủy Hà ở ngoài thành một cái quẹo vào khu vực, thượng nửa đoạn thủy thế chảy xiết, hạ nửa đoạn thập phần bằng phẳng, mặt sông giống như là một chiếc gương.

Hai bờ sông đủ loại cây đào, nếu như thỏa đáng mùa, hoa đào đầy cây không nói ra được ý cảnh.

Hiện tại đã là cuối mùa thu, lập tức sẽ bắt đầu mùa đông rồi, đương nhiên không có hoa đào xem, bất quá cảnh sắc cũng coi như không tệ.

Hồng Vũ cùng Hồng Thân rời đi còn xa, đối phương hiển nhiên không có chú ý tới hai người bọn họ. Có thể Hồng Thân vẫn không khỏi nhiều lắm nhìn đám người kia vài lần. Hồng Vũ tùy ý hỏi: “Thân thúc làm sao vậy?”

“Trong nhóm người kia mặt có Hà phủ Nhị công tử Hà Tung.”

Hà gia cũng là Đại Hạ Tứ Đại Thiên Trụ một trong, cùng Hồng gia bất đồng chính là, Hà gia chính là Đại Hạ uy tín lâu năm thế gia, thâm căn cố đế, cành lá rậm rạp. Gia chủ Hà Thường, hiện giữ hộ bộ thượng thư, chưởng quản lấy toàn bộ Đại Hạ thuế ruộng, có thể nói Đại Hạ trong triều đệ nhất công việc béo bở.

Con trai trưởng Hà Sùng, hôm nay đang tại Đại Hạ cùng Sở Việt biên cảnh, suất quân tiêu diệt toàn bộ tạo phản Man tộc. Hà Sùng chỉ có mười chín tuổi, cũng đã là Lục Phẩm Chân Tôi cảnh giới, có thể một mình thống lĩnh một quân, chỉ huy một hồi đại quy mô chiến dịch rồi.

Toàn bộ Đại Hạ, chỉ có hắn có thể làm được điểm này, cho nên hắn mới là Đại Hạ trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân!

Hà Tung tại cha và anh ánh sáng dưới, lộ ra có chút không bắt mắt. Nhưng là Hồng Thân loại này Tam Phẩm Hiển Thánh cảnh giới cường giả, lại sẽ không vì vậy mà xem thường người này. Hà Tung đã là Thất Phẩm Hồn Tinh sơ kỳ cảnh giới, có lẽ không sánh bằng huynh trưởng của hắn, thế nhưng là tại toàn bộ Vũ Đô, cùng thế hệ bên trong trước mắt cũng chỉ có Bách Lý Phong Ma, Cổ Ngọc Đường, Hồng Liệt các loại rải rác mấy người có thể cùng sánh vai.

Hơn nữa Hà Tung thập phần ít xuất hiện, bất hiện sơn bất lộ thủy , bình thường cũng chỉ là cùng quan hệ tốt hơn vài bằng hữu vãng lai, giống như vậy đại quy mô tụ hội, hắn cơ hồ là chưa bao giờ tham gia.

Hồng Thân kỳ quái đúng là điểm này, cái kia trong một đám người, có không ít lỗ mãng thiếu niên , theo nói Hà Tung chắc là sẽ không tham dự loại hoạt động này.

Cái nghi vấn này tại Hồng Thân trong nội tâm chợt lóe lên, cũng không có suy nghĩ nhiều, phụng bồi Hồng Vũ tiến vào bắc môn.

Hai người về trước Hồng phủ, đem sự tình cùng Hồng An vừa nói, không cần nói cho Hồng Thắng Nhật, Hồng An chính mình liền gật đầu quyết định: “Nhị thiếu gia cần, cái kia là nên phải vậy. Ta mang bọn ngươi đi một chuyến.”

Theo đóng đô đường cái một mực đi về phía nam, sau đó hướng đông quẹo vào đường Nhân Tùng, đến đường Vĩnh An lại đi về phía nam, đã qua hai cái quảng trường, tiến vào Vũ Đô thành đông nam, Hồng An mang theo hai người bọn họ tại một ít trong hẻm nhỏ chui tới chui lui, phía trước một đạo đền thờ xuất hiện, phía trên ba chữ to: Đồ Hoang Phường.

Như vậy vắng vẻ địa phương, Hồng Vũ trước đây tuyệt đối chưa có tới.

Hắn đến thành Đông Lai, thì ra là đi thoáng một phát trăm lý các các loại địa phương, đây chính là cái động tiêu tiền, nam nhân tha thiết ước mơ nơi đi.

“Đồ Hoang Phường chính là chuyên môn làm hoang thú sinh ý địa phương, đặt hàng thịt hoang thú, thuê hoang thú đầu bếp cũng có thể ở chỗ này giải quyết.”

Vũ Đô nội thành thịt heo cùng thịt dê giá cả ổn định, thịt heo ước chừng hai mươi văn một cân, thịt dê năm mươi văn một cân, so với thịt hoang thú đều làm lợi nhiều lắm.

Hồng An mang theo hai người đi vào, một cỗ dày đặc mùi máu tươi đập vào mặt. Cùng bình thường heo dê đồ tể địa điểm bất đồng, nơi đây mùi máu tươi hút vào trong lỗ mũi, Hồng Vũ cảm giác rất không thoải mái, giống như có từng cây từng cây lông trâu châm tại đâm vào ngươi niêm mạc mũi. Đó là hoang thú máu tươi bên trong, ẩn chứa năng lượng mạnh mẽ bố trí.

Hồng phủ ở chỗ này có mua lâu dài thương hộ, Hồng An mang theo hắn đã tìm được một nhà gọi là “Lão Đao cắt thịt” cửa hàng, đơn giản một cái mặt tiền cửa hiệu, phản ứng coi như sạch sẽ, chỉnh tề mà xếp chồng chất lấy từng khối thịt hoang thú, nội tạng, cốt cách. Mỗi một chủng thịt hoang thú phía trước, đều cắm một cái mộc bài, viết chủng loại, phẩm cấp cùng giá cả.

Trong tiệm tiểu nhị vừa nhìn thấy Hồng An, vội vàng chồng chất lấy khuôn mặt tươi cười ra đón, lại tranh thủ thời gian phái người về phía sau đem ông chủ kêu đi ra, đến khách quý rồi.

Sự tình phía sau liền đơn giản hơn nhiều, một cái mãnh liệt Trương Phi đồng dạng hán tử ra đón, mặc dù thanh âm vang dội, nhưng là thái độ bên trong lộ ra một lượng khiêm tốn, Hồng An đem sự tình vừa nói, ông chủ Tiêu Bác Đống lập tức miệng đầy đáp ứng, cam đoan cho Hồng Vũ tuyệt đối là tươi mới nhất, chất lượng tốt nhất thịt hoang thú.

Quyết định chuyện này, Hồng Vũ lại hỏi hắn hoang thú đầu bếp sự tình, Tiêu Bác Đống vỗ cái ót: “Các ngươi đến rất đúng lúc, vừa mới có một vị hoang thú đầu bếp học thành trở về, vẫn còn phường bên trong không có bị người thuê.”

“Kỹ thuật như thế nào?”

Tiêu Bác Đống vỗ bộ ngực ΟΟ: "Nhị thiếu gia yên tâm, ta lão Tiêu cho ngài giới thiệu người, tuyệt đối không có vấn đề."

"Được, ở nơi nào, ngươi dẫn chúng ta đi xem."

Tiêu Bác Đống đem trong cửa hàng sự tình đơn giản một phát thay, mang theo bọn hắn đi ra. Đi ở phường ở bên trong, Tiêu Bác Đống càng không ngừng nói khoác: "Nhị thiếu gia, một vị này thế nhưng là mới vừa từ ngự trù Quách tiên sinh chỗ đó xuất sư đấy, trình độ có thể nói đã tận được chân truyền, ngài cứ yên tâm đi, cam đoan sẽ không để cho ngài thất vọng!"

Quách Song Lâm là cả Đại Hạ, nổi danh nhất hoang thú đầu bếp, hắn mang một cái ngự trù danh hào, trên thực tế cũng không trong hoàng cung. Chỉ có hoàng đế muốn ăn hoang thú tiệc, hắn mới có thể được vời tiến cung đi, dưới bình thường tình huống cũng là ở tại Đồ Hoang Phường. Chỉ bất quá hắn lớn tuổi, đã sẽ không tiếp nhận người khác thuê rồi.

Nhưng là những năm này các đồ đệ của hắn nguyên một đám sống sao cho phong sinh thủy khởi, không phải tại Tứ Đại Thiên Trụ trong nhà chủ bếp, chính là tại Thân Vương quận chúa trong nhà tay cầm muôi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Hoang thú đầu bếp (hạ)

Chương 3: Hoang thú đầu bếp (hạ)

Hồng Vũ nghe xong, ngược lại là cảm thấy không tệ, một bên Hồng An thì là cười híp mắt hỏi: "Tiểu Tiêu, một vị này giá bao nhiêu tiền à?"

Hồng phủ vừa vặn thiếu một vị hoang thú đầu bếp, cũng là bởi vì toàn bộ Hồng gia, trước mắt chỉ có Hồng Thắng Nhật một người có thể hằng ngày sử dụng thịt hoang thú nguyên nhân.

Tiêu Bác Đống cười hắc hắc: "An lão gia tử, loại người này đương nhiên giá tiền không thấp, bất quá đối với Quách tiên sinh còn lại mấy cái bên kia đã xông ra trò đệ tử đến, nàng coi như là tiện nghi được rồi. Mỗi tháng 1200 lượng bạc."

Hồng An theo bản năng bĩu môi một cái: "Thật đúng là không rẻ."

Đang khi nói chuyện, đi tới Đồ Hoang Phường ở chỗ sâu trong, nơi đây chủ yếu là khu cư trú, đã không có đồ tể hoang thú sinh ý, trong không khí mùi máu tươi phai nhạt một ít.

Tiêu Bác Đống dẫn mọi người đi thẳng đến cuối ngõ hẻm một tòa tiểu viện, gõ cửa, bên trong đi ra một người hơn năm mươi tuổi lão phụ, Tiêu Bác Đống hỏi: "Tam tỷ, tiểu Nghiên đây?"

Lão phụ có chút ngượng ngùng: "Nha đầu kia hôm nay không biết chạy đi đâu."

Tiêu Bác Đống có chút dở khóc dở cười: "Có phải hay không các ngươi lại buộc tiểu Nghiên đi thân cận, nàng trốn đi ra?"

Lão phụ đỏ mặt lên, chợt mắng: "Cái này nha đầu chết tiệt kia, tuyệt không lý giải khổ tâm của chúng ta, An Nhân phường Lưu Nhị thiếu gia thật tốt người, hết lần này tới lần

khác không muốn đi, đã hẹn ở buổi trưa hôm nay tại bảo lầu các gặp mặt, nàng sáng sớm đã không thấy tăm hơi người."

Lão phụ đánh giá Tiêu Bác Đống phía sau Hồng Vũ, nhãn tình sáng lên: "Lão Lục, ngươi đây là cho tiểu Nghiên giới thiệu người?"

Tiêu Bác Đống lại càng hoảng sợ, nói đùa gì vậy, Hồng Vũ là thân phận gì, làm sao có thể vừa ý người như vậy gia? Thậm chí vừa nói như vậy, cái kia chính là mạo phạm. Tứ Đại Thiên Trụ cao cao tại thượng, há lại bọn hắn những thứ này tiểu môn tiểu hộ có thể si tâm vọng tưởng hay sao?

"Tuyệt đối đừng nói lung tung!" Tiêu Bác Đống tranh thủ thời gian đánh gãy nàng: "Mấy vị này là muốn thuê tiểu Nghiên đấy, nàng trở lại ngươi nói với nàng một tiếng, hai ngày này đừng có chạy lung tung!"

Lão phụ thoáng có chút thất vọng, nhìn qua đối với nữ nhi chung thân đại sự, so với nữ nhi công tác để tâm.

Hắn lại nhìn Hồng Vũ vài lần, còn không hết hi vọng: "Tiểu ca này người cũng thực không tồi, Tiểu ca có từng hôn phối?"

Đằng sau Hồng Vũ mồ hôi đầm đìa, trong lòng tự nhủ ngươi là không biết bổn tọa Vũ Đô Hồng sài danh tiếng, lại nói lên tốt như vậy ngốc thật là ngây thơ mà nói.

Tiêu Bác Đống thiếu chút nữa đi lên che miệng của nàng, sợ náo nhiệt phía sau vị này, sinh ý không có là nhỏ, chọc tai họa đến vậy thì thật sự là hối hận không kịp.

"Đã thành Tam tỷ, tiểu Nghiên tốt như vậy cô nương, làm sao có thể không gả ra được, ngươi cũng đừng mò mẫm quan tâm, ta rời đi, nhớ rõ ta đã nói với ngươi sự tình."

Lão phụ mặt mày ủ rũ phàn nàn: "Có thể không quan tâm ấy ư, nàng đều mười sáu rồi…"

Tiêu Bác Đống không để ý tới Tam tỷ nói liên miên cằn nhằn, tranh thủ thời gian dẫn Hồng Vũ bọn hắn rời đi. Hồng Vũ cảm thán: Mười sáu, chính là gái lỡ thì sao?

Tiêu Bác Đống một mực đem bọn họ đưa ra Đồ Hoang Phường, trước khi chia tay mọi người đã hẹn ở ngày mai trở lại. Thuê hoang thú đầu bếp, làm sao cũng muốn trước tiên thử một chút tay nghề, hợp không hợp khẩu vị của mình, cho nên việc này còn phải Hồng Vũ tự mình đến.

Sắc trời đã không còn sớm, Hồng An phái người đi Hổ Sơn đại doanh thông bẩm một tiếng, Hồng Vũ cùng Hồng Thân ngay tại trong nhà ở, chuẩn bị ngày mai đem hoang thú đầu bếp chuyện đã định sau đó lại trở về.

Phản hồi Huân Quý Khu thời điểm, tại Thanh Thần đường cái cùng Bách Thắng đường cái giao giới ngã tư đường, lại rất khéo lại gặp được Hà Tung đám người bọn họ.

Hà Tung cưỡi một thớt Địch Nhung long câu, đi theo một chiếc xe ngựa bên cạnh. Xe ngựa cửa sổ xe thoáng mở ra một điểm, vừa vặn lộ ra mỹ nhân một cái bên mặt, cái kia da thịt thật giống như đầu mùa xuân tuyết trắng chiếu phim chiếu vào hoa mai ửng đỏ, từ đâu tung cái góc độ này nhìn lại, lại có thể chứng kiến một điểm mỹ nhân cái kia như mưa bụi bình thường con mắt, để hắn say mê không biết người ở chỗ nào.

Bỗng nhiên, mỹ nhân tựa hồ nhìn thấy gì đồ vật, thần sắc có chút ảm đạm. Hà Tung lập tức đau lòng: "Lê cô nương, có tâm sự gì sao?"

Trong xe Lê Tiêu Tiêu, miễn cưỡng cười cười, nhưng là nói ra: "Không có gì."

Hà Tung hồ nghi, theo Lê Tiêu Tiêu được ánh mắt nhìn đi qua, đúng lúc là phía trước Hồng Vũ một đoàn người.

Hà Tung từ khi trước đó lần thứ nhất cảnh ban đêm trên đường dài, nhìn thoáng qua thấy được Lê Tiêu Tiêu về sau, liền hồn khiên mộng nhiễu rốt cuộc khó có thể tự kềm chế. Mấy ngày nay tốn sức tâm tư, cuối cùng là đã tìm được Lê Tiêu Tiêu, lập tức mỗi ngày đều đến thăm, thậm chí vì Lê Tiêu Tiêu, còn lần đầu tiên tự mình tổ chức một lần giao du tụ hội.

Mà Lê Tiêu Tiêu, cũng lợi dụng Hà Tung lực ảnh hưởng bộ không để lại dấu vết tại Vũ Đô trẻ tuổi một đời trong vòng luẩn quẩn, lặng yên tăng lên lực ảnh hưởng của mình.

Lô thành đệ nhất tài nữ đại danh, đang trong lúc vô tình nước lên thì thuyền lên.

Về sau trên đường trở về, Hà Tung cũng có chút rầu rĩ không vui. Lê Tiêu Tiêu để ở trong mắt, biết mình kế hoạch thành công. Nàng căn bản không cần làm cái gì, loại thủ đoạn này nàng sớm đã đạt đến hạ bút thành văn, hồn nhiên thiên thành trình độ. Tại Lô thành thời điểm, thì có rất nhiều tuổi trẻ tài tuấn, đơn giản là nàng một cái nhíu mày, làm ra các loại không thể tưởng tượng sự tình.

Hà Tung rất xuất sắc, gia thế rất tốt, rất có giá trị lợi dụng, chính mình hay là muốn cẩn thận một chút, mới có thể đa lợi dụng một thời gian ngắn.

Hà Tung mang theo mọi người, như "chúng tinh phủng nguyệt" đem Lê Tiêu Tiêu đưa về khách sạn, phản hồi thời điểm, Hà Tung rầu rĩ không vui thần sắc cũng bị mọi người phát hiện. Lập tức có người ân cần quan tâm, Hà Tung bắt đầu cũng không nói nhiều, cuối cùng nhịn không được hỏi một câu: "Lê cô nương là vì Tú Sơn Thu Hội mới đi đến kinh thành đấy sao?"

Mọi người thoáng cái liền minh bạch chuyện gì xảy ra: Trên đường tựa hồ gặp Hồng Vũ a….

Mọi người bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận lại nói tiếp, một lát sau, rốt cục có một bé gái nói ra Hà Tung muốn nghe nhất lời nói: "Tựa hồ, là Hồng gia chưa hẳn Lô thành Lê gia, đem Tiêu Tiêu cô nương đưa vào Vũ Đô đấy, Tiêu Tiêu cô nương cũng không giống như tình nguyện."

Hà Tung nắm cương ngựa tay đột nhiên xiết chặt, Địch Nhung long câu có chút bất an uốn éo bỗng nhúc nhích cổ hí lên một tiếng.

Không có ai biết, vị cô nương này theo như lời nói, đúng là du ngoạn thời điểm, Lê Tiêu Tiêu "Vô ý" bên trong thoáng một tia phiền não.

Mọi người thấy Hà Tung sắc mặt, cũng không tốt nói cái gì nữa.

Hà gia, Hồng gia đều là Tứ Đại Thiên Trụ, hai nhà tầm đó có chuyện gì, cũng không phải là bọn hắn có thể tham dự.

…

Được biết Hồng Vũ buổi tối hôm nay trở lại, Hồng Khê cuống quít theo tiểu viện của mình ở bên trong chạy vội quay về Hồng phủ.

"Thiếu gia, thiếu gia ngài trở về làm sao không thông tri tiểu nhân một tiếng."

Hồng Vũ lau một cái mặt, tiện tay đem khăn mặt ném cho Tiểu Lăng, tiểu nha đầu bưng chậu nước đi ra. Hồng Vũ ngồi xuống chẳng hề để ý: "Có Thân thúc cùng An thúc phụng bồi ta đây. Nói sau ta giao cho ngươi chính sự xử lý thế nào?"

Hồng Khê vỗ bộ ngực ΘΘ: "Đều làm xong, nhà in Hoa Hạ phần lớn người đều nguyện ý lưu lại, kể cả bây giờ Triệu chưởng quỹ. Thủ tục gì gì đó cũng đã giao tiếp hoàn tất, nguyên lai ông chủ đã cầm lấy tiền về nhà dưỡng lão rồi."

Hồng Vũ gật gật đầu: "Đem Triệu chưởng quỹ gọi tới, ta có chuyện nói với hắn."

"Được, vậy ta liền đi, nửa canh giờ khẳng định để hắn xuất hiện ở trước mặt ngài."

Hồng Vũ gật gật đầu, Hồng Khê nhanh chóng đi.

Mua xuống nhà in Hoa Hạ, mặc dù là tạm thời nảy lòng tham, nhưng Hồng Vũ kỳ thật có tác dụng lớn.

Hắn ăn cơm tối trở về, Hồng Khê đã tại chờ: "Thiếu gia, Triệu chưởng quỹ tại người gác cổng chờ đây."

Hồng Vũ nghĩ nghĩ: "Để hắn thư đến phòng gặp ta."

Hồng Khê sững sờ, Hồng Vũ đã khoát tay: "Nhanh đi."

"Vâng."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Thân cận (thượng)

Chương 4: Thân cận (thượng)

Triệu chưởng quỹ nghe nói Hồng Nhị thiếu gia tại thư phòng thấy mình, có chút được sủng ái mà lo sợ. Hồng Vũ thân phận bối cảnh há lại trước đó ông chủ có thể so sánh với hay sao?

Hắn cũng biết Vũ Đô những thứ này Huân Quý Khu hào phú, tại thư phòng gặp khách vậy nói rõ coi ngươi là thành "Người một nhà", không khách khí. Có thể được Hồng Vũ coi trọng như vậy, Triệu chưởng quỹ trong nội tâm kích động không thôi.

"Triệu Thiện Khách gặp qua ông chủ!" Triệu chưởng quỹ quỳ lạy, Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Lão Triệu không cần khách khí, ngồi xuống nói chuyện đi."

"Tạ ông chủ."

"Nhà in Hoa Hạ làm nhiều năm như vậy, vì cái gì bỗng nhiên ngừng?"

Triệu chưởng quỹ cười khổ nói: "Vấn đề này ông chủ không hỏi, ta cũng muốn nói. Kỳ thật đây là toàn bộ ngành sản xuất nguy cơ. Chúng ta chính quy đại nhà in, muốn bảo trụ chính mình khối vàng chiêu bài, vô luận là bản khắc hay vẫn là trang giấy chất lượng, đóng sách, đều muốn đạt tới nhất định trình độ, thế nhưng là những cái…kia nhà in nhỏ, hoàn toàn không để ý tới những thứ này, lỗi chính tả hết bài này đến bài khác, giấy cũng mỏng, nét mực không rõ, nhưng là người ta tiện nghi!

Còn có, chúng ta ra sách, cấp cho tác giả nhuận bút. Thế nhưng là những cái…kia nhà in nhỏ mua sách của chúng ta đi, làm theo khắc đi ra, vụng trộm mua, không cần cho tác giả bạc, giá cả tự nhiên thấp hơn, mấy năm này, tình huống càng ngày càng nghiêm trọng, chúng ta một mực ở bồi thường tiền a…."

Hồng Vũ trong nội tâm kinh ngạc: Nguyên lai thế giới này cũng có sách lậu? Nhà in Hoa Hạ tình trạng, nói trắng ra là chính là một cái ngựa tồi đào thải ngựa tốt quá trình.

Hắn khẽ gật đầu: "Nhà in bên trong lão công nhân đều vẫn còn chứ?"

"Đều tại, nhà in hiện tại hoàn toàn có thể bình thường vận tác, chỉ là ông chủ thứ cho ta nói thẳng, còn tiếp tục như thế, vậy hay là bồi thường tiền."

Hồng Vũ gật đầu một cái: "Ta không trông cậy vào nhà in Hoa Hạ kiếm tiền."

Triệu chưởng quỹ sửng sốt một chút: "Ông chủ, chuyện này…"

"Ta có mấy chuyện muốn ngươi đi làm, trước tiên theo đệ nhất kiện bắt đầu, cái khác phía sau chúng ta nói sau."

Triệu chưởng quỹ trong nội tâm minh bạch, đây là ông chủ mới khảo nghiệm. Chuyện làm thứ nhất làm không xong lời mà nói.., Hồng Vũ liền muốn đổi người rồi, sự tình phía sau tự nhiên không cần nói với hắn nhiều. Vì vậy hắn lập tức khẩn trương lên, nguy vạt áo đang ngồi.

"Ta muốn ngươi khắc bản một đám cơ sở võ học điển tịch, bìa mặt bên trên phải có Hồng gia tiêu chí, hơn nữa ta sẽ mời gia gia vì mỗi một bản võ học điển tịch ghi một lần bài tựa. Một nhóm này sách, chỉ cần giá vốn ba thành đi tiêu thụ, bán càng nhiều càng tốt!"

Triệu chưởng quỹ choáng váng: "Ông chủ, cái này phải chịu lỗ bao nhiêu tiền a……"

"Cái này không cần ngươi quan tâm. Ngươi chỉ nói cho ta, cần bao nhiêu bạc là được."

Triệu chưởng quỹ cúi đầu, trong lòng tính toán một chốc: "Ông chủ, một quyển sách cơ bản thành phẩm chúng ta là hai tiền bạc, ngài chỉ bán ba thành thành phẩm, cái kia chính là sáu mươi văn một quyển, so với cái kia nhà in nhỏ còn tiện nghi hơn nhiều lắm. Chúng ta bán một quyển, hãy theo 140 văn, một vạn bản mà nói chính là 1400 lượng a…. Toàn bộ

Đại Hạ, sợ rằng có thể có mười vạn sách lượng tiêu thụ, cái kia chính là 14,000 lạng, đây chỉ là thư tịch thành phẩm, hơn nữa phí chuyên chở, nhân lực các loại, sợ rằng một quyển sách liền muốn bồi thường hai mươi ngàn lạng trở lên!"

Hồng Vũ vô cùng quả quyết: "Cứ làm như thế!"

Triệu chưởng quỹ còn muốn hỏi, Hồng Vũ đã vung tay lên: "Ngươi đi làm là được, bạc cứ việc tìm Hồng Khê đi muốn."

"Vâng." Triệu chưởng quỹ một bụng nghi vấn đi ra.

Hồng Vũ đem Hồng Khê gọi tiến đến, vung cho hắn mười vạn lượng ngân phiếu, gõ nói: "Nhà in Hoa Hạ sự tình nhất định cho thiếu gia tận tâm làm xong, thiếu gia có đại tác dụng! Địa phương khác ta mở một con mắt nhắm một con mắt, chuyện này, nếu xảy ra vấn đề, thiếu gia ta trước đây đánh chết hạ nhân cũng không phải số ít!"

Hồng Khê run một cái: "Thiếu gia ngài yên tâm, cam đoan sẽ không để cho ngài thất vọng."

Hồng Vũ gật gật đầu, đem hắn đuổi đi ra ngoài.

Chính hắn lại trong thư phòng nghĩ một hồi, đứng dậy đi tìm gia gia.

Hồng Thắng Nhật vẫn còn xem binh thư, nghe xong Hồng Vũ từng nói, ngược lại là hơi kinh ngạc: "Ngươi gần, giằng co công xưởng Vân thị lại giày vò nhà in Hoa Hạ, ta còn tưởng rằng ngươi lại lại hồ đồ, không nghĩ quả là có chút ý kiến."

Hồng Vũ bất đắc dĩ: "Gia gia ta có như vậy không nên thân sao? Được rồi, lời này liền coi như ta không có hỏi."

Hồng Thắng Nhật đả kích hắn mà nói đành phải nuốt trở về: "Toàn bộ Đại Hạ, có rất nhiều gia cảnh bần hàn chi nhân, tâm mộ võ đạo, nhưng là võ học điển tịch so Nho môn điển tịch còn đắt hơn, hơn nữa mọi người một mình trân tàng không muốn kỳ nhân, ngươi đại sự san phát, ngược lại là cho những người này một hy vọng."

Hồng Vũ gật đầu: "Coi như chỉ là nhập môn cơ sở điển tịch, một vạn người bên trong có thể thành công một cái, coi như là một kiện phúc đức."

Hồng Thắng Nhật rất là khen ngợi: “Ngươi nói đi, muốn ta viết như thế nào bài tựa.”

Hồng Vũ lặng lẽ nói: “Kỳ thật viết như thế nào, gia gia tùy ý. Nhưng là có hai điểm, thứ nhất, còn cường điệu hơn chúng ta Hồng gia, thứ hai, ngài muốn hơi chỉ điểm một ít những thứ này điển tịch tu hành, tại một ít chỗ mấu chốt, gia nhập chúng ta Hồng gia 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 bên trong một ít lý niệm.”

Hồng Thắng Nhật lông mày hơi chút nhíu thoáng một phát, cũng đáp ứng: “Bỏ ra nhiều bạc như vậy, thuận tiện lợi nhuận điểm danh âm thanh cũng không phải tội lỗi gì. Ngươi bộ thứ nhất muốn phát hành sách gì, đến thời điểm đưa tới cho ta là được rồi.”

Hồng Vũ khom người: “Vâng, cái kia Tôn nhi lui xuống trước đi rồi.”

Hồng Thắng Nhật vẫy vẫy tay, tiếp tục xem chính mình binh thư.

Hồng Vũ sau khi ra ngoài, thở dài một cái.

Hồng Thắng Nhật hoàn toàn chính xác rất cao minh, nhưng là dù sao cực hạn tại thế giới này, nhìn không ra Hồng Vũ chính thức dụng ý. Phát hành võ học điển tịch chỉ là bước đầu tiên, rồi sau đó còn có thể phát hành Nho môn điển tịch, hơn nữa đều lấy cực kỳ rẻ tiền giá cả bán ra, lại để cho muốn nhìn sách người đều có thể mua được.

Mỗi một trên quyển sách sâu sắc Hồng gia tiêu chí, sẽ để cho sở hữu quá nghiêm khắc thư tịch lại mua không nổi hàn môn đệ tử một mực nhớ kỹ Hồng gia ân huệ. Cứ thế mãi, dư luận đối với Hồng gia sẽ có lợi ích rất lớn.

Mà Hồng Vũ đặc biệt dặn dò gia gia, tại bài tựa bên trong gia nhập 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 lý niệm, những cái…kia tu hành những thứ này võ học điển tịch võ giả, kỳ thật cũng không tính là Hồng phủ truyền thừa, liền tồn tại tiềm ẩn khả năng, tương lai gia nhập Hồng phủ.

Cái này trên thực tế là một loại bắt cóc dư luận thủ đoạn, chính là một đạo bùa hộ mệnh, nếu như Võ Tông hoàng đế

nghĩ động Hồng gia, cũng muốn bởi vậy thận trọng suy tính một chút!

Đây không phải trị tận gốc đích phương pháp xử lý, nhưng cũng là một loại rất hữu hiệu phản chế thủ đoạn.

Hồng Vũ biết rõ Hồng gia cùng Võ Tông hoàng đế tầm đó, đã là không chết không thôi cục diện, nhà in Hoa Hạ, chỉ là hắn bước đầu tiên quân cờ. Phát hành điển tịch, càng là bước đầu tiên bên trong trực tiếp. Hắn mục đích cuối cùng nhất, không hề nghi ngờ chính là báo chí cùng tạp chí. Cân nhắc đến thế giới này thông tin cùng vận chuyển năng lực, tạp chí tựa hồ càng thêm có thể thực hiện.

Hồng Vũ cái này quần áo lụa là thật là yêu thích mắng chửi người, còn có cái gì so nắm giữ dư luận, tại một quyển phát hành số lượng vượt qua mấy trăm ngàn trên tạp chí chửi ầm lên đối thủ càng sảng khoái hơn? Lại để cho khắp thiên hạ mọi người nghe thấy ta tiếng mắng, mà đối thủ của ta còn không có cách nào phản kích.

Suy nghĩ một chút, Hồng Vũ đã cảm thấy thoải mái.

…

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Thân cận (trung)

Chương 4: Thân cận (trung)

Một đêm này, Hồng Thân cùng Hồng Liệt tại Hồng Vũ lầu nhỏ bên ngoài gặp nhau, hai người hiểu ý cười cười.

Đầu hôm, Hồng Vũ tu hành 《 Mật Nghiên Kinh 》, Hồng Thân đi theo thơm lây; sau nửa đêm, Hồng Vũ tu hành 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》, Hồng Liệt theo mượn lực. Ba người thu hoạch cũng không nhỏ.

Ngày hôm sau đã ăn rồi điểm tâm, Hồng Vũ cùng Hồng Thân lại đi Đồ Hoang Phường. Hồng An bởi vì Hồng Thắng Nhật có chuyện muốn đi ra ngoài phải đi theo, không có cùng hắn lưỡng cùng một chỗ.

Trên đường Hồng Vũ cùng Hồng Thân thương lượng hắn là đầu tiên phát hành cái nào một quyển võ học điển tịch, hắn mặc dù đọc một lượt tàng thư lâu bên trong toàn bộ võ học điển tịch, đầm võ đạo căn cơ, nhưng là đối với võ đạo lý giải, cùng Hồng Thân so sánh với nhau vẫn có chênh lệch cực lớn, ở phương diện này, hắn cần Hồng Thân ý kiến.

Hai người thương lượng một đường, đến Đồ Hoang Phường thời điểm, đã xác định cuốn sách thứ nhất liền ấn 《 Đại Hồng Băng Sơn Quyền 》. Cái này bộ phận cơ bản quyền pháp cũng có tâm pháp xứng đôi hợp, không ra gì, nhưng là cũng có nhất định độ khó, cần chính mình nghiên cứu. Các phương diện xem, đều rất phù hợp. Nhất là danh tự, ở giữa có một cái "Hồng" chữ.

Tiêu Bác Đống đã tại Đồ Hoang Phường cửa ra vào chờ bọn họ, chứng kiến hai người có chút bất đắc dĩ nói: "Tiểu Nghiên bị mẹ nàng bắt được, sáng sớm hôm nay mẹ nàng liền áp lấy nàng đi Bảo Các Lâu, gặp Lưu Nhị thiếu gia."

Hồng Vũ hai người dở khóc dở cười, Tiêu Bác Đống thử dò xét nói: "Nếu không, chúng ta cũng đi Bảo Các Lâu? Buổi trưa ta làm ông chủ…"

…

An Nhân phường cùng Đồ Hoang Phường liền nhau, là Vũ Đô trong chuyên môn làm thợ may cùng vải vóc sinh ý một cái khu vực. Đương nhiên tơ lụa những thứ này cao đương hóa sắc không ở nơi này.

An Nhân phường Lưu gia có một gian quy mô không nhỏ thợ may cửa hàng, cũng coi là tiểu phúc người ta, tại Vũ Đô thành đông nam khu một mảnh này, điều kiện xem như rất tốt.

Tiêu Nghiên mẹ nàng cũng đích thật là vì con gái nghĩ, thật vất vả đã có Lưu Nhị thiếu gia như vậy một cái của cải giàu có đối tượng, vô luận như thế nào cũng muốn lại để cho Tiêu Nghiên đi gặp một mặt.

Vũ Đô nội thành bầu không khí cởi mở, cũng có cha mẹ chi mệnh, môi chước nói như vậy cái này vừa nói, nhưng vẫn là sẽ để cho nam nữ song phương gặp một mặt, giúp nhau nếu thật sự không có cảm giác cái kia còn chưa tính.

Bảo Các Lâu ở vào An Nhân phường cùng Đồ Hoang Phường tầm đó, tại đông nam khu xem như rất xa hoa một quán rượu rồi. Nhưng là chỉ là tại đông nam khu mà thôi.

Hồng Vũ tại Xuân Huy Lâu ngốc đã quen, đến loại địa phương này đương nhiên là có chút ít không thói quen, hắn bản thân liền là quần áo lụa là, không phải cái gì "Cùng quảng đại nhân dân quần chúng hoà mình" nhân vật, vừa nhìn thấy Bảo Các Lâu cái kia ầm ầm bầu không khí, liền không nhịn được nhíu mày: "Lão Tiêu, ngươi cái này đường muội đích tay nghề tốt nhất không phụ lòng bổn thiếu gia hai ngày này bôn ba."

Tiêu Bác Đống vỗ bộ ngực ΘΘ cam đoan: "Nhị thiếu gia ngài cứ yên tâm đi, cam đoan lại để cho ngài thoả mãn."

Bảo Các Lâu lầu hai chỉ dùng để bình phong ngăn cách chỗ lịch sự, bọn hắn tới lúc sau đã nhanh giữa trưa, Bảo Các Lâu người bên trong rất nhiều. Tiêu Bác Đống hiển nhiên tại một mảnh này rất xài được, thuận lợi cho tới một gian chỗ lịch sự, nghiêng cửa đối diện, chính là Tiêu Nghiên cùng Lưu Nhị thiếu gia thân cận địa phương.

Hồng Vũ ở kiếp trước, thường xuyên tại trên mạng chứng kiến những cái…kia thừa nam thừa nữ bọn người phàn nàn thân cận gặp cực phẩm, hôm nay không khỏi có chút buồn cười, mình cũng đến quan sát thoáng một phát.

Thế nhưng là bên kia yên tĩnh, Hồng Vũ buồn bực: "Chẳng lẽ hai người đã mắt đối mắt, nói đến lặng lẽ lời nói?"

Hồng Thân rất khẳng định lắc đầu: "Bên kia chỉ có nữ hài một người."

Tiêu Bác Đống thăm dò ngoài cửa sổ nhìn xem sắc trời, đã giữa trưa, Bảo Các Lâu ở bên trong càng ngày càng náo nhiệt, hắn có chút bất mãn: "Chuyện gì xảy ra, đã trễ thế như vậy còn chưa."

Kết quả cúi đầu xuống, đã nhìn thấy phía dưới trên đường phố, một đoàn người kiêu ngạo nhanh chóng vô cùng mà đến, phía trước mở đường bốn cái cao lớn vạm vỡ tráng hán mở đường, không ngừng mà đem người đi đường hướng hai bên đuổi: "Tránh ra tránh ra, không có mắt a…, không phát hiện Lưu thiếu gia đến rồi! Muốn chết đúng hay không?"

Tiêu Bác Đống thầm nghĩ sẽ không phải là cái này chứ?

Mở đường Tứ đại tiên phong đằng sau, là tám cái gia đinh trang phục người, đem một người hai mươi tuổi nam tử vây vào giữa, nam tử kia một thân đốt tiền bảo trường bào màu lam, trên lưng mang theo một khối ngọc, trầm trọng mau đưa thắt lưng của hắn túm ra rồi. Đi lên đường tới vênh váo tự đắc, không ai bì nổi.

Đoàn người này gióng trống khua chiêng đến Bảo Các Lâu cửa ra vào, nam tử kia một tiếng thét to: "Lão Cửu, đem đường cho ta thanh mở!"

"Vâng, thiếu gia!" Phía trước Tứ đại mở đường tiên phong bên trong, đi đầu một tiếng đáp ứng một tiếng, một bước xông vào Bảo Các Lâu trong, một tiếng thét to: "Đều cho ta thêm chút mắt, đừng xông tới thiếu gia của chúng ta, bằng không thì cho các ngươi chịu không nổi!"

Bốn người một đường hộ tống, đến đầu bậc thang, sau đó nhanh chóng gác thang lầu, không cho phép bất luận kẻ nào

cao thấp. Điếm tiểu nhị chạy nhà đừng nói rồi, một vị khách nhân đang muốn xuống lầu, lại bị lão Cửu một cái đổ lên đi một bên, hung hăng vừa trừng mắt, tên khách nhân kia đành phải nén giận chờ ở một bên.

Chờ Lưu nhị công tử lên đây, bên người cái kia tám cái tùy tùng, lập tức đao kiếm ra khỏi vỏ, phân biệt trông coi ở phòng cao thượng cửa ra vào cùng hành lang, liền ngay cả đầu bậc thang cũng trông coi một người.

Lưu nhị công tử trang phục loè loẹt, bộc phát khí mười phần, nện bước khoan thai, dương dương đắc ý tiến vào ghế lô.

Hồng Vũ một tiếng cảm thán: "Cái này phái đoàn, nếu là ta không biết, còn tưởng rằng hắn mới là Vũ Đô đệ nhất quần áo lụa là a…!"

Tiêu Bác Đống tức giận không nhẹ, liên tục oán trách: "Tam tỷ đây là già nên hồ đồ rồi, làm sao cho tiểu Nghiên giới thiệu như vậy mặt hàng! Dẫn ta đưa nàng đánh ra, miễn cho ô uế mọi người mắt!"

Lưu nhị công tử bên người những người này, thuần một sắc không ra gì. Đặt tại Hồng Vũ loại này chính thức quần áo lụa là trong mắt, chính là cái mạo xưng là trang hảo hán mặt hàng.

Tiêu Bác Đống còn không có đi ra ngoài đâu rồi, bên kia chỗ lịch sự ở bên trong đã truyền đến Tiêu Bác Đống thanh âm: "Ơ a, cái này tiểu nương lớn lên cũng không tệ, sẽ chút gì đó à? Quan Âm Tọa Liên như thế nào đây? Lão thụ bàn căn như thế nào đây? Rừng trúc thổi tiêu như thế nào đây? Ta đã nói với ngươi a…, thiếu gia ta là tìm tiểu thiếp, đệ nhất việc muốn xịn, thứ hai có thể sinh dưỡng…"

Tiêu Bác Đống giận tím mặt, lao tới liền muốn vượt qua.

"Ha ha, làm gì làm gì, chỗ nào làm được không biết trời cao đất rộng ngu xuẩn? Muốn chết đúng hay không?"

Lưu nhị công tử mang đến người phần phật thoáng cái vây quanh, Tiêu Bác Đống cũng là Bát Phẩm Thân Cương sơ kỳ tu vi, đối phó những người này dễ dàng, hổ vào bầy dê giống như

vậy, ba đến hai lần xuống đánh cho bọn hắn hoa rơi nước chảy kêu cha gọi mẹ.

Xông vào cái kia chỗ lịch sự về sau, Tiêu Bác Đống một cái nắm chặt Lưu Nhị cổ: "Ta đ~con mẹ mày lão thụ bàn căn!" Một cước đá vào hắn trên mông đít, Lưu Nhị oa oa kêu thảm, phá vỡ lầu hai cửa sổ bay ra ngoài.

Lạch cạch một tiếng ngã trên mặt đất, hắn một chân đã đã đoạn, càng là khóc gào khóc thảm thiết.

"Ngươi con mẹ nó là ai, a… A… A…, đau chết lão tử, có dám hay không hãy xưng tên ra…" Lưu Nhị một bên vỗ mặt đất một bên khóc lóc om sòm kêu to.

Tiêu Bác Đống đứng ở bên cửa sổ: "Lão tử đi không đổi danh ngồi không đổi họ, Tiêu Bác Đống! Ngươi muốn báo thù, cứ việc tới tìm ta!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Thân cận (hạ)

Chương 4: Thân cận (hạ)

Đồ Hoang Phường vậy cũng đều là động dao đấy, so An Nhân phường những thứ này thợ may cửa hàng máu tanh hơn nhiều, Tiêu Bác Đống tại một mảnh này cũng là đại đại hữu danh, Lưu Nhị nghe xong lập tức run một cái, những thủ hạ của hắn cũng đâm quàng đâm xiên theo Bảo Các Lâu ở bên trong trốn thoát, nâng dậy Lưu nhị công tử xa xa đứng ở dưới lầu hướng phía Tiêu Bác Đống mắng nhau: "Ngươi chờ ta, lão tử là có tiền, lão tử dùng tiền tìm người làm ngươi không chết!"

Hồng Vũ nhíu mày, xa xa một đống Kinh Triệu Phủ tuần kiểm đang đi tới, Hồng Vũ ý chào một cái, Hồng Thân ra mặt, nghiêm nghị quát: "Kinh Triệu Phủ là làm ăn cái gì không biết, loại này phạm pháp loạn kỷ cương đồ, công nhiên tại trên đường cái kêu gào mua giết người, còn không mau mau nắm bắt!"

Tuần kiểm bọn người nhìn không ra Hồng Thân tu vi, chỉ nhìn thấy một lão đầu đứng ở trên lầu răn dạy bọn hắn, trong nội tâm tự nhiên không phục. Thế nhưng là người ta khẩu khí rất lớn, nói không chính xác sau lưng sẽ có cái đó chỗ dựa, cầm đầu một người tuần kiểm liền ôm quyền: "Xin hỏi lão trượng…"

Hồng Vũ không kiên nhẫn được nữa, đẩy ra Hồng Thân đi tới, chỉ mình mặt: "Nhìn rõ ràng ta là ai sao? Cho các ngươi đem tên hỗn đản này bắt, gia dò xét, liền ngoan ngoãn đi làm, cái nào nói nhảm nhiều như vậy?"

Kinh Triệu Phủ tuần kiểm phần lớn là gặp qua Hồng Vũ huynh đệ đấy, ai bảo Quảng Vũ Dương thương hắn nhất bọn người, tổng mang theo bọn hắn đi Kinh Triệu Phủ chơi đây?

Mấy cái lão tuần kiểm vừa nhìn tranh thủ thời gian quỳ xuống đến: "Hồng Nhị thiếu gia, nguyên lai là ngài cái nào,

lão gia ngài sớm chút đi ra a…, chúng ta làm việc khẳng định chập choạng trượt."

Hồng Vũ lúc này mới gật đầu một cái, đối về trên mặt đất Lưu Nhị thiếu gia nói ra: "Tiểu tử, thấy không, đây mới thực sự là Nhị thiếu gia!"

Một người lão tuần kiểm mã thí tâng bốc công lực không thua Hồng Khê, tiến lên một gậy quất vào Lưu Nhị thiếu gia trên mặt, miệng đầy răng BA~ một tiếng đánh cho đầy đường bay loạn: "Liền ngươi kinh sợ hàng, còn dám tự xưng Nhị thiếu gia?"

Hồng Vũ trên lầu vẫy vẫy tay, tuần kiểm bọn người lập tức đem tất cả mọi người trói lại, áp tải trùng trùng điệp điệp sao Lưu gia. Lưu gia coi như là địa đầu xà, thế nhưng là cùng Hồng gia so với… Không cần dựng lên, đây là đối với lão Hồng gia vũ nhục.

Xét nhà là tuần kiểm bọn người hỉ văn nhạc kiến hạng nhất hoạt động, chất béo phong phú, rất nhiều chỗ tốt, có Hồng Nhị thiếu gia khẩu dụ, lúc này đây xét nhà tiến hành đặc biệt thuận lợi mà còn mỹ mãn.

Thậm chí không cần kinh động Quảng Vũ Dương, Thiếu doãn Chu Trường Vân vừa nghe nói là Hồng Nhị thiếu gia phân phó, lập tức gương cho binh sĩ ngựa không dừng vó, đem Lưu gia trộm trốn thuế khoản, hơn chế xây nhà, ngược đãi công nhân trùng trùng điệp điệp tội danh làm thành bàn sắt.

…

Bảo Các Lâu trong, Hồng Vũ đuổi đi tuần kiểm, toàn bộ Bảo Các Lâu hoàn toàn yên tĩnh.

Hồng Nhị thiếu gia? Toàn bộ Vũ Đô có mấy cái Hồng Nhị thiếu gia? Ngoại trừ Hồng phủ vị nào, còn có ai dám khi cái tên này?

Vậy cũng thật sự là hung danh hiển hách, các thực khách nguyên một đám run lẩy bẩy tác tác, vị nào thế nhưng là trên lầu đâu rồi, không lo ăn hết không ăn xong, lặng lẽ gọi tới tiểu nhị, tính tiền rời đi.

Thậm chí có sợ nhiều ở một lúc, không cẩn thận chọc phải vị nào tìm đến di thiên đại họa, để bạc xuống cũng không tìm trước rồi, nhanh chóng lẻn.

—— Lưu gia lão Nhị vừa rồi không lâu bị thu thập rồi, vết xe đổ a…!

Hồng Vũ một hồi buồn bực: "Làm sao chợt im lặng?"

Hắn không thích Bảo Các Lâu ồn ào, an tĩnh tốt nhất.

Hồng Thân cùng Tiêu Bác Đống nhìn nhau, trong nội tâm đều hiểu là chuyện gì xảy ra, nhưng đều rất sáng suốt lựa chọn trầm mặc.

Hồng Vũ vừa quay đầu lại, chỉ thấy phòng cao thượng trong góc ngồi một cái rất điềm đạm nho nhã cô nương, mặt trái xoan, mắt to, lông mi thật dài cong cong vểnh lên vểnh lên, trong ánh mắt tựa hồ tổng mang theo một điểm khiếp đảm.

Làn da trắng như tuyết, giống như dùng sữa bò tắm giống như vậy, khéo léo cái mũi lại phối hợp hồng nhuận phơn phớt môi mỏng, mười phần con gái rượu.

Sau lưng nàng trát lấy một cái đuôi ngựa, trên trán một đạo Lưu Hải, hai sợi tóc dài theo bên tai rủ xuống đến, thập phần đang ngồi yên lặng, chỉ là con mắt có chút đỏ lên, hiển nhiên mới vừa rồi bị Lưu Nhị nháo trò, ủy khuất không nhỏ.

"Tiểu Nghiên, ngươi không sao chứ?" Tiêu Bác Đống vội vàng hỏi. Tiêu Nghiên nhẹ nhàng lắc đầu: "Lục thúc ta không sao." Nàng có chút sợ hãi vụng trộm nhìn thoáng qua Hồng Vũ, Vũ Đô Hồng sài mấy ngày nay hung danh đang thịnh.

Tiêu Bác Đống nhẹ nhàng thở ra, oán giận nói: "Tam tỷ cũng thật sự là, không sớm hỏi thăm một chút nhân phẩm như thế nào."

Vừa nói như vậy, Tiêu Nghiên vành mắt vừa đỏ rồi, cúi đầu chịu đựng nước mắt. Tiêu Bác Đống khoát tay một cái nói: "Được rồi, tiểu Nghiên, đây là ngươi thân cận cái thứ mấy?"

Tiêu Nghiên duỗi ra ba ngón tay đầu.

“Ba mươi!” Hồng Vũ chấn động, điên cuồng mẹ vợ a….

Tiêu Nghiên đỏ mặt lên: “Chưa, ba cái.”

Hồng Vũ xin lỗi gãi gãi đầu, Tiêu Nghiên đón lấy còn nói thêm: “Bất quá ta tránh qua, tránh né bốn mươi chín cái.”

Hồng Vũ tức cười một lát, rốt cục tự đáy lòng tán thán nói: “Cô nương thân pháp quả thực còn gì nữa!”

Tiêu Bác Đống cười khổ: “Ta cái kia Tam tỷ a…, gấp làm gì a…, ta đây sao tốt chất nữ, còn sợ không gả ra được?”

Tiêu Nghiên có chút vô lực: “Không có né tránh ba cái, tất cả đều là Lưu Nhị loại này đấy, ta, ta làm sao xui xẻo như vậy nha.”

Hồng Vũ nhìn nàng quả thực đáng thương, an ủi: “Cô nương, xin tin tưởng ta, tại sinh mệnh của ngươi ở bên trong, nhất định còn sẽ có cái khác bệnh tâm thần như những vì sao ★ đồng dạng lòe lòe tỏa sáng!”

Tiêu Nghiên PHỐC một tiếng nở nụ cười, Tiêu Bác Đống cũng là lắc đầu: “Nhị thiếu gia ngài thật là biết an ủi người…”

“Lục thúc, ngài tìm ta đến cùng có chuyện gì?”

Tiêu Bác Đống vung tay lên: “Về trước đi, dù sao nơi đây cũng không có gì hay ăn, lại để cho Nhị thiếu gia trước tiên nếm thử thủ nghệ của ngươi, Nhị thiếu gia đang muốn thuê một vị hoang thú đầu bếp.”

Tiêu Nghiên trong ánh mắt loại ôn nhu kia cùng khiếp đảm đã không có, thoáng cái trở nên sáng lóng lánh. Mê người đầu lưỡi, nhanh chóng liếm môi một cái: “Thế nhưng là Lục thúc, chỗ của ta không có nguyên liệu nấu ăn rồi.”

Tiêu Bác Đống vỗ bộ ngực ʘʘ: “Đây coi là sự tình gì? Đi, đi trước ta cửa hàng ở bên trong, muốn bao nhiêu cầm nhiều ít.”

…

Một phút đồng hồ về sau, Tiêu Nghiên rất là cẩn thận từ trên mặt đất nâng lên một cái bát phẩm hoang thú Kim Ban Ma Báo xương sườn, theo móc bên trên tháo xuống một cái

cửu phẩm hoang thú lôi rống ly, lại cầm lên bát phẩm hoang thú đao răng con nhím một cái tráng kiện lui về phía sau, sẽ đem hai cái thất phẩm hoang thú hành thổ Cuồng Ngưu gân trâu lượn quanh tại trên cánh tay, lúc này mới ngại ngùng nói với Tiêu Bác Đống: "Lục thúc, liền bốn người, cũng ăn không hết quá nhiều, chỉ những thứ này đi."

Tiêu Bác Đống trợn mắt há hốc mồm, tất cả chung vào một chỗ, Tiêu Nghiên ít nhất nâng lên đến trên trăm cân hoang thú nguyên liệu nấu ăn!

Hắn âm thầm hối hận, trước đó không nên đem lời nói như vậy đầy.

Hồng Vũ rất không phúc hậu ở một bên cười đến thoải mái, khiến cho hắn càng là xấu hổ. Hắn càng xấu hổ, Hồng Vũ càng ranh mãnh.

Hơn 100 cân đồ vật, Tiêu Nghiên chống đỡ tại trên thân thể, Hồng Thân có chút nhìn không được: "Cô nương có muốn ta giúp ngươi một tay hay không cầm một điểm?"

Tiêu Nghiên hay vẫn là như vậy hơi xấu hổ bộ dạng, hé miệng nhẹ nhàng cười thoáng một phát: "Cảm ơn ngươi, bất quá không cần, một cái tốt đầu bếp, sao có thể không có tốt thể lực?"

Tiêu Nghiên mang theo bọn hắn đi ra ngoài, Hồng Vũ xem kỳ quái: "Ngươi không trở về nhà?"

Tiêu Nghiên lắc đầu: "Trở về mẹ ta khẳng định lải nhải."

Hồng Thân nhẹ giọng tại Hồng Vũ bên tai nói ra: "Thiếu gia, ngài để người ta lão nương trong suy nghĩ rể hiền dò xét nhà."

Hồng Vũ lập tức lớn tiếng chống đỡ Tiêu Nghiên: "Đừng đi trở về, ngươi ít như vậy nữ không nên đối mặt như vậy lải nhải! Thế nhưng là, chúng ta đi chỗ nào?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Thực khách (thượng)

Chương 5: Thực khách (thượng)

Bào chế thịt hoang thú, không riêng phải có đặc biệt đích tay nghề, còn muốn có một bộ đặc biệt đồ dùng nhà bếp.

Tiêu Nghiên gật đầu nói: “Theo ta đi, yên tâm đi!”

Nói đến trù nghệ, nàng tựa hồ lập tức tự tin lên, điềm đạm nho nhã như trước, chỉ là tuyệt không khiếp đảm.

Đồ Hoang Phường bên ngoài có một đoạn lụi bại tường thành, đây là tiền triều ngoại thành tường, Đại Hạ lập quốc về sau, xây dựng lại tan hoang Vũ Đô, đem toàn bộ Vũ Đô khuếch trương lớn thêm không ít, những thứ này cũ kỹ tiền triều tường thành tuyệt đại bộ phận đều bị dỡ bỏ rồi, nhưng là nơi nào còn để lại một bộ phận.

Tường thành chính giữa đã bị đào rỗng rồi, như một hầm trú ẩn đồng dạng. Còn có cái cửa, đã khóa lại. Tiêu Nghiên đem nguyên liệu nấu ăn buông ra, mở khóa từ bên trong đẩy ra ngoài từng loại đồ vật.

Một cái cực lớn gang trù đài, một cái một cái cao hơn người Đồng Lô, mấy ngụm hình thù kỳ quái nồi, thậm chí có một ngụm cùng Hồng Vũ ở kiếp trước nồi áp suất không sai biệt lắm.

Còn có một so với nàng bản thân còn rất dài một đoạn rương hòm, mở ra, bên trong chỉnh tề bày đặt các loại dụng cụ cắt gọt, nhất nhỏ nhất cũng có dao chặt xương lớn như vậy, lớn nhất căn bản chính là một thanh siêu cấp Chiến Phủ…

Hồng Vũ nhìn xem những cái…kia đặc biệt chuyên nghiệp khí cụ, mắt sáng rực lên, đứng ở một bên chuẩn bị ăn một bữa tiệc lớn rồi.

Tiêu Nghiên quả nhiên không để cho hắn thất vọng, nhưng thấy ánh đao bay múa, các loại tài liệu bị phân loại xử lý thập phần chỉnh tề. Sau đó hỏa diễm cũng cùng bình thường bất

đồng, dùng một loại màu trắng toái thạch hình dáng vật thể, bốc cháy lên hỏa diễm xanh đá sắc.

Tiêu Nghiên còn bất chợt theo mấy cái trong túi áo lấy ra một ít kỳ quái bột phấn vung đi vào, mỗi một chiếc bột phấn đi vào, hỏa diễm màu sắc sẽ cải biến thoáng một phát.

Sau đó chiên xào nấu tạc, ngược lại là cùng bình thường nấu nướng khác biệt không miệng lớn

Giằng co chừng hơn nửa canh giờ, giờ cơm đã qua, Hồng Vũ đã đói bụng xì xào gọi, hắn không ngừng mà tự nói với mình, xem tư thế chờ đợi như vậy là đáng giá.

Rốt cục, Tiêu Nghiên đem làm tốt hoang thú tiệc đưa đến trước mặt bọn họ —— bày biện đồ ăn tất cả đều là chậu lớn, đang đắp cái nắp.

Đồ ăn số lượng cùng với nàng hình thể phong cách hoàn toàn trái lại.

Cái con kia Đao Nha Tiến Trư chân sau, vẫn còn đại Đồng Lô bên trong nướng đây.

"Đến đến, trước tiên nếm thử." Nàng một bên cọ xát tay, một bên có chút chờ mong nhìn xem mọi người.

Hồng Vũ cái thứ nhất thò tay đem trước mặt một mực chậu lớn bên trên cái nắp vạch trần đến, một cỗ khói xanh dâng lên…

Ba người hai mặt nhìn nhau, chậu lớn bên trong thức ăn —— nếu như còn có thể xem như thức ăn mà nói —— bề ngoài được kêu là một cái thê thảm. Tiêu Nghiên trù đài rất cao, ba người ngồi ở một bên, nhìn không thấy phía trên, bởi vậy cũng không biết đến tột cùng xào đi ra món gì đồ ăn.

Từ hôm qua giày vò cho tới hôm nay, liền vì một chậu đã cháy khét thịt hoang thú?

Hồng Vũ cùng Hồng Thân nhìn Tiêu Bác Đống, người kia cũng là rất là xấu hổ.

Hắn cũng chưa từng ăn Tiêu Nghiên tự mình làm hoang thú tiệc, chẳng qua là cảm thấy Quách tiên sinh đồ đệ tổng sẽ

không sai. Cho nên tại Hồng Vũ trước mặt thổi ra một mặt da trâu Chấn Thiên Cổ, kết quả hiện tại, chính mình chất nữ rất nể tình dùng một chậu than cốc đồng dạng đồ vật, phả ra khói xanh quạt hắn một bạt tai.

"Mau nếm thử a…, hương vị rất không tệ." Tiêu Nghiên trát lấy mắt to, tràn đầy chờ mong.

Tiêu Bác Đống trên mặt nhịn không được rồi: "Tiêu Nghiên điều này có thể ăn à…"

Tiêu Nghiên ở chỗ sâu trong chiếc đũa ở đằng kia một tầng vỏ cháy bên trên nhẹ nhàng vừa gõ, răng rắc một tiếng, vỏ cháy rất dễ dàng mà nứt ra một cái lỗ, nàng đem chiếc đũa với vào đi, hướng hai bên một phần, vỏ cháy vỡ ra, một cỗ nồng đậm mùi thịt đập vào mặt,

Vỏ cháy xuống, cất giấu đã bị đầy đủ nấu nướng, chất dinh dưỡng cùng hương vị đều điều phối đến tốt nhất một khối Kim Ban Ma Báo sườn. Hồng Vũ vượt lên trước ra chiếc đũa, rất là "Trượng nghĩa" thay Tiêu Nghiên nói chuyện: "Lão Tiêu, nhìn ngươi nói được kêu là nói cái gì! Tham ăn sao? Ngươi nên hỏi đủ ăn ư!"

Hắn đã đã đoạt một khối nhét vào trong miệng, một ngụm cắn xuống, lập tức miệng đầy sinh hương, thịt mềm chỉ mập, mỹ vị khôn cùng. Một khối sườn trong khoảng khắc biến mất ở hắn trong miệng rộng.

Quả nhiên là thịt hoang thú, cắn lấy trong miệng đều có thể cảm giác được, cái kia ẩn chứa trong đó năng lượng không ngừng chấn động.

Hồng Thân cùng Tiêu Bác Đống đương nhiên không có ý tứ với hắn đoạt, thế nhưng là có người không biết xấu hổ.

"Ai ai, nếm thử là được rồi, nhiều chừa chút cho ta…" Lại có thể là Tiêu Nghiên cái này điềm đạm nho nhã tiểu nha đầu tiến tới gần, hai cánh tay, một tay giơ đao nhọn, một tay lôi kéo chiếc đũa, gió cuốn mây tan xu thế cùng Hồng Vũ bắt đầu tranh đoạt. Điệu bộ này, đâu còn có nửa điểm điềm đạm nho nhã bộ dáng?

…

Đao Khinh Nguyệt đến Vũ Đô có một đoạn thời gian, thân phận nàng mẫn cảm, mặc dù là hiện tại, toàn bộ Vũ Đô biết rõ nàng đã đến rồi người không cao hơn năm cái.

Vũ Đô phồn hoa, nổi tiếng toàn bộ Thanh Nguyên Đại lục. Vô luận là phương bắc nhìn chằm chằm Địch Nhung, hay vẫn là phía nam bằng mặt không bằng lòng Thương Lan, Sở Việt, đều bị đối với Vũ Đô ngưỡng mộ đã lâu.

Nhưng là thật sự tới, Đao Khinh Nguyệt nhưng lại không như trong tưởng tượng kích động. Có lẽ, dùng thân phận của nàng cùng trải qua, trên thế giới này vốn cũng không có đồ vật có thể đơn giản làm cho nàng kích động lên.

Đại Hạ cái vị kia Tứ Hoàng Tử cũng là người bên trong tuấn kiệt , nhưng đáng tiếc Đao Khinh Nguyệt không có cảm giác gì. Tứ Hoàng Tử bản thân đối với chuyện này, cũng là hứng thú thiếu thiếu bộ dạng, hai người ngược lại là rất có ăn ý, cộng đồng phu diễn song phương sau lưng cái kia một đôi tràn đầy chờ mong con mắt.

Rốt cục, ngày mai sẽ phải đi trở về, Đao Khinh Nguyệt đột nhiên cảm giác được một hồi nhẹ nhõm.

Hôm nay nàng gọi sứ quán nữ quan phụng bồi chính mình, tại Vũ Đô nội thành tùy ý đi dạo, nhìn một chút Vũ Đô bên trong văn vật di tích cổ. Đến trưa, đi ngang qua Xuân Huy Lâu, Đao Khinh Nguyệt không khỏi nhớ tới vị kia "Thi hứng quá, chửi ầm lên" Hồng Nhị thiếu gia, không khỏi hé miệng cười cười.

Muốn nói đến Vũ Đô trong khoảng thời gian này, vị kia Hồng Vũ, xem như khó được thú vị sự vật.

Nàng vì vậy lại đang Xuân Huy Lâu ăn một bữa chả viên rán, không khỏi có chút tiếc nuối, đoán chừng về sau cũng ăn không được bực này mỹ vị.

Thương Lan Quốc ngự trù không tệ, nhưng là cùng đại hiệp dù sao cũng là hai cái khẩu vị.

Theo Xuân Huy Lâu đi ra, đi dạo một canh giờ, trong thành nàng cảm thấy hứng thú đấy, có thể xem cũng đã đi chơi hết.

Đại Hạ năm đó công chiếm Vũ Đô, đã trải qua một hồi huyết chiến, thậm chí có Nhất Phẩm Hợp Chân tham chiến, Vũ Đô cựu thành hầu như hủy hoại chỉ trong chốc lát. Trong thành di tích cổ thật sự không nhiều lắm.

"Đi ngoài thành xem một chút đi." Đao Khinh Nguyệt thuận miệng một câu, lại đem đi theo nữ quan lại càng hoảng sợ, có thể như vậy tự do tại Vũ Đô nội thành đi dạo, đã mạo hiểm rất gió to hiểm rồi, đâu còn dám để cho nàng ra khỏi thành?

Nữ quan vắt hết óc, chợt nhớ tới đến một chỗ: "Điện hạ, cựu thành còn sót lại tường thành còn có một đoạn, chứng kiến năm đó đoạn kia máu và lửa lịch sử, nghe nói hoàn chỉnh bảo lưu lại chiến tranh tang thương, ngài nếu không mau mau đến xem?"

Nữ quan vì đem một vị này ở lại trong thành, tự nhiên là thổi thiên hoa loạn trụy, Đao Khinh Nguyệt hứng thú tới, vì vậy chuyển di hướng đoạn kia tường thành di chỉ.

Chờ đến địa phương, không khỏi thất vọng. Đoạn kia tường thành chỉ còn lại có ước chừng hai mươi trượng, từ xa nhìn lại chính là một cái tiểu sườn đất.

Đao Khinh Nguyệt trong nội tâm không thích, tại tường thành di chỉ phía dưới đứng đó một lúc lâu, tựa như rời đi, bỗng nhiên một cái có chút thanh âm quen thuộc, theo tường thành di chỉ mặt khác hơi nghiêng truyền đến: "Ai ai ai, có như ngươi vậy đầu bếp sao? Ăn so với ta còn nhiều?"

Một giọng bé gái mang theo chút điểm ủy khuất, lại không hề nhượng bộ chút nào: "Dựa vào cái gì đầu bếp làm cơm, còn không chuẩn ăn?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Thực khách (trung)

Chương 5: Thực khách (trung)

Một hồi mùi thơm bay tới, coi như là Đao Khinh Nguyệt vừa mới cơm nước xong xuôi thời gian không lâu lắm, nàng thực sự thèm ăn nhỏ dãi.

Vượt qua đoạn kia tường thành di chỉ, mặt khác hơi nghiêng quả thực là một cái lộ thiên đầu bếp phòng, các loại chuyên nghiệp hoang thú nấu nướng khí cụ xếp đặt trên đất, chính giữa một cái một cái cao hơn người đại Đồng Lô bên trong vẫn còn vù vù mạo hiểm ngọn lửa màu xanh lam.

Mà cái kia mùi thơm mê người, đúng là theo mấy cái chậu lớn bên trong phát ra.

Chậu lớn ngồi bên cạnh mấy người, Hồng Nhị thiếu gia đang giơ chiếc đũa, rất không có phong độ cùng một cái khác dáng người nhỏ nhắn xinh xắn nữ hài tranh đoạt lấy.

"Đừng nhúc nhích! Khối này gân trâu là ta phát hiện ra trước đấy!"

"Cái này khối ly thịt được về ta."

"Nghĩ cũng đừng nghĩ, ly thịt ta mới ăn hết bốn khối."

"Thế nhưng là ngươi ăn một khối có ta bốn khối đại!"

"Thế nhưng là ngươi ăn hết hơn bốn mươi khối…"

Đao Khinh Nguyệt buồn cười, nữ quan ở một bên tranh thủ thời gian nói ra: "Điện hạ, như thế thô bỉ chi nhân, chúng ta hay vẫn là đừng đi qua. Ừng ực!" Nữ quan đang khi nói chuyện, không tự chủ được nuốt từng ngụm từng ngụm nước, khiến cho chính mình một cái đỏ thẫm mặt.

Đao Khinh Nguyệt mỉm cười: "Hay vẫn là người quen, qua xem một chút đi."

Nữ quan còn muốn ngăn cản, thế nhưng là cái kia từng đợt mùi thơm đánh úp lại, nàng điểm mấu chốt nhanh chóng giảm

xuống, ma xui quỷ khiến đi theo điện hạ đi qua. Đằng sau bảo hộ bốn gã Tam Phẩm Hiển Thánh, âm thầm lắc đầu, trong lòng tự nhủ nữ nhân đều như vậy tham ăn vậy? Ngươi xem chúng ta Tam Phẩm Hiển Thánh, ý chí sao mà kiên định! Ừ, chúng ta là bởi vì điện hạ muốn qua đi mới đi theo đấy, tuyệt không phải là bởi vì mùi vị kia xác thực rất khó ngăn cản!

Bốn gã Tam Phẩm Hiển Thánh nhìn nhau, trong lòng có sự cảm thông, đi theo.

Hồng Thân cảnh giác nhìn sang một cái, bốn người khí tức trên thân có chút quen thuộc, hắn một chút nhớ lại liền nghĩ tới, trong nội tâm còn có chút buồn bực: Trùng hợp như vậy?

Hồng Vũ căn bản không có chú ý tới đằng sau còn có người tới, đang cùng Tiêu Nghiên tiểu nha đầu solo bên trong. Hắn cho là mình liền rất có thể ăn hết, không nghĩ tới như vậy dáng người nhỏ nhắn xinh xắn một cái tiểu cô nương, độ lượng lại tuyệt không nhỏ hơn hắn.

Hồng Vũ bị buộc bất đắc dĩ, tế ra cuối cùng sát khí: "Ngươi lại như vậy ăn, nhất định sẽ thành bà béo đấy!"

Đằng sau Đao Khinh Nguyệt dưới chân run lên, thiếu chút nữa té một cái, dở khóc dở cười: Thằng này, thật đúng là nham hiểm ác độc a….

Nào biết được Tiêu Nghiên không thèm để ý chút nào: "Sư môn ta có tuyệt học, có thể đem đồ ăn chuyển hóa làm vũ khí."

Hồng Vũ không tại nhiều tốn nước miếng, hai người gió cuốn mây tan giống như vậy, đem hơn mười cân đồ ăn càn quét không còn!

Đao Khinh Nguyệt đến trước mặt, mấy cái chậu lớn ở bên trong đã sắp vô ích.

Hồng Thân hướng Đao Khinh Nguyệt một đoàn người vừa chắp tay: "Mấy vị, lại gặp mặt."

Bốn vị Tam Phẩm Hiển Thánh lòng dạ biết rõ, trên mặt bất động thanh sắc. Đao Khinh Nguyệt kinh ngạc, mỉm cười, hai

con mắt hoàn thành màu lam trăng lưỡi liềm: "Lão tiên sinh nhớ rõ chúng ta?"

Hồng Thân gật đầu một cái, đối với Hồng Vũ nói: "Thiếu gia, có khách nhân đến rồi."

Hồng Vũ nhìn lại, không có gì ấn tượng, thuận miệng nói: "Trước đây gặp qua? Không thể nào, nếu gặp qua xinh đẹp như vậy nữ hài, ta khẳng định nhớ rõ."

Đao Khinh Nguyệt đỏ mặt lên, nữ quan lại có chút tức giận: "Ngươi phóng tôn trọng chút ít!"

Hồng Vũ bĩu môi một cái: "Ta cũng không phải nói ngươi."

Một câu lập tức đem nữ quan khí nói không ra lời, có ý tứ gì, ta không xinh đẹp?

Nữ quan hoàn toàn chính xác không sánh bằng Đao Khinh Nguyệt sắc nước hương trời, nhưng là tuyệt đối cũng coi là một vị mỹ nhân.

Hai cái này đấu võ mồm, Đao Khinh Nguyệt đã có chút điểm há hốc mồm nhìn xem cái kia mấy cái chậu lớn, bên trong tất cả đều là cháy đen một mảnh, cái loại này mùi thơm, lại có thể là theo loại vật này ở bên trong bay ra hay sao? Không thể nào đâu?

Hồng Vũ chứng kiến Đao Khinh Nguyệt ánh mắt, lập tức lại đã tìm được một cái đả kích "Địch nhân" lý do: "Ngươi xem, ngươi làm thành bộ dạng như vậy, người khác đều nhìn không được, ngươi còn không thấy ngại ăn?"

Thừa dịp hắn nói chuyện công phu, Tiêu Nghiên chiếc đũa một kích, đem cuối cùng một khối gân trâu cướp được tay, ném vào trong miệng thỏa mãn cười cười: "Khanh khách!"

Hồng Vũ áo não không thôi, Tiêu Nghiên vuốt bụng nói ra: "Sư phụ ta nói, cái gì sắc hương vị đều đủ, ăn ngon là được. Muốn chú trọng nội hàm."

Hồng Vũ trong nội tâm oán hận không thôi, ý tưởng nghĩ cách đả kích nàng: "Nội hàm? Đây đều là dung mạo không đẹp xem gia hỏa tự mình an ủi lấy cớ!"

Tiêu Nghiên nháy mắt mấy cái, lại rất nghiêm túc nghĩ nghĩ, sau đó đối với Hồng Vũ gật đầu nói: "Ngươi nói thật tốt như có chút đạo lý a…, sư phụ ta lớn lên hoàn toàn chính xác không thế nào đẹp mắt. Mà ta, cũng làm không được sắc hương vị đều đủ đồ ăn, cái kia đùi heo nướng, khẳng định cũng rất khó coi, nếu không ngươi cũng đừng ăn đi?"

Hồng Vũ bị đánh trúng uy hiếp, đại nghĩa lẫm nhiên nói: "Bổn thiếu gia kỳ thật cái loại này chỉ chú trọng bề ngoài nông cạn đồ!"

Đao Khinh Nguyệt ở một bên cười đến đau bụng, nữ quan càng là bó tay rồi, người này có thể nào vô sỉ tới mức này?

Hồng Vũ thúc giục Tiêu Nghiên: "Đã khỏi chưa, mau đi xem một chút a…. Ăn cái gì tựa như tác chiến, nhất cổ tác khí, tái nhi suy, tam nhi kiệt…"

Tiêu Nghiên rất nghiêm túc nói cho hắn biết: "Với ta mà nói đây không phải cái vấn đề."

Hồng Vũ: "…"

Cái con kia Đao Nha Tiến Trư chân rốt cục đã nướng chín rồi, Tiêu Nghiên mở ra bếp lò, một cỗ khói đen cuồn cuộn mà ra, lại để cho Đao Khinh Nguyệt rất là hoài nghi thứ này còn có thể ăn sao?

Hồng Vũ trước đó đã từng gặp qua rồi, đương nhiên sẽ không để ý những thứ này, một thanh đao nhọn trong tay đổi tới đổi lui , tùy thời chuẩn bị động thủ!

Tiêu Nghiên dùng móc sắt đem chân heo xách đi ra, ngăn trở kích động Hồng Vũ: "Còn không có xử lý xong."

Nàng theo trù phía dưới đài trong túi áo cầm ra đến vài thanh bột phấn, đối về vẫn còn hơi nước chân heo liên tục đánh ra.

Phốc! Phốc! Phốc!

Ba thanh bột phấn, ba đạo màu sắc khác nhau ánh lửa liên tiếp dâng lên, cuối cùng cái kia một đạo hỏa diễm, vậy mà mơ hồ hiện ra Chu Tước hình thái.

Hồng Vũ cho rằng có thể, kết quả Tiêu Nghiên hay vẫn là khoát tay: "Vẫn chưa xong."

Hồng Vũ đành phải rầu rĩ không vui ngồi trở lại đi, sau đó đã nhìn thấy Tiêu Nghiên một búa đem chân heo chặt xuống hơn phân nửa, cầm lên đến bỏ chạy: "Tốt rồi, còn dư lại về các ngươi!"

Hồng Vũ: "…"

Đao Khinh Nguyệt: "…"

Mọi người tại đây, chỉ có Hồng Thân một lời nhìn ra Đao Khinh Nguyệt lai lịch bất phàm —— bởi vì đằng sau ba vị kia khí thế cũng không thuộc về mình Tam Phẩm Hiển Thánh.

Hồng Vũ nếu như là chăm chú một điểm, bằng vào trong cơ thể hắn Sa Di Pháp Tướng , nhất định cũng không có phát giác không đúng. Nhưng là tâm tư của hắn hiện tại tất cả mỹ thực bên trên, đương nhiên liền có chút ngây thơ.

Tiêu Bác Đống cảnh giới chưa đủ, nhưng là ánh mắt độc ác, mơ hồ nhìn ra được Đao Khinh Nguyệt những người này thân phận tôn quý.

Hắn bị chất nữ lần này giày vò mặt mo không ánh sáng, tranh thủ thời gian gọi nàng: "Tiểu Nghiên đừng làm rộn, có khách ở đây, trước tiên chào hỏi khách khứa. Ăn được không đủ, ta lại đi cầm. Ngươi muốn bao nhiêu có bấy nhiêu!"

Nói qua đứng dậy đến thật sự hướng Đồ Hoang Phường đi, cuối cùng vẫn không quên nói rõ nàng một câu: "Mời đến tốt khách nhân!"

Tiêu Nghiên nháy mắt mấy cái, càng làm chân heo thả trở về. Sau đó tay chân lanh lẹ gõ đi bên ngoài cháy đen vỏ cháy, lộ ra bên trong khảo chế vừa đúng da thịt mềm mại, mùi thơm nức mũi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Thực khách (hạ)

Chương 5: Thực khách (hạ)

Đao Khinh Nguyệt thèm ăn nhỏ dãi, Tiêu Nghiên dùng đao chia làm khối nhỏ, cho mỗi người phân ra một ít, Đao Khinh Nguyệt nhìn mình trước mặt chừng nặng năm cân một khối thịt nướng, cười nói: "Cảm ơn muội muội, bất quá ta thật sự ăn không hết nhiều như vậy."

Tiêu Nghiên vui vẻ, đang muốn đi đem Đao Khinh Nguyệt trong mâm thịt nướng cắt xuống đến một miếng lớn lấy tới chính mình trong mâm, Hồng Vũ đã công kích nàng: "Ngươi xem một chút, người ta đây mới là thục nữ!"

Không có đối lập thời điểm, Tiêu Nghiên hoàn toàn không cái gọi là, hiện tại đã có đối lập, Tiêu Nghiên thì có chút điểm do dự. Hồng Vũ một bên giáo dục nàng, một bên lẽ thẳng khí hùng đem Đao Khinh Nguyệt thịt nướng cắt tới hơn phân nửa, phóng tới chính mình trong mâm!

Tiêu Nghiên hối hận không thôi.

Đao Khinh Nguyệt nhịn không được mùi thịt hấp dẫn, nếm thử một miếng, liên tục gật đầu: "Ăn ngon thật, thủ nghệ của cô nương bất phàm, coi như là đặt ở chúng ta… Cũng là ngự trù cấp bậc!"

Thương Lan vùng núi phần đông, thừa thải hoang thú, tự nhiên cũng thừa thải hoang thú đầu bếp. Toàn bộ Thương Lan, thậm chí ngay cả hoang thú đầu bếp cũng có thể chia làm Tứ đại tự điển món ăn.

Bất quá Tiêu Nghiên loại làm này thật sự rất rất khác biệt, mà còn hương vị phá lệ tốt. Đao Khinh Nguyệt cảm giác mình trước đây ăn những cái…kia ngự trù tay nghề, cùng Tiêu Nghiên tiểu nha đầu này vừa so sánh với, hương vị bên trên đúng là muốn hơi kém một chút.

Chỉ bất quá Tiêu Nghiên đồ ăn bề ngoài thật sự là… Thứ này có bề ngoài sao?

Hai tướng san bằng, cũng không phải phân cao thấp.

Đao Khinh Nguyệt mỹ lệ nam nữ thông sát, Tiêu Nghiên ngòn ngọt cười: "Đa tạ tỷ tỷ khích lệ."

Hồng Vũ vừa ăn vừa nói: "Đến cho ta khi đầu bếp đi, mỗi tháng 1200 lượng bạc."

Hắn bây giờ không có gì lạ Tiêu Nghiên vì cái gì không có ai thuê, làm thành cái dạng này, một tháng còn muốn 1200 lượng bạc, trước đó những người kia đợi không được vỏ cháy bị đập nát, mùi thơm bay ra đoán chừng liền phẩy tay áo bỏ đi đi à nha?

Tiêu Nghiên vừa ăn vừa nói: "Còn có một cái khác điều kiện, đến làm cho ta ăn no."

Hồng Vũ lập tức do dự: "Cái này, để cho ta suy nghĩ thêm một chút đi."

Tiêu Nghiên lập tức thất vọng, Hồng Vũ cười ha ha: "Trêu chọc ngươi đấy, ngày mai sẽ đến Hồng phủ đi. Ha ha ha!"

Đao Khinh Nguyệt tâm tình tốt lên, Hồng Vũ thằng này giống như không có đang hình, nhưng là với hắn tại một khối, rất có thể làm cho người ta vui vẻ.

Một lát sau Tiêu Bác Đống mang theo hai cái tiểu nhị khiêng rất nhiều nguyên liệu nấu ăn trở về, lúc này đây thật sự là quản đã đủ rồi, trước đó không sao cả ăn Hồng Thân cùng mặt khác bốn vị Tam Phẩm Hiển Thánh, cũng là bao món (ăn) dừng lại-một chầu.

Tiêu Bác Đống hữu tâm nịnh nọt, lần thứ hai mang về đều là đẳng cấp cao thịt hoang thú, coi như là Tam Phẩm Hiển Thánh ăn hết, cũng là có chút bổ ích.

Những thứ này nguyên liệu nấu ăn đương nhiên không có khả năng thật sự đều bị Tiêu Bác Đống nhận biết, Hồng Thân trong bóng tối nói cho hắn biết, ngày mai Hồng An sẽ phái người đến trước tiên đem số tiền kia kết thúc.

Tiêu Bác Đống âm thầm cảm kích, hôm nay bữa tiệc này, chỉ là nguyên liệu nấu ăn phải kể là trăm lạng bạc ròng, thật làm cho hắn gánh chịu, vẫn còn có chút đau lòng.

Đao Khinh Nguyệt sau khi ăn xong, một bên nữ hai đầu gối quỳ xuống đất, hai tay lập tức đưa lên vừa để xuống trắng như tuyết lụa lụa khăn lụa, Đao Khinh Nguyệt rất tự nhiên nhận lấy, trang nhã lau miệng, Hồng Vũ xem trong lòng tim đập mạnh một cú, cái loại này hồn nhiên thiên thành khí chất cao quý, phối hợp với nàng hoàn mỹ dung mạo, tựa như giết người lợi kiếm bình thường nhẹ nhõm là có thể đâm thủng hết thảy nam nhân trái tim.

Đao Khinh Nguyệt hướng Hồng Vũ đám người mỉm cười: "Cảm tạ khoản đãi, nếu như còn có cơ hội, nhất định cùng các ngươi lại tụ họp thoáng một phát."

Hồng Vũ vừa chắp tay, tùy ý khách khí thoáng một phát: "Sẽ có cơ hội."

Đao Khinh Nguyệt nhưng trong lòng thì thở dài, ngày mai vừa đi, chỉ sợ suốt đời cũng sẽ không tái nhập Đại Hạ, nàng hướng mọi người gật gật đầu, đứng dậy rời đi.

Nữ quan cùng bốn vị Tam Phẩm Hiển Thánh vội vàng đuổi theo.

Hồng Vũ nhìn xem sắc trời, thời gian đã không còn sớm, bữa cơm này, thật sự là theo cơm trưa ăn thành cơm tối.

"Chúng ta cũng sẽ đi đi, tiểu Nghiên nhớ rõ ngày mai đến Hồng phủ báo danh."

Tiêu Nghiên không phải một cái đầu bếp thời điểm, điềm đạm nho nhã mà sợ người lạ, lúc này có chút băn khoăn nói: "Ta có thể hay không hôm nay liền đây?"

Hồng Vũ cùng Hồng Thân có chút ngoài ý muốn, như vậy một phần trường kỳ công tác, làm sao cũng muốn trở về cùng trong nhà nói một chút chứ?

Tiêu Bác Đống ở một bên cười khổ nói: "Ta vừa rồi lúc trở về, đã nghe được tin tức, ta Tam tỷ đã thu xếp tốt rồi, ngày mai an bài tiểu Nghiên cùng mười sáu ngõ hẻm Vương gia đại tiểu tử thân cận."

Hồng Vũ á khẩu không trả lời được hơn nửa ngày, gật đầu nói: "Được, theo chúng ta đi đi."

…

Trở lại Hồng phủ lại không có gì khác sự tình. Hồng Vũ nếu như xin hoang thú đầu bếp, như vậy trừ hắn ra, Hồng Thắng Nhật mỗi ngày đồ ăn cũng muốn Tiêu Nghiên chuẩn bị.

Trừ lần đó ra, Hồng Liệt cùng Hồng Di Lan mỗi mười ngày ăn một lần, đều muốn sớm an bài tốt.

Nói rõ hết những thứ này, Hồng Vũ làm cho người ta an bài Tiêu Nghiên chỗ ở xuống, chuyện này cuối cùng là hết thảy đều kết thúc. Hồng Vũ cũng thật không ngờ, chỉ là trở về mời cái đầu bếp, lại dùng tròn thời gian hai ngày.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, ngày hôm sau Hồng Vũ phản hồi Hổ Sơn đại doanh. Hắn mỗi ngày đồ ăn, Tiêu Nghiên sớm đã làm xong về sau, phái người đưa đến Hổ Sơn đại doanh.

Trên đường Hồng Thân bỗng nhiên mở miệng nói: "Thiếu gia, ngươi có hay không cảm thấy cái tiểu nha đầu kia có điểm gì là lạ?"

Hồng Vũ sững sờ: "Không đúng?"

Hồng Thân thần sắc có chút cổ quái: "Thiếu gia ngươi có hay không cảm thấy ngày hôm qua hoang thú tiệc hiệu quả có chút thật tốt quá?"

Hồng Vũ càng không rõ: "Thật tốt quá?"

"Ngày hôm qua ta ăn những cái…kia thịt hoang thú, buổi tối tu hành về sau phát hiện, so bình thường làm dùng sức mạnh gấp hai!"

Hồng Vũ trước đây chưa từng ăn hoang thú tiệc, không có gì có thể so sánh so sánh. Chẳng qua là cảm thấy buổi tối tu luyện "Long tinh hổ mãnh", tiến bộ thật lớn. Nhưng là Hồng Thân trước đây nếm qua rất nhiều lần hoang thú tiệc, hắn đối với mình ăn cái gì thịt hoang thú, có thể có bao nhiêu tăng lên tâm lý nắm chắc.

Thế nhưng là ngày hôm qua hoang thú tiệc, hiệu quả tốt thần kỳ.

Hồng Thân cân nhắc một chút nói: “Tiểu cô nương kia xử lý thịt hoang thú thủ đoạn, ta trước đây chưa bao giờ thấy qua.”

“Chẳng lẽ một cái tiểu cô nương trên người, còn có cái gì bí mật hay sao?”

Hồng Thân nói: “Chúng ta hay vẫn là trong bóng tối lưu tâm thoáng một phát.”

Hồng Vũ cũng gật gật đầu, những chuyện này không cần hắn phân phó, Hồng Thân liền sẽ xử lý tốt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Hoàng đế giá lâm (thượng)

Chương 6: Hoàng đế giá lâm (thượng)

Cổ Ngọc Đường mấy ngày nay kích động, bởi vì hắn phát hiện một cái đánh bại Hồng Vũ hoàn mỹ nhất cơ hội!

Sau đó Hồng Vũ liền một hơi biến mất hai ngày!

Cổ Ngọc Đường phát hiện từ khi cùng tên hỗn đản này chống lại về sau, chính mình giống như thường xuyên sẽ phiền muộn, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Chính mình vất vả khổ cực chạy tới Hổ Sơn đại doanh chịu khổ, cùng các binh sĩ hoà mình, vì cái gì? Không phải là đánh bại Hồng Vũ, nắm giữ Hổ Sơn đại doanh à. Thế nhưng là tiểu tử kia đâu, mở ra (lái) tiểu táo (tiêu chuẩn ăn tập thể cao nhất, phân biệt với trung táo và đại táo), ở nhà một gian, thỉnh thoảng trả về Vũ Đô hưởng thụ một phen —— hắn lúc này đây thế nhưng là thật không có oan uổng Hồng Vũ, Hồng Nhị thiếu gia hoàn toàn chính xác quay về Vũ Đô hưởng dụng dừng lại-một chầu xưa nay chưa từng có "Cấp quan trọng" bữa tiệc lớn —— vì cái gì tên tiểu hỗn đản này một bộ cao cao tại thượng phái đoàn, thế nhưng là Hổ Sơn đại doanh bên trong những binh lính kia chính là chịu phục hắn đây?

Cổ Ngọc Đường trăm mối vẫn không có cách giải, không phải nói tướng quân muốn cùng sĩ tốt đồng cam cộng khổ mới càng có thể thắng được binh tâm sao?

Buổi tối hôm qua Cổ Ngọc Đường càng nghĩ càng giận, buổi sáng hôm nay đứng lên mang theo một bụng oán khí bắt đầu huấn luyện, nhanh đến buổi trưa, đại doanh cửa ra vào có hai con mã đã tới. Cổ Ngọc Đường còn tưởng rằng là Hồng Vũ trở lại, đưa cổ dài nhìn xem, kết quả hai người kia mã đằng sau để đó hai cái thùng gỗ lớn, chuyển xuống đến giao cho cửa doanh trại binh sĩ liền đánh ngựa đi trở về.

Cửa doanh trại binh sĩ mang hai cái thùng gỗ lớn tiến đến, Cổ Ngọc Đường hỏi một câu: "Vật gì?"

“Hồng phủ người đưa tới, nói là Vũ thiếu gia hôm nay thức ăn, bọn hắn về sau mỗi ngày đều sẽ chuyên môn đưa tới.”

Cổ Ngọc Đường lòng tràn đầy oán hận: Ta xxx, tiểu táo đều thăng cấp!

Hồng Vũ cảm giác mình thức dậy sớm, trên thực tế có người so với hắn thức dậy còn sớm, Tiêu Nghiên.

Tiểu nha đầu khi còn bé sinh hoạt thật là hạnh phúc mỹ mãn đấy, loại tình huống này từ khi gặp sư phó của nàng, tu luyện cái kia tà môn tâm pháp về sau, liền hoàn toàn thay đổi rồi.

Nàng bỗng nhiên tầm đó có được một cái vô tận cự dạ dày, làm sao ăn cũng sẽ không no bụng đồng dạng, vì vậy cô nương bi thảm quanh năm ở vào một loại “Nhẫn cơ chịu đói” trạng thái.

Thật vất vả gặp được một cái nguyện ý “Bao ăn no” ông chủ, tiểu nha đầu thập phần chăm chỉ. Trời còn chưa sáng liền đứng lên chuẩn bị, đã làm xong Hồng Vũ cùng Hồng Thân một ngày cơm. Sau đó liền sắp xếp người đưa tới.

Những người này xuất phát sớm, mặc dù mã không sánh bằng Hồng Vũ, nhưng vẫn là đến sớm một bước.

Đúng là cái này đến sớm một bước, đem Cổ Ngọc Đường tức giận đến không nhẹ.

Chờ Hồng Vũ tới, xa xa trông thấy hắn rất nhiệt tình phất phất tay, Cổ Ngọc Đường lần thứ hai bị tức chết đi được, họ Hồng ngươi phất tay thăm hỏi thì cũng thôi, ngươi nhất định phải duỗi ra ba ngón tay phất tay thăm hỏi là có ý gì?

Cổ Ngọc Đường liền làm như không nhìn thấy Hồng Vũ, quay đầu liền đi tìm Kiều Nguyên Thần.

Kiều Nguyên Thần tại chính mình trong quân trướng, Cổ Ngọc Đường sau khi thông báo đi nhanh xông vào: “Phó soái, Hổ Sơn săn bắn chừng nào thì bắt đầu?”

Hổ Sơn săn bắn không phải một cái thông thường huấn luyện hạng mục, nên có lúc cần thiết, Hổ Sơn đại doanh bọn, sẽ từng nhóm tiến vào Hổ Sơn bên ngoài săn giết hoang thú.

Thịt hoang thú hoàn toàn chính xác có thể cường cân tráng cốt, tăng cường các chiến sĩ thực lực. Không ra gì chiến sĩ không có thể ăn nhiều, săn giết mấy chục con hoang thú, toàn bộ đại doanh phân, phù hợp.

Nhưng là lúc nào mới là "Có lúc cần thiết", liền xem Hồng Thắng Nhật tâm tình rồi.

Năm nay đã xác định sẽ có một lần Hổ Sơn săn bắn, chỉ lát nữa là phải bắt đầu mùa đông, một khi tuyết rơi liền không cách nào lên núi. Kiều Nguyên Thần không quá yêu thích Cổ Ngọc Đường thái độ, nhưng là suy nghĩ một chút sẽ không tổ chức năm nay khả năng liền không còn kịp rồi.

"Ngươi về trước đi, ta tìm chúng tướng thương lượng một chút."

Cổ Ngọc Đường dừng lại-một chầu đầu đi ra, xa xa trông thấy Hồng Vũ đã bắt đầu huấn luyện rồi, mang theo thủ hạ 100 người tướng sĩ khí thế ngất trời hô hào ký hiệu. Khóe miệng của hắn lộ ra một nụ cười lạnh lùng: Mặc kệ ngươi Hồng Vũ có bao nhiêu thủ đoạn, thủy chung che dấu không được ngươi thực lực không đủ sự thật. Hổ Sơn săn bắn đây chính là liều mạng tranh đấu, tại chiến đấu như vậy bên trong, Hồng Vũ tai hại sẽ triệt để hiện ra, mình cũng có thể nhân cơ hội này, một lần hành động đánh bại hắn!

Chỉ cần đem Hồng gia người đuổi ra Hổ Sơn đại doanh, đợi một thời gian, cái này Võ Liệt tinh doanh, chính là mình vật trong bàn tay!

…

Kiều Nguyên Thần triệu tập bát đại phó tướng thương nghị thoáng một phát, cuối cùng thời gian ổn định ở bốn ngày về sau.

Hổ Sơn săn bắn không phải đơn giản quân sự thao luyện, cần chuẩn bị khí giới cùng trang bị rất nhiều, thậm chí đối với tại các loại khả năng xuất hiện tình huống ngoài ý muốn, cũng muốn chuẩn bị cho tốt ứng đối biện pháp. Thời gian bốn ngày, cũng không tính đầy đủ.

Cổ Ngọc Đường nghe được tin tức này về sau, thập phần hưng phấn, trong bóng tối dồn hết sức lực, chuẩn bị cho Hồng Vũ đón đầu một kích!

Mà Hồng Vũ cùng Hồng Thân, tức thì càng ngày càng cảm thấy, Tiêu Nghiên bào chế hoang thú tiệc, hiệu quả thật sự là tốt đến kì lạ. Hồng Vũ liền ăn hết mấy ngày sau, mơ hồ đã cảm giác được, chính mình chậm rãi tới gần Bát Phẩm Thân Cương đỉnh cao nhất, có lẽ chỉ cần một cái cơ hội, có thể tiến vào Thất Phẩm Hồn Tinh.

Hồng Thân cũng là tăng lên nhanh chóng, đối với Tam Phẩm Hiển Thánh khác mà nói, hắn có Hồng Vũ gia trì, có Thôn Tinh Thiềm não tinh phụ trợ, hiện tại càng có hơn hiệu quả bất phàm hoang thú tiệc, tốc độ tuyệt đối là người khác gấp năm lần trở lên!

Ngay tại Hổ Sơn đại doanh khung chiêng gõ trống chuẩn bị thời điểm, Vũ Đô trong hoàng thành, Bách Lý Thịnh Thế trong tay cầm cái kia phần Hổ Sơn săn bắn báo cáo công văn, đang đứng tại trong ngự thư phòng, hướng bệ hạ báo cáo.

"Lúc này đây chắc hẳn Cổ Ngọc Đường sẽ không thất thủ, Hổ Sơn săn bắn liều đích là chân thật tu vi và năng lực chiến đấu, Hồng Vũ dù sao cũng là cái quần áo lụa là, làm sao cũng không thể nào là Cổ Ngọc Đường đối thủ."

Võ Tông hoàng đế nhẹ gật đầu, hắn cũng nghĩ là như vậy.

Đem Cổ Ngọc Đường phái đi Hổ Sơn đại doanh, Võ Tông hoàng đế thậm chí cho Cổ Ngọc Đường một đạo mật chỉ. Lẽ ra thân phận của Cổ Ngọc Đường, vô luận như thế nào không đảm đương nổi một đạo mật chỉ. Có thể nghĩ hoàng đế đối với kỳ vọng của hắn.

Mà Cổ Ngọc Đường cũng không có để hắn thất vọng, lúc này mới vài ngày a…, đã tìm được triệt để phá tan Hồng Vũ đích phương pháp xử lý.

Cổ Ngọc Đường cùng Bách Lý Thịnh Thế có bí mật thư vãng lai, đã đem kế hoạch của mình cáo tri Bách Lý Thịnh Thế.

Hoàng đế tiếp nhận cái kia một phần công văn nhìn nhìn, bỗng nhiên nói: "Dĩ vãng Hổ Sơn săn bắn, có tưởng thưởng gì không có?"

Bách Lý Thịnh Thế nhớ lại thoáng một phát: "Hổ Sơn săn bắn này đây bách nhân đội làm đơn vị, vào núi năm ngày, cuối cùng săn giết hoang thú số lượng cùng đẳng cấp tổng hợp lên, đánh giá ra một cái chiến thắng đội ngũ.

Dĩ vãng là chiến thắng đội ngũ, sẽ bị khen thưởng ba tháng quân tiền, lĩnh đội Ngũ trưởng sẽ có một thân giáp Minh Quang."

Hổ Sơn săn bắn vốn chính là Hổ Sơn đại doanh chuyện của mình, công văn đưa đến bộ binh lập hồ sơ mà thôi, cho nên ban thưởng sẽ không quá cao. Ngược lại là phân thịt hoang thú thời điểm, mọi người càng tích cực một điểm.

Nghe Bách Lý Thịnh Thế nói xong, Võ Tông hoàng đế tâm tư vòng vo mấy vòng, quyết định nói: "Thông tri Hồng Thắng Nhật, Hổ Sơn săn bắn chính là triều đình của ta biểu thị công khai quân uy cơ hội, về sau bao năm qua, không được qua loa. Từ hôm nay năm bắt đầu, Hổ Sơn săn bắn Trẫm muốn đích thân giá lâm, ủng hộ sĩ tốt. Khen thưởng cấp bậc tăng lên trên diện rộng, theo trong hoàng cung kho thông qua mười vạn lượng bạc, chiến thắng đội ngũ mỗi một tên binh lính đều có một ngàn lượng thưởng ngân. Ngũ trưởng tức thì cũng tìm được một kiện bát phẩm huyền binh!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Hoàng đế giá lâm (trung)

Chương 6: Hoàng đế giá lâm (trung)

Bách Lý Thịnh Thế cũng có chút ngoài ý muốn, nhưng là rất nhanh minh bạch đây là bởi vì hoàng đế trong nội tâm đối với Hồng gia cái kia ẩn sâu được hận ý bố trí.

Không tiếc vốn gốc, cũng phải đem Cổ Ngọc Đường nâng đỡ lên đến, triệt để chèn ép Hồng gia.

Bát phẩm huyền binh, coi như là trong hoàng cung kho, cũng không có vài món! Cho Cổ Ngọc Đường, chiến lực của hắn nhất định tăng nhiều, tại Hổ Sơn đại doanh bên trong lập uy không thành vấn đề, hoàng thượng đây là đang tìm kiếm nghĩ cách trợ giúp Cổ Ngọc Đường đứng vững gót chân!

Bách Lý Thịnh Thế trong lòng hơi động, khom người nói: "Nếu như bệ hạ hào hứng tốt như vậy, vi thần cũng gom góp cái thú mà, ra một lọ Ngưng Linh đan, cho chiến thắng Ngũ trưởng."

Võ Tông hoàng đế đại vi mãn ý, cười nói: "Lúc này đây, Cổ Ngọc Đường tiểu tử này thế nhưng là chiếm đủ tiện nghi."

"Ha ha ha."

Bách Lý gia Đan Sư nổi tiếng thiên hạ.

Bách Lý gia năm đó lên thế trước đó, chính là một cái đan đạo thế gia, chỉ là quy mô tại toàn bộ Đại Hạ chỉ có thể coi là nhị lưu. Bách Lý Thịnh Thế quật khởi về sau, trắng trợn mời chào Đan Sư gia nhập Bách Lý gia.

Ngày nay Bách Lý gia "Thiên đan các" đã là toàn bộ Đại Hạ lớn nhất đan dược phân xưởng, sản xuất Ngưng Linh đan dùng hoang thú não tinh cùng phần đông quý báu dược liệu vì nguyên liệu, luyện chế bảy bảy bốn mươi chín ngày ra lò, có thể tăng lên trên diện rộng võ giả tu vi, chẳng những giá cả đắt đỏ, mà còn cung không đủ cầu.

Một lọ Ngưng Linh đan ba mươi hạt, phân ba tháng ăn vào, có thể tại nguyên bổn tu vi tiến độ trên cơ sở, tăng lên võ giả tu vi một cái cảnh giới nhỏ!

Đương nhiên, Ngưng Linh đan chỉ nhằm vào Ngũ Phẩm Nguyên Định trở xuống đích võ giả hữu hiệu.

…

Tin tức truyền đến Hổ Sơn đại doanh, thoáng cái oanh động.

Đây chính là hoàng đế bệ hạ! Đại Hạ con dân có 99% cả đời này đều chưa từng gặp qua hoàng đế bệ hạ! Còn lần này, không phải viễn chinh Địch Nhung, chỉ là một lần Hổ Sơn săn bắn, hoàng đế bệ hạ lại để cho đích thân tới uỷ lạo quân đội, có thể thấy được bệ hạ đối với Võ Liệt tinh doanh coi trọng, vì vậy mỗi một gã tướng sĩ, đều rất cảm thấy vinh quang.

Coi như là bát đại phó tướng bên trong, cũng không có thiếu người nhìn không ra đến cùng là chuyện gì xảy ra, hưng phấn dị thường.

Kiều Nguyên Thần trầm mặt, suốt đêm đi một chuyến Hồng phủ, sau khi đi ra sắc mặt bình tĩnh rất nhiều, nhưng là thấy thế nào cũng không giống là dáng vẻ cao hứng.

Hồng Thân ở một bên nhìn xem, Hồng Vũ nhưng thật giống như có chút ngây thơ, mỗi ngày vẫn như cũ là huấn luyện, ăn cơm, tu luyện, ngủ, không có chút nào cải biến.

Bởi vì hoàng đế bệ hạ muốn tới uỷ lạo quân đội, đây không phải một chuyện nhỏ, cho nên Hổ Sơn săn bắn thời gian lại bị đẩy về sau đã muộn ba ngày. Hồng Vũ như trước an tâm tu luyện, mỗi ngày huấn luyện hoàn tất, hay vẫn là chính mình thêm luyện.

Hiện tại, hắn đã giơ hai cái 1500 cân Đại Ma Bàn, vòng quanh Hổ Sơn đại doanh chạy sáu mươi vòng rồi! Mà còn tốc độ cực nhanh, cho nên thêm luyện số lượng nhiều rồi, nhưng là thời gian nhưng vẫn là dài như thế.

Tiêu Nghiên hoang thú tiệc hoàn toàn chính xác hiệu quả phi thường tốt, Hồng Vũ gần như thế hồ tự làm khổ huấn

luyện dưới, thân thể tố chất lại bay nhanh tăng trưởng. Thịt hoang thú bên trong ẩn chứa phong phú năng lượng, nhanh chóng bổ dưỡng lấy thân thể của hắn.

Bát Phẩm Thân Cương cảnh giới, chính là không ngừng cường hóa bản thân. Mặc kệ loại nào tâm pháp, võ đạo mở đầu nhất định đều là thân thể. Cho nên Bát Phẩm Thân Cương đối với bất luận là một võ giả nào mà nói, đều là một cái đầm cơ sở giai đoạn.

Hồng Vũ tại vũ khí tiêu hao, Lâm Dũng nhào lên bị rắn rắn chắc chắc đụng trở về lúc kia, thân thể cũng đã cường hãn gần như biến thái.

Bình thường võ giả đến trình độ này, liền đã đến Bát Phẩm Thân Cương đỉnh phong.

Nhưng là Hồng Vũ tu luyện là 《 Bắc Hoàn Chân Kinh 》 cùng 《 Mật Nghiên Kinh 》, càng có Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng cùng Sa Di Pháp Tướng , lại sẽ không đơn giản như vậy. Nhất là Thái Cổ Ma Tượng chính là thân hình cường hãn nhất Thần Thú một trong, Ám Kim vũ khí tẩm bổ dưới, Hồng Vũ thân thể vượt xa bình thường Bát Phẩm Thân Cương, thậm chí một ít Thất Phẩm Hồn Tinh, cũng không sánh nổi hắn bây giờ thân hình.

Ngày mai sẽ là hoàng đế giá lâm Hổ Sơn đại doanh thời gian, một đêm này toàn bộ Hổ Sơn đại doanh đặc biệt khẩn trương, sợ xảy ra vấn đề gì, trong đại doanh bên ngoài, binh lính tuần tra so bình thường nhiều hơn gấp ba.

Kiều Nguyên Thần càng là khi biết hoàng đế bệ hạ muốn tới một khắc này, lập tức hạ lệnh thả ra trinh sát, giám sát và điều khiển Hổ Sơn đại doanh xung quanh ba mươi dặm phạm vi, cùng với theo Hổ Sơn đại doanh Đạo Vũ đều này quan đạo.

Bất quá đối với Hồng Vũ mà nói, hết thảy như trước bình thản như thường, hắn ngồi ở chính mình trong phòng nhỏ, yên tĩnh tu hành.

Tối nay cảm giác tựa hồ có hơi bất đồng, bởi vì Hồng Vũ lúc ban ngày, cảm giác không tệ, trước cơm tối thêm luyện, một hơi chạy tám mươi vòng, lúc ăn cơm tối cảm thấy đặc biệt

đói bụng. Hồng Thân sẽ đem chính mình cái kia một phần cũng làm cho cho hắn.

Tuy nói hoang thú tiệc chủ yếu là vì Hồng Vũ chuẩn bị, nhưng là Hồng Thắng Nhật được biết về sau, đặc biệt phê bạc, Hồng phủ ở bên trong, chỉ cần có thể trường kỳ dùng ăn thịt hoang thú cao thủ, mỗi người mỗi ngày đều có một phần.

Hồng Vũ xác thực đói bụng, mà thịt hoang thú đối với Tam Phẩm Hiển Thánh Hồng Thân mà nói, tác dụng ở chỗ thay đổi một cách vô tri vô giác, thiếu một bỗng nhiên vấn đề không miệng lớn hắn cũng sẽ không khách khí với Thân thúc, đem hai người ăn hết.

Đầu hôm tu hành 《 Mật Nghiên Kinh 》 thời điểm, là có thể cảm giác được những cái…kia phật tính vũ khí hôm nay đặc biệt hoạt bát, chữa trị thân thể hầu như hoàn mỹ vô khuyết, mà còn lực lượng lại tăng thêm không ít.

Chờ đến sau nửa đêm tu hành 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 thời điểm, loại cảm giác này liền càng ngày càng mãnh liệt.

Hồng Vũ thậm chí rõ ràng ý thức được, lực lượng của mình còn có tiềm lực rất lớn có thể đào móc, có thể là thân thể của mình chịu không được lực lượng lớn như vậy.

Mà thân thể tại hiện giai đoạn đã bị cường hóa đến một cái cực hạn, không cách nào đột phá.

Nhưng là trong nhục thể ẩn chứa lực lượng vẫn còn không ngừng kéo lên, loại lực lượng này từng đợt từng đợt bắt đầu dâng lên, nương theo lấy vũ khí không ngừng mang tất cả, Hồng Vũ mơ hồ cảm thấy đây là một cái cơ hội, đến trời sắp sáng thời điểm, sức mạnh kia bỗng nhiên đạt đến một cái cao trào, Hồng Vũ nghe được bên trong thân thể của mình, ầm ầm một tiếng vang thật lớn, theo hắn bà ngón chân bắt đầu, mỗi một điểm mấu chốt đều là một tiếng nổ đùng, thật giống như tiếng sấm liên tục giống như vậy, theo ngón chân một đường mà lên, trải qua mắt cá chân, đùi, bờ mông ῳ, phần eo, phần bụng, bộ ngực, hai tay, cổ, mãi cho đến đỉnh đầu huyệt Bách Hội.

Cuối cùng một tiếng sét, thật giống như Kinh Trập tiếng thứ nhất sấm mùa xuân giống như vậy, Hồng Vũ cảm giác mình trong cơ thể, có đồ vật gì đó đột nhiên thức tỉnh!

Ý thức chi hải ở giữa, nguyên bản một vùng tăm tối, mà lúc này, có một ngôi sao mang tại ý thức chi hải bên trong dần dần sáng lên.

Hồng Vũ cảm giác được theo tinh mang sáng lên, cái kia từng tia ánh sáng giống như là từng chiếc xúc tu, theo trong đầu của hắn phát tán đi ra ngoài, chạm đến lấy tất cả xung quanh.

Từ nơi này một khắc bắt đầu, Hồng Vũ đốt sáng lên chính mình Hồn Tinh, chính thức bước vào Thất Phẩm Hồn Tinh cảnh giới!

Mà chỉ có hắn đốt sáng lên Hồn Tinh, mới có thể chính thức nắm giữ chính mình Linh giác, có thể dùng Linh giác, rõ ràng cảm giác tất cả xung quanh.

Trước đây Linh giác thật sự chỉ là một loại cảm giác, nhưng bây giờ đã đạt đến cùng con mắt xem đồng dạng rõ ràng trình độ.

Về sau bất luận là Hồng Liệt hay vẫn là Hồng Thân, muốn tại Hồng Vũ không biết dưới tình huống, mượn nhờ linh giác của hắn tu luyện đều khó có khả năng rồi. Không có Hồng Vũ cho phép, bọn hắn không bao giờ … nữa khả năng kết nối vào Hồng Vũ Linh giác.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Hoàng đế giá lâm (hạ)

Chương 6: Hoàng đế giá lâm (hạ)

Lần thứ nhất đã có loại này cảm giác kỳ diệu Hồng Vũ rất là mừng rỡ, tinh tế cảm giác lấy tất cả xung quanh. cái này rất giống một người hoàn toàn dựa vào xúc giác người đui, dùng một bàn tay lớn vô hình, nhẹ nhàng mà từ chung quanh vuốt ve mà qua.

Cái bàn, giường, cái ghế, nhà gỗ, doanh trại, đại địa…

linh giác của hắn vượt xa bình thường Thất Phẩm Hồn Tinh sơ kỳ phạm vi, đạt đến mười trượng. Mà bình thường cảnh giới này bên trên, có thể có một trượng, cũng đã là vô cùng xuất sắc tư chất rồi.

Hồng Vũ khiến cho cao hứng, bầu trời dần dần sáng lên, khi tia ánh sáng mặt trời đầu tiên chiếu xạ hướng đại địa thời điểm, hắn bỗng nhiên cảm giác được, có đồ vật gì đó đang tại triệu hoán chính mình Hồn Tinh.

Hồn Tinh tự hành thông qua được một cái từ nơi sâu xa tồn tại thông đạo, bỗng nhiên xuất hiện ở hắn huyệt Ấn Đường bên trong!

Mà Theo Hồn Tinh góc độ, lại đi nhìn một vị Đại Nhật Như Lai pháp tôn, càng là cảm thấy trí tuệ tựa như mặt trời, hào quang xán lạn, vô biên vô hạn.

Mà một mực không có gì động tĩnh Đại Nhật Như Lai pháp tôn, lại ở thời điểm này, chậm rãi tay giơ lên.

Theo Đại Nhật Như Lai pháp tôn động tác này, toàn bộ huyệt Ấn Đường bên trong thế giới, vô số phật âm vang lên, đầy trời phụ xướng, tỏa ra ánh sáng lung linh từ trên trời giáng xuống, Đại Nhật Như Lai pháp tôn bóp ra một cái Thủ Ấn, một ngón tay nhẹ nhàng mà điểm vào Hồng Vũ Hồn Tinh bên trên.

Mặc dù chỉ là một ngón tay, nhưng là đối với Hồn Tinh mà nói, như trước lớn vô cùng, Hồng Vũ thông qua Hồn Tinh, chỉ thấy một mảnh cực lớn kim quang đánh úp lại, đem chính mình triệt để vây quanh, rồi sau đó sau một khắc, Hồn Tinh đã về tới yên tĩnh ý thức chi hải ở giữa, cái kia tràn đầy to lớn kim quang cũng không thấy nữa.

Hắn cảm giác mình Hồn Tinh ở bên trong gia tăng lên vật gì, nhưng là trong lúc nhất thời lại có chút nói không ra rốt cuộc là cái gì. một mình tĩnh tọa một lát, chống cằm suy ngẫm, bỗng nhiên tỉnh ngộ: Đại Nhật Như Lai pháp tôn làm phép, hắn lại thêm một loại năng lực.

Xem qua là nhớ.

Có lẽ không sánh bằng "Vừa xem hiểu ngay", cùng với chỉ xuất hiện qua một lần "Cầu được ước thấy" . Nhưng là cái này xem qua là nhớ nhưng là thật sự hoàn toàn do chính hắn khống chế kỹ năng.

Mà hắn là người của hai thế giới, rõ ràng hơn loại kỹ năng này tác dụng khổng lồ biết bao!

Hồng Vũ trong nội tâm vui mừng, bên ngoài đã vang lên các loại thanh âm huyên náo, vì sắp bắt đầu hoàng đế bệ hạ, toàn bộ Hổ Sơn đại doanh sớm bắt đầu hành động.

Hồng Thắng Nhật đêm qua cũng đã chạy đến Hổ Sơn đại doanh, chỉ là không có thời gian gặp Hồng Vũ, một mực đều đang bận rộn an bài, không thể ra một điểm Chỗ sơ suất.

…

toàn bộ quy trình kỳ thật đã sớm sắp xếp xong xuôi, hoàng đế bệ hạ điều khiển đuổi tại giờ Tỵ một khắc, đã tới Hổ Sơn đại doanh bên ngoài ba dặm, Hổ Sơn đại doanh toàn bộ tướng sĩ theo bên ngoài ba dặm xếp thành hàng nghênh đón, núi thở vạn tuế.

Nếu như không phải cân nhắc đến Hổ Sơn đại doanh cùng Vũ Đô tầm đó khoảng cách có hạn, cái kia nhất định là nghênh ra mười dặm trở lên.

Hoàng đế nghi thức kéo dài vài dặm, phía trước nghênh đón qua binh sĩ, lập tức theo hai bên nhanh chóng chạy về Hổ Sơn đại doanh. Các loại hoàng đế tiến vào Hổ Sơn đại doanh, toàn bộ doanh tám vạn tướng sĩ, đã toàn bộ đứng ở trên giáo trường tập hợp hoàn tất, lần nữa lễ bái.

Bách Lý Thịnh Thế mang theo Hoàng Thành cấm vệ quân bên trong tinh nhuệ nhất Hổ Bí vệ đi theo hộ vệ, Hổ Bí vệ yêu cầu thấp nhất là Cửu Phẩm Dũng Tuyền, đây cũng là toàn bộ Đại Hạ, một người duy nhất dùng Cửu Phẩm Dũng Tuyền thành quân binh sĩ.

Hoàng đế động viên Hổ Sơn đại doanh các tướng sĩ vài câu, Tu vi của hắn không yếu, sáng sủa thanh âm truyền khắp toàn bộ đại doanh, lại để cho tám vạn tướng sĩ mỗi người đều có một loại cảm giác: bệ hạ tại tự mình nói chuyện cùng ta!

trong lúc nhất thời các tướng sĩ nhiệt huyết sôi trào, không ngừng hô to vạn tuế!

Hoàng đế nói xong, Bách Lý Thịnh Thế ra mặt, trước mặt mọi người tuyên bố lúc này đây Hổ Sơn săn bắn ban thưởng, mặc dù trước đó đã có tin tức lưu truyền tới, nhưng là đã chiếm được Bách Lý Thịnh Thế chính miệng xác nhận, mọi người như cũ hưng phấn vô cùng.

“Phía dưới, mời lúc này đây tham gia Hổ Sơn săn bắn Ngũ trưởng lên đài, bệ hạ ban thưởng dùng điều khiển rượu cường tráng đi!”

Các ngũ trưởng hưng phấn vô cùng, chỉ có Hồng Vũ cùng Cổ Ngọc Đường, có một ít khác tâm tư. Cổ Ngọc Đường đã sớm biết hôm nay sẽ có như vậy một cái an bài, mà an bài này, trước đó nhưng là không có nói cho Hồng Thắng Nhật.

hắn ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên Hồng Thắng Nhật trên mặt dày có chút vẻ ngoài ý muốn, chợt lóe lên.

Hổ Sơn săn bắn không có khả năng đem trong đại doanh tám vạn Võ Liệt tinh doanh toàn bộ đưa vào Hổ Sơn, hàng năm thay phiên, một lần hai ngàn người, nói cách khác, có hai mươi con bách nhân đội tiến vào Hổ Sơn.

Năm nay hai mươi tên Ngũ trưởng bên trong, bao gồm Hồng Vũ cùng Cổ Ngọc Đường.

Đi đến kiểm duyệt đài về sau, tự nhiên có thái giám bưng điều khiển rượu, mỗi người một ly. Hồng Vũ cũng giống như những người khác, uống một ngụm hết sạch quỳ xuống đất tạ ơn, không ai có thể nhìn ra, hắn kỳ thật cất giấu một viên Đại nghịch bất đạo Trái tim.

Đến Cổ Ngọc Đường, tiểu thái giám bưng lấy khay ngọc, phía trên bày biện một ly điều khiển rượu, hoàng đế bệ hạ chợt hô một tiếng: "Chậm."

Tiểu thái giám vội vàng dừng lại, hoàng đế bệ hạ tự mình đi xuống, bưng chén rượu lên, giao cho Cổ Ngọc Đường trên tay: "Ngọc Đường, Trẫm tin tưởng, ngươi nhất định có thể chiến thắng trở về đấy!"

Cổ Ngọc Đường mặc dù sớm biết như vậy an bài như vậy, nhưng là thực đến giờ phút này rồi, hay vẫn là kích động toàn thân phát run, tiếp nhận chén rượu đến uống một hớp xuống, ầm ầm quỳ rạp xuống đất, thanh âm nghẹn ngào: "Tạ chủ long ân!"

Hai tay của hắn đem ngự bôi trình lên, hoàng đế nhưng không có tiếp nhận đi, nói với hắn: "ngươi mà lại thu này con ngự bôi, chờ ngươi chiến thắng trở về, Trẫm dùng này con ngự bôi cho ngươi khánh công!"

Phía dưới các chiến sĩ cũng là hiện lên vẻ kinh sợ, không nghĩ tới Cổ Ngọc Đường đã vậy còn quá chịu hoàng đế bệ hạ thưởng thức, các tướng sĩ vốn đối với hắn cũng không thấy thế nào nặng, thế nhưng là hoàng đế bệ hạ cái này một cái tư thái, lập tức lại để cho các tướng sĩ, kể cả một ít phó tướng, đối với Cổ Ngọc Đường lau mắt mà nhìn —— người ta thế nhưng là có thể chạy suốt Thiên Thính người!

Võ Tông hoàng đế muốn chính là cái này hiệu quả, ngoại trừ Cổ Ngọc Đường, không có ai lần nữa đến hoàng đế đặc biệt ngợi khen.

Cổ Ngọc Đường lần nữa khấu tạ hoàng ân, đem ngự bôi sát người cất kỹ. Hắn rõ ràng hơn mà cảm nhận được, Mọi người

xem đối đãi ánh mắt của mình bất đồng. Trong nội tâm đắc ý cực kỳ, thị uy tính nhìn Hồng Vũ một cái: Ngươi có Hồng Thắng Nhật làm chỗ dựa lại có thể thế nào? Lão tử có hoàng đế làm chỗ dựa!

Đáng tiếc Hồng Vũ căn bản không có liếc hắn một cái, lại để cho sự khiêu khích của hắn trực tiếp đánh vào không trung, không khỏi có chút "Thành công thời điểm không có người xem" khó chịu.

Võ Tông hoàng đế cùng Bách Lý Thịnh Thế nhìn nhau, trong lòng cũng có chút khoái ý.

Ngươi Hồng Thắng Nhật hoàn toàn chính xác tại Võ Liệt tinh doanh thâm căn cố đế, nhưng là đừng quên, hoàng đế thân phận căn bản chính là một cái không thể chịu cự ưu thế. Chỉ cần hoàng đế hạ thấp tư thái đi làm một sự tình, coi như là Hồng Thắng Nhật cũng không ngăn cản được —— tựa như hiện tại đồng dạng.

Uỷ lạo quân đội nghi thức chấm dứt, hoàng đế bệ hạ ngay sau đó phản hồi Vũ Đô. Hổ Sơn đại doanh bên trong, hai mươi con bách nhân đội cũng đã chuẩn bị sẵn sàng, mang tốt rồi các loại cấp dưỡng, ngang nhiên thẳng tiến Hổ Sơn.

Hổ Sơn sơn khẩu rất rộng rãi, hai mươi chi bách nhân đội…song song không thành vấn đề. Thế nhưng là càng đi đi vào trong càng hẹp, chờ đến chính thức tiến vào Hổ Sơn cửa ải, cũng chỉ có rộng mấy chục trượng, mà còn một cái đường nhỏ, nhiều lắm là thì ra là hai người…song song.

Đến nơi này liền có chút phiền phức rồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Vận chuyển (thượng)

Chương 7: Vận chuyển (thượng)

Hai mươi chi đội ngũ, ai trước tiên qua ai sau qua? Nguyên bản không phải cái vấn đề, mọi người giúp nhau khiêm nhượng thoáng một phát thì ra là rồi, Hồng Vũ tùy ý nhìn thoáng qua, này đường nhỏ vừa vặn đối về bên cạnh hắn một chi bách nhân đội, Ngũ trưởng Tào Long.

Người ta gần đây thuận tiện, Hồng Vũ xa xa hướng phía Tào Long khoa tay múa chân một cái động tác tay, ý là lại để cho hắn trước tiên qua, Tào Long chắp tay ý bảo cảm tạ, mang theo bộ hạ của mình liền muốn tiến vào.

Bỗng nhiên một thanh âm truyền đến: "Chúng ta trước tiên qua!"

Cổ Ngọc Đường vung tay lên, bộ hạ bách nhân đội theo Hồng Vũ bên trái đã đoạt đi lên, liền muốn chiếm lĩnh cái kia đường nhỏ.

Hồng Vũ nhịn không được nhíu mày một cái, đây cũng quá tận lực đi à nha? Sớm một bước muộn một bước đi vào có thể có khác nhau lớn bao nhiêu? Nhất định phải tranh giành cái này "Đệ nhất" ?

Tào Long cũng khá là căm tức: "Ngươi cách xa như vậy, còn đoạt cái gì?"

Cái khác Ngũ trưởng cũng đều bất mãn: "Cổ thiếu gia ngươi làm như vậy sẽ không thích hợp."

Cổ Ngọc Đường không nói hai lời, từ trong lòng lấy ra cái con kia ngự bôi, cao cao cử quá mức đỉnh, cười lạnh nhìn xem tất cả mọi người: "Còn có cái gì muốn nói hay sao?"

Hắn mấy ngày nay cũng nghĩ lại mình một chút, trước đây luôn nghĩ cùng những người này hoà mình, cần gì chứ? Chính mình rõ ràng cao cao tại thượng, theo chân bọn họ hoà mình,

cái kia chính là lãng phí chính mình. Hơn nữa lãng phí chính mình còn không hiệu quả gì!

Đã như vậy, Cổ Ngọc Đường dứt khoát dùng sức mạnh đại quyền thế khuất phục bọn người kia, để cho bọn họ biết rõ sợ hãi là được rồi.

Cướp đoạt đệ nhất quyền thông hành, chẳng qua là mượn đề tài để nói chuyện của mình, xác lập mình một chút tại trong những người này địa vị mà thôi. Hắn hữu ý vô ý nhìn Hồng Vũ một cái: Các ngươi Hồng gia là Tứ Đại Thiên Trụ lại có thể thế nào? Lão tử có bệ hạ chống đỡ!

Hắn giơ ngự bôi, tuy nhiên không phải thượng phương bảo kiếm, nhưng dù sao cũng là hoàng đế ban thưởng đồ vật, bệ hạ tự mình đã dùng qua! Chúng Ngũ trưởng vừa nghĩ tới vừa rồi hoàng đế bệ hạ đối với hắn thưởng thức, đều đã trầm mặc. Tào Long đại không cam lòng, lại cũng chỉ có thể bất đắc dĩ vung tay lên, lại để cho bộ hạ của mình thối lui đến một bên.

Các ngũ trưởng đều sợ rồi, những binh lính kia đương nhiên càng là không dám sinh sự, ngoan ngoãn nhường ra đường.

Cổ Ngọc Đường đắc ý cực kỳ, hắn tiến vào Hổ Sơn đại doanh, một mực ở Hồng Vũ dưới bóng tối sinh hoạt, phiền muộn vô cùng, hôm nay xem như thống khoái nhất một ngày.

"Đi!" Hắn hét lớn một tiếng, mang theo bộ hạ của mình liền muốn tiến lên. Hồng Vũ ở một bên chậm rì rì nói một tiếng: "Chậm đã."

Cổ Ngọc Đường cười lạnh một tiếng quay người, chỉ sợ ngươi không đứng ra, ngươi không ra mặt ta còn không có biện pháp nhục nhã ngươi, chỉ cần ngươi xuất đầu, nhất định lợi dụng ngự bôi hung hăng làm nhục ngươi!

Thế nhưng là chờ hắn xoay người, lại trông thấy Hồng Vũ trong tay, giơ một cái nhỏ tiểu nhân kim nhân.

Cổ Ngọc Đường một tiếng cười lạnh: "Hồng Vũ ngươi muốn làm gì? Đây chính là bệ hạ ngự dụng chi vật, ngươi chẳng lẽ muốn đại bất kính hay sao?"

Hồng Vũ giơ trong tay người tí hon màu vàng, buổi sáng xuất phát trước Hồng Thắng Nhật tiện tay kín đáo đưa cho hắn đấy, hắn cũng không nghĩ tới nhanh như vậy hay dùng lên: "Đây là tiên hoàng ban cho ta Hồng gia chết thay kim nhân, mặc kệ có tội tình gì đi, như vậy chết thay kim nhân, cũng có thể thay chúng ta Hồng gia người chết một lần. Cổ Ngọc Đường, thứ này quá cao cấp các ngươi Cổ gia cấp bậc quá thấp, không biết cũng có thể thông cảm được, bất quá nếu bàn về tôn quý, ngươi nói một chút là ngươi trong tay cái con kia vẻn vẹn bị bệ hạ sờ soạng thoáng một phát chén rượu trọng yếu, hay vẫn là ta đây quả chết thay kim nhân trọng yếu?"

Cổ Ngọc Đường lập tức kẹt, hơn nữa Hồng Vũ nói đến phi thường nham hiểm, cái gì gọi là "Cổ gia cấp bậc quá thấp" ? Cổ gia cũng là Lục Đại Bảo Đống xếp hàng thứ hai được không? Cái này cấp bậc còn thấp?

Thế nhưng là hắn không có biện pháp phản bác, ai bảo Hồng gia là Tứ Đại Thiên Trụ đây?

Hơn nữa Cổ Ngọc Đường cũng thật sự không dám nói chính mình ngự bôi so Hồng Vũ chết thay kim nhân tôn quý. Coi như là Võ Tông hoàng đế cũng không dám nói thế với, nếu là hắn nói như vậy, cái kia chính là bất hiếu, cam đoan sẽ bị nói quan đám bọn chúng nước miếng chết đuối.

Hồng Vũ mới mở miệng, khiến cho hắn buồn bực hai thanh, cùng với nói rõ lí lẽ đây?

Hồng Vũ vốn không muốn cướp đấy, nhưng là Cổ Ngọc Đường lại nhất định phải đụng lên. Hắn bản thân liền là cái không có việc gì tìm việc chủ nhân, Cổ Ngọc Đường còn muốn trêu chọc hắn, không giẫm ngươi giẫm ai?

Hồng Vũ quơ múa trong tay chết thay kim nhân, thúc giục Cổ Ngọc Đường: "Tránh ra tránh ra!"

Cổ Ngọc Đường phiền muộn vô cùng, mang theo người của mình lui qua đi một bên, Hồng Vũ mang theo đội ngũ của mình, cố ý chỉ cao khí ngang theo Cổ Ngọc Đường trước mặt trải qua. Những lão binh kia cao cũng cười thầm, trước mặt trước mặt Hồng Vũ học dạng, diễu võ dương oai theo Cổ

Ngọc Đường trước mặt trải qua, đem đường đường Cổ gia thiếu gia tức giận khuôn mặt giống như heo nước tiểu bong bóng đồng dạng.

"Ha ha ha!" Tào Long ở một bên, rất không phúc hậu nở nụ cười.

Cổ Ngọc Đường giận tím mặt: "Tào Long ngươi cười cái gì!"

Hồng Vũ từ phía trước hô một cuống họng: "Người ta cười mắc mớ gì tới ngươi? Ta vừa rồi cho Tào Ngũ trưởng nói một truyện cười, không phải ta nói không được, là hắn nghe không hiểu, bây giờ mới phản ứng, đương nhiên bật cười!"

Cổ Ngọc Đường tức giận giận sôi lên, cái gì nói một truyện cười, rõ ràng là lại để cho nhìn hắn ta chê cười! Hắn trừng mắt muốn phát tác, Hồng Vũ ở phía trước lắc lắc trong tay mình chết thay kim nhân, Cổ Ngọc Đường đành phải càng làm nóng tính nén trở về, tức giận hừ một tiếng vừa quay đầu, không nhìn tới Hồng Vũ —— nhìn xem tên hỗn đản này liền tức giận.

Tào Long thừa dịp hắn quay người trong nháy mắt, vung tay lên: "Chúng ta đi!"

Sau đó đội ngũ của hắn nhanh chóng nắm chắc thời cơ chiến đấu, tiếp được Hồng Vũ đội ngũ cái đuôi, thứ hai tiến nhập cửa ải. Cổ Ngọc Đường phục hồi tinh thần lại thời điểm, người ta đã đi vào một phần ba rồi, hắn cũng không thể để người ta lại hô ở. Lần này, đệ nhất không có cướp được, thứ hai cũng bị người khác trộm, Cổ Ngọc Đường tức giận đầy đất tán loạn, không còn có lấy trước kia loại ông cụ non trầm ổn.

Xung quanh các ngũ trưởng xem cười ha ha, vì để tránh cho rước lấy Cổ Ngọc Đường nổi giận, nhao nhao nói ra: "Vũ thiếu gia cũng cho ta nói trò cười, ngươi xem ta đây não bộ, hiện tại rốt cục hiểu được, ha ha ha!"

Cổ Ngọc Đường: "…"

…

Tiến vào Hổ Sơn về sau, trên thực tế tất cả chi đội ngũ không thể rời đi quá xa, nói như vậy một khi thật sự gặp gỡ đẳng cấp cao hoang thú, không cách nào giúp nhau trợ giúp, sẽ vô cùng nguy hiểm.

Nhưng là cũng không có thể thân cận quá, quá gần hoang thú bỏ chạy hết. Hơn nữa mọi người tầm đó còn có thể tranh đoạt hoang thú tài nguyên.

Mỗi một cái bách nhân đội tầm đó, bảo trì ước chừng năm mươi dặm ngang khoảng cách, ngay từ đầu tề đầu tịnh tiến.

Cuối mùa thu Hổ Sơn một mảnh tiêu điều, ngoại trừ tùng bách một loại cây cối bên ngoài, một mảnh nhợt nhạt. Bắc Phong cuốn tới, so trên đất bằng lạnh nhiều lắm.

Cổ Ngọc Đường dồn hết sức lực, nhất định phải tại Hổ Sơn săn thú bên trong cho Hồng Vũ một cái đẹp mắt, lại để cho hắn thua tâm phục khẩu phục!

Hắn ở đây giữa núi rừng ghé qua, thỉnh thoảng nhìn một chút xung quanh bộ hạ, trong nội tâm không khỏi có chút tiếc nuối: Đáng tiếc a…, nếu như những người này đều là Cổ gia gia tướng, cái kia thì có thể làm cho Hồng Vũ vĩnh viễn ở lại Hổ Sơn bên trong.

Cho tới bây giờ, hắn như cũ kiên định cho rằng, Hồng Vũ tuyệt đối không phải đối thủ mình.

Mà Hồng Vũ rất kỳ quái chính là, cảnh giới của hắn mơ hồ không rõ. Có thể là bởi vì Sa Di Pháp Tướng nguyên nhân, trừ phi Tam Phẩm Hiển Thánh trở lên, tận lực đi quan sát, bằng không thì rất khó coi đi ra hắn rốt cuộc là cảnh giới gì.

Cổ Ngọc Đường còn tưởng rằng Hồng Vũ chỉ là Bát Phẩm Thân Cương, hắn tự nhiên hoàn toàn tự tin.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Vận chuyển (trung)

Chương 7: Vận chuyển (trung)

Dồn hết sức lực Cổ Ngọc Đường, ngày đầu tiên liền thúc giục bộ hạ của mình trong núi hành quân gấp ba trăm dặm, đem hắn đội ngũ của hắn xa xa mà bỏ lại đằng sau.

Mà Hồng Vũ thì là không nhanh không chậm, chỉ rời đi ước chừng sáu mươi dặm, liền ngừng lại xây dựng cơ sở tạm thời. Cái này cả ngày, hắn kỳ thật rất phiền muộn.

Tiến vào Hổ Sơn trước đó hắn cũng cảm giác Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng là kẻ gây họa a…, quả nhiên tiến núi, hắn vừa mới tăng lên Linh giác mơ hồ có thể cảm giác được một ít hoang thú vị trí, thế nhưng là không đợi hắn đi đến, những cái…kia hoang thú liền đã sợ đến bỏ trốn mất dạng rồi.

Hồng Vũ trên đường đi đều tại cùng Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng đàm phán, khiến nó ít xuất hiện một điểm.

Ra đời Hồn Tinh về sau, Hồng Vũ ý niệm bám vào tại Hồn Tinh bên trên, trực tiếp tiến vào huyệt Thiên Tuyền cùng Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng trao đổi. Thế nhưng là cái này loại ngốc dù sao không phải chân chánh Thú Hồn, chỉ là một đạo võ đạo đồ đằng, căn bản không có lý trí có thể nói. Hồng Vũ nói toạc mồm mép nó cũng không có phản ứng, như cũ là như vậy một bộ bị đánh gục xuống trước đó chính là trên trời dưới đất duy ngã độc tôn(ta là vô đối) phái đoàn, toàn thân tản ra gần như hỏa diễm Ám Kim vũ khí, tại huyệt Thiên Tuyền bên trong thế giới đi tới đi lui, phía sau mang đi ra từng đạo sông lửa.

Hồng Vũ chán nản buông tha cho, hắn ngược lại là nghĩ tới một ý kiến: Rượu.

Thế nhưng là lúc này đây đi ra không có mang rượu tới, sợ mọi người uống rượu hỏng việc.

Nhưng là Hồng Vũ còn có cái ý nghĩ khác, hắn đem Lâm Dũng cùng một cái khác lão Binh Hồ Tam Hầu Tử kêu tới đây.

Hồ Tam Hầu Tử đại danh Hồ Gia Đằng, dáng người rất gầy, thân thủ nhanh nhẹn, mọi người cứ như vậy gọi thói quen.

Hai người gom góp tới đây, Hồng Vũ tại bên đống lửa hỏi: "Ai biết phó soái hầm rượu ở nơi nào?"

Hai người hai mặt nhìn nhau, Lâm Dũng khuyên: "Vũ thiếu gia, ngài có thể tuyệt đối đừng đánh phó soái chủ ý, ngài nếu bưng rượu của hắn hầm, lão nhân gia ông ta có thể đùa với ngươi mệnh a…!"

Kiều Nguyên Thần hầm rượu ngay tại Hổ Sơn bên trong, cũng chỉ có hắn loại này Tam Phẩm Hiển Thánh cảnh giới, mới dám ngang nhiên một người, tùy ý ra vào Hổ Sơn.

Hổ Sơn chính là hắn hầm rượu tốt nhất an toàn biện pháp.

"Các ngươi bất kể nhiều như vậy, đến cùng có biết hay không?"

Lâm Dũng nuốt từng ngụm từng ngụm nước: "Ai cũng biết, đây cũng không phải bí mật gì. Phó soái hầm rượu tại Huyền Ưng Nham phía dưới. Nhưng là coi như ngài không quan tâm phó soái thái độ, Huyền Ưng Nham cũng là một tổ Ngũ phẩm hoang thú Kim Tình Bát Hoang Cưu sào huyệt. Ngũ phẩm hoang thú, chúng ta có thể không thể trêu vào a…, sao có thể nâng cốc lén ra đến?"

Hồng Vũ vừa trừng mắt: "Ai nói trộm? Ai nói trộm? Chúng ta đây là đi trợ giúp phó soái vận chuyển một ít đi ra! Không có chút nào săn sóc phó soái, lão nhân gia ông ta công vụ bề bộn, nào có nhiều thời gian như vậy? Các ngươi không thể tri kỷ một điểm? Chủ động thừa dịp lần này Hổ Sơn săn bắn cơ hội, giúp đỡ lão nhân gia ông ta chuyển một ít đi ra ngoài?

Đương nhiên rồi, chúng ta nếu như ra lực, dính chút ánh sáng, uống một chút tiểu rượu phó soái nhất định là không ngại."

Lâm Dũng cùng Hồ Tam Hầu Tử rất thụ giáo liên tục gật đầu, không chút lựa chọn thành tòng phạm: "Ngài nói cũng đúng, chúng ta sai rồi, hay vẫn là Vũ thiếu gia săn sóc phó soái!"

“Các ngươi biết rõ đường là được, chúng ta cái này xuất phát, kêu lên mười cái thân thủ nhanh nhẹn huynh đệ chuyển rượu.”

“Hiện tại liền đi?” Hai người giật mình: “Đã trời tối, vào lúc này Hổ Sơn, là hoang thú nhất sinh động thời điểm, quá nguy hiểm a….”

Hồng Vũ thầm nghĩ, nguy hiểm cái rắm, có con này loại ngốc tại, có hoang thú dám tới đây mới là lạ.

Thế nhưng là cái kia hai tên gia hỏa chết sống không muốn đi, bọn hắn đối với Vũ thiếu gia rất có lòng tin, nhưng là nơi này là Hổ Sơn a…! Vô số hoang thú căn cứ, Vũ Đô phụ cận nguy hiểm nhất khu.

“Vũ thiếu gia, chúng ta tổng cộng cũng chưa từng tới Hổ Sơn bao nhiêu lần, ban ngày còn có thể nhận ra đường, buổi tối sợ rằng thực quá sức, nếu đi nhầm địa phương…”

Đây là một cái thật tốt lấy cớ, Hồng Vũ cũng biết là tình hình thực tế, đành phải thở dài, bỏ đi ý nghĩ này.

Lui một bước nói, ba người bọn họ rời khỏi đơn vị, cái này những người còn lại làm sao bây giờ? Không có Hồng Vũ tọa trấn, những cái…kia hoang thú cũng sẽ không khách khí với bọn họ.

Ban đêm các binh sĩ buồn ngủ, Hồng Vũ thì là vào ở thời gian tu luyện, củng cố chính mình Thất Phẩm Hồn Tinh cảnh giới.

Sáng sớm ngày hôm sau, mọi người ăn xong điểm tâm về sau, liền trùng trùng điệp điệp hướng Huyền Ưng Nham xuất phát. Ngày hôm nay, Hồng Vũ như trước dựa theo lệ cũ phái ra trinh sát, nhưng là trong lòng của hắn rất rõ ràng trinh sát cái gì cũng tìm không thấy.

Từng cái đội ngũ khoảng cách năm mươi dặm, nghe rất xa, trên thực tế đối với tu luyện võ kỹ Võ Liệt tinh doanh binh sĩ mà nói, tốc độ cao nhất chạy vội, cũng chính là hơn một canh giờ công phu có thể đi đến.

Hồng Vũ cái này một đội, ngày đầu tiên không thu hoạch được gì, ngày hôm sau nắm chặt chạy đi, năm ngày thời gian đã dùng đi hai ngày. Trong hai ngày một đầu hoang thú không có tìm được, tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau rồi.

Đã có người bắt đầu phàn nàn, lúc này đây vận khí thật sự là không tốt.

Ai vậy cũng chuyện bất đắc dĩ, dù là ngươi bản lĩnh Thông Thiên, gặp gỡ một đầu hung thú có thể một quyền đấm chết, thế nhưng là ngươi thủy chung tìm không thấy có thể làm sao?

Từng cái đội ngũ trinh sát thường xuyên hội ngộ cùng một chỗ, giao lưu với nhau thoáng một phát, tin tức cũng là dần dần tại cái khác đội ngũ tầm đó truyền lưu: Vũ thiếu gia đến bây giờ còn hai tay trống trơn đây.

Cái khác đội ngũ, vận khí tốt hai ngày xuống săn giết năm đầu hoang thú, vận khí kém cũng có ba đầu. Mà hát vang tiến mạnh Cổ Ngọc Đường, hoàn toàn chính xác rất có nghề (có một bộ), ngày hôm sau một ngày, cũng đã săn giết sáu con hoang thú, hắn chỗ khu vực, không có cái khác đội ngũ với hắn tranh đoạt, mà bản thân của hắn thực lực hùng hậu, lại đem thủ hạ tướng sĩ chia làm mấy đội, ở chung quanh phối hợp, nghe hắn chỉ huy, hiệu suất cao kinh người.

Hắn trong đội ngũ những cái…kia tướng sĩ, vốn đối với hắn cũng không thế nào chịu phục, nhưng là cái này kết thúc mỗi ngày, nhìn xem hắn ở đây cửu phẩm, bát phẩm hoang thú bên trong tung hoành vô địch, cũng dần dần quy tâm, cảm thấy Cổ Ngọc Đường hoàn toàn chính xác cao ngạo, nhưng người ta có cái này vốn liếng!

Cổ Ngọc Đường nghe nói Hồng Vũ hai ngày không thu hoạch được gì, một cái cười lạnh về sau cao ngạo ngang đầu. Cái kia phế vật rốt cục vẫn phải lộ ra bản chất đi à nha, tại chiến đấu chân chính bên trong, thực lực mới là trọng yếu nhất, cái gì mưu lợi thủ đoạn đều vô dụng!

Chờ năm ngày sau đó, chính mình mang theo rất nhiều con mồi xuất hiện, hoàng đế bệ hạ lần nữa đến đây Hổ Sơn đại doanh, đến thời điểm tất cả vinh quang, đều muốn bao phủ tại

trên người mình, Hồng Vũ chắc chắn trở thành một đi qua, không ai sẽ đi để ý!

…

Khổ ha ha Hồng Vũ đến ngày hôm sau buổi tối, rốt cục chạy tới Huyền Ưng Nham. Hắn ngựa không dừng vó, lại để cho mọi người đang năm trăm trượng bên ngoài chờ, mang lên Lâm Dũng cùng Hồ Tam Hầu Tử sờ lên. Hai người trong lòng run sợ: "Vũ thiếu gia, đây chính là Ngũ phẩm hoang thú a…, chúng ta, chúng ta đây không phải chịu chết sao?"

Hồng Vũ không có cách nào khác theo chân bọn họ giải thích, đành phải vừa trừng mắt quát: "Các ngươi có tin ta hay không?"

Lâm Dũng cùng Hồ Tam Hầu Tử liếc mắt nhìn nhau, hữu khí vô lực hồi đáp: "Tín…"

Hồng Vũ cũng có chút im lặng: "Theo kịp! Ta lại không phải người ngu, có thể chính mình chịu chết sao?"

Hai người tưởng tượng cũng thế, thế nhưng là nhìn lại một chút Huyền Ưng Nham trên không, bay múa bảy, tám con Kim Tình Bát Hoang Cưu, thật sự có chút không có dũng khí.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Vận chuyển (hạ)

Chương 7: Vận chuyển (hạ)

Hồng Vũ đã dụng cả tay chân, hướng Huyền Ưng Nham bò qua. Lâm Dũng cùng Hồ Tam Hầu Tử đành phải kiên trì theo sau.

Huyền Ưng Nham cái này một tổ Kim Tình Bát Hoang Cưu, có trưởng thành hoang thú chín con, còn nhỏ mười sáu con, còn có một chỉ giống cái Kim Tình Bát Hoang Cưu đang tại trong ổ ấp trứng.

Tám cái trưởng thành Kim Tình Bát Hoang Cưu mở ra dài đến năm trượng cánh, ở trên trời xoay quanh bay múa, chúng cái kia cực kỳ nhạy cảm mắt vàng, có chút buồn bực nhìn xem phía dưới.

Cứ việc đã là chạng vạng tối, ánh sáng lờ mờ, thế nhưng là chúng như trước có thể thấy rõ ràng phía dưới ba người kia.

Chúng nhận thức, bởi vì chúng cũng từng theo Hổ Sơn thú băng giết ra qua ngoài núi, gặp qua nhân loại. Thế nhưng là vì cái gì, có một người loại trong cơ thể, tản mát ra làm cho người ta sợ hãi Thần Thú cảm giác?

Hoang thú trong cơ thể hoặc nhiều hoặc ít đều có thượng cổ Thần Thú, Cự Thú huyết mạch, những huyết mạch này khiến chúng nó cường đại, cũng làm cho chúng đối với huyết mạch càng đậm sinh vật có trời sinh sợ hãi.

Tựu giống với hiện tại, Hồng Vũ ở phía dưới trong núi rừng ghé qua, Kim Tình Bát Hoang Cưu tại mấy trăm trượng không trung bay múa, như cũ cảm thấy cánh trầm trọng, có một loại quay đầu đào tẩu xúc động.

Thế nhưng là cái kia rõ ràng chính là một cái nhân loại a…!

Vài đầu Kim Tình Bát Hoang Cưu kêu to, giúp nhau thương lượng. Có muốn hay không xuống dưới thăm dò

thoáng một phát?

Phía dưới Lâm Dũng cùng Hồ Tam Hầu Tử nghe được Kim Tình Bát Hoang Cưu tiếng kêu to ở dưới run một cái, 'Rầm Ào Ào' một tiếng theo trên một khối nham thạch tuột xuống, trên người một đạo máu chảy đầm đìa lỗ hổng.

"Vũ thiếu gia, đi nhanh đi, Kim Tình Bát Hoang Cưu vừa gọi, chính là muốn tiến công a……"

Hồng Vũ không có để ý đến hắn, như trước dụng cả tay chân trèo lên trên.

Trên bầu trời, dưới sự đề nghị đi dò xét thoáng một phát cái kia một đầu chim, bị cái khác bảy dừng lại-một chầu mãnh liệt mổ, vô nghĩa, xuống dưới chịu chết sao? Đây chính là Thần Thú khí tức! Tuy nhiên không rõ vì cái gì tại một nhân loại trong cơ thể, nhưng khẳng định không phải chúng ta có thể chống cự đấy!

Tám con Kim Tình Bát Hoang Cưu kêu to một tiếng, xông về trong sào huyệt, đem chim non toàn bộ mang đi, kêu lên đầu kia vẫn còn ấp trứng con chim mái, xa xa tránh qua, tránh né đi.

Khi tám con Kim Tình Bát Hoang Cưu bắt đầu lao xuống thời điểm, Lâm Dũng cùng Hồ Tam Hầu Tử hai mắt vừa nhắm: Xong đời!

Lại không nghĩ rằng chúng không phải công kích tới đấy, mà là đào tẩu!

"Thiếu gia, cái này, đây là có chuyện gì?" Hai người lắp bắp, Hồng Vũ đã đến Huyền Ưng Nham phía dưới, vung tay lên: "Mau lên đây, ơ a, phó soái thật đúng là ẩn dấu không ít rượu a…."

Huyền Ưng Nham phía dưới có một cái tự nhiên sơn động, cửa động không lớn, bị một tảng đá ngăn trở. Hồng Vũ đem tảng đá kia tiện tay gẩy ở một bên, hướng bên trong vừa nhìn, cũng không rất lớn trong sơn động, chất đầy bình rượu.

Hắn có Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng, trong bóng đêm cũng có thể thấy vật.

Trong sơn động ẩm ướt âm lãnh, loại này nhiệt độ thấp trong hoàn cảnh sản xuất rượu ngon, có khác một loại phong vị.

Hồng Vũ ra bên ngoài chuyển, hai người tại ngoài động đón lấy, đang tại sầu muộn nhân thủ không đủ, kết quả nguyên bản chờ ở năm trăm ngoài…trượng những người khác vừa nhìn Kim Tình Bát Hoang Cưu lại bay mất, tất cả đều cười toe toét sờ soạng đi lên.

Cất rượu là Kiều Nguyên Thần "Yêu thích", thế nhưng là dù sao lên núi một chuyến không dễ dàng, Kiều Nguyên Thần những năm gần đây này, nhưỡng nhiều lắm, uống đến ít. Tích luỹ lại đến, trong sơn động chừng hơn năm trăm đàn sơn dã lễ rượu. Hồng Vũ làm ra đến hai mươi đàn, mọi người ôm cười cười nói nói đi trở về.

Ly khai Huyền Ưng Nham mười dặm, đâm xuống doanh trại, sinh khí đống lửa, mọi người mở ra rượu đến mỹ mỹ uống lên.

"Vũ thiếu gia, ngài làm sao không uống?" Lâm Dũng hiếu kỳ, Hồng Vũ như một quai bảo bảo (*con ngoan) đồng dạng ngồi ở bên đống lửa, không uống rượu! Hồng Vũ mỉm cười thoáng một phát: "Các ngươi uống trước, không nóng nảy."

Thì có lão Binh không biết lớn nhỏ kêu lên: "Ha ha, Vũ thiếu gia, ngươi có phải hay không sẽ không uống rượu? Nam nhân sao có thể sẽ không uống rượu đây?"

Hồng Vũ gật đầu: "Ngươi yên tâm, ta nhớ kỹ ngươi rồi."

Lão Binh cũng không thèm để ý, cười ha ha.

Hồng Vũ tại cùng Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng đàm phán. Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng rõ ràng đã nghe thấy được mùi rượu rồi, hết lần này tới lần khác Hồng Vũ không uống, khiến cho nó nổi trận lôi đình, gào thét liên tục. Huyệt Thiên Tuyền bên trong thế giới long trời lở đất, sấm sét vang dội.

Hồng Vũ chính là không uống.

Nhịn một hồi lâu, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng xoắn xuýt vô cùng, Hồng Vũ này mới khiến Hồn Tinh thản nhiên rơi

xuống huyệt Thiên Tuyền bên trong thế giới.

Lúc này đây "Câu thông" đứng lên liền thuận lợi nhiều lắm, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng nhục nước mất chủ quyền, Hồng Vũ đắc chí vừa lòng.

Rốt cục đàm phán tốt rồi, Hồng Vũ vỗ đùi đứng lên: "Mang rượu tới, xem ta thu thập không chết được ngươi bọn người đám này ranh con!"

Vừa rồi cái kia lão Binh cười ha ha: "Được, đến a…!"

Mười tám chén xuống dưới, tên kia đã ngã vào bên đống lửa cái gì cũng không biết rồi.

Hồng Vũ nhất phách ba chưởng: "Đi, đánh một siêu nước."

"Làm gì?" Lâm Dũng buồn bực, nhưng vẫn là đem nước lấy ra, Hồng Vũ đem tên kia lão Binh để tay trong nước: "Đã thành, chúng ta tiếp tục uống."

Bực này hảo tửu, các binh sĩ ở đâu uống đến? Lúc này đây có Vũ thiếu gia dẫn đầu, dù sao phó soái trách tội xuống cũng tìm không thấy bọn hắn trên đầu, mọi người mở rộng uống, bất quá rất nhanh Hồng Vũ để lại ngã ba cái kêu gào.

Lâm Dũng cười hì hì đá đá say té trên mặt đất ba người, bưng lấy bát rượu cái miệng nhỏ miệng nhỏ đích uống vào: "Ngu xuẩn, Vũ thiếu gia từ khi tiến vào Hổ Sơn đại doanh, sở hữu khiêu khích đều không có kết cục tốt, các ngươi còn dám khiêu chiến, không uống chết các ngươi. Ngươi xem, ta sẽ không với hắn liều."

"Giảo hoạt!" Mọi người cùng nhau khinh bỉ.

Cái này một mở rộng uống, say rượu đến một mảnh, hai mươi đàn rõ ràng còn không đủ, Hồng Vũ hơn nửa đêm lại dẫn người đi chuyển một hồi!

Cái kia một tổ Kim Tình Bát Hoang Cưu, tại Hồng Vũ sau khi rời đi chưa tỉnh hồn phản hồi trong sào huyệt, lúc nửa đêm đang ngủ say, bỗng nhiên một cổ mãnh liệt khí thế khủng bố tới gần, kinh hãi chúng tại trong nham động vỗ cánh oa oa kêu loạn, giúp nhau tầm đó đụng bị thương không ít…

Chờ chúng thật vất vả tại một mảnh trong lúc bối rối, mang theo chim non theo trong nham động lao tới, Hồng Vũ đã mang người lại chuyển hai mươi đàn sơn dã lễ rượu đi trở về. Kim Tình Bát Hoang Cưu sao mà người vô tội!

Một đêm này, Hồng Vũ uống say ngất tám cái, mặt khác mình ngã xuống có mấy chục người. Cũng may nơi đây chủ yếu địch nhân chính là hoang thú, có Hồng Vũ tại, an toàn không là vấn đề.

Huyệt Thiên Tuyền ở bên trong, mùi rượu ngút trời, tửu vân rậm rạp, nhẫn nhịn hơn mười ngày Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng rốt cục uống cái đủ.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, mọi người tỉnh lại, bỗng nhiên có người kêu to: "Lão Diêu ngươi làm sao tè ra quần!"

Lão Diêu liền là người thứ nhất bị Hồng Vũ phóng tới lão Binh, Hồng Vũ đem hắn để tay trong nước, cũng chỉ là tạm thời thử một lần, không nghĩ tới lại thật sự có hiệu quả!

Lão Diêu tao đỏ bừng cả khuôn mặt, mọi người tất cả đều chạy tới vây xem, cười ha ha.

Chờ tất cả mọi người đã ăn rồi điểm tâm, Hồng Vũ rất nghiêm nghị nói cho mọi người: "Ta có cảm giác, chúng ta vận khí tới, bất quá mọi người thoả đáng tâm!"

Trong lòng mọi người xiết chặt, ngay ngắn hướng cảnh giác lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Mùa thu hoạch (thượng)

Chương 8: Mùa thu hoạch (thượng)

Vượt qua Huyền Ưng Nham, đội ngũ tiếp tục hướng phía trước thẳng tiến, đã đi ra Kim Tình Bát Hoang Cưu phạm vi khống chế về sau, Hồng Vũ liền thông tri Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng, thu hồi hắn uy áp.

Vì vậy cũng không lâu lắm, trong bụi cây liền chui đi ra một đầu Đao Nha Tiến Trư (*một loại nhím), mọi người lập tức phân công rõ ràng, cầm trong tay lưỡi dao sắc bén vây quanh đi lên, Hồng Vũ lại đã đợi không kịp: "Dành thời gian!"

Hắn một cái bay lên không liền xông ra ngoài, nhảy lên thật cao hai trượng. Lâm Dũng đám người nóng nảy: "Vũ thiếu gia tuyệt đối không thể chủ quan…"

Đao Nha Tiến Trư có thể đem trên lưng mũi tên nhọn đồng dạng lông bờm bắn đi ra, lực sát thương hết sức kinh người. Đang ở không trung đây không phải là thành Đao Nha Tiến Trư bia ngắm?

Thế nhưng là bọn hắn nhắc nhở thanh âm chưa dứt, Đao Nha Tiến Trư không biết làm sao vậy, bốn chân mềm nhũn, ừng ực một tiếng ngã trên mặt đất, Hồng Vũ đi ra trước đó, theo Hồng Thân chỗ đó mượn tới Đại Địa Ma Hồn Trảm, một đao chém rụng, Đao Nha Tiến Trư đầu lăn xuống một bên.

Gọn gàng, theo Đao Nha Tiến Trư xuất hiện, đến con này cửu phẩm hoang thú bị giết, thì ra là thời gian một cái nháy mắt.

Lâm Dũng đám người triệt để há hốc mồm, toàn bộ đội ngũ, hơn nửa ngày không hề có một chút thanh âm.

Hồng Vũ quát mắng một tiếng: "Nhìn cái gì vậy? Mau đưa con mồi cất kỹ."

"Vâng!"

Mọi người cái này mới hồi phục tinh thần lại, nguyên một đám trong nội tâm buồn bực, Đao Nha Tiến Trư chuyện gì xảy ra?

Hồng Vũ trong bóng tối biểu dương thoáng một phát Thái Cổ ma tượng đồ đằng, phối hợp không sai, Hồng Vũ nhảy lên đồng thời, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng khí thế một phát, trực tiếp đem Đao Nha Tiến Trư cho dọa mềm liệt rồi.

Lần thứ nhất mọi người còn đang hoài nghi là trùng hợp, thế nhưng là lần thứ hai một đầu bát phẩm hai đuôi Cuồng Lang xuất hiện, lại đang Hồng Vũ trước mặt yếu đuối, bị Hồng Vũ một đao đâm chết về sau, mọi người lại nhìn Vũ thiếu gia ánh mắt nhưng là khác rồi.

Làm sao sẽ trùng hợp như vậy, mỗi một đầu chứng kiến Vũ thiếu gia hoang thú, tất cả đều bốn chân như nhũn ra? ! Điều đó không có khả năng a…!

Cửu phẩm hoang thú Cự Lực Dã Ngưu, bát phẩm hoang thú Hỏa Văn Sơn Báo, bát phẩm hoang thú Tam Đầu Độc Điêu, cửu phẩm hoang thú Tam Nhãn Cuồng Mãng…

Tất cả hoang thú tại gặp được Hồng Vũ thời điểm bỗng nhiên mất đi có thể sức phản kháng, mặc người chém giết. Ngày hôm nay, trong đội ngũ tất cả mọi người một loại cảm giác quái dị, cái kia chính là liên tiếp không ngừng gặp gỡ hoang thú, tựa hồ hung hiểm trùng trùng điệp điệp, thế nhưng là mỗi một lần, mỗi khi cường hãn hoang thú xuất hiện, bọn hắn cho rằng nhất định là một cuộc ác chiến thời điểm, Vũ thiếu gia sẽ bỗng nhiên giết ra đến, sau đó một đao giải quyết xong chiến đấu!

Điều này làm cho mọi người có chút phát điên, chuyện gì xảy ra? ! Có ít người còn muốn nhìn xem Vũ thiếu gia mạnh như thế nào, thế nhưng là căn bản nhìn không ra, những cái… kia hoang thú bị nháy mắt giết chết, không phải là bởi vì Vũ thiếu gia bỗng nhiên bạo phát đáng sợ cở nào sức chiến đấu, mà là bởi vì hoang thú chính mình bỗng nhiên biến thành tôm tép yếu…

Cái này kết thúc mỗi ngày, mọi người trong núi một tòa hồ nước nhỏ bên cạnh xây dựng cơ sở tạm thời. Tất cả mọi người là trầm mặc, bởi vì vào ngày này tao ngộ quá bất thường rồi.

Hạ trại trước, bọn hắn gặp được duy nhất một đầu thất phẩm hoang thú Song Đầu Vân Văn Mãng, mọi người trong lòng căng thẳng, dù sao cũng là thất phẩm hoang thú a…, đẳng cấp quá cao!

Thế nhưng là sau đó Vũ thiếu gia xuất hiện, lúc này đây dùng hai đao —— bởi vì này gia hỏa có hai cái đầu…

Đóng tốt doanh trại về sau, cũng không biết là ai trước tiên nói một câu: "Ngày hôm nay, càn quét a…!"

Mọi người sững sờ, tất cả đều gật đầu nở nụ cười: "Những lời này, quá mẹ nó chuẩn xác rồi!"

Trước đây Hổ Sơn săn bắn, cái nào một lần không phải cẩn thận từng li từng tí? Trước tiên muốn phái ra thân thủ nhanh nhẹn trinh sát, tìm được hoang thú nơi ở, sau đó không biết nhân thủ, những người kia vây công quấy rối, những người kia chủ công, một kích cuối cùng cần như thế nào hoàn thành, muốn làm sao phòng ngự hoang thú phản kích… ,, một ngày có thể săn giết hai đầu hoang thú, chính là thật tốt chiến tích, có thể đạt tới ba đầu, chính là kiêu nhân chiến tích rồi.

Thế nhưng là đến Vũ thiếu gia nơi đây, gặp được hoang thú, mọi người vây lên đi, sau đó chờ Vũ thiếu gia xuất hiện là được rồi.

Sau đó chiến đấu chấm dứt.

Đây quả thực là đến càn quét Hổ Sơn hoang thú a…!

"Hôm nay chúng ta săn giết nhiều ít đầu hoang thú?"

Có người lập tức đi đếm: "Mười tám con."

"Ti!" Mọi người hít sâu một hơi, trước đây Hổ Sơn săn thú, năm ngày xuống cũng không có nhiều như vậy a…. Lâm Dũng vui vẻ: "Vũ thiếu gia, chúng ta coi như là kế tiếp hai ngày cái gì đều mặc kệ, cũng là đệ nhất."

"Ha ha ha!"

Hổ Sơn săn thú sở hữu thành quả đều về Hổ Sơn đại doanh sở hữu, bởi vậy hoang thú não tinh mọi người cũng lười động thủ đi lấy, môt khi bị phát hiện tư tàng, cái kia chính là trọng tội.

…

Mặt khác mấy chi đội ngũ cảm thấy có chút kỳ quái, bởi vì bọn họ trinh sát hôm nay không có đụng với Vũ thiếu gia bọn hắn đội ngũ trinh sát —— Hồng Vũ hôm nay căn bản không có phái đi ra trinh sát. Trinh sát cũng là có thương vong xác suất đấy, dù sao nếu như bị hoang thú phát giác, một mình một người trinh sát hầu như không có khả năng đào thoát.

Hắn nếu như hoàn toàn chắc chắn, hà tất lại để cho trinh sát mạo hiểm?

Thế nhưng là bởi như vậy, mọi người hoàn toàn không biết hắn đội ngũ này tình huống như thế nào. Tào Long đám người không khỏi lo lắng lo lắng, có phải hay không xảy ra vấn đề gì?

Tào Long cùng đội ngũ của hắn khoảng cách rất gần, chỉ có năm mươi dặm, chạng vạng tối thời điểm, Tào Long gọi tới hai gã lão Binh: "Đi với ta Vũ thiếu gia chỗ đó nhìn một chút."

Hai gã lão Binh cùng một chỗ gật đầu, tại cửa ải thời điểm Hồng Vũ vì mình đội ngũ xuất đầu, tất cả mọi người là lòng mang cảm kích.

Tào Long dàn xếp mình một chút đội ngũ sự tình, dặn dò mọi người đem đống lửa thăng vượng, cẩn trọng đề phòng, sau đó mang theo hai gã lão Binh xuất phát.

Trên đường, Tào Long hạ quyết tâm: "Nếu Vũ thiếu gia thật sự săn không đến hoang thú, đem chúng ta con mồi phân cho bọn hắn một ít, cũng không thể lại để cho trên mặt bọn họ khó coi."

Hai gã lão Binh liếc mắt nhìn nhau, cùng một chỗ gật đầu: "Tất cả mọi người nghe đầu."

Tào Long gật gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Bọn hắn dám đến Hồng Vũ cắm trại địa, là một cái nửa canh giờ về sau, chính giữa tìm tòi bọn hắn nơi trú quân tiêu hao thêm phí hết nửa canh giờ. Trong doanh địa, một đống cực lớn đống lửa, xung quanh đắp mấy cái lều vải. Trong bóng tối có chút thấy không rõ lắm, Tào Long bên người một người lão Binh kỳ quái: "Lão đại, làm sao bọn hắn lều vải nhiều như vậy?"

Đại Hạ vương triều chế tạo lều quân dụng, một cái lều vải có thể ngủ năm người, nói cách khác một cái bách nhân đội chỉ cần hai mươi chi lều vải như vậy đủ rồi, hơn nữa Ngũ trưởng một mình đỉnh đầu lều vải, thì ra là hai mươi mốt con.

Thế nhưng là trong bóng tối nhìn lại, Hồng Vũ trong doanh địa, có ba mươi con lều vải!

"Kỳ quái." Tào Long cũng buồn bực.

Bọn hắn quang minh chính đại tiêu sái đi ra ngoài, trực đêm binh sĩ phát hiện, giúp nhau thông báo thân phận, Tào Long đã bị binh sĩ mời đi vào, Hồng Vũ nghe nói Tào Long tới, cười ha hả ra đón: "Các ngươi sao lại tới đây?"

Tào Long không nghe thấy hắn mà nói, ba người tất cả đều ngốc ngơ ngác đứng ở đỉnh đầu "Lều vải" bên cạnh, hiện tại bọn hắn xem như đã biết vì cái gì Hồng Vũ trong doanh địa nhiều ra tới chín đỉnh lều vải, cái kia không phải lều vải, là tất cả hoang thú chất lên thành đống, trong bóng đêm nhìn lại, chính là một cái bóng đen to lớn, cùng lều vải giống như địa phương.

Tào Long có chút cà lăm: "Vũ, Vũ thiếu gia, đây là nhiều ít con hung thú?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Mùa thu hoạch (trung)

Chương 8: Mùa thu hoạch (trung)

"Mười tám con a…."

Tào Long run một cái: "Ngươi, ngươi hai ngày trước không phải không thu hoạch được gì sao?"

"Đúng vậy a, đây đều là hôm nay thu hoạch. Đợi hai ngày, vận khí rốt cuộc đã tới."

Tào Long hít sâu một hơi: Mười tám con! Càng phần lớn đều là bát phẩm, thậm chí còn có một con thất phẩm! Đây chỉ là vận khí? Chính mình nếu là có vận may này, đánh lên nhiều như vậy đầu hoang thú, sợ rằng toàn bộ bách nhân đội đều bị tiêu diệt đi!

Hắn cười khổ một tiếng: "Ngược lại là ta mò mẫm quan tâm, còn sợ các ngươi như cũ không thu hoạch được gì đây."

Hồng Vũ sững sờ: "Cho nên các ngươi mới mạo hiểm tới xem một chút?"

Tào Long không nói chuyện, đằng sau một người lão Binh nhanh mồm nhanh miệng: "Vốn đang lo lắng các ngươi không thu hoạch được gì trên mặt mũi gây khó dễ, chuẩn bị đem chúng ta con mồi phân cho các ngươi một nửa đây."

Tào Long mặt già đỏ lên, trách cứ: "Nói mò cái gì? Còn không ngại mất mặt à?"

Hồng Vũ trong nội tâm ấm áp, hắn và Tào Long không có gì giao tình, chỉ là bởi vì cửa ải sự tình, giúp một cái, cũng là bởi vì nhìn hắn không quen Cổ Ngọc Đường. Thế nhưng là người ta nhưng vẫn ghi ở trong lòng, thậm chí không tiếc phân ra một nửa con mồi đến giúp đỡ chính mình.

Tại cái tuổi này còn có thể như thế nhiệt huyết hán tử, ngoại trừ tại trong quân đội, sợ rằng rất khó tìm đến chứ?

Hắn cười ha ha, ôm Tào Long: "Mất mặt gì? Ngươi tao ta đây? Đi, đi uống rượu."

Tào Long sững sờ: "Các ngươi có rượu?"

Hồng Vũ cười hắc hắc: "Giữ bí mật a…."

Chờ Tào Long ba người uống say ngất rồi, bỗng nhiên minh bạch rượu này là từ chỗ nào làm được rồi.

"Vũ thiếu gia ngươi vậy mà trộm…"

"Xuỵt xuỵt xuỵt —— ai nói là trộm? Chúng ta đây là giúp đỡ phó soái đem rượu chuyên chở ra ngoài, phó soái công vụ bề bộn, không có thời gian đến, sau đó trên đường không cẩn thận bình rượu rớt bể."

Một bên Lâm Dũng cười thầm, vừa mới bắt đầu là giúp khuân vận, yếu điểm chỗ tốt, hiện tại dứt khoát toàn bộ tham ô rồi.

Tào Long có chút tâm thần bất định, lại uống một ngụm, lập tức thả: "Mặc kệ nó, rượu ngon như vậy, cả đời cũng khó uống được mấy lần, đến, làm đi!"

Tiểu nửa canh giờ sau, Hồng Vũ rất là đồng tình nhìn ngươi cái này nằm trên đất Tào Long ba người: "Đã sớm nói với các ngươi rồi, chớ cùng ta liều chớ cùng ta liều, ta đây bạo nóng nảy, có thể nhịn không được các ngươi cái này, các ngươi hết lần này tới lần khác không nghe…"

Lâm Dũng ở một bên uống đến có tư có vị, tại một lần tự nghiệm thấy một cái "Biết trước tất cả" khoái cảm.

…

Cổ Ngọc Đường trong doanh địa, mọc lên một đống đống lửa, đại gia hỏa vui sướng hớn hở.

Hôm nay thu hoạch rất tốt, một ngày thời gian bọn hắn lại săn giết bảy con hoang thú! Tăng thêm ngày hôm qua, đã tròn mười hai con! Một người lão Binh hưng phấn không thôi: "Ngũ trưởng, theo tiến độ này xuống dưới, lúc này đây Hổ Sơn săn bắn quán quân, trừ chúng ta ra không còn có thể là ai khác a…!"

“Đó còn cần phải nói? Có Ngũ trưởng đại nhân đang, chúng ta phải là thứ nhất, không có khả năng khác!”

“Ha ha ha!” Mọi người cười to, hoàng đế bệ hạ thế nhưng là nói, mỗi người thưởng ngân một ngàn lượng! Một ngàn lượng, tương đương với bọn hắn một năm quân tiền rồi.

Cổ Ngọc Đường ngồi ở bên đống lửa, có lão Binh thiêu tốt rồi nước, nâng đã qua: “Ngũ trưởng, mời uống nước.”

Cổ Ngọc Đường dè dặt nhận lấy, nhàn nhạt uống một ngụm, trong nội tâm cười lạnh: Những lão binh này cao, quả nhiên hạ tiện! Trước đây vẻ mặt ôn hoà với các ngươi ở chung, các ngươi không biết điều. Hiện tại chính mình biểu hiện ra thực lực, không để cho các ngươi khỏe sắc mặt xem, các ngươi ngược lại là nguyên một đám càng không ngừng vuốt mông ngựa!

Hôm nay một ngày, Cổ Ngọc Đường thể hiện rồi thực lực cường đại, Thất Phẩm Hồn Tinh dưới, bát phẩm, cửu phẩm hoang thú cơ hồ là dễ như trở bàn tay. Hắn tận lực tránh qua, tránh né thất phẩm trở lên hoang thú, như vậy lại không thấy nguy hiểm, lại có thể cam đoan tiến độ, hắn cảm thấy sách lược của mình vô cùng chính xác.

“Mặt khác đội ngũ tiến độ như thế nào?” Hắn nhàn nhạt hỏi một câu, nhìn như không chút nào chú ý.

Nhưng là xung quanh lão Binh đều là nhân tinh, ai cũng minh bạch hắn hỏi rốt cuộc là ai.

Một người trinh sát đứng ra nói: “Đại nhân, mặt khác tất cả đội mỗi ngày thu hoạch đều không cao hơn ba đầu, bị chúng ta xa xa bỏ lại đằng sau rồi. Hơn nữa Vũ thiếu gia cái kia một đường, hôm nay không biết vì cái gì, không có phái ra trinh sát.”

“Không có trinh sát làm sao săn giết hoang thú?” Mọi người kỳ quái.

Đều là do trinh sát phát hiện hoang thú, sau đó bẩm báo, đằng sau nhiều binh sĩ mới có thể chế định săn thú kế hoạch. Trinh sát là cả săn thú trong quá trình, trọng yếu phi thường một khâu.

“Chẳng lẽ, Vũ thiếu gia bên kia đã bỏ đi?”

Đó cũng không phải không có khả năng, liên tục hai ngày không thu hoạch được gì, sâu sắc rớt lại phía sau, trên căn bản là không có khả năng đuổi theo tới.

Cổ Ngọc Đường âm thầm một cái cười lạnh, hắn biết mình có thể đánh bại Hồng Vũ, chỉ là không có nghĩ đến Hồng Vũ lại như vậy không chịu nổi một kích, mới ngày thứ ba liền thất bại thảm hại triệt để buông tha cho!

“Đều nghỉ sớm một chút đi, dưỡng đủ tinh thần, ngày mai tranh thủ lại săn được bảy con hoang thú. Các loại sau khi trở về, bệ hạ đồng ý ban thưởng mỗi người một ngàn lượng bạc, chính là chúng ta!”

“Được!” Mọi người ầm ầm một tiếng, riêng phần mình đi ăn cơm, sau đó chuẩn bị nghỉ ngơi.

Cổ Ngọc Đường một người, chậm rãi đi lên nơi trú quân bên cạnh một tòa núi nhỏ, đứng ở trên đỉnh núi, gió đêm gào thét, từng cơn ớn lạnh vọt tới, phía trước vô số dãy núi trong bóng đêm thật giống như tất cả Cự Thú. Cổ Ngọc Đường lại không hề ý sợ hãi, trái lại triệt để đánh bại Hồng Vũ cảm giác thành tựu, lại để cho hắn hăng hái, dâng lên vô tận tin tưởng, có thể mặt với cái thế giới này bên trên bất kỳ lần nào khiêu chiến!

…

Ngày hôm sau Hồng Vũ bọn hắn trước khi lên đường, Tào Long ba người trở về đi, bọn hắn dù sao không có năng lực tranh giành thứ nhất, cũng sẽ không kế cuối, có chút vô dục vô cầu ý tứ, cũng không phải sốt ruột thời gian.

Hồng Vũ chứng kiến tất cả mọi người biếng nhác bộ dạng, có chút nóng nảy, vỗ tay la lớn: “Nhanh lên nhanh lên, thu thập xong chúng ta lập tức xuất phát, tranh thủ thời gian!”

Lâm Dũng đối diện lấy đống lửa tro tàn đi tiểu: “Vũ thiếu gia, chúng ta coi như không vồ vào, cũng nhất định là thứ nhất, gấp làm gì a….”

Đây là mọi người cộng đồng trong lòng. Mắt thấy ngày hôm qua Hồng Vũ yêu nghiệt biểu hiện, mọi người thoáng cái không có động lực, cái này đệ nhất dễ dàng không hề áp lực a….

Hồng Vũ phát hỏa: "Đừng quên còn có Cổ Ngọc Đường!"

"Hắn khẳng định không phải thiếu gia ngươi đối thủ…"

"Nói nhảm, ta đây đương nhiên biết rõ. Nhưng vấn đề là, vượt lên đầu hơn mười hai mươi con có ý gì? Ta phải có rất xa đem hắn vung rất xa! Tranh thủ tại về số lượng mức độ lớn nhất vượt qua hắn, đem cái này dám khiêu khích lão tử thằng khốn tàn nhẫn mà dẫm nát bùn ở bên trong, vượt lên đầu số lượng càng nhiều, hắn thua càng thảm, lão tử càng thoải mái!"

Mọi người nghe xong, toàn bộ đều trở nên hưng phấn: "Đúng vậy, nếu chúng ta vượt lên đầu tên kia mấy chục con, ngẫm lại xem cái khuôn mặt kia tự cho là đúng trên mặt sẽ là vẻ mặt gì? Sảng khoái hơn a…!"

"Vậy còn không tranh thủ thời gian cho ta cơm nước xong xuôi, sau đó lập tức xuất phát!"

"Vâng!"

Lâm Dũng ở một bên cấp hống hống kêu: "Đều ăn cái gì ăn, tranh thủ thời gian thu thập xong, mang lên lương khô ra đi, vừa đi vừa ăn! Thời gian cấp bách, chúng ta nhưng là phải đem Cổ Ngọc Đường xa xa mà bỏ lại đằng sau, đi mau đi mau…"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Mùa thu hoạch (hạ)

Chương 8: Mùa thu hoạch (hạ)

Ngày hôm nay, Hồng Vũ như trước không có thả ra trinh sát, đại đội nhân mã lập tức hành động, gặp được hoang thú cùng nhau tiến lên trước tiên vây quanh, như vậy hoang thú nổi trận lôi đình, đang muốn phát tác thời điểm, Hồng Vũ đột nhiên xuất hiện, một đao giải quyết chiến đấu.

Sự tình rất đơn giản, chờ đến buổi chiều, đi ngang qua một mảnh rừng trúc, Lâm Dũng cười hì hì mang theo mấy cái huynh đệ đi qua, chém Trúc Tử cho Hồng Vũ làm một cái cáng tre.

Sau đó dọc theo con đường này, vậy thì thật là quần áo lụa là thiếu gia du lịch, hai cái lão Binh mang hắn, Lâm Dũng chân chó khí mười phần khiêng Đại Địa Ma Hồn Trảm đi theo một bên, nếu để cho cái khác đội ngũ Ngũ trưởng nhìn thấy, đoán chừng khóc tâm đều đã có.

Bọn hắn vất vả khổ cực mưu tìm như thế nào săn giết hoang thú, một ngày cũng chỉ có thể chém giết hai ba đầu, Vũ thiếu gia đâu rồi, Hổ Sơn năm ngày bơi, thư thư phục phục ngồi cáng tre, liền binh khí đều có người khiêng, sau đó cái này kết thúc mỗi ngày chém giết hai mươi con hoang thú!

Bởi vì không ngừng xâm nhập Hổ Sơn, hoang thú đẳng cấp càng ngày càng cao, ngày hôm nay, Hồng Vũ chém giết hai mươi con hoang thú ở bên trong, không có một đầu là cửu phẩm.

Bát phẩm hoang thú mười một con, thất phẩm hoang thú tám con, còn có một đầu lục phẩm hoang thú Tai Ách Ngưu Mãng!

Dù sao đối với Hồng Vũ mà nói, Hổ Sơn thú băng lúc sau đã nghiệm chứng qua, toàn bộ Hổ Sơn hoang thú, đối với hắn mà nói đều không có uy hiếp. Khác nhau chỉ ở tại, Ngũ phẩm

trở lên ước chừng còn có thể đào tẩu, Ngũ phẩm phía dưới đã thành con mồi.

Lục phẩm hoang thú Tai Ách Ngưu Mãng ngược lại thật sự là lại để cho Hồng Vũ phí hết một phen tay chân, loại này hoang thú hình thể khổng lồ, hơn nữa vảy giáp vô cùng chắc chắn, Hồng Vũ Thất Phẩm Hồn Tinh thực lực, phối hợp Đại Địa Ma Hồn Trảm, lại cầm một đao không có thể giết chết nó, Tai Ách Ngưu Mãng kịch liệt đau nhức phía dưới thiếu chút nữa đào tẩu, Hồng Vũ theo sau lại là một đao, dùng tới 《Bắc Hoang Chân Kinh》 chiêu số, Nộ Tượng Diêu Tị, lực lượng xuyên thấu qua cánh tay truyền tới Đại Địa Ma Hồn Trảm bên trong, lúc này mới một đao giải quyết xong con này hoang thú.

Bởi như vậy, tiểu đội con mồi đạt đến ba mươi tám đầu, buổi tối cắm trại thời điểm, Lâm Dũng thần sắc rất là nghiêm túc đi vào Hồng Vũ bên người: "Vũ thiếu gia, tại tiếp tục như thế có thể không làm được, chúng ta hết thảy mọi người tay đều dùng đến vận chuyển con mồi rồi, ngày mai lại săn giết một ít, chúng ta có thể làm sao chở về đi à?"

Hồng Vũ cười mắng: "Trong nội tâm xinh đẹp nở hoa chứ? Đừng kéo căng gặp, bật cười đi."

"Ha ha ha!" Lâm Dũng cười to, cực kỳ vui vẻ. Hổ Sơn săn bắn trong lịch sử, còn chưa từng có cái kia đội ngũ có loại hạnh phúc này phiền não, suy nghĩ một chút sau khi trở về, mấy chục con con mồi cái loại này rung động tình cảnh, toàn bộ Hổ Sơn đại doanh đều sợ ngây người chứ? Lâm Dũng cái kia đẹp a….

Nhưng là hắn theo như lời cũng đích thật là cái vấn đề, hiện tại đã là tròn ba mươi tám đầu con mồi, hoang thú đều là hình thể khổng lồ, nhất nhỏ thì cũng phải một người đến lưng (vác), bình thường cũng phải hai người.

Mà thất phẩm trở lên, ít nhất cũng phải ba người, lục phẩm Tai Ách Ngưu Mãng, phải bốn người rồi. Hồng Vũ hiện tại toàn bộ nhân thủ, đều dùng đến vận chuyển con mồi, liền Vũ thiếu gia quần áo lụa là tượng trưng cho thân phận, cái con kia cáng tre, tại chạng vạng tối liệt đến cuối cùng một đầu thất phẩm hoang thú về sau, cũng chỉ có thể mất rồi, hai cái giơ lên

cáng tre đấy, một cái chống đỡ đao Lâm Dũng, vừa vặn ba người.

Ngày mai, mọi người liền thật sự bắt không được rồi.

Lâm Dũng có chút tiếc nuối nói: "Nếu không, coi như xong? Dù sao nhiều như vậy khẳng định nghiền ép Cổ Ngọc Đường cái kia hàng rồi."

Hồng Vũ lại cảm thấy khó chịu: "Không được, tìm lão Tào bọn hắn hỗ trợ, để cho bọn họ giúp chúng ta đặt lên. Bọn hắn người nếu không đủ, sẽ tìm người khác."

Lâm Dũng suốt đêm dẫn người đi Tào Long bên kia, Tào Long dở khóc dở cười, cuối cùng vẫn là đã đáp ứng. Vận khí của hắn không được tốt lắm cũng không kém, bốn ngày xuống tổng cộng săn giết chín con hoang thú, ngược lại là nhân thủ giàu có. Dù sao chỉ còn lại có ngày mai một ngày, hắn đối với đệ nhất vốn là không ôm hy vọng.

Vì vậy sáng sớm ngày hôm sau, Tào Long mang theo thủ hạ của mình cùng Hồng Vũ hội họp.

Tuy nhiên trước đó sớm đã nói qua, nhưng là Tào Long thủ hạ chứng kiến đống kia tích như núi con mồi, hay vẫn là ngơ ngác đứng giữa trời mới hồi quá thân lai.

Hồng Vũ cho Tào Long một cái ôm, cười hì hì nói: "Có khó khăn, tìm Tào Long, không sai đấy!"

Tào Long dở khóc dở cười: "Vũ thiếu gia, ngài đây là chuẩn bị đi Cổ Ngọc Đường đánh cho đến chết đánh à?"

Hồng Vũ vỗ bờ vai của hắn: "Ha ha, nói đúng. Mau mau, những vật này đều ném cho các ngươi, chúng ta tiếp tục xuất phát."

Tào Long tranh thủ thời gian ngăn đón: "Đừng, chúng ta bắt không được…"

Hồng Vũ bất đắc dĩ, để lại hai mươi người, mang theo còn dư lại tám mươi người đi đầu xuất phát.

Hổ Sơn săn bắn năm ngày thời gian, ngày thứ năm liền muốn bắt đầu đường về rồi. Hơn nữa ngày thứ năm dám chắc

được quân tốc độ rất nhanh. Nhưng là dù vậy, Hồng Vũ dọc theo con đường này cũng chém giết mười bảy con hoang thú.

Trong chuyện này, lại thêm một đầu lục phẩm hoang thú.

Đi ngang qua Huyền Ưng Nham thời điểm, Hồng Vũ nhìn chằm chằm trên bầu trời xoay quanh bay múa Kim Tình Bát Hoang Cưu, có chút không có hảo ý nói: "Lão Lâm, Hổ Sơn săn bắn đẳng cấp cao nhất hoang thú là cái gì?"

Lâm Dũng với hắn hỗn [lăn lộn] lâu như vậy, đã hiểu rất rõ Vũ thiếu gia rồi, tranh thủ thời gian ngăn lại hắn: "Đã thành Vũ thiếu gia, đẳng cấp cao nhất thì ra là thất phẩm, ngài đã giết hai đầu lục phẩm, ghi chép phá hết, cho hậu nhân lưu một cơ hội đi…"

Hồng Vũ nhún vai, được rồi, cái này vài đầu súc sinh lông lá coi như là cho phó soái trông coi hầm rượu, không có công lao cũng có khổ lao, buông tha chúng đi.

Hồng Vũ dẫn người đi rồi, trên bầu trời Kim Tình Bát Hoang Cưu áp lực bỗng nhiên:ngừng dần dần, vui sướng bay múa kêu to.

…

Cổ Ngọc Đường phong trần mệt mỏi, một thân quân trang đã phá vài chỗ, càng lộ vẻ một cổ chém giết về sau tang thương cùng vô cùng thê thảm, phối hợp hắn vốn là có chút ít khuôn mặt anh tuấn, tự nhiên là gia tăng lên không ít mị lực.

Cổ Ngọc Đường đoán chừng, mình bây giờ đi ra ngoài, nếu như Hổ Sơn cửa ải có nữ hài tại, trong ánh mắt nhất định sẽ hướng chính mình bốc lên sao Kim.

Hắn quay đầu lại nhìn xem đội ngũ của mình, năm ngày thời gian săn giết hai mươi con hoang thú!

Mà Hổ Sơn săn bắn trước đây cao nhất ghi chép là bao nhiêu? Mười sáu con mà thôi, hắn tròn vượt qua bốn đầu, cái này hay là bởi vì hắn ngày đầu tiên không có săn giết nguyên nhân.

Lúc này đây Hổ Sơn săn bắn, quán quân trừ chính mình ra không còn có thể là ai khác!

Lại tưởng tượng Hồng Vũ bên kia, rất có thể không thu hoạch được gì, trong lòng của hắn thì càng đẹp, triệt để đánh bại cường địch khoái cảm, tuyệt không thể tả!

Hổ Sơn cửa ải càng ngày càng gần, chứng kiến cái kia chật vật chật vật ngọn núi trung ương một cái lối nhỏ, Cổ Ngọc Đường liền nghĩ đến lúc tiến vào, hắn bị Hồng Vũ trêu đùa hí lộng, sắc mặt âm trầm đáng sợ!

Chờ ta chấp chưởng Hổ Sơn đại doanh, nhất định phải làm cho Hồng gia vạn kiếp bất phục!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Ai là quán quân (thượng)

Chương 9: Ai là quán quân (thượng)

Sắc trời dần dần muộn, Hồng Thắng Nhật phụng bồi hoàng đế bệ hạ cùng Bách Lý Thịnh Thế chờ ở sơn khẩu ở bên trong, hoàng đế có chút chờ mong nhìn qua đạo kia cửa ải.

Xung quanh, là năm trăm Hổ Bí vệ, xa hơn chút nữa, thì là ba vạn Hoàng Thành cấm vệ quân. Hổ Sơn đại doanh các tướng sĩ chỉ có thể xếp hạng xa xa nhất.

"Bệ hạ, nếu không ngài hay là trước hồi cung đi…" Hồng Thắng Nhật khuyên một câu, còn chưa nói xong đã bị hoàng đế đánh gãy: "Trẫm không có việc gì, các tướng sĩ hôm nay chiến thắng trở về, trẫm nhất định phải chờ bọn hắn."

Hồng Thắng Nhật không nói thêm lời, quân thần tầm đó đã có ngăn cách, đã không giống dĩ vãng. Hoàng đế bệ hạ cái gì dụng ý hắn biết rõ, chính là Hổ Sơn săn bắn, đáng giá hoàng đế coi trọng như vậy? Hắn bất quá là có mục đích mà thôi.

Hồng Thắng Nhật giương mắt nhìn hướng Hổ Sơn, trong lòng cũng có chút tâm thần bất định, không biết tiểu tử kia được hay không được a…, cái này dù sao cũng là Hổ Sơn, Vũ Đô phụ cận nguy hiểm nhất khu.

Lão nhân gia âm thầm thở dài, kỳ thật, chỉ cần hắn có thể bình an trở về là được a….

"Đi ra!" Không biết là ai hô một tiếng, mọi người vội vàng nhìn, quả nhiên cửa ải bên trong đi ra một chi đội ngũ, Bách Lý Thịnh Thế một cái ý bảo, lập tức liền có một người Hổ Bí vệ phi mã tiến lên, sau một lát hồi báo: "Bệ hạ, là giang chín tuổi Ngũ trưởng đội ngũ."

Hoàng đế cùng Hồng Thắng Nhật đều có chút thất vọng.

Bách Lý Thịnh Thế phân phó nói: "Để cho bọn họ một bên nghỉ ngơi và hồi phục, trên báo thành tích."

"Vâng!"

Hổ Bí vệ truyền lệnh mà đi, ngay sau đó Hổ Sơn cửa ải bên trong, không ngừng có đội ngũ đi tới, thế nhưng là tất cả đều không phải mọi người phải đợi người.

Những thứ này các ngũ trưởng vô cùng rõ ràng mình không phải là nhân vật chính, đi ra liền thành thành thật thật ở một bên chờ, đem thành tích của mình báo lên.

Phần lớn là mười đầu, mười một con, có một cái đội ngũ mười hai con chính là không tệ.

Tuy nhiên Hồng Vũ cùng Cổ Ngọc Đường cũng còn chưa hề đi ra, nhưng là theo phần đông đội ngũ rời núi, một ít tin tức cũng đi theo truyền tới. Vô luận là Hồng Thắng Nhật, hay vẫn là Bách Lý Thịnh Thế, đều tại nói lý ra sắp xếp người nghe ngóng lấy.

Một lát sau, tin tức nhao nhao báo trở về.

Hồng Thắng Nhật có chút thất vọng, nhưng là nghĩ đến cháu trai hẳn là bình yên vô sự, cũng là vui mừng.

Bách Lý Thịnh Thế tại hoàng đế bên tai nói nhỏ một hồi, hiển nhiên Hồng Vũ hai ngày trước không thu hoạch được gì, về sau lại không hề phái ra trinh sát, cam chịu hành vi bọn hắn đã biết rồi, hai người trên mặt đều có chút đắc ý.

Sắc trời càng ngày càng mờ, Kiều Nguyên Thần phân phó binh sĩ ở chung quanh chút điểm tạo lửa đem, mấy ngàn con bó đuốc bao vây toàn bộ sơn khẩu, trung ương càng là dấy lên mười mấy cái đại hỏa chồng chất, theo xung quanh một mảnh sáng ngời.

Cổ Ngọc Đường theo cửa ải vừa ra tới, đã nhìn thấy xa xa thiên tử màu vàng Long Kỳ, long kỵ dưới, một tòa đẹp đẽ quý giá điều khiển đuổi.

Cổ Ngọc Đường cảm động không thôi, chạy vội mà ra, ầm ầm quỳ rạp xuống đất, lớn tiếng lễ bái: "Bệ hạ!"

Thất Phẩm Hồn Tinh dưới thực lực, thanh âm xa xa mà truyền đi.

Võ Tông hoàng đế cùng Bách Lý Thịnh Thế cùng một chỗ nở nụ cười: "Rốt cục trở lại."

Đội ngũ càng ngày càng gần, hai người đã có thể nhìn rõ ràng, chi đội ngũ này thắng lợi trở về, mang phần đông con mồi. Bách Lý Thịnh Thế chứng kiến hoàng đế đã có chút ít đã đợi không kịp, vung tay lên phân phó một người Hổ Bí vệ: "Nhanh đi kiểm số thoáng một phát Cổ Ngọc Đường thành quả chiến đấu."

"Vâng!" Tên kia Hổ Bí vệ phi ngựa mà đi.

Sau một lát, Hổ Bí vệ trở lại, tại hoàng đế cùng Bách Lý Thịnh Thế ánh mắt mong chờ ở bên trong, tại Hồng Thắng Nhật cùng Kiều Nguyên Thần tâm thần bất định trong ánh mắt, thanh âm vang dội hồi báo: "Bệ hạ, Cổ Ngọc Đường săn giết hoang thú hai mươi con!"

Võ Tông hoàng đế vui mừng lộ rõ trên nét mặt, hắn những năm này đã rất ít như thế, chỉ là lúc này đây thật sự cảm giác mình không có nhìn lầm người, Cổ Ngọc Đường quá cho mình tăng thể diện rồi, phá Hổ Sơn đại doanh ghi chép, người quán quân này tên đến thực về!

Nhất là tại loại này thời kỳ mẫn cảm, Cổ Ngọc Đường cái thành tích này, đến quá là lúc này rồi.

"Ha ha ha!" Hoàng đế một tiếng cười sang sảng: "Tuyên hắn tới đây."

"Vâng!"

Hoàng đế phía sau, những cái…kia bưng lấy phần thưởng bọn thái giám đã nhao nhao tiến lên, chuẩn bị trao giải rồi.

Hồng Thắng Nhật cùng Kiều Nguyên Thần nhìn nhau, bất đắc dĩ lắc đầu. Cổ Ngọc Đường cái thành tích này, cũng hoàn toàn chính xác để cho bọn họ không lời nào để nói.

Cổ Ngọc Đường rất nhanh đến đây, ba khấu chín bái: "Cổ Ngọc Đường gặp qua bệ hạ!"

"Ha ha ha, mau đứng lên, quả nhiên không để cho trẫm thất vọng, Hổ Sơn đại doanh có người như ngươi mới, trẫm an tâm! Người tới, đem phần thưởng đưa ra."

Hai cái tiểu thái giám riêng phần mình bưng lấy một con ngọc bàn tiến lên, phía trên đang đắp lụa đỏ, trong đó lớn lên

cái kia một cái nhất định là món đó bát phẩm huyền binh, mà một cái khác thì là một lọ Ngưng Linh đan rồi.

Hoàng đế bệ hạ tự mình đem phần thưởng chia Cổ Ngọc Đường, Ngưng Linh đan cũng thế mà thôi rồi, tuy nhiên trân quý, nhưng là mọi người trước đó cũng biết rồi, cũng ít đi một phần chờ mong.

Thế nhưng là cái kia một kiện bát phẩm huyền binh, rốt cuộc là cái gì cũng không có nói, mọi người nguyên một đám đưa cổ dài, chờ xem đáp án cuối cùng.

Hoàng đế bệ hạ vạch trần đi lụa đỏ, một thanh liền vỏ trường kiếm xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Thanh trường kiếm này tạo hình phong cách cổ xưa, thập phần ngay ngắn, lần đầu tiên nhìn qua tựa hồ cũng không thu hút, cũng không giống Đại Địa Ma Hồn Trảm như vậy, vừa xuất hiện thì có một loại ối chao khí thế bức người.

Thế nhưng là nếu như chăm chú nhìn, sẽ phát hiện Đại Địa Ma Hồn Trảm là một đầu tỉnh dậy Cuồng Lang, mà chuôi này bảo kiếm, nhưng là một đầu ngủ say mãnh hổ!

Mãnh hổ tuy nhiên ngủ say, nhưng là một khi tỉnh lại, như cũ là Bách Thú Chi Vương!

Cái này huyền binh, khí thế nội liễm, hàm mà không phát, một khi bộc phát, nhất định đặc biệt kinh người —— quả nhiên không hổ là bát phẩm huyền binh.

Một bên đã có người nhận ra, hoảng sợ nói: "Là Tôn Bán Sơn đại sư mãnh liệt thú thần binh một trong, Ngọa Hổ Sát!"

Tôn Bán Sơn chính là Vũ Đô bên trong nổi danh nhất Khí sư, tác phẩm không nhiều lắm, nhưng là mỗi một kiện đều là tinh phẩm. Hắn mãnh liệt thú thần binh hệ liệt, càng là được hưởng nổi danh. Tại cùng cấp bậc huyền binh bên trong, tuyệt đối là người nổi bật!

Hồng Thắng Nhật vì cho Hồng Vũ tuyển nàng dâu, bồi thường lấy tấm này mặt mo mặt khác bỏ thêm ba mươi vạn lượng bạc, mới từ Tôn Bán Sơn chỗ đó mời tới một kiện huyền binh. Chính là bởi vì cái này huyền binh hấp dẫn, Tú

Sơn Thu Hội mới có thể náo nhiệt như vậy, tham gia người rất nhiều.

Nhưng là cái kia một kiện huyền binh, còn không phải mãnh liệt thú thần binh hệ liệt. So với không hơn một kiếm này lâu hưởng nổi danh "Ngọa Hổ Sát" .

Mọi người hâm mộ vô cùng, Cổ Ngọc Đường cũng là kích động không thôi, hai tay tiếp nhận thần kiếm, một khấu đến mà: "Tạ chủ long ân!"

Hồng Vũ vẫn chưa về, hoàng đế bên này đã đem phần thưởng dưới tóc:phát hạ đi. Hồng Thắng Nhật trong nội tâm bất đắc dĩ, thế nhưng không có ngăn cản, nói thật Cổ Ngọc Đường cái thành tích này quá nghịch thiên rồi, hầu như không có vượt qua khả năng.

Hắn không nói lời nào, toàn bộ Hổ Sơn đại doanh càng không người ta nói cái gì. Tất cả mọi người là đã tham gia Hổ Sơn săn bắn đấy, Cổ Ngọc Đường cái thành tích này nói rõ cái gì, mọi người lại quá là rõ ràng rồi, căn bản không có khả năng bị vượt qua.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Ai là quán quân (trung)

Chương 9: Ai là quán quân (trung)

Mặc dù là đến hôm nay, mọi người đối với Hồng Vũ, trên thực tế cũng không có lòng tin quá lớn. Trước đây lưu lại ấn tượng thâm căn cố đế, đều khiến người dễ dàng không để ý đến hắn biểu hiện gần nhất.

"Cổ ái khanh, trẫm chén rượu đâu rồi, năm ngày trước trẫm nói với ngươi tốt rồi, chờ ngươi trở về uống rượu chúc mừng!"

"Vi thần một mực cất giấu trong người, không dám rời thân một lát."

Hắn đem ngự bôi lấy ra, hoàng đế bên người thái giám rót thêm rượu, Cổ Ngọc Đường uống một hơi cạn sạch! Hồng Thắng Nhật ở một bên nhìn xem, trong ánh mắt có một tia đắng chát.

Trao giải về sau, hoàng đế mặt rồng cực kỳ vui mừng, cảm thấy mỹ mãn bãi giá hồi cung.

Mà Hổ Sơn đại doanh bên này, như trước vô cùng náo nhiệt. Kiểm kê chiến lợi phẩm, dàn xếp vào núi tướng sĩ. Cổ Ngọc Đường cái này một đội, mỗi người thưởng ngân một ngàn lượng, tự nhiên có hoàng cung thái giám lưu lại phát tiền.

Hổ Sơn đại doanh đến Hổ Sơn sơn khẩu một đoạn này khu vực, vô cùng náo nhiệt.

Không tốt Ngũ trưởng, phó tướng, đều đến cùng Cổ Ngọc Đường chúc mừng. Hồng Thắng Nhật cùng Kiều Nguyên Thần thờ ơ lạnh nhạt, trong nội tâm bất đắc dĩ, hoàng đế bệ hạ muốn đạt tới mục đích đều đạt đến, hắn dù sao cũng là cao cao tại thượng thiên tử, muốn cất nhắc người nào, thật sự so những thứ này thần tử dễ dàng quá nhiều.

…

Đến Hổ Sơn cửa ải, Tào Long lại đi lên đem Hồng Vũ ngăn cản: "Vũ thiếu gia, những thứ này con mồi còn phải chính các

ngươi trên lưng.”

Hắn không đợi Hồng Vũ hỏi lên, theo sát lấy nói nhanh: “Chỉ có rất ngắn một đoạn rồi, lại để cho các huynh đệ kiên trì thoáng một phát. Nếu như chúng ta giúp các ngươi lưng (vác) đi ra ngoài, tổng hội bị người có ý chí lợi dụng, đến thời điểm chúng ta trong nội tâm không có quỷ, thế nhưng là những người kia lại sẽ không quản ngươi, các loại khó nghe lời nói khẳng định muốn làm sao nói liền nói như thế nào. Ta không có vấn đề, ngài sau lưng còn có Hồng soái đâu rồi, không thể cho bọn hắn cơ hội như vậy.”

Hồng Vũ tưởng tượng, điểm này bên trên Tào Long nhưng là suy tính so với chính mình chu đáo, hắn cảm tạ thoáng một phát Tào Long, để cho thủ hạ các tướng sĩ kiên trì thoáng một phát, đem con mồi đều nâng lên.

Trong sơn cốc hay vẫn là vô cùng náo nhiệt, rốt cục có người phát hiện Tào Long bọn hắn. Tào Long hôm nay lại săn giết một đầu, tổng cộng mười đầu, thành tích xoàng, cũng đang thể hiện Tào Long cái này một đội trình độ.

Hồng Vũ đội ngũ sau đó đi ra, đồng dạng không ai chú ý.

Phụ trách kiểm tra con mồi những binh lính kia, chỉ là theo bản năng nhìn lướt qua, đang chuẩn bị dựa theo lệ cũ thuận miệng nói một câu “Đều để ở đó ở bên trong a”, sau đó thình lình phát hiện, cái này một đội nhân mã, trên bờ vai khiêng con mồi thật sự nhiều lắm, hắn tiện tay một ngón tay cái chỗ kia, căn bản không bỏ xuống được.

Vì vậy ngón tay cứng lại ở đó, câu nói kia cũng cũng không nói ra được, hai cái tròng mắt đều nhanh trợn lồi ra: Cái này cần có bao nhiêu đầu hoang thú a…!

Hồng Vũ đã đợi không kịp: “Làm sao bây giờ ngươi ngược lại là nói mau a…, ta các huynh đệ thế nhưng là nhanh gánh không được rồi.”

“Bên này, mau tới bên này!”

Hắn cuống quít chỉ huy người, đem trong sơn cốc dọn dẹp ra một khối đất trống, lại để cho Hồng Vũ bọn hắn đem con

mồi buông ra. Tận đến giờ phút này, nhiều người hơn kỳ thật cũng không có chú ý tới Hồng Vũ bọn hắn trở lại.

Bọn hắn vẫn còn chúc mừng, Cổ Ngọc Đường vẫn còn mặt ngoài dè dặt trong nội tâm hưởng thụ tiếp nhận mọi người chúc mừng, trong tay mãn nguyện vuốt ve chuôi này Ngọa Hổ Sát. Mặt đất bỗng nhiên run rẩy thoáng một phát, nương theo lấy một tiếng vang trầm thấp. Theo sát lấy lại là thoáng một phát, sau đó dần dần nhiều lần…mà bắt đầu, thanh âm cũng là "Đông đông đông" vang lên không ngừng. Mọi người theo tiếng nhìn sang, một đội người, đang ở nơi đó không ngừng mà đem trầm trọng hoang thú theo trên bờ vai ném đến, sau đó nguyên một đám nhe răng trợn mắt, hiển nhiên những thứ này trầm trọng con mồi, ép tới bọn hắn không nhẹ.

Có thể khiến cho như vậy chấn động đấy, ít nhất cũng là bát phẩm hoang thú, mọi người sợ hãi trong lòng: Cái này cần nhiều ít bát phẩm hoang thú a…!

Hổ Sơn săn bắn đánh giá, trên thực tế là dùng hoang thú đẳng cấp tổng số lượng tổng hợp đánh giá.

Một đầu bát phẩm hoang thú, tương đương với hai đầu cửu phẩm.

Một đầu thất phẩm hoang thú tương đương với hai đầu bát phẩm, cứ thế mà suy ra.

Cổ Ngọc Đường bọn hắn trước đó không có như vậy tính toán, bởi vì những người khác; săn giết đều là cửu phẩm, không dám đi trêu chọc bát phẩm. Mà Cổ Ngọc Đường săn giết ba đầu bát phẩm, vô luận là số lượng hay vẫn là phẩm cấp, đều vượt xa những người khác, không có chút hồi hộp nào.

"Lục phẩm!" Không biết là ai hô một tiếng, mọi người mới nhìn đến, Hồng Vũ đội ngũ đằng sau một đám người, mang hai đầu lục phẩm hoang thú!

"Hổ Sơn săn bắn xưa nay chưa từng xuất hiện lục phẩm hoang thú!"

"Chế kỷ lục, lại một lần chế kỷ lục rồi!"

“Các ngươi vừa rồi có hay không đếm thoáng một phát, đến cùng nhiều ít đầu?”

“Mấy cái gì a…, nhiều như vậy hoang thú, tất cả đều xem ngây người, ai còn nhớ rõ mấy a….”

Toàn bộ trong sơn cốc, một mảnh xôn xao.

Thế nhưng là còn có người nhớ rõ mấy, chính là phụ trách công tác thống kê con mồi cái kia vài tên chiến sĩ. Khi Hồng Vũ thủ hạ chính là binh sĩ, đem cuối cùng một đầu hoang thú ném đến từ về sau, phụ trách ghi chép binh sĩ giơ cánh tay lên, âm thanh kích động có chút run rẩy, hắn hướng phía tất cả mọi người hét lớn: “55 đầu, 55 đầu! Vũ thiếu gia đội ngũ săn giết tròn 55 đầu hoang thú a…! Trước không có người sau cũng không có người ghi chép!”

“Oanh ——” toàn bộ trong sơn cốc sôi sùng sục, không nói trước phẩm cấp, chỉ là số lượng ấy cũng có chút làm cho người ta không thể tin được! Là Cổ Ngọc Đường còn hơn gấp hai lần.

Hơn nữa trong chuyện này đại bộ phận là bát phẩm trở lên, còn có hai đầu lục phẩm!

Tên lính kia hô một cuống họng về sau, lại kích động bắt đầu tính toán, mọi người vẫn còn giật mình Hồng Vũ thành tích thời điểm, hắn lại giơ tay lên cánh tay, dắt cuống họng hô một tiếng: “Căn cứ quy tắc, tính toán ra đến, Vũ thiếu gia thành tích là Cổ Ngọc Đường tám lần!”

Mọi người lần nữa xôn xao, vừa mới hay vẫn là mọi người tiêu điểm Cổ Ngọc Đường, sắc mặt muốn rất khó xem có bao nhiêu khó coi. Trong tay cái kia một thanh Ngọa Hổ Sát, trong nháy mắt trở nên nóng hổi thiêu tay!

“Điều đó không có khả năng! Đây tuyệt đối không có khả năng!” Cổ Ngọc Đường rốt cục cũng nhịn không được nữa, ngọn gió nào độ, tức giận cái gì chất, hết thảy mấy a xéo đi! Cái này tiểu hỗn đản làm sao có thể có thành tích khá như vậy? Hơn nữa hắn hai ngày trước còn không thu hoạch được gì. Đây tuyệt đối không có khả năng a…! Chính mình sẽ không thua, nhất định sẽ không thua!

Hắn cuồng bạo gào thét, Lâm Dũng một đám binh sĩ nhưng là đồng tình nhìn xem hắn: "Đừng nói ngươi cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, chúng ta đến bây giờ đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Ngươi nhìn bọn ta, có một cái trên tay đấy sao? Ngươi muốn là thấy Vũ thiếu gia săn giết hoang thú thủ đoạn, cũng là tâm phục khẩu phục rồi.

Chúng ta căn bản không cần động thủ, vây lên đi, Vũ thiếu gia ra mặt, mặc kệ cái gì phẩm cấp, một đao giải quyết chiến đấu, coi như là lục phẩm, tối đa cũng liền hai đao. Chỉ cần bị chúng ta gặp gỡ hoang thú, không có một mực đào thoát…"

"A…!" Mọi người càng là giật mình, cái này đây là săn giết a…, thực đem Hổ Sơn loại này hung danh hiển hách địa phương, trở thành chính mình kho lúa rồi!

Hồng Vũ thì là nhìn xem xung quanh, một hồi buồn bực: "Bệ hạ đây? Không phải nói tốt rồi muốn khen thưởng chúng ta sao?"

Lưu lại phát tiền mấy cái thái giám trợn tròn mắt, bạc đã phát xuống dưới một nửa, hoàng đế bệ hạ đồng ý quán quân Ngũ trưởng ban thưởng đã trong tay Cổ Ngọc Đường rồi, cái nào nghĩ đến hoàng đế bệ hạ nhận định quán quân, được thành tích hung hăng dẫm nát trên mặt đất ở bên trong…

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Ai là quán quân (hạ)

Chương 9: Ai là quán quân (hạ)

Mấy cái thái giám cũng không biết nên làm cái gì bây giờ rồi, toàn bộ trong sơn cốc trong lúc nhất thời lặng ngắt như tờ, mọi người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi. Vậy phải làm sao bây giờ mới tốt?

Hoàng đế bệ hạ thế nhưng là miệng vàng lời ngọc a…, một khi mở miệng không cách nào sửa đổi. Hắn đã tuyên bố Cổ Ngọc Đường là quán quân rồi, nhưng là bây giờ, thành tích đi lên nói Cổ Ngọc Đường cho Hồng Vũ xách giày cũng không xứng, vậy phải làm sao bây giờ?

Có người lặng lẽ nói với Hồng Vũ rồi, Hồng Vũ thoáng cái nhảy…mà bắt đầu, mãnh liệt thổi một tiếng huýt sáo, liệt mã một tiếng hí lên chạy tới. Hồng Vũ trở mình lên ngựa, Hồng Thân đuổi đuổi sát theo: "Thiếu gia ngươi đi làm cái gì?"

"Ta đi truy bệ hạ, lão nhân gia ông ta thế nhưng là thiên tử, sao có thể như vậy? Ta còn chưa có trở lại đâu rồi, sẽ đem ta phần thưởng cùng danh xưng đều cho người khác? Chuyện này không thể cứ như vậy được rồi!"

Hắn đánh ngựa mà đi, trước khi đi đột nhiên một ngón tay Cổ Ngọc Đường: "Đem đồ đạc của ta giữ cho ta, ngươi còn không thấy ngại cầm lấy? Quán quân là của ngươi sao? Còn biết xấu hổ hay không rồi! Đã sớm biết Cổ gia cấp bậc thấp, thế nhưng là các ngươi cũng không trở thành liền cái bát phẩm huyền binh cũng không có gặp qua chứ?"

Cổ Ngọc Đường tức đến muốn phun máu ra, hắn đã đủ buồn bực, Hồng Vũ hết lần này tới lần khác mỗi lần nói hắn đều muốn đem Cổ gia mang hộ bên trên, mắc mớ gì đến Cổ gia con a!

Một đêm này, Cổ Ngọc Đường biết mình nhất định trở thành toàn bộ Hổ Sơn đại doanh chê cười.

Nắm chắc quán quân, kết quả danh hào, phần thưởng đều tới tay, lại bị người tàn nhẫn mà cho kéo xuống đến, người ta thành tích còn muốn vung ra hắn tám cái phố đi! Trên mặt hắn nóng rát đấy, vô số người ánh mắt nhìn đến hắn hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

Vừa rồi dè dặt, đắc chí vừa lòng hiện tại cũng thành một truyện cười.

Bát phẩm huyền binh Ngọa Hổ Sát, một lọ Ngưng Linh đan, đây đều là vật quý giá vô cùng, vốn hắn đã tại kế hoạch dùng hai thứ đồ này, tương lai triển khai kế hoạch lớn, nhưng là bây giờ, lại tất cả đều được trả lại!

Cổ Ngọc Đường vô cùng thống khổ, cả đời này, chưa từng có cảm thấy thất bại như vậy qua, rõ ràng đã thắng, tại sao có thể như vậy…

Hồng Thắng Nhật ngồi trên lưng ngựa, toàn thân giống như là ăn hết Nhân Sâm Quả đồng dạng, 36,000 cọng lông lỗ thư giãn ra, được kêu là một cái thoải mái a….

Kiều Nguyên Thần còn không biết vị nào tiểu tổ tông cướp sạch rượu của hắn hầm, thoải mái cười to: “Ha ha ha, Hồng soái, chúc mừng chúc mừng, Vũ thiếu gia thật đúng là cho ngài tăng thể diện!”

Hắn ngừng lại một chút, dùng sức vung thoáng một phát nắm đấm, một cổ khoái ý theo ở sâu trong nội tâm tán phát ra: “Thực hắn mã hăng hái!”

Hồng Thắng Nhật đương nhiên biết rõ Kiều Nguyên Thần chỉ chính là cái gì, giống như vừa rồi Cổ Ngọc Đường đồng dạng, dè dặt đứng lên: “Khục khục, khá tốt, khá tốt. Gần nhất tiến triển điểm, không phải như vậy phá sản rồi…”

Đằng sau câu này ngược lại là lời nói thật.

Thẳng đến Hồng Vũ đánh ngựa đi, Hồng lão gia tử mới nóng nảy: “Ta phải tranh thủ thời gian đi theo, hỗn đản này tiểu tử đừng làm rộn xảy ra chuyện. Ngươi ở bên này nhìn.”

Kiều Nguyên Thần gật đầu một cái: “Ngài yên tâm đi đi, nơi đây giao cho ta.”

Hồng Thắng Nhật Hỏa Vân Long Câu vốn không thể so với liệt mã chênh lệch, bất đắc dĩ liệt mã đã từng bị Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng cải thiện qua thể chất, tốc độ liền vượt qua Hỏa Vân Long Câu.

Bất quá chênh lệch không lớn, Hồng Thắng Nhật không có bị quăng đến rất xa.

Hồng Thân cùng Hồng An liền bi kịch, hai người chỉ có thể chính mình chạy băng băng, Tam Phẩm Hiển Thánh tốc độ không chậm, tâm tình khó chịu a….

"Ranh con, ngươi muốn làm gì!" Ra Hổ Sơn đại doanh, Hồng Thắng Nhật theo ở phía sau gào thét. Hồng Vũ là thật khó chịu, coi như hoàng đế lão nhân ngươi đối với ta không tin rằng, nhận đinh quán quân là Cổ Ngọc Đường đấy, vậy cũng phải chờ ta trở lại chứ? Hiện tại ngược lại tốt, ta vất vả khổ cực dốc sức làm đến quán quân, ngươi mới mở miệng cho Cổ Ngọc Đường, nào có loại chuyện này?

"Ta tìm hắn lý luận đi!"

Hồng Thắng Nhật phát hỏa: "Lý luận cái rắm! Hắn là hoàng đế!"

"Hoàng đế làm sao vậy? Hoàng đế có thể không giảng lý, tùy tiện đem ta vinh dự cùng ban thưởng cho người khác?"

Hồng Thắng Nhật nói không lại hắn, gào thét: "Ranh con ngươi đứng lại đó cho ta!"

Hồng Vũ buồn bực đầu chạy, ngựa của hắn nhanh, Hồng Thắng Nhật đuổi không kịp. Lão gia tử dứt khoát không đuổi: "Ngươi chạy đi, Vũ Đô cửa thành đã đóng, ta xem ngươi làm sao trở về!"

Tốc độ của hắn một chậm lại, phía trước Hồng Vũ lập tức mất tung ảnh.

Hồng Thân cùng Hồng An từ phía sau đuổi theo, lão gia tử tức giận xông Hồng Thân nói: "Còn nhìn xem làm gì, đi bảo hộ thiếu gia!"

"Vâng!" Hồng Thân hai cái đùi đuổi theo bốn đầu chân.

Hồng Thắng Nhật ở phía sau bình chân như vại, chậm rãi thôn thôn đến Vũ Đô dưới cửa thành, vốn tưởng rằng Hồng Vũ khẳng định ở cửa thành hạ đẳng lắm, kết quả quỷ ảnh cũng không có một cái nào.

Hồng Thắng Nhật lại lo lắng, cái này tiểu Tử Lộ bên trên sẽ không ra thần vấn đề đi.

Đang nghĩ ngợi, cửa thành lầu bên trên quân coi giữ thấy được, lớn tiếng hỏi: "Phía dưới thế nhưng là Hồng lão tướng quân?"

Hồng An lớn tiếng trả lời: "Đúng là lão gia nhà ta."

Cửa thành lầu bên trên tướng lãnh nhờ ánh lửa, nhìn rõ ràng Hồng Thắng Nhật bộ dáng, vội vàng vung tay lên: "Mở cửa thành!"

Rầm rầm ù ù trong thanh âm, cửa thành mở ra, Hồng Thắng Nhật cùng Hồng An bay nhanh mà vào.

Hồng Thắng Nhật vội vàng hỏi cái kia tướng lãnh: "Trước đó có không có một người tuổi còn trẻ tới đây?"

Tướng lãnh gật đầu một cái: "Lão tướng quân là hỏi Vũ thiếu gia đi, hắn đã vào thành đi, cố ý chiếu cố ta, nói lão gia ngài gia tử rất nhanh sẽ đến."

Hồng Thắng Nhật nóng nảy: "Hơn nửa đêm ngươi sao có thể tùy tiện làm cho người ta mở cửa thành ra?"

Cái kia tướng lãnh cảm khái nói: "Vũ thiếu gia nam nhi nhiệt huyết, vì muội muội không tiếc làm tức giận thiên nhan, tiểu tướng một mực trong nội tâm kính ngưỡng, Vũ thiếu gia tới, tự nhiên có thể phá lệ mở cửa thành."

Hồng Thắng Nhật á khẩu không trả lời được, lắc đầu vào thành đi.

Hắn không biết, tình huống thực tế là, Hồng Vũ tới hắn chết sống không ra cửa thành, Hồng Vũ phát hỏa hướng phía đầu tường mắng to: "Chó chết chọc giận lão tử, có tin ta hay không cho ngươi gia biến thành Tư gia!"

Tư gia dầu gì cũng là Thập Lục Kim Chuyên Cơ hào phú, cái này tướng lãnh tiểu môn tiểu hộ đấy, lúc ấy liền run một cái, hạ lệnh mở cửa thành ra.

Hồng Thắng Nhật thúc mã chạy gấp, nhắm Hoàng Thành mà đi, hắn biết rõ tiểu tử này sự tình gì cũng dám gây, khẳng định thẳng đến Hoàng Thành đi. Lão gia tử trong nội tâm cầu nguyện, tuyệt đối đừng gây ra cái gì nhiễu loạn lớn đến a……

…

Võ Tông hoàng đế hôm nay tâm tình thật sự rất không tồi.

Đối phó Hồng gia kế hoạch tiến triển thuận lợi, các loại bố trí dần dần trải rộng ra, chỉ chờ Bách Lý Thịnh Thế tấn thăng làm Nhất Phẩm Hợp Chân có thể thu mạng lưới rồi.

Hắn theo Hổ Sơn đại doanh trở về, thời cơ thật không sớm, nhưng là hoàng đế hay vẫn là lật ra một người phi tử bài tử, làm cho nàng đêm nay thị tẩm. Hoàng đế bệ hạ long tinh hổ mãnh đang muốn trên giường, bỗng nhiên bên ngoài có thái giám bước nhanh mà đến, đến cửa tẩm cung, thấp giọng nói: "Bệ hạ…"

Võ Tông hoàng đế không vui: "Đã trễ thế như vậy còn có chuyện gì?"

Phía ngoài thái giám cũng hiểu được xấu hổ: "Bệ hạ, Hổ Sơn săn bắn sự tình có chút biến hóa."

Hoàng đế sững sờ, Hổ Sơn săn bắn Cổ Ngọc Đường cầm quán quân, hung hăng chèn ép Hồng Thắng Nhật tại Hổ Sơn đại doanh bên trong uy vọng, đây mới là hắn buổi tối hôm nay hảo tâm tình tồn tại. Làm sao sẽ còn có biến hóa?

Phi tử một đôi cánh tay ngọc như rắn nước đồng dạng quấn lên đến: "Bệ hạ, có chuyện gì ngày mai nói sau nha."

Hoàng đế cũng là người, vuốt phi tử cặp mông đầy đặn thì có chút điểm không nỡ bỏ, phía ngoài thái giám hung hăng cắn răng một cái, nói ra: "Bệ hạ, Hồng Vũ an vị tại hoàng cung ngoài cửa chính."

Hoàng đế thoáng cái tỉnh táo lại: "Cái gì? Hắn muốn làm gì?"

Thái giám đành phải nói ra tình hình thực tế: “Hồng Vũ đội ngũ, săn giết 55 đầu hoang thú, đại bộ phận đều là bát phẩm trở lên, thậm chí còn có hai đầu lục phẩm…”

Một tiếng cửa phòng mở, hoàng đế y quan không cả vọt ra: “Ngươi nói cái gì!”

Hắn một bả nhấc lên lão thái giám, lão thái giám cũng không dám phản kháng, mặt mày ủ rũ: “Nếu không phải thật sự có đại sự xảy ra, nô tài sao dám kinh động bệ hạ…”

Võ Tông hoàng đế một hồi chán nản, đem lão thái giám bỏ qua một bên, chắp tay sau lưng nhanh chóng đi tới đi lui. Sau một lát, hắn khoát tay: “Đi, đem Bách Lý Thịnh Thế tìm đến.”

“Vâng!” Thái giám nhanh chóng mà đi.

“Nhớ rõ theo thiên môn đi, đừng đánh lên Hồng Vũ cái kia không có phân tấc gia hỏa.”

“Nô tài minh bạch.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Điều kiện

Chương 10: Điều kiện

Bách Lý Thịnh Thế cũng lại càng hoảng sợ, bất chấp quá nhiều lễ tiết, mặc xong quần áo liền tranh thủ thời gian tiến cung.

Quân thần hai người gặp mặt, xấu hổ bên trong đều mang một ít không cam lòng cùng thất vọng.

Đã trầm mặc một hồi lâu, Bách Lý Thịnh Thế mới oán hận nói: "Làm sao có thể! Một cái Bát Phẩm Thân Cương, mang theo 100 tên không ra gì binh sĩ, có thể tại ba ngày thời gian trong săn giết 55 đầu hoang thú? Trong chuyện này còn có hai đầu lục phẩm hoang thú, vượt xa Hồng Vũ bản thân đẳng cấp , theo nói làm sao cũng không có khả năng a…, là hắn bị hoang thú xé thành mảnh nhỏ mới đúng a…"

Hoàng đế cười khổ: "Lúc này đây, trẫm là ném đại nhân."

Cũng không phải là ấy ư, không đợi sở hữu tuyển thủ đều sẽ tới, liền vội vàng tuyên bố quán quân thuộc sở hữu, thậm chí còn trao giải rồi! Kết quả Hồng Vũ thành tích, giống như là một cái vang dội cái tát quất vào hoàng đế trên mặt.

Quân nhục thần chết, Bách Lý Thịnh Thế tức giận vô cùng: "Cổ Ngọc Đường cái phế vật này! Đáng chết!"

Hoàng đế ngược lại là khoát tay chặn lại: "Được rồi, chuyện này cũng không thể trách hắn, hắn làm đã đầy đủ tốt rồi, chỉ là chẳng ai ngờ rằng, Hồng Vũ một cái nhị thế tổ, có thể làm như vậy xuất sắc!"

Bách Lý Thịnh Thế tỉnh táo lại, trầm ngâm một phen nói: "Bệ hạ, chuyện này, mấu chốt vẫn còn là Hồng Vũ trên người. Chỉ cần trấn an Hồng Vũ, cái khác cũng không thành vấn đề."

Hoàng đế có chút không vui, hắn đối với Hồng gia đã ghi hận trong lòng, thề muốn diệt trừ mất. Nhưng bây giờ lại

muốn cho hắn cúi đầu trước Hồng Vũ, đi trấn an Hồng Vũ, tại trên mặt cảm tình thật sự có chút khó có thể tiếp nhận.

Bách Lý Thịnh Thế hiểu rất rõ hoàng đế, lập tức khuyên: "Bệ hạ, thời gian không nhiều lắm, nhất định phải tại trước hừng đông sáng xử lý tốt chuyện này. Hừng đông về sau, lại bị người trông thấy Hồng Vũ ngồi ở cửa hoàng cung, vấn đề này liền không thể che lấp hết rồi."

Hoàng đế bất đắc dĩ thở dài một tiếng: "Mà thôi, tuyên hắn tiến đến."

"Vâng."

Thái giám đi về sau, rất sắp trở về rồi, hắn vẻ mặt xấu hổ bẩm báo: "Bệ hạ, Hồng Vũ hắn không tiến vào."

Quân thần sững sờ: "Hắn không tiến vào? Vậy hắn ngồi ở cửa hoàng cung làm gì?"

"Lão nô cũng hỏi như vậy rồi, hắn nói hắn chính là đi mệt rồi, nghĩ tại hoàng thượng cửa nhà nghỉ một lát, sẽ không vào được."

Võ Tông hoàng đế cùng Bách Lý Thịnh Thế hai mặt nhìn nhau, một lát sau Bách Lý Thịnh Thế giận tím mặt: "Tên hỗn đản này, cái gì khẩu khí! Bệ hạ chiêu hắn tiến đến, là lại để cho hắn đến ghép nhà đấy sao, nói nhẹ nhàng như vậy! Lại để cho hắn cút ngay lập tức tiến đến!"

Hoàng đế đến cùng cảm giác mình đuối lý, thật như vậy nói, con thỏ nhỏ kia thằng nhãi con cam đoan với ngươi náo đứng lên.

Hắn vẫy vẫy tay: "Được rồi, ngươi đi ra ngoài nói với hắn, trẫm mời hắn vào, có mấy lời muốn nói với hắn nói."

"Vâng."

Bách Lý Thịnh Thế tức giận đến không nhẹ: "Cái này không biết trời cao đất rộng gia hỏa."

Ngừng lại một chút, Bách Lý Thịnh Thế rốt cuộc là một khi trọng thần: "Bệ hạ, tiểu tử kia chỉ sợ sẽ không từ bỏ ý đồ, thêm vào một ít ban thưởng, là không thể tránh né rồi."

Mấu chốt ngay tại ở, còn muốn ban thưởng Hồng Vũ cái gì.

Hoàng đế đã quyết định diệt trừ Hồng gia, như vậy mặc kệ ban thưởng cái gì, đều giống như là một lần nữa cho chính mình tương lai kế hoạch chế tạo chướng ngại.

Hoàng đế trầm ngâm một phen, nhẹ gật đầu không có nhiều lời.

Lại một lát sau, lão thái giám mang theo Hồng Vũ trở lại, Hồng Vũ ầm ầm ngã xuống đất ba khấu chín bái: "Tiểu dân Hồng Vũ, bái kiến bệ hạ."

Võ Tông hoàng đế bài trừ đi ra một cái nụ cười đến: "Đứng lên đi, ngươi khổ cực."

Hồng Vũ đứng lên nói: "Thật đúng là có chút ít mệt mỏi, ba ngày thời gian săn giết 55 đầu hoang thú, thực mệt mỏi."

Hoàng đế bất đắc dĩ: "Hồng Vũ, chuyện này đây kỳ thật cũng không thể trách trẫm, Cổ Ngọc Đường chế kỷ lục hai mươi con hoang thú, ai cũng cho là hắn nhất định là quán quân rồi."

Hồng Vũ khom người cúi đầu: "Bệ hạ nói đúng, là ta sai rồi, ta không nên săn giết 55 đầu hoang thú, vượt qua Cổ Ngọc Đường, lại để cho bệ hạ ném đi mặt mũi."

"Khục khục." Võ Tông hoàng đế mặt mo đỏ bừng: "Không thể nói như thế…"

Hồng Vũ ngay sau đó nói: "Cái kia chính là nói bệ hạ sai rồi, không nên như vậy mù quáng, không đợi chúng ta tất cả đều theo Hổ Sơn bên trong đi ra, liền võ đoán tuyên bố Cổ Ngọc Đường là quán quân."

Bách Lý Thịnh Thế giận tím mặt, Nhị Phẩm Khai Thần cảnh giới đỉnh cao đột nhiên bộc phát, toàn bộ trong đại điện ầm ầm một tiếng sóng khí nổ tung, màn che hướng ra ngoài đột nhiên bay đi, lư hương, bình hoa, bàn ghế lắc lư bất định đinh đương rung động.

"Vô tri tiểu nhi, dám can đảm chỉ trích bệ hạ!"

Nhị Phẩm Khai Thần khí thế vô cùng to lớn, Bách Lý Thịnh Thế đây là muốn lợi dụng chính mình ưu thế về cảnh giới áp chế, trợ giúp hoàng đế bệ hạ tranh thủ quay về chủ động tới.

Tại hắn nghĩ đến, Hồng Vũ chính là Bát Phẩm Thân Cương, chính mình khí thế vừa để xuống, hắn nhất định bị áp chế nói không ra lời.

Thế nhưng là Hồng Vũ liền Đại Nhật Như Lai pháp tôn đều kiến thức qua, chính là Nhị Phẩm Khai Thần làm sao có thể sợ tới mức ở hắn? Huyệt Thiện Trung bên trong, Sa Di Pháp Tướng chậm rãi mở miệng, phật âm lượn lờ, màu vàng phật tính vũ khí tràn ngập toàn thân. Hồng Vũ ở đằng kia cuồng bạo tựa như biển gầm kỳ thật bên trong, bình thản ung dung, thậm chí còn có nhàn hạ ngón tay nhẹ nhàng đập cái ghế lan can.

"CỐC CỐC CỐC…"

Phúc đến thì lòng cũng sáng ra, dĩ nhiên là lúc trước hắn đánh mộc ngư bản chuyên tiết tấu. Mà cái này tiết tấu, mặc dù lực lượng nhỏ bé, lại đúng mức cắt vào đến Bách Lý Thịnh Thế khí thế bên trong, không hiểu thấu đem Bách Lý Thịnh Thế khí thế nhiễu loạn rồi!

Bách Lý Thịnh Thế nhướng mày, trong nội tâm kinh ngạc, cũng rất nhanh đè xuống loại này kinh ngạc, một lần nữa dựng nên từ bản thân cường đại tin tưởng: "Hừ, giấu đi thật sâu, nguyên lai đã là Thất Phẩm Hồn Tinh rồi."

Hồng Vũ không mặn không nhạt nói: "Đích thật là Thất Phẩm Hồn Tinh, bất quá so với An quốc đại tướng quân mà nói, còn kém xa lắm rồi. Đại tướng quân nói ta không nên chỉ trích bệ hạ, ta đây là chỉ trích sao? Không phải bệ hạ sai rồi, như vậy xin hỏi An quốc đại tướng quân, là ai sai rồi? !"

Hắn một cái nho nhỏ Thất Phẩm Hồn Tinh, lại không hề nhượng bộ chút nào đe dọa nhìn Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong Bách Lý Thịnh Thế!

Nếu như là đao thật thương thật so đấu, một vạn cái Hồng Vũ cũng không phải là đối thủ của Bách Lý Thịnh Thế.

Thế nhưng là so khí thế, so cơ trí, Phật Môn bác đại tinh thâm, Hồng Vũ lại Sa Di Pháp Tướng cùng Đại Nhật Như Lai pháp tôn, cùng Bách Lý Thịnh Thế đấu cái lực lượng ngang nhau!

Bách Lý Thịnh Thế cũng không có thể che giấu lương tâm nói Hồng Vũ sai rồi, dù sao chuyện này, Hồng Vũ là bị thật lớn ủy khuất.

Thế nhưng là hắn cũng không có thể thừa nhận hoàng đế sai rồi, như vậy trước đó vất vả cố gắng hết thảy, sẽ nước chảy về biển đông.

Hắn tức giận hừ một tiếng, khí thế một lần nữa vững chắc lên, sắp bị Hồng Vũ nhiễu loạn ảnh hưởng tiêu trừ sạch: "Bệ hạ vĩnh viễn sẽ không sai."

"Vớ vẩn!" Hồng Vũ không lưu tình chút nào bác bỏ, lại để cho Bách Lý Thịnh Thế càng là phẫn nộ: "Vô tri tiểu nhi!"

"Tốt rồi tốt rồi…" Hoàng đế đành phải đi ra hoà giải. Mục đích tối nay, chính là dàn xếp ổn thỏa, đừng đem chuyện này làm lớn, động tĩnh quá lớn chính thức mất mặt chính là hoàng đế.

Bách Lý Thịnh Thế làm những thứ này, chỉ là muốn trợ giúp hoàng đế tranh thủ chủ động, đến thực chưa chắc là hắn lại nhiều sinh khí.

Quân thần hai người cũng là hai mươi năm giao tình, phối hợp ăn ý.

"Chuyện này, đích thật là trẫm xử lý không thích hợp…"

Hắn vừa mới mở miệng, Hồng Vũ lập tức đả xà tùy côn bên trên: "Bệ hạ nếu như thừa nhận sai rồi, vậy thì mời bệ hạ nhận thức cái sai."

Lần này Bách Lý Thịnh Thế thật sự phát hỏa: "Ngươi nói cái gì! Ngươi dám lại để cho bệ hạ nhận lầm!"

Hồng Vũ như trước không có động tĩnh, hai tay mở ra: "Sai rồi chẳng lẽ không thừa nhận?"

Hắn nói thật nhẹ nhàng, thế nhưng là Bách Lý Thịnh Thế rất rõ ràng, hoàng đế bệ hạ nhận lầm? Đó là muốn hạ tội mình chiếu đấy, ngươi Hồng Vũ một cái nhóc con miệng còn hôi sữa, tùy tùy tiện tiện há miệng ra, khiến cho hoàng đế hạ tội mình chiếu? Đây cũng quá trò đùa đi à nha!

Võ Tông hoàng đế cũng có chút thầm giận, nhưng là sự tình này đích thật là hắn sai lầm trước đây, nguyên bản hắn còn có chút phong độ, không muốn đuổi theo cứu Cổ Ngọc Đường đấy, hiện tại bị Hồng Vũ làm cho tức giận, mơ hồ có chút giận lây sang Cổ Ngọc Đường rồi, ngươi muốn thật sự vượt trên Hồng Vũ, trẫm như thế nào bị động như thế?

"Hồng Vũ, ngươi cũng đừng sinh khí, trẫm cũng không muốn xảy ra chuyện như vậy tình, ngươi yên tâm, quán quân nhất định là ngươi đấy, trẫm ngày mai sẽ sẽ truyền chỉ Hổ Sơn đại doanh, xác lập ngươi vô địch thân phận, tất cả ban thưởng, đều vẫn là của ngươi."

Hồng Vũ khom người nói: "Ngài là bệ hạ, ngài định đoạt, cái này ủy khuất ta cũng là thay bệ hạ chịu đấy, cũng không câu oán hận."

Võ Tông hoàng đế thật sâu nhìn hắn một cái, trầm ngâm một phen nói: "Trẫm thân là thiên tử, xử sự công việc quan trọng công bằng. Ngươi là bởi vì trẫm sai lầm, mới bị ủy khuất, trẫm nhất định sẽ đền bù tổn thất ngươi."

Hoàng đế trong nội tâm bỗng nhiên khẽ động: "Không bằng tự ngươi nói một chút, ngươi muốn cái gì dạng đền bù tổn thất?"

Hồng Vũ tựa hồ có hơi không thể tin được: "Bệ hạ thật sự muốn ta chính mình nói?"

"Đúng, dứt lời." Dù sao hoàng đế cũng không có đồng ý ngươi nói liền nhất định sẽ đáp ứng.

Hồng Vũ ầm ầm quỳ rạp xuống đất: "Tiểu dân khẳng định bệ hạ thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, đừng làm cho Thiên Vũ công chúa tham gia Tú Sơn Thu Hội rồi!"

Võ Tông hoàng đế cùng Bách Lý Thịnh Thế toàn bộ ngây ngẩn cả người.

Bọn hắn vốn cho rằng, Hồng Vũ thật vất vả bắt được như vậy một cơ hội, nhất định sẽ công phu sư tử ngoạm, rao giá trên trời, vì chính mình tranh thủ lợi ích lớn hơn nữa, lại không nghĩ rằng lại có thể là như vậy một cái không hiểu thấu yêu cầu.

Ngắn ngủi kinh ngạc về sau, hoàng đế bệ hạ nhưng là chân hỏa rồi, phẫn nộ quát: "Hồng Vũ, ngươi là có ý gì, trẫm con gái, vẫn xứng không hơn ngươi sao!"

Võ Tông hoàng đế cũng là khi phụ thân đấy, Thiên Vũ càng là hắn thương yêu nhất con gái, đương nhiên vẫn lấy làm kiêu ngạo.

Hắn lại để cho Thiên Vũ công chúa đi tham gia Tú Sơn Thu Hội, lúc ấy là vì trấn an Hồng gia. Về sau Nhất Phẩm Hợp Chân sự tình sau khi đi ra, hoàng đế đặt quyết tâm diệt trừ Hồng gia, tự nhiên hối hận lúc trước quyết định này.

Nhưng là phải thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, đó là muốn hoàng đế bệ hạ mình làm ra quyết định này. Hồng Vũ hiện tại nói ra, cái kia chính là ghét bỏ chính mình Thiên Vũ công chúa!

Bách Lý Thịnh Thế cũng là một bụng nghi vấn: Cái này tiểu hỗn đản đến cùng làm cái quỷ gì? Hắn chẳng lẽ không biết hiện tại Hồng gia tình cảnh, nếu như hắn cưới Thiên Vũ công chúa, sẽ để cho bệ hạ sợ ném chuột vỡ bình, không phải hắn là cố gắng tranh thủ Thiên Vũ công chúa hảo cảm sao?

Hai người một người theo phụ thân góc độ cân nhắc, một người theo chính khách góc độ cân nhắc, vô luận như thế nào cũng lý giải không được Hồng Vũ ý tưởng.

Mà chỉ có Hồng Vũ, là triệt để theo góc độ của mình cân nhắc.

Lấy công chúa? Nói đùa gì vậy, hắn ở kiếp trước thế nhưng là biết rõ, những cái…kia phò mã đều rất thê thảm, vợ chồng vui vẻ đều rất ít, công chúa hạng gì cường thế?

Bổn tọa thế nhưng là lập chí muốn trở thành có được tự chủ quyền giao phối ngựa giống, cưới công chúa tương đương đóng lại mộng tưởng đại môn, đó là tuyệt đối không được.

Quản ngươi con gái đến cùng được không, phản chấn ta chính là chướng mắt!

Một chiêu này kỳ thật rất đơn giản quân cờ, lại làm ra hiệu quả ngoài dự tính, mây mù dày đặc khiến cho Võ Tông hoàng đế cùng Bách Lý Thịnh Thế tất cả đều không tìm được manh mối.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Trả trở về (thượng)

Chương 1: Trả trở về (thượng)

Hoàng đế nổi giận, nếu là thay đổi những người khác, nhất định câm như hến, ầm ầm quỳ xuống thỉnh tội. Hết lần này tới lần khác Hồng Vũ cái này linh hồn đến từ một thế giới khác, đó là một cái liền hoàng đế tẩm cung cùng lăng mộ đều muốn cường thế vây xem thời đại, hoàng đế uy nghiêm trong lòng hắn, đã bị hạ xuống thấp nhất.

Cho nên, hắn rất bất đắc dĩ nguýt một cái: "Bệ hạ, ngài đừng như vậy không có tự tin được không? Ta mời bệ hạ thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, không nhất định chính là ta cảm thấy được Thiên Vũ công chúa không xứng với ta đi? Cũng có thể là là ta tự ti mặc cảm, cảm giác mình không xứng với công chúa đây?"

Một câu nói kia, chắn được hoàng đế nói không ra lời, một bên Bách Lý Thịnh Thế cũng là tức giận giận sôi lên, hỗn đản này tiểu tử quỷ biện a…, hắn nói gần nói xa ý tứ rõ ràng chính là chướng mắt công chúa, lại hết lần này tới lần khác cho ngươi tìm không thấy lý do phản bác. Hơn nữa hỗn đản này tiểu tử lại dám hướng bệ hạ mắt trợn trắng! Cái này một bộ bộ dáng, nào có một điểm "Tự ti mặc cảm" tư thế?

Võ Tông hoàng đế vô cùng phẫn nộ, nhìn chằm chằm Hồng Vũ sắc mặt lạnh lùng: "Vậy ngươi rốt cuộc là vì cái gì? Vài ngày nếu không nói ra cái lý do đến, trẫm liền trị ngươi đại bất kính chi tội!"

Hồng Vũ càng là bất đắc dĩ: "Bệ hạ ngài hay vẫn là quá không tự tin rồi. Ngài là vua của một nước a…, ngài con gái làm sao có thể bị người ghét bỏ…"

"Ngươi câm miệng cho ta!" Võ Tông hoàng đế thốt nhiên rống to, Hồng Vũ rất ủy khuất: "Ngài để cho ta giải thích lý do đấy, hiện tại lại để cho ta câm miệng…"

"…" Hoàng đế: "Trẫm bị ngươi tức đến chập mạch rồi!"

Hồng Vũ lúc này đây, nghiêm mặt nói: "Bệ hạ, Thiên Vũ công chúa là ngài thương yêu nhất công chúa, hạnh phúc của nàng chắc hẳn ngài cũng rất để ý, ta tại Vũ Đô thanh danh, ngài cũng là biết rõ đấy. Ngài thật sự nhẫn tâm, để cho ta hủy công chúa hạnh phúc?"

Hoàng đế kỳ thật đương nhiên là không muốn, Hồng Vũ vừa nói như vậy, hắn cũng âm thầm gật đầu. Thế nhưng là nghĩ lại liền muốn chửi mẹ: Hỗn đản này tiểu tử là ở quanh co lòng vòng nói khoác chính mình a…, cái gì gọi là công chúa hạnh phúc liền hủy ở trong tay của ngươi? Thiên Vũ đi tham gia Tú Sơn Thu Hội, đó là đi "Chọn lựa", mà không phải bị ngươi lựa chọn. Ngươi cho rằng công chúa vừa nhìn thấy ngươi, sẽ khóc lấy hô hào muốn gả cho ngươi? Còn hủy công chúa hạnh phúc, hỗn đản này nhận đinh công chúa nhất định sẽ lại bên trên hắn!

"Hồng Vũ!" Võ Tông hoàng đế quát to một tiếng: "Đừng vội lại cùng trẫm đùa nghịch tiểu thông minh!"

"Vâng, thần biết tội rồi." Hồng Vũ lười biếng đáp ứng một tiếng, nào có nửa điểm thành ý?

Võ Tông hoàng đế hiện tại quả là không thể dùng những thứ này cớ giáo huấn hắn, một bên Bách Lý Thịnh Thế cho hoàng đế nháy mắt, hoàng đế hoàn toàn tỉnh ngộ.

Hôm nay chính mình đuối lý, Hồng Vũ chiếm cứ lấy Tiên Thiên ưu thế, vô luận như thế nào khí thế bên trên đều yếu một ít, vào lúc này cùng Hồng Vũ giao phong, đúng là không khôn ngoan.

Hắn tay áo bãi xuống: "Trẫm chuẩn rồi, không có việc gì ngươi trở về đi đi."

"Tạ chủ long ân!" Một tiếng này ngược lại là thành ý mười phần, càng làm Võ Tông hoàng đế tức giận đến không nhẹ, có ý tứ gì, trẫm chuẩn ngươi rồi điều thỉnh cầu này, ngươi liền thật sự cao hứng như vậy!

…

Hồng Vũ chắp tay sau lưng, theo trong hoàng cung đi ra, trước mặt gặp gỡ Hồng Thắng Nhật, mặt mày hớn hở hô một

tiếng: “Gia gia!”

Hồng Thắng Nhật chứng kiến hắn an toàn đi ra, cuối cùng là thở dài một hơi , chợt lại giận tím mặt, một tay lấy cổ của hắn nắm chặt: “Tiểu hỗn đản ngươi muốn chết a…!”

Hồng Vũ ôi ôi kêu: “Gia gia ngài buông tay được không, chừa chút cho ta mặt mũi nha.”

Xung quanh Hoàng Thành cấm vệ quân cười trộm, Hồng Thắng Nhật nổi giận gầm lên một tiếng: “Cho ngươi cái rắm mặt mũi, lão tử…”

“Bối phận rối loạn, dành trước rối loạn lão gia tử!”

Hồng Thắng Nhật tức giận một cước đạp đi qua, Hồng Vũ tranh thủ thời gian né tránh.

“Ngươi hồ đồ cái gì? Bệ hạ tự nhiên sẽ cho ngươi một cái công đạo đấy, ngươi làm sao dám xông loạn hoàng cung?”

“Ta nào có xông loạn? Là bệ hạ mời ta đi vào. Hơn nữa bệ hạ là một phân rõ phải trái người, hắn đã đã đáp ứng cho ta đền bù tổn thất.” Hai ông cháu vừa nói vừa đi, Hoàng Thành cổng tò vò bên trong, Bách Lý Thịnh Thế ẩn thân hắc ám, sắc mặt nghiêm trọng: Cái vật nhỏ này, so lão khó đối phó nhiều hơn!

…

Đến một cái giao lộ, Hồng Vũ thúc ngựa hướng phải, Hồng Thắng Nhật lại đi phía trái: “Bên này đi, bên kia không phải đường về nhà.”

“Trước tiên không trở về nhà, ta muốn chạy về Hổ Sơn đại doanh, trước tiên đem đồ đạc của ta thu hồi lại, chúng ta đồ vật phóng tới Cổ Ngọc Đường chỗ đó làm gì? Bạch lại để cho tiểu tử này chiêm ngưỡng rồi.”

Hồng Thắng Nhật im lặng, khoát tay chặn lại tùy tiện tiểu tử kia rồi, chính hắn trở về Hồng phủ nghỉ ngơi.

Hồng An cùng Hồng Thân tự nhiên là riêng phần mình đi theo chủ tử rời đi.

Hồng Vũ như trước theo tòa thành kia cửa đi ra ngoài, thủ vệ không dám ngăn trở, mở một cái khe nhỏ mà, lại để cho hắn đi ra ngoài.

Hắn phi mã trở lại Hổ Sơn đại doanh, trời đã sắp sáng rồi, ầm ầm Hổ Sơn đại doanh nguyên bản đã an tĩnh lại, Hồng Vũ vượt qua Hổ Sơn đại doanh, thẳng đến sơn khẩu. Tiếng vó ngựa vang dội, Hồng Vũ thanh âm cũng rất vang dội: "Cổ Ngọc Đường, đem đồ đạc của ta trả lại cho ta!"

Cổ Ngọc Đường còn không có quay về doanh.

Lúc này đây sự tình biến hóa chuyển tiếp đột ngột, lại để cho hắn hoàn toàn không có cách nào tiếp nhận. Mình tại sao lập tức theo người thắng biến thành người thất bại? Hơn nữa thế tất được triệt để như vậy!

Hắn một cái cánh tay kẹp lấy bát phẩm huyền binh Ngọa Hổ Sát, một tay nắm chặt Ngưng Linh đan, chết sống nghĩ mãi mà không rõ. Rõ ràng thắng lợi hẳn là thuộc về mình đấy, Hồng Vũ cái kia phế vật, có thể có cái gì tiền đồ?

Thế nhưng là hắn hết lần này tới lần khác đã bị như vậy một cái chính mình xem thường phế vật cho đánh bại, hơn nữa thua thất bại thảm hại, triệt triệt để để, Hồng Vũ thành tích là hắn gấp mấy lần, đả kích hắn có chút không ngẩng đầu được lên.

Hồng Vũ giết trở về, Cổ Ngọc Đường trên mặt lúc trắng lúc xanh, trong tay cái này hai kiện phần thưởng, tượng trưng cho hắn vinh dự, hắn rất không nghĩ trả lại, nhưng đổ thừa không trả càng mất mặt.

Hắn thở dài một tiếng, đã chuẩn bị cam chịu số phận, mà liệt mã đã có thể chở Hồng Vũ, nhanh như điện chớp xông lại, hắn thấy hoa mắt, Hồng Vũ đã chộp đem Ngọa Hổ Sát cùng Ngưng Linh đan toàn bộ đoạt mất.

"Ngươi còn thật không ngại một mực cầm lấy, độ dày da mặt không thua gì Vũ Đô tường thành a…, ta trước đó nói sai rồi, các ngươi Cổ gia cũng không phải cái gì cũng sai, tối thiểu cái này độ dày da mặt vượt xa chúng ta Hồng gia rồi."

Cổ Ngọc Đường giận tím mặt: Lại cầm Cổ gia mà nói sự tình!

Thế nhưng là đêm nay, hắn đã định trước chính là một cái bi kịch, lưu lại, chỉ biết càng thêm nhục nhã. Hắn hung hăng trừng Hồng Vũ một cái, xoay người rời đi.

"Ngươi đừng đi, chờ ta kiểm tra thoáng một phát!" Hồng Vũ lại hô ở hắn, đem Ngọa Hổ Sát rút nhìn xem vừa nhìn, sau đó đặt ở cạnh yên ngựa, sau đó càng làm Ngưng Linh đan mở ra, tất cả đều đổ ra, một hạt một hạt đếm lấy.

Cổ Ngọc Đường tức chết đi được, giận dữ hét: "Ngươi có ý tứ gì, chẳng lẽ ta còn sẽ ham muốn ngươi một viên Ngưng Linh đan hay sao!"

Hồng Vũ hai mắt khẽ đảo: "Các ngươi Cổ gia người sự tình gì làm ra không xuất ra?"

Cổ Ngọc Đường rốt cục cuồng bạo: "Hồng Vũ! Ta là ta, Cổ gia là Cổ gia, đừng dùng ta đến vũ nhục Cổ gia! Nếu không ta nhất định sẽ làm cho ngươi hối hận!"

Hồng Vũ cười lạnh, không chút nào yếu thế: "Ngươi không phải Cổ gia người? Chẳng lẽ ngươi muốn rời khỏi Cổ gia? Hừ, ta còn hết lần này tới lần khác yêu thích nói, Cổ gia vô sỉ, Cổ gia phế vật, Cổ gia hạ lưu, Cổ gia cái gì cũng sai… Ngươi có thể làm gì ta?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Trả trở về (trung)

Chương 1: Trả trở về (trung)

Cổ Ngọc Đường ngửa mặt lên trời điên cuồng hét lên một tiếng, Thất Phẩm Hồn Tinh thực lực ngang nhiên phát động, so với hắn thực lực chân thật, lại vẫn mơ hồ có tăng lên!

Hồng Vũ một tiếng cười lạnh, phía sau bỗng nhiên dâng lên một cổ phô thiên cái địa khí thế, nghiền ép tính đem Cổ Ngọc Đường khí thế triệt để dập tắt. Cái này rất giống, một đóa ngọn lửa nhỏ, một thùng nước đá giội lên đi. Dập tắt vô cùng triệt để!

Đây không phải Hồng Vũ khí tức, mà là đứng sau lưng hắn Hồng Thân.

Cổ Ngọc Đường gào thét: "Hồng Vũ có gan ngươi chính mình đến!"

Hồng Vũ cười ha ha, lại một lần nữa khoa tay múa chân ra lại để cho Cổ Ngọc Đường phát điên ba ngón tay: "Một mình ngươi Tam Hạ Nam, còn không thấy ngại cùng ta thảo luận loại vấn đề? Ha ha ha!"

Có Thân thúc xuất thủ, nhẹ nhõm có thể giải quyết vấn đề, hắn cần gì phải tự mình động thủ? Hắn là quần áo lụa là thiếu gia, chắp hai tay sau lưng, nước chảy mây trôi sẽ để cho thủ hạ nghiền ép đối thủ —— đây là hắn đặc quyền.

Cổ Ngọc Đường đến mức ngực muốn bạo tạc nổ tung, giậm chân một cái quay người đi nhanh mà đi.

Hồng Vũ đem mình phần thưởng cất kỹ, vui thích đi trở về.

…

Ngưng Linh đan nghe nói sản lượng thập phần có hạn, toàn bộ Bách Lý gia hiệu thuốc, một năm cũng chỉ có thể sản xuất hai bình. Ngoại trừ nguyên vật liệu thập phần trân quý bên ngoài, loại này Linh Đan xác xuất thành công cực thấp. Bách

Lý gia cơ bản đều lưu lại tự cho là đúng rồi, trên thị trường rất ít chứng kiến lưu thông.

Hồng gia cùng Bách Lý gia không có gì giao tình, tự nhiên cũng không có khả năng làm đến loại này Linh Đan.

Hồng Vũ nguyên bổn định chai này Linh Đan chính mình lưu lại phục dụng, thế nhưng là trở lại chính mình trong nhà gỗ nhỏ, lần nữa kiểm tra chính mình "Chiến lợi phẩm" thời điểm, vừa xem hiểu ngay kỹ năng tự nhiên phát động, hắn nhìn thấy chai này Ngưng Linh đan đối với chính mình không hề trợ giúp…

Hắn vốn có chút tiếc nuối, nghĩ lại, chính mình thời gian một tháng, liền từ không ra gì một đường giết Thất Phẩm Hồn Tinh sơ kỳ, mà cái này một lọ Ngưng Linh đan, phân ba tháng ăn vào, mới chỉ có thể tăng lên một cái cảnh giới nhỏ —— đối với người khác mà nói, thật sự rất hữu hiệu, thế nhưng là đối với mình, thậm chí xa xa không đuổi kịp chính mình tốc độ tu luyện, đúng là không dùng được.

Hồng Vũ một nụ cười khổ, thầm nghĩ không bằng lấy về cho đại ca hoặc là tiểu muội phục dụng đi.

Ngược lại là cái kia một thanh Ngọa Hổ Sát, lại để cho hắn có chút kinh hỉ.

Tôn Bán Sơn không hổ là Vũ Đô nội thành nổi danh nhất Khí sư, mãnh liệt thú thần binh hệ liệt, cũng không hổ là Tôn Bán Sơn kiệt xuất tác phẩm đại biểu, một thanh này Ngọa Hổ Sát, Hồng Vũ cầm trong tay, liền có thể cảm nhận được trong đó hừng hực chiến ý, mà hơi chút đưa vào vũ khí, thì có một cổ lạnh thấu xương kiếm khí màu đỏ, theo thân kiếm rãnh máu bên trên bay lên trời, mơ hồ có thể thấy được trong đó có một con mãnh hổ giương nanh múa vuốt, gào thét gào thét.

Hồng Vũ thần sắc ngưng trọng lên, tại trong nhà gỗ, điều chỉnh tinh thần của mình trạng thái, rồi sau đó chậm rãi đứng dậy, hai tay cầm kiếm, cử nhẹ như nặng bày ra một cái lên tay tư thế.

"Hô!"

Một hồi cuồng phong theo trong nhà gỗ cuốn quá, bàn ghế lắc lư loạn hưởng, thật giống như thật sự có một đầu mãnh hổ xuống núi, mang theo một hồi cuồng phong!

Vẻ này dày đặc kiếm khí màu đỏ, theo khí thế của hắn cùng vũ khí tăng lên, theo trong thân kiếm đột nhiên đập ra, chui lên Hồng Vũ đỉnh đầu, một hồi xoay quanh, hóa thành một đầu màu đỏ thắm tam nhãn mãnh hổ, ngưng trệ tại Hồng Vũ sau lưng, tựa như một vị võ đạo đồ đằng!

Hồng Vũ rất là sợ hãi thán phục, hắn trước đây đối với huyền binh trên thực tế cũng không phải hiểu rõ vô cùng, chỉ là hiểu được loại binh khí này uy lực rất miệng lớn tuyệt đối không ngờ rằng, có người có thể lợi dụng huyền binh, chế tạo ra võ đạo đồ đằng hiệu quả.

Cái này Tôn Bán Sơn, thật sự là một cái nhân tài! Hồng Vũ trong lòng hơi động, nếu như có thể đem hắn xong rồi công xưởng Vân thị…

Chuyện này, hắn nhớ kỹ, quay về Vũ Đô về sau liền chuẩn bị áp dụng.

Giữa trưa ngày thứ hai, hoàng đế ý chỉ cuối cùng đã tới, tuyên bố Hồng Vũ mới là quán quân, tất cả ban thưởng đều về Hồng Vũ.

Trước đó hạ chia Cổ Ngọc Đường bách nhân đội bạc cũng bị thu hồi đi, phát cho Hồng Vũ bách nhân đội.

Tại dưới thánh chỉ đạt đồng thời, Cổ Ngọc Đường thu thập đồ đạc, xám xịt rời đi Hổ Sơn đại doanh, hắn thật sự không mặt mũi ở lại nơi này rồi. Nhưng là, cái này cũng không có nghĩa là Cổ Ngọc Đường liền nhận thua, hắn như cũ cho rằng, chính mình mạnh hơn Hồng Vũ nhiều lắm, chỉ bất quá tại Hổ Sơn đại doanh, Hồng Vũ "Trợ lực" quá nhiều, hắn không ở nơi này cùng Hồng Vũ đọ sức rồi.

…

Một hồi du dương tiếng đàn quanh quẩn tại trang nhã mộc mạc đại sảnh ở giữa, xung quanh một đám sĩ tử nghe như si mê như say sưa, có bưng chén rượu lại đã quên uống, có rung

đùi đắc ý cùng âm luật mang theo cái vợt, có thì là si ngốc nhìn qua cái kia đánh đàn mỹ nhân.

Lê Tiêu Tiêu vô luận từ góc độ nào nhìn sang, mỹ mạo đều bị người tìm không ra khuyết điểm nhỏ nhặt đến, trên thực tế nàng từ nhỏ đến lớn, đều nhận lấy huấn luyện như thế, có thể làm cho chính mình ngồi nằm đi tư, không một không đẹp.

Hà Tung ngồi ở tay trái của nàng bên cạnh, là khoảng cách nàng gần nhất một chỗ chỗ ngồi. Theo hắn cái góc độ này nhìn sang, Lê Tiêu Tiêu có chút nghiêng vầng trán, thùy tai bên trên cái kia tinh tế lông tơ đều có thể thấy được. Da thịt tái quá vừa ra đời hài nhi, thật giống như lau một tầng sữa bò.

Hắn gần, cả ngày cùng Lê Tiêu Tiêu cùng một chỗ, ngược lại là cũng làm quen không ít Vũ Đô bên trong thanh niên nam nữ. Đều là thế gia đệ tử, lại để cho lực ảnh hưởng của hắn tăng cường rất nhiều, coi như là cái thu hoạch ngoài ý muốn.

Người khác biết rõ hắn là Tứ Đại Thiên Trụ Hà gia Nhị công tử, càng là vị nào "Vũ Đô trẻ tuổi đệ nhất nhân" Hà Sùng đệ đệ, cũng rất cam tâm tình nguyện cùng hắn vãng lai.

Chỉ là Hà Tung nhưng dù sao là có vẻ hơi không yên lòng, bởi vì sự chú ý của hắn đều tại Lê Tiêu Tiêu trên người.

Hà Tung tự nhận là Lê Tiêu Tiêu tri âm, tiếng đàn này bên trong, rõ ràng là cất giấu một tia phiền muộn. Mà phóng nhãn bốn phía, trong mọi người, chỉ có hắn đã hiểu.

Lê cô nương tại sao phải có loại tâm tình này? Hiển nhiên là bởi vì cái kia Hồng Vũ. Nếu không phải hắn, Lê cô nương cũng sẽ không bị buộc tiến vào Vũ Đô, một vị tài hoa hơn người, phong hoa tuyệt đại tài nữ, lại chịu lấy này vũ nhục, Hà Tung lửa giận trong lòng một mực đang thiêu đốt.

Nhưng vào lúc này, một người hạ nhân lặng lẽ mà đến, ghé vào Hà Tung bên tai nói khẽ: "Thiếu gia, Hồng gia lão Nhị lại trở lại."

Hà Tung khẽ gật đầu, hắn chờ cơ hội này đã lâu rồi.

Hắn đứng dậy triều bái Lê Tiêu Tiêu mỉm cười, khoa tay múa chân một cái động tác tay, liền rời đi. Hai người đã rất có

ăn ý, Lê Tiêu Tiêu ngay lập tức sẽ biết rõ hắn có chuyện trọng yếu đi làm.

Mà người chung quanh đều rất kỳ quái, mỗi một lần Lê Tiêu Tiêu chủ trì tụ hội, Hà Tung nhất định trình diện, hơn nữa luôn người cuối cùng rời đi, chưa bao giờ từng vắng họp, hôm nay làm sao đến một nửa rời đi rồi?

Chỉ có Lê Tiêu Tiêu, tựa hồ nghĩ tới điều gì, có chút cúi đầu xuống, tựa hồ là đang nhìn dây đàn, che dấu trong mắt đẹp hiện lên cái kia một tia giảo hoạt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Trả trở về (hạ)

Chương 1: Trả trở về (hạ)

Hà Tung ra phòng, đi nhanh ly khai, trong nội tâm đối với Cổ Ngọc Đường đám người khó tránh khỏi có chút khinh thường.

Đám ngu xuẩn này, lại có thể biết đi Hổ Sơn đại doanh gây sự với Hồng Vũ, Hổ Sơn đại doanh là địa phương nào? Hồng Thắng Nhật kinh doanh mấy chục năm, coi như là một cái mãnh long quá giang đến đó ở bên trong cũng phải cúi đầu, huống chi Cổ Ngọc Đường cái kia cấp bậc, nhiều lắm là thì ra là một cái cường tráng một điểm mãng xà mà thôi.

Phụ thân của Hà Tung Hà Thường chính là Hộ Bộ Thượng thư, người xưng Vũ Đô chi hồ, bình sinh đắc ý nhất chính là của hắn tâm kế. Bản lãnh này cũng truyền cho hai đứa con trai, Hà Tung mặc dù không sánh bằng ca ca Hà Sùng, thực sự đã học được không ít.

“Gần cho các ngươi chuẩn bị sự tình thế nào?”

“Thiếu gia yên tâm, đã sớm liên lạc tốt rồi.”

“Được, thông tri Trịnh Hướng Vinh , theo kế hoạch làm việc. Bổn công tử lặng chờ hắn tin lành.”

“Vâng.”

…

Hồng Vũ là ở Hổ Sơn đại doanh tiếp tục huấn luyện vài ngày sau, bị Hồng Thắng Nhật gọi về đi.

Đến truyền lời Hồng Khê hay vẫn là bị thụ lão gia tử mệnh lệnh, đến cùng lại để cho hắn trở về làm gì, Hồng Khê cũng không biết. Hồng Vũ mang lên Hồng Thân cùng Hồng Khê cùng một chỗ, quay trở về Vũ Đô thành, trong thư phòng gặp được gia gia.

Hồng Thắng Nhật cầm trong tay binh thư buông, thản nhiên nói: "Trở về rồi."

"Vâng, gia gia."

Hồng Thắng Nhật vung tay lên, Hồng An đi ra ngoài, canh giữ ở cửa ra vào.

"Trước đó lần thứ nhất đả thương ngươi mấy người kia, đã đã tìm được." Hồng Thắng Nhật ngữ khí bằng phẳng, vừa nói một bên nhìn xem Hồng Vũ, Hồng Vũ một hồi xấu hổ.

Gia gia nói, đúng là cục gạch sự kiện, cũng là bởi vì chuyện kia, linh hồn của hắn mới có thể xuyên việt mà đến, chiếm cứ cái này một thân thể.

Nhưng là vô luận như thế nào, đây đều là một kiện hoang đường sự tình, hắn rất không có ý tứ.

Hồng Thắng Nhật nhịn lại nhẫn, cuối cùng đem đến miệng bên cạnh mắng chửi người lời nói nuốt trở vào: "Bất quá người mặc dù đã tìm được, tuy nhiên cũng đã bị sớm xử lý rồi."

Hồng Vũ im lặng, kỳ thật sau khi tỉnh lại, hắn nhiều lần nhớ lại cả sự kiện, đã phi thường khẳng định đây không phải một cái ngẫu nhiên sự kiện, sau lưng khẳng định có người đang mưu đồ . Còn cái này phía sau màn độc thủ là ai, trên thực tế hắn đã có tám thành nắm chắc.

Hồng Thắng Nhật chứng kiến thần sắc của hắn, tựa hồ cũng đã minh bạch: "Chuyện này, ngươi muốn ta đến xử lý, cũng là ngươi tự mình giải quyết?"

Hồng Vũ nói: "Gia gia lại để cho ta tự mình tới đi."

Hồng Thắng Nhật cảm thấy vui mừng, gần nhất trong khoảng thời gian này, hai cháu trai càng ngày càng lại để cho hắn lau mắt mà nhìn, thực lực đột nhiên tăng mạnh không nói đến, so trước đây càng có đảm đương rồi.

Hắn khẽ gật đầu: "Có thể, nếu như ngươi cần nhân thủ, liền đi tìm ngươi An thúc, hắn sẽ giúp ngươi an bài hết thảy."

"Ta biết rồi, cám ơn gia gia."

Hồng Thắng Nhật khoát tay chặn lại: "Đã thành, đi xem ca của ngươi cùng muội muội của ngươi đi, nhất là Di Lan, gần mỗi ngày lẩm bẩm nhớ nàng ca rồi. Mặt khác, Tú Sơn Thu Hội cũng sắp đến rồi, ngươi gần nhất trong khoảng thời gian này, không cần luôn quay về Hổ Sơn đại doanh, trong nhà đọc đọc sách cũng tốt, dù sao Tú Sơn Thu Hội hay là muốn khảo thi trường học thoáng một phát tài văn chương."

"Được, Tôn nhi minh bạch."

Hắn theo Hồng Thắng Nhật chỗ đó đi ra, đi không bao xa đã nhìn thấy Hồng Di Lan tiểu nha đầu bị kích động chạy tới: "Nhị ca! Ngươi có thể tính trở lại, muốn chết ta!"

Tiểu nha đầu nhào vào trong ngực của hắn, cũng mặc kệ có thể hay không làm cho tóc rối bời hình, tàn nhẫn mà dùng đầu cọ lấy lồng ngực của hắn.

Hồng Vũ cười ha ha: "Ngươi cái tiểu nha đầu này, mỗi ngày cùng ca ca như vậy thân, về sau ngươi phu quân sẽ ghen."

Hồng Di Lan hừ hừ một tiếng, vung vẩy cái này nắm đấm trắng nhỏ nhắn, trừng mắt nói: "Hắn dám! Xem ta không thu thập hắn."

Hồng Vũ rất là đau đầu, là một người nam nhân, hắn đương nhiên hy vọng các nữ nhân đều là thuận theo phục tùng, thế nhưng là với tư cách huynh trưởng, hắn lại rất hy vọng tương lai muội phu đối với muội muội ngoan ngoãn phục tùng, coi như bị gia bạo, cũng muốn khuôn mặt tươi cười đón chào.

Đại ca Hồng Liệt thanh âm theo một bên truyền đến: "Đã thành Di Lan, mau xuống đây, buổi trưa đại ca mời khách, chúng ta đi Tiết thúc chỗ đó ăn bữa ngon."

Hồng Di Lan lập tức nhấc tay: "Ta muốn ăn chả viên rán, hai phần! Không, ba phần!"

Hồng Vũ thổi mạnh cái mũi của nàng: "Ăn nhiều như vậy, béo chết ngươi!"

Hồng Di Lan không phục: "Đến thời điểm ngươi đừng cùng ta đoạt."

Huynh muội ba người cười ha ha, Hồng Liệt đã sớm phân phó hạ nhân chuẩn bị xe ngựa, huynh muội ba người cười cười nói nói tiêu sái đi ra ngoài, vài ngày không thấy, ngược lại là thân mật hơn rồi.

Đến ngoài cửa chính, Lôi Viện Viện đã ở trên xe ngựa chờ, trông thấy bọn hắn đi ra cười nói: "Ta đã phái người đi trước cùng Tiết thúc nói, lại để cho hắn cho chúng ta lưu cái phòng cao thượng."

Hồng Vũ nhếch lên ngón tay cái: "Đại tẩu tốt hiền lành, gần nhất đem đại ca thu thập dễ bảo chứ?"

Lôi Viện Viện chút nào không khách Khí đạo: "Hắn lúc nào không phục sát qua?"

Hồng Liệt mặt già đỏ lên, làm bộ nói: "Tối về lại trừng trị ngươi!"

Hồng Vũ cười ha ha, Hồng Di Lan ngây thơ: "Cái gì, thu thập cái gì?"

Lôi Viện Viện mắc cỡ đỏ bừng cả khuôn mặt, phun tướng công một ngụm: "Ngươi người này, dạy hư mất A Lan."

"Cái gì cái gì, các ngươi đến cùng đang nói cái gì?" Hồng Di Lan vẫn không hiểu, dắt lấy Lôi Viện Viện: "Đại tẩu ngươi nói cho ta biết nha."

Lôi Viện Viện cái nào không biết xấu hổ nói ra miệng?

Hồng Vũ cùng đại ca cưỡi ngựa đi ở phía trước, Hồng Vũ nhịn không được hỏi: "Đại ca, mang bầu sao?"

Vừa nhắc tới cái này, Hồng Liệt cũng có chút rầu rĩ không vui: "Không có, gần, mỗi ngày sớm muộn gì tất cả một lần, có đôi khi buổi trưa còn có thể thêm thi đấu một hồi, nhưng không có một điểm động tĩnh, ai…"

Hắn đã mười tám rồi, niên kỷ không tính lớn, thế nhưng là lập gia đình hai năm, không có chút nào động tĩnh, thật sự có chút không thể nào nói nổi.

Đại thế gia con nối dõi là trọng yếu phi thường đấy, nhất là Hồng Liệt chính là con trai trưởng trưởng tôn, hắn con nối dõi

đối với Hồng gia mà nói càng trọng yếu hơn. Hồng Vũ không nói gì, lại đem chuyện này ghi ở trong lòng.

Hắn thăm dò hỏi: "Đại ca, ngươi có hay không cùng đại tẩu thương lượng một chút, nạp thiếp?"

Hồng Liệt bất động thanh sắc quay đầu lại nhìn thoáng qua Lôi Viện Viện, thấp giọng nói: "Chị dâu ngươi tại chúng ta Hồng gia chán nản thời điểm gả tới, ta không thể không có lương tâm như vậy."

Hồng Vũ bật thốt lên: "Vậy ngươi liền định thật sự đã quên Tống Du Nhiên?"

Hồng Liệt thần sắc trì trệ, Tống Du Nhiên là hắn mối tình đầu, càng là chân ái, tuy nói hiện tại hắn cùng Lôi Viện Viện cảm tình cũng rất được, nhưng là lại để cho hắn đã quên Tống Du Nhiên nói dễ vậy sao?

"Ai ——" Hồng Liệt khe khẽ thở dài, lắc đầu lại không nói gì thêm.

Bởi vì sớm phái người mà nói rồi, Tiết Thiệu đương nhiên cho bọn hắn lưu tốt rồi phòng cao thượng. Bốn người bữa cơm này, ngược lại là ăn rất thư thái, không có gì đui mù gia hỏa tới quấy rối.

Buổi trưa trở lại Hồng phủ, Hồng Vũ cùng đại ca tiểu muội tách ra, trở lại tiểu viện của mình bên trong, đem Hồng Khê gọi tới: "Gần nhất nhà in Hoa Hạ tình huống như thế nào?"

"Hết thảy vận chuyển bình thường, khắc bản điển tịch tại Vũ Đô bên trong đã bán đi ba vạn sách, xa một chút địa phương đang tại vận đi qua, Triệu chưởng quỹ đoán chừng, xa một chút địa phương càng nghèo, những thứ này điển tịch ngược lại sẽ bán được càng tốt hơn."

Hồng Vũ gật gật đầu, trong lúc này đạo lý không khó lý giải, hắn khắc bản điển tịch tiện nghi, nhưng dù sao cũng là cơ sở điển tịch, Vũ Đô loại này kinh tế phát đạt khu, cần người ngược lại không bằng xa xôi rớt lại phía sau khu nhiều.

Hồng Vũ nghĩ nghĩ, nói: "Ngày mai lại để cho Triệu chưởng quỹ đến một chuyến, ta có một số việc nói rõ hắn."

“Vâng.”

Tạp chí sự tình cũng muốn bắt đầu chuẩn bị.

Hồng Vũ còn muốn hỏi một chút công xưởng Vân thị sự tình, thị nữ Tiểu Lăng nhút nhát e lệ ở bên ngoài nói ra: “Thiếu gia, người gác cổng đến truyền lời, nói là Trịnh thiếu gia tới.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Hồ bằng cẩu hữu (thượng)

Chương 2: Hồ bằng cẩu hữu (thượng)

Hồng Vũ sững sờ, nhìn về phía Hồng Khê: "Lão gia tử không phải không cho phép ta gặp bất luận kẻ nào sao?"

Hồng Khê cũng buồn bực: "Ngươi buổi trưa sau khi ra ngoài, lão gia sẽ đem cái này lệnh cấm hủy bỏ."

Hồng Vũ tâm tư một chuyển, cũng hiểu.

Hắn khoát tay: "Lại để cho hắn tiến đến."

"Vâng." Tiểu Lăng đi.

Chờ không lâu sau mà, một cái cởi mở thanh âm theo ngoài cửa truyền đến: "Nhị thiếu gia, ngươi lần này thế nhưng là quá không hiền hậu a…, thời gian dài như vậy, cũng không tới tìm chúng ta, chúng ta tới nhà của ngươi còn muốn bị từ chối khéo, ngươi coi không thích đáng chúng ta là bằng hữu?"

Theo thanh âm, một cái khí vũ hiên ngang, anh tuấn thân thiết thanh niên đi tới, cùng Hồng Vũ không sai biệt lắm mấy tuổi, đã là Bát Phẩm Thân Cương trung kỳ tu vi.

Trịnh Hướng Vinh, Thập Đại Kim Lương Trịnh gia thiếu gia, hắn không phải Trịnh gia con trai trưởng, mẫu thân chính là Trịnh gia gia chủ thị thiếp, nhà mẹ đẻ là Đại Hạ phía đông nổi danh phú thương Từ gia.

Tại Vũ Đô trình ở bên trong, như vậy kết hợp có rất nhiều, kể cả Tông Hân Nguyệt cha mẹ.

Mặc dù Trịnh Hướng Vinh không phải con trai trưởng, nhưng hắn tại Vũ Đô bên trong thanh danh, lại muốn vượt xa ca ca của hắn trịnh hướng hồng.

Cái này thanh danh trên thực tế không thế nào tốt —— cùng Hồng Vũ cùng một chỗ, đứng hàng Vũ Đô Tam sài, có thể tốt đi đến nơi nào?

Hồng Vũ trong óc đã hiện lên về Trịnh Hướng Vinh những tình huống này, mà tận đến giờ phút này, hắn mới bỗng nhiên tỉnh ngộ lại: Mặc dù Trịnh Hướng Vinh cũng danh liệt Vũ Đô Tam sài, nhưng là bản thân của hắn ngược lại thật sự là là không có gì "Việc xấu", cái này hỏng bét thanh danh, hoàn toàn là chịu mình và Thân đồ tể liên lụy.

Thân đồ tể chính là Hồng Vũ mặt khác một vị hồ bằng cẩu hữu, Vũ Đô Tam sài bên trong một đầu khác.

Đối mặt Trịnh Hướng Vinh chất vấn, Hồng Vũ một nụ cười khổ, nói: "Đây không phải lão gia tử bức đấy sao, ngươi đến rất đúng lúc, ta cũng nhẫn nhịn thật lâu rồi, chúng ta tối nay vừa vặn đi tiêu khiển thoáng một phát."

Trịnh Hướng Vinh đại hỉ, ôm Hồng Vũ bả vai nói: "Đây mới là hảo huynh đệ, đi, chúng ta đi đem Thân Đồ kêu lên! Buổi tối hôm nay, chúng ta Vũ Đô ba hùng, tái xuất giang hồ!"

"Được!"

Hồng Khê vẫn đứng sau lưng Hồng Vũ, hắn muốn nói cái gì nhưng không có nói, hắn cảm thấy chức trách của mình là hầu hạ tốt thiếu gia, khó nghe trung ngôn gì gì đó, có Thân thúc những người kia đi làm thì tốt rồi, không tại chức trách của hắn trong phạm vi.

…

Hồng Vũ cùng Trịnh Hướng Vinh ly khai Hồng phủ không đầy một lát, Hồng Thắng Nhật phải có được báo cáo.

Lão gia tử im lặng một lát, thở dài một tiếng.

Hắn giải trừ Hồng Vũ khách tới thăm lệnh cấm, trên thực tế cũng là một cái khảo nghiệm, lại thật không ngờ Hồng Vũ lại như vậy chịu không nổi hấp dẫn, ngay lập tức sẽ thói cũ tái phát.

Hắn nhịn không được lắc đầu: "Quả nhiên lão Nhị hay vẫn là lão Nhị, kỳ vọng càng cao thất vọng càng lớn, mấy ngày nay còn tưởng rằng hắn như trước kia không giống với lúc trước đâu rồi, ai…"

Một bên Hồng Liệt nhịn không được nói: "Gia gia, ngài không thể đối với lão Nhị có chút tin tưởng?"

Hồng Thắng Nhật nhìn hắn một cái, đột nhiên cảm giác được đại cháu trai nói rất hay như cũng có đạo lý, thế nhưng là nếu như mình có lòng tin, cuối cùng vừa thấy thất vọng, vậy làm sao bây giờ?

Hồng Thắng Nhật lắc đầu, không nói gì nữa.

…

Thân Đồ gia cũng là Thập Đại Kim Lương, Trịnh gia bài danh thứ sáu, Thân Đồ gia bài danh thứ bảy.

Trong hai người này Thân đồ tể cái này nhìn như khôn khéo người cao người gầy trên thực tế cũng chẳng có bao nhiêu ý đồ xấu, chính thức cùng đương sự giống nhau là cái không nên thân quần áo lụa là.

Ngược lại là Trịnh Hướng Vinh cái mới nhìn qua này hình dáng nhân tài anh tuấn tiểu sinh, cuối cùng thời khắc mấu chốt nói vài lời "Vẽ rồng điểm mắt" mà nói. Mỗi một lần Hồng Vũ nhịn không được gây chuyện thời điểm, đều có cái này Trịnh Hướng Vinh ở một bên châm ngòi thổi gió công lao.

Tựu giống với cấm vật sự tình, đầu tiên là Trịnh Hướng Vinh ở trước mặt hắn nói khoác Tứ Đại Thiên Trụ khác trong nhà đều cất dấu có cấm vật, hắn tận mắt thấy vân vân, rồi sau đó lại khích tướng Hồng Vũ, nói cái gì đường đường Hồng phủ, sao có thể rớt lại phía sau, rất không mặt mũi các loại lời nói, này mới khiến Hồng Vũ đầu nóng lên, làm ra liên tiếp chuyện ngu xuẩn.

Hôm nay Hồng Vũ không phải trước đây tên ngu xuẩn kia, trước đó gia gia nâng lên những cái…kia đả thương người của hắn, cuối cùng đều bị người xử lý, hắn liền suy đoán, chuyện này chỉ sợ chính thức cuối cùng được lợi, chính là Trịnh Hướng Vinh.

Chính mình **** những cái…kia gia sản, hết thảy đều rơi xuống Trịnh Hướng Vinh trong ví!

Dùng thân phận của hắn, tuy có thể hiện tại liền ngang nhiên xuất thủ, đem Trịnh Hướng Vinh đánh thành trọng thương, chửi mắng một trận, nhưng là lời nói như vậy… Quá không thú vị!

Hồng Vũ nhìn xem phía trước Trịnh Hướng Vinh, trong nội tâm một nụ cười lạnh lùng.

Đến Thân Đồ gia, Thân đồ tể chứng kiến Hồng Vũ nhãn tình sáng lên, cười ha ha chào đón: "Vũ thiếu ngươi không sao? Thật tốt quá, chúng ta Vũ Đô ba hùng lần nữa tề tựu, nghiệp lớn đều có thể, khà khà khà!"

Một hồi gian trá tiếng cười, người gầy ánh mắt tục tĩu, trong ánh mắt còn mang theo một loại "Ngươi hiểu" thần thái, Hồng Vũ một hồi buồn bực, thật sự không rõ cái ánh mắt này nội hàm.

Một bên Trịnh Hướng Vinh rất là "Thành khẩn" nói: "Vũ thiếu, ngươi lại đem huynh đệ chúng ta kế hoạch lớn nghiệp lớn đem quên đi? Chúng ta thế nhưng là thương lượng tốt lắm a…, không có Vũ thiếu ngươi khiêng kỳ công kích, hai người chúng ta cũng không biện pháp hoàn thành cái này trên đời Vô Song kế hoạch a…. Ngươi không có khả năng vứt bỏ chúng ta!"

Hồng Vũ thật đúng là không nghĩ ra.

Thân đồ tể nhẹ giọng nói: "Vũ thiếu, ngươi gặp chuyện không may trước đó chúng ta không phải thương lượng tốt rồi?"

Hồng Vũ toàn bộ tiếp thu bản chủ trí nhớ, nhưng là cũng không hoàn thiện, trong đó một ít đoạn ngắn khó tránh khỏi thiếu thốn.

Hắn nói quanh co thoáng một phát, che giấu nói: "Ta bị đám khốn kiếp kia đánh tới đầu, gần nhất có một số việc nhớ không rõ rồi."

Người gầy hưng phấn mà trong hai mắt toát ra ánh sáng màu đỏ: "Khuyển mỹ nhân hộ vệ tiểu đội kế hoạch a… Đại ca, như vậy hào quang vạn trượng, xưa nay chưa từng có, thiên tài tuyệt thế kế hoạch, ngươi lại có thể biết đã quên!"

Hồng Vũ mơ hồ đã có một chút ấn tượng, cẩn thận nghĩ một hồi, trong đại não một hồi đau đớn cảm giác, rốt cục suy nghĩ minh bạch.

Hồng Vũ suýt chút nữa thì mắng chửi người, bởi vì nương theo lấy một đoạn này trí nhớ rõ ràng hiện ra đấy, chính là bản chủ lúc trước một ít "Tưởng tượng" .

Cái vòng (đeo ở cổ), quần da, roi da, đinh thép…

"Khuyển mỹ nhân" ý tứ không cần nói cũng biết, Vũ Đô Tam sài sở dĩ nhớ tới kế hoạch này, hoàn toàn là bởi vì hắn bọn người cảm giác gần đây đỉnh đầu "Võ lực" chưa đủ, ức hiếp hạng người lương thiện thời điểm, không có nghiền ép cảm giác cho nên rất khó chịu lợi. Vì vậy sinh ra tìm kiếm một ít cường lực hộ vệ ý tưởng.

Nhưng là ba cái sắc phôi cùng một chỗ chuyện thương lượng, mặc kệ theo sự tình gì bắt đầu, cuối cùng luôn có thể quy kết đến tình dục bên trên. Hồng Vũ theo trí nhớ mơ hồ bên trong phát hiện, hay vẫn là Trịnh Hướng Vinh đề nghị, Tam sài đều cảm thấy nếu xây dựng một cái khuyển mỹ nhân hộ vệ tiểu đội, cái vòng (đeo ở cổ) đổi xiềng xích, xách tại trong tay mình, những thứ này khuyển mỹ nhân tất cả đều là Ngũ Phẩm Nguyên Định trở lên cảnh giới, cái kia đi ở trên đường cái, nên nhiều uy phong, đa ngưu bức, nhiều khí phách sự tình!

Có việc đánh đánh người, không có việc gì đánh bắn pháo, hoàn mỹ a…!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Hồ bằng cẩu hữu (trung)

Chương 2: Hồ bằng cẩu hữu (trung)

Kế hoạch này lúc trước ba người thương lượng hưng phấn vô cùng, nhưng là trên đường Hồng Vũ muốn đi mua sắm Vân Không Tự cấm vật, tạm thời gác lại. Hiện tại Tam sài một lần nữa gom góp đến cùng một chỗ, tự nhiên là muốn đem cái này "Vĩ đại mộng tưởng" tiếp tục hoàn thành.

"Hắc hắc, Vũ thiếu, ta đã hỏi thăm rõ ràng, Bách Lý Các hôm nay vừa mới vận đến một đám Thương Lan Quốc võ cơ, chẳng những võ kỹ cao siêu, hơn nữa đều là tấm thân xử nữ, nhóm này võ cơ trận đầu 'Cá rồng thi đấu' ngay tại đêm nay, đây chính là cơ hội thật tốt, chúng ta hiện tại xuất phát, vừa vặn vượt qua."

Vừa nói đến mỹ nhân, thực tế lại là xử nữ, Trịnh Hướng Vinh như trước một bộ ra vẻ đạo mạo bộ dáng, liền ánh mắt cũng còn là như vậy chính trực! Chỉ là trong giọng nói hèn mọn bỉ ổi, triệt để bại lộ bản tính của hắn.

Một bên Thân đồ tể cũng là run rẩy, nước miếng đều nhanh chảy ra: "Vũ thiếu, đi nhanh đi, đã xong sẽ không có tốt ghế lô rồi."

Hồng Vũ có chút khó khăn: "Thế nhưng là Bách Lý Các võ cơ đều không rẻ a……"

Trịnh Hướng Vinh hào sảng: "Vũ thiếu hà tất khách khí như vậy? Ngươi xem đi đâu cái chỉ để ý ra giá, bạc không là vấn đề, chúng ta một đời người hai huynh đệ, bạc sự tình bao tại ta lão Lôi trên người!"

Hồng Vũ đáy mắt hiện lên một tia không dễ cảm thấy hàn quang, mặt nạ trịnh rất trượng nghĩa chứ? Hồng Vũ nhớ lại thoáng một phát, mấy năm qua này bản chủ đứt quãng tại Trịnh Hướng Vinh nơi đây thiếu nợ nần đã đạt đến kinh người 50 vạn lượng!

Bản chủ là một ngu xuẩn đối với nguy cơ không phát giác gì, nhưng là Hồng Vũ ở kiếp trước thế nhưng là thắm thiết cảm thụ qua thẻ tín dụng trả khoản khổ sở, tựa hồ mặc kệ ngươi vẫn ít nhiều, tổng hội còn thiếu nợ ngân hàng một số tiền lãi.

Bạc, không phải tốt như vậy thiếu nợ hay sao?

Bất quá biểu hiện ra, Hồng Vũ nhưng là vui mừng quá đỗi: "Được, chúng ta cái này xuất phát!"

"Đi!" Vũ Đô Tam sài ầm ầm một tiếng kêu tốt đi ra cửa.

Trịnh Hướng Vinh trong hai mắt, đã hiện lên một tia không dễ cảm thấy vẻ đắc ý: Thằng ngu này, còn như trước kia đồng dạng, tùy tiện một trêu chọc, liền ngu xuẩn vù vù xông đi lên!

Trong khoảng thời gian này, Hồng Vũ tại Vũ Đô bên trong có rất nhiều "Truyền thuyết", nhưng là những cái…kia cũng không phải Trịnh Hướng Vinh tự mình trải qua đấy, hắn đối với Hồng Vũ nhận thức, vẫn như cũ là lấy trước kia tên rác rưởi nhị thế tổ, phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là giai đoạn.

Hồng Vũ nhất người biết đấy, chính là huyết tẩy rồi Tư gia cùng Tông gia. Thế nhưng là chuyện kia, thêm nữa… Mà thể hiện chính là Hồng gia thực lực, mà không phải Hồng Vũ.

Hắn ở đây Hổ Sơn đại doanh bên trong sự tích, cũng không có truyền ra. Bất kể là La Thiên Thành hay vẫn là Cổ Ngọc Đường, người trong cuộc khẳng định đều không sẽ đem mình xấu mặt kinh ngạc tình huống trắng trợn tuyên dương.

Cho nên không riêng gì Trịnh Hướng Vinh, trên thực tế toàn bộ Vũ Đô đại đa số người, biết cũng không nhiều. Có lẽ trước khi đến, bởi vì những truyền thuyết kia hắn còn có chút kiêng kị, nhưng là một hồi này tiếp xúc xuống, Hồng Vũ hiển nhiên hay vẫn là Hồng Vũ. Hắn trước đây chơi như thế nào làm cho thằng ngu này, về sau còn có thể như vậy trêu đùa.

Chỉ là Trịnh Hướng Vinh không biết, chính mình hết thảy thần thái tất cả đều đã rơi vào Hồng Vũ trong mắt. Hồng Vũ hồi tưởng thoáng một phát, lại so sánh vừa rồi Trịnh Hướng Vinh biểu hiện, cái này gian trá mặt nạ trịnh tựa hồ từ vừa mới bắt đầu, vừa muốn đem chính mình dẫn tới đêm nay cá rồng

thi đấu bên trên. Hắn rất muốn biết minh bạch, Trịnh Hướng Vinh đến cùng có mục đích gì!

…

Bách Lý Các, trăm lý đùa giỡn, cá rồng múa, cá nước vui mừng.

Câu này ca dao tại Vũ Đô có thể nói là mọi người đều biết. Thành đông Bách Lý Các cùng Thành Tây Thú Vương lâu hấp dẫn lẫn nhau, chính là Vũ Đô nội thành nổi danh nhất hai đại động tiêu tiền.

Bách Lý Các võ cơ đều là thân phận đầy tớ, đại thể đến từ Đại Hạ vương triều cùng phương bắc Địch Nhung tầm đó chiến loạn tù binh. Cũng có Đại Hạ vương triều bên trong, cùng với xung quanh các quốc gia, ví dụ như đông Nam Sở Việt Quốc, phương tây Hoa Lang Quốc cùng Hà Tang Quốc, phía nam Thương Lan Quốc quyền lực tranh đấu thất bại người bị hại.

Võ cơ chẳng những võ kỹ xuất chúng, có chút thậm chí đã tu luyện ra vũ khí, tuyệt đối là hàng thật giá thật cao thủ.

Hơn nữa chỉ cần ngươi trở ra lên giá tiền, võ cơ cũng là có thể làm bạn qua đêm. Đây cũng là bốn câu ca quyết cuối cùng một câu kia "Cá nước vui mừng" lai lịch.

Bách Lý Các chỉ cung cấp võ cơ, Thú Vương lâu chỉ cung cấp vai kép võ.

Ba người đi đến Bách Lý Các thời điểm, trời đã tối rồi, đèn rực rỡ mới lên, Bách Lý Các giăng đèn kết hoa, bên trong truyền đến từng đợt ti trúc thanh âm. Mặc dù cửa ra vào không có thanh lâu cái loại này kiếm khách dong chi tục phấn, nhưng là cũng lộ ra hết sức vui mừng náo nhiệt. Thỉnh thoảng có tuấn mã, xe ngựa, cỗ kiệu đứng ở cửa ra vào, sau đó bị nhiệt tình nghênh đón đi vào.

Nếu là có quen biết võ cơ, còn có thể sớm nghênh đón đi ra, một thân tư thế hiên ngang võ giả trang phục, lưng đeo bảo đao lợi kiếm, quỳ gối cửa ra vào, đối đãi ừ khách đã đến, tay đè thần binh, rất là giỏi giang một cái dập đầu lễ. Cái loại cảm giác này không giống bình thường!

Trịnh Hướng Vinh cùng Thân đồ tể hạ xuống cỗ kiệu, vừa vặn một người dáng người nóng nảy, ngực quần áo đều nhanh cũng bị nứt vỡ võ cơ, nhanh nhẹn lưu loát nghênh đón một vị khách nhân đi vào, tay kia theo như bảo kiếm hất đầu, ngực run rẩy, dài biện bay múa cảm giác, để cho hai người hưng phấn không thôi, hai mắt tỏa ánh sáng, càng không ngừng thúc giục Hồng Vũ: "Vũ thiếu, Vũ thiếu, chúng ta mau vào đi thôi."

Hồng Vũ bất động thanh sắc: "Được."

"Ơ, đây không phải làm thịt thiếu gia ư!" Một cái thanh âm nhiệt tình, nương theo lấy một người trung niên quản sự vui sướng chạy ra đón chào, người còn chưa tới, liền muốn khom mình hành lễ. Phía trước nhất Thân đồ tể hừ một tiếng, vừa nhấc chân đứng vững trung niên quản sự đang muốn hạ bái thân hình.

"Đã thành lão Quách, chớ đi theo ta cái này một bộ, Vũ thiếu còn ở đây, ta tính toán cái bướm?"

Trung niên quản sự lão Quách lại tranh thủ thời gian cười hì hì như Hồng Vũ vấn an, Hồng Vũ khoát tay chặn lại, đánh giá chung quanh lấy chỗ này Bách Lý Các.

Bách Lý Các lầu chính cao bảy tầng, hình dáng thành hình vuông, chính giữa có một tòa diện tích rất lớn sân vườn. Bốn phía nhà lầu mỗi một tầng đều có mười cái gian phòng. Ngoại trừ chỗ này lầu chính bên ngoài, xung quanh còn có có tất cả đặc sắc lầu nhỏ vài chục tòa, căn nhà nhỏ cũng có bảy tám cái.

Có thể ở tấc đất tấc vàng Vũ Đô nội thành, đặt mua như vậy một phần sản nghiệp, Bách Lý Các sau lưng chủ nhân thật có thể nói là là tài hùng thế lớn.

"Lão Quách, huynh đệ chúng ta hôm nay tới làm gì ngươi biết, ít giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo, cho chúng ta an bài tốt nhất ghế lô!"

Lão Quách lập tức khổ mặt: "Cố thiếu, buổi tối hôm nay cá rồng thi đấu thế nhưng là tiết mục cuối cùng, ghế lô ba ngày trước liền đính vô ích, người xem có phải hay không ủy khuất ba vị thoáng một phát, đang bình thường trên chỗ ngồi quan sát chứ?"

“Bình thường chỗ ngồi! ?” Thân đồ tể thoáng cái phát hỏa, một cước đem lão Quách đá đến trên mặt đất, một chân hắn đi lên nhếch lên ngón tay cái chỉ vào cái mũi của mình quát: “Ta cây cỏ bùn mẹ kiếp nhà nó, lão Quách ngươi mắt chó đui mù đúng hay không? Lão tử là ai ngươi không biết sao? Lại để cho lão tử tam huynh đệ đi bình thường chỗ ngồi? Ngươi con mụ nó cũng có thể mở miệng được?”

Trịnh Hướng Vinh ở bên cạnh bất động thanh sắc, cũng rất tốt nắm chắc thời cơ xúi giục một câu: “Lão Quách, coi như hai người chúng ta nắm lỗ mũi nhịn, Vũ thiếu đây? Vũ thiếu thế nhưng là Tứ Đại Thiên Trụ Hồng gia thiếu gia! Ngươi lại để cho Vũ thiếu tòa bình thường chỗ ngồi, ta xem ngươi cái này Bách Lý Các không nghĩ thông đi à nha?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Hồ bằng cẩu hữu (hạ)

Chương 2: Hồ bằng cẩu hữu (hạ)

Hồng Vũ không nghĩ tới Trịnh Hướng Vinh đã vậy còn quá trần trụi xúi giục Hồng gia cùng Bách Lý Các phía sau màn người quan hệ, nhìn hắn Trịnh Hướng Vinh một cái, tạm thời án binh bất động.

Lão Quách bị Thân đồ tể đá ngã trên mặt đất, lại bị Trịnh Hướng Vinh đổ ập xuống một hồi thoá mạ, lại không có chút nào tức giận ý tứ, như trước cười theo: "Ba vị, mặc kệ các ngài vị nào, cũng không phải ta lão Quách có thể chọc được đó a, ngài cho ta chút thời gian, ta đi hỏi một chút, vấn đề này ta cũng không làm chủ được a…."

Thân đồ tể một cước đem hắn đá văng ra: "Còn không mau đến hỏi."

"Dạ dạ, tiểu nhân đi luôn. Có ai không, mau mau mời đến tốt ba vị thiếu gia." Lão Quách té cứt té đái đi, trước khi đi vẫn không quên mời đến người tới đây. Ba gã dung mạo xinh đẹp dáng người nóng bỏng võ cơ đã đi tới, ôn ngôn nhuyễn ngữ, cười tươi nhìn quanh an ủi ba người, đằng sau lại có gã sai vặt đưa lên điểm tâm tửu thủy, Thân đồ tể lúc này mới hết giận, hai tay tại võ cơ trên người văn vê đến văn vê đi, trên miệng Hoa Hoa chiếm tiện nghi.

Đúng lúc này, ngoài cửa bóng dáng lóe lên, đi qua mấy người. Có khác quản sự cười làm lành thanh âm truyền đến: "Bách Lý thiếu gia, mời tới bên này, ngài định ghế lô đã sớm chuẩn bị cho ngài tốt rồi…"

Trịnh Hướng Vinh tựa hồ là rất tùy ý bước chân đi thong thả, đến cạnh cửa hướng ra ngoài nhìn nhìn, sắc mặt lập tức biến đổi, "Lòng đầy căm phẫn" nói: "Chết tiệt Bách Lý Hạ lại có ghế lô, lại làm cho chúng ta ở chỗ này chờ! Chúng ta Vũ thiếu vô luận thân phận địa vị, điểm nào nhất không sánh bằng hắn Bách Lý Hạ? Thật sự đáng giận!"

Thân đồ tể bất đắc dĩ nói: "Người ta là sớm đặt, chúng ta là tạm thời đến."

Thân đồ tể cũng không phải tốt như vậy nóng nảy, nhưng là hắn biết rõ Thân Đồ gia cùng Bách Lý gia chênh lệch.

Trịnh Hướng Vinh trong bóng tối lưu ý một bên Hồng Vũ, chứng kiến Hồng Vũ bưng chén rượu bất động thanh sắc nhếch rượu. Trịnh Hướng Vinh trong nội tâm buồn bực, thằng ngu này trước đây một điểm liền, trăm thử khó chịu, hôm nay đây là thế nào, như vậy bảo trì bình thản?

Tối nay hai cái mục đích chủ yếu, một người trong đó liền rơi vào Bách Lý Hạ trên người. Khơi mào Bách Lý Hạ cùng Hồng Vũ ở giữa tranh đấu, tiến tới lại để cho Bách Lý gia cùng Hồng gia đối địch lên, hiếu chiến nhất cái lưỡng bại câu thương!

Mà một cái khác mục đích càng trọng yếu hơn, chỉ bất quá bây giờ thời cơ chưa tới.

Hà Tung trên thực tế đối với kế hoạch này cũng không thoả mãn, vì vậy kế hoạch chỉ đạt tới cơ bản nhất một hòn đá ném hai chim. Nhưng là thời gian vội vàng, Hà Tung có thể tìm được người chỉ có Trịnh Hướng Vinh, hắn cũng chỉ có thể lựa chọn kế hoạch này rồi.

Nhưng là theo Trịnh Hướng Vinh, cái này chính là một cái rất đáng gờm kế hoạch rồi, so mặt khác trước đây tiểu đả tiểu nháo ám toán Hồng Vũ những thủ đoạn kia, hoàn toàn chính xác cao minh quá nhiều.

…

Cái này cái mục đích thứ nhất, Trịnh Hướng Vinh vốn cho là rất dễ dàng có thể đạt thành, Hồng Vũ tên ngu xuẩn kia, nhất chịu không được đúng là có người đặt ở trên đầu mình.

Trước đây gặp được loại chuyện này, tùy tiện châm ngòi thổi gió một câu, Hồng Vũ liền nhất định nổi trận lôi đình, chuyện còn lại căn bản không cần Trịnh Hướng Vinh quan tâm.

Nhưng là hôm nay… Sự tình có chút bất thường a….

Nghĩ đến sau lưng vị kia Hà công tử phân phó, Trịnh Hướng Vinh âm thầm cắn răng, bước đi ra ngoài: "Không được, ta muốn đi tìm bọn họ đòi một lời giải thích đi! Dựa vào cái gì đều là Tứ Đại Thiên Trụ, Bách Lý Hạ thì có ghế lô, Vũ thiếu phải ngồi bình thường vị trí?"

Nói xong không đợi Thân đồ tể cùng Hồng Vũ kịp phản ứng, hắn tựu lấy ngoài dự đoán mọi người nhanh nhẹn thân thủ, xẹt một tiếng chạy trốn ra ngoài.

Hồng Vũ trong mắt hiện lên một tia hiểu ra: Thì ra là thế!

Bách Lý Hạ là Bách Lý Thịnh Thế thứ tử. Mà Bách Lý Thịnh Thế chính là Võ Tông hoàng đế người ngươi tín nhiệm nhất, Võ Tông hoàng đế muốn đối phó Hồng gia, Bách Lý Thịnh Thế nhất định gương cho binh sĩ.

Mà cái này âm mưu, hoàn toàn nâng lên Bách Lý gia cùng Hồng gia đời sau tranh đấu, tựa hồ đối với hoàng đế cùng Hồng gia thủy hỏa bất dung tình huống thật hiểu rõ vô cùng, tựa hồ, không phải Trịnh Hướng Vinh tầng thứ này người, có thể làm được thủ bút…

Thân đồ tể có chút bận tâm: "Vũ thiếu, chúng ta có cần tới hay không nhìn xem?"

"Nhìn cái gì?"

"Bách Lý Hạ nghe nói là Bát Phẩm Thân Cương trung kỳ võ giả, bên người càng là có đại lượng cao thủ hộ vệ, lão Trịnh bên người mấy người kia, chỉ sợ không phải đối thủ a…."

Hồng Vũ cười nói: "Vậy là ngươi nói, tăng thêm chúng ta cái này hai khối liệu, chính là đối thủ của người ta?"

"Cái này…" Thân đồ tể vẫn có chút tự mình hiểu lấy đấy, tăng thêm hai người mình cũng giống vậy là đưa đồ ăn đấy, hắn cũng không biết trong bóng tối còn có Hồng Thân đi theo.

Hắn mơ hồ cảm thấy Vũ thiếu hôm nay cùng dĩ vãng có chút bất đồng, có thể lại không nói ra được là cái gì, hắn buồn rầu dùng sức vuốt vuốt trong ngực võ cơ ngực, võ cơ bị đau, kiều thân một tiếng đem hắn tà hỏa câu đi lên, vì vậy hắn trong

lúc nhất thời chẳng quan tâm mặt nạ trịnh rồi, rầm rì chui đầu vào võ cơ giữa hai vú vất vả cần cù thăm dò.

"A… ——"

Không có gì bất ngờ xảy ra, cũng không lâu lắm Trịnh Hướng Vinh kêu thảm thiết liền truyền về, theo sát lấy một hồi tiếng ồn ào, sau đó chính là một hồi tiếng tát tai vang dội, rồi sau đó Trịnh Hướng Vinh liên tiếp kêu thảm thiết cũng thay đổi làn điệu, hiển nhiên bị đánh đích không nhẹ.

Thân đồ tể bỗng nhiên ngẩng đầu đến, hung ác nói: "Thực có can đảm đánh người của chúng ta? Vũ thiếu…"

Cái kia từng nhát cái tát thanh âm, nghe Hồng Vũ trong nội tâm sảng khoái, không khỏi âm thầm cảm thán: Mặt nạ trịnh thật sự ngoan độc a…, vì tính toán chính mình, lại chủ động đưa lên làm cho người ta làm bao cát!

"Vũ thiếu, lão Trịnh bị đánh, chúng ta không thể không quản!"

Hồng Vũ bỗng nhiên một bộ khiếp đảm bộ dáng: "Cái này, người ta thế nhưng là Bách Lý gia, chúng ta có thể làm sao? Lao ra lúc đó chẳng phải bị cùng một chỗ đánh một trận? Cần gì chứ?"

Thân đồ tể mới vừa rồi còn cảm thấy Hồng Vũ cùng trước đây có chút bất đồng, kết quả hiện tại liền chứng kiến Hồng Vũ phạm vào không có đảm đương "Bệnh cũ", hắn oán hận không thôi: "Thế nhưng là lão Trịnh khiến cho bọn hắn bạch đánh cho?"

Còn chưa nói xong, chỉ nghe thấy Trịnh Hướng Vinh một tiếng càng thêm tiếng kêu thảm thiết thê lương, theo sát lấy nương theo cái này một hồi cửa sổ nghiền nát thanh âm, rồi sau đó hô một tiếng một cỗ thân hình ngã ầm ầm ở bên ngoài.

Rơi xuống đất Trịnh Hướng Vinh hừ một tiếng, rốt cuộc không có động tĩnh.

"Lão Trịnh!"

Thân đồ tể tranh thủ thời gian lao ra, Hồng Vũ cũng chậm quá đứng lên, cùng đi theo đi ra ngoài.

Trịnh Hướng Vinh té trên mặt đất, nguyên bản anh tuấn khuôn mặt nhỏ nhắn, hiện tại đã sưng hầu như hai vai rộng bằng nhau rồi, Hồng Vũ trong bóng tối nhìn, một hồi cười trộm. Trên mặt nhưng như cũ là một bộ nhát gan bộ dáng, cố ý trốn sau lưng Thân đồ tể.

Ngay tại bọn hắn ngoài mấy trượng, có sáu gã hộ vệ hiện lên hình chữ bát (八) liệt mở, chính giữa đứng đấy một người mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên, mày kiếm nhập tấn, hai mắt ẩn hàm tinh quang, tinh khí thần ngưng luyện nhất thể, oai hùng bất phàm. Cùng Vũ Đô Tam sài loại này bay múa quần áo lụa là so sánh với nhau, vậy thì thật là nhân trung hào kiệt mã bên trong Xích Thố.

Hồng Vũ cùng Bách Lý Hạ trước đây cũng ở tiệc nhà gặp qua mấy lần, mơ hồ có chút ấn tượng. Bách Lý Hạ chắp hai tay sau lưng đứng ở nơi đó, tuổi còn nhỏ đã mơ hồ có một loại Đại Tướng phong phạm. Hắn lạnh lùng nhìn chăm chú vào trước mắt ba người, trong mắt lộ ra một tia đùa cợt.

Vũ Đô Tam sài quan hệ trong đó, kỳ thật tại bên ngoài sớm có truyền lưu. Chỉ là Bách Lý Hạ thân là Bách Lý gia hậu duệ, đều có tôn nghiêm của mình, cho dù là biết rõ Trịnh Hướng Vinh cố ý gây chuyện, hắn cũng sẽ không lùi bước.

Thân đồ tể mau tới suy nghĩ muốn đem mặt nạ trịnh nâng dậy đến: "Lão Trịnh ngươi như thế nào đây?"

Trịnh Hướng Vinh tỉnh lại, chuyện làm thứ nhất chính là một phát bắt được Hồng Vũ mắt cá chân, thê thảm vô cùng khóc kể lể: "Vũ thiếu, chúng ta Vũ Đô ba hùng lúc nào như vậy bị người hắn tại trên cổ đi ị a…, bọn hắn đánh ta không liên quan, nhưng này phải không đem Vũ thiếu ngươi để vào mắt, xem thường Hồng gia a……"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Hảo huynh đệ (thượng)

Chương 3: Hảo huynh đệ (thượng)

Trịnh Hướng Vinh khóc một cái nước mũi một cái nước mắt, đã có hơn phân nửa thật sự thương tâm. Hắn lúc đi ra đã làm tốt bị đánh một cái tát chuẩn bị, tại hắn nghĩ đến ngôn ngữ khiêu khích một phen, Bách Lý Hạ nhiều lắm là khí bất quá cho hắn một bạt tai —— nhưng là hắn là thật không nghĩ tới, Bách Lý Hạ xuất thủ ác như vậy! Liên tiếp cái tát về sau còn để cho thủ hạ xuất thủ, trực tiếp đem hắn đánh bay trở về!

Nếu biết rõ kết quả sẽ thê thảm như vậy, Trịnh Hướng Vinh liền muốn một lần nữa suy tính một chút kế hoạch này rồi.

Bất quá cũng may như vậy dừng lại-một chầu khổ ăn cuối cùng là có chút tác dụng, Hồng Vũ bị hắn dừng lại-một chầu xúi giục, tựa hồ đã phẫn nộ, kế tiếp hắn có thể chứng kiến chính mình hi sinh "Thành quả" —— Vũ Đô hai đại hào phú, Hồng gia cùng Bách Lý gia đời sau, triệt để đối địch!

Bách Lý Hạ một tiếng cười lạnh: "Vũ Đô Tam hùng? Hừ, thật đúng là sẽ hướng trên mặt chính mình thiếp vàng, tên xấu chiêu lấy Vũ Đô Tam sài lúc nào thành Vũ Đô Tam hùng? Hồng Vũ, chó của ngươi bị ta đánh cho, ngươi muốn thế nào cứ việc tới đây, ta tất cả đều đón lấy!"

Hắn ngạo nghễ vừa nhấc cái cằm, ánh mắt uy nghiêm đáng sợ trừng mắt Hồng Vũ, tuyệt không nhượng bộ.

Hồng Vũ trong nội tâm âm thầm lắc đầu, Bách Lý Hạ hoàn toàn chính xác khí độ bất phàm, mơ hồ có phong độ của một đại tướng, nhưng là dù sao trải qua sự tình quá ít, bị Trịnh Hướng Vinh một khiêu khích, trẻ tuổi nóng tính liền muốn cùng chính mình xung đột đứng lên.

Hồng Vũ không để cho Trịnh Hướng Vinh "Thất vọng", hắn vô cùng phẫn nộ, vọt tới Bách Lý Hạ trước mặt, vung vẩy nổi lên nắm đấm!

Bách Lý Hạ hộ vệ lập tức khẩn trương, Bách Lý Hạ nhưng là trấn định tự nhiên cười lạnh: "Thả hắn tới đây, một cái không ra gì phế vật, có thể đem bổn thiếu gia như thế nào đây?"

Bọn hộ vệ mỉm cười, mình quả thật khẩn trương quá độ.

Thế nhưng là Hồng Vũ cũng không có tiến lên, chỉ là tiến lên vài bước, cùng Bách Lý Hạ một phương người kéo gần lại khoảng cách mà thôi, quơ múa nắm đấm, lòng đầy căm phẫn hướng phía Bách Lý Hạ giận dữ hét: "Bách Lý Hạ, ngươi đây là ý gì? Cái gì gọi là chó của ta? Trịnh Hướng Vinh cùng ta là huynh đệ! Huynh đệ ngươi hiểu không? Ngươi như vậy vũ nhục Trịnh gia đệ tử, bất kể là huynh đệ của ta Trịnh Hướng Vinh, hay vẫn là Trịnh gia, tuyệt đối không thể chịu đựng ngươi loại hành vi này!"

Trịnh Hướng Vinh có chút không có minh bạch Hồng Vũ là có ý gì, nhưng là Hồng Vũ luôn miệng nói mình là hắn "Huynh đệ", loại này luận điệu dĩ vãng vài năm, đều là Trịnh Hướng Vinh dùng để cùng Hồng Vũ cùng Thân Đồ Tể lôi kéo làm quen (*nghĩa xấu) thời điểm nói, bởi vậy vào lúc này Hồng Vũ nói ra, Trịnh Hướng Vinh tuyệt đối muốn phất cờ hò reo: "Đúng vậy, Bách Lý Hạ ngươi nhục huynh đệ chúng ta, thật sự là khinh người quá đáng!"

Hồng Vũ quay đầu lại hướng hắn gật đầu mạnh một cái: "Huynh đệ của ta Trịnh Hướng Vinh nói rất đúng! Bách Lý Hạ, loại chuyện này đổi lại ai cũng không thể nhẫn nhịn, huynh đệ của ta mặc dù tu vi không bằng ngươi, Trịnh gia thực lực cũng không bằng các ngươi Bách Lý gia, nhưng là cả nhà bọn họ kể cả ta đây huynh đệ, đều là nổi tiếng hán tử! Ngươi như vậy vũ nhục bọn hắn, huynh đệ của ta nhất định phải khiêu chiến ngươi, quyết đấu! Loại vũ nhục này, chỉ có dùng máu tươi đến rửa sạch, không chết không thôi!"

"Cái gì? !" Trịnh Hướng Vinh chấn động, không phải mình xúi giục Hồng Vũ cùng Bách Lý Hạ, làm sao biến thành mình và Bách Lý Hạ quyết đấu?

Bách Lý Hạ mười lăm tuổi đã là Bát Phẩm Thân Cương trung kỳ cảnh giới, mặc dù không sánh bằng hắn lão tử Bách

Lý Thịnh Thế, cũng không sánh bằng đại ca của hắn Bách Lý Phong Ma như vậy kỳ tài ngút trời, nhưng là xuất thân danh môn, lại trải qua Bách Lý Thịnh Thế tự mình dạy dỗ, một thân chiến lực tuyệt đối tại Vũ Đô trẻ tuổi bên trong đứng vào Top 10.

Mặc dù mọi người cảnh giới không sai biệt lắm, nhưng là lại để cho hắn đi cùng Bách Lý Hạ quyết đấu đây không phải chịu chết sao?

Hơn nữa tốt như vậy như còn đem Trịnh gia đều tiện thể lên? Trịnh gia hoàn toàn chính xác thực lực hùng hậu, thế nhưng là cái kia muốn phân cùng với so. Nếu cùng Bách Lý gia véo lên, tuyệt đối là chết lềnh bà lềnh bềnh kết cục a….

Hết thảy chuyển biến quá nhanh, Trịnh Hướng Vinh thì ra là thầm tính một chút trước đây Hồng Vũ trình độ, hơn nữa mới vừa rồi bị Bách Lý Hạ đánh không nhẹ, đầu còn có chút ngất ngất ngây ngây, trong lúc nhất thời không có hiểu rõ.

"Vũ thiếu…" Trịnh Hướng Vinh vừa hô một tiếng, chỉ thấy Hồng Vũ giận dữ quay người, cầm thật chặt hắn béo tay: "Lão Trịnh ngươi yên tâm, ngươi muốn là chết, ta cùng tiểu Tể báo thù cho ngươi!"

"À?" Trịnh Hướng Vinh há hốc mồm, nhìn xem Hồng Vũ liền muốn rút tay mà đi, tiếp tục lòng đầy căm phẫn hướng phía Bách Lý Hạ lửa cháy đổ thêm dầu, hắn tranh thủ thời gian gắt gao cầm lấy Hồng Vũ tay không tha: "Vũ thiếu, chuyện này ta thế nhưng là cho ngươi xuất đầu, ngươi phải làm chủ cho ta a…."

Hồng Vũ rất là vô tội nháy mắt mấy cái: "Cho ta xuất đầu? Có ý tứ gì?"

Trịnh Hướng Vinh tranh thủ thời gian nói ra: "Chúng ta ba người nhất thể, vinh nhục cùng hưởng! Dựa vào cái gì Bách Lý Hạ có ghế lô ngươi Vũ thiếu không có? Ta là khí bất quá mới ra mặt."

Hồng Vũ vẫy vẫy tay: "Lão Trịnh hảo huynh đệ, ngươi chính là quá vọng động rồi. Gọi ta nói cái gì tốt đây? Vấn đề này tự chính mình đều không thèm để ý, ngươi xuất đầu làm

gì? Người ta dự định a…, chúng ta tạm thời đến đấy, không có ghế lô không phải rất bình thường? Ngươi cũng nói, chúng ta ba người nhất thể, vậy cứ như thế, ngươi bây giờ bất tiện, ta thay ngươi đem cuộc quyết đấu này đáp ứng đến!"

Trịnh Hướng Vinh triệt để há hốc mồm: "Vũ thiếu đừng…"

Hồng Vũ nơi nào sẽ cho hắn cơ hội nói chuyện? Dám tính toán lão tử? Hắc không chết được ngươi!

Hắn nhanh chóng hướng Bách Lý Hạ kêu gào nói: "Huynh đệ của ta lão Trịnh nói, Bách Lý Hạ ngươi không có trứng chim có dám hay không ứng chiến? Ba ngày về sau Thú Vương lâu một trận chiến, không chết không thôi!"

Bách Lý Hạ tức giận sắc mặt tái xanh: "Khá lắm không biết sống chết gia hỏa, hảo hảo hảo! Trận này quyết đấu thiếu gia ta ứng, ngươi yên tâm, ta tuyệt sẽ không cho ngươi thống thống khoái khoái chết đi!"

"Được!" Hồng Vũ hét lớn một tiếng: "Lúc này mới thoải mái, đây mới là thực nam nhân!"

Bách Lý Hạ hung hăng trừng trên mặt đất Trịnh Hướng Vinh một cái, vung tay lên mang theo hộ vệ của mình rời đi: "Ba ngày về sau, Thú Vương lâu, Trịnh Hướng Vinh ngươi muốn là dám không đến, ta liền giết coi trọng ngươi bọn người Trịnh gia đại môn!"

Trịnh Hướng Vinh kẻ câm ăn thuốc đắng, khổ mà không nói được. Thật sự là hắn tên xấu chiêu lấy, nhưng nếu vào lúc này, trước mặt nhiều người như vậy nói mình sợ rồi, vậy thì đúng là mất hết thể diện, hắn da mặt dù dày cũng làm không xuất ra loại chuyện này đến, chỉ có thể chờ đợi lấy sau này hãy nói.

"Vũ thiếu…" Trịnh Hướng Vinh nước mắt uông uông, Hồng Vũ cười ha ha, hết sức tiêu sái vỗ bờ vai của hắn: "Đều là hảo huynh đệ, chuyện nhỏ này không coi vào đâu, liền không cần khách khí với ta rồi."

"Đúng đúng, lão Trịnh liền không cần khách khí rồi." Đần độn Thân Đồ Tể đã ở một bên giúp đỡ nói.

Trịnh Hướng Vinh là tuyệt đối không ngờ rằng sự tình sẽ làm cho đến một bước này, vốn là châm ngòi Hồng Vũ cùng Bách Lý Hạ quan hệ, kết quả làm sao thành mình và Bách Lý Hạ quyết đấu?

"Mấy vị mấy vị, thật sự là không có ý tứ, tiểu nhân mời đến không chu toàn, bọn ngàn vạn thứ lỗi a……" Sự tình tới cũng nhanh chấm dứt cũng nhanh, Bách Lý Các đại quản sự Trương Duẫn chạy tới thời điểm, Bách Lý Hạ đã đi rồi, chỉ còn lại có Hồng Vũ ba người, quản sự lão Quách đi theo Trương Duẫn phía sau, thần sắc có chút tâm thần bất định.

Hồng Vũ cười hì hì hướng Trương Duẫn khoát tay chặn lại: "Không có việc lớn gì, lão Trương, hôm nay cá rồng thi đấu muốn bắt đầu chứ?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Hảo huynh đệ (trung)

Chương 3: Hảo huynh đệ (trung)

Trương Duẫn vốn cho là Vũ Đô Tam sài ăn phải cái lỗ vốn, vậy còn không phải đại náo Bách Lý Các? Tuy nói Trịnh gia cùng Thân Đồ gia đối với Bách Lý Các mà nói không khó ứng phó, nhưng là chính giữa bỏ thêm một cái Hồng Vũ liền có chút phiền phức rồi.

Theo lão Quách trong miệng, Trương Duẫn đã biết rõ Vũ Đô Tam sài mượn không có bao sương cớ nháo sự, hiện tại lại cùng Bách Lý Hạ xung đột đứng lên ăn phải cái lỗ vốn, hắn vốn tưởng rằng chuyện tối hôm nay rất khó bỏ qua, trong nội tâm vẫn còn phát sầu xử lý như thế nào, lại không nghĩ rằng Hồng Vũ cái này Vũ Đô Tam sài chân chính có sức nặng gia hỏa dễ dàng như vậy coi như xong.

Hồng Vũ là cái gì đức hạnh toàn bộ Vũ Đô người nào không biết? Trương Duẫn tâm tư một chuyển, cũng hiểu, cái này Hồng Vũ chỉ sợ là vừa rồi cùng Bách Lý Hạ đọ sức bên trong ăn phải cái lỗ vốn, cho nên ngay lập tức sẽ sợ rồi. Hắn trước đây không chính là như vậy? Gây chuyện thời điểm so với ai khác đều ngưu bức, một khi hậu quả tới, lập tức tránh về trong nhà không dám gánh chịu.

Đã có ý nghĩ này, Trương Duẫn đối với Hồng Vũ càng nhiều hơn mấy phần khinh thường, chỉ là trên mặt như trước mang theo chức nghiệp tính nụ cười: "Đúng vậy a lập tức liền muốn bắt đầu, Vũ thiếu các ngài mời tới bên này, đêm nay cá rồng thi đấu tại Nam Tương viện cử hành, nhóm này mặt hàng, ta cam đoan ngài thoả mãn…"

Trương Duẫn tranh thủ thời gian dẫn ba người hướng Nam Tương viện đi, một bên một cánh cửa sổ sau đằng sau, vải tơ bức màn có chút bỗng nhúc nhích. Vừa rồi tranh đấu toàn bộ quá trình, trong phòng người theo bức màn xốc lên một góc đều thấy được.

Trong phòng ngồi hai cái nữ hài, sắc mặt đều có chút khó coi.

Hồng Vũ nếu như tại nơi này, nhất định có thể nhận ra cái kia có được một đôi xanh thẳm đôi mắt, da thịt trắng hơn tuyết nữ tử chính là Đao Khinh Nguyệt.

Mà một gã khác nữ hài, ung dung hoa quý, khí độ bên trên lại tuyệt không kém hơn Đao Khinh Nguyệt!

Đao Khinh Nguyệt vốn là phải ly khai Vũ Đô đấy, thế nhưng là bởi vì chuyện đêm nay, nàng lại lùi lại chính mình về nước hành trình. Nàng là toàn bộ Vũ Đô bên trong, rất ít vài tên đối với Hồng Vũ ấn tượng thật tốt nữ tử một trong, kết quả là trông thấy Hồng Vũ xuất hiện ở loại địa phương này.

Đao Khinh Nguyệt âm thầm lắc đầu, cũng chẳng qua là cảm thấy có chút tiếc nuối mà thôi, một cái nàng cảm thấy rất "Thú vị" người, nguyên lai cũng chỉ là một phàm phu tục tử.

Loại này hơi có chút mặt trái tâm tình, tại trong óc nàng chợt lóe lên cũng là buông xuống, đón lấy, hắn liền thấy được đồng bạn sắc mặt khó coi: "Thiên Vũ, ngươi làm sao vậy?"

Thiên Vũ công chúa đã biết rõ, Hồng Vũ cự tuyệt chính mình tham gia Tú Sơn Thu Hội.

Lúc trước phụ hoàng hạ chỉ, làm cho nàng tham gia Tú Sơn Thu Hội, Thiên Vũ công chúa rất là kháng cự một phen, nhưng là cuối cùng vẫn còn thuận theo phụ thân an bài. Dù sao đi một lần có quan hệ gì? Chính mình chỉ nếu không đáp ứng, Hồng gia lại có thể thế nào?

Thế nhưng là nàng không nghĩ tới, chính mình ủy ủy khuất khuất, hạ mình hàng đắt, đáp ứng tham gia Tú Sơn Thu Hội, Hồng Vũ cái kia ti tiện phôi lại dám cự tuyệt! Hơn nữa bắt được phụ hoàng một cái sai lầm, rõ ràng có thể trắng trợn vơ vét tài sản một phen thời điểm, tên hỗn đản này lại lấy ra đổi lấy chính mình không tham gia Tú Sơn Thu Hội, chính mình có như vậy không chịu nổi ấy ư, lại lại để cho người này bất kể cái giá phải trả, cũng không để cho mình đây?

Thiên Vũ công chúa hận đến hàm răng ngứa, lúc này ở Bách Lý Các không hẹn mà gặp, càng là nghiến chặt hàm

răng, hận không thể nhào tới cắn Hồng Vũ một ngụm.

"Không có việc gì, tỷ tỷ yên tâm, ta sẽ không bởi vì nhỏ mất lớn."

Đao Khinh Nguyệt có chút hiếu kỳ: "Ngươi biết mấy người kia?"

Thiên Vũ công chúa hừ lạnh một tiếng, rất là ngạo kiều nói: "Một cái không biết trời cao đất rộng gia hỏa, ai sẽ biết hắn!"

Đao Khinh Nguyệt âm thầm cười cười, đều nhận định người ta không biết trời cao đất rộng rồi, còn nói không biết. Nhưng là nàng cũng không có đâm phá.

Nam Tương viện là Bách Lý Các phần đông trong sân lớn nhất một cái. Cá rồng thi đấu loại này đại quy mô thi đấu sự tình, thường thường sẽ ở những thứ này trong sân cử hành.

Xung quanh phòng ốc chính là ghế lô, mà tới gần đại môn cái kia hơi nghiêng toàn bộ gian phòng đều bị đả thông, bên trong chính là bình thường chỗ ngồi.

Tuy nói là bình thường chỗ ngồi, mỗi một cái ghế cũng cực kỳ rộng lớn, hơn nữa trên mặt ghế đều phủ lên dày đặc tơ tằm cái đệm, tuyệt đối thoải mái dễ chịu.

Trương Duẫn ước gì Vũ Đô Tam sài hôm nay đừng làm rộn chuyện, thế nhưng là ghế lô cũng đã định đi ra, những người kia bao nhiêu cái Bách Lý Các đều không thể trêu vào, cho nên cho Vũ Đô Tam sài làm cho một cái ghế lô là không thể nào đấy, hắn đành phải tự mình cẩn trọng hầu hạ, hy vọng ba vị này tiểu tổ tông đừng có lại nháo sự.

"Vũ thiếu, Trịnh thiếu gia, Tể thiếu, mời ngồi, các ngài xem, đây là chuyên môn cho các ngươi lưu vị trí, quan sát góc độ không còn gì tốt hơn rồi, so với cái kia ghế lô kỳ thật mạnh hơn nhiều."

Trịnh Hướng Vinh vừa rồi cũng bởi vì giựt túi mái hiên bị đánh một trận, bây giờ còn đang cân nhắc đến cùng chuyện gì xảy ra, cũng không quan tâm Trương Duẫn lời mà nói.., Thân

Đồ Tể chứng kiến Hồng Vũ đã tùy tiện ngồi xuống, hắn cũng là đi theo đã ngồi.

Ba người ngồi xuống, Trương Duẫn cuối cùng là thở dài một hơi . Vũ Đô Tam sài thật sự là quá thúi tên chiêu lấy, hắn không thể không cẩn trọng a….

Cẩn trọng hầu hạ cả buổi, lại đưa lên ba cái miễn phí đến từ xa xôi Thương Lan Quốc, giá bán ba trăm lạng bạc ròng giỏ trái cây, Trương Duẫn lúc này mới cẩn thận từng li từng tí cáo lui.

Trịnh Hướng Vinh nghĩ nghĩ, tiến đến Hồng Vũ bên cạnh nói: "Vũ thiếu, trận kia quyết đấu, ta có thể không đi được không?"

Hồng Vũ giận tím mặt: "Trịnh Hướng Vinh ngươi còn có phải là nam nhân hay không? Bị người như vậy nhục nhã ngươi đều có thể chịu? Ngươi muốn không phải nam nhân không phải ta huynh đệ, có đi không chính ngươi nhìn xem xử lý đi!"

"…" Trịnh Hướng Vinh tức cười, không nghĩ tới Hồng Vũ sẽ mạnh như vậy ngạnh bức bách hắn. Một bên Thân Đồ Tể vốn chính là không có gì chủ kiến người, Hồng Vũ vừa nói như vậy, hắn cũng hiểu được có đạo lý: "Lão Trịnh ngươi muốn là sợ rồi, thật sự không xứng mọi người làm huynh đệ!"

Trịnh Hướng Vinh nghĩ đến xúi giục Hồng Vũ cùng Bách Lý Hạ tranh đấu kế hoạch xem như bị nhỡ rồi, nhưng là còn có một cái khác là quan trong nhất mục đích, vì đạt thành mục đích này, ít nhất đêm nay hắn phải ở lại Hồng Vũ bên người.

Hắn cười lớn cười cười: "Nhìn ngươi nói, ta chính là chỉ đùa một chút thôi, ngươi thật sự cho rằng ta sợ Bách Lý Hạ tên hỗn đản kia không thành."

Hồng Vũ lập tức đổi lại cười tủm tỉm gương mặt, dùng sức vỗ bờ vai của hắn: "Đây mới là hảo huynh đệ!"

Trịnh Hướng Vinh cúi đầu, trong nội tâm có chút buồn bực, hắn cảm giác, cảm thấy Hồng Vũ cái phế vật này hôm nay có chút không giống nhau lắm, thế nhưng là tiểu tử này như trước táo bạo dễ giận, như trước chịu không nổi khích tướng, chỉ bất

quá trước kia là hắn chỉ cần một phát phẫn nộ, liền chính mình xông đi lên, hôm nay… Vì cái gì một phát phẫn nộ sẽ đem ta đẩy lên đây?

Trịnh Hướng Vinh hồ nghi nhìn bên người Hồng Vũ một cái, vừa vặn viện tử bốn cái góc trên, có tất cả một cái cực lớn chậu than đốt, oanh một tiếng chiếu sáng viện tử, một người đang mặc bó sát người váy dài, đem vóc dáng "hot" phác hoạ lồi lõm hấp dẫn xinh đẹp nữ tử chữ trên nóc nhà lăng không một cái bốc lên vững vàng rơi trong sân, đưa tới mọi người một tiếng hoan hô đồng thời, hướng xung quanh mở hai tay ra, cúi người hành lễ: "Hoan nghênh mọi người đi vào Bách Lý Các, người quen biết cũ Mai ảnh cung nghênh các vị!"

Vì rất tốt mà hiệu quả, cô gái này đầu mùa đông mùa mặc cũng rất mỏng, bất quá đều là nhập phẩm võ giả, điểm này rét lạnh đối với các nàng mà nói không coi vào đâu.

Nàng cúi đầu xuống, nguyên bản cũng có chút thấp trong cổ áo, càng là lóng lánh ra một vòng kinh người trắng nõn, Trương Duẫn nói không sai, nơi đây đích thật là thích hợp nhất quan sát vị trí, Hồng Vũ cùng Thân Đồ Tể đem cái kia một vòng trắng nõn thu nhập đáy mắt, nhất thời ầm ầm dựng lên, lớn tiếng trầm trồ khen ngợi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Hảo huynh đệ (hạ)

Chương 3: Hảo huynh đệ (hạ)

Trịnh Hướng Vinh một hồi hồ nghi: Cái này không phải là lấy trước kia cái phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là ấy ư, giống như không có thay đổi gì à?

Mỗi một lần cá rồng thi đấu, đều là do Bách Lý Các cấp quan trọng đại tỷ đầu Mai Ảnh đến chủ trì. Mai Ảnh vẽ lấy thật sâu ánh mắt, con mắt bên ngoài càng là dùng màu tím sậm son phấn miêu tả ra một cái nhẹ nhàng muốn bay Phượng Hoàng hoa văn, phối hợp nàng mắt xếch, càng lộ vẻ xinh đẹp động lòng người.

Mai Ảnh lai lịch không người biết được, chỉ là nghe đồn, nàng chính là toàn bộ Bách Lý Các sở hữu võ cơ tổng giáo đầu, không riêng huấn luyện võ kỹ, còn huấn luyện các loại trên giường kỹ xảo. Những cái…kia thử qua Bách Lý Các võ cơ vậy mà hai chân quấn quanh lực những khách cũ, đều rất muốn biết rõ có thể huấn luyện chỗ bực này trình độ võ cơ Mai Ảnh nên đến cỡ nào mất hồn. Thế nhưng là toàn bộ Vũ Đô bên trong, có loại dục vọng này người nhiều vô số kể, lại xưa nay chưa từng có ai thành công.

Hồng Vũ tại Mai Ảnh xuất hiện một sát na kia liền thất thần, rồi sau đó liều lĩnh cử động, bất quá là hắn theo bản năng một loại che dấu thủ đoạn.

Nếu như nói xinh đẹp động lòng người, Mai Ảnh những thứ này trang điểm cùng vận tác thủ đoạn, so với ở kiếp trước tại tân triều, những cái…kia trong ngoài nước ngành giải trí bên trong thiên hình vạn trạng mỹ nữ, thật sự không coi vào đâu.

Hồng Vũ cũng chẳng qua là cảm thấy rất tươi mới, mà ngực bên trong cái kia một vòng xuân sắc, nhiều lắm là cũng không tính là một chế thuốc.

Nhưng là hắn nhưng có chút ngoài ý muốn, bởi vì từ khi Mai Ảnh xuất hiện một sát na kia, Hồng Vũ cảm giác được bên trong thân thể của mình, cái kia một vị Sa Di Pháp Tướng chậm rãi mở hai mắt ra…

Vừa xem hiểu ngay!

Lấy trước kia tên rác rưởi đương sự không biết Mai Ảnh lợi hại, nhưng là hiện tại Hồng Vũ rất rõ ràng, bởi vì hắn vừa xem hiểu ngay nhìn ra, xinh đẹp động lòng người trời sinh vưu vật Mai Ảnh, toàn thân lập lòe một loại mãnh liệt hào quang màu đỏ!

Loại hào quang màu đỏ này đại biểu không phải chiến lực, không phải đẳng cấp —— cứ việc cùng hai cái này khẳng định có nhiều liên quan, nhưng là 《 Mật Nghiên Kinh 》 bên trong có một cái từ nhảy ra:

Võ vận!

Bản chủ là một ngu xuẩn, một ít cơ bản võ học thưởng thức cũng không biết, mà 《 Mật Nghiên Kinh 》 cùng 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 đẳng cấp rất cao, bên trong căn bản sẽ không liên quan đến nhất thứ căn bản, ngược lại là một ít cao cấp nói ví dụ "Võ vận" có nhiều giảng thuật.

Võ vận là cái gì? Tựa hồ ai cũng minh bạch, nói ví dụ nịnh nọt thiên tử thời điểm, đám đại thần cũng thường thường sẽ nói cái gì "Võ vận hưng thịnh" các loại, nhưng là thật muốn nói ra, võ vận là cái gì, tuyệt không chỉ là võ công vận thế đơn giản như vậy, không có mấy người có thể giải thích cặn kẽ rõ ràng.

Nếu như nói cứng, võ vận có lẽ cùng cái gọi là "Vận số" có chút cùng loại, chỉ bất quá vận số dùng cho một cái vương triều, mà võ vận dụng cho một cái võ giả.

Mặc dù bố cục nhỏ hơn, nhưng là võ vận như trước huyền ảo thâm thúy, không thể phỏng đoán.

Vũ khí, võ kỹ, võ vận, cũng bị có chút cường giả đỉnh cao gọi chung vì "Ba võ nhất thể", ba võ hỗ trợ lẫn nhau, quyết định một người võ giả thực lực mạnh yếu.

Nhưng trên thực tế, võ vận cái này khái niệm tại Thanh Nguyên Đại lục cũng không lưu hành, mọi người càng ưa thích dùng "Chiến lực" cái này khái niệm, nhưng là Hồng Vũ tu hành 《 Mật Nghiên Kinh 》 cùng 《 Đại Nhật Kinh 》, vô cùng rõ ràng võ vận, so với "Chiến lực" thâm ảo, cao cấp.

Vừa xem hiểu ngay dưới, hắn lại thấy được Mai Ảnh võ vận, có thể nào không kinh ngạc?

Đến trước mắt vì, Hồng Vũ vừa xem hiểu ngay thấy qua duyên phận, thấy qua võ vận, thấy qua năng lực, đều là huyền diệu khó giải thích đồ vật, hắn cũng không biết cái môn này kỹ năng, tương lai sẽ có hay không có tăng lên, hay hoặc là, còn có thể chứng kiến thêm nữa… Những vật khác?

…

"Chư vị, cái này một đám võ cơ đến từ Thương Lan, chính là Thương Lan Quốc trong lần gần đây nhất quyền lực tranh đấu người thất bại gia quyến. Tuyệt đối huân quý về sau, vô luận là dung mạo hay vẫn là tư chất, đều là gần mười năm đến, chúng ta Bách Lý Các tốt nhất!" Theo Mai Ảnh cực kỳ hấp dẫn tính thanh âm giảng thuật, không riêng gì chính diện những thứ này bình thường trên chỗ ngồi những khách nhân rối loạn lên, liền ngay cả xung quanh trong rạp, cũng dần dần truyền đến một ít nghị luận thanh âm.

Mai Ảnh quyến rũ cười cười: "Tốt rồi, ta sẽ không nhiều dài dòng rồi, lên trước đến hai cái tỷ muội, lại để cho mọi người xem xem tỉ lệ!"

Nàng thân hình hướng về sau vừa lui, giống như là tại trên mặt băng trượt giống như vậy, quần áo phất phới, phảng phất giống như Tiên tử, lặng yên dẫn vào trong bóng tối.

Một hồi trống trận bình thường tiếng nhạc vang lên, bên trái cửa ra vào nhen nhóm một chiếc đèn lồng. Tại đèn lồng dưới, đứng đấy một người dáng người cao ráo thiếu nữ. Thiếu nữ tóc dài xõa vai, mặc trên người đơn giản chiến giáp, chỉ có thể bảo hộ được chỗ hiểm yếu nhất ba cái bộ vị.

Găng tay da, ủng da, cái khăn đen che mặt, chỉ lộ ra một đôi trong trẻo nhưng lạnh lùng con mắt. Trong tay một thanh

chỉ có hai ngón tay rộng đích trường kiếm, tại dưới ánh đèn lóe nhấp nháy hàn quang.

Cứ việc che mặt, chỉ nhìn thân hình của nàng đã biết rõ chính là tuyệt sắc. Xung quanh những cái…kia nam tử hô hấp thoáng cái trầm trọng.

Mà đang ở bên trái cái này thiếu nữ che mặt hiện thân không lâu, mặt phải cửa ra đèn lồng cũng đốt sáng lên.

Lúc này đây xuất hiện thiếu nữ, chải lấy một cái thẳng tắp ngút trời biện, chừng dài bảy tấc, roi cuối bên trên , liên tiếp lấy một đạo dài đến nửa trượng lông đuôi bảy màu, cũng không biết là cái gì lông vũ. Thiếu nữ một thân áo đỏ, thắt màu đen đai lưng, dung mạo tuyệt mỹ, thần sắc nhưng là băng lãnh. Trên hai tay mang theo hai cái kỳ lạ bao tay, năm ngón tay riêng phần mình kéo dài ra đi năm đạo chừng một xích hơi dài trảo đao!

Mỹ nhân, lãnh mỹ nhân, nguy hiểm lãnh mỹ nhân!

Rất nhiều nhân tố tập hợp, làm cho ở đây sở hữu giống đực cực độ hưng phấn lên.

Tại Hồng Vũ bên trái đệ tứ trong rạp, Bách Lý Hạ bên người ngồi một người bề ngoài xấu xí trung niên nhân, Bách Lý Hạ cười nói: "Lưu tiên sinh, như thế nào? Ta cam đoan với ngươi rồi, ngươi sẽ chuyến đi này không tệ."

Lưu tiên sinh vịn râu đen, cười ha hả nói: "Vũ Đô phồn hoa, quả nhiên danh bất hư truyền, loại kích thích này trò chơi, cũng chỉ có tại Đại Hạ vương triều mới có a…."

Bách Lý Hạ âm thầm có chút đắc ý, hắn tận lực nịnh nọt Lưu tiên sinh sự tình ra có nguyên nhân, có thể làm cho khách quý thoả mãn, Bách Lý Hạ đã cảm thấy tối nay một vạn lượng bạc vào bàn phí cuối cùng là hoa được không oan uổng.

Bên ngoài, Hồng Vũ trong mắt hai nữ trên người, ánh sáng màu đỏ chớp động. Hắn rất khéo léo đem chính mình trong mắt kinh ngạc nhanh chóng chuyển hóa làm cuồng hỉ, cái này thần thái rơi xuống người thứ ba ghế lô hai nữ trong mắt, cho rằng Hồng Vũ sa vào tại sắc đẹp, riêng phần mình lắc đầu, thở dài trong lòng vì Hồng lão gia tử bi ai.

“Chư vị, quy củ cũ, tiểu đánh bạc di tình, quả vì trợ hứng. Muốn đặt cược đấy, có thể nói cho công việc của chúng ta nhân viên, các ngươi nếu như nguyện ý đánh cược, chúng ta Bách Lý Các cũng có thể làm người trung gian.” Mai Ảnh thanh âm từ trong bóng tối truyền đến, lại qua lại phiêu đãng, làm cho không người nào có thể xác định hắn vị trí cụ thể.

Ở đây đều là khách quen, rất rõ ràng Mai Ảnh cũng không hề rời đi, nàng hay vẫn là trọng tài, chỉ cần thắng bại đã phân, nàng sẽ lập tức xuất hiện đem solo song phương tách ra, để tránh tạo thành tổn thương, hư mất kế tiếp những khách nhân “Tính gây nên” .

Mỗi một cái ghế lô đều có chuyên môn võ cơ phục vụ, Trịnh Hướng Vinh chứng kiến Bách Lý Hạ trong rạp đi tới một người võ cơ, trong tay cầm một quả tấm ván gỗ, hắn lập tức con ngươi đảo một vòng, ý nghĩ xấu bắt đầu bốc lên.

“Vũ thiếu, không bằng cùng Bách Lý Hạ tiểu tử kia đánh cược một cái, chèn ép thoáng một phát hắn khí diễm!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Võ vận (thượng)

Chương 4: Võ vận (thượng)

Hồng Vũ trong nội tâm cười lạnh, hiển nhiên Trịnh Hướng Vinh hay vẫn là chưa từ bỏ ý định a…. Hắn lập tức "Hưng phấn" hai mắt tỏa ánh sáng: "Ý kiến hay, lão Trịnh, tiểu Tể các ngươi tới hay không?"

Thân Đồ Tể có chút không tin lắm đảm nhiệm nhìn xem Hồng Vũ: "Vũ thiếu, ta coi như xong đi…"

Hồng Vũ giận tím mặt: "Làm sao, quá không có suy nghĩ đi à nha, đều không lên tiếng ủng hộ huynh đệ thoáng một phát?"

Hắn nói rất đúng Thân Đồ Tể, thế nhưng là Trịnh Hướng Vinh chỉ có thể thầm than một tiếng, tỏ vẻ nói: "Vũ thiếu, ngươi yên tâm, ta lão Trịnh nhất định ủng hộ ngươi! Ngươi áp ai ta hãy theo ngươi áp!"

Thân Đồ Tể có chút đồng tình nhìn xem Trịnh Hướng Vinh, Trịnh Hướng Vinh chỉ có thể làm như không nhìn thấy. Vừa rồi cái kia mấy câu nói, hắn cũng là cắn răng nói rằng đến. Ba người rất tinh tường, người nào không biết Hồng Vũ đó là gặp đánh bạc phải thua, một khi thua đỏ mắt, lão bà đều có thể khi mất người a…! Tin tưởng ánh mắt của hắn? Vậy còn không giống như hắn một khối bồi thường quần cộc đều mất?

Thế nhưng là không phụng bồi hắn, Trịnh Hướng Vinh lại lo lắng hắn không đi theo Bách Lý Hạ đánh cược, như vậy hoàn thành cái mục đích thứ nhất hi vọng cuối cùng khả năng sẽ tan vỡ.

Nghĩ đến nếu như không thể viên mãn hoàn thành nhiệm vụ, sẽ nghênh đón hắn phía sau màn vị kia Hà công tử thủ đoạn tàn nhẫn, Trịnh Hướng Vinh biết rõ phải thường tiền, cũng chỉ có thể nắm lỗ mũi nhịn.

Hồng Vũ cười ha ha, hồn nhiên một cái nông cạn dễ giận phế vật nhị thế tổ hình tượng: "Được! Hay vẫn là lão Trịnh đủ huynh đệ."

Hắn khẽ đẩy Thân Đồ Tể thoáng một phát: "Đã thành, hai người các ngươi cũng đừng vẻ mặt buồn rười rượi rồi, ta nói đùa các ngươi . Không cần các ngươi không phải cùng ta cùng một chỗ đặt cược, các ngươi nếu cảm thấy ta áp rót phía bên kia khẳng định thua, các ngươi cũng có thể lựa chọn cùng Bách Lý Hạ cùng một chỗ áp."

Thân Đồ Tể liên tục khoát tay: "Ta tình nguyện không áp, cũng tuyệt không cùng Bách Lý Hạ cùng một chỗ."

Trịnh Hướng Vinh tranh thủ thời gian nói: "Đúng đấy, sao có thể như vậy đây."

Nhưng trên thực tế, Trịnh Hướng Vinh trong nội tâm cũng tại cân nhắc, Hà công tử phân phó, tận lực lại để cho Hồng Vũ nhiều nợ tiền, tương lai Hồng Vũ vừa chết, cầm lấy giấy vay nợ đi Hồng phủ đòi nợ, Hồng lão gia tử coi như là không bị tức chết, cũng muốn làm trận thổ huyết!

Về phần Bách Lý Hạ trước đó vũ nhục hắn, cái kia tính là cái gì? Đại trượng phu co được dãn được, người làm việc lớn không câu nệ tiểu tiết!

Hồng Vũ đại đao kim mã ngồi, vung tay lên: "Lão Trịnh, khiêu chiến."

Trịnh Hướng Vinh bị sai sử, trong lòng có chút không vui, nhưng là nghĩ đến mục đích của mình, như trước nghe lệnh, lớn tiếng nói: "Bách Lý Hạ, chúng ta Vũ thiếu muốn với ngươi đánh cược, ngươi dám không dám nhận?"

Bách Lý Hạ đang cùng khách quý Lưu tiên sinh chuyện trò vui vẻ, loại này đổ cục, chính như Mai Ảnh từng nói, đó là trợ hứng hoạt động. Đánh cược rất ít xuất hiện.

Hắn vừa rồi cùng Lưu tiên sinh thương lượng một chút, dùng Lưu tiên sinh dưới danh nghĩa một ngàn lượng bạc tiền đặt cược, đánh bạc bên trái thiếu nữ che mặt chiến thắng.

Loại này áp rót, trên thực tế là một loại biến tướng hối lộ, tiền vốn là Bách Lý Hạ ra. Thắng tiền thưởng về Lưu tiên sinh, thua khẳng định không thể để cho Lưu tiên sinh còn số tiền này.

Bách Lý Hạ cùng Lưu tiên sinh đều đã nhìn ra, thiếu nữ che mặt đã nhập phẩm, Cửu Phẩm Dũng Tuyền đối mặt phía bên phải hồng y thiếu nữ không ra gì trình độ, vững vàng thắng được, một trận chiến này hoàn toàn không có gì lo lắng, kế tiếp chính là đơn thuần thưởng thức.

Bách Lý Hạ tuyệt đối không ngờ rằng, cái này Hồng Vũ "Âm hồn bất tán", lại liền quấn lên.

Hắn hắc hắc một tiếng cười lạnh, hướng Lưu tiên sinh vừa chắp tay: "Tiên sinh, có chút tôm tép nhãi nhép muốn mất mặt xấu hổ, tiên sinh an tọa, xem ta như thế nào giáo huấn bọn hắn."

Lưu tiên sinh cười ha ha: "Đang muốn nhìn xem hạ ít thủ đoạn."

Bách Lý Hạ đứng dậy đến, mang theo hai gã hộ vệ mở cửa, hướng ra phía ngoài Hồng Vũ ba người nói: "Hồng Vũ ngươi thật muốn cùng ta đánh cược?"

Hồng Vũ nhìn nhìn Trịnh Hướng Vinh. Trịnh Hướng Vinh bất đắc dĩ nói: "Đó là đương nhiên!" Tại Trịnh Hướng Vinh nghĩ đến, chính mình lại bị sai sử, rất là khó chịu.

"Được, ngươi muốn áp ai chiến thắng?"

Hồng Vũ nghĩ nghĩ, nói: "Ta áp nàng."

Hắn chỉ một ngón tay, nhưng là hồng y thiếu nữ!

Xung quanh lập tức vang lên một hồi trầm thấp tiếng nghị luận, đằng sau thậm chí có người trực tiếp nhìn xem Hồng Vũ bóng lưng chỉ trỏ, che miệng cười trộm.

Vũ Đô đệ nhất phá sản quần áo lụa là quả nhiên danh bất hư truyền! Coi như là ngươi hoàn toàn nhìn không ra song phương võ cơ thực lực, nhắm mắt lại tuyển, cũng có thể có một nửa khả năng đoán đúng, hết lần này tới lần khác cái này một vị liền chọn sai rồi.

Hồng gia một lần nữa quật khởi, càng nhiều nữa hay vẫn là Hồng Liệt đột nhiên đột phá Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ, mà Hồng gia theo sát lấy xuất hiện một vị Nhất Phẩm Hợp Chân! Hổ Sơn đại doanh sự tình cũng không có truyền ra, cho nên tại tuyệt đại đa số người xem ra, Hồng gia "Trung hưng" cùng Hồng Vũ cái này phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là không có chút nào quan hệ, mà hiện tại xem ra, Hồng Vũ vẫn như cũ là toàn bộ Hồng gia, lớn nhất tai họa.

"Vũ thiếu…" Liền ngay cả Thân Đồ Tể đều cảm thấy không được bình thường, nhịn không được nhắc nhở Hồng Vũ một tiếng. Hồng Vũ vừa trừng mắt: "Ngươi có theo hay không ta?"

Thân Đồ Tể trong lòng tự nhủ cái này rõ ràng bồi thường chuyện tiền bạc, làm sao có thể làm?

"Ta đây quay về coi như xong đi." Hắn lắc đầu lui xuống đi, cái gì cũng không nói rồi.

"Lão Trịnh, ngươi tới hay không?"

Trịnh Hướng Vinh bất đắc dĩ, thấp giọng hỏi một câu: "Vũ thiếu, ngươi áp nhiều ít?"

Hồng Vũ động tác rất khoa trương, rất phù hợp hắn phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là phong cách, duỗi ra một cái bàn tay lớn đầu ngón tay: "Mười vạn lượng!"

Trịnh Hướng Vinh thiếu chút nữa đặt mông ngồi dưới đất, xung quanh càng là một mảnh xôn xao. Gặp qua dại dột, chưa thấy qua như vậy dại dột. Phá sản loại chuyện này ai cũng trải qua, nhưng là bại đến Hồng Vũ loại tình trạng này, cái kia chính là Vũ Đô hiếm thấy nữa à!

"Ngươi có theo hay không?" Hồng Vũ lại hỏi một câu.

Trịnh Hướng Vinh do dự lên, nếu một ngàn lượng cao thấp, hắn cũng công nhận, thế nhưng là mười vạn lượng không phải cái số lượng nhỏ. Đừng nhìn Hồng Vũ khoản bên trên thiếu Trịnh Hướng Vinh 50 vạn lượng bạc, trên thực tế chính thức theo Trịnh Hướng Vinh nơi đây chi đi bất quá hai vạn hai, cái khác đều là Trịnh Hướng Vinh thông qua một ít xấu xa thủ đoạn lưu lại khoản.

Thật làm cho Trịnh Hướng Vinh bỏ tiền, hắn mình có thể vận dụng tiền mặt không cao hơn ba vạn lượng bạc.

"Vũ thiếu…"

Hồng Vũ cả giận nói: "Ngươi cũng không ủng hộ ta?"

Trịnh Hướng Vinh cười theo: "Không phải, Vũ thiếu, nhiều lắm chút điểm đi…"

Hồng Vũ giận dữ, một tay lấy hắn đẩy ra: "Lăn, ngươi cho rằng ta khẳng định thua là chứ? Tốt, ngươi đi đi theo Bách Lý Hạ đặt cược đi!"

Trịnh Hướng Vinh nào dám thật sự đi qua? Hắn chê cười thối lui đến một bên: "Vũ thiếu, chúng ta là huynh đệ a…, ta không cùng rót, nhưng là ta có thể vì ngươi phất cờ hò reo!"

Bách Lý Hạ khinh bỉ nhìn xem Hồng Vũ: "Ngươi xác định áp nàng?"

Hồng Vũ lỗ mũi đều muốn triêu thiên, kiêu ngạo vậy thì thật là không ai bì nổi, Bách Lý Hạ nhìn xem đã nghĩ đánh người.

"Ta liền áp hắn, mười vạn lượng bạc, ngươi dám không dám? !"

Bách Lý Hạ nhịn cười không được: "Mười vạn lượng bạc? Không có vấn đề, ta theo, chỉ là của ta sợ ngươi không có bạc a…."

Ai cũng biết Hồng lão gia tử lập nghiệp tại quân đội, tương đối mà nói, thương lính như con mình Hồng lão gia tử cũng chưa có nhiều ít tiền thu. Hồng phủ tại Tứ Đại Thiên Trụ bên trong không sai biệt lắm chính là nghèo nhất một nhà.

Mà Hồng Vũ tại Hồng gia lại không bị chào đón, nghe nói tiền tiêu hàng tháng tiền là ít nhất đấy, mười vạn lượng bạc, mặc dù Trịnh Hướng Vinh thoáng cái cũng không bỏ ra nổi đến, huống chi là Hồng Vũ?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Võ vận (trung)

Chương 4: Võ vận (trung)

Hồng Vũ có tiền, nhưng là trong lòng của hắn kỳ thật đã kế hoạch tốt rồi, Bách Lý Hạ nhất định có câu hỏi này, cũng chính là muốn mượn lấy cái này vừa hỏi, đem kế hoạch của mình áp dụng đi ra.

Hắn giống như thoáng cái bị vạch trần rồi, nhất thời đến mức đỏ bừng cả khuôn mặt.

Bách Lý Hạ cười ha ha: "Hồng Vũ, không có tiền cũng đừng giả bộ, mười vạn lượng bạc, ngươi thật sự cho rằng Hồng phủ hậu viện chính là một tòa mỏ bạc? Coi như là, vậy cũng không phải ngươi Hồng Vũ đấy!"

Hồng Vũ rốt cuộc tìm được cơ hội, triệt để bộc phát ra chính mình phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là "Khí phách", hắn tàn bạo mà đem chén trà trong tay một đòn nặng nề, mặt đỏ lên gào thét: "Ai nói lão tử không có! Ai nói lão tử không có? Lão tử hôm nay liền muốn xuất ra đến đem cho các ngươi nhìn xem!"

Hắn hung hăng một cái kéo ra cổ áo, từ bên trong lôi ra ngoài một cái dây đỏ, dây đỏ bên trên đổi một quả nho nhỏ ấn vàng.

Ấn vàng vừa ra, lập tức xung quanh nhiều tiếng hô kinh ngạc.

"BA~!"

Hồng Vũ đem chết thay kim nhân vỗ vào trên mặt bàn, tàn bạo mà trừng mắt Bách Lý Hạ: "Có đủ hay không? !"

Bách Lý Hạ biến sắc: "Hồng Vũ, ngươi thật sự muốn để lên này cái chết thay kim nhân? !"

Hồng Vũ nhìn qua chính là một cái đánh bạc đỏ mắt dân cờ bạc, ở đâu còn có cái gì lý trí?

“Ta liền áp này cái chết thay kim nhân! Này cái ấn vàng giá trị bao nhiêu tiền? Mười vạn lượng bạc, quá ít chứ?”

Bách Lý gia cứ việc cực chịu hoàng đế tín nhiệm, thế nhưng không có chết thay kim nhân. Toàn bộ Đại Hạ, tại Võ Tông một khi, cho tới bây giờ chỉ có Hồng Vũ trong tay cái này một quả chết thay kim nhân.

Mọi người chung quanh lắc đầu không thôi, trong nhà nếu ra Hồng Vũ như vậy số một bại hoại, làm sao có thể không suy bại? Hồng lão gia tử có thể chống đở đến bây giờ, Hồng gia còn không có ngược lại, đã là kỳ tích rồi.

Người thứ ba trong rạp, Thiên Vũ công chúa lắc đầu không thôi: “Hồng gia, thật sự muốn hủy ở tên phá của này trong tay. Chết thay kim nhân là trọng yếu hơn là tượng trưng cho thân phận, Hồng gia không có này cái ấn vàng, hào phú tỉ lệ ít nhất cắt giảm ba thành! Ai…”

Bách Lý Hạ ánh mắt cũng nhiệt thiết, hắn không tự chủ được tiến lên một bước, càng thêm tới gần cái viên này chết thay kim nhân: “Được, ta tiếp nhận ngươi cái này tiền đặt cược!”

Hồng Vũ lại vung tay lên: “Chậm đã! Này cái chết thay kim nhân không thể chỉ giá trị mười vạn lượng bạc chứ? Muốn cùng ta đánh cược, ngươi được thêm rót!”

Bách Lý Hạ là ở trong nhà tranh thủ thật lâu, đoán được buổi tối hôm nay đại biểu gia tộc ra mặt chiêu đãi Lưu tiên sinh cơ hội. Bởi vì phải chiêu đãi Lưu tiên sinh, trong nhà tạm thời cho quyền hắn hai mươi vạn lượng bạc hoạt động tài chính. Nhưng là hai mươi vạn lượng coi như là toàn bộ áp lên, cũng không so bằng chết thay kim nhân giá trị a….

Hắn cau mày nói: “Trên người của ta không có cùng chết thay kim nhân giá trị tương đối bảo vật, không bằng như vậy, Hồng Vũ ngươi nói cái đo đếm mà, ta xem một chút có thể hay không kiếm ra.”

Hồng Vũ nghĩ nghĩ, ở chỗ sâu trong ba ngón tay đầu: “300 vạn!”

“Ti!” Mọi người chung quanh hít sâu một hơi, bất quá nghĩ lại, chết thay kim nhân cũng hoàn toàn chính xác đáng đồng tiền, 300 vạn trên thực tế chẳng những không nhiều lắm, nhưng lại thiếu.

Bách Lý Hạ sắc mặt biến đổi, hắn suy nghĩ một chút nói: “Tha cho ta kiếm thoáng một phát.”

Hồng Vũ dương dương đắc ý, mũi vểnh lên trời, rộng lượng phất phất tay: “Đi đi.”

Tất cả mọi người cho rằng Hồng Vũ nhất định phải thua, không có ai chú ý tới trong bóng tối, Mai Ảnh cái kia một đôi Câu Hồn Nhiếp Phách con mắt đang nhìn chằm chằm Hồng Vũ xem, tựa hồ muốn đem nhìn hắn mặc.

Với tư cách võ cơ tổng giáo đầu, Mai Ảnh đương nhiên biết rõ một ít người khác không biết tình huống. Nàng nhịn không được hoài nghi: Cái này quần áo lụa là chẳng lẽ chỉ là loạn mơ hồ hay sao?

Bách Lý Hạ đi xung quanh mấy cái ghế lô, bên trong với hắn quen biết người.

Sau một lát, hắn trở lại, sắc mặt có chút khó coi: “Hồng Vũ, ta chỉ kiếm đến một triệu lượng.”

Hồng Vũ trong nội tâm lẩm bẩm, mặt nạ trịnh lại có thể bảo trì bình thản? Ta thế nhưng là liền chết thay kim nhân đều lấy ra nữa à, hắn rõ ràng còn không mắc câu.

Đúng lúc này, Trịnh Hướng Vinh bỗng nhiên tằng hắng một cái: “Nếu không, ta cũng thêm một tay?”

Hồng Vũ cùng Bách Lý Hạ cùng một chỗ nhìn về phía hắn, Bách Lý Hạ cả giận nói: “Bên ta đã tiền đánh bạc chưa đủ, ngươi còn gia nhập không phải đoán chừng ép buộc bổn thiếu gia sao?”

Trịnh Hướng Vinh không dám nhìn tới Hồng Vũ ánh mắt, cười khan một tiếng nói: “Không phải, ta, ta lựa chọn Bách Lý huynh phía bên kia.”

Hồng Vũ mừng rỡ trong lòng, trên mặt giận tím mặt: “Thằng khốn, ngươi nói cái gì? Ngươi còn có phải là của ta

hay không huynh đệ!"

Thân Đồ Tể cũng là giật mình: "Lão Lôi, mặc dù Vũ thiếu trước đó nói ngươi có thể đầu Bách Lý Hạ rót, nhưng là ngươi sao có thể thật sự làm như vậy đây?"

Trịnh Hướng Vinh nhìn về phía Hồng Vũ, cười làm lành nói: "Vũ thiếu ngươi đừng tức giận, nếu ngươi thua, ta thắng, ta còn có tiền cho ngươi mượn đón lấy đánh bạc a…. Nếu với ngươi cùng một chỗ thua, chúng ta sẽ không biện pháp gỡ vốn đây mới là huynh đệ!"

Phen này lí do thoái thác đường hoàng, nhưng là không có ai cười hắn vô sỉ, bởi vì đi theo Hồng Vũ đánh bạc, rõ ràng là thua. Vứt bỏ Hồng Vũ, lựa chọn Bách Lý Hạ, mới là sáng suốt.

Mà Hồng Vũ lấy ra thế nhưng là chết thay kim nhân, mọi người trong lòng tự hỏi, nếu là có một cái cầm chết thay kim nhân cơ hội bày ở trước mắt mình, mình cũng sẽ không chút lựa chọn nâng cốc thịt huynh đệ bán đứng mất.

Hồng Vũ trừng mắt một đôi mắt, hung hăng nhìn thấy hắn, thẳng thấy Trịnh Hướng Vinh trong nội tâm đều sợ hãi, hắn mới biệt xuất đến hai chữ: "Cút đi!"

Trịnh Hướng Vinh mông nước tiểu lưu đến Bách Lý Hạ bên kia, chỉ là vừa vừa bị Bách Lý Hạ hung ác đánh một trận, trong nội tâm luôn luôn chút ít gây khó dễ. Bất quá nghĩ lại, nếu là thật ba ngày sau quyết đấu từ chối không hết, nói không chừng cái này là cái cùng Bách Lý Hạ chữa trị quan hệ cơ hội, đến thời điểm mời Bách Lý Hạ hạ thủ lưu tình, cũng là một cái đầu đường ra.

Hắn mỉm cười hướng Bách Lý Hạ gật gật đầu, người kia nhưng là hừ lạnh một tiếng quay đầu đi. Trịnh Hướng Vinh rất xấu hổ. Hắn đứng ở một bên, chợt nhớ tới đến chính mình vừa rồi tại sao phải sợ Hồng Vũ? Tên ngu xuẩn kia mấy năm này đều bị chính mình đùa bỡn tại vỗ tay phía trên, mình tại sao sẽ sợ hắn?

Hắn vội vàng lắc đầu, đem cái này hoang đường ý niệm trong đầu vung ra đầu.

“Ngươi có thể ra bao nhiêu tiền?” Bách Lý Hạ lạnh lùng hỏi.

“Vũ thiếu thiếu nợ ta 50 vạn lượng, đều để lên, mặt khác ta danh nghĩa tại Vũ Đô nội thành có cửa hàng Tứ gia, ngoài thành có trang viên một tòa, tương đương xuống hẳn là cũng có 50 vạn lượng.”

Bách Lý Hạ nhíu mày, còn kém một triệu lượng.

Hồng Vũ lúc này thời điểm xác thực rất đại độ vung tay lên: “Hai người các ngươi riêng phần mình đánh cho 50 vạn lượng phiếu nợ.”

Bách Lý Hạ âm thầm có chút hối hận, sớm biết như vậy có thể sổ nợ, hà tất tiếp nhận Trịnh Hướng Vinh tiền đặt cược? Bất quá bây giờ cũng không có biện pháp đổi ý rồi, hai người riêng phần mình sai người đưa lên giấy bút, bá bá bá viết xong phiếu nợ.

Mai Ảnh chứng kiến này, cũng chỉ có thể âm thầm thở dài, phân phó một người võ cơ giơ khay đến ba người trước mặt, đem song phương tiền đặt cược đều thu lại, đợi được cái này trận đấu thứ nhất chấm dứt, định đoạt thắng thua.

Bách Lý Hạ tất cả đều là ngân phiếu, Trịnh Hướng Vinh còn viết chứng từ, tỏ vẻ đem mình danh nghĩa toàn bộ tài sản đều đè lên, thuận tiện còn có một trương Hồng Vũ phiếu nợ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Võ vận (hạ)

Chương 4: Võ vận (hạ)

Những chuyện này đều xử lý tốt, thi đấu có thể xem bắt đầu. Bất quá bên ngoài tràng lớn như vậy tiền đặt cược, có mấy người còn quan tâm trong tràng thi đấu?

Hồng Vũ đằng sau thì có một cái kìm nén không được nhị thế tổ cao giọng gào thét: "Che mặt cô nàng tranh thủ thời gian đánh thắng, để cho chúng ta chứng kiến kết quả, đại gia tối nay ra một vạn lượng bạc mua ngươi đêm đầu tiên!"

Xung quanh một hồi cười vang, kỳ thật đều là đang cười nhạo Hồng Vũ, một bên Thân Đồ Tể lo lắng không thôi, duy chỉ có Hồng Vũ giống như không có cảm giác gì, thẳng mà ngồi, nhìn xem trong tràng.

Bách Lý Hạ khinh thường cùng Trịnh Hướng Vinh làm bạn, một mình trở về ghế lô. Vừa vào cửa, Lưu tiên sinh cười ha ha, chắp tay nói hạ: "Chúc mừng Hạ thiếu, không duyên cớ nhặt được một quả trân quý vô cùng chết thay kim nhân."

Bách Lý Hạ cười nói: "Vậy cũng là thu hoạch ngoài ý muốn đi, Lưu tiên sinh thật là phúc tinh, chờ ta lấy được chết thay kim nhân, nhất định phải cho Lưu tiên sinh bìa một phần tạ lễ, ha ha ha!"

Trong sân, thiếu nữ che mặt nắm chặt bảo kiếm trong tay, thiếu nữ áo đỏ mười ngón không ngừng vũ động, trảo nhận va chạm, đinh đương rung động.

Song phương đều tại rất cẩn thận đến gần. Các nàng đều có đã từng cao quý chính là xuất thân, hôm nay luân lạc tới mức độ này, đã sớm tâm như tro tàn, cho dù là biết rõ tại các nàng cuộc tỷ thí này trên dưới trọng chú (*tiền đánh bạc lớn), cũng như trước không có chút rung động nào, làm từng bước tỷ thí.

Rốt cục, hai người tiến gần khoảng cách vậy là đủ rồi, thiếu nữ áo đỏ tựa hồ an nại không ngừng, ngón trỏ bắn ra, trảo nhận vèo một tiếng bay ra ngoài, cũng không thấy thiếu nữ che

mặt có động tác gì, trong tay bảo kiếm đã đinh một tiếng đẩy ra đối thủ đệ một lần dò xét.

Thiếu nữ áo đỏ bỗng nhiên mạnh mẽ lên, thon thả trong thân thể, bộc phát ra lực lượng kinh người, vây quanh thiếu nữ che mặt không ngừng chạy tiến công, thỉnh thoảng bắn ra trảo nhận tập kích thoáng một phát, nhưng là thiếu nữ che mặt lù lù bất động, bất biến ứng vạn biến, trong tay bảo kiếm mỗi một lần đều có thể chặn đường tại thiếu nữ áo đỏ trảo nhận tập kích con đường bên trên.

Xung quanh tất cả mọi người kể cả thứ ba trong rạp Thiên Vũ công chúa và Đạo Khinh Nguyệt đều âm thầm gật đầu, vừa mới khai chiến, thiếu nữ che mặt cũng đã chiếm được tiên cơ. Thiếu nữ áo đỏ nhìn như chủ động, trên thực tế là công kích thiếu phương pháp, không làm gì được thiếu nữ che mặt.

Cuộc tỷ thí này nguyên vốn cũng không có lo lắng, cái kia đổ cục trên thực tế Hồng Vũ là thua định rồi.

Hai nữ chiến đấu dần dần cao trào, thiếu nữ áo đỏ mặc dù không ra gì, nhưng là đã đạt đến không ra gì đỉnh phong, chỉ sợ trải qua một thời gian nữa, tôi luyện dưới, nàng nhất định có thể bước vào Cửu Phẩm Dũng Tuyền cảnh giới.

Thiếu nữ che mặt dần dần cảm thấy áp lực tăng lớn, cũng không thể giống như…nữa trước đó như vậy lù lù bất động, dưới chân linh hoạt, thị trường né tránh. Hai nữ ngươi tới ta đi, binh khí đinh đinh đang đang tiếng va đập bên tai không dứt, giống như là một hồi dày đặc nhạc khí diễn tấu.

Trong tràng bóng người dần dần bắt đầu mơ hồ, hai nữ tốc độ càng lúc càng nhanh. Đến lúc này, tất cả mọi người nín thở, biết rõ đến thắng bại đem phần đích thời điểm.

Hai gã dáng người xinh đẹp, dung mạo tuyệt mỹ nữ tử luận võ, bản thân liền là một hồi xinh đẹp hưởng thụ.

Huống chi hai nữ thân thủ hoàn toàn chính xác bất phàm.

Thiếu nữ che mặt bỗng nhiên một tiếng quát, thẳng lên bầu trời đêm. Nguyên bản di động với tốc độ cao thân hình bỗng nhiên đình trệ, tùy theo quần áo cổ động, vũ khí bừng bừng phấn chấn!

"Ầm!"

Thiếu nữ che mặt sau lưng bỗng nhiên bay lên một đoàn quang ảnh, ở giữa một cái chừng một trượng lớn nhỏ Hỏa Điểu bay múa kêu to!

"Võ đạo đồ đằng!" Có người đã hô lên, khởi động võ đạo đồ đằng thiếu nữ che mặt sức mạnh tăng mạnh, liên tiếp mấy kiếm giết ra, sau lưng Hỏa Điểu đồ đằng đều có tăng thêm tác dụng, từng đạo hỏa diễm quang ảnh đuổi theo kiếm quang, giết thiếu nữ áo đỏ cực kỳ nguy hiểm liên tục bại lui!

Cái này Hỏa Điểu đồ đằng bất luận là thanh thế hay vẫn là ngưng thực trình độ, đều cùng Hồng Vũ Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng khác khá xa, cùng Sa Di Pháp Tướng càng là hoàn toàn không thể sánh bằng.

Nhưng là nó hàng thật giá thật chính là một bộ võ đạo đồ đằng.

Chỉ có nhập phẩm, mới có thể được xưng là "Võ đạo", nếu không vô luận như thế nào tu luyện đều chỉ có thể coi là võ kỹ.

Mà đản sinh ra lúc ban đầu võ đạo đồ đằng, chính là nhập phẩm tiêu chí một trong. Cửu Phẩm Dũng Tuyền, trong người đục mở một huyệt đạo, vũ khí như suối nước bình thường tuôn ra, tại vũ khí bên trong sinh ra đời võ đạo đồ đằng, vũ khí cùng võ đạo đồ đằng phối hợp, có thể tăng cường rất nhiều võ giả thực lực.

Hỏa xà, Hỏa Điểu, hỏa khuyển những thứ này, chính là Hỏa thuộc tính võ giả thường thấy nhất võ đạo đồ đằng. Chỉ có thể làm đơn giản một chút thuộc tính lực lượng tăng thêm, lại để cho võ giả trong công kích, tăng thêm hỏa chi lực số lượng tổn thương.

Nhưng là ở phía sau tục phát triển bên trong, theo tu vi đề cao, có thể tiến hóa thành vì Chu Tước, Hỏa Hoàng, Hỏa Giao, Hỏa Long, Hỏa Hồ, Hỏa Hổ. .. vân vân. Uy lực tăng lên phạm vi thật lớn.

Mà cái này tiến hóa quá trình, tại Ngũ Phẩm Nguyên Định hoàn thành. Võ đạo đồ đằng tiến hóa làm hoàn toàn mới hình

thái, những thứ này hình thái trên thực tế chỉ rõ tương lai võ đạo phương hướng phát triển.

Hỏa Điểu đồ đằng mặc dù chỉ là cơ bản nhất, nhưng là nhập phẩm cùng không ra gì chênh lệch thật lớn, thiếu nữ che mặt một khi vận dụng võ đạo đồ đằng, bộc phát vũ khí, thiếu nữ áo đỏ lập tức chống đỡ hết nổi, tại sóng nhiệt mang tất cả công kích dưới, vừa lui lui nữa.

Mắt thấy đã đến viện tử biên giới, không thể lui được nữa, tiếp theo đánh nhất định bị thua thời điểm, thiếu nữ áo đỏ bỗng nhiên chấn động toàn thân, cả người khí thế lập tức bay nhanh kéo lên!

Mà Hỏa Điểu đồ đằng đã đến nỏ mạnh hết đà, thiếu nữ che mặt dù sao vừa mới đột phá Cửu Phẩm Dũng Tuyền cảnh giới, võ đạo đồ đằng thực lực còn có chút chưa đủ, thiếu nữ áo đỏ tựa hồ từ vừa mới bắt đầu liền ở vào hoàn cảnh xấu, nhưng trên thực tế, nàng một mực chờ đợi đợi giờ khắc này!

Nàng không có nhập phẩm, trên thực lực chênh lệch tựa hồ không thể đền bù. Mà này cỗ bộc phát khí thế, cũng không phải là đến từ chính nàng thực lực bản thân.

Trên đỉnh đầu nàng, cái kia một cái ngút trời biện chỗ nối liền lông đuôi bảy màu bỗng nhiên "Sống" đi qua, thật giống như trường tiên đồng dạng hướng phía thiếu nữ che mặt rút đi. Mà lông đuôi bảy màu biên giới, lại trở nên giống như răng đao đồng dạng sắc bén!

Đinh đinh đang đang một hồi dày đặc tiếng vang, thiếu nữ che mặt bảo kiếm trong tay tại Hỏa Điểu đồ đằng ủng hộ, cuối cùng là về sau lui bảy bước cái giá phải trả, đã ngăn được cái này ngoài dự đoán mọi người một kích!

Ở đây tất cả mọi người đều thất kinh: "Huyền binh!"

Không ai từng nghĩ tới, thiếu nữ áo đỏ trên đỉnh đầu cái kia một cái lông đuôi bảy màu, dĩ nhiên là một kiện hiếm thấy huyền binh, lần này nàng cùng thiếu nữ che mặt ở giữa thực lực sai biệt lập tức bị san bằng rồi, hơn nữa thiếu nữ áo đỏ công xuất kỳ bất ý, thiếu nữ che mặt lập tức rơi xuống hạ phong.

“Tại sao có thể như vậy…”

Tất cả mọi người một hồi xôn xao, bởi vì không ai từng nghĩ tới, Mai Ảnh lại có thể biết cho một người võ cơ lưu lại một kiện huyền binh!

Có thể chế tạo huyền binh Khí sư phượng mao lân giác, huyền binh cực kỳ trân quý, trong mọi người có kiến thức rộng rãi đấy, liếc mắt là đã nhìn ra tới đây kiện huyền binh giá trị ít nhất mười vạn lượng bạc!

Ẩn thân chỗ tối Mai Ảnh cũng là bất đắc dĩ, nàng đến thật là muốn đem cái này huyền binh lấy đi, thế nhưng là thiếu nữ áo đỏ cái này huyền binh, chính là vì nàng chế tạo riêng đấy, lông đuôi bảy màu nhìn qua đâm vào bím tóc bên trong, trên thực tế huyền binh cuối cùng một ít kim loại tia trực tiếp nối liền tại thiếu nữ áo đỏ đỉnh đầu trong kinh mạch. Lấy ra thiếu nữ áo đỏ tựu chết rồi, hơn nữa lấy ra người khác cũng không cách nào dùng.

Trong sân thiếu nữ che mặt đã liên tục bại lui, Hỏa Điểu đồ đằng lực lượng đã nhược đến cực hạn, mắt thấy liền muốn triệt để tiêu tán.

Mà thiếu nữ áo đỏ liên tục công kích dưới, bỗng nhiên lông đuôi bảy màu trên mặt đất vỗ, cả người mượn lực đằng không bay lên, lông đuôi bảy màu thật giống như điên cuồng mãng xà đồng dạng hướng phía thiếu nữ che mặt đánh tới đồng thời, trong tay mười đạo trảo nhận cùng một chỗ bắn ra!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Đã hết cơn khổ đến ngày sung sướng (thượng)

Chương 5: "đã hết cơn khổ, đến ngày sung sướng" (thượng)

Cuối cùng này sát chiêu triệt để tan rã rồi thiếu nữ che mặt phòng ngự, liên tiếp tiếng va chạm về sau, thiếu nữ che mặt võ giả đồ đằng triệt để tiêu tán, vũ khí khô kiệt.

Nàng có chút chật vật ngã xuống đất, còn có ba đạo trảo nhận bay vụt mà đến, boong boong boong, toàn bộ cắm ở gương mặt của nàng một bên.

Hiển nhiên thiếu nữ áo đỏ hạ thủ lưu tình.

"Ti —— "

Toàn trường hít sâu một hơi, dĩ nhiên là thiếu nữ áo đỏ thắng!

Thiếu nữ áo đỏ nương tựa theo một kiện huyền khí cùng mình quỷ dị thủ đoạn công kích, vượt cấp khiêu chiến thành công, đánh bại đã nhập phẩm thiếu nữ che mặt!

Kết quả này hoàn toàn ra khỏi dự kiến, tất cả mọi người tại thắng bại đã phân một khắc này, đều sợ ngây người, toàn bộ Nam Tương viện trong lúc nhất thời lặng ngắt như tờ.

Mai Ảnh từ trong bóng tối phiêu nhiên mà ra, hướng hạ thủ lưu tình thiếu nữ áo đỏ tán dương nhẹ gật đầu.

"Trận này, Hỏa Vân Cơ chiến thắng!" Hỏa Vân Cơ chính là cái kia thiếu nữ áo đỏ, nàng hướng Mai Ảnh khẽ khom người, lui ra ngoài.

Bên kia cũng có người nâng dậy thiếu nữ che mặt, chậm rãi lui xuống.

"Ba ba ba" cũng không biết là ai dẫn đầu, mọi người cùng một chỗ vỗ tay đứng lên. Cuộc tỷ thí này hoàn toàn chính xác

đặc sắc, hơn nữa kết quả ngoài dự đoán mọi người, đáng giá mọi người tiếng vỗ tay.

Mai Ảnh các loại mọi người tiếng vỗ tay hạ xuống, lúc này mới mỉm cười vừa nhấc hai tay: "Trận này tiền đặt cược, tự nhiên là chư vị cho chúng ta Bách Lý Các thưởng, cảm ơn mọi người."

Nàng cúi người hành lễ, mọi người cũng đều không để ý điểm này tiền, cười ha hả đi qua.

Sau đó Mai Ảnh mới nhìn hướng về phía Hồng Vũ cùng Bách Lý Hạ phương hướng, trong ánh mắt hay vẫn là mang theo một tia hồ nghi, không đợi nàng nói chuyện đâu rồi, vừa rồi một mực ngơ ngác Hồng Vũ đã vỗ bàn một cái xông lên: "Ta cây cỏ bùn mẹ kiếp nhà nó, nguyên lai cái kia che mặt cô nàng đã là Cửu Phẩm Dũng Tuyền rồi, rèn luyện ra vũ khí cùng võ đạo đồ đằng rồi, thiếu chút nữa hại chết ta rồi, may mắn lão tử vận khí tốt a…, đúng là vẫn còn lão tử thắng, ha ha ha!"

Lần này, không riêng gì Mai Ảnh âm thầm lắc đầu, liền ngay cả thứ ba trong rạp, nguyên bản có chút tiểu kinh ngạc hai nữ, cũng tất cả đều cười khổ. Trước đó các nàng đều có chút hoài nghi Hồng Vũ có phải hay không giả heo ăn thịt hổ, hiện tại tất cả đều đã minh bạch.

Cái này phá sản nhị thế tổ nguyên lai căn bản không nhìn ra thiếu nữ che mặt đã nhập phẩm! Hắn lúc này đây, vận khí cũng không tránh khỏi thật tốt quá.

Bất quá tiểu tử này một mực không may, gặp may mắn cùng một chỗ cũng là bình thường.

Mà mọi người chung quanh nghe hắn vừa nói như vậy, cũng là một mảnh cười vang, các loại hâm mộ cùng ghen ghét, tiểu tử này lúc này đây vận khí thật sự là quá tốt, như vậy đần độn, u mê áp lên chết thay kim nhân, rõ ràng còn thắng!

Đứng ở một bên Trịnh Hướng Vinh đều choáng váng: Gặp đánh bạc phải thua Hồng Vũ lại thắng! Hắn cùng Hồng Vũ cùng một chỗ lêu lổng bảy tám năm, lúc nào gặp Hồng Vũ thắng qua?

Trịnh Hướng Vinh trong tay tấm kia 50 vạn lượng bạc phiếu nợ là thế nào đến hay sao? Có hơn phân nửa đều là Hồng Vũ với hắn đánh cuộc thua.

Kết quả hôm nay là quan trong nhất một hồi đổ cục, Hồng Vũ lại thắng! Điều này sao có thể a…!

Trịnh Hướng Vinh trong đầu đã hiện lên vô số thanh âm "Không có khả năng! Không có khả năng! Không có khả năng!" Sau đó hắn mới bỗng nhiên ý thức được, hư mất, chính mình chẳng những đem Hồng Vũ phiếu nợ thua trở về, còn có chính mình danh nghĩa tất cả sản nghiệp, còn ngược lại thiếu Hồng Vũ 50 vạn lượng bạc!

Hắn danh nghĩa những cái…kia sản nghiệp trên thực tế không phải của hắn, chính là mẫu thân hắn đồ cưới, chỉ bất quá hắn mẫu thân yêu thương hài tử, trước tiên sang tên đến tên của hắn xuống, trên thực tế hay vẫn là mẫu thân tại chưởng quản.

Ngày nay hắn đem những này sản nghiệp đều phát ra đi, trở về làm sao cùng mẫu thân nói rõ?

Trịnh Hướng Vinh lúc này khóc không ra nước mắt, đã ngốc tại đâu đó , còn 50 vạn lượng tiền nợ, ngược lại là trong lúc nhất thời không nhớ ra được.

Trong rạp, Bách Lý Hạ cùng Lưu tiên sinh nhìn nhau tức cười, tuyệt đối không ngờ rằng là một kết quả như vậy.

"Cái kia thiếu nữ áo đỏ lại thắng! Cái này chuyện này…" Lưu tiên sinh vốn cho rằng một ngàn lượng bạc nhẹ nhõm tới tay, còn có Bách Lý Hạ tiền lì xì, hiện tại ngược lại tốt, lấy giỏ trúc mà múc nước công dã tràng!

Bách Lý Hạ càng thêm phiền muộn, vốn cho rằng cái kia một quả chết thay kim nhân có một nửa là của mình rồi, kết quả còn thua một triệu năm trăm ngàn lượng!

Cái này tiền bên trong, trên thực tế chỉ có năm vạn hai là hắn đấy, hai mươi vạn lượng chính là gia tộc chi tiêu tối nay hoạt động phí tổn. Còn lại không phải mượn đúng là phiếu nợ.

Những người kia nguyện ý cấp cho hắn, là vì cảm thấy hắn thắng định rồi. Nhưng là bây giờ…

Bách Lý Hạ mặt âm trầm mở cửa đi ra ngoài, Mai Ảnh đã vung tay lên, một người võ cơ bưng lấy vừa rồi chính là cái kia khay tiến lên, đưa đến Hồng Vũ trước mặt.

"Chúc mừng Vũ thiếu!" Mai Ảnh có chút không thế nào tự đáy lòng nói.

Hồng Vũ cười ha ha, cực kỳ hưng phấn bộ dạng, một bả nhấc lên chết thay kim nhân, cũng không nhìn một chút liền bọc tại trên cổ, sau đó công chúng hơn ngân phiếu cùng phiếu nợ ôm đồm nhét vào trong ngực.

Hắn dùng lực vỗ Thân Đồ Tể: "Tiểu Tể, tối nay vừa ý cái nào Little Girl, ngươi cứ việc đã muốn, lão Đại ta hôm nay mời khách. Ha ha ha!"

Thân Đồ Tể ở đâu còn nhớ được như cha mẹ chết Trịnh Hướng Vinh à? Hưng phấn mà toàn thân run rẩy: "Cảm ơn lão Đại!"

Trịnh Hướng Vinh lúc này còn có chút không nhận rõ tình huống, dùng vì chuyện này không có gì lớn, xuống về sau hắn cùng Hồng Vũ thương lượng một chút, dùng Hồng Vũ chỉ số thông minh, chỉ cần mình lừa dối hai câu "Huynh đệ a…" "Tình nghĩa a…", tất nhiên sẽ đần độn đem sản nghiệp cùng phiếu nợ cùng một chỗ trả lại cho mình, loại chuyện này hắn trước đây không thể không làm được qua.

Hắn ổn định lại tâm thần, suy nghĩ Hồng Vũ trong tay nắm bắt Bách Lý Hạ 150 vạn, như vậy mục tiêu thứ nhất, xúi giục Hồng Vũ cùng Bách Lý Hạ quan hệ trong đó, xem như đã đạt thành. Kế tiếp chính là cái thứ hai mục tiêu rồi.

Trận đầu tỷ thí mọi người ăn no thỏa mãn về sau, đằng sau mấy trận thi đấu cũng có chút kỳ phùng địch thủ ý tứ, song phương thực lực tương đương, không ra gì liền tất cả đều không ra gì, Bát Phẩm Thân Cương liền tất cả đều là Bát Phẩm Thân Cương.

Cùng một cảnh giới tầm đó cũng có phân chia cao thấp, nhưng là muốn một cái nhìn ra tất nhiên không thể dễ dàng.

Hồng Vũ kế tiếp lại tràn đầy phấn khởi mời người đánh cược, có mấy cái không tin tà cùng hắn đánh bạc trận thứ hai, kết quả Hồng Vũ lại thắng!

Tất cả mọi người cảm thán Hồng Vũ đánh bạc vận đang vượng, lắc đầu không với hắn chơi.

Kết quả dẫn đến trận thứ ba, Hồng Vũ chỉ có thể đi Bách Lý Các áp rót, kết quả trận này hắn liền thua!

Sau đó một tiết như rót, thua liền ba trận.

Mọi người tâm tư lại linh hoạt lên, lại có người với hắn đánh cược, kết quả tiểu tử này lại thắng!

Như vậy thua thắng thua thắng, mãi cho đến thứ chín trận, thì ra là cuối cùng một hồi, Hồng Vũ trên thực tế khấu trừ trận đầu cùng Bách Lý Hạ, Trịnh Hướng Vinh đánh cược bên ngoài, tiểu thắng ba vạn hai.

Kết quả là hắn lại biểu hiện ra xưa nay chưa thấy qua nhiều bạc như vậy bộ dạng đến, hưng phấn mà nhếch miệng cười to, còn kém nước miếng đều chảy ra —— hiển nhiên một cái phế vật nhị thế tổ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Đã hết cơn khổ đến ngày sung sướng (trung)

Chương 5: "đã hết cơn khổ, đến ngày sung sướng" (trung)

Thứ ba trong rạp Thiên Vũ công chúa xem lắc đầu không thôi: "Thật là một cái phế vật!"

Vấn đề là mình bị phế vật cho quăng, điều này làm cho từ nhỏ đã là thiên chi kiêu nữ Thiên Vũ công chúa tức giận bất bình, kìm nén một ngụm hờn dỗi.

Đến lúc này, Đao Khinh Nguyệt nhưng là đã nhìn ra, Hồng Vũ tựa hồ thua nhiều thắng ít, nhưng đó là số lần, chính thức bạc, hắn một mực ở thắng!

Đao Khinh Nguyệt xanh thẳm trong đôi mắt nhộn nhạo một tia không dễ cảm thấy vui vẻ, mơ hồ có chút minh bạch Hồng Vũ ý tứ.

Trong nội tâm nàng âm thầm cảm thán: Đây mới là viết ra "Kỹ nữ phối cẩu, thiên trường địa cửu, cặn bã xứng kỹ (nữ), như keo như sơn" cấp độ kia "Thơ hay" Hồng Nhị thiếu gia a….

Mai Ảnh một mực ở quan sát Hồng Vũ, nhưng thủy chung không nhìn ra cái gì —— nàng đương nhiên nhìn không ra, Hồng Vũ dù sao tiếp thu bản chủ tuyệt đại bộ phận trí nhớ, đương sự trước đây làm như thế nào, hắn hiện tại như trước làm như thế nào là được rồi.

"Tốt rồi, kế tiếp là đêm nay cá rồng thi đấu cuối cùng một hồi!"

Mai Ảnh tuyên bố về sau, như trước chậm rãi lùi vào trong bóng tối. Hai bên trái phải đèn lồng sáng lên, riêng phần mình có một người mỹ nhân tuyệt sắc xuất hiện ở đèn lồng xuống.

Cái này một đám người mới vừa mới cửa nát nhà tan, theo tôn quý huân tước thân phận, ngã xuống mây bùn, thân phận chênh lệch to lớn còn không có triệt để thích ứng, cho nên xuất

hiện ở cá rồng thi đấu bên trên, đều là khuôn mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng, thần sắc như băng. Trong ánh mắt đại thể còn mang theo một tia không cam lòng cùng phẫn uất. Nhưng đúng là loại này quật cường, lại để cho xung quanh bọn sắc lang càng thêm hưng phấn, chinh phục khoái cảm tăng gấp đôi.

Cái này hai gã thiếu nữ vừa ra tới, toàn bộ Nam Tương viện trong tất cả nam nhân hô hấp trì trệ, con mắt trợn lên lão Đại.

Liền ngay cả Hồng Vũ, ở kiếp trước xem quen rồi các loại mỹ nữ tuyệt sắc, lúc này cũng có chút thất thần. Dựa theo hắn ở kiếp trước lên mạng lưu hành thuyết pháp, nếu như nói trước đó võ cơ tám mươi phần đích lời nói, cái này hai gã thiếu nữ ít nhất cũng là 120 phân!

Không khỏi dung mạo, khí chất, dáng người đều là tuyệt hảo, hơn nữa hai nữ toàn thân, ở trong mắt Hồng Vũ, tản mát ra mãnh liệt ánh sáng màu đỏ!

Khi trận đầu cá rồng thi đấu thời điểm tả hữu hai gã võ cơ, tất cả mọi người xem trọng đã Cửu Phẩm Dũng Tuyền thiếu nữ che mặt, thế nhưng là tại Hồng Vũ vừa xem hiểu ngay dưới, thiếu nữ che mặt trên người ánh sáng màu đỏ mỏng manh.

Thiếu nữ áo đỏ trên người loại này ánh sáng màu đỏ mặc dù cũng không nồng đậm, nhưng lại so thiếu nữ che mặt mạnh hơn nhiều lắm. Ánh sáng màu đỏ làm cho người ta một loại cảm giác nguy hiểm, đại biểu cho song phương võ vận đối lập.

Hồng Vũ lại tin tưởng pháp nhãn phán đoán, cho nên ngang nhiên đặt cược.

Về sau nói cái gì không biết thiếu nữ che mặt chính là Cửu Phẩm Dũng Tuyền, chẳng qua là một loại che dấu, một cái phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là, bỗng nhiên biến thành khôn khéo quyết định nhân vật, ai không hoài nghi?

Huống hồ Hồng Vũ còn không có cùng Trịnh Hướng Vinh chơi chán đây. Trước đây bản chủ bị Trịnh Hướng Vinh tùy

tiện trêu đùa hí lộng, hiện tại Hồng Vũ cũng muốn hảo hảo trêu đùa hí lộng thoáng một phát Trịnh Hướng Vinh!

Đem chết thay kim nhân để lên đi, hoàn toàn chính xác có chút mạo hiểm, thế nhưng là không làm như vậy, chưa hẳn có thể làm cho Trịnh Hướng Vinh mắc câu. Hồng Vũ hơi chút do dự, liền quyết định đập một phen.

Ở kiếp trước chú ý cẩn thận, tại hoàn cảnh như vậy ra đời sống cực kỳ áp lực. Ở kiếp này hắn đã quyết định suất tính làm, vậy thì không kiêng dè gì. Chết thay kim nhân mà thôi, bắt lại cũng là bắt lại!

Về sau "Vừa xem hiểu ngay" cũng không có lại để cho hắn thất vọng, mỗi một trận kết quả của cuộc so tài, kỳ thật tại trước khi bắt đầu, trong mắt hắn sớm đã là vừa xem hiểu ngay, chỉ là vì chẳng phải kinh thế hãi tục, Hồng Vũ cố ý áp sai rồi mấy trận. Bất quá hắn khống chế rất tốt, áp sai đều là tiền đặt cược nhỏ, như vậy xuống, hắn tự nhiên là kiếm tiền.

Phía trước tám cuộc tranh tài, đẳng cấp cao nhất cũng chỉ là Lục Phẩm Chân Tôi. Thế nhưng là cuối cùng này một hồi khi luận võ song phương, trên người hào quang mãnh liệt, đã đạt đến Ngũ Phẩm Nguyên Định cấp độ!

Hơn nữa hai nữ ánh sáng hầu như giống như đúc, như vậy một trận chiến đấu, mới thật sự là thế lực ngang nhau. Hơn nữa thực lực chênh lệch quá nhỏ, thắng bại chỉ sợ muốn xem trường thi phát huy. Coi như là Hồng Vũ cũng có chút khó khăn, tỷ thí trước đó, không thể nào phán đoán song phương thắng bại.

Hồng Vũ hơi trầm ngâm, quyết định trận này chính mình tùy tiện áp thoáng một phát, thắng thua không sao.

"Vũ thiếu, ngươi xem cái này hai gã nữ tử như thế nào?" Trịnh Hướng Vinh cơ hồ là chảy nước miếng nói. Tối nay là quan trong nhất mục đích, liền rơi vào một người trong đó trên người cô gái, thế nhưng là Trịnh Hướng Vinh trước đó cũng thật không ngờ, cô bé này thật không ngờ sắc nước hương trời!

Hồng Vũ gật gật đầu: "Quả thật không tệ."

Vũ Đô Tam sài bên trong, lúc này cũng chỉ có Thân Đồ Tể còn băn khoăn cái kia "Mỹ nhân khuyển hộ vệ tiểu đội" kế hoạch, đụng lên đến hưng phấn không thôi nói: "Lão Đại, lão Đại, Ngũ Phẩm Nguyên Định a…, đẳng cấp phù hợp, nhân vật như vậy, coi như là táng gia bại sản cũng cần mua xuống a…!"

Bách Lý Các cá rồng thi đấu, kỳ thật chính là mới võ cơ một cái biểu hiện ra biết, nếu có hợp ý đấy, có thể tại sau khi chấm dứt lập tức đấu giá mua lại.

Hồng Vũ ngược lại là không có cảm giác gì, như vậy tuyệt sắc, khẳng định giá cả kỳ cao. Nghe một chút xung quanh, tất cả đều là nuốt nước miếng thanh âm, Hồng Vũ mặc dù cảm thấy tiếc hận, nhưng là cùng nhiều người như vậy cạnh tranh thật sự rất không sáng suốt.

Thứ ba trong rạp, Đao Khinh Nguyệt chứng kiến lúc này xuất hiện hai gã võ cơ, thay đổi sắc mặt, thon dài ngón tay ngọc nắm thật chặt cái ghế lan can, thân thể nghiêng về phía trước, tựa hồ lúc nào cũng có thể nhịn không được lao ra cứu người: "Các nàng… Chịu khổ!"

Dứt lời, nước mắt vui mừng đã nhịn không được lăn xuống.

Thiên Vũ công chúa âm thầm thở dài , theo ở bờ vai của nàng: "Tỷ tỷ yên tâm, ta đã chuẩn bị một triệu lượng bạc, nhất định giúp tỷ tỷ đem các nàng cứu ra!"

"Đa tạ muội muội!"

"Tỷ tỷ liền không cần khách khí với ta rồi."

…

Bách Lý Hạ xấu hổ vô cùng, buổi tối hôm nay hai mươi vạn lượng bạc, kỳ thật lớn nhất công dụng chính là vì Lưu tiên sinh mua xuống một người võ cơ đêm đầu tiên, bình thường giá vị trí mà nói kỳ thật năm vạn hai cũng như vậy đủ rồi, nhưng là đêm nay nghe nói tố chất thật tốt, cho nên trong nhà một hơi gẩy hai mươi vạn lượng.

Lưu tiên sinh bản thân không coi vào đâu, chỉ là sau lưng đại biểu lực lượng cực kỳ khổng lồ, càng thêm mấu chốt chính

là, cùng cái thế lực này giữ gìn mối quan hệ, Bách Lý gia sau này buôn bán phát triển mới có thể càng thêm trôi chảy, hàng năm sẽ vì Bách Lý gia mang đến hai triệu trở lên lợi ích!

Bách Lý gia dù sao căn cơ nông cạn, không giống cái khác thế gia như vậy có phần đông kiếm tiền sinh ý. Những năm này Bách Lý gia chuyên môn chiêu mộ mấy vị có thể làm ra quản sự, chính là muốn tại trên buôn bán mưu cầu phát triển.

Nhưng là bây giờ, bạc đều bị Bách Lý Hạ thua trận rồi, hắn ở đây một bên nhìn xem Lưu tiên sinh sắc híp mắt híp mắt nhìn chằm chằm mấy cái võ cơ xem, xấu hổ vô cùng, không biết kế tiếp phải làm gì mới tốt.

Hồng Vũ đang dùng một loại ánh mắt tán thưởng nhìn xem cuối cùng hai gã tuyệt sắc thiếu nữ, trong lòng cũng có chút đồng tình. Bên tai chợt nhớ tới một cái phá la loại thanh âm: "Hắc hắc, Hồng Vũ, có dám hay không lại đánh bạc một hồi?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Đã hết cơn khổ đến ngày sung sướng (hạ)

Chương 5: "đã hết cơn khổ, đến ngày sung sướng" (hạ)

Hồng Vũ hơi sững sờ, nói thật hắn hôm nay tới mục đích đều đã đạt đến, biết rõ Trịnh Hướng Vinh mục đích, hơn nữa đem Trịnh Hướng Vinh thắng được quần cộc đều nhanh mất.

Về phần Trịnh Hướng Vinh sau lưng người chủ sử, trong tay hắn nắm bắt Trịnh Hướng Vinh sản nghiệp cùng phiếu nợ, còn sợ không có cơ hội hỏi lên?

Bởi vì cái thanh âm kia vừa vang lên lên, Hồng Vũ có chút do dự. Bởi vì hắn vốn kế hoạch là, tùy tiện tại Bách Lý Các áp cái một ngàn lượng bạc, thắng thua không sao cả.

Cái này một do dự, bị chủ nhân của thanh âm kia nhìn ra, nhất thời châm chọc nói: "Làm sao, Hồng Nhị thiếu gia sợ hãi? Cũng đúng a…, ngươi thế nhưng là một có chuyện gì liền tránh về Hồng phủ chủ nhân, bổn sự khác sẽ không, rùa đen rút đầu một chiêu này thế nhưng là luyện được lô hỏa thuần thanh, toàn bộ Vũ Đô, người người kính ngưỡng a…, ha ha ha!"

Tên kia gọi Cảnh Chiêu, chính là Thập Lục Kim Chuyên Cơ bên trong Cảnh gia đại thiếu gia.

Cảnh gia cùng Hồng gia căn bản không so được, thế nhưng là Cảnh Chiêu liền dám như vậy nói chuyện với Hồng Vũ, không riêng gì hắn, đang ngồi sở hữu thiếu gia công tử, luận gia thế, ngoại trừ Bách Lý Hạ bên ngoài, không có người nào là Hồng Vũ đối thủ, bất đắc dĩ người người cũng biết Hồng Vũ thằng ngu này trong nhà không bị chào đón, chỉ cần không phải thật sự đả thương hắn, trong lời nói một ít mạo phạm, Hồng lão gia tử căn bản sẽ không hỏi đến.

Hồng gia bên trong phát sinh một ít biến hóa, ngoại nhân hoàn toàn không biết. Hơn nữa tối nay, Hồng Vũ biểu hiện

như thế "Không chịu nổi", bọn hắn còn tưởng rằng theo trước đồng dạng.

Cái này Cảnh Chiêu, hôm nay thật sự nấm mốc sao cao chiếu, xúi quẩy xán lạn, trước đó Hồng Vũ thắng tiền mấy lần đánh cược, đối thủ tất cả đều là hắn. Trước trước sau sau Cảnh Chiêu đã đã thua bởi Hồng Vũ tám vạn lượng bạc!

Thập Lục Kim Chuyên Cơ trên thực tế đều là người nhà có tiền, nếu như nói Tứ Đại Thiên Trụ, Lục Đại Bảo Đống, Thập Đại Kim Lương tự trọng thân phận, có chút sự tình không thể đi làm lời mà nói.., như vậy Thập Lục Kim Chuyên Cơ sẽ không có những thứ này cố kỵ, có thể kiếm tiền phương pháp cũng quá hơn nhiều.

Bất quá tròn tám vạn lượng bạc, hãy để cho Cảnh Chiêu đau lòng tiểu tâm can ba rung động liên tục rung động.

Hồng Vũ trong nội tâm dở khóc dở cười, đương sự nên nhiều thất bại, liền Cảnh Chiêu như vậy cấp bậc mặt hàng, cũng dám với hắn nói năng lỗ mãng?

Hắn như là đã quyết định suất tính làm, như thế nào lại nhịn được Cảnh Chiêu như vậy khiêu khích cùng kêu gào? Huống chi, hắn bây giờ còn trang phục thành "Phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là" bộ dáng, nếu điều này cũng có thể chịu, hắn cũng không phải là Hồng Vũ rồi.

"BA~!" Hắn một cước đá bay một cái cái ghế, cái kia cái ghế hô một tiếng hướng Cảnh Chiêu xoay qua chỗ khác, Cảnh Chiêu vội vàng không kịp chuẩn bị, hai người cách xa nhau lại gần, Cảnh Chiêu hộ vệ bên cạnh vội vàng xuất thủ, một chưởng chém ra, vũ khí ánh sáng lập loè mà qua. Răng rắc một tiếng, cái ghế nghiền nát, nhưng là vội vàng xuất thủ, luôn luôn chiếu cố không đến địa phương, nghiền nát cái ghế tứ tán nổ tung, Cảnh Chiêu bị mảnh gỗ vụn phun ra một đầu vẻ mặt chật vật không chịu nổi.

Mảnh gỗ vụn bên trong, lại xen lẫn hộ vệ vũ khí lực lượng, vỗ vào trên mặt liền giống bị sinh sôi rút mấy bàn tay.

Cảnh Chiêu giận tím mặt, Hồng Vũ cũng đã đi nhanh xông lại, một cước hướng hắn đá tới, Cảnh Chiêu hộ vệ bên cạnh

đang muốn động thủ, Hồng Vũ tùy tiện mang đến hai người đã đỉnh đi lên. Hồng Thân đứng ở một bên không chút nào thu hút, căn bản không có ý xuất thủ.

Cảnh Chiêu bốn gã hộ vệ chỉ là Thất Phẩm Hồn Tinh, bản thân liền không phải là đối thủ, Thân Đồ Tể có ở một bên hung thần ác sát hướng hộ vệ của mình vung tay lên: "Tốt nhất bên trên! Đánh chết người lão tử phụ trách!"

Thân Đồ Tể mang đến sáu người, đều là Thất Phẩm Hồn Tinh cảnh giới, dừng lại-một chầu vây đánh, cái kia bốn cái gia hỏa đừng nói trung tâm hộ chủ rồi, tự bảo vệ mình cũng thành vấn đề.

Hồng Vũ đi nhanh mà đến, Cảnh Chiêu lại càng hoảng sợ, cuống quít lui về phía sau: "Ngươi làm gì, quân tử động khẩu không động thủ."

Hồng Vũ công pháp đặc thù, nhìn qua hay vẫn là một cái không ra gì bộ dạng, tối đa cũng chính là Cửu Phẩm Dũng Tuyền sơ kỳ. Thế nhưng là Cảnh Chiêu cũng giống vậy không phải cái gì thành dụng cụ đồ vật, đồng dạng không ra gì!

"Lão tử vốn là không phải là quân tử gì, ngươi đi hỏi một chút, toàn bộ Vũ Đô, ai nói lão tử là quân tử?" Hồng Vũ vừa mắng một bên tiến lên, Cảnh Chiêu còn muốn lui về sau, bên cạnh đã có người ồn ào: "Cảnh Chiêu ngươi ngu xuẩn, sợ hắn cái bóng, những năm này thằng này đánh nhau lúc nào thắng qua?"

Hồng Vũ khóc không ra nước mắt a…, bản chủ trước đây bên người, hãy theo hai cái Cửu Phẩm Dũng Tuyền, bản thân chiến lực lại là thấp đến đống cặn bả, tại Vũ Đô loại địa phương này, ngoại trừ khi dễ thoáng một phát dân chúng thấp cổ bé họng, đây còn không phải là gặp chiến phải thua?

Cảnh Chiêu cũng là bị Hồng Vũ hùng hổ dọa sợ, bị người một nhắc nhở, lập tức nhô lên lồng ngực, đúng vậy, lão tử sợ hắn làm chi!

Ý nghĩ này vừa ra tới, đã nhìn thấy một nắm đấm trước mặt đập tới, tốc độ nhanh, sức mạnh lớn, quyền đầu cứng. Cảnh Chiêu theo bản năng hai tay một phong, cái này một phong tại

cái nào đó vô cùng trứ danh võ kỹ bên trong còn có cái chú ý, gọi là "Phong môn bế hộ, như triền tự nhiễu", hắn lão tử cũng là bỏ ra giá tiền rất lớn mời tới võ giả vì hắn truyền thụ, bất đắc dĩ Cảnh Chiêu so với năm đó Hồng Vũ, lòng cầu tiến thật sự mạnh có hạn, học ba hai chiêu còn giống như như không phải như.

Hồng Vũ một quyền này dùng chính là quyền trái, vừa mới tức giận trong nháy mắt đó, cánh tay trái cái kia huyệt Thiên Tuyền bên trong, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng ngửa mặt lên trời phát ra rít lên một tiếng, con này hung vật tựa hồ cũng cảm nhận được bị mạo phạm, một cổ sức mạnh mạnh mẽ theo nó gào thét phun mạnh ra ngoài, toàn bộ cánh tay trái lập tức cứng rắn như chín luyện huyền thiết!

"Răng rắc!"

Cảnh Chiêu hai cái cánh tay lập tức bị cắt đứt rồi, rồi sau đó một quyền kia đầu rắn rắn chắc chắc đập vào hắn trên sống mũi, rất là không ngoài dự đoán mọi người đem cảnh theo xương mũi cắt đứt.

Máu tươi điên cuồng phun, Cảnh Chiêu "A…" hét thảm một tiếng, thống khổ té ngã ở một bên.

Mai Ảnh chẳng khác nào u linh xuất hiện ở Hồng Vũ cùng Cảnh Chiêu tầm đó, trầm mặt nói: "Hồng Nhị thiếu gia, nơi này là Bách Lý Các, kính xin cho chúng ta một bộ mặt!"

Hồng Vũ nhìn như không tha thứ hướng phía Cảnh Chiêu hung hăng phun một bãi nước miếng: "Ngươi là cái gì đồ chơi, cũng dám đùa cợt bổn thiếu gia!"

Nếu như không phải là vì làm cho Trịnh Hướng Vinh xem, Hồng Vũ có tốt hơn biện pháp xử lý, nhưng là hiện tại, hắn phải như vậy thô bạo thô lỗ thô bỉ.

Mai Ảnh bảo vệ Cảnh Chiêu, không cho Hồng Vũ tiến thêm một bước tiến lên, Hồng Vũ tựa hồ muốn xông tới, Mai Ảnh tranh thủ thời gian quát: "Hồng thiếu ngươi muốn là còn như vậy, về sau Bách Lý Các sẽ không hoan nghênh ngươi rồi."

Hồng Vũ lại không có dấu hiệu nào bỗng nhiên quay người lại, đến một bên, vừa rồi ồn ào nói Hồng Vũ mọi người xưa nay không có thắng qua tên kia bên người, liên tiếp hai cái bạt tai rút lên đi, BA~ BA~ hai tiếng thanh thúy vang lên, tên kia hộ vệ mới phản ứng tới, rống giận liền muốn xông lên, Hồng Vũ lại khoát tay chặn lại: "Ai bảo ngươi miệng ti tiện? Cái này không phải mình tìm nếm mùi đau khổ? Tối thiểu từ nay về sau, bổn thiếu gia đánh nhau thế nhưng là thắng qua hai lần rồi!"

Thân Đồ Tể vội vàng mang theo hộ vệ vọt tới Hồng Vũ bên người, nổi giận đùng đùng trừng mắt đối phương.

Hồng Vũ căn bản không quan tâm, trong lòng của hắn rất rõ ràng, những người này không dám động thủ. Vì vậy hắn đánh qua này người về sau, thản nhiên lại trở về chỗ ngồi của mình ngồi xuống, vỗ bàn hướng trong sân hô: "Làm sao còn không đấu võ, phải đợi gấp chết người a…!"

Bên cạnh ồn ào cũng là một cái không ra gì, Hồng Nhị thiếu gia thực lực chân thật có thể Thất Phẩm Hồn Tinh sơ kỳ, hơn nữa xuất kỳ bất ý, dễ dàng tay.

Mai Ảnh không nghĩ tới Hồng Vũ ngay cả mình cũng xếp đặt một đạo, tại chính mình dưới mí mắt, bị Hồng Vũ đánh cho hai cái khách nhân, Bách Lý Các thanh danh sâu sắc bị hao tổn. Thế nhưng là nàng thật đúng là không thể đem Hồng Vũ làm gì.

Hồng gia mắt thấy trung hưng sắp tới, vào lúc này cùng Hồng gia là địch đúng là không khôn ngoan. Ánh sáng trên mặt thì có Hồng Thắng Nhật cùng Hồng Liệt, chớ nói chi là Bách Lý Các còn có một chút bí mật tin tức con đường, rất rõ ràng Hồng gia còn có một vị trí bế quan lão phụ, Hồng Vũ nãi nãi —— kỳ thật Vũ Đô bên trong, có chút thực lực người, đều tại suy đoán, vị nào nhìn thoáng qua Nhất Phẩm Hợp Chân, chính là Hồng Vũ nãi nãi.

Nhớ năm đó, vị nào lão phu nhân bày mưu nghĩ kế mặc dù không bằng trượng phu, nhưng là chiến lực cá nhân tại phía xa Hồng Thắng Nhật phía trên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Đánh cược (thượng)

Chương 6: Đánh cược (thượng)

Mai Ảnh oán hận trừng Hồng Vũ một cái, loại chuyện này tại Mai Ảnh nhiệm kỳ trong còn xưa nay chưa từng xảy ra qua, nàng thường xuyên đề phòng Bách Lý Hạ như vậy thanh niên tài tuấn, lại tuyệt đối không nghĩ tới, cái thứ nhất nháo ra chuyện đến đấy, lại có thể là một mực bị người xem thường Hồng gia Nhị thiếu gia!

Mai Ảnh quay đầu lại phân phó một câu: "Đem Cảnh thiếu gia khiêng xuống đi trị thương."

"Chậm đã!" Hồng Vũ vừa gõ cái bàn: "Như vậy rời đi tính toán chuyện gì xảy ra? Cảnh đại thiếu gia vừa rồi thế nhưng là nói, muốn cùng ta đánh cược a…!"

Cảnh Chiêu hai tay đều đã đoạn, một gã hộ vệ dùng một khối khăn tay bụm lấy cái mũi của hắn, máu tươi đã đem khăn tay nhuộm thành màu đỏ sậm, còn có huyết dịch không ngừng mà chảy ra.

Hắn phẫn hận vô cùng nhìn chằm chằm Hồng Vũ, thanh âm đã có chút ít cổ quái: "Ngươi muốn đánh bạc nhiều ít? Quá ít, bổn thiếu gia tuyệt không phụng bồi!"

Hồng Vũ cười hắc hắc, từ trong lòng ngực một trảo, tất cả ngân phiếu, phiếu nợ, sản nghiệp chứng từ đều cầm trong tay, đập bàn một cái: "Ta toàn bộ áp, chỉ sợ ngươi không dám cùng!"

Cảnh Chiêu trong mắt hiện lên một tia ngoan lệ, nhưng có chút bất đắc dĩ nói: "Ta không có nhiều tiền như vậy."

Hồng Vũ thản nhiên nói: "Có thể đánh phiếu nợ! Ở đây nhiều người như vậy , ta nghĩ dùng Cảnh gia danh dự không đến mức quỵt nợ."

Cảnh Chiêu cuồng nộ công tâm: "Được, ta với ngươi đánh bạc!"

Một bên mặt mũi bầm dập đích thực hộ vệ thấp giọng ghé vào lỗ tai hắn khuyên bảo vài câu, Cảnh Chiêu lập tức có chút do dự. Ba triệu lượng a…! Con số này không vô cùng đơn giản là kinh người rồi, đã đạt đến làm cho người ta sợ hãi trình độ!

Hồng phủ khổng lồ chứ? Hồng phủ tại Đại Hạ vương triều cảnh nội, tổng cộng có năm cái trang viên, cộng thêm một cái phẩm chất tốt cỡ lớn phân xưởng binh khí. Lớn như vậy sản nghiệp, hơn nữa Hồng lão gia tử bổng lộc cùng hoàng đế ban thưởng, hàng năm Hồng phủ tổng thu nhập cũng không quá đáng hơn 2 triệu lượng bạc!

Cảnh gia coi như là nhiều một ít, một năm cũng sẽ không vượt qua năm triệu lượng. Thoáng cái liền đánh bạc cả nhà hơn nửa năm thu nhập, Cảnh Chiêu trong nội tâm có chút chột dạ.

Hồng Vũ nhìn hắn sắc mặt, hắc hắc một hồi cười lạnh: "Coi như hết, ta xem Cảnh gia người là không có lá gan này đấy, các ngươi thì ra là kêu gào thoáng một phát, thật sự muốn ngạnh lúc thức dậy, ngay lập tức sẽ héo!"

Hồng Vũ cố ý nói có chút hạ lưu, mọi người chung quanh cười vang, Cảnh Chiêu giận tím mặt, khuôn mặt đỏ bừng lên, hung ác nói: "Hồng Vũ ngươi đừng càn rỡ, ván này ta với ngươi đánh bạc định rồi!"

Hồng Vũ cười ha ha: "Không sợ thua trở về bị nhĩ lão tử đánh đòn?"

Cảnh Chiêu phì hướng hắn phun một bãi nước miếng: "Ngươi chờ ta, nhìn ngươi thua về sau không có chỗ để khóc!"

Tên hộ vệ kia rất bất đắc dĩ, Thiếu chủ đã quyết định đặt cược, hắn đành phải cẩn thận quan sát thoáng một phát hai nữ, lại ghé vào lỗ tai hắn thấp giọng nói một câu. Cảnh Chiêu ngẩng đầu lên hung hăng một ngón tay bên trái thiếu nữ: "Ta áp nàng!"

Hồng Vũ pháp nhãn bên trong, đã nhìn ra hai nữ chẳng phân biệt được sàn sàn nhau, ai có thể chiến thắng, liền xem trường thi phát huy.

Vì vậy Hồng Vũ không sao cả khoát tay chặn lại: "Tốt lắm, ta liền áp một cái khác."

Mai Ảnh mặc dù đối với Hồng Vũ rất là để ý, nhưng là như trước dựa theo quy củ, phái tới một người võ cơ, đem song phương tiền đặt cược lấy đi, Cảnh Chiêu bên người còn có ba vạn hai ngân phiếu, còn lại tất cả đều là giấy vay nợ. Hồng Vũ trên người tiền đặt cược cộng lại chừng ba trăm linh ba vạn lượng, vừa vặn Cảnh Chiêu lại đánh cho ba triệu lượng phiếu nợ.

Những chuyện này xử lý tốt, Mai Ảnh rốt cục ra lệnh một tiếng: "Bắt đầu!"

Tả hữu đèn lồng ở dưới hai gã thiếu nữ bồng bềnh tới, căn bản không có bất luận cái gì thăm dò, vừa mới bắt đầu liền lập tức toàn lực chém giết đứng lên!

Bên trái thiếu nữ một thân áo lam, vũ khí dâng lên dưới, ở sau lưng dâng lên một mảnh sáng lạn Băng Lam sắc quang mang, ở giữa một vị chừng một trượng lớn nhỏ băng hồ đồ đằng từ từ bay lên.

Phía bên phải thiếu nữ mặc màu đen võ sĩ giả bộ, bờ eo thon bé bỏng dịu dàng nắm chặt. Nàng vũ khí cũng là một mảnh dày đặc màu đen, thật giống như cách đêm chìm mực chung chung không cần né tránh. Sau lưng nàng, trong bóng tối cất dấu một vị trường đao hình dạng đồ đằng.

Binh khí hình dạng pháp tướng mặc dù hiếm thấy cũng không phải là không có, ngưng tụ ra loại này pháp tướng võ giả, nếu như am hiểu công kích, tức thì càng hung hiểm hơn, nếu như am hiểu phòng thủ, tức thì càng thêm vững chắc. Chỉ là cùng sinh linh loại pháp tướng so sánh với, uy lực tăng lên, nhưng là tính linh hoạt lại phải kém bên trên một bậc.

Ngũ Phẩm Nguyên Định phía dưới cảnh giới võ đạo đồ đằng, hình tượng đều so sánh đơn giản, tương lai phát triển khả năng rất nhiều.

Ngũ Phẩm Nguyên Định đối với bất luận cái gì võ giả mà nói đều là một cái vô cùng mấu chốt cảnh giới. Nguyên định, danh như ý nghĩa chính là đã thành hình định dạng. Tại giai

đoạn này, mỗi một gã võ giả đều đem trước lộ ra hư ảo võ đạo đồ đằng, tiến hóa thành vì càng thêm rõ ràng, càng thêm ngưng thực võ đạo pháp tướng.

Mà quá trình này, trên thực tế là võ giả xác định tương lai mình võ đạo chi lộ phương hướng quá trình.

Hai gã thiếu nữ một khi khai chiến, vũ khí tung hoành, hai đại võ đạo pháp tướng không ai nhường ai, phát ra từng đợt lạnh thấu xương thanh âm, chấn động toàn bộ Nam Tương viện đều có chút lay động cảm giác.

Hai nữ mỗi nhất kích, đều dẫn phát từng đợt kinh hô, trên nắm tay, ngưng tụ võ đạo pháp tướng lực lượng va chạm nhau, giống như từng đạo sấm sét lăn qua.

Tỷ võ toàn bộ quá trình hoàn toàn là tại ấn chứng Hồng Vũ trước đó phán đoán, mỗi một lần song phương mãnh liệt va chạm, đều là cân sức ngang tài, thậm chí ngay cả lui về phía sau khoảng cách đều giống như đúc!

Một trận chiến này đánh cho hơn nửa canh giờ, có thể nói dài dằng dặc. Hai nữ tu vi tinh thâm, lại không có chút nào kiệt lực bộ dạng, mà quanh thân vũ khí như trước phồn vinh mạnh mẽ mà phát, võ đạo pháp tướng ngưng thực vô cùng.

Lại qua nửa canh giờ, song phương mới dần dần có vẻ hơi không đủ lực. Chỉ là như vậy xuống dưới, thế tất là một ngang tay cục diện, Hồng Vũ tâm tư không ngừng chuyển động, chẳng lẽ cứ như vậy buông tha Cảnh Chiêu? Cái kia ba triệu ba trăm ngàn lượng bạc từ bỏ?

Cái này tại sao có thể! Không phải Hồng Nhị thiếu gia phong cách a….

Hồng Vũ tròng mắt loạn chuyển, bốn phía nhìn xem, bỗng nhiên đã có biện pháp.

Hắn giật ra cổ áo loã lồ ra lồng ngực đến, một chân dẫm nát trên mặt ghế, hướng phía trong sân đang tại ác chiến hai người giận dữ hét: “Này, mặc đồ đen cô nàng ngươi thêm chút sức a…, cùng nữ nhân đánh nhau vẫn như thế buồn bã ỉu xìu, ta có thể nói cho ngươi biết, thiếu gia ta ở trên thân thể ngươi hạ xuống trọng chú (*tiền đánh bạc lớn), ngươi muốn là hại ta

thua, thiếu gia ta nói cái gì cũng phải đem ngươi mua về, mỗi ngày thao luyện ngươi ba bốn lượt, nhìn ngươi cái này eo nhỏ, sợ là chịu không nổi bổn thiếu gia mạnh mẽ hữu lực yêu thương a…, ha ha ha…"

Trong bóng tối Mai Ảnh cùng thứ ba trong rạp hai nữ tức giận sắc mặt tái xanh. Thiên Vũ công chúa hàm răng cắn chặt cặp môi đỏ mọng, trên mặt xấu hổ và giận dữ đan xen, oán hận nói: "Đồ vô sỉ này, có cơ hội Bổn công chúa nhất định tự tay thiến hắn!"

Hồng Vũ ở kiếp trước trông thấy cô gái xinh đẹp liền xấu hổ, ở kiếp này quyết định suất tính làm, bất quá cái này một cuống họng cũng không phải thực vì đùa giỡn mỹ nữ, thật sự là bởi vì này dạng thế lực ngang nhau tỷ thí, trường thi phát huy quá trọng yếu. Hồng Vũ nghĩ không ra cái gì cổ vũ Hắc y thiếu nữ biện pháp, vậy cũng chỉ có thể chọc giận nàng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Đánh cược (trung)

Chương 6: Đánh cược (trung)

Người đang phẫn nộ trạng thái, mặc dù sẽ có chút mất đi lý trí, nhưng là chiến lực bạo tăng là không hề nghi ngờ.

Hơn nữa kiêu ngạo như vậy hạ lưu hành vi, cũng phù hợp thân phận của hắn.

Trong tràng hai gã thiếu nữ xuất thân tôn quý, mặc dù gặp nạn, trong lúc nhất thời như cũ khó có thể tiếp nhận thân phận của mình. Thiếu nữ mặc áo đen bị Hồng Vũ hạ lưu ngôn từ một kích, quả nhiên là giận tím mặt, quay đầu lại hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái. Hồng Vũ vô cùng sẽ đem nắm thời cơ xông nàng vô sỉ cười cười.

Không thể không nói đương sự thật sự là một cái hạ lưu bại hoại, coi như hiện tại đổi thành Hồng Vũ, nụ cười này dâm tà lực sát thương cũng là bạo bề ngoài, thiếu nữ mặc áo đen trực giác một cơn lửa giận cọ thoáng một phát từ sau gót chân một cái chui lên cái ót.

Hai mắt lập tức đỏ lên!

Nàng rất rõ ràng chính mình ít nhất tại trước mắt là vô lực phản kháng vận mệnh, nếu quả thật rơi vào cái này nhị thế tổ trong tay, chỉ sợ trong sạch một khắc cũng khó bảo vệ! Cuồng nộ cùng bi thương dưới, thiếu nữ mặc áo đen trên người vũ khí bỗng nhiên nồng nặc lên! Khí thế không ngừng kéo lên, sóng sau cao hơn sóng trước…

Hồng Vũ há hốc mồm, tại trong lòng nhịn không được lầm bầm lầu bầu: Ta X, cái này chuyện này… Ta có bỉ ổi như vậy ấy ư, làm sao để người ta nữ hài sợ đến như vậy, vậy mà trực tiếp trong chiến đấu đột phá!

Thiếu nữ mặc áo đen cùng thiếu nữ áo lam vốn đều là Ngũ Phẩm Nguyên Định sơ kỳ, kết quả thiếu nữ mặc áo đen tại Hồng Vũ "Uy hiếp" xuống, lâm trận đột phá, vậy mà đạt đến Ngũ Phẩm Nguyên Định trung kỳ!

Lần này, thiếu nữ mặc áo đen lực lượng triệt để áp đảo thiếu nữ áo lam. Sau lưng nàng võ đạo đồ đằng cũng là càng ngày càng ngưng thực, sau một lát một thanh đen nhánh chiến đao, mang theo dày đặc sát khí, trực tiếp theo vũ khí trong màn sương lấp lóa phá không giết ra, hung hăng một đao chém về phía thiếu nữ áo lam băng hồ.

Thiếu nữ áo lam ra sức ngăn cản, cũng đã không thể cứu vãn, một tiếng kiều thân, bị đánh bay đi ra ngoài ngã xuống đất không dậy nổi.

Mai Ảnh lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở hai nữ chính giữa, thiếu nữ mặc áo đen nhưng không có đuổi giết thiếu nữ áo lam, mà là lửa giận ngút trời vừa quay đầu, hung hăng nhìn chằm chằm Hồng Vũ đồng dạng.

Chuôi này dài đến một trượng hai đen nhánh chiến đao đồ đằng, xa xa chỉ hướng Hồng Vũ, một cổ dày đặc sát ý, không che dấu chút nào thổ lộ đi ra.

"Đã đủ rồi!" Mai Ảnh một tiếng quát khẽ: "Hàn Cơ lui ra!"

Thiếu nữ mặc áo đen Hàn Cơ tức giận bất bình lui xuống, đều có người đem thiếu nữ áo lam đỡ xuống dưới. Hồng Vũ sờ lên cái cằm như có điều suy nghĩ. Một bên Trịnh Hướng Vinh con ngươi đảo một vòng, trong lòng tự nhủ cơ hội thật tốt a…, hắn lập tức đem anh tuấn trên mặt, phủ lên một cái nụ cười thân thiết áp sát tới, cười tủm tỉm nói: "Vũ thiếu, cái này hắc y trang phục đích Little Girl coi như không tệ a…, tính tình cương liệt lại quật cường, thu được trong phòng, mỗi ngày buổi tối cũng có thể chinh phục một cái, khà khà khà!"

Hồng Vũ quay đầu nhìn xem Trịnh Hướng Vinh, đại đại liệt liệt nói: "Ngươi yêu thích? Vậy ngươi mua về a…."

Trịnh Hướng Vinh gượng cười hai tiếng: "Ta đây không thể không tiền sao."

Hồng Vũ như có điều suy nghĩ nói: "Bất quá ngươi nói cũng không phải là không có đạo lý…"

Trịnh Hướng Vinh đại hỉ: "Đương nhiên có đạo lý, Vũ thiếu, ngươi lại thắng Cảnh Chiêu, xuất thân giàu có, mua như vậy một cái cô nàng không coi vào đâu."

Hồng Vũ trong nội tâm bỗng nhiên bay lên một hồi hồ nghi: Trịnh Hướng Vinh như vậy khuyến khích chính mình mua xuống Hàn Cơ là vì cái gì?

Hắn bất động thanh sắc, trong bóng tối nhìn Trịnh Hướng Vinh một cái, quả nhiên Trịnh Hướng Vinh trong mắt, không che dấu được hưng phấn. Hồng Vũ trong nội tâm cười lạnh.

Mai Ảnh vung tay lên, võ cơ giơ khay đi ra, đem tất cả tiền đặt cược đều giao cho Hồng Vũ: "Trận này đánh cược, Hồng Vũ chiến thắng!"

Hồng Vũ như cũ là như vậy đại đại liệt liệt một bả nhấc lên đến nhét vào trong ngực, mọi người chung quanh con mắt đều trừng thẳng, trong lòng tự nhủ ngươi ngược lại là trong lúc vô tình đổ vào một cái a…, vậy coi như là mấy trăm ngàn bạc a……

"Hắc hắc, Cảnh gia quả nhiên là người tốt, biết rõ bổn thiếu gia thiếu tiền tiêu, chủ động đưa ra ba trăm linh ba vạn, ha ha ha, Cảnh Chiêu, đa tạ á!" Hắn còn cố ý hướng Cảnh Chiêu vừa chắp tay!

"Đùng!" Cảnh Chiêu vừa tức vừa vội, hơn nữa thương thế trên người, ngất đi ngã quỵ!

Hồng Vũ không tha thứ: "Bất tỉnh cũng vô dụng, cho dù chết cũng không có thể quỵt nợ."

Mai Ảnh trừng Hồng Vũ một cái, đối với tất cả mọi người nói: "Chư vị, đêm nay cá rồng thi đấu dừng ở đây, chuyện kế tiếp do Trương Duẫn đại quản sự chủ trì, Mai Ảnh cáo lui."

Sau đó chính là đấu giá, có thể mua võ cơ đêm đầu tiên, nếu như thật sự yêu thích, cũng có thể trực tiếp mua về khi thị nữ.

Mai Ảnh không muốn nhiễm những thứ này, nhưng lại vô lực cải biến, đành phải lựa chọn tránh đi.

Mai Ảnh rút đi về sau, cá rồng thi đấu chấm dứt, nhưng là mọi người tại đây chẳng những không ai rời đi, ngược lại càng thêm hưng phấn —— cũng không đúng, hay là có người rời đi

đấy, "Hảo tâm" đưa cho Hồng Nhị thiếu gia ba trăm linh ba vạn lượng bạc cảnh đại thiếu gia bị người dìu ra ngoài.

Chỉ chốc lát sau, thay đổi một thân bộ đồ mới Trương Duẫn cười tủm tỉm tiêu sái đi ra, đứng ở vừa rồi Mai Ảnh trên vị trí, đương nhiên không có Mai mỹ nhân đẹp mắt, nhưng là nụ cười chân thành, hướng xung quanh liên tục thở dài: "Chư vị chư vị, hắc hắc, thời khắc quan trọng nhất đến, ta trước tiên đem tất cả võ cơ đều mời đi ra."

Hắn nhẹ nhàng vỗ tay một cái, từ trái đến phải. Nối đuôi nhau mà ra mười tám tên võ cơ.

Đây thực sự là, trăm hoa đua nở, ganh đua sắc đẹp! Mười tám tên sắc nước hương trời, dáng người tuyệt hảo mỹ nhân đứng chung một chỗ, chỉ nhìn một cái đều cảm thấy toàn thân sảng khoái.

Mười tám tên võ cơ dựa theo tư sắc cùng thực lực, từ phải đến trái xếp đặt ra thiếu nữ mặc áo đen Hàn Cơ không thể nghi ngờ đứng ở nhất bên trái.

"Chư vị công tử, chư vị đại thiếu gia, hiện tại chúng ta theo số một Mặc Cơ bắt đầu."

Mặc Cơ chính là trận đầu chính là cái kia thiếu nữ che mặt. Bất quá nàng hiện tại hái được khăn che mặt, dung mạo quả nhiên không để cho mọi người thất vọng, môi son mũi ngọc, tú mục như nước, mặc dù thần thái trong trẻo nhưng lạnh lùng, nhưng là đồng dạng xinh đẹp khôn cùng.

Trương Duẫn vẫn còn phía trên giới thiệu Mặc Cơ chỗ tốt, tựa như chào hàng hàng hóa giống như vậy, Hồng Vũ nhìn xem phía trên mười tám tên võ cơ, mỗi một mọi người sắc mặt lạnh lùng, trong lòng của hắn thở dài: Có lẽ các nàng chỉ có dùng loại này lạnh lùng, mới có thể che dấu tôn nghiêm của mình cùng nhân cách bị giẫm đạp vô tận thống khổ chứ?

"Trương Duẫn ngươi dài dòng cái rắm, ngươi cũng không phải Mai đại mỹ nhân, đứng ở nơi đó mọi người xem lấy còn đẹp mắt, ngươi cút nhanh lên xuống, những thứ này mỹ nhân còn dùng được lấy ngươi giới thiệu?"

Hồng Vũ giật ra cuống họng hô một tiếng, Trương Duẫn xấu hổ vô cùng, nhưng vẫn là cười làm lành: “Nói đúng lắm, nói đúng lắm.”

Phía dưới mọi người cũng ồn ào: “Đúng đấy, Trương Duẫn ngươi tranh thủ thời gian đi xuống đi.”

Mặc Cơ giống như tượng băng bình thường trên khuôn mặt hơi động một chút, làm cho người ta không dễ cảm thấy nhìn Hồng Vũ một cái. Nàng không biết Hồng Vũ có phải hay không cố ý, nhưng Hồng Vũ hoàn toàn chính xác đã cắt đứt Trương Duẫn giới thiệu, loại này giới thiệu, làm cho nàng cảm giác mình đã không độc thân, chân chân chính chính là một kiện hàng hóa, là một cái đồ chơi!

Mặc kệ Hồng Vũ xuất phát từ cái mục đích gì, nhưng là hắn sớm đã xong loại này dày vò, trong nội tâm nàng hiện lên một tia cảm kích.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Đánh cược (hạ)

Chương 6: Đánh cược (hạ)

Thân Đồ Tể đụng lên đến, cười hì hì cùng Hồng Vũ nói: "Lão Đại, ta đây liền không khách khí?"

Hồng Vũ sắc mặt khó coi: "Ta đổi chủ ý rồi."

Thân Đồ Tể sững sờ: "Cái gì?"

Trong sân Trương Duẫn đành phải hướng xung quanh vừa chắp tay: "Tốt lắm, chư vị, đấu giá chính thức bắt đầu, ngầm thừa nhận đấu giá là võ cơ ***, nếu có vị nào khách quan muốn liền người mua xuống, kính xin sớm nói rõ một chút."

Hắn đang muốn xuống dưới, Hồng Vũ lại nói: "Đừng nóng vội lão Trương."

Trương Duẫn bất đắc dĩ, trong lòng tự nhủ tiểu tổ tông của ta đuổi ta đi chính là ngươi, để cho ta đừng nóng vội cũng là ngươi, ngươi đến cùng nghĩ muốn thế nào?

Hồng Vũ một ngón tay cái kia mười tám tên võ cơ: "Từng bước từng bước đập, thật lãng phí thời gian? Ngươi xem một chút hiện tại đã muộn rồi, ta vội vã về nhà ngủ. Như vậy đi, mười tám người cùng một chỗ đập, các ngươi định vị giá quy định."

"Cái gì! ?" Trương Duẫn chấn động, Thân Đồ Tể cũng minh bạch Hồng Vũ nói đổi chủ ý là có ý gì. Hắn rầu rĩ không vui, thế nhưng là cũng không dám phản đối.

"Hồng lão nhị, một lần mua mười tám cái trở về ngủ? Ta xem ngươi cái này thân thể nhỏ bé có thể làm sao? Ngươi chán sống rồi hả? Ha ha ha!" Có người mở miệng châm chọc, người chung quanh cười vang.

Hồng Vũ hung dữ trừng người nọ một cái: "Lão tử nguyện ý! Có bản lĩnh ngươi tới cùng ta đấu giá!"

Trương Duẫn hướng Hồng Vũ vừa chắp tay, cười khổ nói: "Vũ thiếu, chuyện này… Không hợp quy củ a…."

Đóng gói đấu giá khẳng định so từng bước từng bước đến kiếm ít, Trương Duẫn đương nhiên không muốn.

Thứ ba trong rạp, Đao Khinh Nguyệt cùng Thiên Vũ công chúa nóng nảy, Đao Khinh Nguyệt lúc này đây đến Đại Hạ, đi theo chỉ dẫn theo hai mươi vạn lượng bạc, nàng cũng không nghĩ tới xảy ra loại chuyện này, mình mới ly khai Thương Lan không bao lâu, khăn tay giao hảo hữu trong nhà liền xảy ra chuyện.

Mà Thiên Vũ công chúa bình thường tiêu dùng rất lớn, trong tay thực không có bao nhiêu hiện ngân, cái này nhất bách vạn lượng, hay vẫn là nàng cùng anh chị em mượn tới. Hai nữ vốn cho là mua xuống Mặc Cơ không thành vấn đề, nhưng là nếu như đóng gói đấu giá, vậy khẳng định là không được.

"Cái này tại sao có thể! Hồng lão nhị ngươi muốn ăn một mình, có suy nghĩ hay không qua cảm thụ của chúng ta?" Tiếng phản đối một mảnh, Hồng Vũ phát hỏa, vỗ bàn một cái cả giận nói: "Lão tử ra năm triệu lượng! Các ngươi ai có thể ra giá cao như vậy tiền!"

Trương Duẫn trong lòng hơi động, tính toán. Dưới bình thường tình huống, một người võ cơ *** là năm vạn lượng bạc, chuộc thân mà nói là mười vạn lượng. Như vậy mười tám người chính là 180 vạn.

Cái này một đám võ cơ chất lượng rất cao, coi như tăng gấp đôi, ba triệu sáu trăm ngàn lượng. Lại tính cả Hàn Cơ các loại đẳng cấp cao võ cơ, mỗi người nhiều một ít, cũng sẽ không vượt qua bốn triệu năm trăm ngàn lượng, Hồng Vũ nhiều hơn 50 vạn lượng, đã là rất cao tràn giá rồi.

"Không được, chính là không thể như vậy đập, Bách Lý Các quy củ không thể bị ngươi hư mất!"

"Đúng đấy, nào có bá đạo như ngươi vậy đấy!"

"Muốn ăn một mình đều đi tìm chết!"

Xung quanh tiếng phản đối một mảnh, thứ ba trong rạp, hai nữ vô cùng sốt sắng.

Nhưng là hai nữ đều là vô cùng có chủ kiến người, mặc dù kinh hoảng, lại không cùng hành động thiếu suy nghĩ. Hồng Vũ thanh danh bất hảo, nhiều người như vậy phản đối, đoán chừng hắn rất khó thành công.

Trương Duẫn chậm rãi nói: "Vũ thiếu, ta khác không nói, Hàn Cơ ít nhất cũng có thể đánh ra một triệu lượng chứ?"

Hồng Vũ một bộ hổn hển bộ dạng, nhảy dựng lên chỉ vào Trương Duẫn cái mũi quát: "Ngươi nói cái gì? Ngươi nói cái gì! một triệu lượng? Coi như là dùng bạc làm ra một nữ nhân tới cũng không dùng được một triệu lượng chứ?"

Hàn Cơ hai mắt đều có thể phun ra lửa, gắt gao nhìn chằm chằm Hồng Vũ.

Hồng Vũ run một cái, hắn ngay từ đầu muốn đem Hàn Cơ mua về, hoàn toàn là bởi vì tiểu nha đầu này sau khi đánh xong công nhiên uy hiếp chính mình a…! Nếu không đem nàng khống chế ở trong tay chính mình, cái này đối với chính mình ghi hận trong lòng Ngũ Phẩm Nguyên Định, nói không chừng lúc nào thật có thể uy hiếp được cái mạng già của mình.

Sau đó Trương Duẫn đem những này võ cơ lĩnh lúc đi ra, cái loại này đấu giá hàng hóa đồng dạng cảm giác, lại để cho hắn sinh ra lòng trắc ẩn, liền bỗng nhiên toát ra một cái hoang đường ý niệm trong đầu: Dứt khoát mười tám cái toàn bộ mua!

Ý nghĩ này rất điên cuồng, thế nhưng là Hồng Vũ hiện tại thật sự không quan tâm những thứ này: Ta nếu như nghĩ như vậy, cái kia cứ làm như vậy.

Coi như là sáu trăm vạn lượng bạc tiêu hết sạch, thì sao?

Trương Duẫn không dám đi đẩy ra Hồng Vũ hầu như đâm chọt lỗ mũi mình bên trên ngón tay, đành phải cười bồi nói: "Cái kia năm triệu lượng cũng thật sự thấp chút điểm…"

Người chung quanh lại càng không đã làm: "Lão Trương ngươi có ý tứ gì? Chẳng lẽ nói giá tiền phù hợp, liền thật sự đều bán cho Hồng Vũ?"

“Bách Lý Các phải cho chúng ta một lời giải thích! Chúng ta đã trễ thế như vậy đều ở nơi này ngồi, có thể không phải là vì xem một đám nữ nhân đánh nhau!”

Trương Duẫn hướng xung quanh liên tục chắp tay chào, cười theo nói: “Đấu giá ấy ư, vốn chính là người trả giá cao được. Nếu Vũ thiếu thật sự ra giá tiền rất cao, coi như là phân biệt đấu giá, mọi người cũng không cạnh tranh được hắn a….”

Hắn nói qua, lại nhìn Hồng Vũ.

Hồng Vũ bất đắc dĩ lại duỗi ra một cái bàn tay: “550 vạn.”

Mọi người hít sâu một hơi, có chút lưu luyến phải xem nhìn chút ít tuyệt sắc võ cơ, phần lớn người thở dài cúi đầu, ồn ào người càng ngày càng ít.

Trên thực tế những tên nhị thế tổ này có thể vận dụng tài phú cũng không nhiều, thế gia hoàn toàn chính xác phú quý, nhưng là tài phú đều nắm giữ ở một đời trước trong tay, bọn hắn mỗi tháng có thể vận dụng bạc cũng không nhiều.

Năm vạn ***, đã lại để cho rất nhiều người khó có thể chịu đựng rồi, Hồng Vũ tràn giá một trăm vạn, cái giá tiền này coi như là từng bước từng bước đấu giá, mọi người cũng vô lực cùng hắn cạnh tranh.

Hồng Vũ hung dữ nhìn chằm chằm Trương Duẫn: “Lão Trương, như thế nào đây? Cao hơn ta cũng đừng có rồi, ngươi từng bước từng bước đấu giá đi.”

Trương Duẫn không biết thứ ba trong rạp hai vị kia, thật sự chịu vì Hàn Cơ ra một triệu lượng, hắn vừa rồi thật sự là ăn nói lung tung, trên thực tế Hàn Cơ có thể đánh ra ba mươi vạn lượng cũng không tệ rồi.

Trong rạp hai nữ chứng kiến Trương Duẫn rõ ràng động tâm, Thiên Vũ công chúa có chút nóng nảy: “Tỷ tỷ, chúng ta có muốn hay không gọi giá?”

Đao Khinh Nguyệt lúc này lại hơi khác thường nhìn xem Hồng Vũ, nàng tin tưởng ánh mắt của mình, Hồng Vũ cũng không phải biểu hiện ra biểu hiện ra ngoài cái chủng loại kia

quần áo lụa là, trang hàn rơi trong tay hắn, chưa hẳn không phải một cái tốt quy túc.

Coi như mình mua xuống nàng đến, lại có thể thế nào? Mang về Thương Lan? Nàng tại Thương Lan chính là khâm phạm…

Huống chi, thật sự gọi giá, những cái…kia bạc từ đâu tới đây? Hơn năm trăm vạn a…, không phải một số lượng nhỏ.

Nàng nhẹ nhàng thở dài: "Được rồi, còn kém hơn bốn trăm vạn a…. Huống hồ… Coi như chúng ta quấy nhiễu, Hồng Vũ có thể từ bỏ ý đồ sao?"

Thiên Vũ công chúa trong nội tâm cực kỳ không cam lòng, hung hăng trừng mắt phía ngoài Hồng Vũ: "Vậy thì trơ mắt nhìn xem cái này dâm tiện bại hoại thực hiện được?"

Đao Khinh Nguyệt nhìn chằm chằm Hàn Cơ một cái, lại không nói gì thêm.

…

Tại Hồng Vũ ánh mắt nhìn chăm chú dưới, Trương Duẫn rốt cục gật đầu một cái: "Được, 550 vạn lượng!"

Hồng Vũ rốt cục nhẹ nhàng thở ra, tốt xấu trừ đi 50 vạn lượng.

Mọi người chung quanh trông thấy hết thảy đều kết thúc, lập tức mất hết cả hứng, phất phất tay áo bất mãn rời đi. Bọn hắn hoặc nhiều hoặc ít biết rõ Bách Lý Các bối cảnh, kêu gào hai tiếng thì cũng thôi, chính xác đại náo, thật sự không đáng.

Trịnh Hướng Vinh cúi đầu, kỳ thật đã nhịn không được muốn cười rồi. Tối nay tuy nói quá trình nhấp nhô, nhưng là kết quả lại là "Hoàn mỹ" đấy, Hồng Vũ tên ngu xuẩn kia, sợ rằng đến thời điểm đều không biết mình là chết như thế nào chứ?

Hồng Vũ biết thời biết thế mua xuống Hàn Cơ, trừ mình ra nguyên nhân bên ngoài, hay vẫn là một cái dẫn xà xuất động kế hoạch. Theo Trịnh Hướng Vinh âm mưu, ngược lại muốn xem xem cái này gian trá mập mạp rốt cuộc là cái gì quỷ kế.

Thân thể hắn vì Hồng phủ Nhị thiếu gia, hôm nay lại có mộc ngư bản chuyên, lực lượng mười phần. Mặc kệ cái này Đại Hạ vương triều là ai muốn tính toán chính mình, đều có thể đem hắn từ trong bóng tối bắt tới, đáng chết giết, nên đánh đánh!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Một đêm mộng đẹp (thượng)

Chương 7: Một đêm mộng đẹp (thượng)

Mặc Cơ chứng kiến chính mình mười tám người bị Hồng Vũ mua lại, trong nội tâm không hiểu thấu nhẹ nhàng thở ra, âm thầm cảm giác tựa hồ đây là cái lựa chọn không tồi.

Nhưng là rất nhanh, chính cô ta run một cái, âm thầm trách cứ chính mình: Tiểu Mặc ngươi làm sao? Hồng Vũ tên xấu chiêu lấy, tại Thương Lan cảnh nội đều đại đại hữu danh, rơi xuống trong tay của hắn, chỉ sợ sống không bằng chết a…!

Mặc Cơ lại có chút buồn bã rồi.

Mà Hàn Cơ thì là dứt khoát trong cơn giận dữ trừng mắt Hồng Vũ, dạng như vậy hận không thể một ngụm cắn chết hắn.

Hồng Vũ vừa quay đầu vừa vặn nghênh tiếp ánh mắt của nàng, điều này làm cho hắn cực kỳ khó chịu, trong lòng lập tức nổi lên trò đùa dai tâm tư, hắn hắc hắc một hồi "Cười dâm đãng", nhìn chằm chằm Hàn Cơ nói ra: "Tiểu mỹ nhân, buổi tối hôm nay chờ ta ơ, khà khà khà…"

Hàn Cơ hận không thể lập tức nhào lên bóp chết hắn, Hồng Vũ vừa nhìn thấy hình dạng của nàng, vui vẻ cười lên ha hả.

Trương Duẫn hừ lạnh một tiếng, Hàn Cơ toàn thân run lên, trong cơ thể lực lượng nào đó phát tác, nhất thời khổ không thể tả, ngắn ngủi trong nháy mắt, đã một thân mồ hôi lạnh, triệt để hư thoát!

Hai gã võ cơ đi lên đỡ lấy Hàn Cơ, cùng mặt khác mười bảy tên võ cơ cùng một chỗ nối đuôi nhau xuống dưới.

Trương Duẫn hướng Hồng Vũ khoa tay múa chân một cái động tác tay: "Vũ thiếu, kính xin cùng ta tới đây xử lý một vài thủ tục."

Hồng Vũ hướng Trịnh Hướng Vinh cùng Thân Đồ Tể vung tay lên: "Các ngươi đi về trước đi." Sau đó hãy theo Trương

Duẫn đi.

Thân Đồ Tể rầu rĩ không vui, Trịnh Hướng Vinh cười tủm tỉm đấy, hai người mỗi người một ý, ra Bách Lý Các mỗi người đi một ngả.

Trương Duẫn nói xử lý thủ tục, trên thực tế chính là giao tiền. Hồng Vũ mặc dù nói thắng sáu trăm linh sáu vạn lượng bạc. Nhưng là trong lúc này với hắn trước đây phiếu nợ 50 vạn lượng, trên thực tế chỉ có năm trăm năm mươi sáu vạn.

Còn chân chính ngân phiếu, chỉ có Bách Lý Hạ cái kia một triệu lượng, còn có về sau thắng được sáu vạn lượng.

Cái này một trăm linh sáu vạn giao hàng về sau, Hồng Vũ muốn dùng Bách Lý Hạ, Trịnh Hướng Vinh cùng Cảnh Chiêu phiếu nợ đến gán nợ, lại bị Trương Duẫn cự tuyệt.

Bách Lý Các hiển nhiên sẽ không lẫn vào loại này tam giác khoản nợ.

Cuối cùng bất đắc dĩ, Hồng Vũ tìm kĩ đánh cho bốn trăm bốn mươi bốn vạn lượng phiếu nợ!

Ở kiếp trước, Hồng Vũ chứng kiến các loại truyền thông đưa tin tam giác khoản nợ hại chết người, cuối cùng bị buộc nhảy lầu có khối người. Ở kiếp này hắn không nghĩ tới chính mình sao nhanh liền biến thành trong đó một "Góc" .

Lẽ ra dùng Hồng Vũ trước đây danh dự… Hồng Vũ trước đây có danh dự sao?

Bách Lý Các là tuyệt sẽ không lại để cho hắn đập vào một cái phiếu nợ. Nhưng là bây giờ Hồng Vũ hoàn toàn chính xác có tiền trả năng lực, thì ra là những cái…kia thắng đến tiền đặt cược. Lui một bước giảng, Hồng lão gia tử vẫn còn, coi như Hồng gia cũng còn không hơn số tiền này, thời điểm mấu chốt Hồng lão gia tử một cái nhân tình, cũng đủ để đền cái này hơn bốn trăm vạn lượng bạc nợ nần rồi.

Cho nên cuộc làm ăn này Bách Lý Các tuyệt đối không lỗ. Bọn hắn theo Thương Lan đem cái này mười tám tên võ cơ làm ra đến, hơn nữa các loại huấn luyện, tiêu phí cũng không

quá đáng là hơn một trăm vạn lượng, hiện tại tiền vốn đã trở lại.

Viết xong phiếu nợ, Trương Duẫn cầm qua đi xem một lần không có vấn đề, liền cười hì hì theo trong tay áo lấy ra một cái túi gấm giao cho Hồng Vũ: "Vũ thiếu, cái kia mười tám tên hay người khế khắc ở này, phía trên đánh dấu có mọi người danh tự, ngài hảo hảo thu về."

Những thứ này võ cơ đều là thân phận làm nô lệ, bình thường nô lệ còn mà thôi, mang lên xiềng xích là được, đối với võ giả, cũng không phải là đơn giản như vậy. Những thứ này võ cơ trong cơ thể, đều có Thương Lan Quốc Trận Sư bố trí trận pháp, có thể áp chế lực lượng trong cơ thể, hiệu lực đạt tới cực hạn thời điểm, có thể làm cho cường giả triệt để mất đi năng lực hành động.

Trước đó Hàn Cơ muốn xông đi lên bóp chết Hồng Vũ, Trương Duẫn bất quá là tâm niệm vừa động, khiến cho nàng triệt để thoát lực, chính là trận pháp tại có tác dụng.

Mà khế ấn, chính là thúc dục võ cơ trong cơ thể trận pháp mấu chốt.

Hồng Vũ nhận lấy từng cái kiểm tra rồi, lại không có vấn đề, cũng là cười hì hì hướng Trương Duẫn vung tay lên: "Đã thành, ta lúc này đi rồi, lão Trương về sau có mặt hàng nào tốt, nhớ rõ cho ta biết một tiếng."

"Nhất định, nhất định!"

Hồng Vũ bên người nhân thủ chưa đủ, hay vẫn là Trương Duẫn khéo hiểu lòng người, phái mười tám cỗ xe ngựa, ba mươi sáu tên hộ vệ, đem mười tám tên võ cơ toàn bộ đưa đến Hồng phủ bên ngoài.

Hồng Vũ mang theo hai gã hộ vệ, đi đầu mà đi, cái này trong đêm khuya trên đường cái vắng ngắt, trừ bọn họ ra hai cái quỷ ảnh cũng không có một cái, bằng không thì dài như vậy đoàn xe, thật đúng là muốn khiến cho rối loạn tưng bừng.

Mắt thấy đã qua phố Bách Thắng, liền muốn tiến vào Huân Quý Khu rồi, Hồng Thân rốt cục nhàn nhạt mở miệng: "Vũ

thiếu gia, ngài như vậy trở về, chỉ sợ lão gia sẽ không cao hứng.”

Hồng Vũ sững sờ, nhớ tới lão gia tử Hồng Thắng Nhật yêu nhất thống hận đúng là trêu hoa ghẹo liễu, tự mình rót được, chẳng những đi đi dạo kỹ viện, còn cầm trở về một đám…

Tuy nói trong chuyện này mục đích gì khác, nhưng là chỉ sợ lão gia tử cái kia tính tình nóng nảy không nghe chính mình giải thích a….

Hắn lập tức đầu lớn như cái đấu, cái này hơn nửa đêm đấy, nhiều người như vậy, lão gia tử nếu không để cho mình vào cửa vậy cũng làm sao bây giờ?

Khách sạn đã sớm đóng cửa, huống hồ Vũ Đô bên trong khách sạn sinh ý vô cùng tốt, đã trễ thế như vậy coi như gõ cửa, chỉ sợ cũng hơn nửa không có gian phòng. Mười tám tên võ cơ, hơn nữa chính mình bốn người, ở đâu dừng chân đây?

Hồng Vũ đành phải kiên trì: “Trước tiên trở về rồi hãy nói.”

Đoàn xe đã qua Bách Thắng đường cái, tiến vào Huân Quý Khu, bên trong đường đi đặc biệt rộng lớn, thậm chí cách mỗi ba mươi bước, thì có hai bên đường liền có tất cả một vị một cái cao hơn người Thần Thú pho tượng. Xung quanh đủ loại, đều tại chương hiển phiến khu vực này không giống bình thường.

Đoàn xe mãi cho đến nhất khu vực hạch tâm, Hồng phủ tọa lạc nơi đây. Như vậy đoàn xe đương nhiên không có khả năng từ cửa chính đi vào, thậm chí ngay cả bên cạnh cửa đều không có tư cách, dù sao cũng là nô lệ chi thân, chỉ có thể theo viện tử sườn đông, bọn hạ nhân vận chuyển lương thực rau quả một cái cửa nhỏ đi vào.

Cái này bên cạnh cũng có hộ vệ gác, bất quá lại để cho Hồng Vũ có chút ngoài ý muốn chính là, cũng không có phí cái gì đầu lưỡi, cũng rất thuận lợi tiến vào.

Hồng Vũ trong nội tâm cảm thấy may mắn.

…

Tiến vào Hồng phủ, Hồng Thân liền tự động rời đi, hắn chính là Tam Phẩm Hiển Thánh siêu cấp cao thủ, cũng không thể lại để cho hắn đến an bài những cô bé này chứ?

Ly khai Hồng Vũ bên người không lâu sau, Hồng Thân liền xuất hiện ở Hồng Thắng Nhật trong thư phòng, khom người đến đây bẩm báo: "Tướng quân, Vũ thiếu gia đã đem những cô gái kia dàn xếp tốt rồi."

Hồng Thắng Nhật vậy mà còn chưa ngủ, chỉ là thần thái có chút tiêu điều cùng mỏi mệt, hắn hơi lấy một ít bất đắc dĩ cùng đau thương gật đầu một cái: "Hừm, đã biết, ngươi đi xuống đi."

"Vâng." Hồng Thân rất cung kính lui xuống đi.

Hồng Thắng Nhật bên người, Hồng An giữ im lặng, động tác thuần thục cho Hồng Thắng Nhật tục lên trong chén rượu, không có phát ra một tia tiếng vang.

Hồng Thắng Nhật nhìn hắn một cái, thở dài nói: "Khoảng cách năm đó Trang Thu Thủy trợ giúp chúng ta 3000 Phá Giáp Trận Đao, chúng ta đại bại Địch Nhung Thiên Mã Lôi Minh Trận đã qua nhanh hai mươi năm đi à nha."

"Hai mươi mốt năm." Hồng An đáp.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Một đêm mộng đẹp (trung)

Chương 7: Một đêm mộng đẹp (trung)

“Ngươi ngược lại là nhớ rõ. Năm đó Trang Thu Thủy vừa mới đại hôn, kế thừa Thương Lan Trang thị vị trí gia chủ, hăng hái, chỉ trích Phương Tù, ai có thể dự đoán được, hai mươi mốt năm về sau, năm đó cực thịnh một thời Thương Lan Trang thị, lại tan thành mây khói, cử gia hoạch tội, ai…”

Hồng An trầm mặc thoáng một phát, hắn biết rõ một ít thậm chí ngay cả Hồng Vũ Hồng Liệt cũng không biết sự tình, nói ví dụ lúc này đây Thương Lan Trang thị bản án liên quan đến những thứ này võ cơ, Hồng lão gia tử rất muốn xuất thủ tương trợ, nhưng là hỏi thăm một chút Bách Lý Các giá tiền về sau, cũng chỉ có thể một tiếng đắng chát thở dài.

Hồng gia quyền thế ngập trời, nhưng là thật không có tiền gì.

Chỉ là Hồng Thắng Nhật cùng hắn cũng không nghĩ tới, cái kia phá sản hai cháu trai, lại đánh bậy đánh bạ, chấm dứt lão gia tử cái này một việc tâm nguyện!

Nếu không có như thế, Hồng Vũ mang theo xe kia đội, buổi tối hôm nay thật đúng là chưa hẳn có thể vào nhà cửa.

Đương nhiên, trong đó còn có Hồng Liệt câu nói đó tác dụng, Hồng Thắng Nhật rốt cục quyết định, tin tưởng lão Nhị một lần.

Chỉ là Hồng Vũ cuối cùng là đi đi dạo kỹ viện, đánh bạc mới chấm dứt lão gia tử cái này một việc tâm nguyện, vô luận như thế nào cũng làm cho Hồng lão gia tử cao hứng không nổi.

Hồng An chợt nhớ tới đến, tranh thủ thời gian nói ra: “Lão gia, Thương Lan xuất thần binh giáp cứng, càng ra tử sĩ a…!”

Thương Lan Trang thị tử sĩ tại toàn bộ Thanh Nguyên Đại lục mẫu hà bờ đông đều là đại đại hữu danh đấy, Trang thị mặc

dù suy sụp rồi, thế nhưng là những cái…kia núp trong bóng tối tử sĩ chưa hẳn đã bị tiêu diệt toàn bộ xong rồi, vạn nhất bọn hắn có mấy cái cá lọt lưới, lẻn vào Đại Hạ, đối với mua bọn hắn người Hồng Vũ ghi hận trong lòng…

Hồng Thắng Nhật hầm hừ nói: "Con thỏ nhỏ kia thằng nhãi con đã chết tốt nhất!"

Ngừng lại một chút, hắn còn nói thêm: "Lại để cho Hồng Thân chú ý một chút, gần nhất trong khoảng thời gian này, trừ hắn ra, lại để cho Hồng Dần mấy người bọn hắn trong bóng tối thay phiên trong bóng tối bảo hộ lão Nhị."

"Vâng."

…

Trịnh Hướng Vinh trong mắt tỏa ánh sáng, ngồi ở trong xe vuốt bị đánh được sưng đỏ đôi má, hắc hắc cười lạnh. Mặc dù cái giá phải trả cực lớn, nhưng là cuối cùng là hoàn thành Hà công tử bố trí nhiệm vụ.

Xe đến Trịnh gia cửa ra vào, Trịnh Hướng Vinh lại lén lén lút lút xuống, phân phó phu xe: "Chính các ngươi đi vào, lão Thất, ngươi theo ta đi."

Một người tâm phúc hộ vệ gật đầu một cái, hộ tống Trịnh Hướng Vinh, hai người lặng yên không một tiếng động sáp nhập vào trong bóng tối.

Tại Huân Quý Khu mặt khác một tòa đại chỗ ở cửa sau, Trịnh Hướng Vinh tiến lên nhẹ nhàng gõ cửa, đơn giản mấy câu về sau, lão Thất không có tư cách vào đi, Trịnh Hướng Vinh bị người ở bên trong nhận được đi vào.

"Trịnh lão đệ trở lại, đêm nay càng vất vả công lao càng lớn!" Cửa đình viện miệng trên bậc thang, Hà Tung lâm phong mà đứng, khí độ nổi bật.

Mà cặp mắt của hắn bên trong, mang theo cái chủng loại kia dày đặc chân thành, lại để cho bất luận kẻ nào người nhìn đều trong nội tâm ấm áp.

Trịnh Hướng Vinh trở nên kích động, tranh thủ thời gian xông lên trước vài bước bái kiến: "Hướng Vinh có tài đức gì,

lao động công tử tự mình ra nghênh tiếp, kinh sợ."

Hà Tung mỉm cười, thân thiết giữ chặt Trịnh Hướng Vinh cánh tay, cùng một chỗ hướng bên trong đi đến: "Lão đệ cũng đừng có khách khí với ta rồi, ngươi chịu ủy khuất."

Bị Hà Tung xưng là huynh đệ, nếu như cửa này cắt, Trịnh Hướng Vinh nguyên bản đáy lòng cái kia một ít ủy khuất hễ quét là sạch, càng là có loại ơn tri ngộ cảm giác, hùng hồn nói ra: "Vì công tử làm việc, muôn lần chết không chối từ!"

Hà Tung nghiêm mặt khoát tay nói: "Lão Trịnh, tuyệt đối không nên nói loại này không cát lợi, huynh đệ chúng ta còn muốn liên thủ tại Vũ Đô đánh rớt xuống một phiến thiên địa, cùng một chỗ hưởng thụ đâu rồi, ai cũng không cho phép chết trước rồi!"

Trịnh Hướng Vinh cảm động đến rơi nước mắt: "Dạ dạ, Hướng Vinh sai rồi!"

Hà Tung lúc này mới nở nụ cười, vỗ bờ vai của hắn: "Đi, huynh đệ chúng ta đi vào nói chuyện."

Hai người sau khi đi vào, hạ nhân dâng trà không đề cập tới, Trịnh Hướng Vinh hoa chân múa tay vui sướng đem chuyện tối hôm nay nói một lần. Hà công tử kỳ thật sớm đã được đến báo cáo, bất quá cũng không có đánh gãy Trịnh Hướng Vinh, lại để cho hắn toàn lực biểu hiện.

Trịnh Hướng Vinh nói xong, Hà Tung tự nhiên là khen ngợi và khuyến khích một phen, lại thương nghị thoáng một phát đằng sau kế hoạch, Trịnh Hướng Vinh lúc này mới đứng dậy cáo từ, Hà Tung tự mình đưa hắn đưa ra tiểu viện. Trịnh Hướng Vinh đi đường đều có chút lâng lâng rồi.

Chờ Trịnh Hướng Vinh đi xa, Hà Tung trên mặt hết thảy chân thành lập tức biến mất không thấy gì nữa, biến thành một loại mang theo đùa cợt lạnh lùng.

Một đạo hắc ảnh vô thanh vô tức đến bên cạnh hắn, khinh miệt nói: "Ngu xuẩn!"

Hà Tung cười nhạt một tiếng: "Bất quá là thuận miệng hô vài tiếng huynh đệ mà thôi, có thể lại để cho Trịnh Hướng

Vinh dốc sức liều mạng làm việc, cớ sao mà không làm?"

Bóng đen nói lên từ đáy lòng: "Chỉ là vì công tử không đáng, ngu xuẩn như vậy cũng muốn Hà công tử xưng huynh gọi đệ!"

Chỉ cần có thể đạt tới mục đích, Hà Tung ngược lại cũng không ngại: "Ngươi đi an bài thoáng một phát, để mắt tới nhanh Bách Lý gia cùng Hồng gia, nhất là Hồng gia, ta tính toán lấy, Thương Lan Trang thị những cái…kia minh đạo tử sĩ hẳn là đã sắp đi đến Vũ Đô rồi."

Bóng đen tự đáy lòng kính nể: "Công tử sáng suốt! Một chiêu này kế mượn đao giết người, thật sự là thật là khéo! Bách Lý gia cùng minh đạo tử sĩ hai bút cùng vẽ, lúc này đây Hồng Vũ chắc chắn phải chết!"

Bóng đen lặng yên mà đi, mà bên ngoài phủ trên đường phố, ở trong màn đêm hưng phấn mà về Trịnh Hướng Vinh tuyệt thật không ngờ, hắn hư tình giả ý cùng Hồng Vũ xưng huynh gọi đệ, mà mình cũng bị Hà công tử hư tình giả ý xưng huynh gọi đệ.

Hồng Vũ đã tỉnh ngộ, Trịnh Hướng Vinh ngược lại nhưng vẫn bị giấu kín tại trong khi nói dối.

…

Hàn Cơ trong lấy trắng noãn y áo khoác, bên ngoài bảo kê một thân màu băng lam váy dài, váy dài biên giới thêu lên màu bạc hoa văn, cao quý băng lãnh, tuyệt mỹ trên khuôn mặt, mang theo một tia kiên quyết.

Hai tay của nàng thu tại váy dài rộng lớn trong tay áo, trong lòng bàn tay cất giấu một cái trâm vàng. Mặc dù không hề dài, nhưng là Hàn Cơ rất có lòng tin, bằng vào chính mình đích thực thực lực, chỉ cần một kích, có thể nhẹ nhõm đem cái kia hạ lưu bại hoại ám sát!

Thế nhưng là điều kiện tiên quyết là, cái kia hạ lưu bại hoại phải buông lỏng cảnh giác, không thể vận dụng khế ấn làm cho mình triệt để thoát lực.

Nàng cắn răng, trong mắt vô tận thống khổ, nghĩ đến bỗng nhiên tai vạ đến nơi, nghĩ đến gia viên lập tức lâm vào một cái biển lửa, nghĩ đến chính mình đường đường Trang thị đại tiểu thư, vậy mà sẽ luân lạc tới vì trong sạch liều mạng một lần, lập tức trong nội tâm chua xót vô cùng, thiếu chút nữa khóc lên.

Nhưng là nàng như cũ quật cường, như cũ kiêu ngạo, hung hăng nhắm mắt lại, tuyệt không lại để cho mềm yếu nước mắt chảy đi ra.

Hồng Vũ tiếng xấu lan xa, thậm chí tại phía xa Thương Lan, võ cơ bọn người đều nghe nói qua cái này phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là, thế nhưng là hầu hạ một người, dù sao cũng hơn tại Bách Lý Các bị vô số người chơi làm cho thực sự tốt hơn nhiều. Võ cơ bọn người cũng âm thầm cảm thán, cái này tựa hồ cũng là một loại may mắn.

Hàn Cơ xe tại cuối cùng, nàng hai tay thu ở trước ngực, mặc dù là đã trở thành võ cơ nô lệ, như cũ khó nén thế gia đại tiểu thư khí độ, xuống xe thời điểm, như cũ ngẩng đầu ưỡn ngực xuống xe, nhất cử nhất động tầm đó, đều là con cháu thế gia từ nhỏ bồi dưỡng đứng lên ung dung và mỹ lệ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Một đêm mộng đẹp (hạ)

Chương 7: Một đêm mộng đẹp (hạ)

Hồng Vũ trong lúc nhất thời thấy có chút thất thần, hắn ở kiếp trước đến lúc đó thường thấy làm điệu làm bộ mèo bước, ngược lại là không có thực sự được gặp loại này danh viện phái đoàn khí độ. Hơn nữa Hàn Cơ gương mặt, đúng là hắn thích này chủng loại hình, khuôn mặt mượt mà, cái cằm hơi nhọn, cũng không phải cái loại này liên miên bất tận cái dùi mặt, lông mi cũng không thô, lại đen xì như mực, tản mát ra một loại khỏe mạnh sinh mệnh khí tức.

Hàn Cơ cơ thể hơi có chút run rẩy, nàng cảm nhận được cái kia hạ lưu bại hoại cái nhìn chòng chọc "Tham lam" nhìn mình chằm chằm, thật giống như hận không thể lập tức nhào lên lấy hết y phục của mình!

Nàng mặc dù lần nữa khuyên bảo chính mình phải nhẫn nại, muốn cho cái kia hạ lưu bại hoại trả giá thật nhiều nhất định phải lại để cho hắn buông lỏng cảnh giác, thế nhưng là nàng cũng không biết vì cái gì, bình thường tỉnh táo như băng chính mình, vì cái gì đối với người này cứ như vậy không cách nào dễ dàng tha thứ?

Đầu kia sắc phôi ánh mắt chỉ là quét qua, nàng liền giống bị đã dẫm vào cái đuôi mèo, thoáng cái tạc cọng lông muốn nhảy dựng lên!

Theo bản năng mà vừa quay đầu lại, Hàn Cơ cho Hồng Vũ một cái hung ác ánh mắt.

Thế nhưng là cái này ánh mắt phối hợp nàng trong trẻo nhưng lạnh lùng tuyệt sắc dung nhan, làm sao cũng không có cái loại này ngoan lệ cảm giác, ngược lại lại để cho Hồng Vũ sửng sốt một chút về sau, lập tức đã minh bạch tâm tư của nàng, lập tức một cổ trêu tức xúc động khuếch tán ra đến, kềm nén không được nữa.

Hồng Vũ thề, nếu như là ở kiếp trước, mình vô luận như thế nào cũng không có khả năng làm ra động tác này.

“Khà khà khà! Tiểu mỹ nhân, trở về hảo hảo tắm rửa, chờ ca ca. Ngươi muốn phải không tự mình rửa, ca ca sẽ phải động thủ giúp ngươi tắm rửa rồi, ha ha ha!”

Hàn Cơ xấu hổ và giận dữ muốn chết, nhưng là hiện tại nàng cùng Hồng Vũ cách xa nhau mấy trượng, mặc dù là bỗng nhiên phát động, cũng khó có thể một đòn giết chết. Nếu để cho cái này hạ lưu đồ vật cảnh giác, về sau chính mình không tiếp tục cơ hội, đợi chờ mình nhất định là vận mệnh bi thảm!

Nàng nước mắt trong hốc mắt đảo quanh, áp chế gắt gao ở lửa giận của mình, cúi đầu đi nhanh, tiến vào gian phòng của mình, bành một tiếng trùng trùng điệp điệp đóng cửa lại.

Hồng Vũ trong nội tâm hiện lên một tia không đành lòng, cảm giác mình làm khả năng có chút quá mức. Bất quá vì cái gì Hàn Cơ cái kia phó ngạo kiều băng sơn tiểu bộ dáng, làm cho mình nhìn thì có một loại nhịn không được muốn đùa giỡn xúc động?

Hắn lắc lắc đầu, quay người đi trở về chính mình lầu nhỏ.

Đứng ở tầng thứ ba trong phòng ngủ, nghĩ đến dưới lầu trong tiểu viện mười tám cái thiên kiều bá mị mỹ nhân, Hồng Vũ muốn nói không động tâm vậy thì không phải nam nhân.

Xoắn xuýt một lát, hắn vẫn có sắc tâm không có sắc đảm, ai oán một tiếng: “Mang về mười tám cái thiếu nữ đẹp chiến sĩ, kết quả còn phải tự mình một người ngủ, cái này quan đời thứ ba làm thật đúng là thất bại, ai…”

…

Tiểu vườn hơi nghiêng trên đầu tường, Hồng Di Lan cùng Cổ Tiểu Hà hai cái tiểu nha đầu bới ra lấy đầu tường, hai khỏa cái đầu nhỏ tụ cùng một chỗ. , Cổ Tiểu Hà phi thường khẳng định: “Ta vay tiền cho một cái đại sắc lang!”

Hồng Di Lan xấu hổ vô cùng, một hồi trước bị hảo tỷ muội trông thấy nhị ca đón gió đi tiểu, hôm nay lại trông thấy hắn hơn nửa đêm mang theo mười tám cô gái trở về…

Tiểu nha đầu trên mặt mũi không qua được rồi, quơ múa nắm tay nhỏ: “Không được, kiên quyết không thể để cho hắn thực hiện được!”

Cổ Tiểu Hà nháy mắt mấy cái: “Ngươi muốn làm gì?”

Hồng Di Lan giảo hoạt nở nụ cười, như con tiểu hồ ly.

…

Hồng Vũ phen này giày vò, cũng là rất mệt a rồi, đá rơi xuống giày của mình, không ai hầu hạ hắn càng chẳng muốn rửa mặt, giật chăn,mền ngã xuống giường nằm ngáy o..o….

Mỗi một lần trong lúc ngủ mơ, Sa Di Pháp Tướng đều đọc thầm kinh văn, từng tia màu vàng quang vụ, tại trong lúc bất tri bất giác, chậm rãi cải thiện lấy thể chất của hắn.

Không có tim không có phổi Hồng Vũ ngủ say sưa, cũng không biết bên kia trong sương phòng, Hàn Cơ khẩn trương cao độ, ăn mặc quần áo ngồi ở trên giường, bên ngoài hơi có gió thổi cỏ lay, nàng liền run một cái theo bản năng muốn rút…ra trâm vàng!

Cứ việc nàng đã là Ngũ Phẩm Nguyên Định, nhưng là đối mặt trong cơ thể nô dịch trận pháp như cũ là một cái mềm yếu mười sáu thiếu nữ.

Này cái lo lắng hãi hùng suốt cả đêm, mỹ nữ cũng phải phủ lên hai cái mắt to túi. Huống chi nàng đầu hôm đại chiến một trận, sau nửa đêm khẩn trương cao độ, đợi được bình minh thời điểm, đã hình dung tiều tụy, có chút chật vật rồi.

Biết rõ vào lúc này, Hàn Cơ mới bỗng nhiên nghĩ đến một cái khả năng: Cái kia tên ghê tởm không phải cố ý trêu cợt ta chứ? !

Trên thực tế Hồng Vũ đã sớm đem vấn đề này đem quên đi…

Một bên cửa phòng vang lên một tiếng, không biết là cái nào tỷ muội đi lên. Hàn Cơ rất muốn ngủ một giấc, thế nhưng là nàng lại không dám ngủ, vạn nhất cái kia hạ lưu bại hoại thừa dịp chính mình lúc ngủ chạm vào… Nàng không dám nghĩ tới.

Vì vậy đáng thương thiếu nữ cứ như vậy gượng chống lấy, vây được ngáp liên tục, mỗi ngáp một cái đánh ra, nước mắt hòa với nước mũi đều đi ra cùng với, ở đâu còn có cái gì tiểu thư khuê các phong phạm?

…

Hồng Vũ Mỹ Mỹ ngủ một giấc, sảng khoái tinh thần, mở cửa, bỗng nhiên một cái lệ ảnh lóe lên: "Thiếu gia ngài đi lên, ta cho ngài đánh nước rửa mặt đi."

Hồng Vũ lại càng hoảng sợ, quỳ gối thiếu nữ trước mặt thân thể yểu điệu, hai vai có một loại cốt cảm giác đẹp lại cũng không gầy yếu, hiển nhiên là nhiều năm rèn luyện phía dưới hoàn mỹ dáng người. Hắn nhìn kỹ thoáng một phát mới nhận ra đến: "Mặc Cơ, tại sao là ngươi?"

Mặc Cơ quỳ gối cạnh cửa, một đôi trắng như tuyết hai tay đè xuống đất, thật sâu một dập đầu, như mây mái tóc theo cái kia tràn đầy cốt cảm giác xinh đẹp hai vai chảy xuống, tựa như một thớt màu đen tơ lụa, giàu có một loại ý thơ mỹ cảm!

Theo Hồng Vũ cái góc độ này nhìn sang, Mặc Cơ hai vai trải qua đường cong ôn nhu phía sau lưng, dần dần co rút lại, tại bộ ngực trên vị trí có một cái thoáng khuếch trương, đến phần eo thời điểm, lại đột nhiên kinh người co rút lại xuống dưới, rồi sau đó tại bờ mông 𝕮 trên vị trí thì là bỗng nhiên phóng thích.

Toàn bộ đường cong lả lướt phập phồng, làm cho người ta mơ màng vô hạn!

"Thiếu chủ, là ta." Mặc Cơ thanh âm còn mang theo một điểm trong trẻo nhưng lạnh lùng hương vị, lại hết sức dễ nghe.

Hồng Vũ cười khổ một tiếng, muốn đở nàng dậy, vươn tay ra đi một nửa, Mặc Cơ thân thể mềm mại khẽ run lên, Hồng Vũ xấu hổ: "Thanh danh của ta các ngươi cũng đã được nghe nói?"

Mặc Cơ do dự một chút: "Thiếu chủ tại Thương Lan, cũng là tiếng tăm lừng lẫy."

Hồng Vũ trợn tròn mắt, bản chủ cũng quá lừa bố mày nữa à, một cái phế vật quần áo lụa là, lại tiếng xấu truyền xa có thể truyền đến ngoại quốc đi! Cái này, cái này điều này làm cho sau này mình còn thế nào bong bóng muội tử a…! Hắn cúi đầu che mặt, nước mắt chạy mà đi!

"Thiếu chủ?" Mặc Cơ hô một tiếng, sau đó khẽ lắc đầu, cảm thấy Thương Lan dù sao cũng là khoảng cách Đại Hạ quá xa, mặc dù biết Hồng Vũ tiếng xấu, nhưng là một ít chi tiết hay vẫn là không hiểu rõ lắm, xem ra chính mình vị thiếu chủ này, còn có một tật xấu: Bẩn. Buổi sáng lại không rửa mặt!

…

Hồng phủ tùy ý có thể thấy được hòn non bộ nước chảy, trong hậu hoa viên thì có ba cái nguồn suối. Hồng Vũ đã tìm được một người trong đó, rửa mặt súc miệng, sau đó ăn điểm tâm, liền mời đến Hồng Thân cùng Hồng Khê đi ra cửa đi: "Đi, hôm nay nhiệm vụ chủ yếu là đòi nợ."

Hồng Khê mặt mày hớn hở, Hồng Thân cũng là mỉm cười.

Kết quả ba người còn chưa đi ra tiểu viện cửa, trước mặt đã nhìn thấy muội muội Hồng Di Lan, một thân đàn ông trang phục, tết tóc đuôi ngựa biện, chân đạp da hươu giày, cầm trong tay da mãng xà ngựa con cây roi, tư thế hiên ngang đã đi tới.

"Nhị ca, ta đang muốn tìm ngươi đây."

Hồng Vũ vội vàng thu nợ, một bên đi ra ngoài một bên hỏi: "Chuyện gì?"

Hồng Di Lan đem ngựa con cây roi cắm ở trên lưng, hai tay đem hắn đẩy trở về: "Ngươi đừng sốt ruột nha, ca, ngươi có phải hay không đau lòng nhất muội tử?"

Hồng Vũ vỗ bộ ngực ΘΘ: "Đó là đương nhiên."

Hồng Di Lan cười tủm tỉm vô cùng dáng vẻ hạnh phúc: "Ta đây vừa ý đồ vật ngươi có phải hay không đều cho ta?"

Hồng Vũ mơ hồ cảm thấy không ổn: "Ngươi xem bên trên cái gì? Ca của ngươi ta hiện tại còn thiếu Tiểu Hà cô nương một triệu lượng bạc đâu rồi, quá đắt ta đây cũng không mua nổi."

“Ta liền muốn bên cạnh ngươi có sẵn.”

Hồng Vũ dò xét thoáng một phát tiểu viện của mình tử, thật sự không có vật gì tốt: “Ngươi rốt cuộc muốn cái gì?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Dư luận áp lực (trung)

cảnh gia là 16 {cục gạch vàng} cơ một trong, đã ở huân quý khu ở lại, chỉ có điều tại tít mãi bên ngoài, Hồng Vũ mang theo Hồng thân không bao lâu tựu đứng ở cảnh gia cửa lớn.

người gác cổng rất là khiêm tốn, cười ha hả hướng Hồng Vũ không ngừng vái chào: ” Vũ thiếu, Vũ thiếu, thật không phải với, nhà của chúng ta thiếu gia hôm nay sáng sớm liền đi ra ngoài, cũng không biết đi làm cái gì , cũng không biết lúc nào trở về, ngài có chuyện gì, lưu cái lời nhắn được không?”

đối mặt loại này vô sỉ trốn nợ hành vi, Hồng Vũ rõ ràng một điểm không tức giận, hắn gật đầu một cái: ” không cần, ta trong chốc lát còn.”

” ngài đi thong thả!”

Hồng thân buồn bực: ” thiếu gia, ngươi tựu thật sự như vậy buông tha hắn ?”

” làm sao có thể, ta cũng không phải cái gì hạng người lương thiện. đi, đi Kinh Triệu phủ.”

” đi Kinh Triệu phủ làm gì?” Hồng thân buồn bực.

……

” đông đông đông……”

có người kích trống kêu oan, Kinh Triệu phủ quan sai, tuần án nhóm: đám bọn họ lập tức lao ra, giơ thủy hỏa côn (gậy công sai) muốn trước cho kích trống người dừng lại:một chầu giết uy bổng —— đây là quy củ.

thế nhưng mà lao ra xem xét, tất cả mọi người choáng váng.

” Vũ, Vũ thiếu gia, tại sao là ngài ah!”

Hồng Vũ một bên gõ cổ, vừa nói: ” vì cái gì không thể là ta? ta bị người khi dễ, chẳng lẽ còn không có cái nói rõ lí lẽ địa phương?”

chúng quan sai mắt to trừng đôi mắt nhỏ, nhìn lẫn nhau, trong lòng tự nhủ còn có người dám khi dễ ngươi? tư gia cùng Tông gia cái gì kết cục người nào không biết? toàn bộ võ đô, hiện tại ai dám gây ngài ah……

Hồng Vũ bất mãn: ” các ngươi đến cùng tiếp không tiếp bản án?”

” tiếp, đương nhiên tiếp.” trời biết đạo vị này nhị thế tổ khò khè ở bên trong muốn làm cái gì, dù sao chớ chọc lấy hắn, đem lửa giận phát tiết tại trên người mình là được.

quảng võ dương cũng đã nhận được báo cáo, dở khóc dở cười thăng đường, Hồng Vũ bước đi đi vào, không đợi quảng võ dương đem kinh đường mộc vỗ xuống, đứng tại đại đường bên trên tựu hô lên: ” thanh thiên đại lão gia ở trên, ta bị người khi dễ!”

quảng võ dương cười mắng một tiếng: ” Ít nói nhảm, đến cùng chuyện gì? ngươi quảng thúc vội vàng đây này.”

Hồng Vũ đem biên lai mượn đồ trình lên: ” ta là thực bị khi phụ sỉ nhục , rõ ràng dám có người thiếu nợ tiền của ta không trả.”

quảng võ dương xem xét đã giật mình: ” ba triệu lượng! cái này biên lai mượn đồ thật sự?”

” đương nhiên thật sự, buổi tối hôm qua tại…… ở bên trong, mọi người đều nhìn xem đây này.” hắn mơ hồ một tiếng, quảng võ dương lại không buông tha hắn: ” tại cái gì ở bên trong?”

Hồng Vũ ho khan một tiếng, mày dạn mặt dày: ” trăm lý các.”

người chung quanh đều trộm cười rộ lên. Hồng Vũ có chút xấu hổ, bại hoại đạo: ” quảng thúc ngươi đến cùng quản mặc kệ?”

quảng võ dương chịu đựng cười: ” quản, việc này đương nhiên quản. người tới, cùng Hồng Vũ cùng đi cảnh gia, thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa.”

một căn lệnh thiêm ném xuống dưới, tự nhiên có quan sai tiếp, đi theo Hồng Vũ cùng đi huân quý khu.

huân quý khu thế gia lúc nào bị Kinh Triệu phủ quan sai tìm tới tận cửa rồi qua?

mặc kệ xảy ra chuyện gì, mọi người cũng nên chiếu cố thoáng một phát mặt mũi, trừ phi là chọc giận tới thiên tử, bằng không thì tuyệt sẽ không thật sự quan sai đến thăm bắt người.

mà Kinh Triệu phủ quan sai quần áo tươi sáng rõ nét, tiến huân quý khu phạm vi, đã bị người nhận ra , những người đi đường xì xào bàn tán: đây là chuyện gì xảy ra?

Hồng Vũ rất" nhiệt tâm" , cách thật xa tựu cùng người ta giải thích: " cảnh gia thiếu nợ không trả, ta cũng là bị buộc không có biện pháp , mới thỉnh Kinh Triệu Phủ chủ cầm công đạo ."

người chung quanh im lặng: Kinh Triệu phủ thượng một nhiệm thiếu doãn chính là các ngươi Hồng gia người cho cạo chết a? kính xin Kinh Triệu Phủ chủ cầm công đạo……

Hồng Vũ dọc theo con đường này giải thích vài chục lần, chỉ cần có cái người hướng bọn hắn nhìn qua, Hồng Vũ đều rất" bình dị gần gũi" giải thích một trận, sợ người khác không rõ, đem" cảnh gia" , " thiếu nợ không trả" những…này chữ cắn cực trọng.

phen này tuyên dương xuống dưới, rất nhanh nửa cái huân quý khu cũng biết : cảnh ở nhà chơi rông nhưng thiếu nợ không trả! còn bị quan sai tìm tới tận cửa rồi.

huân quý khu tuyệt không như biểu hiện ra như vậy hoà hợp êm thấm, cảnh gia cũng có rất nhiều địch nhân, vì vậy những người này nhìn có chút hả hê lấy, trợ giúp Hồng Vũ tuyên truyền bắt đầu.

hắn mang theo quan sai đi đến cảnh cửa nhà, cảnh người nhà mới kịp phản ứng, lần này tử, mất mặt ném đi được rồi!

đường đường 16 {cục gạch vàng} cơ, uy tín lâu năm quý tộc thế gia, nợ tiền không trả, còn bị người bẩm báo Kinh

Triệu phủ, bị quan sai tìm tới tận cửa rồi, cảnh gia mặt mo hướng chỗ nào đặt ah.

cảnh trong phủ, cảnh chiêu lão tử cảnh làm xông khí dựng râu trừng mắt, một cái tát đem cảnh chiêu nửa bên mặt đánh sưng lên: ” ngươi đúng là ngu xuẩn, ba triệu lượng bạc ván bài ngươi cũng dám gia nhập? đầu óc ngươi lại để cho lừa đá ?”

cảnh chiêu không dám nói lời nào, lúc này đây sự tình thật sự làm cho lớn rồi, ba triệu lượng ah, cảnh gia nửa năm thu nhập nước dội lá môn .

Nhị thúc cảnh làm trung ở một bên giận dữ nói: ” hiện tại coi như là đem chiêu nhi đánh chết lại có thể thế nào? đại ca, hay (vẫn) là ngẫm lại như thế nào ứng phó ngoài cửa Hồng Vũ cùng quan sai a.”

Hồng Vũ cùng đám quan sai còn bị ngăn tại người gác cổng bên ngoài, cảnh gia người ở bên trong thương lượng đối sách.

Hồng Vũ nhìn xem cảnh gia đại môn, thấp giọng hỏi dẫn đầu quan sai: ” các loại:đợi thời gian không sai biệt lắm a? chúng ta xông đi vào bắt người a.”

quan sai một cái run rẩy, trong lòng tự nhủ Hồng Nhị thiếu gia xông tập (kích) thế gia thành nghiện ah. đây chính là huân quý khu, bọn hắn nho nhỏ quan sai, nào dám lỗ mãng? thế nhưng mà không đợi hắn cự tuyệt, Hồng Vũ đã ở sau lưng” nhẹ nhàng” đẩy hắn, dùng tuy nhiên là nhu hòa lực lượng, nhưng là quan sai đầu lĩnh hay (vẫn) là hô một tiếng bay lên, đánh về phía cảnh phủ đại môn!

Hồng Vũ ở sau lưng nhếch lên ngón cái lớn tiếng tán thưởng: ” gương cho binh sĩ, vậy mới tốt chứ! các ngươi còn đứng ngây đó làm gì? cảnh gia cản trở Kinh Triệu phủ làm việc, đều lên cho ta! xông đi vào bắt người!”

quan sai nhóm: đám bọn họ tuy nhiên cảm thấy không ổn, nhưng nhìn đến cùng lĩnh đã xông đi lên, cũng đều giả vờ giả vịt, rút…ra yêu đao kêu la lấy xông đi lên: ” giao ra phạm nhân cảnh chiêu! giết ah!”

đường đường cảnh phủ cửa chính, bị một đám đào ngũ quan cho giải khai , cách đó không xa vây xem những người kia cười vang: lúc này đây, cảnh gia thật sự là mất mặt ném đến nhà bà ngoại .

gì tung ngồi ngay ngắn trong phủ, có loại bày mưu nghĩ kế quyết thắng thiên lý cảm giác. hắn uống trà, hạ nhân vội vàng mà đến, đem tin tức đưa tới: ” thiếu gia, Hồng Vũ dẫn người phá khai cảnh gia đại môn.”

gì tung nở nụ cười, đặt chén trà xuống lạnh nhạt một câu: ” cái này ngu xuẩn.”

kế hoạch của hắn thuận lợi vượt quá tưởng tượng, chẳng những Hồng gia cùng Bách Lý gia thế như nước lửa, còn tiện thể lên cảnh gia. cảnh gia tuy nhiên thực lực không được, nhưng là cho Hồng gia nhiều cây một địch nhân, cớ sao mà không làm? Hồng Vũ thoạt nhìn, hoàn toàn không rõ Hồng gia tình cảnh hiện tại, còn tại liều mạng cho Hồng gia gây thù hằn, tương lai tường ngược lại mọi người đẩy, hắn tự nhưỡng khổ rượu tựu lại để cho chính hắn ẩm hạ!

hôm nay kế hoạch này, rốt cục đạt đến một Thạch Tam điểu trình độ, gì tung coi như thoả mãn.

” tiếp tục tìm hiểu.”

” là.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Dư luận áp lực (hạ)

trong thư phòng, Cảnh Lệnh Xung hung hăng trừng nhi tử liếc: ” ngươi đúng là ngu xuẩn, ngươi nói làm sao bây giờ!”

Cảnh Chiêucũng rất ủy khuất: ” Hồng Vũ tên kia là nổi danh gặp đánh bạc phải thua, trước kia chưa từng có thắng qua, ai có thể nghĩ vậy một lần rõ ràng thắng……”

Cảnh Lệnh Xung càng là phẫn nộ: ” ngươi bại bởi người như vậy, còn không biết xấu hổ nói? người ta là đồ đần? người ta trước kia thua nhiều hơn nữa, ngươi cái này một bả người ta cũng toàn bộ lợi nhuận đi trở về!”

cảnh làm trung vội vàng ở một bên khuyên bảo: ” được rồi được rồi, đại ca, ngươi cũng đừng trách cứ Cảnh Chiêu, Hồng Vũ dù sao cũng là cái tiểu hài tử, ba triệu lượng không phải số lượng nhỏ, chúng ta đi theo Hồng Thắng ngày dàn xếp thoáng một phát, cho cái mấy mươi vạn lượng, đem vấn đề này chấm dứt , một đứa bé mà thôi, có thể đấu qua được huynh đệ chúng ta?”

hắn đang nói, đã nhìn thấy hạ nhân hổn hển xông tới: ” lão gia, lão gia không tốt rồi, Hồng Vũ giựt giây lấy đám kia quan sai xông tới !”

Cảnh Lệnh Xung hai huynh đệ hít sâu một hơi, lẫn nhau nhìn thoáng qua, đều là khiếp sợ. Cảnh Lệnh Xung thở dài một tiếng: ” cái này ranh con thật độc ác ah! là thật muốn theo chúng ta trên người cắt đi cái này ba triệu lượng bạc ah, Nhị đệ, ngươi bây giờ còn cảm thấy, hắn một đứa bé, đấu không lại chúng ta?”

cảnh làm trung cũng là im lặng không nói, Hồng Vũ điệu bộ này, cũng không phải loại lương thiện, chính mình vừa rồi thật sự là xem thường hắn .

cảnh gia hộ viện cao thủ rất là mâu thuẫn, đến cùng ra không ra tay? không ra tay ngăn trở, chẳng lẽ tựu lại để cho

cái này một đám địa vị thấp kém quan sai một đường giết tiến cảnh gia chánh đường?

ra tay, cái kia chính là tập kích triều đình quan sai, đây chính là hình đồng mưu phản tội lớn ah!

mặc dù là hoàng đế bệ hạ thông cảm, thế nhưng mà cảnh gia cái kia chút ít thế lực đối địch cũng sẽ không buông tha .

như vậy một do dự, một đám nguyên bản chột dạ quan sai, tuần án, ngược lại như lang như hổ vọt lên đi vào. Hồng Vũ cùng Hồng thân, chắp tay sau lưng thản nhiên đi vào.

cảnh gia cái kia chút ít hộ viện nộ ah, xông lên muốn tìm hắn lưỡng phiền toái, Hồng Vũ kêu to: ” ai ai ai, chư vị quan sai mau nhìn. cảnh gia khi dễ khổ chủ lạp!”

quan sai nhóm: đám bọn họ dở khóc dở cười, Hồng Nhị thiếu gia từ vừa mới bắt đầu tựu một mực chắc chắn, chính mình bị khi dễ, thế nhưng mà ai cũng biết toàn bộ võ đô cũng không ai dám khi dễ hắn.

hắn như vậy một hô, cảnh gia cái kia chút ít hộ viện cao thủ lại không dám động thủ, cái này một do dự, Hồng Nhị thiếu gia thế nhưng mà thất phẩm hồn tinh ah, tốt xấu coi như là cái tiểu cao thủ, thân hình nhoáng một cái nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, ba ba ba một hồi cái tát vang dội, xông lên từng cái hộ viện cao thủ đều bị thưởng một bạt tai!

những cái…kia hộ viện cao thủ giận dữ: ” ngươi đánh chúng ta cái này nên nói như thế nào?”

quan sai đầu lĩnh đạo: ” các ngươi uy hiếp người ta trước đây, khổ chủ là bị ép tự vệ.”

Hồng Vũ đại thêm ưu ái, người này có tiền đồ, trở về nhất định phải cùng quảng thúc nói một chút, hảo hảo đề bạt.

hộ viện những cao thủ tức giận đến muốn phóng hỏa, phía trước lập tức tựu là cảnh phủ chánh đường , Cảnh Lệnh Xung huynh đệ cuối cùng đã đi đi ra: ” đã đủ rồi!”

một tiếng gầm lên, uy thế kinh người, rốt cuộc là 16 {cục gạch vàng} cơ nhất gia chi chủ, Tam phẩm hiển thánh siêu cấp

cao thủ. những cái…kia quan sai nhóm: đám bọn họ câm như hến, không dám lại xông về phía trước đi.

cảnh làm xung yếu đúng là cái này hiệu quả, mắt hổ mang sát, nhìn chung quanh một tuần : vòng, ánh mắt vẫn còn như thực chất, đâm cái kia chút ít quan sai da thịt đau xót. hộ viện những cao thủ rốt cục nhẹ nhàng thở ra, gia chủ xuất mã, quả nhiên bất phàm, thoáng cái tựu khống chế được tràng diện.

hết lần này tới lần khác tại đây một mảnh tĩnh mịch bên trong, một cái tiếng bước chân lộ ra lười nhác, đát đát đát hướng phía cảnh làm phóng đi .

Cảnh Lệnh Xung Tam phẩm hiển thánh uy sát mà thôi, Hồng Vũ liền Thái Cổ ma giống như đồ đằng tiêu chuẩn đều được chứng kiến, điểm ấy tiểu tràng diện tính toán cái gì?

hắn chắp tay sau lưng, chút nào không bị ảnh hưởng, rì rì đến Cảnh Lệnh Xung trước mặt, khẽ vươn tay: ” thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa. cảnh gia chẳng lẻ muốn làm lão lại?”

Cảnh Lệnh Xung nhịn không được tựu muốn phát tác, cái này Hồng gia oắt con nói chuyện như thế nào như vậy làm giận? ta đường đường cảnh gia, 16 {cục gạch vàng} cơ một trong, trong nhà quan lớn vô số, cao thủ nhiều như mây, cỡ nào thể diện người ta, như thế nào đến trong miệng ngươi thoáng cái là được lão lại?

” Hồng Vũ, ngươi nói như vậy hơi quá đáng a!” Cảnh Lệnh Xung hừ lạnh một tiếng, thái độ có chút cường ngạnh.

hắn cho là mình chính là đường đường 16 {cục gạch vàng} cơ gia chủ, với ngươi một cái tiểu bối nói chuyện, cái kia tự nhiên là dưới cao nhìn xuống . lại không nghĩ rằng Hồng Vũ căn bản không ăn hắn cái này một bộ, như trước đưa tay, rất là trắng ra hỏi: ” các ngươi có trả hay không tiền?!”

” Hồng Vũ!” Cảnh Lệnh Xung giận tím mặt, quát lớn: ” có ngươi như vậy cùng trưởng bối nói chuyện đấy sao?”

” các ngươi có trả hay không tiền!?”

” làm càn! lão phu muốn đi tìm gia gia của ngươi lý luận, hắn là như thế nào quản giáo cháu trai !”

” các ngươi có trả hay không tiền!!!”

” hiền chất, hai chúng ta gia ngày xưa không oán ngày gần đây không thù, làm gì hùng hổ dọa người?”

” các ngươi có trả hay không tiền!?”

” ngươi……”

” các ngươi có trả hay không tiền?”

Cảnh Lệnh Xung vừa đấm vừa xoa, Hồng Vũ dầu muối không tiến, tựu nhận thức chuẩn một cái đạo lý: trả tiền!

Cảnh Lệnh Xung đường đường gia chủ, đương nhiên không thể quỵt nợ, thế nhưng mà ba triệu lượng bạc ah, thực cho hắn thịt đau chết, hơn nữa coi như là muốn cho, nhất thời bán hội cũng gom góp không ra nhiều bạc như vậy.

cảnh làm trung ở một bên hoà giải: ” hiền chất, chúng ta đương nhiên sẽ trả, thế nhưng mà số lượng quá lớn, nhất thời bán hội cũng gom góp không đi ra nhiều như vậy ah, có thể hay không hoãn một chút?”

” có thể.” Hồng Vũ miệng đầy đáp ứng, hai huynh đệ vui vẻ, đáng tiếc Hồng Vũ theo sát lấy nói ra: ” bất quá được có thế chấp!”

Cảnh Lệnh Xung cắn răng: ” thế chấp cái gì?”

” ta hôm nay lúc ra cửa thế nhưng mà nói, ai không trả tiền ta hủy đi nhà hắn xà nhà.”

Cảnh Lệnh Xung: “……”

” bất quá hai vị thúc thúc yên tâm, đó là nhất thời khởi lời nói, khẳng định không có khả năng thật sự hủy đi nhà các ngươi xà nhà . bất quá cũng không thể khiến ta nói không giữ lời, không bằng các ngươi tựu dùng cảnh phủ làm thế chấp?”

” không được!” hai huynh đệ nổi giận, nếu đem cảnh phủ thế chấp đi ra ngoài, bọn hắn cảnh gia tựu thật sự không mặt mũi tại võ đô ngây người.

” lo lắng nữa thoáng một phát ư……”

” không cần cân nhắc, kiên quyết không được!”

Hồng Vũ lúc này ngược lại là tính tình vô cùng tốt : ” không đáp ứng coi như xong, như vậy hung làm gì.”

hai huynh đệ cùng một chỗ im lặng, ngươi đều muốn đem chúng ta theo tổ chỗ ở đuổi ra khỏi cửa , còn chê chúng ta thái độ không tốt?

” không thế chấp cảnh phủ cũng được, các ngươi còn có Vân La thương hội a, tạm thời thế chấp cho ta đi.”

hai huynh đệ cũng có chút ít không tình nguyện: ” hiền chất, Vân La thương hội hàng năm đều có thể lợi nhuận hai triệu lượng bạc, thế chấp cho ngươi trong khoảng thời gian này lợi nhuận……”

” coi như thành các ngươi tiền lãi a, thiếu điểm tựu ít đi điểm, ta cũng không cần thiết.” Hồng Vũ đạo thật là” thấy khai mở” .

vậy cũng một chút cũng không ít, hai huynh đệ nhìn nhau, cùng một chỗ lắc đầu: ” hiền chất, cái này không ổn. bằng không như vậy đi, ngươi theo sản nghiệp của chúng ta bên trong chọn lựa đồng dạng, dứt khoát tựu gán nợ cho ngươi, như thế nào?”

Hồng Vũ nghĩ nghĩ: ” ba triệu lượng ah, bình thường sản nghiệp thật đúng là không được. Vân La thương hội phía dưới có cái gì?”

Cảnh Lệnh Xung vẫy tay một cái, đại quản gia liền bước lên phía trước, mở ra một bản sổ sách, kỹ càng cho Hồng Vũ giải thích.

nói đến một nửa, Hồng Vũ đưa tay một ngón tay: ” bảo kim số, tựu cái này , không thể lại cò kè mặc cả , ta đã rất có hại chịu thiệt .”

Cảnh Lệnh Xung huynh đệ có chút khó xử, cái này không phải cố ý làm vẻ ta đây, là thực khó xử.

bảo kim số là Vân La thương hội dưới cờ một nhà kinh doanh quáng hiếm thấy vật hiệu buôn, cảnh gia cũng là theo trong tay người khác thu mua đến . cái này một nhà hiệu buôn kích thước không lớn, tổng tài sản thì ra là 80~90 vạn bộ dạng, hàng năm có thể sinh ra giá trị, ước chừng là ba mươi vạn lượng bạc.

nếu như thế chấp cho Hồng Vũ, kỳ thật rất có lợi nhất. thế nhưng mà bảo kim số lũng đoạn toàn bộ võ đô quáng hiếm thấy vật con đường. tại võ đô trong thành, muốn muốn trường kỳ, ổn định, đại lượng đạt được các loại quáng hiếm thấy vật, phải đi tìm bảo kim số.

” cái này……”

Hồng Vũ không vui: ” các ngươi chiếm được đại tiện nghi , cái này còn không được? cái kia hay (vẫn) là thế chấp cảnh phủ a.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Võ đô đệ 1 khí sư (thượng)

Cảnh Lệnh Xung miễn cưỡng đáp ứng: ” được rồi, bất quá hiền chất, về sau chúng ta có cái gì cần, bảo kim số phải giá vốn cung ứng chúng ta.”

Hồng Vũ rất hào phóng vung tay lên: ” không có vấn đề.”

chuyện kế tiếp tựu đơn giản, các loại khế ước nhanh chóng giao tiếp, Hồng Vũ danh chính ngôn thuận trở thành bảo kim số tân chủ nhân về sau, lập tức đem Cảnh Chiêuphiếu nợ trả lại cho Cảnh Lệnh Xung.

cảnh gia âm thầm nhẹ nhàng thở ra, Hồng Vũ thì là lập tức cáo từ, vội vã đi .

bảo kim số lớn nhất ưu thế ở chỗ nó con đường, theo Thương Lan đến Địch nhung, theo hoa lang đến Sở Việt, bất luận cái gì một chỗ quặng mỏ quáng hiếm thấy thạch, bọn hắn đều có thể làm đến.

muốn duy trì như vậy một loại con đường tiếp tục thông suốt xuống dưới, bảo kim số lão nhân phải lưu lại.

Hồng Vũ giao tiếp hoàn tất về sau lập tức chạy tới bảo kim số, tại chỗ tuyên bố tất cả mọi người tiền lương tăng lên ba thành! coi như là cảnh gia muốn đào người, đoán chừng chí ít có tám phần ông bạn già đều lưu lại.

xử lý tốt những…này, Hồng Vũ rốt cục thở dài một hơi.

Hồng thân từ đầu đến cuối, rất trung thực đi theo phía sau hắn, không có nói nhiều một câu. thẳng đến Hồng Vũ bề bộn hết, hắn mới hỏi một câu: ” thiếu gia, từ vừa mới bắt đầu ngài tựu coi trọng bảo kim số a?”

Hồng thân đối với Hồng Vũ đã phi thường hiểu rõ, tại cảnh gia cò kè mặc cả thời điểm, Hồng thân cũng đã đã nhìn ra.

Hồng Vũ gật đầu: ” không sai, dùng bảo kim số gán nợ ba triệu lượng, tựa hồ có chút thua lỗ, bất quá bảo kim số đằng sau có cá lớn.”

Hồng thân buồn bực, có thể là thiếu gia cao thâm mạt trắc cười mà không nói, không hề giải thích, hắn cũng chỉ tốt đem nghi vấn buồn bực tại trong bụng. không nghĩ tới một lát sau, Hồng Vũ rất không có tiết tháo xoay đầu lại: ” ngươi như thế nào không truy vấn ? đến mức ta thật là khó chịu ah……”

Hồng thân: “……”

……

Tôn Trung Sơn mười mấy năm trước một mình tiến vào võ đô thời điểm, còn là một Vô Danh tiểu tử, mười bảy mười tám tuổi niên kỷ, lúc ấy đầu óc nóng lên tựu cùng trong nhà đi không từ giã, một mình lưu lạc võ đô.

hắn xem như may mắn , hơn mười năm xuống, đã đã trở thành võ đô đệ nhất khí sư. cái này có thể dựa vào không riêng gì lấy thiên phú cùng thực lực, chính hắn rất rõ ràng cái này mười mấy năm qua, có ít nhất năm tên trình độ không thua gì hắn khí sư tiến vào võ đô, lại tất cả đều bị giết sạch mà về.

ngày nay tôn lưng chừng núi, mỗi một kiện tác phẩm đều có thể bán cái giá trên trời, hơn nữa cung không đủ cầu. huân quý khu cái kia chút ít các lão gia cũng muốn sắp xếp lấy đội thỉnh hắn cho cái mặt mũi.

hắn tại võ đô trong thành Tây Nam, mua một tòa nhà cửa, khoảng cách huân quý khu không xa, tại đây ở lại cũng đều là có phần người có thân phận. hắn đem người nhà tất cả đều nhận lấy, hơn ba mươi tuổi, có thể có thành tựu như thế, Tôn Trung Sơn mình cũng rất thỏa mãn.

hôm nay sáng sớm, lão nương lại đang lải nhải hắn chung thân đại sự, Tôn Trung Sơn không thắng hắn phiền, đành phải né đi ra.

chính hắn cũng rất bất đắc dĩ, những năm này cũng không phải thật không có gặp được tâm động , hoàn toàn chính xác có mấy cái đều cảm thấy rất tốt, nhưng là một khi tiếp xúc bắt đầu, Tôn Trung Sơn bất thiện ngôn từ, tư duy cùng người bình thường có chỗ bất đồng tật xấu tựu bạo phát đi ra, tối chung không có một cái nào thành công.

hắn là khí sư, tựa hồ nghiên cứu trận pháp những người này, không có mấy người am hiểu cùng người liên hệ.

hơn ba mươi tuổi, rõ ràng là rất thành công tựu nam nhân, nhưng vẫn là lẻ loi một mình, cái này lại để cho chính hắn cũng rất buồn rầu.

mẹ của hắn ngược lại là mưu cầu danh lợi thỉnh tả lân hữu lí giới thiệu thân cận, hết lần này tới lần khác đúng lúc này, Tôn Trung Sơn tựu không có một cái nào hợp ý .

Hồng Vũ tìm tới thời điểm, Tôn Trung Sơn còn ở bên ngoài tiến hành lão nam nhân buồn khổ lưu đày, Tôn gia người vừa nghe nói là Hồng gia Nhị công tử, cũng là lại càng hoảng sợ, Hồng gia dù sao cũng là Tứ đại trụ trời, Tôn Trung Sơn phụ mẫu thân tự đi ra gặp khách, không có nói vài lời, Tôn mẫu đã cảm thấy" Hồng Vũ đứa nhỏ này không sai" , sau đó sẽ đem Tôn Trung Sơn chung thân đại sự phó thác cho Hồng Vũ, thỉnh hắn nhiều hơn lưu ý, có phù hợp cho nhi tử giới thiệu thoáng một phát.

Hồng Vũ cười khổ không được, trước khi là Tiếu nghiên mẹ nàng, hiện tại lại là Tôn mẫu, lòng hắn tư khẽ động: nếu không đem cái này hai người gom góp cùng một chỗ?

thế nhưng mà hai người niên kỷ chênh lệch có chút đại.

Hồng Vũ các loại:đợi trong chốc lát, không thấy Tôn Trung Sơn đi ra, liền cáo từ rời đi, đi ra ngoài chưa có chạy hai bước, Hồng thân ở phía sau đạo: " thiếu gia, cái kia chính là tôn lưng chừng núi."

thẳng thắn mà nói, Tôn Trung Sơn lớn lên thực khá tốt, nhất là hơn ba mươi tuổi nam nhân, có tang thương lại không muộn mộ, hơn nữa Tôn Trung Sơn dù sao cũng là võ đô đệ nhất khí sư, thực chất bên trong có một loại tự tin. lúc này một thân màu vàng nhạt trường bào, lưng cõng hai tay lạnh nhạt mà đi, chỉ nhìn bề ngoài hay (vẫn) là rất có ưu thế .

Hồng Vũ trong nội tâm buồn bực: loại này đại thúc tại tân triều có thể là phi thường best-seller , chúng tiểu cô nương siêu cấp ưa thích, như thế nào đến nơi này rõ ràng không ai muốn?

Tôn Trung Sơn cũng chứng kiến Hồng Vũ hai người, bọn hắn theo trong nhà mình đi ra, đoán chừng cũng là đến cầu huyền binh , Tôn Trung Sơn tựu có chút không muốn gặp, quay đầu phải đi, Hồng Vũ phát hỏa, ở phía sau hô: ” ngươi nếu là dám đi, ta tựu giới thiệu mười tám cái xấu nữ, lần lượt cho ngươi thân cận!”

Tôn Trung Sơn tức cười, nhưng thật đúng là không dám đi .

Hồng Vũ đi vào trước mặt hắn, mỉm cười: ” mới vừa rồi là hay nói giỡn , ngươi đừng chú ý, ta bình thường hay (vẫn) là rất phúc hậu . ta là Hồng Vũ.”

Tôn Trung Sơn giật mình: ” khó trách có thể nghĩ ra loại này tuyệt hậu kế.”

Hồng Vũ lại nói: ” ta bây giờ là bảo kim số lão bản, ngươi sở hữu tất cả tài liệu, đều là theo bảo kim số tiến a?”

Tôn Trung Sơn lại càng hoảng sợ: ” ngươi đem cảnh gia làm sao vậy?”

Hồng Vũ khoát khoát tay: ” ta cùng cảnh gia hữu hảo hiệp thương, bọn hắn tự nguyện đem bảo kim số cho của ta.”

Tôn Trung Sơn cho đã mắt hoài nghi: ” thật sự?”

Hồng Vũ: ” ta hiện tại xem như biết rõ ngươi thằng này vì cái gì hơn ba mươi còn là một lưu manh!”

Tôn Trung Sơn mạnh miệng: ” ta muốn thì nguyện ý, tiểu thiếp đều nạp mười bảy mười tám cái .”

Hồng Vũ không muốn cùng hắn nhiều dây dưa: ” ta danh nghĩa còn có Vân thị tượng làm, muốn mời ngươi đến Vân thị tượng làm.”

Tôn Trung Sơn rất lạnh nhạt có rất cần ăn đòn hỏi một câu: ” dựa vào cái gì?”

ở trong mắt hắn xem ra, hỏi ra một câu nói kia đến rất bình thường, ngươi lại để cho ta đi dưới tay ngươi làm việc, thế nhưng mà ta hiện tại đã rất tốt, dựa vào cái gì còn chịu lấy

ngươi quản chế? lại hoàn toàn không để ý đến đối phương cảm thụ.

Hồng Vũ không sai biệt lắm cũng biết rõ ràng hắn rốt cuộc là cái dạng gì người , nói như vậy tuyệt đối không phải khiêu khích, mà là hắn tựu là cái này" phong cách" .

Hồng Vũ nhìn nhìn, bên đường cách đó không xa có một lương đình: " đi, đi qua nói."

lớn như vậy trời lạnh, người bình thường sẽ không nguyện ý ngồi ở bên ngoài, ba người đều là võ giả, không sợ giá lạnh. tại trong lương đình ngồi xuống, Hồng Vũ sửa sang lại thoáng một phát mạch suy nghĩ, nói ra: " trước tiên là nói về điểm đơn giản , đệ nhất, ngươi có thể [cầm] bắt được càng tiện nghi nguyên vật liệu. thứ hai, ngươi gia nhập Vân thị tượng làm, nhưng là ta cũng không hạn chế ngươi phát huy, ngươi muốn chế làm cái gì dạng huyền binh tùy ngươi. có khách nhân đặt hàng, hội (sẽ) trước trưng cầu ý kiến của ngươi. đệ tam, ta có thể đem tác phẩm của ngươi bán đi rất cao giá tiền."

Tôn Trung Sơn lại hỏi: " vậy ngươi có chỗ tốt gì?"

" thanh danh."

kỳ thật không riêng gì thanh danh, Vân thị tượng làm cái kia chút ít khí sư mặc dù không tệ, nhưng là cùng Tôn Trung Sơn so với kém xa, lại để cho bọn hắn đi theo Tôn Trung Sơn học tập, nhất định phi tốc phát triển.

Tôn Trung Sơn nghĩ nghĩ: " hay (vẫn) là không đủ."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Võ đô đệ 1 khí sư (trung)

Hồng Vũ đạo: ” vậy thì đến nói một chút chính thức trọng yếu đồ vật. ngươi cảm thấy, ngươi tại toàn bộ Đại Hạ khí sư chính giữa, có thể xếp vào bao nhiêu tên?”

Tôn Trung Sơn có chút không tình nguyện, nhưng vẫn là nói rất thành thật: ” đệ ngũ.”

Hồng Vũ cười cười: ” cái kia chính là Đại Hạ ngũ đại khí sư.”

hắn nói đến đây, tựu ngừng lại, Tôn Trung Sơn phản ứng thoáng một phát rốt cục giật mình, thẳng đến lúc này, mới có hơi bội phục nhìn xem Hồng Vũ.

” Đại Hạ ngũ đại khí sư” cái này danh hào kỳ thật phi thường giảo hoạt, đưa thân ngũ đại, có thể là đệ nhất, cũng có thể là đệ ngũ. nhưng là cái này đề pháp trên thực tế là đem năm người đặt song song, chẳng khác gì là đem Tôn Trung Sơn địa vị tăng lên thật nhiều một phen.

loại thủ đoạn này, Hồng Vũ ở kiếp trước bái kiến quá nhiều, đó là một cái buôn bán độ cao : cao độ phát đạt thời đại, các loại lăng xê, vận tác thủ đoạn tầng tầng lớp lớp bịp bợm phồn đa, hắn tuy nhiên không phải chuyên nghiệp làm cái này , nhưng là làm cho điểm thủ đoạn nhỏ, cũng có thể lại để cho Tôn Trung Sơn khiếp sợ thoáng một phát.

Tôn Trung Sơn được xưng” võ đô đệ nhất khí sư” , nhưng là hiện tại, biến thành” Đại Hạ ngũ đại” , địa vị sâu sắc tăng lên.

cái này nhắc tới thăng cũng sẽ mang đến các loại chỗ tốt, không cần nói cũng biết.

Hồng Vũ xem hắn suy nghĩ cẩn thận , mỉm cười: ” ngươi am hiểu chế tác huyền binh, nhưng là cũng có một số việc ngươi không am hiểu, nói ví dụ đàm giá tiền, nói ví dụ tăng lên danh tiếng của ngươi, những…này, chúng ta cũng có thể giúp ngươi làm.”

Tôn Trung Sơn châm chước liên tục, Hồng Vũ đề nghị hắn phi thường động tâm.

” để ta suy nghĩ thoáng một phát.”

Hồng Vũ gật đầu: ” có thể.”

……

” hắn đã muốn bảo kim số? còn đi tìm tôn lưng chừng núi?” gì tung đã nhận được bẩm báo, một cái cười lạnh: ” thằng này nguyên lai còn là một tự cho mình siêu phàm chủ nhân. hắn cho là có bảo kim số tựu có thể khống chế ở tôn lưng chừng núi? chuyện cười! muốn thực là như thế này, Tôn Trung Sơn đã sớm sẵn sàng góp sức cảnh gia .”

ở bên cạnh hắn, một gã thủ hạ nhịn không được nói: ” cái này Hồng Vũ đạo là vượt quá dự liệu của chúng ta, làm việc hơi có chút trật tự. hắn đi cảnh gia đại náo, trên thực tế mục đích đúng là bảo kim số, sau đó lại dùng bảo kim số thu phục chiếm được tôn lưng chừng núi. chúng ta trước khi xem thường hắn .”

một người khác thì là khinh thường: ” thì tính sao? một điểm khôn vặt mà thôi, còn không làm theo bị công tử đùa bỡn tại vỗ tay tầm đó.”

gì tung cũng rụt rè đạo: ” hắn có chút tính toán, đáng tiếc nhưng tựu lộ ra quá mức ngu xuẩn, Tôn Trung Sơn sẽ không thần phục , võ đô nhiều như vậy thế gia, đã sớm thử qua . chờ xem hắn chuyện cười a.”

có chút dừng lại, hắn lại khoát tay chỉ nói ra: ” đi an bài thoáng một phát, một khi Hồng Vũ thu phục chiếm được Tôn Trung Sơn thất bại, lập tức toàn thành tuyên dương, ta muốn cho tất cả mọi người biết rõ, hắn là cỡ nào vô tri tự đại.”

” là!”

……

Vân Tư Nhạn sau khi trở về tự giam mình ở trong phòng, ôm gối đầu khóc lớn lên.

vân nhìn về nơi xa cùng Vương chưởng quỹ ở bên ngoài khuyên như thế nào đều vô dụng, Vân Tư Nhạn ủy khuất vô cùng, nàng trước khi một mực lo lắng Hồng Vũ đối với chính mình có ý nghĩ xấu, hiện tại tốt rồi, chứng minh Hồng Vũ xác thực không có ý nghĩ kia, thế nhưng mà tất có ý nghĩ kia càng làm cho người khó có thể tiếp nhận.

Vương chưởng quỹ cùng vân nhìn về nơi xa ở bên ngoài nhìn nhau thở dài, Vương chưởng quỹ hỏi: ” ông chủ, vậy phải làm sao bây giờ ah?”

vân nhìn về nơi xa bất đắc dĩ lắc đầu, đã nhận mệnh : ” một kiếp này, chúng ta Vân gia sợ là tránh không khỏi ……”

như vậy nơm nớp lo sợ đã qua một ngày, hai chủ tớ người đều có chút câm như hến, sợ môn vừa vang lên, tràn vào đến một nhóm lớn quan sai thì đem bọn hắn mang đi.

một đêm này cũng ngủ không ngon, vân nhìn về nơi xa cả đêm đều tại lật qua lật lại, âm thầm trách tự trách mình tự cho là đúng, cùng Hồng Vũ tên gì kình, thành thành thật thật nghe lời, có như vậy một cái núi dựa lớn thật tốt. hiện tại đây này, khiến cho tùy thời khả năng cửa nát nhà tan, lúc trước rốt cuộc là cái đó gân không đúng……

mãi cho đến giữa trưa ngày thứ hai, phía trước tiểu nhị thở hồng hộc chạy tới: ” ông chủ, chưởng quầy , Vũ thiếu gia đến rồi.”

hắn còn chưa nói xong, Hồng Vũ đã mang người đi đến. tại phía sau hắn, ngoại trừ Hồng thân bên ngoài còn có tôn lưng chừng núi, cùng với bảo kim số Lưu chưởng quỹ.

vân nhìn về nơi xa cùng Vương chưởng quỹ tranh thủ thời gian đứng lên nghênh đón, Hồng Vũ phối hợp ngồi xuống, theo ngón tay hai người theo chân bọn họ giới thiệu: ” tôn lưng chừng núi, bảo kim số lão Lưu.”

hai vị này Vương chưởng quỹ đều biết, trong nội tâm kỳ quái Vũ thiếu gia tại sao cùng bọn hắn cùng một chỗ.

” từ hôm nay trở đi, mọi người tựu là người một nhà . Tôn tiên sinh sau này sẽ là Vân thị tượng làm thủ tịch khí sư, cần gì tài liệu, cho dù cùng Lưu chưởng quỹ nói.”

vân nhìn về nơi xa cùng Vương chưởng quỹ há hốc mồm, Tôn Trung Sơn cái kia là nhân vật nào? bọn hắn Vân gia dựa vào huyền binh lập nghiệp, đó là lòng dạ biết rõ. không nghĩ tới Hồng Vũ vô thanh vô tức rõ ràng đem Tôn Trung Sơn kéo tiến đến.

võ đô đệ nhất khí sư nếu dễ dàng như vậy có thể bị lôi kéo, Đại Hạ thần xưởng, đông hỏi, Lăng Thiên, Phượng Vũ, những…này vì cái gì không đi lôi kéo? ai không rõ một khi đã có Tôn Trung Sơn gia nhập, lập tức có thể độc bá võ đô?

cái này nhìn về phía trên là một cái nhiệm vụ không thể hoàn thành, nhưng là Hồng Vũ làm được .

không chỉ như thế, Hồng Vũ còn chiếm đoạt bảo kim số.

vân nhìn về nơi xa cùng Vương chưởng quỹ so với bình thường người rõ ràng hơn bảo kim số tác dụng, đông hỏi cái này có chút lớn binh khí tác phường không dám nói, những cái…kia loại nhỏ (tiểu nhân), chỉ cần bảo kim số đoạn tuyệt bọn hắn quáng hiếm thấy thạch cung ứng, những…này loại nhỏ (tiểu nhân) tác phường lập tức muốn đóng cửa.

bàn giao:nhắn nhủ đã xong những…này, Hồng Vũ đứng dậy đến muốn đi, vân nhìn về nơi xa bịch một tiếng quỳ trên mặt đất: ” Thiếu chủ, lão nô biết sai rồi! khẩn cầu Thiếu chủ giáng tội.”

Hồng Vũ tiễn đưa trong tay áo lấy ra một chồng giấy vung đi qua, bay xuống tại vân nhìn về nơi xa trước mặt, vân nhìn về nơi xa chỉ nhìn lướt qua, tựu một thân mồ hôi lạnh, thượng diện tất cả đều là Vân gia tại quảng Dương Thành chứng cứ phạm tội!

Hồng Vũ vứt bỏ những tài liệu kia, hừ lạnh một tiếng, mang theo Hồng thân đi .

vân nhìn về nơi xa lúc này đây, là triệt để dễ bảo, sinh thời cũng không dám nữa có một tia không lòng thần phục.

……

Hà phủ một cái cửa hông nội, tụ tập hơn mười tên thị dân cách ăn mặc người, những người này đều là chuẩn bị xong

muốn đi ra cửa tuyên dương Hồng Vũ không biết trời cao đất rộng, đi lôi kéo Tôn Trung Sơn đại sư thất bại tin tức, lại để cho Hồng Vũ cùng Hồng gia hung hăng ném một bả mặt.

thế nhưng mà những người này đang muốn xuất phát lại bị hô ở, bọn hắn có chút không rõ, rất nhanh tin tức tựu truyền ra: Tôn Trung Sơn buổi sáng hôm nay xuất hiện ở Vân thị tượng làm!

những người này cũng là xôn xao: Hồng Vũ rõ ràng thành công ! đối phương thế nhưng mà đường đường võ đô đệ nhất khí sư, tại toàn bộ Đại Hạ, thậm chí toàn bộ Thanh Nguyên đại lục, cái kia đều là đại đại hữu danh .

vậy mà hội (sẽ) cam tâm tình nguyện đi theo:tùy tùng như vậy một cái nhị thế tổ? này làm sao xem cũng là một kiện không có khả năng chuyện đó xảy ra!

trong thư phòng, gì tung mặt âm trầm, hắn tuyệt đối không nghĩ tới, Hồng Vũ cái kia ở trong mắt hắn xem ra ngây thơ buồn cười kế hoạch, rõ ràng thành công ! cái này lại để cho trong lòng của hắn phi thường không thoải mái, hắn trăm mối vẫn không có cách giải, Tôn Trung Sơn đầu óc nước vào , lại có thể biết đáp ứng Hồng Vũ?

hắn thật giống như bắn? tinh bị cắt đứt đồng dạng vô hạn khó chịu.

một bên có người khuyên nói: ” thiếu gia, cũng không có gì, Hồng gia chỉ cần cùng Bách Lý gia chống lại, không ra mấy năm, nhất định bại vong!”

gì tung không có phản ứng, trầm tư một lát, chậm rãi nhẹ gật đầu: ” người này, có lẽ không giống ngoại giới đồn đãi đơn giản như vậy. đi, cho ta cẩn thận điều tra thêm, hắn mấy tháng này kinh nghiệm, nhất là tại Hổ Sơn trong đại doanh tình huống!”

” là!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Võ đô đệ 1 khí sư (hạ)

Hồng Vũ theo Vân thị tượng làm ra đến, Hồng Khê thở hồng hộc mà chạy tới: ” thiếu gia, quả nhiên không ra ngài sở liệu, Bách Lý gia đem bạc tiễn đưa đã tới.”

Hồng Vũ nở nụ cười. cho tới bây giờ, hết thảy đều là dựa theo dự liệu của hắn đang phát triển.

hắn đêm qua, tựu phái người đem trăm dặm hạ phiếu nợ đưa đi Bách Lý gia. Bách Lý gia không phải cảnh gia, trăm dặm thịnh thế cũng không phải Cảnh Lệnh Xung. Tứ đại trụ trời cùng 16 {cục gạch vàng} cơ khí độ hoàn toàn bất đồng, hơn nữa càng quan trọng hơn một điểm, Bách Lý gia rất có tiền. linh đan phường tài nguyên cuồn cuộn, trăm dặm thịnh thế tuy nhiên đau lòng, nhưng là bạc làm theo có thể lấy ra.

Bách Lý gia cùng Hồng gia đã sớm âm thầm phân cao thấp, trăm dặm thịnh thế càng là vi bệ hạ mưu đồ lấy như thế nào triệt để bị diệt Hồng gia. thế nhưng mà vì bạc cùng Hồng gia xung đột, trăm dặm thịnh thế gánh không nổi người này.

” Bách Lý gia bạc đưa đi trăm lý các a.”

” là.”

Hồng thân tại vừa nói: ” cái kia thiếu gia, kế tiếp chúng ta đi chỗ nào?”

” về nhà.”

Hồng thân sững sờ: ” về nhà? không đi Trịnh gia đòi nợ?”

Hồng Vũ mỉm cười: ” Trịnh hướng quang vinh cái loại này mặt hàng, còn chưa đủ tư cách lại để cho ta tự mình đến nhà.”

Hồng thân đã minh bạch, đi cảnh gia, đây là vì tôn lưng chừng núi, mà không phải cảnh chiêu. coi như là Bách Lý gia, thiếu gia đều khinh thường tại tự mình đến nhà, chỉ là phái người đem phiếu nợ đưa qua, Trịnh gia tựu càng không cần phải nói.

hai người đến trăm thắng đường cái, vừa vặn trông thấy Hồng di lan cùng cổ Tiểu Hà tại một đám nương tử quân hộ vệ hạ, uy phong lẫm lẫm đi qua, Hồng Vũ xem một hồi hâm mộ, ở bên trong người kia vốn nên là là của mình. hắn âm thầm có chút hối hận, sớm biết như vậy như vậy, ngày đầu tiên buổi tối tựu không có lẽ sợ đầu sợ đuôi, ngay tại chỗ hành quyết một hai cái cũng tốt ah.

trở lại Hồng phủ về sau, Hồng Vũ tựu an phận xuống, dựa theo gia gia phân phó, chăm chú đọc sách, khắc khổ tu hành.

đương nhiên, việc hay là muốn làm, Triệu chưởng quỹ đến rồi một chuyến, xin chỉ thị kế tiếp Việt Nam thư cục (nhà in) nên làm như thế nào. Hồng Vũ nói với hắn tạp chí cấu tứ (lối suy nghĩ), Triệu chưởng quỹ hai mắt tỏa sáng, mặc dù nói áp dụng độ khó rất lớn, nhưng là hắn hay (vẫn) là rất có lòng tin. sau khi trở về lập tức bắt tay vào làm chuẩn bị.

Hồng Khê mấy ngày nay mang người đem Trịnh hướng quang vinh thế chấp sản nghiệp tất cả đều thu trở về, Trịnh gia tuy nhiên bất mãn, nhưng là Hồng Khê lẽ thẳng khí hùng, càng có phiếu nợ nơi tay, bọn hắn cũng không thể tránh được.

Trịnh hướng quang vinh lập tức đến nhà đến tìm Hồng Vũ cầu tình, lại được cho biết Hồng Nhị thiếu gia bế quan tu luyện, tạm thời không sẽ ra ngoài . Trịnh hướng quang vinh canh giữ ở Hồng phủ cửa ra vào không chịu trở về, về sau hắn lão tử đến rồi, roi da rút hắn gào khóc thảm thiết, bất đắc dĩ Hồng gia tựu là không ai ra mặt.

phen này làm ra vẻ, không phải là muốn cho Hồng gia đi ra một người mở miệng, nói là tiền đặt cược hết hiệu lực ư?

Trịnh đạo đủ đem nhi tử đánh cho da tróc thịt bong, vô cùng thê thảm, Hồng gia không có một điểm biểu thị. Trịnh đạo đủ oán hận không thôi, cũng chỉ tốt số người trước tiên đem nhi tử giơ lên trở về.

về sau Trịnh hướng quang vinh lại đi tìm gì tung, Hà Tung tự nhiên là miệng đầy cam đoan, nhất định sẽ giúp hắn đem sản nghiệp cầm trở về, nhưng là như thế nào làm cho, lúc nào làm cho, không có một điểm thực chất tính đồ vật.

những chuyện này, Hồng Thắng ngày nghe xong Hồng thân báo cáo về sau ám ám thở dài một hơi, lão Nhị lúc này đây, cuối cùng là không có lại để cho chính mình thất vọng. hắn thật sự rất lo lắng hai cháu trai trước khi kinh diễm biểu hiện, chỉ là phù dung sớm nở tối tàn. vui sướng ngoài, hắn lại để cho Hồng an âm thầm điều động cao thủ, chằm chằm vào cái kia mười tám tên võ cơ, dù sao cũng là một nhóm lớn sinh ra tiến vào Hồng phủ, phải coi chừng một ít.

nhoáng một cái hơn mười ngày trôi qua, thanh tú núi thu hội (sẽ) ngày càng ngày càng gần, ngày hôm nay Hồng Liệt đến tìm Hồng Vũ, trong tay cầm một trương thiếp mời.

” Đại hoàng tử yến hội, chuyên môn cho nhà chúng ta đưa tới lưỡng trương thiếp mời.” một trương mời chính là Hồng Liệt, mặt khác một trương tự nhiên là cho Hồng Vũ .

” lại để cho ta đi?” Hồng Vũ có chút bận tâm: ” sẽ gặp phải mai Thiên Vũ a?”

hôm nay Võ Tông hoàng đế tuổi xuân đang độ, Đại hoàng tử hay (vẫn) là Đại hoàng tử, còn không phải thái tử. đúng lúc này các hoàng tử coi như là có ý kiến gì không, cũng cũng không dám biểu lộ ra, miễn cho đưa tới phụ hoàng không khoái.

Đại hoàng tử làm người khiêm tốn, giao du rộng khắp, nhìn về phía trên như là một vị minh chủ.

” không biết Thiên Vũ công chúa sẽ hay không đi, thế nhưng mà Đại hoàng tử đều cho ngươi phát tới thiệp mời , ngươi không đi không tốt lắm đâu?” Hồng Liệt có chút giựt giây hắn.

Hồng Vũ nhìn nhìn thiệp mời, trên đó viết hắn gần đây mới được vài đầu Hoang Thú, thỉnh mọi người đến cùng một chỗ thưởng thức.

Hoang Thú cũng có thể hàng phục, hoặc là ấp trứng sau khi đi ra chậm rãi nuôi lớn. bất quá loại này Hoang Thú đều cực kỳ quý trọng, hơn nữa nguyện ý thần phục thường thường đẳng cấp không cao.

đẳng cấp cao Hoang Thú trong cơ thể chảy xuôi theo đến tự Viễn Cổ thần thú bất khuất huyết mạch, coi như là theo trứng trong ấp trứng đi ra, cũng là kiệt ngao bất tuần (*cương quyết bướng bỉnh), cận kề cái chết không phục.

theo trên thiệp mời đến xem, như là Đại hoàng tử tìm lấy cớ đem tất cả tiến đến cùng một chỗ mà thôi.

” đại ca ngươi thật giống như rất muốn đi bộ dạng?”

Hồng Liệt lặng lẽ ra bên ngoài nhìn thoáng qua, xác định phụ cận chỉ có hai người huynh đệ về sau, mới thấp giọng nói: ” Tống khoan thai cũng sẽ đi.”

Hồng Vũ nhìn xem hắn, đại ca nhăn nhó thoáng một phát, có chút ngượng ngùng.

” cái kia chính ngươi đi không được sao, không phải túm bên trên ta làm gì?”

Hồng Liệt giữ chặt hắn: ” không được, không có ngươi cùng, ta không tin rằng……”

Hồng Vũ có chút im lặng, nghĩ nghĩ hay (vẫn) là hỏi một câu: ” đại tẩu bên kia làm sao bây giờ?”

Hồng Liệt có chút bất đắc dĩ: ” gia gia đã nói với ta, nếu ngươi đại tẩu lại hoài không bên trên, nhất định phải nạp thiếp . ta muốn…… đã như vầy, ta không bằng cố gắng thoáng một phát, truy cầu người mình thích.”

” thế nhưng mà Tống gia có thể làm cho Tống khoan thai làm thiếp?”

” nếu Tống khoan thai, khẳng định tựu là bình thê, không phải là thiếp.”

nguyên lai còn có những…này thuyết pháp, Hồng Vũ trước khi hoàn toàn không biết.

” đi a, ta cùng ngươi đi một chuyến.”

Hồng Vũ rất rõ ràng Hồng gia hiện trạng, nếu quả thật có thể mượn này cùng Tống gia liên hợp, đối với Hồng gia trợ giúp thật lớn. tuy nhiên trước mắt thoạt nhìn, đây cơ hồ là không thể nào .

……

Đại hoàng tử cùng phần đông hoàng tử Hoàng nữ đồng dạng ở trong hoàng cung, bất quá hắn ở ngoài thành là tự nhiên mình trang viên.

lúc này đây tụ hội, tựu an bài tại hắn tên là" lão Liễu trai" trong trang viên.

trang viên tại nộ nước bờ sông, theo nộ nước sông bên trong dẫn nước sông tiến đến, các loại hòn non bộ đình nghỉ mát, trang phục thập phần rất khác biệt. lúc trước kiến tạo thời điểm, trước cửa vừa vặn cùng một cây cực lớn liễu rủ, bốn người ôm hết, Đại hoàng tử sai người bảo lưu lại đến, là được lão Liễu trai danh tự tồn tại.

Đại hoàng tử muốn tổ chức tụ hội, một ngàn tên Hoàng thành cấm vệ quân bảo hộ lấy toàn bộ lão Liễu trai.

tụ hội giữa trưa bắt đầu, nửa bên trên buổi trưa được thỉnh mời khách nhân tựu lục tục ngo ngoe đến . Hà Tung cùng lê Tiêu Tiêu tiến vào trang viên, bỗng nhiên chú ý tới lê Tiêu Tiêu sắc mặt hơi đổi, hắn vừa quay đầu lại, đã nhìn thấy đằng sau trên quan đạo ánh mắt có thể thấy được chỗ, Hồng gia xe ngựa chậm rãi mà đến.

Hà Tung bất động thanh sắc đối với lê Tiêu Tiêu đạo: " cô nương yên tâm, hết thảy có ta."

lê tiêu Tiêu Minh lộ ra nhẹ nhàng thở ra, cho hắn một cái an tâm dáng tươi cười, thật sự phảng phất tựu muốn đem hết thảy đều phó thác cho hắn, Hà Tung lập tức cảm giác động lực mười phần!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Lão Liễu trai

lê Tiêu Tiêu trước một bước đi vào, Hà Tung quay đầu lại lại nhìn Hồng gia đoàn xe đồng dạng, nhịn không được hừ lạnh một tiếng.

Hồng Vũ tại Hổ Sơn trong đại doanh biểu hiện, lại để cho Hà Tung chấn động, biết rõ chính mình trước khi thật sự là xem thường Hồng Vũ. bất quá hắn một khi coi trọng, sử (khiến cho) ra tay đoạn tự nhiên càng thêm ẩn nấp ngoan độc, hắn tin tưởng Hồng Vũ sẽ không còn có cơ hội!

hôm nay, là Đại hoàng tử triệu tập mọi người, Hồng Vũ nếu đắc tội Đại hoàng tử……

Hà Tung ngẩng đầu ưỡn ngực, đi vào.

Hồng Vũ cùng Hồng Liệt hai huynh đệ tiến vào trang viên thời điểm, nghe được bên trong thập phần náo nhiệt, tiếng cười sáng sủa, mơ hồ có thanh âm truyền tới, cái gì" Lê cô nương" " Lê tiên tử" gọi hết sức thân mật.

Hồng Vũ buồn bực: " đây là ai? so Đại hoàng tử còn được hoan nghênh?"

Hồng Liệt sắc mặt có chút lúng túng: " lê Tiêu Tiêu."

" lê Tiêu Tiêu là ai? danh tự có chút quen tai." Hồng Vũ vẻ mặt ngây thơ, Hồng Liệt rất là im lặng: " nguyên lai ta trước kia nói cho ngươi ngươi quyền đem làm gió thoảng bên tai nữa à! ngươi tương lai lão bà ah!"

Hồng Vũ một bả che miệng của hắn, hắn nghĩ tới.

" đại ca ngươi đừng loạn có chịu không? cái kia đều là ngươi cùng gia gia làm ra đến , ta có thể không nhất định tuyển nàng. nàng lúc nào đến võ đô ?"

Hồng Liệt có chút giận dữ: " nàng đến rồi có một hồi , hơn nữa từ khi nàng đến rồi về sau, toàn bộ võ đô ngay tại đồn đãi, chúng ta Hồng gia ỷ thế hiếp người, áp bách lô thành Lê gia, lê Tiêu Tiêu mới bị bách tiến vào võ đô."

Hồng Vũ lập tức rất là bất mãn: ” ta xem cái này lê Tiêu Tiêu tại võ đô như vậy được hoan nghênh, vui đến quên cả trời đất a? gia gia lại để cho nàng đến, là gãi đúng chỗ ngứa mới đúng. những tin tức này đều là nàng cố ý thả ra a? tranh thủ đồng tình? lợi nhuận người nhãn cầu?”

nếu như Hồng Vũ thật là người của thế giới này, khả năng còn có thể hoài nghi lúc này có người mượn nhờ lê Tiêu Tiêu sự tình, đả kích Hồng gia danh vọng.

nhưng là Hồng Vũ ở kiếp trước, nhìn thấy qua vô số minh tinh lăng xê, rất rõ ràng loại chuyện này ai là lớn nhất lấy được ích người, ai mới thật sự là phía sau màn thôi thủ.

không hề nghi ngờ, tựu là lê Tiêu Tiêu.

mà Hồng Liệt kỳ thật đã âm thầm điều tra đã qua, biết đến thật là lê Tiêu Tiêu tận lực mà làm kết quả, cũng có chút bất mãn nói: ” không có nghĩ đến cái này nữ nhân, tâm cơ như thế chi sâu!”

Hồng Vũ lúc này thế nhưng mà bắt được cơ hội: ” ngươi xem, cái này chính là các ngươi cho ta tuyển con dâu! không đáng tin cậy, cho nên hay (vẫn) là ta tự mình tới a.”

Hồng Liệt muốn phủi sạch quan hệ: ” là gia gia tuyển , không phải ta.”

hai huynh đệ đi vào, một kiện phi thường rộng rãi trong thính đường, bày biện một vòng cái bàn, chung quanh đã đã ngồi không ít người, Đại hoàng tử còn chưa tới, ngồi ở Hà Tung bên người lê Tiêu Tiêu không thể nghi ngờ là tiêu điểm của mọi người.

nàng hôm nay một thân màu vàng nhạt váy dài, sóng mắt lưu chuyển, môi son mỉm cười tầm đó, một đôi mắt càng lộ ra tựa như trong mưa sương mù, xem không rõ ràng rồi lại dụ dỗ lấy người đi tìm kiếm.

cơ hồ sở hữu tất cả chủ đề đều là vây quanh lê Tiêu Tiêu triển khai, Hồng Vũ chẳng muốn tham dự loại này nói chuyện, dắt lấy Hồng Liệt đến một bên ngồi xuống.

Hồng Liệt vừa tiến đến, tựu thò đầu ra nhìn, ló đầu ra ngó bốn phía nhìn quanh, rốt cục xác nhận Tống khoan thai còn chưa có tới về sau, có chút nặng nề ngồi xuống.

Hồng Vũ tiến đến, lê Tiêu Tiêu thật giống như không phát hiện đồng dạng.

thế nhưng mà mọi người đang ngồi mọi người nhìn thấy, lê Tiêu Tiêu bên người hoàn toàn chính xác ngồi gì tung, hơn nữa nghe nói gần đây nàng cùng Hà Tung đi được rất gần. thế nhưng mà ai cũng biết lê Tiêu Tiêu rất có thể trở thành Hồng Vũ thê tử, chung quanh những cái…kia trong nội tâm đối với lê Tiêu Tiêu có nghĩ cách người, đứng mũi chịu sào mục tiêu, vẫn như cũ là Hồng Vũ.

khoảng cách lê Tiêu Tiêu tương đối gần trên một cái bàn, ngồi vài tên người trẻ tuổi, một người trong đó cầm đầu, mọi người đưa mắt liếc ra ý qua một cái, tên còn lại lớn tiếng nói: ” bước thiếu ngươi có hay không nghe nói, gần đây võ đô nội thế nhưng mà ra một kiện mới lạ : tươi sốt sự tình, Hoang Thú đại biến thân ah.”

cầm đầu ” bước thiếu” ra vẻ kinh ngạc hỏi: ” ah? Hoang Thú đại biến thân? cái gì biến thành cái gì?”

người nọ dương dương đắc ý nói: ” một đầu sài, biến thành con cóc, muốn ăn thịt thiên nga .”

” ha ha ha!” người chung quanh cười vang, ai cũng biết đây là đang nói Hồng Vũ, vui tươi hớn hở ở một bên chế giễu.

bước thiếu càng là vỗ án cười to: ” hồng sài biến thân con cóc, ha ha ha, thật sự là buồn cười, thật sự là buồn cười!”

Hồng Liệt trong mắt hàn quang lóe lên, hắn gần đây mỗi lúc trời tối đều tại Hồng Vũ bên người tu luyện, Hồng Vũ buông ra chính mình linh thức, Hồng Liệt tiến bộ nhanh chóng, hôm nay đã là bát phẩm thân cương tu vi đỉnh cao, tại nơi này tụ trong hội, ngoại trừ Hà Tung cùng Hồng Vũ bên ngoài, tu vi của hắn là cao nhất .

cảnh giới tăng lên mang đến chính là khí thế cải biến, Hồng Liệt đã có một ít cao thủ khí độ.

cao thủ giận dữ, máu chảy phiêu xử!

Hồng Vũ lại nhẹ nhàng đè xuống chuẩn bị ra tay đại ca: ” tôm tép nhãi nhép mà thôi.”

Hồng Liệt trầm giọng nói: ” là thập đại kim lương Bộ gia lão Tam bước Kinh Phong. ngươi không muốn cùng hắn so đo?”

” không cùng hắn so đo? nói đùa gì vậy.” Hồng Vũ thế nhưng mà không có việc gì cũng phải tìm sự tình người, cũng dám có người chủ động nhiệt [nóng] đến thăm đến, hắn chính rỗi rãnh e rằng trò chuyện muốn nháo sự đây này.

đông đông đông!

Hồng Vũ gõ cái bàn: ” có chút loại ngu vk nờ~ ah, tựu là tự cho là đúng, mắng chửi người cũng không dám trực tiếp mắng, còn muốn quanh co lòng vòng, chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, một chút cũng không thoải mái.”

bước Kinh Phong giận tím mặt, vỗ án: ” Hồng Vũ ngươi nói ai là loại ngu vk nờ~!”

Hồng Vũ kinh ngạc nói: ” ta chính là nói ngươi ah, có khó như vậy hiểu không? thực vi ngươi chỉ số thông minh sốt ruột ah.”

bước Kinh Phong đẩy ra cái bàn, đi nhanh hướng hắn đi tới, Hồng Liệt hừ lạnh một tiếng đã ngăn ở đệ đệ trước mặt: ” bước Kinh Phong, ngươi muốn chết phải không!”

Hồng Vũ một điểm không có trốn ở người khác sau lưng xấu hổ, đây là ta đại ca ah, ta cùng hắn khách khí cái gì, trốn ở đại ca đằng sau Hồng Vũ rất nhảy: ” bước Kinh Phong, ta dầu gì cũng là Hồng phủ Nhị thiếu gia, ngươi đây này? ngươi tính toán cái thứ gì? Bộ gia loại này cửa nhỏ nhà nghèo người, cũng dám nhảy đi ra nói ta là con cóc? ta nếu con cóc, ngươi chẳng phải là liền nòng nọc nhỏ đều không tính là?

cái này cũng không có biện pháp, ai bảo Bộ gia cấp bậc quá thấp, dạy dỗ ra loại người như ngươi vô dụng hậu bối cũng không kỳ quái. nếu ngươi thật sự có đầu óc, ta mới có thể kinh ngạc .”

bước Kinh Phong bị Hồng Vũ mắng mặt đỏ tới mang tai, giơ chân giận dữ: ” Hồng Vũ ngươi cái người nhu nhược, có gan ngươi đi ra cho ta! chớ né tại Hồng Liệt sau lưng!”

” hắn là ta đại ca, trời sinh có lẽ bảo hộ đệ đệ ah.” Hồng Vũ cho hắn một cái khinh bỉ ánh mắt: ” nói sau, có người hỗ trợ đánh nhau, làm gì còn muốn chính mình động thủ? như vậy thiên kinh địa nghĩa sự tình, ngươi rõ ràng cũng nghĩ không thông, loại người như ngươi chỉ số thông minh, hay (vẫn) là thành thành thật thật về nhà ở lại đó a, thế giới bên ngoài rất nguy hiểm , thật sự không thích hợp ngươi.”

” ngươi là tên khốn kiếp!” bước Kinh Phong khí đã mất đi lý trí, liều lĩnh chụp một cái đi lên, Hồng Liệt hừ lạnh một tiếng, quanh thân võ khí lóng lánh.

đúng lúc này, một cái vịt đực cuống họng kêu lớn: ” Đại hoàng tử giá lâm!”

bước Kinh Phong cùng Hồng Liệt cũng không dám lại làm càn, theo mọi người cùng một chỗ hạ bái: ” cung nghênh điện hạ!”

bước Kinh Phong cúi đầu, bên mặt hung ác trừng mắt Hồng Vũ, Hồng Vũ không chút nào khách khí nhổ một bải nước miếng: ” phi!” phun ra vội vàng không kịp chuẩn bị bước Kinh Phong mặt mũi tràn đầy!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Hống Thiên Tôn (thượng)

Đại hoàng tử vừa vừa đi vào đến, đã nhìn thấy bước Kinh Phong bạo nhưng mà khởi, liều lĩnh đánh về phía bên người Hồng Vũ.

” làm gì!” một tiếng giận dữ mắng mỏ, Đại hoàng tử sắc mặt khó coi, bước Kinh Phong lại càng hoảng sợ, tranh thủ thời gian một lần nữa quỳ rạp xuống đất: ” điện hạ, không phải ta đối với điện hạ bất kính, thật sự là Hồng Vũ khinh người quá đáng!”

Đại hoàng tử nhìn về phía Hồng Vũ, thần sắc gian có chút hỏi thăm chi ý.

Hồng Vũ người vô tội mà mờ mịt: ” điện hạ, cái này, cái này từ đâu nói đến? mọi người con mắt đều là sáng như tuyết , vừa rồi rõ ràng là hắn khiêu khích trước, hơn nữa ta còn một mực trốn ở đại ca sau lưng, làm sao lại trở thành ta khinh người quá đáng?”

bước Kinh Phong khí toàn thân phát run, tên hỗn đản này quá vô sỉ nữa à: ” điện hạ, hắn nhả ta vẻ mặt nước miếng!”

Hồng Vũ chết không nhận nợ, lòng đầy căm phẫn: ” ngươi đây là vu hãm, ai có thể chứng minh!”

vừa rồi tất cả mọi người cúi đầu quỳ lạy, ngoại trừ hai cái người trong cuộc, thật không có người trông thấy chuyện gì xảy ra……

” ngươi!” bước Kinh Phong tức giận đến toàn thân phát run, chỉ vào trên mặt của mình nước miếng nói ra: ” chẳng lẽ lại hay (vẫn) là tự chính mình nhả ?”

Hồng Vũ thong thả đạo: ” ngươi cái này người chỉ số thông minh làm cho người sốt ruột, vừa rồi ta đã chứng minh đã qua, cho nên làm ra loại chuyện này đến, ta cũng không bên ngoài.”

bước Kinh Phong càng nghe càng cảm thấy không đúng: ” chiếu ngươi nói thật đúng là tự chính mình nhả ?”

” trở về chữa bệnh a.”

bước Kinh Phong nhịn không được lại muốn xông lại, Hồng Vũ rất” nhát gan” muốn hướng Hồng Liệt sau lưng trốn.

Đại hoàng tử nhịn không được lên tiếng: ” đã thành!” hắn nhìn xem mọi người: ” trước khi rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” lão thái giám tiến lên đây, ghé vào lỗ tai hắn nhỏ giọng nói. Đại hoàng tử nghĩ nghĩ: ” hai người các ngươi vị đều là ta mời đến khách nhân, đừng (không được) tổn thương hòa khí, có cái gì tranh chấp mà nói, không bằng như thế này mọi người thưởng thức Hoang Thú thời điểm giải quyết.”

bước Kinh Phong hung hăng trừng Hồng Vũ liếc: ” điện hạ lên tiếng, tự nhiên không có vấn đề gì cả, nếu như Hồng Vũ thua, tựu lại để cho hắn dập đầu xin lỗi!”

Hồng Vũ chẳng hề để ý: ” nếu ngươi thua đây này?”

bước Kinh Phong u ám cười cười: ” ta thua đồng dạng!”

Hồng Vũ lại rất không nể tình khoát tay chặn lại: ” ngươi dập đầu xin lỗi không đáng tiền.”

bước Kinh Phong lại nhịn không được muốn gào thét, bên cạnh hắn một người lặng lẽ giữ chặt hắn, bất động thanh sắc hỏi: ” vậy ngươi muốn đánh cuộc gì?”

Hồng Vũ tại thân bay lên trở mình, tìm ra 50 vạn lượng ngân phiếu: ” đánh bạc 50 vạn lượng, có dám hay không?”

đang ngồi đều là quyền quý về sau, mọi người không thiếu tiền, thế nhưng mà mỗi người đỉnh đầu có thể vận dụng , cũng chỉ có mấy vạn lưỡng mà thôi, Hồng Vũ thoáng cái xuất ra 50 vạn lượng, mọi người đang ngồi người đều có chút động dung.

bước Kinh Phong quay đầu lại nhìn nhìn giữ chặt chính mình cái kia người, thấp giọng hỏi: ” mục huynh, có thể có nắm chắc?”

mục họ thanh niên rụt rè cười cười: ” cái kia 50 vạn lượng là của chúng ta .”

bước Kinh Phong chuyển hướng Hồng Vũ, chém đinh chặt sắt: ” tốt, ta với ngươi đánh bạc!”

” tiền đặt cược đây này?” Hồng Vũ không đếm xỉa tới hỏi một câu, bước Kinh Phong căm tức: ” chẳng lẽ ta Bộ gia danh dự, còn không đáng 50 vạn lượng?”

Hồng Vũ bĩu môi một cái: ” cũng chỉ có các ngươi Bộ gia đem mình đem làm khỏa hành tây a? chính là thập đại kim lương mà thôi, ngươi câu nói đầu tiên 50 vạn lượng? quá để ý mình !”

bước Kinh Phong giận tím mặt: ” Hồng Vũ ngươi khinh người quá đáng!”

Đại hoàng tử ho khan một tiếng, lại để cho cái này lưỡng như vậy náo xuống dưới, không biết muốn giày vò tới khi nào đây này.

” Hồng Vũ, lại để cho hắn ghi trương phiếu nợ như thế nào?”

” điện hạ nói tất cả, đương nhiên không có vấn đề.”

bước Kinh Phong tức giận bất bình ghi phiếu nợ, Hồng thân đứng tại Hồng Vũ sau lưng trong nội tâm cười thầm, xem ra lần trước tại trăm lý các, thiếu gia nếm đến ngon ngọt .

bên kia Hà Tung trong nội tâm hơi động một chút, nhớ tới bắt được trong tư liệu, Hồng Vũ tại Hổ Sơn đại doanh gầm lên giận dữ nhiếp lui Hổ Sơn thú sụp đổ, về sau lại thu phục chiếm được con ngựa hoang sự tình.

hắn nhìn nhìn bước Kinh Phong, âm thầm cảm thấy muốn hỏng bét. thế nhưng mà nghĩ lại, lại vững như Thái Sơn ngồi xuống, bước Kinh Phong xấu mặt mất mặt, cùng chính mình có quan hệ gì?

lê Tiêu Tiêu đôi mắt dễ thương chuyển động, sóng mắt như sương mù, trong nội tâm âm thầm vui mừng. hôm nay trận này 50 vạn tiền đặt cược ván bài, chỉ cần thêm chút phủ lên, sẽ trở thành hai vị kinh thành con nhà giàu, vì ở trước mặt mình biểu hiện hờn dỗi kết quả, đối với tại danh tiếng của mình có lợi ích rất lớn.

bước Kinh Phong viết xong phiếu nợ, trùng trùng điệp điệp vỗ vào Hồng Vũ ngân phiếu bên trên: ” có thể đi à nha? bắt

đầu!”

Đại hoàng tử nhìn xem mọi người: ” cái kia tốt, mọi người theo ta về phía sau.”

lão Liễu trai danh tự hơi bị keo kiệt, trên thực tế trang viên thật lớn. đằng sau là mảng lớn lâm điền, mọi người nghĩ đến xem náo nhiệt, nguyên một đám hào hứng bừng bừng, duy chỉ có Hồng Liệt cẩn thận mỗi bước đi, Tống khoan thai đến bây giờ còn không thấy người.

Hồng Vũ dắt hắn thoáng một phát: ” đừng xem, nên đến tổng hội đến, nàng nếu không phải đến, ngươi trông mòn con mắt cũng vô dụng.”

Hồng Liệt có chút rầu rĩ không vui: ” ngươi nói nàng phải hay là không bởi vì nghe nói ta muốn tới, cho nên mới không có xuất hiện?”

Hồng Vũ cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

mọi người đi theo phía trước Đại hoàng tử đi trong chốc lát, tới gần một mảnh không tính rất cao đồi núi, từng đợt thú tiếng hô từ bên trong truyền đến, mọi người có chút biến sắc, đã có người theo trong tiếng hô nghe được: ” Tam phẩm hống Thiên Tôn!”

nói như vậy Ngũ phẩm đã ngoài Hoang Thú, tựu rất không có khả năng bị hàng phục , nhưng cũng không phải là không có khả năng. nếu là một vị nhất phẩm hợp thực ra tay, Ngũ phẩm, Tứ phẩm Hoang Thú như cũ hội (sẽ) thần phục. nhưng đã đến Tam phẩm đã ngoài, coi như là nhất phẩm hợp thực ra tay, cũng là tử chiến không hàng.

đã có người giật mình nói: ” điện hạ vậy mà hàng phục một đầu Tam phẩm hống Thiên Tôn?!”

Đại hoàng tử thoáng có chút đắc ý: ” cũng là cơ duyên xảo hợp.”

Hoang Thú thân thể cường hoành, có lẽ tại đối mặt đồng dạng là Tam phẩm hiển thánh Nhân tộc cao thủ lúc cũng không chiếm ưu thế, nhưng là tại một ít đặc thù hoàn cảnh, nói

ví dụ trên chiến trường, một đầu hống Thiên Tôn đủ khả năng tạo thành lực sát thương, vượt xa Hồng thân.

” chúc mừng điện hạ!” mọi người vội vàng nói hạ, Đại hoàng tử nhưng lại khoát khoát tay, có chút buồn rầu đạo: ” sự tình không có đơn giản như vậy, hôm nay triệu tập mọi người đến, trên thực tế cũng là muốn thỉnh mọi người hỗ trợ.”

hắn nói đến chỗ này nhưng lại dừng lại, rốt cuộc muốn thỉnh mọi người hỗ trợ cái gì, cũng không có nói rõ ràng. mọi người mang theo một bụng hồ nghi, đi theo hắn đi vào một mảnh kia đồi núi.

cái này một mảnh đồi núi khu vực, dốc núi đều là đất thạch hỗn hợp, cao nhất thì ra là chừng trăm trượng. cơ hồ mỗi một cái sơn cốc chung quanh, đều dựng thẳng lấy một sợi một người ôm hết cao lớn cột đá.

cái kia là một cây căn trận cơ, trên mặt đất độ cao : cao độ chừng năm trượng, trên thực tế dưới đáy chiều sâu càng sâu, ít nhất đã ở mười trượng, chỉ có như vậy, mới có thể bố trí thành một tòa đại trận, đem bên trong Hoang Thú vây khốn.

Đại hoàng tử mang theo bọn hắn, đến lớn nhất một cái sơn cốc. tòa sơn cốc này chung quanh, cái loại này trận cơ cột đá trọn vẹn so với bình thường sơn cốc nhiều ra đến gấp ba! cái kia từng tiếng gào thét, đúng là từ trong đó truyền tới .

Đại hoàng tử dẫn người đi đi vào, sơn cốc thập phần rộng lớn, chính giữa nằm một đầu quái vật khổng lồ, thân dài 30 trượng, khổng lồ vô cùng, một thân màu vàng lông dài tại trong tiếng rống giận dữ không ngừng bay múa, thật giống như hừng hực hỏa diễm bình thường.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Hống Thiên Tôn (trung)

cái này đầu Cự Thú, mọc ra sư tử đầu, mã thân hình, cùng Ưng móng vuốt sắc bén. mặc dù không biết vì cái gì lười biếng nằm trên mặt đất, lại như cũ tản mát ra từng đợt đáng sợ chấn động, mà ngay cả Hồng thân, cũng có chút biến sắc, vô ý thức đã đến gần Hồng Vũ một điểm, một khi có chuyện gì phát sinh, có thể gần đây bảo hộ thiếu gia.

mà hống Thiên Tôn tiếng gầm gừ, tổng cho người một loại cảm giác thống khổ, tựa hồ nó cũng không cam lòng thần phục, đều tưởng muốn bạo khởi đả thương người!

Đại hoàng tử nhìn về phía chúng nhân nói: ” tất cả mọi người nhìn thấy, đây là một đầu Tam phẩm hống Thiên Tôn, trân quý vô cùng, toàn bộ Đại Hạ, cái này vài chục năm nay, cũng chỉ có cái này một đầu Tam phẩm Hoang Thú thần phục.”

hắn sau khi nói xong, lần nữa dừng lại, ánh mắt đảo qua mọi người, tựa hồ là ám chỉ cái gì.

Hồng Liệt ở một bên cười khổ nói: ” Đại hoàng tử ngược lại là tốt tính toán, một đầu Tam phẩm Hoang Thú, hai người các ngươi ai cũng không thể lực cung cấp cái gì trợ giúp, trận này ván bài tựu là ngang tay, không tổn thương hòa khí không tổn thương mặt mũi, nhẹ nhõm hóa giải hai người các ngươi tranh chấp.”

không riêng gì hắn, chung quanh những người khác cũng đều nghĩ như vậy. mọi người xem lấy hống Thiên Tôn, hoàn toàn là không hiểu ra sao, biết rõ Đại hoàng tử là tại khảo thi giáo mọi người, đối mặt quý danh (*cỡ lớn) biểu hiện cơ hội, lại vô kế khả thi, đều bị tiếc nuối.

bước Kinh Phong có chút không cam lòng, thật muốn như vậy thế hoà không phân thắng bại xong việc, hắn cảm giác mình có hại chịu thiệt , lại không nghĩ muốn chuyện này căn bản chính là hắn khơi mào đến.

hắn có chút bên cạnh thủ: ” mục huynh, thế nào?”

ở bên cạnh hắn, mục ngàn cách tin tưởng tràn đầy: ” Bộ huynh yên tâm đi, định không có nhục mệnh.”

tất cả mọi người vô kế khả thi thời điểm, mục ngàn cách cất bước mà ra, tại mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, đi thẳng đến khoảng cách hống Thiên Tôn mười trượng tả hữu khoảng cách bên trên.

đã có người nhịn không được nhắc nhở: ” coi chừng, cái này đầu hống Thiên Tôn tựa hồ cũng không dám tín thần phục, coi chừng nó dưới sự giận dữ bị thương ngươi.”

bước Kinh Phong dương dương đắc ý nói: ” mục huynh chính là thú lao quan Mục gia đệ tử, nói lên thuần thú, toàn bộ Đại Hạ Mục gia dám nhận thức thứ hai, tựu không ai dám nhận thức đệ nhất.”

mọi người giật mình, mà ngay cả Đại hoàng tử cũng đúng mục ngàn cách lau mắt mà nhìn. hắn đối với đầu hống Thiên Tôn cực kỳ trọng thị, nhưng là khắp nơi tìm cao nhân, cũng không cách nào giải quyết cái này đầu hống Thiên Tôn nan đề, lúc này đây tụ hội, vốn có chút cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng ý tứ, lại không nghĩ rằng thậm chí có một vị Mục gia người ở đây, Đại hoàng tử hi vọng tăng nhiều.

thú lao quan ở vào Đại Hạ miền tây, ở vào mẫu sông rậm rạp nguyên thủy rừng rậm cùng Đại Hạ miền tây giải đất bình nguyên giao giới, thú lao Quan Tây bộ mẫu sông rừng hoang, chính là là cả Thanh Nguyên đại lục nguy hiểm nhất khu vực, thậm chí truyền thuyết trong đó còn có Viễn Cổ thần thú còn sống, gặp người hắn phải chết!

thú lao quan lớn nhất tác dụng, tựu là phòng ngự mẫu sông Hoang trong rừng Hoang Thú, mà Mục gia theo thú lao quan thành lập, vẫn tồn tại, nhiều năm như vậy xuống, có thể nói Đại Hạ đệ nhất Hoang Thú thế gia.

cái này đầu hống Thiên Tôn tuy nhiên thần phục, nhưng là cũng không nghe chỉ huy. mặc kệ Đại hoàng tử dùng thủ đoạn gì, hống Thiên Tôn chỉ là thần phục, thành thành thật thật sống ở chỗ này, tựu là không chịu vi hắn làm bất cứ chuyện gì.

Tam phẩm hống Thiên Tôn tác dụng thật lớn, mà Đại hoàng tử vì cái này đầu hống Thiên Tôn, xuất động bốn vị Tam phẩm hiển thánh. cái này bốn vị có thể không đều là người của hắn, có hai vị chính là bên ngoài sính, phí tổn kinh người, thậm chí chính hắn hai vị Tam phẩm hiển thánh, còn trong chiến đấu bị thương, có thể nói một cái giá lớn ngẩng cao : đắt đỏ.

vốn Đại hoàng tử là chuẩn bị săn giết cái này đầu hống Thiên Tôn, thu tài liệu . bởi vì ai cũng biết Ngũ phẩm đã ngoài cơ bản không có khả năng hàng phục, chớ nói chi là Tam phẩm. thật không nghĩ đến bốn vị Tam phẩm hiển thánh vây công phía dưới, hống Thiên Tôn lập tức bại vong, lại bỗng nhiên chủ động thần phục, hơn nữa đã tiếp nhận nô dịch trận pháp!

cái này đối với Đại hoàng tử mà nói, đương nhiên là thứ niềm vui ngoài ý muốn, một đầu còn sống hống Thiên Tôn khẳng định so cái chết có giá trị nhiều. Đại hoàng tử nhận được tin tức sau hưng phấn vô cùng, trông mong nửa tháng, rốt cục cái này đầu hống Thiên Tôn chở về võ đô, lại cho hắn vào đầu một chậu nước lạnh.

Tam phẩm hống Thiên Tôn căn bản không nghe chỉ huy. Đại hoàng tử vừa đấm vừa xoa, các loại thủ đoạn đều thử qua . cho dù là vận dụng nô dịch trận pháp, lại để cho cái này đầu hống Thiên Tôn thống khổ vô cùng, người ta như trước làm theo ý mình, căn bản không đi quản ngươi cái gì mệnh lệnh.

Đại hoàng tử tìm đến vô số Hoang Thú cao nhân, cũng nhìn không ra cái như thế về sau.

Hồng Liệt nghe nói mục ngàn cách lai lịch, cũng có chút bận tâm: ” lão Nhị, lúc này chỉ sợ muốn hỏng bét ah, cái kia 50 vạn lượng nước dội lá môn hảo tâm đau, sớm biết như vậy như vậy, còn không bằng cho đại ca ta đây này.”

Hồng Vũ mắt trắng không còn chút máu: ” có ngươi như vậy đấy sao, người ta đều là đệ đệ không có trước rồi đại ca cho, ngươi lại la ó, quanh co lòng vòng cùng đệ đệ đòi tiền ah.”

” ngươi không phải rộng rãi sao.” Hồng Liệt cười đùa tí tửng, một chút cũng không có coi vào đâu.

mục ngàn cách đứng tại hống Thiên Tôn bên người quan sát cả buổi, hống Thiên Tôn trong mắt hiển nhiên không có loại này tiểu côn trùng tồn tại, căn bản tựu không phản ứng hắn, chỉ là không ngừng thống khổ gào thét.

tại mọi người kỳ vọng trong ánh mắt, mục ngàn cách trở về , hắn hướng Đại hoàng tử vừa chắp tay: ” điện hạ, may mắn không làm nhục mệnh. ”

Đại hoàng tử cùng bước Kinh Phong đều là vui mừng quá đỗi, Đại hoàng tử vội vàng hỏi: ” rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

mục ngàn cách hưởng thụ lấy Đại hoàng tử cùng mọi người chờ đợi ánh mắt, khẽ mĩm cười nói: ” cái này đầu hống Thiên Tôn mang thai.”

” cái gì?!” mọi người chấn động.

mục ngàn cách hỏi: ” điện hạ, xin hỏi cái này đầu hống Thiên Tôn bị thua, phải hay là không thật nhanh?”

Đại hoàng tử nhớ lại thoáng một phát, gật đầu: ” không sai.” lúc trước Tứ đại Tam phẩm hiển thánh hồi báo, hống Thiên Tôn chỉ (cái) giữ vững được nửa canh giờ tựu bị thua thần phục, xa so với bình thường Tam phẩm Hoang Thú nhanh, bọn hắn vốn cho rằng muốn ác chiến một ngày một đêm.

Đại hoàng tử lúc ấy quá mức hưng phấn không có nhớ bao nhiêu, nhưng bây giờ giật mình : ” nó hoài mang bầu, cho nên chiến lực nghiêm trọng hạ thấp.”

” đúng là. Hoang Thú phần lớn hình thể khổng lồ, cho nên coi như là mang thai cũng không dễ dàng nhìn ra. nhưng là nó không đành lòng trong bụng hài nhi cùng chính mình khởi thân chết, cho nên mới chủ động thần phục. vốn dùng Tam phẩm Hoang Thú kiêu ngạo, cho dù tại chỗ chết trận, cũng sẽ không hàng phục, càng biệt thự chủ động hàng phục tiếp nhận nô dịch trận pháp.”

Đại hoàng tử gật đầu nói: ” cái này đầu hống Thiên Tôn chỉ là vì bảo trụ trong bụng hài tử, cho nên mới lựa chọn hàng phục, nhưng là nó huyết mạch bên trong tồn giữ lại kiêu ngạo, coi như là đã tiếp nhận nô dịch trận pháp, thống khổ, cũng sẽ không tiếp nhận chỉ huy của chúng ta.”

mục ngàn cách gật gật đầu: ” đợi đến lúc nó sinh nở về sau, chỉ sợ tựu sẽ lập tức tự vận!”

chung quanh mọi người im lặng không nói, mẫu tử thiên tính, chính là loại thú cũng là như thế, mẫu thân thường thường sẽ vì hài tử, làm ra làm cho người khó có thể tin hi sinh. một ít mẫn cảm nữ tử, vành mắt đã đỏ lên. nhìn về phía đầu kia hống Thiên Tôn ánh mắt, lộ ra càng tăng nhiệt độ nhu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Hống Thiên Tôn (hạ)

Đại hoàng tử lại không có cái loại này đa sầu đa cảm ôm ấp tình cảm, hắn vô cùng thất vọng. Mục thiên cách cũng đã nhìn ra, cười nói: ” tuy nhiên đại chết , nhưng là hống Thiên Tôn thú con chỉ cần giỏi về chăn nuôi, như cũ có khả năng vi Đại hoàng tử sở dụng.”

” thật sự? không phải nói những…này đẳng cấp cao Hoang Thú huyết mạch bên trong tồn giữ lại kiêu ngạo, coi như là từ nhỏ chăn nuôi, cũng khó có thể khiến chúng nó cúi đầu nghe lệnh ư?”

Mục thiên cách cười ngạo nghễ: ” cái kia được xem người nào tới chăn nuôi, bình thường người đương nhiên không có loại thủ đoạn này, nhưng là chúng ta Mục gia người, lại có biện pháp trợ giúp Đại hoàng tử thực hiện nguyện vọng.”

Đại hoàng tử đại hỉ: ” tốt! xin mời tiên sinh lưu lại giúp ta, tiên sinh có yêu cầu gì, cứ mở miệng.”

Mục thiên cách hơi khẽ khom người: ” có thể vi Đại hoàng tử hiệu lực, là tiểu nhân vinh hạnh.”

” ha ha ha!” Đại hoàng tử thoải mái cười to, đi một khối tâm bệnh.

hống Thiên Tôn đối với giá trị của hắn cực kỳ trọng đại, hắn tuy nhiên là Võ Tông hoàng đế con trai trưởng, nhưng dù sao còn không có có bị lập vi thái tử, coi như là tương lai lập vi thái tử, chuyện xấu như cũ rất lớn.

Đại Hạ thượng võ, chỉ có trên chiến trường không ngừng lập công, mới có thể không ngừng củng cố địa vị của mình.

mà một đầu Tam phẩm hống Thiên Tôn trên chiến trường tác dụng vượt xa Tam phẩm hiển thánh, thậm chí đơn thuần đối với địch quân binh sĩ lực sát thương, coi như là nhị phẩm khai thần đều chưa hẳn có thể so ra mà vượt.

cho nên Đại hoàng tử đối với chuyện này phi thường coi trọng, tại chỗ mở miệng, mời làm việc Mục thiên cách.

bước Kinh Phong dương dương đắc ý, nhìn xem Hồng Vũ, thò tay tựu muốn nắm cái kia 50 vạn ngân phiếu: ” Hồng lão nhị, lúc này thua tâm phục khẩu phục a?”

Hồng Vũ một cái tát đặt tại trên cá cuộc khinh thường cười lạnh: ” ai nói ngươi thắng?”

bước Kinh Phong cười lạnh: ” nhận thức đánh bạc chịu thua, thua không nổi cũng đừng chơi! không nghĩ tới Hồng gia dĩ nhiên là loại này khí độ, lại muốn muốn quỵt nợ!”

Hồng Vũ lắc đầu, chỉ vào hống Thiên Tôn đạo: ” liền cái này đều làm không được, chỉ muốn cho Hoang Thú thú con đem làm vú em, cũng không biết xấu hổ nói mình thắng?”

Mục thiên cách trên mặt nhịn không được rồi, hắn đường đường đàn ông, bị người nói thành vú em, vô luận là ai cũng chịu không được.

” Hồng Vũ! đừng tưởng rằng ngươi là Hồng gia người ta chỉ sợ ngươi, chúng ta Mục gia, sớm muộn muốn đi vào võ đô ! chúng ta cũng không phải những cái…kia không có tiền đồ thế gia, chúng ta nếu như muốn đi vào võ đô, mục tiêu chỉ có thể là huân quý khu!”

Hồng Vũ cùng Hồng Liệt đều nhìn hắn một cái, nguyên lai sau lưng còn có cái này duyên cớ.

Hồng Vũ như cũ không nóng không lạnh: ” các ngươi tới võ đô làm gì? chăn dê ư?”

mọi người cười vang, Mục gia được xưng Đại Hạ đệ nhất Hoang Thú thế gia, Hồng Vũ lại nói bọn họ là một đám chăn dê , Mục thiên cách khí nghiến răng nghiến lợi: ” Hồng Vũ, miệng lưỡi bén nhọn không coi là bổn sự!”

” miệng lưỡi bén nhọn như thế nào không tính bổn sự? ngươi xem ta chửi mắng các ngươi mắng nhiều vui vẻ.”

” Hồng Vũ!” lúc này đây, Đại hoàng tử ra mặt, Mục thiên cách chính là hắn kế tiếp muốn dựa vào người, đương nhiên không thể tùy ý Hồng Vũ khi dễ: ” đổ ước là trước khi đã nói ,

nhận thức đánh bạc chịu thua, đừng (không được) cho Hồng gia mất mặt!”

Đại hoàng tử mới mở miệng, bước Kinh Phong cùng Mục thiên cách lập tức vênh váo tự đắc bắt đầu.

Hồng Vũ lắc đầu, chỉ vào hống Thiên Tôn đạo: ” ai nói không thể hàng phục ?”

” ha ha ha, tốt ngây thơ chuyện cười!” bước Kinh Phong cùng Mục thiên cách cười to, người chung quanh cũng nhao nhao lắc đầu, mặc dù không có như hai người đồng dạng trào phúng, nhưng hiển nhiên đều cảm thấy Hồng Vũ mất mặt xấu hổ .

Ngũ phẩm đã ngoài cơ bản không có khả năng hàng phục, Tam phẩm đã ngoài càng không cần phải nói.

cái này đầu Tam phẩm hống Thiên Tôn, chỉ là bởi vì vĩ đại mẫu tính (*bản năng của người mẹ), không thể không lựa chọn thần phục, lại thà rằng chịu được nô dịch trận pháp cực lớn tra tấn, cũng không chịu nghe theo sứ mạng, Hồng Vũ đây là liền cơ bản nhất thưởng thức cũng không biết ah.

Hồng Liệt trong nội tâm tuy nhiên cảm thấy Hồng Vũ nói như vậy không ổn, nhưng lại khó được ngang ngược bắt đầu, đứng ra đạo: ” đệ đệ của ta nói đánh bại phục, tựu nhất định đánh bại phục! các ngươi làm không được, không có nghĩa là hắn làm không được!”

Mục thiên cách mắt lé cười lạnh: ” ha ha, cái kia tốt, ta chờ đây xem Hồng gia Nhị thiếu gia như thế nào trổ hết tài năng!”

bước Kinh Phong càng là mỉa mai đạo: ” hắc hắc, cái gì trổ hết tài năng, ta xem là Hồng gia một đôi bao cỏ cùng một chỗ mất mặt xấu hổ a?”

Hồng Vũ bất vi sở động, nhìn về phía Đại hoàng tử: ” điện hạ, một khi ta ra tay hàng phục cái này đầu hống Thiên Tôn, ngài cũng biết loại này Hoang Thú bản tính, vậy cũng chỉ có ta có thể đủ đem ra sử dụng nó.”

Đại hoàng tử ánh mắt híp lại, nhưng trong lòng tại cười lạnh, chính mình nếu như không đáp ứng, Hồng Vũ tựu thật có

thể bằng vào cái này vô sỉ lấy cớ, đem cái này ván bài lại mất! Mục thiên cách không đến chính mình muốn trọng dụng, thông qua hắn còn có thể đạt được Mục gia ủng hộ. đã sớm nghe nói Mục gia có một chi Hoang Thú đại quân, nếu là được này đại quân tương trợ, tương lai trên chiến trường, chính mình nhất định đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi!

” không có sao, nếu như Hồng Vũ ngươi thật có thể đủ triệt để hàng phục nó, cái này đầu hống Thiên Tôn, tựu tặng cho ngươi .”

” điện hạ chuyện này là thật!”

” tuyệt không nói đùa!”

bước Kinh Phong cùng Mục thiên cách ở một bên tán thưởng: ” điện hạ hảo phách lực!” sau đó cùng một chỗ chờ xem Hồng Vũ chuyện cười.

Hồng Vũ không có lại nói thêm cái gì, cũng không cần nói nữa . hắn đi tới hống Thiên Tôn bên người, trong cơ thể Thái Cổ ma giống như đồ đằng rục rịch.

mười trượng, là Mục thiên cách vừa rồi tiếp cận khoảng cách, đây là ngắn nhất khoảng cách an toàn . thế nhưng mà Hồng Vũ không chút do dự vượt qua tới, Mục thiên cách trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn đắc ý, chờ Hồng Vũ bị cái này đầu hống Thiên Tôn một móng vuốt xé thành mảnh nhỏ tràng diện xuất hiện.

hống Thiên Tôn hoàn toàn chính xác phẫn nộ rồi.

nó là một vị mẫu thân, nhưng là nó càng là thân phụ duyên cớ thần thú huyết thống cường đại tồn tại, một thứ gì đó, không cho xúc phạm!

hống Thiên Tôn đã nâng lên nó móng vuốt, Hồng Liệt rất là sốt ruột muốn tiến lên.

Hồng Vũ Thiên Tuyền trong huyệt, Thái Cổ ma giống như đồ đằng giận tím mặt, cái gì đó, cũng dám tại bổn tọa trước mặt lộ ra móng vuốt! nó ngửa mặt lên trời một tiếng gào thét, nổi giận phía dưới màu vàng lợt năng lượng điên cuồng phun trào, uyển như núi lửa bình thường.

giận tím mặt hống Thiên Tôn đang muốn một móng vuốt xé nát cái này tiểu loài bò sát, lại bỗng nhiên bị một cỗ đáng sợ khí thế dọa được toàn thân một cái run rẩy, vèo thoáng cái co lại trở thành một đoàn!

cho dù hống Thiên Tôn co lại trở thành một đoàn, như cũ so chung quanh gò núi tiểu không có bao nhiêu, thế nhưng mà mặc cho ai đều nhìn ra, cái này đầu Tam phẩm Hoang Thú là bị sợ hãi!

toàn trường tức cười, Mục thiên cách cùng bước Kinh Phong bọn người, như thế nào cũng nghĩ không thông, loại này tràng diện như thế nào sẽ phát sinh! Đại hoàng tử há to miệng, cả buổi cũng không nói đến lời nói đến.

” Tam phẩm Hoang Thú, vậy mà sợ hãi?! như thế nào hội (sẽ), Hồng Vũ nhiều lắm là thì ra là cái bát phẩm thân cương sơ kỳ cảnh giới ah……” mọi người không hiểu chút nào, hơn nữa hiển nhiên còn không có có hiểu rõ Hồng Vũ rốt cuộc là cái gì cảnh giới.

Hồng Liệt hưng phấn mà trảo tóc: ” ha ha ha, ta sớm nói, các ngươi làm không được, không có nghĩa là đệ đệ của ta làm không được!”

Mục thiên cách mạnh miệng: ” hắn còn không có có hàng phục hống Thiên Tôn đây này.”

Hồng Vũ có thể dùng Thái Cổ ma trước đồ đằng một cái áp chế hống Thiên Tôn, cứ thế mà bằng vào loại này uy áp, dọa được hống Thiên Tôn đại tiểu tiện không khống chế, thành thành thật thật nghe lời.

thế nhưng mà Hồng Vũ trong nội tâm không đành lòng.

một đầu kiêu ngạo vô cùng, thà rằng chết trận cũng quyết không bị người đem ra sử dụng cường đại Hoang Thú, vì trong bụng hài tử, chủ động lựa chọn thần phục, đi chịu đựng cái kia nô dịch trận pháp thống khổ tra tấn.

có lẽ cái này đầu Hoang Thú vẫn như cũ là huyết tàn nhẫn hiếu sát, nhưng chỉ bằng điểm này vĩ đại mẫu tính (*bản năng của người mẹ), Hồng Vũ tựu không đành lòng quá mức ngoan độc.

trong lòng của hắn điểm này thiện niệm, kích hoạt lên sa di pháp tướng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Lòng dạ rắn rết (thượng)

huyệt Thiên Trung bên trong, sa di pháp tướng chậm rãi mở mắt ra, chắp tay trước ngực, trên đỉnh đầu một mảnh thịt cùng Phật Quang, mở miệng tụng kinh.

Phật âm lượn lờ, một cỗ to lớn khoan dung độ lượng cảm giác khuếch tán mở đi ra, đem hống Thiên Tôn (ba lô) bao khỏa ở trong đó.

bị dọa đến không nhẹ đích hống Thiên Tôn dần dần an tĩnh lại, vừa rồi toàn bộ sạ khởi lai tóc vàng mềm nhũn xuống dưới. tại đây một mảnh tường hòa trấn an bên trong, Hồng Vũ đưa qua một đạo thiện niệm:

nếu như ngươi chết, ai đến cho ăn ngươi hài nhi? ai tại ngươi hài nhi phát triển trong quá trình bảo hộ nó?

lựa chọn thần phục, ta sẽ không bức ngươi đi làm ngươi không sự tình muốn làm.

Hồng Vũ có thể làm tất cả đều làm, trong lòng của hắn một đạo thiện niệm, cho hống Thiên Tôn lựa chọn cơ hội. nhưng là chính bản thân hắn trong nội tâm rất rõ ràng, nếu như hống Thiên Tôn không tán thưởng, hắn cũng sẽ không chút do dự tiếp tục vận dụng Thái Cổ ma giống như đồ đằng, triệt để đem nó khuất phục. tuyệt sẽ không lòng dạ đàn bà, cứ như vậy buông tha hống Thiên Tôn.

cái này không riêng gì bạc vấn đề, càng bởi vì Hồng Nhị thiếu gia không thể như vậy mất mặt!

đem làm Thái Cổ ma giống như đồ đằng trấn áp triệt hồi về sau, tất cả mọi người chứng kiến Tam phẩm hống Thiên Tôn lại khôi phục trở thành cái kia không ai bì nổi cường hãn Hoang Thú bộ dáng, cho người một loại ảo giác, trước khi cái kia câm như hến bộ dạng căn bản chưa từng đã xuất hiện.

Hồng Liệt hai cái nắm đấm rất nhanh , thay đệ đệ ngắt một bả đổ mồ hôi.

mục ngàn cách khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh: quả nhiên a, Tam phẩm Hoang Thú kỳ thật dễ dàng như vậy hàng phục ?

những người khác trên thực tế đã đối với Hồng Vũ thay đổi cách nhìn, mặc kệ Hồng Vũ cuối cùng có thể hay không triệt để hàng phục cái này đầu hống Thiên Tôn, sáng tạo kỳ tích, trước khi hống Thiên Tôn ở trước mặt hắn dọa được co lại thành một đoàn, đã là một cái kỳ tích .

Hồng Vũ cũng rất khẩn trương, chỉ cần hống Thiên Tôn hơi có dị động, lập tức sẽ điều động Thái Cổ ma giống như đồ đằng, dù sao hắn đối mặt , thế nhưng mà một đầu Tam phẩm Hoang Thú! từ loại nào trình độ đi lên nói, đây là so Hồng thân còn muốn tên đáng sợ.

hống Thiên Tôn chậm rãi đứng lên, đều đã hiểu một thân màu vàng lông dài, thật giống như một mảnh màu vàng nham thạch nóng chảy, theo miệng núi lửa theo núi lớn trút xuống mà hạ.

Đại hoàng tử rất có chút ngoài ý muốn, bởi vì hống Thiên Tôn từ khi hàng phục vẫn nằm trên mặt đất, hoặc là chuẩn xác hơn một điểm nói, có chút vò đã mẻ lại sứt lại cật áp hi □ lãi thủ ơ vĩnh viễn tỳ vung mảnh □□ soạn phường nãi túc □绡 đứng thẳng tệ lời nói át dưa trệ kỵ chép miệng □ mỏi mệt?/p>

một mảnh kia màu vàng lông dài, đón gió phất phới, đem từng đạo khí thế cường đại tản mát ra đi, dẫn động cả cái trong sơn cốc, từng đợt khác thường sóng năng lượng động, hai bên trên gò núi thấp bé Tiểu Thụ, theo không kịp loại này tiết tấu, ken két âm thanh không ngừng, nhánh cây cắt thành hai đoạn, lại tại loại này chấn động bên trong cắt thành bốn đoạn, rồi sau đó là tám tiết, cuối cùng triệt để trở thành mảnh gỗ vụn, tại vận động bên trong tứ tán……

nó như một thớt Cô Lang đồng dạng ngồi xổm ngồi xuống, ngửa đầu nhìn lên trời, tựa hồ là trong ngực niệm cái kia đã từng tiếu ngạo núi rừng, vô câu vô thúc sinh hoạt.

” rống ——”

một tiếng không cam lòng gào thét phóng lên trời, sóng âm khuếch tán, mang theo rõ ràng gợn sóng, làm cho mọi người không thể không triệt thoái phía sau tầm hơn mười trượng, chỉ có thể đứng tại miệng sơn cốc nhìn xem nó.

nhưng là Hồng Vũ một bước không lùi.

hắn tại bát phẩm thân cương cảnh giới bên trên, đã đem thân thể tôi luyện tựa như sắt thép đúc thành bình thường cường đại. riêng lấy thân thể cường hãn trình độ mà nói, cái này đầu hống Thiên Tôn chưa hẳn so ra mà vượt hắn.

Hồng Vũ lẳng lặng yên chờ, hống Thiên Tôn nhớ lại tới về sau, rốt cục chậm rãi cúi đầu xuống, đem một khỏa cực lớn đầu, phủ phục tại Hồng Vũ trước mặt.

Hồng Vũ thấy được nó một đôi mắt, cặp mắt kia bên trong mang theo một tia nghi vấn, Hồng Vũ rất muốn đưa bàn tay vuốt ve đỉnh đầu của nó, bất đắc dĩ thằng này thật sự quá lớn, chỉ có thể sờ đến cái mũi của nó: ” yên tâm đi, ta nói được thì làm được.”

hống Thiên Tôn trong mắt vui mừng, tạm thời yên tâm.

đem làm Hồng Vũ bàn tay rơi vào hống Thiên Tôn trên người một khắc này, tất cả mọi người triệt để xôn xao: ” thành công ! vậy mà thật sự thành công !”

” Tam phẩm Hoang Thú, thành công hàng phục, đây là kỳ tích!”

” Đại Hạ trong lịch sử, chưa từng có Tam phẩm đã ngoài Hoang Thú được thành công hàng phục tiền lệ, Hồng Vũ khai sáng lịch sử!”

” hồng sài, hồng sài thật sự ngồi xuống, trời ạ, cái này dĩ nhiên là thật sự……”

các loại sợ hãi thán phục liên tục mà khởi, nổ nồi bình thường. tất cả mọi người cũng không nghĩ tới, Hồng Vũ vậy mà hoàn thành cái này nhìn như không có khả năng nhiệm vụ. mà những người này dù sao cũng là đến từ Đại Hạ cao cấp nhất quyền lực giai tầng gia tộc, không ít nhân mã bên trên liền nghĩ đến, có thể hàng phục Tam phẩm Hoang Thú, đối với

tương lai Đại Hạ quân đội có trọng đại ý nghĩa, có lẽ mượn này, có thể mở ra một cái hàng phục Hoang Thú thời đại mới, nếu là có thể đủ đem ra sử dụng rất nhiều Hoang Thú, chính là Địch nhung thiết kỵ tính toán cái gì?

Hoang Thú đại quân một cái trùng kích, coi như là Địch nhung Long câu cũng muốn chân nhũn ra.

Hồng Vũ hàng phục Tam phẩm Hoang Thú cử động, xa so biểu hiện ra thoạt nhìn ý nghĩa trọng đại.

những người này có lẽ mới vừa rồi còn xem thường Hồng Vũ, nhưng lúc này lại là hưng phấn vô cùng, Đại Hạ có thể quét ngang Địch nhung, đánh bại địch nhân vốn có, cái này là cả Đại Hạ vương triều, vô số người thế thế đại đại mộng tưởng!

duy chỉ có một bên mục ngàn cách cùng bước Kinh Phong sắc mặt khó coi, nhất là mục ngàn cách, xuất thân Đại Hạ đệ nhất Hoang Thú thế gia, hắn so với ai khác đều tinh tường hàng phục một đầu Tam phẩm Hoang Thú độ khó, cái kia căn bản chính là không có khả năng !

coi như là lúc trước hắn theo như lời , chăn nuôi hống Thiên Tôn thú con, cũng chỉ có một nửa tỷ lệ, thú con lớn lên về sau, có thể nghe theo chỉ huy. tuyệt không như hắn đối với Đại hoàng tử theo như lời cái kia sao có nắm chắc.

thế nhưng mà Hồng Vũ triệt để phá vỡ hắn nhận thức thưởng thức, vậy mà như vậy dễ dàng , tựu lại để cho một đầu hống Thiên Tôn triệt để hàng phục.

Hồng Vũ rất giống hướng mọi người chứng minh thoáng một phát, mình có thể phi thường hoàn mỹ chỉ huy cái này đầu Tam phẩm Hoang Thú, khiến nó trên mặt đất như con chó nhỏ đồng dạng đánh cho lăn bán cái nảy sinh (manh), nhưng là suy nghĩ một chút cùng hống Thiên Tôn hiệp nghị, thật muốn thực sao làm, thằng này đoán chừng sẽ lập tức trở mặt. nói sau lớn như vậy khổ người, lăn qua lăn lại mại manh lực phá hoại cũng quá lớn.

” đứng lên.”

hống Thiên Tôn rất nghe lời đứng lên.

” tọa hạ : ngồi xuống.”

hống Thiên Tôn lại tọa hạ : ngồi xuống, có chút mắt trợn trắng: nhàm chán.

Hồng Vũ đã chứng minh đã qua, xoay người lại nhìn xem mọi người, hai tay một quán: ” như thế nào?”

mọi người ngắn ngủi đã trầm mặc thoáng một phát, cũng không biết là ai dẫn đầu, bắt đầu vỗ tay, sau đó tiếng vỗ tay Lôi Động! mục ngàn cách cùng bước Kinh Phong sắc mặt muốn nhiều khó coi có nhiều khó coi.

Đại hoàng tử có chút đau lòng, dù sao đã mất đi một đầu trân quý vô cùng Tam phẩm Hoang Thú. nhưng là hắn là trong mọi người, cái thứ nhất nghĩ đến Hồng Vũ đối với tương lai Đại Hạ quân đội giá trị người, dù sao chiếm đoạt độ cao : cao độ bất đồng.

cho nên tuy nhiên đã mất đi hống Thiên Tôn, hắn lại tuyệt không uể oải, càng không có bị quét mặt mũi phẫn nộ, ngược lại bước nhanh đến phía trước, dùng sức vỗ Hồng Vũ bả vai thoáng một phát: ” Hồng Vũ, làm được xinh đẹp! ha ha ha! trận này, không hề nghi ngờ là ngươi thắng!”

hắn tự mình đem tiền đặt cược đã nắm đến, trùng trùng điệp điệp nhét tại Hồng Vũ trong tay.

về phần một bên chớ ngàn dặm cùng bước Kinh Phong, kẻ thất bại ai sẽ đi quan tâm cảm thụ của bọn hắn?

Đại hoàng tử tại vừa rồi ngắn ngủn trong nháy mắt đã làm hạ quyết định: lôi kéo Hồng Vũ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Lòng dạ rắn rết (trung)

hắn biết rõ phụ hoàng cùng Hồng gia ở giữa mâu thuẫn, bất quá hắn cũng có lòng tin thuyết phục phụ hoàng, tạm thời đem ân oán cá nhân buông, Hồng Vũ đối với toàn bộ Đại Hạ rất quan trọng yếu.

mà hắn gần đây cho rằng phụ hoàng hùng tài đại lược, có lẽ căn bản không cần chính mình khuyên bảo, chỉ cần đem hôm nay chuyện đó xảy ra nói cho phụ hoàng, hắn sẽ chính mình cải biến lập trường .

” Hồng Vũ, đây là hống Thiên Tôn khế ấn, giao cho ngươi rồi.”

khế ấn cùng võ cơ đám bọn chúng khế ấn không sai biệt lắm, Hồng Vũ vừa nhìn thấy cái này liền nhớ lại đến võ cơ mỹ nhân tiểu đội, chính mình thật vất vả cầm trở về, còn thiếu trăm lý các đặt mông khoản nợ, kết quả lại để cho muội muội cho dụ đi được.

hắn tiếp nhận khế ấn, lại giương lên trong tay giấy vay nợ, đối với bước Kinh Phong đạo: ” tranh thủ thời gian trả tiền ah, ta nhưng khi nhìn tại điện hạ trên mặt mũi mới khiến cho ngươi đánh giấy vay nợ , bằng không thì chỉ bằng các ngươi Bộ gia cái loại này hàn môn, danh dự làm sao có thể chống đỡ nổi 50 vạn biên lai mượn đồ?”

người thắng khí độ? nói đùa gì vậy, loại vật này tồn tại ư? Hồng Nhị thiếu gia như thế nào không biết.

đánh chó mù đường, dám can đảm xông lên đối thủ đều hướng trong chết giẫm, đây mới là Hồng Nhị thiếu gia phong cách.

bước Kinh Phong khí hai mắt huyết hồng, giờ này khắc này lại không pháp cùng Hồng Vũ phát tác, người khác ai dám nói thập đại kim lương là hàn môn? thế nhưng mà Tứ đại trụ trời thiếu gia tựu có tư cách nói như vậy, bước Kinh Phong một

vạn cái không phục, điểm này bên trên cũng cầm Hồng Vũ không có biện pháp.

” hừ, chúng ta đi!”

bước Kinh Phong mang theo chính mình mấy người giận dữ mà đi, Đại hoàng tử cúi đầu phân phó một câu, lập tức có người đuổi theo ra đi trấn an, ngược lại là làm cẩn thận.

mà Đại hoàng tử chính mình, tắc thì nhiệt tình lôi kéo Hồng Vũ: ” đến, Hồng Vũ, ta lại mang ngươi đi xem cái khác Hoang Thú. cái này đầu hống Thiên Tôn, muốn đưa đi nơi nào, ngươi nói một tiếng phái ta người cho ngươi đưa qua.”

” tạ ơn điện hạ.” Hồng Vũ trong nội tâm vui thích , hắn còn thiếu nợ trăm lý các lớn nợ nần, cái này 50 vạn năng thoáng giảm bớt thoáng một phát.

lê Tiêu Tiêu trong mắt, hiện lên một tia không dễ cảm thấy thất vọng, gì tung ngồi ở một bên thấy rõ ràng. Hồng Vũ lại có thể hàng phục Tam phẩm Hoang Thú, cũng là sâu sắc vượt quá dự liệu của hắn. hắn vốn cho rằng Hồng Vũ tuy nhiên tại Hoang Thú bên trên có chút thủ đoạn, cũng không có khả năng lại để cho hống Thiên Tôn triệt để thần phục . nhưng hiển nhiên, Hồng Vũ tại Hoang Thú phương diện mới có thể, cần bị một lần nữa ước định .

hắn cùng lê Tiêu Tiêu, theo bên cạnh nhìn nàng kia tựa như Nữ Thần bình thường dung nhan, trong nội tâm nước cuộn trào lấy không thể ngăn chặn ý nghĩ - yêu thương, nguyện ý vì nàng làm bất cứ chuyện gì. hắn thấp giọng nói ra: ” đừng lo lắng, cái này mấy cái phế vật mà thôi, ta đều sắp xếp xong xuôi.”

căn cứ hắn lấy được tin tức, Trang thị minh đạo tử sĩ đã tiến vào võ đô , đang tìm tìm đại tiểu thư trang hàn tung tích: hạ lạc. mà gì tung phi thường giúp người làm niềm vui nói cho bọn hắn trang hàn tung tích: hạ lạc.

lê Tiêu Tiêu ngoái đầu nhìn lại, trong mắt mang theo một tia cảm kích cùng ỷ lại, đây đối với gì tung mà nói, tựu là tốt nhất ban thưởng.

Đại hoàng tử mang theo mọi người lại trên vai vài đầu Hoang Thú, tuy nhiên so ra kém hống Thiên Tôn khoa trương như vậy, nhưng cũng đều là Ngũ phẩm cấp bậc, ngoại trừ cái này vài đầu bên ngoài, khắp gò núi bên trong, cơ hồ mỗi một cái sơn cốc bên trong, đều có một đầu cường đại Hoang Thú, tổng số lượng tại hai mươi đầu trên dưới.

Đại hoàng tử trên thực tế là tại hướng Hồng Vũ biểu hiện ra thực lực của mình. hắn tin tưởng Hồng Vũ coi như là nhất thời bán hội nghĩ mãi mà không rõ, các loại:đợi sau khi trở về Hồng Thắng ngày lão tướng quân cũng sẽ lại để cho hắn hiểu được .

hai mươi đầu Ngũ phẩm Hoang Thú, phối hợp một đầu Tam phẩm hống Thiên Tôn, cái này là đáng sợ đến bực nào một chi lực lượng? nếu như dùng để đấu tranh anh dũng, có thể nói tại Thanh Nguyên đại lục ở bên trên cứng rắn vô đối, không có bất kỳ một chi quân đội có thể ngăn cản được cái này thú binh đại quân trùng kích.

đương nhiên điều kiện tiên quyết là Đại hoàng tử cần Hồng Vũ cái này đầu Tam phẩm hống Thiên Tôn dẫn đội.

giám định và thưởng thức đã xong Hoang Thú, Đại hoàng tử dẫn lấy mọi người, về tới yến hội sảnh, bọn hạ nhân đã chuẩn bị xong một hồi thịnh yến.

Hồng Liệt vừa về đến, tựu sửng sốt một chút, ngược lại có chút khiếp đảm.

Hồng Vũ xem xét, tại chính mình cùng đại ca chỗ ngồi bên cạnh, nguyên bản không lấy trên chỗ ngồi, ngồi một nam một nữ.

nữ một thân màu xanh da trời bông sen vân so giáp, bên trong là màu vàng ấm gấm vóc bông vải váy, tóc dài đen nhánh bên trên, làm đẹp lấy một khối thập phần thanh nhã thiển bảo thạch màu lam. khí chất đoan trang trang nhã, cử chỉ thập phần vừa vặn, có loại hồn nhiên tự nhiên, lại để cho người tìm không ra tật xấu đến cảm giác.

bản chủ nhớ lại dần dần sống lại, Hồng Vũ nghĩ tới: Tống khoan thai.

Hồng Vũ thầm mắng đại ca là thứ kinh sợ hàng, trông mong những vì sao trông mong ánh trăng, cuối cùng đem Nữ Thần trông mong đến rồi, rồi lại lâm trận luống cuống, không dám lên trước. hắn ở phía sau đẩy Hồng Liệt một bả, lớn tiếng nói: ” ca, ngươi như thế nào không đi.”

quả nhiên bị Tống khoan thai nghe thấy được, ngẫng đầu, một đôi sạch sẽ thanh tịnh con ngươi thấy được Hồng Vũ hai người huynh đệ.

Hồng Liệt xấu hổ vô cùng, hận không thể quay đầu lại cho đệ đệ một cái bạo lật, thế nhưng mà tại Tống khoan thai trước mặt, hắn lại muốn bảo trì phong độ, đành phải kiên trì đi ra phía trước, lộ ra một cái tự nhận là tự nhiên nhất, trên thực tế tại Hồng Vũ trong mắt muốn nhiều không được tự nhiên lại nhiều không được tự nhiên dáng tươi cười: ” thật là đúng dịp.”

hắn ở bên cạnh ngồi xuống, khí chất thanh nhã Tống khoan thai cũng có chút ít co quắp: ” ngươi, ngươi ngồi ở chỗ nầy ah. ta vừa tới, nhìn nhìn giống như chỉ có nơi này có chỗ ngồi.”

” không có việc gì không có việc gì, ngươi ngồi cái này rất tốt.”

Hồng Vũ ở một bên nhìn xem, thầm nghĩ trong lòng cái này hai người có chuyện gì ah, đại ca cùng Tống khoan thai quan hệ, tuyệt không như hắn cùng tự ngươi nói đơn giản như vậy.

” cái này một vị là?” Hồng Liệt giả bộ như không đếm xỉa tới, trên thực tế phi thường tiến triển mà hỏi.

Tống khoan thai bên người, ngồi một cái tuổi tác nhìn về phía trên so nàng hơi nhỏ một chút thiếu niên, thiếu niên lộ ra có chút co quắp, ngồi ở trên ghế ngồi, thỉnh thoảng động thoáng một phát, hai tay có chút không biết đặt ở nơi nào mới khá ý tứ. hiển nhiên phi thường không thích ứng trường hợp như vậy.

Tống thản nhiên nói: ” cái này là đệ đệ ta, Tống du thắng. tiểu thắng, cùng mọi người chào hỏi.”

Hồng Liệt sâu sắc thở dài một hơi, Hồng Vũ ở một bên đều muốn che mặt không dám nhìn , đại ca ah, ngươi còn dám

càng rõ ràng một điểm không?

Tống du thắng lộ ra một cái nhẹ nhàng dáng tươi cười: ” các ngươi tốt.”

Hồng Liệt cùng Hồng Vũ gật gật đầu: ” ngươi tốt.” Hồng Liệt chợt nhớ tới đến: ” ngươi chừng nào thì nhiều hơn một cái đệ đệ?”

Tống khoan thai thản nhiên nói: ” trước kia ở bên ngoài, gần đây vừa trở về.”

Hồng Liệt tựa hồ đã minh bạch cái gì, không có hỏi tới, Hồng Vũ không rõ, túm túm Hồng Liệt, thấp giọng hỏi: ” có ý tứ gì?”

Hồng Liệt không có ý tứ đang tại người ta mặt xì xào bàn tán, đây không phải là rõ ràng tại nói nhân gia? đành phải qua loa đạo: ” trở về ta lại chậm rãi nói cho ngươi.”

Hồng Vũ bĩu môi một cái.

” Hồng Vũ.” Đại hoàng tử ở phía trên rất nhiệt tình hô một tiếng: ” ngồi trong góc làm gì, đi vào phía trước đến.”

Đại hoàng tử bên tay trái đệ một vị trí đã không đi ra, hiển nhiên là chuyên môn vi Hồng Vũ dọn ra đến .

Hồng Liệt luống cuống, một phát bắt được hắn: ” chớ đi!”

nếu hắn cùng Hồng Vũ cùng đi, tựu là đã mất đi cùng Tống khoan thai thân cận cơ hội, nếu Hồng Vũ chính mình đi qua, một mình hắn đối mặt Tống khoan thai, suy nghĩ một chút đã cảm thấy đầy người đổ mồ hôi.

Hồng Vũ trò đùa dai cười: ” đại ca, dũng cảm điểm!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Lòng dạ rắn rết (hạ)

Chương 2: Lòng dạ rắn rết (hạ)

Hồng Liệt đều muốn khóc, ngươi đừng hết chuyện để nói được không?

Hồng Vũ cũng không để ý hắn, đứng dậy đến lẻn đến Tống Du Nhiên một mặt khác, một bả nhấc lên Tống Du Thắng: "Đi, Tiểu Thắng, cùng ta đến phía trước đi, ta giới thiệu cho ngươi điện hạ nhận thức."

Tống Du Thắng lại càng hoảng sợ: "Đại tỷ…"

Cũng đã bị Hồng Vũ kéo dậy, kéo tới phía trước đi.

"Ai…" Tống Du Nhiên hô chi không bằng, cái này, trong góc chỉ còn lại có Hồng Liệt cùng Tống Du Nhiên!

Hồng Liệt khóc không ra nước mắt, đây đều là cái gì đệ đệ a…!

Đại hoàng tử vô cùng nhiệt tình, không ngừng mà mời rượu, hắn một đám phụ tá cũng đi theo liên tiếp hướng Hồng Vũ nâng chén. Hồng Vũ trong cơ thể Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng đã khát khao khó nhịn, còn có thể sợ các ngươi? Vì vậy ai đến cũng không có cự tuyệt, có thể nói chủ và khách đều vui vẻ.

Toàn bộ quá trình, Tống Du Thắng một mực cúi đầu ngồi ở bên cạnh, sợ bị người nhắc tới.

Yến hội chấm dứt, cũng không đại biểu lúc này đây tụ hội liền đã xong. Lão Liễu trai giới có rất nhiều cảnh trí, Đại hoàng tử lên tiếng lại để cho mọi người chính mình du ngoạn, lại bị Hồng Vũ hô ở: "Hồng Vũ, tiểu vương cất chứa rất thật tốt trà, đi cùng ta thưởng thức trà đi."

Tống Du Thắng lập tức do dự, có muốn hay không đi theo. Đại hoàng tử đối với bên người một người phụ tá vung tay lên: "A Húc, ngươi cùng Tiểu Thắng niên kỷ không sai biệt lắm,

cùng với chúng ta đoán chừng không có gì nói, ngươi dẫn hắn bốn phía đi dạo đi.”

Tên kia phụ tá xác thực tuổi trẻ, đứng dậy đến lấy Tống Du Thắng rời đi.

Hắn khách nhân của hắn ai đi đường nấy, Đại hoàng tử duy chỉ có để lại Hồng Vũ. Người khác không có ý tưởng gì, duy chỉ có Lê Tiêu Tiêu trong mắt hiện lên một tia ghen ghét.

Nàng mỉm cười, chủ động tiến lên, xoay người dịu dàng cúi đầu: “Điện hạ…”

Nàng còn chưa nói xong, Đại hoàng tử vung tay lên đánh gãy: “Lê cô nương tùy ý nhìn xem, có nhu cầu gì cùng bọn hạ nhân nói, không nên khách khí. Được, cứ như vậy đi.”

Nói xong, Đại hoàng tử nhiệt tình lôi kéo Hồng Vũ rời đi.

Lê Tiêu Tiêu sắc mặt lập tức trở nên khó coi vô cùng, vẻ mặt này rất hiếm thấy tại trên mặt nàng treo một hồi lâu mới biến mất xuống dưới.

Từ khi tiến vào Vũ Đô, cái nào một lần không phải nam nhân chủ động đụng lên đến? Nàng Lê Tiêu Tiêu chủ động dán đi lên cái này là lần đầu tiên, tuy nhiên lại bị Đại hoàng tử bỏ qua rồi!

Càng làm cho nàng hơn khó có thể dễ dàng tha thứ chính là, lại có thể là vì Hồng Vũ mà bỏ qua chính mình!

Một bên Hà Tung mỉm cười, khuyên giải nói: “Đừng nóng giận, điện hạ đang tại tìm kiếm nghĩ cách lôi kéo Hồng Vũ, làm sao sẽ đối với ngươi vẻ mặt ôn hoà?”

Lê Tiêu Tiêu thần sắc khôi phục bình thản, câu người trong con ngươi, lập lòe một loại làm cho người ta nhìn không thấu ánh sáng, nàng nhìn thấy Tống Du Thắng.

“Tiểu tử kia là tống mực cẩn con riêng, gần nhất mới bị tiếp quay về Tống phủ, tại toàn bộ Tống phủ bên trong, đoán chừng cũng chỉ có Tống Du Nhiên đối với hắn rất tốt. Ngươi nhìn bộ dáng kia của hắn, tại hoàn cảnh như vậy bên trong, nhiều tự ti a….”

Lê Tiêu Tiêu không chỉ nhìn thấy được, hơn nữa đã ghi ở trong lòng. Nàng quay đầu lại nhìn xem Tống Du Nhiên, đang cùng Hồng Liệt ngồi cùng một chỗ, mặc dù vẫn duy trì một khoảng cách, nhưng ai cũng có thể nhìn ra, hai người quan hệ không giống bình thường.

Lê Tiêu Tiêu trên khóe miệng, lại một lần phủ lên một tia mỉm cười mê người.

Tống Du Thắng không phải cái gì nhân vật trọng yếu, Đại hoàng tử chỉ là xem ở Hồng Vũ trên mặt mũi mới sắp xếp người mời đến hắn. Nhưng là rất nhanh A Húc cũng thấy Tống Du Thắng không thú vị, tìm cớ rời đi.

Nước ao bên cạnh trong lương đình, cũng chỉ còn lại có Tống Du Thắng một người.

Hắn lẻ loi trơ trọi ngồi ở chỗ kia, con riêng thân phận lại để cho hắn cùng hoàn cảnh này vô cùng không phù hợp. Không có ai đến cùng hắn nói chuyện, liền ngay cả những cái…kia hầu hạ hạ nhân, đều coi thường sự hiện hữu của hắn.

Hắn cũng thử muốn dung nhập trong những người này, thế nhưng là mỗi lần khi hắn chủ động tiến lên, nở nụ cười, còn không đợi nói chuyện, những người kia liền khác thường liếc hắn một cái, ai đi đường nấy rồi.

Tống Du Thắng bất đắc dĩ trở lại trong đình, cô đơn cô đơn, cảm giác giống như nước ao đồng dạng băng lãnh. Trong lòng của hắn khe khẽ thở dài, có chút hối hận trở lại Tống phủ, cũng có chút hối hận hôm nay đi theo đại tỷ cùng đi nơi đây.

Hắn muốn rời đi, nhưng khi nhìn xem đại tỷ, đang cúi đầu cùng Hồng Liệt xì xào bàn tán, hắn không muốn đi quấy rầy. Chỉ có thể lẻ loi trơ trọi một người ngồi.

“Rất không thói quen?” Một cái dễ nghe thanh âm sau lưng hắn vang lên, Tống Du Thắng vừa quay đầu lại, một cái xinh đẹp kinh người nữ tử cười dịu dàng đã đi tới.

Hắn nhận ra đây là hôm nay trên yến hội được hoan nghênh nhất nữ tử, Lê Tiêu Tiêu, hắn lập tức có chút được sủng ái mà lo sợ.

“Hừm… Ừ, không ai nói chuyện với ta.” Tống Du Thắng có chút nói năng lộn xộn, hai tay lại không biết hẳn là để ở nơi đâu rồi.

Lê Tiêu Tiêu tại bên cạnh hắn ngồi xuống đến, cùng hắn cùng một chỗ nhìn xem nước ao: “Rất bình thường, ngươi không biết là ngươi theo chân bọn họ là người của hai thế giới sao?”

Tống Du Thắng sững sờ, hắn cho rằng Lê Tiêu Tiêu là mang theo thiện ý đến đấy, lại không nghĩ rằng nàng mới mở miệng liền là lời nói như vậy.

Lê Tiêu Tiêu mỉm cười nhìn hắn, nụ cười thật sự rất đẹp, nhưng là ngôn từ lại cay nghiệt hung ác, thật giống như một thanh ngâm độc lưỡi dao sắc bén, đâm thẳng nội tâm của hắn!

“Sợ rằng tại Tống gia, liền hạ nhân đều xem thường ngươi đi? Mẹ của ngươi xuất thân thấp hèn, vì không thể cho ai biết mục đích tiếp cận tống mực cẩn, để cho ta đoán xem, nàng năm đó cho tống mực cẩn hạ dược đi à nha? Nếu không, dùng tống mực cẩn tính cách, làm sao sẽ bị mẹ của ngươi đắc thủ, còn thừa lại ngươi cái này nghiệt chủng?

Ngươi không cần thử, ngươi vốn là không thuộc về nơi đây. Bọn hắn những người này rất rõ ràng lai lịch của ngươi, bọn hắn căn bản xem thường ngươi, ngươi còn muốn dung nhập bọn hắn vòng tròn luẩn quẩn? Buồn cười quá, ngươi là cái gì đê tiện thân phận? Tống gia coi như là đem ngươi đón về rồi, thế nhưng là thừa nhận qua thân phận của ngươi sao?”

Lê Tiêu Tiêu mỗi một câu nói, đều giống như một con rắn độc, thế nhưng là nàng lại cười đến vô cùng mê người, người ở ngoài xa nghe không được nàng nói gì đó, còn tưởng rằng nàng thiện tâm quá, cùng cái kia không bị chào đón tiểu tử trò chuyện rất vui vẻ. Người người đều cảm thấy nàng là một người tốt, cùng cái loại này con riêng còn có thể nói lâu như vậy.

Thế nhưng là Tống Du Thắng toàn thân huyết dịch đều muốn sôi trào, mặc dù là có người trong nội tâm đối với thân phận của hắn có ý kiến gì không, cũng từ xưa tới nay chưa

từng có ai như vậy ở trước mặt nói ra, hơn nữa ngôn từ như thế ác độc!

Tống Du Thắng đã triệt để đã mất đi lý trí, đẩy ra Lê Tiêu Tiêu: "Mẫu thân của ta không phải như ngươi nói vậy!"

Hắn chỉ có thể ủy khuất hô lên một câu, xung quanh đã liên tiếp gầm lên: "Hỗn trướng tiểu tử ngươi làm gì!"

"Nhanh cho Lê tiên tử xin lỗi!"

"Đem hắn bắt lại cho ta, cho Lê tiên tử dập đầu bồi tội!"

"Không biết phân biệt đồ vật! Quả nhiên là phía ngoài con hoang, không hiểu cấp bậc lễ nghĩa!"

Mà Lê Tiêu Tiêu, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, bị đẩy té trên mặt đất, khó có thể tin nhìn xem Tống Du Thắng, thần tình kia, thật sự thật là nhớ nàng đang tại tốt nói khuyên bảo, bỗng nhiên bị người lấy oán trả ơn bộ dạng.

Cái này thần sắc, lập tức lại để cho người chung quanh càng thêm lòng đầy căm phẫn, tiếng mắng không ngừng.

Tống Du Thắng ủy khuất vô cùng, hắn dù sao chỉ là mười hai mười ba tuổi hài tử, tại nhiều như vậy người chỉ trích dưới, nước mắt đã tại trong hốc mắt đảo quanh, hắn oán hận giậm chân một cái, cướp đường mà đi, thẳng đến trang viên đại môn, cũng không quay đầu lại chạy.

Động tĩnh bên này đã kinh động đến Tống Du Nhiên, nàng hô một tiếng "Tiểu đệ" vội vàng đuổi theo. Mọi người nghĩ tới Tống Du Nhiên, lúc này mới câm miệng không nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Dĩ lực phá xảo (thượng)

Chương 3: Dĩ lực phá xảo (thượng)

Tại Lê Tiêu Tiêu tiến vào Vũ Đô trước đó, toàn bộ Vũ Đô có hai vị nữ tử làm người ta chú ý nhất, một cái là hoàng đế bệ hạ yêu thích, Thiên Vũ công chúa, một cái khác chính là Tống Du Nhiên, Vũ Đô đệ nhất tài nữ.

Hồng Liệt cùng Tống Du Nhiên ngồi cùng một chỗ, phảng phất lại trở về chính mình không có kết hôn trước đó, mỗi ngày mong mỏi đi thư viện cùng Tống Du Nhiên cùng trường thời gian.

Không nghĩ tới Tống Du Nhiên bỗng nhiên chạy, hắn cũng chứng kiến tựa hồ chuyện gì xảy ra, chuyện này cùng Lê Tiêu Tiêu có quan hệ, nhưng hắn là số ít thấy rõ Lê Tiêu Tiêu bộ mặt thật người, lập tức cảm thấy trong lúc này sợ rằng không đơn giản. Suy nghĩ một chút, Hồng Liệt lập tức đứng dậy, cùng theo một lúc đuổi theo.

Hà Tung mau tới trước nâng dậy Lê Tiêu Tiêu: "Ngươi như thế nào đây? Bị thương sao?"

Lê Tiêu Tiêu có vẻ hơi ủy khuất: "Ta không sao. Ta chỉ là chứng kiến Tống Du Thắng một người cô đơn vô cùng đáng thương, đi lên nói với hắn mấy câu, không nghĩ tới hắn liền hướng ta nổi giận, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Người chung quanh tức giận không thôi: "Cái kia con hoang không biết phân biệt, Lê tiên tử đừng chấp nhặt với hắn."

Nhưng là Lê Tiêu Tiêu trong lời nói dẫn đạo vô cùng hữu hiệu, lại để cho tất cả mọi người đang suy nghĩ: Đây là tại sao vậy chứ?

Một lát sau, lão Liễu trai giới cửa lớn, Tống Du Nhiên vô cùng phẫn nộ xông về, Vũ Đô đệ nhất tài nữ có rất ít như vậy nổi giận thời điểm, ngày bình thường, nàng làm cho người ta

cảm giác, giống như là một cây tại trong ngày mùa đông cởi mở Thủy Tiên, điềm tĩnh thanh nhã, không tranh quyền thế.

Tống Du Nhiên sau lưng đi theo Hồng Liệt, một bên truy một bên khuyên, lại không có tác dụng gì.

Tống Du Nhiên nói nhanh chóng: "Hồng Liệt ngươi không cần phải nói rồi, ngươi cùng Hồng Vũ nghịch lân là Hồng Di Lan, ta đây nghịch lân chính là Tiểu Thắng, hắn đã đủ đáng thương, cái kia vô sỉ tiện nhân còn dám như vậy đối với nàng, vì cái gì? Không phải là hướng về phía ta đến đấy sao. Các ngươi có thể vì Hồng Di Lan đã diệt Tư gia đánh cho tàn phế Tông gia, ta cũng có thể vì Tiểu Thắng vạch trần tiện nhân kia bộ mặt thật!"

Hồng Liệt á khẩu không trả lời được, hắn còn có thể nói cái gì?

Lê Tiêu Tiêu đang bị như "chúng tinh phủng nguyệt" vây quanh, ngồi ở trong lương đình, mọi người bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận, đều là quở trách Tống Du Thắng không phải, an ủi Lê Tiêu Tiêu.

Lê Tiêu Tiêu ứng đối vừa vặn, mỗi một cái mỉm cười cũng có thể làm cho lòng người ruộng say mê. Nhưng trên thực tế, lực chú ý của nàng cũng không ở nơi này. Khi nàng dùng khóe mắt quét nhìn chứng kiến Tống Du Nhiên nổi giận đùng đùng mà đến thời điểm, nàng vừa cười, lúc này đây thật sự vui vẻ nở nụ cười.

"Lê Tiêu Tiêu ngươi quá vô sỉ rồi, ngươi sao có thể làm loại chuyện này! ?" Tống Du Nhiên lớn tiếng chất vấn, mọi người chung quanh nhíu mày, thầm nghĩ là ngươi cái kia con hoang đệ đệ không đúng, ngươi làm sao trả lại hưng sư vấn tội ? Lê tiên tử là người bị hại a…. Đây không phải có chút ỷ thế hiếp người?

Lê Tiêu Tiêu càng là một bộ hoảng sợ bộ dáng: "Tống cô nương lời này vì sao lại nói thế? Ta làm cái gì? Ta chỉ là đồng tình đệ đệ của ngươi, ta làm sao biết hắn bỗng nhiên tức giận?"

“Ngươi nói với hắn những lời kia!” Tống Du Nhiên nghiến răng nghiến lợi, nàng không nghĩ tới người thật sự có thể vô sỉ như vậy.

Lê Tiêu Tiêu một bộ người vô tội bộ dáng: “Ta nói cái gì?”

“Ngươi…” Tống Du Nhiên nói không nên lời. Những cái…kia ác ý tổn thương lời của đệ đệ, nàng sao có thể trước mặt nhiều người như vậy nói ra? Huống chi, nói ra có người sẽ tin sao?

Lê Tiêu Tiêu những ngày này thành công tạo thế, tại Vũ Đô, nàng hầu như đã là hoàn mỹ Tiên tử đại danh từ. Chính mình chỉ trích nàng, sẽ có người tin tưởng sao?

Hồng Liệt ở một bên đã ý thức được cả kiện sự tình đều là Lê Tiêu Tiêu âm mưu! Hắn dắt Tống Du Nhiên một cái: “Đi trước đi.”

Tống Du Nhiên phẫn nộ trừng mắt Lê Tiêu Tiêu, dùng sức quay người, giận dữ mà đi. Hôm nay nói thêm gì đi nữa, càng là nàng không phải.

Hồng Liệt phụng bồi nàng, trên đường đi chứng kiến Tống Du Nhiên tức giận hai vai phát run, không khỏi một hồi đau lòng.

“Chớ cùng cái loại này nữ nhân không chấp nhặt…”

Tống Du Nhiên oán hận nói: “Chuyện này, không có khả năng cứ như vậy được rồi.”

Một thanh âm ở một bên vang lên: “Lê Tiêu Tiêu cũng sẽ không cứ như vậy được rồi.” Hồng Vũ theo một bên trong rừng cây đi tới. Bên ngoài ầm ầm đấy, đã kinh động đến đang uống trà Đại hoàng tử cùng Hồng Vũ. Hồng Vũ vừa ra tới đã nhìn thấy ca ca, đơn giản hỏi thăm một chút, còn kém không nhiều lắm minh bạch chuyện gì xảy ra rồi.

Hỏi hắn: “Lê Tiêu Tiêu đến cùng nói gì đó?”

Tống Du Nhiên nói không nên lời, Hồng Liệt ở một bên thấp giọng nói, càng làm thân phận của Tống Du Thắng giải thích.

Hồng Vũ gật gật đầu, quả nhiên cùng chính mình đoán không sai,

"Các ngươi nếu là có hứng thú, không ngại chờ một lát." Hồng Vũ nhìn qua xa xa trong lương đình Lê Tiêu Tiêu cười lạnh.

Hồng Liệt cùng Tống Du Nhiên khó hiểu: "Đợi cái gì?"

"Rất nhanh đoán chừng sẽ có tin tức truyền ra, Tống cô nương ngươi là ghen ghét gần nhất danh tiếng bị Lê Tiêu Tiêu đã đoạt, cho nên cố ý công kích nàng. Tiểu Thắng bỗng nhiên làm khó dễ, chỉ sợ cũng là bị ngươi xui khiến, cho nên đối với Lê Tiêu Tiêu không có gì ấn tượng tốt."

Hai người á khẩu không trả lời được, Tống Du Nhiên không phải ngốc cô nương, nàng đỡ đòn Vũ Đô đệ nhất tài nữ tên tuổi, chỉ số thông minh tự nhiên không có vấn đề, mới vừa rồi là lửa giận công tâm, hiện tại tỉnh táo lại tưởng tượng, lập tức cái gì đều hiểu rồi.

"Nàng là vừa ý ta đây Vũ Đô đệ nhất tài nữ danh hào nữa à."

Lê Tiêu Tiêu là "Lô thành đệ nhất tài nữ", nàng tiến vào Vũ Đô, hết lần này tới lần khác Vũ Đô bên trong còn có cái Tống Du Nhiên, được xưng Vũ Đô đệ nhất tài nữ, không đem Tống Du Nhiên đẩy xuống đi, Lê Tiêu Tiêu chung quy có chút "Danh không chính, ngôn không thuận" .

Chỉ là ba người cũng không biết, Lê Tiêu Tiêu sở dĩ lựa chọn hôm nay phát động, tuy có Tống Du Thắng "Vừa gặp còn có" nguyên nhân, thêm nữa… Mà hay là bởi vì Lê Tiêu Tiêu thấy được Tống Du Nhiên cùng Hồng Liệt quan hệ thân mật, muốn thuận tiện đả kích Hồng gia.

Ba người không có lập tức rời đi, tránh đi mọi người, ngồi ở trong rừng cây chờ.

Hồng Liệt có chút không cam lòng: "Lão Nhị, chúng ta liền làm như thế nhìn xem?"

Hồng Vũ hỏi hắn: "Ngươi muốn thế nào?"

Hồng Liệt thốt ra: “Chúng ta dù sao cũng phải giúp đỡ khoan thai ngẫm lại biện pháp a….”

Một bên Tống Du Nhiên trên mặt ửng đỏ, Hồng Vũ xem cười thầm, nói: “Lê Tiêu Tiêu đây là lòng dạ rắn rết, hơn nữa giảo hoạt vô cùng, cái này mưu kế có thể nói vô cùng ngoan độc, chúng ta vô cùng bất lợi, muốn dựa vào mưu trí còn hơn nàng, khó!”

Tống Du Nhiên có chút ảm đạm, nàng kỳ thật cũng biết, vừa rồi một mực ở vắt hết óc, nghĩ phương pháp phá giải, đến bây giờ cũng là không thu hoạch được gì.

Hồng Liệt hiển nhiên càng bỏ thêm hơn giải đệ đệ của mình, nghe hắn nói xong, nhãn tình sáng lên: “Dựa vào mưu trí không được, vậy còn có thể dựa vào cái gì?”

Hồng Vũ thói quen từ lâu rồi, ta quản ngươi âm mưu quỷ kế gì, ta chính là không nói đạo lý đích phương pháp xử lý, ngang ngược đem cái này âm mưu xông toái.

Hắn vỗ vỗ tay, đứng dậy đi ra ngoài: “Chuyện này, còn phải đại ca ngươi ra mặt.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Dĩ lực phá xảo (trung)

Chương 3: Dĩ lực phá xảo (trung)

Quả nhiên chẳng mấy chốc, về Tống Du Nhiên cùng Lê Tiêu Tiêu trận này xung đột, thì có người "Đoán" đến, là Tống Du Nhiên xuất phát từ lòng ganh tỵ, cố ý khó xử Lê Tiêu Tiêu.

Lê Tiêu Tiêu thành người bị hại, chắc hẳn các loại hôm nay tụ hội chấm dứt, tham gia người rất nhanh sẽ đem tin tức này cùng thuyết pháp này truyền khắp toàn bộ Vũ Đô.

Đến lúc đó, Vũ Đô đệ nhất tài nữ cũng sẽ bị đánh rớt phàm trần, mà Lê Tiêu Tiêu tất bị nâng thượng thần đàn.

Hồng Vũ từ vừa mới bắt đầu cũng rất khó chịu Lê Tiêu Tiêu, hôm nay càng là nghe nói nữ nhân này lại liều mạng giẫm Hồng gia, nhờ vào đó dốc lên tên của mình nhìn qua, nếu là hắn không thu thập tiện nhân này, đều cảm thấy có lỗi với chính mình.

Hiện tại vừa vặn có một cái cơ hội như vậy, Hồng Vũ được gọi là Tống Du Nhiên, cũng vì Hồng gia.

Hồng Liệt nghe xong Hồng Vũ kế hoạch, có chút bất an, thấp giọng hỏi: "Cái này nếu truyền đi, chị dâu ngươi vẫn không thể ăn hết ta?"

Hồng Vũ vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Đại ca, ngươi lại một loại cao thượng tình cảm sâu đậm, gọi là có tặc tâm không có tặc đảm."

Hồng Liệt: "…"

"Yên tâm đi, kế hoạch này, đối với chúng ta có lợi thật lớn."

Hồng Liệt nhất thời bán hội không nghĩ ra được làm sao sẽ "Có lợi thật lớn."

Tống Du Nhiên đã bất tiện ra mặt, một mình tại trong rừng cây chờ, Hồng Vũ cùng Hồng Liệt âm thầm trở về, trà trộn vào

trong mọi người.

Chuyện này, Lê Tiêu Tiêu cần phải có người giúp nàng truyền bá ra ngoài, dù sao vây quanh ở đình nghỉ mát xung quanh đấy, chỉ là một nhóm người, muốn cho sở hữu tham gia tụ hội mọi người biết rõ, còn phải dựa vào những người này chậm rãi đi tản.

Tại Lê Tiêu Tiêu không để lại dấu vết trợ giúp dưới, những người này "Lòng đầy căm phẫn" đi khuếch tán đi.

Hồng Vũ cùng Hồng Liệt tách ra, riêng phần mình nhìn chằm chằm những thứ này rải người.

Một người trong đó đang để sát vào mặt khác một đám người bên trong, muốn đem việc này nói ra, Hồng Liệt ma quỷ đồng dạng xuất hiện ở bên cạnh của hắn, vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười ôm cổ của hắn: "Huynh đệ, chúng ta đi một bên tâm sự."

"Trò chuyện cái gì?" Người nọ còn đần độn. Hồng Liệt một tay lấy hắn túm đến một bên, né tránh mọi người, rất uy hiếp trắng trợn: "Chính ngươi nghĩ kỹ, có phải hay không muốn nói Tống Du Nhiên nói bậy. Lê Tiêu Tiêu sau lưng, chỉ có Hà gia, thế nhưng là chúng ta Hồng gia liên thủ với Tống gia, Hà gia tính là cái đếch ấy a…. Ngươi cũng là Huân Quý Khu a, chúng ta Hồng gia bình thường không diệt cả nhà người ta, chỉ cần bọn hắn không chọc tới chúng ta…"

Chuyện giống vậy, Hồng Vũ đã ở làm.

Trừ phi đúng là cái loại này vô cùng ngưỡng mộ Lê Tiêu Tiêu, đã phát rồ, tỷ như Hà Tung loại này người, bằng không thì đều rất ngoan ngoãn lựa chọn cùng Hồng gia huynh đệ hợp tác.

Sự lựa chọn này đề rất đơn giản , tương tự là Tứ Đại Thiên Trụ, hai nhà đối với một nhà, không có chút hồi hộp nào rồi.

Mà Hồng Vũ càng là đem sự tình chân thật trải qua phóng xuất, buộc những người này đi rải.

Mặc kệ những người kia tin hay không, chỉ cần truyền bá ra ngoài là được rồi.

Mà đối với những cái…kia chết cũng không hối cải đấy, Hồng Vũ đương nhiên là không lưu tình chút nào kéo vào rừng cây… Giao cho Hồng Liệt đánh. Hồng Liệt rất bất đắc dĩ, nhưng là đệ đệ nói năng hùng hồn đầy lý lẽ: Ta đã động não rồi, dựa vào cái gì còn để cho ta động thủ, nói sau đây chính là đang giúp ngươi.

Hồng Liệt không phải cái kia Hồng Vũ cái loại người này, thật sự ỷ thế hiếp người còn có chút không hạ thủ, nhưng là vì Tống Du Nhiên, hoàn toàn bị Hồng Vũ lôi xuống nước.

Đánh cho những người này chạy trối chết, tối thiểu lúc này đây không dám ở lão Liễu trai giới ở lại đó rồi, nhảy tung tăng chạy trở về.

Kế hoạch này, thật sự là ngang ngược không biết lý lẽ. Ta quản ngươi Lê Tiêu Tiêu có âm mưu quỷ kế gì, ta liền chỉ dùng để thực lực của mình nghiền nát kế hoạch của ngươi.

Hai nhà đối với một nhà, toàn thắng a….

Kế hoạch này cũng không thập phần hoàn mỹ, nhưng là ít nhất trong tương lai dư luận bên trên, khẳng định chống đỡ Tống Du Nhiên chiếm được thượng phong. Những Lê Tiêu Tiêu đó tử trung, dù sao cũng là số ít.

Mà kế hoạch này còn có một cái khác không thể cho ai biết mục đích: Đem Hồng gia cùng Tống gia liên hệ cùng một chỗ.

Đây chính là Hồng Vũ tụ hội trước đó muốn đạt tới mục đích.

Theo kế hoạch tiến hành, Lê Tiêu Tiêu dần dần phát hiện, xung quanh những người kia xem ánh mắt của hắn có điểm gì là lạ rồi. Tất cả mọi người không phải người ngu, trừ phi những cái…kia si mê Lê Tiêu Tiêu mất đi năng lực phán đoán người, nếu không Hồng Vũ thả ra sự thật rất có sức thuyết phục.

Những thứ không nói khác, Tống gia thực lực há lại Lô thành Lê gia có thể so sánh với hay sao? Tống Du Nhiên có lý do gì đi ghen ghét Lê Tiêu Tiêu? Hai người hoàn toàn không cùng đẳng cấp.

Lê Tiêu Tiêu buồn bực đây là có chuyện gì. Nàng mỗi lần tới gần một đám người, muốn đem chủ đề hướng trong chuyện này dẫn, hoặc là người ta đi tứ tán, hoặc là có người cố ý đổi chủ đề không nói cái này.

Lê Tiêu Tiêu trăm mối vẫn không có cách giải.

Chờ đến tụ hội chấm dứt, Đại hoàng tử phát hiện: "Làm sao ít đi không ít người?"

Tất cả đều bị Hồng gia huynh đệ đánh về đi. Bất kể là ai đã trúng đánh, đều không có ý tứ nói. Hồng Vũ ở một bên cười hì hì nói: "Hẳn là trong nhà có sự tình sớm đi trở về."

Đại hoàng tử cũng không có để ý, cùng chúng nhân nói đừng về sau, lôi kéo Hồng Vũ tay: "Hồng Vũ, chúng ta rất lâu không có nói chuyện vui vẻ như vậy rồi, về sau muốn nhiều họp gặp."

Hồng Vũ gật gật đầu, không để lại dấu vết bắt tay rút ra, thật là không có thói quen a….

Hồi trình trên đường, Hồng Liệt vui thích khẽ hát. Tống Du Nhiên tỷ đệ đã sớm đi trở về, bất quá thời điểm ra đi, Tống Du Nhiên đỏ mặt thấp giọng nói với hắn một tiếng cám ơn, đằng sau còn có một câu, nói thanh âm rất thấp, Hồng Liệt cho rằng Hồng Vũ không nghe thấy, trên thực tế Hồng Vũ thấy được Tống Du Nhiên chủy hình, biết rõ đó là một câu đơn giản "Ngươi thật tốt" .

Hắn âm thầm lắc đầu: Cái này không có tiền đồ đại ca a…, liền một câu nói kia, sẽ đem ngươi xinh đẹp nổi lên.

Hồng Thân ở phía sau đi theo, hướng Hồng Vũ đề nghị: "Thiếu gia, nhà chúng ta tại Vũ Đô phụ cận không có nông trường, có muốn hay không tạm thời mua một cái? Vắng vẻ một điểm cũng không tính đắt, ước chừng có một sáu mươi vạn lượng có thể lấy xuống."

"Mua nông trường làm gì?"

"Ngài đã quên, Hống Thiên Tôn a…."

Hồng Vũ lắc đầu: "Ta chưa, Hống Thiên Tôn vì cái gì nhất định phải nuôi dưỡng ở nông trường ở bên trong?"

“Vậy ngươi nghĩ nuôi dưỡng tại chỗ nào?”

Hồng Vũ nói: “Hổ Sơn lớn như vậy địa phương, bên trong đều cũng có là Tứ phẩm trở xuống đích hoang thú, đem Hống Thiên Tôn ném vào ngay lập tức sẽ là thú vương, cớ sao mà không làm?”

“Thế nhưng là…” Hồng Thân cân nhắc thoáng một phát, cũng đúng a…, Hống Thiên Tôn đã hoàn toàn thần phục, lại có nô dịch khế ấn, có cái gì tốt lo lắng?

Hồng Vũ tính toán: “Lại để cho Hống Thiên Tôn thường trú Huyền Ưng Nham, coi như là cho phó soái trông coi hầm rượu rồi.”

Kiều Nguyên Thần một mực còn chưa phát hiện rượu của mình hầm bị người đánh cắp, nhưng là Hồng Vũ thủy chung lo lắng một ngày nào đó “Sự việc đã bại lộ” . Đem Hống Thiên Tôn phái đi qua, đến thời điểm Kiều Nguyên Thần đi lấy rượu, liền trong bóng tối sai khiến Hống Thiên Tôn ngăn trở, Kiều Nguyên Thần nếu tới hỏi, chính mình có thể hai tay mở ra: Đây chính là Tam phẩm hoang thú, nào có như vậy nghe lời, nó chính là không cho ngươi đi qua, ta có biện pháp nào?

Một đoàn người trở lại Vũ Đô nội thành, vừa vào cửa đã nhìn thấy Hồng An ở sau cửa mặt chờ: “Thiếu gia, lão gia cho các ngươi đi một chuyến.”

Hồng Liệt đã nghĩ chuồn đi: “Ngay cả ta cũng cùng một chỗ?”

“Đúng vậy a.” Hồng An lão gia gia cười tủm tỉm đấy, Hồng Liệt cúi hạ xuống đầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Dĩ lực phá xảo (hạ)

Chương 3: Dĩ lực phá xảo (hạ)

Hồng Thắng Nhật đang tại chà lau chính mình Đoạt Nhật Bảo Đao, chuôi này huyền binh chỉ cần ra khỏi vỏ, liền sóng nhiệt cuồn cuộn, khí trời lạnh như vậy, lão gia tử trong thư phòng không có nhóm lửa, hai huynh đệ đi vào cũng cảm giác được một cổ sóng nhiệt đập vào mặt.

Cái kia bảo đao Hàn Phong lập loè, Hồng Vũ hai huynh đệ trong nội tâm bồn chồn, theo bản năng liền muốn lui về sau. Hồng Thắng Nhật một tiếng gầm lên: "Đều cút cho ta tiến đến!"

Hai huynh đệ bất đắc dĩ, kiên trì đi vào.

Hồng Thắng Nhật sang sảng một tiếng bảo đao vào vỏ, trùng trùng điệp điệp đặt ở trên thư án, một đôi mắt hổ tinh quang tăng vọt, trừng mắt hai huynh đệ. Hơn nửa ngày, thẳng thấy trong lòng hai người sợ hãi, Hồng Thắng Nhật bỗng nhiên thở dài một tiếng, khí thế lập tức tiêu giảm, theo chỉ huy thiên quân vạn mã Thượng tướng quân, biến trở về hai người ông nội.

"Để cho ta nói như thế nào các ngươi mới tốt? Thật vất vả cho lão Nhị tìm được một môn tốt việc hôn nhân, các ngươi sinh sôi cấp cho quấy nhiễu nữa à!" Hồng Thắng Nhật có chút bất đắc dĩ.

Hồng Vũ không phục: "Lão gia ngài thật sự không biết Lê Tiêu Tiêu tiến vào Vũ Đô về sau sở tác đa số sao?"

Hồng Thắng Nhật hừ một tiếng: "Vậy thì như thế nào? Chỉ cần nàng tiến vào Hồng gia cửa, còn có thể lật trời hay sao?"

Hồng Liệt lấy hết dũng khí: "Gia gia, cái kia Lê gia nữ tử, tâm cơ thâm trầm trần, giảo hoạt gian trá, thực không phải lương xứng."

“Ngươi câm miệng cho ta! Như thế này nói sau chuyện của ngươi.” Lão gia tử vừa trừng mắt, đem Hồng Liệt thật vất vả khua lên đến dũng khí liền cho dọa trở về. Hồng Vũ con ngươi đảo một vòng, rất không có nghĩa khí gắp lửa bỏ tay người: “Đừng như thế này nói a…, hiện tại đã nói.”

Hồng Liệt bó tay rồi, Hồng Thắng Nhật hung hăng nguýt hắn một cái: “Ít nói nhảm! Ta hỏi ngươi, ngươi là thật không ý định lấy Lê Tiêu Tiêu?”

Hồng Vũ mạnh miệng: “Tôn nhi cận kề cái chết không theo!”

Hồng Thắng Nhật vung tay lên: “Tốt lắm, Lê Tiêu Tiêu là gia gia ta có thể cho ngươi tìm được người tốt nhất nhà, ngươi muốn phải không thoả mãn, phải tìm cho ta một cái so Lê Tiêu Tiêu xuất thân càng hiển hách cháu dâu.”

Hồng Vũ: “Ta thế nào cảm giác gia gia ngươi chính là ở chỗ này chờ ta đây?”

Hồng Thắng Nhật nở nụ cười: “Hoặc là Lê Tiêu Tiêu, hoặc là ngươi chính mình tìm tốt hơn, ngươi xem đó mà làm.”

Hồng Vũ cúi đầu trầm tư không nói, Hồng Thắng Nhật thăm dò hỏi: “Kỳ thật Thiên Vũ công chúa thật sự rất không tồi a…, ngươi cần gì phải như vậy bướng bỉnh?”

Hồng Vũ ngoài ý muốn: “Gia gia, chúng ta cùng bệ hạ…”

“Ta biết.” Hồng Thắng Nhật có chút mất mát: “Kỳ thật, nếu là có thể cùng bệ hạ thỏa hiệp…”

Chính hắn cũng nói không được nữa, dùng võ tông hoàng đế tính tình, đoán chừng coi như là Thiên Vũ công chúa thật sự ái mộ tại Hồng Vũ, sợ là cũng không cải biến được quyết định của hắn.

“Được rồi, không đề cập tới Thiên Vũ công chúa rồi. Nhưng là. Gia gia của ngươi ta nghĩ ôm trọng tôn tử rồi, hơn nữa, nãi nãi của ngươi trước khi bế quan thế nhưng là khai báo, nếu nàng sau khi xuất quan, ngươi còn chưa có đi bên trên nàng dâu, nhất định đánh cái mông ngươi!”

Hồng Vũ còn muốn nói nữa, Hồng Thắng Nhật khoát tay chặn lại: "Chuyện này quyết định như vậy đi!"

Hồng Vũ sờ sờ cái mũi lui xuống đi. Hồng Thắng Nhật nhìn về phía Hồng Liệt, có chút tức giận nói: "Lão Nhị không hiểu chuyện, ngươi đi theo náo cái gì? Tống mực cẩn lão già kia, khả năng đem bảo bối của hắn khuê nữ làm cho ngươi thiếp?"

Hồng Liệt cúi đầu, không nói một lời, Hồng Vũ đứng ở một bên, cũng có thể cảm giác được đại ca thất vọng cùng bất mãn.

Nếu không phải gia gia lúc trước không phải buộc hắn cưới Lôi Viện Viện, làm sao đến mức này?

Hồng Thắng Nhật không có quá lâu quở trách, khoát tay để cho bọn họ đi ra ngoài: "Chính ngươi suy nghĩ thật kỹ đi, đừng có nằm mộng!"

Hồng Liệt không nói gì, cúi đầu đi ra.

Hồng Vũ bả vai đụng phải ca ca thoáng một phát: "Làm sao vậy, ngươi thực cảm thấy không có khả năng?"

Hồng Liệt ngẩng đầu lên, lộ vẻ sầu thảm cười cười: "Gia gia nói cũng đúng, ta quá ngây thơ rồi. Tống gia vô luận như thế nào cũng sẽ không đáp ứng đấy, coi như là bình thê, bọn hắn cũng sẽ không đáp ứng. Đường đường Tứ Đại Thiên Trụ, con gái chỉ có thể kiêu ngạo phụ. Ta… Kỳ thật ngươi đại tẩu đối với ta vẫn là không tệ, ta quá mơ mộng hão huyền rồi."

Hồng Vũ hừ một tiếng: "Ai nói là si tâm vọng tưởng? Nếu như ngươi thật sự thành Vũ Đô trẻ tuổi đệ nhất nhân, tiền đồ vô lượng, lại để cho tống mực cẩn lão gia hỏa kia có thể xem tới được, hắn còn không phải hấp tấp muốn đem con gái gả cho ngươi?"

Hồng Liệt có chút không dám nghĩ: "Đây cũng quá khó khăn đi, coi như là bây giờ Hà Sùng, cũng không đạt được tình trạng kia chứ?"

Hồng Vũ ôm đại ca: "Ngươi không đi làm làm sao biết mình làm không đến? Đại ca, ta một mực tin tưởng, năng

lượng của ngươi so với ngươi chính mình tưởng tượng cực lớn.

Chứng minh cho tống mực cẩn xem, cũng chứng minh cho ngươi chính mình xem, làm cho tất cả mọi người cũng biết, Tống Du Nhiên gả cho ngươi, là hạnh phúc của nàng!

Chỉ có ngươi đi liều mạng, mặc dù thất bại, tương lai cũng sẽ không có lưu tiếc nuối!"

Hồng Vũ nói kích động, ở kiếp trước bởi vì do nhiều nguyên nhân bỏ lỡ mối tình đầu, bỏ lỡ tình cảm chân thành, ở kiếp này những lời này, giống như là đang nói cho chính mình, hay hoặc giả là muốn đền bù ở kiếp trước nhân sinh tiếc nuối.

Hồng Liệt cũng bị hắn bị nhiễm, nghĩ nghĩ, dùng sức gật đầu một cái: "Hừm, nói cũng đúng, cho dù là vì không để lại tiếc nuối!"

…

Mặc Cơ vừa mới rửa mặt hoàn tất, bưng chậu nước đi ra rót nước.

Tóc của nàng vô cùng xinh đẹp, lại dài lại thẳng đen thui tỏa sáng, hay vẫn là ẩm ướt đấy, thật giống như một thớt màu đen tơ lụa bình thường khép tại bên trái. Trong sân tất cả đều là nữ hài tử, chính giữa trong phòng liền ở Hồng Di Lan.

Trong chuồng ngựa Hỏa Mân Côi đánh cho vang phun, Mặc Cơ biết rõ nhóm này thần câu là Hồng Vũ đưa cho muội muội đấy, mỗi lần chứng kiến con ngựa này nàng đều sẽ theo bản năng nghĩ đến Nhị thiếu gia.

Có lẽ Mặc Cơ là nhóm này võ cơ bên trong, một người duy nhất đối với Hồng Vũ có mang hảo cảm người. Nàng vô ý thức nhìn xem xa xa Hồng Vũ ba tầng lầu nhỏ, trong nội tâm khe khẽ thở dài.

Võ cơ thân phận làm cho nàng đối với tương lai không có gì kỳ vọng, mặc dù là bị Hồng Di Lan "Cứu" xuống, nàng cũng đồng dạng không biết mình tương lai ở nơi nào.

Theo một vị thế gia đại tiểu thư, bỗng nhiên luân lạc tới nô lệ, trong đó chênh lệch to lớn, không có tự mình trải qua người

là sẽ không hiểu đến cùng xảy ra chuyện gì.

Rửa qua nước, Mặc Cơ âm thầm thở dài, bưng chậu gỗ quay trở lại.

Cùng nàng cùng phòng đúng là trang hàn, trang hàn tại bọn tỷ muội trước mặt cũng không phải vẻ mặt băng lãnh, trái lại mọi người theo Thương Lan đến lớn hạ, một đường làm bạn, đã tình cùng tỷ muội, nàng đối với bọn tỷ muội vô cùng nhiệt tâm, ai có một cái gì tiểu bệnh tiểu tai, nàng so bất luận kẻ nào đều muốn quan tâm.

"Nhanh lên ngủ đi, sáng mai còn muốn cùng tiểu thư đi ra ngoài." Trang hàn đã trải tốt giường, hai người thổi đèn, song song nằm, gối lên tay trắng nhìn trần nhà. Tại dưới ánh trăng, cánh tay ngọc càng lộ vẻ khi sương tái tuyết (*khi dễ hạt sương ức hiếp bông tuyết), có một loại nói không nên lời tinh tế tỉ mỉ mỹ cảm.

"Tiểu Mặc, nếu là có cơ hội, ngươi có nguyện ý hay không chạy đi?" Trang hàn đột nhiên hỏi.

Mặc Cơ sững sờ: "Chạy đi?"

"Đúng, nơi đây không phải chúng ta gia, nếu có cơ hội, ta nhất định đem các ngươi đều mang đi!"

Mặc Cơ mơ hồ cảm thấy có điểm gì là lạ, nàng xem trang hàn: "Trang tỷ, ngươi có phải là có chuyện gì hay không?"

Trang hàn bên mặt cười cười, hết sức động lòng người: "Đến thời điểm ngươi sẽ biết."

Mặc Cơ cảm giác, cảm thấy có chút không nỡ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Hù dọa người (thượng)

Chương 4: Hù dọa người (thượng)

Hồng Vũ trở lại tiểu viện của mình về sau, đơn giản rửa mặt một phen, khoanh chân ngồi ở trên bồ đoàn.

Hắn như cũ là trước tiên tu luyện 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》, rồi sau đó là 《 Mật Nghiên Kinh 》.

Ngược lại là 《 Đại Nhật Kinh 》, đều khiến hắn có một loại lực không hề bắt bớ cảm giác, tựa hồ miễn cưỡng tu hành cũng có thể vận chuyển lại, nhưng là tiêu hao quá lớn, lại để cho hắn mỏi mệt không chịu nổi.

Hắn biết rõ dục tốc bất đạt, đây là cảnh giới của hắn còn chưa tới, gượng ép tu luyện ngược lại không tốt. Vì vậy an tâm đem Đại Nhật Kinh buông, chỉ là có rảnh thời điểm, quan tưởng thoáng một phát huyệt Ấn Đường bên trong Đại Nhật Như Lai pháp tôn.

Mỗi một lần quan tưởng, đều bị hắn thu hoạch cực lớn.

Đầu hôm Hồng Liệt lặng lẽ tới, cùng Hồng Vũ Linh giác liên thông về sau, khắc khổ tu luyện. Hồng Vũ đã đem cái kia một lọ Ngưng Linh đan cho hắn, hơn nữa Hồng Vũ "Vừa xem hiểu ngay" kỹ năng vô ý phát động, phán đoán ra được Hồng Liệt bây giờ thể chất, đủ để thừa nhận một lần phục dụng ba viên Ngưng Linh đan, chỉ cần thời gian một tháng, có thể đem cảnh giới tăng lên một tầng, đạt tới Thất Phẩm Hồn Tinh sơ kỳ.

Mà Hồng Liệt càng có Hồng Vũ trợ giúp, tu luyện càng là làm chơi ăn thật, lại xứng dùng Ngưng Linh đan, không cần một tháng có thể đột phá.

Sau nửa đêm, đến phiên Hồng Thân.

Hồng Thân gần nhất tiến bộ bay nhanh, bất quá hắn dù sao cũng là Tam Phẩm Hiển Thánh, cảnh giới này mặc dù là "Bay

nhanh", trên thực tế cũng nhanh không đi nơi nào, chỉ bất quá so người cùng cảnh giới nhanh hơn nhiều mà thôi.

Một đêm tu hành về sau, Hồng Vũ ngủ thật say, sáng sớm ngày thứ hai lên, Hồng Vũ động tác thập phần nhanh nhẹn, thẳng đến phòng ăn mà đi.

Tiêu Nghiên đến Hồng gia đã được một khoảng thời gian rồi, nàng sau khi đến Hồng phủ tại ẩm thực phương diện chi tiêu tăng nhiều.

Mặc dù hắn làm hoang thú tiệc bề ngoài vô cùng thê thảm, nhưng là mọi người thói quen về sau đều phát hiện, hương vị tốt cho ra kỳ.

Nguyên bản Hồng Liệt cùng Hồng Di Lan trình độ, không thể mỗi ngày đều ăn hoang thú tiệc, nhưng là không chịu nổi ăn quá ngon hai người thèm ăn, nhất là Hồng Di Lan, một bàn chả viên rán đều có thể nhớ mãi không quên, mỗi ngày nghĩ đến muốn đi Xuân Huy Lâu, chớ nói chi là Tiêu Nghiên cấp bậc này đầu bếp xử lý đi ra hoang thú tiệc rồi.

Cho nên hai huynh muội mỗi ngày vừa đến giờ cơm, ra roi thúc ngựa cũng muốn gấp trở về ăn bữa tiệc này.

Vốn Hồng Vũ còn có chút bận tâm hai người không chịu nổi, thế nhưng là không biết Tiêu Nghiên làm sao điều phối nguyên liệu nấu ăn, lại để cho hai người mỗi ngày ba bỗng nhiên:ngừng đều ăn, hơn nữa không có bất kỳ tác dụng phụ, trái lại, đối với hai người tu hành trợ giúp, hiệu quả hết sức rõ ràng.

Hồng Di Lan vốn chỉ là Cửu Phẩm Dũng Tuyền sơ kỳ, vừa mới nhập phẩm không lâu. Tại Tiêu Nghiên hoang thú tiệc dưới sự trợ giúp, đã một đường tăng lên tới Cửu Phẩm Dũng Tuyền đỉnh phong, chỉ kém một cái cơ duyên, có thể đột phá bước vào Bát Phẩm Thân Cương cảnh giới.

Hồng Liệt liền càng không cần phải nói, gần nhất tiến bộ nhanh chóng.

Mà Tam phẩm trở lên võ giả, trừ phi là nguyên liệu nấu ăn đặc biệt cao cấp hoang thú tiệc, nếu không coi như là mỗi ngày dùng ăn, cũng sẽ không có cái gì rõ ràng hiệu quả.

Nhưng là Hồng Thắng Nhật Hồng Thân bọn hắn, đã ăn rồi một lần về sau cũng thèm rồi, mặc dù luôn mặt băng bó mặt, nhưng là vẫn như cũ là nước chảy mây trôi bảo trì mỗi món (ăn) tất đến ghi chép.

Kết quả như vậy nhưng lại làm cho bọn họ đều có chút ra ngoài ý định, trong khoảng thời gian này xuống, rõ ràng cảm giác được mỗi một bữa ăn hết về sau, đều có một cổ hỏa diễm đồng dạng nhiệt khí tại trong bụng dần dần luyện hóa, biến thành tinh thuần vũ khí, tẩm bổ bản thân.

Hồng Vũ mơ hồ cảm thấy, chính mình đào được bảo rồi, Tiêu Nghiên xem ra cũng không phải một cái bình thường hoang thú đầu bếp.

Hiện tại Hồng phủ dùng cơm đội ngũ thập phần lớn lớn, trực tiếp dẫn đến Tiêu Nghiên mỗi ngày phải lượng lớn mua sắm hoang thú nguyên liệu nấu ăn, Tiêu Bác Đống vui vẻ không ngậm miệng được, gần Hồng phủ chính là nguyên liệu nấu ăn dùng số lượng tăng lên gần gấp mười lần, hơn nữa còn có không ngừng tăng lên xu thế.

Mặc dù là bữa sáng, Tiêu Nghiên cũng như trước kéo dài ăn thịt động vật bản sắc, bưng nguyên một đám đại chậu gỗ bày ra trên bàn: "Còn gì nữa không, mau mau động thủ, đã ăn xong sẽ không có…"

Nàng nói xong quay đầu lại lại vừa nhìn, đã không có.

Hồng Vũ đã đoạt một cái bồn lớn, nhanh chóng hướng trong miệng đút lấy, một bên Hồng Khê thẳng nuốt nước miếng, thực sự có tự mình hiểu lấy, coi như là cho hắn ăn, hắn cũng không chịu nổi.

Chờ Hồng Vũ ăn không sai biệt lắm, Hồng Khê mới báo cáo: "Thiếu gia, Trịnh Hướng Vinh lại tới nữa, lúc này đây còn dẫn theo Thân Đồ Tể."

Ngừng lại một chút, Hồng Khê còn nói thêm: "Ta xem hắn lần này là quyết tâm, vô luận như thế nào cũng muốn gặp đến ngươi."

Hồng Vũ nở nụ cười.

…

Thân Đồ Tể các loại hơi không kiên nhẫn, vỗ bàn, trên bàn bát trà binh binh pằng pằng nhảy tưng: "Vũ thiếu gần nhất đây là thế nào? Trước đây chúng ta muốn gặp hắn, lúc nào còn phải đợi đợi? Cái kia đều là trực tiếp đi vào tìm người."

Trịnh Hướng Vinh trong lòng có chút đắng chát, hắn gần trong nhà thập phần gian nan, người người đều tại ép buộc hắn vội vàng đem phát ra đi sản nghiệp muốn trở về: Ngươi không phải cùng Hồng Vũ tốt như vậy ấy ư, hắn tốt như vậy ý tứ muốn sản nghiệp của ngươi? Ngươi không phải thường xuyên khoác lác đem Hồng Vũ đùa bỡn tại vỗ tay phía trên ấy ư, tốt lắm a…, đem sản nghiệp muốn trở về hắn là rất nhẹ nhàng a….

Nếu không phải hắn cuối cùng hướng phụ thân thổ lộ tình hình thực tế, chuyện này là giúp đỡ Hà gia Nhị thiếu gia xử lý đấy, hắn sẽ không mặc kệ chúng ta, đoán chừng Trịnh Hướng Vinh tránh khỏi bị cắt đứt chân kết cục.

Đêm qua, Hà Tung lại phái người đến truyền lời rồi, lại để cho hắn hôm nay vô luận như thế nào, nghĩ biện pháp đem Hồng Vũ dụ đến Thú Vương lâu đi.

Thú Vương lâu cùng Bách Lý Các tính chất không sai biệt lắm, Bách Lý Các chỉ cung cấp võ cơ, Thú Vương lâu chỉ cung cấp vai kép võ.

Tương đối mà nói, Thú Vương lâu chiến đấu càng thêm nóng nảy, va chạm càng thêm kịch liệt máu tanh, mà Thú Vương lâu nữ khách hàng thêm nữa…, ước chừng có thể chiếm được sáu phần mười.

Trịnh Hướng Vinh không biết Hà công tử tại sao phải đem Hồng Vũ dẫn tới Thú Vương lâu, nhưng là hắn có thể được Hà Tung coi trọng, thật là có chút tự đắc, tập trung tinh thần muốn làm tốt cái này tồi.

Hắn biết rõ Hồng Vũ chỉ sợ là ham muốn chính mình những cái…kia sản nghiệp, cho nên trốn tránh không muốn gặp chính mình. Hắn nghĩ đến nếu chính mình, chỉ sợ cũng phải làm như thế, sẽ không cảm thấy kì quái.

Hắn đem Thân Đồ Tể kéo tới cùng một chỗ, chính là vì lại để cho Hồng Vũ ra tới gặp mình.

Trước đó lần thứ nhất Bách Lý Các, Hồng Vũ vốn đồng ý Thân Đồ Tể có thể đảm nhiệm tuyển một người hắn trả tiền, thế nhưng là về sau đổi ý, khiến cho Thân Đồ Tể có chút bất mãn, sau khi trở về liên tiếp mua bốn cái mười bốn mười lăm tuổi tươi ngon mọng nước tiểu nha hoàn, liên tục phá qua, mấy ngày gần đây nhất đang vui đến quên cả trời đất, khiến cho đau lưng nhức eo, vành mắt biến thành màu đen.

Trịnh Hướng Vinh đang tính toán làm sao lại để cho Thân Đồ Tể giúp mình thuận tiện lấy đem sản nghiệp muốn lúc trở lại, Hồng Vũ bỗng nhiên đi ra.

"Vũ thiếu…" Thân Đồ Tể vừa hô một tiếng, đã nhìn thấy Hồng Vũ hôm nay trang phục có chút khác loại: Một thân đoản đả, rõ ràng là muốn rèn luyện tư thế.

"Các ngươi chờ ta trong chốc lát."

Hồng Vũ nói một câu, bước ra cửa đi. Hai người ngay tại người gác cổng ở bên trong chờ, vội vàng cùng đi ra, Hồng gia cửa lớn, bày biện hai cái một cái cao hơn người sư tử bằng đá, Hồng Vũ xoa tay, tiến lên dễ dàng, một tay một cái giơ lên.

Đằng sau Trịnh Hướng Vinh cùng Thân Đồ Tể sợ tới mức quai hàm đều rơi tại trên ngực, tròng mắt đều muốn trừng đi ra: Đây là trước đây chúng ta biết cái kia phế vật ngu xuẩn quần áo lụa là sao?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Hù dọa người (trung)

Chương 4: Hù dọa người (trung)

Hồng Vũ thử thử, tiện tay lại buông ra: "Quá nhẹ rồi." Hắn vừa quay đầu lại, hỏi Hồng Khê: "Có hay không so cái này quá nặng hay sao?"

Hồng Khê trung thực lắc đầu: "Cái này hai cái sư tử bằng đá, mỗi một con 1800 cân, trong nhà là không có có quá nặng đồ vật rồi, bất quá đầu ngõ có hai cây đại Thiết Trụ, nghe nói mỗi một cái đều có nặng ba ngàn cân."

Hồng Vũ đại hỉ: "Đi!"

"Thế nhưng là thiếu gia…" Hồng Khê không có hô ở, Hồng Vũ đã nhanh chóng rời đi, hắn đành phải đuổi kịp.

Đằng sau, Trịnh Hướng Vinh cùng Thân Đồ Tể chỉ cảm thấy sau lưng rét căm căm: Hai cái sư tử bằng đá 3600 cân, cái này còn ngại nhẹ? Con mẹ nó hay vẫn là người sao, đây là hình người hoang thú a…, hay vẫn là cao phẩm cấp hình người hoang thú!

Hai người có chút chết lặng theo ở phía sau, đến đầu ngõ, hoàn toàn chính xác chỗ đó có hai cây vừa thô vừa to cây cột sắt, vừa vặn cắm ở ngõ nhỏ hai bên, thật giống như một cánh cửa.

Đây là Đại Hạ vương triều lập quốc mới bắt đầu, xác định Huân Quý Khu thời điểm liền dưới chôn đến.

Mỗi một cái cây cột, như thùng nước phẩm chất, chiều cao hai trượng!

Hồng Vũ đi lên ôm lấy, lay động đứng lên. Thiết Trụ thật sâu vùi dưới mặt đất, trên mặt đất phủ lên cực lớn đá xanh, cứng rắn vô cùng, theo Hồng Vũ lay động, Thiết Trụ đong đưa lên, chen lấn trên mặt đất đá xanh tại một hồi cạc cạc trong tiếng nát bấy!

Trịnh Hướng Vinh cùng Thân Đồ Tể bốn cái kiết nắm chặt cùng một chỗ, Thân Đồ Tể run giọng hỏi: "Ngươi run cái gì?"

Trịnh Hướng Vinh hỏi lại: "Ngươi cũng không đang run sao?"

Thiết Trụ trên mặt đất hai trượng, Hồng Vũ lay động buông lỏng rồi, đột nhiên nhổ, toàn bộ dắt đi ra. Dưới mặt đất còn có gần một trượng!

Hồng Vũ ôm thử thử: "Hừm, không chỉ 3000 cân, đoán chừng mỗi một cái đều có sáu ngàn cân."

Trịnh Hướng Vinh cảm giác Thân Đồ Tể run được lợi hại hơn rồi, Thân Đồ Tể cũng là như vậy cảm giác.

Hồng Vũ chứng kiến hai người, nhếch miệng cười cười: "Các ngươi đã tới vừa vặn, đến, giúp ta cầm trước căn này, ta đi đem mặt khác một cái rút."

Hắn nói qua, tựu muốn đem cái kia một cái sáu ngàn cân Thiết Trụ ném quá đến, sợ tới mức Trịnh Hướng Vinh cùng Thân Đồ Tể đặt mông ngồi dưới đất, sau đó té trốn được đi một bên, sợ Hồng Vũ chính xác ném quá.

"Vũ thiếu đừng a…!"

Hồng Vũ vẻ mặt mất hứng: "Kêu loạn cái gì, thật giống như ta muốn đem các ngươi thế nào tựa như."

Hắn đem Thiết Trụ để ở một bên, sau đó lại đi đem mặt khác một cái rút. Hai cây Thiết Trụ, một vạn hai ngàn cân, hắn một bên bả vai khiêng một cái, đông đông đông vòng quanh Hồng phủ chạy. Mỗi một bước hạ xuống, đá xanh mặt đường một cái đằng trước rõ ràng dấu chân, sâu đạt hai thốn!

Như vậy một đường chạy tới, mặt đất không ngừng chấn động, trong ngõ nhỏ giống như vang lên một chuỗi sấm rền!

Người không biết, còn tưởng rằng một đầu Viễn Cổ Thần Thú xông vào Huân Quý Khu.

Trịnh Hướng Vinh cùng Thân Đồ Tể nhìn nhau đều từ đối phương trong mắt thấy được tràn đầy kinh hãi!

Trịnh Hướng Vinh trong nội tâm suy nghĩ: Kỳ thật đi, cần phải nhận thức thua cuộc đấy, những cái…kia sản nghiệp đã thua bởi Hồng Vũ, liền không nên nghĩ muốn trở về đi à nha, nhiều không có ý tứ a…… Ta cũng không phải sợ hãi, mà chỉ nói nghĩa bên trên lẽ ra như thế!

Hồng phủ dù sao không phải Hổ Sơn đại doanh, Hồng Vũ rất nhanh sẽ vòng quanh chạy một vòng. Đến cửa chính, Trịnh Hướng Vinh cùng Thân Đồ Tể cũng trở về đến cửa ra vào. Một hồi thanh thúy ngôn ngữ âm thanh truyền đến, một bên cửa hông mở ra, mười tám võ cơ cảnh xuân tươi đẹp, sắc nước hương trời mỗi người mỗi vẻ, xếp hai hàng đi ra.

Cứ việc Hồng Vũ lúc ban đầu mục đích là chế tạo một chi tên đầy Vũ Đô thiếu nữ đẹp vệ đội, thế nhưng là đến Hồng Di Lan nơi đây, tiểu nha đầu người tốt mềm lòng, không bỏ được thao luyện những thứ này thiên kiều bá mị Đại tỷ tỷ bọn người, vì vậy võ cơ bọn người cũng dần dần đã mất đi câu nệ, cùng với Hồng Di Lan, có cái gì cộng đồng chủ đề tất cả đều xen vào, mười tám võ cơ tăng thêm Hồng Di Lan cùng Cổ Tiểu Hà hai cái, hai mươi nữ nhân líu ríu, làm cho có thể so với vô số Ma Tước.

Thân Đồ Tể chứng kiến những thứ này mỹ nhân, trợn cả mắt lên rồi, theo bản năng nuốt từng ngụm nước bọt.

Ừng ực! Tiếng vang còn rất lớn, nhiều như vậy nữ hài bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận nói chuyện cũng không có có thể đem cái thanh âm này ngăn chặn, chúng nữ quay đầu, có chút chán ghét nhìn hắn một cái.

Mà một bên Trịnh Hướng Vinh, mặc dù cố hết sức che dấu, thế nhưng là cái loại này ánh mắt tham lam, như trước giống như làm cho người ta buồn nôn dính môn lướt ván điệt đồng dạng, theo các cô gái trên người thè lưỡi ra liếm qua, cất giấu trong đó trần trụi dục vọng chiếm đoạt.

So với việc Thân Đồ Tể, Trịnh Hướng Vinh như vậy đấy, không thể nghi ngờ càng khiến người ta phản cảm.

Trang Hàn cùng Mặc Cơ đứng ở tít mãi bên ngoài, đứng mũi chịu sào, Trang Hàn tay theo bản năng đè xuống bên hông

binh khí, lại nhịn được không dám ra tay. Dù sao thân phận của nàng bây giờ chẳng qua chỉ là một gã võ cơ.

Mặc Cơ chán ghét lườm hai người một cái, quay đầu đi không muốn lại nhìn, dùng ánh mắt thúc giục Hồng Di Lan đi nhanh lên, cách đây hai cái sắc lang xa một chút.

Hồng Vũ tựa hồ hồn nhiên không có phát giác cái gì, hắn khiêng hai cái dài hơn ba trượng đại Thiết Trụ, vui tươi hớn hở cùng muội muội chào hỏi: "Nha đầu, ra ngoài chơi a…."

Quay người lại, dài ba trượng đại Thiết Trụ đi theo quét ngang qua, ô một tiếng khủng bố tiếng vang, liền chạy Trịnh Hướng Vinh cùng Thân Đồ Tể đánh ra. Mà Hồng Vũ giống như căn bản không có chú ý tới.

Đây chính là một vạn hai ngàn cân đáng sợ sức nặng, hai người ở dưới hồn phi phách tán, một cái ngã gục nằm rạp trên mặt đất, thiếu chút nữa liền cái cằm đều dập đầu phá.

Cái kia chật vật bộ dáng, nhắm trúng chúng nữ khanh khách cười không ngừng, vừa rồi kìm nén một cơn lửa giận cũng phát tiết đi ra.

Trịnh Hướng Vinh cùng Thân Đồ Tể vừa đứng lên, Hồng Vũ lại là xoay người một cái, hiếu kỳ Bảo Bảo đồng dạng hỏi: "Các ngươi cười cái gì?"

Ô ——

Trịnh Hướng Vinh cùng Thân Đồ Tể vội vàng lại nằm trên đất. Các cô gái cười tiền phủ hậu ngưỡng, Hồng Di Lan liếc mắt là đã nhìn ra tới đây là ca ca cố ý, cấp cho chính mình hả giận.

Nàng lúc lắc bàn tay nhỏ bé: "Ca, ngươi tiếp tục rèn luyện đi, chúng ta đi ra ngoài trừng phạt mạnh mẽ đỡ yếu, hành hiệp trượng nghĩa đi."

Hồng Vũ thẳng lắc đầu: "Không hảo hảo trong nhà học nữ công, cả ngày hô đánh tiếng kêu giết, ta xem tương lai ngươi làm sao gả đi ra ngoài."

Hồng Di Lan quay đầu thị uy tính hướng hắn phất phất nắm tay nhỏ, lại ngòn ngọt cười, hai con mắt loan thành đáng

yêu trăng lưỡi liềm.

Trong đội ngũ, Mặc Cơ đã cười đến khom người xuống, võ cơ bọn người ngoại trừ Trang Hàn bên ngoài, đối với Hồng Vũ cũng không có gì mâu thuẫn tâm lý, chứng kiến Hồng Vũ cố ý giả vờ ngây ngốc, giúp mình báo thù, các cô gái cũng đều ghi tạc trong nội tâm, đối xử tốt với hắn cảm giác tăng nhiều.

Trang Hàn nhưng như cũ mặt băng bó, trong nội tâm đối với Hồng Vũ ba phen mấy bận trêu cợt chính mình oán hận không thôi.

Hồng Vũ lắc đầu thời điểm, thân thể cũng đi theo lắc lư, hai cái đánh cây cột sắt ô ô ô qua lại càn quét, Trịnh Hướng Vinh cùng Thân Đồ Tể khổ không thể tả, Thân Đồ Tể nằm rạp trên mặt đất không dám nhúc nhích, Trịnh Hướng Vinh giảo hoạt một ít, chổng mông lên cùng một cái tiểu cẩu đồng dạng sau này chuyển, rốt cục thoát ly đại cây cột sắt uy hiếp phạm vi, thở một hơi dài nhẹ nhõm đứng lên, không nghĩ tới Hồng Vũ hét lớn một tiếng: "Tiếp tục!" Bước nhanh lui về phía sau, hai cây Thiết Trụ thẳng tắp hướng phía Trịnh Hướng Vinh đầu đụng tới, Trịnh Hướng Vinh ở dưới hồn phi phách tán, lại một chó đớp cứt thành thành thật thật nằm trên đất.

Thân Đồ Tể ở một bên rầm rì: "Còn luôn nói ta là đần cái kia một cái?"

Trịnh Hướng Vinh không lời nào để nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Hù dọa người (hạ)

Chương 4: Hù dọa người (hạ)

Hồng Vũ khiêng hai cây Thiết Trụ, vòng quanh Hồng phủ chạy 100 vòng, ra một thân đổ mồ hôi, đem hai cây đại Thiết Trụ đặt ở ngoài cửa: "Cái này sức nặng vừa vặn, ta mượn trước đến dùng đến, tạm thời không trả về đi."

Trịnh Hướng Vinh cùng Thân Đồ Tể đang muốn tiến lên, Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Đợi ta tắm rửa." Đăng đăng đăng chạy về. Hai người đành phải có chờ ở cửa. Mỗi lần chứng kiến trên mặt đất cái kia hai cây đại Thiết Trụ, đều một hồi khiếp sợ.

Hồng Vũ tắm rửa thời điểm, lại đang tưởng tượng nếu mười tám võ cơ tùy tiện có mấy cái tại, mỹ nhân hầu hạ mình tắm rửa thay quần áo, nên một kiện chuyện hạnh phúc dường nào tình.

Tiểu Lăng? Coi như hết, tiểu nha đầu kia còn không có nẩy nở không nói, đến bây giờ thấy chính mình còn cùng chuột thấy mèo đồng dạng.

Nếu Hồng Liệt tại, nhất định sẽ trả lại hắn một câu: Ngươi nha, ngay cả có tà tâm không có tặc đảm.

Tắm rửa xong đi ra, thay đổi một bộ quần áo sạch sẽ, Hồng Vũ lúc này mới phân phó Hồng Khê: "Đã thành, đi đem cái kia hai tên gia hỏa hô tiến đến."

Trịnh Hướng Vinh cùng Thân Đồ Tể lần nữa tiến đến, cùng trước đó thái độ đã sâu sắc bất đồng, nửa người trên theo bản năng hạ thấp, là một loại phía dưới chống lại tư thái.

"Hắc hắc, Vũ thiếu, thật là uy vũ!" Trịnh Hướng Vinh đi lên liền nhếch lên ngón tay cái trước tiên vuốt mông ngựa. Thân Đồ Tể ngược lại là thiệt tình chịu phục: "Trước đây thật đúng là không nhìn ra, Vũ thiếu ngươi như vậy uy mãnh."

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Tìm ta đến cùng có chuyện gì?"

"Vũ thiếu, chúng ta đi Thú Vương lâu đi."

"Đi Thú Vương lâu làm gì?"

Trịnh Hướng Vinh hưng phấn lên: "Ngài đã quên? Hôm nay là Thú Vương lâu tháng 11 đại chiến thời gian a…."

Hồng Vũ nghĩ tới, Thú Vương lâu cũng có rất nhiều mánh lới, nói ví dụ cái này mỗi tháng đại chiến. Mỗi tháng Thú Vương lâu đều có vô số trận thi đấu, những thứ này thi đấu, trên thực tế đều là đấu vòng loại, cuối cùng quyết ra mạnh nhất tám người, tiến vào cùng tháng đại chiến.

Hiện tại đã là tháng 11 rồi, tự nhiên chính là tháng 11 đại chiến.

Hồng Vũ có chút đồng tình Trịnh Hướng Vinh rồi, âm mưu được hay không được đừng như vậy rõ ràng? Nếu như là Hồng Vũ đến thao tác lời mà nói.., chắc chắn sẽ không trực tiếp đã nói đi Thú Vương lâu, đây cũng quá rõ ràng, chính là muốn đem chính mình dẫn hướng Thú Vương lâu.

Nếu hắn, sẽ nói một cái Thú Vương lâu phương hướng địa phương, đi ngang qua Thú Vương lâu thời điểm, tháng 11 đại chiến các loại tuyên truyền tinh kỳ nhất định có thể trông thấy, đến thời điểm tại biết thời biết thế, tiến về trước Thú Vương lâu sẽ ẩn nấp nhiều lắm. Thậm chí căn bản không cần hắn ra mặt, Thân Đồ Tể đoán chừng đều nghĩ tham gia náo nhiệt đưa ra tiến về trước Thú Vương lâu.

"Đây chính là một hồi thịnh hội, nghe nói tháng này, bởi vì lúc trước hai trận thi đấu ra biến cố, quyết chiến tiến vào Top 8 đối thủ đồng quy vu tận, tháng này Top 8 thiếu hai người, bởi vậy Thú Vương lâu phương diện quyết định phái ra hai đại vô địch cấp bậc vai kép võ gia nhập tháng này thi đấu." Trịnh Hướng Vinh không ngừng thổi phồng, muốn thuyết phục Hồng Vũ: "Vô địch cấp bậc vai kép võ a…, một lần hai cái, đây chính là ngàn năm một thuở thịnh hội!"

Vô địch cấp bậc tại Thú Vương lâu có chút "Suốt đời thành tựu thưởng" ý tứ, chỉ có liên tục ba lượt thắng được hàng

tháng cuộc tranh tài vai kép võ, mới có thể đạt được danh hiệu này.

Mà một khi đứng hàng "Vô địch cấp", về sau cũng không cần mỗi tháng xuất chiến, thủy chung tại đường ranh sinh tử chém giết, chỉ cần tại có khách yêu cầu dưới tình huống, mới có thể xuất chiến.

Hồng Vũ tựa hồ thật sự bị Trịnh Hướng Vinh thuyết phục, gật đầu nói: "Vậy được, chúng ta đi xem náo nhiệt."

"Được, chúng ta cái này xuất phát." Trịnh Hướng Vinh đại hỉ.

"Chờ một chốc, ta đi vung cái nước tiểu." Hồng Vũ lặng lẽ hướng Hồng Thân đưa mắt liếc ra ý qua một cái, người kia bất động thanh sắc đi theo ra ngoài.

…

Đã không có "Khuyển mỹ nhân hộ vệ tiểu đội", Vũ Đô Tam sài xuất hành không khỏi lộ ra thanh thế không đủ long trọng, Hồng Thân như trước ở phía sau âm thầm đi theo, hắn lại tùy ý chọn hai cái hộ vệ, đều là Lục Phẩm Chân Tôi cảnh giới.

Trịnh Hướng Vinh cùng Thân Đồ Tể hộ vệ rất nhiều, hai người cộng lại chừng mười sáu cái rồi.

Bách Lý Các tại thành đông, Thú Vương lâu tại Thành Tây, theo Huân Quý Khu đi ra một đường đi về phía nam, không cần đi quá xa đã đến.

Hồng Vũ ba người theo Hồng phủ lúc đi ra, đã bị người có ý chí nhìn ở trong mắt, rồi sau đó nhanh chóng báo cáo Hà Tung.

Hà Tung tại trong hậu hoa viên nuôi mấy cái điêu ưng, loại này cửu phẩm hoang thú chính là đẻ trứng, cho nên ấp trứng chăn nuôi càng thêm dễ dàng, từ nhỏ chăn nuôi đứng lên có thể phục tùng.

Cái này mấy cái điêu ưng đã trưởng thành, cánh giương tiếp cận hai trượng, mặc dù chỉ là cửu phẩm hoang thú, nhưng

là bình thường dã thú tại chúng trước mặt không hề có lực hoàn thủ.

Hà Tung bên người bày biện một đầu giết sạch sẽ bò, hắn dùng dao găm cắt đứt thịt bò ném tới không trung, cái kia mấy cái điêu Ưng Minh gọi tranh đoạt, đoạt thập phần đặc sắc kịch liệt.

Một người hạ nhân chạy như bay đến: "Thiếu gia, Trịnh Hướng Vinh đã đem Hồng Vũ dẫn xuất đi."

Hà Tung khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, trong tay dao găm khẽ động, cắt thịt bò cũng lớn thêm không ít.

Hạ nhân lui ra, bóng đen lặng yên không một tiếng động xuất hiện, Hà Tung hỏi: "Minh đạo tử sĩ bên kia an bài thế nào?"

"Hai ngày trước người của chúng ta đã sáng tạo cơ hội, lại để cho Trang Hàn cùng một nhóm kia minh đạo tử sĩ gặp mặt, cái kia cô nàng đối với Hồng Vũ hận thấu xương, đã hạ xuống tất sát lệnh. Những cái…kia minh đạo tử sĩ thật là có chút ít thủ đoạn, đã bố trí xong mai phục, thiếu gia yên tâm đi, chỉ cần Hồng Vũ đến Thú Vương lâu, chắc chắn phải chết!"

Hà Tung mỉm cười, trong tay thịt bò ném lên bầu trời, những cái…kia điêu ưng tấn công tranh đoạt.

"Trang Hàn bên kia an bài thế nào?"

"Cũng không có vấn đề gì, một nhóm kia cao thủ đều là bí mật bồi dưỡng, tuyệt sẽ không truy xét đến trên đầu chúng ta. Đã đoạt người về sau, sẽ mang đến ngoài thành Bách Thảo Viên, tuyệt sẽ không có người soi sáng chỗ đó, ngài cứ yên tâm hưởng dụng đi."

Hà Tung thoả mãn gật đầu, trong mắt không che dấu được dục vọng.

Hắn từ theo ái mộ tại Lê Tiêu Tiêu về sau, sẽ không gần nữ sắc. Cũng không phải hắn không nghĩ, trên thực tế mỗi ngày trong đêm cùng sáng sớm, nghĩ đến Lê Tiêu Tiêu hắn đều dục hỏa khó nhịn, thế nhưng là hắn không thể đối với Lê Tiêu Tiêu

dùng sức mạnh, mà bây giờ xem cái khác nữ tử, lại cảm thấy đều là dong chi tục phấn, toàn bộ không thấy ngon miệng.

Ngược lại là trong lúc vô tình thấy được một lần Trang Hàn, cái loại này băng lãnh khí chất lại để cho hắn chinh phục dục vọng tăng nhiều, hôm nay kế hoạch này, mượn đao giết người, hai bút cùng vẽ.

Minh đạo tử sĩ bên kia sẽ ám sát Hồng Vũ, Hồng Di Lan bên này, hắn sẽ phái người trong bóng tối cướp đi Trang Hàn, đưa đến ngoài thành cung cấp chính mình tiết dục.

"Được, dụng tâm đi làm, không muốn xảy ra cái gì sai lầm."

"Thiếu gia yên tâm, sẽ không đâu."

…

Thú Vương lâu giăng đèn kết hoa, bên ngoài đeo đầy đặc biệt tinh kỳ, cửa ra vào càng là đã phủ lên tám cái cực lớn lá cờ vải, phía trên vẽ lấy tháng 11 đại chiến Top 8 tướng mạo, phía dưới viết mỗi người tư liệu.

Trang trạch giả trang thành một cái người bán hàng rong, lưng cõng khay chứa đồ bên trên, để đó mấy hộp Son Phấn bột nước, đây đều là cao đương hóa sắc, mỗi một hộp giá trị mấy mươi lượng bạc, tuyệt không phải người bình thường gia có thể sử dụng lên.

Thú Vương lâu cửa ra vào chạy những thứ này người bán hàng rong, hàng hóa đều không rẻ, có thể đến nơi đây không phú tức quý, chỉ có bọn hắn có thể chi trì được rất tốt đắt như thế tiêu phí.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Cao tiêu phí (thượng)

Chương 5: Cao tiêu phí (thượng)

Trang Trạch tiếp nhận qua chuyên môn huấn luyện, tử sĩ không phải võ sĩ, không phải binh sĩ, chưa đạt mục đích không từ thủ đoạn, chỉ cần có thể hoàn thành nhiệm vụ, không tiếc đã chết. Ngày nay Thú Vương lâu cửa ra vào, có tám cái bọn hắn người, cảnh giới thấp nhất đấy, cũng là Lục Phẩm Chân Tôi, cảnh giới cao nhất Trang Trạch đã là Tứ Phẩm Thông Pháp sơ kỳ!

Mà những thứ này tử sĩ, có vô cùng kỳ quặc ám sát thủ đoạn, nếu thật là so giết người, coi như là cảnh giới cao hơn bọn họ một cái đại đẳng cấp võ giả, cũng chưa chắc so ra mà vượt bọn hắn.

Tựu giống với Trang Trạch, hắn thì có tin tưởng đang chuẩn bị đầy đủ dưới tình huống, ám sát một người Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ cường giả.

Mắt thấy mục tiêu dần dần tiếp cận, Trang Trạch dần dần khẩn trương lên: Chỉ cần giết người nọ, có thể cứu ra tiểu thư!

Tử sĩ từ nhỏ đã bị tẩy não, quán thâu lấy chủ nhân chính là hết thảy lý niệm, mặc dù là Thương Lan Trang thị hôm nay đã tan thành mây khói, bọn hắn trung thành như trước không gì phá nổi.

Thế nhưng là cái này dù sao cũng là Trang Trạch nhóm người này lần thứ nhất chấp hành nhiệm vụ, khó tránh khỏi có chút kinh nghiệm chưa đủ.

Khi thấy Hồng Vũ rõ ràng liền muốn tiến vào vòng phục kích, chợt quay đầu mà đi, Trang Trạch tám người không thể tránh khỏi tâm tình xuất hiện một tia chấn động.

Mặc dù bọn hắn biểu hiện ra không hề dấu vết, thế nhưng là bọn hắn không biết, cái này một tia tâm tình chập chờn, tại Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ cao thủ trong linh giác, rõ ràng thật giống như hói đầu trên đầu con rận.

…

Mắt thấy liền muốn đến Thú Vương lâu cửa ra vào, Hồng Vũ bỗng nhiên khoát tay chặn lại: "Nữ nhân cùng nữ nhân đánh nhau có ý tứ, nữ nhân cùng nam nhân đánh nhau cũng có ý tứ, nam nhân cùng nam nhân đánh nhau có cái gì tốt xem đấy, được rồi, hay vẫn là trở về đi."

Hắn quay đầu liền đi, Trịnh Hướng Vinh chấn động, mau tới đi ngăn đón hắn, nhưng không có chú ý tới, Hồng Thân đứng ở một bên, vẫn không nhúc nhích, một đôi mắt giống như ưng đồng dạng nhìn chằm chằm Thú Vương lâu cửa ra vào.

"Vũ thiếu, đều đến cửa ra vào tại sao lại không muốn vào đi, đi thôi, vào xem, ta mời khách." Hắn là kiên trì nói ra lời nói này đấy, từ khi đem sản nghiệp đã thua bởi Hồng Vũ, Trịnh Hướng Vinh trong nhà địa vị giảm nhiều, mỗi tháng tiền tiêu hàng tháng tiền cắt giảm tám thành, hiện tại thật sự là cùng đinh đương vang, mỗi lần đi ra đều muốn Thân Đồ Tể trả tiền.

Hồng Vũ lề mà lề mề trong chốc lát, Trịnh Hướng Vinh chỉ có thể càng không ngừng khuyên bảo. Hồng Vũ nhìn xem Thân thúc, người kia không để lại dấu vết khẽ gật đầu, Hồng Vũ lúc này mới không tình nguyện quay lại đầu trở về: "Vậy được rồi, nói xong rồi ngươi mời khách a…."

Trịnh Hướng Vinh sắp trách mắng đến, nguyên lai tên hỗn đản này chính là không muốn bỏ tiền a…!

Nhưng việc đã đến nước này, hắn chỉ có thể nhắm mắt nói: "Ta bỏ tiền, không có vấn đề, cam đoan Vũ thiếu thoả mãn."

Hồng Vũ lúc này mới lầm bà lầm bầm đi lên phía trước, mới đi hai bước, bỗng nhiên lại dừng lại rồi. Trịnh Hướng Vinh đều muốn khóc lên: Tổ tông của ta, ngươi lại có cái gì yêu thiêu thân?

Hồng Vũ chỉ vào phía trước nói ra: "Lão Trịnh, chúng ta… ,, ta cảm thấy được có chuyện muốn phát sinh."

Trịnh Hướng Vinh trong nội tâm hơi hồi hộp một chút, có tật giật mình tranh thủ thời gian nói: "Có chuyện gì, có thể có

chuyện gì…” Hắn hoàn toàn không có chú ý tới, Hồng Thân cái này Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ cường giả siêu cấp, đã vô thanh vô tức biến mất rồi.

Ngay tại hắn nói chuyện trong nháy mắt đó, Thú Vương lâu xung quanh bỗng nhiên xuất hiện một đám cao thủ, thấp nhất cảnh giới cũng là Ngũ Phẩm Nguyên Định, những người này khí thế vạn quân, dùng nhanh như chớp xu thế, đánh về phía Thú Vương lâu cửa ra vào tám người.

Trịnh Hướng Vinh tâm thoáng cái nguội lạnh: Tại sao có thể như vậy…

Hồng Vũ có chút ngoài ý muốn chính là, Hồng Thân, Hồng Dần hai người đầu lĩnh, có tuyệt đối đẳng cấp tổng số lượng ưu thế, lại không có thể thoáng cái liền đem thích khách dập tắt, mà là quần chiến mấy chiêu mới giải quyết chiến đấu!

Phải biết rằng Hồng Thân Hồng Dần mang theo mười hai tên hộ vệ, bình quân xuống mỗi người đều so với cái kia thích khách cao hơn một cái đại đẳng cấp! Đây chính là một đạo rãnh trời, trừ phi Hồng Vũ như vậy nghịch thiên thiên tài gọi bằng cụ, nếu không tuyệt khó lướt qua đi.

Hơn nữa Hồng Thân đã là Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ, chống lại cái kia xem ra giống như là thủ lĩnh người, cao một cái đại đẳng cấp cộng thêm một cái tiểu đẳng cấp, thực sự phí hết một phen tay chân mới đưa hắn chế phục.

Hồng Thân Hồng Dần đều là trên chiến trường sinh tử chém giết xuống nhân vật, so với cùng cấp bậc võ giả, bọn hắn cường đại hơn quá nhiều. Không phải là bọn hắn quá yếu, cái kia chính là đối thủ quá mạnh mẽ! Hồng Vũ lập tức đối với mấy cái này thích khách cảm thấy hứng thú.

Lúc trước hắn đã phân phó, bắt sống đấy, bởi vậy tám gã thích khách riêng phần mình mang thương, có hai cái còn rất nghiêm trọng, nhưng là cũng còn còn sống.

Thân Đồ Tể đã sợ đến như con thỏ đồng dạng nhảy lên trở về hộ vệ của mình vòng bảo hộ bên trong, Trịnh Hướng Vinh sắc mặt thoáng cái trở nên trắng bệch, hắn hoàn toàn không rõ, những ngững người này làm sao bại lộ hay sao? Không thể

nào a…, Hà công tử nói những người này am hiểu ngụy trang, một đòn giết chết, tuyệt sẽ không xuất hiện ngoài ý muốn…

Hồng Vũ đứng ở một bên, đã sớm đem Trịnh Hướng Vinh sở hữu vẻ mặt đều nhìn ở trong mắt, âm thầm một cái cười lạnh.

Hồng Thân về tới Hồng Vũ bên người, lặng yên đứng sau lưng hắn bắt đầu với bảo tiêu, Hồng Dần mang theo những người khác, áp tải những cái…kia thích khách trở về, Trang Trạch hối hận khôn cùng, theo Hồng Vũ bên người đi qua thời điểm, bỗng nhiên bạo khởi, muốn một đầu hướng Hồng Vũ đánh tới, Hồng Dần ở phía sau một cái khinh thường cười lạnh, hơi dùng lực một chút, coi như Trang Trạch chính là cực hạn tử sĩ, cũng toàn thân chấn động, toàn thân nổi gân xanh, hai mắt trắng dã, miệng sùi bọt mép ngất đi.

Hồng Dần một cái cầm lên hắn, hướng Hồng Vũ khẽ khom người, mang theo rời đi.

Trịnh Hướng Vinh còn chỉ ngây ngốc đứng đấy, trong nội tâm không rõ không sơ hở tý nào kế hoạch làm sao lại thất bại? Hắn đối với Hà công tử rất có lòng tin, đối với chính mình cũng rất có lòng tin. Cảm thấy mạnh mẽ mạnh mẽ liên thủ, tính toán Hồng Vũ đây còn không phải là dễ dàng? Có thể là chuyện gì xảy ra hiện tại cục diện này?

BA~!

Hồng Vũ vỗ bờ vai của hắn, Trịnh Hướng Vinh run một cái phục hồi tinh thần lại, Hồng Vũ đứng ở một bên cười tủm tỉm: "Làm sao, sợ choáng váng?"

Trịnh Hướng Vinh đang tại phát sầu làm sao hướng Hồng Vũ giải thích chính mình thất thố, cái này đồ đần lại giúp mình suy nghĩ một cái lấy cớ, trong lòng của hắn xem thường, trên mặt nhưng là làm ra sợ hãi bộ dạng: "Đúng vậy a, ta còn chưa từng có trải qua loại chuyện này."

Hồng Vũ trong nội tâm mắng một câu: Trang thuần!

"Đi thôi, sự tình đều giải quyết xong, chúng ta đi vào, vừa rồi thế nhưng là nói xong rồi, ngươi mời khách." Hắn nói xong, đi đầu tiến vào Thú Vương lâu.

Thân Đồ Tể theo vào đi, Trịnh Hướng Vinh rơi vào mặt sau cùng, mơ hồ cảm thấy hôm nay giống như có chút không ổn a….

…

Hồng Vũ đi ra ngoài trước đó lấy cớ đi tiểu đem Hồng Thân kêu lên, lại để cho hắn kín đáo chuẩn bị một ít nhân thủ, hắn đoán chừng âm mưu ngay tại Thú Vương lâu, cho nên sớm làm chuẩn bị.

Hồng Vũ vừa nói như vậy, Hồng Thân mới trung thực bẩm báo, mấy ngày nay mặt khác một vị Tam Phẩm Hiển Thánh Hồng Dần, đã ở trong bóng tối bảo hộ hắn. Đây là lão gia phân phó.

Hồng Vũ hơi có chút cảm động. Hồng gia bắt nguồn từ binh nghiệp, trong quân cao thủ xác thực so bên ngoài nhiều một ít, cho nên Hồng gia Tam Phẩm Hiển Thánh loại cảnh giới này cường giả siêu cấp, cũng so nhà khác nhiều một ít, nhưng là chỉ có sáu người mà thôi, trong đó hai người bên ngoài, thường trú Hồng phủ chỉ có bốn người.

Nguyên bản bốn người này đều là trông coi Binh Thư Phủ Khố đấy, hiện tại lại lập tức điều tra đến hai người bảo vệ mình, gia gia xưa nay đều là ngoài miệng không tha người, sau lưng quan tâm người mờ ám không ngừng a….

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Cao tiêu phí (trung)

Chương 5: Cao tiêu phí (trung)

Hồng Thân phái người đi thông tri Hồng Dần, hai chủ tớ nhân tài đi theo Trịnh Hướng Vinh đi ra ngoài. Hắn kế hoạch nhiều lần thăm dò, lần thứ nhất tại Thú Vương lâu cửa ra vào, lần thứ hai tại Thú Vương lâu sau khi đi vào, lần thứ ba là đi ra trước đó.

Nói thật nếu như là Hồng Vũ an bài, nhất định là đi ra trước đó, lúc kia hẳn là tính cảnh giác thấp nhất thời điểm. Hắn không nghĩ tới đệ một lần dò xét, liền bắt đến cá lớn.

Trang Trạch cũng rất phiền muộn.

Không phải hắn trình độ không đủ, nguyên bản hắn và Hồng Vũ lựa chọn đồng dạng, cái kia chính là khắp nơi Hồng Vũ theo Thú Vương lâu đi ra ngoài một sát na kia phát động ám sát!

Thế nhưng là Hà Tung bởi vì Hổ Sơn đại doanh bên trong tư liệu, đối với Hồng Vũ "Xem trọng" một cái, cố ý phái người dặn dò Trang Trạch: Hồng Vũ không phải người thường, không thể theo lẽ thường phán đoán suy luận.

Cho nên Trang Trạch tạm thời quyết định, tại Thú Vương lâu cửa ra vào mai phục.

Hà Tung đây là điển hình thông minh quá sẽ bị thông minh hại.

…

Thú Vương lâu bố trí, cùng Bách Lý Các tương xứng, hết sức xa hoa. Hồng Vũ vừa vào cửa, liền giật ra cuống họng, cao giọng thét lên một tiếng: "Có thở dốc chưa? Đi ra một cái, đem các ngươi ở đây đắt tiền nhất đồ vật đều lên cho ta đến, hàng tiện nghi rẻ tiền đừng lấy ra đánh Trịnh đại thiếu gia mặt a…."

Người chung quanh nhao nhao nhíu mày, có tin tức linh thông đấy, âm thầm oán thầm: Đại hoàng tử mắt bị mù ấy ư, lại coi trọng mặt hàng này.

Tin tức bế tắc đấy, đối với Hồng Vũ nhận thức còn dừng lại lần trước "Thi bạo" đã diệt Tư gia thời đại, nhao nhao né tránh, đừng cùng kẻ lỗ mãng so đo.

Thú Vương lâu thế nhưng là việc buôn bán đấy, quản ngươi nhiều như vậy đâu rồi, nghe thấy có người muốn dùng tiền, lập tức mấy cái tiểu nhị hấp tấp chạy tới: "Ơ, Vũ thiếu ngài còn có trận không có tới. Ngài nhìn, đây là theo Sở Việt mới vận đến tươi mới nhất hoa quả, hôm nay lúc này đoạn, cũng chỉ có chúng ta Thú Vương lâu mới có thể ăn được như vậy tươi mới hoa quả rồi…"

Hồng Vũ một cái tát đập hắn trên ót: "Nói nhảm nhiều như vậy làm gì, lớn nhất giỏ trái cây tới trước hai mươi."

Tiểu nhị đại hỉ: "Vâng, tiểu nhân dài dòng, tiểu nhân cái này lấy cho ngài đi."

Trịnh Hướng Vinh mặt đều tái rồi, nơi đây giá tiền hắn biết rõ, lớn nhất giỏ trái cây bình thường là ba trăm lạng bạc ròng, nhưng là tại mùa đông, vận chuyển phí tổn đắt đỏ, giá tiền trở mình hai lần: 1200 hai một cái! Hai mươi giỏ trái cây chính là 24,000 hai! Lúc này mới mới vừa vào cửa đây!

Trịnh Hướng Vinh đang muốn nói chuyện, Hồng Vũ đã gọi tới một cái khác tiểu nhị: "WC toa-lét ở nơi nào, bổn thiếu gia muốn đi tiểu."

Thân Đồ Tể vô ý thức hỏi: "Ngươi không phải lúc đi ra vừa vung qua sao?"

Hồng Vũ nở nụ cười: "Trước tiên đem bên trong hết sạch rồi, đợi tí nữa lớn hơn ăn hoa quả, khẳng định nước tiểu nhiều a."

Trịnh Hướng Vinh đều muốn khóc.

Tên kia tiểu nhị dẫn Hồng Vũ hướng WC toa-lét đi đến, trong nội tâm có chút kỳ quái, Hồng Vũ hàng năm không đến

cái vài chục lần cũng có bảy tám lần, làm sao có thể không biết tiền thính này WC toa-lét ở nơi nào?

Nhưng là đây là Đại Kim chủ, hắn hay vẫn là thành thật dẫn Hồng Vũ đi qua. Đến cửa ra vào hắn hãy theo cái khuôn mặt tươi cười muốn chờ ở bên ngoài, lại bị Hồng Vũ một phát bắt được dắt đi vào.

Điếm tiểu nhị buồn bực, Hồng Vũ cởi bỏ dây lưng quần, tiểu nhị mặt đều tái rồi: "Vũ thiếu, ta chỉ là một chân chạy đấy, mặc kệ chuyện này…"

Nơi này là Thú Vương lâu, chỉ cung cấp vai kép võ, ngoại trừ quý phu nhân bọn người đến nơi đây tìm thú vui bên ngoài, một ít đặc thù háo sắc nam tử cũng có thể ở chỗ này đạt được thỏa mãn.

Hồng Vũ sửng sốt một chút, mắng một câu: "Phì! Bổn thiếu gia chỉ là cho ngươi truyền một lời."

Hắn một bên đi tiểu, vừa nói: "Đem các ngươi quản sự gọi tới, nếu có thể làm chủ, lá gan cực lớn chính là cái kia."

Tiểu nhị một thân mồ hôi lạnh đi ra, Hồng Vũ vung hết tè ra quần, tại cửa ra vào các loại trong chốc lát, thì có một người quản sự mảnh vụn bước đã chạy tới.

Hồng Vũ cũng nhận thức, mỉm cười nói: "Lão La ta một đoán chính là ngươi."

La quản sự hì hì cười cười, khom người thở dài: "Vũ thiếu gia, ngài có dặn dò gì?"

"Có dám hay không làm một món lớn hay sao?"

La quản sự quả nhiên lớn mật, không có chút nào vẻ sợ hãi, ngược lại cười hì hì hỏi: "Vũ thiếu gia ngài trước tiên nói một chút về, là chuyện gì?"

Hồng Vũ rất trắng ra: "Tối nay Trịnh Hướng Vinh mời khách, thế nào, chúng ta liên thủ, chia 4:6 sổ sách."

La quản sự khẽ nhíu mày: "Trịnh gia cũng là Thập Đại Kim Lương, không tốt đắc tội chứ?"

Hồng Vũ chẳng hề để ý: "Có ta ở đây ngươi thì sợ gì?"

La quản sự nghĩ nghĩ, Thập Đại Kim Lương cùng Tứ Đại Thiên Trụ tầm đó, quá dễ dàng lựa chọn: "Được, Vũ thiếu, lúc này đây ta với ngươi lăn lộn!"

Hồng Vũ nở nụ cười. Trịnh Hướng Vinh nếu biết rõ Hồng Vũ gắn hai lần nước tiểu, lừa được hắn hai lần, đoán chừng về sau đều đối với nhà vệ sinh sinh ra chướng ngại tâm lý.

An bài thỏa đáng về sau, Hồng Vũ đi trở về, phòng trước cũng chỉ là mọi người nghỉ ngơi địa phương, tháng 11 đại chiến không có bắt đầu trước, mọi người ở chỗ này nghỉ ngơi chờ. Cứ việc cũng là nguyên một đám đơn độc ghế lô, nhưng là điều kiện liền muốn chênh lệch rất nhiều, có thể chỗ tiêu tiền cũng không nhiều.

Hồng Vũ tiến vào ghế lô, liền ngạc nhiên quát lên: "Ơ, đây là cái gì tình huống, hoa quả còn chưa lên? Đây chính là Trịnh thiếu gia muốn hoa quả, các ngươi cái này Thú Vương lâu không cho mặt mũi như vậy, là không phải là không muốn mở?"

Trịnh Hướng Vinh cười rất miễn cưỡng: "Không sao, hôm nay nhiều người, người ta bề bộn, có thể lý giải."

Bành!

Hồng Vũ vỗ bàn một cái, hướng về phía những cái…kia tiểu nhị tức giận mắng: "Các ngươi không hiểu chuyện đúng không, còn không tranh thủ thời gian đi lên cho ta đến!"

Hồng Vũ đi như xí trong khoảng thời gian này, Trịnh Hướng Vinh cũng không có nhàn rỗi, hắn lặng lẽ đi ra ngoài cho tiểu nhị đút mươi lượng bạc, lại để cho hắn cố ý kéo lấy trước tiên đừng bên trên.

Chờ tháng 11 đại chiến ngay từ đầu, mọi người đến đằng sau, ai còn nhớ rõ cái này hai mươi giỏ trái cây?

Hồng Vũ cái này nháo trò, hơn nữa hắn vừa rồi cùng la quản sự hiệp nghị, rất nhanh hai mươi giỏ trái cây tất cả đều lên đây. Trịnh Hướng Vinh nghĩ nghĩ, cũng được rồi, nhiều như vậy hắn lại ăn không hết, đợi tí nữa mang vào đi, tỉnh Hồng Vũ ở bên trong vừa muốn cái khác cái ăn. Tương đối mà nói, phía ngoài hoa quả coi như tiện nghi đấy, phải biết rằng

bên trong thế nhưng là có thể cung cấp hoang thú tiệc, vậy coi như không có bên cạnh rồi.

Thế nhưng là Hồng Vũ biểu hiện lại để cho hắn chấn động, cỡ lớn nhất giỏ trái cây trọng lượng cả bì ba mươi cân, hai mươi chính là sáu trăm cân! Hồng Vũ gió cuốn mây tan giống như vậy, chỉ dùng gần nửa canh giờ liền ăn sạch bách!

Trịnh Hướng Vinh rất kinh ngạc nhìn xem Hồng Vũ, sáu trăm cân hoa quả chất lên thành đống, chừng Hồng Vũ hai cái lớn hơn, hắn là làm sao đem nhiều như vậy đồ vật nhét vào trong bụng hay sao?

Hồng Vũ liền hoang thú tiệc đều có thể ăn mấy trăm cân, điểm ấy hoa quả tính là gì? Hắn còn không có vừa ăn một bên tu luyện 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 đâu rồi, cái kia ăn uống tốc độ mới gọi khủng bố.

Hai mươi trống rỗng giỏ trái cây còn tại đó, Hồng Vũ sờ sờ cái bụng, nói một câu lại để cho Trịnh Hướng Vinh lập tức hỏng mất: "Không có cảm giác gì a…, nếu không trở lại hai mươi?"

Cũng may bên ngoài có tiểu nhị đến thông tri: "Vũ thiếu, thi đấu nhanh bắt đầu rồi, người xem có phải hay không mời ngài bọn người đến đi vào bên trong ngồi?"

Hồng Vũ có chút tiếc nuối: "Vậy được rồi, chúng ta đi vào, cho chúng ta an bài một cái ghế lô."

Tiểu nhị tranh thủ thời gian nói: "Xin lỗi, hôm nay là tháng 11 đại chiến, ghế lô quá bán chạy nhất rồi, ngài mấy vị tới thật sự đã chậm, thật không có ghế lô rồi."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Cao tiêu phí (hạ)

Ghế lô phí năm ngàn lượng bạc, muốn lúc trước Trịnh Hướng Vinh đương nhiên không quan tâm cái này ít bạc, nhưng là bây giờ, Trịnh thiếu gia rất nghèo, năm ngàn lượng bạc thật đúng là cầm không ra đến, nghe được tiểu nhị nói ghế lô không có, Trịnh Hướng Vinh thật dài thở dài một hơi, đang muốn khuyên Hồng Vũ phát triển an toàn đường tính, không nghĩ tới Hồng Vũ lại mở miệng: "Thật sự đều không? Ta như thế nào ký được các ngươi nơi này có một ghế lô thường xuyên không có người ngồi a."

Trịnh Hướng Vinh còn suy nghĩ một chút, mới kịp phản ứng Hồng Vũ nói chính là cái nào ghế lô, hắn một cái run rẩy, hai chân như nhũn ra, thiếu chút nữa ngồi dưới đất.

Chí Tôn Hào bao!

Cả Thú Vương lâu, quan sát góc độ tốt nhất, trang sức xa hoa nhất, diện tích lớn nhất, giá cả đắt tiền nhất một cái túi sương. Bởi vì thật sự quá mắc, hoàn toàn không có tính giá so với đáng nói, mọi người vậy đều không đi.

Có thể làm cho võ đô những kia hảo mặt mũi đám huân quý đều cảm thấy mắc, cái này giá cả được có nhiều khủng bố?

Chí Tôn Hào bao, ghế lô phí mười vạn lượng bạc! Đây vẫn chỉ là ghế lô phí, muốn ngồi ở chỗ nầy, một cuộc tranh tài xuống, ít nhất phải tiêu phí năm vạn lượng bạc —— đây là một loại trận đấu. Mà Đông Nguyệt đại chiến loại này cấp bậc trận đấu, cái giá tiền này tăng, mười vạn lượng!

Nói cách khác, hôm nay chỉ cần bọn họ dám ngồi vào đi, không có hai mươi vạn lượng bạc đừng nghĩ ra được.

Gia tiến về phía trước hai vạn bốn ngàn lượng, tổng cộng là hai mươi hai vạn bốn ngàn lượng!

"Vũ thiếu, đây là không phải quá mắc?" Trịnh Hướng Vinh thật sự đĩnh không thể.

Hồng Vũ quay đầu, vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói: "Hôm nay lại có người dám ám sát ta, tâm tình của ta chính là thật không tốt!"

Trịnh Hướng Vinh do dự một chút, trong đầu hồi tưởng lại buổi sáng Hồng Vũ mang lên này hai cây cự đại Thiết Trụ, đầu quả tim run lên, kiên trì nói: "Vậy thì Chí Tôn Hào bao a, Vũ thiếu bị sợ hãi, coi như cho ngươi an ủi!"

Trước qua trước mắt cửa ải này rồi nói sau.

Hồng Vũ lúc này mới thoả mãn cười cười, vỗ vỗ Trịnh Hướng Vinh bả vai, đi vào bên trong đi, đi chưa tới hai bước, chợt nhớ tới đến cái gì: "Chí Tôn Hào gói kỹ như có thể đem hoa quả đưa vào đi, vừa rồi này quả cái giỏ, lại đến hai mươi."

Trịnh Hướng Vinh hai chân mềm nhũn ngã trên mặt đất.

Đông Nguyệt đại chiến đích thật là Thú Vương lâu trọng yếu phi thường một cuộc so tài, trận này lại có hai vị vô địch cấp Vũ Sinh khác tham gia, càng thêm đặc sắc.

Chính là Hồng Vũ hoàn toàn không có hứng thú, tại Chí Tôn Hào trong bọc, hắn chỉ dùng một nén nhang thời gian, sẽ đem hai mươi quả cái giỏ tiêu diệt sạch sẽ. Sau đó lớn tiếng ồn ào trước không có ăn no, không có hứng thú xem trận đấu, tại Trịnh Hướng Vinh run rẩy trong ánh mắt, muốn một cái kim tôn cấp hoang thú yến.

Đây là cả Thú Vương lâu có thể cung cấp đắt tiền nhất một phần hoang thú yến, chủ yếu nguyên liệu nấu ăn là tam phẩm hoang thú hỏa vân ưng tước điểu xã, tam phẩm hoang thú mặc giáp độc mãng đảm, tam phẩm hoang thú đại dương mênh mông cá long bong bóng cá…

Như vậy một phần hoang thú yến, các loại món ăn phẩm món chính cộng lại, khoảng chừng tám mươi cân! Giá bán là mười tám vạn lượng bạc!

Nương theo lấy Trịnh Hướng Vinh tâm can nhỏ máu thanh âm, Hồng Vũ chậm rãi, lại tốc độ bay nhanh đến đem cái này một phần hoang thú yến ăn xong rồi.

Trịnh Hướng Vinh thật dài nhẹ nhàng thở ra, hắn dùng vi dừng ở đây.

Hoang thú yến không so với cái kia hoa quả, coi như là Hồng Vũ là đại dạ dày vương, hoang thú yến bên trong ẩn chứa năng lượng lại không là dễ dàng như vậy là có thể hấp thu xong.

Hắn cũng đã được nghe nói, Thú Vương lâu hoang thú yến cũng là nhất tuyệt, loại này kim tôn cấp bậc hoang thú yến, ăn đi sau hiệu quả có thể so với linh đan, sẽ ở sau này trong bảy ngày chậm rãi có tác dụng, lục phẩm thực tôi phía dưới, có thể tại bảy ngày sau đó trực tiếp tăng lên một cái tiểu cảnh giới!

Như vậy hoang thú yến, Hồng Vũ ăn nhiều nhất định sẽ bạo thể mà chết.

Chính là hắn không nghĩ tới, Hồng Vũ sờ lên cái bụng: "Còn không có no a, các ngươi Thú Vương lâu quá không địa đạo, mười tám vạn lượng bạc một bữa cơm, cư nhiên còn không cho người ăn no, lại đến hai phần!"

Trịnh Hướng Vinh tranh thủ thời gian khuyên bảo: "Vũ thiếu, cần gì chứ, ăn nữa ngươi cũng chịu không được a."

Hồng Vũ u ám: "Lão tử tâm tình lại không tốt! Tâm tình không tốt tựu yêu mến chạy bộ!"

Trịnh Hướng Vinh co rụt lại cổ: "Ngài ăn, ngài ăn…"

Hai phần kim tôn cấp bậc hoang thú yến sau, Hồng Vũ thực có điểm ăn không vô, nhưng là hắn vì không cùng Trịnh Hướng Vinh "Khách khí", vận chuyển 《 Bắc Hoang chân kinh 》, đơn giản chỉ cần lại ăn đi đệ tứ phần.

Thân Đồ Tể ở một bên, con mắt đều thẳng: "Ta xem như hiểu rõ rồi, Vũ thiếu ngươi vì cái gì có lớn như vậy khí lực."

Trịnh Hướng Vinh hiện tại đã có điểm chết lặng, bốn phần kim tôn cấp bậc hoang thú yến, bảy mươi hai vạn lượng bạc! Ghế lô phí mười vạn lượng, hoa quả tứ vạn tám ngàn lượng…

Trịnh Hướng Vinh biết rõ hôm nay cửa ải này coi như là quá khứ trôi qua, hắn cuộc sống sau này cũng đừng nghĩ kỹ

qua. Chính là chưa đủ Hồng Vũ, hiển nhiên hiện tại cửa ải này tựu gây khó dễ.

Vừa nghĩ tới Hồng Vũ mang lên này hai cái đại Thiết Trụ bộ dạng, Trịnh Hướng Vinh tựu trong nội tâm phát lạnh, không dám ngỗ nghịch hắn.

Ăn xong rồi bốn phần kim tôn cấp bậc hoang thú yến, Hồng Vũ hoạt động một chút thân thể: "Ăn ngon no bụng a, mệt mỏi ta toàn thân đau nhức, lão La, lão La!"

La quản sự nhanh chóng mà đến: "Vũ thiếu, ngài có cái gì phân phó?"

Trịnh Hướng Vinh không nói gì: Ngạnh sanh sanh ăn mệt mỏi!

Hồng Vũ hỏi: "Các ngươi nơi này có cái gì không mát xa phục vụ?"

"Có…"

"Ta không cần phải vậy loại đó, bọn họ lực tay quá nhỏ, không có ý nghĩa, Vũ Sinh có hay không?"

"Cái này…" La quản sự lắc đầu: "Thật không có."

"Vậy không được, ngươi đi cho ta tìm một cái, ta muốn vô địch cấp bậc, a, đúng rồi, ta vừa mới chứng kiến các ngươi giới thiệu, cái kia ai, khai thiên quỷ thủ nhé, luyện hắn là trên tay công phu a? Tựu hắn, ta xem hảo hắn có thể tại mát xa ngành sản xuất lí thi thố tài năng!"

La quản sự rất phối hợp lắc đầu: "Vũ thiếu gia, không được a, khai thiên quỷ thủ hướng lôi, là của chúng ta kim bài Vũ Sinh, coi như là tại vô địch cấp bậc trung, cũng là bài danh tiền tam. hắn xuất chiến một hồi, giá tiền là hai mươi vạn lượng bạc, vội tới ngài mát xa…"

Hồng Vũ rất là "Tri kỷ" nói với Trịnh Hướng Vinh: "Hôm nay ngươi mời khách, ta biết rõ ngươi gần nhất đỉnh đầu không dư dả, nhất định giúp ngươi tỉnh ít tiền, ta tới trả giá!"

Trịnh Hướng Vinh: "…"

Hồng Vũ thật là có không có dạng đi theo La quản sự nói: "Mát xa cũng không phải chiến đấu, không có bất kỳ nguy hiểm, khẳng định tiện nghi nhiều lắm."

La quản sự lắc đầu: "Loại chuyện này, hướng lôi sẽ cảm thấy là đang vũ nhục hắn, giá cả khẳng định so với xuất chiến một hồi càng cao."

Hồng Vũ liền xoay người đến cùng Trịnh Hướng Vinh hai tay một quán: "Ta tận lực."

Trịnh Hướng Vinh muốn chửi ầm lên, chính là lại không có can đảm kia.

Hồng Vũ hướng La quản sự khoát tay chặn lại: "Ngươi đi hỏi hỏi, nhìn xem bao nhiêu tiền."

"Là."

La quản sự đi rất mau trở về đến: "Bốn mươi vạn lượng."

Trịnh Hướng Vinh thoáng cái nhảy dựng lên, lại bị Hồng Vũ một bả theo như trở về: "Mát xa thoáng cái lòng ta chuyện hội tốt hơn nhiều, bằng không chính là rất táo bạo."

Trịnh Hướng Vinh đã bị hắn đắn đo đến sít sao địa, ủ rũ nói: "Theo như a…"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Lôi âm hóa cầu (thượng)

Một phen lăn qua lăn lại xuống, ngoại trừ Thân Đồ Tể bên ngoài, người khác đều không như thế nào có tâm tư xem trận đấu. Lúc này đây Đông Nguyệt đại chiến, xác thực rất đặc sắc, Thân Đồ Tể hô to gọi nhỏ, còn cho tới bây giờ không có ngồi ở Chí Tôn Hào trong bọc xem qua trận đấu, vỗ trước đùi một bên hô: "Đã ghiền! Thực đã ghiền! Khó trách mắc như vậy, quả nhiên là tốt nhất đang xem cuộc chiến góc độ!"

Trịnh Hướng Vinh cũng đã khóc không ra nước mắt, Thân Đồ Tể còn rất manh ngốc hướng vết thương của hắn trên gắn bả muối.

Đông Nguyệt đại chiến chấm dứt, La quản sự cười tủm tỉm tiến đến, khom người hướng Trịnh Hướng Vinh thi lễ: "Trịnh thiếu, đa tạ ngài chiếu cố việc buôn bán của chúng ta, Thừa Huệ hôm nay tiêu phí tổng cộng một một trăm ba mươi hai vạn lượng bạc, thượng cấp nói, ngài cho một một trăm ba mươi vạn lượng là đến nơi."

Hồng Vũ về sau có lăn qua lăn lại mấy lần, bất quá cả Thú Vương lâu có thể nhất dùng tiền gì đó hắn toàn bộ tiêu tán phí qua, thật sự cũng hoa không được bao nhiêu.

Trịnh Hướng Vinh mặc dù biết khẳng định không ít, lại không nghĩ rằng nhiều như vậy, đương kế tiếp run rẩy vừa mới đứng lên lại đặt mông ngồi trở về.

"Nhiều ít?" Thanh âm của hắn đã có chút ít run rẩy.

"Một một trăm ba mươi vạn lượng." La quản sự như trước cười tủm tỉm.

Hồng Vũ vỗ vỗ Trịnh Hướng Vinh bả vai: "Hảo huynh đệ! Hôm nay cám ơn ngươi, ta cùng tiểu Tể ở bên ngoài chờ ngươi."

Thân Đồ Tể đuổi theo sát lấy hắn đi ra.

Đợi chừng non nửa canh giờ, Trịnh Hướng Vinh mới mặt không còn chút máu từ bên trong đi ra, hai chân đều run lên. Đằng sau đi theo la quản sự, không để lại dấu vết hướng Hồng Vũ nhẹ nhàng nhoáng một cái trong tay biên lai mượn đồ, ý bảo sự tình làm thỏa đáng.

Hồng Vũ ở một bên âm thầm cười lạnh: Muốn chơi lén ta? Như vậy hảo ngoạn du hí ta sao biết không cùng ngươi chơi!

Ba người theo Thú Vương lâu đi ra, Hồng Thân một mực thiếp thân bảo vệ Hồng Vũ, tuy nhiên thích khách đã bị bắt, nhưng là dùng phòng ngừa vạn nhất.

Hãm hại Trịnh Hướng Vinh một một trăm ba mươi vạn lượng bạc, cái này một phần nợ nần đủ để cho Trịnh Hướng Vinh tại Trịnh gia hoàn toàn bị biếm lãnh cung, từ nay về sau lại cũng không thể trọng dụng, thậm chí càng nghiêm trọng, nói không chừng sẽ bị trực tiếp trục xuất khỏi gia môn!

Bất quá đây chỉ là một cái nho nhỏ ngoài lề.

Bởi vì đây đã là Trịnh Hướng Vinh lần thứ hai ám hại Hồng Vũ, Hồng Vũ phải biết rõ chính thức phía sau màn độc thủ là ai.

Kỳ thật lần đầu tiên thời điểm, Hồng Vũ tựu chuẩn bị điều tra, chỉ là lúc kia bên cạnh hắn chỉ có một Hồng Thân, phái đi theo dõi Trịnh Hướng Vinh mà nói, sẽ không người bảo vệ mình. Còn lần này, Hồng Vũ cũng đã không có ý định âm thầm đã điều tra.

Hắn đang muốn vỗ vỗ Trịnh Hướng Vinh, nói ra cũng đã đả hảo liễu nghĩ sẵn trong đầu mà nói, đột nhiên trông thấy tiểu muội Hồng Di Lan mặt mũi tràn đầy lo lắng nhanh chóng mà đến: “Nhị ca, Trang Hàn mất tích!”

Hồng Vũ sững sờ, mới kịp phản ứng Trang Hàn chính là Hàn Cơ —— đối với chính mình hận đến nghiến răng nghiến lợi Hàn Cơ.

“Nàng đào tẩu?” Đây là Hồng Vũ phản ứng đầu tiên.

Mặc Cơ cùng Trang Hàn quan hệ tốt nhất, lo lắng lắc đầu nói: “Khẳng định không phải.”

Hồng Vũ nhíu mày nhìn nàng một cái: “Làm sao ngươi biết?”

“Ta…” Mặc Cơ rất muốn nói Trang Hàn ngày hôm qua nói với nàng, có cơ hội mang theo mọi người cùng nhau đào tẩu, nàng là một cái rất nặng tình nghĩa người, đã đồng ý, tựu tuyệt sẽ không một người vô thanh vô tức đi. nàng nhất định là đã xảy ra chuyện.

Hồng Di Lan cũng rất sốt ruột: “Nhị ca, Trang Hàn nhất định là bị người bắt đi, ngươi nhanh nghĩ nghĩ biện pháp a.”

Hồng Vũ đối với Trang Hàn ấn tượng sâu nhất có hai cái, đệ nhất nàng này hồng nhan họa thủy dung mạo —— đây là nhân chi thường tình, cũng không dọa người. Thứ hai chính là Trang Hàn đối với chính mình “Cừu hận” .

Cho tới bây giờ Hồng Vũ còn là cảm thấy Trang Hàn mình chạy, hắn hướng muội muội vừa nhấc cái cằm: “Của nàng khế ấn trong tay ngươi, ngươi muốn tìm đến nàng quá dễ dàng.”

Khế ấn một khi phát động, sẽ làm nô lệ sống không bằng chết, coi như là đào tẩu, cuối cùng cũng chỉ có thể ngoan ngoãn trở về.

Hồng Di Lan xuất ra khế ấn đến lại không chịu dùng, tiểu nha đầu tâm địa thiện lương, nhận định Trang Hàn bị người cướp đi, hiện tại chính ở vào trong nguy hiểm, vẫn thế nào nhẫn tâm cử động nữa dùng khế ấn làm cho nàng chịu khổ?

“Nhị ca, ngươi nhất định có biện pháp tìm được nàng đúng hay không?” Hồng Di Lan có chút mang đầu, đại nháy mắt một cái không nháy mắt, ngập nước nhìn qua Hồng Vũ, cái này thần thái, Hồng Vũ thoáng cái tựu bị đánh bại, ủ rũ nói: “Hảo, ta thử xem xem đi.”

Dùng khế ấn truy tung nô lệ không phải không có thể làm được, chính là người bình thường làm không được. Cần một vị cao minh trận sư.

Hồng Vũ mình không hiểu trận pháp, cũng không biết trận sư, nhưng là cái này không làm khó được hắn. Tạm thời vứt xuống dưới Trịnh Hướng Vinh cùng Thân Đồ Tể, hắn mang

theo muội muội cùng với sau đó chạy đến cái khác võ cơ, thẳng đến Vân thị tượng tác.

Cái này nhất bang thiếu nữ đẹp chiến đội, gần nhất tại cả võ đô "Hành hiệp trượng nghĩa", đó cũng là đại xuất danh tiếng. Không sai biệt lắm mọi người đều biết đầu lĩnh chính là Hồng Vũ muội muội, cũng là bởi vì nàng, Hồng Vũ giận dữ diệt tư gia, đánh cho tàn phế Tông gia. Cho dù có người không quen nhìn, ai còn dám cùng Hồng Di Lan đối nghịch?

Như vậy hấp tấp giết đi qua, tự nhiên là người qua đường né tránh, tốc độ cực nhanh.

Đến Vân thị tượng tác, Vương chưởng quỹ tranh thủ thời gian nghênh đi ra, Hồng Vũ một bả đẩy ra: "Tôn Bán Sơn đâu?"

Tôn đại sư chính ở phía sau chuyên môn cho hắn mở ra tới một tòa thanh tịnh trong sân nghiên cứu huyền binh, Hồng Vũ xông vào bả sự tình nói, Tôn Bán Sơn cũng biết nặng nhẹ, lập tức thả tay xuống đầu chuyện tình: "Bả khế ấn cho ta."

Khí sư đồng thời khẳng định cũng là một vị trận sư, trên thực tế hắn làm trận sư tiêu chuẩn, rất lớn trình độ trên quyết định hắn làm khí sư tiền đồ.

Tôn Bán Sơn cầm khế ấn, dùng trận sư thủ đoạn thúc bỗng nhúc nhích, khế ấn trên ẩn ẩn chảy xuôi ra một cổ hơi thở, luồng hơi thở này chỉ dùng nắm giữ lấy khế ấn chân thật mới có thể cảm giác được, hắn vung tay lên: "Theo ta đi."

Mọi người vội vàng theo ở phía sau, ngoại trừ Vân thị tượng tác, Tôn Bán Sơn tốc độ rất nhanh, cơ hồ là một khắc không ngừng, trái rẽ ngang hữu rẽ ngang, rất nhanh đến tây cửa thành, sau đó ngựa không dừng vó ra khỏi thành.

Vừa ra thành, Hồng Dần liền xuất hiện, cùng hắn cùng một chỗ còn có bốn gã tứ phẩm thông pháp. Cái này một chi đội ngũ, có thể nói cực kỳ cường đại.

Hồng Dần bả những kia thích khách áp đưa trở về, nhốt tại trong phòng giam, để lại một số người trông coi, mình lại dẫn người đi ra rồi. hắn như cũ không có quên, lão gia mệnh lệnh

là làm cho hắn gần nhất một khoảng thời gian âm thầm bảo vệ thiếu gia.

…

Trang Hàn toàn thân không thể động đậy, bị chứa ở một cái hẹp hòi thiết trong rương, từ Trang gia tiêu diệt sau, nàng lại một lần cảm thấy cự đại sợ hãi!

Hôm nay vốn có các nàng đi theo Hồng Di Lan cùng đi đi dạo phố, đến Lâm thị thợ may trải, một đám nữ hài đi vào xem, tựu loạn cả lên. Có người âm thầm tiếp cận nàng, nàng nhận ra là hai ngày trước đáp cầu dắt mối, giúp nàng cùng trong nhà tử sĩ liên hệ với vị kia tiên sinh, nàng rất tín nhiệm đối phương, tựu tại đối phương ám hiệu hạ, lặng lẽ đến cửa hàng đằng sau, nàng tuyệt đối thật không ngờ, ở nơi đó có bốn gã tứ phẩm thông pháp đang chờ nàng.

Nàng chỉ là ngũ phẩm nguyên định cảnh giới, cũng không phải loại đó có thể vượt cấp khiêu chiến tử sĩ, huống chi đối thủ trọn vẹn bốn người, lại thêm nàng hào không phòng bị, vô thanh vô tức bị bắt được.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Lôi âm hóa cầu (trung)

Cái này chỉ hẹp hòi hòm sắt, xuyên thấu qua đến rét thấu xương lạnh như băng cảm giác, tựa hồ bị giả trang ở trên xe ngựa, xe ngựa chạy vội, xóc nảy rất đau. Trang Hàn tại cái đó xét nhà diệt tộc, hỏa quang bắn ra bốn phía ban đêm sau, lần đầu tiên cảm thấy tử vong uy hiếp!

Người ai không sợ chết? Cho dù là vì danh tiết, Trang Hàn không tiếc vừa chết, có thể là đối với tử vong nàng như cũ có cự đại sợ hãi.

Chung quanh là làm cho người ta tuyệt vọng hắc ám, xóc nảy cùng lạnh như băng làm cho nàng toàn thân run rẩy lên, chính là này bốn gã tứ phẩm thông pháp tại trong cơ thể nàng cấm chế lại làm cho nàng không có có một chút khí lực, liên phát run đều làm không được, loại đó thống khổ làm cho người ta hỏng mất, không bao lâu, Trang Hàn cũng đã một thân mồ hôi lạnh, mỏi mệt không chịu nổi.

Cũng không biết qua bao lâu, xe ngựa rốt cục dừng lại, sau đó hòm sắt tử bị người thô bạo lôi dậy, ầm một tiếng ngã trên mặt đất. Tại thùng mở ra một khắc đó, cường quang chiếu vào, Trang Hàn cũng đã ý thức có chút mơ hồ, nếu như không là vì nàng đã là ngũ phẩm nguyên định võ giả, lúc này khẳng định cũng đã đã hôn mê.

Một thanh âm trách nói: "Cẩn thận một chút, đây chính là thiếu gia điểm danh muốn người, đừng lộng thương."

Rồi sau đó chung quanh vang lên một hồi tiếng cười dâm đãng.

"Dẫn người đi cho nàng rửa, cái dạng này, thiếu gia nhìn hội ngán."

Thiếu gia? Tại này suy yếu nhất thời khắc, nghe người ta nâng lên "Thiếu gia" xưng hô thế này, không biết vì cái gì Trang Hàn trong nội tâm vô ý thức hiện ra Hồng Vũ bóng dáng.

Buổi sáng các cô gái bị Trịnh Hướng Vinh cùng Thân Đồ Tể ánh mắt dâm loạn, cũng chỉ có thiếu gia người như vậy, mới có thể như vậy không kiêng nể gì cả dùng tới ngàn cân Thiết Trụ tử hù dọa người a?

Lúc này thiếu gia nếu như tại, hắn còn có thể bảo vệ mình sao? Hàn Cơ không biết đáp án, nàng hiểu rõ mình bả thiếu gia đắc tội hung ác, lúc này vận mệnh như trong gió ánh nến thời khắc, nàng rốt cục có chút hối hận.

"Là." Bên cạnh có hai nữ tử thanh âm đáp ứng, đem cũng đã mềm yếu vô lực Trang Hàn khung đi. Rồi sau đó Trang Hàn dần dần khôi phục ý thức, nhưng là như cũ toàn thân bủn rủn, bị hai nữ thị nữ dắt díu lấy, bị động tắm rửa thay quần áo hoá trang, đại khái sau nửa canh giờ, nguyên bản tư thế oai hùng hiên ngang ngông nghênh lâm phong ngũ phẩm Hàn Cơ, cũng đã biến thành một cái mềm mại không xương bệnh mỹ nhân.

Nàng bị hai gã thị nữ dìu lấy, đưa vào một tòa xa hoa trong nhà, trong đó cũng không nhiều bài trí trung, rõ ràng nhất đúng là một tấm thư thích giường lớn!

Nàng bị hai gã thị nữ bày tại trên giường, giống như là nhất bàn mỹ thực bày ra trên bàn, cung người hưởng dụng!

Trang Hàn hiểu rõ mình kế tiếp vận mệnh, hai hàng nước mắt vô thanh vô tức chảy xuống, theo xét nhà diệt tộc một khắc đó lên, nàng tựu biết mình sớm muộn gì chạy không khỏi một ngày này, hiện tại rốt cuộc đã tới…

Một tiếng cửa phòng mở, Hà Tung vào được. hắn lâu không gần nữ sắc, đã có chút ít dục hỏa khó nhịn, lại như cũ đốt hai cây nến đỏ, cúi đầu xem xét tường tận trên giường giai nhân.

Hà Tung thủy chung cho rằng, coi như là lúc này mình là dâm tặc thân phận, đó cũng là một vị có phẩm vị dâm tặc.

Dưới ánh nến, Trang Hàn khuôn mặt bóng loáng nhẵn nhụi, mà ngay cả tối tinh xảo lối vẽ tỉ mỉ họa, cũng khó có thể miêu tả loại này xinh đẹp một thành. Hai hàng rõ ràng vệt nước mắt chẳng những không có phá hư loại này mỹ cảm, ngược lại có loại thê mỹ cảm giác.

Nến đỏ bên trong thôi tình dược vật dần dần phát huy hiệu quả, Hà Tung hô hấp trầm trọng đứng lên, trong hai mắt cũng đã toát ra trần trụi tham muốn giữ lấy nhìn qua.

Hắn tự tay sờ hướng về phía Trang Hàn mặt, Trang Hàn mạnh mẽ mở mắt ra, phẫn nộ mà kiên quyết trừng mắt liếc hắn một cái, sau đó trong miệng hung hăng dùng sức.

Hà Tung nở nụ cười, tàn nhẫn nói: "Nghĩ muốn cắn lưỡi tự vận? Đừng phí công phu, thủ hạ ta làm loại chuyện này rất nhiều lần, bọn họ đối với độ mạnh yếu nắm giữ phi thường tốt, cam đoan ngươi cắn không ngừng đầu lưỡi của mình, lại còn có như vậy một tia khí lực rên rỉ vặn vẹo, lúc này mới có ý tứ, bằng không cá chết đồng dạng, bản thiếu gia có cái gì niềm vui thú? Ha ha ha!"

Trang Hàn đầu lưỡi cắn cực kỳ đau, lại không có đoạn, chính như Hà Tung đoán trước như vậy.

Hà Tung ngồi ở bên giường, cũng đã muốn động thủ đi bác của nàng quần áo, Trang Hàn nước mắt giàn giụa ra, vô tận hối hận vọt tới, giờ này khắc này mới cảm thấy, đối với nàng như vậy một cái bị tịch thu tài sản và giết cả nhà dị quốc nô lệ, hồng phủ là cỡ nào an toàn sự yên lặng địa phương!

…

Tôn Bán Sơn cũng là tứ phẩm thông pháp sơ kỳ cảnh giới, tốc độ của hắn rất nhanh, Hồng Thân cùng Hồng Dần có thể đuổi kịp, Hồng Vũ thân hình cường hãn biến thái, cũng có thể đuổi kịp, những người khác lại không được.

Bốn người dần dần để lái cự ly, chờ bọn hắn đến Bách Thảo Viên, có hai vị tam phẩm hiển thánh tại, tránh đi những hộ vệ kia lẻn vào Bách Thảo Viên dễ dàng.

Tìm được Trang Hàn chỗ phòng thời điểm, Hồng Thân cùng Hồng Dần muốn xông vào cứu người, lại bị Hồng Vũ kéo lại.

Hà Tung cũng đã dục hỏa tăng vọt, chính là Hồng Vũ theo trong cửa sổ nhìn qua lại là, tên này dưới háng chỉ có một rất không rõ ràng tiểu nổi lên. hắn đang muốn động thủ đi thoát Trang Hàn quần áo, Hồng Vũ ở bên ngoài bĩu môi một cái:

Điều này cũng làm cho mạnh hơn Cổ Ngọc Đường một điểm mà thôi.

Rồi sau đó, hắn nghẹn đủ khí lực, tại linh giác bên trong, hướng thái cổ ma tượng Đồ Đằng đưa đi một cổ thiện ý: Làm rất tốt, rượu ngon mười đàn!

Thái cổ ma tượng Đồ Đằng vui mừng quá đỗi, ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, màu vàng lợt gợn sóng giống như nổ mạnh đồng dạng hướng chung quanh phóng đi.

Cơ hồ là cùng một thời gian, Sa Di Pháp Tương đột nhiên ngẩng đầu, nguyên bản bình tĩnh trên gương mặt, đệ tam chỉ mắt dọc mở ra, một bộ Kim Cương Nộ Mục thần thái, Kim Cương mở miệng, nặng nề một đạo lôi âm: "Mu!"

Thái cổ ma tượng Đồ Đằng cùng Sa Di Pháp Tương cùng một chỗ mở miệng, Hồng Vũ chỉ cảm thấy một cổ khí xoáy tụ tại trong bụng nhanh chóng ngưng tụ, phi tốc xoay tròn, không thể ngăn chặn!

Luồng khí này xoáy theo trong bụng một đường trên xuống, đến cổ họng, hắn bỗng nhiên há miệng ra: "Rống!"

Vô thanh vô tức!

Đứng ở bên cạnh hắn Hồng Thân cùng Hồng Dần căn bản không nghe thấy thanh âm! Hai lão đang tại buồn bực, chỉ thấy một đoàn nhàn nhạt thanh sắc quang cầu theo Hồng Vũ trong miệng phun ra, lan tràn tới ước chừng bể cá lớn nhỏ, bên ngoài bọc một tầng thanh sắc lôi màn, dễ dàng xuyên qua vách tường, bay về phía trong phòng Hà Tung.

Hà Tung trong nháy mắt bị đánh trúng, quang cầu đột nhiên bành trướng, đem cả người hắn khỏa ở bên trong, một tiếng kinh thiên lôi âm ầm ầm nổ vang, mang theo vài phần to lớn uy nghiêm, lại mang theo vài phần thảm thiết khủng bố!

Lôi âm chính giữa, thanh quang lập loè, lôi màn biến ảo lôi quang bốn phía văng tung tóe, Hà Tung trong nháy mắt bị sợ cháng váng, Hồng Vũ rõ ràng chứng kiến Hà Tung dưới háng một ít điểm cũng không rõ ràng nổi lên nhanh chóng bằng phẳng xuống dưới.

Hắn nhịn không được cười lên: Chẳng lẽ lại…

Hắn chưa từng có giống như bây giờ, vội vàng ở trong lòng cầu nguyện trước "Vừa xem hiểu ngay" kỹ năng.

Cũng may lúc này đây, vừa xem hiểu ngay bình thường phát động, mà hắn cũng nhìn thấy tự mình nghĩ xem gì đó. Hà Tung thằng nhãi này, thật sự bị mình sợ tới mức bất lực.

Cả Bách Thảo Viên, bởi vì này một tiếng Đồ Đằng lôi âm, yên tĩnh một mảnh, Hồng Thân muốn đá văng môn xông vào, chân đều nâng lên đến lại thu hồi đi: "Còn là thiếu gia ngươi tới đi."

Hồng Vũ tán dương nhìn xem thân thúc, cùng tại bên cạnh mình một khoảng thời gian, càng ngày càng có tiền đồ.

Hồng Thân tiến lên một cước đá văng môn, một tiếng vang thật lớn cánh cửa kia trực tiếp nổ bay, Hà Tung còn ở vào trong lúc si ngốc, Hồng Vũ còn cảm thấy không an toàn, dù sao khí cụ vẫn còn tại, vạn nhất lão Thiên đui mù, làm cho hắn gặp gỡ cái thần y cái gì, nói không chừng còn có thể chữa cho tốt đâu.

Vì vậy Hồng Vũ gọn gàng linh hoạt tiến lên, một cước đạp đi lên!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Lôi âm hóa cầu (hạ)

Đây một cước có thể chống đỡ nổi một vạn hai ngàn cân trọng lượng, vòng quanh hồng phủ chạy mấy trăm vòng hai chân, có thể nghĩ trong đó ẩn chứa cỡ nào cự đại lực lượng. Lần này toàn lực bộc phát, Hồng Vũ thậm chí bả ám kim võ khí đều dùng tới.

Hắn tựa hồ nghe thấy xong hai tiếng đánh vỡ vỏ trứng thanh âm, sau đó Hà Tung nửa người dưới, hoàn toàn bị máu tươi nhuộm đỏ, khí cụ cũng đã lực lượng cường đại đánh sâu vào hạ, bể thịt nát.

Máu tươi tuôn ra, cự đại đau đớn sơn thổ biển gầm vậy đánh úp, triệt để đem Hà Tung bao phủ.

“A ——— “

Hét thảm một tiếng truyền vào vân tiêu, hù dọa vô số phi điểu.

Bách Thảo Viên trong, những kia hộ viện những cao thủ, thẳng đến lúc này mới giựt mình tỉnh lại, nhanh chóng hướng phía Hà Tung phòng đánh tới. Từng đạo tiếng xé gió truyền đến, quát chói tai tiếng chửi bậy nổi lên.

“Người nào dám can đảm xâm nhập Bách Thảo Viên, muốn chết sao! A ——— “

“Lớn mật cuồng đồ, chịu chết đi! A ——— “

“Mỗ gia tại đây, cam đoan ngươi có đến mà không có về! Ách!”

“Mọi người cùng nhau xông lên, bắt lấy hắn môn! Phốc!”

Hồng Vũ tuyệt không lo lắng, bởi vì bên ngoài có Hồng Thân Hồng Dần liên thủ, những kia giết người tới tiếng gọi ầm ĩ mãnh liệt, nhìn về phía trên đều là cao thủ, nhưng là mỗi một thanh la lên chửi bậy đằng sau, theo sát lấy chính là hét thảm một tiếng, đó là bị hai đại tam phẩm hiển thánh đánh bay ra ngoài.

Hà Tung cũng đã bụm lấy hạ thân co lại trên mặt đất, đau ôi ôi khiển trách, toàn thân run rẩy.

Hồng Vũ đến bên giường, Trang Hàn còn tưởng rằng đang nằm mơ đâu, ánh mắt mê ly nhìn xem hắn, sống sót sau tai nạn, nàng chưa từng có cảm thấy sinh mệnh như hiện tại như vậy mỹ hảo, cũng không có nghĩ qua mình một ngày nào đó, hội như vậy chờ đợi chứng kiến Hồng Vũ cái này khuôn mặt. Môi anh đào hơi động một chút: "Thiếu gia…"

Mới mở miệng, nước mắt lần nữa mãnh liệt ra.

Hồng Vũ trước giơ tay lên: "Ta cũng không muốn ôm ngươi a, ngươi như vậy hung một nữ hài tử. Bất quá bây giờ thời kì phi thường, nơi này còn là quá nguy hiểm, chúng ta sớm đi rời đi hảo. Ta trước nói rõ ràng, ta thật sự không muốn làm như vậy, ngươi đừng quay đầu lại đến trách ta…"

Hắn rất không tình nguyện ôm lấy Trang Hàn, hai tay ôm nàng trước, Trang Hàn rõ ràng cảm giác được thiếu gia động tác còn chần chờ một chút.

Tiến nhập thiếu gia trong ngực, Trang Hàn cũng không nghĩ tới, nguyên lai là như vậy ấm áp mềm mại, nàng nguyên bản tựu mỏi mệt không chịu nổi, đến thư thái như vậy trong lồng ngực, đầu trầm xuống, đặt tại Hồng Vũ trên bờ vai, mơ mơ màng màng lại ngủ thiếp đi!

Hồng Vũ ôm nàng đi ra ngoài, Hồng Thân Hồng Dần hộ vệ hai bên, Tôn Bán Sơn theo ở phía sau, thật sự là người ngăn cản giết người phật cản giết phật, một mực xông đến vài ngoài trăm trượng, Hồng Vũ mới phát hiện trong ngực Trang Hàn lại ngủ thiếp đi.

Hắn lập tức dở khóc dở cười: Nha đầu kia, cũng là thật sự là yên tâm.

Này là kiều khu, tản ra nhàn nhạt xử nữ hương khí, mái tóc vi loạn, Trang Hàn hại nước hại dân dung nhan tại màu đen sợi tóc đằng sau như ẩn như hiện, nói không nên lời nhu nhược động lòng người.

Hồng Vũ thở dài trong lòng một tiếng, không quản Trang Hàn bề ngoài cỡ nào vững như thiết băng, đúng là vẫn còn nữ

nhân. Loại này thời khắc có một an toàn hoài bão thật là quá hạnh phúc an tâm.

Hắn rất nhanh lại tại ba người bảo vệ bên trong, không có tim không có phổi nghĩ, không riêng gì nữ nhân a, nam nhân cũng đồng dạng a. Mình vừa xuyên việt thời điểm, nếu là có Trang Hàn mỹ nhân như vậy như thế an ủi ôm mình, cũng là rất hạnh phúc rất an tâm.

Về sau lại muốn trước, trọng điểm không tại ở mình là không phải mềm yếu thời điểm, trọng điểm ở chỗ, không quản khi nào thì nếu là có cái đại mỹ nhân ôm, đều là rất hạnh phúc!

Sau lưng Tôn Bán Sơn một cước sau đạp, gót chân bộ vị ba vòng màu vàng kim nhạt võ khí khuếch tán chấn động, đem đằng sau nhào lên bốn gã hộ viện nhất tề đánh bay ra ngoài, cười khổ lầm bầm một câu: "Vũ Đô Thành trong bất kể là ai mời chào ta, chỉ sợ cũng sẽ không cam lòng cho để cho ta tự mình ra trận giết địch a?"

Hồng Vũ không chút khách khí quay đầu lại nói: "Ngươi quả nhiên lâu sơ chiến trận, xem ra hôm nay mang ngươi đến là đúng, hảo hảo tôi luyện xuống."

Tôn Bán Sơn dở khóc dở cười: "Hi vọng ta từ nay về sau không phải hối hận gia nhập các ngươi…"

Bên ngoài một hồi rối loạn, Hồng Di Lan dẫn người giết. Võ cơ môn tuy nhiên tu luyện không phải giết người kỹ năng, nhưng dù sao cảnh giới không thấp. Lại thêm Hồng Dần lưu lại tứ vị cao thủ, đột nhiên từ phía sau lưng giết ra, làm cho Bách Thảo Đường người trận cước đại loạn.

Hồng Vũ bọn người cùng Hồng Di Lan hội hợp, mọi người xem đến bọn họ đều không sự, thở phào một cái. Rồi sau đó mọi người cùng nhau giết đi ra ngoài, đem Hồng Vũ bọn người đưa đến địa phương an toàn, Hồng Thân cùng Hồng Dần khai báo một tiếng: "Thiếu gia, ở chỗ này chờ chúng ta xuống."

"Các ngươi đi làm gì?"

Hai người không có trả lời, quay người giết trở về.

Lúc này đây, thật sự là giao long nhập hải, mãnh hổ về rừng, đại sát tứ phương, bẻ gãy nghiền nát! Bách Thảo Viên những cao thủ kia hộ viện, căn bản không chịu nổi một kích.

Tôn Bán Sơn nhìn ra: "Mới vừa rồi là bởi vì ngươi liên lụy trước, bằng không hai vị lão tiên sinh sớm bả bọn này gà đất chó kiểng đả khoa."

Chung quanh mười mấy nữ hài tử che miệng cười trộm, Hồng Vũ cảm thấy trên mặt vô quang: "Vừa rồi ngươi đã ở."

Tôn Bán Sơn rất chân thành cùng hắn thảo luận: "Ta là tứ phẩm thông pháp, ngươi là cái gì cảnh giới?"

Hồng Vũ: "…"

Bách Thảo Viên tại hai vị tam phẩm hiển thánh đáng sợ đánh sâu vào phía dưới nhanh chóng hỏng mất, tuy nhiên hai người đều là tam phẩm hiển thánh, nhưng là dù sao Hồng Thân cao một cái tiểu đẳng cấp, hơn nữa hắn lại có đại địa ma hồn trảm nơi tay, trong chiến đấu vẫn có thể nhìn ra. Hai người thật giống như hai thanh trường thương đâm vào địch nhân trong thân thể. Hồng Thân bên kia, rõ ràng là xương cốt, lại đâm vào nhanh hơn, Hồng Dần bên này, lực cản hơi nhỏ hơn, còn chậm một ít.

Hồng Dần ngẩng đầu nhìn lên, cũng có chút ngạc nhiên, hắn trước kia cùng Hồng Thân chiến lực trình độ không sai biệt lắm, thậm chí còn muốn hơn một chút, không nghĩ tới mấy tháng không gặp, Hồng Thân vậy mà vượt lên đầu mình nhiều như vậy!

Hồng Dần trong lòng có so đo, trên tay tuyệt không buông lỏng, một chưởng một chưởng đánh ra, nước gợn trạng võ khí bành trướng bắt đầu khởi động, mỗi một đạo gợn sóng, chỉ cần vừa tiếp xúc với nhân thể, lập tức ầm ầm nổ mạnh, uy lực tuyệt đại. Giết chung quanh địch nhân gào khóc kêu thảm thiết, tiến độ cũng mau không ít.

Bách Thảo Viên người nhanh chóng hỏng mất, vài tên tử trung võ giả mang theo trọng thương hôn mê gì tung đào tẩu, lưu lại hơn mười người võ giả cùng hai người dây dưa một hồi.

Hồng Di Lan còn là khí bất quá, chỉ huy võ cơ bả Bách Thảo Viên thiêu. Hồng Vũ nhìn xem đầy trời đại hỏa, mơ hồ cảm giác mình bây giờ không phải là võ đô tai họa, chính là hắn bả muội muội bồi dưỡng thành quang vinh người nối nghiệp.

Hồng Vũ cúi đầu nhìn xem trong ngực Trang Hàn ngủ vô cùng không nỡ, càng không ngừng cau mày, tựa hồ mơ tới cái gì đáng sợ chuyện tình, hai tay ôm thật chặc hắn.

Hồng Vũ gần, đối với Trang Hàn lai lịch cũng biết một ít, lúc này xem nàng giống như một con chấn kinh con thỏ nhỏ, trong nội tâm cũng có chút đồng tình.

Nguyên bản hảo đoan đoan tiểu thư khuê các, Thương Lan đệ nhất thế gia đại tiểu thư, lại luân lạc tới loại tình trạng này, bất kể là ai, đều tính cách đại biến sinh ra không gần a?

Hắn cùng muội muội gật đầu một cái: “Tối thiểu quá xóc nảy, tìm một chiếc xe ngựa, làm cho nàng hảo hảo ngủ một giấc a.”

Hồng Di Lan cùng cổ Tiểu Hà ánh mắt cổ quái nhìn xem Hồng Vũ, Hồng Vũ tranh thủ thời gian nói: “Ta đem nàng phóng trong xe ngựa…”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Con cháu của cố nhân (thượng)

Hai nữ tìm đến xe ngựa, Hồng Vũ đem Trang Hàn bỏ vào, nhưng không ngờ vừa mới động, Trang Hàn tựu đang ở trong mộng một cái kinh hãi, đem hắn ôm chặc hơn nữa.

Hồng Vũ có chút bất đắc dĩ, chung quanh võ cơ môn đều che miệng cười, chỉ là Mặc Cơ trong tươi cười ẩn ẩn có chút khổ sáp.

"Thiếu chủ, ngươi tựu hy sinh thoáng cái a."

"Tựu đúng vậy a, Hàn Cơ chịu nhiều khổ cực như vậy, ngươi tựu đền bù tổn thất nàng xuống."

"Khanh khách…"

Võ cơ chúng nữ điều cười rộ lên, Hồng Vũ nhìn xem trong ngực Trang Hàn, kiên trì ôm nàng lên xe. Trước khi lên đường, Hồng Vũ bả Hồng Thân gọi vào bên cạnh xe: "Trong nhà bên kia có hay không người có đi thông tri thoáng cái?"

Hồng Thân không biến sắc: "Thiếu gia yên tâm, chiến đấu vừa kết thúc cũng đã có người sớm trở về thông tri lão gia."

Hồng Vũ gật gật đầu, Hồng Thân cùng Hồng Dần trải qua chiến trận, kinh nghiệm phong phú, cũng đã sớm nghĩ tới. bọn họ chậm như vậy nuốt nuốt ngồi xe ngựa trở về, Hà Tung bên kia đã sớm trốn về võ đô. Nếu Hà gia có cái gì hành động trả thù, cũng muốn làm cho Hồng lão gia tử sớm biết rõ, có một chuẩn bị.

…

Làm Đại Hạ tứ đại Thiên Trụ một trong, Hà phủ cũng không lộ vẻ xa hoa, tương phản, theo môn lâu đến tường viện, đều có vẻ rất mộc mạc, không hao phí vài cái tiền. Chỉ là kiến tạo chắc chắn dùng bền mà thôi.

Cho dù là bên ngoài mấy tầng viện tử, cũng là rất mộc mạc.

Chỉ có Hà Thường, Hà Sùng đẳng vài cái hạch tâm gia tộc thành viên chỗ ở, mới có chút xa hoa một ít. Loại này xa hoa trình độ, làm cho người ta nhìn hội có một loại theo lý thường nên cảm giác.

Có thể là người ngoài không biết, Hà Thường, Hà Sùng, Hà Tung phụ tử ba người bắt đầu cuộc sống hàng ngày chỗ, tất cả ngũ phẩm đồ dùng chính là có thể nhất đủ rồi xúc tiến tu vi tài liệu chế thành. Bàn ghế là long huyết mộc, dầu thắp là phong thần dầu, hun hương là vân sơ hương, vô luận loại nào, đều có thể trình độ lớn nhất xúc tiến tu hành.

Hà Thường rất rõ ràng, muốn tại chính trị đấu tranh trung đạt được thắng lợi, đầu tiên được sống sót. Tại Đại Hạ, không có cường hãn tu vi, muốn quan cư chức vị quan trọng, không có cửa đâu!

Chính là trên thế giới có câu, gọi là phụ tử liên tâm, mặc dù là lòng dạ sâu hơn, con ruột bị người một cước đá bạo trứng, cũng muốn giận dữ mà dậy, loại chuyện này tại trong lịch sử cũng không ít gặp.

Chính là Hà Tung đưa về, Hà Thường trong mắt lửa giận chợt lóe lên, tựu an bài y tượng đi khám và chữa bệnh Hà Tung, sau đó đem Hà Tung vài tên thân vệ tìm đến, kỹ càng hỏi thăm là chuyện gì xảy ra.

Nói xong tình huống sau, hắn trước mặt sắc âm trầm, thật lâu không nói.

Vài tên thân vệ phác thông một tiếng quỳ trên mặt đất, lòng đầy căm phẫn: “Lão gia, nhất định phải vi thiếu gia báo thù a! Mấy người chúng ta thực lực không đủ, nhưng là nguyện vi tiên phong, chỉ cần có thể cho thiếu gia báo thù, chúng ta muôn lần chết không chối từ!”

Hà Thường ánh mắt âm trầm vô cùng: “Bách Thảo Viên là chúng ta Hà gia sản nghiệp, có mấy người biết rõ? Cùng Hồng gia náo trở mình, tựu ý nghĩa tin tức này bạo lộ, Hà gia tại Vũ Đô Thành bên ngoài, bí mật đặt mua lớn như vậy một tòa trang viên làm gì, là mục đích gì?

Tung nhi cùng Thương Lan tử sĩ cấu kết, ý muốn như thế nào?

Trang Hàn là Hồng Vũ võ cơ, có thể nàng càng là tại Thương Lan như cũ có được rất nhiều dưới mặt đất người ủng hộ trang thị đại tiểu thư! Tung nhi tại sao phải tự dưng đem nàng cướp đi?"

Những vấn đề này một khi bộc lộ ra, rất có thể sẽ làm Hà gia đụng phải bệ hạ nghi kỵ!

Vài tên thân vệ há hốc mồm, tuyệt đối không nghĩ tới nhị thiếu gia trên như thế nghiêm trọng, lão gia lại có thể tỉnh táo lo lắng nhiều như vậy. bọn họ bình thường đều rất tôn kính lão gia, nhưng là lúc này, tất cả mọi người trong nội tâm chỉ có một cảm giác: Lãnh huyết!

Hà Thường hừ một tiếng: "Đều đi xuống trước đi."

"Chính là thiếu gia…"

"Ta tự có việc bận!"

"Là."

Bọn hộ vệ lui ra, xuất môn sau tức giận bất bình.

Hà Thường trong phòng, nhặt trước của mình chòm râu dê, trên mặt âm tình bất định. Đem chuyện này lợi hại quan hệ chung quanh cân nhắc cái tinh tường, lúc này mới khẽ gật đầu: "Hừ, Hồng gia tiểu tử kia, phải chèn ép một chút, bằng không Sùng nhi danh tiếng cũng muốn bị hắn áp đảo đi, cùng ta Hà gia phát triển thật to bất lợi!"

…

Vì chiếu cố Trang Hàn, dọc theo con đường này mọi người đi được rất chậm. Tiến vào Vũ Đô, đã là hai canh giờ từ nay về sau. Người rất nhiều, nhưng là tiến vào huân quý khu trước, Hồng Vũ hãy cùng mọi người ý bảo, an phận một điểm.

Mọi người im ắng vào huân quý khu, im ắng về tới Hồng phủ.

Xuống xe thời điểm, Hồng Vũ hơi chút vừa động, Trang Hàn cũng đã tỉnh lại, nàng trát trát nhãn tình, lông mi thật dài

giống như dùng đan thanh bút pháp thần kỳ vẽ lên, làm cho người ta một loại cảm giác, nếu như vi gió thổi qua, sẽ nghĩ đầu cành xuân hoa đồng dạng run rẩy lên.

Nàng phản ứng một chút, mới ý thức tới mình tại Hồng Vũ trong ngực. Dần dần địa trí nhớ nổi lên xảy ra chuyện gì, nàng vô ý thức nắm chặt Hồng Vũ cánh tay: "Ngươi, không có việc gì?"

Hồng Vũ giống như có điều ngộ ra nhìn nàng một cái, thần sắc lạnh lùng, thản nhiên nói: "Không có việc gì."

Sau đó hắn chủ động đem Trang Hàn buông, không nói một lời đi trước, thần sắc lãnh đạm, làm cho chung quanh nguyên bản còn muốn trêu chọc hai câu vài tên võ cơ đến bên miệng lời nói dí dỏm lại nuốt trở vào, có điểm tìm không được đầu mối.

Trang Hàn không biết vì cái gì tại Hồng Vũ đột nhiên lãnh đạm trong nháy mắt đó, trong nội tâm đau xót.

"Chuyện gì xảy ra?" Tính cách hoạt bát hỏa Vân Cơ đụng lên đến thấp giọng hỏi một câu. Trang Hàn ảm đạm cúi đầu: "Không có việc gì."

Mọi người đầy mình nghi vấn.

…

Mặc dù mọi người cũng đã cẩn thận, nhưng là vừa vào cửa, tựu thấy được Hồng An.

Hồng Vũ thở dài: "An thúc không cần phải nói, ta với ngươi đi gặp gia gia."

Hồng An khẽ lắc đầu: "Thiếu gia, ngài cùng tiểu thư về trước đi chờ, lão gia muốn tiên kiến gặp Trang tiểu thư."

Hồng Vũ cùng Hồng Di Lan thật bất ngờ, Trang Hàn cũng là sững sờ: "Gặp ta?"

Hồng An mỉm cười, khom người nói: "Trang tiểu thư, xin mời."

Trang Hàn một chút chần chờ, đi theo hắn đi.

Hồng Thắng Nhật như trước ngồi tại thư phòng của mình lí, không có ai biết hắn một cái quân nhân cả ngày ngốc trong thư phòng, là bởi vì nơi này cự ly lão thê hẳn bế tử quan địa điểm gần nhất, hắn có thể cảm nhận được lão thê tồn tại, giải sầu tịch mịch.

Trang Hàn tiến đến, Hồng Thắng Nhật quan sát nàng một lát, gật đầu cảm khái nói: "Cùng năm đó Trang Thu Thủy thật giống."

Trang Hàn sững sờ: "Ngài nhận thức cha ta?"

Hồng Thắng Nhật gật gật đầu, có chút nhớ lại hồi tưởng: "Địch Nhung có một tòa phi thường nổi danh quân trận, gọi là thiên mã lôi minh trận, ngươi nghe nói qua chưa?"

Trang Hàn gật gật đầu: "Nghe nói qua."

Hồng Thắng Nhật có chút ngoài ý muốn nhìn xem nàng: "Không sai, hiện tại tuổi trẻ bọn nhỏ có rất ít người có thể biết cái này quân trận."

Trang Hàn có chút ảm đạm: "Thiên mã lôi minh trận, năm đó được xưng Thanh Nguyên đại lục đệ nhất quân trận, không chỗ nào không phá. Phụ thân truyền thụ ta trận pháp thời điểm, thiên mã lôi minh trận là nhất định sẽ nâng lên một tòa quân trận."

"Hắc hắc, Thanh Nguyên đại lục đệ nhất quân trận." Hồng Thắng Nhật có chút khinh thường.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Con cháu của cố nhân (trung)

"Nghe nói thiên mã lôi minh trận đối với chiến mã cùng quân sĩ yêu cầu phi thường nghiêm khắc, cho nên mặc dù là dùng Địch Nhung cường hoành nhất thời quân lực, cũng chỉ có thể gom lại một bộ thiên mã lôi minh trận. Nhưng là cái này quân trận đánh đâu thắng đó, thành trận sáu năm, vô địch khắp thiên hạ, chỉ cần xuất chiến, nhất định chiến thắng trở về! Lúc ấy chính là cả Thanh Nguyên đại lục tất cả quân đội cơn ác mộng, kể cả Đại Hạ tại trong." Trang Hàn chậm rãi mà nói, những lời này đều là phụ thân lúc ấy nói với nàng.

"Về sau lại bị một vị anh hùng, suất lĩnh ba nghìn trọng giáp bộ binh, trong vòng một đêm phá được sạch sẽ, năm Thiên Thiết Kỵ tạo thành thiên mã lôi minh trận, cuối cùng chỉ có mấy trăm người chạy trở về, được vinh dự Địch Nhung một ngàn hai trăm năm trong lịch sử, sỉ nhục nhất một bại!"

"Từ đó về sau, Địch Nhung cũng không còn có thể lực cùng quyết đoán, tổ kiến thiên mã lôi minh trận, cha ta lúc ấy nói, vị này anh hùng có thể nói Thanh Nguyên đại lục đệ nhất quân thần! Nếu như ngang nhau dưới thực lực chiến đấu, cả Thanh Nguyên đại lục, không có người là đối thủ của hắn."

Hồng Thắng Nhật im lặng không nói, một hồi lâu mới lên tiếng: "Năm đó Địch Nhung thế lớn, thiên mã lôi minh trận không người có thể ngăn cản. Đại Hạ nếu như ngăn cản không nổi, kế tiếp chính là Thương Lan. Cho nên trang Thu Thủy tuy nhiên vừa mới kế nhiệm Gia chủ, lại lực bài chúng nghị, trợ giúp ta ba nghìn phá giáp trận đao. Đại phá thiên mã lôi minh trận sau, Địch Nhung uy hiếp vừa đi, Đại Hạ cùng Thương Lan quan hệ ngược lại ngày càng khẩn trương, giữa chúng ta cũng không tốt qua nhiều vãng lai, do đó chặt đứt liên lạc. Không nghĩ tới, hắn đối với ta thậm chí có cao như thế đánh giá."

Trang Hàn chấn động: "Phụ thân theo lời anh hùng chính là ngài lão nhân gia?"

Hồng Thắng Nhật có chút áy náy nói: "Ngươi được đưa đến Vũ Đô, ta sẽ biết, vốn có nghĩ nghĩ cách cứu viện ngươi, không nghĩ tới nhà của ta tiểu tử kia, rõ ràng so với ta Lão đầu tử còn nhanh một bước…"

Hồng lão gia tử nét mặt già nua ửng đỏ, có chút ngượng ngùng nói mình không đủ tiền.

Trang Hàn không nghĩ tới thiếu chủ gia gia dĩ nhiên là phụ thân cố nhân, nàng bản tựu bởi vì lúc trước kinh nghiệm, đối Hồng Phủ có một loại cảm giác an toàn, hiện tại càng là nhiều hơn một ti ỷ lại.

Hồng Thắng Nhật cảm thán một câu: "Ngươi an tâm tại Hồng Phủ ở lại, có ta ở đây, không ai có thể bắt buộc ngươi làm bất cứ chuyện gì. Những kia tử sĩ là ngươi an bài a, ta làm cho Hồng An mang ngươi đi, như thế nào an bài bọn họ, chính ngươi quyết định, nếu như cần muốn giúp đỡ, ngươi cứ mở miệng."

Trang Hàn chấn động, tuyệt đối không nghĩ tới sự tình như thế này mà nhanh tựu bại lộ. Hồng Thắng Nhật cho nàng cảm giác, tựu là một vị hiền lành gia gia, tại tao ngộ rồi diệt môn thảm hoạ sau, trải qua kiếp sóng, đột nhiên có như vậy một vị trưởng bối xuất hiện, Trang Hàn đối với hắn thập phần tôn kính, Hồng Thắng Nhật đột nhiên vạch trần của nàng "Âm mưu", làm cho Trang Hàn có chút xấu hổ vô cùng cảm giác.

Hồng Thắng Nhật đã gặp nàng quẫn bách, lại hỗn không thèm để ý khoát khoát tay: "Là ta không đúng, hẳn là sớm nói cho ngươi tinh tường. Không có chuyện gì, ngươi đi đi."

Hồng An tiến đến, Trang Hàn có chút cơ giới đi theo hắn đi ra ngoài, mấy lần do dự nghĩ muốn trở về nói cái gì đó, lại đều không có dâng lên.

Hồng Thắng Nhật khẽ lắc đầu, trước hắn cũng không nghĩ làm rõ, cũng không phải là Hồng lão gia tử sợ phiền phức, mà là cảm thấy như vậy yên lặng địa sống được, đối với cũng đã triệt để tiêu diệt Trang gia đại tiểu thư càng tốt —— nói không chừng có thể quên rơi cái này thân phận, im lặng làm người thường.

Khá tốt lúc này đây chuyện tình Hồng Vũ dự đoán cảnh giác, nếu không mình thật sự hối hận không kịp.

Hắn trong phòng đẳng trong chốc lát, hô một tiếng: "Người tới, đi đem hai cái tiểu hỗn đản gọi tới cho ta!"

Hồng An còn đang cùng Trang Hàn, khác hạ nhân đi thông tri Hồng Vũ cùng Hồng Di Lan, Hồng Vũ tới trên đường, đại ca Hồng Liệt đột nhiên theo một bên xông tới: "Khá lắm, lão Nhị, nghe nói ngươi hướng quan giận dữ vi hồng nhan, trực tiếp chặt đứt Hà gia lão Nhị tử tôn căn? !"

Hồng Vũ rất là tự hào: "Không phải chặt đứt, là nát."

Hồng Liệt ngạc nhiên: "Vậy ngươi có thể thảm, gia gia không đánh nát cái mông của ngươi không được, ta không giúp ngươi, ngươi tự cầu nhiều phúc a."

"Đại ca…"

Hồng Liệt xẹt một tiếng không thấy, Hồng Vũ lắc đầu, chạy tới Hồng Thắng Nhật bên ngoài thư phòng mặt.

Hồng Di Lan chính đứng ở nơi đó, cục xúc bất an.

Nàng tiến hóa làm Vũ Đô thời đại mới hoàn khố không lâu sau, bị gia gia "Phát biểu" cái này còn là lần đầu tiên, Hồng Vũ nhìn xem cười thầm, phỏng chừng từ nay về sau tiểu nha đầu sẽ chậm rãi thói quen.

"Nhị ca." Hồng Di Lan hô một tiếng, tiểu bộ dáng có điểm khiếp đảm. Vậy lúc này, Hồng Vũ cái này nhị ca đều là ý muốn bảo hộ tăng vọt, nhưng là lúc này đây đối mặt chính là gia gia, Hồng Vũ tự thân khó bảo toàn, chỉ có thể một bộ anh không ra anh, em không ra em bộ dáng: "Ai, đi thôi, cùng một chỗ đi vào."

Hồng Thắng Nhật biết rõ cháu gái đến trong chốc lát, lão gia tử thiên vị cháu gái, cho nên không có hô nàng.

Đẳng hai huynh muội cùng một chỗ đi vào, Hồng Thắng Nhật hừ lạnh một tiếng: "Các ngươi lá gan là càng lúc càng lớn a, ta gần nhất tu thân dưỡng tính, không có sử dụng gia pháp, xem ra là hiền lành có chút quá mức."

Hồng Vũ sờ sờ cái mũi, một bên Hồng Di Lan thở phì phì nói: "Là tên mất dạy kia không phải thứ gì, vậy mà, vậy mà muốn… Hừ, không đánh hắn đánh ai? Gia gia, chúng ta đây là tại mở rộng chính nghĩa, vì dân trừ hại, không có muốn hắn mạng nhỏ tựu không sai."

Hồng Di Lan bắt đầu có chút khiếp đảm, nói ra mở rộng chính nghĩa thời điểm lập tức cả người ý nghĩ hiểu rõ, lẽ thẳng khí hùng bộ dáng làm cho Hồng Vũ nhìn rất yêu mến: Hảo muội muội, còn tốt chứ! Có ngươi ngăn cản gia gia hỏa lực, ca ca có thể tránh được một kiếp.

"Bùm!" Hồng Thắng Nhật bỗng nhiên một vỗ bàn, trừng mắt quát: "Vậy cũng muốn chú ý sách lược! Như các ngươi như vậy, trực tiếp bả Hà Tung phế đi, Hà Thường cái kia cáo già, sao biết từ bỏ ý đồ? !"

Hồng Di Lan hừ hừ một tiếng cúi đầu không nói.

Hồng Thắng Nhật vung tay lên: "Ngươi về trước đi, chuyện này, ta mà lại cho ngươi nhớ kỹ! Hừ!"

Hồng Di Lan không nghĩ tới gia gia giơ lên cao cao nhẹ nhàng buông, vui mừng ngọt ngào trong vắt một tiếng: "Là, gia gia!" Xoay người rời đi.

Hồng Vũ cảm thán a, đều là Hồng gia hài tử, đãi ngộ kém nhau quá lớn a…

Hắn thành thành thật thật đứng, cúi đầu, Hồng Thắng Nhật ho khan một tiếng, hoả nhãn kim tinh: "Đã thành, ngươi đừng giả bộ ngoan ngoãn, ngươi phế đi Hà Tung, trong nội tâm rất vui vẻ rất đắc ý a?"

Hồng Vũ thoáng cái bị vạch trần, cợt nhả đập gia gia nịnh hót: "Ngài lão nhân gia thật sự là pháp nhãn như đuốc, gì đều không thể gạt được ngươi ngươi."

Hồng Thắng Nhật không để mình bị đẩy vòng vòng, khoát tay chặn lại nói: "Ngươi biết ngươi sai ở nơi nào?"

Hồng Vũ há miệng tựu đến: "Không có nói trước cùng gia gia thương lượng, tình thế xúc động, đắc tội Hà gia…"

Liên tiếp sai lầm nói ra, không có một người nào, không có một cái nào là thật tâm. Hồng Thắng Nhật khoát tay chặn lại: "Câm miệng!"Hắn chắp tay sau đít đi ra ngoài: "Đi theo ta."

Hồng Vũ không hiểu ra sao theo ở phía sau.

Hồng Phủ thật lớn, Hồng Thắng Nhật mang theo Hồng Vũ hướng Hồng Phủ góc tây nam đi đến, nơi đó là Hồng Phủ phủ kho chỗ.

Hằng ngày chi tiêu ngân lượng, các loại sản nghiệp quan khế, Hồng gia sưu tầm một ít trân bảo, đều tại nơi đây mặt bày đặt. Nơi này cũng là Hồng Phủ gần với binh thư phủ kho, trông coi nghiêm mật nhất địa phương, chung quanh có hai mươi danh hộ viện cao thủ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Con cháu của cố nhân (hạ)

Hồng Vũ lại ẩn ẩn cảm thấy không đúng. Hồng Thắng Nhật mang theo hắn vào phủ kho sau, trực tiếp sau này mặt đi đến, hắn trước mặt sắc khẽ biến. Phủ kho bên trong, có một chỗ rất bí ẩn chỗ, chính là Hồng Phủ giam giữ trọng yếu tù phạm địa phương, coi như là tại Hồng Phủ trong, cũng chỉ có số ít vài người biết rõ.

Hồng Thắng Nhật đến tận cùng bên trong nhất cánh cửa kia, siêu trông coi ở bên ngoài hai người khẽ gật đầu, hai người cúi người hành lễ, mở ra cánh tay thô cửa sắt.

Trong đó còn có một phiến bàn tay dày đúc bằng sắt đại môn, trầm trọng vô cùng, một gã hộ vệ tiến lên mở ra phức tạp đóng cửa, lao lực đẩy ra.

Âm khí đập vào mặt, Hồng Thắng Nhật không có chút nào cảm giác, đương trước đi xuống.

Hồng Vũ theo ở phía sau, hắn biết rõ gần, tòa này trong nhà tù không có phạm nhân, gia gia mang mình tới nơi này làm gì?

Hai người đi vào, đằng sau hộ vệ lập tức giữ cửa một lần nữa khóa lại. Theo bậc thang dưới xuống, đi thẳng đến bên trong mặt, Hồng Phủ một gã khác tam phẩm hiển thánh Hồng Mão thủ ở bên trong, cự đại hành hình Thiết Trụ trên cột một người, Hồng Vũ chấn động: "Trịnh Hướng Vinh!"

Hồng Mão hành lễ sau, vô thanh vô tức thối ở một bên.

Hồng Thắng Nhật giống như một tòa cao ngất như vân ngọn núi đồng dạng, chắp tay sau đít đứng sững ở một bên. Hồng Vũ giật mình nhìn về phía gia gia, Trịnh Hướng Vinh dầu gì cũng là thập đại kim lương Trịnh gia con nối dòng, trước cũng là bị thụ coi trọng, tương lai Gia chủ đứng đầu nhân tuyển, nhưng là bây giờ, bị nắm vào Hồng Phủ, đánh cho bất thành nhân dạng!

Hồng Thắng Nhật thần sắc như thường, thản nhiên nói: "Hiểu rõ ngươi hôm nay rốt cuộc làm sai cái gì sao? chính ngươi rất rõ ràng, Trịnh Hướng Vinh là tiểu nhân, hắn cũng đã hại ngươi nhiều lần, chính là ngươi lại không có lôi đình phản kích, ngươi muốn làm gì? Vui đùa hắn chơi? Loại này tiểu giác sắc có cái gì hảo ngoạn? Muốn chơi, cũng cùng người ở sau lưng hắn chơi!"

Hồng Vũ há hốc mồm không biết nên nói cái gì cho phải, một hồi lâu mới yên lặng cười: "Gia gia, ngài thật đúng là ông nội của ta a!"

Hồng Thắng Nhật trừng hắn liếc: "Thiếu miệng lưỡi trơn tru."

"Cũng không phải. Gia gia, ngươi đi đem thân thúc gọi tới, hỏi một chút hắn ta bản đưa cho hắn an bài nhiệm vụ sẽ biết."

Lúc này đến phiên Hồng Thắng Nhật buồn bực, Hồng Mão không cần lão gia phân phó, đi ra ngoài bả Hồng Thân gọi tới, Hồng Thân chứng kiến Trịnh Hướng Vinh, thốt ra: "Thiếu gia ta không phải còn không có động thủ ư, như thế nào tiểu tử này ở chỗ này rồi?"

Hồng Thắng Nhật thoáng cái hiểu rõ Hồng Vũ theo lời ý tứ.

Hồng Vũ cũng đúng Trịnh Hướng Vinh nhẫn nại đến cực hạn, đời trước có câu gọi là lại lần nữa hai, không có luôn mãi lại tứ. Điều này sao có thể? Vũ thiếu gia chính là người không đáng ta ta muốn phạm nhân nhân vật, "Tái Nhất" thời điểm tựu muốn thu thập ngươi, không có ra tay, cũng đã "Tái Nhị", hắn đương nhiên không lưu tình chút nào.

Hắn cũng đã phân phó Hồng Thân, âm thầm bắt Trịnh Hướng Vinh. Chỉ là Trang Hàn chuyện tình đột nhiên phát sinh, làm rối loạn kế hoạch của hắn.

Hồng Thân bả tình huống nói, Hồng Thắng Nhật thật lâu không nói, cuối cùng sao chép Hồng Vũ một câu: "Ngươi tiểu tử, thật đúng là cháu của ta!"

"Ha ha ha!" Một bên Hồng Thân cùng Hồng Mão cười to, Hồng Thắng Nhật trừng mắt Hồng Vũ nửa ngày, cười một

tiếng.

…

Phía sau màn độc thủ chính là Hà Tung, Trịnh Hướng Vinh đã sớm nhận tội.

Hồng Vũ đối với mình một cước kia, đã cảm thấy càng hết giận. Hà gia làm lần đầu tiên, cũng đừng quái Hồng gia làm mười lăm. Nguyên bản Hồng Vũ còn có chút bận tâm, mình phế đi Hà Tung sẽ cho trong nhà rước lấy phiền toái, hiện tại xem ra, thần xui quỷ khiến, lại là trừng phạt đúng tội người bị báo ứng.

Mà Hà Tung tại sao phải châm đối với chính mình, Hồng Vũ dùng gót chân đều có thể suy nghĩ cẩn thận: Lê Tiêu Tiêu. Nữ nhân này cũng đã thành một cái tai họa.

Về phần Trịnh Hướng Vinh xử lý như thế nào, không cần Hồng Vũ quan tâm, chuyện này Hồng Mão qua tay, hắn hội toàn bộ xử lý sạch sẽ. Hồng Vũ cũng tin tưởng Trịnh gia coi như là bả Vũ Đô lật cả đáy chỉ lên trời, cũng tìm không ra dấu vết để lại.

Không có xác thực căn cứ chính xác theo, bọn họ coi như biết là ai làm, lại có thể bả Hồng gia như thế nào?

Hồng Vũ dùng vi sự tình hôm nay, mình xử lý không sai, liếm láp mặt cùng gia gia muốn ban cho, Hồng lão gia tử bàn tay giương lên, Hồng Vũ xẹt một tiếng tháo chạy đi.

Đằng sau, Hồng Thắng Nhật buông quạt hương bồ đại bàn tay, cũng nhịn không được nữa lắc đầu nở nụ cười. Thời gian rất lâu, hắn đều không có như vậy chính thức hiểu ý cười. Loại này cười không phải thoải mái, mà là một loại vui mừng, có người kế tục vui mừng.

“Cái này hỗn trướng tiểu tử, nguyên lai thật đúng là giống ta!”

…

Võ cơ môn thay phiên tới dỗ dành Trang Hàn, Trang Hàn dù sao cũng là ngũ phẩm nguyên định cảnh giới, đã sớm khôi phục, chỉ là tâm thần có chút không tập trung, đến làm cho bọn

tỷ muội dùng vì nàng không thoải mái, lại là một hồi hỏi han ân cần.

Trang trạch đám người đã trùng hoạch tự do, Hồng An lặng lẽ đưa bọn họ theo Hồng Phủ cửa sau để cho chạy, trang trạch như cũ thề thuần phục đại tiểu thư, hơn nữa Trang gia minh đạo tử sĩ cũng không ngừng điểm này nhân thủ, Vũ Đô trong còn có bốn người, có khác hơn hai mươi người, đang tại theo Thương Lan liên tục không ngừng địa chạy đến.

Như thế nào dàn xếp những người này, mình sau này đi con đường nào, hơn nữa đối với Hồng lão gia tử cùng Hồng Vũ áy náy, làm cho Trang Hàn tâm loạn như ma.

Nàng rất muốn an yên tĩnh một chút, chính là tất cả mọi người rất nóng tâm, nàng coi trọng nhất mọi người hữu tình, không đành lòng nghịch mọi người hảo ý, vì vậy miễn cưỡng cười vui, từng cái ứng đối xong.

Đợi mọi người đều đi, chỉ còn lại có nàng cùng Mặc Cơ, Trang Hàn trong nội tâm đến mức khó chịu, muốn cùng Mặc Cơ nói nói, Mặc Cơ lại không nói một lời thu dọn đồ đạc.

Trang Hàn kỳ quái: "Tiểu Mặc, ngươi làm gì?"

Mặc Cơ xoay người lại, sắc mặt rất khó nhìn: "Ta nghe nói thiếu chủ ban ngày gặp chuyện, ngươi nói thực ra, có phải là ngươi làm?"

Trang Hàn ngây người tại chỗ. Ánh mắt của nàng đã nói rõ hết thảy, Mặc Cơ nước mắt tại trong hốc mắt đảo quanh, cắn môi đè nén phẫn nộ của mình: "Trang Hàn! ngươi còn nhớ được hay không chúng ta bị cho rằng tội nhân, như hàng hóa đồng dạng tùy ý bị người ném đến ném đi, gian nan vô cùng theo Thương Lan đi đến Đại Hạ, trên đường mọi người nói qua lời?

Chúng ta đều nói, từ nay về sau ân oán rõ ràng, có cừu oán nhất định phải báo, có ân càng phải báo! Bởi vì chúng ta đã trải qua loại đó đáng sợ sinh hoạt, càng hiểu rõ có người đối với ngươi tốt là cỡ nào không chuyện dễ dàng!

Thiếu chủ bả ngươi làm sao vậy? Không phải là đùa giỡn ngươi hai câu sao? Lúc kia ngươi còn đang trên lôi đài, chúng

ta còn không phải Hồng gia người, thiếu chủ cũng là vì chọc giận ngươi cho ngươi chiến thắng đối thủ. Chẳng lẽ ngươi liền điểm này cũng nhìn không ra?

Hắn muốn thật sự là cái loại người này, ngày đầu tiên buổi tối ngươi tựu chạy không khỏi đi! Chớ nói chi là đã lâu như vậy, hắn cái gì đã tới chúng ta nơi này? hắn mua chúng ta, tuy nhiên còn là thân phận đầy tớ, mà dù sao có một cái an ổn sinh hoạt, cái này đoạn ngày ngươi, ngươi không phải cũng trôi qua rất vui vẻ sao? ngươi hiện tại một ngày cười đều so với trước kia một năm còn nhiều.

Có thể ngươi, làm sao ngươi có thể lấy oán trả ơn? Không có thiếu chủ, chúng ta hiện tại còn không biết rằng là cái bộ dáng gì nữa đâu!"

Nàng che miệng, một bả ôm lấy của mình chăn nệm, nghẹn ngào nói ra: "Ta không nghĩ cùng người vong ân phụ nghĩa tại một cái dưới mái hiên…" Nói đi, đoạt môn mà đi.

Trang Hàn sắc mặt tái nhợt, Mặc Cơ mà nói giống như là từng đạo sét đánh, tại đỉnh đầu của nàng trên nổ vang, triệt để đem nàng chấn tỉnh. Trong lòng của nàng, hiển hiện ra tất cả đều là Hồng Vũ hôm nay nhảy vào Bách Thảo Viên cứu của nàng hình ảnh, còn có loại đó an toàn ngực ấm áp cảm giác.

Trang Hàn trong nội tâm đau nhức như đao xoắn, lúc này hồi tưởng, mới hiểu được mình thân là một tên đầy tớ, cũng đang chủ nhân trước mặt ngang ngược kiêu ngạo tùy hứng, Hồng Vũ đã là phi thường bao dung chính mình.

Nàng thân hình mềm nhũn, vô lực quỳ trên mặt đất, khóc rống lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Thịnh hội trước (thượng)

Đại hoàng tử hôm nay tiến cung, cùng bệ hạ nói Hồng Vũ triệt để hàng phục tam phẩm hoang thú Hống Thiên Tôn chuyện tình, giảng xong sau, Đại hoàng tử cái gì cũng không có nhiều lời, lẳng lặng đứng ở một bên.

Phụ hoàng trong nội tâm đối Hồng gia bất mãn, Đại hoàng tử rất rõ ràng. Cho nên hắn ngay từ đầu là duy trì mục ngàn cách chèn ép Hồng Vũ. Chỉ là về sau biến cố nổi lên, hắn lập tức cải biến thái độ.

Quả nhiên như Đại hoàng tử chỗ dự đoán, không cần hắn nhiều lời, phụ hoàng lông mày thật sâu vặn lên. Trọn vẹn đợi một phút đồng hồ, Vũ Tông Hoàng Đế mới mở miệng nói: "Người tới, đi đem Bách Lý Thịnh Thế cho trẫm gọi tới."

"Là."

Bách Lý Thịnh Thế tới rất nhanh, Đại hoàng tử như cũ vô thanh vô tức đứng ở một bên.

Bách Lý Thịnh Thế lễ bái sau, hỏi: "Bệ hạ tìm thần, có chuyện gì?"

Vũ Tông Hoàng Đế tâm tình rất không xong: "Ngươi cùng Bách Lý thúc thúc lập lại lần nữa."

"Là." Đại hoàng tử y mệnh, lại giảng thuật một lần. Bách Lý Thịnh Thế nghe xong, cương răng cắn chặt, tức giận không cam lòng, hơn nửa ngày mới thở dài một tiếng: "Ai, không nghĩ tới a không nghĩ tới, cái phế vật này hoàn khố, thậm chí có năng lực thay đổi Hồng gia tình cảnh."

Vũ Tông Hoàng Đế lúc này, cảm giác giống như là sáng suốt trước mắt là một chậu cứt, còn muốn đem nó ăn đi! Làm một đại quân vương, như vậy bị buộc Vô Nại lựa chọn, làm cho hắn càng là phẫn nộ.

"Ngươi nói làm sao bây giờ?" Hoàng Đế trưng cầu ý kiến, Bách Lý Thịnh Thế nhìn xem bệ hạ, quân thần hai người cơ hồ

là vai sóng vai, một đường đi cho tới bây giờ, Bách Lý Thịnh Thế so với Đại hoàng tử trả giải Hoàng Đế: "Bệ hạ, ngài trong nội tâm sớm có quyết định, chỉ là không cam lòng như vậy quyết định thôi."

"Ai ——" Hoàng Đế thở dài một tiếng.

Hảo một hồi, hắn mới lên tiếng: "Nghe nói Địch Nhung cũng đã bắt tay vào làm gây dựng lại thiên mã lôi minh trận, hơn nữa mời ra Địch Nhung đệ nhất trận sư Lặc Mang vì bọn họ cải tạo tòa này quân trận, cố gắng khiến cho chính thức đạt tới vô địch trạng thái.

Hơn nữa nghe nói Nga Hách Lặc Nhật Khắc đại đệ tử Khố Tư Đại Hiền Giả, chính là Địch Nhung trăm năm qua đệ nhất võ học kỳ tài, cũng đã tại tháng trước đột phá nhất phẩm hợp thực. Mà Khố Tư cùng hắn sư tôn Nga Hách Lặc Nhật Khắc bất đồng, hắn rất thích ý trợ giúp Địch Nhung Hoàng thất."

Bách Lý Thịnh Thế ầm ầm quỳ xuống đất, vô cùng đau đớn: "Thần vô năng! Làm cho bệ hạ hổ thẹn! Thần có bị bệ hạ tín nhiệm, tội đáng chết vạn lần!"

Vũ Tông Hoàng Đế nhẹ nhàng thở dài: "Ngươi cũng đã tận lực, trẫm có thể nào trách ngươi. Đứng lên đi."

Bách Lý Thịnh Thế như cũ quỳ trên mặt đất: "Bệ hạ yên tâm, thần cũng đã mơ hồ chứng kiến cánh cửa kia, nhiều nhất bất quá ba tháng, thần tựu có thể đột phá nhất phẩm hợp thực, ít nhất làm cho bệ hạ không cần lo lắng Khố Tư!"

Vũ Tông Hoàng Đế vui mừng gật đầu: "Hảo." Thoáng khẽ dừng, hắn còn là nói: "Còn là… Tạm thời thay đổi đối Hồng gia sách lược, có thể dụ dỗ một ít."

"Thần hiểu rõ."

Hoàng Đế gật gật đầu, chuyển hướng Đại hoàng tử: "Hoàng nhi, chuyện này, ngươi cũng nhiều dụng tâm một ít."

"Nhi thần hiểu rõ."

…

Đại hoàng tử theo trong hoàng cung lúc đi ra, đã là mãn thiên tinh quang. Lúc này, Hồng Vũ tu luyện thất phẩm hồn tinh cảnh giới, ý thức chi hải chính giữa, một ít khỏa kim sắc hồn tinh tựa như thái dương vậy hào quang sáng lạn.

Cùng trước đó lần thứ nhất lại tới đây so sánh với, ý thức chi hải chính giữa đã là một mảnh kim quang như nước, một ít khỏa so với trước cự lớn hơn rất nhiều hồn tinh, tại đây phiến quang mang màu vàng trong hải dương chìm chìm nổi nổi.

Ý thức chi hải đại biểu cho linh giác, hồn tinh đại biểu cho cảnh giới.

Hồng Vũ linh giác có làm lớn ra một ít, bây giờ đã có mười lăm trượng.

Mà hắn thất phẩm hồn tinh cảnh giới, cũng đã tới gần trung kỳ.

Mở ra linh giác, phân biệt tu luyện 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 cùng 《 Mật Nghiên Kinh 》, Hồng Thân cùng Hồng Liệt ở bên ngoài đi theo bơi nước phi thường cao hứng.

Hồng Vũ thu công pháp mỉm cười, hắn cảm giác đột phá ở này hai ngày, lại cũng không có thể rõ ràng vô cùng đoán được, đến tột cùng là tại có một ngày.

Mười lăm trượng linh giác, cũng đã có thể trực tiếp mở rộng đến bên ngoài sân nhỏ.

Đã là đêm khuya, lại có một người khi hắn cửa sân bồi hồi không đi, Hồng Vũ sửng sốt một chút, cái kia khí tức rất quen thuộc, bởi vì hôm nay hắn ôm một chút buổi trưa.

Trang Hàn.

Trang Hàn do dự nhiều lần, rốt cục vẫn phải không có thể cố lấy dũng khí, tại cửa ra vào sững sờ đứng trong chốc lát, khoác tinh quang xoay người rời đi.

Hồng Vũ nhịn cười không được.

Hồng Thân hiện tại chính là Hồng Vũ cận vệ, bởi vậy tại trong tiểu viện ở lại.

Tu luyện xong, hắn chính cần nghỉ ngơi, một hồi tiếng đập cửa vang lên, Hồng Thân có chút buồn bực đứng dậy để lái môn, trông thấy ông bạn già Hồng Dần đứng ở bên ngoài, một tay lí mang theo một bình rượu, trong tay kia cầm một bao tương tốt hoang thịt thú vật, mùi thơm xông vào mũi.

Hồng Dần cười ha hả: "Thân ca, hai người chúng ta đã lâu không có tâm sự a."

Hồng Thân đem hắn làm cho tiến đến, hai người uống rượu ăn thịt, Hồng Thân cười mỉm nhìn xem hắn, nói: "Đã thành, nói đi, rốt cuộc có chuyện gì? ngươi như vậy keo kiệt người, mời ta uống rượu cần phải có mưu đồ a."

Hồng Dần ngượng ngùng không có ý tứ, nhưng vẫn là rất sảng khoái hỏi ra đến: "Thân ca, ngươi gần nhất gặp được cái gì chuyện tốt rồi?"

"Chuyện tốt?"

"Ta xem ngươi cảnh giới không ngừng nhắc đến bay lên, chiến lực càng là tăng nhiều. chúng ta chính là tam phẩm hiển thánh a, nào có ngươi nhanh như vậy tăng lên?"

Hồng Thân do dự một chút, vấn đề này, lão gia nghiêm mệnh không thể nói ra đi.

Nhưng là hắn cùng Hồng Dần cũng là vài thập niên giao tình, năm đó cùng một chỗ tòng quân trung khởi bước, lẫn nhau trong lúc đó có nhiều lần tánh mạng tương giao thời điểm.

Hắn nghĩ nghĩ, nói: "Ngươi nhiều giúp đỡ Vũ thiếu gia, thời cơ đến, lão gia tự nhiên cũng sẽ cho ngươi cơ hội như vậy."

Hắn nói lập lờ nước đôi, nhưng lại trợ giúp Hồng Dần chỉ rõ phương hướng.

Hồng Dần mừng rỡ, nâng chén: "Thân ca cám ơn, duy trì!"

…

Vũ Đô mấy ngày nay không bình tĩnh, Trịnh gia có lẽ không có quấy triều đình năng lực, nhưng là Trịnh gia hài tử

mất tích, ngay tiếp theo hộ vệ cũng cùng một chỗ vô thanh vô tức không thấy, Trịnh gia tìm vài ngày, không có có một chút dấu vết để lại, gia tộc năng lượng triệt để phát động đứng lên, bả cả Vũ Đô náo có phải hay không an bình.

Bọn họ không dám đi trêu chọc huân quý khu những người kia, nhưng là bình dân dân chúng đã có thể thảm.

Trừ lần đó ra, Hà gia cũng đang âm thầm trợ giúp, làm cho Trịnh gia bả đầu mâu trực chỉ Quảng Vũ Dương. Chỉ trích Kinh Triệu phủ giữ gìn trị an bất lợi, đường đường thập đại kim lương đệ tử, vậy mà tại Vũ Đô trong mất tích!

Quảng Vũ Dương há lại là như vậy dễ đối phó? các ngươi chứng minh như thế nào Trịnh Hướng Vinh là ở Vũ Đô trong mất tích? Nói không chừng là Trịnh gia mấy cái hộ vệ bắt cóc mình thiếu gia móc ra Vũ Đô đâu, các ngươi Trịnh gia của mình tai họa, còn bả bô ỉa tử hướng chúng ta Kinh Triệu phủ đầu trên cài?

Quảng Vũ Dương binh nghiệp xuất thân, nhiều ít có chút binh lính càn quấy khí tức, tại trên triều đình bả trên bản buộc của mình Trịnh Hướng Vinh cha mắng chó huyết xối đầu, mau đưa Trịnh gia nói thành Vũ Đô u ác tính. hắn Quảng Vũ Dương sau lưng có Hồng Thắng Nhật duy trì, sợ ngươi cái chùy.

Hơn nữa thời khắc mấu chốt, Đại hoàng tử đột nhiên ra mặt, thay Quảng Vũ Dương nói chuyện.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Thịnh hội trước (trung)

Trịnh gia đứng sau lung là Hà gia, Bất đắc dĩ Hà Thường cái này cáo già tự cho là đa mưu túc trí, người như vậy thường thường tại cần xung đột chính diện trước mắt hội vô ý thức lựa chọn "Mưu đồ" hạ xuống, lại thêm Đại hoàng tử biến số, làm cho Hà Thường đoán không ra Hoàng Đế bệ hạ tâm tư, do dự một chút không có động thân ra.

Trịnh gia lúc này đây tại trên triều đình làm khó dễ, đại bại mà về.

Hà Thường có tâm tư của mình, tú sơn thu hội lập tức tựu đã tới rồi, chờ đến lúc đó của mình con lớn nhất Hà Sùng cũng sẽ trở lại, tú sơn thu hội mới là đả kích Hồng gia cơ hội tốt nhất, bởi vì người nào cũng biết Hồng gia lão Nhị không học vấn không nghề nghiệp, tú sơn thu hội lại là một cái Nho môn chủ sự tụ hội, Hồng Vũ vốn sinh ra đã kém cỏi nhất định thất bại thảm hại.

Trịnh Hướng Vinh mất tích, dù sao không phải tiểu án tử, Hoàng Đế hạ chỉ, yêu cầu làm tốt Kinh Triệu phủ mau chóng phá án, sống phải thấy người chết phải thấy thi thể, Quảng Vũ Dương lĩnh chỉ.

Chính là cái này một đạo thánh chỉ, tuy nhiên tìm từ nghiêm khắc, cũng không có hạn định phá án thời gian, Quảng Vũ Dương tiếp chỉ sau, như thế nào tra chính là chuyện của hắn.

Trịnh gia vì thế rất là buồn bực, nhưng là rất nhanh, bọn họ thì có mặt khác một kiện đau đầu chuyện tình đến thăm: Thú Vương lâu đòi nợ đến đây.

Trịnh gia có điểm của cải, nhưng là trước kia bị Trịnh Hướng Vinh thất bại một lần, lúc này đây lại là trên trăm vạn lượng bạc, Trịnh gia trong lúc nhất thời thật đúng là cầm không ra nhiều tiền như vậy.

Thú Vương lâu sau lưng chính là có một vị vương hầu tọa trấn, cùng Hoàng thất có thiên ti vạn lũ liên lạc, cái này trương phiếu nợ lại có Hồng Vũ cùng Thân Đồ Tể làm chứng, là tuyệt đối lại không xong, Trịnh gia bất đắc dĩ, chỉ phải bán sạch một ít sản nghiệp, trong lúc nhất thời tại Vũ Đô trong, Trịnh gia thanh danh đại ngã, nguyên bản bài danh thập đại kim lương thứ sáu, trong thời gian ngắn cũng đã rớt xuống thứ mười.

Kế tiếp vài ngày, Vũ Đô càng ngày càng lạnh, rõ ràng còn là cuối mùa thu, lại đã có đầu mùa đông cảm giác. Đại Hạ năm nay mùa thu tựa hồ lãnh đặc biệt sớm, phía bắc vài chỗ, quá mức thậm chí đã tuyết rơi.

Hồng Vũ an tâm tu luyện, chính giữa chỉ là được mời đi cùng Đại hoàng tử một hồi, Đại hoàng tử phái người đem Hống Thiên Tôn cho hắn đưa đến Hổ Sơn sơn khẩu, Hồng Vũ tự mình dẫn Hống Thiên Tôn đi huyền ưng nham.

Đáng thương một ít ổ kim tình bát hoang cưu, thật vất vả qua vài ngày thoải mái thời gian, Hồng Vũ cái này tai hoạ lại nữa rồi, lúc này đây, trực tiếp đưa tới một đầu tam phẩm hoang thú, kim tình bát hoang cưu vốn là cái này một mảnh bá chủ, nhưng cũng chỉ là ngũ phẩm mà thôi.

Một đầu có điểm tiền sản hậm hực Hống Thiên Tôn ở tại huyền ưng nham phía dưới, cả ngày táo bạo, kim tình bát hoang cưu một nhà mỗi ngày nơm nớp lo sợ, cuối cùng thật sự nhịn không được, chỉ có thể xa xứ lẻn đến địa phương khác đi.

Tại Hổ Sơn trung, kim tình bát hoang cưu vốn là cái tai họa, nơi này đẳng cấp cao nhất thì ra là tứ phẩm hoang thú, ngũ phẩm kim tình bát hoang cưu chính là là ở chung, vừa ra động một đoàn, không thú dám trêu, hiện tại tốt hơn, bị Hồng Vũ tai họa hai hồi, liền ổ đều bị mất.

…

Lê Tiêu Tiêu ngồi trên xe, Hà phủ người gác cổng trung hạ người đi ra, thở dài nói: “Cô nương, ngài còn là trở về đi, nhị thiếu gia hôm nay còn là không muốn gặp ngươi.”

Lê Tiêu Tiêu bi thương vô cùng, trong đôi mắt giống như có thể hóa ra vụ, nàng thương cảm nhẹ nhàng thở dài: “Thôi,

đa tạ, chúng ta đi thôi.”

Xe ngựa chậm rãi mà đi, cửa kia dưới phòng người cũng là tiếc nuối lắc đầu, thật tốt cô nương a, mấy ngày nay mỗi ngày đều đến thăm nhị thiếu gia, đáng tiếc a.

Màn xe buông, người ở phía ngoài nhìn không thấy Lê Tiêu Tiêu sau, trên mặt nàng bi thương hễ quét là sạch, đổi thành một loại ngưng trọng.

Hà Tung sống hay chết cùng nàng có quan hệ gì, nàng tuyệt không quan tâm. nàng đến xem Hà Tung, hơn nữa liên tục vài ngày, tuy nhiên một mực bị cự tuyệt, lại luôn, chỉ là vì làm ra một loại tư thái thôi.

Hiện tại tư thái làm đủ, cũng là được rồi, ngày mai sẽ không cần chạy nữa.

Chính là Hà Tung cũng đã phế đi, kế tiếp làm sao bây giờ?

Nàng cần một cái so với Hà Tung càng thêm có phân lượng dưới váy chi thần, nếu không người khác tựu sẽ cho rằng nàng cũng đã nước sông ngày một rút xuống.

Trước đó lần thứ nhất ám toán Vũ Đô đệ nhất tài nữ Tống Du Nhiên, nguyên bản hoàn mỹ một cái kế hoạch, lại bị đáng giận Hồng Vũ dùng dã man thô bạo thủ pháp, ngạnh sanh sanh cho phá vỡ, không chỉ có như thế, mặc dù nàng về sau không ngừng vãn hồi, như cũ đối danh dự của nàng sinh ra nhất định ảnh hưởng.

Tiến vào Vũ Đô đến nay, bởi vì lòng của nàng kế, cơ hồ chỗ hữu quan với của nàng dư luận, đều là chính diện, chính là từ một lần đó sau, dần dần một ít mặt trái đánh giá bắt đầu lan tràn.

Nàng bả đây hết thảy quy tội Hồng Vũ, nhưng không biết lão Liễu trai một lần đó sau, Hồng Vũ hoàn toàn tựu lại cũng nhớ không nổi đến còn có Lê Tiêu Tiêu người này.

Sở dĩ cục đối mặt nàng càng ngày càng bất lợi, nhưng thật ra là bởi vì Hồng Vũ sau khi trở về cũng đã minh xác cùng Hồng lão gia tử tỏ vẻ không cưới Lê Tiêu Tiêu.

Đã Lê Tiêu Tiêu tương lai nhất định không phải mình cháu dâu, Hồng Thắng Nhật đương nhiên cũng sẽ không lại hạ thủ lưu tình. Đối với Lê Tiêu Tiêu giẫm phải Hồng Phủ danh dự thượng vị hành vi, phản kích lặng yên không một tiếng động triển khai.

Nơi này là Vũ Đô, là Hồng gia đại bản doanh. Cường long không áp địa đầu xà, huống chi đối với ra vẻ tục tằng Hồng Thắng Nhật, Lê Tiêu Tiêu chỉ bằng lòng của mình kế, trong tay có thể vận dụng tài nguyên có hạn, ngay cả đám điều cường xà đều không tính là, làm sao có thể ngăn chận Hồng gia này đầu địa đầu long?

Lê Tiêu Tiêu càng nghĩ, hoặc chính là một vị hoàng tử, hoặc chính là Hà Sùng.

Hà Sùng là Hà Tung ca ca, có chút không có phương tiện, bởi như vậy, hoàng tử tựu thành tốt nhất lựa chọn. Lê Tiêu Tiêu tự định giá đã định, nghĩ đến lập tức muốn đã đến tú sơn thu hội, lộ ra một tia tự tin mỉm cười.

…

Trong nhiều trọng trợ lực phía dưới, Hồng Liệt rốt cục đột phá bát phẩm thân cương, nhất cử rảo bước tiến lên thất phẩm hồn tinh! Tại cả Vũ Đô trẻ tuổi nhất đại bên trong, cũng đã có thể đưa thân trước năm!

Hồng Thắng Nhật vô cùng vui sướng, Tiếu Nghiên chuẩn bị một bàn lớn hoang thú yến, mọi người trắng trợn chúc mừng một chút.

Vào lúc ban đêm, Hồng Vũ cũng cảm giác được Tiếu Nghiên chuẩn bị cho tự mình hoang thú bữa tiệc lớn, hiệu quả không giống bình thường, hắn nương cái này một cổ hoang thú huyết thịt tinh hoa thôi động, vô thanh vô tức đột phá đến thất phẩm hồn tinh trung kỳ.

Điều này làm cho hắn đối với Tiếu Nghiên lai lịch càng thêm hiếu kỳ.

Manh ngốc tiểu đầu bếp nữ đi đến Hồng Phủ sau, vẫn là mọi người sủng nhi, nàng tính tình rất tốt, tay nghề càng tốt, đương nhiên cực được hoan nghênh.

Cự ly tú sơn thu sẽ trả có vài ngày thời gian, Hồng Vũ ban ngày đọc sách, buổi tối tu luyện, tại "Vừa xem hiểu ngay" cùng "Đã gặp qua là không quên được" hai hạng kỹ năng dưới tác dụng, bất luận là võ học điển tịch còn là Nho môn kinh điển, tất cả đều phi tốc khắc ở trong đầu, lý giải hiểu rõ.

Khoảng thời gian này, hắn chân không bước ra khỏi nhà, mỗi ngày xem hết thư một mở cửa, chuẩn bị cho tốt cơm điểm, phao trà ngon đều ở ngoài cửa bày biện, Hồng Vũ cũng không lãng phí thời gian, bưng lên đến tựu ăn uống.

Buổi sáng đứng lên cũng giống như vậy, mở cửa, súc miệng nước, nước rửa mặt cùng khăn mặt cái gì đều chuẩn bị xong. Ấm áp vừa phải.

Hồng Vũ có chút kỳ quái: Tiểu Lăng nha đầu kia đổi tính rồi?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Thịnh hội trước (hạ)

Tú Sơn bên trong gần nhất người đến người đi bề bộn nhiều việc, tu kiến trước một ít vi Tú Sơn thu hội chuẩn bị tạm thời kiến trúc.

Hậu thiên chính là Tú Sơn thu hội cuộc sống, Thượng Hòa Lâm làm Lễ Lăng Thư Viện điển học, sẽ chủ trì lúc này đây Tú Sơn thu hội. hắn đứng ở một ngọn núi sườn núi trên, nhìn phía dưới đang tại thi công người, ẩn ẩn có chút đau đầu.

Thượng Hòa Lâm là người hiền lành, hắn đến chủ trì lúc này đây Tú Sơn thu biết, hoàn toàn là xem tại Hồng Thắng Nhật mặt mũi trên. Bởi vì Hồng Thắng Nhật cố ý tại lúc này đây Tú Sơn thu sẽ vì cháu nội tuyển tức phụ, Lễ Lăng Thư Viện tuy nhiên cho hắn cái này mặt mũi, lại không người nào nguyện ý đến chủ trì.

Thượng Hòa Lâm cùng Hồng Thắng Nhật rất nói chuyện được, Hồng Thắng Nhật mở miệng, hắn tựu đáp ứng.

Tú Sơn thu hội hàng năm đều tổ chức, lại nói tiếp chưa tính là cái gì trọng yếu hoạt động, bởi vậy Lễ Lăng Thư Viện mới có thể ngầm đồng ý Hồng Thắng Nhật cử động, mà Thượng Hòa Lâm cũng mới chịu đáp ứng đến chủ trì.

Chỉ là hắn thật không ngờ, lúc này đây Tú Sơn thu biết, bởi vì Hồng Vũ đột nhiên trong lúc đó, trở nên phong vân tế hội, sóng quỷ vân mâu.

Cái này vũng nước đục, Thượng Hòa Lâm không nghĩ tranh, bất đắc dĩ nhận ủy thác của người trung người việc, đây mới là Thánh Nhân dạy bảo quân tử gây nên. Thượng Hòa Lâm đáp ứng rồi Hồng Thắng Nhật, cũng chỉ có thể kiên trì kiên trì.

Ở bên cạnh hắn, đứng Lễ Lăng Thư Viện học chính Nhiễm Tu Tề, hắn là thư viện sai khiến vội tới Thượng Hòa Lâm đương trợ thủ, một trăm vạn cái không tình nguyện, cho tới bây giờ, còn mặt âm trầm.

“Hừ, đường đường Nho môn thịnh hội, vậy mà vì một cái càn rỡ tiểu nhi nhân nhượng, còn thể thống gì!”

Nhiễm Tu Tề tức giận bất bình, Thượng Hòa Lâm trên mặt dày không nhịn được, ngượng ngùng nói: “Cũng không có ngươi nói nghiêm trọng như vậy a, Tú Sơn thu hội mà thôi, học sinh môn một người bình thường tụ hội, không tính là cái gì Nho môn thịnh hội.”

Tại Lễ Lăng Thư Viện bên trong, học chính chức vị so với điển học hơi thấp bán cấp, Nhiễm Tu Tề đối với hắn cái này người hiền lành cũng không có gì tôn trọng, hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái: “Nếu không phải là trong thư viện đều là ngươi bực này con tò he loại nhân vật, Tú Sơn thu hội như thế nào lưu lạc đến tận đây!” Nói đi, tức giận hất lên tay áo đi, Thượng Hòa Lâm yên lặng, lắc đầu có chút bất đắc dĩ, rõ ràng không có nổi giận.

…

Hồng Di Lan dắt lấy Cổ Tiểu Hà, hai cái tiểu nha đầu thần bí hề hề đi gõ Hồng Vũ môn, đằng sau đi theo Trang Hàn, bưng lấy một cái đại khay, có vẻ có chút không được tự nhiên.

Hồng Vũ mở cửa, Hồng Di Lan cười hì hì dắt lấy: “Nhị ca, xem ta chuẩn bị cho ngươi.”

Hồng Vũ chẳng hề để ý: “Cái gì a, ngươi cái tiểu nha đầu này khi nào thì có lòng như vậy, còn chuẩn bị cho ta gì đó?”

Hồng Di Lan bả khay trên vải đỏ vạch trần, phía dưới xiêu xiêu vẹo vẹo bày biện một bộ bộ đồ mới.

Chứng kiến Hồng Vũ cau mày, Hồng Di Lan có chút ngượng ngùng: “Gì kia, tại thợ may quán thời điểm người ta may rất đẹp, chính là không biết ngươi thích gì, mấy người chúng ta cũng sẽ không biết may…”

Kể cả mười tám võ cơ.

Những người này tất cả đều là đại tiểu thư xuất thân.

Hồng Vũ dở khóc dở cười, cầm lấy quần áo đến: “Đây cũng quá rực rỡ đi?”

Hồng Di Lan nhếch lên miệng nhỏ: "Người ta chính là hao tốn nửa năm tiền tiêu vặt làm cho ngươi, dùng chính là Sở Việt tới tốt nhất gấm vóc."

Có khiếu xác thực thượng thừa, sờ trong tay phi thường bóng loáng thư thích.

Chính là cái này nhan sắc, đỏ tía, Hồng Vũ thực là không có dũng khí khiêu chiến a. Hồng Di Lan lại hào hứng bừng bừng: "Ca, ngươi phải đi tuyển chị dâu a, đương nhiên muốn vui mừng một điểm."

Hồng Vũ che mặt: "Đó là gia gia chủ ý, không quan hệ với ta."

"Đến, thử xem xem, hợp không hợp thân, thợ may trải lão bản vốn có nói với ta thời gian quá khẩn trương, không kịp làm, ta làm cho Trang tỷ các nàng vây quanh hắn điếm, hắn mới thành thành thật thật cho ta làm, hừ, khi dễ ta tuổi còn nhỏ!"

Hồng Vũ: "…"

Muội muội thịnh tình không thể chối từ, Hồng Vũ đành phải thử một chút. Mình đi trong đó mặc đổi mới hoàn toàn đi ra, Hồng Di Lan hai mắt tỏa sáng, liên tục vỗ tay: "Thật xinh đẹp!"

Tựu hướng ba chữ kia, Hồng Vũ liền quyết định không mặc.

Một bên Trang Hàn ánh mắt khác thường, nàng trước kia thấy thế nào Hồng Vũ đều đáng giận, hiện tại thật không có những kia vào trước là chủ quan niệm, chăm chú đi dò xét, Hồng Vũ không tính là đẹp trai so với Phan An, nhưng là cũng được xưng tụng anh tuấn, quan trọng nhất là, hắn rất có nam nhân vị.

Vì vậy, như vậy một thân vui mừng đỏ tía, mặc lên người cũng có chút chẳng ra cái gì cả.

Hồng Vũ đối với cái gương một chiếu, thiếu chút nữa bả quần áo kéo xuống. Nghĩ nghĩ, đột nhiên tròng mắt nhất

chuyển: “Tiểu muội a,, ca ca nói cho ngươi nói chuyện. Hắc hắc!”

“Vậy ngươi vì cái gì như vậy cười?”

“Không có việc gì, thói quen rồi. Nhị ca ta lần này đi Tú Sơn thu biết, là bị gia gia buộc đi. Ta hoàn toàn không có tính toán tuyển cái gì tức phụ. ngươi cái này một bộ quần áo, bả nhị ca cách ăn mặc quá đẹp, vạn nhất Tú Sơn thu hội trên, có cái gì si nữ yêu ngươi nhị ca, cũng là phiền toái.

Bất quá đâu, đại ca tựu không giống với lúc trước!”

Hồng Di Lan sững sờ, đang tại Lễ Lăng Thư Viện đọc sách Hồng Liệt không biết, Hồng Vũ không chút do dự đem hắn bán rẻ.

“Cùng đại ca có quan hệ gì?”

“Đương nhiên là có a! Đại ca chính đang theo đuổi Tống Du Nhiên a, nghe nói Tú Sơn thu hội Tống Du Nhiên cũng đi, đại ca xuyên thẳng cái này một thân, Tống Du Nhiên nhất định lập tức khuynh tâm. Di Lan, đại ca tuổi già hạnh phúc, đã có thể toàn bộ nhờ vào ngươi!”

Hồng Di Lan nghĩ nghĩ: “Ta như thế nào cảm thấy có điểm gì là lạ đâu?”

“Không có! Nhị ca nói những câu đều là lời nói thật! Nhị ca gần đây đều là cái chân thành người.”

“Vậy được rồi, ta cho đại ca đưa qua. Bất quá, nhị ca, Lê Tiêu Tiêu cái kia xấu nữ nhân, tìm vu hãm nhà chúng ta, dứt khoát, ngươi sẽ đem nàng lấy trở về, làm cho nàng sống kiếp quả phụ !”

“Ngươi tuổi còn nhỏ sao có thể như thế ngoan độc? Bất quá ta yêu mến! Tốt lắm, mau đi đi, đại ca hạnh phúc tựu nhờ vào ngươi, gánh nặng đường xa a!”

Trang Hàn ở một bên thiếu chút nữa bật cười, có như vậy lừa gạt cô gái nhỏ sao?

Hắn lại đi trong đó bả quần áo bị thay thế, điệp tốt lắm đặt ở khay nộp lên cho Trang Hàn. Này quần áo chỉnh tề bộ dáng,

làm cho ba nữ tử trên mặt ửng đỏ.

Hồng Vũ nhìn lên bộ dáng này, lại miệng tiện một câu, đối Trang Hàn nói: "Ngươi xem, ta đây chính là tiêu chuẩn hảo lão công, gấp quần áo đều như vậy có chuẩn mực."

Trang Hàn sắc mặt phát lạnh: "Thiếu chủ xin tự trọng!"

Hồng Vũ âm thầm hối hận, nơi này là Thanh Nguyên đại lục, không phải trên một thế tân triều, như vậy cùng một nữ hài tử nói chuyện, đã không phải là ngả ngớn, mà là trần trụi đùa giỡn lưu manh.

Hồng Di Lan hướng hắn phất phất nắm tay nhỏ: "Ca ca là cái đại sắc lang, chúng ta đi."

Hồng Vũ cảm giác mình hảo vô tội.

…

Hồng Thắng Nhật trong thư phòng, chỉ có hắn và lão bộc Hồng An, lão gia tử tựu không phong độ chút nào đá rơi xuống giầy, trông coi chân ngồi xếp bằng tại sau cái bàn mặt, tuyệt không phải là cái gì bát nhã bàn, mà là Đại Hạ phương bắc nổi danh "Đại kháng bàn" .

Hồng An sớm đã thành thói quen, lão gia có hay không tử tôn tại trước mặt, tuyệt đối là hai cái dạng.

"Lão gia, đến bây giờ, tạm thời quyết định phải tham gia Tú Sơn thu hội đã có hơn hai mươi gia, trong đó lục đại bảo tòa nhà trong có Cổ gia, Vệ gia, La gia, còn có chúng ta thân gia Lôi gia. Thập đại kim lương có Đông Phương gia, Tô gia, Ngọc gia, Vu gia, Cố gia, Quách gia, còn lại tất cả đều là mười sáu kim chuyên cơ."

Trong những người này, có chút là xem trọng Hồng gia quật khởi, có Hồng Liệt cái này đại ca ở phía trước đẩy lấy, Hồng Vũ tuy nhiên không tính lương xứng, nhưng là chỉ cần có thể mượn lực Hồng gia, chọn một nữ nhi gả cho Hồng Vũ hoàn toàn không có vấn đề.

Có một chút tắc là trước kia cùng Hồng gia có mâu thuẫn, muốn mượn cơ hội này chữa trị hai người quan hệ, làm ra một

cái tư thái. Đương nhiên, nếu như Hồng Vũ thực coi trọng, mọi người cũng vui vẻ gặp nó thành.

Lại thêm trước đáp ứng mấy nhà, lúc này đây tham gia Tú Sơn thu hội danh môn thục nữ nhân số đạt đến hai mươi sáu người, có thể nói khủng bố.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Nhập trường (thượng)

Hồng An nói xong, nhìn xem lão gia, Hồng Thắng Nhật có chút chột dạ, nếu Hồng Vũ đi Tú Sơn Thu Hội, phát hiện mình bị nhất bang thế gia tiểu thư bao vây… hắn cười hắc hắc, tuyệt không cảm thấy thực xin lỗi cháu nội: "Đã thành, trước đừng nói cho Hồng Vũ tiểu tử kia, cho hắn một kinh hỉ a."

Hồng An đáp ứng, cũng có chút nhìn có chút hả hê, rất muốn nhìn một chút đến lúc đó nhị thiếu gia là cái gì biểu lộ.

…

Hồng Vũ gần nhất không khách khí khách, nhưng là có một lại vừa làm cho hắn thật bất ngờ.

Hồng Khê bả danh thiếp đưa tới thời điểm, Hồng Vũ sai biệt một tiếng: "Đông Phương Chí?"

Đông Phương Chí vốn là Vũ Tông Hoàng Đế lựa chọn bốn người một trong, muốn bằng vào bốn người này, đánh bại Hồng Vũ, tiến tới khống chế Hổ Sơn đại doanh. Cái kế hoạch này cuối cùng dùng Hoàng Đế bệ hạ mặt quét rác chấm dứt, cuối cùng một cái tin tưởng mười phần địa nhân tuyển La Thiên Thành khiến cho đầy bụi đất, liền La gia lúc này đây đều phái nữ nhi tham gia Tú Sơn Thu Hội, ý đồ mượn này cùng Hồng gia chữa trị quan hệ.

Bất quá này trong bốn người, Đông Phương Chí là cực kỳ có tự mình hiểu lấy một cái, chẳng những không có cùng Hồng Vũ đối nghịch, ngược lại tiến Hổ Sơn đại doanh, tựu liều mạng cho Hồng Vũ tặng lễ, từ nay về sau cũng làm cái người trong suốt, phảng phất không tồn tại vậy.

Hồng Vũ đối với hắn ấn tượng coi như không tệ: "Làm cho hắn vào đi."

Không đầy một lát, Đông Phương Chí cười ha hả tiến đến, thật xa tựu hướng Hồng Vũ vừa chắp tay: "Hồng huynh, đã lâu không gặp."

Hồng Vũ cũng mỉm cười đáp lại, hô một câu: “Tiểu Lăng, dâng trà.”

Đông Phương Chí khoát khoát tay: “Không cần làm phiền, ta thỉnh Hồng huynh ăn bữa cơm, chúng ta đi mặt trời mùa xuân lâu.”

Đông Phương Chí đều đã kinh sắp xếp xong xuôi, Hồng Vũ thì không già mồm cãi láo đi theo đi.

Kỳ quái thời điểm Đông Phương Chí hẳn là đã sớm định rồi chỗ ngồi, cũng không có muốn nhã gian, mà là tại lầu một trong hành lang, chỉ có điều vị trí dựa vào lí, tương đối yên tĩnh một ít thôi.

Tiết Thiệu hôm nay không có ở, nhưng là chưởng quỹ như cũ rất nhiệt tình. Đông Phương Chí trái một câu hữu một câu, nói đều là không có gì chủ đề, Hồng Vũ cũng bất động thanh sắc, tĩnh đẳng , yên lặng chờ Đông Phương Chí thẳng vào chủ đề.

Mặt trời mùa xuân trong lầu người dần dần nhiều lên, Đông Phương Chí thỉnh thoảng hướng phía cửa nhìn quanh hạ xuống, một lát sau có mấy nữ hài cùng đi tiến đến, cười cười nói nói, một đạo tịnh lệ phong cảnh.

Đông Phương Chí lập tức đứng lên: “Tiểu muội, hảo xảo, ngươi cũng tới dùng cơm a.”

Đám kia nữ hài bên trong, sáng nhất lệ một cái cũng thật bất ngờ: “Tứ ca, làm sao ngươi cũng ở nơi đây.”

Nàng tới nói với Đông Phương Chí hai câu, cùng Hồng Vũ lễ phép hỏi thanh hảo, trở về đi theo tiểu thư của mình muội ăn cơm đi. Đông Phương cái kia chi ngồi xuống, cười tủm tỉm nhìn xem Hồng Vũ.

Hồng Vũ đang ăn cơm, rốt cục cảm thấy có điểm gì là lạ: “Làm sao vậy?”

Đông Phương Chí hào hứng bừng bừng: “Như thế nào, ta tiểu muội không sai a? nàng gọi Đông Phương Nhị, ta tam thúc tiểu nữ nhi, người rất xinh đẹp, tính cách lại hảo…”

Hồng Vũ tranh thủ thời gian dừng lại: "Chuyện gì xảy ra? Ngươi hôm nay mời ta ăn cơm tựu vì cái này?"

"Không riêng gì vì cái này, bất quá trong nhà nhưng cũng là nhọc lòng, mới tìm được như vậy một cơ hội, cho các ngươi trước gặp mặt một lần, đến Tú Sơn Thu Hội, ngươi nếu hợp ý muội muội của ta, tựu trực tiếp mang nàng đi, đừng để ý tới hội những người khác."

Hồng Vũ dở khóc dở cười, lại không có biện pháp cùng hắn nói rõ, đành phải lắc đầu liên tục: "Ngươi cũng đừng quan tâm cái này."

Đông Phương Chí có điểm tiếc nuối: "Bất quá ngươi nếu không thích cũng không có biện pháp, nhân duyên loại chuyện này ai nói được rõ ràng. Tính, nói nói chính sự."

Hồng Vũ vừa ăn uống, một bên nhìn xem hắn: "Rốt cuộc chuyện gì?"

Đông Phương Chí giảm thấp xuống thanh âm: "Tông gia xong đời, ngươi có ý kiến gì không?"

Hồng Vũ nhíu mày: "Ta có ý kiến gì không?"Hắn ngưng một chút, rất trực tiếp nói: "Đầu sỏ gây nên đều đã kinh xong đời, Tông gia nếu thành thật coi như xong, nói cách khác…"

Đông Phương Chí khoát tay: "Không phải cái này, Tông gia khẳng định không có can đảm tử lại đối phó với ngươi. ngươi có cảm giác hay không đến, gần, mọi người rục rịch?"

Hồng Vũ càng là không hiểu ra sao: "Cái gì rục rịch?"

Đông Phương Chí sốt ruột: "Tông gia bài danh lục đại bảo tòa nhà đệ nhất vị, bọn họ xong đời, thậm chí khả năng trực tiếp ngã xuống đến mười sáu kim chuyên cơ đi, chẳng những lục đại bảo tòa nhà vị trí thứ nhất để trống, hơn nữa lục đại bảo tòa nhà trong đó nhiều ra một cái danh ngạch a."

Hồng Vũ hiểu rõ rồi. Lục đại bảo tòa nhà bên trong cái khác năm gia, khẳng định tại cạnh tranh vị trí thứ nhất. Mà phía sau thập đại kim lương thì là phải sát nhập lục đại bảo tòa nhà.

Hắn không biến sắc nói: “Các ngươi Đông Phương gia là thập đại kim lương đệ nhất vị, các ngươi thay thế bổ sung đi lên, theo lý thường nên bả?”

Đông Phương Chí uống một hớp rượu, cười khổ nói: “Muốn thật sự là đơn giản như vậy thì tốt rồi. Hồng huynh, có thể không có thể giúp chúng ta một tay?”

Hồng Vũ cười to: “Ha ha, ngươi đây thật đúng là quá để mắt ta, loại chuyện này, ta một cái hoàn khố nói có tác dụng sao?”

“Đương nhiên có tác dụng.” Đông Phương Chí phi thường khẳng định: “Tông gia là bị ngươi một tay đánh hạ, mới có thể không ra như vậy một vị trí —— vị trí này, chẳng khác gì là chiến lợi phẩm của ngươi. ngươi không lên tiếng, ai dám trên mình đi? Nếu ngươi mất hứng, lại đem bọn họ đánh hạ đến làm sao bây giờ?”

Hồng Vũ vẫn còn có chút thật không dám tin tưởng: “Thật sự?”

“Đương nhiên! Thời gian dài như vậy, mọi người còn không có xuất ra nguyên cớ đến, cũng là bởi vì ngươi không nói gì, tất cả mọi người có điểm đoán không ra, không dám động thủ.”

Hồng Vũ nghĩ nghĩ, Vũ Đô trong chính thức nhà giàu có trên thực tế chỉ có mười gia, chính là tứ đại Thiên Trụ cùng lục đại bảo tòa nhà. Đông Phương gia mặc dù là thập đại kim lương đệ nhất vị, nhưng thân phận thật sự có chút xấu hổ, xen vào chính thức nhà giàu có cùng bình thường thế gia trong lúc đó, có một cái cơ hội như vậy, bọn họ nhất định sẽ liều mạng bắt lấy.

Mà bọn họ hiển nhiên không cách nào một bước lên trời trở thành lục đại bảo tòa nhà đệ nhất vị, lớn nhất khả năng, chính là hợp tác. Lục đại bảo tòa nhà trung một loại gia trèo lên đỉnh, mà bọn họ dự khuyết tiến lục đại bảo tòa nhà.

Hồng Vũ mở miệng hỏi: “Các ngươi cùng lục đại bảo tòa nhà trung cái đó một nhà hợp tác.”

Đông Phương Chí không nghĩ là Hồng Vũ nhanh như vậy tựu đoán được, cũng không giấu diếm: "Bài danh đệ tam Bạch gia."

Hồng Vũ đại tẩu Lôi Viện Viện nhà mẹ đẻ đã ở lục đại bảo tòa nhà, bất quá bài danh chót nhất. bọn họ gần nhất một mực không có tới tìm, chỉ sợ cũng là cảm thấy hi vọng không lớn, không có đi cạnh tranh.

Đông Phương Chí chờ đợi nhìn xem Hồng Vũ: "Hồng huynh, như thế nào, sẽ chờ ngươi một câu. Chỉ cần ngươi chịu đồng ý, từ nay về sau Đông Phương gia cùng Bạch gia, vi Hồng gia sai đâu đánh đó!"

Hồng Vũ không có cảm thấy loại này liên minh có thể có nhiều kiên cố, nếu như Hoàng Đế bệ hạ muốn nhằm vào Hồng gia, chỉ sợ hai nhà này lập tức sẽ đào ngũ cùng hướng. Bất quá bình thường dưới tình huống, có lục đại bảo tòa nhà trung hai nhà phất cờ hò reo, thanh thế còn là rất kinh người.

Nhưng hắn không có lập tức đáp ứng, loại này chuyện trọng đại, phải cùng gia gia thương lượng một chút.

"Để ta suy nghĩ xuống."

"Hảo."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Nhập trường (hạ)

Thời tiết cũng đã rất rét lạnh, lúc này Vũ Đô trong thành quý nhân môn đều yêu mến co lại trong phòng, địa long đem trọn cái phòng nướng thập phần ấm áp, ai nguyện ý xuất môn lần lượt đông lạnh? Chớ nói chi là tiến vào cũng đã gió lạnh lẫm lẫm Tú Sơn bên trong.

Trong núi sớm đã không có mùa thu khắp núi Hồng Diệp cảnh sắc, vạn vật điêu linh. Nhưng là hôm nay, Tú Sơn bên trong lại rất náo nhiệt.

Người người trước trước cẩm bào lông chồn, nữ tử cách ăn mặc trang điểm xinh đẹp, nam tử ổn trọng bên trong mang theo một tia khoe của ý tứ hàm xúc.

Hôm nay là Tú Sơn Thu Hội thời gian, theo từng cái đánh dấu trước bất đồng gia huy xe ngựa ngừng ở bên ngoài hội trường, mọi người nghị luận tới tấp.

"Xem, là thập đại kim lương Ngọc gia tam tiểu thư!"

"Quả nhiên không hổ là ngọc mỹ nhân, Ngọc gia đại đại có giai nhân, khó trách là hoàng phi đứng đầu gia tộc."

…

"Lại đây một chiếc xe ngựa, là lục đại bảo tòa nhà Cổ gia tiêu chí."

"Cổ gia có vài vị nữ nhi đợi gả khuê trung, không biết lúc này đây tới là vị nào?"

"A! Lại là Cổ gia đại tiểu thư, Cổ gia lần này xem ra chí nguyện tất phải được a."

…

"Lại có người tới, hảo hùng tráng Địch Nhung bảo mã."

"Là lục đại bảo tòa nhà của Bạch gia đệ tử, ha ha, xem ra Bạch gia không muốn làm cho Hồng Vũ quá làm náo động a."

“Bạch gia thi thư lập nghiệp, chính là Nho môn trụ cột vững vàng, tới tham gia Tú Sơn Thu Hội cũng là bình thường.”

“Hừ hừ, chỉ sợ sẽ không đơn giản như vậy a.”

…

“Lại là thập đại kim lương, lúc này là Tô gia nữ nhi.”

“Di, như thế nào còn có một bầy ăn mặc rách rưới học sinh?”

“Hiếm thấy vô cùng đi, Lễ Lăng Thư Viện trung có rất nhiều hàn môn học sinh, tri thức uyên bác, tu vi tinh thâm. ngươi xem trước hết nhất người nọ, tuy nhiên một thân áo vải, lại là Lễ Lăng Thư Viện hàn môn học sinh lĩnh tụ Ôn Ngọc Chiêu, nghe nói đã là bát phẩm thân cương hậu kỳ tu vi, so với Vũ Đô trong thành những kia đại thế gia đệ tử, chính là một chút cũng không kém cỏi!”

“A! Thậm chí có thành tựu như thế? Đại thế gia đệ tử có vô số tài nguyên duy trì, hàn môn đệ tử chỉ có thể bằng vào thiên phú của mình cùng khắc khổ, cái này tuổi tựu tu luyện tới bát phẩm thân cương hậu kỳ, đúng là không dễ!”

Hàn môn đệ tử tại đây dạng một lần nhà giàu có tụ trong hội, có vẻ phá lệ đột ngột, nhưng là bọn hắn lại không kiêu ngạo không siểm nịnh, có thể tựa đầu sọ ngang vô cùng cao, xoải bước uỡn ngực đi vào hội trường.

Hồng Vũ cùng Hồng Liệt chỗ ngồi xe ngựa rất an phận, chỉ ở không ngờ trên vị trí, quải thượng Hồng gia gia huy. Liệt mã bất mãn đánh trúng vang lên phun, đối Hồng Vũ đem nó bắt đến kéo xe biểu đạt bất mãn.

Đồng hành còn có mấy nhà xe ngựa, đều là mười sáu kim chuyên cơ. Mã cũng là tuấn mã, chính là tất cả đều sợ hãi rời xa liệt mã.

Hồng Vũ vốn định xen lẫn trong nhóm người này trong xe ngựa, vô thanh vô tức tiến vào hội trường, nhưng không ngờ bị này đầu kháng hàng cho phá hủy, một vòng xe ngựa vây quanh bọn họ, bọn họ liếc đã bị người nhận ra.

“Là Hồng gia xe ngựa, Hồng Vũ đến đây!”

“Hồng gia thật sự là tài đại khí thô, tài trợ lúc này đây Tú Sơn Thu Hội, còn chuẩn bị này sao trân quý phần thưởng!”

“Hừ, ta xem Hồng gia đây là tự rước tử lộ, rõ ràng dùng Nho môn thịnh hội vì chính mình tuyển cháu dâu, quá càn rỡ.”

Trong lúc nhất thời chúng thuyết phân vân, không hề cố kỵ, thanh âm truyền vào trong xe, Hồng Vũ cũng là cười khổ. Hồng Liệt toàn thân không được tự nhiên, cái này một thân đỏ tía, cùng tân lang quân giống như địa: “Muội muội là chuyện gì xảy ra, rõ ràng là của ngươi chung thân đại sự, bả ta cách ăn mặc như vậy tiên diễm làm gì?”

Hồng Vũ tranh thủ thời gian phủi sạch quan hệ: “Tiểu muội quan tâm ngươi a.”

Hồng Liệt buồn bực.

Theo Hồng Vũ xe ngựa chậm rãi tiến vào hội trường, nhân vật trọng yếu không sai biệt lắm đều đến đây, nhưng là vây quanh ở cửa ra vào người lại không có tán đi, ngược lại duỗi dài cổ càng thêm chờ mong.

Tú Sơn Thu Hội trọng yếu nhất hai nhân vật, Hồng Vũ đến đây, mặt khác một vị còn chưa tới đâu.

Không để cho bọn họ đẳng quá lâu, một cỗ mộc mạc xe ngựa chậm rãi mà đến, trong mọi người có không ít người nhận thức này chiếc xe ngựa, dần dần hưng phấn lên: “Lê tiên tử đến đây!”

Chính là rất nhanh, khi bọn hắn nhìn rõ ràng xe ngựa sau theo tính nhân viên sau, tất cả đều trợn mắt há hốc mồm, cả kia chiếc xe ngựa cũng xem nhẹ.

“Nhị hoàng tử!”

Xe ngựa sau, đi theo một đội hùng tráng uy vũ kỵ sĩ. Đương trước một người, thân cao bảy xích, khí vũ hiên ngang, đúng là Vũ Tông Hoàng Đế con thứ hai.

Đại hoàng tử thanh danh bên ngoài, nhưng là Nhị hoàng tử cũng không thua kém bao nhiêu, thậm chí hai người tại Vũ

Tông Hoàng Đế trước mặt được sủng ái yêu trình độ, nghe nói cũng là tương xứng.

Tất cả mọi người tuyệt đối thật không ngờ, dĩ nhiên là Nhị hoàng tử cùng đi Lê Tiêu Tiêu đi gặp, Hà Tung tàn phế sau, cũng có người âm thầm suy đoán, Lê Tiêu Tiêu không có chỗ dựa, chỉ có thể mang ai oán gả vào Hồng gia, lại thật không ngờ, trong thời gian ngắn như vậy, nàng rõ ràng lại tìm được rồi mặt khác một vị dưới váy chi thần, hơn nữa thân phận so với Hà Tung càng thêm cao quý!

Không có ai quở trách nàng thủy tính dương hoa (chắc là có mới nới cũ), dù sao nàng cùng Hà Tung trong lúc đó chỉ là bằng hữu quan hệ, Hà Tung sau khi bị thương, hắn liên tục mấy ngày trước đi nhìn, Hà Tung tránh mà không gặp.

Lê Tiêu Tiêu ngồi trong xe ngựa, đem bên ngoài mọi người kinh ngạc biểu lộ tất cả đều thu tại trong mắt, khóe miệng không khỏi lộ ra một tia mỉm cười đắc ý.

Vì bắt được Nhị hoàng tử, nàng chính là nhọc lòng. Bất quá cuối cùng là thành công. Hồng Vũ, hừ, ngươi dám phế đi Hà Tung, chính là ngươi dám đối hoàng tử bất kính sao? ! Lê Tiêu Tiêu trong nội tâm, tràn đầy thắng lợi khoái cảm.

Nhị hoàng tử nhìn không chớp mắt, hộ tống Lê Tiêu Tiêu tiến nhập hội trường, mọi người lại ngây ngốc nửa ngày, lúc này mới oanh một tiếng đi theo tuôn đi vào, trên đường không khỏi nghị luận tới tấp, bởi vì Nhị hoàng tử xuất hiện, đột nhiên có người đồng tình nâng Hồng Vũ.

Bất kể như thế nào, Lê Tiêu Tiêu đều là Hồng gia "Dự định" cháu dâu, chính là Lê Tiêu Tiêu đâu, đầu tiên là cùng Hà Tung dây dưa không rõ, hiện tại lại có Nhị hoàng tử hộ hoa, Hồng Vũ cái này tức phụ, xem ra là lấy không quay về.

Tất cả mọi người tiến vào hội trường sau, cửa ra vào quạnh quẽ xuống tới.

Một lát sau, rồi lại có một chiếc xe ngựa chậm rãi mà đến, trên xe một cái không ngờ vị trí, giắt một miếng gia huy, nếu có người tại đây, nhất định sẽ chấn động, đây chính là tứ đại Thiên Trụ bên trong Tống gia gia huy.

Hồng Vũ lừa gạt Hồng Di Lan, nói là Tống Du Nhiên cũng trở về, làm cho nàng bả bộ đồ mới cho đại ca Hồng Liệt. Trên thực tế hắn biết rõ Tống gia tuyệt sẽ không phái người. Chỉ là người tính không bằng trời tính, hắn không nghĩ tới Tống Du Nhiên thật sự đến đây.

Trong xe ngựa, Tống Du Thắng còn có chút khiếp đảm: "Đại tỷ, ta, ta còn là trở về đi."

Tống Du Nhiên kéo đệ đệ một bả: "Ngươi hãy cùng ở bên cạnh ta, ta muốn làm cho cả Vũ Đô người đều biết, ngươi chính là đệ đệ của ta, bọn họ phải thừa nhận điểm này!"

Tống Du Thắng cúi đầu, trong nội tâm cảm thấy một tia ấm áp.

Tống Du Nhiên cũng không biết tại sao mình muốn tới, kỳ thật mỗi lần mình nghĩ lại tiến đến Tú Sơn Thu Hội động cơ, trong nội tâm tổng hội hiện ra một người bóng dáng, chỉ là nàng không dám đi miệt mài theo đuổi thôi.

Hồng Liệt trước kia bị đánh giá vi "Tài trí bình thường" thời điểm, nàng lại cảm thấy Hồng Liệt ngây thơ đáng yêu. Về sau Hồng Liệt nhất phi trùng thiên, trong nội tâm nàng âm thầm vui mừng.

Chỉ là những này tâm tình, Tống Du Nhiên tổng có thể dùng bình tĩnh tự nhiên để che dấu, đừng nói nguyên vốn là có chút ít trì độn Hồng Liệt, coi như là Tống gia những kia người thân nhất, cũng không có một người nào, không có một cái nào chú ý tới.

Chính là bây giờ tình huống này, trong nội tâm nàng âm thầm thở dài, có chút tuyệt vọng.

Xe ngựa chậm rãi chạy nhanh nhập hội trường, trên đài, chủ trì lúc này đây Tú Sơn Thu Hội điển học Thượng Hòa Lâm cũng đã nói lời nói, kế tiếp vốn nên là tiến vào chính đề, chính là trợ thủ của hắn Nhiễm Tu Tề lại đột nhiên đi tới, ánh mắt nghiêm nghị hung hăng địa quét mắt cả hội trường, trầm giọng nói ra: "Tú Sơn Thu Hội chính là Nho môn thịnh hội, không quản các ngươi là ôm cái gì tâm tính tới, phải tuân thủ

Tú Sơn Thu Hội quy định, nếu ai phạm quy, cũng đừng trách ta không nói tình cảm, đem trục xuất hội trường!"

Nói, càng thêm trần trụi trừng Hồng Vũ liếc, tất cả mọi người thấy được.

Hồng Vũ không biến sắc. Một bên Hồng Liệt nhưng có chút căm tức, thấp giọng nói: "Có ý tứ gì! Không bằng trực tiếp điểm danh nói chúng ta tốt lắm!"

Hồng Vũ mỉm cười: "Đại ca an tâm một chút chớ vội, có ít người muốn nhảy ra biểu hiện sự hiện hữu của mình, ngươi không cần chú ý. Chính là một cái học chính mà thôi, tại chúng ta Hồng gia trước mặt, hắn tính vật gì đó? Cũng cùng Lê Tiêu Tiêu đồng dạng, nghĩ giẫm phải chúng ta Hồng gia thượng vị thôi."

Hồng Liệt giật mình, tứ đại Thiên Trụ tuyệt đối là quái vật khổng lồ, nếu không mà nói Hồng Thắng Nhật muốn mượn dùng Tú Sơn Thu Hội, Nho môn sao biết đáp ứng? Liền Nho môn đều muốn cho Hồng gia mặt mũi, Nhiễm Tu Tề tại bên trong nho môn, bất quá là cái Vô Danh không họ tiểu giác sắc, thật muốn đơn giản như vậy bị khơi mào cơn tức, cùng hắn đánh với đứng lên, vậy thì thật sự là thành toàn Nhiễm Tu Tề thanh danh.

Hồng Liệt nhịn không được hừ một tiếng: "Tiểu nhân!"

Hắn lại hướng một bên nhìn thoáng qua, Lê Tiêu Tiêu cùng Nhị hoàng tử ngồi được rất gần, hai người thỉnh thoảng cúi đầu nói vài lời lời nói, Lê Tiêu Tiêu khóe miệng nhộn nhạo trước vui vẻ, cả người thật giống như là một cây sau cơn mưa sơn dã bên trong nở rộ hoa bách hợp, phong hoa tuyệt đại.

"Lão Nhị, ngươi cẩn thận, nữ nhân kia không phải đèn đã cạn dầu."

Hồng Vũ không ngại cười: "Nàng cho là mình hô phong hoán vũ, trên thực tế trong mắt của ta bất quá là cam chịu hèn hạ thôi, loại nữ nhân này, có cái gì hảo tại ý? Bởi vậy có thể thấy được, ta so với gia gia có dự kiến trước, ngươi nhìn một cái hắn dự định cháu dâu, đều người nào phẩm a."

Đại ca cười mắng: "Ngươi tiểu tử càng ngày càng không có lớn nhỏ, Liên gia gia nói bậy cũng dám nói."

Hồng Vũ nhìn xem chung quanh: "Không có ý nghĩa, ta chuồn đi a."

"Ôi chao…" Hồng Liệt không có hô ở, Hồng Vũ như cá chạch đồng dạng xẹt thoáng cái chuồn đi.

Tú Sơn Thu Hội hàng năm cử hành, hoạt động không có gì hơn mọi người ngắm cảnh du lãm, sau đó ngẫu hứng phát huy, nguyện ý tựu ghi vài bài thơ, biểu đạt thoáng cái ôm ấp tình cảm. Sau đó sư môn kiểm tra hiệu, đối thoáng cái câu đối.

Cuối cùng màn diễn chính, chính là một hồi so với chính thức thi từ đánh giá. Chỉ có điều loại này đánh giá là một chọi một, có thể chủ động khiêu chiến, cũng có thể do người chủ trì chọn lựa hai người đánh với.

Cuối cùng quán quân, chính là chỗ này một hồi đánh giá xuất sắc giả.

Nói tóm lại, cái này vốn là một cái cũng không thế nào trọng yếu, hơn nữa thập phần đi theo tụ hội. Chỉ là năm nay có chỗ bất đồng, mới có vẻ trịnh trọng đứng lên.

Chính là Hồng Vũ đối với loại này tụ hội thật sự không có hứng thú, lại thêm "Tuyển tức phụ" chuyện tình, làm cho hắn rất bị động đã trở thành tiêu điểm, vì vậy hắn thừa dịp mọi người không chú ý, tranh thủ thời gian trốn.

Hội trường cũng không phải là phong bế, nơi này chính là tại Tú Sơn bên trong, Hồng Vũ tại trước khi đến liền định tốt lắm, Tú Sơn lớn như vậy, mình tìm một chỗ miêu đứng lên, đẳng đại hội đã xong mình trở ra, ai có thể làm gì ta?

Thân thủ của hắn so với những người này cao minh quá nhiều, cố tình trốn cái này thật là thần không biết quỷ không hay. Ra hội trường, tam chuyển tứ chuyển, đi tới một cái bờ sông, Hồng Vũ nở nụ cười.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Hàn môn sỉ nhục (thượng

Đao Khinh Nguyệt có chút dở khóc dở cười: "Thiên Vũ, ngươi muốn thật muốn đi, chúng ta tựu quang minh chính đại từ cửa chính đi vào là được, làm gì như vậy lén lút."

Thiên Vũ công chúa nghĩ tới Hồng Vũ, tựu nghiến răng nghiến lợi: "Không được, không thể nhường người trông thấy ta, nói như vậy còn tưởng rằng ta trên vội vàng muốn gả cho tiểu tử kia hỗn đản đâu!"

Đao Khinh Nguyệt không thể làm gì được, nàng tại Vũ Đô, cũng chỉ là cùng Thiên Vũ công chúa quen biết, ngoại trừ nàng bên ngoài không có gì bằng hữu, Thiên Vũ công chúa muốn mình cùng nàng, này tự nhiên là muốn giúp bạn không tiếc cả mạng sống.

Hai người đều đang mặc trang phục, lại là tình huống thuận tiện, chỉ là cái này Tú Sơn bên trong, thảm thực vật rậm rạp, hai người tiến lên đứng lên có phần không có phương tiện. Thiên Vũ công chúa dụng kế vứt bỏ hai người hộ vệ, muốn từ một bên sơn lâm, lẻn vào hội trường phụ cận âm thầm nhìn một cái.

"Ta lại muốn nhìn, tiểu tử kia hỗn đản kêu trời trách đất không quan tâm ta, hắn có thể tuyển cái gì hảo phu nhân!"

Không để ý, một cành cây cành bơi nát quần áo của nàng, Thiên Vũ căm tức hung hăng đem cành bẻ gẫy.

Đao Khinh Nguyệt âm thầm lắc đầu, Thiên Vũ công chúa rất kiêu ngạo, hiển nhiên bị Hồng Vũ "Cự tuyệt", thật to thương tổn công chúa lòng tự trọng, quật cường tiểu tính tình lên đây.

Nàng nguyên vốn hẳn nên về nước, chính là phụ hoàng truyền thư, làm cho hắn lại lưu một khoảng thời gian, đẳng đầu xuân thời tiết chuyển biến tốt đẹp, tình hình giao thông biến hảo sau trở lại đi.

Đao Khinh Nguyệt không thể làm gì được, lấy cớ này không thế nào cao minh, hiển nhiên phụ hoàng còn là hy vọng có thể thúc đẩy mình và tứ hoàng tử.

Phía trước Thiên Vũ công chúa đột nhiên ngừng lại, đứng tại nguyên chỗ tứ phía nhìn xem, rừng hoang hiu quạnh, bốn phía đều là một cái bộ dáng.

Đao Khinh Nguyệt đã gặp nàng lão nhân gia trong mắt mờ mịt, lập tức đã trút giận: "Ngươi lạc đường?"

"Không, là chúng ta lạc đường."

Đao Khinh Nguyệt: "…"

Hai vị thiên kim thân thể, tại trong núi hoang gian khổ bôn ba trước, Thiên Vũ công chúa rất nhanh phẫn nộ rồi, vì vậy võ khí ra tay, phàm là ngăn trở tại trước mặt nhánh cây cành mận gai, tất cả đều tại một đạo nhàn nhạt kim sắc quang mang hiện lên sau rơi xuống đất.

Hai người đi đứng lên tựa hồ rất thuận lợi, nhưng là rất nhanh, Đao Khinh Nguyệt liền phát hiện: "Thiên Vũ, chúng ta giống như lại chuyển đã trở lại."

Thiên Vũ công chúa: "…"

Tú Sơn cũng không tính lớn, hai nữ chỉ là cảm giác có chút chật vật, ngược lại cũng không thế nào lo lắng. các nàng đã chọn một cái phương hướng, thẳng tắp đi xuống đi, tin tưởng sẽ không quá lâu, tổng có thể đi ra ngoài.

Mắt thấy nhanh đến trưa, hai nữ có chút bụng đói kêu vang, vừa lúc đó, Đao Khinh Nguyệt đột nhiên cái mũi vừa động, trên mặt một tầng vui mừng, vỗ Thiên Vũ công chúa bả vai: "Thiên Vũ, Thiên Vũ ngươi nghe."

Thiên Vũ công chúa mừng rỡ: "Có mùi thơm, thực vật mùi thơm, khẳng định có người! Đi mau."

Hai cái xinh đẹp vô song nữ hài, tựa như hai cái tu thành hình người Bạch Hồ, theo này mùi thơm nghe thấy đi qua, lại đi một khoảng thời gian, phía trước rộng mở trong sáng, một cái sông nhỏ theo trong sơn cốc uốn lượn mà qua.

Bờ sông khô trên cỏ, chính chỉ vào một cái cái giá, đốt đống lửa, trên kệ cá nướng cũng đã nhanh chín, từng đợt mê người hương khí truyền đến, Thiên Vũ công chúa bụng bất tranh khí cô lỗ một tiếng.

Đao Khinh Nguyệt lỗ tai vừa động, lại không là bởi vì Thiên Vũ công chúa, mà là một bên trong rừng cây, truyền đến một hồi tiếng nước.

Hồng Vũ một bên buộc lên dây lưng quần một bên theo trong rừng cây đi tới, một ngẩng đầu nhìn thấy chật vật hai nữ, nhận ra Đao Khinh Nguyệt, không khỏi nở nụ cười: "Ơ a, như thế nào mỗi lần có ăn ngon đều có ngươi?"

Đao Khinh Nguyệt tựa như nguyệt quang bạch khuôn mặt trắng noãn trên, hiện lên một tia Hồng Hà, trên đời này sang quý nhất son, cũng không có xinh đẹp như vậy hiệu quả. nàng trạm lam trong đôi mắt, hiện lên một tia ngượng ngùng. Không riêng gì bởi vì Hồng Vũ câu nói kia, cũng bởi vì nàng nghĩ tới vừa rồi này tiếng nước là cái gì.

Làm cho nàng kỳ quái chính là, Hồng Vũ loại này "Thô bỉ", cũng không cho nàng phản cảm, ngược lại có loại thân thiết.

Thiên Vũ công chúa tại chỗ há hốc mồm, Hồng Vũ không biết nàng, nàng có thể nhận thức Hồng Vũ. Vừa nghĩ tới mình tại như vậy dọa người thời điểm bị Hồng Vũ chứng kiến, nàng tựu hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào.

Hồng Vũ nhìn một bên Thiên Vũ công chúa liếc, không có như thế nào để ý: "Bằng hữu của ngươi a?"

Thiên Vũ công chúa dùng năn nỉ ánh mắt nhìn xem Đao Khinh Nguyệt, hắn hé miệng cười, đơn giản thoải mái ngồi xuống cạnh đống lửa: "Đúng vậy a, ta cũng vậy đói bụng, lại mời chúng ta ăn một bữa a."

Hồng Vũ gật đầu một cái: "Quy củ cũ, mình động thủ, trên lửa một ít điều nhanh nướng tốt lắm, các ngươi ăn trước, ta nữa bắt."

Hắn hướng bờ sông đi đến, Đao Khinh Nguyệt ở phía sau ranh mãnh cười, đột nhiên xuất hiện một câu: "Nhớ rõ trước

rửa tay a.”

Hồng Vũ mặt già đỏ lên, trảo một chút đầu hắc hắc nở nụ cười.

Đao Khinh Nguyệt hướng Thiên Vũ công chúa vẫy tay một cái: “Đến đây đi, chúng ta ăn trước.”

Thiên Vũ công chúa cơ giới hoạt động đi qua, Đao Khinh Nguyệt nhìn bờ sông Hồng Vũ liếc, thấp giọng nói: “Đừng để bên ngoài hắn nhìn ra.”

Thiên Vũ công chúa lúc này mới tự nhiên một điểm, trong nội tâm như cũ một trăm vạn cái hối hận, liền hô không may.

Bờ sông, Hồng Vũ một tay cầm gọt tiêm mộc côn, buông ra của mình linh giác, vẫn không nhúc nhích. Mỗi có cá lớn trải qua, gậy gộc hưu một tiếng rơi xuống, theo trong nước xách lúc đi ra, phía dưới cũng đã cắm một con cá lớn.

Không đầy một lát, hắn cũng đã nắm tám điều, tại bờ sông lấy sạch sẽ, xuyên thành một chuỗi trở về, đặt ở trên lửa nướng.

Đao Khinh Nguyệt cùng Thiên Vũ công chúa tuy nhiên rất đói, như trước ăn nhã nhặn. Hồng Vũ bả điều thứ hai cá nướng hảo, đưa cho nàng môn thời điểm, điều thứ nhất còn không có ăn xong đâu.

“Hai người các ngươi như thế nào chạy đến nơi đây?“Hắn thuận miệng hỏi một câu, Thiên Vũ công chúa trong nội tâm có quỷ, động tác lập tức cứng ngắc.

Đao Khinh Nguyệt nhìn ở trong mắt, mỉm cười hỏi ngược lại: “Làm sao ngươi chạy đến nơi đây? Tú Sơn Thu Hội chính là cho ngươi tuyển thê a.”

Hồng Vũ xấu hổ vô cùng: “Được rồi, chúng ta không nói cái đề tài này.”

Đao Khinh Nguyệt che miệng cười.

Hồng Vũ cũng đói bụng, dùng cơm của hắn lượng, cái này mấy cái cá đương nhiên là chút lòng thành. Vừa ăn một bên trò chuyện, đều là Hồng Vũ cùng Đao Khinh Nguyệt đang nói

chuyện. Hai người thập phần tự nhiên, có điểm ba gặp như cũ ý tứ, một bên Thiên Vũ công chúa quả thực chính là dày vò, cúi đầu không nói câu nào.

Nàng ngóng nhìn cái này một bữa sớm một chút chấm dứt, lên tiếng hỏi phương hướng mình có thể tranh thủ thời gian rời đi, nhưng là Hồng Vũ nói cà lăm không để yên, liên tiếp vài chục điều cá lớn hạ đỗ, hắn không có một điểm dừng lại ý tứ.

Cuối cùng tại Thiên Vũ công chúa trợn mắt há hốc mồm bên trong, Hồng Vũ trọn vẹn ăn hơn một trăm hai mươi điều! Về sau chính là Đao Khinh Nguyệt động thủ, bên này nướng, Hồng Vũ này vừa ăn.

Chờ hắn ăn xong, rất bất mãn bĩu môi một cái: "Thật sự không thể ăn, tính, tựu ăn nhiều như vậy a. Ai, nếu tiểu Nghiên cái nha đầu kia tại thì tốt rồi."

Đao Khinh Nguyệt cũng có chút hoài niệm loại đó hương vị: "Đúng vậy."

Mai Thiên Vũ ở trong lòng rống giận: Cái này còn có phải là người hay không loại tràng vị a!

Một bên trên sườn núi, đột nhiên truyền đến một hồi thanh âm, có người kêu la trước: "Tìm được rồi, nguyên lai hắn trốn ở chỗ này!" Theo sát lấy trong núi rừng lao tới vài người, trực tiếp hướng phía bọn họ đã chạy tới.

Thiên Vũ công chúa do dự một chút, lấy ra một phương khăn lụa che lại gương mặt.

Hồng Vũ có chút kỳ quái nhìn nàng một cái, lại không có nhiều lời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Hàn môn sỉ nhục (hạ)

Xông lại những người này, đều là hàn môn học sinh, nguyên một đám hùng hổ, người còn chưa tới, tựu quát lên: "Hồng Vũ, ngươi trốn ở chỗ này làm gì? Học chính chủ lệnh chúng ta tới bắt ngươi trở về!"

Hồng Vũ rất xem thường Nhiễm Tu Tề loại người này, tư thái âm ám xấu xa.

Hắn thản nhiên nói: "Nhiễm Tu Tề tính vật gì đó, hắn có tư cách gì bắt ta trở về?"

Tại đây chút ít hàn môn học sinh trong mắt, Nhiễm Tu Tề cái này Lễ Lăng Thư Viện học chính, đã là thiên nhân vật tầm thường, Hồng Vũ rõ ràng dám như vậy khinh thường chửi bới học chính, vài người lập tức lòng đầy căm phẫn, nhất tề quát: "Thật cuồng vọng ngu xuẩn, học chính chủ cầm lần này Tú Sơn Thu Hội, còn chưa có tư cách xử trí ngươi?"

Hồng Vũ cười lạnh nói: "Nhiễm Tu Tề mặt trên còn có Thượng Hòa Lâm, hắn bất quá là cái trợ thủ, còn dám ra lệnh vênh mặt hất hàm sai khiến, thì ra là còn lão gia tử là hảo tỳ khí người, đổi lại người khác, đã sớm làm cho hắn cút đi."

Mấy cái hàn môn học sinh khổ tâm nịnh bợ Nhiễm Tu Tề, không cùng hắn nhiều biện luận. Nghiêm nghị quát: "Học chính truyền ngươi đi qua, còn không mau đi!"

Một bên Đao Khinh Nguyệt cùng Thiên Vũ công chúa cũng là âm thầm nhíu mày, Tú Sơn Thu Hội không phải là cái gì quan phương tái bỉ, cho nên gần đây tổ chức so với rời rạc, mọi người tới tham gia, có người tựu thuần túy cho rằng du ngoạn.

Cái này vài người vừa lên đến tựu hô to gọi nhỏ, bả người ta đường đường Hồng gia nhị thiếu gia trở thành tù phạm vậy, chỉ có thể nói là người không biết không sợ, hàn môn đệ tử tiếp xúc mặt dù sao quá thấp, một cái học chính tựu cho là

không dậy nổi đại quan, nhưng không biết Hồng gia là như thế nào một đầu quái vật khổng lồ.

Hồng Vũ đại đao kim mã ngồi xuống: "Ta nếu là không đi đâu?"

Vài người lẫn nhau nhìn đồng dạng, mắt lộ ra vẻ vui mừng: "Vậy thì không phải do ngươi!" Nói, liền cùng một chỗ động thủ vọt lên.

Bọn họ đều nhìn ra Nhiễm Tu Tề rất không thích Hồng Vũ, đang lo tìm không thấy cơ hội nịnh bợ học chính, Hồng Vũ phản kháng, bọn họ tựu có lý do bả Hồng Vũ thu thập khẽ dừng, kéo dài tới học chính diện trước tranh công.

Hàn môn học sinh bên trong, có rất nhiều boong boong ngông nghênh không mị quyền quý quân tử, nhưng là hôm nay tới những người này, hiển nhiên không phải cái kia loại hình.

Bọn họ chẳng những phải bệnh thoái hoá xương, hơn nữa ếch ngồi đáy giếng tầm nhìn hạn hẹp.

Thế giới này Nho môn, cùng Hồng Vũ trên một thế, trong lịch sử Nho gia có thể không giống với. Nho sinh môn cũng muốn tu hành, thậm chí Nho môn chính là cùng đạo môn cùng tồn tại, ẩn thân thế tục sau siêu cấp thế lực.

Vài cái hàn môn học sinh tự cho là tu vi không tầm thường, học thức uyên bác, chỉ là không có xuất đầu cơ hội. Hôm nay tới "Đuổi bắt" Hồng Vũ, chính là làm cho bọn hắn cơ hội.

Một cái bát phẩm thân cương trung kỳ, một cái bát phẩm thân cương sơ kỳ, cộng thêm ba cái cửu phẩm dũng tuyền đỉnh phong. Năm người nhào lên cùng một chỗ lấy tay đi bắt Hồng Vũ, bàn tay hướng xuống, che dấu tai mắt người, nhưng trên thực tế, trong lòng bàn tay võ khí lập loè, có chủ tâm muốn thoáng cái tựu cho Hồng Vũ một cái hung ác giáo huấn!

Mà ngay cả Thiên Vũ công chúa, lúc này cũng hiểu được năm người này thật sự đáng giận, nịnh nọt xu nịnh, lại tâm tư ác độc, không phải quân tử gây nên.

Đao Khinh Nguyệt càng là vô ý thức đi phía trước hoạt động một bước, trạm lam trong mắt đẹp, hiện lên một tia tựa

như lôi điện loại hào quang, chỉ cần Hồng Vũ một khi không địch lại, nàng tựu sẽ lập tức ra tay.

Hồng Vũ như trước ngồi ngay ngắn bất động, năm người bàn tay cùng một chỗ đã rơi vào trên người hắn, lập tức mừng rỡ: Bực này phá sản hoàn khố, quả nhiên không học vấn không nghề nghiệp, công kích của chúng ta tốc độ quá nhanh, hắn căn bản phản ứng không kịp!

"Đứng lên cho ta a!" Năm người hét lớn một tiếng tựu muốn đem Hồng Vũ nhấc lên bay ra ngoài, chính là phát lực sau, lại phát hiện Hồng Vũ như trước tại lù lù bất động, chậm rãi lấy ra một cái xương cá, bắt đầu cạo răng.

Chuyện gì xảy ra? Năm người cùng một chỗ kinh ngạc, nhưng rất nhanh, ác hướng đảm bên cạnh sinh, võ khí toàn lực phát động, năm đoàn hào quang chói mắt chớp động, hung ác hướng Hồng Vũ đẩy đi qua.

Chính là Hồng Vũ như trước không có có một chút ảnh hưởng, cạo răng cạo sảng khoái. Vừa vặn cạo đi ra một tia thịt nát, tiện tay hất lên ngư thứ, pằng một tiếng này khối thịt nát đánh vào cầm đầu bát phẩm thân cương trung kỳ trên mặt!

Hàn môn học sinh môn chán ghét muốn nhả, nổi trận lôi đình: "Hồng Vũ ngươi khinh người quá đáng!"

Đằng sau Thiên Vũ công chúa thẳng lắc đầu, thầm nói: "Thô bỉ không chịu nổi! Người như vậy, không cách nào thưởng thức ưu nhã bản công chúa, đúng là bình thường!"

Đao Khinh Nguyệt bị Hồng Vũ cho khí bật cười, không khỏi nghĩ tới hắn một lần đó tại mặt trời mùa xuân lâu "Thi hứng đại phát", nhịn không được thẳng lắc đầu: "Tên này a, thật sự là… Chuyên ma ác nhân bại hoại."

"Khinh người quá đáng?" Hồng Vũ một bộ ngạc nhiên bộ dạng: "Xem ra các ngươi thật đúng là không có nghe nói qua bản thiếu gia quang huy chuyện cũ a. Đến, bản thiếu gia nói cho ngươi biết, cái gì mới gọi khinh người quá đáng."

Hắn đột nhiên đứng dậy, tiện tay một phát bắt được bên người nhất danh cửu phẩm dũng tuyền, tên kia học sinh giận dữ rống to, một quyền oanh hướng Hồng Vũ đầu.

Hồng Vũ căn bản không tránh tránh, mặc cho hắn một quyền kia đánh tại chính mình trên đầu, nhưng thật giống như gãi ngứa ngứa vậy. hắn tại bát phẩm thân cương giai đoạn, đã đem thân hình rèn luyện hơn hẳn hoang thú, loại trình độ này công kích, hoàn toàn không đếm xỉa.

Hồng Vũ lực lớn vô cùng, nắm hắn thật giống như đồ tể giết gà vậy, trong tay tùy ý thao túng, đem tên kia đầu hướng xuống hung hăng đụng trên mặt đất.

"Đông!"

Tên kia học sinh một đầu tiến đụng vào cứng rắn trong lòng đất, tựu như vậy ngược lại cắm trên mặt đất, cũng đã triệt để đã hôn mê.

Rồi sau đó hắn lại khẽ vươn tay, bắt được một người khác, đông một tiếng ngược lại cắm ở trên đất.

Năm người kể cả tên kia bát phẩm thân cương trung kỳ học sinh, tại Hồng Vũ trong tay, hoàn toàn không chịu nổi một kích, đông đông đông ba tiếng, năm người toàn bộ bị ngược lại cắm ở trên đất, xếp thành một loạt.

Cuối cùng một cái bị cắm vào mặt đất đúng là bát phẩm thân cương trung kỳ.

Hồng Vũ đứng tại bên cạnh nhìn nhìn, lắc đầu: "Không ngay ngắn đủ."

Hắn càng làm mấy người kia bạt cây cải củ đồng dạng rút, đông đông đông, một lần nữa đâm một lần!

Chen vào xong sau, nhìn nhìn lại, thoả mãn gật gật đầu: "Rốt cục chỉnh tề, chính là như vậy xếp đặt quá không có ý nghĩa."

Hắn càng làm đi ra bả năm người đông đông đông xếp thành ngũ giác tinh, rồi sau đó lại đập thành chi hình chữ, cuối cùng lại biến thành bay nhạn hình…

Năm người mặt mũi tràn đầy là thổ, hô hấp không khoái, đã bị lăn qua lăn lại được chết khiếp, Hồng Vũ lại chơi được hưng phấn.

Thiên Vũ công chúa ở một bên trợn mắt há hốc mồm, không nghĩ tới còn có thể như vậy như vậy tra tấn người, năm người này từ nay về sau thấy xong Hồng Vũ, chỉ sợ đều muốn cướp đường mà chạy, không có dũng khí cùng hắn đối mặt.

"Dừng tay!" Hồng Vũ chính chơi phải cao hứng, một tiếng gầm lên truyền đến, Nhiễm Tu Tề sắc mặt xanh đen, chạy vội mà tới!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Mắng chiến (thượng)

Nhiễm Tu Tề chạy vội mà tới, một bả đẩy hướng Hồng Vũ, nghiêm nghị quát: "Cút ngay đi một bên!"

Hồng Vũ trên mặt vẫn cười lạnh, vẫn không nhúc nhích, Nhiễm Tu Tề một bả đẩy tới, bàn tay đụng phải trên người của hắn, đột nhiên bộc phát ra một mảnh nhẹ nhàng lục sắc quang mang!

Thiên Vũ công chúa và Đao Khinh Nguyệt sắc mặt đều thay đổi: "Võ khí!"

Nhiễm Tu Tề tựa hồ cứu người sốt ruột, chính là Thiên Vũ công chúa và Đao Khinh Nguyệt tu vi không tầm thường, đều rất rõ ràng võ khí không có khả năng trong lúc vô tình phát động, mặc dù là những kia đã đạt đến "Tố tâm sở dục" tiêu chuẩn, võ khí vận chuyển lại dễ sai khiến siêu cấp cao thủ, cũng đều là trong lòng có ý nghĩ, mới có thể điều động võ khí ra tay.

Truy cứu nguyên nhân, võ khí không phải "Khí lực", chính là hậu thiên tu luyện mà đến, không có khả năng như khí lực như vậy khoát tay tựu tùy ý thi triển ra đi.

Nếu như là người bình thường, tự nhiên nhìn không ra được Nhiễm Tu Tề cái tiểu động tác này bên trong, cất dấu cỡ nào hèn hạ động cơ cùng mục đích, nhưng là Thiên Vũ công chúa và Đao Khinh Nguyệt đều đã nhìn ra.

Vừa lên đến tựu vận dụng võ khí, tuyệt đối là trăm phương ngàn kế, muốn hung hăng cho Hồng Vũ một bài học, nếu như Hồng Vũ thật sự còn là cái kia phá sản xuẩn hoàn khố, phế vật nhị thế tổ, cái này một bả, là có thể đem Hồng Vũ đẩy bay ra ngoài, ngã cái trọng thương.

Mà Nhiễm Tu Tề đã là lục phẩm thực tôi sơ kỳ, vượt xa Hồng Vũ, Hồng Vũ hiển nhiên căn bản không có khả năng ngăn cản được cái này đẩy.

Chính là một chưởng kia đặt tại Hồng Vũ trên người, Hồng Vũ lại lù lù bất động, thật giống như một tòa núi lớn đồng dạng, Nhiễm Tu Tề súc đủ lực lượng đẩy, không nghĩ trong dự liệu như vậy, làm cho Hồng Vũ thoáng cái bay ra ngoài, ngược lại hắn bởi vì cự đại phản tác dụng lực, lay động một cái lui về phía sau ba bước!

Hồng Vũ nhếch miệng cười, trong tay lại không ngừng chút nào, một chưởng một cái, rầm rầm rầm… Đem năm người kia toàn bộ đứng vào dưới mặt đất! Thật giống như đập bể tiến vào năm khỏa cái đinh vậy nhẹ nhàng như thường.

Quan trọng nhất là, đây là đối Nhiễm Tu Tề phản kích, ngươi không phải để cho ta dừng tay sao? Ta mạn phép không ngừng tay, ngươi có thể làm gì ta?

Nhiễm Tu Tề cũng không nghĩ tới sẽ là dạng này một cái kết quả, hắn ngắn ngủi giật mình hạ xuống, chợt nổi giận: "Thật cuồng vọng tiểu tử, dám đối bản tọa ra tay!"

Hồng Vũ mỉm cười: "Ngươi cũng quá coi tự mình là hồi sự, ta không dám ra tay với ngươi? Nhiễm Tu Tề, là ngươi căn bản không xứng làm cho ta đối với ngươi động thủ. Vừa rồi rõ ràng là ngươi đánh lén ta được không? Ta từ đầu đến cuối, đối với ngươi có bất kỳ động tác sao?"

Nhiễm Tu Tề tức giận đến toàn thân phát run, chỉ vào Hồng Vũ mắng to: "Không biết tiểu nhi, còn muốn cưỡng từ đoạt lý, dám đối với sư trưởng bất kính, tội không thể tha thứ!"

Hồng Vũ cười ha ha, tại Nhiễm Tu Tề sau, cũng có người lục tục chạy đến. Tất cả đều là lúc này đây tham gia Tú Sơn Thu Hội học sinh, nghe được Nhiễm Tu Tề như vậy chỉ trích Hồng Vũ, tất cả đều sắc mặt đại biến, từng đạo mang theo chỉ trích ánh mắt lợi đao vậy bắn về phía Hồng Vũ.

Hồng Vũ vẻ mặt khinh thường nhìn xem Nhiễm Tu Tề: "Tôn sư trọng đạo? Ta cũng không phải học sinh của các ngươi. Gì đàm tôn sư trọng đạo?"

Một bên có người nghiêm nghị khiển trách: "Hồng Vũ, ngươi đại ca Hồng Liệt chính là Lễ Lăng Thư Viện học sinh!"

Hồng Vũ giống như vừa suy nghĩ cẩn thận, chợt nói: "A, đúng vậy, ta ca là Lễ Lăng Thư Viện học sinh. Ta đây cũng có thể tôn trọng Lễ Lăng Thư Viện sư trưởng, đúng vậy, ta đối Thượng Hòa Lâm tiên sinh tựu phi thường tôn trọng. Vì cái gì? Bởi vì ta chỉ tôn trọng chính thức lão sư, ngươi một cái học chính, liền dạy học tư cách đều không có, sủa loạn cái gì?"

Học có quan hệ trực tiếp điển học thấp bán cấp, nhưng là học chính chủ yếu là phụ trách một ít quản lý công tác, cũng không trực tiếp giáo sư học sinh. Nhiễm Tu Tề lúc ấy là vì tập trung tinh thần trên lên bò, học chính cái này vị trí không sau khi đi ra, hắn cũng không quan tâm từ nay về sau còn có thể hay không tự mình truyền thụ đệ tử, lập tức nhiều mặt hoạt động, mưu cầu chức vị này, lại thật không ngờ, hôm nay bị Hồng Vũ lấy ra làm văn, mắng hắn chó huyết xối đầu!

Nhiễm Tu Tề bị tức được giận sôi lên: "Hồng Vũ! Thật lớn cẩu có gan, làm càn vô cùng!"

Hồng Vũ hừ một tiếng: "Mắng chửi người còn nhả chữ thô tục? ngươi thì trình độ này, may mắn Lễ Lăng Thư Viện các tiền bối pháp nhãn như đuốc, không để cho ngươi loại trình độ này người đi truyền thụ đệ tử, bằng không thật sự là nghiêm trọng kéo thấp Lễ Lăng Thư Viện tiêu chuẩn!"

Một bên Thiên Vũ công chúa và Đao Khinh Nguyệt âm thầm nhíu mày, Nhiễm Tu Tề theo vừa xuất hiện tựu dụng tâm kín đáo, nàng lưỡng mặc dù không có chứng kiến Tú Sơn Thu Hội lúc mới bắt đầu Nhiễm Tu Tề cố ý nhằm vào Hồng Vũ một màn kia, nhưng là cũng có thể đoán được, Nhiễm Tu Tề tựa hồ là thành tâm tìm Hồng Vũ phiền toái.

Mà trước năm tên hàn môn học sinh, hiển nhiên là nhận lấy Nhiễm Tu Tề ảnh hưởng, có thể yêu chính là, bọn họ làm Nhiễm Tu Tề tay sai, Nhiễm Tu Tề lại là cái thực lực lớn đại không đủ chủ nhân, đến bây giờ cũng không thể đem bọn họ theo trong đất bùn rút.

Hơn nữa Nhiễm Tu Tề đi lên tựu chửi ầm lên, không khỏi có chút cho Lễ Lăng Thư Viện mất mặt. Hồng Vũ miệng nham hiểm vô cùng, nhưng là mắng chửi người không nói chữ thô

tục. Lời nói không dễ nghe, theo mắng chửi người góc độ mà nói, Nhiễm Tu Tề cũng đã bại hoàn toàn.

Tụ lại tới học sinh càng ngày càng nhiều, tựa hồ có người đang tại cố tình tuyên truyền, chủ hội trường người nhanh chóng chạy đến —— nơi này kỳ thật cự ly chủ hội trường cũng không xa.

Đã có người tại giận dữ mắng mỏ Hồng Vũ: "Hồng Vũ, làm sao ngươi có thể đối Nhiễm học chính bất kính? ngươi ra tay đả thương người trước đây, thực dùng vi tại Vũ Đô bên trong, Hồng gia có thể một tay che trời, muốn làm gì thì làm?"

Chủ hội trường người đã kinh không sai biệt lắm đều đã tới, Nhị hoàng tử cùng Lê Tiêu Tiêu, mà Hồng Liệt cùng Tống Du Nhiên không biết khi nào thì gặp , chính kết bạn nhanh chóng mà đến.

Có người dẫn đầu, những người khác cũng là đều mở miệng chỉ trích Tôn Lập, tình thế tựa hồ nghiêng về một bên.

Mà hàn môn học sinh lĩnh tụ Ôn Ngọc Chiêu, càng là trong mắt hiện lên một tia đắc ý, vượt qua đám đông mà ra, khảng khái trần từ: "Hồng Vũ, tôn sư trọng đạo chính là làm người cơ bản nhất chuẩn tắc, ngươi liền điểm này đều làm không được, quả nhiên không hổ là có tiếng xấu Vũ Đô Hồng sài! Ngươi cho rằng ngươi Hồng gia quyền thế ngập trời, có thể coi trời bằng vung? Chính là trên thế giới này, hết lần này tới lần khác có ít người không là quyền thế khom lưng, nguyện ý vì công lý, vì đạo nghĩa, không tiếc đắc tội quyền quý, cho dù là đầu thân chỗ khác biệt, cũng muốn bênh vực lẽ phải!"

Hồng Vũ cười chen lời nói: "Đáng tiếc ngươi không phải người như vậy, ngươi chỉ là mua danh chuộc tiếng thôi!"

Trước đó lần thứ nhất tại Bách Thảo Viên bên trong một rống sợ tới mức Hà Tung bệnh liệt dương, Hồng Vũ tựu đối môn thần thông này hứng thú tăng nhiều, gần không có việc gì tựu nghiên cứu hạ xuống, sau đó kết quả chính là, hắn bây giờ đối với tại Đồ Đằng lôi âm sử dụng, chỉ do vô cùng, đa dạng chồng chất.

Cái này mới mở miệng giai đoạn Ôn Ngọc Chiêu, âm thầm cũng đã xông tới Đồ Đằng lôi âm pháp môn, chỉ có điều lúc này đây rất có châm chích, người bên ngoài hoàn toàn phát giác không đến cái gì khác thường, nhưng là Ôn Ngọc Chiêu lại bị cái này một cái Đồ Đằng lôi âm chấn đắc ngực khí huyết cuồn cuộn, trong kinh mạch vừa loạn hỗn loạn, võ khí tán loạn. Nhất thời nửa khắc, tuyệt đối không thể nói lời nói.

Theo người khác, đây chính là Ôn Ngọc Chiêu bị Hồng Vũ một câu vạch trần chân diện mục, ngượng ngùng nói không ra lời biểu hiện.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Mắng chiến (trung)

Nhị hoàng tử mắt thấy Ôn Ngọc Chiêu rõ ràng như vậy không còn dùng được, rất là bất mãn. Tên này còn cùng mình nói khoác hắn tại Lễ Lăng Thư Viện tài hùng biện vô địch? Một câu nói kia tựu bại hạ trận đến? Quá vô nghĩa đi?

Hắn âm thầm ý bảo, lập tức có người đón, mắng to Hồng Vũ đối Nhiễm Tu Tề bất kính, ức hiếp hàn môn học sinh, việc ác phần đông vân vân.

Nhị hoàng tử bên người đứng Lê Tiêu Tiêu, Hồng Vũ âm thầm quan sát, vấn đề này khẳng định cùng Lê Tiêu Tiêu thoát quan hệ không được.

Trong lòng hắn một cái cười lạnh, là nên cho nữ nhân này một bài học thời điểm.

Lê Tiêu Tiêu trong mắt đẹp chớp động lên một tia khác thường thần thái, loại đó thần thái gọi là đắc ý!

Lão Liễu trong phòng, Lê Tiêu Tiêu tự cho là xảo diệu tuyệt luân một cái độc kế, bị Hồng Vũ dã man không nói đạo lý phá vỡ, nàng chẳng những không có đạt tới mục đích, đả kích Tống Du Nhiên mượn cơ hội thượng vị, ngược lại còn thanh danh tổn hao nhiều, từ đó về sau Vũ Đô trong xuất hiện một cổ mỉa mai của nàng dư luận, thật sự là hồ ly không đến chọc một thân rối.

Chính là lúc này đây, Hồng Vũ ngươi lại có thể thế nào? ngươi không phải am hiểu nhất dùng dã man không nói đạo lý phương pháp phá hư người khác mưu kế ư, đáng tiếc ngươi một chiêu này, chỉ có thể dùng tại ngươi thực lực của chính mình chiếm ưu dưới tình huống. Bây giờ ta có Nhị hoàng tử làm chỗ dựa, ngươi còn có thể có biện pháp nào?

Lê Tiêu Tiêu trăm phương ngàn kế, rốt cục sáng tạo ra, tạo ra loại này cục diện, cái này cũng chính là nàng cực lực muốn sáng tạo kết quả —— tại Tú Sơn Thu Hội trên, triệt để bả Hồng gia thanh danh giẫm nhập bùn nhão bên trong, mà chính

nàng, bằng vào Tú Sơn Thu Hội danh vọng, một bước bước vào nhà giàu có, trở thành chính thức phu nhân!

Lê Tiêu Tiêu đẩy lấy Hồng Vũ xem trong chốc lát, cảm thấy Hồng Vũ đã không phải là uy hiếp, nàng hiện tại nhiệm vụ trọng yếu nhất là, một mực bắt lấy Nhị hoàng tử tâm, nếu như có thể trở thành hoàng phi, tiến tới trợ giúp Nhị hoàng tử tại đoạt đích chi tranh chính giữa thắng được, tương lai nàng chính là hoàng hậu, chính là một cái Hồng gia tính cái gì?

Hồng Vũ cười lạnh nhìn xem những người kia, muốn chờ bọn hắn làm đủ "Biểu diễn" mới sẽ ra tay phản kích.

Hắn tại Nhiễm Tu Tề xuất hiện, kêu gào hắn chính là Lễ Lăng Thư Viện lão sư, cần được tôn trọng thời điểm, cũng đã dự đoán đến khả năng sẽ xuất phát hiện mình bị hợp nhau tấn công tràng diện.

Dù sao tới tham gia Tú Sơn Thu Hội, không quản thân phận quý tiện, cơ hồ tất cả đều là Lễ Lăng Thư Viện học sinh.

Hồng Vũ lật bàn kế hoạch, tựu trong tay hắn, năm cái bị hắn đinh vào dưới mặt đất hàn môn học sinh.

Những người này bị Hồng Vũ tra tấn sắp hỏng mất, tâm lý sắp hỏng mất. Mà Hồng Vũ chỉ cần một cái Đồ Đằng lôi âm, kinh sợ phía dưới, là có thể khiến cái này nhân khẩu nhả chân ngôn, cung khai ra Nhiễm Tu Tề không thể cho ai biết mục đích.

Đồ Đằng lôi âm hiệu quả như vậy, trên thực tế là Sa Di Pháp Tương uy năng một loại kéo dài.

Nếu như đổi thành Đại Nhật Như Lai Pháp tôn, loại đó như ngày hào quang vừa xuất hiện, là có thể đem trong lòng người trung hắc ám góc chiếu sáng, bất luận cái gì gian nịnh tại loại này phật dưới ánh sáng, cũng muốn khóc rống chảy nước mắt, sám hối tội của mình qua, đem mình tất cả âm mưu quỷ kế đủ số nói tới.

Coi như là Nhiễm Tu Tề cũng sẽ quỳ rạp xuống đất, một năm một mười đem mình âm u tâm lý tất cả đều nói ra.

Đáng tiếc chính là Hồng Vũ hiện tại vô lực vận dụng Đại Nhật Như Lai Pháp tôn, thậm chí là Sa Di Pháp Tương, đều chỉ có thể dựa vào Đồ Đằng lôi âm đến kéo dài loại uy năng này, mà không có thể trực tiếp dùng Sa Di Pháp Tương năng lực.

Nhìn xem hỏa hậu không sai biệt lắm, Hồng Vũ đang muốn bả trước mặt một tên theo trong đất bùn rút, đột nhiên một người đứng dậy.

Hồng Vũ cũng có chút ngoài ý muốn: Là cái kia ít nói nữ hài.

Thiên Vũ công chúa thật sự nghe không nổi nữa, chuyện này từ đầu tới đuôi nàng đều bàng quan, Hồng Vũ làm việc xác thực ngang ngược càn rỡ, nhưng này đều là sự ra có nguyên nhân.

Đối với điểm này Thiên Vũ công chúa cũng có thể hiểu được: ngươi trông cậy vào vừa ra đời chính là tứ đại Thiên Trụ quý công tử người nén giận? Làm sao có thể?

Nàng xem thường nhất chính là Nhiễm Tu Tề, rõ ràng dụng tâm kín đáo, lại phải làm bộ một bộ lời lẽ chính nghĩa bộ dạng, giống như chiếm thiên hạ lớn nhất đạo lý. Hết lần này tới lần khác chung quanh những người kia bị hắn mông tế, nguyên một đám vì hắn đấu tranh anh dũng, công kích Hồng Vũ.

Như vậy gian nịnh chi người, tại Thiên Vũ công chúa xem ra, hạ Thiên Lao lăng trì xử tử đều không đủ, cư nhiên còn có thể đứng ở chỗ này, dương dương đắc ý thao túng nhiều người như vậy, Thiên Lý ở đâu? !

Cho nên Thiên Vũ công chúa lòng đầy căm phẫn, biết rất rõ ràng lúc này mình không nên đứng ra, lại như cũ kiên định địa đứng dậy, một bả thoát đi của mình cái khăn che mặt.

Nhị hoàng tử người đầu tiên đi ra, đó là hắn thân muội muội a: "Thiên Vũ! Ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Chung quanh có ít người thân phận quá thấp, chưa thấy qua Thiên Vũ công chúa, nhưng là nghe được Nhị hoàng tử nghẹn ngào một hô, cũng hiểu rõ cái này nắng cô gái xinh đẹp rốt cuộc là ai.

Lập tức tiếng nghị luận đều mà dậy.

Vũ Tông Hoàng Đế trước đã từng hạ chỉ, làm cho Thiên Vũ công chúa tham gia Tú Sơn Thu Hội, về sau không biết chuyện gì xảy ra, lại không cho nàng tham gia.

Mặc dù hoàng gia nghiêm mật phong tỏa tin tức, nhưng có có như vậy một ít tin tức lưu truyền tới: Nguyên lai là Hồng Vũ chủ động cự tuyệt.

Nhưng là hôm nay Thiên Vũ công chúa như thế nào sẽ xuất hiện tại Tú Sơn Thu Hội? Mà vẫn còn lén lút cùng Hồng Vũ hỗn cùng một chỗ?

Trong lúc nhất thời các loại ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn về phía Thiên Vũ công chúa, khiến cho nữ hài toàn thân không được tự nhiên. Nhưng là bây giờ, nàng cũng đã chẳng quan tâm nhiều như vậy, dùng sức một ngón tay trên mặt đất năm người: "Năm người này, dã man không nói đạo lý, đi lên muốn đuổi bắt Hồng Vũ, bọn họ năm cái hàn môn đệ tử, cũng không phải là triều đình công sai, có tư cách gì bắt người? Là ai cho bọn hắn gan hùm mật gấu, dám trảo tứ đại Thiên Trụ đệ tử?"

Sau khi nói xong, lại một ngón tay Nhiễm Tu Tề: "Người này, âm hiểm xảo trá, lòng dạ hẹp hòi, thật sự không xứng làm người sư. Vừa đến đã nghĩ dùng võ khí ám toán Hồng Vũ, thất bại sau càng là rất nhiều ngụy biện, gây xích mích mọi người vây công Hồng Vũ. Trên thực tế đâu, theo ta thấy, bất quá là cái mua danh chuộc tiếng hạng người, muốn dựa vào Hồng Vũ cùng Hồng Phủ, dựng nên nâng mình không sợ quyền quý thanh danh thôi. Chính là quyền quý thì như thế nào? Quyền quý tựu nhất định đều là người xấu? Quyền quý tựu nhất định sở tác sở vi tất cả đều là sai? Nếu thật là như vậy, thiên hạ này đã sớm dân chúng lầm than đi?"

Thiên Vũ công chúa khảng khái trần từ, nàng tôn quý thân phận chú định rồi theo như lời nói đều là nói thật, không người dám đi hoài nghi phản bác.

Mà của nàng thông minh, cũng làm cho nàng liếc là có thể thấy rõ sự tình bản chất.

Chính như Hồng Vũ chỗ nói, Nhiễm Tu Tề thậm chí không xứng làm cho hắn ra tay. Một người như vậy, lại như tôm tép nhãi nhép đồng dạng thượng thoan hạ khiêu đi công kích Hồng Vũ, công kích Hồng gia, chỉ có một giải thích: hắn là cố ý, hắn cầu đúng là cái này thanh danh.

Mọi người tại đây bên trong, hàn môn đệ tử rất ít, chỉ có ôn chiêu cùng bọn họ một đám, còn lại tất cả đều là quyền quý xuất thân, cái đó sợ không phải huân quý khu ra tới, cũng tuyệt không phải tóc húi cua dân chúng.

Thiên Vũ công chúa cuối cùng nhất đoạn văn, lập tức đưa tới mọi người mãnh liệt cộng minh.

Lại thêm Thiên Vũ công chúa ra mặt vi Hồng Vũ chứng minh, vậy thì căn bản không cần hoài nghi, tiểu nhân nhất định là Nhiễm Tu Tề.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Mắng chiến (hạ)

Nhiễm Tu Tề mặc dù là cái học chính, nhưng là nắm giữ quyền lực có hạn. Học sinh môn không nguyện ý đắc tội hắn, lại cũng sẽ không quá mức nịnh bợ. Vừa rồi cùng vây công Hồng Vũ, là biết thời biết thế nhân tình, đại bộ phận người còn là xuất phát từ lòng căm phẫn. Tiên tử a biết rõ ràng chuyện gì xảy ra, lập tức thay đổi đầu mâu, hung hăng trừng mắt Nhiễm Tu Tề.

Nhiễm Tu Tề bị vạch trần, cả người thoáng cái tựu ngốc mất.

Hắn vạn lần không ngờ Hồng Vũ bên người đứng một mực không nói chuyện hai nữ tử, một người trong đó dĩ nhiên là Thiên Vũ công chúa! Nếu như là những người khác, phen này chỉ chứng chấm dứt, Nhiễm Tu Tề nhất định bạo khiêu mà dậy, chửi ầm lên đối phương nhất phái nói bậy.

Chính là đây là Thiên Vũ công chúa, Hoàng Đế bệ hạ thích nhất nữ nhi. hắn dám cùng công kích đối phương sao? Không dám! hắn không tiếc mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng công kích Hồng Vũ cùng Hồng gia, cầu được một cái không sợ quyền quý hảo thanh danh, vì cái gì không phải là thuận tiện hắn trên lên bò sao?

Chính là nếu như đắc tội Thiên Vũ công chúa, này nhưng lại tại Hoàng Đế trong nội tâm phủ lên số, từ nay về sau đừng nói trên lên bò lên, lấy không tốt muốn một gậy tre triệt rốt cuộc, bị giáng chức vi bình dân.

Cho nên Nhiễm Tu Tề mặc dù có vô số lí do thoái thác, cũng không dám mở miệng, một tấm nét mặt già nua trướng đến đỏ bừng.

Hồng Vũ kinh ngạc nhìn xem Thiên Vũ công chúa, Thiên Vũ công chúa rất là đắc ý, còn tại căm tức hắn cự tuyệt mình tham gia Tú Sơn Thu Hội, "Ghét bỏ" mình, vì vậy chu miệng, nhẹ khẽ hừ một tiếng quay mặt đi không để ý tới hắn.

Thối tiểu tử, hiện tại biết rõ bản công chúa thân phận cùng năng lực a, hừ!

Chính là Hồng Vũ kế tiếp một câu, lại làm cho nàng thiếu chút nữa hỏng mất: "Nguyên lai ngươi có thể nói chuyện a, ta còn tưởng rằng ngươi là bị câm không nói gì đâu."

Thiên Vũ công chúa bỗng nhiên quay đầu lại, trong ánh mắt có thể phun ra lửa: "Ngươi nói cái gì? !"

"Ngươi vừa rồi vùi đầu mãnh ăn, không nói câu nào…"

"Người ta nào có mãnh ăn…"

Đao Khinh Nguyệt ở một bên xem buồn cười, đi ra hoà giải: "Được rồi được rồi, bên kia lại có người đến, là ai?"

Học sinh môn đã tại thấp giọng nghị luận, đều là tại chỉ trích Nhiễm Tu Tề gian trá giảo hoạt, làm bậy người sư.

Thượng Hòa Lâm mang theo vài người, chính đang bay nhanh chạy đến. hắn đã được đến báo cáo, tranh thủ thời gian tới làm người hoà giải.

"Hồng Vũ, các ngươi tại nơi này a, vừa vặn, đến, chúng ta tiếp tục tiến hành."

Hắn khó mà nói ai đúng ai sai, chỉ có thể nhẹ nhàng bỏ qua.

Lê Tiêu Tiêu trong nội tâm cực kỳ không cam lòng, đôi mắt lưu chuyển, nhìn như lơ đãng nói với Nhị hoàng tử một câu: "Cái này Hồng Vũ, hảo có thủ đoạn a."

Nhị hoàng tử do dự một chút, Thiên Vũ là hắn thân muội muội, huynh muội quan hệ rất tốt, hơn nữa phụ hoàng hiểu rõ nhất đúng là cái này tiểu nữ nhi. hắn đối với Lê Tiêu Tiêu si mê, còn không có làm cho hắn huynh muội phản chỗ cần đến bước.

Nhị hoàng tử cuối cùng không có "Động tác", những kia nghe lệnh y người thì an tĩnh lại, không hề đánh trống reo hò xúi giục.

Lê Tiêu Tiêu khí hai tay chỗ trong tay áo, hung hăng xoa góc áo, trên mặt lại treo hiền hoà vui vẻ.

Tú Sơn Thu Hội tiếp tục, Thiên Vũ công chúa lại cảm thấy toàn thân không được tự nhiên. nàng rất muốn do đó rời đi, chính là nói như vậy lại có vẻ chột dạ.

Không đi a, những người kia ánh mắt thật sự làm cho nàng có chút chịu không được. nàng gần như có thể tưởng tượng được đến, những người kia khẳng định tại nghị luận, nàng như thế nào "Si mê" Hồng Vũ, rõ ràng bị cự tuyệt, còn cuồng dại không thay đổi, lặng lẽ tham gia Tú Sơn Thu Hội, hơn nữa tại thời khắc mấu chốt xuất đầu, trợ giúp người trong lòng, trình diễn vừa ra mỹ cứu anh hùng —— không đúng, mỹ cứu cẩu hùng tuồng.

Nàng vô ý thức sau này ngồi ngồi, giấu sau lưng Đao Khinh Nguyệt.

Cái tiểu động tác này, làm cho Đao Khinh Nguyệt bạo lộ tại mọi người trước mắt.

Trước các loại xung đột không ngừng, làm cho Đao Khinh Nguyệt bị mọi người bỏ qua. Cái này cũng là bởi vì nàng một mực cúi đầu, người khác thấy không rõ lắm dung mạo của nàng.

Nhưng là bây giờ, cơ hồ tất cả mọi người kinh ngạc: Ta trước mắt bị mù ư, như vậy một vị siêu phàm thoát tục mỹ nhân, vậy mà làm như không thấy!

Vì vậy một cái khác nghị luận chủ đề nhanh chóng tại trong mọi người lưu truyền ra đến: Như thế khuynh quốc khuynh thành một vị mỹ nhân, còn cùng Thiên Vũ công chúa ngồi cùng một chỗ, nàng rốt cuộc là ai?

Đao Khinh Nguyệt đến Vũ Đô, chính là bí mật mà đi, đối với hai nước mà nói, đều là cao nhất cơ mật, Đao Khinh Nguyệt trong nội tâm cười khổ, không nghĩ tới dưới loại tình huống này cho hấp thụ ánh sáng.

Bất quá sắc mặt nàng lạnh nhạt, hiển thị rõ đại khí.

Thiên Vũ công chúa đã là nhân gian tuyệt sắc, nhưng là Đao Khinh Nguyệt còn muốn thắng một bậc. Mà Đao Khinh Nguyệt từ nhỏ chính là cho rằng ngôi vị hoàng đế người thừa kế đến bồi dưỡng, loại đó khí độ càng hơn Thiên Vũ một bậc.

Thiên Vũ công chúa thật sự là một cái bị làm hư cô gái nhỏ, khí chất kỳ thật càng nhiều thiên về tại tinh nghịch đáng yêu, lại có một chút quỷ linh tinh quái, đến không hề giống một vị hoàng gia hậu duệ quý tộc.

…

Ôn Ngọc Chiêu cùng bị Hồng Vũ một cái lôi âm Đồ Đằng oanh khí huyết phản ứng, hơn nửa ngày không có hồi khí trở lại, một bên hàn môn đệ tử vội vàng bưng chén rượu lên uy hắn đã uống vài ngụm, Ôn Ngọc Chiêu cùng rốt cục chậm rãi khôi phục lại, nhưng trong lòng một hồi kỳ quái: Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?

Thanh Nguyên đại lục không phải là không có dùng âm ba đả thương người võ đạo, chính là những kia đều là thành danh đã lâu cao thủ, ít nhất cũng phải tam phẩm hiển thánh đã ngoài mới có thể làm được. Hơn nữa Đồ Đằng lôi âm cùng bình thường âm ba võ đạo kém nhau quá lớn, Ôn Ngọc Chiêu cùng như thế nào cũng không nghĩ ra, hắn đây là bị Hồng Vũ ám toán, còn cho là mình thân thể có cái gì bệnh không tiện nói ra, đột nhiên phát tác.

Vừa rồi cái loại cảm giác này cực kỳ đáng sợ, trong lồng ngực khí huyết cuồn cuộn, võ khí hỗn loạn, một khắc đó Ôn Ngọc Chiêu cùng không chút nghi ngờ, mình rất có thể muốn bởi vậy chết.

Hắn bên này trận trận hoảng hốt, hồn nhiên đã quên chung quanh chuyện tình, thẳng đến một bên đồng bạn nhắc nhở hắn một câu, hắn mới đột nhiên phục hồi tinh thần lại, ngẩng đầu nhìn xem Nhị hoàng tử bên kia, lập tức trong nội tâm lộp bộp hạ xuống, cuống quít đứng dậy, đi Nhị hoàng tử bên kia một hồi giải thích.

Hắn thật vất vả thông qua các loại thủ đoạn cùng quan hệ, sẵn sàng góp sức đến Nhị hoàng tử môn hạ, hôm nay là lần đầu tiên vi Nhị hoàng tử làm việc, tựu ra sư bất lợi, thua đầy bụi đất, tiền đồ ảm đạm.

Hắn xuất thân hàn môn, tuy nhiên trước mặt người khác, thường thường làm ra một bộ thanh lưu bộ dáng, nhưng trên

thực tế, hắn vô cùng khát vọng bị quyền quý thưởng thức. Làm ra những kia tư thái, thì ra là đánh một trận danh khí, treo giá thôi.

Chính là Nhị hoàng tử là ai? Người ta bên người căn bản không thiếu nhân tài, hắn như vậy một nắm, nếu để cho Nhị hoàng tử thất vọng, tùy thời đưa hắn vứt bỏ như tệ lý, vậy hắn đã có thể hối hận không kịp.

Cũng may Nhị hoàng tử coi như có chút khí độ, lại cho hắn một lần cơ hội.

Ôn Ngọc Chiêu cùng theo Nhị hoàng tử chỗ đó dẫn nhiệm vụ trở về, trên đường đi đều ở tính toán rốt cuộc muốn như thế nào phát động. Ngồi xuống sau, tự định giá đã định, hướng bên người một người sử một cái ánh mắt, người nọ đứng dậy, bưng chén rượu hướng Lê Tiêu Tiêu: "Lê tiên tử, tiểu sinh mời ngươi một ly. Vũ Đô khoảng thời gian này, lớn nhất kinh hỉ chính là tiên tử ngươi. ngươi đến, vi thu đông hiu quạnh Vũ Đô, làm rạng rỡ không ít."

Phen này nịnh hót, đập có chút tiêu chuẩn, Lê Tiêu Tiêu trong nội tâm vui mừng, bưng chén rượu lên, khiêm tốn một câu không dám nhận, nhẹ nhàng nhấp một miếng.

Bên người mỹ nhân chiếm được bực này tán thưởng, Nhị hoàng tử cũng hiểu được trên mặt có quang, thần sắc dễ nhìn rất nhiều.

Thiên Vũ công chúa nhìn xem Lê Tiêu Tiêu, rất khinh thường thấp giọng một câu: "Dối trá!"

Hồng Vũ đột nhiên trong lúc đó cùng nàng tìm được rồi cộng đồng chủ đề: "Ngươi cũng như vậy cảm thấy? Nhìn không ra được a, ngươi còn rất thật tinh mắt."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Chính Khí Ca (thượng)

Thiên Vũ công chúa đối với Lê Tiêu Tiêu hiển nhiên cũng đã nhẫn nhịn nổi giận trong bụng, thoáng cái hỏa lực toàn bộ triển khai: "Từ cái này nữ nhân tới Vũ Đô, ta đã cảm thấy mục đích của nàng không chỉ tinh khiết. ngươi nhìn xem nhất cử nhất động của nàng, quả thực chính là hoàn mỹ, nào có người như vậy? Hiển nhiên là trăm phương ngàn kế, chỉ đem mình tốt nhất một mặt bày ra. Hơn nữa rõ ràng là cái yêu mến Phan phụ quyền quý hồ ly tinh, hết lần này tới lần khác muốn làm ra một bộ thanh cao bộ dạng, thật làm cho người chán ghét! Thật không biết nhị ca là như thế nào bị hắn cho mê hoặc…"

Hồng Vũ đại đối tính khí, cái mông hướng Thiên Vũ công chúa chỗ đó xê dịch, cũng bắt đầu thổ tào: "Tựu đúng vậy a, như vậy một kẻ xảo trá xảo trá nữ nhân, lại đem nhiều người như vậy đều lừa bịp, trước ra sao tung cái kia ngu xuẩn, bây giờ là nhà các ngươi lão Nhị, nói ta cũng vậy đứng hàng thứ lão Nhị, như thế nào ta liền có thể nhìn ra nữ nhân này diễm như tâm hoa đào như rắn rết? ngươi nhị ca sẽ bị nàng mê muội đâu?"

Thiên Vũ công chúa không biết như thế nào, có điểm ăn vị: "Tựu nàng còn diễm như đào hoa? Cắt! Đàn ông các ngươi thật không có ánh mắt."

Hồng Vũ ngón tay khoa tay múa chân trước: "Không phải ta không có thật tinh mắt được không, là ngươi nhị ca không có ánh mắt. Loại đó nữ nhân, cư nhiên còn làm cái bảo bối, muốn ta xem, loại nữ nhân này, càng muốn khiến cho đừng người chú ý, càng là không cần phải phản ứng nàng, ngươi muốn thấp hèn đụng lên đi, nàng tựu lãnh diễm cao quý, ngươi nếu không để ý nàng, nàng tựu nhu thuận chó vẩy đuôi mừng chủ…"

Đao Khinh Nguyệt thẳng lắc đầu: "Hồng Vũ, ngươi nói như vậy có mất phúc hậu."

Hồng Vũ vỡ ra miệng rộng nở nụ cười: "Không biết thiếu nữ a, ngươi là hôm nay mới nhận thức ta sao?"

Đao Khinh Nguyệt xì một tiếng bật cười, đúng rồi, từ mình quen hắn, tên này khi nào thì phúc hậu qua?

Cái này hai cái không hiền hậu gia hỏa ở sau lưng bố trí Lê Tiêu Tiêu, nói huyên thuyên tử chính nói được hăng say, rất có "Tri kỷ" cảm giác, bên kia Ôn Ngọc Chiêu đã ở vài tên đồng bạn tạo thế sau vươn người đứng dậy, nâng chén hướng Lê Tiêu Tiêu nói ra: "Cùng Lê tiên tử đồng yến, như tắm gió xuân! Ngọc Chiêu cùng thường xuyên suy nghĩ, là dạng gì lỗ mãng thô bỉ hạng người, mới có thể bắt buộc tiên tử như vậy không ăn nhân gian khói lửa tuyệt sắc, gả cho cho một cái ngu xuẩn phế vật? Tiên tử chính là thượng thiên tạo vật kiệt xuất chi tác, làm như vậy quả thực chính là chống lại thiên khinh nhờn!"

Hồng Vũ sắc mặt thoáng cái tựu thay đổi.

Hắn không quan tâm Ôn Ngọc Chiêu nói mình là một ngu xuẩn vật, nhưng là lúc trước "Bức bách" Lê Tiêu Tiêu tiến kinh, đúng là gia gia của mình. Tại Ôn Ngọc Chiêu trong miệng, thành "Lỗ mãng thô bỉ hạng người", điều này làm cho trong lòng hắn giận tím mặt!

Nhà của chúng ta người, coi như là làm sai, cũng không tới phiên ngươi loại vật này mà nói!

Cùng huống chi, gia gia lúc trước chỉ là cùng Lê gia một cái giao dịch, gia gia đồng ý gì đó, đều đã kinh làm được, trợ giúp Lê gia đem sinh ý khuếch trương đến cả Đại Hạ! Chính là Lê gia được tiện nghi còn khoe mẽ, Lê Tiêu Tiêu càng là dã tâm bừng bừng, không cam lòng thần phục với Hồng gia phía dưới, tiến vào Vũ Đô tựu khắp nơi trang làm ra một bộ bị buộc bất đắc dĩ không được phản kháng bộ dáng, bọn họ chiếm tiện nghi, ác nhân toàn bộ làm cho Hồng gia làm!

Thiên Vũ công chúa chứng kiến Hồng Vũ biến sắc, đột nhiên mà dậy, trong lòng cũng là tán thành, bất kể là ai, như vậy bị người ngay mặt thoá mạ, cũng khó có thể nhẫn nại a?

Hồng Vũ bước đi đi qua, hàn môn đệ tử cười lạnh nhìn xem hắn, Ôn Ngọc Chiêu càng là trong nội tâm vui vẻ, hắn như vậy ngôn ngữ công kích, chính là vì chọc giận Hồng Vũ, sau đó Hồng Vũ tiến đến "Ứng chiến", hắn mới tốt dựa theo Nhị hoàng tử an bài, triệt để đem Hồng gia thanh danh chà đạp!

Hồng Vũ bước nhanh đến phía trước, đứng ở Ôn Ngọc Chiêu cùng Lê Tiêu Tiêu chính giữa, hai tay phân biệt một ngón tay: "Ta thật sự là không rõ, có ít người sao có thể như vậy da mặt dày, ở trước mặt nàng mở miệng một tiếng tiên tử kêu. Còn ngươi nữa a, Lê Tiêu Tiêu, người ta như vậy gọi, ngươi tựu sinh nhận được? ngươi không biết là mặt đỏ? Chỉ bằng ngươi, còn tiên tử? Kia bang nịnh hót không biết xấu hổ, ngươi một nữ hài tử gia như thế nào cũng có thể như vậy không biết xấu hổ?

Ngươi là không ăn không uống, còn là không sót không vung? Muốn thực là như thế này, bả ngươi chén rượu trong tay buông, bả trước mặt ngươi thực vật triệt hồi. Sau đó ngươi ngoan ngoãn ngồi ở chỗ nầy ba ngày ba đêm không động đậy, không được đi tiểu không được thải, ngươi nếu có thể làm được, ta liền thừa nhận ngươi là không ăn nhân gian khói lửa tiên tử?

Ngươi có thể sao? Ôn Ngọc Chiêu các ngươi bọn này dối trá nịnh hót, như thế nào không trang thanh cao rồi? nàng có cái gì có thể cho các ngươi? Còn không phải bên người nàng trong tay nam nhân có các ngươi muốn lấy đồ vật? các ngươi muốn đạt được tán thành, đạt được trọng dụng, nắm quyền thế, cái này không có gì không tốt, ai cũng nghĩ. Vấn đề là các ngươi có thể hay không quang minh chính đại? Nhìn một cái các ngươi, lại muốn đương kỹ nữ lại muốn lập đền thờ, thật làm cho người chán ghét!

Lê Tiêu Tiêu thì ra là cá nhân, lớn lên hơi chút xinh đẹp một điểm, tâm cơ sâu một điểm mà thôi, nàng nghẹn cấp cũng muốn không cần nhà vệ sinh tùy tiện tìm một chỗ đi tiểu thải, chẳng lẽ nàng cả đời không cần bồn cầu? Còn cái gì tiên tử, phi! Hai bên đều là không biết xấu hổ gì đó!"

Đao Khinh Nguyệt dở khóc dở cười, Hồng Vũ nói thô bỉ, nàng rất rõ ràng Hồng Vũ bản sắc như thế, mà một mặt khác, cũng chính là dùng loại này trần trụi ngôn ngữ, đem Lê Tiêu Tiêu trên người cái gọi là "Tiên tử" trước mặt sa triệt để lột bỏ. Từ nay về sau bất kể là ai, nhìn thấy Lê Tiêu Tiêu, chỉ sợ phản ứng đầu tiên chính là: nàng cũng muốn thải a. Lập tức loại đó thanh cao cảm giác sẽ không có.

Có thể nói, Hồng Vũ những lời này, bả Lê Tiêu Tiêu triệt để để xuống thần đàn.

Thiên Vũ công chúa hưng phấn mà khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, hận không thể vỗ tay: "Mắng thực đã ghiền!"

Đao Khinh Nguyệt nhịn không được nhìn nàng một cái, công chúa điện hạ không phát giác gì.

Lê Tiêu Tiêu rốt cuộc bảo trì không ngừng phong độ, sắc mặt khó coi tựa như gan heo, Nhị hoàng tử cũng là giận tím mặt, nặng nề một vỗ bàn: "Hồng Vũ! ngươi quá làm càn!"

Hồng Vũ cười lạnh: "Nhị Điện hạ, đừng tưởng rằng nữ nhân này có thể giúp ngươi cái đại sự gì, khoảng thời gian này Lê gia thương đội đi khắp cả nước, vì cái gì? Là vì ta Hồng gia âm thầm hộ giá hộ tống. Chính là ta Hồng gia bây giờ là cái gì kết cục, Nhị Điện hạ không cần ta nhiều lời đi?"

Chung quanh mọi người lập tức nghị luận tới tấp, Hồng Vũ vạch trần chuyện này, thật sự không cần nhiều lời, những này huân quý khu xuất thân thế gia đệ tử, từ nhỏ mưa dầm thấm đất một ít chính trị tranh đấu, âm mưu quỷ kế, chỉ cần nói những này, bọn họ lập tức có thể hiểu rõ là chuyện gì xảy ra.

Hồng Vũ trước cũng đã triệt để bả Lê Tiêu Tiêu "Tiên tử" trước mặt sa xé nát, mọi người xem nàng, không hề mang theo một loại "Ngưỡng mộ", dĩ nhiên là càng thêm khách quan một ít. Rồi sau đó Hồng Vũ sẽ đem Hồng Phủ "Tao ngộ" nói ra, Lê Tiêu Tiêu tại trong mắt mọi người, lập tức trở nên xảo trá âm hiểm đứng lên.

Ôn Ngọc Chiêu còn không chịu nhận thua, cường tự giải thích: "Hồng Vũ, đây đều là ngươi ngấp nghé Lê cô nương sắc đẹp, cưỡng cầu không thành cố ý lấy ra tới sự tình!"

Mọi người cũng có chút cảm thấy, Ôn Ngọc Chiêu nói không sai. Hồng Vũ nhưng thật giống như nghe được trên thế giới này tối buồn cười chuyện tình: "Chỉ bằng nàng điểm này tư sắc, còn muốn hấp dẫn ta? Thì ra là các ngươi những này chưa thấy qua cái gì mới là chân chính tuyệt sắc giai nhân đồ nhà quê môn mới có thể coi nàng là thành nữ thần a?"

Hắn dùng tay một ngón tay Thiên Vũ công chúa và Đao Khinh Nguyệt: "Công chúa điện hạ cùng Đao cô nương, cái nào không thể so với nàng xinh đẹp? Ta nói Ôn Ngọc Chiêu, chính ngươi không có tiền đồ, nhưng là mời ngươi không cần phải làm thấp đi của ta phẩm vị được không?"

Mọi người cười vang, Ôn Ngọc Chiêu cùng Lê Tiêu Tiêu lập tức xấu hổ vô cùng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Chính Khí Ca (trung)

Hồng Vũ lời nói này nói được có chút cay nghiệt, Lê Tiêu Tiêu cũng là mỹ nhân tuyệt sắc, hơn nữa trên người có loại ta thấy yêu tiếc khí chất. Thiên Vũ công chúa tư sắc cùng nàng tại cùng một cái trình độ, nhưng là không ai dám nói lời này, Thiên Vũ công chúa thân phận ở nơi đó bày biện đâu.

Đao Khinh Nguyệt đâu? Tất cả mọi người chỉ phải chăm chỉ suy nghĩ một chút, tuy nhiên cũng hội đồng ý Hồng Vũ phán đoán, Đao Khinh Nguyệt xác thực thắng một bậc.

Thiên Vũ công chúa có điểm vui mừng Hồng Vũ nói mình so với Lê Tiêu Tiêu xinh đẹp, lại có điểm căm tức tên này dùng mình đến tạo thế. Trong lúc nhất thời tâm hồn thiếu nữ quấn quýt, cũng không biết làm như thế nào đối mặt Hồng Vũ.

Đao Khinh Nguyệt bản có chút không vui, nhưng khi nhìn đến Hồng Vũ trong ánh mắt một tia khẩn cầu, trong nội tâm mềm nhũn, thôi theo hắn đi nói đi.

Hồng Vũ tiến thêm một bước nói: “Cái gì lô thành đệ nhất tài nữ? chúng ta Vũ Đô cũng có đệ nhất tài nữ, có thể là các ngươi khi nào thì gặp qua Tống cô nương xuất đầu lộ diện, như sắc lang thấy xong mỹ nữ đồng dạng khao khát thanh danh?”

Tống Du Nhiên có chút ngoài ý muốn, Hồng Vũ nói đến mình, nhưng nàng như cũ thản nhiên ngồi ở Hồng Liệt bên người.

Nàng gần đây an phận, hoặc là nói là lạnh nhạt xử thế, trước mọi người thật không ngờ, bây giờ trở về nhớ lại thoáng cái Lê Tiêu Tiêu tiến vào Vũ Đô sau một ít làm, lại cùng Tống Du Nhiên đối lập hạ xuống, lập tức cao thấp lập phán.

Lê Tiêu Tiêu tuyệt đối thật không ngờ, Hồng Vũ sẽ đem nàng khổ tâm kinh doanh hình tượng cùng danh dự, triệt để hủy diệt.

Nàng gần đây tự cho mình rất cao, tiến vào Vũ Đô sau, cảm thấy chỉ bằng mình một người, có thể đem Hồng gia, đem Hồng Vũ đùa bỡn tại cổ trên lòng bàn tay. Chính là chính là chỗ này sao một cái nàng tự cho là có thể thoải mái trêu chọc người, đem nàng tất cả kế hoạch triệt để tiêu diệt!

Ôn Ngọc Chiêu tròng mắt đảo quanh loạn chuyển, trong nội tâm nhanh chóng tự định giá đứng lên. Đao Khinh Nguyệt cùng Thiên Vũ công chúa một mực cùng với Hồng Vũ, nhưng là ba người là quan hệ như thế nào còn khó mà nói a.

Theo lời đồn đãi đến xem, Thiên Vũ công chúa khẳng định khuynh tâm vu hồng Vũ, nhưng là mặt khác cái kia họ Đao cô nương, rõ ràng tư sắc thắng một bậc, chưa hẳn cùng Hồng Vũ như thế nào thân mật. Thiên Vũ công chúa làm sao có thể cùng những nữ nhân khác chia xẻ nam nhân?

Chỉ là nhìn về phía trên, cô nương kia cùng Thiên Vũ công chúa quan hệ không tệ, nếu là bả cô nương kia liên lụy vào, chỉ sợ từ nay về sau Thiên Vũ công chúa hội ghi hận mình. Chính là đây đã là Nhị hoàng tử cho mình cơ hội thứ hai, nếu như vẫn không thể nắm chặt, từ nay về sau chỉ sợ vĩnh viễn không ngày nổi danh!

Hắn hung hăng cắn răng một cái, quyết định đánh cuộc!

Cái này lựa chọn cũng không tốt, nhưng là dưới loại tình huống này, áp lực nặng nề, có phi thường khẩn cấp, mới từ trong thư viện đi tới, không hề kinh nghiệm Ôn Ngọc Chiêu còn là làm ra lựa chọn như vậy.

“Hồng Vũ ngươi dõng dạc, vị cô nương này với ngươi có quan hệ gì? Huống hồ, loại này bừa bãi hạng người vô danh, có thể cùng Lê cô nương so sánh với?”

Đao Khinh Nguyệt sắc mặt không ngờ. nàng có thể cho phép Hồng Vũ lợi dụng mình tạo thế, bởi vì nàng cùng Hồng Vũ quan hệ không tệ, hơn nữa cảm thấy Hồng Vũ người này thú vị.

Chính là bị Ôn Ngọc Chiêu liên lụy vào, nàng tựu mất hứng.

Nhị hoàng tử âm thầm gọi hỏng bét, hắn là biết rõ thân phận của Đao Khinh Nguyệt. Hắn chưa từng gặp qua Đao Khinh Nguyệt, nhưng là nghe người khác miêu tả qua Đao Khinh Nguyệt mỹ mạo, một ít song sơn thủy hồ màu lam con ngươi, đúng là Đao Khinh Nguyệt tiêu chí.

Hắn vốn đang không xác định, nhưng là Hồng Vũ vừa rồi hô lên "Đao cô nương", hắn liền biết rằng không sai.

Không đợi Hồng Vũ phản kích, Nhị hoàng tử ho khan một tiếng, dùng tận khả năng thấp thanh âm cảnh cáo Ôn Ngọc Chiêu: "Khái khái, vị cô nương kia, chính là Thương Lan điện hạ."

Thanh âm tuy nhiên không lớn, nhưng vẫn là có người nghe thấy được, trong lúc nhất thời mọi người không có kịp phản ứng, Ôn Ngọc Chiêu loại này kiến thức nông cạn người, tựu càng không biết "Thương Lan điện hạ" là cái có ý tứ gì.

Một hồi lâu mới có người giật mình, thoáng cái khống chế không nổi gọi tới: "Là Thương Lan tương lai nữ hoàng, Đao Khinh Nguyệt điện hạ!"

Mọi người xôn xao, không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Đao Khinh Nguyệt, thẳng đến lúc này, mọi người mới kịp phản ứng, ngoại trừ vị nào được xưng "Thiên nam Lam Nguyệt" Đao Khinh Nguyệt điện hạ, còn có ai có thể có như thế kinh thế hãi tục dung nhan?

Thanh Nguyên trên đại lục, mọi người tương đối quen thuộc trong khu vực, chính thức đại quốc chỉ có ba cái, Đại Hạ, phương bắc Địch Nhung cùng tây nam Thương Lan.

Về phần những thứ khác Sở Việt lược qua cường một ít, hà tang cùng hoa lang thủ đô là nhỏ yếu vô cùng.

Thương Lan cùng Đại Hạ quan hệ một mực so với vi diệu. Thương Lan Quốc lực cường thịnh, khoáng sản phong phú, thần binh Kiên Giáp đại lục văn minh. Hai cái đại quốc liền nhau, quan hệ nhất định sẽ không quá tốt. Chính là Thương Lan cần Đại Hạ ngăn trở phương bắc Địch Nhung, cho nên hai người lại thường xuyên hợp tác.

Thương Lan vương trữ địa vị tôn quý, mà sau lưng nàng lại là một cái thực lực của một nước không chút nào kém hơn đại hiệp Thương Lan, càng làm cho người không thể coi thường.

Đao Khinh Nguyệt vẻ mặt bình tĩnh, thân phận bị xuyên qua, đối với nàng mà nói cũng không tính cái gì quá không được chuyện tình, không nguyện ý bạo lộ, nhưng là bại lộ cũng tựu như vậy.

Thiên Vũ công chúa có chút áy náy: "Tỷ tỷ thực xin lỗi, liên lụy ngươi…"

Đao Khinh Nguyệt mỉm cười, tựa như sự yên lặng hồ nước tạo nên một mảnh sóng gợn: "Không có việc gì quan hệ."

Ôn Ngọc Chiêu mồ hôi lạnh nhỏ giọt, Đao Khinh Nguyệt xuất hiện ở Đại Hạ, mục đích tuyệt không đơn giản, chính là mình chẳng những phải tội Đao Khinh Nguyệt, mà vẫn còn bởi vì chính mình vạch trần thân phận của nàng, đút lớn như vậy một cái cái sọt, phỏng chừng tại bệ hạ trong nội tâm đều lưu lại "Ký hiệu", coi như là Nhị hoàng tử cũng hộ không ngừng chính mình.

Chung quanh một mảnh nghị luận tới tấp, nhìn về phía Hồng Vũ trong ánh mắt, tất cả đều là hâm mộ ghen ghét cùng kính nể! Tiểu tử này lại có thể làm cho Thiên Vũ công chúa và Đao Khinh Nguyệt điện hạ cùng một chỗ cùng hắn, Thiên Lý khó chứa a!

Hồng Liệt bên người, Tống Du Nhiên hé miệng cười, cúi đầu ghé vào lỗ tai hắn nói ra: "Ngươi cái này đệ đệ, chân nhân bất lộ tướng a, khó trách người ta căn bản chướng mắt các ngươi hai người làm cho người ta thu xếp dung chi tục phấn."

Nàng trong miệng nhiệt khí khiến cho Hồng Liệt lỗ tai ngứa, loại cảm giác này làm cho hắn có chút mê say, hoảng hốt trong lúc đó, phảng phất lại trở lại mới vừa tiến vào Lễ Lăng Thư Viện, hai người cùng trường đoạn đó thời gian…

Thượng Hòa Lâm cái này người hiền lành, lại một lần đi ra hoà giải: "Tốt lắm tốt lắm, cũng không phải là chuyện gì lớn. Chúng ta tiếp tục, kế tiếp nên cái gì? A đúng, thi từ khiêu chiến, có người hay không chủ động đi lên?"

Loại này luận bàn, cũng có người sự thương lượng trước hảo, hai người giúp nhau khiêu chiến, trên thực tế là trước đó chuẩn bị một thủ mình cho rằng không sai thi từ, hai người nương cái này "Khiêu chiến", cùng một chỗ không phát ra được, giãy điểm tài danh.

Hồng Vũ chứng kiến chung quanh học sinh kích động nhìn mình chằm chằm, biết rõ hôm nay cửa ải này, chỉ sợ là không tốt quá khứ trôi qua.

Hắn ngầm thở dài, đại duỗi tay ra, run nổi lên tay áo: "Văn chương hầu hạ, thiếu gia ta thi hứng đại phát!"

Người khác không biết hắn theo hầu, một bên Đao Khinh Nguyệt thốt ra: "Ngươi lại thi hứng đại phát rồi?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Chính Khí Ca (hạ)

Hồng Vũ buồn bực: "Tại sao là lại?"

Đao Khinh Nguyệt che miệng cười trộm, Thiên Vũ công chúa đụng lên đi: "Tỷ tỷ, chuyện gì xảy ra?"

Hai cái tịnh lệ thiếu nữ tụ cùng một chỗ kề tai nói nhỏ, cúi đầu cười cười nói nói, xem chung quanh những kia huyết khí phương cương các thiếu niên con mắt đều muốn thẳng.

Thượng Hòa Lâm ước gì vội vàng đem vừa rồi một ít trang bỏ qua đi, thúc giục thủ hạ học sinh: "Mau mau nhanh, chuẩn bị cho Hồng Vũ hảo."

Hồng Vũ múa bút vẩy mực, một lần là xong. Sau đó ha ha một tiếng cười to, học này cuồng sĩ phong phạm, đem bút lông một ném, hai tay sau lưng lớn tiếng nói: "Đi!"

Sau đó vứt xuống dưới mọi người không quản, mang theo Hồng Thân ngạo nhiên mà đi.

Mọi người toàn bộ đều khinh thường, thậm chí không có người nhìn hắn ghi cái gì —— phá sản xuẩn hoàn khố, phế vật nhị thế tổ, có thể viết ra cái gì hảo thơ đến?

Lại là Đao Khinh Nguyệt, có chút chờ mong, cùng Thiên Vũ công chúa cùng một chỗ đụng lên đi.

Hồng Vũ chữ vậy, thứ này muốn hạ công phu luyện được, Hồng Vũ vậy có cái kia nhàn hạ thoải mái.

Thiên Vũ công chúa vô ý thức nói ra: (mình post nguyên hán việt cho nó sát nghĩa, thêm huyền bí)

"Thiên địa hữu chính khí, tạp nhiên phú lưu hình. Hạ tắc vi hà nhạc, thượng tắc vi nhật tinh. Vu nhân viết hạo nhiên, phái hồ tắc thương minh.

Hoàng lộ đương thanh di, hàm hòa thổ minh đình. Thì cùng tiết nãi kiến, nhất nhất thùy đan thanh.

…

Địa duy lại dĩ lập, thiên trụ lại dĩ tôn. Tam cương thực hệ mệnh, đạo nghĩa vi chi căn. Ta dư cẩu dương cửu, đãi dã thực bất lực.

…

Ai tai tự như tràng, vi ngã an nhạc quốc. Khởi hữu tha mâu xảo, âm dương bất năng tặc. Cố thử cảnh cảnh tại, ngưỡng thị phù vân bạch.

Du du ngã tâm bi, thương thiên hạt hữu cực. Triết nhân nhật dĩ viễn, điển hình tại túc tích. Phong diêm triển thư độc, cổ đạo chiếu nhan sắc."

Thiên Vũ công chúa càng niệm càng cảm thấy một cổ cuồn cuộn khí nhét đầy tại ngực trong miệng, không nói không vui, biết rõ cái này một thủ 《 Chính Khí Ca 》 toàn bộ chấm dứt, này cổ cuồn cuộn khí mới nhổ vi nhanh, chỉ cảm thấy cả người thoải mái vô cùng, phảng phất thăng hoa một tầng!

Cái này cũng là bởi vì Thiên Vũ công chúa tu hành chính là nho môn công pháp, đọc diễn cảm cái này 《 Chính Khí Ca 》, bất tri bất giác bị kéo trong cơ thể võ khí chi lực.

Thiên Vũ công chúa đọc diễn cảm hết đã rất lâu rồi, chung quanh nhưng như cũ lặng ngắt như tờ.

Đao Khinh Nguyệt kinh ngạc sau nửa ngày, bị trong đó loại đó tràn trề chính khí chỗ thuyết phục, lúng ta lúng túng nói một câu: "Tên này, lúc này đây là thật thi hứng đại phát a…"

Nguyên bản những kia kích động, nghĩ muốn khiêu chiến Hồng Vũ học sinh môn, tất cả đều há hốc mồm, như vậy một thủ đại tác phẩm phía trước, đừng nói bọn họ, đem Lễ Lăng Thư Viện trung cực kỳ có tài hoa lão sư tất cả đều mời đi ra, cũng chưa chắc có thể ép tới ở Hồng Vũ.

Văn thải từ ngữ trau chuốt, ai có thể ghi được ra loại đó cuồn cuộn khí?

Ôn Ngọc Chiêu bọn người tao đỏ bừng cả khuôn mặt, Hồng Vũ chiêu thức ấy 《 Chính Khí Ca 》 rõ ràng cho thấy muốn châm chọc bọn họ, bọn họ rất rõ ràng, nương theo lấy cái này thủ 《 Chính Khí Ca 》 tại Đại Hạ, thậm chí tại cả

Thanh Nguyên đại lục truyền lưu, bọn họ cũng sẽ trở thành cái này thủ tác phẩm xuất sắc "Bối cảnh chuyện xưa", vĩnh viễn bị lịch sử cho rằng một cái phản diện điển hình ghi chép lại đi.

Hồng Vũ ghi xong sau lập tức bước đi, thật sự là bởi vì sao người khác gì đó không có ý tứ, tao được sợ.

Hắn nhìn ra chung quanh những kia học sinh đối với hắn nhìn chằm chằm như hổ đói, hắn đương nhiên muốn chủ động phóng ra. Nếu là có người tới một "Mệnh đề làm thơ", vậy hắn đã có thể luống cuống.

Còn không bằng trực tiếp ném ra một thiên thần tác, làm cho những người này tất cả đều câm miệng.

Hắn nhớ rõ thi từ cũng không nhiều, bất quá có vừa xem hiểu ngay kỹ năng, rất nhiều mơ hồ trí nhớ có thể đầy đủ đứng lên. Mà cái này thủ 《 Chính Khí Ca 》, là hắn trên một thế thích nhất thơ cổ từ một trong.

Trong đó dùng đến những kia điển cố, ở cái thế giới này cũng có cùng loại, Hồng Vũ tạm thời thay thế không ít. Nhưng còn có mấy, thật sự tìm không thấy cùng loại điển cố, cũng chỉ có thể dùng nguyên văn.

Hắn nhưng không biết, cái này một thủ 《 Chính Khí Ca 》, rất nhanh sẽ tại cả Đại Hạ nhấc lên một cổ điên cuồng dậy sóng, mà như vậy vài cái điển cố, làm cho những kia cuồng nhiệt yêu thích cái này thủ 《 Chính Khí Ca 》, khổ tâm nghiên cứu học sinh, các loại tra tìm kinh điển, chính là tìm không ra bỏ ra tự nơi nào, buồn khổ vô cùng đồng thời, cũng đúng Hồng Vũ "Nghiên cứu học vấn công lực" càng thêm kính nể!

Như vậy một thủ 《 Chính Khí Ca 》 giành riêng tên đẹp tại trước, những thứ khác học sinh khổ sáp vô cùng, vất vả chuẩn bị hồi lâu thi từ, vốn định tại Tú Sơn Thu Hội trên đại phóng dị sắc, kết quả nhưng bây giờ không dám lại lấy ra.

Thượng Hòa Lâm cũng là trợn mắt há hốc mồm, không nghĩ tới Hồng gia lão Nhị cư nhiên còn có bực này văn thải. Một hồi lâu Thượng Hòa Lâm mới hồi quá thân lai, nhìn xem

một bên mặt xám như tro Nhiễm Tu Tề, trong nội tâm cũng có chút khoái ý.

Hắn cười ha hả hướng phía chúng nhân nói: "Còn có hay không người khiêu chiến?"

Ai còn nghĩ ra được mất mặt xấu hổ?

Thượng Hòa Lâm hỏi ba khắp, không có ai xuất chiến, hắn liền tuyên bố: "Tốt lắm, lúc này đây Tú Sơn Thu Hội, khôi thủ chính là Hồng Vũ. Ban thưởng cái gì, Hồng Liệt ngươi tựu đi lên giúp hắn dẫn đi."

Hồng Liệt vui tươi hớn hở đứng lên, đi lên bả phần thưởng dẫn, cái này vốn chính là hồng nhà tài trợ, dạo qua một vòng lại đã trở lại.

Mọi người nhân khi cao hứng mà đến, sát vũ mà về. Nhất là Nhiễm Tu Tề, Lê Tiêu Tiêu cùng Ôn Ngọc Chiêu bọn người, hận không thể chắp cánh lập tức rời đi cái này làm cho bọn hắn vô cùng mất mặt địa phương.

Trận này Tú Sơn Thu Hội, chuyện đã xảy ra nhiều lắm, tất cả mọi người nghị luận tới tấp, nhìn về phía ba người ánh mắt đều có chút cổ quái. Chỉ sợ không cần ngày mai, mọi chuyện cần thiết sẽ truyền khắp Vũ Đô.

Nhị hoàng tử có chút bên cạnh thủ, nhàn nhạt nói với Lê Tiêu Tiêu: "Chính ngươi đi về trước đi, Thiên Vũ không có xe đuổi, ta tống nàng trở về."

Mặt khác còn có một Đao Khinh Nguyệt, Thương Lan hoàng trừ tại Đại Hạ, Nhị hoàng tử thân là Hoàng thất một thành viên, phải cam đoan an toàn của nàng.

Lê Tiêu Tiêu giống như là trên mặt bị người đánh một quyền, cực mất tự nhiên, miễn cưỡng cười nói: "Hảo, điện hạ tạm biệt."

Nhị hoàng tử gật gật đầu, lại không nói thêm gì.

Lê Tiêu Tiêu ảm đạm mà đi, nàng biết mình cùng Nhị hoàng tử không có tạm biệt cơ hội. Nhị hoàng tử đi theo đội ngũ khổng lồ, căn bản không quan tâm a nhiều nàng một cái, chẳng qua là tìm lấy cớ, không nghĩ cùng nàng đồng hành thôi.

…

Hồng Vũ trở lại Vũ Đô, không có đi Hồng Phủ, thẳng đến hoa hạ thư cục.

“Lão Triệu, tạp chí làm được thế nào?”

Triệu chưởng quỹ vội vàng trả lời: “Trước mắt vẫn chỉ là tại Vũ Đô trong phát hành, ngài cũng phân phó, muốn làm gì chắc đó, ta còn đang tìm kiếm một loại có thể bả tạp chí nhanh chóng trải hướng cả nước phương pháp…”

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: “Hảo, ngày mai tăng phát một san, thậm chí có thể không cần tiền, ta muốn cam đoan làm cho nhiều nhất người chứng kiến cái này một san!”

Triệu chưởng quỹ có chút do dự: “Đông gia, chúng ta chính là một mực tại thường tiền, nếu ngày mai tăng phát một san, tháng này phỏng chừng ít nhất được bồi vạn lượng bạc a…”

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: “Không cần lo lắng những này, ta hiện tại tựu nói rõ với ngươi thiên phụ san đăng những thứ gì, ngươi bả tất cả biên tập tìm khắp, nói cho tất cả mọi người, hôm nay tăng ca, mỗi người hai lượng bạc…”

Triệu chưởng quỹ một cái run rẩy: “Vậy thì bồi càng nhiều…”

Hồng Vũ vung tay lên: “Tranh thủ thời gian đi!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Mắng bất hoàn khẩu (thượng)

Hoa Hạ thư cục tạp chí gọi là 《 Thời Đại 》, đây là Hồng Vũ ác thú vị định ra danh tự. Lúc mới bắt đầu, là bán nguyệt ra một lần. Đăng một điểm gì đó trong triều đình màn, tài tử giai nhân chuyện xưa các loại, cũng có một chuyên môn chuyên mục, đăng một ít tình hình chính trị đương thời tin tức, chỉ là có tác dụng trong thời gian hạn định tính cũng chẳng phải cường.

《 Thời Đại 》 đệ nhất kỳ bìa mặt nhân vật, đương nhiên là gia gia Hồng Thắng Nhật. Thế giới này đã sớm có bản khắc in ấn cùng chữ in rời in ấn, hàng năm lễ mừng năm mới ấn chế tranh tết chính là bản khắc in ấn, mà sống chữ in ấn ứng dụng cũng không rộng rãi.

In ra bức họa đương nhiên chỉ có thể miễn cưỡng phân biệt ra được là ai, bất quá tạp chí loại này hình thức, ở cái thế giới này vẫn như cũ là một cái cực kỳ lực đánh vào gì đó. Trước mắt mới chỉ, chỉ phát hai kỳ, thứ hai kỳ còn là hôm qua mới phát, nhưng là ngược rất không tồi, giá cả tiện nghi, nội dung mọi người thích nghe ngóng, bán được rất nhanh.

Ngày thứ hai phụ san cuối cùng do Hồng Vũ đánh nhịp: Miễn phí!

Bản thảo nhanh chóng viết ra, chủ yếu vài cái bản thảo đều là Hồng Vũ khẩu thuật, cho nên thật nhanh.

Thợ thủ công môn liền đêm làm không nghỉ, vừa rạng sáng ngày thứ hai, thủ ấn một ngàn bản phụ san tựu phát ra khỏi , mà Hoa Hạ thư cục trong, thợ thủ công môn còn đang tăng giờ làm việc, tranh thủ vào hôm nay một ngày, đuổi ra năm nghìn sách.

Triệu chưởng quỹ tắc có chút phát sầu, cái này miễn phí phụ san, thế tất ảnh hưởng đến vừa mới phát hành 《 Thời Đại 》 thứ hai kỳ.

Hồng Vũ cũng không để ý nhiều như vậy, đã sớm hồi đi ngủ.

…

Ôn Ngọc Chiêu cùng một đám hàn môn học sinh ở tại Vũ Đô tây nam, nơi này là điển hình khu dân nghèo, nhai đạo hẹp hòi, phòng ốc thấp bé, liếc nhìn lại, đều nhìn không được một tràng cao lớn hơn một chút kiến trúc.

Hàn môn học sinh đều tại nơi đây ở lại, ngày hôm qua hồi tới chậm, lại thêm lần thụ đả kích, mọi người tụ cùng một chỗ uống khẽ dừng buồn bực rượu, mượn rượu giải sầu, kết quả một giấc ngủ đến giữa trưa mới tỉnh lại, khá tốt hôm nay không cần đi học.

Hắn rửa mặt một phen, ra đi ăn cơm.

Dọc theo đường, hắn tựu mơ hồ cảm thấy không đúng. Đầu ngõ bán bánh nướng Lưu đại gia ngày bình thường thấy hắn cái này người đọc sách, nhất định khuôn mặt tươi cười đón chào, không chuẩn còn muốn ép buộc cái kia mười hai tuổi nước mũi nha đầu cho mình tống vài cái bánh nướng tới.

Nhưng là hôm nay, Lưu đại gia ánh mắt cổ quái nhìn xem hắn, vội vàng đem nữ nhi hướng sạp lí kéo.

Ôn Ngọc Chiêu có điểm kỳ quái, cũng không như thế nào để ý, như cũ đi lên phía trước, dần dần địa hắn cảm giác được, ngày bình thường hiền lành những kia hàng xóm láng giềng đều có chút cổ quái, thấy không chào hỏi cũng thì thôi, còn ở sau lưng đối với hắn chỉ trỏ.

Ôn Ngọc Chiêu giận tím mặt, dĩ vãng hắn đều là ngẩng cao trước đầu lâu, những này đê tiện bần dân cũng muốn mỉm cười cúi đầu khom lưng chào hỏi, bởi vì hắn là Lễ Lăng Thư Viện tài tử, hàn môn lĩnh tụ, nhất định nhất phi trùng thiên, tương lai hội cao cao tại thượng!

Những kẻ ti tiện này, hôm nay là làm sao vậy, to lớn cẩu đảm!

Đi thẳng đến hắn bình thường thường xuyên ăn cơm nhà hàng nhỏ, nguyên bản lúc này, điếm tiểu nhị hắn là cũng đã

phi thường nhiệt tình nghênh đi ra, bởi vì hắn tại nơi này ăn cơm, quán cơm nhỏ lão bản mập mạp Vương Ba rất có mặt mũi.

Nhưng là hôm nay, hắn vào tiệm cơm ngồi xuống, còn là không có người đến kêu gọi hắn! Điếm tiểu nhị rõ ràng cũng đã trông thấy hắn lại giả vờ làm không phát hiện! Ôn Ngọc Chiêu nổi giận: "Tiểu nhị!"

Vài cái điếm tiểu nhị ngươi đẩy ta ta đẩy ngươi, không có người nguyện ý tới, rốt cục vẫn phải Vương Ba theo phía sau quầy đi tới, sắc mặt lạnh như băng đến Ôn Ngọc Chiêu trước mặt, đông cứng nói: "Ngươi đi nơi khác ăn cơm đi, chỗ này của ta không chào đón ngươi."

Ôn Ngọc Chiêu đột nhiên mà dậy: "Đây chính là ngươi nói! Kề bên này không biết có bao nhiêu gia tiệm cơm muốn mời ta đi đâu! Hừ!"

Vương Ba cười lạnh một tiếng: "Này lúc trước!"

Hắn nói, đem một quyển tạp chí nhét vào Ôn Ngọc Chiêu trước mặt. Ôn Ngọc Chiêu cầm lên xem xét, phụ san tương đối mà nói đơn giản hơn nhiều, bìa mặt không có ấn họa, nhưng là có mấy chém xéo in ấn, tăng lớn tự thể đầu đề.

"Rắn rết độc phụ ngụy trang thanh tú thiếu nữ, trêu chọc Vũ Đô nhân thần cộng phẫn!"

"Lễ lăng sỉ nhục, Nho môn bất hạnh —— học chính Nhiễm Tu Tề Tú Sơn Thu Hội âm mưu phá diệt!"

"Hàn môn bại hoại, vẽ đường cho hươu chạy —— Ôn Ngọc Chiêu nịnh hót thất bại!"

"Một thủ 《 Chính Khí Ca 》, thiên cổ ai tranh phong!"

Ôn Ngọc Chiêu trong đầu ông một tiếng, hắn là biết rõ 《 Thời Đại 》 tạp chí. Từ lúc mới bắt đầu, 《 Thời Đại 》 tựu bắt được một ít Vũ Đô tầng dưới chót dân chúng khẩu vị, giống vậy tại này chu vi, một quyển 《 Thời Đại 》 mượn tới mượn đi, trên thực tế khả năng có vài chục người xem qua.

Hắn lúc trước còn cảm thấy cái này bản tạp chí rất mới lạ, phỏng chừng tiền cảnh không sai, lại tuyệt đối thật không ngờ,

vậy mà lại bị người trực tiếp lấy ra công kích mình.

Hắn nhanh chóng lật đến 《 hàn môn bại hoại, vẽ đường cho hươu chạy 》 một ít trang, phía trên rõ ràng rành mạch ghi chép hắn tại Tú Sơn Thu Hội trên sở tác sở vi, hơn nữa 《 Thời Đại 》 tạp chí dùng chính là khẩu ngữ, tất cả mọi người có thể thấy hiểu!

Nguyên bản hành vi của hắn cũng rất không chịu nổi, lại thêm cái này thiên đưa tin là đứng ở Hồng Vũ lập trường, càng đưa hắn miêu tả đê tiện bỉ ổi, làm cho người ta buồn nôn.

Văn vẻ cuối cùng, càng là thẳng thắn mắng to: Đây là cái gọi là hàn môn lĩnh tụ? Người viết dùng làm cho này là nịnh hót lĩnh tụ a? Hàn môn học sinh môn, các ngươi thật sự cho rằng người như vậy có thể dẫn đầu các ngươi tìm được một cái quang minh tương lai? Tỉnh a, loại người này, quân tử khinh thường tới làm bạn, coi như là tiểu nhân, cũng không xỉ cách làm người của hắn! Sự hiện hữu của hắn, là từng cái hàn môn học sinh sỉ nhục, là Lễ Lăng Thư Viện bầu không khí không lành mạnh!

Ôn Ngọc Chiêu giận dữ muốn thổ huyết, một bả muốn đem phần này phụ san xé toang, Vương Ba nhanh tay lẹ mắt cướp đoạt tới, cười lạnh nói: "Xé ta đây một phần có làm được cái gì? Cả Vũ Đô, nghe nói đã có ba nghìn phần tại truyền lưu, mà vẫn còn đang không ngừng gia tăng. Đây chính là miễn phí, coi như là một vạn phân, cũng có thể phát ra đi!"

Ôn Ngọc Chiêu trong đầu ông một tiếng, một vạn phân, miễn phí! Đây là muốn đem mình cùng Nhiễm Tu Tề hướng trong chết cả a! Người nào có lớn như vậy cừu hận? Lại có lớn như vậy thủ bút?

Hắn thoáng cái hiểu rõ vì cái gì dọc theo con đường này, những kia hàng xóm láng giềng đối với hắn lạnh nhạt, chỉ trỏ. Nguyên bản tại nơi này, tựa như đám mây phía trên ôn chiêu hòa, hoàn toàn bị đánh vào bụi bùn.

Vương Ba hắc hắc cười lạnh: "Chúng ta thực thật không ngờ, tại trước mặt chúng ta thanh cao vô cùng ôn đại tài tử,

nguyên lai là một người như vậy, ngươi đi liếm Nhị hoàng tử hài mặt a, chúng ta nơi này không chào đón ngươi!"

Chung quanh thực khách cũng là người người phẫn nộ, thậm chí có người vung quyền cùng theo một lúc gầm rú: "Chúng ta nơi này không chào đón ngươi!"

"Ngươi thích đi nhà ai ăn cơm phải đi, ta xem còn có ai nguyện ý làm việc buôn bán của ngươi!"

Ôn Ngọc Chiêu thất hồn lạc phách đi tới, đứng ở cửa ra vào trên đường phố, giật mình trong lúc đó cảm giác hảo như chính mình thành nghìn người điều chi đắc tội người! hắn dùng làm cho này là lỗi của mình cảm giác, lấy lại bình tĩnh, nữa xem mới phát hiện không phải, trên đường phố tụ lại không ít người, đều là ở tại phụ cận hàng xóm láng giềng, mỗi người đều ở đối với hắn chỉ trỏ, châu đầu ghé tai.

Ôn Ngọc Chiêu biết mình xong rồi, đối với một cái hàn môn học sinh mà nói, liền thanh danh đều hủy, còn có thể có cái gì tiền đồ.

"Phốc!"Hắn một ngụm máu tươi phun ra, mềm nhũn té xuống.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Mắng bất hoàn khẩu (trung)

Cùng Ôn Ngọc Chiêu có giống nhau tao ngộ còn có Nhiễm Tu Tề.

Học chính có thu nhập nên là hắn cũng có thể có một tràng của mình nhà cửa, có một cặp lão phu thê người hầu hầu hạ.

Nay trời sáng sớm, hai cái lão vợ chồng liền chào từ giã. Bất luận Nhiễm Tu Tề như thế nào giữ lại, người ta chính là mặc kệ. Nhiễm Tu Tề buồn bực, lần nữa truy vấn phía dưới, lão phu thê nói thẳng làm cho hắn ra đi xem sẽ hiểu.

Đẳng lão phu thê đi, hắn đầy mình hồ nghi đi ra cửa, một mở cửa một cổ tanh tưởi xông vào mũi, cửa ra vào cư nhiên bị đống người đầy đồ bỏ đi! hắn giận tím mặt.

Cùng Ôn Ngọc Chiêu đồng dạng, xuất thân Lễ Lăng Thư Viện Nhiễm Tu Tề, tại đây một mảnh rất nổi danh nhìn qua, người người tôn kính. Cửa ra vào chưa bao giờ dùng mình quét dọn, đều có hàng xóm láng giềng cho quét.

Nhưng là hôm nay, lại có người cố ý đem đống rác tại chính mình cửa ra vào khẩu!

Hắn khóe mắt dư quang trông thấy đại môn tốt nhất như dính vật gì đó, bên mặt xem xét, trên cửa viết thật to mấy chữ: Lễ Lăng sỉ nhục! Lại vừa quay đầu, mặt khác một nửa trên cửa viết: Ngụy quân tử chân tiểu nhân!

Nhiễm Tu Tề một ngụm lão huyết thiếu chút nữa phun ra!

“Là ai! Là ai làm!“Hắn rít gào rống giận, vài cái đi ngang qua người lại vẻ mặt cười lạnh, căn bản không có phản ứng đến hắn đã đi. Nhiễm Tu Tề chết sống không rõ rốt cuộc chuyện gì xảy ra.

Hắn nhảy lên nhảy lên qua đống rác, hướng ra đến bên ngoài trên đường, rống giận: “Là ai làm!”

Không có người phản ứng đến hắn.

Hắn cũng không trông nom đại môn, bước nhanh đi đến bên trong chính trong nhà đi đến, muốn đi hảo hảo lý luận lý luận.

Đi ngang qua một hiệu sách, Nhiễm Tu Tề cũng đã tiến lên, rồi lại đột nhiên đã trở lại. Thư cửa điếm, treo rất nhiều tiểu mỏng quyển sách, vừa rồi chợt lóe lên, hắn giống như thấy được tên của mình.

Những kia sách nhỏ, chính là 《 Thời Đại 》 phụ san, Nhiễm Tu Tề nhìn rõ ràng bìa mặt trên văn tự sau, trong đầu oanh một tiếng nổ tung.

Hắn phi tốc lật đến này một tờ, vài lần đảo qua, lập tức cảm thấy một hồi mê muội.

Ra vẻ đạo mạo ngụy quân tử! Vẽ đường cho hươu chạy! Phía dưới khi dễ trên! Tâm ngoan thủ lạt…

Các loại làm thấp đi chữ, đưa hắn nói phá lệ không chịu nổi, hết lần này tới lần khác đây là ngày văn vẻ theo lời sự tình, đều là Tú Sơn Thu Hội trên xác thực phát sinh qua, chỉ cần tìm đã tham gia Tú Sơn Thu Hội người vừa hỏi, lập tức tựu có thể có được chứng thực.

Tiệm sách lão bản cũng đúng cái này bình thường ra vẻ đạo mạo ngụy quân tử rất là cười chê, thản nhiên nói: "Miễn phí, ngươi lấy về tốt lắm, đừng đem tại cửa ra vào ảnh hưởng ta làm buôn bán."

Nhiễm Tu Tề thất hồn lạc phách đi trở về, hắn cũng biết 《 Thời Đại 》 tạp chí, rõ ràng hơn cái này bản tạp chí tại Vũ Đô đã bị người môn tiếp nhận, bán đi rất nhiều phân, lúc này đây lại là miễn phí, chỉ sợ Vũ Đô tất cả mọi người sẽ thấy cái này một quyển phụ san, hắn có thể cùng một người cãi cọ, hắn có thể cùng mười người cãi cọ, nhưng là hắn không có biện pháp cùng cả Vũ Đô cãi cọ!

Cái này căn bản là một hồi không ngang nhau chiến tranh, hắn cùng Ôn Ngọc Chiêu vô lực phản kích, chỉ có thể bị động bị đánh, trơ mắt nhìn xem người ta bả danh dự của mình triệt để giẫm vào trong nước bùn.

…

Đem so với Nhiễm Tu Tề, Lê Tiêu Tiêu càng có kiến thức, dưới tay nàng người buổi sáng hôm nay đi ra ngoài mua đồ, trở về tựu dẫn theo một quyển phụ san.

Lê Tiêu Tiêu bắt đầu còn không thế nào để ý, ngược lại thuộc về mình một ít trang nhìn kỹ qua sau, sắc mặt tựu thay đổi. nàng vốn có dùng vi, đã trải qua ngày hôm qua trường hợp như vậy sau, sự tình không thể càng thêm không xong.

Nhưng là hiển nhiên, gần đây yêu mến đau nhức đánh rắn giập đầu Hồng nhị thiếu, không định lúc này buông tha nàng. Tình huống hiện tại, so với ngày hôm qua bết bát hơn gấp một vạn lần!

Tại đây bản phụ san trong, Lê Tiêu Tiêu chiếm đoạt trang báo lớn nhất, Hồng Vũ theo Hồng gia cùng Lê gia giao dịch bắt đầu nói lên, đem Lê Tiêu Tiêu tiến vào Vũ Đô đến nay tất cả hành vi toàn bộ phân tích tinh tường, một mực ghi đến ngày hôm qua Tú Sơn Thu Hội chấm dứt.

Tại người bình thường xem ra, đây quả thực là một cái rắn rết độc phụ, âm mưu tính toán nguyên phối, cuối cùng lại sự tình bại lộ, được đến xứng đáng trừng phạt mà nói bản chuyện xưa!

Tình tiết có thể nói thoải mái phập phồng, trầm bổng du dương, xem người như si như say!

Chính là Lê Tiêu Tiêu xem lại là mồ hôi lạnh ứa ra, bởi vì nàng tiến vào Vũ Đô mỗi một việc, như thế nào vận tác, có mục đích gì tất cả đều phân tích nhất thanh nhị sở!

Điều này làm cho Lê Tiêu Tiêu cảm giác, mình thật giống như cởi hết đứng ở Hồng Vũ trước mặt đồng dạng, không quản thủ đoạn gì, người ta đều liếc xem thấu!

Mà bị Hồng Vũ như vậy phân tích sau, bất kỳ một cái nào nhìn cái này thiên đưa tin người, đều không rét mà run. Một nữ nhân như vậy, nóng vội như thế sâu, đáng sợ cỡ nào? nàng từng cái nhìn như vô tình ý cử động, kỳ thật đều có mục đích. Ai dám cùng nữ nhân như vậy kết giao? Không sợ bị nàng bán?

Lê Tiêu Tiêu những thủ đoạn này, ở cái thế giới này được xưng tụng cao minh, chính là Hồng Vũ trên một thế thế giới kia, các loại xào làm vận tác bay đầy trời, điểm ấy thủ đoạn nhỏ, với hắn mà nói không khỏi quá là trẻ con đi.

Để cho nhất Lê Tiêu Tiêu không rét mà run chính là, văn vẻ trung còn điểm đi ra rồi Lê gia cửa hàng, tại văn vẻ cuối cùng nghi vấn một câu: Cùng như vậy Lê gia người làm buôn bán, các ngươi yên tâm sao?

Như thế tâm cơ, bọn họ thành tín tự nhiên nhận lấy hoài nghi!

Phần này phụ san hiện tại chỉ ở Vũ Đô trong phát hành, nhưng là không hề nghi ngờ, Lê gia sinh ý muốn đi vào Vũ Đô là không thể nào.

Lê Tiêu Tiêu toàn thân rét run, nàng vô ý thức nghĩ đến, Hồng Vũ nhất định sẽ bả loại này sách báo phát hướng cả nước, đến lúc đó làm sao bây giờ? Đối với buôn bán lập nghiệp Lê gia mà nói, tuyệt đối là tai hoạ ngập đầu!

"Tiểu thư, tiểu thư ngươi làm sao vậy?"

Một bên nha hoàn chứng kiến tiểu thư toàn thân phát run, lại càng hoảng sợ.

Lê Tiêu Tiêu có chút đứng không vững, một phát bắt được nha hoàn tay, dùng run rẩy thanh âm nói ra: "Thu, thu dọn đồ đạc, chúng ta, chúng ta trở về…"

…

Hồng Vũ hôm nay rời giường có điểm muộn, một mở cửa, chuẩn bị cho tốt súc miệng nước, nước rửa mặt cùng khăn mặt đều bày ở ngoài cửa. Hồng Vũ không có nghĩ nhiều, rửa mặt xong, sảng khoái tinh thần.

Hắn còn vẫn cho là là Tiểu Lăng chuẩn bị, cũng không có phát giác được, mỗi ngày sáng sớm mình ngoài cửa bồi hồi chờ đợi cái kia xinh đẹp thân ảnh.

Hồng Khê cười hì hì tiến đến, trong tay bưng lấy một quyển 《 Thời Đại 》 phụ san: "Thiếu gia, ngài nhìn, cũng đã phát ra đi nhanh hai ngàn phân ra, hôm nay phỏng chừng

không ngừng năm nghìn phân, không có ở có thể có bảy ngàn phân.”

Dùng Hồng Vũ ánh mắt đến xem, cái này bản phụ san chất lượng vô cùng thê thảm, nhưng là đối với Vũ Đô dân chúng mà nói, lại là cực kỳ lực rung động.

Hồng Vũ thoả mãn gật gật đầu, nắm chặt phụ san thoải mái nhàn nhã đi nhà hàng ăn cơm, hắn so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng hơn tạp chí ở cái thế giới này tác dụng, cái này một sách phụ san, trực tiếp khiến cho tất cả đối thủ thành mắng không trả khẩu bị động tiểu thụ, sao mà sướng tai!

Bây giờ không phải là cơm điểm, bất quá Hồng Vũ muốn ăn, Tiểu Nghiên tự nhiên tạm thời cho làm.

Sau đó Hồng Vũ phát giác: “Như vậy rất tốt a, không có người theo ta đoạt.”

Tiểu Nghiên có chút ngại ngùng nở nụ cười, sau đó quơ lấy chiếc đũa hung hăng cướp đi một khối thán khai hoang thú xương đùi.

Hồng Vũ: “…” Tranh thủ thời gian đoạt a, cái gì cũng không cần nói, mình còn là quá ngây thơ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Mắng bất hoàn khẩu (hạ)

"Ha ha ha, ha ha!" Thiên Vũ công chúa nằm tại chính mình này trương hoa mỹ thư thích trên mặt giường lớn, ôm bụng cười đến thẳng lăn, một bên ném cái này một phần 《 Thời Đại 》 phụ san, Thiên Vũ công chúa cũng đã nhìn qua, vui mừng không được.

Đao Khinh Nguyệt ngồi ở một bên trên mặt bàn, trạm lam sắc trong con ngươi, nhộn nhạo trước một tia cổ quái vui vẻ, Thiên Vũ công chúa cũng đã vận dụng một ít thủ đoạn, biết rõ cái này bản 《 Thời Đại 》 tạp chí sau lưng đông gia chính là Hồng Vũ, tên này theo lần đầu tiên gặp mặt bắt đầu, tựu tổng cho nàng liên tiếp không ngừng ngoài ý muốn, liên tục luy kế, để lại ấn tượng khắc sâu.

Nàng cầm lấy này bản phụ san, nhịn không được lắc đầu cười nói: "Người này a, thật sự là… Miệng quá tổn hại, ngày hôm qua mắng xong còn không tính, hôm nay biên thành thư tiếp theo mắng…"

Thiên Vũ công chúa cũng rất yêu mến, xoay người ngồi xuống, hai cái thon dài mượt mà đùi đẹp bàn cùng một chỗ, nâng cái má : "Ừ, người này tuy nhiên cực đoan đáng giận gia hỏa, nhưng là nhân phẩm coi như không tệ, như vậy mắng chửi người thực đã ghiền. Hừ, Lê Tiêu Tiêu này con hồ ly tinh, ta xem nàng lúc này đây còn thế nào mị hoặc người!"

Đao Khinh Nguyệt vừa cười: "Hắn? Nhân phẩm cũng không tệ lắm?"

Thiên Vũ công chúa mình cũng nở nụ cười, lại cầm lấy phụ san nhìn một lần, có chút ước mơ nói: "Nếu ta cũng vậy có thể như vậy thống khoái mắng chửi người thì tốt rồi…"

Đao Khinh Nguyệt tranh thủ thời gian ngăn lại của nàng đáng sợ ý nghĩ: "Ngươi chính là công chúa, tỉnh lại đi."

Thiên Vũ công chúa cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên, vô hạn tiếc nuối.

…

Tú Sơn Thu Hội ba ngày sau đó, Lễ Lăng Thư Viện làm ra quyết định, học chính Nhiễm Tu Tề, học viên Ôn Ngọc Chiêu bọn người, bị trục xuất thư viện, vĩnh không thu lục!

Trận này căn bản không ngang nhau chiến đấu, không hề nghi ngờ dùng Hồng Vũ đại hoạch toàn thắng xong việc.

Lễ Lăng Thư Viện chính là Nho môn Thánh Địa, thông thường mà nói Vũ Đô quyền quý, bất luận là không phải Nho môn xuất thân, đều muốn đi vào Lễ Lăng Thư Viện học tập một khoảng thời gian. Nói ví dụ Hồng Liệt tựu tại Lễ Lăng Thư Viện tựu đọc.

Dựa theo loại này lệ cũ, nói cách khác Hồng Vũ cũng sẽ tiến vào trong đó. Vì vậy Vũ Đô trong dư luận đều, Hồng Vũ cái này còn không có tiến vào Lễ Lăng Thư Viện đâu, cũng đã đuổi chạy hai cái lão sư, một đại bang song trường…

Vũ Đô hồng sài tên, rất hung tàn.

Cái này nhoáng một cái, đã là Tú Sơn Thu Hội sau nửa tháng, Hồng Vũ vô thanh vô tức bước vào thất phẩm hồn tinh hậu kỳ, tại tu vi trên dần dần cùng bạn cùng lứa tuổi kéo ra chênh lệch.

Hồng Thân như trước còn tạp tại tam phẩm hiển thánh trung kỳ, nhưng cũng đã đi nhanh về phía sau kỳ rảo bước tiến lên.

Tại giai đoạn này, tiến bộ của hắn có thể nói thần tốc.

Hồng Liệt mắt thấy muốn đột phá đến thất phẩm hồn tinh trung kỳ, hắn là Hồng gia bày ra trên mặt bàn thiên tài, hơn nữa hiện tại cảnh giới đã tại Vũ Đô thanh niên tài tuấn bên trong cầm cờ đi trước, tiến bộ của hắn, tựu đại biểu cho Hồng gia quang minh tương lai.

Một ngày này, tại Vũ Đô đông ngoài cửa thành, trên quan đạo đi tới hai tháng.

Đã là đầu mùa đông tiết, năm nay Đại Hạ khí hậu phá lệ rét lạnh, vậy dân chúng đã sớm áo bông da áo lông che được nghiêm nghiêm thực thực, chính là hai người này, trong gió rét

một bộ áo đơn, bước chậm mà đến, đứng ngoài cửa thành nhìn qua Vũ Đô này cao lớn hùng vĩ tường thành, cho đã mắt thưởng thức thần thái.

Bên trái đứng, là một cái dáng người cực cao nữ nhân.

Đại Hạ nam tử chia đều thân cao tại năm thước, sáu xích tính cao, bảy xích đã là tương đối ít thấy. Tám thước chính là trong lịch sử mãnh tướng môn tiêu chuẩn, mà trước mắt cô gái này, thân cao chừng chín xích!

Nàng kéo một cái vô cùng đơn giản búi tóc, càng là rất tùy tiện dùng một cây thú cốt cắm, mặc trên người một kiện vô cùng đơn giản nguyệt trường bào màu trắng, mà không như một loại nữ tử như vậy đang mặc váy dài.

Chín xích thân cao, chính là dáng người lại cực kỳ hoàn mỹ. Rộng thùng thình trường bào tại cuồng phong quét hạ, hơi nghiêng dính sát tại trên thân, đem nữ tử ôn nhu tư thái buộc vòng quanh, một đoạn mượt mà xinh đẹp đường cong, làm cho người ta nhìn ầm ầm tâm động.

Mà phía bên phải, thì là nhất danh thân cao tám thước nam tử, vẻ mặt râu quai nón, trong mắt tinh quang bắn ra bốn phía, tựa như hai khỏa sáng chói bảo thạch, lại coi như trong bầu trời đêm Khải Minh Tinh.

Nam tử hùng tráng khôi ngô, mặc thư thích mà xa hoa, sau lưng nghiêng lưng một con rộng ba thước, trường một trượng hòm sắt tử, không biết trong đó là vật gì. Hòm sắt tử dùng bốn đạo vòng sắt cài ở trên người hắn, phỏng chừng cực kỳ trầm trọng.

Nữ tử có chút nhíu lại mắt, nhìn qua này chảy dài đến cuối tầm mắt hùng vĩ thành cổ, nhịn không được tán thán nói: "Quả nhiên không hổ là Vũ Đô, không tệ không tệ!"

Gió lạnh hét giận dữ bên trong lạnh nhạt mà đứng hai người, vậy mà ẩn ẩn làm cho người ta một loại cảm giác, bọn họ cùng tòa này thiên cổ hùng thành đồng dạng thuần chánh bàng bạc!

Nam tử bên mặt nhìn thoáng qua nữ tử, thần sắc có chút bất đắc dĩ, không có ai biết, cô gái này trên đầu thú cốt trâm gài

tóc, chính là đường đường nhất phẩm hoang thú đại địa Toan Nghê trong đầu một cây bảo cốt, trên người nàng xuyên trường bào, cũng là nhất phẩm hoang thú hoàng hỏa cổ tàm nhả tơ chức thành!

"Đại Hạ lớn như vậy, ngươi muốn đi đâu không tốt? Không phải muốn tới Vũ Đô?" Nam tử trong thanh âm tràn đầy phàn nàn: "Ngươi có biết hay không, nếu như bị người hiểu được chúng ta vào Vũ Đô, chỉ sợ muốn thiên hạ đại loạn."

Nữ tử chắp tay sau đít, như cũ nhìn qua này tòa cự đại thành trì, trong ánh mắt lại có một tia chờ mong thần sắc: "Ta biết rõ a, không nói như vậy, mới không tốt chơi đâu."

Nam tử theo bên cạnh nhìn xem nàng, đây là một gần như hoàn mỹ hình mặt bên, da thịt nhẵn nhụi mang theo một loại tiểu mạch sắc khỏe mạnh sáng bóng, làm cho người ta tìm không ra một đinh điểm tỳ vết nào. Dọc theo con đường này nam tử đều ở cảm thán, thượng thiên sao biết sáng tạo như vậy một cái xuất sắc nữ tử? Thực lực không gì sánh kịp, dung mạo không thể bắt bẻ.

Duy nhất không được hoàn mỹ, chỉ sợ sẽ là cái này thân cao, không khỏi quá cao điểm.

Nàng quơ quơ đầu, thần sắc có chút đáng yêu: "Đi thôi, chúng ta vào thành."

Nàng đương trước mà đi, nam tử tựa hồ cực không tình nguyện, tại nguyên chỗ đứng trong chốc lát, nữ tử không vui thanh âm truyền đến: "Còn không đi?"

"Đến đây." Nam tử bất đắc dĩ đi theo.

Cùng lúc đó, tại Vũ Đô tây nam lô thành, đại quân chính quấn thành mà qua.

Đây là viễn chinh sơn rất quân đội, sơn rất chính là Đại Hạ cùng Sở Việt đối với hai nước trong lúc đó một mảnh kia rậm rạp trong núi rừng chiếm giữ rất nhiều Man tộc gọi chung là.

Cái này một mảnh Man tộc thường xuyên làm loạn, quấy rầy biên cảnh, cướp bóc giết chóc. Triều đình đại quân đánh

tới, bọn họ tựu gào thét thối vào núi rừng, đại quân cũng cầm bọn họ không có biện pháp.

Hà Sùng hai năm trước theo năm vạn đại quân tiến vào chiếm giữ cái này phiến vùng núi, chỉ có điều vừa tới thời điểm, hắn không phải chủ tướng.

Khổ chiến nửa năm, chủ tướng lại vô kế khả thi, tiêu hao đại lượng lương thảo, binh lính tổn thất mấy ngàn, lại không có gì có thể cầm ra tay chiến quả.

Vũ Tông Hoàng Đế dưới sự giận dữ đem chủ tướng áp giải hồi kinh hỏi tội, bổ nhiệm cái này nửa năm trong chiến đấu duy nhất điểm sáng Hà Sùng là chủ tướng, tiếp tục tiễu trừ.

Hà Sùng tiền nhiệm, chuyện làm thứ nhất chính là đem năm vạn đại quân giảm bớt thành năm nghìn tinh nhuệ, sau đó kỳ chính hỗ trợ, biểu hiện ra làm gì chắc đó, từng bước đẩy mạnh, âm thầm lại kì binh không ngừng, tinh nhuệ chi sư thường thường một ngàn người có thể đem năm sáu ngàn người đại bộ lạc giết tán.

Mà năm ngàn người trường kỳ tác chiến lương thảo, đối với Đại Hạ mà nói cũng không tính là cái gánh nặng. Như vậy dùng một năm rưỡi thời gian, triệt để đem sơn rất giải quyết.

Bình định lớn nhỏ bộ lạc ba mươi bốn cái, chém đầu tứ vạn, bắt được nô lệ tám vạn!

Sơn rất còn sót lại bộ chúng, toàn bộ thối nhập Sở Việt cảnh nội, này cũng không phải là Đại Hạ vấn đề.

Hà Sùng bằng vào trận chiến này, tại Đại Hạ trong quân thanh danh lên cao, Vũ Đô trẻ tuổi đệ nhất nhân danh xưng, ẩn ẩn có bị đổi thành "Đại Hạ trẻ tuổi đệ nhất nhân" thế

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Một cái giá lớn thảm trọng (thượng)

Lô Thành là Đại Hạ tây nam trọng trấn, đại quân trở về kinh phải qua đường.

Lúc này, Hà Tung một thân rộng thùng thình áo bào trắng, có chút lười biếng tựa ở thư thích trong xe ngựa, trong tay bưng lấy một quyển mỏng quyển sách nhìn xem.

Cái này bản quyển sách, đúng là hơn nửa tháng trước kia, Hoa Hạ thư cục phát hành 《 Thời Đại 》 phụ san.

《 Thời Đại 》 tạp chí đến trước mắt như cũ không có gì quá tốt biện pháp, trong thời gian ngắn nhất đem tạp chí tại cả nước đồng thời đưa ra thị trường, chỉ có thể là tại một ít thành phố lớn thiết lập khắc bản cục, tại Vũ Đô cũng đã xuất bản sau, lợi dụng đường núi ra roi thúc ngựa, đem dạng thư đưa đến tất cả tòa thành thị khắc bản cục, sau đó bắt đầu an bài in ấn, tiến tới đem bán.

Cho tới bây giờ, về phần vài cái thành phố lớn mới có Hoa Hạ thư cục khắc bản cục, Lô Thành chính là một cái trong đó thành thị.

Hà Sùng cũng đã nhận được phụ thân thư nhà, biết mình thương yêu nhất đệ đệ, đã bị Hồng Vũ một cước đá cho phế nhân. Chính là Hà Sùng không hổ là Hà Thường cho rằng tối như con của mình, hắn cùng phụ thân đồng dạng, mặt ngoài bình tĩnh vô cùng, như trước vô thanh vô tức mang theo đại quân hồi hướng.

Đi ngang qua Lô Thành, hắn suy nghĩ một chút nói: “Phái cá nhân đi trong thành nhìn xem, Lê Tiêu Tiêu trở về rồi ah, nếu như đã trở lại, làm cho nàng tới gặp ta.”

Thân binh của hắn, đều là mình từ đâu gia mang đi ra cao thủ, đối với hắn so với Hoàng Đế còn trung tâm, lập tức lĩnh mệnh mà đi.

Thân binh tìm được Lê Tiêu Tiêu thời điểm, nàng vừa mới trở lại Lô gia không lâu sau, nhưng là cũng đã có thể cảm giác được, trong nhà đối bất mãn ta của nàng.

Hồng Thắng Nhật khai ra điều kiện, Lê gia kỳ thật rất hài lòng. Hết lần này tới lần khác Lê Tiêu Tiêu cảm thấy không thể như thế "Đi vào khuôn khổ", còn muốn cầu càng nhiều, kết quả lộng xảo thành chuyên.

Thân binh đến thời điểm sắc trời đã tối, Hà Sùng làm cho nàng đi qua, đối với một nữ hài tử mà nói, là muốn mạo hiểm.

Nhưng là Lê Tiêu Tiêu cũng đã không có lựa chọn nào khác. Huống chi, đối phương là Hà Sùng, cái kia Vũ Đô thanh niên đồng lứa đệ nhất nhân! Đối với nàng mà nói, có vô cùng hấp dẫn, nàng thấy được mình Đông Sơn tái khởi trùng nhập Vũ Đô hi vọng!

Cho nên Lê Tiêu Tiêu chỉ là thoáng một do dự, hãy cùng trước thân binh đi.

Quân đội không có vào thành, ở ngoài thành an doanh cắm trại.

Lô Thành Thái thú tiến đến uỷ lạo quân đội, mang đến đại lượng mỹ thực tốt đẹp rượu, Hà Sùng làm chủ đem, tự nhiên muốn ra mặt xã giao, uống đến đã khuya mới vừa về, Lê Tiêu Tiêu thì là một mực bị hạn chế tại một cái trong quân trướng, nhàm chán chờ Hà Sùng.

Nàng muốn đi xem một chút, lại bị canh giữ ở cửa ra vào hai gã thân vệ không chút do dự ngăn cản trở về. Không quản Lê Tiêu Tiêu thi triển cái gì mị hoặc thủ đoạn, hai người hiển nhiên đã bị hấp dẫn, lại như cũ kiên định địa chấp hành trước Hà Sùng mệnh lệnh, không được nàng đi ra ngoài.

Lê Tiêu Tiêu không khỏi có chút chờ mong, có thể điều giáo ra loại binh lính này người, nên là như thế nào ngút trời kỳ tài?

Đợi một chút đến đã khuya, Lê Tiêu Tiêu ngáp liên tục, bên ngoài mới vang lên một hồi tiếng bước chân, màn cửa nhảy lên, đi tới một người.

Lê Tiêu Tiêu đánh giá hắn, người này dáng người trung đẳng, dung mạo cũng rất bình thường, trên người cũng không có gì khí chất đặc thù, có thể nói, đây là một ném vào trong đám người, lập tức tựu tìm không thấy gia hỏa.

Người nọ sau khi đi vào, đối Lê Tiêu Tiêu nhàn nhạt gật đầu một cái, rất tùy ý mình ngồi xuống: "Ta là Hà Sùng, đệ đệ của ta chuyện tình, sẽ không dễ dàng như vậy thì xong rồi."

Lê Tiêu Tiêu trong nội tâm lộp bộp hạ xuống, nàng cũng không biết vì cái gì, vô ý thức đã cảm thấy trước mắt người này nguy hiểm.

Bây giờ có thể làm cho nàng kiêng kị người, Hồng Vũ tính một cái, nhưng là Hồng Vũ tuyệt đối không có có trước mắt người này cho nàng như vậy cảm giác nguy hiểm! Rõ ràng là một cái rất bình thường người, nhưng khi hắn bình thản nói ra câu nói kia thời điểm, Lê Tiêu Tiêu đột nhiên cảm thấy, lòng của mình bị người chăm chú địa tóm lên, hắn lo lắng nhất chuyện tình đã xảy ra!

Hà Sùng lấy tay bám lấy cái cằm, rất nhạt nhưng ngồi ở chỗ kia, giống như là tại trần thuật một kiện rất sự tình đơn giản, chính là hết lần này tới lần khác chuyện này chuyện liên quan Lê Tiêu Tiêu sinh tử!

"Đệ đệ của ta chuyện tình, Hồng Vũ là đầu sỏ gây nên, nhưng ngươi là phía sau màn độc thủ. Đừng đem ngươi điểm này tiểu thông minh ở trước mặt ta đùa giỡn đi ra, ngươi lợi dụng đệ đệ của ta, mới đưa đến hắn cuối cùng bị thương. ngươi cũng đừng cho là ta bắt ngươi không có biện pháp, ngươi khuya hôm nay chết ở chỗ này, ta có rất nhiều loại thuyết pháp có thể tròn đi qua. Nói ví dụ, ngươi câu dẫn không thành thẹn quá hoá giận, ý đồ hành thích. ngươi ngẫm lại xem, 《 Thời Đại 》 nắm giữ ở Hồng Vũ trong tay, hắn là biết biết thời biết thế giúp ta tròn cái này thuyết pháp, còn là sẽ vì ngươi kêu oan?

Có chúng ta hai nhà liên thủ, Lê gia rất nhanh sẽ xong đời. Đã không có Lê gia, ai còn nhớ rõ ngươi đã từng đã tới trên đời này?"

Lê Tiêu Tiêu toàn thân lạnh như băng, Hà Sùng rất dễ dàng tựu vạch trần nàng đêm nay tiến đến mục đích, hơn nữa liền hai gã thân vệ đều có thể tại chính mình hấp dẫn hạ thủ vững chức trách, nàng lại nơi đó còn có lòng tin, đi mị hoặc Hà Sùng?

"Ngươi… Rốt cuộc muốn ta làm gì?"

Hà Sùng như trước bình thản nói: "Theo ta hồi Vũ Đô, còn có nhiều chỗ có thể xử dụng đến ngươi."

Lê Tiêu Tiêu sững sờ, đây quả thực là vui như lên trời, không nghĩ tới tha một vòng, cư nhiên còn là đạt thành mình mục đích cuối cùng nhất.

Hà Sùng khẽ lắc đầu: "Ta sẽ cho ngươi một chỗ nhà cửa, tại cần ngươi xuất hiện thời điểm, ngươi mới sẽ xuất hiện, thời gian khác, ngươi hội ngoan ngoãn đứng ở trong trạch viện, không được xuất đầu lộ diện. Nếu không, hậu quả chính ngươi tinh tường."

Lê Tiêu Tiêu đờ đẫn gật đầu, hai người ngắn ngủi tiếp xúc, Lê Tiêu Tiêu cũng rất khẳng định, Hà Sùng nói được thì làm được.

Hà Sùng đứng lên, Lê Tiêu Tiêu cho là hắn muốn đi, tiến lên một bước chuẩn bị tống hắn đi ra ngoài, nhưng không ngờ Hà Sùng khẽ vươn tay bắt được nàng, khàn một tiếng đem quần áo của nàng xé mở, mảng lớn da thịt tuyết trắng bộc lộ ra, tại không khí rét lạnh bên trong, hiện lên một tầng tiểu vướng mắc, một con ngọc nhũ như ẩn như hiện.

Lê Tiêu Tiêu sợ ngây người, Hà Sùng nhưng như cũ là như vậy bình tĩnh thần thái, tựa hồ trên đời này, căn bản không có chuyện gì có thể làm cho hắn động dung.

Hà Sùng ba lượng hạ, đem nàng triệt để lột sạch, hai tay bả chơi một chút nàng trước ngực hoàn mỹ vú nhỏ, có vẻ có chút thoả mãn, Lê Tiêu Tiêu cả người triệt để cứng ngắc, giống như một câu tượng gỗ.

Mặc cho Hà Sùng đem nàng trở mình xoay qua chỗ khác, hai tay đặt tại trên mặt bàn.

Hà Sùng từ phía sau hung hăng địa đâm tiến đến, không có bất kỳ tán tỉnh, thanh âm khô khốc, kịch liệt đau nhức thoáng cái làm cho nàng phục hồi tinh thần lại, nàng một tiếng thét lên, giờ này khắc này nàng cùng vậy nữ hài tử không có bất kỳ khác nhau.

Nàng vừa muốn phản kháng, Hà Sùng một bả đè lại cổ của nàng, một cổ lực lượng đem nàng triệt để chế phục, Hà Sùng ra sức phát tiết trước, viễn chinh sơn rất một năm này bán dục hỏa, tựa hồ toàn bộ đều muốn khuynh tả tại bên trong thân thể của nàng.

Lê Tiêu Tiêu bất lực rơi lệ, yên lặng địa thừa nhận trước.

Nàng cho là mình có thể đem trên đời tất cả nam nhân đùa bỡn tại cổ trên lòng bàn tay, Hà Sùng dùng nguyên thủy nhất thô bạo phương pháp, làm cho nàng hiểu rõ rồi mình đến cỡ nào buồn cười.

Thật lâu , máu tươi theo Lê Tiêu Tiêu hai chân chảy đi xuống, tuyết trắng mượt mà chân dài cùng chướng mắt đỏ hồng vết máu đối lập mãnh liệt, Hà Sùng mãnh liệt địa phun trào ra, lại không có một điểm sảng khoái thanh âm phát ra, cả quá trình, hắn cuồng bạo mãnh liệt, lại thập phần yên tĩnh, thẳng đến cuối cùng này phun trào thời điểm, cũng là vẻ mặt bình tĩnh.

Xách tốt lắm quần, Hà Sùng chắp tay sau đít, bình tĩnh đi ra ngoài, giống như làm một kiện chuyện rất bình thường.

Lê Tiêu Tiêu co rúc ở trướng bồng trong góc, bất lực khóc suốt cả đêm.

Sáng sớm hôm sau, nàng đã bị đại quân lôi cuốn trước, lần nữa hướng Vũ Đô xuất phát.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Một cái giá lớn thảm trọng (trung)

Hồng Di Lan song tay nắm lấy một thanh hẹp dài loan đao, nghiêng dựng thẳng trước người, trong đôi mắt ngưng tụ trước một cổ thần quang, khí thế súc đủ sau, một tiếng quát, nhỏ nhắn xinh xắn thân hình nhanh nhẹn trên xuống, trường đao theo trên mà dậy, kéo lê một đạo sáng như tuyết hào quang, bá một tiếng chém về phía phía trước một cây Thiết Trụ.

"Đương!"

Một tiếng vang lớn, cánh tay thô Thiết Trụ bị chặt đi vào một nửa.

Hồng Di Lan bung ra tay, chuôi đó hẹp dài loan đao binh một tiếng cắt thành hai đoạn.

Nàng bất mãn hếch lên cái miệng nhỏ nhắn: "Ca, như thế nào còn là kém như vậy, các ngươi đều là như thế nào tu luyện, vì cái gì có thể tiến bộ nhanh chóng?"

Hồng Di Lan tu luyện không phải 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》, thể chất của nàng cũng không thích hợp tu luyện cái này bộ bạo liệt pháp môn, nàng tu luyện chính là binh thư phủ kho bên trong, mặt khác nhất bộ nhị phẩm công pháp 《 Thanh Hà bảo giám 》.

Hồng Vũ cùng Hồng Liệt ở một bên nhìn xem muội muội diễn võ, cũng có chút tiếc nuối.

Hồng Vũ cũng đã dùng vừa xem hiểu ngay nhìn rồi, 《 Thanh Hà bảo giám 》 trên thực tế cũng không phải cực kỳ thích hợp muội muội, chỉ là tại binh thư phủ kho sưu tầm nhị phẩm đã ngoài công pháp bên trong, cái này nhất bộ là thích hợp nhất.

Dù sao đẳng cấp cao công pháp khó được, đây cũng chính là tại Hồng Phủ, Hồng Di Lan còn có thể khiêu một cái tuyển một tuyển, nếu nhà khác, nào có tốt như vậy chuyện tình?

Thành thành thật thật tu luyện tu luyện nhất bộ tổ truyền công pháp a, thích hợp ngươi đó là ngươi vận khí, không thích hợp ngươi tựu tự nhận không may.

Cũng chính là bởi vậy, Hồng Di Lan không phải không dụng công, thiên tư cũng không phải kém, chính là tiến bộ thong thả, đến bây giờ, cũng chỉ là cửu phẩm dũng tuyền đỉnh phong.

Hồng lão gia tử chính là hiểu rõ nhất cái này cháu gái nhỏ, trong nhà tất cả tài nguyên, mặc cho nàng lấy dùng, hiện tại mới là cảnh giới này, lại là có chút chậm.

Cổ Tiểu Hà tranh thủ thời gian trên tới dỗ dành nàng: "Không có việc gì a Lan Lan, cũng đã so với ta mạnh hơn nhiều hơn."

Hồng Di Lan ủ rũ: "Có thể là chúng ta Hồng gia là tướng môn a, mọi người đều nói tướng môn hổ nữ, ta cái dạng này, không được tướng môn khuyển nữ?"

Cổ Tiểu Hà cũng đi theo bối rối: "Vậy làm sao bây giờ? Chúng ta nhanh lên nghĩ nghĩ biện pháp a."

Mười tám danh võ cơ phân loại tại hai bên, Trang Hàn nhịn không được trộm liếc mắt nhìn Hồng Vũ, khá tốt Hồng Vũ không có phản ứng gì, nàng một hồi may mắn, nhẹ nhàng thở ra. Một lát sau, nhịn không được lại nhìn sang, lại nghiêng mắt nhìn liếc. Có điểm làm không biết mệt.

Hỏa Vân Cơ xem cười thầm, nhẹ nhàng đụng phải một bên Mặc Cơ liếc, hướng Trang Hàn bên kia một bĩu môi. Mặc Cơ hừ một tiếng, nhìn hai mắt, cũng nhịn cười không được.

Hồng Vũ vuốt càm của mình trầm tư, muốn hay không như trợ giúp đại ca đồng dạng giúp đỡ tiểu muội? Trong chốc lát bả 《 Thanh Hà bảo giám 》 mượn trở về gõ một gõ?

Hắn lại chối bỏ của mình cái ý nghĩ này, bởi vì vừa xem hiểu ngay cũng đã cho thấy, 《 Thanh Hà bảo giám 》 cũng không phải rất thích hợp muội muội, phương pháp tốt nhất, còn là thừa dịp hiện tại tới kịp, tìm kiếm nhất bộ thích hợp hơn muội muội mới công pháp.

Chính là lại nói tiếp dễ dàng, đẳng cấp cao công pháp khan hiếm vô cùng, nơi đó là nói tìm tựu có thể tìm tới? Huống chi tìm được rồi cũng chưa chắc thích hợp muội muội a.

Hồng Vũ cũng có chút đau đầu, Hồng Liệt vỗ muội muội bả vai: "Đừng lo lắng, ta đi về hỏi hỏi lão sư, Lễ Lăng Thư Viện tàng thư phần đông, nói không chừng có thích hợp của ngươi."

Này cũng là phương pháp, Hồng Vũ nhãn tình sáng lên.

Hồng Di Lan lại thở dài: "Đại ca, nhà chúng ta không phải Nho môn người, liền ngươi đang ở đây Lễ Lăng Thư Viện, đều không chiếm được chân truyền, chớ nói chi là ta."

Hồng Vũ đạo là loại suy, đột nhiên nghĩ tới, Lễ Lăng Thư Viện không được, Ngọc Thanh Quan đâu?

Hắn không có tại chỗ nói ra, huynh muội ba người xem nhìn thời gian, đến trưa, chen lấn tới trước xông về nhà hàng.

Hồng Khê vừa vặn dẫn Tôn Bán Sơn tiến đến, vừa nhìn thấy huynh muội ba người loại này ác hình ác trạng, ngạc nhiên hỏi: "Làm cái gì vậy đâu?"

Hồng Liệt tương đối hiền hậu, một bên chạy một bên thuận miệng hỏi một câu: "Ăn cơm a, cùng đi a."

Tôn Bán Sơn không có nghe được Hồng Liệt chỉ là khách khí hạ xuống, hắn cũng xác thực không, tựu "A" đáp ứng một tiếng, cùng theo một lúc đi.

Hồng Vũ cùng Hồng Di Lan thẳng nén giận: "Bảo ngươi lắm miệng!"

Ba người rất nhanh chạy không thấy bóng dáng, Tôn Bán Sơn ở phía sau không hiểu ra sao, đây rốt cuộc là để cho ta ăn còn là không cho ta ăn a?

Hồng Khê buồn cười: "Ngài nhanh lên a, bằng không nên cái gì ăn đều không…"

Tôn Bán Sơn càng kỳ quái nhìn một chút Hồng Khê, Hồng Khê: "Dù sao ta nhưng là hảo tâm nhắc nhở."

Đợi cho Tôn Bán Sơn đuổi tới nhà hàng, cái này một nhà già trẻ, cũng đã gió cuốn mây tan mang thứ đó nhanh ăn sạch. Tôn Bán Sơn đứng ở cửa ra vào, ngạc nhiên nhìn xem đường đường Đại Hạ đệ nhất danh suất Hồng Thắng Nhật lão gia tử vì một cây hoang thú chân, cùng cháu nội tranh mặt đỏ tới mang tai.

Trừ bọn họ ra tổ tôn ba người, còn có một tiểu cô nương, đã ở vùi đầu ăn nhiều, hắn rất hiếu kỳ hỏi: "Cô bé kia là ai?"

Hồng Khê: "Đầu bếp."

"Đầu bếp… Đầu bếp không phải phụ trách nấu cơm sao?"

"Tại Hồng Phủ, đầu bếp cũng phụ trách ăn cơm."

Tôn Bán Sơn có điểm không hiểu a, quá rối loạn a.

Nguyên bản ăn cái gì thời điểm, coi như là sau lưng trời giáng ngũ lôi oanh, Tiểu Nghiên cũng sẽ không quay đầu lại, nhưng là lúc này đây, ma xui quỷ khiến, nàng nghe thấy có cái thanh âm ở sau người vang lên, quay đầu lại nhìn thoáng qua.

Trên mặt còn đứng trước đầy mỡ cùng thịt thú vật, đại hoa miêu đồng dạng.

Sau đó bốn mắt nhìn nhau, hơn nửa ngày, không có tách ra, Tiểu Nghiên thậm chí quên trong miệng còn có một khẩu hoang thịt thú vật, không có nhấm nuốt.

Tựu tại hai người yên lặng nhìn nhau thời điểm, Hồng Vũ bốn người nắm chặt thời gian bả còn lại thực vật tất cả đều ăn.

"Khái khái!" Hồng Khê một hồi ho khan, hai người xấu hổ cúi đầu, Hồng Thắng Nhật ăn no, lau miệng, biến trở về Hồng Phủ nhất gia chi chủ: "Tôn tiên sinh đến đây, nhanh ngồi nhanh ngồi, tùy tiện chịu chút a…"

Chính hắn cũng có chút ngượng ngùng, trên mặt bàn chỉ còn lại có xương cốt.

Tiểu Nghiên tranh thủ thời gian đứng lên: "Ta nữa cho làm điểm."

Hồng Vũ ba người chấn động, Tiểu Nghiên mỗi bữa cơm liền làm nhiều như vậy, ăn sạch lại không có, còn chưa từng có

như vậy săn sóc nói, các ngươi chưa ăn no ta nữa làm điểm.

Tiểu Nghiên cúi đầu, dắt lấy góc áo của mình, mảnh vụn chạy bộ, nói không nên lời điềm đạm nhu nhược. Hồng Vũ một hồi hồ nghi, nhìn nhìn lại Tôn Bán Sơn, chằm chằm vào Tiểu Nghiên bóng lưng, mãi cho đến nàng biến mất.

Hồng Vũ sờ sờ cái cằm, chẳng lẽ nói hai cái thân cận người bị hại xem đôi mắt rồi?

Đợi cho Tiểu Nghiên hoang thú thức ăn bày tại Tôn Bán Sơn trước mặt, khuôn mặt nam nhân hung hăng địa bóp méo thoáng cái: Cái này cũng có thể ăn? !

Tiểu Nghiên cũng đã lau sạch sẽ khuôn mặt nhỏ nhắn, hơn nữa tóc hiển nhiên tận lực sơ qua, hai tay ôm trước người, như nước trong veo mắt to tràn đầy chờ mong nhìn xem Tôn Bán Sơn.

Tôn Bán Sơn tại đây dạng ánh mắt trong suốt hạ, quyết định bất cứ giá nào, hắn bả con mắt khép lại, một ngụm cắn xuống dưới.

“Răng rắc!”

Thật khổ!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Một cái giá lớn thảm trọng (hạ)

"Cái kia… Trước tiên đem bên ngoài than xác bóc bỏ đi, sau đó bên trong đó ăn mới ngon." Tiếu Nghiên có chút nhút nhát e lệ nhắc nhở hắn một câu. Tôn Bán Sơn kêu khổ, làm sao ngươi không nói sớm, hắn cắn một cái khét lẹt.

Một bên Hồng Vũ, không có tim không có phổi nở nụ cười.

Tôn Bán Sơn nếm đến Tiếu Nghiên tay nghề sau, lập tức con mắt tỏa ánh sáng, liên tục gật đầu: "Ăn ngon ăn ngon, ăn ngon thật."

Tiếu Nghiên treo lấy tâm buông, cười tủm tỉm hai con mắt to hoàn thành trăng lưỡi liềm: "Vậy ngươi ăn nhiều một chút, không đủ ta cho ngươi làm thêm."

Hồng Vũ buồn bực: "Ta mới là dùng tiền mướn người của ngươi a."

Hắn nhìn xem hai người này náo tâm, vung tay lên: "Ta đi về trước, ngươi ăn xong tới."

Tôn Bán Sơn miệng đầy đều là thịt, không kịp nói chuyện bay thẳng hắn khoát tay chặn lại, ý là ta biết rằng.

Hồng Vũ trở lại tiểu viện của mình, trọn vẹn đợi nửa canh giờ, Tôn Bán Sơn mới ưỡn trước bụng đi tới, Hồng Vũ dọa giật mình: "Ăn nhiều như vậy?"

Tôn Bán Sơn có chút mặt đỏ: "Vị kia thủ nghệ của cô nương thật tốt."

Hồng Vũ hừ hừ một tiếng: "Người càng tốt a?"

Tôn Bán Sơn mặt càng đỏ hơn, Hồng Vũ trêu cợt nói: "Như thế nào, hỏi ra đến tên của nàng không có?"

Tôn Bán Sơn miệng mở rộng, ngây người nửa ngày, rõ ràng bả chuyện quan trọng như vậy đem quên đi. Hồng Vũ cười ha ha, khoát tay nói: "Nói đi, chuyện gì?"

Tôn Bán Sơn có chút buồn bực, ngay tiếp theo kế tiếp nói sự tình cũng có chút buồn bã ỉu xìu: "Ta có một kiện tác phẩm mới, ngươi có thời gian trôi qua nhìn xem, ngươi muốn là nghĩ muốn tựu ưu tiên cho ngươi, nói cách khác, tựu ném cho Vân thị tượng tác, làm cho bọn hắn vận tác trước bán đi."

Hồng Vũ mừng rỡ: "Cái này có mới gì đó đi ra rồi?"

Trước đó lần thứ nhất Tú Sơn Thu Hội phần thưởng cũng là Tôn Bán Sơn tác phẩm, một kiện bát phẩm hạ huyền binh "Huyền Hoàng trấn ngục côn", Hồng Liệt giúp hắn cầm sau khi trở về, tạm thời phóng trong nhà còn không có phân phối.

Hồng Vũ luôn cảm thấy qua tay những công kích này tính huyền binh, đại địa ma hồn trảm, Huyền Hoàng trấn ngục côn, không hợp khẩu vị của hắn, một mực không có tuyển dụng, hiện tại Tôn Bán Sơn lại có một kiện tác phẩm được xuất bản, đương nhiên tràn đầy chờ mong.

"Ta buổi chiều không có việc gì, chúng ta cái này qua đi xem."

Hồng Vũ dắt lấy Tôn Bán Sơn lúc ra cửa, vừa vặn gặp gỡ Hồng Di Lan cùng Cổ Tiểu Hà, hai nữ vừa nghe, cũng la hét ầm ĩ trước muốn đi, vì vậy mười tám võ cơ đi theo mở đường, đoàn người hạo hạo đãng đãng giết tới Vân thị tượng tác.

Hồng Di Lan cưỡi Hỏa Mân Côi, Cổ Tiểu Hà ngồi trong xe ngựa, nàng không có Hồng Di Lan bạo lực như vậy.

Hồng Vũ cũng ngồi ở trong xe, liệt mã đương nhiên tại kéo xe. nó chứng kiến Hỏa Mân Côi hăng hái tung vó thong thả mà chạy, mình lại chỉ có thể kéo xe, hờn dỗi phun ra một cái phát ra tiếng phì phì trong mũi nhi, cảm giác đây không phải là chỗ của mình.

Vân thị tượng tác từ con đường thực tế đi theo Hồng Vũ sau, sinh ý đã khá nhiều.

Có một số việc không cần Hồng Vũ đi an bài, Hồng Khê, Hồng An đều âm thầm giúp hắn xử lý tốt. Nói ví dụ từ nay về sau rốt cuộc không cần cho Kinh Triệu phủ những kia tuần án, sai dịch hiếu kính, mặt đường trên không còn có người dám tới

sinh sự, một ít quân đội tiểu đơn đặt hàng, cũng sẽ chủ động tìm tới tận cửa các loại.

Lúc này đây, Vân thị tượng tác đã đem tới gần mặt tiền cửa hiệu mua lại, buôn bán diện tích làm lớn ra gấp đôi.

Vân Viễn nhìn qua cũng đã đi trở về, lưu lại Vân Tư Nhạn cùng Vương chưởng quỹ chiếu khán. Vân Tư Nhạn hờn dỗi, chính là không ra đến, Vương chưởng quỹ cúi đầu khom lưng bả nhóm người này Vũ Đô đám công tử bột nghênh đi vào, cười ha hả nói: "Đằng sau tác phường cũng đã làm lớn ra gấp hai, đang tại cải biến, dùng không được bao lâu, chúng ta sản lượng có thể đề cao thật lớn."

Vương chưởng quỹ hiện tại cũng hiểu được vô cùng có mặt mũi, cả Vũ Đô, coi như là có hoàng gia bối cảnh Đại Hạ thần xưởng, cũng không thể mời được Tôn Bán Sơn, chính là đông gia vừa xuất mã tựu thu phục.

Về phần tiểu thư cùng đông gia trong lúc đó này một ít chuyện, tại Vương chưởng quỹ xem ra, thuần túy là tiểu nhi gia đình nhà gái già mồm cãi láo. Dùng Vương chưởng quỹ như vậy "Người từng trải" xem, đông gia như vậy rất có tiền đồ thiếu niên tài tuấn, tiểu thư nên không biết xấu hổ ngược lại dán đi lên, gắt gao bộ lao, đó mới là vương đạo.

Hồng Vũ sau khi đi vào, Vân Tư Nhạn cũng không thể tránh không thấy, nàng đứng ở cửa phòng, nhìn xem mười tám danh võ cơ ganh đua sắc đẹp nối đuôi nhau mà vào, sắc mặt càng khó coi, những này võ cơ, từng cái đều chưa hẳn so với nàng chỗ thua kém nhiều ít, Hàn Cơ loại này cấp bậc, thậm chí cùng nàng tương xứng.

Võ cơ môn xem nàng sắc mặt không ổn, cũng có ý cùng nàng tranh cường háo thắng, thiếu chủ chỉ có một, nhiều như vậy nữ nhân đoạt, này vẫn không thể tất cả bằng thủ đoạn?

Hỏa Vân Cơ sử cái ánh mắt, mọi người ngầm hiểu, mười tám danh võ cơ tay đè binh khí: "Bảo vệ thiếu chủ!"

Rầm một tiếng, thoáng cái gạt ra, chen ngang Vân Tư Nhạn cùng Hồng Vũ trong lúc đó. Hết lần này tới lần khác, bả Trang Hàn cho lọt đi ra, vừa vặn đứng ở Hồng Vũ bên người.

Vân Tư Nhạn tức giận đến không nhẹ, lại cảm thấy một hồi ủy khuất, trên mình vội vàng đưa đi lên cửa, người ta còn không muốn, cái này liền mang theo nữ nhân tới trước mặt mình đến diễu võ dương oai.

Vân Tư Nhạn nước mắt nhi tại trong hốc mắt đảo quanh, cắn môi chạy trở về khuê phòng.

Trang Hàn xấu hổ vô cùng, Hồng Vũ cũng là sững sờ, hắn đối với nữ hài tâm tư thật đúng là không cách nào nắm chắc, một hồi buồn bực: Như thế nào vừa thấy mặt đã khóc? Chẳng lẽ lần trước đem nàng khi dễ hung ác, đến bây giờ còn ủy khuất đâu?

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, trên mình một lần hình như là làm có chút quá phận a, kết quả là trong lòng có chút áy náy —— tuy nhiên thần xui quỷ khiến, nhưng là Hồng nhị thiếu gia cuối cùng là áy náy.

Vương chưởng quỹ ở một bên nhìn rõ ràng, trong nội tâm thở dài trong lòng, này Hàn Cơ dung mạo khí chất cũng không tại tiểu thư phía dưới, huống chi người ta gần nước ban công, vấn đề này, khó sao.

Hồng Vũ vừa quay đầu lại: "Ngươi mặt đỏ cái gì?"

Trang Hàn càng xấu hổ, hung hăng trừng quỷ linh tinh Hỏa Vân Cơ nhất nhãn liếc, trong lòng tự nhủ lát nữa quay lại tính sổ với ngươi.

Tôn Bán Sơn những năm này cùng nữ nhân tiếp xúc kinh nghiệm giới hạn tại thân cận, so với Hồng Vũ còn ngây thơ đâu, hoàn toàn không chỗ nào cảm thấy vung tay lên: "Đi, nhìn xem tác phẩm của ta đi."

Tôn Bán Sơn một người chiếm cứ một tòa tiểu vượt qua viện, cái này tại Vân thị tượng tác bên trong, là chỉ có Vân Viễn nhìn qua cùng Vân Tư Nhạn có thể hưởng thụ đãi ngộ, coi như là Vương chưởng quỹ đều không được.

Bởi vì nhiều người, mọi người tựu trong sân ngồi xuống, Hồng Di Lan hào hứng bừng bừng: "Tôn đại thúc, rốt cuộc là vật gì, nhanh lấy ra a."

Tôn Bán Sơn đang tại hướng bên trong đi, bị một tiếng này đại thúc gọi thiếu chút nữa bị cánh cửa trượt chân, trong nội tâm một hồi không nói gì: Người ta có già như vậy ư!

Đẳng trong chốc lát, hắn bưng một con thùng đi ra. Nhẹ nhẹ đặt ở trước mặt mọi người, chứng kiến mọi người chờ mong ánh mắt, Tôn Bán Sơn ẩn ẩn có chút đắc ý, hai tay vừa động, đem thùng mở ra.

Một cổ nhàn nhạt lực lượng ba động hướng bốn phía khuếch tán mà đi, Hồng Thân cái thứ nhất động dung: "Bát phẩm trên!"

Tôn Bán Sơn được xưng Vũ Đô đệ nhất khí sư, chính là bát phẩm trên huyền binh, cũng không phải muốn làm có thể làm được, linh cảm, tài liệu, vận khí, thiếu một thứ cũng không được.

Cái này huyền binh, chính là một thanh hình kỳ lạ trường đao, toàn thân đen kịt, hiện ra một loại làm cho người ta mục say thần mê màu vàng lợt, nhìn kỹ lại, trong đó ẩn ẩn có trong suốt toái quang lập loè.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Đều rất có tiền (hạ)

Nữ tử bất mãn nhìn râu quai nón hạ xuống, hắn bĩu môi một cái, không có gì động tác. Chính là Hồng Thân lập tức khôi phục bình thường, Hồng Vũ trong cơ thể Sa Di Pháp Tương, cũng một lần nữa cúi đầu.

Hồng Vũ nhíu nhíu mày, Hồng Thân cũng đã ngăn ở Hồng Vũ trước người, cảnh giác nói: "Các ngươi rốt cuộc là ai?"

Nữ tử khoát khoát tay: "Ngươi nói bao nhiêu tiền a."

Râu quai nón nhìn xem hắn, Hồng Vũ căm tức ư, trừng mắt ngược trở về, không chút khách khí nói: "Ba trăm vạn hai!"

Râu quai nón chính muốn phát tác, nữ tử một tay nhẹ nhàng đặt tại trên bả vai hắn, râu quai nón tức giận yên tĩnh: "Cái này tên tiểu tử thúi, cố tình!"

Hồng Vũ rất trực tiếp: "Không sai, nếu như không có ngươi vừa rồi tự cho là thông minh cử động, cái giá tiền này chính là ba vạn lượng."

"Ngươi!" Râu quai nón giận tím mặt: "Ngươi biết bổn tọa là ai chăng?"

Hồng Vũ kinh ngạc: "Ngươi liền chính ngươi là ai cũng không biết, còn muốn tới hỏi ta?"

Râu quai nón cọ thoáng cái đứng lên, một cổ cường hãn vô cùng khí thế phát ra, tạm thời lại lại nghĩ tới điều gì, sinh sinh áp chế xuống.

Chính là dù vậy, cả Xuân Huy Lâu trong, tất cả bàn ghế, nồi chén bầu bồn, binh binh bang bang nát bấy! Trong lầu thực khách, bất kể là võ giả còn là người thường, tất cả đều máu tươi cuồng phun ngã trên mặt đất, có mang theo binh khí, tất cả đều vặn vẹo thành sắt vụn!

Nữ tử không biến sắc, đem áp hướng Hồng Vũ bọn người khí thế vô thanh vô tức ngăn cản lại.

Râu quai nón oán hận nói: "Nếu không lão tử không thể tiết lộ thân phận… Hừ!"

Toàn trường lặng ngắt như tờ!

Cái này râu quai nón thật sự là cường thật là đáng sợ, hắn rốt cuộc là ai? !

Tiết Thiệu bọn người cự ly xa, muốn đỡ một chút, miễn cưỡng chèo chống trước đứng lên cứu trị mọi người. Râu quai nón hung hăng trừng Hồng Vũ liếc, tiện tay lấy ra một con chai thuốc ném cho Tiết Thiệu: "Mỗi người một hạt, còn lại coi như là bồi thường ngươi cơm này điếm tổn thất."

Tiết Thiệu cầm bình ngọc xem xét: Niệm linh đan!

Trong lòng của hắn một cái thình thịch, đây chính là so với Bách Lý gia ngưng linh đan còn muốn trân quý linh đan a, một hạt xuống dưới chẳng những thương thế tận phục, hơn nữa tu vi còn có thể phóng đại, hôm nay những người này, xem như nhân họa đắc phúc.

Còn có chút người không phục, muốn hùng hùng hổ hổ tìm đến sự, đều bị Tiết Thiệu cho khuyên ở.

Lúc này khách nhân thiếu, một lọ niệm linh đan nhiều lắm là dùng đi một nửa, còn lại tất cả đều về Tiết Thiệu, loại này có tiền mà không mua được trân quý linh đan, đừng nói chỉ là đánh nát một ít bàn ghế, coi như là hủy đi Xuân Huy Lâu khác cái một tòa, hắn cũng không ý thấy

Râu quai nón giận tím mặt, nàng kia ngược lại là bị Hồng Vũ lời nói mới rồi chọc cho khanh khách loạn cười: "Ngươi tiểu gia hỏa này, đến thật thú vị, lá gan khá lớn."

Hồng Vũ hừ hừ một tiếng: "Ngươi cũng không không nhiều lắm tuổi."

Nữ tử mỉm cười, hướng râu quai nón nhất câu ngón tay: "Cho hắn ba trăm vạn."

"Cái gì? Thực cho?"

"Cho!"

Râu quai nón tức giận, tiện tay theo trong tay áo kéo đi ra ba tờ ngọc bản ném cho Hồng Vũ: "Cho ngươi!"

Hồng Thân ở một bên sắc mặt đại biến, ngọc bản cũng là một loại ngân phiếu, ba tờ chính là ba trăm vạn hai, tại cả Thanh Nguyên trên đại lục, chỉ có một nhà hiệu đổi tiền phát hành qua loại này siêu đại mặt trán ngân phiếu, mà những này ngân phiếu chảy về phía cũng có thể truy tra được đến, có thể sử dụng loại này ngân phiếu, không có chỗ nào mà không phải là hiển hách một phương nhân vật, cho dù là đại hiệp trong hoàng cung, cũng sẽ không vượt qua mười cái loại này ngân phiếu, chính là cái này râu quai nón, vừa ra tay chính là ba tờ, lại thêm vừa rồi hắn chỉ là một ánh mắt, tựu làm cho mình tam phẩm hiển thánh cảnh giới không có sức phản kháng nào, thân phận của người này, cũng đã miêu tả sinh động!

Chỉ là Hồng Thân nghĩ mãi mà không rõ, cô gái này là ai? Vậy mà có thể làm cho cái này một vị dễ bảo, thậm chí còn có chút sợ hãi?

Hồng Vũ cũng đã được nghe nói loại này ngân phiếu, nhịn không được kinh ngạc nhìn râu quai nón liếc. Hắn đắc ý hừ một tiếng: "Biết rõ sợ rồi sao?"

"Không phải, ta chỉ là kỳ quái, ngươi như vậy người có thân phận, như thế nào hội không biết mình là ai?"

Râu quai nón tại chỗ muốn bạo tẩu, nàng kia cười trước ngưỡng sau ngã, vẫn không quên giữ chặt hắn: "Được rồi được rồi, tiểu tử kia, mau nói cho ta biết ngươi rốt cuộc có biện pháp nào?"

Hồng Vũ bả phương pháp nói, nữ tử mở to hai mắt nhìn, tràn đầy hiếu kỳ: "Tạp chí?"Nàng trí lực viễn siêu thường nhân, Hồng Vũ giải thích một phen đại khái cũng hiểu.

Loại này tân kỳ lại rõ ràng có thể cảm giác được tác dụng cự đại gì đó, làm cho nàng đối Hồng Vũ một lần nữa ước định đứng lên. Vừa rồi này ba trăm vạn, trên thực tế còn là cảm tạ Hồng Vũ giúp nàng giải quyết một ít bầy ruồi bọ.

Thật sự của nàng có thể tự mình giải quyết, nhưng là Hồng Vũ ra tay, nàng cũng không cần nhúc nhích. Mà vô luận là

nàng, còn là râu quai nón ra tay, giá trị cũng không dừng lại ba trăm vạn lượng bạc.

Nữ tử sử dụng loại phương thức này cảm tạ, cũng là ám hiệu.

Đáng tiếc Hồng Vũ hoàn toàn không có lĩnh hội. Mà bây giờ, thiếu niên này nhìn về phía trên cũng không phải một cái đơn giản hoàn khố nhị thế tổ, nàng cảm thấy số tiền này, hoa càng đáng giá.

Hồng Vũ lúc này mới chú ý tới, cái này ánh mắt của cô gái phá lệ lớn, nhưng là phối hợp trước của nàng ngũ quan, lại cũng không làm cho người ta cảm thấy đột ngột, ngược lại có một loại rất hòa hài mỹ cảm, cũng chính là như vậy mở to hai mắt nhìn, mới sẽ cho người phát giác được.

Một bên râu quai nón vốn có đối Hồng Vũ một bụng lửa giận, chính là nghe xong tạp chí chuyện tình, cũng là rất cảm thấy hứng thú: "Có hay không có sẵn, để cho chúng ta nhìn xem."

Hồng Vũ thật đúng là không mang, nhưng là hắn ở chung quanh nhìn một vòng, vừa rồi nhất danh thực khách vừa ăn một bên xem cái này một quyển phụ san, sau khi bị thương Tiết Thiệu phái người đưa hắn tiễn đưa, này bản phụ san rơi trên mặt đất.

Mặc Cơ rất biết tâm đi qua nhặt được tới, râu quai nón thân thủ đi đón, Mặc Cơ lại cho hắn một cái liếc mắt, xoay người giao cho này người nữ tử. Râu quai nón nhịn không được cười lên: "Ngươi tiểu nha đầu này, thì ra là bổn tọa rộng lượng…"

Nữ tử lại là che miệng cười, khiến cho râu quai nón rất xấu hổ.

Hắn ở một bên cùng theo một lúc xem, hai người không ngừng gật đầu, nữ tử ngẩng đầu lên hỏi: "Ngươi nói ngươi cái này tạp chí có bao nhiêu bản lượng tiêu thụ?"

"Trước mắt là năm nghìn, đang tại vững bước tăng trưởng. Bất quá các ngươi xem trèo lên tìm người thông báo một ít kỳ, ta có thể miễn phí đưa tặng, nói như vậy, ít nhất cũng có một vạn sách lượng tiêu thụ, cam đoan Vũ Đô trong thành, chí ít có

tám phần người, biết rõ các ngươi muốn tìm người. Nói, các ngươi rốt cuộc muốn tìm ai?"

Nữ tử không có trả lời, nhìn xem này bản phụ san trầm ngâm một lát, vẫy tay một cái: "Chủ quán, mượn giấy bút dùng một lát."

Tiết Thiệu mừng rỡ, tranh thủ thời gian hấp tấp bưng lấy giấy bút tới. Hai vị này đều là phi thường người, tâm tình tốt lắm tùy tiện ban cho chút gì đó, tựu đủ rồi hắn vui sướng.

Nữ tử nghĩ nghĩ, xách bút viết mấy chữ, giao cho Hồng Vũ: "Tựu trèo lên những này a."

Nữ tử viết xong, đứng dậy đến đi ra ngoài: "Ta chờ đây tin tức tốt của ngươi." Râu quai nón đuổi kịp, khoát tay, ngoài mấy trượng hẹp dài thiết hòm sắt hô một tiếng bay qua rơi ở trong tay của hắn.

Hồng Vũ nhận lấy xem xét, trên giấy chỉ viết trước vài chữ to: Thu nữ đồ!

Phía dưới mấy tên: Bạch Uyển Thần, Tào Quỷ Hùng.

Hồng Vũ kỳ quái: "Tào Quỷ Hùng, nghe có điểm quen tai a…"

Hồng Thân một cái run rẩy: Quả nhiên là hắn!

Một bên Tiết Thiệu sắc mặt thảm biến: "Đại Hạ ngũ đại nhất phẩm Tào Quỷ Hùng!"

Hồng Vũ lúc này mới kịp phản ứng, khó trách quen tai, quả thực là đại danh đỉnh đỉnh như sấm bên tai a!

Râu quai nón dài ra một ngụm ác khí, vô liêm sỉ tiểu tử, hiện tại biết rõ sợ chưa!

"Ha ha ha!"Hắn ngửa mặt lên trời cười dài một tiếng muốn đi ra cửa, Hồng Vũ từ phía sau tranh thủ thời gian đuổi theo: "Tào tiên sinh…"

"Hừ, hiện tại nghĩ phải nói xin lỗi, đã muộn!"

"Không phải, ngươi tiếp không tiếp thụ thuê? Ta rất có tiền, ngươi mở cái giá được không?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Đều rất có tiền (thượng)

"Bát phẩm trên, Ám Dạ Ma Ca! Chính là dùng một đầu tứ phẩm hoang thú Phệ Kim Xuyên Sơn Giáp não tinh làm hạch tâm chế tác mà thành, điệp gia khảm khắc lại lục trọng trận pháp, binh khí sắc bén trình độ gia tăng ba thành, vĩnh không mài mòn, công kích uy lực gia tăng năm thành, hơn nữa khả năng sinh ra kim phong gia thành tác dụng, như thế nào?" Tôn Bán Sơn có chút tự đắc giới thiệu đến.

Hồng Vũ đi là thần sắc cổ quái, hắn vô ý thức nhìn Trang Hàn. Nàng cũng là sững sờ, nhìn xem này kiện Ám Dạ Ma Ca, trong ánh mắt có chút hào quang tại chớp động.

Hồng Thân nhíu mày, hắn kỳ thật vẫn muốn đổi đi đại địa ma hồn trảm, cũng không phải hắn lòng tham, thật sự là bởi vì đại địa ma hồn trảm cùng công pháp của hắn không thích hợp.

Cái này một bệnh Ám Dạ Ma Ca, thân đao thon dài, cũng không thích hợp nam tử sử dụng, Hồng Thân hơi có chút thất vọng.

Lại là Hồng Di Lan, hào hứng bừng bừng cầm lên, trong tay khoa tay múa chân hai cái, sầu mi khổ kiểm buông đi: "Lại là rất tốt, đáng tiếc ta còn là cửu phẩm dũng tuyền, phát huy không ra uy lực đến a."

Hồng Vũ ngầm thở dài, đối Tôn Bán Sơn hỏi: "Bao nhiêu tiền?"

Tôn Bán Sơn nói: "Sáu mươi vạn."

Hồng Vũ hiện tại cũng là nợ nần chồng chất, bất quá Vân thị tượng tác kiếm tiền rất được, tài chính tình huống chính đang từ từ chuyển biến tốt đẹp bên trong. hắn nghĩ nghĩ, gật đầu đáp ứng rồi: "Đi, ngươi trực tiếp theo Vân thị tượng tác lấy tiền a."

Một bên Vương chưởng quỹ cũng không có ý kiến gì.

Hồng Vũ nắm lên chuôi đó Ám Dạ Ma Ca, tiện tay ném cho Trang Hàn: "Cầm, cho ngươi."

Trang Hàn hết sức ngoài ý muốn, có điểm luống cuống tay chân thiếu chút nữa không có tiếp được. nàng ngạc nhiên nhìn xem Hồng Vũ: "Thiếu, thiếu chủ, cho ta? Thật sự?"

Hồng Vũ có vẻ: "Ta cũng không muốn cho ngươi, có thể thứ này, giống như trời giáng vật chuyên môn đưa cho ngươi. Cùng võ đạo của ngươi Đồ Đằng, cũng thật sự quá giống."

Trang Hàn không nghĩ tới Hồng Vũ chỉ thăm một lần võ đạo của mình Đồ Đằng tựu nhớ kỹ, trong nội tâm nhịn không được có chút tiểu cảm động.

—— kỳ thật chỉ là bởi vì Hồng Vũ có được "Đã gặp qua là không quên được" kỹ năng mà thôi.

"Chính là quý trọng như vậy gì đó…" Trang Hàn lại có chút ít quấn quýt, nàng thật sự rất tưởng muốn, đương thùng mở ra, đầu tiên mắt chứng kiến chuôi này Ám Dạ Ma Ca, nàng cũng cảm giác được giống như cái này huyền binh tại triệu hoán mình.

Là trùng hợp còn là thiên ý? Cái này huyền binh, cùng võ đạo của mình Đồ Đằng thật sự là quá giống!

Hồng Vũ một điểm không để cho nàng cảm kích ý tứ, như trước có vẻ: "Sáu mươi vạn a, ai, nếu đổi lại ấm giường cũng tốt a…" Nói lắc đầu liên tục đi ra ngoài.

Hắn tựu tin này khẩu nói bậy tật xấu, thật sự là trên một thế kế thừa. Võ cơ môn nhiều ít cũng có chút thói quen rồi, Trang Hàn trên mặt hỏa lạt lạt cúi đầu, trong nội tâm lại lần đầu tiên có chút ngọt cảm giác.

Hỏa Vân Cơ ở phía sau hô một tiếng: "Ấm giường mà nói hàn tỷ cũng có thể a."

Hồng Vũ một cái lảo đảo, chạy trối chết. Trang Hàn trên mặt như hỏa thiêu đồng dạng, muốn đi kéo Hỏa Vân Cơ miệng: "Ngươi cái này nha đầu chết tiệt kia, mò mẫm nói cái gì!"

Chúng nữ khanh khách cười không ngừng, Hồng Di Lan ở một bên nhìn xem, có điểm không biết rõ, cùng Cổ Tiểu Hà thấp giọng nói ra: "Tiểu Hà, lúc trước ta nhưng là ngăn cơn sóng dữ đem các nàng theo trong hố lửa cứu ra, như thế nào những người này hiện tại lại muốn hướng trong hố lửa nhảy ý tứ?"

Cổ Tiểu Hà so với nàng còn manh ngốc, sáng ngời cái đầu: "Ta cũng hiểu được thật kỳ quái a…"

Theo Vân thị tượng tác đi ra, Hồng Vũ hỏi một chút Hồng Thân Ngọc Thanh Quan chuyện tình.

Ngọc Thanh Quan kỳ thật cự ly Vũ Đô cũng không xa, tại Vũ Đô tây nam, cùng Vũ Đô cách sông Nộ Thủy tương vọng, có một tòa Ngọc Long Sơn, Ngọc Thanh Quan tựu tại Ngọc Long Sơn bên trong.

Lộ trình mà nói, ước chừng cần một ngày.

Hồng Thân giới thiệu một phen, Hồng Vũ xem như đối Ngọc Thanh Quan có một cái đại khái hiểu rõ.

Ngọc Thanh Quan quan chủ Trọc Nhất đạo trưởng, Đạo môn lĩnh tụ, chính là đương kim Đại Hạ quốc sư, cũng là Đại Hạ có thể "Vận dụng" một vị duy nhất nhất phẩm hợp chân.

Hai mươi năm trước Vũ Tông diệt phật, tiêu diệt Vân Không Tự một trong chiến đấu, nghe nói Trọc Nhất đạo trưởng cũng có tham dự, mà dân gian phổ biến cho rằng, Đạo môn là trận chiến ấy người được lợi lớn nhất, chẳng những trừ đi Phật môn cái này đối thủ cạnh tranh, Trọc Nhất đạo trưởng còn thành quốc sư.

Lẽ ra chuyện như vậy, vốn nên bị thiên hạ chỗ khinh thường, nhưng là làm cho người kỳ quái chính là, Đại Hạ những kia đỉnh tiêm các vũ giả, nói ví dụ Hồng Thân, đối với Trọc Nhất đạo trưởng cũng không có quá nhiều phê bình kín đáo.

Hồng Vũ có chút khó hiểu, Hồng Thân tiến thêm một bước nói: "Chuyện kia về sau suy nghĩ một chút, trong đó điểm đáng ngờ rất nhiều. Trọc Nhất đạo trưởng cùng năm đó Vân Không Tự chủ trì độ Không Thiện Sư chính là hảo hữu chí

giao, hai người thường xuyên hẹn nhau, phẩm trà đánh cờ, Trọc Nhất đạo trưởng nhân phẩm, trong võ lâm cũng là tiếng lành đồn xa, hơn nữa, coi như là diệt Phật môn, đối Đạo môn tựu thật sự có chỗ tốt? Chỉ sợ chưa hẳn a. Nho môn tại triều, Đạo môn, Phật môn không cầm quyền, Phật môn tiêu diệt, chỉ còn lại có Đạo môn tứ cố vô thân, lâu dài đến xem, nhất định không phải là đối thủ của Nho môn.

Hơn nữa sau trận chiến ấy, Trọc Nhất đạo trưởng tựu ru rú trong nhà, không còn có trước mặt người khác xuất hiện qua. Nếu như thật sự như ngoại giới truyền thuyết, hắn đã thành quốc sư, vì sao không nhân cơ hội đại lực mở rộng đạo giáo?"

Hồng Vũ cũng cảm thấy kỳ quái, nhịn không được lắc đầu, lại hỏi: "Ngươi nói ta nếu là đi Ngọc Thanh Quan, vi tiểu muội cầu lấy công pháp, bọn họ có thể đáp ứng không?"

Hồng Thân nói: "Ngươi cam lòng cho làm cho tiểu thư tiến vào Đạo môn sao?"

Hồng Vũ đương nhiên không bỏ được, vấn đề này có thể cũng có chút khó làm.

Hắn gãi gãi đầu: "Tính, lại nghĩ biện pháp a."

Võ cơ môn từ phía sau đuổi theo, líu ríu cười nói, chủ đề không ly khai Trang Hàn, ẩn ẩn có thể nghe thấy, thỉnh thoảng nâng lên tên Hồng Vũ. Hồng Vũ dở khóc dở cười, quay đầu lại nhìn xem, vừa vặn Trang Hàn hỏa lạt lạt ánh mắt nhìn xem hắn, bốn mắt một đôi, Trang Hàn giống như chấn kinh thỏ tử đồng dạng mạnh mẽ bả đầu đừng đi qua. Võ cơ môn một hồi kiều tiếu, khiến cho Hồng Vũ cũng đi theo xấu hổ đứng lên.

Đi ngang qua Xuân Huy Lâu, Hồng Vũ nghĩ tới từ Tiếu Nghiên vào Hồng Phủ sau, mọi người tựu cả ngày về nhà ăn cơm, hiện tại ngược lại là có chút hoài niệm trứng bao nem rán hương vị, hắn vung tay lên: "Đi vào."

Lầu một trong đại sảnh, dựa vào bên cửa sổ trong khắp ngõ ngách, ngồi hai người. Một nam một nữ.

Tứ phương cái bàn, hai người đều tự chiếm cứ một bên, dựa vào tường vị trí, đứng trước một con một trượng trường hòm sắt tử.

Nam thân cao tám thước, vẻ mặt râu quai nón, khôi ngô hùng tráng, nữ càng cao, chừng chín xích, dung mạo tinh xảo tựa như chạm ngọc, tuổi nhìn về phía trên, thì ra là 27-28 bộ dạng, chỉ là cặp mắt kia, uyển như tinh thần, nhìn kỹ lại, lại có thể từ đó đọc lên một ít cùng tuổi không tương xứng tang thương.

Nữ tử chính giơ chiếc đũa cộng lại một con trứng bao nem rán: "Hương vị còn thật không sai, khó trách có nhiều người như vậy yêu mến đến Vũ Đô, nơi này hảo ăn ngon đùa thật không ít."

Râu quai nón có chút buồn bực, trên thực tế từ gặp gỡ nữ nhân này đến nay, hắn một mực như thế.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Đều rất có tiền (trung)

Lầu hai đi xuống một đám người, uống nhiều rượu, hi hi ha ha thanh âm rất lớn, đầy người lăng la tơ lụa, trên người treo giá trị liên thành ngọc bích.

Một người cầm đầu có chút mắt say lờ đờ mông lâu, lại không nghĩ qua là nhìn thấy bên cửa sổ hai người, nhất thời con mắt đều thẳng: "Cực phẩm thục nữ a!"

Hắn tích đùng pằng bả mấy người đồng bạn đập nhìn qua: "Mau nhìn mau nhìn, cực phẩm thục nữ!"

Một đám cậu ấm, mở to hai mắt nhìn nhìn sang, nước miếng đều nhanh chảy ra.

Cầm đầu cái kia, nhịn không được xoa xoa nước miếng: "Thiếu gia ta còn không có chơi đùa cao như vậy nữ hài đâu, cái này nhất định phải thu được tay, không quản bao nhiêu tiền, đi, đi qua!"

Một đám người mang theo cười dâm đãng xuất hiện ở trước mặt hai người thời điểm, râu quai nón thở dài trong lòng một tiếng, trong ánh mắt lại có trước một tia thương cảm.

Cầm đầu công tử ca cười hì hì nhìn xem nữ tử, đặt mông ngồi ở nàng bên cạnh, tựu muốn đem thân thể dán đi lên: "Tiểu nương tử, hắn là tướng công của ngươi a?"

Nữ tử thản nhiên nói: "Không phải."

Công tử xem nữ tử tựa hồ không có gì kịch liệt phản kháng, tựu liều mạng muốn đem thân thể đụng lên đi, chính là cũng không biết vì cái gì, không quản hắn như thế nào cố gắng, tổng cô gái này trong lúc đó, cách một tầng cự ly. Chính là say khướt một đám người, ai cũng không có chú ý tới điểm này.

Vừa nghe nói râu quai nón không phải của nàng tướng công, vài người lá gan càng lớn, cầm đầu công tử, hung thần ác sát gõ gõ cái bàn: "Ta là thập đại kim lương Bộ gia ngũ

thiếu gia, thức thời cút xa một chút cho ta, nói cách khác diệt ngươi cả nhà!"

Râu quai nón đang muốn nói chuyện, công tử kia ca đã bị người từ phía sau một bả tóm đứng lên, thuận tay ném đi ra cửa.

"Đông!"

Bộ Kinh Thành ngã tại Xuân Huy Lâu ngoài cửa lớn, nửa ngày không có đứng lên, đi theo hắn cùng đi những người kia giận dữ, giơ chân tức giận mắng: "Ta đíu mịa mày(fuck your mom), người nào, mắt bị mù, ngươi biết hắn là ai sao?"

Hồng Thân cũng không trả lời, một tay một cái, bả những người này tất cả đều ra bên ngoài.

Hồng Vũ ở phía sau lười biếng nói: "Thân thúc ngươi thật sự là hảo tính tình, đám người này miệng đầy phun phẩn, tựu ra bên ngoài tính?"

Hồng Thân cười: "Thiếu gia, lão nô sai rồi."

Hắn lóe lên thân ra đến bên ngoài, rồi sau đó chính là liên tiếp vang dội thanh thúy công tác liên tục cái tát thanh.

Hồng Thân loáng trở về: "Thiếu gia, hài lòng?"

Hồng Vũ gật gật đầu, đang muốn tán dương vài câu, bên ngoài lại truyền đến một hồi gào khóc thảm thiết tiếng kêu thảm thiết: "A a a a…"

Hồng Vũ duỗi đầu xem xét, chỉ thấy Hồng Di Lan chính chỉ huy võ cơ môn "Trừng gian trừ ác, hành hiệp trượng nghĩa", mãnh giẫm mấy cái sắc quỷ.

Hồng Vũ che mặt, thật sự là, Trường Giang sóng sau đè sóng trước, tiểu muội đã hoàn toàn nhận ca mình, trở thành Vũ Đô trong thành mới tai họa.

Xuân Huy Lâu cửa lớn, Hồng Di Lan hai tay chống eo thon, một bộ hung thần ác sát bộ dạng: "Dám ở bản hiệp nữ mí mắt dưới đùa giỡn dân nữ, các ngươi muốn chết nhé!"

Cầm đầu Bộ Kinh Thành mặt mũi tràn đầy là huyết, theo chúng nữ chân bên trong duỗi ra một tay, kêu thảm một tiếng:

“Ta là Bộ gia lão ngũ, a…”

Hồng Vũ rất là khách khí trả lời hắn: “Ngươi hảo, ta là Hồng gia lão Nhị.”

Bộ Kinh Thành nghe thấy được, lập tức biết mình đá trúng thiết bản, Bộ Kinh Phong lần trước bị Hồng Vũ khi dễ khẽ dừng trở về, không ít nói Hồng Vũ nói bậy, nhưng là người nào cũng biết Hồng Vũ hạng nào hung tàn, Bộ gia nào dám đi trêu chọc Hồng gia? Bộ Kinh Phong vài cái huynh đệ cũng không ai dám đi tìm Hồng Vũ báo thù.

Mặt khác vài người lộ vẻ sầu thảm biến sắc: “Vũ Đô Hồng Sài! Hôm nay xuất môn không có tra hoàng lịch a, hiển nhiên đại hung…”

Hồng Di Lan xả giận, vung tay lên: “Nhớ kỹ hôm nay cái này cái giáo huấn, nữ nhân không phải dễ khi dễ! Cút!”

Mười tám võ cơ cùng một chỗ gầm lên: “Cút!”

Những người kia giúp nhau dắt díu lấy, lảo đảo đi.

Dáng người siêu cao nữ tử nhìn xem cửa ra vào Hồng Di Lan, trong ánh mắt lóe ra hào quang, thưởng thức gật đầu: “Cái tiểu nha đầu này không sai.”

Râu quai nón hỏi: “Vậy thì nàng?”

Nữ tử đôi mắt đẹp nhất chuyển: “Ngươi ước gì ta tranh thủ thời gian định ra, hảo trở về nhé?”

Râu quai nón vô cùng đau đớn: “Nếu để cho người biết rõ ta và ngươi vô thanh vô tức tiến vào Vũ Đô, đây chính là muốn thiên hạ đại loạn a!”

Nữ tử lại nhìn Hồng Di Lan hai mắt, khẽ lắc đầu: “Đáng tiếc, cô bé này võ vận không tốt, khó coi.” Tuy nhiên nói như vậy, nàng còn là đứng dậy đến hướng phía Hồng Di Lan đi đến.

Hồng Vũ trông thấy nữ tử tới cũng hơi sững sờ, chủ yếu là cái này dáng người thật sự là quá cao, cái này nếu đặt ở trên một thế, tuyệt đối siêu mẫu a.

“Ngươi không cần khách khí, ta cũng không phải là vì giúp ngươi, chỉ là nhìn bọn họ không vừa mắt thôi.”

Nữ tử sững sờ, Hồng Vũ vừa vặn trông thấy Tiết Thiệu đi tới, còn nói thêm: “Nếu không ngươi mời ta ăn một phần trứng bao nem rán được.”

Nữ tử vui vẻ: “Ngươi cũng thích ăn cái này?”

Hồng Vũ liên tục gật đầu. Tiết Thiệu đi tới, cười khổ nói: “Tiểu Vũ làm sao ngươi mỗi lần đến đều muốn náo điểm sự? Ngày đó Tiết thúc cái này cửa hàng cần phải cho ngươi cho hủy đi.”

Hồng Vũ cười hì hì: “Sẽ không, hủy đi nơi này, ta đi chỗ nào tìm ăn ngon.”

“Bộ Kinh Thành không phải cái hiền lành, chỉ sợ muốn trở về tìm phiền toái a.”

Hồng Vũ vừa trừng mắt, nhà giàu có con nhà giàu vô lại bên cạnh rò: “Hắn dám!”

Tiết Thiệu nở nụ cười: “Ta lúc ấy đã quên, ngươi gần nhất tại Vũ Đô, hung danh ngày thịnh, Bộ gia không dám đắc tội ngươi.”

“Khái khái.” Hồng Vũ ho khan vài tiếng, rốt cuộc biết ngượng ngùng.

Nàng kia một mực tại một bên nhìn xem hắn, nhiều hứng thú bộ dạng. Tiết Thiệu cho bọn hắn bỏ thêm một phần món ăn, cáo từ rời đi. Nữ tử mới lên tiếng: “Ta cũng không phải đến cảm tạ của ngươi, mấy tên kia, chính ta có thể giải quyết. Ta là tới hỏi một chút ngươi, ta nghĩ tại Vũ Đô tìm vài người, chính là không tốt lắm tìm, có biện pháp gì hay không?”

Hồng Vũ trong lòng tự nhủ này còn không đơn giản, trèo lên tìm người thông báo a.

Hắn một vỗ ngực: “Giao cho ta.” Ngưng khẽ dừng, lại nói: “Bất quá thủ đoạn của ta tìm người, còn có điểm quý.”

Nữ tử tiếu dung không thay đổi: “Muốn bao nhiêu tiền?”

Hồng Vũ cao thấp đánh giá thoáng cái nàng, nữ tử thẳng thắn: “Không cần phỏng đoán, ta rất có tiền.”

Hồng Vũ: “…”

Râu quai nón đi tới, rất tùy ý ngồi xuống, hướng Hồng Vũ gật gật đầu: “Ta cũng đã được nghe nói tên của ngươi.”

Này thần thái, tựa hồ hắn nghe nói qua Hồng Vũ, Hồng Vũ hẳn là cảm giác được vinh hạnh mới đúng.

Trong mọi người, chỉ có Hồng Thân nhịn không được nhíu mày, vô ý thức đến gần rồi Hồng Vũ. Râu quai nón chú ý tới cái tiểu động tác này, thản nhiên nhìn Hồng Thân liếc, Hồng Thân lập tức như rơi vào hầm băng, cả người không thể động đậy.

Hồng Vũ tại nữ tử đến đây thời điểm không có cảm giác gì, chính là râu quai nón thoáng qua một cái, trong cơ thể huyệt Thiên Trung bên trong, Sa Di Pháp Tương vừa động, chậm rãi ngẩng đầu lên…

Hồng Vũ mãnh thoáng cái đứng lên, cảnh giác chằm chằm vào râu quai nón.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Hoang thú sản tể (thượng)

Tào Quỷ Hùng khí thế vừa muốn bạo phát, nữ tử Bạch Uyển Thần cười đưa hắn túm đi: "Ngươi cùng một cái tiểu tử kia so đo cái gì?"

Tào Quỷ Hùng điều giáo tức giận mắng: "Cái này tiểu hỗn đản có hay không một điểm nhân loại suy nghĩ a, ta là nhất phẩm hợp chân a, Đại Hạ ngũ đại nhất phẩm một trong, bổn tọa đồ thần việt (1 loại búa lớn) vừa ra, núi sông rung động, thiên địa kinh biến! Liền Hoàng Đế lão nhân ta cũng không thèm, cái này tiểu hỗn đản lại muốn mướn dùng ta, dùng bạc thuê ta a…"

Hai người dần dần đi xa, Hồng Vũ bĩu môi một cái: "Không đáp ứng coi như xong nha, thiệt là, làm gì vậy mắng chửi người a."

Hắn vừa quay đầu lại, mọi người tất cả đều trợn mắt há hốc mồm nhìn xem hắn, Hồng Vũ khoát tay nói: "Các ngươi cũng đừng coi là thật, ta chính là không quen nhìn hắn tiểu nhân đắc chí bộ dạng, cố ý chọc giận khí hắn mà thôi, ta biết rõ hắn khẳng định không đáp ứng."

Mọi người lần nữa hóa đá.

Hồng Vũ nhìn nhìn lại trong tay cầm trang giấy, vỗ bộ não: "Này cô em chân dài (cao muội) không có kinh nghiệm hại chết người a, cái này quảng cáo không đầu không đuôi, có người nghĩ muốn ghi danh, như thế nào liên lạc bọn họ cũng không biết, vậy phải làm sao bây giờ?"

…

Cái này thứ nhất quảng cáo rất nhanh đăng đi ra, sau đó cả Vũ Đô đều ở cùng Hồng Vũ có giống nhau một cái nghi hoặc: Bạch Uyển Thần là ai.

Tên Bạch Uyển Thần xếp ở đường đường Đại Hạ ngũ đại nhất phẩm Tào Quỷ Hùng phía trước, đây chẳng phải là nói, nữ tử này địa vị còn cao hơn Tào Quỷ Hùng?

Chính là Đại Hạ ngũ đại nhất phẩm vốn có sẽ không phân trước sau, coi như là có trước sau chi phân, trong đó cũng không có một người nào, không có một cái nào gọi là Bạch Uyển Thần nữ nhân.

Mà Hồng Vũ so với bình thường người càng thêm nghi hoặc, là vì hắn và hai vị này chính thức chí tôn võ giả trao đổi trong quá trình, Tào Quỷ Hùng tựa hồ khắp nơi bị cao muội Bạch Uyển Thần áp chế.

Mà này tắc quảng cáo một đăng đi ra, Đại Hạ cao tầng chấn động!

Chính như Tào Quỷ Hùng chỗ nói, một khi thân phận của bọn hắn bạo lộ, chỉ sợ muốn thiên hạ đại loạn.

Đại Hạ ngũ đại nhất phẩm đều là chí tôn võ giả, chen chúc có một người thay đổi một hồi chiến tranh đi về hướng năng lực Đại Hạ vương triều trước mắt mới chỉ, bên ngoài nhất phẩm hợp chân cứ như vậy năm người.

Bốn người không cầm quyền, triều đình vô lực khống chế. Duy nhất tại triều đúng là quốc sư Trọc Nhất đạo trưởng. Nhưng là trên thực tế, Đạo môn lĩnh tụ hiện tại không biết trốn ở địa phương nào, nhất định là không nghe Hoàng Đế bệ hạ mời đến.

Đại Hạ vương triều không có có thể ngăn chặn nhất phẩm hợp chân thủ đoạn, cũng may nhất phẩm hợp chân môn cũng rất có giác ngộ, tuyệt sẽ không dễ dàng tới gần Vũ Đô, vậy thì ý nghĩa Hoàng Đế là thân người an toàn nhận lấy uy hiếp!

Ngẫm lại xem lúc trước Hồng Phủ một ít cổ hơi thở, khí Vũ Tông Hoàng Đế giơ chân chửi má nó, lại chỉ có thể đem cũng đã chuẩn bị cho tốt thu thập Hồng gia thủ đoạn rút về, tựu hiểu rõ vì cái gì Tào Quỷ Hùng rất không tình nguyện tiến vào Vũ Đô.

Hắn thật sự là nhất phẩm hợp chân, có được lấy trên cái thế giới này, nhân loại đủ khả năng đạt tới cực hạn lực lượng, có tư cách coi rẻ hoàng quyền.

Nhưng là cái này cũng không đại biểu cho nhất phẩm hợp chân tựu thật sự phải làm như vậy. Tào Quỷ Hùng sau lưng

cũng có một đại gia tộc, liên lụy phần đông, cùng vương triều đối kháng, hiển nhiên là rất không sáng suốt.

Vũ Tông Hoàng Đế biết rõ tin tức sau, quả nhiên giận tím mặt, bả Kinh Triệu Doãn Quảng Vũ Dương tìm đến thối mắng một trận, ngươi cái này Kinh Triệu Doãn là làm như thế nào? Đường đường nhất phẩm hợp chân tiến vào Vũ Đô, ngươi vậy mà một điểm tin tức cũng không biết?

Quảng Vũ Dương bị chửi vô cùng oan uổng, người ta nhất phẩm hợp chân muốn ẩn núp đi, ta có thể có biện pháp nào? Nhưng là Hoàng Đế bệ hạ chỉ là tìm nơi trút giận mà thôi, hắn nắm bắt cái mũi nhịn, Hoàng Đế xả giận, lập tức hạ lệnh, làm cho hắn đi bả Tào Quỷ Hùng hai người tìm ra, sau đó lập tức trở về báo.

Quảng Vũ Dương về phía sau, trong ngự thư phòng chỉ còn lại có Hoàng Đế cùng Bách Lý Thịnh Thế, Vũ Tông Hoàng Đế oán hận hỏi: "Ngươi rốt cuộc còn phải bao lâu?"

Bách Lý Thịnh Thế tự tin cười: "Bệ hạ yên tâm, nhiều nhất còn có một nguyệt. Vi thần đã bắt đầu bắt tay vào làm chuẩn bị, đẳng hết thảy sẵn sàng, bệ hạ từ nay về sau rốt cuộc không cần vi nhất phẩm hợp chân đau đầu!"

Vũ Tông Hoàng Đế vui mừng gật đầu: "Trẫm chỉ biết, ngươi sẽ không để cho trẫm thất vọng!"

…

Hồng trong phủ, Hồng Di Lan có chút do dự bất định hỏi Hồng Vũ nói: "Nhị ca, ngươi nói ta đi thử thử, được không?"

Hồng Vũ phản ứng một chút mới hiểu được: "Ngươi là nói Bạch Uyển Thần?"

Hồng Di Lan gật gật đầu: "Chính là ta có chút bận tâm mình không hợp cách, nói cách khác, vị tiền bối kia tại chỗ sẽ thu ta làm đồ đệ đi?"

Hồng Vũ cười ngạo nghễ, ôm muội muội bả vai khích lệ nói: "Nói mò, muội muội của ta là trên thế giới này ưu tú nhất! Làm sao có thể không hợp cách."

Hồng Di Lan cũng không có gì phấn chấn, cúi đầu khe khẽ thở dài.

Hồng Vũ nghĩ nghĩ, nói: "Dù sao nàng muốn thu đồ, đã đăng quảng cáo, thì phải là muốn khảo hạch chọn lựa ý tứ, đến lúc đó nhị ca cùng ngươi đi tham gia."

"Ừ, hảo." Hồng Di Lan gật gật đầu, trong nội tâm còn là không có đáy.

Hống đi muội muội, Hồng Vũ sờ lên cằm cân nhắc đứng lên. Hồng Di Lan lo lắng không phải không có lý, nếu như Bạch Uyển Thần thật sự nhìn trúng Hồng Di Lan, tại chỗ sẽ thu đồ đệ, sẽ không làm điều thừa trèo lên cái gì quảng cáo.

Xem ra còn phải nghĩ nghĩ biện pháp a.

…

Trong bóng đêm, nguy nga Vũ Đô thành xa xa đang nhìn.

Đại quân chậm rãi mà đi, đã cùng tiến đến nghênh đón triều đình sứ giả đón, ngoài xe thân binh cung thanh bẩm báo nói: "Thiếu gia, nhanh đến."

Hà Sùng vén màn lên đến nhìn nhìn, Vũ Đô thành tại nâu đen thiên mạc phía dưới, có vẻ túc mục trang nghiêm, nghiêm nghị không thể xâm phạm. Hà Sùng trong lòng có chút lửa nóng, rốt cục đã trở lại, lần này trở về, nơi này chính là của ta sân khấu!

Trên mặt, hắn vẫn như cũ là nhàn nhạt thần sắc: "Thời gian vừa vặn, đêm nay trên cũng không cần tiến vào, ở ngoài thành hạ trại, sáng sớm ngày mai bệ hạ còn muốn đi ra uỷ lạo quân đội."

"Là."

Mệnh lệnh truyền xuống, đại quân lại hướng phía trước tiến lên vài dặm, tựu tại Vũ Đô ngoài cửa đông an doanh cắm trại.

Một đêm này, Hà Sùng hiếm thấy trong nội tâm xao động, vì vậy lại đi Lê Tiêu Tiêu doanh trướng.

Lê Tiêu Tiêu bị bày thành cẩu bò tư thế, cắn răng, yên lặng thừa nhận trước sau lưng Hà Sùng khô khốc thô bạo va chạm.

Cuối cùng kết thúc, Hà Sùng tiện tay ném cho nàng một quyển 《 Thời Đại 》 .

Lê Tiêu Tiêu con mắt thoáng cái đỏ, đúng là cái này bản tạp chí, đem nàng triệt để đuổi ra Vũ Đô, nguyên bản bừng sáng tiền cảnh, ảm đạm xuống. Thậm chí nàng hiện tại mỗi ngày bị Hà Sùng tra tấn, cũng muốn bái cái này bản tạp chí ban tặng!

Hà Sùng thản nhiên nói: "Nhìn xem."

Lê Tiêu Tiêu không dám không theo, mở ra đến từng tờ từng tờ nhìn sang, cũng không cần nhìn quá nhiều, chỉ lật đến đệ tam trang, nàng tựu hai mắt tỏa sáng, ngẩng đầu nhìn trước Hà Sùng.

Hà Sùng gật gật đầu: "Không sai, ngươi hiện tại tác dụng không nhiều lắm, nhưng là nếu như có thể trở thành Tào Quỷ Hùng đệ tử, vậy thì không giống với lúc trước. Đến lúc đó, thân phận của chúng ta chênh lệch sẽ không lớn như vậy, có thể liên thủ hợp tác. Ta nghĩ làm cho ngươi, cũng sẽ sớm tán tỉnh."

Hắn nói được vô cùng trắng ra, làm cho người ta phi thường không thoải mái.

Nhưng là Lê Tiêu Tiêu có thể tiếp nhận, bởi vì này cũng là nhân sinh của nàng nguyên tắc.

"Hảo, ta đi!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Hoang thú sản tể (trung)

Ngày thứ hai nghênh đón nghi thức cực kỳ long trọng, Hoàng Đế tự mình ra khỏi thành, đối với Hà Sùng có thể nói là cất nhắc.

Làm quân đội cựu thần, Hồng lão Nguyên soái đẳng một đám cùng đi người, sắc mặt có chút không tốt xem. bọn họ thì bởi vậy không có chú ý tới, trọng đại như vậy trường hợp, Bách Lý Thịnh Thế rõ ràng không có xuất hiện.

Nghi thức sau khi chấm dứt, một số người đã tại âm thầm suy đoán, bệ hạ đây là muốn nâng lên Hà Sùng, áp chế Hồng Vũ.

Hồng gia gần danh tiếng thái thịnh, cũng khó trách bị đánh đè ép.

Đối với Hà Sùng cùng Hồng Vũ trong lúc đó cạnh tranh, trên cơ bản không có ai xem trọng Hồng Vũ. Ngoại trừ Hồng gia người bên ngoài, cơ hồ tất cả mọi người nhận định Hồng Vũ rất nhanh sẽ tại Hà Sùng đả kích phía dưới trầm luân xuống dưới.

Hà Sùng là ai? Vũ Đô một đời tuổi trẻ đệ nhất nhân! Đây không phải có chút tiểu địa phương, tầm nhìn hạn hẹp thổ tài chủ tự phong, đây là cả Vũ Đô công nhận. Hơn nữa cái này danh xưng, tại lúc này đây chiến thắng trở về sau, rất có thể sẽ bị đổi thành "Đại Hạ trẻ tuổi nhất đại đệ nhất nhân" .

Mà Hồng Vũ đâu? Hiện tại không thể nói là phế vật, nhưng là cùng Hà Sùng so với, còn là một cái phế vật a.

Nguyên bản một ít muốn cùng Hồng gia hòa hoãn quan hệ thế gia, tạm thời cải biến ác sách lược, bắt đầu hướng Hà gia lấy lòng.

Mà Hồng Vũ, chút nào không có có cảm giác gì, như trước mỗi ngày tu luyện. Này hai cây Thiết Trụ tử lại là vật tận kỳ dụng, mỗi ngày sớm muộn gì, Hồng Vũ đều mang lên bọn chúng, vòng quanh Hồng Phủ chạy bộ. Hồng Phủ bên ngoài

trên đường phố bị hắn tai họa gồ ghề, Hồng An cũng đã đã liên hệ người, chuẩn bị đem con đường này trọng sửa một cái.

Hà Sùng sau khi trở về sự tình các loại phần đông là quân đội dàn xếp giao tiếp, trong nhà các loại việc vặt, các loại. hắn thật vất vả có tinh lực, phái người đi nghe thoáng cái Hồng Vũ gần nhất hướng đi, lại được đến hồi báo, Hồng Vũ ra khỏi thành đi rồi!

Hồng Vũ là sáng sớm ra khỏi thành, bởi vì nô dịch trận pháp nguyên nhân, hắn có thể mơ hồ cảm giác được Hống Thiên Tôn trạng thái —— này đầu hoang thú nhanh sinh.

Vì vậy hắn mang theo Hồng Thân một sáng sớm tựu xuất phát, đi trước Hổ Sơn.

Đi ngang qua Hổ Sơn đại doanh thời điểm, Hồng Vũ bị Kiều Nguyên Thần hung hăng nén giận xử lý, hắn mấy ngày hôm trước hồi sơn lấy rượu, kết quả bị Hống Thiên Tôn rít gào cho đuổi trở về, Kiều Nguyên Thần rất buồn bực, nghiện rượu phạm vào hết lần này tới lần khác uống không đến. hắn dặn dò Hồng Vũ, nhất định hãy mau đem Hống Thiên Tôn chuyển đi.

Hồng Vũ ngoài miệng đáp ứng, trong nội tâm một hồi may mắn.

Tiến vào Hổ Sơn, Hồng Thân có chút buồn bực, như thế nào trên đường đi đều không có một đầu đui mù hoang thú nhảy ra ngoài?

Cự ly huyền ưng nham còn có hơn mười dặm, là có thể nghe thấy Hống Thiên Tôn thống khổ tiếng rống giận dữ, hiển nhiên cũng đã sắp sinh. Hai người tăng nhanh tốc độ, đuổi tới huyền ưng nham thời điểm, này đầu hoang thú chính nằm trên mặt đất, thống khổ quơ móng vuốt, hung hăng địa đánh ra trước huyền ưng nham.

Nổ rung trời, đại địa run rẩy, nương theo lấy cự thú tiếng rống giận dữ, thực có vài ngày đất sụp nứt ra cảm giác.

Hồng Vũ có chút vò đầu, xem điệu bộ này, Hống Thiên Tôn chẳng lẽ khó sinh rồi? Chính là hắn đối cho hoang thú đỡ đẻ là vô kế khả thi, chỉ có thể giương mắt nhìn.

Lại là một bên Hồng Thân, nhắc nhở: “Thiếu gia, không bằng trở về tìm một vị thú sư đến xem?”

Thú sư cũng là Thanh Nguyên đại lục một loại chức nghiệp, cùng khí sư, trận sư đồng dạng. Chỉ có điều thú sư so với hẻo lánh, cái nghề này chủ yếu thao túng hoang thú chiến đấu, trước đó lần thứ nhất mục ngàn cách chính là thú sư. bọn họ đối với hoang thú một ít tật bệnh, thương thế, cũng có một chút trị liệu năng lực.

Hồng Vũ gật gật đầu: “Ngươi nhanh đi, tận lực tìm đỡ một chút thú sư.”

Hồng Thân có chút do dự: “Này thiếu gia ngươi…”

“Ta không sao, ngươi tin tưởng, tại Hổ Sơn ta so với tại Vũ Đô còn an toàn.”

Hồng Thân vẫn là không yên lòng, Hồng Vũ đuổinhiều lần, hắn mới do dự cái này rời đi. hắn dùng tốc độ nhanh nhất đuổi tới Hổ Sơn đại doanh, sau đó nói với Kiều Nguyên Thần một tiếng, hắn tiếp nhận hắn đi huyền ưng nham bảo vệ Hồng Vũ, hắn nhanh chóng chạy về Vũ Đô.

Hồng Vũ nhìn thấy Kiều Nguyên Thần thời điểm có chút dở khóc dở cười, Hồng Thân thật sự là đương thói quen rồi cận vệ, đem mình làm tiểu hài tử.

Hồng Thân tốc độ rất nhanh, lúc chiều tựu gấp trở về, mang đến một vị thú sư.

Chính là vị kia thú sư đến đây, vừa nhìn thấy Hống Thiên Tôn tựu sợ tới mức mặt mũi trắng bệch: “Ngươi ngươi ngươi, làm sao ngươi chưa nói là một đầu tam phẩm hoang thú! Nói đùa gì vậy, đây không phải để cho ta tới chịu chết ư…”

Hắn không nói hai lời quay đầu bước đi.

Hống Thiên Tôn thống khổ vô cùng, tại huyền ưng nham phía dưới không ngừng mà rít gào đánh ra, Hồng Vũ cũng là thở dài trong lòng, thú sư cũng không có biện pháp, hắn lại có thể thế nào?

Hống Thiên Tôn kịch liệt đau nhức, chính là không quản nó như thế nào điên cuồng, bụng thủy chung vẫn không nhúc

nhích, tình thương của mẹ thiên tính biểu lộ không bỏ sót. Hồng Vũ trong nội tâm cảm động, vô luận nhân thú, loại này tình cảm đều là sử thượng vĩ đại nhất trả giá.

Hoang thú trở mình, một đôi huyết hồng con mắt nhìn về phía Hồng Vũ, trong đó mang theo thống khổ, cầu khẩn, không cam lòng cùng chờ mong.

Hồng Vũ cắn răng, hung hăng xoay người sang chỗ khác, đuổi theo thú sư: "Ngươi muốn bao nhiêu tiền!"

Thú sư ước chừng là biết rõ thân phận của những người này, không dám quá phận, buồn rầu nói: "Đây không phải tiền vấn đề, ta nhiều nhất chỉ có thể ứng phó lục phẩm hoang thú, chính là ngươi này đầu, tam phẩm a! Ta đi lên đây không phải là muốn chết sao!"

"Vậy ngươi nói cho ta biết, nó đến cùng phải hay không khó sinh?"

Thú sư xem đều không cần xem: "Nhất định là a."

"Ngươi dạy ta làm như thế nào, ngươi không dám ta dám."

Thú sư một cái run rẩy: "Hoang thú khó sinh thời điểm kịch liệt đau nhức cũng không phải ngươi có thể tưởng tượng, coi như là có nô dịch khế ấn, cũng có thể có thể bởi vì kịch liệt đau nhức trong lúc vô tình cho ngươi một móng vuốt…"

"Ngươi đừng quản nhiều như vậy, nói cho ta biết làm như thế nào!"

Thú sư nhìn hắn một cái, ném ra tới một quyển sách: "Chính ngươi chiếu học a."

Hắn tranh thủ thời gian chạy trốn, vạn nhất hoang thú kịch liệt đau nhức khó nhịn, như vậy đầu tam phẩm Hống Thiên Tôn, quét ngang cả Hổ Sơn cũng có thể.

Hồng Vũ tiếp nhận này bản sách nhỏ, phía trên vô cùng đơn giản viết hai chữ 《 thú kinh 》 .

Hồng Vũ mở ra đến từng tờ từng tờ tìm xuống dưới, đã gặp qua là không quên được kỹ năng tại loại nguy cơ này thời khắc

phát huy vô cùng tinh tế, nhìn một lần sau, cái này một quyển rõ ràng dễ hiểu 《 thú kinh 》 cũng đã hiểu rõ tại tâm.

Đơn giản mà nói, đối với hoang thú tật bệnh cùng thương thế trị liệu, cả Thanh Nguyên đại lục đều ở vào rất rớt lại phía sau quyển sách.

Hoang thú trân quý, bởi vậy có thể xử dụng đến thí nghiệm hoang thú đương nhiên càng thiếu, cho nên tích lũy kinh nghiệm cũng ít. 《 thú kinh 》 bên trong nói đến hoang thú phương pháp trị liệu rất không rõ ràng, nhưng là bây giờ Thanh Nguyên đại lục chủ lưu tư tưởng.

Dùng võ khí khai thông hoang thú kinh mạch, sau đó căn cứ những này kinh mạch, đến trị liệu hoang thú. Không quản bệnh gì chứng, đều là cái này một cái.

Hồng Vũ thật sâu hít một hơi, trong nội tâm bắt đầu cầu nguyện: Chúng sinh ngang hàng, cứu thứ nhất mệnh thắng tạo thất cấp phù đồ, huống chi là một thi hai mệnh.

Trong lòng của hắn không có đáy, nhưng là loại này thiện niệm lại chiếm được rất tốt hồi báo. Sa Di Pháp Tương đột nhiên phủ phục quỳ gối, Hồng Vũ kinh mạch toàn thân bên trong, phật quang phổ chiếu, mà ngay cả thái cổ ma tượng Đồ Đằng, lệ khí cũng bị hóa đi không ít, có vẻ dịu dàng ngoan ngoãn khiêm tốn.

Ấn đường trong huyệt, Đại Nhật Như Lai Pháp tôn chậm rãi nâng lên một bàn tay, bấm véo một cái Hồng Vũ hoàn toàn không hiểu thủ ấn, cách không nhẹ nhàng điểm một cái.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Hoang thú sản tể (hạ)

"Oanh!"

Hồng Vũ linh giác trong nháy mắt theo vài chục trượng, mở rộng đến trăm trượng!

Hống Thiên Tôn tình huống trong cơ thể vừa xem hiểu ngay, cuống rốn quấn tại tiểu thú trên cổ, cũng may quấn cũng không căng, mà tam phẩm hoang thú sinh mệnh lực mặc dù là tại trong cơ thể mẹ, cũng có thể thể hiện đi ra, tiểu tử kia như trước sinh cơ bừng bừng.

Nếu như không có ngoại lực hiệp trợ, phỏng chừng mẫu thú hội thống khổ như vậy tra tấn hơn mười ngày, cuối cùng mới cùng hài tử cùng chết đi.

Tìm được rồi mấu chốt chỗ, chính là Hồng Vũ như trước vô kế khả thi, hắn cố tình dùng võ khí đến cởi bỏ quấn quanh tại tiểu thú trên cổ cuống rốn, chính là hắn chỉ là thất phẩm hồn tinh hậu kỳ, xa không đạt được đem võ khí phóng thích hơn mười trượng, còn có thể cởi bỏ cuống rốn tình trạng. Tựu tại hắn khó xử thời khắc, Sa Di Pháp Tương chắp tay trước ngực, khẩu tụng kinh văn, phật âm lượn lờ.

Một mảnh nồng đậm kim quang theo trong miệng của nó thích phóng đi ra, dũng mãnh vào Hồng Vũ trong kinh mạch, hóa thành tinh thuần nhất đặc hơn võ khí!

Trong nháy mắt này, Hồng Vũ một tiếng thê lương kêu thảm thiết!

Hắn tuy nhiên thân hình cường hãn, nhưng dù sao chỉ là thất phẩm hồn tinh hậu kỳ, mà Sa Di Pháp Tương trong nháy mắt phun nhổ ra võ khí, trọn vẹn đạt đến ngũ phẩm nguyên định cảnh giới!

Kinh mạch của hắn bỗng nhiên trong lúc đó không cách nào thừa nhận đáng sợ như vậy võ khí, chính là cái này một cổ tinh thuần võ khí, làm cho hắn có lòng tin có thể giải trừ Hống Thiên Tôn nguy cơ!

Hắn cố nén kịch liệt đau nhức, điều động võ khí, chậm rãi tống xuất ra ngoài.

Võ khí lưu chảy qua kinh mạch của hắn, thật giống như vô số chuôi lưỡi dao sắc bén đồng thời tại cắt, ngắn ngủi trong nháy mắt, mồ hôi lạnh đã đem toàn thân hắn ướt đẫm.

Võ khí khi hắn bên ngoài cơ thể ngưng tụ thành một cái hào quang xúc tua, xuyên thấu qua Hống Thiên Tôn bụng, cực kỳ cố sức địa đem trong đó cuống rốn cởi bỏ.

Hống Thiên Tôn một tiếng rít gào, đột nhiên phát lực, cao ngất bụng trong khoảnh khắc đó nhanh chóng quắt dưới đi.

Một đầu tiểu thú chui ra, chừng con nghé lớn nhỏ. Toàn thân cao thấp bao trùm lấy nhàn nhạt kim hoàng sắc lông mềm, dáng người kiện tráng, một đôi đen lúng liếng mắt to vừa ra đời tựu mở to, đối thế giới này tràn ngập tò mò, nói không nên lời đáng yêu.

Hồng Vũ nhẹ nhàng thở ra, toàn thân buông lỏng ngã trên mặt đất.

Hống Thiên Tôn cũng là kiệt sức, nó tựa hồ cũng hiểu rõ Hồng Vũ làm xảy ra điều gì dạng hy sinh, nhìn xem Hồng Vũ trong hai mắt, huyết sắc dần dần thu lại, tràn đầy cảm kích.

Tiểu tử kia lung la lung lay đứng lên, đi tới mẫu thân dưới vú, tham lam mút vào đứng lên.

Nó uống đến không sai biệt lắm, Hồng Vũ cũng rốt cục nghỉ không sai biệt lắm. Một ít cổ bá đạo võ khí, tại Hồng Vũ hoàn thành nhiệm vụ sau, hãy thu liễm trở về, nhét vào Sa Di Pháp Tương bên trong.

Hồng Thân cùng Kiều Nguyên Thần một mực tại một bên chiếu cố hắn, hắn khôi phục lại sau đứng dậy, hướng hai người cảm kích cười.

Kiều Nguyên Thần lại một hồi kinh ngạc: "Đó là cái gì?"

Hắn chỉ vào tiểu tê cái trán, ở nơi đó có một nhàn nhạt kim sắc bớt, Hồng Vũ nhìn kỹ lại, rõ ràng là một đóa hoa sen hình! Che dấu tại kim sắc bộ lông bên trong, rất không dễ dàng bị phạt nghĩ.

Hồng Vũ mơ hồ hiểu rõ rồi, không khỏi nở một nụ cười.

…

Hồng Vũ tại Hổ Sơn bên trong ở ba ngày, Hống Thiên Tôn tại ngày thứ hai cũng đã khôi phục, hoạt động trước thân thể cao lớn, mặc dù có chút suy yếu, nhưng như cũ hung hãn săn bắt rồi hơn mười đầu hoang thú. Đại bộ phận đều vào nó bụng mình, nhưng là có một chút đút cho hài tử.

Ngoại trừ hoang thịt thú vật, chủ yếu nhất còn là đem những này cấp bậc thấp hoang thú não tinh đút cho hài tử.

Đương nhiên, nó không có quên Hồng Vũ, chọn lấy một ít tốt nhất thịt lưu cho Hồng Vũ cùng Hồng Thân.

Tiểu tê thể chất thật tốt, sinh ra hai ngày liền bắt đầu dùng hoang thú não tinh là thức ăn, Hồng Vũ xem như hiểu rõ rồi, vì cái gì đẳng cấp cao hoang thú hội cường đại như vậy.

Ba ngày từ nay về sau, tiểu tê cũng đã có thể chạy trốn như bay, tại trong núi rừng truy đuổi một ít cấp bậc thấp hoang thú.

Hồng Vũ cũng thu được đến trong nhà đưa tin, có khách nhân tìm đến hắn.

Hồng Vũ cùng Hống Thiên Tôn nói lời từ biệt, tam phẩm hoang thú trí tuệ rất cao, tựa hồ là nghe rõ, biết rõ Hồng Vũ phải đi, ngửa mặt lên trời rít gào vài tiếng sau, lưu luyến đắc dụng đầu lưỡi liếm lấy hắn hạ xuống, khiến cho Hồng Vũ một thân dính chít chít, chứng kiến tiểu tê cũng sôi nổi hoan mau tới đây, có bắt chước mẫu thân hiềm nghi, Hồng Vũ tranh thủ thời gian đào tẩu: “Ta rất nhanh sẽ trở lại gặp của ngươi tiểu tử kia.”

…

Hồng Phủ trong, Hồng Thắng Nhật cũng cảm thấy từng đợt áp lực, bởi vì hắn trước mặt ngồi, là ngũ đại nhất phẩm bên trong Tào Quỷ Hùng, còn có một cao kinh người mỹ mạo nữ tử.

Hồng Vũ rốt cục gấp trở về, Hồng Thắng Nhật nhẹ nhàng thở ra: “Tìm được ngươi rồi.”

Hồng Vũ nhìn xem hai người, vô ý thức đã nghĩ đi trêu cợt Tào Quỷ Hùng: "Hì hì, ngươi đổi chủ ý rồi? Nói cái giá đi."

Tào Quỷ Hùng cũng không biết làm sao vậy, bị tiểu tử này đánh trúng gẩy tựu táo bạo, hoàn toàn không có đường đường nhất phẩm hợp chân phong độ.

"Thối tiểu tử muốn chết có phải là?"

Hồng Thắng Nhật cũng là thầm giật mình, răn dạy một câu: "Hồng Vũ, không được vô lễ!"

Hồng Vũ cười hì hì, hồn nhiên không có đem Tào Quỷ Hùng uy hiếp để ở trong lòng, ngược lại bả gia gia ra bên ngoài đuổi: "Ngài lão nhân gia công vụ bề bộn, cũng không cần mời đến chúng ta, mau đi đi."

Hồng Thắng Nhật khí thẳng mắt trợn trắng, hừ hừ một tiếng chắp tay sau đít đi. Ra cửa, mới kịp phản ứng mình bị tiểu tử này cho khí hồ đồ, trong đó có hai vị khách quý, sao có thể không lên tiếng kêu gọi tựu ra đến đâu? Quá thất lễ.

Hắn lộn trở lại đi, đã nhìn thấy Hồng Vũ cười hì hì nói với Tào Quỷ Hùng: "Lão Tào a, mua bán không thành nhân nghĩa tại…"

Hồng Thắng Nhật trên tay run lên, sinh sinh túm xuống một cây râu ria: Ai dám như vậy cùng Đại Hạ ngũ đại nhất phẩm nói chuyện? !

"Tiểu hài tử không hiểu chuyện, Tào huynh đừng chấp nhặt với hắn."

Hắn vội vàng khuyên bảo, lại chắp tay nói đừng, khiển trách Hồng Vũ một tiếng chú ý lễ phép, cái này mới một lần nữa đi ra.

"Bạch tỷ tỷ, quảng cáo đăng đi ra ngoài mấy ngày nay, có hơn trăm người đến Hoa Hạ thư cục báo danh, ta làm cho người ta tất cả đều chỉnh lý ra đến, để lại địa chỉ, ngươi muốn hay không xem qua thoáng cái?"

Bạch Uyển Thần mắt trắng không còn chút máu: "Ta so với ngươi lớn hơn."

Hồng Vũ chẳng hề để ý: “Ta đây cũng không thể gọi a di a, đem ngươi kêu lão già đi.”

Bạch Uyển Thần cũng là nữ nhân, đương nhiên không hy vọng biến lão.

Tào Quỷ Hùng ở một bên thẳng lắc đầu, hai đại nhất phẩm, xem như đối cái này hai nghịch ngợm gia hỏa không có biện pháp.

Bạch Uyển Thần nói: “Ngươi thay ta sàng chọn hạ xuống, mười lăm tuổi đã ngoài không cần phải, không có gì ý nghĩa.”

Hồng Vũ gật đầu: “Cái này không có vấn đề.”

“Ta cần một chỗ, gặp một lần những người này. Trong thành không có phương tiện, hai người chúng ta vừa xuất hiện, phỏng chừng Hoàng Đế trong nội tâm tựu khẩn trương. ngươi giúp ta tìm một chỗ.”

Hồng Vũ có chút khó khăn: “Ngươi xem, Hổ Sơn đại doanh như thế nào?”

Tào Quỷ Hùng có chút bất mãn: “Các ngươi Hồng gia ở ngoài thành chẳng lẽ tựu không có một người nào, không có một cái nào vườn ư, không phải muốn đi Hổ Sơn đại doanh?”

Hồng Vũ thẹn đỏ mặt: “Cái này, thật không có.”

Bạch Uyển Thần cùng Tào Quỷ Hùng sửng sốt một chút, râu quai nón lúc này đây tự đáy lòng nói: “Hồng lão tướng quân thực anh hùng!”

Bạch Uyển Thần cũng gật đầu một cái: “Vậy thì Hổ Sơn đại doanh a, ngươi sớm an bài tốt.”

Hồng Vũ do dự một chút, hay là hỏi nói: “Bạch tỷ tỷ, ngươi xem muội muội của ta động dạng?”

Bạch Uyển Thần có chút đáng tiếc nói: “Di lan nha đầu kia tính tình rất đúng ta khẩu vị, đáng tiếc nàng võ vận không đủ.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Ép mua ép bán (thượng)

Hồng Vũ trong nội tâm có chút thất vọng, chính là hắn tuyệt sẽ không do đó buông tha cho. Hai người nói xong sự tình đứng dậy bước đi, nơi này dù sao cũng là Hồng Phủ, Hồng Vũ làm chủ người, đứng dậy đem hai người đưa ra ngoài.

Đến cửa ra vào, hai người tùy ý di chuyển vài bước, tựu biến mất không thấy bóng dáng. Hồng Vũ đang muốn đi về, lại trông thấy có người ở bên ngoài ló đầu nhìn quanh, hắn không biến sắc lách đi qua, này cái đầu lần nữa theo lấp kín tường đằng sau duỗi lúc đi ra, Hồng Vũ đột nhiên vọt ra.

Tôn Bán Sơn lại càng hoảng sợ: "Ngươi một đứa thất phẩm hồn tinh, sao có thể vô thanh vô tức tới gần ta?"

Hồng Vũ không có trả lời, giống như cười mà không phải cười nhìn xem hắn: "Ngươi đang ở đây cửa nhà ta dò xét làm gì?"

Tôn Bán Sơn mặt già đỏ lên: "Ta, ta tìm ngươi có việc."

"Tìm ta? Tìm ta làm sao ngươi không vào đi a?"

Đúng lúc này, Tiểu Nghiên theo trong phủ đi ra, xa xa trông thấy Tôn Bán Sơn, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, cúi đầu nắm chặt tay, muốn theo vừa đi đi qua. Tôn Bán Sơn vứt xuống dưới Hồng Vũ cọ thoáng cái tháo chạy đi qua, chuẩn xác ngăn ở Tiểu Nghiên trước mặt: "Tiểu cô nương, trùng hợp như vậy a, lại tại nơi này gặp được."

Hồng Vũ chỉ lên trời thẳng mắt trợn trắng: "Tôn Bán Sơn, Tôn đại thúc! Ngỏ hẻm này trong, chỉ có chúng ta Hồng gia, tại sao có thể là gặp gỡ, ngươi cho rằng người ta cô nương ngu ngốc a, rõ ràng là ngươi ở nơi đây chắn trước người ta."

Tôn Bán Sơn khuôn mặt cùng đun sôi con cua đồng dạng, cãi chày cãi cối nói: "Ta đây không phải tới tìm ngươi, vừa vặn gặp được."

Một bên Tiếu Nghiên cái cằm đều nhanh kề đến ngực, theo mặt một mực hồng đến cổ căn trong.

Hồng Vũ thích nhất xem người khác xấu hổ bộ dạng, cười hắc hắc nói: "A, này Tôn đại thúc tìm ta làm cái gì nha?"

"Cái này…"

"Ngươi đã là tới tìm ta, tựu không nên ở chỗ này cùng Tiếu cô nương nhiều lời, theo ta vào đi thôi. Tiếu Nghiên, ngươi muốn làm gì nhanh đi a."

"Nha." Tiếu Nghiên đáp ứng một tiếng, có điểm không tình nguyện hoạt động cước bộ, Tôn Bán Sơn ngoài miệng đáp ứng cùng Hồng Vũ đi vào, đầu lại hồi triều trước Tiếu Nghiên, cả người giống như cũng bị kéo dài đồng dạng.

Hồng Vũ ha ha cười: "Đã thành, các ngươi điểm này tâm tư, ta còn nhìn không ra được, Tôn Bán Sơn, ngươi dầu gì cũng là Vân thị tượng tác người, hiện tại ta cảm thấy được Tiếu Nghiên cô nương một nữ hài tử xuất phủ không an toàn, giao trách nhiệm ngươi đi theo bảo vệ, ngươi có thể sao?"

"Không có vấn đề!" Tôn Bán Sơn ưỡn ngực ngực, lời lẽ chính nghĩa: "Ừ, Vũ Đô trong rất nguy hiểm!"

Tiếu Nghiên mắc cỡ không biết nên làm sao bây giờ, tranh thủ thời gian mảnh vụn chạy bộ, đi ra ngoài mấy trượng, lại cố ý thả chậm cước bộ, chờ Tôn Bán Sơn đuổi theo.

Tôn Bán Sơn vui thích đuổi qua đi cùng ở bên người nàng.

Nhìn xem hai người đi xa, Hồng Vũ cười hắc hắc, chắp tay sau đít đi trở về.

Bạch Uyển Thần xin nhờ chuyện tình Hồng Vũ công đạo Hồng Khê đi làm, nhưng là Hổ Sơn đại doanh chuyện tình, Hồng Khê đi rồi không đủ phân lượng, hắn thỉnh thân thúc đi một chuyến: "Người quá nhiều, lai lịch có rất tạp, không thể nhường các nàng tiến vào Hổ Sơn đại doanh. Thân thúc ngươi đi theo kiều phó soái thương lượng một chút, thỉnh hắn hỗ trợ, tại Hổ Sơn đại doanh bên ngoài, tạm thời dựng một cái doanh địa."

“Hảo.” Hồng Thân đáp ứng phải đi. Sắc trời cũng đã mất, phỏng chừng khuya hôm nay là không về được.

Cơm tối trước Tiếu Nghiên mang theo một ít rau quả cùng gia vị trở về —— nàng mỗi ngày lúc kia đi mua sắm một ít nguyên liệu nấu ăn, hoang thịt thú vật Tiếu Bác Đống nhà sẽ phái người tống tới, nhưng là những vật khác nàng được từ mình đi mua.

Tôn Bán Sơn canh giữ ở Hồng Phủ ngoài cửa vài ngày, cuối cùng là thăm dò Tiếu Nghiên hành động quy luật, bởi vậy xế chiều mỗi ngày cũng sẽ ở lúc này, đúng giờ trong ngõ hẻm cùng Tiếu Nghiên “Xảo ngộ” . Không có nghĩ rằng hôm nay thiếu chút nữa bị Hồng Vũ cho quấy nhiễu.

Hồng Vũ hôm nay ăn hoang thú yến sau, cảm giác hiệu quả càng khá hơn một chút, từng đợt nhiệt lưu tại trong kinh mạch nhấp nhô, hắn không khỏi một hồi cười thầm, đây là Tiếu Nghiên nha đầu kia, tại báo đáp mình cho nàng cùng Tôn đại thúc sáng tạo cơ hội a?

Nếm qua cơm tối thời gian còn sớm, Hồng Vũ trở lại của mình phòng nhỏ, nghĩ nghĩ từ trong lòng ngực lấy ra đến một quyển sách: Thú kinh.

Cái này bộ thư kỳ thật có lai lịch lớn, lúc trước biên soạn cái này bộ thư người, chính là Thanh Nguyên đại lục thú sư thuỷ tổ La Ba Sơn, mà cái này nhất bộ 《 thú kinh 》 hiện tại xem ra tuy nhiên rõ ràng dễ hiểu, lúc trước lại là điện định thú sư cái này đổi mới hoàn toàn hưng chức nghiệp căn cơ.

Hồng Vũ trong tay cái này một quyển, đã có chút ít cũ nát, không biết trong nhiều thiếu trong tay người truyền lưu qua. Thế giới này sách vở sang quý khó được, bởi vậy mọi người xem thư đều rất cẩn thận, một quyển sách thường thường gia truyền trăm năm, như trước sạch sẽ như mới.

Mà loại này kỹ năng loại sách vở, thì càng gia trân quý, chính là cái này bản nhưng tựu có vẻ như thế cũ nát, chỉ sợ thời đại thật sự không ngắn, Hồng Vũ tại trong sách mở ra, rốt cục tại mạt trang trên tìm được rồi một cái thời gian, nhìn sau lại càng hoảng sợ, vậy mà cách nay chừng hơn bảy trăm năm!

Hắn nhịn không được lắc đầu, vị kia thú sư thật đúng là… Đơn giản như vậy liền đem một quyển sách cổ ném cho mình.

Nghĩ lại ngẫm lại cũng bình thường, năm đó 《 thú kinh 》 khó được, bây giờ quyển sách này lại là khắp nơi đều có thể tìm tới.

Hồng Vũ lật xem trước, đột nhiên trong nội tâm vừa động: Thứ này, có thể xử dụng mõ cục gạch gõ ra cái gì tới sao?

Nếu là lúc trước, Hồng Vũ mới sẽ không đối thú sư nghề nghiệp này có cái gì hứng thú, nhưng là hiện tại có Hống Thiên Tôn mẫu tử, Hồng Vũ cũng nghĩ muốn hiểu rõ xuống. Nếu như có thể trực tiếp gõ ra cái gì ý tứ, này chẳng phải bớt việc.

Hồng Vũ đi đem cửa sổ phong hảo, đem 《 thú kinh 》 bày tại trên mặt bàn, cẩn thận lấy ra một mực thiếp thân mang theo cục gạch, hít một hơi thật sâu sau, đưa tay giơ lên mộc chùy, cong cong cong cong…

Không linh cổ điển thanh âm lần nữa quanh quẩn trong phòng.

Lúc này đây, Hồng Vũ đánh hơn mười hạ, 《 thú kinh 》 bên trong mới chậm rãi có phản ứng, nhưng là cùng 《 Mật Nghiên Kinh 》 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 cùng 《 Đại Nhật Kinh 》 cũng không cùng, cái này trong quyển sách, chỉ có thể miễn cưỡng dâng lên ba đạo nhàn nhạt kim sắc quang ti, mà không cách nào hình thành phù văn.

Không có phù văn, tự nhiên thì không cách nào ngưng tụ ra bất luận cái gì pháp tướng.

Hồng Vũ ẩn ẩn có chút thất vọng, nhưng hắn lại rất hiếu kỳ, trước kia khác điển tịch, có thể được thì được, không thể đi tựu thì không được. Chính là vì cái gì cái này bộ 《 thú kinh 》, có điểm nửa vời ý tứ đâu?

Trong lòng hắn nghĩ sự tình, trong tay tiểu mộc chùy thói quen tiếp tục đánh, này ba đạo kim sắc tia sáng uyển như du long, đột nhiên nhất chuyển, chui vào mũi của hắn bên trong!

Hồng Vũ sững sờ, trong tay ngừng lại.

Vội vàng dùng linh giác nội thị, tìm kiếm này ba đạo kim sắc tia sáng, tuy nhiên nó cũng đã không thấy bóng dáng.

Hồng Vũ một hồi kỳ quái, thứ này chắc chắn sẽ không hư không tiêu thất. Chính là cái này ba đạo kim sắc tia sáng rốt cuộc là cái gì?

Tìm kiếm không có kết quả, Hồng Vũ nghĩ nghĩ, ở trong lòng một hồi cầu nguyện, bắt đầu vận dụng vừa xem hiểu ngay kỹ năng.

Vậy cái này kỹ năng hắn chỉ là đối người khác dùng, hôm nay muốn đối với chính mình, này cũng chỉ có thể đứng ở trước gương. Có thể hay không thành công, Hồng Vũ trong lòng mình cũng không đáy.

Đứng ở trước gương đẳng trong chốc lát, Hồng Vũ thở dài một hơi, hắn rốt cục thấy được mình muốn lấy đồ vật.

Hắn là lần đầu tiên dùng vừa xem hiểu ngay xem mình, bất quá đối với bản thân mình là tình huống nào, cũng có đại khái hiểu rõ. So sánh dưới, tựa hồ võ vận có chỗ bay lên?

Hồng Vũ trong lòng vui vẻ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Ép mua ép bán (trung)

Bạch Uyển Thần hiển nhiên không phải người bình thường, cho nên hắn đánh giá Hồng Di Lan thời điểm, vô ích cái gì tư chất, mà là trực tiếp nâng lên võ vận. Bởi vì chỉ có đến cảnh giới kia, mới sẽ minh bạch không có tư chất là không đủ để tạo nên một vị chính thức chí tôn võ giả.

Nếu như có thể tăng lên võ vận, như vậy nói đúng là có thể cho tiểu muội lực áp bầy thư, bái nhập Bạch Uyển Thần môn hạ?

Hồng Vũ có chút hưng phấn, lập tức rồi hướng trước 《 thú kinh 》 gõ lên, chính là lúc này đây, 《 thú kinh 》 không còn có một điểm phản ứng. Hồng Vũ đến lúc đó cũng không ngoài ý, trước 《 Mật Nghiên Kinh 》 đẳng cũng là như thế.

Hồng Vũ xuất môn đến hô một tiếng: "Hồng Khê!"

Hắn hấp tấp chạy tới: "Thiếu gia có cái gì phân phó?"

"Đi cho ta mua…" Nói đến một nửa, hắn tựu dừng lại, 《 thú kinh 》 có thể gõ ra này ba đạo kim sắc tia sáng, nói rõ cái này bộ thư khẳng định sẽ không đơn giản như vậy. Mà đến tột cùng 《 thú kinh 》 có cái gì chỗ bất phàm, hắn hiện tại cũng không suy nghĩ cẩn thận, làm cho Hồng Khê mua sách, khẳng định tìm không thấy phù hợp.

Hồng Vũ vung tay lên: "Đi với ta một lần Hoa Hạ thư cục."

"Là."

Đi Hoa Hạ thư cục trên đường, Hồng Vũ cẩn thận lo lắng qua. 《 thú kinh 》 loại này rõ ràng dễ hiểu kỹ năng điển tịch, bởi vì chiều sâu không đủ, nhất định là gõ không ra pháp tướng tới.

Nhưng là phỏng chừng sẽ không đơn giản như vậy, cái này một quyển 《 thú kinh 》 niên đại đã lâu, rất có thể còn cần thỏa mãn điều kiện này.

Hắn có chút bận tâm, Hoa Hạ thư cục lí thư phải không thiếu, nhưng là Hoa Hạ thư cục là bán thư, có thể hay không có sách cổ?

Chờ hắn đã đến mới biết được, mình là tại là quá lo lắng. Hoa Hạ thư cục lịch sử chừng trăm năm, mà trước đây, nó đời trước là mặt khác một nhà càng cổ lão thư cục, như vậy ngược dòng đi lên, chừng bốn năm trăm năm lịch sử.

Triệu chưởng quỹ mở ra xưa nhất khố phòng, trong đó có rất nhiều niên đại tại ba trăm năm đã ngoài tồn kho, có chút đều đã kinh mốc meo.

Hồng Vũ một quyển một quyển chọn lựa trước, cuối cùng tìm đến bốn bản.

Một quyển còn là thú sư kỹ năng điển tịch, mặt khác có hai bản là khí sư điển tịch, còn có một vốn là trận sư.

Mang theo bốn bản thư, Hồng Vũ đầy cõi lòng chờ mong về tới trong nhà, đem mình quan trong phòng, lần nữa bắt đầu rồi thí nghiệm.

Chính là lúc này đây, làm cho hắn vô cùng thất vọng, bốn bản thư toàn bộ đều không có gõ đi ra loại đó kim sắc quang ti!

Hồng Vũ tiện tay đem bốn bản sách cổ đều ném qua một bên, minh tư khổ tưởng, rốt cuộc chỗ đó có vấn đề?

Một ít bản 《 thú kinh 》 còn để ở một bên, hai tướng đối lập, Hồng Vũ tựu xem xảy ra vấn đề đến đây: hắn theo Hoa Hạ thư cục lấy ra bốn bản thư, tuy nhiên niên đại đã lâu, nhưng đều là tồn kho sách mới. Mà cái này một quyển 《 thú kinh 》 không biết lưng nhiều ít người lật xem qua.

Chẳng lẽ nói mấu chốt ở chỗ bị rất nhiều người sử dụng qua, mà không phải thời gian?

Hồng Vũ nghĩ nghĩ, lại mở cửa bả Hồng Khê hô tiến đến: "Trong thành có chỗ nào chuyên môn bán sách cổ?"

"Có a, Văn Xương phường đằng sau có điều tiểu cổ đạo, chuyên môn bán sách cổ."

“Dẫn đường.”

…

Nương theo lấy Hồng Thắng Nhật cầm đầu đại hiệp tướng lãnh tại bắc kháng Địch Nhung trong chiến đấu không ngừng thắng lợi, Đại Hạ tiến nhập một cái hòa bình yên ổn thịnh thế. Tại loại này thịnh thế bên trong, Cổ Đổng sưu tầm dần dần cao hứng.

Đương sự trước kia muốn sưu tầm cấm vật, coi như là đuổi theo như vậy một loại đại triều chảy.

Văn Xương phường trong, chủ yếu buôn bán một ít Nho môn điển tịch, giấy và bút mực đẳng gì đó, sách cổ nguyên vốn thuộc về đồ cổ phạm trù, nhưng là vì dù sao cũng là sách vở, cho nên chuyên môn có như vậy một cái tiểu nơi tập kết hàng.

Văn Xương phường rất lớn, chính là ngỏ hẻm này đã nghĩ không chút nào thu hút, Hồng Vũ thân là Vũ Đô ba sài thời điểm, hiển nhiên là sẽ không tới chỗ như thế, cho nên lần này nếu là không có Hồng Khê dẫn đường, hắn thật đúng là tìm không thấy.

Sau khi đi vào, đều là một gian một gian thấp bé rách nát tiểu phòng ở, chính là ngàn vạn không nên bị loại này biểu hiện giả dối sở mê hoặc, tại Vũ Đô trình trong, làm đồ cổ sinh ý, tất cả đều là cái này bộ dáng, tựa hồ như vậy mới có vẻ bọn họ đồ cổ “Chính tông” .

Hồng Vũ một nhà một nhà nhìn sang, lựa chọn tuyển tuyển, có chút chủ quán không kiên nhẫn, Hồng Khê ở một bên hung thần ác sát, những người kia cũng không dám sinh sự, chỉ có thể nhẫn nại tính tình bồi tiếp.

Hắn bả ngỏ hẻm này đi dạo một lần, phù hợp yêu cầu sách cổ thật đúng là không ít, hắn đều âm thầm nhớ kỹ, nhưng là chỉ mua trong đó ba bản.

Sau khi trở về, lập tức lần nữa bắt đầu thí nghiệm, quả nhiên đệ nhất vốn là đánh ra hai đạo kim sắc tia sáng!

Hồng Vũ vui mừng quá đỗi, chính là kế tiếp tựu đối mặt một cái khác nan đề: Muốn như thế nào mới có thể đem những này kim sắc quang ti chứa đựng đứng lên?

Mõ cục gạch chuyện tình, Hồng Vũ không muốn làm cho bất luận kẻ nào biết rõ. Đó cũng không phải tín nhiệm vấn đề, mà là loại chuyện này, muội muội biết rằng, chẳng những không có chỗ tốt ngược lại đối với nàng rất nguy hiểm.

Hồng Vũ nghĩ tới nghĩ lui, trong nội tâm phát hung ác: Thật sự không được, cho tiểu nha đầu ăn mông hãn dược!

Nhưng là cho mình thân muội muội hạ mông hãn dược, vấn đề này nghe đến luôn luôn chút ít quái dị, trừ phi thật sự nghĩ không ra những biện pháp khác, bằng không Hồng Vũ không nghĩ làm như vậy.

Xác định loại này kỹ năng sách cổ có thể gõ đi ra kim sắc quang ti, Hồng Vũ lập tức phản hồi cái kia cái hẻm nhỏ, chuẩn bị đem còn lại những kia sách cổ toàn bộ ra mua.

Thu mua quá trình một mực rất thuận lợi, Hồng Khê đối giá trị của những vật này rất rõ ràng, coi như là điếm chủ muốn mắc, hắn cũng thuần thục còn hạ giá.

Đến cuối cùng một nhà "Cổ nhã trai", Hồng Khê trên người cũng đã cõng một cái túi phục, bên trong vài chục bản cổ tịch.

Ba người đi vào, Cổ nhã trai lão bản nhàn nhạt quét Hồng Khê trên người gánh nặng liếc, ngồi ở phía sau quầy không có có một chút chào hỏi khách khứa ý tứ.

Hồng Vũ trước đã tới nhìn rồi, những thứ kia mình phải cần sách cổ, tất cả đều rất rõ ràng, chọn lựa ra đến đặt ở trên quầy: "Lão bản, bao nhiêu tiền."

"Ba mười vạn lượng bạc."

Hồng Khê sững sờ, có chút không quá xác định hỏi: "Nhiều ít?"

Lão bản hai con chuột mắt khẽ đảo, tức giận nói: "Ba mười vạn lượng!"

Hồng Khê khí nở nụ cười: “Ngươi cho chúng ta là dê béo đi? Ba mười vạn lượng, ngươi sao không đi đoạt đâu? Rốt cuộc bao nhiêu tiền? !”

Lão bản một cái cười lạnh: “Ba mười vạn lượng, thiếu một cái đồng bạc cũng không bán. Không có tiền tựu đừng tới sung cái gì đại gia, hừ!”

Hồng Khê cũng nổi giận: “Ngươi làm sao nói đâu? Cái này ba bản thư, nhiều nhất thì ra là tám ngàn lượng, ba mười vạn lượng, ngươi nghĩ tiền nghĩ điên rồi a?”

Lão bản gõ quầy hàng cười lạnh: “Người khác bán bao nhiêu tiền ta không quản, ta liền cái này giá. Không có tiền? Không có tiền cút đi!”

“Ngươi là nhìn ra chúng ta có cần, cố ý nâng giá nhé? Có ngươi làm như vậy sinh ý ư!” Hồng Khê cũng nổi giận, thiếu gia vật cần thiết, nói cái gì cũng phải lấy được tay.

Lão bản vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói: “Nói đúng, ta chính là muốn làm như vậy, ngươi có thể làm gì ta? Ba mười vạn lượng, tuyệt không thể thiếu!”

Hồng Vũ ở một bên cũng là âm thầm căm tức, hắn vỗ vỗ Hồng Khê: “Đừng nói với hắn, nghĩ biện pháp khác a.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Ép mua ép bán (hạ)

Hồng Khê quay đầu lại hung hăng trừng lão bản liếc, đi theo Hồng Vũ đi ra ngoài. Hồng Vũ đối loại này kỹ năng sách cổ nhu cầu, đương nhiên là càng nhiều càng tốt, có thể có phải thế không nói thiếu cái này ba bản lại không được.

Bọn họ muốn đi, không nghĩ tới lão bản kia ở phía sau hắc hắc một hồi cười lạnh: "Nghĩ biện pháp khác? Hừ, ta Phong Hồ Tử không lên tiếng, ta xem Vũ Đô trong thành còn có ai dám bán các ngươi gì đó!"

Hồng Vũ thoáng cái nở nụ cười.

Hắn nói nghĩ biện pháp khác, cũng không phải nói khác nhau gia sẽ tìm. Hồng nhị thiếu cũng không có tốt như vậy tính tình. ngươi không phải muốn ngồi địa trướng giá sao? Ta mạn phép không bằng ngươi mong muốn.

Nghĩ biện pháp khác, là nghĩ biện pháp bức Phong Hồ Tử bán cho mình. Hồng nhị thiếu có đôi khi còn chính là chỗ này sao bướng bỉnh!

Hắn không nghĩ tới mình còn không có làm khó dễ đâu, tên này rõ ràng dám thả ra ác như vậy lời nói. Hồng Vũ vốn có nghĩ chính là, nghĩ cái biện pháp buộc Phong Hồ Tử bả cái này ba bản thư dựa theo hợp lý giá cả bán cho mình là đến nơi, đã đối phương nói như vậy, này chuyện này có thể thì không thể đơn giản như vậy tính.

Hắn nhìn chung quanh một lần, theo trong tiệm dắt một cái ghế ngồi xuống: "Hồng Khê, đi Kinh Triệu phủ tìm người."

"Là!" Có Hồng Thân tại, Hồng Khê căn bản không cần lo lắng thiếu gia an toàn, lập tức đi.

Phong Hồ Tử đứng ở phía sau quầy, một hồi cười lạnh: "Tốt, đi tìm người a, nhìn xem đến lúc đó tới là ai người!"

Hắn điểm nổi lên ống thuốc lào, ho khan một tiếng, hậu đường rầm thoáng cái lao tới bốn gã võ giả, rõ ràng tất cả đều

là thất phẩm tinh hồn!

Cảnh giới này, tại huân quý trong vùng không coi vào đâu, nhưng là một cái nho nhỏ sách cổ tiệm sách, vậy mà dưỡng như vậy bốn tay chân, vậy cũng tựu không giống với lúc trước.

Bốn người nhìn chằm chằm như hổ đói nhìn xem bọn họ, Hồng Vũ có chút phiền: "Ruồi bọ quá nhiều."

Hồng Thân gật đầu một cái, dạo chơi đi ra ngoài.

Bốn gã tay chân chứng kiến một cái lão nhân tới, cùng một chỗ nhe răng cười, không chút do dự nâng lên nắm tay đập bể đi lên. bọn họ thậm chí cũng không có nhúc nhích dùng võ khí, để tránh hư hao trong tiệm hàng hóa.

Hồng Thân tựu như vậy đi qua, cước bộ vừa đúng tránh qua, tránh né bốn người nắm tay, sau đó tay giơ lên, một quyền một cái, bốn người nửa bên mặt trên tất cả đều là huyết, không rên một tiếng té trên mặt đất run rẩy trước.

Phong Hồ Tử sững sờ: "Nguyên lai là cái cao thủ a, khó trách không có sợ hãi. Hừ, đáng tiếc a, ngươi không biết Vũ Đô trong thành tàng long ngọa hổ, khắp nơi đều là quyền quý, tùy tiện một người cũng là ngươi đắc tội không nổi!"

Phong Hồ Tử như trước lão thần khắp nơi, cho dù là thủ hạ bị đánh ngã, cũng tin tưởng mười phần.

Hồng Vũ có chút buồn bực, tên này rốt cuộc cái gì lai lịch? Chẳng lẽ là tứ đại Thiên Trụ người? Chính là nhà ai hội vừa ý cái này chút món tiền nhỏ, làm cái này mua bán?

Chính là nói ra như vậy nắm chắc khí mà nói, ít nhất cũng là lục đại bảo đống a?

Hắn ở bên cạnh suy đoán trước, bên ngoài cũng đã vang lên một hồi tiếng bước chân, có người lớn tiếng hét lớn: "Phong lão ca, là cái nào đui mù dám ở trên địa bàn của ngươi giương oai?"

Đang khi nói chuyện, nhất danh Kinh Triệu phủ tuần kiểm mang theo vài cái sai dịch xông vào, trong tay xiềng xích run được hoa hoa tác hưởng: "Người đâu!"

Phong Hồ Tử rốt cục lộ ra một cái tươi cười đắc ý, mắt liếc thấy Hồng Vũ hai người, cười lạnh liên tục.

"Chính là bọn họ."

Phong Hồ Tử chờ này tuần kiểm lập tức tiến lên bắt người, lại không nghĩ rằng tuần kiểm chứng kiến Hồng Vũ toàn thân một cái run rẩy, mới vừa rồi còn hung thần ác sát, lúc này lập tức biến thành một bộ nịnh nọt khuôn mặt tươi cười, cúi đầu khom lưng đi qua: "Vũ thiếu, ngài như thế nào ở chỗ này đâu?"

Hồng Vũ xem xét thật đúng là người quen, trước đó lần thứ nhất muội muội gặp chuyện không may thời điểm, chính là chỗ này tiểu tử đi Hồng Phủ báo tấn.

Trước đó lần thứ nhất bất kể thế nào nói, người này coi như là giúp bề bộn, Hồng Vũ tổng cấp cho chút ít mặt mũi, hừ lạnh một tiếng hỏi: "Người này, là ngươi ở sau lưng chỗ dựa?"

Tuần kiểm nghe ngữ khí bất thiện, liên tưởng đến Phong Hồ Tử ngày bình thường những hành vi kia, không sai biệt lắm thì hiểu rõ là chuyện gì xảy ra. hắn tranh thủ thời gian khoát tay: "Ta một cái nho nhỏ tuần kiểm, như thế nào đủ rồi phân lượng. Người ta sau lưng chỗ dựa là Mao ti hộ."

Hồng Vũ còn thật không biết ti hộ là cái gì chức quan: "Kinh Triệu trong phủ không phải chỉ có phủ doãn cùng thiếu doãn ư, ti hộ là cái gì chức quan?"

Tuần kiểm cười khổ: "Phủ doãn thiếu doãn hai vị đại nhân phía dưới, còn có lục sự tham quân đại nhân, sau đó chính là ti công, ti thương, ti hộ cực vi đại nhân."

Hồng Vũ lắc đầu: "Nguyên lai là tiểu nhân vật một cái…"

Phong Hồ Tử còn ở một bên cười lạnh: "Hừ, cái gì cũng đều không hiểu ngu xuẩn, Mao ti hộ chính là mười sáu kim chuyên cơ Tần gia con rể!"

Hồng Vũ á khẩu không trả lời được, hơn nửa ngày mới hỏi nói: "Nguyên lai sau lưng ngươi dựa vào đúng là một cái Tần gia a?"

Phong Hồ Tử ngạo nghễ nói: "Mười sáu kim chuyên cơ chính là huân quý khu thế gia, ngươi cho rằng nhận thức một cái tuần kiểm tựu rất giỏi rồi? Buồn cười!"

Tên kia tuần kiểm hoàn toàn sẽ không đi phản ứng Phong Hồ Tử, ngày bình thường cũng chỉ là cùng một chỗ vui chơi giải trí mà thôi, có hay không bắt ngươi nhiều ít chỗ tốt, ngươi muốn làm chết, theo ta có quan hệ gì? Làm cho hắn nói lung tung đi.

Hồng Vũ dở khóc dở cười, lớn như vậy khẩu khí, nguyên lai chính là cái mười sáu kim chuyên cơ a!

Hắn thật sự là không biết, đối với Vũ Đô thành vậy dân chúng mà nói, huân quý trong vùng thế gia, đều là quái vật khổng lồ, mười sáu kim chuyên cơ, đã là phi thường đáng sợ tồn tại.

Ra Vũ Đô, vậy thì càng là không thể chiến thắng cự vô phách!

Phong Hồ Tử lại nhìn xem này tuần kiểm, còn là cười lạnh: "Diêm Tùng Kiếm, nhìn không ra được ngươi ngược lại đĩnh trượng nghĩa! Hừ, ta lại cho ngươi một cái cơ hội, chỉ cần ngươi hiện tại khóa hắn, quay đầu lại tại Mao ti hộ trước mặt, ta chưa kể tới trước chuyện tình."

Tuần kiểm Diêm Tùng Kiếm cười lạnh một tiếng: "Mao Đông Lâm nếu có thể bảo trụ mình, mới có thể thu thập ta a."

Phong Hồ Tử sững sờ: "Ngươi có ý tứ gì? Mao ti hộ sau lưng chính là đứng Tần gia đâu!"

Diêm Tùng Kiếm lại là một cái cười lạnh: "Tần gia nếu có thể bảo trụ mình, mới có thể trông nom Mao Đông Lâm chuyện tình a."

Phong Hồ Tử có điểm không tin: "Ngươi nói cái gì? Tần gia còn không được? Đây chính là mười sáu kim chuyên cơ! Hơn nữa ta nghe nói Tần gia cùng thập đại kim lương trung Cố gia quan hệ rất tốt."

Diêm Tùng Kiếm như cũ cười lạnh: "Cố gia nếu có thể không bị diệt môn, mới dám đi trông nom Tần gia a!"

Phong Hồ Tử choáng váng, khó có thể tin nhìn xem Hồng Vũ, lại như cũ mang theo một tia may mắn: "Không có khả năng, Tần gia thế lực khổng lồ…"

Một hồi tiếng bước chân dồn dập, bên ngoài nhanh chóng chạy vào một người trung niên mập ra mập mạp, không công mặt thang trên tràn đầy mồ hôi, cũng không biết là mồ hôi lạnh còn là chạy trốn mệt mỏi.

Hắn vừa tiến đến, Phong Hồ Tử giống như là thấy được cứu tinh, nhào tới nói: "Mao đại nhân, ngươi xem như đến đây."

Nghênh đón hắn, là Mao Đông Lâm một cái nặng nề cái tát. Cái này một bạt tai, trực tiếp canh chừng râu ria tất cả hi vọng đều đánh nát.

Mao Đông Lâm vốn là hùng hổ giết tới, chính là trên đường gặp nhất danh sai dịch, đó là cùng hắn quan hệ không tệ, tạm thời đuổi tới báo tin.

Mao Đông Lâm vừa nghe chỉ biết sự tình muốn không xong, Diêm Tùng Kiếm như vậy gian xảo một người, nếu như không là đối phương thật sự địa vị quá lớn, làm sao có thể như vậy kiên định muốn đem mình cùng Tần gia hướng trong chết đắc tội?

Chính là hắn còn là không biết, đối phương rốt cuộc là ai.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Kim chỉ thư (thượng)

Mao Đông Lâm cho Phong Hồ Tử một cái tát, rống giận khiển trách: "Ngày bình thường như thế nào dạy ngươi? Thành thành thật thật làm buôn bán, không cần phải làm cho những kia đường ngang ngõ tắt, đều bả lời của ta trở thành gió bên tai!"

Hồng Vũ xem xét loại này diễn trò tư thế, một cái cười lạnh đứng dậy bước đi.

Mao Đông Lâm tranh thủ thời gian quay tới: "Tiểu huynh đệ…"

Hồng Thân nhàn nhạt ngăn lại hắn: "Ngươi còn không xứng cùng thiếu gia của chúng ta xưng huynh gọi đệ."

Mao Đông Lâm trên mặt ngượng ngùng, có chút cầu cứu nhìn về phía Diêm Tùng kiếm.

Diêm Tùng kiếm nghĩ nghĩ, cảm thấy một cái biết thời biết thế nhân tình, không đến mức làm cho Hồng Vũ sinh khí, vì vậy nói ra: "Vị này chính là Hồng Vũ thiếu gia."

Mao Đông Lâm cũng đã ý thức được đối phương lai lịch không nhỏ, lại thật không ngờ địa vị như thế này mà đại!

Gần nhất khoảng thời gian này, Hồng Vũ tại Vũ Đô trong, có thể nói là hung danh hiển hách, Ti gia nhưng cũng là mười sáu kim chuyên cơ, không phải là bị người ta diệt.

Tông gia trước kia chính là lục đại bảo đống đệ nhất vị, kết quả hiện tại đâu, cũng đã luân lạc tới thập đại kim lương còn muốn bài danh hạ du.

Hắn Mao Đông Lâm là cái thứ gì? Nhất tên tiểu nhân sống tạm bợ còn dám cùng Vũ thiếu gia đối nghịch, đây không phải là muốn chết sao?

Cũng là bởi vì Mao Đông Lâm mới vừa tiến vào Kinh Triệu phủ không lâu sau, nói cách khác hắn nhất định sẽ nhận

thức Hồng Vũ. Trước kia Hồng gia huynh muội, chính là thường xuyên đi Kinh Triệu phủ chơi.

Bên kia Phong Hồ Tử cũng choáng váng, tuyệt đối không nghĩ tới vậy mà đắc tội một nhân vật như vậy. Liền mười sáu kim chuyên cơ trong mắt hắn đều đã là quái vật khổng lồ, chớ nói chi là tứ đại Thiên Trụ.

Hồng Vũ "Tiếng xấu" tối đã là càng phát ra vang dội, coi như là có gì sùng trở về có một chút đánh sâu vào, nhưng vẫn cũ không là bọn hắn loại này thăng đấu tiểu dân dám yêu cầu xa vời đi "Đụng vào" thoáng cái.

Phong Hồ Tử là phá lệ hảo, hắn họ Hồ không họ Phong, cái này ngoại hiệu ý tứ là hắn có thể thông suốt phải đi ra ngoài, dám đánh dám bính dám mạo hiểm hiểm. Nhưng vấn đề là, mạo hiểm là vì cự đại tiền lời, cái này rõ ràng muốn xong đời tiết tấu, hắn lập tức song khí mềm nhũn, phác thông một tiếng quỳ trên mặt đất cuống quít dập đầu: "Vũ thiếu gia, tổ gia gia, tiểu nhân mù mắt chó, ngài đại nhân có đại lượng, tạm tha tiểu nhân a, cái này trong tiệm vật gì đó người xem trên mắt, ngài mặc dù cầm lấy đi."

Hồng Vũ hất lên tay áo, không chút nào để ý hắn đi.

Cần điều kiện, cũng không phải Phong Hồ Tử cấp bậc này người có tư cách cùng mình đàm. Thậm chí coi như là Mao Đông Lâm đều không tư cách.

Đằng sau Phong Hồ Tử đập ra đến khóc thiên đập đất muốn túm Hồng Vũ ống quần, Hồng Thân thần sắc hơi động một chút, Phong Hồ Tử đã bị một cổ quang mang nhàn nhạt khí tường đánh bay đi ra ngoài.

Mao Đông Lâm mồ hôi lạnh nhỏ giọt, trong nội tâm nhanh chóng chuyển trước, cắn răng một cái cũng không trông nom Phong Hồ Tử, chạy về Kinh Triệu phủ, bị hậu lễ chuẩn bị cầu kiến Quảng Vũ Dương.

Hồng Vũ trở về trên nửa đường thời điểm gặp Hồng Khê, Chu Trường Vân chính mang người hấp tấp chạy tới, trông thấy Hồng Vũ không có việc gì, giả bộ như nhẹ nhàng thở ra bộ dạng: "Vũ thiếu ngươi không có việc gì là tốt rồi."

Hồng Vũ chẳng muốn vạch trần hắn, lười biếng khoát tay: "Vất vả Chu đại nhân, chúng ta đi về trước."

Chu Trường Vân vội vàng cung tống.

Hồng Vũ trở lại trong phủ không lâu sau, Quảng Vũ Dương tựu đến thăm: "Cái kia Mao Đông Lâm, rốt cuộc chuyện gì xảy ra? hắn để van cầu ta, nói là đắc tội ngươi để cho ta ra mặt cầu tình, ngươi nếu giận hắn, ta liền trực tiếp làm cho hắn cút đi."

Hồng Vũ hì hì cười: "Cũng không phải là chuyện gì lớn."

Hắn bả sự tình vừa nói, khí Quảng Vũ Dương dựng râu trừng mắt: "Hỗn đản này dung túng người làm càn, dám xảo trá ngươi? Ngươi chờ, ta trở về đem hắn thu thập."

Hồng Vũ giữ chặt hắn: " chờ một chút, Quảng thúc, người nọ là không phải còn có chút tác dụng?"

Quảng Vũ Dương ngược lại thật không là quá quan tâm: "Nếu là hắn lại sẵn sàng góp sức tới, Kinh Triệu trong phủ vậy thì thật là ngươi Quảng thúc thúc một tay che trời."

Hồng Vũ hiểu rõ rồi: "Nguyên lai hỗn đản này trước kia không thế nào nghe mời đến a."Hắn khoát khoát tay: "Quảng thúc ngươi tùy ý thu thập, ta chỉ muốn này gian tiệm sách."

Quảng Vũ Dương có chút tàn nhẫn nở nụ cười: "Này gian tiệm sách đã sớm phong, ai cũng không thể động từng cọng cây ngọn cỏ."

Bả Hồng nhị thiếu hướng trong chết đắc tội, chỉ là gia sản sung công mà nói, Phong Hồ Tử muốn đốt cao thơm.

Đưa tiễn xong Quảng Vũ Dương, không bao lâu Tần gia người đã tới rồi, Hồng Vũ chẳng muốn phản ứng đến hắn môn: "Không thấy."

"Là, không thấy!" Hồng Khê hào hứng bừng bừng đi, hắn cũng bị Phong Hồ Tử chọc giận, hận không thể xử lý tên mất dạy kia.

Tần gia người ăn bế môn canh, có tìm kiếm trước khác thủ đoạn, một lát sau, đại ca Hồng Liệt thanh âm ở bên ngoài vang

lên: “Lão Nhị, ngươi ở đâu?”

Hồng Vũ mở cửa đến: “Đại ca.”

Hồng Liệt đi tới, khai môn kiến sơn nói: “Chuyện kia, Tần gia người tìm được ngươi chị dâu, ta liền mà nói cùng hoà giải, cũng không phải là chuyện gì lớn, Tần gia thế hệ này không có gì có thể xuất thủ nhân vật, tựu Mao Đông Lâm cái này con rể vẫn còn tạm được, bọn họ là muốn chủ yếu đến giúp đỡ cái này con rể.”

Hồng Vũ cười hì hì: “Chờ một chút a, trước tiên ta hỏi hỏi, là trước kia chị dâu còn là không xuất giá Tần gia đã có con gái đã xuất giá trước chị dâu?”

Hồng Liệt mặt già đỏ lên: “Ngươi đừng nói mò, ta đã nói với ngươi chính sự đâu.”

Hồng Vũ cùng ca ca xấu lắm: “Vậy không được, ngươi không nói ta liền không buông tha hắn.”

Hồng Liệt đau đầu: “Nhất định là đã xuất giá, đã thành a?”

“Hì hì, ca ca nói đúng là thực còn có nhất người con gái không có xuất giá?”

Hồng Liệt vừa trợn trắng mắt, không cùng hắn dây dưa: “Viện Viện cùng Tần gia một nữ nhi là hảo hữu, người ta đến thăm sảng khoái nhưng không thể không nể tình. Bên kia nói, sai tại bọn hắn, ngươi bị ủy khuất, có yêu cầu gì cứ việc nói.”

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: “Ta có gì ủy khuất, này hiệu sách ta muốn, mặt khác cái kia Phong Hồ Tử đánh chết khiếp, sung quân biên cương a. Nhưng là có một cái, nếu ai dám đem hắn thả lại, lại cho ta xem thấy xong, cũng đừng trách ta không nể tình!”

Hồng Liệt cười: “Ngươi như vậy xử trí coi như là tiện nghi hắn. Bất quá ngươi buông tha hắn, Tần gia cũng sẽ không bỏ qua cho hắn, ngươi cứ yên tâm đi.”

Hồng Vũ gật đầu một cái, cái này phong ba nhỏ coi như là trôi qua. Đối với bọn hắn mà nói, cái này xác thực không tính cái gì quá không được chuyện tình. Nhưng là ở đằng kia điều

trong hẻm nhỏ, một ít gian tao nhã trai giá trị vài mười vạn lượng bạc, đã là không được sản nghiệp.

Đẳng đến buổi tối thời điểm, Quảng Vũ Dương phái người đến đưa tới cho hắn tao nhã trai cái chìa khóa, gian cửa hàng này chính là hắn.

Hồng Vũ bắt được cái chìa khóa, hào hứng bừng bừng: "Đi, đi xem."

Hồng Khê nhìn xem sắc trời, thật sự có điểm nghĩ mãi mà không rõ, thiếu gia vì cái gì như vậy có hào hứng. hắn nhưng không biết, Hồng Vũ trên một thế đã cảm thấy, loại này chất đầy đồ cổ cửa hàng giống như là cái bảo tàng, càng muốn tại loại này đêm khuya tiến đến, mới có tầm bảo cảm giác.

Chủ tử lên tiếng, Hồng Khê cùng Hồng Thân đành phải đi cùng.

Ba người cùng một chỗ, đến Cố nhã trai, bên ngoài tuần kiểm cũng đã bỏ chạy, môn đã khóa lại —— đương nhiên là tuần kiểm về sau khác trên đại khóa sắt.

Hồng Vũ mở cửa, Hồng Thân ở phía sau giơ tay lên chưởng, một đoàn ánh sáng mãnh liệt mang xuất hiện ở lòng bàn tay, đem trong tiệm chiếu sáng như tuyết. Hồng Vũ quay đầu lại xem hắn, trong nội tâm một hồi cảm giác quái dị: Đây mới là hàng thật giá thật "Đèn pin" ?

Hồng Khê tìm được rồi ngọn đèn, đốt giơ đi theo Hồng Vũ đằng sau.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Kim chỉ thư (trung)

Cửa hàng bên ngoài, Hồng Vũ cũng đã không sai biệt lắm đều nhìn rồi, hắn trước đem mình phải cần này ba bản cổ tịch tìm ra cất kỹ. Sau đó sau này mặt đi đến. Phía sau quầy bày biện cơ bản rách rưới sách cổ, Hồng Vũ trở mình nhìn một chút, đều là rất bình thường mặt hàng, hắn tiện tay nhét vào một bên.

Phía sau quầy một cái cửa nhỏ, ban ngày này bốn diễu võ dương oai tay chân chính là từ nơi này phía sau cửa mặt lao tới, Hồng Vũ ba người từ tiểu môn vào hậu đường.

Ngoài dự đoán của mọi người chính là, hậu đường thập phần rộng rãi.

Phong Hồ Tử chính là trong ngõ này một thổ bá, Mao Đông Lâm đối với vậy dân chúng mà nói, đã là có thể làm cho bọn họ cửa nát nhà tan đại quan, bởi vậy Phong Hồ Tử tại phụ cận hoành hành ngang ngược. Những này cửa hàng đều là phía trước một gian tiền, đằng sau liền cái này một tòa hẹp hòi tiểu viện. Phong Hồ Tử hiển nhiên chiếm đoạt hai bên viện tử, hắn phá lệ rộng rãi, đằng sau có năm gian phòng ở.

Trong đó hai gian, chỉ dùng để đến ở lại, còn thừa ba gian đều là khố phòng.

Vào khố phòng, Hồng Vũ rốt cục phát hiện bảo địa, lập tức suốt đêm tìm ra được, Hồng Khê ngáp liên tục, nhưng cũng chỉ có thể cùng ở một bên hầu hạ. Hồng Thân đương nhiên không sao cả.

Cái này nhất tìm, thật đúng là có không ít phát hiện, có thể xử dụng đến gia tăng võ vận kỹ năng sách cổ, lại tìm được rồi hơn hai mươi bản, thậm chí còn từ đó phát hiện hai bộ cổ lão tâm pháp, trong đó nhất bộ cư nhiên còn là ngũ phẩm công pháp, coi như là cái kinh hỉ nhỏ, mang về phong phú binh thư phủ kho.

Mãi cho đến đêm khuya, Hồng Vũ mới đem ba tòa khố phòng sách cổ đều xem xong rồi, hắn duỗi lưng một cái, chuẩn bị trở về đi. Đến trong sân, đột nhiên trong nội tâm vừa động, chuyển đi một bên Phong Hồ Tử phòng ngủ.

Vào phòng sau, vừa xem hiểu ngay kỹ năng phát động, quét mắt cả cái gian phòng, quả nhiên tại lấp kín trên tường phát hiện một cái hốc tối, đẩy ra ngăn cản ở bên ngoài ngăn tủ, hốc tối có một cái cửa sắt.

Hồng Vũ mình có thể mở ra, bất quá thiếu gia đã thành thói quen lấy việc có người đại lao.

Hồng Thân tới dùng ngón tay một đâm, khóa sắt đứt gãy. hắn bả tiểu thiết cửa mở ra, bên trong là một cái hộp sắt, phía dưới đè nặng một chồng chất ngân phiếu.

Hồng Vũ chính là thiếu nợ trước tuyệt bút nợ bên ngoài đâu. Theo Tào Quỷ Hùng chỗ đó muốn tới ba trăm vạn hai, cũng đã cho Bách Lý Các đưa đi, lại thêm gần nhất đứt quãng còn một ít, Bách Lý Các sổ nợ tuy nhiên trả xong, chính là hắn còn thiếu nợ trước Cổ Tiểu Hà một trăm vạn hai.

Chứng kiến ngân phiếu, Hồng Vũ tựu vui vẻ, lấy ra đại khái đếm, có hơn bốn mươi vạn lượng, hắn cười tủm tỉm địa ước lượng vào trong ngực.

Sau đó, mới đem này chỉ hộp sắt lấy tới mở ra, lập tức một cổ kim quang đập vào mặt.

"Vàng!" Hồng Khê mừng rỡ.

Hồng Vũ một cái tát đập đi qua: "Tham tiền, chỉ biết vàng, đây là kim chỉ thư!"

Hồng Khê như trước hai mắt kim quang, cười hì hì nói: "Tiểu nhân chỉ nhìn thấy vàng rực, tựu tưởng là vàng ."

Một bên Hồng Thân cũng là khuôn mặt có chút động, trong hộp sắt bày biện một quyển chế thức rất kỳ lạ thư, đích thật là tinh khiết kim chế thành, so với bình thường sách vở đại gấp đôi, mỗi một trang giấy vàng đều có một ngón tay dầy như vậy, như vậy một quyển sách, ước chừng cũng chỉ có hơn

mười trang. Mà kim chỉ thư bìa mặt trên, có một nhóm liền hắn cũng không biết chữ to.

Hồng Vũ mở ra trang sách, trong đó cũng tất cả đều rậm rạp chằng chịt văn tự, từng cái văn tự đều là khắc ấn đi lên, chỉ có nòng nọc lớn nhỏ, cái này kim chỉ thư tuy nhiên chỉ có hơn mười trang, nhưng trên thực tế số lượng từ cũng không ít.

Hồng Vũ cau mày, từng tờ từng tờ lật xem xuống dưới, trong đó chữ toàn bộ cũng không nhận ra. Một quyển sách xem hết, tại hộp sắt cuối cùng, lại phát hiện một bả tinh khiết tinh thạch chế thành cái chìa khóa.

Lúc này đây, liền Hồng Thân cũng giật mình không thôi: "Nhất phẩm hoang thú não tinh ma chế mà thành! Cái này, cái này là cái gì cái chìa khóa?"

Hồng Vũ không có nhiều lời, bả kim chỉ thư cùng cái chìa khóa thu vào trong hộp sắt, trong sân khắp nơi tìm một lần, lại dùng vừa xem hiểu ngay kỹ năng tỉ mỉ nhìn một lần, lại tìm được rồi Phong Hồ Tử một cái khác giấu bạc địa phương, tìm ra đến năm vạn lượng bạc, trừ lần đó ra không thu hoạch được gì, căn bản không biết cái chìa khóa là đang làm gì.

Hồng Vũ bả Hồng Khê kêu đến: "Thiếu gia ta buổi sáng ngày mai phỏng chừng dậy không nổi, ngươi nâng cái đại giá, đi Kinh Triệu phủ đại lao hỏi một chút cái kia Phong Hồ Tử, những vật này lai lịch cùng tác dụng."

"Là."

Hồng Vũ ôm hộp sắt, ba người cùng một chỗ trở về Hồng Phủ.

Trong lòng hắn lại một cổ xúc động, thì phải là trực tiếp dùng mõ cục gạch gõ hạ xuống, nhìn xem hội không sẽ có gì kinh hỉ. Nhưng là hắn lý trí khắc chế của mình loại này xúc động, bởi vì kim chỉ thư hiển nhiên không phải chuyện đùa, hay là hỏi qua Phong Hồ Tử sau, xác định lai lịch cùng tác dụng tại động thủ so với ổn thỏa.

Vạn nhất làm ra cái gì biến cố, nơi này là Vũ Đô, đã có thể không tốt thu thập.

Hắn nằm ngủ lúc sau đã là nửa đêm, kết quả mơ mơ màng màng không bao lâu bị nước tiểu nghẹn tỉnh, xẹt một tiếng luồn lên, luyện trước "Vũ Đương" thần công, tựu hướng ra phía ngoài chạy đi. Một mở cửa lại là bả bên ngoài một người cho lại càng hoảng sợ.

Trang Hàn mạnh mẽ hướng về sau lóe lên, trong tay trong chậu gỗ nước lạnh rầm một tiếng giội cho một thân.

Hồng Vũ đã gặp nàng trong tay chậu gỗ cùng khăn mặt ngây ngẩn cả người: "Tại sao là ngươi? Những ngày này… Đều là ngươi?"

Trang Hàn hơi có chút mặt đỏ, không có giải thích. Hồng Vũ hiểu rõ rồi, khó trách cảm thấy Tiểu Lăng như thế nào đột nhiên như vậy săn sóc, nguyên lai là một người khác hoàn toàn.

Hồng Vũ nhìn xem bên người nàng, bày biện súc miệng cái chén, còn có một chỉ đem cái dầy thùng gỗ, trong đó hẳn là thời trang nước ấm.

"Ngươi vẫn chờ ta đứng lên? Sau đó đem gì đó chuẩn bị xong bước đi?"

Trang Hàn có chút nhăn nhó: "Kỳ thật cũng không có phiền toái gì…"Nàng chứng kiến Hồng Vũ hai tay vị trí, trên mặt đỏ hơn, Hồng Vũ tranh thủ thời gian buông tay, cái này buông lỏng tay đừng lo, nữ hài tử dì mỗi tháng tới một lần, nam hài tử trần bá mỗi ngày tới một lần…

Hai người trong nháy mắt, xấu hổ vô cùng, Hồng Vũ coi như là da mặt dày, cũng chịu không nổi, che mặt phóng đi nhà xí.

Trang Hàn mặt đỏ giống như đến quả táo chín, sững sờ trong chốc lát sau, mới giúp hắn bả nước rửa mặt chuẩn bị cho tốt, súc miệng nước cũng tốt hơn, lúc này mới bưng thùng gỗ rời đi.

Hồng Vũ nghe đi ra bên ngoài không có động tĩnh, lúc này mới đi tới, thở phào một cái.

Chính là trở về phòng, nằm ở trên giường lại là lật qua lật lại như thế nào cũng ngủ không được gặp. hắn đi đến thế giới này cũng có một khoảng thời gian, tiếp xúc nữ hài tử không ít, Trang Hàn xem như so với có đặc điểm một cái, bóc đi bề ngoài cường ngạnh ngụy trang, cô bé này nguyên lai cũng có thể như vậy săn sóc ôn nhu a…

Hồng Khê mãi cho đến bán giữa trưa mới vừa về, vừa vào cửa tựu chửi ầm lên: "Cái kia Phong Hồ Tử, thật là một cái không biết sống chết gì đó, rõ ràng dùng chuyện này uy hiếp ta, nói cái gì chúng ta không buông tha hắn, tựu tuyệt không nhả ra, hắc hắc, hắn dùng vi Kinh Triệu phủ đại lao là địa phương nào? Những cái này nha dịch, cái nào không nghĩ tại thiếu gia trước mặt biểu diễn hạ xuống, mười tám loại cực hình bày ra, chọn dùng ba đạo, hắn tựu bị không ngừng toàn bộ nói."

Hồng Vũ không tâm tư nghe cái này, khoát tay hỏi: "Thiếu nói nhảm, nói điểm chính."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Kim chỉ thư (hạ)

"Là, thiếu gia. Tên khốn kia chịu không nổi hình, còn là một năm một mười thuyết. Ngài đoán dù thế nào, cái này trong hộp gì đó, là hàng lậu!

Năm ngày trước Phong Hồ Tử cùng cái kia tứ thủ hạ, ở ngoài thành làm hai người, hai người kia là duy trì trộm mộ, nghe nói là theo cái gì trong cổ mộ đào lên, kia bang gia hỏa vốn là Đại Hạ cảnh nội lớn nhất một cái trộm mộ đội, hai người kia cũng là ngũ phẩm nguyên định tu vi, chính là tại cái đó đại trong mộ, hơn ba mươi người chết chỉ còn lại có hai người bọn họ, hơn nữa hai người bọn họ cũng bị trọng thương, Phong Hồ Tử bọn họ mới có thể đắc thủ."

Hồng Vũ chau mày đầu: "Nói đúng là, liền hắn cũng nói không rõ ràng hai kiện này gì đó lai lịch?"

"Ta xem là, kia bang trộm mộ đều chết hết, cái này manh mối cũng chặt đứt." Hồng Khê cũng rất Vô Nại.

Hồng Vũ nhẹ gật đầu, xem ra được nghĩ biện pháp khác, hắn vung tay lên làm cho Hồng Khê đi xuống.

Đuổi đi Hồng Khê, Hồng Vũ lấy ra giấy bút, theo một ít bản kim chỉ thư bên trong, mỗi một trang hái được một chữ đi ra, vẽ trên giấy, làm khô sau cầm lấy đi cho Hồng Liệt, thỉnh đại ca tại Lễ Lăng Thư Viện trung tìm người hỗ trợ cho nhìn xem, có hay không nhận thức loại này tự thể.

Hồng Liệt một lời đáp ứng xuống.

…

Thời gian trôi qua nhanh chóng, đến Bạch Uyển Thần đã nói xem người thời gian.

Bạch Uyển Thần cùng Tào Quỷ Hùng tại sáng sớm tựu xuất hiện ở Hồng Phủ ngoài cửa, bởi vì địa điểm định tại Hổ Sơn đại doanh, này chung quanh có hay không có thể ở túc địa phương, chỉ có thể buổi sáng theo Vũ Đô xuất phát, người

bình thường đuổi đi qua phải nửa ngày thời gian, hôm nay gặp mặt biết, chỉ có thể buổi chiều bắt đầu rồi.

Hồng Vũ an bài xe ngựa, thỉnh Bạch Uyển Thần cùng Tào Quỷ Hùng lên xe, mọi người cùng nhau xuất phát.

Đuổi tới Hổ Sơn đại doanh, Kiều Nguyên Thần rất nể tình, tạm thời doanh trại dựng phi thường kiên cố, chờ đến buổi chiều đằng sau bắt đầu, Bạch Uyển Thần cùng Tào Quỷ Hùng ngồi ở màn che đằng sau, bên ngoài tất cả đủ rồi tư cách báo danh giả nối đuôi nhau mà qua, trong đó có Hồng Di Lan.

Bạch Uyển Thần xem trọng, tựu sẽ thông báo cho Hồng Khê, bả người gọi qua một bên đi.

Không đến qua đi mọi người làm cho Bạch Uyển Thần rất không hài lòng, nàng này hai cái tú khí lông mi một mực nhíu lại.

Một lát sau, nàng Vô Nại thở dài một tiếng, đối bên người Tào Quỷ Hùng nói ra: "Chẳng lẽ là cơ duyên chưa tới? Những người này… Võ vận hảo kém."

Tào Quỷ Hùng phẫn nộ nói: "Ngươi trước thiêu vài cái a, sau đó lại chậm rãi sàng chọn."

Bạch Uyển Thần khẽ gật đầu, chứng kiến miễn cưỡng hợp cách, thì thuận miệng kêu đi ra, làm cho các nàng trước ở một bên chờ.

Bởi vì nàng cũng biết, võ vận cũng là có thể biến hóa. Nói ví dụ hôm nay bị nàng kêu đi ra những người này, kế tiếp cũng sẽ bị thông tri, các nàng có khả năng trở thành nhất phẩm hợp chân đệ tử. Nói như vậy, các nàng trở về cùng trong nhà vừa nói, nhất định sẽ đã bị càng nhiều chiếu cố, tài nguyên trên cũng sẽ có điều nghiêng, cái này hội làm cho bọn họ võ vận gia tăng.

Nhưng là có thể gia tăng nhiều ít, gia tăng sau có thể không đạt tới yêu cầu của nàng tựu khó mà nói.

Đến phiên Hồng Di Lan, Hồng Vũ tranh thủ thời gian ở một bên nói: "Bạch tỷ tỷ cho cái mặt mũi a!"

Bạch Uyển Thần nhìn hắn một cái, Tào Quỷ Hùng ở một bên dùng sức nói: "Như vậy đáng giận gia hỏa, mặt mũi kiên quyết không thể cho!"

Bạch Uyển Thần cười cười: "Tính nàng một cái a."

Tào Quỷ Hùng bất mãn hừ hừ một tiếng, Hồng Vũ ở một bên cười đắc ý. Tào Quỷ Hùng nói thầm một câu: "Tiểu nhân đắc chí."

Trên thực tế cũng không phải là Bạch Uyển Thần nể tình, mà là Hồng Di Lan võ vận, tuy nhiên còn không đạt được Bạch Uyển Thần yêu cầu tiêu chuẩn, nhưng là ở trong những người này, cũng đã tính là phi thường tốt.

Kế tiếp gợn sóng không sợ hãi, như trước không có lấy ra cái gì nhân vật xuất sắc. Hồng Vũ có chút nhàm chán thời điểm, Bạch Uyển Thần đột nhiên đứng lên, kìm lòng không được đi lên phía trước một bước.

Hồng Vũ sững sờ, nhìn lại, một cái thân ảnh quen thuộc chính từ bên ngoài đi qua: "Mai Thiên Vũ!"

Thiên Vũ công chúa một thân mộc mạc quần áo, nàng trước sau nữ hài xuất thân đều còn không có cao quý đến có tư cách nhận thức công chúa điện hạ, bởi vậy Thiên Vũ công chúa yên tĩnh đi ở trong đội ngũ, không có khiến cho bất luận cái gì bạo động.

Tào Quỷ Hùng cũng có chút ngoài ý muốn: "Nàng chính là Thiên Vũ công chúa? Vũ Tông Hoàng Đế thích nhất này nữ nhi?"

Bạch Uyển Thần cũng đã khôi phục trấn định, chậm rãi ngồi trở lại, trên mặt rốt cục có thoả mãn thần sắc: "Khó trách võ vận khí tựa như kim hà, nguyên lai là hoàng gia hậu duệ quý tộc."

Hồng Vũ nghe trong nội tâm vừa động: Như thế nào cao muội đối với võ vận phán đoán là vọng khí, tựa hồ không có của mình vừa xem hiểu ngay trực tiếp a…

Hồng Vũ ánh mắt theo Thiên Vũ công chúa chảy xuôi đi qua, vừa xem hiểu ngay kỹ năng lặng yên phát động, cũng đã

đối Mai Thiên Vũ võ vận có một cái trực quan hiểu rõ.

Võ vận biểu hiện ở vừa xem hiểu ngay bên trong, biểu hiện là một loại ánh sáng mãnh liệt mang. Mai Thiên Vũ ngoài thân, loại này hào quang chính là kim sắc, sáng lạn vô cùng, chói mắt chói mắt, hơn nữa trọn vẹn thả ra ngoài thân ba thước.

Nàng chung quanh những kia nữ hài, Hồng Vũ tiện thể trước nhìn thoáng qua, không có bị triệu hoán đi ra, phần lớn là màu đỏ, hơn nữa chỉ có một thước chiều dài. Bị triệu hoán đi ra, tối thiểu cũng đạt tới ngân sắc, thả ra bên ngoài cơ thể chiều dài không đồng nhất, nhưng dài nhất cũng chỉ có hai thước.

Người kia chính là hắn muội muội Hồng Di Lan.

Xem ra Hồng Di Lan tuy nhiên còn không có đạt tới Bạch Uyển Thần yêu cầu, chính là đã là trong những người này, ngoại trừ Mai Thiên Vũ bên ngoài xuất sắc nhất.

Hồng Vũ trầm ngâm một phen, nói thật trong nội tâm cũng có chút không có đáy. hắn góp nhặt rất nhiều kỹ năng sách cổ, chính là những vật này, đến tột cùng có thể đem muội muội võ vận tăng lên tới cái gì trình tự, hắn hiện tại cũng nói không rõ ràng.

Trầm ngâm hạ xuống, hắn tiến lên hỏi: "Bạch tỷ tỷ, ngươi lúc này đây tính toán thu vài cái đồ đệ."

Bạch Uyển Thần hơi có vẻ thâm ý nhìn hắn một cái, thản nhiên nói: "Một cái."

Hồng Vũ có chút đau đầu, thì phải là nói, nhất định phải làm cho muội muội vượt qua Mai Thiên Vũ mới được. hắn đối Mai Thiên Vũ quan cảm không sai, cái tiểu nha đầu này mặc dù có chút tùy hứng, một cái bị làm hư hài tử, nhưng là như cũ có chính nghĩa chi tâm, trước đó lần thứ nhất Tú Sơn Thu Hội, nàng cũng từng bênh vực lẽ phải, nhưng là thân sơ có khác, bên này là mình thân muội muội, cho nên nếu có biện pháp làm cho muội muội bả Mai Thiên Vũ đè xuống, hắn đương nhiên sẽ không nương tay.

Chỉ là cái này độ khó… Không nhỏ a.

Nếu như Bạch Uyển Thần có thể nhiều thu vài cái đồ đệ, tựu dễ làm hơn nhiều.

Hồng Vũ ở bên cạnh trầm tư, mà những kia tiến đến báo danh nữ hài bên trong, đương Mai Thiên Vũ kinh diễm đi qua, tựu lại lần nữa trở về phạp thiện khả trần.

Tựu tại tất cả mọi người dùng vi "Cũng cứ như vậy" thời điểm, đội ngũ đằng sau đột nhiên một hồi bạo động. Hồng Vũ hướng bên kia nhìn sang, chỉ thấy tạm thời dựng doanh trại bên ngoài, cho tới bây giờ, mới có người khoan thai đến chậm.

Đó là một chiếc xe ngựa, phi thường mộc mạc, nhưng là bát phẩm thân cương sau, Hồng Vũ thị lực cũng lớn tăng nhiều cường, tại bên ngoài hơn mười trượng, như cũ rõ ràng chứng kiến trên mã xa Hà gia gia huy!

"Là Hà Sùng!" Đã có nữ hài háo sắc vậy hô lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Trở về Vũ Đô (thượng)

Khoảng thời gian này Vũ Đô trong danh tiếng tối thịnh hai người trẻ tuổi, không thể nghi ngờ chính là Hồng Vũ cùng chiến thắng trở về Hà Sùng. Nhưng là hai người kia, hiển nhiên Hà Sùng càng giống là nữ hài tử khuê phòng trong mộng người.

"Oa, hắn rất đẹp trai a!"

Hà Sùng đi xuống xe ngựa, sắc mặt lạnh nhạt, chung quanh cũng đã một mảnh tán thưởng thanh âm.

Đội ngũ có chút rối loạn, có không ít nữ hài tử vô ý thức muốn bụp lên tiến đến. Phía trước là tiền đồ của các nàng , đằng sau là giấc mộng của các nàng , thật đúng là có chút ít khó có thể lựa chọn.

Nhưng kế tiếp, Hà Sùng lại làm cho tất cả nữ hài tử đều tan nát cõi lòng, hắn vừa quay người, giơ tay lên, theo trong xe kế tiếp một vị tuyệt sắc giai nhân.

"A…" Bốn phía một mảnh xôn xao, rất nhanh có người nhận ra: "Là cái kia rắn rết mỹ nhân!"

Hồng Vũ sắc mặt trở nên khó nhìn, bị hắn đuổi ra Vũ Đô Lê Tiêu Tiêu, lại bị Hà Sùng đón trở về! Đây là đối với hắn trần trụi khiêu khích, mà tại thời khắc này, Hồng Vũ biết rõ, Hà gia trả thù, tựu giống một điều âm hiểm độc xà, khi hắn hào lơ đãng trong lúc đó, lặng yên không một tiếng động đánh úp.

Lê Tiêu Tiêu hôm nay có thể cách ăn mặc một chút, bởi vì đây là nàng trở lại Vũ Đô lần đầu tiên lộ diện.

Mặc dù vì trở về, nàng trả giá một cái giá lớn thê thảm đau đớn không gì sánh kịp, nhưng khi trước một khắc, lại có vô số ánh mắt tập trung tại trên người nàng, nàng lại cảm thấy, những kia một cái giá lớn tựa hồ cũng không phải khó như vậy dùng tiếp nhận.

Bởi vì nàng trang phục lộng lẫy, Hà Sùng tựa hồ đại có hứng thú. Vừa mới tới trên đường, trong xe Hà Sùng không lưu tình chút nào lại cường bạo nàng một lần. Lúc này, nàng theo trên xe bước liên tục chân thành đi xuống, trong lòng khoái hoạt cùng hạ thân kịch liệt đau nhức đan vào cùng một chỗ, ai cũng khó có thể nói rõ ràng cái này tâm tình có phức tạp hơn.

Hà Sùng chỉ là lạnh lùng như vậy đứng, không cao ngạo, không quái gở, lại làm cho người không dám tiến lên. hắn từ nhỏ tựu dẫn nhân chú mục, đã sớm luyện tựu loại này không đắc tội người cự người ngoài ngàn dặm thần sắc.

Những cô gái kia nguyên bản kích động, nhưng khi nhìn đến một bên Lê Tiêu Tiêu, đều tự ti mặc cảm. Không quản Lê Tiêu Tiêu có phải là lòng dạ rắn rết, nàng đều là cái mỹ nhân tuyệt sắc.

Bạch Uyển Thần nheo lại con mắt, Tào Quỷ Hùng cười ha hả nói: "Tiểu gia hỏa này, ngược lại là biết hội tạo thế."

Lê Tiêu Tiêu cũng không có phá hư quy củ, mà là thành thành thật thật đứng ở cuối cùng, theo đội ngũ từng điểm từng điểm hướng phía trước hoạt động.

Thiên Vũ công chúa không biết khi nào thì tiến tới Hồng Vũ bên người, cực kỳ bất mãn nói: "Cái này xấu nữ nhân tại sao lại đã trở lại?" Hồng Vũ không nhịn được nói: "Không phải cho ngươi ở bên kia đứng ư, làm sao ngươi đã chạy tới rồi?"

"Hừ, ngươi còn không nghĩ cái kia xấu nữ nhân đã trở lại, người ta lúc đó chẳng phải đã trở lại?"

Hồng Vũ thẳng lắc đầu: "Hà gia người cái này rõ ràng nhất cấp cho ta nan kham."

"Nữ nhân này làm sao lại âm hồn không tiêu tan đâu? ngươi nói Hà Sùng có thể hay không là bị nàng mê hoặc?"

Hồng Vũ nhìn phía xa hai người kia, khẽ lắc đầu: "Không phải, Hà Sùng trong ánh mắt, phi thường lãnh khốc, không có có một chút mê say bộ dạng."

Hai người một khi thổ tào nâng Lê Tiêu Tiêu, tiếng nói chung siêu nhiều, huyên thuyên nói lên, Tào Quỷ Hùng thẳng cau mày, chính là e ngại thân phận của Mai Thiên Vũ, hắn mặc dù là nhất phẩm hợp chân, nghĩ nghĩ, cũng còn là không nói thêm gì.

Bạch Uyển Thần không có chú ý sau lưng hai người toái miệng, một mực tại nhìn xem Lê Tiêu Tiêu.

Rốt cục đến phiên Lê Tiêu Tiêu, trong mắt nàng hiện lên vẻ hài lòng: "Làm cho nàng đến bên kia chờ."

Hồng Vũ có chút buồn bực, lại một lần vận dụng vừa xem hiểu ngay kỹ năng, lúc này đây, liền hắn cũng chấn động: Lê Tiêu Tiêu võ vận, vậy mà so với Mai Thiên Vũ cũng không chút thua kém, khó trách cô gái này, rõ ràng đã bị đuổi ra Vũ Đô, lại như cũ có thể trở về.

Hồng Vũ âm thầm căm tức, nếu như Lê Tiêu Tiêu thành nhất phẩm hợp chân đệ tử, này Hồng gia tựu thật sự vĩnh viễn không ngày yên tĩnh.

Hồng Vũ hiện tại gặp phải hai lựa chọn: Thứ nhất, toàn lực trợ giúp muội muội Hồng Di Lan chạy nước rút, có khả năng võ vận tăng nhiều, trở thành Bạch Uyển Thần đệ tử. Nhưng là cái này phong hiểm rất lớn. Thứ hai, ngược lại trợ giúp Mai Thiên Vũ. hắn tuy nhiên cùng Hoàng Đế không hợp nhau, chính là Mai Thiên Vũ đối với chính mình coi như không tệ, hai người lại có cùng chung địch nhân Lê Tiêu Tiêu. Chỉ cần Hồng Vũ ra tay, Mai Thiên Vũ nhất định có thể đủ rồi áp chế Lê Tiêu Tiêu, Bạch Uyển Thần chỉ lấy một người đệ tử, nói cách khác, cái này lựa chọn an toàn vô cùng.

Chính là làm cho hắn buông tha cho muội muội của mình, Hồng Vũ trên mặt cảm tình luôn gây khó dễ.

Hắn nghĩ như vậy, thoáng cái thất thần, thẳng đến Bạch Uyển Thần vỗ nhẹ nhẹ hắn hạ xuống, hắn mới đột nhiên giựt mình tỉnh lại: "A, làm sao vậy?"

Bạch Uyển Thần nghi hoặc nhìn hắn một cái: "Nghĩ gì thế, những người này từ thật xa đến đây, không quản tuyển trên không có tuyển trên, tổng muốn xen vào bữa cơm a. ngươi

giúp ta thu xếp hạ xuống, ở này trong doanh địa, một lần đơn giản tiệc tối.”

Hồng Vũ nhẹ gật đầu: “Nghĩ không đơn giản cũng không được, Hổ Sơn trong đại doanh những kia ngọn lửa binh có thể lấy không ra cái gì ăn ngon.”

Hồng Vũ đi ra ngoài thu xếp, tin tức rất nhanh thì truyền đi. Không quản có hay không tuyển trên, có thể cùng hai vị nhất phẩm hợp chân cùng đi ăn tối, đều là làm cho người ta kiêu ngạo chuyện tình, bởi vậy tất cả mọi người giữ lại.

Kiều Nguyên Thần bên kia, còn có trước đó lần thứ nhất Hồng Vũ liệp sát đại lượng hoang thú, đến bây giờ còn không có ăn xong, Kiều Nguyên Thần phân phó sau, ngọn lửa binh môn tận nó có khả năng, chuẩn bị một lần hoang thú yến. bọn họ đương nhiên so ra kém chính quy hoang thú đầu bếp, bất quá bởi vì có Hổ Sơn săn thú truyền thống, Hổ Sơn đại doanh ngọn lửa binh môn, cũng có thể đơn giản chế tác một ít hoang thú thức ăn.

Chính là tiệc tối trước khi bắt đầu, Bạch Uyển Thần tìm được Hồng Vũ, nói cho hắn biết yến hội số ghế ứng làm như thế nào bố trí.

Chủ vị thượng đương nhiên là Bạch Uyển Thần cùng Tào Quỷ Hùng, Hồng Vũ vị trí thoáng dựa vào tiếp theo điểm.

Kế tiếp, chính là chút ít “Chuẩn đệ tử” môn chỗ ngồi. Phía trước nhất chỉ có hai cái vị trí, đằng sau có mười sáu cái. Xa hơn sau cũng rất nhiều.

Hồng Vũ không sai biệt lắm tâm lý nắm chắc. Quả nhiên đợi cho ngồi vào vị trí thời điểm, Bạch Uyển Thần tự mình điểm Mai Thiên Vũ cùng Lê Tiêu Tiêu ngồi ở phía trước nhất này hai cái trên vị trí.

Đằng sau mười sáu hàng đơn vị đưa, là còn lại bị tuyển ra tới mười sáu người. Hồng Di Lan tuy nhiên được an bài tại cái thứ nhất, nhưng Hồng Vũ biết rõ, những người này trên cơ bản đã bị buông tha cho.

Về phần xa hơn sau những người kia, căn bản không cần lo lắng.

Hà Sùng cùng Lê Tiêu Tiêu ngồi cùng một chỗ. Giữa hai người tựa hồ bảo trì khoảng cách nhất định, làm cho người ta thật sự nhìn không ra được, hai vị này trong lúc đó rốt cuộc là quan hệ như thế nào.

Bữa tiệc này tiệc tối, Hồng gia huynh muội hào hứng không cao. Hồng Di Lan thủy chung cúi đầu, thất vọng tình yêu thương ngôn ngữ. Hồng Vũ nhìn xem cũng trong nội tâm khó chịu.

Lại là Lê Tiêu Tiêu, hơi có chút đắc ý, chỉ là biểu hiện cũng không rõ ràng, dù sao phía trên còn ngồi Bạch Uyển Thần cùng Tào Quỷ Hùng đâu.

Nàng có hạn vài cái thị uy ánh mắt ném đi qua, Hồng Vũ lại tâm sự nặng nề cúi đầu, làm cho nàng có loại một quyền đánh vào không khí trên cảm giác vô lực.

Lê Tiêu Tiêu khí âm thầm lật ra vài cái liếc mắt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Trở về Vũ Đô (trung)

Tiệc tối sau, mọi người đều tự trở về. Vũ Đô cửa thành bắc hôm nay chuyên môn phái người trị thủ, trở về muộn một ít cũng không quan hệ, như cũ có thể vào thành.

Bạch Uyển Thần thỉnh Hồng Vũ hỗ trợ thông tri bị chọn lựa ra tới này mười tám người, ba ngày sau, tại Xuân Huy Lâu, nàng hội tuyên bố cuối cùng nhân tuyển.

Thiên Vũ công chúa tại tiệc tối chấm dứt tựu biến mất, Hồng Vũ biết rõ nàng khẳng định có biện pháp trở về thì không cần quan tâm.

Đến thời điểm Bạch Uyển Thần cùng Tào Quỷ Hùng đồng hành, lúc trở về hai người chưa cùng trước, nói là cảm thấy Hổ Sơn cảnh sắc không sai chuẩn bị vào xem, Hồng Vũ tranh thủ thời gian sớm công đạo, này hai đầu Hống Thiên Tôn là của ta, ngài nhị vị đừng xem cái này thú vị tựu cho thu. Bất quá Hống Thiên Tôn trông coi rượu ngon cũng là của ta, các ngươi nếu như yêu mến, ta mời các ngươi uống!

Tào Quỷ Hùng vừa nghe thấy rượu ngon, con mắt tựu sáng.

Tới tham gia lúc này đây gặp mặt hội người lục tục tán đi, Hà Sùng cùng Lê Tiêu Tiêu ngồi trong xe ngựa, Lê Tiêu Tiêu rất yêu mến theo màn xe đằng sau góc độ ra bên ngoài xem.

Xe ngựa tốc độ không nhanh, người chung quanh nghị luận tới tấp, hai người hoặc nhiều hoặc ít đều có thể nghe thấy một điểm, hiển nhiên cơ hồ tất cả mọi người xem trọng nàng cùng Mai Thiên Vũ.

Đúng vậy, Mai Thiên Vũ xuất hiện ở trên yến tiệc, thân phận của nàng rốt cục vẫn phải bại lộ.

“Lúc này đây chỉ sợ là Thiên Vũ công chúa và Lê Tiêu Tiêu hai chọn một, cũng không biết vị đại nhân kia sẽ chọn ai.”

“Hẳn là Thiên Vũ công chúa a, ai không muốn nhận một vị công chúa vi đồ?”

“Đó là ý nghĩ của ngươi. Tại nhất phẩm hợp chân trong mắt, công chúa tính cái gì? Nếu thật là thu công chúa làm đồ đệ, vạn nhất cùng nước khác chiến tranh, công chúa làm làm đồ đệ khẩn cầu sư phó tham chiến làm sao bây giờ?”

“Nói như vậy Lê Tiêu Tiêu khả năng tính càng lớn?”

“Bất kể là ai, dù sao là không có chúng ta chuyện gì sao.” Nói lời này, là này mười trong sáu người một cái, liền nàng đều cảm giác mình không có hi vọng, những người khác càng là gật đầu.

“Chính là… Còn có Hồng Di Lan a, chẳng lẽ nàng cũng không được?”

“Cắt, Hồng gia ở trong mắt chúng ta là cự vô phách, chính là người ta nhất phẩm hợp chân, liền hoàng gia đều không để ý, sẽ quan tâm Hồng gia? Hồng Di Lan khẳng định không có hi vọng, không tin ngươi chờ xem, vị đại nhân kia đồ đệ nhân tuyển, nếu tại Thiên Vũ công chúa và Lê Tiêu Tiêu bên ngoài, ta nhận thức ngươi làm can nương!”

Lê Tiêu Tiêu buông màn xe, trong mắt hiện lên vẻ đắc ý. Lúc này đây trở về, có thể nói hoàn mỹ. Có thể cùng Mai Thiên Vũ đặt song song, tuyệt đối là cái niềm vui ngoài ý muốn.

Hà Sùng như cũ vẻ mặt lạnh lùng, nghiêng dựa vào trong xe mềm mại bạch da gấu trên đệm: “Ngươi mình tại sao xem.”

Lê Tiêu Tiêu khẽ nhíu mày: “Hai người chúng ta tư chất hẳn là…”

Nàng còn chưa nói xong, Hà Sùng tựu cắt đứt nàng: “Nếu như Bạch Uyển Thần chỉ là tam phẩm hiển thánh, nàng có thể nhìn ra cũng chỉ là tư chất.”

Lê Tiêu Tiêu sững sờ, rất nhanh sẽ hiểu: “Ngươi là nói… Võ vận?”

Hà Sùng gật gật đầu, ý vị thâm trường nói: “Ngàn vạn không nên xem thường dùng vi nhất phẩm hợp chân, nhất là

có thể làm cho Tào Quỷ Hùng cam tâm tình nguyện cho nàng đương người hầu nhất phẩm hợp chân!"

Nói ra lời này thời điểm, Hà Sùng này phảng phất tuyên cổ không thay đổi khuôn mặt trên, cũng lộ ra một tia nghi hoặc: Cái này Bạch Uyển Thần, rốt cuộc là ai?

Lê Tiêu Tiêu do dự thoáng cái: "Ngươi có biện pháp gì hay không, có thể làm cho của ta võ vận trong thời gian ngắn vượt qua Mai Thiên Vũ!"

Hà Sùng trong mắt khó được hiện lên một tia thưởng thức: "Ta lại là xem thường ngươi, đối mặt Mai Thiên Vũ, ngươi cũng có thể không hề nhượng bộ chút nào."

Lê Tiêu Tiêu nóng bỏng nhìn chăm chú hắn: "Có biện pháp nào không?"

"Có." Hà Sùng rất dứt khoát: "Võ vận kỳ thật cũng rất hảo làm bừa, tuy nhiên những thủ đoạn này, đối với võ vận ảnh hưởng cũng không lớn, nhưng là hai người các ngươi hẳn là sàn sàn nhau trong lúc đó, điểm này chênh lệch, tựu cũng đủ cho ngươi thắng được."

Hắn thoáng khẽ dừng: "Chính là, loại này làm bừa thủ đoạn, một cái giá lớn cự đại, ta cần biết rõ, chúng ta Hà gia có thể có được chỗ tốt gì."

Lê Tiêu Tiêu nói: "Ta nếu như trở thành Bạch Uyển Thần đệ tử, nhất định toàn lực duy trì Hà gia!"

"Đó là hẳn là. Cho nên không thể tính, ngươi còn muốn nghĩ khác." Hà Sùng nhàn nhạt nhìn xem nàng, Lê Tiêu Tiêu thở dài: "Ngươi nghĩ muốn cái gì, cứ việc nói thẳng a."

Hà Sùng quả nhiên đã sớm nghĩ kỹ: "Ngươi cho ta sinh đứa bé, nhưng là về lại lão Nhị danh nghĩa, cho hắn dưỡng lão tống chung."

Lê Tiêu Tiêu sửng sốt một chút, chợt một cổ cự đại khuất nhục cảm giác đánh úp, thậm chí còn mạnh hơn qua nàng lần đầu tiên bị Hà Sùng cường bạo!

Nàng gần đây tự cho là nữ trung hào kiệt, mang theo rộng lớn chí hướng tiến vào Vũ Đô hô phong hoán vũ, chính là Hà

Sùng yêu cầu này, chỉ là đem nàng cho rằng một cái sinh con khí quan mà thôi! Hà Tung thì không được, nhưng là cái này một phòng không thể đoạn.

Hà Sùng chỉ nói hài tử, một câu cũng không xách tên của nàng phân. Nói cách khác, cho dù là Hà Tung cái này một phế nhân danh phận, Hà gia hiển nhiên cũng không có ý định cho nàng một cái!

Lê Tiêu Tiêu một cái cười lạnh: "Ngươi gần đây rất trực tiếp, vừa rồi đột nhiên làm cho chính mình đoán, trở nên uyển chuyển đứng lên, là ngươi không nghĩ ta tại hài tử trên người động tay chân a?"

Hà Sùng thản nhiên: "Dù sao cũng là Hà gia huyết mạch, nghi ngờ tại ngươi trong bụng, ngươi muốn động chút gì đó thủ cước, quá dễ dàng."

Lê Tiêu Tiêu oán hận không thôi, rốt cục đè nén không được điên cuồng lên: "Hà Sùng ngươi không nên quá mức phân, cùng lắm thì lão nương với ngươi liều cái cá chết lưới rách!"

Hà Sùng lắc đầu nói: "Ngươi không rõ ràng lắm muốn tăng lên võ vận, là nhiều sao chuyện khó khăn.

Võ vận vốn chính là cái huyền diệu khó giải thích gì đó, hiện tại công nhận, ảnh hưởng võ vận nhân tố rất nhiều, chính là ai cũng nói không rõ ràng, nhiều như vậy nhân tố bên trong, rốt cuộc cái nào có tác dụng cái nào không có tác dụng. Nhằm vào người không giống, ảnh hưởng điều kiện bất đồng, hiệu quả cũng bất đồng.

Hơn nữa Mai Thiên Vũ cũng không phải người ngu, nàng cũng sẽ hành động. Dù là hoàng gia đối với chuyện này chuyện, chỉ sợ cũng là vui mừng gặp nó thành. chúng ta chỉ có toàn lực duy trì ngươi, mới có thể để cho ngươi vượt qua Mai Thiên Vũ, ngươi có nghĩ tới không có, cái này muốn trả giá bao nhiêu một cái giá lớn!"

Hà Sùng rất hiếm thấy địa nói một hơi nhiều như vậy, mới khiến cho Lê Tiêu Tiêu hiểu được, chuyện này thật sự so với nàng tưởng tượng phức tạp quá nhiều.

Nàng há to miệng, lại do dự một chút, cúi đầu vùng vẫy đứng lên.

Một lát sau, Lê Tiêu Tiêu lại suy nghĩ cẩn thận một điểm, ngẩng đầu lên oán hận nhìn xem Hà Sùng: "Đứa bé này, cũng là vì khống chế ta đi?"

Hà Tung như cũ thản nhiên: "Không sai, bất quá ta thật không ngờ, ngươi nhanh như vậy là được hiểu rõ rồi trong chỗ này hết thảy."

Lê Tiêu Tiêu đối Hà Sùng không có khả năng không có oán hận, nếu như nàng thành Bạch Uyển Thần đồ đệ, thân phận nước lên thì thuyền lên, không có có một chút thiết thực hữu hiệu thủ đoạn khống chế nàng, Hà gia sao có thể yên tâm?

Thừa kế tiếp hài tử, lợi dụng mẫu tử thiên tính kiềm chế nàng, hơn nữa đối với tại Lê gia khống chế, Hà gia có thể yên tâm.

Lê Tiêu Tiêu lại hỏi một câu: "Các ngươi tính toán như thế nào giúp ta?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Trở về Vũ Đô (hạ)

"Huyền binh ít nhất sẽ có ba kiện. Trừ lần đó ra, còn sẽ có tam phẩm đã ngoài linh đan ít nhất năm khỏa, cam đoan tư chất của ngươi cũng tìm được một cái cự đại tăng lên.

Mặt khác sau lưng ngươi Lê gia, cũng tìm được chúng ta Hà gia toàn lực trợ giúp, nhưng là ngươi muốn sớm cùng gia tộc làm tốt dặn dò, bảo đảm Lê gia chân tâm thật ý toàn tâm toàn lực duy trì ngươi,

Tứ phẩm thông pháp cấp bậc tùy tùng, hội an bài cho ngươi bốn gã, mặt khác còn sẽ có nhất danh tam phẩm hiển thánh cao thủ. Bất quá vị cao thủ này mướn bạc, cần các ngươi Lê gia bỏ ra.

Còn sẽ vì ngươi chuẩn bị một đầu ngũ phẩm hoang thú làm làm sủng vật.

Mặt khác còn có, ngươi áo cơm ở dùng đi, hết thảy đều tham chiếu tối tiêu chuẩn cao mà đối đãi…"

Hà Sùng nói một hơi một nhóm lớn, những lời này sau lưng, đại biểu cho ích lợi thật lớn, hắn lại vẫn như cũ là vẻ mặt bình tĩnh, sau khi nói xong, hắn nhìn xem Lê Tiêu Tiêu, hắn biết rõ, Lê Tiêu Tiêu sẽ không không đáp ứng.

Quả nhiên, Lê Tiêu Tiêu không cách nào đối mặt loại này hấp dẫn, khe khẽ thở dài, ngửa đầu nhìn qua trần xe: "Được rồi…"

…

Hồng Vũ cùng muội muội trở về, tiểu nha đầu trên đường đi rầu rĩ không vui, Hồng Vũ an ủi hai câu, Hồng Di Lan đột nhiên thở dài, nói ra: "Nhị ca, ngươi không cần an ủi ta, ta chỉ là hận mình vô dụng thôi, ngươi đừng cho là ta tuổi còn nhỏ không biết, chúng ta Hồng gia, nhìn về phía trên uy phong bát diện, trên thực tế nguy cơ trùng trùng. Nếu như ta có thể trở thành nhất phẩm hợp chân đệ tử, sẽ đối trong nhà có trợ giúp rất lớn."

Nàng rất chăm chú nhìn Hồng Vũ: "Ca, ta biết rõ các ngươi đều rất che chở ta, chính là ta xem ngươi cùng đại ca, gia gia, khổ cực như vậy, ta cũng vậy rất không đành lòng, ta cũng vậy nghĩ vì cái này trong nhà ra thêm chút sức…"

Hồng Vũ ngầm thở dài, sờ sờ đầu của nàng: "Tiểu nha đầu, ngươi tuổi còn nhỏ đâu, những chuyện này, đương nhiên là các ca ca giúp ngươi xử lý."

Hắn cũng đã không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể hạ mông hãn dược.

…

"Thiếu gia người xem trên nữ nhân còn cần mông hãn dược?" Hồng Khê có điểm kỳ quái, hắn đi theo Hồng Vũ bên người những ngày này, mắt thấy Vũ thiếu gia như thế nào uy phong bát diện, thần cản sát thần phật cản giết phật, vô ý thức xuất hiện một câu như vậy.

Hồng Vũ vừa trừng mắt: "Mông hãn dược cũng chỉ có thể duy trì cái này?"

"Này còn có thể làm gì?" Những lời này thiếu chút nữa thốt ra, cũng may hắn vội vàng bưng kín miệng của mình.

"Ngài yên tâm, ta đây phải đi cho ngài lấy."

Hồng Khê xử lý sự hiệu suất rất cao, đi ra ngoài không đầy một lát sẽ trở lại, trong tay mà tiểu hoàng bao, cười có chút hèn mọn bỉ ổi: "Thiếu gia cho ngài, còn kịp a?"

Hồng Vũ hồ nghi theo dõi hắn: "Ngươi không phải tùy thời chuẩn bị a?"

Hồng Khê chột dạ: "Làm sao có thể, ta là sợ chậm trễ thiếu gia chuyện của ngài chuyện, cho nên tay chân lanh lẹ một ít."

"Hừ!" Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng: "Ta không quản ngươi là chuẩn bị hay đang làm gì, tốt nhất còn không có ý nghĩ đen tối! Bằng không nếu như xảy ra chuyện gì, không cần người khác tìm tới tận cửa, ta liền tự mình kết thúc ngươi!"

Hồng Khê trái tim một hồi mãnh nhảy: "Thiếu gia ta thực không có gì ý xấu…"

“Cút đi.”

“Là.”

Hồng Khê đi ra ngoài, vừa sờ phía sau lưng, một thân mồ hôi lạnh! hắn ngầm thở dài, khoảng thời gian này Hồng Vũ nhìn về phía trên rất hòa thuận, chính là đây chính là diệt qua tư gia người, trước kia đánh chết hạ nhân còn thiếu sao? Hồng Khê thật có chút hoa tốn tâm tư, bất quá bây giờ cũng đã toàn bộ thu, hắn biết rõ thiếu gia không phải nói trước đùa.

…

Hôm nay đã quá muộn, Hồng Vũ sau khi tu luyện xong nằm ngủ, sáng ngày thứ hai đứng lên, rón ra rón rén miêu đến cạnh cửa, hướng mặt ngoài xem xét, quả nhiên Trang Hàn ôm một cái lớn thùng gỗ, đang ngồi ở ngoài cửa trên bậc thang ngủ, ngáy.

Hắn trong lòng có chút mềm mại, nữ hài tử này, nhận định ngươi là người xấu, vậy thì nghiến răng nghiến lợi, chính là chỉ cần tiếp nhận rồi ngươi, hận không thể trở thành trên thế giới đối với ngươi người tốt nhất.

Hắn khinh thủ khinh cước mở cửa, Trang Hàn không biết ở chỗ này chờ bao lâu, cũng đã rủ xuống cái đầu đang ngủ, màu đen sợi tóc như vân vậy rủ xuống, che lấp trước nàng trắng nõn khuôn mặt, giống như thấp thoáng tại lục trong bụi cây một vòng bức tường màu trắng, có một loại yên tĩnh xinh đẹp.

Hồng Vũ nhẹ nhàng đem nàng ôm lấy, Trang Hàn thoáng cái tỉnh. Hồng Vũ lập tức xấu hổ, Trang Hàn nhìn xem hắn, hắn bất đắc dĩ nói: “Ta chỉ là muốn ôm ngươi đi vào ngủ.” Sau đó lại tranh thủ thời gian bổ sung một câu: “Chính ngươi ngủ, ta không với ngươi ngủ… Phi!” Càng giải thích càng không rõ ràng lắm.

Trang Hàn hé miệng cười, tránh ra cánh tay của hắn, thật là có chút hiền lành hương vị chuẩn bị xong nước rửa mặt cùng súc miệng nước: “Thiếu chủ, ngài rửa a. Ta đi xem phòng bếp bên kia điểm tâm chuẩn bị xong không có.”

Nàng dáng người lắc lư, tựa như gió phất liễu rủ, liên tiếp lượn lờ ra khỏi . Hồng Vũ ở phía sau nhìn thoáng qua, nhịn

không được lại liếc mắt nhìn, lại liếc mắt nhìn…

Trang Hàn cảm nhận được cái kia đã có chút ít lửa nóng ánh mắt, không biết sao địa, hôm nay vậy mà không biết là căm tức, ngược lại có chút kiêu ngạo cùng vui vẻ.

Nếm qua khẽ dừng cạnh tranh kịch liệt điểm tâm, Hồng Vũ thuận miệng nghe xong tiểu muội sự tình hôm nay, quả nhiên không ngoài sở liệu, tiểu nha đầu này muốn dẫn trước mười tám võ cơ đi ra ngoài hành hiệp trượng nghĩa, Hồng Vũ tựu trong nhà nghiên cứu này bản kim chỉ thư, tĩnh đợi buổi tối tiểu muội trở về.

"Đừng quá mệt mỏi, buổi tối trở về ta tìm ngươi có việc."

"Ừ, hảo."

Gia tộc tàng thư hắn đều đã kinh nhìn rồi, có đã gặp qua là không quên được kỹ năng, Hồng Vũ phi thường khẳng định, gia tộc bên trong tàng thư không có cùng loại văn tự.

Hắn hỏi đại ca Hồng Liệt, Hồng Liệt cầm hắn cho tờ giấy kia, hỏi vài cái quen biết lão sư, bọn họ cũng không biết.

Hồng Vũ hơi có chút thất vọng: "Ta đây có thể hay không đi các ngươi thư viện Tàng Thư Lâu lí mình tra tìm?"

"Cái này… Ta cho ngươi hỏi một chút?"

"Đi."

Sau buổi cơm tối, Hồng Vũ bả muội muội gọi vào tiểu viện của mình, phân phó mười tám võ cơ cùng Hồng Thân ở bên ngoài trông coi, không quản bất luận kẻ nào cũng không chuẩn tiến tới quấy rầy mình.

Hồng Di Lan có điểm kỳ quái: "Nhị ca, rốt cuộc chuyện gì?"

Hồng Vũ hỏi nàng: "Ngươi nghĩ không tin nhị ca?"

"Đây còn phải nói sao?"

Hồng Vũ gật gật đầu: "Ngươi muốn trở thành Bạch Uyển Thần đệ tử, chính là của ngươi võ vận không đủ, ta có biện pháp giúp ngươi tăng lên võ vận, như thế nào?"

Hồng Di Lan mừng rỡ: “Thật sự? !”

Hồng Vũ gật gật đầu, xuất ra một chén nước, ở trước mặt nàng bả mông hãn dược đổ vào: “Uống nó.”

Hồng Di Lan không cần suy nghĩ, nhận lấy tựu uống.

“Cái này là đến nơi? Võ vận có thể tăng lên?” Hồng Di Lan khờ dại nháy mắt. Hồng Vũ cười khổ: “Nào có đơn giản như vậy…”

Một lát sau, Hồng Di Lan cảm thấy mí mắt có chút trầm trọng: “Ca, chuyện gì xảy ra?”

“Ngươi ngủ một giấc, tỉnh lại là được rồi.”

“Nha.“Nàng đáp ứng , thật sự rất vây hãm, ghé vào trên mặt bàn liền ngủ mất.

Hồng Vũ đem nàng ôm đến trên giường, lại đi kiểm tra một chút môn có hay không khóa kỹ, sau đó đem cái bàn đem đến bên giường, hết thảy chuẩn bị sẵn sàng, đem thiếp thân sưu tầm mõ cục gạch, cùng những kia kỹ năng sách cổ đem ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Cổ trận tổng thuyết

Cong Cong Cong Cong !

Thanh tịnh xa xưa mõ thanh quanh quẩn trong phòng, kỳ quái chính là, bên ngoài lại một chút cũng không có nghe được thanh âm.

Đệ nhất bổn kỹ năng sách cổ bên trong, theo mõ thanh bay ra đến hai đạo kim sắc tia sáng, bọn nó hướng Hồng Vũ bay đến đây thời điểm, Hồng Vũ dùng sức thổi, một cổ võ khí bọc hai đạo kim sắc tia sáng, đã rơi vào Hồng Di Lan trên người, thuận thế chui vào Hồng Di Lan lỗ mũi.

Hồng Vũ ngừng lại, chờ sau một lát, phát động vừa xem hiểu ngay kỹ năng.

Ngày hôm qua tại Hổ Sơn đại doanh ngoài, hắn thấy được muội muội Hồng Di Lan trên người võ vận chính là ngân sắc, thả ra bên ngoài cơ thể hai thước. Vừa mới hấp thu hai đạo kim sắc tia sáng, không biết là có hay không hữu hiệu.

Tại vừa xem hiểu ngay quan sát, Hồng Di Lan võ vận, vẫn như cũ là ngân sắc, nhưng là cũng đã hướng ra ngoài khuếch trương một ít, đạt đến hai thước tứ bộ dạng. Hồng Vũ vui mừng quá đỗi, xem ra một chiêu này thật có hiệu.

Kế tiếp, những kia kỹ năng sách cổ tại mõ trong tiếng không ngừng mà tuôn ra từng đạo kim sắc quang ti, sau đó lại bị Hồng Vũ dẫn dắt đến, chậm rãi sáp nhập vào Hồng Di Lan trong cơ thể.

Kỹ năng sách cổ căn cứ niên đại đã lâu, sử dụng nhân số hơn thiếu, đủ khả năng hiển hóa ra tới kim sắc quang ti số lượng cũng không giống nhau, có một hai đạo, có một đạo, ba đạo cũng đã hết sức thưa thớt, Hồng Vũ bả tất cả kỹ năng sách cổ gõ một nửa, cũng không có một quyển có thể hiển hóa ra bốn đạo.

Tiêu hao một nửa kỹ năng sách cổ sau, Hồng Vũ lại dùng vừa xem hiểu ngay nhìn một chút, Hồng Di Lan bên ngoài cơ

thể, đã là một mảnh ngân quang sáng chói, đạt đến kinh người chín xích chiều dài!

Đến nơi này cái chiều dài, giống như có lẽ đã là cực hạn, Hồng Vũ kế tiếp lại gõ cửa tứ bổn kỹ năng sách cổ, cũng rốt cuộc không có thể làm cho Hồng Di Lan bên ngoài cơ thể ngân quang có chỗ tăng trưởng.

Rốt cục, tại thứ năm bổn kỹ năng sách cổ, thoáng cái tuôn ra trước nay chưa có tứ đạo kim sắc tia sáng, dung nhập Hồng Di Lan trong cơ thể sau, Hồng Vũ lần nữa xem xét, muội muội võ vận cũng đã theo ngân sắc chuyển biến làm kim sắc.

Chỉ là tầng này kim sắc phi thường mỏng manh, thật giống như một tầng màng đồng dạng bao trùm tại muội muội trên người, hoàn toàn đã không có trước ngân quang chín xích khí phách.

Hồng Vũ nhẹ nhàng thở ra, rốt cục biến thành kim sắc, chính là kế tiếp, kim sắc võ vận tăng trưởng tựu phi thường chậm chạp, ngân sắc thời điểm, chia đều một đạo kim sắc tia sáng, có thể gia tăng hai tấc võ vận, chính là biến thành kim sắc sau, miễn miễn cường cường chỉ có thể tăng giảm nửa tấc.

Hồng Vũ quay đầu lại nhìn xem sau lưng còn thừa lại kỹ năng sách cổ, thì ra là vài chục bản, Mai Thiên Vũ cùng Lê Tiêu Tiêu kim sắc võ vận, đều dài hơn đại tam xích, hắn lập tức có chút lo lắng, còn lại những này kỹ năng sách cổ, có thể hay không làm cho muội muội võ vận đạt tới ba thước trình độ?

Hồng Vũ rất rõ ràng, Bạch Uyển Thần kỳ thật rất yêu mến muội muội, chính giữa lại có quan hệ của mình tại, nếu như chỉ lấy một cái đồ đệ, chỉ cần muội muội võ vận có thể cùng Mai Thiên Vũ, Lê Tiêu Tiêu cân bằng, rất lớn khả năng Bạch Uyển Thần sẽ chọn muội muội.

Hắn lắc đầu, thay đổi một bổn kỹ năng sách cổ, tiếp tục đánh.

Đương tất cả kỹ năng sách cổ toàn bộ tiêu hao hết tất sau, Hồng Vũ lo lắng nhất chuyện tình còn là đã xảy ra.

Hồng Di Lan kim sắc võ vận, thả ra bên ngoài cơ thể hai thước một. Cự ly ba thước, còn có rất lớn chênh lệch.

Càng càng về sau, kỹ năng sách cổ chỗ hiển hóa ra tới kim sắc quang ti, đối với võ vận gia tăng càng ít. Hồng Vũ cũng không thể tránh được. hắn nhìn xem còn đang ngủ say muội muội, phản ứng đầu tiên chính là nữa bả những kia sách cổ tiệm sách càn quét một lần.

Chính là không nói đến những sách kia điếm trong thời gian ngắn như vậy, còn có thể hay không tại thu thập đến thích hợp kỹ năng sách cổ, chỉ là hiện tại lúc này, đã là đêm khuya, cũng không thể đi phá cửa a?

Đợi cho ngày mai mà nói, còn phải lại cho muội muội cùng một lần mông hãn dược, giải thích có điểm phiền toái.

Hồng Vũ đột nhiên vỗ bộ não: Như thế nào đem mình gia Tàng Thư Lâu đem quên đi?

Vậy cũng là dưới đèn hắc a, quang nghĩ đi bên ngoài tìm, lại đã quên trong nhà mình cũng góp nhặt rất nhiều sách cổ.

Hồng Vũ thu hồi cục gạch ước lượng tiến trong ngực, đi ra cửa cùng Trang Hàn cùng Hồng Thân phân phó nói: "Xem trọng môn."

Sau đó một trận gió đồng dạng hướng Tàng Thư Lâu giết tới.

Hắn hiện tại tiến vào Tàng Thư Lâu, đương nhiên không có bất kỳ hạn chế, sau khi đi vào dựa theo trí nhớ của mình nhanh chóng tìm được, rất nhanh sẽ đem ba vạn sách giấu vài chi trung, thích hợp mười ba bản tàng thư tìm được.

Hồng Vũ có chút vò đầu, mấy cái chữ này có thể chưa hẳn bảo hiểm a, hiện tại một đạo kim sắc tia sáng, thậm chí liền nửa tấc đều tăng trưởng không đến.

Hồng Vũ ánh mắt đã rơi vào một bên binh thư phủ kho trên, hắn không có nhìn kỹ qua binh thư phủ trong kho tất cả tàng thư, nhưng là so sánh với, hẳn là cũng sẽ có một ít kỹ năng điển tịch a?

Hồng Dần canh giữ ở binh thư phủ kho cửa ra vào, Hồng Vũ hơn nửa đêm chạy tới muốn vào đi, điều này làm cho hắn thật khó khăn. Dù sao trên danh nghĩa Hồng Thắng Nhật cái kia lệnh cấm còn không có huỷ bỏ.

Bất quá về sau nhớ tới Hồng Thân theo như lời nói, làm cho hắn hảo hảo giúp đỡ nhị thiếu gia, hắn còn là cắn răng một cái đáp ứng rồi.

Hồng Vũ tiến vào binh thư phủ kho, nhanh chóng tìm tòi một vòng, có thể là bởi vì Hồng Di Lan võ vận tăng nhiều, cho nên Hồng Vũ lúc này đây thật đúng là tìm được rồi nhất bộ rất có phân lượng kỹ năng điển tịch.

《 cổ trận tổng thuyết 》 .

Cái này bộ thư tại trận sư bên trong, có thể nói đại danh đỉnh đỉnh. Cũng đã truyền lưu hơn một nghìn năm, mỗi một vị được đến người của nó, nghe nói đều đã trở thành trứ danh trận sư.

《 cổ trận tổng thuyết 》 dùng cổ lão màu đen miếng sắt điêu khắc mà thành, từng cái bút họa đều có một loại leng keng cao chót vót cảm giác. Dùng thô ráp dây da bện cùng một chỗ, cũng không biết trải qua nhiều ít người đọc qua, dây da đều nhanh chặt đứt.

Hồng Vũ bả 《 cổ trận tổng thuyết 》 nhét vào trong ngực, hiên ngang đi ra ngoài.

Đây là hắn lần thứ hai theo binh thư phủ kho bên trong trộm gì đó. Hồng Dần nhìn xem có điểm hoài nghi, chính là hắn đã muốn nịnh nọt nhị thiếu gia, tự nhiên không có dũng khí đem hắn cản lại soát người, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem Hồng Vũ đi trở về.

Ly khai Hồng Dần phạm vi tầm mắt, Hồng Vũ phát đủ chạy như điên, dùng tốc độ nhanh nhất về tới bên trong phòng của mình. Nhìn xem trên giường muội muội, khá tốt, vẫn còn ngủ say.

Hồng Vũ lập tức đóng kỹ môn tiếp theo khởi công.

Này mười ba bổn kỹ năng điển tịch, quả nhiên không có thể làm cho Hồng Di Lan kim sắc võ vận đạt tới ba thước, gần kề đến hai mươi tám tựu ngừng lại.

Hồng Vũ thầm hô may mắn, còn hảo chính mình chuẩn bị 《 cổ trận tổng thuyết 》.

Hắn đem cái này bộ trầm trọng kỹ năng sách cổ chuyển ra đến đặt ở trên mặt bàn, nhẹ nhàng gõ động mõ cục gạch. 硿硿硿…

Qua một hồi lâu, còn không có một điểm phản ứng. Hồng Vũ chính đang hồ nghi thời điểm, 《 cổ trận tổng thuyết 》 trên, đột nhiên bay lên một mảnh nồng đậm kim sắc quang vân, Hồng Vũ nhìn kỹ, đó là rậm rạp chằng chịt hằng hà kim sắc quang ti gút mắc cùng một chỗ, mới có thể nhìn về phía trên giống như một đoàn đám mây.

Hắn vui mừng quá đỗi, trong tay không ngừng xao kích trứ mõ, dẫn dắt đến những kia kim sắc quang ti chậm rãi hướng Hồng Di Lan bay đi.

Từng đạo kim sắc quang ti tựa như trăm sông hợp thành biển, trước sau sáp nhập vào Hồng Di Lan trong lỗ mũi, cả quá trình, rõ ràng giằng co một nén nhang thời gian!

Hồng Vũ thật dài thở dài một hơi, ngừng mõ. hắn bả mõ cục gạch trước phóng trong ngực ước lượng hảo, sau đó lại dùng vừa xem hiểu ngay nhìn, Hồng Di Lan ngoài thân, kim sắc võ vận cũng đã nồng đậm vô cùng, đạt đến năm thước!

Hồng Vũ vui vẻ nở nụ cười.

Võ vận đối với bất luận cái gì võ giả đều trọng yếu phi thường, coi như là Hồng Vũ cũng là như thế. Bất quá là tình cảm có nặng nhẹ, hắn đã biết rằng phương pháp này, mình có thể chậm rãi thu thập kỹ năng sách cổ, gia tăng của mình võ vận, chính là muội muội vội vàng cần, đó là đương nhiên là tiên bang muội muội tăng lên đi lên.

Hắn bả trong phòng thu thập hạ xuống, cũng đã vô dụng kỹ năng sách cổ tất cả đều nhét vào ngăn tủ lí. Càng làm 《 cổ trận tổng thuyết 》 cất kỹ, ngày mai trả lại.

Sau đó, dùng võ khí kích thích thoáng cái muội muội huyệt đạo, sau một lát, Hồng Di Lan mí mắt vừa động tỉnh lại. nàng duỗi lưng một cái, còn có chút còn buồn ngủ: "Ca, ta như thế nào tại ngươi nơi này đang ngủ? Ừ, ta nhớ ra rồi, ngươi không phải nói trợ giúp ta tăng lên võ vận sao?"

Nàng nói nói, đột nhiên tựu ngây ngẩn cả người, thoáng cái từ trên giường nhảy xuống, hưng phấn vô cùng: "Đột phá, ta đột phá! Bát phẩm thân cương sơ kỳ! Nhị ca, ngươi làm sao làm đến, ta ngủ một giấc, như thế nào đã đột phá? !"

Hồng Vũ cười thầm, võ vận tăng nhiều, chỗ tốt rất nhanh thể hiện đi ra. Hồng Di Lan đã là cửu phẩm dũng tuyền đỉnh phong, lần này vậy mà bất tri bất giác đột phá.

Trong lòng của hắn cao hứng, trên mặt lại làm ra một bộ không gì hơn cái này bộ dạng, khoát khoát tay nói: "Võ vận cũng đã giúp ngươi tăng lên, không có gì bất ngờ xảy ra mà nói, Bạch Uyển Thần nhất định sẽ tuyển ngươi. Đã thành, nhanh đi về ngủ đi."

Hồng Di Lan làm sao có thể ngủ được? Vừa mới không cần tốn nhiều sức đột phá, lại thêm võ vận tăng nhiều, rất có thể trở thành nhất phẩm hợp chân đệ tử, Hồng Di Lan chính hưng phấn vô cùng thời điểm, dắt lấy nhị ca líu ríu thuyết trước. Hồng Vũ là thật hơi mệt chút, nắm của nàng bím tóc, tại muội muội mãnh liệt kháng nghị trong tiếng đem nàng đuổi đi ra ngoài, sau đó thật to ngáp một cái, ngã xuống giường thở to ngủ.

Hồng Di Lan bị ca ca đuổi ra, mang theo mười tám võ cơ trở về, bả cũng đã ngủ say Cổ Tiểu Hà từ trên giường kéo dậy, líu ríu tai họa nàng đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Võ vận sáng lạn (thượng)

Tại Xuân Huy Lâu lí lần nữa nhìn thấy Tào Quỷ Hùng thời điểm, đường đường Đại Hạ ngũ đại nhất phẩm, mắt say lờ đờ mông lung, lung la lung lay, nhưng là hiển phi thường hưởng thụ, đắm chìm tại một loại rượu quỷ trong hạnh phúc.

Mà một bên Bạch Uyển Thần, vẻ mặt buồn bực.

Hồng Vũ phát điên: "Ngươi rốt cuộc uống ta bao nhiêu rượu?"

Hắn bả sơn dã lễ rượu chuyện tình nói cho Tào Quỷ Hùng, hoàn toàn là vì tương lai sự việc đã bại lộ, có một đối mặt Kiều Nguyên Thần lửa giận tấm mộc.

Chính là hắn vạn lần không ngờ, một vị cao cao tại thượng nhất phẩm hợp chân, nguyên lai là cái tửu quỷ.

Bạch Uyển Thần căm tức nói: "Ba ngày nay, cái gì cũng không duy trì, hắn tựu phòng thủ rượu đó hầm, uống không ngừng!"

Tào Quỷ Hùng hi hi ha ha, rung đùi đắc ý, giữ chặt Hồng Vũ cánh tay, thuận tay kề vai sát cánh đứng lên: "Ta với ngươi, ngươi, ngươi nói, Hồng Vũ! Hồng, hồng nhị thiếu gia, ta ta, chúng ta, môn trước, điểm này việc nhỏ, căn, căn bản không gọi chuyện này nhi… Chỉ chỉ cần, ngươi có thế để cho ta, một, một mực, uống loại này hảo, hảo, rượu ngon, ngươi xem ai không vừa mắt!"

Pằng! hắn một vỗ ngực nổi tiếng: "Ca ca ta, giúp ngươi giết hắn!"

Bạch Uyển Thần tức giận đến không nhẹ, khiển trách: "Ngươi xem nhìn ngươi hiện tại bộ dạng, cái đó có một chút nhất phẩm hợp chân khí độ? !"

Hồng Vũ rối mi đạp mắt nhìn xem nàng, trong lòng tự nhủ giống như trên người của ngươi có giống như.

Tào Quỷ Hùng cười hì hì, không thèm để ý chút nào: "Cáo, cáo, nói cho các ngươi biết một bí mật, ta dùng, dùng trước kia, gọi là tào tào, tào tửu quỷ, về sau ca ca ngưu bức, hắn, bọn họ không dám, không dám như vậy hô, tựu, tựu thành tào, Tào Quỷ Hùng, không, không tốt, không bản sắc a…"

Hồng Vũ: "…"

Hắn gọi đến Xuân Huy Lâu điếm tiểu nhị, bả Tào Quỷ Hùng vịn trở lại đằng sau đi ngủ. Điếm tiểu nhị biết rõ cái này một vị chính là Đại Hạ ngũ đại nhất phẩm một trong, vịn hắn thời điểm sắc mặt trắng bệch, toàn thân khẩn trương có chút cứng ngắc, đi đường động tác cũng không phối hợp.

Cái đó nghĩ đến, Tào Quỷ Hùng rầm một cánh tay ôm bờ vai của hắn: "Huynh đệ, đĩnh, đĩnh nhìn quen mắt a, hỗn, hỗn chỗ nào?"

Điếm tiểu nhị một cái run rẩy, hai chân đánh vấp, hai người cùng một chỗ ngã trên mặt đất.

Bạch Uyển Thần lắc đầu, xoay người rời đi, Hồng Vũ cũng hiểu được dọa người, vội vàng cùng theo Bạch Uyển Thần chuồn mất.

"Hắn có phải là bả rượu của ta uống hết?"

"Ngươi chẳng lẽ còn tồn có cái gì may mắn tâm lý?"

Hồng Vũ: "…"

Mười trong tám người, lục tục có người đến. Những người này tuy nhiên minh biết không hi vọng, nhưng là có thể cùng nhất phẩm hợp chân gặp một mặt, còn là rất hưng phấn chạy đến.

Những này nữ hài bên trong, cũng có không thiếu thân phận tôn quý chi người, bất quá bên ngoài tự nhiên có Tiết Thiệu chiếu cố, Hồng Vũ ở bên trong cùng Bạch Uyển Thần. Người dần dần tới nhiều hơn, Bạch Uyển Thần cũng muốn cấm kỵ hạ xuống, cùng Hồng Vũ dặn dò một tiếng, nàng tựu tự mình rời đi, đợi cho yến hội bắt đầu mới có thể lộ diện.

Bởi vì Hồng Vũ ba ngày trước tựu đã liên hệ, bởi vậy hôm nay Xuân Huy Lâu là hắn đặt bao hết. Hội trường định tại lầu

một đại sảnh, hắn ngồi ở lầu hai một cái sương phòng trong.

Mắt thấy thời gian nhanh đến, chính là Lê Tiêu Tiêu cùng Thiên Vũ công chúa đều còn chưa tới. Hồng Thân đứng ở sau lưng của hắn, cười nói: "Công chúa sớm đã tới rồi, xe ngựa của nàng ngừng ở bên ngoài một cái trong hẻm nhỏ."

Hồng Vũ giật mình: "Nha đầu kia là ở cùng Lê Tiêu Tiêu phân cao thấp đâu, nhất định phải so với Lê Tiêu Tiêu vào muộn."

Hồng Thân cũng là gật đầu. Hồng Vũ lại nhìn xem một bên Hồng Khê: "Tiểu thư dàn xếp xong chưa?"

"Thiếu gia ngài cứ yên tâm đi, ta làm việc còn có thể có chỗ sơ sót gì? Tiểu thư đã sớm trên lầu ghế lô."

Hồng Vũ gật gật đầu, ngồi ở chỗ nầy có chút nhàm chán, vung tay lên: "Đi, chúng ta đi xem công chúa."

Mai Thiên Vũ ngồi ở một cỗ bình thường trong xe ngựa, đi theo nhân viên không nhiều lắm, nhưng lại có bốn vị tam phẩm hiển thánh hộ vệ tả hữu. hắn đang ngồi ở trong xe, nghiến răng nghiến lợi: "Chết tiệt xấu nữ nhân, làm sao còn chưa tới, mắt thấy tựu bị muộn rồi."

Bách Lý Thịnh Thế sắp đột phá, Vũ Tông Hoàng Đế đem không tại mặt đối với trong tay không dùng vi nhất phẩm hợp chân có thể dùng cục diện khó xử, nhưng là nếu như có thể càng nhiều một vị đương nhiên tốt nhất.

Cho nên Vũ Tông Hoàng Đế biết mình tiểu nữ nhi vụng trộm chuồn đi tham gia Hổ Sơn đại doanh một lần đó gặp mặt biết, tuy nhiên đau đầu, nhưng cũng không có phản đối.

Biết được nữ nhi bị nhất phẩm hợp chân coi trọng, mặc dù là Vũ Tông Hoàng Đế cũng hiểu được trên mặt có quang, rất là kiêu ngạo. Vì vậy kim khẩu một mở, trong hoàng cung trong kho các loại tài nguyên, mặc cho công chúa lấy dùng.

Hà Sùng đoán không sai, hoàng gia cũng đều vì công chúa chuẩn bị sẵn sàng.

"Người nào! ?" Bên ngoài dùng vi tam phẩm hiển thánh một tiếng quát mắng, theo sát lấy một thanh âm vang lên:

“Người quen, người quen, chớ khẩn trương.”

Mai Thiên Vũ nghe được cái kia có chút bất cần đời cường điệu, tựu nhịn không được cười lên một tiếng, chợt lại nghĩ tới tên này quá không có ánh mắt, lập tức bả khuôn mặt nhỏ nhắn nghiêm, đẩy ra màn xe lạnh lùng nói: “Ngươi tới làm gì?”

Hồng Vũ cười hì hì đẩy ra ngăn lại hắn tam phẩm hiển thánh, tiến tới trước xe: “Ta một người ở phía trên đẳng nhàm chán, ngươi một người ở nơi này chờ không thú vị, không bằng hai người chúng ta gom góp cái bạn.”

Thiên Vũ công chúa trên mặt ửng đỏ, vểnh lên miệng gắt giọng: “Ai muốn với ngươi làm bạn, hừ!”

Tuy nhiên nói như vậy, lại là không có đem xe mành buông, cũng không có làm cho người ta bả Hồng Vũ đuổi đi.

Hồng Vũ hì hì cười, mở cửa xe tựu chen chúc đi lên.

Thiên Vũ công chúa cấp: “Ai bảo ngươi đi lên?”

Hồng Vũ như cũ chạy không thoát trên một thế một ít tư duy, hồn nhiên không có cảm thấy cùng một nữ tử đơn ngồi một mình ở một chiếc xe ngựa trên có cái gì không ổn, chính là Thiên Vũ công chúa một nén giận, hắn mới kịp phản ứng, trong cái thế giới này, ra vẻ thật sự không quá phù hợp a…

Công chúa xe ngựa tuy nhiên an phận, nhưng là như cũ thập phần rộng rãi, bề ngoài mộc mạc bên trong xa hoa. Hồng Vũ ngồi ở bên trong, hai người lại là cách xa nhau trước một khoảng cách, chính là như cũ xấu hổ vô cùng.

Đây là nữ hài gia dụng xe ngựa, tự nhiên hương thơm vờn quanh, Hồng Vũ lập tức đã nghĩ không có lời nói tìm lời nói bả loại này xấu hổ hóa giải, vô ý thức cái mũi giật giật: “Thơm quá a…”

Thiên Vũ công chúa một tấm khuôn mặt nhỏ nhắn nguyên vốn cả chút ửng đỏ, giận tái đi bên trong mang theo ngượng ngùng, đúng là tối mê người thời khắc. Nhưng là Hồng Vũ hảo chết không chết vừa nói một câu, công chúa giận tái đi lập tức hóa thành giận dữ, khuôn mặt đỏ bừng, liền cổ căn đều là một

mảnh chu sa nhan sắc, nàng vỗ xe ngựa giống như thư hổ vậy kêu to: "Ngươi đăng đồ tử, nhanh cho bản cung lăn đi ra!"

Hồng Vũ một tiếng kêu rên: "Ôi má ơi, sư tử Hà Đông rống a." Chật vật không chịu nổi chạy trốn ra ngoài.

"Bại hoại! Tiểu lưu manh! Xuẩn hoàn khố…" Thiên Vũ công chúa ở phía sau không ngừng chửi bới, cái gì loạn thất bát tao tiểu lược, bột nước hộp đều ném ra đập bể hắn.

Hồng Vũ nhìn về phía trên chật vật không chịu nổi, chính là chung quanh tứ đại tam phẩm hiển thánh lại thấy đưa mắt nhìn nhau: Như thế nào giống như vậy liếc mắt đưa tình đâu? Cái này… ngươi nói chúng ta rốt cuộc là ra tay còn là không ra tay?

Bốn người nháy mắt ra hiệu trao đổi một hồi, tất cả đều lựa chọn nhìn không chớp mắt, chúng ta cái gì cũng không phát hiện, cái gì cũng không nghe thấy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Võ vận sáng lạn (trung)

Hồng Vũ hôm nay cũng không biết là làm sao vậy, có chút ma xui quỷ khiến, Thiên Vũ công chúa đập bể ra tới gì đó, tốc độ cũng không nhanh, vừa rồi không có thi triển võ khí, Hồng Vũ thân thủ nhanh nhẹn, bá bá bá từng kiện từng kiện tiếp được thuận tay nhét vào trong ngực.

Cuối cùng một kiện đồ vật, lực đạo hơi có chút không đủ, Hồng Vũ còn mạnh hơn một cái đáy biển mò kim mới đem này kiện đồ vật nhận được tay. Xúc tua mềm mại, một hồi hương khí xông vào mũi, dĩ nhiên là nữ hài nhi gia một khăn tay vuông.

Thẳng đến lúc này, Hồng Vũ mới đột nhiên cảm giác được, giống như… Tựa hồ… Phảng phất… Mình cử chỉ này có chút không quá thỏa đáng a.

Hắn lại xấu hổ đứng ở nơi đó, không biết xử trí như thế nào mới tốt.

Mai Thiên Vũ trong xe ngựa đều muốn khóc, nữ hài gia khăn tay đó là đơn giản ném cho người khác sao? nàng vừa rồi cũng thật sự là khí hồ đồ, trong tay có cái gì, bắt lại tựu văng ra. Kết quả không để ý, bả thiếp thân dùng khăn tay ném ra ngoài.

Hồng Vũ tròng mắt đi lòng vòng, đột nhiên nghĩ tới một cái tự nhận là thông minh lí do thoái thác, hắn bắt tay khăn hướng trong ngực một ước lượng, cúi người hành lễ: “Đa tạ điện hạ ban cho!”

Mai Thiên Vũ khí toàn thân phát run, nghiến răng nghiến lợi: “Cái này xấu phôi! Ta không để yên cho ngươi!”

Hồng Vũ hiển nhiên không có có ý thức đến, hắn đây là vừa tô vừa đen.

Hảo tại cái thời điểm này, phía trước trên đường phố, một chiếc xe ngựa chậm rãi mà qua, Hồng Vũ thoáng cái kịp phản ứng: “Cái kia xấu nữ nhân tới!”

Lê Tiêu Tiêu tuyệt đối là Hồng Vũ cùng Thiên Vũ công chúa trong lúc đó tiếng nói chung, nàng vừa xuất hiện, Thiên Vũ công chúa tựu chẳng quan tâm Hồng Vũ cái này "Tiểu bại hoại", mục tiêu minh xác, trực chỉ Lê Tiêu Tiêu cái kia đại xấu nữ nhân.

Hồng Vũ tranh thủ thời gian mượn cơ hội chuồn đi, có điểm hối hận mình không có việc gì tìm việc xuống một lần làm gì.

"Điện hạ, ta đi về trước, ngươi ta nội ứng ngoại hợp, lúc này đây nhất định phải làm cho cái này lòng dạ rắn rết ngoan độc nữ nhân vạn kiếp bất phục!"

Hắn nói xong cũng thiểm, Mai Thiên Vũ trong nội tâm nhớ thương trước Lê Tiêu Tiêu, đồng thời cũng ước gì tên này cút nhanh lên.

Lê Tiêu Tiêu hôm nay một thân đơn giản trang phục, thoát khỏi nàng thích nhất váy dài, đổi lại một thân võ sĩ trang phục. Tay trái trên cổ tay, đeo một miếng tinh xảo kim loại bao cổ tay, bàn tay rộng, phía trên khắc đầy các loại kỳ dị phù văn.

Trên cổ, treo một miếng trăng non hình treo lủng lẳng, hiện ra nhàn nhạt ám kim sắc quang mang, thần bí mà nội liễm, làm cho người ta một loại bí hiểm cảm giác.

Bên hông, còn có một khẩu dài nhỏ bảo kiếm, vỏ kiếm dùng đặc thù màu tím kim loại chế thành, mặt ngoài rậm rạp chằng chịt từng đạo trận pháp khắc tuyến, tựa hồ là muốn phong ấn chặt trên thân kiếm lực lượng nào đó.

Hôm nay nàng vừa xuất hiện, tất cả mọi người có thể cảm giác được, nàng cả người khí thế cùng dĩ vãng thật to bất đồng, sắc bén mà trên cao nhìn xuống!

Trước kia chưa từng có người chú ý qua Lê Tiêu Tiêu võ đạo cảnh giới, tất cả đều bị mỹ mạo của nàng mê huyễn hai mắt, nhưng là hôm nay, mọi người ngạc nhiên phát hiện, nàng vậy mà đã là thất phẩm hồn tinh sơ kỳ!

Coi như là tại Vũ Đô, thiên tài tụ tập địa phương, đây cũng là một cái ngạo nhân thành tích, có thể đứng vào trước mười!

Xuân Huy Lâu bên ngoài, cũng đã tụ tập không ít người xem náo nhiệt, Lê Tiêu Tiêu tại Hà Sùng đồng hành, hiên ngang đi vào Xuân Huy Lâu, loại đó vạn chúng chú mục chính là cảm giác, nàng thật sự là rất ưa thích.

Vào Xuân Huy Lâu, Lê Tiêu Tiêu xem xét, Mai Thiên Vũ cùng Hồng Di Lan đều còn không có, lông mày vi không thể tra nhăn lại.

Nàng cúi đầu nói với Hà Sùng: "Mai Thiên Vũ này cô gái nhỏ, thật sự là buồn cười, theo ta đùa giỡn loại thủ đoạn này. Còn có Hồng Di Lan, đây là lâm trận lùi bước, không dám tới rồi?"

Hà Sùng thản nhiên nói: "Ánh mắt muốn thả lâu dài, Hồng Di Lan căn bản không xứng làm đối thủ của ngươi. nàng võ vận kém quá nhiều, nếu không mà nói, cũng không trở thành bị bơi tiến này mười trong sáu người. chúng ta muốn làm, là cho ngươi trở thành nhất phẩm hợp chân đệ tử, sau đó hai nhà liên thủ, triệt để giết chết Hồng gia."

Lê Tiêu Tiêu gật đầu một cái: "Ta hiểu rõ, ta sẽ không bởi vì chiến thắng một cái nho nhỏ Hồng Di Lan, tựu đắc chí."

Hà Sùng gật đầu một cái.

Hôm nay số ghế không có an bài, mọi người đến đây tùy tiện ngồi. Hai người lạnh nhạt ngồi vào vị trí. Đã tới những nữ hài tử kia, người người hâm mộ nhìn qua hai người. các nàng chẳng những tại cạnh tranh nhất phẩm hợp chân trong hàng đệ tử lạc hậu hơn Lê Tiêu Tiêu, thậm chí Lê Tiêu Tiêu bên người làm bạn Hà Sùng, càng là vô số Vũ Đô thiếu nữ tình nhân trong mộng.

Đối mặt những kia ghen ghét ánh mắt, Lê Tiêu Tiêu càng là trong nội tâm ngạo nhiên.

Chờ bọn hắn ngồi xong, một lát sau, Mai Thiên Vũ xe ngựa mới chậm rãi mà đến, Thiên Vũ công chúa điện hạ tuy nhiên an phận, nhưng là thân phận của nàng còn tại đó, mọi người tại đây kể cả Hà Sùng, toàn bộ đứng dậy đón chào.

Mai Thiên Vũ vậy rất hiền hoà, nhưng là hôm nay, chính là muốn cả nghiêm chỉnh Lê Tiêu Tiêu, nàng sau khi vào cửa

cũng không có như bình thường đồng dạng thuận miệng phân phó mọi người bình thân, mà là đang lúc mọi người lễ nghi bên trong, đi thẳng đến trên vị trí ngồi xuống, lúc này mới nhàn nhạt nói ra: "Không cần đa lễ, hãy bình thân."

Hà Sùng bình tĩnh vô cùng, Lê Tiêu Tiêu trong mắt, lại hiện lên một tia hàn mang. Nhưng mà nàng không nghĩ tới ngẩng đầu, Mai Thiên Vũ chính gắt gao chằm chằm vào nàng, vừa rồi một ít thiểm rồi biến mất oán hận, hiển nhiên đã bị Mai Thiên Vũ xem vừa vặn. Lê Tiêu Tiêu tranh thủ thời gian cúi đầu, trong nội tâm thầm mắng một câu: Cô gái nhỏ này, lại là giảo hoạt.

Bất kể là Lê Tiêu Tiêu, còn là Thiên Vũ công chúa, đều không có phát hiện, trong đại sảnh cái bàn đã bị triệt hồi không ít, hiện tại Mai Thiên Vũ ngồi xuống hạ, cũng đã nhanh đầy, chỉ còn lại có một cái chủ vị, đó là cho Bạch Uyển Thần cùng Tào Quỷ Hùng lưu lại.

Đúng lúc này, Hồng Khê vọt lên tiến đến, lớn tiếng tức giận mắng: "Các ngươi như thế nào như vậy? Tổng cộng mười tám vị khách nhân, như thế nào chỉ xếp đặt mười bảy bàn lớn? Tiết Thiệu đâu, ngươi đi ra cho ta!"

Vài cái tiểu nhị tranh thủ thời gian tiến lên phía trước nói xin lỗi, nói ai nha nha, chúng ta vài sai rồi, ngài lão đừng trách móc, chúng ta lập tức thêm vào một cái bàn.

Vì vậy đằng sau có người mang cái bàn tới, chính là lúc này mọi người mới biết được, trong hành lang vị trí bầy đặt phi thường tuyệt vời, cũng đã không có có chỗ nào có thể buông cái bàn này.

Lê Tiêu Tiêu cùng Mai Thiên Vũ thông minh như vậy chi người đã kinh nhìn ra không được bình thường, nhưng là những người khác còn có chút ngây thơ.

Hồng Khê càng "Phẫn nộ": "Các ngươi nói làm sao bây giờ?"

Điếm tiểu nhị không thể làm gì được, bốn phía nhìn xem, rốt cục chỉ vào chủ vị phía dưới một điểm nói ra: "Nếu không trước để ở chỗ này, thật sự không có chỗ ngồi trống."

Hồng Khê tự nhiên một trận lửa giận, cuối cùng "Cố mà làm" đáp ứng rồi.

Lần này tất cả mọi người xem hiểu rõ rồi: Hồng gia sử cái thủ đoạn nhỏ, liền đem Hồng Di Lan vị trí, hướng phía trước chuyển dời, bao trùm tại tất cả mọi người phía trên, cùng Bạch Uyển Thần trực tiếp mặt đối mặt!

Thiên Vũ công chúa sửng sốt một chút, nàng đối Hồng Di Lan không có gì tâm tình, chỉ cần không phải Lê Tiêu Tiêu sắp xếp tại trước mặt mình là được.

Chính là Lê Tiêu Tiêu sắc mặt tựu cực kỳ khó coi, cắn chặt hai hàm răng trắng ngà giọng căm hận nói: "Quá vô sỉ!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Võ vận sáng lạn (hạ)

Hà Sùng như cũ một bộ gợn sóng không sợ hãi bộ dạng: "Vững vàng, một ít thủ đoạn nhỏ mà thôi, không cải biến được đại cục. Hồng Di Lan võ vận cùng ngươi kém quá nhiều, Hồng Vũ bất kể thế nào lấy, cũng không có lực xoay chuyển trời đất. ngươi nếu như bị hắn điểm ấy thủ đoạn nhỏ tựu trêu chọc được phập phồng không yên, ngược lại sẽ làm cho Mai Thiên Vũ nhân cơ hội đắc thủ."

Lê Tiêu Tiêu lập tức cảnh giác. nàng nhìn xem Mai Thiên Vũ, quả nhiên tại ung dung đẹp đẽ quý giá trang phục hạ, cất dấu vài món huyền binh. nàng đối Hà Sùng đã có chút ít kính nể, quả nhiên bị hắn nói trúng rồi. Nếu như không phải Hà Sùng, hôm nay nàng khẳng định muốn bại bởi Mai Thiên Vũ.

Lê Tiêu Tiêu cảm giác mình cường thế trở về thiếu một cái người xem: Hồng Vũ.

Nàng cũng đã đối Hồng Vũ hận thấu xương, đêm qua thậm chí ảo tưởng vô số loại chờ mình tương lai đã trở thành nhất phẩm hợp chân đệ tử, như thế nào tra tấn Hồng Vũ.

Nhưng là hôm nay, tên này rõ ràng không có lộ diện.

Theo như bảo hôm nay là mình đánh bại Mai Thiên Vũ cùng Hồng Di Lan, đạt tới nhân sinh cái thứ nhất thời khắc đỉnh cao! Trước tự cho là thắng lợi Hồng Vũ, là tốt nhất người xem, thực muốn nhìn một chút hắn đến lúc đó hội là một loại gì sắc mặt!

Cho dù ngươi vì muội muội bỏ bao công sức, cuối cùng nàng như cũ muốn bại ở dưới tay của ta —— Lê Tiêu Tiêu suy nghĩ một chút chính là một hồi khoái ý!

Cái bàn dọn xong, Hồng Di Lan rồi mới từ trên lầu chân thành đi xuống.

Nhưng là chung quanh những người kia, nhìn về phía mắt của nàng thần nhưng có chút hèn mọn: Làm như vậy có làm được cái gì? ngươi lại tranh bất quá này hai vị.

Như vậy một khoảng thời gian xuống, các nàng cũng đều suy nghĩ cẩn thận, Hồng Di Lan làm như vậy, nói được không dễ nghe điểm, kéo dài hơi tàn mà thôi.

Những ánh mắt kia làm cho Hồng Di Lan có chút không thoải mái, nhưng là nghĩ lên trên lầu còn có nhị ca chỗ dựa, nàng lập tức kiên định đứng lên, từng bước một đi đến vị trí của mình ngồi xuống.

Không bao lâu, một tiếng khánh vang lên, mọi người an tĩnh lại. Bạch Uyển Thần một thân lão luyện nho sinh cách ăn mặc, bạch sắc trường sam, màu xanh ngọc sợi tơ khăn trùm đầu, run lên trường sam lần sau, vững vàng ngồi ở chủ vị trên.

Nàng ngẩng đầu, tựu thấy được trước mặt cách đó không xa Hồng Di Lan, tuy nhiên cũng lơ đãng, nhưng lần này cũng triệt để ngây người, thất thố.

Võ vận biểu hiện ở Hồng Vũ "Vừa xem hiểu ngay" bên trong, chính là ngoài thân ánh sáng, nhưng là biểu hiện ở trong mắt Bạch Uyển Thần, là võ vận khí.

Hồng Di Lan trước võ vận khí, bất quá rải rác vài tia, hơn nữa hào quang ảm đạm. Chính là lúc này lại nhìn, cũng đã tựa như mặt trời lặn kim hà, hợp thành một mảnh, hào quang sáng chói, cực kỳ chói mắt!

So với trước đó lần thứ nhất gặp mặt, gần kề quá khứ trôi qua ba ngày, tăng trưởng lại cự đại không thể tưởng tượng nổi.

Bạch Uyển Thần mặc dù biết, bởi vì chính mình coi trọng, những này nữ hài hoặc nhiều hoặc ít đều cũng tìm được trong nhà coi trọng, hơn nữa tùy theo võ vận tăng trưởng, nhưng lại tuyệt đối thật không ngờ, hội tăng trưởng nhiều như vậy.

Mặc dù là tại của nàng môn phái trăm ngàn năm trong lịch sử, cũng chưa từng có qua như vậy bản ghi chép.

Bạch Uyển Thần trong nháy mắt ngây dại, bảo trì cái tư thế này một hồi lâu không nhúc nhích, dẫn tới chung quanh mọi người một hồi hồ nghi.

Hà Sùng vô ý thức cảm thấy không ổn. Chính là hắn không có nhất phẩm hợp chân thủ đoạn, vừa rồi không có Hồng Vũ

vừa xem hiểu ngay, biết rõ "Võ vận" tồn tại, nhưng không cách nào nhìn rõ ràng. Trong lúc nhất thời, hai hàng lông mày căng nhíu lại.

Hồng Vũ ngồi ở lầu hai trong rạp, nhìn xem phía dưới, rất là thoả mãn Bạch Uyển Thần phản ứng, cho ngươi lão nói muội muội của ta võ vận không đủ, trợn tròn mắt a?

Hơi kinh ngạc, Bạch Uyển Thần rất nhanh phục hồi tinh thần lại, nàng không biết vì cái gì nghĩ tới Hồng Vũ, tựa hồ từ lúc mới bắt đầu, tên này tựu không có nghĩ qua buông tha cho, chẳng lẽ nói, hắn thật sự tìm được rồi có thể gia tăng võ vận phương pháp?

Bạch Uyển Thần một hồi hoài nghi. Võ vận chính là thiên định, mặc dù là hậu thiên có thể dùng một ít thủ đoạn gia tăng võ vận, này cũng chỉ là "Dệt hoa trên gấm" biến hóa, tuyệt đối không thể xuất hiện Hồng Di Lan như vậy biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Nếu thật là Hồng Vũ, nếu như hắn thật sự tìm được rồi loại phương pháp này, mặc dù là Bạch Uyển Thần, cũng muốn tận lực cùng hắn kết giao một phen.

Bạch Uyển Thần đơn giản khai báo hai câu, Xuân Huy Lâu mang thức ăn lên, yến hội bắt đầu.

Nàng âm thầm quan sát hạ xuống, quả nhiên Thiên Vũ công chúa và Lê Tiêu Tiêu võ vận đều có chút tăng trưởng, bất quá thật sự chỉ là "Dệt hoa trên gấm", gia tăng rồi từng chút mà thôi.

Hai người nguyên bản tựu tương xứng, đều tự thi triển thủ đoạn sau, vẫn như cũ là tương xứng.

Hà Sùng tuy nhiên giảo hoạt, chính là hoàng gia cự đại ưu thế cũng không phải là dễ dàng như vậy có thể đền bù, hắn có thể làm được một bước này, cũng đã rất không dễ dàng.

Như vậy một hồi yến hội, tại bình thản bên trong dần dần tiếp cận vĩ thanh. Bạch Uyển Thần đã không có tại Hồng Vũ cùng Tào Quỷ Hùng trước mặt hiền hoà, đầy đủ thể hiện rồi dùng vi nhất phẩm hợp chân chí tôn võ giả cường thế cùng tuyệt ngạo.

Có người lớn gan mời rượu, nàng cũng chỉ là đã bị có chút nhất cử liền phóng hạ, người khác cũng không dám có cái gì bất mãn, trên thực tế, giơ lên chén rượu đã là rất nể tình.

Thiên Vũ công chúa và Lê Tiêu Tiêu trong lúc đó, khi thì trợn mắt nhìn nhau, khi thì giúp nhau cười lạnh. Bạch Uyển Thần nhàn nhạt quét hai người đồng dạng, lập tức làm cho hai người đều rơi hầm băng, cả yến hội, đều thành thành thật thật, cũng không dám nữa lỗ mãng.

Đến là Hồng Di Lan, chứng kiến mình rất yêu mến trứng bao nem rán đi lên, tựu mặt mày hớn hở, tập trung tinh thần ăn nhiều, Bạch Uyển Thần giống như lại thấy được mình lần đầu tiên nhìn thấy bộ dáng của nàng, trong nội tâm cũng có chút yêu mến.

Hà Sùng cùng tại Lê Tiêu Tiêu bên người, chính là mồ hôi lạnh cũng không ở xuất hiện, hắn cũng đã sát ướt tay của mình lụa, vắt khô nước, rất nhanh lại ướt.

Bạch Uyển Thần một luồng uy áp như có như không, thủy chung quanh quẩn tại xung quanh hắn, Hà Sùng cũng không biết vì cái gì Bạch Uyển Thần hội châm đối với chính mình, nhưng là thẳng đến lúc này, hắn mới hiểu được âm thầm bả một vị nhất phẩm hợp chân nhét vào của mình mưu đồ bên trong, là cỡ nào ngu xuẩn một việc.

Tại đây dạng có thể nói lực lượng tuyệt đối trước mặt, hắn căn bản không cách nào tỉnh táo tự hỏi, hoàn toàn bị bất an cùng sợ hãi bao phủ.

Hồng Vũ ở phía trên xem rõ ràng, Hà Sùng chật vật, hắn không có một điểm vui vẻ ý tứ.

Hắn ước chừng có thể đoán được Hà Sùng bả Lê Tiêu Tiêu đẩy ra ý đồ, cũng có thể suy nghĩ cẩn thận Hà Sùng tại sao phải chật vật như thế. Mà mình kỳ thật cùng Hà Sùng làm đồng dạng sự tình, thì phải là bả nhất phẩm hợp chân nhét vào của mình mưu đồ bên trong.

Bạch Uyển Thần không thể tha thứ Hà Sùng, dựa vào cái gì dễ dàng tha thứ mình?

Hồng Vũ nghĩ nghĩ, một nụ cười khổ, vì muội muội, lão tử nhận biết!

Yến hội cuối cùng kết thúc, Bạch Uyển Thần nhẹ nhàng để đũa xuống, nhìn nhìn chúng nhân nói: "Tốt lắm, tất cả giải tán đi. Hồng Di Lan, ngươi đi theo ta."

Hồng Di Lan cũng sửng sốt một chút: "Ta?"

Bạch Uyển Thần duy gật đầu một cái, không hề ngôn ngữ, đứng dậy đến phiêu nhiên nhi khứ.

Hồng Vũ chưa cùng muội muội nói, hắn cũng đã trợ giúp nàng tăng lên võ vận, Hồng Di Lan còn có chút không dám tin tưởng, nàng chứng kiến Bạch Uyển Thần cũng đã đi xa, lúc này mới hồi quá thân lai tranh thủ thời gian theo sau, trong nội tâm một hồi kích động: Nhị ca rõ ràng thật sự làm được!

Hồng Vũ trường thở dài một hơi, tuy nhiên hắn rất có lòng tin, nhưng là Bạch Uyển Thần không có mở miệng trước, dù sao vẫn là tồn tại cự đại biến số.

Hiện tại Bạch Uyển Thần cũng đã mở miệng, ngoại trừ Hồng Di Lan, rốt cuộc không hô người khác, hiển nhiên chính là muốn thu Hồng Di Lan làm đệ tử.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Vận rủi ma văn (thượng)

Còn lại nữ hài thoáng cái đều ngây dại, các nàng mới vừa rồi còn tại nói xấu sau lưng, Hồng gia đùa giỡn thủ đoạn bả Hồng Di Lan lấy tới phía trước nhất đi, cũng bất quá là vùng vẫy giãy chết, tuyệt đối không thể thành công, không nghĩ tới người ta tựu thật sự thành công!

Không có ai là đứa ngốc, chẳng lẽ chỉ là bởi vì ngồi ở phía trước nhất tựu có thể có được nhất phẩm hợp chân chờ mong? Đừng nói giỡn, nhất định là Hồng gia có cái gì không muốn người biết thủ đoạn.

Mà loại thủ đoạn này, lại có thể ảnh hưởng một vị nhất phẩm hợp chân!

Tin tức này quá kinh người, thế cho nên các nàng trong lúc nhất thời cũng khó khăn dùng tiếp nhận. Đối với Hồng gia nội tình, lại một lần nữa một lần nữa nhận thức.

Hà Sùng tại Bạch Uyển Thần lời nói xuất ra một sát na kia, tâm tựu trầm xuống. hắn biết mình loại đó dự cảm bất tường rốt cục điều đó đã xảy ra.

Mưu đồ hồi lâu, đầu nhập cự đại, cứ như vậy múc nước phiêu.

Huyền binh có thể muốn trở về, đối với Lê gia duy trì có thể huỷ bỏ, chính là nhiều như vậy linh đan cũng đã vào Lê Tiêu Tiêu bụng, đổi về tới một cái gì? Một cái rắn rết mỹ nhân một cái tiết dục vật?

Hà Sùng cả đời này từ nhỏ đến lớn, chưa từng có bị bại chật vật như thế. hắn một mực bả Thiên Vũ công chúa cho rằng là chủ yếu đối thủ, cái gì Hồng Vũ, Hồng Di Lan, bất quá là thuận tay thu thập tiểu giác sắc, căn bản không để vào mắt.

Nhưng hắn là Vũ Đô trẻ tuổi nhất đại đệ nhất nhân, Hồng Vũ tính vật gì đó? Vũ Đô tam sài! Thất bại! Đồ bỏ đi! Chính là hắn vậy mà bại bởi một người như vậy, tổn thất thảm trọng!

Lê Tiêu Tiêu tại Bạch Uyển Thần tuyên bố kết quả trong tích tắc, trong nội tâm một mảnh lạnh buốt! Không có ai biết nàng vì cơ hội này hy sinh nhiều ít, gánh vác nhiều ít khuất nhục! nàng không cam lòng! Không phục! ,

Chỉ là nàng chưa bao giờ suy nghĩ của mình sở tác sở vi, có thể hay không đối người khác tạo thành thương tổn. Hại người ích ta, dùng mình làm trung tâm người, tính toán người khác thất bại sau, còn muốn đem trách nhiệm quy tội người bị hại.

Ngày nay, hết thảy thành không, hiển nhiên Hà Sùng trước hứa hẹn toàn bộ trở thành phế thải, mình đối với hắn chỉ sợ lại cũng không có cái gì giá trị lợi dụng, kết cục hạng nào thê thảm, có thể tưởng tượng.

Thiên Vũ công chúa cũng là thật bất ngờ, bất quá nàng cùng người khác không giống với, chỉ phải cái này danh ngạch không rơi đến Lê Tiêu Tiêu trên đầu, như vậy cho ai nàng đều không sao cả.

Nàng đối Hồng Di Lan gần nhất tại Vũ Đô trong thành "Hành hiệp trượng nghĩa" chuyện tình cũng có nghe thấy, cùng người khác không đồng dạng như vậy là, nàng chính là rất duy trì Hồng Di Lan hành động này.

Bây giờ, Hồng Di Lan đoạt đi rồi cái này danh ngạch, Lê Tiêu Tiêu cùng Hà Sùng mặt xám như tro, thất vọng cực kỳ, Thiên Vũ công chúa trong nội tâm cực kỳ khoái ý, gõ cái bàn khanh khách cười ha hả: "Tha cho ngươi vô số tính toán…"

Hồng Vũ thời cơ rất thỏa đáng từ trên lầu đi xuống, cười tiếp lời nói: "Cũng muốn uống bổn tọa nước rửa chân!"

Thiên Vũ công chúa vỗ bàn cười ha hả, hoàng gia phong phạm đều không có.

Hồng Vũ hướng Thiên Vũ công chúa khoa tay múa chân một cái ngón tay cái, hai người phối hợp ăn ý.

Hà Sùng không nói một lời, đứng dậy bước đi, Lê Tiêu Tiêu đờ đẫn theo ở phía sau, hai người chạy thục mạng vậy, chui vào xe ngựa, Hà Sùng lên xe, tựu lập tức tỉnh táo lại, không hổ là bị Hà Thường cái này chỉ cáo già nuôi dưỡng nhiều năm người nối nghiệp, hắn rất nhanh nghĩ tới một việc:

“Chẳng lẽ Hồng Vũ có biện pháp trên diện rộng tăng lên võ vận? Không có khả năng a, nhất phẩm hợp chân đều không thể làm được chuyện tình, hắn một cái phế vật dựa vào cái gì có thể làm được? Nhưng nếu như không phải như vậy, Hồng Di Lan làm sao có thể bị tuyển trên…”

…

Hồng Liệt nhận được tin tức, trước tiên xông ào vào Hồng Thắng Nhật thư phòng: “Gia gia! Gia gia! Tiểu muội thành công, nàng thành nhất phẩm hợp chân đệ tử!”

Hồng Thắng Nhật lão thần khắp nơi, hừ lạnh một tiếng nói: “Nhìn ngươi dạng như vậy, nhất phẩm hợp chân mà thôi, về phần hưng phấn thành cái dạng này sao? Không quan tâm hơn thua, ta bình thời là như thế nào dạy ngươi môn?”

“Là.” Hồng Liệt một hồi xấu hổ, quả nhiên dưỡng khí công phu còn là xa xa so ra kém gia gia. Vừa nghe đến tin tức này, mình thật hưng phấn dị thường, chính là ngươi xem gia gia lão nhân gia ông ta, chính là trấn định, đây mới gọi là đại tướng phong phạm a.

Hồng lão gia tử khiển trách đại cháu nội một phen, lúc này mới nhàn nhạt phân phó nói: “Bất kể thế nào nói, cũng là một kiện việc vui, ngươi đi an bài hạ xuống, trong phủ mọi người, dựa theo đẳng cấp phân phát tiền mừng. Mặt khác mấy ngày nay, phủ lên đèn lồng màu đỏ, làm cho phòng bếp chuẩn bị một chút, nếu là có người đến chúc mừng, tối thiểu chuẩn bị một phần điểm tâm làm cho nhân gia sao trở về.”

“Là.”

“Đã thành, đi ra ngoài đi.” Hồng Thắng Nhật vung tay lên, bả Hồng Liệt đuổi đi.

Đẳng cháu nội ra cửa, hắn vãnh tai nghe một chút đi xa, xẹt thoáng cái nhảy lên xuống, vọt tới cả trong thư phòng, duy nhất lấp kín chỗ trống vách tường bên cạnh, hết sức gõ tường: “Lão bà tử, lão bà tử, ngươi đến lúc đó đến nói cho ta một chút lời nói a. Di Lan tiểu nha đầu này cư nhiên bị một vị nhất phẩm hợp chân thu làm đệ tử, tại các cháu trước mặt ta muốn

trang trấn định, lớn như vậy việc vui ta giấu ở trong lòng khó chịu a…”

Hồng Thắng Nhật sở dĩ cả ngày ngốc tại hậu viện cái này trong thư phòng, cũng là bởi vì cách vách chính là lão thê bế quan địa phương, cái này bức tường đằng sau có một đạo dày đến bán trượng thạch bích, hắn ở bên cạnh như thế nào gõ, bên kia lão thê cũng không nghe thấy, chỉ là chính bản thân hắn kìm nén không được thôi.

…

Hoàng Đế biết được tin tức này là Đại hoàng tử đưa tới. Đại hoàng tử cảm giác mình có công: Người xem a, ta khuyên nói ngài đối Hồng gia chọn lựa dụ dỗ chính sách rất sáng suốt a, người ta hiện tại lại có một vị nhất phẩm hợp chân làm ô dù.

Hoàng Đế có chút buồn bực, một mặt, Hồng Di Lan đoạt nữ nhi của mình danh ngạch. Về phương diện khác, hắn thật sự không nghĩ Hồng gia tiếp tục phát triển an toàn.

Nhưng là vấn đề này cũng đã đã xảy ra, Hoàng Đế cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp bả chuyện xấu biến thành chuyện tốt.

Tựa hồ có thể đoán được phụ hoàng một ít tâm tư, hắn rất uyển chuyển khuyên: “Phụ hoàng, theo ta xem xem xét, Hồng Vũ kỳ thật không có gì dã tâm.”

Vũ Tông Hoàng Đế khẽ nhíu mày, đơn giản hỏi: “Nói như thế nào?”

“Nhi thần khoảng thời gian này cùng hắn kết giao, cảm giác được hắn người này, nói được không dễ nghe một điểm, chính là tiểu phú tức an. Chỉ cần bọn họ Hồng gia người bình an vô sự, hắn tựu cũng không làm ầm ĩ, trên thực tế loại người này, sử dụng tốt lắm, đối xã tắc hữu ích vô hại.”

Vũ Tông Hoàng Đế trong nội tâm hơi cảm thấy thất vọng, lão đại điều giáo nhiều năm như vậy, nhưng vẫn là kém một ít hỏa hậu.

Như luận trị quốc, mình còn dùng được trước hắn đến chỉ điểm? Trẫm đương nhiên biết rõ Hồng gia dùng tốt lắm chính

là một thanh lợi đao. Nhưng là trẫm truy cầu không phải đơn giản như vậy.

Tại cả Đại Hạ, chỉ có một quy tắc, một cái "Pháp", thì phải là Thiên Tử!

Thiên Tử miệng vàng lời ngọc một mở, nhất định phải là thông suốt cả nước pháp lệnh. Chính là Vân Không Tự, Ngọc Thanh Quan, Hồng gia, nhất phẩm hợp chân những này tồn tại, tất cả đều là loạn pháp tai hoạ ngầm.

Cái gì sùng đạo diệt phật? Chỉ là một cái lấy cớ thôi. Vân Không Tự chính thức tiêu diệt nguyên nhân, chính là sự hiện hữu của nó, có thể không đếm xỉa hoàng quyền, đây là Vũ Tông Hoàng Đế tuyệt đối không thể tha thứ.

Cho nên hắn tiếp tục hồi lâu lực lượng, nhất cử tiêu diệt Vân Không Tự, đại lực đả kích Phật môn thế lực.

Chỉ là làm cho hắn không nghĩ tới chính là, Vân Không Tự nội tình thật sự quá hùng hậu, thậm chí xa xa vượt qua ngoại giới này nghe đến "Khoa trương" đồn đãi. Vũ Tông Hoàng Đế tại trong trận chiến ấy, cơ hồ đem trong tay có thể vận dụng lực lượng toàn bộ hao hết, còn bả Trọc Nhất đạo trưởng đắc tội.

Vì vậy hắn không thể không ẩn nhẫn hai mươi năm, một lần nữa tích súc thực lực.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Vận rủi ma văn (trung)

Hiện tại, mọi sự đã chuẩn bị, chỉ kém một vị nghe theo hiệu lệnh nhất phẩm hợp chân. Bất quá cũng may, Bách Lý Thịnh Thế muốn thành công. Vũ Tông Hoàng Đế nghĩ đến mình suốt đời khát vọng, rốt cục có thể tiếp tục thi triển, trong nội tâm cuối cùng là hơi chút trấn an một ít.

Hắn nhẹ nhàng lắc lư tay: "Trẫm, biết rằng, ngươi đi xuống đi."

"Là." Đại hoàng tử còn tưởng rằng phụ hoàng nghe lọt được lời khuyên của mình, rất vui vẻ đi.

…

Hồng Vũ gặp lại muội muội thời điểm, tổng cảm giác muội muội trên người có một loại nói không nên lời thay đổi. hắn chằm chằm vào muội muội nhìn một hồi lâu, Bạch Uyển Thần ở một bên hơi có chút khen ngợi nói: "Ánh mắt không sai."

Hồng Vũ cười một chút, không có nhiều lời.

Bạch Uyển Thần hướng Hồng Di Lan vung tay lên: "Đồ nhi, đi ngược lại chút ít nước trà."

"Đệ tử tuân mệnh." Hồng Di Lan lui ra ngoài, trong phòng chỉ còn lại có Bạch Uyển Thần cùng Hồng Vũ, Bạch Uyển Thần giống như cười mà không phải cười chằm chằm vào Hồng Vũ, xem Hồng Vũ có chút ngượng ngùng, đang muốn trốn tránh mắt của nàng thần, nhất phẩm hợp chân trong hai mắt, đột nhiên bắn ra ra một cổ đoạt người tâm phách hào quang, Hồng Vũ linh thức chi hải chính giữa, ầm ầm một tiếng vang thật lớn, mắt thấy muốn tâm thần thất thủ.

Đại Nhật Như Lai Pháp tôn lù lù bất động, chỉ là Sa Di Pháp Tương chậm rãi ngẩng đầu lên, chắp tay trước ngực, trong miệng tụng kinh. Phạm Âm lượn lờ, một cổ nhu hòa lâu dài lực lượng, vững chắc tinh thần của hắn, mà vẻ này nhu hòa lực lượng, dần dần ngưng tụ, tại Hồng Vũ linh thức chi hải chính giữa, huyễn hóa ra một thanh cự đại phá ma Kim Cương

xử, muốn hướng phía xâm nhập vào Bạch Uyển Thần lực lượng, một xử oanh hạ.

Hồng Vũ tranh thủ thời gian ngăn lại, Bạch Uyển Thần nhìn về phía trên cũng không ác ý, hơn nữa tốt xấu cái này một vị chính là Hồng Di Lan sư tôn a, cũng là trường bối của hắn.

Bạch Uyển Thần chứng kiến Hồng Vũ chỉ là một cái hoảng hốt, tựu định ra rồi tâm thần, lập tức một hồi kinh ngạc, nhìn xem hắn một hồi lâu, mới ngưng trọng nói: "Tựa hồ, ngươi còn có phản kích dư lực, vì cái gì không phản kích?"

Hồng Vũ cười hì hì vỗ một cái nịnh hót: "Dù sao cũng không phải là đối thủ của Bạch tỷ tỷ, làm gì bêu xấu đâu."

Bạch Uyển Thần hừ một tiếng: "Ta là muội muội của ngươi sư tôn, ngươi có phải hay không hẳn là phóng chút tôn trọng."

Hồng Vũ một bộ hiểu rõ bộ dáng, ôm quyền cúi đầu: "Sư thúc tỷ tỷ!"

Bạch Uyển Thần cầm hắn không có biện pháp, thâm ý sâu sắc nhìn xem hắn nói: "Hồng Di Lan có thể trổ hết tài năng, ngươi không thể bỏ qua công lao a?"

Hồng Vũ đương nhiên không chịu thừa nhận: "Sư thúc tỷ tỷ ngươi nói cái gì, ta như thế nào nghe không hiểu đâu?"

"Hừ! Gian hoạt như quỷ! Trong lòng ngươi tinh tường lắm." Bạch Uyển Thần lại không nghĩ ở trên chuyện này dây dưa, tăng lên võ vận loại này trọng đại bí mật, nàng biết rõ Hồng Vũ bất kể như thế nào cũng sẽ không thừa nhận.

Nàng bắt đầu là nghĩ dùng thủ đoạn nhỏ kinh sợ Hồng Vũ linh hồn, làm cho hắn thành thành thật thật nói ra Hồng Di Lan võ vận tăng nhiều bí mật. Nhưng là không nghĩ tới dùng vi nhất phẩm hợp chân thi triển ra loại thủ đoạn này, cư nhiên bị một đứa phẩm hồn tinh dễ dàng phá giải.

Hơn nữa Hồng Vũ trong thế giới linh hồn, hiển nhiên ngưng tụ một cổ lực lượng tựa hồ nghĩ phải phản kích, cuối cùng rồi lại ngưng mà không phát.

Hồng Vũ cợt nhả lý do, cũng không có làm cho Bạch Uyển Thần buông lỏng cảnh giác, nàng chính là rất cảm giác được rõ ràng, cổ lực lượng kia sau lưng, tựa hồ còn cất giấu cái gì, hơn nữa làm cho nàng ẩn ẩn cảm thấy uy hiếp!

Một đứa phẩm hồn tinh linh hồn lực lượng, làm sao có thể cường đại như vậy? Không thể tưởng tượng!

Nàng càng thêm khẳng định, Hồng Di Lan võ vận tăng nhiều, nhất định là Hồng Vũ nghĩ biện pháp tạo thành. Không thể cưỡng bức trước Hồng Vũ thừa nhận, có cái này suy đoán cũng là đủ rồi.

Bạch Uyển Thần không tại cái đề tài này trên dây dưa, trêu chọc một chút bên tai sợi tóc, nói ra: "Ta tới tìm ngươi là có chuyện thương lượng với ngươi."

Hồng Vũ giả vờ nghiêm mặt: "Sư thúc tỷ tỷ mời nói."

Bạch Uyển Thần đối với hắn có chút bất đắc dĩ, sửa sang lại thoáng cái ý nghĩ, chậm rãi nói đến: "Ta đã thu Hồng Di Lan vi đồ, có một số việc cũng cần cho các ngươi biết rõ. Ta đến từ Hư Không Thần Vực, cho nên tại phàm tục trong thế giới, biết rõ tên của ta người không nhiều lắm."

Nàng ngưng một chút, nhìn nhìn Hồng Vũ, mới lên tiếng: "Thông thường mà nói, không đến nhất phẩm hợp chân, là tuyệt đối sẽ không biết rõ Hư Không Thần Vực tồn tại."

Hồng Vũ như cũ cợt nhả: "Ai nha nha, ta rất sợ hãi a, sư thúc tỷ tỷ có thể hay không giết ta diệt khẩu?"

Bạch Uyển Thần hai mắt khẽ đảo, tên này tổng làm cho trong lòng mình nổi lên cảm giác vô lực: "Ta chính miệng nói cho ngươi, sau đó lại giết ngươi diệt khẩu?"

"Mọi người đều nói lòng của nữ nhân kim dưới đáy biển, ai biết được."

Bạch Uyển Thần khẽ vươn tay muốn đi đập sau ót của hắn chước, Hồng Vũ co rụt lại cổ né tránh đi. Bạch Uyển Thần cũng không phải thật muốn đánh, hù dọa hắn hạ xuống, nói tiếp: "Ta sẽ dẫn Hồng Di Lan đi, các ngươi tìm không thấy Hư Không Thần Vực, cho nên nghĩ muốn vấn an Hồng Di Lan là

không thể nào, Hồng Di Lan nghĩ muốn trở về, dùng chúng ta trung tiêu chuẩn, ít nhất cũng phải đạt tới ngũ phẩm nguyên định, cho nên ít nhất cần ba năm."

Nàng do dự một chút, có chút cổ quái nhìn Hồng Vũ liếc: "Ngươi đem của nàng võ vận khiến cho mạnh mẽ như vậy, rất có thể không cần ba năm, ta phỏng chừng… Hai năm tựu không sai biệt lắm."

"Chúng ta có hai năm không thấy được muội muội?" Hồng Vũ sững sờ.

Bạch Uyển Thần nhẹ gật đầu: "Ta cũng vậy cũng không phải là bất cận nhân tình, ba ngày từ nay về sau xuất phát, trong ba ngày này, các ngươi nhiều đoàn tụ thoáng cái a."

Hồng Vũ có chút trầm mặc gật đầu một cái, hắn đi đến thế giới này không lâu sau, lại thật sự đã đem Hồng Thắng Nhật, Hồng Liệt cùng Hồng Di Lan trở thành thân nhân của mình. Bỗng nhiên muốn phân biệt, trên mặt cảm tình quả thật có chút khó có thể tiếp nhận.

Bạch Uyển Thần còn nói thêm: "Một điểm nữa, cũng là trọng yếu nhất một điểm. Ta cũng vậy có địch nhân, môn của ta phái cũng có địch nhân, những địch nhân kia đối với các ngươi tới nói, cường đại vô cùng, tuy nhiên bọn họ tự trọng thân phận, khả năng không lớn đối phàm tục thế giới người động thủ, nhưng là ta cảm thấy được hãy để cho ngươi biết hạ xuống, có chuẩn bị tâm lý hảo…"

Hồng Vũ có chút há hốc mồm, mình thật vất vả cho muội muội làm ra dùng vi nhất phẩm hợp chân sư phó, có thể hay không cho rằng chỗ dựa còn nói không chừng, không chỗ dựa còn muốn bị kẻ thù nhìn chăm chằm.

Điều này làm cho hồng nhị thiếu có loại trộm gà không được còn mất nắm gạo cảm giác, hắn cái này thần sắc rơi ở trong mắt Bạch Uyển Thần, chí tôn võ giả đương nhiên một vạn cái không hài lòng, sư thúc tỷ tỷ nổi giận nói: "Ngươi cái này là cái gì biểu lộ? Nếu không ta không thu Hồng Di Lan vi đồ rồi?"

Hồng Vũ có vẻ nói: “Nhà của ta muội muội cao như vậy võ vận, ngươi cam lòng cho buông tha cho?”

Bạch Uyển Thần bị hắn nói được á khẩu không trả lời được, có chút bất mãn nói: “Tốt xấu người ta cũng là nhất phẩm hợp chân chí tôn võ giả, ngươi thì không thể cho ta lưu chút mặt mũi?”

Hồng Vũ sờ lên cằm, nhớ lại trước mình gặp được hai vị chí tôn võ giả, Tào Quỷ Hùng ra vẻ đạo mạo nhưng thật ra là cái tửu quỷ, Bạch Uyển Thần người trước lãnh ngạo se lạnh, tựa như tuyệt phong cô mai, trên thực tế tính trẻ con không mẫn.

Vì vậy hắn quyết đoán địa lắc đầu, rất thật sự nói: “Không thể, ta có hại!”

Bạch Uyển Thần: “…”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Vận rủi ma văn (hạ)

Hồng Vũ rốt cục kịp phản ứng trước mắt cái này một vị chính là nhất phẩm hợp chân, hơn nữa là nghe nói đến từ chỗ thần bí nào đó nhất phẩm hợp chân, lực lượng so với Tào Quỷ Hùng cái kia tửu quỷ ra vẻ cao hơn một chút, hắn xuất ra trước đó lần thứ nhất theo kim chỉ thư trên chép lại tới này mười mấy văn tự, giao cho Bạch Uyển Thần: "Sư thúc tỷ tỷ giúp ta nhìn xem cái này, ngươi nhận thức…"

Bạch Uyển Thần sắc mặt đại biến: "Vận rủi ma văn!"

Hồng Vũ cũng bị lại càng hoảng sợ, thứ này danh tự nghe đã có thể không thế nào vui mừng a.

Hồng Vũ thấy hoa mắt, trong tay tờ giấy kia đã đến Bạch Uyển Thần trên tay, mà hắn hoàn toàn không thấy rõ ràng Bạch Uyển Thần động tác —— rốt cuộc là nhất phẩm hợp chân!

Bạch Uyển Thần nhìn kỹ một chút, ngưng trọng nhẹ gật đầu: "Tuyệt đối sẽ không sai, chính là vận rủi ma văn!"

Nàng lại lắc đầu: "Rất rải rác vận rủi ma văn, không có biện pháp tổ hợp thành bất luận cái gì có ý nghĩa ma ngữ."Nàng buông tờ giấy kia, chăm chú nhìn Hồng Vũ: "Ngươi từ nơi nào chứng kiến những này vận rủi ma văn?"

Hồng Vũ trong nội tâm bồn chồn: "Những văn tự này rất điềm xấu?"

Bạch Uyển Thần cân nhắc một chút dùng từ, rồi mới lên tiếng: "Bọn chúng bản thân không phải không may mắn, mà là bọn chúng chỗ đại biểu lực lượng, thường thường đưa tới vận rủi."

Hồng Vũ có chút buồn bực: "Có ý tứ gì?"

"Ta đơn giản một điểm nói với ngươi, nói cho ngươi hay, vận rủi ma văn lần đầu tiên xuất hiện, là ở một mảnh bình thường hỏa liêm trên, về sau này chỉ hỏa liêm, được xưng là

‘Hạn Bạt hỏa nhãn’, là thiên hỏa, vây hãm chết qua nhất phẩm hợp chân đốt chết qua nhất phẩm hoang thú, đem vài chục tòa đại thành hóa thành tro tàn, sát nghiệt ngập trời, nghe nói cuối cùng đưa tới thiên khiển, tại vô số cửu tiêu thần lôi bên trong biến thành tro tàn. Cho đến nay, Hạn Bạt Điệp Nhãn đều là được xưng cường đại nhất huyền binh một trong!

Lần thứ hai xuất hiện, là ở một mảnh trên vách núi đá, về sau mọi người phát hiện, tại ngọn núi kia bích đằng sau, cất dấu một tòa viễn cổ thần quật, trong đó giấu có vô số đỉnh phong võ học điển tịch, càng có hằng hà kỳ trân dị bảo, đỉnh cấp huyền binh. Tòa này viễn cổ thần quật, đưa tới cả Thanh Nguyên đại lục vô số võ giả tranh đoạt, thậm chí liền nhất phẩm hợp chân chí tôn võ giả cũng tham dự trong đó, cuối cùng quyết trong chiến đấu, khắp nơi võ giả phát ra tuyệt cường công kích, đưa tới chìm xuống, ngọn núi này bích cùng đằng sau viễn cổ thần quật cùng một chỗ chìm vào nham thạch nóng chảy biển lửa. Mà chìm trong càng là dẫn phát rồi thiên băng, cuối cùng tất cả tham dự tranh đoạt võ giả, không có người có thể đào thoát, một ít trường hạo kiếp, tất cả cái đẳng cấp võ giả vẫn lạc một vạn hơn tám nghìn người, nghe nói trong đó có ba mươi vị nhất phẩm hợp chân!

Lần thứ ba, vận rủi ma văn xuất hiện ở một con U Linh chiến thuyền trên, ai cũng không biết cái chiến thuyền này từ đâu mà đến, tổng cộng một trăm tám mươi trăm miếng vận rủi ma văn, bị khắc vào chiến thuyền thân thuyền chung quanh, hơn nữa bỏ thêm vào kim sáng lóng lánh hoàng kim. Có người tận mắt nhìn thấy cái này chiến thuyền chỉ có dài mười trượng chiến thuyền, dễ dàng đụng nát cao ngàn trượng băng sơn. Cường hãn lực công kích làm cho vô số người thèm thuồng, vì vậy lúc này đây, không riêng gì các vũ giả, thậm chí liền các quốc gia quân chủ cũng tham niệm nổi lên, phái ra hạm đội truy kích. Chính là chiếc chiến thuyền kia, thật giống như có Thiên Thần phù hộ, chẳng những vô kiên bất tồi hơn nữa không gì phá nổi, đại hải chi thượng, gió tanh mưa máu, vô số người táng thân cá bụng. Cuối cùng, cái này chiến thuyền U Linh chiến thuyền lóe kim quang, mang theo hơn mười vạn

truy binh, một đầu đánh lên một hồi hiếm thấy cự lốc bão, tất cả sinh mệnh toàn bộ chôn vùi trong đó.

Lần thứ tư, vận rủi ma văn xuất hiện ở một thanh trên thân kiếm, kiềm giữ chuôi kiếm nầy người, đánh đâu thắng đó mọi việc đều thuận lợi, chính là cái này quỷ dị huyền binh lại khắp nơi bị người nhớ thương, chủ nhân của nó thường thường chết ở các loại âm mưu quỷ kế phía dưới, ma kiếm truyền lưu tới đó, sẽ ở nơi nào nhấc lên một mảnh gió tanh mưa máu, kết quả cuối cùng là, chuôi kiếm nầy bị lúc ấy một vị Phật môn cao tăng dùng đại nghị lực bị phá huỷ, mà vị này cao tăng lại thật không ngờ, ma kiếm bị hủy một sát na kia, bạo phát đáng sợ năng lượng phong bạo, chẳng những đưa hắn biến thành bột mịn, hơn nữa đem chung quanh ba mươi dặm trong tất cả sinh linh toàn bộ bốc hơi!"

Nói đến đây, Bạch Uyển Thần có chút dừng lại, nói tiếp: "Về sau, vận rủi ma văn ước chừng lại xuất hiện bảy tám lần, mỗi một lần xuất hiện, đều sẽ khiến một hồi tai họa thật lớn, dần dần địa, thì có vận rủi ma văn xưng hô thế này. Loại văn tự này đại biểu cho một loại lực lượng cường đại, nhưng là cũng tùy theo nương theo lấy các loại vận rủi. ngươi rốt cuộc là ở nơi nào nhìn thấy loại văn tự này?"

Hồng Vũ nghĩ nghĩ, bả kim chỉ thư đem ra.

Bạch Uyển Thần chấn động, nàng đến tự Hư Không Thần Vực, so với Hồng Vũ hiểu rõ hơn vận rủi ma văn đáng sợ, nàng từng tờ từng tờ lật qua lại cái này bản kim chỉ thư, hai tay cũng không khỏi được run nhè nhẹ.

Mỗi một trang kim chỉ thư trên, có ước chừng năm trăm miếng vận rủi ma văn. Mà Bạch Uyển Thần là biết đến, vận rủi ma văn xuất hiện tối đầu tháng ba lần, số lượng khá nhiều, nhiều nhất đúng là vách núi một lần đó, ước chừng có ba trăm miếng. Hạn Bạt hỏa nhãn trên ước chừng có năm mươi miếng, U Linh trên chiến thuyền là một trăm tám mươi miếng.

Về sau những kia, phần lớn không có đạt tới hai con số.

Chính là Hồng Vũ trong tay cái này một quyển kim chỉ thư, suốt mười trang, nói cách khác có hơn năm ngàn chữ!

Vận rủi ma văn số lượng đối ứng chỗ tạo thành lực phá hoại, cái này đã là một cái chung nhận thức, nói cách khác nếu như tiếp tục dựa theo trước kia quy luật phát triển xuống dưới, cái này một quyển kim chỉ thư, sẽ tạo thành so với dĩ vãng tất cả vận rủi ma văn cộng lại tổng còn muốn cự đại thảm kịch!

Bạch Uyển Thần trước tiên tựu có một loại xúc động, muốn đem Hồng Vũ trong tay cái này một quyển kim chỉ thư bị phá huỷ, cho dù là không thu Hồng Di Lan người đệ tử này đều không sao cả!

Chính là kế tiếp, các loại cực kỳ hấp dẫn tư duy tràn vào.

Vận rủi ma văn cường đại cở nào! Cự đại tai hoạ không phải là nó cự đại uy lực thể hiện sao? !

Bạch Uyển Thần nhắm mắt lại, nàng rốt cục hiểu rõ, năm đó hủy diệt chuôi đó ma kiếm vị kia cao tăng, đến tột cùng cần cường đại cở nào nghị lực.

Mặc dù là hiểu rõ đây là ác ma hấp dẫn, Bạch Uyển Thần đường đường nhất phẩm hợp chân, như cũ không nỡ bị phá huỷ cái này một quyển kim chỉ thư. nàng đã đem cả bản kim chỉ thư nhìn kỹ qua một lần, chính như Hồng Vũ chỗ dự đoán, đến tự Hư Không Thần Vực nhất phẩm hợp chân tri thức uyên bác vô cùng.

Nàng đối với cái này bản kim chỉ thư, cũng không phải là dốt đặc cán mai.

Mà chính là vì loại này đơn giản hiểu rõ, làm cho trong lòng của nàng, một ít ti tham niệm thủy chung không cách nào áp chế xuống dưới, nếu như không là vì cái này bản kim chỉ thư là Hồng Vũ, chỉ sợ lúc này cũng đã kìm nén không được cướp đoạt đã tới.

Mà nàng càng là một vị chí tôn võ giả, đối với lực lượng truy cầu cùng thăm dò chính là nàng cao nhất lý tưởng, nàng cũng phi thường muốn nhìn một chút, một kiện có được rồi hơn năm ngàn miếng vận rủi ma văn huyền binh, uy lực đến tột cùng có thể đạt tới trình độ nào, siêu việt năm đó Hạn Bạt Hỏa Nhãn, hẳn là không thành vấn đề a?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Thôn phệ huyền binh (thượng)

Hồng Vũ không biết trong thời gian ngắn như vậy, Bạch Uyển Thần trong nội tâm, đã là vô số ý nghĩ chuyển qua, hắn đem kim chỉ thư hợp lại, cười khổ nói: "Ngươi cũng không cần phiền não, quyển sách này, đến bây giờ mới ngừng không có có một chút kỳ dị biểu hiện, rất có thể chỉ là một bộ ghi chép tất cả vận rủi ma văn tự điển thôi."

Bạch Uyển Thần ngẩng đầu lên, nàng vừa rồi cẩn thận nhìn rồi tờ thứ nhất, nàng đối Hồng Vũ lắc đầu: "Không phải…"

Nàng chỉ vào bìa mặt trên một ít đi chữ to nói ra: "Nếu ta không có đoán sai, đây là một câu khởi động khẩu quyết."

Hồng Vũ hỏi: "Khẩu quyết? Muốn niệm đi ra?"

Mắt của nàng thần phi thường thận trọng nhìn xem Hồng Vũ, dùng ngón tay kim chỉ thư hỏi: "Ngươi xác định muốn ta niệm đi ra?"

Tham niệm tựa như lửa cháy lan ra đồng cỏ lửa rừng, trong nháy mắt tại nàng trong lòng lan tràn đứng lên, không thể ngăn chặn!

Hồng Vũ một mảnh bằng phẳng: "Niệm a."

Theo Bạch Uyển Thần trong miệng, bay ra một đạo tối nghĩa xưa cũ âm tiết, tại đây một đạo khẩu quyết đọc lên trong nháy mắt đó, Bạch Uyển Thần tựu hối hận. nàng gần đây tự cho là bằng phẳng, phụ nữ hào kiệt, có thể là như thế này làm luôn luôn chút ít tính toán Hồng Vũ chí bảo hiểm nghi. Tham niệm quả nhiên là tà ác nhất hấp dẫn!

Chính là hết thảy sai lầm cũng đã đúc thành, Bạch Uyển Thần hiện tại hối hận cũng đã không còn kịp rồi, nàng ở trong lòng âm thầm quyết định, nhất định phải bả Hồng Di Lan bồi dưỡng trở thành chí cường nhất phẩm hợp chân, nhất định phải trợ giúp Hồng gia muôn đời phú quý!

Những này ý nghĩ trong lòng nàng chợt lóe lên, thật giống như minh khắc kim văn, cố định. Chính là thời gian dài như vậy đi qua, này bản kim chỉ thư không phản ứng chút nào!

Bạch Uyển Thần sững sờ, bởi vì nàng tin tưởng mình khẩu quyết phát âm tuyệt đối không có sai, chính là kim chỉ thư sao biết không có phản ứng đâu?

Lại chờ thêm chốc lát, Bạch Uyển Thần có chút tò mò, một lần nữa đọc một lần, này bản kim chỉ thư như cũ không có phản ứng. nàng càng thêm kì quái.

Hồng Vũ có được đã gặp qua là không quên được năng lực, đồng dạng dụng tâm nghe một lần, cho dù là loại này tối nghĩa âm tiết cũng có thể nhớ rõ tinh tường, huống chi là nghe xong hai lần?

Mà Hồng Vũ đang nghe lần thứ nhất thời điểm, trong óc, tựu quanh quẩn một thanh âm, cùng Bạch Uyển Thần một câu kia khẩu quyết phát âm giống như đúc, chỉ là trầm bổng du dương cùng trọng âm những chi tiết này có chỗ bất đồng.

Mà cái thanh âm này không ngừng mà ở trong óc hắn quanh quẩn, càng là tại Bạch Uyển Thần lần thứ hai niệm lúc đi ra, ầm ầm rung động, trở nên phá lệ mãnh liệt.

Hồng Vũ ẩn ẩn có thể cảm giác được, cái thanh âm này là đến từ Đại Nhật Như Lai Pháp tôn, hắn rốt cục kìm nén không được, thốt ra: "Sư thúc tỷ tỷ, ngươi cái này chú ngữ niệm không đúng…"

Bạch Uyển Thần hai cái thanh tú đẹp mắt lông mày khẽ nhăn, Hồng Vũ cũng đã thốt ra một câu chú ngữ.

Cùng của nàng phát âm không có gì khác nhau, nhưng là chi tiết trên sai biệt có thể to lắm đi.

Mà đang ở hắn chú ngữ niệm đi ra trong nháy mắt đó, kim chỉ thư trên bộc phát ra một mảnh sáng lạn kim quang, hơn năm ngàn miếng vận rủi ma văn toàn bộ theo kim chỉ thư trên đằng không bay lên, kim chỉ thư biến thành trống rỗng!

Kim gió gào thét, năng lượng phong bạo!

Hơn năm ngàn miếng vận rủi ma văn, thật giống như hơn năm ngàn cường hãn võ giả, tản mát ra kinh thiên khí thế. Bạch Uyển Thần đứng ở một bên, một tiếng kêu đau đớn, tựa như thái dương vậy mãnh liệt võ khí bộc phát, muốn đối kháng cái này năng lượng phong bạo.

Nhưng mà rất nhanh, nàng tựu vẻ mặt kinh hãi, bởi vì nàng phát hiện, mình đường đường nhất phẩm hợp chân, rõ ràng chịu không được này cổ kim sắc năng lượng phong bạo!

Mà này hơn năm ngàn miếng vận rủi ma văn, thật giống như có sinh mạng vậy, bỗng nhiên cảm giác được lại có người tại chống cự mình, nguyên một đám vô cùng phẫn nộ, năng lượng phong bạo tiếng rít thật giống như viễn cổ thần thú tại rít gào rống giận, hơn năm ngàn miếng vận rủi ma văn cùng một chỗ hướng phía Bạch Uyển Thần phương hướng mạnh mẽ đánh tới.

Bạch Uyển Thần trên người võ khí hào quang lần nữa tăng vọt, thân thể ngoài nhanh chóng hiển hóa ra một đầu hào quang ngưng tụ hoàng điểu chân thân!

Hoàng điểu cao tới chín trượng, trên người kim hồng sắc quang diễm chảy xuôi tựa như linh tuyền, mấy trăm đạo kim sắc hỏa vũ đuôi dài phiêu đãng bay múa, nhộn nhạo trước đáng sợ năng lượng ba động.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, hơn năm ngàn miếng vận rủi ma văn cùng hoàng điểu chân thân kết kết thật thật va chạm một cái, Bạch Uyển Thần ngạnh sanh sanh bị bức lui hơn mười bước, ngực một hồi khó chịu, mặc dù không có bị thương, nhưng là nhất phẩm hợp chân cũng đã hiển hóa võ đạo Đồ Đằng chân thân, cư nhiên còn bị đánh lui, cái này đã đầy đủ làm cho Bạch Uyển Thần giận xem líu lưỡi.

Lúc này đây xuất hiện vận rủi ma văn, quả nhiên không giống bình thường.

Hồng Vũ so với Bạch Uyển Thần còn kinh ngạc, chuyện gì xảy ra, mình niệm đi ra cái này một câu, tựu đã xảy ra trọng đại như vậy biến cố?

Cũng may này vận rủi ma văn hình thành năng lượng phong bạo, chỉ cục hạn tại Hồng Vũ chung quanh ba mươi bước trong phạm vi, Bạch Uyển Thần thối lui ra khỏi khoảng cách này, vận rủi ma văn phẫn nộ mà về, không hề truy kích.

Bạch Uyển Thần chứng kiến Hồng Vũ này giật mình biểu lộ, lập tức tựu hiểu rõ tên này thực là cái gì cũng không biết, chính là vừa rồi một câu kia chú ngữ, rõ ràng tạo nghệ so với phía sau mình quá nhiều, hắn là như thế nào không giải thích được thành công? !

Nàng đường đường một vị chí tôn võ giả, thành một cái quần chúng, chỉ có thể ở một bên lẳng lặng địa chờ đợi.

Hồng Vũ ở vào đáng sợ kia năng lượng trong gió lốc, lại là bình yên vô sự. hắn trợn mắt há hốc mồm nhìn trước mắt phát sinh hết thảy, đương Bạch Uyển Thần bị vận rủi ma văn đánh lui thời điểm, từ lúc sống lại đến nay, bởi vì việc nặng một lần tựa hồ phá lệ nắm chắc khí hắn, không sợ trời không sợ đất, hiện tại cũng có chút sợ hãi.

Lúc này xem ra, vận rủi ma văn những kia truyền thuyết cũng không phải hư ngôn!

Tựu tại hắn nhìn qua trên đỉnh đầu năng lượng phong bạo thời điểm, Bạch Uyển Thần thình lình phát hiện này bản kim chỉ thư không biết khi nào thì, biến thành một đoàn kim sắc chất lỏng, đang tại lén lén lút lút chảy chảy đến Hồng Vũ bên tay trái, Bạch Uyển Thần hô to một tiếng, chính là tại năng lượng trong gió lốc Hồng Vũ, căn bản nghe không được, một đoàn đó năng lượng phong bạo, hơn năm ngàn miếng vận rủi ma văn, cũng đã ngăn cách hết thảy!

Kim sắc chất lỏng thoáng cái bao trùm Hồng Vũ tay trái, sau đó thẩm thấu đi vào.

Thẳng đến lúc này, Hồng Vũ mới giật mình cúi đầu xuống. Mà theo hắn cúi đầu, trên bầu trời vận rủi ma văn gào thét lên vọt xuống tới, toàn bộ sáp nhập vào hắn trái trong tay.

Hết thảy tới đột nhiên, lấy được càng thêm đột nhiên.

Vừa mới còn cuồng phong rống giận, uyển như tiếng sấm, nhưng bây giờ đột nhiên trở nên im ắng một mảnh!

Hồng Vũ chằm chằm vào tay trái của mình xem, cái gì cũng nhìn không ra được, cùng trước độc nhất vô nhị. Bạch Uyển Thần cũng là bị loại này biến cố khiến cho trong lúc nhất thời có chút không biết làm sao, hai người đều là ngơ ngác đứng ở nơi đó, biết bên ngoài một tiếng lo lắng địa gọi: "Thiếu gia, ngươi thế nào!"

Thanh âm càng, Hồng Vũ ba tầng tiểu lâu ầm ầm một tiếng sụp đổ, tất cả kiến trúc tài liệu, bất kể là đầu gỗ đinh sắt, còn là ngói, tất cả đều biến thành bột mịn.

Một mảnh tro bụi quay đầu dội xuống, Hồng Vũ cùng Bạch Uyển Thần hai người, lập tức thành hai cái người xám…

Hồng Thân bọn người vội vội vàng vàng xông lại, Hồng Vũ cười khổ, phất tay phiến mở tro bụi: "Không có việc gì, khái khái khái…"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Thôn phệ huyền binh (trung)

Hồng Vũ đi đại ca bên kia, tự nhiên có hạ nhân cho hắn đốt nước tắm rửa, sau đó mượn đại ca một bộ quần áo thay.

Bạch Uyển Thần tự nhiên có của mình hảo đồ nhi Hồng Di Lan chiếu cố, bên kia có mười tám võ cơ, tuy nhiên đều không thế nào hội hầu hạ người, bất quá dù sao nhiều người lực lượng lớn.

Hồng Vũ biết rõ nữ hài tử vậy khá phiền toái, giống vậy trên một thế, hắn tắm rửa năm phút đồng hồ thu phục, coi như trên gội đầu, chính là hắn kết giao qua nữ hài tử, tắm rửa ít nhất phải một giờ đã ngoài.

Vì vậy hắn thu thập xong đi trước tiểu muội bên kia phòng tiếp khách chờ, trên đường còn đang cân nhắc, Bạch Uyển Thần phỏng chừng còn muốn thật lâu mới có thể thu thập xong, lại không nghĩ rằng hắn đuổi tới thời điểm, Bạch Uyển Thần rõ ràng cũng đã khí định thần nhàn thay đổi một bộ quần áo, bưng lấy một ly trà uống.

Hồng Vũ rất là kinh ngạc: "Làm sao ngươi nhanh như vậy?"

Bạch Uyển Thần cười ngạo nghễ: "Nếu như ngươi cũng là một vị nhất phẩm hợp chân, ngươi tựu sẽ biết, có rất nhiều chuyện đối với ngươi mà nói vô cùng thuận tiện."

Nàng vừa nói, một bên lơ đãng biểu thị. Trong tay chén kia trà, cũng đã nhanh lương, lại nhanh chóng sôi trào lên. nàng vươn tay ra, da thịt rất không thu hút nhoáng một cái. Hồng Vũ nhưng nhìn ra, nàng đối tại thân thể của mình khống chế, đã đến một cái không thể tưởng tượng cảnh giới, vừa rồi này hạ xuống, một khối đó da thịt ít nhất run rẩy năm mươi lần!

Như vậy tắm rửa đương nhiên nhanh, một cây bồn nước lạnh rất nhanh tựu nóng lên, sau đó cũng không cần cái gì tạo giác dây mướp nhương, ngồi ở trong bồn tắm kiều khu run lên, bên ngoài thân dơ bẩn tự nhiên bỏ đi.

Hồng Vũ nghĩ đi nghĩ lại, sắc mặt tựu thay đổi, loại này "Thần công" nếu dùng tại diệu dụng, khẽ run lên, người nam nhân nào có thể chịu được? !

Hồng Vũ cảm thấy ý dâm một vị nhất phẩm hợp chân, hơn nữa còn là mình muội muội sư tôn có chút không tốt lắm, mặt già đỏ lên.

Bạch Uyển Thần lại là cái mười đủ mười xử nữ, hoàn toàn không biết mình lộ một ít tiểu thủ, rõ ràng làm cho cái này xấu xa hoàn khố thiếu gia nghĩ tới những này "Đáng sợ" chuyện tình, nàng khá tốt kỳ: "Ngươi mặt đỏ cái gì?"

Hồng Vũ khác thường nhìn nàng một cái: "Không có, không có gì…"

"Này bản kim chỉ thư, ngươi bây giờ có thể cảm ứng được sao?" Bạch Uyển Thần biết rõ kỳ thật không nên hỏi nữa, cái này cũng đã liên quan đến đến người khác hạch tâm cơ mật, nhưng là nàng dù sao cũng là cái tuổi không lớn lắm nữ nhân, còn là nhịn không được lòng hiếu kỳ.

Hồng Vũ cũng nói không rõ ràng hỏi cái gì, đối Bạch Uyển Thần có một loại tín nhiệm, hơn nữa hắn chính cần người khác giúp mình giải thích nghi hoặc thời điểm, vì vậy vò đầu nói: "Ta biết đại khái thứ này tờ thứ nhất công hiệu."

Bạch Uyển Thần càng là hiếu kỳ: "Công hiệu gì?"

Hồng Vũ đang muốn nói chuyện, bên ngoài Hồng Thân thanh âm vang lên: "Thiếu gia, ngài đồ ngươi muốn lấy ra."

Hồng Vũ làm cho hắn lấy đi vào, Hồng Thân phóng kế tiếp trường hòm sắt, lại hướng Bạch Uyển Thần hơi cúi xuống thân, giữ vững đối một cái nhất phẩm hợp chân xứng đáng tôn kính sau lui xuống.

Hồng Vũ mở ra hòm sắt, Bạch Uyển Thần nhìn lướt qua, thản nhiên nói: "Bát phẩm hạ huyền binh, cũng tạm được."

Hồng Vũ xuất ra này căn "Huyền Hoàng trấn ngục côn", đây là Tú Sơn Thu Hội "Phần thưởng" .

"Tờ thứ nhất tác dụng chính là… ngươi xem đi."

Trên tay của hắn, một đạo kim sắc chất lỏng chảy xuôi đi ra, bao vây Huyền Hoàng trấn ngục côn, sau đó càng co lại càng nhỏ, cuối cùng triệt để tan ra vào bàn tay hắn trung không thấy.

Bạch Uyển Thần chấn động: "Cái này…"

Hồng Vũ nhấc tay ý bảo, làm cho nàng hơi chút chờ một lát. hắn nhắm mắt lại ngồi ở chỗ kia, trên người màu vàng lợt võ khí quang mang chớp thước không ngừng, Bạch Uyển Thần cũng là âm thầm có chút giật mình: Một đứa phẩm hồn tinh, rõ ràng có thể có được như thế mãnh liệt võ khí!

Ước chừng một bữa cơm công phu, Hồng Vũ trên người võ khí hào quang dần dần suy yếu, hắn mở to mắt, hướng Bạch Uyển Thần khoát tay, Huyền Hoàng trấn ngục côn lần nữa xuất hiện ở trong tay, chính là lúc này đây, làm cho người ta có thể rõ ràng cảm giác được nó bất đồng.

Bạch Uyển Thần cũng là kinh ngạc: "Như thế nào biến thành bát phẩm trung?"

Huyền binh tiến giai chuyện tình không phải là không có xuất hiện qua, nhưng đó là đẳng cấp cao huyền binh, tối thiểu cũng muốn tam phẩm đã ngoài. Như bát phẩm huyền binh loại này cấp bậc, bản thân không hề linh tính đáng nói, tự nhiên cũng sẽ không có tiến giai khả năng.

Nhưng là kim chỉ thư thôn phệ bát phẩm hạ huyền binh sau, khoảnh khắc công phu liền đem nó tăng lên tới bát phẩm trung, cái này nếu để cho những kia khí sư môn nhìn thấy, vẫn không thể thổ huyết?

Bọn họ tân tân khổ khổ phấn đấu cả đời, có ít người chính là tạp tại bát phẩm hạ tiêu chuẩn trên, bất kể như thế nào cũng chế tạo không ra bát phẩm trung đã ngoài huyền binh, mà kim chỉ thư, chỉ cần một bữa cơm công phu tựu làm được.

"Đây vẫn chỉ là tờ thứ nhất công hiệu a?" Bạch Uyển Thần hỏi.

"Hắn là tờ thứ nhất tối sơ bộ công hiệu." Hồng Vũ thành thật trả lời. Bạch Uyển Thần trong nội tâm càng thêm mong đợi.

…

Kế tiếp ba ngày, Hồng Vũ ban ngày cùng đại ca cùng một chỗ cùng muội muội đi ra ngoài chơi, nàng nghĩ muốn cái gì hai cái ca ca đều không chút do dự bỏ tiền mua lại. Buổi tối thời điểm, hắn đều ở nghiên cứu kim chỉ thư tác dụng.

Cái này đáng sợ vận rủi ma văn, liền nhất phẩm hợp chân đều có thể đánh lui, tuy nhiên nó thành thành thật thật núp ở Hồng Vũ trái trong tay, thậm chí liên thủ cổ tay cũng không dám lướt qua.

Điều này không khỏi làm Hồng Vũ nghĩ tới thái cổ ma tượng Đồ Đằng, cũng giống như vậy, quy củ đứng ở thiên tuyền trong huyệt.

Hắn tại Bạch Uyển Thần trước mặt, dùng ám kim võ khí tăng lên Huyền Hoàng trấn ngục côn, nhưng trên thực tế, Hồng Vũ lúc ấy tựu có cảm giác, nếu như mình bả phật tính võ khí cũng tăng thêm đi vào, Huyền Hoàng trấn ngục côn đẳng cấp rất có thể trực tiếp tăng lên tới bát phẩm thượng, thậm chí càng cao.

Chỉ có điều lúc ấy, hắn có điểm không nỡ phật tính võ khí, ngạnh sanh sanh áp chế loại này xúc động.

Mà theo mấy ngày nay nghiên cứu, Hồng Vũ càng phát hiện không riêng gì võ khí, một ít trân quý kim loại, hoang thú não tinh đẳng các loại tài liệu, cũng có thể bị kim chỉ thư thôn phệ, dùng đến đề thăng Huyền Hoàng trấn ngục côn đẳng cấp.

Hắn ngày hôm qua tìm một khối đáy biển trầm thiết, kim chỉ thư thôn phệ sau, hắn rất rõ ràng cảm giác được Huyền Hoàng trấn ngục côn tăng lên, tuy nhiên còn không có đạt tới bát phẩm thượng, bất quá chỉ cần bất quá cái mười khối, hẳn là có thể đột phá.

Ba ngày sau đó, chính là phân biệt thời khắc, Hồng Liệt cùng Hồng Vũ rất không nỡ xa muội muội, muội muội là bọn hắn nhìn xem lớn lên, tiểu nha đầu điêu ngoa tùy hứng, ở trước mặt bọn hắn càng là ưa thích làm nũng, chính là làm ca ca thích thú.

Lần này muốn tách ra mấy năm, Hồng Di Lan vụng trộm lau nước mắt, lại còn như cái tiểu đại nhân giống như địa an ủi hai cái ca ca: "Không có việc gì, đại ca nhị ca, chờ ta thành đại cao thủ trở về, ai khi dễ các ngươi, ta mang bọn ngươi đi hành hiệp trượng nghĩa!"

Hồng Thắng Nhật đứng ở phía sau, dĩ vãng trừng được trượt tròn mắt hổ híp lại thành hai cái khe hở, nếu không nói như vậy, hắn lo lắng cho mình nước mắt sẽ khống chế không nổi, có tổn hại của mình tại cháu nội bối trước mặt cường ngạnh uy nghiêm hình tượng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Thôn phệ huyền binh (hạ)

Bạch Uyển Thần đứng ở một bên, trong lòng có chút không phải tư vị. Năm đó mình rời đi, trong nhà tự hồ chỉ có hưng phấn, cũng có thể lý giải, bị một vị nhất phẩm hợp chân thu làm đệ tử, trong nhà từ nay về sau phấn chấn lên. Chính là mỗi lần hồi tưởng lại, trong nội tâm nàng như cũ cảm thấy không phải tư vị.

Bây giờ nhìn đến Hồng Vũ một nhà, loại cảm giác này càng thêm mãnh liệt.

Bạch Uyển Thần do dự một chút, còn là hơi nghiêng đầu, đối đứng ở một bên Tào Quỷ Hùng nói ra: "Nếu như bọn họ có phải cần giúp thời điểm, còn là tận lực giúp bọn họ thoáng cái a."

Tào Quỷ Hùng nhớ tới Hồng Vũ rượu ngon, lập tức động lực mười phần: "Không có vấn đề!"

Lại lưu luyến chia tay, cuối cùng cũng đến lúc, tiểu muội rốt cục vẫn phải đi, Hồng Vũ tổ tôn ba cái có chút rầu rĩ không vui về tới trong nhà.

Vừa vào cửa, Hồng An tựu cười hì hì đưa lên một đại điệp danh thiếp: "Lão gia, đây đều là hôm nay chờ cầu kiến. Có chút kém hạ nhân đưa tới danh thiếp, đẳng ngài đáp lời, khi nào thì ngài có thời gian, bọn họ tới nữa."

Hồng Thắng Nhật trở mình nhìn một chút, đều là lục đại bảo đống, thập đại kim lương đương gia. Lão gia tử nhướng mày: "Những người này như ong vỡ tổ đụng lên, có ý tứ gì?"

Hồng Vũ chẳng muốn trông nom những chuyện này, khai báo một tiếng mình đi trở về.

Hồng Vũ tiểu lâu đã bị phá hủy, ngay tiếp theo viện tử cũng phế đi một nửa, Hồng Thắng Nhật nghe thấy đứng lên, Hồng Vũ chỉ nói mình tu luyện xảy ra vấn đề, Hồng Thắng Nhật kỳ thật rất muốn hỏi một chút, ngươi cùng Bạch Uyển Thần một nữ nhân trong phòng, tu luyện cái gì?

Không hỏi qua đi ra vậy thì thật sự là già mà không kính, Hồng Thắng Nhật trước mặt người khác là làm không ra loại chuyện này tới.

Hắn tạm thời hao tốn một tòa tiểu viện giao cho Hồng Vũ ở lại, Hồng Vũ lúc này đây trở về, đến cửa ra vào đã nhìn thấy một mảnh màu sắc rực rỡ, mười tám võ cơ xếp thành hai hàng đứng ở cửa ra vào, Trang Hàn cùng Mặc Cơ tại phía trước nhất, mười tám danh thanh xuân tịnh lệ nữ hài tử cùng một chỗ khom người, thúy sinh sinh như nước trong veo hô: "Cung nghênh thiếu chủ!"

Hồng Di Lan đi, Bạch Uyển Thần cũng không thể bả mười tám võ cơ đều mang lên, tiểu muội càng nghĩ, còn là phó thác cho đại sắc lang nhị ca a, cũng không thể làm cho đại ca chiếu khán, này đại tẩu còn không ăn nàng.

Hồng Vũ cảm thấy hạnh phúc tới có điểm đột nhiên, mình hao tốn nhiều bạc như vậy, cuối cùng có thể hưởng thụ lấy!

…

Trước đó lần thứ nhất lợi dụng ám kim võ khí tăng lên Huyền Hoàng trấn ngục côn, tiêu hao rất lớn, khiến cho thái cổ ma tượng Đồ Đằng bất mãn hết sức, mấy ngày nay động một chút lại tại thiên tuyền trong huyệt rống giận gây sự.

Hồng Vũ bị nó khiến cho không sợ phiền, gần đành phải nắm chặt tu luyện 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》.

Cái này một trảo căng tu luyện, chỗ tốt thậm chí có chút ít ngoài dự đoán của mọi người. 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 tiến bộ rất nhanh, bổ túc hao tổn ám kim võ khí sau, càng là có nhảy vọt tiến triển. Hồng Vũ cảnh giới từng chút tới gần thất phẩm hồn tinh đỉnh phong.

Đợi cho Hồng Vũ tu luyện xong, đi ra ăn lúc ăn cơm tối, chứng kiến chỉ có Hồng Liệt tại, có điểm kỳ quái: "Gia gia đâu?"

Từ trong nhà đến đây Tiếu Nghiên, Hồng gia người vậy tuyệt sẽ không dự Tịch gia yến.

Hồng Liệt cười hì hì nói: "Gia gia hiện tại sứt đầu mẻ trán đâu, chẳng quan tâm, vừa vặn, hai người chúng ta ăn đủ rồi."

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

"Có rất nhiều người ta để van cầu thân, muốn lấy tiểu muội."

Hồng Vũ rốt cục lấy hiểu rõ những người kia đều đưa thiệp mời tới làm gì. Mắt thấy tiểu muội thành nhất phẩm hợp chân đệ tử, cũng không bất kể nàng có chút ít quá muội tác phong, đều đăng môn cầu thân.

Hồng Thắng Nhật chính đang ứng phó những người kia, thậm chí bỏ lỡ hắn yêu mến bữa tối.

Hồng Vũ một bên cùng đại ca đại tẩu đoạt ăn, vừa có chút lo lắng hỏi: "Gia gia sẽ không đần độn u mê nên đáp ứng một nhà a? Tiểu muội phải gả, ít nhất cũng là tứ đại Thiên Trụ, nếu không cũng đừng trách ta không đáp ứng."

Hồng Liệt có điểm chột dạ nhìn một lần Lôi Viện Viện liếc, mơ hồ không rõ nói: "Ngươi cứ yên tâm đi, gia gia so với ngươi còn đau tiểu muội đâu."

Hắn ngưng một chút, hạ giọng nói với Hồng Vũ: "Ta nhưng là nghe nói, gần nhất Vũ Đô trong đều ở tin đồn, Bách Lý Thịnh Thế bế quan, hắn đây là tại đánh sâu vào nhất phẩm hợp chân cảnh giới!"

Hồng Vũ âm thầm nói thầm một tiếng, khó trách trước đó lần thứ nhất Hà Sùng khải hoàn hồi triều chuyện lớn như vậy hắn đều không có xuất hiện.

Bất quá, Bách Lý Thịnh Thế chính là Hoàng Đế bệ hạ kiên định địa duy trì giả, nếu là hắn đã trở thành nhất phẩm hợp chân, Hoàng Đế đối với Hồng gia tựu không có gì cố kỵ, cái này đối với Hồng gia mà nói, cũng không phải cái tin tức tốt.

Hồng Liệt cũng là có chút ít lo lắng, nhưng là loại chuyện này bọn họ tiểu bối cũng không có biện pháp gì, cùng lão Nhị nói một tiếng thì ra là, hắn là thật không nghĩ tới Hồng Vũ đã tại âm thầm tính toán, như thế nào phá hư Bách Lý Thịnh Thế trùng quan.

Đợi cho Hồng Thắng Nhật ứng phó rồi đám người kia, một bụng tức giận xông lại, tự nhiên liền tàn canh lãnh chích đều không có còn lại, lão gia tử lại là một trận tính tình.

Cũng may Tiếu Nghiên đáp ứng, buổi tối hầm cách thủy súp, cho hắn làm ăn khuya.

Hồng Thắng Nhật đương nhiên một cái đều không đáp ứng, đối tất cả mọi người chỉ có một trả lời: Chung thân đại sự, muốn nghe nghe hài tử ý kiến của mình.

Hồng lão gia tử thậm chí ác thú vị nghĩ, đẳng cháu gái tu thành trở về, bày cái lôi đài, ai ngờ lấy tôn nữ của ta, đánh thắng nàng lại nói, đem các ngươi này bang muốn ăn thịt thiên nga con cóc toàn bộ đánh ngã!

Hồng Vũ sau khi trở về, trong nội tâm vẫn muốn trước Bách Lý Thịnh Thế chuyện tình, cái này tồi, Hồng Khê sẽ làm không được nữa. hắn bả Hồng Thân hô tiến đến: "Thân thúc, trong tay ngươi có hay không tin cậy lại người có năng lực tay?"

Hồng Thân có chút khó xử: "Thiếu gia, ta chỉ là Hồng gia một phần tử, trên tay có thể vận dụng người, đều là Hồng gia người. Hơn nữa ta cấp bậc, cũng chỉ là vận dụng một ít bên ngoài nhân viên, cao thủ chân chính không có."

Hồng Vũ có chút vò đầu, xem ra thực hắn là tổ kiến thành viên tổ chức của mình, có một số việc hắn cũng không muốn làm cho gia gia biết rõ.

Hồng Thân xem ánh mắt của hắn, thăm dò nói: "Kỳ thật, thiếu gia, ta biết rõ ai có người."

"Ừ?"

"Trang Hàn!"

Hồng Vũ giật mình, Trang gia minh đạo tử sĩ như cũ xem Trang Hàn vì chủ thượng. hắn nghĩ nghĩ, những người kia thực lực lại là cũng đủ, bất quá Trang Hàn nguyện ý giúp mình sao?

Hồng Thân nở nụ cười: "Thiếu gia ngài cứ yên tâm đi, hiện tại cô nương kia ước gì có thể giúp ngươi đâu."

Hồng Vũ còn có chút ngây thơ: “Thật sự?”

“Giao cho ta.”

…

Ngày thứ hai buổi sáng, Trang Trạch tựu quỳ gối Hồng Vũ trước mặt.

Trang Hàn đứng ở một bên, đúng là vẫn còn có chút áy náy.

Trang Trạch lại không kiêu ngạo không siểm nịnh: “Thiếu chủ ở trên, thụ tiểu nhân cúi đầu! Thiếu chủ là tiểu thư ân nhân, chính là Trang Trạch ân nhân, thiếu chủ có cái gì phân phó, Trang Trạch nhất định thề hoàn thành!”

Hồng Vũ bĩu môi một cái, người ta nói rất rõ ràng, phần này trung thành còn là hướng về phía Trang Hàn đi, bất quá Hồng Vũ cũng không thèm để ý, hắn hỏi: “Các ngươi hiện tại có bao nhiêu người.”

“Lục tục lại chạy đến một ít, hiện tại đã có hai mươi sáu người. Đến bây giờ còn không có tới, chắc hẳn cũng tới không được.”

Hồng Vũ gật gật đầu, lại hỏi: “Thực lực như thế nào?”

“Tứ phẩm thông pháp hai người, ngũ phẩm nguyên định mười người, lục phẩm thực tôi mười bốn người.”

Hồng Vũ không nghĩ tới minh đạo tử sĩ lần thụ đả kích phía dưới, cư nhiên còn có thể bảo lưu lại đến như vậy lực lượng cường đại, thoả mãn gật đầu: “Rất tốt, có một tồi muốn các ngươi đi làm, không khó khăn, lại rất nguy hiểm.”

Trang Trạch một dập đầu: “Minh đạo tử sĩ không hỏi an nguy, chỉ hỏi nhiệm vụ.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Hoa Lang sứ giả (thượng)

Hồng Vũ muốn bọn họ việc làm chính là tìm ra Bách Lý Thịnh Thế bế quan địa điểm. Hồng Vũ muốn phá hư Bách Lý Thịnh Thế trùng quan, tối thiểu muốn biết được tên này ở địa phương nào bế quan.

Hắn bả nhiệm vụ nói sau khi đi ra. Trang Trạch quả nhiên mặt không đổi sắc, chỉ là hắn cũng nói ra một điểm: bọn họ minh đạo tử sĩ tiến vào Vũ Đô không lâu sau, đối với nơi này cũng chưa quen thuộc. Cho nên tốt nhất là có người địa phương tương trợ.

Hồng Vũ càng làm Hồng Thân gọi tiến đến, Hồng Thân có thể vận dụng những kia bên ngoài nhân viên, vừa vặn đền bù cái này chỗ thiếu hụt.

Vì vậy mọi người thương nghị một phen, Trang Trạch lĩnh mệnh mà đi.

Hồng Thân ước chừng cũng hiểu rõ rồi Hồng Vũ mục đích, đẳng Trang Hàn cùng Trang Trạch đi ra ngoài, hắn mới nói với Hồng Vũ: "Thiếu gia, phàm là bế quan địa phương, nhất định là nghiêm gia đề phòng. Hơn nữa bế quan dùng tĩnh thất, chung quanh chí ít có bán trượng dày nham thạch, chính giữa rất có thể còn có thiết bản gia tầng, như vậy phòng ngự trình độ, coi như là ngài tìm được rồi địa điểm, bằng mượn thực lực của chúng ta bây giờ, cũng căn bản quấy nhiễu không đến Bách Lý Thịnh Thế."

Hồng Vũ trong nội tâm có ý định khác: "Tổng muốn thử một lần." Hồng Thân không tốt nói cái gì nữa.

…

Kế tiếp mấy ngày, Trang Trạch âm thầm hành động, nhưng vẫn không có tìm được địa điểm. Hồng Vũ cũng không nóng nảy, dù sao Hồng gia hiện ở sau lưng có Bạch Uyển Thần, thật cũng không là phi thường sầu lo chuyện này.

Một ngày này, Hồng Vũ đưa tới Vân thị tượng tác Vương chưởng quỹ cùng Hoa Hạ thư cục Triệu chưởng quỹ, hỏi thăm thoáng cái hai nơi sản nghiệp tình huống.

Vân thị tượng tác phát triển không ngừng, có Tôn Bán Sơn cái này biển chữ vàng sau, tuy nhiên hiện tại Vân thị tượng tác còn không cách nào cùng Đại Hạ thần xưởng đánh đồng, nhưng là cũng đã cùng Đông Vấn, Lăng Thiên, Phượng Vũ đặt song song, trở thành tứ đại binh khí phường.

Gần nhất Vương chưởng quỹ cùng Vân Tư Nhạn lại chiêu mộ không ít người giỏi tay nghề, tăng lớn đối với thí nghiệm vũ khí mới cùng khải giáp ngân lượng đầu nhập, cũng đã mới gặp gỡ hiệu quả, đánh tạo nên trung thấp đầu khải giáp binh khí, hiệu quả so với cái khác ba gia cao hơn một đoạn.

Chắc hẳn bất quá một khoảng thời gian, có thể từ khẩu bi trên siêu việt mặt khác ba gia. Mà tùy theo mang đến, chính là ích lợi thật lớn. Hiện tại Vân thị tượng tác mỗi tháng lợi nhuận tại mười lăm vạn lượng bạc, mà vẫn còn tại vững bước tăng lên. Trong chuyện này, chín thành về Hồng Vũ tất cả.

Tại Hồng Vũ bố trong cục, Vân thị tượng tác dùng để kiếm tiền, Hoa Hạ thư cục dùng để lợi nhuận danh tiếng.

Hoa Hạ thư cục về mặt võ học điển tịch khắc bản cũng đã mới gặp gỡ hiệu quả, ấn trước Hồng Thắng Nhật sáng tác bài tựa cơ bản võ học điển tịch mua cả Đại Hạ, loại này lợi dân cử động, đang tại từng bước thụ đến mọi người ca tụng. Mà Hồng Vũ càng quan tâm 《 Thời Đại 》 tạp chí, phát hành lượng dần dần tăng lớn, tại Vũ Đô trong, đã có tám ngàn sách lượng tiêu thụ, hơn nữa tại mười ngọn đại thành thiết lập phân chỗ, chỉ là có tác dụng trong thời gian hạn định tính so ra kém Vũ Đô.

Hoa Hạ thư cục một mực tại thường tiền, khắc bản võ học điển tịch chỉ có thể miễn cưỡng không lời không lỗ, mà 《 Thời Đại 》 tạp chí lỗ lã nghiêm trọng, mỗi tháng Hoa Hạ thư cục bình thường lỗ lã đều ở năm vạn lượng bạc, bất quá Hồng Vũ tịnh không để ý cái này ít bạc.

Nghe xong báo cáo sau, Hồng Vũ cổ vũ hai câu, đem hai người đuổi đi, mang lên Hồng Thân ra khỏi thành đi, hắn chuẩn bị đi Hổ Sơn nhìn xem Hống Thiên Tôn mẫu tử.

Theo huân quý khu lúc đi ra, vừa vặn gặp gỡ Đại hoàng tử, nguyên bộ hoàng tử nghi thức, hướng Vũ Đô Bắc Môn đi. Đại hoàng tử trông thấy hắn, hướng hắn vẫy tay: "Hồng Vũ!"

Hồng Vũ đành phải đi qua, chào sau hỏi: "Điện hạ đây là muốn đi làm gì?"

Đại hoàng tử đối tồi có chút không quá tình nguyện: "Hoa Lang Quốc sứ giả đến đây, phụ hoàng mệnh ta ra khỏi thành đi nghênh đón. Nói là để cho ta làm quen một chút ngoại giao công việc."

Hồng Vũ trôi chảy nói: "Cái này là chuyện tốt nha, làm sao ngươi còn sầu mi khổ kiểm."

Đại hoàng tử cười khổ nói: "Ngươi là không biết những Hoa Lang Quốc đó đặc phái viên… Vừa vặn, ngươi không sao chớ, theo giúp ta cùng đi."

Hồng Vũ mới không đáp ứng đâu: "Ta có việc nhi a…"

Đại hoàng tử cầm lấy hắn không tha: "Thật vất vả tìm được một cái theo giúp ta cùng một chỗ xuống biển lửa người, há có thể buông tha, cùng một chỗ cùng một chỗ…"

Vũ Đô bắc cửa thành ngoài, ước chừng hơn mười dặm, đoàn người chậm rãi mà đi.

Chi đội ngũ này mười người, kích thước không lớn, hơn nữa bất luận nhân mã, cái đầu cũng không cao. Quần áo chi phí, tại Đại Hạ cảnh nội, nhiều lắm là chỉ có thể coi là là trung đợi nhân gia tiêu chuẩn. Bất quá những người này cũng rất kiêu ngạo, ngồi trên lưng ngựa ngẩng lên đầu, dùng một loại ánh mắt thương hại nhìn xem chung quanh trên quan đạo, lui tới người.

"Đại nhân, Tiểu Hạ con dân thật không may mắn."

"Đúng vậy đại nhân, ngươi xem những người này, cưỡi cao như vậy mã, lên ngựa đều không có phương tiện, nơi đó so ra

mà vượt chúng ta Hoa Lang sản xuất tuấn mã, cái đầu lớn tiểu vừa vặn, cưỡi đứng lên nhiều thuận tiện."

"Hơn nữa ngươi xem ngựa của bọn hắn, tốc độ quá là nhanh, nhiều không thoải mái a. Còn là chúng ta hảo, tốc độ vừa vặn."

"Đại nhân người xem, bọn họ xuyên như vậy bóng loáng tơ lụa, đối làn da cũng không hay, hơn nữa nghe nói giữ ấm tính cực kém, cái đó so ra mà vượt chúng ta Hoa Lang sản xuất loại này vải bông, mộc mạc hào phóng, hơn nữa thô ráp bảo dưỡng da thịt."

"Hắc, đại nhân, người xem a, Tiểu Hạ những mầm mống này dân thực thảm a, rõ ràng ăn được như vậy béo, cái đó so ra mà vượt chúng ta mỗi ngày cơm rau dưa khỏe mạnh."

Một đám người bất kể như thế nào, đều cảm giác mình Hoa Lang hết thảy đều là tốt nhất.

Mắt thấy nguy nga Vũ Đô đang nhìn, tòa này thiên cổ hùng thành đưa bọn họ triệt để sợ ngây người. Một hồi lâu, làm chủ mới hồi quá thân lai, ngồi ở trên ngựa buồn bã nói: "Thành này trì, cực kỳ đại, chính là xa so ra kém chúng ta Hoa Lang Đô thành gần sát tự nhiên a…"

"Dạ dạ là, đại nhân nói chính là, ngươi nhìn ra thành đô được đi xa như vậy, dáng vẻ này chúng ta Hoàng Đô ngươi thủ thành, rút lên vài roi ngựa, có thể ra khỏi thành đạp thanh."

Một đám ếch ngồi đáy giếng, như cũ kiên định cho rằng trên thế giới này hết thảy cũng không bằng bọn họ Hoa Lang, đại Hoa Lang là tối ngưu bức, là cường đại nhất, là ưu tú nhất!

Tới gần cửa thành bắc, Đại hoàng tử nghi thức đã tại ngoài cửa thành gạt ra. So sánh với Hoa Lang Quốc một cái sứ đoàn mới mười mấy người, Đại hoàng tử bên này có thể nói người đông thế mạnh.

Đại Hạ Hoàng Đế nguyên bộ nghi thức là ngàn lẻ tám trăm người.

Thái tử nguyên bộ nghi thức là ba trăm sáu mươi người. Hoàng tử nghi thức là một trăm lẻ tám người.

Hoa Lang Quốc sứ đoàn chứng kiến những kia người mặc lăng la tơ lụa, cầm trong tay các loại dụng cụ binh tùy tùng, ẩn ẩn có chút sợ hãi, châu đầu ghé tai nói thầm, bọn họ ra đến nhiều người như vậy làm gì? Chẳng lẽ nghĩ đối với chúng ta như thế nào?

Bọn họ nhưng không biết, Đại Hạ vốn chính là như thế.

Tại Hoa Lang, dân số ít, Hoa Lang Hoàng Đế xuất hành, nguyên bộ nghi thức cũng bất quá ba mươi sáu người, chưa từng gặp qua lớn như vậy trận chiến?

Đại hoàng tử đẳng được có điểm không kiên nhẫn, đang tại cùng Hồng Vũ nói chuyện phiếm. Hồng Vũ có chút kỳ quái: "Hoa Lang Quốc không phải tại chúng ta Đông Phương ư, bọn họ vì cái gì không theo cửa đông tiến vào?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Hoa Lang sứ giả (trung)

Đại hoàng tử một cái cười lạnh: "Ngươi là không biết những Hoa Lang đó người, ngồi vào quan thiên, tự cao tự đại. bọn họ còn cho là bọn họ Hoa Lang là cả Thanh Nguyên trung tâm đại lục, bọn họ đến Đại Hạ, không phải triều cống, mà là đến. Cho nên phải theo Bắc Môn tiến vào, dùng biểu hiện bọn họ tôn quý. Cũng không tự mình vung phao nước tiểu soi xem, là ai cả ngày bị Hà Tang Quốc đánh cho mặt mũi bầm dập, mỗi một lần đều muốn cầu xin chúng ta Đại Hạ ra mặt điều giải, bọn họ mới có thể bảo trụ quốc tộc bất diệt."

Hồng Vũ càng là kì quái: "Đã như vậy, làm gì vậy còn muốn giúp bọn hắn?"

"Đám người này là một đám tiểu nhân, bọn họ tự cho là mình là khắp thiên hạ ưu tú nhất, chính là biểu hiện ra bọn họ còn là sẽ rất khách khí. Tựu giống với nói triều cống chuyện này, trong lòng bọn họ cảm thấy là quá bộ ghé đến, nhưng là quốc sách trong còn là hội dùng triều cống. Trước đó lần thứ nhất bọn họ sứ đoàn, ta đã từng phái người hỏi qua thành viên của bọn họ hỏi qua, nguyên lai bọn họ cảm thấy, nói như vậy là cho chúng ta mặt mũi, chiếu cố chúng ta tâm tình, dù sao chúng ta Đại Hạ lớn như vậy diện tích, không bằng bọn họ Hoa Lang, nói thật mà nói sợ chúng ta trên mặt không nhịn được…"

"Cái này, cái này… Đám người này thật sự là hoa tuyệt thế a!" Hồng Vũ nghĩ tới tinh thần thắng lợi pháp, tự nhiên thì nghĩ tới trên một thế mình thế giới kia bên trong nào đó xú danh chiêu trước tiểu quốc.

Cái kia tại toàn bộ thế giới đại trên võ đài, không hề cố kỵ bày ra bọn họ cuồng vọng vô tri tự đại nhà giàu mới nổi quốc gia.

Hồng Vũ thẳng lắc đầu: "Nếu ta không có đoán sai, Đại Hạ cần bọn họ ngăn được Hà Tang, cam đoan Đông Phương yên ổn."

Đại hoàng tử cam chịu.

"Nói cách khác, đây là chúng ta dưỡng một con chó, hết lần này tới lần khác con chó này không có cẩu chi giác ngộ?"

Đại hoàng tử đối Hoa Lang một bụng ý kiến, Hồng Vũ những lời này, mắng hắn cũng cực kỳ thống khoái, vỗ tay cười nói: "Nói đang tại điểm quan trọng trên, khó trách Thiên Vũ nói với ngươi nói chuyện phiếm rất có ý tứ."

Hồng Vũ ngẩng đầu, đã nhìn thấy Đại hoàng tử trong mắt một tia cổ quái vui vẻ, hắn rụt rụt cổ, có chút chột dạ không có tiếp tục cái đề tài này.

"Điện hạ, Hoa Lang Quốc sứ đoàn đến, chính là không biết vì cái gì, quy rúc ở đấy không đi lên phía trước."

Đại hoàng tử nghe xong bẩm báo mới chú ý tới này mười mấy người, Hồng Vũ cũng là chau mày: Nhỏ như vậy quy mô? Đại Hạ tùy tiện một cái thương đội đều so với bọn hắn nhiều người, khó trách đứng ở nơi đó nửa ngày đều không người chú ý, này chu vi lui tới thương đội, cái nào đều so với bọn hắn khổng lồ…

Đại hoàng tử bất đắc dĩ vung tay lên: "Theo ta tiến đến nghênh đón."

Một trăm lẻ tám người nghi thức theo Đại hoàng tử chậm rãi giả sử đoàn tới gần, Hoa Lang Quốc sứ đoàn thoáng cái luống cuống: "Đại nhân, bọn họ giết đã tới, vi để tránh cho cho bọn hắn tạo thành tổn thất quá lớn, chúng ta là không phải hẳn là rộng lượng lảng tránh thoáng cái?"

Làm chủ cũng rất sợ hãi, ngồi trên lưng ngựa hai chân có chút phát run, chính là dù sao chuyện liên quan quốc gia thể diện, hắn quay đầu bỏ chạy, trở về như thế nào cùng quốc chủ công đạo?

Tựu tại hắn tiến thối lưỡng nan thời điểm, Đại hoàng tử thanh âm truyền đến: "Chính là Hoa Lang Quốc sứ giả? Đại Hạ hoàng tử Mai Chấn, phụng phụ hoàng chi mệnh đặc biệt tới đón tiếp!"

Sứ đoàn lí tất cả mọi người nhẹ nhàng thở ra, nguyên lai không là nghĩ muốn tới giết chúng ta a, ngươi nói không chiến tranh ngươi mang nhiều người như vậy làm gì? Hơn một trăm người, tại chúng ta chỗ đó, cũng đủ chúng ta cùng Hà Tang đại chiến một hồi.

Làm chủ cho vài người sử cái ánh mắt, mọi người lòng dạ biết rõ, không cần phải rụt rè.

Làm chủ tiến lên, xoay người xuống ngựa, ha ha cười, hướng Đại hoàng tử liền ôm quyền: "Hoa Lang sứ giả Phác Ân Thái, bái kiến điện hạ."

Kế tiếp chính là một đại thông ngoại giao trên lễ nghi phiền phức, Hồng Vũ cùng ở một bên rất là nhàm chán, bất đắc dĩ mỗi lần khi hắn muốn chuồn đi, Đại hoàng tử tay luôn xuất quỷ nhập thần túm ở hắn.

Hồng Vũ nhìn xem hắn cùng cái kia phác ân thái "Chuyện trò vui vẻ", trong nội tâm cũng có chút kính nể, muốn làm Hoàng Đế, thật không dễ dàng a.

Đại Hạ có chuyên môn tiếp đãi các quốc gia sứ đoàn sứ quán, tựu tại huân quý khu nam diện. Đại hoàng tử đem bọn họ nghênh nhận được sứ quán trong, thương định tốt lắm ngày mai triều kiến Vũ Tông bệ hạ, sau đó mới cùng Hồng Vũ cùng một chỗ cáo từ rời đi.

Hồng Vũ chạy trối chết: "Điện hạ, từ nay về sau vấn đề này, có thể ngàn vạn đừng có lại tìm ta."

Đại hoàng tử một bả túm ở hắn: "Hồng Vũ, Hoa Lang Quốc đồ nhà quê đều rất xảo trá, thường xuyên làm khó dễ chúng ta tiếp đãi quan viên, ngươi quỷ quái chủ ý nhiều, có ngươi ở bên cạnh trong nội tâm của ta an tâm một ít. ngươi có thể nhất định phải giúp ta!"

Hồng Vũ kiên quyết lắc đầu, không đợi hắn mở miệng, Đại hoàng tử còn nói thêm: "Chỉ cần ngươi chịu đáp ứng, ta liền nghĩ biện pháp cho ngươi cùng Thiên Vũ sáng tạo cơ hội."

Hồng Vũ sững sờ, cái này đều cái gì cùng cái gì a? Chính là hắn cái này sững sờ, bị Đại hoàng tử trở thành cam chịu, lập tức buông tay rời đi: "Tốt lắm, ngươi chờ tin tức tốt của ta a!"

“Còn tin tức tốt? Tin tức tốt gì?”

…

Ngày thứ hai Hoa Lang sứ giả triều kiến xong sau, Hồng Vũ đẳng “Tin tức tốt” đã tới rồi, bệ hạ tạm thời bổ nhiệm Hồng Vũ vi Hoa Lang sứ giả tiếp đãi đoàn phó đoàn trưởng.

Cái này danh hiệu hơi dài, trên thực tế cái này tiếp đãi đoàn chỉ có hai người. Chính đoàn trưởng Đại hoàng tử Mai Chấn điện hạ, cái khác chính là phó đoàn trưởng Hồng Vũ.

Nói trắng ra là, chính là cho Hồng Vũ một cái danh phận thôi.

Đại hoàng tử vội tới Hồng Vũ truyền đạt Hoàng Đế bệ hạ ý chỉ, đồng thời cũng nói cho Hồng Vũ: “Khuya hôm nay, ta sẽ tại trong vương phủ thiết yến khoản đãi Hoa Lang sứ giả, ngươi cũng muốn dự họp. Bất quá ngươi chuẩn bị sẵn sàng, này bang đồ nhà quê hôm nay tại trên triều đình đã bắt đầu chơi xỏ lá, muốn cắt giảm hàng năm tiến cống số lượng.”

Hồng Vũ vừa nghe tựu phát hỏa: “Ông nội của ta không có miệng rộng rút ra hắn?”

Đại hoàng tử nở nụ cười: “Các ngươi quả nhiên là tổ tôn, Hồng lão tướng quân muốn động thủ tới, bị Tống đại nhân kịp thời ngăn cản.”

Hắn theo lời Tống đại nhân, chính là phụ thân của Tống Du Nhiên Tống Mặc Cẩn, hiện giữ Lại bộ Thượng thư.

Hồng Vũ hừ một tiếng: “Bọn họ nghĩ như thế nào làm khó dễ?”

“Ta phỏng chừng còn là kiểu cũ, chuẩn bị một ít thủ đoạn, đả kích chúng ta hạ xuống, ta cũng vậy thật không biết này bang đồ nhà quê là nghĩ như thế nào, bọn họ thực dùng vì nước cùng quốc trong lúc đó đánh giá, chẳng lẽ chỉ bằng mấy trận tranh tài có thể định đoạt thắng bại?”

Hồng Vũ lại hỏi: “Bọn họ hiện tại hàng năm tiến cống nhiều ít? Vừa chuẩn bị cắt giảm nhiều ít?”

“Bọn họ tiến công phần lớn là Hoa Lang sản xuất vật tư, cái đó và ngân lượng mỗi đêm 30 vạn lượng. Hiện tại muốn cắt giảm đến ba vạn lượng bộ dạng…”

Hồng Vũ thoáng cái tựu phát hỏa: “Người si nói mộng!”

Đại hoàng tử cũng là lắc đầu: “Đám người này, quyết định chủ ý rao giá trên trời. Tóm lại, ta về trước đi chuẩn bị, ngươi cũng nhiều nghĩ biện pháp, khuya hôm nay, nhất định phải cho này bang ếch ngồi đáy giếng đánh đòn cảnh cáo!”

“Hảo!”

Hai người xem như cùng chung mối thù.

Kết quả không đợi đến tối, tựu đã xảy ra chuyện.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Hoa Lang sứ giả (hạ)

Bán lúc chiều, Hồng Vũ chính vui thích uống trà, mười tám võ cơ vờn quanh tả hữu, Trang Hàn ngồi chồm hỗm ở trước mặt của hắn, phụ trách xả nước pha trà, trong phòng bị địa long đốt ấm hò hét, Trang Hàn có chút nóng lên, thoát khỏi áo ngoài, mỗi một lần cúi người, trước ngực song phong đã bị ảnh hưởng của trọng lực, đều hướng xuống có chút một rơi, rồi sau đó đứng dậy, lại hội khôi phục nguyên trạng.

Hồng Vũ xem miệng đắng lưỡi khô, hắn rốt cuộc là cái huyết khí phương cương người tuổi trẻ.

Trang Hàn ngực hình là loại đó phi thường mượt mà phối hợp, sơ nhìn về phía trên che dấu tại dưới mặt quần áo cũng không thế nào kinh người, chỉ có nhiều quan sát mấy lần, mới sẽ minh bạch loại này hình là cỡ nào mê người. Nhất là ngẫu nhiên chảy lộ xuân quang, có thể nói kinh diễm.

Nàng tựa hồ cảm thấy Hồng Vũ này không nề nếp ánh mắt, hai má bay lên hai đóa Hồng Hà, thật giống như tuyết trắng pho mát phía trên, lau một tầng hoa hồng tương, nhẫn nhụi hồng nhuận làm cho người ta thèm thuồng.

Chính là nàng cũng không có trách cứ, như cũ là thường xuyên xuất hiện cái tư thế kia, cố ý nhường.

Hồng Vũ vui thích nằm tại trên giường êm, Hỏa Vân Cơ xảo tiếu hề hề, nhẹ nắm đôi bàn tay trắng như phấn cho hắn đấm chân, chật vật gọt hai vai, tự nhiên mà thành một loại cốt cảm giác mỹ.

Mặc Cơ thì là ghé vào đầu vai của hắn, song tay ôm lấy cổ của hắn, hồng nhuận no đủ đôi môi nhẹ nhàng mút nâng một mảnh mứt, miệng đối miệng đút cho hắn.

Hồng Vũ thoải mái một hồi rên rỉ, đây mới là bản thiếu gia xuyên việt tới trong giấc mộng sinh hoạt a!

“Thiếu gia, thiếu gia tỉnh, xảy ra chuyện lớn!”

Hồng Khê thanh âm rất lỗi thời vang lên, Hồng Vũ mơ mơ màng màng tỉnh lại, chung quanh trống rỗng một mảnh, Trang Hàn không tại, tất cả võ cơ cũng không tại. hắn một hồi buồn bực, nguyên lai là giấc mộng, ta liền nói kia bang võ cơ cả ngày chỉ biết đánh đánh giết giết, nào có ôn nhu như thế thời điểm.

Bất quá là mộng cũng tốt a, làm cho thiếu gia ta nhiều hưởng thụ trong chốc lát sao.

Hồng Vũ rời giường khí rất nghiêm trọng, hung dữ trừng Hồng Khê liếc, Hồng Khê đằng sau một người lòe ra, Hồng Vũ nhận thức đây là Đại hoàng tử bên người một cái tùy tùng, hắn đầu đầy mồ hôi: "Vũ thiếu gia, Hoa Lang Quốc người đã xảy ra chuyện, điện hạ cũng đã đuổi đi qua, ngài cũng mau đi xem một chút a."

Hồng Vũ kêu rên một tiếng mệnh khổ, lười biếng đứng lên, Hồng Khê tranh thủ thời gian hầu hạ hắn thay quần áo, Hồng Vũ nổi giận: "Bên ngoài nhiều như vậy thị nữ, gọi một cái tiến đến hầu hạ ta!"

Hồng Khê ngượng ngùng xoa xoa tay, cũng không dám đi ra ngoài. Những kia cô nãi nãi cái nào dễ trêu?

Hồng Vũ một hồi sa sút tinh thần: "Tính, cũng không cần ngươi hỗ trợ, chính ta."

Một đôi nam nhân tay ở trên người mình sờ tới sờ lui, Hồng Vũ tóc gáy đều tạc đi lên.

Mặc quần áo xong, xuất môn lên xe, Hồng Vũ lúc này mới hỏi: "Tại nơi nào đã xảy ra chuyện?"

"Đông Nam bên cạnh lợi nhuận phường."

…

Lợi nhuận phường là Vũ Đô Đông Nam khu vực một cái đường nhỏ nói, tại đây một mảnh rất nổi danh, cửa hàng san sát vật mỹ giá rẻ. Bất quá nơi này, cũng là ngư long hỗn tạp.

Hồng Vũ nghe nói đã xảy ra chuyện, cái này tùy tùng cũng là nhận được tin tức ước chừng, đến tột cùng là chuyện gì hắn cũng nói không rõ ràng. Vì vậy Hồng Vũ tựu suy đoán có thể

là lợi nhuận phường những kia địa đầu xà đui mù, xảo trá vơ vét tài sản đã chọn sai người các loại.

Dù sao Đại hoàng tử cũng đã đi, hắn cũng không thế nào sốt ruột.

Lảo đảo đến lợi nhuận phường, xe ngựa hướng bên trong đi chưa tới bao lâu, tựu chứng kiến phía trước vì một đống người, ẩn ẩn có khắc khẩu thanh truyền đến, chung quanh còn có tốp năm tốp ba Vương phủ hộ vệ tại cảnh giới.

Xe ngựa không thể tiếp tục đi phía trước, Hồng Vũ xuống xe, ở đằng kia danh tùy tùng dẫn dắt hạ, mở mạnh đám người đi vào.

Đại hoàng tử ngồi ngay ngắn ở một tấm tạm thời đưa đến trên ghế dựa, tuy nhiên tư thái nhìn về phía trên rất buông lỏng, nhưng là sắc mặt rất khó nhìn. Hoa Lang Quốc sứ đoàn tổng cộng mười hai người, không thiếu một cái, toàn bộ trên mặt đất đâu, có nằm có ngồi, người người mang thương, chính sứ mặt mũi tràn đầy là huyết, phó sứ rầm rì rên rỉ trước, những người khác cũng là nguyên một đám thê thảm vô cùng.

Mặt khác một bên chỉ có bốn người, một đôi trung niên phu phụ, mang theo hai mười lăm mười sáu tuổi hài tử, một nam một nữ, tụ cùng một chỗ giúp nhau căng nắm chặt tay.

Phía sau bọn họ mặt tiền cửa hàng không lớn, bán trước một ít Đại Hạ phía nam sản xuất vải tơ, không phải là cái gì hàng cao đẳng, bất quá hình thức phú quý vui mừng.

Chứng kiến Hồng Vũ đến đây, chính sứ hét thảm một tiếng càng là té trên mặt đất ôm bụng lăn đứng lên: "Ôi ôi, ta bị đánh thành nội thương a, đau quá a, muốn chết sống không được a…"

Đại hoàng tử cau mày nói: "Phác đại nhân, có chuyện gì trước đứng lên rồi nói sau, nếu thật là bị thương, còn là tranh thủ thời gian nhìn y tượng hảo."

Phác Ân Thái té trên mặt đất chính là không chịu đứng lên, không ngừng lăn. Dù sao trên người bọn họ vải thô quần áo nhan sắc rất sâu, lăn vài vòng, cũng không có vẻ có nhiều bẩn.

“Ta không đứng dậy, ta nếu là, các ngươi muốn bao che tội phạm, ta đường đường Hoa Lang sứ giả, tại các ngươi Vũ Đô trong thành bị người công nhiên hành hung, Đại Hạ có còn vương pháp hay không, còn ở đó hay không hồ hai nước bang giao rồi?”

Hắn nói, sử cái ánh mắt, chung quanh những kia sứ đoàn người, nguyên một đám càng lớn tiếng rên rỉ lên, trong lúc nhất thời thật sự là tiếng kêu thảm thiết liên tục không ngừng!

Trung niên hán tử kia ước chừng là điếm chủ, bực tức nói: “Điện hạ, đám người này ngậm máu phun người! bọn họ đi đến trong tiệm, năm trăm văn một thước vải tơ, không phải nhỏ hơn người năm mươi văn một thước bán cho bọn hắn, tiểu nhân liền tiền vốn cũng không đủ! bọn họ gặp tiểu nhân không đáp ứng, đã nghĩ muốn ỷ vào nhiều người khi dễ chúng ta, kết quả nhà của ta hài nhi vừa vặn đã trở lại, dưới sự giận dữ cái này mới động thủ…”

“Phi!” Phác Ân Thái thoáng cái nhảy dựng lên, một ngụm phun hướng hán tử kia: “Ai ngậm máu phun người? ngươi hỗn đản này mới ngậm máu phun người. Ta đường đường Hoa Lang thượng quốc sứ đoàn, sẽ quan tâm ngươi cái này vài cái tiền? Lừa bịp tống tiền ngươi? Lời này của ngươi nói ra ai sẽ tin tưởng! Rõ ràng là ngươi nhất định phải bả năm trăm văn một thước vải rách, năm lượng bạc tử một thước bán cho chúng ta, khi dễ chúng ta người nơi khác!”

Trung niên hán tử kia bất thiện ngôn từ, tức giận đến đỏ bừng cả khuôn mặt nói không ra lời. Phía sau hắn tên thiếu niên kia lang giận dữ muốn xông đi lên: “Ngươi dám mắng ta cha!”

Trung niên hán tử phu phụ tranh thủ thời gian túm ở hắn, nữ hài cũng khóc: “Ca, ngươi còn ngại dẫn đến chuyện tình không đủ đại ư!”

Thiếu niên nổi giận đùng đùng dừng lại.

Một bên vài cửa tiệm lão bản cùng tiến lên trước hành lễ nói: “Điện hạ, Trương lão ca bình thường làm người phúc hậu,

làm buôn bán cũng gần đây thành tín vi bản, tuyệt đối không thể động thủ trước đánh người.”

“Chính là, Trương lão ca tại hàng xóm láng giềng bên trong danh tiếng rất tốt, tại nơi này làm buôn bán cũng vài chục năm, chuyện này khẳng định không phải những này Hoa Lang người nói như vậy.”

Đại hoàng tử có chút do dự, theo trên mặt cảm tình hắn đương nhiên thiên hướng về họ Trương phu phụ một nhà, nhưng là dù sao chuyện liên quan Hoa Lang Quốc sứ đoàn, không thể khinh suất đối đãi.

“Điện hạ, ngươi là muốn bao che tội phạm ư!” Phác Ân Thái một tiếng quát chói tai, diện mục dữ tợn: “Chúng ta sứ đoàn tại Đại Hạ cảnh nội, tựu đại biểu cho Hoa Lang Quốc, điện hạ cần phải đã suy nghĩ kỹ, có phải là muốn theo chúng ta Hoa Lang trở mặt!”

Đại hoàng tử trong nội tâm cực kỳ bất mãn, cái này Phác Ân Thái, thật đúng là coi Hoa Lang là thành “Thượng quốc”, dám trước mặt mọi người uy hiếp mình!

Hồng Vũ ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, bất kể thế nào nói, Phác Ân Thái đường đường một quốc gia đặc phái viên, rõ ràng tại phố xá sầm uất khóc lóc om sòm lăn, cái này Hoa Lang, cũng không có gì quốc thể đáng nói.

Phác Ân Thái xem Đại hoàng tử không lên tiếng, càng là tiến lên một bước, nghiêm nghị quát: “Điện hạ, chẳng lẽ ngươi thật muốn vì cái này vài cái dân đen, đắc tội ta Hoa Lang Quốc!”

Đại hoàng tử lập tức có chút do dự. Phác Ân Thái thái độ rất đáng giận, chính là hắn nói tựa hồ có chút đạo lý a.

Dân chúng chung quanh giận dữ, chửi ầm lên: “Ngươi nói ai là dân đen? !”

“Này bang Hoa Lang thằng nhóc làm sao dám tại Đại Hạ giương oai!”

“Điện hạ vì chúng ta làm chủ a!”

Trương điếm chủ tựa hồ đã nhìn ra cái gì, một tiếng thở dài, quật cường trong hai mắt nước mắt đảo quanh, cứng ngắc cúi xuống thân hình: "Điện hạ, quốc sự làm trọng, chúng ta… Nhận biết…"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Không lưu tình chút nào (thượng)

"Cha!" Thiếu niên kia kêu to một tiếng: "Rõ ràng không phải chúng ta lỗi, dựa vào cái gì muốn cho chúng ta nhận lầm!"

Trung niên nam nhân không nói một lời, trầm mặc hướng Đại hoàng tử khom người.

Một bên có người đẩy ra mọi người đi tới, hướng Đại hoàng tử chắp tay hành lễ: "Điện hạ, tiểu nhân đến từ Thương Lan, cùng hai nước đều không có liên quan, chuyện này ta tận mắt nhìn thấy, trương cửa tiệm vải tơ, năm trăm văn một thước thật là công đạo giá cả, chính là những này Hoa Lang Quốc người, không muốn cho người ta năm mươi văn một thước bán cho bọn hắn, Trương gia người không chịu đáp ứng, bọn họ tựu phạm vi thân phận uy hiếp, trương điếm chủ không chịu khuất phục, bọn họ tựu muốn động thủ minh đoạt, thậm chí còn mở miệng đùa giỡn người ta mẹ con, thật sự là đáng giận đến cực điểm! Nếu không phải là vị thiếu niên này vừa vặn trở về, chỉ sợ những người này liền người ta mẹ con đều muốn cùng một chỗ đoạt đi rồi."

Thiếu niên kia vừa nghe, cũng nhịn không được nữa nhảy dựng lên một cước hướng Phác Ân Thái đạp đi qua: "Vương bát đản ngươi muốn chết!"

Đại hoàng tử bên người hộ vệ theo hai bên cản lại, đem thiếu niên sau này ngăn trở. Một cước kia theo Phác Ân Thái chóp mũi phía trước bay qua, sợ tới mức Phác Ân Thái lảo đảo liền lùi lại vào bước.

Tên kia Thương Lan thương nhân nói vừa xong, chung quanh càng là một mảnh xôn xao, quần tình mãnh liệt!

"Nghiêm trị ác đồ!"

"Hoa Lang tựu không có một người nào, không có một cái nào thứ tốt!"

“Đánh! Đánh chết hắn cờ hó thật!”

Trương điếm chủ vẫn như cũ là vẫn không nhúc nhích, Phác Ân Thái lại hơi sợ, hắn thét to: “Ta là Hoa Lang sứ giả, dám đụng đến ta, các ngươi muốn lo lắng hậu quả!”

“Điện hạ!”

Tất cả dân chúng cùng một chỗ hướng Đại hoàng tử hô, Đại hoàng tử thập phần khó xử.

Vừa nhìn thấy Đại hoàng tử do dự, Phác Ân Thái phải ý: “Hắc hắc, đây là quốc cùng quốc trong lúc đó đại sự, các ngươi những này dân đen hiểu được cái gì!”

Hắn chính rung đùi đắc ý dương dương đắc ý, ánh mắt kia rõ ràng là nói cho tất cả dân chúng: các ngươi có thể làm gì ta?

Thình lình theo bên cạnh bay tới một con bàn tay, pằng một tiếng kết kết thật thật quất vào mặt của hắn trên. Một tát này, trực tiếp vận dụng võ khí, ám quang mang màu vàng oanh một tiếng bộc phát ra một đoàn đường kính đạt đến bán trượng quang cầu, Phác Ân Thái cả người tựa như một con vải rách túi tiền đồng dạng, bị đánh lăng không vòng vo hai vòng, hung hăng ngã trên mặt đất.

Biến cố nổi lên, bả tất cả mọi người sợ ngây người.

Hồng Vũ triệt nâng tay áo, đuổi theo, một cước dẫm nát Phác Ân Thái trên mặt, hung hăng nghiền vài cái, Phác Ân Thái gò má tại phiến đá trên mặt đất không ngừng mà xay nghiền, mới vừa rồi bị đánh sưng nửa bên mặt, lập tức trở nên huyết nhục mơ hồ.

“A ——“Hắn hét thảm một tiếng, thê lương vô cùng.

Phó sứ lại càng hoảng sợ, nhào lên muốn túm Hồng Vũ: “Ngươi làm gì, chúng ta chính là Hoa Lang thượng quốc sứ đoàn…”

Hồng Vũ khí không đánh một chỗ, một cái hồi đạp đạp tại phó sứ trên bụng, một cước này, cũng đã ẩn ẩn có đột phá thất phẩm hồn tinh đỉnh phong, bước vào lục phẩm thực tôi dấu hiệu, ám kim võ khí ầm ầm một tiếng tại bàn chân phía trước ngưng tụ thành một mặt hơn một trượng cao bức tường ánh

sáng, phó sứ giống như bị một cái ngọn núi hung hăng đâm vào trên người, hét thảm một tiếng so với hắn nhào lên còn nhanh tốc độ gấp 10 lần, hung hăng địa ngã trở về.

Hồng Vũ tại một cước bả Phác Ân Thái đá văng ra, xoay người lại đuổi theo phó sứ, một cái đại tát tai rút ra phó sứ miệng đầy hàm răng bay ra.

"Thượng quốc? Trên mẹ ngươi so với! Bản thiếu gia gặp qua không biết xấu hổ, chính là chưa thấy qua các ngươi Hoa Lang như vậy không biết xấu hổ. Mỗi ngày bị Hà Tang đánh cùng cháu nội giống như địa, muốn không phải chúng ta Đại Hạ che chở, các ngươi TMD(con mẹ nó) sớm đã bị diệt quốc. Lão tử nói cho ngươi biết, đương phụ thuộc quốc muốn có phụ thuộc quốc giác ngộ, còn hắn sao thượng quốc, không phải là nhất bang bờ biển nghèo kiết xác vô lại ư, lão tử đánh đúng là ngươi! Dù thế nào? Chạy đến Đại Hạ đến trang bức, lão tử cho ngươi trang bức không thành biến ngu vcl~!"

Hắn nói một câu rút ra một cái tát, ba ba ba cái tát tiếng vang sáng, một trận lời nói mắng xong, phó sứ mặt cũng đã triệt để sưng thành đầu heo, lung lay sắp đổ, Hồng Vũ một cước bả tên mất dạy này đạp bay, sau đó hồi quá thân lai nhìn nhìn lại, sứ đoàn bên trong những người khác tất cả đều choáng váng.

Hồng Vũ có chút mất hứng, mình kiêu ngạo như vậy, đám người này hẳn là cùng một chỗ xông lên quần ẩu mình mới đúng vậy. Muốn nếu không mình như thế nào hảo lại ra tay?

Có thể là bọn hắn không ra tay hồng nhị thiếu chẳng lẽ tựu không có biện pháp rồi?

Hồng Vũ đi qua làm bộ lơ đãng một cước dẫm nát một cái nằm trên mặt đất gia hỏa trên mắt cá chân, tên kia hét thảm một tiếng mắt cá chân nát bấy.

Hồng Vũ một cái lảo đảo thiếu chút nữa ngã sấp xuống, nhất thời giơ chân: "Ta đíu mịa mày(fuck your mom), làm chuyện sai lầm còn kiêu ngạo như vậy, còn dám ám toán bản thiếu gia, nghĩ vấp ta một cái té ngã! Lão các thiếu gia đều

nhìn thấy, không phải ta muốn tìm việc nhi a, đám người này quá không chừng mực…”

Chung quanh mọi người cảm thấy thoải mái, cười ha ha cùng một chỗ ồn ào: “Chúng ta đều nhìn thấy, này bang Hoa Lang Quốc quy cháu nội mình muốn chết, hồng nhị thiếu mặc dù động thủ, chúng ta cho ngươi làm chứng!”

Không cần bọn họ nói xong, Hồng Vũ cũng đã hổ vào bầy dê, đuổi theo này những người còn lại viên khẽ dừng hành hung, thẳng đánh cho bọn họ kêu cha gọi mẹ, đâm quàng đâm xiên khắp nơi chạy thục mạng.

Bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới, lúc này đây đi sứ, rõ ràng gặp được như vậy một cái chủ nhân, không chút nào bận tâm bọn họ sứ giả thân phận, nói đánh là đánh, hơn nữa ra tay cái kia hung ác a, hận không thể một cái tát đem bọn họ bên đầu rút sạch!

Thông thường mà nói ngoại quốc sứ giả đều có một chút quyền được miễn, thậm chí có sứ giả coi như là giết người, cũng sẽ bị dàn xếp ổn thỏa tranh thủ thời gian lễ tống xuất cảnh. Chính là Hồng Vũ hoàn toàn không ăn bọn họ một bộ này, ý thức của hắn bên trong, tựu một cái lý niệm: Bao che khuyết điểm!

Đừng nói chuyện này chuyện vốn chính là một đám Hoa Lang Quốc vô lại nghèo kiết xác có sai trước đây, cho dù sai chính là mình quốc gia người, cũng muốn trước bảo vệ đến lại nói. Từ nay về sau có vấn đề gì từ nay về sau lại xử lý.

Sự tình phát sinh quá nhanh, Đại hoàng tử ở một bên há mồm muốn ngăn trở, Hồng Vũ cũng đã động thủ bả người ta chính sứ phó sứ toàn bộ đánh, đằng sau đơn giản làm cho hắn một nồi quái đi, nói thêm nữa cũng không có gì ý nghĩa.

Hồng Vũ đánh xong người, khí ra, lúc này mới hướng Đại hoàng tử vừa chắp tay: “Điện hạ, hiện đã tra ra, Hoa Lang Quốc sứ đoàn vô sỉ hạ lưu, mưu toan lừa bịp tống tiền ta Đại Hạ con dân, thỉnh điện hạ vi dân làm chủ, đưa bọn họ đánh vào đại lao, theo nếp trừng phạt!”

Đại hoàng tử một nụ cười khổ: “Hồng Vũ, ngươi thật sự là… Quá vọt lên.”

Hồng Vũ hướng hắn tễ mi lộng nhãn: “Một đám ngu vcl~ đồ nhà quê, còn dám tại chúng ta Đại Hạ thổ địa trên khi dễ chúng ta Đại Hạ con dân, còn dám nói dân đen? chúng ta Đại Hạ dân chúng bình thường, cũng so với bọn hắn Hoa Lang Quốc vô lại nghèo kiết xác cao quý nhiều lắm!”

“Nói rất đúng!” Dân chúng chung quanh ầm ầm trầm trồ khen ngợi, kích động không thôi.

Hồng Vũ cũng không phải cố ý trêu chọc dân chúng tâm tình, hắn thật sự tựu thì cho là như vậy.

Đại hoàng tử khoát khoát tay nói: “Rốt cuộc là ngoại quốc đặc phái viên, chúng ta Đại Hạ lễ nghi chi bang, tục ngữ nói được hảo, người tới là khách, còn là theo nhẹ xử lý a.”

Hồng Vũ tranh thủ thời gian nói: “Vậy hãy để cho bọn họ bồi thường trương điếm chủ một nhà tổn thất tốt lắm.”

“Còn muốn chúng ta bồi thường? !” Sứ đoàn lí bị thương nhẹ nhất một cái một tiếng kêu rên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Không lưu tình chút nào (trung)

Hồng Vũ trên mặt chịu không được nữa, đâu có bản thiếu gia ra tay, rõ ràng còn có một có thể lên tiếng? Có tổn hại bổn tọa Vũ Đô hồng sài hung danh a!

Hắn không biến sắc hướng lui về phía sau mấy bước, một cước dẫm nát tên kia trên ngực.

Răng rắc!

Xương sườn chặt đứt mấy cây, tên kia hai mắt khẽ đảo, ngất đi.

Hồng Vũ liên tục thật có lỗi: "Ôi, thật sự là xin lỗi, không phát hiện ngươi ở đây nằm đâu, thật không xảo."

"Ha ha ha!" Chung quanh dân chúng ồn ào cười to.

Đại hoàng tử dở khóc dở cười: "Trương điếm chủ một nhà chỉ là đã bị kinh hãi, không có gì thực chất tính tổn thất, ta xem như vậy, làm cho bọn hắn bồi thường trương điếm chủ một nhà mười lượng bạc tốt lắm."

Trương điếm chủ một nhà lệ nóng doanh tròng, mang ơn quỳ rạp xuống đất: "Đa tạ điện hạ chủ trì công đạo! Điện hạ thiên tuế! Đa tạ hồng thiếu gia trượng nghĩa ra tay, đại ân đại đức suốt đời khó quên."

Đại hoàng tử khoát tay chặn lại: "Đứng lên đi, chuyện này dừng ở đây tốt lắm."

Hắn nhìn Hồng Vũ liếc, có thể thật là có chút hối hận bả Hồng Vũ an bài tiến đến. Chỉ là tuy nhiên biết rõ như vậy xử lý thật to không ổn, chính là vừa rồi Hồng Vũ một ít ngưng đánh một trận mắng, nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa, Đại hoàng tử cho dù chỉ là ở một bên nghe, cũng là cảm giác vô cùng đã ghiền.

Hắn hướng Hồng Vũ vẫy tay một cái: "Đã thành, chúng ta trở về. Mấy người các ngươi, đem những này Hoa Lang sứ giả

giơ lên trở về, thỉnh y tượng hảo hảo khám và chữa bệnh."

"Là."

Đại hoàng tử dắt lấy Hồng Vũ, thấp giọng tả oán nói: "Ngươi nha… Ta đây hồi chính là bị ngươi làm phiền hà, phụ hoàng không chừng hội như thế nào mắng ta đâu."

Hồng Vũ một vỗ ngực, rất là rộng thoáng nói: "Điện hạ yên tâm, một người làm việc một người đương, ngươi hãy cùng bệ hạ chi tiết bẩm báo là được."

Đại hoàng tử hung hăng trừng hắn liếc: "Ngươi muốn cho phụ hoàng đem ngươi đuổi ra tiếp đãi đoàn? Nghĩ khá lắm!"

Hồng Vũ dụng tâm bị khám phá, xấu hổ cười: "Không phải, ta chỉ là so với có đảm đương thôi."

Đại hoàng tử khí thẳng lắc đầu.

…

Đại hoàng tử vội vàng tiến cung đi báo cáo Hoàng Đế, tạm thời buông tha Hồng Vũ. Hồng Khê đã đem sự tình chân tướng nghe ngóng rõ ràng, bị kích động chạy về đến cùng Hồng Vũ hồi báo.

Nguyên lai này bang vô lại sơn pháo buổi sáng triều kiến Hoàng Đế sau, buổi chiều tựu nhàm chán đứng lên. bọn họ tuy nhiên luôn miệng nói võ cũng không bằng bọn họ ngươi thủ thành, chính là ngươi thủ thành tại Đại Hạ, thì ra là cái thị trấn tiêu chuẩn, nơi đó so ra mà vượt Vũ Đô phồn hoa?

Nếm qua giữa trưa cơm, đám người này tựu nhịn không được, kết bạn đi ra đi dạo.

Vũ Đô huân quý khu tại Tây Bắc phương hướng, một mảnh kia trên đường phố, cửa hàng chỗ bán gì đó đều là cả Vũ Đô sang quý nhất. Hoa Lang Quốc những người này rất keo kiệt, không nỡ nhiều tiền như vậy, bởi vậy chỉ là tại phụ cận nhìn mấy lần, tựu quyết đoán ly khai.

Rồi sau đó khắp không mục đích đi dạo nửa ngày, bọn họ rốt cuộc tìm được "Vừa lòng đẹp ý" mua sắm nơi: Vũ Đô Đông Nam.

Nơi đó là Vũ Đô "Xóm nghèo", gì đó tiện nghi lượng lại đủ, ngay từ đầu bọn họ cũng mua phi thường cao hứng. Chính là rất nhanh bọn họ liền phát hiện, tuy nhiên tiện nghi, nhưng là Đại Hạ thật không là bọn hắn mua sắm thiên đường, bởi vì bọn hắn trong ví điểm này đáng thương bạc, rất nhanh thấy đáy.

Không có tiền, chứng kiến những vật kia lại muốn mua, làm sao bây giờ?

Hoa Lang người có biện pháp!

Xấu lắm!

Bọn họ là biết rõ Đại Hạ vậy xử lý tình thế độ, liên quan đến ngoại quốc đặc phái viên chuyện tình, phần lớn dàn xếp ổn thỏa, bởi vậy coi như là phạm điểm chuyện này, chắc hẳn cũng sẽ không đem bọn họ như thế nào. Bởi vậy thì có lúc này đây lừa bịp tống tiền.

Nếu như chỉ có Đại hoàng tử một người, rất có thể hắn tựu thật sự dàn xếp ổn thỏa. Chỉ là bọn hắn không nghĩ tới, có Hồng Vũ cái này hung tàn Vũ Đô hồng sài tại, đánh cho bọn họ xui xẻo rầm, đây là Hồng Vũ không có thi triển ra Huyền Hoàng trấn ngục côn kết quả.

Hồng Vũ nghe chuyện đã trải qua, cũng nhịn cười không được: "Trương gia thiếu niên kia cái gì lai lịch, cư nhiên như thế lợi hại, một người đánh mười hai cái cư nhiên còn thắng, này sứ đoàn bên trong, tối thiểu cũng có có thể sử dụng võ khí võ giả a."

Hồng Khê sững sờ, hắn không nghĩ tới Hồng Vũ đối thiếu niên kia còn cảm thấy hứng thú: "Tiểu nhân nữa nghe."

Không cần Hồng Khê đi nghe, vào lúc ban đêm Trương gia người tựu cùng đi đến Hồng Phủ ngoài cửa, dẫn theo một bao quà tặng, đăng môn nói lời cảm tạ.

Hồng gia đại môn, coi như là mười sáu kim chuyên cơ Gia chủ đều chưa hẳn tùy thời có thể đi vào, chính là Trương gia người đến, bọn hạ nhân nghe bọn hắn kể ra, nhìn xem Trương gia nữ nhi thanh tú lưu loát tuấn tú bộ dáng, cảm thấy hay là đi hỏi một chút thiếu gia ý tứ.

Không trách bọn hạ nhân nghĩ nhiều, hắn hao tốn năm trăm vạn mua mười tám danh võ cơ, vấn đề này chính là cả Vũ Đô đều nổi danh.

Buổi tối vốn là Đại hoàng tử thiết yến khoản đãi Hoa Lang sứ giả, hiện tại bởi vì hồng nhị thiếu gia luyện được một bộ hảo quyền cước, đổi thành y trong quán chiêu đãi đám bọn hắn, hồng nhị thiếu buổi tối tựu thanh rảnh rỗi. Vừa mới cùng gia gia, đại ca đại tẩu cùng với không mời mà tới Tôn Bán Sơn tiến hành rồi một hồi tiệc tối tranh đoạt chiến, ăn uống no đủ một bên xỉa răng một bên chen nhau đổi tiền mặt Tôn Bán Sơn cùng Tiếu Nghiên, làm cho hai người mặt đỏ tới mang tai, hắn lại cười ha ha, Hồng Thân tiến đến bẩm báo: "Thiếu gia, Trương gia người đến nói lời cảm tạ."

Hồng Vũ sững sờ: "Mười sáu kim chuyên cơ Trương gia? bọn họ cám ơn ta làm gì?"

Hồng Thân: "Không phải, ngài xế chiều hôm nay cứu Trương gia."

Hắn cái này mới nhớ tới: "Nha… Tính, gặp một mặt a, làm cho bọn hắn đi trong sân chờ ta."

"Là."

Hồng Vũ hừ trước tiểu khúc trở về, đến cửa viện, vừa vặn gặp gỡ Mặc Cơ, hắn hì hì cười: "Tiểu Mặc, ngươi ở nơi đây đẳng thiếu gia đâu?"

Khoảng thời gian này không có Hồng Di Lan nhìn xem, hồng nhị thiếu sắc đảm đó là càng lúc càng lớn, mười tám võ cơ đều ở trường thời điểm hắn không dám lỗ mãng, gặp gỡ lạc đơn, không thể nói trước muốn đùa giỡn một đôi lời.

Tối phóng được mở còn là Hỏa Vân Cơ, tổng hội hồi cho hắn một cái nóng rát ánh mắt.

Sau đó chính là Mặc Cơ, mặc dù không có Hỏa Vân Cơ như vậy chủ động, nhưng là cũng sẽ đỏ mặt cúi đầu mặc hắn miệng ba hoa không phản kháng.

Nhưng là hôm nay, Mặc Cơ tức giận vung cho hắn một cái sắc mặt: "Hừ!" Eo thon nhỏ uốn éo đi. Hồng Vũ một hồi buồn

bực: Đây là làm sao vậy?

“Trong nhà nhiều như vậy đều làm không được, còn ở bên ngoài hát hoa ngắt cỏ…”

Mặc Cơ nói thầm thanh truyền đến, Hồng Vũ một hồi buồn bực, nói người nào đây là?

Hắn đẩy ra cửa sân đi vào, trong sân từng đợt gió mạnh cuốn sạch, Trang Hàn mặt trầm như nước, trong tay Ám Dạ Ma Ca uy vũ sinh phong, Trương gia tứ khẩu đều bị gió mạnh dồn đến tối trong góc, duy chỉ có thiếu niên kia vẻ mặt hưng phấn, kích động bộ dáng.

Hồng Vũ ho khan một tiếng, Trang Hàn lúc này mới thu công pháp, cũng không để ý hắn, lãnh trước khuôn mặt nhỏ nhắn tiến vào.

Trương gia tứ khẩu vừa thấy được Hồng Vũ cùng một chỗ quỳ rạp xuống đất: “Tạ Vũ thiếu gia đại ân, tiểu dân nhà nghèo, không quản cái gì lễ vật phỏng chừng Vũ thiếu gia cũng không đập vào mắt, đây là tiện nội cùng tiểu nữ tự mình làm bánh nướng áp chảo, thỉnh thiếu gia nếm thử.”

Hồng Vũ khoát tay, đang muốn nhận lấy, một bên sưu một tiếng duỗi đến một con bàn tay nhỏ bé, đem một ít gánh nặng bánh nướng áp chảo tiếp nhận đi: “Nô tỳ đến là được.”

Hồng Vũ vừa quay đầu, Hỏa Vân Cơ cũng là một bộ trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau bộ dáng. hắn một hồi nói thầm: “Đây là làm sao vậy?”

Duy chỉ có Trương gia này thanh tú thiếu nữ, tựa hồ cảm thấy được cái gì, đỏ mặt cắn môi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Không lưu tình chút nào (hạ)

Hồng Vũ ngược lại là nhiều hứng thú nhìn xem thiếu niên kia: "Ngươi tên là gì? Có luyện qua võ không?"

Thiếu niên đối với cho mẫu thân cùng tỷ tỷ "Báo thù" Hồng Vũ rất có hảo cảm, khom người nói: "Hồi Vũ thiếu gia, tiểu nhân Trương Đông Lôi, một tháng trước các ngài phát hành một quyển 《 Sơn Hình Lưu 》 quyền phổ, ta toàn tiền mua một quyển, luyện gần một tháng, không biết có tính không là luyện qua võ?"

Hồng Vũ trong lòng tự nhủ khó trách cái này kiệt ngao bất tuần phản nghịch thiếu niên đối với chính mình như vậy thuận theo, nguyên lai trong đó còn có tầng này sâu xa. Hồng Vũ bố cục, lần đầu tiên thu được đến hiệu quả thực tế.

Mà thiếu niên này một tháng thì có thành tựu như thế, thật sự là làm cho hắn cũng nhịn không được nữa cảm thán, có ít người, sinh hạ đến chính là luyện võ bại hoại.

"Trước ngươi chưa có tiếp xúc qua võ đạo?"

Trương Đông Lôi lắc đầu, Trương gia cha cũng nói: "Vốn có tiểu nhân muốn cho hắn tiếp nhận trong nhà sinh ý, bả này kiện cửa hàng truyền xuống. Chính là hắn từ nhỏ tựu không thích làm buôn bán, trong nhà của chúng ta lại ra không dậy nổi tiền cho hắn bái sư, cứ như vậy một mực kéo dài, nguyên bản lũ tiểu nhân đều mặc kệ không hắn là chiếu quyển sách kia mò mẫm luyện, không nghĩ tới còn bả người cho đả thương."

Trương cha tuy nhiên mang theo xin lỗi, nhưng là đối với đứa con kiêu ngạo là không che dấu được.

"Ta mỗi ngày đi tường thành căn luyện hai canh giờ, lúc chiều, là ta vừa luyện võ trở về." Trương Đông Lôi nói rất thành thật.

《 Sơn Hình Lưu 》 là một môn tại Đại Hạ truyền lưu rất rộng quyền pháp, trong đó có chứa nhất bộ tâm pháp, đều là rất thô thiển gì đó. Cái này bộ quyền kinh, là Hoa Hạ thư cục

sớm nhất phát hành giá rẻ võ học điển tịch một trong, bài tựa cũng là Hồng Thắng Nhật ghi, trong đó trộn lẫn một ít 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 lý niệm, so với bình thường 《 Sơn Hình Lưu 》 muốn mạnh hơn từng chút.

Hồng Vũ nghĩ nghĩ, đối Hỏa Vân Cơ nói: "Tiểu Hỏa, ngươi thử xem trình độ của hắn."

Hỏa Vân Cơ đứng bất động: "Ta nhưng là ôm người ta đưa cho ngươi bánh nướng áp chảo đâu, người ta có hảo ý, ta nhưng được cho ngươi xem tốt lắm, bằng không không duyên cớ rơi xuống tựu hỏng mất lòng tốt đâu."

Hồng Vũ cuối cùng là có điểm hiểu rõ rồi, cảm tình này bang bọn nha đầu tập thể ghen tị? !

Hồng Vũ không có ý tứ nhìn xem cô gái kia, đối phương càng là đỏ bừng cổ. Hồng Vũ dở khóc dở cười, hô một tiếng: "Mặc Cơ, ngươi đi ra cho ta, thiếu gia muốn cái sai sử người cũng đều tìm không thấy rồi? Có tin ta hay không đánh các ngươi cái mông!"

Đợi nửa ngày, còn không người để ý tới hắn, hồng nhị thiếu cái này trên mặt có thể chịu không được nữa: "Ngươi không ra đến chính là rất chờ mong ta đánh ngươi cái mông sao?"

Trương Đông Lôi nhịn không được cười lên. Trương cha hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái.

Mặc Cơ đỏ mặt đi ra rồi, xấu hổ trừng Hồng Vũ liếc, Hồng Vũ hỗn không thèm để ý: "Hảo, bắt đầu đi."

Trương Đông Lôi vừa mới nhìn đến Trang Hàn diễn võ, cũng đã kích động, Hồng Vũ càng lời nói, hắn hướng Mặc Cơ gật đầu một cái: "Tỷ tỷ đắc tội!"

Hắn hai chân trầm xuống, trung bình tấn mọc rễ, xông về phía trước tiền tam bước, làm gì chắc đó một tay yểm hộ một tay công kích, một quyền như bôn lôi đụng sơn, thẳng đến Mặc Cơ trước mặt môn mà đi.

Một chiêu này đúng là 《 Sơn Hình Lưu 》 quyền pháp bên trong cơ bản nhất một chiêu "Khai sơn hướng" .

Tuy nhiên hắn còn không có tu luyện ra võ khí, chính là một quyền này thế đại lực trầm, vậy mà ẩn ẩn có phong lôi xu thế, hiển nhiên Trương Đông Lôi là trời sinh thần lực.

Mặc Cơ cũng ngưng trọng lên, mặc dù không có vận dụng võ khí, lại đem vũ kỹ thi triển ra, tựa như một con mặc điệp phiên dời bay múa, không quản Trương Đông Lôi như thế nào dũng mãnh, thủy chung không thể dính vào nàng nửa điểm góc áo. Mà nàng thì là ra tay cực nhanh, tổng có thể tìm tới Trương Đông Lôi nhược điểm, nhẹ nhàng ở trên người hắn theo như một chưởng.

Trương Đông Lôi cũng biết, đây là người ta thủ hạ lưu tình, nếu không mà nói chỉ cần vừa phát lực, mặc dù là không cần võ khí, cũng có thể làm cho hắn bay ra ngoài.

Đánh hơn mười chiêu, Trương Đông Lôi đã bị xoa bóp năm hạ, hắn đầy mặt xấu hổ thối xuống tới: "Không cần đánh, ta không phải tỷ tỷ đối thủ."

Hồng Vũ sờ lên cằm, nhiều hứng thú nhìn xem hắn: Đây là một khỏa hảo mầm a!

Hồng Vũ đang muốn chuẩn bị thành viên tổ chức của mình, lão Thiên sẽ đưa trên đến như vậy một khối tài liệu tốt. hắn cười nói: "Như thế nào, có hứng thú hay không đến Hồng Phủ làm việc?"

Trương Đông Lôi sững sờ, Trương gia cha lại là một hồi cuồng hỉ, Hồng gia đây chính là tứ đại Thiên Trụ, có thể tiến vào Hồng Phủ, đối với Trương gia loại này dòng dõi mà nói, quả thực là phần mộ tổ tiên bốc lên khói xanh.

Hắn đẩy đứa con: "Ngu ngốc, còn do dự cái gì, còn không mau cám ơn Vũ thiếu gia!"

Hồng Vũ cười nói: "Trong phủ có rất nhiều cao thủ, ngươi muốn học võ, ta có thể làm cho bọn hắn truyền thụ cho ngươi."

Trương Đông Lôi lúc này mới vui mừng quá đỗi, dập đầu liền bái: "Đa tạ thiếu gia!"

Hồng Vũ gọi tới Hồng Thân, an bài thoáng cái Trương Đông Lôi. Mặc dù Trương Đông Lôi là Hồng Vũ tự mình chiêu mộ vào, nhưng là Hồng gia có một bộ thực hành đã lâu chế độ, Trương Đông Lôi tạm thời vẫn không thể đi theo tại Hồng Vũ bên người. Dựa theo Hồng Thân thuyết pháp là "Trước làm quen một chút trong phủ quy củ", trên thực tế khoảng thời gian này, chủ yếu là dùng để âm thầm điều tra thân phận của Trương Đông Lôi bối cảnh, nhìn xem có cái gì không có thể địa phương.

Đại gia tộc đều phải như thế.

Hồng Vũ lại cùng Trương gia người hàn huyên vài câu, vừa vặn Hồng Khê trở về, hắn khiến cho có chút ngẩn người Hồng Khê bả Trương gia người đưa ra ngoài.

Trương gia cha ra Hồng Phủ, có điểm người đang ở trong mộng cảm giác: "Đều nói Vũ thiếu gia ngang ngược, ta xem rất bình dị gần gũi a."

Thiếu nữ cùng nàng nương đều nhẹ nhàng thở ra, thật đúng là có chút lo lắng, vạn nhất là Vũ thiếu gia vừa ý nhà mình khuê nữ làm sao —— Hồng Vũ tại Vũ Đô trong thanh danh, thật sự không xong so với triệt để.

Hồng Vũ đứng ở trong sân, rõ ràng còn không có một cái nữ hài đi ra, hắn có chút căm tức, lôi kéo cuống họng quát lên: "Làm cái gì? Thiếu gia ta có kém như vậy thưởng thức ư, tiểu nha đầu kia nhiều lắm là thì ra là cái ven đường hoa dại, các ngươi đều là mẫu đơn hoa hồng cấp bậc!"

Hỏa Vân Cơ cười hì hì bưng lấy bánh nướng áp chảo từ bên trong đi ra: " hoa nhà không bằng hoa dại hương, thiếu chủ ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì?"

Hồng Vũ mừng rỡ: "Các ngươi thừa nhận mình là hoa nhà ư?"

Hỏa Vân Cơ không có trả lời, lại cho hắn một cái nhiệt cay mị nhãn, sau đó vòng eo lắc nhẹ, xoay người hướng một con kiêu ngạo Tiểu Hồ Ly đồng dạng đi trở về.

…

Hoa Lang Quốc những kia sứ giả kỳ thật không có cái đại sự gì, ra ba người thương thế so với trọng bên ngoài, phần lớn chỉ là thương da thịt. Lại thêm Đại hoàng tử tìm trong hoàng thành tốt nhất y quán vạn sinh đường, diệu thủ hồi xuân thuốc đến bệnh trừ, ngày thứ hai bọn họ đại bộ phận người là có thể hoạt động tự nhiên.

Chỉ có điều, chính phó sử đều bị Hồng Vũ đánh sưng lên mặt, miệng đầy răng đều mất. Tuy nhiên dùng vạn sinh đường thần hiệu thuốc mỡ, rất nhanh tiêu sưng, nhưng vẫn có thể nhìn ra, không có biện pháp xuất môn gặp người.

Vượt quá Đại hoàng tử dự kiến chính là, hắn đem chuyện này bẩm báo phụ hoàng, Vũ Tông Hoàng Đế cũng không có giận dữ, chỉ là không nhẹ không nặng nói một câu "Hồng Vũ làm việc không ổn" còn chưa tính, liền cái trừng phạt đều không có.

Hắn là không biết, Vũ Tông Hoàng Đế cảm thấy Hồng Vũ như thế kiêu ngạo, là "Lý do đáng chết", ước gì Hồng Vũ nhiều làm cho mấy lần. Lại nói hắn đối Hoa Lang Quốc tự đại cùng không biết cũng có chút mệt mỏi, mượn Hồng Vũ tay giáo huấn bọn họ thoáng cái cũng tốt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Mất mặt xấu hổ (thượng)

Đại hoàng tử lại không thể như Hồng Vũ như vậy đánh xong người tựu xong rồi. hắn mỗi ngày đều đi xem đi y quán, hướng Hoa Lang Quốc sứ giả biểu đạt xin lỗi cùng quan tâm.

Phác Ân Thái bọn người vốn có sinh lòng sợ hãi, nhưng khi nhìn đến Đại hoàng tử thấp như vậy tư thái, thì có phấn chấn lên đến: Quả nhiên còn là không dám đắc tội chúng ta đường đường Hoa Lang thượng quốc.

Vài ngày sau, bọn họ theo y quán đi ra, thương thế thì khôi phục không sai biệt lắm, Đại hoàng tử nghênh đón yến hội cũng khoan thai đến chậm.

Phái khác người đi cho Hồng Vũ đưa tin, làm cho Hồng Vũ ngày mai trời tối đi hắn trong vương phủ tiếp khách. Một cử động kia, cũng có vi song phương hoà giải ý tứ.

Tham chính trị góc độ mà nói, Đại hoàng tử mới là càng thành thục cách làm.

Dù sao cũng đã chiếm tiện nghi, biểu đạt Đại Hạ cường thế, như vậy kế tiếp, không ngại làm cho người ta một cái hạ bậc thang, thoáng phóng thấp thoáng cái tư thái.

Hồng Vũ không nghĩ cho những Hoa Lang đó Sơn Pháo mặt mũi, nhưng là Đại hoàng tử mặt mũi không thể không cho, người ta đường đường hoàng tử, đối với chính mình một mực lễ ngộ có gia, mình nếu không đến trường thật sự có chút không thể nào nói nổi.

Tối đêm, Hồng Vũ tại Hỏa Vân Cơ hầu hạ hạ, thay đổi một thân đỏ thẫm hai màu long trọng lễ bào, làm cho Hồng Khê chuẩn bị xong xe ngựa, xem nhìn thời gian không sai biệt lắm, tựu lên đường đi Đại hoàng tử Vương phủ.

Đi đến một nửa, đang tại đánh xe Hồng Khê tựu chứng kiến phía trước một người vội vã mà đến, Hồng Khê nhận ra đây là trước đó lần thứ nhất trước tới báo tin Đại hoàng tử tùy

tùng, người nọ cũng trông thấy hắn, thật xa ngoắc hô: "Chính là Hồng Vũ thiếu gia?"

Hồng Khê ngừng xe ngựa: "Thiếu gia nhà ta trong xe."

Tên kia tùy tùng cấp bước lên phía trước, lại là đầu đầy mồ hôi, sốt ruột nói: "Vũ thiếu gia, điện hạ để cho ta tới thông tri ngài, trực tiếp đi Bách Lý Các a."

Hồng Vũ sững sờ: "Bách Lý Các?"

Tùy tùng tố cáo cái tội nói: "Thưa ngài, sự tình khẩn cấp, chúng ta trên đường vừa đi vừa nói chuyện."

Hắn đương nhiên không có tư cách cùng Hồng Vũ cùng một chỗ ngồi trong xe, chỉ có thể cùng bên ngoài đánh xe Hồng Khê chen chúc một chen chúc. Trên đường đi, hắn bả sự tình nói với Hồng Vũ rõ ràng.

Sáng hôm nay Hoa Lang Quốc người theo y trong quán đi ra, buổi trưa tựu lại muốn đi ra ngoài. Có hai vị nầy lén lén lút lút đến hỏi sứ quán tiểu lại, Vũ Đô trong có cái gì không có thể làm cho nam nhân khoái hoạt địa phương.

Này tiểu lại là loại nhu nhược, chỉ muốn nịnh bợ sứ giả, đã nói Bách Lý Các.

Thân phận của hắn, tự nhiên không có tư cách không có bạc đi Bách Lý Các, cũng muốn trước đi theo sứ giả môn trà trộn vào đi mở rộng tầm mắt.

Chính là Bách Lý Các mãi cho đến bán buổi chiều mới mở cửa, ba người bọn hắn con khỉ nhanh chóng một mở cửa tựu xông đi vào. Lần này, này hai gã sứ giả con mắt cũng không đủ dùng.

Tư thế oai hùng hiên ngang, làm rung động lòng người, uyển chuyển hàm xúc kiều mỵ, khí phách vương đạo…

Dáng vẻ này bọn họ Hoa Lang những nữ nhân kia, tất cả đều là bánh mì loại lớn mặt mắt nhỏ, dáng người tráng kiện còn giống một cây gậy.

Hai vị nầy rõ ràng rất có chút ít "Cùng phú quý" nghĩa khí, lập tức phái này tiểu lại trở về, thông tri còn lại sứ giả: Nơi tốt,

nam nhân thiên đường, nhanh chóng!

Chính phó sử đương nhiên biết rõ là có ý gì, chính là hai người quấn quýt a, buổi tối còn có Đại hoàng tử điện hạ yến hội đâu. Nhưng là thủ hạ nhất bang sắc quỷ, cùng một chỗ giựt giây, dù sao qua đi xem, thời gian tới kịp, tựu chơi một chút Đại Hạ nữ nhân, không kịp chúng ta liếc mắt nhìn tựu lập tức đi dự tiệc.

Chính phó sử cũng là muốn đi, lúc này một đám người giết đi qua.

Sau đó bọn họ lúc ấy vô ý thức xem nhẹ một vấn đề, bọn họ không có bạc!

Bất quá lừa bịp tống tiền tiểu tiểu thương loại chuyện này Hoa Lang Quốc người đều có thể làm ra được, bạo lực chơi gái kỹ thuật tính cái gì?

Này bang chày gỗ là thật không biết Bách Lý Các là địa phương nào, cái gì tiêu phí, chỉ nhìn được cho đã mắt đều là tuấn tú xinh đẹp hảo cô nương, vui mừng quên hết tất cả.

Trương Duẫn là ai? Hoả nhãn kim tinh! Liếc thấy đi ra những người này có vấn đề. Bắt đầu hai cái chỉ ở Bách Lý Các trong lầu đổi tới đổi lui, hắn tựu âm thầm phái tiểu nhị theo dõi.

Sau đó Hoa Lang Quốc người đại đội nhân mã đến đây, bắt đầu kêu gào trước muốn cô nương, Trương Duẫn liền xuất hiện: Chúng ta Bách Lý Các quy củ, khách lạ trước muốn áp ba vạn lượng bạc.

Hoa Lang Quốc sứ giả giận tím mặt, lão tử thượng quốc sứ giả, đến ngươi nơi này đó là cho mặt mũi ngươi, còn dám đòi tiền?

Trương Duẫn mới không ăn cái kia một bộ, rất nhanh không hài lòng động thủ.

Hoa Lang Quốc Nho môn sự suy thoái, cái này sứ đoàn bên trong phần lớn là quan văn, tu vi đều không được tốt lắm, cửu phẩm bát phẩm mà thôi, nơi đó là Mai Ảnh đám người đối thủ?

Mai Ảnh đánh sứ đoàn, nguyên một đám nắm, trói giống như trư tử đồng dạng, lại là này tiểu lại, vụng trộm chạy về báo tin. Đại hoàng tử vừa nghe, đau cả đầu…

Hồng Vũ khí nghiến răng nghiến lợi: "Này bang không biết xấu hổ gì đó, thật sự là sống được không thể bình tĩnh a, bọn họ dùng vi Vũ Đô trong không ai dám giết bọn họ?"

Tùy tùng cũng là liên tục cười khổ: "Tiểu nhân năm nay bốn mươi hai, cũng cho tới bây giờ chưa thấy qua so với Hoa Lang Quốc người càng vô sỉ."

Đuổi tới Bách Lý Các thời điểm, đúng là cầm đèn thời gian. Cửa ra vào ngừng lại vài cỗ xe đẹp đẽ quý giá xe ngựa, tân khách ra ra vào vào, tiểu nhị, võ cơ khuôn mặt tươi cười nghênh người, một chút cũng không có chịu ảnh hưởng.

Hồng Vũ xe ngựa ngừng đi qua thời điểm, thấy được Đại hoàng tử này một chiếc xe khung khảm Kim Ti xe ngựa, hiển nhiên điện hạ cũng ở bên trong.

Tùy tùng tranh thủ thời gian trước mặt dẫn đường, Mai Ảnh thủ hạ nhất danh võ cơ vẫn đứng chờ ở cửa, chứng kiến Hồng Vũ tới, lập tức chào đón Doanh Doanh cúi đầu: "Vũ thiếu gia, mời."

Bách Lý Các trong hậu viện một tòa một mình vượt qua viện, cửa sân đứng hai gã khí thế bất phàm hộ vệ, chứng kiến Hồng Vũ đẳng người đi tới, cùng một chỗ hướng chính giữa đứng một bước chặn đường đi.

"Người nào?"

"Hồng gia nhị thiếu gia đến đây."

Hồng Vũ nhìn lướt qua, hai gã võ giả vậy mà đều là tam phẩm hiển thánh sơ kỳ!

Hai người kia có chút cảnh giác nhìn Hồng Thân liếc, này mới khiến mở đường. Hồng Vũ có chút kỳ quái, chưa từng có tại Đại hoàng tử bên người gặp qua cái này hai gã cao thủ, chẳng lẽ là hắn vẫn dấu kín thực lực? Có thể là hoàn toàn không cần phải tại nơi này bạo lộ a…

Trong lòng nghĩ trước, hắn đã đi rồi đi vào.

Tiểu viện chánh đường trong, địa long đốt lửa nóng, hệ thống sưởi hơi hun người. Mười hai tên Hoa Lang sứ giả còn bị cột ném ở góc tường, hiển nhiên da thịt nỗi khổ không ít thụ, nguyên một đám mặt mũi bầm dập rầm rì, trong đó có ngươi ngực xương sườn bị Hồng Vũ giẫm đoạn, trọng thương chưa lành gia hỏa.

Hồng Vũ xem thẳng lắc đầu, ngươi còn như vậy đâu, cư nhiên còn đến đi dạo kỹ viện!

Đại hoàng tử rõ ràng cũng chỉ có thể cùng ngồi ở một bên, mà chủ vị trên, thì là lười biếng ngồi một người trung niên. hắn một thân màu vàng cẩm bào, trong tay vuốt vuốt một khối Dương Chi mỹ ngọc, chứng kiến Hồng Vũ tiến đến, mí mắt có chút vừa nhấc, cũng lười được mời đến.

Trương Duẫn cùng Mai Ảnh đều đứng sau lưng hắn, thần thái cung kính vô cùng.

Hồng Vũ hướng Đại hoàng tử vừa chắp tay: "Điện hạ."

Đại hoàng tử đứng dậy đến vì hắn giới thiệu: "Đây là ta tam thúc."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Mất mặt xấu hổ (trung)

Hồng Vũ thoáng cái liền từ bản chủ trong trí nhớ tìm được rồi người này thân phận: Ung Vương Mai Thiên Sách!

Vũ Tông Hoàng Đế đăng cơ trước, cũng từng vì Thái tử vị chém giết nhiều năm, trong đó hung hiểm không đủ vi ngoại nhân đạo tai. Ngay lúc đó Tam hoàng tử Mai Thiên Sách, từ lúc mới bắt đầu tựu cố định duy trì Vũ Tông Hoàng Đế, đẳng càng về sau Vũ Tông Hoàng Đế vào chỗ, hắn lại một lòng muốn làm cái phú quý người rảnh rỗi, đem trong tay quyền sở hữu lực đều nhường lại, tránh khỏi Vũ Tông Hoàng Đế khó làm.

Cũng chính là bởi vậy, Vũ Tông Hoàng Đế đối cái này đệ đệ một mực rất sủng, tùy tiện hắn làm gì.

Nếu như nói Vũ Tông Hoàng Đế nể trọng nhất người là Bách Lý Thịnh Thế, như vậy hắn người thân cận nhất chính là Mai Thiên Sách. Người người đều ở truyền thuyết Bách Lý Các thế lực sau lưng sâu không thể lường, chính là Hồng Vũ tuyệt đối thật không ngờ, Bách Lý Các sau lưng dĩ nhiên là cái này một vị.

Như vậy Mai Ảnh cái này võ cơ giáo đầu, vậy mà lại có một Hoàng thất họ, thì không khó lý giải.

Hồng Vũ tiến lên cùng Ung Vương chào xong, Mai Thiên Sách như cũ là như vậy một bộ lười biếng bộ dáng, nhẹ gật đầu nói ra: "Hồng Thắng Nhật cháu nội? Gia gia của ngươi là hảo tướng quân, đáng tiếc ngươi tiểu tử bất tranh khí."

Hồng Vũ biết mình lại là bị bản chủ liên quan đến, hắn biện hộ nói: "Tiểu chất cũng đã hối cải để làm người mới một lần nữa làm người!"

Mai Thiên Sách tựa hồ cũng không quan tâm, như trước lười biếng hỏi: "A? Có chứng cớ gì?"

Hồng Vũ không chút khách khí một ngón tay Hoa Lang Quốc những người kia: "Trước đó lần thứ nhất những người

này tại lợi nhuận phường lừa bịp tống tiền cửa hàng, chính là bị ta đánh một trận."

Mai Thiên Sách nhãn tình sáng lên, ngồi xuống một ít: "Thật sự?"

"Đại hoàng tử làm chứng!"

Đại hoàng tử Bất đắc dĩ gật đầu, Hoa Lang Quốc sứ giả môn khóc không ra nước mắt.

Mai Thiên Sách ha ha cười: "Không sai, người tới, dọn chỗ!"

"Tạ vương gia." Trương Duẫn cho hắn đưa đến một cái ghế, lần lượt Đại hoàng tử ra tay ngồi.

Đại hoàng tử kiên trì nói: "Tam thúc, ngài còn là xem tại trên mặt mũi của ta, làm cho bọn hắn a, cái này dù sao cũng là phụ hoàng công đạo cấp cho ta tồi…"

Mai Thiên Sách cùng hắn rất thuộc, nhàn nhạt khoát tay chặn lại nói ra: "Ta đây Bách Lý Các quy củ, dám hưởng thụ lấy không trả tiền, đó là muốn xâu ở bên ngoài ba ngày ba đêm thị chúng. Trước kia cũng có qua tiền lệ, chẳng lẽ tựu bởi vì bọn họ là phía đông cái kia góc trong góc tiểu quốc tới, muốn ta phá lệ? Muốn là như thế này, mặt mũi của ta hướng chỗ nào đặt?"

Đại hoàng tử còn muốn nói nữa, Hồng Vũ lại giữ chặt hắn: "Điện hạ, những người này quả thực so với man di còn không bằng, thân là một quốc gia đặc phái viên, rõ ràng làm ra loại này hạ lưu chuyện tình. Ta xem Hoa Lang Quốc thì ra là cái không biết liêm sỉ quốc gia, làm cho Ung Vương điện hạ giáo huấn bọn họ thoáng cái cũng tốt, ngã một lần khôn hơn một chút, nói không chừng bọn họ tựu học xong lễ nghi, trở về Hoa Lang Quốc sau, cũng có thể đẩy mà rộng chi, giáo hóa dân chúng, thật sự là một kiện thật to việc thiện."

"Ngươi…" Đại hoàng tử gặp qua cưỡng từ đoạt lý, chính là chưa thấy qua Hồng Vũ như vậy đổi trắng thay đen! hắn trong lúc nhất thời dở khóc dở cười, lại là Mai Thiên Sách đại lực vỗ tay: "Nói rất đúng! ngươi nhìn ngươi phó đoàn trưởng đều nói

như vậy, chuyện này cứ định như vậy, Mai Ảnh, đưa bọn họ hết thảy xâu ở ngoài cửa!"

Đại hoàng tử tranh thủ thời gian ngăn đón một chút: "Tam thúc, ba ngày thật sự quá nặng, ngươi xem trên người bọn họ đều mang theo thương, thật sự lại xâu ba ngày, này nhất định phải chết."

Ung Vương nghĩ nghĩ, gật đầu nói: "Tốt lắm, tam thúc cho ngươi cái mặt mũi, một ngày a."

"Đa tạ tam thúc."

Hoa Lang Quốc người lúc này đây rốt cuộc biết đá trúng thiết bản, trước đó lần thứ nhất lừa bịp tống tiền một cái không hề bối cảnh tiểu thương hộ, còn bị đánh chết khiếp, lúc này đây chính là Ung Vương điện hạ, liền Đại hoàng tử cũng muốn tất cung tất kính nhân vật, bọn họ là không dám lại kêu gào, chỉ muốn qua trước mắt cửa ải này lại nói.

Này mười hai tên sứ giả bị mang đi, Hồng Vũ lại không có ý tốt nhìn xem một bên một người khác.

Người này không có bị trói lại, nhưng là vừa rồi cùng mười hai tên sứ giả đứng chung một chỗ, sắc mặt trắng bệch, hơi có chút phát run. Hồng Vũ cũng đã đoán được người kia là ai, nhưng vẫn là hỏi một câu: "Cái này chính là dẫn bọn hắn đến Bách Lý Các tên kia a?"

Hắn đúng là tên kia tiểu lại.

Tên này vừa nghe thấy Hồng Vũ hỏi mình, phác thông một tiếng quỳ xuống đến liên tục dập đầu: "Đại nhân tha mạng, đại nhân tha mạng, tiểu nhân chỉ là phụng mệnh làm việc, bị buộc Bất đắc dĩ a!"

Hồng Vũ sắc mặt lập tức dữ tợn đứng lên, không hề cố kỵ một cước đạp đi qua: "Bị buộc Bất đắc dĩ! Phóng con mẹ ngươi chó má! Sứ quán lí nhiều như vậy quan lại, vì cái gì không phải người khác dẫn bọn hắn, mà là ngươi? Nghĩ liếm người ngoại quốc lỗ đít trên lên bò? Ta đíu mịa mày(fuck your mom) ghìm sa mạc, ngươi đánh sai bàn tính! Lão tử cái này chén hận nhất đúng là như ngươi vậy hạ gian! ngươi so với kia

bang Hoa Lang Quốc hỗn đản còn muốn đáng hận, thật sự là chết không có gì đáng tiếc!"

Hồng Vũ lúc này đây thật là ra tay không lưu tình, hắn theo lời đúng là trong nội tâm suy nghĩ, loại người này thật sự là giết một ngàn lần đều chê ít!

Một cước một cước đạp đi qua, võ khí tại từng đợt sấm rền vậy trong thanh âm không ngừng bộc phát, này tiểu lại cái đó chịu được cái này? Kêu thảm thiết vài tiếng sau cũng đã toàn thân là huyết, gần chết.

Mai Ảnh có chút tiến lên một bước, thấp giọng nói: "Có thể, tại hai vị điện hạ trước mặt, không thể lỗ mãng!"

Hồng Vũ oán hận bả chân thu hồi lại, quay đầu lại nhìn xem Đại hoàng tử cùng Ung Vương điện hạ. Đại hoàng tử vẻ mặt lạnh nhạt, hiển nhiên coi như là bả cái này tiểu lại đánh chết hắn cũng không sao cả.

Mà Mai Thiên Sách tắc là có chút thưởng thức bộ dạng, có chút hăng hái nhìn xem hắn làm.

Hồng Vũ hướng Ung Vương liền ôm quyền: "Điện hạ, khẩn cầu điện hạ đem cái này tiểu nhân từ bỏ, đuổi ra Đại Hạ quốc cảnh!"

Ung Vương cười: "Cái này xử trí hảo, hắn không phải nghĩ đập Hoa Lang Quốc nịnh hót ư, đẳng Hoa Lang Quốc kia bang ngu xuẩn lúc trở về, làm cho hắn cùng một chỗ đi theo, đi Hoa Lang Quốc qua những ngày an nhàn của hắn a! Ha ha ha!"

Hoa Lang Quốc này thâm sơn cùng cốc, Đô thành cũng chỉ có Đại Hạ một cái thị trấn lớn, bình thường ngay cả đám khẩu mới lạ rau dưa đều ăn không đến, thịt thì càng đừng nghĩ, chịu chút thịt ba chỉ tựu là một kiện người cả nhà muốn tề tựu thịnh thế, có thể có cái gì chó má ngày tốt lành? Cái này tiểu lại quá khứ trôi qua nhất định còn không thụ chào đón, không đói bụng chết tựu không sai.

Mai Ảnh cũng hận người này không có cốt khí, bán đứng người một nhà nịnh nọt Hoa Lang, ám hiệu một chút, thì có hai người tiến đến, kéo chó chết đồng dạng bả cái này tiểu lại kéo đi ra ngoài.

Đại hoàng tử cùng Hồng Vũ lại cùng Ung Vương điện hạ nói một lát lời nói, Ung Vương có chút mệt mỏi, hai người tranh thủ thời gian cáo từ. Mai Ảnh thay Ung Vương đem hai người tống xuất, trên đường Mai Ảnh thấp giọng hỏi: "Hàn Cơ các nàng thế nào?"

Hồng Vũ buồn bực hừ hừ một tiếng: "Ngươi đây còn dùng hỏi ta? các nàng đi theo muội muội của ta hồ đồ, xông ra thật lớn danh đầu ơ!"

Mai Ảnh bật cười, chợt lại ánh mắt buồn bả: "Các nàng đều là người cơ khổ, ngươi muốn hảo hảo đối với các nàng."

Hồng Vũ gật gật đầu, không có nói cái gì nữa.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Mất mặt xấu hổ (hạ)

Mai Ảnh đưa bọn họ đưa đến cửa lớn, hai người cáo từ rời đi, Phác Ân Thái bọn họ đã bị treo lên, từng tiếng giết heo vậy rú thảm thanh truyền đến, hai người vừa quay đầu lại, nguyên lai mười hai người tất cả đều bị lột sạch treo ngược lên!

Hiện tại cũng đã bắt đầu mùa đông, Vũ Đô thời tiết không nói nước đóng thành băng, thế nhưng kém không nhiều lắm. Đại hoàng tử xem xét đau cả đầu: "Ta còn phải đi theo tam thúc nói một chút…"

Hồng Vũ vui mừng khi bọn hắn mất mặt , một bả giữ chặt hắn: "Ung vương điện hạ cũng đã cho mặt mũi ngươi, ba ngày giảm bớt thành một ngày, lột sạch thì lột sạch a."

Đại hoàng tử nghĩ nghĩ, Vô Nại thở dài một tiếng, lắc đầu đi.

Hồng Vũ cũng lên xe ngựa, lại phân phó Hồng Khê chậm một chút đi.

Đợi Đại hoàng tử xe ngựa không thấy, Hồng Vũ bả Hồng Khê kêu đến, như thế như vậy phân phó một hồi, Hồng Khê cười hì hì đi. Rất nhanh hắn liền tìm được rồi một đám chơi đùa hài đồng, một bả đồng tiền rải ra, hài đồng môn sung sướng chạy trước Bách Lý Các đi, thấy xong một đống lớn hòn đá, nhắm ngay mười hai người đó hạ thể đập bể đi qua.

Hồng Khê liên tiếp tìm vài bang tiểu hài tử, trong đó có một mười mấy tuổi, khoẻ mạnh kháu khỉnh, rất có ném mạnh thiên phú, tuyển đều là quyền đầu lớn tiểu nhân hòn đá, một đập một cái chuẩn, Phác Ân Thái cái thứ nhất bị nện trung, ngao một tiếng cự đại kêu thảm thiết, đau toàn thân loạn run, liền mùa đông trời lạnh lại đau, trên mặt cũng đã không biết là màu gì.

Hồng Vũ làm cho Hồng Khê đem ngựa xe ngừng ở một bên một cái trong hẻm nhỏ, cười tủm tỉm nhìn xem một đám bọn nhỏ hi hi ha ha đấm vào. Đợi một chút đến mười hai cái

gia hỏa mỗi người đều bị bọn nhỏ trúng mục tiêu mục tiêu hạ xuống, hắn mới phân phó một tiếng đi trở về.

Chuyện này sau, Hoa Lang Quốc sứ đoàn tựu thành cả Vũ Đô trò cười.

Một ngày sau đó, Đại hoàng tử phái người đến đem mười hai tên sứ giả đón về đi, tất cả đều chỉ còn lại có nửa cái mạng. Cái kia trọng thương chưa lành, càng là thiếu chút nữa đi đời nhà ma, may mà vạn sinh đường y tượng y thuật cao minh, nếu tại bọn hắn Hoa Lang, như vậy thương thế, mười cái mạng cũng không.

Hoa Lang Quốc người đành phải lần nữa dưỡng thương, hoan nghênh yến hội khẽ kéo lại kéo.

Hai ngày từ nay về sau, Hồng phủ cửa xuất hiện nhất danh khí thế bất phàm râu quai nón, sau lưng nghiêng lưng một con cự đại hòm sắt.

Người gác cổng người sợ tới mức một cái run rẩy, vội vàng đem Tào Quỷ Hùng mời đến đi, một mặt chuẩn bị trên trà ngon nước hầu hạ, một mặt phái người phi báo nhị thiếu gia.

Hồng Vũ có chút buồn bực: "Sao ngươi lại tới đây?"

Tào Quỷ Hùng trên mặt mũi có chút gây khó dễ, cả giận nói: "Cả Thanh Nguyên đại lục, bổn tọa không quản đi nơi nào, đều là cũng bị nhiệt liệt hoan nghênh!"

Hồng Vũ cười hì hì nói: "Ta cũng không phải không chào đón ngươi."

Tào Quỷ Hùng hừ một tiếng: "Bạch cô nương để cho ta chiếu cố các ngươi, ta cuối cùng muốn tới nhìn một chút a?"

Hồng Vũ thở dài: "Thì ra là thế, vốn có ta nghĩ đến ngươi là tới tìm ta uống rượu, cho nên chuyên môn làm cho người ta chuẩn bị không thua sơn dã lễ rượu băng tuyền lưu nhưỡng, ngươi đã không phải ý tứ này, quên đi a…"

Tào Quỷ Hùng bạo khởi: "Thối tiểu tử ngươi đùa bỡn ta! Rượu ngon ở nơi nào? Càng nhiều càng tốt!"

Buổi trưa Hồng Vũ phái người đi nói với Tiết Thiệu, có khách quý, làm cho hắn nhiều hơn chuẩn bị băng tuyền lưu nhưỡng. Tiết Thiệu cười mắng, tiểu tử này lại đây lừa gạt Tiết thúc rượu ngon.

Kết quả giữa trưa chứng kiến Tào Quỷ Hùng, Tiết Thiệu một cái run rẩy, ngoan ngoãn bả trong tiệm tất cả băng tuyền lưu nhưỡng tất cả đều chuyển đi ra.

Tổng cộng hai mươi đàn, Tào Quỷ Hùng một người toàn bộ giải quyết.

Vì vậy Hồng Vũ bắt đầu hối hận thỉnh hắn uống rượu, một người bình thường say khướt cũng đã rất làm cho người đau đầu, một vị nhất phẩm hợp chân say khướt… Có thể nghĩ a.

Hồng Vũ lao lực khí lực, mới được sự giúp đỡ của Hồng Thân, bả tào tửu quỷ lấy trở về, Hồng Thân trên đường đi nơm nớp lo sợ, dù sao trong ngực ôm có thể là một vị nhất phẩm hợp chân, hơn nữa là đại danh đỉnh đỉnh Đại Hạ ngũ đại!

Chỉ cần thân là võ giả, cái kia không phải đối nhất phẩm hợp chân vô cùng kính ngưỡng?

Nhưng mà Hồng Vũ chính là cái khác loại, hắn đời trước tựu phá lệ phản cảm những kia thiếu não fan cuồng, đến thế giới này, như cũ bảo trì coi rẻ hết thảy "Thần tượng" thói quen —— mặc dù nhất phẩm hợp chân chính là hàng thật giá thật, trải qua vô số tôi luyện mới có thể thành tựu, vượt qua xa những kia bình hoa thần tượng có thể so sánh.

Hồng Vũ chính là thất phẩm hồn tinh đỉnh phong, Hồng Thân cũng là tam phẩm hiển thánh trung kỳ. Hai người bả Tào Quỷ Hùng lấy hồi Hồng Vũ hiện tại ở viện tử, đã là một thân mồ hôi, thở hồng hộc. Về phần Hồng Khê, ngay từ đầu lại là rất nhiệt tình đến hỗ trợ, vịn Tào Quỷ Hùng một cái cánh tay, Tào Quỷ Hùng mắt say lờ đờ mông lung chứng kiến hắn, rất là hiền lành, cười tủm tỉm cùng hắn chào hỏi, khoát tay: "Hắc, huynh đệ!"

Sau đó Hồng Khê tựu bay ra ngoài. hắn theo ba ngoài mười trượng hơn đứng lên, mặt mũi bầm dập, trên người ước chừng

có bốn năm chỗ xương cốt đều nứt ra, lại cũng không chịu đã tới.

Hồng Vũ lòng tràn đầy buồn bực: "Mở cái gian phòng, bả thằng nhãi này ném vào mặc kệ!"

Hồng Thân nơm nớp lo sợ: "Thiếu gia, cái này một vị chính là nhất phẩm hợp chân!"

Hồng Vũ căm tức: "Chưa thấy qua như vậy dọa người nhất phẩm hợp chân!"

Hồng Thân: "…"

Võ cơ môn đối với thiếu chủ phân phó đó là kiên định chấp hành, lập tức mở ra một gian sương phòng, Hồng Vũ cùng Hồng Thân hợp lực, bả Tào Quỷ Hùng lấy đi vào.

Ầm một tiếng đóng cửa phòng mặc kệ, làm cho tên này ở bên trong ngủ đi.

Hồng Vũ ở bên ngoài nghe được trong phòng tiếng ngáy như lôi, hết lần này tới lần khác lại có thể đủ rồi cảm giác được rõ ràng Tào Quỷ Hùng một ít ti như có như không linh giác, thủy chung tại phương viên ba trăm trượng trong vòng du động. hắn hận nghiến răng nghiến lợi: "Tên mất dạy này…"

Nhất phẩm hợp chân đại nhân hiển nhiên tựu là ưa thích loại này say rượu cảm giác mà thôi, gắng phải nói, hắn tựu là một loại "Người say tâm không say" trạng thái, linh giác bất diệt, nếu như thực có nguy hiểm gì, Tào Quỷ Hùng nhất định sẽ tại trước tiên tỉnh ngủ, sau đó rút ra hắn đồ thần việt, phát ra có thể làm cho tất cả mọi người hối hận đến từ nhất phẩm hợp chân kinh thiên nhất kích.

Tôn Bán Sơn bán lúc chiều tựu chạy tới, hắn hiện tại cũng đã hiển nhiên, ban ngày cơ hồ là một nửa thời gian tại Vân thị tượng tác, một nửa thời gian tại Hồng Phủ. Chỉ có khi đi ngủ mới đi về nhà.

Hắn cùng nữ hài tử kết giao kinh nghiệm, cơ hồ gần kề giới hạn trong thân cận, bởi vậy truy cầu Tiếu Nghiên đơn giản thô bạo, thì phải là dính ở bên người nàng. Tôn Bán Sơn có yêu

mến dính ở bên người nàng, vì vậy mỗi ngày làm không biết mệt.

Hồng Phủ gần nhất ẩm thực chi tiêu cũng là tăng nhiều.

Tiếu Nghiên kinh nghiệm so với Tôn Bán Sơn cũng cường không đi nơi nào, Tôn Bán Sơn đến đây, nàng tựu cười tủm tỉm, Tôn Bán Sơn mau tới, nàng vẫn hướng cửa ra vào duỗi đầu, Tôn Bán Sơn không có ở, nàng tựu thành thành thật thật ở lại.

Bữa tối thời điểm, Hồng Vũ không có đi hô Tào Quỷ Hùng, bất quá nhất phẩm hợp chân đại nhân xoa huyệt thái dương, lung la lung lay xuất hiện ở trong nhà ăn, sau đó đặt mông ngồi xuống.

Hồng Thắng Nhật tại trong, tất cả mọi người nhất tề chấn động: "Lão Nhị, làm sao ngươi không nói cho chúng ta biết tào tiên sinh tại nhà chúng ta làm khách?"

Hồng Vũ không đem tào tửu quỷ đương hồi sự, chính là nhất phẩm hợp chân thật là thỉnh đều thỉnh không đến khách nhân a! Những thứ không nói khác, Vũ Tông Hoàng Đế muốn mời hai mươi năm, đều không mời đến.

Hồng Thắng Nhật lập tức bả vị trí của mình nhường lại, rất là kính trọng thỉnh Tào Quỷ Hùng ghế trên. Hồng Vũ phát hỏa, đó là ta gia gia a!

Hắn trừng mắt nhìn xem Tào Quỷ Hùng: "Ngươi còn nhớ không nhớ uống rượu ngon rồi?"

Tào Quỷ Hùng tức giận: "Tiểu tử kia ngươi không nên quá mức phân a, bổn tọa đồ thần việt (1 loại búa lớn) không phải ngồi không!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Tổ tông tại Hoa Lang (thượng)

Hồng Vũ phồng má, như một con đấu ếch đồng dạng nhìn xem hắn, đang tại nhiều người như vậy trước mặt, Tào Quỷ Hùng trên mặt mũi chỗ đó treo được? Cọ thoáng cái đứng lên, hung hăng ngồi ở Hồng Thắng Nhật trên chỗ ngồi, sau đó cùng Hồng Vũ hai cái chọi gà mắt đồng dạng đối mặt đứng lên.

Hồng Thắng Nhật cùng Hồng Liệt bọn người lúc này mới xoa xoa mồ hôi lạnh, treo lấy tâm rốt cục buông.

Hồng Thắng Nhật cho Hồng Vũ một cái tát: "Không được đối tào tiên sinh vô lễ!"

Hồng Vũ cảm thấy mặt mũi của ta cũng không nhịn được a! hắn nhưng không biết, rơi vào Lôi Viện Viện cùng Tôn Bán Sơn trong mắt những người này, Hồng Vũ đã là thiên đại thể diện. Có thể cùng nhất phẩm hợp chân như thế chăng khách khí, hơn nữa người ta cư nhiên còn chưa cùng hắn phát tác, cả Vũ Đô… Không đúng, cả Đại Hạ cũng chỉ có hắn một cái đi?

Nhưng là hồng nhị thiếu rất không dễ chịu, trong nội tâm phát ra hung ác: Hảo ngươi tào tửu quỷ, ngươi chờ đó cho ta, dám quét thiếu gia mặt mũi, ta nhất định khiến ngươi liền quần lót mặc cũng không có!

Truy cứu nguyên nhân, Tào Quỷ Hùng không phải là không có tại hồng nhị thiếu trước mặt hiển lộ thực lực, thật sự là có Bạch Uyển Thần cường hãn phía trước, lại có Tào Quỷ Hùng nhiều lần trò hề xuất hiện ở sau, Hồng Vũ đối với hắn thật sự kính trọng không đứng dậy.

Hắn không coi Tào Quỷ Hùng là hồi sự, chính là người khác quá đương hồi sự. Tiếu Nghiên chuyên môn làm một vò canh giã rượu, Tào Quỷ Hùng uống sau, liên tục gật đầu, tán dương Tiếu Nghiên một câu, thiếu nữ lập tức kích động không thôi.

Mà Tiếu Nghiên hoang thú yến, tuyệt đối là bắt người tràng vị đại sát khí, Tào Quỷ Hùng hưởng qua sau cũng lại tại Hồng gia tạm thời không đi.

Biết rõ Tào Quỷ Hùng tại Hồng Phủ hạ nhân, đều bị nghiêm mệnh không được truyền ra bên ngoài, không có người tới quấy rầy Tào Quỷ Hùng. Đại tẩu Lôi Viện Viện lúc này đây, mới xem như chính thức biết rằng Hồng gia nội tình đến cỡ nào thâm hậu, đương Hồng Vũ cùng nhất phẩm hợp chân đại nhân mắt to trừng đôi mắt nhỏ hờn dỗi thời điểm, nàng triệt để hóa đá, từ Hồng Liệt đột phá cảnh giới, tu vi mạnh thêm sau, nàng tựu cảm giác mình nhặt được bảo, lúc này đây, càng là cảm thấy đụng đại vận, phu gia nguyên đến mạnh mẽ như vậy!

Hoa Lang Quốc sứ đoàn lúc này đây bị lăn qua lăn lại bị mất nửa cái mạng, thể chất thật to suy yếu, chỉ sợ từ nay về sau hội rơi xuống bệnh căn. Bất quá khi trước lại là khôi phục so lần trước nhanh, ước chừng bốn ngày sau đó, Hồng Vũ tựu thu được đến Đại hoàng tử thiếp mời, khẽ kéo lại kéo nghênh đón yến hội, rốt cục có thể bắt đầu rồi.

Tào Quỷ Hùng tựu ở một bên, chứng kiến có yến hội, cái thứ nhất nói chuyện: "Dầu gì cũng là hoàng gia mời khách, rượu sẽ không quá kém a?"

Hồng Vũ dở khóc dở cười: "Được rồi, tính cả ngươi một cái."

Kỳ thật lại nói tiếp, Tào Quỷ Hùng muốn uống rượu, nơi đó tìm không thấy? Người ta chính là đường đường nhất phẩm hợp chân, chỉ cần mở miệng còn có thể không có rượu ngon?

Nhưng cũng chính bởi vì cái này thân phận, hắn không thể theo liền mở miệng. Nhất phẩm hợp chân một khi mở miệng, người khác đem rượu ngon đưa tới cửa, chỗ kỳ vọng lấy được hồi báo cũng rất cự đại.

Tào Quỷ Hùng rất rõ ràng thân là nhất phẩm hợp chân, có bao lớn năng lượng. Coi như là hắn không ra tay, chỉ cần thỉnh hắn uống rượu người hướng ra phía ngoài thả ra một câu, Tào Quỷ Hùng uống rượu của ta! Lực ảnh hưởng đều là hết sức lớn

lao, thậm chí không chút nào khoa trương nói, có thể tả hữu hai thế lực lớn trong lúc đó đấu tranh tình thế đi về hướng.

Bởi vậy nhiều năm như vậy, Tào Quỷ Hùng cũng chỉ là tại trong nhà mình uống xoàng xuống. Khó được lúc này đây gặp gỡ Hồng Vũ, Hồng Vũ không coi hắn là hồi sự, hắn ngược lại cảm thấy dễ dàng, giống như trên người loại đó gông cùm xiềng xích đánh vỡ, hắn lại là mở rộng yên tâm uống.

Mãi cho đến yến hội trước, Hồng Vũ đều đang chờ trước Hoa Lang Quốc người lại gây ra một ít chuyện, đáng tiếc nguyện vọng của hắn thất bại. Hồng Thân tại vừa nói: "Kia bang gia hỏa coi như là lại không có đầu óc, lúc này đây cũng không dám xuất môn đi?"

Hồng Vũ tưởng tượng cũng không phải là ư, hai lần xuất môn, hai lần bị lăn qua lăn lại được thiếu chút nữa vứt bỏ mạng nhỏ, bất kể là ai cũng đều có tâm lý oán hận đi?

Xem nhìn thời gian không sai biệt lắm, Hồng Vũ mời đến Hồng Thân cùng Tào Quỷ Hùng cùng lúc xuất phát. Lúc này đây Hồng Thân đánh xe, đáng thương Hồng Khê còn đang tĩnh dưỡng.

Tào Quỷ Hùng ngạo nhiên vung tay lên: "Có bổn tọa tại, tuyệt đối có thể cam đoan tiểu tử này an toàn, ngươi tựu không cần đi."

Lần này, Hồng Thân lại không có đối nhất phẩm hợp chân các hạ nói gì nghe nấy, do dự một chút, rất không có có độ tin cậy gắn cái dối: "Dù sao cũng phải có người đánh xe a…"

Tùy tiện tìm cái hạ nhân không được sao? Hồng Thân hiển nhiên đối với tào tiên sinh rượu phẩm rất lo lắng.

Xe ngựa chậm rãi mà đi, Tào Quỷ Hùng còn là lần đầu tiên ngồi Hồng Vũ xe ngựa, nhịn không được rồi hướng kéo xe liệt mã tán thưởng một câu: "Ngựa tốt, đáng tiếc!"

Liệt mã suýt nữa lệ nóng doanh tròng, rốt cục có Bá Nhạc a! Giống như ta vậy bảo mã, nên rong ruổi tại mênh mông bát ngát trên thảo nguyên, thống soái nhóm lớn ngựa hoang cái, mỗi khi trời chiều rơi xuống, vẫy vẫy cái đuôi thì có nhóm lớn mông thịt kiên quyết con ngựa mẹ vây quanh, cùng với ta

cùng một chỗ vì mã tộc tốt đẹp huyết thống kéo dài cùng một chỗ vất vả cần cù cố gắng!

Hồng Vũ không chút khách khí một câu đánh nát giấc mộng của nó: "Phải không sai, kéo xe rất có lực, vật tận kỳ dụng."

Hoàng tử cùng các công chúa Vương phủ cũng không tại huân quý khu, mà là phân tán tại Hoàng thành chung quanh, thuận tiện tiến cung. Xe ngựa theo nhai đạo chạy, sắc trời dần tối, Hồng Thân đột nhiên trông thấy một người: "Thiếu gia, hình như là Tôn tiên sinh."

Tôn Bán Sơn rất phiền muộn, bởi vì xế chiều hôm nay về đến nhà, mẹ của hắn lại tại thúc giục hắn chung thân đại sự. Lão nương cũng đã nhịn không được liên tiếp nhúng tay, lúc này đây vừa muốn thu xếp trước làm cho hắn đi thân cận.

Tôn Bán Sơn không muốn đi, chính là lại không có biện pháp nói thẳng hắn đã có người trong lòng, Tiếu Nghiên bên kia còn không có gật đầu đáp ứng đâu, hắn như thế nào cùng lão nương nói?

Vạn nhất Tiếu Nghiên không đáp ứng, hắn không duyên cớ rơi xuống thể diện. Càng làm cho hắn ảo não chính là, hắn phát hiện mình không biết nên như thế nào đi nói với Tiếu Nghiên…

Vì vậy hắn chỉ hảo một cái người trốn đi ra, tại Vũ Đô đầu đường đi bộ.

Xe ngựa tại cô đơn Tôn Bán Sơn bên người dừng lại, Hồng Vũ mở cửa xe hỏi: "Ngươi làm sao?"

Tôn Bán Sơn một hồi xấu hổ, trầm mặc không nói. Hồng Vũ hướng hắn vẫy tay một cái: "Đi lên."

Tôn Bán Sơn có tự mình hiểu lấy, không dám đi cùng Hồng Vũ cùng Tào Quỷ Hùng cấp thùng xe, giữ yên lặng cùng Hồng Thân song song ngồi ở bên ngoài, xe ngựa tiếp tục chạy đi.

Đại hoàng tử Vương phủ ban ngày khí thế rộng rãi, bất quá trước cửa có vẻ có chút quạnh quẽ. Bọn họ đều là hoàng tử,

lúc này là muốn tị hiềm, không quản kéo xuống đến có bao nhiêu mờ ám, ít nhất biểu hiện ra không thể nhường người nhìn ra bọn họ kết giao triều thần, kéo bè kết phái.

Cái kia theo chân bọn họ rất quen thuộc tùy tùng đã sớm đẳng tại cửa ra vào, đại trời lạnh đông lạnh được chà xát lỗ tai dậm chân, chứng kiến Hồng Vũ xe ngựa đến đây, vội vàng lộ ra một cái nụ cười sáng lạn chào đón, hỗ trợ dắt ngựa: "Ơ, Thân gia, tại sao là ngài đến đánh xe, Hồng Khê tiểu tử kia đâu?"

Hồng Thân trong lòng tự nhủ trong xe ngồi vị nào đâu, ta đây thân phận có thể không phải là cái có thể đuổi cái xe?

Hắn cười thoáng cái nói: "Thân thể của hắn không thoải mái."

"Vũ thiếu gia, ngài vài vị mau mời tiến, bọn họ đều đến."

Tự nhiên có người đến chiếu khán xe ngựa, tùy tùng dẫn bọn họ đi vào. Nếu như thân phận của Tào Quỷ Hùng cho hấp thụ ánh sáng, lớn như vậy hoàng tử cũng sẽ xuất môn nghênh đón, bất quá bây giờ là an phận làm việc, Tào Quỷ Hùng đi theo Hồng Vũ đằng sau, giả dạng làm một cái gia thần.

Chính là Hồng Thân cùng Tôn Bán Sơn biết rõ a, bọn họ lại rớt lại phía sau Tào Quỷ Hùng một cái thân vị, xem này tùy tùng có điểm buồn bực: Đám người này có ý tứ gì?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Tổ tông tại Hoa Lang (trung)

Đại hoàng tử Vương phủ có ba cái yến hội đại sảnh, một đại hai nhỏ, hôm nay hoan nghênh tiệc tối, tự nhiên là tại lớn nhất chủ yến hội sảnh, Hoa Lang Quốc người bị thu thập hai lần, xem như thành thật, hôm nay sớm đã tới rồi.

Hồng Vũ vừa vào cửa, mười hai tên sứ giả ánh mắt đều có chút bất thiện, rồi lại không dám hiển nhiên nhảy ra ngoài.

Đại hoàng tử ha ha cười, hướng hắn liên tục ngoắc: "Hồng Vũ,, nhanh ngồi xuống, sẽ chờ ngươi một người."

Hồng Vũ chắp tay tố cáo cái tội, vừa đi một bên hướng Đại hoàng tử giới thiệu nói: "Điện hạ, đây là ta mới mời làm việc phụ tá Tào tiên sinh, kính xin điện hạ cho hắn một cái chỗ ngồi."

Trước kia Đại hoàng tử cùng với Hồng Vũ, coi như là Hồng Thân vị này tam phẩm hiển thánh cũng không có chỗ ngồi, chỉ có thể đứng sau lưng Hồng Vũ, Hồng Khê tựu càng không cần phải nói, có đôi khi liền môn đều không cho tiến.

Nhưng là hôm nay cái này "Tào tiên sinh", Hồng Vũ rõ ràng tự mình mở miệng cho hắn muốn vị trí, Đại hoàng tử trong nội tâm mặc dù có chút kỳ quái, nhưng rất cho hắn mặt mũi, khoát tay chặn lại nói: "Đến nha, ban thưởng ghế ngồi."

Có người giơ lên một cái ghế bày ở Hồng Vũ vị trí bên cạnh, Tào Quỷ Hùng ngồi, không chút nào để ý Đại hoàng tử, chớ nói chi là tạ ơn.

Đại hoàng tử nhướng mày, thầm trách Hồng Vũ cái này là từ đâu tìm đến "Phụ tá" ? Liền điểm ấy cơ bản lễ tiết cũng đều không hiểu, muốn loại người này có làm được cái gì?

Người đến đông đủ, Đại hoàng tử bên người nhất danh thái giám tiêm trước cuống họng hô lớn một tiếng: "Yến hội bắt đầu!"

Ti trúc tiếng âm nhạc vang lên, các màu thức ăn nối đuôi nhau mà vào, Tào Quỷ Hùng chằm chằm vào này bưng lấy rượu ngon thị nữ dùng sức xem, Đại hoàng tử nhịn không được âm thầm lắc đầu, cái này đều người nào a, chưa thấy qua sắc đẹp sao?

Hắn giơ lên chén rượu, đối Hoa Lang Quốc sứ giả nói: "Chư vị, hoan nghênh đi đến Đại Hạ, thỉnh mãn ẩm này chén, chúc Đại Hạ, Hoa Lang hai nước hữu nghị lâu dài!"

Sứ giả môn đều hòa cùng, Hồng Vũ cũng đi theo bưng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch.

Tào Quỷ Hùng uống sau, thoả mãn gật gật đầu, hoàng gia rượu quả dù không tệ, không có đi một chuyến uổng công. Tôn Bán Sơn cùng Hồng Thân đứng ở hai người bọn họ sau lưng, đương nhiên không có Tào Quỷ Hùng đãi ngộ.

Sau đó Vương phủ vũ cơ môn lắc lư trước vòng eo tiến trường, một mảnh hoan ca diễm vũ, bầu không khí dần dần nhiệt liệt hơn đứng lên.

Tào Quỷ Hùng mới không quản nhiều như vậy, một ly một ly tiếp theo uống, hắn đứng phía sau tên kia rót rượu thị nữ là bận rộn nhất.

Yến hội đến một nửa, tất cả mọi người uống đến không sai biệt lắm, Đại hoàng tử thấyHoa Lang quốc mọi người trên mặt có chút ít đỏ lên, người uống đến trình độ này, hẳn là tối hào sảng thời điểm, Đại hoàng tử nắm bắt thời cơ cực kỳ chuẩn, lại giơ lên chén rượu: "Chư vị, lúc này đây đi đến ta Đại Hạ, chiêu đãi có nhiều không chu toàn, kính xin tha thứ. Bất quá ta và ngươi hai nước nhiều năm hợp tác, chắc hẳn sẽ không bởi vì một ít việc nhỏ sinh ra khập khiễng a."

Hoa Lang Quốc sứ giả cũng có vẻ rất "Hào sảng", vỗ bộ ngực liền liền nói: "Không có, điện hạ yên tâm, quốc sự làm trọng, chúng ta há lại là bụng dạ hẹp hòi người?"

Tựa hồ là đem lời nói mở, mọi người thì càng gia buông ra, trong bữa tiệc càng náo nhiệt lên.

Phác Ân Thái một tiếng cảm thán: "Kỳ thật Đại Hạ cùng chúng ta Hoa Lang sâu xa sâu đậm, Đại Hạ rất nhiều nổi danh

nhân vật, nghiêm khắc đi lên nói, đều hẳn là tính là chúng ta Hoa Lang người."

Đại hoàng tử có chút tò mò: "A? Xin lắng tai nghe."

Vừa nhắc tới cái này, Phác Ân Thái cùng những Hoa Lang Quốc đó sứ giả đắc ý, Phác Ân Thái rung đùi đắc ý nói: "Chúng ta hay dùng chỗ gần vài người vật nêu ví dụ tử a, Vũ Đô đệ nhất khí sư Tôn Bán Sơn tiên sinh, điện hạ biết?"

Đại hoàng tử nở nụ cười, nhìn thoáng qua Hồng Vũ sau lưng, Tôn Bán Sơn hắn là nhận thức: "Tự nhiên chi đạo, Tôn tiên sinh đã là Đại Hạ ngũ đại khí sư."

Đây là Hồng Vũ gần nhất tạo thế kết quả, đương nhiên không cần hắn tự mình đi làm, 《 Thời Đại 》 trên tạp chí hữu ý vô ý xách mấy lần trước, lại phối hợp một ít khác thủ đoạn cũng như vậy đủ rồi.

Phác Ân Thái nói: "Theo chúng ta Hoa Lang Quốc học giả khảo chứng, Tôn tiên sinh nguyên quán tại chúng ta Hoa Lang Tả Thanh Huyện, đại khái là ba trăm năm trước kia, mới cử động gia di cư đến Đại Hạ, đến nay chúng ta Hoa Lang Tả Thanh Huyện còn có Tôn thị một tòa từ đường, Đại hoàng tử biết đến, chúng ta Hoa Lang họ Tôn rất ít người, không phải Tôn Bán Sơn tiên sinh tổ tiên, còn có thể là ai?"

Cái này Logic cường đại làm cho Đại hoàng tử trợn mắt há hốc mồm, các ngươi trong nước họ Tôn ít người, vậy thì nhất định là Tôn Bán Sơn lão tổ tông? Này bang Hoa Lang Quốc người đầu óc là như thế nào trường, như thế nào được ra loại này kinh thiên địa quỷ thần khiếp thần suy luận?

Hồng Vũ ở một bên xì một tiếng bật cười, thật sự là nhịn không được, tửu thủy phun ra đi vài xích xa.

Hắn vội vàng hướng Đại hoàng tử vừa chắp tay: "Thật có lỗi thật có lỗi, điện hạ thứ tội!"

Đại hoàng tử lòng dạ biết rõ hắn vì cái gì bật cười, khoát tay nói: "Không quan hệ."

Chính là Phác Ân Thái kia bang Hoa Lang vô lại mất hứng.

“Hồng Đại người cười cái gì? Chẳng lẽ ta nói không đúng? Cũng là ngươi có chứng cớ gì phản bác ta?”

Bọn họ đối Hồng Vũ vừa hận vừa sợ, động thủ đó là tuyệt đối không dám, nhưng là loại này miệng lưỡi chi tranh, bọn họ lại tự cho là chiếm cứ “Chân lý”, đương nhiên phải bắt được cơ hội “Báo thù rửa hận” .

Hồng Vũ thật đúng là sợ hắn không hỏi đâu. Nếu là hắn nhịn xuống không hỏi, mình còn không hảo phát tác.

Phác Ân Thái cái này mới mở miệng, Hồng Vũ ha ha cười, nhẹ nhàng đặt chén rượu xuống: “Ta không có chứng cớ gì, ta có chứng nhân. Lão Tôn, ngươi ra đến nói một chút a.”

Tôn Bán Sơn này khuôn mặt chính là một khối tấm ván gỗ, chỉ có nhìn thấy Tiếu Nghiên thời điểm, trên ván gỗ mới có thể vung điểm chu sa.

Nghe được Hồng Vũ mà nói, hắn tựu thật sự đứng ra nói: “Ta chính là Tôn Bán Sơn, ta tổ tiên là Đại Hạ Quảng Lăng Tôn gia, tại Quảng Lăng kéo dài một ngàn hai trăm năm, chưa từng có đi qua gì Hoa Lang.”

Hắn chỉ là tuân theo Hồng Vũ phân phó, nói sau khi xong mình lại đứng trở về.

Phác Ân Thái bọn người chấn động, tuyệt đối thật không ngờ Tôn Bán Sơn loại này thân phận nhân vật, tựu như vậy vô thanh vô tức đứng sau lưng Hồng Vũ, cùng cái tùy tùng đồng dạng!

Người trong cuộc tự mình đi ra phủ nhận, Hoa Lang Quốc mọi người giống như là bị quạt một cái vang dội cái tát, trong nháy mắt tất cả mọi người đỏ bừng cả khuôn mặt. Yến sẽ xuất hiện một hồi xấu hổ trầm mặc.

“Sinh sôi trượt ——” duy nhất không phối hợp thanh âm là Tào Quỷ Hùng không coi ai ra gì lại cạn một chén.

Tựa hồ một tiếng này kích hoạt rồi Phác Ân Thái bọn người, hắn vỗ án, phẫn nộ chỉ vào Tôn Bán Sơn quát: “Hơi quá đáng, cũng dám không nhận tổ tông của mình!”

Đại Hạ một phương toàn thể ngạc nhiên.

Này phó sứ cũng nhảy ra kêu gào nói: “Chúng ta Hoa Lang học giả tuyệt sẽ không tính sai, Tôn Bán Sơn ngươi rõ ràng là Hoa Lang hậu duệ dám không thừa nhận! Nhất định là bởi vì ngươi sau đến sinh hoạt tại Đại Hạ, mới sẽ như thế quên nguồn quên gốc! Nếu như là tại ta Hoa Lang, tuyệt sẽ không cho ngươi biến thành loại người này!”

Tôn Bán Sơn loại này nửa cái tượng đất tính tình cũng hơi tức giận, trầm giọng nói ra: “Nhà của ta tại Quảng Lăng, có gia phả làm chứng, một ngàn hai trăm năm truyền thừa Tôn thị gia tộc, há có thể tính sai!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Tổ tông tại Hoa Lang (hạ)

Lần này, Phác Ân Thái bọn người trợn tròn mắt, hắn tròng mắt vòng vo nửa ngày, rốt cục lại nghĩ tới một cái lí do thoái thác: "Cái này cũng nói không chính xác, không chuẩn các ngươi cái này một chi là từ chúng ta Hoa Lang di chuyển đi ra ngoài, về sau nhập vào Quảng Lăng Tôn thị đâu?"

Phó sứ vội vàng nói ra: "Đúng là, tất nhiên như thế!"

Hồng Vũ nhịn không được đang muốn mở miệng, Đại hoàng tử tranh thủ thời gian đoạt lời trước miễn cho lại náo đứng lên: "Tính một cái, chúng ta không nói Tôn tiên sinh."

Phác Ân Thái hừ một tiếng, rất là khinh thường nói: "Tôn tiên sinh kỳ thật cũng không tính là cái gì nhân vật tài ba, ta chỉ là đơn cử ví dụ thôi, kỳ thật mặt khác có một vị càng thêm nổi danh nhân vật, đó mới là chúng ta Hoa Lang kiêu ngạo."

Đại hoàng tử thuận miệng hỏi: "Ai a?"

Phác Ân Thái ngạo nghễ nói: "Chính là Đại Hạ ngũ đại nhất phẩm bên trong Tào Quỷ Hùng các hạ!"

Phốc!

Hồng Vũ lại phun ra một ngụm rượu, Đại hoàng tử kinh ngạc nhìn xem hắn, Hồng Vũ tranh thủ thời gian xin lỗi: "Điện hạ thứ tội, thật sự là…"Hắn cũng không biết nói như thế nào.

Tào Quỷ Hùng ở một bên, sinh sôi trượt một tiếng lại uống một ly, thật giống như không biết Phác Ân Thái lại nói mình, đặt chén rượu xuống thản nhiên nói: "Tiếp."

Phía sau hắn tên kia thị nữ là thật sự có chút ít không nhịn được, Vũ thiếu gia từ nơi nào tìm đến cái này tham tửu quỷ? Giống như vài chăn mền không say rượu dường như, từ tiến đến rượu một ly hợp với một ly, căn bản không có ngừng qua.

Cái này yến hội sảnh thập phần rộng thùng thình, chính giữa lưu ra cũng đủ đất trống biểu diễn ca múa, tất cả mọi người theo cổ lễ ngồi chồm hỗm, cho nên thực án cũng không

cao, thị nữ đứng ở phía sau mỗi một lần rót rượu đều muốn cúi người, cái này cùng một chỗ vừa rụng, số lần nhiều hơn cũng có chút chịu không được, thị nữ đã có chút ít đau thắt lưng.

Nàng cố ý mè nheo một chút, Tào Quỷ Hùng lại không có kiên nhẫn đợi nàng: "Rót rượu!"

Thị nữ âm thầm bĩu môi, chính là dù sao cũng là điện hạ khách nhân, không được phép nàng phát cáu, như cũ ngoan ngoãn mãn trên, chính là trong nội tâm bất mãn đã đến một cái đỉnh.

Phác Ân Thái như cũ chậm rãi mà nói: "Tào đại nhân tổ tiên chính là ta Hoa Lang Quốc đều liền hương thân sĩ, võ đạo gia truyền, chảy dài ba trăm năm, chính là lúc ấy ta Hoa Lang cực thịnh một thời võ đạo danh gia, nguyên bản họ Kim, về sau di chuyển tiến vào Đại Hạ sau, mới cải thành họ Tào!"

Này phó sứ cũng là cực kỳ hưng phấn, hai tay án lấy thực án, lời thề son sắt nói: "Chuyện này thiên chân vạn xác, tại ta Hoa Lang Quốc trong, cơ hồ mọi người đều biết, Tào đại nhân chính là chúng ta Hoa Lang tử tôn, ta Hoa Lang Quốc dùng hắn vẻ vang!"

Hồng Vũ cười hì hì nhìn xem, cũng đã tuyệt không sốt ruột phát tác, bởi vì hắn biết rõ, mình có thể xem cuộc vui, bởi vì khẳng định có người kìm nén không được muốn phát tác.

Chỉ là hắn thật không ngờ, dẫn đầu phát tác không phải Tào Quỷ Hùng, mà là phía sau hắn Hồng Thân.

Nhất phẩm hợp chân tại Hồng Thân loại này say mê võ đạo võ giả trong suy nghĩ, tuyệt đối là hoàn mỹ thần tượng. Thậm chí có người dám nói Đại Hạ nhất phẩm hợp chân nhưng thật ra là Hoa Lang người? Hồng Thân tuy nhiên biết rõ loại trường hợp này chính mình nói chuyện không thích hợp, nhưng vẫn cũ kìm nén không được tức giận quát lớn: " Nói bậy! Tào tiên sinh xuất thân Hành Dương Tào thị, tại Hành Dương địa phương chính là nổi danh đại tộc, Tào thị trong từ đường, sớm nhất một tòa tộc bia, chính là một ngàn tám trăm năm trước lưu lại, làm sao có thể đến từ Hoa Lang?"

Phác Ân Thái hai trừng mắt: "Ta Hoa Lang rất nhiều học giả đều khảo chứng qua, chuyện này tuyệt đối không sai! các ngươi Đại Hạ không cần phải bịt tay trộm chuông lừa mình dối người, chúng ta Hoa Lang người vĩ đại huyết thống, tại Tào đại nhân trên người chiếm được hoàn mỹ thể hiện…"

Hồng Vũ buồn bực, tào tửu quỷ như thế nào còn có thể nhịn được? ngươi tổ tông đều bị người cho thay đổi!

Hắn một mắt lé, trong lúc đó một bên Tào Quỷ Hùng lại uống một ly: "Rót rượu!"

Này thị nữ bất đắc dĩ nói: "Tiên sinh, cái này một bình không có, ta đây phải đi đổi."

Tào Quỷ Hùng gật đầu một cái: "Vừa vặn thừa dịp cái này nhàn rỗi thời gian xử lý một ít chuyện, ngươi nhanh đi mau trở về."

Thị nữ bĩu môi một cái, từ phía sau lưng ném cho Tào Quỷ Hùng một cái khinh bỉ ánh mắt, eo nhỏ uốn éo đi.

Tào Quỷ Hùng lau miệng bên cạnh râu ria trên vết rượu, ngẩng đầu nhìn về phía Phác Ân Thái, nguyên bản bình thản một người, đột nhiên trong lúc đó thay trời đổi đất loại đã xảy ra biến đổi lớn.

Cặp mắt kia bên trong, phun ra hai đạo dài đến bán trượng kim quang, Phác Ân Thái trực giác một cổ ngập trời khí thế, long trời lở đất vậy đánh về phía mình.

Không riêng gì hắn, tại Tào Quỷ Hùng bộc phát trong nháy mắt, cả Hoa Lang sứ đoàn mười hai người, tất cả đều bị hắn cường đại linh hồn lực lượng uy hiếp, ngơ ngác ngồi ở chỗ kia, vừa động cũng không thể động.

Đại hoàng tử bên người tứ đại tam phẩm hiển thánh cùng một chỗ biến sắc, rầm một tiếng hướng tiến lên đây: "Bảo vệ điện hạ!"

Tào Quỷ Hùng rất là tùy ý giơ tay lên chỉ, hướng bốn người bọn họ một điểm: "Các ngươi đừng nhúc nhích, chuyện này không có quan hệ gì với các ngươi."

Tứ đại tam phẩm hiển thánh mồ hôi đầm đìa, điều động toàn thân võ khí, lại không thể nhúc nhích!

Tào Quỷ Hùng nhìn xem Hoa Lang người, bình thản lại phi thường khẳng định nói: "Chuyện này ta so với các ngươi tinh tường, bởi vì ta chính là Tào Quỷ Hùng.

Ba trăm năm trước Hoa Lang có một tiến lên gia hỏa đi đến Đại Hạ, tên kia được xưng Hoa Lang ba đại cao thủ một trong, nói cái gì muốn tới Đại Hạ dùng võ kết bạn, trên thực tế chính là hạ quyết tâm diễu võ dương oai tới. hắn trạm thứ nhất, chính là chúng ta Tào gia. Lúc kia trong tộc cường đại nhất cũng chỉ có một vị tam phẩm hiển thánh. Chứng kiến họ Kim khẩu khí khá lớn, cũng rất là không yên phái ra trong tộc đệ nhất cao thủ xuất chiến, kết quả một chiêu này họ Kim tựu gục xuống.

Về sau mới lấy hiểu rõ, tên kia chỉ là một cái tứ phẩm thông pháp, loại này mặt hàng rõ ràng đều có thể là cả nước tam đại, lúc ấy thành trong tộc một câu chuyện cười.

Họ Kim đích thật là dời vào Đại Hạ, thì tại chúng ta Tào gia, bất quá là bởi vì họ Kim luận võ thua, luận võ trước hẹn ước, thua toàn tộc thành làm đầy tớ. Đây chính là họ Kim lúc ấy tràn đầy tự tin nói ra điều kiện, chúng ta Tào gia không đáp ứng, hắn còn châm chọc chúng ta sợ hãi.

Chính là hắn tuyệt đối không có cải thành họ Tào, bởi vì chúng ta cái này họ, Hoa Lang Quốc người căn bản không xứng có được.

Họ Kim một nhà hoàn toàn không có tín dụng, năm đó cả tộc làm nô, chỉ là bởi vì sợ hãi không tuân thủ lời hứa lọt vào trả thù. Chính là về sau ba mươi năm, cái này người một nhà tựu lục tục tất cả đều trốn chạy hết.

Cho tới bây giờ, tại chúng ta lão gia chỗ đó, nếu mắng người khác 'Ngươi là Hoa Lang người', đây chính là lớn nhất vũ nhục, không phải sinh tử đại thù, không thể đơn giản nói ra khỏi miệng ác độc ngôn ngữ!"

Tào Quỷ Hùng nói xong, khí thế vừa thu lại, theo một vị coi rẻ thương sinh chí tôn võ giả, lại biến trở về một người

bình thường. hắn gõ cái bàn nói: “Rượu đâu, còn không có lấy ra?”

Này thị nữ khi hắn nói ra “Ta chính là Tào Quỷ Hùng” thời điểm, cũng đã hai chân mềm nhũn co quắp trên mặt đất, vừa mới cầm lại tới một bầu rượu toàn bộ gắn.

Tào Quỷ Hùng bất mãn địa chau mày: “Chuyện gì xảy ra?”

Thị nữ rất muốn tranh thủ thời gian đứng lên, nữa cho vị này chí tôn võ giả một lần nữa cầm một bình, chính là không biết vì cái gì, chính là toàn thân như nhũn ra sử không được kình. Hơn nữa muốn nói chuyện, lại luôn có lòng không đủ lực, không mở miệng được.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Trùng quan nhất phẩm (thượng)

Đại hoàng tử cũng lớn cảm giác ngoài ý muốn, khó trách Hồng Vũ vừa tiến đến tựu cho vị này muốn chỗ ngồi, mà cái này một vị tựu như vậy theo lý thường nên ngồi xuống, liền cái tạ chữ cũng không nói —— bởi vì người ta là Tào Quỷ Hùng, chịu ngồi ở chỗ nầy uống rượu, là cho Hồng Vũ mặt mũi mà không phải xem tại mặt mũi của mình trên!

Đại hoàng tử cuống quít đứng dậy, cúi người hành lễ: "Tiên sinh đại giá quang lâm, vẻ vang cho kẻ hèn này…"

Tào Quỷ Hùng có chút tiếc nuối: "Không nói không thoải mái, nói chính là kết quả này, rượu cũng uống không tốt."

Hắn vỗ Hồng Vũ bả vai: "Ngươi có đi hay không? Ta phải đi."

Đại hoàng tử tranh thủ thời gian cho Hồng Vũ nháy mắt, bất kể như thế nào không thể nhường Tào tiên sinh trên đường rời tiệc a, bằng không ngày mai truyền đến trong tai phụ hoàng, vẫn không thể bị hắn mắng chết?

Hồng Vũ nói: "Ngươi đợi ta một hồi, điện hạ khẳng định cam đoan cho ngươi an tâm uống rượu."

Tào Quỷ Hùng nhìn xem Đại hoàng tử, hắn tranh thủ thời gian ngồi trở lại đi, vung tay lên: "Rót rượu!"

Tên kia thị nữ còn co quắp lắm, nàng là thật sợ cháng váng, mình vừa rồi lần lượt toát ra bất mãn đối tượng, dĩ nhiên là nhất phẩm hợp chân Tào Quỷ Hùng! Mình phục thị qua hắn, hẳn là cảm thấy vinh hạnh a, chính là vừa rồi thái độ của mình, nàng thật sự là nghĩ mà sợ phải chết.

Đại hoàng tử bên người bốn vị tam phẩm hiển thánh chính giữa có một người mau chạy ra đây, ôm hai cái bình rượu ngon đưa đến Tào Quỷ Hùng trước mặt: "Đại nhân thỉnh dùng!"

Tào Quỷ Hùng nhẹ gật đầu, tiếp nhận bình rượu rồi lại nhăn một chút lông mày, hướng Hoa Lang Quốc những người kia bên kia nhìn lướt qua: "Ta xem, còn là giải tán a."

Lúc này, mọi người cũng đều chú ý tới, này mười hai người, hoàn toàn bị sợ cháng váng, đại tiểu tiện không khống chế, trên mặt đất một mảnh nước đọng, mùi thúi dần dần truyền ra…

Đại hoàng tử tranh thủ thời gian đứng lên, đối Tào Quỷ Hùng tạ lỗi: "Hôm nay chiêu đãi có nhiều không chu toàn, kính xin tiên sinh bao dung, tha thứ. Ngày khác nhất định chuẩn bị thỏa đáng, rượu ngon bị đủ, thỉnh tiên sinh rất hân hạnh được đón tiếp."

Tào Quỷ Hùng lạnh nhạt đứng dậy, nhẹ nhàng lắc lư ống tay áo, hai tay chắp sau lưng đi ra ngoài.

Hắn không để ý Đại hoàng tử, lại lặng lẽ cho Hồng Vũ một ánh mắt. Hồng Vũ thầm mắng một tiếng, bả này hai vò rượu bế lên, đối Đại hoàng tử nói: "Tào tiên sinh chính là tính tình này, điện hạ không cần để ở trong lòng."

Đại hoàng tử tuyệt không trách móc, liền liền nói: "Hẳn là, hẳn là."

Hồng Vũ đi ra ngoài hai bước, bỗng nhiên lại quay lại đến xem trước những kia như cũ ở vào ngốc ngốc trạng thái Hoa Lang sứ giả, cười khẩy nói: "Các vị, có muốn ta giúp ngươi một tay hay không môn chế tạo một ít rắn chắc dùng bền xe ngựa, cho các ngươi điều khiển xe đi xa hơn một ít, nhìn xem trên cái thế giới này, còn có đồ vật gì đó là các ngươi? A, thực xin lỗi, ta nói sai rồi, hẳn là nhìn xem trên cái thế giới này còn có đồ vật gì đó không là các ngươi, ha ha ha ha!"

Hoa Lang Quốc sứ giả thoáng cái mặt đỏ lên. Hồng Vũ thì là cười to mà đi.

Đại hoàng tử lúc này rất ân cần bả Hồng Vũ tống xuất môn, Tào Quỷ Hùng cũng đã không ở trên xe ngựa chờ hắn. Hồng Vũ cùng Đại hoàng tử nói lời từ biệt sau lên xe ngựa, trong tay hai vò rượu đã bị Tào Quỷ Hùng đoạt lấy đi.

Hồng Vũ tức giận tới mức mắng: “Tự mình nghĩ uống còn chết sĩ diện không chịu cầm, để cho ta cho ngươi mang đi ra!”

Cái này râu quai nón uống uống chưa đủ đô, một bộ kiêu ngạo bộ dáng: “Bổn tọa chính là đường đường nhất phẩm hợp chân!”

Hồng Vũ tranh thủ thời gian kéo mở cửa xe, thò đầu ra đi.

“Ngươi làm gì?”

“Ta trước ói qua rồi trở về.”

“…”

Buổi tối về đến nhà, Tào Quỷ Hùng các hạ quả nhiên cũng đã chóng mặt chóng mặt hồ hồ, gặp ai cũng ôm bả vai xưng huynh gọi đệ. Hồng Vũ bất đắc dĩ đem tên này mất hết phòng của hắn, sau đó chuẩn bị đi ngủ.

Hắn đi đến phòng ngủ của mình cửa ra vào, một cái yểu điệu bóng người đang tại cửa ra vào bồi hồi không đi, vào mới nhìn ra tới là một thân mộc mạc Trang Hàn.

Thời gian cũng đã không còn sớm, Hồng Vũ lập tức sắc tâm nổi lên, chẳng lẽ nói bị ngược lại loại chuyện tốt này, muốn đến phiên chính mình!

Hắn vội ho một tiếng, xác lập lập trường của mình: Ta cũng không phải là cái tùy tiện nam nhân, ừ, nếu nàng dùng sức mạnh, ta cảnh giới không bằng nàng, nhưng là ta nhất định sẽ phản kháng!

Trang Hàn cũng trông thấy hắn, lập tức tiến lên đây thấp giọng nói: “Thiếu chủ, Trang Trạch bọn họ có phát hiện!”

Hồng Vũ vô cùng thất vọng, có chút đề không nổi tinh thần đến: “Ở nơi nào?”

Trang Hàn vì hắn mở cửa: “Thiếu chủ đi vào nói.”

Vào gian phòng, Trang Hàn tay lấy ra viết ngoáy vẽ địa đồ: “Đây là Bách Lý phủ địa đồ.” Trang Hàn chỉ vào trong đó một chỗ nói ra: “Nơi này là Bách Lý phủ hậu hoa viên, hậu hoa viên đằng sau chính là Bách Lý phủ tường vây, tường vây ngoài là mười sáu kim chuyên cơ bên trong cảnh gia. Càng

thêm mấy ngày nay ngoài lỏng trong chặt, ngẫu nhiên có tam phẩm hiển thánh xuất nhập, nhưng là căn cứ tư liệu, những cao thủ này cũng không phải cảnh gia người."

Hồng Vũ hỏi: "Ngươi là nói Bách Lý Thịnh Thế không có ở nhà mình bế quan, mà là tại cách tường Cảnh gia?"

Trang Hàn gật gật đầu, chỉ vào trên bản đồ một vị trí nói ra: "Trang Trạch bọn họ bí mật lẻn vào Cảnh gia cùng Bách Lý gia điều tra qua, Cảnh gia trông coi nghiêm mật nhất, chính là chỗ này một mảnh hòn non bộ phụ cận."

Hồng Vũ sờ lên cái cằm: "Ta muốn đích thân đi nhìn một chút."

Trang Hàn lập tức nói: "Không có vấn đề, Trang Trạch bọn họ đã sớm chế định tốt lắm ổn thỏa nhất lẻn vào lộ tuyến, thiếu chủ tuyệt đối có thể an toàn ra vào."

Hồng Vũ không khỏi nhìn nàng một cái, khen ngợi gật đầu nói: "Nhìn không ra được, ngươi nguyên đến như vậy có khả năng."

Trang Hàn lại cúi đầu xuống, một hồi trầm mặc, một hồi lâu, mới dùng muỗi vậy lớn nhỏ thanh âm nói ra: "Thực xin lỗi."

Hồng Vũ ra vẻ không nghe thấy: "Ngươi nói cái gì? Ta không có nghe rõ, hình như là ba chữ? Chẳng lẽ là ta yêu ngươi?"

Trang Hàn lập tức tức giận đến muốn nhào tới cắn hắn một ngụm, Hồng Vũ hiện tại tựu thích xem nàng giận tái đi tuấn tú bộ dáng, vui mừng cười ha ha, khoát tay chặn lại: "Ta sẽ đi ngay bây giờ."

Trang Hàn ở phía sau phồng má bọn, một đôi hắc bạch phân minh con ngươi trừng mắt Hồng Vũ bóng lưng một hồi lâu, đột nhiên xì một tiếng bật cười, lắc đầu, nhẹ nhàng địa đi theo.

Trang Trạch tựu tại Hồng Phủ trắc ngoài cửa chờ, hắn rất an phận, ăn mặc cùng một cái đưa đồ ăn lão nông không có gì khác nhau, ôm một cây đòn gánh tựa ở chân tường.

Lúc này, đúng là đám người trồng rau cùng Hồng Phủ kết toán thời gian, bởi vậy Trang Trạch tuyệt không thu hút.

Trang Hàn cùng Hồng Vũ đều thay đổi một bộ quần áo, nhìn về phía trên giống như là hai cái bình thường Hồng Phủ chi người. Hai người xuất môn, Trang Trạch đẳng trong chốc lát, mới đứng dậy đến theo sau.

Tại một cái vắng vẻ trong hẻm nhỏ, ba người hội hợp, Hồng Thân thì là ẩn thân chỗ tối, bảo vệ Hồng Vũ.

Trang Hàn nói: "Thiếu chủ muốn đích thân đi xem."

Trang Trạch gật đầu một cái, cũng không nhiều lời lời nói ở phía trước dẫn đường.

…

Đái công công cầm trong tay một thanh phất trần, tựa như thạch điêu vậy đứng sau lưng Hoàng Đế. Bệ hạ ngồi ở long án bên cạnh, phê duyệt trước tấu chương, chỉ là khuya hôm nay, hắn thủy chung có vẻ có chút không yên lòng, xem trong chốc lát tấu chương, sẽ ngẩng đầu hướng bên ngoài cửa cung nhìn qua liếc.

Một lát sau, Hoàng Đế đơn giản buông tha cho, đứng dậy đi ra ngoài, Đái công công vội vàng từ một bên tiểu thái giám trong tay kết quả đến một kiện áo ngoài choàng tại Hoàng Đế trên người.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Trùng quan nhất phẩm (trung)

Vũ Tông Hoàng Đế bọc một kiện đó Ngũ Trảo Kim Long ngoại bào, đứng ở môn ngự cửa thư phòng khẩu, trời bên ngoài không một mảnh hắc ám, không trăng không sao, mênh mông một mảnh.

Hắn chợt hơi nghiêng thủ, hỏi: "Nhưng là hôm nay?"

Đái công công rất rõ ràng Hoàng Đế bệ hạ đang hỏi cái gì, cúi đầu nói: "Là hôm nay, bệ hạ."

Vũ Tông Hoàng Đế thật dài nhổ ra một đạo bạch sắc khí long, thật giống như đem khoảng thời gian này đến nay trong lòng áp lực đều nhổ ra đi.

Đái công công rất có thể so với hoàng hậu hiểu rõ hơn bệ hạ, bởi vì tánh mạng của hắn thật sự cùng bệ hạ chăm chú địa liên lạc cùng một chỗ, không có bệ hạ, hắn họ Đái không có bả nam nhân chó má cũng không phải, nhưng là bây giờ, cả Vũ Đô coi như là Bách Lý Thịnh Thế cũng không dám đơn giản đắc tội hắn.

Hắn đứng ở bệ hạ sau lưng, con mắt có chút ẩm ướt, ai có thể đủ rồi tưởng tượng được đến, đường đường Đại Hạ Thiên Tử, vậy mà cũng có như thế bất đắc dĩ thời điểm?

Năm đó bệ hạ, trong vòng một đêm tiêu diệt Vân Không Tự, hạng nào hăng hái?

Chính là lúc này đây, Hồng Phủ nhất danh nhất phẩm hợp chân, khiến cho bệ áp lực nén như núi. Không có biện pháp, nơi này là Thanh Nguyên đại lục, nơi này có trong truyền thuyết nhất phẩm hợp chân!

Phàm tục thế giới quân đội, không có cách nào ngăn cản một vị nhất phẩm hợp chân.

Hoàng cung đại nội các loại trận pháp, cũng không thể ngăn cản một vị nhất phẩm hợp chân.

Mặc dù là bệ hạ, tại đối mặt loại này siêu việt nhân loại cực hạn cá nhân vũ lực thời điểm, cũng là vô kế khả thi. Chỉ có nhất phẩm hợp chân, mới đúng có thể kháng nhất phẩm hợp chân.

Bệ hạ cũng cảm thấy an toàn đã bị uy hiếp, lúc này, Thiên Tử cùng nhất danh người thường cũng không có gì bất đồng, hắn cũng sẽ sợ hãi, khiếp đảm, mềm yếu…

Chính là qua tối nay, hết thảy tựu không giống với lúc trước.

Bách Lý Thịnh Thế hậu tích bạc phát, một khi phá tan một đạo đó trạm kiểm soát, nhất định là nhất phẩm hợp chân bên trong cường giả! Có hắn tọa trấn, Hồng gia cũng vô kế khả thi!

Đái công công nghĩ tới đây, cũng hiểu được phấn chấn vô cùng.

Vũ Tông Hoàng Đế trong tay vuốt vuốt bên hông treo một miếng ngọc cây phật thủ, tựa hồ là tại lầm bầm lầu bầu, lại tựa hồ là nói cho sau lưng Đái công công nghe: "Một vị nhất phẩm hợp chân, đối ba vị nhất phẩm hợp chân, Bách Lý áp lực rất lớn a. Bất quá, nhất phẩm hợp chân sức chiến đấu không thể đơn giản như vậy thêm vào tính toán. Không có vị nào nhất phẩm hợp chân nguyện ý cùng người khác liên thủ, cũng sẽ không có một vị nhất phẩm hợp chân nguyện ý lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn. Cho nên nếu như thật sự khai chiến, Bách Lý một lần chỉ biết đối mặt một vị."

Đái công công cũng ở phía sau nói ra: "Hơn nữa bất kể là Bạch Uyển Thần còn là Tào Quỷ Hùng, cùng Hồng gia giao tình kỳ thật cũng không phải là không gì phá nổi, Tào Quỷ Hùng có thể lôi kéo, Bạch Uyển Thần cũng sẽ không vì Hồng gia liều mình tương bác. Một khi Bách Lý đại nhân bày ra tử chiến tư thái, hai người này khẳng định đều lui bước, duy nhất có thể lo đúng là này âm thầm một mực không có xuất hiện một vị."

Vũ Tông Hoàng Đế gật gật đầu, khen ngợi nhìn hắn một cái: "Ngươi lại là càng ngày càng có kiến thức."

Đái công công nịnh nọt cười: "Đi theo bên cạnh bệ hạ, tổng có thể học được một ít."

Vũ Tông Hoàng Đế cả người đều bừng bừng phấn chấn đứng lên, đứng trong đêm tối, thật giống như một cây tràn đầy sinh trưởng cỏ dại, giãn ra trước của mình sinh mệnh lực.

Hắn quý vi Thiên Tử, lại bị đè nén lâu như vậy, một khi được đến cơ hội, Chân Long Thiên Tử phẫn nộ nhất định đưa tới long trời lở đất, có thể tiêu diệt hết thảy!

"Hồng gia! Hồng Vũ!" Vũ Tông Hoàng Đế ở trong lòng nghiến răng nghiến lợi.

Đường đường Thiên Tử, bị một cái thế gia làm cho thúc thủ vô sách! Cái này là bực nào vô cùng nhục nhã! Loại kinh nghiệm này, càng kiên định Hoàng Đế trong nội tâm một mực kiên trì cái kia lý niệm: Phải tại Đại Hạ cảnh nội, quét sạch hết thảy không nghe từ phía trên tử hiệu lệnh lực lượng!

Cái này là vì hoàng gia, cũng là vì cả Đại Hạ ổn định và hoà bình lâu dài.

Hoàng Đế bây giờ đối với Hồng Vũ cũng đã hận thấu xương, cái này hỗn trướng tiểu tử mình chạy tới muốn trẫm thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, không được Thiên Vũ tham gia Tú Sơn Thu Hội, làm ra một bộ đối Thiên Vũ không có hứng thú bộ dạng, vụng trộm lại mọi cách thông đồng dụ dỗ, Thiên Vũ tuổi còn nhỏ, kiến thức quá ít, quả nhiên bị lừa, tiểu tặc này quả thực đáng hận!

Hắn nhận định Hồng Vũ đây là lạt mềm buộc chặt quỷ kế, vì chính là làm cho Thiên Vũ si mê cho hắn, làm cho mình sợ ném chuột vỡ bình.

Hồng Vũ cố kỵ Thiên Vũ công chúa thân phận, không dám quá phận cùng nàng tiếp cận, lo lắng nếu như mình hãm sâu trong đó, tương lai một ngày nào đó mình và Hoàng Đế quyết đấu, sẽ khó có thể lấy hay bỏ.

Mà Vũ Tông Hoàng Đế không phải là không như thế?

Nếu như Thiên Vũ thật sự đã yêu Hồng Vũ không thể tự thoát ra được, mình muốn xuống tay với Hồng gia, chém giết

Hồng Vũ, nữ nhi nhất định cực kỳ bi thương! Vũ Tông Hoàng Đế cũng rất khó hạ được quyết tâm này.

Cũng may, bây giờ còn không tính muộn, Thiên Vũ còn không có hãm sâu võng tình, chỉ cần Bách Lý Thịnh Thế đột phá nhất phẩm hợp chân, tựu lập tức động thủ, bào chế Hồng gia mưu phản đắc tội chứng, tái diễn một lần năm đó Vân Không Tự quá trình, đem Hồng gia nhổ tận gốc, triệt để tiêu diệt!

Nghĩ đến đây cái, Vũ Tông Hoàng Đế tựu âm thầm hưng phấn, Đại Hạ, không thể có bất kỳ lực lượng, có thể đào thoát trẫm nắm giữ! Lúc này đây là Hồng gia, kế tiếp chính là Ngọc Thanh Quan! Để tránh là ngũ đại nhất phẩm!

“Thời gian không sai biệt lắm a?“Hắn nhịn không được lại hỏi một lần.

…

Huân quý trong vùng mỗi một chỗ nhà cửa đều cách nhau không xa, Hồng Vũ bọn người vô dụng bao lâu thời gian tựu đi tới cảnh gia phụ cận. Trang Trạch quả nhiên đã sớm sắp xếp xong xuôi, nhìn như đề phòng sâm nghiêm cảnh gia, tại bọn hắn mưu đồ hạ lợi dụng các loại thủ đoạn, hoặc là dẫn dắt rời đi trông coi chi người, hoặc là tìm kiếm tầm mắt góc chết, mang theo Hồng Vũ vô kinh vô hiểm tiềm hành đến này tòa giả sơn phụ cận.

Hồng Vũ không chút nghi ngờ, chỉ cần mình tại hòn non bộ phụ cận không kinh động bất luận kẻ nào, bọn họ nhưng có thể men theo cái này điều tuyến đường rất an toàn lui ra ngoài.

Trang Trạch những này tử sĩ, xác thực nghiêm chỉnh huấn luyện, không riêng gì có thể đánh có thể giết, còn có rất nhiều những thứ khác kỹ năng.

Hồng Vũ hướng hai người thấp giọng nói: “Không cần phải quấy rầy ta.”

Hắn buông ra của mình linh giác, tinh tế cảm giác trước.

Hòn non bộ phụ cận, có ước chừng ba mươi vị cao thủ hộ vệ, trong chuyện này có bốn vị tam phẩm hiển thánh! Trang

Trạch xem xét Hồng Vũ lại muốn dùng linh giác điều tra, nhất định sẽ kinh động những cao thủ kia, cả kinh một thân mồ hôi lạnh chính muốn ngăn cản, Hồng Thân thanh âm từ phía sau truyền đến: "Không cần lo lắng."

Trang Trạch còn là kinh nghi bất định nhìn xem chung quanh, một khi có tình huống nào, hắn sẽ lập tức thông tri tất cả tham gia hành động minh đạo tử sĩ lập tức không tiếc bất cứ giá nào tiếp ứng, nói cái gì cũng phải bảo vệ tiểu thư an toàn.

Chính là Hồng Vũ linh giác tản ra đi, này bốn gã tam phẩm hiển thánh không có có một chút phản ứng.

Hiện tại Hồng Vũ cũng đã không giống lúc trước như vậy ngây thơ, làm cho Hồng Thân có thể đơn giản tiếp nhận trên linh giác của hắn tiến hành tu luyện. Trước đó lần thứ nhất vi Hống Thiên Tôn đỡ đẻ, Hồng Vũ linh giác tại Đại Nhật Như Lai Pháp tôn dưới sự trợ giúp, trong nháy mắt tăng vọt trăm trượng, qua đi tuy nhiên không có thể bảo trì ở trăm trượng cự ly, nhưng là có ba mươi trượng, hơn nữa Hồng Vũ đối linh giác khống chế càng thêm tinh diệu, hiện tại coi như là Hồng Thân, cũng rất khó phát giác được linh giác của hắn.

Bọn họ cùng hòn non bộ trong lúc đó cách xa nhau vài chục trượng, Hồng Vũ đem linh giác toàn lực thả ra, chậm rãi cho đã mắt thẩm thấu vào hòn non bộ, tại trong núi giả tìm tòi một vòng, rất nhanh tựu đã nhận ra không ổn.

Hắn tuy nhiên còn không có tìm được Bách Lý Thịnh Thế bế quan địa điểm, lại ẩn ẩn tiếp xúc đến một cổ cường đại linh giác!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Trùng quan nhất phẩm (hạ)

Một cổ linh giác là cảnh giới, co rút lại tại trong phạm vi nhất định, mặc dù không có bất kỳ tính công kích, có thể là như thế cường hãn linh giác, Hồng Vũ chỉ ở Tào Quỷ Hùng cùng Bạch Uyển Thần trên người cảm giác được qua!

Hơn nữa, này cổ linh giác bên trong che dấu khí thế, còn đang không ngừng kéo lên tăng cường, mắt thấy muốn đột phá nào đó điểm tới hạn.

"Dưới mặt đất năm trượng! Mật thất chung quanh có dày đến một trượng nham thạch, chính giữa có ba tầng bàn tay sau thép tấm gia tầng!"

Hắn mở mắt ra nói cho mọi người, ba người lập tức mặt lộ vẻ khó khăn, lặng lẽ thương nghị: "Vậy phải làm sao bây giờ? Căn bản không cách nào thông qua như thế cường hãn phòng ngự, coi như là dùng linh giác quấy nhiễu, chính là Bách Lý Thịnh Thế bản thân linh giác cũng cực kỳ cường đại…"

Hồng Vũ nghĩ nghĩ: "Tổng muốn thử một lần. Thân thúc cho ta hộ pháp."

Hắn lại oán trách một câu: "Nếu Tào tửu quỷ tại thì tốt rồi, tên kia quá không tín nhiệm, cần hắn thời điểm hắn tựu say như chết…"

Tào Quỷ Hùng thanh âm theo phía sau hắn truyền đến: "Ngươi cái này tiểu hỗn đản hảo không hiền hậu, tổng ở sau lưng nói huyên thuyên!"

Hồng Thân ba người mừng rỡ, thấp giọng nói: "Tào tiên sinh!"

Tào Quỷ Hùng hừ một tiếng, bất mãn trừng Hồng Vũ liếc, nói: "Ngươi cũng đã biết ngươi làm như vậy, tương lai Bách Lý Thịnh Thế cùng Hoàng Đế khẳng định bả khoản này sổ sách đều tính tại trên đầu ta."

Hồng Vũ vội vàng vuốt mông ngựa: "Ngài là ai a, Đại Hạ ngũ đại nhất phẩm! Hoàng Đế cùng Bách Lý Thịnh Thế tính cái gì…"

"Chính là sau lưng ta còn có cả Tào gia!" Tào Quỷ Hùng thở dài, mặc dù ngay cả liền phàn nàn, hắn nhưng vẫn là vung tay lên: "Ngươi toàn lực làm tốt lắm, chuyện còn lại giao cho ta."

Hoàng Đế cùng Bách Lý Thịnh Thế đều biết hắn Tào Quỷ Hùng tại Vũ Đô, Bách Lý Thịnh Thế trùng quan bị quấy rầy thất bại, có năng lực như thế, ít nhất theo người khác, cả Vũ Đô chỉ có hắn Tào Quỷ Hùng!

Hồng Vũ trong nội tâm yên lặng bắt đầu cầu nguyện, một cổ chấp niệm trong đầu không ngừng khuếch tán phân hoá tăng cường.

Hắn biết rõ một khi Bách Lý Thịnh Thế đột phá, Hoàng Đế tựu sẽ lập tức đối Hồng gia động thủ, này chắc chắn đem là một hồi ngập trời thảm hoạ, giết ngược sâu nặng!

Sa Di Pháp Tương chậm rãi ngẩng đầu lên, đôi môi khẽ nhúc nhích, tại một mảnh trang nghiêm mênh mông phật âm bên trong, một miếng trắng noãn hoa sen theo trong miệng của hắn phát ra.

Hồng Vũ ngực bụng trong lúc đó, giống như đại hải sóng lớn vậy bắt đầu khởi động lên, quần áo sinh phong ẩn ẩn có kinh lôi thanh âm, nhưng là Tào Quỷ Hùng yểm hộ hạ, mảy may cũng không có tiết lộ ra ngoài.

Hắn bỗng nhiên toàn thân run lên, há mồm phun ra một khỏa thanh sắc âm ba quang cầu, từng tầng thanh sắc gợn sóng tại mặt ngoài rung động lóng lánh, mà trong đó, thậm chí có một đóa nở rộ bạch liên hoa!

Âm ba quang cầu bay ra bán trượng tả hữu, tựu chui xuống dưới đất, thẳng tắp hướng phía dưới núi giả mật thất vọt tới.

Cơ hồ là Hồng Vũ phát ra cái này một cái Đồ Đằng lôi âm đồng thời, một cổ cường hãn khí thế không thể ngăn chặn, xuyên qua hòn non bộ cách trở phóng lên trời, quấy trong đêm tối, phong vân bắt đầu khởi động!

Mà Hồng Vũ đã là mỏi mệt không chịu nổi, Hồng Thân vội vàng vịn lấy hắn, hắn thở dốc thoáng cái nói: "Đi mau!"

Tào Quỷ Hùng tay áo vung lên, một cổ khởi nghĩa lực lượng bọc mọi người, dùng một loại phương thức không thể tưởng nổi, lặng yên không một tiếng động thối lui ra khỏi cảnh phủ.

Trong hoàng cung, Đái công công hưng phấn vô cùng: "Bệ hạ, bệ hạ ngài cảm thấy ư, mạnh mẽ như vậy khí thế, đến từ huân quý khu, nhất định là trăm dặm đại nhân, trăm dặm đại nhân lập tức muốn thành công!"

Vũ Tông Hoàng Đế lộ ra một cái vui mừng tiếu dung: "Thịnh thế chưa từng có để cho ta thất vọng qua, ha ha ha!"

Cổ khí thế kia cường hãn cực kỳ, so với lúc trước Hồng Phủ vọt lên một ít cổ nhất phẩm hợp chân khí thế, cũng là cũng không kém cỏi. Mà vẫn còn đang không ngừng kéo lên, hiển nhiên Bách Lý Thịnh Thế còn không có triệt để đột phá, hắn còn đang cố gắng.

Mà bây giờ thì có mạnh mẽ như vậy khí thế, chắc hẳn sau khi đột phá, siêu việt Hồng gia vị nào thần bí nhất phẩm hợp chân không thành vấn đề.

Nhưng mà đang ở quân thần hai người hưng phấn vô cùng vạn phần chờ mong thời điểm, đột nhiên cổ khí thế kia giống như bị người chặn ngang chặt đứt vậy, nhanh chóng suy yếu xuống dưới, trong nháy mắt cũng đã vô tung vô ảnh!

Đêm đen nhánh giữa không trung, bị vừa rồi cổ khí thế kia quấy mây đen còn đang bắt đầu khởi động, chính là cổ khí thế kia cũng đã triệt để không tồn tại.

"Chuyện gì xảy ra! ?" Đái công công quá sợ hãi, cuống họng thê lương kêu lên.

Vũ Tông Hoàng Đế trong nháy mắt biến đến sắc mặt trắng bệch, hắn biết rõ cái này ý vị như thế nào, chính là Bách Lý Thịnh Thế không phải cùng trẫm cam đoan qua, phải hết sức cẩn thận ư! Tại sao phải thất bại! Làm sao có thể thất bại!

Hắn trong nháy mắt nổi giận, một bả rút ra một bên Long Kiếm, hung hăng một kiếm chém ra, sau khi lên ngôi tựu không còn có ra tay trôi qua Vũ Tông Hoàng Đế, thình lình nhị phẩm mở thần, màu vàng sáng long bào hạ, bộc phát ra một đoàn sáng chói kim quang, một tiếng long ngâm sau lưng hiện ra một đạo thần long chân thân, trong tay bảo kiếm chém ra một mảnh hình bán nguyệt tiễn mang, gào thét một tiếng bắn đi ra, không ngừng mở rộng, rất nhanh thì đến được dài mười trượng khoảng, ầm ầm một tiếng đem trọn cái ngự thư phòng ngay tiếp theo tòa cung điện này hết thảy vi hai!

"Vì cái gì! ?" Hoàng Đế gầm lên giận dữ, phía trên vân tiêu, đánh tan vừa rồi cổ khí thế kia ngưng tụ lại mây đen, mà hắn chuẩn bị các loại kế hoạch, cũng tùy theo tan thành mây khói…

Sau nửa canh giờ, tinh thần có chút uể oải Bách Lý Thịnh Thế ngồi ở hoàng cung một tòa cung điện trong, nơi này bị tạm thời đổi thành bệ hạ ngự thư phòng.

Vũ Tông Hoàng Đế sắc mặt cực kỳ khó coi, thanh âm cơ hồ là theo răng trong hàm răng nặn đi ra: "Rốt cuộc chuyện gì xảy ra? !"

Bách Lý Thịnh Thế này trương nguyên bản thời khắc bảo trì nho tướng phong độ trên mặt, cũng hiếm thấy nhiễm lên một vòng oán độc: "Thần cũng không biết, thời khắc mấu chốt, đột nhiên trong tĩnh thất sấm sét vang dội, bôn lôi trận trận, mỗi một thanh đều hung hăng địa oanh kích tại thần trên linh hồn, sinh sinh làm thần tâm thần rung động tan rã, thất bại trong gang tấc!"

Vũ Tông Hoàng Đế giận tím mặt, một vỗ bàn: "Cảnh gia làm ăn cái gì không biết!"

Bách Lý Thịnh Thế khẽ lắc đầu: "Dựa vào thần xem, chuyện này Cảnh gia là vô tội, khẳng định có người không muốn làm cho thần đột phá, âm thầm ra tay."

"Một tấm dày nham thạch, ba tầng thép tấm, còn có người nào có thể quấy nhiễu đến ngươi!"

“Bệ hạ cũng đừng quên, có một vị nhất phẩm hợp chân đang tại Hồng Phủ làm khách!”

Vũ Tông Hoàng Đế nghĩ tới, hung hăng một tay lấy án thư một góc trảo được nát bấy: “Hồng Vũ! Tào Quỷ Hùng! Không giết các ngươi, trẫm thề không làm người!”

…

Bách Lý Thịnh Thế trùng quan thất bại, có rất nhiều người âm thầm chế giễu, chỉ là biết rõ trong đó nguyên nhân thực sự sẽ không vài cái.

Hồng Vũ như cũ không có việc gì người vậy, đang tại hắn phó đoàn trưởng, “Nhiệt tình” tiếp đãi Hoa Lang sứ đoàn, bất quá Phác Ân Thái bọn người vừa nhìn thấy hắn tựu đi trốn: Tên này quả thực là sứ đoàn tai tinh a!

Lại đi qua vài ngày, Hoa Lang sứ đoàn về nước thời gian mắt thấy tựu đã tới rồi, Phác Ân Thái chuyện xưa nhắc lại, hi vọng cùng Đại hoàng tử thương lượng một chút, đem Hoa Lang Quốc hàng năm tiến cống, cắt giảm vi ba vạn lượng.

Đại hoàng tử rất kiên nhẫn cùng hắn giải thích, cái này tiến cống mức cũng không nhiều, Đại Hạ mỗi một lần điều giải Hoa Lang cùng Hà Tang trong lúc đó tranh đấu, quân phí động trên trăm vạn lượng.

Nhưng là Phác Ân Thái chính là không nghe, phản phản phục phục nói các loại lý do, thật giống như Đại Hạ bạc không phải bạc, bọn họ Hoa Lang bạc mới là bạc giống như.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Bách Lý Phong Ma (thượng)

Đại hoàng tử nói miệng đắng lưỡi khô, Phác Ân Thái tựu một ngụm cắn chết: "Điện hạ, không phải chúng ta không nghĩ cho, thật sự là trong nước cần dùng tiền địa phương quá nhiều, cái này mỗi đêm 30 vạn lượng, gánh nặng quá nặng, chúng ta thừa đảm đương không nổi a. Kính xin ngài bẩm báo thoáng cái bệ hạ, chúng ta từ nay về sau hàng năm cũng chỉ cho ba vạn lượng."

Đây là vô lại.

Hồng Vũ ngồi ở một bên, đã sớm nghe không nhịn được, lần này cũng nhịn không được nữa, đứng lên thẳng đến Phác Ân Thái bọn người mà đi, sợ tới mức Phác Ân Thái cùng phó sứ sau này co rụt lại: "Ngươi ngươi ngươi, ngươi làm gì, quân tử dùng tài hùng biện không động thủ!"

Hồng Vũ chỉ vào cái mũi của hắn chửi ầm lên: "Các ngươi Hoa Lang không phải dưới gầm trời này cường thịnh nhất quốc gia sao? các ngươi không phải các loại ngưu bức vô địch cao nhất sao? Mới ba mười vạn lượng các ngươi tựu cấp không nổi rồi? Tựu bị gách vác rồi? Nguyên lai thì ra là cái nghèo kiết xác a!"

Phác Ân Thái đỏ bừng cả khuôn mặt giải thích: "Không phải chúng ta không có tiền, là vì trong nước dùng tiền địa phương nhiều lắm…"

"Cái rắm đại điểm địa phương, chúng ta Đại Hạ mỗi người vung phao nước tiểu, có thể cho các ngươi phát một hồi cả nước tính thủy tai, còn không biết xấu hổ nói trong nước dùng tiền địa phương quá nhiều? Không có tiền nói không có tiền, cùng chính là cùng, đáng thương chính là đáng thương, thiếu tại đây trang xa hoa!"

Phác Ân Thái chính là không thừa nhận: "Chúng ta Hoa Lang chính là hảo, các ngươi tất cả quốc gia đều so ra kém, như thế nào a!"

Hồng Vũ một ngụm nước miếng phun ở trên mặt hắn: "Theo ta chơi xỏ lá? Ha ha ha, lão tử tựu nhả ngươi đồng dạng, như thế nào a?"

"Ngươi!" Phác Ân Thái giận dữ mà dậy, phía sau hắn sứ đoàn cái khác là một người cũng đều đứng lên, Hồng Vũ vui mừng quá đỗi xông đi lên, mười hai người tranh thủ thời gian biến sắc lui về phía sau.

Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng: "Các ngươi yên tâm, hôm nay là chính thức đàm phán, phác đại nhân đều nói, quân tử dùng tài hùng biện không động thủ."

Mười hai người đó vừa nghe, lập tức kiêu ngạo đứng lên, cùng một chỗ vây quanh. Hồng Vũ đón mỗi người: Phi phi phi…

Mỗi người phun ra vẻ mặt nước miếng.

"Lão tử nói, quân tử dùng tài hùng biện không động thủ! Nói được thì làm được!"

Phác Ân Thái bọn người nghe xong lời này mới dám giận tím mặt, nhảy dựng lên chỉ vào Hồng Vũ cái mũi chửi ầm lên: "Đại Hạ đều là món hàng gì sắc, người như vậy cũng có thể phái tới nghênh đón chúng ta? Thật sự có nhục Đại Hạ quốc phong!"

Hồng Vũ không chút khách khí: "Hoa Lang có một cái rắm quốc phong, phái các ngươi những này đầu óc bị lừa đá qua người đi sứ nước khác, hoàn toàn sẽ không nghĩ tới cái gì quốc phong chuyện tình."

Phác Ân Thái bọn người cấp, Hoa Lang ngữ huyên thuyên tựu nói ra, các loại ô ngôn uế ngữ căn bản không cần nghe hiểu, chỉ từ thần thái của bọn hắn có thể nhìn ra, Hồng Vũ sau lưng, Hồng Thân biến sắc, tiến lên một bước lại có chút ít do dự. Hồng Vũ cả giận nói: "Bọn họ nói cái gì rồi?"

"Bọn họ mắng lão gia, còn có ngài cha mẹ." Hồng Thân có thể nghe hiểu một ít Hoa Lang ngữ, Hồng Vũ một cái nhe răng cười, thân hình nhoáng một cái biến mất không thấy gì nữa, ngay sau đó này trong mười hai người, từng đạo ám quang mang màu vàng hiện lên, thật giống như trong đêm tối liên

tiếp không ngừng phóng nổi lên từng khỏa pháo hoa đồng dạng.

《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 ám kim võ khí lực sát thương cự đại, mỗi một lần loang loáng, mỗi một tiếng trầm đục, đều có một Hoa Lang người kêu thảm bay đi ra ngoài, bị Hồng Vũ nắm tay oanh trung địa phương, chí ít có một cây xương cốt chặt đứt.

Đại hoàng tử còn chưa kịp khuyên bảo, Hồng Vũ cũng đã đã xong, mười hai người tất cả đều té trên mặt đất, rầm rì không đứng dậy nổi.

Hồng Vũ còn không chịu buông tha bọn họ, một cước dẫm nát Phác Ân Thái trên mặt, hung hăng vặn một chút: "Đúng là kỹ nữ còn muốn lập đền thờ? Mẹ? cho ta nghe tinh tường, ta không quản ngươi tổ tiên có phải là Hoa Lang kỹ nữ, cái này mỗi đêm 30 vạn lượng bạc tiến cống, thiếu một cái tiền đồng đều không được, các ngươi dám không để cho, tựu đợi đến vong quốc a! Cút!"

Hắn một cước đá ra đi, Phác Ân Thái giãy dụa lấy đứng lên, đau rầm rì, khóc rống nói: "Ngươi không phải nói quân tử dùng tài hùng biện không động thủ sao?"

Hồng Vũ chống nạnh ngửa mặt lên trời cười to: "Ha ha ha, không biết người nơi khác, ngươi đi Vũ Đô hỏi một chút, dám nói ta Hồng nhị thiếu là quân tử, Vũ Đô dân chúng còn không cười mất răng hàm?"

Phác Ân Thái bọn người dắt nhau vịn, rên rỉ trước rời đi.

Đại hoàng tử sầu mi khổ kiểm: "Hồng Vũ a, ngươi chính là quá xúc động. Cái này có thể như thế nào xong việc? Ta không quản, ngươi cho ta gây ra chuyện tình, ngươi nhất định phải giúp ta giải quyết."

Đại hoàng tử đây là đem hắn lại trên.

Bách Lý Thịnh Thế chuyện tình hoàng gia suy đoán là Hồng Vũ âm thầm làm, kể cả Đại hoàng tử tại trong, hoàng gia đối với Hồng Vũ cảm giác hiện tại phức tạp vô cùng. Đại hoàng tử càng quá mức.

Hắn âm thầm căm tức Hồng Vũ hỏng rồi phụ hoàng đại sự, nhưng là cũng có thể hiểu được điều này hiển nhiên là Hồng gia tự bảo vệ mình hành động bất đắc dĩ. Hơn nữa hắn còn cần Hồng Vũ phụ trợ mình, trong nội tâm mang theo oán khí, có thể lại không thể cùng Hồng Vũ trở mặt.

Hiện tại Hồng Vũ lại không chút khách khí bả Hoa Lang Quốc sứ giả đánh đệ tam ngưng, Đại hoàng tử trong nội tâm không có oán khí là không thể nào. Vấn đề này, ngươi Hồng Vũ mình gây ra, cục diện rối rắm chính ngươi thu thập a.

Hồng Vũ một điểm không có để ở trong lòng, gật gật đầu: "Điện hạ yên tâm."

Đại hoàng tử lắc đầu, cũng không tống hắn, mình chắp tay sau đít đi trước.

…

Ngày thứ hai, Hồng Vũ tựu nhận được tin tức, Hoa Lang Quốc sứ đoàn một đại sớm đã đi, không có hướng Đại Hạ triều đình báo cáo. Đây là phẫn nộ đến cực điểm đi không từ giã!

Tin tức là Hồng Khê tống tới, Hồng Khê có chút không yên: "Thiếu gia, ngài ra tay có phải là có chút tàn nhẫn quá?"

Dù sao chuyện liên quan hai nước bang giao, Hoa Lang Quốc người bị khi phụ hung ác, trở về nhất định muốn ảnh hưởng hai nước quan hệ, Đại Hạ người đều biết, bọn họ cần Hoa Lang kiềm chế một mực có chút không an phận hà tang, cho nên những này sứ giả sau khi trở về nếu là cố ý sinh sự, thật đúng là hội có chút phiền phức.

Hồng Vũ đi không ăn một ít bộ, một vỗ bàn đứng lên: "Ơ a, nhất bang vô lại còn trường tính tình! Người tới, theo ta đuổi theo ra đi, Đại Hạ là địa phương nào, muốn tới thì tới muốn đi thì đi? Không dễ dàng như vậy!"

Hồng Khê há hốc mồm: Thiếu gia đây cũng quá hung ác đi?

Hồng Vũ không phải hay nói giỡn, hắn thực mang theo Hồng Thân cùng mười tám võ cơ tựu đuổi theo ra thành đi.

Đến thời điểm Hoa Lang Quốc người cố ý đùa giỡn cái tiểu thông minh, theo cửa thành bắc "Đến", thời điểm ra đi cũng rất vội vàng, xám xịt theo cửa đông ra khỏi .

Hồng Vũ thì theo cửa đông đuổi theo ra đi, lại không nghĩ rằng, vừa đến ngoài cửa thành, liệt mã một tiếng tê minh thiếu chút nữa mà đứng mà dậy.

Rộng lớn trên quan đạo, một thanh huyết hồng sắc Trảm Mã Đao nửa thanh thân đao chen vào dưới mặt đất, nhất danh cao lớn hùng tráng thanh niên hai chân vi phân mà đứng, bả vai rộng lớn coi như một tòa núi cao, hai tay nhẹ nhàng đè ở trên chuôi đao.

Trảm Mã Đao trường chín xích, thân đao năm thước, chuôi đao tứ xích, thân đao có ba đạo thật sâu rãnh máu, đao vĩ trên phủ lấy hơn mười miếng cốt quyển, đó là thanh niên tự tay chém giết đẳng cấp cao hoang thú sọ ma chế mà thành, chỉ cần vũ động đứng lên, cốt quyển va chạm, hoa hoa tác hưởng, thật giống như lấy mạng vô thường khóa sắt thanh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Bách Lý Phong Ma (trung)

Thanh niên cơ hồ cùng chuôi đó cự đao đồng dạng cao thấp, hùng tráng giống như một đầu hoang thú!

Hắn đứng ở nơi đó, một cổ khí thế hung ác phát ra mở, hừng hực chiến ý tựa như trong đêm tối thiêu đốt cự đại đống lửa, bắt mắt mà nóng bỏng.

Ngoài cửa đông quan đạo ngựa xe như nước, nhưng là mọi người tất cả đều xa xa tránh đi. Thanh niên này, thật giống như trong sông lớn trụ cột vững vàng, bất luận nước sông như thế nào mãnh liệt, đến hắn nơi này đều muốn ngoan ngoãn tách ra hai bên đi.

Hồng Thân có chút ngoài ý muốn: "Bách Lý Phong Ma?"

Con trai của Bách Lý Thịnh Thế, Bách Lý gia tương lai hi vọng.

Hùng tráng như núi Bách Lý Phong Ma dưới chân nhẹ nhàng khẽ dừng, cắm ở cứng rắn trên mặt đất huyết hồng Trảm Mã Đao "Xoẹt xoẹt" một tiếng nhảy đi ra, no bụng uống vô số sinh linh máu tươi sau, chuôi này Trảm Mã Đao tựa hồ thông linh, có được rồi tánh mạng của mình!

Bách Lý Phong Ma một phát bắt được Trảm Mã Đao, nhẹ nhàng run lên, đao thần ông một tiếng phát ra một hồi long ngâm, đao vĩ cốt hoàn hoa hoa tác hưởng, coi như gào khóc thảm thiết. Một cổ ngập trời sát ý mãnh liệt mà phát, thật giống như bị đè nén ngàn vạn năm núi lửa.

"Oanh!"

Hồng Vũ linh giác chính giữa cảm giác đến tất cả đều là đáng sợ tiếng sấm, đó là Bách Lý Phong Ma chưa từng có từ trước đến nay sát ý!

Hùng tráng như núi thanh niên không nói một lời, trong hai mắt lộ vẻ điên cuồng vẻ, đồng tử cũng đã dần dần biến thành huyết hồng!

Trảm Mã Đao phía trên, tiếng vang không ngừng, Vũ Đô ngoài cửa đông, mười dặm phương viên, không có tu hành qua võ đạo khách thương môn ôm cái đầu thống khổ ngã trên mặt đất, cuộn mình tru lên.

Tu hành qua võ đạo thu được thương tổn càng lớn, trừ phi cảnh giới cao hơn Bách Lý Phong Ma, nếu không trực tiếp đã bị thanh âm kia làm bị thương linh hồn!

Hồng Thân cũng là chấn động: "Ngoại giới đồn đãi Bách Lý Phong Ma chính là thất phẩm hồn tinh trung kỳ, không nghĩ tới vậy mà đã đạt đến lục phẩm chân tôi trung kỳ! cao hơn một cái đại cảnh giới!"

Hắn tiến lên một bước nghĩ bảo vệ Hồng Vũ, thiếu gia lại nhẹ nhàng khoát tay, đưa hắn ngăn ở đằng sau.

Hồng Vũ trong mắt cũng toát ra một tia cuồng nhiệt: "Không quan hệ, chính ta."

"Chính là…" Hồng Thân có chút do dự, Hồng Vũ cảnh giới dấu diếm được người khác không thể gạt được hắn, mặc dù Hồng Vũ trên thực tế xa so với người khác tưởng tượng cường đại, có thể hắn dù sao chỉ là thất phẩm hồn tinh, cho dù là đỉnh phong, cũng như cũ so với Bách Lý Phong Ma thấp hai cái tiểu cảnh giới.

Mà Bách Lý Phong Ma tại Vũ Đô bên trong, là nổi danh vũ si, tu luyện 《 Diệt Thế Đao Kinh 》 chính là Bách Lý Thịnh Thế điều động toàn bộ lực lượng, trăm phương ngàn kế vì hắn tìm thấy nhất phẩm công pháp! Cực kỳ phù hợp Bách Lý Phong Ma bản thân tính chất đặc biệt.

Mà Bách Lý Phong Ma phát ra loại này nghiền áp linh hồn khí thế, nghe nói tựu là tới từ ở 《 Diệt Thế Đao Kinh 》 trung "Tâm đao thiên" . Mà loại này lợi dụng cảnh giới tiến hành linh hồn nghiền áp thương tổn, một khi hình thành tựu khó có thể phục hồi như cũ, chẳng những linh hồn thương tổn vĩnh cửu không thể nghịch chuyển, hơn nữa mặc dù là Hồng Vũ từ nay về sau tu luyện tới nhất phẩm hợp chân, gặp lại đến Bách Lý Phong Ma cũng sẽ ở trên tâm linh sợ hãi không dám chiến.

Hồng Vũ như cũ khoát tay: “Thân thúc, tin tưởng ta, ta có thể mình ứng phó.”

Hồng Thân do dự một chút, lựa chọn tin tưởng thiếu gia.

Muốn nói tại Vũ Đô bên trong, ai tín nhiệm nhất Hồng Vũ năng lực, không thể nghi ngờ là người thứ nhất được đến trợ giúp của hắn Hồng Thân. Chính là võ cơ môn không biết, Trang Hàn vô ý thức muốn xông đi lên, nàng đã là ngũ phẩm nguyên định, cũng không phải nói Thương Lan thế gia tựu so với Đại Hạ cường đại, mà là nàng so với Hồng Vũ cùng Bách Lý Phong Ma cũng phải lớn hơn ba tuổi.

Hơn nữa nàng tu luyện công pháp, phía trước kỳ tiến bộ cực nhanh. Chính là thật muốn làm cho nàng quyết đấu, nàng kỳ thật không có có lòng tin có thể chiến thắng tu luyện 《 Diệt Thế Đao kinh 》 Bách Lý Phong Ma —— cho dù là nàng hiện tại cầm trong tay Ám Dạ Ma Ca!

“Thiếu chủ!” Võ cơ môn một mảnh kinh hô, âm thầm trách cứ Hồng Thân, sao có thể làm cho thiếu chủ đơn giản mạo hiểm?

Hồng Khê càng là sợ tới mức hồn phi phách tán, bọn họ những này hạ nhân, cả đời chính là Hồng Vũ thành viên tổ chức, Hồng Vũ nếu xuất thế, hắn cả đời này tiền đồ coi như là triệt để xong rồi, đứa con một ít bối còn có hay không hi vọng cũng không tốt nói.

“Hồng Thân ngươi làm gì, còn không mau đi bảo vệ thiếu gia!” Một sốt ruột Hồng Khê cũng chẳng quan tâm tôn kính tam phẩm hiển thánh, trực tiếp hô tên của hắn.

Hồng Thân hai tay vừa nhấc, ngăn cản lo lắng xông đi lên mọi người, thản nhiên nói: “Tin tưởng thiếu gia!”

Hắn trên mặt bình tĩnh, giọng điệu lạnh nhạt, làm cho người ta một loại tin tưởng mười phần cảm giác, kỳ thật chỉ có hắn tự mình biết, hắn trong lòng cũng là rất không yên Hồng Vũ muốn đối mặt, dù sao cũng là Bách Lý Phong Ma!

Muốn nói Vũ Đô trẻ tuổi đệ nhất nhân, mọi người khẳng định công nhận Hà Sùng. Nhưng là cái này đệ nhất nhân chính là tổng hợp lại lo lắng, nếu như chỉ so với võ đạo tu vi, đến tột

cùng là Hà Sùng còn là Bách Lý Phong Ma, chỉ sợ mọi người càng nhiều địa còn là có khuynh hướng Bách Lý Phong Ma.

Hôm nay, Bách Lý Phong Ma hiển lộ ra lục phẩm chân tôi trung kỳ tu vi, càng làm cho Hồng Thân nhận định, Bách Lý Phong Ma chính là Vũ Đô trẻ tuổi nhất đại tu là đệ nhất người!

Hồng Thân biểu hiện ra ngoài tự tin làm cho mọi người thoáng an tâm, Hồng Vũ lại đối mặt Bách Lý Phong Ma này giống như ngập trời vậy sát ý, nhẹ nhàng vừa quay đầu lại, hướng Trang Hàn bọn người lộ ra một cái mỉm cười.

Trang Hàn không khỏi ngây ngẩn cả người, nàng là một cái rất dễ dàng vì chi tiết mà cảm động người, tại nguy hiểm như vậy thời điểm, Hồng Vũ trả lại đầu cho mình một cái mỉm cười, đây là vì cái gì? nàng một mực dùng diệt môn chi nô thân phận tự cho mình là, không dám hy vọng xa vời đáp án này là mình muốn loại đó, rồi lại nhịn không được có như vậy một tia nho nhỏ chờ mong!

Bách Lý Phong Ma khí thế ngưng mà không phát, sát ý liên tiếp kéo lên, làm cho người ta một loại đỉnh phong thay nhau nổi lên cảm giác.

Hồng Vũ quay đầu, trong thân thể nhiệt huyết dần dần sôi trào lên.

Sa Di Pháp Tương lù lù bất động, phật quang khi hắn trên đỉnh đầu trên chậm rãi xoay tròn. Không quản Bách Lý Phong Ma "Tâm đao" biến thành sát ý như thế nào điên cuồng, đao thần tranh minh như thế nào đáng sợ, như cũ khó có thể xúc phạm tới Hồng Vũ linh hồn.

Linh hồn lực lượng diễn bắn đi ra linh giác, như cũ cẩn thận tinh tế cảm giác trước chung quanh hết thảy, đối với Bách Lý Phong Ma tâm đao miễn dịch.

Đại Nhật Như Lai Pháp tôn tắc không có có một chút phản ứng, lục phẩm chân tôi Bách Lý Phong Ma, ở trong mắt người ngoài đáng sợ mà điên cuồng, nhưng căn bản không đủ để kinh động Đại Nhật Như Lai Pháp tôn.

Thiên tuyền trong huyệt, thái cổ ma tượng Đồ Đằng phẫn nộ rít gào, chấn địa như lôi, khổng lồ giống như chân đạp hạ,

từng vòng sóng địa chấn hướng chung quanh khuếch tán, nó nếu có thể đi ra, chỉ sợ đã sớm nhịn không được xung phong liều chết đi ra, chà đạp cái này dám can đảm ở trước mặt mình làm càn nho nhỏ lục phẩm thực tôi.

Hồng Vũ đi đến thế giới này, cái này là lần đầu tiên chính thức luận võ.

Hắn là Hồng gia nhị thiếu gia, thân phận tôn quý, bên người tay chân vô số, hiện tại lại có nhất phẩm hợp chân Tào Quỷ Hùng, bình thường không quản hắn như thế nào kiêu ngạo, tổng có người khác giúp hắn ra tay, mà hắn cũng vui vẻ tại động động miệng, đã có người bả ở trước mặt mình làm càn ngu xuẩn đập bay —— bởi vì hắn là Hồng gia nhị thiếu gia.

Chính là Hồng Vũ trong lòng mình phi thường hiểu rõ, không tự mình ra tay, là vì không có một người nào, không có một cái nào đáng giá tự mình ra tay đối thủ!

Hắn cũng khắc khổ tu hành, đã đi tới nơi này cái võ giả xưng hùng thế giới, ai trong nội tâm không cất giấu một lời nhiệt huyết? !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Bách Lý Phong Ma (hạ)

Mỗi người đàn ông trong nội tâm đều có một võ hiệp mộng, Hồng Vũ cũng không ngoại lệ. Chính là trên một thế, hắn chỉ có thể ở bình thản sinh hoạt ngoài ảo tưởng một phen, chính là đến nơi này, thượng thiên cho hắn loại cơ hội này, Hồng Vũ vạn phần chờ mong.

Hôm nay, một cái có tư cách làm làm đối thủ người rốt cục xuất hiện!

Hồng Vũ mỉm cười, Huyền Hoàng trấn ngục côn xuất hiện ở trong tay. Một thanh này huyền binh, đã tại một lần tăng lên, trước mắt đạt đến bát phẩm thượng đẳng cấp.

Từng đạo Huyền Hoàng hai màu quang khí tại côn quanh người vây lượn lờ, điêu khắc địa ngục quỷ đói giương nanh múa vuốt, phảng phất sống lại, đang tại theo Cửu U phía dưới tránh thoát đi ra, tại nhân gian chế tạo một hồi thảm thiết kiếp nạn!

Huyền Hoàng trấn ngục côn vừa ra, Hồng Vũ khí thế cũng tùy theo biến đổi, trước cà lơ phất phơ hoàn khố biến mất không thấy gì nữa, hắn thật giống như một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ, mũi nhọn đại phóng!

Cửu phẩm dũng tuyền!

Bát phẩm thân cương!

Thất phẩm hồn tinh!

Từng bước một trèo lên tới đỉnh phong nhất! Mặc cho Bách Lý Phong Ma vô số tâm đao sát khí đánh úp, Hồng Vũ lù lù bất động, Bách Lý Phong Ma trong mắt, cũng toát ra một tia thưởng thức: "Người người đều nghĩ đến ngươi là phế vật, chính là ta không nghĩ như vậy, quả nhiên như thế!"

Hồng Vũ mang trên mặt một tia như có như không vui vẻ: "Phế vật không đáng ngươi ra tay."

Bách Lý Phong Ma gật đầu một cái, hai người ánh mắt một đôi, đều thấy được mình muốn lấy đồ vật.

Bách Lý Phong Ma không cần hỏi, cũng đã khẳng định phá hủy cha mình trùng quan đại thù chính là Hồng Vũ; mà Hồng Vũ cũng nhìn thấy Bách Lý Phong Ma đích thật là cái đáng giá chăm chú một trận chiến đối thủ.

Hùng tráng như núi thanh niên hai tay cầm đao, thân hình mang theo một loại đặc thù vận luật kéo đao mà đi, hắn cùng Hồng Vũ trong lúc đó cách xa nhau hơn mười trượng, một bước, hai bước, ba bước! Chỉ dùng ba bước tựu vọt tới Hồng Vũ trước mặt.

Sau lưng hắn, hiện ra một tôn Ma Thần hình tượng, tuy nhiên cũng không rõ rệt, lại làm cho người ta một loại to lớn uy năng cảm giác, tựa hồ nó thật sự có được diệt thế năng lực!

Mỗi một bước bước ra, Bách Lý Phong Ma trong tay huyết sắc Trảm Mã Đao đều thoải mái vũ động vài cái, phảng phất trong tay hắn không phải giết người đao, mà là vẩy mực bút.

Mỗi một bước, kỳ thật đều lần nữa tăng lên một đoạn, chờ hắn vọt tới Hồng Vũ trước mặt thời điểm, làm cho người ta cảm giác giống như là một đầu đến tổ viễn cổ cự thú, rung động lắc lư đại địa, chạy như điên mà đến!

Tựu trong khoảnh khắc đó, đao ảnh tựa như trong bầu trời đêm pháo hoa đồng dạng bạo phát.

Người bên ngoài chỉ thấy một mảnh huyết quang mang màu đỏ sáng lạn tỏa ra, theo Bách Lý Phong Ma cùng Hồng Vũ gặp gỡ cái kia điểm, phun ra tới hồng sắc quang mang tạo thành một đoàn cự đại quang cầu, đường kính đạt đến kinh người ba mươi trượng!

Hào quang mãnh liệt sáng ngời, đâm vào người mắt mở không ra, chiến đoàn bên trong hai người căn bản thấy không rõ lắm, ngoại nhân chỉ có thể đủ rồi nghe được một mảnh chói tai đinh đinh đinh thanh nối thành một mảnh!

Cái này cũng đã không giống như là một hồi thất phẩm hồn tinh cùng lục phẩm thực tôi chiến đấu, tràng diện này so ra mà vượt tứ phẩm thông pháp trong lúc đó chiến đấu.

Bách Lý Phong Ma một khi bộc phát, tâm đao tứ tán lực lượng thu trở về, chung quanh những kia khách thương, võ giả vừa mới theo trong thống khổ giải thoát, tựu chứng kiến điên cuồng như vậy một trận chiến, trợn mắt há hốc mồm.

Này xích hồng sắc trong quang cầu, còn thỉnh thoảng hội bắn ra ra một đạo trăm trượng trường hào quang, hồng quang bao phủ cả quan đạo, người chung quanh đều bị này cường hãn khí thế cùng gió mạnh, bức có phải hay không không lùi đến bên cạnh hoang trong đất.

Ba mươi trượng huyết sắc quang cầu hướng phía Hồng Vũ lui về phía sau phương hướng không ngừng hoạt động, xem Trang Hàn khẩn trương vô cùng, vô ý thức ngọc thủ nắm chặt!

Nàng bắt lấy đúng là Mặc Cơ tay.

Bị nắm hồn nhiên không chỗ nào cảm giác, bắt người cũng không có ý thức được. Hai người tâm thần tất cả đều tại chiến đoàn phía trên, khẩn trương vô cùng: "Thiếu chủ…"

Quan đạo chính là dùng niêm thổ cùng đá vụn hỗn hợp, kháng đập bể thập phần cứng rắn, có thể so với nham thạch. Huyết sắc quang cầu tại trên đó lê ra một đạo dài đến ba trăm trượng, sâu bán trượng cự đại rãnh.

Trong quang cầu, liên miên không dứt tiếng va chạm đông đúc như mưa, rốt cục cuối cùng một tiếng vang lớn vang tận mây xanh, âm ba tứ tán, sau đó thoáng cái yên tĩnh trở lại.

Trang Hàn cùng Mặc Cơ đẳng trong lòng người lộp bộp thoáng cái! Đã xong?

Binh khí tiếng va chạm không dứt bên tai, ít nhất chứng minh thiếu chủ còn sống, hiện tại đã xong, chính là kết quả… các nàng không dám suy nghĩ, hai nữ vô ý thức giúp nhau nắm chặt ngọc thủ!

Huyết sắc quang cầu dần dần biến mất, mọi người rốt cục nhìn rõ ràng tình hình chiến đấu.

Bách Lý Phong Ma trong tay chuôi đó cự đại huyết sắc Trảm Mã Đao như trước tiên diễm ướt át, hai tay của hắn cầm đao, giơ lên cao cao, này như núi như hải khí thế, xen lẫn cùng

vô số tâm đao, như cũ phong bạo đồng dạng hướng trước mặt Hồng Vũ cuốn sạch mà đi.

Hùng tráng như núi thanh niên trong hai mắt điên cuồng vẻ không chút nào giảm, tự hồ chỉ là ở khẽ dừng điên cuồng tấn công sau, thoáng nghỉ ngơi một chút.

Hồng Vũ lại có vẻ có chút chật vật, trên người quần áo tại cuồng bạo đao khí hạ bị vạch phá mấy chục đạo lỗ hổng, tựa hồ không bị thương đến thân thể, nhưng là ai cũng không biết hắn là hay không bị nội thương.

Trong tay hắn Huyền Hoàng trấn ngục côn có vẻ có chút rách nát, vừa mới ngưng tụ lại hủy diệt khí tức biến mất hầu như không còn, phía trên hiện đầy từng đạo vết đao, hiển nhiên trong tay huyền binh quyết đấu phương diện, Hồng Vũ bại hoàn toàn.

Đây là Huyền Hoàng trấn ngục côn thất bại, trên thực tế nếu như không phải có kim chỉ thư ôn dưỡng công hiệu, đem Huyền Hoàng trấn ngục côn đẳng cấp sinh sinh tăng lên hai cấp, chỉ sợ cái này huyền binh căn bản kiên trì không đến bây giờ, trực tiếp tựu bị chém đứt.

Hồng Thân nhẹ nhàng thở dài: "Bách Lý Phong Ma Đoạn Long Nhận chính là thất phẩm trung cấp bậc huyền binh!"

Tình hình chiến đấu cực độ bất lợi, chính là Hồng Vũ lại nở nụ cười.

Hắn run rẩy thân hình, quần áo biến thành từng đạo vải, cũng may không có triệt để hóa thành tro bụi, hắn không cần một lần cùng nhiều người như vậy thẳng thắn thành khẩn tương kiến.

Vừa rồi Bách Lý Phong Ma một ít trận tấn công mạnh, ít nhất chém ra hơn một ngàn đao, mặc dù là Bách Lý Phong Ma cường hãn, chỉ sợ võ khí cũng đã tiêu hao không sai biệt lắm.

Mà cái này hơn một ngàn đao, hắn tất cả đều chặn!

Hồng Vũ vũ kỹ cũng không cao minh, vũ kỹ tu luyện ngoại trừ lĩnh ngộ, càng chú ý quen tay hay việc. hắn chăm chú tu luyện 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 bất quá ba tháng, tu vi trên

diện rộng tăng lên, nhưng là vũ kỹ nhất thời nửa khắc không có quá lớn tiến bộ.

Chính là vừa rồi một ít luân tấn công mạnh, Hồng Vũ căn bản không phải dùng con mắt nhìn, hắn chỉ dùng để linh giác đi hiểu được. Huyệt Thiên Trung bên trong, Sa Di Pháp Tương tọa trấn, có một loại thần kỳ hiểu ra chỉ điểm lấy hắn, Huyền Hoàng trấn ngục côn tổng có thể chặn lại tại Đoạn Long Nhận công kích lộ tuyến trên.

Bất quá, Bách Lý Phong Ma công kích cuồng bạo mà hung ác, 《 Diệt Thế Đao Kinh 》 tại lục phẩm thực tôi cảnh giới trên, thậm chí có thể phát huy ra ngũ phẩm nguyên định uy lực. hắn tuy nhiên chặn Đoạn Long Nhận, chính là từng đạo đao khí như cũ phá không mà đến.

Hồng Vũ tại phen này trong chiến đấu, trên người ít nhất trúng ba mươi đạo đao khí. hắn tại bát phẩm thân cương thời kì đối với thân hình cực đoan tôi luyện thể hiện ra hiệu quả, cho dù là 《 Diệt Thế Đao Kinh 》, chỉ dựa vào đao khí cũng mơ tưởng làm bị thương hắn. Bởi vậy chỉ là quần áo vỡ tan, hắn lại không có bị thương.

Ngoại giới yên tĩnh đến cực điểm, Hồng Vũ trong cơ thể lại là nổ rung trời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Âm thầm có độc thủ

Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng khí nổi trận lôi đình, liên tục rống giận hướng Hồng Vũ biểu đạt sự bất mãn của mình. Theo nó, làm cho loại thực lực này không quan trọng tiểu loài bò sát kiêu ngạo lâu như vậy, thật sự là không thể nhẫn nhịn thụ!

Từng đợt tiếng sấm loại tiếng vang tại thiên tuyền trong huyệt phát ra, Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng mở ra trên lưng cự đại kim dực, ám kim võ khí bành trướng bộc phát!

Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng chân trước nâng lên, nặng nề rơi xuống.

"Đông!"

Hồng Vũ nhấc chân vươn về trước nặng nề đạp mạnh! Một cổ mắt thường có thể thấy được phập phồng cuộn sóng, theo Hồng Vũ dưới chân hướng phía trước, dọc theo mặt đất cuồn cuộn ra, hiện lên hình quạt bộc phát, màu vàng lợt võ khí ẩn núp dưới mặt đất, quay cuồng bắt đầu khởi động.

《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 cuồng tượng triệt địa!

Bách Lý Phong Ma trong mắt hiện lên một tia khinh thường, trong tay giơ lên cao Đoạn Long Nhận gào thét rơi xuống, hung hăng địa chém tại một đạo đó sóng địa chấn trên.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn Đoạn Long Nhận bị một cổ màu vàng lợt ba động chấn đắc cao cao bay lên, Bách Lý Phong Ma trong mắt lấy làm kinh ngạc vẻ, thật không ngờ oanh kích phản kích như thế thế không thể đỡ!

Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng chuyển động mình cự đại giống như mũi, lực lượng đủ để phiên sơn đảo hải!

Hồng Vũ trong tay Huyền Hoàng trấn ngục côn bãi xuống, một mảnh ám quang mang màu vàng theo côn thân huy vũ ra, quét ra một mảnh tàn ảnh.

《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 nộ tượng diêu ti!

Bách Lý Phong Ma cũng đã không thể không lui về phía sau, cùng lúc đó trong tay hắn Đoạn Long Nhận phía trên, một mảnh dày đặc huyết sắc võ khí lưu khởi toát ra, bao trùm tại thân đao mặt ngoài, Bách Lý Phong Ma dốc hết toàn lực, một tay chuôi đao, một tay sống dao, toàn thân cơ nhục run run giống như là vô số tiểu chuột khắp nơi dưới mặt quần áo tán loạn, theo hai tay của hắn đẩy đao hướng phía trước phủ kín, trên người chủ yếu huyệt đạo đồng thời phun ra đến một tia huyết hồng sắc võ khí!

"Oanh!" Lại là một tiếng rung trời nổ, ám quang mang màu vàng triệt để tròng lên huyết sắc võ khí, Bách Lý Phong Ma có chút lảo đảo lui về phía sau, hai tay bị cự đại lực lượng chấn đắc chết lặng, trung môn mở rộng ra!

Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng bỗng nhiên vỗ kim dực, bốn chân cuồng đạp, một cúi đầu hướng phía trước phóng đi.

Hồng Vũ xoay người một cái đưa lưng về phía Bách Lý Phong Ma, thân hình co rụt lại, phía sau lưng hung hăng địa lại gần đi qua. Ám kim võ khí phát động, tại Hồng Vũ sau lưng tạo thành một đạo trầm trọng hào quang hộ thuẫn, hộ thuẫn mặt ngoài, từng vòng quang mang chớp thước, tại đụng trên Bách Lý Phong Ma ngực trong nháy mắt đó, những này vòng sáng nhanh chóng khuếch tán mở ra, mỗi một đạo vòng sáng đều là đối với Bách Lý Phong Ma thân thể một cái rung động lắc lư, liên tiếp chín đạo sau, Bách Lý Phong Ma hét thảm một tiếng, trong miệng mang theo một đạo thật dài huyết tiễn, ầm ầm bay ra hơn mười trượng, rơi xuống đất thời điểm hắn dùng lực một cái, muốn đứng lại, chính là này chín đạo rung động lắc lư lực lượng lần nữa bộc phát, Bách Lý Phong Ma lại là một ngụm máu tươi phun ra, huyết hồng hai mắt nộ trừng mắt, không cam lòng hướng về sau ngược lại đi, lần này, lại cũng không thể đứng lên.

Hồng Vũ thở hắt ra, toàn thân chua đau vô cùng, tại Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng dưới sự trợ giúp, cuối cùng là đánh bại Bách Lý Phong Ma, chính là bỗng nhiên bạo tăng ám kim

võ khí, cũng làm cho thân thể của hắn không chịu nổi gánh nặng.

"Khá tốt ba chiêu giải quyết, bằng không với chiêu số của hắn ta còn thực dùng không ra đến." Hồng Vũ ở trong lòng nói thầm một câu, toàn thân vừa mới buông lỏng, Trang Hàn cùng Mặc Cơ cũng đã liều lĩnh nhào lên, cùng một chỗ ôm lấy hắn: "Thiếu chủ!"

Võ cơ môn một loạt cùng lên, bị mười tám danh thiếu nữ đẹp ôm, Hồng Vũ đột nhiên có một loại hiểu ra: Trước kia cảm giác mình tại Thanh Nguyên đại lục trôi qua không sai, hiện tại mới hiểu được, đó là cặn bã vậy sinh hoạt a, hiện tại mới là chân chính hạnh phúc!

Hồng Khê lau một bả mồ hôi lạnh, chỉ cảm thấy hai chân như nhũn ra, đặt mông ngồi trên mặt đất.

Hồng Thân lại là âm thầm nhẹ nhàng thở ra, rung đùi đắc ý hơi có chút đắc ý: Quả nhiên còn là ta thật tinh mắt, tin tưởng thiếu gia không sai!

Tào Quỷ Hùng đứng ở Vũ Đô cửa đông cửa thành lầu quan sát trên đỉnh, hai tay sau lưng, bắc gió gào thét, quần áo lạnh thấu xương, mười đủ mười thế ngoại cao nhân phái đoàn. hắn nhìn xem phía dưới Hồng Vũ thẳng lắc đầu, may mà bổn tọa âm thầm chạy đến, tiểu tử này hoàn toàn cũng đã mê say tại ôn nhu hương bên trong, hồn nhiên không có chú ý tới đường đường nhất phẩm hợp chân vì hắn hộ giá hộ tống.

"Không có lương tâm tiểu hỗn đản!" Tào Quỷ Hùng mắng một câu, theo lầu quan sát trên biến mất.

Bách Lý Phong Ma chặn lại Hồng Vũ trận chiến này, theo người khác có chút không giải thích được, chấm dứt cũng phi thường nhanh chóng. Đang xem cuộc chiến mọi người thấy được như si như say, mà trong đó có người nhận thức song phương, tại kết quả sau khi đi ra càng là chấn động: Hồng Vũ làm sao có thể chiến thắng Bách Lý Phong Ma? !

Mà kết quả này rất nhanh sẽ truyền khắp cả Vũ Đô, thế tất sẽ khiếp sợ càng nhiều người.

Bị thương Bách Lý Phong Ma bị Bách Lý gia hạ nhân bảo vệ mà đi, Hồng Vũ bị như vậy một trì hoãn, cũng tìm không thấy Hoa Lang Quốc sứ giả.

Hắn toàn thân bủn rủn, Hồng Khê tìm đến một cổ xe ngựa, võ cơ môn đưa hắn đặt lên đi, Hồng Vũ vui thích nằm trong xe, hướng phía dưới mời đến: "Hàn Cơ, Mặc Cơ, Hỏa Vân Cơ, đi lên đến trước thiếu gia."

Tam nữ không có một người nào, không có một cái nào chịu đi lên. Trang Hàn cùng Mặc Cơ đỏ mặt lui về sau, Hỏa Vân Cơ lại là lớn mật nóng bỏng, chính là nàng phải đi lên rồi có điểm "Ăn một mình" ý tứ, chạy cho Hồng Vũ một cái nhiệt tình mị nhãn, đúng là vẫn còn cùng bọn tỷ muội đứng lại với nhau.

Hồng Vũ một tiếng cảm thán: "Ta chỉ biết, vừa rồi đều là ảo giác."

Đợi cho xe ngựa chậm rãi thúc đẩy, Hồng Vũ mới chợt nhớ tới đến: Ta hẳn là giả bị thương a, nói như vậy có thể hưởng thụ võ cơ môn cẩn thận chiếu cố.

Đáng tiếc, hiện tại cũng đã chậm.

Trên đường Hồng Vũ lại cân nhắc nâng Hoa Lang Quốc sứ đoàn chuyện tình, trong nội tâm càng hung ác, dứt khoát sai người giả trang sơn tặc, bả này bang vô lại trên đường làm rơi!

Về sau nghĩ nghĩ, lại lắc đầu, tính, đám người này là đáng giận, nhưng là tội không đáng chết.

Trận chiến này xác thực làm cho cả Vũ Đô một lần nữa nhận thức Hồng Vũ, liên lạc nó lúc trước hắn các trường hợp biểu hiện, Vũ Đô đệ nhất phế vật hoàn khố cái này danh hào tựa hồ muốn cách hắn đã đi xa.

Bách Lý Phong Ma tại trong trận chiến ấy, biểu hiện ra ngoài lục phẩm thực tôi trung kỳ cảnh giới, Hồng Vũ cũng chỉ có thất phẩm hồn tinh đỉnh phong, mọi người trăm mối vẫn không có cách giải, Hồng Vũ làm sao lại thắng đâu?

Chẳng lẽ là Bách Lý Phong Ma tình nguyện mình thanh danh bị hao tổn, cũng muốn thành toàn Hồng Vũ? Điều đó

không có khả năng a, Bách Lý Phong Ma đầu óc lại chưa đi đến nước.

Bách Lý gia lại ngoài dự đoán của mọi người trầm mặc, đối ngoại không có tuyên bố bất cứ tin tức gì, bất quá vẫn là có Bách Lý gia hạ nhân vụng trộm tự nói với mình người thân cận: Phong Ma thiếu gia bế quan.

Bọn họ không biết, đây là Bách Lý Thịnh Thế đối đứa con xúc động trừng phạt.

Hồng Vũ gần lại là thành thật đứng lên, ở lại trong nhà đọc sách khổ tu.

Gia gia Hồng Thắng Nhật lúc này đây là vui vẻ đến bộc phát, hắn một mực hâm mộ Bách Lý Thịnh Thế cùng con trai của Hà Thường có tiền đồ, tuy nhiên con của hắn nữ nhi đều rất vĩ đại, có thể nói thiên tài nhất đại, bất đắc dĩ đều đã kinh không tại bên người.

Cái này hai cái tôn nhi lại là một cái bình thường một cái phế vật. Hiện tại bình thường thành thiên tài, phế vật càng là nhất phi trùng thiên, Hồng lão gia tử vốn có hãy cùng Bách Lý Thịnh Thế không quá sự hòa thuận, bây giờ cháu mình đánh bại con của hắn, Hồng Thắng Nhật vào triều thời điểm, mỗi lần cố ý ngẩng đầu ưỡn ngực theo Bách Lý Thịnh Thế trước mặt đi qua, trong lòng được kêu là một thống khoái a.

Đại hoàng tử chuyên môn mở tiệc chiêu đãi Hồng Vũ một lần, nhưng là trước kia nói "Tác hợp"Hắn cùng Thiên Vũ công chúa chuyện tình lại là không hề không đề cập tới, Hồng Vũ vui mừng gặp nó không thành.

Mà đang ở loại này trong bình tĩnh, một tin tức tại Vũ Đô trong thành lan truyền nhanh chóng: Hồng Vũ ức hiếp Hoa Lang sứ đoàn, sứ đoàn không chào mà đi, về nước sau muốn tìm động Hoa Lang cùng Đại Hạ khai chiến.

Chính thức biết rõ sự tình trải qua người đối cái này lời đồn cười nhạt, tuy nhiên Hồng Vũ xác thực hung ác, nhưng là những Hoa Lang đó người cũng thật sự vô sỉ một ít.

Bất quá trên cái thế giới này càng nhiều người phải không sáng tỏ cùng quần chúng tin tức này truyền bá vô cùng nhanh,

Vũ Đô trong dân chúng cũng bắt đầu lo lắng, nếu như thật sự cùng Hoa Lang khai chiến, Hà Tang chỉ sợ cũng phải bỏ đá xuống giếng.

Đại Hạ không úy kỵ Hoa Lang cùng Hà Tang, nhưng là một khi phía đông không ổn, phương bắc Địch Nhung chỉ sợ cũng sẽ không an tâm.

Địch Nhung cũng đã trọng tân tổ kiến thiên mã lôi minh trận, dã tâm rõ ràng rành, nếu như đồng thời cùng tam quốc khai chiến, Đại Hạ tiền cảnh có thể lo!

Tại tin tức này điên khùng truyền bảy ngày sau đó, trong triều đình rốt cục có người trên thư buộc Hồng Vũ.

Vũ Tông Hoàng Đế vì vậy thuận thế làm, một đạo ý chỉ hạ đạt, rất đơn giản một câu: "Chính ngươi dẫn đến phiền toái tự mình giải quyết!"

…

Hồng Thắng Nhật trở lại Hồng Phủ sau, khí chửi ầm lên: "Tên mất dạy kia âm thầm giở trò, dám tính toán chúng ta Hồng gia! Người tới! Lập tức đi cho ta tra, nhất định phải tìm ra rốt cuộc là ai!"

Hồng Thắng Nhật không am hiểu quyền mưu, nhưng là dù sao làm quan nhiều năm, chuyện này từ lúc mới bắt đầu, tựu toát ra một cổ nồng đậm âm mưu hương vị.

Bịa đặt —— bắt cóc dân ý —— triều đình buộc, cả quá trình quyền mưu thủ đoạn sử dụng phi thường lão đạo, Hồng Thắng Nhật rất hoài nghi là của mình những cái này lão đối thủ.

Hồng Vũ lại là cũng không ngoài ý, trên thực tế ngày đó hắn đánh cả sứ đoàn sau, trở về trên đường đã nghĩ đến chỉ sợ sẽ có người dùng chuyện này làm văn.

Hắn về sau muốn đuổi theo sứ đoàn, nhưng thật ra là nghĩ dùng vũ lực cưỡng bức sư đoàn những người kia lưu lại một phần công văn, ca tụng thoáng cái Đại Hạ, tỏ vẻ lúc này đây đi sứ viên mãn thành công —— cái này đương nhiên sẽ không đối sứ đoàn về nước sau quyết định có ảnh hưởng gì, Hoa

Lang vốn chính là cái không biết xấu hổ quốc gia, trở mặt không nhận trướng đối với bọn họ mà nói quá dễ dàng. Phần này công văn, chính là vì hôm nay cái này cục diện chuẩn bị, tối thiểu có thể ngăn chặn một số người miệng.

Đáng tiếc Bách Lý Phong Ma ngăn trở hắn hạ xuống, làm cho sứ đoàn người chạy.

"Ngài lão không cần lo lắng, Hoa Lang Quốc những người kia, hắc hắc, vô lại lại nhát gan, ngài chờ coi a, ta tự có biện pháp."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Tàng Vân Sơn (thượng)

Hồng Vũ tại gia gia trước mặt nói tràn đầy tự tin, mình sau khi trở về lại sầu mi khổ kiểm. Vấn đề này nếu người khác, này chỉ có thể là mang theo đại lượng vàng bạc tài bảo cùng một tấm gắng chịu nhục khuôn mặt tươi cười, đi Hoa Lang Quốc chịu nhận lỗi, ra vẻ đáng thương tống bạc, làm cho nhân gia tắt cơn tức, bả sự tình giải quyết.

Chính là dựa vào Hồng Vũ tính tình, làm sao có thể?

Đâu có Hoa Lang nhất bang ngốc? Bức, còn muốn lão tử cho các ngươi chịu nhận lỗi? Nếu như khả năng, Hồng Vũ hận không thể nói ra Hổ Sơn đại doanh Vũ Liệt tinh doanh đại quân, trực tiếp san bằng Hoa Lang Quốc.

Nhưng mà hắn cũng biết cái này là không thể nào, nhưng là hắn như cũ chạy không thoát muốn vũ lực khuất phục Hoa Lang Quốc tư duy xúc động.

Chỉ là trên tay mình, duy nhất thành viên tổ chức còn là Trang Hàn minh đạo tử sĩ, cái kia Trương Đông Lôi lại là khỏa hảo mầm, nhưng là trong ngắn hạn cũng không có khả năng có được Tào Quỷ Hùng thực lực.

Tào Quỷ Hùng cái này một vị nhất phẩm hợp chân nếu như ra mặt, vấn đề lại là dễ giải quyết hơn, chính là nhất phẩm hợp chân đơn giản chắc là không biết tham gia quốc cùng quốc trong lúc đó tranh đấu.

Hồng Vũ sầu mi khổ kiểm, nâng quai hàm ngồi ở trước bàn suy tư về.

Một con ngọc thủ lột bồ đào, đưa đến miệng hắn bên cạnh, Hồng Vũ thuận thế ăn, nhai tại trong miệng, mới đột nhiên kịp phản ứng, trước mắt Hỏa Vân Cơ mỉm cười, lại cho hắn đi bác mặt khác. Cái này đại mùa đông, có thể ăn vào như vậy mới lạ hoa quả, cũng chỉ có thể là tại huân quý khu.

Hồng Vũ rất giống hưởng thụ thoáng cái hủ bại hắc ám xã hội phong kiến đại thiếu gia thối nát sinh hoạt, thuận thế tựu

muốn đem Hỏa Vân Cơ ôm vào trong ngực, ngả vào một nửa, đã nhìn thấy Hỏa Vân Cơ giống như cười mà không phải cười ánh mắt, Hồng Vũ lúc này bại lui, xấu hổ bả lấy tay về, trong nội tâm kêu rên: Dâm thiếu gia cũng không phải ai cũng có thể làm hảo.

Hỏa Vân Cơ nhìn hắn thành thật, như cũ cho hắn bác trước bồ đào, Hồng Vũ nhân cơ hội tại nàng trên ngón tay mút hạ xuống, nàng cũng ngứa cười, bay cho hắn một cái liếc mắt là được.

Hồng Vũ lại ở trong lòng bắt đầu ảo tưởng, nếu Trang Hàn cùng Mặc Cơ cùng một chỗ thì tốt rồi, lập tức nào đó nghe nói là chăn lớn cùng giường đáng xấu hổ ảo tưởng, tại hồng nhị thiếu trong nội tâm không thể ngăn chặn tràn lan ra.

"Thiếu gia."

Hồng Thân thanh âm cắt đứt mộng đẹp của hắn, Hỏa Vân Cơ nhìn xem Hồng Vũ khóe miệng chảy xuống nước miếng che miệng cười, hồng nhị thiếu xấu hổ vô cùng, đành phải che dấu nói: "Ăn ngon thật."

Hồng Thân đứng ở cửa ra vào: "Hồng Dần đến đây."

Hồng Dần đi tới hướng hắn thi lễ: "Thiếu gia, lão gia phân phó, từ nay về sau để cho ta đi theo thiếu gia."

Hồng Vũ hơi có chút ngoài ý muốn, tam phẩm hiển thánh không phải bình thường gia thần, Hồng Phủ bên trong cũng không có vài vị, bọn họ cùng Hồng Thắng Nhật trong lúc đó, càng nhiều còn giống là tướng quân cùng bộ hạ quan hệ, mà không phải là chủ tớ. Hồng Vũ bên người Hồng Thân, là đối phương chủ động yêu cầu đi theo, Hồng Thắng Nhật rất là kỳ quái "Mệnh lệnh" Hồng Dần đến đi theo mình, vấn đề này có thể là có chút kỳ quặc.

Hồng Vũ hiếu kỳ hỏi: "Gia gia còn có phân phó gì khác?"

Hồng Dần muốn nói lại thôi: "Không có."

Hồng Vũ càng là kì quái: "Dần thúc cũng không cần câu thúc, ngươi cùng thân thúc đều là trong nhà lão nhân, ta đây

bên cạnh cũng không có chuyện gì, có phải cần sự tình, ta sẽ nhường Hồng Khê đi mời của ngươi.”

Hồng Dần lại không có phải đi ý tứ, đứng tại nguyên chỗ một hồi lâu, mới lên tiếng: “Thiếu gia, ta năm đó từng theo theo lão gia đông kích Hà Tang, cùng Hoa Lang Quốc quân đội cũng từng có quá tiếp xúc.”

Hồng Vũ thoáng cái hiểu rõ rồi, lão gia tử cái kia chết sĩ diện bướng bỉnh tính tình, rõ ràng nghĩ giúp mình lại cứ chếch không rõ nói, phái tới cái đối Hoa Lang rất hiểu rõ Hồng Dần còn muốn che che lấp lấp.

Hắn nhịn không được thổ tào một câu: “Cái này bướng bỉnh lão nhân a!”

Hồng Dần cùng Hồng Thân coi như không nghe thấy.

Hồng Vũ thỉnh Hồng Dần ngồi xuống: “Dần thúc, ta nói thật, ta không có ý định đối Hoa Lang chịu thua, ngài cho ta ra nghĩ kế, như thế nào mới có thể để cho Hoa Lang người thành thật xuống?”

Hồng Dần nhếch lên ngón tay cái: “Đây mới là ta Đại Hạ hán tử!”

Hắn có chút dừng lại, suy tư một phen mới lên tiếng: “Đại Hạ phía đông cái này ba quốc gia, chân chính có uy hiếp chính là Sở Việt. Bất quá Đại Hạ cùng Sở Việt biểu hiện ra quan hệ cũng không tệ, có vấn đề cũng là âm thầm phân cao thấp, sau lưng duy trì sơn rất đến đối phương trong biên giới đi nháo sự.”

Hồng Vũ giật mình, thì ra là thế, trước đó lần thứ nhất Hà Sùng xuất chinh sơn rất, phỏng chừng cũng là cái nguyên nhân này.

“Mà Hà Tang cùng Hoa Lang, có thể nói là tôm tép nhãi nhép, nhưng là loại này tiểu quốc gần đây không nói cái gì đạo nghĩa, phi thường nham hiểm. Hà Tang quốc gia này, gần đây nặng nhất ích lợi, chỉ cần chúng ta có đủ thực lực, bọn họ không dám hành động thiếu suy nghĩ. Mà bây giờ Đại Hạ, trong mắt bọn hắn cường thịnh vô cùng, Hà Tang dân chúng

trời sinh có một loại đối cường giả thần phục thói quen, bởi vậy mấy năm này, Hà Tang đối Đại Hạ nói gì nghe nấy.

Đạo là Hoa Lang, quốc gia này rất vô lại cũng rất không có lương tâm. Nói được không dễ nghe điểm, chính là một cái dưỡng không quen chó hoang. nó quốc lập không bằng Hà Tang, cùng Hà Tang càng là kẻ thù truyền kiếp. Nếu như không phải Đại Hạ ở sau lưng duy trì, Hoa Lang sớm đã bị Hà Tang diệt quốc mấy lần. Chính là tại Hoa Lang Quốc trong, lại không là loại này tư duy. bọn họ cảm thấy bọn họ là dựa vào cái này vĩ đại Hoa Lang lực lượng của mình chiến thắng Hà Tang.

Tựa như trước đó lần thứ nhất, ta đi theo lão gia xuất chinh Hà Tang, cũng là bởi vì Hà Tang cùng Hoa Lang trong lúc đó khai chiến, Hoa Lang không địch lại, liền bọn họ Đô thành ngươi thủ thành đô bị Hà Tang công chiếm, bọn họ phái người đến khóc cầu Đại Hạ xuất binh, chính là lão gia mang theo quân đội đánh bại Hà Tang, cứu Hoa Lang Quốc sau, Hoa Lang người thì tốt rồi vết sẹo đã quên đau, lại cảm giác mình vô địch thiên hạ, cả ngày tại trên biên cảnh khiêu khích Hà Tang không nói, tại Hoa Lang cảnh nội, một ít cuộc chiến đấu Đại Hạ quân đội chẳng qua là 'Phối hợp' Hoa Lang chủ lực tác chiến, thắng lợi là người gia Hoa Lang tướng sĩ đẫm máu chiến đấu hăng hái đổi lấy.

Ta phi! Hoa Lang những kia bọc mủ, bị Hà Tang đuổi cùng thỏ tử giống như địa khắp núi chạy, người ta mười mấy người giơ trường mâu, có thể làm cho Hoa Lang hơn trăm người quá ư sợ hãi! chúng ta lúc ấy giết đi qua, chính diện tác chiến tất cả đều là ta Đại Hạ binh lính, Hoa Lang quân đội đi theo chúng ta phía sau cái mông còn muốn cách hơn mười dặm xa, một khi tình hình chiến đấu bất lợi. , bọn họ là người thứ nhất chạy thục mạng!

Cứ như vậy một quốc gia, còn cảm giác mình võ vận Xương Long, quân đội bách chiến bách thắng, vô địch thiên hạ!"

Hồng Dần nói xong, tức giận không thôi: "Năm đó trận chiến ấy, Vũ Liệt tinh doanh gần trăm anh liệt chôn xương

Hoa Lang, ta hiện tại, thực thay những kia cùng bào không đáng!"

Hồng Vũ nguyên bản đối Hoa Lang Quốc tựu căm thù đến tận xương tuỷ, nghe xong Hồng Dần theo lời tình huống, càng là vô cùng hèn mọn. Dân tộc này như cũ sống tại trên thế giới, thực là một loại dũng khí!

Hồng Vũ lại hỏi: "Dần thúc, ta còn là nghĩ dùng vũ lực khuất phục Hoa Lang, ngài có cái gì đề nghị không có?"

"Kỳ thật chuyện này, so với ngươi tưởng tượng dễ dàng." Hồng Dần nói ra: "Hoa Lang cùng Hà Tang quân đội rất ít, tỷ như Hà Tang, bọn họ nội chiến thời điểm, vài trăm người coi như là một hồi đại chiến, mấy ngàn người vậy nhất định là tuyệt đối Quốc Vận đi về hướng cuối cùng quyết chiến.

Hà Tang cùng Hoa Lang trong lúc đó chiến tranh, quy mô cũng luôn mấy ngàn người mà thôi, sẽ không quá nhiều. Hoa Lang cùng Hà Tang đều là rất cằn cỗi khu, căn bản nuôi không sống nhiều người như vậy."

Hồng Vũ yên lặng: "Đây chẳng phải là nói, ta chỉ phải mang theo mấy trăm tinh binh cường tướng, hoả lực tập trung biên cảnh, có thể làm cho Hoa Lang sợ, ngoan ngoãn nghe lời?"

Loại này dùng đại quốc nghiền áp tiểu quốc cảm giác thành tựu, thật vô sỉ a, bất quá… Thật sự là quá sung sướng!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Tàng Vân Sơn (trung)

Hồng Dần cười khổ nói: "Lời tuy như thế, chính là bệ hạ không để cho ngươi điều động quân đội, mấy trăm người tinh binh cường tướng, cũng không phải dễ dàng như vậy có thể hiểu ra."

Hồng Phủ bả tất cả gia tướng tính ra, lại là có mấy cái này số lượng, chính là những người này chẳng những muốn hộ vệ Hồng Phủ an toàn, còn muốn phân tán tại Hồng Phủ cái khác trụ cột sản nghiệp, hơn nữa phần lớn tại Vũ Đô bên ngoài, nhất thời nửa khắc căn bản không cách nào triệu hồi.

Hồng Vũ hỏi: "Trong phủ có thể vận dụng nhân thủ có bao nhiêu?"

Hồng Dần trước khi đến, hiển nhiên đã được đến Hồng Thắng Nhật bày mưu đặt kế, lập tức không chút do dự nói: "Đại khái sáu mươi người."

Hồng Vũ tính một cái, lại thêm mười tám võ cơ cùng Trang Hàn người bên kia, có thể gom góp khá lớn khoảng một trăm người, chính là những người này còn là có vẻ có chút đơn bạc.

Hắn sờ lên cằm nghĩ nghĩ, đột nhiên linh cơ vừa động, bị kích động đối Hồng Dần nói: "Dần thúc ngươi trước trong phủ nghỉ ngơi, ta đi ra ngoài đồng dạng, trở về nói không chừng thì có tin tức tốt. Ha ha ha!"

Hồng Dần nhìn xem chạy như điên đi ra ngoài nhị thiếu gia một hồi buồn bực: Như thế nào cái tình huống?

Hồng Thân cũng đã cùng ra khỏi , hắn cũng không người hỏi, chỉ hảo chính mình buồn bực trở về.

…

Hồng Vũ ra Vũ Đô, thẳng đến Hổ Sơn mà đi.

Hắn có một hồi chưa có tới xem Hống Thiên Tôn mẫu tử, cái này vừa thấy mặt, Tiểu Tê cũng đã dài đến con voi con lớn

nhỏ, chứng kiến Hồng Vũ một tiếng hoan hô nhào lên, dùng đầu dùng sức cọ trước Hồng Vũ thân thể.

Hống Thiên Tôn ngồi chồm hổm ngồi ở hậu phương, nhìn về phía hài tử trong ánh mắt lộ vẻ trìu mến.

Hồng Vũ bả mang đến hoang thịt thú vật ném cho Tiểu Tê ăn, dụ dỗ tiểu tử kia chơi trong chốc lát, phải đi nghĩ biện pháp cùng Hống Thiên Tôn trao đổi.

Loại này trao đổi rất lao lực đâu, Hồng Vũ toàn lực buông ra của mình linh giác, thử nhiều lần mới khiến cho Hống Thiên Tôn hiểu rõ ý của mình. Hống Thiên Tôn lo lắng nghĩ mãi, rốt cục vẫn phải gật đầu đáp ứng rồi.

Hồng Vũ mừng rỡ, lập tức phản hồi Vũ Đô chuẩn bị.

…

Hồng Phủ cái này sáu trong mười người, mạnh nhất đương nhiên là Hồng Thân cùng Hồng Dần, đều là tam phẩm hiển thánh.

Kém cỏi nhất cũng đã là bát phẩm thân cương.

Mà Trang Hàn minh đạo tử sĩ hai mươi sáu người, chia đều tố chất càng cao —— đám người này chính là theo Thương Lan trọng trọng thư sát bên trong lao tới, thực lực nếu không đủ thì sớm đã chết ở trên đường.

Mười tám võ cơ tiến vào Hồng Phủ sau, thực lực cũng không nhỏ tăng trưởng, hiện tại kém cỏi nhất cũng đã đột phá bát phẩm thân cương.

Như vậy một con bộ đội, thực được xưng tụng là tinh binh cường tướng. Bất quá muốn dựa vào cái này trăm người bộ đội, khuất phục Hoa Lang Quốc, không thể nghi ngờ còn là phân lượng không đủ.

Nhưng là Hồng Vũ kế hoạch là: Hoang thú kỵ binh đoàn!

Hống Thiên Tôn cầm đầu, Hồng Vũ còn muốn hàng phục trăm đầu hoang thú trở thành tọa kỵ, đem cái này một trăm người tổ kiến thành một con kỵ binh đoàn, chỉ cần diễu võ dương oai tại Hoa Lang biên giới trên chạy một vòng, "Ngộ

thương" mấy lần Hoa Lang bộ đội biên phòng, chắc hẳn bọn họ tựu sẽ lập tức hiểu rõ song phương trong lúc đó chênh lệch.

Hồng Vũ sau khi trở về bả cái ý nghĩ này nói với Hồng Dần, hắn kinh hãi trợn mắt há hốc mồm: "Thiếu, thiếu gia, ngươi cái ý nghĩ này thật là tốt, chính là, muốn nói liệp sát một trăm đầu hoang thú, khả năng thập phần khó khăn nhưng cũng không là không thể nào hoàn thành, hàng phục… Cái này, nói như thế nào đây, Thanh Nguyên đại lục từ trước tới nay, còn chưa từng có qua thành xây dựng chế độ hoang thú kỵ binh, ngài nếu là có trăm tên hoang thú kỵ binh, coi như là Địch Nhung gây dựng lại thiên mã lôi minh trận, cũng căn bản đương không ngừng cái này chỉ kỵ binh đoàn một lần đánh sâu vào!"

Đơn giản mà nói, chính là tổ kiến thành công rất ngưu bức, nhưng là cơ bản không có khả năng thành công.

Hoang thú kì binh cũng không phải nói hàng phục một trăm đầu hoang thú đơn giản như vậy, nói ví dụ cự mãng một loại hoang thú, căn bản không thích hợp trở thành tọa kỵ.

Hơn nữa hoang thú đẳng cấp không thể quá thấp, bởi vì Hồng Vũ đầu thú chính là tam phẩm Hống Thiên Tôn, đầu thú đẳng cấp trên ưu thế phải bảo trì, chính là nếu như đầu thú cùng phía dưới hoang thú trong lúc đó, đẳng cấp kém nhau quá lớn, nói ví dụ một đầu cửu phẩm, bát phẩm hoang thú để sát vào, nhìn thấy Hống Thiên Tôn lập tức sợ tới mức mềm liệt, còn thế nào đấu tranh anh dũng?

Cho nên Hồng Vũ cái này chỉ kỵ binh đoàn tọa kỵ, ít nhất cũng là thất phẩm hoang thú, nếu muốn đạt tới tốt nhất hiệu quả, vậy thì ít nhất phải lục phẩm. Hơn nữa cần đẳng cấp phối hợp hợp lý, lục phẩm hoang thú không thể vượt qua năm mươi đầu.

Hồng Dần cùng Hồng Thân cùng một chỗ, kỹ càng nói với Hồng Vũ cái kế hoạch này độ khó, hi vọng Hồng Vũ có thể buông tha cho, chính là Hồng Vũ cũng đang phạm sầu: Đi đâu mà tìm nhiều như vậy đẳng cấp cao hoang thú?

Hổ Sơn nhất định là không được, chỗ đó cao nhất thì ra là tứ phẩm, đại bộ phận đều là thất phẩm phía dưới, trước đó lần thứ nhất Hổ Sơn săn thú hắn cũng đã càn quét một lần, phỏng chừng rất khó thỏa mãn mình tại đẳng cấp tổng số lượng trên yêu cầu.

Hắn không thể cùng Hồng Thân hai người nói rõ chính là, hắn có Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng, không sợ không thể hàng phục, chỉ sợ tìm không thấy nhiều như vậy hoang thú.

Hai người nói nửa ngày, Hồng Vũ đột nhiên xuất hiện một câu: "Cự ly Vũ Đô gần nhất thú địa ở nơi nào?"

Hai người Vô Nại. Hồng Thân đành phải nói ra: "Hướng tây nam phương hướng thái cổ hoang lâm, do vài tòa núi lớn cùng hoang nguyên tạo thành, chỗ đó hoang thú đẳng cấp rất cao. Là cả Thanh Nguyên trên đại lục, ngoại trừ mẫu hà hoang lâm bên ngoài, lớn nhất mấy chỗ hoang thú lãnh địa, được xưng 'Hoang thú tam đại hiểm địa' một trong, bất quá thiếu gia chỉ cần tại biên giới Tàng Vân Sơn nên có thể tìm tới cũng đủ thích hợp hoang thú."

Hồng Vũ nhẹ gật đầu: "Tốt lắm, Hồng Khê, chuẩn bị một chút, đi xem đi Tàng Vân Sơn."

Hồng Khê nhìn xem Hồng Dần, hắn đã ở nén giận Hồng Thân: "Làm sao ngươi có thể làm cho thiếu gia đi chỗ nguy hiểm như vậy? Cái kế hoạch này ngươi lòng dạ biết rõ, căn bản không có khả năng thực hiện!"

Đến nơi này phân thượng, Hồng Dần cũng bất chấp thiếu gia mặt mũi. Thái cổ hoang lâm đó là cái gì địa phương? Tuy nhiên tại Đại Hạ cảnh nội, chính là một mảnh kia chính là theo thái cổ thời kì tựu còn sót lại nguyên thủy rừng rậm, trong đó cất giấu vô số sinh mệnh kéo dài, lực lượng đáng sợ hoang thú. Nhân loại cường giả đã từng vô số lần chinh phạt thái cổ hoang lâm, cuối cùng tất cả đều sát vũ mà về. Mà những này chinh phạt trong đội ngũ, không thiếu nhất phẩm hợp chân thân ảnh!

Đây chính là chuyện liên quan sinh tử đại sự, Hồng Dần cảm giác mình phải nói thẳng tiến gián.

Hồng Thân lại lắc đầu, kiên định nói: “Các ngươi phải tin tưởng thiếu gia!”

Hồng Dần chọc tức, hất lên tay áo đi: “Ta mặc kệ, ta đi nói cho lão gia!”

Hồng Vũ có chút ánh mắt bất thiện nhìn xem Hồng Khê: “Ngươi còn không đi?”

Hồng Khê một cái run rẩy, tranh thủ thời gian đi an bài.

Đi trước thái cổ hoang lâm , không cần quá nhiều người, Hồng Vũ kế hoạch là chỉ đem trên Hồng Thân cùng Hồng Khê, Hồng Khê phụ trách trên đường hầu hạ, đến Tàng Vân Sơn, cũng chỉ mang theo Hồng Thân vào núi.

Hồng Dần là kiên quyết phản đối với chuyện này chuyện, chính là Hồng Thắng Nhật tư tiền tưởng hậu lo lắng nửa ngày, râu ria đều nhéo đứt mấy cây, rốt cục vẫn phải nói ra: “Làm cho hắn đi a, không thể tổng trói tại bên người chúng ta, năm đó chúng ta lúc đó chẳng phải như vậy làm bừa đồng dạng xông ra tới ư.”

Chính là Hồng Thắng Nhật đáp ứng rồi, nương tử quân môn cũng không duy trì, Hồng Vũ bả tin tức một tuyên bố, trong tiểu viện lập tức loạn xị bát nháo, võ cơ môn thất chủy bát thiệt đều là lo lắng, các nàng chính là rất rõ ràng thái cổ hoang lâm có chứa nhiều nguy hiểm, một mảnh kia khu vực, quả thực tựu là nhân loại vùng cấm!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Tàng Vân Sơn (hạ)

Hồng Vũ trong nội tâm ấm áp, nhưng là thực có chút ít chịu không nổi các nàng phiền toái, khó khăn bả các cô gái đều trấn an xuống, vừa rạng sáng ngày thứ hai, hắn trời còn chưa sáng tựu đi ra cửa, tỉnh mọi người tống biệt phiền toái.

Hồng Vũ linh hồn đi đến thế giới này, cái này còn là lần đầu tiên ra khỏi nhà, liệt mã kéo xe trước, trong nội tâm rất nhiều bất mãn lại cũng không được phát tiết, Hồng Vũ lại là tâm tình thoải mái thoải mái, theo Vũ Đô tây cửa thành đi ra, một đường hướng tây đi về phía nam đi, Hồng Khê đã liên hệ một chiếc thuyền lớn, mọi người an phận vượt qua sông nộ thủy, không có ai biết tại Vũ Đô bên trong "Xú danh sáng ngời" Hồng nhị thiếu gia, đi trước thái cổ hoang lâm tai họa hoang thú đi.

Thái cổ hoang lâm khu vực diện tích rộng lớn, kéo dài qua Đại Hạ ba cái quận, bất quá Hồng Vũ muốn đi Tàng Vân Sơn, tại thái cổ hoang lâm phía đông nhất, cùng Đạo môn Thánh Địa Ngọc Thanh Quan chỗ Ngọc Long Sơn, cùng thuộc tại đủ quận khu trực thuộc.

Lôi châu thành chính là Tề quận quận trị chỗ.

Liệt mã một đường chạy như điên, tốc độ cực nhanh. Những con ngựa khác xe hai con ngựa kéo xe, còn không có nó một thớt kéo xe chạy nhanh, tại Hồng Vũ bên người thời gian càng dài, trong cơ thể nó bị Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng rót vào một ít ti hoang thú huyết mạch, đã bị kích phát càng phát ra cường đại, hiện tại liệt mã, chăm chú đánh giá mà nói, thể trạng cường hãn cũng đã không thuộc về vậy bát phẩm hoang thú.

Có tốc độ như vậy, nguyên bản bảy ngày lộ trình, chỉ dùng ba ngày tựu chạy tới. Tàng Vân Sơn chung quanh không có gì thành phố lớn, nơi này dù sao vẫn là quá nguy hiểm, khó có thể xây thành.

Chính là vờn quanh Tàng Vân Sơn, có vài chục tòa trấn nhỏ tử, đều là rất đơn giản đá xanh kiến trúc, bên ngoài trấn một vòng tường vây. Những này trấn nhỏ dựa vào Tàng Vân Sơn mà sinh, Tàng Vân Sơn một ít sản xuất, đều tại nơi đây tiến hành buôn bán.

Hồng Vũ xe ngựa chậm rãi lái vào một tòa tên là "Khiên Ngưu" trấn nhỏ, nghe nói trấn nhỏ được gọi là tại thôn trấn nhập khẩu con đường bên cạnh, một ít tòa cự đại Ngọa Ngưu Thạch.

Hồng Thân trên đường đi cùng Hồng Vũ giải thích: "Thái cổ hoang lâm tuy nhiên vô cùng hung hiểm, nhưng là bên ngoài như Tàng Vân Sơn những địa phương này, cũng không phải thật không thể tiến vào. Tàng Vân Sơn trung nguyên thủy tùng lâm, cất dấu phần đông tài nguyên, các loại trân quý bí dược, còn có quý trọng tài nguyên khoáng sán, cùng với Tàng Vân Sơn trung nhiều nhất gì đó: Hoang thú.

Liệp sát hoang thú lợi nhuận cự đại, mà bắt hoang thú tựu càng không cần phải nói.

Một đầu còn sống hoang thú so với chết rồi sang quý gấp ba, bắt được hoang thú sau, có thể trực tiếp ở trong tiểu trấn này buôn bán, hội có một ít thương nhân mua lại sau, mời đến cao minh thú sư tìm đem chi thuần hóa, sau đó đem bán."

Hồng Vũ vừa nghe, cho là mình tìm được rồi đường tắt: "Vậy chúng ta thủ tại chỗ này, đẳng những hoang thú kia thợ săn nắm hoang thú trở về trực tiếp mua lại không được sao?"

Phục tùng loại chuyện này, Hồng Vũ lại Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đăng, không cần giả tá tay người khác.

Hồng Thân cười khổ nói: "Thiếu gia, ngài vào xem sẽ biết."

Vào tường vây, làm cho người ta một loại cảm giác, nơi này và Đại Hạ vậy thành nhỏ tựa hồ không có gì khác nhau, có hạn mấy cái hẹp hòi hai bên đường phố, cửa hàng san sát, có chút còn bả chỗ nằm đặt tới bên đường phố.

Trong núi sản xuất bí dược, khoáng thạch, thậm chí cả quý trọng bó củi, rực rỡ muôn màu cái gì cần có đều có. Cũng có

cửa hàng chuyên môn đem bán hoang thú tài liệu, da thú, thú răng, não tinh cái gì cần có đều có.

Hồng Vũ đang tại đánh giá chung quanh, phía trước đột nhiên một tiếng hét to: "Trảo tiểu thâu!"

Ngay sau đó coi như sự yên lặng nhai đạo ầm ầm một tiếng nổ vang, hai bên trong cửa hàng, dũng mãnh tiến ra vô số người xem náo nhiệt, những người này cũng không ra tay, tựa ở cạnh cửa, đem của mình võ khí triển lộ ra. Tất cả sắc quang mang chiếu rọi sinh huy, hiển nhiên thật sự tỏ rõ lực lượng của mình, miễn cho bị người mang họa.

Theo nhai đạo một ít người, bỏ mạng trốn đến nhất danh tinh tráng hán tử, dáng người trung đẳng khổng võ hữu lực, trên người lóe ra màu xanh nhạt võ khí, một cái tung nhảy chính là ba bốn trượng cự ly.

Hồng Thân thấp giọng nói: "Thất phẩm hồn tinh đỉnh phong."

Mà phía sau đuổi theo mà đến mấy người, càng là đáng sợ, thân hình lập loè trong lúc đó, cũng đã xẹt qua hơn mười trượng cự ly, ít nhất cũng là lục phẩm thực tôi trung kỳ cảnh giới.

Hai nhóm người theo Hồng Vũ trước mặt lướt gấp mà qua, Hồng Vũ còn không có kịp phản ứng là chuyện gì xảy ra, đằng sau này mấy người đã đuổi theo phía trước "Tiểu thâu", chiến đấu tại bộc phát thời điểm tựu đã xong, nhất danh thất phẩm hồn tinh, chống lại thư danh lục phẩm thực tôi, căn bản không hề lo lắng, "Tiểu thâu" đã bị tại chỗ đánh chết, huyết rơi vãi đường cái.

Vài tên truy binh hung hăng gắt một cái, theo trên thi thể tìm ra đến một kiện đồ vật, hùng hùng hổ hổ đi trở về.

Người chung quanh nghị luận tới tấp, Hồng Vũ không sai biệt lắm cũng nghe rõ.

Này "Tiểu thâu" cũng là nhất danh tại Tàng Vân Sơn kiếm ăn võ giả, hôm trước mang theo một khối khoáng thạch trở về, bị dị bảo đường người giám định vì băng nham tinh, cho hai trăm lượng bạc thu. Chính là hán tử kia rất nhanh phải biết,

này khối khoáng thạch căn bản không phải băng nham tinh, mà là một khối trân quý thủy ngưng ngọc, giá trị ba vạn lượng bạc!

Vì vậy hắn hôm nay giả bộ như đi dị bảo đường bán gì đó, trộm mình này khối thủy ngưng ngọc đi ra, kết quả còn không có xuất môn tựu bị phát hiện. hắn mạnh mẽ xông tới đi ra, dị bảo đường cao thủ lại theo đuổi không bỏ, rốt cục cũng không thể chạy đi.

Hồng Vũ Vô Nại lắc đầu: "Quả nhiên là cái không có vương pháp địa phương."

Hồng Thân nói: "Không riêng gì nơi này, tất cả hoang thú lãnh địa phụ cận thôn trấn, đều là loại tình huống này, bởi vì nguy hiểm, triều đình lực lượng không cách nào kéo dài đến nơi đây, nơi này chính là hỗn loạn trật tự, thực lực vi tôn, cường giả vi vương."

Ba người tìm một nhà lữ điếm ở lại, Hồng Vũ đương nhiên sẽ không ủy khuất mình, muốn tốt nhất phòng trên. hắn cũng không sợ cái gì "Tiền tài không để ra ngoài" kiêng kị, mặc dù là tại nơi này, dùng vi tam phẩm hiển thánh vẫn như cũ là không thể mạo phạm tồn tại. Thật muốn có người đui mù… Hồng Vũ kỳ thật rất hi vọng có người đui mù đến trêu chọc mình hạ xuống, hắn mới có lấy cớ làm cho Hồng Thân ra tay, nói thật nơi này hãm hại lừa gạt dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào không khí, làm cho hắn rất khó chịu.

Dàn xếp tốt lắm sau, bả Hồng Khê ở lại trong lữ điếm, Hồng Vũ mang theo Hồng Thân đi ra cửa thử thời vận.

Bọn họ cùng chủ quán hỏi một chút, xuất môn đi không bao xa, liền tìm được rồi một chỗ chuyên môn đem bán còn sống hoang thú chợ.

Cái này chợ rất lớn, không có gì cố định quầy hàng, chính là một mảnh trống trải quảng trường. Bởi vì hoang thú hình thể vậy đều rất khổng lồ, cho nên không có khả năng trong phòng đem bán, cự đại lồng sắt đều bày ở trên đất trống.

Thời gian không tính muộn, chính là trên thị trường cũng đã rất tiêu điều, chỉ có hai đầu hoang thú đang tại đem bán,

còn tất cả đều là cửu phẩm hoang thú. Hơn nữa bị trọng thương, cuộn mình trong lồng buồn bã ỉu xìu, cũng không biết có thể hay không sống sót.

Hồng Vũ hỏi một chút giá tiền, cũng không phải tính quý, cửu phẩm hoang thú mười vạn lượng bạc, bất quá Hồng Vũ thật sự không có hứng thú. hắn cùng sạp chủ hỏi thăm một chút: "Có hay không đẳng cấp cao đem bán?"

Sạp chủ không phải hoang thú thợ săn mà là mười phần thương nhân, hòa khí sinh tài: "Đương nhiên là có a, bất quá ngươi hiện tại đến không được, phải đợi đến tối, hoang thú đám thợ săn vậy cơm tối từ nay về sau mới vừa về, lúc kia chọn lựa đường sống là nhiều nhất."

Nói sau khi xong, hắn còn rất nhiệt tâm hỏi một chút: "Ngươi muốn nhiều đẳng cấp cao?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Hoang thú thợ săn (thượng)

"Lục phẩm có sao?"

Thương nhân kia há to miệng, hơn nửa ngày mới phẫn nộ nói: "Ngài thật đúng là công phu sư tử ngoạm, lục phẩm hoang thú, ngược lại không phải là không có, chính là cả Tàng Vân Sơn hoang thú thợ săn, chỉ sợ một năm cũng chỉ có thể bắt đến một hai đầu còn sống lục phẩm hoang thú. Ngài là lần đầu tiên đến Tàng Vân Sơn a? Những này hoang thú tất cả đều là kiệt ngao bất tuần, cận kề cái chết cũng không nguyện ý bị bắt, độ khó thật lớn."

Ngừng lại một chút, hắn còn nói thêm: "Bất quá còn có một biện pháp, ngài có thể liên lạc những kia cường hãn hoang thú thợ săn, đưa bọn họ đều tự đội ngũ chỉnh hợp lại, cùng một chỗ vào núi, lại phối hợp vài vị cao thủ tọa trấn, còn là có một chút tỷ lệ, bắt đến một đầu sống lục phẩm hoang thú."

Hồng Vũ một hồi nhức đầu, bản thiếu gia là muốn đủ thấy hoang thú kỵ binh đoàn, chiếu như ngươi vậy một đầu một đầu đi bắt, muốn bận việc tới khi nào?

Hắn lắc đầu, tạ ơn lão bản mang theo Hồng Thân đi trở về, trên đường một mực rầu rĩ không vui, xem như hiểu rõ vì cái gì Thanh Nguyên lịch sử đại lục trên chưa từng có thành xây dựng chế độ hoang thú kỵ binh.

Cũng không phải cường đại có thể hàng phục hoang thú, loại sinh vật này trong khung kiệt ngao bất tuần cận kề cái chết không hàng, coi như là nhất phẩm hợp chân tới bắt, chỉ sợ cũng lấy không đến vài đầu sống, hơn nữa coi như là bắt được cũng vô pháp hàng phục.

Hồng Vũ ở trong lòng tự định giá đã định, quay đầu hướng Hồng Thân nói: "Ngày mai vào núi!"

Nhưng là buổi tối thời điểm, Hồng Vũ hay là đi nhìn một chút, quả nhiên buổi tối cái này chợ so với ban ngày náo nhiệt hơn, mấy trăm danh hoang thú thợ săn nắm cự đại khóa sắt,

xua đuổi lấy ước chừng hơn mười đầu hoang thú tiến vào chợ, chỉ có điều Cửu Đầu đều là cửu phẩm, chỉ có một đầu bát phẩm, còn là bát phẩm bên trong chiến lực yếu kém Linh Phong hồ.

Mà phần đông trước tới mua hoang thú các thương nhân, cũng đã hưng phấn hai mắt sáng lên: "Hôm nay thật náo nhiệt a, có đã hơn một năm không có có nhiều như vậy thu hoạch…"

Hồng Vũ lắc đầu, thành thành thật thật đi trở về, chuẩn bị ngày thứ hai mình làm khổ lực, vào núi trảo hoang thú.

…

Theo Khiên Ngưu trấn vào núi rất thuận tiện, ra thôn trấn tiếp tục hướng tây, không cần hai dặm phía trước sẽ không đường, một mảnh hoang vu, Hồng Khê thành thành thật thật tại trong lữ điếm chờ, Hồng Vũ cùng Hồng Thân đổi lại lưu loát võ sĩ trang, đánh lên xà cạp vào núi.

Bây giờ là mùa đông, trong núi cũng đã hạ mấy trận tuyết, trắng xoá một mảnh. Tùng bách này một ít Thường Thanh Thụ loại đặt ở tuyết trắng phía dưới, giống như là nguyên một đám cự nhân.

Trên mặt tuyết thỉnh thoảng có thể chứng kiến một ít động vật dấu chân, Hồng Thân phân biệt rõ mấy lần, đều thất vọng lắc đầu, những kia chỉ là bình thường động vật vân chân.

Qua ước chừng nửa ngày, bọn họ xâm nhập Tàng Vân Sơn, mới có thể chứng kiến một ít hoang thú dấu vết, bất quá cũng đều là cấp bậc thấp hoang thú, hai người không có gì hứng thú.

Đến nơi này, hoang thú thợ săn dấu chân cũng nhiều hơn, Hồng Vũ còn chứng kiến một đám hoang thú thợ săn dấu chân, theo một đầu cửu phẩm hoang thú vân chân đuổi theo. Chắc hẳn lại sẽ là một hồi đại chiến.

Mãi cho đến tối đêm, Hồng Vũ cùng Hồng Thân cũng không có cái gì thu hoạch, bất quá theo bọn họ xâm nhập, gặp được hoang thú tung tích càng ngày càng nhiều, bất quá những này tung tích, tối đa cũng chỉ là bát phẩm hoang thú.

Cắm trại thời điểm, Hồng Thân một bên nhóm lửa vừa nói: "Những năm này tiến đến Tàng Vân Sơn săn bắt hoang thú người càng ngày càng nhiều, bên ngoài đẳng cấp cao hoang thú tung tích đều không có, bất quá chúng ta cũng đã rất sâu vào, chắc hẳn ngày mai lại hướng bên trong đi một điểm, tựu có thể tìm tới thất phẩm đã ngoài."

Hồng Thân dùng Tiểu Nghiên chuẩn bị hoang thịt thú vật duy trì cùng mì xào nấu một nồi bát cháo, hai người ăn cái bụng trượt tròn, Hồng Thân gác đêm, Hồng Vũ nằm ngủ.

Một đêm này, thú tiếng hô thanh, nhưng là Hồng Vũ như trước ngủ thập phần hương vị ngọt ngào.

Ngày thứ hai sáng sớm, hai người ăn điểm tâm dập tắt đống lửa cứ tiếp tục hướng Tàng Vân Sơn ở chỗ sâu trong bước đi, càng vào trong đi càng khó đi, nhanh đến buổi trưa, hai người rốt cục phát hiện một đầu thất phẩm hoang thú tung tích.

Hồng Thân kiểm tra một chút trên mặt tuyết vân chân, rất khẳng định nói với Hồng Vũ: "Là một đầu thất phẩm hoang thú huyết đồng cự lang."

Hai người lược qua hơi có chút hưng phấn, thu lại khí tức trên thân, theo vân chân truy tung xuống dưới. Hồng Thân nói ra: "Huyết đồng cự lang là một loại quần tụ hoang thú, nói không chừng có thể theo cái này một đầu, tìm được một ổ cự lang."

Hồng Vũ đương nhiên vui vẻ, bởi vì chỉ cần thiên tuyền huyệt trong Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng càng uy, quản ngươi là vài đầu hoang thú, hết thảy sợ tới mức chân nhũn ra. Nếu một lần bưng một ổ, tựu đỡ phải mình một đầu một đầu đi tìm.

Hai người đoạn đường này truy tung xuống dưới không bao lâu, tựu chứng kiến một thớt chừng một trượng dài, bảy xích cao bạch sắc cự lang, trừng mắt một đôi huyết hồng con mắt tại trong đống tuyết kiếm ăn, chứng kiến hai nhân loại, huyết đồng cự lang ngửa mặt lên trời một tiếng tru lên, sau đó hung ác đánh tới.

Nó cũng không có lập tức công kích, mà là quay chung quanh trước Hồng Vũ hai người không ngừng chạy, đồng thời liên tục tru lên.

Rất nhanh xa xa tựu truyền đến từng đợt đáp lại thanh, Hồng Vũ cùng Hồng Thân mặt lộ vẻ vui mừng, ước chừng có bảy tám đầu huyết đồng cự lang.

Loại này hoang thú hình thể khổng lồ vượt qua Hồng Vũ ngẫm lại, bảy xích độ cao tại Đại Hạ nam tử bên trong coi như là rất cao, lại thêm chừng một trượng chiều cao, coi như là Hồng Vũ tiền thế hình thể lớn nhất hổ đông bắc đến nơi này đầu huyết đồng cự lang trước mặt, cũng là một con tiểu miêu miêu.

Nếu có như vậy một đám cự thú tạo thành kỵ binh, thậm chí không cần công kích, chỉ là loại này cự đại lực uy hiếp, có thể làm cho quân địch hỏng mất.

Huyết đồng cự lang tốc độ cực nhanh, chung quanh đáp lại tiếng gào thét càng ngày càng gần, theo từng đợt cuồng phong kẹp lấy bông tuyết, tất cả huyết đồng cự lang theo trong rừng cây vọt ra, đem hai người vây quanh ở.

Hồng Vũ vài một chút lập tức mặt mày hớn hở: "Ha ha ha, suốt mười đầu!"

"Ngao ô, ngao, ngao ô —— "

Huyết đồng cự lang ngửa mặt lên trời thét dài, tựa hồ là tại chúc mừng lúc này đây săn bắn thành công, mười đầu cự lang quay chung quanh trước hai người không ngừng chạy, cũng đã muốn chuẩn bị tấn công!

Hồng Vũ đang chuẩn bị làm cho Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng phóng thích uy sát, thu phục những này huyết đồng cự lang, đột nhiên theo trong rừng cây bay ra đến cùng nhau cự đại chiến phủ.

Chiến phủ mang ra một mảnh ô nặng nề hào quang, xoay tròn lấy phát ra một hồi ô ô thanh, hung hăng địa chém tại một đầu huyết đồng cự lang lưng trên, chiến phủ phía trên, có ý định che dấu võ khí bỗng nhiên bộc phát, sáng ngời thanh sắc quang mang lóe sáng, răng rắc một tiếng đầu kia huyết đồng

cự lang thiếu chút nữa bị chặn ngang chặt đứt, một tiếng kêu rên chết ngay tại chỗ, máu tươi rải đầy đất tuyết, nội tạng chảy xuôi đến chỗ đều là.

"Giết!"

Gầm lên giận dữ theo trong rừng cây truyền tới, theo ba cái phương hướng bất đồng trên, phân biệt ra vọt tới một đám người, nhất danh khôi ngô đại hán tại trời lạnh như vậy khí trung, rõ ràng chỉ mặc một kiện không có tay da thú áo trấn thủ, xông lên một bả nhấc lên chuôi đó chiến phủ, nổi giận gầm lên một tiếng đại phủ huy động, võ khí lập loè, đem một đầu huyết đồng cự lang làm cho liên tục bại lui.

Mặt khác một bên thủ lĩnh, là nhất danh ước chừng hơn hai mươi tuổi thanh niên, dung mạo có chút tuấn tú, chỉ là trên mặt có một cái nhàn nhạt vết thương, hiển nhiên là nào đó hoang thú móng vuốt lưu lại.

Trong tay hắn là một cây lóe sáng ngân thương, run lên phía dưới, võ tức điên mở, huyễn hóa ra hơn mười chỉ đầu thương, một đầu huyết đồng cự lang căn bản không có phân biệt ra được đâu là thật đâu là giả, đã bị này trường thương phù một tiếng đâm xuyên qua đầu sói, trường thương rụt về lại, một lát không ngừng đâm về một đầu khác cự lang, trước một ít đầu, hai con huyết đồng chính giữa, lưu lại một thật sâu lỗ máu, ầm ầm một tiếng vừa ngã vào trên mặt tuyết, tóe lên một mảnh bông tuyết.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Hoang thú thợ săn (trung)

Đội thứ ba nhân mã thủ lĩnh, chính là nhất danh thân mặc đồ đỏ nữ tử, tựa như một đoàn hỏa diễm vậy theo trong rừng cây cuốn đi ra, tu vi của nàng chính là trong ba người cao nhất, bàn tay trần, trên song chưởng võ khí cũng đã ngưng tụ thành hai luồng hỏa diễm hình, một chưởng vỗ vào một đầu huyết đồng cự lang trên cổ, từ trước đến nay dùng tốc độ trước xưng huyết đồng cự lang, rõ ràng căn bản phản ứng không kịp, nàng kia một chưởng sau nhu thân liền đi, sau lưng bị đánh trúng huyết đồng cự lang trên cổ lưu lại một thật sâu khét lẹt ấn ký, lay động hai cái, một đầu ngã quỵ, miệng sói chậm rãi mở ra, nhổ ra một cổ khói xanh, liền nội tạng đều bị nướng cháy!

Hồng Thân cùng Hồng Vũ không riêng thu nhiếp khí tức, hơn nữa liền linh giác cũng thu trở về, bọn họ lo lắng bị hoang thú phát giác. Điều này cũng làm cho đưa đến có người mai phục tại ngoài mấy trăm trượng trong rừng cây, hai người hồn nhiên chưa phát giác ra.

Này bang hoang thú thợ săn thực lực không tầm thường, ngoại trừ cái này ba gã thủ lĩnh bên ngoài, còn lại sáu người cũng rất cường hãn, mỗi người đều có thể một mình đối mặt một đầu huyết đồng cự lang, vì vậy chiến đấu chỉ dùng một chén trà thời gian tựu đã xong, này trần truồng hai tay đại hán trong tay mang theo cự đại chiến phủ bước đi tới, hướng hai người nhếch miệng cười: "Tựu các ngươi như vậy, cũng dám tiến vào Tàng Vân Sơn?"

Trên mặt có sẹo thanh niên đi tới nhìn nhìn hai người, trong ánh mắt cất dấu một loại khinh thường, mở miệng hỏi: "Là nhà ai thiếu gia a? Dùng vi hoang thú thợ săn rất vui vẻ? Hừ!"

Tên kia hồng y nữ tử nhíu mày, đối hai người nói: "Đừng nói nhảm nữa, nhanh chút ít thu thập tài liệu."

Đã bị giết chết hoang thú, có giá trị nhất gì đó đương nhiên là não tinh, này thô cuồng hán tử ra tay lại cực kỳ xảo diệu, cự

đại chiến phủ trong tay hắn thật giống như tú hoa châm đồng dạng, một búa xuống dưới, vừa vặn đem một đầu huyết đồng cự lang đầu bổ ra, lại vừa vặn đến não tinh trên vị trí, tuyệt không tổn thương một điểm.

Mười đầu huyết đồng cự lang, lấy não tinh sau còn có người phụ trách lột da, lấy trảo, bạt răng, thậm chí liền cứng rắn xương đùi đủ rồi hái lấy ra.

Mà Hồng Vũ cùng Hồng Thân hai người đã bị gạt ở một bên, cả đội ngũ thủ lĩnh hồng y thiếu nữ, thì là từ đầu đến cuối, nhìn cũng chưa từng nhìn hai người liếc.

Hồng Thân nhìn xem thiếu gia, lại phát hiện Hồng Vũ khóe môi nhếch lên vẻ mỉm cười: "Thiếu gia?"

Hồng Vũ hướng hắn khoát khoát tay, cười rất vui vẻ. Hồng Thân sẽ biết, thiếu gia đây là nghẹn trước xấu đâu. Đám người này muốn xui xẻo.

Chờ bọn hắn bả tất cả tài liệu đều thu thập xong rồi, đóng gói lưng tại trên thân, này tục tằng hán tử mới một ngón tay hai người bọn họ: "Đại tỷ, hai người này làm sao bây giờ?"

Hồng y thiếu nữ nhìn nhìn hai người, có chút không tình nguyện nói: "Trước mang lên a."

Nàng nhìn Hồng Vũ hai người đi tới, rất là không khách khí nói: "Nhìn ngươi điệu bộ này, nhà rất có tiền a? chúng ta có thể đem ngươi an toàn đưa ra ngoài, bất quá chúng ta hoang thú thợ săn chưa bao giờ làm không công, ngươi ra bao nhiêu tiền?"

Tục tằng hán tử cùng mặt sẹo thanh niên cũng theo tới, đứng ở hồng y nữ tử sau lưng.

Hồng Vũ chú ý tới hồng y ánh mắt của cô gái rất rõ sáng, có thể là bởi vì thường niên không cầm quyền ngoài, màu da hơi có chút biến thành màu đen, bất quá dung mạo không tầm thường, còn mang theo một cổ anh khí.

Hắn như vậy có chút không kiêng nể gì cả ánh mắt làm cho hồng y thiếu nữ có chút không vui, lạnh lùng hừ một tiếng, mặt sẹo thanh niên càng là tiến lên một bước, nổi giận mắng:

“Đồ không biết sống chết, có phải là nghĩ để cho chúng ta đem các ngươi ném ở nơi này tự sanh tự diệt? !”

Hồng Vũ rõ ràng không tức giận, cười hì hì nhìn mặt sẹo thanh niên liếc, nói với hồng y thiếu nữ: “Tiểu thư xưng hô như thế nào?”

Hồng y thiếu nữ nhíu nhíu mày, nhưng vẫn là hồi đáp: “Ta gọi là Quan Lăng.”

Tục tằng hán tử nhếch miệng cười: “Ta gọi là Tô Tam.”

“…” Hồng Vũ thật muốn bạo đánh cái tên này, nhịn được rất vất vả.

Này mặt sẹo thanh niên lại lạnh mặt nói: “Các ngươi không cần biết rõ tên của ta.”

Hồng Vũ nở nụ cười: “Ngươi xem ngươi, thật đúng là không khách khí, ta lại không có tính toán hỏi tên của ngươi.”

Mặt sẹo thanh niên giận tím mặt, hồng y thiếu nữ khoát tay ngăn lại hắn, lạnh lùng hỏi Hồng Vũ: “Các ngươi ra bao nhiêu tiền?”

Mặt sẹo thanh niên căm tức hướng hồng y thiếu nữ nói: “Cái này hai cái đồ không biết sống chết, chúng ta cứu mạng của bọn hắn, ngươi xem xem thái độ của bọn hắn, có một chút đối ân nhân cứu mạng tôn kính sao?”

Hồng Thân thật sự không biết nói cái gì cho phải, âm thầm lắc đầu.

Hồng y thiếu nữ hiển nhiên rất thực tế, chỉ là nhìn xem Hồng Vũ, lại hỏi một lần: “Ngươi ra bao nhiêu tiền?”

“Cho các ngươi ba vạn lượng bạc a.”

Mặt sẹo thanh niên cười lạnh nói: “Hừ, hai người các ngươi tánh mạng, cũng chỉ giá trị ba vạn lượng bạc?”

Hồng Vũ thản nhiên nói: “Không phải ý tứ kia.”

“Vậy ngươi là có ý gì?”

Hồng Vũ siêu hắn rất khoái nhạc cười: “Đến lúc đó các ngươi sẽ hiểu.”

Mặt sẹo thanh niên nhìn xem Quan Lăng, hắn nói: "Quá ít, năm vạn hai."

Hồng Vũ rất sảng khoái: "Thành giao."

Quan Lăng xoay người rời đi, hướng tất cả mọi người vung tay lên: "Lập tức rời đi nơi này."

Hoang thú đám thợ săn hành động đều rất nhanh chóng, nơi này huyết tinh một mảnh, rất nhanh sẽ có cường đại hơn hoang thú tiến đến kiếm ăn, ở lại đây lí thập phần nguy hiểm.

Hồng Vũ cùng Hồng Thân động tác chậm một điểm, phía trước mặt sẹo thanh niên một tiếng gầm lên: "Mè nheo cái gì? Nghĩ lưu lại uy hoang thú có phải là?"

Hồng Thân thản nhiên nhìn phía trước mọi người liếc: "Thiếu gia?"

Hồng Vũ khoát khoát tay: "Rất thú vị, mới vừa mới bắt đầu đâu, đừng có gấp."

Một ngày này, cái này một con hoang thú thợ săn tiểu đội, lại gặp một đầu bát phẩm hoang thú, dễ dàng giải quyết.

Buổi tối cắm trại thời điểm, nhất danh hoang thú thợ săn phụ trách nấu cơm, mặt sẹo thanh niên chứng kiến hắn đổ ra mì xào quá nhiều, nhíu mày hỏi: "Lấy nhiều như vậy làm gì?"

Hoang thú thợ săn nhìn một bên Hồng Vũ hai người liếc, mặt sẹo thanh niên hừ một tiếng: "Người ta con nhà giàu gia, có thể ăn quán ngươi loại vật này? Đừng mất mặt xấu hổ, chúng ta ăn chúng ta, bọn họ cho bạc chỉ phụ trách đem bọn họ an toàn đưa ra ngoài, cũng không bao hàm tiền cơm."

Hồng y thiếu nữ cau mày nói: "Chu Phương, đừng quá keo kiệt."

Mặt sẹo thanh niên Chu Phương hừ một tiếng, không cùng Quan Lăng cãi cọ đi qua một bên đi. Tên kia hoang thú thợ săn nhìn xem Hồng Vũ, hét quát một tiếng: "Hắc, nuông chiều từ bé thiếu gia, chúng ta tựu điều kiện này, có ăn hay không?"

Hồng Vũ quả nhiên lắc đầu: "Cám ơn, ta còn thực ăn không quen."

Chu Phương giận tím mặt: “Thấy được chưa? Nhiệt mặt đi dán người ta lãnh cái mông, đáng đời!”

Hoang thú thợ săn cũng có chút căm tức, hừ một tiếng, hung hăng mà đem đổ ra mì xào lại ngược lại trở về, bất mãn thầm nói: “Còn tưởng rằng đây là tại nhà của ngươi đâu? Muốn không phải chúng ta, hai người các ngươi đã sớm uy lang!”

Quan Lăng nhàn nhạt nhìn hai người liếc, trong mắt nhiều vài phần lạnh lùng.

Hồng Vũ là thật ăn không quen.

Khẩu vị của hắn đã bị Tiếu Nghiên cho uy xảo quyệt, lúc này đây đi ra, Tiếu Nghiên chuyên môn suốt đêm giúp hắn chuẩn bị hoang thịt thú vật duy trì, còn có mì xào. Nhìn về phía trên mì xào rất bình thường, nhưng là trong đó bỏ thêm rất nhiều đồ gia vị cùng trân quý bí dược, hoang thịt thú vật duy trì tựu càng không cần phải nói.

Tuy nhiên đơn giản, chính là tư vị so với vậy tửu lâu còn muốn tốt hơn nhiều.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Hoang thú thợ săn (hạ)

Hồng Vũ một mặt muốn mượn cái này đám người này đối Tàng Vân Sơn quen thuộc, mau chóng tìm được đẳng cấp cao hoang thú, một mặt cũng là muốn đùa với này bang tự đại hoang thú thợ săn chơi đùa. Nhưng là hắn hoàn khố tính tình phạm vào, không cần phải cùng các ngươi chịu khổ a! Ca là tới tìm thú vui.

Hồng Thân mình sinh hỏa, nấu hoang thịt thú vật duy trì cùng mì xào, còn chưa mở nồi, một cổ nồng đậm hương khí tản ra, nọ biên hoang thú đám thợ săn thẳng sụt sịt cái mũi: "Vật gì đó, thật thơm a!"

Hoang thú thợ săn phần lớn thường niên không cầm quyền ngoài, có thu hoạch sau sẽ phản hồi Khiên Ngưu trấn một loại địa phương đi buôn bán, không có vài ngày tại trong đại thành thị.

Khiên Ngưu trấn loại địa phương này, xác thực hưởng thụ rất nhiều, chính là nhà hàng quán ăn cái gì, hương vị thật sự không được tốt lắm, dù sao tại loại này địa phương nguy hiểm, rất khó thỉnh đến hảo đầu bếp.

Hồng Vũ cái này một nồi cháo thịt, hương khí xông vào mũi. Cùng loại này hương vị vừa so sánh với, hoang thú thợ săn mình làm cơm, cái này thật là trư cũng không ăn.

Lần này bọn họ xem như hiểu rõ rồi, khó trách người ta "Thiếu gia" hoàn toàn không ăn đồ đạc của bọn hắn.

Chu Phương chứng kiến vài tên hoang thú thợ săn tham đầu tham não hướng Hồng Vũ bên kia xem, khí một cước đạp đi qua: "Nhìn xem xem, nhìn cái gì vậy! Có hay không một điểm da mặt? Người ta để mắt ngươi sao?"

Hồng Thân âm thầm lắc đầu, thật ứng với câu nói kia, người cần phải tự khinh, sau đó người khinh chi. Mình một phương không có loại đó tâm tư, chính là hết lần này tới lần

khác Chu Phương người như vậy, tựu nhận định ngươi có loại này tâm tư.

Hồng Thân trước cho Hồng Vũ bới thêm một chén nữa, nhiều mò chút ít hoang thịt thú vật, sau đó mới là của mình. Hai người ăn tây lí khò khè, sau đó vỗ vỗ cái bụng đi nghỉ ngơi.

Một ít bang hoang thú thợ săn chỉ có thể không công trông mà thèm.

Chu Phương cũng nghe mùi thơm, hắn vừa rồi giáo huấn vài tên hoang thú thợ săn, chính là đẳng Hồng Vũ bọn họ ăn xong rồi, lại có chút ít căm tức thầm nói: "Cũng quá không biết làm người, tối thiểu muốn làm cái tư thái, mời chúng ta cũng nếm thử a?"

Tô Tam cái này hào phóng hán tử nhịn cười không được, chỉ vào Chu Phương vỗ đùi, ngẫm lại mình là một đội, còn là không nói thêm gì. Chu Phương bị hắn khiến cho mặt già đỏ lên.

Quan Lăng cũng đã ăn xong rồi, nhàn nhạt phân phó nói: "Đừng bêu xấu! Đều ngủ a, an bài tốt người trực đêm."

Chi đội ngũ này bên trong, cầm đầu Quan Lăng tu vi cao nhất, đã đạt đến tứ phẩm thông pháp sơ kỳ, mặt khác hai cái đội phó, Tô Tam cùng Chu Phương đều là ngũ phẩm nguyên định sơ kỳ. Mà những tên khác hoang thú thợ săn, thì là theo thất phẩm hồn tinh và lục phẩm thực tôi.

Một ngày này xuống, Chu Phương hữu ý vô ý tại Hồng Vũ cùng Hồng Thân hai người bên tai nói khoác, bọn họ cái này chỉ tiểu đội, tại cả Tàng Vân Sơn hoang thú thợ săn tiểu trong đội, tuyệt đối có thể đứng vào tiền tam!

Chu Phương nói như vậy mấy lần, tuy nhiên nó không có từ Hồng Vũ cùng Hồng Thân trên mặt chứng kiến "Khiếp sợ" "Hoảng sợ" "Kính sợ" biểu lộ, điều này làm cho hắn vô hạn khó chịu, trong nội tâm càng là cảm thấy cái này công tử ca không nhìn được hàng.

Một đêm không nói chuyện, sáng sớm ngày thứ hai đứng lên, Hồng Thân như trước chậm quá ở hương khí bốn phía

cháo thịt, tham hoang thú đám thợ săn thẳng chảy nước miếng lại không có ý tứ tới đòi một ngụm nếm thử.

Hồng Vũ chủ tớ hai người còn không có ăn xong, Chu Phương tựu không kiên nhẫn xông lại: "Chậm quá làm cái gì? Muốn hay không cho ngươi đến chút rượu? Đi nhanh lên, cũng không nhìn một chút nơi này là nơi nào, cần muốn chúng ta đem các ngươi cứu ra đi, còn để cho chúng ta chờ các ngươi!"

Hồng Vũ giống như là không nghe thấy hắn nói chuyện đồng dạng, như trước ngồi không động đậy, chậm quá mang thứ đó ăn xong. Chu Phương giận tím mặt, sau lưng thân tới một tay giữ chặt hắn, Quan Lăng nhàn nhạt nói ra: "Xem ở đằng kia năm vạn lượng bạc phân thượng, ngươi chịu đựng bọn họ một điểm a."

"Hừ!" Chu Phương nổi giận đùng đùng đi.

Tô Tam cau mày tới, trong tay mang theo đại phủ, tựa hồ có một loại thị uy ý tứ, hắn trừng mắt Hồng Vũ hai người: "Tuy nhiên các ngươi là kim chủ, thế nhưng đừng hơi quá đáng! Nơi này là Tàng Vân Sơn, hoang thú hung tàn vô cùng, bày chính các ngươi vị trí của mình! Nơi này không có người tụi bay đương thiếu gia cống vật!"

Hồng Vũ lắc đầu, thản nhiên nói: "Các ngươi nghĩ cống vật, còn không có tư cách kia."

Tô Tam trong tay đại phủ nắm thật chặt, là tự nhiên mình an ủi hai câu: "Xem tại bạc phân thượng, ta không chấp nhặt với hắn, không chấp nhặt với hắn, tức chết lão tử…"

Hắn quay đầu mà đi, trong nội tâm hạ quyết tâm, tiếp theo gặp được hoang thú, nhất định phải làm cho hai người này chịu chút đau khổ.

Tiểu đội một mực tại nhìn qua Tàng Vân Sơn ở chỗ sâu trong tiến lên, trên buổi trưa bọn họ gặp hai đầu thất phẩm hoang thú song đầu độc mãng, một phen khổ chiến chém giết hai đầu hoang thú, loại này hoang thú trên thực tế là thợ săn tiểu đội thích nhất, bởi vì tài liệu phần đông, ngoại trừ não tinh bên ngoài, còn có giá trị không kém hơn não tinh xà đảm, thu hoạch thật lớn.

Buổi trưa, tiểu đội cắm trại, nhóm lửa nấu cơm. Vừa dàn xếp xuống, không có ai chú ý tới, Hồng Vũ cùng Hồng Thân thần sắc khác thường liếc nhau, cùng một chỗ nhẹ nhẹ gật gật đầu.

Chu Phương sai khiến nhất danh hoang thú thợ săn: "Ngươi đi xem có thể hay không tìm một chút mới lạ cái nấm trở về."

Tàng Vân Sơn trong tuyết cũng có thể sinh trưởng một loại mỹ vị tùng nhung cô, theo ngày hôm qua bắt đầu mọi người tựu trông mà thèm Hồng Vũ bên kia mỹ vị, bọn họ trước kia tại nơi này cắm trại thời điểm, từng tại phụ cận tìm được qua loại này mỹ vị, bởi vậy Chu Phương muốn cho "Trong thành cậu ấm" biết một chút về nguyên thủy mỹ vị, cũng cho mọi người đánh bữa ăn ngon.

Tên kia thợ săn đi ra ngoài không lâu sau, Quan Lăng đột nhiên giật mình, nhìn xem một bên một cây đại thụ rễ cây trên dấu vết, chỉ một thoáng biến được sắc mặt tái nhợt: "Tứ phẩm hoang thú liệt linh báo vương!"

Chu Phương mồ hôi lạnh thoáng cái tựu ra, lập tức nói: "Đi mau!"

Này rễ cây trên dấu vết cũng không rõ ràng, giống như là bị cái gì dã thú tùy ý cọ một chút, hơn nữa trên mặt tuyết cũng không có vân chân, bởi vậy vừa rồi mọi người lúc ngừng lại, cũng không có chú ý tới cái này. Chính là những người này dù sao cũng là kinh nghiệm phong phú thợ săn, Quan Lăng lập tức tựu ý thức được, đây là liệt linh báo vương lưu lại dấu vết! Biểu thị công khai khu vực săn bắn tiêu chí!

Liệt linh báo vương tại tứ phẩm hoang thú bên trong cũng là đỉnh cấp tồn tại, có thể vận dụng một ít bổn mạng dị năng, sinh ra cùng loại với võ giả vận dụng võ khí mới có thể sinh ra hiệu quả, nói ví dụ —— Đạp Tuyết Vô Ngân! Coi như là Quan Lăng đã đạt đến tứ phẩm thông pháp sơ kỳ, tăng thêm bọn họ cùng một chỗ, gặp gỡ liệt linh báo vương, cũng là hữu tử vô sinh!

Liệt linh báo vương đi săn có một thói quen, trước lưu lại một chút ít dấu vết, biểu hiện nơi này là bị ta chiếm cứ, tất cả cái này trong phạm vi sinh linh, đều là con mồi của ta. Nếu có khác kẻ săn mồi tiến vào cái này phạm vi, nhất định là một hồi sinh tử chém giết.

Tại nơi này phát hiện liệt linh báo vương dấu hiệu, như vậy này đầu tứ phẩm hoang thú tùy thời khả năng trở về!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Ác Viêm Ma Lang (thượng)

Có người hô: "Tiểu Lâm còn chưa có trở lại!" Tiểu Lâm chính là bị Chu Phương phái đi tìm cái nấm tên kia thợ săn. Chu Phương cắn răng một cái: "Ta đi!"

Tô Tam một bả nhấc lên đại phủ đuổi tới: "Ta với ngươi cùng một chỗ!"

Những người khác nắm chặt thu dọn đồ đạc, bận rộn đám thợ săn bên trong, đột nhiên có người hô một tiếng: "Cái kia cậu ấm cùng hắn người hầu đâu?"

"Quản bọn hắn đâu! Đều lúc này, có thể bảo trụ chúng ta cái mạng nhỏ của mình tựu không sai! chính bọn họ muốn tìm chết do bọn họ đi."

Quan Lăng lúc này cũng chẳng quan tâm, lập tức sở chỉ huy có người: "Nhanh mang thứ đó đều thu thập xong, tùy thời chuẩn bị lui lại!"

…

Tiểu Lâm chỉ là thất phẩm hồn tinh cảnh giới, tại chi đội ngũ này bên trong, là tu vi kém cỏi nhất vài người một trong, cho nên cái gì múc nước đốn củi, vùi nồi nấu cơm các loại việc, đều được bọn họ để làm.

Bất quá hắn cũng có sở trường của mình, thì phải là không cầm quyền ngoài hắn đối với thực vật có một loại trời sinh trực giác, trước đó lần thứ nhất chính là hắn tại nơi này tìm được một ổ tùng nhung cô.

Loại này loài nấm sinh trưởng có quy luật mà theo, nham thạch chỗ tránh gió, nếu có hư thối đầu gỗ, lại đắp lên một tầng xốp tuyết trắng, phía dưới hơn phân nửa đều sinh trưởng tùng nhung cô.

Hắn dọc theo một mảnh nham thạch tìm kiếm lấy, đột nhiên cảm giác được có cái gì không đúng, ngẩng đầu lập tức sợ tới mức toàn thân hắn tóc gáy đứng đấy! Tựu tại hắn không

muốn bên cạnh phía trước, một mảnh san sát cự thạch chính giữa, đứng một đầu thân cao đạt đến hai trượng cự thú! Cự thú hai con mắt, chừng đồng la lớn nhỏ, đáng sợ dựng thẳng bên trong, tản ra làm cho lòng người sợ hãi hoàng quang, lạnh lùng địa theo dõi hắn.

Tiểu Lâm nhận thức, đó là tứ phẩm hoang thú liệt linh báo vương, Tàng Vân Sơn trong truyền thuyết tồn tại, hắn bị một đầu liệt linh báo vương chằm chằm trên, lúc này đây thực là chết chắc!

Tiểu Lâm đã để làm hoang thú thợ săn, tựu có một loại hiểu ra, mình giết hoang thú quá nhiều, một ngày nào đó phải chết tại hoang thú trong miệng, đây là hoang thú thợ săn tên tục, cơ hồ không có thợ săn có thể tránh được loại này luân hồi.

Chính là hắn thật không ngờ, một ngày này ở này sao lơ đãng trong lúc đó đột nhiên đi tới.

Tiểu Lâm muốn chạy, chính là cảm giác hai chân có chút không nghe sai sử. hắn biết rõ cái này không phải mình khiếp đảm, đây là đẳng cấp cao hoang thú uy áp! Tựu giống như cao thủ khí thế, hắn cùng liệt linh báo vương trong lúc đó chênh lệch quá lớn, đừng nói phản kháng, liền chạy trốn dũng khí đều cầm lên không nổi.

Tiểu Lâm trong nháy mắt tuyệt vọng, từng cái hoang thú thợ săn sau lưng, đều có một bất đắc dĩ nguyên nhân, Liểu Lâm nhà bên trong có bệnh nặng phụ thân, có cần cung cấp nuôi dưỡng đệ muội, chính là từ nay về sau, hắn lại cũng vô lực vì cái này gia đình của mình gánh vác cái gì.

Tựu tại hắn thở dài một tiếng chuẩn bị hai mắt nhắm lại thời điểm, đột nhiên đầu kia liệt linh báo vương sưu một tiếng rụt trở về. Tiểu Lâm có chút hoài nghi hai mắt của mình, bởi vì vừa rồi trong nháy mắt đó tình huống, cho hắn một loại phi thường quái dị cảm giác, nói như thế nào đây, không giống như là liệt linh báo vương mình chủ động lui về, hơn nữa mặt đối với chính mình một đứa phẩm hồn tinh, đường đường tứ phẩm liệt linh báo vương co lại cái gì?

Giống như là… Liệt linh báo vương bị vật gì đó dắt lấy, hung hăng địa kéo trở về. Tiểu Lâm rùng mình chứng kiến liệt linh báo vương rụt về lại trước một sát na kia, này hai con đồng la lớn nhỏ thú đồng bên trong, toát ra một tia kinh hãi cùng ngoài ý muốn.

Rồi sau đó, một mảnh kia thạch trong rừng, truyền đến đông một tiếng cự đại trầm đục, sau đó tựu không còn có thanh âm.

Tiểu Lâm vẫn không nhúc nhích, bảo trì vừa rồi cái tư thế kia, một hồi gió núi thổi qua, lập tức cảm thấy một thân mồ hôi lạnh buốt, hắn rốt cục xác định mình tránh được một kiếp, đặt mông ngồi dưới đất, từng ngụm từng ngụm thở phì phò.

Một lát sau, kinh hồn chưa định Tiểu Lâm lại có điểm tò mò: Tứ phẩm hoang thú a, rốt cuộc là lực lượng nào đó, mới có thể đem nó trực tiếp túm trở về, hơn nữa cơ hồ là vô thanh vô tức giải quyết hết?

Hắn rất muốn đi một mảnh kia thạch trong rừng nhìn xem, chính là lại có điểm sợ hãi, tứ phẩm hoang thú a, nếu không chết thấu, tùy tiện vừa nhấc móng vuốt mình tựu xong đời…

Nhưng kế tiếp một cái ý niệm chui vào đầu óc của hắn, làm cho hắn rốt cục cố lấy dũng khí, cẩn thận toàn bộ tinh thần đề phòng, đi về hướng này phiến thạch lâm.

Nếu như, nếu như liệt linh báo vương bị giết, như vậy thi thể chính là một số cự đại tài phú, có số tiền kia, mình cũng không cần lại tại Tàng Vân Sơn bên trong cắn xé nhau, có thể trở về gia cùng mẫu thân chiếu cố phụ thân, trông chừng đệ muội thuận lợi phát triển.

Tiểu Lâm từng bước một hướng phía thạch lâm chuyển đi, đột nhiên một cái kêu sợ hãi thân truyền đến: "Tiểu Lâm!"

Hắn một cái run rẩy, thoáng cái ngồi phịch ở trong đống tuyết, nhìn lại, Chu Phương cùng Tô Tam chạy như điên mà đến, hắn không khỏi cười khổ một tiếng, nhẹ nhàng thở ra.

Chu Phương cùng Tô Tam vọt tới trước mặt hắn, không khỏi phân trần một bả túm cái khác bước đi: "Đi mau, chậm tựu phải chết ở chỗ này!"

Tiểu Lâm giữ chặt hai người: “Không cần phải gấp.”

“Ngươi biết cái gì, nơi này là…”

“Nơi này là liệt linh báo vương săn bắn khu nhé?”

Hai người sững sờ: “Làm sao ngươi biết?” Chợt hiểu được, lập tức phía sau lưng một hồi băng hàn!

“Đầu kia liệt linh báo vương tại kề bên này? !”

Tiểu Lâm gật gật đầu chỉ vào thạch lâm: “Là ở kề bên này, vừa rồi là ở chỗ này.”

Hai người mồ hôi lạnh ứa ra, Tiểu Lâm xem cũng hù dọa không sai biệt lắm, báo vừa rồi một mũi tên chi thù, lúc này mới chậm rì rì nói ra: “Bất quá giống như đầu kia liệt linh báo vương gặp càng nhân vật lợi hại!”

Hai người hồ nghi: “Ngươi nói cái gì?”

Tiểu Lâm đem mình nhìn qua nói một lần, hai người càng là buồn bực: “Ngươi xác định mình không nhìn lầm?”

Tiểu Lâm lắc đầu: “Ta không có nhìn lầm.”

Tô Tam một cái tát rút ra đi qua: “Nếu là có lợi hại hơn hoang thú, chúng ta bây giờ còn có thể đứng ở chỗ này?”

Tiểu Lâm cũng là lại càng hoảng sợ, mình vừa rồi lòng tham làm mất lý trí, rõ ràng quên điểm này. Chính là lâu như vậy quá khứ trôi qua, thạch lâm trung còn không có một điểm động tĩnh, hiển nhiên nói rõ này cường đại tồn tại cũng đã rời đi.

Ba người ngươi xem xem ta, ta nhìn ngươi, Tô Tam cùng Chu Phương đều đã nghĩ đến vừa rồi Tiểu Lâm ý nghĩ kia. Tiểu Lâm một hồi thất vọng, nguyên bản độc chiếm chỗ tốt, hiện tại muốn chia làm ba phần, tuy nhiên không cam lòng lại cũng không thể tránh được.

“Qua đi xem?”

“Đi!”

Ba người cùng một chỗ, mò tới thạch trong rừng, lúc này đây không cần Tiểu Lâm nói cái gì nữa, tất cả mọi người hiểu

rõ rồi.

Thạch lâm trung một mảnh trên đất trống, có cự đại dấu vết. Theo một mảnh kia dấu vết đến xem, tại nơi này bị chế phục hoang thú, ít nhất thân dài đạt đến ba trượng! Đây chính là liệt linh báo vương hình thể.

"Kỳ quái!" Chu Phương nhìn chung quanh một lần: "Rốt cuộc là vật gì chế phục liệt linh báo vương? Vì cái gì không có có một chút dấu vết?"

Hiện trường chỉ có liệt linh báo vương dấu vết, điều này làm cho Tiểu Lâm Tam người một hồi kinh ngạc: "Chẳng lẽ nói là một vị Nhân tộc cường giả chế phục liệt linh báo vương?"

Cũng chỉ có cái này một cái dự đoán có thể thành lập.

Không có liệt linh báo vương thi thể, ba người cảm thấy thất vọng, lại ở chung quanh tìm trong chốc lát, còn là không thu hoạch được gì, chỉ có thể có vẻ đi trở về.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Ác Viêm Ma Lang (trung)

Cắm trại nơi, Quan Lăng bọn người đã sớm không nhịn được, rốt cục chứng kiến ba người trở về, lập tức một hồi nén giận: "Như thế nào chậm như vậy, nhanh chút ít đi, chậm thêm một ít chúng ta sẽ không đợi, liệt linh báo vương tùy thời khả năng sẽ đến!"

Chu Phương nói: "Liệt linh báo vương đã tới."

Tất cả mọi người lại càng hoảng sợ, Tô Tam tranh thủ thời gian giải thích: "Đầu kia súc sinh thiếu chút nữa ăn Tiểu Lâm, bất quá bước ngoặt cuối cùng, một vị thần bí cường giả chế phục liệt linh báo vương, không biết tung tích."

Tiểu Lâm bả chuyện đã trải qua lại nói một lần, mọi người nghe được một hồi kinh ngạc: "Thật không ngờ?"

"Thật cường đại tồn tại, vô thanh vô tức có thể chế phục một đầu tứ phẩm hoang thú, ít nhất cũng là tam phẩm hiển thánh cấp bậc a!"

"Không có khả năng, tam phẩm hiển thánh có lẽ có thể thoải mái giết chết tứ phẩm hoang thú, nhưng là hoang thú tính tình ngươi cũng biết, coi như là bị áp chế, cũng muốn thề tương bác, có thể làm được loại này vô thanh vô tức trình độ, ít nhất cũng là nhị phẩm khai thần!"

"Ta xem cũng là nhị phẩm khai thần, thật sự là thần long kiến thủ bất kiến vĩ nhân vật, chúng ta loại này cấp bậc tồn tại, người ta coi như là xuất thủ cứu giúp, cũng căn bản khinh thường cùng đi ra gặp mặt."

"Cái này là bình thường, nhị phẩm khai thần là cái gì cấp bậc, vậy là ai đều có thể sao?"

Mọi người đoán già đoán non, nghị luận tới tấp, đều đối vị nào "Nhị phẩm khai thần" kính ngưỡng không thôi vô cùng cảm kích. Không có ai chú ý tới, Hồng Vũ cùng Hồng Thân hai người, không biết khi nào thì lại đã trở lại, ngồi tại phía sau bọn họ, thật giống như chưa từng có rời đi đồng dạng.

Đã liệt linh báo vương cũng đã mất, mọi người cũng lại không có áp lực, tiếp tục tại nơi này nấu cơm, giữa trưa lúc ăn cơm, không có tùng nhung cô, đám thợ săn như cũ đối Hồng Vũ mỹ thực thèm thuồng không thôi.

Bất quá Hồng Vũ hiển nhiên không có chia xẻ ý tứ.

Lúc này đây, mà ngay cả Quan Lăng cũng nhíu mày, cảm thấy cái này hai chủ tớ cái, thật sự là quá không biết làm người.

Ăn xong giữa trưa cơm, Hồng Thân tại hữu ý vô ý nghe phía dưới, những kia thợ săn lộ liễu ý, kế tiếp mới là chân chính nguy hiểm bắt đầu, bọn họ chính thức tiến nhập Tàng Vân Sơn nguy hiểm nhất khu vực. Đến nơi này, kỳ thật mới xem như chính thức thái cổ hoang lâm mang phạm vi, thất phẩm phía dưới hoang thú cũng đã không dám ở chỗ này sinh tồn, hơn nữa có rất nhiều quần cư hoang thú, phẩm cấp cũng đều tại lục phẩm đã ngoài, môt khi bị bọn chúng quấn lên, không quản cỡ nào cường đại hoang thú thợ săn, cũng chỉ có một con đường chết.

Này nói cho bọn hắn biết tin tức này hoang thú thợ săn, có chút nhìn có chút hả hê nhìn xem Hồng Vũ hai người, trong ánh mắt tràn đầy trêu tức, ước chừng là muốn nhìn đến Hồng Vũ hai người bị dọa đến mặt như màu đất bộ dáng, ra một ngụm ác khí.

Hắn lại không nghĩ rằng, người này bộc hai người ánh mắt yên tĩnh, bất vi sở động, điều này làm cho trong lòng hắn rất khó chịu, hừ một tiếng không để ý tới hai người đi.

Hồng Thân thấp giọng hỏi: “Thiếu gia, không sai biệt lắm a?”

Hồng Vũ nhẹ gật đầu, từ giờ trở đi, hắn muốn lưu tâm những người này nội dung nói chuyện.

Buổi chiều, bọn họ gặp được một đầu thất phẩm hoang thú, rất thuận lợi liệp sát sau, tiểu đội nhân tâm chuyện không sai. Chu Phương một bên thu gặt lấy tài liệu, vừa nói: “Đại tỷ, kế tiếp hướng chạy đi đâu?”

“Phía trước có ba cái lựa chọn, hướng bắc là tùng lâm ma thử, sơn nhai thiết ngạc cùng u cốc ma điệp phạm vi, hướng nam là ác viêm ma lang, kim tuyến linh hồ cùng kim giác cuồng mãng phạm vi, hướng tây đi thẳng, tựu gặp được đại hỏa lôi điêu cùng sương mù cá cóc, mọi người cảm thấy hẳn là lựa chọn nơi đó?”

Hồng Vũ lỗ tai dựng lên, những này hoang thú bên trong, thích hợp nhất hắn hoang thú kỵ binh đoàn tọa kỵ đúng là ác viêm ma lang. Loại này ma lang thân dài một trượng tám, cao một trượng hai, đẳng cấp lục phẩm, quần cư, đi vội tốc độ so với bình thường chiến mã nhanh gấp ba đã ngoài, hơn nữa trời sinh dị năng, có thể phụt lên một loại màu đen ma hỏa, lực sát thương kinh người.

Bình thường một ổ ác viêm ma lang số lượng tại mười đầu đã ngoài, so với trước gặp được huyết đồng cự lang đáng sợ nhiều hơn.

Tô Tam do dự một chút nói: “Loại đó hoang thú hiện tại là giá cao nhất?”

Tất cả mọi người hai mắt một vòng hắc.

Hoang thú thợ săn cùng ngoại giới trao đổi không nhiều lắm, cho nên đối cái gì hoang thú tài liệu càng thêm hút hàng những tin tức này, trên thực tế tất cả đều là tới từ ở trong trấn nhỏ tài liệu thu mua thương nhân.

Chính là những này thương nhân bóc lột thợ săn, trước một lần nói với bọn họ huyết đồng cự lang tài liệu tốt nhất bán, có thể là bọn hắn tân tân khổ khổ săn huyết đồng cự lang sau khi trở về, đến thương nhân chỗ đó, hiện tại tốt nhất bán tựu biến thành u cốc ma điệp.

Hoang thú thợ săn xuất sinh nhập tử chính là vì tiền, nếu là có thể biết rõ tài liệu gì thật sự hảo bán, đối với bọn họ mà nói, gia tăng lợi ích là cự đại.

Tất cả thợ săn trầm mặc, một bên Hồng Vũ chậm rì rì mở miệng: “Ta nghe nói năm nay mùa đông đặc biệt rét lạnh, Vũ Đô trong những kia quý phụ nhân các tiểu thư, thích nhất kim tuyến lệnh hồ da lông chế thành vây cái cổ cùng da áo lông.”

Mọi người cùng một chỗ quay đầu lại nhìn hắn, nhất là Chu Phương, trong ánh mắt tràn đầy khiêu khích: "Ngươi một cái không học vấn không nghề nghiệp cậu ấm, biết rõ cái gì!"

Hồng Vũ như cũ dùng loại đó có thể đem Chu Phương tức chết chậm rì rì giọng điệu nói ra: "Muốn nói đối Tàng Vân Sơn hoang thú hiểu rõ, ta không bằng các ngươi. Muốn nói đối Vũ Đô trong thành mỹ nhân hiểu rõ, các ngươi thật to không bằng ta, ha ha ha ha…"

Hắn một hồi càn rỡ cười dâm đãng, khiến cho Quan Lăng một vạn cái không cao hứng, hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái, làm hạ quyết định: "Hướng nam, tìm kiếm kim tuyến lệnh hồ."

"Là!"

Hồng Thân an trung hướng thiếu gia khoa tay múa chân cái ngón tay cái.

Một đêm không nói chuyện, ngày thứ hai tại chúng thợ săn đối Hồng Vũ mỹ thực oán niệm bên trong, mọi người tiếp tục xuất phát, đến một cái trong núi bên dòng suối nhỏ, đội ngũ hướng phía nam mà đi.

Chu Phương đi nhanh đi đến Hồng Vũ cùng Hồng Thân trước mặt, cảnh cáo hai người: "Xuống chút nữa đi, tựu là chân chính nguy hiểm khu vực. Tại nơi này, tùy tiện một đầu hoang thú nhảy ra, hai người các ngươi liền người ta nhét không đủ để nhét kẻ răng! Cho nên, đều cho ta thành thật điểm, đừng đem mình làm đại thiếu gia, thành thành thật thật đi theo chúng ta, nghe theo an bài, các ngươi còn có thể đi theo chúng ta còn sống trở về, nói cách khác, dẫn đến xảy ra chuyện gì, chúng ta cũng sẽ không trông nom hai người các ngươi!"

Hồng Thân nhìn xem Hồng Vũ, thiếu gia cư nhiên còn có nhàn hạ thoải mái tường tận xem xét móng tay của mình, hắn âm thầm lắc đầu, gần nhất thiếu gia tính tình tốt hơn nhiều a.

"Hừ!" Hồng Vũ một ít phó chẳng hề để ý thần sắc, nhắm trúng Chu Phương trong nội tâm tức giận, quyết định chủ ý muốn cho hai người này chịu chút đau khổ, đẳng gặp được

hoang thú, liều mạng này năm vạn lượng bạc không cần phải, làm cho hai người này bị hoang thú ngậm đi tốt lắm.

Dòng suối nhỏ là trong núi hoang thú nước uống địa phương, dọc theo dòng suối nhỏ đi, có thể gặp được càng nhiều con mồi, nhưng là ý nghĩa càng lớn phong hiểm.

Trong đội ngũ mỗi người đều hiển được cẩn thận, nhanh như mèo, dọc theo bên dòng suối nhỏ ẩm ướt mà hướng đi về phía trước tiến, không phát ra một điểm tiếng vang.

Hồng Vũ yên tĩnh cùng tại phía sau bọn họ, lại tổng có vẻ có chút quá tùy ý. Đi hơn một canh giờ, trải qua một cái ngọn núi thời điểm, Hồng Vũ cùng Hồng Thân nhìn nhau, cùng một chỗ nhìn nhìn ngọn núi, trong nội tâm đều hiểu rõ.

Hồng Vũ "Không để ý" răng rắc một tiếng giẫm chặt đứt một đoạn nhánh cây, cái này thanh thúy tiếng vang, tại trống trải trong sơn cốc yên tĩnh, có vẻ phá lệ rõ ràng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Ác Viêm Ma Lang (hạ)

Chu Phương giận dữ quay đầu lại, hận không thể xông lại đánh Hồng Vũ, nhưng là Quan Lăng giữ chặt hắn, nhẹ nhàng lắc đầu. Tại nơi này động thủ rất không sáng suốt, rất có thể kinh động chung quanh hoang thú.

Chu Phương hung hăng trừng Hồng Vũ liếc, Quan Lăng cũng có chút bất mãn nhìn xem Hồng Vũ, nhưng là Hồng nhị thiếu lại đối hồng y thiếu nữ nhếch miệng cười.

Chu Phương khí thiếu chút nữa nổ mạnh, còn là Quan Lăng kéo hắn lại. Đối với Hồng Vũ gần như đùa giỡn một ít cười, Quan Lăng làm như không thấy. nàng như vậy xuất sắc dung mạo, tại nam nhân là chủ thợ săn trong đội ngũ, cũng không biết gặp được qua bao nhiêu lần loại hành vi này.

Càng đi về phía trước, Hồng Vũ khi thì ho khan một tiếng, khi thì đá lên đến một tảng đá rầm một tiếng lọt vào trong nước, khiến cho cả đội ngũ đều muốn táo bạo đứng lên, Chu Phương thấp giọng nói với Quan Lăng: "Đại tỷ, như vậy không được, bả hai người kia vứt bỏ a, tại như vậy xuống dưới, chúng ta sớm muộn bị bọn họ hại chết!"

Quan Lăng đã có chút ít hối hận, không nên tham này năm vạn lượng bạc, mang lên hai người này. Nhưng là đem bọn họ ném ở nơi này, thì phải là làm cho bọn hắn chịu chết, nàng vẫn còn có chút không đành lòng.

Một bên lại có thợ săn giọng căm hận nói: "Tên mất dạy này tiểu tử hoàn toàn không biết sợ hãi, cố tình muốn hại chết chúng ta! hắn muốn chết mình đi tìm chết, chúng ta cũng không muốn cho hắn chôn cùng!"

Chu Phương tiến thêm một bước nói: "Đại tỷ, hiện tại làm quyết định, còn kịp!"

Đằng sau Hồng Vũ đột nhiên lớn tiếng nói: "Cáp, hiện tại cũng đã không còn kịp rồi!"

Chu Phương nói chuyện với Quan Lăng, thanh âm rất nhỏ, hắn ngạc nhiên ngẩng đầu: "Ngươi có thể nghe thấy chúng ta nói chuyện?"

Hồng Vũ nhảy lên một tảng đá, ngón tay hướng chung quanh ngọn núi, chậm rãi dạo qua một vòng: "Hiện tại cũng đã không còn kịp rồi."

Theo hắn ngón tay phương hướng, thật giống như là ở phối hợp hắn, tất cả toàn thân đen kịt, hai mắt huyết hồng cự lang theo trong rừng cây xuất hiện, bọn họ đã bị bao vây!

"Ác Viêm Ma Lang!" Có người nhận ra, một mảnh kinh hô: "Chừng ba mươi đầu! Ta chỉ biết chúng ta sẽ bị tên mất dạy này cho hại chết!"

Đám thợ săn chửi ầm lên: "Lúc trước thực không nên cứu bọn họ, làm cho bọn hắn bị hoang thú ăn mới tốt!"

"Lão tử trước khi chết, nhất định phải trước hết giết hai tên khốn kiếp này!"

"Giết!" Đã có thợ săn nhịn không được, rút đao ra đến hướng hai người xông lại.

Hồng Vũ hướng Hồng Thân gật gật đầu, Hồng Thân lộ ra một cái mỉm cười: "Nhẫn nhịn vài ngày…"

Oanh!

Tam phẩm hiển thánh khí thế phóng lên trời, xông lại hai thợ săn bất quá là lục phẩm chân tôi, tại chỗ bị cổ khí thế này áp chế mềm liệt trên mặt đất không thể động đậy.

Quan Lăng, Tô Tam, Chu Phương ba người thì là chấn động, khó có thể tin nhìn xem cái này trên đường đi vô thanh vô tức chỉ biết chiếu cố Hồng Vũ lão nhân.

Hồng Thân một khi lộ ra thực lực chân chánh, cả người khí chất đột nhiên biến đổi, hắn chẳng những là tam phẩm hiển thánh, hơn nữa trải qua vô số sinh tử kiếp nạn, gần nhất càng là đi theo tại nhất phẩm hợp chân bên người rèn luyện, bây giờ tại một đám tứ phẩm phía dưới "Tiểu hài tử" môn trước mặt, loại đó tự nhiên sinh ra cao thủ khí chất, thật sự là có ưu thế áp đảo.

Giơ tay nhấc chân trong lúc đó, đều có một cổ khí độ, bất chiến mà khuất người chi binh, Quan Lăng ba người, dĩ nhiên là trong nội tâm sinh không dậy nổi một tia phản kháng ý nghĩ!

Ba người hướng phía hắn chậm rãi quỵ ngã xuống, thật sâu dập đầu tỏ vẻ thần phục.

Chu Phương trong nội tâm vô cùng oán hận, những này thế gia công tử anh em có bản lãnh gì? Chính là người ta ngay cả có tiền, có thể thuê loại này cấp số cao thủ! Muốn thật sự là theo ta một chọi một, ta cam đoan giết tên mất dạy kia tè ra quần!

Tuy nhiên cực độ không cam lòng, chính là Chu Phương lại tuyệt đối sẽ không xuẩn đến đi khiêu chiến dùng vi tam phẩm hiển thánh, hắn cúi đầu, đem đối Hồng Vũ phẫn hận cùng ghen ghét, đều thông qua hai mắt phun ra đến trên mặt đất.

Quan Lăng ba người sau, còn lại đội viên nhìn nhau, năng động bắn ra cũng tất cả đều ngoan ngoãn quỳ xuống thần phục, không dám có chút dị tâm.

“Ngao ô ——— “

Thê lương tiếng sói tru vang vọng thiên địa, ba mươi đầu ác Viêm Ma lang ngửa mặt lên trời tru lên, Hồng Vũ hướng phía Lang Vương vẫy vẫy tay. Lang Vương rõ ràng ngoan ngoãn đi xuống!

Là đi xuống, mà không phải chạy như điên đánh sâu vào. Trong lúc này chênh lệch cũng rất đại, bởi vì Lang Vương cái này tư thái, hiển nhiên cũng là thần phục tư thái!

Ác Viêm Ma Lang kiệt ngao bất tuần, thậm chí so với bình thường hoang thú càng thêm khó có thể thu phục. Đừng nói là đối mặt tam phẩm hiển thánh, coi như là đối mặt nhất phẩm hợp chân, ác Viêm Ma Lang cũng chỉ có tử chiến, sẽ không thần phục.

Huống chi, cái kia cậu ấm căn bản không phải tam phẩm hiển thánh.

Lang Vương chậm rãi mà đến, dần dần tới gần, Chu Phương phát hiện đầu kia Lang Vương vậy mà đang run rẩy! Hơn nữa càng đến gần Hồng Vũ, run run được càng là lợi hại. Chờ đến Hồng Vũ trước mặt, Lang Vương cũng đã sắp đứng không yên, tứ chân run lên.

Rõ ràng là một đầu quái vật khổng lồ, cũng đang một cái nhỏ bé Hồng Vũ trước mặt, biểu hiện ra một loại cực độ sợ hãi. Chu Phương hoàn toàn lấy không rõ, tại sao có thể như vậy? Đây là ác Viêm Ma lang sao? Còn là đường đường Lang Vương sao? !

Hắn như thế nào cũng không chịu tin tưởng, cái kia mình một mực xem thường, hèn mọn hắn cái gì cũng sai công tử ca, lại có bổn sự như vậy!

Hồng Vũ tay giơ lên, Lang Vương ngoan ngoãn quỳ rạp trên mặt đất, chỉ có cái tư thế này, mới có thể để cho Hồng Vũ rất tự nhiên thư thích vuốt đầu của nó.

Hồng Vũ tại Lang Vương trên đầu vỗ vỗ, tựa hồ rất hài lòng, mà Lang Vương tắc biểu hiện ra một loại rất vinh hạnh bộ dạng! Nhu thuận thật giống như một con nghĩ tất cả biện pháp đòi chủ nhân yêu mến chó săn.

Chu Phương tròng mắt đều nhanh trừng đi ra rồi: Điều đó không có khả năng! Đây tuyệt đối không có khả năng! Đây là ác Viêm Ma lang, không phải ha ba cẩu a!

Chính là sự thật tựu bày ở trước mắt, Hồng Vũ thoả mãn sau, lại hướng chung quanh vẫy tay một cái, còn lại hai mươi chín đầu ác Viêm Ma lang, run run rẩy rẩy đi xuống, Hồng Vũ lại là vẫy tay một cái, Hồng Thân theo trong bao quần áo lấy ra một đống thiết hoàn.

Chu Phương ánh mắt xiết chặt, có chút vô lực phản kháng cảm giác.

Hoang thú thợ săn đều gặp thứ này: Nô dịch khế trận.

Đó là thú sư môn sớm xử lý tốt, đem nô dịch trận pháp khắc khắc ở thiết hoàn bên trong, thiết hoàn khảm bộ này miếng thiết ấn, chính là nô dịch khế ấn.

Mà loại này sớm xử lý tốt nô dịch khế ấn, phi thường sang quý, mặc dù là tại Khiên Ngưu trấn trên, ba năm cũng khó phải xem gặp một miếng, bởi vì hiện trường thuê một vị thú sư vi hoang thú gia trì nô dịch khế trận, so với cái này tiện nghi gấp ba. Mà loại này thiết hoàn duy nhất chỗ tốt chính là thuận tiện.

Mặc dù là cố dùng một vị thú sư tài chính, cũng không phải bình thường hoang thú thợ săn có thể gánh nặng lên, chớ nói chi là loại này thiết hoàn. Hơn nữa người ta còn vừa ra tay chính là một đống lớn.

Hồng Vũ ngắn ngủi cái này không lâu sau, cũng đã thế lực, cá nhân thực lực, tài lực ba cái phương diện triệt để nghiền áp thợ săn tiểu đội —— là cả thợ săn tiểu đội, Chu Phương chỉ là một trong số đó, hắn liền làm cho nhân gia chuyên môn nhằm vào tư cách đều không có.

Ba mươi đầu ác Viêm Ma lang đều bị nô dịch khế ấn gia trì sau, Hồng Vũ lúc này mới cười tủm tỉm vỗ tay một cái, ba mươi đầu ác Viêm Ma lang bỗng nhiên lại theo nghe lời chó săn biến thành nhắm người muốn phệ đáng sợ hoang thú, đôi môi lật lên, lộ ra đáng sợ nanh sói, ô ô gầm nhẹ, hướng tiểu đội mọi người!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Ác bá (thượng)

"A!"

Tất cả mọi người cùng một chỗ rùng mình một cái, Tiểu Lâm cũng đã lớn tiếng kinh hô: "Công tử, thiếu gia, chúng ta cũng đã thần phục, chúng ta biết rõ sai rồi, chúng ta xuẩn không thể thành, mạo phạm ngài, kính xin ngài đại nhân có đại lượng, ngàn vạn không cần phải chấp nhặt với chúng ta, ta đây trương miệng thúi, cũng đã nói một ít không xuôi tai mà nói, chính ta vả miệng, ngài tạm tha chúng ta a…"

Ba ba ba… Một hồi cái tát thanh, Tiểu Lâm dùng sức đánh miệng của mình, rất nhanh cũng đã tiên máu chảy đầm đìa.

Hồng Vũ tâm niệm vừa động, vây quanh Tiểu Lâm tam đầu Ác Viêm Ma Lang ngừng lại. Những người khác xem xét, tranh thủ thời gian học dạng, liên tục cầu khẩn, không ngừng quạt tai của mình quang.

Chu Phương khuôn mặt trướng đến đỏ bừng, hắn đột nhiên hiểu rõ rồi, Hồng Vũ từ lúc mới bắt đầu hay là tại đùa với bọn họ chơi.

"Ngươi lúc trước nói cho chúng ta năm vạn hai, ý tứ chính là chỗ này năm vạn hai không phải bảo vệ phí, mà là mua chúng ta mệnh tiền?"

"Ngươi nói chúng ta không đủ tư cách đi theo ngươi, hiện tại xem ra không phải mạnh miệng, mà là tình hình thực tế."

Biểu hiện tàn khốc đem Chu Phương đả kích chưa gượng dậy nổi.

Hồng Vũ gật gật đầu, ngược lại là có chút khen ngợi: "Ngươi còn là đĩnh thông minh, đáng tiếc người thông minh, thường thường dễ dàng thông minh quá sẽ bị thông minh hại."

Hắn có chút thương cảm nhìn xem những người kia: "Chúng ta không phải là bị huyết đồng cự lang vây khốn, các ngươi cũng không phải đã cứu chúng ta mệnh, ta vốn có muốn

hàng phục những kia huyết đồng cự lang, có thể là các ngươi tự cho là đúng lao tới, chẳng những hỏng rồi chuyện tốt của ta, đoạt đi rồi con mồi của ta, còn lấy ân nhân cứu mạng của ta tự cho mình là, các ngươi nghĩ đến đám các ngươi là ai a? Còn muốn để cho ta mời các ngươi ăn cơm? Nếu đổi lại là các ngươi, các ngươi cảm thấy có khả năng sao?"

Quan Lăng bọn người xấu hổ tột đỉnh, hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào.

Theo Hồng Vũ phẫn nộ, chung quanh Ác Viêm Ma Lang cùng một chỗ gầm nhẹ, hướng phía đám thợ săn không ngừng rít gào, cả kinh những người kia té lui về phía sau, tụ lại cùng một chỗ giúp nhau dựa vào.

Quan Lăng trầm giọng nói: "Việc đã đến nước này, muốn đánh muốn giết, tùy ngươi là xong, nhiều lời vô ích."

Hồng Vũ lắc đầu: "Nào có đơn giản như vậy? Ngươi biết ta là ai không? Ta là Hồng Vũ, Vũ Đô tam sài thanh danh các ngươi nghe nói qua a?"

Quan Lăng bọn người một cái run rẩy, Đại Hạ tứ đại Thiên Trụ, Hồng gia nhị thiếu gia Hồng Vũ, tại cả Đại Hạ đó cũng là xú danh chiêu trước cấp bậc ác bá! Tứ đại Thiên Trụ là dạng gì thế lực? Đừng nói là bọn họ, coi như là cả Khiên Ngưu trấn, muốn tiêu diệt cũng chỉ là một câu chuyện tình, bọn họ căn bản không có phản kháng tư cách.

Hồng Vũ lộ ra một cái "Cười dâm đãng", nhìn xem Quan Lăng: "Ngươi cái này khuôn mặt cái này dáng người, đương hoang thú thợ săn rất đáng tiếc, đợi bản công tử hưởng dụng sau, tựu bán được Bách Lý Các đi làm võ cơ, lại kiếm được một số. Đương nhiên, ngươi nếu dốc sức, hầu hạ thiếu gia thư thái, nói không chừng sẽ đem ngươi ở lại bụng trong phủ, ngươi coi như là bay lên đầu cành biến Phượng Hoàng…"

Quan Lăng xấu hổ và giận dữ muốn chết, hung hăng cắn răng một cái đột nhiên bổ nhào nâng: "Ác tặc, ta liều mạng với ngươi!"

Quan Lăng dầu gì cũng là tứ phẩm thông pháp, mãnh một bạo khởi, trong thân thể võ khí bộc phát, từng đạo võ khí hào

quang phun ra, thật giống như một đóa nhanh chóng nở rộ kim cúc.

Hồng Vũ một phát miệng: Cô nàng này nhi, không lịch sự trêu chọc a.

Hắn không chút sứt mẻ, Hồng Thân tay giơ lên cách không nhấn một cái, một đạo võ khí gợn sóng nhìn như thong thả kích động đi ra ngoài, cũng đang Quan Lăng làm bị thương Hồng Vũ trước, ầm ầm một tiếng rung động lắc lư toàn thân của nàng, Quan Lăng thoáng cái toàn thân cứng ngắc, võ khí bị gắt gao phong bế, phác thông một tiếng té xuống.

Hồng Vũ bướng bỉnh tính tình lên đây, nghĩ đến trước kia đùa giỡn Trang Hàn trạng thái, cười hì hì đụng lên đi, ngón tay khơi mào Quan Lăng cái cằm: "Tiểu mỹ nhân, hiện tại không có biện pháp phản kháng a, còn không phải mặc cho bản thiếu gia muốn làm gì thì làm? Ha ha ha ha!"

Quan Lăng hai mắt khẽ đảo, tức giận ngất đi!

Hồng Vũ há hốc mồm, ra vẻ có điểm quá mức a.

Hắn vứt xuống dưới Quan Lăng, nhìn về phía những người khác, nhất bang đại nam nhân, hắn cũng cũng không sao hứng thú, khoát khoát tay nói: "Đã thành, nghiêm chỉnh mà nói. Ta còn là câu nói kia, các ngươi căn bản không có tư cách đi theo ta, bất quá nơi này là Tàng Vân Sơn, các ngươi đối với nơi này rất quen thuộc, ta cần các ngươi dẫn ta tìm được những kia đẳng cấp cao hoang thú, lục phẩm phía dưới không cần phải."

Hắn bây giờ tại nói như vậy, đã không có người cảm thấy hắn không biết tự lượng sức mình, trên thực tế bỏ qua một bên Hồng Thân vị này tam phẩm hiển thánh không nói, Hồng Vũ rốt cuộc là như thế nào hàng phục này một đám Ác Viêm Ma Lang, bọn họ đến bây giờ cũng không có làm cho tinh tường.

Chỉ cảm thấy vị này Hồng gia nhị thiếu gia, thật giống như thần thú đồng dạng, vừa xuất hiện, những kia Ác Viêm Ma Lang tựu lập tức ngoan ngoãn thần phục.

Theo tiến vào cái này điều dòng suối nhỏ bắt đầu, Hồng Vũ kỳ thật vẫn tại cố ý chế tạo ra động tĩnh, không phải là vì trêu

chọc Chu Phương, mà là vì bả cả bầy Ác Viêm Ma Lang đưa tới.

Hiển nhiên hắn thành công.

Quan Lăng bị Hồng Vũ trêu cợt phía dưới khí ngất đi, cả cái tiểu đội thì có Tô Tam cùng Chu Phương làm chủ. Hai người còn có thể có cái gì lựa chọn? Cùng một chỗ ủ rũ, khom người trả lời: "Tiểu nhân tuân mệnh."

Hồng Vũ mỉm cười gật đầu: "Cái này là được rồi."

Hắn một cái vỗ tay vang lên, ba mươi đầu Ác Viêm Ma Lang ngoan ngoãn lui xuống.

Một bên trên ngọn núi, một hồi cuồng phong lóe sáng, một tiếng rít gào thú rống, liệt linh báo vương chui ra.

Mọi người chấn động: "A!"

Ác Viêm Ma Lang cũng đều đề phòng, phục thấp thân thể, liên tục rống giận.

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Đừng sợ, từ nay về sau các ngươi tựu là đồng bạn."

Liệt linh báo vương có chút khinh thường quét những kia Ác Viêm Ma Lang liếc, nhu thuận đi tới Hồng Vũ bên người nằm xuống dưới, Hồng Vũ ngồi ở trên lưng của nó, mềm mại lông dài làm cho Hồng Vũ thoải mái được rên rỉ một tiếng: "Ai, thiếu gia ta hiện tại có chút hối hận, không nên với các ngươi những này ngu ngốc chơi cái gì du hí, trực tiếp thể hiện thực lực không được sao, làm hại ta và các ngươi vất vả đi hai ngày sơn đạo."

Hồng Thân cười nói: "Ai bảo thiếu gia ngươi ham chơi."

Hồng Vũ lắc đầu liên tục, hối hận không thôi, vỗ liệt linh báo vương đầu: "Đã thành, đi thôi, từ nay về sau rốt cuộc không mình tìm tội bị."

Tiểu Lâm bừng tỉnh đại ngộ: "Nguyên lai là ngài…"

Hắn nghĩ đến ngày đó quỷ dị, không khỏi đối Hồng Vũ cùng Hồng Thân thực lực càng là kính nể.

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: “Không cần nhiều lời, thành thành thật thật dẫn đường a.”

Hồng Thân cỡi Lang Vương, Lang Vương mặc dù có chút không tình nguyện, bị Hồng Vũ một ánh mắt hung hăng trừng tới, lập tức thành thật.

Hàng phục những này hoang thú đối Hồng Vũ mà nói dễ dàng, nhưng khi nhìn ở đằng kia chút ít thợ săn trong mắt, lại là hoảng sợ vô cùng: Lang Vương rõ ràng như vậy nghe lời…

Quan Lăng cũng đã ngất đi, Chu Phương đã nghĩ lưng nàng, Hồng Vũ giận tím mặt, bực này tiểu mỹ nhân tiện nghi, bản thiếu gia còn không có chiếm đâu nơi đó đến phiên ngươi? hắn một ngón tay Quan Lăng: “Đem nàng phóng tới tọa kỵ của ta đi lên.”

Hồng Thân khoát tay, một đạo võ khí tựa như tinh quang, nâng lên trong hôn mê Quan Lăng, vững vàng địa đã rơi vào liệt linh ma báo trên lưng.

Hết lần này tới lần khác Hồng Thân lão gia hỏa này không cảm thấy được nhi, đặt ở Hồng Vũ sau lưng. Mà Hồng Vũ lại là cái có sắc tâm không có sắc đảm kinh sợ hàng, rất muốn đem nàng ôm đến trước mặt mình, xúc động mấy lần, còn là âm thầm thở dài: Tính, thiếu gia ta là chính nhân quân tử.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Ác bá (trung)

Chu Phương trước ngược lại là không có khoác lác, bọn họ cái này chỉ thợ săn tiểu đội thực lực, xác thực có thể tại cả Tàng Vân Sơn bên trong bài danh tiền tam. Đương nhiên còn có cường đại hơn thợ săn tiểu đội vậy thì tại thái cổ hoang lâm khu vực thâm xử.

Bất quá mặc dù là bọn họ như vậy tiểu đội, đến nơi này cũng muốn cẩn thận, tùy tiện kinh động cường đại hoang thú, thì phải là muốn chết.

Nhưng là bây giờ có Hồng Vũ tọa trấn, hắn đối Chu Phương cùng Tô Tam tiểu tâm cẩn thận rất là bất mãn: "Hai người các ngươi đầu óc nước vào a? Như vậy khinh thủ khinh cước làm gì? chúng ta là tới bắt hoang thú, hoang thú không ra đến chúng ta như thế nào bắt?"

Hai người vẫn còn có chút lo lắng, nếu gặp gỡ cao cấp hơn khác hoang thú, Hồng Vũ cùng Hồng Thân có thể ứng phó xuống sao?

Hồng Vũ đơn giản không để ý tới cái này hai cái phế vật, một nhảy dựng lên đến trên ngọn núi, ngửa mặt lên trời thét dài. Hơn mười dặm bên ngoài, một đạo thú tiếng hô rít gào mà dậy, đối Hồng Vũ khiêu khích cực kỳ bất mãn.

Chu Phương cùng Tô Tam vừa nghe đến này tiếng hô, tựu sợ tới mức một cái run rẩy: "Thiếu gia, đó là tam phẩm hoang thú Lôi Thiên giải! Này đầu hoang thú có được Thượng Cổ Thần Thú Giải Trĩ huyết thống, cường đại vô cùng, chúng ta mau chạy đi…"

"Phi!" Hồng Vũ mắng: "Thật vất vả tìm được một đầu cường đại, chạy? Nói đùa gì vậy."

Thân hình hắn một tung, đã rơi vào liệt linh báo vương trên lưng, thúc giục: "Đi!" Liệt linh báo vương hai chân run lên, nói cái gì cũng không chịu tiến lên, Hồng Vũ phát hỏa, hung hăng vỗ liệt linh báo vương đầu: "Phế vật! Thiếu gia mình đi!"

Hắn thả người mà đi, nhanh như thiểm điện, bát phẩm thân cương thời kì rèn luyện cường hãn thân hình năng lực hiện ra, hắn hướng về phía Lôi Thiên giải chạy, một đường mạnh mẽ đâm tới đi qua, gặp gỡ cái gì cây cối nham thạch tất cả đều đụng cái nát bấy tiến lên, thẳng thấy Tô Tam cùng Chu Phương trợn mắt há hốc mồm, thẳng đến lúc này mới hiểu được, vị thiếu gia này cá nhân thực lực, cũng không phải bình thường cường hãn!

Hai người bọn họ tuy nhiên kinh tế càng cao, nhưng là tuyệt đối không thể có được như thế lực phá hoại.

Hồng Thân đuổi theo sát ở phía sau, hai người biến mất ước chừng một nén nhang thời gian, chỉ nghe thấy cái hướng kia trên, phương viên mấy trăm dặm bá chủ Lôi Thiên giải một tiếng hoảng sợ tru lên, so với vừa rồi một tiếng kia thị uy rống giận còn muốn lớn hơn thanh, sau đó hết thảy yên tĩnh trở lại.

Chính là viễn cổ thần thú Giải Trĩ, cũng so không được Thái Cổ Ma Tượng, huống chi chính là huyết mạch hậu duệ?

Một lát sau, trong núi rừng truyền đến một hồi làm cho người hoảng sợ ào ào thanh, từ xa nhìn lại, trong rừng rậm những kia cao lớn cổ thụ đột nhiên trong lúc đó sụp đổ xuống dưới, loại này sụp đổ tạo thành một đạo dấu vết, từ đàng xa một mực kéo dài tới.

Mặc dù tất cả thợ săn trước đều cảm thấy Hồng Vũ rất không có khả năng hàng phục một đầu tam phẩm hoang thú, nhưng đã đến lúc này, người nào cũng biết là Hồng Vũ mang theo đầu kia Lôi Thiên giải đã trở lại.

Tô Tam cùng Chu Phương liếc nhìn nhau, đều từ đối phương đáy mắt, thấy được thật sâu hoảng sợ.

Tiểu lâm chỉ cảm thấy có chút ghê răng: "Ngày đó này đầu liệt linh báo vương, cũng là như vậy dễ dàng đã bị thu phục…"

"Rầm" trong rừng rậm truyền đến một tiếng vang lớn, một đầu cao tới sáu trượng, thân dài hơn mười trượng quái vật khổng lồ theo trong rừng rậm chui ra. Nguyên bản uy phong

lẫm lẫm tam phẩm hoang thú, lúc này lại là ủ rũ uể oải không phấn chấn, mà ngay cả trên đỉnh đầu, một ít căn cứ nói có thể tiếp dẫn thiên lôi một sừng trên lôi quang, cũng có chút phờ phạc.

Hồng Vũ ngồi ở Lôi Thiên giải phía sau lưng trên, Hồng Thân không dám cùng thiếu gia bình khởi bình tọa, nhưng là đứng ở đằng sau.

Liệt linh báo vương một cái run rẩy, mà này ba mươi đầu Ác Viêm Ma Lang trạch thiếu chút nữa đặt mông ngồi dưới đất. Lôi Thiên giải khinh thường quét mắt này bang "Tiểu tử kia" liếc, cuối cùng là tìm về một tia thân là đẳng cấp cao hoang thú tôn nghiêm. Nhưng không ngờ loại này cao ngạo vừa mới phát ra, Hồng Vũ tựu một cái tát đập đi qua: "Thiếu uy phong! Từ nay về sau những điều này là đồng bạn của ngươi, cho ta thành thật điểm!"

Hắn "Bàn tay nhỏ bé" vỗ vào Lôi Thiên giải này cự đại vô cùng trên thân thể, thấy thế nào đều có chút buồn cười, chính là trong đó ẩn chứa cái này ám kim võ khí, lại là thật sự ẩn chứa Thái Cổ Ma Tượng uy thế, Lôi Thiên giải một cái run rẩy, lại biến thành vừa rồi này gục đầu ủ rũ bộ dạng.

Tô Tam cùng Chu Phương trợn mắt há hốc mồm, đám thợ săn càng là nơm nớp lo sợ, cùng nhiều như vậy đáng sợ hoang thú hỗn cùng một chỗ, thật sự có chút khiêu chiến bọn họ thừa nhận cực hạn.

Đừng xem những này hoang thú tại Hồng Vũ trước mặt dịu dàng ngoan ngoãn còn giống con mèo nhỏ, có thể là bọn hắn thân là thợ săn rất rõ ràng, những này đại gia hỏa tất cả đều là ăn thịt người không nhả xương chủ nhân —— đây là sự thật, tuyệt không phải là cái gì khoa trương.

Hồng Vũ đối tánh mạng của bọn hắn hiển nhiên cũng không phải coi trọng như vậy, nếu cái đó một đầu hoang thú đói bụng, tùy tiện nghiêng một cái đầu há miệng ra, không chuẩn cái mạng nhỏ của mình thì xong rồi.

Cho nên bọn họ mỗi người nơm nớp lo sợ, trong nội tâm cũng đã vô cùng hối hận: Lúc trước phạm cái gì tiện, đi đoạt

hồng nhị thiếu con mồi a…

Cuối cùng một miếng trận pháp thiết hoàn cho Lôi Thiên giải dùng tới, Hồng Vũ trong tay đoạn hàng, hắn không thể không mang theo hoang đàn thú, chạy về Khiên Ngưu trấn, lưu thủ tại trấn trên trong lữ điếm Hồng Khê, hẳn là cũng đã tiếp thu đến nhóm thứ hai thiết hoàn.

Loại trận pháp này thiết hoàn dùng vô cùng thiếu, thừa lúc sơ theo Vũ Đô xuất phát, Hồng Khê dùng tốc độ nhanh nhất quét sạch Vũ Đô tất cả thú sư hàng tồn, cũng chỉ cho tới ba mươi hai miếng.

Bất quá trước khi đi, Hồng Khê lại đính tám mươi miếng, bọn họ đi đầu xuất phát, đằng sau những kia thiết hoàn, trong nhà sẽ phái người đưa tới.

Khổng lồ như vậy một đám hoang thú đương nhiên không thể mang về Khiên Ngưu trấn, nói như vậy chỉ sợ lập tức tựu sẽ khiến một trận khủng hoảng, Hồng Vũ tại bên ngoài trấn mặt trong một mảnh núi rừng bí mật xuống, phái tiểu lâm trở về, cầm của mình ngọc bội bả Hồng Khê gọi tới.

Hồng Khê đi đến trong núi rừng xem xét, thiếu chút nữa sợ tới mức đái ra quần: “Thiếu, thiếu gia, đây đều là ngài, ngài trảo?”

Hồng Vũ dương dương đắc ý: “Như thế nào? Có phải là đối thiếu gia của ta kính ngưỡng vẻ sùng kính, lại gia tăng rồi ba phần?”

Hồng Khê nịnh hót bành bạch đưa lên: “Nơi đó chỉ là ba phần? Gia tăng rồi gấp mấy chục a! Thiếu gia ngài lão nhân gia quá ngưu bức, ta xem Hà Sùng này cái gì chó má Vũ Đô trẻ tuổi nhất đại đệ nhất nhân căn bản chính là một đống cứt a, cùng ngài vừa so sánh với, kém cách xa vạn dặm…”

Quan Lăng bọn người theo ở phía sau, nhịn không được cùng một chỗ lắc đầu: Quả nhiên là Vũ Đô hoàn khố, bị thủ hạ vuốt mông ngựa, mặt cũng không hồng xuống.

Hồng Vũ khoát khoát tay: “Đã thành, thiết hoàn mang tới chưa?”

Hồng Khê tranh thủ thời gian lấy ra: “Đều tại nơi đây, suốt tám mươi miếng.”

Hồng Thân tiến lên nhận lấy, Hồng Vũ khoát tay chặn lại: “Ngươi trở về hảo hảo chờ, phỏng chừng bất quá mười ngày, chúng ta tựu có thể trở về.”

Hồng Khê còn nói thêm: “Thiếu gia, còn có thứ gì xin ngài nhìn xem.“Hắn theo trong tay áo lấy ra đến một miếng tròn thẻ bài, thẻ bài trên điêu khắc phức tạp làm cho người ta liếc mắt nhìn cháng váng đầu khắc tuyến hoa văn

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Ác bá (hạ)

"Đây là Phương Lưu Vân đại sư phái người đưa tới, nghe nói là Phương đại sư mới nhất nghiên cứu ra tới, trong đó lợi dụng trận pháp mở ra một cái tiểu không gian, có thể bả hoang thú dùng một loại ngủ say trạng thái thu trong đó, dễ dàng cho vận chuyển, bất quá thời gian không thể quá dài, vượt qua bảy ngày, sẽ đối hoang thú thể chất sinh ra ảnh hưởng, phương đại sư muốn hỏi một chút ngài muốn hay không."

Hồng Vũ nhãn tình sáng lên: "Cũng đã có thể dùng trận pháp mở ra độc lập không gian đến?"

Thanh Nguyên đại lục kỹ năng cũng là đang không ngừng tiến bộ, Phương Lưu Vân là hàng thật giá thật Đại Hạ ngũ đại thú sư, cũng không phải là Tôn Bán Sơn loại đó bị Hồng Vũ xào làm ra tới.

Chỉ tiếc thú sư bởi vì các loại hạn chế không bằng khí sư địa vị tôn quý, Phương Lưu Vân thời gian tựu xa không bằng Tôn Bán Sơn làm dịu.

Hồng Vũ lại hỏi: "Thứ này bao nhiêu tiền một cái?"

"Rất không tiện nghi." Hồng Khê sầu mi khổ kiểm: "Phương đại sư nói, thiếu gia ngài muốn mà nói, cho ngài thành bản giá, nhưng là muốn một vạn lượng bạc một miếng."

Hồng Vũ rất phá sản khoát tay chặn lại: "Định một trăm hai mươi."

Hồng Khê gật đầu một cái: "Được rồi, ta đây truyền tin tức đi trở về."

Quan Lăng đẳng trong lòng người một hồi cảm giác vô lực, bọn họ được xưng Tàng Vân Sơn thực lực tiền tam thợ săn tiểu đội, chính là nhiều năm như vậy kiếm được bạc thêm vào một chỗ cũng không có một trăm vạn hai. Nhìn xem người ta Vũ Đô hoàn khố, vung tay lên một trăm hai mươi vạn lượng liền đi ra ngoài. Đồng nghiệp bất đồng mệnh a.

Hồng Vũ công đạo xong rồi Hồng Khê, mang theo mọi người tiếp tục hướng Tàng Vân Sơn sâu đi ra ngoài tiến đến.

Có Quan Lăng bọn người dẫn đường, Hồng Vũ tự nhiên mọi việc đều thuận lợi. Mỗi ngày đều có thể có mười đầu hoang thú thu hoạch. Thời gian chủ yếu tiêu hao tại chạy đi trên, bắt hàng phục hoang thú, đối với Hồng Vũ mà nói quá dễ dàng. Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng nguyện ý phối hợp, thật sự là mọi việc đều thuận lợi.

Coi như là gặp gỡ chính thức kiệt ngao bất tuần, Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng uy hiếp một phen, Sa Di Pháp Tương lại dùng phật tính trấn an thu phục, cái này thật là mọi việc đều thuận lợi.

Chỉ dùng bảy ngày thời gian, hắn sẽ đem tám mươi miếng trận pháp thiết hoàn đều dùng hết rồi. Tính toán, lúc này đây tiến vào Tàng Vân Sơn, tổng cộng săn bắt rồi tam phẩm hoang thú hai đầu, ngoại trừ Lôi Thiên giải bên ngoài, còn có một đầu Đại Địa Quỳ Ngưu.

Tứ phẩm hoang thú hai mươi hai đầu, ngũ phẩm hoang thú ba mươi sáu đầu, lục phẩm hoang thú năm mươi hai đầu.

Bảy ngày sau đó, Hồng Vũ vẫn chưa thỏa mãn, chính là thiết hoàn đã không có, hắn chỉ có thể có vẻ phản hồi. Thợ săn tiểu đội tất cả mọi người thở phào một cái, bọn họ đời này, chưa từng có như vậy "Kích thích" qua, cả ngày cùng hơn một trăm đầu cao cấp hoang thú sinh hoạt chung một chỗ, hiện tại trận này cơn ác mộng rốt cục muốn quá khứ trôi qua…

Hồng Vũ tính một cái thời gian, chỉ sợ những kia phong ấn thiết bài còn không có tống tới, hắn mang người chậm quá đi trở về, nguyên bản hai ngày lộ trình, suốt đi năm ngày.

Trong năm ngày này hắn cũng không nhàn rỗi, ven đường vơ vét trong núi khoáng thạch cùng bí dược, thu hoạch cũng coi như không nhỏ.

Đến Khiên Ngưu trấn nhỏ bên cạnh trong núi rừng, Hồng Vũ như cũ phái nhất danh thợ săn đi tìm Hồng Khê, mình và Hồng Thân tại trong núi rừng chờ.

Chính là một lát sau, tên kia thợ săn trở về rất nghi hoặc nói cho hắn biết: "Thiếu gia, ngài vị kia người hầu không thấy."

Hồng Vũ sững sờ, thuận miệng mắng một câu: "Tên mất dạy này, không thành thành thật thật tại trong lữ điếm phòng thủ, chạy đi đâu."

Đám thợ săn nhìn về phía Hồng Vũ ánh mắt có chút cổ quái, loại này trốn nô chuyện tình tại Đại Hạ lũ có phát sinh, nhà này nô chỉ sợ là cuốn bạc chạy.

Hồng Thân chứng kiến mọi người ánh mắt, lắc đầu nói: "Không có khả năng, cùng ở bên người thiếu gia tiền đồ, xa so với vài mười vạn lượng bạc lớn."

Đám thợ săn không rõ ràng lắm nhưng là Hồng Thân rất rõ ràng, Hồng Khê tương lai ít nhất cũng là Hồng Phủ nhị quản gia, đường đường tứ đại Thiên Trụ nhị quản gia, so ra mà vượt phía dưới châu quận một vị Thái thú. Chỉ vì vài mười vạn lượng bạc bỏ chạy rồi? Không có khả năng.

Hồng Thân ẩn ẩn có loại dự cảm bất tường: "Thiếu gia, còn là ta hồi đi xem."

Hồng Vũ quét mắt mọi người liếc, nói với Quan Lăng: "Ngươi cùng người của ngươi ở lại đây lí, bang ta nhìn những này hoang thú, ta tự mình trở về một chuyến."

Quan Lăng gật gật đầu.

Dọc theo con đường này, Hồng Vũ đã đem Quan Lăng, Tô Tam cùng Chu Phương ba người của cải nghe ngóng rõ ràng, bọn họ quê quán ở nơi nào, trong nhà còn có người nào vân vân, đều đã không phải là bí mật. bọn họ nếu là có cái gì không tốt ý nghĩ, Hồng Vũ cam đoan làm cho bọn hắn hối hận cả đời.

Quan Lăng bọn người cũng biết mình căn bản không có năng lực phản kháng, thành thành thật thật gật đầu đáp ứng.

Hồng Vũ mang theo Hồng Thân về tới trong lữ điếm, chưởng quỹ vừa nhìn thấy bọn họ, thần sắc cũng có chút mất tự nhiên.

Hồng Thân nhìn nhìn, chưởng quỹ trên mặt bàn bày đặt bàn tính lại là một bả thiết toán bàn, hắn cười cười: "Chưởng quỹ nguyên lai cũng là có nhúng tay."

Hắn vừa nói một bên cầm lấy một ít bả thiết toán bàn, tiện tay tại trong lòng bàn tay nhu thành một đoàn thiết cầu, hãy cùng nhu mặt đồng dạng thoải mái.

Chưởng quỹ con mắt đều thẳng, Hồng Thân lại còn chưa kết thúc, hai tay của hắn xoa nắn trước, một ít khỏa thiết cầu lại biến thành nước thép, theo hắn giữa ngón tay lưu lại, nhỏ tại trên quầy, xuy xuy xuy đốt ra nguyên một đám đại động!

Chưởng quỹ một cái run rẩy, thành thành thật thật trả lời: "Nhị vị vị kia người hầu, là bị người mang đi."

"Ai?"

Hồng Thân trước mặt sắc cũng đã trở nên một mảnh băng hàn, tam phẩm hiển thánh khí thế cường đại thích phóng đi ra, áp tên kia chưởng quỹ chỉ cảm thấy thân hình càng ngày càng trầm trọng, rất nhanh cũng đã mồ hôi lạnh nhỏ giọt.

"Là, là Dương Thát Tử…"

Hồng Thân rất nhanh thẩm vấn rõ ràng, Dương Thát Tử kỳ thật không phải Địch Nhung người, chỉ là lớn lên có điểm giống mà thôi, hắn là điển hình Tề Quận người. Ba mươi năm trước Khiên Ngưu trấn vừa mới quy tắc có sẵn mô thời điểm, mười mấy tuổi Dương Thát Tử tựu đi tới trấn trên kiếm ăn.

Ba mươi năm sau, dương vượt qua thành Khiên Ngưu trấn nhỏ đệ nhất ác bá, là trong trấn thực tế trên ý nghĩa lời nói người. Bất quá cái này lời nói người có thể không phải là cái gì công bình gia hỏa, hắn lập nghiệp chính là dựa vào là hãm hại lừa gạt dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, độc bá Khiên Ngưu trấn sau, tự nhiên muốn tìm lao tiền.

Bất kể là hoang thú thợ săn, thu mua thương nhân, hay là đang trấn trên kinh doanh khách sạn, quán ăn thương hộ, hết thảy đều muốn cho hắn "Nộp thuế", nếu có người dám phản kháng, trên cơ bản ngày thứ hai trên trấn người sẽ ở bên ngoài khe nước thối lí trông thấy thi thể của hắn.

Dương Thát Tử là hắn ngoại hiệu, tức là nói hắn lớn lên giống Địch Nhung người, cũng là nói hắn và Địch Nhung người đồng dạng hung tàn tham lam.

Dưới tay hắn chuyên môn có một đám người, tìm trợ giúp Dương Thát Tử lao tiền. Trong chuyện này có một, tựu theo dõi Hồng Khê.

Khách điếm này tại cả Khiên Ngưu trấn coi như là số một số hai, Hồng Khê lại ở tại đắt tiền nhất trong phòng khách, một ở chính là hơn nửa tháng, hơn nữa cũng không thấy hắn có cái gì nghề nghiệp.

Loại người này tại Dương Thát Tử bọn người xem ra, chính là loại cuốn khoản tư đào đắc tội phạm, tránh ở Khiên Ngưu trấn loại này quan phủ thế lực không thể thẩm thấu trong góc.

Mà ở dưới cái nhìn của bọn hắn, loại người này tốt nhất bị xảo trá, vì vậy Hồng Khê rất nhanh đã bị mang đi.

Hồng Vũ lên tiếng hỏi sở sau, nhịn không được một phát miệng: "Ác bá? Lão tử mới là Đại Hạ đệ nhất ác bá, rõ ràng đoạt đến lão tử trên đầu."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Nghiền Áp (Thượng)

Hồng Vũ trong nội tâm đi từ từ bốc hỏa, Hồng Khê gần đi theo chính mình rất là nhu thuận, làm việc đắc lực, Vân Thị Nhà Xưởng, Hoa Hạ Thư Cục, còn có đây một lần đến Tàng Vân Sơn, đều là Hồng Khê một tay thu xếp đấy. Thế nhưng mà như vậy một cái đắc dụng người, rõ ràng bị Dương Hoành loại này Khiên Ngưu Trấn hương thôn thổ bá cho buộc đi rồi, đường đường võ đô đệ nhất quần là áo lượt mặt mũi hướng chỗ nào đặt?

Chưởng quỹ kia giả ý hảo tâm nhắc nhở: "Khách quan, Dương Thát Tử thủ hạ nuôi một đám cao thủ, nghe nói cường đại nhất đấy, đã là Tam phẩm hiển thánh sơ kỳ, tại toàn bộ Khiên Ngưu Trấn là Vô Địch đấy, coi như là xông vào Tàng Vân Sơn, cũng có thể ở bên trong giết cái qua lại đi ra, các ngươi hay là rủi ro tiêu tai a."

Hồng Vũ nở nụ cười, chỉ vào Hồng Thân hỏi: "Ngươi xem hắn là cái gì cảnh giới?"

Chưởng quầy nhìn không ra, nhưng là Hồng Vũ đã hỏi như vậy, hiển nhiên không phải là thấp hơn Tam phẩm hiển thánh rồi.

Hồng Vũ chưa cùng hắn nói nhảm: "Dương Hoành đang ở nơi nào?"

"Thôn trấn nhất đầu đông, ngài theo con đường này một mực đi về phía đông có thể chứng kiến."

Hồng Vũ gật gật đầu, đứng dậy bỏ ra đi, Hồng Thân theo ở phía sau.

Các loại hai người đi trong chốc lát, chưởng quầy nhanh chóng đứng lên, thoát ra lữ điếm đi tây báo tin đi.

…

"Cái kia hai tên gia hỏa trở về rồi hả?"

Dương Thát Tử sờ lên cằm quyển thượng khúc râu quai nón, nghiêng dựa vào một trương phủ lên da thú cái đệm La Hán trên giường, có chút vui vẻ mà hỏi thăm.

Lữ điếm chưởng quầy tranh thủ thời gian gật đầu: "Đúng vậy, dương gia, cái kia hai vị Khả không đem ngài để vào mắt, một người trong đó hình như là Tam phẩm hiển thánh cao thủ đây này."

Dương Thát Tử cười hắc hắc: "Nơi này là Tàng Vân Sơn, Tam phẩm hiển thánh tuy nhiên không thấy nhiều, Khả cũng không phải chưa từng tới. Nếu một cái Tam phẩm hiển thánh sẽ đem ta dọa đi trở về, ta về sau tại Tàng Vân Sơn còn thế nào lăn lộn?"

Chưởng quầy liên tục cùng cười: "Đúng thế, dương gia ngài há lại nhân vật bình thường? Tam phẩm hiển thánh căn bản uy hiếp không được ngài."

Dương Thát Tử hừ một tiếng, tự đắc nói: "Ngươi nhìn ta tòa lâu đài này, đừng nói là Tam phẩm hiển thánh, coi như là nhị phẩm khai thần đã đến, ta không cho hắn tiến đến, hắn cũng mơ tưởng bước vào nơi đây nửa bước!"

"Đúng vậy, đúng vậy…"

Dương Thát Tử chuyện xấu làm tận, đương nhiên sợ gặp không may báo ứng. Bởi vậy hắn chỗ ở, thật sự như tòa thành đồng dạng. Khiên Ngưu thị trấn nhỏ không tính lớn có thể không nhỏ rồi, mà hắn tòa thành, chừng nửa cái thị trấn nhỏ lớn như vậy.

Nửa trượng dài cự thạch lũy thành tường ngoài, bên trong tất cả đều là cự thạch kiến tạo phòng ốc. Tường ngoài bên trong, Dương Thát Tử cửa quay dùng nhiều tiền từ bên ngoài xin trận sư đến, dùng trận pháp gia cố qua. Nói nhị phẩm khai thần Trùng không khai mở, vậy có chút ít khoác lác, bất quá Tam phẩm hiển thánh một kích toàn lực vẫn có thể đủ ngăn trở đấy.

Chính yếu nhất chính là, tòa thành tường ngoài lên, mỗi cách hai mươi trượng, thì có một tòa cao cao lâu đài lâu, lâu đài trong lầu, mắc khung lấy cực lớn liên xạ sàng nỏ.

Những…này liên xạ sàng nỏ đều là Đại Hạ tinh tinh xảo tượng chế tạo đi ra đấy, uy lực kinh người, trong nháy mắt tựu có thể bắn ra trên trăm mũi tên, mỗi một mủi tên mũi tên thượng còn điêu khắc có trận pháp, có tẩm kịch độc, đây là chuyên môn dùng để đối phó võ đạo cường giả đấy, mấy khung sàng nỏ bắn một lượt, coi như là Tam phẩm hiển thánh, cũng chỉ có thể nuốt hận xong việc.

Dương Thát Tử thủ hạ thì có một vị Tam phẩm hiển thánh sơ kỳ, hắn tự mình thừa nhận, chính mình không có biện pháp phá tan loại này sàng nỏ phong tỏa. Nếu xông vào, coi như là nhị phẩm khai thần, cũng muốn gặp trọng thương.

Ba năm trước đây Dương Thát Tử mà đắc tội qua một vị Tam phẩm hiển thánh hậu nhân, kết quả vị kia Tam phẩm hiển thánh đích thân đến, ỷ vào chính mình cường hãn tu vị xông vào tòa thành, bị tại chỗ bắn trở thành cái sàng!

Cái này một bộ hệ thống phòng ngự, bỏ ra Dương Thát Tử suốt năm triệu lượng bạc, tuy nhiên trên thực tế trong chiến đấu chỉ có thể ngăn trở một vị Tam phẩm hiển thánh, nhưng đã xem như đáng giá rồi.

Bởi vậy Dương Thát Tử không có sợ hãi, nếu lại đến một vị Tam phẩm hiển thánh, chính mình vừa vặn bắn chết rồi, từ nay về sau chính mình "Dương Gia Bảo" tựu uy danh truyền xa rồi!

…

Hồng Vũ cùng Hồng Thân đi thẳng đã đến thôn trấn nhất đầu đông, cái gì biệt thự lớn cũng không tìm được, mới biết được bị lừa rồi. Trong lòng hai người phẫn hận không thôi, vòng trở lại về sau, đi ngang qua lữ điếm, Hồng Thân nghĩ nghĩ, lắc đầu nói: "Coi như hết, hắn tại đây trên thị trấn kiếm ăn không dễ dàng…"

Hồng Vũ hung hăng đưa tay chém: "Thân thúc ngươi xem ta là cái loại nầy tha thứ rộng lượng người sao?"

Hồng Thân im lặng không nói.

"Cũng là bởi vì quá nhiều loại người này tồn tại, mới có thể lại để cho Dương Thát Tử như vậy ác bá hoành hành!" Hắn hừ

một tiếng, ôm cánh tay đứng tại lữ điếm bên ngoài chờ.

Một lát sau, vừa mới báo hết tín, nhận được ban thưởng lữ điếm chưởng quầy bị kích động trở về, rất xa vừa nhìn thấy hai người đứng tại chính mình cửa ra vào, tựu sợ tới mức một cái run rẩy, quay người muốn chạy.

Hồng Vũ gọi hắn: "Không cần chạy, ta sẽ không đem ngươi thế nào."

Lữ điếm chưởng quầy bán tín bán nghi, Hồng Vũ lại nở nụ cười, nhàn nhạt phân phó một tiếng: "Thân thúc."

Hồng Thân tay trái vỗ phía sau lưng, Đại Địa Ma Hồn Trảm phát ra một tiếng rồng ngâm bay lên trời, Hồng Thân một tiếng tiếng thét dài chấn Cửu Thiên, lủi lên thiên không tiếp được Đại Địa Ma Hồn Trảm, thân thể nội một đoàn sáng ngời võ khí bộc phát, chiếu đỉnh đầu mặt trời ảm đạm thất sắc!

"Sang lang!"

Đại Địa Ma Hồn Trảm một đao bổ ra, một đạo lớn lên trăm trượng đao mang tựa như Hắc Long, ầm ầm một tiếng đem trọn gian : ở giữa lữ điếm chém thành hai nửa!

Trong lữ điếm khách nhân đã sớm bị Hồng Thân sơ tán, bên trong không lấy. Bị Hồng Thân một đao chém thành hai nửa về sau, run run rẩy rẩy, rốt cục 'Rầm Ào Ào' một tiếng triệt để sụp đổ rồi.

Chưởng quầy thoáng cái choáng váng, nhà này lữ điếm là hắn toàn bộ tài sản, lữ điếm không có hắn cũng thì xong rồi!

Hồng Vũ mang theo Hồng Thân, thản nhiên theo bên cạnh hắn đi qua, hướng thôn trấn tây đầu Dương Gia Bảo đi.

"Ngươi tội không đáng chết ta cũng không giết ngươi. Nhưng là loại người như ngươi đầu tường thảo, thật sự đáng hận!"

Một tòa tầng ba lầu nhỏ trong khoảng khắc trở thành đầy đất gạch ngói vụn, động tĩnh lớn như vậy chung quanh cửa hàng người nhao nhao vây xem, trên đường phố người đi đường cũng tất cả đều ghé mắt.

Nhìn qua Hồng Vũ cùng Hồng Thân đi xa bối cảnh, mọi người nghị luận nhao nhao.

"Ai, lại là hai cái không biết cúi đầu người xứ khác ah, đáng tiếc."

"Dương Thát Tử nếu dễ đối phó như vậy, đã sớm bị người giết, còn dùng đợi đến lúc bọn hắn?"

"Cũng không nên nói ah, ta nghe được bọn hắn trước khi đối thoại rồi, tựa hồ vị nào lão giả, chính là Tam phẩm hiển thánh cảnh giới."

"Tam phẩm hiển thánh lại có thể thế nào? Dương Thát Tử lại không phải là không có giết qua!"

"Đây là đi chịu chết ah…"

Dương Hoành xây dựng ảnh hưởng phía dưới, cơ hồ không có người coi được hai người, tất cả mọi người suy đoán, ngày mai bên ngoài trấn thối trong khe nước, lại sẽ thêm đi ra lưỡng cổ thi thể.

…

Hồng Vũ cùng Hồng Thân đứng tại Dương Gia Bảo bên ngoài, nhìn qua này tòa kiên cố thành lũy.

Hồng Thân không xuất ra thân binh nghiệp, so với bình thường Tam phẩm lộ ra Thánh kinh lịch càng nhiều nữa sinh tử, cũng đã gặp càng nhiều nữa quân giới. Theo cái kia từng tòa lâu đài trên lầu, mơ hồ bóng dáng bên trong, tựu nhìn ra đó là từng cái liên xạ sàng nỏ.

Tường ngoài thượng càng là có năng lượng ám giữa dòng chảy, hiển nhiên là nào đó trận pháp.

Hồng Thân bĩu môi một cái: "Chút tài mọn, thượng không được mặt bàn."

Hồng Vũ có chút hăng hái: "Ah? Thân thúc nói cho ta một chút."

Hồng Thân chỉ vào tường ngoài: "Bên trong là nào đó gia cố trận pháp, lâu đài trên lầu là ngay cả bắn sàng nỏ. Nếu ta

đoán không sai, hẳn là đặc chế mũi tên cộng thêm {Ngâm độc}.

Bất quá những thủ đoạn này hay là thái đồ chơi cho con nít rồi, nếu như đổi lại chúng ta Vũ Liệt Tinh Doanh, cái này tường ngoài nội trận pháp sẽ chia làm tầng ba, giúp nhau liên quan, đem trọn cái tòa thành tường vây hợp thành nhất thể, muốn công phá một điểm, chẳng khác nào phá hủy toàn bộ tường vây độ khó.

Mà liên xạ sàng nỏ hiển nhiên sử dụng hay là rất rớt lại phía sau xếp đặt thiết kế cùng kỹ thuật, chúng ta Vũ Liệt Tinh Doanh đã sớm đào thải loại này chỉ có thể cố định bất động sàng nỏ, hiện tại chẳng những liên xạ tốc độ nhanh gấp đôi, hơn nữa phía dưới có một cái rất khinh xảo đĩa quay, có thể nhẹ nhõm điều chỉnh góc độ cùng độ cao, còn ống ngắm , nhắm trúng thập phần thuận tiện.

Về phần mũi tên, chúng ta Vũ Liệt Tinh Doanh loại này sàng nỏ chế thức mũi tên phía trên, khắc có ba loại trận pháp: gia tốc, truy tung, xé rách. Chỉ cần bắn đi ra, chẳng những tốc độ nhanh vô cùng, hơn nữa tự động truy tung mục tiêu, một khi trúng mục tiêu, miệng vết thương cũng sẽ bị mũi tên thượng lực lượng xé rách, tạo thành càng lớn tổn thương.

Chính thức lưỡng quân đối chọi, một khung như vậy sàng nỏ, có thể áp chế một gã Tam phẩm hiển thánh."

Hồng Vũ thở dài ra một hơi: "Khó trách nhất định phải đến nhất phẩm hợp thật sự cảnh giới, mới năng bằng vào một người lực lượng tả hữu một hồi chiến tranh."

"Đúng vậy, trừ phi như năm đó lão gia đồng dạng, nếu không coi như là nhị phẩm khai thần, tại đại quân nghiền áp, các loại cường hãn khí giới trước mặt, cũng đều là vô lực xoay chuyển trời đất."

Hồng Vũ lại nhìn một chút những cái…kia lâu đài lâu: "Cái này chút ít đâu rồi, thân thúc có lòng tin hay không xông đi vào?"

Hồng Thân do dự một chút, nói: "Xông đi vào không có vấn đề."

Hồng Vũ sẽ hiểu, Hồng Thân năng xông đi vào, nhưng chỉ sợ muốn trả giá một ít một cái giá lớn đấy.

Hồng Vũ khoát khoát tay: "Chúng ta thật sự không cần phải theo chân bọn họ liều mạng, sơn nhân ta đều có diệu kế!"

Hồng Thân buồn bực: "Ân? Cái gì?"

Hồng Vũ chắp tay sau lưng quay người mà đi: "Đi thôi, thân thúc, chúng ta cái này thân phận, có thể không chính mình động thủ, đương nhiên không tự mình động thủ."

Dương Hoành tựu đứng tại một tòa lâu đài trong lầu, nhìn xem phía dưới hai người quay người mà đi, hắc hắc một cái cười lạnh

Hai người này hiển nhiên trước khi đến đối với ta Dương Gia Bảo thực lực không có một cái nào trực quan nhận thức, cho rằng bằng vào một cái chính là Tam phẩm hiển thánh, có thể nghiền áp ta Dương Gia Bảo. Hiện trường sau khi xem đã biết rõ lợi hại, hiển nhiên là hai cái thức thời người, sau khi trở về, chắc hẳn rất nhanh sẽ ngoan ngoãn đem tiền chuộc tiễn đưa tới.

"Ha ha ha!" Dương Hoành ngửa mặt lên trời cười to, vui sướng cực kỳ.

Hồng Vũ cùng Hồng Thân về tới trong núi rừng, Quan Lăng chào đón hỏi: "Tình huống như thế nào?"

Hồng Vũ cười cười, Trùng nàng nháy mắt mấy cái: "Thỉnh ngươi xem một hồi trò hay."

Quan Lăng bị hắn khiến cho một hồi tim đập rộn lên, khuôn mặt đỏ lên, nhăn nhó quay đầu đi chỗ khác. Hồng Vũ hoàn toàn không có chú ý tới, hắn cùng Quan Lăng mở một câu vui đùa về sau, bàn tay lớn hướng phía trước vung lên, hơi có chút chỉ huy thiên quân vạn mã tư thái: "Công kích!"

Một trăm mười hai đầu Hoang Thú, lập tức theo trong núi rừng chạy như điên mà ra!

Hai đầu Tam phẩm Hoang Thú ở phía trước, mặc kệ cái gì gốc cây già cự thạch, oanh ầm ầm toàn bộ san bằng, cho đằng sau đại quân thanh lý ra một con đường đến, sau đó, Tứ phẩm,

Ngũ phẩm, lục phẩm Hoang Thú thủy triều giống như:bình thường liền xông ra ngoài.

Mặc dù là Quan Lăng đám người đã đi theo hơn 100 đầu Hoang Thú cùng một chỗ sinh sống mười ngày, bọn hắn cũng chưa từng có được chứng kiến Hoang Thú tập đoàn công kích! Lần này, cùng bình thường Hoang Thú nhóm: đám bọn họ không đếm xỉa tới đi đường thế nhưng mà kém quá xa!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Nghiền Áp (hạ)

Đại địa đang run rẩy, ngọn núi tại lắc lư, cho người một loại rõ ràng cảm giác, ngăn tại chúng trước mặt hết thảy, đều bị không lưu tình chút nào đụng nát!

Trên thế giới này, còn có cái gì lực lượng có thể ngăn cản như vậy một đám chạy như điên Hoang Thú? !

Mặc dù là có, cái kia cũng đạt tới nhất phẩm hợp thật sự cấp bậc, mà Dương Gia Bảo, hiển nhiên kém xa đây này.

Dương Hoành đã đi trở về, đang tại thạch lâu đài ở chỗ sâu trong vui thích uống vào theo Địch Nhung chở tới đây ngựa mẹ rượu, thứ này đau xót (a-xit) chít chít đấy, mang theo một lượng mùi tanh, giống như:bình thường Đại Hạ người thực uống không quen, nhưng là Dương Thát Tử tựa hồ càng ngày càng thay vào nhân vật, rõ ràng cùng mùi ngon.

Hắn trong lòng tính toán, đây một lần muốn xảo trá những cái thứ này bao nhiêu tiền, có lẽ phát cái thiện tâm, cho bọn hắn lưu một điểm? Vị nào Tam phẩm hiển thánh nếu như có thể cho ta sở dụng, không muốn bạc của bọn hắn cũng thành…

Hắn đang nghĩ ngợi thời điểm, đặt ở trên mặt bàn tinh khiết ngân chén rượu bỗng nhiên nhảy dựng lên, sau đó hắn cảm giác toàn bộ thế giới đã tại lay động!

"Địa chấn!" Đây là Dương Hoành phản ứng đầu tiên, theo sát lấy cái bàn ngăn tủ thượng bài trí, xôn xao rầm rầm xuống mất, Dương Hoành vèo một tiếng tựu chạy trốn ra ngoài, bên ngoài đã một mảnh kinh hoảng, có chút không phải như vậy kiên cố kiến trúc, bắt đầu liệt ra từng đạo lỗ hổng.

"Dương gia, không tốt rồi, ngài nhanh lên bên trên xem một chút đi!"

Một gã thủ hạ kinh hô lấy chạy tới, liên tiếp ngã lăn lộn mấy vòng, bổ nhào vào Dương Hoành trước mặt, quỳ trên mặt đất mặt mũi tràn đầy hoảng sợ báo tin.

Dương Hoành chau mày, ôm đồm đi kia nhà hỏa trán oán hận hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

"Hoang, Hoang Thú! Thiệt nhiều Hoang Thú, thú băng rồi, Tàng Vân Sơn thú băng rồi!"

Dương Hoành lại càng hoảng sợ, muốn thật sự là thú băng, đừng nói hắn nho nhỏ Dương Gia Bảo, liền Khiên Ngưu Trấn, liền toàn bộ tề quận, đã muốn gặp một hồi đại kiếp nạn!

Hắn nhanh chóng xông lên đầu tường, chạy như điên Hoang Thú bầy đã khoảng cách Dương Gia Bảo chỉ có mấy trăm trượng rồi.

Dương Thát Tử năm đó vừa tới Khiên Ngưu Trấn thời điểm, cũng từng mặt đi theo thương đội trên lưng, tại trên thảo nguyên gặp được qua Địch Nhung mấy vạn kỵ binh công kích! Cái loại nầy tràng diện có thể nói rung động, theo cái kia một lần tìm được đường sống trong chỗ chết về sau, Dương Hoành tựu không bao giờ … nữa chịu đi phương bắc rồi.

Nhưng là hôm nay, đối mặt hơn 100 đầu đẳng cấp cao Hoang Thú công kích, số lượng tuy nhiên thiếu đi quá nhiều, nhưng là cái loại nầy hung hãn, cái loại nầy chưa từng có từ trước đến nay, cái loại nầy không thể ngăn cản, vượt xa năm đó Địch Nhung mấy vạn kỵ binh công kích.

Dương Thát Tử không chút nghi ngờ, coi như là đối mặt được xưng đệ nhất thiên hạ Địch Nhung thiết kỵ, cái này một đám Hoang Thú, cũng có thể nhẹ nhõm một cái công kích tướng địch trận đục xuyên đeo!

Cầm đầu chính là hai đầu Tam phẩm Hoang Thú, một đầu Lôi Thiên Giải, một đầu Đại Địa Quỳ Ngưu! Hai người này, tại Tàng Vân Sơn ở bên trong, cũng là thú vương cấp bậc tồn tại, có chúng dẫn đầu, đừng nói hai đầu đều tới, coi như là chỉ có một đầu, hắn Dương Gia Bảo cũng chịu không được ah!

Đằng sau cái kia chút ít Hoang Thú, không có lục phẩm trở xuống đích, nhưng lại có đại lượng Tứ phẩm, Ngũ phẩm, như vậy trận chiến, Dương Hoành nhìn xem da đầu run lên!

Bên cạnh hắn bóng người lóe lên, xuất hiện một gã cao gầy dáng người, mũi ưng, hai mắt âm trầm trung niên nam tử, vị

này chính là hắn Dương Gia Bảo cung phụng, Tam phẩm hiển thánh sơ kỳ đỉnh cấp cao thủ Hoa Vũ Hùng!

Dương Hoành thanh âm có chút run rẩy: "Hoa tiên sinh, cái này, vậy phải làm sao bây giờ?"

Hoa Vũ Hùng trong mắt tinh quang lập loè, nghiêm nghị quát hỏi: "Chuyện gì xảy ra, thú băng như thế nào sẽ chuyên môn hướng về phía chúng ta Dương Gia Bảo đến!"

Bị hắn một nhắc nhở như vậy, Dương Hoành mới bỗng nhiên kịp phản ứng, cái này hơn 100 đầu đáng sợ Hoang Thú, dĩ nhiên là thẳng đến Dương Gia Bảo mà đến, thậm chí liền liên tiếp Khiên Ngưu Trấn, đều không có xâm phạm ý tứ!

"Cái này, cái này, tại sao có thể như vậy! ?" Dương Hoành cũng không hiểu rồi, trong lòng của hắn bỗng nhiên một cái run rẩy: chẳng lẽ thật là báo ứng đã đến?

Hắn chuyện xấu làm tận, kỳ thật rất sợ hãi một ngày kia, chính mình gặp không may Thiên Khiển.

Hoa Vũ Hùng hung hăng cắn răng một cái: "Chạy đã không còn kịp rồi, vô luận như thế nào cũng muốn đứng vững:đính trụ!"

Hắn bay lên trời, hào quang lóng lánh võ khí, tại sau lưng phun ra hai đạo thật dài quang vĩ, đem thân thể của hắn đẩy lên tầm hơn mười trượng không trung, hướng phía sở hữu tất cả lâu đài đinh quát lớn: "Tàng Vân Sơn thú băng, tất cả mọi người chạy không thoát! Chỉ có liều chết chống cự, mới có một con đường sống, chúng ta còn có tòa thành, còn có liên xạ sàng nỏ, nghe ta chỉ huy…"

Lâu đài đinh nhóm: đám bọn họ tạm thời trấn định lại, tại Hoa Vũ Hùng dưới sự chỉ huy nhao nhao bò lên trên cái kia từng tòa lâu đài lâu, đang muốn điều chỉnh liên xạ sàng nỏ, xông lên phía trước nhất Lôi Thiên Giải, mãnh liệt chỉ lên trời đỉnh đầu, một cổ màu xanh lôi quang, theo tứ chi của nó bắt đầu sinh ra đời, như cùng một cái đầu sống xà giống như:bình thường, hướng đỉnh đầu của nó hợp thành đi, tụ tập tại đỉnh đầu cái kia một căn một sừng phía trên, sau đó răng rắc một tiếng bắn thẳng đến Thương Khung.

Lôi quang tại trên bầu trời tầng mây bên trong, hội tụ càng nhiều nữa tia chớp, rầm rập giáng xuống, mỗi một đạo lôi quang đều có một người phẩm chất, hung hăng bổ vào lâu đài trên lầu, một tiếng vang thật lớn, lâu đài lâu bị tạc được nát bấy, người ở bên trong tự nhiên phấn thân toái cốt!

Lôi Thiên Giải liên tiếp gọi về bát đạo Lôi Điện, vỡ nát bảy tòa lâu đài lâu, còn có một đạo không có đánh trúng, đã rơi vào phía trong tòa thành bộ, đem một tòa bốn tầng Thạch Lâu nổ nát bấy, những cái…kia giấu ở thạch trong lầu ác ôn, cũng bị tạc tan thành mây khói.

Đại Địa Quỳ Ngưu Ùm…ụm bò….ò…tiếng bò rống một tiếng trường rống, tại chạy trốn bên trong người lập mà lên, móng trước hung hăng rơi xuống, mặt đất trùng trùng điệp điệp chấn động, theo hắn móng trước hướng phía trước kéo dài khai mở một đạo cự đại chính là cái khe!

Khe hở đem đại địa hướng hai bên phân đi, rất nhanh đã đến Dương Gia Bảo tường ngoài xuống, chắc chắn tường ngoài tại lớn như vậy địa liệt biến bên trong, không có một điểm chống cự năng lực, răng rắc một tiếng cắt thành hai đoạn, hướng hai bên phân đi.

Tường ngoài tùy theo rầm rầm được sụp đổ.

Hai bên còn có vài toà lâu đài lâu, lâu đài đinh nhóm: đám bọn họ cắn răng, đầy người mồ hôi lạnh, lại cố định đem liên xạ sàng nỏ khởi động.

Ối chao ô hay… Liên tiếp dày đặc tiếng vang, từng đạo ám quang mang màu vàng tìm kiếm bắn ra.

Liệt Linh Báo Vương tứ trảo nhấn một cái, trên mặt đất để lại tứ cái hố sâu, nó thân thể cao lớn bay lên trời, tại trên bầu trời một tiếng gào thét, sóng âm bên trong, mang theo từng đạo xé rách lực lượng, vô số gợn sóng khuếch tán, những cái…kia ám quang mang màu vàng gặp gợn sóng, ba ba ba nát bấy rồi.

Phía trước Lôi Thiên Giải cùng Đại Địa Quỳ Ngưu một lát không ngừng, trong nháy mắt xông vào Dương Gia Bảo bên trong.

Đằng sau, Hoang Thú đại quân cuồn cuộn tới, nghiệp chướng nặng nề Dương Gia Bảo rốt cục nhận được "Thiên Phạt", kêu thảm thiết một mảnh, thê lương vô cùng.

Hoa Vũ Hùng con mắt đỏ lên, gầm lên giận dữ đánh về phía Đại Địa Quỳ Ngưu, nhưng không ngờ thân hình vọt tới một nửa, bỗng nhiên ngạnh sanh sanh phanh lại rồi.

Hắn mơ hồ cảm giác được một cổ cực lớn uy hiếp từ một bên truyền đến, hắn vô ý thức tưởng rằng Lôi Thiên Giải, thế nhưng mà dừng lại xem xét mới phát hiện, tại một mảnh kia chạy như điên Hoang Thú bên trong, có một gã khí thế tựa như nhai ngạn thương nới lỏng lão giả, sau lưng lưng cõng một chỉ hẹp dài bao phục, nhàn nhã dạo chơi giống như:bình thường đi tới.

Tại hắn bên cạnh thân, những cái…kia nhìn như đã giết đỏ cả mắt rồi Hoang Thú, lại tất cả đều ngoan ngoãn mở ra hai bên, không dám đi xúc phạm hắn.

Hoa Vũ Hùng mồ hôi lạnh đi ra, khó trách thú băng chỉ hướng về phía Dương Gia Bảo mà đến, nguyên lai có người ở sau lưng thao túng! Có thể thao túng hơn 100 đầu Hoang Thú, còn có hai đầu Tam phẩm, người này thật sự là thật là đáng sợ!

Hồng Thân đi đến trước mặt hắn ước chừng mười trượng khoảng cách, quan sát hắn một hồi, lắc đầu có chút thất vọng: "Lợi dụng bí dược cùng đặc thù đích thủ đoạn giảm bớt tánh mạng, cưỡng ép hiếp tăng lên tới Tam phẩm hiển thánh, vô luận là linh hồn tu vị hay là kinh nghiệm chiến đấu, đã không tính là Tam phẩm hiển thánh. Khó trách ngươi nguyện ý trợ Trụ vi ngược, tại đây dạng dơ bẩn địa phương đương một đầu tay sai."

Hoa Vũ Hùng không có giận dữ, người ta chỉ là xem trong chốc lát, đem hắn sở hữu tất cả nội tình tất cả đều mở ra, đây là cỡ nào thực lực đáng sợ? Hắn cái đó còn có tức giận tư cách?

"Ta gọi Hồng Thân, Đại Hạ Tứ Đại Thiên Trụ Hồng Thắng Nhật đại soái tọa hạ một gã tiểu binh, đi Diêm La điện báo danh, chớ để đã quên cho ta nhớ thượng cái này một số."

Hắn vừa nói một bên kết xuống đến sau lưng hẹp dài bao phục, nhẹ nhàng run lên, Đại Địa Ma Hồn Trảm mang theo một mảnh tựa như tới từ địa ngục đen nhánh xuất hiện tại Hoa Vũ Hùng trước mắt.

"Sang lang!"

Hoa Vũ Hùng quay đầu lại nhìn nhìn, tại phía sau hắn mười trượng, một khối chừng cao ba trượng cự thạch bị chém thành hai nửa. Hắn bỗng nhiên hiểu được, tại cúi đầu nhìn xem, hai chân của mình ở giữa mặt đất, bị một đạo rõ ràng vết đao bổ ra, cái kia vết đao một mực kéo dài rời khỏi phía sau hắn, thẳng đến cái kia một khối bị chém thành hai nửa cự thạch mới thôi!

Hoa Vũ Hùng một tiếng thở dài: "Đao thật là nhanh! Thật bá đạo đích thủ đoạn!"

Hồng Thân lại lần nữa đem Đại Địa Ma Hồn Trảm cất kỹ, ôm ở trong bao quần áo lưng (vác) tại trên thân thể, lắc đầu nói: "Bá đạo này đích thủ đoạn, là nhà chúng ta thiếu gia đấy."

Hắn nhìn qua Dương Gia Bảo, trong ánh mắt hiện lên một tia đùa cợt: "Dương Hoành tính toán cái thứ gì? Tại loại địa phương nhỏ này tự xưng ác bá, tựu dám trêu chọc thiếu gia nhà ta? Hắn không biết thiếu gia nhà ta, Khả là cả Đại Hạ đệ nhất ác bá!"

"Nhà của ngươi thiếu gia…" Hoa Vũ Hùng còn có rất nhiều chỗ không rõ, thế nhưng mà thân thể của hắn đã từ đó tách ra, hai con mắt tại thời khắc cuối cùng, thấy được một cái cà lơ phất phơ thanh niên, trong tay gặm một chỉ sấy [nướng] khoai lang, thoải mái nhàn nhã theo Hoang Thú sau lưng đi ra…

Sấy [nướng] khoai lang là Quan Lăng làm đấy, nàng nhăn nhăn nhó nhó cầm lúc đi ra, Hồng Vũ không có nghĩ đến cái này bưu hãn little Girl còn có cái này tay nghề. Hắn cũng không có đa tưởng, lấy tới tựu ăn hết. Vừa ăn vừa đi tiến đã bị Hoang Thú nhóm: đám bọn họ giẫm toái Dương Gia Bảo, chứng kiến Hồng Thân nhẹ nhàng như thường một đao chém giết Hoa Vũ Hùng, Hồng Vũ "Hào tính đại phát", một tay cầm

sấy [nướng] khoai lang, một tay vung vẩy lấy: “Bọ Ngựa so ngăn cản xe, không biết tự lượng sức mình, chính là tôm tép nhãi nhép, cũng dám mưu toan ngăn cản Vương sư!”

Đáng tiếc hiện tại bên người đều là Hoang Thú, duy nhất nhân loại tựu là Hồng Thân.

Thân thúc không có Hồng Khê như vậy chiều lòng, trầm mặc mà chống đỡ, cái lúc này nếu Hồng Khê tại, nhất định một hồi mã thí tâng bốc đưa lên, đập Hồng Nhị thiếu gia thể xác và tinh thần thoải mái.

Hồng Vũ ngượng ngùng thả tay xuống cánh tay, âm thầm nói thầm, đối với bổn thiếu gia mà nói, Hồng Khê hay là không thể thiếu ah.

Một trăm mười hai đầu Hoang Thú, tàn sát bừa bãi một canh giờ, Dương Gia Bảo từ trong ra ngoài, đã triệt để biến thành một mảnh phế tích.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Lần Nữa Xét Nhà (thượng)

Xa xa, Khiên Ngưu Trấn người thò đầu ra nhìn, ló đầu ra ngó hướng bên này nhìn quanh, theo Hoang Thú đột kích bắt đầu, sở hữu tất cả quan sát người đã há to miệng ba, một chỉ không có khép lại qua.

Hai đầu Tam phẩm Hoang Thú, hai mươi hai đầu Tứ phẩm, ba mươi sáu đầu Ngũ phẩm, 52 đầu lục phẩm!

Toàn bộ Khiên Ngưu Trấn cái này ba mươi năm đến bắt đến Hoang Thú thêm cùng một chỗ, cũng không có ai gia nhiều a!

Rồi sau đó, Hồng Thân một đao kia, nhìn như hời hợt, thế nhưng mà theo trong mắt của bọn hắn xem ra, một đao kia trực tiếp kéo ra khỏi một đạo dài đến trăm trượng màu đen đao khí, lóe lên rồi biến mất, nhanh như thiểm điện!

Sau đó Dương Gia Bảo vị kia ngày bình thường cao cao tại thượng không ai bì nổi Tam phẩm hiển thánh cung phụng, không có một tia năng lực phản kháng, tựu như vậy bị phách trở thành hai nửa.

Sau đó, Dương Gia Bảo biến thành một mảnh phế tích!

Hai người kia, vậy mà thật sự làm được rồi! Bọn hắn sẽ không trở thành sáng sớm ngày mai ngoài trấn nhỏ thối trong khe nước lưỡng cổ thi thể, mà là đem Dương Gia Bảo ở bên trong, hoành hành làm ác nhiều năm cái kia chút ít ác ôn nhóm: đám bọn họ, toàn bộ biến thành thi thể!

Khiên Ngưu Trấn tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn rất lâu, rốt cục có người phục hồi tinh thần lại, nhịn không được cảm thán một câu: “Lão trời mở mắt ah!”

Dương Thát Tử làm nhiều việc ác, hoành hành Khiên Ngưu Trấn vài thập niên, trên thị trấn người, ai không có thụ qua hắn ức hiếp?

Hai vị này, cường đại không thể tưởng tượng nổi, chính là trên thị trấn tất cả mọi người bình sinh ít thấy! Như thế dễ như trở bàn tay bị diệt cái này một cổ ác thế lực, hoàn toàn chính xác lại để cho nhân sinh ra một loại Dương Gia Bảo bị "Thiên Khiển" nghĩ cách.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Khiên Ngưu Trấn một mảnh vui mừng, khua chiêng gõ trống, thậm chí có người thả nổi lên pháo, có tiệm cơm lập tức tuyên bố, liên tục ba ngày, ăn ngủ toàn bộ miễn!

Cái kia lữ điếm chưởng quầy đấy, vốn đã cho rằng Hồng Vũ hai người nhất định phải chết tại Dương Gia Bảo xuống, oán hận không thôi chuẩn bị đi cây roi thi, sau đó một điểm không rơi mắt thấy Dương Gia Bảo toàn bộ bị diệt quá trình, cả người ngốc ngơ ngác tại nguyên chỗ đứng hơn nửa canh giờ, sau đó một cái run rẩy phục hồi tinh thần lại, nhảy lên hồi trở lại đi thu thập thứ đồ vật, một lát không ngừng thoát đi tề quận.

Quan Lăng bọn người sau đó chạy đến, bọn hắn phụ trách quét dọn chiến trường.

Thợ săn [Hunter] tiểu đội kể từ khi biết là Dương Thát Tử bắt đi Hồng Khê, trên cơ bản cũng đã kết luận, Dương Thát Tử lần này xong đời. Quả nhiên toàn bộ quá trình nhẹ nhõm vô cùng.

Đẳng cấp cao Hoang Thú hiển nhiên so Nhân tộc cao thủ thích hợp hơn công thành, cái này có vỏ quýt dày có móng tay nhọn ý tứ.

Đẳng cấp cao Hoang Thú hình thể khổng lồ, lực lượng thiên nhiên lượng cực lớn, hơn nữa có được trời sinh dị năng, đối mặt tòa thành cái này một loại chắc chắn phòng thủ, có được Tiên Thiên ưu thế.

Nhưng là Hồng Thân một mình đối mặt Tam phẩm Hoang Thú, phần thắng lại rất lớn, bởi vì hắn linh hoạt, hơn nữa có được một kích trí mạng năng lực.

Thế nhưng mà lại để cho hắn đi công hãm một tòa tòa thành, lại có vẻ có chút cố hết sức.

Hồng Khê tại toàn bộ Dương Gia Bảo bị Hoang Thú nhóm: đám bọn họ giẫm thành mảnh vỡ trước khi, đã bị Hồng Thân cứu ra rồi, hắn lộ ra có chút uể oải, bất quá không có ăn cái gì khổ, nhìn thấy Hồng Vũ, Hồng Khê mắt nước mắt lưng tròng: "Thiếu gia, không thể nhẫn nhịn ah, chúng ta tại võ đô thế nhưng mà đệ nhất ác bá, rõ ràng đã đến loại địa phương nhỏ này, còn bị người khi dễ…"

Hồng Vũ kỳ thật cũng là nghĩ như vậy, hắn khoát khoát tay: "Ngươi xem, đã trả thù đã đến trình độ này, còn năng thế nào ah."

Hồng Khê oán hận không thôi: "Cái kia Dương Thát Tử đâu này? Tựu như vậy chết thái tiện nghi hắn đi à nha?"

Một trăm mười hai đầu Hoang Thú đã nhận được Hồng Vũ mệnh lệnh, ở ngoại vi cảnh giới. Quan Lăng đã để cho thủ hạ Hoang Thú thợ săn [Hunter] đem toàn bộ Dương Gia Bảo thanh lý một lần, tới đối với Hồng Vũ nói: "Thiếu gia, sở hữu tất cả thi thể đã kiểm tra rồi, không có Dương Thát Tử."

Hồng Vũ nhướng mày: "Thân thúc, tìm mật đạo."

Lúc kia, năng chạy đi, chỉ có thể nói rõ Dương Gia Bảo có mật đạo. Hơn nữa Dương Thát Tử loại này tội ác chồng chất người, thường thường đều giấu đấy.

Quan Lăng cũng nói: "Khiên Ngưu Trấn thượng một mực có một cái truyền thuyết, Dương Thát Tử tại Dương Gia Bảo nội mỗ cái bí mật địa phương, tu kiến một tòa mật thất bảo khố, hắn qua nhiều năm như vậy vơ vét tài bảo, tất cả đều bảo tồn ở đằng kia tòa mật thất trong bảo khố."

Hồng Vũ liên tục gật đầu: "Thiếu gia ta thích nhất nghe được tin tức như vậy. Kỳ thật a, ta rất ưa thích Dương Thát Tử loại người này, rõ ràng cho bổn thiếu gia đưa tiền ah."

Hồng Thân cùng Hồng Vũ buông ra Linh Giác, tại toàn bộ Dương Gia Bảo phế tích thượng sưu tầm lấy, cũng không lâu lắm, Hồng Thân thì có phát hiện.

Tại Dương Gia Bảo Tây Nam trên vị trí, dưới mặt đất ước chừng ba trượng, có một bí mật không gian. Cửa vào đã sớm tìm không thấy rồi, chỉ sợ là tại Hoang Thú tàn sát bừa bãi thời

điểm bị phá hư rồi. Bất quá Hồng Vũ tuyệt không lo lắng, đem Đại Địa Quỳ Ngưu kêu đến, cái này đầu Tam phẩm Hoang Thú trí lực thật sự lại để cho Hồng Vũ bắt gấp, hắn trước kia cảm thấy cùng hống Thiên Tôn trao đổi đủ khó khăn rồi, kết quả cái này đầu loại ngốc một đôi ngưu nhãn trợn thật lớn, Hồng Vũ dùng Linh Giác cùng nó câu thông, nó ngược lại là đầu trâu liên tục đốt, hết lần này tới lần khác không rõ Hồng Vũ đến cùng là có ý gì.

Đợi đến lúc nó khó khăn hiểu rõ Hồng Vũ ý tứ, đã là hơn một canh giờ về sau rồi, trời đang chuẩn bị âm u.

Hồng Vũ tức chết đi được, một cái tát quất vào nó trên ót: "Sớm biết như vậy ngươi đần như vậy, lão tử còn không bằng lại để cho Chu Phương bọn hắn động thủ trực tiếp đào."

Quan Lăng bọn người ở tại một bên cười thầm không thôi.

Đại Địa Quỳ Ngưu trời sinh dị năng, tựu là thao túng thổ hệ Linh Năng, nó Ùm…ụm bò….ò…tiếng bò rống một tiếng trường rống, mở ra một đầu dưới mặt đất hiểu rõ, tốc hành này tòa mật thất.

Dương Hoành cái này tòa mật thất, bỏ hết cả tiền vốn, dùng gần ba thước dày thép tấm chế tạo, bên ngoài còn có nửa trượng dày nham thạch tầng. Cũng chính là bởi vậy, mới có thể ở Hoang Thú tàn sát bừa bãi bên trong bảo tồn xuống.

Những…này trở ngại, cũng đỡ không nổi Hồng Thân, ba đến hai lần xuống cắt ra một tòa môn hộ, Hồng Thân đi vào trước kiểm tra rồi một phen, xác nhận an toàn về sau, mới thỉnh Hồng Vũ đi vào.

Hồng Vũ đi vào xem xét, lập tức nở nụ cười.

Tàng Vân Sơn khắp nơi trên đất là bảo, Hồng Vũ trước kia là biết đến, nhưng là hắn hay là xem thường cái này tòa thị trấn nhỏ chất béo. Dương Hoành ở chỗ này một tay Già Thiên vài chục năm, tích lũy tài phú kinh người.

Cái này tòa mật thất bảo khố, chính là hắn cái này vài chục năm đại bộ phận tích súc. Các loại trân bảo bày đầy bảo khố, kỳ trân tranh chữ, đồ cổ ngọc khí, {cục gạch vàng} ngân đầu,

bí dược khoáng thạch, Hoang Thú tài liệu… Rực rỡ muôn màu.

Hồng Khê chảy nước miếng kiểm lại một chút, vui thích đến cùng Hồng Vũ báo cáo: "Thiếu gia, những vật này ít nhất cũng đáng tám triệu lượng ah!"

Hồng Vũ hấp trượt một tiếng: "Thiếu gia ta còn phát triển cái gì thực nghiệp ah, trực tiếp dò xét cả nước, vì dân trừ hại, sao ác bá gia là được rồi, đây là nhanh nhất phát tài cách."

Hồng Khê tại trong mật thất đã tìm được một chỉ mở ra hòm sắt tử, chắc hẳn bên trong cất giấu chính là ngân phiếu, đã đều bị Dương Hoành mang đi.

Hồng Thân tại mật thất một tòa thiết ngăn tủ đằng sau phát hiện một đầu mật đạo, truy xuống dưới về sau, nối thẳng hơn mười dặm bên ngoài một con sông lớn, đến đó ở bên trong, cũng tựu đã mất đi Dương Hoành tung tích.

Chắc hẳn Dương Hoành ở nơi nào chuẩn bị thuyền, xuôi dòng mà xuống, khả năng tại bất kỳ một cái nào địa phương lên bờ, không tốt truy tung.

Hồng Thân phản hồi đến, cùng Hồng Vũ hồi báo rồi.

Hồng Vũ sờ lên cằm, một hồi trầm ngâm: "Cứ như vậy buông tha thằng này? Làm sao có thể."

Quan Lăng một mực đứng ở một bên, như có điều suy nghĩ.

Hồng Vũ hiển lộ ra thân phận chân thật về sau, Quan Lăng cũng từng có chỗ kháng cự, nhưng là rất nhanh nàng tựu bày chỉnh ngay ngắn vị trí của mình.

Hoang Thú thợ săn [Hunter] tuy nói là cái tùy tâm sở dục chức nghiệp, dựa vào bổn sự ăn cơm, không cầu thiên, bất kính đấy, thế nhưng mà nói trắng ra là, tựu là một đám kẻ lang thang, tử trong núi đã không có người quan tâm cái chủng loại kia.

Nàng từ nhỏ tại lang thang bên ngoài, từng bước một đi tới hôm nay, rất rõ ràng thế đạo gian khổ. Những năm gần đây này, Quan Lăng không phải chưa bao giờ gặp người có quyền

thế, những người kia muốn Kim Ốc Tàng Kiều [nạp thiếp], thế nhưng mà Quan Lăng không muốn.

Có người phẩm hạnh không đoan, nàng là sẽ không đồng ý.

Có người quyền thế chưa đủ, nàng cũng không quá tình nguyện.

Nhiều năm như vậy vất vả sinh hoạt, Quan Lăng như cũ thủ thân Như Ngọc, nếu như nói lúc ban đầu nàng còn mang theo một ít thiếu nữ tưởng tượng, như vậy mấy năm này tựu triệt để thấy rõ sự thật. Chỉ là nàng cảm thấy, coi như là chính mình muốn dùng mỹ mạo cùng thân thể đổi lấy một phần an ổn tương lai, tối thiểu cũng muốn đáng.

Hồng Vũ xuất hiện, làm cho nàng cảm thấy đây là một cái lựa chọn rất tốt.

Đường đường Tứ đại trụ trời! Cao không thể chạm tồn tại! Cái này còn không đáng đương, chẳng lẽ còn hy vọng xa vời hoàng phi hay sao?

Nàng đã có cái này tâm tư, tựu khắp nơi phối hợp Hồng Vũ. Không phải Quan Lăng ham phú quý, thật sự là bởi vì nàng đã trải qua quá mức khốn khổ.

Từng Hoang Thú thợ săn [Hunter] sau lưng, đã cất giấu một cái hoặc bất đắc dĩ hoặc đắng chát nguyên nhân, nếu không ai nguyện ý để làm loại này độ nguy hiểm cao như thế chức nghiệp?

Quan Lăng không cha không mẹ, từ nhỏ bị sư phụ nuôi lớn, thế nhưng mà sư phó tại nàng mười mấy tuổi thời điểm, bị cừu nhân đánh thành trọng thương, từ nay về sau nằm trên giường không dậy nổi. Cái loại nầy thương thế phi thường khó chơi, trị liệu tốn hao thật lớn. Quan Lăng không thể không đem sư phụ an trí tại một vị hảo hữu chỗ đó, sau đó độc thân đi ra kiếm trị liệu phí tổn.

Cái loại nầy thương thế phi thường tra tấn người, thống khổ vô cùng, Quan Lăng mỗi lần chứng kiến đối với chính mình ân trọng như núi đích sư tôn, bị đau xót tra tấn không thành bộ dáng, nàng tựu tim như bị đao cắt.

Mấy năm này, thực lực của nàng tăng trưởng, đã trở thành tiểu đội trưởng, thu nhập gia tăng, thế nhưng mà sư tôn thương thế đã miên quấn vài chục năm, khôi phục hi vọng càng ngày càng xa vời, mà mỗi một lần thương thế phát tác, thống khổ cũng càng ngày càng mạnh, Quan Lăng cũng không dám trở về, nàng sợ hãi chứng kiến sư tôn cái dạng kia, mà Hồng Vũ, tựa hồ là nàng có thể chứng kiến hi vọng, đem sư tôn theo cái loại nầy đáng sợ trong thống khổ cứu thoát ra hi vọng.

Đi theo hắn, khả năng không có gì danh phận, nhưng là chẳng những có thể nhằm báo thù ân, sau này mình sinh hoạt có lẽ cũng sẽ (biết) không tệ.

"Thiếu gia, ta nghe nói Dương Hoành tại tề quận trong quan phủ, có chút quan hệ." Quan Lăng cẩn thận nói ra.

"Quan phủ?" Hồng Vũ mắt sáng rực lên.

…

Dương Hoành không có chạy xa, ngồi ở bên ngoài trấn hơn mười dặm một mảnh hoang trong rừng, cảnh ban đêm dần dần tràn ngập, giống như theo phía đông đường chân trời hạ chậm rãi kéo một mảnh màu đen sa màn.

Hắn thở hồng hộc, vô luận là ai tại đối mặt cái loại nầy đáng sợ tràng diện thời điểm, đều liều mạng chạy trốn, cho dù là biết rõ sau lưng cũng không có truy binh.

Dương Hoành nghiến răng nghiến lợi hận đến muốn chết, ở bên cạnh hắn, còn đi theo hai gã thân tín. Rất nhanh một gã khác cơ linh thân tín nhanh chóng theo cánh rừng bên ngoài trở về: "Dương gia, bọn hắn chưa có chạy!"

Dương Hoành trong mắt hiện lên một tia hưng ác phấn chi sắc: "Chưa có chạy? Hắc hắc hắc, thật sự là trời cũng giúp ta! Mọi người nghỉ ngơi cả đêm, sáng sớm ngày mai xuất phát, đi Lôi Châu tìm Chu đại nhân! Đến lúc đó, lại để cho những cái thứ này chết không có chỗ chôn!"

Mấy cái tâm phúc có chút do dự: "Dương gia, coi như là Chu đại nhân hỗ trợ, thế nhưng mà cái kia hơn 100 đầu Hoang Thú, chỉ dựa vào những cái…kia sức chiến đấu thấp quận binh, chỉ sợ cũng là muốn bị thua đấy."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Lần Nữa Xét Nhà (hạ)b

Dương Hoành cười đắc ý: "Bằng không các ngươi sao có thể làm cái tiểu đầu mục, mà dương gia ta mới được là lão đại? Chúng ta đi tìm Chu đại nhân, ai cũng không muốn nói cái này hơn 100 đầu Hoang Thú đợi đến lúc Chu đại nhân phái tới quận binh giết tiến Khiên Ngưu Trấn, sẽ toàn bộ

Quân bị tiêu diệt cái này ba cái gia hỏa, nhưng chỉ có mưu phản tội lớn hắn tại lợi hại, trên quán như vậy một cái tội danh, cũng chỉ có thể là bị tiễu diệt kết cục những thứ không nói khác, trong quân đội thì có nhị phẩm khai thần siêu cấp cường giả, một người là có thể đem bọn hắn liền

Mang Hoang Thú toàn bộ giải quyết "

"Quả nhiên hay là dương gia cao minh "

"Hắc, các ngươi cho rằng dương gia ta hàng năm mươi vạn lượng bạc thượng cống là vì cái gì? Chính là vì ứng phó loại chuyện này đầu năm nay, chỉ có thực lực có làm được cái gì? Còn phải có chỗ dựa trong quan phủ có nhân tài đi đám hỗn đản kia, hủy chúng ta vài chục năm cơ nghiệp, quyết không thể đơn giản buông tha bọn hắn, nhất định phải làm cho bọn hắn biết rõ, trên thế giới này, có ít người là bọn hắn đắc tội không nổi "

Hồng Vũ theo Phương Lưu Vân chỗ đó định chế (*hàng đặt theo yêu cầu) 120 miếng phong ấn thiết bài, bất quá thứ đồ vật còn không có đưa đến Khiên Ngưu Trấn. Cho nên buổi tối thời điểm, Hoang Thú nhóm: đám bọn họ vẫn còn bên ngoài trấn mặt ở lại đó, từng tiếng thú rống làm cho cả thị trấn nhỏ tất cả mọi người trong lòng run sợ.

Hồng Vũ tại Dương Gia Bảo phế tích thượng đáp lều trại, cũng không phải hắn không muốn đi trong trấn ở lữ điếm, mà là tại đây kết thúc công việc công tác còn chưa kết thúc.

Dương Hoành trong mật thất trân bảo, đang tại bị Hồng Khê từng cái từng cái thanh lý đi ra, đóng gói tốt rồi, làm

thượng dấu hiệu, đăng ký trong danh sách.

Giúp hắn quản lý có Quan Lăng cùng Tiểu Lâm. Thợ săn [Hunter] tiểu đội những người khác làm cái gì đi Hồng Vũ không vấn đề, nhưng là trong nội tâm tinh tường.

Dương Gia Bảo trở thành phế tích, tử thi vô số. Những người này đi theo Dương Hoành hoành hành quê nhà, mỗi người trên người đã chất béo mười phần, thợ săn [Hunter] tiểu đội nhóm: đám bọn họ ngay tại phế tích bên trong, sưu treo những vật này.

Hồng Vũ cũng nên cho phía dưới người một ít chỗ tốt, cho nên tựu giả bộ như không biết tốt rồi.

Hắn lều vải ngay tại mật thất bảo khố lối vào, trân bảo từng kiện từng kiện chuyển ra đến, trời còn chưa có tối thời điểm, Hồng Khê đã theo trên thị trấn xe ngựa đi ở bên trong thuê xe ngựa tới, Đăng nhớ cho kĩ về sau, liền trực tiếp gửi trong xe ngựa.

Thất cỗ xe ngựa đều chưa hẳn đủ.

Lúc mới bắt đầu, Hồng Vũ còn cảm thấy rất có cảm giác thành tựu, thời gian dần trôi qua bảo vật đã thấy nhiều, cũng có chút chết lặng, ngáp liên tục. Hồng Khê lại từ trong bảo khố lấy ra một kiện đồ vật, nâng tại Hồng Vũ trước mặt: "Thiếu gia, cái này điêu khắc, hình như là dùng nào đó Hoang Thú não tinh vi nguyên liệu chế thành đấy, tiểu nhân không hiểu nhiều, ngài cho nhìn xem là cái gì đẳng cấp?"

Hồng Vũ đục lỗ quét qua, cái kia kiện điêu khắc có đầu người lớn nhỏ, nhìn về phía trên rất nặng trọng, Hồng Khê thượng thủ giơ đều có chút cố hết sức. Điêu khắc đao pháp phi thường phong cách cổ xưa thương kém cỏi, tâm sự mấy đao, sẽ đem một khỏa Hoang Thú đầu lâu thể hiện ra.

Bất quá trong đó năng lượng phản ứng phi thường yếu ớt, nhiều nhất thì ra là cái cửu phẩm Hoang Thú thực lực.

Hắn chính muốn trả lời như vậy Hồng Khê, bỗng nhiên lại nhíu mày.

Hắn không hiểu nhiều điêu khắc, nhưng là cũng có thể nhìn ra cái này điêu khắc hẳn là lột bỏ không ít nguyên vật liệu. Nói cách khác, vốn là một khỏa Hoang Thú não tinh, so hiện tại điêu khắc còn muốn lớn hơn.

Cái này cũng có chút quỷ dị rồi, bởi vì cấp bậc thấp Hoang Thú não tinh giống như:bình thường đã rất nhỏ, cửu phẩm Hoang Thú có thể có trứng gà lớn nhỏ não tinh đã là phi thường hiếm thấy, làm sao có thể có lớn như vậy một khối?

Hắn vẫy tay một cái, Hồng Khê vội vàng đem cái kia khỏa Hoang Thú đầu lâu điêu khắc đưa lên đi, Hồng Vũ cầm trong tay, lại dùng Linh Giác quét mắt một phen, nhẹ nhàng một tiếng kinh ngạc.

Bởi vì hắn phát hiện, cái này khỏa Hoang Thú đầu lâu nhìn như điêu khắc phong cách tục tằng, thế nhưng mà càng dưới cốt lại là có thể hoạt động đấy.

Chỉ có điều tạp vô cùng nhanh, hắn dùng lực xuống một tách ra, Hoang Thú não tinh điêu khắc cằm cốt răng rắc một tiếng mở ra, lộ ra một trương thú răng như đao khủng bố miệng lớn. Mà ở trong miệng, tắc thì có một cái kỳ quái lỗ thủng, hình như là cổ họng, thế nhưng mà Hồng Vũ lại nghĩ tới hắn không lâu trước khi lấy được một kiện đồ vật.

Hồng Vũ trầm ngâm một phen, đem điêu khắc cằm cốt khép lại, trả lại cho Hồng Khê: "Cái này chiếu khán tốt, đừng ngoáy ném đi."

"Vâng."

Chỉ cần Hồng Vũ đơn giản một câu phân phó, sự tình phía sau Hồng Khê tự nhiên sẽ toàn lực an bài tốt.

Mãi cho đến sau nửa đêm, toàn bộ bảo khố mới xem như thanh lý hoàn tất. Hồng Vũ lại dùng Linh Giác quét mắt một lần, hoàn toàn chính xác không có gì che dấu đồ vật, hắn lúc này mới an tâm ngủ.

Ngày hôm sau sáng sớm, Hồng Khê khởi cái đại sớm, gọi tới một gã Hoang Thú thợ săn [Hunter], phân phó hắn đi trong trấn vi thiếu gia chuẩn bị bữa sáng.

Đừng nhìn Hồng Khê tại Hồng Vũ trước mặt cùng cháu trai giống như đấy, trên thực tế người ta tại Hồng phủ bên trong, Địa Vị cũng là rất cao, Hồng gia lại là Tứ đại trụ trời một trong, hắn đi ra ngoài cũng là bị thụ xu nịnh đích nhân vật, đối diện với mấy cái này Hoang Thú thợ săn [Hunter], tự nhiên có một

Chủng (trồng) thượng vị giả khí độ, đơn giản mấy câu phân phó, loại cảm giác này tựu xâm nhập tên kia Hoang Thú thợ săn [Hunter] đáy lòng. Hắn âm thầm cảm thán, thiếu gia trước khi nói không sai, đổi lại là ta, cũng không có khả năng vì mấy mươi vạn lượng bạc coi như cái gì trốn

Nô, mấy mươi vạn lượng bạc, cùng Hồng phủ quản sự so sánh với đến, tính là cái đếch ấy ah.

Các loại Hồng Vũ mà bắt đầu…, bữa sáng đã chuẩn bị xong. Chỉ là rời giường thời điểm Hồng Vũ hoài niệm khởi trang hàn mỗi ngày tri kỷ vì hắn chuẩn bị cho tốt độ ấm phù hợp súc miệng Thủy cùng nước rửa mặt, Quan Lăng mặc dù có tâm leo lên, dù sao không có hầu hạ hơn người cũng chưa từng có bị người hầu hạ qua, không hề kinh nghiệm đáng nói.

Kế tiếp vài ngày thời gian, Hồng Vũ không có việc gì, mỗi ngày hoặc là đi phụ cận trong núi du ngoạn, hoặc là tựu là tại Hoang Thú hộ vệ hạ tu luyện. Tại đây tới gần Tàng Vân Sơn, chung quanh trong không khí tán dật Linh Năng so Vũ Đô nội phong phú rất nhiều, bởi vậy Hồng Vũ tốc độ tu luyện cũng sâu sắc nhanh hơn.

Trong mấy ngày này, hắn chỉ đem hai đầu Tam phẩm Hoang Thú giữ ở bên người, còn lại tất cả đều đuổi tới trong núi rừng, khiến chúng nó tự hành săn mồi, lần này tử, Tàng Vân Sơn bên ngoài gà bay chó chạy, những trình độ kia có hạn thợ săn [Hunter] tiểu đội, chứng kiến không có lẽ tại phiến khu vực này xuất hiện đẳng cấp cao Hoang Thú, sợ tới mức thiếu chút nữa đái ra quần.

Mà những cái…kia cấp bậc thấp Hoang Thú, tắc thì toàn bộ trở thành chúng trong miệng mỹ thực.

Thợ săn [Hunter] tiểu đội không có hắn phân phó không dám đơn giản rời đi, nhưng trên thực tế cho tới bây giờ, trong lòng mỗi người cũng đều đã có một ít khác nghĩ cách. Làm Hoang Thú thợ săn [Hunter], nào có đầu nhập vào Hồng phủ phong quang?

Tương lai lăn lộn tốt rồi, không chuẩn còn năng kiếm cái một quan nửa chức. Làm Hoang Thú thợ săn [Hunter], lúc nào chết ở trong núi hoang cũng không biết đây này.

Thế nhưng mà, Hồng gia kỳ thật dễ dàng như vậy tiến hay sao?

Nhìn xem Hồng Thân, vị kia thế nhưng mà Tam phẩm hiển thánh trung kỳ, lập tức muốn đột phá hậu kỳ.

Nhìn xem Hồng Khê, người ta năng lực làm việc, mã thí tâng bốc công lực, tuyệt không phải bình thường người so ra mà vượt đấy.

Cho nên bọn họ có chút tâm thần bất định, rất muốn tại Hồng Vũ lúc rời đi cùng đi theo, thế nhưng mà lại thập phần lo lắng người ta chướng mắt chính mình.

Chu Phương thì càng xấu hổ rồi, hắn vốn là tiểu đội phó, ngay từ đầu thấy thế nào Hồng Vũ đã không vừa mắt, sau đó có bị Hồng Vũ cường hãn thực lực khuất phục, nhưng cuối cùng trong lòng có cái khúc mắc.

Mấy ngày nay, tất cả mọi người nghĩ đến như thế nào lại để cho Hồng Vũ mang chính mình đi, người khác thương lượng thời điểm, Chu Phương tựu ở một bên lời nói lạnh nhạt: "Người ta năng vừa ý chúng ta?"

"Hồng phủ nhà cao cửa rộng đại viện, cũng không hay tiến nhé."

"Rửa ngủ đi, đừng như vậy không thực tế."

Thế nhưng mà kế tiếp vài ngày, Hồng Vũ cũng không có đuổi bọn hắn đi, cái này lại để cho trong lòng mọi người càng ngày càng nóng cắt mà bắt đầu…, Chu Phương cũng thì càng không được tự nhiên rồi. Loại này không được tự nhiên chỉ có chính hắn minh bạch, là ghen ghét.

Tiểu trong đội, Chu Phương cùng Hồng Vũ khập khiễng sâu nhất, hắn biết rõ Hồng Vũ vô luận như thế nào không có khả năng mang chính mình đi đấy. Mà thôi trước đồng bạn tiến vào Hồng phủ về sau, nhất định sẽ so với hắn có một cái càng thêm mỹ hảo Tiền Đồ. Hắn đường đường đội phó, muốn như vậy nhìn mình đội viên tương lai nguyên một đám siêu việt chính mình… Loại này nội tâm dày vò, thật sự là thái thống khổ.

Đáng tiếc, hắn lần nữa lời nói lạnh nhạt, mọi người dứt khoát không để ý hắn rồi. Mà ngay cả gần đây cùng với đã cười toe toét Tô Tam, hiện tại cũng rất ít cùng hắn nói chuyện.

“Bên trong làng của chúng ta trước kia có một thư sinh, đọc sách không thành, về sau đi Vũ Đô, lăn lộn tầm mười năm, nghe nói tại Thập Lục Kim Chuyên Cơ bên trong đích Trương gia làm một gã tùy tùng, vậy thì cực kỳ khủng khiếp rồi, trở về thăm người thân, liền Huyện thái gia đã tự mình mang theo lễ vật đến nhà bái phỏng, muốn đi hắn phương pháp hoạt động thoáng một phát.

“Đúng thế, Vũ Đô là địa phương nào? Toàn bộ Đại Hạ nhất người có quyền thế đã tại đâu đó tùy tiện một cái quan viên phẩm cấp, cũng so địa phương cao hơn ra một đoạn “

“Cái kia vẫn chỉ là Thập Lục Kim Chuyên Cơ, so về Tứ đại trụ trời, chênh lệch lấy nhiều cái cấp bậc đây này “

“Ai, nếu có thể đi theo thiếu gia trở về, trở thành Hồng phủ một thành viên, các loại ta lần tới trở về nói không chừng liền Thái Thú đã muốn đến nhà bái phỏng đâu rồi, mẹ hắn đấy, ngẫm lại tựu đã ghiền “

“Làm rạng rỡ tổ tông ah “

Đám thợ săn nghị luận lên vô hạn hướng tới, Chu Phương ở một bên nghe, trong nội tâm thì càng không phải tư vị.

Hồng phủ, đó là một cái đám mây tồn tại, hiện tại biến thành một cái hấp dẫn cực lớn

Hồng Vũ tại Khiên Ngưu Trấn đợi bốn ngày, phái Vũ Đô đến tiễn đưa phong ấn thiết bài người đã đến, không phải người khác: Hồng Dần.

Hồng phủ chuyên môn là tự nhiên mình huấn luyện ưng chim bồ câu truyền lại tin tức, tốc độ cực nhanh, trên cơ bản Đại Hạ cảnh nội, cũng có thể một ngày đến. Ưng chim bồ câu có Hoang Thú huyết thống, so với bình thường bồ câu đưa tin hình thể càng lớn, phi được nhanh hơn, hơn nữa có thể mang theo một phong nguyên vẹn thư, mà không chỉ là một tờ giấy.

Hồng Khê trước đó lần thứ nhất truyền trở về tin tức, trong nhà lập tức hướng Phương Lưu Vân đặt hàng. 120 miếng phong ấn thiết bài, chỉ là Phương Lưu Vân một người, trong ngắn hạn vô luận như thế nào cũng không có khả năng hoàn thành. Bất quá Phương Lưu Vân thủ hạ, có ước chừng mười tên thân truyền đệ tử, còn có ước chừng 30 tên ký danh đệ tử, trên thực tế dưới tay nàng chính là một cái quy mô không nhỏ trận pháp tác phường.

Cho nên chỉ dùng mười ngày thời gian tựu hoàn thành, Hồng Dần dẫn theo thứ đồ vật nhanh chóng chạy đến, chỉ dùng ba ngày thời gian.

Hồng Dần lần này là xung phong nhận việc đến đấy, bởi vì Hồng Khê lại trở lại đi trong nội tâm nói Hồng Vũ đã bắt đã đến ba mươi hai đầu Hoang Thú, Hồng Dần rất là khiếp sợ, nhất định phải tự mình đến nhìn xem.

Hồng Thân thì là dương dương đắc ý, khoe khoang ánh mắt của mình: “Ta đã sớm nói với các ngươi rồi, phải tin tưởng thiếu gia “

Hồng Dần tuy nhiên còn không có chứng kiến toàn bộ Hoang Thú, nhưng là Hồng Vũ bên người một đầu Lôi Thiên Giải một đầu Đại Địa Quỳ Ngưu, đã lại để cho hắn tâm phục khẩu phục, biết rõ thiếu gia nói được thì làm được

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Phún Bài (thượng)b

Hồng Dần đem phong ấn thiết bài lấy ra, cùng mọi người giải thích cách dùng, Hồng Vũ lấy tới một quả phong ấn thiết bài, đem Lôi Thiên Giải nô dịch khế ấn lên trên chúi xuống, Lôi Thiên Giải vèo một tiếng không thấy rồi. Cùng lúc đó, Hồng Vũ cảm giác được trong tay phong ấn thiết bài nhẹ nhàng run rẩy thoáng một phát, vị trí trung tâm lên, xuất hiện một tia như có như không sinh mệnh lực.

Hắn tâm niệm vừa động, Lôi Thiên Giải vèo một tiếng lại từ thiết bài ở bên trong bị phóng ra, một bên Đại Địa Quỳ Ngưu lại càng hoảng sợ, Lôi Thiên Giải chính mình nhưng có chút không hiểu thấu.

Mặc dù là Lôi Thiên Giải trí lực so về Đại Địa Quỳ Ngưu loại này loại ngốc cao không ít, Hồng Vũ cũng không có ý định cùng nó giải thích nhất định giải thích không rõ ràng lắm ah

Hồng Vũ thoả mãn gật đầu: "Phương đại sư quả nhiên không tầm thường, thứ này, rất có thể sẽ cải biến toàn bộ Thanh Nguyên đại lục lịch sử quỹ tích "

Hắn đem Hoang Thú nhóm: đám bọn họ đã gọi về trở về, sau đó toàn bộ thu vào thiết bài bên trong, đem một nhóm lớn thiết bài ném cho Hồng Khê, vuốt càm của mình có chút tiếc nuối nói: "Dương Hoành thật sự cứ như vậy kinh sợ rồi hả? Thật là làm cho người ta thất vọng rồi ah. Chẳng lẽ chuyện này, tựu để cho ta hồi trở lại Vũ Đô phát cái cả nước hải bắt công văn bắt lấy hắn chấm dứt? Không thú vị ah…"

Một bên Quan Lăng bọn người nghe một cái run rẩy, cả nước hải bắt công văn… Còn không thú vị… Dương Hoành đời này xem như đã xong.

Hồng Vũ nhìn xem sắc trời: "Được rồi, đã qua đêm nay hắn nếu không đến, chúng ta hãy đi về trước a."

Hắn dù sao có hoàng mệnh tại thân, không tốt ở chỗ này chậm trễ thời gian quá dài.

Thế nhưng mà đã đến nửa lúc chiều, Khiên Ngưu Trấn bên ngoài trên đường nhỏ, một hồi gà bay chó chạy, trước khi vừa vừa rời đi tiểu thương, bề bộn không muộn điệt trốn về đến: "Quan, quan binh đã đến "

Thoáng cái, toàn bộ Khiên Ngưu Trấn tạc mở nồi.

Cái này thị trấn nhỏ tại vương pháp bên ngoài, cho nên có ba thành đã ngoài thường cư trú dân trên người lưng cõng án mạng, cũng không phải nói những người này đều là cùng hung cực ác thế hệ, chỉ là quan binh đã đến bọn hắn thập phần lo lắng.

Vì vậy trong trấn người xôn xao rầm rầm hướng trên núi chạy, Hồng Vũ thở phào nhẹ nhỏm, vỗ tay nói: "Này mới đúng mà, tốt xấu ngươi cũng là tự xưng ác bá người, bị người liền hang ổ đã cho bưng, cái rắm đã không phóng một cái thật sự không thể nào nói nổi."

Hắn run rẩy cánh tay: "Đi, ỷ thế hiếp người đi "

Quan Lăng bọn người triệt để im lặng, vị gia này, thật đúng là không phải bình thường hung hăng càn quấy…

Bất quá, nếu có thể đầu nhập vào loại người này, về sau mình cũng năng đi ngang đi à nha? Vì vậy chờ mong lại gia tăng lên một phần.

Khiên Ngưu Trấn dân chúng phân không rõ ràng lắm quận binh cùng chính thức quan binh khác nhau, nhưng là tại Hồng Thân cùng Hồng Dần loại này binh nghiệp xuất thân trong mắt cao thủ, nhưng lại vừa xem hiểu ngay.

800 quận binh hung thần ác sát vọt vào thị trấn nhỏ, trên đường đi gặp phải ngăn cản một cước đạp đến, ven đường cái hũ vạc nước hết thảy đạp nát, chưa kịp thu hồi đi quầy hàng toàn bộ lật tung.

Thế nhưng mà tại Hồng Thân cùng Hồng Dần xem ra, loại này binh lính càn quấy tác phong hoàn toàn là không có chơi qua chiến trường biểu hiện.

Đại Hạ quận binh chính là tất cả quận chiêu mộ binh sĩ, không giống với Vũ Liệt Tinh Doanh loại này tinh nhuệ cần muốn trường kỳ đối ngoại tác chiến, bọn hắn mục đích chủ yếu là giữ gìn địa phương trị an, từ khi Hồng Thắng Nhật ngang trời xuất thế, Đại Hạ đã ba mươi năm không có ngoài chăn quốc quân đội đánh vào bổn quốc, cho nên thái bình ba mươi năm quận binh, tố chất tự nhiên hạ thấp đến lợi hại.

Bọn hắn như vậy hung thần ác sát, cũng chỉ có thể hù dọa một chút người bình thường, trên người hoàn toàn không có chính thức Thiết Huyết chiến sĩ kinh nghiệm sinh tử chém giết tích lũy xuống sát khí.

800 quận binh trận hình tản mạn, chia làm tiền-trung-hậu ba đội, phía trước nhất 300 người mạnh mẽ đâm tới mở đường, chính giữa 300 người lão thần khắp nơi, một bộ Thiên lão đại, địa lão Nhị, lão tử tựu là lão Tam tư thái, chậm quá đi tới. Đằng sau 200 Nhân Điện về sau, lại không có một điểm cảnh giới tâm, càng giống là đi cái đi ngang qua sân khấu.

800 quận binh rõ ràng có thể vượt qua Khiên Ngưu Trấn, lại hết lần này tới lần khác theo trong trấn đi ngang qua mà qua, đã tạo thành cực lớn phá hư, mà trung đội chính giữa, chỉ cao khí ngang Dương Hoành mang theo vài tên tâm phúc, cùng một gã chừng năm mươi tuổi gầy còm lão đầu.

Hắn trên đường liền hướng bên người vị này "Chu đại nhân" đề nghị, theo trong trấn hành quân, Chu đại nhân hàng năm thu hắn hiếu kính, cũng không có xảy ra cái gì lực, đây một lần Dương Hoành cầu đến thăm đến, hắn tự nhiên muốn đem sự tình xử lý xinh đẹp, lại để cho mặt khác đưa bạc hiếu kính người an tâm.

Mà hắn cũng rất rõ Bạch Dương hoành dụng ý, bởi vậy lập tức đáp ứng.

Dương Hoành tựu là muốn tại thôn trấn cư dân trước mặt biểu hiện chính mình "Thực lực", về phần tạo thành "Ngộ thương", tắc thì hoàn toàn không tại dương thát ác tử cân nhắc trong phạm vi.

800 quận binh một mực vọt tới Dương Gia Bảo phế tích phía trước, Dương Hoành chứng kiến Hồng Vũ đám người này rõ ràng tựu tại chính mình Dương Gia Bảo địa chỉ cũ thượng xây dựng cơ sở tạm thời, khí đến sắc mặt tái nhợt: "Chu đại nhân, người xem xem đám người này có nhiều hung hăng càn quấy, hoàn toàn không đem ngài để vào mắt ah."

Chu đại nhân nhàn nhạt gật đầu, bất động thanh sắc.

Trước đội 300 tên quân binh 'Rầm Ào Ào' một tiếng đem Hồng Vũ cắm trại địa vây lại.

Dương Hoành không có nói cho Chu đại nhân cùng những…này quận binh, Hồng Vũ bên người có trên trăm đầu Hoang Thú, chính là 800 quận binh căn bản chính là chịu chết. Mà Hồng Vũ đã sớm đem sở hữu tất cả Hoang Thú đã thu vào phong ấn thiết bài bên trong, quận binh nhóm: đám bọn họ cũng không phát hiện, tự nhiên cho rằng cái này một chuyến tựu là lợi nhuận ít bạc, nhẹ nhõm khoái chăng.

Trung đội cuối cùng là có chút bộ dáng, BA~ BA~ hai tiếng, đều nhịp liệt khai mở hai đội, chính giữa chảy ra một cái lối đi, lãnh binh Đô Úy một thân chỉnh tề giáp bó, cùng Chu đại nhân đi ra, Dương Hoành dương dương đắc ý theo ở phía sau.

Hắn làm lấy hai tay chuẩn bị: Hồng Vũ nếu bách tại tình thế không dám lỗ mãng, vậy hắn tựu mượn Chu đại nhân oai vũ, hung hăng làm nhục hắn, ba người này hắn nhất định là muốn giết chết đấy, không giết không đủ để dẹp loạn hắn lửa giận trong lòng, không đủ để uy hiếp trân toàn bộ Khiên Ngưu Trấn.

Nhưng là nếu như Hồng Vũ thật sự nộ mà giết quan tạo phản, cái này 800 quận binh đi ngăn cản a, hắn sẽ trước tiên quay người bỏ chạy, cho dù Hồng Vũ có hơn 100 đầu Hoang Thú, muốn giết sạch 800 quận binh cũng muốn hoa chút ít công phu đấy, hắn cảm giác mình có đầy đủ thời gian chạy trốn.

Chu đại nhân tựa hồ có chút chán ghét Khiên Ngưu Trấn chung quanh phiêu tán nhàn nhạt Hoang Thú phẩn mùi thúi,

trên đường đi dùng một chỉ màu trắng khăn tay che miệng mũi, đi vào trước trận, chứng kiến Hồng Vũ bọn người, hắn hơi khẽ cau mày, rất có chút ít không kiên nhẫn cùng chán ghét nói: "Toàn bộ cầm xuống là được, gan dám phản kháng, mỗ phạm tội luận xử, ngay tại chỗ giết chết "

Đô Úy khẽ khom người: "Tuân mệnh "

Hắn vung tay lên: "Bày trận ra thương "

Trước đội vây quanh Hồng Vũ bọn người quận binh BA~ một tiếng đem trường thương trong tay ép xuống, nhắm ngay trong vòng vây mọi người, phòng ngừa bọn hắn chạy trốn.

Trung đội 300 người thì là nhanh chóng xếp một cái phương trận, trường thương hướng phía trước, đạp trên chỉnh tề bộ pháp, hướng Hồng Vũ bọn người tới gần

Từng dãy thương lâm hàn quang lập loè, cái này không riêng gì binh khí uy lực, cũng đại biểu cho triều đình uy nghiêm dám can đảm giết chết quan binh, cái kia chính là tru cửu tộc mưu phản tội lớn ai dám động đến tay?

Thế nhưng mà Hồng Vũ gần đây không sợ sự tình đại, hắn nhàn nhạt đối với quận binh nói ra: "Cho các ngươi một lần cơ hội, hiện tại thối lui, ta không truy cứu."

Quận binh bất vi sở động, 300 Lính xài trường thương ba ba ba đạp trên chỉnh tề bước điểm giống như trống trận tại gõ động, dần dần tới gần

Đằng sau Dương Hoành cười ha ha, chỉ vào Hồng Vũ mỉa mai nói: "Ngươi cho rằng ngươi là ai à? Còn cho người khác một lần cơ hội? Sắp chết đến nơi có biết hay không? Không riêng gì các ngươi, còn có người nhà của các ngươi, một cái cũng sẽ không chạy trốn, triều đình sẽ đem các ngươi liên luỵ cửu tộc "

Hồng Vũ không muốn lạm sát kẻ vô tội, nhưng là những… này quận binh trợ Trụ vi ngược như vậy giết bắt đầu tựu không hề gánh nặng, huống chi xem bọn hắn vừa rồi xông vào thôn trấn cử động. Ngày bình thường chỉ sợ cũng sẽ không "Quân dân cá nước" sự hòa thuận một nhà thân, chắc hẳn không phải là giết lầm.

Hồng Vũ hướng sau lưng hai vị Tam phẩm hiển thánh đi lòng vòng ngón tay, rất nhạt nhưng nói: “Chuẩn bị đi, ta muốn thả ra…”

Hồng Thân chằm chằm vào tên kia Đô Úy, đột nhiên giật mình: “Thiếu gia, hơi chờ một chút.”

Hồng Vũ nghi hoặc, Hồng Thân giải thích nói: “Hình như là cố nhân về sau.”

Hồng Thân đi ra phía trước, cao giọng hướng cái kia Đô Úy nói ra: “Thế nhưng mà Thôi Kiến Thành?”

Cái kia Đô Úy nhàn nhạt lắc đầu: “Coi như là nhận thức ta cũng vô dụng, ngươi đắc tội Chu đại nhân, chỉ còn đường chết.”

Hồng Thân đè nặng nộ khí, nói: “Ta là Hồng Thân “

Đô Úy Thôi Kiến Thành: “Hồng Thân? Cái kia Hồng Thân… Ah ngài là thân thúc “

Hồng Thân thản nhiên nói: “Ngươi còn chưa đủ tư cách để cho ta nhận thức, chỉ có điều phụ thân ngươi Thôi Nguyên Hóa đã từng đi theo:tùy tùng quá Đại Soái, Sa Hà khẩu một trong chiến đấu, cũng coi như trung dũng, hắn chỉ có ngươi như vậy môt đứa con trai, ta không muốn làm cho hắn tuyệt hậu mà thôi.”

Thôi Kiến Thành trên trán mồ hôi lạnh thoáng cái đi ra.

Hắn trước đó lần thứ nhất nhìn thấy Hồng Thân, hay là tại mười lăm năm trước, hắn mới mười sáu tuổi, phụ thân Thôi Nguyên Hóa theo Vũ Liệt Tinh Doanh thối lui đến quê quán tề quận đảm nhiệm quan võ, buồn bực thất bại. Lễ mừng năm mới thời điểm mượn chúc tết cớ, mang theo nhi tử đi Vũ Đô khấu Hồng phủ.

Đó là hắn lần thứ nhất trông thấy, nguyên lai có người cửa nhà, chúc tết người có thể theo cửa lớn một mực sắp xếp đến ngõ nhỏ bên ngoài cũng là hắn lần thứ nhất ý thức được, quyền thế cực lớn chỗ tốt.

Phụ thân mang theo hắn, đợi trọn vẹn ban ngày, mới tại năm đó đồng chí, thì ra là trước mắt vị này thân thúc dưới sự

trợ giúp, sớm gặp được vị kia Đại Hạ quân đội đệ nhất nhân hộ quốc Đại tướng quân.

Hồng Soái tuy nhiên rất hòa thuận, nhưng là trên người cái loại nầy thượng vị giả khí thế như cũ lại để cho lúc ấy còn trẻ Thôi Kiến Thành không thở nổi đơn giản tự thoại về sau, phụ thân đã nói mình ở tề quận buồn khổ, đại soái rất tùy ý phân phó một câu, phụ thân liền từ một cái chức quan nhàn tản trực tiếp biến thành thống quận binh một ngàn thực quyền Đô Úy

Lúc kia hắn đã hiểu chuyện, có thể cảm nhận được Hồng gia cái này đầu quái vật khổng lồ, tại Vũ Đô trình, tại toàn bộ Đại Hạ cái loại nầy lực ảnh hưởng cực lớn. Thuận miệng một lời, có thể quyết định trăm ngàn người vận mệnh

Mà theo tuổi tăng trưởng, phụ thân Cao Thăng tề quận giáo úy, thống lĩnh tề quận quân sự, mà hắn cũng thành Đô Úy, càng có thể cảm nhận được Hồng gia là bực nào cường đại.

Mà vị này thân thúc, cũng là phụ thân thường xuyên đề cập đấy. Bởi vì về sau phụ thân lại đi Vũ Đô, hộ quốc Đại tướng quân đã không có thời gian thấy hắn rồi, có thể gặp thân thúc một mặt, thỉnh thân thúc chuyển đạt đối với lão soái ân cần thăm hỏi, cũng đã xem như có đại thu hoạch rồi.

Chỉ là theo lần kia về sau, hắn không còn có đi qua Vũ Đô, mười lăm năm đi qua, trí nhớ mơ hồ, vậy mà trong lúc nhất thời không có nhận ra thân thúc đến, còn tưởng rằng người ta là cái không biết tại trường hợp nào, đi theo đại chúng cùng một chỗ nhìn thấy qua chính mình một mặt tiểu nhân vật, thuận miệng câu nói đầu tiên muốn đuổi

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Phún Bài (hạ)

Mồ hôi lạnh về sau, Thôi Kiến Thành cũng đầu óc xoay nhanh, có chút kính sợ nhìn xem Hồng Thân bên cạnh người thanh niên kia.

Tựa hồ, thân thúc chỉ là đi theo nhân vật? ! Điều phán đoán này lại để cho hắn mồ hôi lạnh càng nhiều, như vậy vị này thanh niên thân phận miêu tả sinh động rồi!

Chu đại nhân mất hứng, dùng màu trắng khăn tay che miệng mũi, mang theo nhàn nhạt uy hiếp nói: "Thôi Đô Úy, triều đình tội phạm quan trọng ngay tại trước mắt, ngươi còn có cái gì tốt do dự hay sao? Chẳng lẽ lại bởi vì hắn với ngươi nhận thức, muốn làm việc thiên tư trái pháp luật? Chớ để đã quên, các ngươi quận binh sở hữu tất cả thuế ruộng, đều muốn từ trong tay của ta trải qua!"

Hồng Thân đem vừa rồi những lời kia nói xong, không bao giờ để ý tới sẽ Thôi Kiến Thành, năm đó Thôi Nguyên Hóa tại Sa Hà khẩu một trong chiến đấu vũ dũng Bất Phàm, đáng tiếc về sau hắn quyến luyến quê quán, sớm trở về tề quận, mọi người tình cảm đã đang giúp trợ hắn trở thành tề quận Đô Úy trong sự tình đã dùng hết. Hôm nay Hồng Thân đứng ra, bất quá là động lòng trắc ẩn, lại không nghĩ tới tiểu tử này như vậy không tán thưởng, Hồng Thân trong nội tâm cũng rất căm tức: ta khuyên cản trở thiếu gia, cũng là vi ngươi gánh chịu phong hiểm đấy, nhắm trúng thiếu gia mất hứng, ta cũng muốn đi theo không may ah!

Về phần kế tiếp Thôi Kiến Thành làm như thế nào, như vậy tùy hắn đi, nếu là hắn chính mình muốn chết Hồng Thân cam đoan một câu cũng sẽ không nhiều nói.

Thôi Kiến Thành cúi đầu, duỗi tay nắm chặt chuôi đao.

"Sang lang!" Lưỡi dao sắc bén ra khỏi vỏ, Thôi Kiến Thành hung hăng một đao bổ về phía Chu đại nhân!

Dương Hoành lại càng hoảng sợ, Chu đại nhân chưa từng tu ác luyện võ đạo, nhưng là Dương Hoành nhưng khi năm một đường chém giết đi ra đấy, hắn như là một chỉ Viên Hầu giống như:bình thường xông lên, khoát tay cùng Thôi Kiến Thành trong tay lưỡi dao sắc bén hung hăng va chạm một cái.

"Đ-A-N-G…G!" Dương Hoành nửa chỉ tay áo bị chém đứt, lộ ác ra bên trong một đôi thép tinh bảo vệ tay đến.

Hai người võ ác khí bộc phát, hung hăng liều mạng một cái, cũng lóng lánh ra một mảnh hào quang

Dương Hoành giận tím mặt: "Thôi Kiến Thành ngươi điên rồi phải không! Vị này chính là Chu đại nhân! Ngươi chẳng lẽ tựu vì một người quen, tựu muốn kháng mệnh tạo phản không thành!"

Chu đại nhân tìm được đường sống trong chỗ chết, dọa được sắc mặt tái nhợt, rốt cuộc chẳng quan tâm bạch khăn che rồi, toàn thân run rẩy, nếu không phải Dương Hoành dắt díu lấy, hắn cũng đã mềm liệt trên mặt đất rồi.

"Tốt, hảo hảo… Tốt ngươi cái Thôi Kiến Thành, ngươi ăn hết gan hùm mật gấu rồi, dám đánh lén ta! Ngươi giảng nghĩa khí đúng không, tốt, ngươi, phụ tử các ngươi chờ đó cho ta, nếu như các ngươi quận binh có thể lại dựa dẫm vào ta chi đi nửa văn tiền, ta Chu Nhất Ba ba chữ đảo lại ghi!"

Thôi Kiến Thành một cái cười lạnh, vung đao một ngón tay Chu Nhất Ba cùng Dương Hoành bọn người, lớn tiếng quát Lệnh nói: "Tướng sĩ nghe lệnh! Đem cái này mấy cái triều đình trọng phạm bắt lại cho ta, dám can đảm phản ác kháng người, giết không tha!"

Quận binh nhóm: đám bọn họ có chút buồn bực, Chu đại nhân là người nào bọn hắn rất rõ ràng, đây một lần không phải chuyên môn đi ra cho Chu đại nhân làm việc ấy ư, mọi người thuận tiện lợi nhuận ít bạc, như thế nào bỗng nhiên tầm đó Đô Úy tựu nói Chu đại nhân là tội phạm quan trọng rồi hả?

Hồng Dần cùng Hồng Thân ở một bên thấy thẳng lắc đầu, quận binh tố chất thật sự là quá kém, Thôi Nguyên Hóa phụ tử những năm này thật sự là không có gì tiến bộ. Quân lệnh như

núi, thế nhưng mà Thôi Kiến Thành ra mệnh lệnh đạt rồi, thủ hạ tướng sĩ cũng tại do dự có nên hay không chấp hành! Đây là cái gì chó má binh sĩ?

Bộ hạ do dự lại để cho Thôi Kiến Thành rất là xấu hổ, hắn tức giận mắng: "Lăn lộn ác trứng! Các ngươi dám không ngừng quân lệnh!"

Quận binh nhóm: đám bọn họ lúc này mới chợt hiểu kịp phản ứng: mặc kệ nó, xảy ra chuyện gì tự nhiên có Đô Úy gánh trách nhiệm, nhưng là bây giờ không ngừng quân lệnh, tương lai coi như là Đô Úy bị điều tra rồi, bọn hắn cũng chạy không được một cái trảm lập quyết!

Quận binh nhóm: đám bọn họ NGAO NGAO tru lên hướng Chu Nhất Ba bọn người vọt tới, Dương Hoành triệt để há hốc mồm: tại sao có thể như vậy?

Thôi Kiến Thành thừa dịp cái này công phu, võ khí thúc dục, cường hãn quân nhân thân hình, mang theo một đoàn mông lung võ khí hào quang, nhanh chóng nhào tới, một đao chém về phía Dương Hoành.

Đương đương đương… … Liên tục dày đặc tiếng vang, Dương Hoành bất ngờ không đề phòng, bị hắn bức liên tiếp lui về phía sau, những cái…kia quận binh nhóm: đám bọn họ đã đem Chu Nhất Ba vây lại.

Thế nhưng mà quận binh nhóm: đám bọn họ như cũ không dám đối với Chu Nhất Ba thế nào, chỉ là đưa hắn trông coi ở

Ngược lại là đối với Dương Hoành mấy cái thân tín không có gì hảo sắc mặt, một đống trường thương đâm đi lên, mấy cái tâm phúc thực lực không tầm thường, vẫn còn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại.

Chu Nhất Ba đứng tại một đống quận binh bên trong, khí đến sắc mặt tái nhợt, chỉ vào Thôi Kiến Thành nổi giận mắng: "Tốt, họ Thôi đấy, ngươi chờ đó cho ta!"

Hắn lại chỉ vào Hồng Vũ mấy người, hung ác nói: "Các ngươi đừng tưởng rằng Thôi Kiến Thành năng cứu được các ngươi, chờ xem, rất nhanh sẽ có cả nước hải bắt công văn phát ra ngoài!"

Hồng Vũ chau mày đầu, không đợi hắn phân phó, Hồng Thân đã vượt lên trước mà ra, như vào chỗ không người, nhẹ nhõm vọt đến Chu Nhất Ba trước mặt, ba ba ba… … Liên tục đại tát tai, rút Chu Nhất Ba cho đã mắt sao Kim, miệng đầy răng đã nát.

Hồng Thân đánh xong, một phát bắt được tóc của hắn, kéo chó chết đồng dạng kéo dài tới Hồng Vũ trước mặt, ném xuống đất: "Thiếu gia, xử trí như thế nào?"

Hồng Vũ từ đầu đến cuối, đã ngồi ở cái khuôn mặt kia trên mặt ghế, động đều lười được động thoáng một phát: "Tề quận quận trưởng là ai?" Hồng Khê trả lời ngay: "Là Thái Trường Quân." Hồng Vũ hướng Quan Lăng vẫy tay: "Khiên Ngưu Trấn miệng, có cái gì không Oai Bột Cổ thụ các loại?"

Quan Lăng không rõ hắn có ý tứ gì: "Oai Bột Cổ thụ? Thôn trấn khẩu? Không có a

"o

Hồng Vũ bĩu môi một cái, nhìn xem đã bị Thôi Kiến Thành cùng quận binh nhóm: đám bọn họ bắt con rùa đồng dạng áp trên mặt đất Dương Hoành, xem thường thẳng lắc đầu: "Thôn trấn khẩu liền cái Oai Bột Cổ thụ đều không có, có ai phản ác kháng ngươi ngươi như thế nào đem người treo ngược lên thị chúng? Tựu ngươi cái này trình độ, còn muốn làm ác bá?"

Hồng Khê kỳ thật rất muốn nói, bàn về đương ác bá tư chất, ngươi so thiếu gia của chúng ta kém cách xa vạn dặm đã không ngớt ah.

Hồng Vũ lại hỏi Quan Lăng: "Vậy hắn bình thường xử lý như thế nào những cái…kia đắc tội người của hắn?"

"Thôn trấn khẩu có một đầu thối khe nước, giết người ném vào, ngày hôm sau tất cả mọi người năng chứng kiến."

Hồng Vũ lắc đầu: "Quá thấp cấp rồi, một điểm phạm tội nghệ thuật đều không có."

Quan Lăng: "Ân?"

Hồng Vũ không giải thích thêm, một ngón tay Chu Nhất Ba cùng Dương Hoành mấy người: "Tại thôn trấn khẩu dựng

thẳng lên mấy cây cọc gỗ, đem bọn họ đã xâu ở phía trên, ta và các ngươi nói, đem người treo ngược lên cũng là có chú ý đấy, một căn dây kẽm, vây khốn ngón tay cái, treo ngược lên độ cao, lại để cho bọn hắn vừa vặn duỗi thẳng mũi chân có thể với tới mặt đất…"

Hồng Vũ giảng giải tỉ mỉ mà bắt đầu…, Thôi Kiến Thành nghe không rét mà run, suy nghĩ một chút đã biết rõ loại này hình phạt có nhiều ác độc. Toàn thân sức nặng rớt tại dây kẽm ngón tay cái lên, đau đớn khó nhịn, hết lần này tới lần khác lại cho ngươi một điểm hi vọng, có thể điểm lấy mũi chân chèo chống thân ác thể. Thế nhưng mà dùng không được bao lâu mũi chân cũng sẽ (biết) đau đớn khó nhịn, như vậy nhiều lần dưới sự tra giày vò đến, coi như là người sắt cũng muốn bị cả suy sụp rồi.

Thôi Kiến Thành không khỏi có chút may mắn, may mắn thân thúc nhắc nhở chính mình một câu, nếu không mình đem vị thiếu gia này đắc tội hung ác rồi, loại này hình phạt rất có thể biết sử dụng đến trên người mình rồi.

Chu Nhất Ba cùng Dương Hoành hiển nhiên còn chưa rõ là chuyện gì xảy ra, Chu Nhất Ba nghiêm nghị kêu to: "Các ngươi muốn chết! Các ngươi biết ta là ai không, hiện tại thả ta chịu nhận lỗi, nói không chừng ta thiện tâm một phát, còn năng miễn các ngươi vừa chết."

Hồng Vũ nhếch miệng nở nụ cười, một cái vỗ tay vang lên, Đại Địa Quỳ Ngưu ầm ầm một tiếng xuất hiện, loại này Cự Thú lực rung động mười phần, liền Chu Nhất Ba cũng sửng sốt một chút.

Hồng Vũ theo một trăm mười hai đầu Hoang Thú bên trong, đem Đại Địa Quỳ Ngưu chọn lựa ra tới là có nguyên nhân đấy.

Đại Địa Quỳ Ngưu sống bỗng nhúc nhích, ngưu cái rắm ác cổ một vểnh lên, nhắm ngay Chu Nhất Ba phù một tiếng phun ra một đại đống cứt trâu.

Dùng hình thể của nó, cái này một đống cứt trâu không sai biệt lắm có một đầu ngưu thể tích rồi.

Dùng lực lượng của nó, ngưu cúc ra sức, phun ra bài tiết vật có thể so với cửu phẩm suối tuôn một kích!

Vì vậy không hề lo lắng, đang tại lớn tiếng kêu gào Chu Nhất Ba tại chỗ bị tưới một miệng! Thậm chí liền con mắt, trong lỗ mũi đã chất đầy, Chu Nhất Ba hai mắt một phen, bế qua khí đi.

Hồng Vũ chán ghét khoát khoát tay: "Đem bọn họ bắt đi, treo ngược lên! Chờ Thái Trường Quân đã đến, ta muốn hảo hảo hỏi một chút hắn là như thế nào quản giáo thuộc hạ đấy!"

Dương Hoành trợn tròn mắt, hắn rốt cuộc hiểu rõ, người ta dựa không phải Thôi Kiến Thành, người ta liền quận trưởng đã không để vào mắt, Thôi Kiến Thành tính là cái đếch ấy ah!

"Ngươi, ngươi, ngươi đến cùng là người nào…" Dương Hoành lắp bắp hỏi.

Hồng Vũ như cũ là lười biếng thiếu niên hư hỏng bộ dáng: "Ngươi không có tư cách biết rõ."

Tiểu Lâm cũng mặc kệ cái gì yêm thoát khỏi, tại Vũ thiếu gia trước mặt biểu hiện thập phần ra sức, cầm lên Chu Nhất Ba tựu xông về thôn trấn khẩu.

Sau đó không thể không nói, treo ngược lên thị chúng loại chuyện này, xác thực so trực tiếp giết ném thối khe nước phải có hiệu nhiều lắm. Trong trấn không có chạy người tất cả đều tới vây xem, chỉ trỏ, tất cả mọi người minh bạch, đây một lần Dương Hoành triệt để xong đời, hắn dựa vào ác sơn đô trở thành một cái phẩn người, hắn lần này đắc tội người, thật sự là địa vị đại vượt quá tưởng tượng.

Thôi Kiến Thành chỉ huy thủ hạ quận binh, trợ giúp Hoang Thú đám thợ săn mua xong rồi cọc gỗ, đem Chu Nhất Ba bọn người treo ngược lên, có an bài người hồi trở lại Lôi Châu thành báo tin về sau, tâm thần bất định bất an về tới Hồng Vũ cắm trại địa phương.

Hồng Vũ đám người đã trở về trướng bồng ở bên trong, hắn đứng ở bên ngoài nghĩ nghĩ, cắn răng một cái bịch một tiếng quỳ trên mặt đất, trùng trùng điệp điệp một dập đầu: "Thân thúc, tiểu chất sai rồi!" Sau đó quỳ thẳng không dậy

nổi. Hồng Vũ tại trong lều vải tu ác luyện, Hồng Thân cùng Hồng Dần ở một bên hộ pháp. Bởi vì có Hồng Dần ở đây, Hồng Thân bất tiện cùng theo một lúc tu ác luyện.

Hồng Vũ không nói gì, hai người ngồi ở trong trướng bồng vẫn không nhúc nhích, không có người để ý tới bên ngoài Thôi Kiến Thành.

Hồng Khê canh giữ ở cửa trướng bồng, Hoang Thú đám thợ săn cũng ở chung quanh cảnh giới, thế nhưng mà Hồng Khê ánh mắt lãnh đạm, lý đều không để ý Thôi Kiến Thành. Như Thôi thị phụ tử như vậy, theo Hồng gia môn hạ ra phóng đi, đảm nhiệm địa phương quân sự trưởng quan người nhiều lắm. Thôi thị phụ tử mới có thể xếp hàng? Người như vậy, nếu có lương tâm, thường xuyên trở về bái kiến, cần phải trợ giúp thời điểm Hồng lão gia tử cũng sẽ không biết tiếc rẻ ra tay. Thế nhưng mà nếu như không tán thưởng, vậy cũng không sao cả rồi, tướng môn Hồng gia phía dưới có rất nhiều nhân vật kiệt xuất, không thiếu ngươi cái này một cái.

Mà phía ngoài lều Quan Lăng bọn người, tắc thì có một lần thực ác thực cảm nhận được Hồng phủ cường đại!

Thôi Kiến Thành đây chính là thực quyền tướng lãnh, thống binh một ngàn! Thế nhưng mà đâu rồi, còn không phải thành thành thật thật tại cửa ra vào quỳ?

Hồng Vũ tiếp tục tu ác luyện ước chừng một canh giờ, chậm rãi thu công pháp mở mắt ra, hắn gần nhất càng ngày càng cảm giác được rõ ràng, chính mình khoảng cách đột phá chỉ kém như vậy nho nhỏ một bước, mà tựa hồ tùy thời đều có phóng ra một bước kia xúc động, nhưng không có đột phá.

Chứng kiến phía ngoài lều cái bóng kia, hắn thuận miệng hỏi một câu, Hồng Thân tự nhiên giải thích.

Hồng Dần ở một bên có chút cười chê nói: “Hừ, tiểu tử này ngược lại là học thông minh, biết rõ còn không có tư cách cùng thiếu gia ngài nói chuyện, trực tiếp tìm Hồng Thân rồi.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Nghe ngóng hoạt động (thượng)

Hồng Vũ nghĩ nghĩ: "Chính ngươi nhìn xem xử lý a, kỳ thật cũng không phải cái gì sai lầm lớn."

Hồng Thân đã có hắn những lời này, cúi đầu ôm quyền: "Ta thay phụ thân hắn cám ơn thiếu gia."

Hồng Vũ khoát khoát tay.

Hồng Thân đi nhanh đi ra ngoài, bên ngoài một hồi nói nhỏ, sau một lát truyền đến Thôi Kiến Thành mang ơn thanh âm, ngay sau đó vừa nóng tình mời thân thúc cùng Vũ thiếu gia đi Lôi Châu thành, bọn hắn phụ tử muốn thịnh tình khoản đãi.

Hồng Vũ không nhiều lắm hứng thú: "Ta muốn ở chỗ này chờ Thái Trường Quân, xem hắn nói như thế nào đây."

Hắn biết rõ cái lúc này mới nhớ tới hỏi: "Cái kia Chu Nhất Ba, rốt cuộc là cái gì quan vậy?"

Bên ngoài Quan Lăng bọn người nghe được trực tiếp im lặng, người ta hỏi cũng không hỏi Chu Nhất Ba là cái gì chức quan, liền trực tiếp đánh cho tàn phế rồi, thật sự là Tứ đại trụ trời, lực lượng mười phần.

đây một lần, đến phiên Thôi Kiến Thành cười khổ: "Chu Nhất Ba hắn không phải quan, hắn là tề quận phủ nha thư lại dài."

Đại Hạ chung chia làm ba mươi sáu cái quận, quận cao nhất trưởng quan là quận trưởng, quận trị chỗ thành thị cao nhất trưởng quan là Thái Thú. Nói ví dụ tề quận quận trị là Lôi Châu thành. Nhưng là có một ít quận, nói ví dụ quảng dương quận, hắn quận trị đã kêu quảng Dương Thành. Loại này quận giống như:bình thường đều là biên cảnh khu, quận trưởng kiêm nhiệm Thái Thú, dễ dàng cho tập trung toàn bộ quận lực

lượng, tại ứng đối một ít đột phát tình huống, nói ví dụ nơi khác đột kích thời điểm càng thêm nhanh và tiện hữu hiệu.

Dựa theo Đại Hạ quy định, triều đình bổ nhiệm mới năng xưng là "Quan", nhưng là có phẩm cấp quan dù sao tựu như vậy mấy cái, không có khả năng chưởng quản đất đai một quận nhiều chuyện như vậy, bởi vậy đám quan chức tiền nhiệm về sau, sẽ tự hành thuê, bổ nhiệm một ít "Lại" . Đương nhưng cái này bạc hay là quan phủ ra.

Tề quận phủ nha bên trong, thì có già trẻ lớn bé gần trăm tên thư lại, phụ trách toàn bộ tề quận một ít công văn sự vụ, mà phủ nha các hạng chi tiêu, giống vậy quận binh thuế ruộng, đã muốn thông qua những sách này lại chi thủ mới năng chi lấy ra, có thể nói cái này là "Hiện quản" .

Diêm vương tốt gặp tiểu quỷ khó chơi, những sách này lại nhóm: đám bọn họ trên thực tế trong tay quyền lực thật lớn, mà Thôi thị phụ tử bản thân bờ mông cũng không sạch sẽ, quận binh ăn không hướng không ít, cũng sợ Chu Nhất Ba theo chân bọn họ tích cực, bởi vậy đối với Chu Nhất Ba rất là hữu cầu tất ứng.

Chu Nhất Ba mặc dù không có phẩm cấp, chưa tính là quan viên, thế nhưng mà tại toàn bộ tề quận, đều là cực có sức ảnh hưởng đích nhân vật.

Hồng Vũ nghe Thôi Kiến Thành nói xong, nhịn không được nói thầm một câu: "Nguyên lai tựu là như vậy cái đồ chơi."

Thôi Kiến Thành đỏ mặt lên, Vũ thiếu gia này bằng với là nói: cứ như vậy cái đồ chơi các ngươi còn hấp tấp bán mạng?

Hồng Khê đứng ở một bên, chen miệng nói: "Thiếu gia, chỉ sợ Chu Nhất Ba bối cảnh sẽ không đơn giản như vậy a, thư lại đã lớn như vậy chất béo địa phương, Thái Trường Quân làm sao có thể tùy tiện an bài một người?"

Thôi Kiến Thành tranh thủ thời gian nói tiếp nói: "Đúng là, Chu Nhất Ba chính là quận trưởng đại nhân sủng ái nhất tiểu thiếp một vị bà con xa biểu huynh."

Hồng Vũ mỉm cười, nhất phách ba chưởng: “Đã thành, tất cả giải tán đi, hồi trở lại đi ngủ, ta ngược lại muốn nhìn, Thái Trường Quân như thế nào cùng ta bàn giao:nhắn nhủ “

Ngày hôm sau nửa thượng buổi trưa, Thái Trường Quân tựu không kịp thở chạy tới

Hắn đã hơn 40 tuổi, sống an nhàn sung sướng nhiều năm, thật lâu không có cỡi qua ngựa rồi, đêm qua đã nhận được quận binh báo cáo, mới biết được chính mình tiểu thiếp cái kia tay chân không thế nào sạch sẽ biểu huynh đến cùng chọc phải người nào. Lúc này đem hắn sợ đến nhảy dựng lên, cũng chẳng quan tâm chuẩn bị cái gì, chuẩn bị ngựa đi đường suốt đêm, chạy như điên nửa đêm, trên đường tại một chỗ trạm dịch nghỉ ngơi ước chừng hai canh giờ, sau đó tiếp tục ra roi thúc ngựa chạy đến.

Hiện tại hắn hai cái bên đùi, đã mài đến máu chảy đầm đìa một mảnh. Đã đến thôn trấn khẩu, Thái Trường Quân cùng cùng đi vài tên thân vệ cao thủ, thấy được Chu Nhất Ba bọn người, lập tức hít sâu một hơi: vị này Vũ Đô Hồng Sài, quả nhiên “Danh bất hư truyền “

Thái Trường Quân trong nội tâm âm thầm oán trách cái kia tiểu thiếp, hắn sớm đã biết rõ Chu Nhất Ba không phải cái gì tốt điểu, không muốn giữ ở bên người, nhất là còn chiếm lấy lấy thư lại trường trọng yếu như vậy chức vị. Thế nhưng mà cái kia tiểu thiếp đáy giường tầm đó có lắm thủ đoạn, mỗi một lần cổ mềm nhũn chập choạng về sau, Thái đại nhân muốn xoá Chu Nhất Ba tâm tư cũng tựu phai nhạt.

Hắn luôn lo lắng Chu Nhất Ba sẽ chọc cho họa, nhưng lại mình an ủi, dù sao tại đây tề quận ở trong, còn có chuyện gì ta Thái Trường Quân bày bất bình đâu này?

Nhưng là hắn tuyệt đối không nghĩ tới, Chu Nhất Ba không gây tai hoạ tắc thì dùng, một gây tai hoạ, mà ngay cả hắn cũng thật sự bày bất bình.

Đám thân vệ nhìn xem bị giày vò thành cái này hình dạng Chu Nhất Ba, cũng là không rét mà run. Bọn hắn vịn Thái Trường Quân xuống ngựa, một gã thân vệ xem hắn đau thẳng

cau mày, khuyên: "Đại nhân, trước tìm một chỗ phía trên một chút dược, đổi một bộ quần áo a."

Thái Trường Quân lắc đầu: "Không cần."

Chính là muốn lại để cho Hồng Vũ xem thấy mình cái dạng này đây này.

Đường đường quận trưởng đại nhân, khập khiễng theo Khiên Ngưu Trấn đi vào, trong trấn tất cả mọi người thấy được, có người năm đó từng tại Lôi Châu thành xa xa trông thấy qua Thái Trường Quân mấy lần, tại chỗ kinh hô: "Quận trưởng đại nhân "

Vì vậy rất nhanh tin tức một truyền mười, mười truyền một trăm, toàn bộ Khiên Ngưu Trấn người cũng biết rồi. Nhìn xem tề quận lớn nhất quan viên, như vậy thê thảm vô cùng đi Dương Gia Bảo phế tích, trên thị trấn tất cả mọi người lại một lần nữa cùng nhau nghi vấn: Dương Hoành đây một lần, đến cùng tìm người đã đến người nào?

Thái Trường Quân hai chân máu tươi chảy đầm đìa xuất hiện tại Hồng Vũ trước mặt, trên mặt mồ hôi lạnh ứa ra, Hồng Vũ lúc ấy phản ứng đầu tiên là cái này choáng nha tu luyện Quỳ Hoa Bảo Điển a?

Bất quá đường đường Đại tướng nơi biên cương, cư nhiên như thế hạ thấp tư thái, cũng làm cho Hồng Vũ trong nội tâm điểm này nóng tính tiêu tan, theo điểm này đi lên nói, Thái Trường Quân mục đích xác thực đạt đến.

"Nguyên lai là Vũ thiếu, năm kia ta hồi trở lại Vũ Đô báo cáo công tác, nhìn thấy qua ngươi một lần."

Hồng Vũ hoàn toàn không nhớ gì cả, đoán chừng là một lần nhân số phần đông trên yến hội a.

Thái Trường Quân kỳ thật trong nội tâm âm thầm kêu khổ, Chu Nhất Ba ngươi cái vương bát đản, ngươi đắc tội ai không tốt đắc tội Hồng gia? Đắc tội Hồng gia cũng thì thôi, tùy tiện Hồng Thắng Nhật Hồng Liệt Hồng Di Lan đã nhận biết, như thế nào hết lần này tới lần khác là Hồng Vũ?

Vũ Đô ba sài tiếng xấu đã rơi vào tay Thương Lan đi, chớ nói chi là gần nhất Hồng Vũ có thể nói là "Đại phóng dị sắc", vốn là ba con hồ bằng cẩu hữu ganh đua sắc đẹp, hiện tại chỉ còn lại có hồng sài một người trời đông giá rét ngạo thả

Hồng Vũ nhìn xem hắn thê thảm bộ dáng, cũng có chút không đành lòng: "Hồng Khê, cho Thái đại nhân một cái chỗ ngồi."

Hồng Khê bưng một chỉ ghế tới, trải lên mềm mại da thú cái đệm.

Đó là cửu phẩm Hoang Thú lâm chồn da, loại này hoàng da thú có cầm máu công hiệu, giống như:bình thường là cho có loét đít người dùng đấy, hiện tại dùng tại Thái Trường Quân trên người, ngược lại là lộ ra Hồng Khê rất tri kỷ.

Thái Trường Quân cảm kích hướng hắn cười cười, lại đối với Hồng Vũ nói: "Vũ thiếu, chuyện này là ta thẩn thờ, mấy người kia, ngươi tùy tiện xử trí như thế nào."

Hồng Vũ bĩu môi một cái: "Thái đại nhân, ngươi người ngươi mang về, cái này mấy cái gia hỏa dựa theo Đại Hạ luật pháp nên xử trí như thế nào, ngươi xem rồi xử lý là được.

Hắn khoát khoát tay: "Đại trên thân người có thương tích, hay là trở về tu dưỡng lấy a."

Hắn nói xong, xoay người rời đi rồi.

Thái Trường Quân nhíu mày, chờ một chốc thoáng một phát mới tại thân vệ nâng hạ cáo từ rời đi.

Trên thực tế Hồng ngọc thạch không thế nào muốn cùng Thái Trường Quân liên hệ, người ta đường đường Đại tướng nơi biên cương, đã làm đủ tư thái, Hồng Vũ còn năng như thế nào đây? Thế nhưng mà hắn đối với cái này dung túng thân thích thịt cá dân chúng quận trưởng thật sự không có cảm tình gì, bàn giao:nhắn nhủ một câu ngươi có thể đem người lĩnh đi trở về, cũng tựu không muốn nói thêm nữa thập

Tại Hồng Vũ xem ra, chuyện này cũng chỉ tới mới thôi rồi.

Hắn đến đủ quận Tàng Vân Sơn bắt Hoang Thú, vốn là rất thuận lợi một việc, lại hết lần này tới lần khác gặp gỡ như vậy

một đám ngu xuẩn, tựu cùng ăn phải con ruồi đồng dạng ác

Bất quá cũng may dò xét Dương Gia Bảo, coi như là có chút thu hoạch. Lại nghĩ tới cái kia một chỉ não tinh Hoang Thú đầu lâu, Hồng Vũ trong nội tâm thì càng thêm chờ mong, muốn nhanh chóng chạy về Vũ Đô làm cho cái minh bạch.

"Sáng sớm ngày mai chúng ta tựu trở về đi."

"Vâng."

Thế nhưng mà bên này Thái Trường Quân Khả không nghĩ như vậy, Hồng Vũ lãnh đạm, lại để cho trong lòng của hắn mơ hồ có chút bất an.

Hắn ra Hồng Vũ lều vải, hai gã thân vệ cũng không dám lại để cho chính hắn đi rồi, một người lưng cõng, mặt khác mấy người đang một bên hầu hạ. Thái Trường Quân phân phó: "Hiện tại trong trấn tìm cái chỗ nghỉ ngơi."

Vì vậy thân vệ tìm một nhà tại Khiên Ngưu trong tiểu trấn rất giá cao khách sạn, thỉnh Thái Trường Quân chấp nhận thoáng một phát. Các loại dàn xếp tốt rồi, Thái Trường Quân trên giường nằm xuống, đám thân vệ mời tới y tượng, vì hắn khám và chữa bệnh, sát dược, thu thập sẵn sàng về sau, một gã thân vệ thăm dò tính hỏi: "Đại nhân, Chu đại nhân bọn hắn

Thái Trường Quân tức giận nói: "Quản hắn chết sống đây này "

Thân vệ câm như hến, không dám nói nữa. Hắn chỉ là cầm tên kia tiểu thiếp một điểm chỗ tốt mà thôi, không cần phải vì thế làm tức giận đại nhân.

Thái Trường Quân hai chân thoải mái một điểm, siêu một gã thân vệ vẫy tay một cái: "Ngươi đi Vũ thiếu gia nơi trú quân bên ngoài chờ, vị kia… Hồng Khê, nếu như đi ra, vô luận như thế nào thỉnh hắn tới một chuyến, tựu nói lão gia ta thỉnh hắn ăn cơm."

"Vâng." Thân vệ có chút không rõ, nhưng chỉ là nghe theo.

Hồng Vũ ngày mai sẽ phải ly khai, Hồng Khê đương nhiên muốn đi ra thu mua một ít gì đó. Nơi này chính là Tàng Vân Sơn, vẫn có rất nhiều bí dược, thú tài các loại thứ đồ vật,

chẳng những so Vũ Đô phong phú, hơn nữa muốn tiện nghi nhiều lắm.

Hồng Vũ dò xét Dương Hoành gia, tiểu phát một số tiền của phi nghĩa ngày hôm qua đem Dương Hoành treo ngược lên trước khi, Tiểu Lâm lại từ trên người của hắn tìm ra đến một triệu tám trăm ngàn lượng ngân phiếu

Những…này ngân phiếu đương nhiên thành thành thật thật giao cho Hồng Vũ, Hoang Thú đám thợ săn rất muốn nuốt riêng, nhưng khi nhìn đến Dương Hoành cùng Chu Nhất Ba thảm trạng, còn có người nào lá gan này? Đây chính là câu nói đầu tiên năng phát ra cả nước hải bắt công văn, lại để cho bọn hắn cả nhà không yên chủ nhân

Vì vậy Hồng Vũ tài đại khí thô bắt đầu.

Đuổi đi Thái Trường Quân, Hồng Vũ tiện tay vung cho Hồng Khê mươi vạn lượng bạc, lại để cho hắn đi cho trong nhà mọi người mua chút ít lễ vật.

Hồng Khê đi ra ngoài đã bị Thái Trường Quân thân vệ cho ngăn cản, nhưng là mặc kệ hắn nói như thế nào, Hồng Khê một ngụm cắn chết: ta trước tiên đem thiếu gia lời nhắn nhủ tồi xong xuôi nói sau.

Tên kia thân vệ bất đắc dĩ, đành phải đi theo hắn hỗ trợ cầm thứ đồ vật.

Hồng Khê theo Hồng Thắng Nhật bắt đầu, Hồng Liệt vợ chồng, mười tám võ cơ lần lượt mua một vòng, xuống, đằng sau thân vệ không hổ là Ngũ phẩm nguyên định võ đạo cường giả, bao lớn bao nhỏ mười mấy cái một đầu ngưu cũng không gì hơn cái này phụ trọng mà thôi.

Cuối cùng đem những…này làm cho xong, Hồng Khê đi theo tên kia thân vệ đi gặp Thái Trường Quân, Thái Trường Quân không thể đứng dậy, nhưng là thái độ như cũ rất tốt, hắn lại để cho chủ quán chuẩn bị trên một cái bàn tốt rượu và thức ăn tiễn đưa tiến gian phòng ở bên trong đến, Hồng Khê cũng hãy theo lấy hắn có một câu không có một câu trước trò chuyện. Hắn tại Vũ Đô, ứng phó các loại quan to kinh nghiệm nhiều lắm, tuyệt không sốt ruột.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Nghe ngóng hoạt động (hạ)

Lượn cả buổi vòng tròn luẩn quẩn, Thái Trường Quân nói cái gì cũng không có moi ra đến, đành phải nói thẳng nói: "Tiểu huynh đệ, không biết Vũ thiếu gia thích nhất làm sự tình là cái gì? đây một lần Vũ thiếu gia đến đủ quận, ta không có kết thúc người chủ địa phương, cũng bởi vì chuyện này nhắm trúng Vũ thiếu gia không khoái, rất là băn khoăn ah."

Hồng Khê tròng mắt đi lòng vòng: "Thiếu gia thích nhất làm sự tình?"

Hắn nhất phách ba chưởng: "Ha ha ha, cái kia chính là xét nhà ah "

Hồng Vũ dò xét hai lần gia, mỗi một lần đã thu hoạch cực lớn, hắn gần nhất quả thật có chút "Trầm mê" tại loại trò chơi này.

Thái Trường Quân giật mình: "Tốt, không có vấn đề, cam đoan lại để cho Vũ thiếu gia thoả mãn."

Hồng Khê uống hai lượng tiểu rượu, đứng dậy cáo từ, Thái Trường Quân lại để cho thân vệ đưa hắn một mực đưa đến Hồng Vũ nơi trú quân bên ngoài. Trước khi đi, trả lại cho hắn đút mấy trương mệnh giá ngàn lượng ngân phiếu.

Một đêm này, Thái Trường Quân không để ý đau xót, lại để cho thân vệ mướn một chiếc xe ngựa đi suốt đêm hồi trở lại Lôi Châu thành.

Hắn nhất định phải cam đoan Hồng Vũ đây một lần "Xét nhà", sao khoái hoạt, siêu thoả mãn, sao thắng lợi trở về. Cho nên chỉ có thể sớm trở về chuẩn bị.

Mà đối với Quan Lăng các loại Hoang Thú thợ săn [Hunter] mà nói, một đêm này thật sự là dày vò. Ngày mai Hồng Vũ phải trở về Vũ Đô rồi, bọn hắn những người này đến cùng như thế nào an bài? Thế nhưng mà Hồng Vũ phân phó một câu về sau tựu chính mình đi ngủ rồi, cũng không có người tiến đến quấy rầy hắn.

Hoang Thú đám thợ săn tâm thần bất định bất an một mực chờ đến sáng ngày thứ hai, Hồng Vũ còn không có rời giường đâu rồi, Thái Trường Quân một gã thân vệ tới trước. Hắn rất là cung kính ở bên ngoài chờ lấy, mãi cho đến Hồng Vũ mà bắt đầu…, dùng qua điểm tâm, hắn mới phụ cận bẩm báo: Thái Trường Quân muốn nghiêm trị Chu Nhất Ba, nhưng là cân nhắc đến Chu Nhất Ba cùng hắn có thân thích quan hệ, cho nên tránh hiềm nghi, thỉnh Hồng Vũ "Thay chấp pháp", vây lại Chu Nhất Ba gia.

Hồng Vũ nở nụ cười, Hồng Khê tranh thủ thời gian tiến lên: "Thiếu gia, cái này đều là tiểu nhân công lao, ta nhắc nhở hắn đấy."

Hồng Vũ bay bổng một cái tát rút đi qua: "Một bụng ý nghĩ xấu "

Hồng Vũ cười tủm tỉm đấy, quả nhiên tiểu tử này biết rõ thiếu gia yêu thích. Hắn vung tay lên, đối với tất cả mọi người nói: "Đi, vi Thái đại nhân sắp xếp lo giải nạn đi

Quan Lăng bọn người vốn đã lo được lo mất đã đến một cái cực điểm, bỗng nhiên thoáng cái lại muốn đi Lôi Châu xét nhà, lại là cùng một chỗ thở dài một hơi.

Lôi Châu khoảng cách Tàng Vân Sơn ra roi thúc ngựa thì ra là một ngày đường trình, Hồng Vũ đương nhiên muốn thư thư phục phục ngồi trong xe ngựa, lớn như vậy ước cần hai ngày thời gian.

Liệt Mã không tình nguyện, lề mà lề mề, thế nhưng mà hắn cũng so với cái kia bình thường xe ngựa nhanh thiệt nhiều.

Các loại Hồng Vũ đã đến Lôi Châu thành, Thái Trường Quân đã đem cái kia tiểu thiếp tặng người, sau đó sai khiến Thôi Kiến Thành phụ tử, cùng đi Hồng Vũ xét nhà.

Thái Trường Quân sở dĩ dưới sự giận dữ đem tiểu thiếp tặng người rồi, là vì hắn vốn là nghĩ đến gấp trở về "An bài" thoáng một phát, muốn Vũ thiếu gia sao thắng lợi trở về, cái kia Chu Nhất Ba thân gia đoán chừng không quá đầy đủ.

Thế nhưng mà hắn thật không ngờ phái người đi một điều tra, cái này trở thành thư lại trường trước khi, nghèo rớt mùng

tơi sách cũ sinh, rõ ràng tại Lôi Châu nội thành có sáu chỗ bất động sản, ở ngoài thành có ba cái đại trang viên, trong trạch viện càng là có dấu hơn 100 vạn lượng bạc, còn có các loại kỳ trân dị bảo

Cái này thư lại trường, so với hắn cái này quận trưởng của cải còn dầy hơn thực

Thái Trường Quân cái này giận dữ không phải chuyện đùa, đã quyết định chủ ý, các loại Hồng Vũ đi rồi, hảo hảo hảo thu thập Chu gia những cái…kia trang viên, bất động sản Hồng Vũ mang không đi.

Hồng Thân không thế nào chào đón Thôi Kiến Thành, thế nhưng mà thấy Thôi Nguyên Hóa, lão các huynh đệ tự nhiên là một hồi thổn thức, ôn chuyện về sau, cùng Hồng Vũ cùng một chỗ chạy tới Chu gia.

Chu Nhất Ba đến bây giờ còn đang Khiên Ngưu Trấn bên ngoài treo, hắn cùng Dương Hoành buổi tối hôm qua tựu tắt thở rồi, cũng không có người đi mà quản xem bọn hắn làm khỉ gió gì.

Thôi Nguyên Hóa làm việc so con của hắn ổn trọng nhiều lắm, triệu tập đã đến một ngàn tên quận binh bên trong tinh nhuệ, đem toàn bộ Chu phủ bao vây lại, những người này còn có một binh sĩ bộ dạng, trên tên dây cung đao ra khỏi vỏ, đằng đằng sát khí, coi như là một con chim muốn bay ra tới cũng không có khả năng.

Hồng Vũ rất nhanh liền phát hiện Chu gia bảo tàng chỗ, chuyển không về sau, Hồng Thân lại lặng lẽ đi vào Hồng Vũ bên người: "Thiếu gia, bên này có nhiều thứ ngươi có thể sẽ cảm thấy hứng thú."

Hồng Thân phát hiện chính là một tòa sách cổ lâu. Tại Chu phủ góc Tây Bắc, là một tòa tầng ba cao gạch mộc lầu nhỏ, độc lập một tòa sân nhỏ, phía dưới còn có một nho nhỏ ao hoa sen, súc Thủy nuôi cá, một khi cháy có thể gần đây lấy nước đập chết.

"Ta hỏi qua rồi, Chu Nhất Ba trước kia chỉ là thất bại sách cũ sinh, cùng liền sách cũng mua không nổi, thường xuyên bị

người xem thường. Hắn phát đạt về sau, thích nhất mua đồ vật tựu là các loại sách."

Hồng Thân vừa nói, một bên đẩy ra lầu nhỏ môn, bên trong từng dãy trên giá gỗ, bày đầy một sách vở sách cổ.

Hồng Vũ ngoài ý muốn: "Hắn chuyên môn thu thập sách cổ?"

"Đúng là "

Hồng Vũ vui mừng quá đỗi, bước nhanh đi vào chọn lựa bắt đầu. Trước đó lần thứ nhất bạch uyển sáng sớm thu đồ đệ, Hồng Vũ đem có thể tìm được toàn bộ kỹ năng sách cổ tất cả đều dùng để cho tiểu muội tăng lên võ vận, mà bất luận là hắn, đại ca, thậm chí là gia gia cùng với còn đang bế quan bên trong đại ca trong miệng hiền lành nãi nãi, kỳ thật đã rất cần võ vận. Vì vậy đối với Hồng gia mà nói, kỹ năng sách cổ bao nhiêu đã không coi là nhiều.

Hồng Vũ vốn vì Dương Hoành cùng Chu Nhất Ba sự tình phi thường căm tức, Tàng Vân Sơn bắt thú, rất thuận lợi một việc, lại bị cái này hai cái tôm tép nhãi nhép trộn lẫn hắn có chút chán ghét.

Bất quá hiện tại, phía trước có Dương Hoành mấy trăm vạn lượng bạc thân gia "Bị động hiếu kính", sau có Chu Nhất Ba cái này vô lại sách cũ sinh yêu thích, khả năng bắt tay:bắt đầu đại lượng kỹ năng sách cổ, Hồng Vũ tâm tình lập tức tốt…mà bắt đầu, có chút "Nhân họa đắc phúc" may mắn cảm giác.

Hắn đầy cõi lòng chờ mong tiến vào sách cổ trong lầu, tại tầng thứ nhất dạo qua một vòng, nhưng không khỏi có chút thất vọng, bởi vì tầng thứ nhất tàng thư rất nhiều, ước chừng có 5000 sách, lại toàn bộ đều là Nho môn kinh điển, thậm chí có hơn mười bản tiền triều Đại Nho tự tay sao chép kinh điển. Mỗi một bản đã giá trị liên thành, trân quý vô cùng. Nhưng là thiên trời không có Hồng Vũ chỗ chờ mong cái kia chút ít kỹ năng sách cổ.

Hắn lại lên tầng thứ hai, tầng thứ hai quy mô cùng tầng thứ nhất tương đương, bất quá tại đây bắt được tựu là một ít thượng vàng hạ cám sách vở, nói ví dụ cổ đại chí quái tiểu

thuyết, dâm từ diễm khúc một loại, cũng không có Hồng Vũ muốn đồ vật.

Hắn lại thất vọng leo lên tầng thứ ba thang lầu, không khỏi có chút lo được lo mất mà bắt đầu…, vạn nhất không có kỹ năng sách cổ, chính mình chẳng phải là không vui một hồi?

Hồng Thân theo ở phía sau, hắn chỉ là phát hiện sách cổ lâu, cũng không có tiến đến xem bên trong tàng thư rốt cuộc là cái gì loại hình, bởi vậy cũng có chút thất vọng, hiện tại suy nghĩ một chút hắn tựu cảm giác mình khả năng có chút lỗ mãng: Chu Nhất Ba là cái sách cũ sinh, như thế nào sẽ cất chứa kỹ năng sách cổ? Mạo mạo thất thất đem thiếu gia gọi tới, khả năng lại để cho thiếu gia không vui một hồi.

Tầng thứ ba tựu vắng vẻ rất nhiều, phần đông giá sách thượng diện, gần kề bầy đặt mấy trăm bản cổ tịch, Hồng Vũ nhìn một chút, lại là một ít võ đạo điển tịch

Cái này Chu Nhất Ba xem ra dã tâm không nhỏ, ước chừng cảm giác mình cả đời này cũng cứ như vậy rồi, Khả là có thể từ sau đại bắt đầu bồi dưỡng, những…này võ đạo điển tịch, hiển nhiên là muốn cho hắn Chu gia, hướng chính thức đại thị tộc phương hướng phát triển ah.

Hồng Vũ nhìn lướt qua, nhẹ nhàng lắc đầu. Chu Nhất Ba tuy nhiên có quyền thế, nhưng là dù sao tiếp xúc trong đám người, chính thức võ đạo cao thủ quá ít, hắn bắt được những… này võ đạo điển tịch tuy nhiên niên đại đã lâu, thế nhưng mà đẳng cấp quá thấp, tốt nhất một bản cũng chỉ là Ngũ phẩm võ học, đối với Hồng phủ mà nói, những…này sách cổ thì ra là bỏ thêm vào thoáng một phát thư khố, không có có bao nhiêu giá trị.

Mà hắn hết sức chờ mong kỹ năng sách cổ như cũ không có tìm được.

Hồng Vũ có chút thất vọng khoát khoát tay: “Gọi người đến đem những này sách đã vận trở về đi.”

Hắn đến từ tân triều, rất rõ ràng sách vở cự đại tác dụng, bởi vậy không xa ngàn dặm cũng phải đem những…này sách cổ toàn bộ chở về Vũ Đô.

Hồng Thân gật đầu một cái: "Vâng."

Hắn quay người xuống dưới gọi Hồng Khê đến an bài người.

Hồng Vũ cũng đi theo tựu muốn đi ra ngoài rồi, hắn lúc xoay người khóe mắt liếc qua quét đến cái gì đó, nhịn không được lại ngừng lại, xoay qua chỗ khác nhìn xem, nguyên lai là lầu ba cửa ra vào có một chỉ ngăn tủ, bầy đặt vị trí lộ ra rất không ngờ, thế cho nên Hồng Vũ cùng Hồng Thân đi lên về sau, chú ý lực tất cả đều bị những cái…kia võ đạo sách cổ hấp dẫn, không có chú ý tới tại đây cái này chỉ ngăn tủ, rõ ràng còn là khóa lại đấy.

Hồng Vũ tiến lên, nhẹ nhàng kéo một cái, thân thể cường hãn lực lượng phát động, cái con kia đồng khóa mì vắt đồng dạng bị niết đã đoạn.

Mở ra ngăn tủ, Hồng Vũ vẫn còn buồn bực, Chu Nhất Ba trong này ẩn dấu cái gì đó?

Trong tủ chén chỉ bày biện tứ kiện đồ vật, một chỉ thanh đồng tiểu đỉnh, ước chừng có ba thước đến cao, xem ra là bị người thường xuyên vuốt vuốt vuốt ve, thượng diện bao tương nồng hậu dày đặc, lòe lòe sáng lên. Mà tiểu đỉnh mặt ngoài, điêu khắc lấy ước chừng hơn 100 miếng kim văn đây không phải cái gì linh văn, mà là đang thật lâu xa đích niên đại trước khi, không có giấy bút thời điểm, mọi người ghi chép sự kiện một loại phương thức, tại Hồng Vũ ở kiếp trước, cũng từng ở tân triều một ít trong viện bảo tàng đã từng gặp cùng loại văn vật.

Hồng Vũ rất tùy ý tựu nhảy tới, đệ nhị kiện thứ đồ vật là một cuốn thẻ tre, đồng dạng phi thường Cổ lão, cho người một loại cảm giác hơi chút đụng một cái, muốn nghiền nát. Đồng dạng chỉ là cổ đại một bộ sách vở, đối với Hồng Vũ đến nói không có gì giá trị.

Đệ tam kiện đồ vật là một quả lòng bài tay lớn nhỏ ngọc bản, thượng diện có khắc văn tự rậm rạp chằng chịt cực nhỏ lớn nhỏ, phi thường tinh mỹ. Nhưng đồng dạng chỉ là giống như:bình thường sách cổ.

Hiển nhiên tại đây sách cổ càng có giá trị, cho nên Chu Nhất Ba mới bắt bọn nó khóa bắt đầu. Hồng Vũ kỳ thật đã không ôm cái gì hi vọng rồi, ánh mắt đã rơi vào thứ tư kiện sách cổ thượng.

Đây là một chỉ sách vở lớn nhỏ hộp gỗ, nào đó trân quý gỗ lim chế thành, mặt ngoài điêu khắc lấy mấy cái Hồng Vũ cũng không biết văn tự, hắn đem cái hộp cầm lên, lại không nghĩ rằng cái hộp kia bắt tay:bắt đầu đặc biệt trầm trọng, thiếu chút nữa chảy xuống xuống dưới

Hồng Vũ một hồi kinh ngạc, hắn hiện tại thất phẩm hồn tinh hậu kỳ, lực lớn vô cùng, mỗi ngày dùng mấy ngàn cân Thiết Trụ tử rèn luyện thân thể chủ nhân, nhỏ như vậy một chỉ cái hộp, coi như là tràn đầy hoàng kim, cũng sẽ không khiến hắn cảm thấy trầm trọng, trong lúc này rốt cuộc là cái quái gì?

Hắn cầm cái hộp nhẹ nhàng mở ra, bên trong là thành từng mảnh nham thạch

Hồng Vũ chau mày đầu, loại này nham thạch hiện ra màu vàng lợt, chính giữa không ngừng lóe ra ngôi sao đồng dạng hào quang. Ước chừng hai mươi mấy khối thạch phiến, chỉnh tề bầy đặt tại trong hộp, có điểm giống Hồng Vũ ở kiếp trước, đồ thư quán kiểm duyệt sách tạp bài phóng bộ dạng.

Hắn không nghĩ tới một ít thạch phiến cư nhiên như thế trầm trọng, tiện tay rút ra một quả nhìn xem, lập tức toàn thân chấn động

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Dưới núi thị trấn nhỏ (thượng)

Loại này văn tự bút họa vô cùng đơn giản, lộ ra thập phần phong cách cổ xưa, thậm chí có chút ít đơn sơ. Nhưng là như thế này một loại Hồng Vũ hoàn toàn chưa từng gặp qua đơn sơ văn tự, lại làm cho hắn đang nhìn đến lần đầu tiên thời điểm, ẩn ẩn thì có chủng (trồng) minh bạch những…này văn tự muốn biểu đạt ý tứ cảm giác.

Trong khoảnh khắc đó, Hồng Vũ thậm chí có một loại "Đây là văn minh sử một cái đẳng trước kỳ tích" cảm giác. Bởi vì từng cái văn tự một mình lựa đi ra, Hồng Vũ toàn bộ cũng không nhận ra, nhưng là văn tự tổ hợp cùng một chỗ, trong đó hàm nghĩa tựa hồ không nói cũng hiểu

Tổng cộng 24 miếng thạch phiến, Hồng Vũ bắt đầu lại từ đầu, từng cái xem qua, sau đó hắn tựu phi thường khẳng định, đây là một loại phi thường Cổ lão kỹ năng sách cổ. Có lẽ vẫn còn hiện tại Thanh Nguyên đại lục văn minh sinh ra đời trước khi. Mà cái này một bộ sách cổ bên trong chỗ ghi chép kỹ năng, cùng loại với hiện tại "Trận sư" .

Hồng Vũ trịnh trọng chuyện lạ đem cái hộp đắp kín, tự mình ôm trong tay.

Lần này Tàng Vân Sơn săn thú chi đi, thu hoạch lớn nhất không phải cái kia một trăm mười hai đầu Hoang Thú, mà là hai cái: cái kia một khỏa não tinh Hoang Thú sọ điêu khắc, còn có cái này chỉ hộp gỗ.

Hắn từ trên lầu đi xuống đi thời điểm, Hồng Thân vừa vặn trở về, chứng kiến hắn ôm cái hộp có chút kỳ quái: "Thiếu gia?"

Hồng Vũ cười tủm tỉm vỗ vỗ cái hộp: "Thứ này ta tự mình cầm, vật gì đó khác lại để cho Hồng Khê an bài tốt người, nhất định phải còn nguyên cho ta chở về đi, hư hao một bản, ta đập nát cái mông của hắn."

“Vâng”

đây một lần sao Chu Nhất Ba gia, thập phần thuận lợi, tại Hoang Thú đám thợ săn hiệp trợ xuống, chỉ dùng một ngày thời gian, sẽ đem Chu gia hết thảy tài sản sửa sang lại đi ra, ngân phiếu ước chừng một triệu ba trăm ngàn lượng, có thể chở đi các loại trân quý bảo vật tương đương bạc một triệu sáu trăm ngàn lượng. Trừ lần đó ra, các loại bất động sản nếu như chậm rãi bán, ước chừng năng đổi về đến ba triệu sáu trăm ngàn lượng bạc.

Thế nhưng mà Hồng Vũ không có thời gian chờ, thế nhưng mà nếu như tiện nghi người khác hắn lại không cam lòng, vì vậy đem quyết định chắc chắn các nơi bất động sản bên trong chảy ra đến một chỗ, nhưng là thành bên ngoài trang viên toàn bộ lưu lại.

Hồng phủ ở các nơi sản nghiệp vốn tựu không nhiều lắm, một năm tiền thu bất quá hơn hai trăm vạn lượng bạc, tại Tứ đại trụ trời bên trong, tuyệt đối là nhất nghèo khó một

Hồng Vũ đem những này trang viên lưu lại nhập vào Hồng phủ, coi như là tại bên ngoài một chỗ sản nghiệp.

Thái Trường Quân đối với cái này có chút buồn bực, bất quá Hồng Vũ cho hắn lưu lại mấy chỗ bất động sản, hắn cũng không phải không thu hoạch được gì.

Xét nhà hoàn tất, Hồng Vũ phái Hồng Khê đi thông tri Thái Trường Quân, chính mình sáng sớm ngày mai muốn phản hồi Vũ Đô rồi. Thái Trường Quân vào lúc ban đêm chuyên môn chạy đến Hồng Vũ ở khách sạn, vì hắn tiễn đưa.

Trước khi đi, lại chuẩn bị một phần mấy vạn lượng bạc hậu lễ.

Đưa đến Thái Trường Quân, Hồng Vũ mơ hồ cảm thấy không đúng: “Thái Trường Quân vì cái gì như thế hạ thấp tư thái?”

Cho dù Hồng gia chính là quái vật khổng lồ, thế nhưng mà Thái Trường Quân cũng là đường đường quận trưởng, tuy nhiên đã làm sai trước, đắc tội Hồng Vũ, nhưng là cả quá trình

thoạt nhìn, Thái Trường Quân rõ ràng là phi thường sợ hãi Hồng Vũ, phi thường tận tâm nịnh nọt nịnh bợ.

Hồng Thân cũng không hiểu, duy chỉ có một bên Hồng Dần tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt có chút cổ quái.

"Dần thúc, có chuyện gì là ta không biết đấy sao?" Hồng Vũ truy hỏi một câu.

Hồng Dần chần chờ thoáng một phát, chậm quá nói: "Bởi vì ta cũng không biết có phải hay không là vì vậy, bất quá thiếu gia ngươi đi ra gần, đại thiếu gia cùng Tống gia đại tiểu thư đi lại thân mật, hơn nữa…"

"Hơn nữa cái gì?"

"Hơn nữa ta trước khi đến đại thiếu gia cùng Tống gia đại tiểu thư giống như cùng một chỗ tại Hương Tích Tự thượng hương cầu nguyện, kết quả bị Tống Mặc Cẩn đại nhân đụng vừa vặn, nghe nói sau khi trở về Tống Mặc Cẩn sẽ đem Tống gia đại tiểu thư cho cấm túc rồi."

Hồng Vũ lập tức nháy mắt ra hiệu cười rộ lên: "Đại ca rất uy vũ ah, ta cũng không biết hắn ngày bình thường trung thực trung hậu, rõ ràng thông đồng khởi cô nương đến trả cái này có biện pháp gì "

Hồng Thân cùng Hồng Dần cùng một chỗ cười khổ, loại lời này bọn họ là không có biện pháp xen vào đấy.

Hương Tích Tự tại Vũ Đô thành bên ngoài, chính là Vũ Đô trình trung thiếu nam thiếu nữ minh ước cầu nguyện yêu nhất đi địa phương, nghe nói phi thường linh nghiệm, tại đâu đó cầu nguyện nam nữ, thường thường đều có thể hữu tình người sẽ thành thân thuộc, tư thủ cả đời.

Hồng Liệt cùng Tống Du Nhiên cùng lúc xuất hiện tại Hương Tích Tự, khó trách Tống Mặc Cẩn giận tím mặt.

Hồng Vũ sờ lên cằm, trong nội tâm âm thầm tán thưởng đại ca anh minh thần võ, đồng thời một hồi giật mình: "Tin tức này đã truyền ra a? Tống Mặc Cẩn chính là Lại bộ Thượng thư, trông coi khắp thiên hạ quan nhi, thật là lớn lão bên trong

đích đại lão, hắn cho là chúng ta Hồng gia muốn cùng Tống gia quan hệ thông gia, cho nên mới như vậy sợ ta đúng không?

Hơn phân nửa như thế.

Hồng Dần thở dài: "Thiếu gia, ngài trở về hay là tranh thủ thời gian đi khuyên nhủ đại thiếu gia cùng đại thiếu nãi nãi a."

Hồng Vũ lập tức buồn rầu: đại tẩu cái kia tính tình, chỉ sợ nghe nói vấn đề này, lập tức tựu muốn đem đại ca đánh ra khỏi nhà a?

Hồng Dần bốn phía nhìn xem, chỉ có ba người bọn họ, lúc này mới nhỏ giọng nói ra: "Thiếu gia, cái kia ngày sau, đại thiếu gia mỗi lúc trời tối đều là tại ngài trong sân ngủ đấy."

Hồng Vũ thẳng lắc đầu: "Đại ca phu cương không phấn chấn… Được rồi, vấn đề này cũng không thể trách đại tẩu."

Hồng Vũ một hồi phiền muộn: có thể trách ai?

Quái gia gia? Nếu không phải hắn lúc trước không phải buộc đại ca cưới đại tẩu, cũng tựu không hữu hiện tại sự tình. Đại ca cùng Tống Du Nhiên thế nhưng mà đã sớm tình chủng (trồng) ám chủng (trồng).

Nhưng là lúc kia, gia gia có thể có cái gì tốt lựa chọn? Ai biết Hồng gia có thể lần nữa quật khởi?

Hồng Vũ một hồi nhức đầu, thanh quan khó đoạn việc nhà, không sai biệt lắm tựu là ý tứ này a.

Ngoài cửa, Hồng Khê thò đầu ra nhìn, ló đầu ra ngó, Hồng Vũ trong nội tâm chính bực bội, một tiếng gầm lên: "Lén lén lút lút làm gì, cút cho ta tiến đến "

"Hắc hắc, là, tiểu nhân cái này lăn tới đây."

Hồng Khê cười đùa tí tửng co lại thành một cái viên thịt, theo cửa ra vào xiêu xiêu vẹo vẹo lăn tiến đến.

Hồng Vũ lắc đầu cười mắng: "Đã thành, đứng lên đi. Ta hỏi ngươi, sách cổ cùng trân bảo vận chuyển sự tình an bài thế nào?"

“Thiếu gia, ta làm việc ngài vẫn chưa yên tâm? Thứ đồ vật giả vờ mười hai chiếc xe ngựa, ngoài xe mặt ta lại để cho người chuyên môn dùng tấm ván gỗ đóng đinh, cam đoan không có vấn đề gì.”

Hồng Vũ gật gật đầu: “Vậy là tốt rồi, ngươi có phải là có chuyện gì hay không?”

Hồng Khê cười hắc hắc nói: “Thiếu gia, ta không sao, bất quá người khác có việc.”

Hồng Vũ không rõ: “Ai có việc?”

“Thiếu gia ngài ngọc thụ Lâm Phong anh tuấn tiêu sái, thầm mến người của ngài quá nhiều, ngài đương nhiên không có cảm giác gì rồi, hắc hắc, ta, ta cũng là nhìn xem con gái người ta đáng thương, cho nên mới đến thay nàng hỏi một chút, thiếu gia ngài đến cùng ý định như thế nào dàn xếp những người này?”

Hồng Vũ đã minh bạch, hừ một tiếng: “Ngươi là thu người ta bạc a?”

Hồng Khê gọi lên đụng thiên khuất: “Thiếu gia, trời đất chứng giám, đây một lần ta thật sự là không có lấy được chỗ…”

Gần Tiểu Lâm bọn người đem hắn đương gia đồng dạng cung cấp lấy, hắn lúc này đến chân thật lương tâm phát hiện, bỗng nhiên nghĩ đến thiếu gia chính đang gầy dựng chính mình thành viên tổ chức, cảm thấy những người này tu vị, chiến lực cũng không tệ, mới chủ động tới hỏi một chút.

Hồng Vũ khoát tay chặn lại, nghĩ nghĩ: “Thân thúc, ngươi đi ra ngoài theo chân bọn họ nói, người cũng có thể lưu lại, nhưng là hết thảy dựa theo trong phủ quy củ đến. Nếu ai chịu không được, sớm làm xéo đi.”

“Vâng.” Hồng Thân đáp ứng một tiếng, những chuyện này cũng không cần Hồng Vũ quan tâm.

Hồng Dần nghĩ tới: “Thiếu gia, cái kia Trương Đông Lôi, đã triệt để điều tra rõ ràng, thân thế trong sạch, không có vấn đề, ngài có thể yên tâm sử dụng

Hồng Vũ gật gật đầu: "Hắn gần nhất tiến độ tu luyện như thế nào đây?"

Hồng Dần tán thưởng không thôi: "Tiểu tử này trời sinh tựu là luyện võ có khiếu, ta lão đầu tử chưa từng thấy qua tiến bộ nhanh như vậy đấy, vào phủ lúc này mới vài ngày, đã ngưng tụ ra võ khí, tấn cấp Cửu Phẩm Dũng Tuyền rồi"

Hồng Vũ gật gật đầu, hắn sớm đã biết rõ Trương Đông Lôi là cái võ học kỳ tài, trở về ngược lại là có thể đem Trương Đông Lôi mang theo trên người rồi, một ít không thế nào địa phương nguy hiểm, có hắn cùng Hồng Khê đi theo là được rồi, thân thúc dù sao cũng là Tam phẩm hiển thánh, không thể thật sự quanh năm suốt tháng tùy tùng đồng dạng cùng tại phía sau mình.

Hồng Thân đi ra ngoài chỉ chốc lát, bên ngoài truyền đến một hồi trầm thấp tiếng hoan hô, hiển nhiên những cái…kia Hoang Thú đám thợ săn rốt cục đã nhận được chờ mong đã lâu đáp án, vui vẻ vô cùng.

Lại một lát sau, Hồng Thân trở về đối với Hồng Vũ nói: "Thiếu gia, đã an bài thỏa rồi, có thể tiến vào Hồng gia bọn hắn cầu còn không được, không có người đối với trong phủ quy củ có ý kiến gì. Bất quá ngay tại vừa rồi, Chu Phương sớm đi nha."

Hồng Vũ gật đầu: "Đi rất tốt, tên kia tại, ta còn phiền đây này."

Hồng Thân lại nói: "Những người này đại bộ phận tư chất bình thường, bất quá có thể chịu được cực khổ, đẳng cấp cũng đúng lúc đủ, theo Lục Phẩm Thực Tôi đến Tứ phẩm thông pháp, đoán chừng ngoại trừ cái kia Quan Lăng cùng Tô Tam bên ngoài, người khác tăng lên không gian không lớn rồi. Lại vừa vặn dùng để sung làm trung kiên lực lượng."

Hồng Vũ cũng nhận đồng: "Vẫn quy củ cũ, trước tiên đem tất cả mọi người bối cảnh điều tra rõ ràng, trước đây, chỉ làm cho bọn hắn tham gia một ít cần động võ hành động là được rồi. Đã qua quan sát kỳ, lại xem cá nhân đích tài cán an bài."

"Vâng."

Ngày hôm sau sáng sớm, Hoang Thú đám thợ săn đối với Hồng Vũ thái độ có hoàn toàn bất đồng, cung kính bên trong càng mang theo một loại thuận theo.

“Thiếu chủ “

Hồng Vũ gật gật đầu, khoát tay chặn lại: “Về sau đều là người một nhà rồi, đi thôi, hồi trở lại Vũ Đô.”

Thái Trường Quân mang theo Lôi Châu trong thành một ít sức nặng đầy đủ đích nhân vật đến đây tiễn đưa, Hồng Vũ đơn giản ứng phó rồi thoáng một phát, cho chút ít mặt mũi về sau đã đi ra Lôi Châu thành.

Tại đây trang viên về sau còn muốn phái người đến kinh doanh, mượn nhờ Thái Trường Quân địa phương không ít, thích hợp làm tốt quan hệ có lợi mà vô hại.

Hoang Thú thợ săn [Hunter] tổng cộng mười mấy người, chăm sóc đoàn xe khẳng định không đủ, Thôi Nguyên Hóa cho hắn phái tới hai mươi tên trong quân cao thủ. Hồng Vũ cũng không biết, cái này hai mươi danh ngạch (slot) tại tề quận quận binh bên trong thế nhưng mà đoạt phá đầu.

Quận binh chính giữa, có rất nhiều cũng là địa phương thượng đại thị tộc tắc người tiến vào, những người này từ nhỏ bị gia tộc bồi dưỡng, tu vị không tệ, liều bối cảnh ai cũng không thua cho ai. Nghe nói có cơ hội có thể cùng tại Hồng gia Nhị thiếu gia bên người, lập tức nguyên một đám nô nức tấp nập vô cùng, dùng sức rảnh tay đoạn đi qua cửa hệ.

Thôi Nguyên Hóa từ đó thu mấy vạn lượng bạc chỗ tốt những…này hắn đương nhiên không có cùng Hồng Vũ nói.

Vì vậy ra khỏi thành thời điểm, hai mươi tên trong quân cao thủ nguyên một đám ngẩng đầu ưỡn ngực, cao ngất như nới lỏng, nghẹn đủ khí lực tại Vũ thiếu gia trước mặt biểu hiện. Xem ở đằng kia chút ít Hoang Thú thợ săn [Hunter] trong mắt, càng là một hồi thổn thức.

Bọn hắn biết rõ những người này thực lực cũng không kém hơn chính mình, thân gia bối cảnh càng là bọn hắn thúc ngựa không kịp đấy, những người này tựa như trước khi chính mình đồng dạng, tìm kiếm nghĩ cách cho Thiếu chủ lưu hạ một cái

ấn tượng tốt, hy vọng có thể cùng Hồng gia đáp thượng quan hệ, cho nên bọn hắn hiện tại càng là cảm giác mình may mắn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Dưới núi thị trấn nhỏ (hạ)

Một đường không nói chuyện, đoàn xe tốc độ không chậm, dùng sáu ngày thời gian chạy tới tề quận biên cảnh. Phía trước một mảnh nguy nga núi lớn lan tràn tại đại địa phía trên, gió bấc gào thét, trên núi đậm đặc vân lăn mình:quay cuồng, tựa như biển cả Phong Bạo, lại để cho người một mắt nhìn đi đã cảm thấy cái này vô tận trong núi lớn, nhất định cất dấu cao cao tại thượng đại năng lực người.

Hồng Dần cùng Hồng Thân đứng tại xe trước, nhìn xa cái kia tòa núi lớn, trong mắt đều là hướng tới: "Ngọc Long Sơn!"

Đến thời điểm Hồng Vũ ba người vội vàng mà qua, hồi trình đi ngang qua Ngọc Long Sơn, hai vị Tam Phẩm Hiển Thánh trong nội tâm cảm khái.

Ngọc Long Sơn trung Ngọc Thanh quán, Đạo Môn thánh địa!

Chỗ đó có Đại Hạ Quốc sư, Nhất Phẩm Hợp Chân chí tôn vũ giả Trọc Nhất Đạo Trường, cho dù năm đó tiêu diệt Vân Không Tự một trận chiến, Trọc Nhất Đạo Trường bị thụ tranh luận, nhưng là hắn vẫn như cũ là Đại Hạ ngũ đại nhất phẩm một trong, cao cao tại thượng Địa Vị vô người có thể dao động.

Nếu như thời gian cho phép, hai người thật sự rất muốn đi Ngọc Thanh quán nhìn một cái, nhưng là sốt ruột chạy về Vũ Đô, cũng chỉ có thể nhìn về nơi xa liếc cái kia muôn hình vạn trạng Ngọc Long Sơn thôi.

Đoàn xe tiếp tục hướng trước, bọn hắn chỉ là theo Ngọc Long Sơn bên ngoài đi ngang qua, cũng không cần thâm nhập trong núi. Lúc chiều đoàn xe đã tới Ngọc Long Sơn xuống, một cái cũng không ngờ thị trấn nhỏ "Ngọc Quan Trấn" .

Xem nhìn thời gian đã tiếp cận chạng vạng tối, Hồng Vũ phân phó: "Tiến trấn tìm khách sạn nghỉ ngơi đi, hôm nay không đi."

“Vâng.”

Đoàn xe hướng phía Ngọc Quan Trấn mà đi, Hồng Khê cỡi ngựa nhanh một bước đuổi vào thị trấn nhỏ đi an bài khách sạn. Đợi đến lúc Hồng Vũ đoàn xe chậm rãi chạy nhanh nhập thị trấn nhỏ cái kia bàn đá xanh phố tựu phong cách cổ xưa đường đi, Hồng Khê đầu đầy mồ hôi mà đến: “Thiếu gia, thật sự là không khéo, trên thị trấn khách sạn cũng đã trụ đầy rồi.”

Hồng Vũ có chút ngoài ý muốn: “Trụ đầy rồi hả? Chuyện gì xảy ra?”

Hồng Khê đã sớm đánh nghe rõ ràng: “Vài ngày trước Ngọc Thanh quán thả ra tin tức, hôm nay nội sẽ tổ chức một hồi pháp hội, đem có một ít Ngọc Thanh quán luyện chế bí dược linh đan miễn phí gửi đi người hữu duyên, vì vậy chung quanh nhà giàu nhóm: đám bọn họ chen chúc tới, không riêng gì Ngọc Quan Trấn, Ngọc Long Sơn chung quanh sở hữu tất cả thôn trấn, khách sạn toàn bộ chật ních.”

Hồng Vũ thẳng lắc đầu: “Như thế nào trùng hợp như vậy, được rồi, ra trấn tìm nơi thích hợp cắm trại a.”

Hồng Khê vội vàng còn nói thêm: “Thiếu gia, mặc dù không có khách sạn, nhưng là trên thị trấn một ít người ta có thể phòng cho thuê bỏ cung cấp người ở lại, ta sớm đi nhìn, có một hộ cũng không tệ lắm, ngài nếu không mau mau đến xem?”

Dù sao thời tiết rét lạnh, Hồng Vũ cũng không muốn tại dã ngoại cắm trại, gật đầu nói: “Cái kia tốt, ngươi dẫn đường a.”

Hồng Khê đi đầu dẫn đường, đã đến thôn trấn góc Tây Bắc một gia đình.

“Cái này gia đình sản nghiệp rất nhiều, nghe nói là trên thị trấn số một số hai người ta, đáng tiếc cái này mấy đời nhân khẩu mỏng manh, sân lớn như vậy để trống hơn phân nửa. đây một lần cũng là vì làm việc thiện, mới đem sân nhỏ thuê đi ra.”

Hồng Vũ tại Hồng Khê giới thiệu bên trong, ngẩng đầu nhìn cái kia sân nhỏ, gạch xanh thanh ngói, bức tường màu trắng tuyết trắng, trên tường dùng màu đen thuốc màu, động

tác võ thuật đẹp mắt đơn giản một chút mộc mạc đồ án trang trí.

Như vậy sân nhỏ, tại Vũ Đô thành bên trong thì ra là trong đó đợi nhân gia trình độ, nhưng là đặt ở cái này trong tiểu trấn, đã là "Khu nhà cấp cao" rồi.

Cửa ra vào có một lão quản gia chờ, thấy bọn họ đã đến liền mở ra cửa sân, rất là khách khí đưa bọn chúng mời đến đi.

Sân nhỏ không nhỏ bọn hắn những người này ở lại dư xài. Sạch sẽ sạch sẽ, điểm này ngược lại là rất cùng Hồng Vũ tâm ý, hắn gật đầu một cái: "Đi, tựu ở nơi này a." Hồng Khê tranh thủ thời gian đi theo cái kia lão quản gia nói đi. Toàn bộ đội ngũ dàn xếp xuống, sắp xếp xong xuôi người trông coi xe ngựa, những người còn lại riêng phần mình đi nghỉ ngơi, Hồng Khê đã định tốt rồi cơm tối, qua lập tức sẽ có tiệm cơm chuyên môn đưa tới.

Quan Lăng đã dần dần tiến vào nhân vật, đi theo Hồng Vũ bên người, bưng trà rót nước, không có gì không cam lòng thần sắc. Chỉ là nàng dù sao không phải nha hoàn xuất thân, rất nhiều chi tiết, tỉ mĩ vẫn chưa tới vị.

Hồng Vũ gian phòng không thể nghi ngờ là lớn nhất một gian, lại để cho hắn có chút kinh hỉ chính là, gian phòng này chẳng những cùng chung quanh cái khác gian phòng độc lập khai mở, hơn nữa có phòng ngủ, thư phòng, phòng bếp nhỏ, thậm chí còn có một gian rất sạch sẽ nhà vệ sinh!

Tại đây tới gần Ngọc Long Sơn, bên ngoài viện có một đầu từ trên núi chảy xuống dòng suối nhỏ, chủ nhà đem suối nước dẫn vào trong nhà xí, vô luận đại tiểu tiện, đều bị rất nhanh chóng cuốn đi, sẽ không lưu lại cái gì hương vị.

Hồng Vũ không nghĩ tới cái này chủ nhân ngược lại là rất có tâm tư một người.

Hắn tại Quan Lăng phục thị hạ rửa mặt, trở lại thư phòng nghỉ ngơi. Trong thư phòng tàng thư mấy trăm bản, không nhiều không ít. Trong phòng treo một bức chữ:

Thế vị lòng chua xót lưỡng tóc mai biết, chiếm hết nhân gian triệt để si.

Hắn đứng ở nơi này bức chữ phía dưới, phân biệt rõ một lát, âm thầm gật đầu, trong nội tâm đối với cái này một nhà chủ nhân càng là hiếu kỳ rồi.

Hồng Khê xuất hiện tại cửa ra vào: "Thiếu gia, tiệc tối đưa tới, ngài hiện tại dùng hay là chờ một lát?" Hồng Vũ thản nhiên nói: "Tiễn đưa tới a." "Vâng." Ước chừng là bởi vì Hồng Khê cho giá tiền không tệ, nhà này tiệm cơm dùng tài liệu thập phần cam lòng (cho), các loại đặc sản miền núi món ăn dân dã số lượng rất nhiều, đầy mỡ quá lớn ăn Hồng Vũ có chút phát táo.

Bữa tối về sau tất cả mọi người lui ra, Hồng Thân, Hồng Dần, một người bảo hộ Hồng Vũ, một người chăm sóc đoàn xe.

Hồng Vũ lại nhìn lấy cái kia hai câu nói lẳng lặng xem chỉ chốc lát, muốn tĩnh hạ tâm lai (*) bắt đầu tu luyện. Lúc này, một hồi thanh nhã tiếng đàn truyền đến, Hồng Vũ lập tức hiếu kỳ, theo thanh âm đi qua phát hiện, nguyên lai là theo bên cạnh sân nhỏ truyền đến đấy.

Hắn gian phòng này, cùng bên cạnh sân nhỏ chỉ là một tường chi cách, nghe nói gia chủ này Nhân Tổ tôn hai người sẽ ngụ ở bên cạnh trong sân. Mà kia bức trên tường, vừa vặn có một cái cửa nhỏ liên thông hai bên. Hơn nữa tựa hồ, cửa nhỏ thượng không có khóa. Hồng Vũ đứng tại cửa ra vào, tiếng đàn tựa như tri âm tri kỷ, thời gian dần qua một cổ nhàn nhạt hương trà truyền đến.

Hồng Vũ vốn cơm tối ăn tựu đầy mỡ, lúc này nghe thấy được hương trà, lập tức có chút khát vọng.

Hắn tay giơ lên đang muốn gõ cửa, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, lệch ra cái đầu trong chốc lát, cảm thấy vấn đề này không khỏi có chút quá khéo. Hắn xoay người lại, đem Hồng Khê gọi tới: "Hôm nay ngươi là như thế nào tìm tới nơi này hay sao?"

Hồng Khê thành thật trả lời: "Tiểu nhân một cái khách sạn một cái khách sạn tìm đi qua, trên đường bị một người trông thấy, hắn lĩnh ta tới."

Hồng Vũ tâm lý nắm chắc rồi, nhịn cười không được cười khoát tay nói: "Đã biết, ngươi đi đi. Đúng rồi, đem Tô Tam gọi tới."

Hồng Khê đáp ứng một tiếng đi, không bao lâu, Tô Tam hấp tấp chạy tới: "Thiếu chủ, ngài tìm ta?"

Hồng Vũ gật gật đầu, hướng hắn vẫy tay một cái: "Đi theo ta."

Hắn dẫn Tô Tam đi ra ngoài, chỉ chỉ cái kia cửa nhỏ, phụ ghé vào lỗ tai hắn như thế như vậy, như vậy như thế phân phó một phen, vỗ Tô Tam bả vai: "Đi thôi."

Tô Tam gật đầu một cái, đi nhanh đi tới cái kia tiểu phía sau cửa.

Tiếng đàn lượn lờ, hương trà róc rách, Nguyệt Dạ lộ ra yên lặng lịch sự tao nhã, ý cảnh xa xưa, Tô Tam cái kia lụi bại giống như cuống họng giật ra hô: "Đây là đâu một nhà như vậy thiếu đạo đức? Hơn nửa đêm đạn bông! Còn có để cho người ta ngủ hay không, chính mình muốn đàn ông hay là muốn đàn bà tao tình ngủ không được đúng không? Vậy ngươi cũng không thể không để cho người khác ngủ ah!"

Bên cạnh sân nhỏ băng một tiếng đã đoạn dây đàn, tiếng đàn két một tiếng dừng lại!

Tô Tam lầm bầm một tiếng: "Đáng đời!"

Hồng Vũ mặt mày hớn hở, hướng phía Tô Tam im ắng vỗ tay. Tô Tam nhếch miệng cười ha hả.

Đuổi đi Tô Tam, bên cạnh sân nhỏ không còn có động tĩnh. Hồng Thân một mực tại đứng một bên, chịu đựng cười rất thống khổ.

Hồng Vũ còn không chịu bỏ qua, đứng tại cửa thư phòng, lớn tiếng nói: "Đây là cái gì ngắt câu sai tử? Không ốm mà rên, đau xót (a-xit) hủ vô cùng, người đâu, lấy giấy bút đến, vừa vặn thiếu gia ta hôm nay thi hứng đại phát, xem ta cho các ngươi đề một thủ đâu ra đó thơ hay!"

"Vâng."

Hồng Thân chịu đựng cười đi an bài, nếu đao nhẹ nguyệt ở chỗ này, chỉ sợ đã sớm cười đến gãy lưng rồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Cách Tường

Bên cạnh sân nhỏ cũng không lớn, lại thập phần tinh xảo, nếu như Hồng Vũ thật sự đẩy cửa tới, nhất định sẽ phi thường kinh ngạc tại như vậy một cái địa phương nhỏ bé, lại có thể biết có loại này rõ ràng cho thấy lâm viên xếp đặt thiết kế đại sư thủ bút tiểu viện.

Tùng bách Tử Trúc bố trí cho người một loại không bàn mà hợp ý nhau đạo vận cảm giác, một ít hoa cỏ tuy nhiên khô rơi tàn lụi, lại như cũ lại để cho người có thể tưởng tượng được ra, chúng nở rộ thời điểm trong vườn này cảnh đẹp.

Trên góc Tây Bắc, có một tòa trúc lâu, một chỉ hồng bùn tiểu lô bày ở trúc trước lầu, một chỉ điêu khắc lấy Long Văn thiết hũ, ừng ực ừng ực đốt lên Thủy, phốc phốc ra bên ngoài bốc hơi nóng.

Bên cạnh là một trương rất tùy ý dùng một khối ngàn năm nhai bách thân cây bổ ra, theo hình đánh bóng thành bàn trà. Trên mặt bàn bày biện một bộ cổ kính tử sa đồ uống trà, cái loại nầy thấm vào ruột gan hương trà, đúng là từ trong đó phát ra.

Tại bàn trà nghiêng phía sau, một trương Ô Mộc đoản trên bàn bày biện một trương đàn cổ, một căn dây đàn đã chặt đứt.

Lúc này, bất kể là cái kia Tần sau đích giai nhân, hay là bàn trà bên cạnh lão giả, đều là vẻ mặt kinh ngạc, tuyệt đối thật không ngờ, một phen khổ tâm an bài, thậm chí mua được tiệm cơm, rõ ràng làm ra đến như vậy một cái kết quả.

Nàng kia làm nữ quan cách ăn mặc, lão giả cũng là mộc mạc đạo bào. Lúc này, nữ tử chính tức giận bất bình nói: “Cái này ăn chơi thiếu gia, há có thể dùng loại này ô ngôn uế ngữ vũ nhục chúng ta! Thật sự đáng giận!”

Lão đạo sĩ cũng là thẳng lắc đầu, lộ ra một nụ cười khổ, cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Nữ quan lại nghe gặp Hồng Vũ kêu gào lấy thi hứng đại phát, nhịn không được phẫn nộ nói: "Chỉ bằng hắn loại này hạ lưu bại hoại, năng viết ra cái gì thơ hay đến!"

Lão đạo sĩ tay vuốt chòm râu, biểu hiện ra vẻ mặt lạnh nhạt, nhưng trong lòng thì không cho là đúng: cái kia hai câu nói, chính là hắn đắc ý chi tác, hắn vậy mới không tin Hồng Vũ loại này mao đầu tiểu tử năng viết ra cái gì đã càng thêm sâu xa tác phẩm đến.

Thế nhưng mà không hề nghi ngờ, trong lòng hai người đã có chút tò mò.

"Mà thôi, ngày mai qua đi xem chẳng phải sẽ biết rồi." Lão đạo vung tay lên, đứng dậy đến hảo hảo thu về lá trà ước lượng tại trong tay áo đi rồi, hắn có chút già mà không kính lải nhải một câu: "Hắc hắc, không đến cũng tốt, ta cái này Bắc Phong Vọng Vân Trà thế nhưng không có nhiều rồi, ta còn không nỡ cho tiểu tử ngươi uống đây này."

Hắn lưng cõng tay áo, lung la lung lay đi rồi, rộng thùng thình bay lả tả đạo bào giống như là một đám mây.

Nữ quan thì là hung hăng trừng Hồng Vũ sân nhỏ bên kia liếc, đau lòng thu hồi đàn cổ, không cam lòng đi.

Hồng Vũ bắt lấy bút lông, nhớ lại một phen, tuyệt bút vung lên một lần là xong! Ném đi bút, ha ha một hồi cười to: "Ha ha ha, phiếu mà bắt đầu…, treo tốt!"

Hồng Thân thẳng lắc đầu, Hồng Khê lại thấy mặt mày hớn hở, vểnh lên ngón tay cái nói: "Thiếu gia, ngài thật sự là tuyệt rồi, cái này đều có thể nghĩ ra được? Hắc hắc!"

Quan Lăng vừa vặn tiến đến: "Thiếu chủ viết cái gì thơ, cho ta xem một chút."

Hồng Vũ tranh thủ thời gian ngăn lại: "Đừng!"

Quan Lăng càng hiếu kỳ: "Cho ta xem xem nha…"

"Hồng Khê, ngươi cái đồ đần còn không mau điểm lấy đi!" Hồng Vũ ngăn đón Quan Lăng hướng Hồng Khê rống to, cái này nếu để cho Quan Lăng nhìn thấy, hình tượng của mình thật sự hủy.

Hồng Khê nâng…lên thiếu gia "Bản vẽ đẹp" chạy đi bỏ chạy.

Quan Lăng bĩu môi một cái: "Thiếu chủ bất công."

"Hắc hắc, không cho ngươi xem là vì muốn tốt cho ngươi. Ngươi tu vị quá thấp, xem những vật này chỉ có chỗ hỏng không có lợi."

Quan Lăng không phục: "Ta đã là Tứ phẩm thông pháp sơ kỳ rồi, còn năng so ra kém Hồng Khê?"

Hồng Vũ dứt khoát làm làm ra một bộ cao thâm mạt trắc bộ dạng: "Ngươi không hiểu đấy."

Quan Lăng một hồi hoài nghi, Hồng Vũ bị nàng xem có chút không có ý tứ, khoát tay nói: "Tốt rồi, đi ra ngoài đi, thiếu gia ta cần nghỉ ngơi rồi." Quan Lăng lúc này mới không truy vấn rồi. Một đêm không có chuyện gì xảy ra, sáng sớm hôm sau mà bắt đầu…, mọi người nếm qua điểm tâm thu thập sẵn sàng, đoàn xe tiếp tục ra đi, xuyên qua thị trấn nhỏ hướng Vũ Đô mà đi.

Hồng Vũ bọn hắn đi ước chừng một phút đồng hồ, cái kia phiến cửa nhỏ cót kẹtzz một tiếng mở ra, già mà không kính lão đạo sĩ, nước trong bông sen giống như nữ quan trước sau đi tới. Lão đạo sĩ chép miệng chậc lưỡi: "Tiểu tử thúi này, đến thật có thể trầm đắc trụ khí (*bảo trì bình thản), rõ ràng tuyệt không hiếu kỳ?"

Nữ quan hừ một tiếng, bước đi hướng về phía thư phòng, đẩy cửa ra, vốn là treo lão đạo sĩ cái kia hai câu nói địa phương, bị đổi lại một đầu dài bức. Cái kia một số nát chữ, lại để cho người xem muốn đâm con mắt. Các loại nữ quan thấy rõ những cái…kia "Thi từ" rốt cuộc là cái gì nội dung thời điểm, thật sự muốn đâm con mắt rồi.

"Phi phi phi! Ta biết ngay hắn cái này hạ lưu bại hoại không viết ra được cái gì đứng đắn thứ đồ vật! Hỗn đãn, ta muốn giết hắn!"

Nữ quan càng nói càng hận, một đập mạnh gót sen quay người chạy vội mà đi.

Lão đạo sĩ có chút kỳ quái: "Làm sao vậy?"

Hắn đi đến cửa thư phòng, ngẩng đầu nhìn lên, xiêu xiêu vẹo vẹo một bài thơ:

Đậu khấu nở hoa ba tháng ba, một cái côn trùng đi đến bên trong toản (chui vào), chui nửa ngày không được đi vào, leo đến bông hoa thượng đánh đu. Thịt JM, cục cưng, ta không khai trừ ngươi như thế nào toản (chui vào)?

Đạo sĩ mặt già đỏ lên, lại bị Hồng Vũ cho khí nở nụ cười: "Cái này ranh con!"

Hồng Vũ đang ngồi ở trên xe ngựa hừ phát tiểu khúc, đem Ngọc Quan Trấn sự tình để tại sau đầu. Muốn gặp ta, còn nhăn nhăn nhó nhó bố cái (ván) cục, để cho ta chủ động đi tìm các ngươi? Bổn thiếu gia nhất không quen nhìn đúng là loại này thoát quần nói láo : đánh rắm sự tình.

Trong ngày này giữa trưa, bọn hắn tựu phải ly khai Ngọc Long Sơn phạm vi rồi, lại đi một ngày rưỡi, không sai biệt lắm có thể đến Vũ Đô.

Đoàn xe bỗng nhiên ngừng lại, Hồng Vũ nhảy lên màn xe, Hồng Thân nhanh chóng nhích lại gần, thần sắc nghiêm trọng: "Thiếu gia, có người cản đường."

Coi như là hơn một ngàn danh sơn tặc cũng không có khả năng lại để cho Hồng Thân thần sắc ngưng trọng như thế, Hồng Vũ ngưng lông mày hỏi: "Là cao thủ?"

Hồng Dần cũng đã đi tới bên cạnh xe: "Cao thủ! Tối thiểu chúng ta nhìn không thấu!"

Hồng Vũ trong nội tâm lộp bộp thoáng một phát, liền hai vị Tam Phẩm Hiển Thánh đã nhìn không thấu cao thủ, ít nhất cũng là nhị phẩm khai thần! Bên cạnh mình những người này, thật muốn động thủ, năng chèo chống mười chiêu cũng không tệ rồi.

"Vũ công tử sao không xuống xe một tự?"

Hồng Thân cùng Hồng Dần cùng một chỗ ngăn trở: "Thiếu gia, Liệt Mã tốc độ nhanh, ngươi cỡi nó đi trước, chúng ta ngăn chặn hắn!"

Hồng Vũ sắc mặt nghiêm trọng, khoát tay áo, đẩy cửa xe ra đi xuống.

"Thiếu gia!" Hai người nóng nảy, Hồng Vũ như cũ khoát tay: "Tin tưởng ta."

Hắn thể 龘 nội, vô luận là Thái Cổ ma giống như đồ đằng hay là sa di pháp tướng, đều không có một điểm phản ứng, mặt trời Như Lai Pháp tôn tựu càng không cần phải nói.

Điều này nói rõ cái gì? Người tới có lẽ là cái cao thủ, nhưng là đối với chính mình cũng không có ác ý.

Hồng Thân do dự một chút, lui ra phía sau nửa bước. Hồng Dần lại còn muốn nói tiếp, bị Hồng Thân kéo lại.

Hồng Vũ đi đến trước đoàn xe mặt, trên đường ước chừng hai mươi trượng bên ngoài, một gã dáng người thon gầy lão đạo sĩ lưng cõng hai tay đứng tại gió bấc bên trong. Một thân vải thô đạo bào đón gió bay múa, tại hắn trước người, cái kia một đầu rộng lớn đường ống trở nên hẹp hòi, tự hồ chỉ năng thông hướng hắn

Mà ở phía sau hắn, mênh mông vùng quê, lồng lộng núi xanh, tựa hồ cũng trở thành một loại phụ trợ, phụ trợ vị này lão đạo.

Chỉ là một mình hắn, tựu áp chế toàn bộ đoàn xe tất cả mọi người không dám hành động thiếu suy nghĩ —— trong lúc này còn có hai vị Tam Phẩm Hiển Thánh!

Hồng Vũ đi ra phía trước, có chút thi lễ: "Lão trượng có gì chỉ giáo?"

Lão đạo sĩ có chút ngoài ý muốn nhìn hắn một cái, bởi vì hắn cảm giác được Hồng Vũ tựa hồ cũng không bị chính mình khí thế áp chế.

Hồng Vũ huyệt Thiên Trung bên trong, sa di pháp tướng chậm rãi tụng kinh, Phật âm lượn lờ, lão đạo sĩ đối với Hồng Vũ ảnh hưởng cực kỳ bé nhỏ.

Hắn cũng không giấu diếm cái gì, cười nhạt một tiếng, nói: "Tại Ngọc Quan Trấn thượng muốn mời công tử một hồi, bất

đắc dĩ công tử không nể mặt, lão đạo cũng chỉ có thể ưỡn lấy mặt mo ở chỗ này chờ công tử rồi."

Hồng Vũ trong nội tâm có chút bồn chồn: đêm qua thế nhưng mà đem người ta đắc tội hung ác rồi, nào biết được người ta dĩ nhiên là siêu cấp cao thủ.

"Hắc hắc, " hắn gượng cười hai tiếng: "Tiền bối là cao nhân, độ lượng đại."

Lão đạo sĩ nhàn nhạt nhìn hắn một cái: "Của ta độ lượng không sao cả, chỉ có điều, Ngọc Thanh quán thanh danh không thể nhẹ nhục!"

Oanh!

Trong đội xe tất cả mọi người, lập tức cảm thấy Thiên Băng Địa Liệt, chung quanh núi cao sụp đổ, vô số cự thạch cùng một chỗ hướng bọn họ ngược lại đi qua. Bầu trời văng tung tóe, vô cùng vô tận mây đen điên cuồng vọt tới. Đại địa dâng lên, hóa thành biển lửa nham thạch nóng chảy, muốn đưa bọn chúng triệt để thôn phệ!

Hồng Thân cùng Hồng Dần đầy người mồ hôi, gian nan vô cùng nhổ ra mấy chữ: "Nhất Phẩm Hợp Chân!"

Lão đạo này, dĩ nhiên là Nhất Phẩm Hợp Chân chí tôn vũ giả!

Hồng Vũ cũng lắp bắp kinh hãi: "Nhất Phẩm Hợp Chân, Ngọc Thanh quán, ngươi là Trọc Nhất Đạo Trường! ?"

Lão đạo sĩ chậm rãi bước mà đến, như cũ lưng cõng hai tay, thản nhiên nói: "Sư huynh nào có ta tốt như vậy tính tình? Nếu hắn, buổi tối hôm qua sẽ đem ngươi đọng ở ngọc kiếm trên đỉnh rồi."

Hồng Vũ cảm giác được áp lực càng lúc càng lớn, mặc dù là có sa di pháp tướng trợ giúp, hắn cũng dần dần cảm giác được thân hình trầm trọng. Nếu như không phải hắn mỗi ngày đã khiêng mấy ngàn cân sức nặng chạy bộ, hiện tại đã bị cái này cổ Thiên Băng Địa Liệt khí thế áp chế quỳ rạp xuống đất thượng.

Lão đạo sĩ có chút kinh ngạc nhìn hắn một cái, nói thầm một câu: "Quả nhiên có chút cổ quái, khó trách muốn phái ta đến."

Hắn ngược lại là đã có một tia hiếu kỳ, tốc độ càng thêm chậm chạp, hướng Hồng Vũ từng bước một đi qua.

Hắn mỗi tới gần một bước, Hồng Vũ tựu cảm giác mình trên người sức nặng gia tăng gấp đôi!

Năm bước về sau, Hồng Vũ đã lớn lên đỏ bừng cả khuôn mặt, toàn thân mạch máu bạo lên, hai chân thật sâu rơi vào trong lòng đất.

Hồng Thân cùng Hồng Dần tròn mắt muốn nứt, ra sức muốn muốn tránh thoát lực lượng vô hình trói buộc, xông về phía trước tới cứu viện binh thiếu gia, thế nhưng mà bọn hắn dùng hết toàn lực, cũng căn bản không thể động đậy.

Bước thứ sáu!

Xùy~~ ——

Hồng Vũ mắt cá chân đã rơi vào dưới mặt đất.

Bước thứ bảy!

Hắn toàn bộ bắp chân đã vùi dưới mặt đất, thế nhưng mà thân thể của hắn như cũ cao ngất vô cùng.

Lão đạo sĩ trong ánh mắt đã mang theo một tia hân thưởng, bước thứ tám chậm rãi phóng ra.

Hồng Vũ lần nữa bị cái này cổ gấp bội lực lượng áp tiến vào dưới mặt đất, mãi cho đến bẹn đùi bộ!

Đến nơi này, Hồng Vũ sắc mặt cũng thay đổi, cuống quít nói: "Tiền bối, tiền bối, ngươi cũng là nam nhân, xuống chút nữa tựu không ác hiền hậu ah!"

Lão đạo sĩ sửng sốt một chút mới kịp phản ứng, nhịn không được cười mắng một câu: "Ngươi cái vô lại hàng!"

Bất quá hắn cũng kịp phản ứng, chính mình vừa mới có hơi thấy cái mình thích là thèm, lại muốn phải thử một chút, cái này nho nhỏ thất phẩm hồn tinh đến cùng có thể kiên trì tới

trình độ nào. Ngay tiếp theo những người khác cũng gặp không may ương, nguyên một đám xụi lơ trên mặt đất, thương thế không nhẹ!

Lão đạo sĩ âm thầm có chút hối hận, khí thế chậm rãi thu về, mọi người thật dài thở dốc một hơi, nguyên một đám cá chết đồng dạng há to mồm, nằm trên mặt đất khẽ động cũng không thể động.

Hồng Dần cùng Hồng Thân cũng đã nhìn ra, lão đạo kia đối với thiếu gia không có ác ý.

Hồng Vũ vội vàng từ trong đất leo ra, vuốt trên người bùn đất, không để lại dấu vết nhẹ nhàng sờ soạng một cái dưới háng của mình —— hay là xác định thoáng một phát thì tốt hơn.

Lão đạo sĩ nhìn ở trong mắt, nhịn không được thẳng lắc đầu. Bất quá hắn đối với Hồng Vũ rõ ràng kiên trì lâu như vậy cũng rất kinh ngạc, lẽ ra ít nhất cũng phải là Tứ phẩm thông pháp mới có thể có thực lực này.

Lão đạo sĩ đứng ở một bên không nói một lời, nhặt lấy chính mình chòm râu suy tư về.

Các loại Hồng Vũ thu thập xong rồi, hắn vung tay lên: "Đi qua nói chuyện."

Hắn chắp tay sau lưng đi ở phía trước, Hồng Vũ đi theo hắn, hai người tại quan đạo bên cạnh rời xa mọi người, lão đạo sĩ tìm một khối sạch sẽ tảng đá lớn, khoanh chân ngồi trên đi.

Hồng Vũ bốn phía nhìn xem, lập tức một hồi oán thầm, lão gia hỏa này rõ ràng là giống ta đứng đấy cùng hắn nói chuyện, chung quanh nơi này không còn có phù hợp Thạch Đầu rồi. Hồng Nhị thiếu gia sao có thể bị thua lỗ? Hắn xuất ra một quả phong ấn thiết bài, vung lên, Liệt Linh Báo Vương ầm ầm mà ra, không thể làm gì núp xuống lại để cho Hồng Vũ ngồi tại trên lưng mình. Hồng Vũ giẫm phải phía sau lưng của nó mãi cho đến nó trên đỉnh đầu, lúc này mới khoanh chân ngồi xuống đến.

Lão đạo sĩ thiếu chút nữa tức giận đến theo trên tảng đá đến rơi xuống, tiểu tử này làm so với ta còn cao so với ta còn

thoải mái ah!

Hồng Vũ giống như cười mà không phải cười nhìn xem hắn, lão đạo sĩ tức giận không thôi, khoác lên trên đầu gối tay trái ngón giữa khấu trừ lên, che dấu tại tay áo xuống, một điểm mông lung hào quang tại đầu ngón tay ngưng tụ. Chỉ cần nhẹ nhàng bắn ra, Liệt Linh Báo Vương sọ não sẽ xuất hiện một cái trí mạng lỗ máu.

Hắn do dự một chút, nghĩ đến vừa rồi đã trong lúc vô tình đả thương nặng Hồng Vũ nhân mã, mà chính mình lại vai gánh trách nhiệm nặng nề, cắn cắn răng nhẫn nhịn, nhẹ nhàng buông lỏng tay ra chỉ.

Hồng Vũ lại hết lần này tới lần khác mở miệng nói: "Đêm qua cái kia đánh đàn tiểu mỹ nhân cùng tiền bối ngươi cái kia trà ngon, cùng một chỗ làm cho xuất hiện đi."

Lão đạo khí giận sôi lên: "Hồng Vũ, ngươi còn có xấu hổ hay không? !"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Cửa thành (thượng)

"Lão đạo Tửu Tứ." Lão đạo sĩ nhàn nhạt tự giới thiệu: "Trăm phương ngàn kế muốn mời Hồng công tử gặp một mặt, có một số việc muốn nói với ngươi đạo nói ra."

Ngọc Thanh quán rõ ràng còn cất giấu một vị Nhất Phẩm Hợp Chân, xem ra chân tướng Tào Quỷ Hùng theo như lời, thiên hạ này Nhất Phẩm Hợp Chân, ngũ đại chỉ là bày tại ngoài sáng thượng đấy, vẫn có rất nhiều cường giả ẩn vào dân gian.

Hồng Vũ hỏi: "Ngươi có phải hay không còn có một vị sư huynh gọi Trà Tam?"

Tửu Tứ Đạo Trưởng một hồi lâu không nói chuyện. Năm đó hắn còn là một tiểu đạo sĩ thời điểm, ngược lại là thường xuyên có người hỏi như vậy hắn, lúc kia mọi người ha ha cười cười, chỉ cho là cái vui đùa, thế nhưng mà từ khi hắn bước vào Ngũ phẩm nguyên định về sau, tựu không còn có người khai mở loại này nói giỡn. Không nghĩ tới, hôm nay chính mình đột phá Nhất Phẩm Hợp Chân, rõ ràng lại một lần bị người hỏi lên.

Hồng Vũ cũng không phải không biết kính sợ, chỉ là hắn cùng Tào Quỷ Hùng cái này tửu quỷ Nhất Phẩm Hợp Chân pha trộn thời gian quá dài, vô ý thức không có cảm thấy Nhất Phẩm Hợp Chân có gì đặc biệt hơn người. Nói sau "Trà Tam Tửu Tứ" thuyết pháp xâm nhập nhân tâm, hắn bật thốt lên hỏi lên.

Chứng kiến Tửu Tứ Đạo Trưởng tựa hồ có chút buồn bực, hắn tựu ngượng ngùng, ở kiếp trước, Hồng Vũ từ nhỏ đã bị giáo dục, cầm người khác dòng họ danh tự hay nói giỡn, cùng cầm người khác tàn tật hay nói giỡn giống nhau là rất không ác phúc hậu đấy.

Vì vậy hắn khó được áy náy bắt đầu: "Lão gia tử…"

Tửu Tứ hai mắt khẽ đảo: "Lão đạo với ngươi còn không có như vậy thục (quen thuộc)."

"Khục khục." Hồng Vũ có chút xấu hổ, oán thầm lão nhân này cái này sẽ không làm người, cùng chính mình tưởng tượng không sai biệt lắm, những khổ này tu đi ra cao thủ, tình thương độ có vấn đề.

Tửu Tứ nếu biết rõ trong lòng của hắn chuyển những ý niệm này, chỉ sợ mặc kệ trả giá bao nhiêu một cái giá lớn, cũng muốn một cái tát trước chụp chết hắn nói sau.

"Có lời gì tiền bối mời nói a."

Tửu Tứ sâu hít sâu một hơi, rồi đột nhiên tầm đó, vừa rồi cái kia bễ nghễ thiên hạ Nhất Phẩm Hợp Chân chí tôn vũ giả lại trở về rồi. Chỉ là đây một lần, loại khí thế này cho người một loại trời cao vân xa, bao la mờ mịt to lớn cảm giác, nhưng không có cái loại nầy cảm giác áp bách.

Lão đạo cười đùa tí tửng già mà không kính tư thái cũng không thấy nữa, chỉ có một vị có thể đại biểu toàn bộ Đạo Môn, một chưởng mở ra sơn nhạc, một quyền chấn vỡ thành trì siêu cấp cường giả!

"Ngươi có nghĩ là muốn đạt được toàn bộ Đạo Môn cài đặt!"

Hồng Vũ sửng sốt một chút, thiếu một ít thốt ra tựu phải đáp ứng rồi.

Mặc dù là không có Tửu Tứ Đạo Trưởng khí thế bức hiếp, chỉ bằng mượn một câu nói kia, thì có tuyệt đối đầy đủ sức hấp dẫn!

Quả thật tại Vân Không Tự bị diệt về sau, Đạo Môn cũng nhận được triều đình âm thầm đánh ác áp, nhưng là Đạo Môn vẫn như cũ là một cổ khổng lồ không thể tưởng tượng nổi lực lượng.

Cổ lực lượng này nếu như muốn toàn lực trợ giúp một người, tuyệt đối có thể cho người này vị cực nhân thần, thậm chí thay đổi triều đại long bào gia thân cũng không phải mộng tưởng!

Thế nhưng mà Hồng Vũ huyệt Thiên Trung bên trong sa di pháp tướng nhẹ nhàng run lên, tản mát ra một mảnh cát bụi đồng dạng Phật Quang. Hồng Vũ rất nhanh tỉnh táo lại.

Đầu nhập càng lớn, kỳ vọng càng cao.

Đạo Môn vì cái gì hảo tâm như vậy, bỗng nhiên muốn tới cài đặt chính mình một cái nho nhỏ thất phẩm hồn tinh?

Hắn hung hăng khẽ cắn đầu lưỡi ta của mình, đau đớn lại để cho hắn càng thêm thong dong: "Đạo trưởng, kính xin kỹ càng nói một câu."

Tửu Tứ nhìn nhìn hắn, nói: "Chúng ta tuy nhiên không trong triều, nhưng là so có chút trong triều ngu xuẩn nhìn càng thêm tinh tường. Vũ Tông Hoàng Đế bảo thủ, khó có thể dễ dàng tha thứ hoàng quyền khống chế bên ngoài lực lượng. Năm đó Vân Không Tự, đúng là bởi vậy bị diệt.

Các ngươi Hồng gia, chẳng những âm thầm cất giấu một vị Nhất Phẩm Hợp Chân, hiện tại lại cùng bạch uyển sáng sớm, Tào Quỷ Hùng đi lại thân mật, Vũ Tông Hoàng Đế làm sao có thể dung hạ được các ngươi?

Tại người khác xem ra, Hồng gia tại đã trải qua ngắn ngủi trầm luân về sau, tựa hồ muốn lần thứ hai quật khởi. Thế nhưng mà Hồng gia hiện tại ván này mặt, tựa như Liệt Hỏa nấu dầu, nhìn như hưng thịnh, trên thực tế cực kỳ nguy hiểm. Chỉ cần Vũ Tông Hoàng Đế đã tìm được đối phó Nhất Phẩm Hợp Chân đích phương pháp xử lý, Hồng gia chính là hắn cái thứ nhất ra tay mục tiêu!"

Hồng Vũ nhíu mày, hỏi: "Đạo trưởng nói những…này, Trọc Nhất Đạo Trưởng chắc hẳn càng là tinh tường. Như vậy lúc trước vì cái gì Trọc Nhất Đạo Trưởng còn muốn tham gia Vân Không Tự cuộc chiến?"

Tửu Tứ lão đạo nhíu mày, tránh mà không đáp nói: "Hồng công tử hỏi như vậy, hiển nhiên các ngươi đã thấy được loại nguy cơ này. Chúng ta Đạo Môn có thể toàn lực cài đặt ngươi, điều kiện là ta và ngươi liên thủ, mau chóng lại để cho tân quân kế thừa sự nghiệp thống nhất đất nước!"

Hồng Vũ trong nội tâm vòng vo mấy vòng, cười lạnh nói: "Đạo trưởng, ngươi những lời này đại nghịch bất đạo, chúng ta Hồng gia trung quân ái quốc, tuyệt sẽ không với các ngươi thông đồng làm bậy đấy! Các ngươi tựu bỏ cái ý nghĩ đó đi à!"

Tửu Tứ lăn lộn không thèm để ý khoát tay chặn lại: "Không cần như vậy thăm dò ta, Hoàng Đế nếu là có thể thao túng một vị Nhất Phẩm Hợp Chân, sớm liền không nhịn được ra tay đối với trả cho các ngươi Hồng gia rồi, như thế nào lại đại tài tiểu dụng, phái ta đến xò xét ngươi?"

Hồng Vũ cái đó dễ dàng như vậy tin tưởng hắn? Nhẹ nhàng lắc đầu nói: "Đạo trưởng hảo ý tâm lĩnh, các ngài kế hoạch ta sẽ giữ bí mật, bất quá chúng ta Hồng gia thật sự không muốn lẫn vào. Ngài nếu là không có mỹ nhân đánh đàn, rượu ngon món ngon, ta tựu đi trước nữa à."

"Tiểu tử, ngươi dầu muối không tiến có phải hay không!" Tửu Tứ thực sự chút ít căm tức rồi.

Hồng Vũ theo Liệt Linh Báo Vương trên đỉnh đầu nhảy xuống, thuận tay đem cái này đầu Hoang Thú thu vào, ôm quyền hướng Tửu Tứ cúi đầu: "Tiền bối, đêm qua là ta còn trẻ cuồng vọng, ta hướng ngài lão đạo xin lỗi. Bất quá ngài nói vấn đề này, chúng ta Hồng gia là tuyệt đối không thể làm đấy. Ông nội của ta cả đời trung chính, Hồng gia tuyệt sẽ không làm loạn thần tặc tử. Cái này liền cáo từ rồi, tiền bối bảo trọng!"

Hắn nói xong, thật sự phất phất tay áo xoay người rời đi.

Tửu Tứ tại phía sau hắn, sắc mặt phức tạp, một hồi lâu mới mở miệng nói: "Hồng Vũ, lão đạo đề nghị một mực hữu hiệu, ngươi trở về suy nghĩ thật kỹ, cần chúng ta cài đặt thời điểm, cho dù đến Ngọc Thanh quán tìm ta."

Hồng Vũ dừng thoáng một phát, còn không có quay đầu lại, trực tiếp đi.

Hắn trở lại trong đội xe, lên xe ngựa lại nhìn đi, Tửu Tứ lão đạo đã không thấy rồi. Hồng Thân cùng Hồng Dần vây quanh hỏi: "Thiếu gia, vị kia đạo trưởng tìm ngươi có chuyện gì?"

Hồng Vũ mỉm cười: "Hắn muốn mời ta uống rượu, ta không có đáp ứng."

Hai người hai mặt nhìn nhau, nhưng cũng biết không tốt hỏi lại, vung tay lên thét ra lệnh nói: "Xuất phát!"

Hồng Vũ ngồi trong xe ngựa, lung la lung lay, hai hàng lông mày thật sâu vặn bắt đầu.

Đạo Môn điều kiện hậu đãi, nhưng là bọn hắn dựa vào cái gì vừa ý chính mình?

Hồng Vũ tuyệt sẽ không tự coi nhẹ mình, nhưng là cũng sẽ không biết tự đại. Tốt như vậy điều kiện, Đạo Môn tìm ai không được, vì cái gì hết lần này tới lần khác vừa ý chính mình một cái thất phẩm hồn tinh?

Coi như là bọn hắn nhìn trúng Hồng gia, mà Hồng Thắng Nhật khó có thể thuyết phục, cũng còn có đại ca của hắn Hồng Liệt. Hồng Liệt mới được là tương lai muốn kế thừa Hồng gia gia chủ người, hắn Hồng Vũ, nhân sinh lớn nhất mục tiêu bất quá là làm có được tự chủ giao phối quyền ngựa giống mà thôi, Đạo Môn đến cùng coi trọng chính mình cái đó một điểm?

Hắn tin tưởng Tửu Tứ không phải Hoàng Đế phái đến xò xét chính mình đấy, thế nhưng mà nghĩ mãi mà không rõ điểm này, hắn là vô luận như thế nào cũng không dám đáp ứng đấy. Loại chuyện này, một khi bại lộ, thật là xét nhà diệt tộc, toàn bộ Hồng gia đã muốn đi theo bị diệt, hắn không thể không cẩn thận.

Tửu Tứ tự nhiên có đạo môn cao nhân cùng chí tôn vũ giả tôn nghiêm, không còn có đến đi tìm Hồng Vũ. Hai ngày về sau, trên đường chân trời rốt cục dần dần bay lên Vũ Đô thành cái kia hùng vĩ thành thân ảnh, Quan Lăng các loại tân tấn đầu nhập vào người âm thầm gọi ra một ngụm trọc khí, ngàn năm hùng thành, Đại Hạ trái tim, bọn hắn rốt cục cũng muốn đi vào vương triều hạch tâm chi địa, cuốn vào cái kia gió tanh mưa máu quyền lực trong tranh đấu!

Không biết vì sao, mỗi người đã cảm thấy kích động, mà không ai sợ hãi lùi bước.

“Thiếu gia, chúng ta đã đến.” Mắt thấy trời sắp tối rồi, Hồng Thân tiến lên bẩm báo một câu: “Chúng ta hay là nhanh lên a, các loại cửa thành đóng cửa, còn muốn vào thành tựu bất tiện rồi.”

“Tốt.” Hồng Vũ gật đầu một cái, Liệt Mã không hài lòng tiếng Xi..Xiiii..âm thanh một tiếng, lại như cũ thành thật đem tốc độ nhanh hơn.

Vốn là bọn hắn năng nói hai ngày trước trở về, bất quá trên đường qua cái bốn năm ngày, Hồng Vũ sẽ tìm yên lặng vùng núi, đem sở hữu tất cả Hoang Thú phóng xuất hoạt động thoáng một phát.

Phong ấn thiết bài dù sao cũng là trận sư một cái mới kết quả, còn có rất nhiều không hoàn thiện địa phương. Phương Lưu Vân nói Hoang Thú có thể ở bên trong ngây ngốc bảy ngày, nhưng là Hồng Vũ bảo hiểm để đạt được mục đích, hay là qua cái bốn năm ngày tựu bắt bọn nó phóng xuất hoạt động cả buổi.

Đoàn xe gia tốc siêu cửa thành phía Tây mà đi, hắn không biết là, hắn muốn trở về tin tức, đã sớm sớm truyền quay lại Vũ Đô, lúc này Vũ Đô nội thành bên ngoài, âm thầm có vô số ánh mắt tại chú ý hắn.

Vũ Đô thành tuy nhiên là đệ nhất thiên hạ hùng thành, nhưng là dù sao thành nội phạm vi vẫn có hạn đấy. Tại thành bên ngoài, nhất là Tứ đại ngoài cửa thành, đã tạo thành một mảnh náo nhiệt phiên chợ. Tại đây quán rượu, trà tứ, khách sạn, cửa hàng cái gì cần có đều có, đã tồn tại mấy trăm năm.

Cho dù là Địch Nhung cái này đại địch, cũng rất ít có thể đánh tới Vũ Đô dưới thành, bởi vậy nội thành thành bên ngoài trên thực tế đồng dạng an toàn, thành bên ngoài thổ địa tiện nghi, giá hàng cực thấp, vãng lai thương nhân có chút tiền vốn không phải như vậy hùng hậu đấy, cũng đều nguyện ý ở ở ngoài thành.

Hệ ngoài cửa thành một chỗ quán trà, chỉ là một mảnh nhà trệt, bất quá cửa ra vào cây lấy thạch điêu buộc cọc buộc ngựa, dưới mái hiên vươn ra Mộc Đầu cũng đều làm các loại chim

quý thú lạ điêu khắc, loại này bố trí tại Vũ Đô nội thành đương nhiên bình thường, thế nhưng mà tại đây thành bên ngoài, đã xem như điều kiện rất không tệ quán trà rồi.

Quán trà sinh ý rất tốt, tại ở gần cửa sổ trên vị trí, ngồi mấy người, cúi đầu uống trà, tựa hồ đang thương lượng lấy cái gì.

Mặt hướng cửa sổ chính là cái kia trên chỗ ngồi ngồi một người, thần sắc lộ ra có chút do dự, tại hắn hai bên, riêng phần mình làm lấy một người, hai người quần áo bình thường, nhưng là thần thái lại thập phần kiêu căng.

Bên trái người nọ cười lạnh một tiếng nói: "Thân Đồ huynh hay là khó có thể quyết đoán? Ngươi cần phải nghĩ kỹ, đây là Nhị điện hạ cho cơ hội của ngươi, bỏ lỡ đây một lần, các ngươi Thân Đồ gia, về sau đã đừng muốn có xoay người cơ hội!"

Hồng Vũ nếu ở chỗ này, nhất định sẽ cảm thấy chính giữa người này dung mạo, cùng hắn trước kia hồ bằng cẩu hữu Thân Đồ làm thịt có ba phần tương tự.

Bên phải người nhìn như lão thần khắp nơi, lời nói nhưng lại những câu sắc bén: "Thân Đồ huynh, có ngươi vị kia đường đệ tại, các ngươi Thân Đồ gia cùng Hồng gia tựu dây dưa không rõ. Nếu như ngươi không thể chứng minh cho Nhị điện hạ xem, các ngươi cùng Hồng gia quyết liệt quyết tâm, hậu quả… Hừ hừ, ta muốn không cần ta nhiều lời a?"

Thân Đồ tín trên mặt thần sắc bất trụ biến ảo, rốt cục hung hăng cắn răng một cái, bỗng nhiên mà khởi: "Hai vị tiên sinh, xem biểu hiện của ta a!"

Hắn đi nhanh lao ra, trong quán trà hai người nhìn nhau, trong mắt đã dâng lên một hồi cuồng hỉ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Cửa thành (hạ)

Thân Đồ Tín đứng tại quán trà cửa ra vào, dùng sức khoát tay, thế gia đệ tử xuất thân, cũng có một cổ không giống thường nhân khí thế, mà theo hắn giơ lên cánh tay vung lên, quán trà ngoài cửa chờ lấy mười mấy tên gia tướng võ giả, bỗng nhiên mà lên, đao kiếm âm vang, hơi có chút làm cho người ta sợ hãi.

Chung quanh người qua đường không hiểu được xảy ra chuyện gì, vô ý thức mau né đi.

Có một gã võ giả khiên chiến mã tới, Thân Đồ Tín trở mình lên ngựa tranh thủ thời gian lưu loát: "Xuất phát!"

"Vâng!"

Mười mấy tên gia tướng võ giả ầm ầm mà đi, thẳng đến thành bên ngoài quan đạo.

Hồng Vũ đoàn xe nhanh hơn tốc độ muốn trước lúc trời tối vào thành. Thế nhưng mà chưa có chạy bao lâu Hồng Vũ cũng cảm giác đoàn xe ngừng lại. Hắn một hồi buồn bực, đã có một hồi tiếng bước chân nhanh chóng mà đến, Tô Tam thanh âm ở bên ngoài vang lên: "Thiếu chủ, phía trước có người cản đường, Quan đại tỷ đang tại cùng đối phương thương lượng, ngài yên tâm, rất nhanh có thể xử lý tốt, sẽ không chậm trễ hành trình đấy."

Đã đến Vũ Đô rồi, ai còn sẽ đui mù đến trêu chọc Hồng Nhị thiếu gia? Hồng Vũ cũng rất yên tâm, liền cửa xe cũng lười được mở ra, ở bên trong hừ một tiếng: "Tốt."

Tô Tam quay người mà đi.

Quan Lăng niên kỷ so hắn còn nhỏ, chỉ là "Đại tỷ đầu" làm được lâu rồi, mọi người hô nàng "Đại tỷ" thói quen, đám thợ săn cùng một chỗ sẵn sàng góp sức Hồng Vũ về sau, tựu xưng hô nàng là Quan đại tỷ.

Hồng Vũ không có ra mặt, thậm chí liền Hồng Thân cùng Hồng Dần đều không cần tiến lên, trên xe ngựa Hồng gia tộc huy, tựu là Vũ Đô nội hữu hiệu nhất giấy thông hành.

Thế nhưng mà các loại trong chốc lát, đoàn xe lại như cũ không có thúc đẩy, Hồng Vũ có chút kỳ quái rồi, hắn hô một tiếng: "Hồng Khê, ngươi chết người nào vậy, còn không mau đi trước nhìn xem đến cùng chuyện gì xảy ra."

"Vâng." Hồng Khê vội vàng đáp ứng một tiếng đi. Một lát sau, Hồng Vũ chỉ nghe thấy phía trước truyền đến Hồng Khê tức giận mắng âm thanh: "Thân Đồ Tín ngươi ăn hết gan hùm mật gấu rồi!"

"BA~!"

Hồng Vũ nhướng mày, mở cửa xe đi ra, vừa hay nhìn thấy phía trước trên quan đạo, Hồng Khê bị người một bạt tai theo lập tức rút xuống dưới, ngã trên mặt đất lăn mấy vòng, một thân là tro gục ở chỗ này bất động rồi.

Hồng Vũ sắc mặt thoáng cái tựu âm trầm bắt đầu. Quan Lăng bọn người vây quanh Hồng Khê, đánh nhau người người trợn mắt nhìn: "Các ngươi sao có thể động thủ đây này!"

Thân Đồ Tín đã chú ý tới Hồng Vũ đi ra, hắn cũng biết sau lưng mình, cái kia hai vị Nhị hoàng tử trong phủ "Tiên sinh" khẳng định tại nhìn mình, hắn cắn răng một cái, một tiếng cười lạnh: "Một con chó mà thôi, đánh cho cũng tựu đánh cho, lại có thể thế nào?"

"Ngươi!" Quan Lăng bọn người khí nói không ra lời. Thân Đồ Tín sau lưng những người kia, tắc thì cười ha ha, thúc mã tiến lên, làm cho Quan Lăng bọn người bất trụ lui về phía sau.

"Mở ra mở ra, chó ngoan không cản đường! Lúc trước với các ngươi hảo hảo nói, các ngươi không nghe, không nên ăn hết đau khổ mới trung thực? Ha ha ha!"

Quan Lăng bọn người vô cùng phẫn nộ, cũng không dám động thủ. Bị bọn hắn bức liên tiếp lui về phía sau.

Hồng Vũ cũng đã nhìn ra, Quan Lăng thực lực của những người này, cũng không tại Thân Đồ Tín đám người kia phía

dưới, thế nhưng mà bọn hắn lần đầu tiên tới đến Vũ Đô, vẫn còn có chút chột dạ, gặp được chuyện như vậy không biết xử lý như thế nào.

Hồng Thân cùng Hồng Dần đã đứng tại Hồng Vũ bên người, thay bọn hắn giải vây một câu: "Dù sao là lần đầu tiên, ứng đối bắt đầu chẳng phải vừa vặn, cũng không thể trách bọn hắn."

Hồng Vũ hừ một tiếng: "Tại người khác chỗ đó không coi vào đâu, thế nhưng mà ở chỗ này của ta, không được!"

Hồng Vũ bước đi đi qua, hai vị Tam Phẩm Hiển Thánh vội vàng theo ở phía sau.

Thân Đồ Tín chứng kiến hắn tới, đôi mắt có chút co rụt lại, bất động thanh sắc.

"Thiếu chủ." Quan Lăng bọn người chứng kiến hắn, trong nội tâm lộp bộp thoáng một phát, bởi vì Hồng Vũ hiện tại sắc mặt, âm trầm năng vặn nước chảy đến.

Hồng Vũ nhìn cũng không nhìn một bên Thân Đồ Tín, chắp tay sau lưng đứng tại Quan Lăng trước mặt, lạnh giọng hỏi: "Ngươi là cái gì cảnh giới?"

Quan Lăng sững sờ, không rõ cái lúc này Thiếu chủ hỏi cảnh giới của nàng làm gì, nhưng vẫn cựu rất cung kính trả lời: "Thuộc hạ Tứ phẩm thông pháp sơ kỳ."

Hồng Vũ một ngón tay Thân Đồ Tín, hỏi: "Hắn là cái gì cảnh giới?"

Quan Lăng đã sớm đã nhìn ra: "Bát phẩm thân cương đỉnh phong."

"Vậy ngươi nói cho ta biết, ngươi hắn có gì mà sợ?" Hồng Vũ nghiêm nghị quát hỏi.

Quan Lăng rốt cuộc hiểu rõ, bị Hồng Vũ huấn ngẩn ngơ, Hồng Vũ lại là một tiếng gầm lên: "Ngươi nói cho ta biết, ngươi đến cùng sợ hắn cái gì!"

"Thiếu chủ!" Quan Lăng cầm đầu, sở hữu tất cả Hoang Thú thợ săn [Hunter] 'Rầm Ào Ào' thoáng cái quỳ xuống đến:

“Thuộc hạ sai rồi!”

Hồng Vũ giận dữ: “Tô Tam, ngươi đi ra, ngươi tới nói các ngươi hắn có gì mà sợ?”

Tô Tam quỳ trên mặt đất không dám ngẩng đầu, Hồng Vũ một tiếng tức giận mắng: “Ngươi không nói gì sao!”

Tô Tam thân thể cao lớn run lên thoáng một phát, kiên trì nói: “Thiếu chủ, hắn thứ nhất là nói hắn là thập đại kim lương Thân Đồ gia thiếu gia, chúng ta…”

“Thân Đồ gia tính toán chó cái rắm!”

Hồng Vũ một tiếng tức giận mắng, chung quanh đã vây quanh không ít người, có người nhận ra Thân Đồ Tín, có người nhận ra Hồng gia tộc huy, mọi người nghị luận nhao nhao, chuyện gì xảy ra, Thân Đồ làm thịt không phải cùng Hồng Nhị thiếu gia quan hệ rất tốt sao? Hôm nay đây là đâu vừa ra?

Hồng Vũ tức giận mắng một tiếng, Thân Đồ Tín trên mặt nhịn không được rồi, hắn thúc giục dưới háng chiến mã đang muốn đứng ra, Hồng Vũ thể nội Thiên Tuyền trong huyệt, Thái Cổ ma giống như đồ đằng ầm ầm phát động, Thân Đồ Tín dưới háng chiến mã một tiếng gào thét đồ cứt đái tề lưu, tại chỗ mềm liệt trên mặt đất. Thân Đồ Tín vội vàng không kịp chuẩn bị, thiếu chút nữa bị ngã trên mặt đất, dù là hắn thân thủ nhanh nhẹn, rơi xuống đất thời điểm cũng là chật vật không chịu nổi.

Hồng Vũ chỉ vào hắn, đã âm thầm đã phát động ra đồ đằng Lôi Âm, chỉ có điều đây một lần, là chân chính Lôi Âm!

“Thân Đồ Tín ngươi nghe cho ta, lão tử coi như ngươi mặt, chỉ vào ngươi mũi mắng: Thân Đồ gia, tính là cái đếch ấy!”

“Thân Đồ gia, tính là cái đếch ấy!”

“Thân Đồ gia, tính là cái đếch ấy…”

Một tiếng này, so về lúc trước Hồng Vũ tại Hổ Sơn sơn khẩu, gầm lên giận dữ kinh sợ thối lui vô số Hoang Thú càng thêm cường hãn, sóng âm một tầng tầng khuếch tán đi ra ngoài, theo Hồng Vũ trước người, một mực đẩy mạnh đã đến

Vũ Đô trong thành, cơ hồ toàn bộ Vũ Đô người, cũng nghe được một tiếng này tức giận mắng!

Tại xa xôi trong thành, Thân Đồ gia mặt người sắc ngay ngắn hướng biến đổi, không rõ người nổi trận lôi đình, ai vậy như vậy không biết trời cao đất rộng, dám như vậy nhục mạ nhà của ta!

Biết rõ xảy ra chuyện gì người, càng là sắc mặt khó coi, vị nào chủ nhân, cũng quá kiêu ngạo đi à nha? Thế nhưng mà hắn chỉ là thất phẩm hồn tinh ah, như thế nào có loại thực lực này, âm thanh Văn Vũ Đô?

Gia tộc cầm đầu ba gã thực quyền chi nhân, đã ngồi ở một gian yên tĩnh trong thư phòng, chờ thành bên ngoài kết quả. Không nghĩ tới lại các loại đã đến một tiếng này tức giận mắng.

"BA~!"

Một người giận dữ, một chưởng đập nát bàn học: "Đầy tớ nhỏ! Cực kỳ càn rỡ!"

Gia chủ Thân Đồ Viễn Hồng thản nhiên nói: "An tâm một chút chớ vội, như vậy không phải tốt nhất, lại để cho Nhị điện hạ biết rõ, chúng ta cùng Hồng gia triệt để quyết liệt rồi."

"Chỉ là…" Hai người khác cảm giác, cảm thấy khó chịu, dùng loại phương thức này, cũng thật mất thể diện a?

Thân Đồ Viễn Hồng thật dài thở ra một hơi, chẳng lẽ hắn tựu thoải mái chưa? Đường đường thập đại kim lương, bị người như vậy chỉ vào cái mũi ấy ư, hắn lại cũng không có tu luyện gì thường cái loại nầy gắng chịu nhục con rùa đen thần công.

Vũ Tông Hoàng Đế đang tại phê duyệt tấu chương, trong tay ngự bút nhẹ nhàng run lên, một giọt chu sa rơi vào tấu chương lên, bất quá hắn hào không thèm để ý, nhẹ nhàng cười cười tiếp tục phê duyệt —— Hồng Vũ Việt hung hăng càn quấy càng tốt, đắc tội càng nhiều người càng tốt.

Cửa thành phía Tây bên ngoài, Thân Đồ Tín sắc mặt khó coi vô cùng, hai chân dừng lại:một chầu, trên mặt đất để lại hai

cái rõ ràng địa vân chân, hắn vọt người bay lên, sau lưng võ khí phún dũng, coi như một mảnh hỏa diễm, đem thân thể của hắn thúc dục đã đến một cái không thể tưởng tượng nổi tốc độ, mà hắn trên không trung giãn ra, cả người thật giống như một trương đại cung, súc đủ lực lượng ngưng tụ tại trên nắm tay, băng một tiếng hung hăng một quyền hướng Hồng Vũ đập tới.

"Ba ba ba!" Một quyền này đánh ra, nắm đấm mặt ngoài nhanh chóng ngưng tụ khởi mấy tầng võ khí, đang cùng không khí chính là ma sát bên trong phát ra từng đợt nổ đùng âm thanh.

Hồng Vũ cười lạnh nhìn xem hắn, vẫn không nhúc nhích. Đây là một cái khảo nghiệm.

Quỳ trên mặt đất Quan Lăng hung hăng cắn răng một cái, tựa như một đầu báo cái giống như:bình thường cọ thoáng một phát lủi mà bắt đầu…, Tứ phẩm thông pháp sơ kỳ lực lượng thốt nhiên phát động, một tiếng to rõ Ưng gáy thanh âm, phía sau của nàng lộ ra hóa ra một đầu Kim Bằng đồ đằng!

Quan Lăng đón Thân Đồ Tín xông đi lên, tựa như mỹ ngọc tạo hình bàn tay trắng nõn nhẹ nhàng một hủy đi, Thân Đồ Tín cái kia chỉ một quyền đầu răng rắc một tiếng xương cốt nát bấy!

Hai người võ khí tùy theo ầm ầm đụng vào nhau, hào quang tỏa sáng, khí lưu bốn phía. Không hề lo lắng, Thân Đồ Tín hét thảm một tiếng, ngã rơi trên mặt đất.

Tô Tam một nhảy dựng lên, giận dữ hét: "Sợ hắn cái rắm! Các huynh đệ lên!"

Hoang Thú đám thợ săn kiên trì xông đi lên, thực lực của bọn hắn vốn ngay tại Thân Đồ Tín mang đến đám người kia phía trên, chắc lần nầy nộ, tại Tô Tam dưới sự dẫn dắt, vậy thì thật là dễ như trở bàn tay, trong khoảng khắc sẽ đem đám người kia đánh cho hoa rơi nước chảy.

Quan Lăng nhẹ nhàng linh hoạt rơi xuống, một chân dẫm nát Thân Đồ Tín trên ngực, Thân Đồ Tín ôm cái con kia nắm đấm đau đầy người mồ hôi, thê lương giận dữ hét: "Tiện ác người! Ngươi dám làm tổn thương ta, ta là Thân Đồ gia thiếu

gia, thập đại kim lương Thân Đồ gia! Ngươi chờ đi chết đi, ta nhất định sẽ không để cho ngươi hảo hảo mà chịu đựng, tại ngươi trước khi chết, cam đoan làm trên ngàn cái nam nhân chơi đùa ngươi…"

Quan Lăng quay đầu lại nhìn xem Hồng Vũ, Thiếu chủ sắc mặt như cũ không có một điểm chuyển biến tốt đẹp, nàng cắn răng một cái, nhấc chân trùng trùng điệp điệp giẫm mạnh, Thân Đồ Tín hét thảm một tiếng, một chân bị giẫm đã đoạn.

Nàng lại quay đầu nhìn lại, Hồng Vũ sắc mặt như cũ không có chuyển biến tốt đẹp.

Hồng Vũ đi tới, hướng nàng nhẹ nhàng vung tay lên.Quan Lăng duy khẽ khom người, thối lui một bên.

đây một lần khảo nghiệm, Hoang Thú đám thợ săn tính toán là thông qua rồi, nếu bọn hắn còn sợ hãi không dám ra tay, Hồng Vũ lập tức sẽ chạy trở về, rốt cuộc không cần rồi.

Hắn đứng tại Thân Đồ Tín trước mặt, bỗng nhiên nở nụ cười: "Ngươi còn rất ngưu bức ah, còn dám như vậy uy hiếp thủ hạ ta người."

Thân Đồ Tín sợ hãi.

Cho đến ngày nay, Vũ Đô nội thành đám công tử bột, ngoại trừ gì sùng bên ngoài, ai không sợ hãi Hồng Vũ? Cái này một vị là cái tên điên ah! Làm việc đều không có cố kỵ, ai trêu chọc đến hắn, Bất Tử cũng muốn lột da!

Thế nhưng mà tên điên sau lưng đứng đấy ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân! Mà ngay cả Hoàng Đế bệ hạ cũng muốn lại để cho hắn ba phần, nếu không có như thế, Thân Đồ Tín bị gia tộc đánh ra đến chấp hành nhiệm vụ này, còn có cái gì tốt do dự đấy, về phần đang trong quán trà do dự cả buổi?

"Ngươi ngươi, ngươi đừng tới đây!"

Hồng Vũ bĩu môi một cái: "Ngươi cảm thấy ta khả năng nghe lời ngươi sao?"

Hắn đi đến Thân Đồ Tín bên người, giơ chân lên đến nhẹ nhàng dẫm ở Thân Đồ Tín cái tay còn lại, Thân Đồ Tín điên rồi đồng dạng muốn bắt tay rút ra, thế nhưng mà Hồng Vũ đã

là thất phẩm hồn tinh đỉnh phong, cao hơn hắn suốt một cái đại cảnh giới, hắn như thế nào chạy thoát?

Hồng Vũ dưới chân phát lực, răng rắc! Thân Đồ Tín một tiếng mổ heo kêu thảm thiết, cái tay kia xương cốt toàn bộ nát.

Hồng Vũ có hoạt động chân, dẫm nát hắn mặt khác một chân thượng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Bắc Địa cường long (thượng)

"Tại Vũ Đô ở bên trong, quần là áo lượt cũng chia đẳng cấp đấy, ta vừa rồi nói tất cả, Thân Đồ gia tính là cái đếch ấy, cho nên Thân Đồ Tín ở trước mặt ta tính là cái đếch ấy? Dám ngăn đón xe ngựa của ta, còn dám đánh ta người? Các ngươi có biết hay không hôm nay vấn đề này, để cho ta có nhiều mất mặt?"

Quan Lăng hổ thẹn đỏ bừng cả khuôn mặt, cúi đầu không dám nói câu nào.

"Răng rắc!"

"Ah ——" Thân Đồ Tín cái chân kia cũng đã đoạn, hắn lại là hét thảm một tiếng.

Hồng Vũ giơ chân lên đến, giống như không có dừng lại ý tứ.

"Bất quá các ngươi lần thứ nhất, có thể tha thứ, nhưng là nếu như lại có lần tiếp theo…" Hắn có chút dừng thoáng một phát: "Ta Hồng gia thể diện, cần dùng cái gì một cái giá lớn đến vãn hồi, các ngươi đã nhìn thấy!"

Hắn nói xong, bàn chân trùng trùng điệp điệp rơi xuống suy sụp, đang tại Thân Đồ Tín lưỡng ác chân tầm đó.

"Ah!" Một tiếng trước nay chưa có cao vút kêu thảm thiết thẳng vào mây xanh. Chung quanh người xem náo nhiệt tất cả đều run rẩy thoáng một phát, tựa hồ có thể cảm nhận được cái loại nầy thống khổ.

Thân Đồ Tín đau trên mặt đất co lại trở thành một cái viên thịt. Hồng Vũ quay người mà đi: "Đã thành, nơi này là Vũ Đô, tùy tiện giết người không tốt. Thân Đồ Tín mang đến những người kia, cùng thiếu gia ta xử lý Thân Đồ Tín đồng dạng, đánh gãy ngũ chi ném đi một bên. Đã nhớ kỹ cho ta, về sau thiếu gia phân phó đánh gãy ngũ chi, đã như vậy xử lý."

"Vâng!"

Hoang Thú đám thợ săn một hồi sợ, cung kính Hồng Vũ trở về xe ngựa đi. Trong ánh mắt mang theo thật sâu sợ hãi, lại có càng nhiều hưng ác phấn. Bọn hắn trước kia chỉ là nghe nói qua Tứ đại trụ trời, Lục Đại bảo tòa nhà, thập đại kim lương, Thập Lục Kim Chuyên Cơ, là cả Đại Hạ vương triều cấp cao nhất thế gia, thế nhưng mà thẳng đến vừa rồi, bọn hắn mới chính thức minh bạch chính mình gia nhập Hồng gia, rốt cuộc là một cái như thế nào cường hãn thế lực.

Thập đại kim lương lợi hại không? Bọn hắn đệ tử, Thiếu chủ muốn như thế nào giày vò tựu như thế nào giày vò.

Hoang Thú đám thợ săn vì chính mình vừa rồi mềm yếu cùng khiếp đảm thật sâu áy náy bắt đầu.

Hồng Khê biết rõ cái lúc này, mới rầm rì theo trên mặt đất đứng lên, nửa bên mặt đã sưng lên. Hắn bụm mặt trở lại Hồng Vũ bên người, lấy buồn cười nói: "Thiếu gia, tiểu nhân một tát này nằm cạnh diệu a?"

Hồng Vũ cười cười, nịnh nọt chi đồ, chưa hẳn sẽ không trung thành và tận tâm. Hồng Vũ đem Hồng Khê phái đi ra, hắn lập tức tựu minh Bạch thiếu gia ý tứ, đi dăm ba câu tựu gây xích mích Thân Đồ Tín nhịn không được cho hắn một bạt tai. Sau đó Hồng Khê rất khoa trương theo lập tức té xuống, ngã xuống đất không dậy nổi!

Hồng Vũ đã có sung túc lấy cớ đi đem Thân Đồ Tín phế đi. Bằng không, chỉ là Quan Lăng những người này, còn không biết lúc nào mới năng đánh nhau đây này.

Hồng Vũ phân phó: "Lại để cho Quan Lăng phái cá nhân đi Thân Đồ gia cho ngươi đòi hỏi chén thuốc phí."

Hồng Khê tranh thủ thời gian nói: "Thiếu gia, một người đủ sao? Thân Đồ gia cũng không phải là dễ nói chuyện như vậy đấy."

Hồng Vũ xấu xa nở nụ cười: "Chính là muốn bọn hắn không dễ nói chuyện ah, nếu đi người bị đánh, vậy thì càng tốt hơn!"

Hồng Khê nhếch lên ngón tay cái: "Cao, thật sự là cao!"

Hồng Vũ như thế nào cảm thấy câu này lời kịch có chút không đúng lắm mùi vị đâu này? Vấn đề ra ở nơi nào? Hắn nghĩ một lát nhi không có suy nghĩ cẩn thận, lắc đầu lên xe. Ngồi trong xe ngựa, hắn đối ngoại mặt Hồng Khê nói: "Muốn trở về chén thuốc phí đã cho ngươi."

"Đa tạ Thiếu gia!" Hồng Khê vui mừng quá đỗi.

Biết rõ cái lúc này, Hồng Vũ mới chợt nhớ tới đến: "Thân Đồ Tín đến cùng vì cái gì ngăn lại ta sao?"

Không riêng gì Hồng Vũ bị ngăn cản, cửa thành phía Tây bên ngoài, mặt khác mấy cái trên quan đạo người đi đường cũng đều bị ngăn cản. Chỉ có điều những thứ khác chỗ ngã ba thượng những người kia, đều là tốt nói khuyên bảo, nói rõ nguyên nhân.

Cho tới bây giờ, những cái…kia bị ngăn cản ngăn đón trong đội ngũ, nam tử lắc đầu không thôi, bọn nữ tử hoan hô tung tăng như chim sẻ, vô hạn chờ mong.

"Tiểu nhân đến hỏi hỏi." Hồng Khê lại đi.

Không đầy một lát, hắn trở về: "Thiếu gia, ta đánh nghe rõ ràng, là cái gọi Cao Thành Hoằng gia hỏa phải về thành, rõ ràng lại để cho nhiều người như vậy cho hắn nhường đường, đây không phải vô nghĩa ấy ư, liền thiếu gia ngài đều không có loại này đãi ngộ đâu rồi, hắn dựa vào cái gì…"

"Đã thành, thiếu vuốt mông ngựa rồi, đánh nghe rõ ràng không có người này rốt cuộc là ai?"

Một bên Hồng Dần chen lời nói: "Thiếu gia, ta biết rõ."

"Cao Thành Hoằng xuất thân phương bắc Sơn Hùng thành Cao gia, ngài đi Tàng Vân Sơn ngày hôm sau, hắn bị Nhị hoàng tử điện hạ cao điệu thỉnh nhập Vũ Đô thành, cái này hơn nửa tháng thời gian, Cao Thành Hoằng thanh danh phi tốc luồn lên, có thể nói là hiện tại Vũ Đô nội thành, tối dẫn người chú mục chính là tuổi trẻ tài tuấn."

Hồng Vũ sững sờ: "Nhị điện hạ không phải là chuyên môn né tránh của ta a?"

Hồng Dần nhìn xem chung quanh, thấp giọng nói: "Thiếu gia, ngài hiện tại, tại đừng trong mắt người, thế nhưng mà Đại hoàng tử người."

Hồng Vũ đã minh bạch, Nhị hoàng tử mời đến vị này đồng minh, hiển nhiên là muốn muốn cổ vũ thanh thế. Hắn còn thật là vì tránh đi Hồng Vũ, nếu như Hồng Vũ tại Vũ Đô bên trong, hắn vô cùng nhiều kế hoạch đã muốn lo lắng bị Hồng Vũ cái này đầu "Hồng sài" phá hư, tuyệt đối không thể năng đạt đến bây giờ hiệu quả như vậy.

"Cái này Cao Thành Hoằng, đến cùng có bản lãnh gì?"

"Hắn cùng thiếu gia không sai biệt lắm tuổi tác, đã là võ sinh trên bảng cao thủ. Hơn nữa Cao gia cũng là ngàn năm thế gia, nội tình thâm hậu, Cao Thành Hoằng cầm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông, đối nhân xử thế không thể bắt bẻ. Tiến vào Vũ Đô cái này hơn nửa tháng đến, vốn là tại một lần hội thi thơ lên, dùng ba thủ thơ thất luật, hời hợt kinh sợ thối lui lễ lăng thư viện Tam đại tài tử.

Rồi sau đó tại một lần Hoàng Gia yến hội ngẫu hứng luận võ bên trong, năm chiêu đánh bại Đại hoàng tử bài xuất Ngũ phẩm nguyên định cường giả!

Sau đó, càng là không mời mà tới, xuất hiện tại Đại hoàng tử một lần trên yến hội, rồi sau đó đương Đại hoàng tử thủ hạ cao thủ khiêu khích thời điểm, tại chỗ đột phá, tấn thân Ngũ phẩm nguyên định, đem vốn là Chim Lửa đồ đằng, tiến hóa làm tiềm lực vô cùng Thần Điểu hỏa Hoàng, Đại hoàng tử tại chỗ biến sắc, mà Cao Thành Hoằng càng là tại Vũ Đô bên trong thanh danh lan truyền lớn!"

Hồng Vũ thẳng cau mày, khó trách Nhị hoàng tử muốn tìm chính mình ly khai Vũ Đô thời gian đem Cao Thành Hoằng làm cho tiến đến, muốn là mình tại lời mà nói…, chỉ sợ hai lần đó nhằm vào Đại hoàng tử sự tình ác kiện, hắn sẽ ở đây rồi, hắn cam đoan phun Cao Thành Hoằng mặt mũi tràn đầy nước miếng.

Hồng Dần dừng thoáng một phát, lại nói tiếp: "Còn không chỉ chừng này, quan trọng nhất là, Cao Thành Hoằng đã được

xưng Đại Hạ đệ nhất mỹ nam tử, Vũ Đô nội thành Tứ đại danh kỹ đã toàn bộ bắn tiếng, nguyện ý tự tiến cử cái chiếu, thậm chí tình nguyện ra mấy mươi vạn lượng bạc, cùng Cao Thành Hoằng cùng đêm đẹp.

Mà sau đó, Cao Thành Hoằng tại Sơn Hùng thành và khắp chung quanh, trừng phạt gian trừ ác, nghĩ cách cứu viện mười mấy tên bị người người môi giới lừa bán thiếu nữ, đánh tan cường hãn Sơn phỉ Hắc Phong trộm vân…vân, đợi một tý sự tích cũng bị tuyên dương đi ra, vị này Cao công tử, hiện tại đã trở thành Vũ Đô nội thành sở hữu tất cả thiếu nữ tình nhân trong mộng rồi."

Hồng Vũ vừa rút lui miệng: "Một bộ túi da mà thôi."

Hắn trên miệng xem thường trong nội tâm đương nhiên hâm mộ rồi, cái thế giới này dung mạo là cha mẹ cho đấy, coi như là đã đến Nhất Phẩm Hợp Chân, ngươi là xấu nữ hay là xấu nữ, nam nhân xấu xí hay là nam nhân xấu xí, không có biện pháp cải biến tướng mạo.

Bất quá hắn ngược lại cũng không có xoắn xuýt tại những chuyện này, mà là sờ lên cằm bắt đầu suy tư, hơn nửa tháng thời gian, Nhị hoàng tử là có thể đem Cao Thành Hoằng danh vọng đổ lên loại tình trạng này, hiển nhiên không phải một lần qua loa hành động, mà là đã mưu đồ đã lâu, chỉ sợ là các loại một cái chính mình ly khai Vũ Đô cơ hội.

Hồng Vũ nghĩ một lát nhi tựu bừng tỉnh đại ngộ: kỳ thật Nhị hoàng tử vốn là phải đợi cơ hội, là mình đi xử lý Hoa Lang Quốc sự nghi cái kia một lần. Chỉ là không nghĩ tới chính mình sớm ly khai, đi Tàng Vân Sơn, hắn cũng tựu sớm đã phát động ra.

"Chúng ta vị này Nhị điện hạ, đây một lần thế nhưng mà rơi xuống đại vốn gốc ah!" Hắn nhịn cười không được, khua tay nói: "Mặc kệ nó, chúng ta vào thành!"

Cao Thành Hoằng hắn tại một con ngựa trắng lên, bạch mã một thân tuyết trắng, một căn tạp mao đều không có, hơn nữa hiển nhiên bị tỉ mỉ quản lý qua, bộ lông mềm mại, theo gió

phiêu động, càng phụ trợ lập tức Cao Thành Hoằng phong thần tuấn lãng, phong độ nhẹ nhàng.

Ánh mắt của hắn sáng ngời hữu thần, tựa như bầu trời đêm thôi rực rỡ ngôi sao, khí khái hào hùng bừng bừng, rất có nam tử hán hương vị.

Mà mặt mũi của hắn tắc thì phi thường tinh tế tỉ mỉ tinh xảo, lại phù hợp đi một tí nữ tử "Mỹ nam tử" yêu thích. Có thể nói một người như vậy, trình độ lớn nhất thỏa mãn các loại nữ tính đối với nam tử thẩm mỹ yêu cầu.

Chung quanh của hắn, đi theo hơn mười người tùy tùng, có một nửa là hắn theo Sơn Hùng thành đi ra gia ác tộc tử sĩ, mặt khác một nửa thì là Nhị hoàng tử an bài người.

Hôm nay, hắn đi Hương Tích Tự thượng hương cầu nguyện, kết quả vốn là tựu hương khói tràn đầy Hương Tích Tự, hôm nay triệt để hỗn loạn, vô số hoài xuân thiếu nữ chen chúc tới, thiếu chút nữa đem sơn môn đã cho chèn phá rồi.

Bất quá mặc kệ cỡ nào chen chúc, trong lòng của hắn cỡ nào không kiên nhẫn, cái khuôn mặt kia lại để cho Vũ Đô chín thành đã ngoài nữ nhân điên cuồng khuôn mặt tuấn tú lên, như cũ treo một tia xuân như gió mỉm cười, lại để cho những cái… kia mộ danh mà đến thiếu nữ cảm thấy chuyến đi này không tệ.

Hắn biết rõ Vũ Đô cửa thành phía Tây bên ngoài đem phát sinh cái gì, bất quá hắn cũng không thèm để ý.

Một phương diện, lại để cho con người làm ra hắn mở ra con đường, chính là một loại tạo thế, hắn và Nhị hoàng tử gần nhất mưu đồ đúng là loại này tạo thế. Đem thanh danh của hắn đài rất cao, tiến tới vì tương lai Nhị hoàng tử tranh đoạt đế vị làm chuẩn bị.

Mà hắn dùng lấy cớ cũng rất tốt: theo Hương Tích Tự trở về thiếu nữ quá nhiều, an ác toàn bộ để đạt được mục đích, thỉnh mọi người nhường một chút, vạn nhất phát sinh giẫm đạp sự tình ác kiện, cái kia chính là một hồi bi kịch rồi. UU đọc sách (. uukanshu. com) văn tự xuất ra đầu tiên.

Tại đội ngũ của hắn đằng sau, ước chừng hơn hai mươi trượng, đi theo ngàn vạn thiếu nữ, đều là mười bốn mười lăm tuổi, vì những nữ hài tử này, chắc hẳn người đi trên đường thương đội đã nguyện ý tạm thời nhường một chút.

Mà đã có lấy cớ này, chắc hẳn Hoàng Đế bệ hạ cũng sẽ không biết chú ý.

Một phương diện khác, hắn không biết là Hồng Vũ có cái gì đáng sợ.

Hoàn toàn chính xác, Hồng Vũ đi ác sự tình thường thường ngoài dự đoán mọi người, Bá Đạo ngang ngược, lại để cho người sợ ném chuột vỡ bình, không dám thật sự đối với hắn như thế nào. Thế nhưng mà hắn làm như vậy điều kiện tiên quyết là, đối mặt đều là so Hồng gia yếu thế thế gia.

Tối đa, thì ra là Hà gia. Nhưng là Hà gia tuy nhiên đứng hàng Tứ đại trụ trời, nhưng vẫn là phi thường ẩn nhẫn một cái gia ác tộc, hơn nữa Hà gia trả thù chính tại âm thầm triển khai, cho nên hắn cảm thấy, Hồng Vũ cái kia một bộ, đối mặt Nhị hoàng tử, căn bản vô dụng. Hắn chỗ ý đấy, đúng không vốn là cùng Hồng gia quan hệ "Thân mật" Thân Đồ gia, kéo vào Nhị hoàng tử trận doanh, đây một lần tận lực chế tạo Thân Đồ Tín cùng Hồng Vũ Trùng ác đột, mới được là trọng yếu nhất.

Cao Thành Hoằng tự cho mình cực cao. Hắn tại Sơn Hùng thành, cũng hoàn toàn chính xác thanh danh lan xa. Có rất nhiều chuyện, cũng không phải dựa vào trong nhà thế lực để hoàn thành đấy, bản thân của hắn xác thực rất có tài cán.

Nói ví dụ đây một lần tiến vào Vũ Đô các loại tuyên truyền, đều là hắn âm thầm cùng Nhị hoàng tử thương lượng hoàn thành, cuối cùng thành quả nổi bật, Nhị hoàng tử đối với hắn cũng càng thêm nể trọng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Bắc Địa cường long (hạ)

Cao Thành Hoằng mục tiêu, cũng không phải một cái "Đương Gia Bông Hoa", mà là Nhị hoàng tử phụ tá đắc lực, văn năng bày mưu tính kế, võ năng đấu tranh anh dũng hắn tin tưởng chính mình có thực lực này.

Hôm nay lại để cho Thân Đồ Tín cùng Hồng Vũ xung đột, tựu là xuất từ hắn mưu đồ.

Đội ngũ của hắn rất thuận lợi tiếp cận cửa thành phía Tây, mà phía sau ngàn vạn thiếu nữ, chen chúc không chịu nổi, cũng làm cho vốn là những cái…kia chờ ở chỗ ngã ba lên, nguyên vốn cả chút không khoái bọn nam tử giật mình: thật đúng là mất đi sớm chuẩn bị, nói cách khác không chuẩn tựu là một hồi hỗn loạn.

Mà những cái…kia chờ đợi bọn nữ tử, tắc thì đã âm thầm hưng phấn không thôi, hai má đỏ hồng. Cũng không biết là ai cái thứ nhất nhịn không được, một tiếng thét lên, theo sát lấy thật giống như lây bệnh đồng dạng, nữ tử tiếng thét chói tai liên tiếp, phảng phất không như vậy tiêm lấy cuống họng hô một tiếng, tựu không cách nào phát tiết ra sự hưng phấn của mình giống như:bình thường

Cao Thành Hoằng nở nụ cười, cái kia tiếng thứ nhất thét lên, là hắn âm thầm an bài người gọi đấy.

Ánh mắt của hắn ấm áp, đảo qua chung quanh những cô gái kia, trong nội tâm một hồi cười lạnh: những…này ngu xuẩn nữ nhân ah, đáng đời bị nam nhân đùa bỡn

Đáng tiếc đội ngũ của hắn đột nhiên ngừng lại, bởi vì phía trước một chi đoàn xe ngang trời mà ra, cắm ở trước mặt của hắn.

Bạch mã người lập mà lên, một tiếng tiếng Xi..Xiiii..âm thanh. Chung quanh bọn nữ tử chứng kiến Cao Thành Hoằng suýt nữa sẽ bị nhấc lên xuống dưới, lập tức phát ra một mảnh kinh hô.

Cao Thành Hoằng lại không hoảng hốt bất loạn, đem dây cương run được thẳng tắp, dễ dàng khống chế được tọa kỵ, tại chỗ đánh cho cái chuyển, tiêu sái vô cùng nhìn về phía cái kia xe

“Làm gì ai vậy ah, dám đoạt tại Cao công tử phía trước “

“Tựu đúng vậy a, ai kiêu ngạo như vậy “

Bọn nữ tử lòng đầy căm phẫn, nhao nhao quở trách, thế nhưng mà rất nhanh thanh âm dần dần thấp đi, bởi vì Hồng Vũ ngại phiền, phân phó khẽ hừ, Tô Tam đem đã bị đánh cho không thành hình người Thân Đồ Tín bọn người đọng ở phía sau xe, theo Cao Thành Hoằng trước mặt trải qua thời điểm, từng bước từng bước tất cả đều ném ở Cao Thành Hoằng trước ngựa.

Cao Thành Hoằng sau lưng, gia tộc tử sĩ mặt lộ vẻ sắc mặt giận dữ, tay đè tại binh khí lên, lại bị Cao Thành Hoằng nhìn như lơ đãng một ánh mắt ngăn lại.

Hắn cùng Hồng Vũ sớm muộn gì có một trận chiến, nhưng không phải hiện tại. Hắn tạo thế, đã sắp đạt tới mục đích, lại còn thiếu một ít. Hắn muốn đấy, là Hồng Vũ “Thỉnh” chiến, mà hắn nghênh chiến. Nói cách khác, chờ hắn thật sự hoàn thành tất cả của mình bộ kế hoạch, lúc kia chính là hắn dưới cao nhìn xuống, Hồng Vũ cần khẩn cầu hắn, hắn mới sẽ xem xét phải chăng ban ân Hồng Vũ một trận chiến.

Loại cảm giác này, thật giống như cho rằng nhị phẩm khai thần, muốn muốn khiêu chiến Nhất Phẩm Hợp Chân, đều xem vị kia chí tôn vũ giả tâm tình.

Hồng Vũ đem màn xe buông đến, đối với bên ngoài bức cách mười phần Cao Thành Hoằng bĩu môi: “Cỡi ngựa trắng không nhất định là vương tử, cũng có thể là Đường Tăng, không nhất định là Đường Tăng, cũng có thể là khô quắt lão đầu Cam Đạo Phu.”

“Thiếu gia ngài nói cái gì?” Hồng Khê ở bên ngoài không có nghe rõ.

Hồng Vũ cười hắc hắc: “Không có gì, hồi phủ “

Đoàn xe chậm rãi tiến nhập cửa thành phía Tây, Hồng Vũ tuyệt đối là cá nhân không phạm ta ta còn muốn phạm nhân tính tình, Cao Thành Hoằng vừa rồi ánh mắt, đã lại để cho hắn cảm thấy cái kia một tia nguy hiểm, theo cửa thành trải qua thời điểm, Hồng Vũ chứng kiến một người quen: "Ơ a, hôm nay ngươi thay phiên công việc cửa thành phía Tây ah."

Cái này thủ vệ răng sẽ thấy Hồng Vũ, trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, cũng rất ân cần chạy tới chồng chất lấy khuôn mặt tươi cười: "Vũ thiếu gia, ngài Khả trở về rồi, chúng ta Vũ Đô thành lão các thiếu gia nhưng là muốn tử ngài "

Hồng Vũ miệng liệt liệt, thằng này thật là một cái tham gia quân ngũ đấy sao, như thế nào mã thí tâng bốc công phu cùng Hồng Khê tương xứng ah.

Cái này nha tướng đúng là trước đó lần thứ nhất Hổ Sơn săn thú về sau, Hồng Vũ suốt đêm chạy như điên sẽ Vũ Đô, đi tìm Vũ Tông Hoàng Đế cò kè mặc cả cái kia một lần, cửa thành bắc hợp lý trị nha tướng, chính là hắn đem Hồng Vũ bỏ vào thành đấy.

"Đã thành, thiếu buồn nôn. Cho ta làm một chuyện."

"Thiếu gia ngài phân phó."

"Một hồi vào đám người kia, ngăn lại bọn hắn, hảo hảo kiểm tra thoáng một phát "

Nha tướng nhìn xem thành bên ngoài, bị ngàn vạn thiếu nữ túm tụm mà đến Cao Thành Hoằng, trong nội tâm có chút phát khổ, ngoài miệng nhưng lại ngay cả liền đáp ứng. Hồng Vũ tùy tiện an bài thoáng một phát đã đi, cũng không có thật sự để ở trong lòng.

Nha tướng rất sợ chính mình thật sự ngăn cản Cao Thành Hoằng, những cái…kia thiếu nữ sẽ a chính mình xé, thế nhưng mà hắn sợ hơn Vũ thiếu gia, vì vậy làm ra vẻ làm dạng thông lệ kiểm tra một phen, mới đem Cao Thành Hoằng bỏ vào, dù vậy, cửa thành trong động đã là tiếng mắng một mảnh, nha tướng kiểm tra đã xong lập tức chạy trốn tới cửa thành trên lầu không dám hạ đến.

Cao Thành Hoằng bị như vậy làm thoáng một phát, không có gì thực chất tính tổn hại, lại buồn nôn không nhẹ, hắn thẳng lắc đầu, đối với Vũ thiếu gia khí độ càng là đã không có nửa điểm tưởng tượng.

Vừa đi hơn nửa tháng, Hồng phủ như trước như cũ, chỉ có điều đầu ngõ cái kia hai cây cực lớn Thiết Trụ bị bổ bắt đầu.

Hồng Vũ vừa vào cửa, đã nhìn thấy Hồng An cười tủm tỉm đứng tại người gác cổng bên cạnh chờ hắn: "Nhị thiếu gia, lão gia chờ ngài đây này."

Hồng Vũ tuy nhiên trong nội tâm nhớ thương lấy một khắc này não tinh Hoang Thú đầu lâu điêu khắc, nhưng là đi ra ngoài thời gian dài như vậy, trở về khẳng định phải trước bái kiến trưởng bối, hắn không nói thêm gì đi theo Hồng An đi.

Hồng Thắng Nhật hơn bảy mươi rồi, vẫn như cũ là cái tính tình nóng nảy, mùa đông ở bên trong Địa Long đốt (nấu) ấm áp, hắn lại cảm thấy quá nóng, nếu một người thời điểm, thường thường chỉ phê một thân vải bào, cởi bỏ hai cái cọng lông chân ngồi trong thư phòng.

Nhưng là hôm nay biết rõ cháu trai muốn trở về, tự nhiên là muốn mặc chỉnh tề, tốt đem tiểu tử này răn dạy một phen. Kết quả hắn không nghĩ tới cửa thành còn có cái kia vừa ra đùa giỡn, đơn giản chỉ cần đợi lâu hơn một canh giờ, bực bội lão gia tử sắp nhảy dựng lên.

Thật vất vả cháu trai đã đến, Hồng Thắng Nhật đương nhiên không có gì hảo sắc mặt, các loại Hồng Vũ tiến đến vấn an, còn không có đứng lên đâu rồi, lão gia tử đã đổ ập xuống dừng lại:một chầu thoá mạ: "Ngươi làm cái gì? Ngươi có biết hay không ngươi cái kia một tiếng mắng, sẽ đem Thân Đồ gia triệt để đổ lên chúng ta đối địch trên vị trí đây? Có ít người chính ước gì chứng kiến cái này cục diện đây này ngươi có phải hay không cảm thấy chúng ta Hồng gia hiện tại địch nhân còn chưa đủ nhiều?"

Hồng Vũ sắc mặt như thường đứng lên: "Ta biết rõ. Thế nhưng mà ta không mắng bọn hắn, bọn hắn có thể cùng chúng ta Hồng gia một đám? Những người này đã có cái kia tâm tư,

hôm nay cố ý ở cửa thành cho ta khó chịu nổi, kỳ thật đã đầu nhập vào Nhị hoàng tử rồi, ta cho dù nhường nhịn, năng có chỗ lợi gì?"

"Thế nhưng mà ngươi như vậy, cừu hận càng sâu, không chết không ngớt ah "

"Gia gia, không chết không ngớt chúng ta mới không sẽ tâm tồn may mắn. Bằng không mà nói, nói không chừng lúc nào sẽ đối với Thân Đồ gia phớt lờ, bị bọn hắn hung ác cắn một ngụm. Hơn nữa, Tôn nhi muốn đúng là cái này hiệu quả, dám phản bội chúng ta Hồng gia, đầu nhập vào địch nhân, nhất định phải đem bọn họ đánh cho vĩnh viễn cũng không ngẩng đầu được lên, cây roi thi thị chúng "

Hồng Thắng Nhật xem hắn, rất lâu sau đó, thở dài một tiếng: "Được rồi, Hồng gia hôm nay tình huống… Ngươi tùy tiện giày vò a."

Hồng Thắng Nhật cũng không biết Hồng gia tương lai ở phương nào, hắn trên chiến trường đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi, thế nhưng mà đối với chính ác trị cùng quyền lực đấu tranh cũng không am hiểu.

Nếu như là một gã lão đạo chính khách, tự nhiên có biện pháp hợp tung liên hoành, cùng thế lực khác trao đổi lợi ích, không ngừng nhắc đến thăng Hồng gia tầm quan trọng, lôi kéo minh hữu, để Hoàng Đế thủy chung sợ ném chuột vỡ bình không dám đối với Hồng gia ra tay, đồng thời đầu tư thái ác tử, sống qua cái này nhất vị Hoàng Đế, đợi đến lúc tân hoàng kế nhiệm, sau đó ít xuất hiện một thời gian ngắn, Hồng gia có thể vượt qua trận này cực lớn nguy cơ.

Nhưng là Hồng Thắng Nhật làm không đến những…này.

Hồng Vũ nghĩ nghĩ, hỏi: "Gia gia đã điều tra xong không có, rốt cuộc là ai ở sau lưng tính toán chúng ta?"

Hồng Vũ đi Tàng Vân Sơn, cũng là bởi vì có người tại Vũ Đô nội thành tản lời đồn, nói bởi vì Hồng Vũ kiêu căng ngang ngược, hoa lang quốc sứ đoàn ôm hận mà về, hai nước chắc chắn bộc phát chiến tranh.

Hồng Thắng Nhật hừ lạnh một tiếng: "Đã sớm đã điều tra xong."

Hồng Vũ suy đoán: "Hà Sùng?"

"Trừ hắn ra, còn có thể là ai?"

Hồng Vũ sờ sờ càm của mình, lộ ra một cái cười lạnh: "Hắn chỉ sợ đã là Lục Phẩm Thực Tôi đi à nha?"

Hồng Thắng Nhật vừa trừng mắt: "Ngươi ít đi trêu chọc hắn chuyện này, gia gia ta đến xử lý, cảnh giới của hắn so ngươi cao quá nhiều, không muốn gây chuyện "

Hồng Vũ sờ soạng thoáng một phát cái mũi, chỉ nói là: "Ta tâm lý nắm chắc, ngài lão yên tâm đi."

Hắn theo thư phòng của gia gia đi ra, một bên đưa qua đến một tay, một tay lấy hắn túm ở: "Bảo bối của ta Nhị đệ, ngươi xem như trở về rồi."

Hồng Liệt sầu mi khổ kiểm: "Ngươi mau giúp ta muốn nghĩ biện pháp."

Hồng Vũ giống như cười mà không phải cười mà nói: "Là nghĩ biện pháp lại để cho Tống Mặc Cẩn đem Tống gia đại tiểu thư phóng xuất đâu rồi, hay là nghĩ biện pháp lại để cho đại tẩu chuẩn ngươi buổi tối hồi trở lại đi ngủ?"

Hồng Liệt trảo tóc: "Đã cái lúc này rồi, ngươi còn cùng ta hay nói giỡn? Xem đại ca ngươi chê cười rất thú vị đúng không?"

"Vâng." Hồng Vũ rất không ác phúc hậu.

Hồng Liệt im lặng, Hồng Vũ mới cười ha ha: "Đại ca, không phải ta nói ngươi, phu cương không phấn chấn ah, nam nhân ba vợ bốn nàng hầu trong cái thế giới này không phải rất bình thường? Ngươi như thế nào như vậy bị đại tẩu thu thập cùng chuột thấy mèo giống như địa?"

Hồng Liệt không có có ý thức đến Hồng Vũ mà nói có chút vấn đề, ủ rũ nói: "Hắn tại ta Hồng gia chán nản thời điểm gả tiến đến, cùng chúng ta xem như chung hoạn nạn đấy, ta cuối cùng muốn cho lấy nàng một điểm."

Hồng Vũ một hồi im lặng: “Đại ca coi như ngươi có lương tâm.”

Hồng Liệt rất là buồn khổ, một tiếng thở dài.

Hắn đối với lôi Viện Viện, trách nhiệm quá nhiều tại ý nghĩ - yêu thương, nhưng là trách nhiệm tựu là trách nhiệm, làm vi một người nam nhân đảm đương, tựu là thể hiện tại trách nhiệm thượng. Hồng Liệt không thể thực xin lỗi lôi Viện Viện.

Nhưng là hắn thiệt tình chỗ yêu chính là Tống Du Nhiên, hiện tại hai người rốt cục phát triển mà bắt đầu…, lại tao ngộ cực lớn lực cản.

Hồng Vũ trầm tư một lát, hay là quyết định đem khó nghe lời nói thật nói ra trước đã: “Đại ca, chuyện này, sai tại ngươi. Ngươi lúc trước nếu đứng vững:đính trụ gia gia áp lực, tựu là không tiếp thụ sắp xếp của hắn, cũng sẽ không có cục diện bây giờ rồi. Cuối cùng, còn là vì ngươi không dám đi truy cầu chính mình chân ái

Hồng Liệt hừ một tiếng, căm tức nói: “Ngươi nói được nhẹ nhàng linh hoạt, ngươi lúc kia cái kia như gấu tử, mỗi ngày lại để cho gia gia sinh khí, ta nếu lại vì chuyện này cùng hắn đỉnh mà bắt đầu…, gia gia sẽ không có thư thái sự tình.”

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, cũng chính là như vậy chuyện quan trọng nhi. Tuy nhiên vấn đề này cùng hắn kỳ thật không có sao, đều là đương sự lỗi, nhưng là có miệng nói không rõ ah.

Hắn bất đắc dĩ thở dài: “Ngươi muốn cho ta làm như thế nào?”

Hồng Liệt nói: “Ta cân nhắc thật lâu rồi, nghĩ tới một cái biện pháp, ngươi giúp ta nhìn xem được hay không được.”

“Ngươi nói.”

“Tông gia xong đời về sau, Lục Đại bảo tòa nhà tranh đoạt kịch liệt.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Trận pháp đại sư (thượng)

Vấn đề này Hồng Vũ có ấn tượng, lúc trước Đông Phương Chí tựu đã từng đến đi tìm hắn, Đông Phương gia cùng vốn là Lục Đại bảo tòa nhà bài danh đệ tam Bạch gia liên thủ, Hồng Vũ về sau tại một ít nơi nói ví dụ Đại hoàng tử trên yến hội, công khai tỏ thái độ cài đặt Đông Phương gia, cho nên Đông Phương gia đã thuận lợi theo thập đại kim lương đề thăng làm Lục Đại bảo tòa nhà, tuy nhiên bài danh chót nhất, nhưng cũng là một lần bay vọt về chất.

Thế nhưng mà Hồng Vũ cùng Bạch gia không có gì giao tình, đương nhiên sẽ không đối với Bạch gia có cái gì tỏ thái độ. Thế cho nên Lục Đại bảo tòa nhà đứng đầu bảng tranh đoạt còn không có quyết ra thắng bại.

Vốn là bài danh thứ hai đến thứ tư đấy, Cổ gia, Bạch gia, Vệ gia đã có cơ hội, hiện tại vẫn như cũ là tranh đấu gay gắt.

Hồng Vũ cau mày nói: "Ngươi nói là, cài đặt Lôi gia trở thành Lục Đại bảo tòa nhà đệ nhất?"

Vấn đề này độ khó không nhỏ, Lôi gia vốn là bài danh chót nhất đấy, dù sao thực lực chưa đủ.

Hồng Liệt lắc đầu nói: "Không phải, chỉ cần có thể lại để cho bọn hắn giết tiến Top 3 là được."

Hai huynh đệ vừa đi vừa nói, đã đến một chỗ đình nghỉ mát, tùy ý ngồi xuống thương lượng.

Nếu như là Top 3, vấn đề không lớn, Khả là nói như vậy, hắn tựu cần đem vốn là Top 3 bên trong một nhà đánh rớt xuống đến, còn muốn ngăn chặn vốn bài danh tại Lôi gia phía trên La gia.

Bởi vì La Thiên Thành quan hệ, Hồng Vũ đối với La gia không có cảm tình gì, bất quá chỉ dựa vào Hồng gia một nhà cài đặt, Lôi gia muốn đi lên chỉ sợ có chút khó khăn. Tân tấn Lục Đại bảo tòa nhà Đông Phương gia hiện tại chỉ có tự bảo

vệ mình chi lực, muốn bọn hắn cài đặt Lôi gia, vậy thì thật là ép buộc rồi.

Hồng Vũ sờ lên cằm, như vậy tính toán ra, nếu như đem Bạch gia nâng lên đứng đầu bảng vị, tựa hồ là trước mắt duy nhất giải quyết chi đạo.

Hắn trước sau tự định giá một phen, gật đầu nói: "Ngươi đi đem ngươi anh vợ ước đi ra, chúng ta hảo hảo đàm nói chuyện, đừng đến lúc đó phí hết sức trâu bò, đem Lôi gia thu được đi, đại tẩu không lĩnh tình, còn dùng cái chổi côn đuổi ngươi, vậy chúng ta sẽ thua lỗ lớn."

Hồng Liệt mặt già đỏ lên, căm tức nói: "Cái đó cái hạ nhân đầu lưỡi dài như vậy, loại chuyện này cũng cho ta ra bên ngoài truyền."

"Ha ha ha "

Hai huynh đệ thương lượng xong, Hồng Vũ tựu chính mình đi trở về.

Tiểu viện của hắn trước đó lần thứ nhất bị hủy rồi, đang tại trùng kiến bên trong. Thanh Nguyên đại lục thổ mộc thi công tiêu chuẩn, thì ra là Hồng Vũ ở kiếp trước Minh triều trình độ, tốc độ nhanh không đi nơi nào.

Mà công trường đến bây giờ còn không có khởi công, nguyên nhân chân chính, một cái là trời lạnh, không thích hợp khởi công, một cái là Hồng Vũ không có lại để cho bọn hắn khởi công, bởi vì hắn có ý khác, ý nghĩ này, lại để cho chính hắn ý dâm bắt đầu đã cảm thấy vô cùng hưng phấn.

Cho nên hắn bây giờ còn là ở tại này tòa tạm thời an trí trong tiểu viện, còn không có đi tới cửa, Hồng Khê liền từ một bên chui ra: "Thiếu gia, thiếu gia tình huống nguy cấp ah "

Hồng Vũ ngoài ý muốn: "Làm sao vậy?"

Đã về nhà, còn có thể có cái gì nguy cấp hay sao?

Hồng Khê cho hắn đưa mắt liếc ra ý qua một cái, nhìn nhìn trong sân.

Hồng Vũ buồn bực, đi về hướng cửa sân, cửa ra vào đứng đấy một người: Quan Lăng.

Quan Lăng đứng tại cửa sân, tiến cũng không được không tiến cũng không được, có chút chân tay luống cuống xấu hổ.

Hồng Vũ đi qua theo miệng hỏi: "Làm sao vậy? Đứng ở chỗ này làm gì."

Quan Lăng đỏ mặt nói ra: "Thiếu chủ, có chút trọng yếu đồ vật hai vị lão gia tử để cho ta tự mình tiễn đưa tới."

Trong tay nàng bưng lấy một cái lớn hộp gỗ.

Hồng Vũ đẩy cửa sân: "Đi vào ah."

Quan Lăng hay là không nhúc nhích.

Cửa sân cót kẹtzz một tiếng mở ra, trong sân mười tám võ cơ đang mặc nhung chuyển, tại phía sau cửa đứng thành hai hàng, tư thế hiên ngang xinh đẹp động lòng người, động tác đều nhịp, sang lang một tiếng binh khí ra khỏi vỏ, binh hai đội võ cơ binh khí tương giao, lên đỉnh đầu thượng tạo thành một đạo "Đao môn" . Muốn đi vào, phải từ nơi này một đạo "Đao môn" hạ đi qua.

Hồng Vũ thoáng cái sẽ hiểu, so sánh với Quan Lăng vừa rồi tựu là đã tao ngộ cái này trận chiến, cho nên mới không tốt đi vào.

Quan Lăng là Tứ phẩm thông pháp sơ kỳ, đương nhiên không úy kỵ những…này võ cơ, chỉ là nàng dù sao cũng là mới tới đấy, đối mặt Thiếu chủ lão nhân bên cạnh như thế thái độ, có chút không biết như thế nào ứng đối.

Trang Hàn cùng Mặc Cơ đứng tại phía trước nhất, đằng sau là Hỏa Vân Cơ và những người khác. Một đôi thanh tịnh động lòng người con ngươi, trừng được tròn căng, mang theo nửa điểm sương lạnh nửa điểm hờn dỗi nửa điểm oán trách nửa điểm tùy hứng, rất là quật cường nhìn xem Hồng Vũ cùng Quan Lăng.

Hồng Vũ nở nụ cười, thuận tay theo Quan Lăng trong tay nhận lấy cái con kia cái hộp, phất tay đem Quan Lăng đuổi đi: "Đã thành, ngươi đi về trước đi."

Quan Lăng trong mắt hiện lên một tia thất vọng, thực sự ngoan ngoãn khẽ khom người: "Thuộc hạ cáo lui."

Luận dung mạo, nàng hơn Trang Hàn Mặc Cơ bọn người, nếu như xếp hạng mười tám võ cơ chính giữa, đoán chừng là trong đó các loại. Ưu thế của nàng chỉ là thực lực, đoán chừng sau này một đoạn thời gian rất dài, chỉ có thể dụng tâm vi Thiếu chủ làm việc, đến củng cố chính mình địa vị.

Về phần về sau… Quan Lăng đi ra ngoài lấy, khóe miệng lộ ra một vòng mỉm cười, vậy cũng tựu nói không chừng rồi. Dung mạo của mình dáng người cũng không kém, nếu như cùng Thiếu chủ cơ hội tiếp xúc nhiều, chẳng biết hươu chết về tay ai cũng còn chưa biết đây này.

Chứng kiến Hồng Vũ đem Quan Lăng đuổi đi rồi, võ cơ nhóm: đám bọn họ sắc mặt rõ ràng tốt đã thấy nhiều. Hồng Vũ đi vào một mảnh kia "Đao môn", cười hì hì nói: "Đã trường tính tình rồi, biết rõ hộ thực rồi, cái thói quen này không tệ, thiếu gia ta thích "

Trang Hàn bĩu môi một cái: "Vừa về đến tựu không đứng đắn."

Hỏa Vân Cơ ngược lại là cười hì hì đem binh khí thu lại, đi lên khoác ở thiếu gia cánh tay: "Bên ngoài dã nữ nhân quá nhiều, tỷ muội chúng ta không nhìn nhanh điểm, thiếu gia nói không chừng bị cái kia con hồ ly tinh câu đi nữa nha."

Mặc Cơ ở một bên, yên lặng địa nhận lấy trong tay hắn hộp gỗ.

Trang Hàn chằm chằm vào khuôn mặt của nàng, đau lòng nói: "Đi ra ngoài không có người hầu hạ a? Cái kia nữ xem xét tựu cũng không chiếu cố người, lúc này mới vài ngày, trên mặt thô ráp thiệt nhiều…"

Hồng Vũ trong nội tâm ấm áp, Quan Lăng thực lực xuất chúng, dung mạo khí chất dáng người đều là tốt nhất chi tuyển. Thế nhưng mà nàng vẫn không thể cùng mười tám võ cơ so sánh với. Dù sao thời gian dài như vậy rồi, hắn cùng mười tám võ cơ ở giữa tín nhiệm đã bồi dưỡng mà bắt đầu…,

thậm chí đã thành thói quen bên người có như vậy một đám líu ríu tiểu chim sẻ

Tại điểm này lên, Quan Lăng thúc ngựa cũng cản không nổi.

Một đám nữ hài tử thu binh khí đụng lên đến, cười toe toét cùng thiếu gia nói giỡn. Hồng Vũ bỗng nhiên biến sắc: "Nghe nói gần nhất Vũ Đô nội thành đã đến một cái đại suất ca, các ngươi có hay không không tuân thủ nữ tắc, đi nhìn lén?"

"Phi thiếu gia ngươi muốn đối với mị lực của mình có lòng tin "

"Thiếu gia ngươi nói là Cao Thành Hoằng a? Cái kia chút ít cử động, thái làm ra vẻ rồi, xa không bằng thiếu gia."

"Chẳng những chúng ta không có đi, chúng ta còn cùng trong phủ sở hữu tất cả nha hoàn vú già nhóm: đám bọn họ nói, ai dám đi, trước qua chúng ta mười tám tỷ muội cửa ải này "

Hồng Vũ cười ha ha, làm bộ đi ôm Trang Hàn cùng Mặc Cơ, hai nữ vội vàng tránh ra, Hỏa Vân Cơ thoải mái yêu thương nhung nhớ, Hồng Vũ một bả ôm cái rắn chắc, thuận tay tại nàng ngạo nghễ ưỡn lên hai vú ngắt một bả, xúc cảm vô cùng tốt

Lần này tử, chẳng những Hỏa Vân Cơ há hốc mồm, sở hữu tất cả võ cơ đã ngây ngẩn cả người, toàn trường yên tĩnh. Mà ngay cả Hồng Vũ chính mình, đã không có biết rõ ràng hôm nay làm sao lại sắc đảm ngập trời, ăn hết Hỏa Vân Cơ đậu hủ

Hỏa Vân Cơ trước kia cũng như vậy nóng bỏng, chỉ là lúc kia đều là nàng đùa giỡn Thiếu chủ, chỉ cần yêu thương nhung nhớ, Thiếu chủ khẳng định chạy trối chết. Kết quả hôm nay cái con kia bàn tay lớn, tại nàng mẫn cảm bờ mông ậ hung hăng ngắt một bả, một loại cảm giác khác thường tựa như dòng điện giống như:bình thường truyền khắp toàn thân của nàng, nàng chỉ là cố ý làm ra nóng bỏng tư thái trêu cợt Thiếu chủ mà thôi, cũng không phải thật sự tùy tiện. Cái này một bả, đem nàng cả người đã niết mềm nhũn, xốp giòn đã đến đầu khớp xương.

Một hồi lâu, Hỏa Vân Cơ mới một tiếng thét lên: “Ah “

Quay người bỏ chạy, vọt vào trong phòng của mình bành một tiếng đóng cửa lại, không bao giờ … nữa chịu đi ra.

Võ cơ nhóm: đám bọn họ đối với hắn “Trợn mắt nhìn”, cùng một chỗ khiển trách: “Thiếu gia sắc lang “

Bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận làm cho Hồng Vũ Việt phát xấu hổ, dứt khoát phát hung ác, vung vẩy mê muội trảo: “Ai nghĩ đến thử xem bổn thiếu gia ma trảo “

“Ah “

Nổ nồi đồng dạng, các thiếu nữ kêu sợ hãi, nguyên một đám tất cả đều đào tẩu, trốn trở về trong phòng không chịu đi ra.

Từng cái võ cơ, trốn ở phía sau cửa, đã che ngực, cảm giác mình tiểu tâm can bang bang trực nhảy. Các nàng bỗng nhiên ý thức được: ngày hôm nay rốt cục vẫn phải đã đến, ngày nào đó còn có thể xa sao? Bất quá, vì cái gì trong nội tâm ẩn ẩn có chút chờ mong?

Hồng Vũ rung đùi đắc ý, cái tay kia trên lòng bàn tay, non mềm đạn trượt cảm giác tựa hồ vẫn còn, lại để cho người có chút hoài niệm.

Rương gỗ bị Mặc Cơ nhét vào cửa phòng của hắn, Hồng Vũ ám đạo:thầm nghĩ một tiếng mệnh khổ, chính mình đem rương hòm chuyển vào đi, nghĩ nghĩ, càng làm Hồng Khê gọi tiến đến: “Đi an bài người, cho ta chằm chằm vào Hà Sùng, thăm dò rõ ràng thói quen của hắn, trọng yếu nhất là, tìm một chút có hay không hắn cố định muốn đi địa phương.”

“Vâng, thiếu gia ngài yên tâm đi.”

Đuổi đi Hồng Khê, Hồng Vũ đem cái con kia rương gỗ mở ra, bên trong lấy một ít ngân phiếu, còn có Hồng Vũ cho gia gia, đại ca bọn người mua lễ vật, mười tám võ cơ lễ vật cũng ở trong đó, bất quá hiện tại hiển nhiên không phải đem những lễ vật này đưa qua thời cơ tốt.

Mà trong rương, thứ trọng yếu nhất, tựu là thạch phiến sách cổ cùng cái kia một khỏa não tinh Hoang Thú đầu lâu.

Hồng Vũ theo trong tủ chén nhảy ra đến một chỉ hộp sắt tử, mở ra bên trong lấy như vậy một quả tinh thạch cái chìa khóa.

Hồng Vũ đem Hoang Thú đầu lâu cằm đẩy ra, cái chìa khóa đâm đi vào. Quả nhiên rất nhẹ nhàng cắm đi vào, Hồng Vũ trên tay nhẹ nhàng uốn éo, nghe thấy răng rắc một tiếng, giống như khóa được mở ra.

Hắn lúc ấy chứng kiến cái này khỏa Hoang Thú đầu lâu trong miệng chính là cái kia lỗ thủng, cũng cảm giác như là một cái lỗ đút chìa khóa, hắn lập tức liền liên tưởng đến Vũ Đô trong nhà này cái tinh thạch cái chìa khóa, hiện tại thử một lần, quả là thế

Não tinh điêu khắc Hoang Thú đầu lâu bên trong, dần dần hiện ra một mảnh hào quang, rồi sau đó hai khỏa trống rỗng trong hốc mắt, ngưng tụ hai điểm sáng ngời hào quang, vèo một tiếng bắn ác đi ra, tại Hồng Vũ trước mặt phóng ác ra một mảnh ánh huỳnh quang.

Cái kia hào quang có điểm giống Hồng Vũ ở kiếp trước "Toàn bộ tin tức hình chiếu", buộc vòng quanh một mảnh bao la hùng vĩ sông núi, mà ở trong đó, có một cái điểm đỏ đánh dấu tòa nào đó ngọn núi, tựa hồ là một bức bản đồ, vạch cái nào đó địa điểm

Hồng Vũ sờ lên cái cằm, cái này là địa phương nào? Dùng trân quý như thế tài liệu, dùng như thế che giấu phương thức ẩn núp đi một bức bản đồ, có lẽ không phải chuyện đùa ah

Lòng hắn hạ ẩn ẩn có chút hưng phấn, nhưng là vây quanh cái kia một bộ địa đồ vòng vo cả buổi, cũng không có nhìn ra đây rốt cuộc là địa phương nào, hắn nghĩ nghĩ, lấy ra giấy bút đến chiếu vào địa đồ vẽ lên một phen, muốn cầm lấy đi tìm người cho nhìn xem, chỉ là hắn hội họa trình độ… Vô cùng thê thảm giằng co cả buổi, cuối cùng đành phải buông tha cho.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Trận pháp đại sư (hạ)

Hồng Vũ đem tinh thạch cái chìa khóa rút, sở hữu tất cả đồ vật nhét vào trong tủ chén khóa kỹ, trong nội tâm lại cảm thấy có chút không nỡ, thạch phiến sách cổ, não tinh đầu lâu cùng tinh thạch cái chìa khóa những vật này, đương nhiên là tùy thân mang theo an toàn nhất, thế nhưng mà hắn lại không thể đem nặng như vậy trọng đồ vật đã mang tại trên thân thể —— hắn chỉ có thể tùy thân mang theo cá gỗ cục gạch.

Hắn sờ mò xuống ba, có lẽ nên đi xem Phương Lưu Vân đại sư? Nàng phong ấn thiết bài đã có thể mở một cái độc lập không gian, không có ở có thể làm ra trữ vật giới chỉ, túi càn khôn một loại đồ vật đến.

Hắn tại Tàng Vân Sơn thời điểm, thì có lôi kéo Phương Lưu Vân nghĩ cách, bởi vậy chuẩn bị lễ vật thời điểm, cũng làm cho Hồng Khê nhiều mua một phần. Lúc này thời điểm tìm ra đặt ở trên mặt bàn, kế hoạch ngày mai đi bái phỏng Phương Lưu Vân.

Một đêm này, Hồng Vũ như trước tu luyện.

Hồng Thân cùng Hồng Liệt buổi tối đã đã đến. Gần không có Hồng Vũ trợ giúp, Hồng Liệt rõ ràng cảm giác được chính mình tu hành tốc độ sâu sắc hạ thấp.

Sáng ngày thứ hai, Hồng Vũ mở cửa, Trang Hàn sắc mặt lạnh như băng đứng ở ngoài cửa, đã chuẩn bị xong nước ấm cùng khăn mặt.

Chuyện ngày hôm qua có chút ma xui quỷ khiến, Hồng Vũ phi thường khẳng định trọng tới một lần chính mình tuyệt không có lớn như vậy sắc đảm. Vì vậy hôm nay cũng có chút ngượng ngùng, hướng Trang Hàn nhếch miệng cười cười, Trang Hàn ném cho hắn một cái liếc mắt, chu miệng, không nhìn tới hắn.

Hồng Vũ sờ sờ cái mũi, lấy cái mất mặt, một cúi đầu, lại trông thấy chậu rửa mặt bên cạnh để đó một chỉ rất tinh xảo

bạch ngọc cái hộp tròn, mở ra, bên trong là nhẹ nhàng một tầng màu trắng cao hình dáng vật chất, tản ra mùi thơm nhàn nhạt.

Thứ này tại Thanh Nguyên đại lục rất ít cách nhìn, thế nhưng mà Hồng Vũ ở kiếp trước thấy nhiều lắm. Hắn ra vẻ không biết, trêu cợt Trang Hàn: "Thơm quá ah, cho ta ăn?"

Trang Hàn khẩn trương, cùng hắn hờn dỗi không muốn nói chuyện, nhưng khi nhìn đến Hồng Vũ làm bộ thật sự muốn hướng trong miệng ăn, lập tức sốt ruột: "Không phải ăn, phải.."

Hồng Vũ dùng ngón tay khơi mào đến một điểm, thuận thế bôi ở khuôn mặt của nàng thượng: "Ha ha ha, thiếu gia ta biết rõ, là sát tại trên mặt đấy."

Trang Hàn tức giận: "Ngươi, ngươi cố tình đấy!"

Hồng Vũ dương dương đắc ý: "Đó là đương nhiên!"

Mặc dù không có thật sự phủ sờ mặt nàng trứng, thế nhưng mà đây cũng là hai người cho đến tận này thân mật nhất tiếp xúc. Trang Hàn ý thức được điểm này, khuôn mặt đỏ bừng, Hồng Vũ lại giả vờ làm điềm nhiên như không có việc gì giặt rửa đã xong mặt, ngón tay lại chọn đi một tí, sát tại chính mình trên mặt.

Đừng nói, cái thế giới này mỹ phẩm dưỡng da, thật là tinh khiết tự nhiên tài liệu, trời lạnh như vậy, xoa thật đúng là rất thoải mái.

Trang Hàn xem hắn có thể tiếp nhận, ám ám thở dài một hơi.

Nàng ngày hôm qua chứng kiến Hồng Vũ tại bên ngoài bôn ba hơn nửa tháng, gió thổi Nhật phơi nắng, làn da thô rất nhiều, có chút đau lòng, sáng sớm tựu đi ra cửa, gõ còn không có mở cửa "Tiểu nhớ bột nước" môn, chuyên môn mua một hộp vừa đẩy ra nam tử ngọc da cao.

Như vậy một hộp, muốn ba trăm lượng bạc, so nữ tử dùng Son Phấn bột nước còn muốn quý một ít. Hơn nữa Vũ Đô nội thành, nam tử cũng không lưu hành những vật này, thậm chí

có người còn sẽ cảm thấy dùng vật này "Ẻo lả", rất là mâu thuẫn.

Nhưng là "Tiếu nhớ bột nước" là cả Đại Hạ, lớn nhất Son Phấn bột nước điếm, cả nước đều có chi nhánh, chẳng những không hạ giá tiêu thụ, còn một bộ yêu có mua hay không tư thái.

Trang Hàn đau lòng thiếu gia, nhất thời có chút xúc động, các loại mua về đến mới băn khoăn nói: thiếu gia đến cùng có thích hay không dùng cái này?

Chứng kiến Hồng Vũ không hề chướng ngại tâm lý trực tiếp sát tại trên mặt, nàng cũng thỏa mãn lộ ra vẻ tươi cười.

Hồng Vũ vừa vặn nhìn thấy, cười nói: "Nở nụ cười, nhiều cười cười mới tốt xem."

"PHỐC!" Cũng không biết là cái nào tỷ muội nhiều tại phía sau cửa nhìn lén, nhịn không được bật cười, Trang Hàn lập tức mắc cỡ cổ căn đều đỏ, che mặt mà đi.

Hồng Vũ cảm thấy mỹ mãn, sửa sang lại quần áo, thản nhiên đi nhà hàng.

Lẽ ra Hồng Liệt cùng đại tẩu như vậy cảnh giới, không có thể trường kỳ dùng ăn Hoang Thú yến. Thế nhưng mà bọn hắn tựu là ăn hết, chẳng những cảnh giới tăng lên nhanh chóng, hơn nữa không có một điểm không thích ứng bệnh trạng.

Hồng Vũ biết chắc là Tiếu Nghiên làm "Tay chân", hắn càng phát ra kết luận, Tiếu Nghiên trù nghệ tuyệt không đơn giản.

Gia gia sáng sớm đi vào triều rồi, Hồng Vũ đi vào nhà hàng thời điểm, đại ca đại tẩu đã đến. Đại ca ở một bên cười theo mặt, đại tẩu lại quay đầu đi chỗ khác không để ý tới hắn.

Hồng Liệt chứng kiến Hồng Vũ, thật giống như gặp được cứu tinh, tranh thủ thời gian quăng tới một cái ánh mắt cầu trợ. Hồng Vũ tiến lên hỗ trợ khuyên bảo, đại tẩu lại không nể tình, tựu là mặt lạnh lấy không nói lời nào.

"Khục khục!" Một hồi uy nghiêm tiếng ho khan truyền đến, Nhất Phẩm Hợp Chân Tào Quỷ Hùng đại nhân lưng cõng

hai tay, ngẩng đầu mà bước đi tới.

Một cổ phi phàm khí thế, giống như thực chất, đem rộng rãi nhà hàng nhồi vào.

"Giữa phu thê, có cái gì không giải được mâu thuẫn?" Tào Quỷ Hùng hừ một tiếng, ngồi xuống, ánh mắt đảo qua Hồng Liệt vợ chồng. Lôi Viện Viện đành phải đáp ứng nói: "Tiền bối giáo huấn đúng, đúng vãn bối quật cường rồi."

Tào Quỷ Hùng gật gật đầu, thừa dịp người không chú ý, ném cho Hồng Vũ một cái đắc ý ánh mắt: như thế nào, bổn tọa ra tay, so ngươi những…này củi mục mạnh hơn nhiều a!

Hồng Vũ buồn bực, cái này cấp lão tử tiêu dừng Nhất Phẩm Hợp Chân lực lượng, dùng tại điều giải gia đình tranh chấp thượng cũng có tác dụng?

Ăn hết bữa sáng, Tào Quỷ Hùng như trước uy nghiêm mà đi, trước khi đi ném cho Hồng Vũ một ánh mắt. Hồng Vũ rõ ràng nhìn thấy, tựu là không để ý tới hắn.

Tào Quỷ Hùng tại chính mình trong sân các loại đến trưa, cũng không thấy Hồng Vũ tiểu tử này tới, khí nổi trận lôi đình.

Hồng Vũ đã mang theo lễ vật, đi tìm Phương Lưu Vân rồi.

Đại Hạ ngũ đại trận sư, có ba cái đã tại Vũ Đô trong thành.

Trong đó, am hiểu cỡ lớn phòng ngự trận pháp Hạ Vân Minh chính là triều đình cung phụng, tại công bộ treo chức vụ, quanh năm ở tại Hoàng thành cấm vệ quân trong quân doanh, chủ phải chịu trách nhiệm Vũ Đô cùng Hoàng thành phòng ngự.

Một khi biên quan phát sinh chiến sự, sẽ tạm thời bị sai đi qua, tăng cường biên quan phòng ngự.

Mà đổi thành bên ngoài một vị đại sư Chư Cát Bằng, am hiểu chính là thật nhỏ trận pháp, nói ví dụ tại huyền binh thượng khắc dấu các loại tăng cường uy lực trận pháp.

Bởi vì huyền binh càng ngày càng best-seller, Chư Cát Bằng giá trị con người tự nhiên cũng là nước lên thì thuyền lên, hắn hiện tại chính là là cả Vũ Đô bên trong, giàu có nhất

trận sư, thủ hạ khống chế lấy Đại Hạ khổng lồ nhất một tòa trận sư tác phường.

Mà ngũ đại trận sư bên trong duy nhất nữ tính Phương Lưu Vân, tại Vũ Đô bên trong Địa Vị tựu lộ ra có chút xấu hổ. Bởi vì nàng rất đủ mặt. Toàn năng cũng tựu ý nghĩa không có sở trường, cỡ lớn trận pháp hắn không sánh bằng Hạ Vân Minh, bỏ túi trận pháp nàng không sánh bằng Chư Cát Bằng. Thậm chí có người cho rằng, nàng sở dĩ bị liệt là ngũ đại một trong, là vì nàng là nữ tử.

Thế nhưng mà trên thực tế, chính là bởi vì Phương Lưu Vân là nữ tử chi thân, cho nên đối đãi một vài vấn đề, thường thường có thể theo một cái khác góc độ đi thi lo, xếp đặt thiết kế đi ra trận pháp, thường xuyên có lại để cho người hai mắt tỏa sáng tác phẩm. Đáng tiếc nàng những…này thành tựu, đã dấu trùm lên Hạ Vân Minh cùng Chư Cát Bằng hào quang phía dưới lộ ra không chút nào thu hút.

Hồng Vũ mơ hồ cảm thấy, đây một lần Phương Lưu Vân dẫn đầu nghiên phát ra tới không gian trận pháp, rất có thể là một cái mưu đồ hồi lâu hành động, tựu là muốn xông ra:nổi bật hạng nhất chính mình "Sở trường", lại để cho người lau mắt mà nhìn.

Coi như là Phương Lưu Vân không có Chư Cát Bằng có tiền, nhưng là trận sư cũng là giàu có giai tầng. Nàng "Lưu Vân Trận Các" vị trí so Vân Thị Nhà Xưởng còn tốt hơn, khoảng cách Hoàng thành cũng không xa, ngay tại trăm thắng trên đường cái.

Lộ trình không xa, Hồng Vũ ngồi xe ngựa rất nhanh đã đến.

Danh thiếp tiễn đưa sau khi đi vào thời gian không dài, Phương Lưu Vân liền mang theo hai gã đồ đệ nghênh đi ra, mỉm cười nói: "Khách hàng lớn đã đến, Vũ thiếu mau mau mời đến."

Phương Lưu Vân 30 xuất đầu, đơn theo ngũ quan đến xem, không tính là đỉnh cấp mỹ nữ. Thế nhưng mà da thịt của nàng phi thường khỏe mạnh tinh tế tỉ mỉ, con mắt sáng ngời, linh

động coi như trong nước cá chép, vì nàng làm rạng rỡ không ít, hơn nữa Đại Hạ ngũ đại trận sư khí thế, tuy nhiên đã qua tuổi 30, nhưng là đứng tại Trang Hàn bên người, cũng một điểm không lộ ra chỗ thua kém, tuyệt đối có thể tính vào tuyệt sắc mỹ nữ hàng ngũ.

Hồng Vũ cười vừa chắp tay: "Nhiều có quấy rầy."

Lưu Vân Trận Các khắp nơi bố trí được rất tinh xảo, biểu hiện lấy nữ tử tâm tư tinh tế tỉ mỉ. Phương Lưu Vân đưa hắn thỉnh sau khi đi vào ngồi xuống, theo tính hai gã nữ đệ tử sung làm thị nữ, bưng trà rót nước.

Hồng Vũ đem chuẩn bị cho tốt lễ vật đưa lên.

Cho Phương Lưu Vân lễ vật chia làm hai bộ phân, một phần là Tàng Vân Sơn đặc sản một ít tài liệu, bất luận là trận sư hay là khí sư đều có thể dùng tới, cũng là rất hiếm thấy đấy.

Phương Lưu Vân rất là ưa thích.

Mặt khác một bộ phận, nhưng lại một chỉ chai thuốc. Đây là Hồng Vũ buổi tối hôm qua tạm thời chế tác đấy.

Phương Lưu Vân mở ra, bên trong lấy một ít sền sệt chất lỏng, nàng có chút tò mò: "Đây là cái gì?"

Hồng Vũ cười nói: "Cái này gọi là mặt màng."

Hắn huyên thuyên cùng Phương Lưu Vân giải thích một phen, nói đến cách dùng thời điểm Phương Lưu Vân cũng đã hết sức tò mò rồi, các loại Hồng Vũ nói đến hiệu quả, Phương Lưu Vân mắt sáng rực lên.

"Thực sự tốt như vậy dùng?"

"Phương tỷ tỷ thử qua sẽ biết." Hồng Vũ cười hì hì đấy.

Hồng Vũ mơ hồ nhớ rõ ở kiếp trước, đám nữ hài tử dùng vài loại bình thường mặt màng cách điều chế, tạm thời cùng nhau vài loại tài liệu, đã làm ra một ít.

Không riêng gì Phương Lưu Vân, mà ngay cả Hồng Vũ sau lưng Trang Hàn, ánh mắt đã nóng bỏng bắt đầu.

Hồng Vũ âm thầm buồn cười, quả nhiên đồ trang điểm cùng châu báu, đều là đối với giao nữ hài tử lợi khí. Hắn còn suy nghĩ, muốn hay không chờ mình dọn ra tay đến, khai mở cái tác phường, đem Tiếu nhớ bột nước sinh ý đã đoạt?

Phương Lưu Vân nghe nghe, cái loại nầy sền sệt chất lỏng, mang theo một loại hoa cỏ mùi thơm ngát, làm cho lòng người trung rất có hảo cảm. Nàng lòng tràn đầy vui mừng thu xuống dưới: "Vũ thiếu gia khách khí như vậy, ta như thế nào không biết xấu hổ."

"Phương tỷ tỷ dùng nếu như hiệu quả không tệ, về sau tùy thời đến chúng ta Hồng gia, ta lại vì ngươi chuẩn bị một ít."

Phương Lưu Vân sóng mắt lưu chuyển, giống như cười mà không phải cười mà hỏi: "Vũ thiếu gia ngược lại thật là một cái người có ý chí, tỷ tỷ ta tựu cám ơn trước rồi."

Hồng Vũ không nói đến mục đích, Phương Lưu Vân tựu cũng không nói ra. Bàn về nói chuyện phiếm vòng quanh, mười cái Hồng Vũ cũng không phải Phương Lưu Vân đối thủ. Không bao lâu Hồng Vũ liền không nhịn được rồi, hỏi: "Phương tỷ tỷ, cái loại nầy phong ấn thiết bài, không phải ngươi bây giờ không gian trận pháp trình độ có thể đạt tới cực hạn a?"

Phương Lưu Vân nở nụ cười, đáp phi sở vấn nói: "Vũ thiếu gia có cái gì nhu cầu?"

"Có hay không có thể gửi giống như:bình thường vật phẩm không gian trận pháp?"

Phương Lưu Vân nhìn xem hắn, tựa hồ rất do dự: "Có là có, bất quá giá tiền không rẻ…"

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Phương tỷ tỷ đã hiểu lầm, ta không phải muốn một mình mua sắm, ta là muốn với ngươi cùng một chỗ khai phát."

Mỹ nữ trận sư lông mày, lơ đãng cau lại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Bịa đặt phỉ báng (thượng)

Người khác không biết, nhưng là Hồng Vũ thế nhưng mà rất rõ ràng, loại này trữ vật không gian thị trường lớn đến bao nhiêu. Giai đoạn trước khẳng định không thể nào làm được "Tràn lan", đi trước cao đoan lộ tuyến, dùng bán đi những… này trữ vật không gian lợi nhuận đến tiền, cài đặt đến tiếp sau nghiên cứu, trong thời gian ngắn nhất, đem trữ vật không gian kỹ thuật hoàn thiện.

Bất quá Hồng Vũ vô cùng rõ ràng, cho dù là đem không gian trận pháp phát huy đã đến cực hạn, cũng không có khả năng thật sự như ở kiếp trước trò chơi cùng trong tiểu thuyết như vậy tràn lan đến nhân thủ một kiện.

Cái khác không nhiều lắm, mở độc lập không gian cần có năng lượng tựu cực kỳ khổng lồ, loại này tiêu hao, tuyệt không phải bình thường võ giả có thể gánh nặng lên.

Hồng Vũ mục tiêu là, Ngũ phẩm nguyên định đã ngoài, có thể mua được rất tốt.

Phương Lưu Vân cân nhắc một chút: "Chuyện này, để ta suy nghĩ thoáng một phát rồi nói sau. Có sẵn đồ vật, ta tại đây ngược lại là có một kiện, Vũ thiếu gia ngươi xem trước một chút."

Nàng vung tay lên, một gã đệ tử đưa lên đến một chỉ mâm gỗ, thượng diện bày biện một quả thiết bài, đọng ở một đầu ngân dây xích phía dưới. Thiết bài có nửa cái lòng bài tay lớn nhỏ, thượng diện hoa văn phức tạp phong cách cổ xưa, lại để cho người liếc mắt nhìn đã cảm thấy đầu óc nở, căn bản thấy không rõ lắm.

Hồng Vũ cầm lên, một hồi oán thầm: vừa lớn vừa trầm, đều có thể đương miếng hộ tâm rồi.

Phương Lưu Vân chỉ điểm hắn: "Đem linh hồn chi lực đưa vào đi là được rồi, ngươi có thể chứng kiến cái kia độc lập không gian."

Hồng Vũ đem thiết bài cầm trong tay, một đạo linh hồn chi lực đưa vào đi, một mảnh mơ hồ địa không gian, tại trong linh hồn hắn bị "Xem" đến.

Hồng Vũ gật gật đầu: "Có nửa trượng vuông, không coi là nhỏ."

Phương Lưu Vân sắc mặt có chút thay đổi thoáng một phát, rất nhanh tựu khôi phục.

Không gian của nàng trận pháp tiêu chuẩn, hoàn toàn chính xác đã không chỉ là phong ấn thiết bài tiêu chuẩn, nhưng là nói thật vượt qua cũng không phải quá nhiều. Trước mắt mà nói, này cái thiết bài tựu là năng lực của nàng cực hạn.

Hơn nữa này cái thiết bài còn có một chút tai hại, trong đó lớn nhất một cái, tựu là sử dụng này cái thiết bài người, phải có đầy đủ cường đại linh hồn chi lực

Nói như vậy, thất phẩm hồn tinh linh hồn chi lực, chỉ có thể đủ mở ra một cái một xích(0,33m) vuông độc lập không gian.

Muốn hoàn toàn mở ra bên trong nửa trượng không gian, ít nhất cần Tam Phẩm Hiển Thánh cấp bậc linh hồn chi lực. Thế nhưng mà Hồng Vũ rõ ràng tựu là cái thất phẩm hồn tinh, lại có thể nhẹ nhõm mở ra toàn bộ không gian, lại để cho trong nội tâm nàng âm thầm cảm thán, những…này đại thế gia nội tình thâm hậu, cho dù là như vậy một cái quần là áo lượt trên người, cũng cất giấu rất nhiều không muốn người biết bí mật ah

Hồng Vũ hỏi: "Cái này một quả thiết bài bao nhiêu tiền?"

"Này cái không gian thiết giác, giá vốn mươi vạn lượng." Phương Lưu Vân nói: "Chế tác độ khó cùng tiêu hao tài liệu, vượt xa dùng để phong ấn Hoang Thú phong ấn thiết bài."

Hồng Vũ nghĩ nghĩ, thu vào trong ngực: "Ta đã muốn. Phương tỷ tỷ suy nghĩ thật kỹ thoáng một phát đề nghị của ta, ta sẽ không quấy rầy rồi." Hắn móc ra ngân phiếu chấm dứt hết nợ, đứng dậy cáo từ.

Phương Lưu Vân đưa hắn một mực đưa ra ngoài.

Lên xe ngựa, Hồng Vũ cũng có chút ngoài ý muốn.

Hắn hôm nay tới, kỳ thật chỉ là thăm dò thoáng một phát Phương Lưu Vân thái độ. Không nói rõ ràng, tựu lại để cho đường đường Đại Hạ ngũ đại trận sư hợp tác với ngươi, dựa vào cái gì? Người ta chính mình có thể hoàn thành sự tình, tại sao phải hợp tác với ngươi, không công phân cho ngươi bạc?

Thế nhưng mà Phương Lưu Vân rõ ràng không có một ngụm từ chối, mà là nói cân nhắc thoáng một phát, cái này lại để cho Hồng Vũ ngược lại có chút sờ không được ý nghĩ: trên người mình, có đồ vật gì đó là Phương Lưu Vân cần hay sao?

Lưu Vân Trận Các nội, hai gã nữ đệ tử cũng có chút không rõ, một người trong đó tức giận nói: "Sư tôn, cái này Hồng Vũ quá ghê tởm, hắn cho là chúng ta là người bình thường sao? Bằng hắn Hồng gia thân phận Địa Vị, có thể chiếm mấy thành cổ phần danh nghĩa?"

"Đúng vậy a sư tôn, ngài vì cái gì còn phải đáp ứng hắn cân nhắc?"

Phương Lưu Vân giữ kín như bưng nở nụ cười, lại không có trả lời cái gì.

Xe ngựa vây quanh thanh thần trên đường cái, phía trước một đoàn người tới. Hồng Khê hận đến nghiến răng nghiến lợi: "Thiếu gia, là Hà Sùng "

Hồng Vũ đẩy ra màn xe xem xét, quả nhiên chi kia đoàn xe trên xe ngựa, có gì gia tộc huy, hơn nữa nhìn đi theo nhân viên, có lẽ tựu là vị nào Vũ Đô trẻ tuổi một đời đệ nhất nhân.

Hồng Vũ bất mãn nói: "Ta cho ngươi nghe ngóng Hà Sùng hành động lộ tuyến, thế nào?"

Hồng Khê sầu mi khổ kiểm: "Thiếu gia, tiểu tử kia Khả tinh minh rồi, đại khái sớm biết như vậy chính mình cái kia chút ít chuyện xấu xa sẽ bại lộ, bởi vậy hiện tại mỗi một lần đi ra ngoài, đều có hai gã đã ngoài Tam Phẩm Hiển Thánh cao thủ đi theo."

Hồng Vũ một hồi im lặng, Hà phủ bên trong tổng cộng mới có mấy vị Tam Phẩm Hiển Thánh? Tiểu tử này một lần tựu mang hai ba cái thái không biết xấu hổ

Hắn hiển nhiên là đề phòng Hồng Vũ, Hồng Vũ nhìn sang, đối diện tới trong đội xe, quả nhiên có ba gã Tam Phẩm Hiển Thánh tuy nhiên đều là Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, Khả là cạnh mình tính cả Hồng Thân, Hồng Dần, cũng chỉ có hai người, chớ nói chi là chính mình muốn cho bọn hắn đi tìm Hà Sùng phiền toái, hai vị lão gia tử chỉ sợ cái thứ nhất trước thông tri Hồng Thắng Nhật.

Hồng Vũ hôm nay chỉ dẫn theo Hồng Thân, Hồng Khê cùng Trang Hàn, nhẹ xe giản theo, đối phương nhưng lại ngũ cỗ xe ngựa, mười mấy tên đi theo nhân viên, lộ ra thanh thế to lớn

Song phương giao thoa mà qua, Hà Sùng cửa sổ xe bỗng nhiên mở ra, Hồng Vũ cùng Hà Sùng ánh mắt một đôi, đối phương lạnh nhạt đem cửa sổ xe liền đóng lại, thật giống như căn bản không có trông thấy Hồng Vũ người này. Trong xe, truyền tới một câu: "Tranh giành cường đấu hung ác, cái dũng của thất phu mà thôi."

Cái này nói rõ nói là, Hồng Vũ đá nát đệ đệ của hắn trứng trứng, chỉ là cái dũng của thất phu, người ta gì đại thiếu gia chơi mấy tay âm đấy, đó mới là cao minh

Hồng Vũ sờ sờ càm của mình, nở nụ cười. Hắn vỗ cửa xe: "Hồng Khê, lập tức đem Triệu chưởng quỹ cho ta kêu đến."

Hồng Vũ xe ngựa tiến vào Hồng phủ đại môn, Triệu chưởng quỹ sau đó đuổi tới, mệt mỏi đầu đầy mồ hôi: "Thiếu gia, ngài tìm ta?"

Hồng Vũ vẫy tay: "Tới nói."

Hồng Vũ huyên thuyên nói một trận về sau, Triệu chưởng quỹ triệt để trợn tròn mắt, lắp bắp hỏi: "Cái này, cái này cái này, đây là không phải có chút…

"Bịa đặt sinh sự?" Hồng Vũ giúp hắn bổ sung. Triệu chưởng quỹ cũng không dám nói như vậy, đành phải trầm mặc.

Hồng Vũ hắc hắc cười lạnh, gõ cái bàn đang muốn cùng hắn khoe khoang một phen ở kiếp trước chính mình tổng kết chuyện xấu tâm đắc, Triệu chưởng quỹ cũng đã bị cái kia hai

tiếng "Hắc hắc" sợ tới mức hai chân run lên, mặt như màu đất, bịch một tiếng quỳ xuống đến: "Thiếu gia ngài là chủ tử, ngài nói cái gì chính là cái gì, tiểu nhân cái này phải.

Hồng Vũ sờ sờ càm của mình, trong lòng có chút buồn khổ: bản thiếu gia thanh danh, thật sự đã xấu đến trình độ này?

Hắn khoát khoát tay: "Được rồi, đi thôi."

Triệu chưởng quỹ như được đại xá, nằm sấp bắt đầu vội vàng dụng tâm làm việc đi.

Hà Sùng hai ngày này tâm tình rất không tồi.

Vì cái gì? Hắn liên tiếp ra tay, lại để cho Hồng Vũ đầy bụi đất. Đem Lê Tiêu Tiêu mang về Vũ Đô, tại Hà Sùng xem ra tuyệt đối là một bước diệu quân cờ. Chỉ có điều Hồng Vũ không biết có thủ đoạn gì, bỗng nhiên đem Hồng Di Lan võ vận sâu sắc tăng lên, mới khiến cho hắn đệ nhất kế thất bại.

Nhưng là sau đó, hắn tá lực đả lực, dùng Hoa Lang sứ đoàn sự tình, lại một lần nữa đem Hồng Vũ khiến cho sứt đầu mẻ trán. Nghe nói thằng này bị ép đi Tàng Vân Sơn, vẫn còn tề quận bị một cái nho nhỏ thư lại trường khiến cho đầy bụi đất, tuy nhiên cuối cùng dựa vào gia thế trấn 悳 đè ép thư lại trường, nhưng là đường đường Tứ đại trụ trời thiếu gia, rõ ràng bị một cái liền quan viên đã không tính là thư lại cho trêu cợt rồi, còn mặt mũi nào mà tồn tại?

Hà Sùng thủy chung là xem thường Hồng Vũ đấy, cho dù là hắn lòng dạ sâu đậm, trên mặt cũng không biểu hiện ra đến, nhưng là trong nội tâm, hắn đối với Hồng Vũ là vô cùng khinh bỉ đấy.

Tại hắn xem ra, Hồng Vũ căn bản chính là cái phế vật.

Tựu giống với Hoa Lang quốc sứ đoàn chuyện này, Hồng Vũ để lại quá nhiều sơ hở, phi thường dễ dàng bị người công kích.

Hoa Lang quốc người cuồng vọng, với ngươi có quan hệ gì? Ngươi không nên tiện đi thu thập người ta, kết quả đâu rồi, chính mình khiến cho tiến thối không thể a?

Hà Sùng đối với chính mình đây một lần mưu kế, rất là cảm thấy thoả mãn. Hắn cảm giác mình hiện tại càng lúc càng giống một đầu tiềm phục tại trong bóng ma độc xà, có thể phi thường kiên nhẫn chờ đợi, nhưng là một khi phát hiện con mồi nhược điểm, lập tức nhào tới hung hăng một ngụm trí mạng công kích

Người khác chán ghét, sợ hãi độc xà, nhưng là Hà Sùng lại phi thường ưa thích.

Sáng sớm hôm nay mà bắt đầu…, hắn rửa mặt một phen, đang chuẩn bị ăn điểm tâm, một gã tâm phúc thủ hạ thở hồng hộc địa xông tới: "Thiếu gia, thiếu gia "

Hà Sùng nhướng mày, hừ lạnh một tiếng: "Cút ra ngoài "

Tên kia tâm phúc một cái run rẩy, bỗng nhiên nghĩ tới thiếu gia không thích nhất thủ hạ thất kinh bộ dạng, sợ bề bộn lui ra ngoài, đứng tại cửa ra vào mồ hôi lạnh đã đi ra, không có nghe được thiếu gia kế tiếp mệnh lệnh đánh chính mình cờ-lê, mới xem như thở dài một hơi.

"Thiếu gia, có ít đồ xin ngài nhìn xem."

Hà Sùng hoán một tiếng: "Tiến đến."

Tên kia thủ hạ bưng lấy một bản hơi mỏng tập tiến đến, Hà Sùng quét qua liếc, nhướng mày.

Đó là thời đại tạp chí phụ san, hắn biết rõ thời đại tạp chí là Hồng Vũ giày vò đi ra đấy, bất quá một mực không sao cả để ở trong lòng. Thế nhưng mà không biết vì cái gì, hắn lúc này thấy được cái này bản tạp chí phụ san, mơ hồ cảm giác có chút hãi hùng khiếp vía.

Trước đó lần thứ nhất thời đại tạp chí phụ san, đem Lê Tiêu Tiêu mấy người đuổi ra khỏi Vũ Đô, đây một lần lại phát phụ san làm gì?

Hà Sùng như cũ rất trấn định, bưng lên một chén cháo loãng, một bên uống một bên nhàn nhạt hỏi: "Thượng diện nói gì đó?"

Thủ hạ cũng không dám nói: "Thiếu gia ngài… Còn là mình xem một chút đi."

Hà Sùng lạnh lùng nói: “Nói “

Thủ hạ kiên trì nói: “Thượng diện nói rất đúng ngài cùng Lê cô nương…”

PHỐC

Hà Sùng một ngụm cháo loãng phun ra đi, lại cũng không có cái gì bình tĩnh bình tĩnh hình tượng rồi, một bả nhấc lên phụ san, cẩn thận địa nhìn lại

Phụ san bìa mặt thượng chữ to tiêu đề thập phần dễ làm người khác chú ý: lãng phí đáng xấu hổ

Hà Sùng trong lúc nhất thời còn không có kịp phản ứng, cái này tiêu đề là có ý gì, đây không phải Hồng Vũ tên khốn kia phong cách ah, không đủ trảo người nhãn cầu.

Hắn mở ra tỉ mỉ đem nội dung bên trong nhìn một lần, đầu ông một tiếng thiếu chút nữa nổ tung rồi.

Bên trong nói rất đúng hắn cùng Lê Tiêu Tiêu yêu đương vụng trộm, nhưng là cả Vũ Đô người cũng biết, Lê Tiêu Tiêu lúc ban đầu là với tư cách đệ đệ của hắn Hà Tung hồng nhan tri kỷ xuất hiện tại Vũ Đô thành các thiếu gia tiểu thư việc xã giao đấy.

Triệu chưởng quỹ trên thực tế đích thật là bị Hồng Nhị thiếu gia cho dọa, nghĩ đến chính mình rõ ràng dám nghi vấn Vũ thiếu gia quyết định, hắn tựu một trận hoảng sợ. Sau khi trở về, dứt khoát cắn răng một cái, tìm mấy vị gió trăng văn vẻ tác giả, những…này tác giả đều là lăn lộn vô cùng không như ý văn nhân, trên thực tế tài văn chương là có, nhưng là số phận thật sự quá kém, chỉ có thể lấy cái bút danh, ra một ít tươi đẹp tục văn vẻ lợi nhuận chút ít bạc sống tạm, liền tên thật cũng không dám lại để cho người biết rõ, thậm chí bọn hắn ghi những vật này, đã muốn gạt người trong nhà.

Bất quá những người này đầu bút xác thực lợi hại, đem câu chuyện biên lôi cuốn vào cảnh ngoạn mục. Dòm người tư ẩn vốn chính là nhân dân quần chúng nhất thích nghe ngóng hoạt động, hơn nữa trong lúc này còn có màu hồng phấn miêu tả, vậy thì càng làm cho người xem xét tựu muốn ngừng mà không được.

Hà Tung như thế nào cùng Lê Tiêu Tiêu thông đồng thành gian, hai người giường đệ gian : ở giữa nói cái gì đó tư tưởng thoại, đã miêu tả đi ra, thập phần cẩn thận. Mà các loại về sau, Hà Sùng ỷ thế hiếp người, bức hiếp Lê Tiêu Tiêu làm cái kia cẩu thả sự tình, Lê Tiêu Tiêu không biết liêm sỉ, từ bỏ Hà Tung cùng Hà Sùng pha trộn cùng một chỗ, càng là liền nhất cẩn thận "Động tác" đã miêu tả đi ra

Mà cuối cùng nhất, bìa mặt thượng cái kia tứ chữ to lai lịch rốt cục đi ra, là văn trung miêu tả hắn Hà Sùng, cùng Lê Tiêu Tiêu tại một hồi hoang dã đại trong chiến đấu, một bên cười dâm đãng vừa hướng mân mê bờ mông Lê Tiêu Tiêu nói: ngươi cái này một khối ruộng màu mỡ, muốn là vì đệ đệ của ta mà hoang phế, chẳng phải lãng phí? Lê Tiêu Tiêu ăn ăn cười: đại ca nói rất đúng, đệ muội cho ngươi đổi tư thế một lần nữa khai khẩn tốt chứ?

Viết văn vẻ người bút lực rất cao minh, một đôi vô sỉ cẩu nam nữ hình tượng sôi nổi trên giấy

Chỉ nhìn chi tiết, tỉ mĩ, rất khó tưởng tượng đây là một quyển sách lập đi ra văn vẻ, càng giống là hai người bọn họ tại làm chuyện này nhi thời điểm, có người ở một bên nghe góc tường.

Hà Sùng khí toàn thân phát run, thế nhưng mà rất nhanh hắn cũng cảm giác được chính mình toàn thân lạnh như băng Hồng Vũ có phải hay không đã nhìn ra một mấy thứ gì đó?

Nếu như hắn thật sự cùng Lê Tiêu Tiêu không có gì, hắn đánh có thể tìm người đến kiểm nghiệm Lê Tiêu Tiêu hay không còn là tấm thân xử nữ. Nhưng là hết lần này tới lần khác hắn thật sự cùng Lê Tiêu Tiêu có qua quan hệ, dù là Lê Tiêu Tiêu đối với hắn mà nói, chỉ là tiết dục vật.

"Cái này vô sỉ hỗn đãn" Hà Sùng trùng trùng điệp điệp một vỗ bàn, ầm ầm một tiếng, hào quang tỏa sáng, cái kia một bản phụ san, ngay tiếp theo toàn bộ cái bàn, trên mặt bàn các loại thứ đồ vật, toàn bộ biến thành một mảnh bột mịn

Hà Sùng biết rõ, nay ngày sau, chính mình chỉ sợ muốn thanh danh quét rác, mặc kệ chính mình như thế nào vãn hồi,

chuyện này tất nhiên sẽ thành vì chính mình nhân sinh một cái chỗ bẩn hắn không rõ, chính mình cùng Lê Tiêu Tiêu sự tình thập phần che giấu, coi như là người bên cạnh cũng không người nào biết, Hồng Vũ là như thế nào thăm dò được

Hắn lại không nghĩ rằng, Hồng Vũ chỉ là đánh bậy đánh bạ, bịa đặt sinh sự, đơn thuần hướng trên người hắn giội nước bẩn mà thôi.

Hồng Nhị thiếu gia nhếch lên chân bắt chéo, hừ phát điệu hát dân gian, một bên uống trà, một bên lật xem lấy cái kia bản phụ san. UU đọc sách (. uukanshu. com) văn tự xuất ra đầu tiên. Hỏa Vân Cơ ở sau lưng đấm lưng cho hắn, trong phòng tình cảm ấm áp hoà thuận vui vẻ, Hồng Vũ đem chân đặt tại Mặc Cơ trên đùi, Mặc Cơ nhẹ nhàng cho hắn xoa. Thời gian này, càng ngày càng mục nát nữa à.

Trong tay hắn cầm cái kia bản phụ san nhìn xem, chậc chậc tán thưởng: “Cái này viết lách có Tiền Đồ ah, nên thưởng nàng một trăm lượng bạc “

Trang Hàn đứng ở một bên bĩu môi: “Thiếu gia ngươi làm như vậy không 悳 phúc hậu, không thể bịa đặt ah.”

Hồng Vũ cười hắc hắc: “Ta chính là muốn bịa đặt, hỗn đản này cho rằng mang theo một chuyến cao thủ tại bên người, ta mượn hắn không có biện pháp rồi hả? Hừ, bổn thiếu gia trước mắng hắn máu chó xối đầu, lại để cho hắn nhận hết trên tinh thần tra tấn, sau đó lại chậm rãi thu thập thân thể của hắn “

Cái này bản phụ san lượng tiêu thụ lại để cho Triệu chưởng quỹ líu lưỡi, hắn an bài liền đêm làm không nghỉ, in ấn 3000 bản, kết quả chưa tới giữa trưa, tựu toàn bộ bán không rồi. Cho tới trưa thêm ấn 3000 sách, vừa mới phố hàng, tựu lập tức lại bị tranh mua không còn. Vì vậy Triệu chưởng quỹ an bài ba đợt công nhân làm liên tục không nghỉ suốt ngày đêm, không ngừng in ấn, chờ đến chạng vạng tối, đã bán ra một vạn hai ngàn sách, hơn nữa còn là cung không đủ cầu

Triệu chưởng quỹ có chút cảm thán: thói đời ngày sau ah, không có tiết tháo ah, mọi người rõ ràng thích xem loại này tươi đẹp tục tình hình

Cảm thán hoàn tất, lập tức nhiệt tình mười phần phân phó gia tăng công nhân, nhiều hơn in ấn, tranh thủ dựa vào cuốn này phụ san, Hoa Hạ Thư Cục tháng này thực hiện uốn éo thiệt thòi vi doanh

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Bịa đặt phỉ báng (hạ)

Lưu Vân Trận Các bên trong, Phương Lưu Vân trong tay nâng cuốn này phụ san, cười mỉm nhìn xem, hai gã thân truyền đệ tử đứng tại hai bên, khuôn mặt ửng đỏ, thẳng phun nói: "Cái này Hồng Vũ thật sự là thái hạ lưu rồi, loại chuyện này cũng có thể đăng xuất đến?"

Phương Lưu Vân nhưng lại cười tủm tỉm: "Các ngươi không phải không minh bạch vi sư vì cái gì cân nhắc cùng hắn hợp tác? Hiện tại đã biết rõ đi à nha?"

Hai gã thân truyền đệ tử rõ ràng đối với sư tôn không có một điểm cố kỵ, gà con mổ thóc giống như:bình thường gật đầu: "Đã hiểu, hắn cùng sư tôn ngài đồng dạng mặt ngoài ôn hòa thiện lương, phá hủy ở Tâm nhi ở bên trong."

Phương Lưu Vân làm bộ nhướng mày: "Hai cái cô gái nhỏ muốn ăn đòn có phải hay không? Nhanh đi hỏi thăm một chút, đến cùng có chuyện này hay không."

Hai cái đồ nhi chớp chớp mắt to: "Hắn đã đăng đến trên tạp chí rồi, chẳng lẽ còn là giả dối?"

Phương Lưu Vân ung dung nói: "Các ngươi nói tất cả hắn với các ngươi sư tôn là một loại người, như vậy, hắn còn có chuyện gì làm không được hay sao?"

Lưỡng đồ cùng một chỗ, sâu chấp nhận gật đầu: "Sư tôn nói rất đúng."

Phương Lưu Vân phất phất tay, đuổi đi hai người, sóng mắt lưu chuyển, cười mỉm nhìn xem cái kia bản phụ san, lật qua lật lại vài cái, tìm được miêu tả Hà Tung cùng Lê Tiêu Tiêu lần thứ nhất đi cái kia cẩu thả sự tình đoạn.

Một đoạn này miêu tả cực kỳ rõ ràng dâm mỹ, cái gì ngọc hành, Nộ Long, Dao Trì, lầy lội, ôn nhuận, ẩm ướt yếu đuối, quỳnh tương ngọc dịch các loại chữ hoàn toàn đều là, mặc dù không có trực tiếp miêu tả, nhưng là so trực tiếp miêu tả càng thêm lại để cho người tắm' hỏa' đốt người

Phương Lưu Vân nghiêng tai nghe xong, bên ngoài không có thanh âm gì, nàng nhẹ chân nhẹ tay khép cửa phòng lại, chen vào then cửa. Nắm lên cái kia bản phụ san, về tới nội thất, mở ra nội khảm tại tủ đầu giường tử bên trong đích độc lập trận pháp không gian, từ bên trong lấy ra một chỉ bích lục bóng loáng vật, xem hắn bao tương, cũng biết tất [nhiên] bị vuốt ve vuốt vuốt lâu ngày; xem hắn nhỏ, dài ước chừng một xích(0,33m), to như tay em bé; xem hắn hình dạng, như cây nấm giống như Chày Kim Cương.

Sau một lát, trên mặt giường lớn truyền đến từng đợt yếu ớt tiêu quản tiếng rên rỉ, phập phồng phập phồng, cao thấp, rung động đến tâm can

Hồng Vũ tân tân khổ khổ làm rất nhiều mặt màng cho võ cơ nhóm: đám bọn họ phân phát hoàn tất, mệt mỏi xương sống thắt lưng lưng đau, Hỏa Vân Cơ lại để cho hắn nằm lỳ ở trên giường đấm bóp cho hắn.

Hồng Vũ cảm thụ được nàng co dãn mười phần địa bờ mông ᷟ áp tại bắp đùi của mình cái loại nầy mất hồn cảm giác, thoải mái một hồi hừ hừ, tiểu Hồng Vũ có chút phản ứng, chỉ là bị áp dưới thân thể không được khởi nghĩa, rất là buồn khổ.

Hỏa Vân Cơ tựa hồ cũng cảm nhận được cái gì, trên mặt đẹp ráng đỏ đồng dạng hồng, bất quá Hồng Vũ không phát hiện, trong ánh mắt của nàng, tựa hồ có loại bất cứ giá nào dũng khí.

Oanh

Một tiếng vang thật lớn, cửa phòng bị tạc được nát bấy, gió lạnh gào thét nhào vào đến, trong phòng che giấu khí tức bị hễ quét là sạch, Hỏa Vân Cơ một nhảy dựng lên hướng phía cửa đánh tới, ôn nhu tư thái lên, hỏa hồng sắc võ khí hào quang tỏa sáng, dốc sức liều mạng ngăn cản "Thích khách", lại bị một cổ nhu hòa lại lực lượng khổng lồ ở giữa không trung đọng lại.

Tào Quỷ Hùng vẻ mặt xui, lưng cõng hai tay nổi giận đùng đùng đi nhanh tiến đến, mỗi một bước rơi xuống, đều một tiếng trống vang lên chấn đắc mặt đất một hồi lắc lư. Hắn sải

bước tiến đến, một người tựa hồ so Đại Hạ toàn bộ mùa đông còn muốn rét lạnh

Hô

Hắn trong phòng trùng trùng điệp điệp đứng lại: "Hồng Vũ ngươi đương bổn tọa là người nào?"

Hồng Vũ chỉ mặc một thân áo mỏng, cảm thụ được hàn ý, căm tức nói: "Tào Quỷ Hùng ngươi nếu không lập tức đi ra ngoài, ta theo Tàng Vân Sơn mang về đến ba mươi năm tề quận Trần Nhưỡng, tựu là tất cả đều đập vỡ cũng không để cho ngươi uống "

Tào Quỷ Hùng trợn mắt nhìn: "Ngươi dám" khí thế càng tăng lên, một đạo hắc ám vòi rồng không ngừng ngưng tụ, đem chung quanh linh khí ngưng tụ, sắp đem toàn bộ Hồng phủ đã bao phủ đi vào.

Hồng phủ bên trong, mọi người lạnh run, một mảnh ai oán, không biết như thế nào trêu chọc vị nào.

Hồng Vũ nghiến răng nghiến lợi, không hề nhượng bộ chút nào: "Tào Quỷ Hùng, Nhất Phẩm Hợp Chân mặt mũi, cùng ba mươi năm tề quận Trần Nhưỡng, chính ngươi tuyển a "

Tào Quỷ Hùng giận tím mặt, một bước tiến lên, khí thế cuồng phát, một cổ lực lượng vô hình bao phủ Hồng Vũ, hắn đại duỗi tay ra tựu hướng Hồng Vũ trảo tới, cái này ranh con khinh người quá đáng ah hắn Tào Quỷ Hùng đường đường ngũ đại nhất phẩm, ở đâu không phải là bị người cung cấp lấy? Thế nhưng mà ngày hôm qua một ánh mắt đưa qua, Hồng Vũ không nhìn thẳng ngạnh sanh sanh lại để cho hắn chờ đến hôm nay…

Tào Quỷ Hùng thật sự nhịn không được, rốt cục giết tới đây.

Thế nhưng mà cái này một bả rốt cục vẫn phải không có thể trảo xuống dưới, bởi vì Hồng Vũ đối với hắn trợn mắt nhìn, so với hắn còn táo bạo

Tào Quỷ Hùng thầm mắng mình thấp hèn, theo lần thứ nhất nhìn thấy Hồng Vũ thằng này, tiểu tử này đối với chính

mình tựu không đủ cung kính. Thế nhưng mà hết lần này tới lần khác chính mình còn cảm thấy tiểu tử này rất đúng tính khí. Đương nhiên, sở dĩ có loại cảm giác này, vô số rượu ngon không thể bỏ qua công lao.

Tào Quỷ Hùng không thể không nhìn thấy qua cái loại nầy ra vẻ cuồng ngạo, không đem Nhất Phẩm Hợp Chân để vào mắt, dùng khiến cho chính mình chú ý người trẻ tuổi. Nhưng là những người kia, Tào Quỷ Hùng liếc có thể xem thấu. Hồng Vũ hiển nhiên không phải cái loại nầy, không riêng gì đối với chính mình, đối thoại uyển sáng sớm, hắn cũng giống như vậy.

Chỉ có điều bạch uyển sáng sớm là mỹ nữ, chính mình vẻ mặt râu quai nón, cho nên bạch uyển sáng sớm đương nhiên so với chính mình có ưu đãi.

Hồng Vũ thể nội, Thái Cổ ma giống như đồ đằng đã tại Bạo Tẩu biên giới.

Đối với bỗng nhiên xuất hiện một cái cùng chính mình đoạt rượu ngon gia hỏa, Thái Cổ ma giống như đồ đằng vốn cũng rất không vừa mắt. Thằng này hiện tại lại đã hạn chế Hồng Vũ, nó đường đường Viễn Cổ thần thú Khả nhịn không được cái này

Hồng Vũ cuống quít đem Linh Giác xâm nhập Thiên Tuyền trong huyệt trấn an Thái Cổ ma giống như đồ đằng, trên mặt kiên cường biểu lộ trong lúc lơ đãng tựu mềm hoá rồi. Cái này tại Tào Quỷ Hùng xem ra, tựu là "Hòa hảo" "Yếu thế" biểu hiện, hắn cảm thấy đã có dưới bậc thang (tạo lối thoát), hừ một tiếng triệt hồi khí thế của mình.

Lập tức, mây trôi nước chảy, Hỏa Vân Cơ chậm rãi rơi xuống đất, Hồng Vũ cũng có thể một lần nữa hoạt động. Chỉ là Hồng Vũ hay là cái dạng kia, vẫn không nhúc nhích.

Tào Quỷ Hùng tựa hồ đã minh bạch cái gì, hối hận không thôi không ngừng kêu khổ, lại để cho hỗn đản này tiểu tử đã tránh được một lần.

Hồng Vũ thật vất vả đem Thái Cổ ma giống như đồ đằng trấn an hoàn tất, mới có rảnh để ý tới Tào Quỷ Hùng. Lúc này

Tào Quỷ Hùng, đã tức giận ngồi ở một bên, quay đầu đi không nhìn Hồng Vũ.

Hồng Vũ vò đầu, vị này Nhất Phẩm Hợp Chân đại nhân, càng ngày càng ngạo kiều nữa à.

"Lão Tào?"

"Gọi tiền bối "

"Lão Tào, trên cái thế giới này, không có ngạo kiều cái từ này nhi a?"

"Không có làm sao vậy? Gọi tiền bối "

"Không có việc gì."

Hồng Vũ quyết định cùng hắn dính chắc rồi, tựu là không hô: "Hồng Khê, Hồng Khê, người đâu, tử người nào vậy "

"Thiếu gia ta đã đến." Hồng Khê nơm nớp lo sợ chạy trốn tiến đến.

"Những cái…kia tề quận rượu ngon đâu rồi, chuyển ra đến lưỡng đàn…"

"Bổn tọa đường đường Nhất Phẩm Hợp Chân "

"Được rồi tứ đàn."

"Bổn tọa…"

"Ngươi còn có nghĩ là muốn uống?"

Tào Quỷ Hùng đang muốn tức giận, Hồng Khê khẽ vươn tay từ phía sau lưng móc ra một bình rượu, nhổ đi nút lọ, một cổ mùi rượu tràn ngập, Tào Quỷ Hùng liền nói ngay: "Nhanh chóng đi mang tới" không bao giờ … nữa nói cái khác rồi.

Trang Hàn cùng Hồng Thân ở bên ngoài thẳng lắc đầu, cái này một già một trẻ, một cái so một cái không mặt mũi không có da.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Đột biến ngoài ý muốn (thượng)

Hà Sùng mơ hồ cảm thấy có điểm gì là lạ, vừa mở cửa ra, đã nhìn thấy đệ đệ Hà Tung vẻ mặt vẻ giận dữ, đứng tại hắn ngoài cửa. Hà Tung trong khoảng thời gian này đến, râu ria càng ngày càng ít, màu da càng ngày càng trắng.

Hà Sùng trong nội tâm thở dài, lẳng lặng yên nhìn qua hắn.

Hà Tung nghiến răng nghiến lợi mà hỏi: "Ngươi có phải hay không ngủ Lê Tiêu Tiêu?"

Hà Sùng bờ môi khẽ động: "Hồng Vũ tại chuyện phiếm."

"Ngươi ngủ không ngủ?"

Đây là hắn thân đệ đệ, không phải bình thường người, Hà Sùng bất đắc dĩ giải thích: "Không phải Hồng Vũ nói như vậy."

"Đến cùng có hay không "

Hà Sùng trầm mặc, Hà Tung nhìn qua hắn, trên mặt cơ bắp cổ lại cổ, rốt cục lưỡng trong mắt lệ quang Doanh Doanh, đột nhiên quay người mà đi.

"Lão Nhị…" Hà Sùng hô một tiếng, Hà Tung lại cũng không quay đầu lại đi rồi, Hà Sùng một hồi đau lòng, hai đấm nắm chặt, trong nội tâm hận đến nổi giận: Hồng Vũ

Thế nhưng mà rất nhanh Hà Sùng liền phát hiện, phiền não của hắn tuyệt không chỉ là đến từ chính đệ đệ. Hắn và Hồng Vũ không giống với, Hồng Vũ chính là cái kia cái gì tiếp đãi đoàn Phó đoàn trưởng, là Hoàng Đế tạm thời nảy lòng tham phong đấy, Hoa Lang quốc sứ đoàn bị Hồng Vũ đuổi sau khi trở về, cái này Phó đoàn trưởng cũng tựu "Từ nhậm" rồi. Nhưng hắn là triều đình tại phẩm quan viên, mỗi ngày muốn đi làm công, còn phải vào triều.

Vì vậy chỉ cần hắn đi ra ngoài bị người trông thấy, sẽ có người che miệng âm thầm cười trộm.

Đã đến trong nha môn, các đồng nghiệp cũng đều giống như cười mà không phải cười nhìn xem hắn, chỉ cần hắn quay người lại, có thể nghe thấy sau lưng tiếng bàn luận xôn xao. Thậm chí, những cái…kia cùng hắn đối địch phe phái đồng liêu, chứng kiến hắn một mảnh trang giấy rơi trên mặt đất, đều đến một câu: "Hà đại nhân, không muốn lãng phí ah, ha ha ha "

Hà Sùng khí toàn thân phát run, lại lần nữa khuyên bảo chính mình muốn tỉnh táo, chính mình là trong bóng ma độc xà kết quả như vậy lòng dạ ẩn nhẫn kết quả là, những người kia làm tầm trọng thêm, mỉa mai càng ngày càng lợi hại. Hà Sùng phiền muộn muốn thổ huyết.

Hồng Vũ không thể đem mật thám an bài tiến Hà gia, nhưng là nghe ngóng thoáng một phát Hà Sùng chỗ trong nha môn sự tình rất dễ dàng, nghe đến mấy cái này cười ha ha, đối với chính mình đây một lần "Anh minh" cử động rất là tự đắc.

Hắn đột nhiên cảm giác được, nguyên lai "Ai đánh ta ta mắng ai" cũng có thể rất thoải mái ah.

Đại ca Hồng Liệt vội vàng mà đến, lôi kéo Hồng Vũ nói: "Theo giúp ta đi ra ngoài một chuyến, ta hẹn ngươi đại tẩu đại ca Lôi Chinh."

Mấy ngày nay, Hồng Liệt như cũ tại Hồng Vũ trong sân ở, hai vợ chồng đại chiến còn chưa kết thúc.

Hồng Liệt tại mặt trời mùa xuân lâu định rồi ghế lô, mang theo đệ đệ tại trong rạp đợi chừng nửa canh giờ, Lôi Chinh mới bình tĩnh khuôn mặt đã đến, vừa vào cửa, ngữ khí rất là bất thiện: "Tìm ta có chuyện gì?"

Hồng Vũ mặc dù có chút bất mãn, thế nhưng mà cũng có thể hiểu được. Người ta muội muội gả cho ngươi, kết quả ngươi ở bên ngoài cùng Tống gia nha đầu mắt đi mày lại. Anh vợ không có đánh đến thăm đến, đã xem như ẩn nhẫn rồi, còn làm cho nhân gia đối với ngươi khuôn mặt tươi cười đón chào?

Hồng Liệt đương nhiên Ải nhân một đầu, cười làm lành nói: "Đại ca đã đến, mau mời ngồi. Người tới, tốt nhất trà."

Điếm tiểu nhị đưa lên trà đến, hỏi một câu: "Liệt công tử, mang thức ăn lên sao?"

"Lên đi, băng tuyền lưu nhưỡng chuẩn bị xong chưa?"

Điếm tiểu nhị mặt mày thông chọn, lập tức nói: "Ngài muốn mở tiệc chiêu đãi Lôi thiếu gia, đây chính là khách quý, đã sớm cho ngài chuẩn bị xong."

Lôi Chinh sắc mặt hơi chút đẹp mắt một điểm, Hồng Liệt còn nói thêm: "Đại ca, có một số việc cũng không thể toàn bộ trách ta ah, ta cùng Viện Viện một mực không có hài tử, ngươi đây cũng là biết đến." Hắn tránh nặng tìm nhẹ.

Lôi Chinh hừ một tiếng: "Nếu không có như thế, ta đã sớm đến thăm đem tiểu muội tiếp trở về rồi"

Hồng Liệt vội vàng khoát tay: "Đừng, ngàn vạn đừng. Đại ca, ngươi có thể hay không giúp ta khuyên nhủ Viện Viện, nàng cái kia tính tình ngươi cũng biết, nghe không vào giải thích của ta."

Lôi Chinh mắt lé: "Hừ, nghĩ cũng đừng nghĩ chính ngươi gây ra sự tình tự mình giải quyết. Ngươi thực xin lỗi muội muội ta, còn muốn ta cái này anh vợ đi giúp ngươi khuyên bảo? Lập trường của ta đâu này?"

Hồng Liệt xấu hổ, xoa xoa tay nói: "Ta cái này lúc đó chẳng phải không có biện pháp sao…"

Mặc kệ hắn nói như thế nào, Lôi Chinh tựu là không đáp ứng.

Hồng Vũ ở một bên nhìn xem, lại cảm thấy Lôi Chinh thái độ tựa hồ có chút kỳ quái, tuy nhiên cự tuyệt vô cùng kiên quyết, thế nhưng mà tổng cho Hồng Vũ một loại cảm giác, Lôi Chinh có chút chột dạ.

Hồng Vũ Linh Giác viễn siêu thường nhân, cho nên mới có thể nhạy cảm cảm giác được điểm này.

Hắn có chút không rõ, Lôi Chinh tại sao phải như thế. Bất quá hắn nhìn xem hỏa hầu không sai biệt lắm, ho khan một tiếng thân thể đi phía trước một nghiêng: "Lôi đại ca, chuyện này xác thực không trách đại tẩu, bất quá ngươi cũng cũng

không thể xem của bọn hắn hai vợ chồng một mực như vậy đi xuống đi?"

Lôi Chinh có thể cho Tần liệt sắc mặt xem, cũng không dám đắc tội Hồng Vũ. Dù sao thân sơ quan hệ có khác, hơn nữa Hồng Vũ tiếng xấu tại bên ngoài, vạn nhất chọc giận hắn, không quan tâm mà bắt đầu…, Lôi Chinh cũng rất đau đầu.

"Ta có biện pháp nào? Cho dù ta đáp ứng, ta cái kia muội muội, từ nhỏ tính tình cường ngạnh cương liệt, chỉ sợ cũng nghe không lọt của ta thoại."

Hồng Vũ nghĩ nghĩ, nói: "Lôi đại ca, các ngươi tại Lục Đại bảo tòa nhà bên trong, cùng cái đó một nhà quan hệ so sánh tốt?"

Lôi Chinh nhướng mày: "Làm sao vậy?"

"Không có việc gì, ta chính là muốn, hiện tại Lục Đại bảo tòa nhà đứng đầu bảng huyền mà không quyết, nếu một cái cùng Lôi gia quan hệ mật thiết thượng vị, không chuẩn năng dẫn các ngươi tiến vào Top 3 đây này."

Lôi Chinh ánh mắt khẽ động, hiển nhiên là đã minh bạch Hồng Vũ ý tứ, nhưng là rất nhanh, hắn tựu lộ ra một cái không cho là đúng dáng tươi cười. Cân nhắc một chút, hắn mới lên tiếng: "Lục Đại bảo tòa nhà đứng đầu bảng cũng không phải là cuối cùng, Đông Phương thị năng dự khuyết tiến đến, hơn nữa là bởi vì vị trí kia vốn cũng chính là bọn họ đấy, bọn hắn thế nhưng mà thập đại kim lương đứng đầu bảng."

Ngụ ý, điều kiện của ngươi mặc dù không tệ, thế nhưng mà ngươi làm không được ah. Đừng nói đứng đầu bảng ngươi không có biện pháp quyết định, mà ngay cả cuối cùng, cũng là bởi vì người ta Đông Phương thị vốn nên đạt được vị trí kia, ngươi chẳng qua là biết thời biết thế, dệt hoa trên gấm mà thôi.

Hồng Vũ bất động thanh sắc nhìn Lôi Chinh liếc, cũng không có nhiều lời. Hồng Liệt còn muốn lại giải thích, lại bị Hồng Vũ thò tay nắm ở rồi, giơ lên chén rượu nhạt cười nhạt nói: "Uống rượu."

Hồng Liệt đã nhìn ra, lão Nhị tuy nhiên đang cười, nhưng là trong ánh mắt đã tất cả đều là lạnh lùng. Lôi Chinh vô tri

cùng khinh miệt, đã đem vốn là tựu không nhiều lắm thân thích tình cảm đã tiêu hao hết. Chuyện này kế tiếp đối với Hồng Vũ, cũng chỉ là một cái cọc "Giao dịch" rồi. Mà thậm chí đệ đệ năng lực Hồng Liệt thở dài trong lòng: đây đối với Lôi gia mà nói, cũng không phải cái tin tức tốt.

Vì vậy kế tiếp, nên ăn ăn nên uống uống, không hề nói cái đề tài này rồi. Hồng Liệt phạt vài chén rượu, lại hướng anh vợ mời rượu. Lôi Chinh bắt đầu từ chối vài cái, cũng tựu thuận thế uống, chỉ là hào khí thủy chung không cách nào hòa hợp mà bắt đầu…, như vậy đần độn vô vị tiệc rượu, chỉ giằng co gần nửa canh giờ, mọi người tựu tản. Hồi trình ở bên trong, Hồng Liệt có chút áy náy: "Lão Nhị, cái này thật sự là… Ai "

Hồng Vũ khoát tay chặn lại, cười nói: "Chúng ta là thân huynh đệ, ngươi còn nói với ta cái này?"

Hắn vỗ cửa xe, đối ngoại mặt Hồng Khê nói ra: "Đi Bạch gia."

Lôi Chinh không tin mình, Hồng Vũ có thể lý giải.

Dù sao Lục Đại bảo tòa nhà đứng đầu bảng, như vậy mấu chốt một vị trí, trừ phi Hoàng Đế nhập khẩu một khai mở, bằng không thì ai dám đơn giản tin tưởng người khác cam đoan? Huống chi, hắn Hồng Vũ chỉ là Vũ Đô nội thành một quần là áo lượt?

Nhưng là Hồng Vũ không thể tiếp nhận không có nguyên nhân, loại này bị người khinh thị, nhất là bị chính mình thân thích khinh thị cảm giác, lại để cho hắn phi thường khó chịu

Mặt khác Đông Phương thị đích thật là bởi vì hắn cho phép, mới có thể dự bị tiến vào Lục Đại bảo tòa nhà, nghe đi lên có chút không thể tưởng tượng, Khả sự thật tựu là như thế ah hắn lúc ấy nếu không gật đầu, Đông Phương gia mình cũng không dám thừa nhận chính mình tấn thân Lục Đại bảo tòa nhà.

Hồng Khê ở bên ngoài đáp ứng một tiếng, roi ngựa trên không trung giũ ra một cái vang dội cây roi hoa, Liệt Mã một tiếng tiếng Xi..Xiiii..âm thanh, vòng vo cái phương hướng ngoặt đi Bạch gia.

Tất cả đại thế gia tại huân quý khu vị trí, đồng thời cũng đại biểu cho cái này thế gia thực lực chân chánh.

Bạch gia vốn là bài danh Lục Đại bảo tòa nhà thứ ba, Cổ gia thứ hai, Vệ gia thứ tư. Bất quá vô luận là Lục Đại bảo tòa nhà, hay là thập đại kim lương, cái này số ghế sắp xếp định, cũng đã là bách niên trước khi sự tình.

Kinh nghiệm bách niên tuế nguyệt ba bốn thế hệ, bài danh phía trên cái này mấy gia, kỳ thật thực lực kém thật sự đã phi thường nhỏ bé, đây cũng là vì cái gì, Cổ gia, Bạch gia, Vệ gia tranh đoạt lâu như vậy, đứng đầu bảng vị trí như cũ huyền mà bất quyết. Nếu như là trăm năm trước, số ghế vừa mới sắp xếp định thời điểm, còn tranh giành cái gì? Cổ gia liền trực tiếp thượng vị rồi.

Mà huân quý khu trọng yếu nhất vị trí, đương nhiên là Tứ đại trụ trời, cái này Tam gia cùng những thứ khác Lục Đại bảo tòa nhà vờn quanh ở chung quanh. Chỉ có điều Bạch gia láng giềng gần lấy Tống gia, cùng Hồng gia khoảng cách xa xôi, hai huynh đệ bình thường cũng rất ít tới.

Bạch phủ đại môn mười năm trước vừa mới tu sửa qua, tại huân quý khu coi như là so sánh khí phái đấy. Cửa chính hơi nghiêng ba hàng buộc cọc buộc ngựa, người gác cổng ở bên trong đứng đấy hai gã gã sai vặt.

Hồng Khê đưa xe ngựa đứng tại cửa ra vào, quay đầu lại hướng trong xe hỏi: “Thiếu gia, ta đi lần lượt danh thiếp?”

Hồng Vũ gật gật đầu: “Hỏi hỏi bọn hắn, Bạch gia có nghĩ là muốn trở thành Lục Đại bảo tòa nhà đứng đầu bảng “

Hồng Khê gật đầu một cái: “Tiểu nhân đã minh bạch.”

Hồng Khê cầm danh thiếp, trực tiếp đi người gác cổng. Danh thiếp dùng một cái hồng bọc giấy bao lấy, bên ngoài nhìn không ra cái gì, mà Hồng Khê hôm nay đỗ xe vị trí, Hồng gia tộc huy vừa mới tại mặt khác hơi nghiêng, người gác cổng bên này người cũng nhìn không tới.

Giống như:bình thường quyền quý, đã muốn chú ý tứ mã, sáu kéo bằng ngựa xe, coi như là thân phận không đến, ít nhất cũng là lưỡng con ngựa. Một thớt kéo bằng ngựa xe, xe lại lộ

ra rất bình thường, Bạch gia gã sai vặt lười biếng ngáp một cái, rõ ràng chứng kiến Hồng Khê cầm danh thiếp hướng hắn đi tới, lại cố ý quay người lại, đem một cái sâu sắc phía sau lưng để lại cho Hồng Khê

Theo Hồng gia lần thứ hai quật khởi, Hồng Khê hôm nay tại Vũ Đô nội thành, lớn nhỏ coi như là một nhân vật rồi. Thì ra là tại Hồng Nhị thiếu gia trước mặt, hắn còn thành thành thật thật hợp lý cái hạ nhân, một khi một mình ra ngoài, đó cũng là "Gia" tên cửa hiệu đích nhân vật. Hôm nay lại bị một cái gã sai vặt như vậy khinh miệt, Hồng Khê lửa giận trong lòng cọ thoáng cái bắt đầu.

Chỉ là hắn biết rõ, chính mình là ở vi thiếu gia làm việc, không dám phát tác, đè nặng nóng tính tiến lên, đem trong tay danh thiếp đưa lên: "Đến hỏi hỏi nhà của ngươi lão gia, Bạch gia có nghĩ là muốn trở thành Lục Đại bảo tòa nhà đứng đầu bảng "

Cái kia gã sai vặt thật giống như không nghe thấy, căn bản sẽ không xoay người lại.

Hồng Khê hừ một tiếng, lên giọng: "Đến hỏi hỏi nhà của ngươi lão gia, có nghĩ là muốn trở thành Lục Đại bảo tòa nhà đứng đầu bảng "

Cái kia gã sai vặt còn không có động tĩnh, Hồng Khê thật sự phát hỏa, tức giận mắng: "Ngươi lỗ tai điếc sao?"

Gã sai vặt cọ thoáng một phát nhảy dựng lên, xoay người lại một cái tát hướng phía Hồng Khê trên mặt rút tới, chửi ầm lên: "Làm mẹ ngươi, ngươi cũng không mở ra mắt chó nhìn xem cái này là địa phương nào, đến phiên loại người như ngươi ma-cà-bông làm càn "

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Đột biến ngoài ý muốn (hạ)

Hồng Khê không có tu luyện qua võ đạo, thế nhưng mà cái này gã sai vặt thân thủ cùng hắn thì ra là "Sàn sàn nhau tầm đó" . Gã sai vặt đánh cho Hồng Khê một trở tay không kịp, Hồng Khê mạnh mà sau này tránh đi, một cái tát kia đầu ngón tay từ trên mặt hắn sát tới, lại cứ cái này gã sai vặt móng tay lưu trường, tại Hồng Khê trên mặt để lại ba đạo nhàn nhạt vết máu.

Gã sai vặt còn chưa hết giận, gầm lên giận dữ: "Cho ta đánh chết cái này không biết trời cao đất rộng ngu xuẩn, xảy ra sự tình ta chịu trách nhiệm "

Một bên một cái cửa nhỏ cót kẹtzz một tiếng mở ra, từ bên trong lao tới một đám gia tướng, đem Hồng Khê vây quanh rồi, Hồng Khê giơ trong tay danh thiếp hô to: "Mở ra các ngươi mắt chó nhìn xem, ai vậy danh thiếp "

"Phi" gã sai vặt một ngụm nước miếng nhả trên mặt hắn, đoạt lấy danh thiếp đến ba cái hai cái bị chết nát bấy, ngã trên mặt đất hung hăng giẫm một cước, nhe răng cười nói: "Hỗn đãn biễu diễn, nông thôn đến a? Không biết Vũ Đô nội thành quy củ? Cho rằng gia là cho ngươi làm không công hay sao? Ai danh thiếp thậm chí nghĩ đưa vào đây? Cho ta đánh "

Hồng Khê tuyệt đối không nghĩ tới, đám này cháu trai chính là vì một điểm chỗ tốt, rõ ràng dám như vậy đối đãi chính mình

"Đánh hung hăng đánh con cóc ngáp, khẩu khí thật lớn, ngươi bọn hắn nghĩ đến ngươi là ai? Lục Đại bảo tòa nhà đứng đầu bảng, đó là các ngươi năng quyết định đấy sao?" Cuối cùng này mấy câu, nhưng lại hướng về phía xe ngựa hô được, hiển nhiên là cố ý hô cho xe người ở bên trong nghe đấy.

Hồng Liệt sắc mặt âm trầm đáng sợ, đang muốn đẩy môn hạ đi, Hồng Vũ nhẹ nhàng khoát tay chặn lại, ngăn lại hắn, nhàn nhạt phân phó một tiếng: "Thân thúc không cần lưu mặt mũi."

Hồng Thân tại Hồng Khê bị đánh thời điểm cũng đã tiến lên rồi, Hồng Vũ cái này một câu phân phó xuống thời điểm, hắn đã đến môn trong lầu.

Cái kia một đám gia đem thấy có người tới "Tiếp viện", một cái nhe răng cười: "Lại đây một cái cho chúng ta tiễn đưa vui vẻ đấy, các huynh đệ lên a…, ra tay đã điểm nhẹ, đừng thoáng cái đánh chết sẽ không cho hết rồi, thời gian thật dài không có gặp gỡ như vậy đui mù lại để cho chúng ta vui vẻ một chút."

Gã sai vặt đã ở kêu gào: "Đánh ngã là được, giữ lại cái này hai cái cẩu, lại để cho chủ tử của bọn hắn đưa tiền đây chuộc."

Hồng Thân trong mắt một mảnh hừng hực lửa giận, ngọn lửa này dần dần theo trong ánh mắt bốc cháy lên, Tinh Tinh Chi Hỏa, dần dần trở thành lửa cháy lan ra đồng cỏ xu thế một tiếng vang thật lớn, toàn bộ Bạch phủ môn lâu bị tạc được nát bấy

Võ khí tung hoành, hào quang vạn trượng

Trấn 悳 áp toàn bộ Bạch phủ Tiền viện tất cả mọi người, bất luận là đang làm gì đó đấy, người bình thường còn là võ giả, tất cả đều bịch một tiếng ngã trên mặt đất, khẽ động cũng không thể động.

Hồng Thân từng bước một đi qua, Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ lực lượng dần dần nhảy lên tới đỉnh phong, phiến đá trên mặt đất để lại nguyên một đám rõ ràng dấu chân, dấu chân chung quanh, là dày đặc tựa như mạng nhện nhỏ vụn vết rách, một mực kéo dài ra ngoài một trượng.

Hồng Vũ ngồi ngay ngắn trong xe ngựa, bên người đại ca kinh ngạc: "Thân thúc vậy mà đã cường hãn đến nơi này to như vậy bước? Trước kia hắn chỉ là cùng dần thúc không sai biệt lắm, hiện tại thế nhưng mà đem dần thúc xa xa địa lắc tại sau lưng ah "

Bạch phủ Tiền viện, chủ yếu là một ít hạ nhân cùng bình thường gia tướng, cường giả chân chính đã tại hậu viện, là tự nhiên mình độc lập sân nhỏ, đây là một loại đặc quyền

Hôm nay Tiền viện chỉ có một vị Tam Phẩm Hiển Thánh tọa trấn, Hồng Thân khí thế bỗng nhiên mà lên, vị này Tam Phẩm Hiển Thánh trong lúc nhất thời không có thể lập tức đuổi kịp. Chủ yếu cũng là bởi vì thật không ngờ rõ ràng có người dám tại bạch cửa nhà giương oai.

Nhưng cũng chỉ là nao nao, vị này tọa trấn cao thủ trên người, liền nhanh chóng dâng lên một mảnh hào quang hỏa diễm, hóa thành một đạo đường kính một trượng thẳng tắp hỏa trụ phóng lên trời cùng Hồng Thân xa xa đối kháng.

Bạch gia thực lực xa không bằng Hồng gia, mà Hồng gia Tam Phẩm Hiển Thánh, tại Tứ đại trụ trời bên trong cũng là hơn, dù sao Hồng gia xuất thân binh nghiệp, cao thủ chúng

Mà Bạch gia đệ nhất cao thủ, hoàn toàn là hôm nay tọa trấn Tiền viện cái này một vị, đã là Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ, rất nhanh có thể đột phá tiến vào Tam Phẩm Hiển Thánh hậu kỳ.

Cũng là đúng dịp, nếu như không phải vừa vặn đến phiên cái này một vị, Bạch gia bất luận cái gì một vị Tam Phẩm Hiển Thánh, cũng không phải Hồng Thân đối thủ.

Cái kia một cổ hào quang hỏa trụ hừng hực mà lên, hỏa trụ bên trong, ẩn ẩn có một thanh cô đọng giống như thực chất Cự Kiếm ở trên hạ bay múa, mượn nhờ hỏa diễm rèn luyện bản thân.

Cự trên thân kiếm, hiện đầy các loại thâm ảo linh văn, thân kiếm trầm trọng ngưng thực, phần che tay đã hóa thành một đôi cánh chim lông vũ, tựa hồ chuôi này Cự Kiếm có thể bay múa, đúng là dựa vào cái này một đôi "Cánh chim" múa. Toàn bộ Cự Kiếm, tựa như đã có được tánh mạng của mình cùng linh hồn giống như:bình thường

Đây là vị này Tam Phẩm Hiển Thánh võ đạo pháp tướng, đã đột phá võ đạo đồ đằng cấp độ, càng thêm cường hãn

Lộ ra hóa ra võ đạo pháp tướng Tam Phẩm Hiển Thánh, khí thế càng thêm cường hãn, ẩn ẩn có đem Hồng Thân bức lui dấu hiệu. Mà Hồng Thân đứng tại Bạch phủ cửa ra vào, dưới chân của hắn, là tên kia gã sai vặt cùng phần đông gia tướng.

Vốn là bọn hắn bị áp trên mặt đất không thể động đậy, nhưng là vị kia Tam Phẩm Hiển Thánh khí thế vừa ra, gã sai vặt lập tức kêu gào bắt đầu: "Ngốc 悳 bức đồ chơi, ngươi cho rằng đã đến Tam Phẩm Hiển Thánh tựu thật sự nhiều ngưu bức rồi hả? Nơi này là Vũ Đô nơi này là Bạch gia tại lão tổ đã ra tay, ngươi sẽ chờ chết đi, ha ha ha "

Hồng Thân nhàn nhạt nhìn hắn một cái, gã sai vặt trong đầu, một mảnh Tinh Quang bạo tạc nổ tung đi ra, bành một tiếng, đầu của hắn bị cái này cổ Tinh Quang từ trong ra ngoài nổ nát bấy, đỏ trắng chi vật Tát đầy đất. Có một ít phun đã đến Hồng Khê trên người, không may gia hỏa che miệng Trùng qua một bên nhả đi.

Hồng Thân một lần nữa ngẩng đầu lên, nhìn phía Bạch phủ bên trong.

Tại phía sau hắn, một đạo sáng chói Tinh Hà chậm rãi bay lên, Ngân Quang như tơ, rải đầy nửa cái Bạch phủ

Những cái…kia như cũ bị áp chế trên mặt đất gia tướng một hồi hoảng sợ: võ đạo pháp tướng thẳng đến lúc này, bọn hắn mới nhìn ra đến, cái này một vị Tam Phẩm Hiển Thánh, cũng đã đến trung kỳ, tuyệt không phải sơ kỳ trong nhà đệ nhất cao thủ tại lão tổ có thể không áp chế người ta còn nói không chừng đây này

Thế nhưng mà, từ nơi này xuất hiện như vậy một vị siêu cấp cường giả? Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ ah, khắp thiên hạ tổng cộng mới mấy cái?

Tinh Hà chậm rãi bay lên, dần dần vào khoảng lão tổ khí thế lại bức lui về. Đương những cái…kia Tinh Hà tràn ngập đến những cái…kia gia tướng đỉnh đầu thời điểm, bọn hắn lấy làm kinh ngạc, trong mắt lộ vẻ sợ hãi vẻ cầu khẩn, một khi Tinh Hà bao phủ, chính là bọn họ chết thời điểm

Hồng Vũ không biết lúc nào đứng ở Hồng Thân sau lưng, thản nhiên nói: "Cũng thật sự là thời gian thật dài không có gặp gỡ như vậy đui mù lại để cho chúng ta vui vẻ một chút."

Hắn ngược lại là ăn ngay nói thật, gần nhất tại Vũ Đô, ngoại trừ Hà Sùng cùng Cao Thành Hoằng, ai dám trêu chọc

hắn?

Hồng Thân quay đầu lại hỏi nói: "Thiếu gia, có muốn hay không ta hạ thủ nhẹ một chút, chậm rãi chơi?"

"Hừ" Bạch phủ nội truyền đến hừ lạnh một tiếng, tại lão tổ cảm giác nhận lấy vũ nhục.

Đông đông đông…

Hắn chính đem khí thế của mình cùng lực lượng tăng lên tới cực hạn, nương theo lấy một loại phong duệ lăng lệ ác liệt cường hãn kiếm ý, từng bước một theo trong phủ đi tới, mỗi một bước rơi xuống, đại địa đã mãnh liệt run rẩy thoáng một phát, trong phủ có một ít niên đại đã lâu kiến trúc, tại kịch liệt như vậy run rẩy hạ ầm ầm sụp đổ.

Tại lão tổ thật giống như một đầu Viễn Cổ Cự Thú, mang theo ngập trời hung uy, hướng phía Hồng Thân bức đến.

Mà Hồng Thân, thấy cái mình thích là thèm. Hồi lâu không có gặp được như vậy thế lực ngang nhau đối thủ.

Quá yếu đấy, hắn đánh nhau không có ý nghĩa. Quá mạnh mẽ đấy, như Tào Quỷ Hùng như vậy, hắn lại không có lực đánh một trận. Gặp gỡ tại lão tổ, hai người thực lực tương đương, đúng là tốt nhất đối thủ

Hồng Thân trong mắt toát ra một cổ hưng phấn hào quang, khí thế lần nữa bay vụt.

Hồng Vũ trong nội tâm khẽ động, hắn đã nhìn ra, Hồng Thân khí thế lần nữa cất cao về sau, đã đạt đến một cái bản thân của hắn trước nay chưa có độ cao. Mà cái này độ cao, theo Hồng Vũ góc độ nhìn lại, đã khoảng cách Tam Phẩm Hiển Thánh hậu kỳ chỉ kém một tầng cửa sổ rồi.

Hồng Thân bản thân tựa hồ cũng cảm nhận được cái gì, tại một cái chính thức địch nhân trước mặt, lực lượng của hắn cùng tâm tình, đều ở đây chủng (trồng) hưng phấn mà dưới sự kích thích bắt đầu bạo rạp

Hắn chậm rãi thăng lên giữa không trung, nhìn chung quanh chung quanh, trong tầm mắt, toàn bộ thế giới đã mơ hồ có chút bất đồng. Đây là lực lượng sắp đạt đến một loại biến

chất, chỗ mang đến đối với thế giới nhận thức biến hóa, hắn đối với cái thế giới này theo một qui tắc đã có càng thêm xâm nhập lý giải

Giữa không trung Hồng Thân, đã có thể vững vàng áp chế Bạch gia cung phụng tại lão tổ rồi. Tại hắn lúc này trong mắt, tại lão tổ sáng ngời thật giống như trong đêm tối một ngôi sao thần. Hắn dùng một loại giá lâm tư thái, chậm rãi giơ lên tay trái của mình.

Vạt áo đón gió bay múa, giữa không trung vị nào siêu cấp cường giả đều có một cổ bễ nghễ thiên hạ khí thế, mà theo tay trái của hắn chậm rãi nâng lên, sau lưng cái kia một đạo Tinh Hà ngang nhô lên cao, hướng phía tại lão tổ nghiền áp mà đi.

"Oanh" hào quang hỏa trụ bên trong võ đạo pháp tướng Phá Không mà đến, cái kia một thanh Cự Kiếm ngưng tụ tại lão tổ suốt đời tu luyện đoạt được, lợi hại không thể ngăn cản Cự Kiếm dài đến trăm trượng, lăng không chém tới, tựu phảng phất một tòa núi cao cũng có thể đón đầu bổ ra, một con sông lớn cũng có thể sử chi khô Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ lực lượng không thể nhẹ nhục

Tinh Hà cùng chuôi này cánh chim Cự Kiếm hung hăng đụng đụng vào nhau, một tiếng vang thật lớn không trung điện thiểm Lôi Minh, võ khí lực lượng tứ tán phiêu dật, thật giống như mấy vạn kim nước thép trên không trung bạo tạc nổ tung, sáng chói chói mắt.

Lực lượng cường đại đè ép, trên không trung tuôn ra liên tiếp tiếng sấm, va chạm phía dưới phòng ốc, toàn bộ sụp đổ.

Tại lão tổ Cự Kiếm bị ép triệt thoái phía sau, Tinh Hà ngược lại cuốn trên xuống, nhưng là tại lão tổ gầm lên giận dữ, không biết thi triển cái gì bí thuật, hào quang trong ngọn lửa bay lên một đạo thẳng tắp huyết quang mà chuôi này Cự Kiếm tùy theo phấn chấn, phát ra từng đợt tiếng long ngâm, tại bên trên bầu trời phiên dời bay múa, chính xác kiểu như Du Long

Một lần nữa phấn chấn về sau, cánh chim Cự Kiếm pháp tướng, lần nữa cùng Hồng Thân Tinh Hà đánh nhau chết sống lại với nhau. Hồng Thân khí thế đã đạt đến đỉnh phong, nhưng

là tại lão tổ vận dụng cái kia rõ ràng thiêu đốt tánh mạng huyết quang bí thuật về sau, cũng không thua kém bao nhiêu, cùng hắn chiến cái lực lượng ngang nhau.

Hai người đã minh bạch đối phương nhất định không thể bền bỉ, nhất cổ tác khí, lại mà suy, ba mà kiệt, một khi bắt đầu suy sụp, nhất định thất bại thảm hại, bởi vậy tất cả đều cắn chặt răng quan, xem ai không kiên trì nổi

Hồng Vũ đứng tại Hồng Thân sau lưng, thấy được trên mặt đất cái kia chút ít Bạch gia gia tướng. Bọn hắn nguyên một đám ánh mắt hưng phấn, âm thầm nghẹn lấy một cổ kình, chỉ cần Hồng Thân thất bại, tại lão tổ chiến thắng, những người này nhất định sẽ lộ làm ra một bộ tiểu nhân đắc chí sắc mặt

Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng, trong nội tâm làm hạ quyết định.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Ứng biến (thượng)

Trên bầu trời hai vị Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ tại giao đấu, đại chiến chưa từng có, không có người chú ý tới, tại nơi này chiến trường phía sau, Hồng Vũ thể 悳 nội, thỉnh thoảng thả ra một mảnh màu vàng quang sa.

Cái này quang sa tựa hồ cũng không phải chủ động phóng xuất ra, mà là ngẫu nhiên không có khống chế được, rò đi ra một điểm.

Hồng Vũ thể 悳 nội, phạm âm lượn lờ, sa di pháp tướng đã chắp tay trước ngực, sụp mi thuận mắt, khẩu tụng kinh Phật. Thành từng mảnh màu vàng quang sa theo trong miệng của hắn chậm rãi mà ra.

Hồng Vũ ngực bụng tầm đó không ngừng mà cổ động lấy, tựa hồ tại công tác chuẩn bị lấy một cổ lại để cho người giật mình lực lượng. Nhưng mà chỉ có Hồng Vũ chính mình lòng dạ biết rõ, đây một lần hắn cũng không có quá lớn nắm chắc.

Hắn thật sâu hít một hơi, tại đầu lưỡi ta của hắn lên, người khác nhìn không thấy, có màu trắng lôi quang ngưng tụ trở thành một đóa nho nhỏ hoa sen. Ngay tại Hồng Vũ chuẩn bị há miệng vừa quát thời điểm, Hồng Vũ ấn đường trong huyệt, cái kia một từ cổ chí kim không thay đổi, cùng vũ trụ, chung Hồng hoang mặt trời Như Lai Pháp tôn bỗng nhiên tay giơ lên bấm véo một cái pháp ấn.

Hồng Vũ trong mắt có hai đạo mịt mờ không rõ lệ quang hiện lên. Mà ngực trong bụng tích lũy cái kia một đoàn lực lượng đã không bị khống chế, hắn há miệng ra, một đoàn lôi quang ba lô bao khỏa Bạch Liên, vô thanh vô tức phun ra 悳 đi ra ngoài, chuẩn xác rơi ở giữa không trung Hồng Dần trên đỉnh đầu.

Bạch Liên phát ra lôi quang bao phủ Hồng Thân toàn thân, Hồng Thân chấn động mạnh một cái, có vô số thần bí kim quang tựa như thác nước, vào đầu dội xuống tắm rửa toàn thân.

Hồng Thân khí thế nguyên bản đã đạt đến một cái đỉnh, trước đây lúc lại lần nữa kéo lên, hơn nữa cho người một loại thế không thể đỡ cảm giác, rồi sau đó một hồi cuồn cuộn mà đến liên tục sấm sét thanh âm, theo Hồng Thân thể 悳 nội phát ra, tiếng nổ thành một mảnh, trong nháy mắt đó phảng phất Thiên Địa hòa cùng, tiếng sấm liên tục không dứt, nổ vang rung động.

Ngăn tại Hồng Thân trên đỉnh đầu tầng kia cách trở, rốt cục xông lên mà phá, hắn nhảy lên tới Tam Phẩm Hiển Thánh hậu kỳ

Khí thế cao Cao Thăng lên, một mảnh kia Tinh Hà càng là hào quang vạn trượng, từ đó rút ra một đạo quang mang trường tiên, quấn lấy cánh chim Cự Kiếm nhẹ nhàng vừa thu lại, tại lão tổ một tiếng thảm rống, cánh chim Cự Kiếm cắt thành vài tiết, hào quang trong ngọn lửa, cái kia một đạo huyết quang lúc này cắn trả, tại lão tổ kêu thảm thiết viễn độn, bỏ ra một chuỗi màu nâu đen vết máu.

“Ah “

Bạch gia tất cả mọi người một mảnh kinh hô, những cái… kia chờ tại lão tổ chiến thắng, sau đó chuẩn bị “Đánh chó mù đường” gia tướng, nhóm: đám bọn họ càng là há hốc mồm, tại lão tổ trong mắt bọn họ, vốn là không thể chiến thắng tồn tại, tại Vũ Đô bên trong, ngoại trừ chỉ vẹn vẹn có cái kia mấy vị bên ngoài, tựu là tại lão tổ rồi. Lại tuyệt đối thật không ngờ, cái này không biết từ nơi này toát ra đến gia hỏa, chẳng những ngay từ đầu ẩn ẩn áp chế tại lão tổ, hơn nữa ở chỗ lão tổ vận dụng thiêu đốt tánh mạng bí thuật về sau, rõ ràng còn có thể cùng tại lão tổ bất phân thắng bại

Mà càng làm cho bọn hắn phát điên chính là, đây càng thêm không biết theo cái kia một cái lỗ ở bên trong xuất hiện người trẻ tuổi, mở miệng một rống, rõ ràng có thể làm cho Tam Phẩm Hiển Thánh lâm trận tăng lên, từ đó kỳ trực tiếp phá nhốt vào hậu kỳ, hơn nữa tựa hồ vẫn còn tăng lên

Cái này một đám không chút nào thu hút gia hỏa, đến cùng là người nào?

Hồng Vũ nhìn về phía một bên Hồng Khê, mắng một câu: "Đồ vô dụng, nhả xong chưa? Ói ra đi qua, đem cái này mấy cái đánh cho ngươi gia hỏa hung hăng đánh về đi "

Hồng Khê đã không có chuyện gì rồi, vẻ mặt ngoan lệ vọt lên trở về. Gã sai vặt kia đã bị Hồng Thân một cái ý niệm trong đầu vỡ nát đầu, nhưng là những…này gia tướng cũng động thủ. Bọn hắn bị trên bầu trời Tam Phẩm Hiển Thánh hậu kỳ Hồng Thân áp chế không thể động đậy, Hồng Khê nắm lấy cơ hội, xông đi lên ba ba ba một hồi cái tát, liên kích mang đạp: "Vương bát đản, đồ chó con, dám đánh ta, ngươi như thế nào đừng đánh, ngươi lại đến đánh ta ah ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) cấp lão tử tiêu dừng đấy…"

Hồng Khê phát hung ác, đau nhức đánh một trận, những cái…kia gia tướng kêu thảm liên tục, hắn lại từ một bên tìm côn gỗ, hung hăng hướng mấy cái gia tướng hạ thể đảo tới.

"NGAO "

Một tiếng thê lương kêu thảm thiết thẳng lên mây xanh, Hồng Khê ra tay tuyệt không lưu tình, phàm là động thủ, tất cả đều bị hắn biến thành phế nhân.

Bữa tiệc này hành hung xuống, cũng đem hắn mệt mỏi thở hồng hộc.

"Thiếu gia, ta cơn tức này ra." Hồng Khê thối lui đến Hồng Vũ bên người, thở phì phò nói ra. Hồng Vũ hừ một tiếng: "Các ngươi khí đã ra, thiếu gia của ta cái này khẩu ác khí không có ra "

Vừa rồi cái kia thoáng một phát, Hồng Vũ trong lòng có chút hiểu ra: cảnh tỉnh.

Đây là một loại mới đích năng lực, cùng vừa xem hiểu ngay, đã gặp qua là không quên được đồng dạng, đến từ chính Phật môn. Thế nhưng mà hắn hiện tại rất khó vận dụng cái này hạng nhất kỹ năng, không có mặt trời Như Lai Pháp tôn tương trợ, cho dù là sa di pháp tướng đều không đủ dùng phát động cái này kỹ năng.

Hồng Thân vẫn còn bên trên bầu trời, Tam Phẩm Hiển Thánh hậu kỳ cường hãn lực lượng, áp chế toàn bộ Bạch phủ.

Một bên Tống phủ bên trong, chậm rãi bay lên một cổ lực lượng, tuy nhiên nhu hòa, lại hào hùng khí thế, không thể ngăn cản. Cổ lực lượng kia cùng Hồng Thân khí thế nhẹ nhàng vừa chạm vào, trên bầu trời Hồng Thân thân hình lay động thoáng một phát, hắn biến sắc.

Tống phủ bên trong, truyền đến Tống Mặc Cẩn lạnh nhạt thanh âm: "Hồng Vũ, có chừng có mực "

Tống Mặc Cẩn là trưởng bối, hơn nữa Tống Du Nhiên rất có thể là hắn tương lai đại tẩu một trong, cái này mặt mũi muốn cho. Hồng Vũ hướng Tống phủ vừa chắp tay: "Đã Tống thúc ra mặt, ta tựu không theo chân bọn họ so đo. Thân thúc, xuống đây đi. Chúng ta đi "

Tống Mặc Cẩn không có lại đáp lời.

Hồng Vũ mang theo Hồng Khê quay người mà đi, Hồng Thân lại ở giữa không trung áp trận, các loại Hồng Vũ hai người đã đến bên cạnh xe ngựa, hắn mới chậm rãi đáp xuống, về tới trên xe ngựa.

"Giá" Hồng Khê chấn hưng, đem roi ngựa run lên, Liệt Mã một tiếng tiếng Xi..Xiiii..âm thanh, nó cũng nghẹn lấy một lượng nóng tính, một tiếng này tiếng Xi..Xiiii..âm thanh, nhưng lại đem Thái Cổ ma giống như đồ đằng rót vào nó thể 悳 nội cái kia một tia Hồng hoang huyết mạch kích hoạt mà bắt đầu…, có thể so với đẳng cấp cao Hoang Thú

Vừa mới theo Hồng Thân khí thế áp chế trung trì hoãn tới Bạch phủ sở hữu tất cả chiến mã, lập tức bốn vó mềm nhũn, 'Rầm Ào Ào' một tiếng co quắp té trên mặt đất, đại tiểu tiện không khống chế, tanh tưởi tràn ngập toàn bộ Bạch phủ.

Liệt Mã dương dương đắc ý, lôi kéo xe ngựa đi. Hắn từ khi bị Hồng Vũ theo "Chiến trường Bảo mã [BMW]" hạ xuống "Lạp xe Sinh" Địa Vị về sau, còn chưa bao giờ từng như thế kiêu ngạo qua.

Những cái…kia bị đánh đích kêu thảm thiết liên tục bọn gia tướng trong nội tâm đem tên kia đã trở thành không đầu thi

thể gã sai vặt hận đến nghiến răng nghiến lợi: cấp lão tử tiêu dừng ah, mù mắt chó của ngươi ah, đây là người nào, ngươi 悳 mẹ nó' cũng muốn lừa đảo? Hồng Vũ à đây không phải muốn chết sao, chính ngươi muốn chết, còn muốn mang hộ coi trọng ta nhóm: đám bọn họ nhất là những cái…kia bị đi thế gia tướng, đều có đốt thi xúc động rồi.

Bạch gia nhân đã ở Tống Mặc Cẩn mở miệng về sau há hốc mồm: như thế nào chọc phải đầu kia hồng sài? Thằng này hung tàn Khả là nổi danh, bị hắn giết đến tận cửa, chưa từng có cái gì kết cục tốt, rất không may Bạch gia nhân biết rõ điểm này, thực sự tự mình nghiệm chứng điểm này.

Hồng Vũ đi rồi thời gian không dài, điều tra kết quả là đi ra. Bạch gia nhân khóc không ra nước mắt người trong cuộc đã bị chết, nhưng là vấn đề này đích thật là Bạch gia đã làm sai trước, ai bảo ngươi cẩu mắt xem người thấp hay sao? Chỉ là một cái hạ nhân đã trúng mấy bàn tay, tựu muốn đem đường đường Lục Đại bảo tòa nhà một trong Bạch gia mặt đã đánh trúng

Không hổ là hung danh tại bên ngoài Vũ Đô đệ nhất quần là áo lượt

Mà chuyện này vẫn chưa xong.

Hồng Thân đột phá Tam Phẩm Hiển Thánh hậu kỳ, khí thế bừng bừng phấn chấn, toàn bộ Vũ Đô đã cảm thấy.

Trước hết nhất nhận được tin tức ngoài dự đoán mọi người là Lôi gia người. Lôi Chinh sau khi trở về, sẽ đem Hồng Vũ "Đề nghị" hướng phụ thân nói. Lôi gia gia chủ cũng là khinh thường cười cười: "Hắn Hồng Vũ cho là mình là ai? Đương kim bệ hạ? Một lời có thể quyết định Lục Đại bảo tòa nhà đứng đầu bảng?"

Hai cha con chính đang nói chuyện, Hồng Thân bên kia đã động thủ, hai người biến sắc: Tam Phẩm Hiển Thánh hậu kỳ đây chính là cái phi thường mẫn cảm cảnh giới.

Bởi vì một khi đã đến Tam phẩm, tăng lên tựu phi thường chậm chạp. Đương một gã Tam Phẩm Hiển Thánh cảnh giới

đã đến hậu kỳ, đây cũng là ý nghĩa hắn tùy thời có khả năng bước vào nhị phẩm khai thần.

Nhị phẩm khai thần toàn bộ Đại Hạ cũng không có bao nhiêu, so ra kém Nhất Phẩm Hợp Chân, nhưng là cũng đủ để chống đỡ nổi một cái Đại Hạ đỉnh cấp thế gia. Vũ Đô Tứ đại trụ trời, cấp cao nhất cường giả đều là nhị phẩm khai thần, nói ví dụ Hồng Vũ gia gia Hồng Thắng Nhật.

"Rốt cuộc là ai?" Hai cha con đã rất giật mình. Lôi Chinh lập tức đập người nghe ngóng, các loại nghe ngóng tin tức người trở về báo cáo về sau, hai cha con lập tức hai mặt nhìn nhau: "Hồng Vũ đây là ý gì?"

Hai người sờ không được ý nghĩ, nhưng là cũng có thể minh bạch, bị Hồng Vũ đem mặt đã đánh sưng lên Bạch gia, xem như triệt để thối lui ra khỏi đứng đầu bảng chi tranh giành.

Lôi Chinh có chút không dám tin tưởng: "Chẳng lẽ Hồng Vũ đang dùng loại phương thức này đến quyết định đứng đầu bảng thuộc sở hữu?"

Cái này xác thực ngoài dự đoán mọi người, bởi vì thật sự thái đắc tội với người rồi. Hai cha con phản ứng đầu tiên là không thể nào. Nhưng là nghĩ đến vị nào là Hồng Vũ, cho dù sử dụng loại thủ đoạn này cũng không thấy được có cái gì kì quái.

Hai người hít sâu một hơi, Lôi gia gia chủ có chút bận tâm mà hỏi thăm: "Chinh nhi, ngươi giữa trưa, không có tội Hồng Vũ a?" Hai cha con đã lo lắng, như vậy một vị chủ nhân, khiến cho trong lòng của hắn không thoải mái rồi, nói không chính xác lúc nào cũng cho Lôi gia đến như vậy vừa ra, Lôi gia cũng chịu không được ah.

Lôi Chinh cũng lo sợ bất an, tự định giá một phen về sau có chút không quá khẳng định nói: "Có lẽ không có a?"

Gia chủ im lặng, suy nghĩ một chút nói: "Đi đem muội muội của ngươi gọi về đến đây đi, ta khuyên khích lệ nàng."

"Vâng."

Hồng Vũ cùng đại ca về đến trong nhà không bao lâu, chợt nghe hạ nhân bẩm báo, đại thiếu nãi nãi về nhà mẹ đẻ đi. Hai người ngược lại hai mặt nhìn nhau: có ý tứ gì, Lôi Chinh không phải còn không có đáp ứng không?

Hắn không biết là mình buổi chiều với tư cách, đem Lôi gia cho dọa, Lôi gia quyết định chủ động lấy lòng, khẩn cầu Hồng Vũ đừng đến Lôi gia làm ầm ĩ.

Đại nội, ngự thư phòng. Vũ Tông Hoàng Đế cùng trăm dặm thịnh thế sắc mặt thật không tốt xem, Hồng gia hiện tại đã có cho rằng nhị phẩm khai thần Hồng Thắng Nhật, còn có một vị cao thâm mạt trắc bà cố nội đang bế quan. Nếu như đang gia tăng một vị nhị phẩm khai thần… Quân thần hai người nhìn nhau, thật sâu sầu lo.

Mà ở Hồng phủ bên trong, Hồng Vũ tự định giá qua đi, vẫn là đem Triệu chưởng quỹ gọi tới, lại để cho hắn đem tranh thủ vào ngày mai đuổi ra một bản phụ san, đem hôm nay chuyện đã trải qua, có lựa chọn nói một chút.

Đã có ở kiếp trước kinh nghiệm, lại để cho Hồng Vũ minh bạch, có một số việc chính là vì không nói rõ bạch, cuối cùng biến thành nói không rõ. Cái thế giới này dân chúng còn rất thuần phác, nguyện ý tin tưởng trên tạp chí theo như lời đấy, hắn tự nhiên muốn lợi dụng cái này ưu thế.

Mà ngày hôm sau, Hồng Vũ ổn thỏa Điếu Ngư Đài, yên lặng chờ người khác đến thăm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Ứng biến (hạ)

Cùng Bạch gia náo thành cái này tình huống, đương nhiên tại Hồng Vũ đoán trước bên ngoài. Bất quá có lợi có tệ, Hồng Vũ ngày hôm qua tại trở về trên đường tựu chăm chú nghĩ tới rồi, đến nhà ở bên trong, đem sự tình các loại an bài thỏa đáng về sau, lại đem chuyện này chăm chú cân nhắc thấu triệt.

Bạch gia chẳng qua là lựa chọn của hắn một trong, đã Bạch gia không tán thưởng, như vậy còn có Cổ gia cùng Vệ gia.

Hắn đem Bạch gia cho đánh cho, mặt khác hai nhà đều có thể chứng kiến, hiện tại chắc hẳn không cần hắn ra mặt, sẽ có người đưa tới cửa đến —— cái kia hai nhà đã thấy được Hồng Vũ thực lực, cùng hắn hợp tác đương nhiên là lựa chọn tốt nhất.

Đại tẩu tại lôi gia trụ liễu một đêm, buổi sáng hôm nay trở về, đại ca bị kích động đi trở về, Hồng Vũ rất là ác ý nghĩ đến, đại ca gần nhất hẳn là nín hỏng rồi. Vợ chồng hòa hảo, cuối cùng là một chuyện tốt. Thế nhưng mà cái này cho tới trưa, Hồng Vũ lại ai cũng không đợi đến. Hắn sờ lên cằm bắt đầu cân nhắc, những người này thật đúng là năng trầm đắc trụ khí (*bảo trì bình thản) ah.

Muốn đợi người chưa có tới, Đại hoàng tử lại phái người đến thông tri hắn: buổi chiều phụ hoàng muốn nghe một chút ngươi đối với Hoa Lang quốc nguy cơ đối sách, thu thập thoáng một phát, cùng ta cùng một chỗ tiến cung. Hồng Vũ đáp ứng, đơn giản chuẩn bị thoáng một phát. Ăn cơm buổi trưa, người một nhà như trước tranh đoạt kịch liệt. Tào Quỷ Hùng buổi tối hôm qua lại uống nhiều quá, chóng mặt núc ních đến bây giờ còn không có bắt đầu. Hồng Liệt hai vợ chồng quay về tại tốt, phối hợp ăn ý, cướp được tối đa mỹ thực, một bộ cầm sắt hài hòa bộ dáng. Hồng Vũ cũng cảm thấy vui mừng.

Cơm nước xong xuôi, Hồng Vũ đứng dậy hướng gia gia thi lễ: “Ta đi trở về.”

“Chờ một chút.” Hồng Thắng Nhật hô ở hắn, sau đó đứng dậy đến không nhanh không chậm lau lau miệng, đứng dậy đến lưng cõng đi rồi, nhanh tới cửa, hắn mới nhàn nhạt một tiếng: “Đi theo ta.”

Nếu người khác như vậy cùng Vũ thiếu gia sĩ diện, hồng sài các hạ khẳng định tai to quang hầu hạ. Thế nhưng mà không làm sao được, đây là hắn gia gia. Vũ thiếu gia nắm bắt cái mũi nhịn, ngoan ngoãn theo ở phía sau.

Một già một trẻ, một trước một sau. Đi thẳng đã đến thư phòng, Hồng Thắng Nhật ngồi xuống, ánh mắt có chút phức tạp nhìn xem hắn. Hồng Vũ đã đoán được là vì cái gì rồi.

“Bệ hạ triệu kiến ngươi, ngươi chuẩn bị xong chưa?”

Hồng Vũ gật gật đầu: “Đã có nghĩ sẵn trong đầu.”

Hồng Thắng Nhật chậm rãi lắc đầu: “Không phải đơn giản như vậy.”

Hắn hướng ra phía ngoài hô một tiếng, Hồng An bưng lấy một chỉ khay tiến đến, thượng diện bày biện một bộ đen đỏ hai màu chính thức lễ bào. Cùng cao quan đai lưng ngọc.

Hồng Vũ trong nội tâm âm thầm thở dài, biết rõ gia gia tuy nhiên không muốn đem toàn bộ Hồng gia chôn vùi tại Hoàng Đế hỉ ác tầm đó, nhưng là đối với bệ hạ tôn kính cùng trung thành như cũ thâm căn cố đế.

Hồng An đem quần áo buông, lui ra ngoài, thuận tay đóng cửa lại.

Hồng Thắng Nhật nói: “Không thể đối với bệ hạ bất kính. Buổi chiều ăn mặc một bộ quần áo đi, không muốn xâu jl, tự 7 đương đấy.”

Hồng Vũ là người của hai thế giới, đối mặt gia gia loại này đối với quân chủ trung thành, hắn không hiểu, nhưng là cái này cũng không ảnh hưởng hắn đối với cái này chủng (trồng) thuần túy phẩm đức tôn trọng. Hắn chần chờ thoáng một phát, sẽ đem quần áo cầm lên: “Vâng. Không có việc gì, ta hãy đi về trước rồi.”

Hồng Thắng Nhật tựa hồ còn muốn nói điều gì, nhưng lại nhịn được, khoát khoát tay lại để cho hắn đi.

Hồng Vũ đã đến cửa ra vào, có chút dừng một cái, nói ra: "Gia gia, ta cam đoan với ngươi, chỉ cần bệ hạ không đối với chúng ta Hồng gia bất lợi, ta tuyệt sẽ không khi quân võng lên!"

Nói xong, hắn đẩy cửa đi ra ngoài. Trong thư phòng, Hồng Thắng Nhật há to miệng, cuối cùng nhất nhưng chỉ là im ắng một cái thở dài.

Hắn vỗ vách tường: "Lão bà tử, ngươi nói ta rốt cuộc là đúng rồi hay là sai rồi…"

Hồng Vũ bưng lấy cái kia một bộ quần áo trở lại tiểu viện của mình ở bên trong, mười tám võ cơ chính trong sân ríu ra ríu rít chơi một loại tên là "Diều hâu bắt con gà con" nhược trí trò chơi, thật giống như vào đông Hồi Xuân, đầy sân nhỏ Hồ Điệp bay múa, cảnh sắc xinh đẹp vô cùng.

Hồng Vũ cảm thấy đẹp mắt, cười toe toét hô một cuống họng: "Ai đến giúp thiếu gia thay quần áo?"

"Ah ——" các cô gái một hồi thét lên, tất cả đều riêng phần mình chạy trở về gian phòng của mình, rầm rầm rầm giữ cửa gắt gao đóng lại.

"Cái này…"

Hồng Vũ một hồi bất đắc dĩ, hối hận bưng lấy quần áo chính mình đi thay đổi, sau đó hắn tựu đã hối hận: gia gia cho chuẩn bị cái này một bộ quần áo phi thường chính thức, ở bên trong ba tầng ngoài, dùng tài liệu vững chắc, trầm trọng vô cùng…

Xuyên thẳng [mặc vào] về sau, Hồng Vũ đối với tấm gương chiếu chiếu, sau lưng có người che miệng cười: "Người dựa vào ăn mặc, thiếu gia xuyên thẳng [mặc vào] loại này quần áo, cũng lộ ra trang trọng rồi."

Hồng Vũ nghe được là Trang Hàn thanh âm, đưa lưng về phía nàng theo trong gương làm một cái tiêu chuẩn quần là áo lượt khuôn mặt tươi cười, hai cái bả vai đạp kéo xuống, trang

đại tiểu thư vừa rồi trong miệng "Trang trọng" lập tức vô tung vô ảnh. Trang Hàn khí nở nụ cười, hờn dỗi: "Thiếu gia, ngươi không thể đứng đắn điểm?"

"Không thể."

Trang Hàn đi tới, đứng ở trước mặt hắn, vì hắn sửa sang lại thoáng một phát. Hồng Vũ là đệ 241 chương hoàn toàn không hiểu, nói ví dụ ống tay áo phải chăng muốn vãn mà bắt đầu…, cổ áo có lẽ chia làm mấy trọng vân…vân, đợi một tý. Trang Hàn phi thường cẩn thận giúp hắn —— quản lý tốt rồi.

Hồng Vũ nhìn xem đứng tại trước mắt cô nương, nàng so với chính mình thoáng thấp một điểm, cẩn thận mà chuyên chú, thật giống như một vị cẩn thận thê tử, loại này ấm áp mà cảm giác hạnh phúc, không đúng là mình ở kiếp trước đau khổ tìm kiếm mà không thể được đấy sao?

Trang Hàn hay là cái kia Trang Hàn, đồng dạng xinh đẹp động lòng người tuyệt thế khuynh thành, nhưng là lúc này Hồng Vũ trong nội tâm, lại không có một tia ** ý niệm trong đầu, hắn nhẹ nhàng bắt được cặp kia vẫn còn vì chính mình sửa sang lại bàn tay như ngọc trắng, giữ tại trong tay của mình, cảm thụ được nàng nhiệt độ cơ thể, trong nháy mắt, hai người tâm linh phảng phất từ hai tay tương liên, Trang Hàn tựa hồ cũng đã minh bạch Hồng Vũ ý tứ, mặc dù có chút xấu hổ, lại không có giãy giụa, gần nhất trong khoảng thời gian này, là nàng tại gặp đại biến về sau, thực đang cảm giác đến an tâm cùng an toàn thời gian.

Hai người tựu như vậy đứng đấy, Hồng Vũ yêu thương xem lên trước mặt nữ tử, cảm thấy cô gái như vậy, đáng giá chính mình che chở một tiếng.

Trang Hàn cúi đầu, hơi có chút xấu hổ, nhìn xem mũi chân của mình, lộ ra thoáng có chút bất an. Hồng Vũ đến nơi này một bước, bại lộ bản sắc, hắn với tư cách sắc lang quần là áo lượt kinh nghiệm hay là quá ít, trong lúc nhất thời không biết làm sao bây giờ tốt rồi.

Rốt cục hắn nổi lên dũng khí muốn đem Trang Hàn ôm vào lòng thời điểm, một tiếng ho khan truyền đến, Trang Hàn con

thỏ con bị giật mình đồng dạng vèo thoáng một phát bắt tay rút ra, nhảy tới đi một bên, giống như bị người khám phá cái gì giống như đấy, đỏ bừng cả khuôn mặt.

Hồng Khê ở ngoài cửa rất là bất đắc dĩ nói: "Thiếu gia, tiểu nhân cũng không muốn quấy rầy, bất quá Đại hoàng tử điện hạ đã tại chánh đường chờ ngài."

Hồng Vũ thầm mắng một tiếng, nhìn nhìn một bên Trang Hàn, bỗng nhiên sắc đảm ngập trời mà bắt đầu…, mãnh liệt duỗi ra miệng hướng trên mặt của nàng mổ đi. Thế nhưng mà hắn quên Trang Hàn thế nhưng mà Ngũ phẩm nguyên định, thân thủ nhanh nhẹn phản ứng nhanh chóng, rõ ràng tại đây nghĩ là làm ngay như ngàn cân treo sợi tóc, vèo thoáng một phát vọt đến đi một bên, Hồng Vũ cái này nắm chắc một lần tươi đẹp tập (kích), rõ ràng rơi vào khoảng không, cái này lại để cho hắn cực kỳ phiền muộn.

Trang Hàn đứng ở một bên, che miệng cười, hai mắt sáng rỡ bên trong, lóe ra một tia hồ ly giống như:bình thường giảo hoạt thần thái.

Hồng Vũ sửa sang lại quần áo, mau mau đi ra ngoài rồi.

Hồng Khê tựa hồ biết rõ chút gì đó, trên đường đi cùng coi chừng, sợ chọc giận thiếu gia.

Đã đến Hồng phủ chính sảnh, bởi vì Hồng Thắng Nhật không tại, là Hồng Liệt cùng Đại hoàng tử, các loại Hồng Vũ đi ra, Đại hoàng tử đã đợi được có chút sốt ruột rồi, hướng Hồng Vũ vẫy tay một cái: "Đi nhanh đi, thời gian có chút không còn kịp rồi." Hồng Liệt tự nhiên cung kính. Hai người ra Hồng phủ, Đại hoàng tử một tay lấy Hồng Vũ túm thượng xe của mình: "Ta hỏi ngươi, ngươi đến cùng có chủ ý gì? Chạy tới Tàng Vân Sơn làm gì? Phụ hoàng muốn hỏi lên đến, ngươi cũng nên có một thuyết pháp ah."

Hồng Vũ đi Tàng Vân Sơn mục đích, người biết rất ít. Vũ Đô trong thành, tuyệt đại bộ phận người đều cho rằng, Hồng Vũ là tìm cái lấy cớ trốn đi ra ngoài rồi, tạm lánh mũi nhọn.

Chuyện này Đại hoàng tử sớm muộn sẽ biết, thế nhưng mà Hồng Vũ hiện tại còn muốn bán cái cái nút (*chỗ hấp dẫn).

“Điện hạ cứ yên tâm đi, ta đều có đối sách.”

Xe ngựa chậm rãi việc ác, bỗng nhiên bên ngoài truyền đến một cái rất thanh âm nhiệt tình: “Đại ca, là ngươi sao?”

Đại hoàng tử sắc mặt biến đổi, rồi lại bài trừ đi ra một cái khuôn mặt tươi cười, mở cửa xe hướng ra phía ngoài nói: “Nhị đệ, trùng hợp như vậy, ngươi cũng muốn tiến cung đi gặp phụ hoàng?”

Trên đường lớn trước mặt mà đến một đội xe ngựa, một gã đang mặc hoa phục thanh niên ngồi trong xe ngựa, hướng phía bên này nói chuyện, nụ cười trên mặt bên trong, có một ít hàm nghĩa không rõ hương vị.

Vũ Tông Hoàng Đế mấy cái trọng yếu hoàng tử Hồng Vũ cũng đều gặp, cái này một vị đúng là Hoàng Đế gia lão Nhị, âm thầm cùng Đại hoàng tử tranh đoạt thái tử vị cái kia một cái.

Cùng tại Nhị hoàng tử bên người đấy, đương nhiên chính là vị danh tiếng chính kình Cao Thành Hoằng.

Hồng Vũ nhìn hắn một cái, không thừa nhận cũng không được, tiểu tử này lớn lên thật sự rất tuấn tú, mà lúc này đây, Cao Thành Hoằng vừa mới cũng đang đánh giá hắn, hai người ánh mắt một đôi, Cao Thành Hoằng tựa hồ là rất có phong độ gật đầu mỉm cười, chỉ là cái cằm của hắn thủy chung dương lấy, ánh mắt theo một cái dưới cao nhìn xuống góc độ nhìn về phía Hồng Vũ.

“Ta vừa mới theo phụ hoàng chỗ đó trở về.” Nhị hoàng tử giống như cười mà không phải cười nhìn lướt qua trong xe Hồng Vũ: “Nghe nói phụ hoàng hôm nay triệu thấy đại ca là vì Hoa Lang quốc sự tình, không biết đại ca có cái gì ứng đối kế sách?”

Đại hoàng tử kiên trì nói: “Chuyện này Hồng Vũ đã có biện pháp rồi.”

“Ha ha ha!” Nhị hoàng tử một tiếng cười to đánh gãy hắn, khinh thường một ngón tay Hồng Vũ: “Đại ca, ngươi sẽ không thật sự dùng vì cái này phá sản ngu xuẩn quần là áo lượt có thể cho ngươi ra cái gì diệu kế a? Không phải ta nói ngươi, đại ca,

ngươi xem người ánh mắt hay là muốn lại tôi luyện thoáng một phát đấy, ngươi xem ta mời tới Cao huynh đệ, như hổ thêm cánh, ngươi tìm đến Hồng Vũ… Hắc hắc, thanh danh của hắn như thế nào ta tựu không cần nhiều lời, Hoa Lang quốc sự tình, chính là hắn cho ngươi gây ra đó a!"

Cao Thành Hoằng cũng cười theo, nếu như nói vừa rồi hắn đối với Hồng Vũ cái chủng loại kia "Coi rẻ" còn giấu ở cái gọi là "Phong độ" phía dưới, như vậy lúc này, đã không cần bất luận cái gì che dấu, ** trắng trợn đi theo Nhị hoàng tử cùng một chỗ cười nhạo.

Đại hoàng tử căm tức vô cùng, thế nhưng mà hết lần này tới lần khác vấn đề này hắn lại không có biện pháp phản bác. Hồng Vũ thản nhiên nói: "Bởi vì đang mang quốc thể, ta không làm được rùa đen rút đầu. Ra vẻ đáng thương bổn sự, của ta xác thực xa không bằng Cao Thành Hoằng."

Nhị hoàng tử giận dữ, đương trên đường, lại không tiện phát tác, hai tay dùng sức nắm chặt, thép tinh xe trên kệ, xuất hiện hai cái rõ ràng địa thủ ấn!

Cao Thành Hoằng nhẹ nhàng kéo một phát Nhị hoàng tử, hừ lạnh một tiếng nói: "Sính miệng lưỡi lợi hại không tính bổn sự. Ngươi chỉ cầu nhất thời thống khoái, đem quốc sự trở thành trò đùa, ta nhìn ngươi xử trí như thế nào!" Nhị hoàng tử vung tay lên: "Chúng ta đi!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Kỵ binh (thượng)

Lưỡng cỗ xe ngựa giao thoa mà qua, Đại Hoàng Tử chứng kiến Hồng Vũ trong ánh mắt hiện lên một tia ranh mãnh thần sắc, hắn theo như chân không ổn muốn ngăn trở, Hồng Vũ đã cường đi ra ngoài một bước, cọ thoáng một phát lủi lên xe ngựa trần xe, giật ra cuống họng hô to: "Nhị điện hạ, ngươi dưa leo mất!"

"Ơ, hay là mới lạ(tươi sốt mang ý châm biếm đấy), cái này đại mùa đông đấy, thứ này không dễ tìm ah, Nhị điện hạ quả nhiên mánh khoé Thông Thiên, chẳng những có Cao Thành Hoằng còn có thứ này, trọng khẩu vị tốt hưởng thụ!"

Đây chính là thanh thần đường cái, người đến người đi phi thường náo nhiệt. Hồng Vũ trung khí mười phần thanh âm to, cơ hồ cả đầu đường cái cũng nghe được rồi.

Mọi người ngừng chân quan sát, bắt đầu còn chưa hiểu Hồng Vũ là có ý gì, nhưng rất nhanh mọi người tựu kịp phản ứng, toàn bộ trên đường cái cười vang, dù là biết rõ bị cười nhạo đối tượng, chính là đường đường Nhị hoàng tử, rất có thể đưa tới điên cuồng trả thù cũng nhịn không nổi.

"Ha ha ha…"

Nhị hoàng tử tự đắc toàn thân phát run, Cao Thành Hoằng cũng là sắc mặt tái nhợt, hắn cùng Nhị hoàng tử ngồi chung một xa, Hồng Vũ như vậy một hô, liền hắn cũng cho mắng tiến vào.

Nhị hoàng tử giận dữ, đẩy ra cửa xe lao tới: "Hồng Vũ, ngươi làm càn!"

Hồng Vũ rất người vô tội hai tay một quán: "Ta nói cái gì rồi hả? Ngươi mất thứ đồ vật rồi, ta chính là hảo tâm nhắc nhở một câu ah!"

Nhị hoàng tử giận không kềm được: "Ta mất cái gì?"

"Dưa leo ah!"

Người chung quanh cười lợi hại hơn rồi.

Nhị hoàng tử trên người võ khí chớp động, hung hăng một ngón tay Hồng Vũ: "Giết hắn cho ta!"

Nhị hoàng tử bên người, có bốn đạo khí thế mãnh liệt vọt lên, Hồng Vũ nhưng lại không chút hoang mang, chậm rãi nói: "Lại để cho ta suy nghĩ ah, ngày mai thời đại tạp chí phụ san, muốn nói chút gì đó đâu này? Ân, phố xá sầm uất kinh hiện thần khí, ra sao công dụng lớn mật suy đoán? Cái này không tệ. Hai nam một xe, một đường lắc lư xèo…xèo rung động? Cái này hay như cũng không tệ. Hai người vì sao còn có một dưa, đến cùng ai có thể lực không được? Cái này hay như cũng không tệ ah…"

"Ha ha ha!" Người chung quanh cười đến càng điên rồi, mà ngay cả Đại Hoàng Tử cùng hắn những hộ vệ kia cũng là buồn cười. Hồng Thân ở phía sau thẳng lắc đầu: "Thiếu gia cái này há mồm ah, là càng ngày càng muốn chết rồi."

Nhị hoàng tử khí giận sôi lên, hận không thể tự mình động thủ đánh giết Hồng Vũ, thế nhưng mà Cao Thành Hoằng lại giữ chặt hắn: "Điện hạ, tiểu tử này là tại uy hiếp ngài."

Nhị hoàng tử thoáng cái minh bạch, chỉ cần mình động thủ, hôm nay cái này giả dối hư ảo "Dưa leo sự kiện" ngày mai sẽ năng truyền khắp toàn bộ Vũ Đô, một tháng về sau, toàn bộ Đại Hạ đã sẽ biết… Hắn toàn thân phát run: "Hồng Vũ, ngươi vô sỉ!" Hồng Vũ tại trên mui xe giơ chân kêu oan: "Điện hạ, ngươi cùng xinh đẹp như vậy nam nhân do dự, khắp thiên hạ nhiều thiếu nữ người hâm mộ ghen ghét hận ah, ngài còn nói ta vô sỉ?"

Cao Thành Hoằng tranh thủ thời gian buông tay ra, Nhị hoàng tử cũng tận lực cùng hắn kéo ra khoảng cách.

"Ha ha ha!" Mọi người chung quanh lại là cười to. Hai người lập tức đỏ bừng cả khuôn mặt.

Cho tới bây giờ, Nhị hoàng tử cũng đã nhìn ra, lại cùng Hồng Vũ dây dưa xuống dưới, hỗn đản này cái gì khó nghe thoại đã có thể nói ra đến, hắn khoát tay chặn lại: "Chúng ta đi!"

Đoàn xe lập tức thúc đẩy, có chút chạy trốn cảm giác.

Hồng Vũ ở phía sau nhiệt tình mười phần, phất tay hô lớn: "Nhị điện hạ, ta cùng thú vương lâu quản sự rất thuộc, có muốn hay không ta giúp ngài giới thiệu một gã cường tráng võ sinh? Cam đoan không giống những người khác trông thì ngon mà không dùng được, ngân dạng khảm đầu thương…"

"Ha ha ha!"

Ở chung quanh mọi người cười vang ở bên trong, Nhị hoàng tử bọn người chạy trối chết.

"Tên hỗn đản này, ta không tha cho hắn!" Nhị hoàng tử hận không thể ngủ hắn da thực hắn thịt!

Cao Thành Hoằng cười lạnh nói: "Điện hạ không cần lo lắng, Hoa Lang quốc sự tình cũng không phải một chuyện nhỏ, Hồng Vũ cái kia quần là áo lượt năng có biện pháp nào? Điện hạ chờ xem đi, bệ hạ nhất định sẽ xử theo pháp luật hắn, không cần chúng ta ra tay, tiểu tử này chính mình tìm đường chết! Chỉ cầu nhất thời thống khoái, nhất định vạn kiếp bất phục!"

Nhị hoàng tử sâu chấp nhận gật đầu: "Chúng ta tựu đợi đến xem tiểu tử kia xui xẻo!"

Hồng Vũ cười mỉm theo trên mui xe nhảy xuống, Đại Hoàng Tử cố ý xụ mặt: "Ngươi làm cái gì? Có ngươi như vậy ác ý bịa đặt hãm hại đấy sao?"

Hồng Vũ lăn lộn không thèm để ý, cười hì hì nói: "Ta nói cái gì sao? Là chính bọn hắn suy nghĩ nhiều quá a?"

Đại Hoàng Tử cũng nhịn không nổi, PHỐC một tiếng bật cười: "Ngươi tuy nhiên hả giận rồi, thế nhưng mà cùng lão Nhị đấu võ mồm có làm được cái gì? Ngươi suy nghĩ thật kỹ, đợi tí nữa phụ hoàng hỏi Hoa Lang quốc sự tình, ngươi như thế nào ứng đối a."

Hồng Vũ lông mi giương lên: "Sơn nhân tự có diệu kế!"

"Sơn nhân là ai?"

Hồng Vũ lúc này mới nhớ tới, cái thế giới này không có vị kia bị diễn nghĩa khoác lác tài trí gần giống yêu quái Thục Hán thừa tướng.

"Khục khục, ta tùy tiện nói đấy."

Xe ngựa tiếp tục đi về phía trước, không bao lâu hoàng cung cái kia màu đỏ thắm thành đã xuất hiện tại phía trước. Đến nơi này, người đi đường thoáng cái rất thưa thớt mà bắt đầu…, tới gần Hoàng thành 30 trượng, tựu là Cấm khu rồi, có cấm quân ở phía xa gạt vọng, người không có phận sự không được tự tiện tới gần, nếu không giết không tha.

Đại Hoàng Tử xe ngựa chạy nhanh hướng một tòa cửa cung, hai người cùng một chỗ xuống xe, coi như là Hoàng Đế thân nhi tử, cũng không có tư cách ngồi xe ngựa nghênh ngang tiến cung.

Cửa cung thủ vệ giang linh tự nhiên nhận ra Đại Hoàng Tử, làm theo phép kiểm tra một phen về sau, muốn cho đi. Hồng Vũ đã tiếp nhận sau khi kiểm tra quay người lại đang muốn đi vào, lại trông thấy cửa cung hạ đứng đấy một người.

Hồng Vũ lần đầu tiên rất khó hình dung người này, bởi vì cái kia khuôn mặt hắn kỳ thật rất quen thuộc, bản chủ trước kia nhìn thấy qua rất nhiều lần, nhưng là cũng không để lại cái gì khắc sâu ấn tượng. Mà bây giờ, đã là thất phẩm hồn tinh hậu kỳ Hồng Vũ, lại có thể theo một cái võ giả góc độ, nhìn ra người này đáng sợ.

Hắn không cao không lùn không mập không gầy, lại như là một đầu hình người Cự Thú, đứng ở nơi đó mang theo một cổ phảng phất đến từ bao la mờ mịt Viễn Cổ cường hãn khí thế, khống chế toàn bộ Thiên Địa, phong bế bát hoang **!

Cổ khí thế kia, thật giống như một đầu voi lớn, dùng sức nghiền áp cái này một chỉ nhỏ bé con chuột.

Hồng Vũ cảm giác mình giống như bị ném vào mấy vạn trượng sâu đáy biển, trong cơ thể, Thái Cổ ma giống như đồ đằng giận tím mặt, sa di pháp tướng chậm rãi ngẩng đầu chắp tay trước ngực tụng kinh. Duy chỉ có mặt trời Như Lai Pháp tôn bất vi sở động.

Hai đại võ đạo đồ đằng cùng một chỗ phát lực, Hồng Vũ rốt cục thở ra một hơi đến, một chữ dừng lại:một chầu nói: "Bách Lí Thịnh Thế!"

Bách Lí Thịnh Thế lưng cõng hai tay, tựa như vạn trượng Tuyết Phong chi đỉnh, một cây xanh ngắt cổ nới lỏng, dạo chơi đã đi tới. Cái kia một cổ cường đại tự tin, nương theo lấy hắn phô thiên cái địa khí thế, cùng một chỗ hướng Hồng Vũ tới gần. Lại để cho Hồng Vũ cảm giác được, trên người mình, tựu thật giống dầu chén để lên mấy tòa núi lớn!

Hồng Vũ cũng là âm thầm kinh hãi, Bách Lí Thịnh Thế trước đó lần thứ nhất bị chính mình phá hủy Nhất Phẩm Hợp Chân vượt qua ải, lại không nghĩ rằng, như cũ có cường đại như thế tự tin!

Hắn tuy nhiên dùng khí thế thượng áp chế Hồng Vũ, thế nhưng mà trong mắt của hắn cũng không có Hồng Vũ. Từ khi hắn theo cửa cung bên trong đi tới, cảm giác tựa như bình thường đồng dạng, tại cửa cung thoáng dừng lại, sau đó lưng cõng hai tay đi hướng ra phía ngoài nhà mình xe ngựa, không nhanh không chậm lên xe. Sau đó một hồi tiếng vó ngựa, xe ngựa đi nha.

Nhị phẩm khai thần đáng sợ kia khí thế biến mất vô tung vô ảnh.

Hồng Vũ mơ hồ đã nhận ra cái gì, vừa quay người, trăm trượng bên ngoài một cái bên đường ụ đá tử lên, Tào Quỷ Hùng chính cầm một chỉ tiểu hồ lô rượu, từng miếng từng miếng uống thoải mái.

Thì ra là thế.

Hồng Vũ hướng hắn khoa tay múa chân một cái ngón tay cái. Tào Quỷ Hùng bản năng muốn hồi trở lại cho hắn một cái hạ lưu thủ thế, lại bỗng nhiên ý thức được, tại đây trước công chúng, bị người thấy được, chính mình đường đường ngũ đại nhất phẩm thanh danh đã có thể toàn bộ hủy. Hắn hừ một tiếng, vẻ mặt lãnh ngạo, làm đủ Nhất Phẩm Hợp Chân phái đoàn, tiêu sái mà đi.

Đại Hoàng Tử cũng nhìn thấy một màn này, trong nội tâm thầm giật mình: Tào Quỷ Hùng thật sự đã gia nhập Hồng gia trận doanh? !

"Điện hạ, đi thôi." Hồng Vũ ở bên cạnh hô một tiếng, Đại Hoàng Tử phục hồi tinh thần lại, miễn cưỡng cười cười: "Tốt, chúng ta đi."

Trong ngự thư phòng, Vũ Tông Hoàng Đế chứng kiến Hồng Vũ một thân long trọng trang phục, trong nội tâm cuối cùng là thoải mái một điểm.

"Hãy bình thân, Hồng Vũ, trẫm hôm nay gọi ngươi tới là vì cái gì, ngươi tâm lý nắm chắc a?"

Hồng Vũ gật đầu một cái: "Tiểu tử minh bạch."

Vũ Tông Hoàng Đế bình tĩnh gật đầu: "Vậy ngươi nói một chút a, ngươi chuẩn bị làm sao bây giờ? Qua hết năm, Hoa Lang sứ đoàn nên trở lại bọn hắn trong nước rồi, chỉ sợ lúc kia, tựu là hai nước khai chiến thời gian!"

Hắn ngay từ đầu lại để cho Hồng Vũ làm cái này Phó đoàn trưởng, cũng là có chút điểm "Ác nhân đều có ác nhân mài" ý tứ, lại để cho Hồng Vũ đi thu thập thoáng một phát những cái…kia không biết trời cao đất rộng Hoa Lang sứ giả. Thế nhưng mà hắn không nghĩ tới Hồng Vũ đem chuyện này huyên náo lớn như vậy, ra tay thật ác độc, trực tiếp đánh chính là Hoa Lang là sứ đoàn liền quốc thư đã không đã muốn đi không từ giã!

Hoàng Đế kỳ thật đối với sứ đoàn cũng rất tức giận: không muốn quốc thư cùng ban thưởng, trực tiếp về nước. Loại hành vi này cũng chỉ có mù quáng tự đại Hoa Lang người năng làm ra đến. Quốc gia khác, tuyệt sẽ không như thế đấy.

Một bên Đại Hoàng Tử cũng là cho đã mắt hiếu kỳ chờ Hồng Vũ, muốn xem xem hắn đến cùng có biện pháp nào.

Hồng Vũ rất là có "Đảm đương" một vỗ ngực nói: "Bệ hạ yên tâm, Hoa Lang người nếu là dám đến, tiểu tử dẫn người đem bọn họ chạy trở về là được."

Hoàng Đế tức giận đến không nhẹ: "Một bên nói bậy nói bạ! Đó là hai nước khai chiến, ngươi cho rằng là ngươi tại Vũ Đô đầu đường lấy người đánh nhau?"

Hồng Vũ tranh thủ thời gian cúi đầu: "Bệ hạ giáo huấn chính là, tiểu tử không có nói rõ, hắn là không cần chờ đến khai chiến, tiểu tử dẫn người đi hai nước biên giới chuyển một vòng, cam đoan đem bọn họ sợ tới mức không dám nhúc nhích."

Đại Hoàng Tử ở một bên âm thầm gọi hỏng bét, Hoàng Đế bệ hạ mặt rồng giận dữ: "Hồng Vũ! Ngươi thái làm càn!"

Hồng Vũ tuyệt không sợ hãi: "Bệ hạ, tiểu tử không phải hồ ngôn loạn ngữ, bất quá tại đây không quá thuận tiện, tiểu tử khẩn cầu bệ hạ, di giá cấm quân đại doanh, tiểu tử nhất định thuyết phục bệ hạ."

Vũ Tông Hoàng Đế hai mắt nhíu lại, theo dõi hắn thoạt nhìn: "Ngươi muốn làm gì?"

Hồng Vũ hì hì cười cười: "Bệ hạ, đến lúc đó ngài sẽ hiểu."

Vũ Tông Hoàng Đế xem hắn mười phần tự tin bộ dáng, trong lòng có chút trầm trọng.

Bách Lí Thịnh Thế vừa rồi đến, cho hắn đưa lên một phần về ngày hôm qua Bạch gia sự kiện báo cáo. Phần này báo cáo cùng Hoàng Đế ngày hôm qua trong đêm nhận được bí mật con đường phát tới báo cáo cơ hồ đồng dạng, nhưng là Bách Lí Thịnh Thế nhiều điều tra ra hơi có chút: Hồng Thân có thể lâm trận đột phá, hoàn toàn là vì Hồng Vũ!

Toàn bộ Vũ Đô, đã chỉ có thấy được Hồng Thân đột phá Tam Phẩm Hiển Thánh hậu kỳ, rất có thể trở thành vị kế tiếp nhị phẩm khai thần. Thế nhưng mà duy chỉ có Bạch gia lúc ấy tại cửa ra vào mấy cái gia tướng, nhìn rõ ràng Hồng Thân tại đột phá trước khi, bị Hồng Vũ rống to một tiếng, bỗng nhiên thông suốt!

Bách Lí Thịnh Thế trùng kích Nhất Phẩm Hợp Chân thất bại, tựu là thời khắc mấu chốt, bên tai đột nhiên một tiếng Lôi Âm, hiện tại lại là tiếng rống to này…

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Kỵ binh (hạ)

Tác giả: Thạch Tam

Hoàng Đế cùng Bách Lí Thịnh Thế vừa rồi đã thảo luận đã qua, Đại Hạ có quyền thế nhất hai nam nhân, rõ ràng đối với Hồng Vũ cái này nho nhỏ Thất Phẩm Hồn Tinh thật sâu kiêng kị bắt đầu!

Mà bây giờ, Hồng Vũ lại biểu hiện ra một người dọa lùi Hoa Lang quốc tin tưởng, cái này lại để cho Hoàng Đế tâm tình càng thêm trầm trọng. Hồng Vũ cất giấu át chủ bài càng nhiều, đối với lập chí muốn làm cho cả Đại Hạ hoàn toàn nạp tại hoàng quyền nắm giữ phạm vi, không cho phép xuất hiện dùng võ vi phạm lệnh cấm Hoàng Đế bệ hạ tới nói, càng là không ổn.

Hắn khoát tay chặn lại, truyền chỉ nói: "Di giá cấm quân đại doanh."

Hoàng Đế muốn đi cấm quân đại doanh, tuy nhiên không giống đi tuần như vậy rườm rà, nhưng là cũng tuyệt không đơn giản. Trong hoàng cung từng cái nghành tất cả đều bắt đầu chuyển động, cho dù đã dùng hết tốc độ nhanh nhất, nhưng thật sự đi vào cấm quân đại doanh, đứng tại trên giáo trường, đã là một canh giờ về sau rồi.

Sắc trời đã bắt đầu trở tối, dựa theo Hồng Vũ phân phó, cấm quân võ đài không có một bóng người, Hoàng Gia ngự dụng trận sư Hạ Vân Minh phụng chỉ bố trí một cái siêu cấp trận pháp, đem trọn cái võ đài phong bế bắt đầu. Người ở phía ngoài bây giờ nhìn hướng võ đài, chỉ có thể nhìn đến một mảnh tối tăm lu mờ mịt sương mù, căn bản nhìn không tới đồ vật bên trong. Hơn nữa khí tức, thanh âm toàn bộ cũng sẽ không truyền đi.

Hoàng Đế ngồi ở Ngự đuổi phía trên, đã có chút không kiên nhẫn được nữa: "Hồng Vũ, cái này có thể đã bắt đầu a?"

Bên trong giáo trường biểu hiện ra xem chỉ có Vũ Tông Hoàng Đế, Đại Hoàng Tử, thái giám mang công công cùng Hồng Vũ bốn người, nhưng là Hồng Vũ nhạy cảm Linh Giác đã cảm giác được, chung quanh kỳ thật đều biết vị Nhị Phẩm Khai Thần cao thủ!

Hắn cũng không cảm thấy bất ngờ, Hoàng Đế bệ hạ làm sao có thể đối với chính mình yên tâm?

Đại Hoàng Tử là tốt nhất kỳ, Hồng Vũ thứ nhất, tựu đưa ra một loạt yêu cầu, Hoàng Đế bệ hạ đã nắm bắt cái mũi nhịn, toàn bộ dựa theo yêu cầu của hắn bố trí thành bộ dạng như vậy. Hồng Vũ xin lỗi: "Thỉnh bệ hạ xem qua!" Hắn từ trên lưng gỡ xuống một cái túi tiền, cái này cái túi tiền lúc ra cửa hắn tựu mang tại trên thân thể, Đại Hoàng Tử một mực hiếu kỳ bên trong là vật gì. Hồng Vũ mở ra, là một khối khối hình tròn thiết bài.

Hoàng Đế cùng Đại Hoàng Tử đã rất kỳ quái: phải dựa vào cái này năng dọa lùi Hoa Lang quốc? ! Hoàng đế đều phải nhịn không được mở miệng mắng chửi người rồi.

Hồng Vũ dùng tay tại thiết bài thượng vừa sờ, một tiếng vang thật lớn, một đầu Cự Thú trống rỗng xuất hiện. Mang công công một tiếng thét kinh hãi: "Tam phẩm Hoang Thú Lôi Thiên Giải! Nguy hiểm, hộ giá!"

Mấy tên Nhị Phẩm Khai Thần cao thủ lách mình mà ra, muốn hướng Lôi Thiên Giải bổ nhào qua.

Hồng Vũ trong tay thiết bài nhoáng một cái, Lôi Thiên Giải biến mất.

Mọi người sững sờ, Vũ Tông Hoàng Đế nhưng nhìn ra một tia mánh khóe, hắn có chút khó có thể tin hỏi: "Cái này đầu Lôi Thiên Giải, là phong ấn tại thiết bài bên trong? !"

Hồng Vũ rất không có thành ý vuốt mông ngựa: "Bệ hạ thánh minh!"

Hắn khoát tay, hơn 100 miếng thiết bài đinh đinh đang đang một hồi nghĩ lung tung, tất cả cường hãn Hoang Thú xuất hiện tại trên giáo trường. Cấm quân võ đài rất lớn, thế nhưng mà những…này đẳng cấp cao Hoang Thú mỗi một đầu đều là

đại gia hỏa, hơn 100 đầu cùng một chỗ đi ra, trên giáo trường lập tức chen chúc không chịu nổi!

Hồng Vũ hướng Đại Hoàng Tử lách vào chớp mắt: "Còn có Đại điện hạ tặng cho ta cái kia một đầu sư tử Thiên Tôn. Cái này chỉ Hoang Thú kỵ binh đoàn, tổng cộng có ba đầu Tam phẩm Hoang Thú."

Hoàng Đế thoáng cái kịp phản ứng: "Ngươi nói cái gì, ngươi muốn tạo thành một chi Hoang Thú kỵ binh đoàn? Những…này Hoang Thú nguyện ý thần phục trở thành tọa kỵ? !"

Hoàng Đế vô cùng rõ ràng, giết chết một đầu Hoang Thú xa so bắt một đầu dễ dàng, mà bắt một đầu Hoang Thú, lại xa so hàng phục dễ dàng.

Hồng Vũ bắt hơn 100 đầu đẳng cấp cao Hoang Thú, đã lại để cho Vũ Tông Hoàng Đế giật mình vô cùng, hiện tại Hồng Vũ lại nói cho hắn biết, mình đã tuần phục cái này hơn 100 đầu Hoang Thú, hắn tự nhiên càng thêm khiếp sợ.

Hắn và Bách Lí Thịnh Thế cái kia một phen thương nghị, cảm giác đã đối với Hồng Vũ xem trọng không ít, lại thật không ngờ, Hồng Vũ đây một lần, như cũ sâu sắc vượt ra khỏi dự liệu của hắn.

Nghe được Hoàng Đế hỏi như vậy, Hồng Vũ xoay người sang chỗ khác, hướng cái kia hơn 100 đầu Hoang Thú hét quát một tiếng: "Đánh cho lăn bệ hạ nhìn một cái!"

Hoang Thú nhóm: đám bọn họ thẳng mắt trợn trắng, lại cũng chỉ năng thành thành thật thật đánh cho cái lăn. Hơn 100 đầu Hoang Thú, đều là quái vật khổng lồ, động tác lại không thể chỉnh tề, đại đụng phải tiểu nhân, tiểu nhân đụng phải đại đấy, trong lúc nhất thời thú tiếng hô một mảnh, ồn ào vô cùng.

Mà Hoàng Đế cùng Đại Hoàng Tử, đã trợn mắt há hốc mồm, loại này sủng vật đồng dạng động tác, đối với Hoang Thú mà nói, tuyệt đối là một cái lớn lao vũ nhục, thế nhưng mà những…này Hoang Thú tuy nhiên cũng thành thành thật thật làm, có thể tưởng tượng, như vậy một chỉ Hoang Thú kỵ

binh đoàn, lên chiến trường nhất định thập phần nghe lời, chiến lực tăng gấp đôi!

Rống lên một tiếng cùng đẳng cấp cao Hoang Thú nhóm: đám bọn họ ngập trời khí thế bị trận pháp hạn chế, bên ngoài người nhìn không tới. Nhưng là đại địa chấn động nhưng không cách nào cách trở, bên ngoài cấm quân cảm thấy, giật mình vô cùng: trên giáo trường đến cùng xảy ra chuyện gì? !

Các tướng lĩnh lo lắng vô cùng, thế nhưng mà bệ hạ không có hạ chỉ, bọn hắn cũng không dám xông đi vào.

Vũ Tông Hoàng Đế tâm tư vòng vo mấy vòng: "Hồng Vũ, những…này đẳng cấp cao Hoang Thú, muốn phối hợp đẳng cấp cao võ giả mới có thể phát huy ra uy lực đến, ngươi kỵ sĩ đầy đủ sao? Muốn hay không trẫm trợ giúp ngươi một ít."

Hồng Vũ giống như không có phát hiện Hoàng Đế dụng tâm kín đáo đồng dạng, rất thản nhiên gật đầu: "Cái kia đa tạ bệ hạ, thủ hạ ta người, tuy nhiên miễn cưỡng có thể gom góp đủ, bất quá khẳng định so ra kém bệ hạ kỵ sĩ tố chất cao. Chỉ có điều những…này Hoang Thú chỉ hàng phục ta, bệ hạ những cái…kia kỵ sĩ, còn nhiều hơn cùng ta phối hợp mới tốt." Hoàng Đế cười khan một tiếng: "Ngươi nhân thủ đầy đủ quên đi." Hắn sở dĩ đề nghị như vậy, là ôm một đường hi vọng, cái kia thiết bài chẳng những có thể đủ phong ấn Hoang Thú, càng đánh bại phục Hoang Thú. Nói như vậy chỉ cần phái ra kỵ sĩ có thể thuận thế đem Hoang Thú khống chế trong tay.

Thế nhưng mà Hoang Thú chỉ có thể Hồng Vũ hàng phục, như vậy hắn phái đi ra người chẳng khác nào cho Hồng Vũ bạch làm không công, Hoàng Đế đương nhiên không đã làm.

Đại Hoàng Tử thập phần hưng phấn: "Phụ hoàng, đây chính là toàn bộ Thanh Nguyên lịch sử đại lục lên, đệ nhất biến thành xây dựng chế độ Hoang Thú kỵ binh đoàn!"

Hoàng Đế cũng ý thức được điểm này, hơn 100 đầu đẳng cấp cao Hoang Thú kỵ binh đoàn, tuyệt đối là một chỉ làm cho người sợ cường hãn quân đội!

Mà Đại Hoàng Tử vừa nói như vậy, tắc thì lại để cho hắn lại ý thức được, đây chính là một cái lại để cho chính mình ghi

vào sử sách công tích vĩ đại!

Toàn bộ Thanh Nguyên lịch sử đại lục thượng đệ nhất! Nói không chừng còn có thể là không tiền khoáng hậu! Làm làm một cái Hoàng Đế, nhất là Vũ Tông Hoàng Đế như vậy có được hùng tâm tráng chí đế vương, còn có cái gì có thể so với loại chuyện này càng làm cho hắn nhiệt huyết sôi trào? Nếu như Hồng Vũ dẫn đầu cái này chỉ cường đại Hoang Thú kỵ binh đoàn, lại lập nhiều chiến công hiển hách, lưu lại mấy cái truyền lưu thiên cổ truyền kỳ trận điển hình, vậy thì thật sự là hoàn mỹ! Hoàng Đế trong lúc nhất thời ý nghĩ kỳ quái, càng ngày càng hưng phấn.“Phụ hoàng?” Thẳng đến Đại Hoàng Tử hô hắn một tiếng, hắn mới hồi phục tinh thần lại, trong nội tâm đã làm hạ quyết định, mỉm cười nói: “Hồng Vũ, làm không tệ! Cái này một chi Hoang Thú kỵ binh đoàn nếu như trang bị thượng có cái gì cần, cho dù cùng trẫm mở miệng!”

Hồng Vũ sửng sốt một chút, Hoàng Đế như thế nào sẽ lớn như vậy phương? Hắn không hề kiên trì cho người, mà là muốn cho trang bị, vậy thì thật sự là bạch tặng đồ tăng cường thực lực của mình ah, đây đối với trăm phương ngàn kế muốn suy yếu Hồng gia Hoàng Đế mà nói, cũng không phải một cái sáng suốt cử động. Nhưng hắn hay là rất mừng rỡ: “Đa tạ bệ hạ!” Vũ Tông Hoàng Đế gật gật đầu, châm chước một phen nói: “Mau chóng bắt đầu huấn luyện, đang mang trọng đại, coi như là lễ mừng năm mới, các ngươi cũng không thể lười biếng. Chờ thêm năm về sau, các ngươi lập tức xuất phát, chạy tới Hoa Lang quốc biên giới! Trẫm muốn cho Hoa Lang quốc những cái…kia thâm sơn cùng cốc vô tri dã dân nhìn xem, cái gì mới được là thiên triều thượng quốc!”

“Tiểu tử tuân chỉ!”

Hoàng Đế nhìn xem cái kia hơn 100 đầu cường đại Hoang Thú, ha ha cười cười, ước mơ lấy cái này chỉ Hoang Thú kỵ binh đoàn tại Địch Nhung trên thảo nguyên tung hoành ngang dọc đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi, đem Đại Hạ bách chiến bách thắng Thần Thoại rất xa truyền bá ra ngoài!

Vũ Tông Hoàng Đế trở lại hoàng cung, lập tức lại để cho người đem Bách Lí Thịnh Thế gọi tới.

Bách Lí Thịnh Thế đang tại ăn cơm chiều, buông bát đũa liền chạy đến. Đã đến ngự thư phòng, Vũ Tông Hoàng Đế đem trải qua kỹ càng nói với hắn rồi, chứng kiến hưng phấn vô cùng Hoàng Đế, Bách Lí Thịnh Thế cũng biết nó là cái gì tâm tư, thế nhưng mà Bách Lí Thịnh Thế không thể không giội nước lã: "Bệ hạ, càng là lực lượng cường đại, càng phải khống chế trong tay, Hồng gia bản thân tựu là cái không ổn định nhân tố, hiện tại Hồng Vũ trong tay lại khống chế lấy cường đại như vậy một chỉ lực lượng…"

Hoàng Đế lập tức theo đối với thành tựu về văn hoá giáo dục võ công ước mơ bên trong tỉnh táo lại, hắn nhìn xem Bách Lí Thịnh Thế gật gật đầu: "Ái khanh nói rất đúng."

Hoàng Đế cúi đầu chắp tay sau lưng, tại trong ngự thư phòng qua lại đi hai vòng, lại nói: "Hồng Thắng Nhật có lẽ không có vấn đề." Bách Lí Thịnh Thế không dám tỏ thái độ."Thế nhưng mà Hồng Vũ tiểu tử này, trẫm cũng nhìn không thấu hắn!" Bách Lí Thịnh Thế nói: "Bệ hạ có ý tứ là…" "Trẫm đoán chừng, chỉ cần Hồng lão gia tử vẫn còn, Hồng gia tựu cũng không quá giới hạn. Nhưng là Hồng Thắng Nhật nếu như đi rồi, tựu khó mà nói rồi." Trên thực tế theo cái loại nầy đối với thiên cổ lưu danh cuồng nhiệt trong chờ mong tỉnh táo lại, Hoàng Đế muốn so Bách Lí Thịnh Thế còn nhiều.

Hắn ở sâu trong nội tâm một mực rất rõ ràng, Hồng lão gia tử trung tâm không thành vấn đề, nhưng là hắn tựu là không thể dễ dàng tha thứ, có một cái không bị chính mình khống chế lực lượng tồn tại ở Đại Hạ cảnh nội, nhất là tại Vũ Đô nội thành!

Trước kia, hắn muốn lo lắng chỉ là chí tôn vũ giả, Nhất Phẩm Hợp Chân. Nhưng là một vị chí tôn vũ giả chỗ tạo thành phá hư tuy nhiên cực lớn, nhưng lại xa xa so ra kém một chi quân đội!

Một chi chính thức cường đại quân đội —— hiện tại Hồng Vũ nắm giữ cái này một chỉ Hoang Thú kỵ binh đoàn!

Hồng gia hôm nay đã có Nhất Phẩm Hợp Chân chí tôn vũ giả cài đặt, càng có một chỉ đánh đâu thắng đó; không gì cản

nổi kỵ binh đoàn, vẫn còn trong quân thâm căn cố đế Bàn Căn Thác Tiết!

Hoàng Đế trước kia cảm thấy Hồng gia là cái tai hoạ ngầm, như vậy hiện tại đã cảm thấy Hồng gia là cả Đại Hạ lớn nhất tai hoạ ngầm rồi.

Thế nhưng mà cái con kia Hoang Thú kỵ binh đoàn, đối với hắn hấp dẫn thật sự quá lớn. Cơ hồ không có có người nào Hoàng Đế có thể chống cự. Vũ Tông Hoàng Đế tự định giá liên tục, rốt cục quyết định: "Hồng Vũ là một thanh hảo đao, nhưng là muốn nắm giữ ở chúng ta trong tay mình! Hồng Thắng Nhật tựu là chuôi đao, thịnh thế, ngươi hay là muốn nắm chặt, tranh thủ lần thứ hai trùng kích Nhất Phẩm Hợp Chân thành công, đây mới là chúng ta triệt để nắm giữ Hồng gia căn bản!"

Bách Lí Thịnh Thế khom người đáp: "Vi thần tuân chỉ!"

Vốn là Bách Lí Thịnh Thế có khả năng nhất đột phá Nhất Phẩm Hợp Chân, nhưng là theo đệ thất bại lần trước, lần thứ hai thành công tỷ lệ cũng sâu sắc giảm xuống. Mà Hoàng Đế âm thầm cũng nuôi dưỡng không ít cao thủ, những người kia cùng Bách Lí Thịnh Thế cơ hội đã bình quân rồi.

"Đúng rồi." Hoàng Đế lại phân phó một câu: "Hồng Vũ dùng để phong ấn Hoang Thú cái chủng loại kia thiết bài, ngươi đi thăm dò thoáng một phát, nhìn xem là ai làm đấy, bên trong đến cùng có bao nhiêu không gian, có thể hay không gửi quân lương."

"Vâng."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Cổ gia (thượng)

Tác giả: Thạch Tam

Cao Thành Hoằng buổi tối hôm nay tại Cổ gia làm khách, chiêu đãi hắn chính là Cổ Ngọc Đường.

Bởi vì Hổ Sơn đại doanh sự tình, Cổ Ngọc Đường trong nhà, theo "Cực kỳ có Tiền Đồ người trẻ tuổi…" Biến thành "Một trong" bất quá như cũ có rất nhiều người coi được hắn, chỉ là cảm thấy hắn thời vận bất lực, gặp được Hồng Vũ cái này cổ quái đối thủ.

Có một số việc Nhị hoàng tử bất tiện ra mặt, thì có Cao Thành Hoằng để làm. Nhưng là hôm nay buổi tối, Cổ gia gia chủ Cổ Thiết Lôi cũng không có thiết yến khoản đãi Cao Thành Hoằng, hắn chỉ là ra mặt cùng Cao Thành Hoằng đánh cho cái bắt chuyện, tựu xin lỗi rời đi. Vẫn luôn là Cổ Ngọc Đường ra mặt tiếp đãi Cao Thành Hoằng.

Tiệc rượu chính giữa, Cao Thành Hoằng mấy lần thăm dò, Cổ Ngọc Đường đã muốn nói lại thôi, đợi đến lúc yến hội chấm dứt, Cổ Ngọc Đường thỉnh hắn đi chính mình sân nhỏ, đem người không có phận sự bấn lui, lúc này mới khe khẽ thở dài nói: "Cao huynh, kính xin ngươi lý giải khó xử của ta."

Cao Thành Hoằng cái kia trương lại để cho vô số nữ nhân hồn khiên mộng nhiễu khuôn mặt tuấn tú lên, lộ ra một tia khinh thường mỉm cười: "Như thế nào, chẳng lẽ Cổ gia thật đúng là muốn cân nhắc Hồng Vũ?"

Cao Thành Hoằng hôm nay tới mục đích, kỳ thật cùng Hồng Vũ không sai biệt lắm. Nhị hoàng tử đồng ý, trợ giúp Cổ gia leo lên Lục Đại bảo tòa nhà bảng, mà Cổ gia tắc thì muốn bánh chưng đi, bánh chocola lại, thuần phục Nhị hoàng tử.

Mà ngay cả Cổ Ngọc Đường đã cảm thấy phụ thân là càng thêm coi được Hồng Vũ, cái này lại để cho hắn phi thường bất mãn.

“Trong nhà có một số việc, hay là thế hệ trước làm chủ, ta… Bất quá Cao huynh yên tâm, ta nhất định hết sức du thuyết phụ thân!”

Cao Thành Hoằng giơ lên chén trà, mỉm cười: “Ta tin tưởng Cổ lão đệ, ánh mắt của ngươi tại Cổ gia khuất một ngón tay!”

Cổ Ngọc Đường đưa đến Cao Thành Hoằng về sau, liền trực tiếp chạy tới phụ thân thư phòng. Trong thư phòng ngoại trừ phụ thân bên ngoài, còn có hai vị tay cầm thực quyền thúc thúc. Cổ Ngọc Đường —— chào về sau, có chút không hiểu hỏi: “Phụ thân, chẳng lẽ ngươi thật sự coi được Hồng Vũ? Hồng gia tại Tứ đại trụ trời bên trong, là nội tình nhất nông cạn một cái. Hơn nữa Hồng Vũ lại là cái quần là áo lượt, mò mẫm hồ đồ còn có thể, quyết định Lục Đại bảo tòa nhà bảng thuộc sở hữu loại chuyện này, hắn căn bản không có khả năng có chỗ lợi gì ah.

Chuyện này, ta vẫn cảm thấy cùng Nhị hoàng tử hợp tác tốt nhất, Nhị hoàng tử có thể giúp chúng ta khuyên bảo bệ hạ, chỉ cần bệ hạ mở miệng bảng vị trí nhất định là của chúng ta…”

Cổ Thiết Lôi xem hắn, hỏi ngược lại: “Vậy tại sao không thể cùng Hồng Vũ hợp tác? Hồng Vũ cũng có thể thỉnh động Đại điện hạ.”

Cổ Ngọc Đường lắc đầu: “Trong lúc này cách một tầng, không phải như vậy thuận tiện. Hơn nữa ta cảm giác, cảm thấy Nhị điện hạ đích thủ đoạn còn hơn Đại điện hạ, tương lai…”

“Đừng bảo là.” Cổ Thiết Lôi đánh gãy hắn: “Đây chính là ta không đáp ứng vấn đề chỗ.” Cổ Ngọc Đường sững sờ, khó hiểu: “Phụ thân?” Cổ Thiết Lôi thở dài: “Bệ hạ tuổi xuân đang độ, tối thiểu còn có thể vị hai mươi năm, mấy vị điện hạ hiện tại tranh giành mà bắt đầu…, ngươi cảm thấy bệ hạ sẽ nghĩ như thế nào?”

Cổ Ngọc Đường thoáng cái đã minh bạch, phụ thân cũng không phải coi được Hồng Vũ, mà là không muốn cuốn vào hai vị điện hạ tranh đấu.

“Bệ hạ cùng hai vị điện hạ là phụ tử, coi như là mất hứng, răn dạy bọn hắn dừng lại:một chầu còn chưa tính. Thế nhưng mà chúng ta lẫn vào đi vào, đến lúc đó là được người chịu tội thay rồi!”

Cổ Ngọc Đường một thân mồ hôi lạnh: “Nhi tử hồ đồ!”

Cổ Thiết Lôi gật gật đầu: “Ngươi có thể nhanh như vậy minh bạch, không uổng công ta những năm này dạy bảo. Ta cũng nhìn không tốt Hồng Vũ, nhưng là chúng ta càng không khả năng cùng Nhị điện hạ hợp tác. Mà Bạch gia vết xe đổ còn tại đó, không cùng Hồng Vũ hợp tác, chúng ta cũng sẽ (biết) thừa nhận cự tổn thất lớn, được không bù mất, không bằng cùng Hồng Vũ liên thủ, lại để cho hắn đừng cho chúng ta thêm phiền, cho hắn một ít chỗ tốt là được. Không chuẩn, còn có thể làm cho hắn cho Vệ gia quấy rối.”

Cổ Ngọc Đường trong nội tâm vẫn còn có chút không thoải mái.

“Ta biết rõ ngươi cùng Hồng Vũ ăn tết (quá tiết), bất quá đại trượng phu co được dãn được, cái này một ít chuyện tính toán cái gì?”

“Nhi tử minh bạch.”

Cổ Ngọc Đường lui sau khi ra ngoài, lại quét qua vừa rồi trong thư phòng theo lệnh mà làm tư thái, nhếch miệng cười cười, mang theo khinh thường.

Lão đầu tử thật sự là thái cẩn thận rồi.

Hắn nói đã đúng vậy, bệ hạ không thích hai vị điện hạ sớm như vậy mà bắt đầu vì cái kia vị trí tranh đấu, hiện tại lẫn vào đi vào phong hiểm thật lớn. Nhưng là bây giờ gia nhập Nhị điện hạ trận doanh, cái kia chính là tâm phúc trọng thần! Đợi đến lúc tương lai Nhị điện hạ đăng cơ, đừng nói cái gì Lục Đại bảo tòa nhà bảng, Tứ đại trụ trời cũng ở trong tầm tay!

Không có phong hiểm, ở đâu ra lợi ích?

Lão đầu tử thật sự là già rồi, lo trước lo sau, dừng lại không tiến! Hắn lắc đầu, có…khác ý nghĩ của mình.

Vệ gia người buổi chiều đã tới rồi, bất quá chứng kiến Hồng Vũ không tại tựu đi trở về.

Thế nhưng mà vừa rạng sáng ngày thứ hai, Cổ Thiết Lôi Tam đệ Cổ Thiết Hùng đã tới rồi, đoạt tại Vệ gia người phía trước.

Cổ Thiết Hùng tại Hồng gia cùng Hồng Vũ nói chuyện suốt hai canh giờ, sau đó thoả mãn mà về. Về phần Cổ Ngọc Đường sự tình, đương Cổ Thiết Hùng xuất ra một phần Vũ Đô thành bên ngoài trang viên khế đất biểu đạt "Áy náy" về sau, Hồng Vũ cũng tựu "Rộng lượng" tỏ vẻ không để trong lòng rồi.

Buổi chiều Vệ gia người lại đến, Hồng Vũ tránh mà không thấy.

Tất cả mọi người cho rằng Hồng Vũ khẳng định hay là thủ đoạn kia, tìm lấy cớ đi Vệ gia đại náo một hồi, lại để cho Vệ gia mặt quét rác, rời khỏi bảng tranh đấu.

Bởi vì vì bọn họ đã không nghĩ ra được, ngoại trừ phương pháp này, Hồng Vũ cái này quần là áo lượt còn năng có biện pháp nào có thể trợ giúp Cổ gia thượng vị.

Cổ gia, Bạch gia, Vệ gia, thực lực kém cực kỳ bé nhỏ, muốn thông qua chính đáng cách trợ giúp Cổ gia trèo lên đỉnh, tựu phải trợ giúp Cổ gia tăng cường thực lực, thế nhưng mà Hồng Vũ có bản lãnh này sao? Hắn cũng không thể lại để cho Hồng phủ cao thủ gia nhập Cổ gia a? Hồng lão gia tử cái thứ nhất không đáp ứng.

Thế nhưng mà đánh cho Bạch gia lại đánh Vệ gia, gây thù hằn quá nhiều, cho dù là có thể tranh thủ đến Cổ gia, đây cũng là một đầu tự chịu diệt vong chi lộ.

Nhị hoàng tử trong phủ, đã biết tin tức Nhị điện hạ cùng Cao Thành Hoằng, Cổ Ngọc Đường cùng một chỗ hắc hắc cười lạnh, chờ xem Hồng Vũ chê cười.

Thế nhưng mà ngày hôm sau, một tin tức làm cho cả Vũ Đô khiếp sợ! Cổ gia tại tàng Vân sơn, phát hiện ra một tòa Địa Hỏa Canh Kim mỏ! Sơ bộ phán đoán, cái này một chỗ tài nguyên khoáng sản số lượng dự trữ tại mười vạn cân đã ngoài!

Địa Hỏa Canh Kim chính là là phi thường trân quý một loại kim loại, chính là chế tạo huyền binh ắt không thể thiếu một loại nguyên liệu. Mà giống như:bình thường binh khí gia nhập rất ít lượng Địa Hỏa Canh Kim về sau, dùng bền trình độ cùng trình độ sắc bén cũng đều sẽ sâu sắc tăng lên.

Loại này trân quý kim loại tài liệu, giá cả một mực bảo trì tại một vạn lượng bạc một lượng trình độ lên, hơn nữa thường xuyên đoạn hàng.

Tại Đại Hạ cảnh nội, Địa Hỏa Canh Kim số lượng dự trữ rất thưa thớt, cái này tòa Địa Hỏa Canh Kim mỏ, chính là Đại Hạ trước mắt mới chỉ hiện lớn nhất một tòa!

Cổ gia vốn là tựu thực lực cường hãn, một khi đạt được cái này tòa tài nguyên khoáng sản trợ giúp, tối đa ngũ năm thời gian, là có thể đem Bạch gia cùng Vệ gia xa xa lắc tại tại sau lưng.

Mà tin tức này rung động có tác dụng trong thời gian hạn định còn không có đi qua, Bạch gia lại tuyên bố, tương lai có thể trường kỳ cung ứng ** Hoang Thú, đẳng cấp cao nhất thậm chí cao tới Tam phẩm!

Tuy nhiên muốn hàng phục Hoang Thú còn phải dựa vào người mua chính mình, nhưng là cái này trường kỳ cung ứng, hơn nữa là bán ra **, lại làm cho cả Vũ Đô rung động một bả!

Nếu như nói Địa Hỏa Canh Kim mỏ hiệu quả còn muốn năm năm về sau mới năng trông thấy, như vậy Hoang Thú thế nhưng mà thật tăng lên chiến lực, hiệu quả dựng sào thấy bóng! Cổ gia có thể bán ra, hiển nhiên là người ta mình đã đã có đại lượng hàng tồn, không chuẩn đã rất nhiều thuần hóa rồi!

Đến lúc này, cho dù là mù lòa cũng có thể nhìn ra, cái này hai cái đều là Hồng Vũ trợ giúp bày ra đấy. Thế nhưng mà Hồng Vũ cái phế vật này nhị thế tổ, phá sản ngu xuẩn quần là áo lượt, thật sự có loại này đại thủ bút?

Đương Cổ gia danh vọng cùng thực lực theo cái này hai cái tin tức phi tăng lên thời điểm, có người thả ra tin tức: Hồng Vũ đang khoác lác. Hắn căn bản không có thực lực kia!

Hoài nghi không ít người, bất quá rất nhiều người không dám hoặc là không muốn nói ra đến mà thôi.

Nhưng là hiện tại tầng này cửa sổ bị xuyên phá rồi, mọi người cũng cũng chưa có cố kỵ, vì vậy nghi vấn âm thanh nhao nhao mà lên. Trên thực tế không riêng gì ngoại nhân, Cổ gia người một nhà cũng có chút không dám tin tưởng.

Cổ Ngọc Đường rất là lo lắng khuyên bảo phụ thân: "Hồng Vũ đây là lại hồ đồ ah, loại này da trâu thổi ra đi, cũng không phải là vi chúng ta bác lấy vật gì tốt thanh danh, một khi da trâu bị đâm phá, chúng ta Cổ gia tựu thật sự mặt quét rác rồi. Đừng nói cái gì Lục Đại bảo tòa nhà bảng rồi, năng bảo trụ hiện tại vị trí cũng không tệ rồi!"

Trừ hắn ra, cái khác Cổ gia người cũng rất lo lắng: "Đúng vậy a gia chủ, nói loại này khoác lác có ý gì? Còn không bằng lại để cho Hồng Vũ đi Vệ gia đại náo một hồi."

Bọn họ đều là một cái ý nghĩ: Hồng Vũ chỉ là nói khoác, hắn nói cái này hai cái, tất cả đều là giả dối hư ảo đấy! Bởi vì này thật sự quá kinh người, căn bản không có khả năng đó a!

Đang ngồi, chỉ có Cổ Thiết Lôi cùng Cổ Thiết Hùng bất động như núi lão thần khắp nơi, mọi người sảo sảo nhượng nhượng(bảy mồm tám mỏ chõ vào), dần dần cũng tựu yên tĩnh xuống dưới, bởi vì vì bọn họ đã chứng kiến gia chủ sắc mặt bình thản như thường, một bộ bất vi sở động bộ dạng.

"Gia chủ?"

Cổ Thiết Lôi thản nhiên nói: "Đây là đã sớm thương lượng tốt, có cái gì thật lo lắng cho hay sao? Các ngươi trên tay đã không có việc gì tình làm sao? Tụ ở chỗ này làm gì?"

Mọi người một bụng nghi vấn, lại không dám nói nữa rồi, dần dần tán đi.

Chỉ còn lại có Cổ Thiết Lôi cùng Cổ Thiết Hùng về sau, hai người vốn là trấn định tự nhiên thoáng cái không thấy rồi, chỉ còn lại có nồng đậm ưu sầu.

"Tam đệ, lúc trước cũng không nói gây ra động tĩnh lớn như vậy ah…"

Cổ Thiết Hùng cũng có chút không chắc: "Đại ca, nếu không ta lại đi Hồng Vũ chỗ đó hỏi một chút?"

Chuyện này huyên náo xôn xao, thế nhưng mà Hoàng Đế bệ hạ biết rõ về sau, chỉ là nhẹ nhàng thở dài, thần sắc có chút ảm đạm. Hắn đã gặp Hồng Vũ cái con kia đáng sợ Hoang Thú kỵ binh đoàn, biết rõ cái kia trường kỳ cung ứng ** Hoang Thú tuyệt đối không có vấn đề. Mà vốn là chỉ cần cái này một đầu, là có thể đem Cổ gia trực tiếp đưa lên Lục Đại bảo tòa nhà bảng vị trí, Hồng Vũ cần gì phải vẽ rắn thêm chân hơn nữa một tòa Địa Hỏa Canh Kim mỏ?

Cái kia tựu chỉ có thể nói rõ một điểm: cái này tòa mạch khoáng cũng thật sự.

Tuy nhiên tuyên bố là Cổ gia đấy, nhưng là nhất định nắm giữ ở Hồng Vũ trong tay. Hồng gia càng ngày càng lớn mạnh, Hoàng Đế càng thêm sầu lo. Hắn nhằm vào Hồng gia một ít bố trí đã dần dần triển khai, bất quá trong ngắn hạn lại không có gì hiệu đích phương pháp xử lý ngăn chặn Hồng Vũ, cũng chỉ có thể yên lặng theo dõi kỳ biến rồi.

Nhưng là đường đường một quốc gia chi chủ, có thể vận dụng tài nguyên cùng thủ đoạn là xa xa hồ thường nhân tưởng tượng đấy. Vũ Tông Hoàng Đế những bố trí kia, một khi hoàn thành, đối với Hồng gia mà nói, tuyệt đối là một hồi đáng sợ tai nạn!

Mà ở Hoàng thành bên ngoài, Vũ Đô ở trong, cái này hai cái tin tức đã nhanh chóng diếu, thảo luận nhiệt liệt. Đã có người âm thầm tiến về trước Tàng Vân Sơn tìm kiếm cái gọi là "Cổ gia quặng mỏ" mà có nhiều người hơn, thì là chọn dùng càng thêm trực tiếp phương pháp, đi vào Cổ gia, cầu mua Hoang Thú!

Lần này tử, Cổ Thiết Lôi thật đúng là nóng nảy, tự mình đến nhà đến tìm Hồng Vũ. Hồng Vũ dăm ba câu đem hắn đuổi đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Cổ gia (hạ)

Tác giả: Thạch Tam

Hồng Khê có chút không rõ: "Thiếu gia, ngài đã đã sớm có an bài, vậy tại sao không đề cập tới trước nói cho Cổ Thiết Lôi đâu này?"

Hồng Vũ cười hì hì: "Không treo khẩu vị của hắn, hắn tại sao có thể có khắc sâu nhận thức đến chúng ta trợ giúp di đủ trân quý đâu này?" Hồng Khê chân chó khí tỏ khắp: "Cao! Thật sự là cao!" Trường kỳ cung ứng ** Hoang Thú, đây là Hồng Vũ tạm thời nảy lòng tham nghĩ đến đấy. Dù sao Vũ Đô thành bên ngoài tựu là Hổ Sơn, Tứ phẩm trở xuống đích Hoang Thú đều có thể tìm được.

Còn chân chính cần Tam phẩm Hoang Thú dù sao vẫn là số ít, không nói Tam phẩm Hoang Thú giá cả đắt đỏ, coi như là mua về, muốn hàng phục Tam phẩm Hoang Thú cũng thật sự quá khó khăn rồi. Trên thực tế có thể hàng phục Ngũ phẩm, cũng đã xem như một cái không lớn không nhỏ kỳ tích.

Về phần cái kia một tòa Địa Hỏa Canh Kim mỏ, là Hồng Vũ trở về trên đường nghe Quan Lăng nói.

Quan Lăng bọn hắn tại Tàng Vân Sơn thời gian rất dài, đối với chỗ đó hết sức quen thuộc. Lại nói tiếp một ít kỳ quái địa phương, đám thợ săn chính mình cũng không có ý thức được có cái gì bất đồng, thế nhưng mà một bên Hồng Thân kiến thức rộng rãi, ý thức được hắn trung một chỗ, rất có thể là một tòa Địa Hỏa Canh Kim mỏ.

Coi như là không có Cổ gia sự tình, Hồng Vũ cũng sẽ phái người trước đi khai hoang. Chỉ có điều số lượng dự trữ đến cùng có bao nhiêu quỷ mới biết được, Hồng Vũ hào không chịu trách nhiệm thổi cái da trâu. Dù sao chỉ cần có cái này tòa mạch khoáng tồn tại, khai thác đi ra Địa Hỏa Canh Kim chở về Vũ Đô, lại để cho mọi người xem đến là được rồi. Chờ thêm đoạn thời gian này, Cổ gia trèo lên đỉnh Lục Đại bảo tòa nhà,

này tòa Địa Hỏa Canh Kim mỏ, coi như là lập tức khô kiệt cũng không sao cả.

Hồng Vũ đã sớm phái người đi Tàng Vân Sơn, đây một lần nhưng lại Hồng phủ ra mặt, tin tưởng tề quận bên kia sẽ chăm chú phối hợp.

Mà Hồng Vũ chỉ phái đi hai người: Trương Đông Lôi cùng Tiểu Lâm.

Trương Đông Lôi tiểu tử này trên việc tu luyện đột nhiên tăng mạnh, mà Tàng Vân Sơn không thể nghi ngờ là một cái phi thường thích hợp chỗ tu luyện, chẳng những có thể đủ lợi dụng Hoang Thú đến tôi luyện bản thân, hơn nữa trong núi sản xuất phần đông tài nguyên, hắn cũng có thể gần đây lấy dùng.

Sắp đã đến Hoa Lang quốc cuộc chiến, Trương Đông Lôi chiến lực còn khởi không đến cái tác dụng gì, Hồng Vũ quyết định không mang theo hắn đi.

Mà Tiểu Lâm, thì là với tư cách dẫn đường, lo lắng bọn hắn tìm không thấy địa phương.

Đưa đến Cổ Thiết Lôi về sau, Hồng Vũ ai thán một tiếng mệnh khổ, khởi hành chạy tới Hổ Sơn. Bắt Hoang Thú loại chuyện này, chỉ có thể hắn tự mình động thủ. Trước đó lần thứ nhất Hổ Sơn săn thú, có đại bang Vũ Liệt Tinh Doanh binh sĩ làm bạn, đây một lần, Hồng Vũ mang lên thợ săn [Hunter] tiểu đội.

Trước đó lần thứ nhất tại hổ trong núi, Hồng Vũ ngồi chính là cáng tre, đây một lần càng khoa trương, Tô Tam sớm chuẩn bị đỉnh đầu cỗ kiệu.

Hoang Thú đám thợ săn cá nhân thực lực, tại phía xa Vũ Liệt Tinh Doanh chiến sĩ phía trên, hai người mang cỗ kiệu, như cũ trong núi bước đi như bay.

Vừa lúc mới bắt đầu, bọn hắn còn có chút lo sợ bất an, như cũ dựa theo tại Tàng Vân Sơn bên trong đích đi săn thói quen, khắp nơi coi chừng cảnh giới. Thế nhưng mà bọn hắn dần dần hiện, có Thiếu chủ tọa trấn, bọn hắn căn bản không cần quan tâm, đầu kia Hoang Thú đui mù xông tới, đẳng cấp thấp trở

thành mọi người trong bụng mỹ thực, đẳng cấp cao là được tù nhân.

Mãi cho đến huyền ưng nham, Hồng Vũ cùng sư tử Thiên Tôn mẫu tử gặp mặt, đã cùng voi không xê xích bao nhiêu tiểu sư tử vui sướng xông lại, quả thực đem đám thợ săn lại càng hoảng sợ.

Đợi đến lúc Thiếu chủ cùng tiểu sư tử chơi đùa mà bắt đầu…, bọn hắn mới lau một bả mồ hôi lạnh, nguyên lai Thiếu chủ tại đây còn cất giấu hai đầu đây này.

Trước đó lần thứ nhất theo Phương Lưu Vân chỗ đó định chế (*hàng đặt theo yêu cầu) phong ấn thiết bài còn có tám miếng, Hồng Vũ tựu đã tóm được bát đầu Hoang Thú, đều là Ngũ phẩm đã ngoài, bất quá trong đó chỉ có một đầu Tứ phẩm. Thật sự là bởi vì hổ trong núi Hoang Thú đẳng cấp quá thấp, hắn tìm thật lâu, cũng chỉ có lấy một đầu Tứ phẩm Hoang Thú xui xẻo nhất.

Đem cái này bát đầu Hoang Thú phong ấn, Hồng Vũ nghĩ nghĩ, hay là đi nắm bát đầu lục phẩm Hoang Thú —— thật sự có người muốn mua sống Hoang Thú, cái này cấp bậc mới được là thích hợp nhất đấy.

Hồng Vũ còn kén cá chọn canh thoáng một phát, giống như:bình thường lục phẩm Hoang Thú nói ví dụ Tử Lôi mãng, lửa giận cuồng rắn mối các loại hết thảy không muốn, hắn bắt đều là Ngạc Mộng Giác Mã, Hắc Ban Dạ Hổ các loại, có thể trở thành tọa kỵ, hơn nữa uy phong lẫm lẫm chiến lực cường đại đấy.

Chuẩn bị xong về sau, hắn lại để cho người thông tri Cổ gia người trước tới tiếp thu.

Hồng Vũ quyết định đem Hoang Thú cùng một bộ phận Địa Hỏa Canh Kim tiêu thụ giao cho Cổ gia, tựu là muốn đem Cổ gia triệt để cột vào Hồng gia trên chiến xa. Đã có lợi ích gút mắc, tương lai có chuyện muốn thiết cát (*cắt) Khả cũng không phải là dễ dàng như vậy rồi.

Hơn nữa hắn tin tưởng, theo hợp tác xâm nhập, Cổ gia cũng sẽ (biết) càng ngày càng dựa vào Hồng gia.

Bởi vì bất luận là ** Hoang Thú, hay là Địa Hỏa Canh Kim, đều là cực độ khan hiếm tài nguyên. Hai cái này tiêu thụ quyền nơi tay, Cổ gia có nguyên vẹn vận tác không gian, tiến hành một ít lợi ích trao đổi. Mà theo Cổ gia theo ở bên trong lấy được chỗ tốt càng ngày càng nhiều, bọn hắn đương nhiên tựu không có ly khai Hồng gia rồi. Cổ Thiết Lôi gần nhất áp lực rất lớn. Ngoại giới đối với Cổ gia nghi vấn càng ngày càng nghiêm trọng, mà Cổ gia bên trong, cũng có các loại nghi vấn thanh âm, tuy nhiên Cổ Thiết Lôi bằng vào nhiều năm xây dựng ảnh hưởng tạm thời áp chế, thế nhưng mà hắn đã ẩn ẩn cảm giác được, có người đang âm thầm trợ giúp!

Trong ngoài đều khốn đốn, Cổ Thiết Lôi đã ẩn ẩn có chút hối hận cùng Hồng Vũ hợp tác thời điểm, hắn nhận được tin tức, Hồng Vũ lại để cho hắn đi Hổ Sơn, tiếp thu một đám Hoang Thú.

Cổ Thiết Lôi đúng là sứt đầu mẻ trán thời điểm, nghe được tin tức này, cuối cùng là thở dài một hơi, mang theo Tam đệ Cổ Thiết Hùng vội vàng chạy tới Hổ Sơn.

Hồng Vũ phái tới người chuyên môn dặn dò qua, lại để cho hắn không muốn dẫn quá nhiều người. Cổ Thiết Lôi hai huynh đệ trên đường thời điểm, trong nội tâm bắt đầu phạm nói thầm: đến cùng có bao nhiêu Hoang Thú?

Chỉ làm cho chính mình hai người đến, đoán chừng chắc có lẽ không quá nhiều. Bằng không mà nói chiếu ứng không đến.

Hai người trong đầu buồn bực chạy đi, một hồi lâu Cổ Thiết Hùng rốt cục nhịn không được nói: "Đại ca, chỉ sợ Hồng Vũ là tìm Hoang Thú thợ săn [Hunter] bắt Hoang Thú, cái kia bên cạnh giá tiền khẳng định không thấp, chúng ta không chuẩn muốn làm lỗ vốn mua bán ah!"

Cổ Thiết Lôi thở dài: "Đến lúc này, đừng nói lỗ vốn mua bán rồi, chỉ cần có thể có ** Hoang Thú, giá cao thu mua chúng ta cũng phải gượng chống xuống dưới! Ai… Ta hiện đang lo lắng chính là, Hồng Vũ tạm thời tìm người bắt Hoang Thú, có thể có vài đầu? Chúng ta thế nhưng mà đối ngoại nói trường kỳ cung ứng, nếu làm ra một lượng đầu, đối với tại cục diện bây giờ căn bản không có bất luận cái gì trợ giúp, người

khác xem xét đã biết rõ chuyện gì xảy ra, vậy chúng ta Cổ gia, thật có thể là mặt quét rác rồi.”

Cổ Thiết Hùng không phải không thừa nhận đại ca người gia chủ này xác thực không chính mình nhìn thấu triệt lâu dài, bị hắn như vậy một phần tích, Cổ Thiết Hùng thật buồn bực rồi.

Hai người đuổi tới Hổ Sơn, đã đến ước định địa điểm, đã tìm được Hồng Vũ phái tới Tô Tam. Tô Tam hướng bọn họ vẫy tay một cái: “Hai vị đại nhân, Thiếu chủ đã đi trở về, mọi chuyện cần thiết Thiếu chủ đã an bài tốt, ngài nhị vị mời đi theo ta.”

Cổ Thiết Lôi thực có chút tức giận rồi, đang tại Hồng Vũ mặt, hắn khả năng còn sẽ không nói quá khó nghe, nhưng là bây giờ chỉ có Tô Tam, đường đường Cổ gia gia chủ có cái gì không dám nói hay sao?

“Hồng thiếu gia đến cùng là có ý gì? Chúng ta Cổ gia đã biểu hiện ra đầy đủ thành ý a? Chúng ta tín nhiệm hắn, nhưng bây giờ thì sao? Chúng ta Cổ gia cũng sắp muốn trở thành toàn bộ Vũ Đô chê cười!”

Cổ Thiết Hùng nói thì càng không khách khí, mang theo một lượng nồng đậm oán khí: “Vũ thiếu gia ít nhất có lẽ sớm theo chúng ta thương lượng một chút a? Làm không được hứa hẹn cũng đừng có hứa đi ra!”

Tô Tam cũng không nói lời nào, Hoang Thú thợ săn [Hunter] xuất thân hắn, mấy ngày nay tận mắt nhìn thấy Hồng Vũ rốt cuộc là như thế nào “Dạy dỗ” những cái…kia Hoang Thú đấy, cho nên hắn đối với Thiếu chủ, đã là một loại sùng bái tâm lý rồi.

Hai người này lao thao nói Thiếu chủ không phải, Tô Tam nếu như là Nhất Phẩm Hợp Chân, cam đoan khẽ vươn tay nắm cái này hai lão nầy cổ, chính phản mấy cái tai to quang: ngươi dám nói thiếu gia nói bậy!

Thế nhưng mà hắn hiện tại không có có năng lực như thế, nhưng là hắn nghẹn lấy một cổ kình, chờ trong chốc lát lại để cho thiếu gia chiến tích đánh mặt của các ngươi!

Tô Tam cùng Cổ Thiết Lôi hai người "Chắp đầu" thật sự Hổ Sơn bên ngoài, sau đó mang theo hai người tiến vào hồ Sơn, Hoang Thú tựu giấu ở một cái sơn cốc bên trong, có tám gã thợ săn [Hunter] trông giữ.

Cổ Thiết Lôi lúc ban đầu một trận bực tức về sau, tựu trầm mặc không nói. Ngược lại là Cổ Thiết Hùng, lải nhải nói một đường, tựa hồ muốn đem trong khoảng thời gian này phiền muộn cùng bất mãn tất cả đều tiết ra đến.

"Hồng thiếu gia đến cùng chuẩn bị vài đầu Hoang Thú? Quá ít hay là thôi đi, ít nhất cũng phải cho chúng ta bốn đầu a? Đẳng cấp cũng không thể quá thấp, không sai biệt lắm rất đúng thất phẩm, bằng không thì chúng ta Cổ gia tựu thực trở thành hài hước rồi, tuy nhiên yêu cầu như vậy rất khó đạt tới, thế nhưng mà cũng không thể trách chúng ta, ai bảo Vũ thiếu gia đơn giản đồng ý đâu này? Chúng ta cũng là người bị hại, không như vậy căn bản không thể ngăn chặn Vũ Đô những người kia miệng ah…"

Tô Tam một lời không, đứng tại miệng sơn cốc khoa tay múa chân một tư thế: "Thỉnh chính các ngươi xem!"

Trong sơn cốc, bát đầu lục phẩm Hoang Thú thình lình, lẫn nhau tầm đó lẫn nhau không phục, ngươi trừng mắt ta ta trừng mắt ngươi, trong lỗ mũi phun ra một cổ dày đặc nóng tính. Cổ Thiết Lôi hai huynh đệ thoáng cái ngây ngẩn cả người. Lục phẩm Hoang Thú đối với hai người mà nói không coi vào đâu, nhưng là thoáng cái xuất hiện bát đầu, coi như là Cổ Thiết Lôi cả đời này đến bây giờ, cũng không có duy nhất một lần nhìn thấy qua nhiều như vậy bị bắt bắt lục phẩm Hoang Thú!

"Ti ——" Cổ Thiết Hùng hít sâu một hơi, có chút không dám tin tưởng hỏi: "Những…này, đều là cho chúng ta hay sao?"

Tô Tam hừ một tiếng: "Không phải cho các ngươi còn có thể cho ai?"

Cổ Thiết Lôi hai huynh đệ đã không thèm để ý Tô Tam ngữ khí chẳng phải cung kính rồi, hai người hưng phấn vô cùng xông đi lên: "Ha ha ha, Ngạc Mộng Giác Mã! Hắc Ban Dạ

Hổ! Ha ha ha, coi như là tại lục phẩm bên trong cũng là hàng bán chạy! Bát đầu, suốt bát đầu ah, đây một lần xem những người kia còn có lời gì nói!"

Tô Tam chờ bọn hắn hưng phấn đã xong, mới lạnh lùng nói: "Ta cho rằng đường đường Lục Đại bảo tòa nhà gia chủ, có lẽ có chút kiến thức đâu rồi, không nghĩ tới bát đầu lục phẩm Hoang Thú, thật hưng phấn thành cái dạng này."

Cổ Thiết Lôi giận tím mặt: "Ngươi nói cái gì? Chỉ bằng ngươi cũng dám coi rẻ bổn tọa!"

Tô Tam cười hắc hắc, lấy ra tám miếng thiết bài, ném cho bọn hắn: "Đưa vào linh hồn chi lực, chính mình nhìn xem."

Hai người tiếp được thiết bài, có chút kỳ quái liếc nhìn nhau. Phong ấn thiết bài hiện tại còn không có lưu truyền ra, hai người cũng không biết những…này tiểu thiết bài cùng Hoang Thú có liên hệ gì.

Cổ Thiết Lôi hừ lạnh một tiếng, đánh chó còn muốn xem chủ nhân, xem tại Hồng Vũ làm ra bát đầu lục phẩm Hoang Thú tình cảm lên, Cổ Thiết Lôi quyết định tạm thời vượt qua Tô Tam một lần.

Linh hồn hắn chi lực động, vừa mới rót vào thiết bài, đã cảm thấy trên tay nhẹ nhàng run lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Thiên Địa bảo huyệt (thượng)

Tác giả: Thạch Tam

"Oanh!"

Đại địa chấn động, một đầu cao tới năm trượng, giống nhau Khỉ Đột Khổng Lồ Hoang Thú rơi vào trong sơn cốc, cái kia bát đầu lục phẩm Hoang Thú một tiếng gào thét, tất cả đều bị vẻ này tùy theo mà đến ngập trời hung uy, chấn nhiếp nằm sấp trên mặt đất.

Cổ Thiết Lôi chấn động: "Ngũ phẩm Hoang Thú Kim Cương Hỏa Viên!"

Cổ Thiết Hùng khó có thể tin nhìn xem cái kia một đầu Kim Cương Hỏa Viên, lại nhìn xem trong tay mình dán bài, tràn đầy chờ mong đưa vào linh hồn chi lực!

"Oanh!"

"Ngũ phẩm Hoang Thú Nguyên Lực Sư Vương!"

Mà sau đó, hai người không ngừng đưa vào linh hồn chi lực, tất cả Ngũ phẩm Hoang Thú xuất hiện, hai người không ngừng khiếp sợ, bởi vì tám miếng thiết bài bên trong, đã xuất hiện Thất đầu Ngũ phẩm Hoang Thú!

Còn lại cuối cùng một quả thiết bài, Cổ Thiết Lôi nhẹ nhàng vuốt phẳng, đem linh hồn chi lực đưa vào đi, hắn vô ý thức suy đoán: trong lúc này, sẽ là cái kia một loại Ngũ phẩm Hoang Thú?

"Oanh!"

Sở hữu tất cả Ngũ phẩm Hoang Thú toàn thân như nhũn ra, nằm sấp té trên mặt đất, cả cái sơn cốc, duy chỉ có trung ương một đầu cao tới bát trượng, núi nhỏ giống như:bình thường Mãnh Hổ hình dạng Hoang Thú ngạo nghễ mà đứng!

"Tứ phẩm Hoang Thú Nộ Thiên Hổ!"

Cổ Thiết Lôi hai huynh đệ cùng một chỗ hô lên, hôm nay hai người bọn họ cũng chẳng quan tâm thật xấu hổ chết người ta rồi, đường đường Lục Đại bảo tòa nhà người cầm quyền, như một không kiến thức Hai lúa đồng dạng, liên tục kinh hô. Thật sự là trong khoảng thời gian này cực độ áp lực phía dưới, cuối cùng tại tuyệt xử phùng sanh (*gặp được đường sống trong cõi chết), hai người cũng có chút thất thố rồi.

Lúc này Cổ Thiết Lôi, đã hoàn toàn bị rung động rồi, quên vừa rồi Tô Tam bất kính.

Tô Tam hừ một tiếng, nói: "Thiếu chủ nhà ta tuyệt sẽ không làm cái gì không thể thực hiện hứa hẹn! Hắn nói là làm!"

Cổ Thiết Lôi hai người ngượng ngùng, mặt mo đỏ bừng.

…

Tô Tam tức giận cùng hai người giao tiếp về sau tựu dẫn người đi rồi, Cổ Thiết Lôi hai huynh đệ, như cũ đem Ngũ phẩm đã ngoài Hoang Thú phong ấn tại thiết bài bên trong, rồi sau đó hai huynh đệ tựa như người chuyên nghề chăn dê đuổi dê đồng dạng, vội vàng bát đầu lục phẩm Hoang Thú đi trở về.

Chờ đến cửa thành, Cổ Thiết Lôi nhìn qua cái kia nguy nga Vũ Đô thành, ngẫm lại mấy ngày nay chính mình giống như bị những người kia khung đã đến hỏa diễm thượng sấy [nướng] giống như:bình thường, nhất thời một cổ oán khí theo trong đáy lòng vọt lên, phía trên trên đỉnh đầu!

Hắn hung hăng gắt một cái, trò chuyện phát thiếu niên cuồng: "Ta · Nhật! Có như vậy đồ tốt, dựa vào cái gì muốn y Cẩm dạ hành? Lão Tam, đem Hoang Thú đã phóng xuất, chúng ta uy phong một bả!"

Cổ Thiết Hùng kỳ thật đã sớm nhịn không nổi, vô cùng cao hứng đáp ứng một tiếng, hai cái cộng lại hơn một trăm tuổi người rồi, hưng phấn mà giống như hài tử, đem sở hữu tất cả Hoang Thú tất cả đều phóng xuất…

Rầm rầm rầm…

Từng tiếng nổ mạnh, tại đây khoảng cách Vũ Đô thành rất gần, lui tới đều là thương nhân người đi đường, theo trên đầu thành càng là có thể rõ ràng địa chứng kiến những cái…kia cực lớn Hoang Thú, thoáng cái, toàn bộ thành trong ngoài, giống như chết yên tĩnh!

"Ha ha ha!" Hai huynh đệ một tiếng cuồng tiếu, xua đuổi lấy Hoang Thú, phát ra từng đợt nặng nề tựa như tháng sáu hạn lôi tiếng bước chân, phá vỡ tĩnh mịch, vòng quanh thành dạo qua một vòng.

Hoang Thú nhóm: đám bọn họ hình thể quá lớn, đương nhiên không thể vào thành.

Nhưng là Cổ Thiết Lôi cố ý đem tốc độ thả chậm, Hoang Thú nhóm: đám bọn họ theo một cái cửa thành đến một cửa thành khác, đi gần nửa canh giờ, nội thành những cái…kia nhận được tin tức người, chen chúc tới vây xem. Cổ Thiết Lôi hai huynh đệ nghe được cái kia từng tiếng sợ hãi thán phục, cuối cùng là hãnh diện.

Hắn thậm chí cảm giác, đời này ngoại trừ kế nhiệm gia chủ ngày nào đó, tựu thuộc hôm nay đầy nhất đủ!

Cổ Thiết Lôi dương dương đắc ý: "Bổn tọa quyết định hạng gì anh minh? Cùng Vũ thiếu gia hợp tác, tuyệt đối không có sai!"

Cổ Thiết Hùng cũng đập đại ca mã thí tâng bốc: "Cho nên ta từ nhỏ tựu theo sát đại ca bước chân. Ha ha ha!"

Hắn lại nghĩ tới đến: "Đại ca, nếu như Vũ thiếu gia không phải thuận miệng nói lung tung, ** Hoang Thú có thể trường kỳ cung ứng, vậy chúng ta về sau đã có thể kiếm lợi lớn!"

Cổ Thiết Lôi sớm liền nghĩ đến, gật đầu nói: "Tứ phẩm đã ngoài Hoang Thú không thể đơn giản bán ra rồi, ai muốn, tựu muốn xuất ra lại để cho chúng ta động tâm thẻ đánh bạc để đổi!"

Cổ Thiết Hùng liên tục gật đầu.

Cổ Thiết Lôi lại nhìn một chút những người vây xem kia bầy, nói khẽ với Tam đệ nói: "Nếu như về Hoang Thú lời hứa

có thể thực hiện, như vậy Địa Hỏa Canh Kim mỏ, chỉ sợ cũng là thật sự!"

Cổ Thiết Hùng một cái run rẩy: "Đại ca ngươi nói là Vũ thiếu gia trong tay thật sự nắm giữ lấy một tòa Địa Hỏa Canh Kim mạch khoáng? !"

Cổ Thiết Lôi chậm rãi nhẹ gật đầu,

Cổ Thiết Hùng hơn nửa ngày mới kịp phản ứng: "Đại ca, đây một lần lựa chọn cùng Vũ thiếu gia hợp tác, thật sự là thái sáng suốt rồi!"

…

Vũ Đô thành chính là quân sự trọng địa, người bình thường đương nhiên không cho phép đi lên. Nhưng là Nhị hoàng tử bọn người muốn lên đến nhưng lại dễ dàng.

Cao Thành Hoằng cùng Cổ Ngọc Đường cùng Nhị điện hạ, đứng tại thành trong khắp ngõ ngách, bọn hắn có thể chứng kiến dưới thành, dưới thành người lại nhìn không tới bọn hắn.

Cái kia 16 đầu Hoang Thú đang tại theo phía dưới tường thành chậm rãi đi qua, ba người đều có thể cảm nhận được, dưới chân thành đã ở run nhè nhẹ.

Nhị điện hạ sắc mặt cực kỳ khó coi, hắn tuyệt đối thật không ngờ, Hồng Vũ rõ ràng thật sự làm ra nhiều như vậy Hoang Thú, hơn nữa đẳng cấp như vậy cao!

Cao Thành Hoằng khuôn mặt tuấn tú lên, thần sắc vô cùng ngưng trọng, hắn thấp giọng hỏi: "Cổ lão đệ, các ngươi Cổ gia có hay không con đường lấy tới nhiều như vậy đẳng cấp cao Hoang Thú?"

Cổ Ngọc Đường mặt âm trầm lắc đầu: "Tuyệt không khả năng! Đừng nói đẳng cấp cao rồi, coi như là thất phẩm bát phẩm, muốn một lần làm ra hơn mười đầu sống, cũng cơ hồ là không thể nào đấy! Cái này nhất định là Hồng Vũ giở trò quỷ!"

Vừa nghĩ tới Hồng Vũ vậy mà thật sự đem sự tình làm thành, Cổ Ngọc Đường tựu cảm giác mình ngực chắn muốn bạo tạc nổ tung!

Có loại cảm giác này đấy, còn có bên cạnh hắn hai vị này.

Nhị hoàng tử tức giận vô cùng: "Lập tức phái người đi cho ta tra! Cái kia phế vật đến cùng từ nơi này làm cho đến như vậy nhiều đẳng cấp cao Hoang Thú, nhất định phải cho ta tra rõ ràng!"

"Vâng!" Cao Thành Hoằng trước khi lời thề son sắt, Hồng Vũ nhất định sẽ thất bại, đến lúc đó Hồng Vũ cùng Cổ gia đều trở thành trò cười. Nhưng là bây giờ, cái này 16 đầu đẳng cấp cao Hoang Thú vòng quanh Vũ Đô thành chạy một vòng, Lục Đại bảo tòa nhà đứng đầu bảng ít sẽ bên cạnh rơi xuống. Cái khuôn mặt kia anh tuấn khuôn mặt nhỏ nhắn, giống như bị người trước mặt mọi người rút một bạt tai, nóng rát vô cùng khó chịu nổi.

Bất quá Cao Thành Hoằng dù sao cũng là Cao Thành Hoằng, ba người theo trên tường thành xuống về sau, hắn tìm cái lấy cớ đem Cổ Ngọc Đường đuổi đi, nói khẽ với Nhị hoàng tử nói ra: "Điện hạ, chúng ta còn có cơ hội duy nhất, Hồng Vũ hai cái đồng ý, chỉ thực hiện một cái. Nếu như chúng ta cài đặt Vệ gia, dùng đồng dạng rung động đích thủ đoạn cùng Cổ gia đối kháng, chưa hẳn không thể thành công."

Nhị hoàng tử nghĩ nghĩ, sâu chấp nhận gật đầu: "Tốt, chuyện này giao cho ngươi đi làm."

Về phần Cổ Ngọc Đường, đối với hai người mà nói, cái này khỏa quân cờ tầm quan trọng đã sâu sắc giảm xuống. Chỉ cần hắn tại Cổ gia, tiếp tục kiềm chế Cổ Thiết Lôi là được rồi.

…

Vệ gia nguyên vốn cũng không muốn cùng Nhị hoàng tử đi được thân cận quá, tại điểm này lên, Vệ gia cố kỵ cùng Cổ Thiết Lôi đồng dạng. Quá sớm tham dự đoạt đích chi tranh giành, nhất định sẽ dẫn tới Vũ Tông Hoàng Đế bất mãn.

Bất quá theo Cổ gia bỗng nhiên nổi tiếng, Vệ gia cũng rốt cục ngồi không yên. Nếu không cùng Nhị hoàng tử hợp tác, vậy thì thật sự muốn thất bại thảm hại rồi. Cho nên Cao Thành Hoằng vừa ra mặt, Vệ gia tựu lập tức đáp ứng.

Chuyện còn lại, tựu là xem Nhị hoàng tử phương diện, có thể có thủ đoạn gì trợ giúp Vệ gia cùng Cổ gia đối kháng rồi.

Đối với cái này một điểm, Cao Thành Hoằng đã sớm đã tính trước.

Cao gia tại phương bắc tiếng tăm lừng lẫy, Cao Thành Hoằng tiến vào Vũ Đô, ngoại nhân xem ra hắn là vì báo đáp Nhị hoàng tử "Ơn tri ngộ", thế nhưng mà trên thực tế, Cao Thành Hoằng chính mình rất rõ ràng, chính mình cùng Nhị hoàng tử là một loại "Hợp tác" .

Nhưng là càng sâu cấp độ, Cao Thành Hoằng sở muốn đấy, cũng không phải Nhị hoàng tử cho rằng đơn giản như vậy.

Tứ đại trụ trời, Lục Đại bảo tòa nhà, thập đại kim lương, Thập Lục Kim Chuyên Cơ —— Huân Quý Khu chỉ có những cái…kia vị trí, ai muốn trở thành chính thức thế gia quý tộc, nhất định phải lách vào mất hắn một người trong. Cao gia tại Sơn Hùng thành tiếng tăm lừng lẫy, cho dù là tại toàn bộ Bắc Địa, thậm chí toàn bộ Đại Hạ, Cao gia thực lực cũng có thể sắp xếp thượng đẳng.

Tiến vào Vũ Đô, tiến vào Huân Quý Khu, đã là Cao gia mấy đời người mộng tưởng rồi, nhưng là một mực không có gì cơ hội tốt.

Cao Thành Hoằng vẫn cảm thấy, không có cơ hội muốn sáng tạo cơ hội, tại như vậy chờ đợi, phải đợi tới khi nào?

Hắn tên đầy Bắc Địa, Đại Hoàng Tử không phải là không có duỗi đến cành ô-liu, hắn sở dĩ lựa chọn Nhị hoàng tử, là vì Đại Hoàng Tử đã cùng Hồng Vũ quan hệ chặt chẽ, mà mục tiêu của hắn, tuyệt không chỉ là bình thường Huân Quý Khu thế gia, mục tiêu của hắn là Tứ đại trụ trời!

Lách vào mất Hồng gia, thay đổi Cao gia!

Bởi vậy có rất nhiều chuyện, Cao Thành Hoằng tiến vào Vũ Đô trước khi tựu đã chuẩn bị kỹ càng. Còn lần này, Cao Thành Hoằng chi như vậy hiến kế, là vì hắn đã có hậu thủ: một tòa lôi tôi quặng sắt.

Lôi tôi thiết trân quý trình độ không thua gì Địa Hỏa Canh Kim, đồng dạng cũng là huyền binh chế tác trong quá trình tất [nhiên] không thể thiếu một loại nguyên liệu, đồng dạng tại Đại Hạ số lượng dự trữ cực nhỏ. Cái này tòa lôi tôi quặng sắt Cao gia ba năm trước đây liền phát hiện rồi. Nhưng là Cao gia tại Bắc Địa, đã đạt đến một cái đỉnh phong, cơ hồ không có hướng thượng không gian.

Lúc kia Cao Thành Hoằng quyết đoán quyết định tạm thời giữ bí mật, bởi vì hắn đã bắt đầu bố trí, Cao gia tiến vào Vũ Đô, thế thân một cái Huân Quý Khu thế gia.

Mà cái này tòa lôi tôi quặng sắt, Cao Thành Hoằng vốn là ý định Cao gia thế thân Hồng gia tiến vào Huân Quý Khu về sau, lại tuôn ra đến. Lúc kia Cao gia dừng chân (*có chỗ đứng để sinh sống) bất ổn, cái này nặng cân tin tức sẽ để cho Cao gia triệt để vững chắc Tứ đại trụ trời Địa Vị.

Mà cái kia một tòa lôi tôi quặng sắt, thế nhưng mà thật năm vạn cân số lượng dự trữ!

Cho tới bây giờ, Cao Thành Hoằng như cũ cảm thấy Hồng Vũ đang khoác lác, hắn thậm chí cảm thấy được, toàn bộ Đại Hạ đều chưa hẳn tìm được ra một tòa Địa Hỏa Canh Kim mỏ, số lượng dự trữ có thể đạt tới mười vạn cân đã ngoài.

Cái này tòa lôi tôi quặng sắt tại Cao Thành Hoằng trong kế hoạch, chiếm cứ lấy trọng yếu phi thường một khâu, nhưng là bây giờ nhưng lại không thể không lấy ra, Cao Thành Hoằng đối với Hồng Vũ oán hận có thể nghĩ.

Hắn khe khẽ thở dài, đã không có cái này tòa lôi tôi quặng sắt, đến lúc đó cũng chỉ có thể vận dụng cuối cùng chính là cái kia lựa chọn, đến củng cố Cao gia Địa Vị, mà cái này lựa chọn, lại là Cao Thành Hoằng vạn phần không tình nguyện đấy.

…

Ngày hôm sau, Vệ gia tại Bắc Địa Sơn Hùng thành phụ cận, phát hiện một tòa số lượng dự trữ cực lớn lôi tôi quặng sắt tin tức tựu truyền ra. Mà rất nhanh, ngày thứ ba thời điểm,

nhóm đầu tiên lôi tôi quặng sắt khoáng thạch sẽ đưa đã đến Vũ Đô trong thành.

Cao Thành Hoằng cùng Vũ Đô nội thành nổi tiếng binh khí thương hội Lăng Thiên hãng binh khí hợp tác, biểu hiện ra hơn nữa chuẩn bị bán ra cái này một đám khoáng thạch.

Biểu hiện ra mới được là chủ yếu đấy.

Lôi tôi quặng sắt mẫn cảm vị trí, lại để cho bất cứ người nào đều có thể nhìn ra Vệ gia đã đầu phục Nhị hoàng tử, mà cả chuyện sau lưng đứng đấy Cao Thành Hoằng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Thiên Địa bảo huyệt (hạ)

Từ khi Cao Thành Hoằng tiến vào Vũ Đô đến nay, mặc kệ hắn muốn làm sự tình gì, còn chưa từng có thất bại qua. Anh tuấn lỗi lạc Bắc Địa thiên tài, tựa hồ bách chiến bách thắng. Mà bây giờ, hắn chống lại Hồng Vũ.

Cho dù Hồng Vũ trong khoảng thời gian này đến nay liên tiếp ngoài dự đoán mọi người, sâu sắc cải biến dĩ vãng "Phế vật nhị thế tổ" hình tượng, chỉ là một người như vậy cùng Bắc Địa thiên tài so với, tựa hồ còn kém rất xa ah…

Vì vậy, Vũ Đô thế lực khắp nơi mở to hai mắt nhìn chờ xem, Cao Thành Hoằng như thế nào đánh bại Hồng Vũ tựa như Cao Thành Hoằng đồng dạng, bọn hắn đã cảm thấy Hồng Vũ theo như lời Địa Hỏa Canh Kim mỏ là giả dối hư ảo đấy. Tàng Vân Sơn chỗ kia lại nói tiếp rất nguy hiểm, nhưng trên thực tế sớm đã bị Hoang Thú đám thợ săn lật ra mấy lần, thực sự Địa Hỏa Canh Kim mỏ, đã sớm nên phát hiện, còn năng đến phiên ngươi Hồng Vũ?

Mà Cao Thành Hoằng tại Lăng Thiên hãng binh khí biểu hiện ra quả nhiên không để cho người thất vọng, cái này một đám lôi tôi quặng sắt thạch, nhưng thật ra là Cao Thành Hoằng mang vào Vũ Đô đấy, chỉ là một mực không có bạo lộ.

Lăng Thiên hãng binh khí chuyên môn dành ra chính mình tiêu thụ môn điếm, bầy đặt những…này lôi tôi quặng sắt, suốt 3000 cân tất cả lớn nhỏ khoáng thạch chất đầy toàn bộ môn điếm.

Đến đây quan sát, cố ý mua sắm người nối liền không dứt, một vị khí sư tỉ mỉ xem qua sở hữu tất cả khoáng thạch về sau, hít sâu một hơi: "Đây là ta đã thấy cao nhất phẩm vị lôi tôi quặng sắt thạch, cái này 3000 kim quáng thạch, ít nhất có thể luyện chế ra một ngàn cân lôi tôi thiết "

Mọi người thoáng cái nổ nồi, giống như:bình thường lôi tôi quặng sắt thạch, 3000 cân khoáng thạch có thể rèn luyện ra

300 cân lôi tôi thiết cũng không tệ rồi, cái này một đám khoáng thạch thưởng thức hoàn toàn chính xác rất cao.

Rất nhanh, nhóm này khoáng thạch đã bị đặt hàng không còn, mà Cao Thành Hoằng chỉ là lộ liễu một cái mặt, sẽ đem hết thảy giao cho Vệ gia, ai muốn lôi tôi thiết? Cùng Vệ gia liên hệ.

Ngày hôm nay, toàn bộ Vũ Đô tất cả thế lực lớn đã tại thông qua thủ đoạn của mình cùng con đường, tranh mua lôi tôi thiết. Có thể nói đây là một loại vật tư chiến lược, dùng tới không dùng được, dự trữ một ít luôn đúng vậy đấy.

Vệ gia phong quang vô cùng, so ra mà vượt vài ngày trước Cổ gia rồi. Vệ gia gia chủ hưng phấn vô cùng, đại phóng hào ngôn: "Hồng Vũ tính toán cái gì? Cùng Cao tiên sinh vừa so sánh với, thật sự là không đáng giá nhắc tới "

Cổ Thiết Lôi lại một lần nữa lo lắng lo lắng chạy tới Hồng gia, Hồng Vũ như cũ lão thần khắp nơi: "Ta đã sớm phái người đi Tàng Vân Sơn rồi, nhóm đầu tiên Địa Hỏa Canh Kim có lẽ rất nhanh có thể vận đến. Vệ gia không phải hung hăng càn quấy sao? Đến lúc đó xem bọn hắn sẽ là cái gì sắc mặt "

Cổ Thiết Lôi trải qua Hoang Thú sự tình về sau, đối với Hồng Vũ cũng có chút nhìn qua sùng bái mù quáng phương hướng phát triển, đơn giản như vậy mấy câu, hắn tựu thật sự con đường thực tế đi trở về.

Ngày hôm nay buổi tối, Trương Đông Lôi cùng Tiểu Lâm trở về rồi, lại đã mang đến một cái tin tức xấu: tại Quan Lăng cùng Tô Tam theo như lời địa điểm, không có tìm được Địa Hỏa Canh Kim mạch khoáng

"Chuyện gì xảy ra?" Hồng Thân cũng thật bất ngờ, căn cứ Tô Tam theo như lời cái kia chút ít biểu hiện, nhất định là Địa Hỏa Canh Kim mỏ không thể nghi ngờ.

Trương Đông Lôi lắc đầu nói: "Theo chúng ta cùng đi mấy vị tượng sư đã nhìn, chỗ đó biểu hiện nhưng lại cùng Địa Hỏa Canh Kim mỏ rất tương tự, nhưng thật không phải là."

Hồng Vũ sắc mặt thay đổi.

Không có Địa Hỏa Canh Kim mỏ, Cổ gia cùng Vệ gia lại là một cái ngang tay. Tương lai chẳng biết hươu chết về tay ai cũng còn chưa biết, nếu như không nghĩ qua là, lật thuyền trong mương, lại để cho Cao Thành Hoằng chiếm được thượng phong, chính mình còn không bằng tìm khối đậu hủ một đầu đụng tử.

Hồng Thân cũng không có chủ ý, nhìn về phía Hồng Vũ: "Thiếu gia?"

Hồng Vũ khoát khoát tay: "Để cho ta một người suy nghĩ một chút."

Hồng Thân bọn người lui ra ngoài.

Hồng Vũ tự giam mình ở trong phòng nghĩ tới nửa đêm, cũng không có cái gì biện pháp tốt. Hắn thậm chí nghĩ tới bí mật thu mua Địa Hỏa Canh Kim, giả mạo đã tìm được mạch khoáng. Thế nhưng mà Địa Hỏa Canh Kim thường xuyên đoạn hàng, rất khó thu mua đến. Biện pháp này vô sỉ phương diện rất có Vũ thiếu gia phong cách, đáng tiếc đường này không thông.

Mắt thấy trời đã nhanh sáng rồi, Hồng Vũ mới nghĩ tới một cái không phải biện pháp đích phương pháp xử lý.

Các loại trời vừa sáng, hắn mà bắt đầu hành động.

Hắn đem Quan Lăng cùng Tô Tam theo như lời địa điểm kia một ít chủ yếu đặc thù, lựa đi ra, từng cái hỏi thăm cái kia một trăm mười hai đầu Hoang Thú.

Hoang Thú đám thợ săn đối với Tàng Vân Sơn rất quen thuộc, nhưng là lại thế nào so ra mà vượt Hoang Thú đối với chỗ đó quen thuộc? Nhất là Tàng Vân Sơn ở chỗ sâu trong, Hoang Thú đám thợ săn tiến vào càng thiếu.

Chỉ là Lôi Thiên Giải như vậy ít nhất tương đối cao Hoang Thú còn đỡ một ít, trao đổi không phải khó khăn như vậy, thế nhưng mà như Đại Địa Quỳ Ngưu loại này loại ngốc, Hồng Vũ dùng linh thức cùng nó trao đổi, thường thường hơn nửa ngày, đối phương đều không có một điểm phản ứng.

Hồng Vũ bỏ ra cả ngày thời gian, mệt mỏi cái bị giày vò, lại không thu hoạch được gì.

Hoang Thú nhóm: đám bọn họ cho ra địa điểm, thì ra là Quan Lăng bọn hắn theo như lời cái kia một cái. Hồng Vũ nhịn không được có chút tuyệt vọng, chỉ là vừa nghĩ tới chính mình khả năng lật thuyền trong mương, Cao Thành Hoằng cái kia tiểu bạch kiểm sẽ ở trước mặt mình cười đắc ý, hắn đã cảm thấy cái này nhịn không được, nhiều lần vắt hết óc, nghĩ biện pháp.

Hắn ngày hôm nay đang làm gì đó, Hồng Thân bọn người vô cùng rõ ràng.

Đã đến chạng vạng tối, Hồng Vũ mệt mỏi tình trạng kiệt sức, hay là không thu hoạch được gì, Trang Hàn các loại võ cơ nhìn thẳng đau lòng, chuyên môn đi tìm Tiếu Nghiên, chuẩn bị cơm tối đưa đến trong sân đến, Hồng Vũ không phải động thủ, vui thích hưởng thụ lấy dừng lại:một chầu bữa tối.

Chỉ tiếc hắn thật sự quá mệt mỏi, đã không có kinh nghiệm đùa giỡn võ cơ nhóm: đám bọn họ rồi. Nếu có thể vừa ăn lấy mỹ thực, một bên hưởng dụng sắc đẹp, vậy thì thật sự là nhân sinh hoàn mỹ.

Bữa tối về sau, Trang Hàn dùng nước nóng ướt khăn mặt cho hắn lau lau mặt, khuyên: "Thiếu chủ, ngươi lại không có thua, đừng đối với chính mình như vậy nghiêm khắc…"

Hồng Vũ tùy ý khoát khoát tay, thốt ra: "Không có việc gì, hôm nay cái này một trăm mười hai đầu ngu xuẩn không biết, thế nhưng mà còn có một đầu Hoang Thú không vấn đề đây này

Vừa nói như vậy, Hồng Vũ mới thật sự nhớ tới, Hổ Sơn ở bên trong Thiên Tôn mẫu tử còn không có hỏi.

Thế nhưng mà hắn là thực không ôm cái gì hi vọng, Hổ Sơn chỗ kia, trong trong ngoài ngoài đều bị Vũ Đô những cao thủ giẫm không biết bao nhiêu lượt, có vật gì tốt sớm đã bị trở mình đi ra.

Bất quá ý nghĩ này xuất hiện, Hồng Vũ đã cảm thấy có một đường hi vọng cũng phải nỗ lực. Nghỉ ngơi cả đêm về sau, đã

đến hôm sau sáng sớm, Hồng Vũ liền mang theo Hồng Thân xuất phát.

Theo Hồng gia lúc đi ra, trên đường đi Hồng Vũ đều có thể cảm nhận được người qua đường chỉ trỏ. Hiển nhiên Cao Thành Hoằng đây một lần phản kích phi thường hữu lực, Hồng Vũ càng là âm thầm hạ quyết tâm, tuyệt không thể để cho Cao Thành Hoằng thực hiện được

Vì vậy hắn một khắc không chậm trễ chạy tới Hổ Sơn, không có tâm tình gì cùng tiểu chơi đùa, tựu cùng Thiên Tôn trao đổi bắt đầu.

Tiểu hiển nhiên là bởi vì phụ cận trong núi không có gì bạn chơi, Hồng Vũ mỗi lần tới đã cùng hắn đặc biệt thân cận, đây một lần cũng không ngoại lệ, cho dù là Hồng Vũ chủ yếu cùng Thiên Tôn trao đổi, không thế nào phản ứng nó, nó cũng một lần một lần đụng lên đến, dùng lão đại tại Hồng Vũ trên người cọ qua cọ lại.

Hồng Vũ hỏi thăm về sau, không ngoài sở liệu Thiên Tôn trả lời lại để cho hắn thất vọng. Nhưng là Thiên Tôn ngược lại là nhớ rõ nó bị bắt được trước kia, chỗ thống trị một mảnh kia Sơn trong vùng, có một ít kỳ lạ khoáng vật, chỉ tiếc Hồng Thân phân biệt rõ thoáng một phát, có một ít coi như trân quý, nhưng là xa xa so ra kém Địa Hỏa Canh Kim.

Hồng Vũ gần như tuyệt vọng, chỉ là trong lòng của hắn đối với Cao Thành Hoằng cái chủng loại kia không cam lòng, như cũ chèo chống lấy hắn không chịu buông tha cho.

Cùng Thiên Tôn mẫu tử tạm biệt, tiểu lưu luyến, Hồng Vũ có chút không đành lòng, lại cùng nó chơi trong chốc lát. Tiểu cũng có thể cùng Hồng Vũ dùng linh thức trao đổi, bất quá vô cùng đơn giản, nó trí lực cũng giống như là một cái hai ba tuổi hài tử.

Chơi đùa một hồi, Thiên Tôn bỗng nhiên nhắc nhở tiểu thoáng một phát, đây chỉ là một vô ý thức cử động, tiểu lại nháy mắt mấy cái, hướng Hồng Vũ giao một tiếng, xoay người rời đi.

Hồng Vũ không rõ có ý tứ gì, Thiên Tôn cũng không có đương chuyện quan trọng.

Thế nhưng mà tiểu lại quay lại đến, có chút sốt ruột cắn Hồng Vũ quần áo, dắt lấy hắn đi.

Vừa rồi Thiên Tôn cùng tiểu trao đổi cái kia thoáng một phát, Hồng Vũ cũng cảm thấy, thật sự hỏi thăm Địa Hỏa Canh Kim mỏ. Hồng Vũ một hồi hồ nghi, chẳng lẽ tiểu phát hiện mấy thứ gì đó? Sẽ không trùng hợp như vậy a?

Hồng Vũ theo ở phía sau, Thiên Tôn cũng là cho đã mắt nghi vấn. Tiểu gặp Hồng Vũ cùng mẫu thân đã nguyện ý đi theo chính mình, hưng phấn mà trên nhảy dưới tránh (*né đòn), rất nhanh đã đến hơn mười dặm bên ngoài, tại một đầu lượng nước không nhỏ dòng sông bên cạnh, đứng sừng sững lấy một tòa vách đá, tiểu hướng Hồng Vũ ý bảo, sau đó bịch một tiếng nhảy vào trong sông, nước sông cũng chỉ có thể miễn cưỡng chìm ở nó.

Hồng Vũ cùng Hồng Thân cùng đi theo, tại dưới vách đá mặt, có một cái cửa động, tiểu hiện tại đã chui không lọt đi, đoán chừng trước kia nó hình thể còn không có lớn như vậy thời điểm, đã từng tới nơi này chơi đùa.

Hai người tiến vào trong động, cái huyệt động này nhưng lại chém xéo hướng lên, hai người đi không bao lâu, trong động tựu không có nước rồi, chỉ là còn có chút ẩm ướt.

Hồng Thân tiến lên một bước, khoát tay chưởng, võ khí thả ra một cổ nhu hòa hào quang đem trọn sơn động chiếu sáng.

Tại đây rất hẹp hòi, thì ra là hai người…song song độ rộng, đỉnh động chỉ có một cái cao hơn người. Hai người đi một đoạn, sơn động trở nên bằng phẳng mà bắt đầu…, lại hướng bên trong, chung quanh trên vách động xuất hiện một quả miếng tinh thạch đồng dạng khoáng vật, sáng lóng lánh giống như bầu trời ngôi sao.

Hồng Thân dừng lại kiểm tra một chút, nói: “Cũng là một loại bình thường tài liệu, trường lĩnh thạch tinh, có thể tăng thêm tại giống như:bình thường áo giáp bên trong, tăng cường cứng rắn trình độ.”

Càng đi vào trong, trên vách động loại này trường lĩnh thạch tinh càng nhiều. Nếu thật là đã làm ra lượng phi thường to lớn trường lĩnh thạch tinh quáng, ngược lại cũng đáng được khai thác, so ra kém Địa Hỏa Canh Kim mỏ, nhưng cũng là cái ổn định thu nhập nơi phát ra.

Thế nhưng mà cho tới bây giờ, cũng không có cái gì địa phương nhìn về phía trên như là một tòa "Địa Hỏa Canh Kim mỏ", Hồng Vũ đã không sai biệt lắm có thể khẳng định, tiểu chỉ là mang chính mình đến một cái "Thú vị" địa phương mà thôi.

Lại đi đại chừng trăm trượng, chung quanh trên vách động đã tất cả đều là loại này trường lĩnh thạch tinh, phía trước xuất hiện một cái lớn hơn thạch động, trong động trên mặt đất rơi lấy một ít màu vàng nhạt Thạch Đầu, một khỏa một khỏa giống như thú noãn xếp đặt lấy.

Hồng Vũ giật mình: hắn cùng Thiên Tôn trao đổi mấy cái có quan hệ Địa Hỏa Canh Kim mỏ đặc điểm bên trong, thì có như vậy một đầu, không nghĩ tới tiểu rõ ràng thật là phải biết rồi.

Đáng tiếc chính là, cái này thú noãn đồng dạng Thạch Đầu, chỉ là điều kiện một trong, trừ lần đó ra còn có mấy cái, tại đây ngoại trừ những…này Thạch Đầu còn có chút tương tự bên ngoài, không còn có cái khác giống nhau điểm rồi.

Hồng Vũ thở dài lắc đầu, lại nhìn liếc chung quanh, liền chuẩn bị đi ra ngoài rồi.

Hồng Thân lại ngơ ngác đứng ở nơi đó, vẫn không nhúc nhích.

Hồng Vũ mơ hồ cảm thấy không đúng, hắn lại nhìn kỹ lại, Hồng Thân lòng bàn tay hào quang chiếu rọi phía dưới, tại tầng kia dày đặc trường lĩnh thạch tinh đằng sau, ẩn ẩn tản mát ra đủ mọi màu sắc hào quang.

"Đây là cái gì?" Hồng Vũ nhịn không được hỏi.

Hồng Thân nuốt nước miếng một cái, kích động lên: "Thiếu gia, đây là Thiên Địa bảo huyệt, Thiên Địa bảo huyệt ah "

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Thiếu Gia Phát Tài

"Cái gì?"

Hồng Thân chỉ vào chung quanh thành động: "Tầng này trường lĩnh thạch tinh đằng sau, tất cả đều là bảo bối, ta dám cam đoan, sẽ không so Địa Hỏa Canh Kim chênh lệch!"

Phá sản ngu xuẩn quần là áo lượt kiến thức hay là quá kém, mà Hồng Thân dù sao cũng là đi theo Hồng Thắng Nhật tung hoành Đại Hạ đích nhân vật, hắn đối với Hồng Vũ giải thích nói: "Thiên Địa Bảo Huyệt là một loại rất kỳ quái tồn tại, bởi vì không ai có thể giải thích rõ ràng, tại sao phải có loại địa phương này tồn tại, thật giống như trời xanh đặc biệt lọt mắt xanh những địa phương này."

Hắn vừa nói, một bên bàn tay lật qua lật lại, ngôi sao giống như:bình thường hào quang tại trong lòng bàn tay chảy xuôi, sắc bén coi như khoái đao, cắt đậu hủ đồng dạng cắt tiến vào tầng kia trường lĩnh thạch tinh bên trong, trường lĩnh thạch tinh bị khối lớn tróc bong, lộ ra bên trong một tầng màu vàng sáng kim loại.

Nhìn về phía trên hình như là hoàng kim, nhưng là nó sáng bóng so hoàng kim càng lộ ra linh động, thật giống như có sinh mạng hoàng kim đồng dạng, nhìn kỹ lại, mơ hồ có một cổ hào quang ở trong đó chảy xuôi. Hồng Vũ vui mừng quá đỗi: "Địa Hỏa Canh Kim!" Đây tuyệt đối là hàng thật giá thật Địa Hỏa Canh Kim! Hồng Thân nói tiếp: "Tựu giống với Địa Hỏa Canh Kim loại này tại địa phương khác khó gặp trân quý tài liệu, ở chỗ này thì có rất nhiều. Hơn nữa theo tại đây đào vào đi, rất có thể tựu là một đầu Địa Hỏa Canh Kim mạch khoáng. Mà cái này đầu mạch khoáng, dựa theo Đại Hạ bình thường tìm mỏ thủ đoạn khảo sát, là tuyệt đối sẽ không có bất kỳ phát hiện đấy."

Hắn ngay sau đó, lại đem bên cạnh không xa một mảnh trường lĩnh thạch tinh cắt đứt, cái kia đằng sau là một mảnh

màu xanh thẫm tinh thạch, tinh thạch bên trong, khảm lấy từng khối màu vàng lợt kim loại.

Hồng Thân còn nói thêm: "Nếu Tôn Bán Sơn ở chỗ này, nhất định có thể nhận ra đây là trân quý vô cùng Ất Mộc linh tinh, so về Địa Hỏa Canh Kim cũng là không chút thua kém. Mà trong đó xen lẫn cái kia chút ít kim loại, thì là một loại hoàn toàn có thể thay Đại Lôi tôi thiết tài liệu, ám hỏa kim, hơn nữa loại này tự nhiên ngưng tụ mà thành tài liệu, thường thường so con người làm ra theo khoáng thạch bên trong tôi luyện ra muốn tốt hơn nhiều."

Hồng Vũ vui mừng quá đỗi: "Cái kia chính là nói, chúng ta có thể bằng vào tại đây ám hỏa kim, triệt để đả bại Cao Thành Hoằng lôi tôi thiết?"

Hồng Thân cũng có chút không xác định: "Đương nhiên còn phải xem tại đây ám hỏa kim đến cùng có bao nhiêu số lượng dự trữ."

Hồng Vũ chẳng hề để ý khoát tay chặn lại: "Không có sao, chỉ cần có thể tại tranh đoạt Lục Đại bảo tòa nhà đứng đầu bảng thời khắc mấu chốt, đem Cao Thành Hoằng đánh ác đè xuống là được rồi, sự tình từ nay về sau tựu không sao cả rồi."

Hồng Thân tiếp tục đem chung quanh trường lĩnh thạch tinh mở mạnh, —— giải thích.

"Đây là thiên mạch hỏa túy!"

"Đây là lôi Thủy thực khuê!"

"Đây là U Tuyền yên (thuốc) tinh!"

Còn lại ba loại tài liệu, đều là cùng Địa Hỏa Canh Kim cùng một cấp số trân quý chi vật, hơn nữa nhìn đi lên số lượng dự trữ cũng không nhỏ.

Hồng Vũ đem chính mình Linh Giác phóng xuất ra đi, theo những…này mạch khoáng thẩm thấu, một mực trong triều mặt mười lăm trượng, đạt đến cực hạn của hắn, lại như cũ không có chứng kiến mạch khoáng cuối cùng. Chỉ là cái này mười lăm trượng trong vòng, tựu là mấy vạn cân số lượng dự trữ, đây một lần tuyệt đối kiếm lợi lớn!

Hồng Vũ đã tại trong lòng tính toán, cái này Thiên Địa Bảo Huyệt, không thể thoáng cái tuyên dương đi ra, nói ví dụ Địa Hỏa Canh Kim cùng ám hỏa kim, có thể đối ngoại tuyên bố là hai tòa tài nguyên khoáng sản. Cái này, nhìn ngươi Cao Thành Hoằng còn năng có biện pháp nào! Cổ Thiết Hùng vẫn là có chút không yên lòng, mấy ngày nay tổng là có chút lo được lo mất, cách lập tức muốn hướng đại ca chạy đi đâu một chuyến, hỏi một lần Vũ thiếu gia chỗ đó có tin tức à. đây một lần lại tới nữa, lại vừa vặn gặp thượng Cổ Ngọc Đường. Cổ Ngọc Đường là tới khuyên bảo phụ thân: "Phụ thân, cơ thể sống Hoang Thú tuy nhiên để người chú ý, thế nhưng mà dù sao có thể hàng phục Hoang Thú người quá ít, cái này sinh ý sẽ không quá thịnh vượng. Trái lại lôi tôi thiết nhưng lại một chỉ cung không đủ cầu đấy, chúng ta vừa bắt đầu lựa chọn Hồng Vũ, căn bản chính là cái sai lầm! Muốn ta nói, chúng ta cần phải sáng nay bỏ gian tà theo chính nghĩa, đầu nhập vào Nhị hoàng tử mới được là."

Cổ Thiết Lôi nhìn nhìn hắn, bất động thanh sắc nói: "Vũ thiếu gia còn đã đáp ứng chúng ta Địa Hỏa Canh Kim, lôi tôi thiết nhiều nhất cũng là có thể cùng Địa Hỏa Canh Kim chống lại, chúng ta còn có Hoang Thú sinh ý, vô luận như thế nào Vệ gia cũng không phải chúng ta đối thủ."

Cổ Ngọc Đường sốt ruột nói: "Phụ thân, chẳng lẽ ngài còn nhìn không ra? Nếu quả thật có Địa Hỏa Canh Kim mỏ, Hồng Vũ đã sớm đưa tới, cái kia chủng (trồng) nông cạn táo bạo tính tình, làm sao có thể ẩn nhịn đến bây giờ? Đã sớm lấy ra khoe khoang rồi! Hắn lừa ngài, lừa gạt chúng ta toàn bộ Cổ gia!"

Cổ Thiết Hùng ho khan một tiếng, chen lời nói: "Ngọc Đường, ngươi nghĩ đến nhiều lắm, Vũ thiếu gia đã đem hơn mười đầu Hoang Thú cho chúng ta, cần gì phải lừa gạt chúng ta?"

"Tam thúc, hắn là trong lòng còn có may mắn! Chẳng lẽ các ngươi thật sự cho rằng, cái kia dạng phế vật, sẽ là Cao tiên sinh đối thủ?"

"Đã đủ rồi!" Cổ Thiết Lôi một tiếng quát mắng: "Ngươi luôn mồm vì gia tộc cân nhắc, kỳ thật còn không phải bởi vì

ngươi bị Hồng Vũ đã đánh bại, lòng mang oán hận?"

"Phụ thân, ta không có…"

"Tốt rồi." Cổ Thiết Lôi khoát tay chặn lại: "Ngươi đi ra ngoài trước a, chuyện này, ta tự có chừng mực."

Cổ Ngọc Đường không cam lòng đi ra ngoài rồi.

Cổ Thiết Hùng ngồi xuống, cũng có chút bận tâm bắt đầu: "Đại ca, ngươi nói Vũ thiếu gia đến cùng có hay không Địa Hỏa Canh Kim mỏ?"

Cổ Thiết Lôi không nói gì, hướng hắn khoa tay múa chân một thủ thế.

Hai huynh đệ ngồi lẳng lặng, một lát sau, một gã lão bộc đẩy cửa tiến đến, khom người nói: "Gia chủ, Ngọc Đường thiếu gia sau khi ra ngoài, trực tiếp đi Nhị hoàng tử một cái khác viện."

Cổ Thiết Lôi khoát khoát tay, lão bộc đi ra ngoài rồi. Cổ gia gia chủ một tiếng thở dài, thất vọng cực kỳ.

Cổ Thiết Hùng khuyên: "Đại ca, Ngọc Đường hắn làm như vậy kỳ thật cũng tốt, chúng ta không thể đem hi vọng đã ký thác vào Hồng Vũ bên kia. Vạn nhất sự tình có biến, cũng còn có thể…"

Cổ Thiết Lôi khoát khoát tay: "Tam đệ, ngươi nghĩ lầm rồi. Trên thế giới này, bất kể là ai, đã sẽ không thích chân đạp hai cái thuyền người. Chúng ta lựa chọn Hồng Vũ, cũng chỉ có thể một con đường đi đến hắc. Cho dù là hiện tại vứt bỏ Hồng Vũ, đầu hàng Nhị hoàng tử, Nhị hoàng tử cũng sẽ không biết coi trọng chúng ta. Hắn sẽ cảm thấy, chúng ta năng phản bội Hồng Vũ, có một ngày tựu cũng sẽ (biết) phản bội hắn!"

Cổ Thiết Hùng im lặng không nói, hắn không phải không thừa nhận đại ca nói rất có lý.

"Cái kia Ngọc Đường đứa nhỏ này làm sao bây giờ?"

Cổ Thiết Lôi trầm mặc không nói, trong nội tâm giãy dụa, do dự. Cổ Ngọc Đường dù sao cũng là hắn nhất coi được môt đứa con trai, mà ở tao ngộ Hồng Vũ trước khi, Cổ Ngọc

Đường cơ trí, trầm ổn, cái nhìn đại cục rất mạnh, võ đạo tu vị tiến bộ như bay. Vô luận theo phương diện nào đến xem, hắn đều là gia chủ nhất hợp cách người thừa kế, nhưng là bây giờ…

Ngay tại hắn do dự thời điểm, bên ngoài truyền đến lão quản gia thanh âm: "Gia chủ, Hồng Vũ thiếu gia phái người đưa vài thứ tới."

Cổ Thiết Lôi hai huynh đệ cọ thoáng cái đứng lên rồi, lưỡng trong mắt thả ra một mảnh hưng 龘 phấn hào quang, không hẹn mà cùng hướng ra phía ngoài phóng đi.

Tô Tam ngồi ở trên xe ngựa, Liệt Mã đối với tại chính mình Địa Vị lần nữa giảm xuống, theo Lạp người biến thành Lạp hàng đặc biệt bất mãn, lỗ mũi càng không ngừng phun lấy nhiệt khí, phát ra từng tiếng bất mãn gào rú.

Cổ gia trong trạch viện chiến mã cực độ bất an, run rẩy phát run, không hề muốn ăn.

Đừng nhìn Cổ Thiết Lôi chính là đường đường Lục Đại bảo tòa nhà gia chủ, lại là Tam Phẩm Hiển Thánh hậu kỳ siêu cấp cường giả, Khả Tô Tam bây giờ đối với hắn, có được tuyệt đối tâm lý ưu thế.

Chứng kiến hai người hưng 龘 phấn đi ra, Tô Tam lúc này phân phó nói: "Trước đừng nói nhiều như vậy, mở cửa để cho ta đi vào."

Cổ Thiết Lôi cũng chẳng quan tâm nhiều như vậy, lập tức mở cửa, đưa xe ngựa bỏ vào.

Tìm được một cái che giấu sân nhỏ an trí xuống, Cổ Thiết Lôi quay đầu lại hướng lão quản gia phân phó: "Lập tức triệu tập 50 tên gia tướng đến, không có mệnh lệnh của ta, bất luận kẻ nào không được tiến đến!"

"Vâng!"

Cổ Thiết Lôi cùng Cổ Thiết Hùng đầy cõi lòng chờ mong nhìn xem xe ngựa, Tô Tam khoát tay mở cửa xe, chói mắt kim quang tiến bắn ra đến. Hai người kích động không thôi, Cổ

Thiết Hùng hung hăng vung lên nắm đấm: "Đại ca, đã có những…này Địa Hỏa Canh Kim, chúng ta giết chết Vệ gia!"

Tô Tam dùng một loại xem thường ánh mắt xem của bọn hắn, thật không có tiền đồ, cái này kích động thành như vậy? Lại cho các ngươi nhìn xem cái khác!

Hắn gõ xe, mở ra một tầng tấm ngăn, tại thùng xe phía dưới, còn có một hốc tối (*lỗ khảm ngọc), bên trong không gian cũng không dưới, bày đầy từng khối màu vàng lợt kim loại.

Cổ Thiết Lôi sắc mặt thay đổi, lấy ra một khối nhìn kỹ một chút, thật sâu hít một hơi: "Ám hỏa kim! Vũ thiếu gia tốt đại thủ bút, đây là muốn trực tiếp đem Cao Thành Hoằng lôi tôi quặng sắt chèn chết ah!"

Cổ Thiết Hùng cũng khó có thể tin, Hồng Vũ chẳng những cất giấu một tòa Địa Hỏa Canh Kim mỏ, còn cất giấu một tòa ám hỏa mỏ vàng!

Tô Tam đem Liệt Mã theo xe trên kệ kế tiếp, nắm hắn đi ra ngoài, học thiếu gia cái loại nầy rất nhạt nhưng đích bộ dáng nói ra: "Thiếu chủ nhà ta đã làm được một bước này, còn lại tựu xem các ngươi chính mình rồi, muốn là như thế này các ngươi vẫn không thể được việc, hừ hừ…"

Cổ Thiết Lôi vung tay lên: "Lão Tam, ngay lập tức đi chuẩn bị, lúc này nhất định khiến Cổ gia cùng Cao Thành Hoằng thất bại thảm hại, trọn đời thoát thân không được!"

"Vâng!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Hết thảy đều kết thúc (thượng)

Vân Thị Nhà Xưởng đã đưa thân Vũ Đô trong thành ngũ đại binh khí tác phường, Cổ Thiết Lôi tự mình tìm tới tận cửa rồi, yêu cầu cùng Vân Thị Nhà Xưởng hợp tác, sâu sắc ngoài Vương chưởng quỹ dự kiến.

Hồng Vũ cùng Cổ Thiết Lôi ở giữa hợp tác, chính là cao tầng cơ mật, hôm nay có chút cậu không đau bà ngoại không yêu Vân Thị Nhà Xưởng thật sự không có tư cách tham dự

Trước khi bởi vì Vân gia một ít tiểu tâm tư, khiến cho Hồng Vũ đã chỉ đem Vân Thị Nhà Xưởng cho rằng một cái ổn định bạc nơi phát ra, mà không muốn càng nhiều nữa cùng Vân Thị Nhà Xưởng người tiếp xúc. Dù sao chỉ cần Hồng gia không đến, Vân gia cùng Vân Thị Nhà Xưởng cũng không dám tại chơi ra cái gì bịp bợm đến.

Mà bây giờ Vân Thị Nhà Xưởng bên trong, duy nhất có thể hấp dẫn Hồng Vũ chú ý lực đấy, tựu là ngũ đại khí sư một trong Tôn Bán Sơn rồi.

Chi như vậy, thật sự là bởi vì Tôn Bán Sơn hướng Hồng gia chạy số lần nhiều lắm… Đương nhiên mục tiêu không phải Hồng Vũ.

Cho nên Vương chưởng quỹ thật không ngờ, Cổ Thiết Lôi đường đường Lục Đại bảo tòa nhà nhất gia chi chủ, vậy mà hạ mình hàng quý, đi vào Vân Thị Nhà Xưởng, hơn nữa chủ động yêu cầu hợp tác, thái độ hay là phân thành khẩn, hắn cũng có thể đoán được một ít nguyên nhân, bởi vậy phi thường khẩn thiết đáp ứng, hai người thương lượng một phen, sẽ đem kế hoạch định ra đến.

Lăng Thiên hãng binh khí vốn chính là Vệ gia đấy, mà Cổ gia không có hãng binh khí, lựa chọn Vân Thị Nhà Xưởng cũng tựu thuận lý thành chương.

Đối với phương diện buôn bán sự tình, Vương chưởng quỹ đó là cưỡi xe nhẹ đi đường quen, vì vậy rất nhanh về Cổ gia cùng Vân Thị Nhà Xưởng sắp hợp tác, tiến hành đẳng cấp cao tài liệu biểu hiện ra cùng tiêu thụ tin tức, ngay tại Vũ Đô trình nội khuếch tán mở.

Một mực tại chờ đợi xem kịch vui tất cả thế lực lớn, cùng xem náo nhiệt không sợ công việc đại Vũ Đô thành dân chúng hưng phấn lên, trước khi tại Cao Thành Hoằng trợ giúp phía dưới, có rất nhiều người đã đã cho rằng Hồng Vũ trong miệng "Địa Hỏa Canh Kim" là giả dối hư ảo

Hiện tại đến thấy rõ ràng thời khắc, mọi người tự nhiên là thậm chí nghĩ nhìn đến tột cùng.

Cho dù là tin tức này đã phóng xuất, như cũ có rất nhiều người cảm thấy, đây là Hồng Vũ đánh mặt sưng sung Bàn Tử, chỉ sợ là từ chỗ nào giá cao mua một ít Địa Hỏa Canh Kim, miễn cưỡng cùng Vệ gia đối kháng thoáng một phát mà thôi.

Nhị hoàng tử trong phủ đệ, Cao Thành Hoằng cùng điện hạ, cười mỉm đắc đạo: "Điện hạ, thời gian tựu định vào ngày mai, ngài có hứng thú hay không chơi đùa?

Nhị hoàng tử ha ha cười cười, vung tay lên nhi: "Phái người tại Vân Thị Nhà Xưởng đối diện tựu trên lầu cho chúng ta định cái vị trí, bổn vương ngược lại muốn nhìn, Hồng Vũ tiểu tử kia năng sử xuất thủ đoạn gì đến "

Cao Thành Hoằng cũng cười, đây một lần hắn hậu phát chế nhân, thành quả nổi bật, tự nhiên thập phần tự đắc.

Toàn bộ Vũ Đô thành ầm ầm đấy, bị gần nhất Cổ gia cùng Vệ gia tranh đấu gay gắt trêu chọc được có chút táo bạo, nhưng là duy chỉ có có một người, từ đó nhìn ra một tia cổ quái chỗ.

Đái công công đem tin tức bẩm báo về sau, Vũ Tông Hoàng Đế nhướng mày, buông xuống trong tay tấu chương: "Vân Thị Nhà Xưởng nói là tuyên bố đẳng cấp cao tài liệu, mà không phải Địa Hỏa Canh Kim?"

"Vâng." Đái công công nguyên thoại thuật lại, đương nhiên không dám làm một tia cải biến.

Hoàng Đế khe khẽ thở dài: "Ngày mai tuyên bố chỉ sợ sẽ không đơn giản như vậy ah… Hồng Vũ tiểu tử này, giỏi tính toán lão Nhị tìm đến chính là cái kia Cao Thành Hoằng, tuy nhiên cũng cũng không tệ lắm, đáng tiếc cùng Hồng Vũ vừa so sánh với, tựu kém xa."

Hắn chậm rãi lắc đầu, trong ánh mắt để lộ ra một tia sầu lo. Nhưng là nghĩ đến chính mình những bố trí kia, cũng tựu bình thường trở lại, hắn trốn không thoát chính mình khống chế.

Vân Thị Nhà Xưởng một đêm này đèn đuốc sáng trưng, khẩn trương chuẩn bị. Cổ gia trợ giúp 50 tên gia tướng, thậm chí điều đã đến hai vị Tam Phẩm Hiển Thánh tọa trấn, có thể nghĩ đối với đây một lần tuyên bố coi trọng.

Hai vị Tam Phẩm Hiển Thánh, hơn nữa vân tư nhạn hoa số tiền lớn mời đến một vị Tam Phẩm Hiển Thánh, Tam đại siêu cấp cường giả tọa trấn, đem khí thế tản mát ra, chấn nhiếp cái kia chút ít vốn là muốn bí quá hoá liều bọn đạo chích không dám làm càn.

Đã đến sáng ngày thứ hai, Vân Thị Nhà Xưởng bên ngoài đã đợi hậu rất nhiều người, ô mênh mông một mảnh, Vệ gia người núp trong bóng tối xem xét, cũng là sắc mặt biến hóa: chỉ là chờ tại người ở phía ngoài, tựu so sánh với lần Vệ gia Lăng Thiên hãng binh khí phát Bố Lôi tôi thiết thời điểm người còn nhiều

Hơn nữa theo thời gian trôi qua, người còn càng ngày càng nhiều.

Cao Thành Hoằng hôm nay cùng Nhị hoàng tử nhẹ xe giản theo, tranh tai mắt của người, sớm đi tới đối diện quán rượu lầu ba một cái ghế lô nội, theo ghế lô cửa sổ, chính dễ dàng chứng kiến Vân Thị Nhà Xưởng bên trong tình hình.

Chứng kiến phía dưới chờ đám người, đã đem cả con đường đạo đã cho phủ kín rồi, Cao Thành Hoằng sắc mặt có chút khó coi. Hắn vẫn lấy làm ngạo "Hậu phát chế nhân", lại không nghĩ rằng lại bị Hồng Vũ cho "Hậu phát chế nhân" rồi.

Hắn mới hiểu được, loại chuyện này căn bản không phải hắn "Thủ đoạn cao minh", mà là tự nhiên mà thành. Đã bị xào

nóng chủ đề, càng về sau kéo, mọi người tự nhiên càng là muốn chứng kiến kết quả. Phía dưới chúng nhiều người bầy tựu là chứng minh.

Trước khi đắc chí, quả thật có chút nông cạn mà tự đại. Cao Thành Hoằng trên mặt một hồi nóng rát đấy.

Nhị hoàng tử không có chú ý tới, hắn nhìn xem phía dưới những người kia, nhẹ nhàng một ngón tay: "Một đám kẻ ngu dốt "

Cao Thành Hoằng lắc đầu nói: "Bọn hắn tựu là muốn hưởng điểm tiện nghi mà thôi, thế nhưng mà Hồng Vũ có thể cho bọn hắn chuẩn bị bao nhiêu Địa Hỏa Canh Kim? Chỉ sợ phía trước mấy người là có thể đem Hồng Vũ hàng tồn tranh mua không còn."

Rốt cục chờ đến thời gian, Vân Thị Nhà Xưởng mở cửa, theo cái kia một cái cánh cửa bản dỡ xuống đi, từng đạo kim quang chiếu xạ ác đi ra, vốn là nhiệt tình như lửa mọi người, lại tất cả đều ngây dại.

"Tê tê tê "

Từng đợt hít vào khí lạnh thanh âm, người phía trước không thể tin được nhìn xem trong cửa hàng, người phía sau không thấy rõ ràng, chỉ thấy kim quang, tựu la hét ầm ĩ mà bắt đầu…, hướng mặt trước chen chúc bắt đầu.

Cũng may mọi người hoặc nhiều hoặc ít (*) đã tu luyện qua một ít võ đạo, đứng vững vàng gót chân, bằng không thì lần này muốn bi kịch.

"Mọi người không nên gấp, từng bước từng bước đến, cam đoan sẽ không để cho đằng sau khách quý nhóm: đám bọn họ có hại chịu thiệt" Vương chưởng quỹ lớn tiếng kêu gọi, hôm nay Vân Thị Nhà Xưởng sở hữu tất cả tiểu nhị cùng tiến lên trận, duy trì trật tự, đồng thời lại có vài chục tên võ đạo cường giả âm thầm giám thị, ai dám trộm vặt móc túi, nhất định lại để cho hắn đẹp mắt.

Cứ như vậy, lộn xộn trật tự rốt cục dần dần bị duy trì ổn định, những khách nhân nối đuôi nhau mà vào, tuy nhiên còn có chút chen chúc, lẫn nhau va chạm, nhưng là những cái…kia

đang muốn nhao nhao lên người, tiến cửa hàng chứng kiến những cái…kia núi nhỏ giống như:bình thường Địa Hỏa Canh Kim, tựu tất cả đều ngây dại, sự tình gì đã nhét vào sau đầu, trong ánh mắt chỉ có những cái…kia Địa Hỏa Canh Kim

Toàn bộ Đại Hạ, không, toàn bộ Thanh Nguyên đại lục, còn chưa từng có qua như vậy rộng mở cung ứng Địa Hỏa Canh Kim tiền lệ

Sở hữu tất cả vào điếm người, đã bị triệt để sợ ngây người, lúc ờ bên ngoài sảo sảo nhượng nhượng(bảy mồm tám mỏ chõ vào), tiến cửa hàng ngược lại lập tức an tĩnh lại, sau đó tại một loại bị rung động thật sâu trạng thái xuống, do bọn tiểu nhị dẫn dắt đến đi thăm xong.

Toàn bộ quá trình lặng yên không một tiếng động, trong cửa hàng duy vừa phát ra tiếng vang, đều là "Ti" "Hấp trượt" loại này tiếng thán phục. Mà phát ra loại này thanh âm, địa điểm là ở cửa hàng một chỗ khác.

Tại đâu đó, bày biện một cái tạm thời chế tạo trầm trọng thiết bàn, trên mặt bàn từng khỏa màu vàng lợt kim loại, đại có nắm đấm lớn như vậy, chỉ có nhỏ như chim bồ câu trứng lớn nhỏ, xếp thành một tòa núi nhỏ.

Sơ bộ đoán chừng, sức nặng cũng có hơn một ngàn cân.

Biết hàng mọi người đã nhìn ra, đây là tự nhiên mà thành ám hỏa kim, bình tĩnh mà xem xét đẳng cấp còn so lôi tôi thiết cao đi một tí, hơn nữa tự nhiên mà thành đồ vật, hiệu quả thường thường so cho rằng rèn luyện muốn xịn. Chỉ là cái này một chỉ thiết trên mặt bàn ám hỏa kim, tựu miểu sát Cao Thành Hoằng trước đó lần thứ nhất toàn bộ lôi tôi quặng sắt thạch

Chớ nói chi là vừa rồi cái kia mấy ngàn cân Địa Hỏa Canh Kim

Đi thăm đã xong những…này, những khách nhân còn ở vào cực độ trong lúc khiếp sợ, bọn tiểu nhị sẽ hỏi thăm bọn họ phải chăng có mua sắm mục đích. Giá tiền đương nhiên sẽ không tiện nghi, loại tài liệu này nếu ai mua tiện nghi ai mới là

kẻ đần. Muốn mua người, sẽ bị dẫn đạo tiến vào hậu viện, tự nhiên có người tiếp đãi bọn hắn.

Mà mua không nổi đấy, cũng bị cung đưa ra ngoài sẽ không thất lễ.

Những cái…kia đi ra cửa hàng người, hơn nửa ngày mới có thể phục hồi tinh thần lại, sau đó phần lớn là cùng một cái phản ứng: giơ chân kêu to, "Ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) mẹ nó bên cạnh, ai hắn' mẹ nói Vũ thiếu gia trước khi là khoác lác bức, nói lung tung hay sao? Người ta không riêng có Địa Hỏa Canh Kim, còn có ám hỏa kim ah đều là tin các ngươi những…này con chó đẻ lời đồn, mới không có sớm chuẩn bị bạc, bỏ lỡ một lần phát đại tài cơ hội ah, ta qua loa qua loa thảo "

Núp trong bóng tối Vệ gia người cũng nhìn thấy, đương Vân Thị Nhà Xưởng ván cửa dỡ xuống đi một khắc này, sắc mặt của bọn hắn tại Địa Hỏa Canh Kim kim quang làm nổi bật phía dưới, trở nên đặc biệt khó coi, thật giống như tử mẹ ruột lão tử đồng dạng.

Mà giờ khắc này, cũng căn bản không có người nghĩ đến Vệ gia, bởi vì đối mặt có Hồng Vũ cài đặt Cổ gia, Vệ gia căn bản không đáng giá nhắc tới. Vốn là hai cái lực lượng ngang nhau đối thủ, nhưng bây giờ cách biệt một trời, thật là làm cho người Vệ gia người khóc không ra nước mắt.

Suy nghĩ một chút Vệ gia đầu phục Nhị hoàng tử, Cao Thành Hoằng đùa nghịch lấy hết thủ đoạn, mới khiến cho hai nhà một lần nữa trở nên thế lực ngang nhau, thế nhưng mà Vũ thiếu gia tựu nhẹ nhàng như vậy tự nhiên lại một lần nữa dùng thực lực tuyệt đối đánh bại Cao Thành Hoằng thủ đoạn nhỏ.

Vệ gia người âm thầm có chút hối hận, đã không ít người bắt đầu ở trách cứ gia chủ: vì cái gì không đầu nhập vào Vũ thiếu gia? Cổ gia Cổ Ngọc Đường cùng Vũ thiếu gia thế nhưng mà có cừu oán đấy, chúng ta có lẽ so Cổ gia càng có ưu thế ah hiện tại ngược lại tốt, lại để cho Cổ gia người đã đoạt trước, chúng ta ngược lại bị dẫm nát dưới chân

Vệ gia gia chủ cũng đã được đến tin tức, hắn cũng rất hối hận, trên thực tế hắn cảm giác mình rất oan uổng, lúc trước thế nhưng mà Vệ gia người đi trước tìm Hồng Vũ, chỉ có điều ngày đó Hồng Vũ mỗi ở nhà sai đi qua, kết quả ngày hôm sau Cổ Thiết Lôi cái này lão hồ ly tựu quyết đoán xuất thủ.

Muốn lại nói tiếp, hay là Vệ gia gia chủ không đủ kiên quyết, đối với Hồng Vũ không đủ coi trọng, như vậy thoáng một điểm khinh mạn, cơ hội liền chạy đi đi người khác chỗ đó

Cả con đường đạo đã tạc mở nồi, những cái…kia theo Vân Thị Nhà Xưởng ở bên trong đi ra người nghị luận nhao nhao, vốn là đối với chuyện này chỉ là đứng ngoài quan sát thái độ người vừa nghe nói, cũng là chấn động, lập tức gia nhập thảo luận bên trong.

Tại đối diện trong tửu lâu Nhị hoàng tử cùng Cao Thành Hoằng, trên mặt giống như bị người đánh cho một quyền, muốn nhiều khó coi có nhiều khó coi.

Bọn hắn dưới cao nhìn xuống, ánh mắt rõ ràng, so rất nhiều người sớm hơn nhìn rõ ràng trong cửa hàng tình huống: mấy ngàn cân Địa Hỏa Canh Kim, một ngàn cân ám hỏa

Đương ván cửa mở ra một sát na kia, Cao Thành Hoằng đã biết rõ chính mình thua, chẳng những thua, hơn nữa thất bại thảm hại Hồng Vũ bày ra đến cái kia một ngàn cân ám hỏa kim, rõ ràng nói cho Cao Thành Hoằng: ngươi nhất định phải chết liền xoay người cơ hội đều không có

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Hết thảy đều kết thúc (hạ)

Cao Thành Hoằng minh bạch cái này là "Thực lực tuyệt đối", Hồng Vũ có thực lực như vậy, cho nên có thể như vậy trắng ra cho mình một cái vang dội cái tát. Việc đã đến nước này, hắn nhận biết thế nhưng mà hắn không rõ chính là: Hồng Vũ tại sao có thể có loại thực lực này? Đây là một cái Vũ Đô văn minh quần là áo lượt phá gia chi tử, mà Hồng gia tại Tứ đại trụ trời bên trong, càng là nổi danh kẻ nghèo hàn, tại sao có thể có hai tòa quý trọng tài nguyên khoáng sản?

Cao Thành Hoằng nghĩ mãi mà không rõ, Nhị hoàng tử càng nghĩ mãi mà không rõ.

Sinh tại đế vương gia, theo tiểu Thông tuệ hơn người, tư chất Bất Phàm Nhị hoàng tử, so Cao Thành Hoằng còn muốn tự tin. Cho dù là đại ca của hắn, đặt ở hắn trên đỉnh đầu cũng là hắn không thể nhẫn nhịn thụ đấy, huống chi hiện tại bị Hồng Vũ như vậy hiển nhiên cho đạp xuống đây?

Nhị hoàng tử khí toàn thân phát run, trên mặt lúc đỏ lúc trắng, qua trong chốc lát lại biến thành màu đỏ. Hắn trùng trùng điệp điệp hừ một tiếng, gắt gao trừng phía dưới Vân Thị Nhà Xưởng đồng dạng, phẩy tay áo bỏ đi. Thật sự không mặt mũi sống ở chỗ này.

Cổ Thiết Lôi cùng Cổ Thiết Hùng ổn thỏa Điếu Ngư Đài.

Bọn hắn không có đi Vân Thị Nhà Xưởng, bọn hắn tin tưởng người bên kia nhất định sẽ xử lý tốt đấy.

Hai người trong nhà uống trà, bọn hắn đã rất rõ ràng, chỉ chờ Vân Thị Nhà Xưởng một mở cửa, Lục Đại bảo tòa nhà đứng đầu bảng chi tranh giành tựu hết thảy đều kết thúc rồi. Trong khoảng thời gian này, hai người áp lực thật lớn, hiện tại rốt cục có thể thanh tịnh hưởng thụ một chút.

Chính uống trà, tên kia lão bộc lại tới nữa, đứng ở nơi đó dùng không mang theo một tia cá nhân cảm tình thanh âm nói ra: "Gia chủ, Ngọc Đường thiếu gia lại đi Nhị điện hạ chỗ đó."

Cổ Thiết Lôi vốn là không tệ tâm tình thoáng cái chênh lệch…mà bắt đầu, hắn bực bội khoát khoát tay, lão bộc lui xuống đi. Một bên Cổ Thiết Hùng chuyển động chén trà trong tay, do dự liên tục, hay là nói ra: "Đại ca, trong nhà tại quảng dương quận còn có một thôn trang."

Cổ Thiết Lôi ánh mắt trở nên kiên cường mà bắt đầu…, đã làm hạ quyết định.

Cổ Ngọc Đường suốt đã qua một canh giờ, mới từ Nhị hoàng tử biệt viện đi ra về đến trong nhà.

Vệ gia cùng Cổ gia đứng đầu bảng chi tranh giành đã bụi bậm rơi xuống đất, mà Cổ Ngọc Đường sau này tầm quan trọng lại lần nữa tăng lên, vì vậy tự cho là kiêu hùng Nhị hoàng tử, tại tỉnh táo lại về sau, lập tức vẻ mặt ôn hoà lôi kéo khởi Cổ Ngọc Đường đến.

Cho nên hắn mới bàn hằng lâu như vậy mới vừa về.

Lại không nghĩ rằng vừa về tới tiểu viện của mình tử, tựu chứng kiến phụ thân ngồi ở sân nhỏ trong lương đình.

Hắn cái này tòa sân nhỏ so sánh vắng vẻ, cũng không phải bởi vì hắn không bị sủng, mà là vì hắn ưa thích thanh tĩnh, muốn một người yên tĩnh tu hành. Lúc này đã là mùa đông, gió lạnh thổi bay, trong lương đình phụ thân lại lại để cho hắn cảm thấy một cổ rét lạnh

Cổ Ngọc Đường ẩn ẩn cảm giác không ổn.

Cổ Thiết Lôi đứng xa xa nhìn hắn, một hồi lâu, mới hướng hắn vẫy tay, Cổ Ngọc Đường liền bước lên phía trước: "Phụ thân, ngài làm sao tới rồi."

Cổ Thiết Lôi trầm mặc không nói, một hồi lâu mới lên tiếng: "Trong nhà tại quảng dương quận chính là cái kia thôn trang mấy năm này càng ngày càng kinh tế đình trệ rồi, ngươi đi qua chiếu nhìn một chút."

Cổ Ngọc Đường chấn động, đột nhiên ngẩng đầu khó có thể tin nhìn xem phụ thân.

Quảng dương quận chỗ Tây Nam, tới gần Thương Lan cùng mẫu sông rừng hoang, đối với Vũ Đô nội thế gia đệ tử

mà nói, chỗ đó quả thực tựu là một mảnh đất cằn sỏi đá lại để cho hắn đi quảng dương, tuyệt đối là lưu vong sung quân

Cổ Ngọc Đường ngắn ngủi khiếp sợ về sau, lập tức bạo giận lên: "Là vì Hồng Vũ đúng không? Ngươi vì nịnh nọt chủ tử, sẽ đem con trai ruột của ngươi đuổi tới quảng dương cái kia loại địa phương đây?"

"BA~" một bạt tai trùng trùng điệp điệp quất vào Cổ Ngọc Đường trên mặt, Cổ Thiết Lôi chỉ tiếc rèn sắt không thành thép: "Vô liêm sỉ ngươi như thế nào sẽ biến thành hiện tại cái dạng này cũng bởi vì ngươi đã thua bởi Hồng Vũ một lần, tựu trở nên cực đoan, hẹp, thấy không rõ tình thế rồi hả? Ngươi là con của ta, thế nhưng mà ta càng là Cổ gia gia chủ hiện tại Hồng Vũ còn không biết ngươi khắp nơi từ đó cản trở, thế nhưng mà thiên hạ không có không lọt gió tường, vạn nhất có một ngày bị Hồng Vũ đã biết, Cổ gia rất có thể bởi vì ngươi tựu xong đời ngươi ngẫm lại Tông gia cùng Bạch gia a lập tức thu dọn đồ đạc, cút cho ta đến quảng dương đi, lúc nào suy nghĩ cẩn thận chính mình sai ở nơi nào, lúc nào rồi trở về "

Cổ Thiết Lôi cuối cùng một câu, gầm lên giận dữ, sóng âm lập tức đem hai người chỗ đình nghỉ mát nổ nát bấy hắn vung tay lên, trong tay áo xoáy lên một đạo quang mang vòi rồng. Đem sở hữu tất cả mảnh vỡ bột phấn cuốn lại, 'Rầm Ào Ào' một tiếng quăng vào một bên trong ao sen.

Mà chính hắn, đã bước nhanh mà rời đi, không bao giờ … nữa xem Cổ Ngọc Đường liếc.

Ra Cổ Ngọc Đường sân nhỏ rất xa, Cổ Thiết Hùng lách mình đi ra, xem đến đại ca vẻ mặt bi ai, hắn khe khẽ thở dài: "Đại ca, ngươi đây cũng là vì bảo hộ hắn. Ngọc Đường tiếp tục lưu lại Vũ Đô, nói không chính xác lúc nào muốn đắc tội Vũ thiếu gia. Vị nào đích thủ đoạn, chúng ta đều là biết đến."

Cổ Thiết Lôi bất đắc dĩ lắc đầu.

Hồng Vũ nằm ở nóng trong thùng nước, thoải mái rên rỉ một tiếng.

Hắn một mực cùng đợi cái loại nầy mèo con giống như:bình thường tiếng bước chân vang lên, là một loại võ cơ

nhẹ chân nhẹ tay tiến đến kiều diễm một phen, đáng tiếc tựu là không có người tiến đến

Tiếc nuối ngoài, Hồng Vũ âm thầm nghĩ lại, chính mình có phải hay không sắc đảm quá nhỏ rồi hả? Cùng mười tám cái hoạt sắc sinh hương mỹ nhân cùng một cái sân ở thời gian dài như vậy, chính mình rõ ràng đáng xấu hổ hay là một chỉ xử nam?

Một hồi rất là tục tằng tiếng bước chân truyền đến, Hồng Vũ thất vọng bĩu môi một cái.

"Thiếu gia, Đại điện hạ phái người đến, xin ngài đêm nay chơi qua đi dự tiệc."

Hồng Vũ có gót chân cũng có thể nghĩ ra được, cái này là mình âm thầm đánh bại Nhị hoàng tử, Đại điện hạ rất vui vẻ. Hắn nắm lên khăn nóng đến che ở trên mặt, tùy ý đáp ứng một tiếng: "Trở về Đại điện hạ, tựu nói ta nhất định đi."

"Vâng."

Lại phao (ngâm) trong chốc lát, Hồng Vũ đứng dậy đến lau khô thân thể, phủ thêm một kiện rộng thùng thình trường bào, ưỡn nghiêm mặt đi gõ Trang Hàn môn: "Này này, ta buổi tối có một rất chính thức nơi, cần xuyên thẳng [mặc vào] lần đích cái kia một bộ quần áo, thế nhưng mà ta sẽ không xuyên đeo ah."

Bên trong im ắng đấy, không có một điểm đáp lại.

Mặc Cơ thanh âm tại bên cạnh vang lên: "Trang tỷ đi phòng bếp rồi, nói là chuyên môn cho ngươi chuẩn bị bữa tối đây này."

Hồng Vũ cảm thấy thất lạc, ăn cơm có ý gì, ăn mỹ nhân mới được là quần là áo lượt niềm vui thú chỗ ah hắn con ngươi đảo một vòng: "Nếu không ngươi tới giúp ta?

Mặc Cơ không chút do dự: "Không được."

Thiếu gia trên thể diện có chút nhịn không được rồi, Mặc Cơ tựa hồ cũng ý thức được, nàng mở cửa ra một đường nhỏ, lộ ra một nửa ửng đỏ khuôn mặt, cố lấy dũng khí nói ra: "Thiếu gia, ngươi tạm tha chúng ta a, bọn tỷ muội đã thương

lượng tốt rồi, ngươi… Ngươi được trước cùng Trang tỷ ở cùng một chỗ, chúng ta mới năng đáp ứng ngươi…”

Nói càng về sau, thanh âm nhỏ như muỗi đủ, Hồng Vũ lại đã nghe được thiên nhiên, hưng phấn mà một nhảy dựng lên: “Thật sự?”

“Bành” Mặc Cơ gắt gao khép cửa phòng lại.

Hồng Vũ hừ phát điệu hát dân gian đi trở về, bên ngoài lại nhớ tới một hồi tiếng ồn ào: “Ôi uy, ngài, ngài Khả ngàn vạn không thể đi vào ah…”

“Ngươi tránh ra cho ta “

“Ôi” Hồng Khê hét thảm một tiếng. Theo sát lấy loảng xoảng lang một tiếng viện cửa bị đẩy ra, có người mang theo một hồi gió lạnh, đi nhanh vọt lên tiến đến.

Hồng Vũ sững sờ: “Mai Thiên Vũ… Ah, không phải, Thiên Vũ điện hạ, sao ngươi lại tới đây?”

Mai Thiên Vũ nữ giả nam trang, khuôn mặt mang sương. Hồng Khê xoa bờ mông khập khiễng truy vào đến, chứng kiến Hồng Vũ ánh mắt, lại thành thành thật thật lui ra.

Thiên Vũ công chúa đủ loại ngồi xuống, nàng lửa giận không phải hướng về phía Hồng Vũ đấy, chỉ là xông lúc tiến vào bị người ngăn trở, có chút khí không thuận.

“Hồng Vũ, nhẹ nguyệt nói với ta ngươi ý đồ xấu nhiều, để cho ta tìm ngươi ra nghĩ kế.”

Hồng Vũ bọc khỏa áo choàng, phía dưới lộ ra hai cái bàn chân trần tử bên trong thế nhưng mà đều không mặc gì ah: “Điện hạ, xin ngài dùng túc trí đa mưu cái từ này nhi.”

Mai Thiên Vũ coi như không nghe thấy: “Đại ca thỉnh ngươi buổi tối dự tiệc đi à nha?”

Hồng Vũ gật gật đầu: “Làm sao ngươi biết.”

“Bởi vì chuyện này có liên quan tới ta.”

Hồng Vũ lập tức nghĩ tới Đại Hoàng Tử lúc trước ép mình đáp ứng đảm nhiệm cái kia kiếm thập tử Phó đoàn trưởng thời

điểm, thế nhưng mà đồng ý qua, muốn vì chính mình cùng mai Thiên Vũ "Sáng tạo cơ hội" . Hắn lập tức có chút chột dạ, vô ý thức lui về sau.

Mai Thiên Vũ nói: "Bởi vì phụ hoàng muốn tại giao thừa chi dạ cung đình dạ yến thượng cho ta luận võ chọn rể trước mắt xem ra nhất có hi vọng đúng là cái kia chết tiệt Cao Thành Hoằng đại ca đoán chừng cũng gấp, muốn muốn tìm ngươi đi thương nghị."

Hồng Vũ càng thêm kiêng kị: "Tìm ta thương nghị? Thương nghị cái gì?" Ánh mắt hắn bốn phía nhìn quét, suy nghĩ từ nơi này chạy thục mạng tương đối dễ dàng.

Mai Thiên Vũ rất là bất mãn nói: "Cao Thành Hoằng lớn lên so nữ nhân xinh đẹp hơn, hắn cũng không biết xấu hổ nói mình là nam nhân?"

Hồng Vũ lập tức có loại tri âm cảm giác: "Ta phát hiện hai ta xem người ánh mắt rất giống nhau ah "

Trước kia hai người cùng một chỗ nhả rãnh chính là Lê Tiêu Tiêu, hiện tại biến thành Cao Thành Hoằng. Cái này tiếng nói chung lại một lần nữa kéo gần lại hai người khoảng cách, Thiên Vũ công chúa hưng phấn vô cùng: "Ta trong cung, những cung nữ kia cả ngày nguyên một đám bị Cao Thành Hoằng mê được đầu óc choáng váng, thật không biết cái kia ẻo lả có cái gì tốt tức chết ta rồi"

Hồng Vũ tự đáy lòng nói: "Điện hạ thánh minh "

Quở trách cả buổi Cao Thành Hoằng không phải, Hồng Vũ mới đột nhiên nhớ tới: "Đại điện hạ tìm ta đến cùng thương lượng cái gì?"

Mai Thiên Vũ có thể là nghĩ tới Đại Hoàng Tử cùng Nhị hoàng tử ở giữa tranh đấu, có chỗ cố kỵ nói: "Đại ca cũng không muốn ta gả cho Cao Thành Hoằng, đoán chừng là tìm ngươi suy nghĩ nghĩ biện pháp."

Hồng Vũ lo sợ bất an, thăm dò hỏi: "Cái kia ngươi tìm đến ta làm gì?"

Mai Thiên Vũ nghiến răng nghiến lợi: “Ngươi nhất định phải dụng tâm nghĩ biện pháp, vô luận như thế nào không thể để cho Cao Thành Hoằng cái kia giả nương tử thực hiện được “

Hồng Vũ đối thủ chỉ: “Điện hạ, ngài có phải hay không có người trong lòng rồi hả? Nếu là có ngài nói cho ta biết, ta cam đoan che chở hắn ôm mỹ nhân quy “

Mai Thiên Vũ nhìn hắn, kiêu ngạo đem cằm nhỏ vừa nhấc: “Hừ, có thể làm cho Bổn công chúa vừa ý người, còn không có sinh ra đến đây này “

Hồng Vũ oán thầm, ngài cái này hạ quyết tâm trâu già gặm cỏ non ah.

Hắn gật gật đầu: “Ta đã biết, ta nhất định hết sức.”

Hắn đứng dậy muốn tiễn khách, Thiên Vũ công chúa lại con mắt quét qua, đã rơi vào sách của hắn trên bàn. Cái kia thượng diện bày biện một chồng chất giấy, vẽ lấy một ít ngổn ngang lộn xộn đường cong.

Mai Thiên Vũ hỏi: “Đây là vật gì?”

Hồng Vũ cũng tựu thuận miệng trả lời một câu: “Bản thiết kế.”

“Bản thiết kế? Cái kia là vật gì?”

“Ta trước kia cái nhà kia không phải hủy ấy ư, tự chính mình xếp đặt thiết kế một cái mới đích sân nhỏ, lại để cho thợ thủ công nhóm: đám bọn họ chiếu vào cái này đồ án kiến tạo ra được.”

Hồng Vũ đoạt lấy suy nghĩ muốn thu thập, mai Thiên Vũ đã khẽ vươn tay lấy tới nhìn lại. Nàng rõ ràng đối với cái này rất có hứng thú, nhìn lưỡng trương về sau, càng là con mắt sáng ngời, giống như phát hiện đại lục mới: “Hồng Vũ, đây là một cái bẩy rập?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Trùng Tiêu Lâu (thượng)

Hồng Vũ không nghĩ tới nàng thật đúng là xem hiểu rồi, tranh thủ thời gian muốn đem bản thiết kế cầm lại đến: "Không phải, điện hạ ngươi suy nghĩ nhiều quá." Mai Thiên Vũ đẩy ra hắn, tiếp tục xem: "Ngươi mơ tưởng gạt ta, tại đây, tại đây, rõ ràng chính là một cái bẩy rập, còn có cái này một trương, cũng thế. Nha! Cái này một trương cũng thế, những điều này đều là! Thiệt nhiều ah! Hồng Vũ ngươi trung thực cùng ta bàn giao:nhắn nhủ, đây rốt cuộc là cái gì kiến trúc?"

Hồng Vũ có chút hoài nghi: "Ngươi tất cả đều xem đã minh bạch?"

"Đó là đương nhiên, Bổn công chúa là người nào, điểm ấy thô thiển đồ vật, cũng muốn giấu diếm được ta?" Mai Thiên Vũ dương dương đắc ý: "Này, ngươi thành thật khai báo, ngươi xếp đặt thiết kế cái này làm gì?"

"Cái này thật sự là tự chính mình ở sân nhỏ?"

"Chính ngươi ở xếp đặt thiết kế nhiều như vậy bẩy rập làm gì?"

Hồng Vũ hai mắt một phen, hắn không có biện pháp cùng Thiên Vũ công chúa giải thích, cái này hoàn toàn là của mình ác thú vị.

Thiên Vũ công chúa đã đem xếp đặt thiết kế bản thảo tất cả đều lật ra một lần, trong đó một trương thượng diện, viết ba chữ: "Trùng Tiêu Lâu?"

Hồng Vũ cười nói: "Đúng vậy, Trùng Tiêu Lâu. Ngươi xem, ta thế nhưng mà Vũ Đô nổi tiếng thiếu niên hư hỏng quần là áo lượt, nghe nói bản thân tiếng xấu, đã lan xa Thương Lan cùng Sở Việt rồi. Ta đoán chừng dùng không được bao lâu, Hoa Lang cùng sông cây dâu cũng sẽ biết rồi. Sau đó bản thiếu niên hư hỏng mục tiêu tựu là Địch Nhung rồi.

Cho đến lúc đó, khắp thiên hạ cũng biết có ta như vậy một cái siêu cấp đại phôi đản, khẳng định có rất nhiều hiệp nghĩa

chi sĩ, đập vào thay trời hành đạo ngụy trang muốn tới giết ta, đoạt nữ nhân của ta cùng bạc, dùng đầu của ta đến lập uy danh của bọn hắn, ta rất nguy hiểm ah! Cho nên ta trong viện tử này, nhất định cơ quan trùng trùng điệp điệp, nhất là cái này một tòa Trùng Tiêu Lâu, phải là toàn bộ Thanh Nguyên đại lục, cơ quan trận pháp góp lại chi tác!

Đến lúc đó, những cái…kia các đại hiệp muốn muốn giết ta, nhất định phải xông qua Trùng Tiêu Lâu, cái này tòa lâu sẽ trở thành chính đạo nghĩa sĩ chôn xương chi địa, tội ác thủ hộ thần, thiếu niên hư hỏng yên vui ổ! Sau đó nó sẽ có chính mình biểu tượng ý nghĩa, những cái…kia chính nghĩa chi sĩ, không thể xông qua Trùng Tiêu Lâu trước khi, coi như là giết ta, cũng không tính là chính thức thay trời hành đạo mở rộng chính nghĩa, cái này tòa lâu, sẽ trở thành vi tội ác sử thượng một cái sự kiện quan trọng, sẽ để cho về sau ngàn vạn năm quần là áo lượt thiếu niên hư hỏng nhóm: đám bọn họ tâm trí hướng về, nhớ mãi không quên…"

Mai Thiên Vũ đã cười đến đau bụng: "Ngươi ngươi ngươi, ngươi thật là xấu chính mình rất vui vẻ ah!"

Hồng Vũ hì hì cười cười: "Thế nào, có phải hay không cũng hiểu được Trùng Tiêu Lâu cái này sáng ý rất thú vị?"

Mai Thiên Vũ cho hắn một cái liếc mắt: "Được rồi được rồi, đừng chính mình mỹ rồi." Nàng rồi lại hào hứng bừng bừng: "Đợi ngươi cái này Trùng Tiêu Lâu kiến thành rồi, nhất định phải mời ta đến xem ah."

Hồng Vũ cười hì hì: "Hẳn là kiến thành về sau, nếu có giang hồ thiếu hiệp tới giết ta tên dâm tặc này, có thể thỉnh ngươi tới quan sát."

Mai Thiên Vũ còn không chú ý thục nữ phong độ cười lên ha hả.

Bởi vì "Luận võ chọn rể" sự tình, nàng vốn có chút buồn bực, kết quả đến Hồng Vũ tại đây, bị cái này bại hoại gia hỏa nói chêm chọc cười, ha ha cười cười tâm tình lại tốt…mà bắt đầu.

Hồng Vũ xem nhìn thời gian không sai biệt lắm, đem mai Thiên Vũ cất bước, mình cũng chuẩn bị đi Đại Hoàng Tử hoàng tử phủ rồi. Mai Thiên Vũ lần nữa dặn dò hắn, giúp mình nghĩ biện pháp.

Hồng Vũ ngoài miệng đáp ứng, trong nội tâm không sao cả để ý. Hắn đối với mai Thiên Vũ cảm nhận không tệ, hai người cũng rất năng nói chuyện rất là hợp ý, nhưng là lại để cho hắn động thân mà ra giải cứu mai Thiên Vũ… Xin nhờ, muốn là như thế này, chính mình lúc trước hao hết tâm tư xin nhờ Hoàng Đế tứ hôn ý đồ, cái kia không được bệnh tâm thần?

Đại Hoàng Tử trong phủ hôm nay giống nhau bình thường, xem ra đêm nay yến hội kích thước không lớn. Quý phủ quản gia, hạ nhân, đối với Hồng Vũ đã rất quen thuộc rồi, cười ha hả đưa hắn tiến cử đi.

Đại Hoàng Tử hôm nay ngoài dự đoán mọi người đã tại yến hội sảnh chờ hắn rồi, chứng kiến hắn đã đến, ha ha cười cười đứng lên, dùng sức nắm ở Hồng Vũ cánh tay vỗ vỗ: "Vậy mới tốt chứ, làm tốt lắm! Ha ha ha!"

Ngầm hiểu lẫn nhau.

Đại Hoàng Tử không thể nói rõ Hồng Vũ đánh bại Cao Thành Hoằng, chẳng khác gì là đánh cho lão Nhị mặt, nhưng là trong nội tâm thoải mái có thể nghĩ. Hồng Vũ cũng là cười cười, cũng không nhiều nói cái đề tài này. "Hôm nay cần phải nhiều uống vài chén, hảo hảo chúc mừng thoáng một phát. Đến, ta giới thiệu cho ngươi mấy vị bằng hữu, đều là một phương hào kiệt!" Đại Hoàng Tử Lạp cái này Hồng Vũ đi qua, Hồng Vũ lúc này mới chú ý tới, yến hội sảnh ở bên trong, đã ngồi ba người.

"Cái này một vị là Tây Bắc ngọc thành Chung gia Thiếu chủ Chung Ngọc Thư, hắn đã là Lục Phẩm Thực Tôi trung kỳ cảnh giới, tại toàn bộ Đại Hạ, cái tuổi này có thể có như thế cảnh giới thanh niên tài tuấn cũng không nhiều. Hơn nữa Chung gia hùng bá ngọc thành, khống chế được chúng ta Đại Hạ bảy thành đã ngoài ngọc thạch tài liệu giao dịch!"

Chung Ngọc Thư hai mươi ba hai mươi bốn bộ dạng, so Hồng Vũ lớn, cái tuổi này Lục Phẩm Thực Tôi trung kỳ hoàn toàn chính xác không đơn giản, chỉ là Hồng Vũ nhìn thấy qua quá nhiều tu luyện thiên tài, đối với Chung Ngọc Thư cảnh giới cũng không phải như thế nào để ý, ngược lại là Đại Hoàng Tử đằng sau giới thiệu Chung gia thực lực, lại để cho hắn lau mắt mà nhìn.

Ngọc thành ở vào Tây Bắc xa xôi khu, chính là Đại Hạ trị xuống, một cái phi thường quỷ dị thành thị. Chỗ đó nguồn nước khan hiếm, lương thực sản lượng cực kỳ thấp, ngày đêm độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày to đến kinh người, có thể nói quả thực không phải người ngốc địa phương.

Hàng năm Đại Hạ đã muốn thông qua gập ghềnh con đường, hướng ngọc thành vận chuyển đại lượng lương thực cùng nước ngọt. Điều này cũng làm cho làm cho ngọc nội thành, các loại sinh hoạt vật tư giá cả cư cao không dưới, lương thực, rau quả, nước ngọt, đã so Vũ Đô trong thành còn quý.

Thế nhưng mà ngọc nội thành, lại quanh năm có vài chục vạn người đóng quân. Đây đối với Đại Hạ mà nói, cũng được xưng tụng một tòa "Đại Thành" rồi.

Sở dĩ có thể có nhiều người như vậy, hoàn toàn là vì ngọc thạch sản nghiệp.

Mà Đại Hạ ngọc thạch, tuyệt không chỉ là đồ chơi đơn giản như vậy. Ngọc thạch bên trong trân quý nhất đấy, chính là các loại trân quý ngọc thạch tài liệu. Nói ví dụ không thua gì Địa Hỏa Canh Kim hồi trở lại Long kim ngọc, ngưng Thủy thúy ngọc, hỏa mạch Hồng Ngọc, ví dụ như trân quý trình độ vẫn còn tại Địa Hỏa Canh Kim phía trên đại địa tâm ngọc, hình rồng thực ngọc.

Đại Hoàng Tử theo như lời bảy thành số định mức, không chỉ có riêng là bình thường ngọc thạch, cũng kể cả những… này chính quy ngọc thạch tài liệu.

Mà toàn bộ ngọc thành ước chừng có thể chiếm được Đại Hạ ngọc thạch sản nghiệp chín thành số định mức, ở trong đó

bảy thành đã quy Chung gia! Ngọc thành hơn mười vạn người, cơ hồ tất cả đều là dựa vào ngọc thạch ngành sản xuất mà sống, nói cách khác Chung gia chẳng khác gì là gián tiếp khống chế cái này hơn mười vạn nhân khẩu bên trong đích bảy thành!

Bực này tài lực, coi như là Hồng Vũ cũng rất là đỏ mắt.

Chung Ngọc Thư mỉm cười, chủ động hướng Hồng Vũ vừa chắp tay: "Vũ thiếu uy danh hiển hách, ta tại ngọc thành đều nghe nói."

Hồng Vũ nở nụ cười thoáng một phát có chút không có ý tứ nói: "Cái gì uy danh hiển hách, là tiếng xấu lan xa a?" Hai người cùng một chỗ cười ha ha, giúp nhau cảm nhận cũng không tệ. Đại Hoàng Tử lại chỉ vào một người khác nói ra: "Vị này chính là rơi Dong Thành Uông gia Thiếu chủ Uông Thành Nghiệp, Uông huynh đệ tuổi còn trẻ đã là Thất Phẩm Hồn Tinh hậu kỳ cao thủ, Tiền Đồ bất khả hạn lượng (*). Hơn nữa Uông gia thế nhưng mà chúng ta Đại Hạ, duy —— cái nắm giữ lấy quán thông nam Bắc Đại thương đạo thế gia! Tài nguyên cuồn cuộn ah."

Uông Thành Nghiệp có Đại Hạ người phương nam trắng nõn làn da cùng không cao dáng người, đi vào Vũ Đô, hắn lộ ra có chút ngại ngùng, hướng Hồng Vũ mỉm cười, chắp tay nói: "Hồng huynh tốt."

Hồng Vũ cũng trở về lễ: "Uông huynh tốt." Ngược lại cũng không có cái gì thái ấn tượng khắc sâu.

Cuối cùng một người, vóc người gầy cao, đứng ở một bên trên mặt treo nụ cười thản nhiên. Đại Hoàng Tử giới thiệu đến: "Vị này chính là lâm Thạch Thành Thường gia Thiếu chủ thường khải, lâm Thạch Thành thế nhưng mà Đại Hạ đi thông Hoa Lang trên đường là tối trọng yếu nhất một tòa thành thị, Hồng Vũ ngươi kế tiếp muốn xa phó Hoa Lang, có thể nhiều cùng thường khải thân cận thân cận, có bọn hắn Thường gia cài đặt, ngươi Hoa Lang quốc chi đi muốn nhẹ nhõm nhiều lắm!"

Hồng Vũ đi Hoa Lang kế lớn của đất nước đùa nghịch uy phong đấy, căn bản không cần gì "Trợ giúp" nhưng là Đại Hoàng Tử đã nói như vậy rồi, hắn cũng tựu cười ha hả vừa chắp tay, tùy ý khách khí một câu: "Kính xin Thường huynh hỗ trợ nhiều hơn."

Thường khải ha ha cười cười, thần thái gian : ở giữa rất có chút ít bay lên chi sắc, dùng sức vỗ Hồng Vũ bả vai: "Ngươi yên tâm đi, đã đến phía đông, ta bảo kê ngươi, lâm Thạch Thành phụ cận, còn không có chúng ta Thường gia không thể dọn dẹp sự tình."

Hồng Vũ âm thầm lắc đầu, ba người bên trong, biết…nhất làm người chính là Chung Ngọc Thư, nhất trầm ổn chính là Uông Thành Nghiệp, nhất không biết trời cao đất rộng đấy, tựu là cái này thường khải rồi.

Hồng Vũ nhìn nhìn Đại Hoàng Tử, thứ hai cho hắn một ánh mắt, Hồng Vũ cũng không cùng ngươi thường khải so đo, đoán chừng là Đại Hoàng Tử cùng Thường gia có giao dịch gì.

Nhị hoàng tử gần nhất liên tiếp "Động tác" Đại Hoàng Tử xem ra cũng ngồi không yên, bắt đầu liên lạc Vũ Đô bên ngoài thế gia, tiến thêm một bước đạt được cài đặt.

Một bước này quân cờ, là tốt là xấu Hồng Vũ cũng không rõ ràng, dù sao phương diện này đấu tranh kinh nghiệm hắn rất thiếu thốn, chỉ là Linh Giác thập phần nhạy cảm hắn, mơ hồ cảm thấy cái này chỉ sợ không phải một bước tốt quân cờ.

"Đến, hôm nay mọi người khó được tụ cùng một chỗ, chúng ta không say không về!" Đại Hoàng Tử thập phần nhiệt tình, mọi người cũng đều gom góp thú, cùng kêu lên đã nói.

Tiệc rượu bắt đầu, vũ cơ nhóm: đám bọn họ ca múa trợ hứng. Bốn người ăn uống linh đình, ngược lại là vui vẻ hòa thuận.

Hồng Vũ đã thật lâu không có như vậy thoải mái chè chén rồi, Đại Hoàng Tử mời khách, rượu tự nhiên không kém, Thái Cổ ma giống như đồ đằng tiếng hoan hô liên tục, toàn bộ Thiên Tuyền trong huyệt mùi rượu trùng thiên.

Uống đã đến một nửa, thường khải tựu "Chủ động xuất kích" rồi.. Như vậy nơi, cũng chỉ có hắn loại người này sẽ dùng vì mọi người thật sự đều là không hề cố kỵ buông ra hét lớn.

Hồng Vũ âm thầm lưu tâm, Chung Ngọc Thư cùng Uông Thành Nghiệp tại một ít rất tùy ý lời nói tầm đó, đã tiến thêm một bước cùng Đại Hoàng Tử kéo gần lại quan hệ, những thủ đoạn này, đều là Hồng Vũ chỗ không chuẩn bị đấy. Chỉ có điều loại này mạnh vì gạo, bạo vì tiền đích thủ đoạn, hắn không học được, cũng chẳng muốn đi học, nói càng cuồng ngạo một điểm, dùng thân phận của hắn, căn bản không cần phải đi học.

Duy chỉ có thường khải, nhìn về phía trên cùng với giống như đã uống rất vui vẻ, lại cùng với đều không có thật sự thành lập kiên cố quan hệ.

"Đến, điện hạ, ta mời ngươi một ly!" Hắn vừa nói, một bên đã làm, Đại Hoàng Tử mỉm cười, cũng đi theo uống một ly. Cùng Đại điện hạ uống rượu, thường khải còn có chút cố kỵ, sau đó đã đến Chung Ngọc Thư cùng Uông Thành Nghiệp, hắn tựu không chỗ cố kỵ rồi, hành vi phóng đãng, ép buộc Chung Ngọc Thư cùng Uông Thành Nghiệp, mỗi người cùng hắn đã làm ba chén.

Chung Ngọc Thư còn tốt một chút, ngọc thành chỗ Tây Bắc, ngày đêm độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày thật lớn, buổi tối thường xuyên uống rượu ấm người, tửu lượng không tệ. Uông Thành Nghiệp thì không được, rơi Dong Thành bên kia uống đều là số độ rất thấp rượu, đã đến Vũ Đô, phương bắc rượu mạnh lại để cho hắn rất không thói quen, lại bị thường khải buộc, liền đã làm Tam đại chén, sắc mặt lập tức có chút tái nhợt.

Thường khải lại cười ha ha ôm Uông Thành Nghiệp cười trêu nói: "Tiểu Uông, ngươi còn phải nhiều luyện luyện ah, tại chúng ta chỗ đó, không thể uống rượu nam nhân không tính cái nam nhân, ha ha ha!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Trùng Tiêu Lâu (hạ)

Uông Thành Nghiệp trong mắt hiện lên một tia sắc mặt giận dữ, thế nhưng mà đang muốn mở miệng, đã cảm thấy rượu kình dâng lên, vội vàng chính mình ổn định.

Thường Khải dùng sức vỗ Uông Thành Nghiệp bả vai, cười ha ha mà đi, giơ chén rượu hướng Hồng Vũ đi tới.

Hồng Vũ như là đã nhìn ra Thường Khải là cái gì người, cũng sẽ không cùng hắn so đo quá nhiều. Vũ Đô quần là áo lượt tự nhiên là tự nhiên mình một bộ hành vi phương thức, đối phó loại này nơi khác tiến đến không biết trời cao đất rộng Hai lúa, có chuyên môn một bộ thủ đoạn, bình thường sẽ không ở trước mặt phát tác, đều là sau lưng ra tay độc ác, lại để cho bọn hắn biết rõ lợi hại.

Thường Khải giơ chén rượu, một bả ôm Hồng Vũ cổ: "Đến, Hồng Vũ, trước làm ba chén nói sau những thứ khác "

Hồng Vũ nghe hắn thoại lý hữu thoại (*câu nói có hàm ý khác), nghĩ nghĩ, cũng tựu giơ lên chén rượu. Nếu nói uống rượu, Hồng Vũ sợ qua ai?

Liền làm ba chén, Thường Khải dùng sức vỗ Hồng Vũ bả vai: "Thống khoái chính là như vậy sảng khoái, mới có tư cách cùng ta thường đại thiếu cùng một chỗ uống rượu đến, đầy vào "

Một bên thị nữ vội vàng cho Hồng Vũ nhồi vào, Thường Khải lại giơ lên chén rượu: "Hồng Vũ, cái gì đều không cần nói, ngươi lại uống ba chén, đã đến lâm Thạch Thành, ngươi cần gì, ta cam đoan đã cho ngươi chuẩn bị cho tốt "

Hồng Vũ lại đem đã bị buông xuống, hắn cũng không nhìn tới Đại Hoàng Tử, Thường Khải hung hăng càn quấy đã lại để cho hắn có chút không kiên nhẫn được nữa.

"Ta không muốn uống." Hắn nhàn nhạt nói ra.

Thường Khải cũng không có uống say, trong ánh mắt tinh quang lóe lên: “Hắc hắc không muốn uống? Đây là xem thường ta sao? Hồng Vũ, ngươi Khả nghĩ kỹ, Đại Hạ phía đông sự tình, chúng ta Thường gia thế nhưng mà nói một không hai. Không nói đến Hoa Lang bên kia ngươi chưa quen cuộc sống nơi đây, không có ta hỗ trợ ngươi nửa bước khó đi, coi như là ngươi muốn từ theo Vũ Đô đến Hoa Lang, ta không lên tiếng, xem cái nào dám thả ngươi đi qua “

Hồng Vũ bỗng nhiên nở nụ cười, gãi gãi đầu nói: “Trên đời này còn giống như này không biết sống chết người.”

Hắn đứng dậy triều bái Đại Hoàng Tử vừa chắp tay: “Điện hạ, Thường gia đây là ý gì? Ta phụng chỉ theo Vũ Đô tiến về trước Hoa Lang, bọn hắn rõ ràng không cho ta đi qua?”

Đại Hoàng Tử sắc mặt cũng rất khó coi, Đại Hạ là Mai gia Đại Hạ, không phải Thường gia đấy. Thường Khải lại đang tại hắn mặt nói như vậy, thân là hoàng tộc, làm sao có thể chịu được?

“Thường Khải, ngươi uống nhiều quá, còn không mau lui xuống đi “

Thường Khải cũng biết chính mình nói lỡ rồi, đối với Đại Hoàng Tử khẽ khom người: “Điện hạ, ta rượu sau nói lỡ, kính xin điện hạ không nên trách tội.” Hắn đứng lên, hung hăng trừng Hồng Vũ liếc: “Bất quá người này, muốn cho ta hỗ trợ, không có cửa đâu “

Hồng Vũ thật sự không biết nói cái gì cho phải, chính mình cần hắn hỗ trợ? Nói đùa gì vậy vừa rồi chỉ là thuận miệng khách khí thoáng một phát mà thôi, thằng này rõ ràng còn tưởng thật, thực cho rằng đắn đo ở mạng của mình cửa?

Loại này cầm căn lông gà đương mùa mũi tên, không biết cái gọi là gia hỏa, Hồng Vũ thật đúng là là lần đầu tiên nhìn thấy.

Hắn ha ha cười cười: “Vốn muốn cứ như vậy buông tha ngươi được rồi, bất quá ngươi đã nói như vậy rồi, ta nếu không cho ngươi trái lại cầu ta, Vũ Đô Hồng Sài đại danh chẳng phải là sẽ bị người dẫm nát dưới chân?”

Thường Khải giận tím mặt, nhảy dựng lên chỉ vào Hồng Vũ cái mũi chửi ầm lên: "Cuồng vọng đồ vật, ngươi cho rằng ngươi là ai? Ngươi biết chúng ta Thường gia đến cùng là dạng gì thực lực? Dám như vậy nói chuyện với ta…"

Hồng Vũ ánh mắt nhàn nhạt: "Cái này cả ngón tay, ta thu."

"Ngươi nói cái gì?" Thường Khải còn nghe không hiểu, Hồng Vũ sau lưng một mực không nói gì Hồng Thân trong tay, bay ra một đạo hắc quang, Thường Khải sắp đâm chọt Hồng Vũ trên mũi cái kia cả ngón tay tận gốc chém rụng

"Ah" Thường Khải hét thảm một tiếng, bụm lấy ngón tay của mình, máu tươi chảy ròng: "Ngươi cũng dám đoạn ngón tay của ta "

Hồng Vũ chau mày, nhưng lại đối với Hồng Thân: "Quá dễ dàng, không để cho hắn hưởng thụ đầy đủ thống khổ."

Hồng Thân gật gật đầu: "Thiếu gia yên tâm."

Hắn tiến lên một bước, Thường Khải sợ tới mức sau này mãnh liệt lui: "Ngươi đừng tới đây đừng tới đây "

"Răng rắc" hắn đã không thấy rõ Hồng Thân là như thế nào ra tay đấy, cái tay còn lại ngón trỏ đã bị sinh sinh tách ra đã đoạn.

Hồng Thân tiện tay đem Thường Khải ném ở một bên, quay đầu lại hướng Hồng Vũ liền ôm quyền: "Thiếu gia?"

Hồng Vũ một chuyến ngón tay: "Đã thành, đi thôi. Điện hạ, không phải ta không để cho mặt mũi ngươi, tình huống vừa rồi ngươi cũng đều nhìn thấy."

Đại Hoàng Tử thở dài: "Ta biết rõ, ngươi nếu nhịn, cũng cũng không phải là Hồng Vũ rồi."

Hồng Vũ liền ôm quyền, lại hướng một bên đã ngây người Chung Ngọc Thư cùng Uông Thành Nghiệp áy náy cười cười: "Hôm nay đều tại ta, ngày khác nhất định bày rượu, cho hai vị an ủi, cho Đại điện hạ bồi tội."

Đại Hoàng Tử cười khổ nói: "Đã thành, thiếu giả vờ giả vịt rồi, ngươi đừng có lại cho ta gây chuyện, ta tựu thắp nhang

thơm cầu nguyện rồi.”

Hồng Vũ nhìn cũng không nhìn trên mặt đất thống khổ kêu thảm thiết, máu tươi đầm đìa Thường Khải liếc, chắp tay sau lưng tiêu sái mà đi. Trận này tiệc rượu, vốn là rất vui sướng, lại bởi vì làm một cái ngu xuẩn tan rã trong không vui. Hồng Vũ ra cửa, cũng nhịn không được nữa lắc đầu.

“Đi dò tra, Thường gia rốt cuộc là đường gì mấy?”

Hồng Thân nở nụ cười: “Thiếu gia, không cần tra, Thường gia năm đó là một đám sơn tặc, về sau đổi nghề tẩy trắng, chậm rãi kinh doanh vài thập niên, mới lăn lộn đã đến lâm Thạch Thành đệ nhất thế gia vị trí. Kỳ thật cũng là bởi vì lâm Thạch Thành vừa mới xây thành trì không đến hai trăm năm, không có gì nội tình thế gia, mới có thể lại để cho bọn hắn trở thành bá chủ. ˇ

Hồng Vũ giật mình: “Trong núi vô lão hổ hầu tử xưng đại vương.”

“Chính thức thế gia, làm sao có thể dạy dỗ ra Thường Khải cái loại nầy hoàn toàn không biết sợ hãi ngu xuẩn?” Hồng Thân lại cùng nói nói: “Những năm này tại Vũ Đô nội thành bị thu thập thảm hề hề cái kia chút ít nơi khác đồ đần, không đều là một ít nhà giàu mới nổi? Nếu quả thật chính là mấy trăm năm nội tình thế gia, người nào không biết Vũ Đô nước sâu, nào dám kiêu ngạo như vậy.”

Hồng Vũ gật gật đầu: “Vậy là tốt rồi xử lý rồi, đi thu thập một điểm Thường gia căn cứ chính xác theo, khẳng định có không ít người nguyện ý giúp chúng ta đem Thường gia diệt trừ.”

Chỉ là Hồng Vũ có chút buồn bực: “Như vậy một cái nông cạn thế gia, Đại điện hạ lôi kéo bọn hắn làm gì?”

Hồng Thân do dự một chút, hạ giọng nói: “Thường gia tuy nhiên tẩy trắng rồi, nhưng là nghe nói bọn hắn âm thầm hay là nuôi dưỡng rất nhiều tử sĩ.”

Này cũng cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, dựa vào cái loại nầy “Sinh ý” lập nghiệp người, giống như:bình thường đều giữ lại

như vậy một tay. Mà Đại Hoàng Tử lôi kéo bọn hắn, hiển nhiên là nhìn trúng cái này một chỉ đội ngũ.

Vũ Tông Hoàng Đế tại vị, tất cả hoàng tử trong tay đều khó có khả năng có binh quyền. Đại Hoàng Tử làm như vậy, cũng không phải có cái gì tâm tư khác, chỉ sợ cũng phòng hoạn tại Vị Nhiên càng nhiều một ít.

Hồng Vũ lại không có ý định cố kỵ Đại Hoàng Tử kế hoạch. Hắn đã thả ra thoại, nếu nhẹ nhõm buông tha Thường gia, hắn đường đường Vũ Đô đệ nhất quần là áo lượt mặt mũi hướng chỗ nào đặt?

Hắn nếu như có thể ẩn nhẫn, có thể cân nhắc lợi hại, hắn cũng cũng không phải là Hồng Vũ rồi.

Có một số việc, rõ ràng tinh tường, nhưng là hắn làm không được.

Hồng Vũ âm thầm thu thập Thường gia căn cứ chính xác theo, bất hiện sơn bất lộ thủy (*không đụng ta thì không biết hàng). Ngược lại là cái kia Thường Khải, mấy ngày nay không ngừng nói ẩu nói tả, muốn cho Hồng Vũ trả giá thật nhiều, muốn cho Hồng gia đẹp mắt.

Những…này cuồng vọng ngôn luận, thông qua đủ loại con đường, cuối cùng nhất đã truyền đến Hồng Vũ trong tai.

Toàn bộ Vũ Đô, kỳ thật đều giống như xem một chỉ vở hài kịch biểu diễn một mắt thấy Thường Khải, cùng đợi Hồng gia lôi đình một kích, đem Thường gia nhổ tận gốc ah.

Tại kiêu ngạo Vũ Đô mắt người ở bên trong, lâm Thạch Thành Thường gia? Tính là cái đếch ấy ah không thấy Lục Đại bảo tòa nhà Tông gia cũng không phải Hồng gia đối thủ, nói giết chết tựu giết chết

Thế nhưng mà liên tiếp mấy ngày trôi qua, Hồng gia lặng yên không một tiếng động.

Ngược lại là Chung Ngọc Thư cùng Uông Thành Nghiệp hai người, phân biệt bái phỏng thoáng một phát Hồng Vũ, bọn hắn cùng Hồng Vũ năng nói chuyện rất là hợp ý.

Hai người về sau, vị thứ ba khách tới thăm cũng không ngoài dự đoán mọi người.

Mai Thiên Vũ như cũ là một thân thư sinh trang phục, vải xanh áo dài, nhưng là da thịt tuyết trắng, thùy tai thượng đập vào lỗ, vung vẩy cái này tinh bột quyền lòng đầy căm phẫn: "Hồng Vũ ngươi lại để cho Bổn công chúa rất thất vọng ngươi có biết hay không?"

Hồng Vũ bất đắc dĩ: "Ngày đó sự tình đột nhiên, ta còn chưa kịp cùng Đại điện hạ thương lượng luận võ chuyện kiếm chồng tình."

Kỳ thật cái này luận võ chọn rể, Hồng Vũ cảm giác, cảm thấy không đúng. Vũ Tông Hoàng Đế còn cần dùng luận võ chọn rể đến quyết định con gái cả đời hạnh phúc?

Không muốn mai Thiên Vũ lắc đầu: "Chuyện kia đợi tí nữa nói sau, ta bây giờ nói chính là ngươi lại để cho khinh địch như vậy buông tha Thường Khải? Ta cảm thấy được ta nhìn lầm rồi ngươi ah, ngươi rất có rùa đen rút đầu bổn sự ah…"

Hồng Vũ dở khóc dở cười, giống như:bình thường hiền lành nữ nhân không phải đều khích lệ nam nhân lui một bước trời cao biển rộng sao? Nào có mai Thiên Vũ như vậy, e sợ cho thiên hạ bất loạn hay sao? Xem ra chính mình lúc trước quyết đoán đem cái này vị công chúa vứt bỏ, là cái cử chỉ sáng suốt.

"Làm sao ngươi biết ta không có âm thầm ra tay?"

Mai Thiên Vũ con mắt sáng ngời: "Thật sự?"

"Đương nhiên "

"Ha ha ha ta biết ngay ta không nhìn lầm ngươi, ngươi nhất định là cái bại hoại "

Hồng Vũ: "…"

Kế tiếp, mai Thiên Vũ lại nghĩ tới chuyện của mình: "Đến, chúng ta lại đến nói chuyện luận võ chuyện kiếm chồng tình…"

Hồng Vũ khuyên can mãi, cuối cùng là đem mai Thiên Vũ cho hống đi ra ngoài, quay người trở về, Hồng Thân đứng tại cửa ra vào thấp giọng bẩm báo: "Thiếu gia, cũng đã sắp xếp xong xuôi, buổi tối hôm nay sẽ phát động."

Hồng Vũ nhàn nhạt gật đầu: "Một mẻ hốt gọn, trảm thảo trừ căn."

"Thiếu gia yên tâm."

Lâm Thạch Thành tin tức truyền quay lại Vũ Đô, cần ba bốn ngày thời gian. Nhưng là vào lúc ban đêm, thì có Kinh Triệu phủ quan sai bao vây Thường Khải chỗ ở.

Kinh Triệu phủ người không có một điểm che lấp ý tứ, giống trống khua chiên, cái kia trận chiến hận không thể toàn bộ Vũ Đô tất cả mọi người biết rõ.

Tổn thương còn chưa khỏe Thường Khải bị quan sai nhóm: đám bọn họ trực tiếp theo trong chăn túm ra đến, hắn còn muốn phản kháng, thế nhưng mà võ khí một phát động, đã có người hô lớn: "Tù phạm bắt bớ "

Vì vậy mấy tên Ngũ phẩm nguyên định một loạt trên xuống, đem Thường Khải đánh cho không thành hình người, sẽ thân là huyết, khóa lại trầm trọng khóa sắt, mang về Kinh Triệu phủ nhà tù

Sáng sớm hôm sau, tin tức này tựu truyền khắp toàn bộ Vũ Đô.

Mà ở Kinh Triệu phủ trong phòng giam, Thường Khải vẫn không rõ kế tiếp sẽ phát sinh cái gì, dùng sức gõ nhà tù môn rống lớn gọi: "Hồng Vũ ngươi cái tiểu nhân hèn hạ giày vò ta tính toán cái gì bổn sự? Vũ Đô là ngươi cửa nhà, có bản lĩnh đi lâm Thạch Thành, xem ta như thế nào thu thập ngươi "

Đội trưởng nhà lao đã nở nụ cười, từ bên ngoài trực tiếp một gậy chọc tại hắn trên miệng, đem hắn miệng đầy răng đã đánh rớt rồi.

"Ngu xuẩn cũng đã đối với ngươi động thủ, ngươi cho rằng toàn bộ Thường gia còn năng may mắn thoát khỏi?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Con nhà giàu (thượng)

Thường Khải đau đến nước mắt chảy ròng, lại không chịu tin tưởng, trong miệng hở gọi bậy: "Không có khả năng, không có khả năng" đội trưởng nhà lao hắc hắc cười lạnh: "Ngươi chờ xem."

Vào lúc ban đêm, đội trưởng nhà lao sẽ đem Hình bộ công văn đưa cho hắn xem, thượng diện liệt kê từng cái lâm Thạch Thành Thường gia mười tám đầu tội trạng, mỗi một đầu đã đủ để xét nhà diệt tộc, hơn nữa chứng cớ vô cùng xác thực

Đội trưởng nhà lao nhìn xem ngốc ngơ ngác Thường Khải nói: "Ngốc đe dọa, ngươi nghĩ đến đám các ngươi Thường gia là vật gì? Còn dám cùng Vũ thiếu gia khiêu chiến? Vũ thiếu gia là nhìn xem Đại điện hạ mặt mũi với ngươi khách khí một câu, ngươi còn đạp trên mũi mặt rồi, cho ngươi liền ngươi không biết xấu hổ phi "

Thường Khải trong nội tâm còn có một đường hi vọng, Thường gia tại lâm Thạch Thành là rắn rít địa phương, từ trên xuống dưới có rất nhiều quan viên đều là Thường gia người, nếu như muốn động dùng quan phủ lực lượng truy nã Thường gia, bọn hắn nhất định sẽ nhận được tin tức. Chỉ cần có thể chạy ra đi, cùng lắm thì làm hồi trở lại vốn ban đầu đi, tổng có hi vọng báo thù rửa hận.

Lại không nghĩ rằng đội trưởng nhà lao là cái thoại lao, lâm Thạch Thành hành động nội tình tin tức, hôm nay đã tại Hình bộ, Kinh Triệu phủ các loại những…này trong nha môn truyền lưu rồi, chỉ là còn không có xuyên đeo đi ra bên ngoài. Đội trưởng nhà lao tựa hồ là muốn khoe khoang chính mình tin tức linh thông, một năm một mười nói với hắn nói: "Ngươi cũng đừng trong lòng còn có may mắn rồi. đây một lần hành động, là Hồng gia âm thầm thao tác, ký quận quận trưởng trực tiếp triệu tập sảng khoái địa trú 悳 quân, suốt đêm giết chạy lâm Thạch Thành. Coi như là ký quận quận nha nội bộ, người biết đã không có mấy cái. Mà Hình bộ công văn, hay là về sau phát

lại bổ sung đấy. Các ngươi Thường gia, khẳng định một cái cũng chạy không được. Lớn như vậy án, nhất định là muốn toàn bộ áp giải Vũ Đô, các ngươi rất nhanh sẽ cả nhà đoàn tụ rồi."

Thường Khải triệt để choáng váng: "Thế nhưng mà, thế nhưng mà Đại Hoàng Tử tựu mặc cho Hồng Vũ như vậy làm xằng làm bậy?"

Đội trưởng nhà lao là Vũ Đô người địa phương, tuy nhiên thân phận thấp kém, nhưng là mưa dầm thấm đất, phương diện này sự tình so Thường Khải còn muốn quen thuộc: "Ngu xuẩn ta thế nhưng mà nghe nói ngươi tại Đại Hoàng Tử trến yến tiệc nói đi một tí không nên nói lời, ngươi thực cho rằng Đại Hoàng Tử khoan hậu nhân hòa, liền ngươi cái loại nầy đại nghịch bất đạo ngôn từ đều có thể dễ dàng tha thứ?"

Thường Khải rốt cuộc hiểu rõ, hắn đặt mông ngồi dưới đất, triệt để tuyệt vọng.

Lại qua hai ngày, tin tức rốt cục truyền quay lại Vũ Đô. Thường gia bị nhổ tận gốc ah. Hồng gia tại trong quân cường sức ảnh hưởng lớn lại một lần nữa đã nhận được thể hiện, chẳng qua là tiêu diệt một cái Thường gia, ký quận trú 悳 quân rõ ràng xuất động một vạn đại quân hơn nữa là kinh nghiệm sa trường tinh binh

Thường gia nói lý ra nuôi dưỡng một ngàn tư binh, còn muốn phản kháng thoáng một phát, kết quả một cái công kích, cái này một ngàn tư binh đã bị toàn bộ chém giết tại trước trận, máu tươi như sông, chỉ là lần này, Thường gia người tựu triệt để hỏng mất, toàn bộ quăng hướng.

Rồi sau đó ký quận chênh lệch lại tiến vào Thường gia, vừa tìm không sao, các loại dơ bẩn chứng cứ phạm tội một đống lớn. Thường gia những năm này, có thể nói là chuyện xấu làm tuyệt, tại lâm Thạch Thành lấn nam bá nữ, lừa gạt, làm cho vô số người gia cửa nát nhà tan, việc ác có thể nói tội lỗi chồng chất

Kết quả trời vừa sáng, lâm Thạch Thành cư dân phát hiện Thường gia bị cầm xuống, nhao nhao châm ngòi pháo, khua

chiêng gõ trống, lại đề cử thân hào nông thôn bô lão, đại biểu bọn hắn khấu tạ quận trưởng, còn kiếm tiền mua rượu thịt tiến đến uỷ lạo quân đội…

Có thể "Bồi dưỡng" ra Thường Khải kiêu ngạo như vậy đệ tử Thường gia, quả nhiên là đặt mông nát thỉ, kêu ca sôi trào.

Chuyện này, đối với Vũ Đô người đến nói, kỳ thật chỉ là trà dư tửu hậu đề tài nói chuyện, thậm chí có người cảm thấy Vũ thiếu gia ngài còn có điểm đại nhân khi dễ tiểu hài nhi ý tứ, Hồng gia đối phó Thường gia? Hoàn toàn không phải một cái cấp quan trọng ah.

Uông Thành Nghiệp cùng Chung Ngọc Thư âm thầm may mắn, khá tốt chính mình cùng Hồng Vũ quan hệ không tệ.

Hai nhà bọn họ không giống Thường gia, sau lưng đã có chỗ dựa, cho dù đã xảy ra chuyện gì, cũng sẽ không giống Thường gia như vậy dễ dàng đã bị nhổ tận gốc. Nhưng là Hồng Vũ loại năng lực này cùng thủ đoạn, hãy để cho bọn hắn vô cùng kiêng kị.

Chuyện này giải quyết, Hồng Vũ cũng muốn thực hiện lời hứa, lại để cho Hồng Khê đi cho hai người đưa thiếp mời (*bài viết), thỉnh bọn hắn buổi tối đi Xuân Huy Lâu dự tiệc. Về phần Đại Hoàng Tử bên kia, Hồng Vũ tự mình đi một chuyến.

Đại Hoàng Tử trông thấy hắn tựu tức giận: "Uy chấn bát phương Hồng Nhị thiếu gia đại giá quang lâm, làm sao dám đương "

Hồng Vũ dở khóc dở cười: "Tiểu tử kia sắc mặt ngươi cũng thấy đấy, ta nếu nhịn, về sau tại Vũ Đô nội thành ta còn thế nào lăn lộn?"

Đại Hoàng Tử tại này kiện sự tình lên, âm thầm là trợ giúp đấy. Hồng Vũ cũng nghe thân thúc nói, bởi vậy cười hì hì cũng không xem ra gì. Hắn đem thiệp mời đưa lên đi: "Kính xin điện hạ rất hân hạnh được đón tiếp."

Đại Hoàng Tử nhìn thoáng qua, gật gật đầu: "Hai vị này ta có trọng dụng chỗ, ngươi cũng đừng một lần nữa cho ta đã diệt."

“Sao có thể chứ.”

Hồng Vũ năng tự mình đến một chuyến, cũng đã là cho hắn mặt mũi, Đại Hoàng Tử đương nhiên sẽ không quá mức phận, đem yến hội sự tình nói sau khi xong, Đại Hoàng Tử vỗ vỗ cái ghế nói: “Tiểu muội luận võ chuyện kiếm chồng tình ngươi nghe nói a?”

Hắn ánh mắt sáng ngời, chằm chằm vào Hồng Vũ xem, tựa hồ muốn từ trên mặt hắn nhìn ra chút gì đó đến chút gì đó. Hồng Vũ thản nhiên: “Thiên Vũ công chúa đã tới đi tìm hai ta lần.”

Đại Hoàng Tử không thấy ra cái gì đến, trong lòng có chút kỳ quái. Hồng Vũ cùng tiểu muội quan hệ hắn một mực rất lo lắng. Hắn là rất rõ ràng phụ hoàng đối với Hồng gia thái độ, bởi vậy hắn hiện tại cùng Hồng Vũ quan hệ mặc dù tốt, nhưng là tuyệt sẽ không lại để cho Hồng Vũ tiến vào hắn hạch tâm vòng tròn luẩn quẩn, tiếp xúc chính thức cơ mật.

Trên thực tế theo góc độ của hắn mà nói, cùng Hồng Vũ càng nhiều nữa như là một loại “Ngắn ngủi hợp tác” quan hệ. Nếu Hồng Vũ cuối cùng thật sự cùng tiểu muội phát sinh chút gì đó, tương lai nhất định chỉ biết dùng bi kịch chấm dứt.

Trong lòng của hắn khe khẽ thở dài, minh bạch chuyện này chỉ sợ là tiểu muội một bên nóng ah, người ta Hồng Vũ cũng không thế nào để bụng, bằng không thì lúc trước cũng sẽ không biết bỏ ra lớn như vậy một cái giá lớn, thỉnh phụ hoàng thu hồi mệnh lệnh đã ban ra rồi.

Hắn nói: “Ngươi chẳng lẽ tựu không hiếu kỳ, phụ hoàng tại sao phải dùng loại phương thức này cho tiểu muội tuyển phò mã?”

“Vì cái gì?” Hồng Vũ sớm đã cảm thấy có điểm gì là lạ rồi.

Đại Hoàng Tử nhấp một miếng trà, nói: “Ngươi nhận thức Đao Khinh Nguyệt, vấn đề này là tốt rồi nói.”

Hồng Vũ lại càng kỳ quái, vấn đề này còn cùng Đao Khinh Nguyệt có quan hệ?

“Đại lục ở bên trên tình thế ngươi vô cùng rõ ràng, Địch Nhung sẵn sàng ra trận, chỉ sợ dùng không được bao lâu, bọn hắn sẽ lần nữa xua quân xuôi nam. Trước khi bọn hắn bị Hồng lão gia tử đánh đau, thế nhưng mà cái này vài chục năm xuống, Địch Nhung nguyên khí đã khôi phục, hơn nữa nghe nói trên thảo nguyên nhân tài xuất hiện lớp lớp, Địch Nhung Đế Quân dưới trướng đã có phần đông cao thủ, thậm chí còn có một vị Nhất Phẩm Hợp Chân, nguyện ý đánh vỡ cấm kị, nhúng tay hai nước ở giữa chiến tranh.

Dưới loại tình huống này, Đại Hạ cùng Thương Lan, Sở Việt hòa bình tựu lộ ra càng làm trọng yếu. Đao Khinh Nguyệt vốn là muốn tới hòa thân đấy, chỉ là thân phận của nàng đặc thù, tương lai là muốn kế nhiệm Thương Lan nữ hoàng đấy, bởi vậy không ai có thể miễn cưỡng nàng. Nàng bí mật đi vào Đại Hạ, phụ hoàng vì nàng chuẩn bị người chọn lựa vốn là lão Tứ, Khả là hai bọn hắn không thấy đôi mắt, kế tiếp phụ hoàng lại tìm lão Ngũ, lão Bát bọn hắn, đồng dạng không được. Cái này tựu có chút phiền phức rồi.

Thương Lan cùng chúng ta, không giống như là Sở Việt, chúng ta cùng Sở Việt quan hệ một mực rất tốt, nhưng là cùng Thương Lan, đại chiến không có, tiểu ma sát không ngừng, lúc tốt lúc xấu, bởi vậy vì toàn lực ứng phó phương Bắc đại địch, phải mau chóng cùng Thương Lan ký kết một cái có thể duy trì đáng kể,thời gian dài minh ước. Mà cái này trong minh ước, rất trọng yếu một khâu, tựu là hòa thân.”

Hồng Vũ nghĩ nghĩ, tổng hợp trên mình cả đời những cái… kia mơ hồ lịch sử khái niệm, hai nước tầm đó minh ước, hòa thân tựa hồ là không…nhất bền chắc đích thủ đoạn, thế nhưng mà lại cẩn thận ngẫm lại, hòa thân lại là thủ đoạn hữu hiệu nhất bởi vì ngoại trừ cái này, tựa hồ không có đừng phương thức

Hồng Vũ gật gật đầu.

Xem hắn hiểu được rồi, Đại Hoàng Tử nói tiếp: “Đã Đao Khinh Nguyệt không được, Thương Lan tựu yêu cầu, chúng ta gả một vị công chúa công chúa đi qua. Thế nhưng mà Thương Lan bên kia điểm danh muốn tiểu muội. Tiểu muội thế nhưng

mà phụ hoàng ưa thích trong lòng, phụ hoàng như thế nào cam lòng (cho) đem nàng lấy chồng ở xa Thương Lan? Phụ hoàng muốn đổi một vị công chúa, thế nhưng mà Thương Lan không đáp ứng, cảm thấy chúng ta không đủ thành ý, phụ hoàng không có biện pháp, tựu nghĩ ra như vậy một cái luận võ chọn rể đích phương pháp xử lý đến.

Hắn cùng Thương Lan quốc sứ giả nói: các ngươi Đao Khinh Nguyệt thái tử tới, có thể chọn lựa người mình thích, trẫm con gái vì cái gì không thể? Trẫm con gái yêu nhất anh hùng, các ngươi nếu có thể tại luận võ bên trong chiến thắng, trẫm tựu nhận biết. Nếu không trẫm tựu mặt khác tiễn đưa một vị công chúa đi qua."

Hồng Vũ xem như đã minh bạch: "Nói như vậy, Thương Lan quốc người cũng sẽ (biết) tham gia?"

Đại Hoàng Tử bất đắc dĩ nói: "Đúng vậy a, hơn nữa tin tức đã thả ra rồi, những…này thế gia đệ tử nguyên một đám con mắt đã tái rồi, dồn hết sức lực muốn tại giao thừa tiệc tối lên lôi đài tranh giành quan, tiểu muội dung mạo ngươi cũng thấy đấy, so về Đao Khinh Nguyệt cũng không chút thua kém."

Đại Hoàng Tử cùng cha hắn đồng dạng, thấy thế nào muội muội mình đều là tốt nhất nữ hài, hoàn toàn không thấy muội muội của hắn tính cách tuyệt không hiền lương thục đức, còn có chút điên điên khùng khùng, người bình thường tuyệt đối chịu không được.

Hồng Vũ có chút lo sợ bất an: "Điện hạ nói với ta những… này có làm được cái gì ý?"

Đại Hoàng Tử nhìn hắn một cái, nói: "Vốn phụ hoàng cảm thấy Cao Thành Hoằng cũng không tệ, thế nhưng mà tiểu muội chết sống không làm, phụ hoàng cầm nàng không có biện pháp, tựu ném cho mấy người chúng ta giải quyết, ta nghĩ tới nghĩ lui, cũng cũng chỉ có ngươi thích hợp nhất."

Hồng Vũ một cái run rẩy.

Đại Hoàng Tử khí bật cười: "Ngươi yên tâm đi, chỉ là dùng ngươi làm tấm mộc, đem Thương Lan người ứng phó, phụ hoàng sẽ một lần nữa sắc phong một vị công chúa, đến

Thương Lan đi, sau đó vượt qua vài năm, ngươi sẽ cùng tiểu muội giải trừ hôn ước, nàng nguyện ý gả cho ai, Khả không phải chúng ta năng tả hữu đấy."

Hồng Vũ lắc đầu liên tục: "Này làm sao có thể, công chúa thiên kim chi thân thể, cùng ta đính hôn, đã có chỗ bẩn không tốt sao…"

Vạn nhất đến lúc hậu cái kia nha đầu ngốc tựa hồ không chịu giải trừ hôn ước, lão tử chẳng phải là rơi vào tình huống khó xử rồi hả? Vấn đề này cực độ không đáng tin cậy, Hồng Vũ quyết định chủ ý, năng thoái thác kiên quyết thoái thác.

Đại Hoàng Tử sắc mặt trở nên cổ quái: "Ta không ngại với ngươi nói rõ, biện pháp này ta là theo tiểu muội thương lượng qua đấy, tiểu muội duy nhất năng tiếp nhận người chọn lựa chính là ngươi."

"Vì cái gì?" Hồng Vũ thoát miệng hỏi.

"Hắn nói ngươi xấu được rất triệt để, khẳng định không muốn treo cổ tại nàng cái này trên một thân cây, tương lai không cần lo lắng ngươi không chịu giải trừ hôn ước."

Hồng Vũ: "…"

Hắn còn đang lo lắng mai Thiên Vũ sẽ "Lại" thượng chính mình, kết quả mai Thiên Vũ bên kia còn lo lắng cho mình "Lại" thượng hắn. Hồng Nhị thiếu gia sờ lên cái cằm, khó tự trách mình cùng công chúa điện hạ rất nói chuyện rất là hợp ý, liền chán ghét mọi người đồng dạng, nguyên đến chính mình hai người như vậy tương tự…

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Con nhà giàu (hạ)

"Đương nhiên, cũng không thể khiến ngươi không duyên cớ xuất lực." Đại Hoàng Tử nói ra: "Phụ hoàng đã nói, lúc trước hắn cho tiểu muội chuẩn bị đồ cưới, Vũ Đô thành bên ngoài một tòa Hoàng Trang, Bắc Cố Sơn một chỗ quặng mỏ, còn có phía nam một tòa ruộng muối, cũng có thể cho ngươi, các loại tiểu muội chính thức xuất giá thời điểm, hắn lại mặt khác chuẩn bị một phần."

Hồng Vũ lắc đầu: "Quá ít a, ta nhưng là phải đắc tội một đống lớn người."

Đại Hoàng Tử cười hì hì: "Dù sao ngươi nhân duyên cũng không thế nào tốt, con rận nhiều hơn không cắn người."

Hồng Vũ rất có nguyên tắc: "Vậy cũng không được, ta không có như vậy giá rẻ được rồi, muốn muốn cho ta đáp ứng, ít nhất phải đem Bắc Cố Sơn cho ta."

"Ngươi khẩu vị không nhỏ, ta có thể đáp ứng chỉ có một nửa Bắc Cố Sơn, ngươi nếu không đồng ý, tiểu muội cam đoan mỗi ngày đi trong nhà người làm ầm ĩ."

Hồng Vũ co rụt lại cổ, mai Thiên Vũ đã đến hai lần, Trang Hàn các loại mười tám võ cơ ánh mắt tựu không đúng, đám này nương tử quân thế nhưng mà rất hộ thực, chính mình không ăn cũng không được người khác ăn. Nếu mai Thiên Vũ lại đến mấy lần, không chuẩn muốn náo xảy ra chuyện gì đến.

Hắn kiên trì: "Chúng ta thế nhưng mà đã nói rồi, danh tiếng thoáng qua một cái, muốn giải trừ hôn ước đấy."

Đại Hoàng Tử đại hỉ: "Ngươi lo lắng? Chúng ta lo lắng hơn ah."

"Nói định rồi?"

"Nói định rồi."

Tất cả đều vui vẻ, Đại Hoàng Tử tràn đầy cảm giác thành tựu, ước chừng là cảm thấy trở về có thể tại tiểu muội trước

mặt tranh công, rất là vui vẻ đem Hồng Vũ tống xuất đến. Hồng Vũ theo trên người hắn thấy được bóng dáng của mình, chính mình cùng đại ca, lúc đó chẳng phải như vậy sủng ái tiểu muội sao?

Tiểu muội đi lâu như vậy, cũng không biết đưa cho thư từ trở về.

Hồng Vũ lắc đầu trở về.

Chờ hắn ngồi trên xe ngựa của mình, Liệt Mã tiếng Xi..Xiiii..âm thanh một tiếng, xe ngựa chậm rãi thúc đẩy thời điểm, Hồng Vũ lại nhíu mày.

Chuyện này tựa hồ đã có một cái rất tốt giải thích, thế nhưng mà Hồng Vũ lại cảm giác, cảm thấy tựa hồ không đơn giản như vậy. Đến cùng vì cái gì, hắn cũng nói không rõ ràng. Mãi cho đến Hồng phủ cửa ra vào, Hồng Vũ mới giật mình: "Đúng rồi, cái này không giống như là Vũ Tông Hoàng Đế xử lý thủ đoạn "

Hắn rốt cục suy nghĩ cẩn thận địa phương nào không được bình thường.

Nếu như là Đại Hoàng Tử đến xử lý chuyện này, như vậy tựu không có gì chỗ khả nghi rồi. Nhưng là Vũ Tông Hoàng Đế… Cái này tuyệt không phải là phong cách của hắn. Huống chi, Vũ Tông Hoàng Đế bên người còn có Bách Lí Thịnh Thế, loại này gần như "Nhát gan" phương thức xử lý, thì càng lộ ra không hợp tình lý rồi.

Hồng Vũ một hồi hồ nghi: rốt cuộc là vì cái gì?

Buổi tối tiệc rượu thập phần hài hòa, đã không có Thường Khải cái này mất hứng gia hỏa, mọi người vừa uống vừa trò chuyện rất là vui vẻ. Hồng Vũ theo Xuân Huy Lâu trở về, cũng đã thâm, thế nhưng mà đã đến tiểu viện của mình cửa ra vào, lại chứng kiến có người ngồi ở cửa ra vào dưới đại thụ.

Hồng Vũ phía trước Hồng Thân đi vào, không phát giác gì, nhưng là Hồng Vũ lại thấy được người kia.

Chỉ có một người, có thể làm được điểm này: chỉ có hắn cho phép nhân tài năng chứng kiến hắn.

Tào Quỷ Hùng.

Hồng Vũ đi qua, Tào Quỷ Hùng hôm nay có chút bất đồng, cùng trước kia Bá Đạo bộ dáng so sánh với, hôm nay nhiều đi một tí lạnh nhạt. Hắn ngồi dưới tàng cây, cái kia khỏa lão cây hòe rễ cây thập phần tráng kiện, lộ ra bộ phận, so ra mà vượt một ít thấp bé băng ghế rồi.

Tào Quỷ Hùng đứng lên nói: "Còn có cái gì hảo tửu?"

Hồng Vũ nghĩ nghĩ, theo tùy thân không gian thiết giác bên trong lấy ra cuối cùng vài hũ tề quận rượu ngon, Tào Quỷ Hùng tiện tay một ngón tay, một vò rượu ngon bay qua, hắn dùng tay tại đàn trên miệng vừa sờ, đàn khẩu bay ra ngoài, thiết diện (mì) bóng loáng vô cùng, giống như bị ngọc tượng cẩn thận đánh bóng qua đồng dạng.

Hồng Vũ âm thầm tán thưởng, chiêu thức ấy, có thể so sánh ở kiếp trước những cái…kia trong võ hiệp tiểu thuyết mặt cái gì đẩy ra bùn phong tiêu sái nhiều hơn.

Tào Quỷ Hùng ừng ực ừng ực tưới một miệng lớn, buông vò rượu chứng kiến Hồng Vũ đang muốn mở ra mặt khác một vò, hắn vội vàng ngăn lại: "Ngươi làm gì? Tựu điểm ấy, tự chính mình uống cũng không đủ đây này."

Thái Cổ ma giống như đồ đằng muốn tại Hồng Vũ Thiên Tuyền trong huyệt tạo phản rồi. Hồng Vũ cười cười, áp chế Thái Cổ ma giống như đồ đằng, nâng cốc đàn để xuống.

Tào Quỷ Hùng thoả mãn gật đầu: "Tiểu tử ngươi, chưa từng có như vậy nghe lời qua."

Hắn một hơi uống cạn một vò, bụng hơi có chút cố lấy, lại không chút do dự cắt ra mặt khác một vò. Thứ hai đàn vào trong bụng, chỉ còn lại có một vò rồi, hắn có chút lưu luyến được liếm liếm bờ môi, đối với Hồng Vũ nói ra: "Đáng tiếc ah, về sau cái này trung thịt đến thò tay rượu đến há miệng thời gian không có rầu~

Mấy ngày nay, không riêng gì rượu ngon, Tiếu Nghiên Hoang Thú yến cũng làm cho Tào Quỷ Hùng càng ăn càng thèm, cái này một đại gia tử, sức ăn một cái so một cái kinh người, thật làm cho người hoài nghi Tiếu Nghiên cái kia nhỏ

nhắn xinh xắn thân hình, sao có thể thừa nhận được khổng lồ như vậy lượng công việc.

Hồng Vũ có chút sững sờ: "Ngài phải đi rồi hả?"

Tào Quỷ Hùng cười hắc hắc, hay là nhịn không được con sâu rượu, cầm trong tay cái kia một vò rượu ngon mở ra, tưới một ngụm buông đến, một bả xóa đi râu ria thượng vết rượu, nói: "Ta tại Hoàng Đế cửa nhà hù dọa Bách Lí Thịnh Thế thoáng một phát, ngươi cảm thấy Hoàng Đế còn năng yên tâm để cho ta tại Vũ Đô nội thành ở lại đó?"

Hồng Vũ im lặng.

Tào Quỷ Hùng khoát khoát tay: "Lão tử ta chỉ là tạm thời ly khai, cũng không phải muốn chết rồi, ngươi như vậy một bộ thối mặt làm gì "

Hồng Vũ miễn cưỡng cười cười, hắn lần thứ nhất đi gặp phải Tào quý hùng, hai người ai xem ai đã không vừa mắt. Thế nhưng mà một phen tiếp xúc xuống, hắn phát hiện vị này ngũ đại nhất phẩm, ngày bình thường cái gì cao thủ uy nghiêm, tuyệt đỉnh khí thế, tất cả đều là giả vờ. Uống say Tào Quỷ Hùng mới được là bản sắc, mà lúc kia, lạc má Hồ Tử Chân vô cùng dễ thân.

Nhưng là vô luận như thế nào, người ta đều là đường đường Nhất Phẩm Hợp Chân. Hắn Hồng Vũ cho tới bây giờ chưa cho hơn người gia mặt mũi, khắp nơi ép buộc người ta, thế nhưng mà Tào Quỷ Hùng chưa từng có thật sự nổi giận, thiên hạ Nhất Phẩm Hợp Chân, mấy người có loại này khí độ?

Hắn xoay người rời đi: "Ngươi chờ, ta không có hồi trở lại trước khi đến, ngàn vạn không thể đi ah."

Tào Quỷ Hùng nói thầm một tiếng: "Ngươi lại để cho ta chờ đây, tối thiểu cũng phải cho ta chuẩn bị đầy đủ hảo tửu ah, tựu một chút như vậy như thế nào đủ." Hắn hướng lên cái cổ, cái kia một vò rượu ngon lại đi xuống một nửa, Tào Quỷ Hùng thở dài: "Hảo tửu không lịch sự uống ah…"

Hồng Vũ thẳng đến chuồng ngựa, đem Liệt Mã túm ra đến xoay người đi lên, đánh ngựa tựu hướng Xuân Huy Lâu phóng đi. Liệt Mã sướng được đến nước mũi bốc lên phao (ngâm),

NGAO NGAO gọi bậy, lão tử trở lại sa trường mở ra bốn vó không phải giống như:bình thường vọt tới Xuân Huy Lâu.

Hồng Vũ xuống ngựa, tại Tiết thiệu liên tục kêu rên bên trong xông về Xuân Huy Lâu hầm rượu, sau đó không khỏi phân trần, đem cất vào hầm băng tuyền lưu nhưỡng tất cả đều nhét vào chính mình không gian thiết giác bên trong.

Tiết thiệu liên tục dậm chân: "Tiểu tổ tông của ta ài, Tiết thúc ta còn làm không buôn bán?"

Hồng Vũ rất dứt khoát nói: "Là một vị Nhất Phẩm Hợp Chân muốn đấy."

Tiết thiệu tuy nhiên đau lòng, nhưng là quyết định thật nhanh: "Được rồi, ngươi cầm đi đi."

Hồng Vũ theo trong hầm rượu đi ra, lại không có ly khai, mà là thẳng đến trên lầu. Tiết thiệu luống cuống: "Hồng Vũ, ngươi còn muốn làm gì, Xuân Huy Lâu sở hữu tất cả hảo tửu đều ở nơi này…"

Hồng Vũ đã đến Tiết thiệu cửa gian phòng, đẩy cửa đi vào: "Tiết thúc ngươi đừng cho là ta không biết, phòng ốc của ngươi ở bên trong tổng cất giấu một ít tốt nhất rượu."

Hắn Linh Giác nhạy cảm, cái mũi giật giật, tựu thẳng đến giá sách đi. Tiết thiệu một tiếng thở dài: "Ta tạo cái gì nghiệt ah, chính mình chừa chút rượu lâu năm đầu uống còn bị ngươi cho nhảy ra đến."

Hồng Vũ thực theo trong giá sách nhảy ra đến hai cái bình rượu

"Đó là băng tuyền lưu nhưỡng 60 năm rượu lâu năm đầu, hiện tại thế nhưng mà uống một lọ thiếu một bình…" Hồng Vũ nhét vào không gian thiết giác, hướng hắn cười cười: "Tiết thúc ngài yên tâm, vị nào uống ngài hảo tửu, tuyệt sẽ không quên ngài đấy."

Tiết thiệu cười khổ lắc đầu, hắn không phải đau lòng những…này rượu, chỉ là không có hảo tửu, sau này mấy ngày nay hắn bán cái gì?

Hồng Vũ một trận gió đồng dạng đi trở về, Tào Quỷ Hùng quả nhiên vẫn chờ đâu rồi, Hồng Vũ rất là hào khí đích đem không gian thiết giác hướng trong tay hắn một ném: "Đã cho ngươi

Tào Quỷ Hùng tuy nhiên đã uống uống chưa đủ đô, Linh Giác như cũ rất nhạy cảm. Không gian thiết giác vừa vào tay, ánh mắt của hắn tựu sáng: "Đây là…"

Ngươi đưa vào linh hồn chi lực sẽ hiểu.

Sau một lát, Tào Quỷ Hùng cười ha ha: "Xú tiểu tử, đây là nhận thức ngươi thời gian dài như vậy, ngươi làm nhất hợp lão tử tâm ý sự tình ha ha ha "

Không gian thiết giác nội những vật khác Hồng Vũ cũng đã đằng đi ra, đánh cho một chỉ bao phục lưng (vác) tại trên thân thể, hiện tại không gian thiết giác bên trong tất cả đều là rượu ngon. Băng tuyền lưu nhưỡng chừng 35 đàn còn có hai bình rượu lâu năm đầu.

Tào Quỷ Hùng vui thích đem không gian thiết giác đeo trên cổ: "Được a tiểu tử, không lỗ ta chờ ngươi lâu như vậy lão tử đi rồi, ngươi tự giải quyết cho tốt, đừng đùa được quá mức hỏa, vạn nhất có chuyện gì, mấy người chúng ta người nhất thời bán hội đuổi không đến vậy cũng tựu nguy rồi."

Hắn vừa nói, một bên khoát tay, cái tay còn lại nâng đại vò rượu, đung đưa đi, chỉ chốc lát sau tựu sáp nhập vào trong bóng tối, rốt cuộc xem không thấy bóng dáng.

Hồng Vũ thở dài, trở về chính mình sân nhỏ, có chút tiếc nuối nói: "Ai, nắm đấm cứng nhất đích tay chân đi rồi, về sau chỉ sợ sẽ thiếu đi rất nhiều đẩy ngang khoái cảm ah…"

Hắn đem trên lưng bao phục buông đến, bỗng nhiên có chút hối hận: chính mình nhất thời hào sảng, đem không gian thiết giác cho Tào Quỷ Hùng, không biết Phương Lưu Vân chỗ đó có hay không mới đích không gian thiết giác? Nếu là không có chính mình đã có thể rơi vào tình huống khó xử rồi, về sau nhiều như vậy thứ đồ vật tựu toàn bộ được lưng cõng rồi…

Những…này việc vặt toàn bộ xử lý xong, khoảng cách tết âm lịch còn có một thời gian ngắn, Cao Thành Hoằng ước chừng cũng bởi vì luận võ chuyện kiếm chồng tình toàn lực chuẩn bị lấy, không có lại gây sóng gió, Hồng Vũ cũng rốt cục dọn ra thời gian đến, bắt đầu huấn luyện Hoang Thú kỵ binh đoàn.

Hắn theo Tàng Vân Sơn mang về đến Hoang Thú có một trăm mười hai đầu, hơn nữa nữu Thiên Tôn mẫu tử, là một trăm mười bốn đầu. Vốn là những…này Hoang Thú, Hồng Vũ ý định toàn bộ tạo thành Hoang Thú kỵ binh đoàn, Khả là vì hổ trong núi cái kia một chỗ Thiên Địa Bảo Huyệt, Hồng Vũ đem Hồng Dần phái đi trấn thủ, Hồng Dần mang đến 30 tên Hồng phủ gia tướng, hơn nữa sau Thiên Tổ mẫu tử cũng muốn tại Hổ Sơn hiệp trợ phòng thủ.

Hắn muốn bắt đầu huấn luyện Hoang Thú kỵ binh đoàn, Hồng Thắng Nhật sau khi biết, mặt khác phái một vị Tam Phẩm Hiển Thánh, đi đem Sùng Dần đổi về đến, nhưng là nữu Thiên Tôn mẫu tử, Hồng Vũ không có ý định rút về đến.

Hoang Thú Linh Giác viễn siêu nhân loại, có chúng mẫu tử tại Hổ Sơn, đối với nguy hiểm có thể sớm biết trước, sớm làm chuẩn bị.

Hồng Vũ muốn giết hướng Hoa Lang, tuy nhiên làm vi một người lính, Hồng Thắng Nhật đối với Hoa Lang quân đội sức chiến đấu xì mũi coi thường, nhưng là làm làm một cái gia gia, hắn như cũ rất lo lắng tôn nhi của mình, bởi vì lão Binh thường thường so bất luận kẻ nào càng minh bạch, một khi lên chiến trường, sự tình gì cũng có thể phát sinh.

Cho nên hắn muốn cam đoan, ít nhất hai vị Tam Phẩm Hiển Thánh đi theo.

Mà Hồng Dần mang đi cái kia ba mươi người, Hồng Thắng Nhật cũng nghĩ biện pháp cho hắn bổ sung rồi. Như vậy, Hồng phủ gia tướng sáu mươi người, Trang Hàn tử sĩ hai mươi sáu người, hơn nữa mười tám võ cơ, còn có Hồng Vũ theo thợ săn [Hunter] tiểu trong đội chọn lựa ra đến 16 người, gom góp đã đủ rồi 120 người

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Phó thác (thượng)

Hoang Thú chỉ có một trăm mười hai đầu, bất quá cái này không làm khó được Hồng Vũ, hắn lại đi Hổ Sơn một chuyến, sẽ đem Hoang Thú số lượng kiếm đủ rồi.

Luyện binh địa điểm cũng thiết lập tại hổ trong núi, như vậy sẽ không quấy nhiễu đến Vũ Đô nội thành cư dân.

Hoa Lang trong nước thổ địa cằn cỗi, dòng sông rất thưa thớt, khí hậu lạnh và khô ráo, hơn nữa bình nguyên rất ít, chủ yếu dùng vùng núi đồi núi làm chủ. Cùng Đại Hạ giao giới địa phương, càng là một mảnh không ngớt không dứt núi lớn. Hoang Thú kỵ binh đoàn tại hổ trong núi huấn luyện, chính dễ dàng sớm thích ứng chỗ đó địa hình.

Vừa mới bắt đầu huấn luyện, đương nhiên là một đoàn loạn, bất quá có Hồng Thân cùng Hồng Dần hai cái xuất thân quân đội cường giả, Hồng Vũ kỳ thật không cần quan tâm, chỉ ở một bên nhìn xem hai người như thế nào thao luyện những cái…kia sa trường newbie là được.

Buổi tối thời điểm, Hồng Vũ một mình trở về, Hồng Thân cùng Hồng Dần bọn hắn còn muốn tiếp tục tại hổ trong núi huấn luyện. Hôm nay hắn thật đúng là cái người cô đơn rồi, bên người liền một gã võ cơ cũng không có.

Hồng An tại hắn sân nhỏ cửa ra vào chờ: "Nhị thiếu gia, lão gia nói buổi tối người cả nhà cùng nhau ăn cơm."

Hồng Vũ vội vàng tiến đến nhà hàng, đại ca đại tẩu đã tại, gia gia cũng ngồi ngay ngắn trung ác ương. Chứng kiến hắn đã đến, lão gia tử vung tay lên: "Ăn cơm trước."

Tiếu Nghiên lập tức đem chuẩn bị cho tốt Hoang Thú yến bưng lên, đương nhiên lại là một hồi tranh đoạt.

Cơm nước xong xuôi, Hồng Thắng Nhật hai tay đặt tại trên đùi, thân thể có chút nghiêng về phía trước, đối với hai cái cháu trai nói ra: "Gần nhất trong nhà nhân thủ không đủ. Lão Nhị bên kia các loại sản nghiệp đã trải rộng ra rồi, không thể

không phái người nhìn xem. Hơn nữa hắn muốn Viễn Chinh Hoa Lang, nhân thủ càng là chưa đủ, cho nên ta ý định, đem quê quán một ít thân thích nhận được Vũ Đô đến, giúp giúp chúng ta. Dù sao vẫn là chính mình thân thích nhất yên tâm."

Đối với quyết định này, Hồng Vũ đương nhiên không có gì phản đối ý kiến. Đại ca bên kia cũng đồng ý, vì vậy quyết định xuống.

"Ta đã phái người đi trở về, có lẽ dùng không được bao lâu, quê quán người bên kia sẽ đã đến."

Hồng Thắng Nhật là Đại Hạ gai quận phương thành người, xuất thân phương dưới thành mặt một cái tiểu nông thôn. Hồng gia ngay tại chỗ là cái thế gia vọng tộc, bất quá một mực không có ra đại nhân vật nào, đại bộ phận Hồng họ mọi người trải qua rất nghèo khổ sinh hoạt. Hồng Thắng Nhật phát đạt về sau, tình huống đương nhiên tựu không hề cùng dạng rồi, Hồng gia tại phương thành, đã xem như một cái Cự Vô Phách (Big Mac), không người nào dám trêu chọc.

Hồng Thắng Nhật đây một lần đưa tin trở về, cũng là ôm nếm thử thái độ, bởi vậy chỉ là tìm quan hệ so sánh thân mấy vị đường huynh đệ con nối dõi vào kinh.

Hồng lão gia tử năm nay đã hơn bảy mươi rồi, bởi vì tu luyện võ đạo, thân thể khoẻ mạnh, nhưng là phương thành quê quán bên trong, hắn cái này bối phận người cũng đã qua đời. Hiện tại Hồng lão gia tử cũng là cả Hồng gia, dành trước cao nhất người rồi.

Hồng Vũ không cần quan tâm những chuyện này, ăn cơm xong trở về nghỉ ngơi một hồi, phải nắm chặt thời gian bắt đầu tu luyện rồi. Cảnh giới của hắn đã càng ngày càng tới gần Lục Phẩm Thực Tôi, thế nhưng mà như cũ cảm giác chênh lệch một điểm gì đó.

Một đêm này tu luyện xong tất, Hồng Vũ đem thạch phiến sách cổ lấy đi ra, tường tận xem xét một phen, càng làm cá gỗ cục gạch lấy ra để ở một bên. Hắn thật sâu hít một hơi, gõ vang cá gỗ cục gạch.

"…"

Trống vắng xa xưa thanh âm vang lên, thạch phiến sách cổ lại cũng không có có phản ứng gì. Hồng Vũ trong nội tâm một hồi thất vọng, lại lại cảm thấy không có lẽ như thế à?

Trong lòng của hắn càng thêm thành kính mà bắt đầu…, không ngừng cầu nguyện lấy. Trong tay cá gỗ thanh âm không ngừng, cái kia sóng âm, thật giống như tinh khiết tuyết nước suối, cọ rửa lấy thế gian này hết thảy không sạch sẽ.

Rốt cục, thạch phiến cổ trên sách, chậm rãi bay lên một tầng mông lung hào quang, hào quang càng lên càng cao, dần dần trở thành một cái đường kính ba thước bán cầu, đem thạch phiến sách cổ bao phủ ở bên trong.

Thế nhưng mà cái kia quang cầu bên trong, cũng không có Hồng Vũ quen thuộc màu vàng quang tia, trong lòng của hắn một hồi kỳ quái.

Cá gỗ âm thanh tiếp tục, cái kia quang cầu lại cũng không tiếp tục tăng lên, nhưng là bên trong hào quang càng lúc càng nồng nặc, ước chừng lại qua một nén nhang thời gian, quang cầu bên trong bỗng nhiên bay lên một đạo quang mang Trường Hà, cuồn cuộn kim sắc quang mang tựa như vỡ đê hồng thủy, không khỏi phân trần thẳng đến Hồng Vũ mà đến, Hồng Vũ còn chưa rõ là chuyện gì xảy ra, cái kia hào quang đã thẳng tắp rót vào hắn đối đầu đỉnh thiên linh huyệt bên trong

Hắn lập tức chấn động toàn thân, khẽ động cũng không thể nhúc nhích.

Hào quang rót vào thân thể của hắn, Hồng Vũ giống như là một cái vật chứa, màu vàng "Quang Thủy" từ đầu xuống, dần dần rót đầy, mãi cho đến chân của hắn cùng, Hồng Vũ toàn thân đã tản mát ra một mảnh quang mang màu vàng.

Mà cái kia thạch phiến sách cổ thượng màu vàng quang sông, còn đang không ngừng rót vào tiến đến, quang Thủy qua lại cọ rửa lấy Hồng Vũ thân thể, nhiều lần rèn luyện

Quá trình này giằng co bao lâu Hồng Vũ cũng không biết, bởi vì tại quang Thủy nhiều lần rèn luyện thân thể của hắn thời điểm, hắn cũng đã hôn mê rồi

Đợi đến lúc hắn ung dung tỉnh lại, phát hiện mình ghé vào trên mặt bàn, trong tay còn cầm cái con kia tiểu mộc chùy. Thạch phiến sách cổ cùng cá gỗ cục gạch đã ở trước mặt mình trên mặt bàn, lộ ra bình thường, không chút nào thu hút.

Hồng Vũ thiếp thân hảo hảo thu về cá gỗ cục gạch về sau, lại cầm lên thạch phiến sách cổ.

Khoát tay thạch phiến sách cổ thiếu chút nữa đã bay đi ra ngoài Hồng Vũ nhướng mày: hắn đối với thạch phiến sách cổ ấn tượng đầu tiên tựu là trầm trọng, lần thứ nhất thượng thủ thời điểm, thiếu chút nữa không có cầm lên, nhưng là bây giờ, thạch phiến sách cổ nhẹ rất nhiều.

Hắn cầm trong tay, tinh tế cảm thụ thoáng một phát, đoán chừng chỉ có một ngàn một phần tư sức nặng.

Chẳng lẽ là bởi vì cái kia một đầu quang sông? Hồng Vũ có chút không làm rõ được.

Hắn đứng tại trước gương, đối với chính mình thi triển "Vừa xem hiểu ngay", một mảnh sáng lạn kim quang vẩy ra đi ra, lại để cho Hồng Vũ ngắn ngủi mù kim quang đã không cách nào dùng nhỏ đến cân nhắc rồi, hắn chỉ có thể đủ chứng kiến cho đã mắt đều là kim quang

Hồng Vũ thoả mãn cười cười, thạch phiến sách cổ hiệu quả thật sự là quá tốt hắn nghĩ nghĩ, đem thạch phiến sách cổ gói kỹ vác tại trên lưng, đi ra cửa rồi.

Phương Lưu Vân rất phiền muộn.

Nàng một mực tại chờ đợi Hồng Vũ đến "Mời chào" chính mình, thế nhưng mà lại không nghĩ rằng trước đó lần thứ nhất về sau, tên kia rõ ràng biến mất, không còn có tại Lưu Vân Trận Các xuất hiện qua

Phương Lưu Vân âm thầm khuyên bảo chính mình, nhất định phải nhịn xuống, không thể chủ động đi tìm Hồng Vũ, chỉ có như vậy, mới năng tại đàm phán bên trong tranh thủ càng chủ động Địa Vị.

Thế nhưng mà Hồng Vũ thời gian dài như vậy không đến, Phương Lưu Vân trong nội tâm lại có chút không có ngọn

nguồn, có thể hay không trên mình lần thái độ thái "Kiên quyết", lại để cho tiểu tử này sợ hãi trở ra rồi hả?

Nàng mấy ngày nay một mực cầm bất định chủ ý, muốn hay không quanh co lòng vòng đi ám chỉ thoáng một phát Hồng Vũ? Sự tình gì đã là có thể đàm nha.

Phương Lưu Vân vẫn cảm thấy chính mình còn là một rất truyền thống nữ tử, tuy nhiên nàng hôm nay một mình chèo chống Lưu Vân Trận Các, nhìn về phía trên là một mình đảm đương một phía rồi, nhưng trên thực tế nàng càng ưa thích làm một cái lười biếng bà chủ, giúp chồng con đỡ đầu, cần thời điểm lộ một ít tay, khiếp sợ thoáng một phát cha mẹ chồng, nho nhỏ hưởng thụ cái loại nầy cảm giác thỏa mãn thì tốt rồi.

Đầu nhập vào Hồng gia, đích thật là nàng trước mắt lựa chọn tốt nhất rồi.

Ngay tại nàng xoắn xuýt vô cùng thời điểm, đồ đệ vọt lên tiến đến: "Sư tôn, Hồng Vũ đã đến "

Phương Lưu Vân sững sờ, chợt kinh hỉ, nàng đứng đến, trong phòng đi tới đi lui, sau đó lộ ra một cái Tiểu Hồ Ly giống như mỉm cười: "Ngươi đi ra ngoài nói với hắn, vi sư đang bề bộn lấy, thỉnh hắn hơi chút chờ một lát."

"Vâng." Đồ đệ đi ra ngoài rồi.

Hồng Vũ không biết Phương Lưu Vân tiểu tâm tư, chỉ là cảm thấy chờ một chút nữ nhân không coi vào đâu, tựa hồ bất luận ở đâu cái thời không ở bên trong, nữ nhân được hưởng loại này đặc quyền cho dù cái đặc quyền này có đôi khi rất làm cho nam nhân phát điên.

Phương Lưu Vân cảm thấy nữ nhân cả đời này, gia đình cùng Tiền Đồ là trọng yếu nhất lưỡng chuyện rồi. Hồng Vũ trên người, Khả lo lắng lấy nàng Tiền Đồ, nàng muốn như tuyển vị hôn phu đồng dạng hảo hảo khảo nghiệm một phen.

Nàng núp trong bóng tối, quan sát Hồng Vũ cũng không có gì không kiên nhẫn bộ dạng, trong nội tâm rất là thoả mãn, nhân tài như vậy năng thành đại ác sự tình, đáng giá chính mình đem Tiền Đồ phó thác tại trên người hắn.

Nàng không có nhiều trì hoãn, thấy được mình muốn đồ vật về sau, cũng tựu mỉm cười đi ra: "Vũ thiếu cho ngươi đợi lâu."

Hồng Vũ đứng dậy tới đón tiếp: "Phương cô nương vất vả ah."

Phương Lưu Vân cười lắc đầu: "Mệt nhọc bôn ba mệnh ah."

Nàng tâm tư vòng vo mấy vòng, dù sao đang mang trọng đại, nàng còn muốn nhiều cùng Hồng Vũ tiếp xúc thoáng một phát, hiểu rõ thoáng một phát Hồng gia, hiểu rõ thoáng một phát Hồng Vũ người này

Lại không nghĩ rằng Hồng Vũ lấy ra một khối thạch phiến: "Phương cô nương xem trước một chút cái này."

Phương Lưu Vân có chút kỳ quái, bởi vì chợt nhìn cái kia thạch phiến rất bình thường, cũng không giống là cái gì trân quý trận pháp tài liệu. Nhưng khi nàng đem này cái thạch phiến cầm trên tay về sau, ngay tại cũng không bỏ xuống được rồi.

Cái kia thạch phiến thượng văn tự, nàng rõ ràng không biết, lại có thể xem minh bạch trong đó hàm nghĩa trên xuống ghi chép một ít đồ hình, nhìn về phía trên cũng không phức tạp, thế nhưng mà những cái…kia đường cong lại thường thường theo một cái lại để cho người duy nhất đăm chiêu góc độ, vẽ phác thảo làm ra một bộ hoàn toàn mới trận pháp

Nàng thoáng cái đắm chìm trong đó.

Cái này một quả thạch phiến, tựu lớn như vậy một điểm, có thể chịu tải nội dung kỳ thật có hạn. Nhưng chỉ có những… này có hạn nội dung, lại để cho Phương Lưu Vân khó có thể tự kềm chế hãm sâu trong đó, nhận thức nhận thức Chân Chân nghiên cứu bắt đầu.

Hồng Vũ ở một bên mỉm cười, cũng không nói chuyện, nâng chung trà lên đến nhẹ nhàng nhấp một miếng.

"Phương cô nương?" Một lát sau, Hồng Vũ mới mở miệng, Phương Lưu Vân như cũ chằm chằm vào thạch phiến, không

có một điểm đáp lại. Hồng Vũ lại hô một tiếng, Phương Lưu Vân hay là không có phản ứng.

Hồng Vũ đành phải vỗ nhẹ nhẹ đập bờ vai của nàng, Phương Lưu Vân lúc này mới bừng tỉnh, nàng nghênh tiếp Hồng Vũ giống như cười mà không phải cười ánh mắt, có chút không có ý tứ đỏ mặt.

Này cái thạch phiến trân quý nhất đúng là thượng diện ghi lại nội dung, mà nàng rõ ràng cầm ở trong tay nhận thức nhận thức Chân Chân nhìn lâu như vậy, chẳng khác gì là một loại tri thức trộm cướp

Hồng Vũ khẽ vươn tay: "Phương cô nương xem xong chưa? Có thể còn đã cho ta a?"

Phương Lưu Vân lưu luyến được đưa tới, Hồng Vũ tiếp được muốn thu hồi lại, Phương Lưu Vân lại không nỡ buông tay, Hồng Vũ dắt thoáng một phát rõ ràng không có túm trở về

Phương Lưu Vân xấu hổ vô cùng, rõ ràng không có bao ở tay của mình

Hồng Vũ nở nụ cười, đem thạch phiến lại giao cho nàng: "Phương cô nương, đây chỉ là đệ nhất mai. Ngươi còn muốn nhìn đằng sau đấy sao?"

Phương Lưu Vân trong mắt dâng lên một mảnh trần trụi tham lam: "Còn có?"

Hồng Vũ gật gật đầu, mỉm cười.

Phương Lưu Vân sở hữu tất cả xoắn xuýt, giãy dụa, suy tính, tất cả đều tại thạch phiến sách cổ trước mặt triệt để nát bấy, tổ chức không dậy nổi một tia chống cự. Nàng đờ đẫn gật gật đầu: "Tốt, ta đáp ứng ngươi."

Hồng Vũ ha ha cười cười, đứng dậy: "Hoan nghênh ngươi gia nhập Hồng gia "

Phương Lưu Vân ánh mắt lại như cũ chằm chằm vào cái kia một khối thạch phiến: "Cái này, ta có thể lưu lại sao?"

Hồng Vũ gật đầu: "Có thể cho ngươi mượn xem, ngươi muốn nhìn bao lâu cũng có thể."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Phó thác (hạ)

Phương Lưu Vân cũng không thấy biết dùng người gia sẽ đem loại này trọng bảo trực tiếp tiễn đưa cho mình, có thể mượn đọc, đã phi thường thỏa mãn: "Ta xem xong cái này một quả, lại cùng muốn đằng sau đấy.

Hồng Vũ gật đầu một cái: "Có thể."

Phương Lưu Vân hiện tại ước gì Hồng Vũ đi nhanh lên, nàng không ra thời gian đến cẩn thận nghiên cứu này cái thạch phiến, thế nhưng mà Hồng Vũ lại từ trong lòng ngực xuất ra một chồng giấy đến: "Ngươi trước giúp ta nhìn xem cái này."

Vô luận như thế nào nàng là đã quyết định sẵn sàng góp sức rồi, chủ tử có chuyện, nàng đương nhiên muốn xuất lực. Vì vậy nàng dùng rất lớn nghị lực, mới đưa ánh mắt theo thạch phiến chuyển dời đến cái kia một chồng trên giấy, chỉ là xem xét, tựu liên tục gật đầu: "Loại này nham hiểm ác độc xếp đặt thiết kế rất có tiêu chuẩn…"

Hồng Vũ: "…"

Hồng Vũ cho nàng chính là Trùng Tiêu Lâu xếp đặt thiết kế bản thảo, bên trong cơ quan xếp đặt thiết kế đã hoàn thiện, nhưng là nơi này là Thanh Nguyên đại lục, không có trận pháp, căn bản trói không được những cái…kia "Trừng phạt gian trừ ác" thiếu hiệp nhóm: đám bọn họ.

Phương Lưu Vân thuật nghiệp có chuyên tấn công, cũng minh bạch Hồng Vũ cho mình xem đây là vì cái gì, lúc này chỉ điểm bắt đầu: "Tại đây, cái này trong cạm bẫy, gia tăng một cái ngũ Long Hồi đãng trận, cam đoan mất đi vào người lập tức đầu óc choáng váng, đừng nghĩ ra được.

Cái này Hắc Ám cái giếng sâu tỉnh trên vách đá, có lẽ gia tăng tám cái lạnh vô cùng Ngưng Băng trận, như vậy rơi vào trong cạm bẫy, lập tức cũng sẽ bị đông lạnh thành một cái băng phiền phức khó chịu, ngã tại đáy giếng cam đoan nát bấy, thi thể còn dễ dàng quét dọn.

Cái này tòa cuồng vũ mũi tên trận, có lẽ phối hợp nghịch chuyển Càn Khôn đại trận sử dụng, chỉ cần tiến vào, ai cũng đừng nghĩ ra được.

Ai nha nha, cái này đồng lưới [NET] trận thái thiện lương nữa à, rõ ràng không có bao nhiêu lực sát thương, muốn ta nói có lẽ ở chung quanh gia tăng 24 đạo Hỏa Long nhả diễm trận, cam đoan đem địch nhân sấy [nướng] bên ngoài tiêu ở bên trong non “

Hồng Vũ vội vàng ngăn trở: “Đồng lưới [NET] trận là cho mỹ mạo nữ hiệp chuẩn bị đấy.”

“Nhưng nếu như đến chính là xấu nữ đâu này?”

“Được rồi, hay là tăng thêm Hỏa Long nhả diễm trận, bất quá được thụ bổn thiếu gia khống chế, ta khiến nó bắn, nó mới bắn.”

“Không có vấn đề “

Phương Lưu Vân hai gã đệ tử ở bên ngoài nghe, âm thầm sợ, trong lòng tự nhủ sư tôn cùng Hồng thiếu gia quả nhiên đều là hung ác nhân vật

Mãi cho đến dưới buổi trưa, Hồng Vũ mới từ Lưu Vân Trận Các đi ra, hắn cùng Phương Lưu Vân đem Trùng Tiêu Lâu hết thảy cơ quan trận pháp tất cả đều thương lượng tốt rồi. Hắn đem bản vẽ thiết kế cho Phương Lưu Vân lưu lại, các loại Phương Lưu Vân đem toàn bộ nguyên bộ trận pháp xếp đặt thiết kế hoàn tất, Hồng Vũ có thể chuẩn bị khởi công rồi.

Mà hắn trước khi đi, Phương Lưu Vân giao cho hắn một quả mới đích không gian thiết giác, so với lúc trước cái còn lớn hơn đi một tí, Hồng Vũ rốt cục có thể đem thứ đồ vật đã tắc tại nơi này bên trong.

Trở lại Hồng phủ, lại ngoài dự đoán mọi người thấy được Kiều Nguyên Thần.

Hổ Sơn đại doanh phó soái cười mỉm: “Tiểu Vũ ah, muộn như vậy mới vừa về ah, ngươi bề bộn nhiều việc a? Hiện tại bệ hạ như vậy coi trọng ngươi, bề bộn một chút cũng là bình thường đấy.”

Hồng Vũ trước kia trông thấy hắn còn có chút chột dạ, nhưng là hiện tại sơn dã lễ rượu oan ức, có Tào Quỷ Hùng nghĩa bất dung từ trên lưng rồi, Hồng Vũ trên tâm lý yếu thế hễ quét là sạch.

"Kiều gia gia, ngài trước nói rõ ràng, đến cùng có chuyện gì? Ngài đối với ta tốt như vậy, ta cảm thấy được không nỡ."

Hồng Thắng Nhật ở một bên căm tức nói: "Xú tiểu tử, như thế nào với ngươi kiều gia gia nói chuyện đâu này?"

"Không có việc gì không có việc gì, Hồng Soái không cần tức giận, tiểu Vũ rất nhạy bén ah."

Hồng Vũ trong lòng tự nhủ không tốt, quả nhiên có việc.

Kiều Nguyên Thần ngượng ngùng cười cười: "Kiều gia gia đích thật là tới tìm ngươi hỗ trợ đấy."

"Ngài trước tiên là nói về nói là chuyện gì nhi, ta Khả không nhất định cam đoan khả năng giúp đở đến." Hắn quyết định không đem lại nói quá vẹn toàn. Kiều Nguyên Thần như vậy "Chiêu hiền đãi sĩ", chỉ sợ không phải cái gì chuyện tốt.

Kiều Nguyên Thần nhìn xem Hồng Thắng Nhật, thứ hai mở miệng nói: "Hoang Thú kỵ binh đoàn sự tình ta với ngươi kiều gia gia nói."

Hồng Vũ oán thầm, lão gia tử ngoài miệng nhiều như vậy cọng lông, như thế nào cũng như vậy không tốn sức Kháo.

Hắn nhưng lại không biết Hồng Thắng Nhật gần nhất chấn hưng, động một chút lại cùng lão ca nhóm: đám bọn họ khoe khoang nhà mình cháu trai không chịu thua kém (*hăng hái tranh giành), Thanh Nguyên đại lục trong lịch sử đệ nhất biến thành xây dựng chế độ Hoang Thú kỵ binh đoàn, lớn như vậy vinh quang, Hồng Thắng Nhật nhịn vài ngày, rốt cục vẫn phải nhịn không được cùng Kiều Nguyên Thần khoe khoang thoáng một phát đương nhiên Kiều Nguyên Thần được chia thanh nặng nhẹ, tuyệt sẽ không tiết lộ ra ngoài.

"Kiều Ngọc Đông ngươi còn nhớ rõ a, ngươi kiều gia gia duy nhất cháu trai."

Hồng Vũ hồi trở lại suy nghĩ một chút, bản chủ trong trí nhớ, hoàn toàn chính xác có một cái Kiều Ngọc Đông, chỉ có điều một đoạn này trí nhớ tuyệt đối xưng không thượng khoái hoạt.

Hồng Thắng Nhật cùng Kiều Nguyên Thần vài thập niên lão giao tình, các trưởng bối đại nhiều hi vọng giao tình của mình có thể tại hậu đại trên người chúng kéo dài xuống dưới, vì vậy Kiều Nguyên Thần năm đó đã từng mang theo Kiều Ngọc Đông đến Hồng phủ, lại để cho bọn nhỏ cùng nhau chơi đùa.

Lúc kia Hồng Vũ cùng Kiều Ngọc Đông đều là mười mấy tuổi, thế nhưng mà Kiều Ngọc Đông từ nhỏ tu luyện vũ kỹ, không giống Hồng Vũ cái này ăn chơi thiếu gia không học vấn không nghề nghiệp. Hai người vừa thấy mặt, Kiều Ngọc Đông tìm cái cớ, tựu hung hăng đánh đương sự dừng lại:một chầu, từ đó về sau, Kiều Nguyên Thần lại cũng không có ý tứ mang cháu trai tới chơi.

Kiều Nguyên Thần chứng kiến Hồng Vũ sắc mặt có chút lúng túng, ngượng ngập nhưng cười cười, lộ ra rất có chút ít khó xử.

Hay là Hồng Thắng Nhật mở miệng nói: “Kiều Ngọc Đông đã là Thất Phẩm Hồn Tinh trung kỳ rồi, đoán chừng rất nhanh có thể đột phá đến hậu kỳ. Ngươi kiều gia gia muốn cho hắn với ngươi cùng đi Hoa Lang.”

Cùng theo một lúc đi Hoa Lang, vậy thì ý nghĩa muốn trở thành Hoang Thú kỵ sĩ.

Hồng Vũ cái này một chỉ Hoang Thú kỵ binh đoàn, nhất định muốn tại Đại Hạ thậm chí toàn bộ Thanh Nguyên đại lục trong lịch sử, lưu lại mực đậm màu đậm một số. Mà bằng vào cái này chỉ kỵ binh đoàn cường đại trùng kích lực, cơ hồ không có gì lực lượng có thể ngăn trở bọn hắn trùng kích, nói cách khác, mặc kệ cái gì chiến tranh, chỉ cần phái ra Hoang Thú kỵ binh đoàn, bọn hắn tựu là đi kiếm công tích đấy.

Cho nên Kiều Nguyên Thần đem cháu trai nhét vào đến, mục đích có thể nghĩ rồi.

Hồng Vũ phen này trầm tư, rơi vào Kiều Nguyên Thần trong mắt, tựu là do dự, hắn cho rằng Hồng Vũ còn nhớ hận Kiều Ngọc Đông năm đó đánh hắn "Cừu hận", thở dài nói ra: "Tiểu Vũ, mọi nhà có bản khó niệm kinh (trải qua)." Hắn lại hướng phía Hồng Thắng Nhật cười khổ một tiếng: "Hồng Soái, các ngươi đã cho rằng Tiểu Đông cái đứa bé kia rất không chịu thua kém (*hăng hái tranh giành) đúng không?"

Cùng trước kia Hồng Vũ so với, Kiều Ngọc Đông hoàn toàn chính xác xem như rất không chịu thua kém (*hăng hái tranh giành) rồi.

"Nhưng trên thực tế, tiểu tử này càng ngày càng kiệt ngao bất tuần (*cương quyết bướng bỉnh), trong nhà ai cũng không phục, Thiên lão đại hắn lão Nhị, ta rất lo lắng tại như vậy xuống dưới, sớm muộn gì có một ngày hắn muốn dẫn xuất tám ngày tai họa đến.

Ta vốn muốn cho hắn nhập ngũ, ta tự mình đến dạy dỗ hắn, thế nhưng mà ta chính là ngoan không hạ tâm, đây một lần, vừa vặn có cơ hội này, tiểu Vũ ngươi mang lên hắn, lập công không lập công không sao cả, chỉ cần ngươi có thể giúp ta đem trên người hắn cái kia một lượng kiêu xa chi khí mài đi mất, kiều gia gia ta tựu cám ơn ngươi rồi "

Hồng Thắng Nhật cũng có chút ngoài ý muốn: "Không nghĩ tới Tiểu Đông hắn…"

Kiều Nguyên Thần cười khổ lắc đầu, thổn thức không thôi.

Hồng Vũ trong nội tâm khẽ động: "Ngài là nói để cho ta tới thao luyện hắn?"

"Vâng, tùy ngươi dùng thủ đoạn gì, ta cam đoan không can dự."

Hồng Vũ trong nội tâm mừng thầm, đây là chuyện tốt ah, coi như là giúp bản chủ báo thù rồi. Hắn lộ ra một cái dáng tươi cười: "Không có vấn đề, ta ngày mai muốn đi Hổ Sơn, ngài buổi sáng đem hắn mang tới là được rồi."

Kiều Nguyên Thần đại hỉ: "Thật tốt quá kiều gia gia thiếu nợ ngươi một cái nhân tình."

Hồng Vũ triệt để an tâm rồi, sơn dã lễ rượu sự tình, luôn một cái "Tai hoạ ngầm" .

Sáng sớm hôm sau, trời còn chưa sáng, Kiều Nguyên Thần liền mang theo cháu trai Kiều Ngọc Đông đi tới Hồng phủ, hắn cùng Hồng lão gia tử giao tình không thể tầm thường so sánh, Hồng An vội vàng đưa hắn mời tiến đến, dẫn đạo yến hội sảnh, cùng Hồng gia người cùng một chỗ dùng điểm tâm.

Kiều Ngọc Đông năm đó tựu lớn lên thân thể khoẻ mạnh, hôm nay đã thân cao chín xích, khung xương rộng thùng thình tráng kiện, chỉ nhìn thân thể, đích thật là một đầu hảo hán.

Thằng này ngược lại là mày rậm mắt to, chỉ là thần sắc bên trong luôn luôn một lượng bướng bỉnh chi khí hóa không khai mở, nồng đậm chiếm giữ tại trên mặt của hắn.

Kiều Nguyên Thần đạp hắn một cước: "Nhìn thấy qua Hồng gia gia "

Kiều Ngọc Đông mặt mũi tràn đầy không tình nguyện, hai tay tùy tiện một đáp, lưng khom cũng không ngoặt (khom), nhàn nhạt một câu: "Hồng lão gia tử."

Kiều Nguyên Thần giận dữ một cái tát rút đi qua, lại bị Kiều Ngọc Đông rất là nhạy bén tránh khỏi, Hồng Thắng Nhật ha ha cười cười, cũng không ngại: "Đã thành lão kiều, chúng ta năm đó cũng không như vậy không sợ trời không sợ đất? Hài tử ấy ư, không có việc gì. Tiểu Đông, ngồi xuống, chúng ta Hồng gia Hoang Thú yến, Khả là đồ tốt, cái khác địa Phương Tuyệt đối với ăn không được đấy."

Kiều Ngọc Đông nhìn hắn một cái, hai mắt khẽ đảo: "Ta không đói bụng."

Hồng Thắng Nhật có chút kỳ quái, nhưng vẫn là cười nói: "Vậy ngươi chờ một chút, chúng ta ăn xong."

Kiều Nguyên Thần ngồi xuống, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: "Ngu xuẩn, Hồng Soái tại đây Hoang Thú yến cùng nơi khác bất đồng, đối với võ đạo tu luyện có lợi thật lớn, người bình thường Hồng Soái còn không bỏ được thỉnh bọn hắn ăn đây này. Không biết tốt xấu đồ vật "

Kiều Ngọc Đông vừa trợn trắng mắt, thấp giọng nói thầm một câu: “Ta cũng không giống như ngươi như vậy không có cốt khí “

Kiều Nguyên Thần giận tím mặt: “Ngươi nói cái gì “

Hồng Thắng Nhật tranh thủ thời gian ngăn lại: “Đã thành, lão kiều ngươi như thế nào lớn như vậy nóng tính? Hài tử ấy ư, xúc động một điểm là bình thường đấy.”

Hồng Vũ ở một bên có chút khóc không ra nước mắt cảm giác: năm đó đương sự cũng là như thế này, như thế nào không gặp ngài lão nhân gia như vậy thông tình đạt lý? Ngài có thể so sánh kiều lão gia tử còn táo bạo.

Đối với Kiều Ngọc Đông, Kiều Nguyên Thần mặt mũi tại đâu đó, hắn tựu là bất mãn cũng không nên lập tức làm.

Kiều Nguyên Thần thở phì phì ngồi xuống, Tiếu Nghiên cho hắn bưng lên một chén thịt thú vật cháo. Còn có mặt khác một ít xứng đồ ăn.

Người một nhà cộng thêm một cái Kiều Nguyên Thần, ăn thơm ngào ngạt, tây ở bên trong tiếng lẩm bẩm âm rất vang dội. Kiều Ngọc Đông một mình một người ngồi ở chỗ kia, hắn buổi sáng cái gì cũng không có ăn, hắn cũng chỉ là Thất Phẩm Hồn Tinh trung kỳ, tu luyện võ đạo đúng là cần đại lượng dinh dưỡng thời điểm, bụng đói xì xào gọi, lại lại không tốt mặt dày mở miệng đòi hỏi, chỉ có thể gượng chống lấy, chờ đợi những người này nhanh lên ăn xong.

Tại ngoại bộ xông vào mũi hương khí, bên trong bụng đói kêu vang dày vò bên trong, thật vất vả Hồng Vũ bọn hắn đã đã ăn xong, Hồng lão gia tử dùng tay lau miệng: “Đã thành, Hồng Vũ ngươi nhanh lên, đừng làm cho Tiểu Đông sốt ruột chờ rồi.”

Kiều Ngọc Đông chứng kiến Hồng Thắng Nhật động tác kia, trong mắt hiện lên một tia khinh thường thần sắc, âm thầm nói thầm một câu: thô tục tựu là thô tục, cho dù là đã nhiều năm như vậy, cũng không đổi được những…này cấp thấp đích thói quen, Hồng gia so về những cái…kia chính thức thế gia quý tộc, còn kém xa đây này.

Hồng Vũ đáp ứng , đứng lên cùng Kiều Nguyên Thần nói ra: “Kiều gia gia, chúng ta đây đi trước.”

Kiều Nguyên Thần đứng dậy đến cười nói: “Tiểu Vũ, thật sự là đã làm phiền ngươi.”

“Kiều gia gia ngài đừng tìm ta khách khí như vậy.” Hắn hướng Kiều Nguyên Thần phất phất tay, mang theo Kiều Ngọc Đông đi nha.

Kiều Ngọc Đông đi theo phía sau hắn một mực cúi đầu, một lời không thể đi tới.

Hồng Thân cùng Hồng Dần đã tại hổ trong núi, Hồng Vũ bên người chỉ còn lại có một cái Hồng Khê. Hắn muốn đi Hổ Sơn trại huấn luyện, Hồng Khê giúp không được gì tựu không đi theo rồi. Bất quá Hồng lão gia tử hay là âm thầm an bài người bảo hộ hắn.

Bên ngoài, Hồng Vũ một người, hắn cũng tựu không ngồi xe rồi, đem Liệt Mã dẫn ra đến, trở mình lên ngựa: “Ngươi có mã sao?”

Hắn đây là hỏi Kiều Ngọc Đông, Kiều Ngọc Đông căn bản không trả lời, quay người tựu đi ra ngoài, hắn cùng gia gia là cưỡi ngựa đến đấy, ngựa của hắn buộc tại Hồng phủ cửa ra vào.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Hổ Sơn huấn luyện (thượng)

Kiều Ngọc Đông cởi xuống trên ngựa của mình đi, Hồng Vũ gật gật đầu, đánh ngựa mà đi, thẳng đến Hổ Sơn, Kiều Ngọc Đông cũng thúc mã theo ở phía sau.

Theo Hồng phủ trong ngõ nhỏ đi ra, Kiều Ngọc Đông tựu nhanh hơn tốc độ, nằm ở trên lưng ngựa, hai chân thêm tiến vào bụng ngựa, roi ngựa không ngừng quật.

Tại Huân Quý Khu ở bên trong còn tốt một chút, dù sao người ở đây thiếu. Thế nhưng mà vừa đến thanh thần trên đường cái, người tựu nhiều lên, Kiều Ngọc Đông tựa hồ cố ý khoe khoang chính mình cỡi ngựa kỹ thuật, thường thường là lập tức muốn đánh lên người, hắn lại bỗng nhiên một cái điều chỉnh, chiến mã hoặc là lau người khác tiến lên, hoặc là mãnh liệt nhảy lên theo người ta trên đầu bay qua.

Tại phía sau hắn mang theo một mảnh kinh hô, Kiều Ngọc Đông chạy như điên

Hồng Vũ thấy thẳng lắc đầu, dưới háng Liệt Mã nhưng lại cực kỳ bất mãn, quơ cực lớn hừ hừ vài tiếng, loại này củi mục, cũng dám tại bổn tọa trước mặt khoe khoang?

Hồng Vũ ước chừng minh bạch tọa kỵ tâm tư, vỗ vỗ Liệt Mã cổ: "Đã thành, ngươi thế nhưng mà bổn thiếu gia tọa kỵ, phải có cao thủ khí độ, chớ cùng nó không chấp nhặt."

Liệt Mã giãy dụa cổ, trong lỗ mũi đập vào tiếng nổ phun, trong ánh mắt nhưng có chút khó hiểu: Tào chòm râu dài cái loại nầy cao thủ khí độ?

Kiều Ngọc Đông một đường chạy ra khỏi Vũ Đô, theo bắc môn giết đi ra ngoài. Hắn dương dương đắc ý, dưới háng chiến mã chính là ba năm trước đây gia gia đưa cho hắn Địch Nhung tên câu, thân thủ của hắn chăn nuôi ba năm, chẳng những mã lực đạt đến một cái đỉnh, cùng phối hợp của hắn cũng có thể nói hoàn mỹ. Hôm nay lần này, tuyệt đối có thể cho cái kia ăn chơi thiếu gia một hạ mã uy

Hồng Vũ trong khoảng thời gian này tại Vũ Đô bên trong có thể nói thanh danh vang dội, sự tích của hắn một cái cọc cái cọc từng kiện từng kiện, cũng đều là lại để cho người nói chuyện say sưa. Kiều Ngọc Đông biết rõ thằng này đã xưa đâu bằng nay, thế nhưng mà tại Kiều Ngọc Đông trong nội tâm, Hồng Vũ còn là năm đó cái kia bị hắn đè xuống đất đánh dừng lại:một chầu tiểu thí hài, Kiều Ngọc Đông là tự nhiên mình kiêu ngạo: ngươi bây giờ lại ngưu bức thì thế nào? Ngươi bị lão tử đánh qua

Đương nhiên, hiện tại Kiều Ngọc Đông không có khả năng lại đánh Hồng Vũ dừng lại:một chầu hắn cũng không có bổn sự kia rồi. Thế nhưng mà Kiều Ngọc Đông trong nội tâm như cũ không phục, muốn cho Hồng Vũ một hạ mã uy.

Hắn một đường chạy ra khỏi Vũ Đô thành bắc môn, lúc này mới ghìm ngựa thở dốc một hơi, đánh giá chung quanh lấy chuẩn bị ở cửa thành bên ngoài tìm ấm áp quán trà uống chút trà, đoán chừng cái kia ăn chơi thiếu gia, ít nhất cũng phải nửa canh giờ mới năng đuổi theo a.

Nhưng không ngờ đầu một chuyến, đã nhìn thấy Hồng Vũ tại phía sau hắn không nhanh không chậm đi theo, cười mỉm hỏi hắn: “Như thế nào dừng lại rồi, còn rất xa

Kiều Ngọc Đông đã gặp quỷ đồng dạng thiếu chút nữa theo lập tức té xuống, hắn khó có thể tin nhìn xem Hồng Vũ, thật sự nghĩ mãi mà không rõ thằng này là như thế nào theo kịp hay sao? Hơn nữa một bộ khí định thần nhàn bộ dạng

Trái lại Kiều Ngọc Đông đã toàn thân gặp đổ mồ hôi, tại rét lạnh mùa đông, thở ồ ồ, trong lỗ mũi hai đạo Bạch Long không có ngừng.

Cưỡi ngựa cũng là rất mệt a người đấy, nhất là hắn vừa rồi cái loại nầy tại phố xá sầm uất bên trong, phóng ngựa chạy như điên, thân thể cùng tinh thần đều là khẩn trương cao độ, tiêu hao cực lớn

Thế nhưng mà Hồng Vũ chẳng những đuổi kịp rồi, hơn nữa phi thường nhẹ nhõm, liền đổ mồ hôi đã không có ra.

Hồng Vũ đương nhiên dễ dàng, hết thảy đều có Liệt Mã chính mình OK, hắn hoàn toàn không cần quan tâm. Kiều Ngọc Đông phóng ngựa chạy như điên, gặp gỡ người, xe, đã là mình điều khiển chiến mã né tránh đi qua. Mà Hồng Vũ đâu rồi, hoàn toàn không cần quan tâm, Liệt Mã chính mình sẽ điều chỉnh tốt bộ pháp mau né đi.

Hơn nữa trong lúc này, nếu như Liệt Mã xử lý không tốt, lại để cho trên lưng ngựa Hồng Nhị thiếu gia cảm thấy "Xóc nảy", hắn còn có thể không chút do dự cho Liệt Mã một cái tát.

Kiều Ngọc Đông con ngựa kia coi như là lương câu, nhưng làm sao có thể cùng Hồng Vũ Liệt Mã so sánh với? Kiều Ngọc Đông ở phía trước chạy như điên, Liệt Mã ở phía sau nhàn nhã dạo chơi. Chỉ là loại ngốc trong lòng có một loại đau nhức, gọi là gặp người không quen. Nhìn xem cái kia thất ngựa tồi, chủ nhân đối với hắn thật tốt bổn tọa như thế thần tuấn, vì cái gì chủ nhân cũng không biết quý trọng?

Loại người này thú ở giữa cảm tình, có thể bị tên gọi tắt vi bị coi thường. Bởi vì muốn cho nó vứt bỏ Hồng Vũ đuổi theo theo Kiều Ngọc Đông, nó là kiên quyết không đáp ứng đấy.

Kiều Ngọc Đông nghi thần nghi quỷ nhìn xem Hồng Vũ, bị Hồng Vũ ép buộc một phen, lại là hừ lạnh một tiếng, tiếp tục đánh ngựa chạy như điên.

Hồng Vũ vỗ vỗ Liệt Mã: "Đừng chạy quá là nhanh, cho người ta lưu chút mặt mũi."

Hai người một trước một sau, một đường chạy như điên, chỉ dùng một canh giờ, đã đến hổ chân núi. Hổ Sơn đại doanh thủ Vệ Viễn nhìn từ xa đến Hồng Vũ, cười toe toét kêu lớn: "Vũ thiếu gia Vũ thiếu gia gần nhất doanh ở bên trong thức ăn không có gì chất béo, ngài lão nhân gia có phải hay không cho chúng ta làm cho điểm phúc lợi ah "

Hồng Vũ cũng cười mắng: "Phi thức ăn không tốt các ngươi tìm kiều soái (đẹp trai) phàn nàn đi, các ngươi có dám hay không?"

Đàm tiếu vài tiếng, Hồng Vũ theo Hổ Sơn đại doanh trải qua, tiếp tục chạy tới Hổ Sơn nội kỵ binh trại huấn luyện. Kiều Ngọc Đông có chút buồn bực, Vũ Liệt Tinh Doanh các tướng sĩ không phải nhất phiền chán Hồng Vũ loại này dựa vào gia thế quật khởi nhị thế tổ ấy ư, như thế nào bọn hắn cùng Hồng Vũ quan hệ tốt như vậy?

Hồng Vũ một chuyến mặt đối với hắn nói ra: "Ngươi tốt nhất đem mã ở lại Hổ Sơn đại doanh…"

Kiều Ngọc Đông cứng rắn nói ra: "Không cần ngươi quan tâm "

Hồng Vũ một nhún vai bàng, tốt, tiểu tử ngươi không nghe của ta đúng không, như thế này có ngươi nếm mùi đau khổ.

Hai người đã đến Hổ Sơn sơn khẩu, Hồng Vũ ngang nhiên cưỡi ngựa đi vào. Kiều Ngọc Đông ở phía sau xem xét, việc đáng làm thì phải làm cũng cỡi ngựa tiến vào Hổ Sơn. Hồng Vũ âm thầm trấn an Thái Cổ ma giống như đồ đằng, đem Thái Cổ thần thú khí tức thu liễm bắt đầu.

Liệt Mã như cũ như đi dạo nhà mình hậu viện đồng dạng hành tẩu tại hổ trong núi, đường núi gập ghềnh đối với nó đến bảo hoàn toàn không là vấn đề. Thế nhưng mà Kiều Ngọc Đông mã thì không được, đi nơm nớp lo sợ. Mà cái này, còn chỉ là bắt đầu.

Dần dần xâm nhập Hổ Sơn, Kiều Ngọc Đông mã tựa hồ cảm ứng được cái gì, dần dần bắt đầu phát run. Kiều Ngọc Đông đột nhiên đã minh bạch, nơi này là Hổ Sơn ah, Hoang Thú qua lại Hoang Thú thế nhưng mà chiến mã khắc tinh…

Không đợi hắn có tiến thêm một bước phản ứng, hơi nghiêng trên sườn núi rống to một tiếng, xông tới tất cả sinh tam nhãn màu đen Mãnh Hổ, Kiều Ngọc Đông dưới háng chiến mã bốn vó mềm nhũn, thoáng cái co quắp trên mặt đất. Kiều Ngọc Đông hai chân đầu bị nó ngăn chận, điên cuồng hét lên vài tiếng mới xông lên, chật vật không chịu nổi.

"Thất phẩm Hoang Thú Xích Mục Hắc Hổ" Kiều Ngọc Đông chấn động, hắn cũng là Thất Phẩm Hồn Tinh cảnh giới, nhưng là hắn chỉ là Thất Phẩm Hồn Tinh trung kỳ, nếu như

một mình đối mặt một đầu Xích Mục Hắc Hổ, hắn cũng không có tất thắng tin tưởng.

Thế nhưng mà đang muốn kích phát toàn thân võ khí, dùng lực lượng mạnh nhất, lớn nhất nghị lực đối kháng Hoang Thú thời điểm, bên người bóng dáng lóe lên, Kiều Ngọc Đông tưởng rằng Hồng Vũ xông đi lên rồi.

Hắn đã nghe nói Hồng Vũ bây giờ là Thất Phẩm Hồn Tinh hậu kỳ, cảnh giới so với hắn còn cao. Trong lòng của hắn nhẹ nhàng thở ra, lại còn có chút không phục, cũng chỉ là cao một cái tiểu cảnh giới mà thôi, chính mình dùng không được bao lâu có thể đuổi theo hắn.

Thế nhưng mà lơ đãng tầm đó hắn lại chứng kiến, Hồng Vũ còn tại bên cạnh mình đứng đấy, cái kia xông đi lên chính là ai? Kiều Ngọc Đông tập trung nhìn vào lại càng hoảng sợ, cùng đầu kia Xích Mục Hắc Hổ đang tại solo chính là Hồng Vũ tọa kỵ

Liệt Mã nhẫn nhịn một đường.

Bởi vì Hồng Vũ phân phó, nó muốn tận lực nhường cho Kiều Ngọc Đông con ngựa kia. Cái kia mã cũng không phải mẫu đấy, Liệt Mã rất là khó chịu, một cổ nóng tính nghẹn cho tới bây giờ, rốt cục có một đầu Xích Mục Hắc Hổ ngốc 悳 bức hề hề lao tới, Liệt Mã hoan hô một tiếng xông đi lên Tát hoan rồi.

Khả nó tại đàn ngựa bên trong là đánh nhau tay thiện nghệ, đã đến Hoang Thú trước mặt… Không khỏi có chút không đủ xem. Ỷ vào Thái Cổ ma giống như đồ đằng cái kia một tia huyết mạch, hơn nữa chính mình một lượng anh dũng chi khí, nó lật qua lật lại bốn vó, thậm chí há miệng cắn xé, rốt cục cùng đầu kia Xích Mục Hắc Hổ đấu cái lực lượng ngang nhau

Liệt Mã đối với thành tích như vậy rất không hài lòng, nhưng là chính nó cũng biết chính mình là nhất thời vũ dũng, tiếp tục đánh xuống chỉ sợ muốn tiết nội tình rồi.

Thế nhưng mà nó không biết, đằng sau Kiều Ngọc Đông đã xem choáng váng: đây là một con ngựa sao? Lúc nào mã cũng

lợi hại như vậy, có thể cùng thất phẩm Hoang Thú đối kháng rồi hả?

Hắn trên đường đi đã tại hướng Hồng Vũ khoe khoang chiến mã của mình cùng cỡi ngựa kỹ thuật, nhưng là hiện tại đâu này? Chính mình vẫn lấy làm ngạo Địch Nhung tên câu co quắp trên mặt đất cũng không nhúc nhích động, Hồng Vũ chiến mã lại cùng đem ngựa của mình dọa gục xuống Hoang Thú đánh cho lực lượng ngang nhau

Liệt Mã dồn hết sức lực, xem chuẩn một cái cơ hội, móng sau mạnh mà đạp ra, mà Xích Mục Hắc Hổ dù sao cũng là thất phẩm Hoang Thú, nhanh nhẹn lóe lên tránh khỏi. Mà Liệt Mã cái này một kích toàn lực, móng sau thoáng cái đã rơi vào một khối chừng cối xay lớn nhỏ trên mặt đá, răng rắc một tiếng trên mặt đá xuất hiện một mảnh mạng nhện giống như:bình thường vết rạn

Liệt Mã ảo não vô cùng, cảm thấy sai sót cơ hội. Tuy nhiên lại đem Kiều Ngọc Đông sợ tới mức không nhẹ: cái này, cái này cái này, hay là một con ngựa sao?

Xích Mục Hắc Hổ trí lực có hạn, hôm nay như thế nào cũng nghĩ không thông, rõ ràng là đồ ăn, như thế nào sẽ cùng chính mình đánh lâu như vậy? Vừa rồi cái kia thoáng một phát, nếu không phải hắn tránh qua, tránh né, cũng tuyệt đối có thể đá gãy nó xương sườn

Xích Mục Hắc Hổ nghĩ mãi mà không rõ, nhưng là một bên còn đứng lấy mấy người, nó bản năng cảm thấy không ổn, mãnh liệt rống một tiếng liền chụp một cái Liệt Mã mấy móng vuốt, sau đó quay đầu bỏ chạy

Liệt Mã còn muốn lại truy, nhưng là một hồi chột dạ, trang bị thêm đuổi không kịp, rất là bất mãn trở về rồi.

Hồng Vũ vốn cho rằng giữa trưa cơm có rơi xuống, không nghĩ tới một cái thất phẩm Hoang Thú, rõ ràng khinh địch như vậy bỏ chạy rồi, hắn cũng cười khổ lắc đầu.

Thế nhưng mà cái này cười khổ, rơi xuống Kiều Ngọc Đông trong mắt, lại trở thành Hồng Vũ đối với hắn cười nhạo

Hồng Vũ quay đầu đi đang muốn cùng Kiều Ngọc Đông nói chuyện, không muốn Kiều Ngọc Đông một cái hừ lạnh: "Hừ, Hồng thiếu gia uy phong thật to "

Hồng Vũ một hồi mạc danh kỳ diệu

Xích Mục Hắc Hổ chạy, Kiều Ngọc Đông con ngựa kia miễn miễn cưỡng cưỡng năng đứng lên rồi. Thế nhưng mà đừng nói chở đi Kiều Ngọc Đông, coi như là chính nó đi, đều có chút nơm nớp lo sợ. Hồng Vũ trước khi khuyên bảo hắn đem chiến mã ở lại Hổ Sơn đại doanh hắn không nghe, hiện tại mới hiểu được là vì cái gì.

Thế nhưng mà con ngựa này hắn nuôi ba năm đã có cảm tình rồi, thật sự cứ như vậy buông tha cho tại hổ trong núi, cuối cùng khẳng định trở thành Hoang Thú bữa ăn ngon, hắn lại tại tâm không đành lòng, đành phải dắt ngựa đi theo Hồng Vũ sau lưng.

Hồng Vũ đương nhiên cưỡi liệt trên lưng ngựa, hắn không có lý do gì vì chiếu cố Kiều Ngọc Đông thủy tinh tâm lại để cho chân của mình bản chịu khổ a?

Kiều Ngọc Đông theo ở phía sau, trong nội tâm đã vô hạn oán hận. Không vì cái gì khác đấy, đơn giản là Hồng Vũ trên ngựa cái loại nầy "Cao cao tại thượng" thái độ, xúc động trong lòng của hắn một ít mẫn cảm địa phương.

Trên mặt hắn nộ khí càng ngày càng thịnh, Hồng Vũ bỗng nhiên cảm thấy cái gì, vừa quay đầu lại chứng kiến mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ Kiều Ngọc Đông, rất là kinh ngạc: "Ngươi làm sao vậy?"

Kiều Ngọc Đông vọt tới trước ngựa của hắn, dùng sức giữ chặt Liệt Mã. Thế nhưng mà Liệt Mã há lại dễ dàng như vậy có thể giữ chặt hay sao? Kiều Ngọc Đông một tay phát lực, Liệt Mã cùng chơi tử kéo lấy hắn đi lên phía trước, căn bản không có dừng lại ý tứ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Hổ Sơn huấn luyện (hạ)

Kiều Ngọc Đông khuôn mặt trướng đến đỏ bừng, hai tay hung hăng giữ chặt Liệt Mã cổ. Liệt Mã ánh mắt liếc xéo: tiểu tử, cùng ta so khí lực? Hắn tiếp tục đi lên phía trước, Kiều Ngọc Đông là trừ ăn ra sữa khí lực, võ khí bộc phát, cũng như cũ không có có thể ngăn cản Liệt Mã.

Hắn kế tiếp nổi giận phát tác, cũng đã bị ngăn ở trong cổ họng không có đi ra, xấu hổ vô cùng.

Liệt Mã không có một điểm dừng lại ý tứ, Hồng Vũ vỗ vỗ cổ của nó: "Ngươi ngốc nha, không phát hiện trên cổ còn treo một người?"

Liệt Mã cái này mới ngừng lại được, trong ánh mắt mang theo người thắng khiêu khích.

Kiều Ngọc Đông nhảy ra đi, thở dốc một hơi, hung hăng chờ Hồng Vũ: "Ta cho ngươi biết, ngươi đừng cho là ta gia gia là các ngươi Hồng gia nô tài, ta tựu nhất định cũng là các ngươi Hồng gia nô tài! Ta cùng ông nội của ta không giống với, ta là có boong boong thiết cốt hảo nam nhi!"

Hồng Vũ rốt cục minh bạch Kiều Ngọc Đông tại sao là cái này thái độ rồi, thẳng thắn nói, thật sự rất buồn cười. Chỉ là hắn cái gọi là lòng tự trọng thái mẫn cảm, đem sự tình gì đã hướng chỗ hỏng nghĩ xong rồi.

Vì vậy Hồng Vũ sờ mò xuống ba, nở nụ cười: "Ngươi đã nói như vậy, cái kia thật sự là quá tốt!"

Hắn nhìn xem Kiều Ngọc Đông, mang theo một tia cười nhạo: "Ông nội của ta cùng kiều gia gia vài thập niên xuất sinh nhập tử giao tình, không nói đến hai người chỉ là thượng hạ cấp, căn bản chưa nói tới cái gì nô tài. Chỉ nói là hai người chức quan cao thấp, có thể gạt bỏ loại này giao tình sao?

Vốn kiều gia gia đem ngươi giao cho ta, mặc dù nói muốn ta không cần cố kỵ, hung hăng thao luyện ngươi, nhưng là ta

vẫn còn có chút không hạ thủ. Thế nhưng mà đã ngươi đã nói như vậy rồi, ta đây cũng không sao áp lực tâm lý rồi!"

Kiều Ngọc Đông giận tím mặt, nhảy dựng lên chỉ vào cái mũi của hắn mắng to: "Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao…"

Hồng Vũ ngồi ngay ngắn bất động, hừ lạnh một tiếng, Liệt Mã một tiếng tiếng Xi..Xiiii..âm thanh một ngụm cắn Kiều Ngọc Đông cái kia cả ngón tay. Kiều Ngọc Đông cảm giác được Liệt Mã lực lượng đáng sợ, nhất thời lại càng hoảng sợ: "Ngươi dám!"

Hồng Vũ nở nụ cười, đong đưa ngón tay đối với hắn nói: "Ngươi nói đúng, ngươi tính toán thơm bơ vậy sao? Ngươi cảm thấy ta có dám hay không?"

Kiều Ngọc Đông theo trong ánh mắt của hắn, thấy được một mảnh kiên quyết lạnh như băng, hắn một tiếng kêu sợ hãi, Liệt Mã mãnh liệt hất lên đầu, răng rắc một tiếng Kiều Ngọc Đông cái kia cả ngón tay bẻ gảy!

"Ah ——" hắn một tiếng thê lương kêu thảm thiết, cả kinh chung quanh trong núi rừng, điểu đi PHỐC PHỐC bay lên.

Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng, Liệt Mã buông lỏng ra. , trên bờ môi của nó, dính một ít Kiều Ngọc Đông máu tươi, Liệt Mã lè lưỡi liếm lấy thoáng một phát, tựa hồ rất ưa thích loại này hương vị!

Kiều Ngọc Đông đau toàn thân đổ mồ hôi lạnh, trong nội tâm rốt cục có chút sợ hãi: cái này đầu súc sinh, rốt cuộc là mã hay là Hoang Thú?

Hồng Vũ ngồi ở trên ngựa, chậm rãi về phía trước: "Từ giờ trở đi, ta sẽ không lại cố kỵ ngươi cái gì, ngươi có thể theo kịp tựu theo kịp, theo không kịp đến tựu tự cầu nhiều phúc a, nơi này là Hổ Sơn, tuy nhiên so ra kém Tàng Vân Sơn, thế nhưng mà thất phẩm đã ngoài Hoang Thú còn nhiều, rất nhiều."

Liệt Mã nhẫn nhịn thật lâu, một tiếng bốn gã buông ra bốn vó tại sơn dã tầm đó chạy như điên, Kiều Ngọc Đông ở phía sau, nhìn xem cái này đầu loại ngốc nhẹ nhàng như thường ở trong rừng cây cao tốc ghé qua, hoàn toàn phá vỡ hắn đối với chiến mã nhận thức, mới xem như triệt để minh bạch, buổi

sáng hôm nay chính mình khoe khoang cỡi ngựa kỹ thuật cùng chiến mã, là cỡ nào ngu xuẩn buồn cười cử động!

Hắn cái này ngây người một lúc công phu, Liệt Mã đã chạy được không thấy bóng dáng. Kiều Ngọc Đông một cái run rẩy, hắn hiện tại bị thương ngón tay, tại đây nguy hiểm hổ trong núi, vậy thì thật là từng bước nguy cơ. Quật cường tại sinh tồn nguy cơ trước mặt, triệt để mềm yếu xuống, Kiều Ngọc Đông vội vàng nắm ngựa của mình, té đuổi theo.

Thế nhưng mà Hồng Vũ đây một lần, thật sự không còn có phóng Thủy, mãi cho đến trại huấn luyện đoạn đường này, Kiều Ngọc Đông rốt cuộc không phát hiện Hồng Vũ bóng dáng, hắn chỉ có thể dựa vào Liệt Mã lưu lại dấu vết một đường đi theo:tùy tùng, chạy tới trại huấn luyện.

Chính giữa nhiều lần, hắn cùng với đẳng cấp cao Hoang Thú gặp thoáng qua, hiểm lại càng hiểm!

Đương hắn trông thấy trại huấn luyện đại môn thời điểm, cảm động thiếu chút nữa khóc lên.

Hồng Vũ đương nhiên không có khả năng thật sự đem Kiều Ngọc Đông vứt bỏ mặc kệ, hắn tuy nhiên một mực vượt lên đầu, nhưng là không hề giống Kiều Ngọc Đông tưởng tượng vượt lên đầu nhiều như vậy. Nếu như Kiều Ngọc Đông thật sự gặp được nguy hiểm, hắn có thể nhanh chóng gấp trở về trợ giúp.

Vô luận như thế nào, Kiều Ngọc Đông dù sao cũng là Kiều Nguyên Thần cháu trai, hắn chướng mắt Kiều Ngọc Đông, lại không thể không để cho Kiều Nguyên Thần mặt mũi.

Mà Kiều Ngọc Đông mấy lần cùng đẳng cấp cao Hoang Thú gặp thoáng qua, đương nhiên không thể nào là bởi vì Kiều Ngọc Đông vận khí tốt một mặc kệ hắn như thế nào che dấu, đẳng cấp cao Hoang Thú nhạy cảm khứu giác đều có thể đem hắn tìm ra. Mỗi một lần, đều là Hồng Vũ âm thầm phóng xuất ra Thái Cổ ma giống như đồ đằng khí tức, mới đem những người kia dọa đi đấy.

Hồng Vũ đứng ở trại huấn luyện ở bên trong cao cao gạt vọng tháp lên, Liệt Mã chính ở dưới mặt cùng một đám Hoang

Thú trò chơi, cho dù nó thực lực bây giờ, chỉ có thể miễn miễn cưỡng cưỡng đạt đến thất phẩm Hoang Thú tiêu chuẩn, thế nhưng mà nó thể 龘 bên trong có Thái Cổ ma giống như đồ đằng rót vào một tia huyết mạch chi lực, những cái…kia Hoang Thú thập phần mẫn cảm, đã nhận ra điểm này về sau, không có cái kia một đầu ngốc thú dám khi dễ nó.

Tại Hồng Vũ bên người, đứng đấy Hồng Thân cùng Hồng Dần, ba người nhìn xem Kiều Ngọc Đông tình trạng kiệt sức nắm chiến mã đi tới, thần sắc bình tĩnh.

Hồng Thân nói: "Cái này là kiều soái (đẹp trai) trong nhà tên tiểu tử kia?"

Hồng Vũ cười cười: "Kiều gia gia thế nhưng mà nói, không cần cố kỵ cái gì, chỉ cần có thể đem trên người hắn kiêu xa nhị khí mài mất, tùy tiện chúng ta như thế nào giày vò đều được."

Hồng Dần nở nụ cười: "Giao cho ta."

Hồng Vũ lại không đáp ứng: "Vậy làm sao có thể, như vậy việc hay, phải mỗi người có phần!"

"Ha ha ha!" Ba người rất vô lương cười ha hả.

Kiều Ngọc Đông còn không biết, nghênh đón hắn chính là cỡ nào vận mệnh bi thảm.

Hồng Vũ vốn muốn mặc kệ, không đi quản Kiều Ngọc Đông rồi, tùy tiện hắn cùng những cái…kia các kỵ sĩ cùng một chỗ huấn luyện, nhưng là Kiều Ngọc Đông tại nguy hiểm như vậy trong hoàn cảnh, không có vứt bỏ hắn chiến mã, ngạnh sanh sanh lôi kéo mã đi tới trại huấn luyện, cái này lại để cho Hồng Vũ đối với hắn sinh ra một tia nhận đồng. Có thể ngồi đối diện kỵ tốt như vậy người, tối thiểu bản chất không xấu. Kiều Ngọc Đông càng giống là một cái bị làm hư hài tử, lòng tự trọng không biết cái gọi là cường ngạnh quật cường.

Kiều Ngọc Đông vừa vừa đi vào trại huấn luyện, cũng cảm giác được đại địa ầm ầm một hồi run run, hắn thiếu chút nữa đứng không vững. Xa xa, hai mươi đầu ác Viêm Ma Lang, đang tại một đầu Liệt Linh Báo Vương dưới sự dẫn dắt, hợp thành một hình tam giác đột kích hàng ngũ, chạy như điên mà

đến! Kiều Ngọc Đông sau lưng chiến mã một tiếng gào thét, triệt để mềm liệt trên mặt đất.

Cái kia một đám Hoang Thú, mỗi một đầu đều có mấy trượng cao, loại này công kích khí thế đặc biệt kinh người, kỵ binh còn chưa tới trước mặt, một cổ cuồng phong đã đánh tới.

Kiều Ngọc Đông cũng chưa từng có đối mặt qua trường hợp như vậy, hai chân run lên, thiếu chút nữa cũng đứng không yên.

"Oanh!" Hoang Thú kỳ binh đều nhịp ở Kiều Ngọc Đông trước mặt ngừng lại, khoảng cách gần hắn nhất đúng là đầu kia Liệt Linh Báo Vương. Tứ phẩm Hoang Thú đem đầu thấp đến, màu vàng sáng khủng bố thú đồng [tử] đánh giá Kiều Ngọc Đông, sợ tới mức Kiều Ngọc Đông một cử động cũng không dám.

Tô Tam tại Liệt Linh Báo Vương trên lưng vỗ vỗ nó: "Đã thành, đừng dọa hù tiểu hài tử rồi." Hắn xoay người nhảy xuống, đối với Kiều Ngọc Đông nói ra: "Mới tới đấy, theo ta đi, Thiếu chủ cũng đã đã thông báo rồi, nghe nói ngươi rất 'Tự mình cố gắng' ? Ngươi yên tâm, tuyệt sẽ không đối với ngươi có nửa điểm ưu đãi đấy."

Kiều Ngọc Đông nghe được Tô Tam "Tự mình cố gắng" cái từ này bên trong mang theo châm chọc, đỏ mặt lên, sức cùng lực kiệt hắn, đã không có khí lực đi phân biệt rồi, đi theo Tô Tam đã đến doanh trại, đem mình nhưng trên giường nằm ngáy o..o… Bắt đầu.

Thế nhưng mà vừa ngủ không đầy một lát, hắn đã bị người thô bạo kéo dậy, hung hăng vung trên mặt đất, còn không có triệt để tỉnh táo lại, một hồi tiếng gầm gừ tựu ghé vào lỗ tai hắn rống lên: "Ngươi đang làm gì đó? Ngươi cho rằng tại đây là địa phương nào? Ngươi rõ ràng còn đang ngủ? Ngươi cái này ngu xuẩn, mềm trứng dái, phế vật! Kiều soái (đẹp trai) anh hùng cả đời, tại sao có thể có ngươi như vậy không có tác dụng đâu cháu trai!"

Hồng Dần dưới cánh tay mặt kẹp lấy một căn giống như roi da, nước miếng chấm nhỏ tựa như mưa to đồng dạng phun ra

Kiều Ngọc Đông một đầu vẻ mặt. Hắn tựa hồ còn khó hiểu hận, rút ra giống như roi da đến hung hăng trước hết tử quất vào Kiều Ngọc Đông trên lưng.

"Ah!" Kiều Ngọc Đông hét thảm một tiếng, triệt để thanh tỉnh lại.

"Ngươi làm gì!" Hắn mắt đỏ gầm lên giận dữ, Hồng Dần một cái nhe răng cười: "Như thế nào, chịu không được à nha? Trở về cùng kiều soái (đẹp trai) cáo trạng, tựu nói ta ngược đãi ngươi rồi ah!"

Kiều Ngọc Đông hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái, nghiến răng nghiến lợi nói: "Tuyệt không!"

"Cái kia tốt, tranh thủ thời gian cút ra ngoài cho ta huấn luyện!"

Kế tiếp vài ngày, Kiều Ngọc Đông cùng sở hữu tất cả kỵ sĩ cùng một chỗ huấn luyện, hắn bắt đầu còn có chút không phục, nhưng khi nhìn đến những cái…kia kỵ sĩ, rõ ràng mỗi người đẳng cấp đã trên mình, hơn nữa thực lực không tầm thường, lại như cũ thành thành thật thật tiến hành buồn tẻ huấn luyện, cũng tựu an phận xuống.

Xuất thân tướng môn, từ nhỏ mưa dầm thấm đất, cho dù là Kiều Ngọc Đông nuông chiều từ bé, thế nhưng mà dung nhập quân 龘 trong đội không có cái vấn đề lớn gì, vài ngày sau, hắn đã đem các loại huấn luyện hạng mục làm rất khá, mà ngay cả những thứ khác kỵ sĩ, đối với hắn cũng lau mắt mà nhìn. Thế nhưng mà Kiều Ngọc Đông còn có một vấn đề: hắn không có tọa kỵ.

Hồng Vũ là một cái thời khắc không muốn ủy khuất người của mình, hắn ngồi ở cao cao gạt vọng tháp lên, bao quát toàn bộ trại huấn luyện. Ở bên cạnh hắn, bày biện cực lớn bếp lò, trên mặt bàn có nóng hổi trà ngon, còn có một bàn mùa đông ở bên trong thập phần khó được mới lạ : tươi sốt hoa quả.

Đáng tiếc võ cơ nhóm: đám bọn họ đã ở dưới mặt huấn luyện, không có người niết chân đấm lưng, lại để cho hắn cảm thấy tiếc nuối.

Chứng kiến Kiều Ngọc Đông huấn luyện có bài bản hẳn hoi, Hồng Vũ trong nội tâm ý nghĩ xấu ứa ra: dần thúc đã khiến cho không sai biệt lắm, tới phiên ta a?

Ngày hôm nay chạng vạng tối, đang theo mọi người cùng nhau ăn cơm Kiều Ngọc Đông drap trải giường độc kêu lên, Hồng Vũ cưỡi Liệt Mã lên, dưới cao nhìn xuống. Loại này tư thái lại để cho Kiều Ngọc Đông phi thường không thoải mái, hắn đứng tại Hồng Vũ trước ngựa, sắc mặt có chút cứng ngắc.

Hồng Vũ lại cố ý kích thích hắn, roi ngựa nhẹ nhàng rút lấy, một bộ vênh váo tự đắc bộ dáng: "Doanh ở bên trong chỉ có 120 đầu Hoang Thú, hiện tại mỗi một đầu đều có kỵ sĩ. Ngươi có thể lựa chọn lại để cho ta giúp ngươi đi bắt hàng phục một đầu Hoang Thú, ta coi như là ân ban cho ngươi rồi. Ngươi cũng có thể chính mình đi bắt một đầu, bằng vào ngươi năng lực của mình. Nhưng là ngươi phải hiểu được, lục phẩm phía dưới, căn bản không có khả năng dung nhập của ta Hoang Thú kỵ binh đoàn."

Kiều Ngọc Đông nghiến răng nghiến lợi: "Tự chính mình có thể làm."

"Thật sự?" Hồng Vũ trên mặt tràn đầy đùa cợt: "Chỉ bằng ngươi? Thất Phẩm Hồn Tinh trung kỳ? Còn muốn hàng phục lục phẩm đã ngoài Hoang Thú?"

Xa xa, Mặc Cơ lặng lẽ cùng Trang Hàn nói: "Trang tỷ, ngươi xem thiếu gia có giả ngu bại hoại rồi." Võ cơ nhóm: đám bọn họ một hồi cười trộm, nhìn một cái nhìn xem Kiều Ngọc Đông, không biết cái này không may gia hỏa, đây một lần sẽ bị thiếu gia cả thành bộ dáng gì nữa.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Thôn Nhật Hỏa Viên (thượng)

Kiều Ngọc Đông hung hăng trừng mắt Hồng Vũ: "Ngươi lúc đó chẳng phải Thất Phẩm Hồn Tinh?"

Hồng Vũ cố ý một bộ theo lý thường nên bộ dạng: "Ngươi làm sao có thể cùng ta so?"

Kiều Ngọc Đông nắm chặt hai đấm: "Ngươi chờ đó cho ta "

"Tốt, ngươi yên tâm, ta tuyệt sẽ không giúp cho ngươi." Hồng Vũ cười tủm tỉm đấy.

Kiều Ngọc Đông giận dữ đã đi ra trại huấn luyện, hướng Hổ Sơn chỗ càng sâu đi đến.

Hồng Vũ đứng tại nhìn xa tháp lên, bên người cùng Hồng Dần cùng Hồng Thân. Hai người có chút nghi hoặc: "Thiếu gia, ngươi sao có thể xác định, hắn sẽ hướng phía ngươi hi vọng phương hướng đi tìm?"

Hồng Vũ nở nụ cười: "Ta tự có biện pháp."

Hồng Thân có chút băn khoăn: "Làm như vậy, có phải hay không có chút quá phận à? Dù sao cũng là Kiều Soái cháu trai."

Hồng Vũ trong lòng tự nhủ không làm như vậy, khó tiêu mối hận trong lòng của ta ah. Tiểu tử này trước kia đánh qua bản chủ, còn như vậy ngưu bức hò hét, tiêu chuẩn thiếu nợ thu thập.

Hắn khoát tay chặn lại: "Ta đi, các ngươi cứ yên tâm đi, có ta ở đây sẽ không xảy ra chuyện gì, hơn nữa hắn cũng không có ý tứ đem loại chuyện này cùng Kiều Soái nói đi?"

Hồng Dần cùng Hồng Thân cùng một chỗ, ánh mắt cổ quái nhìn xem Hồng Vũ: "Thiếu gia ngươi an bài ra đến như vậy nham hiểm biện pháp sửa trị người ta, chỉ sợ hắn cả đời này, cùng bất luận kẻ nào cũng sẽ không nói lên đấy."

Hồng Vũ muốn đúng là cái này hiệu quả, năm đó ba ngón tay lại để cho Cổ Ngọc Đường từ nay về sau để lại tâm lý oán hận, đây một lần cũng muốn lại để cho Kiều Ngọc Đông cả đời không dám ở trước mặt mình tạc cọng lông.

Kiều Ngọc Đông xâm nhập Hổ Sơn, hắn đi ra không bao lâu, bị trong núi hàn gió thổi qua liền tĩnh táo lại không thể không nói, đoạn thời gian này ma quỷ huấn luyện, vẫn có tác dụng đấy.

Nơi này là Hổ Sơn ở chỗ sâu trong, thất phẩm Hoang Thú ở chỗ này cũng chỉ có thể xem như nhược gà, lục phẩm đã ngoài khắp nơi đều có, Ngũ phẩm chỉ có thể coi là là giống như:bình thường cường giả, Tứ phẩm mới thật sự là bá chủ

Thế nhưng mà hắn liền thất phẩm đã ứng phó không được, lấy cái gì đi hàng phục Hoang Thú?

Thế nhưng mà hắn bị Hồng Vũ chọc giận, nhất thời nhiệt huyết vọt ra, ở trại huấn luyện chung quanh vòng vo vài vòng, trong nội tâm một mảnh mờ mịt: kế tiếp phải làm gì

Thế nhưng mà lại để cho hắn trở về cùng Hồng Vũ nhận thua chịu thua, vừa nghĩ tới Hồng Vũ cái kia trương vênh váo tự đắc mặt, Kiều Ngọc Đông đã cảm thấy, so giết hắn đi còn khó chịu hơn.

Rốt cục, hắn cắn răng một cái, rời xa trại huấn luyện chuẩn bị đi thử thời vận.

Thế nhưng mà vận khí của hắn tựa hồ không thế nào tốt, ban đêm Hổ Sơn đặc biệt nguy hiểm, hắn đi không bao xa, cũng cảm giác được phía trước một cổ cường đại đáng sợ khí tức, lại để cho hắn liền một điểm phản kháng ý niệm đã không hứng nổi đến, lập tức thay đổi phương hướng xa xa né ra.

Một đêm này, Kiều Ngọc Đông chính là như vậy vượt qua đấy. Cảm nhận được càng thêm đáng sợ khí tức, tranh thủ thời gian chuyển biến phương hướng. Có hai lần, hắn đã bị Hoang Thú phát giác, cho là mình đây một lần tuyệt đối trốn không thoát, cái lúc này vận may của hắn khí rốt cuộc đã tới, cường đại Hoang Thú chạy như điên đuổi theo một hồi, bên cạnh bỗng nhiên xuất hiện một đầu mới đích con mồi, xa so Kiều

Nguyên Thần mỹ vị, vì vậy cường đại Hoang Thú quay lại đầu đuổi theo cái khác con mồi, hắn tránh được một kiếp.

Bất tri bất giác, hắn tiến nhập một cái sơn cốc, tại đây tựa hồ so bên ngoài càng thêm Hắc Ám, Kiều Ngọc Đông nơm nớp lo sợ, một thân mồ hôi lạnh.

Hắn ở chỗ này cảm giác không thấy nguy hiểm gì khí tức, Khả càng như vậy, hắn càng là bất an, bởi vì hắn biết rõ nơi này là Hổ Sơn, Hoang Thú chia cắt địa bàn, cho nên không có địa phương an toàn

Bước vào sơn cốc về sau, hắn coi chừng cẩn thận, đi thẳng đã đến trong sơn cốc 凷 ương, còn không có gặp được nguy hiểm, Kiều Ngọc Đông rốt cục nhẹ nhàng thở ra, tại trong sơn cốc tìm một cái thạch động, chuẩn bị nghỉ ngơi, các loại trời đã sáng mới quyết định.

Thế nhưng mà ngay tại hắn tiến vào thạch động ngồi xuống, chuẩn bị lúc nghỉ ngơi, đột nhiên cảm giác được có điểm gì là lạ. Hắn ngẫng đầu, là ngoài động bỗng nhiên xuất hiện hai điểm ánh lửa.

Ngay sau đó lại là hai điểm, rồi sau đó càng ngày càng nhiều, màu đỏ ánh lửa chen tới chen lui, thật giống như ma trơi đồng dạng tại cửa động phiêu đãng lấy.

Kiều Ngọc Đông tóc gáy sẽ sảy ra a, cái này thạch động cũng không sâu, sau lưng của hắn tựu là thạch bích, không đường có thể trốn. Cửa động một khi bị phong kín, hắn cũng chỉ có thể đi theo chờ chết

Những cái…kia màu đỏ ánh lửa càng ngày càng gần, Kiều Ngọc Đông đã đã nhìn ra, đó là tất cả chừng hai trượng cao Khỉ Đột Khổng Lồ một thân màu đỏ sậm lông dài, trên người tản ra mùi tanh tưởi tanh tưởi, theo hai tay đến phía sau lưng xương sống, sinh trưởng lấy một ngã rẽ đao giống như:bình thường sắc bén gai xương.

Ngũ phẩm Hoang Thú Thôn Nhật Hỏa Viên

Kiều Ngọc Đông trong nội tâm một mảnh bi thương, hắn biết rõ chính mình chết chắc rồi.

Thôn Nhật Hỏa Viên là Ngũ phẩm Hoang Thú, hơn nữa loại này Hoang Thú là ở chung đấy, một ổ Thôn Nhật Hỏa Viên, ít nhất cũng có bảy tám chỉ . Mà bây giờ xem, ngoài động ít nhất tụ tập hơn mười chỉ Thôn Nhật Hỏa Viên. Một chỉ hắn đã ứng phó không dưới, chớ nói chi là một đám rồi.

"Rống" ngoài động truyền đến gầm lên giận dữ, sau đó là một mảnh hỗn loạn. Thôn Nhật Hỏa Viên vì tranh đoạt vào động quyền lợi tranh đấu mà bắt đầu…, theo chúng móng vuốt vung vẩy, mang đi ra thành từng mảnh màu hồng đỏ thẫm hỏa diễm, sóng nhiệt cuồn cuộn, Kiều Ngọc Đông tại trong thạch động đã cảm giác được nóng bỏng vô cùng.

Thôn Nhật Hỏa Viên tranh đấu cũng không có tiếp tục quá lâu, một đầu rõ ràng cường tráng qua khác đồng loại Thôn Nhật Hỏa Viên vừa xuất hiện, gào lên một tiếng, cái khác Thôn Nhật Hỏa Viên lập tức phủ phục lui ra. Hiển nhiên, cái này một đầu Thôn Nhật Hỏa Viên là cái này tộc đàn đầu lĩnh.

Cái kia một đầu đặc biệt cực lớn Thôn Nhật Hỏa Viên đi tới, Kiều Ngọc Đông cảm giác được đại địa tựa hồ cũng đang run rẩy. Theo đầu kia Thôn Nhật Hỏa Viên đi tới, cho dù là Kiều Ngọc Đông thân cao chín xích, tại Thôn Nhật Hỏa Viên trước mặt, cũng là đại nhân cùng hài đồng cảm giác.

Một cổ cường hãn kỳ thật nương theo lấy đầm đặc tanh tưởi đánh úp lại, Kiều Ngọc Đông toàn thân không thể động đậy, đẳng cấp thượng cực lớn chênh lệch lại để cho hắn không cách nào phản kháng

Thôn Nhật Hỏa Viên trong hai mắt, lóe một cổ tia sáng yêu dị, chậm rãi hạ thân, đánh giá Kiều Ngọc Đông.

Kiều Ngọc Đông trong nội tâm một tiếng thở dài, nhắm hai mắt lại.

Thế nhưng mà hắn các loại trong chốc lát, cũng không có trong dự liệu trí mạng kịch liệt đau nhức, hắn mở mắt ra, lại phát hiện đầu kia cực lớn Thôn Nhật Hỏa Viên đang gõ lượng lấy chính mình, mà ngoài động, còn lại Thôn Nhật Hỏa Viên tắc thì có chút không kiên nhẫn gào thét, tựa hồ tại thúc giục cái gì.

Thủ lĩnh quơ cực lớn đầu, đem Kiều Ngọc Đông nhìn trái xem nhìn phải xem, gầm nhẹ một tiếng, tựa hồ có chút không vừa ý, sau đó, nó vươn móng vuốt.

Kiều Ngọc Đông lúc này lại không cam lòng như vậy diệt vong, phấn khởi tất cả của mình bộ lực lượng gầm lên giận dữ, võ khí hào quang theo thể 悳 nội bắn ra 悳 đi ra, lại bị Thôn Nhật Hỏa Viên thủ lĩnh nhẹ nhẹ một chút, một mảnh hỏa hồng quang diễm đưa hắn võ khí toàn bộ đánh xơ xác.

Thôn Nhật Hỏa Viên móng vuốt rơi xuống suy sụp, thế nhưng mà Kiều Ngọc Đông lại một tiếng thét kinh hãi, bởi vì đầu kia Hoang Thú móng vuốt không phải rơi vào trên cổ của hắn, mà là bắt được hạ thân của hắn

Kiều Ngọc Đông mở to hai mắt nhìn, loại chuyện này hắn cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp, quả thực không thể tưởng tượng. Mà đầu kia Thôn Nhật Hỏa Viên thủ lĩnh bắt được hạ thân của hắn về sau, nguyên bản có chút không vừa ý ánh mắt, bỗng nhiên trở nên hưng phấn lên, NGAO NGAO một hồi gọi bậy, bên ngoài Thôn Nhật Hỏa Viên đã nghe hiểu rồi, cùng một chỗ hoan hô lên.

Kiều Ngọc Đông tựu là người ngu, cũng minh bạch muốn phát sinh cái gì, hắn khóc không ra nước mắt, mãnh liệt phát lực muốn hướng thành động đụng đi qua, tuy nhiên lại đâm vào một cỗ rắn chắc trên thân thể Thôn Nhật Hỏa Viên thủ lĩnh chắn trước mặt hắn.

Đầu kia dâm tà Thôn Nhật Hỏa Viên, lại một lần nữa bắt được hạ thể của hắn, rõ ràng còn nhẹ nhàng xoa nắn bắt đầu

Kiều Ngọc Đông xấu hổ và giận dữ muốn chết.

Thủ lĩnh tựa hồ đối với Kiều Ngọc Đông hạ thân "Biểu hiện" rất không hài lòng, NGAO kêu gào hai tiếng, bên ngoài một đầu Thôn Nhật Hỏa Viên lập tức lĩnh mệnh mà đi, không bao lâu tựu chạy vội trở về, cầm lấy một bả kỳ dị màu đỏ.

Thủ lĩnh nhận lấy, không khỏi phân trần nhét vào Kiều Ngọc Đông trong miệng, bắt buộc hắn nuốt vào.

Cái loại nầy trái cây mang theo mãnh liệt thôi tình hiệu quả, Kiều Ngọc Đông ăn hết không bao lâu, đã cảm thấy toàn

thân khô nóng, tựa hồ có một đoàn Liệt Diễm tại trong bụng thiêu đốt, không phát tiết đi ra muốn đem cả người hắn thiêu thành tro tàn

Thủ lĩnh cảm thụ được móng vuốt ở bên trong cầm chặt tiểu ngọc đông dần dần nộ lên, hưng phấn mà NGAO NGAO gọi bậy, đẩy ngã Kiều Ngọc Đông, xé nát y phục của hắn muốn ngồi trên đi. Bên ngoài Thôn Nhật Hỏa Viên đã tại NGAO NGAO thúc giục, Kiều Ngọc Đông rõ ràng lý trí thanh tỉnh, lại khống chế không được thân thể của mình. Nghĩ đến ngoài động còn có nhiều như vậy Thôn Nhật Hỏa Viên "Xếp hàng", hắn thật sự là hận không thể một đầu đâm chết

Thế nhưng mà thủ lĩnh tựa hồ rất rõ ràng ý nghĩ của hắn, một cổ hỏa diễm lực lượng đưa hắn toàn thân lực lượng giam cầm lại, Kiều Ngọc Đông trợn mắt tròn xoe, nhìn xem cái kia toàn thân tóc đỏ thủ lĩnh trùng trùng điệp điệp ngồi xuống, trong nội tâm một tiếng kêu rên…

Hồng Vũ tại ngoài động chờ thời gian không sai biệt lắm, tiện tay đem chính gặm quả dại vứt qua một bên đi, cười hì hì cân nhắc, Hồng Khê thằng này lấy được xuân dược thật đúng là có tác dụng, những…này Thôn Nhật Hỏa Viên gần nhất điên rồi đồng dạng khắp nơi tìm có thể giao' xứng giống đực sinh vật.

Hồng Vũ vài ngày trước mà bắt đầu ra tay an bài, hắn trước đem cái này Thôn Nhật Hỏa Viên tộc đàn bên trong giống đực toàn bộ đánh giết rồi, sau đó lại đang Thôn Nhật Hỏa Viên đám bọn chúng quả trong rượu hạ độc.

Vượn loại Hoang Thú bản thân tựu tính dâm, hơn nữa Hồng Khê lấy được những…này dược, càng là dục' hỏa phần' thân, thiên trời không có phát tiết đối tượng.

Đợi đến lúc những…này giống cái Vượn Lửa kìm nén không được thời điểm, hắn tựu ngôn ngữ kích thích Kiều Ngọc Đông, trên đường lại không ngừng đem ra sử dụng đẳng cấp cao Hoang Thú, ngăn chặn Kiều Ngọc Đông đường đi, rốt cục lại để cho hắn từng bước một đi tới tòa sơn cốc này bên trong.

Đầu kia thủ lĩnh tựa hồ đối với Kiều Ngọc Đông "Khí hình" lớn nhỏ có chút bất mãn, nhưng là có thể đem tựu lấy dùng, Hồng Vũ đoán chừng chuyện này, đã triệt để tại Kiều Ngọc Đông trong nội tâm để lại một cái thật sâu khuất bóng, lúc này mới chậm quá đi tới, Thái Cổ ma giống như đồ đằng khí thế một phát, là ngoài động Thôn Nhật Hỏa Viên kêu rên một tiếng tứ tán chạy trốn. Mà trong động cái kia chỉ thủ lĩnh, càng là trong một chớp mắt dục' hỏa toàn bộ tiêu tán, toàn thân lạnh buốt, một tiếng quái gọi vứt bỏ xích' thân' khỏa thân' thể Kiều Ngọc Đông quay đầu bỏ chạy, sau đó phanh một tiếng đâm vào cửa động trên thạch bích, đem một mảnh kia thạch bích đụng nát rồi, đầu đầy máu tươi chạy như điên.

Hồng Vũ "Vẻ mặt lo lắng" xông tới, quát to một tiếng: "Kiều Ngọc Đông "

Kiều Ngọc Đông nằm trên mặt đất, da thịt tuyết trắng thượng hiện đầy màu đỏ vết trảo, có chút hơi nghiêng mặt, yên lặng địa chảy xuống nước mắt. Điệu bộ này, rõ ràng là một cái bị thô bạo chà đạp tiểu cô nương, cái đó còn có nửa điểm trước khi kiệt ngao bất tuần (*cương quyết bướng bỉnh), yếu ớt tự tôn thủy tinh tâm bộ dáng?

Hồng Vũ cởi xuống y phục của mình cho hắn đắp lên, Kiều Ngọc Đông ngồi xuống, khỏa nhanh Hồng Vũ quần áo, ôm đầu gối của mình gào khóc bắt đầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Thôn Nhật Hỏa Viên (hạ)

Hồng Vũ nhìn xem hình dạng của hắn, cảm giác, cảm thấy có chút là lạ, nghĩ nghĩ, bỗng nhiên một hồi ác hàn, hay là nhanh đi ra ngoài đứng ở cửa động.

Hắn đứng tại cửa động, không biết từ nơi này lấy ra đến một quả quả dại, gặm hai phần, bỗng nhiên toát ra một cái ý niệm trong đầu, mình bây giờ nếu "Đứng tại cửa ra vào ngậm một điếu thuốc…" Có phải hay không càng hợp với tình hình?

Ý nghĩ này lại để cho hắn càng đã lạnh mình, vội vàng vẫy vẫy đầu, trục xuất khỏi trong đầu của mình.

Hắn đứng ở bên ngoài đợi chừng nửa canh giờ, Kiều Ngọc Đông mới từ bên trong đi ra, trên người còn bọc lấy Hồng Vũ quần áo, hai con mắt tựa như cây đào mật.

"Ta, ta muốn tắm rửa…"

Hắn thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ nói, Hồng Vũ ho khan hai tiếng, chỉ một cái phương hướng, Kiều Ngọc Đông lại do dự không tiến, hắn cúi đầu, một hồi lâu mới lên tiếng: "Ta, ta không dám một mình đi qua."

Hồng Vũ: "…"

Hắn không nghĩ tới sẽ là như vậy một cái kết quả, ném đi quả dại: "Được rồi, ta tiễn đưa ngươi đi qua."

Cách đó không xa có một giòng suối nhỏ, bất quá đã kết băng. Kiều Ngọc Đông tìm một cái thủy đàm, đánh nát mặt băng nhảy vào đi, dùng sức xoa xoa thân thể của mình.

Nhìn xem hắn cái dạng này, Hồng Vũ đột nhiên cảm giác được: có phải hay không đùa có chút quá mức rồi hả?

Bất quá suy nghĩ một chút, thằng này trước khi cái kia chút ít sắc mặt, hắn cũng tựu đem những này hứa một điểm chịu tội cảm giác ném đến sau đầu.

Kiều Ngọc Đông tắm rửa thời điểm, Hồng Vũ một mực ở một bên chờ, thật vất vả hắn giặt rửa đã xong, trời cũng sáng, Hồng Vũ theo không gian thiết giác bên trong tìm ra một bộ quần áo cho hắn.

Sau đó đối với hắn nói ra: "Ta cho ngươi xem xét một đầu tọa kỵ, đi với ta xem một chút đi."

Hắn chằm chằm vào Kiều Ngọc Đông, như vậy nhiều lần rèn luyện mục đích, chính là muốn đem Kiều Ngọc Đông trên người kiêu xa chi khí xóa. Mà bây giờ, đúng là kiểm nghiệm kết quả thời điểm.

Kiều Ngọc Đông cúi đầu, không nói gì, một lát sau, nhẹ khẽ gật đầu. Hồng Vũ nhẹ nhàng thở ra.

Hắn cho Kiều Ngọc Đông chuẩn bị tọa kỵ, là một đầu Ngũ phẩm Hoang Thú Băng Thần Kiêu, loại này Hoang Thú ngoại hình như mã, lại toàn thân dài khắp chắc chắn lân phiến, hàm răng lành lạnh, coi như là giống như:bình thường mãnh thú cũng muốn cam bái hạ phong.

Băng Thần Kiêu cao tới ba trượng nửa, tương lai còn có tấn cấp trở thành Tứ phẩm Hoang Thú Băng Thần Cự Kiêu khả năng.

Hồng Vũ cũng không phải là không thể trực tiếp cho hắn tìm một đầu Tứ phẩm Hoang Thú, thế nhưng mà Kiều Ngọc Đông Thất Phẩm Hồn Tinh thực lực, phối hợp một đầu Ngũ phẩm Hoang Thú đã là cực hạn, nếu là đổi thành Tứ phẩm Hoang Thú, cho dù là có Hồng Vũ trợ giúp áp chế, kỵ sĩ cùng tọa kỵ tầm đó cũng rất khó hình thành ăn ý phối hợp. Chẳng hiện tại nơi này phối chế.

Kiều Ngọc Đông mắt thấy Hồng Vũ dễ dàng hàng phục một đầu Ngũ phẩm Hoang Thú về sau, nguyên vốn đã cá chết đồng dạng hai mắt, rốt cục toát ra một tia rung động, thẳng đến lúc này, hắn mới xem như chính thức minh bạch chính mình cùng Hồng Vũ ở giữa chênh lệch đến tột cùng đến cỡ nào cực lớn.

Hai người mang theo Băng Thần Kiêu về tới trại huấn luyện, Kiều Ngọc Đông khom người hướng Hồng Vũ thi lễ,

tựu yên lặng về tới chỗ ở mình tiểu đội.

Hồng Thân cùng Hồng Dần xuất hiện tại thiếu gia bên người, hỏi: "Thiếu gia, tình huống như thế nào đây?"

Hồng Vũ sờ mò xuống ba: "Kích thích có chút đại, bất quá hiệu quả rất tốt. Đoán chừng vượt qua một thời gian ngắn, chờ hắn cảm xúc phục hồi như cũ, tựu không có vấn đề gì rồi."

Hai người lúc này mới thở dài một hơi, Hồng Thân bỗng nhiên mở miệng nói: "Ta vừa mới nhớ tới, tựa hồ Kiều Ngọc Đông lúc nhỏ đánh qua thiếu gia, ngài thật xác định ngài là vì trợ giúp Kiều Ngọc Đông, mà không phải quan báo tư thù?"

Hồng Vũ vẻ mặt chính khí nghiêm nghị: "Đương nhiên không phải! Mười mấy tuổi sự tình, ngươi cho rằng ta sẽ nhỏ mọn như vậy, một mực ghi hận đến bây giờ?"

Hai người liếc nhìn nhau, cùng một chỗ nở nụ cười: "Là chúng ta suy nghĩ nhiều, thiếu gia tuyệt đối không phải loại người như vậy."

Hồng Vũ nghe được hai người nghĩ một đằng nói một nẻo, nhất thời im lặng.

Kế tiếp hơn mười ngày, tất cả mọi người tại hổ trong núi huấn luyện, tới gần cửa ải cuối năm còn có ba ngày thời gian, Hồng Vũ rốt cục tuyên bố tạm thời giải tán, về nhà lễ mừng năm mới.

Hồng Vũ đem sở hữu tất cả Hoang Thú thu vào phong ấn thiết bài, hắn trên thực tế so các kỵ sĩ còn muốn vất vả, mỗi cách bảy ngày, phải đến Hổ Sơn đem Hoang Thú nhóm: đám bọn họ phóng xuất hoạt động thoáng một phát, bằng không thì Hoang Thú lực lượng tựu tất nhiên suy yếu.

Phản hồi Vũ Đô trên đường, Hồng Dần đã tìm được Quan Lăng cùng Tô Tam bọn người, giao cho bọn họ mỗi người một cái thẻ bài. Thẻ bài sử dụng một loại đặc thù tài liệu chế thành, xuất từ Đại Hạ thần xưởng. Không phải vàng không phải mộc, khó có thể phỏng chế.

Mỗi người thẻ bài lên, đã có khắc một chỉ Mãnh Hổ đồ án, mặt sau thì là tên của bọn hắn.

Chỗ bất đồng chính là, người bình thường danh tự phía dưới chỉ có một đạo màu bạc gạch ngang, mà Tô Tam có một dài một ngắn, Quan Lăng thì là hai cái lớn lên.

"Chúng ta cái này chỉ kỵ binh đoàn, trước mắt hay là Đại Hạ cơ mật, bởi vậy không có cố định biên chế. Bất quá bệ hạ đã hạ chỉ, chúng ta tạm thời thuộc sở hữu tại Vũ Liệt Tinh Doanh, nhưng không phải bình thường binh sĩ, thấp nhất cấp bậc cũng là Thập Nhân Trưởng, Tô Tam là Phó Bách Hộ, Quan Lăng là Bách Hộ."

Mọi người 龘 vui mừng quá đỗi, bọn họ cũng đều biết đi theo Hồng Vũ khẳng định rất có Tiền Đồ, chỉ là không nghĩ tới chỗ tốt đến nhanh như vậy.

Tự lớn một chút nói, bọn hắn hiện tại cũng là "Viên chức" rồi, bởi vì Vũ Liệt Tinh Doanh Khả không phải bình thường quân 龘 đội, nó là Đại Hạ tinh nhuệ nhất bộ đội.

Tại đây một cái Thập Nhân Trưởng, chống đỡ mà vượt những bộ đội khác một cái Bách Hộ rồi. Mà đã có cái này chức vụ, Đại Hạ quy định là muốn thông báo quê nhà đấy, lần này tử, đây là làm rạng rỡ tổ tông, lót bên trong áo hay chăn mặt mũi toàn bộ đã có.

Năm nay tuy nhiên không thể về nhà lễ mừng năm mới, thế nhưng mà dĩ vãng làm thợ săn [Hunter] thời điểm, cũng đồng dạng vài năm mới có thể trở về một chuyến gia, mà năm nay thì có chức vụ, trả giá thì có hồi báo, trong lòng mọi người càng là một mảnh lửa nóng, lúc trước quyết định không có sai, khá tốt chính mình bắt được cơ hội này, không muốn như Chu Phương thằng ngốc kia dưa đồng dạng không công buông tha cho.

Đợi mọi người đã đi rồi, Hồng Dần lưu lại Quan Lăng, thấp giọng nói: "Hồng phủ tại Vũ Đô trình nội cũng có một ít bất động sản, chuyên môn dùng để an trí trong phủ gia tướng thân thuộc. Tuy nhiên không tại Huân Quý Khu nội, nhưng điều kiện cũng rất không tồi. Nếu như cần, ngươi có thể đem sư phụ ngươi nhận lấy, quý phủ an bài có người đặc biệt chiếu cố bọn hắn."

Quan Lăng mắt đục đỏ ngầu, thanh âm có chút nghẹn ngào: "Cảm ơn dần thúc!"

Hồng Dần cười cười: "Cám ơn ta làm gì, muốn tạ cũng là thiếu gia."

Quan Lăng gật gật đầu, nhìn nhìn phía trước bị mười tám võ cơ sao quanh trăng sáng giống như:bình thường vây vào giữa Hồng Vũ, âm thầm thở dài, trong nội tâm bỗng nhiên có chút chua xót. Hồng Vũ nói không sai, mười tám võ cơ rất hộ thực. Cửa ải cuối năm trước ba ngày này vốn nên là là thoải mái nhất ba ngày, thế nhưng mà Vũ Đô nội thành, tường hòa vui mừng không khí xuống, lại mạch nước ngầm bắt đầu khởi động.

Tầm thường dân chúng tự nhiên hảo vô sở giác, tiểu hài tử đi đầy đường tán loạn, đốt pháo pháo, ăn kẹo người. Đại nhân tắc thì vội vàng xử lý đồ tết, chuẩn bị một ít lễ mừng năm mới dùng đồ vật.

Mà đám quyền quý bọn họ tắc thì đang khẩn trương chuẩn bị lấy khác một việc.

Hoàng Đế đã tuyên bố, đêm trừ tịch - đêm 30 sẽ trong hoàng cung xếp đặt buổi tiệc, tại quần thần cùng hoan. Còn lần này cung đình thịnh yến trọng đầu hí (tiết mục áp chảo), đương nhiên là luận võ chọn rể.

Mặc dù mọi người đều có thể nhìn ra được, cực kỳ có sức cạnh tranh không có gì hơn tam phương: Thương Lan, Cao Thành Hoằng cùng Hà Sùng, nhưng là mỗi người đã trong lòng còn có may mắn, nói không chừng chính mình vận khí tốt, những người khác ngao cò tranh nhau, cuối cùng chính mình được lợi đây này. Bởi vậy nguyên một đám dụng tâm chuẩn bị, có thể động dụng tài nguyên toàn bộ vận dụng, mưu cầu tại trong thời gian ngắn, đem thực lực của mình tăng lên một đoạn.

Đây chính là Thiên Vũ công chúa, bệ hạ thương yêu nhất tiểu nữ nhi, cưới nàng, không những mình, ngày sau toàn cả gia tộc cũng muốn đi theo hưng vượng lên!

Tựu kể cả Cao Thành Hoằng cùng Hà Sùng, cũng là mặt ngoài nhẹ nhõm, âm thầm cẩn thận chuẩn bị, duy chỉ có Hồng Vũ, thoải mái nhàn nhã trải qua thời gian. Ngày hôm nay, Hồng Vũ mang theo theo Tiếu nhớ bột nước mua Son Phấn bột nước trở về, chuẩn bị phân cho mọi người, Mặc Cơ chào đón, mang thứ đó nhận lấy, sau đó cười nói: "Thiếu gia, ta đem ngươi theo Thôn Nhật Hỏa Viên trong sào huyệt vơ vét rượu trái cây nóng lên, nhân lúc còn nóng uống chút ấm áp thân thể."

Hồng Vũ lắc đầu liên tục: "Ta mới không uống đâu rồi, ta thế nhưng mà nghe nói, đám này khỉ con cất rượu thời điểm, muốn hướng bên trong nhổ nước miếng, không chuẩn còn đi tiểu đâu rồi, ta không có nặng như vậy khẩu."

Mặc Cơ nháy mắt mấy cái: "Thật sự?"

Hồng Vũ một phát miệng: "Ngươi ngẫm lại, một đám cầm thú, có thể có nhiều sạch sẽ?"

"Vậy ngươi đại thật xa đem những này hầu nhi tửu làm cho hồi trở lại tới làm gì…" Mặc Cơ không cần hỏi, Hồng Vũ Trùng nàng nháy mắt ra hiệu.

Hiển nhiên, thiếu gia là nghẹn lấy xấu đâu rồi, xem ai không vừa mắt, thỉnh ai uống hầu nhi tửu. Nghe thật đẹp diệu, trên thực tế đâu rồi, thỉnh ngươi uống hầu tử nước miếng!

Hỏa Vân Cơ đụng lên đến, một bên đảo Hồng Vũ mang về đến Son Phấn bột nước, vừa cười nói ra: "Muốn ta nói, nhất định phải thỉnh cái kia Cao Thành Hoằng đến nếm thử…"

Hồng Vũ cười ha ha: "Hay là Tiểu Hỏa nhi hiểu được thiếu gia tâm tư!"

"Điện hạ, điện hạ ngài không thể đi vào, tốt xấu ngài để cho ta thông báo một tiếng ah…" Hồng Khê lo lắng thanh âm truyền đến.

Mai Thiên Vũ đâu thèm cái này đẩy cửa xông vào. Hồng Vũ rất phiền muộn: "Ngày mai bắt đầu ta tựu trần truồng khỏa thân 龘 thể trong nhà, ngươi còn dám như vậy xông tới, thấy cái gì ta Khả không bảo đảm." Mai Thiên Vũ vung tay lên: "Ta tìm ngươi có chính sự." Hồng Vũ ý bảo Mặc Cơ các nàng

đi ra ngoài. Cho dù Mặc Cơ các loại nữ, đối với đem Hồng Vũ cùng mai Thiên Vũ một mình lưu trong phòng rất có chút ít "Lo lắng" cũng không dám tại mai Thiên Vũ trước mặt làm càn.

Đợi các nàng sau khi ra ngoài, mai Thiên Vũ tội liên đới cũng không ngồi, kéo Hồng Vũ tựu đi: "Thương Lan người, đã đến!"

Đao Khinh Nguyệt lúc ban đầu muốn phản hồi Thương Lan, lại được cho biết tuyết rơi nhiều phong đường, theo Vũ Đô phản hồi Thương Lan thập phần không dễ, làm cho nàng ở đến ngày mai đầu xuân. Nhưng trên thực tế, Đao Khinh Nguyệt bản thân tu vị không tầm thường, mà hộ vệ của hắn tựu càng không cần phải nói, cho dù là tuyết rơi nhiều bay tán loạn, cũng không có khả năng ngăn lại Đao Khinh Nguyệt một đoàn người.

Thương Lan Đế Quân cùng Vũ Tông Hoàng Đế đã nói như vậy, là muốn đem Đao Khinh Nguyệt ở lâu một thời gian ngắn, nhiều làm cho nàng tiếp xúc mấy vị hoàng tử, nhìn xem có hay không hòa thân hi vọng.

Nhưng mà Đao Khinh Nguyệt tựa hồ đối với Đại Hạ các hoàng tử hứng thú thiếu thiếu, Vũ Tông Hoàng Đế cũng đã mất đi tin tưởng. Thương Lan Đế Quân bên kia tựu đưa ra mặt khác một loại hòa thân phương án, tựu là Thương Lan ra một vị vương hầu chi tử, cưới vợ Thiên Vũ công chúa.

Tuy nhiên con đường khó đi chỉ là lấy cớ, nhưng hiện tại thật sự con đường khó đi. Hơn nữa làm ra quyết định này về sau, còn lại thời gian đã không nhiều lắm rồi, tin tức truyền quay lại Thương Lan, bên kia còn muốn xác định người chọn lựa, vì vậy Thương Lan người ra roi thúc ngựa chạy tới, đúng lúc là hôm nay đã đến.

Cái này Khả đang mang mai Thiên Vũ chung thân hạnh phúc, nàng đương nhiên không dám qua loa, vừa nghe nói tin tức, lập tức tựu vọt tới Hồng phủ đến tìm Hồng Vũ.

Hồng Vũ cũng biết đang mang trọng đại, nắm lên một bên áo ngoài vừa đi một bên xuyên đeo: "Đến chính là ai?"

“Hiện tại còn không biết, bất quá nhất định là cái không dễ ứng phó đối thủ, ta trước mang ngươi đi xem, biết mình biết người mới năng bách chiến bách thắng!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Thiên Hà Để Trụ (thượng)

Thương Lan sứ đoàn theo Vũ Đô Tây Môn tiến vào, thập phần ít xuất hiện, ngoại trừ quần áo cùng Đại Hạ người bất đồng, có mấy vị quan viên cùng đi bên ngoài, không có gì long trọng nghênh đón nghi thức, thậm chí xuất liên tục mặt nghênh đón đấy, cũng chỉ là một vị vương hầu chi tử, mà không phải là hoàng tử.

Hồng Vũ cùng mai Thiên Vũ ngồi ở cửa thành phía Tây nội một lầu uống trà hai tầng, uống trà, nhìn xem phía dưới, Hồng Vũ nở nụ cười: "Cha ngươi hoàng thật đúng là thương ngươi, chuyện này hắn từ đầu đến cuối đã không đồng ý, ngay tiếp theo đối với Thương Lan sứ đoàn thái độ cũng lãnh đạm bắt đầu."

Mai Thiên Vũ hừ một tiếng, thầm nói: "Nếu là hắn thật sự rất tốt với ta, nên một ngụm cự tuyệt Thương Lan."

Điểm này lên, Hồng Vũ đến không có muội lấy lương tâm nói chuyện, xúi giục người cha con quan hệ: "Hắn không riêng gì cái phụ thân, hắn còn là một vị Hoàng Đế. Muốn cân nhắc sự tình quá nhiều, nhiều khi, thân là đế vương, cá nhân cảm tình muốn để ở một bên đấy."

Hồng Vũ bỗng nhiên trong nội tâm khẽ động, nói không chừng Vũ Tông Hoàng Đế đối với Hồng gia, cũng là như thế a? Chỉ có thể đem cá nhân cảm tình để ở một bên. Hắn thủy chung cảm thấy, gia gia đối với Đại Hạ có lớn như vậy cống hiến, muốn nói Vũ Tông Hoàng Đế trong nội tâm không có một điểm áy náy, đó là không có khả năng.

Chỉ là Hoàng Đế cùng Hồng gia, đã là không chết không ngớt cục diện rồi, muốn những thứ này đã không có chút ý nghĩa nào. Hoàng Đế sẽ không nhượng bộ, Hồng Vũ càng sẽ không nhượng bộ

Mai Thiên Vũ bỗng nhiên thò tay bắt được Hồng Vũ cánh tay, hơn nữa dùng sức rất lớn, thất thanh nói: "Tại sao là hắn "

Hồng Vũ xuống xem xét, Thương Lan sứ đoàn đã toàn bộ vào thành, khôi giáp tươi sáng rõ nét ba mươi sáu tên cao lớn kỵ sĩ ở giữa ác ương, bảo vệ xung quanh lấy một gã cường hãn cường tráng thanh niên. Hắn ngồi ở một đầu lục phẩm Hoang Thú thiết giáp tê giác trên lưng, cái này đầu Hoang Thú thân cao một trượng bát, trường hai trượng, theo cửa thành thông qua thời điểm, rất thực hiện có chút co quắp. Mà hắn cường hãn khí thế tuy nhiên trải qua kỵ sĩ có thể thu liễm, nhưng vẫn cựu chấn nhiếp chung quanh chiến mã không dám tới gần ba trượng trong vòng.

Tên thanh niên kia một thân mộc mạc trang phục, mà không giống chung quanh kỵ sĩ như vậy võ trang đầy đủ. Rét lạnh như thế mùa đông, đến từ tây nam triều nóng Thương Lan hắn, lại chỉ mặc một thân tím sắc đơn bạc võ sĩ bào, tuyệt không cảm thấy rét lạnh.

Tại đây đầu thiết giáp tê giác trên mông đít, còng lấy một chỉ màu đen hòm sắt tử, tại thanh niên chân bên cạnh, treo một chỉ dài đến một trượng hỏa hồng sắc loan đao

Ai cũng không biết cái con kia thiết trong rương phóng chính là cái gì, nhưng lại cho người một loại cảm giác, cái này chỉ hòm sắt tử phảng phất cùng thanh niên dung làm một thể, không thể phân cách.

Mà cái con kia hỏa hồng sắc loan đao, càng làm cho người cảm thấy, nó là thanh niên cánh tay kéo dài.

Hắn hai mươi xuất đầu, đã là Ngũ Phẩm Nguyên Định trung kỳ, phóng nhãn toàn bộ đại lục, tại cái tuổi này đạt tới Ngũ Phẩm Nguyên Định trung kỳ, cũng là thập phần hiếm thấy địa

Thanh niên tại trong đội ngũ chậm rãi mà qua, đến đây nghênh đón cái vị kia vương hầu chi tử chật vật không chịu nổi, hắn nguyên vốn hẳn nên cùng đi tại thanh niên bên người, thế nhưng mà hắn dưới háng mã, so về cái này ba mươi sáu kỵ sĩ còn có vẻ không bằng, chỉ cần tới gần ba trượng trong vòng, tựu lập tức toàn thân phát run nửa bước khó đi. Bất đắc dĩ, hắn đành phải cùng tại ba mươi sáu kỵ sĩ bên ngoài.

Mà bản thân của hắn khí chất, bị tên thanh niên kia vừa so sánh với, càng là lộ ra kém nhiều cái cấp bậc.

Thanh niên tại ba mươi sáu kỵ sĩ bảo vệ xung quanh xuống, ngang nhiên mà đi, dùng một loại lạnh nhạt ánh mắt đánh giá Vũ Đô thành, cũng không có lưng cõng to lớn cùng phồn vinh chỗ rung động.

Hồng Vũ hỏi: "Hắn là ai?"

Mai Thiên Vũ thần sắc có chút phức tạp nói: "Ngươi nhìn đầu thiết giáp tê giác trên mông đít đập vào một cái lạc ấn, đó là Thương Lan Cổ Lôi Vương Tiêu Nộ Hải tộc huy, Tiêu Nộ Hải chỉ có một nhi tử, tên là Tiêu Lan Giang."

Hồng Vũ nói: "Hắn tựu là Tiêu Lan Giang?"

Mai Thiên Vũ quay mặt lại, có chút kỳ quái địa nhìn xem hắn: "Ngươi không có nghe đã từng nói qua Tiêu Lan Giang?"

Hồng Vũ mờ mịt lắc đầu: "Ta tại sao phải nghe nói qua hắn?"

Mai Thiên Vũ giải thích nói: "Thương Lan mấy năm này càng phát ra cường đại rồi, thiên tài xuất hiện lớp lớp. Bất quá hào quang lộng lẫy nhất không thể nghi ngờ là lục phẩm khí sư Mông Sơn Nhạc, hắn từ khi xuất hiện tại mọi người trước mắt, tựu không ngừng mà đổi mới (respawn) Thương Lan các hạng ghi chép, hôm nay đã là Tứ Phẩm Thông Pháp trung kỳ cường giả, chắc hẳn sớm muộn gì có một ngày có thể bước vào Nhất Phẩm Hợp Chân lĩnh vực.

Mà Mông Sơn Nhạc chính thức bị người nhóm: đám bọn họ chỗ khen đấy, chính là hắn thân là khí sư tài hoa. Nghe nói hắn mỗi một kiện tác phẩm, tại Thương Lan cảnh nội đã cũng bị điên đoạt, thế cho nên căn bản không có tác phẩm truyền lưu đến nước ngoài. Hắn tại Thương Lan trong nước, thế nhưng mà có thần kỳ khí sư, danh xưng.

Bởi vì Mông Sơn Nhạc thức sự quá cường hãn, bởi vậy khiến người khác căn bản không có cùng hắn một tranh giành dũng khí. Tất cả mọi người chỉ có thể đi tranh đoạt tên thứ hai, vốn là Mông Sơn Nhạc phía dưới, chính là Trang Nghị…"

“Trang Nghị?”

Mai Thiên Vũ nghênh tiếp Hồng Vũ ánh mắt hoài nghi, gật đầu nói: “Đúng vậy, tựu là Trang Hàn đại ca, 23 tuổi cũng đã là Ngũ Phẩm Nguyên Định trung kỳ, Tiền Đồ bất khả hạn lượng (*). Nhưng là sau đó Cổ Lôi Vương một nhà quật khởi, Tiêu Lan Giang tại Lan Thương giang dòng nước xiết phía trên khiêu chiến Trang Nghị, vốn là tất cả mọi người cho rằng, Trang Nghị có thể nhẹ nhõm chiến thắng, lại thật không ngờ Tiêu Lan Giang liên tiếp mười ba nhớ phá núi trảm, ngạnh sanh sanh đem Trang Nghị oanh võ khí tan rả, cốt cách vỡ vụn, rơi vào Lan Thương trong nước hài cốt không còn

Mà trận chiến ấy, chẳng những đặt hắn sơn nhạc phía dưới người thứ hai Địa Vị, càng là Trang Gia từ thịnh chuyển suy một cái điểm cong, rồi sau đó Thương Lan Đế Quân bắt đầu đối với Trang Gia động thủ, Cổ Lôi Vương Tiêu Nộ Hải tại toàn bộ trong quá trình, nghe nói sắm vai phi thường ám muội nhân vật, con của hắn Tiêu Lan Giang, càng là tiêu diệt Trang Gia người tích cực dẫn đầu. Trang Gia bị diệt về sau, Cổ Lôi Vương Thành lớn nhất lấy được ích người, Tiêu gia thay thế Trang Gia, trở thành Thương Lan đệ nhất thế gia.”

Nàng thoáng dừng lại:một chầu, còn nói thêm: “Ta cho rằng những chuyện này, Trang Hàn nhất định sẽ đã nói với ngươi.”

Hồng Vũ nhàn nhạt lắc đầu, những…này trí nhớ, chỉ sợ Trang Hàn đã không muốn đi hồi tưởng a?

Mai Thiên Vũ nhìn xem đi xa Tiêu Lan Giang: “Hắn thiết giáp tê giác thượng diện treo cái kia chuôi loan đao, tựu là năm đó đánh chết Trang Nghị thời điểm sở dụng huyền binh, thất phẩm thượng bát hoang gào thét.”

Nàng lộ ra rất lo lắng: “Ta thực thật không ngờ, Thương Lan sẽ phái hắn đến, Hồng Vũ… Muốn thì không được, coi như xong đi, người này tâm ngoan thủ lạt, ngươi ngàn vạn đừng…”

Hồng Vũ quay đầu lại cười cười, không có tim không có phổi nói: “Ngươi nói tất cả ta là bại hoại, bại hoại giống

như:bình thường đã rất sợ chết, ngươi yên tâm đi, thật sự đánh không lại hắn, ta mới không quay về cùng hắn dốc sức liều mạng, thành thành thật thật nhận thua.”

Mai Thiên Vũ rất cẩn thận nhìn xem hắn, Hồng Vũ đáp lại cho nàng một cái nhe răng cười xấu xa. Mai Thiên Vũ lắc đầu, cũng chia không xuất ra Hồng Vũ nói thật hay giả.

Hồng Vũ về đến trong nhà, tiến tiểu viện của mình, tựu thẳng đến Trang Hàn gian phòng, gõ gõ cửa, bên trong không có trả lời. Trong lòng của hắn có một tia dự cảm bất hảo, lập tức đi tìm bên cạnh Mặc Cơ, Mặc Cơ nói: “Vừa rồi Trang Trạch đã đến một chuyến, bọn hắn tựu cùng một chỗ vội vã đi ra ngoài rồi, ta cũng không biết có chuyện gì.”

Hồng Vũ nóng nảy, một bả túm khởi Mặc Cơ: “Theo ta đi “

“Thân thúc dần thúc cùng một chỗ “

Bốn người cùng một chỗ nhanh chóng đi ra ngoài, Mặc Cơ nhịn không được hỏi: “Thiếu chủ, làm sao vậy?”

Hồng Vũ một bên dùng tốc độ nhanh nhất hướng Thương Lan sứ đoàn chỗ ở tiến đến, vừa nói: “Tiêu Lan Giang đã đến “

Hồng Dần cùng Hồng Thân không rõ, nhưng là Mặc Cơ là Trang Hàn đích hảo hữu, càng là Thương Lan người, nàng thoáng cái tựu minh bạch: “Bọn họ là đi tìm Tiêu Lan Giang báo thù rồi”

Hồng Vũ thẳng dậm chân: “Nha đầu này, tựu đối với ta như vậy không tin rằng?”

Mặc Cơ thấp giọng nói: “Trang tỷ là không muốn liên lụy Thiếu chủ.”

Hồng Vũ lòng nóng như lửa đốt, coi như là Trang Hàn đem hai mươi sáu minh đạo tử sĩ toàn bộ kéo qua đi, cũng căn bản không phải đối thủ của người ta. Tiêu Lan Giang bên người chí ít có Tam Phẩm Hiển Thánh cao thủ âm thầm bảo hộ, mà vừa rồi hắn cũng nhìn thấy, cái kia ba mươi sáu kỵ sĩ tổng hợp thực lực, nhất định tại hai mươi sáu tử sĩ phía trên

Muốn thật sự đi trễ, nhất định là lại để cho hắn tiếc nuối cả đời kết quả

Mắt thấy được Thương Lan sứ quán, phía trước bỗng nhiên lòe ra đến một người, Hồng Vũ thiếu chút nữa một đầu đụng vào: "Đao cô nương? Ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Đao Khinh Nguyệt dùng sa mỏng che mặt, tuyệt mỹ dung nhan lộ ra không phải như vậy kinh thế hãi tục rồi. Nhưng là Hồng Vũ đứng tại trước mặt nàng, như cũ có thể liếc tựu nhận ra.

Đao Khinh Nguyệt cho hắn một ánh mắt: "Trang Hàn tại ta chỗ đó."

Hồng Vũ khẩn trương lên, vô ý thức bắt lấy tay của nàng: "Nàng như thế nào đây?"

Đao Khinh Nguyệt tay run thoáng một phát, Hồng Vũ cái này mới ý thức tới không ổn, vội vàng buông ra: "Nhất thời tình thế cấp bách, đường đột chỗ kính xin cô nương thứ lỗi."

Đao Khinh Nguyệt thản nhiên nói: "Trang Hàn không có việc gì, ta vừa được biết đến người là Tiêu Lan Giang, tựu lập tức sớm chạy đến chờ đợi, đem bọn họ cản lại rồi."

Hồng Vũ thật dài nhẹ nhàng thở ra: "Đa tạ cô nương."

"Ta mang bọn ngươi đi gặp nàng." Đao Khinh Nguyệt đi đầu mà đi, Hồng Vũ vội vàng theo sau. Hai người sóng vai mà đi, Đao Khinh Nguyệt cái kia xanh thẳm tựa như hồ nước con ngươi chuyển động vài cái, tựa hồ có chút vui vẻ ở trên mặt hồ nhộn nhạo: "Ngươi chừng nào thì vòng vo tính tình, trở nên nho nhã lễ độ bắt đầu?"

Hồng Vũ một hồi ngạc nhiên, không rõ nàng những lời này bên trong cất giấu có ý tứ gì.

Đao Khinh Nguyệt che miệng cười cười, nhẹ nhàng linh hoạt coi như một chỉ chim hoàng yến, ngẩng lên đầu, bước chân nhẹ nhõm.

Hồng Vũ sờ không được ý nghĩ, theo ở phía sau cũng không biết nói cái gì.

Đao Khinh Nguyệt không có ở tại Thương Lan sứ quán, bất quá khoảng cách cũng cũng không xa. Sân nhỏ rất u tĩnh rất khác biệt, chắc hẳn cũng là đại có lai lịch, bất quá Hồng Vũ

không có có tâm tư quan hệ những…này, Đao Khinh Nguyệt đưa hắn lĩnh vào cửa, Hồng Vũ tựu lo lắng vô cùng hướng bên trong phóng đi: "Trang Hàn "

Đao Khinh Nguyệt ở phía sau, ảm đạm thần sắc lóe lên rồi biến mất, bất quá rất nhanh trên mặt một lần nữa phủ lên dáng tươi cười.

Trang Hàn cùng Trang Trạch đã ở bên trong ngồi, chứng kiến Hồng Vũ sốt ruột bộ dáng, Trang Hàn trong nội tâm ấm áp, Hồng Vũ xông lên bắt được hai tay của nàng, nàng cũng tựu đỏ mặt do hắn đi.

"Ngươi tin tưởng ta, thù này ta nhất định cho ngươi báo, chính ngươi ngàn vạn không nên mạo hiểm" Hồng Vũ trùng trùng điệp điệp nói ra.

Trang Hàn vành mắt đỏ lên: "Thiếu gia, ta…"

Nàng kỳ thật rất rõ ràng Tiêu Lan Giang thực lực bây giờ, không phải bọn hắn có thể chém giết đấy, làm như vậy tựu là chịu chết. Chỉ là huyết hải thâm cừu ngay tại trước mắt, có mấy người năng gắng giữ tỉnh táo?

Trang Trạch bịch một tiếng quỳ đi xuống, trùng trùng điệp điệp cho Hồng Vũ dập đầu một cái khấu đầu: "Nếu như thiếu gia có thể vi lão chủ nhân báo thù, chúng ta hai mươi sáu cái mạng, đã bán cho thiếu gia rồi"

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Lăn mà bắt đầu…, mệnh là chính các ngươi đấy, lập tức bước sang năm mới rồi, còn dám nói loại này điềm xấu lời mà nói…, ta đánh ngươi 300 quân côn

"Vâng" Trang Trạch vội vàng đẩy qua một bên đi, nhìn về phía Hồng Vũ ánh mắt, nhưng có chút nóng bỏng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Thiên Hà Để Trụ (hạ)

Trang Trạch đi theo Hồng Vũ thời gian không dài, lại nhìn ra được, Hồng Vũ nói là làm.

Trang Gia thù, vốn không có có hi vọng, thế nhưng mà chỉ cần Hồng Vũ mở miệng, dùng gia thế của hắn Địa Vị, thật muốn nhúng tay, chủ mưu chỉ sợ vô lực trừng phạt, nhưng là như Tiêu Lan Giang như vậy cừu nhân, vẫn có hi vọng đưa vào chỗ chết đấy.

Đao Khinh Nguyệt đứng ở một bên, nói: "Trang Gia sự tình rất phức tạp, có chút nội tình coi như là ta, đến bây giờ cũng không có hiểu rõ, các ngươi không muốn lỗ mãng làm việc. Ta cùng Trang Hàn từ nhỏ tựu là hảo tỷ muội, chuyện này, ta nhất định sẽ cho các ngươi một cái công đạo "

Trang Hàn có chút cảm động, nhưng vẫn là lắc đầu: "Loại chuyện này… Ngươi tựu đừng làm khó dễ rồi."

Trang Gia bị diệt sau lưng, có Thương Lan Đế Quân bóng dáng. Đao Khinh Nguyệt muốn vi Trang Gia sửa lại án xử sai, muốn đả đảo chính mình phụ hoàng mệnh lệnh đã ban ra, tựu là bất hiếu.

Hồng Vũ lôi kéo Trang Hàn: "Đi, cùng ta trở về."

Một đoàn người tạ ơn Đao Khinh Nguyệt, phản hồi Hồng gia. Trên đường Hồng Vũ cẩn thận nghĩ tới rồi, mới vừa nói phải giúp Trang Hàn báo thù, đích thật là nhất thời xúc động, nhưng là hiện tại hồi tưởng lại, hoàn toàn chính xác là của mình thiệt tình thoại.

Hắn tại phía xa Đại Hạ, muốn nhúng tay Thương Lan sự tình, tựa hồ thập phần khó khăn, cần trả giá cực lớn một cái giá lớn. Nhìn về phía trên tựa hồ vì một gã võ cơ làm như thế có chút không đáng.

Khả là mình bây giờ thực sự điểm thích Trang Hàn rồi, nếu như ngay cả cảm tình nhân tố, cũng trộn lẫn đi vào lợi ích phân tích, vậy người này sinh ra được triệt để trở thành một

hồi lợi ích chi tranh giành, hắn không cảm giác mình là cái loại nầy được xưng sống "Thuần túy" 'trang Bức' hàng, nhưng cũng hiểu được người như vậy sinh đần độn vô vị.

Về đến trong nhà, Hồng Vũ đang muốn lại an ủi Trang Hàn vài câu, Hồng Khê đi lên bẩm báo: "Thiếu gia, tôn đại sư đã đến."

Hồng Vũ mỉm cười: "Tôn Bán Sơn lão gia hỏa kia, luôn luôn tựu lủi tới một chuyến, đã đến đã tới rồi, còn có cái gì dễ nói đấy."

Hồng Khê Trùng hắn nháy mắt ra hiệu: "Hắc hắc, tôn đại sư đây một lần không phải đến tìm tiểu cô nương đấy, là chuyên môn đến tìm thiếu gia ngài đấy."

Hồng Vũ cũng chú ý tới Tôn Bán Sơn tựu trong phòng, năng nghe đi ra bên ngoài tiếng nói chuyện, bởi vậy cũng cùng Hồng Khê đồng dạng, cao giọng kêu lên: "Ơ a? Chuyên môn tới tìm ta hay sao? Không phải chuyên môn đến xem Tiểu cô nương, thuận tiện đến cùng ta thấy một mặt? Ai nha nha, thụ sủng nhược kinh ah."

Tôn Bán Sơn mặt mo đỏ bừng, theo trong phòng đi tới, xấu hổ nói ra: "Thiếu chủ, ta tìm ngươi có việc."

Hồng Vũ lại tìm được ép buộc người thành thật viện cớ: "Đó là đương nhiên, không có việc gì ngươi tựu đi tìm Tiểu cô nương rồi, làm sao có thể nghĩ đến khởi ta đến."

Trang Hàn các loại võ cơ ở một bên che miệng cười trộm, khiến cho Tôn Bán Sơn càng thêm xấu hổ. Hắn nghĩ nghĩ, dứt khoát rất trực tiếp đem sau lưng rương hòm lấy xuống: "Thiếu chủ, đây là đưa cho ngươi."

Không cần Hồng Vũ động thủ, Hồng Khê tiến lên đem rương hòm mở ra, bên trong là màu đỏ chót da sử dụng áo lót, khảm lấy một kiện huyền binh.

"Thất phẩm lên, Thiên Hà Để Trụ." Tôn Bán Sơn nhàn nhạt nói ra: "Thiên Địa Bảo Huyệt bên trong tài liệu sung túc, ta trước kia một cái rất hao phí tài liệu sáng ý, rốt cục có thể phát huy ra đã đến."

Hồng Vũ đại hỉ, nắm lên cái con kia dài ba xích cái vồ, đón gió run lên, ông một tiếng trầm đục, cái vồ hai đầu ô quang bắn ra, hóa thành một chỉ dài đến một trượng ba đại bổng, cầm trong tay cảm nhận mười phần, ẩn ẩn có lao nhanh nộ lưu thanh âm, tựa hồ có tánh mạng của mình giống như:bình thường, muốn dành ra bay đi, tại trên chín tầng trời, hóa thành một con thuồng luồng Long, quấy Thiên Địa phong vân

"Thất phẩm thượng lão Tôn ngươi lại có đột phá?"

Tôn Bán Sơn thành thật gật đầu, thậm chí có chút ít đờ đẫn cảm giác: "Ân ah, hoàn thành cái này một chỉ Thiên Hà Để Trụ về sau, ta muốn về sau là có thể so sánh nhẹ nhõm chế tạo ra thất phẩm thượng huyền binh rồi."

Điều này cũng làm cho ý nghĩa, Tôn Bán Sơn tấn thân thất phẩm khí sư

Hồng Vũ cười ha ha: "Vậy mới tốt chứ, ta quả nhiên không nhìn lầm ngươi."

Tôn Bán Sơn rất đông cứng nói: "Thiếu gia, đằng sau ta còn có mấy cái cấu tứ (lối suy nghĩ), có lẽ đều có thể rất nhanh thực hiện, đến lúc đó tất cả đều cho ngươi."

Hồng Vũ có chút cổ quái nhìn xem hắn, mà ngay cả một bên Trang Hàn đã cảm giác được Tôn Bán Sơn hôm nay có chút thần kỳ "Ân cần" . Mà vị này cùng Mộc Đầu đồng dạng "Đại thúc", liền nịnh nọt cũng sẽ không, muốn nịnh nọt Hồng Vũ, cũng như vậy đông cứng.

Hồng Vũ vuốt vuốt trong tay Thiên Hà Để Trụ, giống như cười mà không phải cười mà hỏi: "Nói đi, đến cùng có chuyện gì?"

Tôn Bán Sơn là thực không hiểu có lẽ uyển chuyển một điểm, Hồng Vũ hỏi hắn tựu trung thực trả lời: "Ta có thể hay không buổi tối hôm nay đem Tiếu Nghiên lĩnh trở về?"

Hồng Vũ thiếu chút nữa nhảy dựng lên: "Ngươi muốn làm gì "

Tôn Bán Sơn không có chút nào chênh lệch đến chính mình vừa rồi trong lời nói có cái gì không ổn, ngược lại rất kỳ

quái Hồng Vũ phản ứng như vậy kịch liệt làm gì: "Mẹ ta gần nhất lải nhải càng ngày càng lợi hại, thân cận nhật trình, chương trình trong một ngày đã an bài đến ba tháng về sau rồi. Ta nếu không lĩnh trở về một cái, nàng lão nhân gia không chuẩn tựu không cho ta vào nhà cửa…"

Hồng Vũ thở dài một hơi: "Loại chuyện này ngươi theo ta nói cái gì, chỉ cần Tiếu Nghiên nguyện ý là được."

Tôn Bán Sơn ah xong một tiếng, xoay người rời đi.

Hồng Vũ có chút không hiểu thấu, Mặc Cơ cười nói: "Thiếu chủ ngài vẫn không rõ? Người ta lưỡng đã sớm thương lượng tốt rồi, chính là sợ ngươi không đồng ý."

Hồng Vũ dương cả giận nói: "Tôn lão đầu cái này thái độ, nếu không phải bổn thiếu gia đại nhân đại lượng, cam đoan không cho phép "

Bất quá cái này "Lão gia hỏa" tại khí sư phương diện đích thiên phú hoàn toàn chính xác kinh người, cái này một chỉ Thiên Hà Để Trụ, so với trước huyền Hoàng trấn ngục côn cường quá nhiều. Huyền Hoàng trấn ngục côn đã có chút hư hao rồi, Hồng Vũ cầm Thiên Hà Để Trụ, cùng mọi người khai báo một tiếng, liền vội vàng trở về gian phòng của mình, đóng kỹ môn.

Vừa rồi hắn một mực tại áp chế giấy vàng sách đói khát dục vọng, cuối cùng không có người bên ngoài về sau, hắn đem giấy vàng sách triệt để buông ra, lập tức một đoàn kim quang theo tay trái của hắn chỉ chảy xuôi đi ra, đem Thiên Hà Để Trụ bao trùm, sau đó chậm rãi nhỏ đi, từng giọt từng giọt sáp nhập vào trong lòng bàn tay.

Hồng Vũ nhắm mắt lại, có thể cảm nhận được Thiên Hà Để Trụ tồn tại.

Tại cảm giác của hắn bên trong, tay trái của mình đã cùng giấy vàng sách dung làm một thể, hóa thành một đoàn nhu hòa kim quang, chính giữa hai khỏa tựa như ngọc thạch giống như:bình thường quang điểm, một khỏa đen tối một ít, đó là đã từng hư hao huyền Hoàng trấn ngục côn, chỉ có điều có giấy vàng sách ân cần săn sóc tác dụng, đã chậm rãi phục hồi như

cũ. Mặt khác một đoàn ôn nhuận một ít, cái kia là vừa vặn bị cắn nuốt Thiên Hà Để Trụ. Hơn nữa Thiên Hà Để Trụ đẳng cấp cao hơn nhiều.

Kim quang kia thật giống như một chỉ lò luyện, hai cái xanh ngọc quang điểm giúp nhau tới gần, tiếp xúc cùng một chỗ thời điểm mà bắt đầu dung hợp. Toàn bộ quá trình đã không bị Hồng Vũ khống chế.

Huyền Hoàng trấn ngục côn bản thân, có được chỉ là đơn giản địa tăng cường công kích uy lực hiệu quả, nhưng là đã là thất phẩm thượng Thiên Hà Để Trụ, tắc thì không riêng gì tăng cường công kích hiệu quả, còn có thể huyễn hóa ra một đạo Thiên Hà Tinh Quang, tại Tinh Quang bao phủ trong phạm vi, công kích của địch nhân uy lực sẽ có một thành nhược hóa hiệu quả.

Trải qua gần một canh giờ, hai kiện huyền binh dung hợp cùng một chỗ, hoặc là nói là Thiên Hà Để Trụ cắn nuốt huyền Hoàng trấn ngục côn càng thêm chuẩn xác.

Dung hợp về sau Thiên Hà Để Trụ, có thể gia tăng một phần rưỡi lực công kích, mà Thiên Hà Tinh Quang trong phạm vi áp chế tác dụng, cũng hơi có tăng cường, nhưng là cái này hạng nhất dị năng có thể tăng cường tới trình độ nào, hiện tại còn nhìn không ra.

Hồng Vũ mở mắt ra, tâm niệm vừa động, Thiên Hà Để Trụ xuất hiện trong tay, tiện tay run lên, đoản côn hai đầu riêng phần mình phun ra một đoàn ô quang, lần nữa biến thành một chỉ một trượng ba đại bổng, Hồng Vũ cầm trong tay, cảm giác càng thêm trầm trọng một ít, theo tay vung lên, một mảnh Tinh Quang sáng lạn

Cái kia Tinh Quang chế tạo ra một cái kỳ lạ lực trường, đúng là cái này lực trường ảnh hưởng, mới có thể để cho công kích của địch nhân bị suy yếu. Mà cắn nuốt huyền Hoàng trấn ngục côn về sau, Thiên Hà Để Trụ đã đột phá thất phẩm hàng rào, tiến hóa làm lục phẩm hạ huyền binh

Hồng Vũ thoả mãn gật đầu, một lần nữa đem Thiên Hà Để Trụ thu lại.

Hắn mở cửa đi ra, Hồng Khê đến đây bẩm báo: "Thiếu gia, Tiểu cô nương buổi tối xin phép nghỉ rồi, nếu không buổi tối ta cho ngài tại Xuân Huy Lâu đính một bàn?"

Hồng Vũ gật đầu một cái: "Lại để cho bọn hắn đưa đến trong phủ đến đây đi."

"Vâng."

Hồng Khê đang muốn đi, bên ngoài có người hầu bước nhanh mà đến, trong tay cầm một trương thiếp vàng chữ thiếp mời: "Thiếu gia, cái này là vừa vặn có người đưa tới, người nọ nói, hắn là Thương Lan sứ đoàn đấy."

Hồng Vũ nhướng mày, có chút nghi hoặc, tiếp nhận cái kia thiếp mời mở ra xem xét, vậy mà thật sự là Tiêu Lan Giang

Tiêu Lan Giang buổi tối tại sứ quán thiết yến, thỉnh Hồng Vũ rất hân hạnh được đón tiếp.

Hồng Vũ tâm tư vòng vo mấy vòng, đối với người hầu nói ra: "Đi theo người tới nói, buổi tối ta nhất định trình diện."

"Vâng."

Các loại người hầu đi ra ngoài rồi, Hồng Vũ hướng Hồng Khê vẫy tay một cái: "Đi nghe ngóng thoáng một phát, nhìn xem Tiêu Lan Giang đã xin ai."

"Vâng."

Hồng Khê đi ra ngoài không bao lâu sẽ trở lại rồi, Tiêu Lan Giang giống trống khua chiên không chút nào che lấp, bởi vì tin tức này rất tốt thăm dò được.

"Thiếu gia, Tiêu Lan Giang hướng sở hữu tất cả cố ý tham gia Thiên Vũ công chúa luận võ chiêu thân nhân, đã phát thiếp mời."

Hồng Vũ cười hắc hắc: "Tiểu tử này, rất tự tin ah. Vừa vặn, còn lại thiếu gia một bữa cơm tiền."

Đã đến chạng vạng tối, Hồng Vũ tùy tiện mặc một bộ quần áo tựu đi ra cửa rồi, trước khi đi Trang Hàn xuất hiện tại cửa ra vào, có chút bận tâm: "Thiếu gia, ngươi chớ cùng hắn cứng đối cứng, coi như là muốn báo thù, chúng ta về sau có rất

nhiều cơ hội, ngươi, ngươi nhất định phải bảo vệ tốt chính mình."

Hồng Vũ cười hắc hắc, có chút đắc ý: "Đau lòng ta rồi hả?"

Trang Hàn gần nhất rất dễ dàng xấu hổ, mà mặt nàng hồng về sau đặc biệt đẹp mắt, Hồng Vũ cũng tựu cũng không có việc gì trêu chọc nàng thoáng một phát.

Thế nhưng mà đây một lần, Trang Hàn nhưng lại rất chăm chú nhìn hắn: "Ngươi đáp ứng ta, không có mười phần nắm chắc trước khi, không muốn đi tìm Tiêu Lan Giang phiền toái

Hồng Vũ nắm lên tay của nàng, theo như tại chính mình trên ngực: "Yên tâm, nhà của ngươi thiếu gia rất sợ chết đấy, chúng ta là muốn báo thù, báo thù là có ý gì? Tựu là đem thiếu nợ đồ đạc của chúng ta cầm lại đến, mà không phải đem chúng ta bây giờ vật trân quý lại chôn vùi đi vào."

Trang Hàn gật gật đầu, đây một lần không có để ý Hồng Vũ thừa cơ chiếm chính mình tiện nghi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Đột phá (thượng)

Vẫn như cũ là liệt mã kéo xe, theo Hồng Phủ đến Thương Lan sứ quán con đường này, hôm nay là Hồng Vũ đi lần thứ hai.

Hắn có chút lười biếng dựa vào thành xe, trong xe có thanh đồng chạm khắc hỏa lò, trong đó có không khói than hồng đỏ rực, thùng xe chung quanh treo dày đặc màu trắng da gấu, giữ ấm tính vô cùng tốt.

Thương Lan sứ quán diện tích không nhỏ chính là còn chưa tới sứ quán cửa ra vào, Hồng Vũ tựu chú ý tới bên ngoài trên đường phố, không ít người xuống ngựa đi bộ.

Hắn lưu ý một chút, lập tức giật mình: Theo sứ quán trong, phát ra một đạo rõ ràng hoang thú uy áp, là đầu kia thiết giáp tê ngưu.

Ban ngày vào thành thời điểm, bởi vì Tiêu Lan Giang cố ý áp chế, vậy chiến mã còn có thể dựa vào gần này đầu hoang thú tứ trượng cự ly. Mà bây giờ, không biết có phải hay không là Tiêu Lan Giang cố ý, này đầu hoang thú uy áp triệt để thích phóng đi ra, cự ly sứ quán còn có hơn mười trượng, những chiến mã kia tựu bị dọa đến lạnh run, không dám tiến lên. Vì vậy được thỉnh mời tới khách nhân đành phải xuống ngựa đi bộ đi trước sứ quán.

Hồng Vũ một cái cười lạnh, Tiêu Lan Giang đây là làm cho mọi người đi trước "Yết kiến" a.

Liệt mã căm tức gào rú một tiếng, nó còn chỉ có thể đủ rồi cùng thất phẩm hoang thú ganh đua cao thấp, nhưng là trong cơ thể nó có một ti Thái Cổ Ma Tượng huyết mạch, chính là lục phẩm hoang thú, muốn áp chế nó căn bản không có khả năng.

Hơn nữa này đầu mã hàng tựa hồ là kế thừa Thái Cổ Ma Tượng kiệt ngao bất tuần tính tình, lại có thú dám ở nó trước mặt phóng thích uy áp, nếu tam phẩm Hống Thiên Tôn cấp

bậc kia, nó thì nhịn, một đầu lục phẩm tiểu tạp ngư, liệt mã như thế nào nhịn được rồi?

Nó trong lỗ mũi không ngừng phun ra từng đoàn từng đoàn nhiệt khí, càng là tới gần sứ quán, loại đó hoang thú uy áp càng là mãnh liệt, mà liệt mã cũng càng là tức giận, trong lỗ mũi phun ra nhiệt khí, dần dần mang theo một tia hỏa diễm hồng quang.

Mà khi nó đi đến sứ quán ban ngày thời điểm, trong đó thiết giáp tê ngưu cũng đã cảm thấy một con ngựa rõ ràng có thể đứng vững của mình uy áp, đi thẳng đến cửa ra vào, lúc này giận tím mặt, khí thế toàn lực phát động, một cổ đáng sợ áp lực hướng phía liệt mã thẳng bức tới!

Có tư cách ngấp nghé Phò mã vị trí người tu vi cùng gia thế cũng sẽ không kém, bọn họ đi bộ mà đến, chỉ là bởi vì trong nhà không có hoang thú tọa kỵ thôi, đương thiết giáp tê ngưu phát động khí thế nghiền áp này thất đáng thương con ngựa, tất cả mọi người cảm nhận được, cùng một chỗ hướng sứ quán cửa lớn nhìn lại. Tại là tất cả mọi người thấy được Hồng gia gia huy, trong lòng bọn họ dâng lên ý niệm đầu tiên chính là: Hồng Vũ muốn bêu xấu.

Hắn con ngựa này bây giờ tại Vũ Đô, cũng coi như là có chút danh khí.

Liệt mã cùng Hỏa Mân Côi, là Vũ Đô trong thành hiện tại tốt nhất hai con ngựa, coi như là Hoàng Đế bệ hạ ngự mã giám, cũng tìm không thấy so với bọn chúng càng xuất sắc chiến mã.

Nhưng là một con ngựa dù sao chỉ là ngựa mà thôi, coi như là Địch Nhung long câu, cũng không có khả năng là một đầu lục phẩm hoang thú đối thủ.

Bọn họ cũng đã dự cảm đến, sau một khắc con ngựa kia nhất định sẽ bị dọa đến toàn thân phát ngã xuống đất trên, mà Hồng Vũ xe ngựa cũng sẽ cùng theo một tiếng ầm vang rớt tại đụng trên mặt đất

Chỉ là một trong nháy mắt, vẻ này hoang thú giết chóc khí thế hung hăng địa đặt ở liệt mã trên thân. Liệt mã lực lượng dù

sao còn có vẻ không bằng, xác thực lay động một chút, tựa hồ muốn chống đỡ không nổi.

Chính là liệt mã quật cường tính tình tạo nên tác dụng, nó đơn giản chỉ cần chống được tứ chi, cường ngạnh đứng ở cổ khí thế kia phía dưới. Chỉ là trong nháy mắt đó, liệt mã tựu toàn thân mồ hôi ra như tương, từng giọt theo mã trên lông nhỏ, rơi trên mặt đất đỏ thẫm một mảnh!

"Hô ——— "

Liệt mã hai mắt nộ trừng, trong lỗ mũi phun ra hai cổ cơn tức ẩn ẩn lộ ra một cổ màu vàng lợt!

"Di!" Mọi người vây xem đã có người nhìn ra không được bình thường, tại thở ra này hai cổ mang theo nhàn nhạt màu vàng lợt nhiệt khí sau, liệt mã khí thế xoay mình bay lên, nếu như nói vừa rồi nó chỉ là một tòa tiểu mô đất, như vậy hiện tại chính là một tòa cắm vào vân tiêu cao phong!

Lục phẩm thiết giáp tê ngưu sát phạt khí thế, trong nháy mắt bị bị đâm cho nát bấy. Liệt Mã ngang nhiên xoải bước, đi vào sứ quán trong cửa lớn, nó mỗi trước tiến thêm một bước, thiết giáp tê ngưu khí thế đã bị ép lui về phía sau một điểm.

"Vậy mà tại dưới trọng áp đột phá!" Vây xem mọi người chấn động, không thể tưởng tượng! Đây chỉ là một con ngựa a, lại có thể đối kháng lục phẩm hoang thú! Tất cả mọi người cảm giác mình thường thức bị đánh vỡ, dùng sức nhu dụi mắt còn tưởng rằng nhìn lầm rồi.

Mà sứ quán trong, Thương Lan Quốc người càng là ngoài ý muốn, điều này sao có thể? Một con ngựa, bả lục phẩm thiết giáp tê ngưu khí thế đánh tan, mà vẫn còn không muốn buông tha, thừa thắng xông lên bộ dáng!

Bọn họ lần nầy chắc là sững sờ, quên ngăn trở, lại bị liệt mã tựu như vậy đem xe ngựa trực tiếp kéo vào. Sứ quán cánh cửa rất cao, mắc kẹt bánh xe, chính là liệt mã phát tính bướng bỉnh, mãnh liệt dùng lực, răng rắc một tiếng cánh cửa bị đập vỡ vụn, xe ngựa không hề lo lắng nghiền áp đi qua.

Thẳng đến lúc này, sứ quán người kịp phản ứng, cuống quít tiến đến ngăn trở: "Xe ngựa không thể đi vào…"

Nào có xe ngựa trực tiếp vào người ta đại môn? Vậy bất luận là xe ngựa còn là tuấn mã, đều đi tới cửa rồi xuống, có người chuyên trông giữ. Như vậy trực tiếp xông đi vào, này thật sự cùng đá văng người ta đại môn xông vào không nhiều lắm khác nhau. Sứ quán Thương Lan người đương nhiên muốn ngăn trở, có thể là bọn hắn lập tức nghĩ vậy con ngựa chính là có thể cùng lục phẩm hoang thú đối kháng mà vẫn còn hơi chiếm thượng phong, ai dám thật sự tiến lên?

Vì vậy nguyên một đám ở chung quanh hô to gọi nhỏ, lại không có một người nào, không có một cái nào đi lên, đơn giản chỉ cần làm cho liệt mã như vào chỗ không người đem Hồng Vũ xe ngựa một mực kéo đến chánh đường bên ngoài!

Hồng Vũ giả bộ làm không biết chuyện gì xảy ra, mở cửa xe xuống xe đến: "Tiêu công tử thật đúng là khách khí, vậy mà cho phép chúng ta xe ngựa trực tiếp tiến đến."

Thương Lan người rất buồn bực: Là chúng ta cho ngươi vào sao?

Mà ngoài cửa, thiết giáp tê ngưu hoang thú uy áp bị liệt mã bức lui sau, Đại Hạ người nhìn có chút hả hê nở nụ cười, đằng sau chạy đến những người kia, có thể công khai cưỡi ngựa đi tới sứ quán cửa ra vào.

Chỉ là cũng có người trong nội tâm đang kỳ quái: Hồng Vũ tới làm gì? hắn lúc trước không phải thà rằng đắc tội bệ hạ, cũng không làm cho Thiên Vũ công chúa tham gia Tú Sơn Thu Hội sao?

Liệt mã đứng ở chánh đường bên ngoài trong đình viện, dương dương đắc ý. Trong đình viện trung cái này hai khỏa tráng kiện bách thụ, cho nơi này mùa đông tăng thêm rồi một vòng khó có được màu xanh, liệt mã ngẩng đầu cắn một nhánh cây dùng sức kéo xuống tới, răng rắc một tiếng đem chừng cánh tay nhánh cây kéo đứt, ngã trên mặt đất, nó cắn một cái bách thụ lá cây, nhai hai cái lại cảm thấy hương vị rất không xong, phi phi phi nhổ ra.

Thương Lan người giận xem líu lưỡi, lại cầm nó không có biện pháp.

Đằng sau vào Đại Hạ người âm thầm buồn cười, con ngựa này, thật sự là cùng chủ tử của nó đồng dạng kiêu ngạo.

Hồng Vũ vào chánh đường, thiết giáp tê ngưu một ít cổ hoang thú uy áp như cũ như ẩn như hiện, chỉ có điều cũng không dám nữa hướng trước kiêu ngạo như vậy, từ loại nào trình độ đi lên nói, cái này cũng đã là thất bại.

Chánh đường bên trong, bồi bàn không có gì hảo sắc mặt, hừ lạnh một tiếng cứng rắn nói: "Yến hội sảnh ở bên kia, mời."

Hồng Vũ nhìn nhìn, tùy ý tại chánh đường bên trong một chiếc ghế thái sư ngồi xuống, nhếch lên chân bắt chéo.

Bồi bàn nhướng mày: "Ngươi đây là ý gì?"

Hồng Vũ vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói: "Ngu xuẩn, ngươi cũng không nhìn một chút ngươi là ai, dám cho bản thiếu gia bày sắc mặt? Cút cho ta! Bản thiếu gia tại Vũ Đô, còn chưa từng có thụ qua loại này thối mặt. Đây là các ngươi Thương Lan người đạo đãi khách?"

Bồi bàn sắc mặt biến đổi: "Chúng ta Thương Lan hiếu khách nhiệt tình, nhưng là cũng xin ngài chú ý thoáng cái phong độ của mình."

Hồng Vũ vừa cười: "Ngươi đi hỏi thăm một chút, ta Hồng Vũ, khi nào thì từng có phong độ loại vật này?"

Bồi bàn nhất thời im lặng, nhưng rất nhanh kịp phản ứng, giật mình nói: "Ngươi, ngươi chính là Hồng Vũ?"

Hồng Vũ sửa sang lại quần áo của mình, cố ý có chút dữ tợn một phát miệng, lộ ra sâm bạch hàm răng: "Như thế nào, bản thiếu gia tiếng xấu lan xa ngươi cũng đã được nghe nói a?"

Thương Lan người không biết Đại Hạ tộc huy, cho nên kỳ thật cũng không có mấy người biết là Hồng Vũ đến đây. Này sẽ nghe hắn tự giới thiệu, lại liên tưởng đến hắn vừa rồi kiêu ngạo, bồi bàn hối hận hận không thể cho mình một bạt tai, đại nhân vật trong lúc đó tranh đấu, mình đi theo lẫn vào cái gì? Ngươi chính là cái bị người sai sử mặt hàng, còn chú ý cái rắm

khí tiết? ngươi có cao quý như vậy thân phận đi chú ý khí tiết sao? !

Nếu những tên kia không có đầu óc, lúc này không chừng sẽ còn có tâm tư tồn tại may mắn, cảm giác mình tốt xấu sau lưng là Thương Lan Quốc, Hồng Vũ chưa hẳn dám bả mình tại sao dạng, chính là cái này bồi bàn tại sứ quán thời gian không ngắn, đã sớm nghe nói Hồng Vũ bả Hoa Lang sứ đoàn đánh cho đi không từ giã…

Hắn bài trừ đi ra một cái tiếu dung: "Vũ thiếu gia, tiểu nhân sai rồi, tiểu nhân là ngu xuẩn, ngài tựu đại nhân có đại lượng, đem tiểu nhân thành cái rắm đem thả đi…"

Hồng Vũ trên mặt nhưng tựu treo cười lạnh, bồi bàn hai chân mềm nhũn muốn quỳ xuống.

"Khái khái!" Một hồi tiếng ho khan truyền đến, cửa ra vào xuất hiện nhất danh khôi ngô cao ngất võ giả, hung hăng trừng tên kia "Không có cốt khí" bồi bàn liếc, Hồng Vũ khoát tay chặn lại, tên kia bồi bàn như được đại xá, sợ bề bộn lui xuống.

Võ giả hừ một tiếng: "Uy phong thật to!"

Hồng Vũ liền nhìn cũng lười phải xem hắn: "Nơi này là Đại Hạ, chẳng lẽ ta đường đường Đại Hạ tứ đại Thiên Trụ không đùa giỡn đùa giỡn uy phong, còn muốn lưu cho các ngươi Thương Lan người đến đùa giỡn?"

Võ giả nghĩ cho tới hôm nay Tiểu Hầu gia kế hoạch, không cùng hắn làm miệng lưỡi chi tranh, nghiêng người khoát tay: "Thỉnh!"

Hồng Vũ đứng dậy, đi theo hắn cùng một chỗ sau này mặt đi đến.

Yến hội sảnh bên trong, cũng đã bố trí xong tất. Tới trước những người kia đều tự ngồi ở trên vị trí, tự nhiên có mỹ mạo thị nữ đưa lên điểm tâm nước trà. Chỉ có điều mọi người lẫn nhau trong lúc đó giương cung bạt kiếm, hôm nay có thể tới tham gia yến hội, hai ngày sau đó trừ tịch chi dạ, chính là tranh đoạt Phò mã danh ngạch đối thủ cạnh tranh. Cho dù là lẫn nhau trong lúc đó gia tộc quan hệ hòa thuận người, lúc này

cũng là làm như không thấy, miễn cho nói lên cái đề tài xấu hổ kia

Hồng Vũ xuất hiện ở cửa ra vào, mọi người trên mặt lại là đều có mỉm cười. Tuy nhiên bọn họ đối Hồng Vũ đều không có cảm tình gì, nhưng là vừa rồi Hồng Vũ một con ngựa sẽ đem Tiêu Lan Giang một đầu hoang thú bức cho trở về, còn là cho mọi người ra một ngụm ác khí.

Đương nhiên, nghĩ bằng này làm cho bọn hắn rời khỏi tranh đoạt, vậy cũng là không thể nào.

Chính là cũng có không biết phân biệt người, bên trái trên bàn tiệc, thì có một người ngồi chồm hỗm án trước, hắc hắc một hồi cười lạnh, tựa hồ là lầm bầm lầu bầu, lại tựa hồ là đang nói cho người khác nghe: "Trong núi không lão hổ hầu tử xưng đại vương thôi, nếu như là Hà công tử hoặc là Cao công tử bất luận cái gì một người tại đây, nhất định có càng thêm đại khí thành thục phương án giải quyết, mà không phải như vậy bá đạo hơn nữa vô lại!"

Hồng Vũ mắt lé nhìn nhìn, tiện tay túm qua tới một người: "Tiểu tử kia là ai?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Đột phá (hạ)

Người nọ bị Hồng Vũ túm tới, lúc này giận dữ tựu muốn phát tác, tuy nhiên hắn thật không ngờ Hồng Vũ nhìn như bình thản ra đòn, nhưng thật giống như cương kìm đồng dạng, gắt gao bóp chặt hắn, một cổ số lượng không lớn, lại bá đạo cường thế võ khí, xông ào vào hắn cơ thể bên trong, đưa hắn bát phẩm thân cương hậu kỳ tu vi gắt gao ngăn chặn, dĩ nhiên là ngay cả một tí lực lượng đều điều động không nổi.

Người này kinh ngạc nhìn Hồng Vũ liếc, cho dù là hắn biết rõ Hồng Vũ thất phẩm hồn tinh hậu kỳ, cũng là chấn động. Một cái đại đẳng cấp chênh lệch, cũng không nên giống như này ưu thế áp đảo

Hắn tâm tư nhất chuyển, lập tức hiểu rõ Hồng Vũ tuyệt không hướng bên ngoài đồn đãi bên trong như vậy nông cạn đơn giản, chỉ là như vậy trong nháy mắt, hắn liền quyết định bắt lấy cơ hội, vì vậy lập tức buông tha cho trước kiệt ngạo cùng cường ngạnh, đổi lại một cái khuôn mặt tươi cười: "Vũ thiếu, ta là Ngô Lục Thất, chính là người của Bạch gia, hạ nhân của thiếu gia Bạch Vĩnh Cao

Hồng Vũ biết: "Nguyên lai là Bạch gia nhân."

Trước đó lần thứ nhất hắn vốn có tính toán cho Bạch gia một cái cơ hội, không nghĩ tới tại cửa ra vào bị vài cái ngu ngốc hạ nhân cho nhục nhã, vì vậy dưới sự giận dữ đánh của Bạch gia mặt, trực tiếp bả Bạch gia cho đá ra tranh đoạt đứng đầu bảng hàng ngũ, vì vậy Bạch gia xem như triệt để bả Hồng gia cho ghi hận trên.

Hồng Vũ trước kia thật đúng là không có như thế nào gặp qua Bạch Vĩnh Cao, hắn là bại gia chi tử, Bạch Vĩnh Cao loại này tự cho là anh kiệt nhân vật, làm sao có thể cùng hắn có chỗ lui tới?

Hồng Vũ tự mình biết rõ, tiện tay buông lỏng ra Ngô Lục Thất, tựu hướng Bạch Vĩnh Cao bên kia đi đến, Ngô Lục Thất theo vào theo kịp, cười hì hì lại lặp lại một lần: "Vũ thiếu,

ngày mai có rảnh không, hãnh diện để cho ta xin mời ngài ăn một bữa cơm?"

Hồng Vũ một hồi kỳ quái, quay đầu lại xem hắn: "Ngươi ngươi tên gì?"

" Ngô Lục Thất." Hắn không có một điểm bị khinh thị cảm giác, cười hì hì trả lời trước.

Hồng Vũ nghĩ nửa ngày: "Vũ Đô trong khi nào thì có một Ngô gia rồi?"

Ngô Lục Thất trên mặt ửng đỏ, giải thích nói: "Ta là Sơn Hùng Thành Ngô gia."

"Sơn Hùng Thành?" Hồng Vũ thật sâu nhìn hắn một cái, đột nhiên cười nói: "Không có vấn đề, ngày mai ngươi sắp xếp xong xuôi, phái người đi trong nhà nói một tiếng là tốt rồi

Ngô Lục Thất mừng rỡ: "Đa tạ Vũ thiếu rất hân hạnh được đón tiếp "

Hồng Vũ xoay người lại đi, bất quá lúc này đây còn không có phóng ra cước bộ, lại trở về vẻ mặt nghi hoặc: "Ngươi gọi Ngô Lục Thất?"

"Đúng nha."

" Ngô Lục Thất? Lệnh tôn ngược lại thật sự là rất biết đặt tên chữ a."

Ngô Lục Thất xấu hổ cười, vò đầu nói: "Vì cái tên này, mẹ ta theo ta cha không ít cãi nhau, năm đó mẹ ta hậu sản hôn mê, đợi nàng lão nhân gia tỉnh lại, cha ta cũng đã xác định cái tên này, rất là dương dương đắc ý theo mẹ ta khoe khoang, ngay cả ta cũng hiểu được, lão nhân gia ông ta nên bớt việc này."

Hồng Vũ ha ha cười, cảm thấy cái này người một nhà thú vị, vỗ vỗ bờ vai của hắn, hướng Bạch Vĩnh Cao cái bàn đi qua.

Bạch Vĩnh Cao nhất thời tức giận, nói ra những lời kích thích kia, mình cũng có chút hối hận. hắn không sợ Hồng Vũ, dù là truyền thuyết Hồng Vũ đã là thất phẩm hồn tinh hậu kỳ, chính là hắn cũng là bát phẩm thân cương hậu kỳ, thực muốn động thủ, cho dù đánh không thắng, hắn cảm thấy bằng vào

mình tinh thần võ đạo tạo nghệ, cũng sẽ không thua quá khó nhìn. Dù sao tất cả mọi người ở vào một cái tương đối thấp cảnh giới trên, tại loại cảnh giới này trên, tu vi lực lượng, rất khó sinh ra chính thức nghiền áp.

Mà hắn tự cho là từ nhỏ khắc khổ tu luyện, vũ kỹ tu vi siêu nhân nhất đẳng. Mà Hồng Vũ chẳng qua là gần nhất mới phát lực, làm sao có thể so với qua được mình?

Thậm chí, hắn thật sâu hoài nghi Hồng Vũ là dựa vào dược vật, mới có thể có loại này thành tựu.

Cái này hoài nghi cũng là Vũ Đô trong lòng mọi người suy đoán: Trước kia một cái phá gia chi tử hoàn khố, làm sao có thể đột nhiên thành thiên tài?

Bạch Vĩnh Cao chính thức kiêng kị, là Hồng Vũ sau lưng một mực không nói một tiếng đi theo Hồng Thân. Đây chính là hàng thật giá thật tam phẩm hiển thánh hậu kỳ siêu cấp cường giả, lúc trước chính là hắn, sinh sinh đem trong nhà Lý lão cung phụng cho đánh ngục.

Mà hắn bên cạnh mình, hiện tại đi theo chỉ là một vị tứ phẩm thông pháp trung kỳ cao thủ, thật muốn xung đột đứng lên, mình khẳng định phải có hại.

Hồng Vũ không nhanh không chậm đi tới, tựa hồ không có chứng kiến hắn cứ như vậy đi qua, Bạch Vĩnh Cao ám ám thở dài một hơi, lại không nghĩ rằng Hồng Vũ lại quay trở lại, vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nhìn xem hắn: "Nếu đổi thành Hà công tử cùng Cao công tử, phỏng chừng đại nhân có đại lượng, cứ như vậy đi qua thả ngươi. Đáng tiếc a, bây giờ là ta Hồng Vũ."

Bạch Vĩnh Cao đột nhiên mà dậy: "Hồng Vũ ngươi muốn làm gì?"

Hồng Vũ hắc hắc một cái cười lạnh: "Ta muốn hỏi hỏi ngươi, cái này Vũ Đô trong thành, có ai trêu chọc ta, còn có thể bình an vô sự?"

Hắn nói vô cùng bình thản, chính là nội dung lại bá đạo vô cùng.

Hắn một nhắc nhở như vậy, Bạch Vĩnh Cao cẩn thận nhớ lại hạ xuống, nhịn không được trong nội tâm phát lạnh. Thật đúng là, tất cả trêu chọc Hồng Vũ, không có một người nào, không có một cái nào kết cục tốt. Coi như là Nhị hoàng tử, Cao Thành Hoằng, Hà Sùng, đều bị hắn làm cho đầy đất.

Chính là nhiều người như vậy nhìn xem, Bạch Vĩnh Cao cũng không thể chịu thua. hắn hừ một tiếng: "Vậy ngươi muốn thế nào?"

Hồng Vũ một cái nhe răng cười: "Đây còn phải nói? Đương nhiên là muốn gây chuyện thị phi "

Bạch Vĩnh Cao cả giận nói: "Cũng bởi vì miệng lưỡi chi tranh, ngươi chẳng lẽ còn muốn động thủ không thành "

"Ai nói chỉ là miệng lưỡi chi tranh?" Hồng Vũ bắt đầu trang ủy khuất: "Vừa rồi ta từ nơi này đi qua, ngươi rõ ràng duỗi ra chân đến muốn ngáng ta một ngáng "

Bạch Vĩnh Cao căm tức vô cùng: "Ta không có, ngươi ăn nói lung tung "

Hồng Vũ nói: "Ta nói có chứng cứ các ngươi ai nhìn thấy?"

Hồng Vũ nhìn chung quanh một vòng, ánh mắt tại Ngô Lục Thất trên người dừng lại xuống. Ngô Lục Thất trong nội tâm âm thầm thở dài, như là đã quyết định đầu nhập vào Hồng Vũ, cũng chỉ có thể một con đường đi đến, hơn nữa, đắc tội một cái Bạch gia, có thể leo lên trên Hồng gia, vô luận như thế nào xem, đều là có lời.

Hắn đứng dậy, giơ một tay nói: "Ta nhìn thấy, Bạch thiếu gia ngài làm như vậy, quả thật có điểm không địa đạo."

Bạch Vĩnh Cao tức giận đến toàn thân phát run: "Ngươi là ai dám can đảm vu hãm ta "

Hồng Vũ cười lạnh: "Như thế nào, bắt đầu uy hiếp chứng nhân rồi?"

Bạch Vĩnh Cao sau lưng vị kia tứ phẩm thông pháp cao thủ bây giờ nhìn không nổi nữa, đang muốn nói chuyện, Hồng Thân vẫn không nhúc nhích nhìn xem hắn, một cổ đáng sợ khí

thế nghiền áp tới, không phải động thủ, này vị cao thủ cũng đã toàn thân đại mồ hôi nhỏ giọt không thể động đậy.

Hồng Vũ đột nhiên thái độ biến đổi, ngồi ở Bạch Vĩnh Cao bên người: "Ngươi yên tâm, một chút chuyện nhỏ chuyện mà thôi, ta cũng sẽ không khinh người quá đáng, thật sự đem ngươi đánh một trận."

Bạch Vĩnh Cao đang muốn cường ngạnh tỏ thái độ "Ngươi cũng muốn có bổn sự kia", Hồng Vũ thể ác trong Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng cũng đã kìm nén không được, khẽ dừng cuồng nộ rít gào, bốn chân chà đạp, từng vòng kim sắc quang quyển hướng chung quanh phun ra, tựa hồ là tại bất mãn Hồng Vũ cùng như vậy một tên phế tài nói nhiều như vậy làm gì.

Bạch Vĩnh Cao lập tức cảm giác, giống như có một đầu viễn cổ cự thú ngồi tại bên cạnh mình, loại đó giết chóc khí tức, tựa như vô số hàn băng gai sắc, từng đạo đâm vào linh hồn của mình ở chỗ sâu trong, đâm vào mình trong xương tủy

Bạch Vĩnh Cao vốn là đứng, sau đó toàn thân mềm nhũn tựu ngồi xuống, thật giống như thật sự muốn cùng Hồng Vũ gấp rút đầu gối mà nói đồng dạng.

Người chung quanh kinh ngạc, hai người này thật là quỷ dị a?

Hồng Vũ cười tủm tỉm, đầu tiên là trấn an Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng, sau đó rồi hướng Bạch Vĩnh Cao nói ra: "Ta xem ngươi này vị trí không sai, vừa vặn có thể xem tới cửa phong cảnh, nhường cho ta đi."

Hắn thân hình nhẹ nhàng va chạm, không có sức phản kháng nào Bạch Vĩnh Cao, tựa như một con bóng cao su đồng dạng cô lỗ lỗ lăn đến đi một bên. Mọi người lúc này mới chợt hiểu: Đây mới là thiếu niên hư hỏng Hồng Vũ bản sắc nha, liền người ta chỗ ngồi đều đoạt, Bạch Vĩnh Cao thật sự là mặt tựu quét rác

Tựu tại vừa rồi một sát na kia, Hồng Vũ không để lại dấu vết ngón tay bắn ra, vài giọt nước trà rơi vào Bạch Vĩnh Cao trên đũng quần.

Hồng Vũ đoạt vị trí của hắn sau, tựa hồ cảm thấy mỹ mãn, ngồi xuống vung tay lên, bả thị nữ gọi tới: "Đem những này trà cụ đều rút lui, cho ta đổi một bộ mới."

Thị nữ khom người lui ra, Hồng Vũ lại chau mày đầu: "Hương vị gì, khó như vậy nghe thấy?"

Hắn thoáng cái nhảy dựng lên, ngạc nhiên nhìn xem dưới mặt bàn mặt: "Bạch Vĩnh Cao, ngươi hắn' MK tại nơi này tè ra quần trên mặt đất đều là "

Hắn một tay lấy cái bàn đẩy ra, phía dưới quả thật có một vũng nước tí

Mọi người cười vang, Bạch Vĩnh Cao tao đỏ bừng cả khuôn mặt, giận dữ hét: "Ngươi nói xạo "

Hồng Vũ chỉ vào Bạch Vĩnh Cao trên đũng quần nước đọng: "Ngươi còn không thừa nhận, ngươi xem quần ngươi vẫn còn chưa khô "

"Ha ha ha" tiếng cười càng lớn.

Bạch Vĩnh Cao vô cùng phẫn nộ: "Ngươi hãm hại ta "

Hồng Vũ lắc đầu liên tục: "Thật sự là không may, cho ta lại đổi lại vị trí, không nghĩ tới Bạch Vĩnh Cao ngươi tuổi còn trẻ, cứ như vậy không còn dùng được, rõ ràng đi đái còn không khống chế nổi, mà vẫn còn rơi nhiều, liền trên đũng quần đều ướt. Sách sách, Bạch gia huyết mạch truyền thừa có thể lo a "

Tất cả mọi người nghe rõ Hồng Vũ nói là cái gì, càng là một hồi cười vang. Bạch Vĩnh Cao tao đỏ bừng cả khuôn mặt, lại biết hôm nay cùng Hồng Vũ tranh cãi nữa luận xuống dưới, Hồng Vũ nhất định sẽ gắt gao ấn định hắn đái ra quần, hắn che mặt mà đi, chạy trối chết.

Hồng Vũ ở phía sau hô to gọi nhỏ: "Vị ấy người hảo tâm mau mau đuổi tới, cho bạch thiếu gia phủ lên một con cái bô a, bằng không hắn nửa đường lần nữa đi đái không khống chế, đây chính là tại trên đường cái a…"

"Ha ha ha" mọi người cuồng tiếu, Ngô Lục Thất rất là gom góp thú, vội vàng nắm lên một con ấm trà lao ra: "Bạch thiếu gia, cái này cho ngươi, không cần cám ơn ta…"

Hà Sùng vừa vặn tiến đến, chứng kiến cả yến hội sảnh bên trong, mọi người cười đến ngã trái ngã phải, có chút buồn bực: "Chuyện gì xảy ra?"

Hắn thủy chung ở vào một loại rất tỉnh táo trạng thái, sắc mặt cũng là lạnh nhạt. Theo Hồng Vũ, đây là một tấm bài tú-lơ-khơ mặt chết.

Một bên tự nhiên có người đi lên thấp giọng cùng Hà Sùng giải thích một phen, Hà Sùng nghe xong, vẫn như cũ là cái kia đờ đẫn thần thái, nhẹ gật đầu, tỏ vẻ tự mình biết.

Hắn tìm một cái không thu hút ánh mắt chính mình ngồi xuống, chính là Hồng Vũ làm sao có thể buông tha hắn?

"Ta khi còn bé, đại ca cả ngày khi dễ ta, lúc kia a, ta đã cảm thấy hắn là trên thế giới xấu nhất đại ca. Nhưng là bây giờ ta mới hiểu được a, ta thật sự rất may mắn a, tối thiểu đại ca của ta không có ngủ nữ nhân của ta."

Mọi người lúc này đây không dám cười to, nguyên một đám đều nhịn đến mức vất vả, đều cầm ánh mắt khác thường nhìn Hà Sùng.

Hà Sùng trên mặt cơ nhục hung hăng rút ra bỗng nhúc nhích, sau đó thật giống như giống như không nghe thấy, như cũ yên tĩnh ngồi ở chỗ kia. Thị nữ đưa lên trà, hắn bưng lên, nho nhỏ uống một ngụm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Khảo thí (thượng)

Hồng Vũ bĩu môi một cái: "Hảo ! mặt dày vương bát đản, hắn là như bản thiếu gia đồng dạng, gặp được khiêu khích tựu hung hăng rút về đi, mới xem như nam nhân mà."

Hồng Thân đứng ở phía sau hắn, cười khổ khuyên: "Thiếu gia, ngài có thể hay không không muốn gây chuyện thị phi rồi?"

Hồng Vũ đang muốn nói chuyện, cửa ra vào bên kia một hồi bạo động, ngay sau đó, tất cả thị nữ ánh mắt đều hướng bên kia thổi đi. Có hai người thị nữ đang tại cho khách nhân châm trà, hồn nhiên quên, nước trà mãn đi ra, tung tóe khách nhân một người, đưa tới một hồi nổi giận gầm rú. Còn có người, con mắt chỉ lo hướng phía cửa nhìn xem, cứ thế mà đi, đâm vào trên cây cột, có tên thì vấp vào mặt bàn, hỗn loạn một mảnh.

Có thể khiến cho bọn nữ tử như thế cuồng nhiệt người chỉ có một: Cao Thành Hoằng.

Hắn hôm nay mặc một thân màu xanh ngọc trường bào, thắt eo ngọc đái, đầu đội ngọc quan, mang theo một tia vừa đúng mỉm cười, phong thần tuấn lãng, thật giống như hào quang vạn trượng thái dương đồng dạng dẫn nhân chú mục.

Hà Sùng vẫn như cũ là tỉnh táo vô cùng ngồi ở chỗ kia, hắn thị nữ bên người, bởi vì si mê tại nhìn xem Cao Thành Hoằng, quên cho hắn thêm trà, Hà Sùng nhàn nhạt phân phó: "Xử lý."

Phía sau hắn hai vị tam phẩm hiển thánh cao thủ phân ra một người, tiện tay nắm cái này thị nữ đi ra ngoài, từ nay về sau, người này thị nữ không còn có xuất hiện qua.

Hồng Vũ bả hết thảy xem tại trong mắt, trong nội tâm cười thầm, cho dù là Hà Sùng như thế nào tỉnh táo, trong nội tâm như cũ có hỉ nộ ái ố, chỉ có điều hắn che dấu rất khá, người khác nhìn không ra được thôi.

Cao Thành Hoằng tới trễ nhất, hiển nhiên là sớm phái người tại nơi này chằm chằm vào, cố ý đến cuối cùng mới đến, dùng biểu hiện thân phận của mình. Hồng Vũ đối loại thủ đoạn này chẳng thèm ngó tới

Yến hội sảnh trong, mỗi người một tấm chiếc kỷ trà, Cao Thành Hoằng tới trễ nhất, cũng chỉ còn lại có một tấm. hắn tự nhiên đi qua, cùng những kia thị nữ gặp thoáng qua thời điểm, thị nữ đều kích động được ôm ngực, ánh mắt mê say.

Hắn vừa vặn theo Hồng Vũ bên cạnh trải qua, thiếu niên hư hỏng Hồng Vũ rất không có phong độ lặng lẽ duỗi ra chân, muốn làm vấp hắn thành chó gặm bùn.

Cao Thành Hoằng giống như là không phát hiện, bước chân cố ý bước đại từng chút, một cước này xuống dưới, tuyệt đối là muốn đem Hồng Vũ mắt cá chân giẫm đoạn!

Hồng Vũ không để lại dấu vết đem chân thu hồi lại, đợi cho Cao Thành Hoằng ngồi xuống, hắn mới xoay đầu lại cười hì hì hỏi: "Cao công tử, có hay không cảm thấy có cái gì đặc biệt hương vị?" Cao Thành Hoằng lạnh nhạt chỗ chi: "Không có."

"Lổ mũi của ngươi không lớn linh quang a, vừa rồi Bạch Vĩnh Cao ngồi ở chỗ kia, đái dầm, không tin ngươi xem xem trên mặt đất."

Cao Thành Hoằng cọ thoáng cái đứng lên, cúi đầu tựu dưới lên mặt xem. Trên mặt đất rất khô ráo. hắn nghi hoặc ngẩng đầu lên, Hồng Vũ lại giả vờ mô làm dạng vỗ đầu một cái: "Ôi, không có ý tứ, nhớ lầm, Bạch Vĩnh Cao vừa rồi chỗ ngồi đã bị triệt bỏ, ngươi yên tâm ngồi xuống đi, chỗ đó rất sạch sẽ. Ha ha ha."

Cao Thành Hoằng sắc mặt có chút khó coi, hừ một tiếng nói: "Nhàm chán!"

Hồng Vũ chính đang muốn phản kích, cửa ra vào bồi bàn kêu lớn: "Tiểu Hầu gia đến!"

Hắn thanh âm còn không có rơi, đã bị Hồng Vũ dã man không nói đạo lý cắt đứt: "Đến đây đã tới rồi, chúng ta nhiều người như vậy chờ hắn, hắn còn muốn thế nào? Nơi này là Đại

Hạ, đang ngồi cái nào không thể so với thân phận của hắn tôn quý? Tính sao, còn muốn để cho chúng ta đứng lên nghênh đón? các ngươi bớt ngu bớt khờ a!"

Dù sao Hồng Vũ vững như thái sơn, không có một chút muốn động thân ra ý tứ. Bồi bàn bị hắn chắn được có chút nói không ra lời, lại là sau đó vào Tiêu Lan Giang, thật sâu nhìn Hồng Vũ liếc, cũng không có nhiều lời, thẳng ngồi ở của mình chủ vị trên.

Tiêu Lan Giang vào thành thời điểm, Hồng Vũ đã gặp, nhưng là đang ngồi rất nhiều người cũng không có đi xem. Bởi vậy bọn họ là lần đầu tiên nhìn thấy Tiêu Lan Giang.

Cùng Đại Hạ người bất đồng, Thương Lan người mắt xanh tóc vàng, dáng người đến lúc đó cùng Đại Hạ người không sai biệt lắm.

Tiêu Lan Giang con mắt mang theo nhàn nhạt lam sắc, xa xa so ra kém Đao Khinh Nguyệt như vậy làm cho người ta mê say, nhưng là làm một người nam nhân đến giảng, dung mạo cũng là thập phần xuất chúng.

Hắn ngũ phẩm nguyên định trung kỳ thực lực, không hề cố kỵ thích phóng đi ra, áp ở đây có ít người cũng đã thầm vận võ khí ngăn cản, vất vả không chịu nổi.

Tiêu Lan Giang nhìn chung quanh mọi người một vòng, ánh mắt đối xử như nhau, cũng không có tại Hồng Vũ, Hà Sùng hoặc là Cao Thành Hoằng bất cứ người nào trên mặt ngừng dừng một cái.

Ở trong mắt hắn, thực lực của những người này đều là hắn có thể nghiền áp, bọn họ trong lúc đó, cao một chút thấp một ít có cái gì khác biệt?

Mà chung quanh những kia bọn, thì là nối đuôi nhau lui ra ngoài.

Tiêu Lan Giang hai tay theo như tại đầu gối của mình trên, cả người có vẻ khí phách vô cùng, trong ánh mắt toát ra một tia đùa cợt: "Gọi các ngươi, đương nhiên không phải ăn cơm, cho nên tiệc tối cái gì đều là lấy cớ, đương nhiên cũng sẽ không có."

Mọi người lãnh hạ xuống, mặc dù biết Tiêu Lan Giang khẳng định có mục đích của mình, lại không nghĩ rằng hắn như thế này mà trắng ra nói thẳng ra, hơn nữa thật sự ngay cả đám cà lăm cũng không chuẩn bị.

"Các ngươi đều là Đại Hạ kinh doanh, có nên không như vậy khờ dại đã cho ta chỉ là muốn đến với các ngươi giao bằng hữu a?"

Hắn tự giác thực lực tài trí hơn người, đối những cảnh giới này "Quá thấp" lũ tiểu tử, không cần phải cái gì nghi thức xã giao khách sáo, chính là là một loại cực độ tự tin bành trướng sau tâm tính

"Cho nên, chúng ta nhanh lên chấm dứt, các ngươi nếu còn bị đói, tựu mình tìm địa phương ăn cơm đi."

Hắn nói xong lại nhìn mọi người liếc, vung tay lên có người bưng lấy một cái hộp gỗ đi lên, đồng thời hai người khác giơ lên trước một cái bàn bày ở một bên, đem hộp gỗ thả đi lên

Mọi người không nói một lời, Tiêu Lan Giang cái này đầu vượt sông cường long như thế coi rẻ mọi người, trong lòng mọi người đều nghẹn trước một cổ tức giận. Cao Thành Hoằng vì bảo trì phong độ, vẫn như cũ là trên mặt treo đúng mức mỉm cười, Hà Sùng thủy chung lạnh lùng, tựa hồ việc không liên quan đến mình. Nhưng là Hồng Vũ, trong ánh mắt cũng đã mang theo một tia hàn ý.

"Cho các ngươi, chỉ là ta không nghĩ trừ tịch đêm hôm đó quá khó khăn, có chút thực lực thật sự quá kém, khuya hôm nay tựu sớm đào thải a."

Có người giận dữ mà dậy, vỗ án quát: "Tiêu Lan Giang, nơi này là Đại Hạ, không phải ngươi Thương Lan, còn chưa tới phiên ngươi diễu võ dương oai, luận võ chọn rể là bệ hạ ý chỉ, chỉ cần trừ tịch chi dạ bị bệ hạ mời tham gia cung đình thịnh yến thế gia đều có thể tham gia, ngươi có tư cách gì quyết định sớm đào thải một đám? !"

Tiêu Lan Giang cười lạnh một tiếng, hướng người nọ nhìn lại, ngũ phẩm nguyên định trung kỳ khí thế phát động, thật

giống như hồng thủy vỡ đê đồng dạng hướng phía người nọ hung hăng nghiền áp qua!

Người nọ chỉ là bát phẩm thân cương sơ kỳ, tại sao có thể là Tiêu Lan Giang đối thủ? Bất quá hắn mang đến hộ vệ, lại là ngũ phẩm nguyên định hậu kỳ, không biến sắc tiến lên một bước, còn chưa phát động, tựu kêu lên một tiếng đau đớn nặng nề lui về phía sau một bước, trong lỗ mũi đã có máu tươi chậm rãi chảy xuống.

Tiêu Lan Giang bên người, hai gã hộ vệ lạnh lùng nhìn hắn một cái, không biến sắc.

Lại cũng không ai có thể ngăn trở Tiêu Lan Giang, khí thế của hắn vào đầu đè xuống, tựa như Thái Sơn áp đỉnh, người nọ một tiếng kêu đau đớn đặt mông ngồi xuống, hung hăng vung trên mặt đất, vĩ xương sống đều nhanh muốn nứt ra rồi.

Mọi người cùng một chỗ biến sắc, Tiêu Lan Giang có chuẩn bị mà đến, sau lưng hai người kia, ít nhất cũng là tam phẩm hiển thánh cảnh giới, trong mọi người có thể ngăn cản thật sự không nhiều lắm!

Tiêu Lan Giang một cái cười lạnh: "Không biết cái gọi là ngu xuẩn, hiện tại bản hậu có tư cách quyết định sao?"

"Không có!"

Một cái u ám thanh âm đột nhiên truyền đến, thật giống như một thanh lưỡi dao sắc bén đồng dạng đem Tiêu Lan Giang một ít cổ khí thế chặn ngang chặt đứt, giải người nọ nguy cơ.

Người nọ thật dài thở dài một hơi, vừa rồi trong nháy mắt, hắn cũng đã toàn thân mồ hôi, da thịt mặt ngoài một ít mao mảnh mạch máu toàn bộ bạo liệt, chảy ra mồ hôi đều là huyết hồng sắc.

Hắn đưa mắt nhìn quanh, tìm kiếm trợ giúp người của mình, lại trông thấy Hồng Vũ lười biếng ngồi ở chỗ kia, tiện tay đem nho nhỏ chén trà một ném, chỉ vào Tiêu Lan Giang cái mũi nói ra: "Tự cho là đúng, xin nhờ, ngươi là ai a, tại Vũ Đô trong, đến phiên ngươi nói chuyện sao? Ta trước kia cảm thấy Hoa Lang đều là một đám ếch ngồi đáy giếng con cóc,

hiện tại mới hiểu được, nguyên lai loại người này Thương Lan cũng thừa thãi!"

Này trong lòng người một hồi cảm kích, âm thầm ghi ở trong lòng.

Có Hồng Vũ xuất đầu, nó trong lòng hắn phẫn nộ nhưng là lại cảm giác mình phân lượng không đủ người, thì yên lặng theo dõi kỳ biến, khó được, âm thầm vi Hồng Vũ cố gắng lên khuyến khích.

Tiêu Lan Giang một cái cười lạnh: "Hồng Vũ nhé? Nghe nói ngươi chứa chấp Trang Hàn?"

Hồng Vũ rất chân thành gật đầu, hơi có chút không kiêng nể gì cả khí tràng: "Không sai, cho nên cho dù ngươi không tìm tra, ta cũng vậy muốn sinh sự từ việc không đâu!"

Ngô Lục Thất một vỗ bàn, lớn tiếng trầm trồ khen ngợi: "Vũ thiếu khí phách! Đây mới là chúng ta đại hiệp đàn ông lo lắng!"

Hồng Thân lạnh nhạt đứng sau lưng Hồng Vũ, mặc dù là đồng thời đối mặt với đối phương hai vị tam phẩm hiển thánh, hắn cũng có được mười phần tự tin, tam phẩm hiển thánh trong lúc đó, phát giác cũng là cự đại, hắn hậu kỳ cảnh giới, cự ly nhị phẩm khai thần một bước ngắn, đối phó hai cái trung kỳ cho dù thủ thắng không dễ, cũng sẽ không bị thua. Ngô Lục Thất một tiếng này thét to, Hồng Thân thiếu chút nữa bật cười, tên này, là tính toán đoạt Hồng Khê bát cơm?

Tiêu Lan Giang nhìn cũng không nhìn Ngô Lục Thất, chỉ là chằm chằm vào Hồng Vũ: "Là chính ngươi không tin rằng a?"

Hắn phối hợp cười: "Ta lời nói mới rồi, các ngươi khả năng không phục, nhưng nhìn xem tại làm có bao nhiêu người? Nếu như trừ tịch chi dạ, tất cả đều trên lôi đài, này muốn ồn ào vọt tới khi nào? Hảo hảo một cái trừ tịch chi dạ, bản hậu còn muốn cùng Thiên Vũ công chúa nâng cốc hoan ẩm, gấp rút đầu gối trường đàm, làm sao có thời giờ lãng phí ở các ngươi những phế vật này trên người?"

Hắn tiếng nói nhất chuyển: "Bất quá muốn chỉ là chiến đấu, đó là ta khi dễ các ngươi. Dù sao trong các ngươi không

có người cảnh giới tại ta phía trên. chúng ta đổi một loại phương pháp.”

Hắn lại là vung tay lên, nhất danh bồi bàn đem vừa mới bưng lên này chỉ hộp gỗ mở ra, trong đó lộ ra một cái hắc thiết giá, chính giữa là một con mài giũa thập phần bóng loáng ống thủy tinh, có hai xích dài, còn có bên ngoài trạm trổ.

Ống thủy tinh cuối cùng hơi lớn, bên trong trước một ít màu vàng kim nhạt chất lỏng.

Vật kia vừa xuất hiện, Hồng Thân tựu hơi khẽ cau mày đầu: “Có điểm huyền binh cảm giác.”

Nhưng thứ này hiển nhiên không phải huyền binh, đoán chừng là một vị khí sư tạm thời nảy lòng tham một kiện chẳng ra cái gì cả tác phẩm.

Mà mọi người lòng hiếu kỳ cũng bị Tiêu Lan Giang điều động lên, đều đưa cổ nhìn xem thứ này, không biết Thương Lan người trong hồ lô bán là thuốc gì.

Tiêu Lan Giang phá có chút kiêu ngạo nói: “Đây là chúng ta Thương Lan thần kỳ khí sư Mông Sơn Nhạc các hạ tối tác phẩm mới.“Hắn có chút dừng lại, lại không có lập tức giải thích thứ này rốt cuộc là cái gì.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Khảo thí (hạ)

"Có một chút cơ bản võ đạo thường thức, ta nghĩ coi như là các ngươi thấp như vậy cảnh giới cũng nên biết. Nhất danh võ giả tiền đồ, cũng không thể gần kề theo trước mặt cảnh giới để phán đoán, còn có tư chất, sở tu luyện công pháp, có thể theo các con đường thu hoạch được tài nguyên các loại nhân tố tổng hợp lại đến lo lắng."

Hồng Vũ mỉm cười: "Lắm mồm ọe ra còn giống cái đàn bà, không phải là võ vận ư."

"Ha ha ha!" Người chung quanh một hồi cười vang, Tiêu Lan Giang phản kích nói: "Ta sợ nói võ vận các ngươi nghe không hiểu."

Hồng Vũ cũng không khách khí với hắn: "Là ngươi hoàn toàn không biết cái này vài loại tổng hợp lại chính là võ vận a? Ta vừa nói như vậy, lại là cho ngươi trên bài học, bản thiếu gia có thể thiệt thòi."

Tiêu Lan Giang sau lưng, một gã hộ vệ khuyên: "Tiểu Hầu gia, loại này thấp cảnh giới võ giả, cũng chỉ có thể hiện lên miệng lưỡi lợi hại, không cần chấp nhặt với hắn."

Tiêu Lan Giang trừng Hồng Vũ liếc, tiếp tục nói: "Cái này dụng cụ dùng một loại khai sáng tính phương thức, đo đạc mỗi một vị võ giả võ vận. Trong các ngươi, nếu có người võ vận, có thể đạt tới bản hậu một nửa, trừ tịch chi dạ bản hậu tựu nguyện ý cho các ngươi một lần trên lôi đài cơ hội. Điều kiện này đủ rồi rộng thùng thình đi? Nếu như ngay cả bản hậu một nửa đều không đạt được, còn là không cần phải không biết tự lượng sức mình."

"Cái này tiêu chuẩn đủ rồi công bình đi? Nếu như hiện tại động thủ, trừ tịch chi dạ bản hậu muốn anh hùng tịch mịch."

Hắn nhàn nhạt nói xong, lại nhìn mọi người liếc.

Tiêu Lan Giang bả tiêu chuẩn định được như thế thấp, làm cho tất cả mọi người nói cũng không được gì. Mà người ở chỗ

này cũng xác thực nhiều hơn một chút ít, trong chuyện này cũng có rất nhiều người thập phần tự tin, so với cảnh giới mình khả năng không được, nhưng là võ vận hắn là không có vấn đề. Nếu như có thể mượn cơ hội này bả những người khác xoạt xuống dưới, trừ tịch chi dạ mình cũng liền có hơn vài phần nắm chắc.

Hồng Vũ không có đi để ý tới người chung quanh tâm tư, chỉ là nhìn xem này mới tinh dụng cụ

Thủy tinh tại vậy thợ thủ công trên tay, rất lắm lỗ, hơn nữa là chế thành loại này hình. Bất quá đối với khí sư mà nói còn là một bữa ăn sáng. Mà Mông Sơn Nhạc bả phía dưới dung dịch thiết trí thành màu vàng kim nhạt, hiển nhiên là bởi vì hắn đã đầy đủ trình tự, tiếp xúc đến võ vận "Chân thật diện mạo" như vậy xem ra, vị này thần kỳ khí sư gặp gỡ, chỉ sợ cũng là làm cho không người nào so với hâm mộ.

Tiêu Lan Giang xem mọi người không có có dị nghị, chủ động tiến lên, bạt một ngón tay nhắm ngay dụng cụ dưới nhất bộ, sau đó yên lặng vận chuyển công pháp. Sau đó, mọi người thấy đến này ống thủy tinh cuối cùng, màu vàng kim nhạt chất lỏng càng thêm sáng ngời lên, sau đó theo ống thủy tinh một đường trên lên, mãi cho đến một thước cao địa phương, mới rốt cục dừng lại bất động.

Hắn buông tay ra, màu vàng kim nhạt chất lỏng dần dần hạ xuống xuống dưới.

Tiêu Lan Giang xoay người đến hướng mọi người vừa nhấc hai tay: "Các ngươi đều thấy được, tốt lắm, chuẩn bị bắt đầu đi, loại thủ đoạn này công bình nhất, ngay trước mặt mọi người, không đạt được tiêu chuẩn, trừ tịch chi dạ so sánh với cũng không có thể diện cưỡng chế lên đài."

Hắn vừa nói xong, mọi người kích động, nhất danh thế gia đệ tử trước hết nhất nhảy ra: "Ta tới trước."

Nhưng cơ hồ là đồng thời, mặt khác lại có ba người nhảy ra, cơ hồ chẳng phân biệt được trước sau hô: "Ta tới trước!"

Tiêu Lan Giang trong mắt vẻ đùa cợt nồng đậm, cười hắc hắc nói: "Không cần phải gấp, từng bước từng bước."

Đệ nhất nhân xông về phía trước tiến đến, ngón tay đặt tại dụng cụ cuối cùng, yên lặng vận chuyển công pháp, sau đó đầy cõi lòng chờ mong nhìn xem ống thủy tinh. Này màu vàng kim nhạt chất lỏng phi thường thong thả được đưa lên, so với vừa rồi Tiêu Lan Giang tốc độ kém thật sự quá xa. Mà lên tới một tấc cao địa phương, tựu tại cũng không động đậy, mặc cho người nọ như thế nào thúc dục tâm pháp của mình, cũng khó khăn dùng tại tăng lên một điểm. hắn tại chỗ ngây dại. Một hồi lâu, mới một tiếng khiển trách: "Ngươi cái này dụng cụ có vấn đề!" Tiêu Lan Giang hừ một tiếng: "Bản sứ dùng được trước đùa giỡn loại này thủ đoạn nhỏ?" xác thực, phương pháp này là hắn nói ra, nhưng trên thực tế hắn nếu như nguyện ý, hôm nay tựu trực tiếp động thủ, có thể đơn giản nhất trực tiếp bả mọi người trước đào thải. Đã đưa ra cái này càng thêm công bình phương pháp, tựu thật sự không cần phải lại làm bừa.

Người nọ còn là khó có thể tiếp nhận mình và Tiêu Lan Giang chênh lệch to lớn như thế sự thực, ngơ ngác đứng ở nơi đó, Tiêu Lan Giang sau lưng nhất danh tam phẩm hiển thánh hộ vệ nhàn nhạt nói ra: "Có ít người sinh hạ đến chính là so với ngươi vĩ đại nhiều lắm, ngươi không phục cũng không có biện pháp."

Đằng sau lại có người đi tới, lúc này đây hơi chút tốt đi một chút, miễn cưỡng đạt đến hai tấc, đồng dạng thất vọng lui ra.

Rất nhanh trước hết nhất nhảy ra bốn người đều đã kinh kiểm nghiệm qua, tốt nhất một cái cũng chỉ có hai tấc, xa xa không đạt được Tiêu Lan Giang tiêu chuẩn. Lần này, tất cả mọi người có chút do dự. Một hồi lâu, mới có người thứ năm đi đến đi, người này nơm nớp lo sợ, ngón tay đặt tại dụng cụ cuối cùng bắt đầu vận chuyển công pháp, này màu vàng kim nhạt chất lỏng dần dần bay lên, càng ngày càng cao, qua hai tấc sau, rõ ràng tất cả mọi người thở dài một hơi, chính là theo sát lấy hắn, hắn tựu dừng ở ba tấc phụ cận, lại cũng khó có thể tăng lên một điểm.

Hắn đỏ bừng cả khuôn mặt đi xuống, trong lòng mọi người một hồi tiếc nuối. Mà Hồng Vũ chú ý tới, người này đã là thất phẩm hồn tinh sơ kỳ!

Kế tiếp, mọi người cũng đều trong lòng hiểu rõ, lục tục tiến lên, liên tiếp sáu người, tất cả đều tại ba tấc phía dưới, tất cả mọi người có chút tuyệt vọng. Đến lúc này, người bình thường thì không có ý tứ lại lên rồi, vì vậy ngươi xem xem ta, ta nhìn ngươi, tại một loại gần như vạn chúng chú mục chính là trong chờ mong, rốt cục lại có một người đứng dậy rồi.

Lúc này đây, Hồng Vũ rõ ràng nghe được chung quanh có một hồi nhả ra khí thanh âm.

Hồng Thân ghé vào lỗ tai hắn thấp giọng nói ra: "Là mười sáu kim chuyên cơ Đồ gia tiểu tử kia, nghe nói đã bị Lễ Lăng Thư Viện tuyển chọn, còn kém ba tháng mười tám tuổi, đã là bát phẩm thân cương hậu kỳ tu vi, chỉ có điều gần nhất Vũ Đô trong thành, Cao Thành Hoằng danh tiếng thái thịnh, làm cho hắn chú ý độ thật to giảm xuống. Nhưng trên thực tế, sự thành tựu của hắn hãy để cho tất cả mọi người âm thầm chú ý tới."

Không đến mười tám tuổi cũng đã là bát phẩm thân cương hậu kỳ, tại đây năm nay kỷ mà nói thật sự là rất xuất sắc.

Mà Hồng Vũ loại này mười sáu tuổi mà thôi cũng đã là chủy phẩm hồn tinh hậu kỳ, trên thực tế tuyệt đối là yêu nghiệt cấp bậc tồn tại. Chỉ có điều hắn gần đây ngang ngược càn rỡ, làm cho người ta vô ý thức xem nhẹ tuổi của hắn. Tựu giống với hiện tại, đang ngồi phần lớn là hai mươi xuất đầu, mọi người lại chỉ chú ý tới Đồ Hà Đương không đến mười tám tuổi, rất tuổi trẻ, cùng không có ai nhớ tới Hồng Vũ kỳ thật mới là nhỏ tuổi nhất cái kia.

Đồ Hà Đương đi ra phía trước, còn có vẻ có chút ngại ngùng, hắn hướng Tiêu Lan Giang vừa chắp tay: "Cửu ngưỡng Tiểu hầu gia đại danh."

Tiêu Lan Giang cười nhạt một tiếng, khoát tay nói: "Không cần phải khách khí, thỉnh!"

Đồ Hà Đương duỗi ra ngón tay đặt tại dụng cụ cuối cùng, sau đó yên lặng vận chuyển công pháp

Một người sở tu luyện công pháp đẳng cấp như thế nào, đối với võ vận cũng có được ảnh hưởng cực lớn. Hai cái tư chất

giống nhau người, tu luyện càng tốt công pháp vị nào, không thể nghi ngờ lại có được càng thêm rộng lớn tiền đồ.

Đồ Hà Đương vận chuyển công pháp, tuy nhiên có thể áp chế, nhưng là trên người như cũ không ngừng mà hiện ra một tia linh động kim sắc quang ti, tinh nghịch hảo giống một điều điều linh xà, tại bôi khi nào thân thể chung quanh vặn vẹo chơi đùa.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Trùng bạo

Hồng Vũ nghe được người chung quanh một hồi thấp giọng hô, Hồng Thân giải thích nói: "Có loại này dị tượng, Đồ Hà Đương tu luyện công pháp, hẳn là đã đạt đến nhị phẩm tiêu chuẩn."

Mà Đồ gia bất quá là mười sáu kim chuyên cơ bài danh thứ ba, trước kia cũng không có nghe nói bọn họ có nhị phẩm cấp bậc truyền thừa, chắc là Đồ Hà Đương sửa tu cái khác tâm pháp.

Theo Đồ Hà Đương vận chuyển công pháp, dụng cụ ống thủy tinh bên trong, kim sắc chất lỏng chậm rãi bay lên, phi thường ổn định vượt qua một tấc, hai tấc, ba tấc khắc độ tuyến, vẫn còn tiếp tục trên lên, mọi người ngừng lại rồi hô hấp, tràn đầy chờ mong. Mà ngay sau đó, kim sắc chất lỏng cũng đã vượt qua tứ tấc khắc tuyến. Chỉ còn lại có một tấc, là có thể đạt tới Tiêu Lan Giang yêu cầu

Mặc dù coi như là vượt qua năm tấc, cũng chỉ có Tiêu Lan Giang một nửa võ vận, chính là phía trước bị đả kích thật sự quá độc ác, mọi người kỳ vọng cũng đã hạ xuống thấp nhất.

Nhưng mà đang ở vạn chúng chờ mong phía dưới, kim sắc chất lỏng lướt qua tứ tấc sau, rốt cục dần dần vô lực, mắt thấy tựu đã tới rồi năm tấc khắc tuyến, chính là chính là hướng không qua.

Đồ Hà Đương nghẹn đỏ mặt, cố gắng vận chuyển công pháp, cuối cùng vô lực xoay chuyển trời đất.

Hắn có chút tiếc nuối thở dài, thu tay lại chà xát, hướng Tiêu Lan Giang liền ôm quyền: "Hổ thẹn "

Tiêu Lan Giang chứng kiến Đồ Hà Đương thất bại sau, mọi người thất vọng cùng bất đắc dĩ biểu lộ ngôn ngữ, cũng là trong nội tâm cao hứng, rụt rè cười cười: "Ngươi còn trẻ, có tương lai."

Đồ Hà Đương xấu hổ đi xuống. Mọi người lập tức lâm vào thời gian dài trong trầm mặc.

Đồ Hà Đương cảnh giới không cao, nhưng là mọi người tại đây, ở vào tuổi của hắn, có thể có hắn cảnh giới này người có thể đếm được trên đầu ngón tay. Mà không có đạt tới cái này tiêu chuẩn, cũng thì có tự mình hiểu lấy, không dám lại tùy tiện đi ra rồi.

Ánh mắt của mọi người tập trung ở ba người trên người: Cao Thành Hoằng, Hà Sùng, còn có… Hồng Vũ.

Hà Sùng lù lù bất động, hắn trước sau như một không đánh không nắm chắc chi trận chiến, lúc này đi ra ngoài, thắng tuy hảo, nhưng là phải là thua cho Tiêu Lan Giang, đối danh vọng của mình chính là một đả kích cực lớn, Hà Sùng cảm thấy không cần phải.

Cao Thành Hoằng nghĩ nghĩ, lúc này đứng ra đi, nếu như đánh bại Tiêu Lan Giang, này nhất định hội bả thanh danh của mình lần nữa đẩy hướng một cái cao nhất phong, tiền lời cự đại. Chính là nếu như thua… Mình tiến vào Vũ Đô, đầu nhập vào vô số tài nguyên, tân tân khổ khổ tạo dựng lên danh vọng, khả năng muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát

Thu hoạch cùng trả giá đều là cự đại, Cao Thành Hoằng trong lúc nhất thời có chút do dự.

Hắn và Hà Sùng đều làm cho không rõ ràng lắm, của mình võ vận tại đây bộ dụng cụ trên đo đạc đi ra, đến tột cùng là cái gì trình độ.

Tựu tại hắn do dự thời điểm, một cái lười biếng thanh âm vang lên: “Ta xem cái này dụng cụ ngay cả có vấn đề “

Tiêu Lan Giang chỉ biết có người muốn quấy rối, hơn nữa nhìn đến quấy rối người là Hồng Vũ, cũng không có một chút ngoài ý muốn. hắn cười lạnh một tiếng nói: “Vừa rồi bản hầu đã nói qua, bản hầu không cần phải làm bừa. ngươi còn muốn tại trên cái vấn đề này càn quấy, tự rước lấy nhục thôi.”

Hồng Vũ đứng lên, không nhanh không chậm đi qua: “Ngươi nói rất hay như có đạo lý, chính là ngươi nhìn…”

Hắn đã đến này bộ dụng cụ phía trước, duỗi ra ngón tay đến đặt tại dụng cụ cuối cùng, sau đó đã nhìn thấy này dụng cụ kịch liệt bày bỗng nhúc nhích, ống thủy tinh cuối cùng những kia kim sắc chất lỏng, đột nhiên trong lúc đó sôi trào lên, sau đó bỗng nhiên trên lên bão tố thăng lên. Nhanh chóng xông qua một tấc, hai tấc, ba tấc… Năm tấc

Một thước

Tốc độ không có chút nào giảm bớt, hơn nữa càng lúc càng nhanh

Hai thước

"A" chung quanh một mảnh kinh hô a, Tiêu Lan Giang cùng phía sau hắn hai đại tam phẩm hiển thánh cũng là giận xem líu lưỡi, tốc độ này làm cho người ta không dám tin vào hai mắt của mình.

Mà qua hai thước sau, kim sắc chất lỏng tiêu thăng tốc độ nhanh hơn, nhanh chóng tới gần ống thủy tinh đỉnh cao nhất, ba thước

Kim sắc chất lỏng còn đang sôi trào, sau đó tại pằng một tiếng nổ tung. Kim sắc dung dịch phun ra, hóa thành đầy trời nhỏ vụn dịch tích, bắn thẳng vào chính diện Tiêu Lan Giang mặt

"A "

Tất cả mọi người chỉ là vô ý thức phát ra một tiếng cự đại kinh hô, tất cả đều trợn tròn mắt.

Tiêu Lan Giang chật vật vô cùng, nhưng cũng là ngơ ngác đứng ở nơi đó, không thể tin được nhìn xem đã bị trùng toái ống thủy tinh. Ở phía sau hắn, hai đại tam phẩm hiển thánh tròng mắt đều nhanh trừng đi ra, hơn nửa ngày mới lắp bắp nói: "Không có khả năng a, Mông Sơn Nhạc các hạ dụng cụ, làm sao có thể có vấn đề…"

Hồng Vũ tránh qua, tránh né phun tung toé kim sắc chất lỏng, biểu lộ rất vô tội hai tay một quán: "Ngươi xem, ta sớm nói, các ngươi dụng cụ có vấn đề."

“Không có khả năng” Tiêu Lan Giang gầm lên giận dữ: “Bả đồ dự bị một ít đài lấy ra “

Nhất danh bồi bàn xoay người chạy vội mà đi, Tiêu Lan Giang hung hăng chằm chằm vào Hồng Vũ: “Ngươi rốt cuộc dùng thủ đoạn gì, phá hủy của ta dụng cụ?”

Hồng Vũ hắc hắc cười lạnh: “Ta dùng thủ đoạn gì? Họ Tiêu ngươi nói như vậy, tựa hồ có điểm thua không nổi a? Dựa vào cái gì của ngươi trị số cao, chính là theo lý thường làm nên, chúng ta trị số cao chính là ta sử thủ đoạn? Nếu ngươi cảm thấy của ta trị số có vấn đề, này chỉ có thể là của ngươi dụng cụ có vấn đề. Trước mắt bao người, ta giống như các ngươi duỗi ra một ngón tay, có thể làm cái gì thủ cước “

Mọi người đột nhiên kịp phản ứng: Đúng rồi, tại dụng cụ bị chống đỡ bạo trước, Hồng Vũ võ vận đã qua ba tấc xa xa vượt ra khỏi Tiêu Lan Giang

Mọi người bị đè nén hồi lâu cảm xúc thoáng cái bạo phát đi ra:

“Ha ha ha, còn nói chỉ cần đạt tới hắn võ vận vậy là được, kết quả đâu, hắn còn chưa tới Vũ thiếu gia một nửa “

“Thương Lan thật sự là thất sách, rõ ràng bài xuất đến như vậy một cái cuồng vọng tự đại, không hiểu đúng mực gia hỏa, xem ra bọn họ trong nước không người nào a.”

“Người này vừa rồi này ngưu bức bộ dạng, còn cho là mình đệ nhất thiên hạ rồi sao, hiện tại trợn tròn mắt a, ha ha ha còn là chúng ta Đại Hạ người lợi hại “

Lộn xộn một mảnh, đều là đang mắng Tiêu Lan Giang. Tiêu Lan Giang trên mặt thoạt đỏ thoạt trắng, xấu hổ vô cùng, rốt cục bồi bàn chạy như điên mà đến, mang đến đồ dự bị dụng cụ. Tiêu Lan Giang tiến lên đi tám một bảy lấy ra, mình lại thử một chút, hắn võ vận ổn định tại một thước trên vị trí. hắn cẩn thận kiểm tra rồi một phen, xác nhận dụng cụ không có vấn đề, hướng Hồng Vũ khẽ vươn tay: “Ngươi lại đến “

Hồng Vũ tiến lên, ngón tay theo như ở phía trên.

Tiêu Lan Giang lập tức hướng của mình hai vị tam phẩm hiển thánh sử cái ánh mắt, hai người âm thầm gật đầu, thả ra linh giác giám thị Hồng Vũ.

Hồng Vũ trong nội tâm cười lạnh, giả giả không biết nói, lần nữa vận chuyển 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》.

Màu vàng kim nhạt chất lỏng lần nữa sôi trào nhanh chóng xông qua một thước cự ly, điều này làm cho Tiêu Lan Giang sắc mặt trong nháy mắt trở nên một mảnh tái nhợt không có chút huyết sắc nào

Rồi sau đó hai xích, ba thước kim sắc chất lỏng lại một lần đến đỉnh. Bất quá lúc này đây, tại Hồng Vũ tận lực dưới sự khống chế, dừng ở chỗ đó không có đem ống thủy tinh hướng bạo.

Tiêu Lan Giang bắt được cái này "Sơ hở", nghiêm nghị quát: "Vừa rồi ngươi khẳng định làm bừa, hiện tại vì cái gì không có nghiền nát "

Hồng Vũ một cái mỉm cười: Ngu ngốc luôn không có thuốc nào cứu được.

Hắn không chút do dự thả khống chế, Tiêu Lan Giang lời còn chưa dứt, bùm một tiếng, ống thủy tinh lại bị hướng bạo.

Tiêu Lan Giang giống như bị người đánh đòn cảnh cáo, miệng mở rộng không có thanh âm. Một hồi lâu, hắn chậm rãi quay đầu nhìn lại hai vị tam phẩm hiển thánh, hai người sắc mặt khó coi, khẽ lắc đầu. Hồng Vũ không có đùa giỡn thủ đoạn gì, đây thật là Hồng Vũ dựa vào bản thân võ vận làm được.

"Điều đó không có khả năng" Tiêu Lan Giang rống to một tiếng: "Mông Sơn Nhạc đã nói với ta, trên cái thế giới này, không có khả năng có người võ vận có thể vượt qua ba thước độ cao "

Hồng Vũ khinh thường: "Ta tống ngươi một câu: " Tự cao tự đại, tọa tiến quan thiên."

Hắn nói xong, lệch ra cái đầu do dự một chút, còn nói thêm: "Không được, chỉ nói ngươi một câu như vậy, ta cảm

thấy chưa đủ thống khoái. Tính, ta chịu thua thiệt, nhiều tống ngươi mấy câu: ngươi ngu ngốc trong đầu nhét đầy cứt? các ngươi cảm thấy không có khả năng tình huống tựu không tồn tại rồi? Thiên hạ to lớn, là các ngươi một câu đôi mắt có thể hoàn toàn bao dung? Vượt ra khỏi của mình nhận thức phạm vi, đã cảm thấy không có khả năng, ngu xuẩn còn ngươi nữa, tự cho mình siêu phàm, cuồng vọng tự đại. ngươi không phải mới vừa như vậy tự tin ư, tại sao không có sức phán đoán của mình, đối Mông Sơn Nhạc mà nói tựu như vậy tin tưởng?"

Hắn một khi mở oanh, sức sống mười phần, phun Tiêu Lan Giang thoáng cái có chút không có kịp phản ứng. Từ khi diệt Trang gia sau, cả Thương Lan không còn có người dám như vậy cùng hắn nói chuyện.

Mà từ bé đến lớn, hắn càng là vì cảnh giới cao thâm, có tự nhiên cảm giác về sự ưu việt, lại không nghĩ rằng những này ở trong mắt Hồng Vũ, hoàn toàn chó má cũng không phải, muốn mắng mắng, mắng hắn máu chó xối đầu

Ngô Lục Thất quả nhiên có làm cao cấp chân chó tiềm lực, Hồng Vũ thoại âm nhất lạc, người chung quanh đều còn không có kịp phản ứng, hắn cũng đã ba ba ba vỗ tay đứng lên.

Trong lòng mọi người hết giận, tại là cùng theo một lúc vỗ tay, trong lúc nhất thời tiếng vỗ tay nhiệt liệt

Tiêu Lan Giang sắc mặt cực kỳ khó coi, hung ác chằm chằm vào Hồng Vũ, một hồi lâu, mới ngăn chặn mình tức giận trong lòng, nghiến răng nghiến lợi nói: "Miệng lưỡi bén nhọn bất quá sau lúc trời tối trên lôi đài mới là chân chính chiến trường. Hi vọng ngươi đến lúc đó vận khí, có thể như hôm nay đồng dạng hảo "

Hồng Vũ khoát tay chặn lại, hướng mọi người nói ra: "Đi sao còn ở lại chỗ này làm gì? Liền bữa cơm cũng không trông nom, Cổ Lôi vương trọng nghĩa khinh tài đại danh, chúng ta từ nay về sau cần phải cho hắn nhiều tuyên truyền xuống."

"Ha ha ha" tại Hồng Vũ mỉa mai bên trong, mọi người cùng một chỗ cười to đi ra cửa.

Yến hội sảnh trung trên mắt đất lông gà, Tiêu Lan Giang khí sắc mặt xanh đen. Một lát sau, hắn nghiến răng nghiến lợi nói: "Ngày mai, giúp ta tìm một chỗ, ta nhất định phải thành công hàng phục Thiên Phách Liệp Hổ "

Một vị tam phẩm hiển thánh chấn động: "Tiểu Hầu gia, Thiên Phách Liệp Hổ chính là ngũ phẩm hoang thú, làm như vậy thật sự quá nguy hiểm "

Tiêu Lan Giang dứt khoát kiên quyết: "Ta có năm thành nắm chắc bất quá hôm nay Hồng Vũ cái kia ngu xuẩn chọc giận ta, hắn nhất định không biết, bản hầu tức giận càng cao, thực lực càng mạnh, ta đã có bảy thành nắm chắc có thể hàng phục Thiên Phách Liệp Hổ, lập tức đi chuẩn bị, bản hầu nhất định phải ở cuối ngày buổi tối, cho cái kia ngu xuẩn một cái thật to kinh hỉ "

Hai gã tam phẩm hiển thánh liếc nhìn nhau, cùng một chỗ khom người: "Tuân mệnh."

Vũ Tông Hoàng Đế ngồi ở trong ngự thư phòng, bên người chồng chất trước cao cao một chồng chất tấu chương, hắn buông ngự bút, rốt cục phê duyệt xong rồi, nhịn không được sống bỗng nhúc nhích có chút cứng ngắc cổ, Đái công công lập tức đưa lên trà sâm: "Bệ hạ, ngài uống chút a."

Hoàng Đế tiếp nhận đi uống hai cái.

Sắc trời cũng đã đã muộn, Hoàng thành cửa cung đã sớm đóng cửa, tường thành chung quanh có chín ngàn Hoàng thành Cấm Vệ Quân gác, phòng thủ kiên cố. Tòa này hoàng cung, tại Đại Hạ xây quốc mới lập tạo thời điểm, chính là căn cứ ngay lúc đó Đại Hạ đệ nhất trận sư Triêu Thính Tùng xếp đặt bố trí. Mỗi một tòa cung điện, mỗi một đạo hành lang gấp khúc, mỗi một tòa hòn non bộ, mỗi một cái thủy trì… Đều là một cái cự đại trận pháp tạo thành bộ phận.

Trận pháp này, lại đã trải qua gần hai ngàn năm không ngừng hoàn thiện, tăng cường, cho tới bây giờ, coi như là nhất phẩm hợp chân, muốn lặng yên không một tiếng động tiến vào trong đó đều khó có khả năng. Đây là Đại Hạ vương triều Thiên Tử cuối cùng bảo vệ tánh mạng thủ đoạn

Nghiêm mật như vậy tử thủ phía dưới, trong hoàng thành bộ trị thủ cấm quân môn khó tránh khỏi có chút lười biếng.

Ngự thư phòng ngoài cấm quân thị vệ có chút buồn bã ỉu xìu đứng tại cương vị của mình trên, đột nhiên giống như xem gặp trước mặt mình đứng một người, hắn dụi dụi con mắt, còn cho là mình vây được con mắt hao tốn, lại xem xét, thật sự là đứng một người

Cấm quân thị vệ lại càng hoảng sợ: Người này rõ ràng không phải trong nội cung người, hắn là vào bằng cách nào?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Ân cần thiện dụ (thượng)

Người nọ không đến hai mươi tuổi, mi thanh mục tú, dáng người cân xứng, cả người đứng ở nơi đó, cùng cái này thiên địa có một loại nói không nên lời phối hợp cảm giác, nếu như không là vì cấm quân thị vệ hiểu rõ người này cũng không phải trong hoàng cung người, hắn thậm chí sẽ cho rằng người này so với chính mình còn nên xuất hiện tại nơi này.

Trong nháy mắt đó, thị vệ toàn thân tóc gáy dựng lên, mồ hôi ra như tương hắn bỗng nhiên nắm chặt trong tay binh khí, đang muốn hét lớn một tiếng, người nọ lại nhàn nhạt khoát tay: "Không cần ngạc nhiên, đi nói cho Mai Thuấn, nói ta tới."

Cấm quân thị vệ sững sờ, hắn hoàn toàn không có cảm thấy được, mình đã bị thanh niên này trên người loại đó kỳ dị khí thế chỗ ảnh hưởng, cảm thấy hắn nói như vậy, làm như vậy, đều là theo lý thường nên. Chỉ là hắn trong lúc nhất thời không có kịp phản ứng, thanh niên thần bí trong miệng "Mai Thuấn" là ai, sau một lát hắn mới hiểu được, đó là Vũ Tông tên Hoàng Đế

Mà thị vệ rõ ràng không có tại chỗ giận dữ mắng mỏ đối phương đại nghịch bất đạo, mà là rất đương nhiên xoay người vào ngự thư phòng, quỵ ở ngoài cửa bẩm báo: "Bệ hạ, bên ngoài có một vị công tử tìm đến ngài."

Vũ Tông Hoàng Đế động tác đọng lại, chỉ là một lát, ánh mắt của hắn tựu đã trải qua phần đông phức tạp biến hóa, các loại mặt trái tâm tình luân chuyển xuất hiện, nhưng là cuối cùng, tại Đại Hạ hoàng giả trên mặt, chỉ còn lại có bình tĩnh cùng đạm mạc: "Làm cho hắn tiến đến."

Hoàng Đế buông trà sâm, Đái công công vụng trộm nhìn Hoàng Thượng liếc, trong nội tâm bất đắc dĩ thở dài, lặng lẽ đem không có uống hết trà sâm triệt mang đi. Mà suy nghĩ xuất thần Hoàng Đế rõ ràng không hề phát giác.

Thị vệ đi ra, hướng người nọ quỳ xuống đất bẩm báo: "Bệ hạ xin ngài đi vào."

Thanh niên kia lạnh nhạt mà vào, thẳng đến hắn biến mất, loại đó cổ quái ảnh hưởng như cũ tồn tại, thị vệ như trước gác gác, trung thành vô cùng, nhưng thủy chung không có có ý thức đến mình vừa rồi hành vi đến cỡ nào cổ quái.

Mãi cho đến vài ngày sau, thị vệ mới đột nhiên "Thanh tỉnh" tới, lập tức nghĩ mà sợ vô cùng, liên tiếp vài ngày thần kinh hề hề, nhát như chuột, sợ bị Hoàng Đế nhớ tới tính sổ…

Trong ngự thư phòng, thanh niên thần bí đến cửa ra vào, trực tiếp đẩy cửa đi vào, nhìn cũng không nhìn phía trên Vũ Tông Hoàng Đế, tựa như trở về nhà mình đồng dạng, rất tùy ý ngồi ở trên một cái ghế.

Vũ Tông Hoàng Đế nhịn không được nhíu mày, không là vì hắn loại thái độ này, mà là vì hắn vừa xuất hiện, cả trong ngự thư phòng bầu không khí triệt để thay đổi, này thanh niên thần bí ngồi ở chỗ kia, thật giống như vạn thần chi vương, cao cao tại thượng, bao quát chúng sinh cái này chúng sinh bên trong, tựu kể cả Vũ Tông Hoàng Đế.

"Nếu như không phải xem ngươi có thể là ta nhạc phụ tương lai tình cảm trên, ta hôm nay tựu cũng không là như vậy bình thản đi tới."Hắn theo ngón tay chỉ chung quanh: "Những cái này, nguyên bản đều hẳn là tại ta nộ hỏa trong hóa thành phế tích "

Vũ Tông Hoàng Đế xanh mặt, ngồi ở trên ghế dựa không nói một lời, làm Hoàng Đế, hắn biết rõ rất nhiều người bình thường chỗ không biết bí mật, mà trước mắt cái này thanh niên thần bí, trên người tựu đại biểu cho một trong đó nhất cự đại bí mật.

Thanh niên thần bí lạnh lùng nhìn Hoàng Đế liếc: "Ngươi tự tiện làm chủ, tuyên bố luận võ chọn rể, là ai cho ngươi lá gan lớn như vậy?"

Vũ Tông Hoàng Đế dị thường lãnh đạm: "Thiên Vũ từ nhỏ không thích son phấn mà lại yêu võ trang, đây là có thể nhất làm cho nàng thuận theo biện pháp, nếu không, cho dù trẫm hạ chỉ, nàng chỉ sợ cũng không sẽ đồng ý gả cho ngươi."

Thanh niên thần bí một cái cười lạnh: “Nói như vậy, ta còn hẳn là cảm tạ ngươi?”

Hoàng Đế nói: “Chỉ cần ngươi có thể tại trừ tịch chi dạ đoạt khôi thủ, là có thể dùng đơn giản nhất phương thức cưới được Thiên Vũ, ngươi không phải rất yêu mến nàng ư, vậy thì biểu hiện ra của ngươi ý nghĩ - yêu thương cho nàng xem.”

Thanh niên thần bí hừ lạnh một tiếng: “Ta cảnh cáo ngươi, không cần phải cố gắng chơi cái gì hoa dạng, ta có thể nhẹ nhàng như vậy đi tới của ngươi ngự thư phòng, đã nói lên Thương Thanh Thần Vực có rất nhiều thủ đoạn làm cho một vị phàm tục Hoàng Đế theo trên thế giới chôn vùi “

Hắn nói xong, bỗng nhiên đứng dậy, đi nhanh đi ra ngoài, loảng xoảng loảng xoảng một tiếng đem ngự thư phòng hai miếng đại môn rơi nát bấy. Gió lạnh gào thét một tiếng xông tới, thổi trúng trong ngự thư phòng các loại tấu chương hồ sơ cả phòng bay múa.

Vũ Tông Hoàng Đế phẫn nộ, đã đến một cái đỉnh điểm, trong lòng cuồng phong bạo phát, râu mép của hắn cùng tóc hỗn loạn một mảnh, Hoàng Đế lúc này nhìn về phía trên, giống như là một người điên

Bách Lý Thịnh Thế vội vàng chạy đến thời điểm, Vũ Tông Hoàng Đế đang ngồi ở một gian u ám trong phòng, bốn phía trên vách tường, giắt Đại Hạ vương triều các đời Hoàng Đế bức họa. Tại Vũ Tông Hoàng Đế chính diện ba tờ, theo thứ tự là hắn thái gia gia, gia gia cùng phụ thân.

Ba người bức họa đều là một thân long bào, ngồi ở trên ghế rồng, khí vũ hiên ngang, quân lâm thiên hạ.

Bách Lý Thịnh Thế trong nội tâm lộp bộp một tiếng, hắn biết rõ Hoàng Đế chỉ cần tới nơi này, tựu chứng minh hắn đã đến một cái tối phẫn nộ đỉnh phong cho dù là trước đó lần thứ nhất, Hồng gia lợi dụng nhất phẩm hợp chân khí thế hướng Hoàng Đế thị uy, cuối cùng làm cho bệ hạ sợ ném chuột vỡ bình không dám xuống tay với Hồng gia thời điểm, bệ hạ cũng không có tới nơi này tĩnh tọa.

Hắn ở ngoài cửa quỳ xuống: “Bệ hạ “

Vũ Tông Hoàng Đế có chút mỏi mệt thanh âm từ bên trong truyền tới: "Thịnh Thế, vào đi."

Bách Lý Thịnh Thế vung lên áo choàng, vội vàng đi vào. Vũ Tông Hoàng Đế hốc mắt hãm sâu, thật giống như già nua mười năm Bách Lý Thịnh Thế vành mắt ửng hồng: "Bệ hạ, ngài như thế nào…"

Vũ Tông Hoàng Đế mỉm cười, khoát khoát tay, nhìn xem chung quanh liệt tổ liệt tông bức họa, chậm rãi nói: "Năm đó trẫm phát hạ chí nguyện to lớn, muốn cho thế giới này hết thảy lực lượng, đều thần phục dưới cả hoàng quyền thời điểm, trẫm chỉ biết, cái này con đường gập ghềnh nhấp nhô, trải rộng bụi gai Vinh Thanh Hà bất quá là Thương Thanh Thần Vực một đứa bé thôi, trẫm không chấp nhặt với hắn. Mặc dù hắn bởi vì xuất thân Thương Thanh Thần Vực, nắm giữ cao hơn ta phàm tục thế giới lực lượng, nhưng là phải luận mưu kế tâm trí, hắn còn kém xa lắm đâu."

Bách Lý Thịnh Thế có chút ý động: "Bệ hạ là nói, Vinh Thanh Hà không có phát giác bệ hạ chân thật dụng ý?"

Vũ Tông Hoàng Đế nở nụ cười: "Hắn ngoài phẫn nộ ra, hoàn toàn không có ý trí tự hỏi. Trẫm sở dĩ tuyên bố trừ tịch chi dạ luận võ chọn rể, lại âm thầm thúc đẩy Hồng Vũ tham gia luận võ, lại thế nào là hắn cho là như vậy nông cạn mục đích?"

Bách Lý Thịnh Thế đối với cái này, cũng là tự đáy lòng tán thưởng: "Bệ hạ hùng tài đại lược, Vinh Thanh Hà tiểu tử kia tuyệt đối không kịp. Thần cũng đã điều tra qua, Bạch Uyển Thần có chín thành khả năng ra tự Hư Không Thần Vực. Hồng Vũ bị sau đứng Hư Không Thần Vực, đủ mà đối kháng Thương Thanh Thần Vực."

Hoàng Đế gật gật đầu: "Không quản trừ tịch chi dạ luận võ ai chiến thắng, Vinh Thanh Hà cùng Hồng Vũ trong lúc đó nhất định kết xuống đại thù, đến lúc đó chỉ cần chúng ta âm thầm trợ giúp, rất dễ dàng có thể làm cho Hồng gia cùng Vinh Thanh Hà toàn diện khai chiến, mượn Vinh Thanh Hà tay, diệt trừ Hồng gia, sau đó tiến thêm một bước dẫn phát Thương Thanh Thần Vực cùng Hư Không Thần Vực xung đột, chúng

ta chẳng những có thể dùng từ đó mưu lợi bất chính, còn có thể nhân cơ hội võ thuật lực thẩm thấu tiến hai đại Thần Vực. Đây là trẫm thống lĩnh thiên hạ trong kế hoạch, trọng yếu nhất một bước “

Bách Lý Thịnh Thế quỳ xuống đất ca tụng: “Bệ hạ thánh minh thần nguyện quên mình phục vụ, vi bệ hạ san bằng hết thảy trở ngại “

Vũ Tông Hoàng Đế thoả mãn gật đầu, lại nhìn thoáng qua chung quanh tổ tông bức họa, đứng dậy, cả người cũng đã một lần nữa dung quang toả sáng: “Theo trẫm đi ra ngoài.”

“Tuân chỉ.”

Vinh Thanh Hà chỉ là bởi vì không biết Vũ Tông Hoàng Đế âm thầm an bài Hồng Vũ tham gia luận võ chọn rể, nếu như hắn biết được rồi, một lần nữa cho hắn một ít thời gian thu thập thoáng cái Hồng Vũ tư liệu, cho dù là không thể như Vũ Tông Hoàng Đế đồng dạng nghĩ sâu như vậy xa, tối thiểu cũng có thể nhìn ra Vũ Tông Hoàng Đế không an hảo tâm.

Bất quá, Hoàng Đế rất âm quỷ bả chính thức “Nhân tuyển” dấu ở phần đông tuyển trong tay, Vinh Thanh Hà trong lúc nhất thời không có phát giác được.

Hồng Vũ nếu biết rõ Vũ Tông Hoàng Đế tính toán, như vậy hắn nguyên bản trong lòng một ít nghi hoặc cũng là có thể triệt để giải khai.

Nhưng là hiện tại, Hồng Vũ trái lo phải nghĩ, còn là cảm thấy có điểm gì là lạ. Loại cảm giác này, theo Thương Lan sứ quán sau khi trở về, lại càng phát mãnh liệt.

Hồng Vũ nghi điểm lớn nhất là: Tại sao là ta?

Vũ Đô trong thành, nguyện ý gánh chịu nhiệm vụ này người rất nhiều, thiêu chọn một có thể đánh bại Tiêu Lan Giang người cũng không khó khăn. Hai mươi tuổi không được, tuyển hai mươi lăm tuổi. Tiêu Lan Giang cảnh giới tại tuổi của hắn rất kinh người, lại là bả tuổi tăng lên một ít, thì không coi vào đâu.

Vũ Đô trong thành, có rất nhiều hai mươi đến ba mươi tuổi trong lúc đó tuổi trẻ tài tuấn, cũng đã đột phá đến ngũ phẩm nguyên định hậu kỳ, đánh bại Tiêu Lan Giang không thành vấn đề.

Chính là lúc này đây, tựa hồ là Hoàng Đế hữu ý vô ý ám hiệu, cố ý tranh đoạt tất cả đều là hai mươi tuổi tả hữu, lớn nhất cũng không cao hơn hai mươi ba tuổi

Như vậy có thể để cho lựa chọn người tựu ít hơn nhiều.

Về phần nói Mai Thiên Vũ càng thêm "Hợp ý" mình, Hồng Vũ ngay từ đầu là tiếp nhận rồi cái này thuyết pháp, chính là hắn càng nghĩ càng cảm thấy cái này thuyết pháp có chút chân đứng không vững.

Mai Thiên Vũ cùng thật sự của mình nói chuyện được, nhưng là cái này đối với Hoàng Đế mà nói tuyệt đối là cái tin tức xấu. Bởi vì Hồng Vũ rất rõ ràng Hoàng Đế tiêu diệt Hồng gia quyết tâm. Hiện tại lại làm ra như vậy một cái luận võ chọn rể tiết mục, nếu mình và Mai Thiên Vũ bỡn quá hoá thật, Hoàng Đế bệ hạ chẳng phải là hối tiếc không kịp?

Lẽ ra Vũ Tông Hoàng Đế loại này hùng tài đại lược minh chủ, sẽ không phạm loại này đê cấp sai lầm a.

Hồng Vũ nghĩ mãi mà không rõ, sẽ đem Hồng Khê, Hồng Thân tìm khắp, làm cho bọn hắn thông qua bất đồng con đường, đi nghe tin tức.

Hai người về phía sau, Hồng Vũ thu thập hạ xuống, đi dự tiệc.

Đêm qua hắn đã đáp ứng Ngô Lục Thất, hôm nay sáng sớm, Ngô Lục Thất tựu tự mình bả thiệp mời đưa tới cửa. Hiển nhiên hắn cũng làm rất nhiều điều tra, lựa chọn mời khách địa phương, là Xuân Huy Lâu. Ngô Lục Thất hạ vốn gốc, tại đắt tiền nhất tầng thứ ba, muốn lớn nhất một cái nhã gian.

Hồng Vũ đại khái có thể đoán được Ngô Lục Thất như vậy ân cần nịnh bợ mình là vì cái gì, trong bữa tiệc uống rượu, Ngô Lục Thất làm bộ nương rượu kình, rất thuận lợi tựu bả mục đích của mình nói ra, quả nhiên cùng Hồng Vũ suy đoán đồng dạng.

Cao gia tại sơn hùng thành xác thực một nhà độc đại, chính là cái này cũng không đại biểu cái khác thế gia tựu hoàn toàn bị chèn chết. Tương phản, tại Cao gia dưới trọng áp còn có thể sống sót, đều không phải bình thường thế lực.

Ngô gia xem như cách khác lối tắt đại biểu, bọn họ tại sơn hùng thành vô lực cùng Cao gia tranh đấu, vì vậy hướng ra ngoài phát triển, tại bắc địa, đã có một bộ hoàn thành buôn bán võng lạc, tại sơn hùng thành bên ngoài, một ít trung đẳng trong thành thị, vô luận là quan trường còn là thương trường, đều có sức ảnh hưởng rất lớn. Trong nhà thậm chí còn có người, tại hai cái trung đẳng thành thị đảm nhiệm thành thủ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Ân cần thiện dụ (hạ)

Ngô Lục Thất lúc này đây đến Vũ Đô, đánh trúng cờ hiệu là tham gia công chúa "Luận võ chọn rể", nhưng trên thực tế, Vũ Tông Hoàng Đế tuyên bố tin tức này thời gian rất gấp, địa phương trên những kia nhà giàu có căn bản không kịp đuổi tới, Ngô Lục Thất kỳ thật đã sớm tại Vũ Đô trong thành, chỉ có điều thừa dịp cơ hội này đi tới trước sân khấu, quang minh chính đại tại Vũ Đô trình thành thạo đi.

Hắn đến Vũ Đô, tựu là nghĩ muốn nhìn xem Cao Thành Hoằng tại Vũ Đô nổi gió phun mưa, rốt cuộc có mục đích gì. Cao gia tại bắc địa cũng đã cường thế như vậy, nếu như bất quá Vũ Đô bên trong cường viện, khác thế gia tựu thật sự muốn bị triệt để chèn chết.

Kết giao Hồng Vũ, chỉ là Ngô Lục Thất tạm thời nảy lòng tham quyết định, Cao Thành Hoằng nhìn như cùng Nhị hoàng tử thân nhau, nhưng là Nhị hoàng tử kế thừa đế vị cơ hội, thấy thế nào đều so với Đại hoàng tử nhỏ. Mà Hồng Vũ lại là Đại hoàng tử người bên cạnh. Lại thêm tại Tiêu Lan Giang trên yến tiệc, Hồng Vũ biểu hiện ra ngoài làm cho Ngô Lục Thất thần phục lực lượng, hắn cảm giác mình lúc này đây "Đầu tư" tuyệt sẽ không thất bại.

Hồng gia hiện tại cần minh hữu, bởi vậy Hồng Vũ cũng không chút do dự tiếp nhận rồi Ngô Lục Thất "Đầu nhập vào" . Hai người tại Xuân Huy Lâu bên trong nói chuyện hai canh giờ, Ngô Lục Thất lĩnh mệnh mà đi.

Yến hội sau, Hồng Vũ về tới Hồng Phủ, Hồng Thân đã tại chờ hắn.

"Luận võ chuyện kiếm chồng chuyện có tin tức không?" Hồng Vũ rất quan tâm cái này. Chính là Hồng Thân lại xa xa đầu: "Là Hổ Sơn trung tin tức truyền đến."

Hổ Sơn trại huấn luyện bên trong còn để lại vài người trị thủ, trừ bọn họ ra bên ngoài, thiên địa bảo huyệt bên kia cũng có cao thủ tọa trấn. Có thể nói, ngoại trừ những người này, cả

Hổ Sơn bên trong, còn có đại lượng Hồng gia trạm gác ngầm. Hồng gia bây giờ đối với tại Hổ Sơn khống chế phi thường đúng chỗ.

Cái này tình báo chính là một trong đó trạm gác ngầm phát hiện, thông tri thiên địa bảo trong huyệt tọa trấn tam phẩm hiển thánh cao thủ tiến đến xem xét.

Hồng Vũ theo Hồng Thân trong tay nhận lấy một tờ giấy nhìn nhìn, có chút nghi hoặc: "Là Tiêu Lan Giang?"

Hai mắt xanh lam, lại là nam tử, tại cả Vũ Đô ngoại trừ Tiêu Lan Giang còn có thể là ai?

Hồng Thân gật gật đầu, cũng hiểu được là.

Xuống chút nữa xem, Hồng Vũ cũng có chút ngoài ý muốn: "Hàng phục ngũ phẩm hoang thú Thiên Phách Liệp Hổ? Tên này khó trách có thể ở Thương Lan hô phong hoán vũ, quả nhiên có chút bổn sự a."

Theo trong tình báo xem, một ít đầu Thiên Phách Liệp Hổ, cũng là Tiêu Lan Giang phong ấn tại nào đó độc lập trong không gian, theo Thương Lan mang đến, chắc là trước kia săn bắt rồi, lại không có nắm chắc hàng phục, cho nên tạm thời phong ấn.

Đối với Thương Lan cũng có người phát minh phong ấn không gian, Hồng Vũ cũng không ngoài ý. Thiên hạ này, có rất nhiều nổi tiếng nhân tài, phương lưu vân có thể nghiên cứu ra đến gì đó, người khác chưa hẳn lấy không ra đến.

Chỉ có điều căn cứ trên tình báo miêu tả, Tiêu Lan Giang sử dụng một tôn chừng Thiết Oa lớn nhỏ đồng đỉnh phong ấn hoang thú, từ nơi này cái chịu tải thể nhìn lại, hiển nhiên so với phương lưu vân kỹ thuật, còn có rất lớn chênh lệch.

Mà trong tình báo còn nâng lên một chi tiết, Tiêu Lan Giang hàng phục ngũ phẩm Thiên Phách Liệp Hổ sau, cũng không có vận dụng nô dịch trận pháp, mà là tướng thần phục Thiên Phách Liệp Hổ một lần nữa thu hồi đồng đỉnh bên trong. Hồng Vũ cảm thấy có chút kỳ quái.

Hồng Thân chen lời nói: “Theo hắn hàng phục Thiên Phách Liệp Hổ quá trình đến xem, ta đoán chừng là bởi vì hắn tu luyện công pháp đặc thù, loại tình huống này trước kia cũng xuất hiện qua, chỉ có điều phi thường hiếm thấy thôi.”

Hồng Vũ gật gật đầu, hắn có thể hàng phục phần đông hoang thú, dựa vào là cũng là sở tu luyện Bát Hoang chân kinh》, chỉ có điều Bát Hoang chân kinh đã trải qua mõ cục gạch gia trì sau, trực tiếp ngưng tụ Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng, xa so với bình thường công pháp cường hãn.

Hắn phỏng chừng Tiêu Lan Giang chỉ là dựa vào công pháp đặc thù, tuyệt đối không thể giống như tự mình, dễ dàng tựu ngưng tụ ra như vậy chân thật võ đạo Đồ Đằng

Hồng Thân cười nói: “Xem ra là thiếu gia liệt mã cho áp lực của hắn quá lớn.”

Ta nguyên lai cho là, lục phẩm hoang thú thiết giáp tê ngưu cũng đã đầy đủ nghiền áp Vũ Đô trong hoàn khố bọn tọa kỵ, kết quả liệt mã nhảy ra, “Giáo dục” bọn hắn hạ xuống, làm cho Tiêu Lan Giang mặt quét rác, lúc này đây hắn mạo hiểm hàng phục Thiên Phách Liệp Hổ, hiển nhiên là muốn muốn đem tràng diện tìm trở về. Hồng Vũ sờ lên cằm: “Thân thúc, ngươi nói chúng ta muốn hay không làm cho Tiểu Hầu gia các hạ tại một tảng đá trên trượt chân hai lần?”

Hồng Thân rất chân thành nói: “Ưa thích đánh rắn giập đầu là ngài mỹ đức.”

Hồng Vũ ha ha cười, tâm tình không sai. Nhưng là lập tức luận võ chọn rể điểm đáng ngờ, thật giống như một mảnh mây đen đồng dạng xẹt qua trong lòng của hắn, làm cho sắc mặt của hắn ngưng trọng lên: “Nữa nghe, nhìn xem Hoàng thất bên kia, có cái gì không tin tức.”

“Là.”

Hồng Thân lui ra, nhưng là Hồng Vũ lại không có một điểm thoải mái cảm giác. Tiêu Lan Giang tuy nhiên thực lực cường đại, có thể là như thế này đã biết đối thủ Hồng Vũ cũng không lo lắng. Vừa rồi trong lòng một ít bôi mây đen, Hồng Vũ mơ hồ có thể ý thức được, đó là tu hành 《 Mật Nghiên

Kinh》 sau, siêu phàm linh giác một loại kéo dài, đối với họa phúc nhạy cảm dự đoán.

Đây càng gia kiên định lúc trước hắn suy đoán, lúc này đây luận võ chọn rể, chỉ sợ tuyệt sẽ không đơn giản như vậy.

Đêm mai chính là trừ tịch chi dạ, Vũ Đô trong thành lễ mừng năm mới bầu không khí càng ngày càng đậm, coi như là tại Hồng Phủ bên trong, Hồng Vũ cũng có thể thường xuyên nghe thấy hài đồng vui sướng chạy qua thanh âm, bên ngoài pháo thanh linh tinh vang lên, còn có người khua chiêng gõ trống.

Hắn một hồi trầm tư, bả cả cái chuyện đã trải qua trước sau, lại cẩn thận chải vuốt một lần, đột nhiên hiểu rõ rồi một điểm: Theo suy đoán của mình trước, tại sao là ta? Như vậy kết luận chính là, phải là ta

Vô luận là Đại hoàng tử còn là Mai Thiên Vũ, cử động của bọn hắn tựa hồ cũng bị một loại ẩn dấu ở sau lưng lực lượng thôi động trước, làm cho bọn hắn hoặc là cố ý hoặc là vô tình ý, đều tìm tới chính mình tham dự chuyện này.

Này cổ sau lưng lực lượng, Hồng Vũ dùng gót chân đều có thể đoán ra dạ dạ Hoàng Đế bệ hạ, cũng chỉ có Hoàng Đế bệ hạ có năng lực như thế.

Hoàng Đế bệ hạ làm cho mình tham gia luận võ chọn rể, vì cái gì? Đối kháng Tiêu Lan Giang? Không cần phải a, trước Hồng Vũ cũng đã suy nghĩ cẩn thận, chỉ là đối kháng Tiêu Lan Giang, mình cũng không phải phải nhân tuyển.

Như vậy còn bởi vì sao?

Hồng Vũ càng nghĩ, có thể nghĩ đến có khả năng nhất nguyên nhân chính là: Mình muốn đối phó người, không phải Tiêu Lan Giang, mà là một người khác hoàn toàn.

Đương nhiên cũng tồn tại cái khác khả năng, bất quá căn cứ Hồng Vũ trước mắt nắm giữ tình huống, có thể làm ra suy đoán bên trong, cái này một cái là có khả năng nhất

Chẳng lẽ, còn sẽ có thế lực khác nhúng tay công chúa điện hạ luận võ chọn rể? Mà người này, chỉ có mình có thể đối phó.

Vì cái gì chỉ có mình có thể ứng đối? Hồng Vũ trong đầu đột nhiên xẹt qua một đạo thiểm điện: Nhất phẩm hợp chân

Bởi vì cả Vũ Đô, thậm chí cả Đại Hạ, chỉ có sau lưng mình đứng "Ba vị" nhất phẩm hợp chân Hồng Vũ trong nội tâm cả kinh, nếu thật là như vậy, như vậy cần mình đối kháng nhân vật nhất định không đơn giản, mà ngoại nhân cho là mình sau lưng ba vị nhất phẩm hợp chân, một cái là hư ảo, một cái không biết tung tích, duy chỉ có Tào Quỷ Hùng, còn là không nguyện ý nhúng tay phàm tục tranh đấu.

Nếu thật là bị Hoàng Đế tính kế, chỉ sợ mình lúc này đây phi thường nguy hiểm, thậm chí sẽ liên lụy cả Hồng gia

Mặc dù đây chỉ là một cái suy đoán, Hồng Vũ cũng không dám xem thường. hắn chính đang suy tư đối sách thời điểm, bên ngoài một hồi tiếng bước chân dồn dập, Hồng Khê thanh âm vang lên: "Thiếu gia, ngài có ở đây không?"

"Vào đi."

Hồng Khê đi vào, thần sắc có chút do dự: "Thiếu gia, tin tức này ta vừa mới nghe được, là từ trong nội cung truyền tới, bất quá ta cảm thấy có chút không thể tưởng tượng, không biết có nên hay không nên nói cho ngài."

Hồng Vũ trong nội tâm vừa động: "Nói mau."

"Khuya ngày hôm trước, bệ hạ ngự thư phòng bên ngoài đến đây một vị người thần bí, rất tuổi trẻ, nhưng lại vô thanh vô tức xuất hiện ở của ngự thư phòng…

Tin tức cũng không phải tên kia thị vệ truyền tới, hắn bây giờ còn chỗ tại loại này "Kỳ lạ" cảnh giới bên trong, bất quá đêm hôm đó ngự thư phòng chung quanh còn có khác thị vệ, có ít người cũng nhìn thấy. Tin tức là một người trong đó, đất trống về nhà, uống rượu quá nhiều cùng trong nhà thân thích khoác lác thời điểm nói ra được, đáng tiếc không có người tin tưởng.

Đại Hạ hoàng cung trải qua hơn mười vị Hoàng Đế kinh doanh, người nào cũng biết coi như là nhất phẩm hợp chân muốn lặng yên không một tiếng động ẩn vào đi đều khó có khả năng, thanh niên kia căn bản còn không phải nhất phẩm hợp

chân, làm sao có thể như vậy trống rỗng xuất hiện tại bệ hạ ngự thư phòng bên ngoài?

Thì ra là Hồng Khê, đập bể giá cao tiền xuống dưới, có người vắt hết óc muốn làm ra một chút điểm tình báo lĩnh thưởng, lúc này mới đột nhiên nghĩ tới cái này một cái.

Hồng Khê cũng hiểu được cơ hồ không có khả năng, nhưng là Hồng Vũ lại toàn thân chấn động, người này xuất hiện, trên thời gian vừa đúng, vừa vặn xác minh mình vừa rồi suy đoán.

Trong lòng hắn thoáng an tâm một ít, vi khoát tay chặn lại: "Trọng thưởng."

"Là." Hồng Khê hồ nghi lui xuống.

Đã biết rằng địch nhân tồn tại, coi như là như cũ không biết rốt cuộc là ai, Hồng Vũ cũng so với trước càng có lòng tin. Chỉ là sự tình này hắn có chút buồn rầu.

Cái này cục diện, tựa hồ là có thể tiện tay phá vỡ: Chỉ cần hắn rời khỏi luận võ chọn rể là đến nơi.

Chính là Đại hoàng tử là phụng mệnh làm việc, nhưng là Thiên Vũ công chúa thuần túy là phát ra từ bản tâm, đem hết thảy hi vọng đều ký thác ở trên người mình. hắn hiện tại cùng công chúa điện hạ, hơi có chút "Huynh đệ" cảm giác, muốn cho hắn như vậy không giảng nghĩa khí vứt bỏ huynh đệ của mình, hắn có chút tại tâm không đành lòng.

Chính là mặt khác một bên, lại là chuyện liên quan cả Hồng gia an nguy…

Hồng Vũ ám ám thở dài một hơi, hô một tiếng: "Chuẩn bị ngựa, ta phải đi ra ngoài một bận."

Hồng Dần tại cửa ra vào xuất hiện: "Thiếu gia, đã trễ thế như vậy ngài muốn đi đâu nhi?"

"Đi Đao Khinh Nguyệt điện hạ chỗ đó."

Hồng Dần lĩnh mệnh mà đi.

Theo Đao Khinh Nguyệt chỗ đó trở về, cũng đã đã muộn. Hồng Vũ tĩnh hạ tâm lai, chuyên tâm bắt đầu tu luyện.

Vận chuyển 《 Mật Nghiên Kinh 》 , chung quanh linh khí một tia nhét vào thể bên trong. Cùng lúc đó. Hồng Vũ đem linh giác khuếch tán ra, bao phủ hơn mười trượng phạm vi.

Đến sau nửa đêm, linh giác là có thể cảm nhận được lần lượt không khí ba động, đó là Vũ Đô trong thành, cũng đã kìm nén không được mọi người, bắt đầu châm ngòi pháo. Đây đã là một năm này ngày cuối cùng.

Hồng Vũ chống cự lại những này quấy nhiễu, chậm rãi hoàn thành hôm nay tu luyện, lúc này mới ngã xuống giường ngủ thật say.

Sáng sớm, liệt mã đang tại ngủ ngáy.

Nó đãi ngộ xa so với bình thường chiến mã hảo, chuồng cũng đã dùng dày đặc toàn bộ phong bế lại, trong ngoài hai tầng, cam đoan nhiệt độ ấm áp. Chuồng trong chẳng những rất rộng, mà vẫn còn có bốn con bếp lò, đốt trước hồng hồng lửa than, cho nên chuồng trong đó không khí ấm áp hoà thuận vui vẻ, chỉ có nó cùng Hỏa Mân Côi có thể hưởng thụ loại này đãi ngộ.

Liệt mã đột nhiên cảm giác rùng cả mình, mạnh mẽ một cái run rẩy tỉnh lại, trước mặt đứng đấy Hồng Vũ.

Liệt mã thấy hắn, một tiếng vui sướng tê minh, Hồng Vũ cười tủm tỉm, một tay vuốt đầu của nó, một tay lí cầm một con nướng đến vàng óng ánh, hương khí xông vào mũi điểu chân gặm, không có có một chút con nhà giàu “Phong độ” .

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Luận võ chọn rể (thượng)

"Lục phẩm hoang thú, không sai a, như thế nào, nhớ không lầm thì ở một trăm vị trí đầu tiên càng tiến một bước?"

Liệt mã không biết vì cái gì, chằm chằm vào này chỉ điểu chân, trong bụng một hồi mãnh liệt đói quá cảm giác. nó trước mặt thực trong máng còn có tốt nhất thảo phần linh lăng cỏ xào với quen thuộc đậu đen, liệt mã cúi đầu nhai một ngụm, chính là dĩ vãng mỹ vị món ngon, nhưng bây giờ là như vậy vô vị.

Nó ngẩng đầu, nhìn xem Hồng Vũ trong tay điểu chân, Hồng Vũ lại cắn một cái, cũng đã không dư thừa bao nhiêu. Liệt mã trong nội tâm cân nhắc, chiếu cái này tiến độ, bất quá hai cái, sẽ bị ăn sạch a, rốt cuộc muốn không cần phải thử một lần?

Về phần Hồng Vũ nói cái gì, nó hoàn toàn không có nghe đi vào.

Cảm giác đói bụng thường thường có thể làm cho thú loại làm ra ngoài dự đoán của mọi người cử động, tựu giống với hiện tại liệt mã, nó do dự không phải từ Hồng Vũ trên tay giành ăn vật có thể hay không đưa tới khẽ dừng quất roi, mà là một loại gần như luân lý thiên tính giãy dụa: Ta là một con ngựa a, không phải hẳn là ăn cỏ ư…

Nhưng là rất nhanh điểm này "Linh thức" đang ở đó loại mãnh liệt đói quá cảm giác hấp dẫn phía dưới mất đi, liệt mã một tiếng gào rú, toàn thân cơ nhục đột nhiên căng thẳng, sau đó tựa như đột nhiên buông ra dây cung, mạnh mẽ bắn ra ác đi ra ngoài, đại hé miệng, liều lĩnh hướng phía Hồng Vũ trên tay điểu chân vọt tới.

"Răng rắc "

Một ngụm đem xương đùi cắn đứt, tại trong miệng trắng trợn nhai nuốt lấy, một cổ nồng đậm mùi thịt, trong nháy mắt tại trong miệng bộc phát, mãnh liệt kích thích nó nhũ đầu,

trong nháy mắt đó, loại đó cảm giác thỏa mãn đem nó triệt để đánh bại

Hồng Vũ trợn mắt há hốc mồm nhìn xem trong tay còn lại nửa thanh xương đùi, đây là một đầu hoang thú, thất phẩm hoang thú Lăng Hỏa Tước, loại này ác điểu sải cánh vượt qua một trượng, xương đùi cũng đủ có người thành niên xương đùi như vậy thô, liệt mã cái này ăn hàng, rõ ràng một ngụm cho cắn đứt càng mấu chốt chính là, đây là Hồng Vũ bữa sáng, là Tiếu Nghiên chuyên môn cho hắn nướng chế. Cái này kháng hàng ăn sạch, mình còn chưa ăn no đâu.

Liệt mã liền thịt mang xương cốt, nhai được nát bấy, một chút cũng không có còn lại tất cả đều nuốt nuốt xuống, sau đó vẫn chưa thỏa mãn lè lưỡi tại trên môi liếm lấy một ngụm, sau đó một bộ bất cứ giá nào tư thái, bốn vó khẽ đảo, hướng bên cạnh rơm rạ nằm xuống, cái bụng chỉ lên trời, cái chân cũng chỉ lên trời, một bộ "Ngươi xem rồi làm a (đánh đi)" tư thế.

Hồng Vũ nở nụ cười, vốn đang có chút bận tâm sao có thể thuyết phục này đầu ăn hàng, hiện tại rất đơn giản.

Hắn cười tủm tỉm xoay người ra khỏi , liệt mã nhắm mắt lại cắn chặt răng, đợi nửa ngày, rõ ràng không có roi da rơi xuống, nhịn không được mở ra một con mắt nhìn một cái, di, không có người rồi? Tránh thoát một kiếp?

Tiếu Nghiên nghe xong Hồng Vũ mà nói, nhịn không được khuyên: "Thiếu gia, tuy nhiên nhà chúng ta rất có tiền, có thể cũng không thể như vậy xa xỉ a, một con ngựa cũng muốn ăn hoang thú yến…"

Hồng Vũ nhãn tình sáng lên: "Nói như vậy ngươi có chuyên môn cho hoang thú điều chế hoang thú yến? Hiệu quả cũng rất không tồi?"

Tiếu Nghiên không có phủ nhận, bĩu môi còn muốn nói nữa, Hồng Vũ khoát khoát tay: "Thiếu gia ta tự có chừng mực, ngươi nhanh đi chuẩn bị."

Tiếu Nghiên đành phải tòng mệnh. Đại ước chừng nửa canh giờ, Tiếu Nghiên bưng vài cái đại chén đĩa đi ra: "Tốt lắm."

Hồng Vũ gọi tới hai gã người hầu giơ, cùng tại mình đi đằng sau chuồng ngựa.

Liệt mã bụng đói cô cô gọi. nó có chút hối hận, từ đoạt Hồng Vũ ăn, hưởng qua này loại "Mỹ vị" sau, thức ăn trong máng những kia cỏ khô, nó tựu rốt cuộc ăn không vô nữa, thậm chí liền nhìn đều không nguyện ý nhiều liếc mắt nhìn.

Chính là buổi sáng ăn này một điểm đồ vật, đối với một người bình thường mà nói xem như không ít, đối với liệt mã… Thật sự chỉ có thể coi là là nhét kẽ răng.

Nó không muốn ăn cỏ khô, vừa rồi không có mỹ vị thịt để ăn có thể ăn, cực đói liệt mã tròng mắt loạn chuyển, đã bắt đầu đánh hỏng chủ ý, muốn hay không mình vụng trộm chuồn đi, lấy ăn chút gì?

Vừa lúc đó, Hồng Vũ đã trở lại. hắn phân phó hai gã người hầu, đem bốn con đại thực bàn để ở một bên, sau đó tự tay bả phía trên cái nắp mở ra. Tràn đầy tứ chén đĩa thịt để ăn

Hương khí đánh úp, liệt mã một tiếng gào rú muốn nhảy ra ngoài cướp đoạt. nó đã là lục phẩm hoang thú thực lực, điểm này người trong phủ đều biết. Cái này kháng hàng (chỉ vật có thể trở hàng) càng nộ, răng rắc một tiếng sẽ đem đổi nó một ít căn chừng thôi tao bằng cái đùi phẩm chất tốt cây cột cho kéo đứt. Kéo theo nửa thanh cây cột lao đến, này hai gã người hầu lại càng hoảng sợ, bọn họ chỉ là người thường, đối mặt một đầu lục phẩm hoang thú đánh sâu vào, có thể nào không kinh hoảng thất sắc?

Chính là Hồng Vũ tiến lên một bước, hai tay ngăn cản liệt mã.

Được được được…

Liệt mã bốn vó phát lực, đem chuồng trong cực kỳ cứng rắn mặt đất nhanh chóng bào đi ra bốn hố sâu, chính là Hồng Vũ tựa như mọc rể đồng dạng, ngăn trở nó đơn giản chỉ cần không có khiến nó trước tiến thêm một bước.

Bọn người hầu lại càng hoảng sợ, bọn họ biết rõ nhị thiếu gia khí lực lớn, đây chính là mỗi ngày mang lên thiết trụ chạy bộ; có thể là bọn hắn không nghĩ tới như thế này mà đại lục

phẩm hoang thú a, đó là cỡ nào cường đại lực lượng cơ thể, chính là đã bị nhị thiếu gia như vậy đưa tay vừa đỡ, tựu một điểm bản pháp không có, hướng không qua được

Hồng Vũ hướng hai người bãi xuống đầu: "Đã thành, các ngươi đi ra ngoài đi."

Hai người cuống quít đi ra, hai vị này nếu đấu sức đứng lên, không để ý thất thủ, hai người môt khi bị tai họa, trong nháy mắt tựu sẽ trở thành một bãi bánh thịt.

Hồng Vũ cười tủm tỉm nhìn xem liệt mã: "Như thế nào, có muống ăn không?"

Kháng hàng toàn cơ bắp thẳng gật đầu.

"Cho ngươi ăn đương nhiên không có vấn đề, bất quá ta có một cái điều kiện, ngươi có đáp ứng hay không?"

Kháng hàng không chút do dự gật đầu, đều không đi nghe được đáy điều kiện gì.

"Tốt lắm, ngươi trước thực hiện điều kiện, lập tức có thể hảo đến "

Liệt mã chằm chằm vào thực vật, không chút do dự lần nữa gật đầu.

Sau nửa canh giờ, liệt mã gào khóc đứng lên.

Hồng Vũ nhìn xem nó "Hiên ngang" gọi bậy, nước mắt hoa lạp lạp theo cực đại mã trong mắt chảy ra, cũng là giận xem líu lưỡi, cái này kháng hàng cũng quá không có lục phẩm hoang thú khí khái đi? Rõ ràng thật sự khóc, mà còn khóc ròng.

Hồng Vũ tối hôm qua trên dùng linh giác cùng Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng trao đổi một chút, đại khái tại trả giá ba mươi đàn rượu ngon một cái giá lớn sau, Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng cuối cùng đồng ý, lần nữa trợ giúp liệt mã tăng lên huyết mạch. Có thể là nghĩ muốn làm cho liệt mã trực tiếp tăng lên tới ngũ phẩm hoang thú cấp bậc, cũng không dễ dàng.

Hắn cùng Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng trao đổi, cùng hoang thú trao đổi cực kỳ tương tự, dù sao "Ngôn ngữ không thông", chỉ có thể thông qua ý thức tiến hành "Ý hội "

Cho nên Hồng Vũ trả giá một cái giá lớn "Đại khái" là ba mươi đàn rượu ngon, cũng có thể có thể Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng tưởng ba trăm đàn.

Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng mất rất lớn khí lực, mới khiến cho Hồng Vũ hiểu rõ, muốn làm cho liệt mã trong thời gian ngắn như vậy tăng lên tới ngũ phẩm, như vậy tựu cần muốn mạnh mẽ huyết mạch dung hợp, mà không phải trước chậm như vậy chậm ảnh hưởng, không nhận thức được.

Mà cưỡng chế huyết mạch dung hợp, dữ dằn hơn nữa thống khổ, tuyệt không phải người bình thường có thể nhịn thụ.

Hồng Vũ xua đuổi khỏi ý nghĩ: nó là mã nha, không quan hệ.

Vốn có Hồng Vũ còn có chút phát sầu, như thế nào câu dẫn liệt lập tức mắc câu. Này kháng hàng tấn chức lục phẩm sau rõ ràng thích ăn thịt Hồng Vũ đương nhiên không chút do dự lợi dụng hắn cái nhược điểm này.

Liệt mã không nghĩ tới hội như vậy đau, nó vì vậy không chút do dự khóc lên

Hồng Vũ trợn mắt há hốc mồm: "Ngươi đã là ngũ phẩm hoang thú, Thiết Huyết con người rắn rỏi, được không, như thế nào cùng cái tiểu hài nhi giống như…"

Hắn mũi chân nhất gẩy, một con cự đại bàn thức ăn bay qua, liệt mã lập tức lang thôn hổ yết nói cà lăm. Vừa rồi này thống khổ bi thương ủy khuất bộ dáng hễ quét là sạch. Hồng Vũ thấy thẳng lắc đầu.

Ba vạn Hoàng thành Cấm Vệ Quân bảo vệ xung quanh, theo Hoàng thành cửa nam, đến Ngự Hoa Viên quốc yến sảnh trong lúc đó, cái này một khối tựa như trường cảnh bình đồng dạng diện tích, thủ vệ cẩn thận, một con ruồi đều đừng nghĩ bay vào đi.

Hoàng thành cửa nam khẩu, ngựa xe như nước phi thường náo nhiệt.

Hai bên có hai tòa hai tầng tiểu lâu cao thấp bảy tầng đèn màu, trên tường thành có một loạt lưu kim uốn lượn cánh cung vươn ra, treo một chén chén nhỏ cự đại hoa sen đèn, đem dưới tường thành chiếu bừng sáng.

Tất cả tứ phẩm đã ngoài quan viên, đều nhận lấy Hoàng Đế bệ hạ mời, trước tới tham gia trừ tịch thịnh yến. Bất quá cũng có người vài hạn chế, nhiều nhất chỉ có thể mang lên hai người.

Vậy thế gia, nhất định là phu nhân cùng trưởng tử.

Hồng Thắng Nhật thì càng đơn giản, kêu lên Hồng Liệt Hồng Vũ hai huynh đệ là đến nơi. Liệt mã như cũ kéo xe, dưới bình thường tình huống, nó khí thế đều là thu liễm lại, nhìn về phía trên nhiều lắm là thì ra là một thớt thần tuấn một ít tuấn mã.

Lui tới đều là người trong triều đình, mọi người vào triều kinh thường gặp mặt, Hồng Thắng Nhật cười ha hả cùng mọi người chào hỏi. Hồng Liệt cùng Hồng Vũ cùng ở một bên, trên cơ bản gặp được một người muốn hô "Thúc thúc" "Gia gia", đôn hậu ổn trọng Hồng Liệt ứng đối thoả đáng, chiếm được một mảnh thừa nhận thanh âm. Hồng Vũ tựu có vẻ nhanh nhẹn rất nhiều, mọi người cũng đều không thèm để ý, gần sang năm mới, hi hi ha ha biến đổi biện pháp khích lệ hắn vài tiếng cũng đã trôi qua rồi.

Vừa lúc đó, một cỗ mộc mạc xe ngựa chậm rãi mà đến, xe ngựa xe trên kệ, có khắc một miếng tộc huy, chậm rãi lái tới, không ít phẩm cấp thấp quan viên lập tức nghênh đón, không đợi mã xe dừng lại, tựu vây quanh ở lập tức xe chung quanh chờ đợi. Cửa xe mở ra, Tống Mặc Cẩn đi xuống, chúng quan viên một loạt cùng lên, liên thanh ân cần thăm hỏi, khuôn mặt tươi cười một mảnh tựa như hải dương.

Tống Mặc Cẩn mang trên mặt lễ phép tính tiếu dung, nhàn nhạt đáp lại trước chung quanh ân cần thăm hỏi, sau đó trở lại, theo trong xe bả phu nhân đỡ lấy, mà cái thứ ba đi xuống người lại làm cho Hồng Vũ sửng sốt một chút, quay đầu lại cho đại ca một cái mập mờ ánh mắt.

Tống Du Nhiên.

Bị cấm đủ điều Tống Du Nhiên rốt cục phóng xuất ra, mà Tống Mặc Cẩn mang nàng tới tham gia hoàng gia trừ tịch thịnh yến, cái này dụng ý cũng có chút ý vị sâu xa.

Tống Du Nhiên vừa xuống xe, tựu lén lút đánh giá chung quanh, tuy nhiên che dấu rất khá, nhưng vẫn là đưa tới Tống Mặc Cẩn một cái ánh mắt nghiêm nghị. nàng cúi đầu, nhưng là tựu ở trước đó, nàng cũng đã thấy được Hồng Liệt, hai người ánh mắt đụng một cái, trong đó nhộn nhạo trước ôn nhu, làm cho bọn hắn đều hạ tâm xuống.

Hồng Thắng Nhật nhìn cháu nội liếc, thấp giọng nói: "Ngươi nên chết cái này tâm tư a, Tống mặt lạnh chắc là không biết bả nữ nhi của hắn gả cho ngươi."

Hồng Liệt một hồi thất vọng, cúi đầu tâm tình trầm thấp rất nhiều.

Hồng Vũ lại bị Hồng Thắng Nhật một ít cái "Tống mặt lạnh" ngoại hiệu làm cho tức cười, cũng không phải là ư, Lại bộ Thượng thư đại nhân mặt thủy chung cứng đờ, coi như là cười, cũng là vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười.

Hồng Vũ nói: "Ta vốn thích đặt cho người khác nâng ngoại hiệu, đây tuyệt đối là gia gia ngươi di truyền…"

Hồng Thắng Nhật trừng mắt liếc hắn một cái, mới nói với Hồng Liệt: "Chẳng lẽ ngươi hảo ôm lấy ảo tưởng, cho là Tống mặt lạnh bả nữ nhi của hắn mang đến, là tới với ngươi gặp mặt

Hồng Liệt nguyên bản xác thực tồn lấy cái này ảo tưởng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Luận võ chọn rể (hạ)

"Đừng có nằm mộng, hôm nay là bệ hạ luận võ chọn rể, Vũ Đô thành cơ hồ tất cả thanh niên tài tuấn đều tụ tập tại trong hoàng thành, hắn bả nữ nhi của mình mang đến, chính là muốn từ bên trong chọn lấy một người rồi mau đem nữ nhi gả đi ra ngoài!"

Hồng Liệt thất vọng, cả người lập tức ba hồn bảy vía đi một nửa, hồ đồ mơ màng cùng sau lưng Hồng Liệt, đối sự tình gì đều đề không nổi tinh thần đến đây.

Hồng Vũ xem tại trong mắt, trong nội tâm âm thầm thở dài. Đại ca cùng Tống Du Nhiên chuyện này, từ đầu tới đuôi chính là một cái bi kịch, hơn nữa là một cái tìm không thấy đầu sỏ gây nên bi kịch. Mỗi người đứng tại trên lập trường của mình đều không có làm sai, coi như là Hồng Vũ dã man không nói đạo lý muốn tìm nơi trút giận đều làm không được.

Hồng Thắng Nhật nhìn xem Hồng Liệt, tuy nhiên đau lòng, nhưng là lại cảm thấy làm cho cháu nội sớm một chút vứt bỏ ảo tưởng, thành thành thật thật cùng tức phụ sống tốt nhất. hắn chắp tay sau đít: "Đi thôi, theo ta đi vào."

Đái công công tại Hoàng Đế bên người hầu hạ, Hoàng thành cửa nam khẩu có mấy vị khác thân phận địa vị kém hơn chút một ít thái giám chờ đón trước, còn có Đại hoàng tử đại biểu Vũ Tông Hoàng Đế tại nơi này chào hỏi khách khứa.

Chứng kiến Hồng Thắng Nhật, Đại hoàng tử phá lệ nhiệt tình, bước nhanh tiến lên chắp tay thi lễ: "Hồng lão tướng quân, mau mau mời đến, phụ hoàng chờ ngươi thật lâu."

Hồng Thắng Nhật ha ha cười: "Điện hạ khách khí, cựu thần ngỗi không dám nhận, cái này đi vào, điện hạ đi mau lên, không cần mời đến chúng ta."

Đại hoàng tử vẫn là đem hắn đưa vào đi, lúc này mới chắp tay cáo từ, Hồng Thắng Nhật đi qua, Hồng Vũ lại bị Đại hoàng

tử một phát bắt được, thấp giọng dò hỏi: "Ngươi chuẩn bị thế nào, có nắm chắc hay không?"

Hồng Vũ kỳ thật trước khi đến tựu kế hoạch tốt lắm, hắn tin tưởng mười phần gật đầu: "Yên tâm đi, hết thảy có ta!"

Đại hoàng tử cho tới bây giờ không gặp hắn như vậy "Khẳng định" qua, không biết vì cái gì, ngược lại tâm lý có loại không nỡ cảm giác. hắn còn muốn hỏi lại, Tống Mặc Cẩn đã tại một đoàn quan viên túm tụm hạ đã đi tới, hắn đành phải nhanh chóng nói một câu: "Muội muội của ta cả đời hạnh phúc tựu rơi vào tại trên người của ngươi." Sau đó tranh thủ thời gian chồng chất trên khuôn mặt tươi cười đi nghênh đón Tống Mặc Cẩn.

Hồng Vũ nhìn xem Tống mặt lạnh sau lưng Tống Du Nhiên, xoay người đuổi theo gia gia.

Vừa đi hai bước, theo bên cạnh xuất hiện một cái tiểu thái giám, một bả nắm chặt hắn, tế thanh tế khí nói ra: "Vũ thiếu gia, ngài chậm một chút đi a, ta đều theo không kịp ngươi."

Hồng Vũ một cái run rẩy, tranh thủ thời gian bỏ qua tay của hắn.

Tiểu thái giám vũ mị cười, Hồng Vũ giật mình: "Mai… Điện hạ, ngươi làm cái gì vậy?"

Giả dạng làm thái giám vụng trộm chạy ra ngoài Mai Thiên Vũ biến sắc, nổi giận đùng đùng nói: "Như ngươi vậy an bài rốt cuộc được chưa?"

Hồng Vũ một vỗ ngực: "Ngươi cứ yên tâm đi, hết thảy có ta!"

Mai Thiên Vũ hai ngón tay vuốt mình trơn bóng cái cằm, chằm chằm vào Hồng Vũ nhìn một chút xem: "Ta cảnh cáo ngươi, nếu lấy đập bể, ta coi như là lập gia đình, cũng sẽ không bỏ qua ngươi, ta cam đoan sẽ đối với ngoài tuyên bố, ngươi là tình nhân của ta!"

Hồng Vũ một cái run rẩy: "Tiểu cô nãi nãi ngài cứ yên tâm đi, theo như ta nói đi làm, tuyệt đối không có vấn đề!"

Mai Thiên Vũ hừ hừ một tiếng tiến vào một lần trong bụi cây biến mất không thấy gì nữa. Hồng Vũ lau một bả mồ hôi lạnh, lo sợ bất an đứng lên, Vũ thiếu biết rõ Mai Thiên Vũ không phải mới vừa hay nói giỡn, thật sự lấy đập bể, làm cho Mai Thiên Vũ gả cho nàng không thích người, nàng lão nhân gia tuyệt đối sẽ như vậy chơi!

Hồng Vũ nhanh đi vài bước, đuổi theo Hồng Thắng Nhật, Hồng lão gia tử chắp tay sau đít hiên ngang mà đi, nhìn cũng không nhìn sau lưng cháu nội, thanh âm nhàn nhạt bay ra đi: "Là công chúa điện hạ?"

Hồng Vũ không có trông cậy vào có thể giấu diếm được một vị nhị phẩm khai thần, thành thành thật thật nói: "Đúng vậy

"

Hồng Thắng Nhật trong thanh âm mang theo một tia thoả mãn: "Kỳ thật ngươi cùng công chúa điện hạ rất hợp thích." Hồng Vũ một cái run rẩy, gia gia ngươi cái gì đều không biết không cần phải tùy tiện cái chốt hồng tuyến được không? Nữ nhân kia nhiều khủng bố, nào có mười tám võ cơ hảo…

Hồng Thắng Nhật nhìn xem phía trước dẫn đường thái giám, rớt lại phía sau một ít, cùng Hồng Vũ sóng vai mà đi, thấp giọng nói: "Nếu ngươi có thể lấy điện hạ, nói không chừng nhà chúng ta cùng bệ hạ quan hệ có thể hòa hoãn xuống…"

Hồng Vũ chứng kiến tổ phụ trong mắt loại đó chờ mong, trong nội tâm âm thầm thở dài. hắn lão nhân gia còn là tồn lấy một tia ảo tưởng, Hồng Vũ cũng có thể hiểu được, hắn loại này từ nhỏ tiếp nhận trung quân ái quốc giáo dục người, chỉ sợ đời này chuyện thống khổ nhất, chính là trên lưng một cái khi quân võng trên đắc tội danh a?

Hồng Vũ có một rất thanh tỉnh nhận thức, dùng Vũ Tông Hoàng Đế tính tình, cùng Hồng gia tuyệt đối là không chết không ngớt. Chính là gia gia lại tổng ôm như vậy một tia ảo tưởng… Thật sự là quá nguy hiểm.

Hắn nhìn xem gia gia cặp kia lão mắt, trong đó có mãnh liệt nhiệt tình hào quang, nhưng trong lòng có mềm nhũn, nghĩ muốn từ chối mà nói, rồi lại không biết như thế nào mở miệng…

Hồng Thắng Nhật tựa hồ hiểu rõ rồi cái gì, âm thầm thở dài, không nói những thứ này nữa, đương đi trước.

Quốc yến bên ngoài phòng, chính là Ngự Hoa Viên Thái Dịch trì, nếu như là tại mùa hè, Thái Dịch trì bên trong hoa sen nở rộ, bích diệp xanh tươi mấy ngày liền, hoa hồng làm đẹp, xinh đẹp khôn cùng. Hiện tại mùa đông bên trong, những này cảnh sắc đều không có. Bất quá một mảnh khoáng đạt mặt nước, như cũ làm cho lòng người chuyện sảng khoái.

Vũ Tông Hoàng Đế còn không có, quốc yến trong sảnh ngồi chờ hậu, cũng đều là một ít tứ phẩm, tam phẩm quan viên, tứ đại Thiên Trụ bên trong, Hồng Thắng Nhật là sớm nhất tới.

Hồng lão gia tử không quan tâm những vật này, sẽ không tận lực muộn. Tống Mặc Cẩn thì là làm người ngay ngắn, không thích những thủ đoạn nhỏ này. Cho nên hai người tới sớm nhất. Hồng Thắng Nhật ngồi xuống, tự nhiên có quan viên đi lên bắt chuyện, Hồng Liệt còn đắm chìm tại nghiêm trọng thất lạc bên trong, cúi đầu không nói một lời. Hồng Vũ thì là bốn phía nhìn loạn, đang ngồi có không ít người, Tiêu Lan Giang mời khách ngày đó hắn đều gặp. Bất quá những người này rõ ràng hào hứng không cao, biết rõ Phò mã danh ngạch cùng mình vô duyên. Đối thủ chân chính, một cái đều không. Hồng Vũ trong nội tâm lại bả kế hoạch của mình trước sau cân nhắc một lần, cảm giác có sáu thành nắm chắc có thể đem chuyện này hoàn mỹ giải quyết. hắn âm thầm thở dài, mình nắm giữ tình báo quá ít, chuẩn bị không đủ thời gian, có thể có sáu thành nắm chắc, đã là rất không dễ dàng

Hắn ngẩng đầu lên, xem đến đại ca Hồng Liệt không nói một lời bưng lên trước mặt chén rượu một ngụm làm.

Hồng Vũ trong nội tâm không phải tư vị, vỗ vỗ đại ca bả vai: “Ca, ngươi cứ như vậy nhận biết?”

Hồng Liệt quay đầu nhìn về phía hắn, trong ánh mắt đã có tơ máu. Hồng Liệt theo dõi hắn nhìn một hồi, đột nhiên khẽ vươn tay, dùng sức bắt lấy đệ đệ cổ tay, có chút dữ tợn nói: "Lão Nhị, ngươi nói với ta, có biện pháp nào, không quản là chuyện gì, ta đều nguyện ý đi làm! Ta đã bỏ qua một lần, lại bỏ lỡ, đời này tựu thật sự đâu vĩnh viễn không có cơ hội!"

Hồng Vũ nở nụ cười: "Đại ca, Tống mặt lạnh sốt ruột bả nữ nhi gả đi ra ngoài, ngươi làm cho hắn không gả ra được không được sao." Hồng Liệt nhãn tình sáng lên: "Ngươi là nói…" Hồng Vũ ý nghĩ xấu loạn bốc lên: "Ta có nhất kế, đưa lỗ tai tới!" Hai huynh đệ kề tai nói nhỏ một hồi, Hồng Liệt có chút không yên: "Làm như vậy, không tốt lắm đâu?"

"Vậy thì nhìn xem Tống mặt lạnh thuận lợi bả nữ nhi gả đi ra ngoài đi."

"Đi, ta duy trì!"

"Ngươi sớm theo ta này tương lai chị dâu nói rõ ràng không được sao."

Hồng Liệt nghĩ nghĩ, chậm rãi gật đầu.

Quốc yến cửa phòng khẩu, một hồi huyên xôn xao, Tống mặt lạnh tại tiền hô hậu ủng phía dưới tiến đến, tìm được rồi vị trí của mình ngồi xuống. Sớm vào những kia quan viên tranh thủ thời gian tiến lên, liên tục ân cần thăm hỏi.

Tống Du Nhiên ngồi ở phụ thân thân bên cạnh, sắc mặt lạnh nhạt, ánh mắt thỉnh thoảng hướng Hồng Liệt bên này thổi qua, Hồng Liệt cho nàng một cái mỉm cười. Tống Du Nhiên thoáng an tâm.

Tứ đại Thiên Trụ đến hai vị, đại tiểu thế gia, các quan viên cũng trên cơ bản đến đông đủ. Sau đó hoàng tử các công chúa lục tục đã đến, Cao Thành Hoằng đi theo Nhị hoàng tử bên người, hắn xuất hiện thời điểm, đang ngồi không ít phu tiểu tỷ nhãn tình sáng lên, đưa tới một mảnh nho nhỏ bạo động. Cao Thành Hoằng vẫn như cũ là như vậy treo hắn chiêu bài thức mê người mỉm cười, cử chỉ vừa vặn, bình yên ngồi xuống.

Mà Bách Lý Thịnh Thế cùng Hà Sùng thì là cuối cùng hai cái trình diện.

Bách Lý Thịnh Thế mang theo đứa con Bách Lý Phong Ma, hắn chứng kiến Hồng Vũ ở đây, lập tức trợn mắt cùng hướng, Hồng Vũ trở về ứng cho hắn một cái thoải mái mỉm cười, khí Bách Lý Phong Ma hung hăng quay đầu đi không để ý tới hắn.

Hà Sùng thì là bình tĩnh đi theo phụ thân thân bên cạnh, tựa hồ chung quanh có người nào đó, chuyện gì xảy ra, sắp cái gì tranh đoạt, đều cùng hắn không có vấn đề gì.

Hồng Vũ rất giống nhân cơ hội nói móc hắn vài câu, chính là Hà Sùng hữu ý vô ý cách hắn rất xa, Vũ thiếu gia không có tìm được cơ hội.

Tất cả mọi người đến đông đủ, nguyên bản lúc này, nên chờ đợi bệ hạ giá lâm, nhưng là mọi người lại nghị luận tới tấp, thập phần bất bình. Bởi vì Thương Lan sứ giả Tiêu Lan Giang còn chưa tới.

Cửa ra vào thái giám giọng the thé tại cuống họng một tiếng phụ xướng: "Tiêu sử đến!"

Tiêu Lan Giang một thân oai hùng bất phàm võ sĩ bào, long hành hổ bộ đi đến, lớn tiếng doạ người, khí thế ngẩng cao.

Đang ngồi rất nhiều người đều là lần đầu tiên chứng kiến Tiêu Lan Giang, làm cho là bọn hắn tại Đại Hạ trên quan trường mò mẫm lăn lộn rất nhiều năm, đầu tiên mắt chứng kiến Tiêu Lan Giang, cũng nhịn không được nữa thầm khen một câu người tốt mới!

Tiêu Lan Giang nhìn chung quanh mọi người liếc, đối mọi người phản ứng cảm thấy thoả mãn. hắn không để ý đến bất luận kẻ nào, trực tiếp đi về hướng các công chúa vị trí. Vài vị lớn tuổi chính là công chúa hé miệng cười, nhẹ nhàng mở ra, lộ ra ngồi ở mặt sau cùng Mai Thiên Vũ điện hạ.

Mai Thiên Vũ hôm nay, tận lực cách ăn mặc một chút, một thân đỏ thẫm sắc hoa mỹ váy dài, mang theo phú quý kim sắc hoa văn. Tóc mây cao lên, như vân thanh ti trên mái tóc, cắm phỉ thúy châu báu, đem nàng trắng nõn hoàn mỹ khuôn mặt, làm nổi bật được càng thêm xinh đẹp động lòng người, chỉ là ở nơi đó ngồi xuống, tựu hạc giữa bầy gà, phá lệ xuất sắc.

Tiêu Lan Giang cúi người hành lễ: "Xinh đẹp công chúa điện hạ, hi vọng ta có may mắn có thể trở thành ngài kỵ sĩ, ta đem dùng cuộc đời của ta, trung thành thủ hộ ngài."

Mai Thiên Vũ có chút không đếm xỉa tới: "Nói như vậy người rất nhiều, phần lớn là nói bốc phét, hi vọng ngươi có chút thực lực a."Nàng mặc dù nói "Hi vọng" chính là vô luận là giọng điệu còn là thần thái, hiển nhiên không có có một chút chính thức đặc biệt coi trọng Tiêu Lan Giang ý tứ. Loại này bỏ qua thần thái, Mai Thiên Vũ "Biểu diễn" đứng lên không có kinh nghiệm. Chính là nàng bản thân tựu đối Tiêu Lan Giang không có gì hứng thú, "Bản sắc diễn xuất" đã đi.

Tiêu Lan Giang giữ im lặng thối xuống tới, tại Mai Thiên Vũ trước mặt còn bảo trì phong độ, chính là xoay người sau, trên mặt lại hiện lên một tia ngoan lệ.

Hồng Vũ trong nội tâm cười, kế hoạch bước đầu tiên thành công. Có lẽ Mai Thiên Vũ khinh thị không đủ để làm cho Tiêu Lan Giang mất đi lý trí, nhưng ít ra cũng đã trong lòng hắn chôn xuống một khỏa cái đinh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Hương hầu (thượng)

Cao Thành Hoằng ngồi ở một bên, thỉnh thoảng có công chúa tiến lên, giơ chén rượu đỏ mặt, cùng hắn bắt chuyện hai câu, sau khi trở về khó tránh khỏi sẽ vì Cao Thành Hoằng nói hai câu lời hữu ích, Mai Thiên Vũ trên mặt thỉnh thoảng lộ ra vẻ chán ghét.

Cao Thành Hoằng đã ở xem Tiêu Lan Giang chê cười: Ngu xuẩn hiện tại đi lên tự rước lấy nhục, đợi đoạt được lôi chủ, công chúa nghĩ không lấy chồng cũng không được.

Hồng Vũ nhìn xem Mai Thiên Vũ, nha đầu kia ngồi ở chỗ kia thỉnh thoảng động hạ xuống, hoặc là vịn vịn tóc mây, hoặc là sát một miệng môi dưới, hoặc là run run lên bả vai, cái này một thân trang phục lộng lẫy, đích thật là làm cho nàng cảm giác được toàn thân không thoải mái, tuy nhiên quý vi công chúa, nàng lại không thế nào yêu mến cách ăn mặc, mấy lần xuất hiện ở Hồng Vũ trước mặt, đều là đồ hộp chỉ lên trời, một loại nước trong xuất phù dung cảm giác.

Hôm nay Hồng Vũ làm cho nàng như vậy "Võ trang đầy đủ", thật sự là làm khó nàng.

Vừa vặn công chúa điện hạ ánh mắt nhìn tới, hai người ánh mắt đụng một cái, Mai Thiên Vũ ảo não hướng hắn lặng lẽ vung lên đầu quyền, này ý tứ rất rõ ràng: Bản cung bị khổ nhiều như vậy, muốn là không thể thành công, có ngươi tiểu tử đẹp mắt

Hồng Vũ cho nàng một cái mỉm cười, làm cho hắn yên tâm.

Tiêu Lan Giang về tới mình trên ghế ngồi ngồi xuống, ở phía sau hắn, đứng hai vị đi theo cao thủ. Một người trong đó, lưng trường đao của hắn cùng này chỉ hòm sắt tử, một người khác trong tay mang theo một cái túi phục, Hồng Vũ suy đoán, là này chỉ phong ấn hoang thú đồng đỉnh.

Tiêu Lan Giang cũng tới, phải nói tất cả mọi người đến đông đủ, mọi người chờ đợi bệ hạ đi ra, trận này vạn chúng chú mục chính là yến hội có thể bắt đầu. Nhưng là hết lần này tới lần khác cửa ra vào thái giám có một lần tiêm trước cuống họng hô một tiếng: "Vinh công tử đến "

Lúc này đây, Đại hoàng tử tự mình cùng đi, tuy nhiên không nóng chuyện, cũng rất thận trọng đưa hắn dẫn tiến đến.

Quốc yến trong sảnh, một mảnh nghị luận thanh âm: Vinh công tử? Đây là người nào? Đại Hạ không có nghe nói qua cái gì cường đại vinh họ thế gia a. Chính là có thể làm cho Đại hoàng tử cùng đi tiến đến, người này thân phận lai lịch nhất định không đơn giản, thậm chí hẳn là còn đang tứ đại Thiên Trụ phía trên. Chính là vì cái gì chưa từng có nghe nói qua người này?

Mà lúc này, một ít tâm trí nhanh nhẹn người, cũng đã mơ hồ cảm giác được không ổn.

Đêm nay yến hội, nên vì Thiên Vũ công chúa điện hạ luận võ chọn rể, nói cách khác đêm nay trên tham gia yến hội mọi người có tư cách. Lúc này đột nhiên xuất hiện một vị lai lịch thần bí lại cũng đủ cường đại nhân tuyển, đối tất cả mọi người mà nói đều là cái tin tức xấu.

Cao Thành Hoằng trên mặt hiện lên một tia vẻ lo lắng, một cái Tiêu Lan Giang cũng đã khó đối phó, lại tới một cái Vinh Thanh Hà, hắn cũng không có có bao nhiêu nắm chắc.

Hà Sùng cúi đầu không nói, ai cũng nhìn không ra được hắn đang suy nghĩ gì, nhưng là giấu ở dưới mặt bàn mặt ngón tay, cũng đang có tiết tấu gõ động lên, hắn phụ thân Hà Thường rất hiểu rõ đứa con, con trai của đây là hoang mang trầm tư thời điểm thói quen động tác.

Hà Thường có chút hơi nghiêng thân, bất động thanh sắc thấp giọng một câu: "Dùng không thay đổi, ứng vạn biến."

Hà Sùng ngẩng đầu lên: "Tạ phụ thân chỉ điểm, đứa con hiểu rõ rồi."

Hắn như cũ như vậy không hề bận tâm ngồi, thật giống như hoàn toàn không phát hiện Vinh Thanh Hà đi tới.

Tiêu Lan Giang tại Vinh Thanh Hà vào trong nháy mắt đó, sắc mặt xoạt thoáng cái thay đổi, mặc dù là trước Hồng Vũ tại võ vận trên thắng qua hắn, hắn cũng như cũ đối lập võ chọn rể tin tưởng mười phần, bởi vì kể cả Hà Sùng tại trong, tất cả mọi người cảnh giới xa không bằng hắn. Võ vận là một chuyện, tu vi là mặt khác một sự việc. Tiêu Lan Giang có mười phần tin tưởng, có thể thoải mái chiến thắng Hồng Vũ cùng Hà Sùng, những người này đều không phải là đối thủ của hắn.

Cho nên hắn hôm nay xuất hiện thời điểm khí định thần nhàn nắm chắc thắng lợi trong tay. Chính là Vinh Thanh Hà vừa tiến đến, khiến cho hắn cảm thấy uy hiếp

Chẳng lẽ, đây mới là Đại Hạ Hoàng Đế chính thức lá bài tẩy?

Tiêu Lan Giang âm thầm một cái cười lạnh, nhìn thoáng qua còn không Hoàng Đế bảo tọa, hạ quyết tâm: Ta Tiêu Lan Giang muốn lấy đồ vật, nhất định có thể thưởng đến tay, bất kể là ai đến ngăn trở

Trong lúc nhất thời, Tiêu Lan Giang chiến ý hừng hực, tựa như trong đêm tối, một đạo bay lên trời nộ diễm.

Mà ngay cả Vinh Thanh Hà đều cảm nhận được, có chút hơi nghiêng thủ, nhìn Tiêu Lan Giang liếc, hắn đi theo phía sau nhất danh lão bộc thấp giọng nói một câu, Vinh Thanh Hà tựa hồ biết rõ Tiêu Lan Giang là ai, khóe miệng càng là lộ ra một tia khinh thường mỉm cười.

Tiêu Lan Giang giận tím mặt, mà phía sau hắn nâng đao cao thủ, thì là cơ cảnh nhắc nhở một câu: “Tiểu Hầu gia, cẩn thận, sự tình có chút không đúng

Tiêu Lan Giang thoáng cái kịp phản ứng, đột nhiên xoay người nhìn về phía Hồng Vũ, hắn lại vẻ mặt vô tội ngồi ở chỗ kia, tựa hồ cái gì cũng không biết.

Tiêu Lan Giang tỉnh táo lại, lạnh nhạt ngồi ở chỗ kia, trên người loại đó địch ý lặng yên biến mất.

Hồng Vũ trong lòng có chút tiếc nuối thở dài một tiếng, chỉ biết sự tình sẽ không đơn giản như vậy giải quyết.

Hắn nguyên bản kế hoạch là, châm ngòi vị kia người thần bí thì ra là Vinh Thanh Hà cùng Tiêu Lan Giang trong lúc đó tranh đấu, hắn tại từ đó mưu lợi bất chính. Tốt nhất hai người lưỡng bại câu thương, hắn tựu hai bên không cần đắc tội, còn có thể vi Thiên Vũ công chúa giải vây.

Bất quá cái kế hoạch này, hắn tuy nhiên làm các loại kỹ càng an bài, cũng chỉ có sáu thành nắm chắc. Dù sao đối thủ của hắn cũng không phải đứa ngốc, thật giống như vừa rồi, Tiêu Lan Giang đột nhiên tỉnh ngộ, sẽ không bị hắn nắm mũi dẫn đi.

Nhưng là Hồng Vũ chứng kiến Vinh Thanh Hà thời điểm, lại đột nhiên xuất hiện một cái khác ý nghĩ.

Hắn đang nhìn đến Vinh Thanh Hà một khắc đó, chỉ biết Vinh Thanh Hà là ai. Bởi vì Vinh Thanh Hà trên người, có một loại nhàn nhạt cảm giác, cùng Bạch Uyển Thần hết sức giống nhau.

Bạch Uyển Thần đến tự Hư Không Thần Vực, theo nàng tuổi còn trẻ, cũng đã là nhất phẩm hợp chân có thể nhìn ra, Hư Không Thần Vực bên trong ẩn núp lực lượng, vượt qua xa phàm tục thế giới có thể chống lại

Vinh Thanh Hà trên người cái loại cảm giác này cùng Bạch Uyển Thần rất giống, mặc dù không có mãnh liệt như vậy, nhưng là Hồng Vũ cũng có thể khẳng định, Vinh Thanh Hà cùng Bạch Uyển Thần rất có thể đến từ cùng một chỗ Vũ Tông Hoàng Đế muốn vi Hồng gia dựng nên như vậy một địch nhân, dụng tâm sao mà hiểm ác

Vinh Thanh Hà tại Đại hoàng tử dẫn dắt hạ, đi tới một chỗ đặc biệt những vị trí khác ngồi xuống, cả trừ tịch thịnh yến tất cả tân khách mới xem như toàn bộ đến đông đủ, Đại hoàng tử cũng về tới chỗ ngồi của mình trên. Mọi người yên tĩnh chờ giây lát, Đái công công đi ra, một tiếng thét lên: “Bệ hạ giá lâm “

Vũ Tông Hoàng Đế một thân màu vàng sáng đoàn Long Hoàng bào, bên người làm bạn trước hoàng hậu nương nương, trên mặt tiếu dung đi ra.

Mọi người cùng một chỗ quỳ xuống, hô vạn tuế. Lúc này, coi như là Vinh Thanh Hà cũng muốn "Nhập gia tùy tục" .

Vũ Tông Hoàng Đế cười làm cho mọi người bình thân, rồi sau đó yến hội bắt đầu, hết thảy bình thản như thường. Mọi người lại đều có chút không yên lòng, mọi người cũng không phải là đến vui chơi giải trí.

Vũ Tông Hoàng Đế cũng hiểu rõ mọi người tâm tư, khoát tay chặn lại nói: "Trừ tịch chi dạ, mọi người cũng đừng có câu nệ, thoải mái chè chén."

Hắn vừa nói như vậy, cũng có chút kìm nén không được gia hỏa giơ chén rượu hướng Mai Thiên Vũ chạy đâu đi, kể một ít ngưỡng mộ mà nói, nâng chén mời rượu.

Mai Thiên Vũ hôm nay rất không nể tình, chỉ là nhàn nhạt một câu: "Bản cung chỉ cùng chính thức anh hùng đối ẩm, chứng minh các ngươi là anh hùng, lại đến nghĩ bản cung mời rượu."

Chén rượu đặt ở trước mặt nàng trên mặt bàn, không nhúc nhích. Vũ Đô trong đám thanh niên tu sát mà đi.

Tiêu Lan Giang do dự hạ xuống, lại không có đứng lên. Mà Hà Sùng, lúc này hoàn toàn giống như không phải là vì luận võ chọn rể mà đến, vùi đầu ăn nhiều.

Vinh Thanh Hà đứng dậy, bưng chén rượu lên hướng phía Mai Thiên Vũ đi đến, hôm nay Mai Thiên Vũ, tận lực cách ăn mặc phía dưới, cùng dĩ vãng đồ hộp chỉ lên trời lại là mặt khác một loại phong vận, Vinh Thanh Hà trong lúc nhất thời có chút mê say, cũng may trường kỳ gian khổ tu luyện, làm cho hắn rất nhanh tỉnh táo lại. hắn đi lại kiên định, đi tới Mai Thiên Vũ trước mặt, giơ chén rượu: "Điện hạ, ta là ai ngươi nên biết a?"

Mai Thiên Vũ còn thật không biết, nàng lạnh nhạt lắc đầu: "Không có ai nói cho ta biết."

Vinh Thanh Hà còn muốn nói nữa, Mai Thiên Vũ cũng đã phi thường triệt để quán triệt Hồng Vũ trước kế hoạch, lãnh đạm nói: "Ta đều đã nói qua, chờ ngươi chứng minh mình là anh hùng, lại đến theo ta uống rượu."

Vinh Thanh Hà đụng phải một cái thiết bản, rất có chút ít tức giận, hắn đến từ Thương Thanh Thần Vực, đối đãi những này người phàm tục, tự nhiên có loại cao cao tại thượng cảm giác, mà bị người trong lòng của mình khinh thị, Vinh Thanh Hà càng thêm tức giận.

Hắn phẫn uất trở lại chỗ ngồi của mình trên, sau lưng lão bộc thân thủ vỗ nhè nhẹ đập bờ vai của hắn.

Người khác có lẽ không có cảm giác gì, Hồng Vũ linh giác bên trong, nhưng thật giống như bị đầu nhập một hạt hạt cát vào bình tĩnh mặt nước, tạo nên một tia cực kỳ rất nhỏ sóng gợn.

Này lão bộc bàn tay rơi xuống, tựa hồ có nào đó có thể ảnh hưởng nhân tâm lực lượng của thần. Hồng Vũ cẩn thận quan sát, Vinh Thanh Hà quả nhiên tỉnh táo lại, khôi phục trước thần thái.

Hắn sờ lên cằm của mình, chẳng những không lo lắng, ngược lại vui vẻ nở nụ cười.

Mai Thiên Vũ rất thất vọng, nàng cũng đã dựa theo Hồng Vũ đêm qua chuyên môn làm cho Đao Khinh Nguyệt đưa tin phương thức đi làm, tận lực cách ăn mặc phiêu xinh đẹp sáng, còn dùng thái độ của mình đi chọc giận Tiêu Lan Giang cùng Vinh Thanh Hà, hữu ý vô ý xúi giục, bất đắc dĩ hai người đều không mắc mưu. Mặc dù Hồng Vũ đằng sau còn có việc bận, nhưng là nàng cảm thấy xuất sư bất lợi, chỉ sợ tình huống không ổn a.

Hồng Vũ bưng chén rượu, đi tới Vinh Thanh Hà trước mặt, đặt mông ngồi xuống. Vinh Thanh Hà nhướng mày, mà phía sau hắn tên kia lão bộc, trên người cũng như có như không tản mát ra một cổ cường giả uy áp.

Hồng Vũ rất nói thẳng: "Ta gọi là Hồng Vũ, xuất từ Đại Hạ tứ đại Thiên Trụ Hồng gia, muội muội của ta là Hư Không Thần Vực Bạch Uyển Thần đệ tử."

Nghe được Hư Không Thần Vực bốn chữ, lão bộc không hề bận tâm không có bất kỳ phản ứng, nhưng là Vinh Thanh

Hà hỏa hậu còn là kém một ít, trên mặt hiện lên một tia kinh ngạc bị Hồng Vũ bắt đến.

Trong lòng hắn càng có nắm chắc, vì vậy tiếp tục nói: "Trước tất cả mọi người, kể cả ta cùng Tiêu Lan Giang tại trong, cũng không biết ngươi cũng trở về tới tham gia. Cho nên ta bị bệ hạ âm thầm an bài, cuối cùng đoạt được lôi chủ, thì ra là Phò mã vị."

Vinh Thanh Hà ngơ ngác một chút, chợt kịp phản ứng, vẻ giận dữ hiện ra: "Ngươi nói cho ta biết những này là có ý gì? Vũ Tông Hoàng Đế như vậy an bài là có ý gì?"

Trên người hắn khí thế cường đại theo lửa giận của hắn muốn cùng một chỗ phun dũng mãnh tiến ra, mà phía sau hắn lại vươn ra này chỉ khô gầy lão luyện, nhẹ nhàng đặt tại trên vai của hắn.

Vinh Thanh Hà khí thế lập tức trừ khử ở vô hình, không có khiến cho sự chú ý của bất kì người nào.

Hồng Vũ lạnh nhạt nói: "Ta tới nói cho ngươi biết, Mai Thiên Vũ là của ta huynh đệ, nàng mời ta bang cái này bề bộn, ta không thể chối từ. Cho nên cái này lôi chủ ta nhất định muốn."

Hắn nói xong, giơ lên chén rượu hướng phía Vinh Thanh Hà sau lưng lão bộc ý chào một cái, đứng dậy rời đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Hương hầu (hạ)

Hồng Vũ không có đi ra ngoài vài bước, cũng đã nghe được Vinh Thanh Hà đè nén phẫn nộ đối lão bộc nói: "Vũ Tông Hoàng Đế thật độc ác tâm tư" Hồng Vũ mang theo mỉm cười, thoả mãn mà đi.

Hồng Vũ nhìn thấy Vinh Thanh Hà trong nháy mắt, trong nội tâm đột nhiên bốc lên một cái ý niệm: Không có người là đứa ngốc, Vinh Thanh Hà khẳng định cũng không phải. Vũ Tông Hoàng Đế đùa bỡn quyền mưu thói quen rồi, lại xem nhẹ một điểm, hắn Hồng Vũ là không theo như lẽ thường ra bài người, mà Vinh Thanh Hà đến từ Thần Vực, cũng không thể dựa theo phàm tục ánh mắt đi đối đãi.

Cho nên Hồng Vũ rất là trực tiếp bả tất cả tình huống đều nói cho Vinh Thanh Hà, hơn nữa biểu hiện ra của mình cường thế. Như vậy lựa chọn như thế nào, muốn xem Vinh Thanh Hà chính mình.

Hồng Vũ tin tưởng, coi như là Vinh Thanh Hà sẽ không hoàn toàn dựa theo mình mong muốn phương hướng đi làm, nhưng hắn chỗ chọn lựa hành động, tất nhiên cũng không phải Hoàng Đế bệ hạ chỗ kỳ vọng.

Quốc yến trong sảnh hết thảy, cũng khó khăn tránh được Vũ Tông Hoàng Đế cùng Bách Lý Thịnh Thế con mắt. Chứng kiến Hồng Vũ đi tìm Vinh Thanh Hà, hai người nhìn nhau, Bách Lý Thịnh Thế tiến lên, quân thần hai người nhìn như uống rượu, thấp giọng trao đổi.

"Chỉ sợ Hồng Vũ cũng đã đã nhìn ra một những thứ gì."

Vũ Tông Hoàng Đế nghĩ nghĩ, nói: "Ta làm cho hoàng nhi nữa bức Hồng Vũ hạ xuống, hắn trước đáp ứng rồi."

Bách Lý Thịnh Thế vẫn còn có chút lo lắng: "Vinh Thanh Hà bên kia…"

"Hắn là thật tâm yêu mến Thiên Vũ, cho dù biết rõ trong chỗ này có âm mưu, cũng nhất định sẽ đi tới cùng."

Bách Lý Thịnh Thế gật gật đầu, lui xuống.

Vũ Tông Hoàng Đế phân phó Đái công công một tiếng, hắn đi đem Đại hoàng tử kêu đi qua. Hoàng Đế kỹ càng phân phó một phen, Đại hoàng tử sau đó rất nhanh xuất hiện ở Hồng Vũ bên người.

"Ngươi rốt cuộc chuẩn bị thế nào?" Đại hoàng tử có vẻ rất sốt ruột: "Vinh Thanh Hà là đột nhiên xuất hiện, ta trước cũng không nghĩ tới còn có một người như thế, vậy phải làm sao bây giờ? ngươi có nắm chắc đối phó hắn sao?"

Hồng Vũ thoạt nhìn rất "Thành thật" hai tay một quán: "Một cái Tiêu Lan Giang ta đều quá sức, chớ nói chi là một cái càng thêm cường hãn Vinh Thanh Hà. Điện hạ, vấn đề này cũng không nên trách ta…"

Đại hoàng tử cấp: "Chuyện liên quan muội muội hạnh phúc Hồng Vũ, ngươi cũng không muốn trơ mắt xem ta muội muội nhảy vào hố lửa a?"

Hồng Vũ đưa lưng về phía Vũ Tông Hoàng Đế cùng Bách Lý Thịnh Thế, lại có thể cảm giác được xa xa Vũ Tông Hoàng Đế cùng Bách Lý Thịnh Thế đều ở chú ý trước nơi này.

"Ta đây có biện pháp nào? Không phải ta không xuất lực, thật sự là địch nhân quá cường đại a." Hồng Vũ trong nội tâm cười thầm.

Đại hoàng tử hung hăng cắn răng, rốt cục ném ra ngoài mồi: "Hồng Vũ, ngươi thật muốn buông tay không quản, muội muội của ta cả đời hạnh phúc có thể sẽ phá hủy đi như vậy, nếu như ngươi có thể đã cứu ta muội muội, ngoại trừ chúng ta trước nói những kia chỗ tốt bên ngoài, ta đảm bảo ngươi đang ở đây Hoa Lang Quốc hành trình sau khi trở về, luận công hành thưởng, phụ hoàng phong ngươi một cái đình hầu "

Hồng Vũ tựa hồ rất do dự: "Điện hạ, ngươi điều kiện rất tốt, chính là ta cũng vậy được có năng lực như thế a…"

Đại hoàng tử lần nữa cắn răng: "Hương hầu, ta lớn nhất năng lực "

Hồng Vũ thở dài một tiếng: "Đại điện hạ huynh muội tình thâm, làm cho người cảm động, được rồi, ta bất cứ giá nào, nhất định đem cái này lôi chủ tranh xuống "

Đại hoàng tử nhẹ nhàng thở ra, vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Xin nhờ."

Hai người cạn một chén, Đại hoàng tử đi trở về, ngẩng đầu hướng Vũ Tông Hoàng Đế, không để lại dấu vết gật đầu một cái. Vũ Tông Hoàng Đế cũng rốt cục an tâm

Hồng Vũ thật không ngờ sẽ có như vậy một cái thu hoạch ngoài ý muốn, như vậy xem ra, cái này mưu kế tựa hồ không chỉ là đối phó Hồng gia a, nếu không Vũ Tông Hoàng Đế sẽ không hạ lớn như vậy vốn gốc

Đại Hạ tổ chế, khác họ không thể phong vương, nhiều nhất chỉ là phong hầu. Phong hầu cũng chia đẳng cấp, từ thấp đến cao: Đình hầu, hương hầu, huyện hầu. Đều là thực địa phong hầu, đình hầu lãnh địa chính là "Một đình chi địa", Đại Hạ "Đình", Hồng Vũ lập tức so sánh với mình kiếp trước thôn lớn. nhất huyện hầu đương nhiên chính là một huyện chi địa, cái này đất phong tuy nhiên không được là trong nước một quốc gia riêng, nhưng cũng có thể mình thu thuế, nuôi dưỡng tư binh, quyền lực thật lớn.

Hồng Vũ nhìn trúng đúng là cái này tư binh quyền lực.

Vì để cho mình cùng Vinh Thanh Hà kết thù, Vũ Tông Hoàng Đế rõ ràng không tiếc có lẽ kế tiếp hương hầu chỗ tốt, điều này làm cho Hồng Vũ rất có chút ít giật mình, càng là tò mò, chuyện này sau lưng khẳng định còn có mình chỗ không biết âm mưu.

Bất quá, chỉ cần mình không cùng Vinh Thanh Hà chống lại, Vũ Tông Hoàng Đế tùy tiện như thế nào an bài lại có thể thế nào?

Về phần Tiêu Lan Giang, bởi vì Trang Hàn quan hệ, Hồng Vũ vốn có tựu không có ý định buông tha hắn, cùng hắn kết thù không hề chướng ngại tâm lý.

Hồng Vũ duy nhất bên cạnh thủ, bên kia Vinh Thanh Hà đang tại cùng tên kia lão bộc cúi đầu mật ngữ.

“Chuyện này, kính xin thiếu gia nghĩ lại” lão bộc lực khuyên: “Tuy nhiên chúng ta Thương Thanh Thần Vực không sợ bọn họ Hư Không Thần Vực, chúng ta Vinh gia cũng có lực lượng đủ mức đối kháng Bạch gia, chính là Bạch Uyển Thần dù sao cũng là lục đại Thần Vực trẻ tuổi nhất nhất phẩm hợp chân “

Vinh Thanh Hà nhưng có chút không cam lòng: “Chính là nếu như ta không ra tay, Mai cô nương tựu muốn gả cho Hồng Vũ ta há có thể cam tâm “

Lão bộc nở nụ cười, trên mặt nếp uốn bên trong cất giấu một tia giảo hoạt: “Thiếu gia mới vừa rồi không có chú ý Hồng Vũ dùng từ?”

Vinh Thanh Hà bị hắn nhắc nhở, nao nao, nhớ lại thoáng cái lập tức tựu phát giác không đúng: “Hồng Vũ nói hắn cùng Mai cô nương là hảo huynh đệ? Cái này…”

Lão bộc như cũ chỉ là mỉm cười.

Vinh Thanh Hà giật mình: “Chẳng lẽ nói, Mai cô nương cũng không trúng ý cái này luận võ chọn rể, Hồng Vũ chỉ là ngụy trang, hắn là tới hỗ trợ?”

Lão bộc gật gật đầu, vui mừng nói: “Thiếu gia thành thục, lão gia có người kế tục “

Vinh Thanh Hà lại có điểm lo lắng: “Chính là loại chuyện này, vạn nhất nghĩ sai rồi, chẳng phải là muốn thương tiếc cả đời?”

Lão bộc hắc hắc cười lạnh: “Thiếu gia, chúng ta đến từ Thương Thanh Thần Vực, thực nếu là như vậy, đến lúc đó tự nhiên có các loại thủ đoạn có thể bức hiếp Hồng Vũ cùng Vũ Tông Hoàng Đế nhượng bộ đến lúc đó bả sự tình hôm nay nói ra, ta nghĩ Bạch gia cũng sẽ không vì một cái Hồng Vũ thật sự tựu theo chúng ta toàn diện khai chiến.”

Vinh Thanh Hà gật gật đầu, trên mặt có lòe ra một tia hung ác lệ: “Đại hiệp Hoàng Đế thật sự đáng giận, lúc này đây chuyện tình, coi như là tiện nghi Hồng Vũ, cũng tuyệt không thể nhường hắn âm mưu thực hiện được “

Lão bộc ánh mắt thâm thúy, nhìn về phía xa xa Vũ Tông Hoàng Đế, hắn chỗ đã thấy gì đó so với Vinh Thanh Hà càng thêm sâu xa, điều này cũng làm cho thanh âm của hắn trở nên càng thêm lạnh như băng: "Mai Thuấn càng ngày càng cả gan làm loạn, hừ "

Vinh Thanh Hà ánh mắt tại cả trên yến hội không ngừng quét lượng, trong nội tâm tự định giá trước như thế nào cho Vũ Tông Hoàng Đế hung hăng một bài học.

Đúng lúc này, mặt khác một bên Tiêu Lan Giang đứng dậy, hướng Vũ Tông Hoàng Đế giơ lên chén rượu: "Bệ hạ, Thương Lan sứ giả Tiêu Lan Giang, cung chúc Đại Hạ quốc vận xương long, chúc bệ hạ sống lâu muôn tuổi "

Hai câu này chúc mừng nói không hề có thành ý, trong lòng mọi người âm thầm căm tức, trách hắn vô lễ.

Vũ Tông Hoàng Đế bưng chén rượu lên đến đụng đụng môi, cười nhạt một tiếng.

Tiêu Lan Giang uống một hơi cạn sạch, sau đó nói tiếp: "Bệ hạ, ta tới được vội vàng, cho nên cũng không có chuẩn bị cái gì có thể đủ rồi lấy được ra tay lễ vật, lâm đi lúc, trong nhà vừa mới bắt được một đầu ngũ phẩm hoang thú Thiên Phách Liệp Hổ, tính toán kính hiến cho bệ hạ làm lễ vật, mong rằng bệ hạ xin vui lòng nhận cho "

Hắn nói đi khoát tay, sau lưng vị nào đi theo cao thủ bưng lấy gánh nặng đi tiến lên đây.

Hoang thú phong ấn trận pháp còn không có mở rộng mở, Vũ Đô rất nhiều người đều còn chưa từng gặp qua, cho nên đại đa số mọi người lộ ra ánh mắt kỳ quái, bảo là muốn kính hiến ngũ phẩm hoang thú Thiên Phách Liệp Hổ, mang theo như vậy một cái túi phục trên tới làm gì?

Người nào cũng biết Thiên Phách Liệp Hổ hình thể khổng lồ, hắn là nuôi nhốt ở địa phương nào, bây giờ nói sau đó lại thỉnh bệ hạ phái người đi đón thu là được.

Hơn nữa ngũ phẩm hoang thú, nếu như là hai đại thế gia, lẫn nhau tặng tặng quà lại là phù hợp, nhưng là đối với quốc cùng quốc trong lúc đó vãng lai, tựu có vẻ có chút keo kiệt.

Mọi người ở đây nghi hoặc bên trong, tên kia đi theo cao thủ trên tiền lai, đem trong tay gánh nặng đặt ở một cái bàn trên, cổ tay nhẹ nhàng run lên, gánh nặng nút buộc tự động mở ra, lộ ra trong đó Thanh Đồng Đỉnh.

Tiêu Lan Giang nhìn xem chung quanh, cười thần bí, tâm niệm thúc dục, đồng đỉnh bên trong bay lên trời một mảnh thôi chói lọi quang vụ, ngũ quang thập sắc, sáng lạn mê người.

Tựu tại quang trong sương mù, nhanh chóng ngưng tụ ra một đầu cự Đại Hoang thú ầm ầm một tiếng đáp xuống quốc yến trong sảnh trung ương trên đất trống. Chỗ đó vốn là muốn chuẩn bị ca múa biểu diễn.

Quốc yến sảnh đỉnh cao sáu trượng, này đầu cự Đại Hoang thú tại nơi này lại chỉ có thể ủy khuất cúi đầu, mở rộng không mở, phát ra từng tiếng bất mãn tiếng gầm gừ, chấn đắc chung quanh trên bàn cơm chén chén nhỏ va chạm, đinh đương rung động.

Ngũ phẩm hoang thú Thiên Phách Liệp Hổ, nó vừa xuất hiện, chung quanh lập tức một mảnh kinh hô thanh âm. Đã kinh ngạc tại này đồng đỉnh bên trong vậy mà phong ấn như vậy một đầu quái vật khổng lồ, cũng kinh ngạc tại Tiêu Lan Giang vậy mà không hề cố kỵ đem ngũ phẩm hoang thú tại chỗ triệu hoán đi ra. Hoang thú kiệt ngao bất tuần, xuất hiện tại nơi này nhất định sẽ tạo thành cự đại phá hư.

Trước hết nhất kịp phản ứng đúng là Vũ Tông Hoàng Đế bên người vài cái nhìn về phía trên không chút nào thu hút thái giám, bốn người cùng một chỗ tiến lên một bước, thân thể trong thật giống như đánh nát một tầng vỏ trứng, cường giả khí thế phá thể ra, tại bốn người sau lưng, Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ Huyền Âm Tứ Tượng Thần Thú võ đạo pháp tướng lăng không ngưng tụ, kim quang bắn ra bốn phía, cao tới năm trượng

Nhị phẩm khai thần

Mặc dù chỉ là nhị phẩm khai thần sơ kỳ, hơn nữa có thể cảm ứng ra, đều là dùng bí dược cùng đặc thù thủ đoạn kích thích mới có thể đạt tới cảnh giới này, cả đời tăng lên vô vọng,

nhưng là thoáng cái xuất hiện tứ đại nhị phẩm khai thần, hãy để cho ở đây tất cả mọi người thầm giật mình.

"Làm càn" Hồng Thắng Nhật cùng Bách Lý Thịnh Thế cơ hồ là đồng thời vỗ án hai người là thân tử bên trong trước hết nhất kịp phản ứng, hai người đều là nhị phẩm khai thần hậu kỳ, chắc lần nầy nộ, khí thế càng là đáng sợ, nhất là Hồng Thắng Nhật, lão tướng quân râu tóc đều dựng, sau lung bắc hoang chân kinh 》 ngưng tụ Thái Cổ Ma Tượng pháp tướng ngửa mặt lên trời rít gào, cao tới mười trượng, kim quang như kiếm, bắn phá tứ phương, mãnh nhún chân, tựa hồ cả đại địa đều bị run rẩy.

Như thế cường hãn dưới áp lực, Tiêu Lan Giang cũng nhịn không được nữa kêu lên một tiếng đau đớn, rút lui một bước, hắn sau lưng hai vị đi theo cao thủ vội vàng cùng tiến lên trước, phóng ra võ đạo của mình pháp tướng, một đầu tam thủ đằng xà, một đầu diện mục một mảnh hỗn độn thần minh, hai người một cái nhị phẩm khai thần sơ kỳ, một cái là nhị phẩm khai thần hậu kỳ, hai người hợp lực, ngăn cản Hồng Thắng Nhật một người còn rất cố hết sức.

Hồng Thắng Nhật Thái Cổ Ma Tượng pháp tướng lần nữa rống giận, trước đủ chà đạp, tam thủ đằng xà cùng Hỗn Độn thần minh đều có vẻ có chút sợ hãi, bảo vệ chặt chủ nhân không dám trên

Về phần đầu kia ngũ phẩm hoang thú Thiên Phách Liệp Hổ, đã sớm bị dọa đến phủ phục trên mặt đất một cử động cũng không dám.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Mã đạp hoang hổ (thượng)

Tiêu Lan Giang tại hai Đại Cao Thủ che chở hạ, thở gấp thở ra một hơi, trên mặt rốt cục khôi phục một tia huyết sắc. hắn ha ha cười lần nữa tiến lên đây, nhưng vẫn là không dám thoát ly hai Đại Cao Thủ hộ vệ phạm vi: "Bệ hạ, chư vị, thỉnh không cần khẩn trương. Này đầu Thiên Phách Liệp Hổ đã bị ta hàng phục, cho nên phóng xuất ra tuyệt đối sẽ không có bất kỳ không ổn."

Hắn dương dương đắc ý mà nhìn xem chung quanh mọi người: "Mặt khác cũng bêu xấu, ta Thương Lan trận sư cũng đã nghiên cứu ra cơ thể sống phong ấn trận pháp, tuy nhiên còn có một chút không đủ, nhưng là cũng đã có thể phong ấn hoang thú, điều này làm cho hoang thú đại quy mô đầu nhập tác chiến đã trở thành khả năng!"

Hắn nói lời này thời điểm, trong ánh mắt có một chút hàm nghĩa không rõ quang mang chớp thước —— không cần phải nói hiểu rõ, Đại Hạ quan lớn môn đều có thể hiểu rõ, nếu như một ngày nào đó Đại Hạ cùng Thương Lan khai chiến, tựu rất có thể muốn đối mặt một đoàn cuồng bạo hoang thú!

Chứng kiến một ít Đại Hạ quan viên có chút biến sắc, Tiêu Lan Giang biết rõ mục đích của mình đạt đến, có một chút liền ngừng lại, sẽ không đang tiếp tục cái đề tài này. hắn hướng Vũ Tông Hoàng Đế vừa chắp tay: "Bệ hạ, để cho tiện, ta sớm hàng phục này đầu Thiên Phách Liệp Hổ, kính xin bệ hạ phái ra người tới tiếp thu."

Hồng Vũ rốt cục giật mình, khó trách Tiêu Lan Giang hàng phục Thiên Phách Liệp Hổ sau, cũng không dùng nô dịch trận pháp, nguyên lai hắn đã sớm quyết định chủ ý "Kính hiến" Thiên Phách Liệp Hổ, không dùng nô dịch trận pháp, không có nô dịch khế ấn, vậy thì cần Đại Hạ một lần nữa phái người đến hàng phục, mà không phải trực tiếp chuyển giao nô dịch khế ấn có thể.

Vũ Tông Hoàng Đế sắc mặt có chút khó coi.

Tiêu Lan Giang chiêu thức ấy rất là nham hiểm, hắn chỉ là nương "Dâng tặng lễ vật" hướng Đại Hạ thị uy mà thôi. hắn chỉ là ngũ phẩm nguyên định tu vi, là có thể hàng phục ngũ phẩm hoang thú, Đại Hạ nếu như muốn tiếp nhận cái này lễ vật, nhất định phải tại chỗ lần nữa hàng phục này đầu ngũ phẩm hoang thú mới được.

Chỉ là ngũ phẩm hoang thú, tùy tiện một vị tam phẩm hiển thánh thì có thể khiến nó hàng phục. Chính là nếu như phái ra một vị tam phẩm hiển thánh, không chẳng khác nào thừa nhận Đại Hạ trẻ tuổi nhất đại không bằng Thương Lan?

Cho nên nếu như không thể phái ra một vị ngũ phẩm nguyên định cảnh giới võ giả, hàng phục Thiên Phách Liệp Hổ, Đại Hạ cái này một hồi coi như là thua.

Rồi sau đó, mặc dù là hai nước thành công kết minh, Đại Hạ cũng nhất định người thấp một đầu, liên minh sẽ dùng Thương Lan thành chủ đạo.

Tiêu Lan Giang tâm tư âm độc, giảo hoạt vô cùng.

Nhưng là phải nói ngũ phẩm nguyên định hàng phục ngũ phẩm hoang thú, Đại Hạ quân thần càng nghĩ, thật đúng là không có người nào tuyển. Hồng Thắng Nhật tức giận vô cùng, hận không thể xông đi lên một quyền đập bể dẹp cái này dám ở Đại Hạ cảnh nội diễu võ dương oai Thương Lan người, chính là thật muốn làm như vậy, Đại Hạ tựu thật sự không nể mặt.

Quốc yến trong sảnh, ngày bình thường những kia mắt cao hơn đầu thanh niên tài tuấn môn tất cả đều xấu hổ địa cúi đầu. Vũ Tông Hoàng Đế ánh mắt nhìn hướng Hà Sùng, Hà Sùng do dự một chút, cũng không mười phần nắm chắc, cũng chầm chậm cúi đầu.

Nhị hoàng tử nhìn xem bên người Cao Thành Hoằng, tràn đầy chờ mong, lúc này nếu như có thể ngăn cơn sóng dữ, này mình tại phụ hoàng trước mặt cũng là rất lớn lộ một bả mặt! Chính là Cao Thành Hoằng lại nhẹ nhàng lắc đầu, hắn cũng không có nắm chắc. Nhị hoàng tử một hồi thất vọng.

Hoàng Đế trong nội tâm thở dài, đã bắt đầu lo lắng như thế nào đem chuyện này ảnh hưởng bất lợi xuống đến thấp nhất, chợt thấy Đại hoàng tử hướng mình nháy mắt mấy cái.

Hoàng Đế còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, một cái lười biếng thanh âm vang lên: "Thương Lan đều là nghèo kiết xác sao? Ngũ phẩm hoang thú cũng không biết xấu hổ xuất ra tay?"

Hoàng Đế theo thanh âm nhìn sang, tựu gặp Hồng Vũ chính bả gặm quang một cây xương gà nhét vào trên mặt bàn.

Vũ Tông Hoàng Đế bừng tỉnh đại ngộ, đúng rồi, vì cái gì bắt hắn cho đã quên. Làm cho Hồng Vũ ra mặt vãn hồi Đại Hạ thể diện, Vũ Tông Hoàng Đế trong nội tâm luôn luôn chút ít không thoải mái, nhưng là bây giờ tình thế bức người không có khác lựa chọn.

Tiêu Lan Giang khó xử cả Đại Hạ triều đình, một trong những mục đích cũng chính là nghĩ ra khẩu ác khí, cái này khẩu ác khí chính là lúc trước Hồng Vũ nghẹn cho hắn.

Hồng Vũ nhảy ra, Tiêu Lan Giang cầu còn không được. hắn hắc hắc một hồi cười lạnh: "Hồng Vũ ngươi muốn nói cái gì?"

Hồng Vũ hướng Vũ Tông Hoàng Đế khẽ khom người: "Bệ hạ, loại này vụn vặt chuyện tình, kỳ thật hoàn toàn không tất yếu ngài đến quan tâm, xin ngài sự chấp thuận bả nhà của ta kéo xe ngựa tôi gọi tiến đến

"

Hoàng Đế có chút buồn bực, nhưng vẫn là vung tay lên: "Đi mang đến."

Đái công công gật đầu một cái, tự mình đi, ra nước ngoài yến thính, Đái công công hai chân xê dịch, lăng không phi độ nhanh chóng vô cùng đến bên ngoài cửa cung. Vừa đến một hồi, chỉ dùng ngắn ngủi một chén trà thời gian.

Tiêu Lan Giang trong nội tâm có một cổ dự cảm bất hảo, cái này tiểu hỗn đản càng làm con ngựa kia lấy vào để làm gì? Chẳng lẽ hắn còn muốn bằng vào một con ngựa đánh bại của

ta hoang thú? Không có khả năng a, trước đó lần thứ nhất này thất ngựa chết còn là lâm trận đột phá mới có thể đối kháng của ta thiết giáp tê ngưu, lúc này mới hai ngày thời gian, coi như là thượng cổ huyết mạch cũng không có khả năng tăng lên tới ngũ phẩm!

Hắn hồ nghi chằm chằm vào Hồng Vũ, lấy không rõ cái này tiểu hỗn đản muốn làm gì.

Không riêng hắn không rõ, ở đây tất cả mọi người cơ hồ đều không rõ. Trẻ tuổi trải qua "Liệt mã đấu Thiết Tê" tiết mục, vô cùng rõ ràng liệt mã nhiều nhất chính là lục phẩm cấp bậc, chính là Thiên Phách Liệp Hổ là ngũ phẩm a! Kém trước một cái đại đẳng cấp, căn bản không có khả năng có cái gì làm. Hồng Vũ còn bả liệt mã lấy tới đây làm gì?

Thế hệ trước càng không rõ, hàng phục hoang thú, Hồng gia cái kia bại gia tử bả một con ngựa lấy vào để làm gì? Đây không phải cho Đại Hạ dọa người sao?

Hồng Thắng Nhật đám người đã thu khí thế của mình, không có nhị phẩm khai thần môn áp chế, Thiên Phách Liệp Hổ lại phấn chấn lên, một thân kim sắc cùng màu đen muốn hỏi lông dài lay động, uy phong lẫm lẫm!

Đái công công nắm liệt mã tiến đến —— hắn lại là nghĩ cưỡi, liệt mã không đáp ứng. Đái công công nhanh chóng cân nhắc thoáng cái liền buông tha, bệ hạ vẫn chờ đâu.

"Bệ hạ, con ngựa dẫn đến."

Vũ Tông Hoàng Đế khoát tay chặn lại, Đái công công về tới Hoàng Đế bên người. Vũ Tông Hoàng Đế nhìn về phía Hồng Vũ, Vũ thiếu gia cười hì hì: "Tạ ơn bệ hạ."

Hắn quay người lại chỉ vào đầu kia Thiên Phách Liệp Hổ đối liệt mã nói ra: "Thử xem, đánh một trận!"

Nguyên bản đầy cõi lòng chờ mong duỗi dài cổ mọi người thiếu chút nữa ngã trên mặt đất, cái này tên gì lời nói? Làm cho một con ngựa đi theo một đầu ngũ phẩm hoang thú đánh một trận? Lừng lẫy chịu chết? Còn là mỹ vị điểm tâm đưa lên khẩu?

Vũ Tông Hoàng Đế cùng Bách Lý Thịnh Thế nhìn nhau, đều phát hiện liệt mã bất phàm: Đối mặt một đầu ngũ phẩm hoang thú, liệt mã rõ ràng hào không sợ hãi, cử chỉ tự nhiên!

Thiên Phách Liệp Hổ tựa hồ nghe rõ, táo bạo điên cuồng hét lên, vô cùng phẫn nộ. Nếu như không phải Tiêu Lan Giang ước thúc, nhất định cũng đã một bước tháo chạy tới đem liệt mã cùng Hồng Vũ cùng một chỗ cắn chết.

Mà Tiêu Lan Giang, khóe môi nhếch lên một tia khinh thường cười lạnh: "Hoàn khố chính là hoàn khố…

Liệt mã bất mãn tê minh một tiếng, tựa hồ là tại phàn nàn cái gì, Hồng Vũ cảm thấy mất mặt: "Đánh thắng có thịt ăn!"

Liệt mã hai mắt tỏa ánh sáng, gào khóc kêu hai tiếng, mạnh mẽ run lên cổ, hung ác hung ác lông bờm trong sát na thật giống như cương châm vậy thẳng tắp, ngũ phẩm hoang thú khí thế ầm ầm ra, hung hăng mà hướng trước Thiên Phách Liệp Hổ vọt tới.

Thiên Phách Liệp Hổ bị cổ khí thế kia oanh có chút trở tay không kịp, vô ý thức lui về phía sau một bước, buồn bực nhìn xem con ngựa kia: Cái này thật sự là một con ngựa?

Người chung quanh cũng choáng váng: Đây chỉ là một con ngựa? Khi nào thì mã có thể đối kháng hoang thú, hơn nữa còn là ngũ phẩm hoang thú? ! Này thật to Hồng Phủ trong đó, còn cất giấu cái gì không thể tưởng tượng nổi bí mật!

Liệt ngựa hí minh trước, từng cổ khí thế thật giống như liên phát công kích, không ngừng hướng phía Thiên Phách Liệp Hổ phóng đi, nó bốn vó trở mình đạp, cường hãn lực lượng ba động tầng tầng cuồn cuộn. Thiên Phách Liệp Hổ lui về phía sau một bước sau, phát hiện trước mắt con ngựa này trong thân thể, ẩn chứa một cổ khiến nó sợ hãi lực lượng!

Này là đến từ xa Cổ Thần thú lực lượng, ẩn chứa càng đẳng cấp cao lực lượng, trời sinh áp chế bọn chúng những này "Cấp bậc thấp" hoang thú. Đối mặt loại lực lượng này, Thiên Phách Liệp Hổ rất muốn cường ngạnh đứng lên, rõ ràng tất cả mọi người là ngũ phẩm, vì cái gì một con hổ không thể chiến thắng một con ngựa?

Chính là Thiên Phách Liệp Hổ chính là cường ngạnh không đứng dậy, nó cảm giác được con ngựa này trong cơ thể cất giấu một đầu đáng sợ quá Cổ Thần thú, nó tứ chi như nhũn ra, vô ý thức muốn thoát đi, rời đi cái này thất cổ quái mã càng xa càng tốt!

Thiên Phách Liệp Hổ từng bước một lui về phía sau, rốt cục ngao ô một tiếng gào thét, chạy thục mạng trở về núp ở Tiêu Lan Giang sau lưng!

"A ——" toàn trường người há hốc mồm, con ngựa kia rõ ràng thật sự thắng! Như vậy không thể tưởng tượng nổi một màn, vậy mà thật sự xuất hiện. Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, bọn họ bất kể như thế nào cũng không thể tin tưởng. Nếu là có người nói cho bọn hắn biết cái này tràng diện, bọn họ khẳng định còn sẽ chửi ầm lên đối phương nói năng bậy bạ! Nhưng là lúc sau, phỏng chừng bọn họ nếu muốn người khác kể ra một màn này.

Tiêu Lan Giang cả người đều ngây dại: một màn này tái diễn! Làm sao có thể! Lục phẩm hoang thú thiết giáp tê ngưu không được, ngũ phẩm hoang thú Thiên Phách Liệp Hổ cũng không được? Dựa vào cái gì a, nó chính là một con ngựa… Như thế nào hết lần này tới lần khác để cho ta gặp gỡ như vậy một con ngựa…

Liệt mã dương dương đắc ý, trở mình đạp cái này bốn vó, trên mặt đất gõ được được được rung động, trong lỗ mũi phun ra hai cổ nhiệt khí, hướng Hồng Vũ thân mật đi từ từ đầu, Hồng Vũ một bả đẩy ra, xua đuổi nói: "đi ra bên kia đi."

Liệt mã ủy ủy khuất khuất đi bộ qua một bên đi.

Người chung quanh mà ngay cả Tống Mặc Cẩn loại ngày này sống nguội mặt, cũng là da mặt rút ra rút ra: Đây là cái gì thái độ? Một thớt có thể đối kháng lục phẩm hoang thú, hơn nữa cuối cùng chiến thắng thần câu, cư nhiên như thế đối đãi? Coi như là đổi thành bệ hạ, cũng muốn hết sức yêu quý mới là a? Tiểu tử này thật sự là đang ở trong phúc không biết phúc a!

Trong lúc nhất thời, chúng nhân đố kỵ vô cùng, lửa nóng ánh mắt quăng hướng liệt mã, đều ở cân nhắc trước, có thể hay

không bả này đầu thần câu hấp dẫn tới.

Hồng Vũ vỗ vỗ tay, cái này mới nói ra mục đích của mình: "Tiêu Lan Giang, ngươi không phải để cho chúng ta Đại Hạ tiếp thu sao? Được a, ngươi theo ta gia mã giao tiếp thoáng cái a."

Mọi người thẳng đến lúc này mới hiểu được Hồng Vũ bả liệt mã lấy vào ý tứ, làm cho một con ngựa cùng Tiêu Lan Giang giao tiếp, đây chẳng phải là nói, Tiêu Lan Giang cùng một đầu súc sinh ngang nhau? Tiêu Lan Giang vừa rồi muốn cho Đại Hạ thật mất mặt, kết quả tại Hồng Vũ trước mặt mặt quét rác, bị trực tiếp quét vào súc sinh đạo.

"Ha ha ha!" Mọi người cười vang, Tiêu Lan Giang mặt trong nháy mắt trướng đến đỏ bừng, đến mức giống như một mực đun sôi con cua, nhưng không biết làm như thế nào phản bác.

Vũ Tông Hoàng Đế cười nhạt một tiếng, tuy nhiên rất không thích Hồng Vũ, nhưng là sự tình này, Hồng Vũ thật sự cho Đại Hạ tăng mặt, hơn nữa hung hăng đả kích Thương Lan dáng vẻ bệ vệ, hắn trong nội tâm còn là rất hài lòng.

Nhưng là cũng không có khả năng làm cho Hồng Vũ cứ như vậy hồ đồ, hắn làm bộ trách cứ: "Đã thành, Hồng Vũ, người tới là khách, không được vô lễ."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Mã đạp hoang hổ (hạ)

"Là." Hồng Vũ cũng làm bộ đáp ứng một tiếng, bên kia Hoàng Đế lặng lẽ ý bảo, Đái công công đi xuống đi, đem Thiên Phách Liệp Hổ tiếp thu tới.

Cái này lão thái giám xem ra cũng là nhị phẩm khai thần tiêu chuẩn, Thiên Phách Liệp Hổ bị liên tiếp giằng co nhiều lần, căn bản không dám có bất kỳ phản kháng ý niệm, ngoan ngoãn đi theo hắn đi

Hồng Vũ tắc nói với Tiêu Lan Giang: "Không phải ta nói ngươi, loại này lễ vật cũng có thể lấy được ra tay? Chính là ngũ phẩm hoang thú. Bất quá ngươi nói đúng, có hoang thú phong ấn trận pháp sau, lợi dụng hoang thú đại quy mô tác chiến đã trở thành khả năng. Phương diện này chúng ta có thể tham thảo xuống…"

Tiêu Lan Giang lập tức tinh thần tỉnh táo, liệt mã chiến thắng Thiên Phách Liệp Hổ, chỉ là bị mất cái tiểu mặt mũi, chính là hoang thú phong ấn trận pháp lại là chiến lược mặt trên ưu thế, ở phương diện này, Thương Lan đối mặt Đại Hạ có ưu thế tuyệt đối.

"Nếu như đại Hạ trả giá cũng đủ một cái giá lớn, ta có thể thuyết phục Đế Quân bệ hạ, lo lắng trợ giúp Đại Hạ một đám hoang thú phong ấn trận pháp…"Hắn lời này vừa nói ra, đã nhìn thấy Hồng Vũ theo trong tay áo túm ra đến một bả Viên Viên tiểu thiết bài, sau đó tiện tay hướng ra phía ngoài vung lên.

Quốc yến bên ngoài phòng mặt trên mặt nước, một mảnh rầm rầm nổ, tất cả hoang thú xuất hiện!

Tam phẩm Đại Địa Quỳ Ngưu, tam phẩm Lôi Thiên giải!

Tứ phẩm liệt linh Báo Vương, tứ phẩm Lục Hành khủng điểu…

Hồng Vũ thật giống như không đi hướng hắn khoe khoang Đại Hạ càng thêm tiên tiến hoang thú phong ấn trận pháp đồng

dạng, chỉ là lải nhải đắc đạo: "Ngươi xem, ngũ phẩm hoang thú thật sự cầm không ra tay a, nếu không chúng ta quà đáp lễ ngươi một đầu tứ phẩm hoang thú? ngươi thử xem xem có thể hay không hàng phục?"

Đại Hạ quân thần lúc này, cái kia thỏa mãn a!

Chẳng những hung hăng đánh Tiêu Lan Giang một bạt tai, đưa hắn cùng một đầu súc sinh hoạch làm ngang nhau, hơn nữa đem chỗ tốt cũng ăn, ngũ phẩm Thiên Phách Liệp Hổ chiếu thu không lầm. Cuối cùng còn rất không "Hàm súc" cùng Tiêu Lan Giang khoe khoang một bả Đại Hạ vượt lên đầu kỹ thuật! Cái này năm nay trôi qua có sinh sôi có vị a! Hồng Thắng Nhật cười ha ha, một tay vuốt râu, thật lâu không có cảm thấy nguyên đến mình đứa cháu này như vậy thuận mắt! Hồng lão gia tử cả đời đều ở cùng kẻ thù bên ngoài tác chiến, có thể nhất đạt được hắn nhận đồng hành vi, đương nhiên chính là chống lại ngoài nhục. Hồng Vũ hôm nay hoàn toàn làm được.

Mai Thiên Vũ một đôi nắng mắt to khom thành hai đạo trăng lưỡi liềm, cười tủm tỉm nhìn xem Hồng Vũ, trong lòng tự nhủ hảo huynh đệ, có mặt mũi!

Tiêu Lan Giang vô cùng buồn bực, bởi vì luận võ chọn rể còn chưa có bắt đầu, hắn tựu như vậy dọa người ném đến bà ngoại gia.

Hắn âm tàn trừng Hồng Vũ liếc, sau đó yên lặng địa lui trở về, hắn mình an ủi, còn có cơ hội, chỉ cần tại luận võ chọn rể trung đánh bại Hồng Vũ, như cũ có thể tại hai nước trong liên minh đoạt được tiên cơ!

Chính là hắn đẩy sau khi trở về, lại cảm giác được có một chút không đúng, vừa nghiêng đầu, Vinh Thanh Hà hai con mắt sáng chói tựa như chân trời tinh thần, chằm chằm khẩn hắn!

Tiêu Lan Giang hừ lạnh một tiếng, không chút nào yếu thế trừng trở về.

Vinh Thanh Hà một cái cười lạnh, đối bên người lão bộc nói ra: "Ta không muốn làm cho Đại Hạ Hoàng Đế âm mưu

thực hiện được, chính là Hồng Vũ như thế tự ngạo, ta cũng không thể khiến hắn thống khoái.”

Lão bộc cười ha hả: “Thiếu gia nghĩ làm như thế nào?”

Vinh Thanh Hà tự tin cười: “Ta không cùng Hồng Vũ là địch, chính là nếu như hắn thua cho người khác, theo ta nhưng là không còn quan hệ…”

Lão bộc giật mình, khẽ gật đầu.

Mà Hồng Vũ khoe khoang xong, chứng kiến Tiêu Lan Giang chết rồi thân cha mẹ sắc mặt, cảm thấy mỹ mãn, vung tay lên đem bên ngoài hoang thú tất cả đều thu trở về.

Yến hội tiến hành không sai biệt lắm, Đái công công tiến đến bẩm báo Hoàng Đế: “Bệ hạ, cũng đã chuẩn bị xong.”

Vũ Tông Hoàng Đế nhàn nhạt đạo đó: “Vậy thì bắt đầu a.”

Đái công công khẽ cong eo: “Tuân chỉ.”

Hắn đi tới một bên, nhẹ nhàng một gõ cái chuông nhỏ, “Đương” một tiếng du dương, quốc yến trong sảnh dần dần an tĩnh lại, mọi người chờ mong nhìn xem Hoàng Đế.

Vũ Tông Hoàng Đế mỉm cười: “Trẫm biết rõ tất cả mọi người có chút sốt ruột chờ.”

Không ít người thẹn thùng mà cười, Hoàng Đế tiếp tục nói: “Thiên Vũ là trẫm hòn ngọc quý trên tay, nhưng hài tử cuối cùng muốn lớn lên, khuya hôm nay luận võ chọn rể, trẫm cũng không cần nhiều lời cái gì, Thiên Vũ quốc sắc thiên hương, đa tài đa nghệ, vô luận là tư chất còn là tu vi, phóng nhãn cả Thanh Nguyên đại lục, đều là tốt nhất chi tuyển, hôm nay tới nhiều người như vậy, tựu chứng minh trẫm nữ nhi đến cỡ nào vĩ đại!”

Mọi người ồ cười, Vũ Tông Hoàng Đế cũng rất hài lòng: “Như vậy, liền bắt đầu a. Lôi đài cũng đã thiết hảo, mọi người theo trẫm đi ra ngoài.”

Vũ Tông Hoàng Đế đứng dậy, Đái công công liền bước lên phía trước nâng, hoàng hậu nương nương cùng ở một bên, ở

phía sau, chính là Thiên Vũ công chúa. Lúc này đây, coi như là Đại hoàng tử cũng muốn sau này sắp xếp.

Quốc yến bên ngoài phòng, Thái Dịch trì chung quanh, cũng đã đốt tám mươi mốt tòa bảy tầng hoa đăng, mỗi một tòa đều cao tới hai trượng, đem trọn cái Thái Dịch trì chiếu bừng sáng. Thái Dịch trì trung tâ,, còn có tám mươi mốt chén nhỏ bể cá lớn nhỏ hoa sen đèn trôi nổi.

Mà Thái Dịch trì chính giữa, cũng đã dựng nổi lên một tòa cao cao lôi đài, dùng trận pháp gia cố, không gì phá nổi.

Đây là đã sớm sớm chuẩn bị cho tốt.

Hoàng Đế một ngón tay tòa đó lôi đài: "Chư vị ái khanh, bắt đầu đi!"

Đái công công đi tới, cao giọng tuyển đọc lấy luận võ quy tắc, chủ yếu nhất một cái, rơi xuống lôi đài cho dù thất bại, người thắng sau cùng, sẽ trở thành Thiên Vũ công chúa Phò mã.

Đái công công thanh âm rơi xuống, tựu lập tức có người kìm nén không được bay nhào tới.

Lôi đài cự ly bên cạnh bờ hơn mười trượng, không có có một chút thực lực muốn đi lên đều làm không được, đây cũng là biến tướng hạn chế tham gia luận võ tư cách —— đừng cái gì chó và mèo lên một lượt đi lẫn vào một cước.

Tiêu Lan Giang cười chê: "Hừ, không hề tín nghĩa hạng người!"

Cái này lần đầu tiên nhào tới người, phần lớn là trước võ vận khảo thí không quá quan, không biết lấy cái gì hi vọng, nhưng là cố tình tồn may mắn.

Chỉ là những người này thực lực kém không nhiều lắm, đi lên khổ chiến một hồi, may mắn chiến thắng, trận tiếp theo cũng nhất định bị đánh rơi xuống nước trung thành ướt sũng.

Vì vậy trên lôi đài đèn kéo quân vậy đổi lấy người, rất nhanh thì có bảy tám người rơi xuống nước.

Vinh Thanh Hà lão thần khắp nơi, tựa hồ tuyệt không sốt ruột. Tiêu Lan Giang cũng là an tọa như núi, những người này không đáng hắn ra tay. Hà Sùng đứng ở phụ thân thân bên cạnh, một bộ thờ ơ lạnh nhạt tư thái. Cao Thành Hoằng mặt mỉm cười, hiển nhiên cũng không có ý định cái thứ nhất đi lên.

Hồng Vũ âm thầm lắc đầu: Những người này, cũng không phải dễ đối phó nhân vật a.

Trên lôi đài, tạm thời vượt lên đầu giả đắc chí vừa lòng, lớn tiếng gọi chiến, cự ly diễu võ dương oai cũng chỉ là một bước chi kém. Mai Thiên Vũ đứng ở Vũ Tông Hoàng Đế bên người, lộ ra rõ ràng chán ghét thần sắc: "Phụ hoàng, chẳng lẽ Vũ Đô trong thành, đều là loại thứ này chuẩn mặt hàng? Thiên hạ anh hùng đàn ông, đều đi đến nơi nào rồi?"

Thanh âm của nàng rất lớn, cũng là Hồng Vũ trước đó an bài. Chung quanh những kia nghe được người, đỏ mặt lên. Chính là có thể đi lên đều đã kinh lên rồi, hiện tại tất cả đều trong nước. Mà Vinh Thanh Hà những người này lại là lão thần khắp nơi, chính là không ra tay.

Ai cũng không có nắm chắc leo lên lôi đài sau, một đường chém giết xuống dưới, đem tất cả mọi người đánh bại, bởi vậy thậm chí nghĩ chờ đợi một cái càng cơ hội tốt.

Hồng Vũ kỳ thật còn an bài có một tay, cái kia mới là chân chính đòn sát thủ. Bất quá này là trước kia kế hoạch, hiện tại bởi vì Vinh Thanh Hà xuất hiện, có trọng biến hóa lớn

Mai Thiên Vũ cắn răng một cái, muốn dùng ra một chiêu kia đòn sát thủ, Hồng Vũ âm thầm thở dài, hai chân khẽ dừng, lăng không nhảy lên, kéo dài qua hơn mười trượng mặt nước, vững vàng địa đã rơi vào trên lôi đài.

Đối diện người nọ chứng kiến là Hồng Vũ đi lên, rõ ràng nhẹ nhàng thở ra, điều này làm cho hồng nhị thiếu khí không đánh một chỗ.

Không quản Hồng Vũ khoảng thời gian này đã làm cái gì, hắn trước kia làm cho người ta loại đó phế vật nhị thế tổ ấn tượng thật sự quá thâm sâu, bởi vậy cả Vũ Đô, như cũ vô ý

thức cảm thấy, hắn thì không bằng Hà Sùng, Cao Thành Hoằng những người này.

Hồng Vũ vốn chỉ muốn làm cho người này biết khó mà lui, nhưng bây giờ lộ ra một tia nhe răng cười, hướng hắn ngoắc ngoắc ngón tay: "!"

Người nọ cũng đã là thất phẩm hồn tinh sơ kỳ, gầm lên giận dữ hai chân khẽ dừng, tựa hồ lôi đài đều lắc lư hạ xuống, trên người màu lam võ khí hào quang xì ra, coi như một đầu mãnh hổ xuống núi hướng Hồng Vũ đánh tới. Hai tay huy vũ coi như hổ trảo, liên tiếp mười ba trảo, lam sáng lóng lánh, hướng phía Hồng Vũ mặt oanh kích mà đến.

Chính là tại cường đại mãnh hổ, một đầu đâm vào cự tượng trên người, cũng là muốn bi kịch

Hồng Vũ linh giác cường đại, căn bản không cần đi có thể nhận, tựu dễ dàng từ nơi này mười trong vòng ba chiêu phân biệt ra được rốt cuộc cái đó một chiêu mới là thật thực. Sau đó khoát tay, hắn này cường hãn biến thái, đủ để ngăn trở liệt mã lực lượng, nhẹ nhàng mà sẽ đem đối thủ cổ tay bắt được.

Sau đó vừa phát lực, thậm chí không có sử dụng võ khí, đối thủ hét thảm một tiếng cảm giác cổ tay của mình giống như cũng bị bóp nát!

Hồng Vũ tiện tay hất lên, tên kia một tiếng kêu rên rất xa bay ra ngoài, phác thông một tiếng ngã vào lạnh như băng trong hồ nước.

Hồng Vũ vỗ vỗ tay, nhìn xem chung quanh: "Còn có ai?"

Đây là Hồng Vũ lần đầu tiên tại nhiều như vậy nhân diện trước ra tay, một chiêu trong lúc đó, chỉ bằng thân thể lực lượng, tựu đánh bại nhất danh thất phẩm hồn tinh sơ kỳ! Mà ngay cả Vũ Tông Hoàng Đế tại trong, cũng không nghĩ tới thực lực của hắn vậy mà cũng đã cường hãn đến trình độ này, Thái Dịch trì chung quanh, trong lúc nhất thời lặng ngắt như tờ, tất cả đều sợ ngây người.

Vinh Thanh Hà nhìn xem Tiêu Lan Giang mấy người, trong nội tâm một cái cười lạnh: Một đám tên giảo hoạt.

Hắn đứng dậy, tùy ý phóng ra một bước.

Tiêu Lan Giang hoảng sợ phát hiện Vinh Thanh Hà không biết khi nào thì xuất hiện ở bên cạnh mình, lập tức cảnh giác tăng nhiều. Vinh Thanh Hà lại vân đạm phong luân, không nhanh không chậm nói: "Ta đến từ Thương Thanh Thần Vực."

Tiêu Lan Giang thái dương trên mồ hôi cũng đã đi ra rồi. Vinh Thanh Hà rất hài lòng phản ứng của hắn, trên thực tế vô luận là Đại Hạ, Địch Nhung, Thương Lan còn là Sở Việt, chính thức đế quốc cao tầng, đều nghe nói qua có quan hệ "Thần Vực" nghe đồn. bọn họ có lẽ không rõ ràng lắm lục đại Thần Vực rốt cuộc có nào, nhưng là nghe được "Thần Vực" hai chữ, tựu hiểu rõ này đại biểu cho cái gì!

Đương nhiên, Hoa Lang cùng Hà Tang loại này tiểu quốc, rất có thể là không biết những này bí mật.

Vinh Thanh Hà chỉ là báo ra tên Thương Thanh Thần Vực, khiến cho Tiêu Lan Giang bỗng nhiên cảm thấy một cổ áp lực cực lớn. hắn lại từ trong lòng ngực lấy ra một con thủy tinh Bảo Châu, chỉ có chim bồ câu trứng lớn nhỏ vị trí trung tâm trên, phong ấn một giọt màu lam nhạt chất lỏng.

"Đây là thái nhất thần thủy, chắc hẳn ngươi hẳn là nghe nói qua, sinh tử thịt người bạch cốt, tương đương với nhiều hơn một cái mạng."Hắn đem thủy tinh Bảo Châu đặt ở Tiêu Lan Giang trước mặt: "Không cần suy nghĩ nhiều quá, trên lôi đài đi thôi, cái này một giọt thái nhất thần thủy chính là của ngươi."

Hắn nói xong, đứng dậy mà đi. Tiêu Lan Giang kinh ngạc nhìn qua một ít chỉ thủy tinh Bảo Châu, một hồi lâu mới giật mình, ngay sau đó lại ý thức được: Mình lúc này đây căn bản không có phát hiện Vinh Thanh Hà là lúc nào rời đi!

Hắn tự cho là trẻ tuổi nhất đại nhân tài kiệt xuất, chính là Vinh Thanh Hà ở trước mặt hắn, đến vô ảnh, đi vô tung, bất lưu dấu vết, làm cho lòng tin của hắn bị đả kích lớn. Nhưng lập tức nghĩ đến người này xuất từ "Thần Vực" lập tức tắt tranh cường háo thắng chi tâm, nhận mệnh âm thầm thở dài.

Hắn tự tay đem thủy tinh Bảo Châu mang tới ước lượng tiến trong ngực, đứng dậy hai duỗi tay ra, màu đỏ rực loan đao cùng này chỉ cự rương sắt lớn tử tất cả đều trong tay, rồi sau đó một dậm chân, khổng võ hữu lực thân hình giống như là một con mũi tên nhọn bắn về phía bầu trời, cao cao xông lên trăm trượng tả hữu, cái này mới đột nhiên rớt xuống, mục tiêu trực chỉ lôi đài. Hồng Vũ thẳng lắc đầu: nóng quá a.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Đoạt khôi (thượng)

Tiêu Lan Giang thẳng tắp rơi xuống, đông một tiếng hung hăng đập vào trên lôi đài, trải qua trận pháp gia cố lôi đài, rõ ràng lay động một chút.

Hắn dùng một cái rất phong cách trầm xuống tư thế giảm bớt rơi rụng lực đánh vào, sau đó chậm rãi đứng dậy. Màu đỏ rực loan đao chen vào ở một bên, cự đại hòm sắt tử bày ở mặt khác một bên.

Tiêu Lan Giang cười lạnh nhìn xem Hồng Vũ, ti không che dấu chút nào của mình khinh thường: "Cuối cùng đã tới giờ khắc này, để cho ta tới nhìn xem, nói bốc nói phét hạng người, đến tột cùng có hay không một điểm bản lĩnh thật sự "

Hắn vừa nói, một bên nhẹ nhàng khoát tay, tay cầm màu đỏ rực loan đao xoẹt xoẹt một tiếng theo trong vỏ đao nhảy ra đã rơi vào trong tay của hắn. Một cổ huyết nhục tương liên, xúc giác kéo dài cảm giác truyền đến, Tiêu Lan Giang thoả mãn cười, cầm trong tay cự đại khom đạo hướng phía Hồng Vũ một ngón tay, sau lưng mãnh liệt võ khí hướng về sau phun ra, tựa như hai đạo cự đại hào quang cánh chim, sau lưng hắn, chậm rãi ngưng tụ ra một tôn võ đạo đồ đằng

Này đồ đằng, cao tới ba trượng, quanh thân huyết hồng, vờn quanh trước một tia huyết vụ, thật dài đâu mạo bao lại gương mặt, chính là một tôn đến từ Hắc Ám Lĩnh Vực Ma Thần

Ma Thần Đồ Đằng vừa ra, cả trên lôi đài bầu không khí lập tức bị đè nén, nhiệt độ hạ thấp rất nhiều, làm cho Hồng Vũ cảm thấy một tia hàn ý.

"Đây là ta Thương Lan thần kỳ khí sư Mông Sơn Nhạc các hạ tác phẩm, bát hoang rít gào, ngươi có thể thua ở cái này tác phẩm phía dưới, là vinh hạnh của ngươi" Tiêu Lan Giang rất chân thành rất thong thả nói, hắn chỉ là tại trình bày một cái hắn nhận định sự thực.

Hồng Vũ bĩu môi, ném ra một cái của mình đánh giá: Ngốc’ bức

Hắn tiện tay vừa sờ, thiên hà chỉ trụ trống rỗng xuất hiện tại trái trong tay: “Đây là cả ngày không làm việc đàng hoàng, câu dẫn nhà của ta nữ đầu bếp lười biếng khí sư Tôn Bán Sơn tác phẩm. Vừa đen lại thô vừa dài lại vừa cứng (cái gì vậy các lão ?), bạo cúc lợi khí, mở rộng hậu môn thượng phẩm lợi khí, đợi tí nữa khiến cho ngươi nếm thử sự lợi hại của nó “

Thái Dịch trì chung quanh, vang lên một mảnh phu nhân phỉ nhổ thanh âm, các thiếu nữ thì mờ mịt không biết, không rõ là có ý gì. Mai Thiên Vũ hiếu kỳ: “Hắn tại hồ ngôn loạn ngữ những thứ gì? Vì cái gì Tiêu Lan Giang có loại muốn bạo tẩu tư thế?”

Bên người nàng một vị tỷ tỷ lập gia đình nhiều năm, đỏ mặt thấp giọng cùng nàng giải thích, Mai Thiên Vũ lập tức tao đỏ bừng cả khuôn mặt, nghiến răng nghiến lợi oán hận nói: “Cái này tiểu bại hoại, đang tại nhiều người như vậy trước mặt, sao có thể như vậy không che đậy miệng “

Hồng Thắng Nhật khí toàn thân phát run: “Cái này tiểu hỗn đản, lão tử mặt đều bị ngươi cho ném sạch “

Tiêu Lan Giang thiếu chút nữa tại chỗ bạo tẩu, hắn ngạnh sanh sanh ngăn chặn cơn giận của mình, bởi vì còn có một việc không có hoàn thành.

Hắn âm độc nhìn Hồng Vũ liếc sau, dùng bát hoang rít gào nhẹ nhàng một gõ hòm sắt tử trên nào đó vị trí, răng rắc một tiếng khóa cài vang lên, hòm sắt tử tự động tản ra, bày ra thành một cái “Thân” hình chữ thiết bản. Một kiện gấp lại nhẹ nhàng khải giáp hiển lộ ra.

Tiêu Lan Giang dùng bát hoang rít gào nhảy lên này kiện khải giáp, hơn mười người bộ kiện hoa lạp lạp bay lên trời không, hạ xuống xong cũng đã bọc tại Tiêu Lan Giang thân

Cái này khải giáp bảo vệ bộ vị yếu hại của hắn, thập phần thiếp thân, biểu hiện ra miêu tả trước màu vàng lợt hoa văn, đây là vì che dấu trận pháp huyền bí.

Cái này một thân khải giáp một xuyên vào, Tiêu Lan Giang khí thế lần nữa bay vụt, quá mức thậm chí đã làm cho người ta một loại tứ phẩm thông pháp cảm giác

"Cái này bộ khôi giáp, tên là vực sâu thủ hộ, cũng là quốc gia của ta Mông Sơn Nhạc các hạ tác phẩm, ta tới Đại Hạ trước, hắn vừa mới hoàn thành. ngươi may mắn trở thành ta mặc cái này bộ khôi giáp ứng chiến đệ nhất nhân, tuy nhiên ngươi làm cho này bộ vực sâu thủ hộ thực lực cái thứ nhất nghiệm chứng người, còn có chút không đủ tư cách, bất quá vừa gặp còn có, coi như là vận may của ngươi a."

Hắn giơ tay lên trung bát hoang rít gào, dùng một loại rất là sùng kính giọng điệu kể ra nói: "Bát hoang rít gào, thất phẩm thượng phẩm huyền binh, dùng một đầu tứ phẩm hoang thú Hỏa Hải Bạo Viên máu huyết rèn luyện, phong ấn này đầu Hỏa Hải Bạo Viên thú hồn tinh phách, mỗi khi phát động, hoang thú tiếng rống giận dữ theo bát phương vọt tới, chiết xạ địch nhân đảm phách, công kích uy lực gia tăng một thành "

"Vực sâu thủ hộ, thất phẩm huyền binh, dùng tứ phẩm hoang thú biển sâu Huyền Ngọc Quy Giáp vi nguyên liệu, tăng thêm mười ba loại trân quý kim loại tài liệu luyện chế mà thành, không gì phá nổi, cùng cùng cảnh giới đối thủ ác chiến, có thể cam đoan tuyệt sẽ không bị công phá. Đối mặt địa thấp khác đối thủ, hoàn toàn có thể không đếm xỉa công kích của đối phương "

Hồng Vũ thở dài một hơi, có chút bất đắc dĩ: "Ngươi nói xong rồi? Cũng tựu là bởi vì nơi này là lôi đài, nếu là thật chính chiến trường, ngươi còn già như vậy cụ bà đồng dạng lải nhải, người ta đã sớm một gậy đập bể ngươi đầu rơi máu chảy "

Tiêu Lan Giang tràn đầy tự tin: "Vậy cũng muốn công kích của hắn có thể đột phá vực sâu thủ hộ phòng ngự mới được "

Hồng Vũ run lên trong tay thiên hà chỉ trụ, hai đầu nồng đậm hắc quang phun ra, đánh đòn cảnh cáo ném ra. Trên lôi đài giữa thiên không, một đạo sáng lạn ngân hà nhô lên cao lóng lánh.

Tiêu Lan Giang tự tin cười, trong tay màu đỏ rực loan đao hướng phía trước một đao đâm ra.

Chính như hắn theo lời, cái này thất phẩm trên huyền binh, chính là dùng Hỏa Hải Bạo Viên máu huyết cùng hồn phách luyện chế mà thành, mỗi một đao chém ra, đều có vô số thú rống theo bốn phương tám hướng truyền đến, kinh sợ nhân tâm. Mà đầu đao trên, cũng có một mảnh huyết quang mang màu đỏ lóng lánh ra, biến ảo làm một đầu rống giận Bạo Viên

Tiêu Lan Giang tràn đầy tự tin một kích, tin tưởng Hồng Vũ khẳng định không phải đối thủ của mình, mà hắn bát hoang rít gào, càng là cửu kinh sa tràng, liền trang kiên quyết đã thành bại tướng dưới tay của mình, chính là một cái Hồng Vũ tính cái gì?

Đến khi hắn này căn phá thiết bổng, Tiêu Lan Giang càng là không có để ở trong lòng. hắn đối Mông Sơn Nhạc tin tưởng mười phần, tin tưởng đợi một thời gian, Mông Sơn Nhạc nhất định có thể dùng khí sư thân phận quân lâm thiên hạ. Cho dù là hiện tại, Mông Sơn Nhạc tiêu chuẩn cũng không phải này cái gì Tôn Bán Sơn có thể so sánh với.

Một đao kia, Tiêu Lan Giang chỉ tại lập uy, muốn một đao đem Hồng Vũ trong tay thiên hà chỉ trụ chặt đứt

Nhưng khi hắn bát hoang rít gào lôi cuốn Hỏa Hải Bạo Viên uy thế, một đầu tiến đụng vào ngân hà sáng lạn bên trong, Tiêu Lan Giang bỗng nhiên phát hiện, hắn bát hoang rít gào lực lượng phi tốc bị áp chế xuống dưới

Nguyên bản bát hoang rít gào có thể làm cho công kích của hắn uy lực tăng lên một thành, chính là một khi tiến nhập tinh quang phạm vi, lập tức tựu bị áp chế xuống dưới tiếp cận hai thành

Hồng quang ngưng tụ một ít đầu rống giận Bạo Viên, sau đó tại một tia tinh quang bên trong phân giải tiêu tán. Mà Tiêu Lan Giang sai biệt phía dưới, một đao một côn hung hăng địa đụng đụng vào nhau.

“Đương “

Một tiếng vang lớn, vô số hào quang, hỏa hoa vẩy ra, cả trên lôi đài đều bị ánh sáng mãnh liệt mang bao phủ. Tiêu Lan Giang sau lưng một ít tôn Ma Thần đột nhiên bành trướng đến tứ trượng, mà Hồng Vũ còn không có đạt tới ngũ phẩm nguyên định, không cách nào đem võ đạo đồ đằng phóng xuất ra bên ngoài cơ thể, hắn sau lưng, vẫn như cũ là bình tĩnh một mảnh.

Hồng Thắng Nhật khẩn trương vô cùng, thiếu chút nữa nhịn không được muốn xông đi lên. Chung quanh đang xem cuộc chiến người cũng đều vi Hồng Vũ ngắt một bả mồ hôi, dù sao hắn mới là Đại Hạ người, mà Tiêu Lan Giang vô luận theo phương diện nào trên xem, đều có một chiêu nổ bay Hồng Vũ thực lực.

Chính là Tiêu Lan Giang sau lưng Ma Thần nhanh chóng thu nhỏ lại xuống dưới, lui về ba trượng trình độ, mà trong dự liệu Hồng Vũ kêu thảm bay ra lôi đài tràng diện cũng không có xuất hiện.

Hào quang tán đi, trên lôi đài hai người hiển lộ ra.

Hồng Vũ lui về phía sau ba bước. Tiêu Lan Giang cũng đồng dạng.

Chỉ có điều Tiêu Lan Giang chằm chằm vào trong tay bát hoang rít gào, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin thần sắc. Mọi người cái này mới phát hiện, Tiêu Lan Giang bát hoang rít gào trên, băng một cái lỗ hổng lớn

Một chiêu này, là song phương huyền binh va chạm, Hồng Vũ bản thân cảnh giới thấp, nhưng là hắn thân thể lực lượng cường đại, lại thêm hắn tu luyện 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 cùng 《 Mật Nghiên Kinh 》, gia thành đứng lên lại là có thể ngăn cản được Tiêu Lan Giang công kích.

Chính là huyền binh quyết đấu, Hồng Vũ toàn thắng.

Tiêu Lan Giang vẫn lấy làm ngạo bát hoang rít gào, tại thiên hà chỉ trụ áp chế phía dưới nứt vỡ một cái đại lỗ thủng, cái này huyền binh xem như triệt để hủy.

Tiêu Lan Giang như thế nào cũng không thể tin tưởng sự thật trước mắt, Mông Sơn Nhạc chế tạo huyền binh, vậy mà

thất bại

Hắn đương nhiên nhìn ra Hồng Vũ trong tay huyền binh cũng là thất phẩm trên đáng tiếc đó là biểu hiện giả dối.

Tôn Bán Sơn đem thiên hà chỉ trụ đánh tạo lúc đi ra, cái này huyền binh đích thật là thất phẩm trên, nhưng là Hồng Vũ dùng kim chỉ thư ôn dưỡng, lại thêm thiên hà chỉ trụ tại kim chỉ thư bên trong thôn phệ huyền hoàng trấn ngục côn, chính thức đẳng cấp đã đạt đến lục phẩm hạ

Chính là dùng kim chỉ thư tăng lên phẩm cấp người bình thường nhìn không ra được, ở trong mắt Tiêu Lan Giang, cái này thiên hà chỉ trụ, vẫn như cũ là thất phẩm trên

Tại Tiêu Lan Giang trong suy nghĩ, Mông Sơn Nhạc chính là cao nhất tồn tại, tiền đồ vô lượng, đồng dạng cấp bậc, hắn huyền binh sẽ không thua cho bất luận kẻ nào chính là hết lần này tới lần khác Hồng Vũ trong tay này căn hắc to và dài đại gậy gộc, đâm phá hắn cái này ảo tưởng.

Bát hoang rít gào thua, hủy Tiêu Lan Giang vừa rồi nói khoác nửa ngày, hiện tại xem ra, quả thực chính là một câu chuyện cười.

“Đương “

Tuyệt đối khó có thể tiếp nhận Tiêu Lan Giang trên tay buông lỏng, cũng đã đã trở thành sắt thường bát hoang rít gào rơi trên mặt đất, hắn sắc mặt có một lần trở nên vô cùng khó coi, xấu hổ hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào.

Chung quanh Đại Hạ mọi người một tiếng hoan hô, Hồng Vũ rõ ràng chiếm thượng phong

Hồng Thắng Nhật thở dài một hơi: “Tiểu tử này, quả nhiên không hổ là cháu của ta “

Bên cạnh hắn không có người đáp lại, lão gia tử bốn phía nhìn xem: “Hồng Liệt cái này tiểu hỗn đản chạy đi đâu?”

Hồng Liệt không thấy, mà cực độ khiếp sợ Tống Mặc Cẩn cũng không có chú ý tới, nữ nhi của mình cũng không thấy.

Trên lôi đài, Hồng Vũ vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười chuyển bắt tay vào làm trung thiên hà chỉ trụ: "Ta cũng vậy kính đã lâu thần kỳ khí sư Mông Sơn Nhạc đại danh, vẫn đối với hắn thập phần ngưỡng mộ, chắc hẳn Mông Sơn Nhạc các hạ tác phẩm sẽ cho người hai mắt tỏa sáng, chính là không nghĩ tới, nguyên lai Thương Lan đều là một ít hữu danh vô thực hạng người, ngươi Tiêu Lan Giang võ vận chỉ thường thôi, cái kia Mông Sơn Nhạc được xưng thần kỳ khí sư, tác phẩm cũng là làm cho người ta thất vọng, còn không bằng trong nhà của ta cái kia không làm việc đàng hoàng, cả ngày nghĩ nữ đầu bếp Tôn Bán Sơn, hắc hắc, Tiêu Lan Giang tỉnh a, nơi này là Đại Hạ, thật có lỗi nơi này tiêu chuẩn rất cao, các ngươi Thương Lan bên kia hết thảy, bỏ vào chúng ta nơi này, trình độ đều quá thấp."

"Ha ha ha "

Mọi người cười vang, Hồng Vũ cái này lời nói được quá hết giận, tất cả Đại Hạ người trên mặt có quang.

Mà Tiêu Lan Giang cự đại thất lạc sau, trong nội tâm càng là vô cùng buồn bực: Cái này chết tiệt Hồng Vũ là không phải ma tinh trong mạng của mình? Mình tỷ thí võ vận, nguyên bản tiếu ngạo quần hùng, chính là hỗn đản này đi ra trực tiếp bạo biểu mình dùng ngũ phẩm hoang thú Thiên Phách Liệp Hổ cho Đại Hạ quân thần một cái nan kham, mắt thấy muốn thành công, tên này dùng nhà hắn một con ngựa bả của mình ngũ phẩm hoang thú cho dọa chạy phong ấn đồng đỉnh nguyên bản có thể bả bất lợi cục diện hòa nhau, chính là hỗn đản này cất giấu phong ấn thiết bài không lấy ra, không phải muốn tại cái thời điểm này làm cho mình nan kham của mình bát hoang rít gào nguyên bản tại thất phẩm huyền binh bên trong vô địch, chính là hết lần này tới lần khác gặp được hắn phá Thiết Bổng tử tựu một gậy bị gõ ra tới một lỗ hổng…

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Đoạt khôi (hạ)

Tiêu Lan Giang trong nội tâm bị đè nén muốn nổ mạnh, cái này tiểu hỗn đản như thế nào luôn xấu chuyện tốt của ta?

Mà Thái Dịch trì chung quanh, những kia nhị phẩm khai thần cũng bởi vì cự ly quá xa, không có cách nào cẩn thận quan sát Hồng Vũ thiên hà chỉ trụ, nhìn không ra mánh khóe. Chính là Vinh Thanh Hà sau lưng lão bộc lại lên tiếng nở nụ cười: "Thiếu gia, này thanh côn, tuyệt đối không phải thất phẩm trên…

Vinh Thanh Hà sững sờ, lão bộc nhìn về phía Hồng Vũ ánh mắt thâm thúy đứng lên: "Vị này hồng nhị thiếu, trên người cất giấu rất nhiều bí mật a…"

Mai Thiên Vũ vốn có một lòng một mực lo lắng, theo tại Vũ Đô tây cửa thành chứng kiến Tiêu Lan Giang một khắc đó, nàng tựu lo lắng Hồng Vũ không phải là đối thủ của Tiêu Lan Giang, lo lắng hắn sẽ ở luận võ chọn rể trung bị thương. Tại Tiêu Lan Giang bát hoang rít gào rời tay trong nháy mắt đó, nàng hưng phấn một nhảy dựng lên, tinh bột quyền dùng sức vung hướng không trung: "Hảo a!"

Bên người huynh đệ tỷ muội tất cả đều kinh ngạc nhìn xem nàng, Mai Thiên Vũ "Ngại ngùng" cười, ngoan ngoãn ngồi trở về, đen lúng liếng con ngươi sáng long lanh, như cũ thật cao hứng.

Chung quanh hoàng tử các công chúa cười thầm, xem ra đồn đãi không phải không có lửa thì sao có khói a, mình cô muội muội này, cùng Hồng gia lão Nhị thực có chút ít không rõ không thanh bạch.

Nhị hoàng tử ngồi ở một bên, nhìn xem Mai Thiên Vũ, ánh mắt có chút tối tăm.

Trên lôi đài, Hồng Vũ không có ý tốt chằm chằm vào Tiêu Lan Giang: "Ngươi không phải mới vừa nói của ngươi vực sâu thủ hộ có thể hoàn toàn không đếm xỉa cấp bậc thấp công kích

của đối thủ sao? Như thế nào, để cho ta thử một lần như thế nào? Ta đối Mông Sơn Nhạc kính ngưỡng đã lâu, chắc hẳn tác phẩm của hắn sẽ không để cho ta thất vọng, ta chỉ là một hóa phẩm hồn tinh, khẳng định không có khả năng công phá phòng ngự của ngươi, đến nha, thử một chút, tựu xuống…"

Tiêu Lan Giang một cái run rẩy, hắn hiện tại đã không có loại này tin tưởng, nếu sỏa hồ hồ đứng ở nơi đó làm cho Hồng Vũ cho một gậy, tuyệt đối sẽ là bi thương kịch xong việc!

Hắn hừ một tiếng ngã ba khai thoại đề: "Nơi này là lôi đài, bệ hạ ở phía dưới nhìn xem, há có thể trò đùa!"

Hồng Vũ bĩu môi một cái, đung đưa trong tay đại hắc gậy gộc: "Kinh sợ hàng!"

"Ngươi nói cái gì!" Tiêu Lan Giang giận tím mặt, Hồng Vũ không chút nào yếu thế: "Kinh sợ tựu kinh sợ, còn có thể tìm ra nhiều như vậy lấy cớ, xem ra Thương Lan người dùng tài hùng biện năng lực so với động thủ mạnh hơn nhiều."

Thái Dịch trì chung quanh Đại Hạ người ồn ào cười to, Tiêu Lan Giang đỏ bừng cả khuôn mặt: "Hỗn đản, có bản lĩnh đến chiến!"

"Đánh tựu đánh!" Hồng Vũ tựu khi dễ hắn không có binh khí, đánh đòn cảnh cáo thái sơn áp đỉnh thế như vạn quân đập bể dưới đi. Tiêu Lan Giang sợ tới mức một cái run rẩy, tranh thủ thời gian mau né đi. Hai người tại trên lôi đài triển đấu đứng lên.

Phía dưới lôi đài, Vinh Thanh Hà lại đứng lên, chậm rì rì hướng phía Cao Thành Hoằng đi tới, sau một lát, hắn lưu lại một tích thái nhất thần thủy ly khai. Sau đó lại lần xuất hiện ở Hà Sùng trước mặt, lại để lại một giọt thái nhất thần thủy!

Hắn làm hiển nhiên, thậm chí có ý làm cho Hồng Vũ trông thấy.

Chuẩn bị chơi những này, Vinh Thanh Hà cười tủm tỉm về tới vị trí của mình, tiếp tục xem luận võ. Hồng Vũ tranh thủ lúc rảnh rỗi hướng hắn xem đến đây thời điểm, hắn còn hướng Hồng Vũ khoa tay múa chân một cái cố gắng lên thủ thế!

Này ý tứ rất rõ ràng, cố gắng lên, đánh bại cái này một sau này mặt còn có hai cái cường địch ơ!

Vinh Thanh Hà lúc này cũng đã tỉnh táo lại, hắn cũng không hi vọng Vinh gia cùng Bạch gia bởi vì vi quan hệ của mình khai chiến. Hai thế lực lớn một khi có khập khiễng, từ nay về sau nhiều khi đều muốn đề phòng lẫn nhau, hơi không chú ý tiếp theo khiến cho tiến thêm một bước ma xát, một cái giá lớn là cực kỳ to lớn.

Vũ Tông Hoàng Đế tính toán hắn, Hồng Vũ trực tiếp bả sau lưng liên lụy đến thế lực bày ra, cũng không đồng dạng là nghĩ muốn buộc hắn đi vào khuôn khổ?

Vinh Thanh Hà đối Vũ Tông Hoàng Đế cũng đã ghi hận trong lòng, đối Hồng Vũ cũng không có gì hay ấn tượng.

Cho nên kế hoạch của hắn có điểm tự cho là thông minh: Uy bức lợi dụ làm cho ba người khác đối phó Hồng Vũ. Hồng Vũ nếu không kiên trì nổi bị đánh bại, vậy thì không liên quan ta Vinh gia chuyện tình. Nếu như hắn cuối cùng có thể kiên trì xuống, Vinh Thanh Hà tựu cũng không lên sân khấu, trực tiếp buông tha cho làm cho Hồng Vũ chiến thắng.

Về phần Mai Thiên Vũ hôn sự sau này hãy nói.

Làm như vậy theo Vinh Thanh Hà, đã bảo vệ của mình mặt, cũng có thể đối Bạch gia có một công đạo.

Mà hắn có điểm sinh khí Hồng Vũ vừa rồi thái độ —— hai cái kiêu ngạo hoàn khố công tử ca, đụng cùng một chỗ chính là chỗ này cái hiệu quả —— cho nên hắn rất rõ ràng biểu hiện ra cho Hồng Vũ xem: Bản công tử chính là chỗ này sao tính toán của ngươi, ngươi nhìn mà làm!

Trên lôi đài Hồng Vũ một hồi hèn mọn, nhưng là trong thời gian ngắn như vậy, Vinh Thanh Hà có thể nghĩ ra như vậy nham hiểm biện pháp cũng thật sự là không dễ dàng. Thái nhất thần thủy đối với phàm tục nhân sĩ mà nói chính là chữa thương thánh dược, hiếm có. Có thể là đối với Thần Vực mọi người cũng không coi vào đâu quý hiếm bảo vật.

Mà Tiêu Lan Giang, một tiếng cười lạnh đi nhanh triệt thoái phía sau, cùng Hồng Vũ trong lúc đó để lái cự ly, khí

định thần nhàn: “Hồng Vũ, với ngươi triền đấu lâu như vậy, là ta cả đời này sỉ nhục nhất một trận chiến! Hiện tại, buông tha cho ngươi này không thực tế ảo tưởng a, ta muốn hiển lộ thực lực chân chính, triệt để đem ngươi đánh bại!”

Sau lưng của hắn một ít tôn Ma Thần trên người, huyết quang càng ngày càng mãnh liệt, mà Tiêu Lan Giang bản thân khí thế, cũng tùy theo không ngừng kéo lên, từng cổ hỏa quang mang màu đỏ theo trong kinh mạch của hắn bắn ra đến, lực lượng cường hoành, khí thế bức người!

Đại Hạ người rốt cục biến sắc, mặc dù Hồng Vũ trong tay có thiên hà chỉ trụ, chính là cảnh giới trên chênh lệch cực lớn không có khả năng đơn giản như vậy đền bù trở về, trận chiến này, đúng là vẫn còn không thể tránh khỏi hướng phía hắn là phương hướng phát triển…

Hồng Vũ vẫn như cũ là bĩu môi một cái: “Kinh sợ hàng vĩnh viễn là kinh sợ hàng!”

Tiêu Lan Giang khí thiếu chút nữa nhảy dựng lên: “Đẳng bổn tọa đem ngươi đánh vào đáy ao bùn nhão bên trong, nhìn ngươi còn có thể hay không mạnh miệng!”

Hồng Vũ không để ý tới hắn, hướng phía phía dưới liên tục ba chỉ, theo thứ tự là Vinh Thanh Hà, Cao Thành Hoằng cùng Hà Sùng: “Ba người các ngươi không dùng tại phía dưới lén lén lút lút, cùng tiến lên đến đây đi! Thiếu gia ta một lần giải quyết cộng thêm chút sức khí!”

Mọi người lại càng hoảng sợ, Hồng Vũ muốn làm gì? Đây không phải muốn chết sao, một cái Tiêu Lan Giang hắn cũng đã ứng phó không được, còn muốn bốn người cùng tiến lên? Bốn người này đều là thanh niên trong đồng lứa độc dẫn phong tao nhân vật, bốn người cùng tiến lên, coi như là tam phẩm hiển thánh cũng muốn thận trọng đối đãi, không dám nói tất thắng a?

Hồng Vũ làm cho bọn hắn cùng tiến lên, điên rồi sao?

Cũng may Hồng Vũ không để cho mọi người nghi hoặc quá lâu, hắn hung hăng một bả từ trong lòng rút khỏi một đống lớn thiết bài tử, hung hăng kích phát!

Oanh! Oanh! Oanh!

Từng tiếng nổ, khổng lồ cự thú từ trên trời giáng xuống, nặng nề đã rơi vào trong hồ nước, hai đầu tam phẩm hoang thú, hơn hai mươi đầu tứ phẩm hoang thú!

Hồng Vũ đứng ở trên lôi đài, vài chục đầu đáng sợ hoang thú điên cuồng hướng trên lôi đài phác qua, Hồng Vũ chỉ vào Tiêu Lan Giang cái mũi kêu to: "Kinh sợ hàng! ngươi không phải không chịu phục ư! Đến chiến! Có dám hay không! Có dám hay không không kinh sợ!"

"Hà Sùng! Cao Thành Hoằng! Vinh Thanh Hà! các ngươi cùng tiến lên! Có dám hay không đi lên một trận chiến!"

Vinh Thanh Hà sắc mặt hết sức khó coi, âm thầm tự trách không thôi, cái này tiểu hỗn đản vừa rồi khoe khoang qua hắn hoang thú a! Chuyện đơn giản như vậy, mình tại sao hội quên? hắn chiêu thức ấy, hiển nhiên là ngay từ đầu tựu nghĩ kỹ. Nếu như mình không có âm thầm sử những kia thủ đoạn nhỏ, giờ khắc này nan kham, phỏng chừng cũng chỉ có Tiêu Lan Giang ba người chia xẻ, nhưng là bây giờ, hồng nhị thiếu tiện thể trước bả mình cũng cho sao trên!

Tiêu Lan Giang như núi khí thế trong nháy mắt tan thành mây khói, nếu như nói khí thế của hắn là một tòa núi cao, như vậy Hồng Vũ phóng xuất ra những hoang thú kia khí thế có thể bài sơn đảo hải!

Đối mặt vài chục đầu hung thú, hai đầu tam phẩm, còn lại tất cả đều là tứ phẩm, Tiêu Lan Giang coi như là tâm trí kiên cố, cũng khó có thể cao hứng một tia nửa điểm đối kháng ý nghĩ.

Hắn xấu hổ đứng ở nơi đó, mặc cho Hồng Vũ chửi ầm lên: "Kinh sợ hàng, ngươi dám không kinh sợ ư, dám đến chiến ư! ngươi không phải ngưu bức ư, thoải mái một trận chiến a, không dám? Hay là muốn kinh sợ rồi? Ta không có nhìn lầm ngươi a, nói ngươi là cái kinh sợ hàng, chính là cái kinh sợ hàng

Kinh sợ hàng!

Kinh sợ hàng!

Kinh sợ hàng!”

Tiêu Lan Giang một hét lên điên cuồng, rốt cuộc không mặt mũi chờ đợi tiếp, phóng lên trời hướng ngoài hoàng thành bỏ chạy.

Vũ Tông Hoàng Đế bên người, Đái công công sắc mặt đại biến, tiêm trước cuống họng hô một câu: “Không cần phải…”

Cũng đã không còn kịp rồi, Tiêu Lan Giang xông ra Thái Dịch trì phạm vi, trong hoàng thành trận pháp phát động, trên bầu trời răng rắc một tiếng một đạo cự đại tia chớp mầu lam chuẩn xác bổ trúng Tiêu Lan Giang, hắn hét thảm một tiếng toàn thân khét lẹt, hung hăng địa ngã trên mặt đất.

Vũ Tông Hoàng Đế thở dài: “Phái người đi tìm được hắn, rất cứu trị.”

“Tuân chỉ.” Có nhất danh thái giám nhanh chóng đi.

Bởi vì luận võ chọn rể, Thái Dịch trì chung quanh Hoàng thành cấm trận được mở ra, chính là Thái Dịch trì chung quanh trận pháp còn đang, Tiêu Lan Giang nhất thời cấp nộ công tâm, thầm nghĩ tranh thủ thời gian rời đi cái này xấu hổ địa phương, lại thật không ngờ ăn như vậy một cái giảm nhiều.

Vũ Tông Hoàng Đế xem Hồng Vũ còn có loại không nghĩ từ bỏ ý đồ chuyện tình, âm thầm cười, cũng không ngăn cản, Hồng Vũ cùng Vinh Thanh Hà cừu hận càng sâu, hắn kế hoạch tiến triển lại càng thuận lợi.

Chính là không nghĩ tới Hồng Vũ tại trên lôi đài nhìn xem chung quanh, hỏi một câu: “Còn có ai không phục?”

Không có người trả lời, hắn tựu hướng Vũ Tông Hoàng Đế vừa chắp tay: “Bệ hạ, là không phải có thể đã xong?”

Vũ Tông Hoàng Đế nhìn xem Vinh Thanh Hà, kinh ngạc phát hiện vị này đến từ Thương Thanh Thần Vực nhị thế tổ, rõ ràng vẻ mặt bình tĩnh. hắn nhướng mày, có chút dự cảm bất tường. Về phần những người khác, Hoàng Đế hoàn toàn không có đi lo lắng.

Nhị hoàng tử cúi đầu, hắn căn bản không cần đi xem Cao Thành Hoằng —— nhiều như vậy hoang thú vây quanh lôi

đài, ai não quất mới có thể trên đi tìm chết.

Hà Sùng bên kia tựu càng không cần phải nói, Hồng Vũ cũng đã muốn dùng Ninja rùa để hình dung vị này các hạ rồi, trước mắt loại này cục diện, hắn sao biết đi ra?

Bách Lý Thịnh Thế ở một bên thấp giọng nói: "Bệ hạ, bất kể như thế nào, Hồng Vũ đoạt được lôi chủ."

Vũ Tông Hoàng Đế trong nội tâm lập tức thoải mái, không quản Hồng Vũ cùng Vinh Thanh Hà trong lúc đó đại thành cái gì "Thỏa hiệp" Hồng Vũ đoạt được lôi chủ, tức sẽ trở thành Thiên Vũ Phò mã, sự thật này không thể thay đổi, giữa hai người nhất định sẽ có xung đột.

Hắn đứng dậy, cao giọng nói: "Trẫm tuyên bố, luận võ chọn rể người thắng trận là, Hồng Vũ! hắn tương thị Thiên Vũ Phò mã!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Tân niên (thượng)

"Chúc mừng bệ hạ, chúc mừng bệ hạ!"

"Chúc mừng công chúa!"

"Chúc mừng Phò mã gia!"

Các loại chúc mừng thanh âm uyển như thủy triều, Hồng Vũ đành phải liên tục hướng chung quanh thi lễ đáp tạ, Hồng Thắng Nhật lão gia tử mặt mũi tràn đầy hồng quang, cũng cười ha ha ứng đối trước chu vây quanh vuốt mông ngựa nói hạ mọi người. Lão gia tử hồn nhiên không có chú ý, đại cháu nội biến mất thời gian rất lâu.

Mai Thiên Vũ trang được đĩnh như, thẹn thùng tiểu tức phụ trạng, cúi đầu đỏ mặt, bị chung quanh các tỷ tỷ trêu ghẹo trước. Cuối cùng một dậm chân xoay người chạy mất.

Tại một mảnh náo nhiệt bên trong, Vinh Thanh Hà chủ tớ lặng yên không một tiếng động biến mất.

Nhị hoàng tử chỉ là giữ vững xứng đáng lễ tiết, nghĩ tiểu muội chúc mừng sau liền mang theo Cao Thành Hoằng rời đi. Duy chỉ có Hà Sùng thật giống như cái gì cũng không phát sinh đồng dạng, từ đầu tới đuôi đều không có một điểm thụ đả kích ý tứ, rất là tỉnh táo tham dự đằng sau toàn bộ quá trình. Mọi người bắt đầu hướng Hồng Vũ rót rượu thời điểm, hắn còn đi lên kính một ly!

Rót rượu trong quá trình, Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng vui sướng vô cùng, đây chính là ngự rượu, so với băng tuyền lưu nhưỡng cũng không kém nhiều ít, Hồng Vũ một hồi ngưu ẩm, tất cả mùi rượu tất cả đều đưa vào thiên tuyền trong huyệt, bả Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng mừng đến gào khóc thảng gọi.

Trẻ tuổi vốn có đối Hồng Vũ hâm mộ ghen ghét hận, tự nhiên tìm muốn đem hắn làm ngã, không nghĩ tới Hồng Vũ ai đến cũng không cự tuyệt, những người này bắt đầu kêu gào hung ác, sau tới một cái kinh sợ dưới đi, dần dần địa Hồng Vũ bả người bên cạnh toàn bộ uống chạy.

Vũ Tông Hoàng Đế có điểm đau lòng, lặng lẽ đối Đái công công nói ra: "Ngươi đi chiếu cố thoáng cái những tiểu tử kia, không sai biệt nhiều lắm là được rồi, tại như vậy uống hết, trẫm cống tiến rượu muốn đều bị bọn họ uống cạn sạch."

Đái công công lĩnh mệnh mà đi, trên thực tế bây giờ còn vây quanh ở Hồng Vũ người bên cạnh, hoàn toàn là chết sĩ diện gượng gạo chống lại, Đái công công đến phân phó một câu, bọn họ rốt cuộc tìm được lấy cớ, đều rút lui khỏi.

Yến hội đến lúc này, cũng đã đã xong, mọi người đầu tiên là cung tống bệ hạ cùng hoàng hậu rời đi, rồi sau đó đều tự tại thái giám dẫn dắt hạ xuất cung.

Hồng Thắng Nhật biết rõ lúc này mới nhớ tới: "Hồng Vũ, ngươi đại ca người nào vậy?"

Hồng Vũ giả ngu: "A? Ta làm sao biết, ta một mực tại uống rượu."

Hồng Thắng Nhật hô lớn một tiếng: "Hồng Liệt!"

Không có trả lời.

Bên kia, Tống Mặc Cẩn sắc mặt biến hóa, bởi vì hắn nữ nhi cũng không thấy. Nhưng là Tống Mặc Cẩn cũng không dám cao giọng hô, cùng phu nhân hai cái bốn phía sưu tầm xem xét.

Các quan viên dần dần đi hơn phân nửa, những người còn lại không nhiều lắm, chính là còn không có tìm được hai người. Hai nhà đều cảm giác có điểm gì là lạ, lưu lại những kia trong quan viên, cũng có chút hữu tâm nhân, bả hết thảy xem tại trong mắt, tuy nhiên không cần phải nói cái gì, nhưng là đều hiểu rõ là chuyện gì xảy ra.

Hồng Liệt cùng Tống Du Nhiên trong lúc đó vốn có vẫn có nghe đồn, chỉ là về sau Tống Mặc Cẩn lần nữa che lấp, "Lời đồn" mới dần dần dẹp loạn. Mà bây giờ, hai người cùng một chỗ mất tích, đi làm cái gì rồi? Ý vị sâu xa a.

"Gia gia, ta tại nơi này." Hồng Liệt đột nhiên theo một bên chạy tới, trên mặt có chút ít hồng, cùng nhau xuất hiện còn có

Tống Du Nhiên. nàng cùng sau lưng Hồng Liệt không nói gì, cúi đầu về tới Tống Mặc Cẩn bên người.

Tống Mặc Cẩn này trương mặt lạnh cũng đã trở nên xanh đen, không nói một lời xoay người rời đi. Tống phu nhân âm thầm thở dài, đau lòng dắt lấy nữ nhi tay đi theo.

Tống Du Nhiên quay đầu lại cùng Hồng Liệt xa xa vừa nhìn, hai người trên mặt đều là kiên quyết.

Mặc dù không có cái gì "Kình bạo" chuyện tình phát sinh, nhưng là những người nhiều chuyện đó cũng đã có thể tự hành não bổ. Ừ cần phải tân niên bắt đầu, Hồng gia cùng Tống gia trận này "Chuyện xấu" sẽ là Vũ Đô trong thành nhiệt nghị tiêu điểm.

Hồng Thắng Nhật sắc mặt âm trầm đáng sợ, hung hăng trừng Hồng Liệt liếc: "Theo ta trở về!"

Tổ Tôn Tam người trên đường đi buồn bực không ra tiếng ra Hoàng thành, Hồng Vũ có chút không phục: "Gia gia, tốt xấu có một chuyện đại hỉ sự, ngài như thế nào như vậy không cao hứng."

Hồng Thắng Nhật không biết chuyện này sau lưng là lão Nhị ra thiu chủ ý, nghĩ nghĩ mình như vậy phụng phịu, đối lão Nhị lại là không công bình, thần sắc rốt cục hòa hoãn một ít, cái này lúc sau đã ra Hoàng thành.

Luận võ chọn rể tin tức đã sớm truyền ra, Hồng Thân Hồng Dần đẳng đi theo gia tướng, tất cả đều mặt mày hớn hở tiến lên chúc mừng: "Chúc mừng thiếu gia, chúc mừng thiếu gia! Từ nay về sau ngài chính là Phò mã gia, Thiên Vũ công chúa chính là bệ hạ thương yêu nhất nữ nhi, các loại ban cho khẳng định không thể thiếu!"

Hồng Vũ cười hì hì ứng phó vài câu, dù sao luận võ chọn rể là giả, nhưng là những kia chỗ tốt chính là thật sự, tối nay thu hoạch cự đại, hắn còn là rất vui vẻ.

Trên xe ngựa của mình, Hồng Thắng Nhật nói ra: "Lão Nhị, Thiên Vũ công chúa là bệ hạ thương yêu nhất nữ nhi, ta lão gia tử trước tiên đem từ tục tĩu nói ở phía trước, ngươi nếu là dám thực xin lỗi điện hạ, ta không tha cho ngươi!"

Hồng Vũ nhìn xem gia gia một ít song chuông đồng vậy con mắt, trong nội tâm nổi lên một tia bất đắc dĩ. Cùng Mai Thiên Vũ trong lúc đó ước định, hắn do dự mà muốn hay không cùng gia gia nói. Ân nghĩ hay là thôi đi, gia gia chưa hẳn tin tưởng a —— loại chuyện này nói ra cũng xác thực không có vài người tin tưởng.

Hắn đành phải gà con mổ thóc vậy gật đầu: "Là, gia gia, ta hiểu rõ."

Hắn biết điều như vậy, cũng là nhìn ra kế tiếp sẽ có một hồi mưa to gió lớn chờ đợi đại ca, mặc dù nói đánh hổ thân huynh đệ, nhưng là loại tình huống này, hắn cũng không có cùng đại ca chung hoạn nạn, cùng một chỗ bị gia gia mắng khẽ dừng giác ngộ.

Hồng Thắng Nhật thoả mãn gật đầu, cảm thấy đứa cháu này càng ngày càng làm cho mình hài lòng. Lão gia tử theo dõi hắn, kế tiếp mà nói lại làm cho Hồng Vũ hỏa thiêu cái mông đồng dạng luồn lên.

"Ngươi này mười tám võ cơ, ta xem hay là trước chuyển ra đi, dù sao ngươi bây giờ là người có hôn ước, làm cho công chúa điện hạ biết rằng không tốt, ta đây chính là vi hạnh phúc của các ngươi lo lắng…"

"Như vậy sao được!" Hồng Vũ không cần suy nghĩ tựu cự tuyệt, thiếu gia ta mắt thấy tựu muốn đem Trang Hàn ba cái như nước trong veo võ cơ- nắm bắt, ngươi lúc này đem các nàng đuổi đi, huyết hải thâm cừu a!

Hồng Thắng Nhật vừa trừng mắt, Hồng Vũ tranh thủ thời gian giải thích: "Điện hạ cùng các nàng quan hệ rất tốt, ngươi đem các nàng đuổi đi, điện hạ mới có thể thật sự không cao hứng." Hồng Thắng Nhật nơi nào sẽ tin hắn?"Thật sự?" Hồng Vũ bày nổi lên tư cách, trừng mắt ưỡn ngực, lẽ thẳng khí hùng: "Là ngươi hiểu điện hạ hay còn là ta hiểu?"

Hồng Thắng Nhật suy nghĩ một chút, tựa hồ có điểm đạo lý, nhưng là hắn cảm thấy không thể đơn giản như vậy đã bị cháu nội cho hỗn làm, tính toán quay đầu lại đi theo Đại hoàng tử nói bóng nói gió hỏi hạ xuống, nếu Đại hoàng tử lộ ra một

điểm bất mãn ý tứ, nói cái gì cũng phải đem mười tám võ cơ dời đi đi.

Chuyện này trước hết đè xuống không nói, Hồng Thắng Nhật hung hăng trừng hướng Hồng Liệt. Hồng Liệt tựa hồ có sở cảm ứng, đột nhiên ngẩng đầu lên, lúc này đây hào không sợ hãi nghênh tiếp gia gia ánh mắt, thản nhiên nói: "Gia gia, ngươi nghĩ như thế nào mắng ta đều được, nhưng là ta lúc này đây thật sự nghĩ kỹ, không quản các ngươi như thế nào phản đối, ta đều muốn cùng Du Nhiên cùng một chỗ. chúng ta cũng đã bỏ qua một lần, thượng thiên có thể cho chúng ta cơ hội thứ hai, đã là một cái kỳ tích, ta nghĩ chúng ta sẽ không còn có lần thứ ba cơ hội. Ta không quản gia gia làm sao ngươi xem, Tống Mặc Cẩn thấy thế nào, Vũ Đô những người khác thấy thế nào, ta lúc này đây, chỉ vì của mình khoái hoạt cùng hạnh phúc mà chống lại, cùng thản nhiên cùng một chỗ, ta rất vui vẻ!"

Hồng Thắng Nhật không cần suy nghĩ một cái tát rút ra đi qua: "Ta đánh chết ngươi không biết tốt xấu ngu xuẩn! ngươi nghĩ đến ngươi gia gia ta phản đối là đối với các ngươi có ý kiến gì không? Nói xạo! Ta cho ngươi biết, đối với hai người các ngươi ta cái gì cái nhìn đều không có. ngươi tiểu tử nếu là có bổn sự, có thể đem Tống Du Nhiên lấy trở về làm đều thê, tức chết Tống mặt lạnh tên mất dạy kia, gia gia ta cao hứng còn không kịp đâu!"

Hồng Vũ ở một bên nhìn xem một hồi ghê răng, ở trong lòng không ngừng khiển trách: Phong kiến chuyên chế gia trưởng diễn xuất!

Hồng Liệt vốn có dùng vi mình một phen khẩn thiết ngôn từ, gia gia như thế nào cũng sẽ có điều xúc động, không nghĩ tới trực tiếp nghênh đón đại tát tai.

Hồng Thắng Nhật một cái tát sau, lần nữa ngồi xuống, tức giận nói: "Chính là cái này có nhiều khó khăn ngươi có nghĩ tới hay không? Tống mặt lạnh là hạng người gì, ta so với các ngươi đều tinh tường! ngươi tiểu tử muốn kết hôn nữ nhi của hắn, cơ hồ là không thể nào."

Hồng Liệt quật cường: "Ta chỉ trông nom cố gắng, không hỏi kết quả."

“Phi! Ta Hồng Thắng Nhật cháu nội, đã buông tay buông chân đuổi theo một cái nữ hài, còn đuổi không kịp, ta Hồng gia thể diện hướng chỗ nào đặt?”

Hồng Liệt ủy khuất: “Ngươi chỉ để ý mặt của mình…”

Hồng Vũ ở một bên một cái tát xếp ở hắn cái ót trên: “Đại ca của ta, heo mẹ là chết như thế nào?”

Hồng Liệt buồn bực, bị gia gia đánh coi như xong, còn muốn bị đệ đệ đánh: “A?”

“Đần chết!” Hồng Vũ mắng: “Gia gia nói tất cả, chúng ta Hồng gia ném không được người này, vậy thì nhất định sẽ nghĩ biện pháp giúp ngươi bả Tống Du Nhiên đuổi tới tay!”

Hồng Liệt sững sờ, nhìn xem gia gia, Hồng Thắng Nhật vẫn như cũ là nổi giận đùng đùng: “Ta chỉ phụ trách bãi bình Tống Mặc Cẩn! Nếu như hắn lung tung nhúng tay, ta nhất định không tha cho hắn. Nhưng là những chuyện khác, ta nhưng trông nom không được. Tống Du Nhiên ngoại trừ Tống Mặc Cẩn cái này cha, còn có thất đại cô bát đại di, bọn họ nhất định đều không hi vọng Tống gia nữ nhi gả cho Hồng gia tiểu tử!”

Hồng Liệt cuồng hỉ, nhào tới hung hăng ôm lấy Hồng Thắng Nhật: “Cảm ơn gia gia!”

Hồng Vũ ở một bên e sợ thiên hạ bất loạn: “Thân thoáng cái!”

Hồng Liệt bẹp tại gia gia trên mặt dày hôn một cái, Hồng Thắng Nhật chán ghét không được: “Cút cho ta!”

“Ha ha ha!”

Trừ tịch chi dạ bởi vì là tại hoàng cung trôi qua, ngày thứ hai tết âm lịch tựu có vẻ phá lệ trọng yếu. Vũ Đô trong thành huân quý trong vùng, giăng đèn kết hoa. Huân quý khu tất cả mọi người tham gia đêm 30 cung đình thịnh yến, hôm nay mới thật sự xem như mình lễ mừng năm mới.

Hồng gia trong ngoài, treo đầy lụa đỏ, môn trên đầu, trên nhánh cây tô điểm cho đèn cung đình. Trong ngoài vui sướng.

Hồng Vũ ngủ lấy lại sức, hắn lúc thức dậy, Trang Hàn cũng đã mang theo mười tám võ cơ tại trong tiểu viện bố trí tốt đã nửa ngày. Hồng Vũ sau khi rửa mặt, ăn bữa sáng, ngồi ở cửa phòng nhìn xem mười tám cái thanh xuân tịnh lệ cô nương hồ điệp vậy mãn viện tử bay múa, ríu ra ríu rít giống như một đám chim sơn ca, một loại hạnh phúc cảm thản nhiên mà đến.

Hồng Khê từ bên ngoài đi tới, kẹp lấy hai cái sổ sách: "Thiếu gia, các sản nghiệp cuối năm tiền thưởng, chưởng quỹ môn đều báo lên, ngài xem qua định đoạt xuống."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Tân niên (hạ)

Hiện tại bốn phía sản nghiệp, tối kiếm tiền không thể nghi ngờ là Vân thị tượng tác, bởi vì cấp cho Tôn Bán Sơn miễn phí cung ứng tài liệu, cho nên lợi nhuận tương đối có chỗ giảm xuống. Về phần Hoa Hạ thư cục, tắc hoàn toàn là thua lỗ. Hổ Sơn quáng trường đối với Hồng Vũ mà nói, thuộc về "Chiến lược tài nguyên", tạm thời chỉ cung ứng của mình hiệu buôn cùng Cổ gia, cho nên lợi nhuận tuy nhiên không tồi, lại còn không có đạt tới mức độ kinh người.

Cuối năm cho tiểu nhị cùng chưởng quỹ tiền thưởng vốn có sớm nên phát đi xuống, nhưng là hồng nhị thiếu năm trước sự tình quá nhiều, mọi người cũng đều lý giải, cũng chờ vào hôm nay.

Hồng Vũ nhìn thoáng qua, đối chiếu năm vừa rồi lợi nhuận gia tăng rồi hai thành, cái này xử lý là ổn thỏa, dù sao vừa mới thay đổi Đông gia, muốn cho bọn tiểu nhị an tâm.

Hắn ngược lại là có thể cho nhiều một ít, Vũ thiếu gia cũng không phải keo kiệt người. Nhưng là cái này tiền lệ một mở, từ nay về sau mỗi năm như thế, rối loạn quy củ, tuyệt không là chuyện tốt.

Cho nên Hồng Vũ gật đầu một cái, nói: "Rất tốt, tranh thủ thời gian phát đi xuống đi."

Hồng Khê cười theo: "Ta trước thay mặt mọi người cám ơn thiếu gia, ngài thiện tâm càng, tất cả mọi người có một cái giàu có năm."

Hồng Vũ khoát khoát tay đem cái này nịnh hót đuổi đi.

Lễ mừng năm mới một ngày này, bận rộn, mọi người giống như cũng không biết mình đến tột cùng làm cái gì, tựu đến buổi tối.

Đại Hạ tập tục, buổi tối bữa tiệc này, mới là lễ mừng năm mới. Hồng gia yến hội sảnh bên trong, bày nổi lên một cái bàn lớn, Hồng lão gia tử lên tiếng, Hồng Thân, Hồng Dần bọn họ

những này lão nhân, đêm nay trên toàn bộ trên bàn, mọi người cùng nhau náo nhiệt náo nhiệt.

Hồng Dần nguyên bản còn có chút bận tâm không hợp quy củ, Hồng Thân lặng lẽ dắt hắn ngồi xuống, quay đầu lại mới nói cho Hồng Dần: Lão Soái trong nhà hiện tại nhân khẩu đơn bạc, chúng ta gom góp cái náo nhiệt, miễn cho lão Soái chứng kiến trên mặt bàn lãnh lãnh thanh thanh, nhớ tới đứa con cùng nữ nhi.

Hết thảy đều thu xếp tốt lắm, Tiểu Nghiên cũng bị Hồng lão gia tử hô qua đến: "Tiểu nha đầu,, ngồi xuống cùng một chỗ ăn."

Tiểu Nghiên lau lau tay, có chút không có ý tứ: "Lão gia, ta coi như xong."

"Không có việc gì, hôm nay không nói quy củ nhiều như vậy, ngươi vất vả mấy tháng, hôm nay cũng nếm thử mình làm mỹ vị món ngon."

Tiểu Nghiên nhìn xem Hồng Vũ, hắn mỉm cười, nàng mới có hơi câu nệ ngồi xuống.

Hồng Thắng Nhật vẫy tay: "Hồng Vũ, ngươi tiểu tử cho mọi người rót rượu!"

Hồng Vũ không phục: "Tại sao là ta?"

"Bởi vì ngươi cho mọi người thêm phiền toái nhiều nhất!"

Được rồi, Hồng Vũ sờ sờ cái mũi, nhịn. Bất kể là trước kia đương sự, còn là hiện tại mình, tựa hồ gây chuyện thị phi năng lực từ từ tinh tiến!

Hắn bưng bầu rượu, theo Hồng Thắng Nhật bắt đầu, từng cái cho mọi người rót rượu. Gia gia cùng đại ca đại tẩu ngồi ngay ngắn bất động, mà những người khác tranh thủ thời gian đứng dậy, hai tay bưng chén rượu.

Rót rượu xong rồi, Hồng Thắng Nhật giơ lên chén rượu, giương lên lông mi, có chút cảm khái: "Cái này non nửa năm, chúng ta Hồng gia đã xảy ra long trời lở đất biến hóa, tất cả mọi người nhìn ở trong mắt. Ta Lão đầu tử cảm tạ mọi người tại Hồng gia tối thời điểm khó khăn bất ly bất khí, cũng may,

chúng ta rốt cục nhịn đến Hồng gia lần nữa quật khởi một ngày này! Làm!"

Hồng Dần cùng Hồng Thân đẳng cao thủ, vành mắt cũng có chút đỏ lên, trước kia Hồng Suất một mình chèo chống, Hồng Liệt bị đánh giá vi "Bình thường", mà Hồng Vũ tắc dứt khoát là Vũ Đô trong thành công nhận phế vật. Hồng gia giống như có lẽ đã nhật bạc (mặt trời lặn)Tây Sơn không có tương lai.

Bọn họ những này tam phẩm hiển thánh cao thủ, âm thầm bị vô số thế gia mời chào, có thể là bọn hắn tất cả đều cự tuyệt. Chỉ có bọn họ mình mới hiểu rõ, cái này một phần thủ vững đến cỡ nào không dễ dàng! Hiện tại rốt cục khổ tẫn cam lai, sau cơn mưa gặp thải hồng, bọn họ cũng là có chút ít nghẹn ngào, cùng lão Soái nhất cử chén rượu, cùng một chỗ ẩm hạ.

Lúc này đây không cần Hồng Vũ, thị nữ tự đi lên, cho mọi người rót rượu rồi, Hồng Thắng Nhật cúi đầu nhìn xem chén rượu: "Tương lai chúng ta Hồng gia, còn muốn phát triển không ngừng, chúng ta hành trình như cũ rộng lớn, ta cái này Lão đầu tử còn không già, tựu xem các ngươi còn có nguyện ý hay không theo ta cùng một chỗ, bắc kích Địch Nhung, mở cương thác thổ!"

Hồng Thân bọn người nhiệt huyết sôi trào, bỗng nhiên mà dậy: "Lão Soái, chúng ta chờ ngươi những lời này đã lâu rồi! chúng ta còn có thể ra trận!"

"Ha ha ha!" Hồng Thắng Nhật hào sảng cười: "Hảo! Rất nhanh sẽ có cơ hội!"

Hảo hảo một cái tân niên bị Hồng Thắng Nhật lão gia tử biến thành nhớ lại khổ tư ngọt đại hội. Hồng Vũ tại trận này đại trong hội yêu hận đan xen."Nhớ lại khổ" thời điểm, bị lấy ra phê phán nhiều nhất đương nhiên là Hồng Vũ, "Tư ngọt" thời điểm, bị lấy ra làm khen ngợi nhiều nhất, đương nhiên cũng là hắn.

Hồng Thân Hồng Dần bọn người, dần dần cũng phóng túng, đem sự việc trước kia những cái kia chuyện hoang đường chuyện, một cái cọc cái cọc từng kiện từng kiện quở

trách đi ra, trong chỗ này rất nhiều cũng đều là Hồng Thắng Nhật không biết, bọn họ những này hạ nhân âm thầm hỗ trợ xử trí.

Hồng Vũ dở khóc dở cười, thế mới biết mình tiếp thu đương sự trí nhớ, kỳ thật cũng không hoàn toàn, rất nhiều chuyện hoang đường chuyện hắn hoàn toàn nghĩ không ra.

Gia yến chấm dứt, mọi người đều tự tán đi, đem thời gian lưu cho tổ Tôn Tam người. Đại tẩu Lôi Viện Viện sắc mặt một mực không tốt xem, phỏng chừng trừ tịch chi dạ chuyện tình, đã có chút ít tiếng gió truyền đến trong tai của nàng.

Hồng Vũ nấu theo Tề Quận mang về tới tốt lắm lá trà, bốn người vây quanh một con tiểu bếp lò, một vừa uống trà một bên nói chuyện phiếm.

Lúc này Hồng Khê đột nhiên bước nhanh tiến đến, thần sắc có chút cổ quái nói: "Thiếu gia, có người tìm ngươi."

Hồng Vũ vừa trừng mắt: "Có người tìm đã có người tìm, ngươi tễ mi lộng nhãn (nháy mắt ra hiệu) làm gì?"

Hồng Khê che miệng cười: "Thiếu gia, là nữ."

Hồng Thắng Nhật tựu muốn phát tác, Hồng Vũ tranh thủ thời gian giải thích: "Ta cũng không biết là ai!"

Sau đó hung hăng trừng Hồng Khê: "Còn không tranh thủ thời gian dẫn đường."

Hồng Khê vội vàng dẫn nhị thiếu gia đi ra ngoài, trong phòng chỉ còn lại Hồng Thắng Nhật cùng Hồng Liệt hai cái, đại tẩu hiển nhiên có khác điều chi, có chút âm dương quái khí nói ra: "Nhị đệ càng ngày càng tiền đồ, chính là chỗ này đào hoa cũng nguyên lai càng nhiều, mỹ nhân ân trọng, chỉ sợ khó có thể tiêu thụ a, hừ."

Nói xong nhìn mình lão công liếc, Hồng Liệt cúi đầu có chút áy náy, đỏ bừng cả khuôn mặt.

Hồng Thắng Nhật vốn có tựu tâm phiền vấn đề này, Lôi Viện Viện còn muốn chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, lão gia tử một tiếng giận dữ mắng mỏ: "Có việc nói sự, không có việc gì hồi đi ngủ, kỳ quái nói cái gì đó?"

“Là.” Lão đại hai vợ chồng khẽ khom người lui ra.

Hồng Vũ trên đường cân nhắc, gần sang năm mới ai tìm đến mình? Mai Thiên Vũ khẳng định không có khả năng, hiện tại nhất định trong cung cùng lão Hoàng Đế. Vân Tư Nhạn? Phương Lưu Vân? Đều rất không có khả năng a, chẳng lẽ là Bách Lý Các Mai Ảnh?

Khẽ dừng miên man suy nghĩ, đã đến mình tiểu viện. Xa xa trông thấy trong sân, đứng một cái yểu điệu thân ảnh, một thân trắng thuần quần áo, khoác hồ áo lông cổ áo áo khoác, xoay người lại, hướng hắn mỉm cười: “Ta hôm nay là làm ác khách…”

Lập tức băng tuyết tan rã, hồi xuân đại địa, trăm hoa đua nở cũng so không được bực này tuyệt mỹ giai nhân nghiêng quốc Khuynh Thành cười!

Hồng Vũ ngây ngốc một chút, mới kịp phản ứng: “Điện hạ, ngài làm sao tới.”

Hắn đã biết thân phận của Đao Khinh Nguyệt, tự nhiên không tốt gọi thẳng kỳ danh.

Đao Khinh Nguyệt bên người chỉ cùng hai gã lão bộc, khí cơ nội liễm, Hồng Vũ nhất thời nửa khắc cũng nhìn không ra được hai người rốt cuộc là cái gì cảnh giới, chỉ cảm thấy uyên thâm tự hải, chỉ có đối mặt gia gia thời điểm, mới có loại cảm giác này.

Đao Khinh Nguyệt cặp kia trạm lam đôi mắt giống như có thể nói vậy, mang theo một tia cười yếu ớt, nhìn xem hắn nói: “Cái này ngày lễ, một người ở lại có chút cô đơn, chính là càng nghĩ, cái này to như vậy Vũ Đô trong thành, ta vậy mà tìm không thấy một cái có thể tâm sự người. Thiên Vũ nha đầu kia phỏng chừng đang tại cùng của nàng phụ hoàng, ta nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có ngươi, ngươi sẽ không phải trách ta tới không phải lúc a.”

Dùng thân phận của nàng, không quản khi nào thì, đến thăm bất luận kẻ nào, đối phương đều muốn thụ sủng nhược kinh. Hồng Vũ lại chỉ là bởi vì người ta vừa mới giúp mình và Mai Thiên Vũ, còn không có nói lời cảm tạ đâu, vội vàng cười

đem nàng mời đến đi: "Điện hạ nói chỗ nào mà nói, ngươi cho dù không đến, ngày mai ta cũng muốn đi bái phỏng, hướng ngươi nói lời cảm tạ."

Đao Khinh Nguyệt đôi mắt lưu chuyển, trêu cợt nói: "Ta còn không có chúc mừng ngươi sao, Phò mã gia?"

Hồng Vũ dở khóc dở cười: "Điện hạ, điều này cùng ta trong ấn tượng ngươi không giống với a, ngươi không phải như vậy không phúc hậu người a."

Đao Khinh Nguyệt che miệng cười, sau đó rõ ràng nghiêm trang nói với hắn: "Kỳ thật Thiên Vũ nha đầu kia đối với ngươi quan cảm không sai, ngươi ngược lại là có thể thừa thắng xông lên, bỡn quá hoá thật, cũng là một đoạn giai thoại."

Hồng Vũ một cái run rẩy: "Điện hạ ngàn vạn đừng mở loại này vui đùa, nha đầu kia quá dã tính , ta nhưng tiêu thụ không dậy nổi."

Đao Khinh Nguyệt theo dõi hắn xem, tựa hồ muốn lấy hiểu rõ hắn nói thật hay giả, Hồng Vũ đương nhiên vẻ mặt bằng phẳng. Đao Khinh Nguyệt lắc đầu, thần sắc lại có chút ít ảm đạm: "Kỳ thật lại nói tiếp, ngươi nhưng làm ta cho hại khổ."

Hồng Vũ sững sờ: "Vì cái gì? Ta sao biết hại điện hạ?"

"Tiêu Lan Giang tự cho là phong lưu, Thương Lan trong triều, cũng cho là có hắn đến Đại Hạ, nhất định có thể đem công chúa lấy trở về, hoàn thành hai nước minh ước. Nhưng là bây giờ, ta còn phải tại Đại Hạ nhiều ngốc một khoảng thời gian…"

Nàng đem trong chỗ này cong cong quấn quấn đều nói với Hồng Vũ, Hồng Vũ lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, ngoài dự đoán của mọi người, hắn trong nội tâm thậm chí có một tia may mắn, Đao Khinh Nguyệt tại Đại Hạ nhiều lắm ngốc một khoảng thời gian, mình là không phải còn có cơ hội gặp lại nàng? Nghĩ đến đây cái, Hồng Vũ tựu một hồi chột dạ, không dám nhìn nhiều Đao Khinh Nguyệt hai mắt.

"Cái này, ta cũng vậy không nghĩ tới nguyên lai nội tình là như thế này, thật không phải với điện hạ."Hắn lại động một điểm nhỏ tâm tư: "Nếu điện hạ tại Vũ Đô trong thành ngẫn

đến buồn bực, tùy thời tới tìm ta, ta cùng ngươi đi ra ngoài tán giải sầu."

Hắn bả của mình tiểu tâm tư rất vụng về giấu ở một cái đường hoàng lấy cớ phía dưới, nói sau khi đi ra lại có chút ít thấp thỏm bất an, ngẩng đầu vụng trộm nhìn Đao Khinh Nguyệt phản ứng, lại không nghĩ rằng một ít song hồ nước loại thanh tịnh con ngươi, chính không hề chớp mắt nhìn xem hắn, Hồng Vũ bị nắm vừa vặn, giống như bị chạm điện tranh thủ thời gian quay đầu đi.

Đao Khinh Nguyệt cười khẽ hạ xuống, Hồng Vũ lập tức xấu hổ vô cùng, không biết trong nội tâm nàng đến tột cùng là nghĩ như thế nào.

Đao Khinh Nguyệt chậm rãi nói: "Chuyện này thật sự không trách ngươi, ngươi đuổi đi Tiêu Lan Giang cùng Vinh Thanh Hà, tránh cho Thiên Vũ muội muội gả cho mình không người yêu mến, ta thật sự thật cao hứng."

Nàng một nụ cười khổ: "Kỳ thật ta coi như là trở về, cũng cùng nơi này không sai biệt lắm. Mẫu thân không tại chính vụ căn bản không có thời gian theo giúp ta, các huynh đệ tỷ muội đều không nguyện ý cùng với ta, trước kia của ta hảo tỷ muội chính là Trang Hàn, chính là về sau, ai…"

Hồng Vũ thiếu chút nữa bật thốt lên hỏi ra vì cái gì huynh đệ tỷ muội không nguyện ý cùng với ngươi, khá tốt sáng suốt nhịn được. Như nàng như vậy thân phận tốt đẹp mạo, ai cùng với nàng đều cảm giác áp lực cự đại.

Bất quá câu nói kế tiếp, Hồng Vũ xem như hiểu rõ rồi, nguyên lai người ta đến không phải đến xem của mình. Hồng Vũ phân phó một tiếng, không đầy một lát Trang Hàn tiến đến.

Hai tỷ muội gặp mặt, rất vui mừng, ríu ra ríu rít trò chuyện đứng lên, Hồng Vũ đã bị gạt tại một bên. Cũng may Đao Khinh Nguyệt thỉnh thoảng cùng hắn đáp lời, thật cũng không có vẻ hắn dư thừa.

Cái này vừa nói, tựu quên thời gian, thẳng đến Đao Khinh Nguyệt đằng sau một vị lão giả không ngừng ho khan, nàng

mới giật mình: “A, quá muộn, ta đi về trước, Hàn nha đầu ta lần tới trở lại thăm ngươi.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Xuất chinh (thượng)

Trang Hàn gật gật đầu, nai con đồng dạng hoạt bát: "Ta tống ngươi đi ra ngoài. Thiếu chủ, ngươi cũng không cần đến đây, bên ngoài trời lạnh."

Hồng Vũ đành phải lại ngồi trở lại đi.

Đao Khinh Nguyệt hướng hắn nhẹ nhàng cười: "Làm phiền, khá tốt Vũ thiếu rộng lượng, không theo ta so đo."

Hồng Vũ cười nói: "Sao có thể chứ."

Hai nữ đi ra, đi ra tiểu viện, Đao Khinh Nguyệt giống như cười mà không phải cười nhìn xem nàng: "Hàn nha đầu, ngươi khi nào thì trở nên như vậy quan tâm hắn rồi?"

Trang Hàn khuôn mặt đỏ lên, phun nói: "Ngươi là sắp kế thừa đế vị người, như thế nào còn như vậy nói không có nghiêm túc vậy."

"Khanh khách" Đao Khinh Nguyệt kiều tiếu, làm cho Trang Hàn trên mặt đỏ hơn.

"Tốt lắm tốt lắm, ta không trêu cợt ngươi, nếu như ngươi cảm thấy hạnh phúc, tựu hảo hảo nắm chắc a." Đao Khinh Nguyệt đứng lại, hai tay nắm ở Trang Hàn tay, rất chân thành nói với nàng.

Trang Hàn thần sắc tối đi: "Ta đây thân phận, cái đó có tư cách đi muốn những thứ này."

Nàng khoát khoát tay: "Không nói, đi thôi."

Đao Khinh Nguyệt im lặng gật gật đầu, cũng vì nàng khổ sở.

Hồng Vũ ngồi trong phòng, cửa ra vào đột nhiên "Tức" một tiếng kiều tiếu, Hỏa Vân Cơ theo cạnh cửa duỗi ra một cái đầu đến: "Thiếu chủ, đừng đợi, lại đợi nhân gia cũng sẽ không trở về."

Hồng Vũ giả bộ tức giận: "Ngươi mò mẫm nói cái gì."

“Hừ, ta cũng không phải là nói mò, bọn tỷ muội đều nhìn thấy, ngươi xem người ta điện hạ ánh mắt, hận không thể bả tròng mắt đều dán đi lên.”

Hồng Vũ khoát khoát tay: “Đi đi đi, nói mò. Thích đẹp chi nhân tâm đều có chi, đao cô nương rất xinh đẹp ta nhìn nhiều hai mắt như thế nào không đúng. Lại là ngươi, gần nhất luôn tìm cơ hội trêu cợt thiếu gia, có phải là nên trách phạt thoáng cái “

Hồng Vũ giương nanh múa vuốt phác qua, Hỏa Vân Cơ đương nhiên không thể nhường hắn bắt được, kêu gào trước giống như chim sơn ca vậy nhẹ nhàng linh hoạt né tránh đi: “Thiếu gia, ngươi hay là đi trảo Hàn tỷ a.”

Trang Hàn vừa vặn đưa Đao Khinh Nguyệt trở về, khuôn mặt nhỏ nhắn đông lạnh được có chút đỏ lên, càng hiển mềm mại, Hồng Vũ sắc tâm đại động, chính lại cho mình khuyến khích, thừa dịp hôm nay ngày tốt lành, làm chút gì đó không bằng cầm thú chuyện tình Trang Hàn nha một tiếng kêu sợ hãi, nhanh chóng trốn về gian phòng của mình.

Hồng Vũ rất buồn bực, ngũ phẩm nguyên định thân thủ chính là tốt

Ngày thứ hai Hồng Thắng Nhật không cần xuất môn, hắn chờ người khác tới chúc tết, chính là Hồng Vũ cùng Hồng Liệt lại mệnh khổ, một ít bạn cũ muốn từng cái thăm viếng, Hồng Vũ chỉ kiên trì nửa ngày, đem cái này phiền phức việc ném cho đại ca, mình trốn về trong nhà đi.

Đến buổi tối, cơm tối lại cũng không phức tạp, lúc ăn cơm Hồng Vũ chú ý tới gia gia cùng đại ca thần sắc đều có một chút không đúng. Cơm nước xong, Hồng Thắng Nhật thản nhiên nói: “Đi theo ta.”

Hồng Vũ không rõ ý tưởng, đành phải đi theo đại ca sau lưng, thành thành thật thật đến thư phòng của gia gia.

Hồng Thắng Nhật ngồi ở bàn học đằng sau, trầm mặt, không nói một lời. Đại ca cũng thành thành thật thật ngồi, thần sắc túc mục. Hồng Vũ rất buồn bực, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?

Hơn nửa ngày, Hồng Thắng Nhật đột nhiên khoát tay chặn lại: "Thời gian không sai biệt lắm, các ngươi hai cái đi thôi."

Hồng Liệt do dự một chút, còn là nói ra: "Gia gia, ngài không đi sao?"

Hồng Thắng Nhật chém đinh chặt sắt: "Không đi "

"Là."

Hồng Liệt khẽ khom người đi ra, Hồng Vũ theo ở phía sau hướng gia gia hành lễ, sau đó nhanh chóng chạy đến. Đi ra ngoài vài chục bước, hắn mới buồn bực hỏi: "Đại ca, đi chỗ nào a?"

Hồng Liệt kinh ngạc nhìn xem hắn: "Hàng năm lúc này cũng phải đi, chẳng lẽ ngươi đã quên?"

Hồng Vũ cười khan một tiếng, đương sự trí nhớ hắn tiếp thu không phải đặc biệt đầy đủ, thật đúng là nghĩ không ra.

"Trước đó lần thứ nhất trọng thương, có một số việc không biết như thế nào tựu quên."

Hồng Liệt kỳ quái xem hắn, cũng may cũng không có nghĩ nhiều, một bên đi lên phía trước một bên thở dài nói ra: "Đi xem phụ thân."

Hồng Vũ trong đầu ầm ầm một tiếng: Phụ thân đương sự cư nhiên còn có phụ thân không phải nói Hồng gia đời thứ hai toàn bộ đều chết ư…

Hồng Liệt lại thở dài một hơi: "Ta biết rõ gia gia kỳ thật rất muốn đi, nhưng là cái kia tính tình, thật sự là… Ai "

Hồng Vũ ở phía sau đi theo, cẩn thận nghĩ nghĩ, rốt cục làm theo, tựa hồ Hồng gia mọi người không muốn đề cập nâng phụ thân, lại còn thật không có minh xác nói qua phụ thân là chết đi.

Hồng Liệt rất có lòng tin, đã sớm chuẩn bị xong, theo gia gia chỗ đó đi ra, hạ nhân sẽ đem hai con hộp cơm, một mực cái làn đưa lên. Hồng Liệt cùng đệ đệ phân chớ lấy, ra Hồng Phủ lên xe ngựa.

Xe chậm rãi chạy nhanh đi ra ngoài, hướng Vũ Đô cửa nam mà đi. Lúc này cửa thành cũng đã đóng, nhưng là thân phận của Hồng gia còn tại đó, trị thủ tướng sĩ lặng lẽ mở ra một cái khe cửa, thả bọn họ đi ra ngoài.

Đến ngoài cửa thành, xe ngựa hướng chếch tây phương hướng ngoặt đi, lại đi mấy, phía trước xuất hiện một tòa quạnh quẽ đạo quan. Hồng Vũ càng buồn bực.

Xe ngựa rồi đến đạo quan phía trước ngừng lại, Hồng Liệt mang theo hộp cơm xuống xe: "Đi thôi."

Hồng Vũ cầm còn lại gì đó đi theo đại ca cùng một chỗ xuống dưới, bọn hạ nhân đều đứng ở cạnh xe ngựa, chỉ có huynh đệ hai người tiến lên, Hồng Liệt vỗ vỗ môn, người ở bên trong tựa hồ biết rõ bọn họ sẽ đến, rất nhanh thì có tiếng bước chân mở ra môn.

Hắt xì một tiếng cũ nát mộc cửa mở ra, Hồng Liệt có chút kích động: "Cha "

Hồng Vũ bị ngăn cản ở phía sau thấy không rõ lắm, hắn rất muốn gom góp đi lên xem một chút cái này phụ thân rốt cuộc là cái dạng gì, người ở bên trong dùng một loại ôn hòa bình tĩnh thanh âm nói ra: "Đến đây, vào đi."

Hồng Liệt đi vào. Hồng Vũ lúc này mới theo kịp, đến gần nhìn, là một cái quần áo rất mộc mạc người trung niên, thanh sắc áo bông, trên đầu kéo đạo kế, khuôn mặt già nua, hoàn toàn chính là một cái rất bình thường đạo sĩ, tựa như Đại Hạ vô số trong đạo quan những thanh tu đó chi người đồng dạng. Nếu như nói cái này trên thân người có cái gì đặc biệt địa phương, chính là ánh mắt của hắn có vẻ rất bình thản, làm cho người ta liếc mắt nhìn, cũng cảm giác cả người đều bình tĩnh trở lại.

Người nọ đối Hồng Vũ mỉm cười, Hồng Vũ hoàn toàn không biết ứng làm như thế nào đáp lại

Hắn vội vàng tránh qua, tránh né cái kia tiếu dung, cúi đầu đi theo đại ca vội vàng đi vào.

Đạo quan rất nhỏ, chủ điện trong cúng bái Tam Thanh đạo chủ, hai bên có một gian tiểu phòng ở, không có gì hương

khói, có vẻ thập phần quạnh quẽ. Người nọ sẽ ngụ ở hơi nghiêng trong phòng, làm cho hai huynh đệ sau khi đi vào, ngồi xuống tự mình nấu nước pha trà.

Hồng Liệt đuổi bước lên phía trước nhận lấy: "Ngài ngồi."Hắn cho Hồng Vũ sử cái ánh mắt, Hồng Vũ rất đờ đẫn bả hộp cơm mở ra, Hồng Liệt nói: "Đây là lão Nhị mới thỉnh đầu bếp, tay nghề rất tốt, cha ngài nếm thử."

Người kia cười gật đầu, giơ lên chiếc đũa đến ăn hai cái, gật đầu khen: "Thật sự là không sai." Tuy nhiên nói như thế, nhưng chỉ là mỗi một chủng đều lướt qua hai cái, tựu buông đũa xuống.

Hồng Liệt nấu xong trà, cho ba người rót, do dự một chút còn là nói ra: "Gia gia để chúng ta đến nhìn xem ngài, ngài… Năm nay còn ở tại chỗ này

"Nơi này rất tốt."

"Chính là…" Hồng Liệt tựa hồ còn muốn khuyên nữa, rồi lại không biết nói cái gì cho phải, chỉ có thể trầm thấp thở dài một tiếng.

Hồng Vũ ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, người nọ cảm thấy ánh mắt của hắn, quay đầu đến nói: "Tiểu Vũ làm rất khá, ta đều nghe nói."

Hồng Vũ không biết nói cái gì cho phải, nho nhỏ trong phòng, bầu không khí có chút xấu hổ.

Một lát sau, người nọ gật đầu một cái, nói: "Tốt lắm, trở về đi, ta tại nơi này rất tốt, làm cho phụ thân không cần phải lo lắng."

Hồng Liệt do dự một chút, đứng dậy đến: "Là."

Hai huynh đệ cùng một chỗ cúi người hành lễ, đi ra cửa. Người nọ đưa bọn họ tống xuất đạo quan, Hồng Liệt đứng ở cửa ra vào vành mắt có chút đỏ lên: "Cha "

Người nọ khoát khoát tay: "Không cần nói nữa, ta tại nơi này rất tốt."

Hồng Liệt khẽ cắn môi đi, Hồng Vũ theo ở phía sau. Thẳng đến hai người lên xe ngựa, này phiến cũ nát cửa gỗ mới đóng.

Trên xe, Hồng Liệt nhắm mắt lại, Hồng Vũ có thể nhìn ra, đại ca phải không nghĩ khóc lên.

Hồng Vũ từ đầu đến cuối đều giống như một cái những người đứng xem, hắn đối cái này "Phụ thân" thật sự là quá lạ lẫm, theo đương sự chỗ đó tiếp thu tới trí nhớ, đối với phụ thân càng là trống rỗng.

Hắn ở một thế giới khác, có thân nhân của mình. Vừa đi đến thế giới này thời điểm, tiếp nhận gia gia cùng đại ca tiểu muội đều mất rất nhiều trắc trở. Hiện tại bỗng nhiên lại xuất hiện một cái càng thêm lạ lẫm "Phụ thân", loại cảm giác này, thật sự là rất cổ quái.

Trong xe, Hồng Liệt nhắm mắt lại không nói lời nào, Hồng Vũ kỳ thật một bụng hiếu kỳ nhưng là không có biện pháp mở miệng hỏi, an tĩnh thật lâu, chỉ có trục xe kẽo kẹt kẽo kẹt thanh âm.

"Ai" Hồng Liệt một tiếng thở dài, mở mắt ra: "Thân thể của phụ thân càng ngày càng không được."

Điểm này Hồng Vũ đạo thị dã đã nhìn ra, dựa theo suy tính, phụ thân Hồng Thừa Nghiệp tuổi có nên không vượt qua bốn mươi. Chính là vừa mới nhìn đến người nọ, già nua giống như không thể so với gia gia tuổi trẻ.

"Đạo quan đó dưới có một ngụm linh tỉnh, nước giếng có thể áp chế phụ thân thể trong độc tính. Chính là dược hiệu quá yếu, hắn lão nhân gia lại không chịu về nhà, chỉ cần hắn trở về, chúng ta cùng một chỗ nghĩ biện pháp, tổng có thể tìm tới giải độc biện pháp, tổng so với phòng thủ một ngụm tỉnh hảo nhiều lắm ai, gia gia không chịu, xem ra chỉ có chờ bà nội xuất quan, thỉnh nàng lão nhân gia tới khuyên phụ thân rồi."

Hồng Vũ chịu đựng không có hỏi, Hồng Thừa Nghiệp rốt cuộc là như thế nào biến thành hiện tại cái dạng này. Trên thực tế cho tới bây giờ, Vũ Đô trong thành về Hồng gia đời thứ hai cả nhà thiên tài truyền thuyết còn đang truyền lưu. Phụ thân

Hồng Thừa Nghiệp là Đại Hạ trẻ tuổi nhất tam phẩm hiển thánh, tiền đồ bất khả hạn lượng.

Nhị thúc Hồng Thừa Lược qua là năm đó Đại Hạ xuất sắc nhất khí sư, được xưng một người có thể chống đỡ mười vạn hùng binh có thể là nhân tài như vậy, lại bị đẩy lên chiến trường, cuối cùng vị quốc vong thân

Tiểu cô Hồng Thừa Dao chính là Tống Du Nhiên trước Vũ Đô đệ nhất tài nữ, dung mạo vô song, những năm gần đây này, bất kể là Tống Du Nhiên, còn là Lê Tiêu Tiêu, kỳ thật Vũ Đô mọi người cảm thấy, các nàng so với Hồng Thừa Dao, còn kém trước một bậc. Tiểu cô cũng là tại một hồi đại chiến sau mất tích, tăm tích không rõ. Chỉ là mặc dù không có tìm được thi thể, nàng mất tích địa điểm đúng là mẫu hà hoang trong rừng, cơ hồ không ai có thể từ nơi nào đi tới.

Hồng gia đời thứ hai đều là thiên tài, làm cho người ta tiếc hận, có thể bất kể như thế nào nhị thúc cùng tiểu cô cuối cùng kết cục còn có thể nói được rõ ràng, duy chỉ có phụ thân của bọn hắn, Hồng gia trưởng tử Hồng Thừa Nghiệp, tựa hồ Vũ Đô mọi người không nguyện ý nói chuyện nhiều. Ngay tiếp theo Hồng Vũ đối với hắn nhận thức, cũng giới hạn tại một cái "Đại Hạ trẻ tuổi nhất tam phẩm cường giả", những thứ khác một mực không biết.

Tựu tại Hồng Vũ tính toán như thế nào biết rõ ràng phụ thân tao ngộ, xe ngựa đến Vũ Đô dưới thành, đơn giản can thiệp sau vào cửa thành, sau đó lại đường cũ phản hồi Hồng Phủ.

Đại ca nay tâm tình không tốt, cùng Hồng Vũ đơn giản nói đừng sau tựu đi trở về. Hồng Vũ mang theo một bụng nghi vấn, về tới tiểu viện của mình.

Trang Hàn bọn người còn đang chờ hắn, phục thị hắn rửa mặt xong, lúc này mới lui ra ngoài.

Mấy ngày nay lễ mừng năm mới, Hồng Vũ không có tu luyện, hôm nay rốt cục có thời gian, hắn khoanh chân ngồi ở trên bồ đoàn, chậm rãi vận chuyển bắc hoang chân kinh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Xuất chinh (hạ)

Tân niên vừa trôi qua, Hoa Lang Quốc vua dân một mảnh xôn xao. Phác Ân Thái đi sứ Đại Hạ trở về, đem mình tại Đại Hạ tao ngộ vừa nói, Hoa Lang Quốc từ trên xuống dưới một mảnh phẫn nộ, càng có chín thành quan viên giơ chân kêu gào, muốn xuất binh "Chinh phạt" nghịch hạ

Về phần nói Hoa Lang Quốc có hay không xuất binh Đại Hạ thực lực… Tại cơ hồ tất cả Hoa Lang Quốc người trong suy nghĩ, đều là như thế này một cái quan niệm: Làm sao có thể không có thực lực này? Ta Hoa Lang đất rộng của nhiều, lịch sử đã lâu, thực lực của một nước cường thịnh, vạn hướng đến phục chinh phạt một cái nho nhỏ nghịch hạ còn không phải dễ dàng? Chỉ cần xuất binh, nghịch hạ nhất định sợ tới mức vãi đái, trông thấy đã hàng

Về phần trước kia vô số lần Hoa Lang bị người bức tới mức tồn vong sống chết, bọn họ đều lựa chọn tính quên, hơn nữa coi như là ghi chép vào sử sách, cũng tổng có thể tìm tới thuyết phục của mình lấy cớ: Không phải chúng ta chiến bại, chỉ là chúng ta không có đánh thắng.

Phác Ân Thái càng là trợ giúp, hắn loại người này, coi như là Đại Hạ đối với hắn tiếp đãi không có vấn đề, hắn còn muốn cảm thấy người ta không đủ long trọng, dùng mình đường đường Hoa Lang Quốc đặc phái viên thân phận, hắn là đối với ta càng thêm tôn kính. Hiện tại hắn là bị Hồng Vũ cho đánh trở về, này còn không thượng thoan hạ khiêu, khắp nơi xúi giục?

Trong lúc nhất thời, cả Hoa Lang Quốc cảnh nội, từ trên xuống dưới, theo quan lại đến bình dân, nhấc lên một cổ phản Đại Hạ dậy sóng. Về phần Đại Hạ tại bọn hắn cùng Hà Tang trong tranh đấu, nhiều lần điều đình ân đức xin nhờ, Hoa Lang Quốc chưa bao giờ cảm thấy đó là bởi vì Đại Hạ công lao được không, đó là bởi vì người ta Hoa Lang tự thân "Cường hoành" thực lực còn tại đó, Hà Tang sợ, lúc này mới mượn

dưới con lừa ngươi Đại Hạ theo những chuyện này trên kiếm lấy hảo thanh danh, còn là đã chiếm chúng ta Hoa Lang quang đâu còn không biết rằng cảm ơn, còn như vậy đối đãi với chúng ta đặc phái viên, loại này ngỗ nghịch quốc gia, phải giáo huấn thoáng cái

Ở dưới bầu không khí dạng này, Phác Ân Thái cái này tại Đại Hạ bị đánh cùng cháu nội đồng dạng gia hỏa, ngược lại thành đại nhân vật. Hoa Lang Quốc ngươi thủ thành quan lớn, thường xuyên mời hắn đi làm khách, giảng thuật tại Đại Hạ bi thảm tao ngộ.

Bất quá Phác Ân Thái có một chút là rất rõ ràng, Hoa Lang Quốc coi như là nhất phẩm quan lớn trong nhà yến hội, cũng chỉ có vài đĩa đồ chua, có thể có một chút mặn canh cá coi như là phong phú, về phần hỏa lò thịt nướng, nghĩ cũng đừng nghĩ, đó là Hoàng Đế bệ hạ mới có thể hưởng dụng thịnh yến

So với Đại Hạ muốn vậy gia yến cũng muốn tám huân tám tố (tám món mặn và tám món chay) , thật sự là thúc ngựa cũng cản không nổi.

Bởi vì mời quá nhiều, Phác Ân Thái tự nhiên thì rụt rè đứng lên, một ít tam phẩm phía dưới mở tiệc chiêu đãi, hắn tựu kiếm cớ thoái thác. Coi như là đi, cũng muốn tận lực đến chậm trong chốc lát, dùng biểu hiện mình bề bộn nhiều việc, có thể tới là cho các ngươi mặt mũi.

Nhưng là hôm nay, Phác Ân Thái sớm đến một gia đình ngoài, ân cần chờ đợi, không dám có chút nào tự đại. Bởi vì này một gia đình, là Hoa Lang Quốc Tam hoàng tử.

Nếu Hồng Vũ tại nơi này, chứng kiến hàng này cỏ tranh phòng, khẳng định phải thổ tào: Đây là đường đường hoàng tử phủ? các ngươi Hoa Lang cũng quá đáng thương a

Hoa Lang Quốc kế thừa chế độ cũng là học tập Đại Hạ, dưới bình thường tình huống đương nhiên là đứng trường không lập ấu. Nhưng là Hoa Lang bây giờ Hoàng trưởng tử, khi còn bé được một hồi bệnh nặng, Hoa Lang y thuật học trộm tự Đại Hạ, mình có trộn lẫn đi vào một ít loạn thất bát tao gì đó, không quản có hữu hiệu hay không quả, dù sao Hoa

Lang người cảm thấy đây là chúng ta mình "Khai sáng" y thuật

Sau đó loại này y thuật liền đường đường Đại hoàng tử một lần ác hàn chứng đều trị không hết, khiến cho Đại hoàng tử một cái mạng nhỏ tuy nhiên bảo vệ, tuy nhiên nó bệnh căn không dứt, vừa đến mùa đông tựu tật bệnh sinh ra, mắt thấy sợ là sống không quá ba mươi tuổi, Hoa Lang Hoàng Đế cũng không dám lập hắn làm thái tử, vì vậy phía dưới các vị hoàng tử tâm tư tựu linh hoạt đứng lên.

Đại Hạ Vũ Tông Hoàng Đế tuổi xuân đang độ, phía dưới các hoàng tử coi như là có cái kia tâm tư, cũng không dám quá mức hiển nhiên, mà ngay cả Đại hoàng tử cũng là thành thành thật thật.

Nhưng là Hoa Lang Quốc Hoàng Đế tuổi cùng Vũ Tông Hoàng Đế không sai biệt lắm, thân thể lại kém xa, phỏng chừng kiên trì không được bao lâu. Cho nên các hoàng tử tranh đoạt càng ngày càng trực tiếp.

Vị này Tam hoàng tử, chính là thái tử vị hữu lực tranh đoạt giả một trong. Đối mặt với người khả năng thái tử điện hạ, Phác Ân Thái không dám đại ý, nhận được thiệp mời sau, vội vàng chuẩn bị một phen, thoái thác những thứ khác xã giao, yên lặng chờ hôm nay yến hội. Sau đó còn chuyên môn trước một canh giờ đi đến ngoài cửa chờ.

Thật vất vả đến thời gian, Tam hoàng tử phân phó người đem Phác Ân Thái tiếp đi vào. Hôm nay Tam hoàng tử biểu hiện được rất có thành ý, dùng để chiêu đãi hắn tửu thủy cũng không phải Hoa Lang thường uống hỏng bét rượu, mà là trải qua lần thứ hai loại bỏ cùng cất rượu mạnh, thập phần thanh tịnh.

Bàn tiệc trên cư nhiên còn có một cái cá tươi

Phác Ân Thái thụ sủng nhược kinh.

Rượu qua ba tuần, Tam hoàng tử mở miệng hỏi nổi lên chính sự: "Ân thái ngươi chịu khổ, bây giờ cả nước cao thấp một mảnh phẫn hận, yêu cầu xuất binh Đại Hạ, dân tâm có thể

dùng. Ta muốn lãnh binh xuất chinh, không biết Ân Thái có không có ý kiến gì cho ta?"

Tam hoàng tử là điển hình Hoa Lang người tướng mạo, bánh mì loại lớn mặt phối hợp một đôi dài nhỏ mắt nhỏ, phía dưới dán lên một cái mũi tẹt Tam hoàng tử là ngươi thủ thành bên trong trứ danh mỹ nam tử, đương kim Hoa Lang thánh thượng tất cả trong hoàng tử anh tuấn nhất một cái.

Phác Ân Thái dù sao đi qua một lần Đại Hạ, coi như có điểm thanh tỉnh nhận thức, nhịn không được hỏi: "Điện hạ chuẩn bị điều động nhiều ít đại quân?"

Tam hoàng tử cười nhạt một tiếng, trong tươi cười cất giấu một tia kiêu ngạo: "Tổng cộng có mười hai vị tướng quân duy trì ta, có thể tổ chức lên thành một hai ngàn người đại quân "

Phác Ân Thái vui mừng quá đỗi, ầm ầm bái ngã xuống đất: "Điện hạ Thần Võ ta Hoa Lang võ sĩ đều là tinh nhuệ, dùng một chống trăm, hai ngàn người có thể thoải mái đánh bại Đại Hạ hai vạn đại quân, cho nghịch Hạ một bài học tuyệt đối vậy là đủ rồi."

Phác Ân Thái rụt rè cười, trong nội tâm kỳ thật thập phần đắc ý. Tại tất cả tranh đoạt vương vị trong hoàng tử, hắn là thụ nhất quân đội ưu ái một cái, cho nên mới phải có mười hai vị tướng quân duy trì. Hoàng tử khác nghĩ phải xuất chinh, có thể nâng lên năm trăm người quân đội tựu coi là không tệ.

Cái này hai ngàn người, đủ để cho hắn quét ngang cả Hoa Lang, thậm chí đi theo Hà Tang Quốc bài một bài cổ tay (bẻ gãy thủ đoạn) .

Bất quá vì ổn thỏa để , hắn còn là nhiều hỏi một câu: "Ngươi cảm thấy hai ngàn đại quân, có thể giáo huấn thoáng cái nghịch Hạ?"

"Tuyệt đối có thể vi thần thậm chí cảm thấy được, nghịch hạ biên quan Thủ tướng, chứng kiến ta Hoa Lang hùng tráng quân dung, sẽ quá ư sợ hãi, chúng ta nhất định bất chiến mà thắng "

"Ha ha ha" Tam hoàng tử thoải mái cười to: "Hảo, đẳng bản vương chiến thắng trở về trở về, lại ngươi cùng một chỗ

khánh công “

Ba ngày sau đó, Tam hoàng tử suất lĩnh hai ngàn đại quân, hạo hạo đãng đãng theo ngươi thủ thành xuất phát, xuyên qua ngươi thủ thành tây cửa thành, chậm rãi hướng Đại Hạ xuất phát.

Hai ngàn tinh nhuệ, đang mặc trúc phiến cùng da trâu nối thành khải giáp, trang bị hoàn mỹ làm cho chung quanh quan sát những tướng quân khác không ngừng hâm mộ.

Mà Tam hoàng tử cưỡi một thớt hùng tráng chiến mã, chừng bán trượng cao chính là Hoa Lang hiếm thấy lương câu coi như là Hoa Lang Quốc Hoàng Đế bệ hạ, ngự mã uyển trung cũng không có mấy thớt ngựa có thể cùng cái này thất Mã Tương so với.

Hắn hăng hái, mà giấu trong đám người những thứ khác vài vị hoàng tử thì là sắc mặt ảm đạm. Như thế hùng tráng đại quân, xuất chinh nghịch hạ nhất định kỳ khai đắc thắng, hiện tại cả nước cao thấp đối nghịch hạ thập phần phẫn nộ, mà Tam hoàng tử vừa mới nịnh nọt mọi người. Chờ hắn chiến thắng trở về trở về, danh vọng nhất định đạt tới một cái đỉnh, đến lúc đó những người khác còn thế nào cùng hắn tranh?

Hồng Vũ cưỡi liệt trên lưng ngựa, bên người đi theo tùy tùng.

Chung quanh là mênh mông núi lớn, nhất chi khổng lồ hoang thú kỵ binh chính chậm rãi ghé qua tại giữa núi rừng.

Qua hết năm, Hồng Vũ sẽ đem Vũ Đô trong chuyện tình tạm thời dàn xếp một chút, mang theo hoang thú kỵ binh đoàn xuất phát. Chúng hoang thú không cần tận lực chạy đi, nhưng là tốc độ cũng vượt xa vậy kỵ binh. Hơn nữa hoang thú quân hành vi man rợ, đối với địa hình không có yêu cầu, không quản bình nguyên núi sông, trực tiếp tiến lên.

Hơn nữa có hai đầu cường đại tam phẩm hoang thú tọa trấn, coi như là gặp được nguy hiểm địa địa vực, cũng có thể hoàn toàn không cần cố kỵ cái gì ghé qua đi qua.

Liệt mã đã đạt đến ngũ phẩm hoang thú tiêu chuẩn, tại chi đội ngũ này bên trong cũng không lộ vẻ gầy yếu, tương phản

nó cơ thể trong ẩn ẩn vung vọng lại xa Cổ Thần thú uy sát, làm cho Đại Địa Quỳ Ngưu loại này tam phẩm hoang thú, cũng không dám tại nó trước mặt làm càn.

Trong đội ngũ phần lớn là tân binh, bất quá Hồng Thân cùng Hồng Dần năm đó đều từng theo theo Hồng Thắng Nhật viễn chinh Hà Tang, trận chiến ấy, cũng là vì cứu vớt Hoa Lang Quốc. Vì vậy đối với Hoa Lang Quốc loại này vong ân phụ nghĩa, tự cao tự đại vô lại quốc gia, hai người vô cùng phẫn nộ, vụng trộm vô số lần thúc giục hoang thú bọn kỵ sĩ, gặp được Hoa Lang Quốc quân đội, cho ta hung hăng đánh nếu như không thể toàn bộ tiêu diệt, trở về hung hăng thao luyện các ngươi

"Thiếu gia, phía trước chính là Hoa Lang cùng chúng ta biên giới Thiên Trì Sơn." Hồng Thân chỉ vào phía trước một tòa nguy nga Tuyết Sơn, mang theo vô tận tiếc nuối nói ra: "Thiên Trì Sơn vốn có đều là chúng ta Đại Hạ lãnh thổ, nhưng là năm đó lão Soái mang theo chúng ta xuất binh Hà Tang, cứu vớt Hoa Lang Quốc sau, bọn họ lấy cớ Thiên Trì Sơn phía dưới thừa thãi tiễn trúc, cần dùng những này Trúc tử chế tác tên, tựu phái binh vào núi đốn củi, sau đó tựu chiếm Thiên Trì Sơn không đi. Còn trên thư triều đình, nói hai nước biên giới hẳn là dùng Thiên Trì Sơn vi giới.

Nơi này trời cao Hoàng Đế xa, trong triều công khanh môn cũng lười được vì điểm này địa phương cùng Hoa Lang cãi cọ, chuyện này cứ như vậy không giải quyết được gì, làm cho Hoa Lang sinh sinh bả khối này địa phương cho chiếm đi. Chúng ta xuất binh cứu bọn hắn, kết quả còn bị hắn cho lại đi một khối thổ địa, loại chuyện này cũng chỉ có Hoa Lang loại quốc gia này mới làm được."

Hồng Vũ giận tím mặt: "Gia gia lúc ấy không có yêu cầu xuất binh?"

"Tại sao không có? Lão Soái lúc ấy tại trên triều đình nổi giận, chính là bệ hạ cũng lo lắng lần nữa xuất binh quốc khố gánh nặng quá nặng. Lại thêm còn cần Hoa Lang kiềm chế Hà Tang, cũng chỉ là phát ra quốc thư kháng nghị một chút."

“Ta thảo” Hồng Vũ bạo một câu nói tục: “Quốc thổ không phải bình thường tài sản, càng đại biểu cho tôn nghiêm há có thể như thế trò đùa?”

Hồng Dần ở một bên cười lạnh một tiếng: “Thiếu gia các ngươi chỉ sợ không nghĩ tới sao, Hoa Lang còn có thể càng vô sỉ. Trước đó lần thứ nhất bị thiếu gia ngài đánh chạy cái kia Phác Ân Thái, bọn họ, ngoại trừ muốn giảm miễn tiến cống bên ngoài, còn có một mục đích đúng là đưa ra Thiên Trì Sơn hẳn là toàn bộ thuộc về Hoa Lang Quốc chủ ý của bọn hắn là tiên ném ra ngoài giảm miễn tiến cống, nếu như chúng ta phản ứng không kịch liệt, tựu được một tấc lại muốn tiến một thước, nhắc lại xuất tướng Thiên Trì Sơn toàn bộ tính vào Hoa Lang cảnh nội “

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Hàn Sương Quan (thượng)

"Ta thao… Đặc biệt Mã Lặc sa mạc!" Hồng Vũ chửi ầm lên: "Lão tử đã đến đây, Thiên Trì Sơn tựu vĩnh viễn là Đại Hạ! Không riêng gì Thiên Trì Sơn, Thiên Trì Sơn phía đông bình nguyên, cũng muốn là Đại Hạ!"

Hai cái lão gia tử vui mừng quá đỗi: "Thiếu gia hảo chí hướng! Chúng ta lúc này đây, nhất định phải hung hăng giáo huấn thoáng cái Hoa Lang!"

Hưng phấn sau, hai vị cửu kinh sa tràng lão binh thần sắc thận trọng lên: "Bất quá, thiếu gia, chúng ta không thể khinh địch."

"Hoa Lang sứ giả rất có thể rời đi Vũ Đô thành sau, tựu trực tiếp dùng bồ câu đưa tin trong nước, nếu như từ lúc kia bắt đầu tính lên, Hoa Lang hẳn là chuẩn bị thời gian rất lâu, chắc hẳn cũng đã tập kết đại quân, chờ đợi chúng ta đã đến. Hơn nữa lúc này đây, là chúng ta hoang thú kỵ binh đoàn kiến thành đến nay trận chiến đầu tiên, đối với đám tiểu tử này tin tưởng dựng nên rất quan trọng, không dám muốn thắng, hơn nữa muốn thắng được xinh đẹp! Chỉ có như vậy, từ nay về sau mới có thể kiến thành nhất chi bách thắng hùng binh."

Hồng Vũ cũng gật gật đầu: "Chiến tranh chuyện tình ta không hiểu còn phải xin nhờ ngài hai vị…"

Hai lão trước đã sớm nghĩ kỹ, lúc này đề nghị nói: "Chúng ta lực lượng cường đại, nhưng là dù sao binh lực quá ít. Nếu như chúng ta cùng đại quân cùng một chỗ hành động, đại quân tự nhiên sẽ phái ra thám báo, chúng ta chỉ cần căn cứ thám báo truyền về tình báo, đấu tranh anh dũng là được rồi. Nhưng là hiện tại, chúng ta một mình xuất chiến, thám báo không đủ vấn đề tựu bộc lộ ra đến đây."

Đây cũng là chuyện không có biện pháp. Đầu tiên hoang thú kỵ binh đoàn nhân số quá ít, cho dù đem Hồng Vũ cũng coi như đi vào, tổng cộng một trăm hai mươi hai người. Phái đi ra thám báo nhiều hơn, mọi người luân phiên, căn bản

không có thời gian nghỉ ngơi. Mặt khác hoang thú kỵ binh đoàn trong, thấp nhất cấp bậc cũng là ngũ phẩm hoang thú, như vậy kỵ binh phái đi ra đương thám báo, cự ly đối phương bộ đội còn có vài dặm, đối phương chiến mã tựu sợ tới mức không dám đi tới, đả thảo kinh xà.

Hồng Vũ vò đầu: "Vậy chúng ta phải làm gì?"

"Thiếu gia hẳn là nghĩ biện pháp bắt vài đầu ác điểu."

Hồng Vũ gật gật đầu: "Hảo, chúng ta đi trước Hàn Sương Quan, tạm thời dàn xếp xuống, sau đó tại kế hoạch bắt ác điểu hoang thú."

Hàn Sương Quan là Đại Hạ cùng Hoa Lang trên biên cảnh đệ nhất cứ điểm, tựu giống như Phi Thiên Quan đối với Đại Hạ cùng Địch Nhung chiến lược địa vị đồng dạng. Nó ở vào Thiên Trì Sơn Đoạn Hồn Cốc trong, nam bắc dài năm trăm trượng, cao hai mười trượng, quan tường dày đến mười trượng, phía sau cứ điểm phân phối đầy đủ hết, có thể đóng quân năm vạn người đại quân.

Nhưng là vì Đại Hạ cùng Hoa Lang quan hệ không tệ, Hàn Sương Quan bên trong kỳ thật thường niên đóng quân chỉ có bốn ngàn người. Cái này bốn ngàn người, theo Đại Hạ, trên thực tế vẫn là vì thuận tiện tại Hà Tang tiến công Hoa Lang thời điểm trực tiếp xuất binh.

Hàn Sương Quan Thủ tướng chính là là một vị tứ phẩm dương Vũ Tướng quân, Dư Thành Tế. hắn không phải hồng hệ nhân mã, bởi vì năm đó Hồng Thắng Nhật mang binh cứu Hoa Lang Quốc, kết quả ngược lại bị Hoa Lang Quốc vô sỉ chiếm cứ một nửa Thiên Trì Sơn, nhằm trúng Hồng Suất giận dữ, giận dữ yêu cầu xuất binh. Cho nên Hoàng Đế một mực lo lắng nếu như đem Hồng hệ tướng lãnh an bài tại Hàn Sương Quan, nói không chừng có một ngày vị này tướng lãnh liền không nhịn được chỗ xung yếu giết đi qua đem Hoa Lang người giáo huấn khẽ dừng.

Bởi vậy Hàn Sương Quan Thủ tướng, một con tránh cho vận dụng Hồng hệ nhân mã, hơn nữa đều chọn phái đi chính là so với ôn hòa tướng lãnh. Tựu giống với vị này Dư Thành Tế,

hắn trước là trú đóng ở Đại Hạ cùng Sở Việt biên cảnh. Đại Hạ cùng Sở Việt trong lúc đó, xem như nhất sự hòa thuận quan hệ. Ngoại trừ song phương trong lúc đó sơn rất vi hoạn, cơ hồ không có khác ma xát.

Dư Thành Tế tại Sở Việt biên cảnh đóng quân mười năm, duy nhất chiến tranh kinh nghiệm, hay là tại trước đó lần thứ nhất Hà Sùng tiêu diệt Sơn Man chiến dịch trong, suất quân hiệp đồng. Bất quá hắn chỉ là phất cờ hò reo, suất quân vây sơn, cũng không có thật sự phóng ra. Hà Sùng dùng để chém giết lập công, đều là hắn dòng chính, không tới phiên Dư Thành Tế loại người này ra trận.

Hàn Sương Quan trong, Dư Thành Tế có chút đau đầu.

Hồng gia nhị thiếu gia muốn tới, hắn không thể phản đối, chính là hồng nhị thiếu tiếng xấu hắn cũng đã được nghe nói, đó cũng không phải là cái dễ dàng hầu hạ chủ nhân. Hồng Vũ tổ kiến hoang thú kỵ binh đoàn, tại Vũ Đô trong thành đều còn là một bí mật, vậy quan viên nhiều lắm là thì ra là biết rõ Hồng Vũ trong tay có rất nhiều hoang thú mà thôi.

Dư Thành Tế nhận được công văn là "Phối hợp" Hồng Vũ, xử trí hảo Hoa Lang Quốc ngoại giao công việc. Chính là hắn rất lo lắng Hồng gia nhị thiếu gia đến đây, sẽ đem "Phối hợp" biến thành "Nghe theo" tùy tiện đem dưới tay mình cái này bốn ngàn người chôn vùi đi vào.

Chính là nếu là hắn không phối hợp, bằng vào Hồng lão gia tử tại quân đội lực ảnh hưởng, hắn Dư Thành Tế con đường làm quan cũng không tính đi chấm dứt.

Dư Thành Tế sầu mi khổ kiểm, mắt thấy Hồng Vũ cũng sắp đến, hắn linh cơ vừa động, đem Phó tướng Trầm Tốn gọi tới.

Trầm Tốn không phải thân tín của hắn, tương phản hay là hắn đối đầu. Trầm Tốn thân cao chín xích, chính là Hàn Sương Quan trung đệ nhất mãnh tướng, ba mươi xuất đầu, đã là ngũ phẩm nguyên định hậu kỳ cảnh giới, hắn là theo theo Hà Sùng tiến tiêu diệt sơn rất đắc lực chiến tướng, chiến hậu luận công hành phần thưởng, Hà Sùng vì hắn mưu cầu Hàn Sương Quan

Phó tướng chức vị, điều này làm cho Dư Thành Tế rất là khó chịu, nói rõ vừa ý bổn tướng quân dưới mông vị trí này!

Mà Trầm Tốn đến đây sau cũng một điểm không khách khí, khắp nơi thiêu tật xấu, hết lần này tới lần khác người ta là thật kinh qua chiến trường người, lành nghề quân bày trận phương diện, xác thực so với hắn Dư Thành Tế mạnh hơn. Mỗi một lần đều đâm khi hắn khuyết điểm, Dư Thành Tế nhẫn nhịn nổi giận trong bụng không có chỗ phát tiết

Trầm Tốn đi đến Dư Thành Tế doanh trại thời điểm, cả phòng vị thuốc. Dư Thành Tế hấp hối nằm tại trên giường bệnh, suy yếu phó thác nói: "Trầm tướng quân, bổn tướng đột nhiên bị bệnh, phải đi Tả Duyên Thành trị liệu, cái này Hàn Sương Quan, cũng chỉ có thể phó thác cho ngươi… … Cắt công văn, đều ở văn án trên, ngươi nhìn xem xử lý a."

Trầm Tốn mừng rỡ trong lòng, trên mặt cũng rất "Ân cần" hỏi một chút Dư Thành Tế bệnh tình, Dư Thành Tế lo lắng bị Hồng Vũ ngăn ở sương lạnh quan nội, qua loa vài câu tựu kịch liệt ho khan, Trầm Tốn tranh thủ thời gian cáo từ rời đi, mà Dư Thành Tế lập tức ngồi lên xe ngựa ly khai Hàn Sương Quan.

Lúc này, Hồng Vũ chính mang theo đại quân, đứng ở Hàn Sương Quan một phương núi lớn trên, nhìn qua phía dưới uốn lượn giống như vặn vẹo mãng xà trên sơn đạo này chiếc xe ngựa, kỳ quái hỏi: " Hàn Sương Quan nội đều là quân nhân, còn có người ngồi xe không cưỡi mã?"

Trầm Tốn tiếp nhận Dư Thành Tế quyền lực, lập tức triệu tập chúng tướng thương nghị quân tình. Dư Thành Tế thân tín môn có chút buồn bực, tại sao không có nghe tướng quân nói qua việc này?

Bọn họ ẩn nhẫn không phát, Trầm Tốn lại đã bắt đầu vênh mặt hất hàm sai khiến: "Trước mắt chuyện làm thứ nhất, chính là Hồng Vũ muốn đi sứ Hoa Lang, cần theo chúng ta Hàn Sương Quan trải qua."

Trầm Tốn một cái cười lạnh, Hàn Sương Quan rời xa Vũ Đô, có rất nhiều chuyện bọn họ cũng không biết rõ tình hình, hơn nữa bộ binh phát tới công văn bên trong lại hàm hồ suy

đoán, Trầm Tốn bằng vào chính mình giải đến hết thảy "Nội tình" lại kết hợp bộ binh công văn, chắc hẳn phải vậy cho là Hồng Vũ là muốn đi sứ Hoa Lang, "Giảm bớt" hai nước khẩn trương quan hệ.

Chuyện này thì Hồng Vũ gây ra, làm cho hắn đi ra vẻ đáng thương cũng là hẳn là.

Hắn một cái cười lạnh: "Những này ăn chơi trác táng, đem quốc sự làm trò đùa, còn tưởng rằng tại Vũ Đô ngang ngược đồng dạng đâu, xảy ra chuyện gì trong nhà đều cho hắn chùi đít, lúc này trợn tròn mắt a, hừ!"

Chúng tướng đều không nói lời nào, Hồng Vũ là Hồng Thắng Nhật cháu nội, bọn họ dám nói cái gì?

Trầm Tốn cầm trong tay bộ binh công văn giương lên: "Phía trên làm cho chúng ta phối hợp hắn, nhưng là, bổn tướng tuyệt sẽ không cầm tướng sĩ sinh mệnh đương lúc tử, Hồng Vũ nếu là có cái gì không an phận yêu cầu, bổn tướng một mực từ chối! các ngươi cũng đều cho ta nghe tinh tường, đừng xem gặp Vũ Đô tới nhà giàu có tựu xương bánh chè như nhũn ra! Chúng ta là quân nhân, là Đại Hạ lưng! Phải có quân nhân cốt khí! Tất cả không hợp tình lý yêu cầu, hết thảy từ chối! Lúc này đây chúng ta muốn cho cái này phá sản xuẩn hoàn khố hiểu rõ, Đại Hạ còn có một bầy có cốt khí quân nhân! Đều hiểu chưa?"

Chúng tướng ngươi xem xem ta ta nhìn ngươi, cùng một chỗ khom người: "Hiểu rõ!"

Mọi người theo Trầm Tốn trong phòng đi ra, đều là bĩu môi một cái: Nói được đường hoàng, người nào không biết ngươi là Hà Sùng người, Hà gia cùng Hồng gia va chạm không phải một ngày hai ngày, Hà gia lão Nhị nghe nói chính là bị Hồng Vũ một cước cho phế đi… các ngươi Thần Tiên đánh nhau, trông nom chúng ta tiểu quỷ sự tình gì?

Chúng tướng xuất môn, đều quyết định chủ ý không quản các ngươi như thế nào đấu, chúng ta hoàn toàn không lẫn vào, bo bo giữ mình là tốt rồi.

Duy chỉ có có một người trung niên tướng lãnh, thần sắc có chút cổ quái. hắn nhìn xem chung quanh, kéo lại vừa mới đi qua một đồng bạn: "; lão Đàm, đến ta nơi đó đi ngồi một chút."

Đàm Vãn Đao nhìn ra ông bạn già có chuyện muốn nói, gật gật đầu, hai người cùng một chỗ về tới Liên Tín Hậu chỗ ở, Liên Tín Hậu đem thân binh chỉ phái đi ra gác trước đại môn, mình và Đàm Vãn Đao ngồi xuống nói: "Lão đàm, ngươi cũng mau bốn mươi đi?"

Đàm Vãn Đao nhìn xem hắn: "Nói nhảm, ta liền so với ngươi lớn hơn một tuổi, ngươi còn không biết rằng? Có chuyện nói mau có rắm mau thả."

Liên Tín Hậu gật gật đầu: "Hai ta tuổi đều đại, tại như vậy xuống dưới, chỉ có thể cả đời tại Hàn Sương Quan sống quãng đời còn lại."

Đàm Vãn Đao có chút thất lạc, Hàn Sương Quan chính là biên quan, một năm tứ quý lại là có hơn phân nửa thời gian cực kỳ rét lạnh, từ xưa đến nay văn nhân theo lời "Biên tái nơi lạnh khủng khiếp" không sai biệt lắm thì ra là cái dạng này.

Hàn Sương Quan cùng Liên Tín Hậu đều là sương lạnh quan lão nhân, chính là hai người tại trên tu hành không có quá tốt tư chất, đều đã là nhanh bốn mươi tuổi người, như cũ chỉ là lục phẩm chân tôi hậu kỳ, hơn nữa tựa hồ ngũ phẩm nguyên định cửa ải này đều bước không qua. Thấy thế nào, hai người đều không có gì tiền đồ, cho nên mỗi một nhâm sương lạnh quan Thủ tướng đều không thế nào nhiệt tâm lôi kéo hai người, bọn họ coi như là muốn đầu nhập vào, người ta cũng chướng mắt.

"Lão Liên, ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì?"

Liên Tín Hậu có chút hưng phấn: "Ngươi không biết là lúc này đây là một cái chúng ta xuất đầu cơ hội?"

"Cơ hội?" Đàm Vãn Đao có chút không rõ.

"Trầm Tốn cái kia ngu xuẩn, dùng vi mình là địa đầu xà, không nói đến hắn đến cùng phải hay không địa đầu xà, cho dù hắn là, nhưng Hồng Vũ chính là ai? Hồng gia là dạng gì tồn

tại? Đối với chúng ta mà nói, Hồng gia chính là một đầu quái vật khổng lồ! Trầm Tốn đường lang cản đường không biết tự lượng sức mình, cư nhiên còn nghĩ cho Hồng gia nhị thiếu gia tiểu hài xuyên (đi giày), hắn đã quên Hồng lão gia tử là ai? Cho dù sau lưng của hắn có Hà gia duy trì chính là hắn đừng quên chúng ta là quân nhân, Hồng lão gia tử tại quân đội là nhân vật nào? Cao nhất a! Hà Sùng nhiều lắm là thì đi vào tiêu diệt thoáng cái sơn man, chính là Hồng lão gia tử đó là đối kháng Địch Nhung nhân vật, đây mới thực sự là quân hồn!"

Liên Tín Hậu mà nói làm cho Đàm Vãn Đao có chút tâm động: "Ngươi là nói chúng ta giúp đỡ hồng nhị thiếu gia thu thập Trầm Tốn, sau đó đầu nhập vào Hồng gia? Chính là người ta Hồng gia, có thể vừa ý chúng ta loại lũ tiểu nhân này vật sao?"

Liên Tín Hậu cắn răng nói: "Lão đàm, ta quyết định đánh cuộc cái này một bả, bằng không đời này cứ như vậy, ta không cam lòng! Như thế nào, ngươi có theo hay không lão tử cùng một chỗ!"

Đàm Vãn Đao do dự một chút, trên mặt hiện lên một mảnh ngoan lệ, một quyền nện ở trên mặt bàn: "Làm! Nhân tử điếu treo thiên (ko dịch nổi), kém cỏi nhất còn có thể so với hiện tại kém đi đến nơi nào? Ít nhất cũng phải cho con cháu liều cái tiền đồ!"

"Hảo!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Hàn Sương Quan (hạ)

Hồng Vũ tại trên núi làm cho mọi người đem hoang thú thu lại, mang vào Hàn Sương Quan mà nói, thứ nhất là quá mức kinh thế hãi tục, thứ hai dễ dàng tiết lộ tin tức. Một nhóm hơn một trăm hai mươi người, từ trên núi hạ đi tới trên sơn đạo, chậm rãi đi về hướng Hàn Sương Quan.

Hàn Sương Quan Đại Hạ cái này hơi nghiêng, càng giống là một tòa biên tái trấn nhỏ. Trên thực tế cũng đúng là như thế, chỉ có điều tòa này trấn nhỏ chỉ có thể dựa vào trước Hàn Sương Quan trong bốn ngàn quân coi giữ sinh hoạt, có vẻ thập phần rách nát tiêu điều.

Tại sơn đạo trên, không có hai tòa cao cao bảo lâu, bảo lầu gian trong sử dụng cự đại gỗ thô chế thành đại môn. Lúc bình thường, cái này phiến đại môn đều là đóng cửa, có người ra vào mới có thể mở ra. Hai bên bảo trên lầu, đều có binh lính gác. Trầm Tốn hạ quyết tâm cho Hồng Vũ một cái "Ra oai phủ đầu" nịnh nọt chủ tử sau lưng, bởi vậy chuyên môn đem bảo lâu thủ vệ, đều đổi thành người của mình.

Hồng Vũ người tới ngoài cửa lớn, Tô Tam tiến lên, cao giọng đối bảo trên lầu người hô: "Đi nói cho Hàn Sương Quan Thủ tướng Dư Thành Tế, Hồng Vũ thiếu gia đến."

Bảo trên lầu người nhìn nhau, âm thầm một cái âm hiểm cười: "Còn có bộ binh công văn?"

Tô Tam lấy ra ném đi lên. Phía trên binh lính tiếp được, rất là lãnh đạm nói ra: "Ở bên ngoài chờ xem, ta đi bẩm báo tướng quân."

Tô Tam có chút căm tức trở về: "Thiếu gia, những này đầu to binh quá ghê tởm."

Hồng Vũ lơ đễnh: "Làm theo phép thôi, chúng ta sẽ chờ gặp a."

Hồng Dần cùng Hồng Thân làm mất đi trung nhìn ra một tia không ổn. Mặc dù nói Dư Thành Tế không phải Hồng gia

người, nhưng là loại thời điểm này, cho dù là tạm thời không thể xác định thân phận của Hồng Vũ, cũng sẽ rất khách khí, mà bảo trên lầu người nhìn về phía trên không hề giống là tân binh, không hiểu những chuyện này. Vậy thì rất có thể là bị bày mưu đặt kế qua, cố ý làm như vậy.

Hai người nhìn nhau, lại đều nhìn đồng dạng bảo lâu, như vậy phòng bị, tại hai vị tam phẩm hiển thánh trong mắt, dễ dàng tựu có thể đột phá.

Người binh lính kia đem công văn đưa cho Trầm Tốn, Trầm Tốn nhìn lướt qua hỏi: "Hắn dẫn theo nhiều ít người?"

"Không có nhiều, chỉ có hơn một trăm, không cao hơn một trăm năm mươi. Hơn nữa trong đó có không ít nữ tử, dung mạo cũng không tệ."

Trầm Tốn trong nội tâm chắc chắc, xem ra chính là một cái sứ đoàn, chuẩn bị đi Hoa Lang chịu nhận lỗi. hắn trong nội tâm cười lạnh, ngu xuẩn ăn chơi trác táng, ngươi nghĩ đến ngươi gia thế rất cao có thể muốn làm gì thì làm? Đây chính là liên quan đến hai quốc gia sự vụ, cho dù ngươi là Hồng Thắng Nhật cháu nội, còn không giống với lấy được Hoa Lang Quốc chịu nhận lỗi, đưa lên tài bảo mỹ nữ, làm cho người ta thu thập hả giận?

Hắn đem công văn tùy ý ném ở một bên: "Đi nói với bọn họ, bổn tướng đi dò xét biện pháp phòng ngừa tiết lộ bí mật, vẫn chưa về, làm cho bọn hắn ở bên ngoài chờ."

"Là."

Binh lính đi ra, không nhanh không chậm đi trở về. Quan trên thái độ cũng quyết định phía dưới người thái độ, cái này binh lính nhìn ra chủ tử tựu là nghĩ muốn kéo dài, bởi vậy hắn cũng cố ý kéo dài, chậm chậm quá đi tới, trên đường còn cùng bên đường nửa đậy người sai vặt trêu chọc vài câu, trọn vẹn dùng non nửa canh giờ, mới trở lại bảo trên lầu.

Hắn đem mặt sắc lạnh lẽo, quát lớn: "Tướng quân dò xét biện pháp phòng ngừa tiết lộ bí mật vẫn chưa về, các ngươi chờ xem."

Tô Tam nổi trận lôi đình: "Tin hay không lão tử hiện tại đánh đi vào!"

Hồng Vũ khoát tay, Tô Tam có vẻ lui ra. Bảo trên lầu các binh sĩ cười vang: "Ngốc Điểu, ngươi biết rõ nơi này là chỗ nào? Nơi này là Hàn Sương Quan! Đại Hạ Đông Phương đệ nhất hùng quan! Chỉ cần ngươi dám đánh tiến đến, chính là tạo phản, ngươi đến đánh a, ta còn thực sợ ngươi không đánh, có loại ngươi tới a! Ha ha ha!"

Có mấy lão lính dày dạn trực tiếp mở ra dây lưng quần, hướng phía phía dưới đi tiểu: "Ngu xuẩn, lão tử cũng không tin, ngươi đặc biệt sao đánh tiến đến đến a! Ha ha ha!"

Trong đội ngũ còn có mười tám võ cơ cùng Quan Lăng những nữ hài tử này, vội vàng quay lưng đi sắc mặt xanh đen.

"Thiếu gia!" Tô Tam nhịn không được: "Để cho ta đi! Cùng lắm thì một cái mạng!"

Hồng Vũ nhàn nhạt khoát tay chặn lại, phân phó nói: "Thân thúc, đi đem Dư Thành Tế bắt."

Hồng Thân rất trung thực chấp hành mệnh lệnh của hắn: "Là!"

Tam phẩm hiển thánh hậu kỳ, bay lên trời, mang ra một đạo như lưu tinh hào quang thẳng vào vân tiêu, đến mấy trăm trượng không trung, không thể tưởng tượng nổi một cái bước ngoặt, thẳng đến Hàn Sương Quan mà đi!

Những binh lính kia choáng váng, đi đưa tin này một sĩ binh sửng sốt một chút, chợt giơ chân rống giận: "Các ngươi điên rồi! Xông tới Hàn Sương Quan, đây là tạo phản tử tội, mất đầu đắc tội danh!"

Hồng Vũ nhìn xem chung quanh, bất mãn nói: "Còn đứng ngây đó làm gì, trên a, vừa rồi tên nào gia hỏa đem cái này cực kì nhỏ trứng móc ra, vậy thì nói rõ bọn họ không muốn, ta cho phép các ngươi dùng các loại mình phát minh sáng ý thủ đoạn đem bọn chúng lấy xuống."

Tô Tam ngao một tiếng tru lên, hưng phấn vô cùng xông tới, Trang gia những kia tử sĩ càng là không cần phải nói,

ngoại trừ thiếu chủ ai dám đang tại bọn họ đại tiểu thư trước mặt lưu điểu (chắc là móc chim ra), đây không phải là muốn chết sao! Hơn một trăm người xoáy lên một hồi cuồng phong xông đi lên, bảo trên lầu binh lính chứng kiến phía dưới một mảnh võ khí quang mang chớp diệu, theo tứ phẩm đến lục phẩm đều có, trực tiếp choáng váng… Trong chỗ này tùy tiện một người, đặt ở Hàn Sương Quan, đều là Thiên tướng cấp bậc a!

Một đạo khí thế mạnh mẻ lần nữa bộc phát, Hồng Dần sải bước trên xuống, chấn đắc mặt đất rầm rầm lay động: "Bổn tọa xuất thủ, ai dám cùng bổn tọa đoạt!"

Tô Tam kêu rên: "Dần lão gia ngài không thể như vậy khi dễ người a!"

Hồng Dần tiến lên song chưởng một đống, cách xa vài chục trượng, hai cổ thô to cột sáng theo trong lòng bàn tay phun ra, trực tiếp đem hai tòa bảo lâu chém ngang lưng.

Tô Tam bọn người như ong vỡ tổ xông đi lên, đem những binh lính kia toàn bộ bắt được.

"Người này vừa rồi đem chim moi ra sao?"

"Ta không thấy rõ ràng a."

"Không thể chứng minh hắn không có moi, vậy thì cứ moi ra. Ai có chùy, cho ta mượn dùng hạ xuống, ta thử một lần loại này trứng trứng đập vỡ có phải là cũng cùng trứng gà đồng dạng tiếng vang thanh thúy."

"A ——" hét thảm một tiếng.

Mặc dù không là tất cả binh lính đều đem chim đi dạo ở nơi tĩnh mịch, nhưng là đám người này đồng dạng đáng giận. Tại Tô Tam bọn người tìm "Luận chứng" phía dưới, bọn họ tất cả đều không có thể đào thoát vận rủi

Hồng Vũ thủ hạ các hán tử trí kế bách xuất, biến hóa đa dạng, nghiêm khắc thủ đoạn tầng tầng lớp lớp.

Tên kia đưa tin binh lính hạ thân, bị một cái bạch mệnh thần tiễn thủ thợ săn cách ba mươi bước, dùng tiễn bắn bạo —— chẳng qua là tại thứ chín tiễn thời điểm mới bắn bạo một

con, mặt khác một con tại đệ thập ngũ tiễn thời điểm mới bắn bạo. Mà mệnh căn tử thì tại thứ hai mươi tiễn mới bị bắn đoạn. Mà những kia không có bắn trung tiễn, cũng không có lừa gạt quá nhiều, đều tập trung ở binh lính nửa người dưới, huyết lưu như rót.

Xa xa Trang Hàn đẳng nữ tử đỏ mặt không dám nhìn tới, rồi lại cảm thấy buồn cười, nhịn không được cười run rẩy hết cả người.

Tô Tam đem cũng đã bị mất nửa cái mạng binh lính kéo dài tới Hồng Vũ bên người ném xuống đất, hắn hấp hối nói: "Giám, đánh sâu vào Hàn Sương Quan, tựu chính là tạo phản. ngươi, ngươi chết chắc rồi…"

Hồng Vũ nở nụ cười, cười liệt lập tức nói ra: "Một tên đáng thương, các ngươi không rõ, cái gì tạo phản tử tội? Đây chẳng qua là ước thúc các ngươi những phế vật này thôi. ngươi nếu như dám đi đụng thoáng cái Hàn Sương Quan trên một khối thạch đầu, ngày mai sẽ sẽ trực tiếp bị đẩy đi ra chém đầu. Chính là ta coi như là đem Hàn Sương Quan hủy, cũng sẽ có người tới chăm chú điều tra, cuối cùng cho ra kết luận là hành vi của ta chuyện có nguyên nhân. Hiểu chưa?"

Hồng Vũ vung tay lên, Tô Tam bọn người đem những binh lính kia vứt qua một bên đi không hề để ý tới

Đối với những người này, phẫn nộ rồi, vậy thì bắt đến đau nhức đánh một trận hả giận, còn lại hoàn toàn không cần cố ky.

Không trung một luồng sáng mang hiện lên, Hồng Thân trong tay mang theo một người đã trở lại, còn ở giữa không trung, hắn sẽ đem người nọ trực tiếp vứt xuống dưới. Người nọ rõ ràng bị chế trụ toàn thân cơ năng, không thể động đậy, so với một khối thạch đầu còn muốn trầm trọng ngã trên mặt đất, bùm một tiếng ném ra một cái hố to.

Hồng Thân hạ xuống tới, có chút áy náy nói: "Thiếu gia, nguyên lai Hàn Sương Quan trong không phải Dư Thành Tế làm chủ, ta đi vào trước tìm Dư Thành Tế không tìm được, có

nắm cá nhân lên tiếng hỏi, mới bắt được tên này, cho nên làm chậm trễ một chút thời gian."

Như Hàn Sương Quan loại địa phương này, đều có phòng ngự đẳng cấp cao võ giả lăng không đánh lén trận pháp. Chỉ có điều loại đó trận pháp khởi động cần hao phí đại lượng tài nguyên. Hiện tại cũng không phải là thời gian chiến tranh, lại thêm Trầm Tốn tuyệt đối không nghĩ tới Hồng Vũ như vậy không kiêng sợ, cũng sẽ không có khởi động trận pháp, kết quả bị Hồng Thân một người xông vào đem hắn cho nắm đi ra.

Trầm Tốn mặc dù là ngũ phẩm nguyên định hậu kỳ, có thể là không thể nhúc nhích dưới tình huống bị người theo hơn mười trượng không trung vứt xuống dưới, cũng rơi xương sườn đều chặt đứt vài căn, thống khổ vô cùng, đôi mắt phẫn nộ nhìn chăm chú Hồng Vũ.

Hồng Vũ hướng hắn mỉm cười: "Ngươi đang ở đây dò xét biện pháp phòng ngừa tiết lộ bí mật?"

"Phi!" Hồng Thân thúc dục hắn vẻ mặt: "Hắn tại trong doanh phòng uống rượu!"

Hồng Vũ giống như mới suy nghĩ cẩn thận đồng dạng giật mình: "A, nguyên lai là cố ý chậm trễ ta a. Chúng ta hiện tại có chứng cớ nơi tay, vậy thì càng dễ làm."

Hắn vuốt càm của mình châm chước đứng lên: "Đến, tất cả mọi người nói nói, tiếp thu ý kiến quần chúng, ứng làm như thế nào xử phạt tên này? Lá gan không nhỏ a, một cái Hàn Sương Quan Thủ tướng, dám cùng chúng ta khiêu chiến. các ngươi vừa rồi tại toái trứng trong khi hành động biểu hiện, để cho ta đối kế tiếp trừng phạt tên này hành động rất chờ mong a!"

"Ha ha ha!" Mọi người cười vang, Tô Tam cái thứ nhất nhảy ra: "Thiếu chủ, ta cảm thấy được tốt xấu hắn cũng là tướng lãnh, hẳn là cho hắn một cái thể diện xử phạt, ta biết rõ một loại có thể làm cho động dục hoang thú không từ thủ đoạn giao phối biện pháp, không bằng ở trên người hắn thử xem?"

Các cô gái liên tục trách cứ, còn kém ném đá tới, Tô Tam liền co đầu rụt cổ.

Những người khác cũng đều là góp ý, rất nhanh hãy thu tập đến vài chục điều "Đề nghị", Hồng Vũ lo lắng một phen, có chút thương cảm đối còn trên mặt đất trợn mắt nhìn Trầm Tốn nói ra: "Ngu xuẩn a, ta cùng Hà gia chuyện tình, cũng là loại người như ngươi có thể lẫn vào?"

Trầm Tốn nghiến răng nghiến lợi nói: "Ta là triều đình theo tứ phẩm võ tướng, ngươi dám giết ta?"

Hồng Vũ nở nụ cười, chỉ vào Hàn Sương Quan nói ra: "Ta ngay cả Hàn Sương Quan cũng dám đánh sâu vào, ngươi nói có dám giết ngươi hay không?"

Trầm Tốn hơn nửa ngày, mới nghẹn đi ra một câu: "Hà công tử hội báo thù cho!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Quỷ Mẫu Tuyết Điêu

Hồng Vũ lại là một tiếng thương cảm thở dài: "Nói ngươi ngu xuẩn còn không phục, ngươi chết chết vô ích. Không nói đến Hà Sùng có hay không bổn sự kia báo thù cho ngươi, cho dù hắn năng, đối với ngươi có cái gì ý nghĩa? Ngươi đã bị chết."

Hắn khoát khoát tay: "Tô Tam, đem hắn lột sạch, dán tại Hàn Sương Quan lên, về phần trói nghỉ ngơi ở đâu treo ngược lên, không cần ta với ngươi nhiều khai báo a?"

Tô Tam cười hì hì: "Thiếu chủ ngài yên tâm đi, chúng ta đã minh bạch."

Hắn cùng Hồng Vũ nháy mắt ra hiệu, dẫn tới chung quanh đám nữ hài tử một hồi loạn phun.

Hồng Vũ roi ngựa vừa nhấc: "Tiến quan."

Mọi người tiến vào Hàn Sương Quan, Tô Tam vời đến Tiểu Lâm cùng Trang Trạch, đem vẫn không thể động Thẩm Tốn lột sạch, sau đó tìm một căn rắn chắc gân trâu dây thừng, buộc lại Thẩm Tốn tiểu đệ đệ, cao cao đánh rơi Hàn Sương Quan thượng.

Hàn Sương Quan bốn ngàn tướng sĩ câm như hến, Hồng Vũ liền hướng đình theo Tứ phẩm võ tướng đã không để vào mắt, người khác còn phải nói gì nữa sao?

Liên Tín Hậu cùng Đàm Vãn Đao ở dưới mặt nhìn xem, trong lòng có chút tâm thần bất định bất định. Hai người nhìn nhau, cùng một chỗ trở về.

"Vị này Hồng Nhị thiếu gia, thật sự là thái ngang ngược rồi, ta có chút lo lắng ah."

"Nhưng này cũng nói rõ, thật sự là hắn thực lực cường đại, căn bản không quan tâm một cái Thẩm Tốn."

Hồng Vũ tiếp quản Hàn Sương Quan, phái người đem các vị tướng lãnh triệu tập tới, hỏi Hàn Sương Quan tình huống,

sau đó tựu lại để cho bọn hắn đi trở về. Các tướng lĩnh không hiểu ra sao, không biết Hồng Vũ đến cùng muốn làm gì.

Liên Tín Hậu cùng Đàm Vãn Đao cũng quyết định hay là trước quan sát một phen.

Hàn Sương Quan mùa đông, rét lạnh nước đóng thành băng. Thẩm Tốn coi như là Ngũ Phẩm Nguyên Định hậu kỳ, một ngày thời gian bị dán tại trên tường thành, cũng đã đông lạnh được cứng ngắc.

Đến buổi tối, Hồng Vũ mới phái người bắt hắn cho buông đến.

Thẩm Tốn thân tín vội vàng đem hắn cho tiếp trở về, mời tới quân y. Quân y dùng các loại phương pháp, Thẩm Tốn một cái mạng xem như bảo trụ rồi, thế nhưng mà dưới háng tiểu đệ đệ bởi vì thời gian dài huyết dịch không dài, đã triệt để hoại tử, hơn nữa giá lạnh, cho dù là hắn Ngũ Phẩm Nguyên Định thân hình, cũng chỉ có thể cắt đứt.

Thân tín nhóm: đám bọn họ tức giận không thôi, Thẩm Tốn biết được tin tức về sau, ngồi ở trên giường xanh mặt, sau nửa ngày nói không ra lời.

“Hồng Vũ, ta với ngươi không chết không ngớt “

Ngày hôm sau điểm tâm về sau, Hồng Vũ phái người đi đem Thẩm Tốn gọi tới, Thẩm Tốn tuy nhiên trong nội tâm oán độc, thực sự nắm rõ ràng rồi Hồng Vũ tính tình, nếu là hắn lại không thức thời vụ, Hồng Vũ nhất định sẽ không chút do dự làm thịt hắn.

Hồng Vũ tìm hắn đến nguyên nhân rất đơn giản: “Kề bên này, có hay không Hoang Thú lãnh địa?”

Thẩm Tốn sắc mặt đờ đẫn, cứng rắn nói: “Toàn bộ Thiên Trì Sơn đều là Hoang Thú lãnh địa, đẳng cấp cao nhất Tam phẩm, chỉ là Hàn Sương Quan chỗ khu vực, Hoang Thú tương đối ít, coi như là đường núi phụ cận, cũng thường xuyên sẽ bị Hoang Thú tập kích.”

Hồng Vũ lại hỏi: “Cầm loại Hoang Thú giống như:bình thường ở địa phương nào?”

Thẩm Tốn có chút kỳ quái Hồng Vũ hỏi chuyện này để làm gì, nhưng lại chẳng muốn hỏi, trực tiếp hồi đáp: "Giống như:bình thường tương đối cao trên ngọn núi, đều có Thiên Trì Sơn chỉ mỗi hắn có Quỷ Mẫu Tuyết Điêu chiếm 悳 theo, chúng là Tứ phẩm Hoang Thú. Kém một chút còn có Ngũ phẩm Hoang Thú Lôi Minh Chim Cắt."

Hồng Vũ gật đầu một cái: "Ta phải đi ra ngoài một bận, trễ nhất ngày mai sẽ trở về, ngươi phái thêm trinh sát, dò xét Hàn Sương Quan bên ngoài, nếu như phát hiện Hoa Lang quốc người, lập tức báo cáo."

Thẩm Tốn không lên tiếng, Hồng Vũ sắc mặt phát lạnh: "Nghe hiểu chưa?"

Thẩm Tốn châm chước liên tục, rốt cục cúi đầu: "Minh bạch."

Hồng Vũ một tiếng cười lạnh, đứng dậy đến lấy Hồng Thân cùng Hồng Dần đi ra ngoài rồi.

Hàn Sương Quan nội, thực lực bây giờ mạnh nhất đúng là Quan Lăng cùng Trang Trạch, đều là Tứ Phẩm Thông Pháp. Thẩm Tốn theo ở phía sau nhìn xem tại núi non trùng điệp bên trong đi xa ba người, trên mặt hiện lên một tia âm tàn.

Thẩm Tốn không nói một tiếng trở lại chỗ ở của mình, cúi đầu phân phó một tiếng: "Đi thôi Kim Sấu Tử gọi tới."

Tên kia thân binh nhanh chóng mà đi, không một lát, một gã minh lộ ra Hoa Lang huyết thống nam tử cao gầy tiến đến: "Tướng quân, ngươi tìm ta?"

Thẩm Tốn bất động thanh sắc hỏi: "Phụ cận Quỷ Mẫu Tuyết Điêu có hay không biến dị tiến giai hay sao?"

Kim Sấu Tử nghĩ nghĩ, gật đầu nói: "Có."

Thẩm Tốn nở nụ cười, tiến lên vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Theo ta đi, làm thành chuyện này, ngươi một cái công lớn."

Kim Sấu Tử đại hỉ: "Đa tạ Tướng quân dẫn."

Hồng Vũ mang theo hai gã Tam Phẩm Hiển Thánh lên núi, đi hơn một canh giờ, Hồng Vũ bắt đầu nói thầm: "Chẳng lẽ ta

nhìn lầm rồi Thẩm Tốn, tiểu tử này thật sự nhận mệnh rồi hả?"

Hồng Thân cùng Hồng Dần cùng một chỗ lắc đầu: "Chắc có lẽ không, loại này ngu xuẩn căn bản phân thấy không rõ tình thế đấy, hắn nhất định sẽ tìm kiếm nghĩ cách đối với thiếu gia bất lợi.

Hồng Vũ nhìn xem phía trước không xa này tòa đỉnh núi, đó là phụ cận cao nhất một tòa, Hồng Vũ nhìn ra có lẽ có sáu cao ngàn trượng cái thế giới này sơn mạch, xa so ở kiếp trước cao lớn.

"Đi thôi, cái kia thượng diện có lẽ có Quỷ Mẫu Tuyết Điêu sào huyệt, trước bắt vài đầu nói sau."

Hắn nói nhẹ nhàng như thường, Hồng Thân cùng Hồng Dần cùng một chỗ khóc cười, cho dù là hai người bọn họ đã đi theo thiếu gia cùng một chỗ nhiều lần bắt Hoang Thú, như cũ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, trên thế giới tại sao có thể có thiếu gia người như vậy, đó là kiệt ngao bất tuần (*cương quyết bướng bỉnh) cận kề cái chết không phục Hoang Thú ah, thế nhưng mà hắn bắt lấy đến thật sự quá dễ dàng rồi.

Đi chỉ chốc lát sau, Hồng Thân giật mình, nhìn về phía Hồng Vũ, hạ giọng nói: "Thiếu gia, giống như bọn hắn đuổi theo tới."

Hồng Vũ nở nụ cười.

Kim Sấu Tử là Hoang Thú thợ săn [Hunter] xuất thân, tòng quân trước khi tại Thiên Trì Sơn trung tung hoành nhiều năm, đối với nơi này hết sức quen thuộc. Hắn sở trường về truy tung, hơn nữa che dấu bộ dạng công phu cũng thập phần rất cao minh. Năm đó ngoại trừ với tư cách Hoang Thú thợ săn [Hunter] bên ngoài, nếu như phát hiện hộ vệ không phải nghiêm mật như vậy thương đội, hắn cũng sẽ (biết) che mặt, mang theo các huynh đệ nói đùa một chút Sơn phỉ, tuyệt đối là cái tâm ngoan thủ lạt gia hỏa.

Về sau lại một lần cướp bóc, đụng phải cọng rơm hơi cứng tử, đối phương chỉ có ba gã hộ vệ, hắn vốn tưởng rằng có thể ăn đến, không nghĩ tới người ta ba người kiềm giữ huyền binh,

Kim Sấu Tử đồng lõa tử cái sạch sẽ, hắn bị đánh rơi đại trong sông, may mắn thoát được một mạng.

Chờ hắn dưỡng tốt tổn thương đi ra mới phát hiện, cái kia một đoàn người rất có bối cảnh, như cũ có người âm thầm truy tra hắn. Rơi vào đường cùng, hắn đành phải đầu nhập Hàn Sương Quan, trở thành cái binh lính bình thường.

Thẩm Tốn biết rõ bản lãnh của hắn, đây một lần đặc biệt đưa hắn cũng mang lên rồi. Kim Sấu Tử quan sát đến trên mặt đất dấu vết, gật đầu nói: "Có lẽ chính là bọn họ. Tướng quân ngài nói, cái kia hai lão nầy trước kia đã từng chinh chiến sa trường, có một ít che dấu bộ dạng kinh nghiệm, bất quá thủ đoạn chỉ có thể nói là giống như:bình thường, cẩn thận quan sát vẫn có thể đủ nhìn ra được."

Thẩm Tốn ngẩng đầu nhìn xem phía trước: "Bọn hắn hẳn là hướng Hắc Ưng Phong đi."

Kim Sấu Tử mặt lộ vẻ vui mừng: "Cự ly này một ổ biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu sào huyệt không xa, chính thích hợp chúng ta thi triển kế hoạch."

Thẩm Tốn nhìn qua phía trước Hắc Ưng Phong, lộ ra một tia cười lạnh: "Không biết sống chết ngu xuẩn quần là áo lượt, cho rằng Thiên Trì Sơn đơn giản như vậy? Hắc hắc "

Kim Sấu Tử vác trên lưng lấy một chỉ túi da, phình bên trong không biết chứa cái gì thứ đồ vật: "Những…này Vũ Đô quần là áo lượt chỗ đó trải qua nguy hiểm gì? Cho là có hai vị Tam Phẩm Hiển Thánh, là có thể bắt Tứ phẩm Hoang Thú, chắc là cảm thấy đây một lần đi Hoa Lang ném đi mặt mũi, tới bắt vài đầu Tứ phẩm Hoang Thú trở về khoe khoang một chút đi."

Thẩm Tốn u ám nói: "Vậy chúng ta tựu cho bọn hắn một kinh hỉ hắc hắc, đây chính là đến từ Thiên Trì Sơn ân cần thăm hỏi "

Hắn đối với Kim Sấu Tử vung tay lên: "Chạy nhanh chuẩn bị "

"Vâng"

Kim Sấu Tử mang theo Thẩm Tốn, nhanh chóng ở trong núi rừng ghé qua, chỉ dùng hơn nửa canh giờ, liền đi tới Hắc Ưng Phong một bên một cái sơn cốc ở bên trong.

Quỷ Mẫu Tuyết Điêu đã ưa thích tại cao trên ngọn núi xây tổ, nhưng là tại Thiên Trì Sơn, Quỷ Mẫu Tuyết Điêu có rất thấp tỷ lệ phát sinh biến dị, biến dị về sau Quỷ Mẫu Tuyết Điêu sẽ tiến giai thành Tam phẩm Hoang Thú, hơn nữa chúng có thể phi hành, xa so với bình thường Tam phẩm Hoang Thú khó đối phó, cho nên biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, là cả Thiên Trì Sơn chính thức vương giả. Thậm chí liền Thiên Trì Sơn những thứ khác Tam phẩm Hoang Thú, như là Tuyết Hồn Hùng Bi, Tam Đầu Băng Mãng các loại…, đã đối với biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu nhượng bộ lui binh.

Bất quá biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu cùng bình thường Quỷ Mẫu Tuyết Điêu tập tính có chút bất đồng, chúng càng ưa thích một ít âm u sơn cốc, càng là gió lạnh gào rít giận dữ, càng là có thể hấp dẫn bọn hắn.

Kim Sấu Tử mang theo Thẩm Tốn đi vào tòa sơn cốc này, đúng lúc là một chỗ đầu gió, ngày đông giá rét thời khắc, tại đây gió lạnh gào rít giận dữ hàn khí bức người. Kim Sấu Tử đứng tại ngoài sơn cốc tựu hướng Thẩm Tốn điệu bộ, không dám lại về phía trước.

Hắn từ trên lưng kế tiếp cái con kia cực lớn da túi, dùng cái dùi trát phá một cái lỗ hổng, một giọt màu đen máu tươi từ da trong túi áo tích rơi xuống. Hắn mang theo da túi nhanh chóng hướng Hắc Ưng Phong chạy như điên.

Kim Sấu Tử cũng là Lục Phẩm Thực Tôi cảnh giới, phát đủ chạy như điên phía dưới, tốc độ so trong núi Viên Hầu nhanh hơn nhanh chóng, Thẩm Tốn cũng gấp bề bộn đuổi kịp.

Kim Sấu Tử lựa chọn địa phương ngược gió, giọt máu mùi đã qua thật lâu mới truyền đến trong sơn cốc, lại bị biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu nghe thấy được, đã là một phút đồng hồ về sau rồi.

Một tiếng thê lương Ưng Minh tiếng vang triệt Thiên Địa, một đoàn cực lớn bóng xám bay lên trời…

Hồng Vũ trước người, sáu đầu Quỷ Mẫu Tuyết Điêu co lại thành một đoàn, lạnh run.

Cái này tràng diện lộ ra có chút khó tin, Hồng Vũ thân cao tiếp cận tám thước, nhưng là trước mặt hắn Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, cao tới hai trượng, nếu như bay lượn mà bắt đầu…, cánh giương vượt qua bát trượng coi như là co lại thành một đoàn, đối với Hồng Vũ mà nói cũng là một đầu quái vật khổng lồ.

Nhưng là bây giờ, sáu đầu quái vật khổng lồ ngồi xổm Hồng Vũ trước mặt, rụt lại cổ, trong ánh mắt toát ra trần trụi sợ hãi.

Quỷ Mẫu Tuyết Điêu con mắt đen nhánh, không có đồng tử, thiên phú của bọn nó dị năng, là có thể đem chính mình bắt giết con mồi tử khí tích lũy, trong chiến đấu phóng thích, loại này tử khí, tại tâm hồn có chấn nhiếp, đe dọa tác dụng, tại trên nhục thể, có mãnh liệt độc tính. Nói cách khác Quỷ Mẫu Tuyết Điêu vốn là lại để cho người khác sợ hãi một loại Hoang Thú, nhưng là tại Hồng Vũ trước mặt, nguyên một đám sợ tới mức lạnh run

Hơi nghiêng trên sườn núi, bỗng nhiên ‘Rầm Ào Ào’ một tiếng cây tiếng nổ, một đạo nhân ảnh lao tới, lăng không rơi xuống, ở giữa không trung lại sửng sốt một chút. Kim Sấu Tử đoán chừng bên này có lẽ đã đã đánh nhau, Hắc Ưng Phong thượng cái này một ổ Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, có sáu chỉ trưởng thành hung cầm, cho dù Hồng Vũ mang theo hai gã Tam Phẩm Hiển Thánh, nhất thời bán hội cũng không có nhanh như vậy giải quyết chiến đấu.

Kế hoạch của hắn là lợi dụng biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu thích nhất đồ ăn, kiếm tai hầu huyết dịch, đem biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu dẫn tới. Biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu thống lĩnh toàn bộ Thiên Trì Sơn bình thường Tuyết Điêu, một khi chứng kiến Hồng Vũ ba người đang tại cùng những thứ khác Tuyết Điêu tranh đấu, nhất định táo bạo cuồng nộ, đem Hồng Vũ ba người xé thành mảnh nhỏ

Loại thủ đoạn này, hắn dùng rất nhiều lần, cưỡi xe nhẹ đi đường quen. Da trong túi áo bị đâm cho kiếm tai hầu huyết

dịch, cũng gia nhập đặc thù dược vật, trên đường đi cũng sẽ không cứng lại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Quỷ Mẫu Tuyết Điêu (hạ)

Kim Sấu Tử tuyệt đối không nghĩ tới chính mình nhanh chóng lao tới chứng kiến sẽ là như thế này một màn, sáu đầu khổng lồ Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, tại Hồng Vũ trước mặt đứng thành một hàng, giống như là làm sai chuyện hài tử đối mặt nghiêm khắc lão sư, lạnh run. Cái loại nầy sợ hãi, xem xét tựu là phát ra từ nội tâm đấy.

Kim Sấu Tử nghĩ mãi mà không rõ tại sao có thể như vậy, nhưng là cũng không có thời gian lại để cho hắn đa tưởng, hắn lập tức cầm trong tay da túi mãnh liệt hướng Hồng Vũ ba người ném đi, đồng thời giấu ở da trong túi áo võ khí bộc phát, ầm ầm một tiếng đem da túi tạc toái, máu tươi tán đầy mặt đất. Kim Sấu Tử quay đầu bỏ chạy chui vào trong rừng cây biến mất không thấy gì nữa.

Thẳng đến hắn và núp trong bóng tối Thẩm Tốn hội hợp, hắn còn một trận hoảng sợ, Hồng Vũ bên người thế nhưng mà có hai vị Tam Phẩm Hiển Thánh, vừa rồi loại tình huống đó xuống, bọn hắn không có bị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu cuốn lấy, chỉ cần trong đó có một người phản ứng nhanh một chút ra tay, chính mình chẳng những kế hoạch thất bại, hơn nữa sẽ chết vô cùng thảm

Thẩm Tốn vội vàng hỏi: “Như thế nào?”

Kim Sấu Tử nhếch miệng cười cười: “Tướng quân yên tâm, hết thảy thuận lợi.” Hắn thầm nghĩ trong lòng may mắn, Hồng Vũ bên người cái kia hai vị Tam Phẩm Hiển Thánh, hẳn là tại Vũ Đô nội sống an nhàn sung sướng thời gian quá dài rồi, cho nên đột nhiên bị biến cố, rõ ràng không có kịp phản ứng.

Thẩm Tốn đại hỉ: “Ha ha ha, không biết sống chết Vũ Đô quần là áo lượt, đi, chúng ta xem bọn hắn là như thế nào bị biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu xé nát nuốt luôn “

Kim Sấu Tử giữ chặt hắn, dựng thẳng lấy lỗ tai lắng nghe, không một lát, trên bầu trời một hồi tiếng gió mãnh liệt thổi

qua, rồi sau đó lại vang lên to rõ Ưng gáy thanh âm, Kim Sấu Tử vỗ tay một cái: "Tướng quân, chúng ta đi."

Hai người lén lén lút lút mò tới bên rừng rậm, hướng mặt ngoài xem xét, lập tức mặt mày hớn hở.

Suốt tứ chỉ biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, chính dựa theo bọn hắn trước khi kế hoạch cái kia dạng, tấn mãnh vô cùng hướng xuống đất thượng ba người đánh tới. Từng tiếng to rõ Ưng gáy trong tiếng, biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu đã phát động ra bổn mạng dị năng, từng đạo khủng bố thú hồn theo hắn nhóm: đám bọn họ tử hắc trong hai mắt chui đi ra, gào thét gào thét, hướng xuống đất thượng ba người phóng đi.

Những…này thú hồn, đều là bị biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu ăn tươi đấy, sau đó đem thú hồn tinh phách tại thể 悳 nội tự động cô đọng chuyển hóa mà thành. Có lục phẩm, Ngũ phẩm, Tứ phẩm Hoang Thú, có thể bảo trì khi còn sống gần tứ thành chiến lực

Mà bốn đầu biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, mỗi một đầu trong hai mắt, ít nhất giam cầm hai mươi đầu thú hồn chắc lần nầy động, phô thiên cái địa đều là nhạt màu đen khủng bố thú hồn, dẫn đầu đã phát động ra công kích.

"Ha ha ha" Thẩm Tốn cười to: "Hảo hảo hảo đây một lần một cái công lớn, gì thiếu gia nhất định sẽ trùng trùng điệp điệp ngợi khen chúng ta "

Kim Sấu Tử cũng là vui mừng lộ rõ trên nét mặt, hắn con ngươi đảo một vòng, âm độc chủ ý đi lên: "Tướng quân, ta đoán chừng đợi tí nữa cái kia hai gã Tam Phẩm Hiển Thánh sẽ liều mạng ngăn chặn bốn đầu biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, lại để cho Hồng Vũ trước trốn. Chúng ta không bằng nửa đường chặn giết Hồng Vũ, chém đầu lâu của hắn, đưa cho Hà công tử?"

Thẩm Tốn nhìn hắn một cái, khen ngợi gật đầu: "Kim Sấu Tử, ngươi rất có Tiền Đồ, đi theo ta làm rất tốt, đại tốt Tiền Đồ chờ ngươi "

Kim Sấu Tử đại hỉ: "Đa tạ Tướng quân dẫn "

Hai người tuy nhiên đã có chút kỳ quái Hồng Vũ trước mặt sáu đầu Quỷ Mẫu Tuyết Điêu vì cái gì thành thành thật thật đứng đấy, nhưng là bốn đầu biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, cường đại vượt quá tưởng tượng, vô luận như thế nào cũng sẽ không có cái gì ngoài ý muốn phát sinh đấy.

Nhưng là Hồng Vũ hay là như vậy rất nhạt nhưng đích đứng đấy, ngẩng đầu quan sát cuồng đập xuống đến bốn đầu biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, còn có nhàn hạ hướng phía Thẩm Tốn cùng Kim Sấu Tử ẩn thân địa phương nhìn thoáng qua

Tuy nhiên cách rất xa, nhưng là Thẩm Tốn lại vô ý thức địa cảm giác được Hồng Vũ cái kia trong khi liếc mắt mang theo một loại trêu tức hương vị

Không có khả năng đây là Thẩm Tốn phản ứng đầu tiên, đối mặt bốn đầu biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, cái này không học vấn không nghề nghiệp Vũ Đô quần là áo lượt làm sao có thể còn như thế khí định thần nhàn?

Kim Sấu Tử cũng là sửng sờ, vô ý thức nói: "Cái này tiểu hỗn đãn không biết mình chết chắc rồi sao?"

Hồng Vũ Thiên Tuyền trong huyệt, Thái Cổ ma giống như đồ đằng ngửa mặt lên trời gào thét, phẫn nộ giơ lên hai cái trước đủ, hung hăng địa đã rơi vào trên mặt đất.

Oanh

Dùng Hồng Vũ làm trung tâm, liên tiếp tầng ba mắt thường có thể thấy được màu vàng lợt sóng xung kích hướng bốn phía đột nhiên phun phát ra ngoài. Đó là một loại làm cho người vô cùng sợ hãi khí tức, phảng phất đến từ nhất xa xôi Cổ lão niên đại, thời đại kia tồn tại, đã có được lại để cho người vĩnh viễn nhìn lên không thể siêu việt thực lực

Cái kia ba cổ màu vàng lợt sóng xung kích mang tất cả phía dưới, trước mặt đánh tới gần trăm đầu thú hồn ầm ầm tạc toái, đằng sau bốn đầu biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu nguyên vốn cũng là hùng hổ mà đến, lại bỗng nhiên như là bị người uốn éo ở cổ "con vịt", trong giây lát một cái gấp ngừng, toàn thân sắc bén lông vũ sạ khởi lai, đều nhịp phát ra một tiếng sợ

hãi kêu sợ hãi, sau đó tại ba đạo sóng xung kích bên trong, toàn thân cứng ngắc, hung hăng địa té xuống.

"Rầm rầm rầm…"

Biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu so với bình thường Tuyết Điêu còn muốn cực lớn, thân hình cường hãn, trầm trọng vô cùng. Ngã trên mặt đất mặc dù không có bị thương, nhưng là cũng lạnh run đứng không dậy nổi.

Hồng Vũ đi từ từ tới, bốn đầu biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu thành thành thật thật nằm rạp trên mặt đất, từng tiếng gào thét.

Khuất phục vừa rồi cái kia sáu đầu Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, Hồng Vũ còn là dựa theo trước kia đích thủ đoạn. Nhưng là cái này bốn đầu biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu vừa xuất hiện, Hồng Vũ tựu cảm giác được, chúng rất cường đại, hơn nữa một lần bốn đầu, lấy trước kia chủng (trồng) đơn giản đích thủ đoạn khả năng chưa hẳn hữu hiệu. Cho nên cùng Thái Cổ ma giống như đồ đằng câu thông, Thái Cổ ma giống như đồ đằng bạo phát mạnh nhất khí thế, kết quả dùng sức quá mạnh, đem bốn đầu biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu sợ tới mức co quắp trên mặt đất không đứng dậy được.

Hồng Vũ Thiên Tuyền trong huyệt, như vậy bộc phát về sau Thái Cổ ma giống như đồ đằng cũng có chút uể oải không phấn chấn cái này đã vượt qua nó hiện tại cực hạn gánh nặng.

Nhưng là bốn đầu biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu tuy nhiên cảm giác được áp lực giảm bớt, cũng không dám có mảy may dị động, thành thành thật thật nằm rạp trên mặt đất, mặc cho Hồng Vũ tại chúng thể 悳 nội gieo xuống nô dịch trận pháp.

Trên sườn núi trong rừng cây, Thẩm Tốn cùng Kim Sấu Tử đã ngây dại, thật giống như hai cái thạch điêu đồng dạng đứng sửng ở cây cối tầm đó. Bọn hắn như thế nào cũng nghĩ không thông, Hồng Vũ đứng ở nơi đó không có động, chỉ là "Tượng trưng" phát ra ba đạo sóng xung kích, nhìn về phía trên tựa hồ cũng không thế nào rất cao minh, tựu lại để cho thống trị toàn bộ Thiên Trì Sơn biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu sợ tới mức trực tiếp trồng rơi xuống đi triệt để thần phục?

Hoàn toàn bất thường, bốn đầu Tam phẩm Hoang Thú, làm sao có thể tại một cái Thất Phẩm Hồn Tinh trước mặt biểu hiện không chịu được như thế? Không phải là chúng trực tiếp miểu sát Hồng Vũ sao? Tại sao phải như vậy

Hai người ngốc trệ bên trong, bỗng nhiên thấy hoa mắt, phát hiện Hồng Vũ không biết lúc nào đã đứng ở trước mặt bọn họ.

Thẩm Tốn hoảng hốt tầm đó cảm thấy Hồng Vũ hiện tại ánh mắt có chút quen thuộc, đột nhiên hắn hiểu được: tựu là loại này ánh mắt: thương cảm Hồng Vũ mới vừa tiến vào Hàn Sương Quan thời điểm, cũng là dùng loại này ánh mắt nhìn xem hắn.

Hồng Vũ lắc đầu: "Ta đã nói với ngươi rồi rồi, ta cùng Hà gia sự tình, loại người như ngươi cấp bậc mặt hàng căn bản không có tư cách tham dự. Ngươi chết, lại có thể thế nào?"

Hắn vung tay lên, biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu nhóm: đám bọn họ nóng lòng lấy chủ nhân tốt, một loạt trên xuống…

Sau một lát, Thẩm Tốn cùng Kim Sấu Tử đã biến mất, trên mặt đất chỉ để lại lưỡng ghềnh cũng không rõ ràng vết máu.

Hồng Vũ cảm thấy mỹ mãn, vỗ vỗ tay mời đến mười đầu Quỷ Mẫu Tuyết Điêu: "Đã thành, kết thúc công việc trở về "

Hồng Thân gật gật đầu: "Thẩm Tốn quả nhiên không để cho chúng ta thất vọng, đến thăm chịu chết, cái này Hà gia đã không còn gì để nói được rồi."

Thẩm Tốn dù sao cũng là triều đình theo Tứ phẩm võ tướng, giết hắn đi tổng hội có chút phiền phức. Nhưng là thằng này chính mình đầu tiên ám toán Hồng Vũ, cuối cùng bị đánh chết, coi như là Hà Sùng cũng nói cũng không được gì.

Cho nên Hồng Vũ ngay từ đầu tựu là chờ Thẩm Tốn trên mình (móc) câu, mà Thẩm Tốn quả nhiên cũng không có lại để cho bọn hắn "Thất vọng" .

Những thứ khác Hoang Thú, Hồng Vũ toàn bộ thu hồi phong ấn trong không gian, nhưng là lúc đi ra không có mang theo phong ấn thiết bài, cho nên cái này mười đầu Quỷ Mẫu

Tuyết Điêu, cũng chỉ có thể tạm thời dàn xếp tại Hàn Sương Quan một bên trong núi, nếu mang vào Hàn Sương Quan, nhất định sẽ khiến cho khủng hoảng.

Hồng Vũ ba người trở lại Hàn Sương Quan, chuyện làm thứ nhất tựu là phái người đem sở hữu tất cả tướng lãnh triệu tập tới, Hồng Vũ hời hợt nói: "Thẩm Tốn âm mưu ám hại bổn công tử, đã bị ngay tại chỗ hành quyết. Phái cá nhân đi đem dư thành tế tìm trở về chủ trì đại cục, hoặc là trong các ngươi đẩy chọn một người đi ra tạm thời chưởng quản Hàn Sương Quan."

Chúng tướng hai mặt nhìn nhau, Thẩm Tốn dầu gì cũng là theo Tứ phẩm ah, ngài lão nhân gia một câu, nói hắn muốn ám toán ngươi, đã giết thì đã giết giờ khắc này, chúng tướng khắc sâu cảm nhận được Đại Hạ Tứ Đại Thiên Trụ khí phách cùng cường đại.

Liên Tín Hậu cùng Đàm Vãn Đao nhìn nhau, có chút đắng chát.

Bọn hắn đã sớm quyết định chủ ý muốn đầu nhập vào Hồng Vũ, thế nhưng mà còn không có tìm được cơ hội, Hồng Vũ sẽ đem Thẩm Tốn cho giết chết

Vốn là bọn hắn cho rằng, Hồng Vũ coi như là một đầu cường long, đối mặt Thẩm Tốn cái này đầu rắn rít địa phương, cũng nên quần nhau mấy cái hiệp đấy, lại thật không ngờ, Hồng Vũ trực tiếp nghiền áp tới.

Cái này là Đại Hạ Tứ Đại Thiên Trụ cũng chỉ có làm như vậy, mới phù hợp Tứ đại trụ trời thân phận ngươi Thẩm Tốn tính toán cái gì đó? Ngươi thậm chí không có tư cách đối với Hồng gia phóng xuất ra địch ý, nếu như ngươi dám làm như thế, không cần gì chứng cớ, tại chỗ chém giết là được.

Các tướng lĩnh do dự mà bắt đầu…, nhưng là Liên Tín Hậu lại ý thức được cái này có thể là chính mình cơ hội cuối cùng rồi. Hắn bước nhanh đến phía trước, ôm quyền cúi đầu: "Công tử, mạt tướng nguyện ý tiến về trước trái kéo dài thành đem dư thành tế tướng quân mời về đến. Đàm Tướng quân có thể

trong đoạn thời gian này, hiệp trợ ngài khống chế Hàn Sương Quan.”

Đàm Vãn Đao phản ứng hơi chút chậm hơi có chút, lúc này lập tức tiến lên: “Mạt tướng nguyện ý nghe công tử phân phó.”

Những thứ khác tướng lãnh trong nội tâm cực kỳ xem thường, Hồng Vũ dù sao không có quân chức tại thân, cái này muốn ưỡn nghiêm mặt đụng lên đi, nói cái gì “Nghe theo điều khiển”, hai người các ngươi còn có biết hay không cái gì gọi là liêm sỉ?

Sau đó lại tại trong lòng thầm hận, ta tại sao không có nghĩ đến đâu rồi, rõ ràng bị cái này hai cái vô sỉ gia hỏa đã đoạt tiên cơ, chỉ sợ hiện tại muốn sẵn sàng góp sức đến Hồng công tử môn hạ, cũng không bị coi trọng, ai, thời cơ trôi qua tức thì ah.

Hồng Vũ xem lên trước mặt hai người, cảm thấy thoả mãn nhẹ gật đầu: “Cái kia cứ như vậy an bài a.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Cảnh giác

Liên Tín Hậu ra roi thúc ngựa, vào lúc ban đêm tựu chạy tới Tả Duyên Thành, Dư Thành Tế đã nghe được tin tức về sau, hơn nửa ngày không nói chuyện, cuối cùng một tiếng thở dài: "Liên tướng quân trước nghỉ ngơi một chút a, chúng ta sáng sớm ngày mai trở về Hàn Sương Quan."

Dư Thành Tế không có gì cường đại chỗ dựa, liền Thẩm Tốn loại người này đều bị Hồng Vũ cho thu thập, hắn như thế nào còn dám tại Tả Duyên Thành ở lại đó?

Nếu như là người khác, hắn né tránh cũng tựu tránh qua, tránh né, người ta trong nội tâm cho dù bất mãn, cũng sẽ không có cái gì biểu hiện, dù sao Dư Thành Tế cũng không có hướng trong chết đắc tội ngươi.

Thế nhưng mà theo Hồng Vũ tại Hàn Sương Quan xử trí Thẩm Tốn đích thủ đoạn đến xem, cái này một vị cũng không phải là tốt như vậy tính tình chủ nhân.

Nếu là hắn vẫn còn Tả Duyên Thành trốn tránh, đoán chừng Hồng Vũ cũng sẽ (biết) liền hắn tận diệt rồi.

Cũng may hắn theo Liên Tín Hậu thuật lại bên trong cũng đã nhìn ra một ít mánh khóe: Thẩm Tốn cái kia ngu xuẩn là mình xông đi lên mạo phạm Hồng Vũ, Hồng Vũ mới phản kích đấy. Chính mình chỉ phải chăm chỉ phối hợp, không có cái vấn đề lớn gì.

Trong doanh địa bay lên đống lửa, Hoa Lang quốc đám binh sĩ hát lấy dân dao, nhìn xem đống lửa thượng sấy [nướng] hương chậc chậc Hoang Thú thịt thẳng chảy nước miếng.

Chạng vạng tối thời điểm trong quân đội cao thủ ra tay, săn giết vài đầu cửu phẩm Hoang Thú, các binh sĩ tại Hoa Lang trong nước, cũng không có cơ hội ăn vào cái gì ăn thịt, đây một lần xuất chinh, rõ ràng còn có chuyện tốt như vậy, nguyên một đám hưng phấn vô cùng.

Hoa Lang sản vật cằn cỗi, bình thường dân chúng nhét đầy cái bao tử đã khó khăn, chớ nói chi là còn lựa thoáng một phát ăn cái gì. Đồ chua là bọn hắn lựa chọn duy nhất, ăn thịt? Nằm mơ đi thôi, đó là quý tộc lão gia mới có thể có hưởng thụ.

Mỗi ngày ăn thịt? Nằm mơ đi thôi, đó là Hoàng Đế bệ hạ mới có thể có hưởng thụ!

Tam hoàng tử bên người cùng lưỡng vị cao thủ, đều là Tứ Phẩm Thông Pháp sơ kỳ cảnh giới, hai vị này tại Hoa Lang lãnh thổ một nước nội, chính là đại đại hữu danh cường giả, hắn phí hết thật lớn khí lực. Chiêu hiền đãi sĩ, ba lần đến mời mới mời đi ra phụ tá chính mình.

Có hai người này tại bên người, hắn tại Hoa Lang lãnh thổ một nước nội, có thể nói an toàn tuyệt không vấn đề. Bởi vậy đây một lần xuất chinh, Tam hoàng tử cũng thỉnh hai người đi theo.

Dò xét nơi trú quân một vòng, Tam hoàng tử thoả mãn về tới doanh trướng của mình.

Toàn bộ đại doanh, tổng cộng chỉ có ba đỉnh lều vải, Tam hoàng tử đỉnh đầu, hai vị Tứ Phẩm Thông Pháp riêng phần mình đỉnh đầu. Về phần giống như:bình thường tướng quân cùng binh sĩ, đều là mỗi người một con chó bao da tử, chui vào ngủ là được rồi. Khác nhau chỉ ở tại, các tướng quân cẩu bao da tử càng dày đặc, càng ấm áp một ít.

Hoa Lang quốc từ xưa đến nay tựu là như thế, có thể đem áo giáp, túi ngủ, binh khí, giày phối tề toàn bộ quân đội, cũng đã là tinh nhuệ chi sư rồi.

Hai vị Tứ Phẩm Thông Pháp cười ha hả nói: “Điện hạ sĩ khí có thể dùng, một trận chiến này nhất định kỳ khai đắc thắng *thắng ngay từ trận đầu, chấn nhiếp nghịch hạ, lại để cho bọn hắn lĩnh giáo ta Hoa Lang hùng binh cường hãn! &t;

Tam hoàng tử hăng hái, nhìn qua bên ngoài lều ha ha cười cười: “Tiên sinh nói rất đúng, có như thế tinh nhuệ chi sư, thiên hạ ai có thể ngăn ta Hoa Lang Binh Phong!”

Một gã khác Tứ Phẩm Thông Pháp cao thủ nói: “Điện hạ, mấy ngày nữa có thể đuổi tới Đại Hạ Hàn Sương Quan, chúng

ta khấu quan mà vào không thành vấn đề, sau đó kế tiếp lựa chọn tựu là, chúng ta là một đường giết chạy Vũ Đô, hay là có chừng có mực, cho Đại Hạ một bài học coi như xong."

Tam hoàng tử trầm ngâm một phen: "Như là dựa theo bản ý của ta, đương nhiên là trực tiếp đánh vỡ Vũ Đô thành, đem nghịch hạ Hoàng Đế bắt giữ, áp giải hồi trở lại ta Hoa Lang, hướng cả nước dân chúng chịu nhận lỗi. Bất quá nghịch hạ cùng quốc gia của ta gần đây quan hệ không tệ, tựa hồ làm như vậy có chút quá mức kịch liệt. Bất quá chúng ta đại quân xuất động, cũng không thể tay không mà về. Ta muốn đánh nhau phá Hàn Sương Quan về sau, cầm xuống Tả Duyên Thành, Ngọc Hà thành, Hắc Thủy Thành, trận chiến tranh này chấm dứt, ít nhất Hắc Thủy Thành dùng đông thổ địa, đã muốn quy ta hành lang triển lãm tranh sở hữu tất cả."

Hai vị Tứ Phẩm Thông Pháp vui mừng quá đỗi: "Chúc mừng điện hạ khai mở cương thác đất, nhất định tại ta Hoa Lang huy hoàng đã lâu trong lịch sử lưu lại dày đặc một số!"

"Ha ha." Tam hoàng tử rụt rè mà cười: "Còn cần hai vị tiên sinh to lớn tương trợ."

"Nhất định!"

Bên ngoài, Hoang Thú thịt rốt cục đã nướng chín rồi, cả đời cũng không ăn qua mấy lần thịt Hoa Lang binh sĩ ùa lên, quyền đấm cước đá tranh đoạt bắt đầu.

Hồng Vũ cân nhắc liên tục, cuối cùng nhất hay là quyết định trinh sát tất cả đều dùng nữ tử đảm nhiệm.

Quỷ Mẫu Tuyết Điêu tuy nhiên cường đại, nhưng là trên không trung, cần phải tận lực giảm bớt phụ trọng. Bởi vậy Hồng Vũ chọn lựa Quan Lăng, Trang Hàn các loại mười tên nữ tử, tổ kiến trinh sát tiểu đội.

Mười đầu Quỷ Mẫu Tuyết Điêu cũng chia làm hai đội, hai đầu biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, dẫn đầu ba đầu bình thường Tuyết Điêu. Mỗi một đầu Tuyết Điêu có thể bao trùm phạm vi vượt qua ba trăm dặm, cho nên ba con Tuyết Điêu trên thực tế như vậy đủ rồi, nhưng là vì bảo hiểm để đạt được mục đích, Hồng Vũ hay là an bài ngũ chỉ . Hai cái tiểu đội cắt lượt. Kết

quả sáng ngày thứ hai Quỷ Mẫu Tuyết Điêu theo Hàn Sương Quan hơi nghiêng ngọn núi bên trong bay lên, hãy để cho toàn bộ Hàn Sương Quan nội một mảnh xôn xao.

Lúc chiều, Quan Lăng liền phát hiện Hoa Lang quốc quân đội.

Nàng sau khi trở về sắc mặt có chút ngưng trọng: "Thiếu chủ, cái con kia quân đội chỉ có 2000 người, hơn nữa quân dung không cả. Ta thấp xuống một ít nhìn, binh khí của bọn hắn cùng áo giáp đã cực kỳ đơn sơ, hơn nữa kỵ binh cực nhỏ, 2000 người quân đội, chỉ có mười mấy thớt ngựa. Ta hoài nghi đây là Hoa Lang quốc đại quân mồi nhử, chúng ta phải cẩn thận ứng đối."

Hồng Vũ nhìn xem Hồng Dần cùng Hồng Thân, hai vị lão Binh cũng một đầu: "Nói như vậy 2000 người có lẽ phân phối 200 người kỵ binh, Hoa Lang quốc tướng lãnh không có khả năng ngay cả điều này cũng không biết. Nói sau 2000 người sẽ tới đánh Hàn Sương Quan? Cái này cũng quá trò đùa đi à nha? Nhất định là kế dụ địch. Thiếu gia, phái thêm trinh sát, nhất định phải tìm ra Hoa Lang quốc chủ lực vị trí."

Hồng Vũ luôn luôn là chuyên nghiệp sự tình giao cho chuyên nghiệp người đi xử lý, tại trên quân sự đối với hai người nói gì nghe nấy, lập tức phân phó nói: "Sở hữu tất cả trinh sát toàn bộ xuất động, tìm tòi phụ cận năm trăm dặm trong vòng phạm vi, mặc kệ Hoa Lang quốc đại quân tàng ở địa phương nào, nhất định phải cho ta tìm ra!"

"Vâng!" Các thiếu nữ thanh âm thanh thúy kiên định.

Chạng vạng tối thời điểm, Dư Thành Tế trở về rồi, hắn không dám trì hoãn, lập tức tới gặp Hồng Vũ. Hồng gia Nhị thiếu gia vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói: "Dư Tướng quân thân thể nhanh như vậy tựu bình phục?"

Dư Thành Tế cái trán đầy mồ hôi, khom người nói: "Không có gì đáng ngại, nghe nói công tử triệu hoán, mạt tướng lập tức ra roi thúc ngựa gấp trở về rồi."

Lúc này, lúc trước hắn cái kia chút ít do dự cùng băn khoăn toàn bộ cũng không trông thấy rồi, chỉ ngóng trông năng hầu

hạ tốt vị gia này, lại để cho hắn không nếu sinh sự, bình an vượt qua là tốt rồi.

Hồng Vũ hừ một tiếng: "Hàn Sương Quan đã thành bộ dáng gì nữa? Cực kỳ cả dừng một cái!"

Dư Thành Tế cung âm thanh đáp: "Mạt tướng tuân mệnh."

Hắn sau khi đi ra, nhưng trong lòng có chút vui mừng, Hồng Vũ ám có chỗ chỉ, vậy mà ngầm đồng ý hắn tẩy trừ Thẩm Tốn lưu lại người, đây đối với Dư Thành Tế mà nói, tuyệt đối là cái chuyện tốt. Lại để cho nguyên vốn cả chút tâm thần bất định Dư Thành Tế trong nội tâm an tâm xuống, tự hồ chỉ muốn dùng tâm làm việc, Vũ thiếu gia cũng không phải cái khó có thể ở chung người.

Quan Lăng cùng Trang Hàn mang theo hai cái trinh sát tiểu đội, đem Hàn Sương Quan bên ngoài tám trăm dặm trong vòng phạm vi lật ra mấy lần, cũng không có tìm được Hoa Lang quốc "Chủ lực đại quân" . Hồng Thân thậm chí còn nghi thần nghi quỷ còn lấy bọn họ là không phải vây quanh Hàn Sương Quan sau lưng, càng làm xem xét năm trăm dặm dò xét một lần, cũng không có phát hiện.

Cái này, tất cả mọi người đã lo lắng hơn: Hoa Lang quốc đại quân, đến cùng tàng tới nơi nào đây?

Mặc dù là Hồng Vũ đối với Hoa Lang người bạch đại cùng vô tri đã phi thường hiểu rõ, cũng thật không ngờ quốc gia này sẽ như thế hiếm thấy, cho rằng 2000 người tựu là một chi có thể quét ngang thiên hạ đại quân, cái này chi quân đội không phải cái gì mồi nhử, căn bản chính là chủ lực…

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Sáng nanh vuốt (thượng)

Hồng Vũ phái ra quỷ mẫu Tuyết Điêu thám báo như cũ vẫn khẩn trương tại Hàn Sương Quan trong ngoài tuần tra, sưu tầm "Trong dự liệu" Hoa Lang đại quân chủ lực, mà này hai ngàn Hoa Lang Quốc "Tiên phong bộ đội", cũng đã dần dần tới gần Hàn Sương Quan.

Dư Thành Tế cũng rất khẩn trương, hắn không có trải qua cái gì đại chiến, lâm trận kinh nghiệm nghiêm trọng không đủ, ứng đối đơn giản trận chiến còn có thể, hiện tại loại này "Quỷ dị" tình huống, hắn tựu triệt để không có chủ ý, cả ngày đi theo Hồng Vũ bên người, một mặt xác thực cần phải có người giúp hắn quyết định, một mặt khác, cũng tồn lấy vạn nhất chiến bại, có thể đem trách nhiệm trốn tránh đến Hồng Vũ trên người tâm tư.

Hồng Vũ đối với điểm này cũng thấy rất rõ ràng, hắn cũng không thèm để ý, bởi vì hiển nhiên Dư Thành Tế chỉ là có một chút tầng dưới chót tiểu thông minh, đối với Đại Hạ cao tầng quyền lực vận hành hoàn toàn không biết. Đúng như quả chiến bại, coi như là tự mình chỉ huy chính là hồng nhị thiếu, như vậy người chịu tội thay nhất định là hắn Dư Thành Tế.

Hồng Thân cùng Hồng Dần cũng rất buồn bực, Hoa Lang rốt cuộc dùng thủ đoạn gì? Chính là nếu như Hoa Lang thật sự có như thế tuyệt thế danh tướng, có thể giấu diếm được trên bầu trời quỷ mẫu Tuyết Điêu con mắt, bọn họ mỗi một lần đều bị Hà Tang đánh được mặt mũi bầm dập, cuối cùng còn muốn Đại Hạ xuất binh nghĩ cách cứu viện sao?

Hồng Vũ ngay từ đầu cũng rất buồn bực, nhưng là rất nhanh tựu suy nghĩ cẩn thận: Tọa ủng trên cái thế giới này đệ nhất người xây dựng chế độ hoang thú kỵ binh đoàn, cho dù là Hoa Lang xuất động mấy vạn đại quân, các loại âm mưu quỷ kế, hắn cũng có thể thoải mái chiến thắng. Nếu không tốt, mở một đường máu phá vòng vây vẫn là có thể làm được.

Vì vậy chủ tướng loại này bình tĩnh tự nhiên cảm xúc, dần dần lây nhiễm người chung quanh, mười tám võ cơ, minh đạo tử sĩ, thợ săn tiểu đội cùng với Hồng gia gia tướng, cũng đều an tâm xuống, cảm thấy Vũ thiếu gia nhất định đã tính trước mọi việc.

Những này gia tướng, đối với Hồng Vũ tin tưởng còn không phải như vậy tin tưởng, nhưng là những người khác cũng đã cùng Hồng Vũ cùng một chỗ đã trải qua không ít chuyện, Vũ thiếu gia có thể đem không có khả năng biến thành khả năng, đánh thắng một hồi thắng lợi vốn nên nằm trong dự liệu chiến tranh, vậy cũng là chuyện này?

Những bọn kia gia tướng đi ra hỏi thăm, thợ săn tiểu đội sẽ đem Vũ thiếu gia "Vĩ đại" sự tích sinh động như thật giảng thuật đi ra. Năm trước tại Tàng Vân Sơn chuyện tình, coi như là không thêm mắm thêm muối, đó cũng là làm cho người ta trợn mắt há hốc mồm, huống chi hoang thú đám thợ săn đi nam xông bắc, nói chuyện xưa theo thói quen khoa trương vài lần.

Bọn gia tướng càng là thiếu chút nữa dập đầu mất càm của mình: Nguyên lai bình thường trong phủ bất hiện sơn bất lộ thủy nhị thiếu gia, thật không ngờ cường hãn

Hoang thú kỵ binh đoàn nguyên một đám lão thần khắp nơi, chờ Hoa Lang Quốc "Quỷ kế" lộ ra dữ tợn nanh vuốt.

Nhưng là Hàn Sương Quan trung, khẩn trương cảm xúc lan tràn đứng lên.

Hai ngàn người tiên phong bộ đội cũng không dọa người, dọa người chính là tìm không thấy đối phương chủ lực Hàn Sương Quan thật lâu không có trải qua chiến tranh rồi, lại trải qua nhiều năm thay phiên chế độ, đóng ở nơi đây trong quân đội, chỉ có hai thành là trải qua chiến tranh tẩy lễ lão binh.

Mà xưng hô bọ họ là "Lão binh", cũng chỉ là tương đối Hàn Sương Quan lí tân binh mà nói. bọn họ bên trong, tuyệt đại bộ phận tham gia chiến tranh, sẽ không vượt qua ba tràng.

Đại Hạ chính thức tinh nhuệ, đều ở phương bắc chiến trường. Có lẽ Thương Lan, Hà Tang trên biên cảnh còn có một

chút, nhưng là tuyệt đối sẽ không tại Hoa Lang cái phương hướng này trên

Loại này khẩn trương cảm xúc hạ, các loại lời đồn bắt đầu lan tràn.

Tại có chút hữu tâm nhân châm ngòi thổi gió phía dưới, dần dần một loại lời đồn tại Hàn Sương Quan trong truyền bá ra đến: Đại địch phía trước, Hàn Sương Quan trong duy nhất hội tướng đánh giặc quân bị Vũ Đô tới thiếu gia giết chết, Hàn Sương Quan tất bại không thể nghi ngờ

Vũ Đô cậu ấm hội làm gì? Đại thế gia hoàn khố, bại gia tử. Hơn nữa Hồng Vũ thanh danh cũng đã không thể dùng "Không tốt" để hình dung, hoàn toàn chính là cực kém.

Vì vậy rất nhanh, Hồng Vũ tại Hàn Sương Quan trong bình thường tướng sĩ bên trong, tựu thành trước mắt "Nguy cơ" đứng mũi chịu sào đầu sỏ gây nên.

"Hồng nhị thiếu gia không có khả năng sẽ đánh nhau, các ngươi không biết a, Vũ Đô trong đã sớm có đồn đãi, Hồng gia đời thứ hai cả nhà thiên tài, đời thứ ba cả nhà phế vật

"Trầm Tốn tướng quân đó là một thành viên mãnh tướng, trước tại Sở Việt biên cảnh, giết sơn man quá ư sợ hãi, được xưng Trầm Trảm Đầu như vậy tuyệt thế danh tướng, lại bị cái này hoàn khố thiếu gia tùy tiện tìm lý do giết "

"Nếu không bởi vì hắn, chúng ta khẳng định đã sớm tìm được Hoa Lang Quốc đại quân chủ lực chỗ, tuyệt đối không thể giống như bây giờ bị động "

"Những kia thế gia đệ tử, chính là đến dùng chúng ta binh lính bình thường tánh mạng, đưa cho bọn hắn chồng chất quân công, hảo lại hướng lên bò. Chúng ta mệnh, đối với bọn hắn mà nói, chẳng qua là một vài chữ thôi, thảo dân a, người ta sao biết quan tâm sống chết của ngươi?"

Rất nhanh Hồng Vũ cùng người bên cạnh tựu cảm giác được, Hàn Sương Quan trong tướng sĩ thái độ đối với bọn hắn càng ngày càng đông cứng, cho dù là còn không dám công nhiên phản kháng, nhưng là cũng tuyệt đối miếng có chi lúc trước cái loại này phát ra từ nội tâm tôn kính.

Loại này tôn kính, vốn là bởi vì Hồng lão gia tử chiến công hiển hách. Nhưng là hiện tại, đều bị lời đồn đãi tiêu hao hết.

Hồng Vũ bất động thanh sắc, âm thầm nói cho Trang Trạch: "Tra là ai tại ở phía dưới đùa giỡn những thủ đoạn nhỏ này."

Vào lúc ban đêm, Trang Trạch còn không có điều tra ra, Liên Tín Hậu cùng Đàm Vãn Đao trước tới bái phóng, vào Hồng Vũ gian phòng, cũng không lâu lắm tựu mặt lộ vẻ vui mừng đi ra rồi.

Hai người rất là vui vẻ, xuất môn nhìn nhau cười: "Đang lo tìm không thấy cơ hội ở trước mặt công tử biểu hiện, Trầm Tốn kia bang ngu xuẩn dư nghiệt, vừa vặn cho chúng ta cơ hội này "

"Ha ha ha "

Sau khi hai người đi, Quan Lăng tiến đến: "Thiếu chủ, hôm nay lại có Hàn Sương Quan binh lính cùng người của chúng ta nổi lên xung đột, tuy nhiên chỉ là khóe miệng, nhưng là hôm nay một ngày, đã có ba lượt. Ngày hôm qua cùng hôm trước chỉ có một lần. Tăng trưởng vô cùng nhanh. Hơn nữa…"

Nàng xem Hồng Vũ liếc, Hồng Vũ thản nhiên nói: "Nói."

"Hơn nữa bọn họ sau lưng nói thiếu gia nói bậy, cố ý để cho chúng ta nghe thấy."

Hồng Vũ lạnh nhạt: "Nói cái gì?"

Quan Lăng nghiến răng nghiến lợi nói: "Nói ngài vì đoạt quân công không từ thủ đoạn, hại chết Trầm Tốn. Nói ngài không xứng làm Hồng Thắng Nhật lão tướng quân cháu nội, cho Hồng gia dọa người. Nói ngài cái gì cũng đều không hiểu, cái gì cũng không biết, chính là muốn dùng bình thường tánh mạng của tướng sĩ đổi lấy quân công "

Trên thực tế còn nói một điểm: Nói hắn dâm' loạn quân doanh, chỉ có điều cái này Quan Lăng nói không nên lời.

Trầm Tốn những kia dư nghiệt, gần nhất thượng thoan hạ khiêu, khắp nơi thêu dệt chuyện, dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào đả kích Hồng Vũ.

Tô Tam nộ ra sắc, bình tĩnh thanh âm hỏi: "Thiếu gia, muốn hay không giết một người răn trăm người?"

Hồng Vũ khoát khoát tay: "Ông nội của ta hòa… Phụ thân, thúc thúc, tiểu cô đều là quân nhân, bọn họ cầm gầy còm quân tiền, vì quốc gia trấn thủ biên cương, thường niên cùng thân nhân phân biệt, tùy thời đã làm xong trả giá sinh mệnh chuẩn bị, loại này vĩ đại trả giá, không thể bởi vì một chuyện không rõ thị phi mà bị gạt bỏ, càng không thể vì vậy mà bị trừng phạt. bọn họ hẳn là được đến tôn trọng, vi bọn hắn, điểm ấy ủy khuất, chúng ta bị không coi vào đâu."

Tô Tam bọn người không hề ngôn ngữ, Hồng Dần cùng Hồng Thân ở một bên, lại có thể nhận thức Hồng Vũ tâm tình, bọn họ cũng đều là binh nghiệp xuất thân, đối với quân nhân trả giá cùng hy sinh, so với ở đây bất luận kẻ nào đều có càng sâu khắc lý giải. Hai người nhìn nhau, trong nội tâm đều có chút tình cảm ấm áp. Nhị thiếu gia, thật sự cùng trước kia bất đồng, hơn nữa là đại bất đồng.

Hàn Sương Quan trên, một đội tuần tra binh lính đi qua, đội trưởng mã vòm trời bốn phía nhìn xem, đâm đầu đi tới mặt khác một con tuần tra đội. hắn cùng đối phương đội trưởng giúp nhau đánh cái bắt chuyện, mọi người tụ cùng một chỗ trò chuyện hai câu.

"Thời tiết lạnh quá a."

"Đúng vậy."

"Ai, nếu không cái kia hoàn khố đắc tội Hoa Lang Quốc, chúng ta nơi đó dùng được trước như vậy chịu tội, trời lạnh như vậy còn muốn tuần tra."

"Không có biện pháp a, ai bảo chúng ta chính là tên lính quèn, xuất thân không tốt."

Mã Thiên Vũ xúi giục hai câu, có một chút liền ngừng lại, hướng hắn có chút khoát tay chặn lại: "Đã thành, tiếp theo tuần tra, bằng không bị cái kia phá sản hoàn khố nhìn thấy, bắt lấy lý do muốn xử phạt chúng ta."

Đoạn đường này tuần tra, vòng quanh quan tường vòng vo hai vòng, gặp được sáu con tuần tra tiểu đội, mỗi một lần hắn

đều muốn hoặc nhiều hoặc ít nói hai câu Hồng Vũ nói bậy, bại hoại Hồng Vũ thanh danh, xúi giục Hồng Vũ cùng Hàn Sương Quan tướng sĩ quan hệ trong đó.

Hắn nhưng không biết, hắn những hành vi này, tất cả đều đã rơi vào Liên Tín Hậu cùng Đàm Vãn Đao an bài giám thị người của bọn hắn trong mắt.

Tuần tra xong. Tiểu đội trở lại của mình doanh trại, đội phó có chút không xác định hỏi: "Lão Mã, làm như vậy hữu dụng sao?"

Mã Thiên Vũ trầm mặt nói: "Hữu dụng coi như là không thể kích động binh lính bất ngờ làm phản, giết Hồng Vũ, cũng có thể bảo chứng tại Hàn Sương Quan bị Hoa Lang Quốc công phá, chúng ta nhân cơ hội ám sát cái kia ngu xuẩn hoàn khố thời điểm, không có ai xuất thủ cứu hắn "

Đội phó lại hỏi: "Hàn Sương Quan thật sự thủ không được rồi?"

Mã Thiên Vũ cười hắc hắc: "Cả Hàn Sương Quan ngoại trừ cái kia ngu xuẩn Hồng Vũ mù quáng tự tin bên ngoài, còn có ai cảm thấy Hàn Sương Quan có thể bảo vệ cho?"

Hoa Lang Quốc Tam hoàng tử đứng ở trên một ngọn núi, tay đáp mái che nắng, xa xa nhìn về phía hùng vĩ Hàn Sương Quan.

Đây là hắn lần đầu tiên đứng ở nơi này Đại Hạ phía đông thứ hai hùng quan phía dưới, cao tới hai mươi trượng hùng vĩ quan tường, coi như là tại khoảng cách xa như vậy nhìn sang, loại đó rung động trình độ vẫn như cũ là cự đại.

Thậm chí đem so với Hoa Lang Quốc Đô thành ngươi thủ thành, Hàn Sương Quan cũng không chút thua kém.

Tam hoàng tử bên người hai vị tứ phẩm thông pháp, cũng đều là lần đầu tiên đi đến hai nước biên giới, ba người tất cả đều rung động nhất thời nghẹn ngào, một hồi lâu, Tam hoàng tử mới mỉm cười nói: "Cho dù là có loại ngày này hiểm, thủ quan tướng sĩ không có một khỏa dũng sĩ chi tâm, cũng là lãng phí."

“Đúng là, ta Hoa Lang dũng sĩ vô địch thiên hạ, đang muốn dùng loại này hùng tráng quan khẩu, mới có thể hiển lộ rõ ràng bọn họ cường hãn” hai gã tứ phẩm thông pháp cũng cùng kêu lên xác nhận.

Tam hoàng tử mỉm cười, đưa tay hạ lệnh nói: “Dưới chân núi an doanh cắm trại, ngày mai sáng sớm, công phá Hàn Sương Quan “

“Là “

Ô, ô ô

Tiếng kèn thổi lên, Hoa Lang Quốc hai ngàn đại quân tại Hàn Sương Quan vạt áo mở trận thế, “Hạo hạo đãng đãng” giết chạy tới. Hai ngàn nhân mã bị Tam hoàng tử điện hạ chia làm hai bộ phận, một ngàn người đánh sâu vào Hàn Sương Quan, mặt khác một ngàn người làm dự bị đội, một mặt bảo hộ lấy Tam hoàng tử bản thân, một mặt khác cũng làm dự bị đội.

Tam hoàng tử ngồi ở trên chiến mã, bên người cùng hai vị tứ phẩm thông pháp.

Đến Hồng Thân, Hồng Dần cấp bậc này, chỉ cần có cũng đủ chiến lược thọc sâu, bọn họ một người có thể đem một con ngàn người quy mô quân đội tàn sát hầu như không còn, nhưng là tứ phẩm thông pháp hiển nhiên còn không có thực lực này, bởi vậy hai gã tứ phẩm thông pháp cùng Tam hoàng tử cùng một chỗ chứng kiến tại Hoa Lang Quốc khó gặp ngàn người quy mô công kích, nhiệt huyết sôi trào.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Sáng nanh vuốt (hạ)

"Ha ha ha! Bách thế chi công, lập tại sáng nay!" Tam hoàng tử hào hùng đại phát, giống như có lẽ đã đoán trước tương lai Hoa Lang sử quan môn tại sách sử trên ghi lại việc quan trọng, nói khoác mình hôm nay chiến công hiển hách; thấy được không xa tương lai, bằng vào hôm nay một trận chiến, chinh phục nghịch hạ công tích, leo lên Hoa Lang ngôi vị hoàng đế!

Hàn Sương Quan trên tường thành, nhìn xem những kia gần kề giơ đơn sơ thang mây, không còn có cái khác đại hình công trình khí giới, không có chương pháp gì, như ong vỡ tổ xông lên Hoa Lang binh lính, Đại Hạ người đưa mắt nhìn nhau!

Coi như là đây là một chỉ cũng đã ôm hẳn phải chết chi tâm tiến đến "Mồi" nhưng là như thế này cũng quá trò đùa đi, quả thực chính là chịu chết a.

Mà ngay cả Tô Tam loại này không phải binh lính xuất thân người, gần kề bị Hồng Thân huấn luyện một tháng kế tiếp, cũng có thể nhìn ra Hoa Lang người công kích không có phương pháp gì, hơn nữa đối phương quan chỉ huy, liền ngàn quân trong hậu quân phối hợp, hai cánh bảo vệ tối thiểu chiến trận nguyên tắc cũng không biết…

Dư Thành Tế hãy theo tại Hồng Vũ bên người, đứng ở trên đầu thành, rất có chút ít buồn bực hỏi: "Cái này… Là chuyện gì xảy ra? Hoa Lang Quốc rõ ràng có một vị tuyệt thế danh tướng, chỉ huy như thần, có thể đem chủ lực gắt gao che dấu, như một bả trong bóng tối lưỡi dao sắc bén. Chính là vì cái gì lại có loại này ngu xuẩn, thậm chí hoàn toàn không rõ cái gì là quân đội, cái gì là chiến tranh, cứ như vậy một đầu đụng vào chịu chết?"

Che dấu tại lấp kín tường chắn mái hạ Mã Thiên Vũ lại là phá lệ hưng phấn: "Cái này nhất định là kế dụ địch! Thiên hạ nào có người ngốc như vậy, sẽ an bài như vậy một hồi công

thành chiến? Chờ xem, Hồng Vũ lúc này đây tất bại không thể nghi ngờ! Không bằng chúng ta cạn giòn lâm trận đào ngũ… …”

Quay chung quanh ở bên cạnh hắn có mấy trăm người, hắn bộ hạ trực thuộc chỉ có năm mươi người, nghe được Mã Thiên Vũ lời này, một ít tân binh tựa hồ có chút tâm động, nhưng là lão binh lại không chút do dự cự tuyệt: “Không có khả năng! Chúng ta quân nhân, thân kiêm gìn giữ đất đai chi trách! Như thế chiến bại, thừa dịp giết lung tung Hồng Vũ cái này đầu sỏ gây nên không có gì, mang theo đào ngũ, đầu nhập vào Hoa Lang, dẫn địch binh nhập quan, chết cũng không thể!”

Mã Thiên Vũ âm thầm bĩu môi một cái, nhìn xem chung quanh những tân binh kia, bởi vì lão binh môn những lời này kiên định đứng lên, cũng chỉ hảo bỏ đi ý nghĩ này.

Dư Thành Tế vừa rồi một lần nói sau khi nói xong, nhìn xem Hồng Vũ, nhị thiếu gia không có phản ứng gì, hắn cũng không biết cái này một vị trong lòng là nghĩ như thế nào.

Có lúc, Dư Thành Tế cũng âm thầm bội phục Hồng Vũ. Vị này ngoại giới đồn đãi phế vật một cái Hồng gia đệ tử, ít nhất cho tới bây giờ, đối mặt ẩn núp không biết cự đại nguy hiểm, so với hắn cái này tướng quân còn muốn trấn định.

Hắn vừa rồi nhìn sang thời điểm, Hồng Vũ ánh mắt kiên định, khuôn mặt cương nghị, thần sắc không hốt hoảng chút nào, tựa hồ hết thảy đều ở trong lòng bàn tay.

Lại chờ giây lát, gào khóc mà đến Hoa Lang Quốc binh lính cũng đã tiến nhập cung tiễn tầm bắn trong phạm vi, Dư Thành Tế do dự hạ xuống, còn là giơ tay lên, cao giọng hạ lệnh: “Cung tiến thủ chuẩn bị!”

Lính liên lạc cũng là bát phẩm thân cương tu vi, thanh âm hồn hậu cự đại, cao giọng một hô, truyền khắp cả Hàn Sương Quan: “Cung tiến thủ chuẩn bị!”

Trên đầu thành, che dấu ở hậu phương cung thủ trận chia làm ba hàng, mỗi một sắp xếp ba trăm người, hàng thứ nhất cung tiến thủ cũng đã chuẩn bị lạp mở tiễn, chỉ xéo phía trên, bắt đầu vòng thứ nhất vứt bắn. Đằng sau hai hàng cung thủ

cũng đã chuẩn bị sẵn sàng, ba hàng thay nhau phóng ra, đối công kích quân địch bảo trì áp chế.

Cung tiến thủ môn thậm chí có nắm chắc, tại bọn hắn đông đúc bắn chụm phía dưới, cái này một ngàn danh Hoa Lang mồi, vọt tới quan hạ thời điểm, còn có thể bảo trì sức chiến đấu sẽ không vượt qua một nửa.

Nhưng là Hồng Vũ nhàn nhạt mở miệng: "Không cần."

Dư Thành Tế sững sờ, vận sức chờ phát động cung thủ môn càng là kinh ngạc: Có ý tứ gì? Cơ hội tốt như vậy không duyên cớ buông tha cho? Chẳng lẽ còn muốn cho các tướng sĩ đi theo Hoa Lang Quốc quân địch vật lộn chém giết? hắn là nghĩ như thế nào? !

Hồng Vũ mắt nhìn phía trước, không chút nào bởi vì cả Hàn Sương Quan tướng sĩ, đều dùng một loại phẫn nộ cùng hèn mọn ánh mắt nhìn mình mà có cái gì không thích ứng.

Tay của hắn không nhanh không chậm nâng lên, chỉ hướng phía trước: "Mở ra đóng cửa."

"Cái gì! ?" Lúc này đây mà ngay cả Dư Thành Tế cũng nhịn không được một tiếng chất vấn, Liên Tín Hậu cùng Đàm Vãn Đao thậm chí đều hoài nghi mình là không phải đầu nhập vào sai rồi người! Tại đây dạng đối đối phương cực độ có lợi dưới tình huống, lại muốn hoàn toàn buông tha cho tự thân ưu thế!

Hồng Vũ lạnh nhạt nói: "Ánh mắt của các ngươi muốn thả lâu dài, đánh bại Hoa Lang dễ dàng, nhưng là như thế nào hàng phục Hoa Lang, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, làm cho cái này vô lại quốc gia từ nay về sau từ nay về sau, đối với ta Đại Hạ thần phục như cẩu, cũng không dám nữa sủa loạn, đây mới thực sự là công tích! Công thành vi hạ, công tâm làm đầu!"

Dư Thành Tế một hồi do dự, Hồng Vũ nói không sai, chính là sao có thể làm cho Hoa Lang thần phục như cẩu? Mở ra đóng cửa, thả bọn họ tiến đến? Nói đùa gì vậy?

Hồng Vũ như trước một mảnh lạnh nhạt: "Mở ra cửa thành."

Hắn cũng không nhiều nói, đây là tự cấp cả Hàn Sương Quan Thủ tướng một cái cơ hội. Nếu như bọn họ tòng mệnh, tương lai chiến trên báo, hội vì bọn họ thêm vào một số chiến công. Nếu như tất cả đều không biết điều, như vậy xin lỗi, lúc này đây viễn chinh Hoa Lang tất cả công tích, tất cả đều làH nhị thiếu một người.

Liên Tín Hậu cùng Đàm Vãn Đao lẫn nhau nhìn thoáng qua, hai người rõ ràng cảm thấy không ổn, chính là như là đã đầu nhập vào, đến nơi này một bước, cũng chỉ có thể kiên trì một con đường đi đến.

Coi như là Hồng Vũ chiến bại, hai người đối khắp chung quanh địa hình rất thuộc, Hồng Vũ bên người cao thủ nhiều như mây, hai người dẫn đường, ít nhất còn có thể che chở hắn rời đi, từ nay về sau còn có Đông Sơn tái khởi cơ hội!

Về phần chiến thắng… Tính, căn bản không cần báo cái gì ảo tưởng.

Dư Thành Tế bọn người còn đang do dự thời điểm, Liên Tín Hậu cùng Đàm Vãn Đao cắn răng đứng ra, nghiêm nghị quát: "Chấp hành Vũ thiếu gia mệnh lệnh!" Hai người không đợi Dư Thành Tế kịp phản ứng, đi nhanh hạ quan tường, vọt tới đóng cửa sau, tại thân binh phối hợp hạ, mở ra trầm trọng đóng cửa.

Trên đầu thành, Hồng Vũ khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, hắn rất rõ ràng, Liên Tín Hậu cùng Đàm Vãn Đao cũng không phải thật sự cảm thấy hắn có ngăn cơn sóng dữ năng lực, chỉ là nhất định phải đánh cuộc một lần. Trên cái thế giới này tựu là như thế, người thông minh chưa hẳn rất nhiều, nhưng là dám đánh cuộc một lần người càng thiếu. Cho nên hai người kia, lại là có thể dùng.

Hàn Sương Quan tuy nhiên so ra kém Phi Thiên Quan, nhưng là cửa thành cũng là dùng ba thước dày cự mộc, bao hết tinh luyện sắt thép chế thành, cửa thành (quan môn) cùng tường thành, đều có trận pháp gia trì, giá trị sang quý.

Mở ra cửa thành thập phần thong thả, Hoa Lang Quốc các binh sĩ rất nhanh liền phát hiện, bọn họ vui mừng quá đỗi, gào

khóc gọi bậy trước như ong vỡ tổ hướng đóng cửa xông lại.

Phía sau, Tam hoàng tử bên người hai vị tứ phẩm thông pháp cùng kêu lên chúc mừng: "Chúc mừng điện hạ, chúc mừng điện hạ! Quả nhiên ta Hoa Lang dũng sĩ chỗ đến chỗ, bất cứ địch nhân nào đều nhìn thấy liền hàng phục, nghịch hạ Thủ tướng hiến quan, quốc gia này không đáng để lo!"

"Ha ha ha!" Tam hoàng tử thoải mái cười ha hả, hăng hái.

Hàn Sương Quan trên, tất cả mọi người con mắt đều đỏ, trước còn nhân nhượng trước Hồng Vũ, bây giờ nhìn hắn hoàn toàn không biết cái gọi là, vậy mà dùng loại này "Ngu xuẩn" cử động chỗ hiểm chết tất cả mọi người, các tướng sĩ rốt cục muốn bạo phát.

Mà Hồng Vũ bên người, lúc này chỉ còn lại có Hồng Thân một người. Mã Thiên Vũ vui mừng quá đỗi, cảm thấy cơ hội khó được, sử cái ánh mắt, thủ hạ mọi người chậm rãi hướng Hồng Vũ vây quanh đi qua.

Không đợi quan cửa mở ra, Hồng Dần cũng đã mang cái này hơn một trăm người nối đuôi nhau ra, xếp thành một hàng đứng ở quan dưới tường.

Hoa Lang các tướng sĩ thậm chí căn bản không có chú ý tới cái này hơn một trăm người, tại ngàn danh dũng sĩ trước mặt, những người này tính cái gì a? Một cái công kích tất cả đều xong đời.

Quan tường trên, các loại đối Hồng Vũ bất mãn thanh âm xôn xao, các binh sĩ chậm rãi hướng Hồng Vũ vây quanh đi qua, dẫn đầu vài cái xúc động thậm chí muốn Hồng Vũ ra để giải thích

Tựu tại các binh sĩ lửa giận muốn bạo phát đi ra một khắc đó, Hàn Sương Quan tiếp theo cổ khí thế phóng lên trời!

Các tướng sĩ nhất tề chấn động, không đợi bọn họ kịp phản ứng, sau đó lại là một đạo khủng bố khí thế, sau đó một đạo tiếp theo một đạo, đại địa run rẩy, phong vân biến sắc. Hơn một trăm đầu hoang thú xuất hiện ở Hàn Sương Quan hạ, mỗi một đầu cự thú xuất hiện, đại địa đều bởi vì không chịu nổi cự đại sức nặng mà run run, bầu trời đều bởi vì không chịu nổi cự

đại lực lượng mà bắt đầu khởi động! Tam phẩm hoang thú Lôi Thiên giải! Tam phẩm hoang thú Đại Địa Quỳ Ngưu! Tứ phẩm hoang thú hơn hai mươi đầu, ngũ phẩm hoang thú hơn ba mươi đầu, lục phẩm hoang thú hơn năm mươi đầu…

Hồng Vũ bên người tất cả cường giả, mỗi dưới thân người một đầu hoang thú tọa kỵ, Hồng Dần ngồi ở Lôi Thiên giải trên lưng, này đầu hoang thú hung ác đem lóng lánh trước lôi quang một sừng hướng bầu trời một đâm, xoạt một tiếng trên bầu trời Kinh Lôi nổ vang, cái này đi vào công tín hiệu!

Đại Địa Quỳ Ngưu "Mu" một tiếng gầm nhẹ, ngưu đề chà đạp!

Sóng âm cùng sóng địa chấn cơ hồ là đồng thời phát ra, hướng phía bốn phía điên cuồng mà dậy, sóng âm đảo qua chung quanh ngọn núi, chỗ gần mảnh yếu một ít cây cối răng rắc bẻ gẫy, quan trên tường các tướng sĩ chỉ cảm thấy "Ông" một tiếng, một hồi cuồng phong đập vào mặt mà qua, giống như một bả dao găm theo trên mặt thổi qua đi.

Trên mặt đất đồng dạng lay động, hòn đá cục đá phốc phốc nhảy lên, từng đạo cự đại cái khe hướng phía Hoa Lang Quốc tướng sĩ phương hướng phóng đi, mười mấy tên binh lính rơi lại phía sau đi vào, chính là cái khe ầm ầm khép kín, những người kia bị chen chúc thành bánh thịt. Hồng Dần ra lệnh một tiếng: "Công kích!" Thanh âm này, phảng phất là tại hướng cả thiên địa tuyên chiến, hào tình vạn trượng, Thanh Nguyên lịch sử đại lục trên, con thứ nhất thành xây dựng chế độ kỵ binh đoàn, lần đầu tiên trên chiến trường công kích đã đi đến!

Ù ù tiếng sấm lăn qua, hùng vĩ Hàn Sương Quan cùng chung quanh tuyên cổ không thay đổi đồi núi, trong thành người xem cái này một đạo hoang thú nước lũ đổ xuống mà ra, hung uy ngập trời! Nếu như nói có cái gì tiếc nuối, thì phải là cái này chỉ cường đại đáng sợ hoang thú kỵ binh đoàn "Thủ diễn" đối thủ thật sự quá yếu một ít.

Ở trước mặt bọn hắn, là một ngàn danh Hoa Lang binh lính. Như vậy ngăn cản chi lực, so với dùng một ngón tay phẩm chất dây thừng đối hoang thú môn, không mạnh hơn bao nhiêu.

Tại Đại Địa Quỳ Ngưu bổn mạng dị năng "Hậu Thổ sụp đổ" sau, Lôi Thiên giải trước nổi lên "Âm thiên lôi sát" cũng phát động, mấy trăm đạo thô to lôi điện ầm ầm dưới xuống, mỗi một đạo sét, đều có thể tinh chuẩn tìm được nhất danh Hoa Lang binh lính. Không quản hắn là cái gì đẳng cấp, trạm lam sắc lôi quang sau, cũng chỉ còn lại có một đống hắc hồ than cốc!

Cái này một đạo " Âm thiên lôi sát " rơi xuống, lại thêm trước "Hậu Thổ sụp đổ", một ngàn Hoa Lang binh lính cũng đã đi đem gần một nửa. Kế tiếp, tất cả hoang thú trước sau phát động bổn mạng dị năng, các loại hỏa diễm, băng tinh, hồng thủy, cuồng phong, tia chớp, địa đâm, độc cức… Tạo thành một hồi mưa to gió lớn, tất cả đều trút xuống đáng thương mấy trăm danh Hoa Lang binh lính trên người.

Không đợi hoang thú kỵ binh đoàn vọt tới trước mặt, cái này một ngàn danh Hoa Lang binh lính cũng đã toàn quân bị diệt!

Rồi sau đó, hơn một trăm đầu hoang thú kỵ binh ầm ầm mà qua, đem thi thể cũng đạp thành bột mịn, dồn dập hướng phía phía sau còn lại một ngàn người đánh tới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Chinh phục Hoa Lang (thượng)

Tam hoàng tử cùng hai vị tứ phẩm thông pháp đều choáng váng, miệng trương lão đại, tròng mắt sắp lồi đi ra rồi. Hoang thú cuồng chạy tốc độ cực nhanh, mấy hơi thở công phu muốn đến được trước trận.

Cho dù Hoa Lang người lại tự đại không biết, đối mặt vừa mới miểu sát một ngàn danh đồng bạn như vậy một con hoang thú kỵ binh đoàn, cũng chỉ có chạy trối chết.

Bọn họ ngao một tiếng khiển trách, muốn giải tán lập tức. Chính là cường đại hoang thú hung uy kinh sợ phía dưới, bọn họ tất cả đều hai chân như nhũn ra, chí ít có sáu thành đã ngoài, tiểu trong quần. Ừ chạy cũng chạy bất động.

Tam hoàng tử dưới háng chiến mã hí lịch lịch một tiếng mềm liệt trên mặt đất, thân thể phía sau một mảnh tanh tưởi, kéo đầy đất mã phẩn —— mỗi một con ngựa đều là kháng hàng (chở hàng), có thể cũng không phải một con ngựa đều là liệt mã.

Nhất danh tứ phẩm thông pháp cường giả đại mồ hôi nhỏ giọt, cắn răng đối một gã khác đồng bạn nói ra: "Tốc độ của ngươi nhanh, mang theo điện hạ đi trước, ta ngăn lại trong chốc lát!"

Một gã khác không nói hai lời, cõng lên Tam hoàng tử quay đầu bỏ chạy.

Còn lại một người, muốn dõng dạc, muốn thong dong hy sinh, từ trong lòng lấy ra một cái bạch đái, cắn nát ngón tay của mình, ở phía trên viết xuống "Tất thắng" hai chữ, dùng sức đâm vào trên trán của mình, ngẩng đầu lên, trong mắt cũng đã lộ vẻ hy sinh vì nghĩa kiên quyết!

"Oanh!"Hắn rống to một tiếng, lăng không mà dậy, tay trái chỉ tay Đại Hạ quân đội phương hướng, đang muốn khảng khái trần từ…

Trong hư không ngưng tụ ra một cái bàn tay cực lớn, hung hăng một cái tát đưa hắn đập vào đại trong đất, biến thành một bãi thịt nát.

Hoang thú kỵ binh đoàn ầm ầm mà qua, Hồng Dần chẳng hề để ý thu hồi võ đạo của mình pháp tướng biến ảo cự chưởng: "Chỉ có anh hùng mới là khảng khái chịu chết ngươi chính là một cái tứ phẩm thông pháp, thật đúng là cho mình là một nhân vật."

Một gã khác tứ phẩm thông pháp chạy đi nhanh chóng ước chừng tu luyện chính là thiên về tốc độ công pháp, chạy thật đúng là nhanh, tại hoang thú kỵ binh đoàn truy kích phía dưới, trong tay cầm lấy một người, lại vẫn có thể một đường chạy như điên có đem cự ly dần dần kéo xa xu thế.

Một tiếng to rõ Ưng gáy vang lên, rồi sau đó chính là một mảnh Ưng gáy thanh. Biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu mang theo bình thường Quỷ Mẫu Tuyết Điêu mạn thiên phi vũ, nhanh hơn nữa tốc độ, cũng so không được qua những ngày này không bá chủ.

Sáu đầu Quỷ Mẫu Tuyết Điêu bay múa bên trong hai mắt phun ra hắc khí, vô số hung hồn rít gào ra, rống giận liên tục, lợi trảo xuất phát từ nội tâm. Đây là Quỷ Mẫu Tuyết Điêu bổn mạng dị năng "Hung linh hoàn nhiễu (vờn quanh)" .

Mà bốn đầu biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, trong hai mắt thì là phun ra một mảnh hắc khí, đem một ít danh tứ phẩm thông pháp cùng Tam hoàng tử quấn quanh lại, đang tại chạy như điên tứ phẩm thông pháp, lập tức cảm giác được của mình cấp tốc suy yếu xuống dưới, sinh mệnh lực nhanh chóng xói mòn!

Đây là biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu tăng lên sau bổn mạng dị năng "Tử Thần Triền Nhiễu (quấn quanh)" .

Hồng Dần vui mừng quá đỗi, thúc dục Lôi Thiên giải muốn nhào tới, nhưng không ngờ Quan Lăng một hồi kiều tiếu, thúc dục biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu lao thẳng tới dưới xuống, dễ dàng đem hai người nắm đi lên.

Hồng Dần hừ hừ một tiếng, có chút bất mãn, thực sự không có biện pháp, ai bảo hắn tốc độ không nhanh như vậy.

Trận chiến này, có thể nói kinh thiên động địa, lại không hề nghi ngờ, là ngưu đao giết gà.

Hai ngàn "Đại quân" tiêu diệt, chỉ dùng không đến một chén trà thời gian…

Đương hoang thú kỵ binh đoàn hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang chiến thắng trở về, cả Hàn Sương Quan lặng ngắt như tờ, một cây châm rơi trên mặt đất thanh âm đều có thể nghe thấy.

Những này cường đại hoang thú là từ nơi nào xuất hiện ra?

Nguyên lai Vũ thiếu gia thật là đã tính trước mọi việc, mà không phải không biết cái gọi là. hắn có cường đại như vậy kỵ binh nơi tay, tiêu diệt Hoa Lang Quốc cũng không thành vấn đề!

Liên Tín Hậu cùng Đàm Vãn Đao hai người, ngây người sau nửa ngày sau, một hồi cuồng hỉ, bọn họ biết rõ, bọn họ tại phí thời gian nửa đời sau, rốt cục thành công một bả, Vũ thiếu gia chính là tuyệt thế kỳ tài, sau này đi theo hắn, tiền đồ bừng sáng!

Dư Thành Tế thì là triệt để há hốc mồm, hắn nguyên vốn cả chút tiểu tâm tư, muốn dùng Hồng Vũ làm chiến bại "Người chịu tội thay" lúc này nhớ lại, đột nhiên hiểu được của mình hết thảy tính toán đều không có giấu diếm được Hồng Vũ, chỉ có điều người ta thực lực quá mức cường đại, không tâm tư cùng mình so đo thôi. Mà mình trước các loại lo lắng, tại Vũ thiếu gia loại này thực lực tuyệt đối trước mặt, có vẻ nhỏ yếu buồn cười. Cho dù là Hoa Lang dốc hết cả nước chi binh mà đến, cũng không làm gì được được Vũ thiếu gia.

Mã Thiên Vũ những người này là ngoài ý muốn nhất, những kia nguyên bản cùng hắn xâu chuỗi các tướng sĩ, thuộc về cũng không xấu, chỉ là bị hắn phiến âm phong điểm Qủy Hỏa, lần này ngộ nhập lạc lối.

Lúc này chứng kiến như vậy một con cường Đại Hoang thú kỵ binh đoàn xuất hiện, khiếp sợ ngoài, một cổ tự hào cảm giác tự nhiên sinh ra! Đây là chúng ta Đại Hạ quân đội! Cái

này chỉ đánh đâu thắng đó, chắc chắn đem chinh phục toàn bộ đại lục quân đội, là thuộc về chúng ta Đại Hạ!

Đây cũng là ở đây tất cả tướng sĩ trong nội tâm cộng đồng ý nghĩ, chỉ có điều bị Mã Thiên Vũ xâu chuỗi những kia tướng sĩ, trong nội tâm càng là dâng lên một cổ nồng đậm xấu hổ: Vũ thiếu gia không phải đến dùng chúng ta bình thường tánh mạng của tướng sĩ chồng chất cá nhân hắn quân công, hắn chỉ dùng để cá nhân thực lực cường đại, đến Hàn Sương Quan cho chúng ta những này bình thường tướng sĩ tống quân công!

Bọn họ hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào, nguyên một đám nét mặt già nua đỏ bừng, tự động ly khai Mã Thiên Vũ bên người.

Mười đầu Quỷ Mẫu Tuyết Điêu cấp tốc bay tới, các tướng sĩ thẳng đến lúc này mới hiểu được, nguyên lai gần nhất thường xuyên tại phụ cận xuất hiện Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, vậy mà đã sớm bị Vũ thiếu gia thu phục! hắn là như thế nào vô thanh vô tức làm được điểm này? Quỷ Mẫu Tuyết Điêu chính là tứ phẩm hoang thú, biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu càng là tam phẩm. Ừ muốn thu phục cường đại như vậy hoang thú, chẳng những thực lực cường hoành, cũng nhất định đã trải qua một hồi kinh thiên động đại chiến, chính là Vũ thiếu gia cứ như vậy lặng yên không một tiếng động làm được, nhẹ nhàng như thường.

Hồng Vũ xoay người lại, trên đỉnh đầu Quan Lăng biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu tầng trời thấp xẹt qua, Hoa Lang Quốc Tam hoàng tử thật giống như một con thỏ hoang đồng dạng xoạch một tiếng bị nhét vào quan trên tường

Hồng Vũ lộ ra một cái mỉm cười, giơ lên cao cao cánh tay của mình, quát lớn: "Đại Hạ tất thắng!"

Mười đầu Quỷ Mẫu Tuyết Điêu tại bầu trời bay múa, Hàn Sương Quan hạ, hơn một trăm hoang thú kì binh chiến thắng trở về.

Cả Hàn Sương Quan trên, trong lòng mọi người cảm khái ngàn vạn, hào tình vạn trượng! Các loại tâm tình, thiên ngôn vạn ngữ, mọi người muốn nói lại biểu đạt không ra đến, lúc

này bị Hồng Vũ một câu nói kia nhen nhóm: xác thực, giờ này khắc này, chỉ có một câu nói kia cũng đủ để! Khác đều không cần nói.

"Đại Hạ tất thắng!"

"Đại Hạ tất thắng!"

"Đại Hạ tất thắng!"

Tất cả mọi người cùng một chỗ vung tay hô to, thanh âm cao vút như vân, tốc hành cửu thiên thanh âm, đi thông Cửu U Địa Phủ bên trong, tỉnh lại trong núi tuyết anh linh, sống lại Hàn Sương Quan hạ trung cốt! Giờ khắc này, tỏ rõ trước Đại Hạ tựa như nhô lên cao mặt trời đỏ, hưng thịnh cực hạn.

Hồng Vũ thẩm vấn Hoa Lang Tam hoàng tử sau, cũng trợn mắt há hốc mồm. hắn là tuyệt đối thật không ngờ, Hoa Lang Quốc cũng đã không biết tự đại đến loại tình trạng này, cho là hai ngàn người chính là một con có thể quét ngang thiên hạ đại quân, vị này "Điện hạ" cư nhiên còn ảo tưởng trước dựa vào cái này chỉ không chịu nổi một kích quân đội, một đường giết Vũ Đô dưới thành, chinh phục "Nghịch hạ" …

Hồng Vũ mặc dù đối với quân sự không phải như vậy hiểu rõ, nhưng là có thể nhìn ra được, Hoa Lang này tiêu diệt hai ngàn "Đại quân" vô luận là theo lính tố chất còn là theo trang bị trên, đều xa xa không bằng Hàn Sương Quan quân coi giữ.

Mà Hàn Sương Quan quân coi giữ, tại Đại Hạ trong quân, thuộc về thành thành thật thật kế cuối, không có gì dư thừa ý nghĩ tồn tại…

Hồng Vũ đối mặt như cũ có chút sự ngu dại, còn không có theo cực độ khiếp sợ cùng trong sự sợ hãi khôi phục lại Hoa Lang Quốc Tam hoàng tử, thật sự có chút không biết nên nói cái gì cho phải

Dư Thành Tế bọn người ở tại một bên cũng là xấu hổ vô cùng, cứ như vậy một đám mặt hàng, rõ ràng làm hại nhóm người mình gần nhất khoảng thời gian này nghi thần nghi quỷ hoảng sợ không chịu nổi một ngày?

Đây quả thực là cả đời mình sỉ nhục a!

Vì vậy mọi người thật sự đem Hoa Lang Quốc những này ngu xuẩn hận chết.

Hai ngàn Hoa Lang đại quân, tại hoang thú kỵ binh đoàn nghiền đè xuống toàn quân bị diệt, hai gã tứ phẩm thông pháp, một cái chết ở Hồng Dần võ đạo pháp tướng phía dưới, một cái chết ở biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu trảo hạ.

Cũng chỉ còn lại có Tam hoàng tử một người.

Hồng Vũ vung tay lên, Tô Tam một bả cầm lên con gà con đồng dạng Tam hoàng tử mang đi ra ngoài nhốt lại.

Cả cái gian phòng trong, không có người nói chuyện. Mặc dù là một hồi đại thắng, chính là đại thắng cùng Dư Thành Tế bọn họ hoàn toàn không quan hệ, thậm chí bọn họ còn cảm thấy xấu hổ.

Hồng Vũ tắc là đang nghĩ trước Hoa Lang người, một hồi lâu hắn mới mang theo vô tận khinh thường mắng một câu trên một thế "Danh ngôn" .

"Có ít người không phải bệnh tâm lý, mà là tâm lý tàn tật, trị không hết."

Dư Thành Tế ngượng ngùng, cảm thấy được mình cũng có Vũ thiếu gia nói loại này tật xấu, rõ ràng là một lần đại cơ hội tốt, vì cái gì không duyên cớ bỏ qua, ngược lại là làm cho Liên Tín Hậu cùng Đàm Vãn Đao hai vị nầy nhặt được tiện nghi? Người thường thường là như thế này, đang ở trong cục, sương mù nặng nề, rất khó làm ra lựa chọn sáng suốt.

Há dừng lại là hắn? Ở đây phần đông tướng lãnh, ngoại trừ Liên Tín Hậu cùng Đàm Vãn Đao, không người nào không là hối hận ruột đều thanh rồi? Nếu lúc này đây sáng suốt một điểm, có thể bợ đỡ được hồng nhị thiếu, vậy sau này tựu thật là thăng chức rất nhanh!

Trong nội tâm vô hạn tiếc nuối, chúng tướng càng là vắt hết óc, vắt óc tìm mưu kế nghĩ sao có thể tại kế tiếp trong thời gian, tại Vũ thiếu gia trước mặt "Biểu hiện" xuống.

Dư Thành Tế lại kiên trì hỏi: "Vũ thiếu gia, kế tiếp ngươi tính làm như thế nào?"

“Xuất binh Hoa Lang!”

Hắn nhàn nhạt một câu, rồi lại làm cho mọi người một hồi tâm kinh nhục khiêu, đây là muốn hướng Hoa Lang khai chiến ý tứ a, hai nước khai chiến không là một chuyện nhỏ chuyện, chiến tranh phong hiểm vô cùng cự đại, coi như là đối mặt Hoa Lang loại này mặt hàng, cũng không phải nói đánh có thể đánh.

Nếu như là bình thường trình tự, trong triều ít nhất phải khắc khẩu mấy tháng.

Có thể là đối với hiện tại Hồng Vũ mà nói, chính là đơn giản như vậy.

Hoang thú kỵ binh đoàn có được cường đại đến đáng sợ chiến lực, hơn nữa hoàn toàn không cần gì hậu cần. Hồng Vũ mang theo bọn họ bước qua biên giới tuyến, sát nhập Hoa Lang là đến nơi.

Nhất danh tướng lãnh chợt thấy “Biểu hiện” mình có thể lực cơ hội, vui mừng quá đỗi, nhẫn nại ở trong lòng vui mừng, làm ra lo lắng ưu phiền bộ dạng nhắc nhở: “Vũ thiếu gia, chúng ta cùng Hoa Lang khai chiến, chỉ sợ Hà Tang lập tức hội rục rịch. Đến lúc đó chúng ta hai tuyến tác chiến, chỉ sợ bất lợi a.”

Hồng Vũ nở nụ cười, nhưng không có lên tiếng, mà là khoát tay chặn lại làm cho bọn hắn đều ra khỏi .

Tên kia tướng lãnh có chút kỳ quái, như thế nào không có người đồng ý quan điểm của mình? Đợi cho đi ra, chứng kiến chung quanh cùng bào loại đó đùa cợt ánh mắt, hắn đột nhiên vỗ đầu một cái hiểu được.

Đại Hạ căn bản không tồn tại hai tuyến tác chiến phong hiểm, bởi vì ngoại trừ Vũ thiếu gia hoang thú kỵ binh đoàn, đối phó Hoa Lang căn bản không cần xuất động khác quân đội. Nếu như Hà Tang dám có cái gì động tác, Đại Hạ đông tuyến quân đội, có thể đem hết toàn lực bị đánh một trận khiến bọn họ khẽ dừng. Cái này thậm chí có thể coi như là một cái kế dụ địch. Hà Tang nếu trúng kế, rất có thể chưa gượng dậy nổi, thực lực của một nước đại suy.

Khó trách vừa rồi Vũ thiếu gia cười nhạo mình, tướng lãnh ảo não vô cùng, là mình tâm lý thất hành, quá nghĩ tại Vũ thiếu gia trước mặt biểu hiện, ngược lại mất lớn tiêu chuẩn. Xem đến mình là không có cơ hội, tướng lãnh một hồi tuyệt vọng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Chinh phục Hoa Lang (hạ)

Mã Thiên Vũ mặc một thân binh lính bình thường quần áo, cúi đầu đi nhanh, trên đường gặp phải người, đều đem mặt chuyển qua một bên đi nhanh chóng đi qua. Mắt thấy muốn ra Hàn Sương Quan, hắn ám ám thở dài một hơi.

Thở dài một tiếng ghé vào lỗ tai hắn vang lên: "Thật sự là khờ dại, ngươi thực cho là đi được rồi? Nếu là như vậy, ta như thế nào cùng thiếu gia công đạo?"

Mã Thiên Vũ hoảng sợ xoay người, thân thể khoẻ mạnh Tô Tam lộ ra một cái nhe răng cười, nặng nề một kích, Mã Thiên Vũ hai mắt tối sầm ngất đi.

Chờ hắn bị một chậu nước lạnh rơi ở trên mặt tỉnh lại, trước mắt cách đó không xa trên ghế dựa, ngồi Hồng Vũ.

Hắn phẫn giận dữ hét: "Hà thiếu gia hội báo thù cho!" Mãnh lực giãy dụa muốn xông đi lên, lại bị Tô Tam hung hăng một cước giẫm gãy chân mắt cá chân, hét thảm một tiếng co quắp trên mặt đất.

Hồng Vũ có chút thương cảm nhìn xem hắn: "Ngươi là vì cho Trầm Tốn báo thù?"

Mã Thiên Vũ đau đầu đầy mồ hôi, oán độc vô cùng trừng Hồng Vũ liếc. Hồng Vũ thẳng lắc đầu: "Không đồng dạng như vậy người, đồng dạng ngu xuẩn! ."

Hắn khoát tay chặn lại, rất tùy ý nói: "Xử lý a."

Tô Tam đáp ứng một tiếng, kéo lên Mã Thiên Vũ kéo đi ra ngoài. Từ nay về sau Mã Thiên Vũ sẽ theo trên cái thế giới này biến mất, Tô Tam sẽ không liền cái này một ít chuyện đều làm không xong.

Sinh mệnh thập phần trân quý, Hồng Vũ tôn trọng sinh mệnh, bởi vậy hắn sẽ không cầm Hàn Sương Quan tướng sĩ sinh mệnh đem làm trò đùa, đồng dạng, hắn càng sẽ không cầm tánh mạng của mình hay nói giỡn. Mã Thiên Vũ loại

người này, phải phải nhổ cỏ tận gốc! Không thể có nửa điểm lòng dạ đàn bà.

Xử lý tại Hàn Sương Quan bên trong cuối cùng này một việc, Hồng Vũ phân phó xuống dưới: "Nghỉ ngơi cả đêm, sáng sớm ngày mai, mang lên chúng ta Tam điện hạ, binh phát Hoa Lang Quốc…

"Là!"

Hoa Lang Quốc trong triều, một mảnh ca múa mừng cảnh thái bình. Mọi người đều đã nhận định, Tam hoàng tử thống soái như thế hùng tráng đại quân, nhất định kỳ khai đắc thắng, nhưng là Hoa Lang giao thông không tiện, bởi vậy đại quân tin tức truyền về sẽ rất chậm, ngươi thủ trong thành các quý tộc, hiện tại thích nhất đùa du hí chính là, tiếp theo tin tức trở về, đại quân đẩy mạnh đến địa phương nào.

Đoán trúng, sẽ đem bạc toàn bộ thắng đi, hiện tại mọi người so với dám áp chính là, đại quân cũng đã đột phá Hàn Sương Quan, nắm bắt Tả Duyên Thành.

Mà Hoa Lang Quốc Hoàng Đế, còn đến mức đã bắt đầu kế hoạch, lúc này đây chinh phạt nghịch Hạ thu hoạch, như thế nào chi tiêu: Chuyện làm thứ nhất, trước tiên đem trong hoàng cung phòng tắm, đổi thành loại đó có thể một bên dưới đốt hỏa một bên phía trên tắm rửa bồn tắm, từ nay về sau động thiên tắm rửa, trẫm tựu cũng không lại thụ phong hàn. Ừ tưởng tượng, đã cảm thấy là Thần Tiên loại hưởng thụ a.

Nhưng là tại một mảnh mù quáng lạc quan bên trong, cũng có mấy khổ sở người.

Khổ sở chính là cái khác vài cái có tư cách tranh vị hoàng tử. bọn họ cũng hiểu được lão tam lần này đi ra ngoài, nhất định có thể đem nghịch Hạ chinh phục, mang theo khổng lồ như vậy quân công trở về, từ nay về sau ai còn có thể cùng hắn tranh?

Chính là làm cho bọn hắn do đó nhận thua, vậy cũng là không thể nào. Hoa Lang Quốc cái này ngôi vị hoàng đế, tại Đại Hạ người xem ra muốn cười nhạt, nhưng là đối với Hoa Lang người, đây tuyệt đối là hấp dẫn vô hạn một vị trí.

Nhị hoàng tử trong phủ, gần nhất thập phần bị đè nén.

Điện hạ tâm tình không tốt người nào cũng biết, không ai dám trêu chọc hắn không cao hứng. Bọn hạ nhân đều cẩn thận, nói chuyện cũng không dám lớn tiếng, hơi không cẩn thận, tựu sẽ đưa tới khẽ dừng đòn hiểm, mà ở Hoa Lang, mặc dù là ngươi thủ thành, khẽ dừng đòn hiểm cũng thường thường ý nghĩa không cách nào cứu trị bị mất tánh mạng.

Ai đều hiểu rõ điện hạ vì cái gì tánh khí táo bạo —— Tam hoàng tử.

Mấy ngày nay mọi người nơm nớp lo sợ, mà ngay cả vương phi đều cùng chú ý. Tất cả mọi người đang đợi một cái hi vọng: Ngụy tiên sinh.

Ngụy tiên sinh tại trong vương phủ địa vị cao cả, nguyên bản Nhị hoàng tử tại thái tử tranh đoạt trong chiến đấu, vẫn là xếp ở chót nhất vài vị, từ ba lần đến mời, thỉnh đến nơi này vị Ngụy tiên sinh sau, Nhị hoàng tử địa vị tựu ngày càng tăng cao, bây giờ cũng đã đã trở thành Tam hoàng tử cực kỳ có lực người cạnh tranh một trong.

Chính là Ngụy tiên sinh về nhà thăm viếng đi, hết lần này tới lần khác vừa lúc đó đã xảy ra chuyện. Tất cả mọi người tại lo lắng chờ đợi, đôi mắt - trông mong ngóng trông Ngụy tiên sinh có thể trở về.

Trước kia rất nhiều lần đối mặt nguy cơ, cả Vương phủ đều thúc thủ vô sách thời điểm, Ngụy tiên sinh hời hợt mấy câu, liền đem tình thế nghịch chuyển, chẳng những chuyển nguy thành an, hơn nữa càng tiến một bước. Cái này làm cho cả Vương phủ kể cả Nhị hoàng tử tại trong, đối với Ngụy tiên sinh bội phục sát đất, cảm thấy người này quả thực chính là thiên nhân đến thế gian, không gì làm không được!

Ngụy Hợp Chiếu ngồi ở trên xe ngựa, xe ngựa lay động, không có có một chút thư thích cảm giác, trong xe bố trí cũng thập phần đơn sơ, thậm chí so ra kém Đại Hạ vậy giàu có người ta.

Hắn nhịn không được lắc đầu, hơi có tiếc nuối thở dài.

Chính là có thể có bây giờ địa vị, chính hắn biết rõ hơn phân nửa còn là may mắn.

Ngụy Hợp Chiếu là Đại Hạ nhất danh luôn thi không trúng nghèo kiết hủ lậu tú tài, tuy nhiên cũng là Nho môn xuất thân, nhưng là hắn loại này cấp Nho môn khác đệ tử, cả Đại Hạ ít nhất cũng có vài chục vạn.

Mấy năm trước, hắn đã gần đến tuổi lập niên (chắc khoảng 30-40), lại lần nữa thi rớt. hắn lúc ấy nản lòng thoái chí, cho là cả đời này cũng cứ như vậy, vì vậy quyết định an tâm làm dạy học tượng, tìm một cái đại gia đình nào đó Tây Tịch chức vụ. Chính là bản thân của hắn luôn thi không trúng là có nguyên nhân, tài học trên xác thực kém không ít, người ta chỉ cần thử một lần, tựu âm thầm lắc đầu, không chịu dùng hắn.

Ngụy Hợp Chiếu không thể làm gì được, chỉ có thể hồi hương chuẩn bị tại sơn trong thôn xây dựng tư thục, đây đã là kém cỏi nhất lựa chọn. Lại không nghĩ rằng trên đường tai họa trời giáng, hắn bị một đám sơn tặc tập kích, trói lại sau buôn bán đến biên cảnh phụ cận, mỗi ngày đeo xiềng xích làm việc tay chân. hắn chỗ đó chịu được cái này vất vả? Người đọc sách dù sao vẫn là có điểm tưởng tượng, tìm một cơ hội chạy đi, tại sơn dã trong lúc đó chạy như điên mấy ngày, hiểm tử nhưng vẫn còn sống, sau đó ma xui quỷ khiến rõ ràng lướt qua biên cảnh, đến Hoa Lang Quốc!

Nhiều lần trắc trở sau, hắn tại Hoa Lang cảnh nội dàn xếp xuống, học xong Hoa Lang ngữ. hắn trong nhà đã không có cái gì thân nhân, thì không thế nào sốt ruột hồi hương. Rồi sau đó thần xui quỷ khiến phía dưới, ngay tại chỗ rõ ràng dần dần có danh khí. Ngụy Hợp Chiếu phát hiện, bên này thật sự là man di chi địa, tại Đại Hạ cảnh nội, rất là bình thường một ít trong điển tịch danh ngôn, tại nơi này tín khẩu nói ra, cũng sẽ bị giật nảy mình, đạo lý trong đó, trọn vẹn khiến cái này không biết lũ tiểu tử phỏng đoán vài ngày!

Vì vậy hắn thanh danh lên cao, cuối cùng cư nhiên bị Nhị hoàng tử mời chào đi qua.

Càng thêm không thể tưởng tượng chính là, Ngụy Hợp Chiếu chỉ là một cái tại Đại Hạ cảnh nội liền cử nhân đều thi

không đậu , thi rớt phế vật, đọc qua vài năm sách sử, hắn cho Nhị hoàng tử nghĩ ra được những kia chiêu số, đều là Đại Hạ nát đường cái chiêu số, rập khuôn trích dẫn sách sử trên cùng loại sự kiện xử lý phương pháp, sau đó vậy mà nhảy lên đã trở thành Nhị hoàng tử thủ tịch phụ tá, tâm phúc trọng thần!

Mà ngay cả Ngụy Hợp Chiếu mình cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. chính hắn cái gì trình độ mình rất rõ ràng a, kết quả đến Hoa Lang, thành vương tử thượng khách!

Nhân sinh mộng ảo, không gì hơn cái này a.

Chính là Ngụy Hợp Chiếu cũng có tiểu nhân vật khôn khéo, hắn biết rõ mình bây giờ, kỳ thật địa vị cũng không chặt chẽ, sớm muộn gì có một ngày mình sẽ bị bộc lộ ra tài nghệ thật sự.

Vì để cho của mình "Phú quý" có thể lâu dài, hắn nghĩ tới một cái biện pháp. Lúc này đây cái gọi là "Hồi hương thăm viếng" kỳ thật chỉ là một cái nguỵ trang.

Hắn mang theo Nhị hoàng tử tặng cùng hắn hoàng kim, trở lại Đại Hạ sau thẳng đến Vũ Đô, dùng số tiền lớn gõ mở Hà phủ đại môn, gặp được đại công tử Hà Sùng.

Ngụy Hợp Chiếu rời đi Đại Hạ thời điểm, Hồng nhị thiếu còn là xú danh chiêu trước "Phế vật nhị thế tổ phá sản xuẩn hoàn khố… …"

Đương nhiên, Vũ thiếu gia lão nhân gia ông ta hiện tại thanh danh cũng cũng không khá hơn chút nào.

Trở lại Đại Hạ Ngụy Hợp Chiếu, như cũ nhận định Hà công tử chính là Vũ Đô trẻ tuổi nhất đại đệ nhất nhân, tương lai nhất định là muốn phong hầu bái tướng, chấp chưởng triều đình đại cục. Bởi vậy chỉ cần có Hà Sùng duy trì, hắn tại Hoa Lang làm nội ứng, có thể phú quý lâu dài, mấy đời không suy.

Hà Sùng nghe nói hắn đến Hoa Lang, biểu hiện ra bất động thanh sắc, cố gắng vài câu sau, tựu cùng hắn đạt thành hiệp nghị.

Hồng Vũ đang tại chinh phạt Hoa Lang, có như vậy một cái nội ứng cho Hồng Vũ chế tạo một điểm phiền toái, Hà

công tử cảm thấy trời cũng giúp ta.

Cứ như vậy, Ngụy Hợp Chiếu cảm thấy mỹ mãn quay trở về Hoa Lang.

Tuy nhiên hai nước khai chiến, nhưng là Hàn Sương Quan tiếp theo chiến, Đại Hạ một phương quân đội nghiền áp thức toàn thắng, làm cho Hàn Sương Quan quân coi giữ hoàn toàn không có "Thời gian chiến tranh" cảm giác, thương đội, người đi đường vẫn như cũ bình thường thông hành —— thông hành một ngày tựu có một ngày tiền thuế cùng du thủy không lợi nhuận bạch không lợi nhuận a *(bất trám bạch bất trám – câu này ta ko hiểu). ngươi xem Vũ thiếu gia này hung tàn bộ dáng, Hoa Lang bất diệt quốc tựu không sai, còn chỉ nhìn bọn họ có thể phản kích Hàn Sương Quan? Đừng nói giỡn.

Cho nên Ngụy tiên sinh thuận thuận lợi lợi thông qua Hàn Sương Quan, về tới Hoa Lang.

Mà Hồng Vũ các hạ có điểm "Không yên lòng" mang theo của mình hoang thú kỵ binh đoàn, dùng một loại "Phiêu hốt" hành quân phương thức, rất tùy ý tại Hoa Lang cảnh nội bốn phía càn quét.

Hôm nay hắn "Nghe nói" Hoa Lang đệ nhất danh kỹ tại cách đó không xa Tế Châu thành, liền mang theo hoang thú kỵ binh đoàn hướng giết đi qua, Tế Châu người vẫn lấy làm hào "Trầm trọng" tường thành, bị Đại Địa Quỳ Ngưu một dậm chân chấn sụp một nửa, vì vậy hoang thú kỵ binh đoàn ầm ầm mà vào, sợ tới mức cả Tế Châu thành tất cả mọi người sắc mặt tái nhợt, quỳ gối hai bên đường đầu hàng.

Ngày mai, hắn nghe nói Hoa Lang nổi danh nhất rượu hương Lâm Hà Thành tại tây nam phương hướng sáu mươi dặm, lúc này sửa đổi hành quân lộ tuyến giết đi qua, Quỷ Mẫu Tuyết Điêu môn tại Lâm Hà Thành trên không xoay quanh một hồi, hơn một trăm đầu cường đại hoang thú vây thành, sợ tới mức Lâm Hà Thành thành chủ vội vàng mở cửa thành ra hiến thành đầu hàng.

Hồng Vũ thẳng đến Lâm Hà Thành nghe nói là Hoa Lang Quốc xưa nhất hầm rượu chỗ địa, đến địa phương hầm rượu

tượng sư môn rất tự hào địa giới thiệu: “Đại nhân, chúng ta nơi này xưa nhất ba ngụm hầm rượu, đã có ba trăm năm lịch sử…”

Hồng Vũ khí một cái miệng rộng tử rút ra tên kia răng rơi đầy đất: “Hắn sao mắc mưu rồi, mới ba trăm năm thứ đồ trẻ con này chính là xưa nhất rồi? các ngươi lịch sử cằn cỗi làm cho tổ tông xấu hổ a. Lãng phí một cách vô ích bản thiếu gia nhiều thời gian như vậy.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Hỏa diễm kim viên (thượng)

Đại Hạ những cái kia trứ danh nhưỡng rượu địa phương, không có mười khẩu tám khẩu đã ngoài ngàn năm hầm rượu, đều không có ý tứ nói mình là "Lịch sử danh rượu" .

Hắn nếm một ngụm rượu, so với Đại Hạ những kia rượu ngon, thật sự kém thật xa, trong cơn tức giận Hồng Vũ phái người đem hầm rượu đập bể, tất cả Lão Tửu làm ra, mọi người rửa chân.

Lại một ngày, Hồng nhị thiếu nghe nói Hoa Lang đệ nhất mỹ nhân vừa lúc ở hành quân lộ tuyến phương bắc một trăm dặm, vì vậy không chút do dự giết đi qua. Thành chủ phái người dùng xe ngựa đem Hoa Lang đệ nhất mỹ nhân tống xuất, dâng lên hoàng kim ba trăm lượng, khẩn cầu Vũ thiếu gia buông tha bọn họ. Hồng Vũ mở cửa xe xem xét, kiến thức trong truyền thuyết bánh mì loại lớn mặt mắt nhỏ mỹ nữ, thiếu chút nữa nhổ ra, trong cơn tức giận oanh sụp đối phương tường thành, càn quét một phen cuốn sạch mà đi.

Lại có một ngày… Nương tử quân môn tạo phản. Trang Hàn Mặc Cơ Hỏa Vân Cơ cầm đầu, mang theo mười tám võ cơ vây quanh Hồng Vũ ríu ra ríu rít oanh tạc cả ngày, Quan Lăng mặc dù không có tham dự vào, nhưng là yên lặng vi mười tám võ cơ đã làm xong hậu cần cam đoan công tác, cái nào nói cuống họng khô đau, cam đoan sẽ có một tách nhẹ nhàng khoan khoái nhuận hầu đường phèn kim cúc trà đưa lên. Cái nào nói mệt mỏi, cam đoan hội chuẩn bị cho tốt một bữa ngon miệng mỹ thực…

Hồng Vũ bị nói được phiền, vừa trừng mắt phẫn nộ quát: "Phụ nhân chi thấy các ngươi cho là bản thiếu gia chỉ là tham luyến sắc đẹp? Hoang đường các ngươi nhìn xem, bản thiếu gia càn quét đều là Hoa Lang đại thành, chúng ta không giết người, nhưng là bọn hắn gần trăm năm tích lũy tài phú, đều bị chúng ta cướp sạch không còn "

Chúng nữ một hồi đuối lý, ngạc nhiên một lát, rất nhanh lại là một hồi líu ríu, làm cho Hồng Vũ đầu cháng váng não trướng, hắn xem như hiểu rõ rồi, cùng một đám ghen nữ nhân giảng đạo lý, thật là ngu hảo khờ dại ơ.

Bởi vì Hồng Vũ như vậy càn quét Hoa Lang đại thành, thu hoạch là kinh người, nhưng là hành quân tốc độ thì chậm lại. Làm cho Ngụy tiên sinh có thể vượt qua hắn hành quân tốc độ, sớm về tới Nhĩ Thủ thành.

Nghe nói Ngụy Hợp Chiếu đã trở lại, gần nhất không có người tâm phúc Nhị hoàng tử vui mừng quá đỗi, ngược lại đón chào nhiệt tình.

"Tiên sinh xem như đã trở lại, nếu ngươi không trở về khác nào giết ta cũng vậy" Nhị hoàng tử lôi kéo tay của hắn, đưa hắn kéo vào nội đường, không đợi ngồi xuống, tựu cấp khó dằn nổi hỏi: "Tiên sinh mau giúp ta nghĩ nghĩ biện pháp…"Hắn đem khoảng thời gian này Nhĩ Thủ trong thành tình huống nói, sau đó đầy cõi lòng chờ mong nhìn xem Ngụy Hợp Chiếu

Tuy nhiên bởi vì giao thông không tiện, các loại tin tức còn không có truyền quay lại Nhĩ Thủ thành, nhưng là Ngụy Hợp Chiếu chính là Đại Hạ người, vừa nghe tựu trong nội tâm mỉm cười: Tam hoàng tử hai ngàn người liền cho rằng có thể quét ngang Đại Hạ? Nói đùa gì vậy này đầu đồ con lợn

Hắn nhớ lại thoáng cái mình trở về trên đường giống như không có trông thấy Đại Hạ đại quân điều động, phỏng chừng Tam hoàng tử còn chưa có tới Hàn Sương Quan.

Hà Sùng trên thực tế nói cho tình huống của hắn cũng không nhiều, bởi vì hắn lo lắng nói cho Ngụy Hợp Chiếu Hồng Vũ mang theo một con hoang thú kỵ binh đoàn, như vậy Ngụy Hợp Chiếu rất có thể bị dọa đến không dám hồi Hoa Lang.

Như vậy tình báo không đủ dưới tình huống, Ngụy Hợp Chiếu nguyên bản tựu không thế nào cao minh phán đoán, mà phán đoán trên lại càng là xuất hiện sai sót. hắn cho là Tam hoàng tử bởi vì sự tình gì làm chậm trễ, cho nên so với bình

thường hành quân tốc độ chậm rất nhiều, còn chưa có tới Hàn Sương Quan.

"Chẳng lẽ, tam điện hạ là nhân cơ hội càn quét địa phương trên không thuận theo thế lực của mình đi?"

Hai ngàn đại quân, tại Hoa Lang đích thật là một mực vô địch quân đội. Tam hoàng tử nếu làm như vậy, thật cũng không ngoài dự đoán của mọi người.

Hắn vừa nói như vậy, Nhị hoàng tử thì càng sốt ruột: "Tiên sinh cứu ta "

Ngụy Hợp Chiếu cười hắc hắc: "Điện hạ không cần kinh hoảng, kỳ thật cũng rất đơn giản."

Hắn cảm thấy rất đơn giản, bởi vì hắn hiểu rõ Tam hoàng tử này ngốc thiếu nhất định sẽ một đầu đụng tại thiết bản trên, đầu rơi máu chảy.

"Điện hạ không ngại thừa dịp cơ hội này, mời ra Kim tiên sinh."

Nhị hoàng tử nhãn tình sáng lên: "Biện pháp tốt "

Kim Vô Vọng, Nhĩ Thủ thành đệ nhất cường giả nhị phẩm khai thần sơ kỳ, coi như là tại cả Hoa Lang, cũng là có thể đứng vào tiền tam chí tôn cấp bậc cường giả

Kim Vô Vọng một mực rất siêu nhiên, ẩn cư tại Nhĩ Thủ Thành bên trong Thanh Cảnh Quan, ngày bình thường chuyên tâm giáo sư đệ tử, không cùng ngoại nhân kết giao. Nhị hoàng tử nghe xong Ngụy Hợp Chiếu đề nghị, mỗi ngày đều đến thanh cảnh quan cầu kiến, mang theo các loại trân quý lễ vật, Kim Vô Vọng người không thấy, lễ không thu, Nhị hoàng tử liền đem lễ vật đưa cho đệ tử của hắn.

Làm Kim Vô Vọng đệ tử, những người này cũng rất có tiết khí, coi như là đối mặt Nhị hoàng tử, cũng có một loại cao cao tại thượng tư thái, tại trong lòng của bọn hắn, bọn họ sư tôn, là có được quyết định Hoàng Đế sinh tử quyền to siêu cấp võ giả, coi như là đối mặt hoàng tử, bọn họ cũng có đầy đủ tự tin đi kiêu ngạo.

Nhưng là Nhị hoàng tử cũng không biết là sỉ nhục, ngược lại càng thêm khiêm cung, cái này thắng được Kim Vô Vọng môn hạ đệ tử hảo cảm. Vài ngày sau, Kim Vô Vọng rốt cục đáp ứng tiếp kiến Nhị hoàng tử.

Mà lúc này đây, Tam hoàng tử chiến bại, toàn quân bị diệt, bản thân bị bắt tin tức, mới rốt cục truyền quay lại Nhĩ Thủ thành.

Tin tức này như thế chi trễ, lớn nhất nguyên nhân chính là hai ngàn người toàn quân bị diệt, không có một người nào, không có một cái nào trốn về đến. Mà người phía trước ngay từ đầu căn bản không tin tưởng kết quả này, phản phục xác nhận, hơn nữa phái người đi tìm Tam hoàng tử "Đại quân", thật sự tìm không thấy, mới rốt cục tất cả không tình nguyện tin tưởng.

Mà tin tức này truyền về, Nhĩ Thủ thành người toàn bộ cũng không chịu tin tưởng. Lại là ba phen mấy bận xác nhận, thậm chí Hoàng Đế bệ hạ còn chửi ầm lên truyền tin sứ giả: "Ngu xuẩn, làm sao có thể nhất định là nghĩ sai rồi, loại chuyện này cũng có thể phạm sai lầm nữa xác nhận "

Lần thứ hai xác nhận, còn là toàn quân chết hết. Nhĩ Thủ thành dân chúng không thể tiếp nhận, chen chúc trên đường phố kháng nghị kêu gào: "Không có khả năng hai ngàn đại quân, tuyệt đối có thể quét ngang nghịch hạ, làm sao có thể bị đánh bại? Hơn nữa toàn quân bị diệt? Nhất định có vấn đề, tuyệt sẽ không là kết quả này "

Đáng tiếc, sự thật chính là sự thật, bất kể thế nào đi kháng nghị, cũng là thật sự vô bổ. Này bị Hồng Vũ nghiền áp mà qua hai ngàn người, tuyệt đối không có khả năng phục sinh.

Luôn mãi xác nhận sau, Nhĩ Thủ trong thành quần tình sục sôi, đều chỉ trích nghịch Hạ, vận dụng thủ đoạn hèn hạ, hại bọn hắn có thể quét ngang thiên hạ hai ngàn dũng sĩ

Quốc gia này, hoàn toàn thật không ngờ, chiến tranh vốn chính là cái dạng này, quy tắc này không tới phiên Hoa Lang Quốc đến chế định.

Rồi sau đó vài ngày, Nhĩ Thủ trong thành không ngừng bộc phát các loại tụ chúng kháng nghị, cuối cùng là Hoa Lang Quốc trung còn có một chút người biết chuyện, cuống quít bắt đầu triệu tập quân đội, bảo vệ xung quanh Đô thành, mà không phải mãn trán mồ hôi nóng, chỉ biết là kêu gào kháng nghị.

Sau đó, các loại tin tức xấu truyền đến, từng tòa đại thành rơi vào tay giặc, càng nhiều "Tin tức" truyền đến, mà cái này "Tin tức", chẳng những giải thích vì cái gì hai ngàn "Dũng sĩ" toàn quân bị diệt, cũng làm cho cả Hoa Lang Quốc cao thấp mồ hôi lạnh nhỏ giọt: Hoang thú kỵ binh đoàn

Cả Thanh Nguyên lịch sử đại lục trên, đệ nhất thành công xây dựng chế độ hoang thú kỵ binh đoàn

Tam phẩm hoang thú khoảng chừng sáu đầu thấp nhất cấp bậc cũng là lục phẩm hoang thú

Cả Nhĩ Thủ thành, lâm vào một trận khủng hoảng, hoang thú kỵ binh đoàn ưu thế lớn nhất ngay tại ở, không quản rốt cuộc có bao nhiêu số lượng, căn bản không có có thể hữu hiệu ngăn trở biện pháp của bọn hắn

Một đám lục phẩm đã ngoài hoang thú khởi xướng công kích, coi như là Nhĩ Thủ thành tường thành đều muốn bị đụng sập một mảnh, huống chi, trong đó còn có sáu đầu tam phẩm hoang thú? Chỉ là một ít đầu Đại Địa Quỳ Ngưu, có thể hủy diệt Nhĩ Thủ thành tường thành.

Hoa Lang Quốc Hoàng Đế một mặt khẩn cấp triệu tập quân đội, một mặt phái trận sư tăng mạnh Nhĩ Thủ thành tường thành.

Hoa Lang Quốc trận sư trình độ thật sự có hạn, căn bản không cách nào bố trí ra có thể đối Đại Địa Quỳ Ngưu loại này cấp bậc hoang thú sinh ra ảnh hưởng trận pháp, bọn họ hiện tại làm những chuyện như vậy, hơn nữa là một loại tâm lý an ủi, có chút ít còn hơn không thôi.

Hồng Vũ mang theo của mình hoang thú kỵ binh đoàn, đem trọn cái Hoa Lang tất cả thành phố lớn quét sạch một phen, cướp bóc vô số tài bảo, lúc này mới chậm chậm quá đi tới Nhĩ Thủ ngoài thành.

Có thể nói, cả Hoa Lang, trăm năm qua tài phú tích lũy, bị Hồng Vũ dọn đi rồi một nửa. Kế tiếp, nếu như sẽ đem Nhĩ Thủ thành chuyển không, vậy thì không sai biệt lắm có tám phần.

Mặc dù Hoa Lang Quốc cằn cỗi, khoản này tài phú số lượng, cũng sẽ đạt tới kinh người trăm vạn lượng hoàng kim cấp bậc. Hơn nữa trong chuyện này, cũng quả thật có không ít trân quý tài liệu, khó gặp.

Đương Hồng Vũ mang theo hơn một trăm người chậm quá xuất hiện ở Nhĩ Thủ ngoài thành thời điểm, tất cả mọi người cho là đây là một chi quy mô cự đại thương đội.

Tại Đại Hạ cảnh nội, trăm người thương đội chỉ có thể coi là là trung đẳng, tại Hoa Lang, thì phải là trong thương đội cự vô phách.

Hoa Lang mọi người đối thương đội này nhìn nhiều hai mắt, mà cửa thành binh lính, tắc hai mắt sáng lên thật lớn một đầu dê béo, nhất định phải hảo hảo làm thịt một đao

Hồng Vũ nhìn qua Nhĩ Thủ thành này thấp bé tường thành, trên tường thành còn có đẳng cấp rất thấp trận sư đang bận rộn, hắn nhếch miệng cười, ác thú vị lại nổi lên, roi ngựa hướng phía trước một ngón tay, quát lớn: "Đoạt tiền đoạt lương đập đất bàn "

Trang Hàn nhếch lên miệng nhỏ: "Cái này phá địa bàn, đoạt đến đây ai muốn a."

Tuy nhiên nói như vậy, nhưng là hoang thú bọn kỵ binh còn là cùng một chỗ thả ra hoang thú tọa kỵ, tại đại địa trong tiếng rên rỉ, hướng phía Nhĩ Thủ thành phát khởi công kích

Nhĩ Thủ trong thành người, cũng nghe được Hồng Vũ tiếng hét, các binh sĩ thiếu chút nữa bật cười, đây là nơi nào tới sơn tặc, cùng điên rồi a, rõ ràng dám đánh chúng ta đại lục đệ nhất hùng thành chủ ý?

Nhưng mà bọn họ chế nhạo thanh còn không có cửa ra, tựu tất cả đều sợ cháng váng. Hơn một trăm đầu hoang thú cuồng chạy mà đến, trên bầu trời còn có mười đầu ác điểu hoang thú

Một cổ phô thiên cái địa khí thế bao phủ Nhĩ Thủ thành, tại dạng này cường binh trước mặt, phàm tục thế giới bất luận cái gì phòng ngự, đã thành một câu chuyện cười.

Lúc này, bảo vệ xung quanh Nhĩ Thủ thành quân đội tại Hoàng Đế không ngừng điều chung quanh binh lực tăng binh dưới tình huống, đã đạt đến năm ngàn người. Nhưng là tất cả binh lính cùng tướng lãnh, dù là trước lại cuồng vọng tự đại, đối mặt hoang thú kỵ binh đoàn thời điểm, cũng mặt như màu đất, không dám ngăn trở. Đó là chạy như điên hoang thú, đó là đoạt mệnh Tử Thần không có ai sẽ đi hoài nghi, chỉ cần dám đứng ở nơi này chỉ hoang thú kỵ binh đoàn phía trước, tựu lập tức hội bị giẫm đạp thành một bãi thịt nát

Trên cái thế giới này, còn có cái gì lực lượng, có thể ngăn cản bọn chúng?

Nhị hoàng tử hưng phấn vô cùng, một phát bắt được Ngụy Hợp Chiếu cánh tay: "Tiên sinh, tiên sinh thần nhân vậy cơ hội thật tốt đây là cơ hội của chúng ta, ha ha ha mau mau thỉnh Kim tiên sinh ra tay "

"Là "

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Hỏa Diễm Kim Viên (hạ)

Kim Vô Vọng đang tại thanh cảnh quan trung bưng lấy nhất quyển sách cổ đọc lấy, đương Hồng Vũ hoang thú kỵ binh đoàn bắt đầu công kích thời điểm, hắn cũng đã có sở cảm ứng, nhưng cũng chỉ là nhàn nhạt giơ lên một chút mí mắt, tựu lại tiếp theo đọc sách.

Ở bên cạnh hắn, đứng bốn gã đệ tử thân truyền, cũng đã kìm nén không được. Đại đệ tử nhịn không được hỏi: "Sư tôn, ngài lại không ra tay, Nhĩ Thủ thành muốn thủ không được."

Kim Vô Vọng bình thản nói: "Cao thủ muốn có cao thủ khí độ, hôm nay vi sư muốn truyền thụ cho các ngươi, chính là chỗ này cái. Nghịch Hạ có một câu nói rất đúng, trước núi thái sơn sụp đổ mà mặt không đổi sắc. Giảng đúng là đạo lý này. Tu tính tu tâm, nếu như làm không được loại cảnh giới này, các ngươi vĩnh viễn cũng không thể trở thành chính thức chí tôn võ giả, đạt tới vi sư cảnh giới này."

Bốn gã đệ tử xấu hổ, khom người thụ giáo: "Đệ tử hiểu rõ."

Bên ngoài tiếng bước chân dồn dập truyền đến: "Tiên sinh, điện hạ xin ngài ra tay, cứu vớt Nhĩ Thủ thành tại trong lúc nguy nan "

Kim Vô Vọng cười nhạt một tiếng: "Bổn tọa biết rằng."

Bên ngoài người nọ đợi nửa ngày không có động tĩnh, nhịn không được đang muốn thúc giục, Kim Vô Vọng hừ lạnh một tiếng, người nọ lập tức như gặp phải lôi phệ, con mắt lồi ra, thất khiếu chảy máu, ngã xuống đất mà chết.

Kim Vô Vọng thật giống như cái gì cũng không có phát sinh đồng dạng, như cũ yên tĩnh đọc sách.

Đợi một chút đi ra bên ngoài Hồng Vũ hoang thú kỵ binh đoàn cũng đã tới gần tường thành, tứ đại đệ tử mới đột nhiên cảm giác được thấy hoa mắt, sư tôn không thấy

Cơ hồ là đồng thời, nhị phẩm khai thần sơ kỳ Kim Vô Vọng trống rỗng xuất hiện tại trên tường thành hơn mười trượng không trung, tay áo bồng bềnh, tóc dài vũ động, uyển như thiên thần hạ phàm.

Hắn ngẩng đầu chỉ lên trời, hai tay chậm rãi mở ra, một cổ khổng lồ khí thế dùng hắn làm trung tâm bạo phát.

Nếu như nói vừa rồi hoang thú kỵ binh đoàn công kích, khí thế có thể rung chuyển thiên địa, như vậy Kim Vô Vọng khí thế giống như là định hải thần châm đồng dạng, đem trọn cái thiên địa một lần nữa vững chắc xuống, hơn nữa trở nên không gì phá nổi, làm cho người ta sinh ra một loại phi thường khẳng định cảm giác: Hoang thú kỵ binh đoàn đụng vào, nhất định đầu rơi máu chảy bại hoàn toàn mà về.

Nguyên bản khẩn trương vô cùng Nhĩ Thủ thành quân dân, hơi sững sờ, chợt một mảnh rung trời hoan hô

Quả nhiên ta Hoa Lang còn là cường đại nhất quả nhiên ta Hoa Lang có Thương Thiên phù hộ quả nhiên ta Hoa Lang chí tôn cường giả không người có thể địch ta Hoa Lang sớm muộn gì hội nhất thống thiên hạ, vạn bang lai triều.

Kim Vô Vọng ngẩng đầu chỉ lên trời, trên cao nhìn xuống, phảng phất cái này trời xanh phía dưới, hắn chính là đệ nhất nhân loại đó hắn cho là cao thủ khí độ hiển lộ không thể nghi ngờ.

Hắn phi thường khẳng định, một ít chỉ hoang thú kỵ binh đoàn, tại trước mặt mình chỉ có thể chùn bước, mình đẳng cấp trên áp chế vô địch

Hồng Vũ nhịn không được bĩu môi một cái: "Chính là nhị phẩm khai thần sơ kỳ, lấy ra tới trận thế có thể so sánh tào đại hồ tử nhất phẩm hợp chân còn muốn lớn hơn, thật đúng là dùng vi mình xem như chí tôn võ giả?"

Tô Tam bọn người hơi có do dự, bởi vì dù sao cũng là một cái đại đẳng cấp áp chế.

Chính là Hồng Thân cùng Hồng Dần, lại là không chút do dự xông tới bọn họ rất rõ ràng thiếu gia tâm tư, quản ngươi cái

gì nhị phẩm khai thần, coi như là nhất phẩm hợp chân ngăn trở, cũng muốn hướng giết đi qua

Hồng Thân đã là tam phẩm hiển thánh đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa có thể bước vào nhị phẩm khai thần Hồng Dần tuy nhiên kém một ít, nhưng là hai người liên thủ, lại thêm sáu đầu tam phẩm hoang thú, nghiền áp nhất danh nhị phẩm khai thần sơ kỳ quá dễ dàng.

Hết lần này tới lần khác Kim Vô Vọng hoàn toàn không biết địch tình, cứ như vậy đem mình trở thành một cái bia ngắm bày ra, khờ dại vô tà cho là bằng vào một vị nhị phẩm khai thần sơ kỳ, có thể hù sợ Hồng Vũ…

"Oanh "

Tam phẩm cấp bậc chiến lực một loạt cùng lên, huyền binh, bổn mạng dị năng thay nhau trên xuống, các loại quang mang chớp diệu chính giữa, Kim Vô Vọng một hét lên điên cuồng thể ác trong võ khí hào quang núi lửa vậy phát ra, sau lưng bay lên một tôn chừng sáu trượng cao thấp võ đạo pháp tướng, chính là một con toàn thân hỏa diễm lượn lờ Viên Hầu.

Hỏa diễm Viên Hầu một tiếng tru lên, tạo ra một cái cự đại võ khí lồng sáng, ngăn cản trước bốn phương tám hướng oanh tạc mà đến các loại công kích.

Trong chuyện này, Hồng Thân sau lưng dâng lên vô cùng vô tận tinh quang, cầm trong tay đại Địa Ma hồn trảm, không ngừng huy sái phía dưới, từng đạo tinh quang bên trong, xen lẫn màu vàng lợt quang chảy, theo chính diện kiềm chế Kim Vô Vọng tuyệt đại bộ phận lực lượng.

Hồng Thân mặc dù là tam phẩm hiển thánh đỉnh phong, so với Kim Vô Vọng phải kém một cái tiểu cảnh giới, chính là Hồng Thân cầm trong tay đại Địa Ma hồn trảm, công kích uy lực tăng cường không ít, lại thêm Kim Vô Vọng còn muốn phân ra lực lượng đến ứng đối những người khác công kích, cho nên Hồng Thân hiện tại buông tay buông chân đến tấn công mạnh, ngược lại là đánh cho Kim Vô Vọng luống cuống tay chân, mệt mỏi ứng phó.

Nhĩ Thủ thành trung tất cả mọi người, kể cả Nhị hoàng tử cùng Hoa Lang Quốc Hoàng Đế, đều cho là đường đường Kim Vô Vọng đại nhân vừa ra tay, nhất định là thay đổi càn khôn, đem nghịch hạ đột kích quân đội triệt để đánh bại, làm cho bọn hắn quỵ tại trước mặt mình khóc rống chảy nước mắt, sám hối tội của mình qua.

Có thể là bọn hắn tuyệt đối không nghĩ tới, trong mắt bọn hắn "Thần" đồng dạng Kim Vô Vọng, cư nhiên bị một đám nghịch Hạ "Cấp bậc thấp" võ giả vây công chật vật như thế

Hồng Thân Hồng Dần hai người, lại thêm phần đông tam phẩm hoang thú, điệp cộng lại sức chiến đấu, vượt xa Kim Vô Vọng. Mà Kim Vô Vọng bản thân, ở vào Hoa Lang cái này thâm sơn cùng cốc, cùng cấp bậc võ giả cơ hồ không có, thiếu khuyết trao đổi, tự cao tự đại, càng là vì Hoa Lang tài nguyên thiếu thốn, không có huyền binh cái này một loại có thể trên diện rộng tăng cường tự thân chiến lực binh khí, bản thân sức chiến đấu tại cùng cấp bậc võ giả bên trong, có thể nói một mực chiếm đoạt kế cuối có lợi vị trí

Nếu như là Hồng Thắng Nhật, tại nhị phẩm khai thần sơ kỳ thời điểm gặp gỡ hiện tại Kim Vô Vọng, chỉ cần ba chiêu cũng có thể diệt giết vị này Nhĩ Thủ thành đệ nhất cường giả

Hồng Thân suất lĩnh phía dưới, phần đông tam phẩm chiến lực cuồng oanh lạm tạc, Kim Vô Vọng âm thầm kêu khổ. hắn là muốn chấm dứt thế cao thủ tư thái buông xuống, cứu vớt Nhĩ Thủ thành, mà không phải nghĩ đem mình cũng chôn vùi tại nơi này.

Mặc dù lúc này cả Nhĩ Thủ thành còn đối với hắn ôm lấy cự đại hi vọng, chính là ở vào chiến đoàn bên trong Kim Vô Vọng mình, cũng đã mất đi tin tưởng.

Nếu như là Hồng Thắng Nhật, nhất định là tâm linh kiên cố, không hề khe hở, chính là chém giết chí tử, cũng muốn thủ vững tại trên đầu thành từng bước một thối. Chỉ cần kiên trì, tựu có hi vọng.

Chính là Kim Vô Vọng bởi vì trở thành nhị phẩm khai thần sau, chỉ còn thiếu chiến đấu tôi luyện, tâm trí kiên định trình

độ xa xa so ra kém Đại Hạ những kia nhị phẩm khai thần, cùng Hồng Thắng Nhật loại này bách chiến chi tướng, càng là không có cách nào khác so sánh với.

Hắn một khi bắt đầu dao động, tựu lập tức muốn như thế nào mới có thể đào tẩu, giữ được tánh mạng. Chỉ cần hắn có thể sống được đi, vẫn như cũ là đường đường nhị phẩm khai thần Kim Vô Vọng đại nhân, không quản Hoa Lang Quốc Hoàng Đế là ai, như cũ sẽ đối hắn lễ ngộ có gia. Chính là nếu như chết ở chỗ này, cho dù lưu lại sau lưng anh danh lại có chỗ lợi gì?

Vì vậy hắn thúc dục võ đạo pháp tướng, sau lưng này chỉ hỏa diễm Viên Hầu liên tục rống giận, trong thân thể dọn ra một mảnh mãnh liệt lưới lửa, hướng phía chung quanh không ngừng phóng xuất ra từng cổ hỏa diễm lực lượng, cố gắng phá tan phong tỏa, tránh thoát mà chạy.

Chính là sáu đầu tam phẩm hoang thú một mực át chế trụ hắn, lưới lửa lực lượng không ngừng mà bị hoang thú bổn mạng dị năng suy yếu. Mà Hồng Thân cùng Hồng Dần tắc có thể chuyên tâm dọn ra tay, oanh kích Kim Vô Vọng bản thể.

Hỏa diễm Viên Hầu tựa hồ cũng bị chọc giận, điên cuồng hét lên liên tục, lông dài hóa thành vô số hỏa ti, rót vào cả quang tráo bên trong, muốn duy trì ở lồng sáng phòng ngự.

Chính là Hồng Thân càng chiến càng dũng mãnh, sau lưng thần bí mà mênh mông ngân hà chậm rãi chảy xuôi, tinh quang kéo dài, biến thành một mảnh sền sệt chảy xuôi tia sáng, đem bành trướng năng lượng rót vào Hồng Thân thể nội bên trong.

Hồng Thân khí thế lại một lần nữa tăng lên tới một cái đỉnh phong, tựa hồ khoát tay, có thể đụng chạm đến nhị phẩm khai thần tầng kia màng.

"Oanh" Hồng Thân trong nội tâm cũng có sở cảm ngộ, một tiếng gầm lên, trong tay đại Địa Ma hồn trảm bỗng nhiên do đen kịt biến thành một mảnh sáng chói, tinh quang như cầu vồng, ngang trời một đao đánh ra, chỉ thấy một đạo chảy ra vậy quang hoa, xuyên qua trăm trượng trời cao, hung hăng oanh kích tại Kim Vô Vọng lồng sáng trên.

Thật giống như đánh nát một con gà trứng đồng dạng một tiếng vang nhỏ, sau đó cả thiên địa đều kịch liệt sáng ngời bỗng nhúc nhích, Kim Vô Vọng võ khí lồng sáng nghiền nát, ngay tiếp theo dưới người hắn này một đoạn tường thành, ầm ầm một tiếng nứt vỡ, cự thạch bay loạn, bụi phóng lên trời, băng mở một đạo chừng mười trượng rộng lỗ thủng

Võ khí lồng sáng một khi vỡ vụn, coi như là Kim Vô Vọng cũng nhịn không được nữa ngực ngòn ngọt, thiếu chút nữa phún huyết. Hồng Dần bắt được thời cơ, lặng yên không một tiếng động gần sát đi lên, song chưởng hư ôm, không ngừng xoay tròn, một đoàn ánh sáng mãnh liệt mang tại lòng bàn tay trong lúc đó hình thành, rồi sau đó hắn cử động nhẹ như trọng hướng ra ngoài đẩy, Kim Vô Vọng dùng hết còn lại lực lượng hướng ra ngoài vừa đỡ, sau lưng hỏa diễm Viên Hầu võ đạo pháp tướng gia trì tại tự thân, một con hỏa diễm ngưng tụ mà thành cự đại móng vuốt hung hăng hướng phía Hồng Dần theo như rơi xuống.

“Oanh “

Lại là một tiếng rung trời nổ, Hồng Dần hét thảm một tiếng bại lui xuống đi, khóe miệng cũng đã tràn ra máu tươi. Mà Kim Vô Vọng cũng lui về phía sau vài chục trượng, sắc mặt tái nhợt.

Hồng Thân cao cao mà đứng, hai mắt trong con mắt, có vô cùng vô tận tinh quang sinh diệt, cặp mắt kia chằm chằm vào Kim Vô Vọng, vậy mà làm cho cái này một vị nhị phẩm khai thần cũng hiểu được trong lòng run sợ

Phía sau Hồng Vũ đột nhiên phúc chí tâm linh, “Vừa xem hiểu ngay” kỹ năng phát động, hắn cũng đã nhìn ra, Hồng Thân tựu tạp tại tấn chức nhị phẩm khai thần cánh cửa trên. Loại này lâm trận đột phá chuyện tình, Hồng Vũ cũng không là lần đầu tiên gặp. Lần trước hắn dưới háng kháng hàng tựu làm cho một lần. Bất quá lúc này đây, Hồng Thân tình huống càng thêm phức tạp.

Vừa xem hiểu ngay kỹ năng phía dưới, Hồng Thân trong mắt hắn hiển hóa thành một đoàn sáng ngời tinh quang, mà loại này hào quang còn đang không ngừng tăng cường. Ánh

sáng mãnh liệt mang phía dưới, Hồng Thân thân thể tựa hồ bị một loại lực lượng nâng, hướng lên thăng hoa.

Và có vô số làm cho người ta chán ghét màu đen sợi tơ, gắt gao đưa hắn cuốn lấy, hơn nữa càng ngày càng nhiều, tại những hào quang kia bên ngoài, sắp chức thành một đoàn cự đại hắc kén, đưa hắn một mực vây khốn không được giải thoát.

Hồng Vũ huyệt Thiên Trung bên trong, Sa Di Pháp Tương nhẹ nhàng ngẩng đầu lên, khuôn mặt thanh tú, phân không rõ tính nam nữ, chỉ có một loại to lớn phật tính theo trong miệng thì thào ra phật âm, trải rộng Hồng Vũ toàn thân.

Dùng hắn huyệt Thiên Trung làm trung tâm, một cổ mãnh liệt lực lượng bắt đầu nổi lên cổ động, rồi sau đó theo ngực vọt tới trong cổ của hắn, Đồ Đằng lôi âm phát động

” “

Mênh mông phật âm hóa thành một mảnh hoa sen vậy trắng noãn, theo Hồng Vũ trong miệng phát ra, hóa thành một luồng sáng mang quét trúng “Vừa xem hiểu ngay” trong tầm mắt Hồng Thân.

Cái này một luồng sáng mang cũng không có cắt đứt những kia hắc ti, lại làm cho ra sức thăng hoa Hồng Thân lập tức hiểu ra, thân thể trong lực lượng lần nữa tăng lớn, hào quang mãnh liệt cũng đã làm cho Hồng Vũ có chút không thể nhìn thẳng.

Rồi sau đó, quấn quanh tại thân thể chung quanh hắc ti, tại hào quang thiêu đốt cùng cháy phía dưới, một cây đứt gãy hòa tan, lại cũng không có cái gì lực lượng có thể ngăn cản Hồng Thân.

Hắn ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng thét dài, tựa như long ngâm, cả người tại “Vừa xem hiểu ngay” trong tầm mắt, nhất phi trùng thiên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Vây giết (thượng)

Hồng Vũ nháy một cái ánh mắt, vừa xem hiểu ngay kỹ năng rút đi, ở chân thật trong thế giới, Hồng Thân như cũ đứng ở giữa không trung, cao cao tại thượng, mà lúc này, trong cơ thể hắn khí thế đã lớn đến một để cho ngươi thủ thành bị run rẩy trình độ! Nhị Phẩm Khai Thần! Hồng gia, có vị thứ hai Nhị Phẩm Khai Thần!

Mà cả ngươi thủ thành, lúc này yên lặng như tờ.

Cái này tự đại không biết dân tộc, là vô luận như thế nào cũng không có thể tiếp nhận người khác so với bọn hắn cường đại quá nhiều sự thật này.

Từ hoàng đế đến hoàng tử, đến quan lại, rồi đến dân thường, thấy Hồng Thân lâm trận đột phá, mỗi người đều ở trong lòng tồn lấy may mắn hô to: không phải là Nhị Phẩm Khai Thần, hắn chẳng qua là có điều tăng lên, tuyệt đối không thể có thể tăng lên tới Nhị Phẩm Khai Thần!

Mà Ngụy tiên sinh thì từ vừa mới bắt đầu tựu há hốc mồm: Hồng Vũ dẫn theo như vậy một con đáng sợ kỵ binh, Hà công tử chẳng lẽ không biết? Hắn tại sao không có nói cho ta biết?

So với Hoa Lang người, Ngụy Hợp Chiếu nhiều hơn một tí lý trí, hắn biết rõ đối mặt như vậy một con hoang thú kỵ binh đoàn, trừ phi là Nhất Phẩm Hợp Chân, nếu không chỉ có một con đường chết, chớ nói chi là Hoa Lang này cho là Nhị Phẩm Khai Thần Kim Vô Vọng, thủy hóa tỉ lệ mười phần.

Trận chiến này, từ Hồng Vũ lộ ra hoang thú kỵ binh đoàn bắt đầu, cũng đã kết quả đã định.

Nhi Hồng Vũ quét sạch những thứ kia Đại Thành, truyền về trong tin tức, lại cũng không có nhắc tới hắn có như vậy một con hoang thú kỵ binh đoàn, tất cả chiến báo trong, chẳng qua là nhắc tới liễu Hồng Vũ đại quân lực chiến đấu cường đại, có hoang thú cung kia khu sử —— loại này thất ngộ không thể tưởng tượng nổi, nếu như là ở Đại Hạ, một thành

chủ quan vì trốn tránh trách nhiệm của mình, nhất định sẽ tướng địch người miêu tả vô cùng cường đại. Có thể đi đến Hoa Lang cái này hoa tuyệt thế quốc gia, cho dù là chiến bại, cũng không nguyện ý thừa nhận người khác so với mình cường đại sự thật này, tại chiến báo trong hàm hồ suy đoán, trực tiếp đưa đến tình báo không chính xác.

Ngụy Hợp Chiếu rất nhanh đã nghĩ hiểu, mình là bị Hà công tử lợi dụng, hơn nữa không chút lưu tình hy sinh. Hắn một trận tuyệt vọng, nhìn nhìn lại chung quanh, đối với cái này hoa tuyệt thế quốc độ hoa tuyệt thế quân dân, sinh ra một chút cũng không có tẫn chán ghét. Đột nhiên cảm giác được ở nơi này chính là hình thức chỗ, cho dù là vị vô cùng nhân thần, lại có có ý gì? Dân tộc này sống ở một mình cấu tạo vô căn cứ cường đại trong, tức cười buồn cười. Còn không bằng trở lại Đại Hạ, đàng hoàng làm một người bình thường dân chúng, lúc đầu sống chân thật.

Hắn một tiếng thở dài, nản lòng thoái chí, cũng không có cùng bất luận kẻ nào chào hỏi, lặng lẽ trở về chỗ ở của mình, thu thập một chút đồ tế nhuyễn, chuẩn bị rời đi Hoa Lang liễu.

Mà người chung quanh tất cả đều bị không trung Hồng Thân sợ ngây người, không có một người chú ý tới Ngụy tiên sinh bỗng nhiên không thấy.

Hồng Thân dựng ở trời cao trong, đột phá Nhị Phẩm Khai Thần, để cho hắn toàn thân lực lượng vô cùng, chiến ý cường đại. Hắn một cúi đầu, trong hai mắt một đoàn Tinh Vân nổ tung, Kim Vô Vọng một run run, quay đầu bỏ chạy.

Hồng Thân trong tay Đại Địa Ma Hồn Trảm đột nhiên biến mất liễu —— kia đi qua cho tốc độ cao vận chuyển dưới, làm cho người ta ánh mắt đã không cách nào bắt đến nó quỹ tích!

Rồi sau đó, Đại Địa Ma Hồn Trảm ra hiện tại liễu Kim Vô Vọng phía sau. Hỏa Diễm Viên Hầu võ đạo Pháp Tướng một tiếng gầm thét, vô cùng phẫn nộ hướng Đại Địa Ma Hồn Trảm đánh tới. Đáng tiếc Kim Vô Vọng đã hù dọa bể mật, một vị cùng hắn cùng một cái cấp bậc chính là Nhị Phẩm Khai Thần lúc đầu, hơn nữa bảy đại tam phẩm chiến lực, nếu là hắn chạy chậm một chút, ngay cả chạy trốn cũng trốn không thoát

Đại Địa Ma Hồn Trảm mang theo Hồng Thân đột phá Nhị Phẩm Khai Thần sau, cao nhất trạng thái một kích, ầm ầm xuống, Hỏa Diễm Viên Hầu Pháp Tướng một tiếng kêu rên bị bị thương nặng, ánh sao phá vào hắn ngọn lửa trong thân thể, Tinh Vân nổ tung, này một pho tượng võ đạo Pháp Tướng kịch liệt hoảng động liễu nhất hạ, thiếu chút nữa tan rả.

Kim Vô Vọng trước người, đã xuất hiện Hồng Dần.

Mới vừa rồi trọng thương sau, Hồng Dần nhưng như cũ có thể không chút do dự lần nữa đứng ở bỏ mạng mà chạy Kim Vô Vọng trước mặt. Dân liều mạng là rất đáng sợ, nhưng là Hồng Dần chính là không sợ hãi chút nào! Đây chính là thân kinh bách chiến chính là cường giả, cùng Kim Vô Vọng loại này thủy hóa cao thủ ở giữa khác biệt.

Thấy có người ngăn trở mình, Kim Vô Vọng một tiếng điên cuồng hét lên phát động liễu của mình mạnh nhất công kích, hai đấm bực tức trào ra, mãnh liệt ngọn lửa khi hắn trên đỉnh đầu trong Thiên Không thành, ngưng tụ thành hai con khổng lồ chiến chuy, theo hai đấm huy động, ngọn lửa thần chuy ầm ầm rơi đập. Hồng Dần lộ ra một tia cười nhẹ. Sáu đầu tam phẩm hoang thú bổn mạng dị năng thay nhau phát động, Kim Vô Vọng nhất thời bị ngăn cản chặn lại.

Hắn ở mệt mỏi ứng phó trong, bỗng nhiên mơ hồ cảm thấy không ổn: mới vừa rồi Hồng Dần nụ cười thật sự thật là quỷ dị. Ở nơi này ý niệm trong đầu nhô ra đồng thời, hắn cảm giác được sau lưng một cổ lực lượng đáng sợ đánh tới, quay đầu nhìn lại, nhất thời hoảng sợ!

Hồng Thân đã ra hiện tại hắn sau lưng cách đó không xa, cùng mới vừa rồi kia lôi đình vạn quân một kích so sánh với, lúc này Hồng Thân, đem đánh lộn kỷ xảo phát huy đến cực hạn! Cái loại nầy từ vạn trong quân chém giết ra tới kỹ thuật giết người đúng dịp, ở một vị Nhị Phẩm Khai Thần trong tay sẽ phát ra như thế nào uy lực? Đáp án chỉ có một: chắc chắn phải chết!

Đại Địa Ma Hồn Trảm trở nên đơn giản mà trực tiếp, liên tiếp mấy đao mỗi một đao cũng là lặng yên không một tiếng động, cũng không có mang theo cái gì võ khí tia sáng, nhưng

hàm chứa làm cho lòng người quý lực lượng, Kim Vô Vọng không nghi ngờ chút nào, chỉ cần chịu lên một đao, cái mạng già của mình sẽ phải chôn vùi ở chỗ này.

Hắn không thể làm gì khác hơn là toàn lực ứng phó Hồng Thân, chật vật không chịu nổi tránh thoát mấy đao sau, hắn đã đầy người mồ hôi.

Hơn nữa chung quanh những khác tam phẩm chiến lực quấy rầy, Kim Vô Vọng đã hoàn toàn bị động bị đánh, không tiếp tục sức hoàn thủ.

Hắn bốn gã thân truyền đệ tử ở dưới mặt nhìn trợn mắt hốc mồm, tuyệt khó khăn tin tưởng trên bầu trời kia, một vị kia bị bức phải tựa như chó nhà có tang người, chính là trong ngày thường cao cao tại thượng, khí độ siêu nhiên sư phụ! Chính là một vị bị cả Hoa Lang tôn kính thổi phồng hận không được cung phụng lên Kim Vô Vọng đại nhân!

Ngươi thủ bên trong thành tất cả mọi người cùng bọn họ giống nhau, có ít người hận không được đem mình con ngươi cũng keo kiệt đi ra ngoài, bởi vì bọn họ tuyệt không chịu tin tưởng, mình nhìn qua chính là sự thật!

Nhưng là thực tế tình huống chính là như thế, bọn họ thần thật ra thì chỉ thường thôi.

Kim Vô Vọng rốt cục vẫn phải không có thể tránh thoát Hồng Thân đao, bàn về chiến đấu kỷ xảo, Hồng Thân vứt hắn hơn tám con phố. Hắn liên tục quá nhiều liễu ba đao sau, rốt cục ở Hồng Dần quấy nhiễu người thất thần, Đại Địa Ma Hồn Trảm giống như là một cái màu đen rắn độc, ở Nhị Phẩm Khai Thần lực lượng gia trì, vô thanh vô tức từ một ít có thể góc độ phát lực, đâm vào thân thể của hắn. Rồi sau đó Hồng Thân tinh quang lực bộc phát, đưa kinh mạch một tấc một tấc tạc hủy, làm Hồng Thân rút đao mà đi, hắn đã thành một huyết nhân.

Thi thể từ giữa không trung rơi xuống, nặng nề ngã ở trên tường thành, phát ra một tiếng trầm muộn tiếng vang, giống như một thanh cự chùy, nặng nề đập vào Hoa Lang nước mọi

người trong lòng! Bọn họ cuối cùng vọng tưởng, rốt cục tan biến.

Hồng Thân cao cao tại thượng, mắt nhìn xuống cả ngươi thủ thành, nhưng ngay sau đó một trận trường đao trong tay, ngửa mặt lên trời huýt sáo.

Hoang thú kỵ binh đoàn cùng nhau huýt sáo, sóng âm quanh quẩn, thiên địa trợ uy, ngươi thủ thành dưới loại tình huống này tiếng thét dài trung, lạnh run.

Hồng Thân phiêu nhiên xuống, nhưng vẫn như cũ là đàng hoàng đứng ở Hồng Vũ phía sau, thực hiện tùy thân lão bộc chức trách. Nhưng là như vậy tăng lên, như cũ để cho hắn ra vẻ bình tĩnh trên mặt, lộ ra một tia kích động, ở Hồng Vũ đích lưng sau thấp giọng mà thành khẩn địa chỉ nói một câu: Cảm tạ thiếu gia!

Hồng Vũ khẽ mỉm cười, cũng không nhiều nói gì. Chủ tớ hai người trong khoảng thời gian này tới nay, bồi dưỡng nổi lên tuyệt đối tín nhiệm cùng ăn ý. Hồng Thân biết không thiếu gia, mình hiện tại khẳng định còn thẻ ở Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, chính là đi theo liễu thiếu gia, mới có một bước này bước nhanh chóng tăng lên, vốn là tam phẩm lộ khó vô cùng mình nhưng dễ dàng bước qua, tiến vào Nhị Phẩm Khai Thần. Theo cái tốc độ này phát triển đi xuống, không chừng mình sinh thời, còn có thể chạm tới một chút Nhất Phẩm Hợp Chân!

Nghĩ đến đây Hồng Thân đã cảm thấy nhiệt huyết sôi trào!

Hồng Dần đám người mặc dù không rõ cụ thể xảy ra chuyện gì, nhưng là tất cả cũng có thể nhìn ra, Hồng Thân sắp tới đem đột phá mấu chốt nhất một khắc, Hồng Vũ mở miệng một rống.

Một ít thanh rống to sau, Hồng Thân lập tức biến thành Nhị Phẩm Khai Thần!

Hồng Dần mơ hồ hiểu Hồng Thân lúc trước đối với mình ám hiệu, quả nhiên Thân ca nhanh chóng tăng lên, cùng thiếu gia có lớn lao quan hệ. Hồng Dần lại càng trong lòng nóng bỏng, tin tưởng mình chỉ cần trung thành theo đuổi, sớm muộn gì sẽ có một ngày, cũng có thể giống như Thân ca giống nhau

dễ dàng bước qua Tam Phẩm Hiển Thánh, tiến quân Nhị Phẩm Khai Thần.

Về phần Tô Tam đám người, thì càng là quen mắt liễu, âm thầm may mắn ban đầu lựa chọn không có sai, gia nhập Hồng gia, chẳng những địa vị tăng nhiều, hơn nữa tựa hồ cảnh giới tăng lên cũng càng thêm dễ dàng.

Hồng Vũ nhìn về phía liễu ngươi thủ thành, tòa thành thị này đã không có gì có thể ngăn cản hắn. Hắn tay giơ lên: Vào thành!

Không được! Các ngươi không cho phép vào thành! Một tiếng thê lương hí hô truyền đến, từ thành tường này tòa khổng lồ lỗ thủng nơi, lao ra một người, tóc tai bù xù, hai mắt đỏ bừng. Hắn đứng ở thành tường ngoài, hung hăng một thanh rút đao ra tới: Ngươi không thể vào thành! Đây là chúng ta Hoa Lang Đô thành, trên đời cao nhất thần đô, ta quyết không cho phép ngươi đi vào!

Hồng Vũ nhịn cười không được, giễu cợt một câu: Dũng khí có thể khen.

Người nọ đã điên cuồng: Ta tuyệt sẽ không để đi vào, ta muốn đoạn chỉ (cắt 1 ngón tay) để rõ ý chí! Dứt lời, thật hung hăng áp đặt rớt mình tay trái ngón út! Máu tươi xông ra, đau đến hắn sắc mặt trắng bệch.

Hồng Vũ thấy được trên thế giới này buồn cười nhất chê cười: Ngươi định dùng tự mình hại mình tới ngăn cản ta vào thành?

Ta không phải là tự mình hại mình, ta đi về phía ngươi cho thấy tâm chí của ta! Ngươi nếu như kiên trì vào thành, ta liền mổ bụng tự vận!

Ngay sau đó, từ trong thành vừa lao ra mười mấy người, cũng đã là điên cuồng trạng thái: chúng ta cũng giống nhau, đoạn chỉ rõ chí!

Khách khách rắc…… Hung hăng ngón út bị chặt gãy.

Chúng ta muốn cho ngươi hiểu, chúng ta Hoa Lang người cốt khí! Các ngươi Nghịch Hạ, tuyệt đối không thể nào chinh

phục chúng ta! Chúng ta Hoa Lang, là trên cái thế giới này ưu tú nhất dân tộc, tuyệt đối sẽ không thần phục.

Hồng Vũ vừa nghiêng đầu, đối với bên cạnh Tô Tam nói: Ngươi nhìn hiểu chưa? Ta vốn chính là tới giết người, bọn họ lại muốn muốn dùng tự vận tới ngăn cản ta?

Tô Tam cười: Thiếu gia, đám người này rất thức thời a, thậm chí đều không cần ngài động đao.

Hắn đứng ra, xiên eo, hướng Hoa Lang người khác quát: Không phải là muốn mổ bụng tự vận sao? Nhanh lên một chút a, còn chờ cái gì, chúng ta cũng chờ đã không kịp, các ngươi không hạ thủ đúng không, ta tới giúp ngươi! Hắn vừa nói sặc lang một tiếng rút ra bội đao, bước nhanh đến phía trước

Kia mười mấy người vừa nhìn này đại hồ tử tới thật! Bị làm cho sợ đến mọi người mặt như màu đất, chạy trối chết. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Vây giết (hạ)

Hồng Vũ u ám cười: Ta vốn là cũng là không có tính toán cho các ngươi thần phục, loại này vô sỉ dân tộc, gian lười tham trơn, vừa tự đại không biết, giữ lại có chỗ lợi gì? Tất cả đều giết sạch sẻ.

Ngươi thủ trong thành người, bị làm cho sợ đến mặt như màu đất, Hoa Lang hoàng đế thứ nhất dẫn đầu, phác thông một tiếng quỳ trên mặt đất, liên tục dập đầu: Thiên Triều thượng sứ tha mạng, những thứ kia chỉ là một bầy dân đen, thượng sứ thân phận rất giận tôn quý, cần gì theo chân bọn họ không chấp nhặt? Chúng ta Hoa Lang, luôn luôn ngưỡng mộ Thiên Triều văn hóa, cam làm nô bộc, lấy cung ra roi, kính xin thượng sứ thùy thương, nhận lấy chúng ta những thứ này trung thành chính là tay sai sao.

Vừa nhìn thấy Hồng Vũ muốn động thật giết người, tất cả Hoa Lang người tất cả đều quỳ xuống, từng đợt cầu khẩn nịnh hót có tiếng liên miên không dứt.

Hồng Vũ một cái cười lạnh: Nô bộc? Chó săn? Các ngươi còn không xứng

Hắn vung tay lên, đại quân chậm rãi mà vào. Đến thành tường lổ hổng, đại địa Quỳ Ngưu đối với cái này độ rộng rất là không hài lòng, tiếng bò rống một tiếng, vó trước một bữa, nhất thời lại có tảng lớn thành tường sụp đổ, vốn là mười trượng lỗ thủng, biến thành ba mươi trượng.

Hoa Lang quân dân đau lòng vô cùng, cũng rốt cuộc không người nào dám đi ra ngoài nói gì nói nhảm.

Hồng Vũ cưỡi ở Liệt Mã trên lưng, đi ở đội ngũ phía trước nhất. Liệt Mã vênh váo tự đắc, cảm thấy đông đảo tam phẩm hoang thú cũng muốn biết điều một chút đi theo mình phía sau vô cùng có mặt mũi.

Hồng Vũ còn lại là nhìn chung quanh đường phố. Khi hắn không có mở miệng lúc trước, đường phố hai bên quỳ người,

không có một người nào, không có một cái nào dám đứng dậy. Đây là một cuồng vọng tự đại dân tộc, lại là một kẻ xảo trá dân tộc, tại chính thức cường hãn trước mặt, lập tức trở nên biết điều nghe lời, ti nhan quỳ gối.

Hồng Vũ đối với ngươi thủ thành hết sức thất vọng, không chút lưu tình châm chọc nói: Loại này phá địa phương cũng có thể làm thành Đô thành? Thật là không có địa phương tốt liễu a, tựu các ngươi loại này lạn địa phương, còn dám tự xưng đệ nhất thiên hạ? Cái gì chó má thần đô, các ngươi là nghĩ tức chết các ngươi thần sao?

Hoa Lang quốc dân chúng bị hắn mắng được đỏ bừng cả khuôn mặt, Hoa Lang nước hoàng đế mang theo một loại hoàng tử, đại thần, chạy chậm đi theo Hồng Vũ mã sau, bị chửi lúng túng vô cùng, cũng không dám giải thích nửa câu.

Chờ đến hoàng cung, Hồng Vũ không nhịn được vừa mở miệng: Đây là ngươi chỗ ở?

Hoàng đế gật đầu lia lịa: Hiện tại dĩ nhiên muốn cho cho thượng sứ ở lại.

Phi loại này phá địa phương ngươi cũng tốt ý tứ lấy được xuất thủ? Bổn thiếu gia lều cũng so sánh với ngươi hoàng cung thư thích Hồng Vũ thẳng lắc đầu, vốn là cũng không hứng thú tiến vào này cái gọi là hoàng cung liễu, sau lại suy nghĩ một chút, hay là đi vào.

Bước vào cửa cung cái kia trong nháy mắt, Hồng Vũ chân mày khẽ nhíu hạ xuống, chỗ ngồi này hoàng cung hết sức đơn sơ, lại làm cho hắn có một loại nói không rõ nói không rõ cổ quái cảm giác.

Hoàng đế nịnh hót cười nói: Thượng sứ, tiểu Hoàng Tần phi bọn đã tại chờ chực, thượng sứ nếu như coi trọng, mặc dù lấy dùng.

Hồng Vũ ngạc nhiên, thì ra là một khi đưa bọn họ vô căn cứ tôn nghiêm đâm phá, lại ngay cả đưa lão bà loại này chuyện vô sỉ cũng làm được như vậy thuận tay…

Phía sau Trang Hàn đám người xanh mặt, đem Hoa Lang nước hoàng đế thật sâu ôm hận lên.

Hồng Vũ được chứng kiến cái gọi là Hoa Lang nước đệ nhất danh kỹ cùng Hoa Lang nước đệ nhất mỹ nhân sau, đối với quốc gia này sắc đẹp sẽ thấy cũng không ôm cái gì hi vọng, hoàn hảo có cái này chuẩn bị tâm tư, hắn mới không có cái gì thất vọng. Chờ nhìn rồi kia mười mấy tên Tần phi cung nữ sau, Hồng Vũ ngược lại đồng tình lên Hoa Lang nước hoàng đế, lời nói thấm thía đối với hắn nói một câu: Ngươi chịu khổ liễu…

Vũ thiếu gia sao Hoa Lang trong hoàng cung mọi người hết thảy chạy đi ra ngoài, cả hoang thú kỵ binh đoàn trú trát đi vào. Nếu như còn để cho những thứ kia cái gì Tần phi cung nữ ở, nửa đêm đứng lên nếu bị đã giật mình.

Trên long sàng đổi lại mới tinh rắc, nhưng là tìm lần cả Hoa Lang hoàng cung, cũng chỉ có một loại ở Đại Hạ mắt người trung có thể nói đơn sơ màu vàng thô gấm, xúc cảm hết sức thô ráp, phía trên Cửu Long đồ án thêu xiêu xiêu vẹo vẹo, cùng Đại Hạ lăng la tơ lụa, Đông Nam nước thêu căn bản không có có thể sánh bằng.

Hồng Vũ cũng chỉ tốt chấp nhận liễu.

Chung quanh không có người ngoài, hắn một ngư dược nặng nề rơi vào trên long sàng, hiện lên hình chữ đại - hình người nằm dang tay chân nằm, hai tay vỗ vỗ bên cạnh hai bên, hắc hắc cười dâm đảng nói: Như thế nào, cơ hội khó được, dầu gì cũng là long sàng, các ngươi khuya hôm nay, ai tới theo thiếu gia thị tẩm?

Trang Hàn đẳng nữ đỏ nụ cười, thay nhau thối hắn một ngụm, oanh oanh yến yến chạy đi liễu.

Quan Lăng cũng là có lòng lưu lại, nhưng cũng không biết bị từ nơi nào vươn ra một con ngọc thủ, ngạnh sanh sanh cho túm đi mười tám võ cơ cửa đều đề phòng nàng đâu. Nói đùa gì vậy, tổng yếu dạy một thứ tự đến trước và sau sao. Nếu như bị Quan Lăng này chỉ ngoại lai hồ ly đạm liễu đầu súp, bọn tỷ muội thể diện hướng chỗ đặt?

Trang Hàn đẳng nữ trong lòng hiện tại hết sức quấn quýt, đó chính là nhìn trong nồi súp nghĩ uống, nhưng là lại không

tốt ý tứ hạ miệng, còn muốn mười tám người làm thành một vòng che thực, không cho phép người khác uống trước.

Cho nên Quan Lăng rất buồn bực, sau đó Hồng Vũ rất bi kịch.

Có Hồng Thân cùng Hồng Dần ở, hoang thú kỵ binh đoàn cũng sẽ không trở thành một chi kiêu binh. Mặc dù một cuộc đại thắng, đã đem Hoa Lang nước hoàn toàn đánh ngã, nhưng là tiến vào chiếm giữ liễu Hoa Lang hoàng cung sau, mọi người như cũ vẫn duy trì rất cao tính cảnh giác. Cho dù là bọn họ chiến lực nghịch thiên, nơi này vẫn như cũ là Hoa Lang quốc thổ, bọn họ nhân số quá ít, là một nhiễu không qua nhược điểm.

Lấy Hồng Vũ chỗ ở tẩm cung làm trung tâm, hơn một trăm tên hoang thú kì binh bố trí thành hai đạo phòng tuyến. Nội bộ một ít nói phương hướng, tự nhiên là mười tám võ cơ cùng Quan Lăng nhóm này nương tử quân. Ngoại bộ phương hướng chính là những người khác.

Hồng Dần trú đóng ở ngoại bộ phương hướng, mà Hồng Thân còn lại là canh giữ ở Hồng Vũ cửa tẩm cung ngoài.

Hắn mới vừa đề thăng làm Nhị Phẩm Khai Thần, vừa lúc thừa cơ hội này củng cố cảnh giới.

Hồng Thân khoanh chân ngồi ở Hồng Vũ cửa tẩm cung, mà Hồng Vũ cũng không có bởi vì một cuộc đại thắng mà thư giản, đơn giản nghỉ ngơi sau, lại bắt đầu liễu mỗi ngày tất tu tiến hành tu luyện.

Hồng Thân cho dù là Nhị Phẩm Khai Thần, cũng như cũ có thể từ đi theo Hồng Vũ trong quá trình tu luyện, nhận được khổng lồ chỗ tốt.

Nhưng là cái này quá trình tu luyện, chỉ kéo dài một nửa, Hồng Vũ tựu dừng lại. Hồng Thân mới vừa khi hắn dưới sự giúp đở của, đem Nhị Phẩm Khai Thần lúc đầu cảnh giới củng cố, chuẩn bị gần hơn một bước đâu, không khỏi có chút kỳ quái.

Hồng Vũ thanh âm ở bên trong vang lên: Thân thúc ngươi cảm thấy sao?

Hồng Thân đẩy cửa đi vào, nghi ngờ: Cái gì?

Hồng Vũ nghi hoặc nhìn cả tẩm cung, tay giơ lên chỉ hướng chung quanh: Nơi này, có chút cổ quái a.

Hồng Thân nhất thời khẩn trương lên, thân hình thoáng một cái đã đến Hồng Vũ bên cạnh, cảnh giác ngó chừng chung quanh: Có phải hay không Hoa Lang nước cái kia chút ít ngu xuẩn còn không cam tâm thất bại, chuẩn bị cái gì âm mưu quỷ kế?

Ở tiến vào Hoa Lang hoàng cung lúc trước, mọi người thì loại này hoài nghi. Nói ví dụ hoàng cung phía dưới chôn lấy đại lượng tạc ác thuốc, hoặc là có cái gì uy lực khổng lồ hủy diệt tính trận pháp. Nhưng là Hồng Dần cùng Hồng Thân đã âm thầm, liên thủ kiểm tra ba lần, cũng không có phát hiện gì, bọn họ mới yên tâm vào ở.

Vào ở Hoa Lang hoàng cung, là một loại hoàn toàn chinh phục thể hiện. Đây cũng là tại sao Hồng Vũ đối với chỗ ngồi này đơn sơ hoàng cung nửa điểm hứng thú cũng không có, nhưng muốn buộc mình ở nơi này ở một buổi chiều nguyên nhân.

Thật giống như không phải là. Hồng Vũ nghi ngờ, hắn suy nghĩ một chút, hay là đem của mình Linh Giác toàn diện buông ra. Hồng Thân cũng tùy theo đưa Linh Giác hoàn toàn mở ra, bao phủ chung quanh.

Linh Giác thủy chung chỉ có thể cho Hồng Vũ một loại nhàn nhạt chỉ dẫn, cái loại cảm giác này cực kỳ bé nhỏ, nhưng lái đi không được.

Mà Hồng Thân mặc dù đã là nhị phẩm bắt đầu, Linh Giác bao trùm phạm vi cũng so sánh với Hồng Vũ lớn, nhưng là ở Linh Giác nhạy cảm tính phương diện, xa xa so ra kém Hồng Vũ. Hắn tìm tòi hồi lâu, cũng không có phát hiện có cái gì có cái gì không đúng chỗ. Cho nên chỉ có thể buông tha cho, nghi hoặc nhìn Hồng Vũ.

Hồng Vũ cúi đầu trầm tư chốc lát, lần nữa ngẩng đầu lên, đã khởi động liễu vừa xem hiểu ngay kỹ năng.

Hồng Vũ mới vừa rồi nghĩ tới một chút: Đại Hạ hoàng cung trung tâm, là hoàng đế lâm triều điện Thái Hòa. Đây mới là phù hợp xây dựng chế độ một loại bố cục. Nhưng là Hoa Lang hoàng cung trung tâm, chính là chỗ này ngồi hoàng đế tẩm cung.

Đây có lẽ là bởi vì Hoa Lang nước hoàng đế cái gì cũng đều không hiểu, lung tung kiến tạo, nhưng là có thể là có dụng ý khác.

Linh Giác không thể bắt đến thiết thực có thể tin đầu mối, như vậy hay vừa xem hiểu ngay kỹ năng nếm thử xuống.

Hắn mang đầu, chậm rãi chuyển động, nhìn chung quanh một tuần. Ở kỹ năng trong tầm mắt, bên trong tẩm cung trong không khí, tràn ngập một loại nhàn nhạt năng lượng dây nhỏ. Giống như trên mặt sông theo ba chảy xuôi tinh tế đồng cỏ và nguồn nước giống nhau.

Hồng Vũ truy tung những thứ kia chảy xuôi năng lượng dây nhỏ, hướng căn nguyên bộ phận tìm đi. Những thứ kia dây nhỏ vô cùng yếu ớt, thường xuyên truy tung một cây năng lượng dây nhỏ, sau đó bỗng nhiên trong lúc đứt gãy, cũng tìm không được nữa tung tích.

Liên tiếp thất bại mấy lần sau, Hồng Vũ mới rốt cục khóa, những thứ kia năng lượng dây nhỏ nơi phát ra, lại chính là hắn mới vừa rồi nằm trôi qua một ít Trương Long giường

Hồng Vũ ban ngày tiến vào hoàng cung thời điểm, thì loại này cảm giác không thoải mái, nhưng là lúc ấy vô cùng đạm, chợt lóe rồi biến mất. Buổi tối ở trong tẩm cung, cảm giác như vậy càng ngày càng mãnh liệt, thì ra là nguyên nhân ở chỗ này.

Hồng Vũ triều Hồng Thân vẫy tay một cái, Thân thúc tùy thân bảo vệ.

Đem long sàng vén lên.

Hồng Thân gật đầu, ngón tay cách không nhảy lên.

Xem ra long sàng lại vẫn không nhúc nhích

Ừ? Hồng Thân nhất thời cảm thấy có cổ quái. Hắn đã là Nhị Phẩm Khai Thần cảnh giới, cho dù là cách không một

ngón tay, cũng có mấy vạn cân lực. Chỗ ngồi này long sàng cho dù là dùng Tinh Cương đúc thành, cũng muốn bị này một ngón tay đánh bay đi ra ngoài.

Hồng Thân cũng thận trọng lên: Thiếu gia coi chừng, nơi này quả nhiên có chút cổ quái.

Hắn suy nghĩ một chút, hay là lặng lẽ đưa tin, không chốc lát, phục dụng liễu linh đan, thương thế đã thật tốt Hồng Dần xuyên không mà đến: Thiếu gia, tại sao ?

Hồng Thân đơn giản khai báo, Hồng Dần lập tức nói: Thân ca ngươi bảo vệ tốt thiếu gia, những thứ khác giao cho ta.

Hắn đi ra phía trước, trên người lóe ra võ tức tia sáng, đem tự thân phòng ngự năng lực thúc dục đến cực hạn. Hồng Vũ khai báo một câu: Cẩn thận một chút

Hồng Dần quay đầu lại cười một tiếng, tiến lên hai tay kéo long sàng, trên người võ khí càng ngày càng sáng ngời, theo lực lượng của hắn không ngừng gia tăng, cả tẩm cung tựa hồ cũng không chịu nổi đung đưa, nhưng là này tòa long sàng nhưng như cũ vẫn không nhúc nhích

Hồng Vũ khoát tay: Dừng

Hồng Dần buông tay ra lui ra, sắc mặt có chút ửng hồng: Thiếu gia, này cái giường có cổ quái, ngài cẩn thận

Hồng Vũ lắc đầu, ngón tay một chút, trên long sàng rắc toàn bộ bay đi ra ngoài, ngay tiếp theo chung quanh các loại màn che, trang sức, toàn bộ cởi ra, lộ ra trụi lủi long sàng.

Hồng Dần tiến lên gõ, đương đương rung động: Tinh Cương Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Ngụy long mạch (thượng)

Long sàng dĩ nhiên cần thư thích, Hoa Lang Quốc hoàng đế cho dù đầu óc không được tốt khiến cho, cũng sẽ không dùng Tinh Cương tới chế tạo một ngọn long sàng.

Hồng Thân lắc đầu: Khởi dùng lại là Tinh Cương, đây là đáy biển huyền thiết!

Đáy biển huyền thiết chính là một loại cao cấp rèn tài liệu, chế tạo ra tới binh khí phẩm chất vượt xa một loại sắt cứng. Dưới tình huống bình thường, đáy biển huyền thiết cũng là một loại tăng thêm thành phần, bình thường binh khí trong gia nhập một chút, là có thể đạt tới chém sắt như chém bùn tầng thứ!

Mà ở Hoa Lang loại này cằn cỗi địa phương, lại sưu tập đại lượng đáy biển huyền thiết, rất là lãng phí chế tạo liễu như vậy một ngọn long sàng, Hoa Lang hoàng đế rốt cuộc muốn làm gì?

Hồng Dần sắc mặt có chút nhục nhã: Thiếu gia, có muốn hay không đem kia chỉ chó hoàng đế bắt, nghiêm hình đánh khảo?

Hồng Vũ suy nghĩ một chút: Dần thúc chuyện này ngươi đi làm.

Hồng Dần một nhe răng cười: Thiếu gia ngươi cứ yên tâm đi.

Hồng Dần đi không tới nửa canh giờ, trong bóng đêm yên tĩnh ngươi thủ thành tựu một trận tiếng động lớn xôn xao, nhưng là rất nhanh chìm xuống. Sau đó phía ngoài một trận gió thanh âm, một người bị ném liễu đi vào, Hoa Lang Quốc hoàng đế ôi một tiếng ngã trên mặt đất, lăn mấy vòng, rầm rì bò dậy. Vừa nhìn thấy Hồng Vũ, hắn khóc ngày đập đất quỳ trên mặt đất tru lên đứng lên: Thượng sứ, tiểu Hoàng lại tái phát cái gì sai a…

Hồng Vũ trầm mặt không nói lời nào, chỉ chỉ long sàng. Hoa Lang hoàng đế vừa nhìn thấy trụi lủi long sàng, nhất thời chột dạ, hắc hắc cười khan nói: Này trương long sàng là tổ tiên truyền xuống, tổ tiên của ta cũng là đẩy ngã tiền nhậm vương triều hoàng đế, lấy được này trương long sàng, tại sao dùng đáy biển huyền thiết tới chế tạo, tiểu Hoàng cũng làm không rõ ràng lắm a.

Hồng Vũ chỉ vào mặt của mình: Ngươi nhìn ta, ta nghĩ không giống như là một rất dễ dàng bị lừa ngu xuẩn?

Hoa Lang hoàng đế trong lòng có chút bồn chồn: Không, không giống…

Vậy ngươi còn theo nói láo? Hồng Vũ vung tay lên: Ném ra đi, đánh.

Hoa Lang hoàng đế bị làm cho sợ đến hồn phi phách tán: Thượng sứ, thượng sứ, thượng sứ tha mạng a, tiểu Hoàng nguyện ý chiêu…

Hồng Vũ một nhe răng cười: Chậm, Bổn thiếu gia bây giờ nhìn ngươi rất không thuận mắt, đã nghĩ đánh ngươi một bữa!

Hồng Dần cũng nói: Ta cũng vậy nghĩ thi hành nhiệm vụ này!

Hắn bàn tay to nhấc lên, Lão Ưng bắt con gà con một loại đem Hoa Lang hoàng đế ôm đi ra ngoài, sau đó vứt xuống liễu hoàng cung cao nhất kiến trúc trên nóc nhà, một bữa roi da loạn rút đi qua.

Hoa Lang hoàng đế thê lương tiếng kêu thảm thiết ở trong bóng đêm truyền khắp cả ngươi thủ thành, những thứ kia Hoa Lang người nơm nớp lo sợ, đám này Đại Hạ tới ma quỷ ngay cả hoàng đế bệ hạ nói đánh là đánh, người khác… Hay là thành thật một chút sao.

Nếu như là ở Đại Hạ, cho dù là chiến bại vương quốc hoàng đế, bị như thế đối đãi, vốn cũng có di lão di thiếu biết phẫn nộ đứng ra, hy sinh vì nghĩa cũng muốn duy trì hoàng thất tôn nghiêm. Nhưng nơi này là Hoa Lang, đâm phá dân tộc này vậy cũng cười trắng đại sau, bọn họ kinh sợ rất hoàn toàn.

Hồng Vũ ở dưới mặt thẳng lắc đầu, căm tức quát: Hồng Dần ngươi có phải hay không không có sửa trị người đích thủ đoạn? Mấy cái roi da có ý gì?

Hồng Dần vội vàng nói: Thiếu gia ngài yên tâm, roi da chẳng qua là món ăn khai vị mà thôi, bữa ăn chính lập tức sẽ tới.

Hoa Lang hoàng đế hù đích hồn phi phách tán, hắn từ nhỏ sống an nhàn sung sướng, không quá cái gì khổ. Một bữa roi da đã đánh cho hắn đau đến không muốn sống, đây vẫn chỉ là món ăn khai vị…

Hắn gào khóc tru lên: Thượng sứ, thượng sứ tha mạng a, ta, ta tất cả đều chiêu! Tuyệt không dám có bất kỳ giấu diếm.

Hồng Vũ hay là câu nói kia: Ngươi kiên trì hạ xuống, đợi lát nữa nữa chiêu, trước bị chúng ta đánh một trận quá đã nghiền.

Hoa Lang hoàng đế khóc không ra nước mắt, Hồng Dần đã chuẩn bị xong bàn ủi, hắn dùng của mình võ khí, đem một quả giáp tấm nướng đến đỏ bừng, hung hăng đặt tại liễu Hoa Lang hoàng đế trên người

A ——

Hét thảm một tiếng, mùi cháy khét dâng lên, Hoa Lang hoàng đế ngất đi.

Hồng Dần lắc đầu: Thật vô dụng

Một chậu nước lạnh đi xuống, Hoa Lang hoàng đế dằng dặc tỉnh lại, suy yếu vô cùng nói: Van cầu ngươi, để cho ta chiêu sao…

Hồng Dần nghe được phía dưới thiếu gia còn không có lên tiếng, hiển nhiên lão nhân gia ông ta còn không có đã nghiền liễu, cho nên an ủi Hoa Lang hoàng đế: Ngươi nữa kiên trì một chút!

Không nên… A ——

Lại là một lần bàn ủi, Hoa Lang hoàng đế lần nữa kêu thảm thiết ngất đi.

Liên tiếp giằng co ba lần, Hoa Lang hoàng đế suy yếu vô cùng, Hồng Dần rất hoài nghi hắn còn có thể không thể sống quá lần thứ tư, Hồng Vũ cuối cùng mở miệng: Được rồi, mang về đến đây đi.

Hoa Lang hoàng đế không còn có bất kỳ tâm tư, đàng hoàng tất cả đều nói.

Nghe lời của hắn, Hồng Vũ ba người cảm thấy ngoài ý muốn. Châm chước chốc lát, Hồng Vũ nói: Dần thúc, đi đi long sàng dịch chuyển khỏi. Hồng Dần gật đầu tiến lên, dựa theo Hoa Lang hoàng đế mới vừa rồi chiêu, ở đáy giường tìm được rồi một cơ quan, dùng sức kéo lên. Ghim ghim ghim —— một trận tiếng vang, long sàng chậm rãi dâng lên, bốn chân giường phía dưới, liên tiếp bốn cái bể cá thô Thiết Trụ, tất cả đều là dùng đáy biển huyền thiết cô đọng mà thành, mà long sàng thăng lên đồng thời, phía dưới đen nhánh trong thông đạo, cũng tùy theo đốt sáng lên một chiếc chén đèn dầu. Mượn ngọn đèn quang mang, mọi người thấy khi đến mặt lối đi, toàn bộ sử dụng sắt cứng đổ bê-tông mà thành, bốn cái Thiết Trụ ngay cả đón ở trong thông đạo, lao cố vô cùng, khó trách mới vừa rồi Hồng Dần không cách nào đem long sàng giơ lên.

Hồng Vũ nhìn Hoa Lang hoàng đế một cái: Ngươi trước đi xuống.

Hoa Lang hoàng đế rất không tình nguyện, nhưng là nghĩ đến mới vừa rồi sở bị hành hạ, tựu nửa điểm bất mãn cũng không dám lộ ra, biết điều một chút đi xuống.

Chờ một chút. Hồng Dần ngăn cản hắn, không biết từ chỗ nào lấy ra tới một cây tinh tế xiềng xích, lối vào có một khóa khấu trừ, vừa lúc khấu trừ ở hoàng đế trên cổ, tựa như dắt chó giống nhau nắm hắn. Hoa Lang hoàng đế đều đã chết lặng.

Theo cái kia gang đúc kim loại lối đi đi xuống đi, Hồng Vũ cảm giác được cái loại nầy nhiều tia lực lượng số lượng không ngừng gia tăng. Bởi vì số lượng gia tăng, cái loại cảm giác này càng thêm rõ ràng. Mà Hồng Thân cũng tùy theo có thể nhận thấy được. Hồng Dần cùng Hoa Lang hoàng đế như cũ không phát giác gì.

Cảm giác như vậy để cho Hồng Vũ càng ngày càng cảm thấy kỳ quái, bởi vì… này loại lực lượng làm cho người ta cảm giác rất không thoải mái, nhưng là theo lực lượng càng ngày càng nhiều, Hồng Vũ lại phát hiện, loại lực lượng này trong, thật ra thì bao hàm một loại lớn, Phương Chính, phong cách cổ xưa đắc ý vị.

Loại này tính chất lực lượng lẽ ra hẳn là làm cho người ta một loại vô cùng thư thích cảm giác, nhưng là tại sao nhưng ngược lại để cho Hồng Vũ cảm thấy không được tự nhiên? Cái loại nầy lực lượng chỗ sâu, tựa hồ nhắn nhủ đi ra ngoài một loại thống khổ cảm xúc.

Gang đúc thành lối đi vẫn thâm nhập dưới đất trăm trượng, cho dù là cái thông đạo này, chỉ có có thể làm cho hai người… song song, nó đối với Hoa Lang mà nói, vẫn như cũ là một kỳ tích một loại xây cất.

Lối đi cuối, là một hơi chút lớn một chút hầm ngầm. Bên trong không có gì bài biện, vẫn như cũ là toàn bộ dùng gang đổ bê-tông mà thành. Đối diện lối đi trên vách động, vây quanh hai miếng tối giăng giăng cửa sắt, phía trên tú tích loang lổ, không biết Đạo Kinh lịch liễu bao lâu năm tháng, một con ẩn núp ở nơi này không có thiên lý dưới đất.

Trên cửa sắt hai con kẻ đập cửa, nhìn qua đã sắp cùng cửa sắt gỉ thành nhất thể liễu

Ở cửa sắt hai bên, các hữu một chiếc ngọn đèn, tản ra thảm lục quang mang —— Hồng Vũ quan sát hạ xuống, này hai ngọn ngọn đèn cùng gang trong thông đạo ngọn đèn cũng không không khỏi cùng, chẳng qua là hơi lớn hơn một chút, nhưng là trong thông đạo ngọn đèn ngọn lửa bình thường, đến nơi này tựu biến thành thảm màu xanh biếc. Hắn cảm giác đến nơi này, chung quanh trong không khí cái loại nầy vốn là hẳn là lớn, Phương Chính, phong cách cổ xưa, nhưng bây giờ tràn đầy thống khổ cảm lực lượng, càng thêm nồng nặc liễu. Tựa hồ là muốn đem nỗi thống khổ của mình truyền lại đi ra ngoài, cho nên ảnh hưởng chung quanh một mảnh tú tích loang lổ, ngọn đèn cũng trở thành liễu loại này thảm màu xanh biếc.

Kia hai miếng trên cửa sắt, có một chỉ trầm trọng khóa sắt.

Hồng Vũ triều Hoa Lang hoàng đế đưa tay lên: Cái chìa khóa.

Hoa Lang hoàng đế đàng hoàng nói: Thượng sứ, này lý căn bản không có cái chìa khóa. Tổ tiên tổ huấn khai báo, nơi này quan hệ lấy nhà ta có thể hay không thế thế đại đại thống trị Hoa Lang, vì vậy bất kỳ tử tôn cũng không được tiến vào trong đó. Chúng ta chỉ biết là nơi này quan hệ ngôi vị hoàng đế vững chắc, còn chưa có không có ai đi vào, cái chìa khóa cũng đã sớm bị mất. Coi như là cái thông đạo này, người tiến vào cũng sẽ cảm thấy rất không thoải mái, ta sau khi lên ngôi, cũng chỉ đi vào một lần.

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, đoán chừng hoàng đế này nói rất đúng lời nói thật, người bình thường không thể nào giống như hắn như vậy thấy rõ trong không khí phiêu tán cái kia loại năng lượng, nhưng là cảm giác không thoải mái nhất định là có.

Hồng Vũ xem một chút Hồng Thân, người sau tiến lên, Đại Địa Ma Hồn Trảm đã nắm trong tay.

Hồng Dần nhe răng cười hạ xuống, đem Hoa Lang hoàng đế chắn Hồng Vũ trước người: Nếu có nguy hiểm gì, ngươi chính là nhục thuẫn!

Hoàng đế lắc đầu: Có nên không có cái gì, lịch đại tổ tiên đều nói, ở trong đó đồ đã bị xử lý vô cùng an toàn.

Hồng Vũ bỗng nhiên hiểu: Nơi này chính là một ngọn cai ngục, dùng đáy biển huyền thiết cùng các loại kim khí đổ bê-tông một ngọn cai ngục, căn bản trốn không thoát đi, vô luận là thứ gì bị giam áp dưới loại tình huống này hẹp hòi bóng tối trong ngục giam, cũng sẽ không sinh ra cái gì vui vẻ cảm xúc.

Xuy! Nhị Phẩm Khai Thần tu vi dưới, Đại Địa Ma Hồn Trảm tựa hồ vô kiên bất tồi, Hồng Thân dùng sức đè xuống trường đao, kia chỉ khóa sắt trên, bay múa đứng lên mấy trăm đạo trận pháp ánh sáng, nhưng là ở Đại Địa Ma Hồn Trảm lực lượng dưới —— bị chặc đứt, khóa sắt cũng nhưng ngay sau đó giống như đậu hủ giống nhau chia làm hai nửa rơi trên mặt đất.

Hồng Dần một tay lấy Hoa Lang hoàng đế đẩy lên đi, trong tay lôi mảnh dây xích sắt: Đi mở cửa!

Hoa Lang hoàng đế một run run, mặt tràn đầy sợ hãi, hắn cũng không biết kia hai miếng cửa sắt phía sau, đến tột cùng nhốt thứ gì, càng là không biết, càng là sợ hãi.

Hắn run rẩy tiến lên, hai tay đặt tại liễu đại trên cửa sắt.

Hồng Thân cùng Hồng Dần chia ra đứng ở Hồng Vũ hai bên bảo vệ xung quanh.

Hoa Lang hoàng đế đứng ở nơi đó, dùng sức đẩy đi, đánh ra liễu bú sữa mẹ khí lực, hai tấm cửa sắt lớn vẫn không nhúc nhích. Hắn lúng túng quay đầu lại: Thượng sứ, thật sự đẩy bất động.

Hồng Thân hừ một tiếng, một ngón tay bắn ra, võ tức lực lượng ầm ầm đánh vào trên cửa sắt, ùng ùng một tiếng trầm muộn ma sát tiếng vang, kia hai miếng đại môn rốt cục từ từ mở ra…

Một cổ khàn khàn hơi thở lao ra, Hồng Dần khoát tay, ở ba người trước mặt bày một màn hào quang, cản trở khí lưu. Nếu như bên trong có độc tố, căn bản không thể nào xúc phạm tới ba người.

Hoa Lang hoàng đế cũng chưa có vận khí tốt như vậy liễu, vẻ này khí lưu đưa đắp ở bên trong, Hoa Lang hoàng đế cảm giác được một trận không thoải mái, hai mắt vừa nhắm: Xong!

Nhưng là trên cổ xiềng xích đẩu động liễu một chút: Phát cái gì ngốc, đi vào! Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Ngụy long mạch (hạ)

Hoa Lang hoàng đế mở mắt ra, trước mặt sau đại môn mặt, một mảnh bóng tối, đưa tay không thấy được năm ngón. Hắn không nhịn được một run run, cũng nói không ra tại sao, chính là cảm giác kia trong bóng tối, phảng phất có một vô cùng đáng sợ tồn tại, tựu đợi đến hắn đi vào, sau đó một ngụm đưa nuốt ăn

Hoàng đế quay đầu lại cầu khẩn nhìn hướng Hồng Vũ, Hồng Vũ bất vi sở động, Hồng Dần dùng sức run lên xiềng xích: nhanh đi

Hoàng đế chiến chiến nguy nguy, vươn ra một cái chân, từ từ dò vào liễu trong bóng tối. Rốt cục, kia chỉ chân chứng thực liễu, tiếp xúc đến mặt đất, không có trực tiếp rơi vào Vô Tận Thâm Uyên trong, hoàng đế hơi thở phào nhẹ nhỏm.

Mà đang ở này chỉ chân mang đi vào đồng thời, bên trong trong bóng tối, sáng lên hai giờ sâu kín bích hỏa

Hoàng đế bị làm cho sợ đến cả người tóc gáy đứng đấy: có quái vật

Kia hai giờ bích hỏa, rõ ràng chính là cự thú hai con mắt, hơn nữa còn đang không ngừng địa nhích tới gần trong, hoàng đế xoay người sẽ phải chạy trốn, lại bị một cái tay hung hăng địa đẩy mạnh đi.

Hắn bị làm cho sợ đến điên cuồng kêu to, nhưng là bóng tối nhưng dần dần tản đi, kia hai giờ bích hỏa từ từ sáng ngời, rồi sau đó vừa tùy theo xuất hiện càng nhiều là bích hỏa, hắn mới nhìn rõ ràng, thì ra là đây chẳng qua là một chiếc chén nhỏ hư không huyền phù ngọn đèn, bị một loại lực lượng thần bí chống đở, hư không huyền phù, từ bóng tối chỗ sâu nhất bay ra, ở trước mặt mọi người xếp thành liễu một loạt.

Một ít đứng hàng ngọn đèn tựa hồ đốt bóng tối, cửa đá sau đích trong không gian, hiện ra quang mang nhàn nhạt, cả không gian sáng ngời.

So với lúc trước gang lối đi chật chội, nơi này rộng lớn có thể nói xa xỉ.

Cho dù là trên vách động năm tháng dấu vết loang lổ có thể thấy được, cũng như cũ có thể phân biệt ra được, đây là một ngồi hồi lâu đột nhiên, nửa ngoại lực tạo thành huyệt động.

Huyệt động chiều cao một trăm năm mươi trượng, quảng ngàn trượng, coi như là trên mặt đất, cũng là một ngọn làm người ta sợ hãi than cự động.

Mà khi trong huyệt động sáng ngời sau khi thức dậy, một cổ lớn lực lượng chậm rãi mà đến. Loại lực lượng này để cho Hồng Vũ có một loại cảm giác: anh hùng tuổi xế chiều, tuổi già chí chưa già.

Phảng phất là một vị tuyệt thế cường giả, đã đến tuổi già, mặc dù như cũ có khổng lồ lực lượng, nhưng là bởi vì các loại nguyên nhân, hành động chậm chạp.

Đứng ở bên cạnh hắn Hồng Thân cùng Hồng Dần hơi khẽ cau mày, cũng có chút khó có thể hiểu, tại sao phải có loại này cổ quái hơi thở.

Trong huyệt động quang mang như cũ không tính là sáng ngời, đại khái thấy rõ huyệt động kích thước, nhưng là huyệt động trên mặt đất, như cũ một mảnh bóng tối.

Dời đổi theo thời gian, tia sáng càng thêm sáng ngời.

Hồng Dần run lên trong tay xiềng xích, thúc giục Hoa Lang hoàng đế: đi mau

Hoàng đế mới vừa rồi hù dọa gần chết, lúc này lại càng rất bất đắc dĩ từ từ tiến lên. Khi hắn phía sau, Hồng Dần cùng Hồng Thân chừng bảo vệ Hồng Vũ, cũng cùng nhau đi vào.

Bọn họ cũng không có đi bao xa tựu ngừng lại, lần này Hồng Dần không có đi trách cứ Hoa Lang hoàng đế, bởi vì bốn người cũng thấy được, khi hắn cửa phía trước cách đó không xa, có một con thật sâu đại địa vết thương

Chính là cái khe Hồng Vũ ra mắt không ít, một chút các cường giả một kích toàn lực, thường thường là có thể đem đại địa xé rách. Mà dưới tay hắn lại càng có đại địa Quỳ Ngưu,

một hậu thổ sụp đổ là có thể chế tạo một đạo đại địa vết rách. Nhưng là trước đó, Hồng Vũ chưa từng có quá lớn địa vết thương cảm giác như vậy.

Nhưng là trước mắt này một đạo khổng lồ cái khe, cơ hồ xỏ xuyên qua liễu cả hầm ngầm, hơn nữa làm cho người ta một loại đập vào mắt Kinh Tâm cảm giác, làm cho người ta cảm giác này một đạo vết thương, vĩnh viễn cũng không có thể khép lại.

Bốn người đứng ở nơi này đạo vết thương bên cạnh, Hồng Vũ đã có thể khẳng định, lúc trước những thứ kia cảm giác cổ quái toàn bộ đến từ chính phía dưới này.

Nhiều tia quang mang từ vết thương chỗ sâu phát ra, dần dần sáng ngời sau, mọi người rốt cục có thể thấy rõ ràng phía dưới rốt cuộc cất dấu cái gì. Bao gồm Hồng Vũ ở bên trong, bốn người tất cả đều trợn mắt hốc mồm.

Cái kia khổng lồ đại địa vết thương dưới, là một cụ khổng lồ thi thể, trường gần ngàn trượng, quanh thân hiện đầy lân phiến, tựa như sắt cứng đổ bê-tông mà thành. Đỉnh đầu cao chót vót, cái đuôi lớn có lực, bốn trảo tráng kiện, vững vàng khấu trừ dưới thân thể tại hạ trên tảng đá. Một ít song khổng lồ ánh mắt thẳng nhìn chằm chằm, đem một vạn năm trước là không cam cùng quật cường đọng lại ở trong hai mắt.

Hồng Vũ hít sâu một hơi: đây là một đầu Long

Thần Long truyền lưu cho Hồng Vũ Thượng Nhất Thế cùng cả đời này trong truyền thuyết. Tân triều cùng hiện tại Đại Hạ có chứa nhiều là không cùng, nhưng là có một chút vô cùng tương tự, đó chính là mọi người cũng lấy Long tử tôn tự cho mình là.

Hồng Vũ trăm triệu không nghĩ tới, thế nhưng ở chỗ này thấy một con rồng thi thể.

Không tệ, đích xác là thi thể, ngàn trượng Cự Long trên người hiện đầy từng đạo dữ tợn vết thương. Nó Long Lân, mỗi một tấm đều có một đầu voi lớn như vậy, dầy cộm nặng nề vô cùng, nói vậy coi như là cõi đời này tốt nhất khí sư chế tạo

huyền Binh khôi giáp, lực phòng ngự cũng so ra kém một mảnh Long Lân.

Mà một ít từng đạo đập vào mắt Kinh Tâm vết thương, xé nát liễu Long Lân, đối với Thần Long tạo thành liễu thương tổn cực lớn.

Hồng Vũ sơ lược liếc mắt nhìn, cả con Thần Long trên người, ước chừng ít cũng trăm đạo vết thương, hắn là một vị chiến sĩ, lực chiến mà chết Hồng Vũ từ những thứ kia vết thương trong, thậm chí có thể tưởng tượng ra, như vậy một vị cao nhất tồn tại, gặp được cơ hồ ngang hàng đối thủ, ở trên chín tầng trời tận trời trong, giá lôi đình gió lốc, một phen khổ chiến, giết thiên địa biến sắc. Rất có thể hắn biết rõ không địch lại, nhưng như cũ khẳng khái xuất chiến, bị thua có thể là vận mệnh an bài, nhưng là đạo này đại địa vết thương, đối với hắn mà nói, lại không phải chết có ý nghĩa.

Hồng Thân một tiếng cảm thán: cho dù là đã qua vạn năm, như vậy một con rồng thi như cũ để cho ta có một loại lễ bái vọng động…

Này không riêng gì bởi vì dân tộc tín ngưỡng, hơn bởi vì đứng ở chỗ này hơn có thể cảm nhận được Thần Long khổng lồ kia lực lượng, chết đi vài ngàn năm, như cũ có thể làm cho Nhị Phẩm Khai Thần cảnh giới cường giả thần phục

Hồng Vũ ánh mắt thủy chung, nhưng thủy chung vẻ lo lắng, hắn quét mắt cả con rồng thi cùng đại địa vết thương, chỉ chốc lát sau quay đầu, trong thanh âm mang theo vô cùng lạnh lẻo hỏi Hoa Lang hoàng đế: đây là ngươi cửa tổ tiên làm xuống a?

Hoa Lang hoàng đế một run run, lại bắt đầu giả bộ ngu: a? Thượng sứ ngươi nói cái gì?

Hồng Vũ dử tợn: xem ra lúc trước dạy dỗ, còn không có để có đầy đủ kính sợ

Hoa Lang hoàng đế một run run cuống quít tránh né: đừng, khác ta nói, ta tất cả đều nói

Hồng Thân cùng Hồng Dần nữa nhìn kỹ lại, Long thi mỗi một đạo trong vết thương, cũng vây quanh một quả mai đen

nhánh cái dùi, những thứ kia cái dùi chừng dài hơn một trượng, trên của hắn hắc khí lượn lờ, cẩn thận dùng Linh Giác đi cảm thụ, sẽ phát hiện vật kia tản ra một loại làm cho người ta rất không cảm giác thoải mái.

Hồng Vũ lúc trước cảm nhận được này trong hoàng cung, thủy chung tràn ngập một loại lớn nhưng thống khổ lực lượng, lớn không nghi ngờ chút nào đến từ Long thi, mà thống khổ tắc lai từ này chút ít đen nhánh cái dùi.

Hai người cũng đã là võ đạo cường giả, nhìn kỹ lập tức phát hiện, những thứ kia cái dùi mặt ngoài, điêu khắc lần lượt từng cái một thống khổ mặt người không, không phải là điêu khắc, mà là đọng lại ở phía trên

Chính là những thứ này âm độc tà ác cái dùi, đem một ít cổ cổ thống khổ lực lượng rót vào Long thi trong.

Không chỉ có như thế, cả con đại địa vết thương chung quanh, cũng có từng đạo màu đen kim khí ti quấn quanh, Hồng Vũ lúc trước cảm giác vết thương này không cách nào khép lại, cũng là bởi vì những thứ này kim khí ti.

Kim khí ti tính chất cùng những thứ kia cái dùi giống nhau, cũng tát phát ra thống khổ năng lượng.

Hồng Vũ thậm chí có một loại cảm giác: chính là chỗ này chút ít kim khí ti, tạo ra nầy đại địa vết thương, nếu không nghe lời nầy vết thương đã sớm khép lại liễu.

Mà hắn mới vừa rồi, có một lần phát động liễu vừa xem hiểu ngay kỹ năng, không ngoài sở liệu nhìn đến, cả trong động đất, bố trí một ngọn khổng lồ trận pháp. Trận pháp vô cùng ác độc, lấy Long thi làm trung tâm, dùng những thứ kia cái dùi vây khốn liễu Thần Long thể ác bên trong một cổ lực lượng Long Hồn.

Dùng những thứ kia kim loại đen ti xé rách đại địa, từ đại địa phía dưới, rút đi một cái địa mạch lực lượng, cùng Thần Long Long Hồn lực lượng hội tụ ở chung một chỗ, hỗn hợp thành một loại tương tự với long mạch lực lượng, theo một ít con gang đúc kim loại lối đi, chuyển vận đi tới,

Hoa Lang hoàng đế mỗi ngày buổi tối người nào ở đây cái giường lớn thượng, cũng là thụ lấy loại này ngụy long mạch lực lượng tẩm bổ

Hồng Vũ lúc trước cũng có chút kỳ quái, Hoa Lang loại này cằn cỗi địa phương, rất khó tìm đến có thể dựng dục ra long mạch phúc địa. Rồi biến mất có long mạch, một vương triều nếu như không có long mạch, có lẽ có thể tồn tại nhất thời, nhưng là tuyệt đối không thể nào lâu dài.

Thì ra là Hoa Lang Quốc tổ tiên, là dựa vào loại thủ đoạn này duy trì vương thất đứng vững vàng không ngã

Hoa Lang hoàng đế chiến chiến nguy nguy đem chuyện nói, hắn biết đến quả thật không nhiều lắm, dù sao năm tháng quá mức rất xa, nhưng là cũng có thể để cho mọi người nghe rõ.

Năm đó, một đầu Thần Long ở Hoa Lang cảnh nội rơi xuống, hoàng đế tổ tiên chính là địa phương đại tộc, cấu kết liễu một gã từ sông tang chạy nạn mà đến tà ác Trận sư, lợi dụng chết oan hài đồng oán linh bố trí trận pháp, vây khốn Thần Long Long Hồn.

Sau đó có tìm một chỗ địa mạch, xé rách đại địa, trộm lấy địa mạch lực lượng.

Cả quá trình kéo dài thời gian rất dài, bởi vì ít nhất cần mấy vạn hài đồng oán linh, mới có thể có hội tụ ra loại thống khổ này lực lượng, đem Long Hồn vây khốn. Hoa Lang nhân khẩu thưa thớt, hoàng đế tổ tiên một mặt bố trí trận pháp, một mặt mượn trận pháp chi giúp, chinh phục Hoa Lang, rốt cục khi hắn tổ tiên thống nhất Hoa Lang sáu mươi năm sau, đem chỗ ngồi này nham hiểm đại trận hoàn thành

Rồi sau đó liền kiến tạo liễu chỗ ngồi này dưới đất lao tù, đem Long Hồn cùng Long thi, hoàn toàn nhốt ở chỗ này. Thần Long mặc dù đã tử vong, nhưng là Long Hồn còn đang, nếu như không phải là Hồng Vũ đám người thần xui quỷ khiến xông tới, Long Hồn sẽ phải vĩnh viễn thừa nhận loại thống khổ này, cho đến lực lượng của nó hoàn toàn bị nghiền ép sạch sẻ, từ trên đời tiêu tán…

Hồng Thân cùng Hồng Dần sau khi nghe xong, tức giận râu tóc đều dựng, Hồng Dần không chút lưu tình cầm lên xiềng xích đem Hoa Lang hoàng đế hung hăng quất vào trên mặt đất

Thình thịch Hoa Lang hoàng đế hét thảm một tiếng toàn thân xương toái một nửa

Thần Long là cả Đại Hạ dân tộc tín ngưỡng, này đầu Thần Long lại càng một gã bất khuất chiến sĩ bất luận là sinh là chết, hắn cũng hẳn là nhận được tôn trọng, mà không phải giống như như bây giờ, đem vô cùng vô tận thống khổ gia tăng cho hắn, chỉ vì liễu mưu cầu bản thân tư lợi

Hồng Thân mặt âm trầm, khoát tay võ khí quang mang chớp thước, một quả mai màu đen cái dùi từ Long thi trong bay ra, Hồng Thân sẽ phải điều khiển cái dùi triều Hoa Lang hoàng đế đâm tới

Đạo thứ nhất cái dùi rơi xuống, Hoa Lang hoàng đế lập tức bị một cổ chết màu đen khí thể quấn quanh, trên mặt của hắn nhất thời hiện ra một cổ vô cùng thần sắc thống khổ. Những thứ kia oán linh lực lượng thẩm thấu vào thân thể của hắn ác bên trong, so sánh dưới, lúc trước bàn ủi, bị ném gãy một nửa xương, không đáng kể chút nào. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Loè loẹt (thượng)

Hồng Thân còn muốn tiếp tục, Hồng Vũ giơ tay lên ngăn cản hắn: Vậy là đủ rồi, dù sao không phải là thân thủ của hắn nghiệp chướng.

Một cây oán niệm chi trùy, đã như thế thống khổ, đầu kia khổng lồ Long thi trên, có ít nhất mấy ngàn chỉ, có thể nghĩ Long Hồn nhận chịu cở nào khổng lồ thống khổ!

Lực lượng của hắn, vốn là lớn, ngay ngắn hơi thở, lại bị loại thống khổ này xâm nhuộm, làm cho người ta cảm giác được rất không được tự nhiên.

Hoa Lang hoàng đế tổ tiên mặc dù bố trí loại này âm độc trận pháp, nhưng là Hoa Lang thủy chung không phải là có thể ra đời Chân Long đất, qua nhiều năm như vậy, Hoa Lang Quốc thủy chung nhỏ yếu không chịu nổi, khắp nơi bị người khi dễ. Mà cũng là bởi vì ngụy long mạch số mệnh chưa đầy, Hoa Lang Quốc mới có thể dần dần biến thành một đóa hoa tuyệt thế!

Hồng Thân đem tất cả oán niệm chi trùy trừ đi, Hồng Dần cũng đem những thứ kia màu đen kim khí ti toàn bộ chặt đứt.

Ba người trong tai, phảng phất nghe được đại địa dưới, truyền đến một tiếng như trút được gánh nặng than thở thanh âm, rồi sau đó, Long thi không có chút nào dấu hiệu bắt đầu nứt vỡ, ngàn vạn năm năm tháng dưới, Long thi bên trong còn sót lại lực lượng đã sớm hao hết.

Nứt vỡ hết sức hoàn toàn, Long thi ở một mảnh sàn sạt trong tiếng, biến thành một mảnh màu đen phấn vụn…

Rồi sau đó, từ nơi này chút ít phấn vụn trong, truyền đến một tiếng mặc dù suy yếu, nhưng như cũ cao ngạo rồng ngâm thanh âm, một cái hư ảo Long ảnh chậm rãi dâng lên.

Nó hết sức yếu ớt, đầu kia Long thi, dài đến ngàn trượng, nhưng là nầy Long Hồn hôm nay chỉ có dài hơn một trượng ngắn —— nếu như Hồng Vũ không đến, có thể có nữa mấy

thập niên, Long Hồn sẽ hoàn toàn tiêu tán, mà Hoa Lang nầy ngụy long mạch, cũng là hoàn toàn đoạn tuyệt.

Long Hồn tại trong hư không bay múa một phen, lộ ra vẻ có chút mờ mịt. Bị vây mấy ngàn năm, bỗng nhiên thoát khốn, nó đã không biết mình hẳn là đi nơi nào. Vốn là Long Hồn hẳn là trở về chỗ, lấy nó hiện tại lực lượng căn bản không thể quay về.

Hồng Vũ âm thầm thở dài, sinh ra một chút cũng không có hạn đồng tình. Cùng lúc đó khi hắn trong cơ thể, Sa Di Pháp Tướng chậm rãi ngẩng đầu lên, nguyên Bổn Nhất thẳng tạo thành chữ thập hai tay mở ra, hướng liễu giữa không trung Long Hồn.

Một Đạo Thần bí nhân quả liên tiếp ở Sa Di Pháp Tướng cùng Long Hồn trong lúc, Long Hồn ngơ ngác một chút, rồi sau đó phảng phất buông xuống cái gì bao quần áo, dễ dàng vô cùng hướng Hồng Vũ bay tới.

Hồng Thân cùng Hồng Dần thất kinh, đang muốn ngăn trở Long Hồn đã nhẹ vô cùng chui vào Hồng Vũ bên trong thân thể.

Hai người há hốc mồm.

Sa Di Pháp Tướng ngồi trước, bò lổm ngổm một cái còn nhỏ Thần Long. Ở Phật quang tắm rửa dưới, tiểu Long an tường, vù vù Đại Thụy, mấy ngàn năm thống khổ đang theo hắn trên người chậm rãi biến mất… Hồng Vũ không nhịn được khẽ mỉm cười. Đi thôi.

Hắn xoay người đi, Hồng Dần cùng cùng Hồng Thân theo ở phía sau, Hồng Dần hung hăng kéo xiềng xích, giống như tha một cái chó chết giống nhau kéo Hoa Lang hoàng đế, trên mặt đất lưu lại một đạo nồng đậm vết máu.

Đại địa vết thương trong, bỗng nhiên nhô ra một cổ ngọn lửa, ngay sau đó nham tương ầm ầm ra, đại địa vết thương nhanh chóng biến thành một cái biển lửa.

Đi mau!

Hồng Vũ đám người vội vàng hướng ra ngoài chạy đi, nhưng là nham tương cũng không có tràn lan, mà là tu bổ liễu đại địa vết thương sau, đem trọn hầm ngầm dần dần rót đầy, rồi sau đó tựu làm lạnh liễu.

Hồng Vũ bốn người chạy trốn tới liễu phía ngoài trong thông đạo, mơ hồ hiểu một chút cái gì. Nhưng vào lúc này, từ từ làm lạnh nham tương trong, bỗng nhiên toát ra một đóa tiên diễm màu đỏ hỏa liên, hỏa liên tung bay mà đến, chậm rãi đến Hồng Vũ trước mặt, rồi sau đó hào quang tỏa sáng, đưa cùng Hồng Dần, Hồng Thân hai người toàn bộ bao vây ở tia sáng trong.

Từng đạo hình cung hồng sắc quang mang hiện lên, biến hóa hàng vạn hàng nghìn. Duy chỉ có đem Hoa Lang hoàng đế bài xích ở phía ngoài.

Làm những thứ kia tia sáng từ từ biến mất, ba người liếc nhìn nhau, Hồng Dần khó có thể tin nói: Ta, ta đã là Tam Phẩm Hiển Thánh hậu kỳ liễu!

Hồng Thân cũng rất có chút kích động: Cảnh giới của ta củng cố liễu, chỉ kém một chút sẽ phải đạt tới Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ!

Thiếu gia còn ngươi? Hai người cùng nhau ân cần hỏi thăm Hồng Vũ, Hồng Vũ giật giật cánh tay: Ta đã là Lục Phẩm Chân Tôi trung kỳ liễu!

Đây là một lần khổng lồ tăng lên!

Lục Phẩm Chân Tôi là võ đạo tu hành trong lần thứ hai cường hóa thân thể, lần đầu tiên chính là Bát Phẩm Thân Cương. Đến Lục Phẩm Chân Tôi, rèn luyện tự thân đồng thời, sẽ không ngừng cường hóa tánh mạng của mình lực, giai đoạn này sức sống tràn trề, có thể đem Thất Phẩm Hồn Tinh trong quá trình tu luyện, đối với thân thể cùng linh hồn lưu lại một chút ám thương toàn bộ chữa trị.

Từ Cửu Phẩm Dũng Tuyền đến Lục Phẩm Chân Tôi, có thể nói cũng là tại vì Ngũ Phẩm Nguyên Định làm chuẩn bị, có lao cố trụ cột, mới có thể ở Ngũ Phẩm Nguyên Định thời điểm, đản sinh ra võ đạo Đồ Đằng.

Mà Hồng Vũ mới vừa rồi phát hiện, một ít đóa hỏa liên, chính là địa mạch trong tinh túy, dùng để rèn luyện tự thân vô cùng thích hợp, không chỉ có như thế, Hồng Vũ linh hồn cũng được ích lợi không nhỏ, hắn đại khái thử hạ xuống, hôm nay Linh Giác phạm vi, đã từ ba mươi trượng mở rộng đến sáu mươi trượng!

Trong động đất, nham tương biển lửa hoàn toàn làm lạnh, đem một ít đoạn tràn đầy thống khổ lịch sử hoàn toàn mai một.

Hồng Vũ ba người mang theo Hoa Lang hoàng đế trở lại trên mặt đất, Hồng Dần nhìn cũng không nghĩ nhìn lại hoàng đế, tiện tay ném ra ngoài, sống hay chết hắn đều lười phải đi quản.

Ba người cũng cần mau sớm tiêu hóa cảnh giới tăng lên mang đến chỗ tốt, cho nên Hồng Thân cùng Hồng Dần cáo lỗi rời đi, Hồng Vũ mình ở trong phòng ngồi xuống tu hành.

Chia ra vận chuyển 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 cùng 《 Mật Nghiên Kinh 》 sau, Hồng Vũ cảm giác được mình bị địa mạch lực tăng lên cảnh giới đã vô cùng vững chắc, không có rơi xuống có thể liễu. Hắn nâng quai hàm bắt đầu suy tư, có biện pháp gì hay không, đem Hoa Lang hoàng đế tổ tiên linh hồn từ rượu dưới suối vàng bắt được, cũng làm cho dùng cái loại nầy ác độc oán linh chi trùy nhốt, để cho bọn họ cũng nếm thử linh hồn bị bị hành hạ, cho đến hao hết cuối cùng một tia linh hồn lực thống khổ!

Hồng nhị thiếu luôn luôn có cừu oán báo thù, có oán oán trách, tối nay tức giận chi hỏa đã bị vén lên, phải có người tới thừa nhận. Nhưng là hiện tại hoàng đế mặc dù cũng có sai, dù sao không phải là tội khôi họa thủ, đem tất cả báo ứng cũng gia tăng khi hắn trên người, Hồng Vũ cảm thấy chưa đủ lanh lẹ. Nhất định phải thủ phạm cho phải.

Bất quá linh hồn lĩnh vực thậm chí tỷ võ nói còn muốn tối tăm khó khăn, có lẽ phải đợi hắn đạt tới Nhất Phẩm Hợp Chân cảnh giới, mới có tư cách giao thiệp với. Nhưng là Hồng Vũ không nóng nảy, khoản này sổ sách hắn nhớ kỹ liễu, sau này có cơ hội lời nói, nhất định tốt ngay cả vốn lẫn lời tất cả đều thu hồi lại!

Bị vây đối với quốc gia này từ đầu tới đuôi, từ trên xuống dưới, từ cổ chí kim hoàn toàn chán ghét, Hồng Vũ ngày thứ hai liền quyết định rời đi.

Hắn vơ vét Hoa Lang hoàng thất bảo khố, cướp sạch không còn. Sau đó lại đang Nhĩ Thủ Thành trong, chọn lựa mấy lớn nhất thế gia, giống như trước cướp sạch không còn, lúc này mới mang theo của mình hoang thú kỵ binh đoàn, đem Hoa Lang hoàng đế cùng với hắn mấy hoàng tử, tất cả đều ném vào tù xa trong, mang theo bọn họ rời đi Nhĩ Thủ Thành, đi tây bước đi.

Vị này ác ma vừa đi, cả Nhĩ Thủ Thành từ trên xuống dưới, cùng nhau thở phào nhẹ nhõm, bất kể lần này giao ra liễu cở nào khổng lồ thật nhiều, cuối cùng là đem một vị kia cho đưa đi, sau này có thể quá trở về diễu võ dương oai cuộc sống, không cần cả ngày giả bộ cháu —— ánh mắt thiển cận Giả không ngoài như thế.

Về phần tạm thời không có hoàng đế, đối với bọn họ mà nói cũng không phải là vấn đề gì, cùng lắm thì từ hoàng thất chi thứ trong huyết mạch chọn lựa một đi lên ngôi vị hoàng đế đã đi.

Hắn nãi nãi, thật đã nghiền! Hồng Dần sải bước mà đi, vỗ bộ ngực sảng khoái vô cùng: Từ đám khốn kiếp kia khiến cho xem ra chúng ta Đại Hạ diễu võ dương oai, này miệng ác khí vẫn nghẹn đến hiện tại!

Mặc dù đã là Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ, phải chú ý cao thủ phong độ, bất quá Hồng Dần thật sự không nhịn được.

Mọi người nghe vậy, cũng không khỏi cười.

Lần này chẳng những hung hăng đánh Hoa Lang Quốc mặt, để cho trong triều những thứ kia phiến âm phong chút Quỷ Hỏa người không lời nào để nói, là trọng yếu hơn dạ, mọi người tất cả đều kiếm được đầy bồn đầy bát

Hồng Vũ rất rõ ràng nước quá trong ắt không có cá đạo lý, lúc trước càn quét những thứ kia Hoa Lang Đại Thành, sau đó Nhĩ Thủ Thành, hắn cũng cho phép, thậm chí nói là phóng túng bộ hạ cướp bóc nhà giàu

Coi như là Trang Trạch những thứ này Minh đạo tử sĩ, đối với tiền tài không có gì khái niệm, cũng tất cả đều lấy được không ít chỗ tốt.

Dĩ nhiên thu hoạch lớn nhất hay là Hồng Vũ. Hắn lâm hạnh lúc trước đặc biệt từ Phương Lưu Vân nơi đó lấy được không gian Thiết giác đã nhét mãn đương đương, phía sau còn có đại địa Quỳ Ngưu trên lưng chở đầy tài vật…

Hoa Lang Quốc sản xuất thưa thớt, nhưng là bọn họ mặt đông chính là Thần Lưu Hải, biển rộng trên sản xuất một chút quý trọng tư chất nguyên, chính là Đại Hạ thiếu hụt ít. Hơn nữa Hoa Lang cùng Hà Tang trong lúc đứt quãng mua bán lui tới, Hoa Lang Quốc những năm này tích lũy, trên thực tế cũng không coi là ít, tất cả đều bị Hồng Vũ tịch quyển không còn, có thể nghĩ thu hoạch của hắn bực nào khổng lồ.

Nơi này, đi ra ngoài vàng bạc châu báu ở ngoài, còn có đại lượng trân quý tài liệu, nói vậy sau khi trở về, Phương Lưu Vân cùng Tôn Bán Sơn sẽ vì làm sao chia cắt những thứ này tang vật vung tay.

Tới trên đường, còn có thể thỉnh thoảng có người nhảy ra, mang theo ít đến thương cảm binh sĩ muốn ngăn trở Hồng Vũ hạ xuống, trên đường trở về tựu hoàn toàn không có loại này con ruồi liễu.

Hoang thú kỵ binh đoàn chiến tích, đã tại cả Hoa Lang truyền ra, cho dù là bọn họ không chịu tin tưởng, nhưng là sự thật bày ở trước mắt.

Lần này, Hồng Vũ không có nơi loạn đi dạo thẳng tắp trở lại Hàn Sương Quan. Như vậy gia tốc hành quân, hoang thú kì binh cửa không có cảm giác gì, nhưng là Hoa Lang hoàng đế một nhà nhưng là chịu khổ liễu. Tù xa dĩ nhiên không có gì thư thích tính có thể nói, những thứ kia bị buộc kéo tù xa ma lang lại càng một bụng không tình nguyện, lôi kéo tù xa một đường chạy như điên, càng gia tăng liễu xóc nảy, dọc theo con đường này, hoàng đế một nhà xương thiếu chút nữa cũng bị điên tản mát.

Đến Hàn Sương Quan, Dư Thành Tế thấy Hoa Lang hoàng đế, Hoa Lang Quốc ngọc tỷ, long bào chờ đồ, bị làm cho sợ đến một run run, mặc dù hắn biết Vũ thiếu gia nhất định đại thắng mà về, nhưng là đây cũng quá hung tàn đi, hoàn toàn không có cho Hoa Lang Quốc chừa chút mặt mũi ý tứ

Hồng Vũ ở Hàn Sương Quan bên trong dàn xếp xuống tới, quan tâm Hà Tang hướng đi: Hà Tang quốc có cái gì dị động sao?

Dư Thành Tế đàng hoàng trả lời: Bọn họ cũng là thử dò xét liễu mấy lần, bất quá mỗi một lần xuất động binh lực cũng không nhiều, kết quả cũng bị chúng ta đón đầu thống kích, sau lại chắc là thiếu gia ngài chiến tích truyền đi qua, Hà Tang lập tức đàng hoàng liễu.

Hồng Vũ sờ lên cằm, có chút ý do vị tẫn nói: Nếu không chúng ta lại đi Hà Tang chuyển một vòng?

Dư Thành Tế một run run: Thiếu gia, ngàn vạn khác! Ngài nếu là đi, vậy thì thật là hai nước khai chiến. Không có triều đình trao quyền, ngài tự tiện khai chiến, đây cũng là trọng tội, coi như là ngài đánh thắng, cũng muốn bị bệ hạ giáng tội.

Vừa Hồng Thân cùng Hồng Dần tất cả cũng cùng nhau gật đầu. Hồng Thân hiển nhiên hiểu rõ hơn Hồng Vũ, thấp giọng nói: Thiếu gia, chúng ta này một chuyến, chỗ tốt cũng mò đủ, đi về trước đi. Hà Tang có thể giữ lại sau này đấu lại. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Loè loẹt (hạ)

Hồng Vũ sâu chấp nhận gật đầu, vừa Dư Thành Tế vẻ mặt cười khổ. Đối với bất kỳ một vị tướng quân mà nói, chiến tranh cũng là tràn đầy nguy hiểm một lần đánh bạc, cho dù là trên thực lực chiếm ác theo tuyệt đối ưu thế, cũng không có tất thắng nắm chặc.

Nhưng là đối với Vũ ít đến nói, hắn ngay cả có tất thắng nắm chặc, ai bảo người ta nắm giữ trong tay cả Thanh Nguyên lịch sử đại lục thượng đẳng một chi thành xây dựng chế độ hoang thú kỵ binh đoàn đâu?

Chiến tranh đối với người ta mà nói, chính là một cái cọc làm ra tiền mua ác bán a Hà Tang bây giờ đối với cho hắn mà nói, chính là một đầu heo tử, trước tiên có thể nuôi, hơn mập một chút thời điểm đấu lại giết.

Bất quá đối với Dư Thành Tế chờ Hàn Sương Quan thủ tướng mà nói, những điều này là do tin tức tốt, ít nhất lần này bọn họ chẳng qua là đi theo hoa nước, là có thể mò đến một thanh công trận liễu.

Hồng Vũ ở Hàn Sương Quan nghỉ tay cả liễu hai ngày, đem Hoa Lang Quốc hoàng đế toàn gia nhét vào quảng trường thượng để cho mọi người cường thế vây xem hạ xuống, sau đó mới trở về Vũ Đô

Mà hắn cố ý chảy ra hai ngày này thời gian, chính là vì để cho tin chiến thắng trước một bước đuổi Vũ Đô.

Từ Hàn Sương Quan đến Vũ Đô, dọc theo con đường này đã dễ dàng vô cùng. Tới lúc còn có chút cố kỵ, này chiến thắng trở về mà về, Hồng Vũ tự nhiên dọc đường thu thập thức ăn ngon rượu ngon, vốn là mỹ nữ đã ở bắt được trong hàng ngũ, nhưng là Trang Hàn một loại nữ binh không thể nhẫn nhịn hắn, cường ngạnh nhúng tay, Hồng Vũ đành phải thôi.

Bọn họ này một chi đội ngũ, hơn một trăm người, kích thước cùng Đại Hạ một loại thương đội không sai biệt lắm.

Tiến vào Hàn Sương Quan sau, Hồng Vũ vừa đặc biệt dặn dò một chút, đem kéo tù xa hoang thú đổi thành liễu chiến mã, cũng là chẳng phải để người chú ý liễu.

Này một ngày, đội ngũ đến một cái trấn nhỏ, trấn kích thước không nhỏ, có hai cái coi như phồn hoa đường phố, Tô Tam an bài người đi tìm kiếm khách sạn, lưu lại mấy người trông chừng tù xa, người còn lại phụng bồi thiếu gia ở trấn miệng trong tửu lâu dùng cơm.

Nhà này tửu lâu có một ngồi hai tầng tiểu lâu, Tô Tam phái người đi tới nhìn một chút, trên lầu chỉ có hai bàn thực khách, hắn tự mình tiến lên lấy chồng thương lượng hạ xuống, nguyện ý giúp bọn họ móc tiền cơm, xin bọn họ đi xuống ăn. Đối phương hớn hở đáp ứng. Cả lầu hai dọn ra, Tô Tam bao hết bãi.

Đi lên dùng cơm còn có một hơn trăm người, chen chúc tại như vậy một tầng, thật sự có chút hẹp hòi. Cũng may Hồng Vũ mặc dù thích sĩ diện, nhưng là lúc này cũng vui vẻ cho cùng bộ hạ đồng cam cộng khổ, hắn trên bàn ngồi Hồng Thân Hồng Dần Trang Hàn, sau đó Tô Tam lại muốn phương nghĩ cách đem Quan Lăng nhét vào.

Đối với thủ hạ thợ săn phe phái cẩn thận sạn.

Hồng Vũ âm thầm cười một tiếng: ơ a, cùng ca ca mão thượng liễu?

Tô Tam có chút khó chịu, lặng lẽ hỏi: Thiếu gia, có muốn hay không ta cửa âm thầm dạy dỗ hắn một chút? Trong đội ngũ cao thủ đông đảo, mặc dù hắn có chút nhìn không thấu loè loẹt thực lực, nhưng là tin tưởng Hồng Thân vị này Nhị Phẩm Khai Thần trấn giữ, không có mở bất bình người.

Hồng Vũ hăng hái mười phần: Đi chung đường nhàm chán, có một ngu bức đụng lên vội tới chúng ta vui vẻ, ngươi đối với người nhà tốt hơn một chút

Tô Tam:…

Tối hôm đó, Liệt Mã rất không thoải mái, bởi vì nó cảm giác, cảm thấy có người ở nhìn mình chằm chằm nhìn. Liệt Mã có đôi khi là rất xấu hổ, nói ví dụ mỗi ngày buổi tối cũng

là nó chiếm lấy chuồng ngựa, một mã đứng hàng liền thời điểm. Lúc này bị chăm chú nhìn, kháng hàng không có chút nào huyền niệm táo bón liễu. Cho nên ngày thứ hai, Liệt Mã sáng sớm cũng không sao tốt tính tình.

Hồng Vũ biết loè loẹt âm thầm có Linh Giác nhìn trộm ngựa của mình, hắn cũng nhìn ra đầu bóng phấn mẫn là một tự người, dĩ nhiên sẽ không đi trộm mã, hiển nhiên hắn là muốn biết hiểu, Liệt Mã rốt cuộc là thứ gì như vậy chiến mã, rất khó làm cho người ta không nghi ngờ nó là một đầu hoang thú ngụy trang.

Buổi sáng lên đường, Liệt Mã không dám ở Hồng Vũ trước mặt đùa bỡn tính tình, như cũ đàng hoàng, nó lúc này cũng rất thống khổ, tại sao mình thì không thể giống như một nhóm bình thường mã giống nhau, theo ăn theo kéo đâu? Quả nhiên là có lực lượng cường đại cùng trí khôn sau, sẽ không biện pháp qua nữa bình thường mã sinh sống a.

Cho nên mã trung cường giả phiền muộn liễu.

Loè loẹt hiển nhiên là một ý chí kiên định người, từ nơi nào ngã nhào nhất định phải từ nơi nào nằm úp sấp. Cho nên hắn kiên nhẫn mỗi ngày buổi tối cũng dùng Linh Giác tới nhìn trộm Liệt Mã, muốn chuẩn bị hiểu nó trên người bí mật. Này trực tiếp đưa đến Liệt Mã gần đây trong khoảng thời gian này cuộc sống làm việc và nghỉ ngơi rất không quy luật, nó nghiêm trọng táo bón liễu…

Gần đây trong đội ngũ người người cũng có thể cảm giác được Liệt Mã rất táo bạo, duy chỉ có Hồng Vũ không có kháng hàng cũng có biết điều thời điểm, nó bị Hồng Vũ thu thập phục phục thiếp thiếp, nơi nào còn dám ở trước mặt hắn ra vẻ một chút bất mãn?

Loè loẹt ở phía sau đi theo chừng mấy ngày, đội ngũ dần dần nhích tới gần Vũ Đô, này một ngày rốt cục muốn đi vào một mảnh vùng núi. Trong núi rất khó tìm đến thành trấn nghỉ ngơi, cũng chỉ có thể cắm trại.

Mặc dù nói này một mảnh vùng núi cũng không thuộc về hoang thú lãnh địa, nhưng là một mình một người không cầm

quyền ngoài cắm trại cũng rất nguy hiểm. Loè loẹt thật theo chân bọn họ mão thượng liễu, Hồng Vũ đội ngũ cắm trại, hắn cũng là đi theo ở cách đó không xa tìm Tiểu Thổ sườn núi, ghim lên lều. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Khoe của (thượng)

Tô Tam thu xếp tìm người mang nước cách làm, phát lên đống lửa.

Bên kia loè loẹt tựu cười. Hắn thản nhiên lấy ra một con không biết dùng cái gì da thú chế thành túi, từ bên trong đổ ra một quả quyền đầu lớn nhỏ xích hồng sắc tinh thạch, tinh thạch tản mát ra kinh người nhiệt lượng, thậm chí vượt qua ngọn lửa loè loẹt đem một cái nhỏ oa treo ngược ở phía trên, rất nhanh bên trong nước tựu sùng sục sùng sục đốt lên liễu.

Hắn ở một chút bánh mì cùng thịt khô, ổi liễu một bầu rượu, sau đó vui thích vừa ăn bên uống, thỉnh thoảng triều Hồng Vũ bên này liếc mắt nhìn, trong ánh mắt tràn đầy cũng là huyền diệu.

Chờ đến trời tối, hắn dùng kia chỉ da thú miệng túi đem xích hồng sắc tinh thạch thu lại, lại từ trong ngực lấy ra tới một con ngón cái lớn nhỏ Dạ Minh Châu, giơ chui vào lều. Vào lều lúc trước, vẫn như cũ là cố ý đem trong tay Dạ Minh Châu triều Hồng Vũ bên này quơ quơ.

Hồng Vũ ngạc nhiên: lại khoe của, thật là quá nông cạn liễu

Kia xích hồng sắc tinh thạch, chính là tam phẩm hoang thú sa mạc hỏa tích não tinh, so với bình thường ngọn lửa còn muốn nóng bỏng, bất quá loại này cấp bậc chính là tài liệu, trân quý vô cùng, giống như loè loẹt như vậy trực tiếp làm thành ngọn lửa tới dùng, nhất định sẽ bị vô số Trận sư cùng khí Sư đại học mắng phá sản.

Kia Dạ Minh Châu cũng không cần nói, một loại có thể có đậu tương lớn nhỏ sẽ sai lầm rồi, ngón cái đại Tiểu Chân chính là hết sức khó được, chẳng qua là này một viên Dạ Minh Châu, tựu giá trị mười vạn lượng bạc, mà viên này sa mạc hỏa tích não tinh, ít nhất cũng phải hai mươi vạn hai

Quan trọng là nhất, này hai loại đồ cũng có giới vô thành phố, có thể cho tới bọn họ, tuyệt đối là một loại thân phận tượng trưng.

Buổi tối loè loẹt ngủ rất say sưa ngọt, hắn cuối cùng là tìm về liễu mặt mũi, nghĩ đến mình thân phận thật sự, cùng đám này phàm tục thế giới người so đo, hắn đã cảm thấy mình hạ mình liễu. Nhưng là tính cách của hắn như thế, đã mất mặt mũi không muốn biện pháp tìm trở về, buổi tối nhất định sẽ mất ngủ.

Nhưng là hắn còn chưa ngủ rất, phía ngoài tựu truyền đến một trận tiếng ồn ào: đến, ban đêm hay là rất lạnh, mỗi người một khối, loại vật này, cũng chính là dùng để ấm áp tay mà thôi, phái không hơn cái gì trọng dụng tràng.

Là cái kia ghê tởm người thanh âm, loè loẹt đang muốn cười lạnh, nhưng cảm thấy một cổ rõ ràng năng lượng ba động, hết sức quen thuộc

Hắn đem lều kéo ra một giác ra bên ngoài vừa nhìn, Hồng Vũ đang phân phát một loại xích hồng sắc tinh thạch, mỗi một đồng đều có quyền đầu lớn nhỏ, ở bên cạnh hắn đống liễu một đống lớn.

Dưới tay hắn hơn một trăm người phách thành một loạt, lần lượt nhận lấy. Hồng Vũ trên tay một đại điệp Nham Mô da thú, hắn cầm lấy một tờ Nham Mô da thú, thật nhanh bao trùm một khối tinh thạch, nhét vào một người trong tay, sau đó hô một tiếng: người

Kia xích hồng sắc tinh thạch, chính là hắn mới vừa rồi khoe khoang sa mạc hỏa tích não tinh một ít đống lớn trong mỗi một đồng, đều không cần hắn cái kia một khối nhỏ, thậm chí hắn còn từ một ít đống não tinh nhất dưới đáy, mơ hồ thấy được mấy viên đầu người lớn nhỏ

Não tinh lớn nhỏ trực tiếp quyết định hoang thú thực lực, quyền đầu lớn nhỏ đã là sa mạc hỏa tích trong cường giả, mà đầu người lớn nhỏ, nhất định là sa mạc hỏa tích trong vương giả

Mà Nham Mô loại này hoang thú cấp bậc không cao, chỉ có bát phẩm, nhưng là bọn họ thất cũng là một loại trân quý tài liệu, nhịn mài, cách nhiệt, có hết sức tốt đẹp chính là võ khí truyền tính năng. Sa mạc hỏa tích não tinh nhiệt độ rất cao, dễ dàng là có thể đem một người đốt thành tro bụi, bất quá Nham Mô da thú lại có thể ngăn cách loại này nhiệt lượng, hơn nữa có thể giữ vững não tinh năng lượng sẽ không quá độ tiết ra ngoài.

Loè loẹt lúc trước dùng để chở não tinh túi, chính là Nham Mô da thú chế thành, thiếp thân đeo, nóng bỏng não tinh tựu biến thành một con ấm áp đích tay lò.

Nhưng là bất kể là sa mạc hỏa tích não tinh, hay là Nham Mô da thú, cũng là hết sức trân quý, lấy loè loẹt xuất thân, cũng chỉ có thể phân đến như vậy một khối. Nhưng là Hồng Vũ hiện tại đâu, giống như Vũ Đô thành trên đường cái bên cạnh bán khoai nướng, từ bếp lò dặm móc ra một con khoai nướng, dùng giấy nháp khẽ quấn, kín đáo đưa cho liễu khách cũ

Hắn có chút không thể tiếp nhận: chẳng lẽ nói hiện tại sa mạc hỏa tích não tinh, cùng Nham Mô da thú như vậy không đáng giá? Mãn đường cái cũng là? Không thể nào a, kia dù sao cũng là tam phẩm hoang thú a…

Hồng Vũ cho mỗi người phát một khối não tinh, Trang Hàn đám người chọc cho cười, cũng biết Hồng Vũ là ở cùng bên kia mặt trắng nhỏ Đấu phú, tuy nhiên cũng nguyện ý phụng bồi hắn chơi loại này bao nhiêu có chút tính trẻ con trò chơi.

Tô Tam còn lại là ở trong lòng vì loè loẹt mặc niệm: ngươi não rút, cùng Thiếu chủ Đấu phú? Thiếu chủ nhưng là cướp sạch liễu một cái quốc gia… Cho dù Hoa Lang nữa nghèo, đó cũng là một cái quốc gia a trăm ngàn năm trôi qua tích lũy há lại bình thường?

Nhân thủ một khối sa mạc hỏa tích não tinh, một ít đống còn dư lại hơn phân nửa. Hồng Vũ tùy tiện tìm Nham Mô da thú chế thành túi lớn nhét vào đi, sau đó vừa dặn dò mọi người một câu: đừng tưởng rằng đây là cái gì vật trân quý, cũng

chính là một chút chưa từng thấy quen mặt Hai lúa mới có thể cảm thấy đồ chơi này mà là một bảo bối.

Loè loẹt thiếu chút nữa nhảy dựng lên: tên khốn này dám nói Bổn công tử là Hai lúa? Hắn biết Bổn công tử là ai chăng

Hồng Vũ hảo hảo thu về sa mạc hỏa tích não tinh, thoải mái nhàn nhã đem tay đưa vào trong tay áo, lấy ra thời điểm tia sáng bắn tán loạn, thiếu chút nữa làm cho người ta mắt mở không ra.

Sau đó trong tay của hắn cầm lấy một ít đoàn sáng ngời quang mang, hừ tiểu khúc từ từ đi về phía trướng bồng của mình.

Loè loẹt thích ứng hạ xuống, mới nhìn rõ ràng Hồng Vũ tay Trung Nguyên tới là hai khỏa trứng gà lớn nhỏ Dạ Minh Châu Dạ Minh Châu loại này trân bảo, nhỏ lớn một chút, giá trị sẽ phải lật mấy phen, Hồng Vũ này hai so với hắn cái kia một viên lớn gấp mấy lần, giá trị ít nhất cũng phải lật lên đi gấp mấy chục

Đặt ở một chút nước nhỏ, này hai khỏa Dạ Minh Châu đủ để trở thành quốc bảo liễu.

Hơn nữa bảo bối như vậy, mặt ngoài sáng bóng độ cũng rất trọng yếu, một khi có điều mài mòn, giá trị sẽ thật to rớt xuống. Tựu giống với hắn cái kia một viên, cũng chính là mới vừa rồi lấy ra cùng Hồng Vũ khoe khoang một chút mà thôi, bình thời cũng là dùng vải nhung bao vây, phía ngoài còn có một chỉ sắt cứng đúc thành, kế liễu ba tầng vải bông hộp gấm thịnh trang, sợ dập đầu đụng.

Nhưng là Hồng Vũ đâu, rõ ràng là đem này hai khỏa Dạ Minh Châu làm bóng ném chơi, không có chuyện gì ở trong tay lẫn nhau chuyển động ma sát…

Coi như là lấy loè loẹt xuất thân, nhìn Hồng Vũ đem giá trị hơn ngàn vạn lượng bạc bảo bối như vậy tao đạp, cũng là tâm can tỳ phổi thận tổ chức thành đoàn thể đau a

Cái này phá sản đồ vật, như vậy trân quý sa mạc hỏa tích não tinh, lại nhân thủ một dùng để hơ lửa

Như vậy trân quý Dạ Minh Châu, cứ như vậy tao đạp

Bổn : vốn thiếu gia cho là ta tựu đủ phá sản liễu, cùng tên khốn kiếp này so với, thiếu gia ta chính là hiếu thuận con gái a…

Loè loẹt trong lòng buồn bực vô cùng, so sánh với cỡi ngựa, hắn bị Hồng Vũ tàn bạo ngất ngư; so sánh với tài phú, hắn vừa ngất ngư liễu một thanh. Thật đáng ghét cảm giác như vậy a loè loẹt ở trong lòng điên cuồng hét lên.

Hắn nhìn Hồng Vũ trở lại trướng bồng của mình dặm , buồn bực chui trở về, một đêm này, vừa đừng nghĩ ngủ.

Khoe của thất bại, loè loẹt lực chú ý lại một lần nữa trở lại Liệt Mã trên người. Đáng thương Liệt Mã vốn tưởng rằng hôm nay rốt cục có thể sướng khoái một cuộc liễu, đang chuẩn bị kéo nó thiên băng địa liệt, không nghĩ tới lại là cái loại nầy bị nhìn trộm cảm giác.

Liệt Mã trong lòng đã ở điên cuồng hét lên: thật đáng ghét cảm giác

Cho nên đã đến hoa cúc đầu đích thiên băng đất rung, sinh sôi bị nén trở về…

Hồng Vũ hoàn toàn không biết những thứ này, hắn trở lại mình trong trướng bồng, nhất thời vẻ mặt đau lòng vội vàng đem một ít song cấp bậc quốc bảo khác Dạ Minh Châu tỉ mỉ kiểm tra một phen, xác nhận mình mới vừa rồi đích thủ pháp không tệ, hai khỏa Dạ Minh Châu không có mài mòn, lúc này mới thở phào nhẹ nhỏm, nói thầm: quả nhiên trang bức là muốn trả giá thật nhiều.

Này một đôi Dạ Minh Châu, đích xác là Hoa Lang Quốc trong bảo khố.

Mà ở Vũ Đô trong thành, chờ ai làm thịt dê béo rất nhiều, như vậy một đôi Dạ Minh Châu, Hồng Vũ rất có nắm chặc vận hành hạ xuống, bán ra ngàn vạn đích thiên giới

Mãi cho đến liễu trời sắp sáng thời điểm, loè loẹt mới mơ mơ màng màng ngủ một lát, mà lúc này đây, trong doanh địa đã có người đứng lên vì Hồng Vũ chuẩn bị bữa ăn sáng, loại

này hổn độn trong hoàn cảnh, Liệt Mã căn bản kéo không ra, tính tìnhcủa nó càng phát ra táo bạo.

Mới đích một ngày, tối hôm qua lần bị đả kích loè loẹt một lần nữa vênh váo tự đắc, bởi vì hắn tối hôm qua thượng dùng suốt cả đêm, rốt cục suy nghĩ cẩn thận liễu.

Bất kể mình có hay không cường đại cỡi ngựa, bất kể của mình tài phú có phải hay không so với kia người nhiều; thân phận của mình chính là lớn nhất dựa. Đừng xem tên kia hiện tại dương dương đắc ý, chỉ cần mình lộ ra thân phận, tên kia nếu như cấp bậc đầy đủ, lập tức sẽ phải cúi đầu khom lưng nịnh hót nịnh bợ.

Đây là phàm tục thế giới mọi người bi ai, đây là bọn hắn nhất định vận mệnh căn bản không thể nào thay đổi.

Cho nên hắn cũng không có ăn điểm tâm, cỡi ngựa ngẩng đầu ưỡn ngực, giống như là một con mới vừa đạt được Đấu thắng hùng gà, trong mắt không có người từ Hồng Vũ doanh địa bên cạnh đi qua. Tô Tam đám người rất kỳ quái: tiểu tử này tối ngày hôm qua mới vừa bị hung hăng đả kích một bữa, hôm nay làm sao lại sống lại?

Trên đường không nói chuyện , loè loẹt cũng hay là đi theo đám bọn hắn, đang ở bọn họ doanh địa bên cạnh cắm trại, chỉ cần gặp nhau thời điểm, hắn luôn là vẫn duy trì một loại trên cao nhìn xuống khổng lồ trong lòng ưu thế, dùng khinh thường ánh mắt quét mắt cả đội ngũ, bao gồm Hồng Vũ, bao gồm Nhị Phẩm Khai Thần Hồng Thân, cũng bao gồm tù xa trong Hoa Lang hoàng đế.

Ba ngày sau đó, đội ngũ đi ra khỏi một mảnh kia vùng núi, buổi tối ở dưới chân núi một ngọn trong huyện thành nhỏ dừng chân.

Huyện thành không lớn, tổng cộng cũng chỉ có Tam gia khách sạn.

Nơi này không phải là cái gì giao thông đầu mối then chốt, lui tới khách thương không nhiều lắm, mỗi một nhà khách sạn, cũng là chỉ có hơn hai mươi gian phòng phòng, vì vậy Hồng

Vũ đội ngũ vừa tiến vào huyện thành, sẽ đem tất cả khách sạn cũng bao hết xuống tới.

Đợi đến loè loẹt vào thành, hỏi một nhà không có gian phòng, hỏi nữa một nhà hay là không có gian phòng.

Tô Tam đám người đi theo Hồng Vũ, cũng trở nên e sợ cho thiên hạ bất loạn, mấy ngày qua dọc theo đường đi bị loè loẹt ánh mắt khinh bỉ, đã sớm nín nổi giận trong bụng, lúc này ôm cánh tay dương dương đắc ý đứng ở một bên chế giễu.

Loè loẹt hỏi thứ ba nhà, hay là giống nhau trả lời, bất quá này một nhà điếm tiểu nhị đến là nhiệt tâm, cho hắn chỉ liễu một con đường sáng.

Khách quan, cả trong thành khẳng định không có gian phòng, nếu không ngài đi cửa thành phía Tây ngoài thổ địa miếu chấp nhận cả đêm? Mặc dù điều kiện một loại, nhưng là có thể ngăn gió che mưa, Tiền một chút chiếm 悳 theo nơi đó lão khiếu hóa tử đã chết, hắn rơm rạ hẳn là còn đang, ngủ cũng rất thoải mái… Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Khoe của (hạ)

Loè loẹt trên trán nổi gân xanh: Thiếu gia là thân phận gì? Ngươi dám cho ta chỉ điểm khiếu hóa tử chỗ ở.

Nhưng khi nhìn người ta vẻ mặt chân thành, muốn hỗ trợ cảm giác, loè loẹt cũng thật sự ý không tốt phát tác, hắn nặng nề hừ một tiếng, đặt mông ngồi xuống, mắt liếc thấy vừa Tô Tam đám người: Nhìn đủ rồi sao? Đi đi các ngươi chủ tử kêu đến.

Tô Tam đám người giống như không nghe thấy, nên làm gì làm gì.

Loè loẹt trên mặt quải bất trụ liễu, nặng nề vỗ cái bàn: Càn rỡ! Ngươi biết Bổn công tử là thân phận gì? Chỉ cần Bổn công tử một câu phân phó, thiên hạ có vô số võ đạo cường giả tranh nhau muốn đoạt lấy bản công tử phục vụ! Bổn công tử sai sử các ngươi, đó là ngươi cửa vinh hạnh!

Tô Tam đám người hay là cho rằng không nghe thấy, cũng không tức giận, cũng không đáp lại, hoàn toàn không nhìn sự hiện hữu của hắn.

Điều này làm cho loè loẹt căm tức cực kỳ, giận cười nói: Hảo hảo tốt! Quả nhiên là cái dạng gì chủ tử sẽ có cái đó chính là hình thức nô tài! Cái kia cuồng vọng tự đại khốn kiếp, quả nhiên điều giáo ra các ngươi đám này không biết trời cao đất rộng chính là thủ hạ! Hừ, chờ xem, xem các ngươi đến lúc đó làm sao hối hận!

Hắn giận dữ dựng lên, triều trên lầu cao giọng hô: Xuống đây đi, ngươi biết ta là ở la ngươi!

Một lúc lâu, đang ở loè loẹt chờ không nhịn được chỗ xung yếu đi tới thời điểm, trên lầu mới truyện tới một lười biếng thanh âm: Ngươi muốn gặp ta liền mình biết điều một chút đi lên.

Loè loẹt quát lên như sấm: Ngươi cho rằng ngươi là ai? Ngươi là thân phận gì, bổn thiếu gia là thân phận gì? Hắn là

ngươi tới bái kiến bổn thiếu gia, để cho ta đi tới? Cửa cũng không có.

Trên lầu vừa truyền đến Hồng Vũ lười biếng thanh âm: Tô Tam, ngươi ngu xuẩn, khách sạn bị chúng ta bao hết. Bao hết là có ý gì ngươi có hiểu hay không? Chính là chỗ này là chúng ta địa phương, bất kỳ nhàn tạp nhân đẳng, cũng có thể vận dụng hết thảy thủ đoạn đuổi đi ra liễu.

Tô Tam ha ha cười một tiếng, bỗng nhiên đứng dậy: Dạ, Thiếu chủ, là ta ngu xuẩn, ta đây tựu động thủ.

Loè loẹt chế ngự với mình niên kỉ kỷ, tu vi không tính là quá cao, Tô Tam bên cạnh còn đi theo mấy người, ít nhất cũng là Ngũ Phẩm Nguyên Định, hắn vừa nhìn muốn ăn thiếu, oán hận hừ một tiếng: Tốt, tốt, tốt, ngươi chờ đó cho ta! Đến lúc đó không nên quỳ xuống để van cầu ta!

Hắn quẳng xuống một câu ngoan thoại, xoay người đi ra ngoài.

Tô Tam vỗ vỗ điếm tiểu nhị bả vai, ném cho hắn một góc bạc: Làm tốt lắm!

Điếm tiểu nhị mặt mày hớn hở: Cũng là dựa theo phân phó của ngài nói.

Loè loẹt mặc dù xấc láo, nhưng nhất định không phải là ngu ngốc. Hắn ở khách sạn chung quanh tìm một gia đình, cho phong hậu ngân lượng, người ta nhìn quần áo ngăn nắp, không giống như là người xấu, tựu cho hắn dọn ra một căn phòng ở một đêm.

Chỉ bất quá nơi này dù sao không phải là khách sạn, chẳng những hèn hạ, hơn nữa mùi vị rất lớn. Loè loẹt người như thế, làm sao có thể ngủ được?

Cho nên hắn ngủ không được, sẽ thấy một lần tự cho là thông minh dùng Linh Giác đi quét nhìn trong khách sạn mọi người, bao gồm Liệt Mã…

Ngày thứ hai, hắn đặc biệt dậy thật sớm, ngồi trên lưng ngựa, trên cao nhìn xuống ngăn ở liễu cửa khách sạn. Chỉ cần Hồng Vũ ra cửa, là hắn có thể đủ đổ ập xuống giữa cho một

trận, lộ ra thân phận của mình, để cho bọn họ hoàn toàn khiếp sợ!

Trong khách sạn, Hồng Vũ đã sớm nhận thấy được có người ở cửa liễu. Tô Tam cách cửa hỏi thăm: Thiếu gia, tên kia ngăn ở cửa đâu.

Hồng Vũ ở bên trong ngáp: Gấp làm gì a, hắn nguyện ý ở bên ngoài chờ theo hắn đi a, trời lạnh như thế này, tiểu tử thân thể thật tốt.

Loè loẹt ở bên ngoài ai lãnh bị đông lạnh, mặc dù nói lấy tu vi của hắn điểm này rét lạnh không đến nổi tạo thành cái gì thương tổn, nhưng là dù sao không thoải mái a.

Là trọng yếu hơn dạ, hắn ngu như vậy hề hề canh giữ ở khách sạn ngoài cửa, người càng tới càng nhiều, lui tới chỉ chõ, khiến cho loè loẹt được không lúng túng.

Hắn mới vừa dao động hạ xuống, muốn rời khỏi, chợt đã bị mình phủ quyết: Này nhất định là tên khốn kia cố ý. Chỉ cần mình rời đi, hắn nhất định sẽ lập tức đi ra ngoài.

Cho nên loè loẹt vẫn canh giữ ở cửa, mắt thấy qua buổi trưa, Hồng Vũ còn không có ra tới ý tứ, là hắn biết mình lại bị tên khốn kiếp này cho hãm hại liễu.

Tên kia ở bên trong, có ăn có uống, thư thư phục phục, mình ở phía ngoài đói bụng đến phải bụng đói kêu vang, hắn buồn bực vô cùng. Đến lúc này, khẳng định không thể nào nữa lên đường liễu, nếu không tựu lại muốn lộ túc dã ngoại. Loè loẹt ủ rũ vừa đi một ít nhà dân trạch…

Chiều nay thượng, Liệt Mã mau điên rồi!

Lại là một ngày, loè loẹt đã có kinh nghiệm, hắn nói trước đi, đến ngoài cửa thành trên quan đạo chờ. Suy nghĩ một chút, hắn vừa thông minh một chút, một thúc ngựa nhanh chóng vào vừa trong rừng cây, xuyên thấu qua rừng cây ra bên ngoài nhìn, qua ước chừng nửa canh giờ, Hồng Vũ đội ngũ không nhanh không chậm tới.

Loè loẹt một tiếng cười lạnh, thúc giục chỗ kín chiến mã bay lên trời, từ trong rừng cây lao ra, rơi vào mọi người trước

mặt một tiếng cười lạnh, càm tiêm hướng về phía mọi người: Dọc theo con đường này các ngươi rất vui vẻ đúng không?

Hồng Vũ ghìm chặt Liệt Mã, Liệt Mã có chút bất an lắc lắc to lớn mông ngựa.

Hồng Vũ là một thực thành hài tử, thành thật gật đầu: Đúng vậy a, thật đúng là muốn đa tạ ngươi, cho chúng ta khô khan lữ trình tăng thêm rất nhiều sắc thái.

Sắc thái mẹ ngươi đại đầu quỷ! Loè loẹt thiếu chút nữa muốn nổ tung, hắn chỉ vào Hồng Vũ lỗ mũi chửi ầm lên: Ngươi biết Lão Tử là ai chăng? Lão Tử không với các ngươi loại này hóa sắc so đo, các ngươi ngược lại đắc chí, không nghĩ tới có rước họa vào thân sao? Không riêng gì các ngươi…

Ngón tay của hắn đang lúc mọi người trên người nhất nhất chút đi qua: Còn ngươi nữa cửa thân nhân, gia tộc của các ngươi, cũng sẽ bởi vì… này dọc theo đường đi các ngươi không biết ngu xuẩn hành kính mà thu hoạch tội!

Hồng Vũ hỗn không có để ở trong lòng, thấp giọng ai thán một câu, đối với bên cạnh Hồng Dần tràn đầy đồng tình nói: Ai, có một không biết mình là người nào người, bọn họ vốn tới hỏi ta, nhưng là chính hắn cũng không biết mình là người nào, ta làm sao sẽ biết?

Hồng Dần xì một tiếng bật cười, loè loẹt cuồng nộ: Khốn kiếp! Bổn thiếu gia đến từ Hư Không Thần Vực!

Hắn điên cuồng hét lên: Hư Không Thần Vực các ngươi biết không? Tin rằng ngươi cửa loại này cấp thấp loại kém hóa sắc cũng không có nghe nói qua Hư Không Thần Vực! Như vậy Đại Hạ tứ đại thiên trụ biết chưa, Hồng gia biết chưa? Ta ở phàm tục thế giới thân phận, chính là Hồng gia con rể, Hồng Di Lan phu quân!

Lần này, Hồng Vũ thật hoàn toàn há hốc mồm.

Không riêng gì hắn, cả đội ngũ tất cả mọi người ngây dại, mỗi người trong đầu chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu: Tình huống nào? !

Loè loẹt rốt cục chiếm được thỏa mãn, lòng hư vinh hoàn toàn bành trướng, thấy đám người này bộ dáng khiếp sợ, đắc ý hừ hừ đứng lên: Như thế nào? Hiện tại đã biết rõ giữa chúng ta chênh lệch đi?

Tọa kỵ của ngươi so với ta thật là tốt, kia thì thế nào?

Ngươi tài phú so với ta nhiều, kia thì thế nào? Nhưng là các ngươi xuất thân, nhất định các ngươi chính là một đám ti tiện người, ở bổn thiếu gia trước mặt trước, chỉ có thể hèn mọn bò lổm ngổm đi xuống, hôn giày của ta mặt!

Muốn hôn giày của ta mặt, còn muốn nhìn bổn thiếu gia có hay không lòng từ bi, cho các ngươi cơ hội này!

Loè loẹt đắc ý sau, chính là thật sâu oán độc, hung hăng địa nhìn chằm chằm Hồng Vũ mọi người.

Hồng Vũ khoát tay cắt đứt hắn, tựa hồ đang sửa sang lại mình hỗn loạn suy nghĩ: Ngươi mới vừa nói ngươi là ai? Ta không có nghe thanh, ngươi lặp lại lần nữa?

Loè loẹt dương dương đắc ý, xiên eo, ưỡn bụng, thanh âm vang lại nói một lần: Bổn thiếu gia đến từ Hư Không Thần Vực! Chính là Đại Hạ tứ đại thiên trụ Hồng gia tôn nữ tế, Hồng Di Lan vị hôn phu tế!

Hồng Vũ bừng tỉnh đại ngộ: Nha… Thì ra là ngươi là Hồng Di Lan vị hôn phu tế, là Hồng gia con rể. Loè loẹt mới vừa đắc ý, Hồng Vũ theo sát rất kỳ quái nhìn của hắn: Ta đây tại sao không biết ta có ngươi như vậy một muội phu?

Loè loẹt sửng sốt, xem một chút Hồng Vũ, nhìn nhìn lại trong đội ngũ những người khác, phát hiện mọi người tất cả đều mang theo một loại cổ quái nụ cười nhìn hắn, loè loẹt còn có chút không thể tin được: Ngươi, ngươi, ngươi là Hồng Vũ?

Hồng Vũ cười, chỉ vào tù xa trong người ta nói nói: Đây là Hoa Lang Quốc hoàng đế —— cả Đại Hạ trừ ta, ai còn có thể kiêu ngạo như vậy?

Loè loẹt nhất thời khí thế một yếu, cao ngạo ngẩng lên đỉnh đầu cúi đi xuống, cô tịch lạnh lùng trước mặt lỗ đống lên nịnh hót nụ cười, hôn nhẹ nong nóng hô một tiếng: Ca!

Hồng Vũ tại chỗ hóa đá, không riêng gì hắn, những người khác cũng không còn nghĩ tới đây tiểu tử mới vừa rồi còn lạnh như vậy tươi đẹp cao quý, trong nháy mắt tựu thành liễu hồng suối phiên bản.

Ca, ngài một đường cực khổ, ta tới giúp ngài dắt sao! Hắn ân cần đi tới, Liệt Mã nhưng hai mắt đỏ bừng, tức giận vung đầu tránh qua, tránh né tay của hắn. Loè loẹt cười hì hì đi đến đuổi theo: Đừng có chạy lung tung, điên gặp anh ta, hắn thân thể tiền nhiều quý a…

Liệt Mã quay người lại, cái mông hướng về phía hắn, loè loẹt mơ hồ thật giống như nghe thấy được một cổ tử mùi thúi, còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, chỉ nghe thấy phù một tiếng, một đoàn bóng đen đập vào mặt, áp lực to lớn, tốc độ cực nhanh, để cho xử chí không kịp đề phòng loè loẹt cũng không kịp phản ứng.

Một đoàn dày độc khí chợt thoáng cái phun ra, loè loẹt bị phun một đầu vẻ mặt.

Một cổ mùi hôi thối phóng lên cao, loè loẹt cả người cũng u mê…

Liệt Mã thật dài thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng là kéo ra, cuối cùng là khắc phục trong lòng của mình chướng ngại l buổi sáng hôm nay nó đã cảm thấy mình mau không được, nhưng là vốn còn kém một chút, mới vừa rồi trong bụng tựu kêu càu nhàu kêu càu nhàu kêu loạn, rồi sau đó bắt đầu đau bụng, nín bảy tám ngày túc liền, rốt cục thông liễu.

Hồng Vũ đám người ngạc nhiên nhìn bị phun một thân mã phẩn loè loẹt, một lúc lâu mới cười vang, sau đó rối rít lẫn mất thật xa.

Loè loẹt một tiếng chui ngày thét chói tai, điên rồi giống nhau chung quanh chạy như điên: Cho ta một cái sông, cho ta một cái sông, ao nước, ao nước tử cũng được a…

Ha ha ha!

Từ hắn cẩn thận tỉ mỉ trang phục thượng là có thể nhìn ra, hắn đối với mình nghi dung hết sức coi trọng, kết quả bị phun

một thân mã phẩn, đời này cũng sẽ lưu lại một khổng lồ bóng ma trong lòng liễu.

Hồng Vũ đám người tiếng cười, lại càng rung trời vang, loè loẹt hận không được tìm một cái lổ để chui vào.

Hai canh giờ sau, rốt cuộc tìm được liễu một cái sông nhỏ, rửa sạch loè loẹt, đổi lại một thân quần áo mới. Vẫn như cũ là tính chất khảo cứu trước mặt lường trước, hết sức hợp thể cắt, mỹ ngọc, minh châu, hoàng kim trang sức.

Hồng Vũ thậm chí hoài nghi, người nầy đeo trong hành lý, tất cả đều là y phục. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Ly gián (thượng)

Loè loẹt đổi lại một bộ khuôn mặt tươi cười, hỉ hả vây quanh ở Hồng Vũ bên cạnh, bất quá đặc biệt chọn lựa Hồng Vũ xuống ngựa đi bộ thời điểm đụng lên tới : Hhắc hắc, ca, ta tên là Trương Ngọc Thư, ngài gọi ta tiểu Trương là được.

Ca, ta là Hư Không Thần Vực Trương gia đệ tử, dựa theo chúng ta Hư Không Thần Vực thừa kế quy tắc, ta nhưng là Trương gia gia chủ thứ ba thuận vị người thừa kế.

Ca, ngài đối với Hư Không Thần Vực hiểu rõ không, chúng ta Trương gia, ở Hư Không Thần Vực các đại trong thế lực, có thể xếp vào Tiền tám.

Ca, chúng ta Trương gia cùng Bạch Uyển Thần các hạ chỗ ở Tùng Giang phủ quan hệ rất tốt.

Ca, ta thật ra thì thổi chút ít bò, ta cùng Di Lan quan hệ còn chưa tới một bước kia, bất quá ngài yên tâm, ta nhất định cố gắng, tranh thủ sớm ngày trở thành ngài muội phu!

Hồng Vũ liếc mắt nhìn nhìn hắn: Ngươi khoảng cách cái mục tiêu này có còn xa lắm không?

Trương Ngọc Thư có chút không phải là như vậy tự tin nói: Hẳn là đã không xa.

Hồng Vũ vươn tay ra vỗ vỗ bờ vai của hắn, lời nói thấm thía nói: Buông tha đi hài tử, có ta ở đây, ngươi tuyệt đối sẽ cùng cái mục tiêu này càng lúc càng xa.

Trương Ngọc Thư cũng muốn khóc: Ca, khác a, ca, chúng ta trong lúc là có chút hiểu lầm, nhưng là ngươi nhìn chúng ta hiện tại chung đụng là không cũng là rất tốt không. Ta muốn là thành ngài muội phu, ngài nói ra cũng có mặt mũi không phải là, dù sao chúng ta Trương gia ở Hư Không Thần Vực hay là phân lượng mười phần, hơn nữa ngài muội phu ta cũng vậy Thất Phẩm Hồn Tinh đỉnh…

Hồng Vũ không chút khách khí thả ra hơi thở của mình, Lục Phẩm Chân Tôi trung kỳ khí thế ầm ầm bộc phát, đang mình khoác lác Trương Ngọc Thư một chút kẹt liễu, ngơ ngác nhìn Hồng Vũ, thật lâu không có phục hồi tinh thần lại, rốt cục rốt cục, hắn thở ra một hơi tới : Ca, ngài năm nay mười sáu?

Hồng Vũ tính một cái: Nhanh, còn kém sáu tháng.

Trương Ngọc Thư tao đỏ bừng cả khuôn mặt: Ngài này năm nay kỷ, cái này tu vi, coi như là ở Hư Không Thần Vực, cũng là tuyệt đỉnh thiên tài!

Trương Ngọc Thư tự cho là thiên tư hơn người, nhưng là hắn năm nay đã mau mười bảy tuổi. Hắn ở mười sáu tuổi chín tháng thời điểm, đột phá đến Thất Phẩm Hồn Tinh đỉnh, ở cả Hư Không Thần Vực năm Thanh Nhất đời trong, cái thành tích này có thể đứng vào Top 5.

Cho nên Trương Ngọc Thư kiêu ngạo không hề chỉ lai nguyên ở nhà của hắn thế, hắn bản thân cũng là có thể ngạo thị quần hùng chính là nhân vật.

Nhưng là Hồng Vũ vẫn chưa tới mười sáu tuổi, cũng đã là Lục Phẩm Chân Tôi trung kỳ, cái thành tích này đặt ở Hư Không Thần Vực, cũng tuyệt đối là trẻ tuổi người mạnh nhất!

Trương Ngọc Thư đến lúc này, mới hiểu được mình trừ gia thế ở ngoài, tựa hồ không còn có cái gì có thể ở Hồng Vũ trước mặt khoe khoang. Hết lần này tới lần khác gia thế vật này, Hồng Vũ cũng không thèm để ý. Hắn xuất thân Đại Hạ tứ đại thiên trụ, sau lưng lại càng đứng Tùng Giang phủ đầu sỏ Bạch Uyển Thần, nhà của hắn thế căn bản không cách nào ảnh hưởng Hồng Vũ làm ra quyết định gì.

Hắn cúi đầu nghĩ nửa ngày, ngẩng đầu lên lại càng vẻ mặt lấy lòng bộ dáng: Ca, người xem chuyện này còn có thể không thể thương lượng một chút? Ta đối với Di Lan là vừa thấy đã yêu, không có Di Lan ta thật sống không nổi nữa a.

Hồng Vũ hắc hắc một trận cười lạnh, không có tiếp tục cái đề tài này, mà là hỏi: Ngươi lần này đi ra ngoài là đang làm gì?

Trương Ngọc Thư đàng hoàng trả lời: Ta tới báo cho Đại Hạ cái kia chút ít ngàn năm thị tộc, chuẩn bị tham gia mới một

lần Thần Vực thăm dò.

Hồng Vũ nhướng mày: Có ý gì, cho ta giải thích rõ.

Trương Ngọc Thư rất là biết điều: Ca ngài có cái gì không rõ mặc dù hỏi.

Ngàn năm thị tộc là có ý gì, đều có những?

Thần Vực thăm dò lại là chuyện gì xảy ra?

Trương Ngọc Thư quả nhiên biết không khỏi đáp. Lúc trước Bạch Uyển Thần mặc dù cùng Hồng Vũ nói đơn giản liễu Hư Không Thần Vực chuyện tình, nhưng là cũng không cặn kẽ. Trương Ngọc Thư vì lấy lòng trong giấc mộng đại cữu ca không chút do dự đem những này ở cả Thanh Nguyên đại lục cũng coi như là cao nhất chuyện cơ mật, tất cả đều nói cho Hồng Vũ.

Ngàn năm thị tộc nhưng thật ra là một rất trắng ra gọi, có thể danh liệt trong đó, ít nhất cũng là tồn tại đã ngoài ngàn năm thế gia. Nhưng là trên thực tế, cái này tiêu chuẩn đang từ từ bị đề cao. Hiện tại rộng khắp bị nhận khả tiêu chuẩn là: ít nhất truyền thừa liễu ba triều đại trở lên cổ xưa thị tộc, mới có tư cách bị liệt vào ngàn năm thị tộc.

Cứ như vậy, chân chính có thể được nhận khả ngàn năm thị tộc, trên thực tế ít nhất phải truyền thừa ba ngàn năm.

Những thứ này thị tộc, có thể ở vương triều thay đổi loại này khổng lồ lịch sử rung chuyển trong kéo dài xuống tới, trong gia tộc nhất định cường giả Như Vân, thế lực lại càng thâm căn cố đế, tích lũy thâm hậu.

Chỉ có loại này thị tộc, mới có tư cách cùng Hư Không Thần Vực, Thương Thanh Thần Vực trong tồn tại nói chuyện với nhau —— dĩ nhiên không phải là nói chuyện ngang hàng, nhưng ít ra có nói chuyện với nhau cơ hội.

Mà cái thế giới Thần Vực trong, ở lại cũng không phải là cái gọi là thần

Thần Vực nói đơn giản, chính là một độc lập thế giới không gian, bị vây Hồng Mông lúc đầu, cũng không ổn định. Nhưng là khoảng thời gian này thế giới không gian, các loại

tài nguyên cực kỳ phong phú, trân bảo đông đảo, thậm chí có thể tìm được một chút vượt qua nhất phẩm cấp bậc chính là tài liệu, phối hợp cường đại khí sư, có thể chế tạo ra có hủy thiên diệt địa lực lượng huyền Binh.

Thần Vực có cố định không gian lối đi cùng Thanh Nguyên đại lục chỗ ở thế giới tương liên, những thông đạo này lúc ban đầu cũng là rất không ổn định, tiến vào kia Trung Phi thường nguy hiểm.

Vài ngàn năm trước, mọi người lúc ban đầu phát hiện Thần Vực, ở giao ra một chút cũng không có đếm cường giả tánh mạng làm thật nhiều sau, tiến vào Thần Vực người may mắn cửa sợ ngây người, tuyệt đối không nghĩ tới Thần Vực trong trân quý tài nguyên phong phú đến nơi này loại trình độ. Những thứ không nóikhác, chỉ một là Thần Vực trong đích thiên địa nguyên khí, tựu so sánh với phía ngoài thật tốt gấp mấy lần. Dưới loại tình huống này hoàn cảnh dưới tu luyện, thật là làm ít công to.

Lúc ban đầu một nhóm kia cường giả, tiến vào Thần Vực sau tiến hành khai thác, chinh phục, vững chắc, ở Thần Vực trong định cư sau, thực Lực Phi nhanh chóng tăng trưởng càng ngày càng lớn mạnh, rốt cục đem thế giới bên ngoài vứt càng ngày càng xa, thành hôm nay tất cả lớn nhỏ Thần Vực thế lực.

Vô luận trong bọn họ người cũng có thể coi rẻ phàm tục thế giới bất kỳ lực lượng, bao gồm hoàng quyền!

Lúc ban đầu bị khai thác ra tới những thứ kia Thần Vực, được gọi là Chủ Thần Vực. Các cường giả vài ngàn năm, đã tổng kết ra liễu một bộ đầy đủ phát hiện, khai thác cùng vững chắc Thần Vực phương pháp, lợi dụng những phương pháp này, Chủ Thần Vực thế lực không ngừng sưu tầm mới đích Thần Vực, khuếch trương thế lực của mình.

Bởi vì Thần Vực cùng chủ thế giới liên đón không gian lối đi có duy nhất tính, cho nên Thần Vực là có thể bị tư hữu. Một khi một thế lực có thể đem một mới đích Thần Vực tư hữu hóa, mặc dù cần giao ra thật nhiều phá lệ ngẩng cao, nhưng là tiền lời không thể nghi ngờ càng thêm khổng lồ

Cho nên Chủ Thần Vực thế lực vô cùng hứng thú với sưu tầm mới đích Thần Vực. Nhưng là nếu như một mới đích Thần Vực cơ hồ bị mọi người đồng thời phát hiện, vì tránh khỏi tranh đấu dẫn phát nội bộ tiêu hao, có một công ước chính là chỗ này loại tình huống hạ phải cùng chung khai phá.

Mà khai thác Thần Vực, cần đại lượng pháo hôi. Thần Vực thế lực mặc dù đạt được đại lượng tài nguyên, nhưng cũng tùy theo mà đến một làm cho người ta nhức đầu vấn đề: Nhân lực thưa thớt, sinh dục tỷ số cực thấp.

Vài ngàn năm tới Thần Vực thế lực cũng từng đặc biệt nghiên cứu quá, cho ra kết luận là, rất có thể cùng Thần Vực trong vô cùng đầy đủ đích thiên địa nguyên khí có liên quan.

Mà cùng chung khai phá không giống như là Thần Vực tư hữu hóa, mặc dù tránh khỏi tranh đấu, nhưng cũng thấp xuống tiền lời, nếu như tổn thất quá lớn cái được không bù đắp đủ cái mất.

Cho nên bọn họ đưa ánh mắt quăng hướng ngàn năm thị tộc, một khi có cùng chung khai phá Thần Vực, sẽ lôi kéo ngàn năm thị tộc cùng nhau, tiến hành Thần Vực thăm dò.

Đối với song phương mà nói, đây là một theo như nhu cầu hợp tác.

Ngàn năm thị tộc biết trong đó nguy hiểm, nhưng là tiền lời cũng là khổng lồ. Không nói các loại tài nguyên, chỉ nói mình phái ra đệ tử, nếu như có thể ở Thần Vực thăm dò trong quá trình, bị khác Thần Vực thế lực nhìn trúng, thu nạp trong đó, như vậy có thể coi đây là cơ hội, từng bước đem của mình thị tộc thẩm thấu vào Thần Vực trong, thậm chí cuối cùng cũng đưa thân Thần Vực thế lực.

Đối với Thần Vực thế lực mà nói, tránh khỏi quá nhiều nhân thủ tổn thất, nói không chừng còn có thể bổ sung thành phần chính (máu mới), cũng là vui mừng thấy kia thành.

Trương Ngọc Thư đem những này chuyện cùng Hồng Vũ giải thích xong, Hồng Vũ lại hỏi: Đại Hạ cảnh nội có những thứ kia ngàn năm thị tộc?

Tổng cộng có bảy theo thứ tự là Kinh Quận Đinh gia, Tề Quận Nhạc gia, Mông Quận Ôn gia, Nhạc Sơn quận Tư Đồ gia, Nam Việt quận Hạ Hầu gia, Quảng Dương quận Diệp gia, Ký quận Hoàng gia.

Hồng Vũ ngoài ý muốn: Nhiều như vậy?

Trương Ngọc Thư cười khổ: Đại Hạ ốc thổ vạn dặm, mới chỉ có chủy truyền thừa liễu ba năm trước đây trở lên thế gia, này coi như nhiều không?

Cả Đại Hạ, có thể gọi được với danh hiệu thị tộc ít cũng trăm chỉ có bảy ngàn năm thị tộc, đúng là không coi là nhiều liễu.

Về phần Vũ Đô bên trong thành tại sao không có một người nào, không có một cái nào ngàn năm thị tộc, Hồng Vũ không có sỏa hồ hồ đi đến hỏi, chuyện này vừa nghĩ là có thể hiểu: Hoàng đế đều ở Vũ Đô Trình bên trong, làm sao có thể dễ dàng tha thứ một ngàn năm thị tộc tồn tại?

Hồng Vũ thuận miệng lại hỏi một câu: Ngươi một đường đi theo ta, muốn đi đâu?

Ta vốn là cũng là muốn đi Vũ Đô.

Ngươi không phải đi báo cho ngàn năm thị tộc sao? Đi Vũ Đô làm gì?

Trương Ngọc Thư vừa lộ ra một tia xấc láo: Ta là thân phận gì? Bọn họ là thân phận gì? Làm sao có thể để cho ta một quận một quận bôn ba, đương nhiên là ta trấn giữ Vũ Đô, phát ra tin tức, để cho bọn họ riêng của mình chạy tới Vũ Đô thấy ta.

Hồng Vũ bĩu môi một cái, Trương Ngọc Thư vội vàng cười làm lành: Dĩ nhiên bất kể ta thân phận gì, ta ở nhị ca trước mặt, cũng là tiểu Trương.

Phía sau Hồng Thân cùng Hồng Dần không được lắc đầu.

Vừa đi mấy ngày, Trương Ngọc Thư tử bì lại kiểm đi theo trong đội ngũ, bất kể Hồng Vũ làm sao đuổi đi hắn hắn cũng không đi.

Này một ngày đến Vũ Đô ngoài thành, Trương Ngọc Thư chủ động tới cùng Hồng Vũ nói lời từ biệt: Ca, ta tạm thời không với các ngươi cùng nhau liễu…

Hồng Vũ cảm thấy kinh ngạc: Ngươi thật quyết định bỏ qua cho chúng ta?

Trương Ngọc Thư lúng túng, ngượng ngùng cười một tiếng nói: Ta phải trước tiên đem công sự xử lý tốt, bất quá nhị ca ngươi yên tâm, một khi đem chuyện xử lý xong, ta lập tức phải đi quý phủ bái phỏng gia gia cùng đại ca…

Hồng Vũ khoát tay, che mặt nói: Ta liền biết ngươi sẽ không như vậy từ bi bỏ qua cho ta.

Trương Ngọc Thư bị chen nhau đổi tiền mặt lúng túng vô cùng, cũng là hết sức kiên quyết, chính là muốn đi. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Ly gián (hạ)

Vũ Đô bên trong thành, hoàng đế cùng Bách Lý Thịnh Thế hết sức quấn quýt.

Bọn họ cũng rất rõ ràng Hồng Vũ lần này phóng, nhất định là ca khúc khải hoàn mà về. Nhưng là vấn đề là ở, có muốn hay không giống như lần trước Hà Sùng chiến thắng trở về giống nhau, Vũ Tông hoàng đế tự mình ra khỏi thành nghênh đón.

Nếu như từ chiến công đi lên nói, đánh rớt xuống một cái quốc gia Đô thành, bắt liễu đối phương hoàng thất, chiến công dĩ nhiên so sánh với Hà Sùng vào diệt Sơn Man lớn hơn nhiều lắm. Chỉ sợ quốc gia này chẳng qua là chính là Hoa Lang.

Nhưng vấn đề là, vô luận là người nào, nếu như biết rồi Hồng Vũ thủ hạ một ít chỉ hoang thú kỵ binh đoàn, đều sẽ cảm giác được Hồng Vũ này một phần chiến công, tới so sánh với Hà Sùng dễ dàng quá nhiều.

Mà vấn đề mấu chốt nhất là quy tắc dạ, Vũ Tông hoàng đế càng ngày càng cảm thấy Hồng gia là một khổng lồ uy hiếp, nhưng nếu mình ra khỏi thành nghênh đón, càng thêm giúp trướng Hồng gia thanh thế…

Vũ Tông hoàng đế do dự thời điểm, đã ở suy tư Bách Lý Thịnh Thế bỗng nhiên nhẹ nhàng cười một tiếng: bệ hạ, thật ra thì có thể đem chuyện xấu biến thành chuyện tốt, tứ lạng bạt thiên cân.

Vũ Tông hoàng đế liền vội vàng hỏi: ừ? Ái khanh có cái gì diệu kế?

Bách Lý Thịnh Thế ha hả cười một tiếng: bệ hạ cũng đừng quên, Hồng Vũ là Hồng gia lão Nhị, hắn mặt trên còn có một đại ca Hồng Liệt đâu.

Ánh mắt của hoàng đế sáng: không tệ, diệu kế

Một ngắn hai tru dài giác thanh âm, nhưng ngay sau đó lễ nhạc có tiếng nổi lên, hoàng đế ngự giá ra khỏi thành, ba nghìn Hoàng Thành cấm vệ quân đi theo, nhất tâm phúc đại thần Bách Lý Thịnh Thế làm bạn, văn võ bá quan sau đó, hạo hạo đãng đãng đi trước nghênh đón chiến thắng trở về mà về Hồng Vũ.

Hồng Vũ chiếm được tin tức, cũng là khẽ kinh ngạc, lần trước Hà Sùng cũng chưa từng được như thế quy cách ưu đãi, hắn dĩ nhiên sẽ không ngây ngô cho là, đây là hoàng đế đổi tính liễu, đệ nhất trực giác ngay cả có âm mưu.

Bất quá hoàng đế bệ hạ tự mình ra khỏi thành nghênh đón, hơn nữa còn là suất lĩnh lấy văn võ bá quan cùng nhau nghênh đón, dù sao cũng là một cuộc khổng lồ vinh quang, Hồng Vũ quyết định làm làm bộ dáng, đem tất cả hoang thú toàn bộ thả ra, hoang thú kỵ binh đoàn xếp thành hàng nghênh đón, thì ngược lại Hoa Lang Quốc hoàng đế chờ một đám tù phạm, tất cả đều bị ném vào phía sau.

Hồng Vũ chiến thắng trở về mà về tin tức, đã sớm truyền về liễu Vũ Đô thành, ở Hồng gia cố ý tản dưới tình huống, đã mọi người đều biết.

Một mình tiến vào Hoa Lang, sanh cầm Hoa Lang hoàng thất, không tổn hại người nào như vậy chiến tích nghe giống như là thần thoại truyền thuyết, mà hoang thú kỵ binh đoàn đối với toàn bộ dân chúng, cùng phần lớn cấp bậc thấp quan viên mà nói, hay là một cái bí mật, cho nên Hồng Vũ cái này chiến tích, ở Vũ Đô Trình bên trong trước tiên, là bị xuy chi dĩ tị: làm sao có thể? Ngươi nghĩ rằng chúng ta là cái gì, loại này nói khoác cũng sẽ tin?

Nay Thiên hoàng đế ra nghênh đón, Hồng Vũ ở Vũ Đô đông ngoài cửa thành, muốn đem hoang thú kỵ binh đoàn triển khai.

Nhưng là nơi này là Vũ Đô, không phải là Hoa Lang, tùy tiện có thể đem hoang thú thả ra, những thứ không nóikhác, đông ngoài cửa thành lui tới thương đội cùng người đi đường, nhất định phải sơ tán, nếu không nhất định là một cuộc tai nạn.

Sơ tán loại chuyện này, Tô Tam đám người không thích hợp đi làm, bọn họ ở Vũ Đô bên trong thành thời gian không lâu, có một số việc chưa quen thuộc, vì vậy Hồng Vũ giao cho Hồng Dần chịu trách nhiệm, Hồng Dần mang theo vốn là Hồng gia gia tướng, ở cửa thành ngoài lời khuyên những thứ kia thương đội cùng người đi đường, nhiễu xa một chút.

Nhưng là chuyện xui xẻo này cũng tốt như vậy làm, Vũ Đô thành dưới chân thiên tử, rất có những người này cho là mình gia thế cố chấp, bối cảnh thâm hậu, người nào trướng cũng không mua.

Hồng gia gia tướng tốt nói khuyên bảo, nhưng hoàn toàn,từ đầu,luôn luôn không có mấy người nghe, thậm chí còn có ít người ngưu nhãn trừng, các loại ô ngôn uế ngữ tất cả đều phun tới đây:

Làm sao ý tứ? Vũ Đô thành lúc nào thành nhà các ngươi địa bàn? Ta làm sao nghe nói, này Đại Hạ đích thiên hạ còn họ Mai a.

Lão Tử sẽ tránh ra, ngươi có thể đem ta như thế nào? Biết Lão Tử là ai chăng? Nói ra hù dọa ngươi một đại té ngã

Hừ, cũng không biết nơi nào đến Hai lúa, đến Vũ Đô thành còn dám kiêu ngạo như vậy, tiểu tử, ta cho ngươi biết, bất kể ngươi đang ở đây các ngươi địa phương trên có nhiều cố chấp, đến Vũ Đô thành bên trong, cũng muốn cụp đuôi làm người.

Ngu xuẩn, cút ngay, dám cản đại gia nói mà, để cho chủ tử chịu không nổi

Đối với cái này loại người, Hồng gia gia tướng chỉ nói một câu nói: chủ nhân nhà ta là Hồng Vũ.

Mới vừa rồi còn đang gọi rầm rĩ cái kia giúp người, tất cả đều thành Tôn Tử, bất kể sau lưng có bao nhiêu núi dựa, mọi người xám xịt đang kẹp cái đuôi vọt đến liễu đi một bên.

Hồng gia người đã sớm thấy thêm loại này tình huống, có ít người chính là hạ tiện, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt.

Hồng Vũ ngồi ở Liệt Mã thượng, cũng rất là bất đắc dĩ, bên cạnh phụng bồi Trang Hàn, hắn làm ra vẻ làm chính là hình thức ngửa mặt lên trời một tiếng cảm thán: bổn tọa hung danh, quả nhiên đã có thể dừng lại tiểu nhi khóc đêm liễu a

Trang Hàn bật cười.

Lộ ra liễu thân phận sau, Hồng gia bọn gia tướng cuối cùng đem phần lớn thương đội cùng người đi đường khuyên đến đi một bên, nhưng là như cũ có một chút người, chết sĩ diện, rõ ràng đã sợ đến hai chân ở dưới quần mặt run lên, như cũ kiên trì quát lên: Hồng Vũ tại sao, trong thiên hạ mạc phi vương thổ, con đường này, hắn Hồng Vũ có thể đi, chúng ta tại sao không thể đi?

Đã tránh ra cái kia những người này cũng thương hại nhìn của hắn cửa, người nào không biết Hồng Vũ hiển hách hung danh? Đám người này không phải là muốn chết sao?

Không nghĩ tới Hồng gia người cũng không có vung tay, mà là khẽ thở dài một cái, khổ khẩu bà tâm lời khuyên: chúng ta đây đều là vì tốt cho ngươi…

Phi ít giả mù sa mưa, Hồng Vũ là vật gì, chúng ta Vũ Đô người có thể không biết không?

Hồng gia người quay đầu bước đi.

Đây là Vũ thiếu gia đã thông báo, có ít người không biết tốt xấu, mình muốn chết, vậy thì tùy bọn họ đi.

Bọn gia tướng đều trở về liễu, nhất nhất cùng Hồng Dần bẩm báo quá, Hồng Dần hồi báo Hồng Vũ: thiếu gia, có thể khuyên cũng khuyên đi.

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: còn dư lại là không dùng quản, xếp thành hàng, chuẩn bị nghênh đón bệ hạ.

Ra lệnh một tiếng, hơn một trăm đầu hoang thú ầm ầm ra, mọi người mở ra không gian Thiết giác trước sau các hữu bất đồng, vì vậy tất cả hoang thú rầm rầm rầm phủ xuống ở cả vùng đất, mỗi một đầu hoang thú phủ xuống, cũng sẽ mang đến một trận như địa chấn run rẩy, hơn nữa Quỷ Mẫu Tuyết

Điêu, này một con hoang thú kỵ binh đoàn, đội hình tuyệt đối là kinh thế hãi tục cấp bậc chính là.

Những thứ kia ngoan cố không chịu để cho mở đích lũ tiểu tử, chỗ kín chiến mã không có chút nào huyền niệm một tiếng gào thét toàn bộ tê liệt ngã xuống trên mặt đất, cả người như nhũn ra, đại tiểu tiện không khống chế. Bọn người kia bản thân, cũng bị bị làm cho sợ đến tiểu trong quần, ngơ ngác ngây ngốc nhìn một ít hơn trăm đầu đáng sợ hoang thú, trong lòng dâng lên một cổ lạnh như băng cảm giác: bọn họ nếu là thật xông lại, ta liền chết chắc, không có một chút may mắn…

Nơi xa những thứ kia tránh ra thương đội cùng người đi đường, vừa bắt đầu trong lòng đương nhiên là có chút ít không thoải mái, chẳng qua là sợ hãi Hồng Vũ tiếng xấu, lúc này mới thúc ngựa đến nơi xa

Nhưng là chờ bọn hắn thấy trước mắt một màn này, một ít rõ ràng hợp lý giống như núi cao cự thú, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, trong lòng một mảnh ăn ý: thì ra là người ta thật sự là vì chúng ta tốt…

Cho dù là đã rời đi rất xa, nhưng là bọn họ chỗ kín cõi ngựa, như cũ ở lạnh run, cho nên mọi người đều nhịp, cùng nhau thúc ngựa, tiếp tục lui về sau đi.

Che ở đường ở giữa cái kia chút ít người, mọi người bị dọa đến ngồi phịch ở trên mặt đất không thể động đậy, Hồng Vũ khoát tay trung roi ngựa: đi tới

Một trăm hơn ba mươi đầu hoang thú ầm ầm tiến lên, đại địa đang run rẩy gào thét, cả Vũ Đô thành, tựa hồ cũng ẩn hàm sợ hãi.

Đường ở giữa lũ tiểu tử sắc mặt trắng bệch, nhìn một ít rõ ràng hợp lý núi nhỏ thật lớn hoang thú cuồn cuộn mà đến, không nghi ngờ chút nào mình mới vừa rồi mạo phạm Hồng Vũ, vị này Vũ Đô đệ nhất quần áo lụa là, muốn đem nhóm người mình sinh sôi giết chết tế cờ

Vũ thiếu gia tha mạng a

Một tiếng thê lương tiếng kêu khóc truyền tới, có người dẫn đầu, những người khác cũng nữa kiên cường không đứng

lên, mọi người khóc rống lưu nước mắt, lớn tiếng cầu xin tha thứ.

Hồng Vũ vốn là chính là nghĩ hù dọa một chút bọn họ, hoàn toàn,từ đầu,luôn luôn không có tính toán thật đem bọn họ giết chết, khẽ nhất tay một cái, hoang thú kỵ binh đoàn ngừng lại.

Ta vừa rồi không có muốn giết các ngươi, chính các ngươi tránh ra là được. Thanh âm của hắn run lên: nhưng là, bất kỳ ngăn trở ở kỵ binh của ta đoàn người trước mặt, cũng là địch nhân, nhất định sẽ bị bóp áp đi qua

Những người đó nhất thời kêu khóc đứng lên: Vũ thiếu gia, Vũ thiếu gia tha mạng, không phải chúng ta không muốn làm cho mở, thật sự là hai chân như nhũn ra, không đứng lên nổi

Hồng Vũ nhìn lướt qua, không nhịn được cười thầm, khoát tay chặn lại: đem bọn họ đem mở.

Lúc này, Hồng gia gia tướng nhưng là không còn cái gì sắc mặt tốt liễu, một gã gia tướng thúc dục chỗ kín ác Viêm Ma sói chạy như điên ra, nhanh chóng giết này những người này trước mặt, trong tay hắc thiết đại thương rầm một tiếng giũ ra đi, đâm thẳng trên mặt đất mấy người kia, những tên kia bị làm cho sợ đến can đảm tê liệt, một mảnh sợ hãi kêu xuyên vân dựng lên.

Đại thiết thương nhưng sai một ly từ quần áo của bọn hắn dưới đi xuyên qua, mạnh mẽ run lên, cả người sưu một tiếng bay đi ra ngoài, rất xa rơi vào vài chục trượng ngoài.

Hơn nữa gia tướng dùng là là xảo kình, tên kia rơi trên mặt đất, lăn mấy vòng, cũng không có bị thương.

Gia tướng liên tiếp mười mấy thương, bọn người kia tất cả đều ném đi ra ngoài, về phần trên mặt đất cái kia chút ít mã, cũng chưa có người đi quản.

Hoang thú kỵ binh đoàn cuồn cuộn mà qua, đến Vũ Đô ngoài cửa đông ước chừng ba dặm địa phương ngừng lại, yên lặng hậu hoàng đế bệ hạ đến.

Ước chừng một canh giờ sau, hoàng đế ngự đuổi đi mới tới ngoài cửa thành, theo đuổi mà đến Vũ Đô thành dân chúng, thấy ngoài thành một ít chỉ hùng tráng hoang thú kỵ binh đoàn, mới chợt hiểu ra hiểu Hồng Vũ loại này biến thái chiến tích, đến tột cùng là làm sao tới.

Bất quá, dân chúng chẳng những không như đưa đám, ngược lại hưng phấn vô cùng, Đại Hạ có như vậy một con kỵ binh đoàn, quét ngang thiên hạ cũng không thành vấn đề, người người tự hào

Ở tất cả phức tạp trình tự sau, Vũ Tông hoàng đế đi xuống ngự đuổi đi, tiếu a a hướng Hồng Vũ đám người mà đến.

Hồng Vũ đám người đã sớm xuống cỡi ngựa, thấy hoàng đế bệ hạ, quỳ xuống đất nghênh đón, vạn tuế có tiếng núi thở biển gầm. Chỉ có hơn một trăm người, nhưng làm cho người ta một loại thiên quân vạn mã cảm giác

Bách Lý Thịnh Thế đi theo Vũ Tông hoàng đế phía sau đi vài bước, sắc mặt khẽ biến thành hơi lần, không khỏi nhìn thẳng Hồng Vũ phía sau bên trái Hồng Thân nhìn hai mắt, nói khẽ với hoàng đế nói: bệ hạ, Hồng gia cái kia gia nô cũng đã là Nhị Phẩm Khai Thần liễu

Thanh âm của hắn trong lộ ra một tia vui sướng, hoàng đế lập tức tựu hiểu ý tứ của hắn, âm thầm gật đầu, Bách Lý Thịnh Thế không hổ là mình coi trọng nhất có thể thần, nhanh chóng có thể cũng không lợi trong thấy có lợi.

Hồng Thân chính là Hồng gia gia nô, hắn đề thăng làm Nhị Phẩm Khai Thần, mà Hồng gia gia chủ Hồng Thắng Nhật cũng bất quá là Nhị Phẩm Khai Thần. Hồng Thân còn có thể an tâm ở Hồng gia ngốc đi xuống?

Như là đã quyết định dùng kế ly gián, như vậy hay hoàn toàn. Không riêng ly gián Hồng Liệt Hồng Vũ huynh đệ, cũng muốn ly gián Hồng Thắng Nhật cùng Hồng Thân chủ tớ nếu như Hồng gia sụp đổ, như vậy bọn họ sẽ nữa là một uy hiếp, sau này có thể từng cái đánh bại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Chiêu dụ (thượng) - Năm mới vui vẻ!

Vũ Tông hoàng đế tiếu a a đở dậy Hồng Vũ: ái khanh bình thân, lớn như thế công, cũng chỉ có gia gia ngươi năm đó bắc đánh Địch Nhung có thể so sánh với. Hồng lão tướng quân, ngươi cũng tới đây, trẫm muốn cám ơn ngươi, Hồng gia có người nối nghiệp a!

Hồng Thắng Nhật cũng theo ở phía sau đủ loại quan lại trong, nhưng là lúc này, nhưng có chút lúng túng. Hoàng đế hữu mệnh, hắn không thể không tiến lên, nhưng là bên cạnh đủ loại quan lại trước mặt sắc đều có chút cổ quái.

Có thể đi theo hoàng đế ra tới, cũng là ở trong quan trường sờ ba cút đánh rất nhiều năm Lão Hồ Ly, hoàng đế đơn giản một câu nói, bọn họ là có thể nghe được rất nhiều tầng ý tứ.

Hồng gia có người nối nghiệp? Nhưng là Hồng Vũ mặt trên còn có đại ca Hồng Liệt, nếu như Hồng Vũ thừa kế Hồng gia, Hồng Liệt làm sao bây giờ?

Có hoàng đế bệ hạ ủng hộ, Hồng Vũ thực lực vừa bày ở nơi này, Hồng Liệt làm sao cùng hắn tranh giành?

Nhưng là truyền trường bất truyền ấu, đây là thiên cổ tới nay quy củ, nếu là Hồng Vũ nghĩ hư quy củ, chỉ sợ cũng không dễ dàng a.

Hồng Thắng Nhật tiến lên, thản nhiên nói: bệ hạ đừng nữa khen hắn, nữa khen tiểu tử này cái đuôi cũng muốn vểnh lên trời đi.

Ha ha ha, trẫm không phải là khen hắn, trẫm là thật thoại thật thuyết. Hồng soái, ngươi thật là có tốt Tôn Tử a, không riêng gì các ngươi Hồng gia, chúng ta Đại Hạ quân đội, cũng có người kế nghiệp!

Phía sau lại là một trận nghị luận rối rít, này không riêng gì ủng hộ Hồng Vũ thừa kế Hồng gia, còn ủng hộ Hồng Vũ thừa

kế Hồng lão gia tử ở quân đội địa vị a!

Hồng Vũ đến lúc này, cũng rốt cục hiểu Vũ Tông hoàng đế tại sao cao như thế quy cách nghênh đón mình, hắn âm thầm cười lạnh, nhưng cũng không nhịn được có chút bận tâm…

Vũ Tông hoàng đế khích lệ hoàn Hồng Vũ, vừa nhìn về phía liễu phía sau hắn hùng tráng hoang thú kỵ binh đoàn, trong ánh mắt ẩn hàm tán thành, đến Hồng Thân thời điểm, hoàng đế bỗng nhiên ánh mắt sáng lên: thật không nghĩ tới, Hồng phủ trong tàng long ngọa hổ, lại còn có một vị Nhị Phẩm Khai Thần, thật là ta Đại Hạ chi may mắn!

Hồng Thân vội vàng vừa quỳ xuống tới : thảo dân sợ hãi!

Ha ha ha, ngươi đã là Nhị Phẩm Khai Thần, rất nhanh cũng không phải là thảo dân liễu. Hoàng đế trong lời nói, lộ ra một loại dụ dỗ. Hồng Thân nhưng không có nhiều lời, chẳng qua là quỳ trên mặt đất cúi đầu.

Trẫm hôm nay cao hứng, hồi cung, ban thưởng yến!

Tuân chỉ!

Chuyện về sau, chính là thể thức hóa liễu, trở lại trong hoàng cung, Hoa Lang hoàng đế mọi người sẽ bị mang theo triều đình, tự nhiên là một phen khóc rống lưu nước mắt, thừa nhận sai lầm, sau đó nguyền rủa thề, không dám tái phạm, sau này nhất định đàng hoàng làm một Đại Hạ nước phụ thuộc.

Những thứ này quá trình Hồng Vũ tuyệt không quan tâm, hắn một mực nghĩ hoàng đế ở Vũ Đô ngoài cửa đông cái kia chút ít nói, trong lòng mơ hồ có chút bất an: Vũ Tông hoàng đế lời nói, hẳn là đã tại trong thành truyền khắp sao?

Hồng Liệt dĩ nhiên còn chưa đủ tư cách phụng bồi hoàng đế bệ hạ cùng đi ra thành nghênh đón, Hồng Vũ xuất chinh trong khoảng thời gian này, Hồng Liệt đã tăng lên tới liễu Thất Phẩm Hồn Tinh đỉnh, chỉ cần có một thích hợp cơ duyên, là có thể bước vào Lục Phẩm Chân Tôi!

Cái này thành tựu, ở cả Vũ Đô thành bạn cùng lứa tuổi trong, đã là tuyệt đối siêu quần bạt tụy. Vốn là Hồng Liệt hẳn

là tia sáng vạn trượng, đáng tiếc chính là bên cạnh hắn có một đệ đệ gọi Hồng Vũ.

Hắn trừ danh tiếng so sánh với Hồng Vũ khá hơn một chút ở ngoài, tựa hồ cái gì cũng so ra kém Hồng Vũ.

Hồng Liệt biết gia gia cùng đệ đệ hôm nay sẽ rất bận rộn, cũng không có đi ra ngoài thêm phiền, an tĩnh ở trong nhà đi học.

Đang ở hoàng đế bệ hạ ra nghênh đón sau nửa canh giờ, Lôi gia một vị chị dâu vội vả đi tới Hồng phủ, thấy Lôi Viện Viện sau, hai người đang đóng cửa, nói nhỏ liễu gần nửa cái canh giờ, vị kia chị dâu mới cáo từ đi, từ đầu đến cuối cũng không có đi gặp Hồng Liệt.

Vị kia chị dâu sau khi đi, Lôi Viện Viện sắc mặt ngưng trọng đi tới liễu Hồng Liệt trong thư phòng, không nói một lời ngồi xuống.

Hồng Liệt có chút kỳ quái: tại sao?

Lôi Viện Viện vẻ mặt có chút cổ quái, nói: bệ hạ ra khỏi thành nghênh đón Nhị đệ liễu.

Cái này chúng ta cũng biết a. Hồng Liệt mơ hồ có chút tự hào cười.

Lôi Viện Viện có chút căm tức: ngươi nha! Ngươi tựu một chút không lo lắng? Ngươi biết bệ hạ hôm nay nói cái gì?

Nói cái gì? Hơn nữa ta có cái gì thật lo lắng cho?

Lôi Viện Viện có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, cắn răng đem Vũ Tông hoàng đế lời nói nói, Hồng Liệt sắc mặt thoáng cái âm trầm xuống.

Lôi Viện Viện tiếp tục nói: ngươi mới là đại ca, Hồng gia ruột thịt trưởng tôn, nhưng là hiện tại đâu, lão Nhị đem tất cả danh tiếng cũng đoạt lấy đi, ngươi cho dù không phải là trước kia cái kia tài trí bình thường, nhưng là cùng lão Nhị vừa so sánh với, cũng không phải lờ mờ không ánh sáng? Nếu là gia gia chọn lão Nhị thừa kế Hồng gia, ngươi có thể bị cái gì cũng không phải là liễu…

Một bạt tai hung hăng địa quất vào liễu Lôi Viện Viện trên mặt, đang lải nhải Lôi Viện Viện thoáng cái bị đánh mộng liễu, ngẩng đầu đi xem Hồng Liệt, mới phát hiện trượng phu sắc mặt vô cùng khó coi.

Hồng Liệt nghiến răng nghiến lợi nói: ta tuyệt không ngoài ý muốn hoàng đế nói cái gì, ta ngoài ý muốn chính là ngươi sẽ đến nói huyên thuyên! Ta tuyệt không tức giận người khác thấy thế nào huynh đệ chúng ta quan hệ trong đó, ta tức giận là ngươi lại sẽ đến xúi giục!

Lôi Viện Viện che bị đánh đích mặt, khó có thể tin nhìn Hồng Liệt, thật lâu mới nghiến răng nghiến lợi hỏi ra một câu: ngươi đánh ta? !

Hồng Liệt thói quen thối lui, nhưng là nghĩ tới đây chuyện là nguyên tắc vấn đề, nửa bước không thể thối lui, kiên trì nảy sinh ác độc nói: ta đánh, như thế nào? Sau này còn dám nói huyên thuyên tử, ta, ta bỏ ngươi!

Lôi Viện Viện một tiếng mẫu hổ một loại tiếng hô đánh tới, Hồng Liệt giận dữ, trong lòng tự nhủ trước kia thật là làm cho thật là quá đáng, nữ nhân này cư nhiên như thử vô pháp vô thiên. Hắn đang mang phản kích, đột nhiên cảm giác được có điểm gì là lạ, phu nhân tay miệng cùng sử dụng, diện mục dử tợn hung hãn, hạ thủ đi hết sức ôn nhu, hạ miệng thì càng không cần phải nói liễu. Hơn nữa chào hỏi chỗ, cũng là hắn sảng khoái nơi.

Hồng Liệt ngây người một lúc thời gian, đã bị Lôi Viện Viện ầm ầm đẩy tới, nhào tới ba lượng hạ đem áo xé rách sạch sẻ, cái lưỡi đinh hương khi hắn bộ ngực một đường hướng hạ du đi xuống đi…

Hồng Liệt thoải mái rên rỉ một tiếng, từ đầu đến cuối không có chuẩn bị hiểu, là chuyện gì xảy ra.

Nếu là Hồng Vũ ở chỗ này, bảo đảm có giáo dục hắn, cái này gọi là chịu hành hạ thích.

Hoàng đế thiết yến, dĩ nhiên tất cả mọi người không thể đi. Rồi hãy nói loại khi này, mọi người cũng là từ trong lòng cao hứng, có thể dễ dàng đánh bại Hoa Lang Quốc, đem Hoa Lang

hoàng đế bắt tới Vũ Đô nhận tội, tuyệt đối có thể ở sách sử thượng lưu lại mực đậm màu đậm một khoản.

Làm người chứng kiến, làm một gã Đại Hạ người, tất cả mọi người cảm thấy trên mặt có quang.

Chẳng qua là hoàng đế bệ hạ đàm tiếu nâng chén trong lúc, cũng không phải là đơn giản như vậy. Hắn đặc biệt phân phó cho Hồng Thân ban thưởng ghế ngồi, yến hội nghỉ ngơi trong lúc, vừa sử liễu cá nhãn sắc, Đới công công lòng dạ biết rõ, lặng lẽ đi ra ngoài tìm được rồi một mình một người đứng ở bên ngoài Hồng Thân.

Thân tiên sinh thì ra là ở chỗ này đây, nhưng gọi chúng ta một trận dễ tìm.

Hồng Thân vội vàng khom người thăm hỏi: Đới công công.

Đới công công tiếu a a nói: tiên sinh đã là Nhị Phẩm Khai Thần cảnh giới, đã có tư cách tự thành một hệ. Bệ hạ cố ý đem một chi bộ đội giao cho tiên sinh chỉ huy, nếu như tiên sinh nguyện ý, bệ hạ có thể đi cùng Hồng lão tướng quân nói, khôi phục ngươi vốn là dòng họ, bệ hạ cầu hiền nhược khát, mong rằng tiên sinh không nên cô phụ.

Hồng Thân một con cúi đầu nghe, cũng không có chú ý tới, Đới công công nói những lời này thời điểm, hai mảnh đôi môi khẽ run, tần số cực nhanh. Mà thanh âm của hắn bình thản uyển chuyển, làm cho người ta một loại vô cùng đáng tin cậy cảm giác.

Trên thế giới này, biết Đới công công tu luyện có một loại đặc thù tâm pháp người, trừ hắn ra bản thân, cũng chỉ có Vũ Tông hoàng đế liễu. Loại này tâm pháp có thể thi triển ở trong thanh âm, cùng Hồng Vũ Đồ Đằng Lôi Âm khác thường khúc cùng chi hay, chỉ bất quá nó tác dụng cũng là dùng để đầu độc lòng người!

Đới công công cũng đã là Nhị Phẩm Khai Thần, hơn nữa tiến vào Nhị Phẩm Khai Thần rất nhiều năm liễu, tư Cách Bỉ Hồng Thân còn muốn lão. Cho nên cho dù là Hồng Thân, đã ở bất tri bất giác trong lúc trúng ám toán.

Đới công công thấy Hồng Thân tựa hồ do dự, lộ ra hiểu ý cười một tiếng.

Loại này khích bác ly gián lộ ra vẻ vô cùng trắng ra, nhưng là chính là vì vậy, có thể đem mấy phe ưu thế lớn nhất: Hoàng đế bệ hạ trực tiếp bộc lộ ra. Nói vậy cả Đại Hạ, bất kể là người nào, có thể có được hoàng đế bệ hạ ưu ái cũng sẽ kích động.

Hắn lẳng lặng địa chờ chực, trước kia hắn cứ như vậy, vì bệ hạ chiêu dụ đến tên sách Nhị Phẩm Khai Thần cường giả, nói vậy cái này Hồng Thân, cũng trốn không thoát lòng bàn tay của hắn.

Hồng Thân ngẩng đầu lên, trong ánh mắt đã đều là kiên định: Đới công công, kính xin hồi bẩm bệ hạ, Hồng Thân cảm tạ hắn coi trọng, chỉ là của ta có thể có hôm nay, cũng là nhà ta thiếu gia đề huề, Hồng Thân mặc dù không phải là cái gì ngông nghênh danh sĩ, nhưng là hiểu tri ân đồ báo, cả đời này, trừ lão gia cùng ta nhà thiếu gia, tuyệt không dám nữa phụng dưỡng vị thứ ba chủ nhân.

Đới công công cảm thấy ngoài ý muốn, hắn trước khi đến, hoàng đế bệ hạ tựu từng đã nói, cũng không kỳ vọng có thể đơn giản như vậy sẽ đem một vị Nhị Phẩm Khai Thần mượn hơi tới đây, dù sao Hồng Thân đi theo Hồng Thắng Nhật nhiều năm, nếu là thật dễ dàng như vậy tựu trốn tránh tới đây, cạnh mình vẫn chưa yên tâm đâu.

Đới công công ngoài ý muốn chính là, một mới vừa tiến vào Nhị Phẩm Khai Thần người, có hắn thần bí tâm pháp, cộng thêm bệ hạ long uy, ít nhất hẳn là để cho hắn có điều do dự mới là, làm sao có cự tuyệt như vậy hoàn toàn.

Hắn miễn cưỡng cười cười: hảo hảo, không sao, bệ hạ cũng nói liễu, tiên sinh nếu như nguyện ý, có thể tùy thời tới đây.

Dứt lời, mỉm cười nói chắp tay đi trở về.

Vũ Tông hoàng đế đang cung vua nghỉ ngơi, nhận được hồi báo sau không nhịn được khẽ nhíu mày: hắn lại là nói Hồng Vũ đề huề? Mà không phải Hồng Liệt?

Hồng gia những thứ này có sở thành tựu gia tướng, Hồng Dần, Hồng Thân, cũng là Hồng Thắng Nhật năm đó tự mình

mang đi ra, theo hắn nam chinh bắc chiến trong quá trình từng bước lớn lên.

Thậm chí ngay cả Kinh Triệu Doãn Quảng Vũ Dương cũng là tình huống như thế, chỉ bất quá Quảng Vũ Dương còn có tài cán, mới có thể được tôn sùng tiến làm quan viên. Mà Hồng Thân những thứ này chỉ biết tu luyện, không có khác tài cán người, tựu lưu tại Hồng phủ.

Lẽ ra những người này nếu như hết sức trung thành, cũng là hướng về phía Hồng Thắng Nhật trung thành. Nhưng là hiện tại từ Hồng Thân trả lời trong, hoàng đế bệ hạ nhưng ngửi được khác một loại mùi vị. Trong lòng hắn một trận kỳ quái: cái này Hồng Vũ, rốt cuộc có cái gì mị lực? Thậm chí ngay cả Hồng Thân loại này lão đầu tử đối với hắn cũng cảm ân đái đức?

Xem ra, đối với hắn đánh giá, nếu lần đề cao một cái cấp bậc liễu.

Hoàng đế bệ hạ nghĩ đến con gái của mình, tâm tình nhất thời bết bát hơn liễu, vạn nhất… Hắn không dám suy nghĩ liễu.

Hắn cân nhắc một chút, đối với một lần Bách Lý Thịnh Thế nói: xem ra chúng ta kế hoạch có chút đơn giản, sợ rằng không đủ để được việc.

Bách Lý Thịnh Thế dĩ nhiên biết bệ hạ nói rất đúng cái gì kế hoạch, gật đầu nói: bệ hạ yên tâm, ta đây tựu an bài bước kế tiếp, bảo đảm để cho Hồng gia huynh đệ trở mặt thành thù!

Hoàng đế cảm thấy an tâm, gật đầu. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Mời chào (hạ)

Hồng Thân hoàn toàn chính xác tâm động, đối mặt Hoàng Đế bệ hạ mời chào ai không tâm động? Đây chính là thiên hạ cường đại nhất đế quốc quốc quân! Huống chi còn có Đái công công ở một bên cổ mê hoặc lòng người.

Thế nhưng mà Hồng Thân rõ ràng hơn mình có thể đi cho tới hôm nay một bước này là vì cái gì. Suy nghĩ một chút lúc trước, chính mình kẹt tại Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ vài chục năm, chán chường cho rằng đời này rốt cuộc không có biện pháp trước tiến thêm một bước, nếu như không phải đi theo:tùy tùng Hồng Vũ, tựu thật sự muốn dùng Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ sống quãng đời còn lại, nhưng bây giờ thì sao? Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ! Thậm chí có khả năng vấn đỉnh (*mưu đồ đoạt quyền) Nhất Phẩm Hợp Chân, loại tình huống này, mặc kệ Hoàng Đế dùng thủ đoạn gì, Hồng Thân chỉ cần có Nhị Phẩm Khai Thần tâm tính tu vị, đều khó có khả năng dao động đấy.

Yến hội lại đã tiến hành một hồi, Hoàng Đế bệ hạ bề ngoài hiện ra mỏi mệt thần thái, vì vậy chúng thần tử lập tức cáo lui.

Từ đầu đến cuối Hồng Thân đều không có hướng Hồng Vũ cùng Hồng Thắng Nhật nhắc tới chính mình bị Hoàng Đế mời chào —— đây cũng không phải là không đủ trung tâm, mà là Hồng Thân lo lắng cho mình nếu như nói rồi, có mượn này áp chế, lại để cho Hồng gia cho mình đề cao đãi ngộ hiềm nghi.

Các thần tử lui ra ngoài, tại tiểu thái giám dẫn dắt xuống, riêng phần mình ly khai hoàng cung.

Hồng Vũ đi theo gia gia đằng sau, một cái Thanh Y thanh cái mũ tiểu thái giám cùng nhau đi lên, Hồng Vũ có chút ngoài ý muốn nói: “Phía trước đã có người dẫn đường rồi.”

Cái kia tiểu thái giám ngẩng đầu lên tức cười, tinh tế tỉ mỉ trắng nõn trên gương mặt hai đóa lê tuyền, hai mắt thật to ngoặt (khom) trở thành trăng lưỡi liềm, mang theo vẻ đắc ý.

Hồng Vũ cũng là kinh hỉ: “Thiên Vũ, tại sao là ngươi.”

Thiên Vũ công chúa vội vàng dựng thẳng lên một căn nhuận ngọc ngón tay: “Hư! Nói nhỏ chút, bị phát hiện người ta sẽ bị phụ hoàng mắng. Uy, Hồng Vũ, ngươi rất uy phong ah, ta nghe nói ngươi đem toàn bộ Hoa Lang thủ đô cướp sạch một lần?”

Hồng Vũ tranh thủ thời gian phủi sạch quan hệ: “Nào có! Ta rất kham khổ được không. Chẳng qua là thuận đường giúp ngươi tìm điểm đồ trang sức.”

Mặc kệ Hồng Vũ lúc ấy tại Hoa Lang quốc có hay không thiệt tình nhớ tới mai Thiên Vũ, cái lúc này cũng là muốn dỗ ngon dỗ ngọt cùng một chỗ chồng chất đi lên đấy.

Hắn vừa nói, một bên theo không gian thiết giác bên trong lấy ra đến một kiện đồ vật nhét vào mai Thiên Vũ trong tay.

Mai Thiên Vũ sau này co rụt lại, đối với hai người da thịt đụng vào vẫn còn có chút không có ý tứ, khuôn mặt nhỏ nhắn thượng bay lên hai đóa rặng mây đỏ, thẹn thùng bộ dáng rất là đáng yêu.

Hồng Vũ ở một bên xem tâm thần rung động, vội vàng buộc lại lòng của mình vượn ý mã, không ngừng khuyên bảo chính mình, đây chính là Vũ Tông Hoàng Đế con gái, không thể chơi hỏa, không thể chơi hỏa ah!

Vật kia mai Thiên Vũ bắt tay:bắt đầu nặng trịch đấy, cúi đầu xem xét dĩ nhiên là ba mươi sáu khỏa chỉ bụng lớn nhỏ trân châu, mượt mà vô cùng, ở trong tối nhạt dưới ánh đèn, tản ra từng vòng Bảo Quang.

Nữ hài tử nào có không thích xinh đẹp đồ trang sức hay sao? Nói sau cái này một chuỗi trân châu vòng cổ, cái đầu đã rất lớn, hơn nữa ba mươi sáu khỏa hạt châu giống như:bình thường lớn nhỏ, coi như là tại Đại Hạ cũng là tuyệt thế trân phẩm!

Mai Thiên Vũ thoáng cái tựu thích, ngoài miệng nghĩ một đằng nói một nẻo: “Này làm sao không biết xấu hổ.” Trên tay tuyệt không chậm, vèo một tiếng ước lượng tiến vào trong tay áo.

Hồng Vũ cười cười: “Ngươi ưa thích là tốt rồi.”

Cái này một chuỗi trân châu vòng cổ xuất từ sông cây dâu, chính là Hoa Lang quốc trong quốc khố chính phẩm, Hồng Vũ tiêu tiền như nước thói quen, đưa cho mai Thiên Vũ, cũng là thực không có gì đau lòng đấy. Chỉ là có chút đau đầu nếu như bị Trang Hàn các loại nữ đã biết, như thế nào trấn an các nàng.

Mai Thiên Vũ nhìn xem phía trước, thấp giọng nói ra: “Đã thành, ta không thể cùng ngươi xa hơn trước rồi, bằng không thì muốn làm lộ rồi. Sau thiên hạ buổi trưa, Xuân Huy Lâu, ta cùng Đao tỷ tỷ đi tìm ngươi uống trà.”

Nàng nói xong, như một chỉ Tiểu Hồ Ly đồng dạng hướng bên cạnh trong bụi hoa vừa chui biến mất không thấy gì nữa.

Hồng Thắng Nhật đem thời gian nắm chắc phi thường vừa đúng, quay đầu hung hăng trừng Hồng Vũ liếc. Hồng Vũ đối với hắn sáng lạn cười cười, Hồng Thắng Nhật bị hắn tức giận đến không còn cách nào khác, quay đầu đi nha.

…

Chinh phục Hoa Lang, đối với gần nhất vài chục năm không có gì chiến sự Đại Hạ mà nói, tuyệt đối là một kiện lại để cho sở hữu tất cả đàn ông nhiệt huyết sôi trào sự tình. Nhất là tại lễ lăng thư viện, loại này Nho môn thánh địa, càng chú ý khí tiết, mấy ngày nay Hồng Liệt đi tới chỗ nào, đều có người xa xa hướng hắn chắp tay, mỉm cười chào.

Hồng Liệt vui thích hưởng thụ lấy, hắn không có nhiều như vậy tâm tư, chỉ là kiên định biết rõ, lão đệ thay đổi tốt hơn, chính là bởi vì lão đệ, trong nhà mới có hiện tại phát triển không ngừng tốt cục diện. Hơn nữa, lão đệ thành tựu cùng sự thành tựu của mình cái kia không là giống nhau? Chúng ta là người một nhà ah.

“Hồng huynh!” Một gã cùng trường mặt mày hớn hở xông lại, hoa chân múa tay vui sướng dõng dạc: “Ta Đại Hạ mười mấy năm qua chưa từng có này đại thắng, thật sự là quốc tộ chuyện may mắn, lại là Hồng huynh người nhà lập hạ đích công lao, chúng ta đều có quang vinh yên, không bằng chúng ta buổi tối chúc mừng thoáng một phát? Ta đã tại trăm lý các

định ra vị trí, Hồng huynh nhất định phải rất hân hạnh được đón tiếp, ta thế nhưng mà cùng mọi người đánh cho cam đoan đấy, ngươi nếu không đi, ta mặt mũi này thượng đã có thể xuống không nổi."

Hồng Liệt cười khổ, người nọ là lớp học nhân duyên tốt nhất một cái, tên là hoa Vô Bệnh, xuất thân cũng không tệ, Thập Lục Kim Chuyên Cơ bài danh thứ bảy Hoa gia. Cùng Hồng gia loại này quái vật khổng lồ đương nhiên không có so, nhưng là cả Đại Hạ, nhiều như vậy thế gia, chính thức có thể tiến vào Huân Quý Khu chỉ có những cái…kia, Thập Lục Kim Chuyên Cơ đối với giống như:bình thường hàn môn học sinh mà nói, cũng là cao cao tại thượng.

Hoa Vô Bệnh ngoại hiệu hoa Nhị Lang, trước khi Hồng gia ngày càng sa sút thời điểm, hắn tựu là lớp học ít có mấy cái cùng Hồng Liệt quan hệ không tệ đồng học.

Hồng gia lần nữa quật khởi, Hồng Liệt người bên cạnh càng ngày càng nhiều, nịnh nọt nịnh bợ người không ít, mà hoa Nhị Lang cũng hay là giống như trước đồng dạng cùng hắn cười toe toét, hoàn toàn không có bởi vì thân phận của hắn chuyển biến có thay đổi gì. Điểm này, Hồng Liệt phi thường ưa thích.

Cho nên hoa Nhị Lang mời, Hồng Liệt không thể không nể tình, hắn cười mắng: "Các ngươi đám này sắc phôi, muốn đi dạo kỹ viện, còn muốn dùng đệ đệ của ta danh nghĩa, quá vô sỉ đi à nha?"

Hoa Nhị Lang hì hì cười cười: "Ngươi nhìn ngươi, tổng nói thật, thái không làm người khác ưa thích rồi. Nói thật, nhất định phải đi ah."

Hồng Liệt gật đầu một cái: "Ta lại để cho người trở về nói một tiếng, bất quá ngươi được cho ta đánh yểm trợ."

Hoa Nhị Lang chính xác khẩu không có ngăn cản, tùy ý khoát tay nói: "Biết rõ biết rõ, nhà của ngươi có người đàn bà đanh đá, lý giải lý giải. Buổi tối hôm nay, là chúng ta Hải Đường thi xã chước rượu tiểu tụ, nghiên cứu thảo luận kinh (trải qua) nghĩa!"

“Hải Đường thi xã” mỗi một lần tiểu tụ, làm sự tình đã không sai biệt lắm, Hồng Liệt chỉ là thật sự chịu không được hoa Nhị Lang om sòm, mới có thể dự họp một lần.

Hồng Vũ đuổi người trở về nói một tiếng, hãy theo hoa Nhị Lang bọn người cùng một chỗ hướng trăm lý các mà đi. Cùng nhau đi tới còn có bảy tám tên cùng trường.

Những người này vây quanh Hồng Liệt cùng hoa Nhị Lang đi ra ngoài, chung quanh trên bàn sách cùng trường, đã quăng đã đến hâm mộ thậm chí là có chút ghen ghét ánh mắt —— bọn hắn ghen ghét chính là những cái…kia có thể cùng Hồng Liệt tụ cùng một chỗ người.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Có ẩn tình khác (lễ mừng năm mới tốt!)

Năm đó Hồng gia chán nản thời điểm, tất cả mọi người trốn tránh Hồng Liệt, mà bây giờ Hồng gia lần nữa quật khởi, mọi người mới giật mình hiểu được: Hồng gia bất kể như thế nào chán nản càng là Tứ đại trụ trời! Cho dù là đánh rơi xuống, cũng ít nhất là Lục Đại bảo tòa nhà! Cũng không phải bọn hắn có tư cách bỏ qua đấy.

Các bạn cùng học hối hận vô cùng, lúc trước không có đốt (nấu) lạnh lò. Mà khi sơ những cái…kia sắc mặt không phải khó coi như vậy cùng trường, hiện tại là được Hồng Liệt bên người cái vòng nhỏ hẹp thành viên, mỗi người hâm mộ. Chính bọn hắn, thì là thầm hô may mắn, lúc trước chỉ là cảm thấy mặt khác cùng trường sắc mặt quá mức xấu xí, chính mình khinh thường chịu mà thôi, không nghĩ tới sẽ có loại này thu hoạch ngoài ý muốn.

Trở về báo tin chỉ là một cái đầy tớ nhà quan, tại Hồng Liệt bên người cùng loại Hồng Khê Địa Vị. Chính thức bảo hộ Hồng Liệt cao thủ, ngoài sáng ngầm cũng còn tại cương vị, không dám hơi ly.

Hồng Thắng Nhật thế nhưng mà đã nhận được giáo huấn, đối với hai cái cháu trai bảo hộ thập phần chu đáo.

Ước chừng hơn nửa canh giờ, mọi người chạy tới Bách Lý Các, hoa Nhị Lang trong nhà có chút ít của cải, mỗi lần đi ra đều là hắn thanh toán, Hồng Liệt cũng không phải là Hồng Vũ, lão gia tử tạp vô cùng nghiêm, hơn nữa gia có người đàn bà đanh đá, đỉnh đầu rất nhanh. Bất quá coi như là hoa Nhị Lang, đã đến Bách Lý Các loại địa phương này, cũng muốn gian khổ mộc mạc. Hắn chỉ cần nhỏ nhất một loại ghế lô, tửu thủy thức ăn cái gì cũng đều là rẻ nhất vài loại.

Bất quá hoa Nhị Lang tự cho là phong lưu, tại Bách Lý Các ngược lại là có một cái thân mật tên là Bạch Thược.

Hoa Nhị Lang muốn tới, đã sớm thông tri Bạch Thược, Bách Lý Các cô nương chất lượng thật tốt, đã sớm cho hắn sắp xếp xong xuôi hết thảy. Nửa lúc chiều, Bạch Thược ngay tại Bách Lý Các trong rạp chờ gặp.

Hoa Nhị Lang hôm nay có thể đem Hồng Liệt mang đến, cảm giác trên mặt có quang. Ôm Bạch Thược cười hì hì nói khoác: "Nhận thức đây là ai không? Đây là Hồng gia đại thiếu gia! Còn không mau đem ngươi những tỷ muội kia đã kêu đi ra, hảo hảo hầu hạ Hồng thiếu gia."

Bạch Thược đáy mắt hiện lên một tia khác thường thần thái, cười híp mắt nói: "Hồng thiếu gia có thể tới thực là vinh hạnh của chúng ta, Hồng thiếu gia chờ một chốc, ta cái này hãy đi đi bọn tỷ muội gọi tới."

Bạch Thược đi ra ngoài, hoa Nhị Lang tựu hướng về phía Hồng Liệt nháy mắt ra hiệu: "Hồng huynh, buổi tối hôm nay nếu không cũng đừng đi trở về? Ta liền nói ngươi uống nhiều quá, tại nhà của ta nằm ngủ rồi, ngươi không biết, các ngươi Hồng gia hiện tại thật lớn thanh danh, những cô nương kia cũng đều là võ giả xuất thân, đối với các ngươi Hồng gia, thế nhưng mà ngưỡng mộ nhanh ah…"

Chung quanh cùng trường cùng một chỗ cười vang: "Xem ra Hồng huynh đêm nay muốn hưởng tề nhân chi phúc, chúng ta thật ghen tỵ ah, ha ha ha!"

Mọi người một hồi trêu ghẹo, khiến cho Hồng Liệt không có ý tứ, nhưng trong nội tâm vẫn còn có chút đắc ý đấy. Hồng Vũ chiến thắng trở về mà về, quả nhiên là đem Hồng gia danh vọng đẩy lên một cái toàn bộ độ cao mới.

Bên ngoài một hồi kiều my lại không phải hiên ngang thanh âm truyền đến: "Hồng thiếu gia ở nơi nào? Nhanh lại để cho tỷ muội chúng ta nhìn xem!"

Một đám đang mặc trang phục tịnh lệ thiếu nữ vọt lên tiến đến, trên mặt hưng ác phấn vô cùng, chính như hoa Nhị Lang theo như lời, Bách Lý Các nữ tử đã là võ giả xuất thân, đối với khai mở cương thác đất Hồng Vũ, có Tiên Thiên hảo cảm cùng sùng bái.

Một đám nữ tử xông tới, đôi mắt - đẹp lưu chuyển, bốn phía sưu tầm, trên mặt tràn ngập chờ mong.

Bạch Thược từ phía sau theo vào đến, cười mỉm chỉ vào Hồng Liệt cùng mọi người giới thiệu: "Bọn tỷ muội, vị này tựu là Hồng thiếu gia!"

Các cô gái trong ánh mắt lóe sao nhỏ tinh cùng một chỗ chụp một cái đi lên.

"Vũ thiếu gia thật là ngươi! Thật tốt quá, ta nằm mộng cũng muốn nhìn thấy ngài! Ngươi là chúng ta Đại Hạ anh hùng!"

"Vũ thiếu gia ngươi không biết người ta buổi tối hôm qua mộng xuân đã mơ tới ngươi rồi."

"Vũ thiếu gia đêm nay thượng tựu lại để cho ta thị tẩm a, ta không cần tiền, ta chỉ cầu năng cùng Vũ thiếu gia như vậy đỉnh thiên lập địa anh hùng đêm xuân một lần…"

Hồng Liệt sắc mặt thay đổi, vừa quay đầu hung hăng nhìn về phía Bạch Thược.

Bạch Thược trên mặt hiện lên một tia có chút nhìn như rất tự nhiên bối rối, vội vàng thượng để giải thích nói: "Thật có lỗi thật có lỗi, ta không có giải thích rõ ràng, vị này Hồng công tử là Hồng gia Đại công tử, không phải Hồng gia Nhị công tử."

Vừa nói như vậy, chúng nữ trên mặt rõ ràng một mảnh vẻ thất vọng, bất quá các nàng nghênh đón mang đến rất có kinh nghiệm, lập tức còn nói thêm: "Nguyên lai là Đại công tử, Đại công tử cũng là Vũ Đô nội thành nổi tiếng đích thiên tài, năng nhìn thấy Đại công tử, cũng là vinh hạnh của chúng ta."

Bất quá so về vừa rồi, đã lãnh đạm nhiều lắm.

Hồng Liệt nhìn xem hoa Nhị Lang, hảo hữu sắc mặt đã một mảnh tái nhợt, hắn trùng trùng điệp điệp một gõ cái bàn: "Bạch Thược, ngươi đây là ý gì?"

Bạch Thược ra vẻ khó hiểu: "À? Nhị Lang trách ta rồi hả? Đích thật là ta làm không tốt, không có nói trước cùng bọn tỷ muội giải thích rõ ràng…"

Hoa Vô Bệnh một tiếng cười lạnh: “Ngươi nghĩ rằng chúng ta đã là người ngu?”

Bạch Thược nhưng lại không kiêu ngạo không siểm nịnh: “Hoa thiếu, ngươi tuy nhiên là thế gia công tử, Khả là chúng ta Bách Lý Các cũng không phải bình thường nơi bướm hoa, ngươi muốn ỷ vào thân phận ức hiếp chúng ta những cô gái này, Khả chuyện không phải dễ dàng như vậy tình!”

Hồng Liệt cùng hoa Nhị Lang sắc mặt cùng một chỗ thay đổi!

…

Hồng Khê cẩn thận từng li từng tí tiến đến: “Thiếu gia, đại thiếu gia bên kia xảy ra chút việc. Đại thiếu gia bên người Hồng mậu ở bên ngoài chờ đây này.”

Hồng Vũ đang xem sách, có chút nghi hoặc nhìn Hồng Khê: “Chuyện gì xảy ra?”

Đại ca nếu có chuyện gì, lẽ ra có lẽ trước hết nhất thông tri đại tẩu cùng gia gia, thấy thế nào bộ dạng như vậy, chính mình là người thứ nhất biết đến?

Hắn gật đầu một cái: “Lại để cho hắn tiến đến.”

Hồng mậu cùng Hồng Thân, Hồng Dần cùng thế hệ, chính là là năm đó đi theo Hồng Thắng Nhật cùng một chỗ nam chinh bắc chiến hung hãn tốt, chỉ có điều Hồng mậu tư chất không bằng hai người, hiện tại chỉ là Tứ Phẩm Thông Pháp trung kỳ, hắn là Hồng Thắng Nhật phái tại Hồng Liệt bên người hộ vệ cao thủ một trong.

Chứng kiến Hồng mậu tiến đến trên người không có gì vết thương, Hồng Vũ thoáng yên tâm một ít, nhịn không được hỏi: “Mậu thúc, chuyện gì xảy ra?”

Hồng mậu có chút xấu hổ: “Nhị thiếu gia, đại thiếu gia bị Bách Lý Các cho khấu trừ ra rồi.”

Hồng Vũ cọ thoáng một phát đứng lên: “Cái gì? ! Đến cùng chuyện gì xảy ra!”

Hồng mậu đem sự tình trước sau nói, sau đó nói: "Cái kia Bạch Thược rõ ràng không an hảo tâm, cố ý lẫn lộn đại thiếu gia cùng Nhị thiếu gia thân phận, thành tâm muốn nhìn đại thiếu gia xấu mặt! Đại thiếu gia cùng Hoa gia thiếu gia cùng nàng lý luận, cải vả Hoa gia thiếu gia khí bất quá, đánh cho Bạch Thược một cái tát, sau đó Bách Lý Các người tựu ra mặt. Đại thiếu gia để cho ta trở về tìm ngài nghĩ biện pháp, hơn nữa nói… Ngàn vạn đừng làm cho đại thiếu nãi nãi biết rõ…"

Hồng Vũ mặt âm trầm, có một số việc Hồng mậu không biết, hơn nữa hắn bản thân không am hiểu lục đục với nhau, mới có thể chỉ là cho rằng Bạch Thược chuyện này rất đơn giản, thế nhưng mà Hồng Vũ lại ngửi được mặt khác một tia hương vị: trước khi Hoàng Đế thế nhưng mà cố ý tại văn võ bá quan trước mặt xúi giục qua chính mình cùng đại ca quan hệ, mà Bách Lý Các người sau lưng, chính là ung Vương mai Thiên Sách.

Thế nhưng mà sự tình Quan đại ca, Hồng Vũ không cần biết ngươi là cái gì người?

Hắn bỗng nhiên đứng dậy, hướng Hồng Thân Hồng Dần vẫy tay một cái: "Theo ta đi!"

Ba người ác đi nhanh ra cửa, Trang Hàn vội vàng theo một bên trong phòng đuổi theo ra đến, chứng kiến hắn sắc mặt bất thiện hỏi: "Thiếu chủ, sự tình gì?"

Hồng Vũ khoát tay nhanh chóng mà đi, vứt bỏ một câu: "(tụ) tập ác hợp Hoang Thú kỵ binh đoàn, đến Bách Lý Các bên ngoài chờ ta mệnh lệnh!"

Năm đó vì tiểu muội, hắn năng đại náo Vũ Đô thành, hôm nay vì đại ca, hắn cũng đồng dạng năng san bằng Bách Lý Các!

Ngược lại là Hồng mậu, âm thầm cảm giác không ổn, rẽ vào cái ngoặt (khom) đi tìm lão gia báo cáo đi.

Hồng Vũ trên đường đã đem trước sau trải qua lại muốn một lần, lại phát hiện một cái điểm đáng ngờ: nếu như mai Thiên Sách thật là phụng chỉ làm việc, như vậy tựa hồ giữ lại đại ca cũng không phải một cái tốt nhất phương thức xử lý.

Bởi vì này chủng (trồng) xung đột, rất có thể sẽ ngoài ý muốn nổi lên, nếu như đại ca thật sự xảy ra chuyện gì, Hoàng Đế châm ngòi huynh đệ mình quan hệ, tiến tới phân liệt Hồng gia kế hoạch sẽ chết non. Lẽ ra hắn là nghĩ biện pháp chuyện lớn hóa nhỏ, như vậy tại đại ca trong nội tâm vùi kế tiếp "Cái đinh", mới có thể để cho hắn tương lai cùng mình ở Hồng gia bên trong tranh quyền đoạt thế ah.

Hồng Vũ có chút xem không rõ.

Rất nhanh Bách Lý Các đã đến, hiện tại đúng là buổi tối, Bách Lý Các bên ngoài như cũ giăng đèn kết hoa, phi thường náo nhiệt, oanh oanh yến yến ra ra vào vào.

Hồng Vũ xanh mặt hướng Bách Lý Các cửa ra vào vừa đứng, một mực trốn ở bên trong đại quản sự trương đồng ý tranh thủ thời gian nghênh đi ra: "Vũ thiếu gia, ngài đã tới."

Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng: "Đúng vậy, ta đã đến, có phải hay không các người muốn đem ta cũng nhốt lại?"

Trương đồng ý xấu hổ: "Vũ thiếu nói đùa, vấn đề này thật là một cái hiểu lầm, xin ngài đi theo ta."

Trương đồng ý dẫn hắn đi vào, trái rẽ ngang phải rẽ ngang, mãi cho đến đằng sau một tòa sân nhỏ. Tại đây Hồng Vũ cũng biết, là cả Bách Lý Các sang quý nhất ba tòa tiểu viện tử một trong, các hạng chi phí có thể nói Vũ Đô nội thành xa hoa nhất.

Hắn đi vào, đã nhìn thấy chánh đường chính giữa đại ca ngồi ngay ngắn, bên người cùng một gã lanh lợi thanh tú tiểu nha hoàn, xem tư thái mềm dẻo hữu lực, cũng hẳn là võ đạo người trong.

Mà ở Hồng Liệt đối diện, ngồi làm cho cả Vũ Đô thành, vô số con nhà giàu hồn khiên mộng nhiễu tuyệt thế vưu vật mai ảnh.

Hai người nhìn về phía trên trò chuyện được không tệ, ngược lại là hoa Vô Bệnh bọn người không thấy bóng dáng.

Hồng Vũ chính có chút kỳ quái, Hồng Liệt đã trông thấy hắn rồi, vội vàng bắt đầu mời đến hắn: "Lão Nhị, ngươi đã đến

rồi.”

Hồng Vũ đi vào, mai ảnh cũng đứng dậy đón chào, trương đồng ý ở một bên nói: “Vũ thiếu gia, chuyện này ngay từ đầu chúng ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra, bởi vậy chỉ có thể dựa theo Bách Lý Các lệ cũ xử lý, thỉnh đại thiếu gia cùng các bằng hữu của hắn tạm thời lưu lại.”

Mai ảnh ở một bên nói tiếp: “Nhưng là về sau chúng ta rất nhanh liền phát hiện, sự tình không phải đơn giản như vậy, bất quá loại chuyện này, chúng ta không tốt nhúng tay, hay là chính các ngươi giải quyết a.”

Hồng Vũ còn không hiểu ra sao thời điểm, mai ảnh cùng trương đồng ý đã cùng một chỗ khẽ khom người lui ra ngoài, rồi sau đó Hồng Liệt bên người cái tiểu nha đầu kia Trùng hắn lách vào chớp mắt Tình Mimi cười cười, cũng đi theo ra rồi. Nhưng là sau đó, Bạch Thược bị trói gô, có hai gã tu vị đã đạt đến Ngũ Phẩm Nguyên Định nữ tử áp giải tiến đến.

Hai nữ vừa dùng lực, Bạch Thược bịch một tiếng quỳ trên mặt đất.

Hai nữ hướng hai người liền ôm quyền, cũng lập tức rời khỏi nhóm: đám bọn họ đi.

Hồng Vũ Linh Giác tản ra, rất nhẹ nhàng tựu xác định toàn bộ trong sân, chỉ còn lại có người của mình, ngoại trừ Bạch Thược, không có một cái nào Bách Lý Các người.

Hồng Vũ vẫy vẫy tay: “Dần thúc, giao cho ngươi rồi.”

Hồng Dần đi tới rất nhẹ nhàng đem Bạch Thược xách đi ra ngoài đã đến phòng bọn họ khác tử, Hồng Vũ tại chánh đường nội cùng đại ca uống trà.

Không đầy một lát, Hồng Dần lại dẫn Bạch Thược trở về rồi, nhìn về phía trên Bạch Thược trên người không có gì ngoại thương, nhưng là lần này trở về, cùng vừa rồi kém nhau quá lớn rồi. UU đọc sách (. uukanshu. com) văn tự xuất ra đầu tiên. Cái loại cảm giác này rất khó hình dung, gắng phải nói lời, thật giống như Bạch Thược mới vừa rồi còn là phong nhã hào hoa, hiện tại đã là gần đất xa trời rồi.

Hồng Dần hừ lạnh một tiếng: “Nói đi.”

Bạch Thược đã suy yếu vô cùng, thanh âm phi thường yếu ớt, hữu khí vô lực nói: “Vâng… Bách Lý gia một cái quản sự, hắn lúc chiều, tìm được ta, nói là Nhị Lang bọn hắn buổi tối sẽ đến, để cho ta chỉ cần làm một ít không có ý nghĩa việc nhỏ, có thể đạt được ngẩng cao : đắt đỏ hồi báo, hắn đồng ý, sau khi chuyện thành công, sẽ giúp ta chuộc thân, ly khai tại đây…”

Hồng Vũ rốt cuộc hiểu rõ, chuyện này cùng Bách Lý Các xác thực không có vấn đề gì, ngay từ đầu Bách Lý Các chỉ là cho là có khách nhân nháo sự, cứ dựa theo bình thường phương thức xử lý đến tiến hành, thế nhưng mà có lẽ rất nhanh bọn hắn tựu phát giác không đúng, bởi vậy toàn bộ rời khỏi, bỏ ngay liên quan.

Hồng Liệt nhìn xem đệ đệ: “Lão Nhị, nhất định là Bách Lí Thịnh Thế!”

Hồng Vũ một chút cũng không ngoài ý. Cho dù không có Vũ Tông Hoàng Đế, Bách Lý gia cùng mình cũng là thù không đợi trời chung. Chính mình quấy nhiễu Bách Lí Thịnh Thế trùng kích Nhất Phẩm Hợp Chân hành động, còn đem trăm dặm điên đánh một trận, Bách Lý gia người chỉ sợ hận không thể đem mình ăn sống rồi.

Bất quá hiện tại, Hồng Vũ một cái cười lạnh, nhìn về phía ngoài cửa: “Hừ, Bách Lý Các muốn phủi sạch quan hệ? Nào có dễ dàng như vậy? Chính bọn hắn người xảy ra vấn đề, lại đem ta ca nhốt ở chỗ này, chuyện này không để yên!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Trân Bảo Các (thượng) chúc tết!

Lại một lát sau, Mai Ảnh cùng Trương Duẫn sắc mặt có chút khó coi đi tới, hai người căn bản nhìn cũng không nhìn trên mặt đất Bạch Thược, nàng đã là một người chết liễu.

Mai Ảnh ngó chừng Hồng Vũ, hắc bạch phân minh trong mắt đẹp, mơ hồ cất giấu một tia sát khí, để cho cái này tuyệt thế vưu vật biến thành một đóa mang đâm Mân Côi, hơn lộ vẻ hấp dẫn.

Vũ thiếu gia, ngươi đây là ý gì?

Hồng Vũ lạnh nhạt nói: Ngươi chỉ chính là cái gì?

Mai Ảnh dùng sức khoát tay, chỉ hướng phía ngoài: Ngươi hoang thú kỵ binh đoàn, đã đem Bách Lý Các bao vây!

Bách Lý Các phía ngoài, trên đường phố lẻ loi sao đứng hơn một trăm người, lấy Bách Lý Các kích thước, một chút như vậy nhân thủ, muốn đem này một mảnh kiến trúc toàn bộ bao vây lại làm cho người ta cảm giác hết sức buồn cười. Nhưng là Bách Lý Các tất cả bọn hộ vệ, tất cả đều kiếm nơi tay đao ra khỏi vỏ, mọi người sắc mặt lạnh lùng, như lâm đại địch. Bởi vì bọn họ cũng nhận ra liễu, phía ngoài những người đó, chính là mấy ngày trước mới vừa bị hoàng đế bệ hạ tự mình từ Vũ Đô ngoài cửa đông nghênh đón trở lại hoang thú kỵ binh đoàn!

Cho dù là bọn họ hiện tại chỗ kín không có hoang thú, bọn họ làm cho người ta áp lực, vẫn như cũ là giống như núi cao trầm trọng.

Có lẽ đối mặt người khác, Bách Lý Các cũng sẽ không như thế khẩn trương, nhưng là Hồng Vũ là ai? Nổi danh kẻ điên! Năm đó vì muội muội của hắn, có thể đem Tư gia tiêu diệt hết, đem Tông gia đánh cho tàn phế liễu, hiện tại Bách Lý Các giữ lại liễu ca ca hắn, hắn tuyệt đối dám cho dù hoang thú kỵ binh đoàn ở Vũ Đô dong ruỗi.

Này tòa xa hoa trong sân nhỏ, Hồng Vũ khẽ mỉm cười: Nga, Mai cô nương là nói bọn họ, không có gì, các ngươi ngay cả ta đại ca cũng dám giam, ta tới đây đòi người, dĩ nhiên phải có điều chuẩn bị, bằng không các ngươi ngay cả ta cũng giữ lại liễu làm sao bây giờ?

Trong chuyện này, Bách Lý Các cũng là đuối lý, Mai Ảnh cùng Trương Duẫn Ải Nhân một đầu, cũng không biết hắn là làm sao giải thích. Để cho Mai Ảnh có chút căm tức chính là, Hồng Vũ cái này tiểu sắc phôi trước kia mỗi lần nhìn thấy mình, cũng một bộ sắc mê tâm khiếu bộ dạng, tìm được cơ hội sẽ phải miệng lưỡi thượng hưởng điểm tiện nghi, nhưng là đến nơi này hội nhi, một khi liên lụy đến người nhà của hắn, tiểu tử này trong đôi mắt không có một chút sắc tình, tất cả đều là lãnh khốc! Mai Ảnh tuyệt không hoài nghi, nếu như chuyện này xử lý không tốt, chỉ sợ Bách Lý Các sau lưng đứng chính là Ung Vương điện hạ, Hồng Vũ cũng sẽ không chút do dự hạ lệnh hoang thú kỵ binh đoàn đạp bằng Bách Lý Các.

Mai Ảnh vốn là đối với mình mị lực rất có lòng tin, cả Vũ Đô trong thành, không biết bao nhiêu thế gia công tử bị nàng mê được thần hồn điên đảo, đùa bỡn cho bàn tay trên, nhưng là Hồng Vũ hôm nay biểu hiện, làm cho nàng hiểu tiểu tử này trước kia tất cả đều là giả, trêu chọc mình chơi a! Rất đáng hận liễu!

Các loại tâm tình gút mắt, Mai Ảnh cắn chặt hai hàm răng trắng ngà: Ngươi muốn thế nào?

Hồng Vũ thản nhiên nói: Chuyện này trách nhiệm ở người nào?

Đơn giản một câu nói, Mai Ảnh cùng Trương Duẫn liếc nhìn nhau, không biết nên trả lời như thế nào.

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: Có một số việc, các ngươi không làm chủ được, xin Ung Vương điện hạ ra đi.

Hai người im lặng không lên tiếng lui ra ngoài. Hồng Vũ nhìn một bên Bạch Thược một cái, lộ ra một giễu cợt nụ cười: Tại sao trên cái thế giới này ngu xuẩn nhiều như vậy? Hồng

gia, Bách Lý gia ở giữa tranh đấu, ngươi cho rằng loại người như ngươi tiểu giác sắc cuốn vào có thể có cái gì kết quả tốt?

Bạch Thược cũng là cười lạnh: Ta một kỹ nữ, còn có thể kém đến nổi đi đâu? Ta cá là một thanh, bác thắng, sau này là có thể tự do tự tại, thua có thể như thế nào?

Hồng Vũ lắc đầu, trên mặt vẻ châm chọc càng đậm liễu: Ngươi sai lầm rồi, ngươi đang ở đây Bách Lý Các, so với bình thường người trôi qua tốt hơn. Ngươi cho rằng kỹ nữ thì không thể bết bát hơn? Ngươi yên tâm, ta sẽ nhường ngươi thấy được bết bát hơn. Ngươi biết trên cái thế giới này có cái loại nầy hạ tiện nhất kỹ nữ, ở tại thối khe nước bên cạnh túp lều dặm, mỗi ngày bị cả người tràn đầy mùi hôi thối nông phu, lực công hơn vài chục lần vài? Ma sát các nàng hạ thể xé rách ra máu, một lần chỉ cần năm miếng tiền đồng! Như ngươi vậy vẻ thùy mị, ở nơi đâu khẳng định vô cùng được hoan nghênh!

Bạch Thược rốt cục lộ ra một tia hoảng sợ: Không nên a! Ta cầu xin kia ngươi, không nên đối với ta như vậy…

Hồng Vũ cười lạnh: Hiện tại hối hận, đã đã muộn!

Hắn khoát khoát tay, ở Bạch Thược hoảng sợ tiếng gọi ầm ỉ trong, bị Hồng Dần xách đi ra ngoài. Chuyện về sau, tự nhiên có Hồng Khê đi an bài, ở nơi này phương diện, Hồng Khê luôn luôn so với hắn hạ thủ còn ác độc.

Hồng Liệt có chút thấp thỏm bất an hỏi: Chuyện này, ngươi đại tẩu còn không biết sao?

Hồng Vũ tự tiếu phi tiếu: Bây giờ còn không biết.

Hồng Liệt lúng túng: Ngươi như vậy xem ta làm gì? Ngươi trong viện mười mấy cô nương, cũng tốt ý tứ tới cười nhạo ta?

Hồng Vũ bị đâm chọt liễu chỗ đau, bất đắc dĩ sờ sờ lỗ mũi không cùng đại ca dây dưa cái đề tài này. Hắn suy nghĩ một chút nói: Chuyện này, sau lưng hẳn là hay là hoàng đế đang làm trò quỷ.

Hồng Liệt khinh thường: Đều nói Vũ Tông hoàng đế anh minh thần võ, ta xem cũng bất quá như thế, loại này vụng về

kế ly gián, cũng muốn xúc phạm tới chúng ta người một nhà ở giữa tình cảm?

Hồng Vũ cười: Tại sao kkông để cho hắn làm thương tổn đến đâu?

Hồng Liệt ánh mắt sáng lên: Ngươi là nói…

Hồng Vũ gật đầu: Biết thời biết thế, tương kế tựu kế.

Ha ha ha!

Sau nửa canh giờ, đỉnh đầu đê điều kiệu nhỏ tử rơi vào Bách Lý Các trước cửa, hoang thú kỵ binh đoàn không có nhận được bước kế tiếp ra lệnh lúc trước, cũng không có hành động, mặc cho cỗ kiệu ở bốn gã Tam Phẩm Hiển Thánh cường giả hộ tống, đến Bách Lý Các ngoài cửa.

Mà Bách Lý Các trong đích dạ khách cùng các cô nương, thì đối ngoại mặt kiếm bạt nỗ trương không biết chút nào, vẫn như cũ là một mảnh ca múa mừng cảnh thái bình tầm hoan tác nhạc.

Ung Vương Mai Thiên Sách hôm nay mặc một thân màu xám tro ở nhà rỗi rãnh dùng, vẻ mặt có chút nghiêm túc tiêu sái hạ cỗ kiệu, vào Bách Lý Các.

Dọc theo đường đi, bốn vị Tam Phẩm Hiển Thánh phối hợp ăn ý, hữu ý vô ý ngăn cản liễu người chung quanh cùng tầm mắt, Mai Thiên Sách một đường đi vào Hồng Vũ chỗ ở tiểu viện, thế nhưng không có một người nào, không có một cái nào ngoại nhân thấy hắn.

Lão nhân gia vừa tiến đến, thấy Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng: Lão nhân gia ta đã trễ thế này bị từ trong chăn kêu lên, Đại lão xa chạy tới, đây là lần đầu tiên!

Hắn là Vũ Tông hoàng đế người thân cận nhất, ở cả Đại Hạ, có thể nói dưới một người trên vạn người, sống thượng vị, xây dựng ảnh hưởng ngày nặng, đơn giản biểu đạt một chút bất mãn, ngay cả Hồng Thân cái này Nhị Phẩm Khai Thần, cũng cảm thấy một cổ trầm trọng áp lực!

Kể từ khi hắn đi vào, Hồng Vũ là có thể cảm giác được một cổ mênh mông khí thế đập vào mặt. Loại khí thế này cùng cái

loại nầy võ đạo cao thủ khí thế bất đồng, giống vậy Hồng Vũ đối mặt Tào Quỷ Hùng, Nhất Phẩm Hợp Chân các hạ khí thế, đọng lại như thực chất thật giống như sắt cứng một loại cứng rắn trầm trọng, nếu như Tào Quỷ Hùng cố ý làm, đổi lại một người khác Lục Phẩm Chân Tôi, chỉ dùng khí thế là có thể đem sinh sôi đè chết.

Mà Mai Thiên Sách loại khí thế này, rầm rộ, mênh mông cuồn cuộn khôn cùng, nhưng thật giống như biển rộng, sóng biển đánh sâu vào, nhưng là cũng sẽ không làm cho người ta cái loại nầy trí mạng thương tổn.

Hồng Vũ thể nội, một ít nói ân cần săn sóc ở Sa Di Pháp Tướng tọa hạ Long Hồn, lười biếng ngẩng đầu, gầm thét một tiếng.

Hồng Vũ nhất thời cảm giác được quanh thân áp lực diệt hết, vân đạm phong khinh. Hắn thoáng cái hiểu: Mai Thiên Sách cùng Vũ Tông Mai Thuấn trên người loại khí thế này, lai nguyên ở hoàng tộc bổn nguyên, cũng chính là Đại Hạ long mạch.

Mai Thiên Sách mặc dù không phải là thiên tử, nhưng là trên người có hoàng tộc huyết mạch, cũng sẽ được long khí tẩm bổ.

Nhưng là loại này thông qua thần bí liên lạc truyền tới long khí, gặp được chân chính Long Hồn, cho dù là đã suy yếu đến cực hạn Long Hồn, cũng như cũ không chịu nổi một kích, chỉ cần Long Hồn gầm lên giận dữ, tựu toàn bộ tiêu tán vô ảnh vô tung.

Mà lúc này đây, Hồng Vũ là nghĩ như vậy.

Trên thực tế là hắn không rõ, nếu quả thật chính là một cái đơn giản Thần Long, ở Hoa Lang Quốc bị mấy vạn trẻ mới sinh oan hồn vây khốn, không ngừng lấy ra năng lượng, không dùng được ba trăm năm, sẽ hoàn toàn mai một, nhưng là hắn này một cái, kinh nghiệm mấy ngàn năm, như cũ bảo lưu lấy cường đại Long Hồn, thậm chí có thể gầm lên giận dữ quát lui long mạch khí, này tuyệt không đơn giản! Nếu như hơn nữa

Long Hồn chẳng qua là lười biếng rống lên một ít thanh thì bực này hiệu quả, vậy thì càng thêm kinh người liễu.

Sa Di Pháp Tướng trên đỉnh đầu, Phật quang tường hòa, giơ lên tay trái tới nhẹ nhàng trấn an liễu Long Hồn, Long Hồn cúi hạ đầu, tiếp tục vù vù Đại Thụy.

Mai Thiên Sách trong mắt tinh quang chợt lóe, có chút kinh ngạc nhìn hướng Hồng Vũ, chốc lát, ánh mắt của hắn trong nhiều hơn một chút ít nói không rõ nói không rõ đắc ý vị, hướng về phía Hồng Vũ chậm rãi gật đầu, sau đó không hề nữa bất mãn tức giận, mà là bình tĩnh ngồi ở Hồng Vũ đối diện.

Hồng Vũ tự mình vì Mai Thiên Sách rót một chén trà, đây không phải là bởi vì khác, chẳng qua là bị vây kính già yêu trẻ mỹ đức. Nhưng là hắn cái này đơn giản cử động, lại làm cho Mai Thiên Sách trong mắt nhiều hơn một phần tán thành.

Hồng Vũ để xuống bình trà, hai tay đặt tại trên đùi, rất chân thành rất đúng Mai Thiên Sách nói: Điện hạ, ta nghe được quá một cách nói, nếu nói chánh trị, chính là lẫn nhau thỏa hiệp. Ta cảm thấy rất có đạo lý.

Mai Thiên Sách mặc dù không có uống trà, nhưng là thân vùi lấp Đại Hạ chánh trị nước xoáy mấy chục năm, hắn nghe được Hồng Vũ những lời này, sâu chấp nhận gật đầu, Hồng Vũ nếu có thể có loại này giác ngộ, chuyện kế tiếp tựu dễ làm liễu.

Nhưng là không nghĩ tới Hồng Vũ ngay sau đó lại nói: Nhưng là ta biết rõ những lời này đúng, nhưng làm không được. Ta có nguyên tắc của ta, mà ta lớn nhất nguyên tắc chính là không thể thương tổn gia nhân của ta, không thể thương tổn bằng hữu của ta, không thể thương tổn thủ hạ. Đơn giản mà nói, chính là tất cả ta quan tâm người, không thể thương tổn! Loại chuyện này, không thể thỏa hiệp! Không phải là ngươi chết, chính là ta mất!

Thanh âm của hắn đã gần như lạnh như băng, câu nói kế tiếp, lại càng nguội lạnh như sắt, nện ở trên mặt đất tựa hồ

cũng có thể đánh một rãnh to: Tính tình của ta không tốt, cả Đại Hạ cũng biết, hiện tại, cả Hoa Lang tất cả cũng biết rồi.

Tất cả xúc phạm điểm mấu chốt người, ta nhất định sẽ đuổi tận giết tuyệt, trảm thảo trừ căn! Nhưng là điện hạ người, hôm nay hết lần này tới lần khác giam ta đại ca, điện hạ nói một chút, chuyện này, ta hẳn là xử lý thế nào đây? !

Mai Thiên Sách trăm triệu không nghĩ tới Hồng Vũ có đột nhiên như vậy biến chuyển, hắn khẽ cau mày, suy nghĩ một chút nói: Chuyện này, đích xác là chúng ta làm được không đúng, nhưng là cũng có tình nhưng nguyên, dù sao trước đó chúng ta không biết chuyện.

Vừa Hồng Liệt ba người cũng rất là ngoài ý muốn, Mai Thiên Sách khẩu khí lại có phục nhuyễn! Nếu quả thật nếu bàn về, hắn mới là Vũ Đô bên trong thành chân chính đệ nhất quần áo lụa là! Sau lưng của hắn đứng Vũ Tông hoàng đế, kể từ khi Vũ Tông hoàng đế lên ngôi, hắn để cho quá người nào?

Nhưng là Hồng Vũ nhưng như cũ không thuận theo không buông tha: Trước đó không biết chuyện, đó cũng là lỗi lầm của các ngươi, bởi vì Bạch Thược là của các ngươi người! Nếu như ta ở 《 Thời Đại 》 thượng giúp điện hạ tuyên truyền hạ xuống, Bách Lý Các này đồng biển chữ vàng chỉ sợ cũng muốn đập phá sao? Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Trân Bảo Các (hạ)

Mai Thiên Sách trong mắt hiện lên một tia tức giận, một đôi lão trong mắt nổ bắn ra tinh quang, hung hăng nhìn chằm chằm Hồng Vũ, hết lần này tới lần khác Hồng Vũ không chút nào yếu thế, hai người lẫn nhau căm tức nhìn, Hồng Vũ khí thế trên người một tầng tầng cất cao, mà Mai Thiên Sách đã là Tam Phẩm Hiển Thánh hậu kỳ, nếu là bàn về cảnh giới, Mai Thiên Sách rõ ràng áp chế Hồng Vũ, nhưng là hắn lại có thể cảm giác được, Hồng Vũ thể nội, tựa hồ có cái gì lực lượng đáng sợ đang Giác Tỉnh!

Mai Thiên Sách nghĩ tới phía ngoài hoang thú kỵ binh đoàn, hắn dư âm quang đã thấy được Hồng Vũ tay phải khẽ run, tựa hồ sẽ phải giơ lên, phát ra đạo kia hủy diệt Bách Lý Các ra lệnh.

Mai Thiên Sách nghĩ tới Hồng Vũ mới vừa nói cái kia câu, chánh trị cùng thỏa hiệp. Hắn cùng Hồng Vũ bất đồng, hắn từ nhỏ đã bị quán thâu liễu loại này lý niệm, năm đó không tham dự ngôi vị hoàng đế cạnh tranh, tặng cho Mai Thuấn, từ thuộc về mà nói, cũng là một loại thỏa hiệp, ở ngoài sáng biết không hi vọng dưới tình huống, thỏa hiệp để đổi lấy hầu hạ một đời một thế vinh hoa phú quý.

Cho nên, hắn lý trí hiểu, tình huống bây giờ, hướng Hồng Vũ thỏa hiệp là lựa chọn tốt nhất. Bách Lý Các là hắn tâm huyết chỗ ở, ngày vào Đấu kim, môt khi bị hủy, các loại tổn thất hắn cũng không cách nào thừa nhận.

Hừ! Mai Thiên Sách hừ lạnh một tiếng, chậm rãi thu hồi hung ác ánh mắt.

Hắn thẳng mà ngồi: Ngươi nói đi, ngươi nghĩ muốn cái gì bồi bổ lại.

Hồng Vũ nhìn hắn, một một bữa nói: Bách Lý Các chịu nhận lỗi!

Mai Thiên Sách một tiếng cười lạnh: Ngươi muốn cho ta đây đem tuổi lão đầu tử xin lỗi ngươi?

Hồng Vũ dĩ nhiên không thể làm như vậy, vô luận như thế nào Mai Thiên Sách cũng cùng mình gia gia một bối phận, để cho hắn cho mình nói xin lỗi, giảm thọ a.

Ngài lão cũng không phải là Bách Lý Các. Hồng Vũ mỉm cười tới một câu, sau đó ánh mắt đang ở Mai Ảnh cùng Trương Duẫn trên người đảo quanh. Trương Duẫn trong lòng cười khổ, Mai Ảnh nhưng là Mai Thiên Sách dưỡng nữ, cũng không thể làm cho nàng ra mặt nói xin lỗi sao?

Trương Duẫn đang muốn đứng ra, Mai Ảnh nhưng giành trước một bước đứng ra, triều Hồng Vũ cùng Hồng Liệt nói: Là ta hạ lệnh giam liệt thiếu gia, ta hướng ngươi nói xin lỗi, xin Hồng Liệt thiếu gia tha thứ!

Dứt lời, dịu dàng một xá Hồng Liệt theo bản năng muốn đưa tay đi đở vịn, trong đầu hiện lên Tống Du Nhiên hơi ánh mắt u oán, ho khan một tiếng chịu đựng liễu.

Mai Ảnh một xá sau, nhìn Hồng Vũ. Hồng Vũ cảm giác có chút bất mãn toan tính, nếu như không phải là còn có đại tẩu nguyên nhân, Hồng Vũ khẳng định để cho Bách Lý Các bỏ tiền, tại chính mình 《 Thời Đại 》 trên tạp chí công khai nói xin lỗi liễu.

Chuyện này đều khiến Hồng Vũ có chút khó chịu, chẳng lẽ mình ca ca bị khấu trừ liễu, cứ như vậy bởi vì một cô gái khinh phiêu phiêu một câu nói xin lỗi coi như xong?

Nhưng là hắn không thể lấy tiểu lấn lớn, cũng không có thể lấy nam lấn nữ. Hồng nhị thiếu con ngươi vừa chuyển : Nói xin lỗi là nói, nhưng là nhận đâu?

Mai Ảnh có chút tức giận trừng hướng hắn, Mai Thiên Sách nhưng vô tình ngoài, cười hắc hắc nói: Ta liền biết ngươi Hồng Vũ sẽ không tốt như vậy nói chuyện.

Hồng Vũ hừ hừ một tiếng: Đó là tự nhiên, Bổn công tử tiếng xấu bên ngoài.

Mai Ảnh hận đến hàm răng ngứa, người nầy không cho là nhục phản cho là quang vinh a.

Mai Thiên Sách tay giơ lên, Trương Duẫn vội vàng tiến lên vịn.

Đi, đi Trân Bảo Các.

Mai Thiên Sách ở trên đường đối với Hồng Vũ nói: Hồng Liệt đã là Thất Phẩm Hồn Tinh đỉnh liễu, ta liền thành toàn hắn hạ xuống, trong tay ta có một đoạn Thái Cổ Ma Tượng di cốt, đưa cho hắn, các ngươi Hồng gia 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》, chính là đến từ chính Thái Cổ Ma Tượng truyền thừa, có đoạn này hài cốt, hắn tự mình cảm thụ Thái Cổ Ma Tượng hơi thở, hẳn là rất nhanh là có thể đột phá đến Lục Phẩm Chân Tôi liễu.

Đang khi nói chuyện, bọn họ đi tới Bách Lý Các phía sau cùng một ngọn sân. Nơi này không đối ngoại buôn bán, Hồng Vũ trước kia thấy sân này, vẫn cho là là Bách Lý Các người chỗ ở.

Trương Duẫn mở ra cửa chính, dẫn mọi người đi vào, Hồng Thân cùng Hồng Dần lập tức tiến lên, một tả một hữu bảo vệ Hồng Vũ, bao gồm Hồng Vũ ở bên trong, cũng cảm giác được sân này trong, có trận pháp lực lượng.

Mai Thiên Sách giải thích: Không cần lo lắng, chẳng qua là dùng để bảo vệ Trân Bảo Các lực lượng, ta không có khác yêu thích, tựu thích thu thập một chút vật ly kỳ cổ quái, trong nhà không bỏ xuống được liễu, tựu tạm thời để ở chỗ này.

Trong viện tử ác ương, là một ngọn ba tầng tiểu lâu, cũng không tính cao, Mai Thiên Sách tự mình tiến lên mở ra tiểu lâu cửa chính, hắn dùng thân thể chặn lại mọi người tầm mắt, Hồng Vũ cũng không biết hắn là làm sao thao tác, nhưng là ở Mai Thiên Sách đẩy ra cánh cửa kia một sát na, hắn cảm giác được rõ ràng, cả trên tiểu lâu vốn là bao phủ một tầng chân thật giống như núi cao lực lượng biến mất không thấy.

Mai Thiên Sách khẽ nhất tay một cái: Vô đi.

Hắn trước đi vào, tầng thứ nhất rông nhất mở, bên trong rất có thứ tự để mọi người tượng điêu khắc gỗ bàn đánh bóng bàn,

phía trên để bất đồng hiếm quý bảo vật.

Hồng Vũ đám người cũng đi theo đi vào, mới vừa vào cửa Hồng Vũ tay trái ngón út tựu nhẹ nhàng run lên, bất quá nhỏ như vậy động tác, căn bản không có người chú ý tới.

Hồng Vũ không để lại dấu vết mỉm cười nói mặt nghiêng, tại tay trái cái kia một bên, nhất nhích tới gần cửa chỗ cũng có một cái đài bằng gỗ, phía trên bày biện một cây thoạt nhìn lộ ra vẻ rất không thu hút Mộc Côn.

Mai Thiên Sách chạy thẳng tới trong đó một bàn đánh bóng bàn, từ phía trên cầm lên một con một thước vuông hộp, tay vừa lộn mở ra.

Trong hộp, cũng không biết gia trì cái gì trận pháp, đem bên trong lực lượng phong ấn không thể tiết lộ. Làm nắp mở ra, Hồng Vũ cùng Hồng Liệt lập tức cảm giác được một cổ giống như đã từng quen biết lực lượng gầm thét ra, phảng phất có một đầu Thái Cổ Ma Tượng ở bên tai rống giận, cả Trân Bảo Các tựa hồ cũng bị run rẩy.

Hồng Liệt nhìn kia chỉ hộp gỗ, có chút chuyển mắt không mở con ngươi.

Trong hộp gỗ, chỉ có một khối bàn tay lớn nhỏ màu trắng xương cốt, cũng không biết Đạo Kinh lịch liễu bao nhiêu năm thời gian, xương cốt nhưng như cũ ôn nhuận Như Ngọc, phía trên mơ hồ có thể thấy được từng đạo kỳ lạ hoa văn, tản ra kinh khủng hơi thở.

Hồng Vũ Thiên Tuyền Huyệt trong, Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng yên tĩnh không tiếng động, Hồng Vũ dùng Linh Giác nội thị, Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng có rất ít an tĩnh như vậy quá, cho dù là ở uống rượu say liễu trong lúc ngủ mơ, Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng cũng là tiếng ngáy rung trời, thỉnh thoảng nhúc nhích xuống.

Nhưng là hiện tại, nó tựu như vậy buông thỏng khổng lồ đầu, màu vàng lợt khổng lồ quang dực thu ở bên người, không nói tiếng nào.

Hồng Vũ có thể cảm nhận được, một cổ Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng chưa bao giờ từng có trôi qua tâm tình, tựa

như ươn ướt mưa dầm giống nhau tràn ngập ở Thiên Tuyền Huyệt trong.

Cái loại nầy tâm tình, tên là bi thương.

Đó là đối với mình tộc quần quá đỗi huy hoàng nhớ lại, là đúng chết đi cái kia thời đại hồi tưởng.

Hồng Vũ trong lòng âm thầm thở dài. Hắn đi ra phía trước, không chút khách khí từ Mai Thiên Sách trong tay cầm qua kia chỉ hộp nhét vào đại ca trong tay.

Tiếp theo sau đó bắt đầu chơi xấu.

Điện hạ, ngài cũng nói, đây là thành toàn đại ca của ta, không thể coi như là nhận sao?

Mai Thiên Sách chán nản: Ngươi!

Hồng Vũ cười hì hì: Đừng nóng giận đừng nóng giận, hơn nữa, ta cũng tới, người khỏe ý tứ để cho ta tay không mà về?

Mai Thiên Sách gắt gao nhìn chằm chằm hắn, từ trong kẽ răng nặn ra mấy chữ tới : Chỉ cho chọn một dạng.

Hồng Vũ gật đầu đáp ứng: Nhất định!

Sau đó hắn quay đầu tựu hướng lầu hai xông đi lên!

Mai Thiên Sách tức thiếu chút nữa hộc máu, này du côn cắc ké thật là quá đáng a, đã gõ mình trúc giang, lại còn muốn chui chỗ trống, mình tựu ít đi nói một câu, đã bị người nầy bắt được chỗ sơ hở…

Loại này kết cấu tàng bảo lâu, khẳng định trên lầu bảo vật so sánh với lầu dưới thật là tốt, lấy hồng nhị thiếu tính tình, cái này tiện nghi làm sao có thể không chiếm?

Hắn đem mình tốc độ cổ thúc dục đến cực hạn, Mai Thiên Sách kịp phản ứng còn chưa hô lên tiếng, hắn đã hóa thành một đạo hắc ảnh, từ thang lầu sưu một tiếng xông lên! Sau đó nhìn đều không cần nhìn, khoát tay một cổ võ khí lao ra, chính xác đem tầng thứ hai nhất trung ương trên bàn kia kiện đồ vật bắt tới đây: Chính là cái này đi!

Trương Duẫn cùng Mai Ảnh trợn mắt hốc mồm, mà Hồng Thân cùng Hồng Dần còn lại là hận không được tìm một cái lổ để chui vào, mình thiếu gia, thật sự là quá vô sỉ liễu chút a.

Hồng Vũ giơ kia vật đông Tây Thi thản nhiên xuống tới, Mai Thiên Sách đã bị giận đến râu mép loạn kiều: Ngươi, Hồng Vũ, ngươi thật là… Ai, tính, dù sao đã đến trong tay ngươi liễu, ta nghĩ muốn trở lại đoán chừng cũng là không thể nào liễu.

Hồng Vũ gật đầu lia lịa: Điện hạ quả nhiên mắt sáng như đuốc, nhìn thấu hiện tượng, nhắm thẳng vào bản tâm!

Nhỏ dần, hắn lại có chút ít tiếc nuối: Hay là cảnh giới không đủ cao a, nếu như ta đã là Ngũ Phẩm Nguyên Định, là có thể trực tiếp xông lên tầng thứ ba liễu. Ừ, sau này muốn cần cù tu luyện, có nữa cơ hội như thế, trăm triệu không thể bỏ qua liễu!

Mai Thiên Sách mọi người cùng nhau im lặng, làm cái gì, ngài lão nhân gia cần cù tu luyện động lực chính là chỗ này?

Hồng Vũ hay là không có nhìn trong tay rốt cuộc là thứ gì, tiện tay sủy vào trong ngực. Mai Thiên Sách mặt đen lên, hận không được vội vàng đem này chỉ châu chấu giống nhau người đuổi đi ra, lão điện hạ hiện tại cảm thấy, hôm nay đem hắn dẫn vào của mình Trân Bảo Các, là một bi kịch kiểu sai lầm!

Được rồi sao? Cái này ngươi cuối cùng hài lòng đi? Đi thôi. Mai Thiên Sách còn kém trực tiếp động thủ đuổi đi người.

Hồng Vũ lúc này tựa hồ trở nên thiện giải nhân ý liễu, gật đầu nói: Tốt, đi thôi. Điện hạ khẳng khái, chúng ta rất cảm kích.

Mai Thiên Sách tức giận hừ một tiếng. Mắt thấy ra cửa, Hồng Vũ thuận tay đem nhất nhích tới gần cửa đích một trên bình đài một cây chỉ có hai thước lớn lên Mộc Côn bắt tới đây: Cái này hẳn là cả Trân Bảo Các trong không đáng giá tiền nhất đồ vật sao? Điện hạ dứt khoát tặng tính, ta trở về cho đích thân cho gia gia làm ngứa cong, tẫn tẫn hiếu tâm. Điện hạ nhất định sẽ thành toàn của ta, cám ơn điện hạ!

Miệng hắn thật nhanh, nhất lưu nói cho hết lời liễu, không đợi Mai Thiên Sách phản đối, đã sưu một tiếng chạy trốn ra ngoài, triều còn đang bên trong Hồng Liệt đám người ngoắt ngoắt tay: Đại ca, nhanh lên một chút đi thôi, làm sao ngươi như vậy không thông cảm người già? Đã muộn, chúng ta sớm một chút trở về, không nên quấy rầy điện hạ nghỉ ngơi.

Mai Thiên Sách tức một Phật xuất thế hai Phật thăng thiên, mình hơn nửa đêm cái chăn ngươi từ trong chăn kêu đi ra, ngươi tiện nghi chiếm hết, hiện tại cũng là một bộ thông cảm người sắc mặt! Hắn rất muốn cùng Hồng Vũ so đo một chút kia cái Mộc Côn, mặc dù vật kia thoạt nhìn rất không thu hút, nhưng là có thể bày ở Trân Bảo Các dặm, coi như là nhất dựa vào ngoài, cũng giá trị không rẻ.

Gốc cây Mộc Côn chính là một đoạn vạn năm bất hủ mộc, hết sức trân quý, chính là bố trí Mộc Hệ trận pháp cao nhất tài liệu, hơn nữa cũng có thể bị dùng để làm luyện chế Huyền Binh phụ trợ tài liệu. Như vậy một đoạn ngắn, giá trị tuyệt đối ở bảy vạn lượng bạc trở lên, hơn nữa có tiền mà không mua được!

Nhưng là Mai Thiên Sách nghĩ lại, bồi liễu bảy vạn lượng bạc, chỉ cần có thể đem cái này lòng tham không đáy người đưa đi cũng được a, nữa cùng hắn dây dưa một phen, nói không chừng hắn vừa coi trọng mình bảo bối gì liễu. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Phượng Tê Thần Mộc (thượng)

Hồng Vũ bởi vì cố kỵ đại tẩu Lôi Viện Viện, không muốn đem tối nay thượng chuyện tình trương dương đi ra ngoài, Mai Thiên Sách giống như trước cũng có cố kỵ, Hồng Vũ 《 Thời Đại 》 tạp chí uy lực nhưng hắn là được chứng kiến, muốn thật là xé toang mặt, đối với Bách Lý Các tuyệt đối bất lợi.

Huống chi, Mai Thiên Sách trong lòng mặc dù tức giận đau lòng, nhưng cũng có khác một tầng tâm tư, nguyện ý cùng Hồng Vũ giữ vững một quan hệ tốt đẹp.

Mai Ảnh đang muốn đuổi theo, hắn khoát tay ngăn cản, cười khổ một tiếng nói: Coi như hết.

Hồng Vũ chiếm đủ tiện nghi, chủ yếu nhất là dùng loại thủ đoạn này để cho Ung Vương điện hạ cùng Bách Lý Các trong lòng người rất buồn bực, hắn mới xem như hài lòng liễu.

Dám đụng đến ta đại ca? Làm sao có thể dễ dàng như vậy bỏ qua ngươi cửa?

Hồng Vũ cùng Hồng Liệt từ Bách Lý Các đi ra ngoài, thổi một tiếng huýt sáo, hoang thú kỵ binh đoàn thu đội. Hai huynh đệ cùng nhau trở về, nhưng là dọc theo con đường này, Hồng Vũ đếm Thứ Chủ động cùng Hồng Liệt nói chuyện, đại ca cũng là lạnh lẽo, sắc mặt khó coi.

Một màn này, tự nhiên rơi vào hữu tâm nhân trong mắt, rất nhanh tựu làm một hữu hiệu đích tình báo, trên chăn báo đi tới.

Bách Lý Các trong đích, Mai Thiên Sách không muốn qua lại giằng co, hướng Trương Duẫn khoát tay chặn lại: Thu thập hạ xuống, tối nay thượng thì ở lại đây liễu.

Trương Duẫn lui ra, chỉ để lại Mai Thiên Sách cùng Mai Ảnh, Mai Ảnh nghi ngờ hỏi: Phụ vương, chẳng lẽ cái này

Hồng Vũ có cái gì bất thường nơi, ngài đối với hắn như thế nhẫn nhịn?

Mai Thiên Sách ánh mắt trở nên phức tạp, chậm rãi gật đầu nói: Ngươi biết ta tại sao như thế nhẫn nhịn, hơn nữa cho hắn cầm lò ta cũng vậy không có để ý?

Mai Ảnh tin phục nói: Nữ nhi biết phụ vương ngài làm hết thảy cũng có nguyên nhân

Đồng lô chính là lục phẩm Huyền Binh, hơn nữa còn là Huyền Binh chủng loại trong, vô cùng hiếm thấy khí cụ loại Huyền Binh, tìm lần cả Vũ Đô, cũng sẽ không vượt qua năm vật. Mai Thiên Sách lúc nói lời này, đúng là rất đau lòng: Bất quá ta sở dĩ chịu cho hắn, là bởi vì ta vừa vào cửa, chuẩn bị dùng mượn hoàng thất long khí áp chế hắn thời điểm, lại bị hắn dễ dàng hóa giải liễu.

Mai Ảnh kinh hãi: Phụ vương ngài long khí áp chế, tương đương với Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh cao thủ khí thế, hắn chẳng qua là Hóa Phẩm Hồn Tinh, lại có thể dễ dàng hóa giải?

Mai Thiên Sách thản nhiên nói: Ngươi nhìn sai lầm rồi, hắn đã là Lục Phẩm Chân Tôi, tu vi còn đang đại ca của hắn Hồng Liệt trên!

Mai Ảnh càng thêm giật mình: Làm sao có thể, Hồng Liệt nhưng là Lễ Lăng Thư Viện đệ tử……

Mai Thiên Sách cười: Hiện tại ngươi hiểu tiểu tử kia tại sao nhiều lần làm xằng làm bậy, nhưng còn có thể tiêu dao đến hiện tại đi?

Mai Ảnh cũng là có chút ít thán phục: Nếu như không phải là phụ vương chỉ điểm, nữ nhi cũng sẽ không nghĩ đến, một nhìn như chẳng qua là có vận khí tốt nhị thế tổ, thì ra là như vậy thâm tàng bất lộ!

Mai Thiên Sách cười hắc hắc: Hắn cái này tu vi, ở cả Vũ Đô, thậm chí cả Đại Hạ, cùng năm tuổi trong, có thể nói người thứ nhất. Nhưng là ngươi nghe một chút phía ngoài những người đó cũng là làm sao đánh giá hắn? Phế vật, ngu xuẩn, cẩu thỉ vận, trắng lớn, không biết tiến thối… Hừ, để cho loại này

không có chút nào ánh mắt ngu xuẩn, đi đối mặt Hồng Vũ, làm sao có thể chiếm được tiện nghi?

Mai Ảnh cũng thận trọng gật đầu: Nữ nhi hiểu, nếu như sau này cùng hắn phát sinh xung đột, nữ nhi nhất định sẽ phá lệ thận trọng.

Mai Thiên Sách vội vàng ngăn trở: Ngàn vạn không nên cùng hắn có cái gì xung đột! Là cha lời nói mới rồi còn chưa nói hết, hắn sở dĩ có thể dễ dàng hóa giải liễu làm phụ long khí áp chế, là bởi vì hắn trong cơ thể có tương tự chính là lực lượng, hơn nữa phá lệ khổng lồ!

Mai Ảnh lúc trước chẳng qua là giật mình, lúc này lại là giật mình: Phụ vương ngài nói gì? Tương tự chính là lực lượng? Chẳng lẽ hắn là bệ hạ Tư Sinh Tử…

Nói nhảm! Mai Thiên Sách một tiếng khiển trách: Nếu là như vậy, bệ hạ làm sao khẳng định khắp nơi nhằm vào Hồng gia?

Mai Ảnh cũng là bật thốt lên, bị Mai Thiên Sách hủy bỏ sau nàng cũng biết của mình đoán không thể nào, nhưng là chợt, một người khác càng thêm đáng sợ đoán nhô ra, làm cho nàng vô cùng kinh hãi: phụ vương, kia, kia, hắn là… Phản Vương!

Cùng hoàng thất long khí tương tự chính là lực lượng, dĩ nhiên cũng là long mạch lực. Thân có long mạch lực, cũng trong hoàng thất người, vậy cũng chỉ có một cái giải thích: Phản Vương!

Phản Vương Thành chuyện, cố nhiên có các loại nguyên nhân quyết định. Nhưng là trong đó là tối trọng yếu nhất một cái, chính là long mạch lực!

Nếu như phản Vương long mạch lực thậm chí có thể thắng được đương kim hoàng thất, như vậy thay đổi triều đại khả năng cao gần bảy thành!

Mai Ảnh mang theo một tia sợ hãi nhìn Mai Thiên Sách: Phụ vương, ngài cảm giác được hắn long mạch lực như thế nào?

Mai Thiên Sách có chút khổ sở, rất không tình nguyện nói: So sánh với hoàng huynh mạnh hơn!

A! Mai Ảnh thất thanh, đây chẳng phải là nói, Hồng Vũ có bảy thành có thể thay đổi triều đại, thay thế được đại hiệp hoàng thất! Thân là Ung Vương Mai Thiên Sách duy nhất dưỡng nữ, Mai Ảnh vận mệnh đã cùng hoàng thất chặc chẽ tương liên, nàng trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải.

Mai Thiên Sách phun ra một ngụm trọc khí, trấn an nàng nói: Hồng Vũ xuất thân Đại Hạ thế gia, nếu như là thay đổi triều đại, tình huống chưa chắc sẽ bết bát như vậy. Ta để không nên cùng hắn trở mặt, thích hợp thời điểm thậm chí có thể bày lấy ân huệ.

Mai Ảnh có chút do dự: Nhưng là phụ vương, bệ hạ bên kia…

Mai Thiên Sách nói: Tự nhiên là muốn toàn lực ủng hộ hoàng huynh, bất quá, chúng ta ở lâu một cái đường lui vốn không có sai.

Mai Ảnh có chút hiểu. Nàng là Mai Thiên Sách người thân nhất một trong, so sánh với cùng ngoại giới, nàng càng nhiều là hiểu rõ năm đó Mai Thiên Sách buông tha cho tranh giành trữ, ngược lại toàn lực ủng hộ Vũ Tông Mai Thuấn tin tức.

Mai Thiên Sách làm như vậy, không phải là bởi vì hắn cùng Mai Thuấn thật sự có cở nào tốt tình cảm, chẳng qua là hắn đã sớm nhìn ra, trong hoàng tử không có ai là Mai Thuấn đối thủ, bao gồm chính hắn. Cho nên Mai Thiên Sách lui mà cầu xin tiếp theo, chiếm được cả đời bình an giàu sang.

Thì ngược lại, nếu như Mai Thuấn thật đối với Mai Thiên Sách như vậy yên tâm, cùng hắn như vậy thân cận, vài chục năm nay cũng sẽ không theo đuổi Mai Thiên Sách để đó không dùng, mà không cho hắn an bài bất kỳ quan tai chỉ.

Về ngoại giới truyền thuyết, vô luận là Vũ Tông hoàng đế Mai Thuấn, hay là Ung Vương Mai Thiên Sách, cũng cần người khác cho rằng như vậy, hai người rất có ăn ý là không đi làm sáng tỏ cái gì.

Mai Thiên Sách nếu yêu cầu cả đời giàu sang, như vậy vào lúc này nói trước cùng Hồng Vũ kết thiện duyên, sẽ khó lý giải liễu.

Mà lúc này, đã trở lại trong phủ Hồng Vũ, nhưng không biết Ung Vương điện hạ đã náo loạn như vậy một cái bự hiểu lầm.

Hắn đang mặt âm trầm, đem Trang Trạch gọi đi vào: Tra! Rốt cuộc là Bách Lý gia người quản sự cùng Bạch Thược tiếp xúc!

Trang Trạch trầm ổn có lực gật đầu đi ra ngoài.

Hồng Vũ ngồi ở trên ghế, nhắm mắt ngưng thần, ngón tay có tiết tấu xao kích trứ tay vịn, yên lặng suy tư cả kiện chuyện.

Một người rón rén đi tới, trong nhà trong không khí, tràn ngập một cổ Hồng Vũ đã rất quen thuộc mùi thơm, hắn không có động tác, mặc cho người nọ nhẹ nhàng để xuống chậu gỗ, rời khỏi hắn giày, đưa hai chân đặt ở trong nước nóng, nhẹ nhàng nắm

Hồng Vũ thoải mái rên rỉ một tiếng, trong lòng phê phán một chút xã hội phong kiến giai cấp địa chủ mục cuộc sống, sau đó quyết định vì duy trì cuộc sống như thế mà cố gắng phấn đấu.

Ai, thật là thoải mái. Hắn vui thích nói một câu.

Trang Hàn trên tay lực đạo rất thích hợp, mím môi, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng giống như là uống một chén nữ nhi hồng, ở thường ngày tươi đẹp trong, tăng thêm một tia khả ái.

Cho hắn giặt xong chân, Trang Hàn bưng nước đi ra ngoài, Hồng Vũ ở trong lòng không được khích lệ mình: Đụng ngã! Đụng ngã! Đụng ngã!

Nhưng là biết Trang Hàn xoay người đi ra ngoài liễu, hắn còn không có khua lên đầy đủ sử dụng.

Sau đó hắn lại lần nữa bắt đầu khích lệ mình: Giống như một con sắc lang giống nhau từ phía sau đụng ngã nàng!

Trong lòng ngay cả hô vài tiếng vang phát sáng mà vô sỉ khẩu hiệu, nhưng vẫn là rất hoàn toàn kinh sợ liễu, nhìn Trang Hàn đi ra ngoài, một tiếng ai oán: Tối nay thượng còn phải một người ngủ a ——

Phía ngoài truyền đến Trang Hàn một trận tiếng cười như chuông bạc, mang theo như vậy vẻ đắc ý, khiến cho Hồng Vũ không tỳ khí.

Chờ hắn tiếc nuối xong, rồi mới từ trong ngực đem hôm nay thu hoạch đồ lấy ra. Một ít đồng Thái Cổ Ma Tượng di cốt, dĩ nhiên bị đại ca lấy được, trong tay của hắn một người là từ lầu hai đoạt xuống tới, một người là cửa kia chỉ cây gỗ.

Hắn đoán tốt nhất bảo bối khẳng định đặt ở trong tầng thứ hai, vì vậy đi tới tựu trực tiếp đem trung ương nhất cái kia kiện đồ vật thưởng đến tay, thậm chí cũng không kịp nhìn kỹ rốt cuộc là cái gì.

Lúc này lấy ra mới phát hiện, này chỉ cái hộp rất có đặc điểm, dĩ nhiên là dùng nào đó hoang thú thú cốt chế thành, Hồng Vũ mở ra cái hộp, bên trong bày biện một cái lớn ước chừng Ngưu Đầu lớn nhỏ Đồng Lô.

Đồng Lô ba chân lục nhĩ, hình dạng và cấu tạo vô cùng kỳ lạ. Mặt ngoài gồ ghề, làm cho người ta một loại kinh nghiệm liễu thiên chuy bách luyện cảm giác. Lò tai chính là sáu đầu hoang thú bộ dáng, Hồng Vũ cũng là có thể phân biệt ra được, này sáu đầu hoang thú tạo hình, theo thứ tự là: Ma diễm hỏa sư tử, Xích hỏa bạc báo, Diễm hỏa kim xà, Ngục diễm Cát Tích, Biển lửa vân thiềm, Kim cổ hỏa tằm. Tất cả đều là Hỏa Hệ hoang thú, hơn nữa ít nhất cũng là tứ phẩm cấp bậc.

Hồng Vũ thì ngược lại, lò đáy trên có ba cổ chữ triện chữ: Lò.

Hắn dùng Linh Giác đảo qua, nhất thời kinh ngạc: Lại là một lục phẩm Huyền Binh!

Này chỉ bếp lò lục nhĩ trong, riêng của mình phong ấn một đầu hoang thú năng lực, có thể đồng thời phun ra lửa diễm, luyện hóa trong lò tài liệu. Có thể dùng tới luyện đan, cũng có

thể dùng để làm hỏa lò, rèn luyện tương đối trân quý kim khí, rèn Huyền Binh.

Nói như vậy, Huyền Binh trong tương đối thường gặp chính là binh khí cùng khôi giáp loại, giống như lò loại này khí cụ hình Huyền Binh đúng là tương đối ít thấy. Hồng Vũ thủ hạ chính là Tôn Bán Sơn, hiện tại đã thật có thể coi như là Đại Hạ ngũ đại khí sư liễu, nhưng là trong tay của hắn cũng không có loại này Huyền Binh.

Này một loại hình Huyền Binh, chẳng những chế luyện khó khăn, hơn nữa tài liệu vô cùng khó có thể thu thập. Đã này một con lò, bản thân tài liệu đã lâu không đi nói, chỉ một là sáu loại hỏa thuộc tính hoang thú tài liệu, muốn gọp đủ liễu tựu vô cùng không dễ dàng.

Hồng Vũ ở trong tay vuốt vuốt này chỉ tiểu bếp lò, phi thường hài lòng, phán đoán của mình không sai, quả nhiên trong tầng thứ hai ương, chính là một tầng tốt nhất bảo vật.

Đồng lô sử dụng cũng rất đơn giản, đem võ khí rót vào trong lò, Linh Giác là có thể cùng lò tiếp nhận, trên lò sáu chỉ hoang thú, là có thể dựa theo người sử dụng đắc ý nguyện, riêng của mình phun ra hỏa diễm khác nhau. Mà sáu loại hoang thú cũng là rất có dạy, bất đồng hoang thú ngọn lửa phối hợp lại, hiệu quả bất đồng, có thể có châm chích luyện bất đồng nguyên liệu. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Phượng Tê Thần Mộc (hạ)

Hồng Vũ trong lòng suy nghĩ có muốn hay không đem này chỉ tiểu bếp lò đưa cho Tôn Bán Sơn, trong lúc nhất thời lại có chút ít không nỡ, hay là mình trước giữ lại, nếu như sau này Tôn Bán Sơn quả thật có công lao lớn thời điểm, nữa ban thưởng cho hắn cũng không muộn.

Mà đổi thành ngoài một phương diện, Hồng Vũ hay là cảm thấy lò thật ra thì thích hợp hơn cho đan sư sử dụng, bởi vì nó dung lượng hơi nhỏ hơn, nếu như ở khí sư trong tay, cũng chỉ có thể dùng để xử lý một chút tương đối trân quý tài liệu, không khỏi không thể vật tận kỳ dụng.

Hồng Vũ cũng không còn nghĩ đến mình tiện tay một trảo, thì có như vậy một khổng lồ thu hoạch, nói vậy Ung Vương điện hạ lúc này đang đau lòng vô cùng. Điều này làm cho hắn vốn là bởi vì đại ca bị giam mà hết sức hỏng bét tâm tình tốt hơn nhiều.

Hắn đem lò cất xong, sau đó vừa lấy ra của mình đệ nhị kiện thu hoạch, một ít cái tầm thường Mộc Côn.

Hồng Vũ mới vừa gia nhập Trân Bảo Các thời điểm, tay trái trong đích giấy vàng sách tựu sinh ra một loại mãnh liệt vọng động, khẽ động liễu Hồng Vũ tay trái ngón út đẩu động liễu xuống.

Tình huống như thế Hồng Vũ trước kia chưa từng có gặp phải quá. Cho nên hắn lúc ấy tựu lưu ý liễu này một cây Mộc Côn, hắn hết sức khẳng định, giấy vàng sách vọng động rất đúng giống, chính là chỗ này cái Mộc Côn.

Nhưng là nếu như hắn lúc ấy tựu mở miệng muốn gốc cây Mộc Côn, không nói Mai Thiên Sách khẳng định cảnh giác, chưa chắc cho hắn, hơn nữa coi như là cho, hắn nghĩ lại muốn khác chỗ tốt cũng không thể có thể liễu.

Hắn dùng liễu một loại gần như vô lại phương pháp, để cho Mai Thiên Sách rất là im lặng, nhưng thành công đem mình

muốn đồ, bằng tầm thường phương thức lấy được trong tay. Hơn nữa còn có một vật thu hoạch ngoài ý muốn: Đồng Lô (Lò).

Thượng Nhất Thế ở tân triều lớn lên Hồng Vũ đối với mình lần này ích lợi lớn nhất hóa hành động thành quả phi thường hài lòng.

Này một cây Mộc Côn, nhìn qua chính là một đoạn vạn năm bất hủ mộc, chẳng những chất liệu gỗ cứng rắn như sắt, hơn nữa trong đó hàm chứa đầy đủ mộc thuộc tính năng lượng, đối với bất kỳ một vị khí sư, Trận sư mà nói, cũng là khó được cao nhất tài liệu.

Nhưng là Hồng Vũ biết, nếu quả thật chỉ là như vậy, tuyệt đối sẽ không khiến cho giấy vàng sách phản ứng mảnh liệt như vậy.

Mà lúc này, Hồng Vũ đem này một con Mộc Côn cầm trong tay, chẳng những là giấy vàng sách tựa hồ muốn từ tay trái của hắn trong lao ra, ngay cả giấy vàng trong sách ân cần săn sóc Thiên Hà Để Trụ, cũng xuẩn xuẩn dục động.

Hồng Vũ hết sức kỳ quái, cho nên phát động liễu vừa xem hiểu ngay kỹ năng.

Ở vừa xem hiểu ngay phạm vi nhìn, trong tay Mộc Côn mặt ngoài tài liệu lặng lẽ rút đi, Hồng Vũ thấy rõ ràng liễu, gốc cây Mộc Côn trọng yếu vị trí, hai ngón tay lớn bằng, một mảnh kim hồng sắc quang mang, giống như nóng bỏng hòa tan kim khí ở chảy xuôi

Hồng Vũ trong lòng chấn động, biết đây là vật gì liễu, trong gia tộc tàng thư phía trên có ghi lại: Phượng Tê Thần Mộc

Nếu như nói vạn năm bất hủ mộc chính là trăm năm nhất ngộ cao nhất tài liệu, như vậy Phượng Tê Thần Mộc chính là vạn năm nhất ngộ vượt qua cao nhất tài liệu

Truyền thuyết loại này thần mộc, chính là thượng cổ thần thú Loan Phượng sào huyệt, trời sanh thân hòa các loại hỏa thuộc tính năng lượng, hơn nữa nó còn có mộc thuộc tính, gia thành hiệu quả gấp bội.

Loan Phượng nhưng là cùng Thái Cổ Ma Tượng ngồi ngang hàng siêu cấp thần thú, ở thời xa xưa đời, cũng là xưng bá nhất phương chư hầu, có tư cách tham gia thần chiến, đánh sâu vào biển sao tồn tại

Hồng Vũ tâm thần buông lỏng, không hề nữa ước thúc giấy vàng sách, cho nên một đoàn Kim Quang bao vây này một đoạn Phượng Tê Thần Mộc, từ từ sáp nhập vào tay trái của hắn trong

Hồng Vũ cảm thụ được Thiên Hà Để Trụ cùng Phượng Tê Thần Mộc dung hợp, trong lòng một trận cảm thán: cũng không biết là người nào, dùng vạn năm bất hủ mộc bao vây liễu Phượng Tê Thần Mộc, lại có thể ngụy trang như thế hoàn mỹ.

Vạn năm bất hủ mộc đem Phượng Tê Thần Mộc hơi thở che lại, một chút cũng không có tiết lộ ra ngoài. Nếu như không có mình vừa xem hiểu ngay kỹ năng, chỉ có đem phía ngoài vạn năm bất hủ mộc hoàn toàn bổ ra, mới có thể phát hiện bên trong giấu diếm Phượng Tê Thần Mộc.

Ở giấy vàng sách dưới tác dụng, Hồng Vũ vốn cho là chỉ có thể là Huyền Binh trong lúc lẫn nhau cắn nuốt, nhưng là bây giờ nhìn lại lại vẫn có thể cắn nuốt vượt qua cao nhất tài liệu

Lúc này Thiên Hà Để Trụ đối với Phượng Tê Thần Mộc cắn nuốt đã chuẩn bị kết thúc, vốn là lục phẩm ở dưới Thiên Hà Để Trụ, tiếp được liễu này một vượt qua cao nhất tài liệu trợ giúp, cấp bậc không ngừng nhắc đến thăng, lướt qua liễu lục phẩm trong đích cấp bậc sau, thế nhưng không có chút nào dừng lại, giấy vàng sách thậm chí từ Phượng Tê Thần Mộc trong, lấy ra đến một tia Loan Phượng thần hỏa, đem Thiên Hà Để Trụ cấp bậc lại một lần nữa tăng lên tới liễu lục phẩm thượng

Hồng Vũ trong bụng kinh hãi, cho dù là Phượng Tê Thần Mộc trân quý vô cùng, nhưng là coi đây là nguyên liệu, muốn rèn ra một lục phẩm thượng Huyền Binh cũng không dễ dàng, ít nhất Hồng Vũ rất rõ ràng, Tôn Bán Sơn hiện tại muốn làm

được điểm này cũng rất khó khăn mà Tôn Bán Sơn, đã là cả Đại Hạ đứng đầu nhất một nhóm khí sư

Nhưng là giấy vàng sách lại có thể dùng Phượng Tê Thần Mộc, đem Thiên Hà Để Trụ liên thăng hai cấp, đến lục phẩm thượng đây hết thảy lực lượng thần bí nơi phát ra, chỉ sợ sẽ là kia hơn năm ngàn mai vận rủi ma văn

Vận rủi ma văn thần bí cùng cường đại, Hồng Vũ đã sớm từ Bạch Uyển Thần nơi đó nghe nói, nhưng là cho đến hôm nay, hắn mới chánh thức tự mình thể nghiệm liễu một thanh.

Đang ở Hồng Vũ ngây người thời gian, Thiên Hà Để Trụ đã hoàn toàn hoàn thành cắn nuốt, Hồng Vũ dùng Linh Giác nội thị, lúc này giấy vàng trong sách, Thiên Hà Để Trụ hơi lần dài quá một chút, phía ngoài quấn quanh lấy một tia kim hồng sắc hoả tuyến.

Hồng Vũ tâm niệm vừa động, Thiên Hà Để Trụ ra hiện tại trong tay, vốn là cái vồ, đã biến thành một con tề mi bổng (gậy ngắn), Hồng Vũ chấp ở trong tay, một ít ti kim hồng sắc hoả tuyến theo cánh tay hắn quấn quanh, lấy một loại càng thêm thần bí phương thức, duy trì hắn và Thiên Hà Để Trụ ở giữa liên lạc. Võ khí câu thông, tiện lợi vô cùng. Phảng phất coi như là Thiên Hà Để Trụ xa cuối chân trời, Hồng Vũ chỉ cần tâm thần vừa động, cũng có thể cách không chỉ huy, đại bổng huy vũ, tạp nát thế gian hết thảy cách trở

Hắn có một loại dược dược dục thí vọng động, khoát tay, bày một lên ra dấu tay, Thiên Hà Để Trụ thường thường hướng phía trước giơ lên, Hồng Vũ cả người nhất thời tiến vào một loại cảnh giới, uyên dừng nhạc trì, đọng lại mà không phát, nhưng có một cổ nhưng nhảy xuống biển, nhưng Phá Thiên, nhưng dời Tinh khí thế cường đại

Bất đắc dĩ bây giờ là tại chính mình trong nhà, hắn mặc dù ngưng tụ liễu cường đại chiến ý, rất muốn một gậy ném ra, nhưng không có mục tiêu, cũng chỉ tốt phẫn nộ thôi, đem khí thế từ từ tản đi, Thiên Hà Để Trụ chậm rãi thu hồi giấy vàng trong sách.

Hồng Vũ đối với hôm nay Thiên Hà Để Trụ phi thường hài lòng, vui thích vui mừng một trận, tiếp theo khoanh chân ngồi xuống, hoàn thành một ngày phải tiến hành tu luyện công khóa

Canh tư lúc, Vũ Đô thành cửa thành cũng đã lặng lẽ mở ra, bất quá lúc này vào thành, cũng là đưa rau dưa, thịt tươi xe, chân chính người đi đường cũng không nhiều. Vẫn muốn tới sắc trời sáng choang, lui tới thương lữ mới có thể dần dần nhiều lên.

Người đến người đi trong, có một người đi đường từ Vũ Đô thành ngoài cửa Nam rộng rãi trên quan đạo chậm rãi nhích tới gần.

Chuyến đi này người cũng không coi là nhiều, chỉ có năm kỵ, nhưng là tất cả đều là cao đầu đại mã, khí vũ hiên ngang. Trên người quần áo cũng là phá lệ khảo cứu, chợt nhìn tựa hồ hết sức mộc mạc, nhưng là chân chính có kiến thức người lại có thể nhận ra, những thứ kia có khiếu, có thể sánh bằng Vũ Đô trong thành không ít giàu sang người ta truy phủng đến từ Sở Việt vân gấm còn muốn cao quý

Cầm đầu một vị công tử, chiều cao tám thước, ngồi ở một trượng hai tuấn mã thượng, hai hàng lông mày như kiếm, con mắt như minh tinh, trời sanh một cổ bễ nghễ thiên hạ khí thế.

Mà ở phía sau hắn, trong bốn người, có hai người thế nhưng cũng là Tam Phẩm Hiển Thánh, khác hai người cũng là Tứ Phẩm Thông Pháp

Như vậy hộ vệ lực lượng, coi như là Vũ Đô Trình trung tứ đại thiên trụ, cũng không phải là tùy tùy tiện tiện là có thể phái ra.

Thiếu gia, chúng ta nhanh đến liễu. Một gã hộ vệ lộ ra vẻ có chút hân hoan.

Công tử ghìm chặt tuấn mã, xa xa nhìn về hùng vĩ Vũ Đô thành, trong mắt nhưng toát ra một tia khinh thường.

Vô luận bất luận kẻ nào, cho dù là Tào Quỷ Hùng cùng Bạch Uyển Thần như vậy Nhất Phẩm Hợp Chân, lần đầu tiên đối mặt này thiên cổ hùng thành thời điểm, cũng là mang theo

một tia rung động cùng sùng kính, hết lần này tới lần khác thanh niên này công tử cũng là khinh thường

Đinh Cổ Lâu mang theo nhàn nhạt cười lạnh, bình luận: Vũ Đô trong thành ở một đám tự cho là đúng người.

Mà phía sau hắn hộ vệ tất cả cũng hiểu ý cười một tiếng, đồng ý nói: Những thứ này nông cạn hạng người, cũng dám xưng là thế gia? Cùng chúng ta Đinh gia vừa so sánh với, bọn họ cũng tốt ý tứ nói mình nội tình thâm hậu? Ha ha ha

Đinh Cổ Lâu khoái ý vung roi: Vào thành!

Giá bọn hộ vệ cùng nhau hô lên, tuấn mã chạy như điên xông về kia lớn Vũ Đô thành.

Hồng Vũ buổi sáng, Hồng Khê tựu đến đây bẩm báo, đã dựa theo thiếu gia yêu cầu xử trí Bạch Thược, nàng võ đạo tu vi bị phế, nhét vào Nam Phương một chỗ khốc nhiệt ngư trường mỏ quặng, mùi hôi Huân Thiên, nơi đó vừa lúc thiếu hụt nhưng cung ngư dân tiết dục giống cái sinh vật, Bạch Thược ở nơi đâu hẳn là có một ngày mười hai canh giờ không ngừng tiếp khách. Nơi đó các loại điều kiện so sánh với Hồng Vũ nói còn muốn hỏng bét.

Hồng Vũ mặt không chút thay đổi gật đầu, hắn sẽ không đồng tình tâm tràn lan, dám can đảm xúc phạm Hồng gia, phải được nghiêm khắc nhất trừng phạt. Hồng gia nguy cơ tứ phía, hơi chút lộ ra mềm yếu tư thái, tựu lập tức sẽ bị cường địch một loạt mà lên phân thây liễu.

Mà Bạch Thược loại này ngu xuẩn người, mưu toan nhúng tay hai đại thiên trụ ở giữa tranh đấu, bất kể rơi vào cái gì kết quả, kia cũng là đáng đời.

Ăn xong điểm tâm, Hồng Vũ mới nhớ tới mình còn có một Đại hoàng tử phụ tá tối đâu, hắn thu thập một chút chuẩn bị đi Đại hoàng tử quý phủ làm làm bộ dáng.

Vừa nghe nói thiếu gia phải ra khỏi cửa, Hồng Khê lập tức thu xếp, Hồng Thân đi theo, trừ hắn ra ở ngoài còn có Trang Hàn, Quan Lăng, khác chính là Hồng Khê cái này chó săn.

Hồng Thân đã là Nhị Phẩm Khai Thần, Quan Lăng chính là Tứ Phẩm Thông Pháp, hơn nữa Trang Hàn cái này Ngũ Phẩm Nguyên Định, hộ vệ lực lượng tuyệt đối đầy đủ, lại có hai vị đại mỹ nữ, thiếu gia nhìn cũng không phiền lòng.

Từ trong phủ đi ra ngoài, ở Huân Quý Khu trong, một số người nhìn thấy Hồng Vũ đội ngũ tựu rất xa tránh ra. Hồng Vũ buồn bực: Hồng Khê, thiếu gia ta trước kia danh tiếng phải không tốt, nhưng là cũng không có kém như vậy sao?

Hồng Khê cười nói: Thiếu gia, thiên hạ không có không lọt gió tường, Bách Lý Các chuyện tình đã truyền ra, ngay cả Ung Vương điện hạ cũng đối với ngươi thối lui liễu, ngài hiện tại danh tiếng, thật đúng là như mặt trời ban trưa, không ai bằng liễu

Hồng Vũ bất đắc dĩ bĩu môi một cái: Cho nên bọn họ cũng ẩn núp ta đi?

Hồng Khê cười hì hì, không cho là nhục phản cho là quang vinh: Đó là đương nhiên, thiếu gia ngài nhiều uy phong a.

Hồng Vũ cũng có một chút như vậy ác thú vị, lay động đầu hạ xuống, không có đem chuyện này để ở trong lòng. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Gây chuyện

Ra khỏi Huân Quý Khu, từ Huân Quý Khu nói Đại hoàng tử vương phủ, vừa lúc trải qua Phương Lưu Vân Lưu Vân Trận Các, hiện tại nơi này coi như là Hồng Vũ nửa sản nghiệp, hắn rẽ vào loan chuẩn bị vào xem một chút, lại không nghĩ rằng Lưu Vân Trận Các cửa đột nhiên truyền đến một trận kịch liệt tiếng ồn ào.

Trận sư ỷ thế hiếp người nữa!

Không giao tiền thuê nhà còn có để ý liễu, coi như là ngươi nổi tiếng Trận sư thì thế nào? Ở phòng ốc của chúng ta, chẳng lẽ không hẳn là cho bạc?

Tất cả mọi người để xem một chút, trên người của ta những thứ này đả thương, nơi này, nơi này còn có nơi này, tất cả đều là Phương Lưu Vân cái kia tiểu tiện ác người sai sử nàng chó săn đánh cho a!

Không có Thiên Lý liễu a, không sống nổi a, lão Thiên ngươi mở mang mắt a, sẽ làm cho Phương Lưu Vân cái này tiểu tiện ác người như vậy khi dễ chúng ta a…

Lưu Vân Trận Các vị trí khu vực không tệ, nhưng là bởi vì Lưu Vân Trận Các đặc thù tính chất, bình thời khách nhân không nhiều lắm, cửa vốn là cũng rất vắng lạnh, nhưng là bị cái này người đàn bà chanh chua tảng môn một trận gào khóc, nhanh chóng tựu tụ lại nổi lên một đội người.

Những người này mọi người dáng vẻ lưu manh, ánh mắt bất chánh, tụ lại đi tới lập tức phụ họa đứng lên: kia phụ nữ có chồng, ngươi đây là muốn chết đâu, Phương Lưu Vân là ai, ngươi có thể chọc được sao?

Đúng vậy a, người ta nhưng là Trận sư, thực lực cường đại, muốn giết chết các ngươi dễ dàng, còn không vội vàng chịu nhận lỗi.

Khác ngây thơ liễu, này Đại Hạ đạo lý, là đặc biệt vì người ta những thứ này quyền quý chuẩn bị, làm sao có thể có người

cho các ngươi làm chủ?

Người ta Phương Lưu Vân nhưng là biết rất nhiều quan lớn hiển quý, các ngươi lại còn dám cùng người ta muốn tiền thuê nhà, còn không biết điều một chút đem khế ước mua bán nhà dâng lên, các ngươi sẽ chờ chết đi!

Lộn xộn vừa nói, chung quanh không ít người cũng lộ ra nghĩa phẫn điền ưng vẻ mặt, hết sức đồng tình chối cải ngồi dưới đất cái kia những người này.

Hồng Vũ Thượng Nhất Thế ở tân triều, cái dạng gì trò khôi hài không có đã từng gặp?

Lúc này hơi khẽ cau mày, quét nhìn một cái những thứ kia mở miệng người cũng biết bọn người kia là món hàng gì sắc. Hắn bất động thanh sắc tiến lên, Hồng Thân đám người vội vàng đuổi theo.

Lưu Vân Trận Các cửa, trên mặt đất nằm mấy người, thật giống như thật bị đánh rất thảm giống nhau, không được lăn lộn. Cầm đầu chính là một mập mạp trung niên nữ tử, đầy người thịt béo, lăn một vòng đứng lên dưới mặt quần áo mặt thịt béo loạn chiến, làm cho người ta có chút bận tâm kia mặt đất bị như thế bóp áp, bực nào thống khổ!

Nàng là tiếng kêu rên tiếng chửi bậy lớn nhất một.

Trừ nàng ở ngoài, còn có khác ba người, hai nam một nữ, trên mặt lau máu tươi, áo xé toang mấy chỗ, cũng là không ngừng rên rỉ, nhìn qua thống khổ vô cùng.

Phương Lưu Vân vừa lúc đi ra, đứng ở cửa tức cả người phát run, quát nói: Lý Tương ngươi ngậm máu phun người! Này phòng ốc tiền mướn, ta một lần năm năm đã sớm thanh toán tiền, hôm nay khoảng cách tiếp theo giao tiền thuê nhà thời gian còn có hai năm, ngươi tựu tới cửa tới náo, còn cố ý ô ta danh tiếng, ra sao rắp tâm? !

Trên mặt đất người nữ kia Bàn Tử Lý Tương tung mình ngồi dậy, to mọng cái mông đặt ở trên mặt đất, hai con mập tay không ngừng vuốt mặt đất: không có cách nào sống a, mọi người bình luận phân xử. Chúng ta một nhà già trẻ phải dựa vào này mặt tiền cửa hiệu tiền mướn sống, Phương Lưu Vân

lại muốn quỵt nợ, nàng nhưng là đường đường Trận sư, chúng ta loại này người bình thường nhà làm sao dám lừa bịp tống tiền nàng? Đây không phải là muốn chết sao?

Chung quanh lập tức liền có một đám núp trong đám người đầu trâu mặt ngựa phụ họa: tựu đúng vậy a, nói đến thân phận, Lý Tương cho Phương Lưu Vân sai cách xa vạn dặm, nàng làm sao dám lừa bịp tống tiền ngươi?

Vây xem dân chúng cũng cùng nhau gật đầu, Lý Tương rõ ràng cho thấy người bình thường, thậm chí không có tu luyện quá võ đạo. Người như vậy muốn lừa bịp tống tiền Phương Lưu Vân, vậy thì thật là ăn hùng tâm gan báo. Dựa theo lẽ thường tới suy đoán, đích xác là không thể nào.

Cho nên người người nhìn về phía Phương Lưu Vân ánh mắt tựu cũng mang theo chỉ trích liễu. Nếu như không phải là sợ hãi Phương Lưu Vân thế lực cùng thân phận, chỉ sợ mọi người đã mở miệng mắng to.

Phương Lưu Vân tức thiếu chút nữa nói không ra lời, nàng chỉ vào Lý Tương: ngươi chơi xấu!

Lý Tương sợ hãi sau này co lại, mọi người nhất thời càng thêm đồng tình nàng, Lý Tương lập tức nói: tất cả mọi người thấy được, nàng muốn giết người diệt khẩu a! Nhiều người như vậy nhìn, bọn ta dám giết người diệt khẩu! Các ngươi không biết a, ta lúc trước đi thúc dục thu tiền thuê nhà, nàng tựu trực tiếp nói với ta, nàng một nhân tình là Vũ Đô trong thành đại nhân vật, coi như là tại triều đình trung cũng không có người dám trêu! Nàng còn có một người khác nhân tình, là Nhất Phẩm Hợp Chân tu vi, ở trên giang hồ cũng là vô địch! Khác nàng còn có bảy tám vào màn chi tân, tất cả đều là có uy tín danh dự chính là nhân vật! Này phòng ốc nàng tựu chiếm đoạt, bất kể chúng ta bẩm báo đi đâu, cũng cầm nàng không có biện pháp a…

Mọi người thoáng cái nổ tung liễu, Phương Lưu Vân thân phận cao quý, dung mạo khí chất xuất chúng, chính là cùng Mai Thiên Vũ một cái cấp bậc quốc sắc. Loại cô gái này vốn là tựu đặc biệt dễ dàng khai ra người khác ánh mắt khác

thường, hiện tại lại có Lý Tương đem những này chuyện nói có lỗ mũi có mắt, mọi người lại càng nguyện ý tin tưởng.

Phương Lưu Vân tức nước mắt ở trong hốc mắt đảo quanh, bất kể người cô gái, bị như vậy nói xấu, đều không thể gắng giữ tĩnh táo liễu.

Nàng đang muốn liều lĩnh xuất thủ, bỗng nhiên một bên có một ngón tay đưa qua tới ngăn cản nàng, Phương Lưu Vân vừa quay đầu đã nhìn thấy một đôi trầm ổn ánh mắt.

Hồng Vũ lạnh nhạt nói: đừng có gấp.

Trong giọng nói trấn định để cho Phương Lưu Vân hơi cảm an tâm, lúc này có thể có một vị bằng hữu theo ở bên người, đối với nàng mà nói ủng hộ thật sự là quá lớn.

Hồng Vũ hỏi: ngươi nếu nộp liễu tiền thuê nhà, nhất định có khế ước nơi tay. Lấy ra vừa nhìn chẳng phải sẽ biết liễu.

Phương Lưu Vân rất là bất đắc dĩ: ta cùng Lý Tương mẫu thân là bạn vong niên, trước kia lão nhân gia trên đời, trong nhà nàng làm chủ, ta rất tin cho dù, nộp liễu tiền cũng không có lưu cái gì bằng chứng, kết quả hiện tại… Ai!

Lý Tương vừa nhìn thấy có một nam nhân đi ra ngoài, nhất thời mừng rỡ, mới vừa rồi hướng Phương Lưu Vân trên người giội nước bẩn vừa lúc có mục tiêu, nàng thoáng cái nhảy dựng lên, chỉ vào Hồng Vũ lỗ mũi khiếu hiêu: đây chính là Phương Lưu Vân đồ đê tiện một nhân tình! Chính là hắn sau lưng ủng hộ Phương Lưu Vân muốn chiếm lấy chúng ta Lý gia sản nghiệp!

Phía bên ngoài những thứ kia đầu trâu mặt ngựa thôi ba trợ lan dưới, nhất thời tình cảm quần chúng sục sôi, cùng nhau hướng Hồng Vũ la to.

Hồng Vũ nhàn nhạt quét nhìn mọi người một cái: không ai biết ta?

Trong đám người cơ hồ là đồng thời vang lên mấy tiếng kinh hô: hắn là Hồng Vũ!

A! Mọi người ác thất kinh, vốn là la được yêu thích hồng cổ thô nghĩa phẫn điền ưng, thoáng cái tất cả đều kẹt. Hồng

Vũ danh tiếng cả Vũ Đô người nào không có nghe đã nói? Chớ nói chi là mới vừa còn có một vật bí ẩn tin tức, chính là cùng trước mắt vị này Vũ thiếu gia có liên quan, ngay cả một vị kia nghe nói ở Vũ Đô bên trong thành không người dám chọc cho giàu sang Vương gia, tất cả cũng ở Vũ thiếu gia trước mặt thối lui liễu, bọn họ những thứ này thảo dân, ai dám trêu chọc Hồng Vũ?

Lý Tương vốn đang muốn chửi ầm lên, đem các loại khó nghe ô ngôn uế ngữ hướng hai người trên người giội, nhưng là vừa nghe nói thiếu niên trước mắt này chính là Hồng Vũ, miệng há thật to, nhưng một chút thanh âm cũng không có phát ra tới.

Hồng Vũ gật đầu: hoàn hảo, tên này thanh còn có chút dùng.

Hắn từ đầu đến cuối, bình tĩnh như nước, Lý Tương loại này tôm tép nhãi nhép, vẫn thế nào có thể khiến cho Vũ thiếu gia cảm xúc ba động? Hắn chẳng qua là gặp được, thuận tay đã giúp Phương Lưu Vân giải quyết cái vấn đề này, Lưu Vân Trận Các coi như là mình nửa sản nghiệp.

Ánh mắt của hắn quét nhìn một tuần, mọi người chỉ cần bị hắn thấy, lập tức bị làm cho sợ đến co rụt lại cổ cúi đầu, mà những thứ kia trong lòng có quỷ đầu trâu mặt ngựa, đã từ từ sau này thẳng đi.

Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng: bên cạnh ta vị này, chính là Nhị Phẩm Khai Thần! Tại chỗ mọi người mọi cử động chạy không khỏi mắt của hắn kính, nếu ai muốn lái lưu, nghĩ kĩ mình có thể không thể trốn qua được Nhị Phẩm Khai Thần một kích!

Đầu trâu mặt ngựa cửa nhất thời một run run, tại chỗ đứng một cử động cũng không dám liễu.

Bên ngoài có một thanh âm cười lạnh truyền đến: khẩu khí thật lớn, nơi này là Vũ Đô, ngươi còn dám bên đường giết người không được !

Hồng Vũ căn bản nhìn đều không cần đi xem là ai, giống như trước báo lấy một tiếng cười lạnh, càng thêm khinh

thường nói: bên đường giết người? Vậy cũng là chuyện này mà?

Bên ngoài, Đinh Cổ Lâu giận tím mặt, phía sau hắn cho là Tam Phẩm Hiển Thánh nhưng nhẹ nhàng ngăn cản hắn, mang theo một loại thiên nhiên cảm giác về sự ưu việt khuyên: thiếu gia, cần gì cùng người như thế không chấp nhặt, không duyên cớ kéo thấp thân phận của ngài.

Đinh Cổ Lâu hừ một tiếng, không hề nữa nói gì.

Hồng Vũ một câu kia nói, ở Đinh Cổ Lâu đám người trong tai, đó là không biết trời cao đất rộng, nhưng là chung quanh những thứ này Vũ Đô bên trong thành người cũng rất rõ ràng, Vũ thiếu gia không có xuy ngưu ép, lão nhân gia ông ta chẳng qua là ở trình bày một sự thật…

Cho nên mọi người câm như hến, cái kia mập mạp phụ nữ có chồng Lý Tương, lại càng bị làm cho sợ đến hai con mập chân run lên, chỉ kém một chút sẽ phải tè ra quần liễu.

Hồng Vũ rồi hướng Phương Lưu Vân nói: ngươi không có để lại khế ước không có gì, Vũ Đô bên trong thành cho thuê phòng ốc, khế ước ở kinh điềm phủ đều có lập hồ sơ, phái người đi một tra sẽ biết.

Hắn vừa nói như thế, Lý Tương sắc mặt tựu thay đổi.

Hồng Vũ nhìn ở trong mắt, một cái cười lạnh, không cần phân phó, Hồng Khê đã chạy đi bỏ chạy: thiếu gia ta đi kinh điềm phủ tra.

Lý Tương con ngươi loạn chuyển, dưới chân hoạt động: nhà của ta còn có chút chuyện…

Hồng Vũ thản nhiên nói: Thân thúc.

Hồng Thân hừ lạnh một tiếng, căn bản không cần vận dụng tức giận cái gì thế, lấy Nhị Phẩm Khai Thần, lấn Lăng Nhất người bình thường, chẳng qua là một tiếng này hừ lạnh, Lý Tương tựu như rớt vào hầm băng, cả người cứng ngắc không thể động đậy!

Một màn này rơi vào người chung quanh trong mắt, những thứ kia còn muốn nói trước mở mang lưu, tất cả đều đàng

hoàng đứng ở nơi đó. Lý gia khác ba người, còn có Lý Tương mời tới cái kia chút ít đầu trâu mặt ngựa, mọi người giống như kiến bò trên chảo nóng, lo lắng vô cùng nhưng không có biện pháp, bọn họ bỗng nhiên có loại chờ chết cảm giác!

Hồng Vũ chung quanh xem một chút, rất có chút ít bá đạo rất đúng Phương Lưu Vân nói: ta muốn uống trà.

Phương Lưu Vân cười một tiếng, vỗ vỗ tay: đồ nhi dâng trà.

Hồng Vũ bĩu môi một cái, đang muốn trêu chọc hai câu giúp ngươi bận rộn còn không đáng cho ngươi đích thân pha trà… Nói, tựu thấy vừa Trang Hàn cùng Quan Lăng sắc mặt bất thiện, hắn lời ra đến khóe miệng vừa nuốt trở vào.

Phương Lưu Vân hai gã đồ nhi biết điều lanh lợi, ở một bên hầu hạ cũng rất đúng chỗ.

Bên kia Hồng Thân ho khan một tiếng, Lý Tương rốt cục có thể tự nhiên hoạt động. Nàng không muốn ngồi chờ chết, ở một bên con ngươi đảo quanh hiểu rõ loạn chuyển, rốt cục nổi lên liễu dũng khí lần nữa tiến lên, thanh âm run rẩy rất đúng Hồng Vũ nói: Vũ thiếu gia, chuyện này vốn là cùng ngài không có quan hệ gì, ngài muốn che chở Phương Lưu Vân, chúng ta không dám nói thêm cái gì. Chúng ta cũng là một ít nhân vật, ngài tựu giơ cao đánh khẽ, bỏ qua cho chúng ta được không? Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Gây chuyện (hạ)

Hồng Vũ cười, chỉ vào cái mũi của mình hỏi: Ngươi đây là đang theo cầu tình ? Ngươi cảm thấy ngươi có lớn như vậy hiểu rõ mặt mũi?

Lý Tương một run run: Không dám không dám, ta, ta chỉ là muốn cùng ngài nói một chút đạo lý…

Hồng Vũ cười đến càng sáng lạn hơn: Này Vũ Đô bên trong thành, lại còn có người ngây thơ muốn theo giảng đạo lý, chẳng lẽ không biết, bổn thiếu gia là không…nhất giảng đạo lý một?

Lý Tương sắc mặt hãy cùng muốn chết heo mẹ giống nhau giống nhau khó coi, nàng hung hăng cắn răng, nhưng không có biện pháp, cho dù là nghĩ liều mình đánh cược một lần, nàng cũng không có bổn sự kia a.

Hồng Vũ căn bản không để ý tới nàng, chuyên tâm uống trà là được.

Hồng Khê đi vô cùng mau, không bao lâu liền mang theo một đại bang quan sai trở lại.

Hồng Vũ có chút buồn bực, ngươi mang nhiều người như vậy trở lại làm gì? Chẳng lẽ là thấy đối phương nhiều người, sợ chúng ta không ứng phó qua nổi? Một ít bầy lính tôm tướng cua, Thân thúc một người là có thể làm xong a.

Hồng Khê thở hồng hộc địa xông lại, sau lưng quan sai trung thoát ra một người tới, so với hắn còn giành trước một bước đến Hồng Vũ trước mặt, khom người một xá, hai tay đem một phần khế ước văn thư trình lên tới : Vũ thiếu gia, đây là Phương Lưu Vân đại sư cùng Lý gia tiền nhậm chủ nhân Tiết Lý thị trong lúc phòng ốc cho thuê khế ước, đúng là còn có hai năm mới cần phải giao tiền thuê nhà.

Hồng Vũ cũng không đi lấy văn thư, chẳng qua là nhìn về phía vừa đã mặt như màu đất đầu như run rẩy Lý Tương: Như

vậy, loại này cố ý bôi đen, sinh sự từ việc không đâu, lừa bịp tống tiền phương đại sư người, hắn là xử lý thế nào đây?

Kia quan sai thật nhanh nói: Chính và phụ bọn phạm nhân, một mực bắt lại, trượng trách một trăm, đày đi Bắc Cương, cùng mặc giáp bởi vì nô

Lý Tương một run run, những thứ không nói khác, một ít trăm trượng đánh rớt xuống, là có thể muốn mạng của nàng coi như là may mắn sống sót, đày đi Bắc Cương, nơi đó nhưng là Đại Hạ cùng Địch Nhung biên giới, tiểu quy mô xung đột không ngừng, đày đi tới đó, căn bản không có cùng có thể còn sống trở lại.

Quan sai quay đầu lại, thần sắc có chút dử tợn quét một vòng đám người, hắn là Kinh Triệu Phủ quan sai, những thứ kia đầu trâu mặt ngựa, cũng là Vũ Đô bên trong thành mặt đường lưu manh cuồn cuộn, hắn làm sao có thể không nhận ra?

Những người này trong ngày thường đối với bọn họ những thứ này hiện quản quan sai, cũng ít nhiều đều có hiếu kính, một loại chuyện tình, quan sai cửa phần lớn mở một con mắt nhắm một con mắt đã trôi qua rồi, nhưng là hôm nay, khó được một lấy lòng Vũ thiếu gia cơ hội, các ngươi cũng đừng trách Bổn quan thủ hạ vô tình liễu

Hắn hắc hắc một tiếng cười lạnh: Thật là tấu xảo a, hôm nay một món đồ như vậy chuyện nhỏ, làm sao chung quanh đây bảy tám con trên đường người rảnh rỗi tất cả đều tụ tập lại liễu

Những thứ kia đầu trâu mặt ngựa vừa nghe giọng nói bất thiện cũng biết muốn hỏng bét, quan sai không chờ bọn họ kịp phản ứng, một tiếng gầm lên: Tất cả đều bắt lại

Cùng đi theo cái kia chút ít quan sai rầm thoáng cái xông đi lên, cơ hồ là hai người đối phó một, dễ dàng sẽ đem những tên kia tất cả đều bắt lại liễu.

Ôi ơ, lão gia tha mạng

Vũ thiếu gia tiểu nhân biết sai lầm rồi, tiểu nhân dầu mỡ heo mộng liễu tâm, nhất thời hồ đồ mới có thể bị Lý gia bà

nương đầu độc, vì một điểm nhỏ tiền tới gài tang vật hãm hại phương đại sư, van cầu ngài bỏ qua cho tiểu nhân sao, tiểu nhân sau này cũng không dám nữa…

Có một người dẫn đầu, những người khác tất cả đều là lão bánh quẩy, lập tức thất chủy bát thiệt sẽ đem Lý Tương bán đi.

Thì ra là này Lý gia ở phụ cận mấy con phố thượng, vốn là phải tính đến phú hộ, nhưng là sau lại Lý gia lão chủ nhân một chi thương đội ở từ Sở Việt trở về Vũ Đô đường trung bị cướp, Lý gia lão chủ nhân tại chỗ bị giết, cho nên Lý gia lúc đó mai một đi.

Lý gia lão chủ mẫu Tiết Lý thị làm khoan hậu thành tín, nàng còn tại thế thời điểm, còn có thể ước thúc Lý gia những thứ này con gái, dựa vào một chút cửa mặt cho thuê, cũng có thể trôi qua cơm no áo ấm, nhưng là Tiết Lý thị qua đời sau, Lý Tương tỷ đệ mấy sẽ không người có thể đè lại, nhất thời gian lười tham trơn bản chất lộ rõ, trong nhà tư chất tài rất nhanh bị tiêu xài không còn, những khác mấy cửa mặt cũng bị bọn họ tìm cho thu hồi lại bán đi, đổi lấy bạc rất nhanh tựu tiêu xài không còn.

Bọn họ ngay cả tổ chỗ ở cũng bán, hiện tại Lý gia duy nhất còn dư lại sản nghiệp, chính là Phương Lưu Vân Lưu Vân Trận Các cho thuê này một ngọn mang theo cửa mặt tiểu lâu sân liễu.

Lẽ ra người bình thường tuyệt không dám đi lừa bịp tống tiền Phương Lưu Vân, mà Lý Tương này mập mạp bà nương cũng là to gan lớn mật, rất có chút ít tiểu thông minh nghĩ đến, đúng là như thế, mới sẽ không có người cảm thấy bọn họ đang nói láo.

Nhưng là nếu như là nói lý ra lừa bịp tống tiền, chuẩn bị không tốt Phương Lưu Vân tựu thật càng ngoan đưa bọn họ diệt. Cho nên nàng vừa tìm tới phụ cận mặt đường thượng lưu manh cuồn cuộn, ưng thuận chỗ tốt, đem chuyện náo lớn, để cho Phương Lưu Vân xuống đài không được, chỉ có thể ăn ngậm bồ hòn.

Nhưng là các nàng trăm triệu không nghĩ tới, Phương Lưu Vân sau lưng thực sự có người, hơn nữa người này hay là Hồng Vũ.

Bọn họ có thể cùng Phương Lưu Vân chơi xấu, nhưng là không dám cùng Hồng Vũ chơi xấu. Hồng Vũ đó là dám cùng bệ hạ gọi nhịp người, chọc cho mao (lông) liễu hắn quản ngươi cái gì Đại Hạ vương pháp, giết rồi hãy nói

Lý Tương rất rõ ràng mình mập mạp đầu chỉ có một viên, cổ không có sống lại năng lực, chém rớt nhưng là không còn liễu, nàng không muốn chết, cho nên đối mặt Hồng Vũ, cũng chỉ có thể đàng hoàng không có biện pháp nào.

Vũ thiếu gia vẫn như cũ là một chiêu kia, ta quản ngươi cái gì âm mưu quỷ kế, tự nhiên dốc hết sức rơi xuống thập biết, man không nói đạo lý phá giải.

Du côn cửa một chiêu cung, lại có Kinh Triệu Phủ dành trước văn thư khế ước, chung quanh mọi người bừng tỉnh đại ngộ, mọi người xấu hổ không dứt, liên tục hướng Hồng Vũ kiện

Hồng Vũ chính là ngồi uống trà không ra nói chuyện, những người này cũng trong lòng bồn chồn, Vũ thiếu gia không có mở miệng, bọn họ ai dám đi a?

Vốn là cáo lỗi nói xin lỗi thanh âm liên tiếp, nhưng là theo Vũ thiếu gia trầm ổn động tác, trong lòng của bọn họ càng ngày càng bối rối, huyên náo thanh âm lúng túng yên tĩnh lại.

Hồng Vũ vừa rót một chén trà, rốt cục lên tiếng: Được rồi, không có náo nhiệt nhìn, không liên hệ mọi người tản mát sao.

Mọi người như được đại xá, ầm ầm một tiếng làm chim thú tản mát.

Quan sai cửa áp những thứ kia tù phạm, mọi người cúi đầu khom lưng đi lên: Vũ thiếu, ta tên là Lâm Hải, ta đi về trước a.

Vũ thiếu, ta tên là Vương Huy, ngài nghỉ ngơi trước, ta đi trở về a.

Vũ thiếu, ta tên là…

Tất cả mọi người đem mình tên báo một lần, lộn xộn, Hồng Vũ không hiểu ra sao, nhưng người ta nhất định hỗ trợ liễu, hắn cũng chỉ tốt mỉm cười gật đầu, trên thực tế một cái tên cũng không nhớ kỹ.

Chờ những người này đi, Hồng Vũ mới cau mày hỏi Hồng Khê: Chuyện gì xảy ra? Chẳng qua là cho ngươi đi tìm một phần văn thư, tại sao mang về đến như vậy nhiều người?

Hồng Khê cũng dở khóc dở cười: Này còn không phải là thiếu gia ngài danh tiếng bên ngoài. Hai lần trước cho ngài làm việc quan sai, sau khi trở về Quảng Vũ Dương đại nhân đều nể tình, thăng chức liễu, sau đó lần này vừa nghe nói là chuyện của ngài tình, đám này thằng nhóc, ánh mắt cũng tái rồi, một tia ý thức tất cả đều cùng đi ra… Ngài có tin hay không, bọn họ trở về vừa nói, những thứ kia vừa lúc ở ngoài phiên trực tuần tra, không có cơ hội theo tới người nhất định vô cùng tiếc nuối…

Hồng Vũ nhất thời im lặng.

Vừa Phương Lưu Vân cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, chuyện giải quyết, nàng cảm kích nhìn Hồng Vũ: Thật cám ơn ngươi, may là ngươi muốn đến liễu cái này chứng cớ.

Hồng Vũ nhún vai. Vừa Hồng Khê cười: Kinh Triệu Phủ công việc bề bộn như vậy, sao có thể mướn phòng ốc còn dành trước văn thư?

Phương Lưu Vân lấy làm kinh hãi: Ngươi là nói căn bản không có…

Hồng Khê dương dương đắc ý: Cái này quy định là, bất quá Kinh Triệu Phủ căn bản sẽ không đi thi hành thôi, chính các ngươi cũng không có ký kết khế ước, Kinh Triệu Phủ như thế nào lại có chuẩn bị phân?

Nhưng là mới vừa rồi một ít phân…

Hồng Khê đắc ý hơn: Có thiếu gia trước mặt tử, vốn là không có đồ, Kinh Triệu Phủ quan sai cửa cũng sẽ tạm thời làm một phần đi ra ngoài.

Phương Lưu Vân không biết nói cái gì cho phải, nàng xem nhìn Hồng Vũ, người sau tuyệt không ngoài ý muốn: Ngươi đã sớm biết phải như vậy?

Hồng Vũ một phát miệng: Ta đã sớm cùng Lý Tương đã nói liễu, chớ cùng ta giảng đạo lý, đầu tiên ta nhưng lấy không nói đạo lý, tiếp theo coi như là ta nghĩ giảng đạo lý, không có đạo lý thời điểm ta cũng vậy có thể chế tạo ra đạo lý, nàng không thể nào thắng.

Phương Lưu Vân kinh ngạc hồi lâu, rốt cục nói: Quả nhiên ta lúc đầu lựa chọn sẵn sàng góp sức Hồng gia, là một lựa chọn chính xác.

Hồng Vũ cười.

Từ Lưu Vân Trận Các đi ra ngoài, Hồng Vũ đi Đại hoàng tử nơi đó tượng trưng chút mão, Đại hoàng tử phụng bồi hoàng đế xử lý quốc chính, Hồng Vũ ở Phương Lưu Vân nơi đó uống một bụng trà, cho nên ở vương phủ thượng ngay cả nước miếng cũng không uống trở về đi.

Đợi đến lúc xế chiều, Trang Trạch trở lại, hắn cho Hồng Vũ mang về tới một người tên: Ngô Tài Lương.

Ngô Tài Lương là Bách Lý gia ngoại viện mười tám nhị đẳng quản sự một trong, định đứng lên căn bản không thể nào là Bách Lý Thịnh Thế tâm phúc.

Hồng gia dù sao cũng là mới vừa quật khởi thế gia, nội tình chưa đầy, nói ví dụ trong phủ cấp bậc tôn ti, phần đích cũng không phải là rất rõ ràng. Mà Bách Lý Thịnh Thế bản thân là thế gia đệ tử xuất thân, này phương diện so sánh với Hồng Thắng Nhật mạnh hơn nhiều lắm.

Bách Lý gia chia làm nội viện, ngoại viện, nội viện quản sự thân phận bên ngoài viện trên, mà ngoại viện quản sự chia làm tam đẳng, dùng cái này xem ra, Ngô Tài Lương ở Bách Lý gia địa vị cũng không cao.

Mà tiếp xúc một gã kỹ nữ, cho dù là Bách Lý Các kỹ nữ, cũng quả thật không cần quá cao thân phận người ra mặt.

Hồng Vũ lẳng lặng đứng ở trong đêm tối, Hồng Thân cùng Hồng Dần theo khi hắn hai bên. Khi hắn cửa phía sau đen nhánh trong hẻm nhỏ, còn có suốt năm mươi tên hoang thú kỵ Binh

Mà ở đối diện với của bọn hắn, chính là Bách Lý Phủ.

Hồng Dần khuyên: Thiếu gia, không cần chờ liễu, Ngô Tài Lương cũng không phải là đứa ngốc, hắn biết chắc sẽ bị chúng ta điều tra ra, đoạn thời gian này nhất định sẽ co đầu rút cổ ở Bách Lý Phủ trung không ra.

Hồng Vũ không, vẫn như cũ là như vậy yên lặng địa nhìn trong bóng đêm Bách Lý Phủ.

Ngõ hẻm đối diện không phải là cửa chính, mà là một cái chuyên cung hạ nhân cùng cấp thấp đừng động tới chuyện xuất nhập cửa hông. Căn cứ Trang Trạch điều tra đến tình huống, Ngô Tài Lương bình thường chính là từ nơi này xuất nhập.

Bất quá trừ này cánh cửa, Bách Lý Phủ khác ba tòa cửa, Hồng Vũ cũng phái người âm thầm ngó chừng liễu.

Trước mắt này cánh cửa, có chút không bắt mắt, cửa lâu không cao, phía trên treo hai ngọn đèn lồng, theo trước cửa một mảnh mông lung. Ở mùa xuân vẫn lộ vẻ rét lạnh trong gió đêm, đèn lồng thỉnh thoảng có va chạm ở chung quanh, phát ra từng tiếng muộn hưởng.

Đèn lồng thượng cũng viết Bách Lý hai chữ, Hồng Vũ ngó chừng kia đèn lồng nhìn, lộ ra vẻ hết sức nhập thần.

Hồng Dần xem một chút Hồng Thân, hai người không nhịn được cùng nhau thấp giọng nói: Thiếu gia?

Hồng Vũ chỉ vào kia đèn lồng: Phía trên kia hai chữ, thật là càng xem càng cảm thấy không thoải mái.

Hai lão sửng sốt, Hồng Vũ tay trái vừa lật chuyển, Thiên Hà Để Trụ mang theo một đạo kim hồng sắc hoả tuyến, ra hiện tại hắn trong tay.

Như thế này có cơ hội, Thân thúc ngươi bắt liễu Ngô Tài Lương đã

Hồng Vũ nói xong, bước đi đi ra ngoài, Hồng Thân cùng Hồng Dần thất kinh sẽ phải xông ra bảo vệ hắn, không nghĩ tới Hồng Vũ hướng hắn lượng khoát khoát tay, toàn thân không tới một tia hỏa khí, tựa như một đêm khuya lỡ đường người giống nhau, không nhanh không chậm tiêu sái đến cửa. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Đêm khuya xông vào (thượng)

Nơi này mặc dù là Bách Lý Phủ. Mà dù sao không phải là cửa chính. Không có nhiều như vậy thủ vệ. Chẳng qua là ở bên trong cửa. Có hai gã Lục Phẩm Chân Tôi cảnh giới võ giả cảnh giới.

Hồng Vũ giống như đi ngang qua. Trong đêm tối. Không để lại dấu vết một đạo hoả tuyến hiện lên —— cũng chính là Hồng Thân cùng Hồng Dần loại này cấp bậc cường giả mới có thể thấy rõ sở. Kia hai gã Lục Phẩm Chân Tôi căn bản không có một chút phản ứng.

Hoả tuyến cắt qua đèn lồng đeo dây thừng. Hai con ba thước cao đại đèn lồng vù vù rớt xuống. Hồng Vũ vội vàng rất nóng tâm xông đi lên tiếp được: Cẩn thận cẩn thận. Muốn đi nước a…

Hai gã Lục Phẩm Chân Tôi rất buồn bực. Đèn lồng làm sao có té? Nhưng là người ta rất nóng tâm hỗ trợ tiếp được. Hai người bọn họ lao ra mang theo nụ cười nói cám ơn: Huynh đệ đa tạ…

Hồng Vũ bỗng nhiên xuất thủ. Hai người riêng của mình bị đánh một gậy. Hai mắt tối sầm ngất đi. Mặc dù cũng là Lục Phẩm Chân Tôi. Nhưng Hồng Vũ là trung kỳ. Hai người này chẳng qua là lúc đầu. Mà Hồng Vũ xuất thân Hồng gia. Có thể tiếp xúc đến vũ kỹ. Tuyệt không phải hai người này có thể so sánh với.

Hồng Thân cùng Hồng Dần hai mặt nhìn nhau: Thiếu gia này lại muốn cho cái gì?

Này phiến cửa hông cũng chỉ có hai gã thủ vệ. Nhưng là trong viện khẳng định còn có khác tuần tra hộ vệ. Bất quá đánh ngã hai người kia. Có thể vì Hồng Vũ tranh thủ đến mình muốn thời gian.

Hồng Vũ đem hai người kia nhét vào vừa. Hướng về sau mặt ngoắc: Văn chương hầu hạ

Cái gì? Hồng Thân cùng Hồng Dần hết sức ngoài ý muốn. Hồng Vũ thẳng lắc đầu. Nếu là Hồng Khê ở chỗ này. Nhất định sẽ chiều lòng tới một câu: Thiếu gia thi hứng nổi?

Cũng may phía sau Hoang Thú Kỵ Binh nghĩ biện pháp cho tới văn chương. Hồng Vũ tuyệt bút vung lên. Nhìn mình kiệt tác cười. Sau đó khoát tay: Đem đèn lồng cho bọn hắn đeo trở về.

Bách Lý gia tổng cộng chung quanh đại môn. Hồng Vũ nhất nhất tìm đi qua. Mãi cho đến liễu cửa chính.

Cửa chính. Có hai đội hộ vệ tuần tra. Cũng là Cửu Phẩm Dũng Tuyền võ giả. Hồng Thân cùng Hồng Dần theo ở phía sau. Trong lòng có chút thấp thỏm. Thiếu gia rốt cuộc muốn cho cái gì?

Kia hai đội hộ vệ vừa nhìn thấy Hồng Vũ. Nhất thời khẩn trương. Hồng Vũ mỉm cười. Khoát khoát tay: Phái người đi theo Bách Lý Phong Ma nói một tiếng. Hồng Vũ tới. Hỏi một chút đồ con lợn giống nhau Bách Lý Phong Ma. Có dám hay không đi ra ngoài đánh một trận

Cuối cùng hai câu này. Vốn là rất hòa khí Vũ thiếu gia. Bỗng nhiên trên người khí thế bắn ra. Đầu lưỡi nổ vang liễu một đạo sấm mùa xuân. Nửa Vũ Đô thành mọi người nghe được

Bọn hộ vệ cùng nhau biến sắc. Đang muốn tiến lên. Phía sau cửa chính bên trong đi ra một gã Thất Phẩm Hồn Tinh. Lớn tiếng quát lên: Cũng lui về. Không nên vô vị chịu chết

Bọn hộ vệ âm thầm thở phào nhẹ nhõm. Chậm rãi triệt thoái phía sau. Cửa đại môn vô ích xuống. Hồng Vũ cất bước tiến lên. Vẫy tay một cái cửa đại môn hai hàng đèn lồng bay đến trước mặt hắn. Vũ thiếu gia ha ha cười một tiếng. Tuyệt bút vung lên.

Hồng Thân cùng Hồng Dần thất kinh. Vội vàng tiến lên: Thiếu gia đây là Bách Lý gia…

Kia thì thế nào? Hồng Vũ hỏi ngược lại một câu. Hai lão cũng không biết nên nói như thế nào liễu. Hồng Vũ ngay cả hoàng đế sổ sách cũng không mua. Huống chi Bách Lý Thịnh Thế?

Nhưng là. Bách Lý Thịnh Thế đã là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh…

Hồng Vũ giảo hoạt cười: Các ngươi yên tâm. Trang Trạch đích tình báo dặm cũng đã sớm nói. Bách Lý Thịnh Thế hai ngày này không có ở đây Vũ Đô bên trong thành.

Đúng dịp chính là Hồng Thắng Nhật hôm nay cũng không trong thành. Nếu không Hồng Vũ khẳng định bị bắt đi trở về. Sao có thể ở chỗ này hồ nháo.

Hai cây thông già thở ra một hơi. Hồng Dần bỗng nhiên suy nghĩ cẩn thận liễu. Bật thốt lên nói: Thiếu gia ngài rất gian trá a. Biết rõ Bách Lý Thịnh Thế không có ở đây. Nhưng tới đánh sâu vào Bách Lý Phủ. Tương lai truyền đi. Ngài danh tiếng nhưng lại muốn tăng lên một mảng lớn liễu

Hồng Vũ cũng là tạm thời quyết định. Chỉ bất quá hắn chuyến đi này động nhìn như lỗ mãng. Trên thực tế là phản phục suy nghĩ qua. Đây là một bút ổn kiếm tiền không bồi thường mua bán.

Đợi ta cuốn lấy Bách Lý Phong Ma. Bách Lý Phủ trung nhất định đại loạn. Thân thúc ngươi xông đi vào. Bắt Ngô Tài Lương tựu cho ta tần số. Chúng ta lập tức rút lui.

Nơi này dù sao cũng là Vũ Đô thành. Bách Lý Thịnh Thế nhưng là Hoàng Thành cấm vệ quân đại Đầu Mục. Đánh sâu vào phủ đệ của hắn. Vạn nhất bị Hoàng Thành cấm vệ quân cho vây quanh ở nơi này. Vậy cũng tựu thật to không ổn liễu.

Hồng Thân gật đầu: Giao cho ta liễu.

Hồng Vũ một ít thanh tức giận mắng. Cả Vũ Đô thành mọi người nghe được. Nơi xa những thứ kia bình dân phân biệt. Mọi người nhiều lắm là lật thân tiếp tục thở to ngủ. Chờ ngày mai đi hỏi thăm tin tức. Vũ thiếu gia hành hạ như thế. Cũng không phải là lần đầu tiên. Mọi người chẳng qua là trong mơ mơ màng màng có chút ngoài ý muốn. Vũ thiếu gia lại ngay cả

Bách Lý Phong Ma cũng muốn tới cửa khi dễ. Thật sự là khí phách cho vân

Mà Huân Quý Khu trong đích những người đó. Thì sẽ nhớ nhiều hơn. Bọn họ không có đốt đèn, không có mở cửa đi xem. Chẳng qua là lẳng lặng nghe. Muốn xem nhìn tối nay rốt cuộc là kết quả gì.

Mà kết quả. Rất có thể đối với tương lai hình thức hướng đi. Có lực ảnh hưởng cực lớn.

Lần trước Bách Lý Phong Ma nên vì phụ thân báo thù. Ở cửa thành ngoài ngăn trở Hồng Vũ. Một cuộc đại chiến. Mặc dù nói Bách Lý Phong Ma tiếc bại. Nhưng là hắn đã Lục Phẩm Chân Tôi trung kỳ cảnh giới. Hãy để cho mọi người khiếp sợ than thở.

Mà một ít thứ hai sau. Bách Lý Phong Ma đã bị Bách Lý Thịnh Thế lệnh cưỡng chế bế quan. Bách Lý gia các loại trân quý tài nguyên toàn bộ cung cấp Bách Lý Phong Ma. Cảnh giới của hắn. Hắn là lại có đột phá sao?

Huân Quý Khu người rất rõ ràng. Hồng Vũ mặc dù xuất thủ mấy lần không nhiều lắm. Thậm chí xuất thủ cũng rất không thu hút. Nhưng là kể từ khi hắn quật khởi sau. Đến bây giờ còn không có bại quá

Hồng Vũ vẫn giữ vững loại này cường thịnh thế. Là hết sức đáng sợ. Nếu như tối nay Bách Lý Phong Ma giết bại Hồng Vũ. Tựu cho hắn đánh đòn cảnh cáo. Hoàn toàn ngăn chặn ở Hồng Vũ khí thế

Cổ khí thế này một khi giải tỏa. Rất có thể sẽ chưa gượng dậy nổi.

Như vậy tiền lệ cũng không ít thấy.

Huân Quý Khu ngoài. Thanh thần trên đường cái một ngọn Vũ Đô bên trong thành cao cấp nhất trong khách sạn. Đinh Cổ Lâu mở mắt ra. Không nhịn được lộ ra một tia cười lạnh: Không biết kính sợ ngu xuẩn

Bách Lý Phong Ma còn đang bế quan. Nhưng là Hồng Vũ cái kia một tiếng tức giận mắng khiêu chiến. Đã dùng tới liễu

Đồ Đằng Lôi Âm pháp môn. Vô luận cở nào bí ẩn mật thất. Cũng không cách nào ngăn cách như vậy thanh âm.

Đang ở Hồng Vũ tiếng rống giận dử sau ước chừng bốn thời gian hô hấp. Bách Lý Phủ trong nội viện. Bay lên trời một cổ cường đại khí thế.

Một ít cổ khí thế nếu như đan từ trên lực lượng mà nói. Tịnh không đủ để khiến cho Vũ Đô Trình trung chứa nhiều cường giả chú ý. Nhưng là cổ khí thế này trung. Nhưng có một loại liều lĩnh. Chưa từng có từ trước đến nay khí chất. Mà loại khí chất. Phối hợp thêm lực lượng của hắn. Thế nhưng mơ hồ để cho tam phẩm cường giả đều có chút kiêng kỵ cảm giác.

Tống phủ. Tống Mặc Cẩn có chút hâm mộ nhìn về Bách Lý Phủ phương hướng. Một tiếng cảm thán: Bách Lý Thịnh Thế có một tốt nhi tử a. Còn nhỏ tuổi. Bất quá Lục Phẩm Chân Tôi hậu kỳ. Thế nhưng đã có như thế kiên cường chiến ý

Hà phủ. Hà Thường cùng Hà Sùng cùng nhau đứng ở trong sân. Ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm. Hai người cũng cảm giác được rõ ràng này một cổ khí thế. Hà Thường nhìn lướt qua nhi tử: Như thế nào?

Hà Sùng mặt không chút thay đổi: Bách Lý Phong Ma cả đời này. Nhiều nhất là một Đấu tướng. Vĩnh viễn cũng thành không được Đại tướng.

Hà Thường do dự một chút. Vừa không nói gì. Chẳng qua là chậm rãi gật đầu.

Hà Sùng không có trực tiếp trả lời phụ thân vấn đề. Nhưng biểu lộ thái độ của mình: Muốn thật tranh đấu. Hà Sùng có khi là biện pháp đùa chơi chết Bách Lý Phong Ma. Nhưng là cái này trả lời dưới. Rất có thể cất dấu khác một tầng ý tứ. Đó chính là nếu như chính diện chiến đấu. Hà Sùng chưa chắc là Bách Lý Phong Ma đối thủ.

Cổ khí thế kia cùng nhau. Hồng Dần sắc mặt tựu thay đổi: Thân ca. Thiếu gia hắn chẳng qua là Lục Phẩm Chân Tôi trung kỳ…

Hồng Thân bây giờ là đối với Hồng Vũ cực kỳ có nhất lòng tin một. Hắn hừ một tiếng. Bất mãn trợn mắt nhìn Hồng Dần

một cái: Lần trước Bách Lý Phong Ma bên đường khiêu chiến thiếu gia thời điểm. Thiếu gia cùng hắn cảnh giới ở giữa chênh lệch lớn hơn nữa

Nhưng là lần này. Bách Lý Phong Ma tựa hồ một lần nữa tôi luyện liễu tâm chí cùng chiến ý. So với ngày đó đáng sợ không chỉ một lần Hồng Dần hay là lo lắng.

Cơ hồ là đồng thời. Tống Mặc Cẩn vẻ mặt phức tạp. Lầm bầm lầu bầu một câu: Sợ rằng lần này. Hồng Vũ có thể liều cái lưỡng bại câu thương sẽ sai lầm rồi. Hắn đại khái cũng không có nghĩ đến. Bách Lý Phong Ma đã tăng lên tới liễu bực này tầng thứ. Sợ rằng hiện tại đang hối hận sao?

Hà Thường lộ ra một tia nhìn có chút hả hê vẻ mặt: Hồng Vũ lần này. Muốn trợn tròn mắt sao. Hắc hắc

Hà Sùng còn lại là không sao cả thần thái. Xoay người đi trở về đi: Ta đi ngủ. Để cho bọn họ hai Đấu sao. Ta chịu trách nhiệm thu thập chiến thắng cái kia là được.

Hà Thường rất là tán thành. Đây mới là của mình nhi tử. Đây mới là Vũ Đô trẻ tuổi người thứ nhất

Vũ Tông hoàng đế nhưng thật ra là trong mọi người nhất chăm chỉ một. Bởi vì Huân Quý Khu trong mọi người. Cơ hồ cũng là bị Hồng Vũ một tiếng nói từ trên giường rống lên. Duy chỉ có hoàng đế bệ hạ. Lúc này vẫn ngồi ở trong ngự thư phòng phê duyệt tấu chương.

Hồng Vũ một ít tiếng nói. Để cho hoàng đế bệ hạ hết sức chán ghét nhíu mày. Đợi đến Bách Lý Phong Ma khí thế phóng lên cao. Hắn mới lộ ra vui mừng thần sắc: Ta Đại Hạ. Có người nối nghiệp a.

Hoàng đế do dự xuống. Có muốn hay không phái người đi lập tức ám hiệu một chút Bách Lý Phong Ma. Thừa dịp lần này cơ hội. Đem Hồng Vũ đánh giết rồi?

Cái ý nghĩ này cực độ mê người. Bởi vì đây là Hồng Vũ mình tìm tới cửa đi. Bị đánh đã chết cũng tốt xử lý. Nhưng là hoàng đế rất nhanh lại nghĩ tới liễu của mình cái kế hoạch kia. Nếu như Hồng Vũ đã chết. Không chuẩn Hồng Liệt cùng Hồng Thắng Nhật tựu thật muốn cùng mình liều cái cá chết

lưới rách liễu. Bây giờ còn không phải lúc. Hắn có chút tiếc nuối âm thầm thở dài.

Hồng Vũ Linh Giác tản ra. Cảm thụ được Bách Lý Phong Ma một ít cổ khí thế.

Bách Lý Phong Ma cuồng nộ bộc phát sau. Nội viện mật thất ầm ầm một tiếng tạc toái. Bách Lý Phong Ma tay cầm màu đỏ như máu chém mã trường đao gãy Long lưỡi dao. Cả người võ khí bão táp. Trợn mắt phấn trương. Sải bước vọt ra.

Hồng Vũ ngẩng đầu nhìn nhìn hai hàng đèn lồng. Của mình tiết tấu. Hắn cười đắc ý liễu.

Thiên Tuyền Huyệt trong. Hồng Vũ đang dùng Linh Giác cùng Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng câu thông: Có thể nhịn?

Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng làm sao có thể nhịn được liễu cái này? Lần trước sẽ đem ngươi cái này tiểu ma-cà-bông đánh nhừ tử liễu. Lại còn không cảm thấy được. Còn phải lại lao ra tìm đánh có thể đánh ngươi một lần. Là có thể đánh ngươi hai lần

Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng gầm thét rống giận. Thiên Tuyền Huyệt trung. Từng đạo kinh khủng màu vàng lợt cột sáng rầm rầm nổ hướng Thiên Không đánh sâu vào.

Hồng Vũ thì dẫn đạo cổ lực lượng này. Tại chính mình thể Nội Kinh mạch trong vận chuyển du tẩu.

Hắn giơ chân lên. Đi vào Bách Lý Phủ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Đêm khuya xông vào (hạ)

Cửa chính phía sau. Đã có mười mấy tên hộ viện võ giả tụ tập. Nhưng khi nhìn đến đi tới Hồng Vũ. Nhưng toàn bộ triệt thoái phía sau. Trên mặt tất cả đều là nồng đậm sợ hãi.

Hồng Vũ đi thẳng đi vào. Mà Bách Lý Phong Ma còn lại là sải bước lao ra. Hai người Linh Giác cũng đã khóa liễu đối phương. Rốt cục hai người bỗng nhiên dừng lại. Lẫn nhau cũng đã thấy được đối phương. Cách xa nhau bất quá hai mươi trượng

Nơi này là Bách Lý Phủ ngoại viện trung. Một rất lớn sân. Trên mặt đất cửa hàng bàn đá xanh. Chung quanh là một vòng sương phòng. Trung gian : ở giữa viện chừng trăm tờ phương viên.

Bách Lý Phong Ma trong cặp mắt. Có thể phun ra lửa. Thù mới hận cũ chồng ở chung một chỗ. Hắn đối với Hồng Vũ cừu hận lần nữa kéo lên đến một đỉnh

Mà hắn 《 Diệt Thế Đao Kinh 》. Đặc điểm lớn nhất chính là điên cuồng. Càng là điên cuồng. Chiến lực càng đáng sợ

Phụ thân đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân thất bại

Mình ngoài cửa thành chiến bại

Hôm nay hắn có lấn tới cửa tới

Việc này mà nhịn được thì không gì không thể nhịn

Bách Lý Phong Ma chỉ cảm thấy lồng ngực của mình cũng bị lửa giận nghẹn nổ. Hắn ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng điên cuồng hét lên. Vốn là cũng đã vô cùng kinh khủng khí thế lần nữa tăng lên. Tựa như một buội Thông Thiên cổ thụ một loại. Đứng sửng ở này thiên địa trong lúc

Đang phê duyệt tấu chương hoàng đế không nhịn được để xuống ngự bút một tiếng than thở: tốt hài nhi : con

Tống Mặc Cẩn một tiếng cảm thán: thật hâm mộ Bách Lý Thịnh Thế tên kia.

Hà Sùng trở về ngủ. Hà Thường tự mình một người đứng ở trong sân. Nhặt của mình chòm râu: tiểu tử này. Cũng thật là so sánh với Hồng Vũ còn có tư cách trở thành Sùng nhi đối thủ…

Hồng Vũ nhìn về phía trước Bách Lý Phong Ma. Lạnh nhạt nói: ta hôm nay. Chỉ có một mục đích. Để cho Bách Lý Thịnh Thế biết: dám đụng đến ta thân nhân. Ta liền động động thân nhân của ngươi

Hắn tiếng nói rơi xuống cái kia một sát na. Hướng dẫn Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng khí thế hoàn toàn bộc phát

Một đạo màu vàng lợt quang mang từ đỉnh đầu của hắn thượng thẳng tắp đâm vào bầu trời đêm. Mặc dù chỉ có to bằng ngón tay. Ở trong đêm tối hết sức tầm thường. Nhưng là Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng lực lượng lực lượng cấp cao đáng sợ. Đó là có thể ở đây xa xôi thời đại. Đánh sâu vào biển sao, tham gia thần chiến tồn tại

《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 cũng không có thể hoàn toàn mẫu ra Thái Cổ Ma Tượng lực lượng. Nếu như không phải là Hồng Vũ có mõ cục gạch. Hắn tuyệt đối không thể có thể ở trong cơ thể đản sinh ra như thế chân thật Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng.

Từ thuộc về mà nói. Hồng Vũ Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng. So sánh với Hồng Thắng Nhật cùng Hồng Liệt tu luyện ra tới võ đạo Đồ Đằng cường đại hơn quá nhiều. Căn bản không phải một khái niệm đồ.

Này một cổ khí thế bộc phát. Cường giả chân chính du ngoạn sơn thuỷ. Bách Lý Phong Ma cái kia cổ khí thế. Lúc trước còn rất bá đạo. Nhưng là cùng Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng vừa so sánh với. Tựu thành liễu buồn cười Hầu Tử mặt quỷ.

Hầu Tử lẫn nhau nhe răng. Lẫn nhau đe dọa. Đồng loại trong lúc còn có tác dụng. Nhưng là nếu như một con Hầu Tử

gặp được một đầu thượng cổ Bạo Long. Nó lại dùng cái này vẻ mặt đe dọa đối phương. Tựu thành liễu một truyện cười.

Cho nên Bách Lý Phong Ma khí thế nhanh chóng tản đi. Hắn cuồng nộ ở Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng trước mặt. Cũng trở nên là như vậy buồn cười.

Một ít cổ mênh mông khí thế. Tràn ngập ở cả Vũ Đô trên thành vô ích.

Vốn là ít nhất phải đạt tới Nhị Phẩm Khai Thần cảnh giới. Mới có thể đem khí thế của mình bao phủ cả Vũ Đô. Áp chế những võ giả khác.

Nhưng là Hồng Vũ chỉ là Lục Phẩm Chân Tôi trung kỳ. Khí thế của hắn lại làm cho Vũ Đô bên trong thành tất cả võ giả cũng cảm thấy bị đè nén. Tựa hồ ở nơi này một cổ khí thế dưới. Mình cho dù là miễn cưỡng chiến đấu. Uy lực cũng sẽ bị tước nhược không ít.

Mới vừa Bách Lý Phong Ma khí thế bộc phát. Tam Phẩm Hiển Thánh cường giả cũng mơ hồ cảm thấy kiêng kỵ —— kia đã để cho bọn họ hết sức ngoài ý muốn liễu.

Mà hiện tại. Hồng Vũ khí thế thống trị Vũ Đô. Tam Phẩm Hiển Thánh cửa mới rốt cục phát hiện. Thì ra là mới vừa rồi Bách Lý Phong Ma khí thế. Bất quá là gió thu mưa phùn. Quất vào mặt mà qua thôi. Hồng Vũ này một cổ khí thế. Mới thật sự là bão tố. Làm cho người ta sợ

Bọn họ dĩ nhiên hiểu. Vô luận như thế nào Lục Phẩm Chân Tôi không thể nào là đối thủ của mình. Nhưng là bọn họ càng thêm khó hiểu. Tại sao một Lục Phẩm Chân Tôi trung kỳ khí thế. Sẽ làm mình cảm giác đáng sợ như vậy?

Hoàng đế bệ hạ vốn là đã một lần nữa cầm lên ngự bút. Chuyên tâm phê chữa tấu chương. Bách Lý Phong Ma mới vừa rồi bộc phát một ít cổ khí thế sau. Hắn cũng rất yên tâm. Hồng Vũ ít nhất khuya hôm nay. Sẽ không trở thành một cái vấn đề.

Nhưng là Hồng Vũ khí thế phóng lên cao. Ngay cả hoàng đế bệ hạ cũng là tay run lên. Ngự bút trực tiếp đánh rơi trên mặt bàn. Lưu lại tốt Đại Nhất đoàn mực tí

Vũ Tông hoàng đế thất thần. Bởi vì hắn có thể cảm giác được. Hồng Vũ này một cổ khí thế. Lại mơ hồ có viễn cổ thần thú hơi thở hắn so sánh với Vũ Đô trong thành bất luận kẻ nào cảm giác cũng càng thêm rõ ràng. Bởi vì hắn là Đại Hạ thiên tử. Hắn người bị Đại Hạ long khí. Thần Long Nhất Tộc cũng là viễn cổ thần thú một trong. Mà Hồng Vũ khí thế trong. Một ít cổ viễn cổ thần thú hơi thở. Thế nhưng mơ hồ có có thể cùng long khí địa vị ngang nhau cảm giác

Phát hiện này. Để cho Vũ Tông hoàng đế ở khiếp sợ ngoài. Càng thêm tức giận. Cũng càng phát ra kiên định liễu hắn diệt trừ Hồng gia quyết tâm

Tống Mặc Cẩn sửng sốt một chút. Có chút hồ nghi. Bởi vì Hồng Vũ phát tán ra tới loại này vô cùng thống trị lực hơi thở. Thậm chí so ra mà vượt Hồng Thắng Nhật cho mình cảm giác.

Mà Hồng Vũ mới là cái gì cảnh giới? Làm sao có thể cùng Nhị Phẩm Khai Thần đánh đồng?

Hắn nho nhỏ có chút ngoài ý muốn: không nghĩ tới. Tiểu tử này thì ra là giấu rất sâu a. Bách Lý Phong Ma… Đáng tiếc a

Trong lòng hắn vừa toát ra một cái ý nghĩ: chẳng lẽ đây mới là Hồng gia 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 đích thực thực diện mục? Nếu là như vậy. 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 rất có thể là một bộ nhất phẩm pháp quyết a. Hồng Liệt tu luyện cũng là 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》. Nếu là như vậy. Như vậy Du Nhiên cùng chuyện của hắn. Cũng là có thể suy nghĩ xuống.

Hà Thường há miệng. Nhưng cũng không nói gì đi ra ngoài. So sánh với Bách Lý gia. Hắn dĩ nhiên đối với Hồng gia càng thêm tức giận. Nhất là đối với Hồng Vũ

Hồng Vũ cổ khí thế kia trong nháy mắt đánh bại liễu Bách Lý Phong Ma khí thế. Hà Thường tức giận vô cùng mắng một câu: tiểu tử này chúc con gián. Làm sao lại là không chết được

Mặc dù Hà Thường vô cùng không hài lòng. Nhưng là cũng rất hiểu tối nay Bách Lý Phong Ma lại thua rồi. Coi như là hắn có một viên kiên cường vô cùng nội tâm. Khi bại khi thắng. Việt tỏa việt dũng. Nhưng là liên tiếp đánh bại hai lần.

Sợ rằng cũng phải ở trong lòng hắn gieo xuống tâm ma. Sau này muốn chiến thắng tâm ma. Lần nữa khiêu chiến Hồng Vũ hơn nữa chiến thắng. Ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn.

Mà Hà Thường lúc này trong lòng càng thêm tiếc nuối. Bởi vì ngay cả chính hắn cũng không nguyện ý thừa nhận. Hắn cảm thấy Bách Lý Phong Ma so sánh với Hồng Vũ dễ đối phó nhiều. Nếu như mình nhi tử nhất định phía trước vào con đường thượng cần đánh bại một thiếu niên thiên tài. Hắn hơn hi vọng là Bách Lý Phong Ma.

Vốn là Hà Thường đối với mình nhi tử tràn đầy lòng tin. Nhưng là đang ở mới vừa rồi. Đang ở đó một cổ vàng thẫm khí thế phóng lên cao sát na. Hà Thường loại này lòng tin bỗng nhiên dao động. Hồng Vũ người này. Làm cho người ta hận đến nghiến răng nghiến lợi. Nhưng cũng làm cho người ta nắm lấy không ra. Đối mặt hắn. Chỉ sợ coi như là mình cũng không có mười phần nắm chặc. Huống chi là nhi tử?

Ai… Hà Thường nhẹ nhàng một tiếng thở dài. Cũng chỉ có thể tự mình an ủi mình. Vương giả con đường thượng nhất định kèm theo vô số ma luyện. Hồng Vũ chính là nhi tử lớn nhất một cuộc ma luyện sao.

Bách Lý Phong Ma đã là Lục Phẩm Chân Tôi đỉnh

Hắn bế quan mấy ngày nay. Chiến bại thống khổ giống như là rắn độc giống nhau ngày đêm gặm phệ của hắn nội tâm. Cái loại nầy cảm giác bị thất bại, sỉ nhục cảm cùng đối với Hồng Vũ cừu hận. Tuyệt đối là tốt nhất động lực.

Hơn nữa trong khoảng thời gian này. Bách Lý gia hết thảy tài nguyên cũng hướng hắn nghiêng. Bách Lý Phong Ma tâm vô không chuyên tâm chuyên tâm tu luyện. Cảnh giới tăng lên chưa từng có nhanh như vậy quá.

Hắn đột phá đến Lục Phẩm Chân Tôi hậu kỳ sau. Tối nay bỗng nhiên bị Hồng Vũ khiêu khích. Nhất thời tức giận trị giá phát rạp. Trong nháy mắt đột phá đến Lục Phẩm Chân Tôi đỉnh.

Nếu như không phải là cơ duyên chưa tới. Thậm chí có thể mượn lần này nhất cử đột phá Ngũ Phẩm Nguyên Định. Lộ vẻ

hóa võ đạo Đồ Đằng

Hắn cứ như vậy. Giống như một pho tượng thức tỉnh xa Cổ Ma Thần giống nhau. Dẫn gãy Long lưỡi dao. Sải bước triều Hồng Vũ đi tới. Khi hắn cảm giác trong thế giới. Chỉ cần hắn nhắc tới chuôi này không thể nữa quen thuộc Huyết Sắc Trảm Mã Đao. Một đao vung lên. Là có thể đem Hồng Vũ chém thành hai khúc đem điều này phá hư phụ thân đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân, đánh bại tội của mình khôi đầu sỏ hoàn toàn giết chết

Nhưng là Hồng Vũ tiện tiện cười. Trong cơ thể một ít cổ hắn chưa từng có trải qua khí thế bộc phát. Trong nháy mắt thống trị liễu cả Vũ Đô. Đưa áp chế là không năng động bắn ra

Hắn càng thêm tức giận càng thêm táo bạo nhưng là đối mặt Hồng Vũ vàng thẫm khí thế. Nhưng một chút biện pháp cũng không có. Đầy đủ mọi thứ tâm tình. Vốn là có thể làm cho hắn 《 Diệt Thế Đao Kinh 》 vận chuyển càng thêm điên cuồng. Mà lúc này ở Hồng Vũ cái kia loại khí thế áp chế xuống. Chỉ có thể đàng hoàng co đầu rút cổ ở trong người.

Bách Lý Phong Ma khí thế nát bấy. Hắn 《 Diệt Thế Đao Kinh 》 chiến ý cũng bị phá vỡ. Không có này cổ hừng hực chiến ý. Coi như là Bách Lý Phong Ma. Cũng không dám xuất thủ.

Bách Lý Phong Ma đứng ở Hồng Vũ trước mặt hai mươi trượng. Theo bản năng nắm chặc trong tay gãy Long lưỡi dao. Trong lòng bàn tay đã tất cả đều là mồ hôi. Hắn từ một không sợ Chiến thần. Trong nháy mắt rơi xuống thành một hèn yếu nam nhân. Tự hồ chỉ có vũ khí. Mới có thể cho hắn một tia cảm giác an toàn.

Hà Thường phán đoán không có sai. Hồng Vũ đã tại Bách Lý Phong Ma trong lòng. Gieo xuống liễu tâm ma.

Hồng Vũ đứng ở trong sân. Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng khí thế càng ngày càng tràn đầy. Thiên Tuyền Huyệt trong. Thái Cổ Ma Tiên Đồ Đằng bốn chân cuồng đạp. Màu vàng quang dực không ngừng vỗ vào. Tiếng gầm gừ trung. Càng nhiều là kim sắc quang trụ oanh kích trời cao.

Cả Bách Lý Phủ. Tất cả cường giả trong tiềm thức cũng muốn rời xa cổ khí thế kia. Tam Phẩm Hiển Thánh cửa lại có thể chiến thắng loại này tiềm thức. Cùng nhau hướng cái kia viện tụ lại.

Hồng Dần cười lạnh một tiếng. Tiến lên một bước. Kiên định địa đứng ở Hồng Vũ phía sau. Tam Phẩm Hiển Thánh hậu kỳ lực lượng bộc phát. Hướng chung quanh thị uy.

Hồng Thân thanh âm từ trong bóng tối truyền đến: thiếu gia. Đắc thủ liễu.

Nhưng ngay sau đó. Nhị Phẩm Khai Thần lực lượng bộc phát. Lần này. Hoàn toàn áp chế cả Bách Lý Phủ Bách Lý Phủ trung chỉ có Bách Lý Thịnh Thế một vị Nhị Phẩm Khai Thần. Hắn không có ở đây trong phủ. Căn bản không có người có thể áp chế Hồng Thân

Những thứ kia Tam Phẩm Hiển Thánh nhất thời cảm giác được giống như núi cao áp lực. Tất cả đều dừng bước toàn lực chống cự. Cũng không dám nữa tiến lên.

Hồng Vũ xoay người đi. Bách Lý Phong Ma mới vừa thở phào nhẹ nhõm. Lại không nghĩ rằng Hồng Vũ vừa trở lại. Hắn rút ra Thiên Hà Để Trụ. Rất là tùy ý khai báo một câu: ta cũng vậy cảm thấy lúc này đánh ngươi một bữa có chút khi dễ người. Không tốt lắm ý tứ xuất thủ. Nhưng là mới vừa rồi cố chấp thổi ra đi. Bất động động tới ngươi. Bổn : vốn thiếu gia coi như là tự nuốt lời hứa. Ngươi kiên nhẫn một chút. Đau một chút đã trôi qua rồi.

Bách Lý Phong Ma trong lòng điên cuồng hét lên. Ngươi ý không tốt xuất thủ coi như xong a. Vừa rồi không có người ép ngươi

Nhưng là không đợi hắn kêu đi ra. Hồng Vũ đã một gậy rút ra tới đây.

Thiên Hà Để Trụ ầm ầm một tiếng chiếu rọi ra khỏi một mảnh ánh sáng ngọc tinh không. Ở dưới trời sao. Vốn là khí thế chính là đã bị phá vỡ Bách Lý Phong Ma. Lại bị áp chế một tầng lực lượng.

Thiên Hà Để Trụ ở Hồng Vũ trong tay. Trong nháy mắt hóa thành một cây ba mươi trượng dài. Hai tờ lớn bằng Thông Thiên cự bổng. Trầm trọng như núi. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Ngang nhiên (thượng)

Bách Lý Phong Ma một tiếng điên cuồng hét lên, ở sinh tử dưới áp lực, mạnh mẽ một lần nữa ngưng tụ liễu chiến ý xuất thủ chống cự, Đoạn Long nhận hướng đỉnh đầu một phong, vô số huyết quang từ hắn thể nội xông tới, tựa như từng đạo linh xà, chui vào Đoạn Long nhận trong.

Sặc lang!

Bách Lý Phong Ma chỉ cảm thấy cả người chấn động, có như vậy trong nháy mắt, hắn bị lực lượng cường đại chấn đắc ngắn ngủi mất đi tri giác, trước mắt chỉ có một mảnh ánh sáng ngọc mà sáng lạng ánh sao quang.

Hai tay hắn chợt nhẹ, cả người không giải thích được bay lên, sau đó cũng không biết rơi vào rất sao chỗ.

Chờ hắn dần dần khôi phục như cũ, mới nhìn rõ chừng mười trượng ở ngoài, trên mặt đất rơi lả tả mấy trăm đồng màu đỏ mảnh nhỏ —— đó là hắn Đoạn Long nhận!

Bách Lý Phong Ma đau lòng vô cùng, cái này Huyền Binh từ nhỏ làm bạn hắn, hơn nữa phẩm cấp rất cao, trân quý vô cùng, hắn sẽ phải nhảy dựng lên tức giận mắng, nhưng là vừa mới động, bộ ngực một trận như tê liệt đau đớn, wow một tiếng phun ra một búng máu.

Hồng Vũ thanh âm ở từ từ nhích tới gần trong: ta cũng theo như ngươi nói, ngươi nhẫn một chút là tốt.

Bách Lý Phong Ma bỗng nhiên hiểu được: có ý gì? Mới vừa rồi kia còn không gọi nhẫn một chút? Không đúng! Tên khốn này ở nơi đâu, ta thấy thế nào không thấy hắn…

A —— Bách Lý Phong Ma bỗng nhiên cảm giác được thân thể phía sau chếch xuống dưới bộ vị, vốn là chỉ biết ra đồ chỗ, mạnh mẽ tiến vào một kiện đồ vật. Hơn nữa cái loại nầy cứng rắn cảm giác, Bách Lý Phong Ma cả đời này cũng sẽ không quên mất…

Hồng Vũ vỗ vỗ tay: hô, tốt lắm, nhẫn một chút nhẫn hạ xuống, không có chuyện gì.

Thương thế của hắn hại Bách Lý Phong Ma, vỗ vỗ tay, rả rích nhiều xoay người đi, rất có loại chuyện phất y đi, ẩn sâu thân cùng tên tư thái.

Phía sau, Bách Lý Phong Ma trên mông đít cắm một cây cái bàn chân.

Hà Thường thật sự là có chút xem thường Hồng Vũ liễu, Vũ thiếu gia khởi dừng lại ở Bách Lý Phong Ma trong lòng gieo xuống tâm ma, hắn còn đang Bách Lý Phong Ma trên thân thể trồng cây a.

Hồng Vũ đám người thong dong thối lui, Bách Lý gia hộ viện cao thủ đuổi theo ra, đến cửa đã nhìn thấy Hồng Vũ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, năm mươi người xếp một loạt ngăn ở ngoài cửa, hộ viện các cường giả nỗ lực mấy lần, cũng không thể khua lên đầy đủ dũng khí lao ra.

Rồi sau đó, Hồng Dần vung tay lên, Hoang Thú Kỵ Binh nhanh chóng rút lui.

Chờ bọn hắn cũng đi ước chừng một nén nhang thời gian, trước hết kịp phản ứng Hoàng Thành cấm vệ quân ầm ầm ra, nhóm đầu tiên ba nghìn người nhanh chóng đem Bách Lý Phủ bảo vệ, mà phía sau ngay sau đó lại có một vạn người xuất phát tới đây.

Bách Lý Thịnh Thế không có ở đây, từ Bách Lý Phủ đến Hoàng Thành cấm vệ quân, cũng bị mất người tâm phúc.

Bách Lý Phong Ma thương thế càng làm cho người xấu hổ mở miệng, người biết cũng đối với Hồng Vũ chửi ầm lên, cũng không dám thật để cho Hồng Vũ nghe thấy. Nếu là Vũ thiếu cũng không sảng liễu, để cũng cha thượng đồng dạng đả thương, vậy cũng như thế nào cho phải?

Hoàng Thành cấm vệ quân tất cả Đại tướng đều ở, vây quanh ở Bách Lý Phủ chung quanh, đè nén phẫn nộ của mình.

Không thể làm như vậy chờ, các huynh đệ theo giết đi qua! Đánh vỡ Hồng phủ, đem Hồng Vũ tên khốn kia thiên đao vạn

quả!

Đúng, sợ cái gì, chúng ta ba vạn Hoàng Thành cấm vệ quân, còn không đối phó được hơn một trăm đầu hoang thú?

Không nên vọng động! Đang mang trọng đại, Bách Lý đại nhân ban ngày là có thể trở lại, chúng ta trước chờ một chút!

Hoàng Thành cấm vệ quân trong, hết sức bị đè nén, còn có người cả đêm tiến, hướng hoàng đế bẩm báo.

Mà lúc này, Hồng Vũ trước mặt Tiền quỳ một người, Ngô Tài Lương.

Để cho Hồng Thân cái này Nhị Phẩm Khai Thần đi đối phó chính là một ngoại viện nhị đẳng quản sự, thật sự là chuyện bé xé ra to. Hồng Thân tìm được rồi hắn sau dễ như trở bàn tay.

Ngô Tài Lương quỳ gối Hồng Vũ trước mặt, rất muốn biểu hiện xương cứng một chút, nhưng là hắn vô luận như thế nào cũng áp chế không nổi mình nội tâm sợ hãi, thân thể không bị khống chế run rẩy.

Đây chính là Bách Lý Phủ! Tứ đại thiên trụ một trong Bách Lý gia phủ đệ, Bách Lý Thịnh Thế chính là đương kim thiên tử mới nhất cho dù người. Loại địa phương này, Hồng Vũ lại dám trực tiếp xông vào đem mình lấy ra, trên thế giới này còn có chuyện gì hắn không dám làm?

Ngô Tài Lương trong lòng hết sức do dự, nếu như Hồng Vũ thẩm vấn, mình trả lời không trả lời? Chuyện này mặc dù không phải là Bách Lý Thịnh Thế đại nhân tự mình giao cho ta làm, nhưng là một vị kia nội viện quản sự chính là Bách Lý đại nhân tâm phúc, sau lưng rốt cuộc là người nào sai sử không cần nói cũng biết.

Nếu như nói liễu, chẳng những khí tiết tiêu mất, rất có thể sau này còn có thể bị Bách Lý gia đuổi giết!

Nhưng là không nói… Trước mắt cửa ải này tựu gây sự với a.

Hồng Vũ giúp hắn một bận rộn, để cho hắn không cần quấn quýt: mang đi ra ngoài, cắt đứt cặp chân.

Hắn hoàn toàn,từ đầu,luôn luôn không có ý định hỏi. Chuyện này sau lưng là ai, Hồng Vũ so với hắn cũng rõ ràng.

Ngô Tài Lương sắc mặt đại biến: Vũ thiếu gia…

Hồng Dần không đợi hắn nói xong, một thanh cầm lên hắn kéo đi ra ngoài, rồi sau đó phía ngoài truyền đến liên tiếp tiếng kêu thảm thiết. Tô Tam thanh âm rất rõ ràng thành ý chưa đầy: xin lỗi a, hạ thủ nhẹ, không có cắt đứt, lặp lại…

A ——

Vũ Tông hoàng đế sắc mặt vô cùng khó coi. Trước mặt hắn, quỳ một gã Hoàng Thành cấm vệ quân thống lĩnh, hắn là Bách Lý Thịnh Thế phó tướng, Hoàng Thành cấm vệ quân trong ngày thường giá trị thủ cùng huấn luyện, cụ thể cũng là hắn chịu trách nhiệm.

Vị này thống lĩnh mang đến chuyện cả trải qua, cùng Bách Lý Phong Ma thương thế đích thực thật tình huống.

Hoàng đế bệ hạ giận đến muốn nổi điên! Bách Lý Thịnh Thế chính là hắn người ngươi tín nhiệm nhất, Bách Lý Phong Ma chính là của hắn cháu! Nhưng là hôm nay buổi tối, Bách Lý Thịnh Thế không có ở đây, Hồng Vũ đem Bách Lý Phong Ma đánh cho thành trọng thương, đường đường hoàng đế, không có thể bảo vệ cháu của mình, điều này làm cho hắn tại sao cùng Bách Lý Thịnh Thế khai báo?

Hơn nữa Hồng Vũ cái kia vô sỉ khốn kiếp, lại dùng như vậy nham hiểm thủ đoạn độc ác! Vũ Tông hoàng đế chỉ cảm thấy một cổ lửa giận vụt vụt từ trong ánh mắt của mình ra bên ngoài mạo: chuyện này tuyệt đối không thể từ bỏ ý đồ!

Mà Huân Quý Khu ngoài, một ít nhà trong khách sạn, Đinh Cổ Lâu lúc đầu cũng rất kinh ngạc, nhưng là sau đó tựu vẻ mặt hiểu rõ, tựa hồ suy nghĩ cẩn thận cái gì chuyện, sau đó lộ ra một tia khinh thường cười lạnh, lật thân tiếp tục ngủ.

Trời tờ mờ sáng thời điểm, Vũ Đô Thành Tây ngoài cửa thành thì một đội kỵ sĩ chạy như điên mà đến, một người cầm đầu người mặc Kỳ Lân khóa vân giáp, chỗ kín chính là thần tuấn bảo mã Dạ Sát, mang theo một trận cuồng phong từ cửa thành trong động vọt tới, những thứ kia canh giữ ở cửa thành

binh sĩ, vốn đang chưa có tỉnh ngủ, mơ mơ màng màng chỉ cảm thấy một đạo khổng lồ bóng dáng sưu một tiếng từ bên cạnh vọt tới, phục hồi tinh thần lại thời điểm đã chỉ nhìn thấy một con nhảy lên vuốt đuôi cổ càng đi càng xa.

Binh lính lúc này giận dữ muốn chửi ầm lên, lại bị một bên lão binh một thanh bụm miệng.

Cơ hồ là đồng thời, sau đó mà đến mấy chục kỵ gào thét mà qua, chiến mã khổng lồ vó ngựa, nhấc lên bụi đất tạo thành một mảnh hôi vụ, sặc đến lão binh liên tục ho khan cũng không dám nhiều lời một chữ.

Binh lính một thanh đẩy ra lão binh: ngươi làm gì!

Lão binh vuốt bụi bậm trên người, tức giận nói: Lão Tử đây là cứu ngươi mạng nhỏ, ngươi biết mới vừa rồi vậy là ai? Kỳ Lân khóa vân giáp, Dạ Sát bảo mã, Tinh Hà Lưu Quang Thương! Đó là Bách Lý đại nhân, ngươi nhắm trúng lên không!

Binh lính một run run, cũng không dám nữa nhiều lời một câu.

Bách Lý Phủ, ba vạn Hoàng Thành cấm vệ quân hôm nay có một vạn người đang làm nhiệm vụ, đang thủ vệ Đại Hạ Hoàng Thành. Khác hai vạn người tất cả đều chen chúc ở Bách Lý Phủ chung quanh.

Này hai vạn người tràn vào, đem cả Huân Quý Khu cũng cho bế tắc liễu.

Mặc dù Huân Quý Khu trung bất mãn có khối người, nhưng là đối mặt mọi người trong mắt phóng hỏa lỗ mũi mạo tức Hoàng Thành cấm vệ quân, nhưng không ai dám biểu hiện ra.

Đối với tứ đại thiên trụ những khác hai nhà, Hoàng Thành cấm vệ quân ra vẻ liễu bản năng tôn trọng. Hà phủ cùng Tống phủ phía ngoài, Hoàng Thành cấm vệ quân nhân số là ít nhất.

Hồng phủ phía ngoài, nhân số là nhiều nhất.

Mặc dù bởi vì có phó tướng ước thúc, Hoàng Thành các cấm vệ quân mạnh mẽ nhẫn nại, cũng không có giết vào Hồng

phủ, nhưng là bọn họ đã ba tầng trong ba tầng ngoài đem Hồng phủ vì nước chảy không lọt.

Cả sau nửa đêm, Hồng phủ tất cả hộ viện cũng không có chợp mắt, thời thời khắc khắc đều ở cảnh giác trong.

Nhưng là cả sự kiện đắc tội khôi đầu sỏ Hồng Vũ thiếu gia, cũng là sau khi trở về tựu thở to ngủ, vẫn chờ đến buổi sáng, duỗi lưng một cái, vui thích ở Trang Hàn hầu hạ hạ rửa mặt xong, chờ hưởng dụng bữa ăn sáng.

Nhưng là hắn đi tới phòng ăn, nhưng cái gì ăn ngon cũng không còn nhìn thấy, trong phòng ăn chỉ có Tiếu Nghiên Hà đại ca đại tẩu vẻ mặt lo lắng.

Hồng Vũ nhướng mày: chuyện gì xảy ra, điểm tâm đâu?

Tiếu Nghiên đàng hoàng trả lời: Hoàng Thành cấm vệ quân đem quý phủ bao vây, bất luận kẻ nào không cho phép ra vào. Buổi sáng đưa nguyên liệu nấu ăn người đang Huân Quý Khu phía ngoài đã bị ngăn cản, chúng ta đi ra ngoài tiếp ứng người cũng bị cản lại. Hiện tại cả nhà đều ở chịu đói, nghe quản gia cửa nói, mễ lương cũng là cũng không có thiếu, nhưng là rau dưa loại thịt cơ hồ không có, những thứ kia cũng là muốn mỗi ngày đưa vào tới.

Hồng Vũ một tiếng cười lạnh: Hoàng Thành cấm vệ quân thật to gan, người nào sự chấp thuận bọn họ tự tiện điều động, vòng vây Huân Quý Khu!

Hắn bỗng nhiên đứng dậy sẽ phải đi ra ngoài, Lôi Viện Viện vội vàng ngăn cản hắn: Nhị đệ, ngươi đừng vọng động. Ngươi ngày hôm qua đã đem người ta Bách Lý Phong Ma đánh, hôm nay sẽ làm cho của hắn cửa một chút sao, dù sao trong nhà còn có tồn tại lương thực, chấp nhận một ngày, chờ gia gia trở lại xin lão nhân gia ông ta định đoạt sao.

Hồng Liệt đứng ở một bên, vẻ mặt thượng nhìn, hiển nhiên cũng là cảm thấy lúc này nữa cùng Hoàng Thành cấm vệ quân xung đột đứng lên rất không thích hợp.

Hồng Vũ xem một chút đại ca, nói: bất kể ta tối ngày hôm qua hành động, có phải hay không xúc phạm liễu Đại Hạ hình luật, cũng không tới phiên Hoàng Thành cấm vệ quân tới xử

phạt ta. Nơi này là Huân Quý Khu, nơi này là Hồng phủ! Hoàng Thành cấm vệ quân toán cá thí, bọn họ cũng dám vây quanh Hồng phủ? Đám hỗn đản kia chán sống sao?

Hồng Liệt bị hắn mấy câu nói vừa nói, cũng hiểu được: Hồng phủ chính là Hồng gia căn bản đất, Hoàng Thành cấm vệ quân ngang nhiên vây quanh Hồng phủ, đây tuyệt đối là đối với Hồng gia tôn nghiêm nghiêm trọng khiêu khích! Hồng Vũ như là đã xông Bách Lý Phủ, đánh Bách Lý Phong Ma, hai nhà đã hoàn toàn xé toang mặt, cần gì còn muốn nhân nhượng Hoàng Thành cấm vệ quân? Ở tôn nghiêm bị mạo phạm thời điểm, Hồng gia người từ trước đến giờ không thiếu nhiệt huyết!

Hồng Vũ nói xong, cũng không đi xem đại tẩu có phải hay không mất hứng, bước đi ra phòng ăn, đến ngoài cửa từng đạo vang có lực ra lệnh truyền xuống:

Hồng Thân, Hồng Dần! Theo ta xuất chinh!

Hoang Thú Kỵ Binh đoàn chuẩn bị phá trận!

Hồng gia tất cả võ giả, chuẩn bị phản kích! Bất kể đối thủ là người nào, Hồng gia chưa bao giờ sợ đánh một trận! ! Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Ngang nhiên (hạ)

Cả Hồng gia rất nhanh chóng điều động, không sợ cường địch, thề đánh một trận truyền thống, là Hồng Thắng Nhật sáng lập Hồng gia chi sơ tựu định lập nhiều tới. Qua nhiều năm như vậy, Hồng gia lão nhân mang người mới, cái này quan niệm thật sâu cắm vào từng cái Hồng gia người đáy lòng.

Lúc trước nửa đêm, tất cả Hồng gia võ giả cũng cảm thấy biệt khuất, nhưng là lão gia không có ở đây, các thiếu gia không có ra lệnh, cho nên bọn họ chỉ có thể ẩn nhẫn, xuyên thấu qua đầu tường so le tấm gạch, xuyên thấu qua khe cửa, thấy phía ngoài những thứ kia diễu võ dương oai Hoàng Thành cấm vệ quân hận đến hàm răng ngứa.

Hiện tại, Vũ thiếu gia rốt cục vừa dưới mệnh lệnh tới, bất kể đối thủ là người nào, Hồng gia chưa bao giờ sợ đánh một trận

Mỗi một tên võ giả cũng cảm thấy máu bắt đầu sôi trào, võ khí trong ẩn sâu võ giả tôn nghiêm thức tỉnh, thúc dục của hắn cửa, bán ra kiên định nện bước, hướng Hồng phủ bốn phiến đại môn tụ lại.

Rất nhanh, ở bốn phiến sau đại môn mặt, riêng của mình có trăm tên võ giả dàn trận chờ phân phó. Nhưng là so với phía ngoài mấy ngàn Hoàng Thành cấm vệ quân, bọn họ ở nhân số thượng lộ ra vẻ như vậy đơn bạc. Nhưng là võ giả mỗi một người, cũng khí thế ngẩng cao, phảng phất bọn họ sẽ phải gặp phải, không phải là một cuộc dùng ít địch nhiều, cơ hồ tất bại chiến đấu, mà là muốn mà chống đở thực lực bóp áp, hoàn toàn tướng địch người từ thân thể đến ý chí thượng hoàn toàn đánh sụp chiến đấu

Hồng Vũ sải bước đi tới cửa chính, phía sau hắn chừng đi theo Hồng Thân cùng Hồng Dần. Ở phía sau, còn lại là cả Hoang Thú Kỵ Binh đoàn. Cửa chính phía sau tụ tập võ giả nhiều nhất, đã đạt đến một trăm năm mươi người. Thấy Vũ thiếu gia tới, mọi người tự động triều hai bên tránh ra, Hồng

Vũ ánh mắt quét qua mọi người, có thể cảm giác được mỗi người trên người cái loại nầy dâng trào ý chí chiến đấu, hơn nữa mỗi người trong mắt, cũng là kích động vạn phần thần sắc.

Hồng Vũ kinh ngạc liễu.

Hắn không có nghĩ đến, đối mặt mấy ngàn Hoàng Thành cấm vệ quân, Hồng gia bọn gia tướng lại có thể có như thế khí chất. Ở trên cao cả đời, bị vô số văn nghệ điện ảnh và truyền hình tác phẩm ca tụng trôi qua khẳng khái chịu chết, có thể có một vị đã là khó được, mà Hồng gia, có một nhóm lớn

Hồng Vũ trong lòng đột nhiên dâng lên liễu một cổ vô hạn kiêu ngạo: Có các ngươi ở, Hồng gia làm sao có thể có suy tàn

Hắn ngửng đầu lên nhìn trời, không tiếng động cười đến cười. Lão Thiên bạc đãi Hồng gia, đời thứ hai các thiên tài, nhưng chết chết đi, mất tích mất tích, một người duy nhất phụ thân còn hoàn toàn chán chường

Ông trời già hậu đãi liễu Hồng gia, bởi vì Hồng gia mỗi người, chưa chắc cũng là thiên tài, nhưng tất cả đều là đỉnh thiên lập địa anh hùng

Hắn ngưng cười, mạnh mẽ một quyền huơi ra, một cổ màu vàng lợt võ khí gào thét ra, cuồng phong gào thét, xông qua liễu chừng mười trượng khoảng cách, ầm ầm một tiếng đem cửa chính giải khai, một tiếng này vang lớn, đem phía ngoài Hoàng Thành cấm vệ quân cũng sợ hết hồn, ngăn ở cửa chính mấy trăm Hoàng Thành cấm vệ quân, theo bản năng triệt thoái phía sau liễu mấy bước.

Hồng phủ ngoài cửa ngỏ hẻm này, trí năng thông đến Hồng phủ cửa. Cả ngõ hẻm tuyệt sẽ không có nhà thứ hai cho tứ đại thiên trụ Hồng gia chia xẻ. Hiện tại ngỏ hẻm này trong, chật ních liễu Hoàng Thành cấm vệ quân, chừng hơn hai ngàn người

Người phía trước lui về phía sau, người phía sau vội vàng không kịp chuẩn bị, thoáng cái tựu rối loạn bộ, té liễu một mảnh, lộ ra vẻ chật vật vô cùng.

Mà vừa lúc này, Hồng Vũ ngang nhiên ra, lần này, hắn không có lợi dụ, không có xúi giục, mà là đường đường chánh chánh điều động liễu Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng khí thế.

Viễn cổ thần thú khí thế gia thân, ngày hôm nay Hồng Vũ, so sánh với đêm qua càng thêm cường hãn. Đêm qua chẳng qua là bá đạo, hôm nay trên người của hắn, nhưng ngưng tụ một cổ vương đạo khí

Hắn đi ra cửa, đứng ở đá xanh trên bậc thang, Hoàng Thành cấm vệ quân phía trước nhất mấy tên tướng lãnh, hoảng hốt trong lúc thế nhưng sinh ra liễu một loại quay đầu bỏ chạy, không dám cùng hắn trực diện tương đối vọng động.

Hồng Thân cùng Hồng Dần đứng ở Hồng Vũ phía sau, lẫn nhìn thoáng qua, đều là cảm khái. Thiếu gia tiến bộ thật sự là quá là nhanh, lúc này so với đêm qua, Vũ thiếu gia lực lượng đã có một bay vọt về chất, chỉ sợ đã đạt đến Lục Phẩm Chân Tôi hậu kỳ liễu. Theo cái tốc độ này, không dùng được bao lâu, là có thể đột phá Ngũ Phẩm Nguyên Định, lộ vẻ hóa võ đạo Đồ Đằng

Hơn phía sau, hoang thú kì binh nối đuôi nhau ra, nhìn như chậm chạp, nhưng bằng thời gian ngắn ngủi, lấy Hồng Vũ làm trung tâm, Liệt mở ra một đạo hình cung chiến trận.

Hồng Vũ nhìn về kia mấy tên Hoàng Thành cấm vệ quân tướng lãnh, bàn tay to nhấc lên: Lấy ra

Mấy tên tướng lãnh sửng sốt: Cái gì?

Bệ hạ thủ dụ Hoàng Thành cấm vệ quân chính là bảo vệ xung quanh bệ hạ Hoàng Thành lực lượng, mỗi một lần điều động, đều phải có bệ hạ ý chỉ, các ngươi ra hiện tại Huân Quý Khu, chẳng lẽ không có bệ hạ thánh chỉ?

Mấy tên tướng lãnh há hốc mồm, Hồng Vũ nói không sai, vô luận ở đâu một vương triều, giống như Hoàng Thành cấm vệ quân lực lượng như vậy, điều động cũng cần hoàng đế bệ hạ tự mình hạ lệnh.

Chỉ bất quá Bách Lý Thịnh Thế tùy thời có thể cho tới thánh chỉ, cái này quy định đối với Hoàng Thành cấm vệ quân mà nói, thùng rỗng kêu to.

Nhưng là Hồng Vũ hôm nay lại cứ thiên bắt được chỗ sơ hở này —— về Đại Hạ các loại điều lệ chế độ, hình luật pháp quy, Hồng Vũ tất cả đều khắc ở liễu trong đầu.

Gia tộc tàng thư lâu trung đều có những thứ này tàng thư, Hồng Vũ trừ vừa xem hiểu ngay ở ngoài, còn có đã gặp qua là không quên được kỹ năng, nhân tiện nhìn một lần, tựu tất cả đều nhớ kỹ liễu.

Thấy mấy tên tướng lãnh ngây người như phỗng, Hồng Vũ một cái cười lạnh: Làm sao, không có? Vậy thì xin lỗi rồi

Hắn vung tay lên: Không có thánh chỉ, tự tiện điều động Hoàng Thành cấm vệ quân, hình dạng cùng làm phản giết cho ta ——

Rầm rầm rầm ——

Mấy đạo kinh khủng khí thế phóng lên cao, tam phẩm hoang thú dẫn đầu phủ xuống, Lôi Thiên Giải hướng lên trời gầm lên giận dữ, vô cùng sấm sét rối rít rơi xuống, Hoàng Thành cấm vệ quân hai ngàn người chen chúc ở nơi này dạng hẹp hòi trong hẻm nhỏ, chi chít chiến sĩ, đối với Hồng phủ đích xác là một áp lực cực lớn, nhưng là hiện tại, Lôi Thiên Giải căn bản không cần nhắm trúng, một đạo sấm sét trời giáng, là có thể dễ dàng đem mười mấy tên binh lính nổ thành tro bụi

Đại Địa Quỳ Ngưu tiếng bò rống rống liên tục, từng đạo đại địa cái khe xuất hiện, mỗi một đạo cái khe đều có thể cắn nuốt mười mấy tên binh lính, tựa như đến từ Địa Ngục ác ma chi miệng

Trên bầu trời, bốn đầu biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu dẫn theo sáu đầu Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, tùy ý phát tiết lực lượng của mình, Hoàng Thành cấm vệ quân cung nỏ, đối với chúng căn bản không thể tạo thành thương tổn.

Chiến đấu cùng nhau, Hoàng Thành cấm vệ quân tựu thành liễu bị tàn sát rất đúng giống

Mà cả Huân Quý Khu, tất cả đều kinh hãi.

Hồng gia thế nhưng thật dám động thủ đây chính là Hoàng Thành cấm vệ quân, nơi này chính là Vũ Đô ở chỗ này đánh giết liễu hoàng đế bệ hạ quân đội, Hồng Vũ điên rồi sao

Hơn hai ngàn Hoàng Thành cấm vệ quân bị Hoang Thú Kỵ Binh đoàn đuổi đi không ngừng triệt thoái phía sau, người phía trước áp tới đây, người phía sau còn không có lui ra ngoài, nầy hẻm nhỏ nhất thời thành một mảnh Tu La sát tràng

Vốn là Hoàng Thành cấm vệ quân bao vây Hồng phủ, diễu võ dương oai liễu nửa buổi tối, mặc dù không có thật vọt vào Hồng phủ, nhưng là cũng người người vênh váo tự đắc, cảm thấy coi như là giúp Phong Ma công tử tìm trở về một chút mặt mũi. Nhưng là người nào nghĩ tới, Hồng Vũ vừa cảm giác tỉnh lại, tình thế lập tức đại biến.

Hoàng Thành cấm vệ quân tuyệt đối là tinh nhuệ bộ đội, có lẽ so ra kém Vũ Liệt tinh doanh, nhưng là nếu như ở trên chiến trường, bất luận gặp phải bất cứ địch nhân nào, cũng sẽ ngang nhiên đánh một trận. Nhưng là hôm nay, bọn họ đối mặt chính là Hoang Thú Kỵ Binh đoàn vừa còn có một vị Nhị Phẩm Khai Thần một vị Tam Phẩm Hiển Thánh thả ra khí thế của mình áp chế.

Những tướng lãnh kia, căn bản không thể nào ngăn cản lên hữu hiệu chống cự. Huống chi ở Hoang Thú Kỵ Binh trước mặt, cho dù là hữu hiệu chống cự, chân chính hiệu quả cũng vô cùng đáng thương.

Cuộc chiến đấu này từ vừa mới bắt đầu, bách chiến chi sư Hoàng Thành cấm vệ quân tựu không có chút nào chống cự tan tác liễu.

Có chút thông minh trực tiếp bò lên trên hai bên tường rào, muốn leo tường chạy trốn, nhưng là trên bầu trời vô số sấm sét rơi xuống, đầu tường binh sĩ nhất thời hóa thành thành từng mảnh bụi bay.

Quỷ Mẫu Tuyết Điêu lại càng một loại trong lòng âm u hoang thú, bọn họ ở trên cao vô ích quanh quẩn, đặc biệt chờ những binh lính kia bò lên trên đầu tường, tránh qua, tránh né sấm sét, cho là chạy ra tìm đường sống, mừng rỡ như điên

nhảy xuống thời điểm, bỗng nhiên rơi xuống đi, tướng sĩ Binh ôm đồm chết.

Nếu như là Vũ Đô Trình trung một loại khu vực, hơn hai ngàn cường hãn binh lính chen chúc tại như vậy hẹp hòi trong ngõ tắt, đã sớm dùng cậy mạnh đem hai bên tường viện chèn sập liễu. Nhưng là nơi này là Huân Quý Khu, cơ hồ mỗi một nhà tường rào, cũng dùng trận pháp gia cố quá.

Cho dù là Hoàng Thành cấm vệ quân, cũng đừng nghĩ dựa vào cậy mạnh oanh suy sụp bọn họ.

Cả con trong hẻm nhỏ, tiếng kêu thảm thiết gắn bó liễu một mảnh, sĩ tốt cửa cái này tiếp theo cái kia té xuống.

Hồng Vũ từ đầu đến cuối cũng không có xuất thủ, chẳng qua là sắc mặt lạnh nhạt đứng ở đá xanh trên bậc thang, nhìn phía dưới giết chóc. Một mảnh dài hẹp tánh mạng ở Hoang Thú Kỵ Binh đoàn gót sắt hạ táng đưa, hắn huyệt Thiên Trung trong, Sa Di Pháp Tướng chắp tay trước ngực, cúi đầu, trên đỉnh đầu một vòng Phật quang mông lung mà ấm áp, đôi môi khẽ nhúc nhích, lớn bình thản Phật âm hóa thành màu vàng quang sa khi hắn trong cơ thể chảy xuôi.

Hồng Vũ hiểu, đối với Phật Môn mà nói, loại này giết chóc tuyệt đối là một cuộc tội nghiệt. Nhưng là Hồng Vũ nhưng tâm như Bàn Thạch. Chỉ sợ hắn hiện tại rất lớn một phần năng lực, cũng đến từ chính Sa Di Pháp Tướng, thậm chí còn có uy năng lớn hơn nữa Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn đợi chờ khai quật.

Hồng gia không có đường lui.

Kể từ khi có thể nói Đại Hạ khai quốc tới nay nhất anh minh quân vương Vũ Tông hoàng đế quyết định, muốn diệt trừ Hồng gia cái kia một khắc lên, là hắn biết mình không có đường lui.

Này nhất định là một cái tràn đầy máu và lửa con đường, Hồng gia muốn sống sót, cũng chỉ có thể một đường bóp áp đi qua. Bất kể ngăn trở ở trước mặt mình chính là cái gì địch nhân. Đánh bại, nghiền nát, lướt qua, không có khác lựa chọn.

Hắn tâm như Vạn Niên Hàn Thiết, đông cứng liễu nhát gan, thương hại, không đành lòng các loại tâm tình. Nếu như

Hồng gia chỉ có thể ở một cuộc tội nghiệt trong hoàn thành cứu thục, vậy hãy để cho ta tới thừa nhận những thứ này tội nghiệt.

Hồng Vũ không hề nữa đi xem chiến trường, yên lặng quan tưởng trong lòng Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn: Như có trừng phạt, xin cũng gia tăng ta trên người sao, ta đã chết qua một lần người, còn có cái gì đáng sợ?

Cầu nguyện xong, mi tâm ấn đường trong huyệt, Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn lù lù bất động, ở đây một mảnh vĩnh hằng hư vô một loại trong không gian, như cũ tản ra mênh mông Kim Quang, chậm rãi xoay tròn.

Nhưng chỉ vẻn vẹn là chốc lát, Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn tựu bộc phát ra liễu càng thêm mãnh liệt quang mang, trong khoảnh khắc đó, Hồng Vũ nội thị quan tưởng trong tầm mắt, một mảnh ánh sáng ngọc, cũng nữa nhìn không thấy tới bất kỳ vật gì.

Ở Hồng Vũ cảm giác trong, ước chừng qua một nén nhang thời gian, loại này tạm thời mù rốt cục từ từ tản đi, Hồng Vũ lại đi nhìn, một mảnh kia hư vô trong không gian, Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn chỉ có biến hóa một Thủ Ấn.

Hắn tinh tế hiểu được, lại phát hiện tựa hồ có một loại lực lượng thần bí, quấn quanh ở linh hồn của mình trên.

Hắn hiểu được, đây là nghiệp lực. Phật hiệu có cùng, nghiệp lực khôn cùng

Nhưng là Hồng Vũ không hối hận, ngược lại trong lòng rất kiên định. Nếu như tất cả nghiệp báo cũng rơi vào trên người mình, như vậy gia gia, đại ca cùng tiểu muội bọn họ cũng sẽ không vận rủi quấn thân liễu.

Hắn khẽ mỉm cười, lần nữa nhìn về phía liễu chiến trường, mới phát hiện thì ra là mới vừa rồi cảm giác xuất hiện nghiêm trọng thành kiến, thực tế trong thế giới, bất quá là trong nháy mắt vung lên. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Khổ chiến (thượng)

Hồng Vũ bỗng nhiên nhíu mày, ngẩng đầu nhìn về phương xa Thiên Không.

Cơ hồ là đồng thời, Hồng Thân cũng nhìn về phía này phương hướng.

Từ trong Thiên Không thành chỗ xa xa, truyền đến một tiếng như có như không ưng minh thanh. Thanh âm kia ở trong nháy mắt, xỏ xuyên qua liễu mỗi người màng nhĩ, làm cho người ta từ trong đáy lòng sinh ra một loại cảm giác không thoải mái, hết lần này tới lần khác vừa rồi không có cái gì lực lượng có thể ngăn cản loại này sóng âm.

Mà theo sát thanh âm, cả Thiên Không đột nhiên sáng ngời.

Vốn là lúc này Thiên Không, mặt trời còn không có dâng lên, vẫn tựu lộ ra vẻ có chút đen tối, nhưng là từ cái hướng kia thượng, phá không mà đến một viên sáng ngời Lưu Tinh, trong nháy mắt đem Vũ Đô Thiên Không chiếu sáng, kia tia sáng, thậm chí so sánh với giữa trưa mặt trời còn muốn sáng ngời

Mà chảy làm được mục tiêu, chính là Hồng phủ

Hồng gia mọi người, bao gồm Hồng Vũ ở bên trong, cùng nhau biến sắc

Những người khác đều chỉ có thể nhìn đến, đó là một viên uy thế vô lượng quang mang Lưu Tinh, chỉ cần rơi xuống, Hồng phủ nhất định hóa thành một mảnh đất khô cằn

Mà Hồng Vũ vừa xem hiểu ngay chủ động kích thích, trong tầm mắt rõ ràng địa thấy, một ít viên tia sáng Lưu Tinh trong, bao quanh chính là một con trượng hai trường thương

Tứ phẩm Huyền Binh, Tinh Hà Lưu Quang Thương Hồng Vũ từng chữ từng chữ cắn đi ra ngoài.

Hồng Thân ngửa mặt lên trời một tiếng huýt sáo, Nhị Phẩm Khai Thần lúc đầu lực lượng hoàn toàn bộc phát, trở tay tháo

xuống sau lưng Đại Địa Ma Hồn Trảm, nghĩa vô phản cố nghênh đón.

Hồng Vũ thất kinh: Thân thúc không nên

Nhưng là đã Nhị Phẩm Khai Thần Hồng Thân, tốc độ cũng không phải Hồng Vũ bây giờ có thể đủ ngăn trở, hắn Linh Giác có thể cùng được với Hồng Thân, nhưng là thân thể của hắn theo không kịp.

Cả Đại Hạ, cũng tìm không ra vài món tứ phẩm Huyền Binh, cả Vũ Đô bên trong thành, lại càng sẽ không vượt qua ba vật.

Hồng Thân Đại Địa Ma Hồn Trảm khoảng cách Tinh Hà Lưu Quang Thương sai thật sự quá xa liễu.

Mà Hồng Thân chẳng qua là Nhị Phẩm Khai Thần lúc đầu, Bách Lý Thịnh Thế cũng đã là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh.

Thậm chí, Hồng Vũ đã có thể cảm giác được, kia phá không mà đến Tinh Hà Lưu Quang Thương trong, hàm chứa cường đại lực công kích, đã đạt đến Nhị Phẩm Khai Thần cực hạn từng đến gần vô hạn Nhất Phẩm Hợp Chân, nhưng cuối cùng bị Hồng Vũ một tiếng uống phá, Bách Lý Thịnh Thế cũng không phải là hoàn toàn không có thu hoạch, ít nhất hắn hiện tại có thể coi như là nhất phẩm trở xuống vô địch

Hồng Thân như vậy xông đi lên, hẳn phải chết không thể nghi ngờ

Hồng Vũ tâm niệm vừa chuyển, Thiên Hà Để Trụ ra hiện tại tay trái trung: Thân thúc, đổi lại binh khí

Gia gia không có ở đây, cả Hồng phủ trong, hiện tại chỉ có Hồng Thân một Nhị Phẩm Khai Thần, Hồng Vũ rất rõ ràng, Thân thúc sẽ không dừng lời khuyên của mình, hắn biết rõ chịu chết, cũng sẽ khẳng khái bước lên hành trình

Hai mắt của hắn trong nháy mắt máu đỏ, đem Thiên Hà Để Trụ triều Hồng Thân ném sau, hai chân hung hăng một bữa, đá xanh bậc thang trong nháy mắt nát bấy: Hồng gia thề không lùi

Hồng Thân một phát bắt được liễu Thiên Hà Để Trụ, mang côn chỉ thiên, một mảnh sáng lạng Tinh Hà treo ở trên đỉnh đầu, tựa hồ một ít viên tia sáng Lưu Tinh cũng trở nên không phải là mạnh mẻ như vậy liễu.

Hắn đón kia mặt tiền cửa hiệu mà đến mạnh Liệt Quang mũi nhọn hòa khí tức, một tiếng rung trời hét lớn: Hồng gia thề không lùi

Hồng gia từ trong tới ngoài, mỗi người cũng cảm giác có một cổ lực lượng từ trong đan điền bắn ra, không thể ngăn chặn vọt tới bộ ngực: Hồng gia thề không lùi

Hồng Thân đón kia quang mang trên trước, mang côn triều Thiên Không một quấy, phong vân biến sắc, cuồng bạo đích thiên địa nguyên khí, lấy hắn làm trung tâm, tạo thành một khổng lồ nước xoáy cái phễu, Hồng Thân đem lực lượng bay vụt đến mình có thể thừa nhận được cực hạn, rộng rãi một côn nện xuống.

Cách không bôn tập mà đến Tinh Hà Lưu Quang Thương, vào đầu nện xuống Thiên Hà Để Trụ, riêng của mình lấy một Đạo Huyền hay quỹ tích hội hợp lại với nhau, cái loại cảm giác này hết sức kỳ diệu, rõ ràng tốc độ thật nhanh, rồi lại có thể làm cho mỗi người cũng nhìn rõ ràng.

Làm kia hai đạo quỹ tích giao hội ở chung một chỗ thời điểm, cả Vũ Đô nhẹ nhàng run rẩy hạ xuống, cho dù là Vũ Đô bên trong thành lực lượng nhỏ nhất chính là hài đồng, đều có thể tinh tường thấy Thiên Không ở lắc lư.

Rồi sau đó, lúc đoạn ở làm cho người ta hít thở không thông chết đi tịch.

Trong Thiên Không thành quang mang Lưu Tinh cùng cầm trong tay Thiên Hà Để Trụ Hồng Thân, tựa hồ đồng thời bị đọng lại liễu. Ngắn ngủn trong nháy mắt, nhưng có một loại làm cho người ta trong nháy mắt mồ hôi đầm đìa áp lực thật lớn.

Sau đó, là ba tiếng muộn lôi một loại nổ, ba đạo đáng sợ sóng xung kích từ va chạm trung tâm bộc phát ra, vô cùng vô

tận đích thiên địa nguyên khí bị đè ép cuồng bạo gào thét, hóa thành một mảnh màu đen gió lốc tịch quyển mở ra.

Hồng phủ phụ cận, bảy tám tòa cự đại nhà cửa nóc nhà toàn bộ bay lên Thiên Không, nhân viên tử thương vô số. Nửa Hồng phủ vô thanh vô tức biến thành phấn vụn, phía sau một nửa cũng rầm nữa khuynh đảo một mảnh.

Hồng Thân kiên cường đứng ở giữa không trung, cầm trong tay Thiên Hà Để Trụ, vẫn duy trì cái tư thế kia, hai mắt như hổ, tức giận như rồng.

Tia sáng Lưu Tinh nhanh chóng ảm đạm đi xuống, rồi sau đó Tinh Hà Lưu Quang Thương hưu một tiếng bay trở về, rơi vào ngõ hẻm ngoài, xuy một tiếng cắm ở liễu trên mặt đất.

Rồi sau đó, mọi người cảm giác được đại địa đang run rẩy.

Đông đông đông đông

Thanh âm càng ngày càng dày đặc, mỗi một thanh cũng sẽ kéo mặt đất kịch liệt run rẩy.

Hồng Vũ phúc chí tâm linh, lần nữa mở ra liễu vừa xem hiểu ngay kỹ năng, chỉ bất quá lần này, hắn vừa xem hiểu ngay phạm vi nhìn là trên cao nhìn xuống, từ trên cao mắt nhìn xuống đại địa.

Điều này làm cho hắn rõ ràng địa thấy được, theo kia thùng thùng thanh âm, từ Bách Lý Phủ đến Hồng phủ trong lúc, một tên tiếp theo một tên khổng lồ dấu chân. Từng cái dấu chân rơi xuống, đều có một mảnh nhà cửa hóa thành phấn vụn, đó là Bách Lý Thịnh Thế

Hắn tương đối nhỏ bé thân thể, nhưng mỗi một bước rơi xuống, cũng lưu lại một lớn lên ba trượng, sâu đạt nửa trượng khổng lồ dấu chân. Chín bước, chỉ dùng chín bước, Bách Lý Thịnh Thế tựu vượt qua liễu hai tòa nhà cửa trong lúc mấy ngàn trượng khoảng cách, ra hiện tại liễu Hồng phủ ngoài

Mà khí thế của hắn, cũng ở đây chín bước trong, lần nữa đạt đến một đỉnh.

Hồng Vũ sắc mặt thay đổi: Bách Lý Thịnh Thế lực lượng, đã đạt đến một tiện tay là có thể đụng chạm đến Nhất Phẩm

Hợp Chân cảnh giới trình độ

Quả nhiên là võ đạo thiên tài, quả nhiên là tung hoành Đại Hạ phong vân mấy chục năm anh hùng nhân vật cho dù là bị mình hủy diệt một lần đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân cơ hội, nhưng là như cũ có thể lần nữa hướng cái kia tầng thứ khởi xướng đánh sâu vào

Nhưng là đây đối với Hồng gia mà nói, tuyệt đối là hư là không có thể nữa hư tin tức.

Bách Lý Thịnh Thế đứng ở đầu ngõ ngoài, tựa như một không có lực lượng người bình thường giống nhau, lấy tay rút lên liễu của mình Tinh Hà Lưu Quang Thương, nhưng là ở Tinh Hà Lưu Quang Thương rời đi mặt đất cái kia một sát na, một đạo khổng lồ chính là cái khe theo ngõ hẻm thẳng tắp xông về Hồng phủ, đánh trúng liễu Đại Địa Quỳ Ngưu.

Tam phẩm hoang thú Đại Địa Quỳ Ngưu một tiếng gào thét, bị chấn đắc cao cao bay lên, ầm ầm một tiếng rơi đập ở Hồng phủ trong, không một tiếng động.

Hồng Vũ mí mắt mãnh liệt vừa nhảy.

Bách Lý Thịnh Thế rút ra Tinh Hà Lưu Quang Thương, sắc mặt túc mục, chậm rãi giơ lên, mủi thương vách tường giấy hướng lên trời.

Lôi Thiên Giải gọi về mà đến vô số tia chớp trong nháy mắt cũng rót, đánh trả Lôi Thiên Giải.

Này đầu hoang thú cũng phát ra một tiếng gào thét, ngã xuống đất không dậy nổi, cả người nám đen.

Bách Lý Thịnh Thế lần nữa giơ thương, trên không trung trống rỗng chút mấy cái. Mỗi một thương đều có một đầu biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu kêu thảm rơi xuống dưới. Bốn đầu biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu sau, hắn hóa đâm vì rút ra, thương thân nhẹ nhàng vỗ, một cổ sóng gợn khuếch tán đi ra ngoài, còn đang bay múa sáu đầu Quỷ Mẫu Tuyết Điêu cùng nhau gào thét rơi xuống dưới.

Bách Lý Thịnh Thế nhìn về phía trên bầu trời Hồng Thân, trong ánh mắt mang theo một tia giễu cợt.

Hồng Thân trên cao nhìn xuống nhìn thẳng hắn, thân hình không tự chủ được lay động một chút, sau đó vừa vững vàng đương đương từ không trung hạ xuống tới. Hồng Vũ tâm nhưng hoàn toàn trầm xuống…

Hồng Thân cầm trong tay Thiên Hà Để Trụ, cả người khí thế vững như Bàn Thạch, chỉ sợ Bách Lý Thịnh Thế trong thân thể, cường hãn lực lượng sóng sau cao hơn sóng trước, hung hăng địa đánh vào trên người của hắn, hắn cũng như cũ lù lù bất động.

Thiên Hà Để Trụ cùng hắn 《 Tinh Hỏa Thần Lô 》 vừa vặn hoàn mỹ phối hợp, khi hắn trên đỉnh đầu, trải rộng ra liễu một cái tia sáng ánh sáng ngọc Trường Hà, ánh sao gieo rắc dưới, Hồng Thân trên mặt quần áo, thế nhưng nổi lên nhàn nhạt màu vàng.

Ở trong hai người, thật dài hẹp hạng bên trong, hai người khí thế giao phong, gào thét mà qua cuồng phong tựa như lưỡi dao sắc bén, dễ dàng cắt ra những thứ kia Hoàng Thành cấm vệ quân sĩ tốt trên người khôi giáp, đưa bọn họ thân thể cắt thành mấy khối

Bách Lý Thịnh Thế vẻ mặt hơi động một chút, bỗng nhiên điên cuồng mở miệng: Cho ngươi thời gian.

Hồng Thân không có nói gì, hai người chẳng biết tại sao đạt thành liễu một loại ăn ý, bỗng nhiên đồng thời thu hồi khí thế. Hồng Thân xoay người đi trở về, mà những thứ kia Hoàng Thành cấm vệ quân, thì thừa cơ hội này, thật nhanh trốn ra trường hạng.

Hồng Thân đi lại vững vàng, nhưng là lần này, ngay cả Hồng Dần cùng Tô Tam cũng nhìn ra, Hồng Thân trên mặt khẽ phiếm ửng hồng, đó là trọng thương sau, không khỏe mạnh ửng hồng

Hắn không có để ý tới phía sau Bách Lý Thịnh Thế, tựa hồ biết Bách Lý Thịnh Thế lúc này sẽ không xuất thủ một loại. Hắn đi tới Hồng Dần phía trước, suy nghĩ một chút, lại lắc đầu, hướng phía sau cùng Trương Đông Lôi vẫy vẫy tay.

Trương Đông Lôi vội vàng tiến lên: Thân thúc

Hồng Thân nhìn hắn, tán thành gật đầu: Hảo tiểu tử, thiếu gia quả nhiên không có nhìn lầm ngươi, đã là Bát Phẩm Thân Cương hậu kỳ liễu, tiến bộ thực vui vẻ.

Trương Đông Lôi muốn đở lấy hắn, lại bị Hồng Thân nhẹ nhàng bắt được, đem một trang giấy nhét vào trong tay của hắn. Trương Đông Lôi không rõ hắn có ý gì.

Hồng Thân triều Hồng Dần vẫy tay một cái: Lão Hỏa Kế, ngươi cũng tới đây. Vốn là chuyện này hắn là giao cho ngươi, nhưng là ta đoán chừng… Cho nên hiện tại, được tiểu tử này đại lao, chúng ta cũng muốn cảm tạ hắn xuống.

Những năm này, lão Bát, Quỷ Quắc, Đao Phiết Tử, Hắc Ngũ… Lục tục đi huynh đệ, trong nhà không ai chiếu cố, tổng cộng có mười một người, địa chỉ của bọn hắn tất cả tờ giấy kia thượng. Khác ta đây chút ít năm, tồn tại ở dưới bạc mười hai vạn lượng, để chỗ đã ở tờ giấy kia thượng. Tiểu huynh đệ, nếu là chúng ta lão gia hỏa này cũng không được, bọn họ tựu phó thác cho ngươi liễu. Ta không có gì không yên lòng, chỉ có chuyện này rồi. Chúng ta đại biểu nhất bang lão Hỏa Kế, cám ơn ngươi

Hồng Thân vừa nói, cùng Hồng Dần cùng nhau, không khỏi Trương Đông Lôi kháng cự, sinh sôi cúc liễu ba khom

Hồng Vũ ánh mắt ê ẩm, lỗ mũi khó chịu, nhưng là hắn dám nhịn xuống. Hắn tiến lên một bước, bắt được Hồng Thân cánh tay: Thân thúc…

Hồng Thân cũng đã ở mấy bước ở ngoài, để cho hắn bắt hụt.

Thiếu gia, ngươi cũng tin tưởng ta một Hồi tướng quân Trận thượng mất, ta biết tổng hội có như vậy một ngày, chính là không nghĩ tới, bỗng nhiên này một ngày đã tới rồi, vốn là… Còn muốn đi theo thiếu gia, hy vọng xa vời một chút Nhất Phẩm Hợp Chân đâu.

Hồng Thân tiếc nuối cười, rồi sau đó từ trong lòng ngực lấy ra tới một quả đan dược, bóp nát phía ngoài ngọc xác nuốt đi xuống. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Khổ chiến (hạ)

Thiếu gia, ngươi cũng tin tưởng ta một Hồi tướng quân Trận thượng mất, ta biết tổng hội có như vậy một ngày, chính là không nghĩ tới, bỗng nhiên này một ngày đã tới rồi, vốn là… Còn muốn đi theo thiếu gia, hy vọng xa vời một chút Nhất Phẩm Hợp Chân đâu.

Hồng Thân tiếc nuối cười, rồi sau đó từ trong lòng ngực lấy ra tới một quả đan dược, bóp nát phía ngoài ngọc xác nuốt đi xuống.

Rồi sau đó, mọi người rõ ràng cảm giác được, một cổ cường đại lực lượng từ thân thể của hắn ác bên trong tuôn ra ra, vốn là Nhị Phẩm Khai Thần lúc đầu lực lượng, trong nháy mắt tăng lên tới liễu Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ.

Hắn hướng mọi người nhìn lại một cái, nhưng duy độc cùng Hồng Dần ánh mắt đúng rồi hạ xuống, Hồng Dần khẽ gật đầu, lão huynh đệ đã sớm tâm ý tương thông, không cần nói thêm nữa cái gì.

Mà cái nhìn kia sau, hắn tựu thấy Hồng Mậu, Hồng Canh, Hồng Tân mấy tên Tam Phẩm Hiển Thánh, cùng nhau tụ lại ở Hồng Dần phía sau, hắn tựu hiểu, của mình hy sinh sẽ không lãng phí, chỉ cần mình có thể công phá Bách Lý Thịnh Thế phòng ngự, đưa đánh cho bị thương, đến tiếp sau Hồng Dần đám người sẽ như mình giống nhau tre già măng mọc, dùng Tam Phẩm Hiển Thánh, đè chết cho là Nhị Phẩm Khai Thần

Không tiếp tục nhớ, Hồng Thân nắm lên Thiên Hà Để Trụ ngẩng đầu mà bước xông về Bách Lý Thịnh Thế.

Đầu ngõ, Hoàng Thành cấm vệ quân rốt cục có thể nối đuôi nhau ra, tìm được đường sống trong chỗ chết.

Mấy tên còn chưa có chết tướng lãnh không nói một lời quỳ gối liễu Bách Lý Thịnh Thế trước mặt, Bách Lý Thịnh Thế nhàn nhạt quét bọn họ một cái: Có tội gì ?

Mấy tên tướng lãnh không đứng lên: Tổn thất nhiều huynh đệ như vậy, mạt tướng chờ tội đáng chết vạn lần

Bách Lý Thịnh Thế không nhịn được: Cút

Các tướng lĩnh chật vật lui xuống đi.

Mới vừa rồi còn chật chội vô cùng ngõ hẻm, thoáng cái vô ích liễu.

Hồng Thân tha côn mà đi, càng lúc càng nhanh, cả con ngõ hẻm tự có trăm trượng dài, nhưng là Hồng Thân nhưng lợi dụng này ngắn ngủn khoảng cách, lấy một loại bất khả tư nghị phương thức, trong nháy mắt đem tốc độ của mình tăng lên tới liễu cực hạn

Hắn đi tới Bách Lý Thịnh Thế trước mặt hai mươi trượng thời điểm, cả người đã hoa thành một đạo to và dài hôi tuyến, mà trong tay của hắn Thiên Hà Để Trụ, còn lại là một cái chạy chồm rống giận ánh sao làm vinh dự sông.

Hồng Thân một tiếng quát mắng, sinh như sấm sét, ánh sao sông lớn ầm ầm xuống, đánh sâu vào Bách Lý Thịnh Thế.

Phục dụng liễu thiêu đốt tánh mạng để đổi lấy lực lượng linh đan sau, Hồng Thân đã cụ bị Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ thực lực, bực này kinh khủng hiểu rõ lực lượng thúc dục dưới, công kích uy lực tăng lên gấp bội

Hồng Thân võ đạo Pháp Tướng lộ vẻ hóa một mảnh tinh không, cùng Thiên Hà Để Trụ Tinh Quang Trường Hà hoàn mỹ dung hợp ở chung một chỗ, thiên y vô phùng

Oanh… Phảng phất thật sự có một đạo Thiên Hà chưa từng tẫn trong hư không rủ xuống xuống tới, có thể đem thế gian này hết thảy tội ác cọ rửa sạch sẻ.

Nhưng là Bách Lý Thịnh Thế ánh mắt mỉm cười nói híp mắt, trong tay Tinh Hà Lưu Quang Thương bỗng nhiên nhảy đi ra ngoài, đinh một tiếng vang nhỏ, mủi thương tựa hồ điểm vào thứ gì thượng.

Rồi sau đó kia mênh mông chạy chồm ánh sao làm vinh dự sông trong nháy mắt thu nạp thành một bó, trở lại Hồng Thân trong tay, mà Hồng Thân lảo đảo một cái chật vật lui trở về

Nhưng là hắn cơ hồ là ở cùng một thời gian, ra sức khống chế thân thể của mình, lần nữa vọt trở về.

Tiếng nước chảy gầm thét, ánh sao bộc phát, Thiên Hà lần nữa xuất hiện, ánh sao sóng nước đánh sâu vào Bách Lý Thịnh Thế. Bách Lý Thịnh Thế trong mắt hiện lên một tia khinh thường, nhưng là đang ở trong tay của hắn Tinh Hà Lưu Quang Thương đâm ra đồng thời, Thiên Hà bỗng nhiên hóa thành một mảnh biển sao…

Vô cùng vô tận ánh sao tản mạn mở ra, Hồng Thân thân hình đã hoàn toàn sáp nhập vào ánh sao trong, cả biển sao mỗi một chút ánh sao, cũng là Hồng Thân một lần công kích, Nhị Phẩm Khai Thần đến tột cùng đến cỡ nào kinh khủng, chỉ nhìn hiện tại Hồng Thân là có thể hiểu.

Kia vô cùng vô tận công kích, phảng phất vĩnh không ngừng nghỉ, mỗi nhất kích cũng có thể đem một pho tượng núi cao bổ ra.

Nhưng là khủng bố như vậy công kích, cũng chỉ có thể để cho Bách Lý Thịnh Thế trong mắt là không mảnh thối lui mà thôi, Bách Lý Thịnh Thế như cũ lù lù bất động, trong tay Tinh Hà Lưu Quang Thương, thậm chí ngay cả võ đạo Pháp Tướng cũng không có lộ vẻ hóa.

Đinh đinh đinh… Liên tiếp rõ ràng giòn vang thanh âm, cơ hồ mỗi một thanh sau khi, kia lớn khôn cùng ánh sao hải cũng sẽ thu nhỏ lại nhất phân, cuối cùng đã bị ép chỉ còn lại có một tờ phương viên, Hồng Thân thân hình ở trong đó hiển lộ ra, càng phát ra ngốc trầm trọng, phảng phất thừa nhận nghìn cân gánh nặng

Bách Lý Thịnh Thế cũng không thèm nhìn tới, nhất thương điểm ra, đâm thẳng trung ương. Hồng Thân quát to một tiếng, một gậy huơi ra.

Tinh Hà Lưu Quang Thương mủi thương Tiền tuôn ra một đoàn màu vàng quang cầu, Hồng Thân một gậy đánh lên đi quang cầu nổ tung, rõ ràng cường hãn Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ Hồng Thân, người bù nhìn giống nhau hướng về sau thổi đi.

Đông Hồng Thân té ở bên ngoài hơn mười trượng, phi một tiếng phun ra một búng máu, thân thể mạnh mẽ căng thẳng, chợt phát lực lần nữa xung phong liều chết trở lại

Lần này, Bách Lý Thịnh Thế trong mắt cũng nhiều liễu một tia ngưng trọng, lần này Hồng Thân, chu (tuần) Thiên Tinh lực cũng đã nhét vào thể nội, cả người ở nơi này giai đoạn khẩn yếu nhất, thế nhưng lại một lần đột phá nửa cấp, đã muốn vượt qua một loại Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ liễu.

Từ đỉnh đầu của hắn huyệt Bách Hội bắt đầu, theo thứ tự xuống, mọi người huyệt đạo sáng lên ánh sao.

Thiên Hà Để Trụ trên, tựa hồ có một cổ chân thật tựa như thủy ngân quang mang ở chảy xuôi. Mang theo Hồng Thân cuộc đời này cường lực nhất lượng một gậy, ầm ầm một tiếng đập tới, ở Bách Lý Thịnh Thế phía sau cái kia chút ít Hoàng Thành cấm vệ quân binh sĩ, mọi người hoảng sợ biến sắc, bởi vì ở trong mắt bọn họ, thậm chí xuất hiện một ảo giác, một ít gậy che khuất bầu trời, đem trọn không gian cũng rung chuyển liễu.

Bách Lý Thịnh Thế trong tay trường thương tựa như vật còn sống một loại nhảy lên, tại trong hư không điểm mạnh một cái, sau đó đọng lại bất động, gắt gao chống đở ở nơi đâu

Mà trước mặt hắn, một ít cái vượt qua thiên đại gậy, ngạnh sanh sanh bị một con mãnh khảnh trường thương chỉa vào liễu.

Hai người lực lượng bỗng nhiên bộc phát, cả con trong hẻm nhỏ vô số đạo cường hãn khí lưu tứ tán thổi qua, cuồng bạo tựa như Cự Nhân tay, đem trong hẻm nhỏ vốn là cái kia chút ít thi thể trong nháy mắt xé rách nát bấy, máu tươi, thi đồng chung quanh bay loạn.

Cuối cùng rất đúng quyết một tiếng vang thật lớn, tia sáng mãnh liệt bộc phát. Hồng Thân sải bước lui về phía sau, trên người ánh sao quang một trận lay động rối loạn, từng ngụm từng ngụm máu tươi phun ra.

Hồng Vũ ở phía sau nhìn nước mắt ở trong hốc mắt đảo quanh: Thân thúc, trở lại trở lại trở lại

Hồng Thân hiện tại, cũng không biết còn có thể không thể nghe đến thanh âm của hắn, nhưng là ánh mắt của hắn, thủy chung gắt gao ngó chừng phía trước, tại cái đó trên phương hướng, có hắn cả đời này đối mặt trôi qua cường đại nhất đối thủ, hắn biết trận chiến này mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nhưng là lại không chút do dự lần nữa xông tới.

Trên thân thể rối loạn ánh sao quang chưa từng trở về vị trí cũ, Hồng Thân định cũng không đi ước thúc bọn họ một lần nữa trở về vị trí cũ, đem tất cả ánh sao quang toàn bộ rót vào Thiên Hà Để Trụ trong, một côn trào ra.

Này một côn, lần nữa hóa phồn vì giản, chính là như vậy đơn giản một côn, không có khổng lồ thanh âm, không có đẹp mắt võ khí tia sáng, cũng không có mới vừa rồi kia để cho Hoàng Thành cấm vệ quân hoảng sợ che trời khí thế.

Nhưng là để cho tất cả Hoàng Thành cấm vệ quân khó hiểu chính là, lần này Bách Lý đại nhân trước nay chưa có ngưng trọng, hai tay chậm rãi chuyển động, quỹ tích thâm ảo, cầm Tinh Hà Lưu Quang Thương cái kia trong nháy mắt, một cổ vô cùng khổng lồ khí thế ầm ầm một tiếng bộc phát, vốn là Bách Lý đại nhân nếu như là một tòa núi cao lời nói, như vậy hiện tại, hắn chính là một cái lớn sơn mạch

Bởi vì ở Bách Lý Thịnh Thế sau lưng, xuất hiện một đạo dài đến hai mươi trượng Kim Quang hư ảnh, chân thật vô cùng

Bách Lý Thịnh Thế rốt cục hiển lộ ra liễu của mình võ đạo Pháp Tướng, Liệt Hỏa Kim Bằng

Trong tay của hắn cái kia một con Tinh Hà Lưu Quang Thương, vừa lúc chính là Liệt Hỏa Kim Bằng ưng miệng, Bách Lý Thịnh Thế cho đến lúc này, mới chánh thức triển hiện thực lực của mình.

Sở dĩ như thế, bởi vì Hồng Thân nhìn qua đã không được, cũng đang giờ khắc này, bằng vào trong lòng vẻ này chấp niệm, chân chính đạt đến một loại sáng sủa triệt ngộ, ý niệm trong đầu như một trạng thái. Dưới loại tình huống này trạng thái ở dưới Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ, ngay cả Bách Lý Thịnh Thế cũng không dám khinh thường.

Liệt Hỏa Kim Bằng một tiếng ưng kêu thẳng lên tận trời, Tinh Hà Lưu Quang Thương nhất thương điểm ra. Liệt Hỏa Kim Bằng mở ra khổng lồ ngọn lửa hai cánh, ưng miệng hung hăng hướng phía trước một mổ, nặng nề rơi vào Thiên Hà Để Trụ thượng.

Thiên Hà Để Trụ giằng co chốc lát, sau đó từ đầu tới đuôi bắt đầu, từng điểm từng điểm vỡ vụn liễu…

Liệt Hỏa Kim Bằng ưng miệng cử trọng nhược khinh điểm vào Hồng Thân trên thân thể, Hồng Vũ đứng ở phía sau phương, rõ ràng địa thấy được từng đạo vết rách ra hiện tại Thân thúc trên người, Hồng Thân cả người, giống như là một việc đồ sứ, bị nặng nề một gõ, trong nháy mắt hiện đầy vết rách

Hồng Thân đang lúc mọi người tiếng kêu khóc trung lảo đảo lui về phía sau, rồi sau đó toàn thân cao thấp những thứ kia tiếng vỡ ra trong huyết tương phun ra ác đi ra ngoài trong nháy mắt đưa biến thành một mãnh người.

Trung dũng có thể khen, thực lực không đủ. Bách Lý Thịnh Thế nhàn nhạt một câu, rồi sau đó ánh mắt quét qua tức giận xông lên Hồng Dần đám người, một cái cười lạnh: Ngươi cho rằng ngươi đả thương ta, bọn họ những thứ này phế vật thì cơ hội?

Bách Lý Thịnh Thế thân kinh bách chiến, từ Hồng Thân vừa bắt đầu liều mạng, hắn tựu hoàn toàn hiểu rõ Hồng Thân nội tâm. Lúc này một câu nói toạc ra, cũng có thể đả kích Hồng Thân cùng Hồng Dần lòng tin của bọn hắn.

Hồng Thân đã ánh mắt tan rả, trong miệng máu tươi không ngừng trào ra, hắn nhưng hướng Bách Lý Thịnh Thế khinh thường cười: Dám xem thường chúng ta đám này lão huynh đệ người, cho tới bây giờ cũng không có kết quả tốt

Bách Lý Thịnh Thế trên mặt một tia kinh ngạc chợt lóe lên, như cũ khôi phục cương nghị.

Hồng Vũ nhào tới đở lấy Hồng Thân, Hồng Dần đã ra hiện tại liễu Bách Lý Thịnh Thế trước mặt, hai mắt máu đỏ, âm thầm một quyền trào ra. Cùng lúc đó, Hồng Mậu, Hồng Canh,

Hồng Tân mấy người cũng là lặng yên không một tiếng động ra hiện tại Bách Lý Thịnh Thế chung quanh, không hề nữa cố kỵ cái gì cao thủ khí độ, toàn bộ xuất thủ đánh lén

Bách Lý Thịnh Thế nhẹ nhàng lắc đầu, khinh thường nói: Hồng Thắng Nhật những năm này, tựu nuôi dưỡng các ngươi những thứ này thấy không rõ thực tế ngu trung ngu xuẩn không lùi cho ta hạ

Hắn một tiếng quát mắng, lửa cháy Kim Bằng hai cánh triển khai, vô cùng ngọn lửa trong nháy mắt bộc phát, tịch quyển liễu chung quanh mấy trăm trượng, trong ngọn lửa, Tinh Hà Lưu Quang Thương quét ra một mảnh hư ảnh, Hồng Dần bọn người ở tại trong ngọn lửa, chỉ cảm thấy từng đạo không thể ngăn cản bén nhọn lực lượng dễ dàng đột phá phòng ngự của bọn họ, đâm thẳng vào bọn họ thể nội.

Phốc phốc phốc…

Tam Phẩm Hiển Thánh cửa một ngụm máu tươi phun ra, lảo đảo lui về phía sau.

Nhân lực có nghèo, cấp bậc thượng khổng lồ chênh lệch, khó có thể đền bù.

Hồng Dần đám người, trong ánh mắt mang theo thật sâu tiếc nuối cùng không cam lòng, riêng của mình té xuống. Bọn họ trung dũng vô song, bọn họ ý chí hơn người, bọn họ không sợ hy sinh nhưng là bọn họ đối mặt chính là Bách Lý Thịnh Thế

Nếu như không có Hồng Vũ phá hư, Bách Lý Thịnh Thế chính là cả Đại Hạ phàm tục thế giới trong lịch sử, trẻ tuổi nhất một vị Nhất Phẩm Hợp Chân thậm chí ngay cả Tào Quỷ Hùng cũng muốn thua chị kém em.

Đây là khi hắn chủ yếu tinh lực cũng đặt ở trợ giúp Vũ Tông hoàng đế trị quốc thượng, nếu như hắn chú trọng hơn võ đạo tu hành, rất có thể năm năm trước cũng đã là Nhất Phẩm Hợp Chân liễu

Như vậy võ đạo thiên tài, tuyệt thế cường giả, Hồng Dần đám người cùng hắn ở giữa chênh lệch quá xa. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Tốt nhất cơ hội (thượng)

Hồng Vũ đứng ở phía sau phương, trong lòng một cổ xúc động phẫn nộ vọt lên, muốn đem cả người hắn cũng đến mức nổ tung. Hắn chậm rãi tiến lên, rồi sau đó đứng lại, Hồng Dần đám người cũng bị Tô Tam bọn họ tiếp ứng đi xuống, Bách Lý Thịnh Thế không có truy kích. Hôm nay cả Hồng phủ, chắc chắn nghênh đón một cuộc hoàn toàn giết chóc, chết sớm chết muộn khác nhau không lớn.

Ngõ hẻm trống trải, đầy đất thi thể, Hàn Phong xào xạc.

Hồng Vũ cùng Bách Lý Thịnh Thế trong lúc không tiếp tục cách trở.

Bách Lý Thịnh Thế đối mặt Hồng Vũ, ánh mắt càng ngày càng lạnh như băng. Mới vừa rồi nhìn về phía Hồng Thân, còn có một ti giễu cợt, mà bây giờ nhìn hướng Hồng Vũ, đã chỉ còn lại có tử vong giống nhau lạnh như băng.

Tay hắn cầm Tinh Hà Lưu Quang Thương, quyết định liều lĩnh cũng phải vì nhi tử báo thù thời điểm, hắn liền làm ra khỏi một ai cũng không thể thay đổi quyết định: Phải giết Hồng Vũ

Hắn là một lấy đại cục làm trọng hiền thần, cho dù là biết rõ mình đánh sâu vào nhất phẩm thất bại, tội khôi họa thủ chính là Hồng Vũ, hắn cũng có thể nhịn xuống.

Bởi vì Hồng Vũ có thể không chút kiêng kỵ phá hư Đại Hạ vương triều quy tắc, hắn không thể.

Hắn là hoàng đế bệ hạ tâm phúc, hoàng đế bệ hạ từ lúc sanh ra tận sức cho đem thế gian hết thảy lực lượng, thu nạp dưới cả hoàng quyền, dùng mình tự mình chế định quy tắc ước thúc những lực lượng này.

Nếu như hắn giống như Hồng Vũ như vậy, vậy hắn cũng sẽ không là bệ hạ nể trọng nhất đại thần.

Huống chi, Hồng Thắng Nhật nắm giữ lấy Vũ Liệt tinh doanh, một khi giết Hồng Vũ, sẽ ép phản Hồng Thắng Nhật

Đại Hạ chịu không được như vậy rung chuyển.

Nhưng là Hồng Vũ cơ hồ là phế đi Bách Lý Phong Ma, hắn rốt cục bộc phát. Hắn không phải là Hà Sùng, hắn là Bách Lý Thịnh Thế. Chính hắn có thể thừa nhận, có thể nhẫn nại, nhưng là hắn và Hồng Vũ giống nhau, có nghịch lân, không thể đụng vào

Bệ hạ, thần xấu hổ trong lòng mặc niệm một tiếng, Bách Lý Thịnh Thế dẫn thương, long hành hổ bộ tiến lên. Kỳ Lân khóa vân giáp giáp tấm va chạm, đinh đương rung động, phảng phất là đến từ Địa Ngục ma âm, nát bấy thế gian linh hồn.

Khi hắn phía sau ước chừng mấy trăm trượng, đỉnh đầu tầm thường trong kiệu nhỏ, Vũ Tông hoàng đế một tiếng thở dài.

Bách Lý Thịnh Thế hiện tại sở tác sở vi, cùng hắn lý niệm đúng là bối Đạo tướng trì, nhưng là hắn có thể nói gì? Hắn thậm chí ngay cả miệng cũng mở không được.

Bách Lý Thịnh Thế khoảng cách Hồng Vũ càng ngày càng gần, Hồng Vũ đã điều động liễu mình hết thảy lực lượng, một cổ Kim Quang tại tay trái trên chảy xuôi. Hắn đã quyết định, phá phủ chìm trung đánh một trận vận rủi ma văn uy năng lớn, hắn có bảy thành nắm chặc, lấy Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng lực lượng, nổ tung giấy vàng sách, cùng Bách Lý Thịnh Thế đồng quy vu tận

Bách Lý Thịnh Thế đi ra thứ mười chín bước, khoảng cách Hồng Vũ đã chỉ có mười trượng, bỗng nhiên một trận mãnh liệt địa tiếng vó ngựa từ sau lưng của hắn vang lên, một hung liệt như lửa thanh âm tiếng nổ một loại vang lên: Bách Lý Thịnh Thế, ngươi dám động hắn một cọng tóc gáy, ta để Bách Lý thị cả nhà chôn cùng

Gia gia trở lại.

Sặc lang một tiếng Đoạt Nhật Bảo Đao ra khỏi vỏ, nóng bỏng năng lượng bộc phát, cả con đường cái nhiệt độ chợt tăng lên, một cổ màu đỏ như máu quang mang bao phủ phương viên mấy trăm trượng.

Hồng Thắng Nhật Đoạt Nhật Bảo Đao nơi tay, chạy như điên mà đến đồng thời, khí thế không ngừng bay vụt, nhanh chóng đột phá Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ, mạnh mẽ tăng lên tới liễu Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh

Hỏa Vân Long Câu ở mấy trăm trượng ở ngoài, cũng đã không cách nào thừa nhận Bách Lý Thịnh Thế trên người phát tán ra tới khí thế, Hồng Thắng Nhật không chút do dự tung mình xuống ngựa, phát chân chạy như điên. Hắn tay phải tha đao, tay trái trống rỗng giương, bỗng nhiên mỉm cười nói ngồi chồm hổm, ngay sau đó một tiếng trầm muộn nổ, mặt đất hãm sâu một rãnh to, đá phiến da nẻ, Hồng Thắng Nhật đã ra hiện tại ngoài trăm trượng trời cao, tựa như một con Tam Túc Kim Ô, đánh về phía liễu Bách Lý Thịnh Thế.

Bách Lý Thịnh Thế mỉm cười nói híp mắt hai mắt: Hồng Thắng Nhật, ngươi vết thương cũ chưa lành, mạnh mẽ tăng lên tới Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, có thể duy trì bao lâu?

Hồng Thắng Nhật trên không trung tìm kiếm cơ hội, nhưng là Bách Lý Thịnh Thế không hổ là võ đạo thiên tài, toàn thân một khối, không có chút nào sơ hở.

Hồng Thắng Nhật tức giận vô cùng, man không nói đạo lý một đao oanh hạ: Đi con mẹ ngươi bất kể duy trì bao lâu, giết chết ngươi gian trá quỷ vậy là đủ rồi

Trong Thiên Không thành, Đoạt Nhật Bảo Đao bộc phát ra liễu một đoàn ánh sáng mãnh liệt mũi nhọn, ngưng tụ huyết sắc mặt trời đỏ nhô lên cao hạ xuống.

Mới vừa rồi Hồng Thân bất luận là cảnh giới hay là Huyền Binh, cũng cùng Bách Lý Thịnh Thế sai quá xa, nhưng là Hồng Thắng Nhật trong tay Đoạt Nhật Bảo Đao cũng là tứ phẩm Huyền Binh, hơn nữa còn là truyền kỳ khí sư Phương Mộ Bạch đích thân rèn. Mà Hồng Thắng Nhật lúc này cảnh giới, cùng Bách Lý Thịnh Thế xê xích cũng không nhiều. Hắn ngựa chiến cả, so với võ đạo tu vi có thể không bằng Bách Lý Thịnh Thế, nhưng là so với kinh nghiệm chiến đấu, so với khí thế, so với sát ý, cũng muốn hơn xa Bách Lý Thịnh Thế.

Bách Lý Thịnh Thế cũng không khỏi được ngưng trọng, chậm rãi giơ lên Tinh Hà Lưu Quang Thương, giống như kia vật Huyền Binh vạn quân trầm trọng một loại.

Ở Tinh Hà Lưu Quang Thương mủi thương thượng, một đoàn quang mang màu vàng ngưng tụ, cùng huyết sắc mặt trời đỏ hung hăng địa đụng vào nhau.

Oanh ——

Kinh khủng lực lượng bộc phát, mọi người ở đây dạng ánh sáng mãnh liệt mũi nhọn hạ cũng mắt mở không ra. Đới công công vội vàng hộ tống bệ hạ đẩy về sau đi, lại bị Vũ Tông hoàng đế một thanh đẩy ra: Trẫm còn không có như vậy gầy yếu

Hoàng Thành cấm vệ quân cùng Hồng gia gia tướng lảo đảo rốt cuộc, tu vi yếu một ít trực tiếp hộc máu.

Hồng Thắng Nhật tung mình bay lên không, vững vàng rơi trên mặt đất, rồi sau đó sau lưng của hắn, ầm ầm một tiếng dâng lên một mảnh xích hồng sắc, tựu giống như máu tươi nhuộm đỏ này một mảnh Thiên Không.

Một đầu Thái Cổ Ma Tượng hư ảnh lộ vẻ hóa ra, đó là lão gia tử võ đạo Pháp Tướng.

Bách Lý Thịnh Thế lui về phía sau mấy bước, Liệt Diễm Kim Bằng cũng đi theo liên tục gào thét.

Hai người võ đạo Pháp Tướng đối chọi gay gắt, khí thế không ngừng kéo lên.

Hồng Thắng Nhật ép sát không ngừng, vung đao mà lên, một cổ nồng đậm xích hồng sắc huyết quang theo đao mà đi, thảm thiết mênh mông cuồn cuộn sát ý tùy theo mà đến, Bách Lý Thịnh Thế cũng không khỏi biến sắc.

Hắn biết Hồng Thắng Nhật là một vị cường hãn đối thủ, vốn tưởng rằng mình đã đã làm xong đầy đủ chuẩn bị, nhưng là cho đến giờ phút này mới hiểu được, hắn vẫn như cũ là xem thường vị này uy chấn thiên hạ Đại Hạ đệ nhất danh đem.

Hắn có thể bày mưu nghĩ kế, chỉ huy nếu định, quyết thắng ở ngoài ngàn dặm ; cũng có thể gương cho binh sĩ, đấu tranh

anh dũng, cùng hai quân trận tiền lấy Thượng tướng thủ cấp

Tinh Hà Lưu Quang Thương lần nữa cùng Đoạt Nhật Bảo Đao hung hăng va chạm lại với nhau, một đạo khổng lồ chữ thập hình dạng tia sáng bộc phát ra đi, một tầng tầng năng lượng cuộn sóng quay cuồng, chung quanh kiến trúc, cho dù là có trận pháp gia cố, cũng không có thể một kích ầm ầm sụp đổ. Trên mặt đất bàn đá xanh, đã bị bóp áp thành một tầng thạch phấn.

Hồng Vũ tâm thủy chung treo lấy, Hồng Liệt không biết lúc nào đi tới bên cạnh hắn, hiển nhiên so sánh với Hồng Vũ còn muốn thấp thỏm bất an: Lão Nhị, ngươi cảm thấy gia gia như thế nào?

Hồng Vũ không nói gì, hắn không muốn lừa dối đại ca, gia gia nếu như không có năm đó một ít lần bị thương này, hiện tại tuyệt đối đã là Nhất Phẩm Hợp Chân. Nhưng là một ít lần trọng thương, cho đến hiện tại gia gia cũng không có thể hoàn toàn khôi phục, mà theo số tuổi tăng trưởng, khôi phục hi vọng đã càng ngày càng xa vời.

Lão gia tử vì đối kháng Bách Lý Thịnh Thế, không biết dùng thủ đoạn gì, đem vốn là Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ cảnh giới, mạnh mẽ tăng lên tới liễu Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh bất kể phương pháp gì, cũng nhất định hao tổn thật lớn, không thể lâu dài, hơn nữa rất có thể tương lai còn sẽ có càng thêm nghiêm trọng di chứng.

Lão binh bất bại cuồng bạo chiến đoàn một bên, bỗng nhiên có một khàn cả giọng thanh âm lớn rống lên, Hồng Vũ vừa quay đầu, Hồng Dần đám người không biết lúc nào đã tỉnh lại, bọn họ cùng nhau, mang lấy hơi thở mong manh Hồng Thân, vai sóng vai, tay nắm tay đứng, giống như năm đó bọn họ hay là đầu to Binh, cùng nhau dường như đánh sâu vào trận địa địch lúc giống nhau

Chẳng qua là, lúc này mọi người, đầu tóc hoa râm, nếp nhăn giăng đầy. Nhưng là lòng của bọn họ, vẫn như cũ là nhớ năm đó giống nhau kiên cường, ý chí của bọn họ cũng như năm đó giống nhau bất khuất

Lão binh bất bại theo Hồng Dần một tiếng này gào thét, tất cả năm đó Hồng Thắng Nhật một tay mang đi ra lão binh, bây giờ còn sống ở Hồng phủ trong đích, bất kể cái gì cảnh giới, cùng nhau đứng ra, xếp chiến trận, cùng kêu lên rống to: Lão binh bất bại

Giữa không trung ác chiến Hồng Thắng Nhật lên tiếng cười dài: Ha ha ha ha Bách Lý Thịnh Thế ngươi con rùa Tôn Tử, ngươi nhìn đã tới chưa, Lão Tử có một giúp lão huynh đệ, Lão Tử không thể nào thua năm đó đối mặt Nga Hách Lặc ngày khắc, Lão Tử không có bại, hôm nay đối mặt ngươi, Lão Tử càng không khả năng thua Bách Lý Thịnh Thế, ngươi có nghe thấy không, Lão Tử đang chửi ngươi là con rùa nhi tử, khốn kiếp, phế vật ngươi có thể đem Lão Tử như thế nào, ta cho ngươi biết, bọn họ đứng ở thân thể của ta sau đích lúc, Lão Tử nhất định thắng

Lão gia tử tóc trắng ở tia sáng trong phất phới, trong tay Đoạt Nhật Bảo Đao một đao nhanh hơn một đao, điên cuồng chém ở Bách Lý Thịnh Thế Tinh Hà Lưu Quang Thương thượng, phát ra một trận dày đặc cơ hồ gắn bó liễu một đường giòn vang thanh.

Bách Lý Thịnh Thế bị buộc liên tiếp lui về phía sau, hắn võ đạo Pháp Tướng phát ra từng đợt không cam lòng tiếng kêu to, ngọn lửa càng phát ra mãnh liệt, nhưng thủy chung không cách nào ngăn cản Hồng Thắng Nhật.

Nhìn gia gia giống như là một tôn chiến thần, cầm trong tay trường đao bên đường mà chiến, giết Bách Lý Thịnh Thế chật vật không chịu nổi, Hồng Vũ trong lòng một trận kích động, cái loại nầy Thẩm ở Hồng gia tự hào cảm lại một lần nữa bắt đầu khởi động, lất đầy lồng ngực của hắn. Từ Hồng Thân đến Hồng Dần, rồi đến hiện tại gia gia. Hồng gia bất luận mạnh yếu, chưa bao giờ từng mất đi dũng khí đây mới là bọn họ kiêu ngạo nhất chỗ, bởi vì vô luận ở địa phương nào, lấy cái gì tiêu chuẩn tới bình phán, bọn họ đều là đỉnh thiên lập địa nam tử hán

Hồng Thắng Nhật điên cuồng tấn công, Bách Lý Thịnh Thế lui về phía sau. Đoạt Nhật Bảo Đao chém chém ra ba trăm sáu

mươi đao, Bách Lý Thịnh Thế rốt cục lay động một cái, hai chân mềm nhũn thiếu chút nữa quỳ trên mặt đất.

Hồng Thắng Nhật rống to một tiếng hai tay cầm đao, cao cao giơ quá… Đính, hoàn toàn buông tha cho phòng thủ, đem toàn bộ lực lượng quán chú ở nơi này một đao trong. Hai cánh tay của hắn, trong một sát na thô to liễu mấy lần, vốn là choàng tại trên người chiến giáp ba một tiếng trướng toái, mà sau lưng của hắn võ đạo Pháp Tướng, Thái Cổ Ma Tượng cũng một tiếng trường rống, bốn chân mạnh mẽ bỗng nhiên. Hồng Thắng Nhật hai chân trên, rõ ràng có thể thấy được từ dưới mặt đất rút lấy hai đạo xích hồng sắc địa mạch lực, rót vào trong tay Đoạt Nhật Bảo Đao, ở bảo đao trung ương, ngưng tụ liễu một viên trước nay chưa có khổng lồ huyết sắc mặt trời đỏ, ầm ầm một tiếng hạ xuống tới.

Bách Lý Thịnh Thế cũng dùng hết liễu toàn lực, hóa phồn vì giản nhất thương trào ra, phía sau võ đạo Pháp Tướng ngưng tụ thành một viên màu vàng quang cầu, tụ lại ở mủi thương thượng hung hăng địa đâm vào liễu mặt trời đỏ trên.

Hai người chỗ đứng địa phương, bộc phát ra một viên đường kính trăm trượng khổng lồ quang cầu, quang cầu ngưng tụ chỉ chốc lát, rốt cục cũng nữa ngăn chặn không được, ầm ầm một tiếng bộc phát, từ Huân Quý Khu mỗi một hộ trong trạch viện, cũng không phải là đi ra ngoài mấy tên siêu cấp cường giả Giả, hoặc là Nhị Phẩm Khai Thần hoặc là Tam Phẩm Hiển Thánh, riêng của mình liên thủ, dùng hết liễu toàn lực bảo vệ của mình nhà cửa

Hà phủ, Tống phủ, hai đại gia chủ cũng đã tự mình xuất thủ. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Tốt nhất cơ hội (hạ)

Cuồng bạo còn sót lại lực lượng tịch quyển cả Huân Quý Khu, thậm chí ngay cả phía ngoài thanh thần đường cái cùng Bách Thắng trên đường cái cửa hàng cũng bị liên lụy, ào ào nữa nữa vô số cánh cửa, hàng hóa biến thành mảnh nhỏ, bay múa đến nơi cũng là.

Đới công công một tiếng thét chói tai, đi theo bốn gã siêu cấp cường giả cùng nhau liên thủ bảo vệ bệ hạ quay đầu bỏ chạy. Vũ Tông hoàng đế cũng biết không phải là sính anh hùng thời điểm, mặc cho bốn người che chở mình triệt thoái phía sau. Mạnh nhất Đới công công ở phía sau cùng, trực tiếp đối mặt tham dự năng lượng đánh sâu vào, một ngụm máu tươi thiếu chút nữa phun tại hoàng đế trên người, cuống quít nói: Bệ hạ, thần… Tạ tội lời nói còn chưa nói đi ra ngoài, lại là một ngụm máu tươi phun ra.

Vũ Tông hoàng đế khoát tay chặn lại: Thời kì phi thường, vô tội có công!

Khoảng cách hai người gần đây Hồng Dần đám người tựa như diều giống nhau dễ dàng cái chăn thổi bay liễu đi ra ngoài. Hồng gia đông đảo võ giả cũng là cút đến khắp nơi đều là, Hồng Vũ cùng đại ca hai người lẫn nhau đở vịn, bốn chỉ chân cùng nhau phát lực, thật sâu khảm vào dưới mặt đất.

Cuồng bạo năng lượng đánh tới, hai người muộn hanh nhất thanh cũng bị thương, tuy nhiên cũng ngạnh sanh sanh chịu đựng liễu!

Vũ Tông hoàng đế xa xa thấy hai người ở cuồng bạo năng lượng trong ra sức chống lại, cũng là trong lòng thầm than: Hồng gia cũng là xương cứng a…

Hoàng Thành cấm vệ quân tổn thất thảm trọng, bọn họ khoảng cách cũng rất gần, gần nửa sĩ tốt tại chỗ dâng mạng, còn dư lại cũng tất cả đều hộc máu trọng thương. Mặc dù nơi đây chỉ có hơn hai ngàn tên Hoàng Thành cấm vệ quân, nhưng

như vậy tổn thất đối với cả Hoàng Thành cấm vệ quân mà nói, đã là thành quân tới nay, thảm trọng nhất một lần liễu.

Làm tia sáng từ từ tản đi, cuồng phong dừng lại, Hồng Vũ cùng Hồng Liệt cả nửa người dưới đã toàn bộ bị chôn ở ngói trong.

Hai huynh đệ không kịp tự thân, cuống quít đi xem chiến trường trung ương.

Bách Lý Thịnh Thế so với bọn hắn hai không khá hơn bao nhiêu, cả người có một nửa bị đinh vào dưới đất. Hai tay như cũ vẫn duy trì cái tư thế kia, giơ Tinh Hà Lưu Quang Thương, nhưng là Tinh Hà Lưu Quang Thương phía trước, đã không có Hồng Thắng Nhật.

Hai huynh đệ trong lòng lộp bộp hạ xuống, nhưng không ngờ một táo bạo thanh âm khi hắn cửa phía sau vang lên: Nhìn cái gì vậy, còn không mau lăn ra đây cho ta!

Hai huynh đệ mừng như điên, từ dưới mặt đất giãy dụa đi ra ngoài: Gia gia! Cùng nhau nhào tới ôm lấy phía sau Hồng Thắng Nhật.

Lão gia tử hiển nhiên rất không thói quen thân thiết như vậy, một thanh đẩy ra một: Làm gì làm gì, cút ngay chút!

Hồng Vũ mới bất kể nhiều như vậy, bất khuất nhào tới, giữ được gia gia nét mặt già nua bẹp hung hăng hôn một cái.

Hồng Liệt vội vàng học dạng, ở khác vừa cũng tới một ngụm.

Hồng Thắng Nhật trong lòng ấm áp, ngoài miệng nhưng hừ hừ một tiếng: Hai tiểu tử thúi. Được rồi, vội vàng thu thập hạ xuống, ta còn muốn tiến.

Bách Lý Thịnh Thế thân hình thoáng một cái, lấy hắn làm trung tâm, mặt đất nhanh chóng da nẻ, chu vãng một loại. Chính hắn từ dưới mặt đất đi ra, không còn có đi xem Hồng gia người một cái, nắm Tinh Hà Lưu Quang Thương, đi lại trầm ổn đi.

Hồng Liệt không nhịn được hỏi: Gia gia, rốt cuộc người nào thắng?

Hồng Thắng Nhật vừa trừng mắt: Đây còn phải nói? ! Sau đó hắn tựu bỏ lại hai huynh đệ, tự mình đi chiếu cố Hồng Dần Hồng Thân bọn họ.

Hồng gia lần này, giống như trước tổn thất thảm trọng. Thiện hậu sẽ là hạng nhất vô cùng khổng lồ công việc. Mà Bách Lý Thịnh Thế mặc dù bại lui, nhưng là Hồng gia mọi người hiểu Bách Lý Thịnh Thế sau lưng chính là Vũ Tông hoàng đế, sợ rằng chân chính đấu, giờ mới bắt đầu.

Bách Lý Thịnh Thế từng bước từng bước đi trở về đi, đến Bách Lý Phủ ngoài, mọi người cuống quít chào đón đở lấy hắn: Đại nhân!

Bách Lý Thịnh Thế nhưng vung tay lên, đem tất cả mọi người hất ra, mình đi tới cửa chính, đang chuẩn bị đi vào vừa ngừng lại, nhíu mày. Mọi người kỳ quái, tại sao? Bách Lý Thịnh Thế ngẩng đầu lên, đi xem cửa chính kia hai hàng đèn lồng. Hiện tại đã mau buổi trưa, hai hàng đèn lồng đã sớm dập tắt. Một trận Thanh Phong thổi qua, đèn lồng lung lay hạ xuống, lộ ra vốn là trong triều cái kia một mặt, đèn lồng thượng hai cái chữ to: Bách lý.

Mọi người thoáng cái u mê, đêm qua bắt đầu, tất cả mọi người là lửa giận công tâm, nào có người sẽ đi chú ý trên đỉnh đầu mấy chụp đèn lung? Nhưng là bây giờ lại bị Bách Lý Thịnh Thế cho nhìn thấy.

Bách Lý bị Hồng Vũ tên khốn kiếp này âm thầm cho đổi thành liễu Bách lý. Mà Vũ Đô bên trong nổi tiếng nhất Bách Lý Các là cái gì địa phương người nào không biết? Bất kể Bách Lý Các cỡ nào cao quý xa hoa, nói trắng ra là chính là một kỹ viện!

Bách Lý Thịnh Thế một cổ tức giận xông lên trong lòng, nguyên gốc thẳng đè nén thương thế bởi vì lửa giận hoàn toàn bộc phát, phù một tiếng một ngụm máu đen phun tại này chút ít đèn lồng thượng, thân thể mềm nhũn, sau này cũng đi.

Đại nhân!

Lão gia!

Cả Bách Lý Phủ nhất thời sợ làm một đoàn, Bách Lý Thịnh Thế tựa vào phó tướng trong ngực, lộ ra vẻ có chút suy yếu, cũng là vô cùng kiên định nói: Chuẩn bị kiệu, ta muốn tiến cung.

Bình thời Bách Lý Thịnh Thế, làm sao có thể ngồi kiệu tử?

Ngồi ở trong kiệu Bách Lý Thịnh Thế phục dụng liễu trong nhà dược phòng sản xuất linh đan, cả người nhìn qua tốt lên rất nhiều. Chờ đến hoàng cung, hắn đang muốn đi xuống, Đới công công đã tại cửa cung chờ hắn: Bách Lý đại nhân, trên người của ngươi có thương tích, bệ hạ ân chuẩn, ngươi có thể ngồi kiệu đi vào.

Bách Lý Thịnh Thế nhưng không chút do dự tiêu sái xuống: Không thể.

Đới công công trong mắt hiện lên một tia khâm phục.

Bách Lý Thịnh Thế đi theo Đới công công phía sau, mãi cho đến liễu ngự thư phòng, lễ bái sau Vũ Tông hoàng đế thở dài: Đừng sính cường liễu, nơi này không có người khác nhìn, ngươi tựu nghỉ ngơi một chút sao.

Hắn vung tay lên, Đới công công đưa đến đã sớm chuẩn bị xong mềm ghế dựa, Bách Lý Thịnh Thế thở hổn hển một hơi ngồi lên đi: Thần vô lễ.

Hoàng đế khoát khoát tay, nói: Ngươi không cần nói xin lỗi, chuyện này không trách ngươi, Phong Ma đứa bé kia từ nhỏ cũng là trẫm nhìn lớn lên, trẫm cũng đau lòng.

Bách Lý Thịnh Thế nói: Bệ hạ, thần vội vàng chạy tới, là bởi vì bỗng nhiên nghĩ tới đây là chúng ta cơ hội tốt nhất!

Cơ hội gì?

Bệ hạ nhìn dạng như vậy, ngẫm lại xem Hồng Thắng Nhật có thể so với ta tốt bao nhiêu? Bách Lý Thịnh Thế tự tin cười một tiếng.

Hoàng đế hiểu, vẻ mặt đại động: Hồng Thắng Nhật năm đó đối kháng Nga Hách Lặc Nhật Khắc, vết thương cũ trầm trọng, hắn hôm nay vừa mạnh mẽ tăng lên tới liễu Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, cùng lực chiến, nhất định để cho hắn vết

thương cũ tái phát, hơn nữa rất có thể từ đó chưa gượng dậy nổi!

Bách Lý Thịnh Thế gật đầu: Là trọng yếu hơn dạ, hôm nay vi thần đánh một trận, Hồng gia tam phẩm trở lên cường giả tổn thất hầu như không còn, không chết cũng là trọng thương!

Nhưng là Hồng phủ trong giấu diếm cái kia một vị Nhất Phẩm Hợp Chân…

Mặc dù ngày đó một ít cổ khí thế đúng là đạt đến Nhất Phẩm Hợp Chân cấp bậc, nhưng là thần như vậy giết tới cửa đi, một vị kia Nhất Phẩm Hợp Chân vì sao vẫn không có xuất hiện?

Hoàng đế hơi khẽ cau mày: Ngươi là nói vị kia Nhất Phẩm Hợp Chân căn bản không tồn tại?

Hoặc là hắn tạm thời không có ở đây, này cũng không chính là một cơ hội thật tốt?

Nhưng là nếu như tương lai hắn trở lại, chúng ta làm sao ứng đối?

Bách Lý Thịnh Thế ngạo nghễ: Không có Hồng gia ngăn cản, thần nhiều nhất ba tháng, có thể bước vào Nhất Phẩm Hợp Chân!

Hoàng đế vui vẻ cười, đây thật là đối phó Hồng gia thời cơ tốt nhất. Nhưng là rất nhanh, hắn chân mày vừa nhăn lại tới: Mặc dù thu hoạch khổng lồ, nhưng dù sao không phải là vương đạo.

Vũ Tông hoàng đế cả đời này, cố gắng đi làm chuyện tình là thành lập trật tự. Nhưng là Bách Lý Thịnh Thế hôm nay cũng là hoàn toàn phá hư cái này trật tự. Mặc dù thu hoạch khổng lồ, nhưng là cùng hắn từ lúc sanh ra lý niệm không hợp, hãy để cho hắn cảm thấy có chút không thoải mái.

Bách Lý Thịnh Thế hổ thẹn nói: Vi thần xin tội.

Hoàng đế khoát tay chặn lại: Tính, không nói những thứ này, ngươi đi chuẩn bị một chút. Hồng gia đắc tội chứng nhận cũng đã chuẩn bị xong sao? Diệt trừ Hồng gia, cùng trấn an Vũ Liệt Tinh Doanh cùng nhau tiến hành!

Thần tuân chỉ.

Bây giờ là thời cơ tốt nhất, cũng hoàn toàn bảo hiểm thời cơ. Hồng gia sau lưng như cũ đứng Bạch Uyển Thần cùng Tào Quỷ Hùng. Nhưng là từ Vũ Tông hoàng đế cùng Bách Lý Thịnh Thế góc độ phân tích, chân chính cần lo lắng, chẳng qua là Hồng gia một vị kia vẫn không có lộ diện Nhất Phẩm Hợp Chân.

Bởi vì bất kể Tào Quỷ Hùng hay là Bạch Uyển Thần, cũng không phải là Hồng gia người, bọn họ không thể nào vì Hồng gia được ăn cả ngã về không, đi ám sát vua của một nước.

Huân Quý Khu mọi người đang chửi mẹ.

Gần một nửa nhà cửa đã thành liễu phế tích, Hồng phủ chung quanh kia mấy nhà càng nghiêm trọng. Phải biết rằng có thể vào ở Huân Quý Khu tất cả đều là đại thị tộc, coi như là bao xuống một cái khách sạn cũng ở không dưới…

Cho nên Vũ Đô bên trong khách sạn nhanh chóng chật ních, những thứ kia động thủ chậm, không có đặt đến cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp mượn nhà cửa tới ở, hoặc là trực tiếp đi ngoài thành của mình trang viên trước ở còn muốn biện pháp.

Hồng gia chỗ tốt dạ, Hồng Vũ ở Vũ Đô bên trong thành còn có ba chỗ sản nghiệp. Mọi người phân tán ở Vân Thị Tượng Tác, Hoa Hạ Thư Cục cùng Bảo Kim Hào, tạm thời chấp nhận xuống. Khác một phương diện, Hồng Vũ đã phái người ở Vũ Đô bên trong thành tìm kiếm bán ra nhà cửa, chỉ cần giá tiền không phải là quá ly phổ trước hết bắt lại.

Ba chỗ sản nghiệp trong, rông nhất mở đúng là Vân Thị Tượng Tác, Hồng Vũ cùng gia gia đại ca cùng nhau, cũng ở tại liễu Vân Thị Tượng Tác hậu viện.

Vân Tư Nhạn đám người lập tức công việc lu bù lên, muốn Vân Tư Nhạn đối với Hồng Vũ còn có chút u oán lời nói, đối mặt Hồng Thắng Nhật, nàng cũng là lập tức trở nên hết sức biết điều. Hồng Thắng Nhật chống lại Địch Nhung, chính là Đại Hạ này mấy chục năm thái bình thịnh thế lớn nhất công thần, ở cả dân gian danh vọng cực cao.

Nghe nói Hồng lão gia tử muốn tới đây, Vân Tư Nhạn nho nhỏ kích động một chút, nhưng khi hắn thấy Hồng Thân, Hồng Dần, Hồng Mậu…… Mọi người hơi thở mong manh cũng bị mang tới, tại chỗ tựu trợn tròn mắt, làm sao có bết bát như thế?

Cả Vân Thị Tượng Tác lập tức hành động, chiếu cố trọng thương mọi người.

Hồng Vũ cùng đại ca trên người cũng có chút vết thương nhẹ, nhưng như cũ kiên trì đem tất cả mọi người dàn xếp tốt lắm, Hồng Vũ có chút bận tâm nhìn gia gia: Ngài lão gia như thế nào?

Hồng Thắng Nhật vừa trừng mắt: Ta rất tốt! Ngươi yên tâm, lúc đầu còn có thể dạy dỗ ngươi mấy thập niên!

Hồng Vũ ngượng ngùng cười một tiếng, một bên Vân Tư Nhạn hé miệng cười trộm.

Ngài lão không có chuyện gì, vậy chúng ta trước hết đi xuống.

Trở lại! Hồng Thắng Nhật hô một tiếng, đem hai Tôn Tử cũng gọi trở lại, sau đó tìm lấy cớ đuổi đi liễu Vân Tư Nhạn, mới hỏi nói: Nãi nãi(bà nội) của ngươi bế quan nơi đó, an bài người sao?

Hồng Vũ xuyên qua tới đây sau, còn không có ra mắt Bà nội, đương sự lưu lại trí nhớ có bộ phận thiếu thốn, đối với nãi nãi ấn tượng vô cùng mơ hồ. Đại ca Hồng Liệt cũng là thường xuyên nói với hắn bà nội rất hiền lành, người rất tốt. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Hài cốt linh văn (thượng)

Chỗ Bà nội bế quan chính là Hồng Thắng Nhật thư phòng cách vách, lão gia tử một võ tướng, không thế nào đọc sách, cả ngày thích sống ở trong thư phòng, thì ra là vì vậy. Ừ đọc lão vợ, nhưng là hết lần này tới lần khác mạnh miệng không nói. Hãy cùng hắn quan tâm hai Tôn Tử giống nhau.

Hồng Vũ vội vàng nói: Cũng sắp xếp xong xuôi, còn dư lại không có làm sao bị thương cao thủ, hơn phân nửa đều ở bên kia ở lại giữ, một khi có cái gì tình huống, lập tức sẽ tới đây báo cáo

Những người đó trừ trông chừng Bà nội bế quan ở ngoài, còn có một nguyên nhân chính là Hồng gia binh thư phủ kho. Tàng thư lâu khẳng định toàn bộ phá hủy, nhưng là binh thư phủ kho hết sức lao cố, còn có trận pháp gia cố, có thể bảo tồn xuống tới.

Hồng Thắng Nhật nhẹ nhàng gật đầu: Được rồi, các ngươi cũng đi xuống nghỉ ngơi đi.

Huynh đệ bỏ ra cửa, Hồng Liệt thở phào nhẹ nhỏm: Thoạt nhìn gia gia không có chuyện gì, tình huống so với chúng ta tưởng tượng tốt hơn. Hắn nói xong, hồi lâu không được đến đáp lại, kỳ quái vừa nghiêng đầu, mới phát hiện Nhị đệ sắc mặt rất khó nhìn: Lão Nhị, tại sao?

Hồng Vũ ngưng trọng nói: Ngươi cảm thấy, hiện tại gia gia phải làm nhất chuyện tình là cái gì?

Chuyện này nguyên nhân gây ra, là Bách Lý Thịnh Thế sai sử người tính toán Hồng Liệt, Hồng Vũ nửa đêm đả thương Bách Lý Phong Ma, coi như là chuyện ra có nguyên nhân. Nhưng chuyện náo đến trình độ này, vô luận như thế nào Hồng Thắng Nhật chuyện làm thứ nhất hắn là đi vào cung hướng bệ hạ giải thích.

Nhưng là Hồng Thắng Nhật không có, hắn anh em kết nghĩa hai người đuổi ra ngoài, mình nghỉ ngơi.

Hồng Liệt sắc mặt thay đổi: Ngươi là nói…

Hắn không dám nói đi xuống, Hồng Vũ nhưng chậm rãi gật đầu: Đại ca, chúng ta muốn coi chứng, kế tiếp trong khoảng thời gian này, mới là Hồng gia thời khắc nguy hiểm nhất! Nhưng là nếu như chúng ta có thể kiên trì đi qua, cả Vũ Đô, sẽ thấy cũng không có ai dám nhằm vào chúng ta Hồng gia liễu, nguy hiểm khổng lồ, tiền lời cũng khổng lồ!

Đem hai Tôn Tử đuổi ra ngoài, Hồng Thắng Nhật vừa kiểm tra một chút cửa có hay không đóng kỹ, sau đó ngồi trở lại đến trên ghế, thật dài thở ra một hơi, cả người trong nháy mắt tinh khí thần rơi xuống mấy tầng thứ, cảnh giới dưới đường đi trơn, thậm chí rơi xuống đến Tam Phẩm Hiển Thánh cảnh giới, mới dần dần vững chắc xuống tới.

Vốn là Hồng Thắng Nhật, tinh thần quắc thước, càng già càng dẻo dai, nhưng là hiện tại, hắn giống như là một gần đất xa trời lão nhân, cả người mềm liệt ở trên ghế, hai tay khẽ run, trong cơ thể tựa hồ có cái gì khổng lồ thống khổ giày vò lấy hắn, hắn cả người mồ hôi lạnh.

Có khoảng hơn một canh giờ, loại thống khổ này mới đi qua, Hồng Thắng Nhật toàn thân áo cũng đã ướt đẫm, giống như là mới từ trong nước mò đi ra ngoài giống nhau.

Hắn chiến chiến nguy nguy đứng lên uống một chén nước, mới cảm giác tốt hơn một chút một chút.

Vừa nghỉ ngơi một lát, đứng dậy đến trước gương. Trong gương, kia còn có lấy trước kia oai phong một cỏi Đại Hạ đệ nhất danh đem? Già nua, khuôn mặt nếp nhăn, thân thủ câu lũ…

Hồng Thắng Nhật mặc dù sớm có chuẩn bị, nhưng cũng sửng sốt một chút, một lúc lâu, một tiếng than nhẹ

Hắn ngồi trở về, yên lặng vận chuyển lên 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》, một lần nữa ngưng tụ võ khí

Đến buổi tối thời điểm, hắn rốt cục miễn cưỡng lại đem cảnh giới của mình nhắc tới liễu Nhị Phẩm Khai Thần lúc đầu, nhưng là như cũ rất không vững chắc. Không chỉ có như thế,

vết thương cũ tái phát, sau này mỗi ngày cũng sẽ chịu đựng một lần như vậy hành hạ.

Hắn xem một chút sắc trời đã tối, đi ra ngoài cùng các cháu ăn chút gì, trở về tiếp tục tu luyện. Mãi cho đến liễu sáng ngày thứ hai, mới quần áo đoan trang, tiến cầu kiến bệ hạ.

Hồng gia cơ hồ đã đem cả Vũ Đô bên trong có thể mua được chữa thương linh đan mua không còn, nhưng là những thứ này linh đan hiệu quả làm cho không người nào nại.

Hồng Vũ vẫn canh giữ ở Hồng Thân bên cạnh, Thân thúc như cũ hôn mê bất tỉnh, trân quý nhất linh đan ăn đi, cũng chỉ có thể duy trì hắn hiện tại cái bộ dáng này.

Bách Lý Thịnh Thế một kích kia, đã đem hắn quanh thân kinh mạch hoàn toàn nát bấy, nội tạng cũng toái một nửa trở lên. Nếu như không phải là Nhị Phẩm Khai Thần cảnh giới thân thể cường độ, hắn khẳng định tại chỗ tử vong.

Nhưng là hiện tại, Hồng Thân so sánh với chết cũng tốt không được bao nhiêu.

Trên người hắn quấn băng gạc, từng đạo vết thương đập vào mắt gạt tâm.

Hồng Vũ xứng ở một bên, cũng chỉ có thể tẫn nhân sự nghe thiên mệnh.

Hồng Liệt ở coi chừng dùm Hồng Dần bọn họ, tình huống của bọn họ cũng chỉ so sánh với Hồng Thân khá hơn một chút mà thôi.

Vân Tư Nhạn đứng ở cửa, nhìn bên giường hình dung tiều tụy Hồng Vũ, khe khẽ thở dài: Thiếu chủ, ngươi đi nghỉ ngơi một chút sao, nơi này ta nhìn là được.

Hồng Vũ lắc đầu lại không nói gì, Vân Tư Nhạn Đại tiểu thư xuất thân, thật sự cũng không biết hắn là khuyên như thế nào nói hắn, chỉ có thể yên lặng địa theo ở một bên chờ.

Một lát sau, phía ngoài có hạ nhân đi vào bẩm báo: Nhị thiếu gia, có người tìm ngươi.

Hồng Vũ thản nhiên nói: Người nào? Chuyện gì?

Hạ nhân làm như vô tình nhìn liễu vừa Vân Tư Nhạn một cái, nói: Nàng nói vốn là hôm nay cùng ngươi hẹn ước.

Hồng Vũ nhướng mày: Hẹn ước?

Vân Tư Nhạn nói: Ngươi đi đi, nơi này có ta, yên tâm đi.

Hồng Vũ gật đầu: Tốt.

Hắn đứng dậy tới đi thẳng ra đến bên ngoài phòng tiếp khách, cũng không nhớ tới rốt cuộc với ai hẹn ước, cho đến thấy chờ hắn người, mới sửng sốt một chút, lộ ra một nụ cười khổ: Tại sao là ngươi.

Mai Thiên Vũ một thân nam nhi giả dạng, bất quá chỉ cần không phải người mù một cái là có thể nhìn ra nàng là cô bé.

Hồng Vũ chiến thắng trở về mà về cái kia một đêm, Mai Thiên Vũ giả dạng thành tiểu thái giám cùng hắn hẹn rồi xế chiều hôm nay ở Xuân Huy Lâu gặp mặt. Hồng Vũ tiến lên có chút áy náy, hai tay một vũng muốn cùng nàng giải thích tại sao mình lỡ hẹn, Mai Thiên Vũ đã nghênh tới đây rất ân cần hỏi hỏi: Làm sao ngươi dạng? Hồng Vũ trong lòng ấm áp. Đây là Hồng gia cùng Bách Lý gia đại chiến sau này, thứ nhất tới cửa thăm hỏi người. Nhưng là người này, cũng là Vũ Tông hoàng đế thương yêu nhất nữ nhi. Hồng Vũ trong lòng ngũ vị tạp trần, trên mặt nặn đi ra một nụ cười: Ta không sao, ngươi nhìn ta sống nhảy nhảy loạn, có thể có chuyện gì?

Mai Thiên Vũ trên dưới xem hắn quả thật không có chuyện gì, mới xem như thở phào nhẹ nhõm, không khỏi có chút oán giận nói: Ngươi nha, không có chuyện gì đi chọc cho Bách Lý thúc thúc làm gì.

Bách Lý Thịnh Thế cùng Vũ Tông hoàng đế là quân thần cũng là bạn tốt, Mai Thiên Vũ la đích thói quen liễu, nhưng là loại này thân mật, lại làm cho Hồng Vũ mặt liền biến sắc. Mai Thiên Vũ có chút áy náy, xem hắn lại hỏi: Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Ngươi cùng Bách Lý… Nhà đích người, rốt cuộc có cái gì đụng chạm?

Hồng Vũ rất chân thành nhìn nàng, hiện tại Hồng gia cùng hoàng đế ở giữa mâu thuẫn, đã coi như là nửa công khai liễu, Vũ Đô Trình trong có chính là người thông minh, so sánh với

không thể gạt được mọi người. Nhưng là Mai Thiên Vũ nhưng như cũ u mê không biết, cô bé này từ nhỏ bị khắp thiên hạ sủng ái, đúng là có chút kiêu ngạo điêu ngoa, nhưng là bảo lưu lại một phần khó được hồn nhiên.

Ngay cả Đại hoàng tử cũng không đến thăm Hồng Vũ, nàng nhưng trước tiên chạy đến.

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, hay là không làm cho những thứ kia hèn hạ lục đục với nhau ô nhiễm cô bé này hồn nhiên sao. Hắn lộ ra một cái mỉm cười: Không có việc gì, mọi người có chút khác nhau, rất nhanh là có thể giải quyết.

Mai Thiên Vũ bán tín bán nghi, cửa tiểu cung nữ nhưng gấp gáp liễu, thúc giục: Điện hạ, nhanh lên một chút trở về đi thôi, bệ hạ hôm nay tâm tình thật không tốt, đã đánh mười mấy cung nữ thái giám bản tử liễu, chúng ta nhưng là len lén chạy đến, điện hạ nếu không trở về, cũng sẽ bị phát hiện.

Mai Thiên Vũ thở dài, xem một chút Hồng Vũ, hai tay đặt tại trên bả vai của hắn: Chúng ta là bạn tốt, có cái gì ta có thể giúp bận rộn, nhất định phải nói cho ta biết.

Hồng Vũ gật đầu: Loại người như ngươi người, ta làm sao sẽ cùng ngươi khách khí?

Mai Thiên Vũ tới sau, lần đầu tiên cười, dùng sức vỗ bờ vai của hắn đi

Hồng Vũ đưa mắt nhìn nàng ra cửa, trong lòng khe khẽ thở dài.

Cửa bóng người chợt lóe, Hồng Khê vừa quay đầu lại vừa đi đi vào, nhìn thấy Hồng Vũ đã ở, có chút buồn bực hỏi: Thiếu gia, mới vừa rồi người kia, làm sao có điểm giống Thiên Vũ công chúa?

Hồng Vũ tức giận nói: Ánh mắt ngươi có vấn đề sao?

Hồng Khê vò đầu cười một tiếng, không dám ở hỏi. Hồng Vũ thấy trên tay hắn cầm lấy đồ: Tại sao?

Hồng Khê đem trong tay một chồng giấy Tuyên Thành đưa lên đi: Thiếu gia, đây là nhỏ từ ngài trong viện thu thập đi ra

ngoài, ta xem chữ viết là thiếu gia ngài, có phải hay không hữu dụng?

Điểm này thượng Hồng Vũ rất hài lòng, Hồng Khê đích xác là rất trung thành nô tài.

Hắn nhận lấy vừa nhìn, là mình lúc trước tiện tay viết 《 Đạo Đức Kinh 》.

Hắn thượng cả đời xem không ít sách, có chút trí nhớ đã mơ hồ. Nhưng là hiện tại có đã gặp qua là không quên được kỹ năng, phát động kỹ năng sau, là có thể kích hoạt trong đại não những thứ kia mơ hồ trí nhớ, hoặc là nói là từ những thứ kia Hỗn Độn trí nhớ khu vực trong, đem trước kia xem cái kia chút ít sách tìm ra.

Những thứ này 《 Đạo Đức Kinh 》 hắn vốn là định dùng mõ cục gạch thử một chút, nếu kinh Phật có thể gõ ra Pháp Tướng, như vậy 《 Đạo Đức Kinh 》 loại này Đạo Môn kinh điển, có thể gõ ra cái gì tới đâu?

Chẳng qua là cái kế hoạch này còn chưa kịp áp dụng, hắn tựu ra phát viễn chinh Hoa Lang, sau khi trở về lại là một con bận rộn không có chú ý thượng.

Hồng Vũ đem viết xong 《 Đạo Đức Kinh 》 sửa sang lại hạ xuống, thiếu mấy tờ mình một lần nữa bổ đủ, sau đó bỏ vào không gian của mình Thiết giác trong.

Hồng Thắng Nhật tiến, buổi trưa sẽ trở lại liễu. Ánh mắt của hắn dễ dàng không ít: Bệ hạ nói chuyện này hắn có tra hiểu, sau đó theo lẽ công bằng xử lý.

Hiển nhiên hoàng đế cái này bảo đảm, để cho Hồng lão gia tử trong lòng kiên định liễu không ít. Hắn biết Tôn Tử mặc dù cả gan làm loạn, nhưng là gần đây thật ra thì làm việc rất có phân tấc, sẽ không vô duyên vô cớ đi đi Bách Lý Phong Ma đánh một trận.

Nhưng là Hồng Vũ nhưng không có lạc quan như vậy, bên đường đánh một trận, giết bại Bách Lý Thịnh Thế, cơ hồ đã là một cái tát đánh vào hoàng đế trên mặt.

Lúc xế chiều, Vân Tư Nhạn tìm đến hắn, mang đến một cái tin.

Thiếu chủ ngài muốn mua tiếp theo ngồi nhà cửa?

Hồng Vũ gật đầu: Như vậy một đại gia tử, tổng yếu một an thân địa phương.

Vân Tư Nhạn có chút do dự hỏi: Ngài đối âm đưa có yêu cầu gì không? Nếu như không có, vừa lúc chúng ta bên cạnh cái kia ngồi sân chủ nhân muốn bán đi.

Vân Thị Tượng Tác chỗ ở chỗ, khu vực vị trí tương đối một loại, chung quanh buôn bán hay là Vân Thị Tượng Tác hỏa sau khi thức dậy từ từ kéo lên.

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, trong lúc cấp thiết đoán chừng cũng tìm không được thích hợp hơn, để cho hiện tại muốn lập tức đem Hồng gia mọi người tập trung ở cùng nhau, như vậy coi như là chuyện gì phát sinh, cũng có thể đồng tâm hiệp lực.

Cho nên hắn gật đầu nói: Nhà cửa có bao nhiêu? Hắn chuẩn bị bán bao nhiêu tiền?

Vân Tư Nhạn định nói: Ta mang ngài đi xem một chút sao. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Hài cốt linh văn (hạ)

Chỗ ngồi này nhà cửa ở vào Vân Thị Tượng Tác về phía tây, chiếm diện tích thật lớn. Trên thực tế từ diện tích mà nói, Huân Quý Khu trong đích bất kỳ một nhà, bao gồm Tứ Đại Thiên Trụ, cũng không coi là dư dả. Bởi vì Huân Quý Khu tựu lớn như vậy địa phương, mấy cái nhiều như vậy nhà, mọi người cũng chỉ có thể đều muốn tựu một chút.

Nhưng là một khi ra khỏi Huân Quý Khu, tùy tùy tiện tiện là có thể tìm được diện tích rất lớn tòa nhà.

Vân Thị Tượng Tác trải qua mấy lần khuếch trương, hiện tại diện tích đã rất lớn liễu, tuy nhiên nó vẫn chưa tới chỗ ngồi này tòa nhà một nửa!

Nguyên chủ nhân là một Nam Việt quận tới Vũ Đô làm ăn thương nhân, kinh doanh hết sức thành công, mười mấy năm trước đặt mua xuống phần này sản nghiệp. Bất quá hiện tại lớn tuổi, chuẩn bị lá rụng về cội. Nửa năm trước hắn đã kết thúc ở Vũ Đô bên trong thành làm ăn, duy chỉ có chỗ ngồi này nhà cửa, diện tích quá lớn không thể xuất thủ.

Hồng Vũ mới vừa quét sạch Hoa Lang Quốc, đỉnh đầu khác không nhiều lắm chính là nhiều tiền, giá tiền thượng đương nhiên không có vấn đề. Hắn nhìn một chút sân, bố trí coi như không tệ, hơn nữa đã dọn dẹp vô cùng sạch sẻ, cho nên tại chỗ giao tiền, mua chỗ ngồi này sân, sau đó báo cho mọi người, chuyển vào tới ở lại.

Cùng lúc đó, về Hồng gia cùng Bách Lý gia tranh đấu điều tra, cũng gióng trống khua chiêng triển khai. Lần này, hoàng đế tự mình hạ chỉ, Hình bộ Thượng Thư nắm giữ ấn soái, liên hiệp Binh bộ, Lại bộ cùng nhau điều tra.

Chỉ bất quá nhìn qua, luôn luôn chút ít tiếng sấm mưa to chút ít đắc ý khí một thanh hất ra nói: Ơ a, đây không phải là thấy chết mà không cứu chỉ lo thân mình ta nhưng hôn khả kính đại ca sao? Ngài tìm tiểu đệ có chuyện gì a?

Hồng Liệt ngượng ngùng cười một tiếng, mới vừa rồi đem Hồng Vũ một người ném cho gia gia quả thật không ác phúc hậu, bất quá hắn ở Hồng Vũ trước mặt da mặt đầy đủ dầy: Đến, giúp ta nghiên cứu một chút một ít đồng Thái Cổ Ma Tượng di cốt.

Mới đích nhà cửa thật lớn, mọi người ở cũng rất rộng mở. Hồng Liệt vợ chồng son phân đến một ngọn một mình độc lập viện, sau đó bên cạnh còn có một tiểu viện tử, đó là đặc biệt cho Hồng Liệt hai vợ chồng người tu luyện dùng là.

Hồng Liệt đem không rõ không xa Hồng Vũ lôi đi qua, đóng kín cửa, sau đó lấy ra một ít mai Thái Cổ Ma Tượng di cốt.

Này khối di cốt mặc dù kinh nghiệm ngàn vạn năm, như cũ mang theo trầm trọng như núi thần thú hung uy. Hai người nhích tới gần nó, cũng cảm giác được hình như là đang không ngừng địa hướng biển sâu trong đi lại, trên người áp lực càng ngày càng nặng.

Cũng may hai người tu luyện cũng là 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 , cùng loại này thần thú hung uy tương hợp, cũng là cũng không có đặc biệt không thích ứng.

Hồng Liệt đứng ở đó khối di cốt bên cạnh, trong ánh mắt tràn đầy sùng kính cùng hướng tới: Một khối di cốt, kinh nghiệm liễu ngàn vạn năm năm tháng, như cũ giống như lần này lực lượng đáng sợ, ngẫm lại xem năm đó chân chính Thái Cổ Ma Tượng, nên đến cỡ nào cường đại!

Hồng Vũ gật đầu đồng ý: Tại cái đó niên đại, Thái Cổ Ma Tượng cũng là có thể xông vào biển sao, tham gia thần chiến tồn tại. Lực lượng cực thịnh một thời.

Hồng Liệt hơi một bữa, nói: Nhận được này khối di cốt sau, ta liền vẫn muốn muốn đem hắn dung nhập vào thể nội, dùng để tăng lên tu vi, nhưng là càng xem ta càng cảm thấy này khối di cốt cũng không đơn giản, chúng ta đối với viễn cổ thần thú hiểu rõ hay là quá ít.

Hắn vừa nói, chỉ hướng liễu di cốt mặt ngoài cái kia chút ít đường vân: Lão Nhị, ngươi nhìn nhìn cái này.

Những thứ này mặt ngoài linh văn nhìn qua giống như là di cốt bản thân tính chất tạo thành, cũng không có cái gì chỗ đặc thù. Lúc ấy ở Ung Vương Mai Thiên Sách Trân Bảo Các, Hồng Vũ cũng nhìn thấy, cũng không để ở trong lòng.

Nhưng là hiện tại Hồng Liệt nhắc nhở dưới, hắn cẩn thận đi xem những thứ kia linh văn, bất tri bất giác thế nhưng say mê trong đó.

Những thứ kia linh văn thoạt nhìn rất đơn giản, nhưng là Hồng Vũ có một con mắt hiểu rõ kỹ năng. Ngó chừng những thứ kia linh văn nhìn kỹ chốc lát, vừa xem hiểu ngay kỹ năng tự động phát động, Hồng Vũ rõ ràng địa thấy, những thứ kia linh văn mảnh Vi Chi.

Dưới tình huống bình thường nhìn qua, chỉ là một nói đường vân, nhưng là trên thực tế này một cái vân mảnh, là do vô số càng thêm thật nhỏ đường vân xếp mà thành. Mà chút ít vô hạn rất nhỏ đường vân, làm cho người ta càng xem càng trầm mê trong đó.

Hồng Vũ cứ như vậy càng xem càng mê mẩn, càng xem càng cảm thấy trong đó thâm ảo vô cùng, tựa hồ ẩn chứa có chút có thể liên quan đến đến lực lượng bản chất huyền bí!

Cũng không biết qua bao lâu, Hồng Vũ cảm giác được mi tâm chua trướng, hai mắt đau nhức khó nhịn, vừa xem hiểu ngay kỹ năng ồ lên thối lui, hắn lảo đảo một cái tỉnh lại, che hai mắt của mình nước mắt chảy dài. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Chạm tới quy tắc (thượng)

Một lúc lâu, Hồng Vũ mới trì hoãn quá mức, mở mắt ra đem Hồng Liệt đã giật mình: Làm sao ngươi thức tỉnh rồi hả.

Hồng Vũ hai mắt sưng đỏ, nghiêm trọng đầy máu, thống khổ vô cùng.

Hồng Liệt nói: Ngươi đoán ngươi mới vừa rồi nhìn bao lâu?

Hồng Vũ xem một chút phía ngoài sắc trời, đã để sáng

Suốt cả đêm?

Hồng Liệt gật đầu: Ta xem ngươi mạnh khỏe như sa vào liễu một loại chợt hiểu trạng thái, cũng chưa có quấy rầy ngươi.

Hồng Vũ gật đầu, định nhắm mắt lại cùng đại ca nói chuyện: Ngươi cũng nhận thấy được những thứ này linh văn bất phàm?

Ta không có ngươi như vậy yêu nghiệt, ta mơ hồ có chút cảm giác, nhưng là cảm giác như vậy vô cùng mơ hồ, cũng không thể đủ chính xác nắm chặc, bất quá, chẳng qua là loại này mơ hồ cảm giác, sẽ làm cho cảnh giới của ta tăng lên không ít, ta hiện tại đã sắp đột phá đến Lục Phẩm Chân Tôi liễu.

Hồng Vũ cũng rất ngoài ý muốn: Như vậy nhìn. Nếu như ngươi có thể dung hợp này khối di cốt, rất có thể trực tiếp tăng lên tới Lục Phẩm Chân Tôi đỉnh a.

Hồng Liệt cũng rất mong đợi, bất quá như cũ có chút giữ lại: Sợ rằng không thể nào thoáng cái đạt được lớn như vậy chỗ tốt, ta cảm giác di cốt bí mật quá nhiều, coi như là dung hợp, sợ rằng cũng phải từ từ tiêu hóa.

Hồng Vũ suy nghĩ một chút: Trước tiên đem di cốt cho ta mượn mấy ngày, ta nghiên cứu xong còn cho ngươi.

Hồng Liệt khoát tay chặn lại: Vốn chính là ngươi cầm trở về, khách khí như vậy làm gì.

Hồng Vũ mang theo kia khối di cốt, miễn cưỡng mở ra sưng đỏ ánh mắt, mình đi trở về.

Đến của mình sân, Trang Hàn cùng Mặc Cơ bọn họ vừa nhìn thấy Hồng Vũ kia phó bộ dáng, tại chỗ nổ tung liễu oa. Mười tám võ cơ cộng thêm Quan Lăng, tất cả đều vọt ra, líu ríu hỏi chuyện gì xảy ra. Hồng Vũ dở khóc dở cười, khó khăn nhất tiêu thụ mỹ nhân dạ, hiện tại hắn coi như là hiểu.

Thật vất vả trấn an liễu chúng nữ, Hồng Vũ trở lại gian phòng của mình, Trang Hàn cùng hắn trước sau chân đi vào, trong tay bưng chậu gỗ, quăng liễu khăn nóng cho hắn thoa ở trên ánh mắt, vừa đau lòng nói: Ngươi trước nghỉ ngơi một chút, ta đi phía ngoài y quán, để cho y tượng cho mở chút thuốc.

Chườm nóng liễu mấy lần, Hồng Vũ cảm giác đúng là thoải mái nhiều. Trang Hàn sau khi đi, hắn tựu ngựa không ngừng vó câu bắt đầu tìm hiểu kia khối di cốt.

Thái Cổ Ma Tượng di cốt phía trên linh văn hắn đã xác định, đúng là có lớn lao uy năng, bây giờ nhìn lại, rất có thể Thái Cổ Ma Tượng có thể có được cùng thần tranh phong thực lực, cùng những ngày qua sống ở bọn họ xương cốt trên linh văn có rất lớn quan hệ.

Chỉ tiếc, hắn thể 悳 bên trong Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng chỉ có thể vào Hành đơn giản câu thông, không thể cho làm cặn kẽ giải thích.

Hồng Vũ lấy tay tỉ mỉ sờ vỗ về này khối di cốt, nhắm mắt lại, xúc giác trở nên cực kỳ nhạy cảm. Hắn ở trong lòng yên lặng địa quan tưởng, hy vọng có thể trong đầu trống rỗng hàng nhái ra một cái linh văn. Nhưng là linh văn trong hàm chứa thâm ảo lực lượng quy tắc, lấy Hồng Vũ tu vi hiện tại, muốn tiến hành hàng nhái hết sức khó khăn, cho dù là trống rỗng hàng nhái.

Thậm chí là chỉ cần theo linh văn hướng đi bắt chước đi xuống, đều sẽ cảm giác đắc lực không hề bắt bớ, ác tâm nghĩ

ói.

Như vậy thử mấy lần sau, Hồng Vũ cũng có chút mỏi mệt. Hắn đang muốn buông tha cho nầy thăm dò con đường, khác còn muốn biện pháp thời điểm. Mi tâm trong bỗng nhiên vừa động, ấn đường huyệt một mảnh kia hư vô trong không gian, Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn chậm rãi giật mình.

Hắn Thủ Ấn cuốn, biến hóa một chút.

Một chút Kim Quang từ ấn đường trong huyệt bay ra, sáp nhập vào Hồng Vũ trong đầu.

Về điểm này Kim Quang, giống như là cam tuyền, dễ chịu dưới Hồng Vũ vốn là mệt mỏi tinh thâm lập tức phấn chấn. Mà cùng lúc đó, Hồng Vũ còn cảm thấy trong đầu của mình tựa hồ bị gieo xuống cái gì đồ.

Hắn lại đi tìm hiểu kia khối di cốt thời điểm, cảm giác lập tức dễ dàng mấy lần.

Lúc trước bởi vì linh văn quá mức phức tạp, không cách nào phân tích, nhưng là hiện tại có loại dõi mắt nhìn lại, chân lý từ hiện cảm giác.

Hồng Vũ kinh ngạc, bởi vì cùng lúc đó hắn cũng hiểu rõ, cái loại nầy như mình trong đầu đến đáy là cái gì: Tuệ căn.

Tuệ căn cũng không thể bị đơn giản địa lý giải vì trí khôn, nó là một loại đại trí tuệ. Đơn giản nhất mà nói, đó là có thể đủ xuyên thấu qua khó phân phức tạp thế tục, nhìn thấu tánh mạng bản chất.

Mà loại trí khôn mở rộng mở ra, đó là có thể đủ nhìn thấu hết thảy vô căn cứ dưới bản chất.

Nói ví dụ Hồng Vũ trên tay những thứ này linh văn. Linh văn đúng là bao hàm cường hãn lực lượng quy tắc, nhưng là những lực lượng này quy tắc giấu diếm vô cùng sâu, sương mù nặng nề.

Đây cũng không phải là cố ý gây nên, mà là bởi vì… này chút ít linh văn bản thân chính là thiên nhiên mà thành, Thái Cổ Ma Tượng căn cứ tự thân điều kiện tới lợi dụng những lực lượng này quy tắc. Cho nên tăng thêm rất nhiều thích ứng tự

thân bộ phận. Mà bởi vì Thái Cổ Ma Tượng tầng thứ quá cao, những thứ này gia tăng bộ phận, đừng nói Hồng Vũ hiện tại, coi như là hắn đến Tam Phẩm Hiển Thánh cảnh giới, cũng rất khó khăn vẹt ra sương mù thấy rõ bản chất.

Nhưng là hiện tại, Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn cho gieo xuống liễu tuệ căn, hắn có thể dễ dàng từ đó sàng chọn ra thuần túy lực lượng quy tắc.

Mà Hồng Vũ cũng cùng Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng giống nhau, cần đem những này cơ bản nhất lực lượng quy tắc để biến hóa, thích ứng tự thân. Bất quá lấy Hồng Vũ hiện tại tài nghệ, dĩ nhiên không thể nào đạt tới hoàn mỹ lợi dụng. Nhưng, chỉ là một phần lợi dụng, là có thể để cho Hồng Vũ thực lực có một bay vọt về chất.

Này một khối di cốt thượng, tổng cộng có lục đạo linh văn, Hồng Vũ từ đó tìm hiểu ra chín đạo lực lượng quy tắc, đem này chín đạo lực lượng quy tắc, tại chính mình trong đầu phản phục thôi diễn, hoàn toàn trong lòng bàn tay, mới chậm rãi thở ra một hơi mở mắt ra.

Chín đạo lực lượng quy tắc hắn mặc dù đã hoàn toàn hiểu, nhưng là muốn vận dụng còn cần tiến thêm một bước tìm hiểu. Bất quá hiện tại, đã đầy đủ hắn trợ giúp đại ca dung hợp này khối di cốt liễu.

Hồng Vũ mình bởi vì có tuệ căn, trực tiếp từ di cốt trong lấy ra liễu lực lượng quy tắc, có thể nói này khối di cốt đối với hắn mà nói lớn nhất giá trị đã đạt được. Nhưng là đại ca không được, đại ca không có tuệ căn, hắn còn cần dung hợp di cốt, sau đó thông qua di cốt tới vận dụng những lực lượng này quy tắc.

Hắn lần này tìm hiểu, bất tri bất giác trong lúc lại là cả ngày đi qua, lại đến ban đêm. Hồng Vũ do dự một chút, nay cuối cùng vẫn là quyết định hôm nay nghỉ ngơi trước, vạn nhất lúc này vượt qua, đại ca đang cùng đại tẩu chơi một chút xử nam không nên trò chơi, mình nhiều lúng túng a.

Vừa nghĩ tới mình xuyên qua tới đây hay là thân đồng tử, Hồng Vũ trong đáy lòng tựu lửa nóng, gục ở trên cửa sổ xem

một chút, phía ngoài trong viện mười tám võ cơ thanh thúy tiếng cười thỉnh thoảng truyền đến, hắn do dự mà có muốn hay không sờ qua đi thâu hương thiết ngọc.

Chẳng qua là sắc tâm mười phần, sắc đảm cũng không xứng đôi. Hồng nhị thiếu chán nản thở dài, đàng hoàng mình bò lên giường ngủ.

Giữa trưa ngày thứ hai, Hồng Liệt từ trong nhập định tỉnh lại, giơ lên tay trái của mình, hắn đã cảm giác được rõ ràng cả cánh tay là không cùng. Ở đệ đệ dưới sự giúp đở của, hắn đem Thái Cổ Ma Tượng di cốt cùng mình tay trái dung hợp, hiện tại nắm chặt quả đấm, là có thể cảm giác được một cổ khổng lồ lực lượng tại chính mình xương cốt trong du tẩu, chỉ là mới vừa dung hợp, nhưng là hắn đã cảm giác được rõ ràng, mình có thể đủ phát ra công kích, so sánh với trước kia cường hãn gấp ba

Ha ha ha Hồng Liệt cất tiếng cười to, ôm cổ bên cạnh Hồng Vũ: Lão Nhị, ca ca ta đã là Lục Phẩm Chân Tôi lúc đầu liễu, có này khối di cốt, ít nhất ở cả lục phẩm cảnh giới, tu luyện nhất định xuôi gió xuôi nước, không có chút nào trở ngại

Hồng Vũ cười đẩy ra hắn: Ngươi hay là nghĩ biện pháp mau sớm đem phù hợp độ tăng lên đi lên, ta nghĩ rất nhanh, ngươi là có thể làm cho cả Vũ Đô thất kinh.

Hồng Liệt bận rộn tu luyện, Hồng Vũ cáo từ đi ra ngoài.

Hắn đi nhìn một chút người bị thương, Hồng Dần đám người liên tục phục dụng Ngọc Cốt Đan, thương thế đang từ từ chuyển biến tốt đẹp, Hồng Thân thương thế mặc dù khống chế được liễu, nhưng là như cũ hôn mê, nhiều hơn nữa Ngọc Cốt Đan ăn đi, cũng chỉ là có thể duy trì cục diện bây giờ. Điều này làm cho Hồng Vũ rất lo lắng, một khi dừng thuốc, Thân thúc tiếp theo không trị.

Song Đao Khinh Nguyệt đưa tới Ngọc Cốt Đan mặc dù không ít, nhưng luôn luôn hao hết thời điểm.

Hắn lo lắng lo lắng từ Hồng Thân gian phòng đi ra, Hồng Khê đi theo vừa, thấy thiếu gia mặt ủ mày chau, khuyên:

Thiếu gia, đi ra ngoài đi một chút giải sầu sao, ngài như vậy vẫn dấu ở trong phủ cũng không phải là chuyện này con a.

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, nghe theo liễu khuyến cáo của hắn: Được rồi, đi ra ngoài đi dạo một chút.

Hồng Vũ ra cửa vừa quay đầu lại, phía sau chỉ còn lại có Hồng Khê còn có Quan Lăng, Trang Hàn, dĩ vãng tùy thời canh giữ ở phía sau hắn Hồng Thân cùng Hồng Dần cũng không ở, không khỏi lại là một trận ảm nhiên.

Đi thôi. Hắn trước đi ra ngoài.

Hồng nhị thiếu mới ra cửa không bao lâu, thì một loè loẹt người một đường hỏi thăm tìm được rồi Vân Thị Tượng Tác, sau đó lại từ Vân Thị Tượng Tác hỏi thăm đến tìm đến Hồng gia nhà mới cửa.

Vừa hỏi dưới, người gác cổng cũng là không có làm sao gây khó khăn cho, tựu nói cho hắn biết hai thiếu gia đi ra cửa liễu. Hắn hỏi nữa, biết được lão gia cùng đại thiếu gia đều ở, nhưng là Trương Ngọc Thư bỗng nhiên khiếp đảm không dám đi vào, suy nghĩ một chút, hay là chạy thẳng tới trên đường, đi tìm Hồng Vũ liễu.

Hồng Vũ không có gì mục đích chung quanh đi dạo, bất tri bất giác đã đến Xuân Huy Lâu xuống.

Nhanh đến liễu ăn buổi trưa cơm lúc, Xuân Huy Lâu bên trong lại có vẻ phá lệ vắng lạnh. Hồng Vũ âm thầm thở dài, cả Vũ Đô ai cũng biết Tiết thúc là Hồng gia người, hiện tại còn ai dám tới cửa?

Hắn vừa nhấc chân tựu chuẩn bị đi vào, lại không nghĩ rằng ở cửa bị một điếm tiểu nhị cho ngăn cản: Khách quan, xin lỗi hôm nay có người đặt bao hết.

Bao gồm Hồng Vũ ở bên trong, tất cả mọi người sửng sốt một chút. Xuân Huy Lâu lại không để cho Hồng Vũ đi vào? Này không khỏi cũng quá mức cho lợi thế đi?

Hồng Khê giận tím mặt, đi tới một cước đem cái kia điếm tiểu nhị gạt ngã trên mặt đất: Xuẩn tài, xuống ngươi mắt chó, biết đây là ai không?

Hắn này một la, trong điếm chưởng quỹ nghe thấy, vội vàng nghênh đi ra ngoài: Vũ thiếu, xin lỗi xin lỗi, đây là mới tới Hỏa Kế không nhận ra ngài, ngài mấy vị mau bên trong mời, trên lầu nhã gian hầu hạ.

Trên mặt đất chạy đến điếm tiểu nhị vô hạn ủy khuất: Hôm nay thật là có người đặt bao hết a.

Hồng Khê căm tức còn phải lại đánh, bị chưởng quỹ ôm lấy: Khê gia ngài bớt giận, năm nào kỷ tiểu không hiểu chuyện, ngài chớ cùng hắn không chấp nhặt. Bên trong mời…

Chưởng quỹ âm thầm hướng về phía cái kia điếm tiểu nhị phất phất tay áo, để cho hắn vội vàng đi xuống.

Chưởng quỹ dẫn bọn họ đi vào, Hồng Vũ trong lòng an tâm một chút, hắn là một rất nặng tình cảm người, thật rất sợ Tiết thúc biến thành cái loại người này. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Chạm tới quy tắc (hạ)

Đến đại đường quả nhiên có một bàn người ngồi ở chỗ đó, nhân số không nhiều lắm, vừa lúc bảy. Mà bảy người bao xuống liễu cả Xuân Huy Lâu sau, lại phát hiện chưởng quỹ lại dẫn liễu Hồng Vũ đám người đi vào, mặt liền biến sắc: Chủ quán, có ngươi làm như vậy làm ăn sao? Chúng ta cho bạc không đủ?

Chưởng quỹ vội vàng tiến lên, liên tục thở dài: Chư vị chư vị, thật sự xin lỗi a, vốn là không nên nữa chào hỏi người đi vào, nhưng là này một vị đối với chúng ta Đông gia có đại ân, bọn họ ở trên lầu, tuyệt đối sẽ không ảnh hưởng đến mấy vị.

Hồng Vũ vừa nhìn đúng là có người bao xuống liễu Xuân Huy Lâu, hắn đã nghĩ muốn đi ra ngoài liễu, tổng yếu dạy thứ tự đến trước và sau, không thể để cho Tiết thúc sau này không có biện pháp làm ăn.

Hắn đang muốn đem chưởng quỹ gọi về tới nói một tiếng, lại không nghĩ rằng một tiếng cười lạnh truyền đến: Hừ, lại là ngươi?

Hồng Vũ thậm chí cũng không có ý thức được đây là đang cùng chính mình nói chuyện, bên kia Đinh Cổ Lâu đã trên mặt khinh thường đứng lên, gõ cái bàn nói: Hồng Vũ đúng không, ngươi thật đúng là nhọc lòng a.

Hồng Vũ ngoài ý muốn: Ngươi biết ta?

Đinh Cổ Lâu hắc hắc một trận cười lạnh: Giả bộ, tiếp theo giả bộ ngươi nhọc lòng, liên tục chế tạo vô tình gặp được, không phải là vì để cho ta đối với ngươi lưu lại một ấn tượng khắc sâu sao?

Hồng Vũ thật rất không giải thích được a: Nhờ cậy, ngươi rốt cuộc là người nào?

Một bên sáu người khác cũng rất tò mò: Đinh huynh, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Đinh Cổ Lâu một ngón tay Hồng Vũ, nói: Người này trăm phương ngàn kế, muốn tiếp cận với ta, chỉ sợ sẽ là nghĩ đến gần mọi người chúng ta.

Hắn vừa nói như thế, sáu người khác lại tất cả đều lộ ra hiểu rõ thần sắc, cùng nhau gật đầu: Thôi, đuổi ra ngoài sao, người như vậy, chúng ta những năm này gặp phải còn thiếu sao? Tự cho là gia thế không tệ, tựa như đụng lên, hắc hắc, cũng không tát cua đi tiểu mình theo theo, hắn có đủ hay không tư cách

Hồng Vũ cũng có chút phát hỏa, hắn gần đây tâm tình vốn là sẽ tốt, kết quả hôm nay không giải thích được vừa gặp gỡ như vậy một nhóm người: Các ngươi lời này là có ý gì?

Có ý gì? Đinh Cổ Lâu tiếp tục cười lạnh bỉ di: Hồng Vũ, ngươi đang ở đây Lưu Vân Trận Các cố ý lớn lối, sau đó lại đêm khuya tấn công Bách Lý Phủ, rồi đến lần này, không cũng là ở hướng ta biểu diễn, ngươi Hồng gia ở Vũ Đô bên trong thành thực lực bất phàm, đã là cao cấp nhất thế gia sao.

Hồng Vũ hai tay một vũng cảm thấy cười đã: Ta Hồng gia vốn chính là, cả Đại Hạ người nào không biết?

Nhìn, như thế nào lộ chân tướng a, ngươi trăm phương ngàn kế an bài những thứ này, nhất định phải làm cho ta tất cả đều nhìn thấy, không phải là nghĩ đến gần chúng ta bảy nhà? Ngươi cũng là rất biết tính toán, đáng tiếc a, ta cho ngươi biết, các ngươi Hồng gia còn chưa đủ tư cách ngươi Hồng Vũ cũng không đủ tư cách chúng ta cái này vòng tròn, không phải là tốt như vậy vào

Hồng Vũ chưa từng có gặp phải quá người như thế, cho dù là Hoa Lang những thứ kia tự cho là đúng người, cũng không có đạt tới loại trình độ này. Vừa Hồng Khê đã hoàn toàn không nhịn được: Các ngươi coi là thứ gì? Chúng ta thiếu gia đã là Vũ Đô bên trong thành đệ nhất quần áo lụa là, còn dùng được đến gần các ngươi?

Ha ha ha bảy người kia một trận cười to: thật là ếch ngồi đáy giếng, Vũ Đô bên trong thành đệ nhất quần áo lụa là? Thật to danh tiếng a, ha ha ha ở phàm tục giới, đúng là có thể xưng

vương xưng bá đi, đáng tiếc a, ở trước mặt chúng ta, chó má cũng không phải là ngươi không phải là không hiểu nhà ngươi thiếu gia tại sao muốn nịnh bợ chúng ta? Ta cho ngươi biết, các ngươi tầng thứ, vĩnh viễn cũng không thể có thể hiểu

Đinh Cổ Lâu hừ một tiếng, triều Hồng Vũ khoát tay chặn lại, rất tùy ý đuổi hắn: Ngươi trở về đi thôi, không cần nữa đùa bỡn những thứ này tâm nhãn liễu, vô dụng. Ngươi không đủ tư cách, Hồng gia cũng không đúng quy cách, vô luận ngươi đang ở đây làm sao cố gắng, chúng ta không mang theo ngươi chơi, chính là không mang theo ngươi chơi.

Hồng Vũ thẳng lắc đầu: Hôm nay ra cửa không có nhìn hoàng lịch, làm sao vừa ra tới tựu gặp phải một đám đầu óc nước vào ngu xuẩn.

Đinh Cổ Lâu giận tím mặt vỗ án: Ngươi nói cái gì? Ngươi biết ngươi đang ở đây với ai nói chuyện không

Hồng Vũ lắc đầu: Ta còn thật không biết, bất quá ta đoán chừng các ngươi cũng không biết. Đầu óc cũng nước vào liễu còn có thể nhớ kỹ mình là người nào? Ta hiểu, ta cũng vậy không bắt buộc các ngươi nói cho ta biết các ngươi là ai liễu…

Khốn kiếp ngươi muốn chết sáu người khác bỗng nhiên dựng lên: Ngươi có biết hay không ngàn năm thị tộc rốt cuộc đến cỡ nào khổng lồ lực lượng, tiêu diệt hết các ngươi Hồng gia dễ dàng

Hồng Vũ hắc hắc cười lạnh: Cả Thanh Nguyên đại lục muốn tiêu diệt hết chúng ta Hồng gia người nhiều lắm, cho tới bây giờ vẫn chưa có người nào thành công, các ngươi không ngại tới đây thử một chút, xem một chút là các ngươi diệt ta Hồng gia, hay là ta tiêu diệt ngươi cửa cả nhà

Thật cuồng vọng tiểu tử…

Không phải là trời cao đất rộng ngu xuẩn

Đinh Cổ Lâu giận tím mặt sẽ phải tiến lên, cửa nhưng truyền đến một trận cải vả thanh âm, lại là mới vừa rồi cái kia tiểu Hỏa Kế: Ai ai, khách quan, xin lỗi chúng ta hôm nay bị đặt bao hết liễu, ai ngài không thể đi vào… Ôi

Nhất thanh muộn hưởng, thế thì nấm mốc tiểu Hỏa Kế hiển nhiên lại bị một cước đạp lật trên mặt đất liễu.

Một người sải bước xông tới, nhìn thấy Hồng Vũ trên mặt tựu chất đầy liễu nụ cười, hôn nhẹ nong nóng đi lên: Ca, ngài ở chỗ này đây, người tốt, điều này làm cho ta một bữa dễ tìm a… Ừ, Đinh Cổ Lâu, các ngươi một nhóm người làm sao cũng ở đây?

Trương Ngọc Thư rốt cục thấy được vừa Đinh Cổ Lâu bảy người, hơn nữa mơ hồ cảm thấy đi ra ngoài, chuyện tựa hồ có cái gì không đúng.

Đinh Cổ Lâu thấy Trương Ngọc cây cái kia một khắc tựu u mê: Thần Vực thượng sứ làm sao sẽ đối với Hồng Vũ tiểu tử này khách khí như vậy? Hồng Vũ bất quá là phàm tục thế giới một công tử ca thôi, đối với ngàn năm thế gia mà nói, cũng là có thể tiện tay bóp chết chính là nhân vật, chớ nói chi là là Thiên Vực thế lực liễu.

Nhưng là Trương Ngọc Thư mới vừa rồi kia thần thái cùng giọng nói, rõ ràng chính là chơi mạng muốn nịnh bợ Hồng Vũ, hết lần này tới lần khác Hồng Vũ hay là một bộ lạnh lẽo bộ dạng

Đinh Cổ Lâu ngượng ngùng cười một tiếng: Trương huynh, ngươi biết hắn?

Trương Ngọc Thư mặt liền biến sắc: Hắn? Hắn là ai vậy? Nơi này chỉ có anh ta, không có hắn

Đinh Cổ Lâu lúng túng vô cùng, khom người tạ lỗi: Trương huynh, miệng ta đần, sẽ không nói chuyện, ngài biết vị huynh đài này? Cùng hắn còn có thân thích quan hệ.

Hồng Vũ vội vàng phiết thanh: Ngươi cùng hắn mới có thân thích quan hệ các ngươi cả nhà cùng hắn đều có thân thích quan hệ

Đinh Cổ Lâu bị đính có chút nói không ra lời, thật ra thì trong lòng vô hạn tiếc nuối: Bản thân ta là muốn cùng người ta có thân thích quan hệ, nhưng là người ta không đáp ứng a

Vừa Trương Ngọc Thư ngượng ngùng cười một tiếng: Ca, ngài đừng như vậy a, người xem chúng ta nơi là không là rất tốt không…

Hồng Vũ mí mắt vừa lộn: Ta liền như vậy chịu không được? Chịu không được ngươi đi a, ai bảo ngươi đi theo ta? Khác ta không có cảm thấy cho nơi rất tốt?

Trương Ngọc Thư da mặt dày đứng lên vô địch: Đó là ta cảm thấy, ta cảm thấy được được rồi sao? Ở để cho Hồng Vũ chen nhau đổi tiền mặt đi xuống, Trương Ngọc Thư tựu thật không mặt mũi không có da liễu, hắn vội vàng chuyển hướng đề tài: Ca, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Hồng Vũ cười hắc hắc, mắt lé nhìn về phía Đinh Cổ Lâu bảy người, hắn hiện tại cũng đoán được liễu, bảy người này, ước chừng chính là Trương Ngọc Thư lúc trước theo lời, Đại Hạ bảy Đại Thiên năm thị tộc người.

Hừ, có người muốn diệt ta Hồng gia, ta đang rất khẳng khái muốn mời bọn họ tới thử xem thử đâu

Trương Ngọc Thư vừa nghe, lông tóc đều dựng đứng: Đinh Cổ Lâu, ta hỏi các ngươi là chuyện gì xảy ra?

Đinh Cổ Lâu bảy kia còn không biết hôm nay đá đến thiết bản? Bọn họ bỏ bao công sức muốn bợ đỡ được Trương Ngọc Thư, sau đó nghĩ biện pháp tiến vào Chủ Thần Vực, nhưng là Trương Ngọc Thư so với bọn họ còn càng thêm cố gắng đi đến nịnh bợ Hồng Vũ, hơn nữa tựa hồ… Còn không có bợ đỡ được…

Nhưng là mình bảy người, mới vừa rồi lấy một loại chỉ cầu chết nhanh dõng dạc thái độ, hung hăng địa đắc tội Hồng Vũ.

Bảy người đầu đầy mồ hôi, Đinh Cổ Lâu ho khan một tiếng xin lỗi nói: Hồng thiếu, Trương huynh, cái này, nơi này có chút hiểu lầm…

Trương Ngọc Thư căn bản không nghe hắn giải thích: Ngươi câm miệng cho ta ta liền hỏi ngươi, có phải hay không các ngươi nói nghe được lời này?

Đinh Cổ Lâu bất đắc dĩ, kiên trì nói: Dạ, nhưng…

Trương Ngọc Thư cọ một chút nhảy dựng lên, chợt lóe thân đã đến bảy người bên cạnh, không chút khách khí vỗ bạt tai rút ra đi qua.

Ba ba ba ba ba ba ba

Đinh Cổ Lâu bảy người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, trên mặt tựu bị đánh một bạt tai, rát đau, Trương Ngọc Thư một chút cũng không có nương tay, bảy người nửa bên mặt nhanh chóng sưng phồng lên.

Trương Ngọc Thư đánh xong còn không bỏ qua, chạy đến lại tới một lần, ba ba ba lại là bảy vang dội bạt tai, đem bảy người khác bên kia mặt cũng cho đánh sưng lên.

Này lần thứ hai, bảy người tới kịp phản ứng, nhưng là không có một người dám né tránh, ngạnh sanh sanh đứng ở nơi đó bị đánh một bạt tai.

Các ngươi chính là bảy đầu con lừa ngu ngốc tạp chủng con lừa ngu ngốc Trương Ngọc Thư không chút khách khí chửi ầm lên: Lăn qua đi, cho ta ca dập đầu nói xin lỗi

Bảy người sửng sốt, trước mặt nhiều người như vậy bị đánh bạt tai, sau đó còn muốn dập đầu nói xin lỗi?

Trương Ngọc Thư tức giận nói: Ngu ngốc các ngươi cho là ta đây là đang ép các ngươi? Lão Tử đây là đang cứu các ngươi các ngươi biết anh ta là thân phận gì không

Đinh Cổ Lâu bảy người càng thêm mê hoặc, Trương Ngọc Thư lạnh giọng nói: Anh ta muội muội, Hồng Di Lan, chính là Hư Không Thần Vực Tùng Giang phủ một trong tam cự đầu, chưởng hình kỵ úy Bạch Uyển Thần đại nhân các ngươi bảy đầu tạp chủng con lừa ngu ngốc, mới vừa rồi có thể làm cho luôn miệng nói muốn tiêu diệt rụng Hồng gia, Bạch đại nhân nếu là biết, có người muốn tiêu diệt hết nàng đồ đệ gia tộc, các ngươi nói một chút, các ngươi sẽ có cái gì hậu quả

Ngàn năm thị tộc đúng là khó được, nhưng là các ngươi đừng quên, cả Đại Hạ, còn có rất nhiều truyền thừa đạt đến ba ngàn năm thị tộc, giết chết các ngươi, nữa đổi lại một nhóm cũng không phải là việc khó

Đinh Cổ Lâu chờ bảy người xuất thân ngàn năm thị tộc, này bảy đại thế lực phàm là thế tục giới cùng Chủ Thần Vực trao đổi nhiều nhất, đối với Chủ Thần Vực cũng có sở hiểu rõ. Tùng Giang phủ cường đại bọn họ rất rõ ràng, mà Tùng Giang phủ tam đại kỵ úy, chưởng Hình, Chưởng Ấn, Chưởng Khố, đáng sợ nhất đúng là chưởng hình kỵ úy Bạch Uyển Thần

Năm đó Hồng Di Lan bị Nhất Phẩm Hợp Chân thu làm đồ đệ chuyện tình, người biết không ít, nhưng là biết là Bạch Uyển Thần sẽ nhiều, trong chuyện này biết Bạch Uyển Thần chính là Tùng Giang phủ chưởng hình kỵ úy người thì càng thiếu

Đinh Cổ Lâu bảy người đã ra khỏi một thân mồ hôi lạnh, Bạch Uyển Thần hiển hách uy danh, chính là dùng Chủ Thần Vực trong, những thứ kia kiệt ngao bất tuần siêu cấp cường giả máu tươi cùng đỉnh đầu tạo dựng lên. Bọn họ lại muốn diệt Bạch Uyển Thần đồ đệ gia tộc, thật làm cho Bạch Uyển Thần biết rồi, tuyệt đối là đại họa lâm đầu a.

Bảy người lần này, là thật tâm cảm kích Trương Ngọc Thư, trương thiếu gia nói một chút không sai, đây là đang cứu bọn họ, cứu bọn họ toàn cả gia tộc

Bọn họ ở phàm tục thế giới nhìn qua cao cao tại thượng, nhưng là đối với Chủ Thần Vực trong đích người mà nói, chính là một con chó, không thích liễu giết đổi lại một cái chính là. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Đạo tôn (thượng)

Bảy người cuống quít xông về Hồng Vũ, quỳ xuống tới cuống quít dập đầu: Vũ thiếu gia, bọn ta có mắt không tròng, ngu xuẩn như chó, tựa như Trương huynh nói, chúng ta chính là một đám con lừa ngu ngốc, ngài ngàn vạn chớ cùng chúng ta không chấp nhặt, chúng ta cho ngài dập đầu nói xin lỗi liễu…

Hồng Vũ tức cười, hắn biết Bạch tỷ tỷ địa vị rất lớn, lại không nghĩ rằng thì ra là lớn như vậy, khi hắn phía sau, Trang Hàn mím môi cười, lặng lẽ nói: Thiếu chủ, ngươi luôn luôn cảm giác mình hung danh bên ngoài, nhưng là bây giờ nhìn lại, cùng Bạch tỷ tỷ so với, ngươi là lương thiện hạng người a.

Hồng Vũ:…

Hắn rất khó đem một vị kia thực lực cùng dung mạo cũng phá lệ xuất sắc Bạch tỷ tỷ, cùng một vị Đại Ma Vương liên hệ tới, nhưng là hết thảy trước mắt rõ ràng ở hướng hắn nói rõ, hắn Bạch tỷ tỷ là rất dọa người.

Hồng Vũ cười khổ một tiếng, triều Đinh Cổ Lâu bảy người khoát tay chặn lại: đứng lên đi, chuyện này… Coi như hết.

Hồng gia hiện tại khó khăn nặng nề, hắn cũng không muốn nhiều chuyện.

Đinh Cổ Lâu bảy người nghe được Hồng Vũ chính miệng nói ra nói như vậy, treo lấy tâm mới xem như để xuống. Trương Ngọc Thư căm tức một rống: Còn không mau cút đi, ở lại chỗ này làm gì? Tiếp tục phạm ngu xuẩn?

Dạ dạ dạ, chúng ta biến, chúng ta cút… Bảy người chật vật không nhìn đào tẩu, vừa chưởng quỹ nhìn u mê, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?

Hắn hoàn toàn không biết, đang ở trước mắt hắn chạy trối chết bảy người này, đại biểu đáng sợ cỡ nào thế lực.

Trương Ngọc Thư đuổi đi đi Đinh Cổ Lâu bảy người, trơ mặt ra cười tiến tới Hồng Vũ bên cạnh: Ca, người xem ta còn là có chút ít dùng là sao?

Hồng Vũ cũng không biết nên nói như thế nào hắn, người nầy bình thường lỗ mũi hướng lên trời, chỉ nhìn hắn mới vừa rồi đối với Đinh Cổ Lâu bảy người thái độ là có thể nhìn ra, lúc trước hắn cùng Hồng Vũ khoe của, tuyệt đối không phải là đối với Hồng Vũ có ý kiến gì, thuần túy chính là đức hạnh.

Nhưng là hắn hiện tại mười đủ mười một con chó Nhật a, Hồng Vũ trong lòng cũng không khỏi được cảm thán, hắn đối với muội muội là chân ái đến tận xương tủy. Nhưng là Hồng Vũ thủy chung cảm thấy, một người đàn ông là muốn có cốt khí, ngươi có thể vì liễu yêu hy sinh tánh mạng, nhưng là không thể ngay cả cốt khí cũng hy sinh.

Khụ khụ, ca, người xem có thể hay không dẫn ta trở về trông thấy gia gia cùng đại ca?

Hồng Vũ tức giận nói: Bây giờ không phải là lúc.

Trương Ngọc Thư vỗ bộ ngực: Ngài là nói gần đây Bách Lý gia chuyện tình sao? Ngài yên tâm, bao ở trên người của ta liễu, một phàm tục thế giới thế gia, cũng dám đắc tội anh ta, chán sống sao?

Hồng Vũ thản nhiên nhìn hắn một cái: Chuyện của ta chính mình có thể xử lý, ngươi không cho phép nhúng tay

Trương gia xuất thủ giải quyết, thiếu hạ lớn như vậy một cái nhân tình, muội muội sau này thấy hắn cũng khó mà nói năng cự tuyệt, Hồng Vũ tuyệt sẽ không đáp ứng.

Dạ dạ, ca ngươi nói gì chính là gì…

Hồng Vũ ở Xuân Huy Lâu dặm ăn một bữa cơm, ăn vào một nửa thời điểm Tiết thiệu tựu vội vã chạy tới, hắn thở dài, cái gì cũng không nói, cầm rượu tới đây, phụng bồi Hồng Vũ uống một bình.

Sau khi ăn xong, Hồng Vũ đem một vạn không tình nguyện Trương Ngọc Thư đuổi đi đi, sau đó một mình về nhà.

Xế chiều không có chuyện gì, Hồng Vũ một mình ngồi ở trong phòng, khai báo phía ngoài Trang Hàn một tiếng, không nên quấy rầy mình, sau đó đem cửa phòng đóng kỹ, một mình ngồi ở trước bàn.

Nhà mới gia cụ cũng là tạm thời chọn mua, dĩ nhiên so ra kém trước kia Hồng phủ trong cái kia chút ít, lấy trước kia chút ít cũng là dùng ngàn năm cây tử đàn chế tạo, hiện tại những thứ này, chỉ là một loại chua cành gỗ lim.

Hồng Vũ yên lặng hạ tinh thần của mình, từ không gian Thiết giác trong lấy ra mõ cục gạch, rất là dáng vóc tiều tụy bày tại trước mặt. Ở mõ cục gạch phía trước, trên mặt bàn bày đặt một xấp giấy Tuyên Thành, phía trên dùng không tính là tinh tế thư pháp viết một bộ 《 Đạo Đức Kinh 》 .

Hồng Vũ đã thật lâu không có sử dụng mõ cục gạch liễu, hắn lục lọi này đồng mặt ngoài thô ráp thần kỳ bảo vật, trong lòng cảm khái hàng vạn hàng nghìn.

Nếu như không có này đồng cục gạch, mình hiện tại sợ rằng vẫn như cũ là cái kia phế vật nhị thế tổ, phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là. Mà lúc này ở Hồng gia nguy nan lúc, lần nữa đem mõ cục gạch lấy ra, Hồng Vũ ký thác liễu một loại hi vọng, mặc dù nói chính hắn rất rõ ràng loại này hi vọng cũng không tính lớn.

Hắn nhẹ nhàng cầm lấy mộc chùy, xao hưởng liễu mõ cục gạch, tùng tiếng thứ nhất vang lên, giấy Tuyên Thành thượng dâng lên liễu một mảnh quen thuộc kim sắc quang vụ, nói không ra lời xinh đẹp…

Tống Du Nhiên quỳ gối ngoài cửa, đã một ngày một đêm liễu, mặc dù đã tiến vào mùa xuân, nhưng là này đầu mùa xuân thời khắc, như cũ rét lạnh, trên mặt đất thanh gạch lạnh như băng đông cứng, Tống Du Nhiên mặc dù võ đạo tu vi không tầm thường, quỳ như vậy cả ngày, cũng đã cả người cứng ngắc, tay chân lạnh như băng.

Nhưng là trong phòng Tống Mặc Cẩn, cũng không vì thế mà thay đổi.

Tống phu nhân nhanh chóng nước mắt cũng muốn té liễu, đứng ở một bên đi tới đi lui, không ngừng quở trách trượng phu. Tống Mặc Cẩn đối mặt phu nhân càm ràm, có chút không thắng kia phiền, nặng nề đem chén trà trong tay hướng trên bàn một bữa: Nếu như trong nhà chỉ có ta và ngươi, còn gì phải sí? Cùng lắm thì từ quan không làm, về nhà vừa làm ruộng vừa đi học. Nhưng là chuyện có đơn giản như vậy sao? Thân thể của ta làm một tộc trưởng, nữ nhi của ta hiện tại chạy đi Hồng gia, bệ hạ có nghĩ như thế nào? Tống gia có thể vì vậy mà từ thịnh chuyển suy, các ngươi nghĩ tới không

Tống phu nhân bị trượng phu một rống, thanh âm thấp không ít: Thật có nghiêm trọng như thế?

Tống Mặc Cẩn một tiếng thở dài: Nàng cũng là con gái của ta, ngươi cho rằng ta không đau lòng? Bệ hạ hùng tài đại lược, ta phụ tá hắn nhiều năm như vậy, chỉ cần bệ hạ chuyện muốn làm tình, chưa từng có thất bại quá, Hồng gia lần này… Cao thủ hao tổn hầu như không còn, không ra một tháng, Hồng gia nhất định trở thành quá khứ…

Nhưng là Du Nhiên nàng… Tống phu nhân đau lòng vô cùng, Tống Mặc Cẩn chẳng qua là bất đắc dĩ lắc đầu.

Cổ Thiết Lôi cùng Cổ Thiết Hùng ngồi đối diện, trên bàn bày biện một bộ trà cụ, đang bốc hơi nóng, hương trà lượn lờ, hai huynh đệ người nhưng không có một chút thưởng thức trà tâm

Cổ Thiết Lôi cắn răng một cái: Không cần do dự, quyết định đi, cùng Hồng gia vạch rõ giới hạn, lúc trước hợp tác toàn bộ dừng lại.

Cổ Thiết Hùng gật đầu, hắn không có cảm thấy cái gì áy náy, đây chính là chính trị, không trộn lẫn cá nhân cảm tình.

Cổ Thiết Lôi suy nghĩ một chút, lại nói: Nếu muốn, vậy thì làm tuyệt ngươi lập tức đi, đem cùng Hồng gia cùng làm những thứ kia làm ăn trong, Hồng gia người toàn bộ đuổi đi ra, lúc trước không có kết toán ngân lượng, toàn bộ giữ lại, một tiền đồng cũng không nếu cho Hồng gia

Hơn nữa chuyện này muốn gióng trống khua chiêng, để cho Vũ Đô tất cả đều biết, chỉ có như vậy mới có thể làm cho bệ hạ hiểu chúng ta cùng Hồng gia cắt quyết tâm

Cổ Thiết Hùng gật đầu, đưa tay nâng chung trà lên đang muốn uống, lại bị Cổ Thiết Lôi vỗ bàn thúc giục: Còn uống gì? Nhanh lên một chút đi a, Hồng gia lần này cao thủ toàn bộ chôn vùi đi vào, bệ hạ rất nhanh sẽ động thủ, nữa đã muộn có thể bị không còn kịp rồi

Cổ Thiết Hùng vội vàng đứng dậy tới : Ta đây phải.

Đông Phương gia, Đông Phương Chí đàng hoàng sống ở của mình trong viện, hắn có đôi khi có bất đắc dĩ ra bên ngoài liếc mắt nhìn, Hồng gia đối với Đông Phương gia trợ giúp thật lớn, nhưng là hắn nhưng bây giờ không thể đi thăm Hồng Vũ, một khi hắn ra hiện tại Hồng phủ ngoài cửa, không dùng được bao lâu làm Hồng gia tai hoạ ngập đầu đến, Đông Phương gia cũng muốn đi theo chôn cùng.

Thậm chí, Đông Phương Chí còn rất rõ ràng biết, đang ở Đông Phương gia trong mật thất, trong nhà trưởng bối đang thương lượng, dùng một loại gì chính là hình thức phương pháp, cùng Hồng gia vạch rõ giới hạn.

Đông Phương Chí thở dài một hơi, hắn không cách nào ngăn cản, chỉ có thể kỳ vọng gia tộc kế hoạch, không nên tùy mình tới thi hành.

Hà Thường đang hành lang gấp khúc hạ đùa mình nuôi cái kia chỉ thêu mắt điểu.

Hắn mấy ngày qua nhìn như án binh bất động, trên thực tế ở Bách Lý Thịnh Thế âm thầm an bài thời điểm, hắn là thôi ba trợ lan, mở rộng ra dễ dàng chi môn

Hồng gia, Hồng Thắng Nhật, Hồng Vũ bị chết càng nhanh càng tốt chẳng những nhi tử đại thù được báo, hơn nữa Hồng gia để trống này một khối khổng lồ quyền lực, tất cả mọi người có thể chia cắt một chút sao.

Mỗi lần nghĩ tới những thứ này, Hà Thường khó được vui vẻ.

Tùng tùng tùng…

Trống vắng xa xưa thanh âm quanh quẩn ở bên trong phòng, từ một ít cuốn Đạo Đức Kinh thượng, bay ra tới vô số kim sắc quang vụ, có ở một loại không kém chút nào Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn mênh mông khí thế nổi lên ngưng tụ, kim sắc quang vụ ngưng tụ ra một phảng phất hàng tỉ dặm ở ngoài thâm thúy thật to thế giới, tại cái đó trong thế giới, một pho tượng tia sáng bao phủ cả vũ trụ đạo tôn chậm rãi thành hình… Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Long thái hỏa (thượng)

Kia một tôn đạo tôn, cùng Hồng Vũ thượng cả đời mơ hồ trong ấn tượng, Thái Thượng Lão Quân vô cùng tương tự, chỉ bất quá, Kim Quang bao phủ, vắt ngang vũ trụ, uy thế năng lực vượt qua xa thượng cả đời những thứ kia điện ảnh và truyền hình tác phẩm trong hình tượng có thể so sánh.

Mà kia Lão Quân đạo tôn xa cuối chân trời tựa hồ có gần ngay trước mắt, Hồng Vũ rung động ngoài, vẻ mặt một hoảng hốt, cũng cảm giác được Kim Quang đập vào mặt, Lão Quân đạo tôn chỗ ở cái kia cái thế giới, cùng mình cái thế giới này trọng điệp.

Ầm tiếng sấm không ngừng, ở Hồng Vũ trong tai liên tiếp vang lên liễu chín mươi chín lần, mà Hậu Kim quang thêm thể, trong nháy mắt đó, Hồng Vũ phảng phất thấy được vũ trụ sinh diệt, tinh thần diễn biến, chỉ là một cắt nhanh chóng làm cho không người nào có thể phản ứng, gào thét một tiếng mà qua, Hồng Vũ mạnh mẽ ngẩn ra, hết thảy trước mắt tựu tất cả đều biến mất.

Mà hắn tinh tế điều tra, kia một tôn Kim Quang vạn trượng Lão Quân đạo tôn, đã lù lù bất động ngồi yên cho hắn đan điền trong huyệt, cùng Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn sở bất đồng chính là, Lão Quân đạo tôn tựa hồ cùng mình dây dưa càng sâu một chút, mà không giống như Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn như vậy, chỉ là lấy một loại nhân quả nguyên nhân mơ hồ tương liên.

Hồng Vũ bây giờ còn không làm - rõ được, như vậy một tôn không thể thua kém với Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn Lão Quân đạo tôn đến tột cùng có chỗ lợi gì, nhưng là hắn theo sát nghĩ tới một việc, cho nên vội vàng đứng dậy, mở cửa phòng.

Quả nhiên, phía ngoài trong viện đã đứng đầy người.

Hồng Thắng Nhật cùng Hồng Liệt trong mắt đều có chút hưng phấn, phía sau mười tám võ cơ đám người cũng là hết sức nóng bỏng, Hồng Thắng Nhật một tay lấy hồng Lâm cầm

lên, ông Tôn hai người không khỏi phân trần xông vào Hồng Vũ gian phòng, sau đó vung tay lên, một lần nữa đóng kỹ cửa lại.

Hồng Thắng Nhật ẩn hàm mong đợi hỏi: Một vị kia đại nhân lại tới nữa ?

Hồng Vũ nhìn gia gia, dùng sức trừng mắt nhìn.

Hồng Thắng Nhật buồn bực: Tại sao?

Hồng Vũ lại một lần dùng sức trừng mắt nhìn, sau đó vẫy vẫy đầu: Không có chuyện gì, ngài nói gì?

Vị kia đại nhân lại tới nữa ? Hồng Thắng Nhật hỏi lần nữa.

Lão Quân đạo tôn không thể thua kém với Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn, vậy thì ý nghĩa Hồng Vũ lần này lộ vẻ hóa ra Lão Quân đạo tôn, cũng giống nhau sẽ có một cổ không kém gì Nhất Phẩm Hợp Chân khí thế phóng lên cao.

Cả Vũ Đô cũng sẽ cảm giác được

Hồng Vũ do dự một chút, quyết định hay là giấu diếm hạ chân tướng. Để cho gia gia cùng đại ca cho là thật sự có một vị Nhất Phẩm Hợp Chân thủ hộ Hồng gia, đối với bọn họ mà nói, ít nhất có thể giảm bớt trên tinh thần áp lực.

Hắn mỉm cười gật đầu nói: Một vị kia đại nhân đúng là lại tới nữa, bất quá hắn đã rời đi, hắn chẳng qua là hiển lộ một chút khí thế, mới có thể đủ để cho Vũ Đô Trình trung, những thứ kia xuẩn xuẩn dục động người hết hy vọng.

Hồng Liệt trong mắt rõ ràng dễ dàng không ít, mấy ngày qua, bởi vì thời khắc lo lắng tai hoạ ngập đầu đến, tinh thần của hắn áp lực đúng là quá lớn.

Hồng Thắng Nhật cũng thở phào nhẹ nhõm, gật đầu, trong lòng không biết tính toán cái gì, cũng không có nhiều lời.

Hồng Vũ sở dĩ lúc này trừu không đem 《 Đạo Đức Kinh 》 gõ ra khỏi, chính là phán đoán 《 Đạo Đức Kinh 》 trong, nếu như có thể xuất hiện võ đạo Pháp Tướng, có nên không so sánh với Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn sai.

Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn lúc ấy có thể lộ vẻ hóa ra một đạo Nhất Phẩm Hợp Chân khí thế, như vậy lần này cũng có thể nhưng

Quả nhiên đúng như hắn sở phán đoán.

Nói vậy lúc này Vũ Tông hoàng đế cùng Bách Lý Thịnh Thế hẳn là một lần nữa an bài một chút kế hoạch của bọn họ sao?

Chẳng qua là Vũ Tông hoàng đế cùng Bách Lý Thịnh Thế, cũng là bất khuất người, chỉ có một đạo Nhất Phẩm Hợp Chân khí thế, sợ rằng chỉ có thể vì Hồng gia tranh thủ một ít thời gian, mà không có thể chân chánh để cho bọn họ buông tha cho tiêu diệt Hồng gia kế hoạch.

Bất quá đối với Hồng Vũ mà nói, thời gian vĩnh viễn là đứng ở Hồng gia vừa, chỉ cần cho hắn thời gian, không riêng mình, đại ca, tiểu muội đều có thể nhanh chóng lớn lên

Chỉ cần Hồng gia thật xuất hiện một vị Nhất Phẩm Hợp Chân, vô luận là Bách Lý Thịnh Thế hay là Vũ Tông hoàng đế, cũng sẽ phá lệ kiêng kỵ.

Bách Lý Thịnh Thế vung tay lên, để cho đã chuẩn bị xong bốn gã Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh lui ra.

Bốn người này, chỉ thiếu chút nữa là có thể bước vào Nhị Phẩm Khai Thần, chính là lần này Bách Lý Thịnh Thế triệu tập mà đến người mạnh nhất, sẽ đảm nhiệm tiêu diệt Hồng gia chủ lực.

Nhưng là đang ở mới vừa rồi, hắn đang chuẩn bị đem đã chế định tốt kế hoạch nói cho bốn người, một ít cổ ngất trời khí thế bộc phát. Cổ khí thế này có chút xa lạ vừa rất quen thuộc, bởi vì Bách Lý Thịnh Thế tuyệt sẽ không quên mất lần trước Hồng gia là làm sao thoát hiểm

Nhất Phẩm Hợp Chân lại là Nhất Phẩm Hợp Chân mỗi khi Hồng gia sắp tiêu diệt, tại sao hắn luôn là sẽ xuất hiện?

Bách Lý Thịnh Thế trong lòng nổi giận, rồi lại phải ngăn chận của mình lửa giận, bắt buộc mình tĩnh táo địa đi phân tích, đây là vài chục năm nay đã thành thói quen.

Hắn tự định giá chỉ chốc lát, trong lòng đã có quyết định, hướng ra ngoài hoán một tiếng: chuẩn bị ngựa, bổn tọa muốn vào cung gặp vua.

Dạ Sát Bảo Mã rất nhanh chuẩn bị xong, lông quang bóng loáng, chiếu cố hết sức xuất sắc. Bách Lý Thịnh Thế tung mình bay lên lưng ngựa, mau chóng đuổi theo.

Vũ Tông hoàng đế đã tại bên trong ngự thư phòng chờ hắn, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Hoàng đế lại một lần nữa cảm giác được mình bị uy hiếp, ở Bách Lý Thịnh Thế đến lúc trước, hắn vẫn đè nén, thấy Bách Lý Thịnh Thế cái này thần tử kiêm bạn tốt, Vũ Tông hoàng đế lửa giận không thể ngăn chặn bộc phát, hắn một tay lấy trước mặt Long án lật đổ, bên trong ngự thư phòng ầm ầm vang lớn. Hoàng đế bạo khiêu dựng lên: Hồng Thắng Nhật sao dám như thế trẫm là thiên tử, vua của một nước, nhất ngôn cửu đỉnh hắn thân là thần tử, không tư trung quân báo quốc, ngược lại nhiều lần ỷ mình võ lực cường đại, uy hiếp cho trẫm, việc này mà nhịn được thì không gì không thể nhịn

Bách Lý Thịnh Thế ầm ầm ngã quỵ: Thần vô năng bệ hạ bớt giận…

Vũ Tông hoàng đế bộc phát vừa thông suốt, chửi ầm lên, trong lồng ngực lửa giận cũng phát tiết không ít, thấy Bách Lý Thịnh Thế sợ hãi bộ dạng, đi xuống đi đưa giúp, ôm bờ vai của hắn, cùng hắn sóng vai mà đứng: Thịnh Thế, ta và ngươi huynh đệ năm đó từng dưới tóc chí nguyện to lớn, muốn cho ‘Trong thiên hạ mạc phi vương thổ, tỷ số thổ tân mạc phi vương thần, những lời này không còn là một câu nói suông bất kể là Chủ Thần Vực, hay là Nhất Phẩm Hợp Chân, cũng muốn thần phục với quân quyền dưới. Vô thượng hoàng quyền, mới là này một mảnh bầu trời địa trong lúc, duy nhất thanh âm, cao nhất quy tắc

Bách Lý Thịnh Thế cả người run lên, đó là năm đó Mai Thuấn vẫn chỉ là một vị bình thường hoàng tử thời điểm, hai người xông xáo giang hồ thời kỳ đã nói lời nói, giữa hai người một ít phân huynh đệ giao tình, cũng là khi đó tích lũy xuống tới.

Kể từ khi Mai Thuấn lên ngôi, Bách Lý Thịnh Thế chưa bao giờ dám nữa nói những chuyện này, lại không nghĩ rằng, nay Thiên Mai Thuấn mình nói lên. Hắn nhìn về phía hoàng đế: Bệ hạ…

Vũ Tông hoàng đế trong mắt bao hàm đối với năm tháng tang thương cảm khái: Thịnh Thế, ngươi cho rằng ta cũng đã? Không, ta cái gì cũng nhớ được ta và ngươi là quân thần, nhưng trong xương, ta và ngươi vẫn như cũ là huynh đệ hiện tại, chúng ta còn muốn như năm đó như vậy, hai người song kỵ, sóng vai dong ruỗi bất kể có bao nhiêu khó khăn hiểm trở bao nhiêu khó khăn, chỉ cần ta và ngươi huynh đệ liên thủ, cũng có thể vượt qua

Bách Lý Thịnh Thế nhiệt huyết sôi trào, cầm thật chặc hoàng đế đích tay: Bệ hạ

Vũ Tông hoàng đế gật đầu: Chúng ta thương lượng một chút, kế tiếp rốt cuộc phải nên làm như thế nào.

Bách Lý Thịnh Thế trước khi đến, đã sớm đả hảo liễu nghĩ sẵn trong đầu, lúc này chậm rãi mà nói: Bệ hạ, lấy vi thần ý kiến, một vị kia Nhất Phẩm Hợp Chân đại nhân, thủy chung không lộ diện, chỉ sợ là có cái gì cố kỵ, nói cách khác, rất có thể hắn không cách nào trực tiếp nhúng tay chúng ta cùng Hồng gia tranh đấu. Cho nên hắn liên tục hai lần, cũng chỉ là uy hiếp.

Hoàng đế rất nhận đồng gật đầu: Ngươi nói.

Cho nên vi thần cảm thấy, chúng ta âm thầm như cũ chuẩn bị sẵn sàng, chỉ cần phát hiện có lợi thời cơ, tựu lập tức xuất thủ không cần do dự. Một khi Hồng gia diệt vong, ván đã đóng thuyền, Hồng gia sau lưng kia mấy vị Nhất Phẩm Hợp Chân lại có thể thế nào? Bạch Uyển Thần đúng là đáng sợ, nhưng là Hồng gia đã diệt vong, chẳng lẽ nàng còn có thể làm một người đã không tồn tại Hồng gia, cùng bệ hạ làm khó? Bệ hạ chính là thiên tử, truyền thừa long khí, chừng long mạch, coi như là Chủ Thần Vực người, cũng hết sức kiêng kỵ.

Hắn hơi một bữa, vừa tiếp theo phân tích nói: Một… khác phương diện, coi như là có Nhất Phẩm Hợp Chân ủng hộ,

nhưng là lần này, Hồng gia cao thủ hao tổn hầu như không còn, thực lực lớn đại bị hao tổn không thể đền bù, cho dù là chúng ta tạm thời ẩn nhẫn, không có thực lực ủng hộ, Hồng gia bị thua là sớm muộn gì chuyện tình.

Hồng Thắng Nhật cùng vi thần đánh một trận xong, bệ hạ mấy ngày qua cũng nhìn thấy, hắn miễn cưỡng duy trì ở Nhị Phẩm Khai Thần cảnh giới, tùy thời có thể rơi xuống, đã không đáng để lo, hiện tại chỉ cần chúng ta bóp chết liễu Hồng Liệt cùng Hồng Vũ, cho dù là chúng ta sau này không bao giờ… nữa làm cái gì, Hồng gia cũng sớm muộn gì có hoàn toàn tiêu vong

Vũ Tông hoàng đế gật đầu lia lịa: Nói không sai ta năm đó, quả nhiên không có nhìn lầm người, ha ha ha

Bách Lý Thịnh Thế cũng cười, đối mặt Hồng gia sau lưng cái kia một vị Nhất Phẩm Hợp Chân, nhìn qua tựa hồ là khó giải vấn đề khó khăn, nhưng là trên thực tế cẩn thận phân tích, thì ra là hết đường rất nhiều.

Hồng gia, sớm muộn gì chạy không khỏi diệt vong kết quả

Mai Thiên Sách ở trong phủ thoải mái nhàn nhã chăm sóc mình loại một buội mai vàng, cảm giác được một ít cổ Nhất Phẩm Hợp Chân khí thế sau, khẽ mỉm cười, tiếp tục làm việc chuyện của mình.

Đứng ở phía sau hắn Mai Ảnh một tiếng cảm thán: Nghĩa phụ, thật đúng là để cho ngài cho đoán trúng.

Mai Thiên Sách lược lược có chút đắc ý, nhưng không có nói thêm cái gì.

Cổ Thiết Hùng đầu đầy mồ hôi, chật vật không chịu nổi xông ào vào gian phòng của đại ca, trong giọng nói mang theo không che dấu được bối rối: Đại ca, làm sao bây giờ, làm sao bây giờ cho phải a…

Cổ Thiết Lôi mặt âm trầm: Lần trước chuyện tình ngươi đã làm?

Dĩ nhiên làm, tất cả cùng Hồng gia liên thủ làm ăn, ta tất cả đều rất mạnh cứng rắn đem Hồng gia cho chạy đi ra ngoài, đó

là hoàn toàn đem Hồng gia đắc tội ngoan liễu, nhưng là hiện tại, Nhất Phẩm Hợp Chân a vị kia Nhất Phẩm Hợp Chân vừa xuất hiện, chúng ta lúc trước cũng là quá sơ sót, tại sao có thể đã, Hồng gia sau lưng, còn đứng một vị Nhất Phẩm Hợp Chân nếu là một vị kia dưới cơn nóng giận xuất thủ, chúng ta, chúng ta Cổ gia có thể bị xòng đời ai

Cổ Thiết Lôi sắc mặt so sánh với đệ đệ không khá hơn bao nhiêu, chuyện này trong, bọn họ sắm vai liễu vô cùng ám muội nhân vật, vốn cho là đây là một lựa chọn sáng suốt, không nghĩ tới nhìn qua không hề có lực hoàn thủ, hẳn phải chết không thể nghi ngờ Hồng gia, bỗng nhiên phiên thân khi hắn cửa xem ra, một vị Nhất Phẩm Hợp Chân, đủ để cho bất luận kẻ nào thay đổi thái độ, bao gồm Vũ Tông hoàng đế.

Dù sao, Nhất Phẩm Hợp Chân, chính là vượt xa Liễu Phàm thế tục giới đáng sợ lực lượng.

Đừng có gấp, để cho ta thử nghĩ xem… Cổ Thiết Lôi nghĩ nửa ngày, cuối cùng chỉ có thể hung hăng cắn răng một cái: Đem tất cả liên làm sản nghiệp, tất cả đều đưa cho Hồng gia, những thứ kia ra mặt đem Hồng gia đuổi đi ra người, ngươi từng bước từng bước tìm bọn hắn, đem lợi hại nói rõ ràng, để cho bọn họ mình đi Hồng gia cửa quỳ xuống đất nói xin lỗi, theo chân bọn họ nói rõ ràng, gia tộc sau này có bồi bổ lại bọn họ.

Khác ngươi cũng tự mình đi một chuyến, nhất định phải cùng Hồng gia đạt thành lượng giải.

Cổ Thiết Hùng nghe đại ca lời nói, gật đầu: Tốt, ta đây phải đi. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Long Thải Hỏa (hạ)

Đông Phương thị trong, Đông Phương Chí âm thầm thở phào nhẹ nhỏm.

Đông Phương gia bỏ đá xuống giếng kế hoạch còn chưa kịp thi hành, cho nên bọn họ tình cảnh bây giờ còn không coi là bị động. Đông Phương Chí may mắn với mình sẽ không trở thành ân tương cừu báo tiểu nhân, nhưng là trong lòng lo lắng nhưng một chút cũng không có giảm bớt, bởi vì hắn biết lần này chẳng qua là Đông Phương gia vận khí tương đối khá thôi, sau này, thật có thể khó mà nói liễu a…

Tống Mặc Cẩn nhíu mày, lần này biến số nữa tăng, đối với Đại Hạ mà nói, thật ra thì không phải là tốt tin tức.

Hắn nhìn thoáng qua ngoài cửa, nữ nhi chính ở chỗ này quỳ, đối với nàng mà nói, cũng là tốt tin tức.

Tống Mặc Cẩn ngầm thở dài, suy nghĩ một chút, vẫn kiên trì gặp mình, hắn như cũ nhìn không tốt Hồng gia, vị kia Nhất Phẩm Hợp Chân nếu như có thể xuất thủ, kia còn có thể cho Bách Lý Thịnh Thế sống đến hiện tại? Hiển nhiên cũng có nan ngôn chi ẩn.

Mà Hồng gia thực lực bây giờ suy yếu đến nơi này trồng trọt bước, lấy cái gì đi chỉa vào bệ hạ cùng Bách Lý Thịnh Thế thế công?

Thần tử cùng quân chủ tranh đấu, mấy người có thể có kết quả tốt?

Hà Thường sắc mặt âm trầm vô cùng, kiếm cớ đã ngay cả đánh ba tên hạ nhân.

Hồng gia thật là chúc con gián a, rõ ràng đã muốn xong đời liễu, rồi lại để cho bọn họ kéo dài hơi tàn một chút. Hà Thường gần đây vẫn thật giống như tại triều bố mẹ ẩn thân giống nhau, nhưng là trên thực tế, hắn là dùng loại này tư thái, vì hoàng đế cùng Bách Lý Thịnh Thế thu thập Hồng gia nhường đường, Hành hết thảy dễ dàng.

Hà Thường có một chút cùng Tống Mặc Cẩn biết giống nhau, đó chính là Vũ Tông hoàng đế muốn việc làm, còn chưa từng có thất bại quá. Nếu như hắn và Vũ Tông hoàng đế chính là ngang nhau quan hệ, hắn cũng là có lòng tin cùng Mai Thuấn nhất quyết sống mái. Nhưng là Mai Thuấn chính là thiên tử, Tiên Thiên chiếm cứ lấy ưu thế, làm sao không cho là mình phải hoàng đế bệ hạ đối thủ.

Ngay cả hắn cũng không phải là hoàng đế đối thủ, Hồng Thắng Nhật một ít gia đình vũ phu, còn muốn cùng bệ hạ đấu? Đây không phải là muốn chết sao?

Khác nhau chỉ ở cho, bị chết là sớm là muộn.

Hà Thường ước gì Hồng gia người lập tức, lập tức toàn bộ đi tìm chết, nhưng là này một đạo Nhất Phẩm Hợp Chân khí thế, sẽ đem tử kỳ của bọn hắn lần nữa kéo dài sau, để cho hắn rất là không vui.

Hắn nhi tử từ bên trong đi ra, thản nhiên nói: Phụ thân, đây thật ra là một chuyện tốt. Bệ hạ cùng Bách Lý Thịnh Thế cũng là thương xúc hành động, cho dù là lấy Bách Lý Thịnh Thế khả năng, cũng khó mà chiếu cố chu toàn. Trì hoãn hơn mấy tháng, có thể càng thêm thong dong an bài, Hồng gia lần này, chạy trời không khỏi nắng.

Hà Thường tán dương nhìn nhi tử, thật là càng xem càng hài lòng, hắn hiện tại một lần nữa thành lập nổi lên lòng tin, coi như là Hồng Vũ càng lợi hại gấp mười lần, cũng không phải là mình nhi tử đối thủ.

Người một nhà ngồi vây quanh ở cái bàn bên cạnh ăn cơm, tự nhiên là Tiếu Nghiên liệu lý. Một loại lúc ăn cơm, là cả Hồng gia không có…nhất thân tình cảm thời điểm, bởi vì mỗi người bao gồm Hồng lão gia tử ở bên trong, cũng là dùng đoạt.

Trong chuyện này, Hồng Vũ chính là người nổi bật, hắn có các loại thủ đoạn vô sỉ hấp dẫn những người khác lực chú ý, sau đó nhân cơ hội cướp đoạt thức ăn.

Bất quá hôm nay, Hồng Vũ có chút kỳ quái, nhìn chằm chằm vào gia gia nhìn, có mấy lần rõ ràng muốn đưa ánh mắt

dịch chuyển khỏi, cũng không một lát vừa chủ động nhìn về phía liễu gia gia. Ngay cả ăn cơm cũng làm trễ nãi.

Hồng Thắng Nhật mới bất kể nhiều như vậy, ngươi không ăn vừa lúc, lão gia tử gió cuốn mây tan, đem thức ăn trên bàn quét sạch một lần, cơm nước no nê, hài lòng đánh nấc.

Chờ lão gia tử đứng dậy đi, Hồng Vũ mới kịp phản ứng, mình mới ăn nửa bụng, nhưng là trên bàn đã không có đồ liễu

Hắn ảo não vô cùng, lại cũng chỉ là chốc lát, tựu lại lâm vào liễu một trận trong trầm tư. Sau đó ở đại ca đại tẩu ánh mắt kinh ngạc, cúi đầu tất cả đăm chiêu tiêu sái liễu.

Lão Nhị hôm nay là tại sao? Hắn lại không cùng chúng ta đoạt cật, hơn nữa còn không nhìn thấy Tiếu Nghiên khác có chuẩn bị một phần… Lôi Viện Viện có chút buồn bực, Hồng Liệt sẽ phải không có tim không có phổi rất nhiều, chiếc đũa như bay: Ngươi quản nhiều như vậy làm gì? Hắn không ăn không phải là vừa lúc, chúng ta còn chưa đủ đâu.

Cũng đúng. Không phải là người một nhà không vào một nhà cửa, Lôi Viện Viện nhanh chóng dứt bỏ rồi phiền não vô vị, chuyên tâm cho thức ăn ngon chứng đạo

Hồng Vũ lộ vẻ hóa ra Lão Quân đạo tôn sau, đầu tiên nhìn thấy gia gia thời điểm, đã cảm thấy có điểm gì là lạ liễu. Bởi vì khi hắn nhìn gia gia thời điểm, trong ánh mắt tựu thấy một mảnh dài hẹp xích hồng sắc tuyến điều ở gia gia trên người chảy xuôi, cái loại nầy màu đỏ, làm cho người ta một loại vô cùng không thoải mái bệnh hoạn cảm giác.

Mới vừa rồi lúc ăn cơm, cảm giác như vậy phá lệ mãnh liệt. Gia gia mặc dù sinh long hoạt hổ, nhưng là ở Hồng Vũ trong mắt, cái loại nầy khi hắn toàn thân cao thấp chảy xuôi màu đỏ tuyến điều càng thêm mãnh liệt liễu, bây giờ nhìn đi tới, giống như là núi lửa nham tương, khi hắn trong cơ thể thiêu đốt cháy của hắn kinh mạch

Mà đang ở cảm giác như vậy không ngừng gia đồng thời, Hồng Vũ trong đan điền, Lão Quân đạo tôn trên, bay lên vô số tự phù, theo kinh mạch của hắn, hội tụ thành liễu một đạo tự phù nước lũ, xông ào vào trong đầu của hắn.

Hồng Vũ cơm còn không có ăn xong, trong đầu tựu hiện ra liên tiếp tin tức, cái gì ngũ suy bế mạch, cái gì ngũ thải tiên mao, cái gì thập lạo cửu luyện, cái gì tam điệp hợp linh…

Khiến cho hắn đầu óc choáng váng, chờ hắn mơ mơ màng màng từ phòng ăn đi ra ngoài, một con trở lại trong phòng của mình, một đầu ngã xuống giường thở to ngủ.

Trong lúc ngủ mơ, như cũ có các loại tự phù từ Lão Quân đạo tôn trong bay múa đi ra ngoài, chậm rãi câu thông của hắn cùng Lão Quân đạo tôn.

Hồng Vũ làm một giấc mộng, mộng mơ thấy mình thành một tiểu dược đồng, ở một gã hòa ái dễ gần lão giả chỉ điểm, mỗi ngày mỗi đêm cũng ngồi ở một con khổng lồ Đồng Lô phía trước phiến hỏa.

Kia Đồng Lô thật sự là quá mức Huyền Diệu, dung nạp liễu này vũ trụ trong tinh hà, cơ hồ tất cả ngọn lửa, hơn nữa trong đó có khác động thiên, hắn tận mắt nhìn thấy lão giả kia tiện tay khai ra một mảnh tinh thần đầu nhập vào Đồng Lô trong

Hắn cũng không biết qua bao nhiêu năm, luyện bao nhiêu linh đan, cho đến có một ngày, có người đem một con Hầu Tử dùng rất nhiều xiềng xích buộc chặc mà đến, lão giả kia tựa hồ biết rồi bí mật gì, một con cười mà không nói, đợi đến những thứ kia thần tướng hành lễ khẩn cầu, hắn cũng chỉ là nhàn nhạt vung tay lên, sẽ làm cho những thứ kia thần tướng đem Hầu Tử ném vào Đồng Lô trong.

Hắn ở một bên nhìn, rõ ràng nhìn thấy lão giả cùng Hầu Tử liếc mắt nhìn nhau, lão giả trong tươi cười, có thâm ý khác.

Đang ở hắn buồn bực thời điểm, biến cố xảy ra, Hầu Tử cũng không giống như trước giống nhau bị luyện thành linh đan, mà là phá vỡ Đồng Lô vọt ra. Nhưng là kia Hầu Tử đích thủ đoạn, lấy hắn những năm này vì lão giả thủ lò ánh mắt đến xem, xa xa không bằng lão giả. Nhưng là lão giả lúc này lại không chịu nổi một kích, dễ dàng bị Hầu Tử đánh bại, rồi sau đó kia Hầu Tử một mạch liều chết đi ra ngoài, nhớ quá muốn đập nát toàn bộ thế giới.

Hắn lúc ấy cũng bị Hầu Tử một thanh đẩy ra ở một bên, chờ Hầu Tử xông ra thời điểm, mới nhìn rõ lão giả khoanh chân ngồi dưới đất, tựa hồ căn bản không có động đậy, kia Hầu Tử mới vừa rồi đánh tới chính là người nào? Vốn là đã bị đánh nát đan phòng, lò luyện đan hoàn hảo như lúc ban đầu.

Lão giả bí hiểm hướng hắn khẽ mỉm cười, Hồng Vũ chợt hiểu ra tỉnh lại.

Hắn thoáng cái từ trên giường ngồi dậy, cảm giác mình trong đầu tựa hồ nhiều hơn một những thứ gì, nhưng lại không biết đến tột cùng là cái gì, hắn dùng Linh Giác nội thị, trong đan điền, kia một tôn Lão Quân đạo tôn đã lù lù bất động, uy áp tứ phương. Ở đây một mảnh hư vô trong thế giới, men theo một loại truyền từ cách xa mãi mãi quy luật vận chuyển.

Hồng Vũ một trận buồn bực, lại nghĩ tới lúc trước cái kia loại cảm giác, trong đầu không giải thích được nhô ra một phương thuốc: Ngũ thải tiên mao bảy chỉ, Ngọc yên tê tám lượng, Ngũ linh chi ba lượng, trăm tuổi rễ sắn hai cân… Lấy Long Thải Hỏa thủ pháp, luyện chế Thất Điệp Lãng Diệu Đan một bộ, phân lần ăn vào.

Kỳ diệu chính là, cái gì Long Thải Hỏa thủ pháp, cái gì Thất Điệp Lãng Diệu Đan, Hồng Vũ tất cả đều hiểu

Mà xem ra phương thuốc trong dược liệu, ở trên thế giới này cũng có.

Hồng Vũ trong lòng kích động lên, hắn đứng dậy tới thật nhanh vọt tới bàn đọc sách bên, đem phương thuốc dân gian tịch thu xuống, xông ra cửa đi hô to: Hồng Khê, Hồng Khê, nhanh lên một chút cho thiếu gia ta lăn ra đây

Hồng Khê sợ hết hồn, liền lăn một vòng vọt ra: Thiếu gia, ngài có chuyện gì?

Hồng Vũ một tay lấy đơn thuốc dân gian kín đáo đưa cho hắn: Chiếu vào đi mua, cho dù là đem cả Vũ Đô thành lật đáy hướng lên trời, cũng muốn cho ta gọp đủ ba phân

Hồng Khê vội vàng gật đầu: Tiểu nhân liền đi.

Trang Hàn đám người cũng đi theo đi ra ngoài: Thiếu chủ, tại sao?

Hồng Vũ khoát khoát tay, trong lòng thật nhanh chuyển động: Không có chuyện gì, để cho ta một người yên lặng một chút. Hắn trở lại gian phòng, thình thịch một tiếng đóng cửa lại.

Đây cũng là Lão Quân đạo tôn cho ra phương thuốc dân gian, hẳn là không chỉ là đem gia gia hiện tại thương thế trị lành sao? Lấy đạo tôn trình độ, nhất định là ngay cả vết thương cũ cũng cùng nhau trị lành, bổ đủ bổn nguyên, nói như vậy, gia gia còn có cơ hội đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân

Hồng Thắng Nhật năm đó là làm sao bị thương, Hồng Vũ cũng nghe nói, cái loại nầy thương thế đúng là rất khó phục hồi như cũ, nhưng là hiện tại có cái này phương thuốc dân gian, Hồng Vũ trong lòng nhất thời đầy cõi lòng mong đợi.

Như vậy đợi chờ thời khắc là nhất dài dòng, Hồng Vũ thật ra thì rất rõ ràng xem ra phương thuốc dân gian thượng mỗi một vị dược tài cũng vô cùng hiếm thấy, nhưng là hắn như cũ không được oán giận Hồng Khê, làm sao còn chưa có trở lại?

Cùng lúc đó, trong tay của hắn không được thưởng thức này một con lò, vốn là cho là mình không dùng được, tương lai làm phần thưởng cho Tôn Bán Sơn, không nghĩ tới lại vừa lúc phái thượng công dụng.

Bốn canh giờ sau, luy đầy người mồ hôi Hồng Khê, đeo một con miệng túi vọt trở lại: Thiếu gia thiếu gia, rốt cục gọp đủ liễu, ta nhưng là cái gì thủ đoạn đều đem ra hết, ngài đừng trách ta…

Hồng Vũ vung tay lên: Không trách một cái công lớn

Hồng Khê thở phào nhẹ nhỏm, đang muốn cùng thiếu gia nói cái gì nữa, Hồng Vũ đã một tay lấy hắn đẩy đi ra, thình thịch một tiếng khép cửa phòng lại: Bất luận kẻ nào không cho phép quấy rầy ta

Long Thải Hỏa chính là một loại luyện đan thủ đoạn, dựa theo Lão Quân đạo tôn truyền thụ cho trí nhớ của hắn đến

xem, Long Thải Hỏa chẳng qua là thấp nhất cấp bậc một loại luyện đan thủ đoạn

Nhưng là lấy Lão Quân đạo tôn tiêu chuẩn đến xem thấp nhất cấp bậc, dõi mắt cả Thanh Nguyên đại lục, cũng khó có đan sư có thể ngắm kia bóng lưng

Mà Thất Điệp Lãng chính là bảy miếng linh đan một bộ, mỗi một mai linh đan phục dụng thời gian cũng muốn nắm chặc vô cùng thỏa đáng, mới có thể lớn nhất hạn độ phát huy ra linh đan dược hiệu. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Chữa thương linh đan (thượng)

Hồng Thắng Nhật thương thế, nếu như lấy Lão Quân đạo tôn ánh mắt đến xem, không đáng kể chút nào. Hắn nếu là tới luyện đan, tiện tay một quả đan dược là có thể giải quyết, thậm chí sẽ làm Hồng Thắng Nhật trực tiếp đột phá Nhất Phẩm Hợp Chân.

Nhưng là Hồng Vũ hiện tại tự thân điều kiện có hạn, tu vi không được, lò luyện đan không được, ngọn lửa không được, dược liệu không được, ở hiện hữu dưới điều kiện, Long Thải Hỏa, Thất Điệp Lãng, chính là lựa chọn tốt nhất.

Hồng Vũ đem Hồng Khê đuổi đi ra, đầu tiên là kiểm tra một chút những dược liệu kia. Cũng không có sai, Hồng Khê làm việc hay là rất ổn thỏa. Hơn nữa trên căn bản đều thuộc về tỉ lệ tương đối khá dược liệu.

Rồi sau đó lại bắt đầu dựa theo trong đầu cái kia tốt hơn giống như trống rỗng nhiều ra tới trí nhớ xử lý những dược liệu này. Quá trình này cần thật lớn kiên nhẫn, Hồng Vũ mặc dù rất muốn hãy mau đem này một bộ linh đan luyện chế đi ra ngoài cho gia gia thử một chút, nhưng là trầm xuống tâm, không còn không chuyên tâm, chuyên tâm xử lý.

Hắn sở dĩ chuẩn bị ba phân, là bởi vì lo lắng cho mình dù sao cũng là lần đầu tiên luyện đan, nếu như thất bại, còn có thể tiếp tục luyện đi xuống.

Xử lý xong ba phân tài liệu, đã là đêm khuya liễu, mọi âm thanh đều yên lặng, Hồng Vũ khoanh chân ngồi ở một con trên bồ đoàn, trước mặt bày biện kia chỉ lò.

Hắn yên lặng cầu nguyện dưới, huyệt Thiên Trung trong, bò lổm ngổm ở Sa Di Pháp Tướng dưới chân Long Hồn lười biếng mở mắt ra, vừa lên tiếng phù một tiếng phun ra một tia nhàn nhạt ngọn lửa.

Này một tia Long hỏa theo Hồng Vũ kinh mạch vẫn rót vào trong lò, theo sát vọt địa một tiếng ngọn lửa tăng mạnh, đem trọn lò gói lại

Hồng Vũ theo sát theo như đặc thù đích thủ pháp đem các loại dược liệu đầu nhập đi vào, ở cả gương mặt trong quá trình, hắn cũng khống chế ngọn lửa, mỗi một đạo hỏa xà cũng có thể huyễn hóa ra một tờ Long miệng, không ngừng mà đem dược liệu trong dược hiệu hút lấy đi ra ngoài. Đây chính là Long Thải Hỏa luyện đan thủ pháp.

Dược hiệu sẽ bị lớn nhất hạn độ thái luyện ra, đầu tiên là bảo tồn ở trong ngọn lửa, rồi sau đó ở trong ngọn lửa tiến hành dung hợp, tạo thành linh đan.

Hồng Vũ này ngồi xuống, chính là mười mấy canh giờ…

Ngày thứ hai ban đêm thời điểm, hắn mới từ trong phòng đi ra.

Muốn thực hiện Long Thải Hỏa khống chế trình độ, trừ đặc thù đích thủ pháp ở ngoài, cũng muốn tinh thần cao độ tập trung, Hồng Vũ mỏi mệt không chịu nổi. Nhưng là ánh mắt của hắn trong, nhưng toát ra một tia hưng phấn mà thần sắc

Hắn ôm một con hộp ngọc, hưng trùng trùng hướng gia gia trong viện chạy.

Trên nửa đường hắn đã bị ca ca cho túm ở: Lão Nhị, ngươi có thể tính đi ra, nhanh đi gia gia nơi đó, gia gia thương thế có hy vọng

Hồng Vũ sửng sốt một chút, mình mới vừa luyện chế đi ra ngoài Thất Điệp Lãng linh đan, đại ca nhanh như vậy sẽ biết? Không thể nào a?

Hồng Liệt hưng phấn vô cùng, lôi hắn đi: Lần này, thực sự cám ơn Kiều gia gia, may nhờ bọn họ xin đến một vị ngũ phẩm đan sư, nếu không, có thể gia gia tựu thật…

Ngũ phẩm đan sư? Hồng Vũ một trận nói thầm.

Rất nhanh, hắn đã bị đại ca lôi đến gia gia sân, Kiều Nguyên Thần, Quảng Vũ Dương, Tiết Thiệu bọn người tới, tụ ở trong sân đàng hoàng chờ, gia gia cửa phòng đóng chặt lại,

bên trong im ắng, mọi người mọi người duỗi dài liễu cổ, đầy cõi lòng mong đợi nhìn cánh cửa kia.

Kiều gia gia, chúng ta đi liễu.

Hồng Liệt vừa mới mở miệng, mọi người tựu cùng nhau hướng hắn giơ lên đầu ngón tay: Hư

Nhỏ giọng một chút, Bàng tiên sinh đang cho đại soái bắt mạch, không thể quấy nhiễu.

Kiều Nguyên Thần cùng hai người bọn họ giải thích, cho nên mọi người cùng nhau gật đầu, Hồng Liệt cũng là co rụt lại cổ, đã sớm nghe nói này một vị ngũ phẩm đan sư Bàng Chính Tường, thành tựu thâm hậu, hơn ba mươi tuổi, cũng đã là ngũ phẩm đan sư, tiền đồ vô lượng. Chẳng qua là tính tình không được tốt, bất kể cái dạng gì bệnh nhân, hơi có không nhanh tựu buông tay bất kể, vì vậy tất cả mọi người tiểu tâm dực dực hầu hạ.

Hồng Liệt hưng phấn, hạ giọng nói: Thật là làm phiền Kiều gia gia, lại có thể xin đến Bàng tiên sinh

Bàng Chính Tường danh tiếng bên ngoài, nghe nói hắn đã sắp trở thành tứ phẩm đan sư, hiện tại trình độ, ở cả Đại Hạ, đã là có thể xếp hạng Tiền năm liễu, một khi trở thành tứ phẩm đan sư, rất có thể sẽ trở thành Đại Hạ đệ nhất đan sư

Đan sư, Trận sư, khí sư, thú sư, những người này, không giống như là một loại võ giả. Nghề nghiệp của bọn hắn con đường vô cùng khó khăn, nhìn chung cả Đại Hạ lịch sử, tổng cộng chỉ có ba vị nhất phẩm đan sư.

Nhị phẩm đan sư năm trăm năm mới có thể ra một vị, tam phẩm đan sư ba trăm năm nhất ngộ. Mà tứ phẩm cũng muốn hai trăm năm mới có một vị xuất hiện.

Cho nên, tứ phẩm đan sư nghe tựa hồ cũng không làm sao kinh người, trên thực tế cũng đã đứng ở Đại Hạ đan sư đỉnh thượng.

Bàng Chính Tường xuất thân cũng không cao quý, nghe nói còn nhỏ trong nhà nghèo rớt mùng tơi, bị bị khi dễ, cho nên đối với quyền quý người ta không có cảm tình gì, phàm là

cầu xin hắn luyện đan người, chỉ cần có chút ít quyền thế, nhất định mặt lạnh tương đối, chẳng những giá tiền kỳ cao, hơn nữa mọi cách gây khó khăn cho.

Nhưng là đến hắn cấp bậc này, luyện đan cần có nguyên liệu giá tiền cao quý, không cùng quyền quý thế gia hợp tác có thể như thế nào? Những thứ kia cùng khổ người ta hoàn toàn không cách nào gánh nặng.

Bàng Chính Tường nhìn quyền quý người ta là thấy thế nào làm sao không vừa mắt, mặc dù có chính là người nguyện ý giúp đỡ hắn luyện đan, nhưng là hắn đến một nhà, ngốc không được nửa năm tựu chịu không được được, phẩy tay áo bỏ đi, sau lại định bắt đầu dạo chơi tứ phương, đây là tiêu sái thuyết pháp, chật vật thuyết pháp chính là, đi tới chỗ nào coi là nơi nào.

Cho nên Bàng tiên sinh mặc dù danh khí rung trời vang, cuộc sống trôi qua thực tại chưa ra hình dáng gì.

Kiều Nguyên Thần sở dĩ có thể mời được hắn, hoàn toàn là bởi vì… này người ngày hôm qua ở chạy tới Vũ Đô trên đường, tham rượu rồi, đáng tiếc hắn những năm này khẩu vị đã bị quyền quý thế gia cửa uy điêu liễu, kém rượu không muốn uống, rượu ngon uống không dậy nổi.

Vừa lúc ra doanh Kiều Nguyên Thần nhìn khí chất bất phàm, xin hắn uống một bữa rượu, trong bữa tiệc hàn huyên, mới biết được hắn chính là đại danh đỉnh đỉnh Bàng Chính Tường, cho nên lúc này đau khổ cầu khẩn, đưa mời tới đây.

Kiều Nguyên Thần đem những này chuyện khai báo xong, len lén nhìn Hồng Vũ một cái, rất là cẩn thận hỏi một câu: Vũ thiếu gia, như thế này ngươi có thể hay không về trước tránh một chút?

Hồng Vũ sửng sốt: Ta? Tránh? Tại sao?

Kiều Nguyên Thần có chút lúng túng xoa xoa tay: Cái kia, ngươi cũng biết, Bàng Chính Tường khi còn bé trôi qua rất đáng thương, thường xuyên bị trong huyện quan lại đệ tử khi dễ, cho nên hắn đối với quyền quý thế gia vốn là cũng không

sao hảo cảm, đối với những thứ kia… Con nhà giàu lại càng căm thù đến tận xương tuỷ…

Hồng Vũ chợt hiểu ra liễu, chỉ vào cái mũi của mình nói: Ta đây Vũ Đô lớn nhất quần áo lụa là, hắn rất không chào đón đúng không?

Kiều Nguyên Thần nhớ lại ngày hôm qua cầu khẩn Bàng Chính Tường vội tới Hồng soái luyện đan lúc tình huống, trong lòng tự nhủ Bàng Chính Tường đối với ngươi khởi dừng lại phải không chào đón, quả thực là căm thù đến tận xương tuỷ a Bàng Chính Tường lúc ấy điều kiện thứ nhất chính là đừng làm cho hắn nhìn thấy ngươi, chỉ cần nhìn thấy ngươi, hắn quay đầu bước đi. Ngài lão nhân gia phải không biết, ngài danh tiếng rốt cuộc có nhiều vang dội.

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, mình luyện đan là một tay mới, Bàng Chính Tường thành danh đã lâu, nói vậy nổi danh dưới vô trống rỗng sĩ. Hắn tới chữa trị gia gia, nắm chặc lớn hơn nữa. Hắn không muốn gặp mình, kia mình tựu đi núp, vì gia gia điểm này ủy khuất không coi vào đâu.

Hồng Vũ gật đầu: Được, ta trước núp ở ngoài.

Kiều Nguyên Thần đám người thở phào nhẹ nhỏm, vừa cảm thấy đối với Hồng Vũ có chút không công bình, nhưng là Hồng Vũ không cần, khoát khoát tay liền đi ra ngoài.

Hắn đến ngoài cửa, suy nghĩ một chút, đem Hồng Khê gọi tới: Ở chỗ này ngó chừng, có cái gì tình huống, tùy thời hồi báo.

Dạ, thiếu gia ngài cứ yên tâm đi.

Hồng Vũ ôm của mình Thất Điệp Lãng linh đan vừa đi trở về.

Hồng Thắng Nhật trong viện tử, cánh cửa kia hắt xì một tiếng mở ra, một vị ngũ quan đoan chánh, nhưng cả người tản ra một loại sinh linh sờ gần cảm giác nam tử đi ra, hắn vừa đi vừa đem vén lên tới tay áo để xuống, hướng về phía chào đón Kiều Nguyên Thần đám người không chút khách khí nói: Các ngươi là làm sao như vậy? Bệnh nhân bên trong thân thể bệnh không tiện nói ra mấy thập niên liễu, nhưng vẫn không có hảo

hảo chữa trị kết quả hiện tại đả thương càng thêm đả thương, muốn ta nhìn, sống không quá sang năm liễu.

Mọi người một run run, Hồng Liệt tức thì bị hù dọa thiếu chút nữa khóc lên, hắn cũng nữa đoán chừng không được nhiều như vậy, đẩy ra mọi người xông đi tới gắt gao bắt được Bàng Chính Tường cánh tay: Tiên sinh, tiên sinh cầu xin ngài nhất định phải cứu cứu gia gia bất kể xài bao nhiêu tiền, chúng ta cũng nguyện ý

Bàng Chính Tường hừ lạnh một tiếng, mắt lé hắn một cái: Các ngươi những thứ này thế gia đệ tử có phải hay không cũng cảm thấy chỉ cần có tiền là có thể giải quyết hết thảy?

Mọi người vừa nghe hắn giọng nói bất thiện, vội vàng khoát tay: Cũng không phải, tiên sinh hiểu lầm. Hồng Liệt chẳng qua là biểu đạt một chút thái độ của mình. Không tiếc bất cứ giá nào.

Hồng Liệt cũng biết tự sai lầm rồi nói, phạm vào Bàng Chính Tường kiêng kỵ, hắn vừa lại thật thà vô cùng lo lắng gia gia, sợ Bàng Chính Tường phẩy tay áo bỏ đi, đường đường Hồng gia trưởng tôn, Lục Phẩm Chân Tôi lúc đầu, đáng thương đứng ở một bên cúi đầu, không dám nói nữa cái gì.

Hừ Bàng Chính Tường hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái, lại không chịu lúc đó bỏ qua cho hắn: Có tiền ngươi tìm người đi cứu gia gia ngươi a. Còn tới cầu xin ta xong rồi cái gì? Cở nào chuyện đơn giản, ngươi cũng không cần ở trước mặt ta ăn nói khép nép.

Kiều Nguyên Thần bọn người ở tại vừa liều mạng lời khuyên, Bàng Chính Tường chính là không để cho mặt mũi.

Kiều Nguyên Thần bất đắc dĩ, lôi Hồng Liệt đi tới: Đại công tử, ngươi mau cho Bàng tiên sinh nói lời xin lỗi.

Hồng Liệt cắn răng một cái sẽ phải khom mình hành lễ, Bàng Chính Tường nhưng khoát tay ngăn cản hắn, mí mắt vừa lộn: Ta nhưng bị không dậy nổi ngài là đường đường Hồng gia đại thiếu gia, vừa mở miệng sẽ quan tâm tiền người

Hồng Liệt ngẩn người, không biết phải làm gì cho phải.

Kiều Nguyên Thần bọn người ở tại một bên cũng là muốn tẫn các loại biện pháp lời khuyên, nhưng là Bàng Chính Tường chính là du muối không vào, đeo hai tay ngạnh sanh sanh đi ra ngoài. Hồng Liệt nhanh chóng nước mắt ở trong hốc mắt đảo quanh, bốn gã bắt được Bàng Chính Tường: Tiên sinh, ta sai lầm rồi là ta không đúng ngài đừng tìm ta không chấp nhặt, ngài nói đi, như thế nào mới có thể tha thứ ta, chỉ cần ngài nói ra, ta nhất định làm theo nếu không ta cho ngài dập đầu nói xin lỗi

Mọi người thoáng cái yên lặng xuống tới.

Hồng Liệt là Hồng gia trưởng tôn, tương lai muốn thừa kế Hồng gia gia chủ người, mà Hồng gia chính là Đại Hạ Tứ Đại Thiên Trụ thân phận như vậy, muốn quỳ xuống cầu người tha thứ ngay cả Kiều Nguyên Thần đám người cũng cảm thấy Bàng Chính Tường thật là quá đáng.

Bàng Chính Tường ngừng lại, quay đầu nhìn hắn, bỗng nhiên cười hắc hắc: Cuối cùng ngươi còn là một hiếu thuận người. Ta cũng vậy không chiếm ngươi tiện nghi, hiện tại để cho ta dập đầu bồi tội, chỉ sợ ngươi trong lòng không phục, chờ ta chữa hết gia gia ngươi, ngươi cho thêm ta dập đầu nhận

Kiều Nguyên Thần đám người thất kinh, lại còn muốn thật dập đầu bồi tội?

Nhưng là Hồng Liệt nhưng hung hăng cắn răng: Tốt, ta đáp ứng Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Chữa thương linh đan (hạ)

Bàng Chính Tường trong mắt hiện lên vẻ đắc ý, vung tay lên: Chuẩn bị văn chương.

Hồng Khê không mất thời cơ xông tới: Đã chuẩn bị xong, Bàng tiên sinh xin khai căn tử.

Bàng Chính Tường tuyệt bút vung lên, bá bá bá một lần là xong, ném cho liễu Hồng Khê: Trong vòng một ngày, gọp đủ gỗ vuông bôi thuốc tài, qua thời gian, cũng đừng trách ta không cứu người liễu.

Hồng Khê không nói hai lời quay đầu tựu ra bên ngoài phóng đi.

Hồng Liệt kêu gọi Bàng Chính Tường: Tiên sinh mời đi theo ta, đã cho ngài an bài nghỉ ngơi chỗ.

Bàng Chính Tường còn không chịu bỏ qua cho hắn: Hắc hắc, không cần, chúng ta loại này dân đen, không thể cùng Hồng Đại thiếu muốn so sánh với, chỉ cần có củi rạp là có thể ngủ, nơi nào còn dùng được đặc biệt chuẩn bị nghỉ ngơi chỗ.

Hồng Liệt bị hắn tố khổ châm chọc đỏ bừng cả khuôn mặt, nhưng một câu nói cũng không dám nhiều lời liễu.

Chờ Hồng Liệt đem Bàng Chính Tường mời đi, mọi người nhìn nhau, bất đắc dĩ thở dài: Người đang thấp dưới mái hiên, không thể không cúi đầu a.

Mọi người vào gian phòng đi xem Hồng Thắng Nhật. Bàng Chính Tường mới vừa rồi cho hắn phục dụng liễu một quả linh đan, lão Soái ngủ thật say. Bàng Chính Tường là ở trong lúc ngủ mơ cho kiểm tra. Linh đan dược hiệu rất mạnh, Hồng Thắng Nhật đến bây giờ còn không có tỉnh lại, nếu không mới vừa rồi một ít lần cải vả, lấy Hồng lão gia tử tính tình, chỉ sợ tánh mạng không nên, cũng sẽ không khiến Tôn Tử bị loại này ủy khuất.

Nhìn trên giường hô hấp nhẹ nhàng lão Soái, Kiều Nguyên Thần đối với chúng nhân nói: Chuyện này ngàn vạn đừng nói cho đại soái, không thể để cho đại công tử không công làm ra hy sinh lớn như thế a.

Tất cả mọi người là gật đầu.

Hồng Khê cầm phương thuốc ra roi thúc ngựa lao ra Hồng phủ. Đang mang lão gia sinh tử, mặc dù Hồng Vũ phân phó tùy thời báo cáo, nhưng là Bàng Chính Tường đã hạn định liễu một ngày thời gian, hắn quyết định đi trước đem dược liệu gọp đủ, nữa trở về báo cáo thiếu gia.

Cho nên ngày hôm qua Hồng Khê mới vừa đem Vũ Đô bên trong thành tiệm thuốc cướp đoạt quá một lần, kết quả khuya hôm nay lại tới nữa.

Có chút đã đóng cửa, Hồng Khê cũng không quản nhiều như vậy, dám ỷ vào thân phận đem cửa đập mở, phương thuốc dân gian hướng trên bàn vỗ, không nên mua. Còn kém trực tiếp xông vào người ta khố phòng mình tìm.

Như vậy man không nói đạo lý hiệu suất cao dưới, chỉ dùng một đêm thời gian, Hồng Khê sẽ đem phương thuốc dân gian bôi thuốc tài gọp đủ liễu.

Tin tức truyền ra, Vũ Đô bên trong thành khắp nơi thế lực cũng rất kỳ quái, Hồng gia lớn như vậy tứ cướp đoạt dược liệu có ích lợi gì? Hồng gia căn bản không có đan sư.

Nhưng là rất nhanh, đã có người hỏi thăm được liễu, Bàng Chính Tường ở Hồng gia, là Kiều Nguyên Thần xin đi.

Mọi người lúc này mới chợt hiểu, nguyên lai là Bàng Chính Tường. Bàng tiên sinh danh tiếng bên ngoài, có hắn xuất thủ, Hồng gia những thứ kia thương thế nghiêm trọng cao thủ hẳn là cũng có thể giảm bớt.

Bách Lý Thịnh Thế đám người còn lại là âm thầm kiêng kỵ, phải nghĩ biện pháp ngăn cản Bàng Chính Tường, nếu là Hồng Thân đám người thật phục hồi như cũ, cho dù là tương lai khó tiến thêm nữa, đối với bọn họ mà nói cũng là tin tức xấu.

Sáng sớm ngày thứ hai, Bàng Chính Tường đang ăn điểm tâm, tất cả dược liệu sẽ đưa đến trước mặt của hắn.

Bàng Chính Tường nhìn thoáng qua, một cái cười lạnh: Quả nhiên là Tứ Đại Thiên Trụ, quyền thế Huân Thiên, một đêm thời gian sẽ đem dược liệu gọp đủ liễu, các ngươi không biết vận dụng bao nhiêu tay Đoạn Uy ép thuốc thương nhân sao?

Hồng Khê ở một bên cũng không biết nói cái gì cho phải, không phải là ngươi hạn định liễu thời gian, mới làm cho chúng ta phải như thế sao? Huống chi, nhân mạng quan ngày đích chuyện, cho dù là có điều quấy rầy, thuốc thương nhân cũng có thể hiểu.

Bàng Chính Tường châm chọc tố khổ một trận, Hồng Liệt cùng Hồng Khê không dám cãi lại, đàng hoàng nghe, Bàng Chính Tường nói đủ rồi, lúc này mới hài lòng đứng dậy tới: Chuẩn bị đan phòng!

Hồng Liệt mừng rỡ, vội vàng đi thu xếp liễu.

Không cần đi theo hầu hạ Hồng Khê thật nhanh đi đến tìm Hồng Vũ.

Hồng Vũ trong tay cầm Hồng Khê chép lại tới một ít trương đơn thuốc dân gian, chân mày thật sâu nhíu lại. Này một tờ phương thuốc dân gian ra hiện tại Hồng Vũ trước mắt thời điểm, trong đầu của hắn tựu một cách tự nhiên hiện ra liễu mọi người đầu năm.

Nhằm vào phía trên này mỗi một vị dược tài, đều có chỗ phê bình. Mà trương phương thuốc dân gian tụ cùng một chỗ, lấy Hồng Vũ hiện tại ánh mắt đến xem, sai rò chồng chất.

Hồng Vũ có chút hoài nghi: Ngươi mới vừa nói, cái kia Bàng Chính Tường mọi cách gây khó khăn cho đại ca?

Chuyện này, ngay cả Hồng Khê cũng nhìn không được liễu: Đúng vậy a, cái kia Bàng Chính Tường, nghe nói chính là chỗ này loại tính tình, thật là quá đáng, còn cùng đại thiếu gia nói, nếu là hắn đem lão gia trị lành, sẽ làm cho đại thiếu gia cho hắn dập đầu nói xin lỗi, nhưng là đại thiếu gia thật ra thì cái gì cũng không nói a…

Hồng Vũ trong lòng hiểu rõ liễu, Bàng Chính Tường hẳn là không chỉ như thế, sở dĩ mở như vậy một phương thuốc dân gian, chỉ sợ là cố ý sửa trị Hồng gia liễu.

Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng, cầm lấy phương thuốc dân gian xanh mặt đi ra ngoài.

Ai, thiếu gia, ngài làm gì?

Hồng Vũ không có trả lời, ra cửa bắt được một hạ nhân: Bàng Chính Tường tại nơi nào?

Kia hạ nhân vội vàng nói, Hồng Vũ sải bước xông qua.

Hồng Liệt làm cho người ta đặc biệt cho Bàng Chính Tường dọn ra tới một ngọn sân, hết sức rộng rãi, hơn nữa trong viện trồng Mai Lan Trúc Cúc, núi giả cao chót vót, tạo hình rất khác biệt.

Chánh đường đã cải tạo hoàn thành, dùng để cho rằng đan phòng.

Bàng Chính Tường kiểm tra một phen, trứng gà dặm chọn xương tìm mấy tật bệnh, Hồng Liệt không dám cùng hắn so đo, lập tức làm cho người ta sửa lại liễu.

Kiều Nguyên Thần đám người cũng đi theo, bán nét mặt già nua, để cho Bàng Chính Tường không tốt quá phận.

Một trận tiếng bước chân truyền đến, Hồng Vũ xông vào.

Bàng Chính Tường mặt liền biến sắc: Các ngươi Hồng gia người, cũng là như vậy không có nuôi dạy?

Kiều Nguyên Thần âm thầm kêu khổ, thầm nghĩ không phải là theo như ngươi nói ư, để ngàn vạn đừng xuất hiện, làm sao ngươi còn hết lần này tới lần khác tìm tới đây?

Bàng Chính Tường xem một chút mọi người sắc mặt, đột nhiên hiểu, giận dữ chỉ vào Hồng Vũ lỗ mũi: Ngươi là Hồng Vũ! Thật lớn mật, ta không phải là với các ngươi đặc biệt đã thông báo, để cho ta tới cho Hồng Thắng Nhật luyện đan, thứ nhất điều kiện tiên quyết chính là không thể để cho Hồng Vũ người như thế ra hiện tại trước mắt ta!

Hắn đang tức giận mắng, bỗng nhiên thấy hoa mắt, ngón tay của mình đầu không biết tại sao lại bị Hồng Vũ cho bắt được. Lẽ ra hắn đã là Ngũ Phẩm Nguyên Định đỉnh núi, tu vi cảnh giới tại phía xa Hồng Vũ trên, cho dù là ở nổi giận dưới, cũng không thể có thể bị Hồng Vũ nhẹ như vậy mà dễ dàng giơ bắt được, nhưng là hết lần này tới lần khác chuyện này tựu xảy ra.

Hồng Vũ u ám cười một tiếng: Bàng Chính Tường, ngươi tốt nhất học thông minh chút, ta người này là cái gì tính tình, cả Đại Hạ cũng biết! Ngươi còn dám ở Hồng gia quơ tay múa chân, cũng đừng trách ta không cẩn thận bẻ gảy thứ gì!

Bàng Chính Tường rõ ràng cảm giác được Hồng Vũ tái phát lực, muốn đem ngón tay của hắn bài gãy! Hắn chính là đan sư, ngón tay hết sức trọng yếu, lập tức bị làm cho sợ đến sắc mặt trắng bệch, ngoài mạnh trong yếu quát lên: Kiều Nguyên Thần, ngươi là làm sao đáp ứng của ta!

Kiều Nguyên Thần cũng luống cuống: Vũ thiếu gia, ngàn vạn khác vọng động, lão Soái có thể hay không khang phục, còn muốn tin tức ở Bàng tiên sinh trên người đâu.

Hồng Vũ cười lạnh một tiếng: Ta chính là vì chuyện này tới!

Hắn đem Bàng Chính Tường phương thuốc dân gian đẩu mở, còn đang trên mặt của hắn: Một mình ngươi xem một chút, đây là không phải là ngươi mở đích phương thuốc dân gian!

Bàng Chính Tường chỉ nhìn lướt qua tựu đã nhìn ra: Là ta mở đích, tại sao? Ngươi chỉ biết là phương thuốc dân gian, không biết luyện chế thủ pháp, không biết hỏa hầu nắm trong tay, có chỗ lợi gì?

Hồng Vũ hừ một tiếng: Là ngươi mở đích là tốt rồi, ta đây tới hỏi ngươi, bảy hoa xà đảm cùng ngọc mẫu thảo phối hợp, có sinh ra tê dại độc tố làm sao ngươi giải quyết? Vạn năm nhựa cây cùng cổ tổ ong phối hợp, dược hiệu khó có thể hấp thu làm sao ngươi giải quyết? Chín trị trầm hương cùng vạn năm mộc tu sâm đồng thời sử dụng, ăn vào sau có đưa đến võ

khí sềnh sệch, vận hành không khoái làm sao ngươi giải quyết? Như vậy một tờ phương thuốc dân gian, có nhiều như vậy vấn đề, ngươi có phải hay không khi dễ chúng ta Hồng gia không người nào?

Bàng Chính Tường giận đến cả người phát run: Ngu xuẩn! Ngu xuẩn! Mười phần ngu xuẩn! Ngươi là từ chỗ nào học một chút đan đạo dược lý, liền cho rằng có thể đối với bổn tọa quơ tay múa chân rồi? Những thứ này dễ hiểu đạo lý, chẳng lẽ bổn tọa vẫn không rõ, còn dùng ngươi tới chỉ điểm? Tự cho là đúng! Gia gia ngươi thương thế hết sức nghiêm trọng, muốn trị lành, có chút dược hiệu phải sử dụng như vậy phối hợp, cho dù là có một chút tác dụng phụ, tạm thời cũng chẳng quan tâm liễu, trước tiên đem chủ yếu thương thế trị lành, về phần những thứ này tác dụng phụ, không thể tránh được, sau này nữa từ từ điều dưỡng là được!

Hắn tức giận trợn mắt nhìn Hồng Vũ một cái: Bất quá hiện tại, ta đổi chủ ý liễu, bất kể các ngươi đang nói cái gì, cho dù là các ngươi Hồng gia mọi người, cũng quỳ xuống tới dập đầu cầu xin ta, cũng vô dụng liễu, Lão Tử không trị liễu!

Hồng Vũ sửng sốt một chút, Bàng Chính Tường còn tưởng rằng hắn bị mình hù dọa ở, cười lạnh liên tục, trong lòng chắc chắc. Chỉ là có chút lo lắng, người nầy sẽ không chó cùng rứt giậu, đem mình đích ngón tay đầu bài gãy sao?

Lại không nghĩ rằng Hồng Vũ rất nhẹ nhàng buông lỏng tay ra: Không trị rồi? Chúng ta còn không cho trị cho ngươi rồi sao, tựu nước này đều, cũng tốt ý tứ đi ra ngoài giả danh lừa bịp…

Theo Hồng Vũ tính tình, Bàng Chính Tường này hai ngón tay đầu là đừng nghĩ muốn. Nhưng là Hồng Vũ bỗng nhiên có khác ý nghĩ, mà loại trả thù, xa so sánh với bài gãy hắn hai ngón tay đầu đã nghiền.

Bàng Chính Tường tức cả người phát run: Tựu nước này đều? Giả danh lừa bịp? Hảo hảo tốt, Hồng gia khẩu khí thật là lớn, bổn tọa không hầu hạ liễu, hừ!

Hắn phẩy tay áo bỏ đi, Kiều Nguyên Thần đám người vội vàng đuổi theo đi, đau khổ cầu khẩn: Bàng tiên sinh, Bàng tiên sinh, cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp, xin ngài ngàn vạn khai ân, Hồng Vũ thiếu năm nào không hiểu chuyện, ngài chớ cùng hắn không chấp nhặt…

Ít nói nhảm! Bàng Chính Tường vung tay áo sải bước đi, Hồng Liệt nóng nảy, túm lên Hồng Vũ ra bên ngoài đuổi theo: Lão Nhị, mau cho Bàng tiên sinh nói xin lỗi!

Hồng Vũ lắc đầu, lúc trước hắn cho là Bàng Chính Tường nổi danh dưới vô trống rỗng sĩ, lại không nghĩ rằng mình mới vừa rồi chỉ ra tới những thuốc kia để ý thượng khuyết điểm, hắn lại không có biện pháp giải quyết, nhất định phải như vậy phối hợp mới có thể trị lành gia gia đả thương, điều này làm cho Hồng Vũ thoáng cái tựu thấy rõ ràng liễu trình độ của ngườicủa hắn.

Hồng Vũ mới vừa bắt được xem ra phương thuốc dân gian thời điểm, còn tưởng rằng là Bàng Chính Tường cố ý sửa trị Hồng gia, không nghĩ tới nguyên lai là bởi vì… này tiểu tử cũng chỉ có nước này đều liễu!

Hồng Liệt mắt thấy Bàng Chính Tường đã đi ra khỏi sân, Kiều Nguyên Thần một đám người làm sao cản cũng ngăn không được, thật nóng nảy: Lão Nhị, ngươi nghĩ tức chết ta là không phải là! Bàng tiên sinh đi gia gia đả thương ai tới trị? Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Lão gia tử khang phục (thượng)

Không trị một tiếng hổ rống truyền đến, tất cả mọi người bộ yên tĩnh lại. Hồng Thắng Nhật khuôn mặt tức giận, tay đè bảo đao sải bước xông vào.

Hắn hung hăng trợn mắt nhìn Kiều Nguyên Thần cùng Hồng Liệt đám người một cái, này công phu, Bàng Chính Tường lỗ mũi hướng lên trời, phun một cổ khinh thường lãnh khí, ngạo nghễ đi.

Mọi người cùng nhau làm lễ ra mắt.

Hồng Thắng Nhật giận không kềm được, một cước triều Hồng Liệt đá tới, Hồng Liệt tránh né không ra, đặt mông ngồi dưới đất, Kiều Nguyên Thần đám người tiến lên muốn khuyên, Hồng Thắng Nhật một cái tát đem bọn họ mấy tất cả đều vung ngã trên mặt đất.

Hồng Thắng Nhật một tay lấy Đoạt Nhật Bảo Đao cắm trên mặt đất, đón lấy bên hông treo bảo đao dây lưng, hướng về phía mọi người quát lên: Các ngươi tất cả đều ngứa da dương liễu đúng không? Thấp như vậy ba cái bốn cầu người nhà? Ta lão đầu tử cả đời này, lúc nào như vậy mất mặt quá? Lão Tử mặt, hôm nay cũng bị các ngươi cho mất hết liễu Kiều Nguyên Thần, ngươi có phải hay không nghĩ đến ngươi một thanh tuổi, Lão Tử cũng không dám nhớ năm đó mới vừa đầu quân thời điểm như vậy quất ngươi dây lưng rồi? Ngươi con mẹ nó coi như là tám trăm tuổi, cũng là Lão Tử thủ hạ chính là Binh Lão Tử Binh, dám cho Lão Tử mất mặt, Lão Tử theo đánh không lầm

Kiều Nguyên Thần lão nước mắt tung hoành, quỳ trên mặt đất nặng nề khấu đầu: Đại soái đại soái chúng ta đây cũng là không có biện pháp a, ngươi cho chúng ta làm sao bây giờ? Trơ mắt nhìn ngươi vết thương cũ phát tác? Chúng ta biết ngài ngông nghênh boong boong, loại này cầu khẩn nhiều lần

chuyện tình, chúng ta đi làm tuyệt không để cho ngài bị ủy khuất, đại soái ngài đã nghe ta một hồi sao…

Quảng Vũ Dương mấy cũng cùng nhau dập đầu, đau khổ cầu khẩn: Đại soái, ngươi đã nghe chúng ta một hồi sao

Gia gia Hồng Liệt cũng quỳ xuống: Thân thúc bọn họ đã mau không được, Hồng gia hiện tại không thể không có ngài ngài, ngài tựu ủy khuất một chút sao, ta van cầu ngài

Hồng Vũ ở một bên thấy vậy cảm động, nhưng cũng giận đến không nhẹ: Ai nói rời đi Bàng Chính Tường, thì không thể cứu gia gia rồi?

Kiều Nguyên Thần khổ sở nói: Đại Hạ cái kia chút ít đan sư, phần lớn là cấp bậc thấp, chỉ có đến ngũ phẩm trở lên mới có thể cứu trị đại soái. Nhưng là ngũ phẩm trở lên đan sư lông phượng và sừng lân, đụng phải Bàng Chính Tường là chúng ta vận khí, muốn đang tìm đến khác ngũ phẩm đan sư, khó hơn lên trời

Hồng Vũ định không nói liễu, từ trong lòng ngực lấy ra hộp ngọc, mở ra tới lấy ra Thất Điệp Lãng đệ nhất mai linh đan: Gia gia, ngươi tin không tin ta?

Hồng Thắng Nhật vừa trừng mắt: Có rắm mau thả

Hồng Thắng Nhật lấy tới một ngụm nuốt xuống.

Hồng Vũ âm thầm hối hận, chuyện này mình bảo thủ liễu. Thật ra thì cũng không thể trách hắn, dù sao đang mang gia gia tánh mạng, quan tâm sẽ bị loạn, hắn tự nhiên nguyện ý tin tưởng một vị đan sư trình độ. Nhưng là không nghĩ tới chuyện cuối cùng nhưng diễn biến thành liễu cái bộ dáng này.

Kiều Nguyên Thần đám người hai mặt nhìn nhau: Vũ thiếu gia, đó là…

Hồng Vũ tính toán một cái thời gian, nói: Các ngươi tất cả đều đi ra ngoài, bảy ngày sau đó, ta còn cho các ngươi một vui vẻ lão gia tử

Bàng Chính Tường nổi giận đùng đùng từ Hồng phủ đi ra ngoài, tự nhiên bị mọi người tiềm phục tại Hồng phủ phía ngoài nhãn tuyến thấy được.

Những thứ kia nhãn tuyến cũng là kinh nghiệm phong phú hạng người, bất động thanh sắc xa xa đi theo Bàng Chính Tường, Bàng Chính Tường tìm nhà khách sạn ở, bọn họ nói bóng nói gió, rất nhanh tựu chuẩn bị hiểu Bàng Chính Tường không có ý định trợ giúp Hồng gia luyện đan liễu.

Cho nên tin tức truyền trở về, khắp nơi vui mừng

Mà bọn họ rất nhanh cũng là biết rồi, nguyên lai là Hồng Vũ đắc tội Bàng Chính Tường, mới để cho Bàng Chính Tường giận dữ ra, không hề nữa cùng Hồng gia hợp tác. Cho nên bọn họ càng thêm vui vẻ, Hồng Vũ a Hồng Vũ, ngươi thủy chung hay là cái kia phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là, phế vật nhị thế tổ. Ngươi cho rằng ngươi Hồng gia tựu thật Thông Thiên triệt địa không gì làm không được rồi? Hồng gia vốn là còn có thể kéo dài hơi tàn một chút, nhưng là hiện tại cơ hội này, nhưng bị ngươi một tay cho chôn vùi liễu

Không có Bàng Chính Tường, Hồng gia từ trên xuống dưới, một mảng lớn người bị thương, xem ngươi làm sao bây giờ

Hồng Thắng Nhật giao trái tim tồn tại vô hạn nghi ngờ Kiều Nguyên Thần đám người tất cả đều chạy đi ra ngoài, sau đó trên thực tế mình cũng là vô hạn nghi ngờ, ngó chừng Hồng Vũ nhìn hồi lâu: Muốn ngươi hoàn toàn tỉnh ngộ thống cải tiền phi, dù sao ngươi thiếu chút nữa chết, cũng là bình thường. Nhưng là chúng ta Hồng gia chưa từng có đan sư truyền thừa, ngươi này linh đan từ đâu mà đến?

Hồng Vũ trong lòng lộp bộp hạ xuống, đang tính toán phải như thế nào giải thích, Hồng Thắng Nhật bỗng nhiên mặt liền biến sắc, cả người run rẩy: Cho hộ pháp

Hắn thoáng cái ngã ngồi trên mặt đất, rất khó khăn địa bàn đầu gối ngồi xong, bắt đầu vận chuyển tâm pháp.

Hồng Vũ trong lòng hơn luống cuống, mặc dù hắn phi thường khẳng định Thất Điệp Lãng linh đan đối với gia gia chỉ có chỗ tốt không có chỗ xấu, nhưng là dù sao đang mang gia gia tánh mạng, hắn hay là khó có thể giữ vững trấn định.

Hồng Vũ vội vàng đứng ở cửa vì gia gia hộ pháp, thỉnh thoảng hướng bên trong liếc mắt nhìn.

Hồng Thắng Nhật lúc này trong cơ thể hơi thở rối loạn, võ khí tia sáng từ thất khiếu trong không ngừng bay ra, mọi nơi phun ra. Phía sau võ đạo Pháp Tướng ầm ầm ra, nhưng có chút duy trì không được hình tượng. Cảnh giới hơi thở một đường trợt xuống đi, thậm chí rớt phá liễu Ngũ Phẩm Nguyên Định

Cũng may Ngũ Phẩm Nguyên Định sau, sờ đáy bắn ngược, vừa một đường tăng lên đi lên. Vốn là rối loạn võ khí, hóa thành mảy may, vân đạm phong khinh thu nhập rồi gia gia trong cơ thể. Sau lưng võ đạo Pháp Tướng một lần nữa đọng lại, giống như thực chất, cuối cùng cũng trở về thuộc về liễu gia gia bản thể.

Hồng Vũ treo lấy tâm rốt cục để xuống, Thất Điệp Lãng linh đan quả nhiên không có sai.

Mặc dù chẳng qua là viên thứ nhất linh đan, nhưng là đã để cho gia gia có loại tẩy mao phạt tủy cảm giác, tin tưởng năm xưa vết thương cũ đã chuyển biến tốt đẹp không ít.

Hồng Thắng Nhật mở mắt ra, tinh quang xoay tròn. Hắn nhìn một chút nhị tôn tử, không có tiếp tục đề tài mới vừa rồi, ngược lại nói: Linh đan không tệ, nhưng chỉ sợ cũng chỉ có thể để cho ta thương thế chuyển biến tốt đẹp đến cái trình độ này liễu…

Hồng Vũ tính một cái thời gian không sai biệt lắm, lấy ra thứ hai mai linh đan: Ăn đi.

Hồng Thắng Nhật mặt nhăn nhíu, nhưng là hiện tại Tôn Tử là y tượng, so sánh với gia gia cố chấp, Hồng Vũ vừa trừng mắt, Hồng Thắng Nhật cũng chỉ tốt bĩu môi một cái lấy tới nuốt vào.

Kiều Nguyên Thần một đám người phụng bồi Hồng Liệt chờ ở phía ngoài, mọi người gấp đến độ tựa như kiến bò trên chảo nóng.

Mọi người có chút không yên lòng lẫn nhau an ủi, chỉ hi vọng bảy ngày thời gian có thể nhanh một chút đi qua.

Phán tới phán đi, thật vất vả đã đến giờ liễu, mọi người nói trước hai canh giờ, một đôi mắt gắt gao ngó chừng sân cái kia cánh cửa.

Trong bảy ngày này, kia trong viện thường xuyên có dâng lên một cổ khí thế, hơn nữa hết thảy so sánh với một lần mạnh, tựa hồ Hồng lão gia tử thương thế đang chuyển biến tốt đẹp. Này cho mọi người một kinh hỉ, mặc dù nói bọn họ cũng không hiểu Hồng Vũ rốt cuộc là làm sao làm được, nhưng là người người trong lòng cũng mang một tia mong đợi

Chờ a các loại…, khoảng cách Hồng Vũ theo lời thời gian, chỉ còn lại có một canh giờ liễu, mọi người ánh mắt đều có chút chua liễu, bỗng nhiên cảm giác được chung quanh đích thiên địa nguyên khí triều trong viện tử mạnh mẽ sụp đổ đi xuống, rồi sau đó một mắt thường có thể thấy được khổng lồ nguyên khí nước xoáy xuất hiện, cao cao treo ở sân bầu trời hai mươi trượng, chậm rãi chuyển động, phong vân biến sắc

Chuyện gì xảy ra? Mọi người thất kinh, Hồng Liệt nhảy dựng lên: Là gia gia hơi thở

Hắn cũng tu luyện 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》, đối với Hồng Thắng Nhật hơi thở cảm giác so sánh với người khác càng thêm nhạy cảm.

Một ít đạo cự đại nguyên khí nước xoáy, đem chung quanh đông đảo đích thiên địa nguyên khí lấy ra tới đây, rót vào nước xoáy phía dưới. Kia toàn qua đường kính đạt đến mười lăm trượng, lấy ra tới thiên địa nguyên khí thập phần lớn lớn, nhưng cho dù là như vậy, cũng túc túc dùng hơn một canh giờ, mới có một cổ mênh mông khí thế ầm ầm dựng lên, trên đỉnh đầu nguyên khí nước xoáy tan rả bể tan tành, cổ khí thế kia thẳng lên tận trời

Hồng Liệt đám người trợn mắt hốc mồm, Kiều Nguyên Thần thật lâu, mới ở một trận mừng như điên trong tỉnh táo lại, nhảy dựng lên: Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh lão Soái đột phá đến Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, hắn nhất định đã thương thế phục hồi như cũ, nâng cao một bước

Ha ha ha, quả nhiên là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, như vậy xem ra, lão Soái cuộc đời này, còn có hi vọng vấn đỉnh Nhất Phẩm Hợp Chân

Thật tốt quá, thật là thiên đại thật là tốt tin tức

Không nghĩ tới Hồng Vũ thế nhưng thật đem lão Soái đả thương chữa hết, còn càng tiến một bước ha ha ha

Hồng phủ trong một mảnh vui mừng, Bách Lý Phủ trung, Bách Lý Thịnh Thế nhưng trợn mắt hốc mồm, hắn cả đời này, luôn luôn nơi loạn không sợ hãi, trên mặt của hắn cơ hồ chưa từng có xuất hiện quá như vậy vẻ mặt. Nhưng là mới vừa rồi một ít cổ khí thế, rõ ràng chính là Hồng Thắng Nhật, đã trọng thương ít trị Hồng Thắng Nhật, làm sao đột nhiên đột phá? Hiện tại Hồng gia không có gì nguy cơ, Hồng Thắng Nhật không thể nào lần nữa mạnh mẽ tăng lên tới Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, đó là muốn chết

Như vậy cũng chỉ có một có thể, hắn chẳng những thương thế hoàn toàn khang phục, hơn nữa tự hành đột phá đến Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh

Vào lúc này giờ phút này, coi như là võ đạo thiên tài Bách Lý Thịnh Thế cũng cảm thấy uy hiếp, bởi vì hắn rất rõ ràng, giống như Hồng Thắng Nhật loại này, vốn là có hi vọng vấn đỉnh Nhất Phẩm Hợp Chân, nhưng bởi vì trầm trọng thương thế bị áp chế cảnh giới, bọn họ một khi thương thế phục hồi như cũ, cảnh giới trì trệ không tiến trong khoảng thời gian này tích lũy, sẽ hoàn toàn bộc phát, sẽ nghênh đón một cảnh giới nhanh chóng tăng trưởng giai đoạn.

Mà Hồng Thắng Nhật đã là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, kế tiếp đoạn này cảnh giới nhanh chóng tăng trưởng, nhất định sẽ để cho hắn xông vào Nhất Phẩm Hợp Chân

Nhưng là, không có đạo lý a, Hồng Vũ không phải là đã đem Bàng Chính Tường tức giận bỏ đi, còn có ai có thể trị tốt Hồng Thắng Nhật thương thế?

Bách Lý Thịnh Thế trăm mối vẫn không có cách giải.

Khốn hoặc là không vẻn vẹn là hắn, Vũ Tông hoàng đế, Hà Thường, Tống Mặc Cẩn chờ một chút Vũ Đô bên trong thành

khắp nơi thế lực, cũng rất buồn bực. Không có Bàng Chính Tường, Hồng Thắng Nhật rốt cuộc là làm sao khang phục?

Phải biết rằng võ giả thương thế, một loại y tượng căn bản thúc thủ vô sách, nhất định phải linh đan mới có thể lên hiệu. Mà một khi thương thế vô cùng trầm trọng, tựu cần đan sư đặc biệt nhằm vào thương thế luyện chế linh đan.

Mà Bàng Chính Tường, đã là cả Đại Hạ quan trọng đan sư, đem hắn đuổi đi, còn có thể tìm được người nào tới vì Hồng Thắng Nhật luyện đan?

Vũ Tông hoàng đế lập tức triệu kiến Bách Lý Thịnh Thế, hai người phải một lần nữa thương nghị hạ xuống, lần nữa sửa đổi kế hoạch.

Mà Hà Thường, căm tức vô cùng, đã quyết định liễu quyết tâm, sau này chỉ cần có cơ hội, bất kể lớn nhỏ thật xấu, nhất định phải toàn bộ lợi dụng, hung hăng đả kích Hồng gia, Hồng gia lần này biểu hiện ra tính dai, để cho hắn thật sâu kiêng kỵ loại này bất lợi cục diện, lại còn có thể từng điểm từng điểm hòa nhau, thật sự là thật là đáng sợ.

Mà Tống Mặc Cẩn trong lòng như cũ nhận định, Hồng gia lần nữa quật khởi, trên thực tế đối với Đại Hạ vương triều bất lợi, nhưng là hắn dù sao cũng là nhất gia chi chủ, Hồng Thắng Nhật khang phục, cảnh giới đột phá, sau lưng giấu diếm bí mật rất có thể vô cùng kinh người, hiện tại tổng hợp Hồng Vũ đuổi đi Bàng Chính Tường đến xem, Hồng gia sau lưng, rất có thể chẳng những có một vị Nhất Phẩm Hợp Chân ủng hộ, còn có một chức cao sâu khó lường, vượt qua Bàng Chính Tường đan sư ủng hộ

Cứ như vậy, tính cả Tôn Bán Sơn cùng Phương Lưu Vân, Hồng gia nội tình trên thực tế đã trở nên vô cùng đáng sợ.

Mà Hồng Vũ bản thân, lại là một vị kiệt xuất thú sư, bởi vậy có thể thấy được, chỉ cần cho bọn hắn thời gian, Hồng gia phát triển đứng lên sẽ vô cùng rất mạnh. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Lão gia tử khang phục (hạ)

Làm một thần tử, Tống Mặc Cẩn dĩ nhiên hi vọng Hồng gia lúc đó xuống dốc. Nhưng là làm một vị gia chủ, hắn biết hiện tại không thể sẽ đem tất cả tiền đánh cuộc cũng đặt ở hoàng đế bên kia liễu. Mà cuối cùng làm một gã phụ thân, nội tâm của hắn thật ra thì tương đối quấn quýt, mình cũng nói không rõ ràng rốt cuộc hi vọng Hồng gia tốt hay xấu

Hắn châm chước một phen, hay là làm xuống liễu quyết định.

Mà Cổ gia bên này, đã là bể đầu sứt trán, nhà bọn họ người bây giờ còn đang Hồng phủ ngoài cửa quỳ đâu, Cổ Thiết Hùng đi mấy lần, Hồng gia có chút phân lượng mọi người tránh mà không cách nhìn, hiện tại Cổ gia, đã gần giống, gần thành, gần bằng liễu Huân Quý Khu một chê cười.

Đông Phương thị thì quyết định, tiếp tục ngắm nhìn, tốt nhất có thể giữ vững trung lập. Bởi vì… này đoạn thời gian thay đổi bất ngờ thật sự là quá là nhanh, bọn họ không trông cậy vào hoàng đế cùng Hồng gia tranh đấu sau, từ chiến thắng nhất phương có đại thu hoạch liễu, chỉ cần đừng quá thê thảm là được.

Hồng phủ trong, loảng xoảng lang một tiếng tiếng động ở cửa, Hồng Thắng Nhật ngẩng đầu mà bước ra, một cổ giống như núi cao chìm đục khí thế để cho chào đón Kiều Nguyên Thần đám người có một chút không thích ứng, nhưng là lại tất cả đều là một trận mừng như điên: Đại soái gia gia, ngài hoàn toàn bình phục?

Hồng Thắng Nhật hơi đắc ý, hướng mọi người hừ lạnh một tiếng: Ta cũng đã sớm nói, không cần đối với Bàng Chính Tường tên khốn kia ăn nói khép nép sao?

Mọi người nhất thời im lặng, hắc hắc cười khan, một bên Hồng Vũ buồn bực, làm sao để cho ngài lão gia tử vừa nói, công lao này thật giống như ngươi giống nhau

Hồng Liệt nhào lên hung hăng ôm lấy Hồng Vũ: Lão Nhị, làm phiền ngươi

Kiều Nguyên Thần đám người cũng không có nghĩ đến, Hồng Vũ xuất thủ, hiệu quả lại so sánh với Bàng Chính Tường hoàn hảo

Khụ, sớm biết trực tiếp để cho Vũ thiếu gia xuất thủ, chúng ta cần gì cùng Bàng Chính Tường ra vẻ đáng thương thời gian dài như vậy.

Chính là, cái kia Bàng Chính Tường, đầu óc bổn môn gắp quá a.

Hồng Vũ đối với lần này, ở trong lòng yên lặng địa giải thích: Đồng niên âm ảnh.

Hồng Thắng Nhật khẽ nhất tay một cái, đè mọi người kích động, đối với Hồng Vũ nói: Mau đi xem một chút ngươi Thân thúc bọn họ.

Hồng Vũ nhưng nhẹ nhàng lắc đầu: Trải qua gia gia trên người thí nghiệm sau, ta đối với trị lành Thân thúc bọn họ rất có lòng tin, bất quá ở trước đó, còn có một vật chuyện trọng yếu muốn làm.

Hồng Thắng Nhật vừa trừng mắt: Ta chính là ngươi vật thí nghiệm?

Hồng Vũ hắc hắc cười khan. Hồng Liệt ở một bên hỏi: Còn có chuyện gì?

Hồng Vũ đương nhiên nói: Có cừu oán báo thù, có oán oán trách, ngươi nhìn ta lúc nào đại độ như vậy khoan thứ quá người khác mạo phạm?

Lẽ ra một vị đứng đầu đan sư cũng là thắt lưng triền bạc triệu, ít nhất cũng bọc giàu có cuộc sống, nhưng là Bàng Chính Tường tuyệt đối là ngoại lệ. Rất hỉ hoan cùng quyền quý đối nghịch Bàng tiên sinh, mặc dù mình trên tâm lý thoải mái độ cực cao, tuy nhiên nó để cho hắn nghèo rớt mùng tơi.

Tựu giống với hiện tại, hắn ở khách sạn ở Vũ Đô bên trong thành cấp bậc rất bình thường, Hồng Vũ có chút lao lực xuyên

qua kia hẹp hòi cửa hiên, có chút căm tức nói: Tên quỷ nghèo này, ở thần địa phương quỷ quái

Phía trước điếm tiểu nhị có chút bất mãn, quay đầu lại nhìn hắn một cái. Hồng Khê trừng mắt: Nhìn cái gì vậy? Ngươi này khách sạn còn muốn không muốn mở ra?

Điếm tiểu nhị co rụt lại cổ, Vũ Đô bên trong thành quyền quý khắp nơi đi, Hoàng hôn nhiều như chó, nhưng hắn là rất rõ ràng, bị mắng một câu, cũng không dám cãi lại, ủy ủy khuất khuất mang theo bọn họ tiếp tục đi đến bên trong đi.

Lâu đạo cũng rất hẹp hòi cũ kỹ, giẫm lên hắt xì rung động, nếu là ở Hồng Vũ thượng cả đời, tuyệt đối là phách phim kịnh dị tuyệt hảo nơi sân.

Lên tới liễu lầu hai, điếm tiểu nhị gõ cửa: Tiên sinh, có người tìm.

Bàng Chính Tường tức giận mở cửa: Người nào a

Thấy Hồng Vũ, sắc mặt của hắn đổi đổi, hừ lạnh một tiếng sẽ phải đóng cửa phòng. Hồng Vũ lúc trước sẽ không đối với hắn khách khí, huống chi hiện tại gia gia đã khang phục? Hắn bĩu môi một cái, phía sau Quan Lăng một bước tiến lên, ngọc thủ ở trên cửa phòng nhấn một cái, chẳng qua là Ngũ Phẩm Nguyên Định Bàng Chính Tường tựu quan không hơn cửa.

Hồng Vũ hắc hắc một tiếng cười lạnh: Bàng tiên sinh hay là không nên cậy mạnh, nữa náo đi xuống người của ta nếu là khống chế không được trên tay lực lượng, ngươi sẽ phải tự rước lấy nhục liễu

Bàng Chính Tường tức một Phật xuất thế hai Phật thăng thiên, nhưng thật đúng là là không dám nữa quật cường liễu. Hắn đã nhìn ra tên kia xinh đẹp cô gái tu vi tại phía xa trên mình.

Hừ

Bàng Chính Tường hừ lạnh một tiếng, chắp tay sau lưng đi trở về, căn bản không có chào hỏi bọn họ đi vào.

Điếm tiểu nhị vừa nhìn thế không ổn, vội vàng đi xuống lầu, cùng chưởng quỹ thương lượng hạ xuống, hai người sẽ

phải đi ra cửa báo quan, không nghĩ tới mới vừa đi ra cửa hàng đại môn, đã nhìn thấy hai Kinh Triệu Phủ quan sai đứng ở ngoài cửa mặt.

Đi làm gì?

Quan sai vừa trợn trắng mắt, điếm tiểu nhị mừng rỡ, đem chuyện nói. Hai quan sai sau khi nghe, ngoài cười nhưng trong không cười nói: Không cần đi, hai người chúng ta thủ tại chỗ này, chính là vì bảo đảm Vũ thiếu gia có thể vì sở dục vì, không bị quấy rầy.

Chưởng quỹ cùng điếm tiểu nhị nhìn nhau, tất cả đều hiểu, không nói một lời biết điều một chút quay đầu lại.

Điếm tiểu nhị âm thầm may mắn, may nhờ mới vừa rồi Hồng Vũ oán trách thời điểm, chưa cùng hắn ầm ĩ, ngay cả Kinh Triệu Phủ quan sai, cũng chủ động vội tới người ta làm chó giữ nhà, này nhiều lắm lớn quyền thế…

Trên lầu, Hồng Khê đầu tàu gương mẫu vọt tới bên bàn, dùng tay áo cho Hồng Vũ xoa xoa cái ghế, cúi đầu khom lưng: Thiếu gia, ngài mời ngồi.

Bàng Chính Tường không nhìn được nhất loại này quyền quý nhị đại tác phong, nhưng là Hồng Vũ hết lần này tới lần khác chính là muốn cùng hắn tìm không được tự nhiên, dám đem bình thường không thế nào mở phổ, tất cả đều bày ra.

Quan Lăng chung quanh xem một chút gian phòng kia, trong mắt cũng lộ ra một tia bỉ di, sau đó từ tùy thân không gian Thiết giác trong, lấy ra đặc biệt nấu nước dùng là hồng nê tiểu lò cùng gang siêu, tự mình động thủ, đốt lửa nấu nước.

Rồi sau đó tựa hồ vừa ngại trong phòng này quá mức hèn hạ, đặc biệt lấy ra một con khổng lồ ngàn năm gỗ trầm hương mâm trà, gác ở trên bàn. Hành động này để cho Bàng Chính Tường bất đắc dĩ chí cực, bởi vì người ta mâm trà, cũng so với hắn cái bàn lớn, giống như một con nắp giống nhau khấu trừ ở trên mặt bàn…

Bàng Chính Tường sắc mặt cực kỳ khó coi, đang muốn mở miệng: Hồng…

Hồng Vũ khoát khoát tay: Tiếng nói sỉ nhục, không tâm tình nói chuyện, chờ bổn thiếu gia uống đủ rồi trà rồi hãy nói.

Bàng Chính Tường giận tím mặt: Đây là ta gian phòng nghĩ uống trà đi ra ngoài uống đi

Hồng Vũ mắt liếc thấy hắn, vừa nhìn lướt qua một bên thật tình nấu nước Quan Lăng. Bàng Chính Tường tức nói không ra lời, vừa Hồng Khê lại không chịu dễ dàng như vậy bỏ qua cho hắn, âm dương quái khí nói: Ngươi chính là một Ngũ Phẩm Nguyên Định, cũng đừng có tự rước lấy nhục liễu.

Bàng Chính Tường đầu tóc cũng muốn giơ lên tới, ủy khuất vô cùng nói: Các ngươi còn giảng hay không đạo lý rồi?

Hồng Vũ u ám cười một tiếng: Giảng đạo lý? Ngươi để cho ta Kiều gia gia một thanh tuổi người, đau khổ cầu khẩn ngươi lúc, ngươi nghĩ tới muốn giảng đạo lý sao? Ngươi uy hiếp đại ca của ta, để cho hắn cho ngươi dập đầu bồi tội thời điểm, ngươi nghĩ tới muốn giảng đạo lý sao?

Hồng Vũ có chút dừng lại, điềm nhiên nói: Ngươi muốn giảng đạo lý? Hừ, khách sạn này bao nhiêu tiền? Ta nhưng lấy mua lại, sau đó để khuya hôm nay tựu cút ngay đi ngủ ngoài đường thượng nhà ai khách sạn dám chứa chấp ngươi, ta liền mua lại. Ngươi không được khách sạn, ta xem cả Vũ Đô, ai dám chứa chấp ngươi

Ngươi Bàng Chính Tường một câu cũng nói không nên lời, đến mức đỏ bừng cả khuôn mặt, trong mắt bốc lửa.

Hồng Vũ nhàn nhạt gõ gõ cái bàn: Ngồi xuống, chờ bổn thiếu gia uống xong trà.

Bàng Chính Tường do dự một chút, đặt mông ngồi trở về, mặt nữu qua một bên không nhìn tới hắn.

Quan Lăng rất là thong dong đốt tốt lắm nước, chuẩn bị thượng hạng trà cụ cùng lá trà, sau đó rót một bình trà. Trong khoảng thời gian này, Quan Lăng cùng mười tám võ cơ âm thầm phân cao thấp, nàng đi theo Hồng Vũ bên cạnh mấy ngày nay, đã lên cấp đến Tứ Phẩm Thông Pháp đỉnh, đặt ở một loại thế gia, đó cũng là nếu bị cung phụng lên cao thủ, nhưng là

nàng vì cùng Trang Hàn đám người cạnh tranh, lại chủ động đi học liễu trà đạo.

Lúc này rót một chén trà, bưng đến Hồng Vũ trước mặt: Thiếu gia xin mời dùng.

Hồng Vũ nhận lấy nếm một ngụm, gật đầu tán thành: Không tệ, tiến rất xa.

Trà đạo nhìn như đơn giản, trên thực tế dạy rất nhiều, bất đồng chủng loại trà, dùng cái gì trà cụ, cái gì nước, nước lái đến cái gì trình độ, lúc nào ra súp vân vân, đều có bất đồng.

Quan Lăng khổ tâm học một chút, hôm nay bị thiếu gia tán dương một câu, nhất thời cười ngọt ngào, cảm thấy cái gì cũng đáng giá.

Bàng Chính Tường vừa không nhịn được nói: Hiện tại có thể nói sao?

Hồng Vũ không mặn không nhạt ném đi qua một câu: Lúc này mới uống một hớp, khoảng cách uống tốt, còn rất xa, ngươi chờ xem.

Bàng Chính Tường lại bị ế nói không ra lời.

Quan Lăng đốt hai nước trong bầu, đổi ba loại lá trà, Hồng Vũ lúc này mới Mỹ Mỹ duỗi cái lưng mệt mỏi, thỏa mãn nói: Ai nha, lúc này mới uống thông thấu liễu. Được rồi, Bàng Chính Tường,, chúng ta nói chuyện một chút đan đạo chuyện tình.

Bàng Chính Tường đang muốn mở miệng, Hồng Vũ đã bắn liên hồi một loại một bữa chửi mắng đập phá tới đây: Ngươi đang ở đây đan đạo thượng thành tựu, chính là ngâm cứt chó ngươi cho rằng một mình ngươi hay là đan đạo thiên tài rồi? Còn dám nơi sĩ diện? Ngươi chính là một con ếch ngồi đáy giếng, ngay cả cơ bản nhất dược lý lẫn nhau tác dụng cũng không thể tránh khỏi, ngươi còn có thể làm gì? Ta muốn là ngươi như vậy tài nghệ, cũng không luyện ra gặp người ngươi lại la ó, lại còn hỗn đi ra ngoài một thật to danh tiếng, ngươi xấu hổ không xấu hổ? Ngươi còn muốn không biết xấu hổ?

Bàng Chính Tường nổi giận vô cùng, đang muốn phát tác, Hồng Vũ hắc hắc một tiếng cười lạnh, lại hỏi: Ông nội của ta thương thế, dựa theo suy đoán của ngươi, thời gian bao lâu có thể trị tốt?

Nói thật

Bàng Chính Tường toàn thân tức giận thoáng cái tản đi, chán nản nói: Ba tháng, hơn nữa cuộc đời này tuyệt không có thể nữa đột phá.

Hồng Vũ lại là một tiếng cười lạnh: Vậy ngươi có hay không coi là quá, ta dùng bao lâu?

Bàng Chính Tường sửng sốt một chút, khó có thể tin nhìn Hồng Vũ: Thật sự là ngươi? Này, cái này không thể nào…

Bao lâu Hồng Vũ lười cùng hắn dây dưa cái vấn đề này, gầm lên một tiếng.

Bảy, bảy ngày.

Bàng Chính Tường trong lòng có chút tuyệt vọng bổ sung một câu: Lại còn trực tiếp đột phá đến Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh…

Hồng Vũ gật đầu: Ta hôm nay, chỉ là muốn xem một chút, ngươi có phải hay không một chân chính nhiệt tình yêu thương đan đạo người. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Chân chính hành hạ 〔 thượng 〕

Bàng Chính Tường mơ hồ cảm thấy chuyện tựa hồ sẽ không đơn giản như vậy, nhưng là cuộc đời của hắn, bởi vì đan đạo mà quật khởi, nếu không hắn chính là một người nhà nghèo hài tử, không có chút nào dựa. Mà tính tình của hắn, lại là quỷ chán ghét thần tăng cấp bậc, nếu là không có đan đạo, hắn chó má cũng không phải là. Hắn đối với đan đạo, tuyệt đối là thật lòng nhiệt tình yêu thương.

Cho nên Hồng Vũ vừa nói như thế, hắn biết rõ nơi này rất có thể là một khổng lồ bẫy rập, cũng như cũ nghĩa vô phản cố nhảy xuống: Ta đương nhiên là, ngươi có lời gì, nói thẳng sao.

Hồng Vũ cười: Nếu như ngươi thật nhiệt tình yêu thương đan đạo, ta nhưng cấp cho ngươi một cái cơ hội, để đi theo ta học tập.

Bàng Chính Tường sắc mặt tựu thay đổi, nếu là trong tình hình chung, có thể cùng một vị đan đạo đại sư học tập, Bàng Chính Tường dĩ nhiên cầu cũng không được hoan hô tước dược, nhưng là đi theo Hồng Vũ…

Hồng Vũ tài nghệ dĩ nhiên không có nói, nhưng là đầu tiên Hồng Vũ có biết dùng hay không tâm truyền thụ hắn trước bất luận, Hồng gia chính là Đại Hạ Tứ Đại Thiên Trụ, Hồng Vũ lại là nổi danh Vũ Đô đệ nhất quần áo lụa là, hắn hết thảy diễn xuất, có thể nói Bàng Chính Tường nhìn ở trong mắt cũng muốn chửi ầm lên. Đi theo hắn học tập, đó chính là Hồng Vũ đệ tử, chẳng những không thể đối với sư tôn hành động chọn ba lấy bốn, nói không chừng còn muốn giống như Hồng Khê giống nhau cầu khẩn nhiều lần hầu hạ sư tôn.

Đây đối với Bàng Chính Tường mà nói, tuyệt đối là một cái thiên đại hành hạ.

Bàng Chính Tường hung hăng cắn răng, hỏi: Ngươi có thể bảo đảm dụng tâm dạy ta sao?

Hồng Vũ ngoài cười nhưng trong không cười nói: Bàng Chính Tường, ngươi còn không có làm hiểu, ngươi, không có cò kè mặc cả tư chất cách

Bàng Chính Tường trong lòng, một cổ khổng lồ nhục nhã cảm xông tới, để cho mặt của hắn thang vọt một chút tựu đỏ. Nhưng là khi hắn đáy lòng, có một lý trí thanh âm nữa nói cho hắn biết, Hồng Vũ nói không sai.

Ngươi có tư cách gì cùng Hồng Vũ cò kè mặc cả? Dĩ vãng lớn nhất dựa đan đạo, ở Hồng Vũ trước mặt chó má cũng không phải là

Hồng Vũ giống như là một ma quỷ, ném ra tới một người tràn đầy hấp dẫn điều kiện. Bàng Chính Tường biết rất rõ ràng, Hồng Vũ rất có thể chỉ là vì đem mình giữ ở bên người hành hạ mình, căn bản sẽ không truyền thụ mình cái gì đan đạo, nhưng là cái này hấp dẫn thật sự quá mê người liễu, cho dù là chỉ có một đường hi vọng, hắn cũng căn bản không cách nào cự tuyệt.

Nếu là Hồng Vũ kia một ngày bị mình cảm hóa, nổi thiện tâm đâu? Bàng Chính Tường không nhịn được nghĩ đến.

Hắn lần nữa lời khuyên mình, rốt cục hạ quyết tâm: Tốt, ta đáp ứng

Hồng Vũ cười, hắn biết nhất định sẽ là cái kết quả này.

Bài gãy hắn hai ngón tay? Loại này trừng phạt không khỏi quá dễ dàng liễu, sau này có khi là cơ hội, từ từ hành hạ ngươi.

Hồng Vũ đứng dậy tới : Đi thôi, trước theo trở về.

Vừa ra khách sạn đại môn, hai gã Kinh Triệu Phủ quan sai thấy hắn lập tức đứng dậy, lấy lòng cười: Vũ thiếu gia, ngài làm xong sự tình rồi? Ngài yên tâm, chúng ta vẫn giúp ngài coi chừng dùm đâu, tuyệt sẽ không có cái gì mắt không mở người xông vào.

Hồng Vũ khẽ mỉm cười: Cực khổ.

Không khổ cực, không khổ cực, có thể vì Vũ thiếu gia làm việc, là của chúng ta vinh hạnh. Hắc hắc

Hồng Vũ chỉ nói ba chữ, bọn họ thật hưng phấn địa đầy mặt hồng quang.

Bàng Chính Tường đi theo Hồng Vũ phía sau, rất là không ưa những người này, không khỏi hừ lạnh một tiếng, Hồng Vũ lỗ tai rất tốt, nghe thấy được lập tức quay đầu nhìn hắn: Tiểu bàng, ngươi có cái gì bất mãn?

Bàng Chính Tường bất đắc dĩ khom người: Không dám.

Ai không dám?

Bàng Chính Tường do dự một chút, rốt cục vẫn phải nói: Đồ nhi không dám.

Hồng Vũ hừ một tiếng: Ngươi sau này phải học được thích ứng, bởi vì… này chính là hình thức tràng diện sẽ rất nhiều đích.

Bàng Chính Tường làm sao cảm giác, cảm thấy Hồng Vũ những lời này bên trong, rất có một loại nhìn có chút hả hê khoái ý đâu?

Hồng Vũ nói xong, chắp tay sau lưng tiêu sái đi. Bàng Chính Tường đám người theo ở phía sau, một mực cung kính. Bàng Chính Tường hiển nhiên hay là rất không thói quen loại này cúi đầu, buông thỏng hai tay bước đi đích thói quen, bị vừa Hồng Khê chen chúc lông mày trợn mắt sữa đúng, nín nổi giận trong bụng cũng không dám phát tác.

Phía sau hai Kinh Triệu Phủ quan sai nhìn trợn mắt hốc mồm, chờ bọn hắn đi xa, mới xoay người lại, nhìn lẫn nhau, không khỏi than thở: Vũ thiếu gia quả nhiên thật là thủ đoạn, cái này đem Bàng Chính Tường thu phục rồi?

Bàng Chính Tường không phải là được xưng không…nhất sợ quyền quý đan sư ư, kết quả đâu, hắc hắc, đụng phải Vũ thiếu gia, hay là biết điều một chút địa cụp đuôi làm người.

Đúng rồi, mới vừa rồi ta thật giống như nghe thấy Bàng Chính Tường tự xưng đồ nhi, là chuyện gì xảy ra?

Người đó biết đâu, dù sao hiện tại chuyện gì phát sinh ở Vũ thiếu gia trên người, ta cũng vậy không kỳ quái… Hai người vừa nói vừa đi xa.

Hồng Vũ mang theo Bàng Chính Tường trở lại Hồng phủ, không có nói cho bất luận kẻ nào, mà là dẫn hắn, trực tiếp đi Hồng Thân gian phòng.

Hồng Vũ chỉ vào trên giường như cũ hôn mê bất tỉnh Hồng Thân, đối với Bàng Chính Tường nói: Ngươi nhìn nhìn, có nắm chắc hay không.

Điều này làm cho Bàng Chính Tường trong lòng phạm nổi lên nói thầm: Để cho ta kiểm tra làm gì? Sẽ không phải là hắn trong lúc vô tình chiếm được một chút cao phẩm cấp linh đan, chữa hết Hồng Thắng Nhật thương thế, cố ý tới đây hù dọa ta, để cho ta cho thêm bọn họ miễn phí luyện đan chữa thương sao?

Hắn tăng thêm một cẩn thận.

Hồng Thân còn đang trong hôn mê, Bàng Chính Tường vốn là thói quen là dùng linh đan để cho người bị thương ngủ say, sau đó bắt đầu kiểm tra, hiện tại tự nhiên bớt đi liễu cái này đốt, trực tiếp bắt đầu kiểm tra.

Qua ước chừng gần nửa cái canh giờ, ngồi ở vừa Hồng Vũ đều có chút không nhịn được, Bàng Chính Tường mới kiểm tra xong, nhíu: Thương thế thật sự quá nặng nặng, nếu như không phải là phục dụng liễu đại lượng Ngọc Cốt Đan, sợ rằng đã không được.

Hồng Vũ gật đầu, hỏi: Nếu để cho ngươi tới trị liệu, cần thời gian bao lâu?

Bàng Chính Tường trong lòng cười lạnh: Quả nhiên

Hắn thản nhiên nói: Hai tháng, hơn nữa sợ rằng các loại dược liệu hao phí hết sức khổng lồ, giá tiền không rẻ.

Hắn đã quyết định chủ ý, nếu là Hồng Vũ mở miệng để cho hắn trị liệu, hắn tựu lập tức đâm xuyên diện mục thật của hắn

Lại không nghĩ rằng, Hồng Vũ gật đầu, hướng hắn khoát khoát tay: Được rồi, ngươi đi ra ngoài đi, chờ.

Bàng Chính Tường buồn bực đi ra ngoài, phía ngoài Hồng Khê tiếp theo hắn, cho hắn an bài một cái sân ở, trước khi đi khai báo: Thiếu gia phái người tới tìm ngươi lúc trước, tốt nhất

khác chung quanh đi loạn, có chuyện gì xảy ra, đây chính là chuyện của mình ngươi.

Bàng Chính Tường có chút không giải thích được chờ, Hồng Khê sau khi đi, hắn bỗng nhiên tỉnh ngộ lại: Chẳng lẽ người nầy muốn như lần trước cứu trị Hồng Thắng Nhật giống nhau, bảy ngày thời gian đem Hồng Thân trị lành? Không thể nào đâu…

Hồng Thân thương thế, khi hắn xem ra trên thực tế so sánh với Hồng Thắng Nhật còn muốn trầm trọng, hắn nói hai tháng thời gian, thuần túy là bịa chuyện, bởi vì khi đó, hắn đã suy đoán Hồng Vũ là muốn lường gạt mình trị thương. Trên thực tế Hồng Thân tình huống như thế, quả thật muốn hao phí đại lượng dược liệu, hơn nữa cần ít nhất năm tháng thời gian mới có thể khang phục, muốn khôi phục đến lúc trước tu vi cảnh giới, còn muốn nửa năm thời gian điều dưỡng.

Hồng Vũ coi như là đan đạo trình độ xa xa ra ngoài mình, cũng không thể có thể bảy ngày sẽ đem Hồng Thân trị lành a…

Nhưng là Hồng Vũ chỉ dùng bốn ngày thời gian, tựu phái người tìm đến hắn.

Bàng Chính Tường bắt đầu vẫn không rõ Hồng Vũ tìm mình làm gì, đợi đến hắn lại tới đến Hồng Thân sân, thấy đã ngồi dậy đang húp cháo Hồng Thân, cả người cũng u mê

Tuyệt không có khả năng này hoàn toàn phá vỡ liễu đan đạo một chút căn bản nguyên lý a.

Hồng Vũ có chút tiếc nuối: Linh đan luyện chế đi ra ngoài, dược hiệu so với ta tưởng tượng phải kém liễu một chút, nếu không, hẳn là hiện tại là có thể khôi phục Nhị Phẩm Khai Thần lúc đầu thực lực.

Bàng Chính Tường thiếu chút nữa một đầu thua bởi trên mặt đất: Loại này nghịch thiên dược hiệu còn cảm thấy không hài lòng? Ngươi còn để cho hay không khác đan sư sống?

Hắn hiện tại coi như là hiểu, tại sao Hồng Vũ muốn cho chính hắn kiểm tra một chút Hồng Thân thương thế, không giống là lừa gạt hắn để cho hắn tới trị thương, mà là để cho

hắn hiểu được, mình cùng Hồng Vũ trong lúc, rốt cuộc đến cỡ nào chênh lệch thật lớn.

Bàng Chính Tường hiện tại coi như là hoàn toàn tòng phục liễu, đứng ở một bên không nói tiếng nào, biết điều vô cùng.

Hồng Vũ cũng nhìn ra, cuối cùng đem người này thu thập phục phục thiếp thiếp liễu, lúc này mới cùng Hồng Thân cười cười nói: Thân thúc, ngươi trước nghỉ ngơi, chúng ta đi ra ngoài.

Hồng Thân tỉnh lại cảm khái vô hạn, hắn là thật không nghĩ tới, mình còn có thể sống lại. Hắn triều Hồng Vũ cười một tiếng: Thiếu gia ngươi đi mau lên, ta lão đầu tử không có gì đáng ngại.

Hồng Vũ đi ra, hợp cách chân chó Hồng Khê vội vàng đuổi theo, không hợp cách chân chó Bàng Chính Tường tựu hoàn toàn không có kịp phản ứng, hay là Hồng Khê dùng sức lôi hắn một thanh, hắn mới bất đắc dĩ cúi đầu, buông thỏng tay, hạ nhân giống nhau theo ở phía sau.

Ra cửa, Hồng Vũ chắp tay sau lưng đi ở phía trước, nhàn nhạt phân phó nói: Ngươi tòng phục rồi?

Bàng Chính Tường nói thật nhìn phía trước cái kia quần áo lụa là lớn nhỏ diễn xuất, thấy thế nào làm sao không được tự nhiên, nhưng vẫn cũ không thể làm gì nói: Tòng phục liễu.

Vậy thì tốt, chuẩn bị một chút, ngày mai đem bái sư nghi thức cử hành liễu.

Bàng Chính Tường trong lòng lộp bộp hạ xuống, một tiếng ai thán: Nên tới đúng là vẫn còn tới.

Buổi tối hôm đó, Vũ Đô bên trong thành có thể xếp thượng hiệu thế gia, tất cả đều nhận được một phong thiệp mời, ngày mai buổi sáng, xin đại giá quang lâm Xuân Huy Lâu, Hồng Vũ muốn cử hành thu đồ đệ nghi thức.

Ở Vũ thiếu gia trong mắt, cả Vũ Đô bên trong thành, có thể xếp thượng hiệu, ít nhất cũng là Lục Đại trong bảo khố nóc cấp bậc, trước mặt mọi người người nhận được này trương thiệp mời thời điểm, cũng rất buồn bực: Này đầu nhị thế tổ

muốn làm gì? Hắn mới Lục Phẩm Chân Tôi, thu cái gì đồ đệ? Hơn nữa đồ đệ rốt cuộc là người nào?

Nói ví dụ Hà Thường loại này tâm tư sâu nặng, đã nghĩ đến Hồng Vũ chuyến đi này động sau lưng, sợ rằng thâm ý sâu sắc, đoán chừng đồ đệ hắn là khác thế lực lớn đệ tử, mượn cơ hội này cùng Hồng gia liên hợp lại, mà Hồng Vũ hiển nhiên sử dụng loại thủ đoạn này ở hướng hoàng đế thị uy chờ một chút.

Của mọi người nhiều đích hiểu lầm trong, một đêm này chậm rãi đi qua.

Bàng Chính Tường đeo này hai con khổng lồ mắt quầng thâm, tung mình từ trên giường ngồi dậy. Hắn tối hôm qua thượng một đêm ngủ không ngon, lo được lo mất. Một phương diện, để cho hắn lạy Hồng Vũ vi sư, thật sự là rất thống khổ, Hồng Vũ là hắn nhất không ưa nhị thế tổ trước kia là xem thường.

Một… khác phương diện, hắn nhưng bắt đầu ảo tưởng, có phải hay không mình chỉ cần cẩn thận hầu hạ, không chuẩn kia một ngày Hồng Vũ có lương tâm phát hiện, truyền thụ cho mình đan đạo chí lý. Vừa nghĩ tới Hồng Vũ bảy ngày trị lành Hồng Thắng Nhật, bốn ngày trị lành Hồng Thân, trong lòng hắn chính là một mảnh lửa nóng, chỉ sợ cái này hi vọng vô cùng xa vời, cũng đáng được hắn đi hơi bị phấn đấu.

Mà Bàng Chính Tường cũng không phải là không có hầu hạ hơn người, khi còn bé trong nhà nghèo, hắn cũng đi huyện thành quan lại người ta đã làm tiểu trẻ nhỏ.

Chính là một ít đoạn kinh nghiệm, để cho hắn đối với quyền quý người ta căm thù đến tận xương tuỷ. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Chân chính hành hạ 〔 hạ 〕

Như vậy nghĩ tới nghĩ lui, Bàng Chính Tường thống khổ một đêm không có ngủ.

Hắn đứng dậy tới mở cửa, nếu lớn sân vắng ngắt, bỗng nhiên trong lúc nghĩ đến, quyền quý người ta lớn như vậy nhà cửa, nếu quả thật là không mời người hỗ trợ xử lý, kia thật muốn thành liễu quỷ chỗ ở liễu.

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, Bàng Chính Tường lập tức đem chi đuổi ra khỏi trong đầu của mình: Tại sao có thể nghĩ như vậy? Đây không phải là vì những thứ kia quyền quý ức hiếp bình thường dân chúng kiếm cớ không

Cho nên hắn rất tự hạn chế mình múc nước, mình nấu nước, giặt xong liễu mặt, vừa mình chuẩn bị cật. Không biết là người nào chuẩn bị, trong viện tử này các loại dụng cụ, tài liệu đầy đủ mọi thứ.

Chờ hắn thu thập xong đi ra ngoài, sân cửa cũng không còn người, Bàng Chính Tường một trận nói thầm, không thể làm gì khác hơn là thẳng đường đi tới, gặp phải một gã người hầu tựu hỏi hạ xuống, thật vất vả mới biết được thu đồ đệ nghi thức địa điểm ở Xuân Huy Lâu…

Bàng Chính Tường tức muốn hộc máu, nhất định ta cũng vậy hôm nay một trong những nhân vật chính a, này xem là cá chuyện gì?

Vũ thiếu gia hiển nhiên chuẩn bị để cho hắn hoàn toàn giữ vững lao khổ đại chúng bổn sắc, muốn cho người hầu hạ ngươi? Cửa cũng không có.

Bàng Chính Tường mướn một chiếc xe ngựa, đem mình đưa đến Xuân Huy Lâu, lúc này thời gian còn sớm, Hồng Vũ đang ngồi ở lầu hai một dựa vào nhai nhã gian uống trà, pha trà đích đương nhiên là Quan Lăng.

Thấy Bàng Chính Tường từ trên xe ngựa xuống tới, Hồng Vũ ha ha cười một tiếng, ở trên lầu chào hỏi: Tiểu bàng, ngươi

tới vừa lúc. Cái gì cũng còn không chuẩn bị đâu, ngươi đi cùng Tiết thúc thương lượng một chút, xem một chút muốn an bài cái gì, ngươi tựu mình động thủ đi.

Trên đường phố người đi đường lui tới, nghe được Hồng Vũ gọi hắn tiểu bàng, tất cả đều xoay đầu lại, dùng một loại thiêu dịch ánh mắt đánh giá thân hình của hắn, sau đó quả nhiên phát hiện, cho dù là mặc quần áo không tính là mỏng, bụng của hắn cũng ưỡn liễu đi ra ngoài

Bàng Chính Tường lúng túng vô cùng, rất là hoài nghi Hồng Vũ la căn bản là tiểu mập. Hắn chạy trốn tựa như địa xông ào vào Xuân Huy Lâu, Tiết Thiệu một tay lấy hắn bắt được: Ngươi tới vừa lúc, ta đã nói với ngươi a, cái này thu đồ đệ nghi thức không thể quá đơn sơ, dù sao sư tôn của ngươi chính là Vũ thiếu gia, ở Vũ Đô bên trong thành, vậy cũng thật là có đầu có mặt chính là nhân vật. Ngươi nhìn, ta đã nói với ngươi, nơi này đáp đứng lên một ngọn bàn đánh bóng bàn, thu đồ đệ nghi thức đang ở trên bàn cử hành. Sau đó chung quanh mang lên một vòng cái bàn, đó là các tân khách chỗ ngồi. Khác mỗi một trên bàn còn muốn có nước quả điểm tâm nước trà hạt dưa các loại, những thứ này cũng muốn chuẩn bị xong. Tốt lắm, trên căn bản còn gì nữa không, ngươi đi chuẩn bị đi.

Bàng Chính Tường một thanh kéo đang muốn rời đi Tiết Thiệu: Ngươi là nói những thứ này cũng muốn ta tự mình đi chuẩn bị?

Tiết Thiệu nháy mắt mấy cái: Nếu không ngươi cho rằng đâu? Ngươi cũng không phải là quyền quý người ta, không có ai hầu hạ ngươi, hơn nữa, những thứ này ngươi làm đồ đệ là không chuẩn bị, chẳng lẽ còn để sư phụ chuẩn bị?

Bàng Chính Tường á khẩu không trả lời được, Tiết Thiệu hất ra tay của hắn, thản nhiên đi, vừa đi vừa trong lòng cái kia mỹ a: Để ban đầu gây khó khăn cho chúng ta, ta cùng kiều thúc một đám người khổ cực như vậy cầu xin ngươi ngươi cũng không nể tình, trợn tròn mắt sao, đáng đời đi, hừ, loại người như ngươi người, thì phải Vũ thiếu gia trị ngươi

Bàng Chính Tường rất muốn đi ra ngoài xài cố nhân tới giúp mình, nhưng là suy nghĩ một chút, làm như vậy, không

thể nghi ngờ là ở hướng Hồng Vũ tỏ vẻ mình đối với quyền quý người ta thỏa hiệp. Đây là tuyệt đối không được

Bàng Chính Tường kiên định mà cố chấp cho là, mình coi như là thành Hồng Vũ đồ đệ, cũng sẽ không cùng bọn họ thông đồng làm bậy

Cho nên, Bàng Chính Tường các hạ quyết định tự mình động thủ. Không phải là đáp cái đài ư, mình đường đường Ngũ Phẩm Nguyên Định sợ cái gì?

Ước chừng sau nửa canh giờ, Bàng Chính Tường luy thở hồng hộc, trong lòng bắt đầu chửi má nó, Hồng Vũ đây là cố tình hành hạ mình a

Muốn lực lượng, một Ngũ Phẩm Nguyên Định Bàng Chính Tường, đính thượng mười lực công. Nhưng là mười lực công nửa canh giờ là có thể làm xong sống, Bàng Chính Tường một người căn bản làm không xong, hơn nữa còn mệt đến ngất ngư.

Hắn hoàn toàn không có kinh nghiệm, cho dù là hắn so với bình thường lực công muốn thông minh nhiều lắm. Kinh nghiệm thượng thiếu hụt cũng làm cho hắn không ngừng làm lại. Thật vất vả vẽ một canh giờ, đem ở giữa bàn đánh bóng bàn xây dựng tốt lắm, bắt đầu mở tiệc tử, sau đó chuẩn bị nước trà, các loại dưa và trái cây.

Bàng Chính Tường làm những chuyện này thời điểm, đã có chút ít tân khách tới, thấy đường đường ngũ phẩm đan sư, lại giống như người giúp việc giống nhau làm những chuyện này, chỉ chõ. Bàng Chính Tường cũng có chút buồn bực, như vậy đúng là tự hạ giá trị con người liễu.

Hắn lầu hai thượng truyền tới Hồng Vũ cùng các tân khách nói chuyện phiếm, sảng lãng tiếng cười, Bàng Chính Tường nghe được, không thể làm gì khác hơn là cắn chặc hàm răng, kiên trì đem nơi sân bố trí

Đến, Tống Mặc Cẩn tới, Hà Thường tới, Mai Thiên Sách tới…

Mọi người vừa vào cửa, cũng nhìn thấy Bàng Chính Tường vội vội vàng vàng ngoài, hết sức buồn bực: Ngũ phẩm đan sư

đây là tại sao? Cho Hồng gia lập tức người?

Có ít người thanh âm nói chuyện lớn một chút, truyền vào Bàng Chính Tường trong lổ tai, để cho hắn quát lên như sấm, rồi lại phát tác không được.

Cho đến hiện tại, cũng không có người nghĩ đến Hồng Vũ hôm nay muốn thu đồ đệ, chính là Bàng Chính Tường.

Thu đồ đệ nghi thức thời gian cuối cùng đã tới, thật ra thì ý thức rất đơn giản, nếu như Hồng Vũ có sư môn, như vậy sư môn trưởng bối, hoặc là đồng môn, sẽ ra ngoài nói vài lời nói, không có gì hơn miễn cưỡng nội dung. Mà Hồng Vũ không có sư môn, sẽ làm cho Kiều Nguyên Thần đi ra ngoài nói mấy câu.

Sau đó chính là người điều khiển chương trình tuyên bố nghi thức bắt đầu, xin đồ đệ bái sư.

Bàng Chính Tường từ thai sau đi ra, phía dưới một mảnh xôn xao: Là hắn

Khó trách bắt đầu tiền đường đường ngũ phẩm đan sư vội vội vàng vàng ngoài, cùng cái hạ nhân tựa như, thì ra là hắn chính là Hồng Vũ hôm nay muốn thu đồ đệ

Chẳng qua là cái kết quả này quá mức kinh người, Bàng Chính Tường ở Đại Hạ đan đạo địa vị, tuyệt đối là muốn khai tông lập phái chính là nhân vật, một người như thế, nhưng bỗng nhiên chạy đến Hồng gia, lạy Hồng Vũ vi sư… Hơn nữa lúc trước hắn vẫn bị Hồng Vũ từ Hồng gia khí chạy. Trong lúc này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Không có ai giải thích hạ xuống, coi như là Hà Thường loại này trong lòng cửu khúc mười tám loan người, cũng nghĩ không thông làm sao sẽ trở thành liễu hiện tại cái bộ dáng này.

Phía dưới tân khách ồ lên một mảnh, nói gì đều có. Bàng Chính Tường đứng ở trên đài, lúng túng vô cùng.

Mai Thiên Sách nhìn lên tình huống này, ha hả một chút vui vẻ. Bên cạnh hắn đi theo Mai Ảnh, trừng lớn một đôi hắc bạch phân minh con ngươi, nhìn trên đài, lắp bắp hỏi: Nghĩa, nghĩa phụ, ta không phải là nhìn lầm rồi sao…

Vừa Hồng Khê, bưng lên liễu một con chén trà, giao cho liễu Bàng Chính Tường trong tay: Hành lễ bái sư sao.

Bàng Chính Tường hai tay đang cầm chén trà tiến lên, ở Hồng Vũ trước mặt một mực cung kính quỳ xuống, giơ lên chén trà: Sư tôn xin dùng trà.

Phía dưới mọi người mặc dù đã sớm biết Bàng Chính Tường muốn bái sư, nhưng là cho đến hắn quỳ xuống tới một khắc kia lúc trước, như cũ có chút không dám tin tưởng. Bàng Chính Tường thân phận quá tôn quý, người như vậy bỗng nhiên muốn bái sư, lạy đích sư phụ hay là Hồng Vũ thấy thế nào cũng là không thể tưởng tượng nổi, làm cho người ta khó có thể tiếp nhận.

Cho đến Bàng Chính Tường cái quỳ này đi xuống, mọi người oanh một tiếng nghị luận lần nữa đạt đến đỉnh núi, các loại khó có thể tin.

Hồng Vũ cười híp mắt từ Bàng Chính Tường trong tay nhận lấy chén trà, tượng trưng uống một hớp, sau đó nhìn về phía phía sau mười tám võ cơ cùng Quan Lăng, không có đang hình dạng, cười hì hì nói: Các ngươi ai ngờ uống một ngụm tiểu mập phong cho sư mẫu cái kia chén trà a?

Chúng nữ đỏ bừng, cùng nhau phun hắn. Hồng Vũ cười ha ha.

Bực này quần áo lụa là hành kính, rơi vào Bàng Chính Tường trong mắt, vậy thì thật là khóc không ra nước mắt, mình lại muốn lạy như vậy một quyền quý trong đích quyền quý, quần áo lụa là trong đích quần áo lụa là vi sư

Hồng Vũ uống rồi trà, đem chén trà trả lại cho Bàng Chính Tường. Tiểu bàng nhận lấy, cùng Hồng Vũ ánh mắt một đôi, phát hiện sư tôn trong mắt không chút nào giấu diếm tất cả đều là hài hước.

Ngươi yên tâm đi, ta sẽ không dễ dàng bỏ qua ngươi. Hồng Vũ đôi môi khẽ nhúc nhích, một đạo thanh âm truyền vào Bàng Chính Tường trong tai.

Bàng Chính Tường còn tưởng rằng mình nghe lầm, hắn kinh ngạc nhìn hướng Hồng Vũ, Hồng Vũ lại không e dè còn

hướng hắn gật đầu Bàng Chính Tường nhất thời cảm thấy Hồng Vũ hóa thân làm một đầu kinh khủng Thiên Ma, diện mục dử tợn, giương nanh múa vuốt, muốn đem mình xé nát liễu nuốt ăn hết. Hắn không khỏi một run run

Một màn này, ở dưới đài mọi người thấy đến cũng là, Hồng Vũ cái này sư tôn rất là hiền lành, cùng tay mới đồ đệ đem tay nói vui mừng, vẻ mặt tươi cười…

Hồng Vũ trong khoảng thời gian này, các loại hành động kinh người ùn ùn, lần này thu một vị ngũ phẩm đan sư làm đồ đệ, mặc dù kinh người, nhưng là mọi người cũng đã có chút thói quen, bất quá là nhiều hơn một trà dư tửu hậu đề tài câu chuyện.

Nhưng là đối với Bách Lý Thịnh Thế đám người, cũng là cũng không phải đơn giản như vậy.

Hai ngày sau, đã khôi phục Nhị Phẩm Khai Thần lúc đầu thực lực Hồng Thân ra hiện tại liễu Hồng gia hiện tại là tối trọng yếu một chỗ sản nghiệp Vân Thị Tượng Tác trong, nhãn tuyến nhanh chóng hồi báo Bách Lý Phủ.

Lại qua bốn ngày, Hồng Dần, Hồng Mậu, Hồng Tân chờ một đám Tam Phẩm Hiển Thánh cao thủ nhất nhất hiện thân, chẳng những thương thế tẫn phục, hơn nữa thực lực không thể tổn hại, Hồng Dần thậm chí còn có điều tăng lên, đã đạt đến Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh, sắp đột phá

Cả Vũ Đô ồ lên

Hồng gia không phải là bị đánh cho tàn phế sao, làm sao có đột nhiên trong lúc thực lực tẫn phục, hơn nữa còn có nâng cao một bước ý tứ ?

Hồng gia người chẳng lẽ tu luyện cái gì truyền kỳ công pháp, càng áp chế càng mạnh?

Bách Lý Thịnh Thế thất kinh, âm thầm tự mình quan sát, xác nhận nhãn tuyến không có tính sai, Hồng gia một đám cao thủ toàn bộ phục hồi như cũ, Hồng gia thực lực không giảm mà lại tăng sau, sắc mặt ngưng trọng lập tức tiến.

Chẳng qua là Hồng gia thực lực bây giờ, coi như là sau lưng không có một vị Nhất Phẩm Hợp Chân ủng hộ, muốn đem chi diệt trừ cũng không dễ dàng, hoàng đế cùng Bách Lý Thịnh Thế mặc dù vô hạn tiếc nuối bỏ lỡ một cái cơ hội như vậy, nhưng cũng không thể làm gì, chỉ có thể từ từ đồ chi. Đem lúc trước xúi giục hai huynh đệ trong đám người nội đấu kế hoạch, một lần nữa nâng lên liễu nhật báo.

Bàng Chính Tường mấy ngày qua thống khổ vô cùng, Hồng Vũ thủy chung ở trước mặt hắn bày ra một bộ quần áo lụa là sắc mặt, phô trương thật lớn. Hết lần này tới lần khác lại để cho hắn giữ vững lao khổ đại chúng bổn sắc, hết thảy giản lược.

Bàng Chính Tường sắp táo bạo thời điểm, Hồng Vũ rồi lại luyện đan chữa hết Hồng Dần đám người, hắn vừa đầy cõi lòng mong đợi yên tĩnh lại, đi theo ở Hồng Vũ bên cạnh.

Nhưng là đối với hắn mà nói, mỗi một ngày cũng là hành hạ.

Trương Ngọc Thư ba ngày hai đầu hướng Hồng phủ chạy, Hồng Thắng Nhật cùng Hồng Liệt rất kỳ quái, này loè loẹt người rốt cuộc là người nào? Hết lần này tới lần khác Trương Ngọc Thư hiện tại cực kỳ khiếp đảm, nhìn thấy Hồng Thắng Nhật cùng Hồng Liệt quay đầu bỏ chạy, hắn chết sống chối cải thượng Hồng Vũ, để cho Hồng Vũ cho hắn tiến cử, Hồng Vũ chính là không tâm tình.

Lại qua mấy ngày, Trương Ngọc Thư bất đắc dĩ rời đi, Đại Hạ bảy Đại Thiên năm thị tộc đã chuẩn bị xong, Trương Ngọc Thư mang theo bọn họ, đi trước mới đích Thần Vực tiến hành thăm dò. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Vũ Đô Chợ Quỷ (thượng)

Trong khoảng thời gian này, Hồng Vũ tạm thời ở không xuống.

Đại hoàng tử tuân theo phụ hoàng ý chỉ, lại tới cùng Hồng Vũ kết giao, Hồng Vũ cũng là có lệ. Mai Thiên Vũ cùng Đao Khinh Nguyệt còn lại là thật vui vẻ, ba người tiểu tụ hạ xuống, bất quá lần này đến phiên Hồng Vũ xui xẻo, hắn không thể làm gì khác hơn là tự mình động thủ pha trà —— Quan Lăng phải không tốt mang theo trên người hầu hạ liễu.

Hà Sùng như cũ ẩn nhẫn, giống như là một Vũ Đô trong suốt người, cũng không người nào dám thật bỏ qua hắn.

Nhị hoàng tử cùng Cao Thành Hoằng như cũ thượng thoan hạ khiêu. Cao Thành Hoằng vốn là như mặt trời ban trưa danh tiếng, ở Hồng Vũ sau khi trở về chà chà giảm xuống. Lúc trước Hồng gia cùng Bách Lý gia xung đột, lại càng đem Hồng Vũ danh tiếng đẩy tới liễu một trước nay chưa có độ cao!

Hoặc là ở một loại bình dân trong mắt, Hồng Vũ ở nơi này một lần sự kiện trong tác dụng, giới hạn cho phế đi Bách Lý Phong Ma, cùng ở Hồng phủ cửa ngăn cản Bách Lý Thịnh Thế.

Nhưng là chân chính quyền quý giai tầng tất cả đều hiểu: Hồng Vũ có thể lo lắng mười phần đem Bàng Chính Tường đuổi đi, sau đó Hồng gia cao thủ toàn bộ thương thế tẫn phục, rồi sau đó Hồng Vũ vừa thu Bàng Chính Tường cái này đồ đệ, hết thảy hết thảy, cũng chứng minh Hồng Vũ bản thân chính là một vị cao minh đan sư, trình độ tại phía xa Bàng Chính Tường trên!

Bàng Chính Tường đã là Đại Hạ quan trọng đan sư liễu, Hồng Vũ rốt cuộc có nhiều yêu nghiệt?

Cao Thành Hoằng trong khoảng thời gian này, buồn bực chỉ có thể bằng vào cái kia trương nụ cười chung quanh giả

danh lừa bịp liễu, bởi vì muốn sử dụng khác điều kiện tới chà danh vọng, hắn cũng xa xa không bằng Hồng Vũ.

Ngô Lục Thất trong khoảng thời gian này vừa ra hiện tại liễu Hồng phủ, hỉ hả cùng Hồng Vũ lôi kéo làm quen, đem lúc trước đã dừng lại kế hoạch tiếp tục.

Đối với hắn, Hồng Vũ không có gì cái nhìn. Dù sao hắn cùng Ngô Lục Thất chính là trắng trợn ích lợi hợp tác, Hồng gia gặp nạn, Ngô gia dĩ nhiên nếu rất trốn rất.

Hiện tại Cao Thành Hoằng, thượng thoan hạ khiêu, đã hoàn toàn uy hiếp không được Hồng Vũ liễu, nhưng là Hồng Vũ chính là nhìn khó chịu. Vũ thiếu gia muốn thu thập người nào, không cần lý do. Trang Hàn bọn họ nói lý ra nghị luận, nhất định là thiếu gia không thích Cao Thành Hoằng lớn lên so với hắn đẹp trai.

Đối phó Cao gia kế hoạch còn chưa kịp áp dụng, lại bị một chuyện khác tình cắt đứt, Trương Ngọc Thư trở lại.

Trương Ngọc Thư lần này, mặc dù như cũ loè loẹt, nhưng là vẻ mặt trong rõ ràng nhiều hơn một ti lo lắng.

"Ca, lần này chuyện có chút phiền phức, ta tới thương lượng với ngươi hạ xuống, xem một chút ngươi có hứng thú hay không." Trương Ngọc Thư gọi thân mật, Hồng Vũ nhưng tăng thêm một tầng cẩn thận: "Tình huống nào?"

Hoàng đế bệ hạ về Bách Lý gia cùng Hồng gia tranh đấu điều tra, bây giờ còn đang xả bì ba phải, đoán chừng mấy năm bên trong cũng đừng nghĩ có một kết quả.

Mà Huân Quý Khu trung Hồng phủ đang gầy dựng lại, Hồng Vũ chính thức đem mình "Xông lên trời lâu" lý niệm nói ra, làm cho người ta chiếu vào đi kiến tạo.

Mà hiện tại Hồng phủ, cực kỳ rộng rãi. Hồng Vũ đặc biệt làm ra một gian phòng trà tới tiếp khách.

Quan Lăng ở một bên hầu hạ, bếp lò cháy sạch ấm áp hoà thuận vui vẻ, hương trà lượn lờ.

Trương Ngọc Thư cũng không giấu diếm hắn: "Ca, lần này phát hiện mới Thần Vực, thật to ngoài dự liệu của chúng ta ở

ngoài, tài nguyên phong phú làm người ta giận sôi!

Nhưng là khổng lồ tiền lời khẳng định kèm theo khổng lồ nguy hiểm. Lần này phát hiện Thần Vực trong, các loại hoang thú thập phần cường đại, trừ lần đó ra, còn có rất nhiều hung hiểm. Bảy đại ngàn năm thị tộc phái đi người, tổn thất khổng lồ, đã có chút ít không cách nào cùng Địch Nhung, Thương Lan, Sở Việt bọn họ chống lại liễu.

Vì vậy lần này, chúng ta mấy thế lực lớn thương lượng hạ xuống, quyết định gia tăng Đại Hạ ngàn năm thị tộc số lượng, chỉ cần đạt tới nhất định thực lực, nguyện ý phái người tiến vào mới Thần Vực thăm dò, đều có tư cách cạnh tranh mới đích ngàn năm thị tộc danh sách.

Cuối cùng, căn cứ các thị tộc tiến vào mới Thần Vực thành tích đứng hàng định danh lần, tổng cộng có ba danh sách, nói cách khác, lần này Thần Vực thăm dò sau, Đại Hạ sẽ có thập đại ngàn năm thị tộc."

Hồng Vũ

Vũ thẳng nhíu: "Ngươi cho ta là người ngu sao?"

Trương Ngọc Thư vội vàng giải thích: "Cũng không phải, ca ngươi ngàn vạn không nên hiểu lầm. Thần Vực thăm dò đúng là nguy hiểm, nhưng là giống như trước tiền lời khổng lồ. Nhất là lần này, vì khích lệ mọi người, cũng vì cùng Địch Nhung bọn họ chống lại, mấy thế lực lớn đã quyết định, Thần Vực thăm dò đạt được hết thảy tài nguyên, cũng thuộc về chính các ngươi, Hư Không Thần Vực sẽ không lấy ra chỗ tốt gì.

Ca, Hồng gia hiện tại trạng huống, có khi là tốt mầm, nói ví dụ ngài thủ hạ chính là những thứ kia Hoang Thú Kỵ Binh. Hiện tại thiếu chính là tài nguyên, chỉ cần có tài nguyên, ngài có thể ở trong khoảng thời gian ngắn bồi dưỡng được một nhóm lớn cường giả, nói như vậy, ít nhất ở phàm tục thế giới, không có gì thế lực có thể uy hiếp được Hồng gia liễu."

Hồng Vũ hay là cần xác nhận một chút: "Rốt cuộc có chút cái gì tài nguyên?"

Trương Ngọc Thư đối mặt Hồng Vũ là tri vô bất ngôn, một chút bí mật cũng bị hắn không chút do dự bán đứng: "Nói ví dụ ngàn năm thị tộc Đinh gia, lần này mặc dù tổn thất thảm trọng, nhưng là bọn họ chiếm được một buội trái cây sắp thành thục bảy Diệp chi sâm, phía trên tổng cộng sáu miếng chu quả, cho bọn hắn ba năm thời gian, là có thể bằng vào này sáu miếng chu quả, làm ra sáu tên Tam Phẩm Hiển Thánh cảnh giới cường giả. Nếu như lại phối hợp những khác linh dược, sáu người này trong, có ít nhất một người có thể hy vọng xa vời tiến vào Nhị Phẩm Khai Thần!"

"Nữa tỷ như bảy đại ngàn năm thị tộc trong Nhạc gia, tổn thất so sánh với Đinh gia hơi nhỏ hơn một chút, nhưng là thu hoạch đi càng thêm khổng lồ, đã được đến liễu một quả Hỗn Độn ngọc tinh, đoán chừng có thể chế tạo ra ba tên Tam Phẩm Hiển Thánh cảnh giới cường giả, trừ lần đó ra, còn chiếm được bốn miếng vạn năm thủ ô, đây cũng là bốn gã Tam Phẩm Hiển Thánh. Chỉ bất quá, những thứ này cũng cần phải thời gian, ít nhất cần ba năm sau này mới có thể thấy thành quả."

Hồng Vũ trong lòng vừa động, bởi vì hắn đã từ Trương Ngọc Thư đôi câu vài lời trong đã hiểu, mới đích Thần Vực trong các loại tài nguyên phong phú, hơn nữa tựa hồ mọi người nhận được nhiều nhất đúng là thiên địa trong bảo khố thuốc.

Mà Hồng Vũ lộ vẻ hóa ra Lão Quân đạo tôn sau, đối với luyện đan một đạo đã có một không hai Đại Hạ, hiện tại thiếu chính là dược liệu, nếu như có thể từ Thần Vực trong nhận được một chút thiên địa trong bảo khố thuốc, Hồng Vũ tin tưởng mình thu hoạch khẳng định so sánh với Đinh gia, Nhạc gia lớn hơn nhiều lắm.

Hắn châm chước liên tục, lại hỏi: "Trừ chúng ta Hồng gia, còn có ai có tham dự đi vào?"

Trương Ngọc Thư cũng không không dám nói: "Chỉ cần thực lực đầy đủ thế gia, cũng có thể tham dự đi vào. Ta dự đoán chính là, Đại Hạ ít nhất cũng có thể là Lục Đại trong bảo khố nóc trở lên cấp bậc. Ta sẽ âm thầm theo chân bọn họ từng cái tiếp xúc, xem một chút có mấy nhà cảm thấy hứng thú."

Hắn mặc dù nói như vậy, cũng là phá lệ tự tin, dù sao có thể trở thành ngàn năm thị tộc cơ hội hết sức khó được, sợ rằng không có người có thể ngăn cản loại này hấp dẫn. Hồng Vũ gật đầu: "Được, ta gia nhập." Trương Ngọc Thư đáp ứng một tiếng sẽ phải đứng dậy cáo từ, bỗng nhiên lại kịp phản ứng: "Ngươi gia nhập? Chỉ có ngươi?"

Hồng Vũ chỉ vào cái mũi của mình nói: "Ta, đương nhiên không chỉ ta một người, nhưng là tối đa cũng chính là mang theo Thân thúc cùng Dần thúc, ừ, hơn nữa Quan Lăng sao. Không thể nhiều hơn nữa liễu."

Trương Ngọc Thư có chút do dự: "Ca, những thứ khác thế gia, nhất định sẽ đem hết toàn lực tranh đoạt kia ba danh sách, ngài bên này sợ rằng nhân thủ có chút đơn bạc." Hồng Vũ khoát khoát tay: "Ta tự có chủ trương." Trương Ngọc Thư khuyên bất động hắn, không thể làm gì khác hơn là tùy hắn đi liễu. Hắn bận rộn đi cùng đông đảo thế gia tiếp xúc, Hồng Vũ bên này cũng ngựa không ngừng vó câu bắt đầu chuẩn bị. Mới đích Thần Vực nhất định hết sức nguy hiểm, nếu không nghe lời tuyệt đối không thể có thể lái được để lần này thăm dò, để cho bình thường thế gia cũng tham dự đi vào.

Hồng Vũ lập tức khai lò, đại lượng luyện chế chữa thương, giải độc, bổ sung võ khí chờ các loại linh đan. Khác một phương diện, vừa đi tìm liễu Phương Lưu Vân, làm theo yêu cầu liễu một nhóm không gian Thiết giác.

Phương Lưu Vân gần đây nghiên cứu Hồng Vũ cấp cho nàng thạch tấm cổ thư thu hoạch khổng lồ, đối với không gian trận pháp nắm trong tay càng thêm thuần thục tinh diệu. Mới đích không gian Thiết giác, không gian đã khuếch trương cho đến mười trượng phương viên, hơn nữa chỉ có một loại đồng tiền lớn nhỏ, Hồng Vũ muốn tới liễu một chuỗi giắt ngang hông, để cho Phương Lưu Vân đau lòng vô cùng.

Trừ những thứ này, Hồng Vũ còn cần vũ khí.

Hắn Thiên Hà Để Trụ vốn là dùng là rất thuận tay, hơn nữa trải qua nhiều lần cắn nuốt sau, đã tăng lên tới liễu lục phẩm thượng. Đáng tiếc

Đang cùng Bách Lý Thịnh Thế đánh một trận trong, Thiên Hà Để Trụ bể tan tành. Hồng Vũ cần một mới đích Huyền Binh, mà đổi thành ngoài một phương diện, Hồng Thân, Hồng Dần, Quan Lăng cũng cần trang bị.

Hồng Thân đã là Nhị Phẩm Khai Thần lúc đầu, hơn nữa cảm giác không dùng được bao lâu là có thể đột phá đến trung kỳ. Trong tay của hắn Đại Địa Ma Hồn Trảm cấp bậc quá thấp, cùng hắn không xứng đôi liễu. Hơn nữa Đại Địa Ma Hồn Trảm thuộc tính, cũng không thích hợp Hồng Thân 《 Tinh Hỏa Thần Lô 》 .

Hồng Vũ phái người đi đi Tôn Bán Sơn gọi tới, Tôn Bán Sơn đeo một con hộp gỗ ra hiện tại liễu trước mặt của hắn, hắn chính là hũ nút, vẫn đợi đến Hồng Vũ nói xong liễu yêu cầu, hắn mới âm thầm đem sau lưng hộp mở ra, bên trong bày biện một song đầu xiềng xích Lưu Tinh Chùy.

Hộp vừa mở ra, Hồng Thân ánh mắt tựu giật mình, bởi vì kia vật Huyền Binh, mơ hồ cùng trong cơ thể hắn 《 Tinh Hỏa Thần Lô 》 cảm ứng.

Tôn Bán Sơn xem một chút Hồng Thân cùng Hồng Vũ, khô cằn nói: "Lục phẩm thượng, tinh không thần vẫn. Cho Thân lão."

Hắn có chút bất đắc dĩ nhìn Hồng Vũ: "Huyền Binh cần linh cảm, cũng cần thích hợp tài liệu, gần đây vừa vặn Bảo Kim Hào bên kia đưa tới một chút thích hợp luyện chế cái này tinh không thần vẫn tài liệu, ta liền làm ra tới, nhưng là thiếu gia ngươi… Chờ một chút sao."

Hồng Vũ không thể làm gì. Bây giờ nhìn lại, không riêng gì hắn, ngay cả Hồng Dần cùng Quan Lăng cũng đừng trông cậy vào Tôn Bán Sơn liễu, người nầy tiến bộ thật nhanh, nhưng là sản lượng thật sự có thể lo.

Tôn Bán Sơn xem một chút vẻ mặt bất đắc dĩ Hồng Vũ, hỏi: "Thiếu gia còn có việc sao?"

"Không có." Hồng Vũ khoát tay chặn lại, Tôn Bán Sơn thành thật nói: "Ta đây đi tìm Tiếu Nghiên liễu."

Hồng Vũ: "…"

Hồng Khê ở một bên nhìn, chờ Tôn Bán Sơn đi, mới lên tiếng: "Thiếu gia, nếu không đi khác binh khí phường xem một chút?"

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, hay là lắc đầu, hắn ở Vũ Đô bên trong thành địch nhân quá nhiều, đi khác binh khí phường, khó bảo toàn không bị người hãm hại một thanh.

Hồng Khê lại nói: "Thật ra thì còn có một chỗ thiếu gia có thể đi thử một chút."

"Nơi nào?"

Chợ Quỷ là một rất nhiều người biết, nhưng là tất cả mọi người không thể nói địa phương.

Vũ Đô bên trong thành cũng có Quỷ Thị, chỉ bất quá Hồng Khê đề cử cái này Quỷ Thị, mọi người bán cũng là giá tiền cao quý hàng hóa. Có có thể làm ra siêu cấp cường giả đích thiên địa bảo thuốc, gặp nạn được vừa thấy cao phẩm cấp linh đan, có uy lực khổng lồ Huyền Binh, có đã hàng phục hoang thú…

Những hàng hóa này có một cùng chung đặc điểm: Lai lịch không rõ.

Có lẽ là có chút to gan lớn mật thực lực vừa không tệ người, đào móc liễu tiền triều vương hầu huyệt được đến, cũng có dứt khoát chính là tang vật, ăn cắp hoặc là giết người cướp của được đến.

Tóm lại, ở chỗ này, mọi người không hỏi lai lịch không hỏi đi về phía, chỉ cần giá tiền thích hợp là có thể đồng ý. Bất quá nơi này phải tiền mặt giao dịch, không thể nào chịu nợ. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Vũ Đô Chợ Quỷ (hạ)

Vũ Đô bên trong thành cũng có một chút thực lực không tệ bán đấu giá, bất quá Hồng Vũ hỏi thăm một chút, gần đây một cuộc buổi đấu giá cũng muốn chín ngày sau, hắn không biết thời gian là hay không tới kịp.

Cái này Chợ Quỷ ở vào Hoàng Thành Bắc Phương cách đó không xa một cái trong hẻm nhỏ. Ban ngày chính là một cái bình thường đường phố, mỗi cách hai ngày, rạng sáng canh ba đến canh năm trong khoảng thời gian này, sẽ có một cuộc Chợ Quỷ.

Nơi này có thể nói là cả Đại Hạ, nhất "Cao đoan" Chợ Quỷ liễu, cho nên cơ hồ là Đại Hạ cả nước "Cao đoan" tang vật, cũng tụ lại ở chỗ này tiêu thụ.

Mà Chợ Quỷ, dựa theo Hồng Khê hỏi thăm ra tới kết quả, sau lưng núi dựa chính là Hoàng Thành cấm vệ quân.

Hồng Vũ kiều trang đã phẫn một phen, mang theo liễu đỉnh đầu cái mũ, che ở hơn phân nửa khuôn mặt, không nghĩ tới mình lại đến Bách Lý Thịnh Thế trên địa bàn tìm kiếm binh khí.

Vào lúc canh ba hay là rất lạnh, mọi người mặc cũng rất dầy. Hồng Vũ đi theo phía sau Hồng Thân cùng Hồng Khê, Hồng Thân đã đem Tinh Không Thần Vẫn quen thuộc một chút, sử dụng quả nhiên hết sức thuận tay, so sánh với Đại Địa Ma Hồn Trảm mạnh hơn nhiều.

Mà hắn đem Đại Địa Ma Hồn Trảm chuyển tặng cho Trương Đông Lôi.

Hồng Vũ người bên cạnh Hồng Thân, Hồng Dần các loại…, cũng phân đến một quả không gian Thiết giác, Hồng Thân Tinh Không Thần Vẫn tựu được lưu giữ trong không gian Thiết giác trong, tuyệt không thấy được.

Hồng Khê ở phía trước dẫn đường, ở trong bóng đêm, mỗi người thân hình cùng khuôn mặt cũng lộ ra vẻ rất mơ hồ. Mà

Hồng Vũ đối với mình mục lực hay là rất có lòng tin, nhưng là cho dù là hắn, cũng chỉ có thể thấy rõ ràng những người đó mơ hồ đường viền.

Hồng Khê loay hoay bắt tay vào làm trung một ít mai thạch phù, nói: "Thiếu gia cảm thấy sao, này cái thạch phù bên trong có trận pháp lực lượng, mặc dù rất yếu ớt, nhưng là có thể quấy nhiễu tầm mắt cảm giác, để cho mọi người đối với lẫn nhau ấn tượng trở nên hết sức mơ hồ."

Này thạch phù tiến vào Chợ Quỷ thời điểm, ở lối vào có người phân phát, một quả thạch phù một trăm lượng bạc, Chợ Quỷ sau khi chấm dứt nộp trở về. Chợ Quỷ phía sau màn làm chủ người, kiếm được chính là chỗ này tiền.

Có cái này thạch phù, coi như là cao thủ cũng khó mà dùng hơi thở khóa một người, lần tới gặp mặt tuyệt đối sẽ không bị nhận ra.

Hồng Vũ ba người ở trên đường phố quay một vòng, nhìn nhiều hỏi nhiều ít mua. Nơi này cho dù là giá trị mấy trăm vạn lượng bạc bảo vật, cũng là trực tiếp bày ở hàng vỉa hè thượng bán ra, có thể tùy tiện nhìn. Điều này làm cho Hồng Thân cũng sách sách xưng kỳ.

Quay một vòng sau, Hồng Vũ cũng trong lòng hiểu rõ, trọng điểm có mấy người quầy hàng, hắn coi trọng hai kiện Huyền Binh, chia ra thích hợp Hồng Dần cùng Quan Lăng sử dụng, nhưng là chính hắn nhưng không có coi trọng đồ.

Bất quá nghĩ lại, có thể duy nhất tìm được hai kiện, đã là rất lớn thu hoạch liễu, cũng là không có gì thất vọng. Cùng lắm thì tiếp theo Chợ Quỷ đấu lại xem một chút.

Hồng Vũ chạy thẳng tới trong đó một quầy hàng, lão bản đứng ở quầy hàng phía sau chộp lấy tay áo không nói tiếng nào, nhìn thấy có người đi tới vũng Vị Diện Tiền cũng lười được chào hỏi, mặc cho Hồng Vũ bọn họ đi xem.

Ở chỗ này, cơ hồ không có không hiểu làm được người, vì vậy giao dịch chính là thật giá tiền, không có bao nhiêu dưỡng khí, cũng là không cần làm ơn đi trả giá.

Hồng Vũ cầm lấy trên mặt đất một Huyền Binh, rất là gọn gàng dứt khoát hỏi: "Bao nhiêu tiền?"

Lão bản thanh âm có chút lười biếng: "Chín mươi vạn."

Hồng Vũ triều Hồng Khê khoát tay chặn lại: "Đưa tiền."

Đây là một việc lục phẩm ở dưới Huyền Binh, ở Chợ Quỷ trong giá tiền hơi chút tiện nghi chút ít, nếu như ở bên ngoài, nhất định phải trăm vạn trở lên liễu.

Nhanh chóng mua cái này Huyền Binh sau, Hồng Vũ chạy thẳng tới tiếp theo nhà, lại dùng một trăm mười năm vạn bắt lại liễu khác một lục phẩm trung Huyền Binh, sau đó tựu chuẩn bị trở về đi.

Kết quả đi tới một nửa thời điểm, bỗng nhiên nhìn thấy chạm mặt tới đây một người, đeo một cái túi lớn phục.

Không gian Thiết giác bây giờ còn là Vũ thiếu gia chuyên dụng, Thanh Nguyên trên đại lục phần lớn người không có không gian

Trang bị, đồ nhiều hơn nữa, cũng chỉ có thể mình đeo.

Người nọ tựa hồ tới chậm, liên tục oán trách xui xẻo, tốt vị trí đã không có, hắn không thể làm gì khác hơn là tìm tầm thường góc cửa hàng liễu một tờ vải rách, đem đồ vật triển khai.

Chợ Quỷ đã bắt đầu một nửa, tới mua đồ người cũng đều đã tìm được hợp ý toan tính hàng hóa, tìm không được đã chuẩn bị trở về đi, vì vậy người nầy hiện tại mới đến, tự nhiên không có bao nhiêu khách hàng liễu.

Hồng Vũ đi tới nhìn hai mắt, mặc dù hóa sắc cũng không tệ lắm, nhưng là không có mình phải cần đồ, hắn xoay người muốn đi, bỗng nhiên quầy hàng nhất dọc theo một kiện đồ vật đưa tới sự chú ý của hắn.

Hắn ngồi chồm hổm xuống, cầm lên kia kiện đồ vật.

Đây là một chuôi đoản kiếm, ước chừng chỉ có một thước nửa, bộ dáng có chút phong cách cổ xưa, cũng là một Huyền

Binh, bất quá nhìn qua lộ ra vẻ có chút tàn phá, chỉ có lục phẩm ở dưới trình độ.

Hồng Vũ cầm trong tay, nhẹ nhàng rút, không có vui mừng. Thân kiếm bám đầy bụi, tựa hồ có một tầng di động gỉ, loại này phẩm cùng, hơn phân nửa là từ cổ đại khác vương hầu quý tộc hoặc là tuyệt đại cao thủ trong huyệt mộ trộm đạo ra tới.

Một loại hưởng dự thiên hạ cường giả phải không mảnh cho sử dụng loại này Huyền Binh, nhưng là giống vậy Vũ Đô Huân Quý Khu trong đích những thứ kia thế gia, gia tướng đông đảo, rất thích toan tính thu mua loại này lai lịch Huyền Binh, tăng cường thực lực.

Bám đầy bụi trên thân kiếm, có khắc hai cổ triện: Thất Tịch.

Hồng Vũ bất động thanh sắc đem sáp trở về, hỏi: "Bao nhiêu tiền?"

Than chủ đang tự oán tự ngả tới chậm, làm ăn quá kém, thấy có khách người hỏi giới, rất là vui vẻ: "Chín mươi lăm vạn lượng."

Hồng Vũ nhướng mày, không vui nói: "Cho thực giá."

Than chủ hắc hắc cười khan: "Khách quan càng ngày càng tinh minh rồi, làm ăn không tốt làm a. Chín mươi vạn lượng, ngài lấy đi."

Hồng Vũ thu đoản kiếm, chỉ huy Hồng Khê: "Đưa tiền."

Thu hoạch liễu ba vật Huyền Binh, Hồng Vũ chuyến đi này không tệ. Lại đang Chợ Quỷ thượng quay một vòng, mua vài loại trân quý dược liệu, Hồng Vũ thắng lợi trở về.

Về đến trong nhà, hắn đem Hồng Dần cùng Quan Lăng gọi tới, đem hai kiện Huyền Binh chia ra giao cho hai người.

Hồng Dần chính là kia vật lục phẩm trung Huyền Binh, Bách Thú Hồng Lưu Đao.

Nghe nói chuôi này đao sử dụng trên trăm loại hoang thú thú cốt tế luyện mà thành, một khi thi triển ra, sẽ có bách thú gầm thét, cổ vũ uy danh, kinh sợ địch nhân tâm thần, thường

quy trạng thái, có thể làm cho địch nhân phát huy thất thường, giảm bớt nửa thành công kích uy lực.

Hơn nữa nếu như công pháp tương hợp, thậm chí có thể đem người sử dụng công kích uy lực tăng lên một phần rưỡi cho dù là công pháp không thích hợp, cũng có thể tăng lên một thành.

Hồng Dần tu luyện công pháp, cũng là năm đó Hồng Thắng Nhật cho mưu được, tên là 《 Ngũ Thánh Ma Đồ 》. Môn công pháp này trên thực tế ghi danh cực cao, nếu là có thể đủ tu viên mãn, thành tựu nhắm thẳng vào Nhất Phẩm Hợp Chân.

Bất quá Ngũ Thánh Ma Đồ căn cơ, chính là năm loại viễn cổ thần thú di cốt, loại này di cốt không phải bình thường xương, mà là lần trước Hồng Liệt lấy được Thái Cổ Ma Tượng di cốt cái loại nầy cấp bậc, ít nhất phải giữ lại một phần thần thú lực lượng.

Đem năm loại di cốt dung nhập vào trong cơ thể, bắt chước tu luyện, đạt được thượng cổ thần thú lực lượng. Loại ma pháp này có rất rõ ràng bộ sách võ thuật hóa hình thức, vì vậy cũng không thể đạt được thượng cổ thần thú toàn bộ lực lượng. Nhưng là môn công pháp này lấy số lượng thủ thắng, gọp đủ liễu năm loại thượng cổ thần thú di cốt, như cũ có thể hỏi đỉnh Nhất Phẩm Hợp Chân.

Cho nên Hồng Dần công pháp tu luyện đến cực hạn, trên thực tế sẽ ở phía sau lộ vẻ hóa ra năm pho tượng võ đạo pháp tướng.

Nhưng là thượng cổ thần thú di cốt cực kỳ khó được, có thể giữ lại thần thú lực lượng di cốt thì càng hiếm thấy, ngay cả Mai Thiên Sách cũng sẽ làm thành bảo bối cất dấu.

Hồng Thắng Nhật năm đó, cũng chỉ vì Hồng Dần tìm được rồi một đầu bát hoang kỳ xà di cốt, những năm gần đây, mặc dù Hồng gia nghĩ hết biện pháp, nhưng như cũ

Không có thể tìm được càng nhiều là thần thú di cốt.

Mà bát hoang kỳ xà trên thực tế chỉ có thể coi là là đúng thần thú, so với Thái Cổ Ma Tượng loại này chân chính thần

thú, hay là kém một chút. Vì vậy Hồng Dần mãi cho đến hiện tại, cũng chỉ có thể tu luyện tới Tam Phẩm Hiển Thánh.

Bất quá hắn đã thấy được Hồng Thân gặp gỡ, 《 Tinh Hỏa Thần Lô 》 vốn là chẳng qua là tam phẩm cấp bậc, lại làm cho Hồng Thân dám tu luyện đến nhị phẩm, đi theo thiếu gia không chuẩn kia một ngày cơ duyên đi tới, hắn cũng có thể ổn định Nhất Phẩm Hợp Chân đâu.

Bách Thú Hồng Lưu Đao vừa vào tay, Hồng Dần võ khí kích thích, nhẹ nhàng run lên, mấy chục đầu hoang thú hung hồn từ trong đao gầm thét ra, giương nanh múa vuốt, thanh thế kinh

Hồng Dần vui vẻ cười: "Bách thú tên có chút khoa trương, bất quá mấy chục đầu hoang thú là liễu. Hảo đao, hảo đao "

Cái này Huyền Binh, khó được cùng hắn tu luyện công pháp tương hợp, hắn dùng đứng lên hết sức thuận tay, Hồng Dần không nghĩ tới thiếu gia cho mình trang bị đệ nhất kiện Huyền Binh cứ như vậy thích hợp, thu đao cho phía sau, ôm quyền hành lễ: "Đa tạ thiếu gia "

Huyền Binh khó được, động trăm vạn giá tiền càng làm cho rất nhiều người chùn bước.

Coi như là Tứ Đại Thiên Trụ những thứ kia trọng yếu gia tướng, tất cả đều là một Huyền Binh làm thành bảo bối, chỉ có lập nhiều công lớn, mới có thể phần thưởng một, chớ nói chi là kén cá chọn canh, còn muốn tìm cùng mình công pháp thích hợp Huyền Binh.

Tựa như một ít chuôi Đại Địa Ma Hồn Trảm, Hồng Thân dùng hết rồi giao cho Trương Đông Lôi, đây mới là thái độ bình thường.

Hồng Vũ mỉm cười hướng hắn khoát tay chặn lại: "Dần thúc ngươi chừng cũng học được khách khí như vậy, trở về hảo hảo tính toán hạ xuống, nói không chừng lúc nào sẽ phải lên đường."

"Dạ." Hồng Dần khom người lui ra, cấp khó dằn nổi trở về thao luyện của mình Bách Thú Hồng Lưu Đao liễu.

Quan Lăng vuốt ve trong tay mình Huyền Binh, trong lòng cảm khái hàng vạn hàng nghìn.

Nàng cùng nàng thủ hạ chính là hoang thú đám thợ săn, cũng là từ tầng dưới chót nhất đi tới. Trải qua quá nhiều gian khổ cuộc sống, kể từ khi theo đuổi liễu Hồng Vũ sau, thì một bước lên trời cảm giác.

Đi tới Vũ Đô mấy ngày nay, không nên quá cảnh tượng a

Sư tôn có chuyên gia chiếu cố, hoàn toàn không cần mình quan tâm, thủ hạ mấy tên thợ săn hồi hương một chuyến, quan viên địa phương cũng là tự mình chạy tới thăm hỏi, đưa lên quà tặng. Này ở trước kia, căn bản là không thể tưởng tượng.

Hiện tại, Quan Lăng trong tay cái này Huyền Binh, Long Cốt Ngục Đao chính là lục phẩm ở dưới cấp bậc, đặt ở trước kia, nàng căn bản nghĩ cũng không dám nghĩ, như vậy một thanh Huyền Binh, sợ rằng nàng cả đời kiếm tiền bạc cũng mua không nổi. Nhưng là hiện tại, vật này thật thật tại tại nằm ở trong tay nàng.

Long Cốt Ngục Đao, dụng cụ có Thần Long huyết mạch hoang thú não tinh, phối hợp với chín loại trân quý kim khí tài liệu rèn mà thành, trời sanh kích thích Thần Long uy áp, đối mặt đồng cấp khác trở xuống đích đối thủ, có bóp áp ưu thế. Đối mặt đẳng cấp cao đối thủ, cũng có trình độ nhất định tỷ lệ, ảnh hưởng đối thủ phát huy thất thường. Trừ lần đó ra, đối với người sử dụng công kích, cũng có một thành tăng lên hiệu quả.

Mấu chốt nhất chính là, Long Cốt Ngục Đao cùng Quan Lăng tu luyện 《 Đại Trạch Đằng Long Quyết 》 cũng rất thích hợp, cầm trong tay, nàng thậm chí mơ hồ có loại cảm giác, chuôi này đao cùng mình trong cơ thể võ khí, lẫn nhau hô ứng. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Thất Tịch (thượng)

Quan Lăng hai tay cầm đao, dịu dàng một xá: "Đa tạ Thiếu chủ "

Giờ khắc này, Quan Lăng cảm giác mình cùng Trang Hàn các nàng "Tranh đoạt", chắc chắn tiến hành rốt cuộc, chẳng phân biệt được ra thắng bại quyết không bỏ qua bất kể từ đâu phương diện mà nói, cũng muốn đem Thiếu chủ cái chốt lao a.

Hồng Vũ miễn cưỡng liễu mấy câu, cũng làm cho nàng trở về mình thích ứng mới đích Huyền Binh. Đuổi hai gã thủ hạ sau, Hồng Vũ khai báo một tiếng, trở lại phòng của mình trung.

Hắn rất là cẩn thận đóng kín cửa, sau đó từ không gian Thiết giác trong, đem một ít chuôi Thất Tịch đoản kiếm lấy đi ra ngoài.

Lúc ấy ở Chợ Quỷ thượng, hắn sở dĩ có chú ý tới chuôi này không chút nào thu hút đoản kiếm, hoàn toàn là bởi vì tay trái trong giấy vàng sách nhẹ nhàng rung động một chút

Hồng Vũ cảm ứng được khiến cho giấy vàng sách rung động, chính là chuôi này đoản kiếm, cho nên không chút do dự mua nó.

Mặc dù trên thực tế hắn đến bây giờ còn không biết chuôi này đoản kiếm rốt cuộc có cái gì bất phàm, nhưng là hắn tin tưởng giấy vàng sách lựa chọn sẽ không sai.

Hắn đem đoản kiếm giao cho trong tay trái, ngón cái bắn ra phần che tay, tranh một tiếng thân kiếm bắn ra tới một đoạn.

Hồng Vũ trong tay trái, một mảnh quang mang màu vàng hiện lên vòng sáng hình dáng từ từ khuếch tán, sẽ phải đem đoản kiếm Thất Tịch gói lại cắn nuốt đi xuống. Nhưng là đang ở Kim Quang vạn như nước chảy một loại, sẽ phải xâm nhập đến trên đoản kiếm thời điểm, bỗng nhiên một cổ khổng lồ vô cùng khí thế ầm ầm bộc phát, Hồng Vũ trong nháy mắt ở vào liễu một mảnh bị cắt rách đích thiên địa trong lúc

Ở chỗ này, tri âm tri kỷ đều là xơ xác tiêu điều, trong đó tất cả đều hàm chứa bén nhọn sát ý

Ở chỗ này, thiên địa trong lúc đầy dẫy lực lượng đáng sợ, tất cả đều chỉ hướng Hồng Vũ

Ở chỗ này, hết thảy tất cả cũng có thể hóa thành một đạo kiếm, dễ dàng đâm rách bất cứ địch nhân nào cổ họng

Gió núi gào thét, tiếng thông reo rống giận, trên chín tầng trời truyền đến một đạo to rõ tiếng địch, tiếng địch uyển chuyển trăm ngàn trở về, từng cái chuyển ngoặt, cũng sẽ có một cổ cường hãn đến không thể địch nổi kiếm ý lăng không đánh tới, để cho Hồng Vũ cảm giác mình căn bản không cách nào ngăn cản, nhưng là mỗi một đạo kiếm ý, cũng cố ý cùng Hồng Vũ sát bên người mà qua, cả kinh hắn một thân mồ hôi lạnh.

Hồng Vũ cả đời này đến hiện tại, coi như là đối mặt Bạch Uyển Thần, đối mặt Tào Quỷ Hùng thời điểm, cũng không có chật vật như vậy, cảm giác mình không hề có lực hoàn thủ.

Tiếng địch kia càng ngày càng gần, Hồng Vũ bị này thiên địa trong lúc, có mặt khắp nơi kiếm ý đã đè ép - ý thức có chút mơ hồ, trong hai mắt không biết là bởi vì đầy máu hay là cái gì duyên cớ, trở nên một mảnh mông lung.

Đang lúc này, hắn thấy được một thân ảnh, thân ảnh kia cầm trong tay Thất Tịch đoản kiếm, từ cửu thiên trên đạp trên một đạo tia sáng cầu vồng chậm rãi đi xuống. Cái loại nầy sân vắng lửng thững tư thái, làm cho người ta không khỏi sinh ra một loại cảm giác: Trên cái thế giới này, bất kể cái dạng gì địa phương, bất kể cở nào nguy hiểm tình cảnh, người này cũng có thể nhẹ nhàng như thường bước qua.

Mà lúc này trong tay của hắn Thất Tịch đoản kiếm, cũng không phải là Hồng Vũ lúc trước nhìn qua bộ dáng, mà là duệ quang bắn ra bốn phía, sắc bén không thể địch nổi.

Người nọ đạp ca mà đến, Lãng Lãng có tiếng ở nơi này thiên địa trong lúc quanh quẩn:

“Tình thâm nghĩa càng sâu, Thất Tịch Định Càn Khôn “

“Cả có thể không phá, duy tình nhất; cả thủ không phá, duy nghĩa nhất “

“Theo đuổi tâm hồn đích thực thực, tìm kiếm trong vũ trụ bản ngã…”

Người nọ chậm rãi ngã Hồng Vũ trước người, nhấc ngang Thất Tịch đoản kiếm ở trước người, ngón tay nhẹ nhàng khẽ bóp thân kiếm, “Tranh” một tiếng thanh thúy, vô cùng kiếm ý ầm ầm một tiếng xông vào Hồng Vũ trong thân thể, thiếu chút nữa đưa kinh mạch toàn thân toàn bộ phá hủy

Hồng Vũ muộn hanh nhất thanh, có chút phí sức giương mắt nhìn lên, nhưng trong lòng đang kỳ quái: Bất kể là Sa Di Pháp Tướng, hay là Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn, hoặc là Lão Quân đạo tôn, tất cả đều lặng yên không một tiếng động, thậm chí ngay cả Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng cũng không có cái gì phản ứng, an tường ở Thiên Tuyền Huyệt trong du đãng.

Hồng Vũ yên lặng cầu nguyện, vừa xem hiểu ngay kỹ năng phát động.

Này vừa nhìn, Hồng Vũ quát lên như sấm

Hắn lúc này phong bế của mình Linh Giác, tay trái hung hăng bắt đi xuống, một đạo Kim Quang chảy xuôi, trong nháy mắt đem vật cầm trong tay Thất Tịch đoản kiếm bao phủ, mà cùng lúc đó, Hồng Vũ trước mắt kiếm ý thời gian trong nháy mắt tiêu tán, một tiếng thét chói tai vang lên: “A không nên “

Ở vừa xem hiểu ngay trong tầm mắt, Hồng Vũ hết thảy trước mắt cũng là vô căn cứ, mà loại ảo cảnh hết sức đáng sợ, lại ngay cả Hồng Vũ Linh Giác cũng đã lừa gạt đi, thậm chí trực tiếp khi hắn trong đầu, xây dựng liễu một loại kiếm ý nhập vào cơ thể đáng sợ cảm giác.

Hoang thú trong, cũng có am hiểu chế tạo ảo cảnh, nói ví dụ không thế nào nổi danh mê tung rống ngày heo vòi, nói ví dụ vô cùng nổi danh Ngọc Hư Thận Long.

Nhưng là cho dù là Ngọc Hư Thận Long, trong truyền thuyết ảo cảnh có thể đạt tới “Hư ảo chân thật” hiệu quả, có thể làm cho Nhất Phẩm Hợp Chân cường giả bị lạc ở trong đó, nhưng là cũng tuyệt không có Hồng Vũ trước mắt loại này ảo

giác như vậy chân thật, liên thể bên trong cảm giác cũng có thể bắt chước được.

Nhưng là sơ hở lớn nhất chính là ảo giác bản thân. Nếu như là thật, Hồng Vũ trong cơ thể bốn ** cùng, đã sớm sẽ có phản ứng, nhất là Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng, táo bạo như lửa, nơi nào nhịn được liễu cái này?

Mà vô luận cái gì hoàn cảnh, cở nào chân thật, không trốn bất quá "Vừa xem hiểu ngay" pháp nhãn như đuốc.

Đây hết thảy, hiển nhiên chính là trong tay chuôi này Thất Tịch đoản kiếm giở trò quỷ, cho nên Hồng Vũ không chút do dự phát động liễu giấy vàng sách năng lực, đem nó cắn nuốt.

Nhưng không có nghĩ đến trên đoản kiếm lại vang lên một tiếng này kinh hô, sau đó bao quanh đoản kiếm Kim Quang, nhanh chóng khua lên tới một đoàn, tựa hồ có đồ vật gì đó muốn từ bên trong giãy dụa đi ra ngoài.

"Không biết tiểu bối, mau thả ra bổn tọa "

"Ngươi biết bổn tọa là ai chăng, lại dám như thế to gan lớn mật, mưu toan nhốt bổn tọa?"

Hồng Vũ bĩu môi một cái: Da trâu xuy Phá Thiên, bổn thiếu gia thấy được nhiều lắm.

Hắn không chút lưu tình, Kim Quang tiếp tục gia, giấy vàng sách một nửa lực lượng đã bừng lên, đem trọn Thất Tịch đoản kiếm kết kết thật thật trói buộc chặt, sau đó hướng tay trái của hắn trong kéo ra đi.

"A "

"A a "

Cái thanh âm kia luôn miệng sợ hãi kêu: "Không nên a, ngươi trước đừng có gấp, chúng ta hảo hảo nói nói chuyện, bổn tọa nhất định sẽ không để cho ngươi thất vọng a để cho những thứ kia Kim Quang cách ta xa một chút…"

Hồng Vũ đã đoán được cái thanh âm này là vật gì liễu, hắn ở gia tộc tàng thư lâu trong cũng đã từng gặp tương tự ghi lại, một chút cấp bậc vô cùng cao Huyền Binh, trải qua dài dòng

năm tháng sau, nếu như cơ duyên xảo hợp, có đản sinh ra một chút khí linh.

Mà cái thanh âm ký sinh ở Thất Tịch trong, hẳn là chính là Thất Tịch Kiếm Linh.

Mà có thể ra đời khí linh thấp nhất khác đúng cũng muốn là nhị phẩm Huyền Binh, còn cần cơ duyên xảo hợp. Hồng Vũ mua tới đây một thanh Thất Tịch đoản kiếm, cho chẳng qua là lục phẩm Huyền Binh giá tiền.

Nhị phẩm Huyền Binh, cả Đại Hạ mới có vài món?

Bách Lý Thịnh Thế cùng Hồng Thắng Nhật, cũng là Tứ Đại Thiên Trụ gia chủ, sử dụng cũng chỉ là tứ phẩm Huyền Binh

Hồng Vũ biết mình nhặt được liễu trong bảo khố, chẳng qua là không nghĩ tới nhặt được liễu lớn như vậy một.

Mãnh liệt Kim Quang xa xa vượt ra khỏi Kiếm Linh tưởng tượng, nó thoáng cái thiếu chút nữa đã bị xé vào giấy vàng trong sách, nhanh chóng nó hô to: "Đừng đừng có khác chuyện tốt thương lượng "

Hồng Vũ âm thầm cười một tiếng, hắn cũng từ tàng thư lâu trúng phải biết, khí linh rời đi Huyền Binh không thể còn sống, chỉ cần mình nắm giữ Thất Tịch đoản kiếm bản thể, này chỉ khí linh tựu lật không ra lòng bàn tay của hắn. Mới vừa rồi chẳng qua là nghĩ gõ nó một chút thôi.

Hồng Vũ tâm niệm vừa động, Kim Quang mở ra một lổ hổng, một cổ màu xanh phốt-gen sưu một tiếng nhô ra, sau đó lấy mắt thường cơ hồ không nhìn thấy tốc độ, sưu một tiếng chui ra cửa sổ biến mất không thấy gì nữa.

Hồng Vũ cũng không gấp gáp, trong tay nắm Thất Tịch đoản kiếm, hừ một tiếng nói: "Này đoản kiếm nhìn qua cũng rất một loại a, không bằng nện đứt đi."

"Không nên" cái thanh âm kia bất đắc dĩ vang lên, biết Hồng Vũ cũng không phải tốt như vậy lừa gạt, bất đắc dĩ từ cửa sổ chui trở lại, ở Hồng Vũ trước mặt ngưng tụ thành một đoàn trứng gà lớn nhỏ quang mang.

Hắn thu, giáo dục Hồng Vũ: “Ngươi tiểu tử này, rất không hiểu chuyện, đối đãi lão tiền bối, muốn tôn trọng “

Hồng Vũ u ám cười: “Ta còn là đem ngươi ngay cả thanh kiếm này cùng nhau cắn nuốt đi.”

Kim Quang tái khởi, Kiếm Linh một tiếng thét kinh hãi: “Khác ai, không nghĩ tới ta Thất Tịch cả đời anh hùng, tình nghĩa trước, nhưng muốn luân lạc tới hôm nay loại tình trạng này, thật đáng buồn đáng tiếc a “

Hồng Vũ tức giận nói: “Thiếu gia đi theo ta này một bộ, ngươi rốt cuộc là cái gì lai lịch ?”

Kia quang mang chớp động mấy cái, giọng nói thành khẩn nói: “Bổn tọa chính là năm ngàn năm trước đại lục đệ nhất cường giả Lâm Đính Thiên tùy thân Huyền Binh, đi theo Lâm Đính Thiên kinh nghiệm lớn nhỏ hơn ba ngàn cuộc chiến đấu, dưới kiếm chém giết quá bảy thủ Thần Hoàng, đã đánh bại Minh Hà Ma Long, ước chiến thiên hạ cường giả, muốn tìm một bại mà không được rốt cục cơ duyên xảo hợp thức tỉnh rồi Kiếm Linh.

Lâm Đính Thiên năm đó không đâu địch nổi vừa chân thực nhiệt tình, cho nên ở trên đại lục danh tiếng thật tốt, thậm chí có vạn gia sinh Phật danh hiệu.

Bổn tọa cũng bị hắn ảnh hưởng, lập chí theo đuổi tâm hồn đích thực thực, tìm kiếm trong vũ trụ bản ngã. Cho dù là ở Lâm Đính Thiên rơi xuống sau, cũng như cũ tình nghĩa trước, ngay thẳng vì linh.

Chẳng qua là không nghĩ tới, ngược lại vì vậy bị bọn đạo chích tính toán, ba ngàn năm trước có người lợi dụng bổn tọa vui với giúp người tính cách, bố trí bẫy rập muốn đem bổn tọa hàng phục, bản tác thề không từ, những người đó giận từ trong lòng lên ác hướng đảm bên sinh, vô sỉ rất đúng bổn tọa xuống hắc thủ, đáng thương bổn tọa rơi xuống liễu cảnh giới, chỉ rơi vào hiện tại như vậy thê thảm tình trạng “

Hồng Vũ không nhịn được cắt đứt nó: “Ngươi biết bây giờ là cái gì niên đại?”

“Ừ?” Kiếm Linh sửng sốt một chút: “Cái gì?”

“Ta hỏi ngươi, ngươi biết bây giờ là cái gì niên đại?”

“Cái này…”

Hồng Vũ cười lạnh: “Ngươi ngay cả bây giờ là cái gì niên đại cũng không biết, há mồm chính là năm ngàn năm trước? Ta hỏi nữa ngươi, ngươi biết nơi này là cái gì thế giới

Lần này đến phiên Kiếm Linh thất kinh liễu: “Chẳng lẽ nơi này đã không phải là Thanh Nguyên đại lục?”

Hồng Vũ so với hắn mới vừa rồi giọng nói còn muốn thành khẩn: “Dĩ nhiên không phải là, nơi này là thần thú giới, ngươi đã xuyên qua thời không mà đến, chúng ta người nơi này, thường xuyên thăm hỏi lời của là: Một trăm ngàn đầu thảo nê mã chạy như điên mà qua “

“Cái gì?” Kiếm Linh hoàn toàn mộng liễu, trong lúc nhất thời khó có thể tiếp nhận: “Bổn tọa, bổn tọa, lại đã xuyên qua thời không… Này, này, này

Hồng Vũ tức giận nói: “Này đương nhiên là không thể nào, ta chỉ là để hiểu, lời nói dối thuận miệng sẽ tới loại này kỹ năng, bổn thiếu gia tu luyện so sánh với ngươi còn tinh thông, cho nên hiện tại đàng hoàng nói cho ta biết, ngươi rốt cuộc là cái gì lai lịch?” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Thất Tịch (hạ)

Kiếm Linh ngạc nhiên chốc lát, đoán chừng là muốn mắng người, Hồng Vũ tay trái nắm thật chặt, Kim Quang lan tràn, Kiếm Linh rất thức thời đem thô tục nuốt trở vào, đổi thành liễu khác một loại thành khẩn: "Không phải là bổn tọa cố ý lừa gạt, thật sự là bổn tọa bảo vệ một khổng lồ bí mật, quan hệ trọng đại, biết rồi đối với ngươi không có lợi chỉ có chỗ xấu, vì bảo vệ ngươi, bổn tọa phải che dấu thân phận. Ngươi hay là không nên hỏi liễu…"

"Ngươi tin không tin bổn thiếu gia thật ra thì rất xa hoa, chín mươi vạn lượng bạc không coi vào đâu, hiện tại là có thể dùng chùy nện đứt ngươi chơi một chút."

"Ta xem ngươi thiếu niên này, cùng bổn tọa giống nhau ngay thẳng, đền đáp nghĩa trước, bổn tọa tin ngươi "

"Vậy ngươi còn ba hoa, nhanh lên nói "

Kiếm Linh không thể làm gì, không thể làm gì khác hơn là nói: "Bổn tọa cũng không có nói láo, bổn tọa trên người đúng là cất dấu một khổng lồ bí mật, ngươi nghe nói qua ngàn năm thị tộc sao?"

"Nghe nói qua."

"Kia giải thích tựu đơn giản nhiều. Ngươi biết cái gọi là ngàn năm thị tộc tồn tại chính là ý nghĩa sao?"

Hồng Vũ bất động thanh sắc: "Không biết."

"Cho dù là vương triều cũng sẽ thay đổi, vì vậy chân chính bí mật không thể bị nắm giữ ở Vương tộc trong tay, nói như vậy sẽ ở vương triều thay đổi trong biến mất hầu như không còn. Ngược lại ngàn năm thị tộc ngay tại chỗ cắm rễ, lấy huyết mạch truyền thừa, ngay tại chỗ thâm căn cố đế, cho dù là bị diệt tộc, cũng có thể chết mà sống lại. Có thể đem bí mật một đời một đời truyền xuống.

Ngàn năm thị tộc qua nhiều năm như vậy, tận hết sức lực góp nhặt đông đảo trân bảo, mục đích đúng là vì trên người của ta điều bí mật này, một khi kia một ngày đến, tựu cần tùy bổn tọa, mượn những thứ kia trân bảo, tạo thành một đạo kinh thiên trường cầu, đem mọi người đưa ra cái này sắp hủy diệt thế giới

Những thứ kia trân bảo vốn phải là của ta, ngươi nhìn nếu không chúng ta nghĩ biện pháp thu hồi lại?"

Hồng Vũ đối với cái này miệng đầy nói dối người đã hoàn toàn không có kiên nhẫn liễu, tay trái nắm chặt, Kim Quang tựa như đột nhiên thủy triều sóng biển, trong nháy mắt đem trọn Thất Tịch đoản kiếm, tính khí linh quang đoàn cùng nhau cắn nuốt đi vào, xé vào giấy vàng sách trong.

"A" khí linh một tiếng thê lương kêu thảm thiết, sau đó Hồng Vũ cũng cảm giác được, Thất Tịch đoản kiếm ở giấy vàng trong sách "An gia" liễu. Mà một ít đoàn khí linh, còn lại là co rút nhanh ở Thất Tịch đoản kiếm trung, lực lượng của nó, hiện đầy cả đoản kiếm, đang cùng giấy vàng sách lực lượng chống lại, không cho phép giấy vàng sách lực lượng tiến vào đoản kiếm nội bộ.

Hồng Vũ có chút kỳ quái, ở giấy vàng trong sách, hắn có thể dùng Linh Giác rất nhẹ nhàng cùng khí linh câu thông, hắn nói chuyện, ở giấy vàng trong sách, chính là chín Thiên Lôi âm, nổ vang nổ: "Ngươi xác định muốn chống cự rốt cuộc? Như ngươi vậy làm, giấy vàng sách có từ từ đem lực lượng của ngươi toàn bộ mài mòn tiêu hao sạch sẻ, cho đến lúc này, ngươi cũng là không tồn tại liễu."

Giấy vàng sách cường đại, khí linh tràn đầy cảm xúc. Nó nếu là có thể chống cự, cũng sẽ không bị trực tiếp xé đi vào.

Pháp trọng yếu, cũng rỗng tuếch

Lẽ ra Huyền Binh trận pháp trọng yếu, cũng sẽ tự động hấp thu chung quanh đích thiên địa nguyên khí, sau đó chứa đựng ở trận pháp trong trung tâm, tại chiến đấu thời điểm thích phóng đi ra, tăng phúc người cầm được công kích lực độ.

Chuôi này Thất Tịch đoản kiếm, coi như là rơi xuống liễu phẩm cấp, trước mắt chỉ có lục phẩm, nhưng là cũng không hẳn là trận pháp trong trung tâm rỗng tuếch a.

Hồng Vũ tiến thêm một bước sau khi kiểm tra liền phát hiện, chẳng những trận pháp trong trung tâm không có dự trữ năng lượng, thậm chí ngay cả trận pháp tài liệu cũng rất thiếu hụt, rất có thể cũng là bởi vì trận pháp trọng yếu là không đầy đủ, mới đưa đến liễu Thất Tịch đoản kiếm phẩm cấp rơi xuống.

Hồng Vũ hỏi: "Đây là chuyện gì xảy ra?"

Hiện tại Kiếm Linh ngược lại hết sức thản nhiên: "Nếu như ngươi có thể tìm được đủ nhiều trân quý tài liệu, bổn tọa lập tức có thể đề thăng làm nhị phẩm Huyền Binh người thiếu niên, ngươi thử nghĩ xem sao, một nhị phẩm Huyền Binh nơi tay, cho dù là đối mặt Nhị Phẩm Khai Thần, ngươi cũng có sức đánh một trận đây là một bước lên trời khổng lồ vui mừng a "

Hồng Vũ tin nó mới quỷ liễu.

Bất quá hắn tin tưởng giấy vàng sách phán đoán, mà chuôi Thất Tịch đoản kiếm cũng quả thật ra đời khí linh, nói rõ nó trước kia phẩm cấp rất cao. Trận pháp trọng yếu trống không, tựu không cách nào phát huy chuôi này đoản kiếm uy lực, Hồng Vũ suy nghĩ một chút, hay là quyết định nếm thử tính cho người nầy một chút chỗ tốt.

Hắn từ Hoa Lang Quốc vơ vét không ít trân quý tài liệu, hơn nữa Bảo Kim Hào cùng Hổ Sơn trong mỏ quặng, nói đến tài liệu phải không thiếu. Mở ra không gian Thiết giác, Hồng Vũ lấy ra đại lượng trân quý tài liệu, tất cả đều để cho giấy vàng sách cắn nuốt liễu.

Những tài liệu này, bao dung liễu các loại trân quý kim khí, hoang thú tài liệu, khoáng vật tài liệu vân vân, để cho Hồng Vũ cảm giác kinh ngạc chính là, Thất Tịch đoản kiếm ai đến cũng không - cự tuyệt, bất kể đưa vào đi cái gì tài liệu, nó lão nhân gia chỉ vận dụng bảy cái trận pháp trong trung tâm thứ nhất, tựu toàn bộ cắn nuốt đi vào.

Hồng Vũ xài gần nửa cái canh giờ, đưa vào đi các loại tài liệu tổng cộng đạt đến ngàn cân, nhưng là hắn dùng Linh Giác đi dò xét hạ xuống, một ít trận pháp trong trung tâm vẫn như cũ là rỗng tuếch

"Chuyện gì xảy ra?" Hồng Vũ buồn bực, hắn tâm niệm vừa động, Thất Tịch đoản kiếm từ giấy vàng sách trong phân ra, ra hiện tại liễu tay trái của hắn trong, mà một lấy ra, hắn kinh ngạc phát hiện, vốn là lục phẩm ở dưới Thất Tịch đoản kiếm, ở nơi này sao trong thời gian ngắn, biến thành lục phẩm trung

Phốc

Kiếm Linh từ trong thân kiếm chui ra, cũng có chút ngoài ý muốn: "Thiếu niên người không nghĩ tới ngươi thân gia như thế phong hậu, cũng là bổn tọa xem thường ngươi, cũng được, ta xem cùng hữu duyên, sẽ đem thiên hạ này vô địch cơ hội giao cho ngươi sao. Bảy cái trận pháp trọng yếu, chia ra đối ứng bảy thứ đồ, thứ nhất trận pháp trọng yếu chính là các loại tài liệu; người thứ hai trận pháp trọng yếu, phải cần chính là hoang thú não tinh, người thứ ba trận pháp trọng yếu thì cần các loại thiên địa bảo dược, người thứ tư… Tính, ngươi thoáng cái biết nhiều như vậy cũng không còn chỗ tốt gì, nếu có này ba loại đồ, mặc dù kính dâng đi ra ngoài, bổn tọa nhất định sẽ không để cho ngươi thất vọng.

Khác, cũng chính là là tối trọng yếu một chút, chính là bổn tọa xa xa vượt xa những khác Huyền Binh trọng yếu cơ mật: Nếu như ngươi có các loại Kim Ngân tài bảo, này bảy cái trận pháp trọng yếu, cũng rất cần, cũng tận có thể kính dâng đi ra ngoài "

Hồng Vũ theo hắn muốn nói lại thôi hành động trong đã nhìn ra một chút đầu mối, lại cũng không điểm phá.

Hiển nhiên tiền tam trận pháp trọng yếu cần có đồ coi như bình thường, phía sau bốn sẽ hảo thuyết, nói không chính xác tựu liên quan đến cái gì cấm kỵ.

Nhưng là hắn hiện tại hơn quan tâm chính là việc: "Ngươi cũng đừng hy vọng xa vời nhiều như vậy liễu, ngươi trước nói

cho ta biết, ngươi cao nhất có thể tăng lên tới cái gì phẩm cấp? Ta muốn nghe lời nói thật.”

Kiếm Linh lời nói dối há mồm sẽ tới: “Bổn tọa vượt xa nhất phẩm trên không thành vấn đề.”

Hồng Vũ căm tức: “Ngươi tin không tin ta hiện tại tựu ra tay cầm cái cửa ngươi ném hầm cầu dặm “

“Bổn tọa đường đường… Ngươi há có thể như thế đối với ta?” Kiếm Linh ngoài mạnh trong yếu, nhưng cũng không dám nữa nói nhảm nữa: “Tiền tam trận pháp trọng yếu nếu như toàn bộ nhận được thỏa mãn, ít nhất có thể tăng lên tới nhị phẩm hạ dĩ nhiên

Khí linh cũng rất ngoan cố, tựa hồ ở coi chừng dùm cái gì chân chính bí mật, mặc cho chung quanh tiếng sấm vang rền, cũng là không nói tiếng nào. Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng không hề nữa cùng hắn nhiều lời, giấy vàng sách lực lượng bắt đầu mạnh mẽ đột phá.

Vừa mới động thủ, khí linh tựu lập tức kinh sợ liễu, lực lượng của nó trong nháy mắt co rút lại trở về, khẳng khái Trần từ nói: “Bổn tọa chẳng qua là cho ngươi một quả khảo nghiệm, bất quá xem ngươi tâm chí kiên định, bổn tọa sẽ cho so đo.”

Giấy vàng sách lực lượng thuận lợi xâm nhập Thất Tịch đoản kiếm trong, du tẩu một vòng bỗng nhiên giật mình phát hiện, chuôi này Thất Tịch đoản kiếm trong, thậm chí có bảy miếng trận pháp trọng yếu

Hồng Vũ mặc dù không phải là khí sư Trận sư, nhưng là cũng biết một chút căn bản thường thức, nói ví dụ một cái trận pháp, chỉ có thể có một trận pháp trọng yếu, trận pháp trọng yếu chính là cả trận pháp mấu chốt nhất bộ vị, tập trung dầy đặc nhất trận pháp kết cấu, sử dụng trân quý nhất trận pháp tài liệu.

Một cái trận pháp chỉ có một trọng yếu, mới có thể thuận lợi vận chuyển, nhưng là chuôi này Thất Tịch trên đoản kiếm, thậm chí có bảy cái trận pháp trọng yếu, này muốn làm sao vận chuyển?

Mà Hồng Vũ cẩn thận "Quan sát" một lúc sau liền phát hiện, này bảy Trận đột nhiên, nếu như người thiếu niên ngươi có thể kính dâng mấy trăm vạn lượng Kim Ngân, tăng lên tới nhị phẩm thượng cũng không phải là không thể được."

Hồng Vũ nhíu mày: "Tại sao ta cảm thấy cho ngươi thanh âm so sánh với mới vừa rồi càng thêm trung khí mười phần? Ngươi có phải hay không giữ lại liễu một phần chỗ tốt cường hóa tự thân rồi?"

"Làm sao có thể?" Kiếm Linh nghĩa chánh từ nghiêm: "Bổn tọa vì linh, tình nghĩa trước, thành thực có thể tin, một là một, tuyệt không hãm hại lừa gạt ăn cầm thẻ muốn, ngươi đây là một vốn một lời ngồi linh phẩm vũ nhục "

Hồng Vũ lúc trước cũng không còn nghĩ đến Thất Tịch đoản kiếm lớn nhất bí mật lại là cái này, đây quả thực là giấy vàng sách năng lực cường hóa hãy

Trước kia hắn Huyền Binh bị giấy vàng sách cắn nuốt, nầy đây giấy vàng sách làm môi giới, cắn nuốt những thứ kia trân quý tài liệu, hơn nữa phải là thích hợp tài liệu. Hiện tại Thất Tịch đoản kiếm, hoàn toàn không cần giấy vàng sách trợ giúp, mình là có thể cắn nuốt, hơn nữa sống nguội không kị, gì cũng có thể ăn.

Hồng Vũ trên người mang theo tài liệu đã không nhiều lắm liễu, hắn đem Thất Tịch đoản kiếm thu hồi giấy vàng trong sách, ra cửa kêu lên Hồng Khê, chạy thẳng tới Bảo Kim Hào đi

Cổ gia cùng Hồng gia hợp tác quan hệ đoạn tuyệt sau, Hổ Sơn mỏ quặng các loại trân quý tài liệu, tựu toàn bộ chuyển tới Bảo Kim Hào tiêu thụ. Trong khoảng thời gian này, Cổ gia cầu xin ông bà nội, hi vọng Hồng gia "Tha thứ" mình "Nhất thời hồ đồ". Chẳng những phản phục tới cửa nói xin lỗi, hơn nữa còn đem lúc trước khấu trừ Hồng gia tiền hàng, gấp bội xin trả. Hồng Vũ nhưng lại không nữa phản ứng những người này: Bị các ngươi hãm hại một lần còn chưa đủ? Chẳng lẽ các ngươi còn muốn hãm hại ta lần thứ hai?

Hắn đến Bảo Kim Hào, trực tiếp đi thương khố, mang đi gần một phần ba hàng hóa

Trở lại Hồng gia sau, lập tức đóng cửa lại thả ra Thất Tịch đoản kiếm bắt đầu cắn nuốt.

Này một phần ba hàng hóa, bao gồm các loại chủng loại, ước chừng có một vạn năm ngàn cân Thất Tịch đoản kiếm xài bốn canh giờ, mới đem những tài liệu này toàn bộ cắn nuốt sạch sẻ, sau đó Kiếm Linh lại còn đánh một ợ một cái

Hồng Vũ giận tím mặt: "Ta liền biết ngươi khẳng định giữ lại liễu rất nhiều chỗ tốt "

Kiếm Linh nghĩa chánh từ nghiêm: "Bổn tọa có thể đối với thiên phát thề, tuyệt đối không có ngươi đây là một vốn một lời ngồi linh phẩm đáng xấu hổ vu hãm "

Hồng Vũ hừ một tiếng, tạm thời không cùng hắn so đo, đi kiểm tra Thất Tịch đoản kiếm phẩm cấp liễu.

Mặc dù không có hoang thú não tinh cùng thiên địa bảo dược, nhưng là nhiều như vậy tài liệu nện xuống đi, Thất Tịch đoản kiếm tăng lên tốc độ như bay, đã từ lục phẩm hạ tăng lên tới liễu tứ phẩm thượng thậm chí so với gia gia Đoạt Nhật Bảo Đao cùng Bách Lý Thịnh Thế Tinh Hà Lưu Quang Thương cũng muốn hơn một chút.

Hồng Vũ ở giao ra liễu khổng lồ thật nhiều sau, cũng đạt được khổng lồ vui mừng. Ngày đó ở Hồng phủ ngoài đánh một trận, Thân thúc bị thua rất lớn một phần nguyên nhân, ngay tại ở Huyền Binh không địch lại. Nhưng là hiện tại, mình có càng hơn Tinh Hà Lưu Quang Thương Huyền Binh, tiếp theo nếu như gặp phải Bách Lý Thịnh Thế, nhất định khiến hắn thất kinh

Kiếm Linh dương dương đắc ý: "Như thế nào? Bổn tọa cũng đã sớm nói, bổn tọa vì linh, tình nghĩa trước, trung đang ngay thẳng, tuyệt sẽ không làm những thứ kia hãm hại lừa gạt chuyện tình…"

Hồng Vũ: "Ngươi đang ở đây không câm miệng, ngươi tin không tin ta hiện tại hay Kim Quang tiêu diệt ngươi?"

Kiếm Linh rất là thức thời, lập tức ngậm miệng lại. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Kiếm linh ảo cảnh (thượng)

Hồng Vũ bên này chuẩn bị không sai biệt lắm, hắn lại để cho Hồng Khê đi thu mua liễu một chút quý trọng dược liệu, đặt ở không gian Thiết giác trong chuẩn bị bất cứ tình huống nào, lần này, coi như là hoàn toàn chuẩn bị xong, tựu đợi đến Trương Ngọc Thư.

Chuyện này hắn cùng gia gia cùng đại ca thương lượng hạ xuống, hai người mặc dù bắt đầu phản đối, nhưng là sau lại cũng bị hắn thuyết phục, vì thế khổ khẩu bà tâm xài rất lớn thời gian.

Trương Ngọc Thư bên kia hẳn là đã ở khẩn trương chuẩn bị, Hồng Vũ an tâm đợi chờ.

Này một ngày, hắn đang muốn đi ra cửa đi bộ, trước người phía sau, chó săn Hồng Khê, đồ đệ ngoan Bàng Chính Tường, siêu cấp đả thủ Hồng Thân, còn có dưỡng nhãn tiểu mỹ nữ Trang Hàn cũng đi theo —— hiện tại gần giống, gần thành, gần bằng liễu Vũ thiếu gia xuất hành phù hợp liễu.

Hắn chẳng có mục đích, lảo đảo đến thanh thần đường cái, nơi này phá lệ náo nhiệt, khí trời ấm áp lên, ra cửa đi dạo phố phu nhân tiểu thư cũng nhiều lên, Hồng Vũ xa xa thấy một bóng người có chút ánh mắt, Hồng Khê đang ở vừa nói: "Hình như là đại thiếu nãi nãi."

Lôi Viện Viện mang theo mấy tên nha hoàn, phía sau xa hơn một chút một chút, đi theo bốn gã hộ vệ, chạm mặt đi tới. Hồng Vũ đang muốn tiến lên chào hỏi, tà đâm dặm bỗng nhiên xông lại một nhóm người, cầm đầu một gã tiểu thư, cùng Lôi Viện Viện tuổi xấp xỉ, chỉ bất quá hay là cô nương trang phục.

Nàng vừa thấy được Lôi Viện Viện, tựu phá lệ nhiệt tình: "Ôi, đây không phải là Viện Viện tỷ ư, khụ, ngươi nhìn ta đây há mồm, bây giờ là Hồng phu nhân liễu. Hồng gia hiện tại nhiều uy phong a, ai có thể nghĩ đến năm đó cái kia sắp bị thua Hồng gia, có thể có hôm nay cảnh tượng? Viện Viện tỷ ngươi thật là tốt phúc khí a, vận khí tốt như vậy. Bất quá khi sơ ta

làm sao nghe nói, ngươi là khóc sướt mướt, chết sống không muốn gả cho Hồng Liệt cái kia tài trí bình thường?

Ha hả, thật ra thì sao, bây giờ người ta Hồng Liệt cùng Tống Du Nhiên huyên những mưa gió, ngươi cũng không thể trách người ta, ngươi ban đầu ủy ủy khuất khuất, người ta hiện tại khác kiếm mới vui mừng, hợp lý a."

Lôi Viện Viện tức sắc mặt xanh mét, quát lớn: "Bộ Cẩm Nương, ngươi nói đủ rồi không có?"

Nàng kia một đôi hoa đào mắt, đuôi lông mày mang theo vài tia đắc ý, xinh đẹp cười một tiếng, phong tao thần thái nhắm trúng bên cạnh người đi đường không khỏi nhìn nhiều mấy lần.

"Khanh khách lạc, dĩ nhiên chưa nói đủ rồi, Viện Viện tỷ, ngươi về điểm này chuyện, ta nhưng là biết đến nhất thanh nhị sở a. Như thế nào, ngươi cùng Ngọc gia lão Tứ Ngọc Tân có còn hay không liên lạc? Năm đó hai người các ngươi nhưng là mật dặm điều du a, muốn ta nói đi, Hồng Liệt ở bên ngoài tìm nhỏ, cũng không còn cái gì, ngươi cũng có thể cho hắn mang đỉnh đầu nón xanh sao.

Lôi Viện Viện tức cả người phát run: "Bộ Cẩm Nương, loại này người xấu danh tiết chuyện tình, ngươi cũng làm được đi ra

Bộ Cẩm Nương khanh khách một trận cười duyên, mang theo thủ hạ chính là nha hoàn hạ nhân dương dương đắc ý tiêu sái liễu. Lôi Viện Viện giận đến nổi giận trong bụng, nếu như là nam nhân cái này muốn làm nhai đánh nhau.

Hồng Vũ nhìn ở trong mắt lắc đầu, âm thầm thầm nói: "Thì ra là đại tẩu chính là gia đình bạo ngược, ở nhà đem đại ca thu thập phục phục thiếp thiếp, ở bên ngoài mắng chiến cũng không phải là người khác đối thủ."

Hắn thật ra thì trong lòng hiểu, loại nữ nhân này là rất hạnh phúc, bởi vì bọn họ có một sủng ái trượng phu của các nàng, nếu không nghe lời trong hang ổ cũng vượt qua không đứng lên.

Lôi Viện Viện đang sinh khí, vừa ngẩng đầu nhìn thấy Hồng Vũ, đỏ mặt lên, không biết mới vừa rồi Bộ Cẩm Nương lời nói có phải hay không chú em nghe qua liễu.

Ngọc Tân chính là thập đại kim Lương trung Ngọc gia thế hệ này lão Tứ, Hồng gia cùng Lôi gia kết thân lúc trước, Lôi Viện Viện cùng Ngọc Tân từng có một đoạn tình cảm, nhưng là cuối cùng hai người đều ở gia tộc dưới áp lực thỏa hiệp.

Chuyện này Hồng gia không biết, hết lần này tới lần khác Bộ Cẩm Nương mỗi lần nhìn thấy bọn ta muốn nói một lần.

Hồng Vũ tiến lên làm lễ ra mắt: "Đại tẩu."

"Ngươi cũng đi ra." Lôi Viện Viện thuận miệng đáp liễu một câu.

Hồng Vũ xem một chút phía trước Bộ Cẩm Nương diễu võ dương oai đi bóng lưng, hỏi: "Đại tẩu có muốn hay không ta dạy dỗ nàng một chút?"

Lôi Viện Viện lắc đầu: "Tính, ngươi cũng đừng cùng nàng không chấp nhặt."

Hồng Vũ gật đầu. Hắn không muốn cùng cô gái không chấp nhặt, nhưng là mình người bị ủy khuất, cũng không thể chẳng quan tâm.

Lôi Viện Viện phải đi về liễu, Hồng Vũ tiếp tục tản bộ, hai người tách ra. Hồng Khê không cần Hồng Vũ phân phó, chủ động tiến lên giải thích: "Bộ Cẩm Nương là thập đại kim Lương trong Bộ gia Đại tiểu thư, thiên tư hơn người, hai mươi ra mặt, đã là Lục Phẩm Chân Tôi trung kỳ, nàng cùng đại thiếu nãi nãi, nghe nói mười mấy tuổi thời điểm vẫn có mâu thuẫn."

Hồng Vũ gật đầu, vừa nhìn Hồng Khê một cái, Hồng Khê nói tiếp: "Bộ Cẩm Nương những năm này, không ít ở bên ngoài bịa đặt sanh sự, nói là không ở ngoài là đại thiếu nãi nãi cùng Ngọc Tân chuyện giữa. Bất quá nhỏ thật ra thì âm thầm lưu ý quá, cũng là Bộ Cẩm Nương bịa đặt. Nàng vẫn thích Ngọc Tân, nhưng là Ngọc Tân năm đó mặc dù nhượng bộ cho trong nhà áp lực, cùng đại thiếu nãi nãi chia tay, những năm này nhưng thủy chung một thân một mình, chỉ sợ là… Có chút niệm niệm không

Bộ Cẩm Nương nghe nói đếm Thứ Chủ động muốn mời Ngọc Tân du lịch, cũng bị cự tuyệt, vì vậy ghi hận lên đại thiếu nãi nãi, ngay tiếp theo chúng ta Hồng gia cũng đi theo xui xẻo."

Hồng Vũ thuận miệng hỏi nhiều liễu một câu: "Bọn ta nói cái gì đó?"

"Nói đại thiếu nãi nãi cưới sau như cũ cùng Ngọc Tân không minh bạch. Nói đại thiếu nãi nãi thủy chung không có hài tử, là bởi vì nhớ Ngọc Tân, không muốn cho đại thiếu gia sanh con."

Hắn do dự một chút, nhìn một chút Hồng Vũ, hay là quyết định tình hình thực tế toàn bộ nói ra, đây là trung chó phải làm, về phần biết chân tướng lúc quyết định làm sao làm, đó là chủ tử mới có quyền lực.

"Thiếu gia, bởi vì nàng không ngừng tung lời đồn, đại thiếu gia cùng đại thiếu nãi nãi ở Vũ Đô trong thành danh tiếng thật ra thì cũng không tốt."

Hồng Vũ sắc mặt có chút khó coi, tự định giá muốn làm sao bây giờ thời điểm, phía sau Hồng Thân nhưng nhắc nhở: "Thiếu gia, đây là đại thiếu gia gia thế, ngươi thật sự không có phương tiện nhúng tay."

Hồng Vũ lập tức hiểu được, đúng là đại ca cùng đại tẩu chuyện giữa, mình một chú em hay là tị hiềm thật là tốt.

Hắn gật đầu, lại đem Bộ gia cho nhớ kỹ liễu. Bộ gia vốn chính là Hồng gia đối địch thế lực, lần này hận càng thêm thù, Hồng Vũ không có ý định bỏ qua cho bọn họ.

Mắt thấy đã đến giờ liễu ban đêm, Hồng Vũ xem một chút chung quanh: "Đi Tiết thúc nơi đó ăn cơm tối."

Tiết Thiệu hôm nay không có ở Xuân Huy Lâu, chưởng quỹ giống như trước nhiệt tình, đưa bọn họ xin đến lầu hai nhã gian, Hồng Vũ từ một nhã gian cửa trải qua thời điểm, cau mày ngừng lại.

Gian phòng này trong gian phòng trang nhã truyền đến một có chút quen tai thanh âm: "Khanh khách lạc, các ngươi có tin

hay không, không ra ba tháng, Lôi Viện Viện khẳng định mang thai, chỉ bất quá nghi ngờ chính là người nào loại có thể bị nói không chừng liễu.

Loại nữ nhân này lại cũng sẽ có người thích, thật là lão Thiên không có mắt.

Cái kia Hồng Liệt, thật là một chúc Ô Quy, lão bà như vậy minh mục trương đảm trộm người, hắn lại bình thản chịu đựng gian khổ, còn có tâm tình ở bên ngoài tìm nhỏ, cũng không sợ người khác chê cười."

Hồng Vũ chân mày thật sâu ngắt, Hồng Thân ở phía sau cũng không có ý định khuyên, bên trong gian phòng trang nhã nghe thanh âm có không ít người, nhưng là Bộ Cẩm Nương trước mặt nhiều người như vậy công khai chửi bới Hồng gia, bất kể Hồng gia người nào nghe thấy được, cũng không có thể ngồi yên không lý đến.

"Thình thịch "

Không cần Hồng Vũ phân phó, Hồng Khê tiến lên một cước đem cửa đạp toái. Bên trong mọi người một tiếng thét kinh hãi, chợt có người la mắng nói: "Mù các ngươi mắt chó, không nhìn nhìn là ai ngồi ở chỗ nầy "

Hồng Vũ sải bước xông vào, căn bản cũng không thèm nhìn tới được kêu là rầm rĩ người, tay trái vừa lật, Thất Tịch đoản kiếm ra hiện tại trong lòng bàn tay, Hồng Vũ huy kiếm, một đạo bén nhọn quang mang đem trong gian phòng trang nhã đang lúc cái bàn xuy một tiếng hoa thành hai nửa.

Cái này nhã gian chính là lầu hai lớn nhất một, yến hội dùng là cái bàn chừng dài hai trượng, Bộ Cẩm Nương an vị ở cái bàn một đầu khác, kiếm khí đều đều đem cái bàn chia làm hai nửa, còn lại kiếm khí từ Bộ Cẩm Nương Lưu Hải thượng tìm đi qua, một mảnh tóc đen kèm theo vụn gỗ rơi đi xuống, Bộ Cẩm Nương bị làm cho sợ đến sửng sốt, thậm chí cũng không có kịp phản ứng.

Hồng Vũ mới vừa rồi một kiếm kia, nếu như là hướng về phía Bộ Cẩm Nương đi, nàng căn bản không có một chút sức hoàn thủ.

Thất Tịch đoản kiếm một phen, một đạo kiếm khí dán mới vừa rồi gầm thét khiếu hiêu cái kia người da đầu tìm đi qua, một mảnh tóc đen chảy xuống, người nọ vẻ đỉnh đầu, lạnh sưu sưu Hồng Vũ lạnh giọng nói: "Ta là Hồng Vũ "

Mọi người co rụt lại cổ, bị cạo đầu trọc người mới vừa rồi còn lớn lối vô cùng, lúc này vừa nghe nói là Hồng Vũ tới, cái rắm cũng không dám để một, biết điều một chút thối lui đến vừa

Hắn còn dám nói gì? Tựu hướng mới vừa rồi một ít tiếng nói, Vũ thiếu gia chẳng qua là cạo liễu hắn đầu trọc, đã coi như là phá lệ khai ân liễu.

Những người này đang muốn đi, Hồng Khê ở một bên u ám nói: "Thiếu gia lúc nào nói các ngươi có thể đi?

Những tên kia một run run, thầm kêu không tốt, nhưng là vừa không dám phản kháng, chỉ có thể biết điều một chút lui ở một bên, tận lực dựa vào tường đứng, hi vọng Vũ thiếu gia không nên ương cập trì ngư.

Hồng Vũ cầm trong tay Thất Tịch đoản kiếm, từng bước đi ra phía trước, Bộ Cẩm Nương tiện nhân này công khai bịa đặt, còn chửi bới đại ca đại tẩu, hắn vốn là không muốn quản, lại không nghĩ rằng tiện nhân kia như thế minh mục trương đảm không cố kỵ chút nào nàng thật cho là Hồng gia không dám thu thập nàng?

Hồng Vũ từng bước đi phía trước, bỗng nhiên đã có chút ít dại ra Bộ Cẩm Nương trong mắt dâng lên một mảnh mừng như điên quang mang, nhìn về phía Hồng Vũ phía sau: "Ngọc lang, ngươi đã đến rồi, ngươi tới cứu ta liễu "

Hồng Vũ vừa quay đầu, chỉ thấy một gã mặt như quan ngọc tuấn lãng nam tử, khí chất trung mang theo một tia u buồn, đang bước nhanh mà đến, từ bên cạnh mình đi qua, đón nhận Bộ Cẩm Nương, bốn ngón tay vững vàng giữ tại cùng nhau.

"Cẩm Nương, những năm này là ta hồ đồ, để chịu khổ ngươi yên tâm, từ hiện tại bắt đầu, có ta ở đây, tuyệt đối sẽ không để nữa bị bất kỳ ủy khuất "

“Ngọc lang ——” Bộ Cẩm Nương hỉ cực nhi khấp, đụng ngã ở Ngọc Tân trong ngực. Ngọc Tân ôm nàng, vỗ nhè nhẹ bả vai của nàng, vô hạn ôn nhu.

Hồng Vũ xem một chút trong tay Thất Tịch: “Là ngươi?”

Kiếm Linh thanh âm ở Hồng Vũ trong đầu vang lên, tràn đầy cảm khái cùng tang thương: “Thời gian thậm chí có như thế si tình cô gái, nếu đàn ông phụ lòng không thể đối xử tử tế nàng, vậy hãy để cho bổn tọa để thay thế trời xanh quý trọng nàng sao “

Hồng Vũ ác tâm thiếu chút nữa phun ra: “Ngươi rốt cuộc muốn cho cái gì?”

Kiếm Linh cũng không nói chuyện.

Ảo cảnh trong, nó biểu diễn phá lệ mại lực, này một đôi cẩu nam nữ đã vành tai và tóc mai chạm vào nhau nóng bỏng. Ngọc Tân vịn nàng: “Cẩm Nương, chúng ta đi, không cần để ý tới những thứ này tục nhân, ta Ngọc Tân cuộc đời này, tình nghĩa trước, bọn họ là sẽ không hiểu.”

Hồng Vũ thiếu chút nữa chửi má nó, gạt người ngươi còn ném không xong câu này thiền ngoài miệng!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Kiếm Linh ảo cảnh (hạ)

Ngọc Tân dẫn Bộ Cẩm Nương đi ra ngoài, đi tới một cái khách sạn, hai người muốn một gian phòng hảo hạng cùng nhau ngồi xuống.

Lúc này, chung quanh mọi người vây xem giống như là thấy quỷ giống nhau mở to hai mắt nhìn. Bởi vì bọn họ rõ ràng nhìn thấy, Bộ Cẩm Nương đích tay thật giống như đở thứ gì, một đôi hoa đào mắt, xuân ý nồng đậm địa nhìn bên cạnh không khí, sau đó đang ở tại chỗ đi tới đi lui, sau đó đặt mông ngồi xuống.

"Ngọc Tân" tình ý nồng đậm, lừa gạt Bộ Cẩm Nương, đang ở Kiếm Linh sắp bại lộ chân thật mục đích là lúc, Bộ Cẩm Nương đã chịu đựng không nổi dục hỏa đau khổ, nhào lên hai cánh tay quấn ở "Ngọc Tân" trên cổ, sau đó hai chân tréo nguẩy, vòng tại liễu "Ngọc Tân" ngang hông, trong miệng hộc nhiệt khí, tràn đầy dụ dỗ nói: "Ngọc lang, muốn ta "

Mà ở người bên cạnh trong mắt, chỉ nhìn thấy Bộ Cẩm Nương hướng về phía không khí bày ra một vô cùng cảm thấy thẹn tư thế, sau đó trong miệng vừa nói một chút mê sảng, ngay sau đó mình chủ động lui rụng nhục quần, vòng eo giãy dụa, tùy theo mà đến chính là từng đợt xuân triều thay nhau nổi lên tiếng kêu…

Ngay cả Hồng Vũ cũng thất kinh, không nghĩ tới chuyện có phát triển đến nước này. Hắn cả đời này, nhưng là kết kết thật thật xử nam, Bộ Cẩm Nương dung mạo không tầm thường, vóc người cũng tốt, hiện tại cái tư thế này, một đôi thon dài chân bộc lộ ra, suối trong cốc thủy ý róc rách, tiếng rên rỉ tựa như tiêu quản, Hồng Vũ đang định lấy ra "Học thuật tính ánh mắt" phê phán hạ xuống, bỗng nhiên trước mũi một hương, một con ngọc thủ đưa qua tới bưng kín ánh mắt của hắn, ngay sau đó bên tai truyền đến Trang Hàn hờn dỗi thân ảnh: "Không cho nhìn."

Hồng Vũ thừa cơ muốn ở nàng tay nhỏ bé, Trang Hàn nhưng lôi kéo hắn, tiếp tục che ánh mắt sau này mặt thối lui, một mực thối lui ra khỏi phòng.

Hồng Khê cùng Hồng Thân đi theo đi ra ngoài, nhưng là bên trong cái kia những người này nhưng không có một ra tới…

Hồng Vũ không khỏi tiếc nuối âm thầm thở dài. Thì này vẻ mặt rơi vào Trang Hàn trong mắt, tức nàng chân ngọc ngay cả đập mạnh: "Ta còn làm người xấu, không nên đem ngươi túm ra tới đúng không?"

Hồng Vũ hì hì cười một tiếng: "Nàng nào có như ngươi xinh đẹp vậy."

Trang Hàn một kiêu ngạo, trong lòng mới vừa mỹ hạ xuống, chợt phát hiện Hồng Khê cùng Hồng Thân cũng dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn mình, nhất thời hiểu được, mắc cở hận không được tìm một cái lổ để chui vào, cắn chặt hai hàm răng trắng ngà nói: "Ngươi nơi nào xem qua ta "

Này một giải thích, lại càng dây dưa không rõ liễu, Hồng Khê vội vàng quay mặt qua chỗ khác.

Trang Hàn tao cổ đều đỏ, một dậm chân bụm mặt xoay người chạy: "Thiếu gia ngươi xấu lắm "

Hồng Vũ cười ha ha, vốn là bởi vì Bộ Cẩm Nương chuyện tình lần hỏng bét tâm tình cũng tốt. Hắn thấy Trang Hàn đã chạy ra khỏi Xuân Huy Lâu, vừa triều trong phòng duỗi một chút đầu, nhìn nhiều một cái, sau đó an ủi mình, ta là muốn xem nhìn Kiếm Linh kế tiếp muốn làm cái gì.

Kiếm Linh chế tạo ảo cảnh phá lệ chân thật, lúc trước thậm chí có thể làm cho Hồng Vũ sinh ra kiếm khí nhập vào cơ thể mãnh liệt cảm giác bị áp bách, hiện tại dùng để mê hoặc Bộ Cẩm Nương, lại càng dễ như trở bàn tay. Hồng Vũ nhìn thấy tới lúc, Kiếm Linh không biết dùng thủ đoạn gì, để cho Bộ Cẩm Nương ở một tiếng cao vút trong tiếng thét chói tai, nước chảy phun ra, giống như một đoàn cây bông giống nhau mềm nhũn ra.

Chung quanh mọi người thật là lớn mở nhãn giới, thì ra là Bộ gia Đại tiểu thư, còn có bực này bản lãnh kia vòng eo, kia bụng, kia cái mông, kia sự mềm dẻo, kia tần số có chút nam người xem, đã từng lưu luyến nơi bướm hoa, lúc này không khỏi đem Bộ gia Đại tiểu thư cùng mình cái kia chút ít thân mật, thậm chí cả hoa khôi so sánh với, vô luận từ dung mạo hay là kỹ thuật nhìn lại, Bộ gia Đại tiểu thư không nghi ngờ chút nào toàn thắng

Ngọc Tân chân tình toan tính cắt: "Cẩm Nương, ta và ngươi đã thành tựu chuyện tốt, sau này chính là người một nhà liễu."

"Ừ." Bộ Cẩm Nương giống như chỉ con mèo nhỏ giống nhau chỗ ở "Ngọc Tân" trong ngực. Ngọc Tân vừa khẩn thiết nói: "Nhưng là ta và ngươi hai người tình cảm chỉ sợ không bị trong nhà cho phép. Bất quá ngươi yên tâm, ta Ngọc Tân làm, tình nghĩa trước, tuyệt sẽ không vứt bỏ ngươi, ta nghĩ tốt lắm, chúng ta hai người cái này bỏ trốn, không biết ngươi có nguyện ý hay không vì ta, buông tha cho hiện tại gia thế?"

"Ngọc lang ngươi nói cái gì chính là cái gì liễu, người ta cái gì cũng theo ngươi."

"Tốt, đã như vậy, ngươi tốc tốc về đi đi tiền riêng cũng lấy ra, chúng ta dùng làm lộ phí, cái này chuẩn bị cao bay xa chạy "

"Tốt, ngọc lang bọn ngươi ta."

Bộ Cẩm Nương sửa sang lại tốt lắm áo, bước nhanh đi ra ngoài.

Hồng Vũ trợn mắt hốc mồm, thật lâu không có chuẩn bị hiểu: "Ngươi một Kiếm Linh, muốn nhiều tiền như vậy làm gì?"

"Ta liền thích tiền."

Hồng Vũ: "…"

Đối với cái này dạng vô địch lý do, Hồng Vũ còn có thể nói gì?

Bộ Cẩm Nương trở về thời gian không lâu, thu thập các loại đồ tế nhuyễn, đeo một cái túi phục trở lại, bao quần áo nộp vào Ngọc Tân trong tay, mới vừa rồi còn thể thiếp vô cùng, cuộc đời này tình nghĩa trước đích tình lang tựu biến mất thật sự "Biến mất" liễu.

Rồi sau đó Kiếm Linh ảo cảnh thủy triều một loại thối lui, nàng xem đến chung quanh đích thực thực. Nàng dù sao cũng là thiên phú hơn người võ giả, trong nháy mắt cái gì cũng hiểu, một tiếng kinh thiên thét chói tai vang lên…

Hồng Vũ ở ngoài cửa, giao trái tim hài lòng chân đoản kiếm Thất Tịch thu hồi giấy vàng trong sách, chắp tay sau lưng chậm quá chạy lên lầu: "Phố xá sầm uất trình diễn hoạt xuân cung, hắc hắc tốt mánh lới a, Hồng Khê."

"Thiếu gia, tiểu nhân đây."

"Quay lại đem chuyện này cùng 《 Thời Đại 》 bên kia nói một chút, nhất định phải cổ động báo cáo đi ra ngoài "

"Dạ"

Bộ Cẩm Nương bôi đen Hồng gia, không ngừng bịa đặt, tốt lắm nha, chúng ta xem ai hơn có thể bại hoại người nào danh tiếng hôm nay Bộ Cẩm Nương bỗng nhiên phát "Mê trai", nhưng là mọi người mắt thấy, những người đứng xem chúng, chối cải cũng chối cải không xong, mà không phải nàng đối với Hồng gia cái loại nầy thuần túy bịa đặt.

Hồng Vũ ở dưới lầu đại sảnh ăn cơm tối, thản nhiên đi trở về.

《 Thời Đại 》 tạp chí hiện tại mặc dù còn bị khốn tại Thanh Nguyên đại lục kỹ thuật, có tác dụng trong thời gian hạn định tính hơi sai, bất quá Bộ Cẩm Nương chuyện xấu đã một truyền mười mười truyền một trăm, rất nhanh ở Vũ Đô bên trong thành truyền ra, 《 Thời Đại 》 tạp chí muốn chính là, đem này cái cọc gièm pha, miêu tả có lỗ mũi có mắt, muốn đầy đủ hương diễm, hơn nữa trong thời gian ngắn nhất, làm cho cả Đại Hạ mọi người biết…

Mà Vũ Đô trong thành mọi người không giải thích được đồng thời, cũng hỏi thăm được liễu Bộ Cẩm Nương ở đột

nhiên điên lúc trước, từng đắc tội Hồng Vũ. Vũ thiếu gia hiện tại quả thực chính là "Tai hoạ" đại danh từ. Bộ gia gia chủ lập tức lên lớp giảng bài hoàng đế xin tội, sau đó lại giả bộ khuông làm chính là hình thức muốn từ quan, lấy lui làm tiến.

Mặc dù cuối cùng bảo vệ chức quan, nhưng là cũng đem Bộ gia khiến cho là bể đầu sứt trán chật vật không chịu nổi.

Bộ gia gia chủ chết sống cũng không nghĩ ra, bị hành hạ như thế gần chết, chỉ là bởi vì nhà hắn đại khuê nữ miệng tiện, Vũ thiếu gia khó chịu thôi.

Chuyện này Hồng Vũ phân phó đi xuống sau cũng chưa có quan tâm, bởi vì ngày thứ hai chân chính chuyện trọng yếu đã tới rồi: Trương Ngọc Thư tự mình tới cửa, xin Hồng Vũ lên đường.

Trương Ngọc Thư liên hệ rồi Tứ Đại Thiên Trụ cùng Lục Đại Bảo Đống, quả thế hắn đoán lường trước, cho dù là Bách Lý Thịnh Thế, Tống Mặc Cẩn, Hà Thường, nghe nói cơ hội như vậy, cũng là tim đập thình thịch, không chút do dự đầu nhập vào đại lượng lực lượng.

Chuyện này đối với Hồng Vũ mà nói một thu hoạch ngoài ý liệu dạ, các đại thế gia nhất là Bách Lý gia, đem phần lớn trung thành lực lượng đầu nhập Thần Vực thăm dò sau, Vũ Đô bên trong thành một chút "Chuyện" nhất định phải tạm thời dừng lại liễu nói ví dụ các loại nhằm vào Hồng gia kế hoạch, Hồng gia lại phải đến một đoạn di chân trân quý phát triển thời gian.

Hồng Vũ đi theo Trương Ngọc Thư phía sau, trên nửa đường đã cảm thấy có chút kỳ quái: "Tiểu Ngọc, ngươi đây là đi nơi nào?"

Trương Ngọc Thư đối với "Tiểu Ngọc" xưng hô thế này rất là bất đắc dĩ, nhưng là hắn có thể làm cho cả Đại Hạ ngàn năm thị tộc câm như hến, nhưng cầm Hồng Vũ không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là cười khổ nói: "Đi Bách Lý Các, này Vũ Đô thành trong, đủ tư cách gánh vác loại này gửi về đích địa phương thật sự không nhiều lắm, Ung Vương vừa thịnh tình không thể chối từ, ta liền đáp ứng."

Hồng Vũ gật đầu, không nói thêm gì nữa. Hắn chỉ là có chút ngoài ý muốn, địa điểm lại đặt ở Bách Lý Các.

Bất quá này đúng như Trương Ngọc Thư theo như lời, Bách Lý Các có đầy đủ rộng rãi sân cùng phòng khách, gánh vác lần này tụ hội. Trương Ngọc Thư dẫn Hồng Vũ đi vào, tiếp đãi tự nhiên là Mai Ảnh.

Mai Ảnh bởi vì lần trước chuyện tình đối với Hồng Vũ còn có chút oán giận, chẳng qua là nàng hơn tin tưởng nghĩa phụ ánh mắt, đối với Hồng Vũ tự nhiên khuôn mặt tươi cười đón chào. Dẫn bọn họ sau khi đi vào, lập tức thu xếp rượu rồi nước trái cây chút.

Hồng Vũ dĩ nhiên không để cho, đặt mông ngồi ở trung ương nhất vị trí. Cả bên trong phòng khách, trừ Hồng Vũ vị trí này ở ngoài, chính là Trương Ngọc Thư ở vào trước nhất cái kia chỗ ngồi, những thứ khác đều có loại "Kém người một bậc" cảm giác.

Trương Ngọc Thư cũng chính là lo lắng Hồng Vũ ngồi ở đó loại trên ghế ngồi, cảm thấy không thoải mái, ảnh hưởng hắn và "Trong giấc mộng" nhị cữu ca ở giữa "Hữu nghị", lúc này mới riêng dặn dò liễu Mai Ảnh, đặc biệt chuẩn bị như vậy một chỗ ngồi.

Vị trí kia, cơ hồ là một cùng Trương Ngọc Thư ngồi ngang hàng ý tứ liễu. Hồng Vũ ngồi ở chỗ đó, để cho Mai Ảnh lại là thầm giật mình, Trương Ngọc Thư thân phận nàng mơ hồ biết một chút, đối với phàm tục thế giới hết thảy thế lực mà nói, Trương Ngọc Thư sở đại biểu lực lượng, khổng lồ không thể xúc phạm, coi như là Ung Vương Mai Thiên Sách, chiêu đãi Trương Ngọc Thư cũng là hết sức khách khí, không dám lấy trưởng bối tự cho mình là, mà là thân mật gọi "Trương tiểu hữu". Không nghĩ tới ngay cả Trương Ngọc Thư người như thế, cũng đối với Hồng Vũ cung kính như thế nàng đối với nghĩa phụ ánh mắt, còn có lòng tin liễu.

Mai Ảnh vừa ra khỏi cửa, Trương Ngọc Thư tựu tặc mi thử nhãn tiến tới Hồng Vũ bên cạnh, cười hì hì nhếch lên ngón tay cái nói: "Ca, ngài thật giỏi, trong nhà nuôi một đám, phía ngoài còn có hoa dại "

Hồng Vũ buồn bực: “Ngươi nói cái gì?”

Trương Ngọc Thư ném tới đây một mập mờ ánh mắt, hướng phía cửa nỗ bĩu môi: “Mai Ảnh a, cô bé này thật không sai, coi như là ở chúng ta Hư Không Thần Vực, cũng là họa quốc ương dân cấp bậc a, ngươi đừng phủ nhận liễu, ta đây ánh mắt, nhìn người rất chuẩn, nàng mới vừa rồi xem ngươi trong ánh mắt, mang theo u oán, ngươi nói một chút, ngươi có phải hay không thật lâu không có tới nhìn người nhà liễu…”

Hồng Vũ dở khóc dở cười, vừa lười cùng hắn giải thích, khoát khoát tay đem hắn đuổi qua một bên đi.

Mai Ảnh nếu là biết mình trong lòng đối với Hồng Vũ “Oán giận”, bị Trương Ngọc Thư hiểu vì u oán, không biết nên làm cảm tưởng gì?

Lục tục lại có những người này tới, lần này chẳng qua là triệu tập mọi người, tuyên bố một chút đi trước mới Thần Vực thăm dò phải chú ý chuyện hạng, bởi vì mỗi một nhà tới mọi người không nhiều lắm, người chủ sự mang theo mấy tên tùy tùng mà thôi.

Những người này cũng là lớn người có thân phận, nói ví dụ Bách Lý gia tới, chính là Bách Lý Thịnh Thế một vị đường đệ Bách Lý Thịnh Hành, Bách Lý Phong Ma thúc thúc, trong gia tộc địa vị hết sức quan trọng, Bách Lý Thịnh Thế không có ở đây thời điểm, hắn thậm chí có thể thay Bách Lý Thịnh Thế quyết định một vài gia tộc nội bộ trọng đại sự vụ Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Cò kè mặc cả (thượng)

Hà gia thích hợp nhất người chính là Hà Sùng, nhưng là không biết tại sao Hà Sùng chưa có tới, tới Hà Thường một cháu Hà Vân, Hà Thường đời này vấn đề lớn nhất chính là rất có thể tính toán, kết quả đem tất cả huynh đệ tất cả đều tính toán ly hắn mà đi, sau lại Hà Thường ý thức được như vậy không đúng, chủ động hòa hoãn trong nhà thân tộc quan hệ, bất quá những huynh đệ kia cũng không nguyện ý tới giúp hắn liễu, chẳng qua là đem vãn bối của mình đưa đến Vũ Đô.

Hà Vân ở Hà gia đời thứ hai trong, xếp hạng gần với Hà Sùng, thậm chí còn ở nam nhân chức năng bị phế sạch Hà Tung trên.

Mà Tống gia, tới Tống Du Nhiên đại ca, Tống gia gia chủ tương lai Tống Thiên Hành.

Loại này thân phận người, mặc dù rõ ràng trong lòng nghĩ muốn nịnh bợ Trương Ngọc Thư, cũng không thể có thể làm quá rõ ràng. Bọn họ chẳng qua là quay chung quanh ở Trương Ngọc Thư chung quanh, hàn huyên một chút cầm kỳ thư họa, hàn huyên một chút phong hoa tuyết nguyệt.

Hồng Vũ còn lại là phối hợp ngồi ở vừa, phẩm trà, thỉnh thoảng ném một quả mứt ở trong miệng.

Trương Ngọc Thư thật ra thì rất không bình tĩnh, các ngươi đám này không cảm thấy được khốn kiếp, Lão Tử đang muốn thừa cơ hội này cùng trong giấc mộng nhị cữu ca nhiều hàn huyên một chút việc nhà, lạp lạp quan hệ, các ngươi khen ngược, chết sống vây quanh ở nơi này làm trễ nãi thời giờ của ta!

Nhưng là đưa tay không đánh khuôn mặt tươi cười người, người ta cười dài phụng bồi ngươi nói chuyện phiếm, cũng không thể đem người nhà toàn bộ đuổi đi đi thôi? Trương Ngọc Thư buồn bực vô cùng, không thể làm gì khác hơn là người khác hỏi ba câu, hắn đi theo trả lời một câu.

Mắt thấy mọi người đến đông đủ liễu, Trương Ngọc Thư chuẩn bị bắt đầu, vây quanh ở bên cạnh hắn cái kia những người này, cũng riêng của mình trở lại chỗ ngồi của mình thượng, nhưng là Bách Lý Thịnh Hành từ Hồng Vũ bên cạnh đi ngang qua thời điểm, không nhịn được hừ lạnh một tiếng: "Hừ, hảo một cái không biết phân tấc cuồng vọng tiểu bối, ngươi cho rằng ngươi là ai? Loại này vị trí, cũng là ngươi có thể ngồi đích?"

Hồng gia cùng Bách Lý gia mâu thuẫn mọi người lòng dạ biết rõ, Hồng gia nhìn như là ở lần trước trong tranh đấu cật liễu đại khuy, nhưng là trên thực tế đâu, Hồng gia hoàn hảo như lúc ban đầu, thậm chí thực lực càng tiến một bước.

Mà Bách Lý gia đâu? Đời sau thứ một ngày mới Bách Lý Phong Ma trên căn bản bị phế liễu, bất luận là từ trên sinh lý hay là trên tâm lý.

Gia chủ Bách Lý Thịnh Thế cũng bị thương, mặc dù nghe nói Bách Lý Thịnh Thế thương thế cũng không lo ngại, còn chuẩn bị đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân, nhưng là đừng quên hắn lần trước đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân, lời đồn đãi chính là bị người khác cho phá hư, lần này, binh cường mã tráng Hồng gia, có thể ngồi nhìn hắn đột phá?

Mà cuối cùng muốn chính là, vốn là Bách Lý gia mơ hồ có Tứ Đại Thiên Trụ đứng đầu khí thế, nhưng là trận chiến này sau, Hồng gia nhảy cưỡi lên Bách Lý gia trên đầu, thành mới đích Tứ Đại Thiên Trụ đứng đầu bảng.

Bách Lý gia bất kể là ai, thấy được Hồng Vũ chính là thấy được cuộc đời này lớn nhất cừu nhân.

Bách Lý Thịnh Hành đã sớm nhìn Hồng Vũ ngồi ở chỗ đó không vừa mắt liễu, vẫn nhẫn đến hiện tại, cố ý bọn người đến đông đủ liễu mới phát tác. Hắn đi theo Bách Lý Thịnh Thế nhiều năm, mưa dầm thấm đất, một chút quyền mưu phương diện đồ cũng hiểu rõ không ít. Hắn lần nữa là làm khó dễ, mượn Trương Ngọc Thư uy thế, đánh ác áp Hồng Vũ khí diễm, hơn nữa để cho nhiều nhất người mắt thấy, hiệu quả tốt nhất.

Khi hắn nghĩ đến, vị trí này hiển nhiên không phải là để lại cho phàm tục thế giới thế gia, ở Hư Không Thần Vực trong mắt, phàm tục thế gia địa vị, so với ngàn năm thị tộc còn không bằng đâu, tại sao phải cho ngươi một quả như vậy cơ hồ là ngồi ngang hàng vị trí?

Coi như là ngàn năm thị tộc cũng không đủ tư cách, đoán chừng là Hư Không Thần Vực còn có những người khác, an bài ngồi ở chỗ nầy. Hết lần này tới lần khác Hồng Vũ cái này ngu xuẩn ngồi lên, Trương Ngọc Thư ý không tốt nói, hắn cũng không có cái gì cố kỵ.

Nhưng là để cho Bách Lý Thịnh Hành trăm triệu không nghĩ tới chính là, hắn chửi rủa Hồng Vũ, Hồng Vũ còn không có phản kích đâu, phía trên ngồi Trương Ngọc Thư cái mông cháy giống nhau cọ một chút xông lên, chỉ vào Bách Lý Thịnh Hành lỗ mũi chửi mắng nói: "Ngươi xem là cá thứ gì? Cũng dám đối với ta ca quơ tay múa chân? Ngươi hắn · mẹ kiếp không muốn tham gia tựu cút cho ta đản, có khi là người muốn gia nhập đi vào, ngươi cho rằng Bách Lý gia tựu cố chấp rồi? Ta cho ngươi biết, ở trong mắt chúng ta, Bách Lý gia chó má cũng không phải là, cút! Ngươi lập tức cút cho ta!"

Bách Lý Thịnh Hành cũng bị mắng u mê, chuyện gì xảy ra? Hồng Vũ tiểu tử này là Trương Ngọc Thư hắn ca? Không thể nào a, hai người không phải là một họ? Tại sao Trương Ngọc Thư nói gần nói xa đều ở cùng Hồng Vũ lôi kéo làm quen…

Trương Ngọc Thư trong lòng hồi hộp, mới Thần Vực thăm dò, đúng là thiếu Bách Lý gia râu ria, nhưng là Bách Lý Thịnh Hành thật là thật là đáng yêu, mình mới vừa rồi còn ở ảo não, mất đi một cùng trong giấc mộng nhị cữu ca gần hơn quan hệ cơ hội, hắn tựu vừa đưa lên tới một người cơ hội!

Người nầy ngu · ép hề hề mạo phạm Hồng Vũ, mình ra mặt, hung hăng rút ra hắn một bạt tai, này có thể sánh bằng kéo việc nhà bộ quan hệ hữu dụng nhiều!

Bách Lý Thịnh Thế chết sống không rõ đến tột cùng xảy ra chuyện gì, Trương Ngọc Thư nổi giận, những thứ khác thế gia cũng câm như hến, không ai dám cho Bách Lý Thịnh Hành

thuyết tình —— vạn nhất tự rước lấy họa, gia tộc mình danh sách cũng bị hủy bỏ làm sao bây giờ?

Bách Lý Thịnh Hành còn muốn biện hộ, Trương Ngọc Thư đã u ám nói: "Xem ra nhiều năm như vậy, Hư Không Thần Vực không có xuất thủ hiển uy, có ít người đã chẳng phải biết điều liễu a!"

Bách Lý Thịnh Hành một run run, cũng không dám nữa nhiều lời một chữ, mang theo người của mình chật vật đi.

Ra cửa, trong lòng hắn vô cùng bị đè nén: Rốt cuộc chuyện gì xảy ra? !

Mai Ảnh núp ở phía sau màn, đem hết thảy nhìn ở trong mắt, không khỏi đối với Hồng Vũ lần nữa nhìn với cặp mắt khác xưa. Trương Ngọc Thư đây quả thực là ở không có chút nào điểm mấu chốt lấy lòng Hồng Vũ a…

Trương Ngọc Thư đuổi Bách Lý Thịnh Hành, kế tiếp hết thảy như cũ. Chẳng qua là không còn có người dám đối với Hồng Vũ vị trí quơ tay múa chân. Một chút chuyện gấp gáp tình khai báo rõ ràng, Trương Ngọc Thư tổng kết nói: "Trên căn bản cứ như vậy nhiều, thời gian cấp bách, mọi người trở về chuẩn bị một chút, chúng ta ngày mốt lên đường."

Mọi người cùng kêu lên xác nhận, cùng nhau khom người đưa đi Trương Ngọc Thư, sau đó mới riêng của mình tản đi.

…

Hồng Vũ ra cửa, tâm tư vòng vo mấy vòng, lộ ra một cười xấu xa. Hắn ngoắt ngoắt tay, Hồng Khê lập tức rất thức thời đụng lên đi trước: "Thiếu gia, ngài có cái gì phân phó?"

"Nghĩ biện pháp liên lạc một chút Bách Lý gia, có muốn hay không trở về Thần Vực thăm dò hàng ngũ."

Hồng Khê cũng u mê: "A? Thiếu gia, ngươi đây là muốn làm gì?"

Hồng Vũ cười đến giống như một con ngàn năm đạo hạnh hồ ly: "Hắn nếu như còn muốn một lần nữa gia nhập, cho ta đầy đủ chỗ tốt, thiếu gia ta nhưng lấy giúp bọn hắn làm thỏa đáng."

Hồng Khê hoàn toàn theo không kịp thiếu gia tiết tấu liễu: "Thiếu gia…"

"Đừng hỏi nhiều như vậy, thiếu gia ta tự có chủ trương. Nhanh đi."

"Dạ." Làm trung chó, Hồng Khê không hỏi tại sao, chỉ cần thi hành mệnh lệnh là được.

Hồng Vũ đám người trở lại trong phủ, dựa theo Trương Ngọc Thư lời nói làm một chút chuẩn bị, lúc xế chiều Hồng Khê sẽ trở lại liễu. Hắn xử lý chuyện hiệu suất, Hồng Vũ vẫn rất hài lòng.

Buổi tối thời điểm, Xuân Huy Lâu ba tầng hào hoa nhất cao quý một cái túi mái hiên trong, Hồng Vũ cùng Bách Lý Thịnh Hành ngồi ở cùng nhau.

Bách Lý Thịnh Hành nín một bụng khí, đi lên cũng không chút nào khách khí nói: "Ngươi nghĩ muốn cái gì? Chịu nhận lỗi loại chuyện này nghĩ cũng không muốn nghĩ, không thể nào."

Bách Lý Thịnh Thế cùng Hà Thường so ra mà nói, hiển nhiên Hà Thường là một vị càng thêm xuất sắc chánh khách. Đối với Bách Lý gia mà nói, lúc này cùng Hồng Vũ hợp tác, so sánh với ăn sống con ruồi còn muốn ác tâm. Nhưng là Bách Lý Thịnh Thế mặc dù không so được Hà Thường ẩn nhẫn, nhưng là hiểu đại cục làm trọng.

Bách Lý gia hiện tại danh vọng thượng đã bị Hồng gia vượt qua, nếu như bỏ lỡ một cơ hội này, rất có thể sẽ ở tương lai trong vài năm, bị Hồng gia từ trên thực lực toàn diện vượt xa. Thậm chí phía sau Hà gia, Tống gia cũng có thể đuổi kịp và vượt qua bọn họ.

Mà từ hôm nay Trương Ngọc Thư biểu hiện đến xem, Hồng Vũ không có chút nào cho là có năng lực thay đổi Trương Ngọc Thư làm ra quyết định.

Vì vậy, Bách Lý Thịnh Hành ra hiện tại liễu hôm nay bàn đàm phán trước. Chỉ bất quá, Bách Lý Thịnh Hành bản lãnh không có Bách Lý Thịnh Thế lớn, tính tình so với hắn lớn, biết

chuyện này sau quát lên như sấm, không chịu qua. Bách Lý Thịnh Thế chỉ có thể bày ra huynh trưởng giá tử, ép buộc hắn.

Vì vậy vừa lên, Bách Lý Thịnh Hành cũng không sao tốt giọng nói.

Bất quá Hồng Vũ khuya hôm nay tựa hồ tâm tình không tệ, xuất kỳ thật là tốt nói chuyện: "Không phải vậy, ngươi làm trò nhiều người như vậy trước mặt mắng ta, ta ở Vũ Đô bên trong thành coi như là có uy tín danh dự sao? Thể diện vật này nếu là gãy thành bạc, hay là rất đáng tiền."

Chỉ cần hắn không để cho mình nói xin lỗi, khác cũng tốt thương lượng. Bách Lý Thịnh Hành hừ một tiếng: "Ngươi muốn bao nhiêu?"

Hồng Vũ cười híp mắt: "Bạc và vân vân ta không thiếu, bất quá ta cũng là đối với Bách Lý gia Thiên Đan Các linh đan rất có hứng thú."

Bách Lý Thịnh Hành ánh mắt căng thẳng: "Ngươi nghĩ muốn cái gì linh đan?"

Hồng Vũ thản nhiên nói: "Ta muốn thập viên Thiên Tự Ngọc Phẩm Đan!"

Bách Lý Thịnh Hành giận dữ dựng lên: "Không thể nào! Chúng ta Bách Lý gia Thiên Đan Các, nhiều năm như vậy tổng cộng cũng không có luyện chế ra thập viên Thiên Tự Ngọc Phẩm Đan!"

Hồng Vũ bất động thanh sắc hỏi: "Các ngươi có thể lấy ra bao nhiêu tới ?"

"Chỉ có một viên."

Hồng Vũ gõ cái bàn: "Ít nhất năm viên, đây là điểm mấu chốt, ta là Vũ Đô quần áo lụa là, không phải là chánh khách, không có tính nhẫn nại với các ngươi lấy tới lấy lui, có tựu thành nộp, ta đi thuyết phục Trương Ngọc Thư, không có coi như xong. Tiễn khách!"

Thiên Tự Ngọc Phẩm Đan chính là Bách Lý gia Thiên Đan Các cao cấp nhất linh đan, dùng cả thanh cùng đại lục, trân quý nhất mười ba loại thiên địa bảo dược làm chủ lường trước,

khác còn có tám mươi mốt trung phá lệ trân quý đích thiên địa bảo thuốc làm phụ lường trước, tùy Thiên Đan Các cao minh nhất năm vị đan sư đồng loạt ra tay, luyện chế ba lần, mới có thể thành công một lần.

Loại này linh đan, lời đồn đãi dược hiệu sinh tử thịt người Bạch Cốt, hơn nữa đối với võ giả tu hành, có trợ giúp cực lớn, nghe nói tứ phẩm trở xuống, phục dụng liễu loại này linh đan có thể trực tiếp tăng lên hai đại cảnh giới, tứ phẩm trở lên, cũng có thể tăng lên một đại cảnh giới!

Ở số lượng thượng, Bách Lý Thịnh Hành đúng là không có nói láo, Bách Lý thị Thiên Đan Các thành lập đến nay, nghiệp trí liên chỉ ra liễu tám miếng Thiên Tự Ngọc Phẩm Đan.

Lần trước Bách Lý Thịnh Thế đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân, đã đem Bách Lý gia duy nhất một viên Thiên Tự Ngọc Phẩm Đan trữ hàng tiêu hao, nhưng là bởi vì Hồng Vũ quấy nhiễu, trùng quan thất bại, lãng phí một cách vô ích một viên chí bảo linh đan.

Mà sau đó, Bách Lý gia gia tăng liễu đầu nhập, chung quanh cướp đoạt thiên địa bảo dược, rốt cục ở liên tục thất bại hai lần sau, vừa luyện chế ra khỏi một lò Thiên Tự Ngọc Phẩm Đan. Chỉ bất quá, lần này, chỉ điểm lò liễu hai quả Thiên Tự Ngọc Phẩm Đan, đó cũng là muốn để lại cho Bách Lý Thịnh Thế trùng quan phục dụng.

Đang mang trọng đại, Bách Lý Thịnh Hành không dám làm chủ, lần này đàm phán coi như là tan rã trong không vui, Bách Lý Thịnh Hành phẩy tay áo bỏ đi. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Cò kè mặc cả (hạ)

"Hắn muốn năm miếng Thiên Tự Ngọc Phẩm Đan?" Bách Lý Thịnh Thế chau mày đầu. Bên cạnh đệ đệ Bách Lý Thịnh Hành căm tức nói: "Đây quả thực là lừa bịp tống tiền, công phu sư tử ngoạm "

Bách Lý Thịnh Thế suy nghĩ, cũng là Hồng Vũ tại sao muốn nhiều như vậy Thiên Tự Ngọc Phẩm Đan.

Nếu như là vì Hồng Thắng Nhật đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân, một quả cũng là đủ rồi, nhiều nhất hai quả. Hắn vừa lên tiếng chính là năm miếng, thật sự khả nghi a. Chẳng lẽ nói Hồng gia không hề giống biểu hiện ra cái kia dạng nguyên khí tẫn phục, những cao thủ trên người còn có đả thương, cần Thiên Tự Ngọc Phẩm Đan chữa thương?

Bất quá điều này cũng có thể là tiểu tử này cố ý bố trí bẫy rập a, mình cần phải dò xét xuống…

Bách Lý Thịnh Thế suy nghĩ một chút: "Ngươi đi cùng Hồng Vũ bàn lại hạ xuống, Thiên Tự Ngọc Phẩm Đan chỉ có thể cho hắn một viên, còn lại chúng ta dùng những thứ khác linh đan bổ túc

Bách Lý Thịnh Hành lĩnh mệnh đi, khoác bóng đêm viếng thăm Hồng phủ.

Lần này nói tương đối thuận lợi, Hồng Vũ cắn chết ba viên Thiên Tự Ngọc Phẩm Đan, còn lại có thể dùng khác linh đan tương đương. Bách Lý Thịnh Hành không thể làm gì khác hơn là lần nữa trở về.

Bách Lý Thịnh Thế trong lòng "Đều biết" liễu, Hồng Vũ nhưng tiếp nhận khác linh đan tương đương, đã nói lên hắn muốn cũng không nhất định là Thiên Tự Ngọc Phẩm Đan, hắn muốn đúng là dùng để chữa thương linh đan.,

Mặc dù không biết nguyên nhân gì, nhưng là Hồng gia hẳn là xa không giống mặt ngoài thoạt nhìn cường đại như vậy.

Mà Hồng Vũ rất có thể cũng không bằng ngoại giới lời đồn đãi cái kia loại, chính là một vị không tiền khoáng hậu cường đại đan sư nếu không, hắn muốn Thiên Đan Các linh đan làm gì?

"Cho hắn hai khỏa, còn dư lại dùng khác linh đan bổ túc."

Bách Lý Thịnh Hành lo lắng lo lắng: "Đại ca, đáp ứng điều kiện của hắn, ngươi đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân linh đan nhưng là không còn liễu tin tức. Hơn nữa dùng khác linh đan bổ túc, sợ rằng muốn đem chúng ta Thiên Đan Các linh đan lấy hết liễu a."

Bách Lý Thịnh Thế cười nói: "Chờ các ngươi Thần Vực thăm dò trở về, các loại thiên địa bảo dược cực kỳ phong phú, còn sợ không có linh đan?"

Bách Lý Thịnh Hành vỗ ót, chợt hiểu ra liễu.

Bách Lý gia so sánh với người khác có một Tiên Thiên ưu thế, đó chính là bọn họ Thiên Đan Các. Lần này Bách Lý Thịnh Hành dẫn đội, nhưng là chân chính lá bài chủ chốt, cũng là một vị ngũ phẩm đan sư Tiêu Nguyệt Hà.

Tiêu Nguyệt Hà ở Đại Hạ cảnh nội, danh tiếng không thua gì Bàng Chính Tường, chỉ bất quá hắn tương đối thấp điều, gia nhập Thiên Đan Các cũng rất đê điều, người biết rất ít.

Có Tiêu Nguyệt Hà trấn giữ, Bách Lý gia người sưu tầm, phân biệt thiên địa bảo dược, ưu thế rõ ràng. Mà nếu như lúc trước đoán thành lập, Hồng Vũ cũng không phải là một vị siêu cường đan sư, như vậy Hồng gia ở sưu tầm thiên địa bảo dược chuyện tình thượng, cũng chỉ có thể dựa vào Bàng Chính Tường.

Tương đối mà nói, trẻ tuổi Bàng Chính Tường ở nơi này phương diện kinh nghiệm, tuyệt đối so với không hơn uy tín lâu năm thâm niên Tiêu Nguyệt Hà.

Nhưng là muốn đem loại này ưu thế chuyển thành thắng thế, một điều kiện tiên quyết là tiến vào mới đích Thần Vực.

Cho nên, Bách Lý Thịnh Thế quyết định thật nhanh, Hồng Vũ muốn bao nhiêu linh đan, cho hắn. Về phần Hồng gia vì

vậy lấy được chỗ tốt, đó cũng là không có cách nào chuyện tình, không làm như vậy, Hồng gia theo chân bọn họ ở giữa chênh lệch kéo lớn hơn nữa. Mà dạng làm, Bách Lý gia còn có lật bàn có thể.

Bách Lý Thịnh Hành chiếm được đại ca phân phó, vừa đi suốt đêm đi Hồng phủ, kết quả không chút lưu tình cái chăn từ chối khéo liễu: Nhị thiếu gia ngủ, hắn nói bất luận kẻ nào không nên quấy nhiễu, coi như là trời sập xuống, cũng chờ hắn ngủ đủ liễu rồi hãy nói

Bách Lý Thịnh Hành nín nổi giận trong bụng, không thể làm gì chờ ở Hồng phủ phía ngoài. Tồi không có làm thỏa đáng, hắn cũng không dám trở về thấy đại ca.

Vẫn đợi đến ngày thứ hai bữa ăn sáng sau này, Hồng Vũ mới phân phó để cho Bách Lý Thịnh Hành đi vào, ngày mai sẽ phải lên đường, Bách Lý Thịnh Hành cấp khó dằn nổi, lúc này cũng để thấp tư thái, khổ khẩu bà tâm cùng Hồng Vũ giải thích, Thiên Tự Ngọc Phẩm Đan quả thật không có nhiều như vậy, chỉ có hai khỏa toàn bộ cho ngươi liễu.

Bách Lý Thịnh Thế miệng lưỡi đều nhanh mài phá, Hồng Vũ rốt cục đáp ứng, hơn nữa để cho bọn họ xế chiều sẽ đem linh đan toàn bộ đưa tới đây, Bách Lý Thịnh Hành vội vàng trở về chuẩn bị.

Bàng Chính Tường ở phía sau nhìn kỳ quái: "Sư tôn, ngươi muốn Thiên Đan Các linh đan có ích lợi gì?"

Hồng Vũ cười híp mắt phá hủy hắn một câu: "Bán tiền."

"Ừ?" Bàng Chính Tường lần này là thật không rõ.

Hồng Khê khinh bỉ hắn một cái: "Ngươi nghĩ nhiều như vậy làm gì, thiếu gia làm sao phân phó, ngươi liền làm như thế đó. Dù sao trí tuệ của ngươi khẳng định không sánh bằng thiếu gia, uổng phí kia sức lực làm gì?"

Bàng Chính Tường năm đó đường đường ngũ phẩm đan sư, người người kính sợ, bây giờ lại bị một gã sai vặt cả ngày chê cười, khổ không thể tả.

Bách Lý gia hiệu suất rất cao, Bách Lý Thịnh Hành đi sau này ước chừng ba canh giờ, đã có người ở bốn gã Tam Phẩm Hiển Thánh hộ vệ, đem một con rương gỗ đưa đến Hồng phủ.

Hồng Vũ kiểm tra một chút, đúng là có hai quả Thiên Tự Ngọc Phẩm Đan, mà những thứ khác các loại đan dược phẩm cấp cũng không tệ, hắn lúc này gật đầu, này cái cọc để cho Bách Lý gia phá lệ không thoải mái giao dịch đạt thành.

Hồng Vũ lập tức đi tìm Trương Ngọc Thư.

Trương Ngọc Thư cũng giật mình không nhỏ: "Ca… Ngươi đây là ý gì?"

Hồng Vũ khoát khoát tay: "Ta tự có chủ trương, ngươi đem bọn họ cầm trở về là được."

Trương Ngọc Thư bất đắc dĩ liễu, gật đầu đồng ý xuống tới, nói lý ra đi báo cho Bách Lý gia.

Đến lên đường thời gian, đội ngũ ở Vũ Đô thành bên ngoài Bắc môn tụ tập. Các đại gia tộc cũng phái ra cường đại đội hình, tứ phẩm trở xuống đích võ giả căn bản không cần tham dự.

Trong đó, Tứ Đại Thiên Trụ trong, Bách Lý gia, Hà gia, Tống gia, đều có bốn vị Tam Phẩm Hiển Thánh trấn giữ, hơn nữa trong đó không thiếu Tam Phẩm Hiển Thánh điên phong cường giả, nói ví dụ Bách Lý Thịnh Hành.

Đi xuống, Bách Lý gia trang bị liễu hai mươi tên Tứ Phẩm Thông Pháp, Hà gia có mười chín vị, Tống gia mười tám vị.

Lục Đại Bảo Đống trong, thì phổ biến yếu nhược một chút, các nhà không sai biệt lắm hai vị Tam Phẩm Hiển Thánh, phụng bồi mười hai vị Tứ Phẩm Thông Pháp.

Nhìn lại Hồng Vũ bên này, mặc dù có Hồng Thân tên này Nhị Phẩm Khai Thần lúc đầu siêu cấp cường giả, nhưng là nhân thủ không khỏi quá ít, chỉ có một gã Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh, cùng Quan Lăng tên này Tứ Phẩm Thông Pháp đỉnh.

Phải biết rằng thăm dò Thần Vực loại chuyện này, tuyệt đối là càng nhiều người càng có ưu thế, dù sao nơi đó là một mảnh

không biết lĩnh vực.

Nhưng là Hồng Vũ tựa hồ hảo vô sở giác, chỉ đem ba người, như cũ làm theo ý mình.

Cửa thành bắc ngoài, không ít nhãn giới rộng lớn thương nhân đã chú ý tới một nhóm người này, các đại thế gia người đều có, mọi người bắt đầu suy đoán, đây là chuyện gì xảy ra? Cần nhiều như vậy thế gia đồng loạt ra tay?

Đám người đến đông đủ liễu, Trương Ngọc Thư khoát tay: "Tốt lắm, lên đường đi."

Đội ngũ một đường hướng Tây Bắc bước đi, lần này lên đường, nhưng không còn có cái gì mắt không mở người dám đi khiêu khích Hồng Vũ liễu. Trừ lúc trước Bách Lý gia chuyện tình, Xuân Huy Lâu thượng Trương Ngọc Thư vì Hồng Vũ chửi ầm lên bảy đại ngàn năm thị tộc chuyện tình cũng bị người hỏi thăm ra, lần này tử, có thể sánh bằng Bách Lý thị bị khu trục càng làm cho người giật mình

Rời đi Vũ Đô thành, mọi người chỗ kín cũng là lương câu, tốc độ rất nhanh, một ngày thời gian đã tại đếm ngoài trăm dặm.

Như thế lên đường mười mấy ngày sau, đã tới một mảnh hoang vu sa mạc than, Trương Ngọc Thư mang theo mọi người đi vào, ở sa mạc than trong đi vào liễu mấy ngàn dặm, đi tới một ngọn cổ xưa thành thị phế tích phụ cận.

Tòa thành thị này không biết là cái gì thời đại lưu lại, đã trải qua vô số năm gió táp mưa sa, chỉ còn lại có một mảnh khô héo cái cộc gỗ di lưu trên mặt đất

Di chỉ hai bên, các hữu một ngọn khổng lồ núi đá, cùng sa mạc giống nhau cũng là thổ hoàng sắc, không có nửa điểm sinh cơ. Từ xa nhìn lại, hai tòa núi đá giống như là một Đạo Môn hộ, mà tòa thành thị, vừa vặn tựu thành lập ở nơi này ngồi môn hộ phía trên.

Trương Ngọc Thư mang theo mọi người đến gần, di tích trong thì hai người tiến lên đón: "Ngọc Thư, ngươi trở lại."

Hai người cười cùng hắn chào hỏi, Trương Ngọc Thư cũng là vừa chắp tay: "Nhị vị huynh trưởng, may mắn không làm nhục mệnh, cuối cùng là đem người mang về."

Hắn cùng mọi người giới thiệu: "Hai vị này, một vị là Hư Không Thần Vực Thiên Hồ Thủy Trại Cửu gia Từ Cảnh Long, một vị là Đoàn gia Tam công tử, Đoạn Chương Minh.

Phía sau mọi người vội vàng ôm quyền làm lễ ra mắt, Hồng Vũ cũng cùng theo một lúc phụ hoạ theo đuôi.

Thiên Hồ Thủy Trại cùng Đoàn gia, ở Hư Không Thần Vực trong, xếp hạng chia ra ở thứ chín cùng thứ mười, so ra kém Trương gia, bất quá Trương Ngọc Thư cùng hai người này quan hệ cũng không tệ lắm.

Từ Cảnh Long cùng Đoạn Chương Minh chẳng qua là đối với mọi người căng thẳng cười một tiếng, qua loa cho xong, sau đó tựu lôi Trương Ngọc Thư đi đến bên trong đi: "Để cho bọn họ trước tiên ở nơi này chờ một chút, ngươi theo chúng ta đi vào trước, tu lão nhưng là chờ ngươi chờ đến độ có chút không nhịn được."

Những người này hiện tại căn bản không có để cho bọn họ để vào trong mắt tư chất cách, nếu như lần này Thần Vực thăm dò thuận lợi, trong bọn họ có người có thể đủ đứng hàng thập đại ngàn năm thị tộc, mới bước đầu cụ bị tư cách này.

Nhưng là Trương Ngọc Thư lại biết, nơi này có một người, là trăm triệu không thể chậm trễ. Hắn vội vàng kéo hai người, cười hì hì theo chân bọn họ giới thiệu: "Vị này là Hồng Vũ, đại danh đỉnh đỉnh, nói vậy hai vị huynh trưởng thượng cũng đã được nghe nói."

Hai người còn có chút buồn bực, phàm tục thế giới người mà thôi, ngươi Trương Ngọc Thư đường đường Trương gia công tử, cần gì đối với hắn khách khí như vậy?

Từ Cảnh Long suy nghĩ một chút, bỗng nhiên nói: "Nhưng là Hồng Di Lan ca ca?"

"Chính là."

Từ Cảnh Long thái độ nhất thời không giống với lúc trước, có chút ranh mãnh nhìn liễu Trương Ngọc Thư giống nhau, nữa đối mặt Hồng Vũ, thái độ hoàn toàn biến chuyển, nhiệt tình vô cùng, chắp tay nói: "Hồng huynh,, bên trong xin."

Đoạn Chương Minh không tốt thái quá mức khác nhau đối đãi, cũng là biết thời biết thế, đem tất cả cùng nhau dẫn dắt đi vào.

Trên đường, Từ Cảnh Long đối với Hồng Vũ cực kỳ nhiệt tình, không ngừng giới thiệu lần này mới Thần Vực đại khái tình huống, di chỉ bên trong, lúc trước đến ngàn năm thị tộc đã xây dựng không ít tạm thời phòng ốc, Đoạn Chương Minh phân phối cho mọi người nghỉ ngơi.

"Điều chỉnh tốt trạng thái, sáng mai, chúng ta tựu mở ra Thần Vực chi môn, mọi người thi thố tài năng thời điểm đến "

Đoạn Chương Minh khai báo này một câu, rồi cùng Trương Ngọc Thư, Từ Cảnh Long cùng đi liễu, Từ Cảnh Long trước khi đi kín đáo đưa cho Hồng Vũ một quyển sách: "Đây là một loại Thần Vực trong thường xuyên xuất hiện một trăm hai mươi loại trân quý dược liệu tập tranh ảnh tư liệu, buổi tối xem một chút đối với ngươi có trợ giúp."

Hồng Vũ một trận nói thầm: "Này Từ Cảnh Long, làm sao nhiệt tình như vậy?"

Đến buổi tối, Trương Ngọc Thư lặng lẽ tới, vừa vào cửa, trước cùng Hồng Vũ giải thích một chút Từ Cảnh Long chuyện tình: "Từ Cảnh Long vẫn thầm mến Bạch Uyển Thần đại nhân, đáng tiếc Bạch đại nhân đối với hắn tựa hồ không có gì hứng thú."

Hồng Vũ chợt hiểu ra khó trách Từ Cảnh Long khắp nơi ưu đãi mình, nguyên lai là muốn đi vu hồi chiến thuật.

Trương Ngọc Thư nói xong cái này, tựu cau mày, một bộ muốn nói lại thôi.

Hồng Vũ cười mắng: "Có lời gì nói mau có rắm mau thả, nhìn ngươi một ít mặt táo bón bộ dáng "

Trương Ngọc Thư cắn răng một cái: “Ca, nếu không ngươi hay là thối lui khỏi sao…”

Hồng Vũ sửng sốt: “Cái gì? Thối lui khỏi?” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Bát Tỏa Thần Vực (thượng)

Trương Ngọc Thư chân mày vắt được càng sâu liễu: "Lần này Thần Vực thăm dò, người chủ sự chính là Tu Thanh Hà lão gia tử, hắn chính là tu nhà đích một vị trưởng lão, Nhất Phẩm Hợp Chân ban ngày hắn đem ta tên là đi qua, nói lần này Thần Vực thăm dò tình huống, hiện tại so với ta lần trước trước khi rời đi càng thêm hỏng bét liễu, Thần Vực trong những thứ kia siêu cấp hoang thú đã bị kinh động, bảy đại ngàn năm thị tộc tổn thất một nửa trở lên lực lượng, ta lo lắng…"

Hồng Vũ nghe được "Hoang thú" hai chữ, trong lòng lập tức định ra.

"Hiện tại thối lui khỏi, có phải là quá muộn hay không?" Hồng Vũ suy nghĩ một chút nói: "Huống chi, ngươi cảm thấy ta hiện tại thối lui khỏi, một vị kia Tu Thanh Hà trưởng lão có thể đáp ứng không?"

Trương Ngọc Thư trầm mặc không nói, lúc trước hắn do dự, cũng là bởi vì Tu Thanh Hà rất rõ ràng tỏ vẻ, lần này Thần Vực thăm dò, cần đại lượng nhân thủ. Hắn mang đến những người này, rất có trợ giúp. Hiển nhiên tu luôn sẽ không đồng ý Hồng Vũ thối lui khỏi.

"Ta còn muốn nghĩ biện pháp sao, ngươi là Di Lan ca ca, hơn nữa lại là ta mang đến, vạn nhất… Ta làm sao cùng Di Lan khai báo?"

Hồng Vũ khoát khoát tay: "Đây là ta lựa chọn của mình, cùng ngươi không sao."

Trương Ngọc Thư như cũ lo lắng không dứt, âm thầm thở dài một tiếng.

Nghỉ ngơi một đêm, đông đảo các cường giả vừa rạng sáng ngày thứ hai đã thức dậy.

Trông cậy vào Hư Không Thần Vực cái kia có chút lớn gia môn chuẩn bị bữa ăn sáng phải không thực tế, mọi người các

xuất thủ đoạn, tùy tiện chuẩn bị ít đồ đối phó ăn một bữa.

Vũ thiếu gia cho dù là không cầm quyền ngoài, cuộc sống phẩm chất cũng không có thể rớt xuống, mặc dù Tiếu Nghiên không có đi theo, nhưng là Quan Lăng còn đang, thủ nghệ so ra kém Tiếu Nghiên, miễn cưỡng cũng có thể tiếp nhận. So với những người khác, đã là tốt hơn rất nhiều.

Cơm nước xong thời gian không lâu, đã nhìn thấy nơi xa Trương Ngọc Thư ba người, phụng bồi tám tên lão giả chậm rãi mà đến, một người cầm đầu, vóc người trung đẳng, nhưng có một loại không giận tự uy khí thế, Hồng Vũ Linh Giác rõ ràng địa cảm nhận được, lão giả này sở uy áp sinh ra, không chút nào kém hơn Tào Quỷ Hùng

Nhất Phẩm Hợp Chân Tu Thanh Hà

Mọi người vội vàng đứng dậy, cùng nhau hành lễ: "Cung nghênh tiền bối "

Tu Thanh Hà tiến lên một bước khẽ gật đầu: "Các ngươi không cần đa lễ, lần này đối với các ngươi mà nói là một tuyệt hảo cơ hội, tiến vào mới đích Thần Vực, đi chứng minh thực lực của các ngươi sao."

Hắn có chút dừng lại, lại nói: "Bất quá ta cần nói trước cảnh cáo các ngươi, lấy tình huống trước mắt mà nói, Thần Vực chi môn mở ra một lần rất không dễ dàng, hơn nữa duy trì thời gian rất ngắn, cho nên đợi đại môn một mở, các ngươi phải lập tức tiến vào Thần Vực, không được trì hoãn."

"Dạ" mọi người cùng nhau trả lời.

Tu Thanh Hà gật đầu, xoay người nhìn về phía phía sau khác bảy tên lão giả: "Vậy thì bắt đầu?"

"Bắt đầu đi."

Bảy người này, thậm chí có hai người cũng đã là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh còn lại tất cả đều là Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ, vẻn vẹn từ trước mắt tám tên lão giả thực lực, ếch ngồi đáy giếng là có thể nhìn ra Hư Không Thần Vực đến cỡ nào cường đại.

Tu Thanh Hà đi tới kia hai tòa hoang vu núi đá trung ương, Hồng Vũ đám người cũng theo đuổi mà lên, đến nơi này mới nhìn rõ ràng, hai tòa núi đá dưới chân, riêng của mình có một khổng lồ trận bàn.

Trận bàn thật sâu khảm dưới mặt đất, tựa hồ là dùng vàng ròng chế thành, đường kính đạt đến kinh người hai mươi trượng chẳng qua là này hai khối trận bàn, tựu giá trị liên thành

Trận bàn thượng, chẳng những có đông đảo trận pháp khắc tuyến, hơn nữa còn ở từng cái tiết điểm thượng, cũng vây quanh liễu trân quý trận pháp tài liệu.

Hồng Vũ đối với trận pháp cũng có sở đọc lướt qua, chỉ nhìn những thứ kia trận pháp khắc tuyến phức tạp trình độ, là có thể suy đoán ra tới đây hai tòa trận pháp tài nghệ cực kỳ cao minh, thậm chí còn muốn ở Phương Lưu Vân trên

Ở đan đạo, trận pháp, hoang thú chờ phương diện, Chủ Thần Vực trong đích thế lực thật vượt qua phàm tục thế giới quá nhiều.

Bất quá Phương Lưu Vân hiện tại đến liễu Hồng Vũ phiến đá cổ thư, đối với trận pháp nghiên cứu, nhất định tiến triển cực nhanh, nói không chừng lúc nào là có thể đuổi kịp và vượt qua đi lên.

Hơn nữa Hồng Vũ còn nhìn ra, này hai tòa trận bàn sâu khảm ở núi đá, nói vậy hai tòa núi đá trong cũng có bố trí, có thể đem trận pháp uy lực lớn hơn tăng phúc.

Tu Thanh Hà đứng ở hai tòa trận bàn trung ương, hít một hơi thật sâu, trên đỉnh đầu, một cổ nồng đậm kim sắc quang diễm phóng lên cao, theo sát sau lưng có một đầu gầm thét cự thú hư ảnh ầm ầm ra, đó là hắn võ đạo pháp tướng "Long tê". Cũng là một loại viễn cổ thần thú, trong truyền thuyết cùng Thái Cổ Ma Tượng cùng cấp số tồn tại.

Một cổ đáng sợ uy áp giống như là chạy chồm hồng thủy gào thét đi, trong nháy mắt bao phủ đếm Bách Lý phương viên.

Long tê hai chân nặng nề một bữa, màu vàng võ khí tia sáng hóa thành hai đạo thô to quang lưu, chia ra rót vào hai trận bàn trong. Trận bàn thượng trận pháp khắc tuyến từng đạo cái chăn thắp sáng, làm hai trận bàn thượng toàn bộ quang minh ánh sáng ngọc thời điểm, kia hai tòa núi đá cũng đi theo xảy ra biến hóa, một trận tiếng nổ lớn như đồng dạng sét đánh sau, hai tòa núi đá ở giữa trong hư không, dần dần xuất hiện một màu vàng nước xoáy.

Nước xoáy càng lúc càng lớn, khi bành trướng tới trình độ nhất định sau, một ngọn rộng lớn cổ xưa môn hộ ra hiện tại nước xoáy ngay giữa, môn hộ chậm rãi hạ xuống tới, ổn định ở hai tòa núi đá trung ương. Từ xa nhìn lại, giống như hai tòa núi đá chính là cửa trụ, một ít ngồi đi thông mới Thần Vực đại môn, tựu cài đặt ở chính giữa.

Bất quá kỳ lạ nhất là, chỗ ngồi này môn hộ thượng lại có một tương tự với Bát Quái đồ hình, tám bộ phận, từng cái phía trên cũng treo một thanh ở hư ảo cùng chân thật trong lúc không ngừng chuyển đổi Kim Quang đại khóa.

“Ti” Hồng Vũ nghe phía sau có người hít sâu một hơi: “Bát Quái khóa dĩ nhiên là Bát Quái khóa “

Bên cạnh hắn có người không rõ, hỏi tới một câu, người nọ thấp giọng giải thích: “Mới đích Thần Vực một loại đều có loại này không gian khóa, khóa số lượng càng nhiều, đã nói lên phía sau Thần Vực trong tài nguyên càng nhiều, nguy hiểm càng cao. Nói như vậy, Thần Vực thường thấy nhất chính là Tam Tài khóa, cũng chính là chỉ có ba đạo không gian khóa. Khá hơn một chút chính là Tứ Tượng khóa, lại hướng lên chính là Ngũ Hành khóa, Lục Đạo khóa, Thất Tinh khóa… Bát Quái khóa đã vô cùng cao, khó trách Hư Không Thần Vực lần này, sẽ đem chúng ta cũng kéo vào, tham gia Thần Vực thăm dò Bát Quái khóa trên, còn có Cửu Cung khóa, Thập Toàn khóa, thậm chí trong truyền thuyết hẳn là còn có mười tám đạo không gian khóa cấp bậc cao nhất Thần Vực, phòng chữ Thiên Thần Vực, kia chỉ sợ cũng cùng một loại thế giới không xê xích bao nhiêu liễu…”

Tu Thanh Hà phía sau bảy tên lão giả cùng tiến lên trước, cộng thêm Tu Thanh Hà, vừa lúc tám người, mỗi người đối phó một đạo không gian khóa, đem của mình võ khí liều mạng rót vào trong đó, giải khai này bát khóa.

Dần dần, kia bát Kim Quang đại khóa rốt cục chậm rãi mở ra, ken két thanh không dứt bên tai, Bát Quái khóa toàn bộ mở ra sau, kia phiến khổng lồ môn hộ một tiếng ầm vang tùy theo mở ra, một cổ nồng nặc đích thiên địa nguyên khí gào thét ra, cuồng phong một loại xuy phất đang lúc mọi người trên người, làm cho người ta tinh thần bỗng nhiên chấn hưng.

"Mau chút ít đi vào" Tu Thanh Hà rống to một tiếng, mọi người mới chợt hiểu ra phục hồi tinh thần lại, phía sau tiếp trước xông ào vào Thần Vực trong.

Hồng Vũ không làm chim đầu đàn, cũng không làm cuối cùng một, xen lẫn trong trong mọi người, cùng nhau tiến vào mới Thần Vực.

Một bước đi vào, Hồng Vũ cảm giác mình tiến vào một kỳ quái thế giới, chung quanh là vô tận bóng tối hư vô, nhưng là trong bóng đêm, lại có vô cùng vô tận các màu tia sáng không được thật nhanh hiện lên.

Tất cả mọi người là lần đầu tiên tiến vào Thần Vực lối đi, mọi người trợn to hai mắt tò mò nhìn chung quanh. Những thứ kia tia sáng phảng phất từ vô cùng nơi xa lấy một loại bất khả tư nghị tốc độ bay mau xông lại, cũng đang sắp đụng vào mọi người thời điểm, bị cái gì lực lượng nhẹ nhàng ngăn trở, sau đó không cam lòng trơn hướng một bên, sau đó vừa lấy bất khả tư nghị tốc độ, nhanh chóng biến mất trong bóng đêm.

Mấy lần sau, Hồng Vũ tựu nhìn ra, nhóm người mình chỗ ở này một cái lối đi, tựa hồ bị lực lượng nào đó bảo vệ.

Hắn tiếp tục đi về phía trước, thường cách một đoạn thời gian, sẽ thấy đỉnh đầu trong hư không, treo một viên ánh sáng ngọc tựa như hột xoàn một loại quang đoàn, nó hình thái ở thể rắn cùng tia sáng trong lúc không được chuyển đổi, Hồng Vũ có tám phần nắm chặc, bảo vệ cái thông đạo này cái kia loại lực lượng, chính là chỗ này đồ phát ra

Mọi người không dám trì hoãn thời gian quá dài, ước chừng gần nửa cái canh giờ, ngay lập tức tiêu sái ra khỏi này một cái lối đi, Hồng Vũ đếm hạ xuống, như vậy một cái trong thông đạo, tổng cộng có ba mươi hai mai cái loại nầy hột xoàn tia sáng.

Khi bọn hắn từ trong thông đạo đi ra ngoài, chạm mặt mà đến chính là một mảnh dạt dào sinh mệnh khí tức, mỗi người cũng cảm giác thần thanh khí sảng, không khỏi thật sâu hô hấp một ngụm không khí.

Lần này, lại càng phát hiện, mênh mông đích thiên địa nguyên khí theo lỗ mũi tiến vào lồng ngực của mình, cái loại nầy sướng khoái cảm giác, cơ hồ khiến người mê say

Nơi này đích thiên địa nguyên khí, so sánh với Thanh Nguyên đại lục nồng nặc gấp mấy lần.

"Hưởng thụ đủ rồi sao? Các ngươi tới đây dặm cũng không phải là du ngoạn." Một lạnh như băng thanh âm từ vừa truyền đến, mọi người quay đầu vừa nhìn, ba tên trung niên nhân sóng vai mà đứng, đứng ở một bên lạnh lùng nhìn của hắn cửa.

Ở ba người sau lưng cách đó không xa, tạm thời kiến tạo lên một mảnh nhà gỗ, chung quanh lại còn sắp đặt hàng rào cùng cự mã, còn có một ngọn cao cao nhìn xa tháp. Như vậy một đơn sơ kiến trúc bầy, lại là dựa theo "Tất yếu" lý niệm tới kiến tạo.

Mọi người xuất hiện chỗ, ở vào một mảnh trong khu rừng rậm rạp, là trong rừng rậm hiếm thấy một khối bằng phẳng mặt đất. Ước chừng ở ba trăm trượng ở ngoài, chính là cao gần hai mươi trượng cự mộc, lá cây rộng rãi, cánh tay thô đằng mạn quấn quanh ở trên cây khô. Thỉnh thoảng từ trong rừng cây, truyền đến một trận kỳ quái thanh âm, tựa hồ có cái gì thần bí sinh linh đang âm thầm nhìn trộm.

Ba người kia đi lên tiền lai, không chút khách khí nói: "Cũng theo trở về đi thôi, ta là ngàn năm thị tộc Tề Quận Nhạc gia Nhạc Lăng Thiên, Hư Không Thần Vực người ta nói có phái tới một chút trợ giúp, không nghĩ tới tựu cho chúng ta

những thứ này củi mục, không có một chút Thần Vực thăm dò kinh nghiệm củi mục, tới trừ chịu chết còn có thể làm gì

Mọi người bị chửi không đúng tý nào, nhưng cũng không dám nói thêm cái gì. Nếu như là ở bên ngoài, tại chỗ mỗi người cũng sẽ không chút do dự phun hắn vẻ mặt. Nhưng là ở Thần Vực trong, ngàn năm thị tộc nhưng có đầy đủ lo lắng như vậy khinh bỉ bọn họ.

So sánh với một loại thế gia, ngàn năm thị tộc ưu thế không riêng là ở nội tình, hơn nữa bọn họ Thần Vực thăm dò kinh nghiệm dị thường phong phú.

Nhạc Lăng Thiên ba người mang theo mọi người tiến vào cái kia "Tất yếu", bên trong thật ra thì đã chỉ còn lại có mười mấy người, riêng của mình thủ vững cương vị, cảnh giác nhìn phía ngoài rừng rậm. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Bát Tỏa Thần Vực (hạ)

Đến trong doanh địa trống trải quảng trường nhỏ, Nhạc Lăng Thiên đứng lại, nhìn theo tới mọi người, mắt lộ ra liễu một tia tàn nhẫn vẻ: "Các ngươi đã tới, vậy thì làm các ngươi việc sao.

Lần này Thần Vực thăm dò, bảy đại ngàn năm thị tộc tổng cộng phái ra bảy trăm tên cường giả, lưu lại trông chừng doanh địa người có hai mươi tên, còn lại sáu trăm tám mươi người, toàn bộ vùi đầu vào thăm dò không biết địa vực trong nhiệm vụ."

Hồng Vũ âm thầm kinh hãi, trong doanh địa đã chỉ còn lại có mười người, đây chẳng phải là nói khác mười người đã toàn bộ chết trận?

Thăm dò Thần Vực, dựa theo lẽ thường mà nói, trông chừng doanh địa là an toàn nhất một cái nhiệm vụ, bởi vì doanh địa khoảng cách không gian lối đi gần đây, một loại hoang thú trời sanh có nhạy cảm cảm giác, không muốn ở nơi này phụ cận sống ở.

Nhưng là hiện tại liền nhìn thủ doanh địa mọi người hao tổn hơn phân nửa, xem ra lần này tổn thất, so sánh với Trương Ngọc Thư lấy được tin tức còn muốn khổng lồ.

"Sáu trăm tám mươi người chia làm bảy đội, chia ra hướng bất đồng phương hướng đi tới, ta sẽ cho các ngươi mỗi cái gia tộc một phần bản đồ, phía trên đánh dấu ra đã bị thăm dò trôi qua địa vực, các ngươi có thể tránh ra những thứ kia khu vực, hướng xa hơn chỗ càng sâu thăm dò. Phát hiện cái gì, thuộc về chính các ngươi tất cả, nhưng là quáng mạch một loại tư chất nguyên, phải báo lên cho, Hư Không Thần Vực khai thác sau khi, sẽ cho các ngươi nhất định phần thưởng.

Về phần đội ngũ, các ngươi có thể một gia tộc một đội ngũ, cũng có thể tự do kết hợp, không có ai trở về can thiệp các ngươi, nhưng là xin nhớ kỹ, ở chỗ này, trân bảo khắp nơi đều

có, nhưng là mạng chỉ có một cái. Tốt lắm, các ngươi có thể hành động."

Nhạc Lăng Thiên vung tay lên, phía sau hắn Nhân thượng trước, phân phát cho mọi người mỗi cái gia tộc một phần bản đồ.

Dã tâm bừng bừng các đại gia tộc dĩ nhiên đứng mũi chịu sào chọn lựa những thứ kia không có bị thăm dò địa vực bị thăm dò quá, cũng là ý nghĩa các loại tài nguyên cũng đã bị cướp sạch quá một lần liễu, thu hoạch nhất định rất nhỏ.

Hồng Thân dẫn liễu một phần bản đồ cầm lại, thấp giọng hỏi thăm: "Thiếu gia, chúng ta làm sao bây giờ?"

Phần này trên bản đồ, lấy thăm dò bên trong lĩnh vực, đánh dấu lục, vàng, hồng, tím bốn loại màu sắc. Màu xanh biếc tỏ vẻ an toàn, có thể tùy ý thông hành, màu vàng tỏ vẻ gặp nguy hiểm, chỉ bất quá tấm bản đồ này rất đơn sơ, không có ghi rõ rốt cuộc là nguy hiểm gì.

Màu đỏ tỏ vẻ trí mạng, một khi tiến vào, rất có thể có đã mất tánh mạng.

Mà màu tím, thì đại biểu cao nhất nguy hiểm, ngộ nhập trong đó ít có thể sống đi ra.

Lấy doanh địa làm trung tâm, đã thăm dò khu vực sắp bao trùm chung quanh ba Bách Lý phạm vi. Lớn như vậy nhỏ trong phạm vi, lại có hơn mười người màu tím khu vực, hơn hai mươi màu đỏ khu vực, còn dư lại khu vực trong, còn có một hơn phân nửa cũng là màu vàng khu vực, đánh dấu màu xanh biếc vô cùng ít nhất, ước chừng chỉ chiếm đến cả thăm dò khu vực một phần ba.

Hồng Thân cũng nhịn không được hít sâu một hơi: "Khó trách ngàn năm thị tộc tổn thất thảm trọng…"

Chung quanh những thứ khác thế gia đã chuẩn bị xong, riêng của mình lên đường. Tất cả mọi người cùng ngàn năm thị tộc là giống nhau tâm tư, mặc dù biết rất rõ ràng một mình thăm dò rất có thể tổn thất khổng lồ, nhưng là giống như trước một mình thăm dò thu hoạch cũng là khổng lồ, sẽ không xuất

hiện tìm được một loại trân quý đích thiên địa bảo thuốc, mấy phương tranh đoạt tình huống

Cho nên, từng nhánh đội ngũ xuất phát đi ra ngoài, Tống Thiên Hành mang người từ Hồng Vũ bên người đi qua thời điểm, do dự một chút, một mình đi tới muốn mời nói: "Hồng Vũ, nếu không các ngươi gia nhập đội ngũ của chúng ta."

Hồng Vũ bên cạnh này mấy người, thật sự nhìn không ra ở thăm dò không biết lĩnh vực sẽ có cái gì tiền đồ. Mà Hồng Vũ chỉ đem ít như vậy người, không thể không làm cho người ta hoài nghi Hồng gia hiện tại miệng cọp gan thỏ, trên thực tế là không người nào có thể dùng.

Cũng chính là điểm này, để cho Bách Lý Thịnh Thế tin chắc Hồng gia lúc trước cái gì linh đan chữa thương thành công tất cả đều là giả tượng.

Hồng Vũ lý trí thượng có thể đoán được, Tống Thiên Hành lúc này tới muốn mời mình, thật sự không phải là một hợp cách tương lai gia chủ phải làm ra cử động. Nhưng là từ trên mặt cảm tình, cũng là trong lòng ấm áp, ít nhất Tống Thiên Hành đối với muội muội Tống Du Nhiên tình cảm chân thành tha thiết mà mãnh liệt, thậm chí không tiếc hy sinh một vài gia tộc lợi

Tống Thiên Hành thanh âm không lớn, nhưng là đi theo cũng là siêu cấp cường giả, Hồng Vũ khóe mắt dư quang đều có thể nhìn thấy, làm Tống Thiên Hành nói ra những lời này thời điểm, phía sau Tống gia những thứ kia cường giả trong, có mấy người sắc mặt thay đổi xuống.

Hồng Vũ âm thầm thở dài, đây bất quá là một chuyện nhỏ tình, nhưng là hiện tại Tống Thiên Hành còn không phải là Tống gia gia chủ, mà một chuyện nhỏ tình, ảnh hưởng rất có thể là khổng lồ, nói không chừng truyền đi, sẽ ảnh hưởng Tống gia các phe phái, đối với Tống Thiên Hành đánh giá, tiến tới ảnh hưởng đến hắn đối với vị trí gia chủ thừa kế.

Hồng Vũ mỉm cười lắc đầu nói: "Không cần, các ngươi mau xuất phát sao."

Tống Thiên Hành cũng không miễn cưỡng ， , gật đầu trở lại mình trong đội ngũ trừ doanh địa.

Nhạc Lăng Thiên nhìn từng nhánh binh cường mã tráng đội ngũ lái doanh địa, duy chỉ có còn dư lại liễu Hồng Vũ bốn người này, đáng thương thật là tốt giống như mẹ kế hài tử

Nhạc Lăng Thiên có chút nghi ngờ thấp giọng hỏi thăm người bên cạnh: "Đây chính là Hồng Vũ? Trương Ngọc Thư phá lệ coi trọng cái kia một vị?"

Phía sau hắn một người cũng đè thấp vừa nói nói: "Là hắn, bất quá tựa hồ nhìn không ra cái gì bất thường chỗ a, ta nghe nói là bởi vì hắn muội muội chính là Bạch Uyển Thần đại nhân đệ tử, cho nên mới phải bị nhìn với cặp mắt khác xưa."

Một người khác thì nói: "Người khác tay quá ít, rất khó có cái gì đại thu hoạch. Bất quá hắn mang theo một vị Nhị Phẩm Khai Thần, có thể thấy được gia tộc thực lực không kém. Một vị Nhị Phẩm Khai Thần trấn giữ, gặp phải nguy hiểm cũng có thể chạy thoát, xem ra tiểu tử này có chút tiểu thông minh, đáng tiếc tài hoa chưa đầy a."

Ba người nói ba xạo trong lúc, tựu đối với Hồng Vũ làm định tính, hẳn là một có chút tiểu thông minh nhị thế tổ, không có gì tiền đồ, cũng là không cần lại đi chú ý.

Hồng Vũ chờ tất cả mọi người đi, lúc này mới vung tay lên: "Đi thôi, chúng ta cũng lên đường."

Vẫn ra khỏi doanh địa, Quan Lăng cũng không hiểu ra sao: "Thiếu gia chủ, chúng ta rốt cuộc hướng phương hướng nào thăm dò?"

Hồng Vũ mãn bất tại hồ: "Gấp làm gì, để cho bọn họ đi trước chém giết, chúng ta ở đã thăm dò khu vực bên trong chuyển một vòng."

"Cái gì?" Hồng Thân ba người cùng nhau kinh ngạc: "Nhưng là đã thăm dò khu vực bên trong, sớm đã bị người quét sạch một lần liễu, còn có thể lưu lại vật gì tốt?"

Hồng Vũ lắc đầu: "Các ngươi đây sẽ đã hiểu."

Ba người đầy bụng nghi vấn đi theo Hồng Vũ phía sau, đang ở phụ cận ba Bách Lý trong phạm vi quay trở ra. Rời đi doanh địa không xa, Hồng Vũ liền chui vào trong rừng cây, sau đó thật tình quan sát, dẫn mọi người đi tới một chỗ hẹp hòi núi trong khe.

Nơi này giống như bị thiên thần lấy vô thượng sức mạnh to lớn, một đao bổ ra tạo thành, hẹp hòi nơi chỉ có một trượng, rộng đích địa phương cũng chỉ có ba trượng. Bốn người ghé qua trong đó, nham bích trên có hai ngọn u ám quang mang sáng lên, không mang theo một tia tình cảm, lạnh như băng nhìn phía dưới bốn người, đó là một cái ngũ phẩm hoang thú U Minh mãng, nó đang tự hỏi lựa chọn người con mồi hạ miệng, chợt thấy Hồng Thân, nhất thời một run run, sưu một tiếng xông vào một bên trong bụi cỏ lạnh run, cho đến bốn người kia đi tới, nó mới trong lòng run sợ bò đi ra ngoài, nhanh chóng chạy đi.

Có Hồng Thân trấn giữ, những thứ kia cấp bậc tương đối thấp hoang thú, cũng không dám ra ngoài tới quấy rầy.

Quan Lăng có chút nói thầm: "Thiếu gia, chúng ta không cần tiến vào, nơi này rõ ràng có người đã tới dấu vết, những thứ kia ngàn năm thị tộc khẳng định đã đem bên trong chân chính thật là tốt đồ cũng tịch quyển đi."

Hồng Dần cũng nói: "Thiếu gia, loại này gặp may mắn địa phương, hầu hết có thể đủ dựng dục linh dược, những thứ kia ngàn năm thị tộc cũng không phải là đứa ngốc, bọn họ chắc chắn sẽ không bỏ qua cho nơi này."

Hồng Vũ khoát khoát tay, như cũ rất chân thành hướng phía trước sưu tầm, lại một lát sau, hắn khẽ mỉm cười: "Tìm được rồi, quả nhiên còn đang "

Hắn hưng trùng trùng đi tới, khoát tay bay ra năm miếng cây thăm bằng trúc, loại này cây thăm bằng trúc sử dụng mười năm trở lên lão cây trúc chế thành, chiếc đũa lớn nhỏ, phía trên điêu khắc liễu một chút kỳ lạ ký hiệu, tốc độ nhanh vô cùng, bá bá bá rơi vào phía trước nham bích thượng một vũng bên trong. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Nhất phẩm bảo dược

Nơi đó quanh năm suốt tháng dưới, tích lũy liễu rất dầy một tầng đất mặt, hết sức phì nhiêu, sinh trưởng liễu nhớ kỹ thoạt nhìn không chút nào thu hút cỏ dại, mà trong đó một buội cỏ dại, lại sưu một tiếng rút về trong đất bùn, sẽ phải chui xuống đất mà đi

Loại này kỳ lạ thực vật, coi như là Hồng Thân Hồng Dần cũng không ra mắt, thì ngược lại Quan Lăng bởi vì hàng năm ở sơn dã trong lúc thường lui tới, từng nghe đã nói một chút, thất kinh nói: "Thông Linh Chi thảo này, đây cũng là trân quý nhất đích thiên địa bảo thuốc một trong a "

Kia gốc cây thông Linh Chi thảo trốn vào liễu dưới đất, sẽ phải chạy trốn, nhưng là kia năm cái cây thăm bằng trúc đem trọn đồng bùn đất gắt gao đinh ở, mặc cho một ít gốc cây thông Linh Chi thảo làm sao chui tới chạy trốn, chính là chạy trốn không xong.

Hồng Vũ cười hắc hắc, tự mình tiến lên tiểu tâm dực dực đem một ít gốc cây trân quý bảo dược đào đi ra ngoài.

Này một đào, thông Linh Chi thảo lúc trước hết thảy ngụy trang toàn bộ bài trừ, một cổ nồng nặc linh khí vô thanh vô tức bộc phát ra, giống như Nhất Phẩm Hợp Chân cường giả khí thế một loại không thể ngăn chặn

Hô

Thẳng tắp linh khí cột sáng xông thẳng trời cao chung quanh còn có một quyển quyển linh ba không ngừng khuếch tán.

Trong doanh địa, Nhạc Lăng Thiên đám người nhìn một ít nói linh ba khuếch tán phương hướng vô cùng hâm mộ: "Đó là nhất phẩm thiên địa bảo dược sao? Cái này mới đích Thần Vực khai thác tới nay, mặc dù thu hoạch khổng lồ, nhưng là đây là thứ nhất gốc cây nhất phẩm bảo dược a."

“Đúng a, cũng không biết là người nào vận khí tốt như vậy, sách sách, nhìn khoảng cách này, còn giống như là ở đã thăm dò khu vực bên trong phát hiện, chẳng lẽ là những người mới tới người? Này vận khí cũng quá tốt lắm sao?”

“Ngàn năm thị tộc có phong phú thăm dò kinh nghiệm, đối với tìm kiếm tài nguyên đều có tâm đắc của mình, nhưng là này có biện pháp gì, so ra kém người ta vận khí tốt a…”

Ba người cảm khái hàng vạn hàng nghìn, trên mặt chẳng qua là hâm mộ, trong lòng thật ra thì đã ghen tỵ với nổi điên, xuất thân ngàn năm thị tộc bọn họ, đem cái kia may mắn người mắng máu chó xối thấu.

Xa xôi phía trước, bảy đại ngàn năm thị tộc cũng cảm nhận được một ít cổ linh ba, bọn họ mặc dù bởi vì khoảng cách quá xa không nhìn thấy, nhưng là loại này linh ba giống như Nhất Phẩm Hợp Chân khí thế giống nhau, ngàn dặm bên trong đều có thể dễ dàng cảm ứng được.

Bảy đại ngàn năm thị tộc cũng đoán được, nhất phẩm thiên địa bảo dược xuất hiện địa phương, chính là bọn họ đã sưu tầm trôi qua trong phạm vi nhất thời mọi người đấm ngực dậm chân ảo não không dứt.

Mà ở Bách Lý gia trong đội ngũ, đang khom người sưu tầm trên mặt đất dấu vết Tiêu Nguyệt Hà, bỗng nhiên đứng thẳng, quay đầu lại ngạc nhiên nhìn về một ít nói linh quang, mà trong đội ngũ những người khác nhưng còn không biết đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

Bách Lý Thịnh Hành không nhịn được hỏi: “Tiêu đại sư, đó là chuyện gì xảy ra?”

Tiêu Nguyệt Hà mang theo vô cùng hâm mộ chậm rãi nói: “Đó là mỗi một vị đan sư tha thiết ước mơ tuyệt hảo dược liệu, nhất phẩm thiên địa bảo dược khai quật mới có linh ba, ai, vốn là cho là ta cả đời này, đều chưa hẳn có thể nhìn thấy một buội nhất phẩm thiên địa bảo dược, không nghĩ tới lại ở chỗ này đền bù liễu cái này tiếc nuối.”

Hắn có chút dừng lại, lại nói: “Nếu có như vậy một buội thiên địa bảo dược, căn bản không cần khác cái gì thuốc chủ

yếu, có thể thành công luyện chế ra năm viên Thiên Tự Ngọc Phẩm Đan “

“A “

Bách Lý gia người đối với Thiên Tự Ngọc Phẩm Đan khái niệm rõ ràng vô cùng, Tiêu Nguyệt Hà vừa nói như thế, tất cả mọi người hiểu một ít cổ mênh mông linh ba đại biểu cái gì, mọi người con ngươi đều nhanh muốn trừng đi ra ngoài, vô cùng ghen tỵ với.

Tiêu Nguyệt Hà cũng là rung lên phấn: “Không cần nhìn liễu, chúng ta tiếp tục đi phía trước sưu tầm. Nơi này xuất hiện nhất phẩm thiên địa bảo dược, nói rõ cái này Thần Vực tư chất nguyên phá lệ phong phú, chúng ta nói không chừng cũng có thể tìm được “

Bách Lý gia mọi người một trận hưng phấn, mọi người nhiệt tình mười phần.

“Nhất phẩm thiên địa bảo dược cũng không phải người nào cũng có thể tìm được.” Hồng Vũ đem một ít gốc cây thông Linh Chi thảo thu vào liễu không gian của mình Thiết giác, sau đó nói: “Phàm là đạt đến nhất phẩm cấp bậc, những thứ này bảo dược đều có mình đặc biệt một bộ ẩn nặc thủ đoạn, tránh thoát đông đảo đích thiên kẻ địch sưu tầm.”

Bách Lý Thịnh Thế cho là, bằng vào Tiêu Nguyệt Hà kinh nghiệm, đang tìm kiếm thiên địa bảo dược phương diện, có thể toàn thắng Bàng Chính Tường. Nhưng là phải bàn về hái thuốc luyện đan, ai có thể so sánh với qua được Hồng Vũ trong đan điền Lão Quân đạo tôn?

Hắn vừa tiến vào cái này Thần Vực, tựu mơ hồ cảm thấy một tia thông Linh Chi thảo hơi thở, rồi sau đó dựa theo Lão Quân đạo tôn kinh nghiệm sưu tầm tới đây, quả nhiên thuận lợi tìm được rồi này một buội bị bảy đại ngàn năm thị tộc bỏ sót nhất phẩm bảo dược.

Mà kia năm miếng cây thăm bằng trúc, chính là Lão Quân đạo tôn kinh nghiệm trong, thường xuyên sử dụng vài loại hái thuốc khí cụ một trong, thậm chí cũng không tính là Huyền Binh, bất quá hiệu quả nhưng tốt vô cùng.

Tương tự như vậy khí cụ, Hồng Vũ còn để cho Hồng Khê chuẩn bị vài loại, cũng thu khi hắn không gian Thiết giác trong.

Thái đến thông Linh Chi thảo, Hồng Vũ bay người lên trên đỉnh núi, nhìn xa một chút chung quanh địa hình địa thế, sau đó đem tay một ngón tay : "Hướng bên kia đi

Ước chừng hai canh giờ sau, Hồng Vũ vừa tìm được rồi một buội bị bảy đại thị tộc bỏ sót tam phẩm thiên địa bảo dược.

Đan sư trong có một ước định mà thành quy củ: cửu phẩm đến thất phẩm này ba cấp bậc chính là dược liệu, đã bị đơn giản xưng là dược liệu. Lục phẩm đến tứ phẩm này ba cấp bậc chính là dược liệu, có tư cách được gọi là linh dược. Tam phẩm đến nhất phẩm này ba cấp bậc, mới có thể được gọi là thiên địa bảo dược.

Đừng xem Hồng Vũ lần này tìm được chỉ là một gốc cây tam phẩm thiên địa bảo dược, trên thực tế lúc trước ngàn năm thị tộc cũng cảm thấy thu hoạch khổng lồ, mà bọn họ chân chính tìm được cao cấp nhất đích thiên địa bảo thuốc, cũng chính là tam phẩm.

Tìm kiếm linh dược cũng không phải đơn giản như vậy, cho dù là một loại dược thảo, cũng sẽ có đông đảo cỏ dại trở ngại tầm mắt, ảnh hưởng phán đoán. Chớ nói chi là những thứ kia hạng thượng đẳng đích thiên địa bảo thuốc.

Ngàn năm thị tộc mặc dù thăm dò Thần Vực kinh nghiệm phong phú, nhưng là phải bàn về đến tìm kiếm dược liệu, vậy cũng tựu xa xa không phải là Lão Quân đạo tôn đối thủ.

Hơn nữa bọn họ nhân thủ mặc dù không ít, nhưng là tương đối cùng rộng lớn địa vực mà nói, hay là lộ ra vẻ thưa thớt. Vì vậy có điều sơ hở là khó tránh khỏi.

Hồng Vũ đặc biệt chọn lựa những thứ kia an toàn khu vực tìm kiếm, căn bản không cần quan tâm cái gì quét dọn nguy hiểm hoang thú, vì vậy tốc độ cực nhanh. Hai ngày xuống tới, hắn đem đã thăm dò khu vực bên trong, màu vàng cùng màu xanh biếc khu vực toàn bộ cướp đoạt một lần, chiếm được

nhất phẩm thiên địa bảo dược một buội, nhị phẩm thiên địa bảo dược chín gốc cây, tam phẩm thiên địa bảo dược mười sáu gốc cây. Còn có các loại cấp bậc dược liệu đếm không hết.

Cái này thành quả, Hồng Vũ trong lòng không có gì khái niệm, trên thực tế đã vượt xa bảy đại ngàn năm thị tộc tổng liễu.

Mà ở hai ngày này trong thời gian, hậu kỳ chạy tới Đại Hạ thị tộc, nhanh chóng xuyên qua liễu đã thăm dò trôi qua khu vực, cùng phía trước ngàn năm thị tộc chung đồng tiến.

Hắn mặc dù là một cổ quân đầy đủ sức lực, nhưng là dù sao Thần Vực thăm dò kinh nghiệm chưa đầy, lúc ban đầu thương vong thật lớn.

Mà cho đến lúc này, Hồng Vũ mang theo Hồng Thân ba người, mới khoan thai tới chậm chạy tới Thần Vực thăm dò tiền tuyến.

Hồng gia chiếm cứ này một khối "Trận địa" trên thực tế vô cùng không tốt, bởi vì khá hơn một chút khu vực cũng bị người cho chiếm trước liễu. Này một Thần Vực tài nguyên kỳ tích phong phú, thiên địa nguyên khí nồng nặc là không như lời, nhưng là cũng có một chút vùng khỉ ho cò gáy địa phương, nói ví dụ Hồng gia chiếm cứ một khối trận địa phía trước, chính là một mảnh đen nhánh sơn mạch, sơn mạch trong, căn bản không nhìn thấy cái gì cây cối, chỉ là một tấm màu đen chướng khí.

Chướng khí có chứa kịch độc, bất kỳ sinh linh chỉ cần hơi đụng vào, nhẹ thì da thối rữa, nặng thì tánh mạng khó giữ được.

Cho dù là những thứ kia võ đạo cường giả, cũng không dám quá đáng xâm nhập, một khi tiến vào trong đó trăm trượng, sau khi đi ra nhất định phải phục dụng giải độc linh đan.

Lúc mới bắt đầu, ngàn năm thị tộc còn ôm lấy ảo tưởng, loại này kỳ lạ địa vực, nói không chừng dựng dục cái gì tà ác trọng bảo, vì vậy nhiều lần phái người xâm nhập trong đó. Kết quả tiêu hao đại lượng giải độc linh đan không nói, nhưng

không thu hoạch được gì. Mà những thứ kia mạo hiểm tiến vào quá sâu đích cường giả, cho dù là Tam Phẩm Hiển Thánh, cũng như cũ không cách nào đem trong cơ thể độc khí hoàn toàn giải trừ, dần dần địa võ khí tiêu tán, cảnh giới không được rút lui.

Bảy đại ngàn năm thị tộc mỗi một nhà, có ít nhất một gã Tam Phẩm Hiển Thánh cấp bậc cường giả, là hao tổn ở nơi này một mảnh khu vực bên trong.

Ở Hồng Vũ "Trận địa" bên trái, là ngàn năm thị tộc Tề Quận Nhạc gia, bên phải là ngàn năm thị tộc Quảng Dương quận Diệp gia. Hai đại thực lực mạnh sức lực ngàn năm thị tộc vây quanh cướp đoạt dưới, Hồng Vũ còn có thể thu hoạch bao nhiêu tài nguyên?

Đây là một rất ác độc an bài, tựa hồ cũng là đông đảo thị tộc lẫn nhau ăn ý thỏa hiệp kết quả, nói rõ có thể coi là kế Hồng gia xuống.

Ngươi không phải là có Trương Ngọc Thư ủng hộ ư, ngươi không phải là có Bạch Uyển Thần làm núi dựa sao? Chúng ta không chọc giận ngươi, chúng ta chỉ dùng bình thường nhất đích thủ đoạn để đối phó ngươi. Ai bảo ngươi tới được chậm? Chỗ khác cũng bị người ta chiếm, ngươi nữa bá đạo, cũng không có thể đem những người khác đuổi đi sao? Đến lúc đó ngươi viên bi vô thu, đừng nói đưa thân ngàn năm thị tộc liễu, coi như là muốn duy trì ở Hồng gia hiện tại địa vị cũng là vọng tưởng

Ngàn năm thị tộc đang âm thầm cười trộm, Bách Lý gia, Hà gia chờ đã ở chờ nhìn Hồng gia chìm đắm vào quẫn bách. Nhưng là Hồng Vũ đối mặt một mảnh kia vùng khỉ ho cò gáy thời điểm, cũng là vô cùng thận trọng. Hắn cũng không có tùy tiện khinh tiến, mà là mang theo Hồng Thân ba người, quay chung quanh một mảnh kia vùng khỉ ho cò gáy quay một vòng, chẳng qua là này quay một vòng, đã xài hết bảy ngày thời gian

Ở nơi này quý giá trong bảy ngày thời gian, những thứ khác thị tộc ở giao ra liễu khổng lồ thương vong thật nhiều sau, vừa hướng phía trước đẩy vào trăm dặm, thu hoạch liễu

đại lượng tư chất nguyên. Chia đều xuống tới, mỗi một nhà cũng vừa tìm được rồi một buội tam phẩm thiên địa bảo dược, cùng với đông đảo linh dược.

Mắt thấy mọi người thu hoạch chênh lệch càng lúc càng lớn, ở không lâu tương lai, loại này thu hoạch thượng chênh lệch sẽ chuyển thành gia tộc trên thực lực chênh lệch, Hồng gia nhất định sẽ bị mọi người xa xa hất ra, mọi người trong lòng đều có nồng đậm khoái ý

Duy chỉ có Tống Thiên Hành cùng Lục Đại Bảo Đống trong hôn Hồng gia Đông Phương gia, cảm giác được có chút bất an. Cũng phái người lặng lẽ báo cho Hồng Vũ, nghĩ biện pháp xông phá hiện tại khốn cảnh, không được lời nói không nên ở nơi này một mảnh vùng khỉ ho cò gáy thượng làm trễ nãi thời gian liễu, trực tiếp lướt qua khu vực này, hướng chỗ càng sâu thăm dò, nhất định phải có đầy đủ thu hoạch.

Hồng Vũ cũng không vì thế mà thay đổi, chờ hắn đem khu vực này kiểm tra xong sau, vẻ tươi cười rốt cục di động hiện tại liễu trên mặt của hắn: “Có nên không sai lầm rồi

Hắn vỗ vỗ tay, lấy ra việc của mình trước chuẩn bị giải độc linh đan, cho mỗi người phát một lọ: “Mỗi ngày phục dụng một, mọi người đi theo ta.”

Chính hắn nuốt vào liễu một viên, sau đó ngẩng đầu mà bước đi vào một mảnh kia tử vong khu vực.

Hồng Thân ba người rất là tin tưởng thiếu gia, phục dụng hiểu rõ độc linh đan sau, cũng không chút do dự đi vào theo.

Chỉ có Hồng Vũ mình hiểu, này một mảnh khu vực, cũng không phải là cái gì chết chắc, thịnh vô cùng mà suy, âm dương chuyển hóa, này một mảnh kịch độc tử địa, trên thực tế chính là một chỗ có thể dựng dục ra chí cao cấp bậc thiên địa bảo dược thuốc huyệt Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 11 : Thất Diệp Tiên Lan (thượng)

Cửu phẩm, nhất phẩm thiên địa bảo dược đã là vô cùng hiếm thấy, giống vậy Hồng Vũ lúc trước lấy được một ít gốc cây thông Linh Chi thảo

Nhưng là trên thực tế, dựa theo Lão Quân đạo tôn phân chia mà nói, những thứ này không có có thể khiến cho thiên địa dị biến dược liệu, đều chỉ có thể coi như là bình thường. Lấy những thứ này "Bình thường" dược liệu vì Vua thuốc, luyện chế ra tới đan dược, thậm chí không thể được gọi là "Linh đan".

Mà Hồng Vũ hiện tại tiến vào khu vực này, mặc dù còn không biết bên trong đến tột cùng dựng dục cái gì chính là hình thức chí tôn bảo dược, nhưng là có thể ở một thiên địa nguyên khí như thế dư thừa trong không gian, tạo thành loại này dị thường hiệu quả, này một buội linh dược cấp bậc nhất định tại phía xa thông Linh Chi thảo trên.

Hồng Thân ba người đi theo Hồng Vũ phía sau, đối với cái này dặm độc chướng có chút lo lắng, dù sao lúc trước ngàn năm thị tộc đã thử qua, tất cả đều sát vũ mà về tổn thất thảm trọng.

Nhưng là bọn họ ăn vào liễu Hồng Vũ giải độc linh đan, đi lại ở nơi này trong độc chướng, nhưng phát giác độc chướng tựa hồ chủ động tránh được bọn họ như vậy dược hiệu để cho ba người hết sức kinh ngạc, liếc nhìn nhau cũng cảm thấy ngạc nhiên, nhất là Quan Lăng, nàng là hoang thú thợ săn xuất thân, trước kia ở sơn dã trong lúc thường lui tới, từng vô số lần gặp phải quá độc chướng… Hiểm cảnh, đều chỉ có thể xa xa tránh ra. Nàng đối với độc chướng uy lực, so sánh với Hồng Thân Hồng Dần càng thêm hiểu rõ.

Có thể làm cho độc chướng chủ động tránh ra, loại này linh đan đã không phải là đơn giản địa Giải Độc Đan liễu, mà là càng thêm thần kỳ tị độc đan!

Hồng Vũ dựa theo Lão Quân đạo tôn truyền thừa mà đến trí nhớ, tinh tế sưu tầm, này một mảnh tử địa trong, như cũ có dấu vết. Nói ví dụ thiên địa nguyên khí thời gian dài triều một chỗ chút tập trung, sẽ giống như nước chảy cọ rửa giống nhau, trên mặt đất lưu lại dấu vết.

Loại này dấu vết vô cùng rất nhỏ, nhưng là khó có thể giấu diếm được Hồng Vũ ánh mắt.

Này một mảnh tử địa, cơ hồ tất cả đích thiên địa nguyên khí cũng bị một ít gốc cây linh dược cướp đoạt, cho nên không có bất kỳ khác sinh linh có thể sống tồn tại, trừ độc chướng, cũng không có khác nguy hiểm.

Hồng Vũ mang theo ba người, tiểu tâm dực dực đi tới liễu một ngọn núi đang lúc bồn địa trong.

Một khi tiến vào bồn địa phạm vi, nhất thời chung quanh độc vật, tử khí tất cả đều vô ảnh vô tung biến mất, một cổ đầy đủ linh khí đập vào mặt, nồng nặc giống như mưa lất phất mưa phùn đánh vào trên mặt.

Hồng Vũ mừng rỡ: "Chính là trong chỗ này."

Hắn chạy thẳng tới bồn địa trung ương, Hồng Thân ba người không yên lòng, vội vàng đuổi theo.

Ở bồn địa ngay trung ương vị trí, là một nho nhỏ hồ hoặc là nói từng là một hồ. Ước chừng chỉ có mười trượng phương viên, hiện tại đã hoàn toàn khô khốc.

Hồng Vũ trong lòng lẫm nhiên: Có thể nghĩ làm cái này hồ tạo thành thời điểm, bên trong tiếp tục là không là nước, mà là đã trạng thái dịch đích thiên địa nguyên khí

Đây là trừu không liễu cả khu vực bên trong toàn bộ đích thiên địa nguyên khí, mới có thể ngưng tụ thành như vậy nho nhỏ một trì.

Mà hiện tại, những ngày qua địa nguyên khí đã toàn bộ bị một buội thực vật hấp thu. Nó sinh trưởng ở ao trung ương, một cô linh linh tiểu tròn trên đảo, chỉ có bảy chỉ Diệp Tử, trung ương vươn ra một cây tinh tế non cành, phía trên một đóa trắng noãn hoa lan.

Nhìn qua không chút nào thu hút, nhưng là mỗi một tấm Diệp Tử cũng chơi như dùng hoàn mỹ nhất thuý ngọc tạo hình mà thành, mà một ít đóa bạch lan hoa, thì từ trong nhụy hoa, thỉnh thoảng tản mát ra từng đạo bạch kim sắc quang tia, không phải là tia chớp lại có tia chớp uy năng, mọi nơi tản ra.

Loại này cấp bậc linh dược, ở cả Thanh Nguyên đại lục, người biết cũng vô cùng thưa thớt, Hồng Thân ba người đã ý thức được đây là một gốc cây khó lường bảo dược, tuy nhiên nó tất cả đều không nhận ra.

Hồng Vũ một tiếng cảm thán: "Thất Diệp Tiên Lan dĩ nhiên là Thất Diệp Tiên Lan, thật sự là quá tốt "

Hồng Vũ tiểu tâm dực dực đi tới, đem một ít gốc cây Thất Diệp Tiên Lan, cùng với chung quanh tất cả bùn đất toàn bộ lấy ra, chuyển dời đến liễu một trống không không gian Thiết giác sau. Sau đó, hắn tìm ra mấy khối hoang thú não tinh, đập vỡ vẩy vào trong đất bùn. Hoang thú não tinh lấy một loại mắt thường có thể nhìn thấy tốc độ hòa tan, bên trong ẩn chứa năng lượng toàn bộ thẩm thấu đến trong đất bùn.

Thất Diệp Tiên Lan đã nở hoa, dược hiệu ở cao nhất trạng thái. Hồng Vũ hiện tại làm, chỉ là một thẳng duy trì loại này trạng thái thôi.

Làm Hồng Vũ đem một ít gốc cây Thất Diệp Tiên Lan đào sau khi đi, Hồng Thân ba người thậm chí cảm giác được cả tử địa trong độc chướng, khẽ hoảng động liễu nhất hạ, tựa hồ duy trì không được, muốn hướng bốn phía tản đi.

Ba người cũng hiểu, không dùng được bao lâu độc chướng sẽ hoàn toàn phiêu tán, này một mảnh tử địa cũng là không tồn tại liễu.

Thất Diệp Tiên Lan loại này cấp bậc chính là thiên địa bảo dược, đã vượt ra khỏi một loại cấp bậc chính là khái niệm. Giống như lúc trước thông Linh Chi thảo, còn có thể thả ra một cổ nhất phẩm cảnh giới linh ba. Mà Thất Diệp Tiên Lan còn lại là càng thêm nội liễm, thờ ơ, căn bản khinh thường cùng đi chứng minh cái gì.

Hồng Vũ chiếm được như vậy một buội chí tôn bảo dược, thật đã hài lòng, coi như là lần này Thần Vực thăm dò không còn có cái gì thu hoạch, hắn cũng sẽ không có cái gì tiếc nuối.

Trong đầu của hắn, đã bắt đầu tính toán, có như vậy một buội Thất Diệp Tiên Lan, luyện chế một lò linh đan, gia gia hẳn là có thể dễ dàng đột phá Nhất Phẩm Hợp Chân, đại ca cùng tiểu muội cũng có thể trên diện rộng tăng lên cảnh giới, Thân thúc có thể dễ dàng lên cấp Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, Dần thúc cũng có thể bước vào Nhị Phẩm Khai Thần…

Chỗ tốt quả thực là nhiều lắm

Hồng Vũ nghĩ tới nghĩ lui, mới phát hiện thì ra là đem mình đem quên đi. Lão Quân đạo tôn pháp môn tu luyện, vốn là nội đan ngoài đan kết hợp, luyện đan phụ trợ tu hành, cũng là một cái Kim Quang đại đạo. Nếu như mình cũng có đầy đủ linh đan, tu hành tiến độ tại phía xa người khác chi Thượng Thanh nguyên đại lục những thứ này cái gọi là thiên tài, vỗ ngựa cũng đuổi không kịp mình.

Hồng Vũ vừa nghĩ vừa tiếp tục đi về phía trước, Hồng Thân ba người đương nhiên là nhắm mắt theo đuôi theo ở phía sau. Bốn người thế nhưng bất tri bất giác từ tử địa trong chạy ra.

Trước mắt hắc vụ độc chướng bỗng nhiên tản đi, phía trước đang có ba người cùng một đầu hoang thú triền đấu. Hoang thú chính là tam phẩm Khiếu Thiên Hổ, mỗi một thanh rống giận cũng sẽ làm cho mình công kích uy lực tăng lớn ba thành, hết sức khó dây dưa.

Mà vây công này đầu Khiếu Thiên Hổ ba người, cũng là Tứ Phẩm Thông Pháp cảnh giới, vốn là ba người cũng có chút căng thẳng, kết quả chợt thấy có người từ tử địa trong đi ra, lại càng thất kinh: “Các ngươi… Lại thật đi ra “

Ba người ngây người một lúc, nhưng ngay sau đó kịp phản ứng đây cũng là trong chiến đấu vốn là tựu ra ở bất lợi cục diện, hiện tại thất thần đây không phải là muốn chết

Ba người tóc gáy cũng đứng lên liễu, khác trước bất kể, riêng của mình làm một của mình mạnh nhất phòng ngự chiêu

thức. Nhưng là đợi hồi lâu, Khiếu Thiên Hổ kia cường hãn công kích lại không có đến. Ba người kỳ quái vừa nhìn, Khiếu Thiên Hổ lại dùng một loại so với bọn hắn còn kinh ngạc vẻ mặt, trừng lớn một đôi màu vàng hổ mắt thấy Hồng Vũ. Sau đó càng thêm chuyện bất khả tư nghị tình xảy ra, Khiếu Thiên Hổ gọi cũng không dám kêu một tiếng, quay đầu bỏ chạy.

Một trận cuồng phong cuốn quá, đường đường tam phẩm hoang thú chạy trối chết không thấy bóng dáng

Ba người kia một trận nói thầm: "Chẳng lẽ nơi này hoang thú đều sợ hãi từ tử địa trong đi ra ngoài sinh linh?"

Hồng Vũ dĩ nhiên sẽ không đi theo chân bọn họ giải thích, tam phẩm hoang thú ở Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng hơi thở, có thể chạy trốn đã là đáng giá kiêu ngạo chiến tích liễu.

Hắn mặt liền biến sắc, ngó chừng ba người nói: "Nơi này, hình như là chúng ta Hồng gia trận địa sao?"

Hồng Vũ phân đến này một mảnh khu vực, chính là từ tử địa đi phía trước. Nói cách khác từ tử địa phát tán đi ra ngoài một mảnh hình quạt khu vực, cũng là Hồng gia địa bàn, gia tộckhác không được nhúng chàm.

Nhưng là Hồng gia bên trái Nhạc gia, bên phải Diệp gia, thấy Hồng Vũ bốn người tiến vào tử địa sau, cũng bất giác được bọn họ lần này Thần Vực thăm dò còn có cái gì "Tiền đồ" có thể nói. Cho nên hai nhà rất có ăn ý ra hiện tại liễu tử địa phía sau khu vực này.

Mà đến tới đây sau bọn họ mới phát hiện, tựa hồ lão Thiên cố ý ở đền bù tử địa "Tổn thất", này một mảnh khu vực bên trong, các loại tài nguyên hơn nữa phong phú

Trước mắt ba người này, chính là người của Diệp gia, bọn họ trước đó, đã tìm được rồi hai gốc cây tứ phẩm linh dược, cái này hiệu suất, là bọn hắn mình trên địa bàn thăm dò thu hoạch gấp hai

Diệp gia ba người há hốc mồm, không nghĩ tới Hồng Vũ bọn họ lại thật từ tử địa trong đi ra, hiện tại nhưng làm sao bây giờ?

Nếu như Hồng Vũ phía sau chỉ là một không có gì bối cảnh bình thường thị tộc, bằng vào Diệp gia cùng Nhạc gia hai đại ngàn năm thị tộc, cùng nhau tạo áp lực, chuyện này cũng là có không giải quyết được gì, chiếm các ngươi chút tiện nghi coi là cái gì? Chúng ta ngàn năm thị tộc chịu chiếm ngươi tiện nghi, đó là ngươi vinh hạnh

Nhưng là Hồng Vũ núi dựa lai lịch to đến dọa người, đem Diệp gia cùng Nhạc gia cột vào cùng nhau, bọn họ cũng không dám làm như vậy

Huống chi, coi như là Bạch Uyển Thần đại nhân không nhúng tay vào, Hồng gia hiện tại thực lực bản thân, cũng đủ hai đại ngàn năm thị tộc uống một bình liễu…

"Cái này…" Diệp gia ba người nhức đầu vô cùng: "Cái này…"

Hồi lâu nói không ra lời, ai biết ngài lão lại có bản lãnh hoàn hảo không tổn hao gì từ tử địa chạy ra xem một chút người ta phía sau ba người, một chút không có trúng độc dấu hiệu

Tử địa cái chỗ này, bảy đại ngàn năm thị tộc nhưng tất cả đều thử qua liễu, mọi người sát vũ mà về, không duyên cớ tổn thất một gã Tam Phẩm Hiển Thánh cường giả, làm sao người ta đi vào, vẫn có thể bình yên vô sự tiêu sái đi ra ngoài?

Hồng Vũ sắc mặt vừa: "Không cần cái này cái kia liễu."

Hắn tiện tay từ không gian Thiết giác trong lấy ra tới một người chai thuốc, mở ra tới đổ ra liễu ba viên màu đen đan dược: "Ăn đi."

Ba người nào dám ăn a. Hồng Thân đứng ở một bên thản nhiên nói: "Là không phải là cần ta giúp các ngươi?"

Ba người một run run, biết điều một chút nhận lấy đi ăn.

"Khóa mạch đan dược hiệu có từ từ phát huy, thứ một ngày các ngươi sẽ không có cái gì quá rõ ràng cảm giác, bất quá càng về sau hiệu quả càng mạnh, đến cuối cùng kinh mạch của các ngươi sẽ hoàn toàn phong tỏa, một tia võ khí cũng không cách nào thông qua." Hồng Vũ nhàn nhạt nói. Này một lọ

khóa mạch đan, hắn ở Hồng phủ vì Thần Vực thăm dò làm chuẩn bị thời điểm tiện tay luyện chế, dùng là chính là luyện chế linh đan còn lại dược liệu. Hiệu quả không tính là đặc biệt mạnh dĩ nhiên đây là lấy Lão Quân đạo tôn đánh dấu mà nói.

Diệp gia ba người sắc mặt đại biến, kinh mạch nếu như hoàn toàn bị khóa chết, vậy thì ý nghĩa một thân tu vi cũng là phế đi. Bất kể ngươi đến cỡ nào hùng hậu võ khí, bất kể ngươi cảnh giới cao cở nào sâu, thi triển không ra có ích lợi gì?

“Hồi đi nói cho Diệp gia gia chủ, sáng sớm ngày mai tới theo nói chuyện một chút bồi thường chuyện tình, nếu không, các ngươi tựu tự mình nghĩ biện pháp giải độc, xem một chút Diệp gia đan sư, có bản lãnh này hay không.”

“Cút “

Hồng Vũ một tiếng quát mắng, ba người chạy trối chết. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 11 : Thất Diệp Tiên Lan (hạ)

Hồng Vũ mang người tiếp tục đi phía trước, hắn cũng không phải là Diệp gia, Nhạc gia những thứ này phế vật, chỉ cần có thành hình linh dược, tuyệt đối trốn không thoát hắn pháp nhãn.

Một đường đẩy mạnh đi qua, lại là cổ động vơ vét rất nhiều linh dược. Thậm chí còn tìm được rồi ba gốc cây thiên địa bảo dược, một buội nhị phẩm, hai gốc cây tam phẩm.

Cái này Thần Vực trong, lớn nhất trở ngại chính là hoang thú, nhưng là cho dù là nhất phẩm hoang thú, thấy Hồng Vũ cũng muốn né tránh, bọn họ cơ hồ là hoàn toàn không cần lo lắng nguy hiểm, chỉ cần chuyên tâm hái thuốc là được.

Một ngày thời gian, Hồng Vũ trừ hái thuốc, chính là khác vừa bắt được mười sáu tên võ giả. Trong chuyện này. Sáu tên Diệp gia người, mười tên Nhạc gia người. Cấp bậc cao nhất chính là một vị Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh, những người này toàn bộ cũng bị Hồng Vũ buộc ăn vào liễu hắn khóa mạch đan, sau đó hết thảy chạy trở về.

Ban đêm thời điểm, những người này cũng trở lại riêng của mình doanh địa.

Diệp gia tổng cộng chín người, Nhạc gia tổng cộng mười người.

Hai nhà ở Thần Vực trong người chủ sự, riêng của mình mang theo người của mình, ở một ước định địa điểm đụng đầu liễu.

Diệp gia tới, chính là đương đại gia chủ Nhị đệ, Diệp gia hiện nay số ba nhân vật Diệp Thắng Vân, Nhạc gia người chủ sự là Nhạc gia gia chủ đại bá, Nhạc gia nhân vật số hai Nhạc Cuồng Lan.

Nhạc Cuồng Lan người cũng như tên, mặc dù lớn tuổi một chút, nhưng tính tình bốc lửa, vừa thấy mặt đã tức giận nói: “Hồng Vũ tiểu nhi khinh người quá đáng! Coi như là chúng ta

tự tiện tiến vào lãnh địa của bọn hắn, lại có thể thế nào? Đem tìm được đồ trả lại cho bọn họ là được, tại sao có thể như thế bá đạo, buộc người của chúng ta ăn vào độc dược? Chúng ta cũng là đường đường ngàn năm thị tộc, há có thể để cho hắn như thế ức hiếp!"

Diệp Thắng Vân an ủi: "Nhạc thúc trước đừng nóng giận, chúng ta chính là tới thương lượng chuyện này xử lý thế nào đây, ta và ngươi hai nhà, cùng chung tiến thối, nói vậy Hồng Vũ cũng sẽ có điều cố kỵ."

Nhạc Cuồng Lan hừ một tiếng, quay đầu lại xem một chút người của mình, hỏi: "Kia tiểu nhi Độc đan, hiệu quả thật có hắn khoác lác lợi hại như vậy?"

Nhạc gia mười người nhìn lẫn nhau, rốt cục có một người mở miệng nói: "Đại trưởng lão, ta ăn vào sau, mãi cho đến hiện tại thật giống như cũng không có cái gì cảm giác a…"

Hắn này vừa nói, những người khác cũng rối rít nói: "Chúng ta cũng không có cái gì cảm giác, bất quá Hồng gia tiểu tử kia nói sau này dược hiệu có từ từ hiện ra, có phải hay không cố ý làm ta sợ cửa?"

"Có thể có a, hiệu quả như vậy Độc đan, ta trước kia nhưng là chưa từng có nghe nói qua."

Mọi người vừa mở miệng, mới biết rõ ràng, thì ra là không riêng Nhạc gia người không có cảm giác gì, Diệp gia chín người cũng giống nhau không có cảm thấy kinh mạch có cái gì dị thường.

Nhạc Cuồng Lan hắc hắc một trận cười lạnh: "Miệng còn hôi sữa toàn bộ tiểu tử, còn dám cho chơi này một bộ! Đừng vội để ý tới hắn, tới tay đồ cũng không lui!"

Diệp Thắng Vân cảm thấy có chút không ổn, dù sao Hồng Vũ thế lực phía sau quá kinh người, nhưng là phía sau hắn Diệp gia chín người cũng liền gật đầu liên tục, đồng ý Nhạc Cuồng Lan đề nghị, hắn suy nghĩ một chút, không có nữa kiên trì ý kiến của mình. Dù sao hai nhà cùng chung tiến thối, Hồng Vũ có nên không quá phận.

Hồng Vũ ở trong núi bố trí liễu một doanh địa, mặc dù chỉ có bốn người, nhưng là bởi vì có không gian Thiết giác, bên trong tồn phóng đại lượng vật liệu, bọn họ doanh địa, ngược lại là phụ cận Tam gia trong hoàn thiện nhất thư thích một.

Một đêm bình yên mà qua, Diệp gia cùng Nhạc gia gát đêm võ giả đánh lùi hoang thú vài gẩy tiến công, tổn thất thảm trọng, mà Hồng Vũ bên này, vừa cảm giác ngủ thẳng đại hừng sáng.

Nhưng là hôm nay buổi sáng Hồng Vũ tâm tình không tốt, bởi vì Diệp gia cùng Nhạc gia không có một người xuất hiện. Hắn hắc hắc một trận cười lạnh, hướng về phía Hồng Thân ba người vung tay lên: "Hôm nay chúng ta bão táp đột tiến!"

Ba người không rõ thiếu gia tại sao tới liễu hứng thú, nhưng là nếu thiếu gia có lần này "Nhã hứng", bọn họ tự nhiên theo đuổi.

Nếu như là khác thế gia, nói muốn bão táp đột tiến, như vậy một ngày có thể tại vì thăm dò khu vực đi tới ba mươi dặm coi như là thành công. Nhưng là Hồng Vũ hô lên cái này khẩu hiệu sau, một ban ngày thời gian đột tiến liễu một trăm tám mươi dặm! Thời gian chủ yếu dùng ở tìm kiếm linh dược thượng.

Nói cách khác, này một ban ngày, hắn sẽ đem những thứ khác thế gia xa xa lắc tại phía sau một trăm năm mươi dặm.

Sau đó Hồng Vũ tạm dừng liễu một ngày. Tạm dừng này một ngày, cũng không phải là dùng để nghỉ ngơi, mà là Hồng Vũ đem Nhạc gia cùng Diệp gia phía trước trong lãnh địa tất cả linh dược hễ quét là sạch!

Hắn cứ như vậy đột tiến một ngày, dừng lại càn quét một ngày, đã đem hai nhà đi tới trên đường tất cả linh dược cũng nói trước thái đi. Như thế phản phục, vài ngày sau, Diệp gia cùng Nhạc gia đã thành kiến bò trên chảo nóng.

Thật ra thì ở ngày thứ hai, hai nhà cũng có chút gấp gáp liễu, bởi vì bọn họ phát hiện, thì ra là Hồng Vũ cũng không phải là hù dọa bọn họ, khóa mạch đan hiệu quả ở giữa trưa ngày thứ hai dược hiệu càng ngày càng rõ ràng, đợi đến ngày

thứ hai lúc xế chiều, hai nhà trúng độc mười chín người đã toàn bộ kinh mạch lui hẹp liễu một nửa, nói cách khác bọn họ bây giờ có thể phát huy ra tới thực lực, chỉ có bình thường trình độ một nửa!

Lần này bảy đại thị tộc gióng trống khua chiêng thăm dò mới Thần Vực, nhưng là tổn thất thảm trọng, mỗi một nhà hao tổn nhân thủ đều ở năm thành trở lên. Diệp gia trước mắt còn dư lại bốn mươi hai người, Nhạc gia cũng chỉ là bốn mươi ba người.

Nếu như lần này mười chín người thật kinh mạch bị khóa, thành một đám phế nhân, bọn họ sẽ lần nữa tổn thất một phần tư thực lực. Vậy bọn họ cũng không cần đang tiến hành cái gì thăm dò liễu, trực tiếp lui về là được.

Diệp Thắng Vân cùng Nhạc Cuồng Lan lúc này có chút không bình tĩnh liễu, cuống quít đi tìm Hồng Vũ, bọn họ mặc dù tìm được rồi Hồng Vũ đầu một ngày doanh địa, nhưng là sớm đã không còn người. Cho nên bọn họ theo dấu vết truy tung đi xuống, cũng ngắm phát hiện, bị Hồng Vũ thăm dò trôi qua những thứ kia khu vực, hoang thú một đoàn!

Bọn họ quả thực không thể nào tin nổi, Hồng Vũ bọn họ lại an toàn thông qua liễu! Không thể nào a, chẳng lẽ những thứ kia hoang thú tốt như vậy nói chuyện, thương lượng một chút sẽ làm cho bọn họ đã qua?

Nhóm lớn hoang thú cản đường, hai nhà không cách nào thông qua, chỉ có thể dọc theo của mình trận địa tiếp tục hướng phía trước thăm dò. Đến ngày thứ ba buổi tối, mười chín người kinh mạch hoàn toàn khóa chết, một tia võ khí cũng dùng không ra liễu.

Nhạc Cuồng Lan hoàn toàn há hốc mồm, hắn là thật không có nghĩ đến, Hồng Vũ không phải là hù dọa hắn, loại độc chất này đan thật tồn tại, hơn nữa hiệu quả giống như Hồng Vũ theo như lời.

Diệp Thắng Vân trong lòng mau đưa Nhạc Cuồng Lan cho mắng chết liễu: Đều nói ngoài miệng không lông làm việc không tốn sức, ngươi lại la ó, một thanh tuổi còn như vậy xúc

động, kết quả hiện tại đem chúng ta cũng cho làm liên lụy tới…

Diệp Thắng Vân một phương diện phái người trở về, hướng gia tộc cầu viện, thỉnh cầu phái ra đứng đầu nhất đan sư chạy tới giải độc, khác một phương diện tương đối nghĩ cách tăng nhanh tiến độ, tranh thủ sớm ngày đuổi theo Hồng Vũ.

Từ Thần Vực hướng chủ thế giới con đường rất dễ dàng mở ra, hắn phái đi ra cầu viện võ giả rất nhanh trở về đến chủ thế giới.

Mà ở trong Thần Vực, Diệp Thắng Vân cùng Nhạc Cuồng Lan thương lượng hạ xuống, hai nhà hợp Binh một chỗ, trước từ Diệp gia trên lãnh địa hướng phía trước đột tiến, tranh thủ tập trung lực lượng, sớm một chút đuổi theo Hồng Vũ.

Nhạc Cuồng Lan biết mình xúc động tính tình gây họa, cũng không dám ở cường ngạnh, biết điều một chút nghe lời hợp tác.

Hai nhà hợp lực, hơn nữa bọn họ bỏ qua sưu tầm tài nguyên, chẳng qua là phía trước vào trên đường dược liệu cùng khoáng thạch tiện tay thu hạ xuống, nơi xa tạm thời trước bỏ qua cho, cho nên tiến độ nhanh túc túc gấp ba.

Nhưng là dù vậy, một ngày cũng chỉ có thể đẩy mạnh sáu bảy mươi dặm, muốn đuổi theo Hồng Vũ căn bản không thể nào.

Mà hơn đột nhiên bọn họ tuyệt vọng chính là, bọn họ vài ngày sau mới phát hiện, mình phía trước trong lãnh địa, tất cả tư chất nguyên cũng đã bị thu không sai biệt lắm. Khoáng thạch còn dư lại một chút, nhưng là những dược liệu kia, cũng bị hễ quét là sạch…

Nói cách khác coi như là bọn họ có thể cùng Hồng Vũ đạt thành giải hòa, lần này Thần Vực thăm dò thu hoạch ít nhất giảm bớt một nửa.

Nhạc Cuồng Lan tức quát lên như sấm, cũng không dám phát tác. Nếu là theo tính tình của hắn, kia mười chín người tạm thời buông tha cho, cũng không có thể hướng Hồng Vũ cúi đầu. Nhưng là những người này cũng là gia tộc thành viên,

nói buông tha cho liền buông tha? Sau này bọn họ này một chi trong gia tộc cũng đừng nghĩ ngẩng đầu lên làm người liễu.

Nhạc Cuồng Lan trong cơn giận dữ, lại cứ thiên không có một chút biện pháp, chỉ có thể ngóng nhìn trong gia tộc phái tới đan sư có thể giải này mười chín trên thân người độc tính.

Năm ngày sau này, trong gia tộc chạy tới trợ giúp đan sư cuối cùng đã tới.

Ngàn năm thị tộc nội tình thâm hậu, đan sư tài nghệ nếu so với Đại Hạ bình thường trình độ cao hơn một đoạn. Diệp gia cùng Nhạc gia này hai gã đan sư, đều có được không thua Bàng Chính Tường cùng Tiêu Nguyệt Hà trình độ, hai người dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới, mặc dù mỏi mệt, nhưng cố không được nghỉ ngơi, đến doanh địa sau, lập tức nói: "Người trúng độc ở nơi đâu, cho chúng ta xem trước một chút."

Diệp gia đan sư Diệp Thiếu Văn bị Diệp Thắng Vân tự mình dẫn tới chín người trước mặt, Nhạc gia Nhạc Tẩy Thiên cũng bị Nhạc Cuồng Lan dẫn đi.

Diệp Thắng Vân nhìn đang cho chín người làm các loại kiểm tra Diệp Thiếu Văn, đầy cõi lòng mong đợi. Hắn biết rõ Diệp Thiếu Văn đại biểu cả Đại Hạ đan sư cao nhất trình độ, trong nhà đem hắn phái tới, giải độc khả năng rất lớn.

Diệp Thiếu Văn cũng không nhiều lời, nhất nhất đã kiểm tra sau, cúi đầu trầm tư cái gì. Diệp Thắng Vân ở một bên rất gấp gáp, cũng không tốt thúc giục. Qua chừng một bữa cơm thời gian, Diệp Thiếu Văn rốt cục ngẩng đầu lên. Lần này Diệp Thắng Vân cũng nhịn không được nữa, liền vội vàng hỏi: "Thiếu Văn, rốt cuộc như thế nào?"

Diệp Thiếu Văn không, ngược lại nói: "Ta đi trước cùng Nhạc huynh thương lượng một chút."

Diệp Thắng Vân lòng như lửa đốt phụng bồi Diệp Thiếu Văn chạy tới Nhạc gia doanh địa, kết quả hai vị đan sư thật giống như lòng có Linh Tê một loại, Nhạc Tẩy Thiên cũng đang ở Nhạc Cuồng Lan cùng đi hạ thật nhanh chạy tới, bốn người ở hai tòa trong doanh địa đang lúc đụng vào liễu, hai vị

đan sư trăm miệng một lời hỏi đối phương: "Ngươi có giải độc ý nghĩ sao?"

"Ta còn không có tìm được."

Vừa Diệp Thắng Vân cùng Nhạc Cuồng Lan hoàn toàn há hốc mồm.

Diệp Thiếu Văn một tiếng cảm thán: "Ta vốn cho là của mình đan thuật đã có một không hai Đại Hạ, trừ có hạn mấy người ở ngoài, không tiếp tục địch thủ, cho tới hôm nay hiểu, mình là ở là ếch ngồi đáy giếng! Khóa mạch đan độc tính cũng không cổ quái, nhưng là dược hiệu phát huy phương thức hết sức kỳ lạ, quả thực văn sở vị văn! Từ bệnh trạng thượng nhìn, loại độc chất này đan chẳng qua là dùng một chút cũng không tính là trân quý dược liệu luyện chế, nhưng là những dược liệu này, muốn dùng cái dạng gì không thể tưởng tượng nổi luyện chế phương pháp, mới có thể luyện ra bực này công hiệu đáng sợ Độc đan!"

Nhạc Tẩy Thiên cũng là than thở, rất có chút ít anh hùng khí đoản bộ dạng: "Ta vốn là cũng cho là, mình ở dược liệu phối hợp cùng luyện chế thủ đoạn phương diện, có chút đặc biệt thành tựu, nhưng là cùng cái này khóa mạch đan vừa so sánh với… Ai, ta về điểm này đồ, xấu hổ cho gặp người a!"

Diệp Thắng Vân cùng Nhạc Cuồng Lan ở bên cạnh nghe, càng nghe tâm càng lạnh, Diệp Thắng Vân đã có chút ít ghi hận trong lòng nhìn Nhạc Cuồng Lan liễu, hắn cắn sau răng cấm: "Lập tức động thủ, toàn lực đột tiến. Lần này, kính xin Nhạc gia người xông lên phía trước nhất!"

Nhạc Cuồng Lan cọ một chút nhảy dựng lên: "Lão Tử tự mình mở đường, được đi?" Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 12 : Đạo tặc che mặt (thượng)

Hai nhà hợp lực, Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh Nhạc Cuồng Lan dùng liễu một quả linh đan, trong khoảng thời gian ngắn đem cảnh giới tăng lên tới liễu Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ, sau đó tự mình mở đường, hiệu quả rõ rệt, một ngày thời gian đột kích liễu một Bách Lý. Nhưng là Hồng Vũ nhưng như cũ không thấy bóng dáng…

Kế tiếp trong khoảng thời gian này, Nhạc gia cùng Diệp gia buồn khổ vô cùng, bất kể bọn họ làm sao cố gắng, chính là đuổi không kịp Hồng Vũ. Bọn họ thường xuyên hoài nghi, Hồng Vũ bốn có phải hay không đã chết?

Nhưng là mỗi vượt qua hai ba ngày, ở Hồng Vũ đi tới phương hướng thượng, sẽ phóng lên cao một cổ linh ba, vừa một buội nhất phẩm thiên địa bảo dược vào Hồng Vũ miệng túi…

Những thứ này nhất phẩm thiên địa bảo dược, có ba lần linh ba cũng là từ Diệp gia cùng Nhạc gia phía trước trên lãnh địa truyền đến. Diệp Thắng Vân cùng Nhạc Cuồng Lan buồn bực vô cùng nhưng không có biện pháp.

Hồng Vũ đây là đang trả thù, các ngươi làm sơ nhất cũng đừng trách ta để làm mười lăm. Ngươi nói trước đem ta trên lãnh địa dược liệu lấy đi liễu, ta đây tựu giữ giòn đem các ngươi cũng lấy đi.

Chỉ bất quá Diệp gia cùng Nhạc gia hai hỏa sỏa hồ hồ tiểu đồng bạn, mỗi một phương thái đến hai gốc cây tứ phẩm linh dược, tựu sướng được nước mũi mạo cua, cảm thấy chiếm đại tiện nghi.

Vũ thiếu gia dứt khoát đem các ngươi trên lãnh địa toàn bộ linh dược cũng tịch quyển đi, trong chuyện này còn có ba gốc cây làm cho người ta muốn gặp trở ngại nhất phẩm thiên địa bảo dược

Diệp Thiếu Văn cùng Nhạc Tẩy Thiên hai ngày này không đuổi theo thúc giục đội ngũ tăng nhanh tiến độ, ngoài mặt lý do là bọn họ rất "Lo lắng" trúng độc mười chín người, tranh thủ sớm một chút tìm được rồi Hồng Vũ giải độc. Có thể làm cho người ai cũng có thể nhìn ra được, hai người này rõ ràng chính là nghĩ sớm một chút nhìn thấy một vị kia khóa mạch đan người luyện chế

Hai vị này đan sư, cho dù là ở ngàn năm thị tộc trong, cũng là địa vị cao cả, trong ngày thường coi như là gia chủ thấy bọn họ, cũng là khách khí, để cho bọn họ làm việc lúc trước nhất định muốn dùng "Xin" chữ. Cho nên mọi người coi như là trong lòng khó chịu, cũng chỉ có thể trước chịu đựng, ai biết sau này có thể hay không cầu xin đến hai người bọn họ?

Hai ngày này Diệp Thiếu Văn cùng Nhạc Tẩy Thiên cả ngày tụ cùng một chỗ nghiên cứu khóa mạch đan dược lý dược tính, càng nghiên cứu càng cảm thấy Huyền Diệu vô cùng, hưởng thụ vô tận, nhưng là chính là tìm không được giải độc phương pháp. Ở trong lòng hai người, đối với một vị kia có thể luyện chế ra khóa mạch đan "Cao nhân" đã kính ngưỡng ngũ thể đầu địa. Diệp Thắng Vân cùng Nhạc Cuồng Lan thậm chí hoài nghi, tìm được rồi Hồng Vũ sau, hai người này có thể hay không tại chỗ trốn tránh đi Hồng Vũ bên kia nịnh nọt?

Hồng Vũ bão táp đột tiến liễu hai mươi ngày, đã tại hai nghìn dặm ở ngoài liễu.

Khoảng cách này, chính là Hư Không Thần Vực đặt ra "Bước đầu thăm dò" hạn định khoảng cách. Một loại Thần Vực, trên thực tế cũng chính là vài ngàn dặm phương viên phạm vi, nhích tới gần Thần Vực dọc theo, chính là một mảnh hư vô, bất luận kẻ nào xông vào, cũng có thể hoàn toàn bị lạc. Một mảnh kia hư vô trong rốt cuộc là cái gì, cho tới bây giờ vẫn chưa có người nào biết.

Còn lần này, Hư Không Thần Vực chẳng qua là sẽ đối cái này phát hiện mới Thần Vực tiến hành lần đầu tiên thăm dò, cũng chính là bước đầu thăm dò. Tới Hồng Vũ vị trí này, nhất định phải dừng lại.

Hồng Vũ nhìn về phía trước như cũ liên tục vô tận xanh ngắt dãy núi, khẽ mỉm cười: "Chúng ta ở chỗ này chờ bọn họ sao."

Lần này Thần Vực thăm dò, Hồng Vũ trước mắt thu hoạch có chí tôn bảo dược một buội, chính là Thất Diệp Tiên Lan. Nhất phẩm thiên địa bảo dược sáu gốc cây, nhị phẩm hai mươi mốt gốc cây, tam phẩm sáu mươi tám gốc cây, những khác cấp bậc linh dược đếm không hết, chẳng qua là dược liệu, tựu chất đầy liễu hai không gian Thiết giác.

Trừ lần đó ra, còn có thuận tay khai thác một chút trân quý khoáng thạch, cũng lất đầy một cái không gian Thiết giác.

Duy chỉ có hoang thú tài liệu không thu hoạch được gì, bởi vì tất cả hoang thú xa xa cảm giác được Hồng Vũ tới, tựu chạy trối chết, Hồng Vũ cũng không còn hứng thú đuổi giết, cứ mặc cho tùy bọn họ chạy thoát.

Mọi người ở chỗ này xây dựng cơ sở tạm thời nghỉ ngơi, Quan Lăng nấu nước pha trà, có chút ngạc nhiên hỏi: "Thiếu gia chủ, ta nghe nói luyện đan cũng cần một chút hoang thú tài liệu, tại sao ngài một đầu hoang thú cũng không săn giết?"

Hồng Vũ bưng chung trà vui thích phẩm, cao hứng nói: "Đương nhiên là bởi vì có người giúp chúng ta săn giết sao."

Quan Lăng ba người không hiểu ra sao: "Ngài nói gì?"

Hồng Vũ cười thần bí: "Đừng có gấp, ngày mai các ngươi sẽ hiểu."

"Tại sao là ngày mai?"

Buổi tối hôm đó Hồng Vũ dùng thông Linh Chi thảo vì Vua thuốc, phối hợp một chút những thứ khác linh dược, khai lò luyện đan.

Hồng Thân ba người cho hộ pháp, suốt một đêm thời gian, một lò Đại Đạo Đan thành công đan thành lúc, Lục Hợp trong lò Kim Quang chảy xuôi linh khí bốn phía, mơ hồ có một đạo nói hình rồng quang mang chớp diệu trong lúc.

Hồng Thân và ba người mắt thấy linh đan ra lò, chẳng qua là hít một hơi đan khí, đã cảm thấy trong cơ thể võ khí mênh

mông, được chỗ ích không nhỏ

Hồng Vũ dùng Long Thải Hỏa đích thủ pháp, đem tất cả linh khí tất cả đều phong vào đan dược trong, nếu không loại này cấp bậc chính là linh đan ra lò, thanh thế cũng có thể so với một vị Nhất Phẩm Hợp Chân đột phá

Này một lò linh đan, tổng cộng chín miếng, Hồng Vũ chảy ra một quả, còn lại dùng bình ngọc giả bộ liễu. Hắn đem chảy ra tới một ít mai đưa cho Hồng Thân: "Thân thúc, ngươi trước, xem một chút có thể hay không đột phá đến Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ."

Hồng Thân thất kinh: "Cho ta?"

Như vậy trân quý linh đan, nếu như là ở khác thế gia, nhất định là lưu lại làm đứng tộc chi bảo, thời đại truyền thừa đi xuống, Hồng Vũ nhưng chính là chỗ này sao dễ dàng đưa tới.

Hồng Vũ gật đầu, rồi hướng Hồng Dần cùng Quan Lăng nói: "Mỗi người một hạt, đoán chừng mọi người ít nhất cũng có thể đột phá một cảnh giới. Trước hết để cho Thân thúc, chúng ta cho hộ pháp, sau đó lại đổi lại các ngươi."

Hồng Dần cùng Quan Lăng cũng là giật mình, vội vàng từ chối: "Thiếu gia chủ, này lần trước quá quý trọng liễu, chúng ta bị không dậy nổi…"

"Cái gì nhận được lên bị không dậy nổi? Lần này chúng ta đại được mùa thu hoạch, hơn nữa tương lai còn sẽ có một cuộc mùa thu hoạch lớn. Linh đan loại vật này, chỉ có chuyển thành chân chính chiến lực mới có giá trị, các ngươi cũng không muốn làm kiêu "

Hồng Dần cùng Quan Lăng nhìn nhau, miễn cưỡng tiếp nhận, khom người nói tạ ơn: "Đa tạ Thiếu chủ "

Hồng Thân suy nghĩ một chút, cũng không nữa cùng thiếu gia khách khí, cầm qua Đại Đạo Đan tới phục dụng đi xuống, khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu đánh sâu vào Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ.

Hắn vốn là đã là Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ, lần trước trọng thương sau, phục dụng liễu Hồng Vũ linh đan, chẳng

những thương thế tẫn phục, mà cắt để cho cảnh giới của hắn vô hạn tiến tới gần Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ.

Hiện tại ăn vào liễu Đại Đạo Đan, nhắm mắt ngồi xuống, chỉ chốc lát sau đã cảm thấy một cổ khổng lồ lực lượng lấy rất nhu hòa phương thức ở trong người hóa mở, chậm rãi tẩm bổ toàn thân của mình, đồng thời thôi động liễu tự thân võ khí nhanh chóng vận chuyển.

Hồng Vũ ba người thấy, Thân thúc trên đỉnh đầu, hiện ra một mảnh ánh sáng ngọc ánh sao quang. Ánh sao vờn quanh xoay tròn, thật giống như một con khổng lồ lò luyện, có thể đem hết thảy vật chất luyện hóa.

Hồng Vũ thấy kia võ đạo pháp tướng biểu hiện, không nhịn được khẽ thở dài một tiếng, đối với bên cạnh Hồng Dần nói: "Thân thúc 《 Tinh Quang Thần Lô 》 chẳng qua là tam phẩm công pháp, có thể đột phá đến nhị phẩm đã là các loại cơ duyên chồng chất ra tới. Hiện tại dựa vào Đại Đạo Đan đoán chừng cũng chỉ có thể tăng lên tới Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ, nếu như 《 Tinh Quang Thần Lô 》 là nhị phẩm công pháp, không chuẩn có thể thoáng cái tăng lên tới Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh."

Hồng Dần cũng hiểu trong chuyện này đạo lý, tiếc nuối sau lại càng may mắn, nếu như không phải là đi theo liễu Hồng Vũ, đừng nói Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ liễu, hắn và Hồng Thân, đời này cũng đừng nghĩ bước vào Nhị Phẩm Khai Thần.

Hồng Thân khí thế càng ngày càng mạnh, ước chừng hai canh giờ, hắn cả người chấn động, đã thành công đột phá đến Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ. Đại Đạo Đan dược hiệu còn rất mãnh liệt, nhưng là hạn chế cho công pháp cấp bậc, những thuốc này hiệu không có thể đủ tiến thêm một bước chuyển thành cảnh giới, chỉ có thể lắng đọng khi hắn trong cơ thể, cường hóa thân thể của hắn, gia tăng hắn võ khí.

Bất quá những thuốc này hiệu, cũng đem Hồng Thân tăng lên tới liễu Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ đỉnh núi, đến gần vô hạn Nhị Phẩm Khai Thần hậu kỳ liễu.

Hồng Thân sau là Hồng Dần, cùng Hồng Vũ dự liệu một cái, Hồng Dần bằng vào Đại Đạo Đan mạnh mẽ vượt qua liễu Nhị Phẩm Khai Thần cánh cửa, lên cấp làm Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ.

《 Ngũ Thánh Ma Đồ 》 mặc dù cường đại, nhưng là bát hoang kỳ xà di cốt chỉ có thể đủ chống đở hắn tu luyện tới Tam Phẩm Hiển Thánh. Mạnh mẽ đột phá đến Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ sau, tựu nối nghiệp không còn chút sức lực nào dừng bước tại lần này.

Kế tiếp Quan Lăng sẽ phải dễ dàng rất nhiều, nàng 《 Đại Trạch Đằng Long Quyết 》 cũng là tam phẩm công pháp, mà nàng hiện tại chẳng qua là Tứ Phẩm Thông Pháp đỉnh. Vì vậy Quan Lăng phục dụng liễu Đại Đạo Đan sau, một đường liên tục đột phá, đạt đến Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ, đến gần vô hạn cho hậu kỳ

Cuối cùng còn lại là mới vừa tăng lên ba người, vì Hồng Vũ hộ pháp.

Hồng Vũ lần này tu hành cùng dĩ vãng bất đồng, dùng linh đan phối hợp, quả nhiên làm ít công to, hết thảy cảm giác cũng là nước chảy thành sông không tốn sức chút nào dĩ nhiên cũng là bởi vì hắn cảnh giới thấp nhất.

Lục Phẩm Chân Tôi hậu kỳ cảnh giới, cơ hồ là không có đối với hắn tạo thành trở ngại gì, Hồng Vũ đã đột phá đến Ngũ Phẩm Nguyên Định

Ngũ Phẩm Nguyên Định đối với võ giả mà nói, chính là chí quan trọng yếu một cảnh giới. Ở nơi này cảnh giới, võ giả muốn lựa chọn mình tương lai võ đạo phát triển phương hướng, thức tỉnh của mình võ đạo Đồ Đằng.

Một loại võ giả, nhất định sẽ lựa chọn một vô cùng thỏa đáng thời cơ, đã làm xong đầy đủ chuẩn bị, mới đi đánh sâu vào Ngũ Phẩm Nguyên Định.

Hơn nữa ở đánh sâu vào lúc trước, nhất định sẽ cùng mình sư phụ pho tượng, đồng môn, người nhà, bạn thân, phản phục thương lượng, tương lai đến tột cùng muốn đi cái dạng gì đường.

Nhưng là đối với Hồng Vũ mà nói, những thứ này hoàn toàn không là vấn đề.

Hồng Vũ trong cơ thể hiện tại có bốn tôn pháp tướng, tùy tiện người lộ vẻ hóa cách người mình, hắn cũng có thể tiếp nhận. Về phần võ đạo tiền đồ, Hồng Vũ lại càng không cần quan tâm. Hắn có rộng lượng tư chất nguyên, còn có mõ cục gạch, có thể toàn năng, chưa chắc cần dốc lòng.

Ngũ Phẩm Nguyên Định cảnh giới đúc thành sau, Hồng Vũ thậm chí có chút ít mong đợi, muốn xem nhìn đến tột cùng là kia một tôn pháp tướng có lộ vẻ hóa ở bên ngoài cơ thể. Kết quả một đạo Kim Quang từ đỉnh đầu của hắn lao ra, rồi sau đó khi hắn phía sau giữa không trung, lộ vẻ hóa ra một tôn khổng lồ Thái Cổ Ma Tượng

Này một đầu Thái Cổ Ma Tượng, chừng hai mươi trượng cao thấp, thân dài hai mươi lăm trượng, khổng lồ vô cùng, quanh thân màu vàng lợt quang mang lượn lờ, khổng lồ giống dưới mũi, sinh ra ba đối với sáu chỉ khổng lồ răng cưa răng ngà, sau lưng lại càng sinh ra liễu bốn đối với tám chích quang mang màu vàng chi dực

So với ở Hồng Vũ Thiên Tuyền Huyệt trong, Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng càng tiến một bước Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 12 : Đạo tặc che mặt (hạ)

Đây là Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng lần đầu tiên từ Hồng Vũ trong cơ thể đi ra ngoài, trong vòng ngàn dặm bên trong tất cả hoang thú tất cả đều thoát được vô ảnh vô tung, bất kể là cái gì cấp bậc!

Hồng Vũ cũng tùy theo chợt hiểu ra, tu luyện của hắn hay là lấy 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 làm chủ, hơn nữa Bắc Hoang Chân Kinh chính là gia truyền, nếu quả thật lộ vẻ hóa ra Sa Di Pháp Tướng, hoặc là khác hai vị lai lịch lớn hơn nữa pháp tôn, vậy cũng thì phiền toái, làm sao cùng người khác giải thích công pháp lai lịch?

Hồng Thân cùng Hồng Dần xuất thân Hồng gia, Hồng Thắng Nhật cùng Hồng Liệt võ đạo Đồ Đằng hai người đều gặp, hôm nay thấy Hồng Vũ võ đạo Đồ Đằng lần đầu tiên hiển lộ thì uy thế như thế, hai người cũng là biến sắc: Cho dù là Hồng Thắng Nhật hiện tại võ đạo pháp tướng, cùng Hồng Vũ vừa so sánh với, sợ là cũng muốn chỗ thua kém một bậc!

Võ đạo pháp tướng có thể rất rõ ràng địa phản ứng ra võ giả thực lực cùng tiền đồ, Hồng Thắng Nhật Thái Cổ Ma Tượng pháp tướng mặc dù cũng rất khổng lồ, nhưng là so với Hồng Vũ cái này hay là muốn nhỏ một chút, dĩ nhiên Hồng Thắng Nhật đã từ võ đạo Đồ Đằng tiến giai làm võ đạo pháp tướng, càng thêm chân thật, không thể đơn thuần dùng lớn nhỏ tới cân nhắc. Bất quá, Hồng Thắng Nhật Thái Cổ Ma Tượng pháp tướng, cũng không có Hồng Vũ sáu viên răng ngà tám chích kim cánh!

Hai vị Hồng gia lão nhân nhìn nhau, vui mừng cười một tiếng, đều nói nói: “Hồng gia cuối cùng có người kế nghiệp!”

Hồng Vũ sau khi đột phá, củng cố liễu một phen cảnh giới, sau đó đem Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng thu hồi trong cơ thể, từ trên mặt đất nhảy dựng lên, xem một chút sắc trời nói: “Nghỉ ngơi một chút, trời đã sáng tựu ra phát!”

Chung quanh hoang thú thoát được không còn một mống, coi như là còn có cũng không thể có thể tới trêu chọc Hồng Vũ bọn họ, bốn người hay là rất yên tâm ngủ một giấc, dưỡng túc tinh thần.

"Lên đường!"

Hồng Vũ hướng Tây Bắc phương hướng một ngón tay, sải bước đi. Hồng Thân ba người theo ở phía sau thật ra thì căn bản không rõ muốn đi làm gì. Cái hướng kia thượng hẳn là Nhạc gia địa bàn, nhưng là ngày hôm qua không phải đã quét sạch một lần sao? Hôm nay còn đi làm cái gì?

Đi một lát, Hồng Vũ bỗng nhiên cười thần bí: "Sau này chúng ta có thể muốn che mặt làm việc."

Che mặt rất đơn giản, nhưng là tại sao vậy chứ?

Hồng Vũ không giải thích, ước chừng nửa ngày thời gian, bọn họ xuyên qua liễu Nhạc gia địa bàn, cùng Nhạc gia lân cận, là Bách Lý gia.

Quan Lăng không nhịn được hỏi một câu: "Thiếu gia chủ, Bách Lý gia cũng không có gặt gấp chúng ta linh dược, chẳng lẽ chúng ta cũng muốn giống như đối đãi Diệp gia cùng Nhạc gia như vậy đối đãi bọn họ?"

Hồng Vũ cười: "Lời này của ngươi nói, thật là ngu tốt ngây thơ a. Thiếu gia muốn cùng Bách Lý gia làm khó, còn cần cái gì lý do sao?"

Quan Lăng cũng cảm thấy mình mới vừa nói lời nói quá ngu, Hồng gia cùng Bách Lý gia đã là không chết không thôi cục diện liễu, có cơ hội đả kích Bách Lý gia, lớn mạnh Hồng gia, dĩ nhiên không thể bỏ qua cho.

Bất quá lần này, Hồng Vũ phân phó ba người: "Chúng ta lần này chỉ lấy lấy tứ phẩm trở lên linh dược, tứ phẩm trở xuống đích toàn bộ bỏ qua cho."

Quan Lăng vừa không rõ: "Đây là tại sao a, thiếu gia?"

Lần này Hồng Vũ không có giải thích: "Rất nhanh ngươi sẽ hiểu."

Hắn từ hai nghìn dặm này một cái "Bước đầu thăm dò giới tuyến" thượng, đón đầu trở về, tốc độ cực nhanh, dọc theo đường đi đem tất cả tứ phẩm trở lên linh dược toàn bộ lấy đi.

Bách Lý gia là sau lại, thực lực cường hãn, ở nơi này Thần Vực trong lực lượng thậm chí so sánh với tổn thất sau khi ngàn năm thị tộc mạnh hơn. Cho nên hướng phía trước khai thác tốc độ rất nhanh. Hồng Vũ dùng chừng mười ngày thời gian, cũng đã sắp cùng Bách Lý gia người tiếp xúc lên.

Đến nơi này, Hồng Vũ để cho mọi người nhìn một cái núp trong núi rừng, âm thầm nhìn trộm.

Bách Lý gia người đẩy mạnh tới đây, cũng tổn thất một phần ba nhân thủ. Không để ý có Bách Lý Thịnh Hành cái này Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh trấn giữ, Bách Lý gia tổn thất ở phía sau tới gia nhập những thứ này thế gia trong, thật ra thì coi như là nhỏ nhất —— dĩ nhiên Hồng gia tuyệt đối là ngoại lệ.

Bách Lý gia ổn trầm ổn đánh, phía sau có một doanh địa, săn giết hoang thú, ngắt lấy linh dược, khai thác khoáng thạch, tất cả đều có chuyên gia chịu trách nhiệm vận chuyển đến phía sau doanh địa xử lý tốt, sau đó phân loại cất dấu.

Ở phía trước nhất khai thác, chính là cường đại nhất võ giả, bảo vệ Tiêu Nguyệt Hà. Chịu trách nhiệm vận chuyển cùng ở hậu phương xử lý người, cũng là trong đội ngũ kém hơn võ giả.

Đội ngũ mỗi ngày hướng phía trước đẩy mạnh, doanh địa cũng sẽ ở ban đêm thời điểm nhổ trại dựng lên, đi theo đi tới.

Hồng Vũ bốn người lặng lẽ đi tới Bách Lý gia doanh địa phụ cận, vừa lúc có hai gã võ giả đem một đầu mới vừa săn giết tứ phẩm hoang thú thi thể đuổi, hai người kia giao tiếp liễu chiến lợi phẩm sau, tựu lập tức chạy về liễu tiền tuyến. Trong doanh địa còn có sáu người, đặc biệt chịu trách nhiệm trông chừng cùng xử lý những thứ này chiến lợi phẩm.

Bọn họ đem hoang thú trên thi thể trân quý bộ phận lấy xuống, xử lý tốt liễu sau đưa đi liễu doanh địa trung ương nhất ba lều. Hồng Vũ triều ba người gật đầu: "Che mặt."

Mọi người không hiểu ra sao, Hồng Vũ không chút khách khí nói: "Trong doanh địa sáu người, không cần lưu tình! Kia ba trong trướng bồng vật liệu, toàn bộ cướp đi!"

Quan Lăng kinh ngạc: "Thì ra là Thiếu chủ ngươi muốn cướp bóc bọn họ!"

Hồng Vũ một cái cười lạnh: "Nếu không ngươi cho rằng ta tại sao muốn đem Bách Lý gia một lần nữa kéo về Thần Vực thăm dò hàng ngũ?"

Ba người chợt hiểu ra, thì ra là Hồng Vũ đã sớm quyết định liễu cái chủ ý này, không công từ Bách Lý gia mò đến nhiều như vậy chỗ tốt, thả bọn họ vào Thần Vực, còn muốn tiếp theo cướp bóc bọn họ!

Bách Lý gia chỉ có một vị Nhị Phẩm Khai Thần chính là Bách Lý Thịnh Thế, Bách Lý Thịnh Thế khẳng định không thể nào tự mình dẫn đội tiến hành Thần Vực thăm dò, như vậy Hồng gia ở cao đoan chiến lực phía trên đối với Bách Lý gia thì ưu thế tuyệt đối.

Có lẽ muốn phá hủy Bách Lý gia ở trong Thần Vực toàn bộ lực lượng rất không có khả năng, nhưng là như vậy đánh bất ngờ cướp bóc hoàn toàn không thành vấn đề.

Hồng Vũ dặn dò một tiếng: "Thân thúc, Dần thúc, nhớ kỹ, tạm thời chỉ có thể sử dụng Tam Phẩm Hiển Thánh lực lượng."

Hai lão có chút không giải thích được, nhưng rất trung thực gật đầu, quyết định thi hành Hồng Vũ ra lệnh.

Hồng Vũ gầm nhẹ một tiếng: "Thượng!"

Bốn người giống như ra áp Mãnh Hổ, từ trong rừng cây đập ra đi, chạy thẳng tới Bách Lý gia doanh địa.

Tốc độ của bọn họ quá nhanh, vẫn chờ bọn hắn xông ào vào doanh địa, Bách Lý gia sáu người mới kịp phản ứng, nhất thời lớn tiếng gầm lên: "Người nào dám mạo hiểm phạm Bách Lý gia, chán sống không!"

Hồng Thân nơi nào sẽ theo chân bọn họ nói nhảm? Khoát tay chưởng, lăng không đè. Ở lại giữ cũng là Ngũ Phẩm Nguyên Định cảnh giới, Hồng Thân căn bản không cần xuất

toàn lực, giữa không trung một đạo khổng lồ ánh sao quang Chưởng Ấn đè ép đi xuống, chỉ sợ chỉ là Tam Phẩm Hiển Thánh cảnh giới lực lượng, sáu người cũng không có chút nào sức phản kháng cái chăn sinh sôi phách vào mặt đất, thất khiếu chảy máu, mắt thấy không sống nổi.

Trong doanh địa kia ba tòa bên ngoài lều vây, hiện ra liễu một tầng u ám quang mang, lại còn bố trí có đơn sơ phòng ngự trận pháp.

Hồng Dần một tiếng hổ rống, man không nói đạo lý xông tới, quanh thân sương mù lượn lờ, hung hăng địa vọt tới trận pháp tia sáng, giống như trước chẳng qua là vận dụng Tam Phẩm Hiển Thánh lực lượng, nhưng là kia trận pháp dù sao cũng là tạm thời bố trí, căn bản ngăn không được Hồng Dần, binh một tiếng hoàn toàn bể tan tành.

Hồng Dần vung tay lên, ba đính lều hô một tiếng bị cuồng phong cuồn cuộn nổi lên, không biết bay đến địa phương nào. Lều ở dưới trên mặt đất, thật chỉnh tề xếp chồng chất mọi người quan tài, Hồng Dần nhanh chóng toàn bộ thu vào liễu không gian Thiết giác trong.

"Đắc thủ liễu!"

Che mặt Hồng Vũ vung tay lên: "Đi!"

Doanh địa bị công kích một sát na, phía trước bố trí trận pháp cường giả thì sở cảm ứng, hắn sắc mặt đại biến: "Không tốt, có người tập kích doanh địa!"

Bách Lý Thịnh Hành giận dữ: "Bọn chuột nhắt ngươi dám!"

Hắn quay đầu xông về đi, kết quả chỉ nhìn thấy đầy đất đống hỗn độn, người tập kích cuốn Bách Lý gia mấy ngày qua toàn bộ thu hoạch, đã sớm thoát được vô ảnh vô tung!

Bách Lý Thịnh Hành hư không trôi nổi tại doanh địa bầu trời, ngửa mặt lên trời rống giận: "Đồ vô sỉ, Bách Lý gia tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi cửa!"

Các cường giả lục tục gấp trở về, kiểm tra một phen sau cho ra kết luận: "Đại nhân, hạ thủ người là Tam Phẩm Hiển

Thánh cảnh giới.”

Ở lại giữ sáu người đã toàn bộ chết trận, bọn họ là từ trong doanh địa trên dấu vết đoán được tới.

Bách Lý Thịnh Hành sắc mặt âm trầm đáng sợ, Tam Phẩm Hiển Thánh cảnh giới cường giả quá nhiều, cơ hồ mỗi một nhà cũng mang đến vài vị, căn bản không thể nào phán đoán rốt cuộc là người nào hạ thủ.

Bách Lý Thịnh Hành suy nghĩ một chút, nói: “Bắt đầu từ ngày mai, Tam Phẩm Hiển Thánh cảnh giới cường giả thay phiên lưu lại một người, trông chừng doanh địa!”

…

Hồng Vũ để cho Hồng Thân cùng Hồng Dần cũng chỉ là dùng Tam Phẩm Hiển Thánh cảnh giới lực lượng có hai nguyện ý, thứ nhất đương nhiên là vì giấu diếm tự thân, nếu như vận dụng Nhị Phẩm Khai Thần lực lượng, rất dễ dàng cũng sẽ bị xác định là Hồng gia động thủ.

Hiện tại, mặc dù Hồng gia vẫn như cũ là Bách Lý Thịnh Hành hoài nghi trọng điểm đối tượng, nhưng là dù sao Bách Lý Thịnh Hành không có biện pháp lập tức xác định.

Mà đổi thành ngoài một dụng ý, bây giờ còn nhìn chưa ra.

Ngày thứ hai, Bách Lý gia quả nhiên đề phòng sâm nghiêm, ở lại giữ tám người, một người trong đó chính là Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ.

Hồng Thân thấp giọng hỏi: “Thiếu gia, làm sao bây giờ?”

Hồng Vũ thoải mái nhàn nhã: “Gấp làm gì? Bọn họ trong doanh địa đồ đã bị chúng ta đem vô ích liễu, kim thiên hạ tay không thu hoạch được gì, cái này giống như là nuôi dê, mập liễu đấu lại giết.”

Hồng Vũ vung tay lên, mọi người lặng lẽ thối lui, sau đó tiềm nhập Hà gia trong lãnh địa, bào chế đúng cách liễu một lần.

Chờ Hà gia cao thủ gấp trở về, thấy đã rỗng tuếch doanh địa, tức quát lên như sấm chửi ầm lên.

Sau đó Hồng Vũ dĩ nhiên không chút khách khí lại đem Hà gia trong lãnh địa tứ phẩm trở lên linh dược toàn bộ thu liễu một lần.

Đến lúc này, Quan Lăng mới nhìn ra Hồng Vũ dụng tâm: chỉ ngắt lấy tứ phẩm trở lên linh dược, như vậy Bách Lý gia cùng Hà gia tiếp tục hướng phía trước khai thác, linh dược phương diện còn có thu hoạch, tính tích cực cũng không nhỏ. Nếu như linh dược không có, chỉ còn lại có hoang thú cùng khoáng sản, đoán chừng bọn họ động lực có yếu bớt rất nhiều.

Liên tục cướp bóc liễu hai nhà sau, Hồng Vũ ở hoang thú tài liệu phương diện "Ngắn bản" nhanh chóng cái chăn đền bù liễu. Hồng Thân cùng Hồng Dần cũng hiểu tại sao thiếu gia dọc theo con đường này, căn bản không có ý định săn giết hoang thú, thì ra là đã sớm quyết định liễu chú ý đoạt người khác a.

Hắn ở chỗ này làm che mặt đạo tặc đùa bất diệt nhạc hồ, bên kia Nhạc gia cùng Diệp gia cũng là lòng như lửa đốt, hai nhà không ngừng hướng phía trước đẩy mạnh, nhưng là Hồng Vũ bóng dáng cũng không thấy. Mắt thấy khoảng cách hai nghìn dặm giới hạn càng ngày càng gần, Diệp Thắng Vân cùng Nhạc Cuồng Lan đều có chút trong lòng bồn chồn, nếu là Hồng Vũ thật chết ở liễu sơn dã trong lúc, thủ hạ mình những thứ này cường giả đời này thật có thể phế đi…

Hồng Vũ ở năm ngày sau đó, lại một lần cướp sạch liễu Bách Lý gia doanh địa.

Năm ngày thời gian, Bách Lý gia trong doanh địa đã tích lũy liễu đầy đủ tài liệu, mà hết lần này tới lần khác Bách Lý Thịnh Hành phía trước khai thác thời điểm, gặp được một đầu cường đại nhị phẩm hoang thú, trấn thủ doanh địa Tam Phẩm Hiển Thánh phải chạy tới trợ giúp, một mực bên cạnh rình Hồng Vũ, thừa cơ hội này lại một lần hung hăng mò một thanh.

Bách Lý Thịnh Hành quát lên như sấm, cũng là một chút biện pháp cũng không có.

Đồng dạng chuyện rất nhanh đang ở ngày thứ hai phát sinh ở liễu Hà gia trên người.

Chỉ bất quá Hà gia lần này, chính là Hồng Vũ lợi dụng Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng lực lượng, ngạnh sanh sanh đem một đầu nhị phẩm hoang thú dồn đến Hà gia đi tới con đường thượng, Hà gia nghĩ không gặp thượng cũng không được.

Hà gia tất cả cường giả đều ở phía trước khổ chiến, Hồng Vũ vui mừng sung sướng vui mừng tịch thu bọn hắn hậu viện. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 13 : Bách Chiến Tinh Đồ (thượng)

Liên tục bốn lần cướp bóc, tổng cộng chiếm được tam phẩm hoang thú tài liệu hai mươi sáu phân, tứ phẩm hoang thú tài liệu một trăm mười phân, ngũ phẩm trở xuống đích đếm không hết. Trừ lần đó ra, còn có các loại phẩm cấp linh dược đông đảo, các loại phẩm cấp khoáng thạch cũng có mấy vạn cân liễu.

Khổng lồ như vậy thu hoạch để cho Hồng Vũ mặt mày hớn hở.

Thủ đoạn như thế, Hồng Vũ phản phục sử dụng, bôn ba cho Bách Lý gia cùng Hà gia trong lúc, hết sức vất vả cực nhọc

Đoạt hai nhà riêng của mình bốn lần sau, hai nhà cũng rốt cục tân tân khổ khổ vọt tới hai nghìn dặm giới hạn lên. Lúc này, Bách Lý Thịnh Hành cùng Hà Vân cũng là khóc không ra nước mắt.

Hai nhà võ giả tân tân khổ khổ, giao ra liễu cực kỳ thảm trọng thương vong, nhưng là cuối cùng kết quả lại là làm mướn không công. Kia giết ngàn đao che mặt đạo tặc, vốn có thể lựa chọn để cho không người nào nại thời cơ xuất hiện, sau đó đem thu hoạch của bọn hắn cướp sạch không còn

Vô luận là Bách Lý Thịnh Hành hay là Hà Vân, cũng từng nghĩ tới âm thầm mai phục, bố trí mồi, đem che mặt đạo tặc dụ tới đánh giết liễu. Nhưng là tựa hồ đối với phương vốn có thể nhìn thấu bọn họ bố trí, bất kể bọn họ ngụy trang hơn tốt, cũng không có tế cho chuyện đừng quên, Hồng Vũ có "Vừa xem hiểu ngay".

Hai nhà cũng không có không gian trang bị, quá nhiều tài liệu vừa không thể nào tùy thân đeo, cho dù là sau lại, hai nhà cũng cảnh giác liễu, đem quý trọng nhất thu hoạch đeo tại trên

người, tổn thất cũng giống nhau để cho bọn họ trong lòng rỉ máu.

Mà hiện tại, hai nghìn dặm giới hạn cuối cùng đã tới, bọn họ cơn ác mộng tựa hồ cũng đến cuối. Che mặt đạo tặc năm ngày trước mới vừa cướp sạch bọn hắn một lần, cho nên hai nhà thu hoạch, chẳng qua là này năm ngày tới thành quả…

So sánh với nhà khác, căn bản không có biện pháp so sánh với. Đường đường Tứ Đại Thiên Trụ, hùng tâm bừng bừng mà đến, kết quả nhưng ngay cả Lục Đại Bảo Đống thu hoạch cũng so ra kém.

Đang ở Bách Lý Thịnh Hành than thở thời điểm, phía sau doanh địa lần nữa truyền đến báo động

Bách Lý Thịnh Hành nhảy dựng lên, gầm thét rống giận: “Khinh người quá đáng “

Hắn bằng nhanh nhất tốc độ giết trở về, còn lần này, mấy cái che mặt đạo tặc còn đang cùng ở lại giữ Tam Phẩm Hiển Thánh triền đấu, không có có thể nhanh chóng rút lui.

Bách Lý Thịnh Thế vui mừng quá đỗi: “Khốn kiếp để mạng lại “

Hắn điên cuồng hét lên này phác qua đối phương tự hồ chỉ có một tên Tam Phẩm Hiển Thánh, không dám ham chiến nhanh chóng rút lui. Bách Lý Thịnh Hành đuổi không tha: “Ngu xuẩn, các ngươi cho là lần này còn có thể chạy thoát? Các ngươi chết chắc, chạy đâu “

Hắn một đường chạy như điên, phía trước bốn người tốc độ lại tất cả cũng không chậm, một đuổi một chạy nhanh chóng xông vào trong núi rừng, rời xa liễu doanh địa. Bách Lý Thịnh Hành cảm giác đến phía sau Bách Lý gia ba tên Tam Phẩm Hiển Thánh khoảng cách mình bất quá hai mươi dặm, lấy Tam Phẩm Hiển Thánh thực lực, chốc lát là có thể giết, vì vậy cũng không sợ đối phương có cái gì mai phục, chạy như điên đuổi theo.

Hồng Thân cùng Hồng Dần bỗng nhiên ngừng lại, sau đó, hai gã Nhị Phẩm Khai Thần hợp lực, cùng nhau giết một hồi mã thương

Ngập trời Kim Quang, lớn khí thế, Tinh Không Thần Vẫn cùng Bách Thú Hồng Lưu Đao bộc phát ra liễu lực sát thương kinh người, trong nháy mắt đem Bách Lý Thịnh Hành bao phủ liễu…

Hai vị Nhị Phẩm Khai Thần, cộng thêm hai đại lục phẩm Huyền Binh, tính toán một Tam Phẩm Hiển Thánh, không nên quá dễ dàng ơ.

Đợi đến khoảng cách Bách Lý Thịnh Hành gần đây một vị Bách Lý gia Tam Phẩm Hiển Thánh cường giả chạy tới thời điểm, Bách Lý Thịnh Hành đã trọng thương hôn mê, ngã xuống đất không dậy nổi

Hồng Vũ lúc ban đầu để cho Thân thúc cùng Dần thúc chỉ vận dụng Tam Phẩm Hiển Thánh lực lượng, người thứ hai dụng ý ngay tại ở lần này. Nếu như là Nhị Phẩm Khai Thần lực lượng, Bách Lý Thịnh Hành đầu óc hư cũng sẽ không như vậy điên cuồng đuổi theo.

Mà phía sau ba tên Tam Phẩm Hiển Thánh, coi như là cùng tiến lên cũng không phải là Hồng Thân cùng Hồng Dần đối thủ, huống chi, bọn họ đến cũng có trước sau, một bên còn có một vị Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ Quan Lăng.

Bách Lý gia lần này tiến vào trong Thần Vực tứ đại tam phẩm ba vị trọng thương, một vị trực tiếp rơi xuống. Hồng Vũ ở một bên nhìn hoàn toàn,từ đầu,luôn luôn sẽ không động thủ, sau đó hắn vừa dẫn người giết trở về, lần nữa cướp sạch liễu Bách Lý gia doanh địa. Trong doanh địa ở lại giữ Tứ Phẩm Thông Pháp cùng Ngũ Phẩm Nguyên Định thương vong thảm trọng

Đồng dạng chuyện sau đó đang ở Hà gia trình diễn, Hà Vân cái này người chủ sự cũng bị đánh cho trọng thương hôn mê, tứ đại Tam Phẩm Hiển Thánh trong, có hai vị thậm chí vẫn lạc.

Quan Lăng lần này vừa không rõ, rõ ràng có cơ hội có thể giết bọn họ, tại sao muốn lưu lại?

Hồng Vũ vẫn như cũ là cười híp mắt: “Đến lúc đó ngươi sẽ biết.”

Bách Lý gia cùng Hà gia bị liên tục cướp sạch tin tức đã truyền ra, cơ hồ tất cả mọi người đang suy đoán, là Hồng Vũ hạ thủ. Nhưng là người ta che mặt đâu, không có trực tiếp chứng cớ a. Ai cũng biết Vũ thiếu gia là một man không nói đạo lý chủ nhân, coi như là bắt được hắn căn cứ chính xác theo, hắn cũng có thể nói sạo ba phần, chớ nói chi là còn không có liễu.

Cổ gia người trong lòng run sợ, sợ Vũ thiếu gia lúc nào đột nhiên nhớ tới Cổ gia cũng không tính sao nói, giết qua tới cướp sạch một phen. Như vậy lo lắng đề phòng mãi cho đến liễu cuối cùng, chờ bọn hắn cũng đẩy mạnh đến hai nghìn dặm nối mạch điện sau, Cổ gia người rốt cục thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng là hết lần này tới lần khác vào lúc này, che mặt đạo tặc từ trên trời giáng xuống

Cổ gia thực lực so với Tứ Đại Thiên Trụ sai, bốn gã Tam Phẩm Hiển Thánh cao nhất cũng chỉ là Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ, Hồng Thân Hồng Dần hai người cũng đủ để bóp áp bọn họ.

Vũ thiếu gia cảm thấy Cổ gia này chỉ con cừu nhỏ, đối với Bách Lý gia cùng Hà gia, có thể hơi chút nhiều nuôi một thời gian ngắn. Hiện tại hắn cảm thấy nuôi mập liễu, cho nên sẽ tới giết.

Bốn gã che mặt đạo tặc gào thét đi, Cổ gia bốn gã Tam Phẩm Hiển Thánh chết trận hai người, trọng thương hai người, những thứ khác cao thủ thương vong cũng vượt qua một nửa

Cổ gia người khóc không ra nước mắt, trong lòng vô hạn oán niệm: Gia chủ a, ngài bình thời nhìn qua cũng rất anh minh, làm sao ở Hồng gia trong chuyện này như thế ngu xuẩn? Cổ gia là dựa vào Hồng gia mới có thể đi lên Lục Đại Bảo Đống đứng đầu bảng, ngài coi như là dù thế nào làm ra tư thái, cũng không thể có thể thật để cho người khác cảm thấy chúng ta cùng Hồng gia hoàn toàn không sao liễu.

Nhưng là ngài cái này bất tỉnh chiêu kết quả đâu, xem một chút hiện tại thương vong cùng tổn thất Vũ thiếu gia đó là có

cừu oán phải trả chủ, chuyện này nhưng không chừng không xong a…

Cướp sạch liễu Tam gia, Hồng Vũ thắng lợi trở về, trở lại lãnh địa của mình bên trong.

Làm phái đi ra thám báo hồi báo nói Hồng Vũ rốt cục xuất hiện, Diệp Thắng Vân cùng Nhạc Cuồng Lan cảm động lệ nóng doanh tròng cũng muốn khóc lên: Tổ tông a, ngài rốt cục trở lại…

Hai người vội vàng chuẩn bị lễ vật đi trước bái kiến. Nếu như là Nhạc Cuồng Lan lúc trước còn có chút kiệt ngao bất tuần, như vậy Hồng Vũ đem bọn họ gạt liễu thời gian dài như vậy, các loại bất an cùng lo âu hành hạ dưới, Nhạc Cuồng Lan cái gì tính tình cũng không có liễu, biết điều một chút đi theo Diệp Thắng Vân cùng đi cầu kiến Hồng Vũ.

Diệp Thiếu Văn cùng Nhạc Tẩy Thiên tử bì lại kiểm không nên theo tới, hai nhà người chủ sự cũng rất bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là mang theo bọn họ.

Hồng Vũ doanh địa đâm vào hai nghìn dặm giới hạn bên cạnh, doanh địa không lớn, nhưng là các loại phương tiện xa không phải là Nhạc gia cùng Diệp gia có thể so sánh với, để cho người ta ghen tỵ chính là, Thần Vực thăm dò như vậy gian khổ trong hoàn cảnh, Vũ thiếu gia lại còn có một vị đi theo tuyệt sắc mỹ nữ hầu hạ

Diệp Thắng Vân cùng Nhạc Cuồng Lan thấy pha trà Quan Lăng thời điểm, con ngươi sinh chút cũng rơi ra, bởi vì đây chính là Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ

Bực này cảnh giới, coi như là ở ngàn năm thị tộc trong cũng là có thể đảm nhiệm trưởng lão chức vụ cường giả, nhưng là người ta lại cam tâm tình nguyện làm lấy thị nữ việc.

Hai người đứng lại liễu, ôm quyền thi lễ: “Vũ thiếu, một chút tiểu lễ vật, không được kính ý, kính xin xin vui lòng nhận cho.”

Phía sau tự nhiên có người đem lễ vật đưa lên, Hồng Vũ cũng không đón, thản nhiên nói: “Ta bị không dậy nổi.”

Diệp Thắng Vân cùng Nhạc Cuồng Lan lúng túng: "Vũ thiếu, chuyện này, là chúng ta có sai ở phía trước. Đây là chúng ta ở lãnh địa của ngươi bên trong thái đến tất cả linh dược, nguyên vật xin trả, sau đó cần gì chính là hình thức bồi thường, xin Vũ thiếu lời nói nói."

Hai người cảm giác mình đường đường ngàn năm thị tộc, bị hành hạ thành cái bộ dáng này, hiện tại vừa ăn nói khép nép chịu nhận lỗi, cũng không xê xích gì nhiều sao? Ngươi Hồng Vũ còn muốn như thế nào?

Nhưng là Vũ thiếu gia từ trước đến giờ chỉ có hắn cho người khác khí bị, lúc nào bị người như vậy không nhìn quá? Khóa mạch đan chính là của hắn một giảm xóc thủ đoạn, cho hai đại ngàn năm thị tộc đầy đủ thời gian. Hết lần này tới lần khác gặp được Nhạc Cuồng Lan cái này ngu xuẩn, lộng xảo thành chuyên, biến thành hiện tại cái này cục diện.

Hồng Vũ từ trước đến giờ là chuyện không làm sẽ làm, làm nhất định phải hoàn toàn

Hắn giương mắt xem một chút Diệp Thắng Vân cùng Nhạc Cuồng Lan, lạnh nhạt nói: "Như vậy các ngươi cảm thấy hai đại ngàn năm thị tộc thể diện trị giá bao nhiêu tiền? Ta Hồng gia thể diện vừa trị giá bao nhiêu tiền?"

Diệp Thắng Vân cùng Nhạc Cuồng Lan không lời nào để nói, mọi người lâm vào một loại lúng túng trầm mặc, Quan Lăng tựa hồ căn bản không biết xảy ra chuyện gì, nhẹ nhàng đổ ra một chén trà, tiếng nước chảy rõ ràng.

Phía sau Diệp Thiếu Văn cùng Nhạc Tẩy Thiên đã sớm chờ không nhịn được, lúc này rất không hợp thời nghi tiến lên, khom người một xá thỉnh giáo nói: "Tiên sinh, hai người chúng ta là đan sư, có chút vấn đề thật sự khốn hoặc không giải thích được, kính xin tiên sinh chỉ điểm."

Không đợi Hồng Vũ trả lời, hai người tựu bùm bùm đem mình đối với khóa mạch đan dược tính dược lý các loại nghi vấn một tia ý thức nói ra. Những đồ này, một bên người khác nghe không hiểu ra sao, hoàn toàn không rõ bọn họ đang nói cái gì, nhưng là nếu có khác một vị đan sư ở, lập tức sẽ hiểu,

hai người nói một vài vấn đề, đã đại biểu cả Đại Hạ hiện tại đan đạo cao nhất trình độ.

Hồng Vũ cũng không nói chuyện, trong tay giơ chén trà, có chút hăng hái nhìn hai người. Hai người đầy cõi lòng mong đợi cho là tìm được rồi Hồng Vũ, những vấn đề này là có thể có đáp án, nhưng là không nghĩ tới Hồng Vũ lại im miệng không nói.

"Tiên sinh?" Hai người không nhịn được hỏi một tiếng.

Hồng Vũ vẫn như cũ là cái loại nầy lạnh nhạt thái độ, nói: "Ta tại sao muốn trả lời các ngươi?"

Diệp Thiếu Văn cùng Nhạc Tẩy Thiên mấy ngày qua tất cả đều đắm chìm ở đan đạo trong, hồn nhiên đã những thứ khác hết thảy. Cho đến Hồng Vũ hỏi như thế đi ra ngoài, hắn mới chợt hiểu ra hiểu: Đúng vậy, người ta tại sao muốn trả lời mình? Đây cũng là cao thâm đan đạo kiến thức, song phương hiện tại thật ra thì hay là đối địch trạng thái, người ta tại sao phải truyền thụ cho ngươi?

Hai người mắt thấy "Đáp án" đang ở trước mắt, nhưng là Hồng Vũ chính là không nói, nhanh chóng bọn họ vò đầu bứt tai, cuối cùng vẫn là Diệp Thiếu Văn khôn khéo một chút, chạy trở về Diệp Thắng Vân bên người, không được thúc giục: "Thắng Vân, tiên sinh có điều kiện gì, ngươi nhanh lên đáp ứng a."

Nhạc Tẩy Thiên cũng bào chế đúng cách. Khiến cho Diệp Thắng Vân cùng Nhạc Cuồng Lan dở khóc dở cười, nào có các ngươi như vậy? Đàm phán còn chưa mở mới đâu, người mình trước thúc giục mình đáp ứng người ta hết thảy điều kiện, đã sớm biết không nên mang bọn ngươi tới

Diệp Thắng Vân cùng Nhạc Cuồng Lan trước khi đến, trên thực tế đã sớm đã làm xong chu đáo chuẩn bị, Diệp thắng đồng từ trong lòng ngực lấy ra một con cái hộp, hai tay trình lên: "Tiên sinh xin xem một chút cái này."

Quan Lăng đem kia chỉ cái hộp nhận đi qua.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 13 : Bách Chiến Tinh Đồ (hạ)

Diệp Thắng Vân nói: "Đây là một bộ nhị phẩm công pháp 《 Bách Chiến Tinh Đồ 》. Ta xem tiên sinh bên cạnh vị tiền bối này, tu luyện cũng là tinh thần hướng công pháp, một bước này 《 Bách Chiến Tinh Đồ 》 có lẽ đối với tiền bối sẽ có trợ giúp."

Công pháp khó được, đẳng cấp cao công pháp càng thêm khó được.

Coi như là ngàn năm thị tộc, tích lũy thâm hậu vô cùng, cũng không phải là nói tùy tiện là có thể lấy ra một bộ nhất phẩm công pháp, như vậy một bộ nhị phẩm 《 Bách Chiến Tinh Đồ 》 đúng là đã có thể thể hiện ra Diệp gia nói xin lỗi thành ý.

Hồng Vũ chưa mở cái hộp, đối với Quan Lăng ý bảo, Quan Lăng đem cái hộp đưa cho Hồng Thân.

Hồng Thân vẻ mặt hơi động một chút, cho dù là hắn cường tự bị đè nén, kích động cảm xúc như cũ toát ra.

Mở ra cái hộp, bên trong là một quyển dùng nào đó vỏ cây chế luyện cổ xưa hồ sơ, phía trên văn tự tràn đầy tang thương cảm, nói vậy cũng là một vị thượng cổ đại năng lưu lại truyền thừa.

Hồng Thân tinh tế nhìn liễu một lần, không có ai quấy rầy hắn.

Sau khi xem xong, Hồng Thân khép lại này một quyển 《 Bách Chiến Tinh Đồ 》, trong lòng một tiếng cảm thán, rồi sau đó đối với Hồng Vũ nói: "Thiếu gia, đối với ta hữu dụng."

Hồng Vũ gật đầu: "Tốt, Diệp gia chuyện tình lúc đó bỏ qua."

Hồng Thân kích động không thôi, này một quyển nhị phẩm 《 Bách Chiến Tinh Đồ 》, cùng hắn 《 Tinh Hỏa Thần Lô 》 có ba thành chỗ tương tự, lẫn nhau xác minh, lấy hắn hiện tại

trình độ, có thể đem 《 Tinh Hỏa Thần Lô 》 tăng lên tới nhị phẩm công pháp. Nói như vậy, phối hợp các loại thủ đoạn, mạnh mẽ lên cấp nhất phẩm hi vọng tăng nhiều

Hắn mặc dù không ngừng muốn Xà Vương Nhất Phẩm Hợp Chân, nhưng là hắn phục dụng liễu Đại Đạo Đan, mạnh mẽ tăng lên tới liễu Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ sau, càng thêm hiểu cái ý nghĩ này rất khó thực hiện. 《 Tinh Hỏa Thần Lô 》 cấp bậc quá thấp, chẳng qua là tam phẩm, mạnh mẽ đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân thành công khả năng cơ hồ là số lẻ.

Không nghĩ tới Diệp gia cư nhiên như thử hạ huyết bổn, đưa ra một quyển nhị phẩm công pháp, lần này Hồng Thân đột phá đến Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh không thành vấn đề, mạnh như vậy Hành đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân, thành công khả năng có thể lớn tăng.

Hồng Vũ vòng qua liễu Diệp gia, Diệp Thiếu Văn vui mừng quá đỗi sẽ phải tái đi hỏi Hồng Vũ vấn đề, vừa Nhạc Tẩy Thiên một phát bắt được hắn: "Ngươi không thể như vậy không nói nghĩa khí "

Diệp Thiếu Văn bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là chờ hắn một lát.

Nhạc Cuồng Lan cũng tiến lên một bước, hắn cũng là dám làm dám chịu, ôm quyền khom người nói: "Chuyện này, trên thực tế là bởi vì ta mới cho tới hiện tại tình trạng này, bất kể Diệp gia tiểu huynh đệ chuyện. Chúng ta Nhạc gia, cũng chuẩn bị một phần lễ vật, xin tiên sinh xem qua."

Nhạc Cuồng Lan phất tay, phía sau có người đưa lên tới một con tráp dài nhỏ, Quan Lăng nhận lấy đi ở Hồng Vũ trước mặt mở ra, một đạo phong cách cổ xưa tang thương hơi thở phát ra, thuộc về cái loại nầy lực lượng đã không tính là cường đại, nhưng là như cũ khí thế mười phần cảm giác.

Trong hộp, bày biện một quả tú tích loang lổ đao tệ. Đao tệ hình dạng và cấu tạo kỳ lạ, chừng một thước hơi dài, phía trên điêu khắc một quả kỳ lạ văn tự. Hồng Vũ thấy một ít mai văn

tự, ánh mắt mỉm cười nói chặc, rất nhanh vừa khôi phục bình thường.

Nhạc Cuồng Lan nói: "Đây là chúng ta Nhạc gia ba mươi năm trước, ở Thần Lưu Hải trung phát hiện một chiếc thuyền đắm, đào móc sau lấy được một đồ cổ, theo chúng ta trong tộc các tiền bối đoán, hẳn là một vị thượng cổ thời đại siêu cấp cường giả tùy thân đeo Huyền Binh. Mặc dù đã tổn hại, công hiệu không cách nào phát huy ra, nhưng là dùng để luyện chế cái này Huyền Binh tài liệu, cũng là hàng thật giá thật đẳng cấp cao nhất tài liệu. Hơn nữa nghe nói tiên sinh thủ hạ chính là Tôn Bán Sơn chính là Đại Hạ ngũ đại khí sư một trong, nói vậy vật này đối với Tôn Bán Sơn, có trọng đại tham khảo tác dụng."

Hồng Vũ triều Quan Lăng khoát khoát tay, nhàn nhạt nói: "Không đủ."

Nhạc Cuồng Lan sửng sốt một chút, trầm tư một phen, cắn răng, từ ngực mình vừa lấy ra một vật tới: "Đây là ta người bồi bổ lại cho tiên sinh đồ, hi vọng tiên sinh hài lòng."

Trong tay của hắn là lớn cỡ bàn tay một cái hộp nhỏ, mở ra tới bên trong để một quả ngón tay dài ngắn đích đầu ngón tay.

Hồng Vũ sửng sốt một chút, bởi vì hắn rất rõ ràng địa cảm giác được, một cổ hung hãn lực lượng bộc phát ra…

Đó là một quả viễn cổ thần thú đầu ngón tay, mặc dù hay là không đạt tới Thái Cổ Ma Tượng cấp bậc, nhưng là đã so ra mà vượt Bát Hoang Kỳ Xà liễu.

Hơn nữa đầu ngón tay mặc dù thể tích không lớn, nhưng là chính là viễn cổ thần thú để mà công kích chủ yếu thủ đoạn một trong, trong đó hàm chứa viễn cổ thần thú lực lượng quy tắc. Nếu như đem này một quả đầu ngón tay cho Hồng Dần, như vậy 《 Ngũ Thánh Ma Đồ 》 chắc chắn thật to tăng lên một cái cấp bậc.

Hồng Vũ cũng không có nghĩ đến, lần này lại đem khốn nhiễu Hồng Thân Hồng Dần tăng lên vấn đề khó khăn duy nhất giải quyết

Hắn cảm thấy hài lòng, gật đầu: "Dần thúc, nhận lấy sao."

Hồng Dần dĩ nhiên không khách khí, vui thích đi đến nhận lấy.

Nhạc Cuồng Lan nói: "Đây là ta trân quý nhiều năm một quả thượng cổ thần thú di cốt, đến từ xuyên vân báo sau."

Hồng Vũ gật đầu, tâm tình đã khá nhiều, lộ ra một cái mỉm cười: "Chúng ta sau này, vẫn là có thể thử hợp tác một chút."

Diệp Thiếu Văn cùng Nhạc Tẩy Thiên vui mừng quá đổi: "Tiên sinh…"

Hồng Vũ không chờ bọn họ nói ra, tựu khoát tay ngăn cản: "Kiến thức cũng là có giá trị."

Hai người há hốc mồm, Hồng Vũ vừa nói tiếp: "Ta người này luôn luôn hợp lý, công khai ghi giá, trẻ nhỏ dễ bị gạt, một cái vấn đề mười vạn lượng bạc."

Hai người không chút do dự móc ra tiền…

Cuối cùng, hai vị đan sư mỗi người lựa chọn mười vấn đề, Hồng Vũ buôn bán lời hai trăm vạn hai tiền tiêu vặt, trả lời vấn đề của bọn họ. Nhưng là cho dù là như vậy, hai người hay là rất bi kịch phát hiện, bọn họ như cũ không cách nào giải khai khóa mạch đan độc tính.

Cũng may Hồng Vũ vung tay lên ném ra một chai thuốc: "Cho bọn hắn mỗi người phục dụng một, sáu ngày sau đó khóa mạch đan độc tính sẽ hoàn toàn biến mất."

Diệp Thắng Văn vội vàng tiếp được liễu, thiên ân vạn tạ đi trở về.

Về phần Hồng Vũ gặt gấp bọn hắn linh dược, kia còn dám nhắc lại a?

Lần này Thần Vực thăm dò, đã trải qua trọng đại thương vong sau, cuối cùng là kiện một giai đoạn, một đoạn, các đại thị tộc lục tục trở về.

Bảy đại ngàn năm thị tộc nhân thủ tổn thất tỷ lệ đạt đến bảy thành, rồi sau đó tới Đại Hạ thị tộc, mặc dù là sau lại gia nhập, nhưng là bởi vì thiếu hụt Thần Vực thăm dò kinh nghiệm, vừa

bắt đầu tổn thất lớn vô cùng, đợi đến kết thúc, chiến tổn hại tỷ lệ cùng bảy đại ngàn năm thị tộc đã không phân cao thấp.

Mà trong đó, xui xẻo nhất Bách Lý gia cùng Hà gia tổn thất lớn hơn nữa này đương nhiên là Vũ thiếu gia công lao.

Mọi người rút lui đến không gian lối đi bên cạnh trong doanh địa, Bách Lý gia cùng Hà gia còn có đông đảo cao thủ hôn mê bất tỉnh. Hồng Thân Hồng Dần hạ thủ rất nặng, bọn họ thương thế trầm trọng, cho dù là phục dụng liễu linh đan, cũng chỉ có thể miễn cưỡng bảo đảm không chết, muốn chuyển biến tốt đẹp ít có thể.

Từ không gian trong thông đạo đi ra ngoài, trở lại chủ thế giới trong, Hà gia cùng Bách Lý gia người lập tức hướng Hư Không Thần Vực cầu xin lấy linh đan.

Kết quả Đoạn Chương Minh cho bọn họ một thật to xem thường, hoàn toàn,từ đầu,luôn luôn không để ý bọn họ.

"Tu chỉnh hạ xuống, rất nhanh sẽ phải đứng hàng định tên của các ngươi lần." Đoạn Chương Minh bỏ lại một câu nói kia người đã đi. Thì ngược lại Trương Ngọc Thư cùng Từ Cảnh Long rất là "Nhiệt tình" tiến tới Hồng Vũ bên cạnh, hư hàn vấn noãn.

"Ca, các ngươi thu hoạch như thế nào? Nếu là không được cũng không nếu nói liễu, các ngươi Hồng gia hiện tại, đối với ngàn năm thị tộc danh sách cũng không phải là như vậy cần.

Từ Cảnh Long cũng nói: "Chính là, có chúng ta ở, chiếu ứng Hồng gia, không phải là ngàn năm thị tộc cũng so với cái kia ngàn năm thị tộc mạnh."

Hồng Vũ dở khóc dở cười: "Ta ở các ngươi trong mắt, cứ như vậy vô dụng?"

Từ Cảnh Long bật thốt lên: "Ngươi nhưng là Vũ Đô đệ nhất quần áo lụa là."

Hồng Vũ ai thán: "Ai nói quần áo lụa là vô anh hùng rồi?"

Ngàn năm thị tộc không cần tham gia lần này bình xét, bất quá bọn hắn cũng không có lập tức rời đi, mà là chờ ở một bên xem náo nhiệt.

Còn lại Đại Hạ thập đại thị tộc, cũng đem mình thu hoạch sửa sang lại tốt, đang đợi cuối cùng bình xét.

Hư Không Thần Vực có một bộ đầy đủ tính toán phương pháp, nói ví dụ nhất phẩm cấp bậc chính là thiên địa bảo dược, tài liệu, hoang thú, tương đương bao nhiêu lượng hoàng kim, nhị phẩm tương đương bao nhiêu ngân lượng, dùng cái này loại suy. Trên thực tế tính toán thập đại gia tộc thu hoạch thành quả, cuối cùng sử dụng hóa tệ tới thể hiện.

Tu Thanh Hà mang theo bảy tên lão giả tới được lúc, chỉ quét mọi người một cái, ánh mắt ở Hồng Vũ trên người dừng lại một chút, hơi có chút bất mãn hừ một tiếng.

Nhà khác trước mặt, lớn nhỏ quan tài bày một đống. Duy chỉ có Hồng gia phía trước rỗng tuếch.

Từ Hư Không Thần Vực góc độ mà nói, để cho thập đại gia tộc tham dự Thần Vực thăm dò, là cho các ngươi một lần cơ hội. Nhưng là Hồng gia đâu? Chỉ liễu bốn người, rõ ràng có lệ tồi. Tu Thanh Hà vừa bắt đầu cũng có chút không thích. Kết quả hiện tại phát hiện Hồng Vũ lại không có chút nào đoạt được, dĩ nhiên càng thêm căm tức.

Chỉ bất quá hắn có chút kiêng kỵ Hồng Vũ bị sau đích Bạch Uyển Thần, nếu không nhất định tại chỗ phát tác, đem Hồng Vũ bốn người đuổi đi.

Hắn đứng ở trước mọi người mặt, thản nhiên nói: “Bắt đầu đi.”

Ở tu bột nở trước, Trương Ngọc Thư ba người chính là sỉ nhục cu li, tiến lên đi lần lượt bắt đầu tính toán các nhà đích thu vào.

Hồng Vũ vừa lúc xếp hạng cuối cùng một. Phía trước các nhà đích thu hoạch không ngừng bị thống kê đi ra ngoài.

“Đông Phương thị, hoàng kim một ngàn hai trăm vạn lượng.”

“Bạch gia, hoàng kim ngàn lẻ 50 vạn lượng.”

“Tống gia, hoàng kim hai nghìn bốn trăm vạn hai “

Một nhà một nhà báo lên, trong lúc này, đáng thương Bách Lý gia, Hà gia, Cổ gia, đều chỉ có mười mấy vạn lượng, kia hay là đám bọn hắn tùy thân đeo, được lưu giữ trong trong doanh địa thu hoạch, tất cả đều bị Hồng Vũ tịch quyển đi.

Lần này tử, ngay cả Tu Thanh Hà cũng cảm thấy có chút kỳ quái liễu. Lúc trước hắn thấy này Tam gia phía trước không có bầy đặt bao nhiêu thứ, cũng có chút kỳ quái, không nghĩ tới bọn họ gióng trống khua chiêng tới nhiều người như vậy, chỉ có một chút như vậy thu vào.

Tu Thanh Hà dùng ánh mắt ý bảo Trương Ngọc Thư, người sau không thể làm gì khác hơn là hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

Tam gia quả thực là một thanh nước mũi một thanh nước mắt: "Thu hoạch của chúng ta rất khổng lồ, nhưng là giết ngàn đao che mặt đạo tặc a, tất cả đều đoạt đi…"

Tam gia người đứt quãng đem chuyện nói, ngay cả Tu Thanh Hà cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Ngàn năm thị tộc trong lúc vẫn quan hệ rất tốt, bởi vì bọn họ ở phàm tục thế giới cao cao tại thượng, ngược lại càng thêm cần đoàn kết. Bọn họ sẽ không ở Thần Vực thăm dò thời điểm lẫn nhau nghiêng ghim, ngược lại sẽ giúp đỡ cho nhau đến đỡ. Tựa như lần này Diệp gia cùng Nhạc gia giống nhau. Cho nên Hư Không Thần Vực cũng suy nghĩ không chu toàn, không có nói trước nói rõ các đại thị tộc trong lúc không cho phép dùng binh khí đánh nhau.

Tất cả mọi người nhìn về phía Hồng Vũ bốn người, ngay cả Tống Thiên Hành cũng nhịn không được liếc Hồng Vũ một cái.

Nhưng là, coi như là kia Tam gia người, cũng không dám nói rõ chính là Hồng Vũ.

Vũ thiếu gia không tốt đắc tội, bọn họ cũng đã tràn đầy hiểu rõ. Hiện tại cùng Hồng Vũ trở mặt, vừa rồi không có chứng cớ, không thể đem hắn như thế nào. Mà Hồng Vũ bên cạnh nhưng còn có hai vị Nhị Phẩm Khai Thần a, người nầy nếu là phát tác, không có bị thương những người này cũng

phải nằm đi trở về. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 14 : Tọa địa khởi giới (Thượng)

Tu Thanh Hà liếc thấy đi ra trong đó cong cong quấn quấn, có điều hắn chẳng muốn đi hỏi đến thị tộc tầm đó ân oán, chỉ là bởi vì đối với Hồng Vũ có chỗ bất mãn, mới báo dùng hừ lạnh một tiếng.

Chuyện này tạm thời đè xuống, Trương Ngọc Thư ba người tiếp tục thanh toán. Đến phiên Hồng Vũ, Trương Ngọc Thư cùng Từ Cảnh Long đều có chút xấu hổ, đang muốn mở miệng, Hồng Vũ đã run lên tay, mở ra chính mình không gian thiết giác.

Bên kia, Diệp Thắng Vân cùng Nhạc Cuồng Lan thở dài trong lòng một tiếng, tâm nói các ngươi đám ngu xuẩn này, chờ há hốc mồm a.

Người khác không biết Hồng Vũ đến cùng có nhiều đại thu hoạch, hai nhà bọn họ chính là nhất thanh nhị sở. Khoáng thạch, hoang thú cái gì đừng nói rồi, chỉ cần là dược liệu, thằng này một người, ngắt lấy Tam gia trong lãnh địa sở hữu tất cả Linh Dược ở trong đó còn có hiếm thấy nhất phẩm Thiên Địa bảo dược coi như là hắn đoạt đến những vật kia không bạo lộ, các ngươi cũng không có một cái nào là đối thủ của người ta, mà ngay cả ngàn năm thị tộc, đều cần (muốn) cam bái hạ phong

Quả nhiên, Hồng Vũ vừa mở ra không gian thiết giác, đệ nhất gốc nhất phẩm Thiên Địa bảo dược lấy ra, hết thảy mọi người kể cả Tu Thanh Hà ở bên trong, toàn bộ là ngốc trệ.

Tu Thanh Hà đã đạt đến Nhất Phẩm Hợp Chân cảnh giới, cho dù là hắn cũng không phải là đan sư, nhưng là đã đến hắn cảnh giới này, đối với đan đạo cũng có chỗ hiểu rõ. Nhất phẩm Thiên Địa bảo dược ý vị như thế nào, nhưng hắn là so phàm tục thế giới những người kia còn cần (muốn) tinh tường

Bước vào Nhất Phẩm Hợp Chân về sau, mỗi trước tiến thêm một bước đều hết sức gian nan, đúng lúc này ngoại trừ

bản thân tu luyện bên ngoài, cơ duyên, ngoại vật phụ trợ, liền lộ ra đặc biệt trọng yếu.

Mà ngoại vật bên trong, là tối trọng yếu nhất một đầu liền là linh đan.

Có thể tăng tiến Nhất Phẩm Hợp Chân tu vị linh đan phi thường ít nhất, hơn nữa nhất định phải có nhất phẩm Thiên Địa bảo dược vì (là) quân dược, mới có thể luyện chế ra đến có thể nói, hắn so ở đây là bất luận cái cái gì mọi người cần nhất phẩm Thiên Địa bảo dược.

Mà Hồng Vũ lấy ra đệ nhất gốc về sau, cũng không có dừng lại, còn đang không ngừng ra bên ngoài cầm, hắn trên thực tế quét sạch Ngũ gia lãnh địa, đã tích góp từng tí một rơi xuống suốt mười một gốc nhất phẩm Thiên Địa bảo dược

Đem làm hắn [cầm] bắt được thứ ba gốc thời điểm, vốn là thấy thế nào hắn đều không vừa mắt, muốn tìm một cơ hội "Giáo dục" thoáng một phát hắn cái này vãn bối Tu Thanh Hà lão tiên sinh, đã trong lòng âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải muốn tất cả biện pháp, dù là không mặt mũi không có da, cũng muốn cùng Vũ tiểu hữu thành lập khởi không gì phá nổi "Hữu nghị" .

Cả đám Hồng Vũ lấy ra thứ sáu gốc, tất cả mọi người đã không biết nên có cái dạng gì phản ứng rồi, còn có thể càng thêm khiếp sợ sao?

Còn có thể bởi vì Vũ thiếu gia suốt lấy ra mười một gốc

Hắn đem những này nhất phẩm Thiên Địa bảo dược tất cả đều lấy sau khi đi ra, mới một bên cảm khái "Cái này cái Thần Vực tài nguyên thật sự là phong phú", một bên đem đẳng cấp thấp Linh Dược lấy ra, trừ lần đó ra còn có các loại tài liệu, chồng chất như núi.

Vũ thiếu gia căn bản không muốn qua cần (muốn) ít xuất hiện, ở trong mắt hắn xem ra, tại sao phải ít xuất hiện? Những cái này ngu xuẩn không phải cho rằng thiếu gia không được sao? Thiếu gia chính là muốn nói cho các ngươi biết, thiếu gia rất làm được

Nhưng là, cao điệu cũng có cái hạn độ. Nói ví dụ cái kia một cây Chí Tôn Bảo dược Thất Diệp Tiên Lan, Hồng Vũ liền rất sáng suốt không có lấy đi ra. Thất Diệp Tiên Lan phối hợp mấy vị nhất phẩm ngày linh dược, luyện chế ra đến tuyệt phẩm linh đan, sẽ là Hồng gia lớn nhất một lá bài tẩy

Trương Ngọc Thư ba người cũng là ngốc ngơ ngác ngẩn người, đờ đẫn nhìn xem Hồng Vũ theo không gian thiết giác bên trong ra bên ngoài khuân đồ, chuyển không một cái không gian thiết giác, còn có một cái khác…

Bọn họ đã quên tính toán.

Hồng Vũ tổng cộng chuyển không ba cái không gian thiết giác, thiếu chút nữa chuyển được thuận tay đem đệ tứ cũng lấy ra trong lúc này gửi chính là "Tang vật" …

Hắn kịp thời dừng tay, nhìn xem trước người ba người: "Khục khục, đã không có, phải hay là không bắt đầu công tác thống kê?"

Trương Ngọc Thư hồi hồn tới, thốt ra: "Rốt cục không có?"

Hắn cái này một cái "Rốt cục" lại để cho mọi người sâu bề ngoài đồng ý, đúng vậy a, rốt cục, không có

Ba người nhìn nhìn chồng chất núi nhỏ một loại thu hoạch, yên lặng mà đã bắt đầu tính toán. Tu Thanh Hà ở bên kia nhặt lấy râu ria, cười tủm tỉm nhìn xem Hồng Vũ. Hồng Vũ có sở cảm ứng, nhìn hắn một cái, Tu Thanh Hà vội vàng hướng hắn nhe răng cười cười, ngược lại đem Hồng Vũ sợ hãi kêu lên một cái: Lão đầu tử này có tật xấu sao?

Tu Thanh Hà nhiệt [nóng] mặt dán cái lạnh bờ mông, lại không chút phật lòng, như cũ cười tủm tỉm nhìn xem Hồng Vũ, trong nội tâm tính toán kế tiếp ứng làm như thế nào hướng Vũ tiểu hữu lấy lòng, đây chính là suốt mười một gốc nhất phẩm Thiên Địa bảo dược a, luyện chế thành công (trở thành) linh đan, đoán chừng có thể làm cho mình tấn chức một cái lớn phẩm cấp

Bên này, phụ trách công tác thống kê Từ Cảnh Long liên tục chắp tay: "Thật có lỗi thật có lỗi, vừa rồi tính toán sai rồi… Thật sự là con số quá lớn, không kế hay tính toán…"

Trương Ngọc Thư lưỡng người rất đồng tình nhìn xem hắn, trên thực tế hai người bọn họ so Từ Cảnh Long cũng không khá hơn chút nào.

Trọn vẹn dùng hơn một canh giờ, ba người cuối cùng đem kết quả công tác thống kê đi ra, sau đó hít sâu một hơi: "Hồng gia, hoàng kim ba trăm triệu sáu trăm ngàn lưỡng

Cái số này, so mặt khác sở hữu tất cả thị tộc cộng lại đều cần (muốn) nhiều ra gấp đôi, coi như là đem ngàn năm thị tộc tất cả đều tính cả, cũng không có Hồng gia một nhà thu hoạch lớn

Hoàn toàn xứng đáng đệ nhất

Kết quả vừa ra tới, bài danh Top 3 không hề tranh luận: Hồng gia thứ nhất, Tống gia thứ hai, Lục Đại bảo đống bên trong La gia bài danh thứ ba.

Cái này lại để cho Hồng Vũ có chút khó chịu, hắn cùng La Thiên Thành tầm đó còn có chút tiểu quá tiết trên thực tế là hắn đem người ta La Thiên Thành khi dễ quá sức hắn chỉ nhìn chằm chằm Bách Lý, Hà, Cổ Tam gia, đằng sau liền không để ý đến, không nghĩ tới La gia lúc này đây dồn hết sức lực, rõ ràng thoáng cái xông lên.

Tu Thanh Hà đứng ra, hướng mọi người vừa nhấc hai tay: "Hiện tại, không có điều gì dị nghị đi à nha?"

Tất cả gia đô gật đầu, Tu Thanh Hà trước mặt mọi người tuyên bố: "Cái kia tốt, ta đại biểu Hư Không Thần Vực tuyên bố, từ giờ trở đi, Đại Hạ ngàn năm thị tộc đúng là tăng thêm vì (là) mười nhà theo thứ tự là Kinh quận Đinh gia, Tề quận Nhạc gia, Mông quận Ôn gia, Nhạc Sơn quận Tư Đồ gia, Nam Việt quận Hạ Hầu gia, Quảng Dương quận Diệp gia, Ký quận Hoàng gia, Vũ Đô trình trong Tam gia: Hồng gia, Tống gia, La gia "

Hắn có chút dừng lại, còn nói thêm: "Thập đại ngàn năm thị tộc, bài danh chẳng phân biệt được trước sau. Có điều lão phu sau khi trở về, sẽ hướng Chủ Thần Vực cao tầng đề nghị, thành lập một cái độ cống hiến hệ thống, liền từ lúc này đây Thần Vực thăm dò bắt đầu, đem từng thị tộc cống hiến nhét

vào cái này hệ thống bên trong, tương lai nếu như Chủ Thần Vực cần sàng chọn nhân vật mới, độ cống hiến càng cao, cơ hội càng lớn “

Lời vừa nói ra, phía dưới mười đại thế gia một mảnh xôn xao. Nhất là những cái kia ngàn năm thị tộc, rất là nổi giận, đã có người nhịn không được đứng ra nói: “Tu lão, chỉ từ lúc này đây bắt đầu tính toán, không công bình a? Chúng ta bảy đại ngàn năm thị tộc, vì Chủ Thần Vực làm ra bao nhiêu cống hiến? Chẳng lẽ chúng ta trước kia hi sinh, sẽ bị xóa bỏ sao?”

Tu Thanh Hà khoát khoát tay, tám gió bất động nói: “Đương nhiên sẽ không, bảy đại ngàn năm thị tộc đều bị tương đương đi ra một cái cơ sở sở cống hiến khoản độ, trực tiếp thêm ở đây các ngươi độ cống hiến bên trên. Yên tâm đi.”

Bảy đại ngàn năm thị tộc mặc dù như cũ có chút tức giận bất bình, nhưng là đã nhận được như vậy đền bù tổn thất, cũng liền tĩnh táo lại, hơn nữa rất nhanh liền suy nghĩ cẩn thận rồi, đây chỉ là Tu Thanh Hà cá nhân đích một cái ý nghĩ mà thôi, Hư Không Thần Vực có thể hay không đồng ý làm như vậy còn không nhất định nhỉ.

Mà bảy đại ngàn năm thị tộc cũng dần dần đều đã minh bạch: Tu Thanh Hà lão già này, là muốn đem Hồng gia cho nâng đi lên.

Hồng gia lúc này đây thu hoạch lớn nhất, hiển nhiên độ cống hiến cũng sẽ (biết) lớn nhất. Lúc này đây Thần Vực thăm dò, hết thảy thu hoạch đều quy từng người thị tộc sở hữu tất cả, mà không cần giống như trước như vậy nộp lên Hư Không Thần Vực. nhưng là độ cống hiến lại cũng không suy giảm, Hồng gia tối thiểu lúc này đây, ở đây thập đại thị tộc bên trong 悳 độ cống hiến là cao nhất đây là muốn trợ giúp Hồng gia, chân chân chính chính ngồi trên Vũ Đô đệ nhất đại thế gia bảo tọa a

Bảy đại ngàn năm thị tộc người cũng có không giảm lão hồ ly, thoáng cái liền xem đã minh bạch, Tu Thanh Hà lão gia hỏa này, là nhìn lên người ta Hồng Vũ Linh Dược

Lúc này đây Thần Vực thăm dò đi ra này đã qua một đoạn thời gian, Bách Lý thị Tam gia ôm hận mà đi, mặt khác một ít như là Lôi gia, Bạch gia, Đông Phương gia cũng từng người thu hoạch không nhỏ, không lộ vẻ rất thất lạc.

Bảy đại uy tín lâu năm ngàn năm thị tộc vội vàng chạy trở về, chẳng quan tâm quá nhiều khách sáo, bởi vì Tu Thanh Hà vừa rồi cái kia "Đề nghị" đối với tại toàn bộ ngàn năm thị tộc hệ thống mà nói ý nghĩa trọng đại, phải nhanh một chút trở về cùng gia chủ thương nghị, vận dụng hết thảy có thể vận dụng quan hệ, tận lực ảnh hưởng Hư Không Thần Vực quyết định. Nếu như bởi vì, tựu muốn đem bảy đại uy tín lâu năm ngàn năm thị tộc trụ cột độ cống hiến đề cao đến một cái lại để cho người chùn bước trình độ.

Tống Thiên Hành tới cùng Hồng Vũ hỗ đạo một tiếng chúc mừng, người của La gia cũng cùng nhau đi lên, lưỡng người có mấy lời liền không thiệt nhiều nói, qua loa hai câu từng người cáo từ.

Tu Thanh Hà lại ở thời điểm này đi tới, hai tay sao ở đây trong tay áo, không có một điểm Nhất Phẩm Hợp Chân cường hãn khí thế, ngược lại càng giống là một người hàng xóm lão đại gia.

"Vũ tiểu hữu, tuổi trẻ tài cao, tiền đồ vô lượng a."

Hồng Vũ đến bây giờ đều làm tinh tường lão nhân này đến tột cùng là cái gì tính nết, đành phải chắp chắp tay, cười ha hả ứng đối lấy: "Tiền bối khen ngợi."

"Ha ha, trong nhà của ta có một cháu gái, với ngươi niên kỷ không sai biệt lắm, có thời gian tới trong nhà chơi, nói không chừng các ngươi người trẻ tuổi có thể nói chuyện rất là hợp ý nhỉ."

Đằng sau Quan Lăng chỉ lấy khinh bỉ trừng lão nhân này. Tu Thanh Hà coi như không phát hiện.

Đằng sau Trương Ngọc Thư ba người dở khóc dở cười, ngài già còn kém trực tiếp nói rõ muốn vời cháu rể rồi.

Tào Quỷ Hùng như vậy Nhất Phẩm Hợp Chân, còn có chính mình khí tiết, hoặc là nói gọi là "Cao thủ khí độ", dù là

hắn ở đây Hồng Vũ trước mặt mượn rượu làm càn rất nhiều năm, kỳ thật đã không hề cao thủ hình tượng đáng nói, nhưng là có một sự tình, hắn vẫn là khinh thường cùng đi làm đấy.

Chính là Tu Thanh Hà không giống với.

Đầu tiên hắn xuất thân ở đây Hư Không Thần Vực, chỗ đó không nói là nhất phẩm đi đầy đất hợp thực nhiều như chó, nhưng được công nhận ở đây Hư Không Thần Vực bên trong, cường giả chân chính cất bước chính là Nhất Phẩm Hợp Chân.

Cho nên đối với bản thân Nhất Phẩm Hợp Chân kiêu ngạo trình độ, xa không bằng Tào Quỷ Hùng.

Mà Tu Thanh Hà niên kỷ rất lớn rồi, đã đến hắn cái này mấy tuổi, rất nhiều chuyện đều đã thấy ra. Dùng loại tâm tính này đi suy nghĩ vấn đề, liền sẽ cảm thấy chủ động hướng một người tuổi còn trẻ lấy lòng có cái gì không đúng? Đầu tiên đây là dẫn hậu bối, chính là mỹ đức. Tiếp theo nếu như có thể từ nơi này cái hậu bối tay ở bên trong lấy được có thể làm cho mình cảnh giới càng tiến một bước, thọ nguyên sâu sắc kéo dài linh đan, tốt như vậy sự tình vì cái gì không đi làm?

Cuối cùng, nếu như Hồng Vũ thật có thể cùng cháu gái của mình tình nghĩa hợp nhau, chính mình thúc đẩy một đoạn lương duyên, cũng là chuyện tốt tình a. Phản chính tự mình lại không bức bách cháu gái, hai người bọn họ có thể chỗ được đến tốt nhất, chỗ không đến cũng không có gì tổn thất.

Chính là ở đây Trương Ngọc Thư ba người trong mắt, ngươi một cái Nhất Phẩm Hợp Chân, như vậy tích cực chủ động mà đi đút lót một cái mười sáu tuổi thiếu niên… Mặt mo thực dày

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 14 : Cố định lên giá (thượng)

Tu Thanh Hà liếc thấy đi ra ngoài trong đó cong cong nhiễu nhiễu, bất quá hắn chẳng muốn đi hỏi tới thị tộc trong lúc ân oán, chỉ là bởi vì đối với Hồng Vũ có điều bất mãn, mới báo lấy hừ lạnh một tiếng.

Chuyện này tạm thời đè xuống, Trương Ngọc Thư ba người tiếp tục thanh toán. Đến phiên Hồng Vũ, Trương Ngọc Thư cùng Từ Cảnh Long đều có chút lúng túng, đang muốn mở miệng, Hồng Vũ đã run lên tay, mở ra không gian của mình Thiết giác.

Bên kia, Diệp Thắng Vân cùng Nhạc Cuồng Lan thở dài trong lòng một tiếng, trong lòng tự nhủ các ngươi đám ngu xuẩn này, chờ há hốc mồm sao.

Người khác không biết Hồng Vũ rốt cuộc có bao nhiêu thu hoạch, hai nhà bọn họ nhưng là nhất thanh nhị sở. Khoáng thạch, hoang thú và vân vân đừng nói liễu, chỉ một là dược liệu, người nầy một người, ngắt lấy liễu Tam gia trong lãnh địa tất cả linh dược! Trong chuyện này còn có hiếm thấy nhất phẩm thiên địa bảo dược! Coi như là hắn đoạt tới những thứ đó không bại lộ, các ngươi cũng không có một người là đối thủ của người ta, ngay cả ngàn năm thị tộc, cũng muốn cam bái hạ phong!

Quả nhiên, Hồng Vũ vừa mở ra không gian Thiết giác, đầu tiên gốc cây nhất phẩm thiên địa bảo dược lấy ra, mọi người bao gồm Tu Thanh Hà ở bên trong, toàn bộ là dại ra.

Tu Thanh Hà đã đạt đến Nhất Phẩm Hợp Chân cảnh giới, cho dù là hắn cũng không phải là đan sư, nhưng là đến hắn cảnh giới này, đối với đan đạo cũng có sở hiểu rõ. Nhất phẩm thiên địa bảo dược ý vị như thế nào, nhưng hắn là so sánh với phàm tục thế giới cái kia những người này còn muốn rõ ràng!

Bước vào Nhất Phẩm Hợp Chân sau, mỗi đi tới một bước cũng hết sức khó khăn, lúc này trừ tự thân tu luyện ở ngoài, cơ duyên, ngoại vật phụ trợ, tựu lộ ra vẻ phá lệ trọng yếu.

Mà ngoại vật trong, là tối trọng yếu nhất một cái chính là linh đan.

Có thể tăng tiến Nhất Phẩm Hợp Chân tu vi linh đan vô cùng ít nhất, hơn nữa nhất định phải có một phẩm thiên địa bảo dược vì Vua thuốc, mới có thể luyện chế đi ra ngoài! Có thể nói, hắn so sánh với tại chỗ bất luận kẻ nào cũng cần nhất phẩm thiên địa bảo dược.

Mà Hồng Vũ lấy ra cây thứ nhất xong sau, cũng không có dừng lại, còn đang không ngừng ra bên ngoài cầm, hắn trên thực tế quét sạch Ngũ gia lãnh địa, đã tích góp từng tí một xuống suốt mười một gốc cây nhất phẩm thiên địa bảo dược!

Khi hắn bắt được thứ ba gốc cây thời điểm, vốn là thấy thế nào hắn cũng không thuận mắt, muốn tìm một cơ hội "Giáo dục" một chút hắn cái này vãn bối Tu Thanh Hà lão tiên sinh, đã tại trong lòng âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải nghĩ hết biện pháp, chỉ sợ không mặt mũi không có da, cũng muốn cùng Vũ tiểu hữu thành lập lên không gì phá nổi "Hữu nghị".

Chờ Hồng Vũ lấy ra thứ sáu gốc cây, mọi người đã không biết nên có nhiều phản ứng liễu, còn có thể càng thêm khiếp sợ sao?

Còn có thể! Bởi vì Vũ thiếu gia suốt lấy ra liễu mười một gốc cây!

Hắn đem những này nhất phẩm thiên địa bảo dược tất cả đều lấy ra sau, mới vừa cảm khái "Cái này Thần Vực tài nguyên thật là phong phú", vừa đem cấp bậc thấp linh dược lấy ra, trừ lần đó ra còn có các loại tài liệu, chồng chất như núi.

Vũ thiếu gia áp cái không có nghĩ tới muốn đê điều, khi hắn xem ra, tại sao muốn đê điều? Những thứ này ngu xuẩn không phải là cho là thiếu gia không được sao? Thiếu gia chính là muốn nói cho các ngươi biết, thiếu gia rất làm được!

Nhưng là, cao điệu cũng có hạn độ. Nói ví dụ một ít gốc cây chí tôn bảo dược Thất Diệp Tiên Lan, Hồng Vũ cũng rất sáng suốt không có lấy đi ra ngoài. Thất Diệp Tiên Lan hợp

với mấy vị nhất phẩm thiên địa linh dược, luyện chế ra tới tuyệt phẩm linh đan, sẽ là Hồng gia lớn nhất một lá bài tẩy!

Trương Ngọc Thư ba người cũng là ngu ngơ ngác ngẩn người, đờ đẫn nhìn Hồng Vũ từ không gian Thiết giác trong ra bên ngoài khuân đồ, đem vô ích liễu một cái không gian Thiết giác, còn có một người khác…

Bọn họ đã quên mất tính toán.

Hồng Vũ tổng cộng đem vô ích liễu ba không gian Thiết giác, thiếu chút nữa đem được thuận tay đem người thứ tư cũng lấy ra —— ở trong đó tồn phóng nhưng là "Tang vật"…

Hắn kịp thời dừng tay, xem một chút trước người ba người: "Khụ khụ, không có, có phải hay không bắt đầu thống kê?"

Trương Ngọc Thư hồi hồn tới đây, bật thốt lên: "Rốt cục hết rồi ?"

Hắn này một "Rốt cục" để cho mọi người sâu bề ngoài đồng ý, đúng vậy a, rốt cục, hết a !

Ba người nhìn một chút chồng chất núi nhỏ giống nhau thu hoạch, yên lặng địa bắt đầu tính toán. Tu Thanh Hà ở bên kia nhặt râu mép, cười híp mắt nhìn Hồng Vũ. Hồng Vũ có điều cảm ứng, nhìn hắn một cái, Tu Thanh Hà vội vàng hướng hắn nhe răng cười một tiếng, ngược lại đem Hồng Vũ giật mình: Lão đầu tử này có tật bệnh sao?

Tu Thanh Hà nhiệt mặt dán lãnh cái mông, không chút nào lơ đễnh, như cũ cười híp mắt nhìn Hồng Vũ, trong lòng tính toán kế tiếp hẳn là làm sao hướng Vũ tiểu hữu lấy lòng, đây chính là suốt mười một gốc cây nhất phẩm thiên địa bảo dược a, luyện chế thành liễu linh đan, đoán chừng có thể làm cho mình tấn chức một đại phẩm cấp!

Bên này, chịu trách nhiệm thống kê Từ Cảnh Long liên tục chắp tay: "Xin lỗi xin lỗi, mới vừa rồi coi là sai lầm rồi… Thật sự là mấy chữ quá lớn, không tốt tính toán…"

Trương Ngọc Thư hai người rất đồng tình nhìn của hắn, trên thực tế hai người bọn họ so sánh với Từ Cảnh Long cũng không khá hơn chút nào.

Túc túc dùng hơn một canh giờ, ba người cuối cùng đem kết quả thống kê đi ra ngoài, sau đó hít sâu một hơi: "Hồng gia, hoàng kim ba tỷ sáu trăm ngàn hai!"

Mấy cái chữ này, so sánh với những khác tất cả thị tộc tăng lên cũng muốn nhiều ra gấp đôi, coi như là đem ngàn năm thị tộc tất cả đều tính cả, cũng không có Hồng gia một nhà thu hoạch lớn…

Hoàn toàn xứng đáng thứ nhất!

Kết quả vừa ra tới, xếp hạng tiền tam không có chút nào tranh cãi: Hồng gia thứ nhất, Tống gia thứ hai, Lục Đại Bảo Đống trong La gia xếp hạng thứ ba.

Điều này làm cho Hồng Vũ có chút khó chịu, hắn cùng La Thiên Thành trong lúc còn có chút tiểu đụng chạm —— trên thực tế là hắn đem người nhà La Thiên Thành khi dễ quá —— hắn chỉ nhìn chằm chằm Bách Lý, Hà, Cổ Tam gia, phía sau tựu quên liễu, không nghĩ tới La gia lần này mão đủ sức lực, lại thoáng cái xông lên.

Tu Thanh Hà đứng ra, triều mọi người vừa nhấc hai tay: "Hiện tại, không có điều gì dị nghị đi?"

Các gia đô gật đầu, Tu Thanh Hà trước mặt mọi người tuyên bố: "Tốt lắm, ta đại biểu Hư Không Thần Vực tuyên bố, từ hiện tại bắt đầu, Đại Hạ ngàn năm thị tộc chính là tăng thêm vì thập nhà! Theo thứ tự là Kinh Quận Đinh gia, Tề Quận Nhạc gia, Mông Quận Ôn gia, Nhạc Sơn quận Tư Đồ gia, Nam Việt quận Hạ Hầu gia, Quảng Dương quận Diệp gia, Ký quận Hoàng gia, Vũ Đô trong có ba nhà: Hồng gia, Tống gia, La gia!"

Hắn có chút dừng lại, lại nói: "Thập đại ngàn năm thị tộc, xếp hạng chẳng phân biệt được trước sau. Bất quá lão phu sau khi trở về, có hướng Chủ Thần Vực cao tầng đề nghị, thành lập một độ cống hiến thể hệ, liền từ lần này Thần Vực thăm dò bắt đầu, đem mỗi cái thị tộc cống hiến nhét vào cái này thể hệ trong, tương lai nếu như Chủ Thần Vực cần sàng chọn người mới, độ cống hiến càng cao, cơ hội càng lớn!"

Lời vừa nói ra, phía dưới thập đại thế gia một mảnh xôn xao. Nhất là những thứ kia ngàn năm thị tộc, rất là nổi giận, đã có người không nhịn được đứng ra nói: "Tu lão, chỉ từ lần này bắt đầu tính toán, không công bình sao? Chúng ta bảy đại ngàn năm thị tộc, vì Chủ Thần Vực làm ra bao nhiêu cống hiến? Chẳng lẽ chúng ta trước kia hy sinh, sẽ bị xóa bỏ sao?"

Tu Thanh Hà khoát khoát tay, tám gió bất động nói: "Dĩ nhiên sẽ không, bảy đại ngàn năm thị tộc cũng sẽ bị tương đương đi ra ngoài một trụ cột cống hiến độ cứng, trực tiếp thêm ở các ngươi độ cống hiến thượng. Yên tâm đi."

Bảy đại ngàn năm thị tộc mặc dù như cũ có chút tức giận bất bình, nhưng là chiếm được như vậy bồi bổ lại, cũng là tỉnh táo lại, hơn nữa rất nhanh đã nghĩ hiểu, đây chỉ là Tu Thanh Hà cá nhân đích một cái ý nghĩ mà thôi, Hư Không Thần Vực có thể hay không đồng ý làm như vậy còn không nhất định đâu.

Mà bảy đại ngàn năm thị tộc cũng dần dần cũng hiểu: Tu Thanh Hà lão già này, là muốn muốn đem Hồng gia cho nâng lên tới.

Hồng gia lần này thu hoạch lớn nhất, hiển nhiên độ cống hiến cũng sẽ lớn nhất. Lần này Thần Vực thăm dò, hết thảy thu hoạch cũng thuộc về riêng của mình thị tộc tất cả, mà không cần giống như trước như vậy nộp lên Hư Không Thần Vực. Nhưng là độ cống hiến lại cũng không suy giảm, Hồng gia lúc đầu lần này, ở thập đại thị tộc trong độ cống hiến là cao nhất! Đây là muốn trợ giúp Hồng gia, chân chân chính chính ngồi lên Vũ Đô đệ nhất đại thế gia bảo tọa a!

Bảy đại ngàn năm thị tộc người cũng có không ít cáo già, thoáng cái tựu nhìn hiểu, Tu Thanh Hà lão này, là coi trọng người ta Hồng Vũ linh dược liễu.

Lần này Thần Vực thăm dò đi ra lần này đã qua một đoạn thời gian, Bách Lý thị Tam gia ôm hận đi, khác một chút ví dụ như Lôi gia, Bạch gia, Đông Phương gia cũng riêng của mình thu hoạch không nhỏ, không lộ vẻ rất mất mác.

Bảy đại uy tín lâu năm ngàn năm thị tộc vội vàng chạy trở về, chẳng quan tâm quá nhiều khách sáo, bởi vì Tu Thanh Hà mới vừa rồi cái kia "Đề nghị" đối với cả ngàn năm thị tộc thể hệ mà nói ý nghĩa trọng đại, phải nhanh một chút trở về cùng gia chủ thương nghị, vận dụng hết thảy có thể vận dụng quan hệ, tận lực ảnh hưởng Hư Không Thần Vực quyết định. Nếu như có thể, tựu muốn đem bảy đại uy tín lâu năm ngàn năm thị tộc trụ cột độ cống hiến đề cao đến một làm cho người ta chùn bước trình độ.

Tống Thiên Hành tới đây cùng Hồng Vũ hỗ đạo một tiếng chúc mừng, La gia người cũng cùng nhau đi lên, hai người có mấy lời liền không tốt nhiều lời, có lệ hai câu riêng của mình cáo từ.

Tu Thanh Hà cũng đang lúc này đi tới, hai tay tịch thu ở trong tay áo, không có một chút Nhất Phẩm Hợp Chân cường hãn khí thế, ngược lại càng giống là một gã hàng xóm lão đại gia.

"Vũ tiểu hữu, tuổi trẻ tài cao, tiền đồ vô lượng a."

Hồng Vũ đến hiện tại cũng làm rõ ràng lão đầu này đến tột cùng là cái gì tính tình, không thể làm gì khác hơn là chắp chắp tay, tiếu a a ứng đối: "Tiền bối khen ngợi."

"Ha hả, trong nhà của ta có một cháu gái, cho tuổi không sai biệt lắm, có thời gian tới đây trong nhà chơi, nói không chừng các ngươi người trẻ tuổi có thể chơi thân đâu."

Phía sau Quan Lăng chỉ lấy xem thường trừng lão đầu này. Tu Thanh Hà coi như không nhìn thấy.

Phía sau Trương Ngọc Thư ba người dở khóc dở cười, ngài lão còn kém trực tiếp nói rõ muốn vời tôn nữ tế liễu.

Tào Quỷ Hùng như vậy Nhất Phẩm Hợp Chân, còn có của mình khí tiết, hoặc là nói tên là "Cao thủ khí độ", chỉ sợ hắn ở Hồng Vũ trước mặt mượn rượu làm càn rất nhiều năm, thật ra thì đã không có chút nào cao thủ hình tượng có thể nói, nhưng là có một chút chuyện, hắn hay là khinh thường cùng đi làm.

Nhưng là Tu Thanh Hà không giống với.

Đầu tiên hắn xuất thân ở Hư Không Thần Vực, nơi đó không nói là nhất phẩm đầy đất mài nhẵn thật nhiều như chó, nhưng là công nhận ở Hư Không Thần Vực trong, cường giả chân chính khởi bước chính là Nhất Phẩm Hợp Chân.

Cho nên đối với tự thân Nhất Phẩm Hợp Chân kiêu ngạo trình độ, xa không bằng Tào Quỷ Hùng.

Mà Tu Thanh Hà tuổi rất lớn liễu, đến hắn cái này số tuổi, rất nhiều chuyện cũng đã thấy ra. Lấy loại tâm thái này đi suy tư vấn đề, sẽ cảm thấy chủ động hướng một người trẻ tuổi lấy lòng có cái gì không đúng? Đầu tiên đây là đề huề hậu bối, chính là mỹ đức. Tiếp theo nếu như có thể từ nơi này hậu bối trong tay nhận được có thể làm cho mình cảnh giới càng tiến một bước, thọ nguyên thật to kéo dài linh đan, tốt như vậy chuyện tình tại sao không đi làm?

Cuối cùng, nếu như Hồng Vũ thật có thể cùng cháu gái của mình tình nghĩa tương đầu, mình thúc đẩy một đoạn lương duyên, cũng là chuyện tốt a. Dù sao mình vừa không bức bách cháu gái, hai người bọn họ có thể nơi được đến tốt nhất, nơi không đến cũng không còn cái gì tổn thất.

Nhưng là ở Trương Ngọc Thư ba người trong mắt, ngươi một Nhất Phẩm Hợp Chân, như vậy tích cực chủ động địa đi đút lót một mười sáu tuổi thiếu niên… Nét mặt già nua thật dày. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 14 : Cố định lên giá (hạ)

Tu Thanh Hà cùng Hồng Vũ chuyện phiếm mấy câu, cũng là thôi. Hồng Vũ lúc này mới đào thoát, chuẩn bị đường về.

Trương Ngọc Thư cùng Từ Cảnh Long dĩ nhiên lại là một phen "Ân cần" đưa tiễn, Hồng Vũ suốt so sánh với người khác muộn lên đường một canh giờ.

Trên đường trở về, Vũ thiếu gia "Ác thú vị" lần nữa bộc phát, ở không làm trễ nãi hành trình điều kiện tiên quyết, Hồng Vũ mang theo Hồng Thân ba người, dọc đường hỏi thăm có cái gì địa chủ ác bá các loại bại hoại, sau đó lại lần ra vẻ che mặt đạo tặc, đêm khuya lẻn vào ác bá trong nhà, tìm ra chứng cớ, mình làm phán quan, Hồng Thân Hồng Dần ra vẻ ngưu đầu mã diện, sau đó tại chỗ Thẩm Phán sau hành hình.

Đoạt lại tới tài vật hắn dĩ nhiên không nên, tiện tay ném vào những thứ kia thoạt nhìn nghèo khổ người ta trong sân.

Mỗi lần "Gây án" sau, Hồng Vũ đều biết dùng mình kia kém bản lĩnh thư pháp, ở trên tường viết xuống ba chữ to "Ta tới cũng "

Sau lại từ hoang mạc đến Vũ Đô này một cái đường thẳng núi, tựu truyền lưu nổi lên hiệp trộm "Ta tới cũng" truyền thuyết. Mãi cho đến mấy chục năm sau, đã dần dần già thay dân chúng, như cũ đối với năm đó hiệp trộm ta tới cũng ký ức hãy còn mới mẻ, thường cùng con cháu nói về: "Khi đó, có một vị hiệp sĩ ta tới vậy. Tu vi tinh thâm, không người nào có thể kẻ địch, khó hơn có thể là đắt tiền dạ, ta tới cũng được hiệp trượng nghĩa trừng phạt gian trừ ác, chẳng qua là chẳng ai hoàn mỹ, vị này hiệp sĩ chữ viết xấu hổ cho gặp người

Thật ra thì nếu để cho Vũ Tông hoàng đế biết rồi hắn chuyến đi này vì, nhất định càng thêm nổi giận, diệt trừ Hồng gia quyết tâm cũng sẽ càng thêm kiên định.

Dựa theo Vũ Tông hoàng đế trị quốc lý niệm, hiệp dùng võ vi phạm lệnh cấm là không thể…nhất chịu được, chánh nghĩa

cần mở rộng, nhưng là phải ở luật pháp trong phạm vi, ở hoàng quyền giám đốc dưới

Bởi vì Vũ thiếu gia chơi đùa một chút, cho nên gần đây thời điểm dùng nhiều liễu hai ngày thời gian mới trở lại Vũ Đô thành.

Lúc này Vũ Đô trình trung, linh đan giá tiền đã tiêu thăng đến một làm người ta không thể tưởng tượng nổi trình độ.

Lúc trước Hồng gia đã cổ động vơ vét một lần, lần này Bách Lý gia, Hà gia, Cổ gia, tam đại đầu sỏ rất nhiều người trọng thương, hôn mê bất tỉnh, tự nhiên cũng muốn cổ động mua linh đan. Hết lần này tới lần khác cấp bậc thấp linh đan đối với cái này dạng trầm trọng thương thế không có gì hiệu quả, nhưng là đẳng cấp cao linh đan vừa căn bản mua không được.

Bách Lý Thịnh Thế trăm triệu không nghĩ tới, hai tháng trước Hồng gia tình cảnh, nhanh như vậy tựu báo ứng đến đầu mình thượng

Bách Lý gia còn tốt hơn một chút, dù sao bọn họ còn có Thiên Đan Các. Ở Tiêu Nguyệt Hà dưới sự chủ trì, đã nắm chặc khai lò, luyện chế đẳng cấp cao linh đan liễu.

Mà Hà gia cùng Cổ gia, thật có thể là thảm liễu. Nếu như này một nhóm cường giả không thể phục hồi như cũ, đối với bọn họ thực lực là một tổn thất thật lớn, thậm chí mười mấy năm cũng trì hoãn không đến.

Tam gia ở nơi này một lần Thần Vực thăm dò trong cơ hồ không thu hoạch được gì, rồi biến mất hữu thần lãnh thổ trong linh dược cùng tài nguyên ủng hộ, muốn bồi dưỡng một vị Tam Phẩm Hiển Thánh cao thủ, coi như là gia tộc toàn lực ủng hộ, ngắn nhất cũng muốn mười mấy năm thời gian.

Mà Bách Lý gia thật ra thì giống nhau khẩn trương, Tiêu Nguyệt Hà trình độ cùng Bàng Chính Tường không phân cao thấp, Bàng Chính Tường lúc ấy cũng không dám bảo đảm nhất định có thể đem Hồng Thắng Nhật đám người trị lành, Tiêu Nguyệt Hà cũng giống nhau. Hắn chỉ có thể là hết sức luyện chế đẳng cấp cao đan dược.

Mà Thanh Nguyên đại lục đan đạo trình độ, đối với Hồng Vũ Lão Quân đạo tôn mà nói, tuyệt đối là rơi ở phía sau liễu nhiều cái thời đại.

Hồng Vũ hiện tại luyện đan, mấy cái canh giờ như vậy đủ rồi, bởi vì hắn có các loại vào trước lý niệm cùng kiến thức, là trọng yếu hơn là hắn còn có "Long Thải Hỏa" luyện đan thủ pháp.

Mà Tiêu Nguyệt Hà luyện đan, ít nhất cần ba ngày, khá hơn một chút linh đan cần bảy ngày, chân chính có khó khăn cần một tháng

Bách Lý gia trọng thương những cao thủ, từ cách vách gấp trở về, đã dùng đi hơn mười ngày thời gian, nơi nào còn có thể chờ được rất tốt một tháng? Cho nên Tiêu Nguyệt Hà không thể làm gì khác hơn là tăng nhanh tiến độ.

Nhưng là này một tăng nhanh tiến độ tựu ra liễu vấn đề, ở Hồng Vũ trở lại ngày thứ hai, cũng chính là Tiêu Nguyệt Hà luyện đan ngày thứ ba, Bách Lý Phủ hậu viện là một loại trong góc, một tiếng vang thật lớn, khói đen ngất trời, tạc lò liễu…

Bách Lý Thịnh Thế lòng như lửa đốt, tuy nhiên nó chỉ có thể đè của mình nôn nóng, trấn an Tiêu Nguyệt Hà: "Không có chuyện gì, dược liệu còn có, tiên sinh nghỉ ngơi một chút, chúng ta tiếp tục, không nóng nảy."

Làm sao có thể không nóng nảy? Người bị thương bên trong nhưng còn có Bách Lý Thịnh Hành, chính là huynh đệ của hắn a.

Bách Lý Thịnh Thế hiện tại đã bắt đầu hối hận, không nên đem Thiên Đan Các trữ hàng, tất cả đều tương đương cho Hồng Vũ, đổi lấy này một tiến vào mới Thần Vực thăm dò cơ hội.

Hắn coi chừng dùm lớn như thế một Thiên Đan Các, lại không có thích hợp linh đan, này thật là một cái thiên đại chê cười

Hà gia cùng Cổ gia thì càng không cần phải nói liễu, so sánh với Bách Lý gia thảm nhiều.

Hồng Vũ đợi đến Tiêu Nguyệt Hà tạc lò sau, lúc này mới thản nhiên tuyên bố, Hồng gia nắm giữ trong tay này một nhóm linh đan, nếu có người cần, có thể tới đây mua.

Chân chính cần linh đan đúng là như vậy Tam gia, ai còn có thể xem không hiểu là chuyện gì xảy ra?

Này Tam gia cùng Hồng Vũ cũng đã có lễ, lấy Hồng Vũ tính tình, lúc này sợ rằng đã là mài đao soàn soạt, chuẩn bị đại làm thịt dê béo liễu.

Tam gia trong, quả nhiên hay là Hà Thường hầu hết có thể ẩn nhẫn, thứ nhất phái người đi theo Hồng Vũ tiếp xúc, hỏi thăm cũng là cái gì linh đan, cần gì giá tiền mới bằng lòng bán ra.

Chuyện này, Hồng Vũ dĩ nhiên lười tự mình tham dự, hắn để cho Hồng Khê đi theo Hà gia người tiếp xúc, cấp ra một phần danh sách.

Phần này danh sách đưa đến Hà phủ sau, từng cái xem mọi người chửi ầm lên Hồng Vũ quá tối, vẫn đưa đến Hà Thường trong tay.

Hà Thường nhìn một chút, phía trên linh đan tất cả đều là Thiên Đan Các xuất phẩm, nhưng là giá tiền suốt là Thiên Đan Các gấp hai mươi

Hà Sùng từ vừa đi tới đây, cũng nhìn một chút danh sách, một hồi lâu nói: "Thì ra là như vậy, khó trách Bách Lý thị sau lại lại lần nữa gia nhập Thần Vực thăm dò hàng ngũ."

Chỉ là một trương danh sách, cũng đã có thể làm cho phụ tử lượng nhìn hiểu rất nhiều vấn đề liễu.

"Tiểu tử này, thật ác độc" Hà Thường lắc đầu, đem danh sách đưa cho Hà Sùng: "Tạm thời thối lui cùng thỏa hiệp, cũng không đại biểu thất bại, chỉ là vì sau này tốt hơn phản kích. Ngươi đi, xem một chút này danh sách trên có cái gì linh đan là chúng ta phải cần, theo giới mua sao."

Hà Sùng gật đầu, hắn tin tưởng số tiền kia hoa đi ra ngoài, nhìn rất oan uổng, nhưng là trên thực tế, cứu vãn trở lại một

nhóm võ đạo cường giả, tương lai nhất định sẽ làm cho Hồng Vũ hối hận

Hà gia rất sảng khoái đưa tiền liễu, số tiền kia số lượng khổng lồ, coi như là Hà gia trong lúc nhất thời cũng trở nên túng quẫn.

Linh đan vốn là cũng rất cao quý, huống chi giá tiền tăng gấp hai mươi.

Cổ gia thì đau lòng không dứt, phản phản phục phục cùng Hồng Vũ thương lượng, có thể hay không tiện nghi một chút? Từ nơi này một chút thượng nhìn, Cổ Thiết Lôi so với Hà Thường đúng là thật to không bằng, Hà Thường liếc thấy đi ra ngoài, Hồng Vũ không thể nào xuống giá.

Cổ Thiết Lôi tìm rất nhiều người đi trước thuyết tình, Hồng Vũ một cũng không trông thấy. Linh đan ở chỗ này của ta, ngươi yêu có muốn hay không. Ngươi không quan tâm ta tựu giữ lại làm Đường Đậu ăn, dù sao thiếu gia ta cũng vậy không kém số tiền này.

Cổ Thiết Lôi vạn bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là cũng nắm lỗ mũi nhịn, theo giới mua linh đan.

Này hai bút tiền xài đi ra ngoài, đem hai đại thế gia gia tộc phủ kho cũng cho lấy hết liễu, trong ngắn hạn cũng đừng nghĩ khôi phục nguyên khí.

Hồng Vũ bán đi liễu hai nhóm linh đan sau, bỗng nhiên tới hăng hái, mang người ra cửa "Đạp thanh" đi.

Vũ Đô thành đã là xuân về hoa nở, hiện tại "Đạp thanh" đã có chút ít chậm.

Hắn lần trước Thần Vực thăm dò, mang theo Quan Lăng đi ra ngoài, sau khi trở về Quan Lăng chẳng những trang bị liễu mới đích Huyền Binh, hơn nữa cảnh giới thoáng cái tăng lên tới Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ điều này làm cho mười tám võ cơ hết sức ăn vị, mấy ngày qua Vũ thiếu gia ở nhà "Đãi ngộ" đều chưa ra hình dáng gì.

Hôm nay hắn mang theo Trang Hàn đi ra ngoài, Trang đại tiểu thư dọc theo đường đi ôn hoà, âm thầm cùng hắn khiến

cho tiểu tính tình, khiến cho Vũ thiếu gia rất là bất đắc dĩ.

Trang Hàn trong lòng có ý kiến là bình thường, mười tám võ cơ tuy nói là sớm nhất đi theo của mình, hơn nữa mặc dù chính là "Đầy tớ" thân phận, nhưng trên thực tế xuất thân người cũng so sánh với Quan Lăng cao.

Mà Trang Hàn mình cũng rất cố gắng, vào phủ thời điểm, là Ngũ Phẩm Nguyên Định lúc đầu, hiện tại đã là Ngũ Phẩm Nguyên Định đỉnh liễu, này trong đó không có tiêu hao Hồng Vũ một chút tài nguyên.

Mình ở Quan Lăng trên người đầu nhập vào lớn như vậy, tựu lộ ra vẻ Trang Hàn bên này có chút "Bạc đãi".

Hồng Vũ trong lòng tính toán một phen, đã làm xuống liễu quyết định.

Hắn ngẩng đầu nhìn nhìn phía trước đường, đối với Hồng Khê nói: "Hướng bên trái quải."

Đuổi xe ngựa chính là Hồng Dần: "Thiếu gia, đó cũng không phải là ra khỏi thành đường."

Hồng Vũ nói: "Ai nói chúng ta phải ra khỏi thành rồi?"

Hồng Dần một bụng nghi vấn: không phải là ngươi nói muốn đi đạp thanh sao?

Nhưng là hắn như cũ dựa theo thiếu gia phân phó, quẹo vào liễu bên trái đường phố. Sau đó, ở Hồng Vũ dưới sự chỉ huy, tả một quải, phải một quải, đi tới một cái trong hẻm nhỏ.

Nơi này hết sức an tĩnh, so ra kém Huân Quý Khu nhưng là tuyệt đối là Vũ Đô bên trong thành giàu sang người ta mới có thể ở được rất tốt.

Tôn Bán Sơn nhà, ở nơi này một mảnh khu vực bên trong.

Hồng Dần có chút kỳ quái: "Thiếu gia, ngài không phải đi Tôn đại sư trong nhà?"

Hồng Vũ lắc đầu: "Vẫn đi phía trước."

Ngõ hẻm đến đầu, có một gia đình, cửa chính cũng không lộ ra vẻ cở nào khí phái, hết sức đê điều, nhưng là từ trên đầu

tường vươn ra các loại cây cối cành lá có thể nhìn ra được, trong sân diện tích rất lớn.

Hồng Vũ nhìn một chút: "Hẳn là chính là trong chỗ này."

Hồng Dần đang muốn tiến lên gõ cửa, lại bị Hồng Vũ la ở. Vũ thiếu gia từ trong lòng ngực lấy ra một kiện đồ vật giao cho hắn: "Dần thúc đi gõ cửa, cái gì cũng không cần nhiều lời, chỉ làm cho bọn họ đem này cái linh đan, giao cho bọn họ chủ nhân là được "

Hồng Dần gật đầu đi, kia mai linh đan hắn biết, Vũ thiếu gia trước kia dùng qua, hành hạ Nhạc gia cùng Diệp gia dục tiên dục tử khóa mạch đan.

Hồng Dần đi một chút sẽ trở lại liễu.

Hồng Vũ bình yên ngồi ở bên trong xe, miệng tiện nhiều lời liễu một câu: "Chờ thật nhàm chán, lúc này nếu là Quan Lăng ở là tốt, còn có thể có hớp trà uống…

Vừa Trang Hàn vành mắt đỏ lên, thiếu chút nữa nước mắt tựu té liễu.

Hồng Vũ thầm trách mình, vội vàng đi dụ dỗ nàng: "Ta không phải là ý tứ kia…"

Sau đó Trang Hàn im lặng không lên tiếng, nước mắt xoạch xoạch té. Hồng Vũ gấp đến độ vò đầu bứt tai, hết lần này tới lần khác vào lúc này, loảng xoảng lang một tiếng tiếng động ở cửa, trong trạch viện gần như điên cuồng mà lao ra một người tới: "Khách quý, khách quý ở nơi đâu?"

"Lão gia, bên kia."

Tiêu Nguyệt Hà bước nhanh đã chạy tới, đứng ở dưới xe khom người nghênh đón: "Không biết khách quý giá lâm, không có từ xa tiếp đón, kính xin thứ tội "

Trang Hàn nhịn được nước mắt, lấy tay xoa xoa gương mặt, khôi phục hồi lâu lúc trước cái loại nầy lãnh Nhược Băng sương bộ dáng, Hồng Vũ âm thầm thở dài, lòng của nữ nhân a, thật là kim dưới đáy biển.

Hắn mở cửa xe, cười nhạt: “Không phải là khách quý, chẳng qua là ác khách.” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 15 : Chân chó Hồng môn mới thu (Thượng)

Tiêu Nguyệt Hà ở đây Thần Vực thăm dò trong quá trình thấy qua Hồng Vũ, thoáng cái cũng ngây ngẩn cả người, sắc mặt thay đổi mấy biến, cuối cùng nhất vẫn là trong lòng bàn tay nắm chặt cái kia một khỏa khóa mạch đan nổi lên tác dụng, hắn vẫn là khoát tay: "Mời đến a."

Cửa chính mở rộng ra, Hồng Vũ xe trực tiếp lái vào đi. Tiêu Nguyệt Hà nhà hạ nhân, có chút kỳ quái nhìn xem lão gia vui buồn thất thường ở đóng cửa trước đó hướng ra phía ngoài tả hữu nhiều nhìn mấy lần.

Tiêu Nguyệt Hà trong nội tâm kỳ thật rất tâm thần bất định, Hồng Vũ tới làm gì hắn không biết, nhưng là cái kia một quả khóa mạch đan, hắn chỉ là đơn giản mà nghiên cứu thoáng một phát, liền phát hiện liên tiếp nghi vấn.

Hồng Vũ rất chuẩn xác nắm chắc một cái tâm lý, cái kia chính là phàm là có thể ở đây đan đạo bên trên có sở thành liền đấy, nhất định đều là đan si. Khóa mạch đan đã đến Tiêu Nguyệt Hà trên tay, hắn không có khả năng không nghiên cứu. Chỉ cần hắn nghiên cứu, liền nhất định cảm thấy lẫn lộn.

Si đến đạo này người, càng là cảm thấy lẫn lộn, càng là muốn tìm được đáp án, bằng không thì nhất định cơm nước không vào, sự tình gì đều đề không nổi hứng thú đến.

Tiêu Nguyệt Hà hiển nhiên cùng Bàng Chính Tường một loại, đều là loại người này.

Mà Tiêu Nguyệt Hà vô cùng rõ ràng Hồng Vũ cùng Bách Lý gia ân oán. Hắn hiện tại là Bách Lý gia Thiên Đan các thủ tịch đan sư, lại ở đây nhà của mình tiếp đãi Hồng Vũ, nếu là thật bị người phát hiện, Bách Lý gia đệ nhất cái không thể bỏ qua cho hắn.

Thế nhưng giống như Hồng Vũ chỗ suy đoán cái kia dạng, Tiêu Nguyệt Hà căn bản không cách nào kháng cự loại này

hấp dẫn.

Xe ngựa sau khi đi vào, Hồng Vũ xuống xe đi bộ, bốn phía nhìn xem. Tiêu Nguyệt Hà cũng muốn những thứ khác đan si một loại, trong nhà nhân khẩu rất thưa thớt, to như vậy một chỗ sân nhỏ, ngoại trừ vài tên người hầu, không thấy được cái gì người thân cận. Hậu viện cũng không tiếng động lớn náo, đoán chừng người nhà cũng rất ít.

Hồng Vũ âm thầm gật đầu, đối với tại thuyết phục Tiêu Nguyệt Hà càng có nắm chắc rồi. Người nhà giảm, nhưng dùng rất dễ dàng mang đi, không cần lo lắng bị Bách Lý thị trả thù.

Tiêu Nguyệt Hà đem Hồng Vũ dẫn tới chánh đường, ngồi xuống thậm chí đều không có phân phó dâng trà, liền không thể chờ đợi được mà hỏi: "Này cái Độc đan, là người nào luyện chế hay sao?"

Hồng Vũ cũng liền không hề lắm điều: "Ta."

"Ngươi?" Tiêu Nguyệt Hà vốn là một hồi kinh ngạc, sau đó liền nhớ lại đến Bàng Chính Tường chính là đã bái Hồng Vũ làm sư phụ. Hắn ánh mắt phức tạp cực kỳ, một tiếng than thở: "Trường Giang sóng sau đè sóng trước a…"

Hồng Vũ vung tay lên đã cắt đứt hắn cảm khái, nói thẳng nói: "Ta muốn mời ngươi thoát ly Bách Lý thị, gia nhập chúng ta Hồng gia, để báo đáp lại, ngươi có thể cùng Bàng Chính Tường thành là sư huynh đệ."

Nếu như là cùng người khác thương lượng loại chuyện này, Hồng Vũ tuyệt sẽ không như vậy trực tiếp. Tối thiểu muốn tới quay trở lại thăm dò mấy lần về sau, mới có thể thận trọng mở miệng. Nhưng là đan si loại người này, không thể dùng lẽ thường suy đoán. Ngươi cùng hắn qua lại thăm dò, hắn chỉ sợ đều không rõ ngươi là có ý gì.

Tiêu Nguyệt Hà chấn động: "Cái này, cái này cái này…"

Hồng Vũ cũng không nói cái gì nữa, xuất ra Lục Hợp lô, thả ra Long hỏa, đem một quả Ngũ phẩm Linh Dược ném vào trong lò, sau đó đem "Long Thải Hỏa" thủ đoạn hiển lộ ra đến.

Tiêu Nguyệt Hà bắt đầu ở một bên nhìn xem còn không biết Hồng Vũ là có ý gì, chờ hắn chứng kiến những cái kia hỏa diễm, hóa thành rồng hình, đem dược lực hoàn hảo không tổn hao gì tụy lấy ra, con mắt lập tức trừng được so trứng gà còn lớn, cọ thoáng một phát đứng lên bật thốt lên kinh hô: "Thần hồ kỳ kỹ "

Hồng Vũ biểu thị hoàn tất, cũng liền không hề khoe khoang. Long Thải Hỏa kỹ xảo cần võ khí cùng đặc thù tâm pháp phối hợp, chỉ nhìn ngoại hình căn bản không cách nào bắt chước.

Sau đó, Hồng Vũ liền ở một bên im im lặng lặng chờ lấy.

Long Thải Hỏa kỹ năng để lộ ra rất nhiều tin tức, Tiêu Nguyệt Hà chỉ (cái) nhìn thoáng qua, liền nhanh chóng cùng trong tay cái kia một quả khóa mạch đan liên hệ tới, quả nhiên có rất nhiều cho rằng giải quyết dễ dàng, nhưng là như cũ có đại lượng nghi vấn bảo tồn. Hơn nữa hiện tại, đối với tại Tiêu Nguyệt Hà mà nói, còn nhiều thêm một cái càng thêm hấp dẫn cực lớn, cái kia chính là Long Thải Hỏa kỹ năng bản thân.

Tiêu Nguyệt Hà chậm rãi ngồi trở lại trên mặt ghế, ngưng lông mày trầm tư, Hồng Vũ cũng không quấy rầy hắn, đứng dậy đến Hồng Thân ba người vẫy tay một cái, lặng yên đi ra ngoài.

Ra Tiêu Nguyệt Hà nhà cửa, Hồng Dần có chút khó hiểu: "Thiếu gia, chúng ta cứ như vậy đi rồi hả?"

Hồng Vũ gật đầu một cái: "Tiêu Nguyệt Hà sẽ chính mình tới tìm ta đấy. Hồi phủ."

Vào lúc ban đêm Tiêu Nguyệt Hà đã tới rồi. Hắn như cũ lén lút, đã đến Hồng phủ cửa hông, gõ cửa hồi lâu, còn kém điểm bị Hồng phủ hộ viện cho tại chỗ kẻ trộm bắt, thật vất vả giải thích rõ ràng, bị đưa đến Hồng Vũ trước mặt thời điểm, Tiêu Nguyệt Hà quần áo không chỉnh tề, tóc mai tán loạn, lộ ra rất là chật vật.

Hồng Vũ nhịn không được cười nói: "Hảo hảo cửa chính ngươi không đi, cái này không phải mình tìm tội chịu?"

Tiêu Nguyệt Hà thở dài một tiếng, tiếp nhận Quan Lăng đưa lên trà đến uống một ngụm, nghĩ nghĩ, lại uống một ngụm, như này ba phen mấy bận, rốt cục mới hạ quyết tâm, đem bát trà buông nói ra: "Vũ thiếu gia, như vậy ly khai Bách Lý phủ, trong nội tâm của ta áy náy khó có thể bình an."

Hồng Vũ bất động thanh sắc hỏi: "Vậy ngươi muốn thế nào?"

Tiêu Nguyệt Hà nói: "Ít nhất để cho ta vì (là) Bách Lý gia luyện chế thành công một lò đẳng cấp cao linh đan."

Hồng Vũ gõ cái bàn, nói: "Cơ hội chỉ có một lần."

Tiêu Nguyệt Hà xoắn xuýt vô cùng, đã đáp ứng, rất có thể áy náy một tiếng, không đáp ứng, trên cơ bản cần (muốn) tiếc nuối cả đời.

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Tiễn khách "

Quan Lăng đi tới, hướng Tiêu Nguyệt Hà khoa tay múa chân một thủ thế. Tiêu Nguyệt Hà ỷ lại trên mặt ghế không chịu ngồi dậy Hồng Vũ đã không có ý định phản ứng đến hắn rồi, đứng dậy đến chính mình trở về phòng, sự tình phía sau kỳ thật hắn đã sắp xếp xong xuôi.

Tiêu Nguyệt Hà vẫn là không chịu đi, trong lòng của hắn vẫn còn giãy dụa, Vũ thiếu gia vừa rồi đã nói, chỉ có một lần cơ hội, buổi tối hôm nay ra Hồng phủ, hắn đời này cũng đừng muốn nhìn trộm tầng trên đơn thuật huyền bí rồi.

Quan Lăng tú mi hơi giương liền muốn động thủ, nàng hiện tại chính là Tam phẩm hiển thánh trung kỳ, đối phó một cái Tiêu Nguyệt Hà dễ như trở bàn tay.

Trang Hàn bưng lấy một cái chậu hoa đi tới, hỏi: "Thiếu gia cái này bồn Thất Diệp Tiên Lan bày ở nơi nào à?"

Hồng Vũ thanh âm từ trong đường truyền tới: "Phóng tới ta trong phòng ngủ a."

"Tốt." Trang Hàn đang cầm hoa bồn đi.

Tiêu Nguyệt Hà con mắt từ khi Thất Diệp Tiên Lan xuất hiện, liền không còn có dịch chuyển khỏi qua, gắt gao chằm

chằm vào Thất Diệp Tiên Lan tùy theo chuyển động. Trang Hàn đã nâng tiến vào, hắn còn vô ý thức cần (muốn) theo vào đi.

Quan Lăng hung hăng một cước dẫm nát mu bàn chân của hắn bên trên: "Tự trọng "

"Ôi" kịch liệt đau nhức lại để cho Tiêu Nguyệt Hà thoáng cái tỉnh táo lại, liên tục xin lỗi: "Cô nương không nên hiểu lầm, ôi ôi, cô nương đặt chân có thể thật nặng

Tiêu Nguyệt Hà vẻ mặt cầu xin, đối với Quan Lăng nói ra: "Kính xin cô nương cùng Vũ thiếu gia nói một tiếng, tiểu nhân nguyện ý rời khỏi Bách Lý thị, bái nhập Vũ thiếu gia môn hạ

Vũ Đô đệ nhất quần áo lụa là môn hạ tay sai ngày càng nhiều rồi.

"Ngươi nói cái gì "

Bách Lý Thịnh Thế còn cho là mình nghe lầm, thủ hạ không thể không lặp lại một lần: "Đại nhân, Tiêu đại sư mất tích, đây là nhà của hắn để lại một phong thư."

Bách Lý thịnh hành một bả đoạt lấy ra, mở ra xem xét, chỉ có rải rác hai hàng chữ:

Không mặt mũi nào mà chống đỡ, hổ thẹn hổ thẹn

Bách Lý Thịnh Thế trực giác một cổ lửa giận cọ thoáng một phát theo trong lồng ngực chui lên đỉnh đầu, hắn dùng lực nắm chặt, giấy viết thư lập tức thành công (trở thành) một mảnh bột mịn

"Lẽ nào lại như vậy "

Các loại tình báo rất nhanh truyền về, Hồng gia xe ngựa ngày hôm qua xuất hiện ở đây Tiêu Nguyệt Hà cửa phủ bên ngoài Bách Lý Thịnh Thế vừa nghe nói, đã biết rõ Tiêu Nguyệt Hà hướng đi rồi.

Chỉ là hắn thủy chung không rõ, Tiêu Nguyệt Hà phẩm tính, hắn tự nhận là là có chỗ hiểu rõ đấy, Tiêu Nguyệt Hà là hắn ba lần đến mời, mới thỉnh đã đến Bách Lý thị, Tiêu Nguyệt Hà tuyệt đối cũng coi là một người quân tử. Lẽ ra coi

như là Hồng Vũ dùng đan đạo hấp dẫn, Tiêu Nguyệt Hà cũng không trở thành như vậy kiên định liền cùng hắn chạy, trong lúc này khẳng định còn có cái gì sự tình khác.

Bách Lý Thịnh Thế muốn vỡ đầu túi cũng nghĩ không thông, còn có một cây toàn bộ Thanh Nguyên đại lục, sở hữu tất cả đan sư đều mới nghe lần đầu Chí Tôn bảo dược Thất Diệp Tiên Lan

Một người đan sư, cả đời này hai đại nguyện vọng: Thăm dò đan đạo huyền bí, luyện chế tuyệt thế linh đan.

Mà Thất Diệp Tiên Lan loại này cấp bậc nguyên liệu, thật sự là có thể ngộ nhưng không thể cầu

Hai cái có thể ngộ nhưng không thể cầu điệp gia cùng một chỗ, Tiêu Nguyệt Hà rốt cục quyết đoán từ bỏ chính mình hành vi thường ngày, bị Vũ thiếu gia hấp dẫn sa đọa rồi.

"Hồng Vũ" Bách Lý Thịnh Thế cuồng nộ rống to, dậy sóng trở mình, trong phòng hết thảy tất cả vật tất cả đều hóa thành bột mịn, quỳ trước mặt hắn bẩm báo cái kia danh thủ hạ hét thảm một tiếng bị đánh bay đi ra ngoài, trên vách tường để lại một cái nhân hình lỗ thủng

Nếu như đến bây giờ Bách Lý Thịnh Thế còn nghĩ mãi mà không rõ cả chuyện trước sau nhân quả lời nói, hắn liền không xứng dùng Bách Lý Thịnh Thế cái tên này rồi.

Từ vừa mới bắt đầu Hồng Vũ chính là kế hoạch tốt. Nhìn như ham Bách Lý thị linh đan, dùng quay về thăm dò hàng ngũ vì (là) điều kiện, đem Bách Lý thị Thiên Đan các linh đan hễ quét là sạch. Sau đó lại đang Thần Vực thăm dò thời điểm, hóa thân che mặt đạo tặc, đả thương Bách Lý gia người, cướp đi Bách Lý gia Linh Dược, lại để cho Thiên Đan các không bột đố gột nên hồ. Mà những cái kia trọng thương Bách Lý thị cao thủ, nhu cầu cấp bách linh đan chậm chễ cứu chữa, nhất định phải theo Hồng Vũ trong tay giá cao quay trở lại mua linh đan

Trong kế hoạch này, xuất hiện một cái tiểu khó khăn trắc trở, chính là Hồng Vũ cũng thật không ngờ Bách Lý thị Thiên Đan các mời làm việc đã đến Tiêu Nguyệt Hà như vậy đan đạo

cao thủ. Vì vậy Hồng Vũ lần nữa tự thân xuất mã, đem Tiêu Nguyệt Hà lôi kéo đi qua, cả cái kế hoạch liền hoàn mỹ

Bách Lý Thịnh Thế cuồng nộ về sau, hung hăng nuốt xuống thở ra một hơi, trước mắt không phải tức giận thời điểm, chỉ có thể theo Hồng Vũ an bài, giá cao quay trở lại mua linh đan

Trong lòng của hắn bị đè nén cần (muốn) bạo tạc nổ tung, đường đường Bách Lý Thịnh Thế, lúc nào như vậy bị người tính toán qua?

Chính là với tư cách nhất gia chi chủ, với tư cách triều đình trọng thần, Hoàng Đế đệ nhất tâm phúc, hắn phải nhịn xuống chỉ có những cái kia linh đan đến tay, hắn có thể đủ bảo tồn ở thực lực, mới có thể tiếp tục cùng Hồng gia tranh đấu.

Bách Lý Thịnh Thế sâu hít sâu một hơi, đang muốn chuẩn bị chịu nhục, phái người đi theo Hồng Vũ bàn bạc, bỗng nhiên lại nghĩ tới một cái khả năng: Hồng Vũ chẳng lẽ không biết bán cho mình Tam gia linh đan, chính là tự chui đầu vào rọ? Hắn như là ngu xuẩn như vậy người sao?

Hiển nhiên không phải

Bách Lý Thịnh Thế lạnh mồ hôi nhỏ giọt: Hảo tiểu tử, quá độc ác, quá vô sỉ

Hắn biết rõ Hồng Vũ kế tiếp muốn làm gì: Đem những này dùng giá cao quay trở lại mua linh đan trị tốt cao thủ, lại đả thương hoặc là trực tiếp đánh gục

Hồng Vũ hiện dưới tay có hai vị nhị phẩm khai thần, thông thường nhị phẩm khai thần, tuyệt đối khinh thường tại đi làm cái gì đánh lén hoạt động, nhưng là Hồng Vũ thủ hạ cái kia hai cái, đối với hắn theo lệnh mà làm, nhất định không ngại làm như vậy

Hồng Vũ càng là nổi danh không kiêng nể gì cả, loại chuyện này, hắn làm ra được

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 15 : Hồng môn thu vào Cẩu nô tài mới (hạ)

Bách Lý Thịnh Thế một tiếng thở dài, trăm triệu không nghĩ tới một nhìn qua chính là con nhà giàu người, lại khó đối phó như vậy.

Hắn triệu hoán đến liễu một gã tâm phúc quản sự, để cho hắn đi cùng Hồng Vũ bàn bạc linh đan chuyện tình, sau đó mình âm thầm sai nhân thủ, chuẩn bị bố trí bẫy rập. Hồng Vũ tương lai nếu quả thật phái người đánh lén, vậy thì thật là tốt nhân cơ hội gạt bỏ liễu hắn hai đại cánh tay

Làm Vũ Tông hoàng đế này vài chục năm nay đệ nhất tâm phúc, Bách Lý Thịnh Thế có thể điều động tư chất nguyên là kinh người. Nếu như không phải là bởi vì Nhất Phẩm Hợp Chân cánh cửa chính là một đạo lạch trời, lấy Thanh Nguyên đại lục hiện tại tài nghệ còn không cách nào đơn thuần dùng tài nguyên chồng chất đi ra ngoài, Bách Lý Thịnh Thế đã sớm "Chế tạo" ra một đống lớn Nhất Phẩm Hợp Chân liễu.

Hắn có thể điều động đáng sợ nhất một chi lực lượng, chính là hoàng đế bí mật bồi dưỡng một nhóm võ đạo cường giả, trong chuyện này, thậm chí có ba vị Nhị Phẩm Khai Thần. Mặc dù tất cả đều là lúc đầu, nhưng là lấy có tâm tính vô tâm, hơn nữa một nhóm Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh, gài bẫy Hồng Vũ thủ hạ chính là hai vì Nhị Phẩm Khai Thần có ít nhất tám phần nắm chặc.

Chỉ bất quá nhóm này lực lượng chính là hoàng đế, Bách Lý Thịnh Thế tuân thủ nghiêm ngặt quy tắc, vì gia tộc tranh đoạt ích lợi thời điểm cũng không sử dụng, nhưng là lần này đối phó Hồng Vũ, tức là thù riêng, cũng là công sự, dĩ nhiên không có cái này cố kỵ

Hoàng đế trong tay lực lượng là kinh người, chỉ bất quá bởi vì không có Nhất Phẩm Hợp Chân đối với Hồng gia sợ ném chuột vở đồ, hơn nữa lại lo lắng không thể đem Hồng gia một

lần nhổ tận gốc hậu hoạn vô cùng, cho nên thủy chung không có động thủ.

Nhưng là lần này, là một lần tuyệt hảo tước nhược Hồng gia lực lượng cơ hội, hơn nữa còn là Hồng Vũ động thủ phía trước, sau Hồng gia còn không lời nào để nói.

Bách Lý Thịnh Thế trong lòng mơ hồ hưng phấn lên, này đúng là hắn và bệ hạ quyết định diệt trừ Hồng gia sau, nghênh đón lần đầu tiên đại thắng

Bách Lý Phủ quản sự đến Hồng phủ, vẫn như cũ là Hồng Khê tiếp đãi, Hồng Khê đem giá tiền vừa đề cao ba thành

Bách Lý Phủ quản sự giận tím mặt: "Tại sao lại mắc? Vốn là giá tiền tựu cao xuất kỳ, các ngươi làm như vậy là không phải là thật là quá đáng?"

Hồng Khê âm dương quái khí có thể đem đối phương tức chết: "Chúng ta vừa không có cầu xin các ngươi tới mua? Chính là chỗ này giá tiền, yêu có muốn hay không, hơn nữa, hiện tại linh đan bị kia hai nhà mua đi hơn phân nửa, vật lấy hiếm là quý, dĩ nhiên muốn trướng giới liễu."

"Buồn cười" quản sự gầm lên.

Hồng Khê ngoài cười nhưng trong không cười: "Ngươi cần phải hiểu rõ liễu, loại chuyện này, không phải là loại người như ngươi hóa sắc có thể làm được chủ "

Quản sự phẩy tay áo bỏ đi, hắn là không làm chủ được không mua, nhưng hắn cũng không làm chủ được cao như vậy đích giá tiền mua.

Sau khi trở về Bách Lý Thịnh Thế nhàn nhạt phân phó một câu: "Mua."

Quản sự số khổ vừa bôn ba trở lại, Hồng Khê rất là lãnh diễm cao quý ném ra một tờ danh sách, quản sự vừa nhìn thiếu chút nữa hộc máu, hắn qua cứ như vậy nửa canh giờ, Hồng Khê giá tiền vừa tăng ba thành

"Yêu có mua hay không."

Quản sự không biết Bách Lý Thịnh Thế chân chính kế hoạch lớn, nhưng là hắn biết rõ không nữa linh đan lời nói trong phủ những cao thủ bao gồm Bách Lý Thịnh Hành ở bên trong tựu thật chống đỡ không nổi nữa.

Hắn cũng hiểu mình chỉ cần nữa trở về xin chỉ thị một chuyến, nhất định lại muốn trướng giới ba thành, Hồng gia đoán chừng ngươi.

Hắn mạo hiểm nguy hiểm, hung hăng cắn răng một cái: "Tốt, chúng ta muốn "

Hồng Khê đưa tay lên: "Đưa tiền đây "

Quản sự lửa giận vụt vụt hướng trên đỉnh đầu thượng nhảy lên: "Chúng ta Bách Lý thị danh dự, vẫn còn so sánh không được những thứ này linh đan?

"Hắc hắc, vậy cũng khó nói, nhà chúng ta thiếu gia nói, Bách Lý Thịnh Thế là Vũ Đô đệ nhất ngụy quân tử, đây cũng là một số tiền lớn, khó mà nói, khó mà nói nha…"

Quản sự tại chỗ sẽ phải động thủ, Hồng Khê bày ra phòng ngự giá thế, nhìn chằm chằm hắn: "Ngươi có thể tưởng tượng tốt lắm, ta là đánh không lại ngươi, ta cũng vậy một cái nổi tiếng hán tử, tuyệt sẽ không để cho người khác động thủ hỗ trợ, nhưng là ngươi đánh ta hạ xuống, ta liền trướng giới một thành "

Quản sự tức thiếu chút nữa hộc máu: "Ngươi ngươi vô sỉ "

Hồng Khê cười hắc hắc, thản nhiên tự đắc trở lại trên ghế ngồi xuống tới : "Nhanh đi chuẩn bị tiền sao."

Quản sự nén giận đi, sau nửa canh giờ, các loại trân bảo liên tục không ngừng địa đưa vào liễu Hồng phủ. Lần này giá tiền, coi như là đem Bách Lý Phủ tất cả hiện bạc tất cả đều giữa không trung cũng không đủ, Bách Lý Thịnh Thế định dùng các loại trân quý tới chống đỡ giới.

Đợi đến bảo vật số lượng vậy là đủ rồi, Hồng Khê mới đem linh đan giao cho liễu Bách Lý thị đích tay thượng.

Nhìn qua, tiền hàng hai bên thoả thuận xong.

Bách Lý thị cầm linh đan sau khi trở về, lập tức cho bị thương mọi người phục dụng.

Bách Lý thị Thiên Đan Các xuất phẩm linh đan, dĩ nhiên xa xa so ra kém Hồng Vũ luyện chế linh đan, bất quá từng hột linh đan phục dụng đi xuống, cuối cùng là ổn định liễu những cao thủ thương thế, hơn nữa từ từ chuyển biến tốt đẹp liễu.

Lớn như vậy hẹn nửa tháng, Tam gia trọng thương hôn mê đông đảo cao thủ từ từ khang phục, Bách Lý Thịnh Thế âm thầm an bài những người này, thay nhau xuất hành, xuất đầu lộ diện.

Lúc này, trên thực tế là thích hợp nhất "Động thủ" thời điểm. Bởi vì bọn họ mặc dù đã hành động tự nhiên, có thể ra mặt xử lý một ít chuyện, nhưng là chiến lực cũng không có khôi phục, chỉ có toàn thịnh thời kỳ ba thành chừng. Bách Lý Thịnh Thế cảm thấy nếu như mình là Hồng Vũ, nhất định sẽ lựa chọn lúc này xuất thủ.

Nhưng là Hồng Vũ áp cái không có động tĩnh

Bách Lý Thịnh Thế thử mấy lần, tự nhận là bố trí thiên y vô phùng, tuyệt sẽ không bị Hồng Vũ phát hiện, nhưng là Hồng Vũ chính là bảo trì bình thản, không thấy động tác.

Bách Lý Thịnh Thế phái người đi âm thầm một tra, Hồng Vũ mấy ngày qua mang theo Hồng Thân Hồng Dần, cả ngày hướng ngoài thành Hổ Sơn bên trong chui, hắn một trận buồn bực: chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ tiết lộ liễu tin tức? Rất không có khả năng a, cái kế hoạch này hết sức cơ mật, trừ hoàng đế cùng mình, chỉ có người chấp hành biết, cơ hồ không có bất kỳ để lộ bí mật có thể.

Hắn bất động thanh sắc, như cũ không ngừng thi hành kế hoạch.

Nhưng là Hồng Vũ, mấy ngày qua thật toàn tâm nhào vào liễu một chuyện khác tình thượng.

Trang Hàn trong khoảng thời gian này "Mở đang" liễu vị trí của mình, chưa cùng Hồng Vũ giận dỗi, thật thành một gã thị nữ. Nhưng là ai nấy đều thấy được, nàng vẻ mặt ảm đạm, buồn bã mất mác.

Hồng Vũ mấy ngày qua ra cửa, trừ Hồng Thân Hồng Dần ai cũng không mang, hơn nửa tháng đã qua, này một ngày hắn đột nhiên trước thời gian trở lại, vừa vào cửa hứng thú vội vàng: "Trang Hàn, Trang Hàn "

"Thiếu gia." Trang Hàn ra hiện tại cửa, cúi người hành lễ.

Hồng Vũ trên sự hưng phấn đi, một phát bắt được tay nàng hướng trong nhà túm đi. Trang Hàn tránh thoát ra: "Thiếu gia ngươi đừng

Hồng Vũ hôm nay không biết tại sao, sắc đảm ngập trời, ha ha cười một tiếng, đem nàng chặn ngang ôm lấy. Trang Hàn một tiếng thét kinh hãi, mười tám võ cơ những người khác đều đỏ mặt, vội vàng đem cửa sổ đóng kỹ, vừa mọi người không nhịn được mang mong đợi dán tại phía sau cửa nghe lén.

Quan Lăng ngồi ở trong phòng của mình, trong lòng một trận không phải là tư vị: Đúng là vẫn còn làm cho nàng đoạt trước. Thần Vực thăm dò thời điểm, mình có rất nhiều cơ hội, làm sao lại không có nắm chắc ở đâu

Quan Lăng nghĩ đến những thứ này, âm thầm hối hận đồng thời, vừa thẹn được đỏ bừng cả khuôn mặt, mình thối mình một ngụm: Không biết xấu hổ không có tao.

Hồng Vũ ôm Trang Hàn vào phòng, cũng không bất kể nàng như thế nào la lên giãy dụa, gót chân nhất câu đóng cửa lại, Trang Hàn trong lòng chợt vừa nhảy, cũng không biết sao cũng không dám hô.

Hồng Vũ đột nhiên cảm giác được không giãy dụa cô bé một thân mùi thơm, ôm thật là thoải mái, trong lúc nhất thời có chút không bỏ được buông tay.

Hai người cứ như vậy kỳ quái chung đụng, Hồng Vũ mềm hương đầy cõi lòng, cúi đầu vừa nhìn, trong ngực giai nhân cúi đầu thẹn thùng, ngọc nhan nhuộm chu, không nói ra phong tình. Hắn nhất thời chỉ cảm thấy cả đời này làm nam nhân hạnh phúc nhất thời khắc cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Thời gian như vậy vô thanh vô tức trôi qua, làm cho người ta sinh ra một loại vĩnh hằng dừng lại lỗi giác.

Trang Hàn khi hắn hoài bão trong say mê, dần dần mà đem mặt dán tại liễu trên ngực của hắn, cách y phục, cảm thụ được hắn nhiệt độ, từ trong đáy lòng nhộn nhạo ra một cổ ấm áp.

Không biết lúc nào, nàng vừa ngẩng đầu, nhìn thấy Hồng Vũ đang cúi đầu mỉm cười nhìn nàng, Trang Hàn nhất thời đại xấu hổ, dụng cả tay chân tránh trát trứ từ Hồng Vũ hoài bão trung nhảy ra.

Hồng Vũ ha ha cười một tiếng, mặc cho nàng chạy trốn, sau đó từ trong lòng ngực lấy ra tới một con hộp gỗ đồ đưa cho nàng.

"Đây là cái gì?" Trang Hàn vừa nói mở ra, cái hộp chia làm hai cách, vừa bày đặt một quả tản ra nhàn nhạt màu vàng linh đan, khác vừa linh đan, có một loại rung động lòng người tiên diễm màu đỏ.

"Cái này, chính là Đại Đạo Đan, phục dụng sau lấy thiên tư của ngươi, hẳn là có thể rất thuận lợi tăng lên vì Tứ Phẩm Thông Pháp trung kỳ. Nếu như vận khí tốt một chút, không chuẩn vẫn có thể trực tiếp bước vào hậu kỳ.

Bất quá cảnh giới tăng lên quá nhanh, có đưa đến căn cơ không yên, phục dụng sau ngươi nếu so với trước kia càng thêm chăm chỉ tu luyện, không ngừng củng cố căn cơ, trừ lần đó ra, cũng muốn nhiều cùng cao thủ tỷ thí, Thân thúc Dần thúc ngươi cũng có thể để cho bọn họ cho ngươi làm bồi luyện."

Đại Đạo Đan Trang Hàn nghe nói qua, biết Thân thúc Dần thúc cùng nàng trong suy nghĩ lớn nhất đối thủ Quan Lăng, cũng là phục dụng liễu loại này linh đan mới có thể thật to tăng lên.

Nàng gật đầu, nhìn bên cạnh một ít mai hồng rực rỡ linh đan: "Cái này đâu?"

"Đây là Hồng Nhan Đan, thiếu gia ta đây hơn nửa tháng, ở Hổ Sơn trong không ngừng săn giết hoang thú, tìm kiếm dược liệu, chính là vì này cái linh đan, mệt mỏi ta xương sống thắt lưng lưng đau cũng chỉ luyện chế đi ra ngoài này một quả."

Hồng Nhan Đan thuốc chủ yếu Hồng Vũ trong tay có vài gốc cây, cũng là ở Thần Vực thăm dò thời điểm lấy được, nhưng là phụ trợ dược liệu nhưng không có, mà hết lần này tới lần khác phụ trợ dược liệu vô cùng khó tìm, phẩm cấp không cao nhưng là rất ít thấy.

Nửa tháng này tới quả thật hắn rất cực khổ.

Hắn lười biếng địa nằm ở trên giường, sau đó mới nói tiếp: "Này cái Hồng Nhan Đan hiệu quả, có thể làm cho ngươi trú nhan hai mươi năm, nói cách khác dung nhan hai mươi năm sẽ không thay đổi lão…"

"A" Trang Hàn hưng phấn mà một tiếng thét chói tai, mở ra hai cánh tay nhào đầu về phía trước hung hăng ôm lấy Hồng Vũ, sau đó dụng lực khi hắn trên mặt hôn khẩu khí.

Lần này Hồng Vũ trong đầu một tiếng ầm vang nổ, Thiên Lôi địa hỏa cũng bị phác thảo lên, nghiêng người hung hăng hôn lên kia hai nửa thèm thuồng đã lâu môi anh đào…

Hai người thân thể quấn giao giãy dụa, quên hết tất cả, Hồng Vũ đã nước chảy thành sông muốn đẩy vào bước kế tiếp liễu, Trang Hàn nhưng bỗng nhiên khẽ run rẩy, đẩy hắn ra đích tay từ tình mê ý loạn trong tỉnh táo lại, cuống quít lui về phía sau mấy bước, sau đó đang cầm kia chỉ hộp gỗ, cúi đầu, khiếp sanh sanh nói một câu "Cám ơn thiếu gia", nhắc tới mép váy tựa như một con chấn kinh thỏ giống nhau chạy đi ra ngoài.

Hồng Vũ ngã xuống giường, thở dài trong lòng, gãi thủ trầm tư: Ta là không phải là hắn là cường thế một chút?

Dù sao bất kể hắn là không phải là hối hận mới vừa rồi không có thể thừa thắng xông lên, tóm lại mãn sân mỹ nhân, nhưng muốn "Một mình trông phòng" hiện trạng trong ngắn hạn là không có biện pháp thay đổi. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 16 : Lão thái giám (thượng)

Trang Hàn chạy ra cửa đi, vội vàng rón ra rón rén lui về gian phòng của mình, sợ người khác phát hiện. Thật là sợ điều gì sẽ gặp điều đó, hắt xì một tiếng, bên cạnh một cánh cửa mở ra, Mặc Cơ lộ ra đầu nhỏ tới : "Hàn tỷ."

"A" Trang Hàn bị làm cho sợ đến run lên, vội vàng mở cửa muốn chui trở về.

"Ngươi không sao chớ?"

"Không có chuyện gì, dĩ nhiên không có chuyện gì."

"Vậy ngươi trên môi phấn làm sao cho chuẩn bị rối loạn?"

Trang Hàn hồi lâu không có trả lời đi lên, một tờ tuyết trắng khuôn mặt nhỏ nhắn đau thoáng cái hồng còn giống bắt lửa, nàng vừa quay đầu nhìn thấy Mặc Cơ vẻ mặt trêu chọc nhìn nàng, gót sen một đập mạnh: "Tiểu Mặc ngươi xấu lắm "

Thình thịch một tiếng đóng cửa lại, tránh về đi cũng không dám nữa đi ra.

"Khanh khách lạc…" Mặc Cơ cười trước ngưỡng sau ngã, vừa nhìn một chút Hồng Vũ gian phòng, trong ánh mắt cũng có chút mong đợi: Hàn tỷ sau, cũng mau đến phiên ta sao?

Thời gian bất tri bất giác vừa đã qua nửa tháng, Hồng Vũ đã đem Đại Đạo Đan phân cho liễu gia gia cùng đại ca mỗi người một viên. Gia gia hiện tại chỗ xung yếu đánh Nhất Phẩm Hợp Chân, chỉ một dựa vào linh đan không phải là không được, chỉ bất quá Đại Đạo Đan dược hiệu còn chưa đủ.

Này một quả Đại Đạo Đan, để cho Hồng Thắng Nhật tăng thêm tích lũy, đối với đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân chuẩn bị càng thêm đầy đủ, nắm chặc cũng càng lớn.

Mà Hồng Liệt thì mượn này một quả Đại Đạo Đan, một bước bước vào liễu Lục Phẩm Chân Tôi trung kỳ, chỉ kém một chút, là có thể tiến vào hậu kỳ liễu.

Này hơn nửa năm, Tiếu Nghiên ở Hồng gia không ngừng dùng hoang thú yến vì mọi người điều dưỡng hiệu quả cũng từ từ thể hiện đi ra ngoài, Hồng Liệt cảm giác mình củng cố một chút cảnh giới, rất nhanh là có thể đánh sâu vào Lục Phẩm Chân Tôi hậu kỳ

Mà Hồng Vũ, Hồng Thân, Hồng Dần cùng Quan Lăng bốn người, một tháng này thời gian, chăm chỉ tu luyện, đã hoàn toàn đem người vì phục dụng linh đan nhanh chóng đột phá mang đến căn cơ không yên tai hoạ ngầm tiêu trừ.

Nửa tháng này, đem Bách Lý Thịnh Thế hành hạ quá. Hắn bắt đầu vẫn cảm thấy phán đoán của mình không sai, cũng không thể có thể để lộ bí mật. Nhưng là tại sao liên tiếp bố trí bẫy rập, Hồng Vũ chính là không mắc bẫy?

Hắn cảm giác mình giống như là một thợ săn, mà Hồng Vũ chính là giảo hoạt con mồi.

Thợ săn nhất định phải cùng con mồi so sánh với kiên nhẫn, vì vậy vẫn kiên trì đến hiện tại, cũng không chút nào thư giản, cơ hồ mỗi ngày cũng muốn dùng bất đồng mồi, đem đồng dạng bẫy rập bố trí một lần, lao tâm lao lực khổ không thể tả.

Này một ngày, tính một cái thời gian, Hồng Vũ vui thích đem cửa hạ chó săn Hồng Khê, Bàng Chính Tường cùng Tiêu Nguyệt Hà tất cả đều kêu lên: "Đi, hôm nay xem kịch vui đi."

Dĩ nhiên, hai đại hộ vệ không thể thiếu hụt, Vũ thiếu gia luôn luôn là xem cuộc vui là không sợ náo nhiệt lớn, chuẩn bị không tốt sẽ phải gặp chuyện không may a.

Trừ Hồng Vũ ở ngoài, những người khác tất cả đều là không hiểu ra sao, không rõ thiếu gia hôm nay cái này tâm ý máu dâng lên là có ý gì. Hồng Vũ mang theo mọi người chạy thẳng tới Hà gia.

Hà gia là người thứ nhất từ Hồng Vũ trong tay mua được linh đan, bởi vì Hà Thường rất có thể nhịn, một lời đáp ứng liễu Hồng Vũ giá cao, cho nên Hà gia đông đảo cao thủ, cũng là sớm nhất phục dụng linh đan.

Hồng Vũ mang người, chờ ở Hà gia ngoài cửa, đến nửa buổi trưa, Hà phủ bên trong dần dần truyền đến một trận tiếng động lớn rầm rĩ thanh âm, sau đó thanh âm càng lúc càng lớn, sau đó chỉ thấy bên cạnh một cái cửa nhỏ mạnh mẽ mở ra, có người vội vả lao ra: "Mau mau mau, nhanh đi thỉnh đan sư…"

Hồng Thân đám người kinh ngạc nhìn Hồng Vũ: Thật là có náo nhiệt nhìn? Thiếu gia là làm sao mà biết được?

Hồng Vũ cười híp mắt: "Tốt lắm, kế tiếp đi Cổ gia."

Cổ gia so sánh với Hà gia muộn một chút mua được linh đan, bởi vì Cổ gia người bắt đầu còn muốn cùng Hồng Vũ cò kè mặc cả.

Cơ hồ là bọn họ chạy tới Cổ gia đồng thời, cổ chỗ ở trong náo loạn, hoàn toàn rối loạn bộ. Cùng Hà gia không sai biệt lắm, đoán chừng lập tức phái ra đại lượng nhân thủ, tìm kiếm khắp nơi đan sư.

Hồng Vũ xem xong rồi trận này náo nhiệt, vỗ vỗ tay: "Tốt, trọng đầu hí muốn lên diễn liễu, chúng ta đi Bách Lý Phủ "

Hồng Vũ lần trước đem người nhà đèn lồng thượng "Bách Lý" đổi thành liễu "Trăm lý", thật ra thì rất muốn đi hỏi một chút chính bọn hắn thư pháp như thế nào, chẳng qua là cảm thấy ý không tốt.

Bách Lý Thịnh Thế đang an bài hôm nay bẫy rập, hôm nay mồi là của hắn đệ đệ Bách Lý Thịnh Hành: "Đợi ngươi đi một chuyến thành tây, nơi đó vừa lúc có một số việc cần ngươi đi xử lý, nhất định phải tự nhiên một chút, không nên lộ ra sơ hở, ta an bài sáu tên cường giả âm thầm mai phục…"

Bách Lý Thịnh Hành rất chân thành nghe, bởi vì Bách Lý Thịnh Thế cùng hắn trong lúc, bày biện một tấm bản đồ, đó là hắn sẽ phải đi Thành Tây bản đồ, Bách Lý Thịnh Thế cặn kẽ cùng hắn giảng thuật sáu tên cường giả riêng của mình an bài vị trí, dù sao địa hình phức tạp, một chút khu vực hắn là không thể dễ dàng quá khứ đích, vậy sẽ rời đi đi bộ cường giả bảo vệ phạm vi.

Đây là đang mang tánh mạng mình chuyện tình, vô luận là ai cũng sẽ không phớt lờ. Nhưng là vẫn nghe vô cùng nhận

chân Bách Lý Thịnh Hành bỗng nhiên nhướng mày, sau đó thân thể bỗng nhiên lung lay xuống.

Bách Lý Thịnh Thế có chút kỳ quái: "Ngươi làm sao vậy?"

Bách Lý Thịnh Hành khoát khoát tay, đang muốn nói không có chuyện gì, lại là mạnh mẽ thoáng một cái, nhưng ngay sau đó sắc mặt đại biến, hắn căn bản không còn kịp nữa trả lời đại ca lời nói, nhanh chóng mình kiểm tra một phen, sau đó trong nháy mắt sắc mặt trở nên một mảnh tái nhợt: "Ca…"

Bách Lý Thịnh Thế cũng ý thức được tình huống không ổn: "Rốt cuộc tại sao?"

"Ta, kinh mạch của ta, bỗng nhiên toàn bộ bế tắc, một tia võ khí cũng không cách nào thông hành liễu…"

"Ngươi nói cái gì làm sao có thể" Bách Lý Thịnh Thế thất kinh: "Thương thế của ngươi không đã toàn bộ tốt lắm, thực lực tẫn phục, làm sao có đột nhiên kinh mạch bế tắc?"

Bách Lý Thịnh Hành cả người cũng muốn hỏng mất liễu, cho dù là người bị thương nặng thời điểm hắn cũng không có như vậy sa sút tinh thần, bởi vì kinh mạch bế tắc, đối với một gã võ giả mà nói, tựu ý nghĩa cả đời này phế bỏ hơn thống khổ chính là, kinh mạch bế tắc, nhưng là ngươi vẫn có thể cảm giác được rõ ràng mình mênh mông võ khí, biết mình thật ra thì có lực lượng cường đại, nhưng là thi triển không ra, không làm gì được? Đây quả thực là một loại tâm hồn thống khổ hành hạ.

"Ta, ta, ta cũng vậy không biết, mới vừa rồi bỗng nhiên trong lúc, tất cả kinh mạch nhanh chóng bế tắc, không có chút nào dấu hiệu…"

Phía ngoài truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập, thủ hạ thất kinh thanh âm nhớ tới: "Đại nhân, đại nhân không xong, những thứ kia khang phục các cường giả, bỗng nhiên trong lúc toàn bộ kinh mạch bế tắc "

Bách Lý Thịnh Thế trong ánh mắt thuốc phun ra lửa, nghiến răng nghiến lợi nói: "Hồng Vũ bán cho chúng ta linh đan, có vấn đề "

Bách Lý Thịnh Hành thất kinh: "Nhưng là những thứ kia linh đan, Thiên Đan Các đan sư cửa tất cả đều đã kiểm tra, không có phát hiện vấn đề a "

Bách Lý Thịnh Thế ngửa mặt lên trời thở dài: "Bởi vì Thiên Đan Các những thứ kia ngu xuẩn, tài nghệ cùng Hồng Vũ kém quá xa…"

"Ca, vậy làm sao bây giờ? Ta van cầu ngươi, ngươi nhất định phải cứu cứu ta a, ta là đệ đệ ngươi a, ngươi đừng bất kể ta…" Bách Lý Thịnh Hành hoàn toàn luống cuống, bắt được Bách Lý Thịnh Thế cánh tay cầu khẩn. Dưới loại tình huống này khẩn yếu quan đầu, thân phận gì địa vị, cao thủ khí độ hết thảy vứt không còn thấy bóng dáng tăm hơi, Bách Lý Thịnh Hành chỉ là một đáng thương đệ đệ.

Bách Lý Thịnh Thế cắn chặc hàm răng, châm chước một hồi lâu: "Đi, ta dẫn ngươi tiến, bệ hạ nói không chừng có biện pháp."

"Tốt "

Bách Lý Phủ cửa chính mở rộng ra, Bách Lý Thịnh Thế cùng đệ đệ ngồi ở trong xe ngựa, vừa ra khỏi cửa đã nhìn thấy Hồng Vũ mang theo một đám người khi hắn trước gia môn nhanh nhặn thông suốt, Bách Lý Thịnh Thế tức đầu tóc đứng đấy, vỗ sườn xe giận dữ hét: "Hồng Vũ ngươi khinh người quá đáng "

Hồng Vũ phía sau Tiêu Nguyệt Hà lúng túng vô cùng, nhưng là Bách Lý Thịnh Thế lúc này, tức giận trong mắt chỉ có Hồng Vũ, căn bản không nhìn thấy hắn.

Hồng Vũ vẫy vẫy hai tay áo, thoải mái nhàn nhã nói: "Bách Lý đại nhân cớ gì nói ra lời ấy? Ta chính là đi ngang qua, đi ngang qua một chút sao. Nhà ngươi trước cửa cũng không có thể không cho người khác đi ngang qua sao? Này Vũ Đô bên trong thành, một người khác trăm lý, người ta nhưng là rất hoan nghênh chúng ta thường xuyên đường đi trôi qua."

"Vô liêm sỉ" Bách Lý Thịnh Thế một tiếng điên cuồng hét lên, trên người võ khí tia sáng tán loạn, hắn cả đời này, thật đúng là vô cùng ít có như vậy khống chế không được mình tỳ

khí lúc, hết lần này tới lần khác mấy lần cũng là đối mặt Hồng Vũ.

"Đại ca, vào trước cung sao." Bách Lý Thịnh Hành cầu khẩn, Bách Lý Thịnh Thế một lần nữa tỉnh táo lại, hung hăng trợn mắt nhìn Hồng Vũ một cái: "Hồng Vũ, chuyện này, sẽ không cứ như vậy tính "

Hồng Vũ cười hắc hắc, hỗn không có đem hắn uy hiếp để ở trong lòng.

Hồng Vũ tâm tình khoái trá từ Bách Lý gia cửa "Đi ngang qua" trở lại, Bàng Chính Tường đám người đầy bụng nghi vấn, rốt cục hỏi lên: "Sư tôn, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

"Không có gì, sư tôn ta đem khóa mạch đan cải tiến một chút, chia ra tăng thêm vào những thứ kia bán cho bọn họ linh đan trong."

Bàng Chính Tường cùng Tiêu Nguyệt Hà tất cả đều hiểu: "Cải tiến sau khóa mạch bệnh lên đơn tính vừa lúc cho tới hôm nay phát tác "

Hồng Vũ cười híp mắt: "Này hai đồ đệ không tệ, ngộ tính rất cao."

Đường đường hai vị ngũ phẩm đan sư không thể làm gì khom người ôm quyền: "Đa tạ sư tôn khích lệ."

Hai người xem một chút vừa Hồng Thân Hồng Dần cùng Hồng Khê, ba người vẻ mặt lộ ra vẻ có chút bình thản, không nhịn được lắc đầu nói: "Ba người các ngươi, thật là không biết sư tôn lần này đích thủ đoạn có bao cao minh a."

Bàng Chính Tường thích mại lộng, cướp giải thích: "Khóa mạch đan dược tính cải tiến đối với sư tôn mà nói không coi vào đâu, nhưng là như thế nào đem độc tính dược vật lẫn vào linh đan trong, lại để cho cả Thiên Đan Các đan sư cũng kiểm tra không ra, đây mới là đáng sợ nhất "

Tiêu Nguyệt Hà tiến thêm một bước bổ sung: "Hơn nữa, Thiên Đan Các đối với mỗi một chủng linh đan sức nặng, đều có chỗ ghi chép, sư tôn muốn đem độc dược lẫn vào đi, vừa không thay đổi lần vốn là linh đan dược tính, như vậy vốn là

linh đan sức nặng không thể thay đổi, gia tăng độc tính thành phần sức nặng sẽ phải vô cùng rất ít, ít đến Thiên Đan Các đan sư cửa ước lượng không ra, điều này cũng làm cho yêu cầu sư tôn nhất định phải độc dược phá lệ tinh luyện, bằng nhỏ phân lượng, đạt tới lớn nhất độc tính hiệu quả “

Hai người như vậy một giải thích, ba người mới hiểu được thì ra là Hồng Vũ nhìn qua dễ dàng một cục, thì ra là còn cất giấu nhiều như vậy huyền bí, kinh ngạc vô

Hồng Vũ cũng là không có làm sao để ý: “Các ngươi cho là ta có ngu như vậy, đem linh đan bán trở về cho bọn hắn rồi biến mất có hậu thủ? Đây không phải là tự tìm đường chết?”

Hồng Vũ từ vừa mới bắt đầu đã nghĩ tốt lắm phía sau từng bước kế hoạch, Bách Lý Thịnh Thế đoán được hắn đem linh đan bán trở về cho Bách Lý gia sau, nhất định còn sẽ có kế hoạch khác, chẳng qua là Hồng Vũ dùng một so sánh với Bách Lý Thịnh Thế suy đoán càng thêm ổn thỏa, càng thêm dễ dàng đích thủ đoạn, nhưng đạt đến tốt hơn địa hiệu quả. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 16 : Lão thái giám (Hạ)

Ba phần mật báo đưa đến Võ Tông Hoàng Đế trên bàn, hắn quét hai mắt về sau, lông mày liền nhíu lại: "Tại sao có thể như vậy?"

Đái công công cầm trong tay phất trần đứng ở một bên, khom người trả lời nói: "Vấn đề này hơn phân nửa cùng Hồng Vũ thoát bất khai quan hệ."

Cái kia ba phần mật báo, chính là Võ Tông Hoàng Đế một bí mật mạng lưới tình báo vừa mới đưa tới, Bách Lý, Hà, Cổ Tam gia vốn là thương thế phục hồi như cũ cường giả cơ hồ là đồng thời kinh mạch bế tắc, thành công (trở thành) một đám phế nhân

Võ Tông Hoàng Đế cũng rất nhanh nghĩ tới mấu chốt của vấn đề: "Bọn họ theo Hồng Vũ trong tay mua đi một nhóm kia linh đan đám ngu xuẩn này, chẳng lẽ không có nói trước kiểm tra một chút không?"

Đúng lúc này, một người tiểu thái giám bước nhanh tiến đến: "Bệ hạ, Bách Lý đại nhân cầu kiến."

"Nhanh truyền hắn tiến đến."

"Tuân chỉ."

Không bao lâu, Bách Lý Thịnh Thế mang theo đệ đệ tiến đến, quỳ xuống miệng nói vạn tuế, Võ Tông Hoàng Đế không tâm tình cùng hắn chú ý những cái này lễ tiết, đi xuống hỏi: "Ái khanh nói nhanh lên, đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Bách Lý Thịnh Thế nói một tiếng "Hổ thẹn", đem chuyện đã trải qua từ đầu chí cuối nói một lần.

Võ Tông Hoàng Đế mày nhíu lại được càng sâu: "Liền Thiên Đan các hơn mười người đan sư thay nhau kiểm tra đều không có phát hiện vấn đề?"

Bách Lý Thịnh Thế đối với cái này một chút cũng trăm mối vẫn không có cách giải: "Đúng là, hơn nữa thần trước khi đến

chuyên môn hỏi qua rồi. Đưa về đến cái kia chút ít linh đan, chẳng những dược hiệu không có chút nào phát hiện cải biến, mà ngay cả sức nặng đều cùng trước kia giống như đúc “

“Thật không ngờ không thể tưởng tượng?” Võ Tông Hoàng Đế cũng tức cười, hắn nhìn nhìn một bên Bách Lý Thịnh Hành, cân nhắc một chút vẫn là nói: “Như vậy đi, mang Thịnh Hành đi Trữ công công chỗ đó nhìn một chút.”

Bách Lý Thịnh Thế vui mừng quá đỗi: “Đa tạ bệ hạ “

Bách Lý Thịnh Hành cũng ở đây vừa đi theo quỳ xuống đất tạ ơn.

Mà chuyện kế tiếp lại để cho Bách Lý Thịnh Hành chấn động, bởi vì Hoàng Đế cũng không có lại để cho Đái công công dẫn bọn hắn đi ra ngoài, mà là Hoàng Đế chính mình, tự mình mang của bọn hắn đi tới trong hoàng cung, một chỗ phi thường yên lặng sân nhỏ. Tại đây thậm chí yên lặng lại để cho người có chút âm trầm cảm nhận.

Bách Lý Thịnh Thế ở phía sau thấp giọng cùng đệ đệ giải thích: “Trữ công công tại tiên đế vừa mới vào chỗ thời điểm, cũng đã là trong nội cung một cái truyền thuyết rồi, nghe nói một thân đan đạo Tạo Hóa, đã đạt tới đỉnh cao, coi như là Đại Hạ năm lớn đan sư ở đây lão nhân gia ông ta trước mặt đều là con sâu cái kiến mà tồn tại. Có điều Trữ công công tính tình rất cổ quái, trừ phi bệ hạ tự thân xuất mã, bằng không thì người khác mơ tưởng sai khiến làm bất cứ chuyện gì.”

Bách Lý Thịnh Hành trong nội tâm cảm động: “Ca, cám ơn ngươi “

Bách Lý Thịnh Thế thản nhiên nói: “Cám ơn ta làm gì, tạ bệ hạ có Trữ công công ra tay, tu vi của ngươi hẳn là có thể bảo trụ rồi, dùng cái này một thân bổn sự, về sau hảo hảo vì (là) bệ hạ làm việc “

“Vâng”

Bách Lý Thịnh Thế hướng hắn gật gật đầu, lại tiến lên vài bước, đuổi tới Võ Tông Hoàng Đế sau lưng, thấp giọng gián lời nói: “Bệ hạ, trước kia bởi vì Trữ công công tính tình cổ quái, hơn nữa tuổi tác đã cao, bệ hạ dễ dàng tha thứ hắn,

nhưng là bây giờ, Hồng Vũ đan đạo tạo nghệ rất cao, toàn bộ Thiên Đan các đều không phải là đối thủ của hắn, bệ hạ cần phải dùng vua của một nước thân phận, điều động Trữ công công tận trung vì nước mới được là."

Võ Tông Hoàng Đế kỳ thật cũng có cái này tâm tư, lúc này theo gián như lưu, gật đầu nói: "Phải nên như này. Có hắn xuất mã, nhất định có thể khắc chế Hồng Vũ đan thuật."

Bách Lý Thịnh Thế nói: "Chỉ cần Trữ công công chịu ra tay, chúng ta nhất định thắng lợi trong tầm mắt. Hồng Vũ cho là hắn có thể dùng Độc đan để đối phó chúng ta, nhưng lại không biết chúng ta cũng có thể gậy ông đập lưng ông, dụng độc đan để đối phó hắn "

Đang khi nói chuyện, đã đến sân nhỏ cửa ra vào, Đái công công rất cẩn thận tiến lên gõ cửa, cái kia hai miếng già du mộc đại môn, cũng không biết đã trải qua bao nhiêu năm mưa gió, đen kịt đen nhánh, biên giới chỗ có rõ ràng trùng động dấu vết, môn trục cũng đã mục nát.

Đái công công trong triều mặt hô: "Trữ lão tiền bối, bệ hạ tới nhìn ngươi rồi."

Hơn nửa ngày, bên trong đều không có một điểm động tĩnh, Bách Lý Thịnh Hành đã có chút sốt ruột rồi, nhưng khi nhìn xem bệ hạ cùng đại ca đều là lù lù bất động, cũng chỉ tốt nhẫn nại tính tình chờ.

Lại một lát sau, mới nghe thấy bên trong truyền đến một hồi trầm trọng mà chậm chạp tiếng bước chân, một cái lão đầu tử bất trụ ho khan, xoay người lũ lưng (vác) đi ra, không nhanh không chậm mở cửa, sau đó bên trong môn rì rì quỳ xuống đến: "Lão nô cung nghênh bệ hạ."

Nói là cung nghênh, lại quỳ gối cửa ra vào, vừa vặn ngăn chặn mọi người đi vào đường.

Võ Tông Hoàng Đế tựa hồ cũng thói quen, đứng ở đây cửa ra vào trước tiên đem sự tình nói rõ ràng: "Có người trúng độc, Tam phẩm hiển thánh đỉnh phong, trước đó hảo vô sở giác, cho nên đến thỉnh công công cho nhìn xem."

Tam phẩm hiển thánh đỉnh phong ở đây không biết chút nào hạ trúng độc, cái này lại để cho Trữ công công cái kia một đôi đục ngầu già trong mắt đã hiện lên một tia hưng phấn mà hào quang, vội vàng thối lui một bên: "Bệ hạ mời đến."

Võ Tông Hoàng Đế mang theo mọi người đi vào, Bách Lý Thịnh Hành vừa vào cửa liền hít sâu một hơi, cuối cùng là minh bạch vì cái gì ở đây hơn mười trượng bên ngoài đã cảm thấy trong viện tử này âm trầm rồi, bởi vì trong sân trường bày đầy các loại hài cốt

Có gia súc đấy, hoang thú đấy, thậm chí còn có người

Sân nhỏ vốn rất lớn, nhưng là bây giờ chỉ để lại chính giữa một đầu ước chừng nửa trượng rộng đích đường nhỏ thông hành, hai bên tất cả đều là chồng chất khởi đến cùng tường viện cao không sai biệt cho lắm hài cốt.

Trữ công công chứng kiến Bách Lý Thịnh Hành thần sắc, khô quắt miệng vỡ ra cười cười: "Đều là dùng để thí nghiệm dược tính đấy."

Bách Lý Thịnh Hành khúm núm, hoảng sợ không dám nhiều lời.

Xuyên qua phía trước sân nhỏ, tiến vào đằng sau một gian phòng ốc, trên nóc nhà phủ lên bùn đất, gieo trồng lấy một ít dược thảo, Bách Lý Thịnh Hành rất thấy rõ ràng trong truyền thuyết Đại Hạ thập đại độc vật bên trong sáu loại thực vật, tất cả đều ở bên trong

Bách Lý Thịnh Hành co rụt lại cổ, có điều cuối cùng là minh bạch, lúc này đây chính mình đến đúng rồi. Cái này một người Trữ công công, hẳn là có bản lĩnh trốn thoát trên người mình kỳ độc đấy.

Ở đây u ám trong phòng ngồi vào chỗ của mình, trên mặt bàn chỉ có một chén nhỏ hạt đậu lớn nhỏ ngọn đèn. Bách Lý Thịnh Hành tuy nói kinh mạch bế tắc, nhưng là dù sao Tam phẩm hiển thánh tu vi đỉnh cao vẫn còn, thân thể cường hãn trình độ cũng không có giảm yếu bao nhiêu, nhưng là hắn đưa mắt nhìn quanh, ngoài thân ước chừng một trượng, liền đen kịt cái gì cũng thấy không rõ lắm rồi.

Trong lòng của hắn chính đang kỳ quái, Trữ công công lại một lần nữa nhếch miệng nở nụ cười: "Tiểu gia hỏa ngươi nhát gan, vẫn là đừng nhìn rõ ràng rồi."

Bách Lý Thịnh Hành lập tức (cảm) giác sợ nổi da gà: Trời biết nói những cái kia trong bóng tối, đến cùng cất giấu cái gì đó

Trữ công công nói sau khi xong, lại hướng Hoàng Đế có chút khẽ khom người: "Bệ hạ, ngài chờ một chút trong chốc lát, lão nô bắt tay đầu cái này điểm làm xong việc."

Nói xong, cũng không cần Hoàng Đế cho phép liền xoay người sang chỗ khác. Hắn lúc xoay người, sau lưng vốn là hắc ám cũng tùy theo sáng lên, lại là một chén đèn dầu, dầu dưới đèn có thể nhìn rõ ràng một ít miếng đất phương, mặt khác còn có một trương chật vật lớn lên cái bàn nhỏ, bên trên chỉnh tề bầy đặt từng dãy dài nhỏ bình thủy tinh, chứa đủ loại chất lỏng.

Trữ công công từ trong đó chọn lựa ra đã đến ba bình, một lọ bày biện ra điện màu tím, mở ra cái nắp, lại một luồng kỳ dị hương khí bay ra, hình như là cái loại này hoa cỏ thoáng có chút tàn lụi hương vị.

Bách Lý Thịnh Thế biến sắc: "Hủ cốt thảo "

Hủ cốt thảo chính là Đại Hạ thập đại độc vật chi một, trước đó bọn họ lúc tiến vào, chứng kiến trên nóc nhà gieo trồng cái kia chút ít độc trong dược thì có hủ cốt thảo. Mà Trữ công công trong tay cái này một lọ hủ cốt thảo dịch dịch, nhan sắc so Bách Lý Thịnh Thế ấn tượng chi trọng yếu sâu rất nhiều, hiển nhiên trải qua Trữ công công cô đọng, nồng độ tăng lên mấy lần, độc tính cũng tăng lên mấy lần

Rồi sau đó hắn lại lấy ra thứ hai bình, cái này một trong bình, chất lỏng thập phần sền sệt, chỉnh thể hiện lên thúy màu xanh, rồi lại có lốm đa lốm đốm hồng sắc quang điểm ở trong đó lập loè.

Loại này bề ngoài ở đây toàn bộ Đại Hạ đều quá nổi danh, mà ngay cả Bách Lý Thịnh Hành đều đã nhìn ra: "Độc phỉ thúy "

Độc phỉ thúy ở đây Đại Hạ thập đại độc vật trong xếp hàng thứ nhất loại này vật chất sinh ra đời tại âm khí nhất dày đặc chi địa, hơn nữa cần (muốn) phù hợp nhiều loại điều kiện hà khắc, thập phần hiếm thấy. Thông thường chỉ có mấy ngàn năm âm tang chi địa mới có thể sinh ra, thậm chí so một ít nhất phẩm Thiên Địa bảo dược còn cần (muốn) trân quý.

Mà Trữ công công sau đó lại lấy ra thứ ba bình, cái này một trong bình lại không phải chất lỏng, mà là một tia nhàn nhạt sương mù. Cái này trong sương khói lại chợt thoáng một phát huyễn hóa ra một cái dữ tợn đầu lâu, chợt thoáng một phát tản ra, lần nữa ngưng tụ lúc thức dậy, thậm chí có hóa thành một đầu khát máu quỷ đầu, thập phần cổ quái.

Bách Lý Thịnh Thế sắc mặt lại biến: "Chẳng lẽ thật là Tiêu Hồn Yên "

Tiêu Hồn Yên không tại đây Đại Hạ thập đại độc vật bên trong, lại được xưng là toàn bộ Thanh Nguyên đại lục nhất cổ quái độc vật, bởi vì loại độc chất này yên (thuốc), nghe nói trực tiếp tác dụng tại người linh hồn.

Tất cả mọi người ở đây thật hiếu kỳ, Trữ công công thu thập nhiều như vậy độc vật làm gì. Chỉ thấy Trữ công công hai tay nhanh chóng một cái thao tác, ba con dài nhỏ trong bình thủy tinh độc vật rõ ràng hỗn hợp lại với nhau, sau đó lại để cho tất cả mọi người chấn động, hắn há miệng ra đem hỗn hợp ba loại độc vật uống vào

"A" mà ngay cả Võ Tông Hoàng Đế đều thất kinh.

Phục dụng ba loại chí độc chi vật Trữ công công, xoay người lại, cả người nguyên vốn là có chút ít biến thành màu đen da thịt, triệt để thành công (trở thành) một mảnh đen nhánh sắc, thất khiếu đã bắt đầu rướm máu, chảy ra huyết đều là màu đen đấy, tản mát ra một luồng tanh tưởi vị

Có điều hắn lại hướng mọi người xếp đặt thoáng một phát tay, sau đó run rẩy theo trong tay áo lấy ra một hạt không dậy nổi mắt đan dược nuốt xuống.

Sau đó mọi người có thể xem tới được đấy, hắn thất khiếu không mang theo đổ máu, màu da cũng dần dần biến trở về

trạng thái như cũ.

Ước chừng một bữa cơm công sức, Trữ công công trên người độc tính vậy mà đã giải trừ

Trữ công công thở dài một hơi, lộ ra có chút thoả mãn: "Mặc dù tốc độ còn có chút chậm, nhưng là cái này vạn ứng Giải Độc Đan cuối cùng vẫn là thành công rồi.

Coi như là Bách Lý Thịnh Hành đối với tại đan đạo cũng không tinh thông cũng minh bạch, mặc sức vài loại kịch độc vật chất lăn lộn cùng một chỗ, có khả năng sẽ bởi vì lấy độc trị độc làm cho độc tính phát huy hơi có giảm bớt, nhưng là vì quá nhiều độc tính hỗn tạp cùng một chỗ, giải độc ngược lại càng thêm khó khăn, bởi vì độc tính trở nên phức tạp rồi.

Mà Trữ công công rõ ràng chỉ dùng một quả Giải Độc Đan, sẽ đem Tam đại kỳ độc toàn bộ giải trừ, nhất là trong đó còn có một đạo Tiêu Hồn Yên đây quả thực vô cùng kì diệu rồi, hiện tại suy nghĩ một chút, lúc trước trong nhà lễ ngộ tăng thêm, Bách Lý Thịnh Thế ba lần đến mời mời đến Tiêu Nguyệt Hà, căn bản chó má cũng không phải a

Bách Lý Thịnh Hành trong nội tâm hy vọng tăng nhiều, quỳ lạy đến cùng: "Tiền bối cao minh, vãn bối hôm nay là mở rộng tầm mắt rồi."

Trữ công công cười nhạt một tiếng, đối với hắn mà nói, Bách Lý Thịnh Hành thổi phồng, căn bản so ra kém đan đạo thành công vui sướng.

Lão thái giám ngồi xuống, đối với Võ Tông Hoàng Đế hỏi: "Tốt rồi bệ hạ, lão nô làm xong việc rồi, là ai trúng độc?"

Võ Tông Hoàng Đế chỉ còn quỳ trên mặt đất Bách Lý Thịnh Hành: "Chính là hắn."

Trữ công công sững sờ, vừa cười: "Bệ hạ không cần (muốn) hay nói giỡn rồi."

Võ Tông Hoàng Đế kỳ quái: "Trẫm miệng vàng lời ngọc, như thế nào hay nói giỡn, đích thật là hắn."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 17 : Địch Nhung khiêu chiến (Thượng)

Trữ công công sắc mặt thay đổi: “Không có khả năng lão nô chỉ cần liếc mắt nhìn liền có thể đoán được tới là hay không trúng độc, cái này người hảo hảo đấy, Tam phẩm hiển thánh tu vi đỉnh cao hoàn hảo không tổn hao gì, làm sao có thể trúng độc “

Võ Tông Hoàng Đế cũng mất hứng, lạnh giọng nói: “Chẳng lẽ Trẫm còn có thể lừa ngươi không thành “

Trữ công công hơi có vẻ sợ hãi: “Bệ hạ chuộc tội chỉ là… Lão nô rất có lòng tin, đôi mắt này chưa bao giờ từng nhìn lầm qua, các ngươi vừa tiến đến, lão nô liền xem qua rồi, không có người trúng độc a.”

Hoàng Đế nói: “Ngươi cẩn thận kiểm tra thoáng một phát.”

Bách Lý Thịnh Hành còn không có kịp phản ứng, đã cảm thấy thấy hoa mắt, trong lỗ mũi một luồng tanh tưởi chui đi vào, hắn thiếu chút nữa phun ra. nhưng là thủ đoạn đã bị người giữ ở hắn Tam phẩm hiển thánh đỉnh phong, rõ ràng hào không có lực phản kháng, cái này lão thái giám, ít nhất cũng là một người Nhị phẩm khai thần sơ kỳ

Trữ công công ngón tay khấu trừ ở đây Bách Lý Thịnh Hành trên mạch môn, võ khí xâm nhập trong kinh mạch của hắn, muốn dò xét hắn thể nội tình huống. nhưng là Bách Lý Thịnh Hành hiện tại kinh mạch bế tắc, loại này từ bên ngoài đến võ khí giống như là nung đỏ đinh sắt trực tiếp đâm vào Bách Lý Thịnh Thế trong kinh mạch, đau Bách Lý Thịnh Thế hét thảm một tiếng cái trán đầy mồ hôi.

Trữ công công thì là kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, võ khí bị ngăn cản, hắn trong nháy mắt cũng hiểu là chuyện gì xảy ra. Hắn cũng mặc kệ Bách Lý Thịnh Hành, hắn liền muốn hiểu rõ đến cùng tại sao phải xuất hiện loại tình huống này, võ khí ở

đây Bách Lý Thịnh Hành thể nội không ngừng xông tới, thống khổ Bách Lý Thịnh Hành co quắp té trên mặt đất trở mình lên.

Bách Lý Thịnh Thế tiến lên, song tay đè chặt đệ đệ: "Thịnh Hành, nhịn xuống tiền bối đây là đang giúp ngươi kiểm tra, tìm kiếm giải độc phương án "

Bách Lý Thịnh Hành cắn chặt răng quan hệ kiên trì. Trữ công công thử đi thử lại dò xét chừng một thời gian uống cạn chén trà, mới buông lỏng tay ra, ai cũng không để ý, chắp tay sau lưng cúi đầu đi tới đi lui, lâm vào trầm tư.

Bách Lý thịnh Hành huynh đệ lưỡng đầy cõi lòng chờ mong nhìn xem Trữ công công, hơn nửa ngày Trữ công công mới bỗng nhiên ngẫng đầu: "Có hay không độc dược hàng mẫu?"

Bách Lý Thịnh Thế đã mang đến một ít còn lại linh đan, trình lên đi về sau đem tình huống nói. Trữ công công càng thêm kinh ngạc, tiếp nhận đi về sau liền quay người lại, nhào tới cái kia trương cái bàn nhỏ bên trên bắt đầu dùng các loại Bách Lý Thịnh Thế bọn người hoàn toàn không biết công dụng khí cụ kiểm tra đo lường lên.

Mọi người nhẫn nại tính tình đợi chừng hơn một canh giờ, Trữ công công rốt cục hoàn thành toàn bộ kiểm tra đo lường làm việc, mặt mũi tràn đầy không thể tin xoay người lại: "Vậy mà vô dụng thôi một loại độc dược khó trách ta không nhìn ra được ngươi trúng độc… nhưng là cái này… Thật bất khả tư nghị "

Bách Lý Thịnh Thế mới mặc kệ hắn có cái gì cảm khái, sốt ruột hỏi: "Tiền bối, cái này độc có thể giải sao?"

Bách Lý Thịnh Hành tâm cũng nâng lên cổ họng.

Trữ công công thống khổ vô cùng, dạng như vậy, so vừa rồi hắn một ngụm uống xong ba loại kịch độc hỗn hợp chất lỏng còn cần (muốn) khổ sở. Hơn nửa ngày, hắn mới kìm nén đi ra một câu: "Căn bản không độc, như thế nào giải độc?"

Bách Lý Thịnh Hành tâm thoáng cái chìm xuống ra, cả người tinh thần hoảng hốt lên.

Bách Lý Thịnh Thế đau lòng nhìn xem đệ đệ, đè nén không được một tiếng gầm nhẹ: "Hồng Vũ ta tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi "

Võ Tông Hoàng Đế sắc mặt cũng có chút khó coi, vốn cho rằng dùng Trữ công công tiêu chuẩn, giải độc là theo lý thường nên sự tình, nhưng là không nghĩ tới mà ngay cả Trữ công công đều thúc thủ vô sách.

Lúc này đây, lại để cho Võ Tông Hoàng Đế nhấm nháp đã đến "Hoàng quyền bất đắc dĩ" hương vị, mà hắn, phi thường không thích loại cảm giác này

Trữ công công bỗng nhiên ngẩng đầu lên, một đôi đục ngầu già trong mắt tinh quang bắn ra bốn phía, hắn vang dội quỳ xuống, long vừa nói nói: "Bệ hạ, thỉnh bệ hạ ân chuẩn, cho biết dụng độc chi nhân là ai, lão nô cần (muốn) đi theo hắn đọ sức một Nhị lão nô giải không được hắn độc, hắn cũng chưa chắc có thể giải lão nô độc "

Võ Tông Hoàng Đế mừng rỡ trong lòng, trên mặt nhưng lại bất động thanh sắc, còn cố ý nhíu mày, tựa hồ có chỗ cố kỵ bộ dạng. Trữ công công liên tục không ngừng một cái đầu dập đầu xuống dưới: "Chỉ cần bệ hạ ân chuẩn, lão nô về sau, theo lệnh mà làm "

Võ Tông Hoàng Đế cái này mới lộ ra miễn cưỡng đáp ứng thần sắc: "Được rồi, Trữ công công, ngươi phải biết rằng, ngươi nếu như ra tay, một khi chiến thắng đối phương rất có thể chính là trúng độc bỏ mình, mà người này, chính là ta Đại Hạ cột trụ Hồng lão tướng quân thứ hai cháu trai, cho nên, Trẫm chính là chịu trách nhiệm rất rủi ro lớn đấy."

Trữ công công vui mừng quá đỗi, dập đầu quỳ gối: "Đa tạ bệ hạ "

Võ Tông Hoàng Đế mỉm cười, thật không ngờ mượn cơ hội này rõ ràng đã thu phục được một cái cương quyết bướng bỉnh Trữ công công, nếu như Trữ công công về sau thuận theo nghe lời, gia tăng một cánh tay đắc lực, so Bách Lý Thịnh Hành những người này phục hồi như cũ như lúc ban đầu tác dụng còn cần (muốn) cực lớn.

Chính là Bách Lý Thịnh Hành ở một bên nhưng lại không biết vì cái gì có chút bận tâm, hắn nhìn xem còn quỳ trên mặt đất Trữ công công, chợt nhớ tới đến Bàng Chính Tường, nhớ tới Tiêu Nguyệt Hà, rốt cục minh bạch chính mình điểm xấu dự cảm đến từ phương nào rồi. Hắn vội vàng đem ý nghĩ này khu trục ra trong óc, không ngừng tự an ủi mình, đây chính là Trữ công công, không có khả năng đấy…

Bách Lý Thịnh Thế tiến cung cầu kiến bệ hạ, Hà Thường lại âm trầm chìm ngồi trong nhà, hắn cũng không sai biệt lắm suy nghĩ cẩn thận là chuyện gì xảy ra rồi, đối với tại Hồng Vũ hận ý đạt đến một cái đỉnh.

Lúc này Hà Thường, sắc mặt cùng trong phòng bóng mờ không sai biệt lắm nhan sắc, hắn mặc dù người bình tĩnh như nước, nhưng là bên trong nhưng trong lòng thì núi lửa bộc phát một loại phẫn nộ.

Hà Thường gần đây tự cho là tính toán vô song, coi như là Đại Hạ trên triều đình, hắn cũng hiểu được không có đối thủ. Tuy nhiên lại bị một đứa bé cho tính kế, loại này phẫn nộ cùng nhục nhã, coi như là hắn cũng có chút không thể chịu đựng được rồi.

Hà Sùng nhẹ nhàng đẩy cửa tiến đến, ngồi ở bên cạnh hắn, thấp giọng nói: "Phụ thân, không cần phẫn nộ, cơ hội tốt nhất đã đến."

Hắn nói xong, nhẹ nhàng đem một phần chỉ có rộng cỡ ngón tay tiểu cuồn giấy đổ lên trước mặt phụ thân, Hà Thường cầm lên triển khai xem xét, giật mình: "Phương Bắc, thật sự phải có động tác?"

"Bọn họ đã ngủ đông, ở ẩn lâu như vậy, đã sớm kìm nén không được rồi." Hà Sùng nhàn nhạt nói ra: "Lúc này đây Mẫu Hà vây săn, bất quá là một cái thăm dò mà thôi."

Hà Thường hắc hắc một tiếng cười lạnh: "Phương Bắc người cho rằng Hồng Thắng Nhật dần dần già đi, muốn nhìn một chút ta Đại Hạ trẻ tuổi một đời có không có nhân tài nào. nhưng tiếc cuối cùng là bọn mọi rợ phương Bắc, bực này thô thiển thủ đoạn, trong triều chư quân liếc thấy mặc. Nếu bàn về

tâm kế, phương Bắc đám kia man di, tu luyện nữa một ngàn năm, cũng không phải chúng ta Đại Hạ đối thủ."

Hà Sùng như cũ lạnh nhạt nói: "Mặc kệ kế sách rất xấu, chỉ cần có thể đạt tới mục là được."

Hà Thường nhìn nhìn hắn: "Ngươi nói là đề cử Hồng Vũ đây?"

Hà Sùng trong giọng nói, tựa hồ nghe không ra cái gì ghen ghét ý tứ: "Hôm nay Vũ Đô, còn có ai có thể cùng Vũ thiếu gia tranh phong?"

Hà Thường nở nụ cười, nhẹ nhàng gật đầu.

Hồng Vũ gần đây tâm tình rất tốt, hắn cần (muốn) đúng là cái này hiệu quả: Rõ ràng đều có thể nhìn ra chuyện này là ta làm đấy, nhưng là các ngươi chính là bắt không được ta đấy chứng cớ, ta tức chết ngươi

Trang Hàn tăng lên tới Tứ Phẩm Thông Pháp trung kỳ, có phục dụng Hồng Nhan đan, lúc này dung quang toả sáng, xem chung quanh võ cơ bọn họ mỗi người hâm mộ. Hỏa Vân Cơ cái này nhiệt tình cô gái nhỏ cả ngày quấn quít lấy Hồng Vũ, tâm tư không nói cũng hiểu. Mà ngay cả Mặc Cơ đều hữu ý vô ý cùng thiếu gia một chỗ một thời gian ngắn, Quan Lăng cảm giác nguy cơ tăng gấp đôi.

Mai Thiên Vũ cùng Đao Khinh Nguyệt lặng lẽ chạy ra ngoài, đi theo Hồng Vũ đi Xuân Huy Lâu ăn một bữa trứng bao nem rán. Hai vị ngày hoàng quý trụ cũng đều rất dễ dàng thỏa mãn, uống chút trà, tâm sự, so ở đây mọi người vờn quanh phía dưới thoải mái tự tại đã cảm thấy rất thích ý.

Hồng Vũ rút sạch từng cái sản nghiệp đi lòng vòng, bảo đảm những cái này sản nghiệp đều có thể bình thường vận chuyển.

Ngược lại là Phương Lưu Vân chỗ đó, Hồng Vũ ăn hết đóng cửa, Phương Lưu Vân đang tại toàn lực nghiên cứu thạch phiến sách cổ, Hồng Vũ đi thời điểm, nàng chính đang bế quan.

Phương Lưu Vân mấy cái đệ tử thân truyền một cái so một cái lanh lợi, quanh co lòng vòng cùng Vũ thiếu gia chào hàng các nàng sư tôn.

Phương Lưu Vân một trong Đại Hạ năm đại trận sư cái này tên tuổi, cũng là Vũ Đô thành thế gia quý thích bọn họ nói lý ra nghị luận tuyệt đỉnh mỹ nhân chi nhân, những năm này, những cái kia đám quyền quý bọn họ không ít người động tâm tư tưởng muốn đem Phương Lưu Vân thu vào trong phòng, nhưng là Đại Hạ năm đại trận sư sao có thể dễ đối phó? Những người kia nguyên một đám làm cho được đầy bụi đất chật vật xéo đi.

Có điều bởi như vậy, đến lại để cho Phương Lưu Vân đã hai mươi tám tuổi, lại như cũ cô đơn chiếc bóng.

Hồng Vũ năm nay còn chưa đầy mười sáu tuổi, nhưng là Phương Lưu Vân những cái này đệ tử không biết là có cái gì không ổn, sư tôn có thuật trú nhan, nhìn về phía trên tựa như mười tám mười chín tuổi thiếu nữ, cùng Vũ thiếu gia cùng một chỗ rất xứng a.

Coi như là Hồng Vũ cũng bị bọn này quỷ linh tinh quái bọn nha đầu giày vò sứt đầu mẻ trán, cuối cùng chật vật trốn xông tới.

Theo Lưu Vân trận các lúc đi ra, Hồng Vũ thì có chỗ phát giác, nhịn không được vừa quay đầu lại, bên đường một cái quán trà nhỏ đâu rồi, ngồi một người lão già, toàn thân khô héo tựa hồ muốn mục nát rồi, ngồi ở chỗ kia nhìn mình, ánh mắt hết sức phức tạp.

Hồng Vũ hơi khẽ cau mày, lại không nói gì thêm, quay người mà đi.

Trữ công công cũng đi theo đứng dậy, tiện tay ném đi hai quả đồng tiền ở đây trên mặt bàn, đi theo Hồng Vũ đi ra ngoài.

Hồng Vũ đi ở phía trước, Trữ công công ở phía sau đi theo, cái này một con đường đi tới cuối cùng, Hồng Vũ xoay người lại nhìn xem hắn: "Lão tiên sinh có từng tận hứng?"

Trữ công công sắc mặt biến hóa, quay đầu nhìn lại, trên đường phố như cũ hối hả, không có có thay đổi gì.

Hắn nhìn về phía Hồng Vũ gật gật đầu: “Quả nhiên hảo thủ đoạn “

Hồng Vũ lại hướng hắn lắc đầu: “Quả nhiên thật ác độc tâm cái này một đầu phố người với ngươi có cái gì thù hận, ngươi vậy mà muốn đưa bọn chúng tất cả đều hạ độc chết?”

Trữ công công không sao cả nói: “Ta có mục đích của ta, chỉ cần có thể thực hiện mục đích của ta, cái khác nhân tố ta không cần cân nhắc. Không thể tưởng được ngươi tuổi còn nhỏ, đan đạo một môn lại như này tinh thông, cái này một đầu trên đường mọi người cần phải cảm tạ ngươi “

Hồng Vũ mỉm cười nói: “Chính là phát huy độc tố, cũng không tính là cái gì thủ đoạn cao minh.”

Trữ công công càng là ngoài ý muốn: “Ngươi rõ ràng liền cái này đều đã nhìn ra?”

Hắn vừa rồi đi theo Hồng Vũ sau lưng một đường đi tới, theo quán trà bắt đầu, vẫn ở đây rải độc tố, mà Hồng Vũ liếc thấy đi ra lão giả này lai giả bất thiện, đi ở phía trước bất động thanh sắc đem trong không khí tràn ngập độc tố trốn thoát.

Hồng Vũ không hề giống Trữ công công như vậy chuyên môn nghiên cứu độc dược, cho nên trong tay hắn giải đọc Linh Dược, cũng chỉ là trước đó xuất phát tiến về trước Thần Vực thăm dò thời điểm luyện chế Giải Độc Đan.

Hắn đem Giải Độc Đan dùng võ tức giận bốc hơi, dược hiệu phát ra. Nhưng là đường đi rộng lớn, lần này liền đem hắn chuẩn bị Giải Độc Đan tiêu hao thất thất bát bát, không dư thừa hạ mấy khỏa rồi.

Mà thông thường đan sư nếu như phóng độc, loại này lớn diện tích sử dụng đấy, đều là khói độc, khói độc các loại, Trữ công công nhưng lại cách khác lối tắt, chế biến ra một loại mặc dù là chất lỏng, nhưng là phi thường dễ dàng phát huy độc dược, chính thức làm được vô sắc vô vị, vượt quá xa dĩ vãng khói độc khói độc tiêu chuẩn.

Hắn vốn tưởng rằng cái này là tự mình sáng chế, lại thật không ngờ bị Hồng Vũ liếc khám phá.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 17 : Địch Nhung khiêu chiến (Hạ)

Trữ công công lần nữa lấy ra ba con ống thủy tinh, bên trong lấy hủ cốt thảo, độc phỉ thúy cùng Tiêu Hồn Yên, thủ pháp nhanh nhẹn đem ba người hỗn hợp cùng một chỗ đưa tới Hồng Vũ trước mặt: "Có dám hay không cùng ta so thử một chút?"

Hồng Vũ mỉm cười, lấy ra một hạt Giải Độc Đan ném ở bên trong, Trữ công công hơi sững sờ, Giải Độc Đan đã nhanh chóng ở đây độc trong dược hóa khai mở, sau đó ống thủy tinh trúng độc tố dần dần phân giải làm một ống nước trong, còn có một chút lắng đọng vật chất, có điều những cái kia lắng đọng vật chất hiển nhiên đã vô hại, nhưng dùng thuận lợi bài xuất bên ngoài cơ thể

Trữ công công kế tính toán một cái thời gian, sắc mặt thay đổi thoáng một phát, hiển nhiên Hồng Vũ Giải Độc Đan so với chính mình độc môn vạn ứng Giải Độc Đan dược hiệu nhanh gấp đôi

Trữ công công bất đắc dĩ nhìn về phía Hồng Vũ: "Được rồi, đến phiên ngươi ra đề mục rồi."

Hắn vừa rồi cho ra "Nan đề" đã bị Hồng Vũ nhẹ nhõm phá giải, hiện tại đến phiên Hồng Vũ "Ra đề mục" hắn đến phá giải, nhưng là bây giờ Trữ công công nhưng lại một điểm nắm chắc đều không có. Nếu như Hồng Vũ ném tới một quả hắn cho Bách Lý Thịnh Hành phục dụng độc dược, chính mình liền căn bản giải không được.

Chính là hắn thật không ngờ Hồng Vũ khẽ vươn tay: "Vừa rồi cái kia ba loại độc dược còn gì nữa không, cho ta mượn sử dụng."

Trữ công công niềm vui ngoài ý muốn, tiểu tử này cũng muốn dùng ta đấy nan đề? Hắn vội vàng lần nữa lấy ra ba con ống thủy tinh, nếu như là cái này một đạo nan đề, hắn rất nhẹ

nhàng bởi vì cởi bỏ, cái này chính là một cái ngang tay cục diện

Hồng Vũ tiếp nhận đi, lại cùng Trữ công công đem ba con ống thủy tinh trúng độc dược triệt để hỗn hợp không giống như vậy, hắn phân ra trước sau trình tự, đem ba loại độc dược dựa theo không giống như vậy sức nặng dần dần tăng thêm, hỗn hợp cùng một chỗ.

Sau đó ba loại độc dược độc phỉ thúy còn lại tối đa, ước chừng còn có bảy thành, Tiêu Hồn Yên còn thừa lại năm thành, mà hủ cốt thảo chính là chỉ còn lại có ước chừng hai thành

Hồng Vũ đem xứng tốt độc dược đưa cho Trữ công công, Trữ công công nhận lấy không chút do dự một ngụm uống vào.

Hồng Vũ đối với tại tự tin của hắn từ chối cho ý kiến, chỉ là ôm cánh tay. , cười mỉm đứng ở một bên. Ở đây Hồng Vũ sau lưng, Hồng Thân cùng Hồng Dần đều ở đây xem náo nhiệt: Lão nhân này dường như tin a, lão nhân này cần (muốn) xui xẻo a.

Trữ công công uống hết về sau, lập tức phục dụng chính mình vạn ứng Giải Độc Đan, nhưng là cả đám trong chốc lát, độc tính chẳng những không có chút nào yếu bớt, ngược lại càng ngày càng mãnh liệt Trữ công công toàn thân làn da đều đã bắt đầu chảy ra máu đen, hắn rốt cuộc không kiên trì nổi co quắp té trên mặt đất.

Trữ công công liên tiếp có đã uống mấy khỏa vạn ứng Giải Độc Đan, nhưng là như cũ hào không hiệu quả

Hắn giật mình nhìn về phía Hồng Vũ, như thế nào cũng không hiểu có thể như vậy.

Hồng Vũ đi ra phía trước thản nhiên nói: “Thế nào đem hỗn hợp độc trong dược mỗi một chủng độc dược dược tính lớn nhất hạn độ phát huy ra ra, là một môn học vấn. Làm không tốt, độc tính ảnh hưởng lẫn nhau, ngược lại sẽ yếu bớt, làm tốt lắm rồi, độc tính điệp gia tăng cầm, ngược lại sẽ so với bọn hắn độc tính tổng càng cường đại hơn

Hồng Vũ lấy ra một quả chính mình Giải Độc Đan, cử động trong tay.

Trữ công công trong mắt lập tức dấy lên một tia hy vọng chi sắc, nhưng là Hồng Vũ chỉ là lạnh lùng nhìn xem: "Hiện tại cảm nhận như thế nào đây? Ngươi mặc dù đã lão hủ thành công (trở thành) cái này bộ hình dáng, nhưng là cũng không muốn chết đi? Đúng, những cái kia bị ngươi người vô tội độc người chết cũng đều không muốn chết. Ngươi lần này vì cùng ta đọ sức, liền không tiếc đối với cả con đường trên đường người hạ độc, nếu như ta không thể giải độc, bọn họ là không phải muốn người vô tội chết đi? Bọn họ mỗi người sau lưng, đều có một gia đình, có thân nhân có bằng hữu, ngươi tiện tay một cái cử động, sẽ cho bao nhiêu người mang đến bi thống? Những cái này ngươi đều không có nghĩ qua, cũng sẽ không đi quan tâm. Như vậy hiện tại, ta liền có quyền lợi không cần quan tâm sinh tử của ngươi rồi."

Hồng Vũ bàn tay vừa thu lại, Giải Độc Đan biến mất không thấy gì nữa. Trữ công công trong mắt hy vọng hào quang cũng tùy theo tiêu tán.

Hồng Vũ chắp tay sau lưng đứng ở trước mặt hắn, Trữ công công thể nội độc tố triệt để bạo phát đi ra, rất nhanh sinh cơ đoạn tuyệt, những năm này điên cuồng dùng thân thử đọc, tích lũy ở đây thể nội độc tố ở đây sau khi hắn chết không cách nào áp chế, cũng tùy theo tác dụng ngồi dậy Trữ công công thi thể rất nhanh đã bị số lượng này khủng bố độc tố hóa thành một bãi Hắc Thủy

Hồng Vũ nhíu mày, cái này Hắc Thủy cũng là kịch độc, hắn không thể làm gì phân phó nói: "Đi cần (muốn) một thùng nước tới."

Hồng Dần đi chỉ chốc lát, mang theo một thùng nước trở về, Hồng Vũ đem còn lại mười miếng Giải Độc Đan tất cả đều hòa tan ở trong nước, sau đó chậm rãi súc lấy trên mặt đất cái kia một bãi Hắc Thủy.

Giải Độc Đan biến thành nước cùng độc tố dần dần trung hoà, trên mặt đất rốt cục xông rửa sạch sẽ, không lưu hậu

hoạn, Hồng Dần đem thùng nước trả lại, chủ tớ ba người lúc này mới ly khai.

Trên đường phố như cũ hối hả, mọi người cũng không biết, kỳ thật mình đã theo Quỷ Môn quan đi một lần trở về.

Trữ công công sau khi chết nửa canh giờ, Hoàng Đế cùng Bách Lý Thịnh Thế liền nhận được báo cáo.

Quân thần lưỡng người im lặng không nói thật lâu, Hồng Vũ hiện tại đã càng ngày càng có loại triệt để thoát lực bọn họ khống chế cảm nhận.

Cùng lúc đó, Hoàng Đế trên bàn lên, còn để đó một phần quốc thư, đó là phương bắc Địch Nhung phát tới đấy, vừa mới đưa đến.

Hoàng Đế càng nghĩ, vẫn là hạ quyết tâm, cầm lấy cái kia phần quốc thư: "Lại để cho Hồng Vũ đi thôi."

Nếu như không phải triệt để bất đắc dĩ, hắn là tuyệt sẽ không nguyện ý mượn nhờ nước khác lực lượng, đến diệt trừ Đại Hạ thần tử.

Dù là vị này thần tử, bị hắn hận thấu xương.

Võ Tông Hoàng Đế thủy chung tin tưởng vững chắc, Đại Hạ sự tình, Đại Hạ tự mình giải quyết. Tội thần đáng chết, nhưng là tội thần cần phải chết ở Đại Hạ Tài Quyết phía dưới.

Hồng gia buổi chiều liền nhận được thánh chỉ, Hồng Thắng Nhật quỳ xuống đất tiếp chỉ nháy mắt, cả người đều ngây dại, thậm chí quên tiến lên đem thánh chỉ kế tiếp. Vẫn là Đái công công nhắc nhở một tiếng, hắn mới hoảng hốt khởi đến hai tay tiếp nhận thánh chỉ, liền tạ ơn Long ân đều quên nói.

Phương bắc Địch Nhung, chính là đại hiệp địch nhân lớn nhất, từ tiền triều bắt đầu, mấy ngàn năm qua chiến hỏa không ngừng, ân oán gút mắc nói cũng nói không rõ ràng. Nhưng là tuyệt đại đa số thời điểm, đều là người Trung Nguyên vì (là) thủ thế, Địch Nhung tiến công. Mãi cho đến Hồng Thắng Nhật ngang trời xuất thế, mới xem như đem Địch Nhung bị đánh một trận một trận, trung thực vài thập niên.

Nhưng là hiện tại, Địch Nhung tích súc thực lực mấy chục năm, lại đang gần đây một lần nữa tổ kiến Địch Nhung đã từng quét ngang Thanh Nguyên đại lục Thiên Mã Lôi Minh trận, lại một lần nữa rục rịch rồi.

Chính là Hồng Thắng Nhật còn sống, Địch Nhung không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Lúc này đây Địch Nhung có quốc thư truyền đến, chính là một loại thăm dò.

Địch Nhung quốc thư tìm từ phi thường ngạo mạn, cùng với Đại Hạ trẻ tuổi một đời hào kiệt, cùng đi săn tại Mẫu Hà chi bờ

Địch Nhung phái ra chính là được xưng bọn họ trong nước đệ nhất thiên tài, quốc trượng Mặc Lạc con trai trưởng An Đông.

Quen thuộc Địch Nhung người cũng biết, quốc trượng Mặc Lạc xuất từ Địch Nhung thực lực một người cường đại nhất bộ tộc An Đốc Thị, An Đốc Thị cùng Địch Nhung hoàng thất quan hệ mật thiết, gần đây cái này năm trăm năm ra, Địch Nhung vương thất tổng cộng mười một vị Vương Hậu, có tám vị đều là xuất từ An Đốc Thị, ở đây Địch Nhung trong nước, An Đốc Thị được xưng là "Vương Hậu thị tộc" .

An Đông năm nay đã mười chín tuổi rồi, đầu năm vừa mới tấn thăng làm Tứ Phẩm Thông Pháp sơ kỳ, cái thành tích này, phóng nhãn toàn bộ Thanh Nguyên đại lục, đều hiếm có địch thủ. Tối thiểu hiện tại Vũ Đô nội thành, tìm không thấy một cái bạn cùng lứa tuổi có thể cùng hắn đánh đồng, coi như là Hà Sùng mười chín tuổi thời điểm, cũng không có cái này một phần kinh người tu vị

Trừ lần đó ra, An Đông chính là Địch Nhung cảnh nội công nhận trẻ tuổi đệ nhất Thú Sư

Cùng Đại Hạ không giống như vậy, bởi vì Địch Nhung dân tộc thói quen nguyên nhân, Thú Sư ở đây Địch Nhung cảnh nội bị chịu tôn kính, cho nên Địch Nhung Thú Sư nhân số, là Đại Hạ gấp bội, chỉnh thể thực lực cũng muốn so Đại Hạ cao hơn một bậc.

An Đông nghe nói vừa sinh ra không lâu, đã bị Địch Nhung bên trên một đời quốc sư Nga Hách Lặc Nhật Khắc lời tiên đoán vì (là) "Thế hệ này tiếp cận nhất Thú Thần hài tử", mà hắn theo tiểu cũng liền thể hiện ra kinh người Thú Sư thiên phú, nghe nói hiện tại An Đông tọa kỵ chính là một đầu hoang thú, hơn nữa cao tới Tam phẩm

Thậm chí đồn đãi, An Đông bên người còn có một cái toàn bộ hoang thú tọa kỵ hộ vệ tiểu đội

Phái ra một người thiên tài Thú Sư, đến cùng Đại Hạ "Cùng đi săn tại Mẫu Hà chi bờ", hơn nữa xinh đẹp kỳ danh viết làm như vậy không có tổn hại hai nước hòa bình, cái này trên thực tế không phải là cố ý chiếm tiện nghi sao?

Mẫu Hà chi bờ nguy hiểm rất nhiều, nhưng là nguy hiểm nhất không thể nghi ngờ là Mẫu Hà rừng hoang mang bên trong cái kia chút ít đẳng cấp cao hoang thú. Chỗ đó tụ tập toàn bộ Thanh Nguyên đại lục cường đại nhất hoang thú, nghe nói một khi xâm nhập trong đó, Tam phẩm trở xuống đích thực lực căn bản nửa bước khó đi

Còn lần này Mẫu Hà vây săn, mặc dù nói cuối cùng nhất đánh giá thắng bại kết quả, chính là tổng hợp toàn bộ thu hoạch, kể cả hoang thú, Linh Dược, khoáng thạch vân vân, nhưng là ai đều có thể nhìn ra, cuối cùng thắng bại mấu chốt, nhất định ở chỗ săn bắt hoang thú bao nhiêu lên, mà ở điểm này lên, An Đông chiếm hữu tuyệt đối ưu thế

Địch Nhung người thì cho là như vậy đấy.

Nói đến đây một điểm, Võ Tông Hoàng Đế vẫn là rất tự hào đấy.

Hai nước đối địch, mặc dù là mậu dịch cũng chỉ là cực hạn ở đây biên quan mấy tòa thành trì, hơn nữa đều nhận lấy nghiêm khắc khống chế. Cho nên song phương đối với tại lẫn nhau trong nước tình thế rất hiểu rõ, đều cần thông qua mật thám để đạt tới.

Địch Nhung ở đây Đại Hạ cảnh nội mật thám, tất cả đều là Võ Tông Hoàng Đế chú ý còn sót lại đấy, cho nên muốn lại để cho Địch Nhung biết rõ cái gì, Địch Nhung liền có thể biết,

không nên bọn họ biết đến, một chút tin tức cũng sẽ không tiết lộ đi qua.

Những cái kia không cần phải tồn tại mật thám, đã toàn bộ bị hắn và Bách Lý Thịnh Thế liên thủ gạt bỏ rồi. Theo điểm này lên, thế nhưng nhìn ra Võ Tông Hoàng Đế đáng sợ.

Hồng Vũ dưới trướng có một chi hoang thú kỵ binh đoàn sự tình, liền thuộc về không nên Địch Nhung biết đến tin tức, mà đã từng bị Hồng Vũ hoang thú kỵ binh đoàn tàn sát bừa bãi qua Hoa Lang Quốc, càng không khả năng khắp nơi tuyên dương, cái này tự đại quốc gia hận không thể trên thế giới lại cũng không người nào biết chuyện này mới tốt.

Bởi vậy Hồng Vũ hoang thú kỵ binh đoàn mặc sức đã ở đây Vũ Đô thành bên ngoài thể hiện thái độ, nhưng là đối với Địch Nhung mà nói, vẫn như cũ là cái bí mật. Cho nên bọn họ mới có thể đắc chí phái ra An Đông người này cái gọi là "Thiên tài Thú Sư" .

Mà Vũ Đô nội thành dân chúng nghị luận nhao nhao, chính là là vì một cái khác trọng yếu nguyên nhân, chính là lúc này đây tiền đặt cược, chính là hòa thân

Nếu như Đại Hạ thua, liền cần đem một vị công chúa lấy chồng ở xa cho chiến thắng An Đông. Trái lại, Địch Nhung thua, tựu muốn đem một vị công chúa gả cho cho Hồng Vũ

Bất kể là cái gì dân tộc, đều sẽ cảm giác được đem nữ nhân của mình đưa ra ngoài cho người khác, đó là kém một bậc. Dù là hành động này có thể đổi lấy hòa bình, trong nội tâm cũng luôn cảm thấy không thoải mái đấy.

Mà nếu như Hồng Vũ thắng, hắn sẽ là Đại Hạ trong lịch sử đệ nhất cái cưới được Địch Nhung Công chúa Đại Hạ người như vậy hương diễm chủ đề, đương nhiên lập tức thành công (trở thành) đầu đường cuối ngõ nghị luận chủ đề.

Bởi vì một ít không thể tên nói xấu xa trong nội tâm quấy phá, Đại Hạ các hán tử đối với tại lấy trở về Địch Nhung Công chúa chuyện này thập phần ủng hộ, rõ ràng đã bắt đầu cho Hồng Vũ hò hét trợ uy

Có điều dân chúng bình thường chỉ là gia tăng lên một ít trà dư tửu hậu đề tài nói chuyện, nhưng là đối với tại Vũ Đô bên trong đám quyền quý bọn họ mà nói, chuyện này ai đều có thể xem minh bạch: Hung hiểm vô cùng

Mẫu Hà rừng hoang mang, đây chính là toàn bộ Thanh Nguyên đại lục ở bên trên nguy hiểm nhất hoang thú lãnh địa, có thể nói ngoại trừ tại đây, đại lục ở bên trên những thứ khác hoang thú lãnh địa, nhân loại cường giả đều đã từng đặt chân qua, nhưng là duy chỉ có Mẫu Hà rừng hoang mang, chưa từng có người xâm nhập qua. Thậm chí những cái kia Nhất Phẩm Hợp Chân cấp bậc cường giả, cũng chỉ là đã từng xa xa nhìn thoáng qua Mẫu Hà cuồn cuộn nước sông, cũng đã là bởi vì tại cái khác Nhất Phẩm Hợp Chân trước mặt khoác lác đã trải qua.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 18 : Cao thủ tình trường (Thượng)

Truyền thuyết, Mẫu Hà rộng lớn vô biên, nếu như nghĩ lại thoáng một phát sẽ có người kỳ quái: Tại sao phải được gọi là sông? Bởi vì chưa từng có người đến qua bờ bên kia. Thậm chí đều không có người tới gần qua chúng ta bên này bờ sông.

Mẫu Hà bên trong, có quá nhiều đã vượt qua nhất phẩm hoang thú, mỗi một đầu đều đã trải qua đã lâu tuế nguyệt, cường đại vô cùng. Mặc dù là Nhất Phẩm Hợp Chân ở đây bọn nó trước mặt, cũng chỉ là hài đồng thông thường yếu ớt.

Ở đây Mẫu Hà rừng hoang mang vây săn, thật sự là quá mạo hiểm rồi.

Hơn nữa đối phương vẫn là Địch Nhung, cả nước chi lực ủng hộ An Đông.

Hồng Vũ nhỉ? Lại chỉ có thể được đến Hồng gia ủng hộ, hơn nữa cái khác thế gia còn có thể âm thầm âm mưu đối phó hắn. Tại loại này trong hoàn cảnh, rất nhiều bất lợi nhân tố mệt mỏi cộng lại, Hồng Vũ cái này cái mạng nhỏ, giống như là trong cuồng phong ánh nến, tràn đầy nguy cơ

Hồng Vũ hoàn toàn chính xác đã từng chỉnh hợp thoáng một phát hoang thú kỵ binh đoàn, nhưng là đừng quên, trong lúc này cao nhất cũng chỉ là Tam phẩm hoang thú, loại này cấp chờ tới khi Mẫu Hà rừng hoang mang ở chỗ sâu trong, chính là lính tôm tướng cua

An Đông địch nhân chỉ có một, chính là Hồng Vũ, Hồng Vũ âm thầm địch nhân thật sự nhiều lắm, đáng sợ nhất chính là, những địch nhân này tất cả đều đứng ở đây sau lưng của hắn, ai cũng không biết bọn họ lúc nào sẽ chọc ra một đao. Mẫu Hà rừng hoang mang bên trong, nhưng là có, thậm chí siêu việt nhất phẩm hoang thú a, tùy tiện là cái thủ đoạn gì, lại để cho Hồng Vũ gặp gỡ một đầu, cái kia chính là tai hoạ ngập đầu

Hồng phủ bên trong, Hồng Thắng Nhật trước mặt trên hương án bày biện cái kia một đạo thánh chỉ, ngoại trừ cái này một đạo bên ngoài, còn có mặt khác bảy đạo. Tiếp chỉ đối với tại Hồng Thắng Nhật mà nói cũng không xa lạ gì, nhưng là lúc này đây, cũng tuyệt đối bất thường.

Bảy đạo thánh chỉ, trước bốn đạo đều là Hồng Thắng Nhật đấy, đúng là cái này bốn lần lãnh binh, bắc kích Địch Nhung, mới đã thành lập nên Hồng Thắng Nhật Đại Hạ đệ nhất quân thần hiển hách uy danh. Đằng sau ba đạo, chính là theo thứ tự là hắn ba đứa bé.

Ba đạo thánh chỉ về sau, hắn con lớn nhất thành công (trở thành) Vũ Đô thành bên ngoài một cái tiểu trong đạo quan như chết tro cư sĩ.

Con thứ hai chết trận sa trường, tiểu nữ nhi hạ lạc không rõ sinh tử không biết.

Mà tiểu nữ nhi Hồng Thừa Dao đúng là ở đây Mẫu Hà rừng hoang mang bên trong mất tích, ở trước đó, Hồng Thừa Dao được xưng "Vũ Đô Hổ nữ", chính là Tống Du Nhiên trước đó, xứng đáng cái tên Vũ Đô đệ nhất thiên tài thiếu nữ.

Nàng đã đi theo Hồng Thắng Nhật chinh chiến nhiều năm, thậm chí đã độc lập chỉ huy hơn mười lần vạn Nhân cấp cái khác binh đoàn tác chiến, không một thua trận chính là chính là một lần, Mẫu Hà rừng hoang mang cắn nuốt hắn thương yêu nhất tiểu nữ nhi.

Lúc này đây, đệ bát đạo dưới thánh chỉ đã đến, đem con gái của hắn bọn họ quét sạch một lần về sau, rốt cục đến phiên cháu của hắn.

Lúc này đây, lại là Mẫu Hà rừng hoang mang, Hồng Thắng Nhật trong nội tâm rất sợ hãi, đạo thánh chỉ này sẽ biến thành một cái ma chú, tiếp nhận Mẫu Hà rừng hoang mang cùng Hồng gia một cái ma chú chẳng lẽ mình thương yêu nhất Tôn nhi, cũng muốn bị hoang thú lãnh địa thôn phệ?

Hắn trung quân ái quốc cả đời, cho dù là hiện tại, cũng làm không được kháng chỉ bất tuân.

Cháu trai phải đi, nhưng là gia gia không nỡ.

“Gia gia “

Hồng Vũ thanh âm ở sau lưng vang lên, Hồng Thắng Nhật không có quay đầu, trong mắt vẻ sợ hãi đều thu hồi, thản nhiên nói: “Ngươi đã đến rồi.”

Hồng Vũ đi tới, nhìn xem Hồng Thắng Nhật hỏi: “Gia gia ngươi có hay không cảm ứng được đột phá Nhất Phẩm Hợp Chân cơ hội?”

Hồng Thắng Nhật đắng chát lắc đầu. Loại này cơ hội cần cảm ngộ, chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu. Nếu như không là vì vậy, Bách Lý Thịnh Thế chắc hẳn đã sớm lần thứ hai trùng kích Nhất Phẩm Hợp Chân rồi.

Hồng Vũ trong tay có Thất Diệp Tiên Lan, đủ để luyện chế một loại bởi vì trực tiếp đem gia gia tăng lên tới Nhất Phẩm Hợp Chân linh đan, nhưng là không có trải qua chính mình cảm ngộ, bị linh đan cưỡng ép tăng lên Nhất Phẩm Hợp Chân, trên thực lực yếu nhược không ít. Bởi vậy Hồng Vũ không phải vạn bất đắc dĩ, vẫn là không muốn mạnh như vậy đi đem gia gia tăng lên đi lên.

Hắn gật gật đầu: “Ngài lão nhân gia cứ yên tâm đi, An Đông cho là hắn là một cái rất lợi hại Thú Sư, nhưng là Địch Nhung người không biết, tôn tử của ngài ta là lợi hại hơn Thú Sư, ha ha ha “

Hắn ra vẻ nhẹ nhõm an ủi, cũng không có lại để cho Hồng Thắng Nhật tâm tình chuyển biến tốt đẹp, ngược lại là ném cho cháu trai một cái liếc mắt: “Mẫu Hà rừng hoang mang bên trong hoang thú, chẳng những thực lực cường đại, hơn nữa thường thường đều có được kéo dài tuổi thọ, đã sinh ra đời rất mạnh linh trí, có rất nhiều thậm chí đã không thuộc về nhân loại rồi, quyết không thể dùng đối đãi thông thường hoang thú ánh mắt đi đối đãi bọn họ.”

Hồng Vũ đành phải thành thành thật thật thụ giáo: “Vâng, Tôn nhi minh bạch.”

Hồng Thắng Nhật thở dài một tiếng: “Ta biết rõ ngươi nghe không vào, các ngươi người trẻ tuổi liền là ưa thích mạo hiểm,

phải hay là không nhận được cái này một đạo thánh chỉ, ngươi rất vui vẻ?"

Hồng Vũ cũng không phủ nhận, hơn nữa, trong mắt của hắn toát ra một tia cuồng nhiệt: "Đúng vậy gia gia, hoang thú kỵ binh đoàn mặc dù cường đại, nhưng là bây giờ mà nói, tọa kỵ đẳng cấp vẫn là quá thấp nếu như ta có thể đủ nhân cơ hội này tổ kiến một mực thuần một sắc Tam phẩm hoang thú kỵ binh đoàn, xua quân sát nhập Địch Nhung thảo nguyên, rong ruổi ba vạn dặm, chắc hẳn Địch Nhung trong nước, từ trên xuống dưới không còn có người dám đề khai chiến hai chữ

Gia gia, chiến tranh đau khổ chúng ta coi như là là chi nhà, cũng ra sức chi tận xương, huống chi là những cái kia bình thường dân chúng người ta? Nếu như có thể tránh cho chiến tranh, ta nhất định sẽ đem hết toàn lực "

Hồng Thắng Nhật ngưng trọng nhìn xem cháu trai, hắn biết rõ cháu của mình đã thành thục ngồi dậy cùng trước kia khác nhau rất lớn, nhưng là như cũ thật không ngờ hắn sẽ nói ra như vậy một phen đến.

Hắn rất vui mừng: "Ta vốn đang lo lắng, các ngươi xuất thân tướng môn thế gia, sẽ đối với 'Binh giả hung khí, lĩnh ngộ chưa đủ, ưa thích tự ý động đao binh, hiện ở phương diện này, ta cuối cùng là yên tâm."

Chính là phương diện khác nhỉ? Cháu trai điểm xuất phát rất tốt, chỉ là chuyện trên đời này tình ở đâu là đơn giản như vậy? Tam phẩm hoang thú kỵ binh đoàn, quá khó khăn rồi.

"Gia gia, có thân thúc cùng Dần thúc đi theo, ngài còn có cái gì lo lắng?"

Hồng Thân cùng Hồng Dần đều ở đây Hồng Vũ bên người, hai người bọn họ cộng lại, coi như là so ra kém Hồng Thắng Nhật, cũng kém không nhiều lắm rồi. Hồng lão gia tử một tiếng thở dài: "Quân mạng không thể trái, huống hồ ta và ngươi là Đại Hạ thần tử, vì nước xuất chinh chính là vinh hạnh, đi chuẩn bị một chút a, đúng hạn trong lúc xuất phát."

Hồng Vũ đại hỉ: "Vâng"

Hồng Thắng Nhật mệt mỏi khoát khoát tay, lại để cho hắn đi ra ngoài rồi, lão gia tử như cũ một mình ngồi trong phòng, ánh mắt lần nữa rơi vào cái kia tám đạo thánh chỉ lên, thấy được đằng sau bốn đạo, trong mắt tất cả đều là thống khổ.

Kế tiếp vài ngày, Hồng Vũ bận rộn vì (là) sắp xuất chinh làm chuẩn bị.

Các loại linh đan ắt không thể thiếu, lúc này đây Bàng Chính Tường cùng Tiêu Nguyệt Hà may mắn theo bên cạnh hiệp trợ, trợ giúp Hồng Vũ xử lý một ít nguyên vật liệu. Hồng Vũ chỉ điểm bọn họ xử lý phương pháp, theo chân bọn họ vốn là học tập khác nhau rất lớn. Nhưng là Hồng Vũ (cảm) giác không giải thích, có thể lĩnh ngộ đến giảm, liền xem hai hắn đích ngộ tính rồi.

Hai người này mặc dù hiện tại là Hồng Vũ đồ đệ, nhưng trên thực tế bọn họ chỉ có thể coi là là Hồng phủ bên ngoài. Thậm chí bọn họ chỗ ở, đã ở hiện tại Hồng phủ nhất biên giới khu vực.

Lưỡng người trước đó dù sao cũng là cùng Hồng gia đối địch, Hồng Vũ tuyệt đối không thể có thể cứ như vậy đưa bọn chúng thu nạp tiến hạch tâm vòng tròn luẩn quẩn, cộng hưởng một ít cơ mật.

Mà trong hai người, Tiêu Nguyệt Hà còn tốt một chút, chú ý cẩn thận là được. Bàng Chính Tường trong khoảng thời gian này bị Hồng Vũ sai sử cùng hạ nhân giống như đấy, giận mà không dám nói gì, thống khổ vô cùng.

Ngô Lục Thất dám ở Hồng Vũ xuất phát trước tới bái phỏng hắn một lần, phương Bắc Ngô gia cùng Cao gia tranh đấu, đã càng ngày càng nghiêm trọng. Ngô gia đã có Hồng gia ở sau lưng ủng hộ, đương nhiên là dũng mãnh vô cùng, Cao gia gần đây cục diện bất lợi, chỉ có điều Cao gia thâm căn cố đế, tuyệt sẽ không dễ dàng bị thua mà thôi.

Hồng Vũ cùng Ngô Lục Thất thương nghị thoáng một phát sau này trong một thời gian ngắn kế hoạch, Ngô Lục Thất lĩnh mệnh mà đi.

Hồng phủ địa chỉ cũ trùng kiến đã bắt đầu, Hồng Vũ nhưng chẳng quan tâm Phương Lưu Vân phải hay là không vẫn còn dốc lòng nghiên cứu thạch phiến sách cổ, đơn giản chỉ cần đem nàng cho túm ra ra, làm cho nàng đi giám sát Hồng phủ trùng kiến, ở trong đó là tối trọng yếu nhất đương nhiên là Vũ thiếu gia Trùng Tiêu Lâu. Hắn vẫn chờ chơi thiên hạ hiệp sĩ ám sát quần áo lụa là thiếu niên hư hỏng trò chơi nhỉ.

Phương Lưu Vân không thể làm gì, đành phải mỗi ngày đi công trường, nàng dứt khoát đem toàn bộ Hồng phủ, bố trí thành công (trở thành) một cái cự đại phòng ngự trận pháp đây là nàng nghiên cứu thạch phiến sách cổ tâm đắc, dám nói một khi trận pháp hoàn thành, toàn bộ Đại Hạ không có người thứ hai có thể phá giải.

Mà nàng trả lại cho Hồng Vũ một kinh hỉ, cái kia chính là không gian thiết giác kỹ thuật sâu sắc tăng lên, một quả không gian thiết giác, hiện tại đã có 100 lập phương trượng không gian. Hồng Vũ chỉ cần mang lên một lượng miếng không gian thiết giác, thông thường thu nạp liền hoàn toàn bởi vì ứng phó.

Có điều, lúc này đây hắn hãy để cho Phương Lưu Vân chuẩn bị mười cái.

Trước khi lên đường, Hồng Vũ đem còn lại Đại Đạo Đan phân cho Trang Trạch, Tô Tam, Mặc Cơ, Hỏa Vân Cơ cả đám trung thành không có vấn đề tùy tùng, cảnh giới của bọn hắn đều sâu sắc tăng lên, hoang thú kỵ binh đoàn các kỵ sĩ thực lực mãnh liệt tăng trưởng một mảng lớn.

Xuất chinh thời gian cuối cùng đã tới, Hồng gia mọi người ở đây Vũ Đô cửa thành phía Tây bên ngoài vì (là) Hồng Vũ tiễn đưa, một ít giao hảo thế gia lần này cũng đều ra mặt.

Trong hoàng thành, Võ Tông Hoàng Đế cùng Bách Lý Thịnh Thế đứng ở đây một tòa cao cao toà nhà hình tháp lên, nhìn xa Tây Bắc. Hoàng Đế thản nhiên nói: “Đều chuẩn bị xong?”

Bách Lý Thịnh Thế nghĩ đến đệ đệ mình hiện tại đã là phế nhân một cái, cả ngày say rượu túng dục, hắn liền đau lòng vô cùng, đối với Hồng Vũ hận ý càng phát ra tăng thêm một tầng:

“Bệ hạ yên tâm, lúc này đây, hắn tuyệt sẽ không rồi trở về rồi.”

Hoàng Đế chậm rãi nhẹ gật đầu.

Ngoài cửa thành, Hồng Vũ xua tan phần đông tiễn đưa chi nhân, trên háng Liệt Mã, mang theo 120 tên hoang thú kỵ sĩ xuất phát xuất phát, hướng Tây Bắc phương hướng chậm rãi mà đi.

Đi ra ngoài vài dặm, nhìn không thấy cửa thành tống biệt người, Hồng Vũ hất lên chân theo liệt trên lưng ngựa xuống, giả vờ giả vịt xoa eo của mình phàn nàn nói: “Xe đâu rồi, mau đưa xe cho ta kéo tới. Thằng này trên lưng ngồi nhưng thật khó chịu, vẫn là trong xe thoải mái…”

Liệt Mã ai oán, vô số người muốn cưỡi ta trên lưng, ta còn không cho đâu rồi, liền ngươi kén cá chọn canh.

Vũ thiếu gia ngồi xe, nó liền bi ai còn muốn đi kéo xe…

120 tên hoang thú kỳ binh, hoang thú đầu bếp Tiêu Nghiên, hơn nữa Hồng Vũ, còn có mấy danh đi theo Đại Hạ quan viên, chi đội ngũ này lẽ ra cần phải đánh ra cờ hiệu đến đấy, Hoàng Đế cũng hoàn toàn chính xác cho phối hợp cờ hiệu Hoàng Đế tạm thời che Hồng Vũ một cái theo quan ngũ phẩm nhỏ “Kinh Triệu phủ tham sự” .

Chỉ là cái này cờ hiệu Hồng Vũ cảm thấy khó chịu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 18 : Cao thủ tình trường (hạ)

Hoàng đế ý tứ là quan ngũ phẩm thân đại biểu Đại Hạ đi cùng Địch Nhung tỷ thí, trên mặt mũi có thể gọi mang đi qua. Để cho Vũ Tông hoàng đế hiện tại tùy tiện cho Hồng Vũ một cao hơn chức quan, hắn từ trong đáy lòng phải không tình nguyện. Cho dù là cái này phẩm cấp, đặt ở khác nha môn cũng không tình nguyện.

Mà Hồng Vũ khó chịu cũng đang là ở lần này, trước kia hắn đi liễu Kinh Triệu Phủ, cũng là tùy tiện chơi đùa, hiện tại hắn là quảng thúc chính là thủ hạ liễu

Cho nên Hồng Vũ ngồi vào xe ngựa sau, tựu phân phó đem kỳ hào và vân vân cũng cũng thu vào. Đi theo quan viên muốn ngăn trở, chung quanh Tô Tam, Trang Trạch mọi người hung thần ác sát, quan viên rất sáng suốt tỏ vẻ, kiên quyết ủng hộ Vũ thiếu gia bất kỳ quyết định

Mới vừa đem kỳ hào thu lại, chỉ thấy phía trước sườn núi nhỏ phía sau được được được một trận tiếng vó ngựa, một tuấn mã giội gió tựa như địa bay nhanh đi ra ngoài, được không thần tuấn

“Núi này là ta mở, cây này là ta trồng, nếu muốn đánh lần này quá, lưu lại mua đường tài “

Mấy tên quan viên trong lòng kêu khổ, xem đi, để đem kỳ hào thu lại, lập tức liền có sơn tặc tới đánh cướp.

Hồng Vũ trong xe nghe được thanh âm kia, cười ha ha đi ra ngoài: “Điện hạ thanh âm của ngươi coi như là giả bộ thô một chút, ta cũng vậy có thể nghe được “

Mai Thiên Vũ tức giận vung lên roi ngựa, đem mặt thượng râu mép và vân vân ngụy trang tất cả đều ném, giục ngựa tới đây, phía sau đi theo Đao Khinh Nguyệt, xảo tiếu hề hề

Hồng Vũ tiến lên, cợt nhả: “Hai vị điện hạ hạ mình đặc biệt đến đây tiễn đưa, tiểu sinh rất vinh hạnh “

Mai Thiên Vũ thối hắn một ngụm, khẩu thị tâm phi nói: "Ta mới không muốn tới đâu, là Đao tỷ tỷ khuyên ta, lần này đang mang trọng đại, hay là muốn đi ra ngoài cho ngươi một chút khích lệ "

Đao Khinh Nguyệt ở một bên dằng dặc nói: "Đúng không? Nhưng là ta làm sao nhớ được là người khác tối ngày hôm qua đi ra ta quý phủ bảo hôm nay buổi sáng muốn dậy sớm, nói trước đi ra ngoài cho hồng nhị ca một kinh hỉ a. Sau đó buổi sáng hôm nay cửa cung còn chưa mở, người khác đã nghĩ biện pháp chạy ra ngoài liễu…"

Mai Thiên Vũ khuôn mặt đỏ lên, định chống chế: "Người nào nha người nào nha, ta làm sao không biết?"

Đao Khinh Nguyệt bật cười, Mai Thiên Vũ hừ hừ một tiếng, chính là không thừa nhận. Kết quả ngắt một cái khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn thấy Hồng Vũ tự tiếu phi tiếu nhìn mình, Mai Thiên Vũ nhất thời chột dạ, không dám nhìn tới hắn, nói tránh đi: "Mẫu Hà hoang lâm mang rất nguy hiểm, ngươi ngàn vạn cẩn thận."

Hồng Vũ ôm cánh tay, bày một bộ anh hùng bộ dáng: "Địch Nhung bọn chuột nhắt, không đáng để lo "

"Hừ, cũng biết đồ mặt dầy" Mai Thiên Vũ hướng hắn làm mặt quỷ.

Hồng Vũ chợt cười hì hì hỏi: "Nói, Thiên Vũ điện hạ, lần này Bổn công tử nếu là thắng, nhưng là phải cưới vợ Địch Nhung công chúa a, ngươi tựu một chút không ăn giấm?"

Mai Thiên Vũ một trận chột dạ, chẳng lẽ hắn đã nhìn ra cái gì?

"Ta tại sao muốn ghen?" Mai Thiên Vũ ngoài mạnh trong yếu hỏi ngược lại.

Hồng Vũ một bộ thương tâm muốn bộ dáng: "Ta dầu gì cũng là ngươi trên danh nghĩa tương lai Phò mã a ngươi cứ như vậy không có tim không có phổi a…"

Mai Thiên Vũ thở phào nhẹ nhỏm, rồi lại không nhịn được một trận mất mác. Nàng hung hăng trợn mắt nhìn Hồng Vũ

một cái: “Sẽ trêu cợt ta Đao tỷ tỷ ngươi nhìn hắn “

Đao Khinh Nguyệt ở một bên mỉm cười nhìn hai người bọn họ đấu võ mồm, biển rộng loại xanh thẳm trong con ngươi toát ra một tia hâm mộ: “Tốt lắm, các ngươi cũng đừng náo loạn, Hồng Vũ, Mẫu Hà hoang lâm mang cũng không phải Tàng Vân Sơn có thể so sánh với, ngươi ngàn vạn cẩn thận. Trăm triệu không nên cậy mạnh, coi như là không địch lại cũng không còn cái gì, hai nước ở giữa tỷ thí, còn tại ở thực lực của một nước, là ở quân lực, những thứ này lẫn nhau thử dò xét, manh mối ý nghĩa cũng không lớn.”

Nàng như vậy an ủi Hồng Vũ, Mai Thiên Vũ ở một bên gà con mổ thóc giống nhau gật đầu lia lịa.

Hồng Vũ mỉm cười: “Cám ơn, ta sẽ ghi ở trong lòng.”

Nơi xa trên quan đạo, truyền đến một trận tiếng vó ngựa, ba người quay đầu nhìn lại, Quan Lăng Trang Hàn cầm đầu một đám nữ kỵ sĩ đã đợi được không nhịn được, giục ngựa đi trước chạy như điên liễu.

Hồng Vũ há hốc mồm: Điều này cũng ghen?

Còn dư lại Hồng Thân đám người tại chỗ đợi chờ, có chút hài hước nhìn thiếu gia.

Mai Thiên Vũ hừ lạnh một tiếng, lôi kéo Hồng Vũ ngược lại ở một bên ngồi xuống: “Dù sao thời gian còn sớm,, chúng ta thật lâu không có nói chuyện phiếm liễu, nhiều lời một lát.”

Hồng Vũ vẻ mặt đưa đám: “Điện hạ, ngươi đây là cố ý chơi ta a…”

Mai Thiên Vũ mắt hạnh trừng trừng: “Ngươi muốn đi?”

Hồng Vũ bất đắc dĩ: “Ta không đi.”

Mai Thiên Vũ hôm nay phạm vào ghen tị tật bệnh, cứng rắn lôi kéo Hồng Vũ nhiều lời liễu nửa canh giờ, mới cùng Đao Khinh Nguyệt cùng nhau, cùng hắn phất tay từ biệt.

Hồng Vũ đoàn người đi ra ngoài hai ba dặm, thân ảnh đã mơ hồ, nàng nhưng còn si ngốc đứng ở tại chỗ không chịu trở về. Đao Khinh Nguyệt khi hắn phía sau nhẹ nhàng thở dài:

“Ai, nha đầu, ngươi đây là khổ như thế chứ, hắn là ngươi trên danh nghĩa Phò mã, cùng lắm thì bỡn quá hoá thật là được…”

Mai Thiên Vũ có chút bất tranh khí đỏ mắt vòng: “Đao tỷ tỷ, không có đơn giản như vậy.”

Nàng muốn nói lại thôi, nhưng không biết Đao Khinh Nguyệt đem Đại Hạ tình thế nhìn so sánh với nàng còn hiểu, âm thầm lắc đầu, cũng không biết hắn là làm sao đi an ủi nàng

Hồng Vũ mang người ở phía sau điên cuồng đuổi theo, tốt một chút còn không có đuổi theo phía trước Trang Hàn đám người, hắn không nhịn được có chút bận tâm, sẽ không phải là xảy ra chuyện gì đi?

Mười tám võ cơ cộng thêm Quan Lăng, còn có một rất vô tội bị “Lôi cuốn” đi Tiếu Nghiên, tổng cộng hai mươi tên thanh xuân đẹp đẽ cô gái, xảy ra chuyện tỷ lệ thật sự quá lớn.

Bất quá các nàng cũng tùy thân mang theo hoang thú cỡi ngựa, nhất là bốn đầu tam phẩm hoang thú biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, coi như là gặp phải Nhị Phẩm Khai Thần, cũng có thể chu toàn một chút.

Phía trước một chỗ đường rẽ, khác một cái rộng rãi quan đạo, từ phía nam uốn lượn mà đến, nhập vào liễu Hồng Vũ bọn họ chỗ ở quan đạo trong, tiếp tục hướng Tây Bắc phương hướng đi.

Hồng Vũ đám người xông qua liễu cái này chỗ đường rẽ, phía trước một đại quẹo cua, vừa lúc có một tấm rừng cây chặn lại tầm mắt. Đuổi theo qua một mảnh kia rừng cây, phía trước rộng mở trong sáng, Trang Hàn Quan Lăng đẳng nữ, đang ước chừng hai ba dặm ngoài, mà ở các nàng đội ngũ bên cạnh, lại còn có khác một chi đội ngũ

Này một chi đội ngũ vừa nhìn chính là thương đội, kích thước rất lớn, chừng hai trăm tên hộ vệ, trung ương bảo vệ hơn một trăm cỗ xe xe vận tải. Xe vận tải cũng là song mã, vết bánh xe dấu vết rất sâu, xem ra trên xe hàng hóa rất nặng.

Hồng Vũ đám người giục ngựa vượt qua đi, đến ra vào mới phát hiện, này chỉ thương đội thực lực không thể coi thường, phía trước một gã Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ mở đường,

đội ngũ cuối cùng còn có một vị Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ sau điện. Trong đội ngũ, ước chừng có bốn gã Tứ Phẩm Thông Pháp hộ vệ.

Mà ở đội ngũ phía trước, có sáu tên kỵ sĩ, vây quanh một gã cẩm y hoa phục thanh niên công tử, cười hì hì là không ở tiến tới Trang Hàn Quan Lăng đám người bên cạnh đang nói gì đó. Các cô gái mặt lạnh, hết lần này tới lần khác hắn chính là không cảm thấy được, không ngừng mà tiến lên đến gần.

Hồng Vũ còn cách rất xa, chỉ nghe thấy kia cẩm y công tử mình khoác lác thanh.

"Vị này hồng y cô nương, ngươi đừng gấp gáp đi a, ta thật không là người xấu, ngươi nhìn thấy không có, phía sau một ít chỉ khổng lồ thương đội chính là chúng ta nhà đích, ta là Nam Việt quận Chu gia đại công tử, Chu gia ngươi nghe nói qua ư, Nam Việt quận lớn nhất thế gia một trong a "

"Ai ai, ngươi đừng đi a. Ơ, bạch y muội muội ngươi mạnh khỏe, ta tên là Chu Cẩn Du, ta thật sự là người tốt, chẳng qua là cảm thấy các ngươi nhiều như vậy cô bé lên đường, không có ai chiếu cố rất không dễ dàng, ngươi nhìn chúng ta trong thương đội, nhiều như vậy cường giả trấn giữ, nhất định có thể bảo vệ an toàn của các ngươi…"

"Tử y cô nương, có thể nói cho ta biết ngươi phương danh sao? Ngươi thích gì chính là hình thức châu báu, chờ đến phía trước châu thành, ngươi thích gì ta đưa có được hay không?"

Từ Quan Lăng đến Trang Hàn rồi đến Mặc Cơ Hỏa Vân cơ, tiểu tử này quấy rầy liễu một lần, thậm chí ngay cả Tiếu Nghiên cũng không có bỏ qua cho.

Chỉ tiếc, các thiếu nữ không có một người nào, không có một cái nào đối với hắn cảm thấy hứng thú, tất cả đều mặt lạnh, một thúc ngựa đến đi một bên.

Hồng Vũ đã đến trước gót chân, thúc ngựa tiến lên, vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Huynh đệ, tán gái đích thủ đoạn không được a, nhìn."

Chu Cẩn Du trừng mắt liếc hắn một cái, Hồng Vũ giục ngựa mà lên, ngồi ở trên ngựa hướng chúng nữ một chống

nạnh: “Các nàng, hết thảy theo ta về nhà có được hay không “

Các cô gái cố nén cười, cùng nhau phối hợp: “Tốt “

Hồng Vũ cười ha ha, phía sau Chu Cẩn Du cũng u mê: Làm sao có thể

Hồng Vũ giục ngựa đi qua, vừa lúc từ Trang Hàn cùng Quan Lăng trong hai người đang lúc đi qua, sau đó cả gan hai cánh tay một tờ, chừng chia ra ôm hai người, trong lòng nhưng vẫn ở bồn chồn: Ông trời phù hộ này hai nàng nhất định phải nể tình a…

Trang Hàn cùng Quan Lăng đỏ mặt, nhưng là ở trước mặt người ngoài, nhất là thiếu gia rõ ràng muốn chuẩn bị cái kia Chu Cẩn Du thời điểm, các nàng không thể cho thiếu gia hủy đi

Cho nên hai nàng rất thẹn thùng cúi đầu, nhưng không có giãy dụa, mặc cho hắn ôm.

“Ha ha ha” Hồng Vũ thoải mái cười to.

Chu Cẩn Du con ngươi thiếu chút nữa cũng đụng tới liễu, tiểu tử này lợi hại như thế? Câu nói đầu tiên làm xong rồi? Hơn nữa nhìn điệu bộ này, còn muốn tận hưởng tề nhân chi phúc?

Hồng Vũ quay đầu lại triều Chu Cẩn Du giương lên lông mày: “Nhìn thấy không có, tiểu tử “

Chu Cẩn Du ghen tỵ với nổi điên, hừ lạnh một tiếng đem mặt ngắt đi qua.

Hồng Vũ cũng chỉ là trêu cợt hắn hạ xuống, thuần túy chơi thật khá thôi. Sau đó đội ngũ của mình hội hợp ở chung một chỗ, tiếp tục hạo hạo đãng đãng đi phía trước lên đường.

Trên quan đạo, Chu Cẩn Du thương đội bởi vì đội ngũ khổng lồ, xe cộ đông đảo, đi vào tốc độ dĩ nhiên muốn chậm nhiều, từ từ tựu rơi vào phía sau.

Chu Cẩn Du đại không cam lòng, Hồng Thân cùng Hồng Dần không có hiển lộ ra cảnh giới của mình, nhìn qua giống

như là hai gã già nua gia phó, âm thầm đi theo Hồng Vũ phía sau.

Trên thực tế cả đội ngũ tất cả đều là như thế, Trang Trạch, Quan Lăng những thứ này tân tấn Tam Phẩm Hiển Thánh tất cả cũng không có hiển lộ thực lực. Chi đội ngũ này trong nhìn qua đẳng cấp cao nhất ngược lại là Tô Tam, đã là Tứ Phẩm Thông Pháp hậu kỳ liễu.

Hồng Vũ nếu đem kỳ hào cũng thu vào, dĩ nhiên đã nghĩ đê điều đi tới, dọc theo đường đi gợn sóng không sợ hãi chạy tới Mẫu Hà hoang lâm mang đến, cho nên tất cả mọi người là tận lực đê điều. Nếu như Hồng Thân Hồng Dần tất cả đều hiển lộ ra thực lực của mình, dọc đường quan viên lập tức là có thể bằng lần này suy đoán đến Vũ thiếu gia tới, các loại xã giao không thể tránh khỏi, hết lần này tới lần khác Hồng Vũ đối với mấy cái này phiền không thắng phiền.

Chu Cẩn Du theo ở phía sau, nhìn phía trước Hồng Vũ đội ngũ từ từ đi xa, kia trong đội ngũ, hai mươi tên thanh xuân đẹp đẽ siêu cấp thiếu nữ xinh đẹp để cho hắn thèm thuồng, lúc này đi cũng chỉ có thể âm thầm lắc đầu: "Tiểu tử kia có cái gì tốt? Bên cạnh nhìn không ít người, cũng chỉ có một Tứ Phẩm Thông Pháp, hừ, vừa nhìn chính là chưa từng thấy cái gì quen mặt tiểu gia tộc ra tới."

Hồng Vũ bọn họ ở phía trước dần dần không thấy bóng dáng, Chu Cẩn Du mặc dù ấm ức không dứt, lại cũng chỉ có thể lúc đó thôi.

Đến buổi tối, Chu Cẩn Du thương đội tiến vào Lôi Châu Thành.

Trên con đường này, Tề Quận thủ phủ Lôi Châu Thành chính là phải qua. Vừa vào cửa thành, Chu Cẩn Du tựu đối với bên cạnh tên kia Tam Phẩm Hiển Thánh cường giả nói: "Vân thúc, để cho bọn họ dàn xếp đi đi, ngài theo mang theo lễ vật, đi bái kiến một chút Bạch thúc thúc."

Vân thúc cũng biết trong miệng hắn Bạch thúc thúc là ai, gật đầu nói: "Tốt thiếu gia."

Hắn xoay người lại đi một chiếc thủ vệ sâm nghiêm trên xe ngựa lấy ra một con hộp gỗ, mở ra tới vừa nhìn, bên trong chỉnh tề địa để mười sáu phương mỹ ngọc, trắng noãn không tỳ vết, mịn nhẵn quen thuộc nhu, mỗi một đồng cũng giá trị liên thành.

“Thiếu gia, chúng ta lên đường đi.”

Thương đội chuyện tình tự nhiên có người khác đi an bài, bọn họ thường xuyên chạy nầy đường thẳng, dọc đường đều có cố định lữ điếm dừng chân. Chờ Chu Cẩn Du trở lại, trực tiếp đi kia nhà lữ điếm là được. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 19 : Khi nam phách nữ (Thượng)

Vân thúc che chở Chu Cẩn Du, ở đây Lôi Châu nội thành quen việc dễ làm tìm tới, trên đường Chu Cẩn Du đột nhiên cảm giác được khóe mắt liếc qua bên trong, có đồ vật gì đó chợt lóe lên, hắn quay đầu nhìn lại lập tức nở nụ cười, Tiêu Nghiên chính mang theo hai người, từng người mang theo một bao lớn nguyên liệu nấu ăn đi vào ven đường một cái khách sạn.

Phàm là châu quận thủ phủ, tất cả đều là khoảng cách quan nha càng gần địa phương càng phồn hoa, mà ở trong đó thập phần vắng vẻ, bởi vậy khách sạn giá tiền cũng muốn tiện nghi không ít. Chu Cẩn Du tâm tư lại linh hoạt ngồi dậy quả nhiên là tiểu gia tộc đi ra người, ở ở loại địa phương này, rõ ràng còn vì tiết kiệm tiền chính mình đi ra ngoài mua đồ làm lấy ăn. Hắn ngẩng đầu nhìn lên: An Quy khách sạn, âm thầm ghi tạc trong nội tâm.

Bạch phủ ở đây toàn bộ Lôi Châu thành bên trong coi như là khí phái đấy, chủ nhân Bạch Thiên Thu chính là Tề quận Thôi giáo úy thủ hạ Tam đại Đô Úy chi một, Thôi giáo úy thống lĩnh toàn bộ Tề quận chiến sự, quyền hành to lớn khó có thể tưởng tượng. Bạch Thiên Thu với tư cách Thôi giáo úy tâm phúc, có thể nói mánh khoé thông thiên.

Chu Cẩn Du phụ thân năm đó cũng là bỏ ra rất lớn khí lực, mới cùng Bạch Thiên Thu đậu vào quan hệ, từ khi đã có Bạch Thiên Thu chiếu cố, Chu gia thương đội ở đây toàn bộ Tề quận ở trong thông suốt không trở ngại, không còn có xảy ra sự tình gì.

Nam Việt quận kinh thương bầu không khí thập phần dày đặc, phần đông thế gia thương đội đều là như này, bảo đảm thương lộ an toàn chính là trọng yếu nhất. Chu gia qua nhiều năm như vậy, bỏ ra vô số bạc hoạt động, cũng chỉ là ở đây Tề quận, đã nhận được Bạch Thiên Thu che chở, thông suốt

không trở ngại. Mặt khác tất cả quận, đều cần (muốn) tạm thời chuẩn bị an bài, không có tìm được như vậy nhất ngôn cửu đỉnh ô dù.

Đây không phải Chu gia không có thực lực, trái lại, có thể có như vậy một người, cũng đã nói rõ Chu gia thực lực rất mạnh. Tuyệt đại bộ phận nam Việt - Quảng Đông thế gia, một cái như vậy ô dù đều không có.

Bởi vậy mỗi khi đi ngang qua Lôi Châu thành, Chu Cẩn Du phụ thân đều chuẩn bị lễ trọng đến nhà bái phỏng. Còn lần này, Chu Cẩn Du phụ thân hy vọng nhi tử có thể tiếp tục đem cái này quan hệ duy trì xuống dưới, mới có thể sắp xếp hắn đi theo thương đội, thuận tiện bái phỏng Bạch Thiên Thu.

Vân thúc chính là Tam phẩm hiển thánh trung kỳ, toàn bộ trong thương đội người mạnh nhất. Lẽ ra hắn căn bản không cần như một tùy tùng một loại cùng Chu Cẩn Du, nhưng là Bạch Thiên Thu thân phận còn tại đó, Chu Cẩn Du mang người khác đi cũng không thích hợp, cho nên hắn cũng hãy theo đã đến.

Ở đây người gác cổng chỗ, Chu Cẩn Du che ba trăm lượng bạc đại hồng bao cho người sai vặt, người sai vặt mới hấp tấp cho hắn đi thông báo. Có điều Chu Cẩn Du cùng Vân thúc như cũ cần (muốn) ở đây môn trong phòng chờ.

Chỗ đó chuyên môn chuẩn bị một loạt cái ghế cho bọn họ như vậy đến đây tiếp người chuẩn bị đấy.

Trừ bọn họ ra bên ngoài, đã đợi hậu vài vị.

Cứ như vậy sắp xếp lấy, một mực đã qua hơn một canh giờ, bên ngoài ngày đã nhanh đen, mới đến phiên bọn họ. Sau khi đi vào Bạch Thiên Thu nhìn lễ vật, thần sắc đã khá nhiều, lời nói tầm đó cũng lộ ra dễ dàng hơn.

Chu Cẩn Du rốt cuộc là thế gia đệ tử, một ít lễ tiết ứng đối, theo tiểu mưa dầm thấm đất, lại trải qua đại nho chỉ điểm, cho nên phương diện này rất có thể thắng được Bạch Thiên Thu hảo cảm, trò chuyện chỉ chốc lát, Bạch Thiên Thu liền muốn bưng trà tiễn khách, Chu Cẩn Du cả gan tiến lên khom người cúi đầu: “Bạch thúc thúc, tiểu chất có chút việc thật khó khăn,

không biết Bạch thúc thúc có thể hay không giúp đỡ tiểu chất làm chủ."

Bạch Thiên Thu nghe xong hắn mà nói, liền không sai biệt lắm có thể đoán được sự tình gì, nhạt cười hỏi: "Có chuyện gì, nói đi."

"Là như thế này, tiểu chất trên đường gặp được một đám người, thập phần hung hăng càn quấy, vì hàng hóa an toàn, tiểu chất một mực ẩn nhẫn, vừa vặn đã đến Lôi Châu thành, phát hiện bọn họ đã ở, không biết Bạch thúc thúc có thể hay không giúp đỡ tiểu chất cảnh cáo bọn họ một phen, ta lo lắng ngày mai ra đi, bọn họ còn có thể uy hiếp tiểu chất, hàng hóa an toàn chỉ sợ có chút không ổn."

Bạch Thiên Thu nhìn thoáng qua bên cạnh Vân thúc, trong lòng tự nhủ ngươi có Tam phẩm hiển thánh hộ vệ, còn có thể có cái gì không an toàn hay sao? Người trẻ tuổi a, chính là tranh cường háo thắng.

Có điều xem ở đằng kia một phần lễ trọng phân thượng, điểm ấy việc nhỏ đương nhiên tiện tay sẽ làm rồi.

Hắn hướng ra phía ngoài hô một tiếng: "Lão Cửu."

Một người võ tướng đi nhanh tiến đến liền ôm quyền: "Đô Úy "

"Mang một đội huynh đệ, đi theo Chu hiền chất đi ra ngoài một chuyến, giúp hắn đem sự tình xử lý rồi."

"Mạt tướng tuân mệnh "

Chu Cẩn Du vui mừng quá đỗi: "Đa tạ Bạch thúc thúc, vãn bối tất có dày báo "

Bạch Thiên Thu cười ha hả nâng chung trà lên chén, cửa ra vào quan gia cao giọng hô: "Tiễn khách "

Chu Cẩn Du sau khi từ biệt Bạch Thiên Thu đi ra, thân vệ Bạch Cửu lại để cho bọn họ ở đây người gác cổng chỗ chờ một chốc một lát, hắn đi dẫn theo một đôi binh sĩ đi ra: "Chu công tử, đi thôi."

Chu Cẩn Du vội vàng kín đáo đưa cho hắn một tấm ngân phiếu: "Vất vả Cửu huynh đệ rồi."

Bạch Cửu chính là Bạch Thiên Thu gia sinh tử, đối với hắn trung thành và tận tâm, những năm này những chuyện tương tự không biết kinh nghiệm bao nhiêu lần rồi, ngân phiếu vừa vào tay, là hắn biết đây là một trương 2000 lưỡng mệnh giá. Hắn mỉm cười, cảm thấy thoả mãn: "Chu công tử, cần (muốn) làm chuyện gì tình, cũng có thể thoải mái. Tại đây Tề quận bên trong, chúng ta Bạch đại nhân bày bất bình sự tình, cơ hồ không có "

Chu Cẩn Du vui mừng quá đỗi, liên tục chắp tay: "Làm phiền các huynh đệ rồi"

Chu Cẩn Du hưng phấn vô cùng, mang người thẳng đến An Quy khách sạn.

Vân thúc ở phía sau đi theo, âm thầm nhíu mày, Nam Việt quận kinh thương bầu không khí đậm, bởi vậy đều thừa hành hòa khí sinh tài. nhưng là thiếu gia hôm nay có chút sinh sự từ việc không đâu rồi. Hắn rất muốn khuyên thoáng một phát, lại nghĩ tới Chu Cẩn Du chính là gia chủ tương lai, nếu bởi vậy ác hắn, đem đến từ mình ở đây Chu gia…

Vân thúc lắc đầu, quyết định xem tình huống rồi nói sau.

Bạch Cửu mang người, ở đây trên đường cái không nói mạnh mẽ đâm tới, lại cũng không xê xích gì nhiều, ai nhìn thấy tất cả đều đi trốn. Chu Cẩn Du nhìn ở trong mắt, âm thầm cao hứng.

Một đoàn người đã đến An Quy cửa khách sạn, bọn xông lên phía trước ở đây cửa ra vào hai bên vừa đứng, quát lớn: "Đô Úy phủ làm việc, người không có phận sự nhanh chóng thối lui "

Chưởng quầy giật mình không nhỏ tranh thủ thời gian nghênh đi ra: "Mấy vị quân gia, đây là làm sao vậy?"

Hồng Vũ chính tại hậu viện trên lầu thư thư phục phục ngâm trong bồn tắm, hắn thử nhiều lần, muốn đem Trang Hàn cùng Quan Lăng gọi tiến đến, qua một bả mục nát phong kiến con nhà giàu gia sinh hoạt, bất đắc dĩ cả gan kêu vài tiếng về

sau không có người đáp ứng, Hồng Vũ sắc đảm nhanh chóng kinh sợ dưới đi, đành phải chính mình giặt sạch.

Kết quả chính giặt rửa lấy, chỉ nghe thấy bên ngoài truyền đến một hồi cãi lộn thanh âm, sau đó Tô Tam bước nhanh tiếp cận, ở ngoài cửa cung kính âm thanh nói: "Thiếu gia, bên ngoài có một đám binh sĩ, sẽ đối chúng ta tiến hành điều tra. Là ban ngày gặp được cái kia cái Chu Cẩn Du mang đến đấy."

Hồng Vũ thở dài, lời nói thấm thía giáo dục hắn: "Tô Tam a, năm đó ở Vũ Đô cửa thành phía Tây bên ngoài sự tình ngươi còn nhớ rõ sao?"

Tô Tam đương nhiên nhớ rõ, đó là bọn họ vừa mới đầu nhập vào Thiếu chủ, kết quả trở lại Vũ Đô, cửa thành phía Tây bên ngoài Hồng Vũ bị người khiêu khích, Tô Tam bọn này hoang thú thợ săn chưa thấy qua cái gì các mặt của xã hội, bởi vì đối phương cũng là Vũ Đô thế gia không dám ra tay.

"Không nghĩ tới qua lâu như vậy, các ngươi như thế nào còn không có học thông minh một chút? Mặc kệ là người nào, thiếu gia ta còn không có tắm rửa xong, lại để cho bọn họ chờ. Ai dám không nghe lời nói, đánh "

Tô Tam xấu hổ, ừng ực một tiếng quỳ trên mặt đất dập đầu cái khấu đầu: "Tiểu nhân hổ thẹn quấy rầy thiếu gia rồi."

Hắn đông đông đông đi, Hồng Vũ ở đây cực lớn trong thùng gỗ bất đắc dĩ chính mình xoa xoa thân thể, trong lòng tự nhủ cần (muốn) là mình thư thư phục phục tựa ở trong thùng gỗ, sau lưng có hai người mặc sa mỏng mỹ nhân xoa nắn, chính mình nửa híp mắt phân phó ra như vậy một phen đi, đó mới là chính xác tràng cảnh a, chính mình tựa hồ ở đây thiếu niên hư hỏng trên con đường này đi lệch nói, chỉ có hung ác không có dâm dục a, quá thất bại rồi.

Tô Tam đi không có một hồi, bên ngoài liền truyền đến một hồi kinh hô, sau đó rất nhanh liền an tĩnh lại.

Hồng Vũ đương nhiên một chút cũng không lo lắng, Chu Cẩn Du bên người tối đa cũng chính là Tam phẩm hiển thánh, còn là một trung kỳ, bất kể là thân thúc vẫn là Dần thúc, cho dù là Quan Lăng ra tay, đều có thể nhẹ nhõm bắt được.

Hồng Vũ chậm rì rì giặt rửa lấy, rốt cục phao (ngâm) thoải mái chưa, rồi mới từ trong chậu gỗ ngồi dậy lau khô thân thể, đổi tốt rồi quần áo, cũng lười được chải đầu rồi, chủ yếu là bởi vì chính mình chải đầu thật sự bất tiện.

Cái kia sao tóc rối bù đi tới, rất có chút quần áo lụa là công tử phóng đãng không bị trói buộc hương vị.

"Thiếu gia."

Trang Hàn kỳ thật một mực cả đám ở bên ngoài, chính là không có ý tứ đi vào. Trang Hàn đi theo phía sau hắn, một khởi ra đến bên ngoài trong thính đường.

Bạch Cửu, Chu Cẩn Du bọn người tất cả đều bị áp trên mặt đất kể cả tên kia Tam phẩm hiển thánh Vân thúc.

Chu Cẩn Du vẫn còn lải nhải kêu to: "Hỗn đản, thả ta ra, ngươi biết các ngươi đánh cho là người nào? Ta dám cam đoan các ngươi đi không ra Lôi Châu thành "

Bạch Cửu cũng dữ tợn nổi giận: "Làm càn lại dám động Bạch phủ người, dám đánh Đại Hạ quân sĩ, các ngươi chán sống a "

Vân thúc nhưng lại lạnh mồ hôi nhỏ giọt, hắn đã cảm thấy được sự tình không đơn giản rồi, muốn mở miệng khuyên bảo, bất đắc dĩ Quan Lăng một cái gót sen dẫm nát trên lưng của hắn, một luồng cường hãn võ khí đưa hắn toàn thân khóa chết, liền lời nói đều nói không nên lời.

Hồng Vũ đi tới, hai người này vẫn còn hùng hùng hổ hổ, chứng kiến Hồng Vũ, Chu Cẩn Du lập tức quát: "Xú tiểu tử, thật sự là không biết trời cao đất rộng, ở đây Lôi Châu trong thành, còn dám đối với Bạch phủ người động thủ ta nói cho các ngươi biết, các ngươi lúc này đây chết chắc rồi, liền mang các ngươi gia tộc, tất cả đều cần (muốn) không may, xét nhà diệt tộc "

Hồng Vũ ha ha cười cười: "Ah? Thật đáng sợ a "

"Đúng vậy ta cho ngươi biết, các ngươi ngu xuẩn cho ngươi sao gây rơi xuống đại họa ngươi ngoan ngoãn đem ban ngày những cô nương kia dâng ra ra, sau đó cho bổn công tử

cùng vị này Cửu huynh đệ dập đầu xin lỗi, chúng ta có lẽ còn có thể tha thứ ngươi, giúp ngươi đi Bạch đại nhân chỗ đó nói nói tình, miễn đi cái chết của ngươi tội “

Hồng Vũ không biết Bạch đại nhân là ai, nhìn về phía một bên đã sớm đứng ở một bên, lại không rên một tiếng ba vị quan viên. Một người trong đó nghĩ nghĩ, nói ra: “Cái này Lôi Châu trong thành, họ Bạch quan viên hẳn là Bạch Thiên Thu a?”

Bạch Cửu giận tím mặt: “Ngươi là ai, dám gọi thẳng lão gia nhà ta đại danh “

Tên kia quan viên vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười mà nói: “Hắc hắc, bổn quan chính là triều đình Tứ phẩm, xưng hô hắn một tiếng Bạch Thiên Thu, là cho hắn mặt mũi.”

Bạch Cửu sững sờ, người nọ mặc dù không có ăn mặc quan phục, nhưng là cái loại này lạnh nhạt thái độ, giống như là đang nói ra một cái tựa hồ cũng không có cái gì quá không được tình hình thực tế. Càng như vậy, ngược lại càng lại để cho Bạch Cửu có chút bận tâm.

Hồng Vũ không nhanh không chậm đi tới Chu Cẩn Du bên người: “Ngươi sắc đảm không nhỏ a…”

Nói một câu, Vũ thiếu gia bỗng nhiên nghĩ đến đây chẳng phải là chính mình khuyết thiếu đấy sao? Lập tức lòng ganh tỵ nổi lên a, đằng sau vốn là trêu chọc lời mà nói cũng không tâm tình nói, gọn gàng dứt khoát nói: “Tô Tam, đi đem Thôi Kiến Thành bọn họ phụ tử gọi tới cho ta.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 19 : Khi nam phách nữ (Hạ)

Lúc này đây Hồng Vũ sở dĩ ở như vậy vắng vẻ, cũng là bởi vì chẳng muốn đi thấy Thôi Kiến Thành cùng Thái Trường Quân. Hắn nhưng lại không biết chính là vì vậy trong lúc vô tình cử động, lại để cho Chu Cẩn Du cho là hắn chỉ là "Tiểu gia tộc" tiểu tử, Tiêu Nghiên chuyên môn đi ra ngoài mua nguyên liệu nấu ăn, tự mình vì (là) thiếu gia xử lý hoang thú yến, cũng bị cho rằng là vì "Tiết kiệm tiền" .

Tô Tam có chút không có ý tứ: "Thiếu gia, ta là dân mù đường, ta sợ tìm không thấy địa phương…"

Hồng Vũ tức giận không biết nói cái gì cho phải, một bên Hồng Thân tranh thủ thời gian nói: "Vẫn là ta đi một chút đi."

Hồng Thân năm đó cùng Thôi Kiến Thành phụ thân cũng là cùng nhau trên chiến trường phẩm giết tới, hương khói chi tình vẫn còn, trước đó lần thứ nhất hắn là tốt rồi tâm nhắc nhở qua Thôi Kiến Thành, dứt khoát người tốt làm đến cùng a.

Hồng Vũ nghĩ nghĩ, lại bỏ thêm một câu: "Được rồi, đã sinh trưởng đi ra ngoài rồi, phái cá nhân đi Thái Trường Quân chỗ đó nói một tiếng, thiếu gia ta từ nơi này đi ngang qua, hắn yêu tới hay không, dù sao ta không tính thất lễ." Hắn trừng Tô Tam liếc: "Không được phái Tô Tam đi "

Râu quai nón Tô Tam không có ý tứ gãi gãi đầu, Tiểu Lâm nói: "Ta đi thôi."

Hồng Thân cùng Tiểu Lâm cùng đi ra rồi, bên kia mới vừa rồi còn có chút không quá tin tưởng Bạch Cửu lúc này đều choáng váng: Thôi Kiến Thành phụ tử lại để cho bọn họ chạy tới một chuyến thông tri thoáng một phát Thái Trường Quân, không tự mình đến nhà bái kiến, chỉ (cái) thông tri thoáng một phát coi như là không thất lễ, cái kia ý tứ Thái Trường Quân không đến, chính là hắn thất lễ

Chu Cẩn Du nhất thời bán hội còn không có kịp phản ứng Hồng Vũ trong miệng cái này mấy người rốt cuộc là ai, nhưng

là Bạch Cửu rất rõ

Thôi Kiến Thành bay phụ thân đó là Tề quận giáo úy, chủ nhân của hắn Bạch Thiên Thu người lãnh đạo trực tiếp Thái Trường Quân chính là quận trưởng, Tề quận cao nhất trưởng quan hai người kia đều có thể triệu chi tức đến vung chi tức đi, trước mắt đám này ở tại tiểu khách sạn "Cùng thế gia tiểu tử" rốt cuộc là cái gì địa vị

Bạch Cửu mồ hôi lạnh ra rồi, theo gương mặt tích trên mặt đất, không đầy một lát liền làm ướt một mảng lớn.

Chu Cẩn Du cũng có chút trong nội tâm bồn chồn, nhưng là như cũ có chút ngoài mạnh trong yếu quát: "Hôm nay ngươi gọi ai đến đều không có dùng, không dập đầu xin lỗi…"

Bạch Cửu một tiếng tức giận mắng: "Ngu xuẩn ngươi câm miệng cho ta "

Chu Cẩn Du sững sờ, rốt cục minh bạch sự tình có chút không ổn rồi.

Hắn chỉ là muốn mượn thế ức hiếp một kế tiếp tiểu thế gia, lại để cho bọn họ đem mỹ nhân nhường lại mà thôi, nói thật Chu Cẩn Du ngay từ đầu cũng không muốn đem sự tình nháo đại. Khi nam phách nữ sự tình hắn làm cũng không ít, vốn cho rằng hôm nay sẽ không có vấn đề gì. Ai nghĩ đến bọn họ vừa tiến đến, quang minh thân phận, những người kia chẳng những tơ (tí ti) không sợ hãi chút nào, hơn nữa không khỏi phân trần động thủ trước.

Hắn vốn tưởng rằng có Vân thúc như thế nào cũng không có khả năng có hại chịu thiệt, không nghĩ tới trong mắt hắn thần minh thông thường tồn tại Vân thúc, ở đây đối phương cái kia không chút nào thu hút lão bộc thủ hạ một chiêu đều không có thi triển đi ra liền thất bại, sau đó cái kia Hồng Y mỹ nữ rất tha thiết nói một tiếng "Dần thúc ta đến", đi lên một cước sẽ đem Vân thúc cho dẫm ở, Vân thúc sẽ thấy cũng không có đứng lên qua.

Vốn muốn ỷ thế hiếp người, kết quả được nhẹ nhàng như vậy chế ngự rồi, sau đó nguyên một đám bị đè xuống đất, đợi trọn vẹn nửa canh giờ, cái kia tiểu thế gia tiểu tử mới chậm rì

rì đi ra. Hắn vốn cho rằng tuôn ra thân phận, đối phương nhất định sợ tới mức bờ mông nước tiểu lưu, không nghĩ tới lúc này đây, tựa hồ nâng lên trên miếng sắt a…

Chu Cẩn Du âm thầm hối hận, nhưng là thẳng đến đúng lúc này, hắn đều không biết mình sắp sửa gặp phải là dạng gì một hồi phong ba

Không đến nửa canh giờ, Thôi Kiến Thành phụ tử vội vàng hấp tấp đã đến. Thôi phụ trước đó lần thứ nhất ở đây bên ngoài tuần tra, Hồng Vũ chưa thấy qua. Hôm nay lần thứ nhất gặp mặt, quả nhiên là cùng Hồng Thân, Hồng Dần bọn người khí chất bên trên có chút rất giống, đã nhiều năm như vậy rồi, thân thể khó tránh khỏi trở nên phúc hậu, nhưng là khí chất bên trên như cũ bảo lưu lại một tia năm đó cao chót vót.

“Hồng Soái tọa hạ lão binh Thôi Nhị Thập Cửu, bái kiến tiểu thiếu gia “

Năm đó bọn họ cái này một đám đi theo Hồng Thắng Nhật lão binh, đều có chính mình xếp hạng trình tự, người quá nhiều Hồng Thắng Nhật không nhớ được danh tự, liền dùng con số số thứ tự đến phân chia. Thôi phụ vừa tiến đến, liền trực tiếp báo danh chữ chính mình là Thôi Nhị Thập Cửu, hiển nhiên vẫn là dùng Hồng Soái tọa hạ một thành viên tiểu binh tự cho mình là.

Thôi phụ đây là một loại thái độ, bởi vì hắn biết rõ mình có thể có hôm nay quyền thế cùng địa vị dựa vào là ai.

Thôi Kiến Thành cũng đi theo bái kiến.

Hắn đem Hồng Thắng Nhật đều mang ra ra, Hồng Vũ cũng không tốt lại cùng hắn làm nhiều so đo, khoát khoát tay nói: “Lão Thôi đứng lên đi, ngươi loại này niên kỷ quỳ trên mặt đất ta thì không dám. Người này, là dưới tay ngươi người sao?”

Bạch Cửu toàn thân đều mềm nhũn, hắn biết rõ lần này thật sự xong đời, chủ tử người lãnh đạo trực tiếp làm cho nhân gia một câu cho gọi tới rồi, vừa vào cửa đã đi xuống quỳ, thậm chí ở đây người ta trước mặt liền cái nguyên vẹn danh tự đều không có, chỉ có thể tự xưng “Thôi Nhị Thập Cửu” …

Cái này một người địa vị nhiều lắm lớn a

Thôi phụ quay đầu lại nhìn thoáng qua, Bạch Cửu rõ ràng mà chứng kiến trong mắt của hắn sắc mặt giận dữ

Thôi phụ có thể không tức giận sao? Tiểu thiếu gia đã tới rồi Tề quận hai lần, toàn bộ gặp chuyện không may cũng đều là một đám ngốc bức tự cho là đúng muốn thu thập người ta vị kia là ai? Ở đây Vũ Đô trong thành đều chỉ có hắn thu thập người khác phần. Các ngươi bọn này địa phương bên trên con tôm nhỏ, còn dám ở đây người ta trước mặt vui vẻ? Đây không phải ông cụ ăn thạch tín, chán sống?

Vấn đề là các ngươi muốn chết bởi vì gặp trở ngại, nhưng dùng nhảy sông tự vận, có thể đi cùng hoang thú ngủ, nhiều ngắn gọn sảng khoái, không muốn chọn loại phương pháp này được không? Lão tử mỗi lần đều cũng bị các ngươi liên lụy

Liên tục hai lần loại này ác liệt ấn tượng, ngươi lại để cho tiểu thiếu gia về sau thấy thế nào chúng ta phụ tử?

Thôi phụ lửa giận trong lòng trong đốt (nấu), quay đầu lại hướng Hồng Vũ ôm quyền khom người cúi đầu: "Tiểu thiếu gia, chuyện này giao cho lão Thôi rồi, Kiến Thành, ngươi ở nơi này cùng tiểu thiếu gia."

Hắn nói xong, một bả cầm lên Bạch Cửu: "Không biết sống chết đồ ngu, theo ta đi "

Hắn mang theo Bạch Cửu đi nhanh đi ra ngoài, Bạch Cửu cả người đã mềm liệt một đoàn rồi.

Hồng Vũ bĩu môi một cái, chỉ trên mặt đất Chu Cẩn Du: "Phía sau màn làm chủ là người này."

Thôi phụ cái tay còn lại bắt Chu Cẩn Du cùng đi rồi.

Thôi Kiến Thành xứng cái khuôn mặt tươi cười: "Thiếu gia…"

Không đợi hắn lôi kéo làm quen, bên ngoài một hồi tiếng bước chân dồn dập truyền đến.

Thôi phụ vừa vặn đón đầu cùng Thái Trường Quân đụng với, Thái Trường Quân đoán chừng đã nằm ngủ rồi, nhận được tin tức vội vàng mặc quần áo chạy đến, lộ ra có chút bối rối.

Bạch Cửu xem xét toàn bộ Tề quận đệ nhất quan viên đều lập tức đuổi tới, lúc ấy cái gì hy vọng đều triệt để đoạn tuyệt.

“Thôi đại nhân “

“Thái đại nhân “

Lưỡng người đơn giản vừa hỏi hậu, ánh mắt đụng một cái, liền không sai biệt lắm minh bạch sự tình có nhiều nghiêm trọng rồi. Thái Trường Quân tranh thủ thời gian tiến đến, vừa vặn đã cắt đứt Thôi Kiến Thành.

“Vũ thiếu gia, ngươi nhìn ngươi, quá khách khí không phải, đã đến Lôi Châu thành, rõ ràng cũng không cho ta biết một tiếng…”

Hồng Vũ vừa trợn trắng mắt, chính là không thích như vậy dối trá khách sáo mới không thông tri các ngươi a, thò tay không đánh khuôn mặt tươi cười người, hắn cũng không khỏi không kiên trì xã giao ngồi dậy trong nội tâm đối với chết tiệt Chu Cẩn Du hận ý lại gia tăng lên một phần.

Cũng may Thôi phụ làm việc hiệu suất cực cao, hắn tự mình vọt vào Bạch phủ, đem đã ôm tiểu thiếp chui ổ chăn Bạch Thiên Thu một bả xách ngồi dậy thân thể trần truồng đã bị hắn túm đã đến Hồng Vũ trước mặt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 20 : Kinh thiên đại án

Bạch Thiên Thu khóc rống lưu nước mắt, mình rút ra bạt tai, không ngừng mà cầu khẩn Vũ thiếu gia tha thứ. Về phần Bạch Cửu, Chu Cẩn Du những người này, lúc này ngay cả quỳ gối Hồng Vũ trước mặt tư chất cách cũng không có.

Hồng Vũ đối với xử trí như thế nào những người này một chút hứng thú cũng không có, chán ghét khoát tay để cho bọn họ cũng đi ra ngoài.

"Xử lý thế nào đây, chính các ngươi nhìn làm sao. Ta đi ngủ trước."

Hồng Vũ bỏ lại một câu nói, Thôi Phụ cùng Thái Trường Quân vội vàng cáo từ. Hồng Vũ nhìn hai bên một chút, Quan Lăng, Trang Hàn, Mặc Cơ, Hỏa Vân cơ… Vô số viên Thủy Linh linh Tiểu Bạch món ăn, thật muốn cường tráng khởi sắc đảm bắt được một tối nay thượng tựu ngay tại chỗ chánh pháp —— tính, sắc đảm vật này, là Vũ thiếu gia nhất ghen tỵ với Chu Cẩn Du.

Hắn khoát tay chặn lại: "Tất cả mọi người trở về ngủ đi."

Mọi người tản đi, Quan Lăng dưới chân mặt còn giẫm phải Vân thúc đâu: "Thiếu gia, người này xử lý thế nào đây?"

Hồng Vũ nói: "Đều giao cho Thôi Kiến Thành bọn họ sao."

"Tốt."

Đáng thương Vân thúc bị Quan Lăng giơ lên cổ ném ra ngoài.

…

Sáng sớm ngày thứ hai, Thôi Kiến Thành đã tới rồi, một mực khách sạn ngoài cửa mặt chờ. Ngày hôm qua một đêm, khách sạn lão bản cùng bọn tiểu nhị bị dọa đến nơm nớp lo sợ. Thôi Nhị Thập Cửu, Thái Trường Quân, đây chính là cả Tề Quận quyền lực lớn nhất hai người! Cùng nhau chạy tới bọn

họ này nho nhỏ khách sạn, hơn nữa bọn họ sau khi đi, trực tiếp ra liễu ba nghìn tinh nhuệ quân sĩ, đem cả khách sạn bao vây lại.

Thôi Kiến Thành ở bên ngoài đợi chừng hơn một canh giờ, Hồng Vũ mới, sau đó hắn vừa nhẫn nại tính tình đợi nửa canh giờ, Vũ thiếu gia mới ăn xong điểm tâm đi ra ngoài. Thôi Kiến Thành vội vàng đụng lên đi, thần bí hề hề nói: "Thiếu gia, trọng đại phát hiện!"

"Cái gì?"

Thôi Kiến Thành hưng phấn lên: "Ngài đoán cái kia Chu Cẩn Du lần này vận chính là cái gì hàng hóa?"

"Thiếu thừa nước đục thả câu, nói mau."

"Binh khí! Suốt một trăm hai mươi xe ngựa binh khí, chúng ta cả đêm thống kê liễu nhất đẳng cương đao năm ngàn cái, nhất đẳng trường thương ba nghìn chỉ, nhất đẳng tấm chắn 1500 mặt, còn có toàn bộ cương nửa người giáp một ngàn bộ!"

Đại Hạ binh khí phân có ba cấp bậc, kém cõi nhất chính là tam đẳng, tốt nhất là nhất đẳng. Bất kể là cái gì xưởng sản xuất, binh nhất khí chỉ có thể cung ứng cho quân đội, quyết không thể một mình bán ra.

Dĩ nhiên các binh khí xưởng sản xuất tinh phẩm binh khí, đặc biệt bán ra cho võ giả là không ở chỗ này hàng ngũ.

Chu gia Đại lão xa vận chuyển lớn như vậy một nhóm binh nhất khí làm gì? Nếu như là quân đội mua, căn bản không cần thấp như vậy điều, dọc đường còn muốn tốn hao đại lượng kim tiền chuẩn bị.

Hồng Vũ nhạy cảm cảm giác được nơi này chuyện tình không đơn giản: "Nhóm này hàng là đưa cho người nào?"

Thôi Kiến Thành càng thêm hưng phấn: "Bọn họ qua cửa Lộ Dẫn là hướng tái ngoại đi, mặc dù không có trực tiếp đưa đến Địch Nhung, nhưng là mục đích địa chính là dựa vào Địch Nhung một tiểu Bộ Lạc!"

Hồng Vũ tức cười: "Nhiều như vậy binh khí, buôn lậu cho Địch Nhung!"

Chợt hắn sắc mặt trong nháy mắt trở nên xanh mét: "Khốn kiếp, đáng chết! Đáng chết! Đáng chết!"

Hắn ngay cả mắng ba câu đáng chết, có thể thấy được lúc này phẫn nộ trong lòng.

Địch Nhung cùng Đại Hạ so sánh với, trừ chiến mã, hoang thú những thứ này tài nguyên ở ngoài, muối, Thiết, trà, dược liệu, lương thực chờ một chút cũng là khan hiếm. Địch Nhung khí sư trình độ có lẽ cùng Đại Hạ sai là không nhiều, thú sư tăng thêm một bậc, nhưng là rèn binh khí bình thường tượng sư sai quá xa.

Đầu tiên Địch Nhung là du mục dân tộc, thợ rèn vốn là tựu ít đi. Tiếp theo Địch Nhung cảnh nội mỏ thiết rất ít, nguyên liệu khan hiếm.

Đại Hạ ở Hồng Thắng Nhật bắc đánh Địch Nhung sau, đang ở hai nước gặp gỡ trong chiếm cứ chủ động. Sau đó, vừa thi hành liễu Bách Lý Thịnh Thế chế định kế hoạch, lợi dụng muối ăn, lá trà, lương thực mua bán, tiến thêm một bước khống chế Địch Nhung.

Đối với biên quan mua bán, Đại Hạ có quy định nghiêm chỉnh, trong đó đối với Thiết khí quy định nghiêm khắc nhất, trừ thiết oa ở ngoài, cơ hồ bất kỳ Thiết khí cũng không cho ra bán cho Địch Nhung, đừng nói chuyên cung quân đội binh nhất khí, coi như là kém cõi nhất tam đẳng binh khí cũng không đúng bán ra, một khi điều tra ra, bất luận số lượng nhiều ít, một cái tử lộ!

Địch Nhung nãi là du mục dân tộc, trên lưng ngựa trưởng thành, tộc nhân trời sanh chính là chiến sĩ. Bọn họ vũ khí phẩm chất rất kém cỏi, cho dù là như vậy, Đại Hạ muốn chiến thắng bọn họ cũng rất khó khăn, nếu để cho bọn họ có bực này tinh nhuệ trang bị, có thể nghĩ phải một cuộc như thế nào tai nạn!

Chu Cẩn Du này một nhóm lớn quân giới vận đi ra ngoài, đến Địch Nhung thiết kỵ trong tay, tương lai hai nước giao chiến, nhất định sẽ nhiều gia tăng mấy ngàn thậm chí hơn vạn Đại Hạ binh sĩ hy sinh! Đây đều là sống sờ sờ tánh mạng, cũng

bởi vì Chu gia tham lam, thật tốt tánh mạng chôn vùi ở trên thảo nguyên! Hồng gia là quân nhân xuất thân, đối với cái này loại chuyện sâu nhất ác đau tuyệt!

Thôi Kiến Thành cũng là oán hận nói: "Này còn không dừng lại, ta cùng phụ thân cả đêm tra hỏi, cái kia Chu Cẩn Du khai báo, bọn họ đây chỉ là nhóm đầu tiên, nếu như có thể thuận lợi đưa ra ngoài, phía sau còn có chín nhóm! Mỗi một nhóm số lượng cũng không so sánh với lần này ít!"

Hồng Vũ chỉ cảm thấy lửa giận vụt vụt hướng trên đỉnh đầu mạo: "Cái này Chu gia, muốn xét nhà diệt tộc!"

Hắn bỗng nhiên lại ý thức được một cái vấn đề: "Chu gia giao hàng địa phương, rốt cuộc là nơi nào?"

"Tái ngoại Ô Hà Long Tháp, một nhích tới gần Mẫu Hà hoang lâm mang tiểu Bộ Lạc, ước chừng chỉ có mấy vạn nhân khẩu, tám ngàn kỵ sĩ."

Hồng Vũ thoáng cái hiểu, một cái cười lạnh: "Địch Nhung người tốt tính toán a!"

Ô Hà Long Tháp chính là chỗ này một lần nam bắc tranh tài, Mẫu Hà vây săn địa điểm. Hiển nhiên Địch Nhung nhất cử lưỡng tiện, mượn Mẫu Hà vây săn, che chở lần này thu hàng!

Hồng Vũ không nghĩ tới, trên đường một tùy cơ sự kiện, lại để cho hắn bắt được như vậy một con cá lớn.

Hắn trầm ngâm một phen, phân phó nói: "Nhất định phải nghiêm khắc giữ bí mật!"

"Dạ."

Hồng Vũ nghiến răng nghiến lợi nói: "Loại này vàng đỏ nhọ lòng son thương nhân, đem chúng ta Đại Hạ tánh mạng của tướng sĩ bán cho Địch Nhung, cái này Chu gia, ta nhất định phải làm cho bọn họ liên luỵ cửu tộc! Còn có, cho Chu gia cung ứng những thứ này binh nhất khí người, cũng giống nhau muốn tra đến cùng!"

Hắn hô một tiếng Tô Tam: "Đi đi Lý đại nhân gọi tới."

Lý đại nhân là lần này ba tên đi theo quan viên một trong, chuyện này muốn tốc hành Thiên Thính, Hồng Vũ cần Lý đại nhân tương trợ.

Lý đại nhân tới sau, mọi người bí mật thương nghị một thời gian ngắn, Lý đại nhân tạm thời quyết định đi vòng vèo Vũ Đô, Thôi Kiến Thành phụ tử phái ba trăm kỵ sĩ hộ tống.

Này rất có thể là Đại Hạ dựng nước tới nay, buôn lậu binh khí đích thiên chữ đệ nhất loại đại án!

Tức giận đồng thời, Thôi gia cũng là âm thầm hưng phấn, mặc dù Thôi Phụ chính là thủ hạ Bạch Thiên Thu hãm sâu trong đó, nhưng là chỉ cần đem Vũ thiếu gia hầu hạ tốt lắm, không nhiều lắm truy cứu, như vậy đến lúc đó báo lên cho triều đình công báo thượng viết như thế nào, chính là Thái Trường Quân cùng Thôi Nhị Thập Cửu định đoạt. Dùng dùng một chút xuân thu bút pháp, đem Bạch Thiên Thu cùng Chu gia cấu kết, tô son trát phấn thành Thôi lão tướng quân đã sớm phát hiện trong thuộc hạ có gây rối đồ, buông dài tuyến câu cá lớn, âm thầm bố trí, rốt cục tướng quân trung bại hoại cùng Chu gia một lưới thành bắt! Kia vẫn như cũ là một cái công lớn.

Hồng Vũ tạm thời ở Lôi Châu Thành ở đây.

Mấy ngày sau, truyền đến tin tức, Hồng Vũ đại ca Hồng Liệt, làm vương triều tân nhậm đang ngũ phẩm Tuần Đạo Viên, cầm Thượng phương bảo kiếm, bí mật đi trước Nam Việt quận điều tra lần này án. Mà Tề Quận bên này, còn lại là Bách Lý Thịnh Thế phái người đến đây đốc thúc.

Tùy theo mà đến, còn có khác một phần Hồng gia thông qua bí mật của mình con đường đưa tới tình báo. Nhìn phần nhân tình này báo Hồng Vũ mới hiểu được, nhìn như đương nhiên một kết quả sau lưng, thế nhưng cũng có các loại đánh cờ đấu sức.

Lẽ ra cái này kinh thiên đại án là Hồng Vũ phát hiện, Thôi Nhị Thập Cửu cũng là Hồng phủ đi ra ngoài người, công lao nhất định sẽ rơi vào Hồng gia trên đầu. Nhưng là vô luận là hoàng đế hay là Bách Lý Thịnh Thế, cũng không nguyện ý

Hồng gia có nữa công lao gia thân, nói như vậy tựu sẽ khiến Hồng gia thực lực lần nữa bành trướng, khó đối phó hơn.

Vì vậy trên triều đình khắp nơi thế lực thực tại tranh đấu liễu hai ngày, cuối cùng hoàng đế cùng Bách Lý Thịnh Thế cũng là ở cảm thấy phiết không ra Hồng gia, mới để cho Hồng Liệt đi, bất quá đường đường khâm sai, chỉ cấp liễu một vật phẩm Tuần Đạo Viên chức quan, thật sự là quá thấp.

Bách Lý Thịnh Thế muốn phân đi một phần công lao, hơn nữa cuối cùng bàn về công được phần thưởng người là Vũ Tông hoàng đế: Lần này chỉ sợ bọn họ là muốn ít nhất phân đi Hồng gia một nửa công lao.

Hồng Vũ cũng xem thấu hoàng đế tính toán, nhưng là hắn tuyệt sẽ không bình tĩnh tiếp nhận. Hồng gia người không yêu cầu xa vời cái gì, nhưng là thuộc về mình đồ nhất định sẽ cố gắng cầm lại.

Hắn mới vừa đem này một phần tình báo nhìn xong, phía ngoài một trận tiếng bước chân, Thôi Kiến Thành thanh âm vang lên: "Thiếu gia, ta có thể đi vào tới sao?"

"Cửa không khóa thượng, vào đi."

Thôi Kiến Thành đi tới sau, trong mắt lóe một tia tức giận: "Thiếu gia, Chu Cẩn Du trong thương đội, có một lão quản sự ở Chu gia mấy thập niên liễu, đối với Chu gia hết thảy hết sức quen thuộc, chúng ta lúc trước không có coi trọng, hôm nay đại diện tích thẩm vấn, cái này lão quản sự đem chuyện tất cả đều nói. Sau lưng cho Chu gia cung hàng, là Nam Việt quận Hỏa Thần xưởng!"

"Hỏa Thần xưởng?" Hồng Vũ sờ sờ cằm, như có điều suy nghĩ.

Hồng Vũ mơ hồ nhớ được lúc trước đi kiểm tra Bảo Kim Hào thời điểm, sổ sách trên có này một nhà Hỏa Thần xưởng, bọn họ hàng năm có cố định từ Bảo Kim Hào mua vào một chút hi hữu đích kim khí tài liệu.

Kia bản sổ sách thượng, còn đối với các hộ khách đánh dấu liễu thế lực sau lưng. Bởi vì Hồng gia quan hệ, Bách Lý gia, Hà gia chờ xây dựng xưởng, hoặc là bọn họ nước phụ thuộc

thế lực xưởng, là không thể nào từ Bảo Kim Hào nơi này mua được chân chính quý trọng kim khí tài liệu.

Lúc ấy Hỏa Thần xưởng sau lưng đánh dấu chính là Nam Việt quận Giang gia. Giang gia ở Nam Việt quận quả nhiên là đại cự phách giống nhau tồn tại, Nam Việt quận cảnh nội có thể cùng Giang gia chống lại thế lực không cao hơn ba.

Mà Giang gia sau lưng, chính là Bách Lý thị!

Hồng Vũ cười, dùng sức vỗ Thôi Kiến Thành: "Lần này chuyện tình, làm tốt lắm!"

Thôi Kiến Thành bị Vũ thiếu gia khen ngợi, vui vẻ cười, đoán chừng lần này, Thôi gia một cái công lớn là trốn không thoát.

Đưa đi Thôi Kiến Thành, Hồng Vũ lập tức trở về vội tới gia gia cùng đại ca chia ra viết một phong thơ, sau đó xin Thân thúc dùng Hồng gia bí mật con đường, tám lượng phong thư chia ra đưa ra ngoài.

Sau đó Vũ thiếu gia ngồi ở ghế thái sư, nhếch lên hai chân lảo đảo, tiện tay nâng lên vừa bình trà nhấp một miếng: Muốn cho Bách Lý gia tới phân chén canh? Ha hả, ta Hồng gia tiện nghi là tốt như vậy chiếm? Lần này, để trộm gà không được còn mất nắm gạo! Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 21 : An Đông (thượng)

Hồng Vũ phát ra kia hai phong thư sau, lập tức xuất phát, rời đi Lôi Châu Thành, ngay cả Thôi Nhị Thập Cửu cùng Thái Trường Quân cũng không kịp tiễn đưa. Hai người bắt đầu còn tưởng rằng hắn là không muốn cùng Bách Lý gia người chiếu diện.

Bất quá Hồng Vũ mang đi một vật, Chu Cẩn Du đầu người.

Mặc dù có chút không hợp luật pháp, còn không có tuyên bố, tựu trực tiếp xử tử phạm nhân, nhưng là Chu gia lần này nhất định là liên luỵ cửu tộc tội lớn, Chu Cẩn Du hẳn phải chết không thể nghi ngờ, Thôi Nhị Thập Cửu cùng Thái Trường Quân nếu là khiêng hạ ngay cả chuyện như vậy đảm đương cũng không có, vậy sau này cũng là không cần ra hiện tại Hồng Vũ thiếu gia trước mặt

Hồng Vũ không nhanh không chậm chạy tới Ô Hà Long Tháp, dọc theo đường đi đều ở đợi chờ tin tức, đội ngũ của hắn đã tới Đại Hạ biên cảnh, thứ nhất tin tức cũng rốt cục truyền đến, Chu gia sau lưng cung hàng thương nhân, Hỏa Thần xưởng rốt cục cũng nữa che dấu không được hiển lộ ra tới

Chỉ có qua một ngày sau đó, vua và dân chấn động

Đang Lôi Châu điều tra án kiện Bách Lý gia người cơ hồ là trước tiên, nhanh chóng rút về liễu Vũ Đô thành, cũng không dám nữa có một ti lưu luyến còn đoạt cái gì công lao? Lúc này có thể không làm lỗi sẽ sai lầm rồi.

Thật ra thì Hồng Liệt bên kia điều tra, đã sớm có thể đem Hỏa Thần xưởng cho bắt được tới, nhưng là Hồng Liệt không để lại dấu vết mấy lần an bài sau, Hỏa Thần xưởng vẫn bị "Bảo vệ" đến hiện tại.

Nhưng là chuyện môt khi bị vạch trần đi ra ngoài, nhưng không có một người hoài nghi là Hồng gia ở trong đó giở trò quỷ, tất cả đều hoài nghi Bách Lý Thịnh Thế nhất định là các ngươi Bách Lý gia muốn đem chân tướng sự tình giấu diếm

xuống tới, bởi vì Giang gia là của các ngươi người, chỉ có các ngươi có cái này động cơ

Bách Lý gia cũng không có nghĩ đến dĩ nhiên là như vậy một kết quả, Bách Lý Thịnh Thế càng không khả năng không nên danh dự liễu, vì vậy chỉ có thể không thể làm gì bỏ qua lúc trước cùng Hồng gia tranh đoạt công lao kế hoạch, toàn lực co rút lại, đem tra án này một khối quyền lợi cùng công lao, toàn bộ tặng cho liễu Hồng gia.

Vũ Tông hoàng đế đối với lần này cũng không thể tránh được, hắn cũng là rất giống đem Hà gia nữa đẩy đi ra cùng Hồng gia tranh đoạt công lao, nhưng là làm sao là chỉ cáo già, liếc thấy rõ ràng lúc này lẫn vào đi vào, đại cục đã định, bất kể hoàng đế như thế nào thiên vị, cũng mò không tới bao nhiêu du thủy, hơn có thay thế được Bách Lý thị, chính diện cùng Hồng gia tranh đấu, Hà Thường mới không làm đâu.

Cho đến lúc này, Thái Trường Quân cùng Thôi Nhị Thập Cửu mới mơ hồ hiểu Vũ thiếu gia tại sao gấp gáp như vậy rời đi, chính là vì tạo thành một loại "Bách Lý thị ở Lôi Châu lấy thúng úp voi" cục diện, Bách Lý thị như thế bá đạo, mọi người dĩ nhiên còn có lý do hoài nghi bọn họ.

Hai người âm thầm trái tim băng giá, không nghĩ tới nhìn qua một con nhà giàu Vũ thiếu gia, đấu tranh cổ tay cũng như vậy tàn khốc chuyện này mặc dù nhìn hiểu, nhưng cũng cũng muốn lạn ở trong bụng không dám cùng bất luận kẻ nào nói. Có lẽ ở nhược kiền năm sau này, bồi dưỡng con cháu của mình đi vào chính đàn thời điểm, sẽ đem chuyện này cho rằng một chính diện án lệ nói cho bọn hắn nghe, nhưng là không dám chỉ mặt gọi tên nói ra là ai.

Từ đó, cái này kinh thiên đại án đại cục đã định, Hồng gia không thể nghi ngờ sẽ trở thành vì người được lợi lớn nhất.

Ô Hà Long Tháp ở vào Đại Hạ Tây Bắc, diện tích tương đương với Đại Hạ một huyện, bất quá nhân khẩu cũng chỉ có mấy vạn người. Trên thảo nguyên hoang vắng đây cũng là bình thường.

Trên danh nghĩa Ô Hà Long Tháp là một độc lập tiểu Bộ Lạc, trên thực tế ai cũng biết Ô Hà Long Tháp chính là Địch Nhung nước phụ thuộc. Qua Ô Hà Long Tháp xa hơn tây, chính là Thanh Nguyên trên đại lục đại quy mô nhất hoang thú lãnh địa: Mẫu Hà hoang lâm mang.

Ô Hà Long Tháp khí hậu rét lạnh, phụ cận Mẫu Hà hoang lâm mang trong, cũng là lấy rừng tùng làm chủ. Theo suy đoán đoạn này Mẫu Hà hàng năm hẳn là sẽ có một thời gian ngắn đóng băng kỳ, nhưng là cũng không ai biết đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, bởi vì vẫn chưa có người nào chân chính đứng ở mộc bờ sông nhìn một chút, mùa đông thời điểm trên mặt sông có phải hay không kết băng liễu.

Mùa xuân Ô Hà Long Tháp là xinh đẹp nhất, trên thảo nguyên nở rộ liền khối xinh đẹp hoa dại, thỉnh thoảng có các loại thú con ở bụi cỏ trong lúc thường lui tới, từng đạo quanh co nước sông trong suốt thấy đáy, thật giống như thủy tinh chế thành dải lụa, choàng tại bích lục trên thảo nguyên, tùy đông hướng tây, chậm rãi rót vào Mẫu Hà trong.

Buổi trưa, một chi ước chừng năm trăm người kỵ binh từ từ thảo nguyên Tây Phương chậm rãi mà đến, bọn họ ở một cái bờ sông nhỏ uống mã cho ăn sau, tiếp tục hướng đông mà đi, sau đó thả ra liễu mười mấy tên thám báo kỵ binh, hướng Đông Phương bắt đầu tìm tòi.

Ước chừng đang lúc hoàng hôn, một gã thám báo trở về, đội ngũ tu chỉnh liễu phương hướng tiếp tục đi tới, ở đội ngũ phía trước nhất, là một gã thân hình cao lớn hán tử khôi ngô, hơn 40 tuổi, khuôn mặt phong sương, một đôi giống như Liệp Ưng một loại trong ánh mắt, nhưng toát ra khôn khéo quang mang. Hắn là Ô Hà Long Tháp Bộ Lạc thủ lĩnh Túc Thuấn, Ô Hà Long Tháp như vậy một chỉ có tám ngàn kỵ binh tiểu Bộ Lạc, có thể ở Địch Nhung trọng áp dưới, chẳng qua là trở thành nước phụ thuộc mà không phải trực tiếp bị gồm thâu, khôn khéo Túc Thuấn nổi lên hết sức quan trọng tác dụng.

“Thủ lĩnh, chúng ta lớn như vậy trương cờ trống đi ra ngoài nghênh đón một đứa bé, có phải hay không có chút tự hạ thân phận?”

Túc Thuấn bên cạnh, Ô Hà Long Tháp Bộ Lạc đệ nhất dũng sĩ Duyên Hô Thác có chút bất mãn oán trách, Túc Thuấn nhìn hắn một cái, thản nhiên nói: "Ngươi năm nay bao nhiêu tuổi rồi?"

"Bốn mươi hai." Duyên Hô Thác không rõ thủ lĩnh đột nhiên hỏi cái này làm gì, tuổi của mình hắn biết rõ a.

"Ngươi bây giờ là cái gì cảnh giới?"

"Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ."

"An Đông mới mười chín tuổi, cũng đã là Tứ Phẩm Thông Pháp liễu, người như vậy tương lai nhất định sẽ chấp chưởng Địch Nhung quyền to, có lẽ hiện tại lấy thân phận của chúng ta, nghênh đón như vậy một hài tử có chút vô cùng long trọng, nhưng là An Đông có nhớ được hôm nay nhiệt tình của chúng ta, chúng ta bất quá là bôn ba một phen, nên được cũng là An Đông tương lai tình hữu nghị, ngươi hiểu chưa?"

Duyên Hô Thác nhếch miệng cười một tiếng: "Ta ở nơi này phương diện không được, thủ lĩnh ngài là biết đến, cho nên Ô Hà Long Tháp mới cần ngài tới khoang lái."

Túc Thuấn cười mắng một câu, hắn và Hô Duyên Thác lấy lòng huynh đệ, qua nhiều năm như vậy cũng là hắn chịu trách nhiệm chế định kế hoạch, mà Duyên Hô Thác tới thi hành cái kế hoạch này.

Hai người đang trò chuyện, phía trước trên thảo nguyên, bỗng nhiên truyền đến "Ô, ô, ô một" hùng hậu Ngưu Giác Thanh, sau đó tất cả kỵ sĩ cũng cảm giác được đại địa ở khẽ run rẩy, người người biến sắc, trên thảo nguyên mọi người rất quen thuộc cảm giác như vậy, đây là ngàn vạn thiết kỵ gặp lại cảm giác

Chỉ có vạn thú chạy chồm, mới có loại này để cho đại địa run rẩy thanh thế

Duyên Hô Thác hai mắt trừng trừng: "Chuyện gì xảy ra, tại sao có thể có đại quân đánh tới, chẳng lẽ Địch Nhung thay đổi liễu, muốn nhân cơ hội tiêu diệt chúng ta Ô Hà Long Tháp

“Trấn định” Túc Thuấn cường tự quát lên, hắn mới vừa hô xong, sắc mặt nữa lần. Bởi vì hắn đã mơ hồ thấy được phía trước bay theo mà đến khí thế loại tốc độ này, tuyệt đối vượt qua Địch Nhung từng cao nhất tinh nhuệ thiên mã Lôi Minh Trận.

“Có cái gì không đúng, chuyện gì xảy ra?” Túc Thuấn lập tức tựu cảm thấy đi ra ngoài, bởi vì chỗ xa xa mọi người điểm xuất hiện, đó là một gã tên chạy như điên kỵ sĩ, tốc độ quá kinh người, nhưng là từ số lượng thượng nhìn, cũng không phải là rất nhiều, thậm chí có thể nói có chút thưa thớt.

Túc Thuấn một thanh kéo sẽ phải kích thích võ tức Duyên Hô Thác: “Không phải là đại quân “

“Không phải là đại quân?” Duyên Hô Thác một trận kỳ quái, dõi mắt nhìn lại, quả nhiên nơi xa trên thảo nguyên dong ruỗi mà đến một đội kỵ sĩ, ước chừng chỉ có chừng hai mươi người, tuy nhiên nó tốc độ kỳ khoái, thậm chí kéo cả đại địa khẽ run.

Đến lúc này, mọi người cũng cảm giác được, đại địa run rẩy hết sức rất nhỏ, so với chân chính vạn mã bôn đằng muốn yếu một ít.

Túc Thuấn nghĩ tới điều gì, sắc mặt lại là biến đổi: “Đã sớm nghe nói An Đông được xưng thế hệ này tiếp cận nhất Thú Thần giả, chính là Địch Nhung cảnh nội tương lai đệ nhất thú sư, hắn dưới trướng có một chỉ hoang thú kỵ sĩ đội thân vệ, không nghĩ tới hôm nay có thể tận mắt thấy “

Hồng Vũ ở Hoa Lang Quốc càn quét chuyện tình, còn không có truyền tới Địch Nhung. Loại này mất mặt chuyện tình, Hoa Lang như vậy tự đại quốc gia là không thể nào chủ động đi tuyên truyền.

Mà Đại Hạ bổn quốc bên trong, ở hoàng đế an bài dưới, các loại giữ bí mật thi thố đúng chỗ, cũng không có tiết lộ đến Địch Nhung bên kia.

Cho nên Hồng Vũ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, Địch Nhung cảnh nội không người biết được.

Túc Thuấn nói lời nói này ngắn ngủi trong thời gian, một đội kia kỵ sĩ đã chạy như điên mà đến, lần nữa kéo vào liễu rất lớn khoảng cách, mọi người tất cả cũng có thể thấy rõ ràng liễu, tổng cộng hai mươi mốt tên kỵ sĩ, trước một người chạy như điên mà đến, toàn thân đắp ở một hoàn mỹ khôi giáp bên trong, kia khôi giáp, cũng không phải là Địch Nhung quý tộc lưu hành cái kia loại khắc đầy liễu hoa văn, trang sức vàng ròng cùng bảo thạch sức tưởng tượng chiến giáp, mà là chân chính hiện đầy chiến tranh vết thương, không có chút nào xinh đẹp trang sức, tràn đầy thảm thiết cùng tang thương cảm dầy nặng chiến giáp.

Một loại chiến mã, coi như là Địch Nhung Long câu, còng thượng như vậy một vị người mặc trọng giáp kỵ sĩ, cũng căn bản không thể nào hết tốc lực chạy nước rút, tên này kỵ sĩ sở dĩ có thể làm được điểm này, là bởi vì hắn chỗ kín chính là một đầu tứ phẩm hoang thú Thiên Hành Cự Lang

Làm thủ tên này kỵ sĩ phía sau, đi theo hai mươi danh khí thế, chỗ kín cũng toàn bộ cũng là hoang thú, thanh nhất sắc thất phẩm hoang thú thảo nguyên hoàng sói

Thiên Hành Cự Lang thân dài đạt đến ba trượng, chính là trên thảo nguyên nhắc nhở khổng lồ nhất vài loại hoang thú một trong. Mà thảo nguyên hoàng sói cũng lấy hình thể khổng lồ trứ danh, thân dài cũng đạt tới hai tờ năm, như vậy hai mươi mốt đầu hoang thú cuồng chạy mà đến, thanh thế kinh ngạc không thua gì mấy vạn tinh kỵ xung phong.

Duyên Hô Thác lúc trước còn cảm giác mình cùng thủ lĩnh lao sư động chúng, xa như vậy tới đây nghênh đón một đứa bé thật mất mặt, bây giờ nhìn đến nhóm người này hoang thú kỵ sĩ, bỗng nhiên hiểu được, người ta chịu để cho bọn họ tới nghênh đón, mới là cho bọn hắn mặt mũi…

Địch Nhung thật sự là quá cường đại, Ô Hà Long Tháp ngày sau muốn tiếp tục giữ vững độc lập, sợ rằng thật muốn hết sức giao hảo vị này An Đông đại nhân, nếu không… Duyên Hô Thác âm thầm lắc đầu.

Túc Thuấn cũng một lần nữa trấn định lại, chẳng qua là trong mắt một ít cổ nồng đậm kính sợ là hóa không đi: “Mọi

người chú ý, xếp thành hàng, nghênh đón An Đông đại nhân

Hắn lúc này tôn xưng một mười chín tuổi hài tử vì "Đại nhân", không còn có một vị kỵ sĩ bề ngoài có cái gì dị nghị. Người trong thảo nguyên kính ngưỡng dũng sĩ, này một đôi Hoang Thú Kỵ Binh, là có thể dễ dàng đưa bọn họ này năm trăm kỵ giết sạch sẻ, không có ai tạm biệt khinh thị An Đông.

Hàng ngũ hai bên kỵ sĩ thổi lên liễu kèn lệnh, Ô Hà Long Tháp dùng nhất long trọng lễ tiết nghênh đón An Đông

Hai mươi mốt kỵ hoang thú kì binh cuồn cuộn mà đến, cuối cùng đã tới trước mặt, xông lên phía trước nhất An Đông tựa hồ không có một chút chậm lại ý tứ, thẳng tắp hướng Túc Thuấn đụng tới Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 21 : An Đông (hạ)

"A" Ô Hà Long Tháp trong bộ lạc vang lên một mảnh tiếng kinh hô, xôn xao, Duyên Hô Thác không nhịn được muốn động thủ, Túc Thuấn nhưng một thanh đè lại tay của hắn.

Một thân trọng giáp An Đông cưỡi ở Thiên Hành Cự Lang thượng nhanh chóng mà đến, bỗng nhiên vỗ mạnh một cái hoang thú, Thiên Hành Cự Lang bay lên không nhảy lên, ở một mảnh tiếng kinh hô trong, sai một ly cùng Túc Thuấn xê dịch mà qua, lướt qua liễu Ô Hà Long Tháp dài đến năm mươi trượng đội ngũ, vững vàng địa rơi vào bọn họ phía sau.

Thiên Hành Cự Lang mang theo cuồng phong từ Túc Thuấn trên người gào thét mà qua, y phục của hắn cùng đầu tóc hô một tiếng hướng về sau mạnh mẽ bay đi, Túc Thuấn trong nháy mắt sau lưng một mảnh mồ hôi lạnh, rồi lại thở phào nhẹ nhỏm: Thành công rồi.

Kinh thiên nhảy rơi vào đội ngũ phía sau Thiên Hành Cự Lang giảm xóc liễu một đoạn, sau đó lượn vòng tròn trở lại, An Đông đem trọng giáp che mặt nhấc lên, trẻ tuổi trước mặt cho, giống như tinh thần một loại trong hai mắt toát ra một tia vẻ tán thưởng, đối với Túc Thuấn nói: "Không nghĩ tới ở Ô Hà Long Tháp, còn ẩn cư như vậy một vị dũng sĩ Túc Thuấn các hạ, ngươi đáng giá tôn kính "

Túc Thuấn âm thầm thở phào nhẹ nhỏm, hắn liều mạng tánh mạng mình đánh cuộc này một thanh, chính là vì thắng được An Đông thật là tốt cảm. Vị này nhất định sẽ ở tương lai chấp chưởng Địch Nhung quyền to tôn quý đại nhân, nếu như có thể đối với mình ôm lòng hảo cảm, tương lai Ô Hà Long Tháp, có thể mượn lực lượng của hắn tiếp tục giữ vững độc lập.

Túc Thuấn ha ha cười một tiếng, nhiệt tình mở ra hai cánh tay nói: "Chúng ta coi như là Hùng Ưng, cũng đã già rồi. Thảo nguyên tương lai Thiên Không, nhất định là thuộc về An Đông

đại nhân, chúng ta Ô Hà Long Tháp, hoan nghênh An Đông đại nhân “

Phía sau hắn, năm trăm kỵ sĩ cùng nhau hoan hô, thanh chấn tận trời.

An Đông cũng rất hài lòng, hai mươi mốt tên hoang thú kỵ sĩ phía sau, tùy tòng của hắn còn có một ngàn tinh kỵ, lúc này cũng đuổi đi lên. An Đông tung mình từ Thiên Hành Cự Lang thượng xuống tới, sau đó đuổi theo binh sĩ cho hắn đổi lại chiến mã.

An Đông lúc này mới có thể đủ cùng Túc Thuấn cũng kỵ mà đi, lúc trước chỉ cần Thiên Hành Cự Lang dựa vào một chút gần, Ô Hà Long Tháp tất cả chiến mã toàn bộ bốn vó như nhũn ra muốn tê liệt ngã xuống trên mặt đất, song phương chỉ có thể cách hơn mười trượng nói chuyện với nhau, dù vậy, Túc Thuấn cũng cảm giác được mình chỗ kín chiến mã ở lạnh run.

Sắc trời dần tối thời điểm, song phương kỵ sĩ dâng lên liễu đống lửa, Ô Hà Long Tháp dâng lên liễu dê béo, trên lửa nướng dê, trong nồi nấu du trà, Túc Thuấn cùng An Đông trò chuyện với nhau thật vui.

Đợi đến chúc mừng kết thúc, chân chính mật nghị mới bắt đầu.

Trong doanh địa lớn nhất trong trướng bồng, An Đông lúc này đảo qua lúc trước thân mật, sau khi đi vào, việc nhân đức không nhường ai ngồi ở ngay trung ương vị trí tôn quý nhất thượng, hai tay án lấy đầu gối, một cổ khí thế hồn nhiên mà phát: “Túc Thuấn thủ lĩnh, ta lần này, gánh vác cường điệu đại sứ mạng. Ngươi cùng ngươi ô Ô Hà Long Tháp Bộ Lạc, phải vô điều kiện ủng hộ Địch Nhung thiên tử ra lệnh, phối hợp hành động của ta, nếu không, Ô Hà Long Tháp Bộ Lạc, nhất định sẽ từ trên thảo nguyên biến mất

Túc Thuấn sửng sốt một chút, trên mặt cũng là túc mục, ôm quyền khom người nói: “Ô Hà Long Tháp trên dưới, mặc cho điều khiển “

Trong lòng hắn âm thầm thở dài: Địch Nhung năm mạnh một đời xuất sắc nhất chính là nhân vật, quả nhiên không phải

là dễ đối phó như vậy a. Hắn chỉ có mười chín tuổi, cũng đã có thể như thế tĩnh táo, đem cá nhân đích yêu thích, cùng Bộ Lạc lợi ích rõ ràng địa cắt rách mở.

Mật nghị kéo dài ước chừng nửa canh giờ, trên thực tế phần lớn thời gian cũng là An Đông đang nói…, Túc Thuấn chỉ đủ tư cách nghe, cần hắn phối hợp thời điểm, hắn gật đầu nhớ kỹ là được.

An Đông lần nữa phô bày hắn, cùng với sau lưng của hắn Địch Nhung cường đại: An Đông đối với cả Ô Hà Long Tháp rõ như lòng bàn tay bất luận là địa hình, hay là Bộ Lạc thực lực.

Đối với Mẫu Hà vây săn, Ô Hà Long Tháp cần tiến hành phối hợp bất quá là giải quyết việc chung, mà sau đó một chuyện khác tình, thì để cho Túc Thuấn có chút sợ hết hồn hết vía. Nhưng là An Đông trọng điểm an bài chính là chuyện này, mà chính là tại này kiện sự tình thượng an bài, để cho Túc Thuấn hiểu, bọn họ hết thảy sợ rằng cũng chạy không khỏi Địch Nhung nắm giữ phối hợp Địch Nhung hoàn thành chuyện này, vừa vặn cần đem Ô Hà Long Tháp trong bộ lạc lực lượng tinh nhuệ toàn bộ điều đi ra ngoài.

Nhưng là chuyện này một khi hoàn thành, Ô Hà Long Tháp tựu hoàn toàn cột vào liễu Địch Nhung trên chiến xa, sau này muốn thoát khỏi cũng không thể liễu.

Hiện tại mặc dù người người biết Ô Hà Long Tháp chính là Địch Nhung nước phụ thuộc, nhưng là dù sao còn có một người khác lựa chọn chính là Đại Hạ, mà chuyện sau, Đại Hạ tuyệt đối không thể nào đón thêm dâng Ô Hà Long Tháp liễu.

Mà An Đông cùng Ô Hà Long Tháp cũng cho là chuyện này cơ mật vô cùng, nhưng không biết trên thực tế cũng sớm đã tiết lộ liễu, điểm chết người chính là, người biết chuyện này là Hồng Vũ.

An Đông nói xong, hai tay đặt tại trên đầu gối, thân thể thành một loại áp bách kiểu nghiêng về phía trước, hai mắt nhìn gần Túc Thuấn: “Túc Thuấn thủ lĩnh, chúng ta có thể hướng Ô Hà Long Tháp sao?”

Túc Thuấn nhất thời cảm giác được một cổ áp lực cực lớn đập vào mặt, An Đông không chỉ một người, sau lưng của hắn còn có khổng lồ Địch Nhung, mặc dù Túc Thuấn cảnh giới trên thực tế còn đang An Đông trên, nhưng là hắn cũng đang An Đông dưới áp lực toát ra mồ hôi lạnh.

An Đông đây là nữa buộc hắn lúc ban đầu cuối cùng lựa chọn, nhưng là cái này lựa chọn, rất có thể chôn vùi liễu Ô Hà Long Tháp độc lập tự chủ.

Tình thế so sánh với người mạnh, Túc Thuấn còn có thể như thế nào? Trong lòng hắn một tiếng thở dài, có lẽ đây chính là tiểu Bộ Lạc bi ai?

"Ô Hà Long Tháp tuyệt sẽ không để cho đại nhân thất vọng."

"Tốt" An Đông hài lòng cười.

Túc Thuấn từ An Đông trong lều đi ra, nhìn trên đỉnh đầu bầu trời đêm, thật lâu không nói. Hắn cả đều ở để bảo toàn Ô Hà Long Tháp độc lập, nhưng là cả cố gắng sẽ phải nước chảy về biển đông liễu.

Duyên Hô Thác rất hiểu tâm tình của hắn, vỗ vỗ phía sau lưng của hắn nói: "Thủ lĩnh, đừng suy nghĩ nhiều, ít nhất lựa chọn của chúng ta không có sai, Địch Nhung thực lực quốc gia cường thịnh, nhất định còn muốn áp chế Đại Hạ mấy ngàn năm. Vào hôm nay lúc trước, ngươi có từng nghĩ tới sẽ có như vậy một con đáng sợ hoang thú kì binh tiểu đội?"

Túc Thuấn mặc nhiên gật đầu, hai người đi trở về đi.

Một đêm cuồng hoan, hơn nữa cùng An Đông mật nghị, thời gian đã không còn sớm, phía đông Thiên Không đã bắt đầu nổi lên quang minh, ánh bình minh tùy thời có thể đến. Người trong thảo nguyên cũng rất tin tưởng "Dấu hiệu", thời gian này, để cho Túc Thuấn trong lòng có chút phạm nói thầm, chẳng lẽ Ô Hà Long Tháp nhập vào Địch Nhung sau, tiền đồ có tốt hơn đâu?

Hắn có thở dài một tiếng nói: "Địch Nhung trong có An Đông nhân tài như vậy, Đại Hạ muốn gặp liễu. Hồng Thắng Nhật sợ rằng kiên trì không được mấy năm liễu, đến lúc đó An

Đông này một nhóm Địch Nhung thiên tài vừa lúc lớn lên, bọn họ có dẫn theo Địch Nhung thiết kỵ, tịch quyển Đại Hạ ranh giới."

Vừa mới dứt lời, Duyên Hô Thác đột nhiên cảm giác được có điểm gì là lạ: "Thủ lĩnh, chuyện gì xảy ra?"

Đại địa lần nữa bắt đầu run rẩy lên. Hơn nữa cùng lúc ban ngày bất đồng, có ban ngày kinh nghiệm, bọn họ cảnh nhà thuần thục phân biệt ra được tới cả vùng đất run rẩy trình độ phi thường cường liệt

Duyên Hô Thác hoảng sợ biến sắc: "Đây là mấy chục vạn đại quân chạy chồm mới có thể có chấn động "

So sánh với ban ngày An Đông hoang thú thân vệ đoàn chạy nước rút chấn động mãnh liệt quá nhiều.

An Đông ở chỗ này, Địch Nhung không thể nào xuất binh, trên cái này đại lục, còn có ai có thể một lần xuất động mấy chục vạn kỵ binh đánh bất ngờ Ô Hà Long Tháp?

Đại Hạ có nhiều như vậy binh lính, nhưng là Đại Hạ không có nhiều như vậy chiến mã rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Ở khẽ để phát sáng dưới bầu trời, Duyên Hô Thác cùng Túc Thuấn cố gắng hướng cái hướng kia nhìn quanh, muốn xem rõ ràng rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Chấn động càng ngày càng mãnh liệt, hiển nhiên đại quân đang nhanh chóng tiến tới gần.

Trong doanh địa rối loạn lên, trên thảo nguyên dũng sĩ đối với loại này chấn động mẫn cảm nhất, chỉ cần không phải uống say mèm, lập tức sẽ tỉnh lại. Trong doanh địa 1500 kỵ sĩ tất cả đều luống cuống, quần áo xốc xếch tựu vọt ra: "Chuyện gì xảy ra? Nơi nào đến đại quân?"

An Đông hai mắt máu đỏ vọt tới Túc Thuấn trước mặt, cầm trong tay lưỡi dao sắc bén lớn tiếng quát lên: "Túc Thuấn, đây là chuyện gì xảy ra "

Không phải là Địch Nhung đại quân từ An Đông góc độ đến xem, rất có thể chính là Túc Thuấn cùng nước khác cấu kết, đưa tới đại quân muốn giết mình

Túc Thuấn vội vàng giải thích: "Đại nhân, ta cũng vậy không biết ta thật không biết tới cũng là kỵ binh, cả Thanh Nguyên đại lục, trừ Địch Nhung ở ngoài, không có bất kỳ một cái quốc gia có nhiều như vậy kỵ binh "

An Đông cũng tỉnh táo lại, Túc Thuấn nói không sai, nhưng là đại địa chấn động sẽ không gạt người, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Nhưng vào lúc này, vẫn hướng cái hướng kia nhìn quanh Duyên Hô Thác một tiếng thét kinh hãi: "Đây là cái gì đồ "

Hắn chỉ phương hướng, cũng là trong Thiên Không thành

Suốt mười khổng lồ bóng đen, nhỏ có vài chục trượng dài, lớn có hơn hai mươi trượng, từ không trung thật nhanh đánh tới khổng lồ như vậy cầm loại hoang thú, ít nhất cũng là tứ phẩm

"Trời ạ chẳng lẽ là Mẫu Hà thú băng "

Binh lính trong có người kinh hô, đã tuyệt vọng.

Mỗi một chỗ hoang thú lãnh địa, cũng sẽ phát sinh thú băng. Thú băng trạng thái hoang thú cơ hồ là vô địch, đại lượng hoang thú tịch quyển mà qua, cơ hồ không có gì lực lượng có thể ngăn cản bọn họ.

Hổ Sơn thú băng cũng cần Hổ Sơn đại doanh tới ngăn cản, mà Mẫu Hà hoang lâm mang một khi phát sinh thú băng, tuyệt đối là cả Thanh Nguyên đại lục tai nạn, coi như là Nhất Phẩm Hợp Chân, cũng ngăn cản không được như vậy thú băng.

Tại chỗ chỉ có 1500 tên kỵ sĩ, người mạnh nhất cũng chỉ là Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh. Ở Mẫu Hà thú băng dưới, bọn họ tựa như một đám con kiến giống nhau bé nhỏ không đáng kể.

Nhưng là rất nhanh có người xem không thích hợp liễu: "Không phải là, phương hướng không đúng "

Bóng đen đánh tới phương hướng là đông nam phương hướng, Mẫu Hà hoang lâm mang ở phía tây. Thú băng chưa từng có từ trước đến nay, không thể nào vòng một vòng luẩn quẩn đâu trở lại.

Mọi người lúc này cũng thấy rõ ràng liễu một chút: “Kia mười đầu cầm loại hoang thú có chút không đúng lắm a.”

Lại qua một hồi, nơi xa xuất hiện một bóng đen, đang nhanh chóng chạy như điên mà đến

“Bọn họ là ở bao vây chặn đánh trên mặt đất cái kia đầu hoang thú” rốt cục có người nhìn hiểu, lần này tử mọi người liên tục kêu khổ, trên bầu trời mười, trên mặt đất một, mười một đầu đẳng cấp cao hoang thú, này hoang thú ở giữa đại chiến, làm sao lại hết lần này tới lần khác bị chúng ta cho gặp được? Ương cập trì ngư a

Cường đại như vậy hoang thú nơi đi qua, sợ rằng 1500 tên kỵ sĩ cũng khó khăn lấy ngăn cản đối phương chút nào…

An Đông bên cạnh không biết lúc nào xuất hiện một gã lão giả. Khô héo bề ngoài giống như là bị giắt trong gió mấy chục năm khô cá. Hắn nhìn về phía trên mặt đất đầu kia hoang thú, lên tiếng cười, hàm răng không dư thừa hạ mấy viên, nhưng là khí thế trên người nhưng càng ngày càng đáng sợ, rất nhanh cũng đã vượt qua Duyên Hô Thác

Túc Thuấn một tiếng thét kinh hãi: “Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh “

An Đông cũng cười: “Khuê Nguyên đại thúc có hứng thú?”

Khô héo lão giả Khuê Nguyên cười hắc hắc: “Khó được có cơ hội như vậy, hẳn là một đầu tam phẩm hoang thú, đánh giết liễu thu thập tài liệu, nói không chừng còn có thể xin khí sư chế tạo một Huyền Binh.”

An Đông cười ha ha, vỗ tay nói: “Tốt, chúng ta tựu tham quan hoc tập Khuê Nguyên đại sư biểu diễn ” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 22 : Minh hồ thủ hộ sư tử (thượng)

Khuê Nguyên đại đại liệt liệt tiêu sái tiến lên đi, võ khí sôi trào, tia sáng đã thật giống như một viên dâng lên mặt trời một loại ánh sáng ngọc. Hắn đang muốn lộ vẻ hóa ra bản thân võ đạo Đồ Đằng, phát chân chạy như điên đón nhận đầu kia hoang thú, bỗng nhiên trong lúc lại thấy được một ít đầu hoang thú sau lưng, xuất hiện một mảng lớn bóng đen.

Trong Thiên Không thành Quỷ Mẫu Tuyết Điêu cũng bắt đầu tấn công xuống, phía sau truy kích hơn một trăm đầu hoang thú trên lưng kỵ sĩ bắt đầu lớn tiếng la lên, lẫn nhau hô ứng, bố trí sách lược muốn đem phía trước cái kia đầu hoang thú vây quanh ở.

Mà lúc này, Thiên Không cũng rốt cục hoàn toàn để phát sáng, Khuê Nguyên thấy rõ ràng liễu trên mặt đất chạy như điên chạy trốn, chính là một đầu tam phẩm hoang thú Bôn Lôi chỉ điểu!

Bôn Lôi chỉ điểu không biết bay được, hình thể khổng lồ, rất có thể là trên cái thế giới này lớn nhất loài chim. Bọn họ trên đầu trường một con màu vàng nhạt Độc Giác, một con cự chủy chính là trên thảo nguyên cứng rắn nhất đồ, mỗi một lần mổ đánh, cũng mang theo đóng băng cùng bạo liệt đích thiên phú hiệu quả, một mổ dưới coi như là một tòa núi nhỏ, cũng muốn bị đục rụng hơn phân nửa. Hơn nữa bọn họ hai cánh đánh ra, nhưng là tuyệt không so với bình thường Tam Phẩm Hiển Thánh cảnh giới cường giả một kích toàn lực kém bao nhiêu.

Mà Bôn Lôi chỉ điểu trí khôn rất cao, nghe nói có thể so với loài người mười sáu tuổi chừng trình độ. Mạnh mẻ thực lực, cộng thêm giảo hoạt, để cho Bôn Lôi chỉ điểu lực chiến đấu có thể sánh ngang Nhân Tộc Tam Phẩm Hiển Thánh điên phong cường giả.

Mà dạng một đầu đáng sợ hoang thú, lại bị đuổi theo chật vật chạy trốn hoảng hốt chạy bừa, Khuê Nguyên lần nữa ngẩng đầu, chỉ thấy trên bầu trời kia mười đầu Quỷ Mẫu Tuyết Điêu trong, thậm chí có bốn đầu cũng là biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu!

Biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu chiến lực, nhưng là cũng không so sánh với Bôn Lôi chỉ điểu kém bao nhiêu.

Mà ở Bôn Lôi chỉ thân chim sau truy đuổi, còn có Hống Thiên Tôn! Còn có Lôi Thiên Giải! Còn có Đại Địa Quỳ Ngưu! Đây đều là tam phẩm hoang thú!

Phía sau, thấp một chút kịp khác hoang thú trên trăm đầu, những thứ này hình thể khổng lồ hoang thú cuồng chạy mà đến, khó trách đại địa chấn động, thật giống như mấy chục vạn thiết kỵ chạy nước rút.

"Trời ạ…" Khuê Nguyên trên người cổ động lên võ khí, phốc một tiếng dập tắt, giống như là thả cái rắm.

Một loại tam phẩm hoang thú, hắn bằng vào mình Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh lực lượng còn có thể chém giết, nhưng là Bôn Lôi chỉ điểu… Hắn giơ muốn thối lui liễu. Hơn nữa kia đông đảo tam phẩm hoang thú, Khuê Nguyên bây giờ suy nghĩ là mình tại sao mới có thể thoát được một cái mạng nhỏ!

Mà Túc Thuấn cùng Duyên Hô Thác đã đem con ngươi đều nhanh cho trừng đi ra: Một ít hơn trăm đầu hoang thú, bao gồm trên bầu trời Quỷ Mẫu Tuyết Điêu trên lưng, tất cả đều ngồi một gã kỵ sĩ!

Hai người thật cảm thấy thấy quỷ liễu, mới vừa tán dương liễu An Đông hoang thú thân vệ tiểu đội độc nhất vô nhị, liền từ trên mặt đất vọt ra đến như vậy một con đáng sợ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn!

An Đông tiểu đội, mạnh nhất đúng là chính hắn cái kia một đầu tứ phẩm hoang thú Thiên Hành Cự Lang, ngày hôm qua nhìn qua lúc, được kêu là một khiếp sợ! Thế nhưng tuần phục tứ phẩm hoang thú!

Nhưng là hiện tại nhìn nhìn lại, tứ phẩm hoang thú ở nơi này một chi kỵ binh đoàn trong chẳng qua là đi theo phía sau

cái mông chạy tiểu đệ, cho dù ở tiểu đệ trong địa vị tương đối cao, đúng là vẫn còn không cải biến được tiểu đệ vận mệnh…

Mà chút ít kỵ sĩ, trang bị có thể sánh bằng An Đông cái kia thân vệ tiểu đội khá.

Nói ví dụ Quỷ Mẫu Tuyết Điêu trên lưng, thì đặc biệt làm theo yêu cầu đâu cái giỏ, đâu cái giỏ còn có mấy cái lần lượt thay đổi dây da, đem kỵ sĩ vô cùng ổn thỏa cố định ở bên trong, coi như là đầu hướng xuống cũng sẽ không rơi ra.

Mà kỵ sĩ mặc trên người cũng là hoang da thú chế thành áo giáp, tương đối mà nói nhẹ nhàng nhiều lắm. Hơn nữa cũng có thể nhìn ra, là đẳng cấp cao hoang thú da thú chế thành, lực phòng ngự có thể so với một chút Huyền Binh cấp bậc chính là khôi giáp!

Trên mặt đất những thứ kia kỵ sĩ, lại càng mỗi người cũng trang bị liễu đặc biệt lượng thân chế tạo thích hợp ở hoang thú trên lưng sử dụng binh khí, hoặc là lao, hoặc là cung tên, hoặc là phi rìu, đều không giống nhau.

Mà một ít đầu Bôn Lôi chỉ điểu, rốt cục ở nơi này chính là hình thức thiên la địa võng dưới bị vây ở, từng tiếng gào thét, tựa hồ biết mình tương lai vận mệnh.

Hơn một trăm đầu hoang thú đang ở Túc Thuấn bọn họ doanh địa phía trước, kiết nhiên nhi chỉ, đem đầu kia Bôn Lôi chỉ điểu hoàn toàn vây quanh.

Trong doanh địa hơn một ngàn năm trăm người, bao gồm Khuê Nguyên cùng kia hai mươi tên hoang thú kì binh thân vệ tiểu đội người, tất cả đều yên lặng như tờ, đại khí cũng không dám thở gấp một ngụm! Sợ khiến cho người ta chú ý —— nhưng trên thực tế, không làm cho chú ý là không thể nào, lớn như vậy một doanh địa đâu… Trong lòng mỗi người, tựa hồ cũng tồn lấy như vậy một tia may mắn, bởi vì bọn họ cũng rất rõ ràng, đối phương là kẻ địch là hữu còn không biết, là hữu còn dễ nói, nếu như là địch nhân, một chạy nước rút đoán chừng trong doanh địa tựu đoàn diệt.

Đang ở bọn họ chờ một cuộc hoang thú đại chiến thời điểm, Lôi Thiên Giải trên, bỗng nhiên dâng lên một mảnh tinh

thần, một đạo nhân ảnh tựa như thiên ngoại phi tiên, từ Lôi Thiên Giải trên lưng nhảy dựng lên, hoa phá trường không đến Bôn Lôi chỉ điểu trên đỉnh đầu, tinh thần bao phủ, Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ đáng sợ thực lực triển khai, Bôn Lôi chỉ điểu một tiếng gào thét, bị áp chế không thể động đậy, sau đó một mảnh kia tinh thần trong, một chút ánh sao rơi xuống xuống tới, ở Bôn Lôi chỉ điểu trên đỉnh đầu nhẹ nhàng một gõ.

Lục phẩm thượng Huyền Binh, Tinh Không Thần Vẫn!

Bề ngoài không có bất kỳ vết thương, đại não đã hoàn toàn bị chấn vỡ!

Bôn Lôi chỉ điểu thân thể cao lớn ầm ầm té xuống, đập đại địa run lên ba cái.

Trong doanh địa mọi người lần nữa há hốc mồm! Nhị Phẩm Khai Thần! Một người cũng có thể diệt liễu cả doanh địa!

Sau đó, khác một màn để cho bọn họ càng thêm khó quên tràng diện xuất hiện, chỉ thấy một vị có chút cà lơ phất phơ công tử, cỡi một con ngựa đắc sao đắc sao tiêu sái liễu đi vào. Hắn xuyên qua liễu hơn một trăm đầu hoang thú vòng vây, đi ngang qua liễu tam phẩm hoang thú bên người, đi tới Bôn Lôi chỉ điểu thi thể bên.

Hắn cỡi nhưng là một con ngựa a!

Coi như là công nhận khắp thiên hạ đệ nhất danh câu, Địch Nhung Long câu đối mặt nhiều như vậy hoang thú, cũng không thể có thể như thế bình tĩnh, chớ nói chi là từ hoang trong bầy thú ghé qua đã qua.

Nhưng là Liệt Mã không giống với, đầu tiên nó đã là ngũ phẩm hoang thú cấp bậc liễu, tiếp theo… Nó thói quen.

Hồng Vũ đến Bôn Lôi chỉ điểu trước mặt, tay chân lanh lẹ đem một ít chỉ Kim Giác lấy xuống, sau đó vung tay lên, đem ở Hống Thiên Tôn trên người Tiếu Nghiên gọi xuống tới: "Đầu bếp, nhanh lên một chút a, còn nhìn cái gì đấy, chẳng lẽ để cho bổn thiếu gia cho ngươi đem thịt cũng cắt đi?"

Cùng Bách Lý Thịnh Thế đánh một trận trong, hoang thú cửa phần lớn bị thương, bất quá có Hồng Vũ đan dược, bọn họ rất nhanh cũng là phục hồi như cũ.

Tiếu Nghiên nhảy xuống, sau lưng một cái rương lớn rầm một tiếng mở ra, các loại phân giải hoang thú dụng cụ cắt gọt trải rộng ra, nàng ánh đao hoắc hoắc, tay chân lanh lẹ, bào đinh mổ bò một loại, từng cục hoang thịt thú vật hóa giải xuống tới, hữu dụng tài liệu thì bị đặt ở khác vừa.

Hống Thiên Tôn ở một bên thấy vậy âm thầm chảy mồ hôi, trong lòng tự nhủ may nhờ hôm nay không có xấc láo, để cho tiểu nha đầu này cỡi, nếu không… Ta quả nhiên là cả Hoang Thú Kỵ Binh đoàn trong, nhất anh minh thần võ!

Nó không biết bên kia trong doanh địa, những người đó nhìn càng thêm thêm kinh hãi, chủ yếu là Tiếu Nghiên gầy teo nho nhỏ bộ dáng, tiện tay trong đích ánh đao, kia khổng lồ thi thể, đối lập tương phản thật sự quá khổng lồ.

Hồng Vũ bọn họ vừa tiến vào thảo nguyên, mọi người tựu gắn vui mừng.

Ở Đại Hạ cảnh nội, hoang thú không thể thả ra, chỉ có thể mỗi cách bảy ngày tìm hoang tàn vắng vẻ địa phương đem hoang thú triệu hoán đi ra hóng mát một chút.

Mà ở trên thảo nguyên —— căn bản cũng là hoang tàn vắng vẻ địa phương, hoang thú tùy tiện chạy. Ngày hôm qua thời điểm, Hồng Vũ phát hiện một đầu Bôn Lôi chỉ điểu, nó trên đỉnh đầu cái kia một đoạn Kim Giác, đúng lúc là Hồng Vũ kế tiếp chuẩn bị luyện chế một loại đan dược nguyên liệu một trong, cho nên Hồng Vũ thả ra Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng hơi thở, không nghĩ tới Bôn Lôi chỉ điểu trí khôn quá cao, giống như Lôi Thiên Giải loại này, tại chỗ tựu sợ cháng váng, Bôn Lôi chỉ điểu cũng là chạy trối chết.

Mọi người vội vàng đuổi theo, Bôn Lôi chỉ điểu đối với địa hình quen thuộc hơn, ba phen mấy bận khiến nó trốn thoát liễu, đuổi kịp hiện tại rốt cục bắt được liễu.

Tiếu Nghiên ở nơi đâu hóa giải hoang thú thi thể, Hồng Vũ có chút sốt ruột chờ liễu: "Ngươi cũng là nhanh lên một chút

a, ta còn đói bụng, chờ ăn điểm tâm đâu. Vội vàng đừng nghĩ Tôn Bán Sơn liễu, làm rất tốt sống.”

Mọi người cười vang, khiến cho Tiếu Nghiên trắng nõn sạch trên khuôn mặt nhỏ nhắn một mảnh hồng, cúi đầu ý không tốt nói chuyện.

Hồng Vũ khoát khoát tay: “Đã làm xong nữa la ta, bên kia thật giống như có đám người, người nào đi hỏi hỏi bọn hắn là lai lịch thế nào? Có hay không đoạt chúng ta hoang thú tính toán ? Có nói các ngươi người nào dẫn người đi diệt bọn hắn…”

Những lời này vừa ra khỏi miệng, từ An Đông bắt đầu, trong doanh địa mọi người một run run, hận không được lập tức phải đi hướng vị công tử kia tỏ vẻ: Chúng ta đối với ngài hoang thú tuyệt đối không có nửa điểm ý nghĩ!

Bọn họ không biết, Hồng Vũ cố ý như vậy hù dọa bọn họ, Vũ thiếu gia một bụng ý nghĩ xấu đâu.

An Đông trong doanh địa, dựng thẳng của hắn đại kỳ, Hồng Vũ đã sớm nhìn thấy, ở chỗ này đã là Ô Hà Long Tháp địa giới liễu, gặp gỡ An Đông hắn một chút cũng không ngoài ý.

Thiếu gia nếu lên tiếng, mọi người nhìn lẫn nhau, cuối cùng vẫn là Tô Tam đi. Thân phận của hắn cùng tu vi, cũng là không cao không thấp, đồng cấp khác còn có Trang Trạch —— ngươi trông cậy vào Minh đạo tử sĩ đi theo người giao thiệp với? Xem ra cái gì cười giỡn, bọn họ cắt cổ so sánh với nói chuyện thuần thục nhiều.

Tóm lại, Vũ thiếu gia đệ nhất chân chó Hồng Khê không có ở đây thời điểm, chính là Tô Tam ra mặt.

Hắn mang theo hai gã Hoang Thú Kỵ Binh đến doanh địa trước, không đợi hắn mở miệng An Đông tựu lập tức nghênh đón đi ra ngoài, một dòng Địch Nhung nhất long trọng lễ tiết, sau đó nói: “Cường đại kỵ sĩ, chúng ta tuyệt đối là yêu thích hòa bình người chăn nuôi, đối với ngài cùng ngài chủ nhân tài sản, tuyệt đối không có bất kỳ mơ ước lòng.”

Hồng Vũ ở phía sau nghe cười trộm, lại còn nhận chân giải thích.

Tô Tam vẻ mặt râu quai nón vóc người khôi ngô, nhìn qua hay là rất uy mãnh bá đạo, chỉ cần không biết tên của hắn nhưng thật ra là không cười chút. Hắn ngồi ở hoang thú thượng, trên cao nhìn xuống, hung hăng vừa trừng mắt: "Các ngươi là người nào, ở chỗ này làm gì?"

"Dũng sĩ, Thỉnh cho phép ta hướng ngươi giới thiệu, ta là này tấm thảo nguyên chủ nhân chân chính, cường thịnh đế quốc Địch Nhung một vị quý tộc, gia tộc của ta ở Địch Nhung quốc nội, xếp hạng thứ hai…"

An Đông lải nhải, hắn mơ hồ đoán được những thứ này cường đại hoang thú kỵ sĩ, hẳn là đến từ khác Chủ Thần Vực —— Địch Nhung cao tầng, cũng có rất ít số đích người biết Đạo Thần lãnh thổ tồn tại, An Đông cũng là gần đây đột phá Tứ Phẩm Thông Pháp sau, phụ thân mới vừa nói cho hắn biết.

Nếu như có thể theo tới từ khác Chủ Thần Vực dũng sĩ giao hảo, đối với An Đông tương lai vô cùng mới có lợi.

Đáng tiếc hắn thổ mạt hoành phi đem mình gia tộc nói khoác liễu vừa thông suốt, Tô Tam chẳng qua là hơi khẽ cau mày: "Cách chúng ta đồ xa một chút."

Sau đó một quay đầu đi trở về!

An Đông tiếc nuối không dứt. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 22 : Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử (hạ)

Tô Tam sau khi trở về, Hồng Vũ không hài lòng: "Làm sao ngươi không hề nữa trêu chọc hắn chơi?

Tô Tam lúng túng gãi gãi đầu: "Thiếu gia hắn vừa nói hắn là An Đốc thị người, ta liền biết hắn là ai vậy liễu, nhưng vấn đề là, ta không biết kế tiếp nên nói như thế nào liễu…"

Hồng Vũ thở dài: "Ai, hay là quá thuần khiết a, hắn rõ ràng muốn chiêu dụ chúng ta, ngươi tựu thuận thế hỏi một chút hắn cho điều kiện gì quá, sau đó cò kè mặc cả hạ xuống, sau đó lại nói cho bọn hắn biết ta là Hồng Vũ."

Tô Tam biết rồi thiếu gia đây là muốn đem không ác phúc hậu chuyện tình tiến hành rốt cuộc…

Trong doanh địa hơn một ngàn năm trăm người cơ hồ là một cử động cũng không dám, hơn một trăm đầu đẳng cấp cao hoang thú đối với bọn họ áp lực thật sự quá lớn. Vốn là đối với mình hoang thú đội thân vệ hết sức tự An Đông, lúc này lại là loại hàng so sánh với hàng được ném bất đắc dĩ tâm thái.

Mà Tiếu Nghiên cũng cuối cùng đem Bôn Lôi chỉ điểu thi thể hóa giải xong, sau đó nổi lửa nấu nước, bắt đầu chuẩn bị Vũ thiếu gia bữa ăn sáng. Bởi vì hoang thịt thú vật rất nhiều, Hồng Vũ lên tiếng, mọi người cùng nhau ăn.

Mọi người một trận vui mừng, duy chỉ có Tiếu Nghiên khổ liễu mặt, thật to lượng công việc.

Mùi thơm phiêu tán mở ra, trong doanh địa người tất cả đều bụng đói kêu vang, cũng không dám làm cái gì lớn động tác, sợ bị bên kia hiểu lầm…

Hoang thú yến a, một bữa bữa ăn sáng tựu ăn hoang thú yến! Ngay cả An Đông cũng ngắm nghía, đây chính là tam phẩm hoang thú làm nguyên liệu nấu ăn, ăn một bữa đính trên nửa tháng khổ tu.

Trong doanh địa Địch Nhung "Dế nhũi" cửa coi như là kiến thức, trên thế giới này thật có như vậy xa xỉ cuộc sống!

Hồng Vũ ăn uống no đủ liễu, lau miệng đối với Tô Tam nói: "Được rồi, đem chúng ta kỳ hào cũng đánh ra đến đây đi." Tô Tam đáp ứng một tiếng. An Đông vốn là cho là mình hôm nay đã đã trải qua quá nhiều làm cho người ta khiếp sợ chuyện tình, tuyệt đối sẽ không có ngốc mắt liễu, nhưng là Hồng Vũ kỳ hào một tá đi ra ngoài, hắn vừa trợn tròn mắt, sau đó ngay cả tức giận khí lực cũng không có, hắn cùng như vậy một nhóm người đi Mẫu Hà vây săn… Tại sao có loại muốn chết cảm giác a?

Hồng Vũ thấy An Đông trong mắt cái loại nầy mang theo vài phần phẫn uất, mấy phần u oán, mấy phần khổ sở cùng mấy phần bất đắc dĩ ánh mắt, vui vẻ cười.

Hồng Vũ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn Mỹ Mỹ ăn no nê, Bôn Lôi chỉ điểu thịt hết sức ngon, chính là hoang thú trong khó được mỹ vị, chẳng qua là trên thế giới này có tư cách hưởng dụng người thật sự không nhiều lắm.

Mà trong doanh địa, tất cả mọi người đói bụng, phần lớn người phải không dám động làm, An Đông quả thật không đói bụng ăn cơm.

Túc Thuấn cùng Duyên Hô Thác trong lòng bắt đầu phạm nói thầm, Đại Hạ nhất phương đã có đáng sợ như thế Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, coi như là Địch Nhung chỉ sợ cũng không cách nào ngăn cản, còn lần này tới, nghe nói là Hồng Thắng Nhật cháu —— Hồng gia đời thứ hai thiên tài một đời tiêu diệt sau, tất cả mọi người cho là Hồng gia sẽ phải suy sụp liễu, lại không nghĩ rằng lại ở đời thứ ba vừa ra khỏi thiên tài như vậy.

Trước kia cái này Hồng Vũ không phải là truyền thuyết phế vật một sao?

Túc Thuấn trăm mối vẫn không có cách giải, nhưng là hơn một trăm hai mươi đầu cường đại hoang thú còn tại đó, sự thật so sánh với hết thảy lời đồn đãi cũng còn có sức thuyết phục.

Túc Thuấn vốn là sẽ làm sao nguyện ý nhập vào Địch Nhung, mà lúc này dựa vào hướng Đại Hạ, tựa hồ là lựa chọn

sáng suốt. Chi kia đáng sợ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, rất có thể sẽ trở thành vì Đại Hạ ở hai nước chinh chiến trong lịch sử, tùy thủ chuyển tấn công một bước ngoặt!

Mà Đại Hạ hẳn là không có gì hứng thú tóm thâu Ô Hà Long Tháp.

Ngày này đến nửa buổi trưa, hai chi đội ngũ cùng nhau xuất phát, đi trước Ô Hà Long Tháp bản bộ. Hai chi đội ngũ không có biện pháp hợp Binh một chỗ, bởi vì những chiến mã kia căn bản không dám nhích tới gần Hoang Thú Kỵ Binh.

Đến trưa thời điểm, An Đông đã muốn lái liễu, một lần nữa khôi phục lòng tin: Những thứ này hoang thú rốt cuộc là làm sao tới còn không nhất định đâu, Hồng Vũ có một chi cường đại Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, lại cũng không ý nghĩa hắn tựu nhất định có một vị cường đại thú sư phụ tá. Huống chi, mình năm nay mới mười chín tuổi, có vô hạn rộng lớn tương lai, bất kể là cái dạng gì đối thủ, đều có đánh một trận lòng tin!

An Đông không hổ là Địch Nhung đệ nhất thiên tài, khổng lồ như vậy đả kích dưới, vẫn có thể nhanh chóng khôi phục như cũ.

Nhưng là buổi trưa sau khi ăn cơm trưa, đội ngũ tiếp tục lên đường, Túc Thuấn cùng Duyên Hô Thác hữu ý vô ý đem vốn là hỗn hợp ở chung một chỗ Ô Hà Long Tháp năm trăm kỵ sĩ tách ra đi, vốn là hai chi đội ngũ biến thành ba chỉ, đối với An Đông mà nói lại là một đả kích.

Bất quá suy nghĩ một chút, này tựa hồ cũng là bình thường, gặp cao thải thấp mặc dù làm cho người ta cười chê, cũng là nhân chi thường tình.

Khuê Nguyên thấy như vậy một màn có chút lo lắng, giục ngựa tiến lên thấp giọng cùng An Đông nói: "Thiếu gia chủ, chúng ta đã đem kế hoạch cùng Túc Thuấn nói, nhưng là hiện tại ngươi nhìn… Vì giữ bí mật, có muốn hay không…" Hắn khoa tay múa chân liễu một chém rụng đích tay thế, An Đông cũng là liếc qua nơi xa An Đông cùng Duyên Hô Thác, lạnh lùng cười một tiếng: "Không cần phải lo lắng, Túc Thuấn chần chừ rất nhiều năm, cũng không kém lần này. Bất quá hắn biết

chúng ta điểm mấu chốt ở nơi đâu, trừ phi hắn thật có thể thấy Đại Hạ hoàn toàn đánh bại Địch Nhung thực lực, nếu không hắn tuyệt sẽ không dễ dàng đảo hướng Đại Hạ, chớ nói chi là đem trọng yếu như vậy cơ mật tiết lộ cho Đại Hạ.

Chờ đến Mẫu Hà vây săn, ta sẽ nhường Túc Thuấn xem một chút Địch Nhung thực lực chân chánh, hiện tại một con Hoang Thú Kỵ Binh đoàn không coi vào đâu, tương lai chính là chí tôn thú sư mới là đại biểu hai nước tranh đấu cuối cùng kết quả!"

Nhắc tới thiên tư của mình cùng tiền đồ, An Đông lòng tin mười phần. Bởi vì hắn thấy thế nào Hồng Vũ cái này quần áo lụa là cũng không giống là cái gì thật tốt tiền đồ người. Bất quá là bằng vào tổ tông ban cho thôi, chờ Hồng Thắng Nhật vừa chết ai còn có biết ngươi Hồng Vũ là ai?

Không thể không nói bởi vì hai nước đối địch quan hệ, Đại Hạ cùng Địch Nhung ở giữa tin tức thật sự là quá bế tắc liễu. Hồng Vũ trong khoảng thời gian này ở Vũ Đô sở tác sở vi, Địch Nhung không biết gì cả.

An Đông nói xong kia phen nói, như phảng phất là một cuộc tuyên ngôn, cả người hắn cũng chân chính lại một lần nữa gầy dựng lại liễu lòng tin, Khuê Nguyên ở một bên, có thể cảm giác được rõ ràng An Đông khí thế không được tăng cường, rất nhanh trở về đến lúc trước tài nghệ, hơn nữa cùng lúc trước so sánh với, càng thêm trầm ổn cô đọng, thiếu vài tia nhẹ táo quá lời.

Khuê Nguyên âm thầm gật đầu, trong một trầm trọng đả kích, trong khoảng thời gian ngắn lòng tin niết cây hoàng bá Trọng sinh, mình ban đầu quả nhiên không có nhìn lầm người, lựa chọn theo đuổi An Đông có thể là mình cả nhất anh minh quyết định!

Đang ở hắn muốn mở miệng tự đáy lòng tán dương hai câu thời điểm, nơi xa bỗng nhiên truyền đến một tiếng thét kinh hãi: "Hoang thú!"

Một con thám báo chạy nhanh mà đến, nhân hòa mã tất cả đều là máu tươi dầm dề, gào thét một tiếng sau, ầm thoáng cái

cả người lẫn ngựa té lăn trên đất, cũng nữa không có thể bò dậy.

Ngay sau đó, phía trước truyền đến một trận ù ù tiếng sấm, đại địa bắt đầu khẽ run, một khổng lồ thân ảnh trên thảo nguyên. Đó là một đầu cao gần năm trượng, thân dài vượt qua chín trượng quái vật lớn, ngoại hình có điểm giống sư tử, bất quá cái đuôi cuối cũng là một đoàn thiêu đốt màu đen ngọn lửa.

Trên thảo nguyên không có ai không nhận ra loại này hoang thú, mặc dù đã gặp người vô cùng ít, nhưng là trong truyền thuyết thảo nguyên vương giả, có thể dẫn động Địa Ngục hắc hỏa Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử, cũng là tuyệt sẽ không có một người trong thảo nguyên nhận không ra.

Tam phẩm hoang thú Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử, chính là một loại trên thảo nguyên có thể nhìn thấy mạnh nhất hoang thú, thực lực vẫn còn ở Bôn Lôi cục điểu trên, chẳng qua là trí khôn tương đối Bôn Lôi chim khổng lồ mà nói phải kém một chút.

Khấu trừ trên thảo nguyên những thứ kia hoang thú trong lãnh địa giấu diếm cường đại hoang thú, Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử chính là cả trên thảo nguyên cường đại nhất hoang thú, coi như là Khuê Nguyên gặp, cũng muốn viễn độn đi mọi người vận khí thật đúng là không tốt, Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử ở trên thảo nguyên cũng vô cùng hiếm thấy, lại bị bọn họ gặp được một đầu.

Một ít tên thám báo hẳn là đông đảo thám báo trong đích một thành viên, những người khác nhưng định đã tử vong, chỉ có hắn liều chết chạy trở lại.

Trong đội ngũ người người biến sắc —— đây là gặp phải Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử người trong thảo nguyên phản ứng đầu tiên, tựa hồ đã trở thành một loại bản năng. Cho dù là bọn họ hiện tại đội ngũ chừng 1500 người, còn có đông đảo cao thủ trấn giữ, như cũ không làm gì được được Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử. Có lẽ này đầu hoang thú không cách nào tru diệt quang mọi người, nhưng là tàn sát bừa bãi một phen nghênh ngang rời đi vẫn có thể đủ làm được. Hơn nữa Minh Hồ Thủ Hộ Sư

Tử nếu như vẫn đi theo đội ngũ phía sau, thỉnh thoảng vọt tới chém giết một phen, ba phen mấy bận xuống tới, đến thật có có thể đem này 1500 người tất cả đều tiêu diệt ở trên thảo nguyên, bao gồm những cao thủ ở bên trong!

"Ai cũng chia ra tay! Nó là của ta, người nào động thủ ta với ai cấp!" Quát to một tiếng truyền đến, người trong thảo nguyên thất kinh: Người nào lớn như vậy khẩu khí? Lại còn nhận định liễu Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử là của hắn? Hắn cứ như vậy có nắm chắc?

Hoang Thú Kỵ Binh đoàn trong, một đạo nhân ảnh phóng lên cao, chân không dính đất tốc độ cao xẹt qua liễu thảo nguyên, ra hiện tại liễu Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử trước mặt trước.

"Hồng Vũ!"

Người trong thảo nguyên một mảnh kinh hô, An Đông ở đối mặt Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử thấp thỏm tâm tình đồng thời, không nhịn được cười nhẹ: Quả nhiên là phế vật nhị thế tổ, ngươi chính là một Ngũ Phẩm Nguyên Định, lại dám thoát khỏi cao thủ bảo vệ, ra hiện tại Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử trước mặt, đây không phải là muốn chết sao?

Mà Túc Thuấn cũng là mặt liền biến sắc, bắt đầu hoài nghi mình chuẩn bị hướng Đại Hạ kháo long đắc ý đồ có hay không chính xác liễu —— Đại Hạ đem Hoang Thú Kỵ Binh đoàn loại này quốc khí, giao cho một lỗ mãng quần áo lụa là trong tay, thật sự là quá ngu xuẩn liễu.

Duy chỉ có trong đội ngũ đệ nhất cao thủ Khuê Nguyên, mơ hồ cảm giác được có điểm gì là lạ. Bởi vì Hồng Vũ trong đội ngũ, một vị kia từng xuất thủ Nhị Phẩm Khai Thần không có một điểm động tĩnh.

Nếu quả thật phải ra khỏi tay, đừng nói Nhị Phẩm Khai Thần, coi như là mình Tam Phẩm Hiển Thánh, cũng có thể đoạt ở Hồng Vũ phía trước. Chẳng lẽ nói vị kia Nhị Phẩm Khai Thần, đối với Hồng Vũ như vậy có lòng tin? Nhưng là hắn tại sao phải như vậy có lòng tin? Hồng Vũ chỉ là Ngũ Phẩm Nguyên Định a!

Hồng Vũ sau lưng ầm ầm một tiếng dọn ra một mảnh kim sắc quang vụ, Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng lộ vẻ hóa đi ra ngoài, khổng lồ đáng sợ nầy viễn cổ thần thú hơi thở gào thét triều chính diện Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử phóng đi, Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử một tiếng gào thét, tứ chi như nhũn ra gục ở liễu trên mặt đất.

Nhưng là nó cùng nữu l Thiên tôn giống nhau, chính là tam phẩm hoang thú trong đứng đầu tồn tại, chỉ sợ biết rõ không địch lại, cũng tuyệt không chịu thần phục, cùng lắm thì vừa chết mà thôi.

Hồng Vũ song chưởng hợp lại, ở Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng đáng sợ trong hơi thở, một cổ nhu hòa lớn, làm cho lòng người vui mừng thần phục hơi thở tản mát ra đi, đó là phật tính lực lượng, huyệt Thiên Trung trong, Sa Di Pháp Tướng đang chắp tay trước ngực, đôi môi khẽ nhúc nhích, theo tay áo tụng đọc, Phạm âm lượn lờ, khổng lồ phật tính lực lượng cuồn cuộn ra.

Nếu như còn muốn hỏi có cái gì so sánh với thấy cường đại Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử tê liệt ngã xuống trên mặt đất càng làm cho người kinh ngạc, như vậy hôm nay tại chỗ người trong thảo nguyên nhất định sẽ nói cho ngươi biết, đó chính là thấy được kiệt ngao bất tuần Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử lại dần dần tản đi liễu thô bạo, vui lòng phục tùng!

Ở phật tính lực lượng là không gãy quán thâu dưới, Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử trong mắt cái loại nầy thấy chết không sờn quật cường dần dần hòa tan, thủ nhi đại chi đầu tiên là nghi ngờ, sau đó loại này nghi ngờ cũng tản đi liễu, biến thành một loại khát vọng, đối với trở về khát vọng!

Đúng vậy, trở về!

Người trong thảo nguyên vô luận như thế nào cũng không có thể đủ hiểu, Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử tại sao có thể có loại này tâm tình!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 23 : Nhiên Linh Tà Dược (thượng)

An Đông còn lại là trợn mắt hốc mồm nhìn một màn này, Hồng Vũ đang ở trước mặt của hắn hàng phục liễu một đầu Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử, mà hắn mới vừa cũng bởi vì mình thú sư thiên phú nặng thập lòng tin, chờ xuất phát muốn cùng Hồng Vũ nữa quyết thư hùng

Hắn thoáng cái sẽ hiểu, hắn không có tương lai liễu, bởi vì Hồng Vũ hiện tại, tựu so với hắn có thể tồn tại tương lai càng thêm cường hãn

Ở Địch Nhung trên thảo nguyên có rất nhiều về thú sư chuyện xưa ở truyền lưu, những thứ này trong chuyện xưa, phần lớn chân chính thú sư vừa nghe cũng biết bên trong có rất lớn khoa trương thành phần, không có biện pháp, người trong thảo nguyên sùng bái thú sư, những thứ kia chuyện xưa từng cái truyền bá người, cũng sẽ theo bản năng khoác lác càng thêm thần kỳ một chút. Nhưng là mặc dù những thứ này truyền kỳ trong chuyện xưa, cũng tuyệt đối không có một gã thú sư, có thể ở ngắn ngủn một chiếc trà thời gian, thuần phục một đầu tam phẩm hoang thú.

Mà Địch Nhung thú sư, đã đại biểu cả Thanh Nguyên đại lục cao nhất tài nghệ, hắn không biết những thứ kia Chủ Thần Vực trong, hay không còn có càng cường đại hơn thú sư tồn tại, nhưng là Hồng Vũ đối với cả Thanh Nguyên đại lục mà nói, chính là một gã không tiền khoáng hậu tồn tại

An Đông mới vừa tạo dựng lên lòng tin, lại một lần nữa bị Hồng Vũ dùng một loại tồi khô lạp hủ phương thức, hoàn toàn bóp áp thành phấn vụn. Cả người hắn thoáng cái héo ngừng lại đi, thậm chí có liễu một loại "Anh hùng tuổi già" cảm giác.

Khuê Nguyên đang ở bên cạnh hắn, cảm giác được rõ ràng liễu Thiếu chủ biến hóa, trong lòng thật dài thở dài, hắn không khỏi nghĩ tới trong lịch sử những thứ kia có thể trở thành một đoạn truyền kỳ, được một số người vĩnh viễn ghi khắc các

cường giả, mỗi một vị cường giả như vậy phía sau, đều có đông đảo tuyệt đại thiên tài làm bối cảnh làm nền.

Những thứ kia tuyệt đại thiên tài mọi người cũng là tài hoa hơn người, nếu như không có phía trước kia tia sáng chói mắt truyền kỳ tồn tại, bọn họ cũng là có thể ở trong lịch sử lưu lại mực đậm màu đậm một khoản chính là nhân vật. Nhưng là vận mệnh tựa hồ theo chân bọn họ mở ra một cười giỡn, cho bọn họ tuyệt đại đích thiên tư, nhưng lại làm cho bọn họ gặp được càng thêm đáng sợ truyền kỳ

Cho nên bọn họ chỉ có thể bi kịch trở thành bối cảnh, trở thành truyền kỳ trên đường một viên đá đặt chân. Bọn họ thu hoạch được thành tựu, xa xa thấp hơn ứng hữu trình độ.

Mà hiện tại, hắn lựa chọn thần phục An Đông, không thể nghi ngờ thành như vậy một bi kịch nhân vật, hắn sở làm nền đúng là Hồng Vũ.

Đây là vận mệnh an bài trừ lấy cớ này, Khuê Nguyên tìm không được nguyên nhân khác để giải thích.

Phía trước, Hồng Vũ đã dạ uy cùng sử dụng, hoàn toàn hàng phục liễu Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử, trong truyền thuyết thảo nguyên vương giả dịu ngoan giống như là một con con mèo nhỏ, biết điều một chút đi theo bên cạnh hắn.

Hống Thiên Tôn cho Tiểu Nghiên sau, Hồng Vũ mình thiếu một đầu hoang thú cỡi ngựa, vừa lúc nắm này chỉ Hống Thiên Tôn cho đủ số trên thực tế một ít đầu Bôn Lôi chỉ điểu không tồi, chẳng qua là Hồng Vũ cảm thấy chỗ kín song điểu tựa hồ có chút không được tự nhiên.

Mắt thấy Hồng Vũ hàng phục này một đầu Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử, người trong thảo nguyên cũng sợ ngây người, loại này rung động, tuyệt đối so với lúc trước thấy Hồng Vũ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn còn cường liệt hơn. Nhưng là Hồng Vũ thủ hạ những người này, sớm đã thành thói quen. Vũ thiếu gia cỡi Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử trở lại, mọi người cứ tiếp tục lên đường, không có chốc lát trì hoãn, thì ngược lại Tô Tam đám người, đem khinh bỉ ánh mắt đưa cho thảo nguyên man tử

chưa từng thấy quen mặt, cái này bị sợ ngây người? Đối với thiếu gia mà nói, chuyện thường như cơm bữa nữa.

Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử đến trong đội ngũ, Đại Địa Quỳ Ngưu cùng Lôi Thiên Giải cũng dùng hoang thú trong lúc trao đổi phương thức, đối với nó tiến hành hoan nghênh, đồng thời truyền lại đã qua một loại đồng mệnh tương liên đồng tình. Bọn họ cũng là Hồng Vũ hàng phục, biết ở nơi này nhân diện trước, căn bản không có cái gì may mắn, tiểu sư tử ngươi mạnh khỏe ngu tốt ngây thơ ơ, còn muốn thề không từ…

Hoang Thú Kỵ Binh đoàn đi tới nổ vang, rốt cục đem người trong thảo nguyên thức tỉnh, Túc Thuấn nuốt nước miếng một cái, chỉ cảm thấy khoang miệng phát khô, hắn vừa quay đầu, vừa lúc cùng Bộ Lạc đệ nhất dũng sĩ Duyên Hô Thác ánh mắt đụng ở chung một chỗ, hai người trong mắt tất cả đều là hoảng sợ, riêng của mình cúi đầu im lặng không lên tiếng tiêu sái liễu vài chục dặm, loại này kinh hãi, kích động, sợ hãi, hướng về cảm xúc mới rốt cục bình phục lại.

Túc Thuấn nói khẽ với lão Hỏa Kế nói: “Duyên Hô Thác, chúng ta là không phải là hẳn là đầu nhập vào Đại Hạ?”

Duyên Hô Thác không cần suy nghĩ trực tiếp gật đầu: “Ta cũng vậy cảm thấy dạ, Địch Nhung không có tiền đồ liễu, nếu như Vũ thiếu gia có thể như vậy vẫn thu phục hoang thú, chỉ sợ Đại Hạ kỵ sĩ tất cả đều là ngu xuẩn, cũng có thể đem Địch Nhung hoàn toàn tiêu diệt “

Bọn họ lúc trước cũng không biết đến tột cùng là ai đánh tạo liễu như vậy một chi đáng sợ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, hiện tại đáp án rõ ràng rành, trừ Hồng Vũ không có khác

Túc Thuấn không có nói Duyên Hô Thác cũng muốn đề nghị liễu, hắn rất chân thành địa cảm thấy, đã biết một lần “Ánh mắt” có nên không sai. Sau đó Duyên Hô Thác các hạ thật ra thì quên liễu một chút chính là, đây là người mù cũng có thể nhìn ra a

Túc Thuấn gật đầu: “Tốt, chúng ta tăng nhanh tiến độ.”

Duyên Hô Thác có chút không xác định hỏi: “Kia An Đông kế hoạch…”

Túc Thuấn cười: "Đại Hạ người nhập bọn có một truyền thống, quăng danh trạng."

Duyên Hô Thác gật đầu lia lịa: "Ta nghe nói qua."

"An Đông cái kế hoạch kia, không phải là có sẵn quăng danh trạng?"

Duyên Hô Thác mắt sáng rực lên: "Hay "

Người trong thảo nguyên sùng bái cường giả, người trong thảo nguyên sùng bái thú sư. Hồng Vũ chiếm toàn bộ liễu, cho nên dọc theo con đường này, 1500 tên tinh nhuệ thảo nguyên kỵ sĩ theo ở phía sau, cũng dùng một loại sùng bái ánh mắt nhìn phía trước Hồng Vũ, mặc dù Vũ thiếu gia phần lớn thời gian, cũng là lười biếng có chút cà lơ phất phơ, hồn nhiên không có gì cường giả hơi thở. Nhưng là tất cả kỵ sĩ cũng hiểu, Vũ thiếu gia giống như là trên thảo nguyên Lang Vương, hắn cường hãn, hắn sắc bén, hắn hung ác, cũng giấu ở kia thường ngày lười nhác dưới, một khi phát uy, nhất định gào thét thảo nguyên, đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi

Hồng Vũ hoàn toàn không biết mình ở thảo nguyên bọn kỵ sĩ trong suy nghĩ lại hình tượng cao như thế lớn, hắn lần này hàng phục Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử, thật sự không có suy nghĩ nhiều, chẳng qua là cảm thấy nếu muốn đem Hoang Thú Kỵ Binh đoàn cỡi ngựa cấp bậc tăng lên, vậy thì từ hiện tại bắt đầu, làm hết sức nhiều đích bắt tam phẩm hoang thú, dù sao đẳng cấp cao hoang thú thưa thớt, coi như là vào Mẫu Hà hoang lâm mang, cũng không nhất định có thể bảo đảm bắt đến bao nhiêu đầu.

Ô Hà Long Tháp bản bộ cũng chính là một ngày đường trình, lúc xế chiều Túc Thuấn bỗng nhiên vỗ ót, nóng nảy: "Duyên Hô Thác, mau mau mau, phải ra khỏi đại chuyện a "

Duyên Hô Thác trấn định tự nhược: "Thủ lĩnh, ngày này thời gian đã trải qua nhiều như vậy, ngài làm sao thật đúng là sao không trấn định…"

"Nói nhảm" Túc Thuấn thật sự nóng nảy: "Cùng Vũ thiếu gia có liên quan, xử lý không tốt có thể bị phiền toái lớn chúng ta trước khi đến không phải là an bài, Bộ Lạc hoan nghênh,

hoàn toàn là lấy An Đông làm chủ, cố ý vắng vẻ Vũ thiếu gia, hiện tại trong bộ lạc tộc nhân đang dựa theo chúng ta lúc trước an bài làm chuẩn bị…

Duyên Hô Thác cũng lông tóc dựng đứng: ngươi cố ý vắng vẻ một mang theo hơn một trăm hai mươi đầu hoang thú Hồng Vũ? Nơi này còn có tám đầu tam phẩm hoang thú… Vũ thiếu gia nếu là thật nổi giận, một xung phong Ô Hà Long Tháp Bộ Lạc rất có thể sẽ phải từ trên thảo nguyên xóa đi liễu…

Hắn vội vàng thúc ngựa đã: "Ta chạy trở về an bài."

Túc Thuấn một thanh kéo hắn: "Ngươi quá làm người khác chú ý liễu an bài thám báo, mang ta bội đao lập tức trở về đi, nắm chặc thời gian xử lý, bất kỳ cải lệnh tộc nhân, có thể dùng của ta bội đao tại chỗ chém giết "

Duyên Hô Thác gật đầu lia lịa, không phải không thừa nhận hay là Túc Thuấn suy nghĩ càng thêm chu toàn. Trên thảo nguyên Bộ Lạc thủ lĩnh bội đao, tương đương với Đại Hạ Thượng phương bảo kiếm. Mình và Túc Thuấn cũng không ở, thám báo trở về sợ rằng rất khó trấn trụ tràng diện. Cạnh mình là biết rồi Vũ thiếu gia có nhiều đáng sợ, nhưng là trong bộ lạc có khi là hôn Địch Nhung người, những người đó nhất định sẽ quấy rối, đây cũng là làm trễ nãi đại chuyện a

Cho nên thám báo mang theo Túc Thuấn bội đao trở về, không nghe hiệu lệnh trực tiếp chém giết, mới có thể hãy mau đem chuyện an bài tốt.

Cho nên, ở Túc Thuấn cùng Duyên Hô Thác an bài, một gã thám báo đeo một con hẹp dài bao quần áo bay theo đi.

Một canh giờ sau, không tiếc Mã Lực thám báo trở lại Ô Hà Long Tháp bản bộ, sau đó cả Bộ Lạc náo loạn, ở thám báo ngay cả giết ba tên hôn Địch Nhung thủ lĩnh sau, cả Bộ Lạc tốc độ cao vận chuyển lại, vốn là cho An Đông chuẩn bị các loại nghi thức hoan nghênh, tất cả đều đổi lại cho Hồng Vũ

Ban đêm, Hồng Vũ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn ra hiện tại liễu trên đường chân trời, khi bọn hắn từ từ nhích tới gần, Ô Hà Long Tháp trong bộ lạc mọi người, toàn bộ sợ ngây người. Bọn họ trong đó, có ít nhất bảy thành người là ở dưới áp lực

mạnh rất không tình nguyện nghênh đón Hồng Vũ. Còn dư lại ba thành người trong, lại có một nửa trở lên chính là bởi vì kính nể thủ lĩnh Túc Thuấn, chẳng qua là nghe lệnh hình thức mà thôi, từ trong tâm chỗ sâu mà nói, cũng không coi trọng Đại Hạ.

Nhưng khi Hoang Thú Kỵ Binh đoàn xuất hiện cái kia trong nháy mắt, tất cả mọi người hiểu Túc Thuấn thủ lĩnh tại sao muốn làm như vậy liễu. Sau đó mỗi người cũng rất may mắn, may nhờ chiếu vào thủ lĩnh phân phó làm, nếu không vậy thì thật là diệt tộc nguy hiểm a

Long trọng chúc mừng nghi thức ở Hồng Vũ nhích tới gần Bộ Lạc bản bộ thời điểm lại bắt đầu liễu, vẫn kéo dài đến rất trễ. Cả trong quá trình, An Đông mặt xám như tro tàn theo ở một bên, hắn không có tức giận, bởi vì hắn cảm giác mình đã không có tư cách nổi giận. Lần này Mẫu Hà vây săn, hắn đã nhất định là một người thất bại, Hồng Vũ xứng thành. Mà Mẫu Hà vây săn sau, Địch Nhung khởi xướng lần này hoạt động, sẽ trở thành các quốc gia ở giữa trò cười: mình chế tạo biểu hiện thực lực cơ hội, kết quả nhưng thành đối phương biểu thị công khai võ lực võ đài

Khuê Nguyên vẫn theo ở bên cạnh hắn, muốn an ủi rồi lại không biết nói gì, nói gì cũng không có tế cho chuyện.

Đến đêm khuya, vui mừng Ô Hà Long Tháp Bộ Lạc rốt cục an tĩnh lại, Túc Thuấn vốn là chọn lựa bốn gã Bộ Lạc mỹ nữ cho An Đông thị tẩm, hiện tại toàn bộ nhét vào Hồng Vũ trong lều.

Trang Hàn tức sắc mặt xanh mét, ở một bên ôm cánh tay phồng lên miệng nhỏ. Quan Lăng cũng không có tốt như vậy tính tình, trực tiếp xông vào Hồng Vũ lều, chỉ chốc lát sau sẽ đem bốn gã đã nửa’ trắng trợn thảo nguyên mỹ nữ ném đi ra, chỉ cây dâu mà mắng cây hòe hô to: “Đjt mẹ nguyên thượng chồn hoang ly chính là nhiều, thoáng cái chui vào bốn, cho là cô nãi nãi tính tình tốt có phải hay không, lần tới nữa cho ta xem thấy người nào đem tao hồ ly dẫn dụ đến, ta cắt đứt hắn chân chó “

Thanh âm của nàng vang dội, cả Ô Hà Long Tháp Bộ Lạc tất cả đều nghe thấy được. Túc Thuấn cùng Duyên Hô Thác co rụt lại cổ, biết Quan Lăng không phải là đang nói đùa, đây chính là Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ, bọn họ lần tới cho thêm Hồng Vũ tìm nữ nhân, đoán chừng Quan Lăng tựu thật đánh lên cửa…

Hồng Vũ đại cảm thấy mất mặt, tức giận đứng ở cửa trướng bồng: "Quan Lăng ngươi làm gì? Hô cái gì la, thiếu gia mặt của ta cũng bị ngươi cho mất hết liễu "

Quan Lăng lập tức từ hung hãn biến thành ủy khuất, Trang Hàn mang theo mười tám võ cơ chen chúc liễu đi vào, líu ríu, líu ríu, mười tám nữ nhân cùng nhau cho Quan Lăng thuyết tình, cái loại nầy tràng diện… Một đại ba Ma Tước bay vào được a, Hồng Vũ không thể làm gì khác hơn là bại lui liễu. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 23 : Nhiên Linh Tà Dược (hạ)

An Đông lều được an bài ở một rất dọc theo giải đất, An Đông vẫn không có thể từ trầm trọng đả kích trong khôi phục như cũ bất cứ người nào cực kỳ có nhất lòng tin lĩnh vực, bị hoàn toàn đánh bại, cũng rất khó khôi phục.

Khuê Nguyên ở bên ngoài lều hô một tiếng: "Thiếu chủ?"

Một lát sau An Đông có chút sa sút tinh thần thanh âm mới nhớ tới: "Vào đi."

Khuê Nguyên sau khi đi vào ngồi xuống, ngưng trọng nói: "Thiếu chủ, chúng ta lần này, gánh vác hai đại nhiệm vụ, Thiếu chủ ngài sẽ không quên đi?"

Nhắc tới cái này, An Đông mới hơi tỉnh lại một chút: "Không tệ, Khuê Nguyên đại thúc nhắc nhở chính là, ta suýt nữa lầm đại sự."

Mẫu Hà vây săn cố nhiên là vì biểu diễn Địch Nhung thực lực, đả kích Đại Hạ lòng tin; nhưng là tiếp thu một nhóm kia vũ khí giống như trước trọng yếu, lần này thành công, sau này có thể tiếp tục đón hàng, liên tục thập nhóm, tinh nhuệ vũ khí cùng che có đủ đủ Địch Nhung võ trang một con mấy vạn người tinh nhuệ kỵ binh. Này một con tinh nhuệ kỵ binh lực chiến đấu, có thể đột nhiên gia tăng ba thành

Khuê Nguyên gật đầu: "Ta hiện tại lo lắng đúng là cái này, chúng ta kế hoạch Túc Thuấn cũng biết, hắn hiện tại cái này tư thái, vạn nhất…"

An Đông sắc mặt dử tợn đứng lên: "Ô Hà Long Tháp Bộ Lạc làm nhiều năm như vậy đầu tường thảo, là nên hoàn toàn nhổ ra đi "

"Khi ngươi có thực lực tuyệt đối thời điểm, đầu tường thảo cũng không phải là đầu tường thảo liễu, nó sẽ là ngươi trung thành nhất chính là tay sai." Một lạnh nhạt trong mang theo xấc láo thanh âm vang lên, nhưng là cái thanh âm này, cũng Khuê Nguyên hoặc là An Đông hai người bất kỳ một trong.

Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh Khuê Nguyên sắc mặt thảm biến, hắn ngồi ngay ngắn ở tại chỗ, một cử động cũng không dám. Mà trước mặt hắn An Đông thần sắc giống như thấy quỷ giống nhau, con ngươi khuếch trương đến cực hạn, nhìn Khuê Nguyên phía sau.

Một người trẻ tuổi hai tay chắp sau lưng, lửng thững từ Khuê Nguyên phía sau đi tới, phía sau hắn đi theo một gã lão bộc, cho dù là An Đông nhìn tận mắt tên này lão bộc, nhưng như cũ không cảm giác được một tia hơi thở của hắn, thật cùng quỷ giống nhau

Đang ở người trẻ tuổi từ sau lưng của hắn đi tới vừa ngắn ngủn trong nháy mắt, đường đường tam phẩm đỉnh Khuê Nguyên phía sau lưng, đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt

Thanh niên kia người mình ngồi xuống, rất có phong độ đem tay áo sửa sang lại tốt, điệp đặt ở đầu gối của mình thượng, sau đó ngẩng đầu nhìn lên hai người, thản nhiên nói: "Ta tên là Vinh Thanh Hà, ta đến từ Thương Thanh Thần Vực."

An Đông cùng Khuê Nguyên thật dài thở phào nhẹ nhõm, tương đối nổi tiếng mấy Chủ Thần Vực trong, Hư Không Thần Vực căn cơ ở Đại Hạ, mà Thương Thanh Thần Vực thì thiên hướng về Địch Nhung.

Hai người này tựu như vậy tự nhiên đi tới, không riêng An Đông, thậm chí ngay cả Khuê Nguyên cũng hảo vô sở giác, nếu quả thật là có cái gì ác ý, hai người cơ hồ không có một chút năng lực chống cự.

Nếu như hai người bọn họ biết Vinh Thanh Hà từng cũng là như vậy lặng yên không một tiếng động ra hiện tại Vũ Tông hoàng đế ngự thư phòng phía ngoài, cũng sẽ không như vậy kinh ngạc

Thương Thanh Thần Vực ở Địch Nhung cảnh nội cũng có ngàn năm thị tộc, chỉ bất quá bởi vì trên thảo nguyên thường xuyên phát sinh đại quy mô di chuyển, cho nên bọn họ ngàn năm thị tộc, trên thực tế là lấy thần miếu hình thức tồn tại, một Bộ Lạc, bất kể di chuyển đi nơi nào, tín ngưỡng của bọn họ

chắc là không biết thay đổi, cho dù là Nhất Phẩm Hợp Chân, cũng có thư của mình ngưỡng.

Cho nên, Thương Thanh Thần Vực ở Địch Nhung cảnh nội có bảy ngọn ngàn năm cổ tháp, chính là Thương Thanh Thần Vực bảy đại ngàn năm thị tộc.

Địch Nhung cảnh nội Tát Mãn giáo Thiện Hải Tự, chính là bảy đại ngàn năm cổ tháp một trong, năm đó Tát Mãn giáo Đại Hiền Giả, Địch Nhung thượng một đời quốc sư Nga Hách Lặc Nhật Khắc, cũng là bởi vì Thương Thanh Thần Vực trong một vị tồn tại ủng hộ, mới có thể thành công tấn chức Nhất Phẩm Hợp Chân.

Bất quá Nga Hách Lặc Nhật Khắc sau, Thương Thanh Thần Vực đã cảm thấy nhúng tay phàm tục thế giới chuyện vụ quá mức xâm nhập, đối với bảy đại cổ tháp ủng hộ giảm bớt rất nhiều. Đây cũng là Địch Nhung này vài chục năm nay hồi phục chậm chạp địa một trong những nguyên nhân.

Thương Thanh Thần Vực người tìm đến, hẳn là chuyện tốt mà không phải là chuyện xấu.

An Đông cùng Khuê Nguyên lập tức rời ghế, đứng dậy tới cung kính lễ bái: “Cung nghênh đại nhân “

Vinh Thanh Hà khẽ gật đầu, hơi có tỏ vẻ, phía sau lão bộc từ trong lòng ngực lấy ra tới một người bẹp hộp ngọc ném cho liễu An Đông, An Đông vui mừng quá đỗi, cuống quít tiếp được liễu vạn phần cẩn thận thổi phồng ở trong tay.

“Đây là một bản 《 Thú Thần Tâm Thuật 》, còn có một mai nhất phẩm hoang thú não tinh trích dịch, phục dụng hạ não tinh trích dịch, sau đó chiếu vào 《 Thú Thần Tâm Thuật 》 tu luyện, có thể làm cho ngươi đang ở đây bảy ngày bên trong, đạt tới tam phẩm thú sư, có thể dễ dàng thu phục tam phẩm hoang thú.”

An Đông thoáng cái giống như bị Lôi Điện đánh trúng liễu, hai tay đang cầm kia chỉ hộp ngọc, ngơ ngác quỳ ở nơi đó nhìn Vinh Thanh Hà, Vinh Thanh Hà cười nhạt: “Cảm thấy nan dĩ tương tín? Ngươi dùng qua sau sẽ biết.”

Hắn nói xong câu này, đứng dậy rời đi, đến ngoài cửa, mới có một câu nói phiêu trở lại: "Thần tiên đánh nhau người phàm tao ương, thật ra thì người phàm cũng không nhất định tao ương, không có ở sẽ bị trên té rơi xuống đập trúng."

An Đông cùng Khuê Nguyên thoáng cái toàn bộ hiểu, đoán chừng là Hồng Vũ trên đầu người, đắc tội Vinh Thanh Hà, cho nên Vinh Thanh Hà bất kể thủ đoạn đả kích Hồng Vũ

Hai người thật ra thì hay là đã đoán sai, xem thường Hồng Vũ, căn bản không phải cái gì "Trên đầu người", áp cái chính là Hồng Vũ mình.

Lấy Vinh Thanh Hà thân phận, hắn sẽ không trở thành Vũ Tông hoàng đế con cờ, nhưng là hắn cũng sẽ không dễ dàng tha thứ Hồng Vũ mạo phạm.

Hai chủ tớ người đang lần lượt lặng yên không một tiếng động rời đi Ô Hà Long Tháp doanh địa, lão bộc muốn nói lại thôi, Vinh Thanh Hà quay đầu lại xem hắn, nói: "Ngươi có phải hay không cảm thấy ta như vậy hủy diệt một Địch Nhung thiên tài, đối với Thương Thanh Thần Vực bất lợi?"

Địch Nhung chính là Thương Thanh Thần Vực căn cơ, Địch Nhung càng cường đại, Thương Thanh Thần Vực càng thịnh vượng. An Đông rất có thể là tương lai Địch Nhung thế hệ này cường giả lĩnh quân nhân vật.

Lão bộc nếp nhăn trên mặt hóa mở: "Lão nô không dám, bất quá là phàm tục thế giới người thôi, thiếu gia làm sao làm đều không quá phận."

Vinh Thanh Hà nói: "Hắn bị Hồng Vũ đả kích sẽ phải chưa gượng dậy nổi, người như vậy lưu lại đối với Địch Nhung có thể có bao nhiêu tác dụng? Ta đem một ít bình Nhiên Linh Tà Dược cho hắn, để cho hắn ở trong khoảng thời gian ngắn có chống lại Hồng Vũ năng lực, một lần nữa thành lập lòng tin, ít nhất còn cho bảo lưu lại một tia trở thành chân chính cường giả hi vọng.

Về phần 《 Thú Thần Tâm Thuật 》, cũng sớm đã bị Chủ Thần Vực trung vô số người nghiệm chứng quá, tồn tại khổng lồ thiếu sót, coi như là lưu truyền ra đi cũng không coi là cái gì

Lão bộc gật đầu, không có nói cái gì nữa.

Nhiên Linh Tà Dược cái tên này, nếu để cho Bạch Uyển Thần hoặc là Trương Ngọc Thư nghe thấy được, nhất định sẽ thất kinh, bởi vì Nhiên Linh Tà Dược ở Chủ Thần Vực trong thật sự rất có tên liễu.

Ba ngàn năm trước Chủ Thần Vực trong ra đời một vị thiên tài đan sư, hắn ở ngắn ngủn ba mươi năm trong thời gian, ngay cả tục phá vỡ Chủ Thần Vực vài ngàn năm tới tiền bối đan sư lập nên các hạng ghi chép. Cuối cùng, hắn tự nghĩ ra liễu một loại linh đan, có thể trên diện rộng nâng cao tinh thần võ giả tu vi, một khi thành công, như vậy cho dù là Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ võ giả, phục dụng sau cũng có thể một hơi đột phá đến Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh

Vị này đan đạo thiên tài phản phục cân nhắc, xác định của mình phương thuốc dân gian tuyệt sẽ không có vấn đề, cho nên thu thập tài liệu khai lò luyện đan. Đang ở tất cả mọi người rất mong đợi vị thiên tài này đan sư này một lò linh đan thời điểm, hắn nhưng thất bại

Hơn nữa vô cùng không thể tưởng tượng nổi thất bại, thậm chí căn bản không cách nào thành đan, mà chẳng qua là luyện chế ra khỏi một chén dược chất.

Thiên tài đan sư làm sao cũng không có thể tin tưởng, hắn phản phục kiểm tra của mình phương thuốc dân gian, hay là cảm thấy không có sai. Cho nên điên cuồng chính hắn uống xong liễu này một chén dược chất

Hắn vốn là Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, thật một đường bão táp đột tiến, ở bảy ngày bên trong, đột phá đến Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh nhưng là, chỉ có duy trì hai năm thời gian, hắn tựu nhanh chóng già yếu, năm năm sau tựu rơi xuống bỏ mình. Ở nàng bắt đầu nhanh chóng già yếu năm năm trong thời gian, hắn thống khổ vô cùng, mỗi ngày bị các loại kỳ quái đáng sợ nầy chứng bệnh hành hạ, có thể nói là buộc chặc liễu nhân gian đích nhất thiết ， đau khổ, mới cuối cùng tử vong, cái kết quả này thê thảm không nỡ nhìn.

Sau đó đông đảo đan sư nghiên cứu phát hiện, loại này dược chất dược hiệu đúng là rất mạnh, thậm chí không riêng đối với võ đạo tu luyện hữu dụng, đối với thú sư, khí sư tu luyện cũng có trợ giúp rất lớn, hiệu quả giống như trước rõ rệt. Chẳng qua là loại này dược chất vô cùng cổ quái, nó dược hiệu chính là thành lập ở đem linh hồn lực lượng nói trước buông thả, chỉ có có thể duy trì hai năm thời gian. Ở nơi này hai năm bên trong, không có bất kỳ khó chịu cảm giác, nhưng là một khi qua trong khoảng thời gian này, linh hồn sẽ nhanh chóng khô héo, mỗi ngày cũng thật giống như có vô số đem lưỡi dao sắc bén, ở thắt cổ phục dụng linh hồn, phục dụng Giả có nhận các loại nhân gian thảm thống mà chết, có thể nói Thanh Nguyên đại lục đệ nhất kỳ dược.

Mặc dù rất tà môn, nhưng là loại này thuốc nhưng vẫn rất có thị trường, bởi vì thế gian nhiều thảm kịch, có vô số bởi vì liễu khác mục đích, thà rằng hy sinh cuộc đời của mình, cũng muốn đạt được kia ngắn ngủi lực lượng.

Cho nên, Nhiên Linh Tà Dược ngược lại thành đan sư cửa bán ra danh sách thượng nhiệt môn hóa sắc, Vinh Thanh Hà này một lọ, chính là từ trong gia tộc len lén lấy ra, từng cái đại thị tộc, cũng sẽ âm thầm trừ bị một chút này chủng loại hình đan dược, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Lúc này ở trong trướng bồng, An Đông hai tay bởi vì kích động, hơi có chút run rẩy, hắn mở ra kia chỉ bẹp hộp ngọc, phía dưới là một quyển thật mỏng sách, chỉ một ngón tay lớn nhỏ bình thủy tinh đặt ở sách thượng.

Trong bình thủy tinh, là vẻ nồng nặc màu xanh biếc, màu sắc diễm lệ có thể so với Thương Lan cảnh nội được hoan nghênh nhất đế vương Phỉ Thúy, làm cho người ta một cái nhìn qua, liền không nhịn được mê say trong đó.

Nhưng là An Đông cũng không biết, đây căn bản không phải là cái gì nhất phẩm hoang thú não tinh trích dịch.

Khuê Nguyên âm thầm may mắn, vốn cho là mình theo đuổi chủ công không có tiền đồ liễu, không nghĩ tới trời giáng kỳ duyên, Thiếu chủ lại bị Thương Thanh Thần Vực cường giả

coi trọng, ban thưởng hạ bí tịch linh dược, vượt xa Hồng Vũ không thành vấn đề

Khuê Nguyên kích động nói: “Thiếu gia, kính xin mau mau ăn vào linh dược, ta vì ngươi hộ pháp “

An Đông cũng điểm mạnh một cái đầu: “Tốt, ta hiện tại bế quan, nói cho mọi người, đem Mẫu Hà vây săn thời gian từ chối ba ngày.”

Hiện tại khoảng cách ước định bắt đầu thời gian còn có bốn ngày, An Đông khác còn cần ba ngày. Hắn nắm kia chỉ bình thủy tinh, cảm xúc mênh mông: Bảy ngày sau đó, bổn tọa xuất quan, đến lúc đó biểu diễn thực lực, xem một chút Túc Thuấn các ngươi đến lúc đó phải cái gì đặc sắc sắc mặt

Khuê Nguyên ở ngoài - trướng gác, An Đông nắm chặt bình thủy tinh, mở ra một ít sách 《 Thú Vương Tâm Thuật 》 , cẩn thận đọc. Đến từ Thương Thanh Thần Vực thú sư truyền thừa đúng là bất phàm, vượt xa Địch Nhung trên thảo nguyên truyền lưu cái kia chút ít phương pháp. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 24 : Đại Hạ không đồng ý (thượng)

An Đông cái kia một đầu tứ phẩm hoang thú Thiên Hành Cự Lang, cũng là cơ duyên xảo hợp mới có thể hàng phục, đấu lại một đầu Thiên Hành Cự Lang hắn cũng không có cách nào. An Đông chân thật tài nghệ là ngũ phẩm thú sư, so với hắn võ đạo tu vi thấp một cảnh giới.

Nhưng là này một quyển 《 Thú Vương Tâm Thuật 》 đưa ra một hoàn toàn mới lý niệm, đó chính là dùng linh hồn của mình chinh phục Thú Hồn, Thú Hồn lực lượng cường đại, nhưng là trí khôn dù sao so sánh với người sai rất nhiều, này bản 《 Thú Vương Tâm Thuật 》 trong, xây dựng liễu mười chín loại bắt Thú Hồn bẫy rập, mượn trận pháp, linh văn chờ lực lượng, làm cho người ta linh hồn có thể dễ dàng chiến thắng cường đại Thú Hồn. Một khi Thú Hồn bị nô dịch, hoang thú cũng chỉ có thể biết điều một chút hàng phục.

An Đông tính ra một chút, nếu như mình đổi tu 《 Thú Vương Tâm Thuật 》, cho dù là không có trong tay linh dược, mình hiện tại cũng có thể là tứ phẩm thú sư trình độ.

Hắn đem trọn 《 Thú Vương Tâm Thuật 》 ở trong lòng yên lặng đọc thuộc lòng một lần sau, vẹt bình thủy tinh nút lọ, một ngụm uống đi xuống, sau đó khoanh chân ngồi xong, dựa theo cửa này tâm pháp bắt đầu tu hành.

…

“Từ chối ba ngày?” Hồng Vũ có chút kỳ quái: “Tại sao? Chẳng lẽ đối với Địch Nhung mà nói, hai nước trong lúc ước định tốt chuyện, có thể nhẹ như vậy mà dễ dàng giơ xé bỏ?”

Đứng ở Hồng Vũ trước mặt, là An Đông một gã thân vệ, kia hai mươi tên hoang thú kỵ sĩ một trong, hắn là An Đông tâm phúc, Hồng Vũ lời nói để cho hắn không phản bác được, thân vệ định một ngang đầu, xấc láo vô cùng nói: “Ta chỉ là tới báo cho ngươi, không phải là tới cùng ngươi thương lượng,

chúng ta Địch Nhung làm ra quyết định, các ngươi Đại Hạ người tuân thủ là được."

Hồng Vũ phía sau Hồng Thân cùng Hồng Dần cùng nhau biến sắc, Hồng Vũ đối với tên kia thân vệ xấc láo không phản ứng chút nào, hướng đứng ở cửa trướng bồng Tô Tam ngoắt ngoắt tay: "Tới đây, thiếu gia dạy ngươi một chiêu."

Tô Tam hấp tấp đã chạy tới, tên kia thân vệ đứng ở một bên đối với bị xem nhẹ còn rất tức giận, vung quyền phẫn nộ quát: "Hồng Vũ các hạ, ta là đại biểu Địch Nhung An Đông đại nhân tới đối với ngươi hạ đạt trọng yếu báo cho, ngươi phải thận trọng đối đãi…"

Hồng Vũ bày một rất cổ quái tư thế, thật ra thì Hồng Vũ cũng không chuyên nghiệp, bởi vì đây là thượng cả đời bóng chày vung đánh tư thế. Hắn khoa tay múa chân một chút, hỏi Tô Tam nói: "Học xong sao?"

Tô Tam khoa tay múa chân liễu hai cái: "Học xong thiếu gia."

Hồng Vũ nhìn một chút, Tô Tam vểnh lên cái mông tư thế khó coi, lấy tay nâng trán, lắc đầu thầm nghĩ, tính chấp nhận sao.

"Tốt, ngươi cảm thấy trong lều thứ gì dường như thích hợp làm thành mục tiêu, nên làm như thế nào không cần ta hơn nữa sao?"

Tô Tam gật đầu, cầm trong tay Thiết Bổng, hướng về phía còn đang khiếu hiêu thân vệ đầu một kém bản lĩnh "Gôn đánh".

Phốc!

Vòi máu văng khắp nơi.

Tô Tam gần đây quả nhiên tiến bộ không ít.

Hồng Vũ nhẹ nhàng lắc đầu thở dài: "Ngươi như vậy biếm đê Đại Hạ, ta muốn là có thể nhẫn ta và ngươi cũng không phải là Hồng Thắng Nhật cháu!"

Hồng Vũ run lên tay: "Các ngươi người nào đi theo Địch Nhung người ta nói hạ xuống, bọn họ nói kéo dài, chúng ta Đại Hạ không đáp ứng."

Hồng Dần đi ra ngoài: "Ta đi!" Mới vừa rồi cái kia thân vệ, để cho nửa đời trước đều ở cùng Địch Nhung tác chiến Hồng Thân Hồng Dần nín nổi giận trong bụng, Hồng Dần giành trước liễu, Hồng Thân rất tiếc nuối.

Hồng Dần giết đi ra ngoài không đầy một lát, một cổ Nhị Phẩm Khai Thần đáng sợ khí thế phóng lên cao, tiện tay là ba ba ba ba tứ thanh vang dội thanh thúy bạt tai —— thanh âm vang dội đến cả doanh địa cũng có thể nghe được rõ ràng.

Sau đó chính là Hồng Dần đại thúc gầm thét: "Con mẹ nó ngươi nghĩ đến ngươi là ai? Các ngươi quyết định là được? Phi! Lão Tử nói cho ngươi biết, bốn ngày sau này bắt đầu, dám kéo dài một khắc đồng hồ, Lão Tử dẫn người liền giết vào các ngươi doanh địa, đem các ngươi đuổi ra! Nghe rõ không có! ?"

Sau đó là Khuê Nguyên thanh âm, có chút hàm hồ, đoán chừng Dần thúc kia bốn cái tát đánh cho không nhẹ, mặt cũng sưng lên: "Nghe rõ."

"Phi!" Dần thúc chỉ cao khí ngang trở lại, cả người thần thanh khí sảng rất nhiều, Hồng Thân thật không rất hâm mộ.

Hồng Vũ hướng hắn nhếch lên ngón tay cái: "Dần thúc đủ gia môn!",

…

Duyên Hô Thác vội vả xông tới: "Thủ lĩnh, Vũ thiếu gia bên kia, tại chỗ đánh chết An Đông một thân vệ, còn nhục nhã liễu Khuê Nguyên, hiện tại An Đông thủ hạ tình cảm quần chúng sục sôi, muốn cùng Vũ thiếu gia thủ hạ đã đánh nhau!"

Túc Thuấn không nhanh không chậm uống mã nãi tửu, Ô Hà Long Tháp trên thảo nguyên sản xuất một loại thảo dược, Bộ Lạc ở sản xuất mã nãi tửu thời điểm, gia nhập loại này thảo dược, cho nên Ô Hà Long Tháp Bộ Lạc mã nãi tửu uống lên, có khác một loại phong vị, chính là bổn địa một đại đặc sắc.

“Tình cảm quần chúng sục sôi? Nói đùa gì vậy, Vũ thiếu gia bên kia có suốt một con Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, còn có hai vị Nhị Phẩm Khai Thần trấn giữ, bọn họ muốn chết phải không? Còn tình cảm quần chúng sục sôi, ta xem chính là phô trương thanh thế thôi.”

Địch Nhung người bị thật to quét mặt mũi, lấy bọn họ kiệt ngao bất tuần tính cách, dĩ nhiên muốn khiếu hiêu một phen, nhưng là đang giống Túc Thuấn theo lời, đây chỉ là phô trương thanh thế, bất đắc dĩ Đại Hạ người áp cái không có đem bọn họ để vào trong mắt, Tô Tam cùng Trang Trạch riêng của mình mang theo mười người, đem hoang thú cỡi ngựa triệu hoán đi ra, phách thành hai hàng tại chính mình doanh địa cửa. Trang Trạch trong tay nắm chặt binh khí, giống như một đầu Ngạ Lang giống nhau ngó chừng phía trước bên ngoài hơn mười trượng, giơ chân rống giận Địch Nhung kỵ sĩ, ước gì bọn họ vội vàng xông lại, để cho mình đại sát một bữa.

Nhưng hắn là thật lâu chưa từng có có vẻ. Đi theo Thiếu chủ khác cũng tốt, chính là giết người quá ít. Lần trước càn quét Hoa Lang, lại cũng không có chết bao nhiêu người, Trang Trạch gần đây ngứa tay lợi hại.

Người trong thảo nguyên đúng là có nhiệt huyết cùng dũng khí, nhưng là bọn họ còn có gần như dã thú xảo trá. Những người đó vừa nhìn Trang Trạch giá thế, tựu bị làm cho sợ đến không dám tới đây, biết rõ chịu chết, ai còn ngu như vậy núc ních xông lên?

Cho nên Địch Nhung người đang Hồng Vũ doanh địa ngoài hô to gọi nhỏ liễu một chút, Vũ thiếu gia phiền liễu, bên trong truyền nói đi ra ngoài: “Người nào còn dám kêu to một tiếng, bảo đảm không thấy được tiếp theo mặt trời từ trên thảo nguyên dâng lên!”

Nếu như là người khác nói như vậy, Địch Nhung kỵ sĩ bảo đảm xuy chi dĩ tị, cảm thấy hắn đây là đang hù dọa mình. Nhưng là Vũ thiếu gia không phải bình thường người, An Đông đại nhân thân vệ, tựu như vậy một gậy đem đầu đập vỡ, hời hợt một việc. Nếu Vũ thiếu gia cũng lên tiếng, hắn tựu nhất định nói được là làm được!

Địch Nhung kỵ sĩ huyên thuyên thấp giọng thì thầm một chút, chậm rãi triệt thoái phía sau liễu.

Ô Hà Long Tháp Bộ Lạc người đang vừa đứng xa xa nhìn, vốn là những thứ kia trong lòng càng thêm thân cận Địch Nhung tộc nhân, đối với bọn hắn bỉ di không dứt.

Này một làm ầm ĩ, cả ngày đã qua, Vũ thiếu gia đánh ngáp, cường tráng tô màu đảm đưa tay lên, muốn ôm hai bên Quan Lăng cùng Trang Hàn: "Các ngươi tối nay thượng, ai tới thị tẩm a?"

Hai nàng linh hoạt ngắt một cái eo nhỏ tất cả đều tránh né liễu mở ra, che miệng lưu lại một chuỗi tiếng cười như chuông bạc chạy đi ra ngoài.

Hồng Vũ ảo não, sắc giận nói: "Người khác tặng cho ta các ngươi không để cho ăn, chính các ngươi cũng không để cho ăn, các ngươi muốn cho thiếu gia khi cùng còn không!"

Phía ngoài mười tám võ cơ cùng nhau cười, Hồng Vũ lần này xấu hổ thành giận, quát lên: "Tiểu Hỏa, ngươi cho ta đi vào!"

Hỏa Vân cơ một tiếng thét kinh hãi, sau đó không có động tĩnh, Mặc Cơ tiểu tâm dực dực từ cửa trướng bồng đưa vào tới một người đầu: "Thiếu gia, ngươi hiện tại sắc đảm ngập trời liễu, Tiểu Hỏa làm sao dám đi vào, nếu là trước kia, nàng biết làm sao trêu chọc ngươi ngươi cũng không dám đem nàng như thế nào, nàng khẳng định tựu tiến vào…"

Nói còn chưa dứt lời, phòng bị mười phần Mặc Cơ tựu sưu một tiếng rụt trở về.

Hồng Vũ sâu kín thở dài, khuỷu tay bám lấy càm suy nghĩ, có muốn hay không đi theo Túc Thuấn bọn họ ám hiệu hạ xuống, buổi tối lặng lẽ đem lần trước kia bốn đuổi tới ?

Sắc tâm cùng sắc đảm vĩnh viễn kém xa Vũ thiếu gia, cuối cùng quyết định hay là kinh sợ liễu. Một người ngủ đi.

…

Khuê Nguyên rất thê thảm.

Hắn bị Hồng Dần đánh, sau đó An Đông thiếu gia đã bế quan, nhưng là Hồng Vũ lại bất đồng toan tính kéo dài sau ba ngày. Thật đến trước đó ước định tốt thời gian, Hồng Vũ nếu là dẫn người xông tới, An Đông thiếu gia còn chưa xuất quan, vậy cũng tựu nguy hiểm!

Có câu là tam phẩm lộ vô cùng, Tam Phẩm Hiển Thánh cảnh giới này là đứng đầu cường giả cửa đích đệ nhất Đạo Môn hạm, một loại là rất khó khăn vượt qua đi. Cho nên Nhị Phẩm Khai Thần trở lên cao thủ vô cùng hiếm thấy, mỗi một vị, cũng có thể trở thành làm một người đứng đầu gia tộc trấn giữ cao thủ.

Khuê Nguyên vốn là cho là, mình thiên phú siêu nhân, các loại dưới cơ duyên xảo hợp, sáu mươi tuổi đến Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh, đã là vô cùng hiếm thấy, cho dù là ở cả Địch Nhung, hắn Khuê Nguyên cũng là uy danh hiển hách cường giả.

Nhưng là Hồng Vũ một quần áo lụa là, bên cạnh hãy cùng hai đại Nhị Phẩm Khai Thần! Trong đó còn có một Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ…

Này hoàn toàn không hợp tình lý a, đường đường Nhị Phẩm Khai Thần, cũng có cao thủ của mình tôn nghiêm, làm sao có theo đuổi một công tử ca? Chỉ sợ cái này công tử ca nhìn qua tiền đồ vô lượng, nhưng là cũng không biết Nhị Phẩm Khai Thần giống như cái hạ nhân giống nhau đi theo phía sau hắn a.

Hơn nữa, hai người này cũng là Nhị Phẩm Khai Thần, "Tam phẩm lộ vô cùng" cái này võ đạo Thiết luật đối với bọn họ chẳng lẽ không có ước thúc?

Khuê Nguyên trăm mối vẫn không có cách giải, hơn nữa nhìn đi tới vô luận là Hồng Thân hay là Hồng Dần, số tuổi cùng hắn cũng không sai biệt lắm lớn, loại này khổng lồ trong lòng mức nước chênh lệch của lòng sông so với mặt biển quá hành hạ người.

Nhưng là hiện tại, bày ở trước mặt hắn chính là khác một đạo vấn đề khó khăn: Làm sao để cho Hồng Vũ đồng ý kéo dài

sau ba ngày.

Hắn có thể hướng Địch Nhung cầu viện, phái cao thủ, bất quá muốn duy nhất điều động hai vị Nhị Phẩm Khai Thần, cho dù là đối với An Đốc thị cũng có khó khăn. Hơn nữa Hồng Vũ cái kia một con đáng sợ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn… Khuê Nguyên gần như có thể khẳng định, coi như là lấy Địch Nhung cường đại, muốn cùng Vũ thiếu gia mạnh bạo, thành công tỷ lệ cũng không lớn. Huống chi chuyện này vốn chính là Địch Nhung đuối lý, hai nước trong lúc thượng định tốt thời gian, đúng là không thể nói lần tựu lần. Điều này đại biểu một cái quốc gia danh dự.

Khuê Nguyên bị Hồng Dần cho đánh, Dần thúc lực lượng rất cổ quái, đến bây giờ còn dây dưa ở Khuê Nguyên trên mặt không có tiêu tán.

Lần trước từ Nhạc gia chiếm được một ít đoạn xuyên vân báo sau đích đầu ngón tay sau, Dần thúc 《 Ngũ Thánh Ma Đồ 》 có đột phá, dung hợp một ít mai đầu ngón tay sau, Dần thúc trong cơ thể hiện tại trên thực tế là có hai loại viễn cổ thần thú cấp bậc chính là lực lượng, hai loại lực lượng dây dưa ở chung một chỗ, giống như là hai loại độc dược hỗn hợp giống nhau, phá lệ khó có thể thanh trừ.

Huống chi Hồng Dần cảnh giới vốn là tựu so sánh với Khuê Nguyên cao hơn nhiều, Khuê Nguyên thử hạ xuống, càng muốn muốn hóa giải càng đau đớn, hắn cũng là đã chết nầy tâm.

Hắn nghĩ tới nghĩ lui, hay là cảm thấy nhất định phải làm cho Hồng Vũ đồng ý, vì An Đông thiếu gia tranh thủ đến thời gian. Chỉ cần thiếu gia thành công xuất quan, mình sở thu khuất nhục sẽ thành gấp trăm lần trả thù ở Hồng Vũ trên người của bọn họ.

Chẳng qua là cái này biết mặc dù rất rõ ràng, nhưng là phải để cho hắn đi làm như vậy, so sánh với ăn phải con ruồi còn ác tâm. Đường đường Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh, bị nhục nhã liễu, còn muốn tự mình tới cửa hướng người ta chịu nhận lỗi! Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 24 : Đại Hạ không đồng ý (hạ)

Khuê Nguyên nắm lỗ mũi nhịn, gõ trước mặt cái chuông nhỏ, gọi đi vào một người: Đi chuẩn bị một chút, sáng mai, chúng ta đi Đại Hạ người bên kia chịu nhận lỗi

Địch Nhung kỵ sĩ trong lòng cũng rất không thoải mái, nhưng là cũng người biết chuyện ở thấp dưới mái hiên không thể không cúi đầu.

Sáng sớm ngày thứ hai, Khuê Nguyên hai má sưng đỏ, mang theo hai gã vóc người cao kỵ sĩ, đang cầm lễ vật đi tới Hồng Vũ doanh địa ngoài. Trang Trạch hai ngày này hăng hái bừng bừng đem trông chừng doanh địa đại môn tồi ôm liễu tới đây, tựu ngóng nhìn Địch Nhung bọn kỵ sĩ kìm nén không được đánh sâu vào doanh địa, hắn tốt đứng mũi chịu sào đại sát tứ phương.

Kết quả nhất đẳng cả ngày, im ắng động tĩnh gì cũng không có, Trang Trạch trong lòng một ít sợi chưa thỏa mãn dục vọng thống khổ có thể nghĩ.

Hắn thấy Khuê Nguyên thời điểm, tựu hoàn toàn tuyệt vọng: Lão già này cũng tự mình tới cửa liễu, hơn nữa không phải là chiến đấu giá thế, không có hy vọng.

Trang Trạch tức giận quát hỏi một câu: Đứng lại người nào

Khuê Nguyên biết hắn là biết rõ còn cố hỏi, nhưng là hắn cũng bị một Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ gác đại môn hào khí cấp trấn trụ liễu, lúc trước Hồng Vũ này chỉ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, bởi vì đẳng cấp cao hoang thú hấp dẫn quá nhiều ánh mắt, mọi người theo bản năng quên này chút ít kỵ sĩ.

Chờ vào doanh địa, hoang thú cửa bị bắt, bọn họ mới mọi người hiển lộ ra, thì ra là thực lực cũng là kinh người như thế

Khuê Nguyên cười theo trên mặt trước, ôm quyền làm lễ ra mắt nói: Vị này anh hùng kính xin thông bẩm một tiếng, Khuê Nguyên tới cửa tạ lỗi.

Trang Trạch trợn mắt nhìn bọn họ một lát, lúc này mới hừ một tiếng xoay người tiến vào, dặn dò phía sau mấy người: Coi chừng chỗ này, đừng làm cho bọn họ chạy loạn.

Khuê Nguyên rất im lặng, mình dầu gì cũng là Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh a, cho chút tôn trọng có được hay không?

Trang thì vừa đi vừa nói thầm: Đều nói Địch Nhung người dũng mãnh háo chiến, làm sao ta gặp phải Địch Nhung người cả đám đều là mềm trứng dái?

Khuê Nguyên không nghi ngờ chút nào nghe thấy được, hắn đã đờ đẫn liễu, bổn tọa hôm nay đeo chín tầng da mặt đi ra ngoài, đã sớm đã làm xong thóa mặt đến từ chuẩn bị.

Trang Trạch tiến vào một lát, đi ra ngoài giang rộng ra chân ôm cánh tay hướng doanh cửa vừa đứng, rất có loại một kẻ làm quan giá thế: Thiếu gia không rảnh

Khuê Nguyên đã sớm có chuẩn bị tâm tư: Chúng ta có thể đợi, kính xin hảo hán lại đi thông bẩm một tiếng, Vũ thiếu gia lúc nào có rãnh rỗi, chúng ta lúc nào bái kiến.

Trang Trạch đứng bất động, Khuê Nguyên liên tục chắp tay: Làm phiền làm phiền.

Trang Trạch lúc này mới bĩu môi một cái tiến vào. Sau đó sẽ thấy cũng không còn đi ra ngoài…

Khuê Nguyên từ sáng sớm, chờ đến buổi trưa, lại từ buổi trưa chờ đến xế chiều. Phía sau hai gã kỵ sĩ giơ lễ vật, đã mệt mỏi cánh tay cũng chua liễu, đói bụng đến phải bụng đói kêu vang, cũng không dám cùng Khuê Nguyên nói muốn đi ăn cơm. Khuê Nguyên như cũ đứng thẳng, tựa hồ muốn dùng thành ý để đả động Hồng Vũ.

Từ cổ chí kim, loại này chuyện xưa nhiều vô cùng, Khuê Nguyên tin tưởng mình vì thiếu gia làm là như vậy đáng giá, hơn nữa hắn cảm thấy Hồng Vũ một mười mấy tuổi thiếu niên, tâm tính có thể có cở nào lão thành? Mình đứng ở doanh ngoài cửa, nhiều nhất thái dương lạc sơn, đoán chừng hắn nên sẽ làm mình tiến vào.

Nhưng là hắn không có nghĩ đến, hắn đứng bên ngoài, Hồng Vũ ở doanh bên trong nên cho cái gì cho cái gì, mãi cho đến liễu trời tối, cũng không có người đến gọi hắn đi vào

Tinh thần đầy trời thời điểm, Khuê Nguyên phía sau hai gã kỵ sĩ nhịn không được liễu: Đại nhân, chúng ta còn phải đợi đi xuống sao?

Khuê Nguyên không chút do dự: Chờ

Hắn trên thực tế cũng là không có biện pháp khác liễu, không đợi còn có thể làm sao?

Mặc dù Hồng Vũ để cho hắn ở bên ngoài đợi một ngày, có chút ngoài dự liệu của hắn, nhưng là hắn cũng không tin, hắn nữa đứng một đêm, ngày mai Hồng Vũ tỉnh, nghe nói mình còn đang phía ngoài sẽ khiếp sợ?

Cho nên một đêm này, vừa lạnh vừa đói hai gã kỵ sĩ thiếu chút nữa đã bất tỉnh, trên thảo nguyên ban đêm nhưng là vô cùng rét lạnh.

Khuê Nguyên so với hắn lượng tốt nhiều lắm, nhưng là trên tinh thần mỏi mệt phải không tránh được miễn.

Mà ngày thứ hai, Vũ thiếu gia cỡi Liệt Mã, mang theo mỹ nhân cùng hộ vệ ra khỏi doanh địa đi trên thảo nguyên săn thú, đó là quang minh chánh đại từ cửa chính đi ra ngoài, liền từ Khuê Nguyên bên người đi qua, mặc cho Khuê Nguyên cùng phía sau hai gã kỵ sĩ như thế nào kêu gọi, không có một người phản ứng đến hắn.

Ban đêm trở lại cũng là như thế.

Lại đến ban đêm, hai gã kỵ sĩ có chút nhịn không được liễu: Đại nhân…

Tiếp tục chờ Khuê Nguyên cắn chặc hàm răng, hắn cũng không tin, Hồng Vũ đã có thể đem nhục nhã của mình hết thảy thủ đoạn tất cả đều dùng tới liễu, còn có thể như thế nào?

Khuê Nguyên không biết mình lớn nhất thất ngộ chính là cho là mình một vị Địch Nhung cường giả, Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh, cứ như vậy chịu mệt nhọc chờ ở ngươi doanh ngoài cửa, ngươi tựu một chút cũng không bị ảnh hưởng?

Nhưng là Vũ thiếu gia là áp cái không có đem chuyện này để ở trong lòng. Ngươi nguyện ý chờ? Chờ quá, ta vừa không đuổi đi ngươi đi. Dù sao ta cũng vậy không nhìn thấy ngươi, mắt không thấy tâm không phiền. Về phần ngươi muốn Vũ thiếu gia trên tâm lý tạo thành cái gì áp lực, nhờ cậy, ngươi cũng quá làm mình là một nhân vật.

Cho nên cứ như vậy, Khuê Nguyên ở ngày thứ ba, đầy cõi lòng mong đợi vừa trắng đứng cả ngày. Đến ngày thứ tư… Khuê Nguyên đều có chút tuyệt vọng, bởi vì ngày thứ năm chính là ước định Mẫu Hà vây săn bắt đầu thời gian

Hồng Vũ nếu như hôm nay còn không chịu gặp, vậy thì thật không có hy vọng. Khuê Nguyên ở làm cuối cùng kiên trì

Nhưng là mãi cho đến liễu ngày này thái dương lạc sơn, tiến vào đêm khuya, Hồng Vũ trong doanh địa một mảnh bóng tối, chỉ có binh lính tuần tra, như cũ không có triệu kiến Khuê Nguyên, Khuê Nguyên hoàn toàn tuyệt vọng

Phía sau hai gã kỵ sĩ, đã tiều tụy là không thành hình người: Đại nhân, bọn họ khinh người quá đáng a chúng ta buông tha đi…

Khuê Nguyên cũng là bốn ngày bốn đêm không ăn không uống, không ngủ không nghỉ, song ra đã cho rách, hai mắt đỏ bừng, nhưng như cũ gắt gao bắt được cuối cùng một đường hi vọng: Chờ đợi

Ngày dần dần sáng, Khuê Nguyên rốt cục tuyệt vọng.

Ngày thứ năm một sáng sớm, Hồng Vũ trong doanh địa nhanh chóng sôi trào lên, điểm tâm sau, hơn một trăm hai mươi tên kỵ sĩ sải bước chiến mã, ở hai vị Nhị Phẩm Khai Thần suất lĩnh, từ doanh phía sau cửa dong ruỗi ra, Khuê Nguyên thất kinh, quỳ rạp xuống trước ngựa khẩn cầu: Vũ thiếu gia xin nghe lão hủ một lời…

Xông lên phía trước nhất Hồng Thân thúc mạnh ngựa, chiến mã nhẹ từ ba người trên đỉnh đầu lướt qua đi, sau đó bay theo đi.

Hơn một trăm hai mươi tên kỵ sĩ, người người đều có thực lực này, ba người chỉ có thể quỳ trên mặt đất, cảm thụ được

một con chiến mã, từ trên đầu gào thét mà qua, khuất nhục mà không giúp.

Chờ tất cả mọi người đã qua, phóng ngựa tuyệt trần đi, Khuê Nguyên lúc này mới đứng lên, một tiếng thở dài khổ sở nói: Đi thôi, trở về.

An Đông trong doanh địa, còn có đông đảo cao thủ, còn có một ngàn tên kỵ sĩ.

Hồng Vũ một trăm hai mươi kỵ bay nhanh mà đến, trong doanh địa nhất thời hoảng loạn lên, có người vội vàng hô quát tổ chức lên phòng ngự, đứng mũi chịu sào đúng là hoang thú kì binh tiểu đội cùng đông đảo võ đạo cường giả.

Hồng Thân đầu tàu gương mẫu, quát lên: Hồng Dần ngươi lúc này cũng theo đoạt

Hắn từ trên lưng ngựa bay lên trời, giữa không trung vang lên một tiếng như sét đánh nổ vang, một đạo đáng sợ hình quạt ánh sáng lấy hắn vì nguyên điểm hướng phía trước An Đông doanh địa quét tới, ầm ầm một tiếng tất cả Hoang Thú Kỵ Binh cùng võ đạo cao thủ toàn bộ bị chấn bất tỉnh trên mặt đất, Hồng Thân một người một con, phá hủy liễu doanh địa mạnh nhất phòng ngự

Hồng Vũ kỵ binh đoàn ùng ùng xông ào vào An Đông doanh địa, những thứ kia bình thường kỵ sĩ xây dựng phòng ngự, ở các cường giả trước mặt tựa như đậu hủ giống nhau yếu ớt không chịu nổi, Hồng Vũ hơn một trăm hai mươi người, một đường giết liễu An Đông bên ngoài lều, Hồng Vũ lúc này mới khoát tay, mọi người ngừng lại.

Cả trong doanh địa, an tĩnh đáng sợ, bọn kỵ sĩ hoảng sợ nhìn Hồng Vũ, tất cả Địch Nhung kỵ sĩ cũng biết An Đông thiếu gia đang bế quan, một khi Hồng Vũ xông đi vào, An Đông thiếu gia chỉ có một con đường chết

Mà bọn họ đều là An Đốc thị phối cấp An Đông tư nhân kỵ binh, một khi chủ nhân bỏ mình, bọn họ nhất định sẽ bị gia tộc chém giết chết theo

Hồng Vũ nhưng không có tiếp tục tiến công, mà là lẳng lặng cùng đợi. Rất nhanh Khuê Nguyên ba người tựu gấp trở

về liễu, hắn thấy một mảnh đống hỗn độn doanh địa, thiếu chút nữa ngất đi, cũng may bên cạnh lập tức có người tiến lên nói với hắn liễu tình huống, Khuê Nguyên vội vàng đi vào, nhào tới Hồng Vũ trước ngựa: Vũ thiếu gia, có việc tốt thương lượng, kính xin giơ cao đánh khẽ…

Hồng Vũ ngồi ở Liệt Mã thượng, ngũ phẩm hoang thú cấp bậc chính là Liệt Mã tánh khí táo bạo, chân vừa nhấc, đem không dám phản kháng Khuê Nguyên đạp đến liễu đi một bên.

Hồng Vũ vung lên roi ngựa, vờn quanh cả doanh trại: Chúng ta hôm nay tới, chỉ là bởi vì Dần thúc nói, muốn giết đi vào. Ta muốn nói cho các ngươi biết, Dần thúc là Hồng gia người, Hồng gia người ta nói một không hai cho nên chúng ta giết tiến vào.

Hắn vừa chỉ vào An Đông lều: Các ngươi nghĩ nhiều muốn ba ngày thời gian, là bởi vì An Đông chiếm được cái gì bí trong bảo khố, đang tu luyện sao? Ta muốn phải không đáp ứng các ngươi, giống như ta sợ ngươi sao cái kia phế vật thiếu gia, sợ hắn tu luyện sau là có thể vượt xa ta giống nhau. Ta cho các ngươi một đàm phán cơ hội, bất quá, bội ước là muốn trả giá thật nhiều

Hắn vừa kéo Liệt Mã: Đi

Hơn một trăm hai mươi tên kỵ sĩ tới như gió đi như gió, ầm ầm rút ra An Đông doanh địa.

Khuê Nguyên đường đường Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh cường giả, thoáng cái mềm liệt ở trên mặt đất. Thiếu chút nữa a, thiếu chút nữa thiếu gia thì xong rồi, thiếu gia vừa xong, đã biết những người này tất cả cũng đi theo xong…

Đã tiều tụy không chịu nổi Khuê Nguyên cũng không dám làm sơ nghỉ ngơi, Hồng Vũ nói có thể đàm phán, chẳng qua là cho bọn họ một cái cơ hội, nguy cơ cũng không có hoàn toàn giải trừ. Hắn thở hổn hển mấy hơi thở, võ số mệnh chuyển, cả người cảm giác đã khá nhiều, sau đó đứng dậy tới gọi liễu hai gã khác kỵ sĩ, chuẩn bị càng thêm quý trọng lễ vật lần nữa đi trước Hồng Vũ doanh địa —— lúc trước kia hai khẳng định nhịn không được liễu.

Lần này, Trang Trạch sau khi thông báo, Khuê Nguyên bị dẫn liễu đi vào.

Khuê Nguyên ở Hồng Vũ trước mặt hai đầu gối quỳ xuống đất: Tôn kính Đại Hạ quý tộc, Hồng Vũ thiếu gia, ta hơi bị trước thủ hạ chính là ngu xuẩn cùng lỗ mãng hướng ngài nói xin lỗi, xin tiếp nhận chúng ta chân thành nhất xin lỗi

Hồng Vũ khoát khoát tay: Đứng lên đi.

Khuê Nguyên đem lễ vật đưa lên: Một chút tiểu lễ vật, hàn huyên bề ngoài tấc lòng, kính xin Hồng Vũ thiếu gia xin vui lòng nhận cho.

Lần này chuẩn bị lễ vật, là bốn điều lục phẩm hoang thú thảo nguyên linh hồ da lông chế thành hồ áo lông. Thảo nguyên linh hồ da lông được xưng Địch Nhung xinh đẹp nhất da thảo, này bốn điều lại càng cực phẩm trong cực phẩm, một cái tuyết trắng, một cái lửa đỏ, một cái đen như mực, một cái sâu tím. Không có một cây tạp mao (lông), hơn nữa sờ lên thuận trơn vô cùng. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 25 : Thú Vương Tâm Thuật (thượng)

Hồng Vũ nhìn lướt qua, còn không có cái gì tỏ vẻ đâu, phía sau võ cơ cửa ánh mắt đã sáng. Hồng Vũ quay đầu lại xem một chút, gật đầu một cái, đối với Khuê Nguyên nói: "Chỗ này của ta hiện tại có hai mươi vị cô nương, ngươi chỉ đưa tới bốn điều hồ áo lông, ngươi nói một chút ta hẳn là làm sao chia?"

Khuê Nguyên cái trán đầy hãn, chỉ có thể kiên trì đáp ứng: "Vũ thiếu gia yên tâm, còn dư lại mười sáu con, rất nhanh sẽ đưa tới."

Võ cơ cửa ánh mắt đã sáng trông suốt nhanh chóng sao liễu, đó chính là tiếng người tay một cái, mọi người trong lòng tràn đầy mong đợi.

Võ cơ cửa phải không biết này thảo nguyên linh hồ hồ áo lông rốt cuộc có nhiều trân quý. Không nói đến lục phẩm hoang thú không phải là dễ dàng như vậy săn giết, coi như là săn giết, cũng chưa chắc có thể đạt được một cái đầy đủ hồ da. Bởi vì lục phẩm hoang thú trong chiến đấu, tổng hội có điều tổn thương.

Yêu cầu cả con vô đả thương, như vậy nhất định tu tứ phẩm trở lên cường giả xuất thủ, hoàn toàn bóp áp thảo nguyên linh hồ, mới có thể một kích theo hắn ánh mắt hoặc là miệng mũi nơi trí mạng.

Tiếp theo, cũng không phải là mỗi một con thảo nguyên linh hồ da lông cũng như vậy hoàn mỹ, muốn đạt tới cái này phẩm cùng, chia đều thập con mới có thể có một cái. An Đông đi theo đeo chỉ có này bốn điều, vẫn là vì đưa cho cung ứng binh khí Chu gia, hơn nữa không phải là cho Chu gia người, là để cho Chu gia lấy về làm lễ vật tiếp tục đả thông các các đốt ngón tay.

Như vậy một cái hoàn mỹ thảo nguyên linh hồ da áo lông, coi như là ở Địch Nhung giá bán cũng vượt qua mười vạn

lượng bạc, buôn bán đến Đại Hạ, ít nhất phải hai mươi vạn hai!

Vũ thiếu gia vừa mở miệng sẽ phải hai mươi con, Khuê Nguyên cũng không biết tìm lần cả An Đốc thị, có thể hay không sẽ tìm ra mười sáu con. Nhưng là Hồng Vũ mở miệng, dưới loại tình huống này hình thức, hắn cũng chỉ có thể kiên trì đáp ứng trước liễu.

Hồng Vũ gật đầu, Khuê Nguyên rốt cục đã có kinh nghiệm. Hắn tiếp tục hỏi: "Nói một chút đi, hai nước thương định chuyện tình, các ngươi Địch Nhung tự tiện sửa đổi, coi như là bội ước, chuẩn bị giao ra cái gì thật nhiều?"

Khuê Nguyên tới trên đường đã nghĩ kỹ chưa, vì lần này Mẫu Hà vây săn, An Đốc thị cho An Đông chuẩn bị không ít trân bảo, từ trong đó lấy ra một phần, đổi lấy này trân quý ba ngày thời gian, đối với bọn hắn mà nói hoàn toàn có thể tiếp nhận.

"Hồng Vũ thiếu gia, chúng ta nguyện ý giao ra ba viên tam phẩm hoang thú não tinh, một thất phẩm Huyền Binh cùng một trăm vạn lượng bạc, làm đối với ngài bồi bổ lại."

Này một phần danh sách có thể nói là thành ý mười phần, Khuê Nguyên vì không hề nữa chọc giận Hồng Vũ, đã tại mình có thể làm chủ trong phạm vi, cấp ra lớn nhất bồi thường. Này một phần danh sách, ít nhất giá trị ba trăm vạn lượng bạc!

Nhưng là đối với Hồng Vũ mà nói, tam phẩm hoang thú não tinh có cũng được mà không có cũng không sao, bạc hắn còn nhiều, rất nhiều, chân chính có giá trị cũng chỉ có một ít vật thất phẩm Huyền Binh. Nhưng là lấy Vũ thiếu gia hiện tại thủ hạ những người này thực lực, thất phẩm Huyền Binh lộ ra vẻ cấp bậc quá thấp, cho ai dùng tốt đâu?

Hồng Vũ lắc đầu: "Tam phẩm hoang thú não tinh ta không nên, bạc ta không nên."

Khuê Nguyên hết sức làm khó, cúi đầu trầm ngâm một phen, lần nữa ngẩng đầu lên nói: "Ta đây có thể thay đổi vì

tam phẩm tài liệu Vân Văn Bảo Ngọc ba đồng, nhị phẩm thiên địa bảo dược…"

Hồng Vũ cắt đứt hắn: "Nhị phẩm thiên địa bảo dược ta không nên."

Khuê Nguyên bất đắc dĩ, lần nữa thay đổi: "Vậy thì đổi thành Ngọc Miên Thụ mầm móng một túi."

Ngọc Miên Thụ là một loại vô cùng dễ dàng thành tài tam phẩm tài liệu, bồi dưỡng dễ dàng. Trưởng thành Ngọc Miên Thụ chính là chế tạo đại hình chiến hạm tốt nhất tài liệu một trong, chẳng qua là loại này cây cối mầm móng khó được.

Hồng Vũ gật đầu: "Cái này có thể, bất quá còn chưa đủ."

Khuê Nguyên khẽ cắn răng, nói: "Nữa gia tăng Thiên Thanh Thiết khoáng thạch năm trăm cân."

"Thiên Thanh Thiết khoáng thạch?" Hồng Vũ nhướng mày, Khuê Nguyên cho là hắn lại muốn cự tuyệt, vội vàng nói: "Hồng Vũ thiếu gia, Thiên Thanh Thiết khoáng thạch mặc dù chẳng qua là tứ phẩm tài liệu, nhưng là cũng hết sức hiếm thấy, nhất định phải tiến vào Mẫu Hà hoang lâm mang tìm kiếm, hơn nữa chúng ta lần này đi ra ngoài, mang đồ thật sự không nhiều lắm…"

Hồng Vũ nhìn hắn một cái, gật gật đầu nói: "Được rồi, ta tiếp nhận."

Thiên Thanh Thiết khoáng thạch là tứ phẩm tài liệu, loại tài liệu này vô cùng hiếm thấy không giả, nhưng là loại tài liệu này cách dùng cũng vô cùng ít, trên căn bản sử dụng tới chế luyện hoang thú nô dịch trận pháp khế ấn.

An Đông lần này mang đi ra mười mấy mai nô dịch khế ấn, hẳn là đủ liễu, nhưng là vì để ngừa vạn nhất, hay là nhiều chuẩn bị một chút Thiên Thanh Thiết khoáng thạch, nếu như không đủ, trong đội ngũ cũng có Trận sư, có thể tạm thời chế tạo.

Dĩ nhiên, bọn họ Trận sư tài nghệ xa xa so ra kém Phương Lưu Vân.

Khuê Nguyên rốt cục thở phào nhẹ nhõm, thật sâu một xá nói: "Xin Hồng Vũ thiếu gia sau đó, ta sau khi trở về lập tức phái người đem đồ vật đưa tới đây." Khuê Nguyên sau khi đi, Hồng Vũ một người suy tư. Thiên Thanh Thiết khoáng thạch nhìn qua tựa hồ không có gì chỗ dùng, đó là bởi vì Thanh Nguyên đại lục người cũng không chân chính hiểu rõ loại này khoáng thạch.

Ở Lão Quân đạo tôn để lại cho trong trí nhớ của hắn, loại này khoáng thạch một người khác tên càng thêm vang dội: Tinh Lưu Kim khoáng thạch.

Thiên Thanh Thiết khoáng thạch trong hàm lượng cao nhất thành phần đích xác là Thiên Thanh Thiết, nhưng là chân chính trân quý thành phần cũng là Tinh Lưu Kim. Tinh Lưu Kim chính là ngay cả Lão Quân đạo tôn cũng vô cùng coi trọng một loại chế khí tài liệu. Có thể nói dùng Tinh Lưu Kim vì nguyên liệu, thậm chí chỉ là tăng thêm liễu Tinh Lưu Kim chế tạo ra tới Huyền Binh, cũng sẽ vượt xa Thanh Nguyên đại lục cao nhất trình độ!

Mà ở hiện tại Thanh Nguyên đại lục, Tinh Lưu Kim là bị làm Thiên Thanh Thiết xỉ quặng tùy ý vứt bỏ.

Lão Quân đạo tôn trừ am hiểu luyện đan, giống như trước am hiểu chế khí, năm đó một cây Kim Cương vòng đem Hầu Tử từ đụn mây đánh rớt, có thể thấy được Lão Quân chế khí tài nghệ.

Hồng Vũ từ Lão Quân đạo tôn trong đạt được một chút nơi phát ra không rõ trí nhớ, trong chuyện này trừ luyện đan ở ngoài, còn có những khác xốc xết đồ, chỉ có làm Hồng Vũ tiếp xúc đến thời điểm, mới có thể bỗng nhiên trở nên rõ ràng. Tỷ như trước mắt Tinh Lưu Kim khoáng thạch.

Khuê Nguyên đúng là rất nhanh đem đồ vật cũng đưa tới, hắn lại dùng phương pháp đặc thù đưa tin trở về, đem Ô Hà Long Tháp tình huống hướng gia tộc hồi báo, sau đó thỉnh cầu gia tộc cho…nữa mười sáu vật thảo nguyên linh hồ da áo lông tới đây.

Bất kể thế nào nói, hắn Khuê Nguyên đại biểu gia tộc đáp ứng, An Đốc thị làm đường đường "Vương Hậu thị tộc", nhất định phải nói mà có tin.

Chiếm được chỗ tốt, Hồng Vũ cũng là không có ở đây thúc giục An Đông. An Đông trong doanh địa, Khuê Nguyên nghiến răng nghiến lợi, hai mắt máu đỏ chặc nắm hai đấm: "Hồng Vũ! Hôm nay sở bị sỉ nhục, chờ thiếu gia xuất quan, nhất định gấp trăm lần, nghìn lần hoàn lại ngươi!"

Hắn tin chắc, có Thương Thanh Thần Vực đại nhân ủng hộ, thiếu gia đánh bại Hồng Vũ dễ dàng! Đến lúc đó lấy một loại bóp áp tư thái, hiếp bức Hồng Vũ hoàn lại hôm nay yêu cầu chỗ tốt, nhất định là vạn phần khoái ý.

Ba ngày thời gian thoáng một cái đi qua, Túc Thuấn mỗi ngày tới muốn xin Hồng Vũ đi ra ngoài du ngoạn, hơn phân nửa cũng bị Hồng Vũ cự tuyệt, như vậy ở không thời gian, Hồng Vũ bắt vào cố gắng tu luyện.

Buổi tối thời điểm, Túc Thuấn lại tới xin hắn dự tiệc, Hồng Vũ trong doanh địa có Tiếu Nghiên, đối với Ô Hà Long Tháp Bộ Lạc cái loại nầy khoán canh tác thịt nướng không có bất kỳ hứng thú, cũng tất cả đều cự tuyệt. Bất quá Ô Hà Long Tháp mã nãi tửu không tệ, hắn để cho Túc Thuấn phái người đưa tới mười mấy thùng lớn, tất cả đều ném vào không gian của mình Thiết giác trong, chuẩn bị tương lai cho Tào Quỷ Hùng nếm thử.

Túc Thuấn tìm lấy lòng Vũ thiếu gia, bất đắc dĩ Hồng Vũ không lĩnh tình, Túc Thuấn trong lòng thấp thỏm bất an, hắn đã quyết định đầu nhập vào Đại Hạ, nhưng là Vũ thiếu gia nếu như không chấp nhận, hắn nhưng chỉ là bạch mang hoạt một cuộc. Cho nên Túc Thuấn mấy ngày qua, đào rỗng liễu tâm tư suy nghĩ làm sao hợp ý, để cho Vũ thiếu gia đối với Ô Hà Long Tháp quan cảm thay đổi.

Không đợi Túc Thuấn nghĩ đến biện pháp tốt, bảy ngày đã đến giờ liễu, An Đông xuất quan.

Khuê Nguyên mang theo một đám thân vệ, đầy cõi lòng mong đợi canh giữ ở bên ngoài lều, nghĩ tới những thứ này

cuộc sống, mình vì An Đông bị cái kia chút ít khuất nhục, Khuê Nguyên thiếu chút nữa lão nước mắt tung hoành!

Bất quá, chỉ cần thiếu gia có thể xuất quan, có thể chiến thắng Hồng Vũ, hết thảy cũng là đáng giá.

Rốt cục, lều màn cửa bị vén lên liễu, An Đông thật giống như đổi một người, ngẩng đầu mà bước đi ra. Ngay cả Khuê Nguyên thấy hắn, cũng nhẫn không bệ mỉm cười nói đẩu, đó là một loại phát ra từ sâu trong linh hồn run rẩy, chỉ sợ Khuê Nguyên bây giờ là Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh, cũng không có ý thức được điểm này!

Mượn Nhiên Linh Tà Dược, tu thành 《 Thú Vương Tâm Thuật 》 An Đông, linh hồn hung ác, linh hồn lực lượng so với trước cường đại mấy lần!

Hiện tại An Đông, so với bảy ngày lúc trước, cảnh giới tăng lên cấp một, từ Tứ Phẩm Thông Pháp lúc đầu bước vào liễu trung kỳ, nhưng là nàng làm cho người ta cảm giác cũng là thiên soa địa biệt. Nếu như nói lúc trước An Đông hay là một khối nhất phẩm khoáng thạch, như vậy hiện tại, này một khối khoáng thạch đã bị rèn thành một nhất phẩm Huyền Binh! Phong mang bắn ra bốn phía, uy lực vô cùng!

Khuê Nguyên vui mừng quá đỗi, mang theo mọi người quỳ xuống lạy: “Chúc mừng thiếu gia, chúc mừng thiếu gia!”

An Đông cười nhạt, trên linh hồn hung lệ, để cho hắn tính cách cũng xảy ra một chút thay đổi, đối với bộ hạ không hề nữa giống như trước như vậy bình dị gần gũi, hắn cao quý trong, để lộ ra một tia lạnh như băng: “Tất cả đứng lên sao.”

Hắn đeo hai tay sải bước ra, Khuê Nguyên đi theo phía sau của hắn.

Đến doanh địa sườn đông, nơi này dàn xếp kia hai mươi đầu hoang thú.

An Đông Vương tứ phẩm hoang thú Thiên Hành Cự Lang trước mặt vừa đứng, này một đầu hoang thú lại lạnh run đứng lên!

Khuê Nguyên rất rõ ràng này một đầu Thiên Hành Cự Lang chính là bởi vì ở một lần trong tranh đấu trọng thương, bị thiếu gia cứu, dốc lòng chiếu cố mấy tháng, khang phục sau mới đúng thiếu gia thần phục, coi như là một loại báo ân.

Trước kia Thiên Hành Cự Lang đối mặt thiếu gia, hơn nữa là một loại "Ngang hàng" quan hệ, thiếu gia cứu mạng của nó, nó cho Vũ thiếu gia trợ giúp. Nhưng là hiện tại, nó tựa hồ đã bắt đầu từ sâu trong linh hồn sợ hãi thiếu gia liễu!

An Đông đối với mình thực lực bây giờ cũng rất hài lòng, hắn chỉ là như vậy đứng ở chỗ này, là có thể để cho một đầu tứ phẩm hoang thú run rẩy, nếu quả thật thi triển 《 Thú Vương Tâm Thuật 》, tin tưởng một chiếc trà thời gian thu phục một đầu tam phẩm hoang thú không thành vấn đề, nhất định có thể đánh bại Hồng Vũ!

"Hồi đi đi, ngày mai tiến vào Mẫu Hà hoang lâm mang, chúng ta muốn cho Hồng Vũ biết một chút về, cái gì mới thật sự là thú sư!"

An Đông doanh địa ngoài, một ngọn Tiểu Thổ sườn núi thượng đứng hai người, hai người cũng là một thân bạch y, ở trong bóng đêm vốn là hẳn là vô cùng thấy được, nhưng là chỗ ngồi này Tiểu Thổ sườn núi khoảng cách An Đông doanh địa chỉ có hơn hai mươi trượng, doanh địa lính trinh sát nhưng đối với bọn họ tồn tại làm như không thấy!

Đứng ở phía sau phương cái kia người hai mươi ra mặt, phía trước ước chừng năm mươi trên dưới.

Trẻ tuổi Bạch y nhân tức giận nói: "Vinh Thanh Hà thật là quá đáng, tự tiện đem 《 Thú Vương Tâm Thuật 》 chảy vào phàm tục thế giới, xúc phạm liễu Chủ Thần Vực Thiết luật!"
Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 25 : Thú Vương Tâm Thuật (hạ)

Lâu năm nhưng mãn bất tại hồ: "Dù sao 《 Thú Vương Tâm Thuật 》 tồn tại trọng đại tai hoạ ngầm, coi như là lưu truyền tới nay cũng không còn bao nhiêu quan hệ. Loại chuyện nhỏ nhặt này tình, tựu bán Vinh gia một mặt mũi, cho rằng không nhìn thấy sao."

"Nhưng là chúng ta 'Thần Vực tuần tra, chức trách, không phải là giám đốc, báo lên cho những thứ này không tuân theo Thần Vực Thiết luật thành viên sao?" Trẻ tuổi còn rất có nguyên tắc.

Lâu năm Giả ha hả cười một tiếng, vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Ngươi nếu như nghĩ cả đời chỉ làm tuần tra viên, ngươi cứ tiếp tục như vậy không buông tha một cá lọt lưới. Nếu như ngươi còn muốn thăng nhiệm tuần sát sử, thậm chí là tuần tra Ngự Sử, vậy ngươi tựu biết điều một chút theo học."

Trẻ tuổi là không nói thêm nữa liễu.

Lâu năm ngăn tay áo: "Đi thôi, cái này Địch Nhung tiểu tử coi như là phế đi, Nhiên Linh Tà Dược hơn nữa cái kia rất có chỗ sơ hở 《 Thú Vương Tâm Thuật 》, sợ rằng không ra nửa năm, hắn sẽ phải hoàn toàn phế đi."

Ngày thứ hai sáng sớm, chính là Mẫu Hà vây săn cuộc sống.

Làm địa chủ Túc Thuấn an bài một cuộc long trọng nghi thức, trong bộ lạc các thiếu nữ chuẩn bị diễm lệ biểu diễn, sau đó hai nước quan viên trao đổi văn thư, sau đó Hồng Vũ cùng An Đông chia ra ra sân, nam bắc tranh tài, Mẫu Hà vây săn chính thức bắt đầu

Hồng Vũ cùng An Đông riêng của mình đứng ở đội ngũ của mình trước nhất liệt, khi hắn cửa phía trước hơn mười dặm ở ngoài, một mảnh đông nghịt rừng tùng, kèm theo sườn núi cùng nhau liên miên phập phồng. Đó chính là trên cái thế giới này lớn nhất hoang thú lãnh địa, Mẫu Hà hoang lâm mang

An Đông hăng hái, cả người giống như là đều ra khỏi vỏ bảo kiếm giống nhau sắc bén, hắn đảo qua lúc trước chán nản, đối với này Hồng Vũ nhe răng cười một tiếng: "Hồng Vũ, xin mời"

Hồng Vũ cũng hướng hắn liền ôm quyền: "Xin mời"

An Đông có lòng huyền diệu, Hồng Vũ có lòng thử dò xét. Hai người cũng không có lập tức tách ra, mà là cách xa nhau mấy trăm trượng, chung đồng tiến. Đến trưa, bọn họ chính thức tiến vào Mẫu Hà hoang lâm mang.

Này một mảnh hoang thú lãnh địa làm cho người ta vừa tiến đến cũng cảm giác có chút cổ quái, rừng tùng ở ngoài, thậm chí ngay cả đám đầu nhỏ thú cũng rất ít cách nhìn, nhưng là một khi tiến vào rừng tùng trong, tựu lập tức có một trận trận cường giả ba động truyền đến

Hai người tiến vào Mẫu Hà hoang lâm mang sau, lẫn nhau trong lúc cách xa nhau như cũ giữ vững ở trăm trượng chừng, tiến vào bất quá ba dặm, chạm mặt một trận cuồng phong thổi qua, nhưng ngay sau đó một tiếng rung trời tiếng rống giận dử vang lên, phía trước rừng tùng ào ào cái chăn đánh ngã chen đến liễu đi một bên, một đầu cao gần sáu trượng, thân dài đạt đến chín trượng khổng lồ hoang thú giá cuồng phong vọt ra, hướng về phía cách xa nhau không xa hai con đội ngũ chia ra rống giận

"Hống Sơn Lôi Thú" có người nhận ra một tiếng thét kinh hãi: "Tam phẩm hoang thú "

Mới vừa tiến vào Mẫu Hà hoang lâm mang, còn đang rất dọc theo giải đất, gặp phải đệ nhất đầu hoang thú lại chính là tam phẩm, này Mẫu Hà hoang lâm mang, quả nhiên không hổ là đệ nhất thiên hạ hoang thú lãnh địa.

Hống Sơn Lôi Thú đầu có điểm giống con cọp, nhưng trương liễu một tờ ưng miệng, trong hai mắt lóe ra cuồng bạo Lôi Điện, trên thân thể trải rộng thần bí lôi văn.

An Đông bỗng nhiên chợt lóe thân, ra hiện tại liễu Hống Sơn Lôi Thú trước mặt trước, hắn không chút hoang mang

quay đầu, hướng về phía Hồng Vũ khoát khoát tay chỉ. Hồng Vũ án binh bất động.

Hống Sơn Lôi Thú ngửa mặt lên trời một tiếng tiếng gầm gừ chấn tận trời, từng đạo Lôi Điện đã tại thân thể hắn ngoài nổi lên, mặc dù An Đông đã là Tứ Phẩm Thông Pháp trung kỳ, nhưng là tùy tiện một đạo Lôi Điện cũng có thể đem An Đông nổ nát bấy.

An Đông hai tay lẫn nhau nắm chặt, cúi đầu trầm tư. Một cổ nhàn nhạt lam sắc quang mang ngọn lửa một loại từ mi tâm của hắn đốt, sau đó nổ tung hóa thành một đạo xanh thẳm sắc hào quang, nhanh chóng quét qua liễu An Đông chung quanh sáu mươi trượng phạm vi.

Hống Sơn Lôi Thú cả người chấn động, ngay sau đó ngốc trệ. Ở nơi này một sát na, An Đông mi tâm cái loại nầy ngọn lửa một loại lam sắc quang mang bắn ra một đạo tia chớp mầu lam, trúng mục tiêu liễu Hống Sơn Lôi Thú đỉnh đầu, nhất thời các loại kỳ dị ký hiệu cùng khúc chiết tuyến điều bay múa dựng lên, đem Hống Sơn Lôi Thú hoàn toàn bao phủ.

Chỉ chốc lát sau, Hống Sơn Lôi Thú phát ra một tiếng vô cùng thống khổ hí hô, lóe ra Lôi Điện hai mắt lộ ra vẻ ngốc trệ rất nhiều, hai con chân trước ở An Đông trước mặt dần dần quỳ xuống.

“Tốt “

“Thiếu gia thật là lợi hại “

“Quá cường đại, dùng là thời gian so sánh với Hồng Vũ ngắn rất nhiều “

Địch Nhung kỵ sĩ một mảnh vui mừng, bọn họ bị Hồng Vũ áp chế lâu như vậy, khuất nhục vô cùng, hôm nay thiếu gia rốt cục dùng thực tế hành động, để cho bọn họ hoàn toàn hãnh diện

Một ngàn tên kỵ sĩ mọi người vênh váo tự đắc nhìn Hồng Vũ bên kia, lớn tiếng khiếu hiêu mắng, cuồng vọng vô cùng.

“Đại Hạ ngu xuẩn cửa, thấy được chưa, chúng ta thiếu gia chủ tử của các ngươi mạnh hơn nhiều “

“Ta liền biết các ngươi không phải là đối thủ, tựa như Địch Nhung cùng các ngươi triều Hạ ở giữa chiến tranh giống nhau, này mấy ngàn năm nay, coi như là các ngươi có thể ngắn ngủi chiếm cứ thượng phong, cuối cùng chiến thắng hay là chúng ta, ha ha “

“Triều Hạ người vĩnh viễn cũng là phế vật, vĩnh viễn cũng không thể có thể chiến thắng Địch Nhung “

“Đi chết đi khốn kiếp, còn muốn thắng chúng ta? Nằm mơ đi đi chờ một lần Mẫu Hà vây săn sau, chúng ta tựu xua quân xuôi nam, công phá các ngươi tất cả thành thị, cường quang các ngươi tài bảo cùng lương thực, cường bạo nữ nhân của các ngươi, các ngươi yên tâm, nếu như gặp phải mẹ của các ngươi, tỷ muội, lão bà, nữ nhi, ta nhất định sẽ gấp bội lỗ mãng, ha ha ha “

Bị đè nén hồi lâu Địch Nhung người hoàn toàn bộc phát, các loại ô ngôn uế ngữ thật giống như vỡ đê hồ nước giống nhau lao đến, mà An Đông chẳng những không có ngăn cản, ngược lại hưởng thụ trong đó.

An Đông mình cũng là kể từ khi nhìn thấy Hồng Vũ bắt đầu, đã bị Hồng Vũ một cước tiếp theo một cước ngạnh sanh sanh cho thải vào nhân sinh đáy cốc, trong lòng cái loại nầy bị đè nén cùng buồn bực, cơ hồ khiến hắn muốn qua đời. Mà hiện tại, hắn rốt cục ở Hồng Vũ trước mặt hãnh diện, dùng so sánh với Hồng Vũ ngắn hơn thời gian, thu phục liễu một đầu tam phẩm hoang thú

Hắn xoay người lại, phía sau đầu kia đã thần phục Hống Sơn Lôi Thú chính là tốt nhất bối cảnh, hắn mặt hướng Hồng Vũ, mở ra hai tay tự tin cười một tiếng: “Như thế nào? Đây mới thực sự là thú sư, đây chính là các ngươi triều Hạ cùng chúng ta Địch Nhung ở giữa chênh lệch trán. Ngươi cho rằng các ngươi đã làm được đầy đủ tốt, thật ra thì ở chúng ta Địch Nhung trước mặt, các ngươi vĩnh viễn là người yếu. Giống như là ngươi Hồng Vũ, từ hiện tại bắt đầu, tựu nhất định ở trước mặt ta, vĩnh viễn là người yếu Mẫu Hà vây săn, ngươi thua định rồi ta mới thật sự là đích thiên tài, mà ngươi, tương lai bị nhắc tới thời điểm, chẳng qua là phải làm ta quang huy

cả vô số kinh điển trận điển hình trung bị đánh bại cái kia một làm nền “

Hồng Vũ bên này, mọi người lòng tin bị đả kích lớn, Hồng Vũ ở hoang thú thượng đích thiên phú, bị cho là chính là bản thân của hắn chứa nhiều thiên phú trong mạnh nhất một, nhưng là hiện tại, ngày này phú lại bị người vượt qua

Mọi người rất bị đè nén, im lặng không lên tiếng. Mặc dù đối với cho Địch Nhung người khiêu khích vô cùng tức giận, nhưng có loại không biết hẳn là làm sao phản kích cảm giác.

Mà Hồng Vũ, trong đầu cũng đang lúc này vang lên một cái thanh âm: “Trên thế giới này lại còn có ngu xuẩn nguyện ý tu luyện 《 Thú Thần Tâm Thuật 》?

Hồng Vũ sửng sốt: “Thất Tịch?”

Thất Tịch đã có đoạn thời gian không có xuất hiện.

“Gần đây ở bên cạnh ngươi, bổn tọa không cảm giác được có cái gì thuần phác trung hậu nam nữ, cho nên bổn tọa cũng là lười xuất hiện.”

Hồng Vũ im lặng: “Không phải là ta gần đây gặp phải người, nam là không tốt lừa gạt tài, nữ không tốt lừa gạt sắc, sẽ không dễ dàng thượng ngươi làm sao?”

“Làm sao ngươi có thể nói như vậy? Bổn tọa vì linh, tình nghĩa trước…”

“Ít nói nhảm, làm sao ngươi vừa xuất hiện?”

“Bởi vì bản tác cảm ứng được lại có người dùng 《 Thú Thần Tâm Thuật 》 loại vật này ở gạt người, dĩ nhiên phải ra khỏi tới vạch trần “

“Ta xem ngươi là cảm thấy có người ngay cả 《 Thú Thần Tâm Thuật 》 đích mưu cũng có thể thượng, cảm thấy người ta nhất định rất tốt lừa gạt, cũng muốn đi ra ngoài phân một chén canh?”

Thất Tịch Kiếm Linh bất đắc dĩ nói: “Chúng ta hay là nói chuyện một chút 《 Thú Thần Tâm Thuật 》 thiếu sót vấn đề, được rồi?”

“Tốt.” Hồng Vũ tựa hồ đáp ứng rất miễn cưỡng.

Sau đó Thất Tịch Kiếm Linh giải thích để cho Hồng Vũ bừng tỉnh đại ngộ, khó trách Kiếm Linh sẽ nói nguyện ý tu luyện 《 Thú Thần Tâm Thuật 》 cũng là ngu xuẩn, dại dột không thể ở ngu xuẩn ngu xuẩn.

“Hơn nữa người nầy còn giống như là vận dụng Nhiên Linh Tà Dược, phối hợp 《 Thú Thần Tâm Thuật 》 tu luyện, đây quả thực là tại tìm chết a thiện lương như vậy đơn thuần tiểu tử, tại sao không có bị ta gặp được?”

Hồng Vũ cố ý: “Này một vị thiện lương đơn thuần tiểu tử, nhưng là Địch Nhung thứ hai đại Bộ Lạc người thừa kế, nghe nói cái kia trong bộ lạc, tài bảo chồng chất như núi “

“Đừng bảo là” Kiếm Linh thống khổ vô cùng.

An Đông như cũ hăng hái, Địch Nhung kỵ sĩ còn đang chửi mắng Đại Hạ, thổi phồng An Đông. Hồng Vũ nhìn bọn họ, bỗng nhiên khóe miệng lộ ra một tia giễu cợt nụ cười, nhàn nhạt phun ra hai chữ: “Đáng thương.”

Thanh âm không lớn, nhưng là Hồng Vũ có Đồ Đằng Lôi Âm kỹ năng, này nhàn nhạt hai chữ, trong nháy mắt truyền vào liễu đối phương mỗi người trong tai.

“Đáng thương? Ha ha ha” Địch Nhung người khác cười: “Ta xem ngươi thật sự là thật đáng thương, gặp được chúng ta thiếu gia ngươi, chính là đáng thương nhất.

An Đông vẫn như cũ là như vậy tự tin, mang theo đùa cợt mỉm cười nhìn Hồng Vũ: “Thua chính là thua, bất kể làm sao ngươi không phục, cái kết quả này là sự thật, ngươi không có biện pháp thay đổi. Xem ra ngươi còn có rất dài đường muốn đi, không thể bình tĩnh đối diện thắng bại, ngươi vĩnh viễn cũng không cách nào trở thành một gã cường giả chân chính.”

Hắn cũng có thể một loại “Dạy bảo” giọng nói vừa nói, tựa hồ là đối với Hồng Vũ một loại “Đề huề”.

Hồng Vũ từ từ đi ra phía trước, vừa đi, của mình Linh Giác vừa khuếch tán đi ra ngoài. Còn lần này, hắn phát ra cùng dĩ vãng bất đồng, cường đại linh hồn lực lượng tùy theo phát ra.

Hồng Vũ có Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng, có Sa Di Pháp Tướng, có Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn, còn có Lão Quân đạo tôn. Mỗi một đạo võ đạo Đồ Đằng, đối với võ giả mà nói cũng trân quý vô cùng, thậm chí trên cái thế giới này còn không có bất kỳ một vị võ giả có thứ hai Đồ Đằng. Nhưng là Hồng Vũ trước mắt mới chỉ đã có bốn.

Võ đạo Đồ Đằng đối với võ giả mà nói, chính là đem lực lượng cơ thể, vũ khí lực lượng cùng linh hồn lực lượng cô đọng hợp nhất góp lại thể hiện

Từng cái võ đạo Đồ Đằng, đối với Hồng Vũ mà nói cũng là một lần từ trong ra ngoài, từ thân thể đến linh hồn cường hóa.

Mà võ khí bởi vì cực hạn cho cảnh giới nguyên nhân, dưới loại tình huống này mạnh Hoa Hạ, mặc dù số lượng to lớn lớn, chất lượng trên diện rộng tăng lên, nhưng là cũng không phải là không hạn chế tăng trưởng, sở chỗ tốt coi như là hạn.

Nhưng là thân thể cùng linh hồn cũng là không ngừng được cường hóa

Hồng Vũ biến thái lực lượng trừ người khổ tu, lớn hơn nữa nguyên nhân đã ở hơn thế.

Mà linh hồn lực lượng, không thể nghi ngờ là thu hoạch nhất khổng lồ, bởi vì linh hồn lực cơ hồ có thể không hạn chế tăng trưởng hơn nữa Hồng Vũ tu luyện 《 Mật Nghiên Kinh 》, Phật Môn tâm pháp chú trọng nhất tinh thần tu luyện, linh hồn của hắn lực càng bị tăng cường, nhất rõ rệt thể hiện chính là Hồng Vũ Linh Giác phạm vi vượt xa cùng cảnh giới võ giả, thậm chí ngay cả Hồng Thân cũng đã bị hắn lắc tại liễu phía sau.

Một cổ mãnh liệt linh hồn ba động tản mát ra đi, thậm chí ngay cả mới vừa rồi An Đông vận dụng 《 Thú Vương Tâm Thuật 》 trong bí pháp, hàng phục Hống Sơn Lôi Thú thời điểm, cũng không có như thế cường hãn linh hồn lực lượng. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 26 : Khổng lồ chỗ sơ hở (thượng)

Hồng Vũ từ từ đi tới Hống Sơn Lôi Thú phía trước, An Đông cùng tất cả Địch Nhung mọi người giật mình phát hiện, Hống Sơn Lôi Thú chẳng những không có hướng hắn rống giận, ngược lại càng thêm dịu ngoan thật là tốt giống như con mèo nhỏ giống nhau, hoàn toàn gục ở liễu hắn trước người trên mặt đất!

"Ừ?" An Đông cảm thấy có chút kỳ quái, hắn phân phó một tiếng: "Súc sinh, tới đây!"

Nhưng là mới vừa thu phục Hống Sơn Lôi Thú, ngay cả mí mắt cũng không động hạ xuống, giống như căn bản không có nghe được lời của hắn giống nhau. An Đông sắc mặt biến hóa, thúc dục liễu 《 Thú Vương Tâm Thuật 》, một cổ xanh thẳm sắc ngọn lửa tia sáng ở mi tâm chớp động, đồng thời hắn một tiếng quát chói tai: "Nghiệt súc! Mau mau trở lại!"

Hống Sơn Lôi Thú vẫn như cũ là để ý đều không để ý hắn.

Hồng Vũ khẽ mỉm cười: "Tốt lắm, theo trở về đi thôi."

Hắn xoay người đi, Hống Sơn Lôi Thú nhanh chóng nhảy dựng lên, run lên toàn thân lông dài, một mảnh Lôi Điện tia sáng ken két hiện lên, thanh thế kinh người, này đầu tam phẩm hoang thú đã hấp tấp đi theo Hồng Vũ phía sau đến Đại Hạ nhất phương trận doanh trong!

"A —— "

"Này này, này…"

"Chuyện gì xảy ra, tại sao phải như vậy?"

"Không thể nào, nhất định là ta xem hoa mắt, điều này sao có thể, đó là An Đông thiếu gia hàng phục hoang thú, làm sao sẽ bị Hồng Vũ mang đi?"

"Chẳng lẽ Hồng Vũ trình độ tại phía xa An Đông thiếu gia trên, hắn vừa ra tay, An Đông thiếu gia hàng phục hoang thú tựu lập tức trốn tránh?"

Một loại bất an thấp thỏm cảm xúc ở Địch Nhung kỵ sĩ trong lan tràn mở, mọi người thoáng cái luống cuống, nếu là như vậy, An Đông thiếu gia so với Hồng Vũ trình độ, sai có thể bị quá xa liễu, làm sao cùng Đại Hạ người tranh đấu? !

Bọn họ mới vừa rồi một ít bỗng nhiên điên cuồng khiếu hiêu, giống như là cuồng chó cắn ngày giống nhau buồn cười, thậm chí bọn hắn bây giờ, ở đây một đám đại hiệp người trong mắt, ngay cả chó cũng không bằng!

An Đông quả thực không thể tin được phát sinh trước mắt hết thảy, rồi sau đó một cổ cuồng nộ từ trong đáy lòng tiêu thăng dựng lên, nhanh chóng đưa lý trí bao phủ: "Không thể nào! Cái này không thể nào! Chuyện gì xảy ra, 《 Thú Vương Tâm Thuật 》 là vô địch thu thập truyền thừa, Vinh Thanh Hà đại nhân chính miệng nói cho ta biết, nhất định có thể đánh bại ngươi, tại sao có thể như vậy, tại sao có thể như vậy! Ta không cam lòng, ta không phục a —— "

Hồng Vũ sửng sốt: "Vinh Thanh Hà?" Hắn trước mặt sắc có chút cổ quái: "Nguyên lai là người nầy ở sau lưng giở trò quỷ."

Hắn quay đầu lại xem một chút đầu kia Hống Sơn Lôi Thú, này đầu tam phẩm hoang thú trong hai mắt, còn có một chút dại ra. Hắn không thể làm gì lắc đầu: "Lãng phí a…"

《 Thú Vương Tâm Thuật 》 chính là dùng một loại trên linh hồn mạnh mẽ áp chế, tới hàng phục hoang thú. Hơn nữa 《 Thú Vương Tâm Thuật 》 trong kia mười chín loại linh hồn thủ đoạn công kích, bản thân đối với hoang thú Thú Hồn có khổng lồ thương tổn, cho nên bị hàng phục hoang thú, Thú Hồn tất cả đều nhận lấy không thể nghịch chuyển thương tổn.

Loại này thương tổn, giống như là người ba hồn bảy vía bị rút sạch một cổ giống nhau, có trở nên dại ra hơn nữa thực lực cũng nữa khó có thể tăng lên nửa điểm.

Như vậy hàng phục hoang thú, cũng chỉ có đơn giản thi hành chủ nhân ra lệnh, nhưng là bởi vì hoang thú là khuất phục tại cường đại linh hồn, như vậy làm một người khác cường đại linh hồn xuất hiện thời điểm, vấn đề đã tới rồi, căn

bản không cần lần thứ hai hàng phục, bởi vì Thú Hồn bị hao tổn, đã không thế nào có phán đoán năng lực hoang thú, sẽ không chút do dự lựa chọn thần phục với mạnh hơn người.

Này một đầu Hống Sơn Lôi Thú, còn không có bị gieo xuống nô dịch khế Trận, vì vậy Hồng Vũ dùng mình cường đại hơn linh hồn lực lượng chấn động nhiếp, nó là tốt rồi không khỏi trốn tránh tới đây, dễ dàng vô cùng.

Nếu như là bị gieo xuống liễu nô dịch khế Trận hoang thú, cũng như cũ sẽ ở linh hồn của hắn lực lượng kinh sợ dưới, liều mạng phản kháng nô dịch khế ấn —— bởi vì bọn họ đã đánh mất cơ bản nhất phán đoán năng lực, cho nên coi như là cuối cùng bị nô dịch khế Trận cắn trả mà chết, đã ở sở không tiếc. Đại Hạ nhất phương hãnh diện! Vũ thiếu gia ở thú sư phương diện đích thiên phú, quả nhiên là vô địch. Địch Nhung bọn này cuồng vọng tự đại ngu xuẩn, còn tưởng rằng bọn họ cái kia chó má thiếu gia có thể vượt qua Vũ thiếu gia? Vô nghĩa!

Hồng Vũ xem một chút chung quanh, người người hân hoan. Hắn im lặng nói: "Các ngươi còn đứng ngây đó làm gì? Mới vừa rồi đám khốn kiếp kia mắng cái kia sao khó nghe, nhưng là đem các ngươi trong nhà phái nữ thân thuộc tất cả đều thăm hỏi liễu, ta muốn là các ngươi, ta nhưng nhịn không được cái này…"

"Ngao —— "

Tô Tam hiện tại đã bị thiếu gia huấn luyện ra liễu, Hồng Vũ lời còn chưa nói hết, hắn tựu một tiếng tru lên giết đi ra ngoài, thúc dục chỗ kín hoang thú cỡi ngựa, trăm trượng khoảng cách đánh một nháy mắt thời gian cũng chưa tới cũng đã xông qua, hung hãn tiến đụng vào liễu Địch Nhung người trong đội ngũ.

Sau đó, Hồng Vũ dưới trướng những thứ khác hoang thú kỵ sĩ mới kịp phản ứng, cùng nhau gào khóc quái khiếu giết đi qua. Mới vừa rồi bị mắng hơn buồn bực, hiện tại gấp bội xin trả trở lại.

Trang Trạch ở nơi này phương diện phản ứng là chậm nhất, đợi đến tất cả mọi người xông qua, hắn mới vội vàng thúc dục

cỡi ngựa cũng đuổi tới, Hồng Vũ vừa nhìn thấy hắn, vội vàng nhiều dặn dò liễu một câu: "Tận lực đừng giết người!"

Trang Trạch động lực nhất thời nhỏ đi rất nhiều.

Hồng Thân cùng Hồng Dần lẫn nhau xem một chút: "Người nào đi?"

Hồng Thân bỗng nhiên hiển lộ ra một bộ cao thủ khí độ: "Khi dễ Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh chuyện tình, bổn tọa làm không được, vậy thì ngươi đi đi."

Hồng Dần bị tức cười: "Thân ca ngươi càng ngày càng không ác hiền hậu!" Sau đó trước khi đi, Hồng Dần đại thúc cố ý nhìn Hồng Vũ một cái, Hồng Thân biến thành hiện tại cái bộ dáng này, với ai học là không nói mà dụ a!

Hồng Vũ sờ sờ lỗ mũi, rất muốn chống chế, sau lại giống nhau, thiếu gia ta liền nhận, ngươi có thể đem ta thế nào?

Hồng Dần cười to đi, lại đem Khuê Nguyên từ trong đám người xách đi ra ngoài khi dễ một bữa. Khuê Nguyên khóc không ra nước mắt, vừa bụm mặt tránh né lấy Hồng Dần vô khổng bất nhập bạt tai, vừa ở trong lòng điên cuồng hét lên: Bổn tọa cũng là Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh! Ở Địch Nhung cảnh nội chính là thanh danh hiển hách cường giả a! Một trăm hai đối với một ngàn, nhưng là một ngàn nhất phương thảm bại. Bọn họ là Địch Nhung thứ hai đại Bộ Lạc An Đốc thị tinh nhuệ nhất kỵ sĩ, dõi mắt cả Địch Nhung, cũng là đứng đầu nhất kỵ binh. Nhưng là đối mặt Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, không có chút nào huyền niệm không có chút nào chống cự tan tác liễu, một ngàn người đâm quàng đâm xiên tứ tán mà chạy, kêu cha gọi mẹ, hận chỗ kín chiến mã chỉ sinh liễu bốn điều chân.

Hồng Vũ thủ hạ đám người này, hận ý mười phần, này một trận xung phong liều chết thủ hạ không chút lưu tình. Vũ thiếu gia nói, tận lực không giết người, như vậy nói cách khác, nếu như "Thất thủ" giết cũng là giết. Kia còn có cái gì tốt cố kỵ? An Đông đứng ở một bên, cả người cũng u mê, nhìn mình bộ hạ dễ dàng cái chăn tách ra liễu, đầy khắp núi đồi chạy trốn, mấy tên cùng đi mà đến Địch Nhung quan viên đứng ở một

bên quát chói tai: “Hồng Vũ! Đây là hai nước bang giao, ngươi há có thể như thế cuồng vọng? Dung túng thủ hạ truy sát ta cửa người! Đây là ngoại giao sự kiện, truyền trở về ngươi sẽ không sợ các ngươi Đại Hạ triều đình trừng phạt ngươi?”

Hồng Vũ hắc hắc cười lạnh: “Hai nước bang giao? Ta làm sao không biết Địch Nhung cùng chúng ta Đại Hạ trong lúc có cái gì bang giao? Ta chỉ biết giữa chúng ta chỉ có chiến tranh! Các ngươi kiêu ngạo như vậy, cũng đừng trách ta hạ thủ vô tình!

Cái gì lấy đại cục làm trọng, căn bản là vì mình hèn yếu tìm chó má lấy cớ!”

Hồng Vũ phía sau ba tên Đại Hạ quan viên cũng bị làm cho sợ đến không nhẹ, bọn họ rất muốn đi khuyên nhủ Vũ thiếu gia, làm như vậy không tốt, nhưng là bọn họ xuất thân Vũ Đô, rất rõ ràng Vũ thiếu gia là một hạng người gì, ba người ngươi nhìn xem một chút ta, ta nhìn ngươi, tất cả đều rất sáng suốt câm miệng.

Mấy tên hoang thú kỵ sĩ gào thét xông lại, Địch Nhung quan viên một tiếng kêu rên bị dậm ở thú túc hạ, trong nháy mắt thành một bãi thịt nát.

Trận này trả thù cuộc chiến, tới cũng nhanh đi cũng nhanh, chỉ có nửa canh giờ, An Đông dưới trướng một ngàn tên kỵ sĩ đã hoàn toàn bị thua. Hắn còn dư lại mười chín tên hoang thú kỵ sĩ thân vệ, muốn ngăn cản một chút “Chống cự” kết quả đối mặt Hồng Vũ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, chỗ kín cỡi ngựa giải tán lập tức, bất kể kỵ sĩ làm sao thúc dục khế ấn, như cũ không làm nên chuyện gì.

Tô Tam đám người quơ roi da, tùy ý quật những thứ kia chạy trốn Địch Nhung kỵ sĩ, đánh cho bọn họ kêu thảm thiết liên tục .

Hồng Vũ phất tay một cái: “Được rồi, thu đội thu đội, xả giận thì phải liễu.”

Khuê Nguyên mặt bị đánh đích sưng cùng đầu heo giống nhau, hắn trở lại An Đông bên người, oán khí ngất trời: Này

còn nói xả giận thì phải rồi?

Địch Nhung kỵ sĩ một lần nữa thu nạp, đã chỉ còn lại có bảy trăm người. Tử vong ba trăm người trong, đã có một nửa trở lên, không phải là bị Hồng Vũ người giết chết, mà là kinh hoảng thử xuống xông vào chung quanh trong núi rừng, cũng nữa không có thể trở lại.

Hồng Vũ ngồi ở Liệt Mã trên lưng, khoát tay trung roi ngựa: "An Đông các hạ, Mẫu Hà vây săn còn muốn tiếp tục, ngươi xin mời."

An Đông cả người nhiều lần gặp hỏng mất, hai mắt đăm đăm hình dung tiều tụy, thật giống như già rồi mười mấy năm. Khuê Nguyên ở một bên đẩy hắn một thanh, hắn mới kịp phản ứng.

"Thiếu gia, chúng ta còn gánh vác trách nhiệm nặng nề!" Khuê Nguyên thoại lý hữu thoại, An Đông cuối cùng là nhớ tới chuyến này còn có một người khác trách nhiệm nặng nề, điều này làm cho hắn miễn cưỡng tỉnh lại liễu tinh thần, cứu trị người bị thương sau, Địch Nhung người lên đường.

Sau đó, Hồng Vũ dẫn người đi theo phía sau của bọn họ ước chừng ba trăm trượng.

Tô Tam không giải thích được: "Thiếu gia, chúng ta đi theo đám bọn hắn làm gì?"

Hồng Vũ cười hì hì: "Đây còn phải nói ư, An Đông các hạ thu phục liễu hoang thú sau, bổn thiếu gia trực tiếp đi qua dẫn trở lại là được, so sánh với chúng ta mình đi thu phục hoang thú dễ dàng quá nhiều a. Có thể lười biếng không lười biếng, đây chính là táng tận thiên lương tội!"

Phía trước An Đông sắc mặt âm trầm có thể vắt nổi trên mặt nước, nhưng là hắn không có biện pháp. Đánh vừa đánh không lại, ở chỗ này muốn chạy trốn? Ngươi có thể chạy trốn quá Hồng Vũ cái kia chút ít hoang thú cỡi ngựa?

Dọc theo con đường này, Địch Nhung người muốn nhiều buồn bực có nhiều buồn bực, ngược lại là đi theo Hồng Vũ cái kia ba tên Đại Hạ quan viên, hãnh diện: Đại Hạ cùng Địch Nhung trong lúc, lúc nào Đại Hạ như vậy cố chấp quá? Coi

như là Hồng Thắng Nhật lão tướng quân bắc đánh Địch Nhung, chiến thắng trở về mà về thời điểm, cũng chỉ là đem Địch Nhung đánh đau, không để cho Địch Nhung như thế khuất nhục.

Hồng Vũ thật đúng là nói được là làm được, An Đông chỉ cần hàng phục một đầu hoang thú, hắn tựu đi tới dẫn trở lại, hơn mười lần sau, Hồng Vũ trong đội ngũ nhiều là một tiền lớn tam phẩm hoang thú.

Quả nhiên không hổ là Mẫu Hà hoang lâm mang, một khi xâm nhập, cơ hồ cũng là tam phẩm trở lên hoang thú, tứ phẩm cũng vô cùng hiếm thấy, ngũ phẩm căn bản không có.

An Đông cả người đã bị Hồng Vũ đả kích hoảng hốt liễu, cũng may Khuê Nguyên trả hết nợ tỉnh, hắn khống chế chi đội ngũ này, cũng không dám vô cùng xâm nhập Mẫu Hà hoang lâm mang. Cũng không ai biết một khi gặp gỡ một đầu nhị phẩm hoang thú phải kết quả gì, nếu như không cẩn thận gặp gỡ nhất phẩm, vậy thì chết chắc. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 26 : Khổng lồ chỗ sơ hở (hạ)

Ngày thứ ba thời điểm, An Đông phát hiện một đầu tam phẩm hoang thú Thông Thiên mãng, lần này hắn đã có kinh nghiệm, hàng phục sau nhanh chóng đem nô dịch trận pháp chủng tại liễu Thông Thiên mãng trong cơ thể, sau đó Hồng Vũ tới, Thông Thiên mãng liều mạng phản kháng nô dịch trận pháp, cuối cùng một tiếng vang thật lớn, Thông Thiên mãng đầu bị trận pháp lực lượng nổ nát bấy, trên mặt đất chỉ còn lại có một cỗ thi thể!

Hồng Vũ không sao cả: "Thịt rắn ăn ngon, Tiểu Nghiên,, đem có thể xử dụng tài liệu cũng chuẩn bị trở về."

Tiểu Nghiên nhìn qua ôn nhu yếu ớt cô bé, ánh đao hoắc hoắc đem này đầu Thông Thiên mãng thi thể phân cách liễu, An Đông bọn người ở tại vừa nhìn cũng không dám ngăn trở, bị đè nén muốn hộc máu.

Chờ Tiểu Nghiên đem tất cả tài liệu tất cả đều đóng gói đi, An Đông rốt cục một ngụm lão máu phun ra, ngã đầu đã hôn mê.

"Thiếu gia —— "

Địch Nhung bên này, một mảnh kinh hô.

Thất Tịch Kiếm Linh ở Hồng Vũ trong ý thức vô hạn tiếc nuối nói: "Xong, Nhiên Linh Tà Dược di chứng nói trước phát tác, khó như vậy được một thiện lương đơn thuần tiểu tử, đáng tiếc."

Hồng Vũ hơi có vẻ tiếc nuối: "Lần này ta khó được cho có đồng cảm: Ai, không có tiện nghi nhưng chiếm sao!"

Hắn đối với phía sau kỵ binh đoàn vung tay lên: "Đi, chúng ta bắt đầu một mình hành động."

An Đông hàng phục này mười mấy đầu tam phẩm hoang thú, bởi vì Thú Hồn bị hao tổn, cho nên rất dại ra, chỉ biết khô khan thi hành mệnh lệnh. Đối với một loại kỵ binh mà nói,

loại điều này cỡi ngựa thật ra thì tốt hơn, bởi vì cỡi ngựa vốn chính là kỵ binh trong "Tính kỷ luật " kém cõi nhất bộ phận.

Bất quá Hoang Thú Kỵ Binh đoàn không giống với, Hồng Vũ hay là cần những thứ kia hơn có linh tính, tương lai vẫn có thể tăng lên hoang thú.

Về phần An Đông những thứ này, Hồng Vũ tính toán trước lưu lại, hoặc là tương lai giết thu tài liệu, hoặc là có người nguyện ý ra giá cao lời nói tựu bán đi.

Mà Hồng Vũ tới Mẫu Hà hoang lâm mang mục đích, tuyệt không chỉ là tam phẩm hoang thú, hắn hi vọng là nhị phẩm, thậm chí là nhất phẩm.

Hắn lớn hơn nữa dã tâm còn lại là, muốn tận mắt nhìn, kia nghe nói nước gợn khôn cùng, dựng dục liễu cả Thanh Nguyên đại lục Mẫu Hà.

Bỏ qua một bên liễu An Đông bọn họ một mình hành động, Hồng Vũ hiệu suất trên thực tế so sánh với An Đông còn cao, mấy ngày thời gian xuống tới, trong đội ngũ đã nhiều ra tới mười mấy đầu tam phẩm hoang thú.

Hắn lại đang Mẫu Hà hoang lâm mang bên ngoài tới lui tuần tra liễu h thiên, trong đội ngũ tam phẩm hoang thú số lượng đạt đến một trăm đầu, hắn lúc này mới triều Mẫu Hà hoang lâm mang chỗ sâu bước đi.

Hồng Vũ mặc dù dã tâm bừng bừng, nhưng là cũng rất rõ ràng nơi này là cả Thanh Nguyên trên đại lục chỗ nguy hiểm nhất! Mặc dù có Hồng Thân cùng Hồng Dần trấn giữ, nhưng vẫn cũ phải cẩn thận một chút, dù sao chính hắn cũng không biết Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng viễn cổ thần thú uy hiếp lực, đến tột cùng có thể hay không đối với nhị phẩm, nhất phẩm hoang thú có tác dụng.

Vạn nhất không được, còn muốn làm tốt thứ hai bộ phương án chuẩn bị.

Hai vị Nhị Phẩm Khai Thần, một trăm đầu tam phẩm hoang thú, coi như là gặp gỡ nhất phẩm hoang thú, hắn là cũng có thể ngăn cản một chút.

Triệu Càn Lâm từ Hồng Vũ rời đi Vũ Đô vẫn theo ở phía sau.

Hắn là Vũ Tông hoàng đế bí mật bồi dưỡng đông đảo cao thủ một trong, ở năm đó Vân Không Tự đánh một trận xong lớn lên, lúc trước bế quan đánh sâu vào cao hơn cảnh giới, vừa lúc lần này thành công xuất quan, hoàng đế tựu lập tức ủy thác trách nhiệm nặng nề.

Hắn nhìn phía trước đội ngũ, cho đến hiện tại như cũ cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi. Hắn một năm tiền bế quan thời điểm, hay là Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ, mà khi đó Hồng Vũ hay là Vũ Đô bên trong thành nổi tiếng phế vật nhị thế tổ, phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là.

Hiện tại, hắn đã thành công tấn chức Nhị Phẩm Khai Thần hậu kỳ, mà biến hóa càng thêm khổng lồ không thể nghi ngờ là vị này Hồng Vũ.

Hắn nghe nói Hồng Vũ chứa nhiều sự tích sau, thậm chí hoài nghi Bách Lý Thịnh Thế ở lừa gạt mình. Hắn từ Vũ Đô thành bám theo một đoạn mà đến, cũng không có cảm thấy nhiệm vụ này có cái gì nguy hiểm. Hắn năm nay không tới bốn mươi tuổi, đã là Nhị Phẩm Khai Thần hậu kỳ, có thể nói thiên tư hơn người, cuộc đời này thậm chí có hi vọng đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân.

Mà Hồng Vũ bên cạnh, người mạnh nhất bất quá là Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ, cho dù là kế hoạch thất bại, chỉ dựa vào tự mình một người, cũng có thể có thể đem chi đội ngũ này quét ngang, đem Hồng Vũ mai táng ở Mẫu Hà hoang lâm mang trong.

Hắn vẫn không xa không gần đi theo, không vội ở xuất thủ, bởi vì hoàng đế bệ hạ yêu cầu dạ, để cho Hồng Vũ làm hết sức còn giống là ở Mẫu Hà hoang lâm mang trong tự nhiên tử vong.

Nhưng là hiện tại, cơ hội rốt cuộc đã tới.

Muốn ở Mẫu Hà hoang lâm mang trong âm chết một người người quá dễ dàng, nơi này nơi cũng là nguy hiểm, biện pháp đơn giản nhất chính là đưa tới một đầu cường đại hoang thú,

nhị phẩm hoang thú đoán chừng Hồng Vũ ứng phó tựu quá, nếu là nhất phẩm, Hồng Vũ chết chắc.

Xa hơn dặm, chính là nhị phẩm hoang thú địa bàn, núp một mảnh tán cây trong Triệu Càn Lâm lộ ra một dễ dàng mỉm cười.

Kể từ khi tấn chức Nhị Phẩm Khai Thần hậu kỳ sau, Triệu Càn Lâm liền phát hiện mình nhiều hơn một hạng kỹ năng: Xu cát tị hung. Hoặc là nói là đối với nguy hiểm có một loại vượt xa tầm thường nhạy cảm.

Đây là một loại đã mơ hồ đụng chạm đến quy tắc năng lực, trong tình hình chung ít nhất cũng cần Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh mới có thể mở ra, mà Triệu Càn Lâm hiện tại thì có năng lực như thế, có thể nói là hắn bản thân tư chất cùng cơ duyên cùng chung tác dụng kết quả.

Chính là bởi vì … này hạng nhất năng lực, để cho Triệu Càn Lâm đối với cái này một lần Mẫu Hà hoang lâm mang hành trình lòng tin mười phần.

Hồng Vũ đội ngũ ở rừng hoang trong đi về phía trước, xâm nhập nhị phẩm hoang thú địa bàn ước chừng hơn mười dặm, như cũ không có gặp phải một đầu nhị phẩm hoang thú. Mẫu Hà hoang lâm mang trong không riêng có hoang thú, cũng có số lượng to lớn lớn một loại dã thú. Những thứ này dã thú chính là hoang thú thức ăn

Mà nhị phẩm hoang thú lãnh địa, nếu so với tam phẩm hoang thú lớn hơn nhiều lắm.

Hồng Vũ thật ra thì đã sớm cảm giác được chung quanh đây có một đầu nhị phẩm hoang thú, bất quá là là một đầu Tam Thủ Nộ Hỏa Xà, cũng không thích hợp dùng để cho rằng cỡi ngựa, cho nên Hồng Vũ cũng không hài lòng, cố ý tránh được này đầu hoang thú.

Hồng Vũ là từ này một mảnh trong núi rừng một chút hoang thú hoạt động dấu vết đoán được tới, mà sở dĩ hắn bỗng nhiên đối với hoang thú quen như vậy tất, cũng không phải là bởi vì Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng, mà là bởi vì Thất Tịch Kiếm Linh.

Cũng không biết Thất Tịch Kiếm Linh rốt cuộc là cái gì lai lịch, tựa hồ vô cùng bác học, đối với 《 Thú Vương Tâm Thuật 》 cùng Nhiên Linh Tà Dược rất hiểu rõ, đối với hoang thú tập tính cũng rất hiểu rõ.

Triệu Càn Lâm đem Hồng Vũ hành động lộ tuyến nhìn ở trong mắt, sờ lên cằm phỏng đoán, Hồng Vũ tựa hồ bởi vì bản thân chính là thú sư nguyên nhân, đối với hoang thú rất hiểu rõ, đi tới con đường vừa lúc tránh được một ít đầu Tam Thủ Nộ Hỏa Xà. Điều này cũng tiến thêm một bước xác minh liễu Triệu Càn Lâm lúc trước đoán, Hồng Vũ hẳn là không cách nào hàng phục nhị phẩm hoang thú, hắn không ngừng xâm nhập Mẫu Hà hoang lâm mang, rất có thể là thèm thuồng cho Mẫu Hà hoang lâm mang chỗ sâu những thứ kia trân quý vô cùng dược liệu cùng khoáng thạch.

Nếu là như vậy, Triệu Càn Lâm cảm giác mình kế hoạch có thể áp dụng liễu.

Tiến vào nhị phẩm hoang thú khu vực ngày thứ nhất, Hồng Vũ cũng là lấy cẩn thận làm chủ. Hắn cảm giác một chút đầu kia Tam Thủ Nộ Hỏa Xà hơi thở, so với Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng kém đến rất xa, hẳn là mình có thể đem chi hàng phục.

Ngày thứ nhất đẩy mạnh chậm chạp, mãi cho đến ban đêm thời điểm cũng chỉ đi tới một Bách Lý. Sau đó Hồng Vũ tựu phân phó xây dựng cơ sở tạm thời liễu.

Tiếu Nghiên đang chuẩn bị cơm tối, Tô Tam đám người chịu trách nhiệm dựng trướng bồng, Hồng Vũ đem Hồng Thân cùng Hồng Dần kêu lên, rời đi người đi đến một gốc cây chừng bốn người ôm hết đại thụ phía dưới.

“Thật giống như có người đi theo chúng ta.”

Xu thế cát tránh họa kỹ năng đích xác là muốn nhiều——phẩm Khai Thần đỉnh mới có thể có, nhưng là Triệu Càn Lâm không biết là, Hồng Vũ có so với hắn đáng sợ mấy lần Linh Giác.

Lúc trước hắn xa xa đi theo, Hồng Vũ cảm giác không ra, nhưng là hôm nay hắn cùng gần, hơn nữa không ngừng nhìn

trộm chi đội ngũ này, Hồng Vũ lập tức cảm thấy có cái gì không đúng.

Loại này có cái gì không đúng cảm giác không thể minh xác rất đúng Hồng Vũ chỉ ra nguy hiểm đến từ phương nào, nhưng là nhất định là có vấn đề.

Hồng Dần vội vàng đi xem Hồng Thân: "Thân ca ngươi có phát hiện không có?"

Hồng Thân vẻ mặt rất nghiêm trọng, khẽ lắc đầu. Ngay cả hắn cũng không có phát hiện, như vậy rất có thể âm thầm người nọ cảnh giới còn đang Hồng Thân trên!

Hai người hôm nay đã đối với Hồng Vũ thành lập nổi lên lòng tin tuyệt đối, không thể hoài nghi Hồng Vũ chính là không huyệt lai phong. Thiếu gia nếu nói có, vậy thì nhất định là có.

Hồng Dần lập tức nói: "Thiếu gia, nếu có nguy hiểm gì, ta ta liều chết cuốn lấy đối phương, Thân ca mang theo ngươi đi mau!"

Hồng Vũ lắc đầu, sờ lên cằm nói: "Chuyện có thể không đơn giản, bởi vì không giống như là Địch Nhung người!"

Hồng Thân cùng Hồng Dần cả người chấn động, chợt hiểu: Nếu như là Địch Nhung người, lúc trước bọn họ đem An Đông giày xéo thành cái dạng kia, đã sớm nên lộ diện liễu.

"Là Đại Hạ người!" Hồng Dần vô cùng đau đớn: "Chúng ta Đại Hạ, ngay cả có những người này quá thông minh, đối với mình người cũng muốn ở sau lưng hạ dao găm!"

Ngay cả Hồng Thân cũng không phát giác gì, ít nhất cũng là Nhị Phẩm Khai Thần hậu kỳ. Có thể điều động loại này cấp bậc cường giả thế lực, cả Đại Hạ có thể đếm được trên đầu ngón tay, ai là phía sau màn sai sử không cần nói cũng biết.

Hồng Vũ lộ ra một tia cười lạnh: "Thân thúc, Dần thúc, các ngươi không cảm thấy rất hưng phấn sao? Vũ Đô bên trong thành, có bao nhiêu người nằm mơ cũng hận không được chúng ta chết. Nhưng là đâu, chúng ta hết lần này tới lần khác không chết! Chúng ta chẳng những không chết còn muốn càng

ngày càng lớn mạnh! Thân thúc, Dần thúc cấp bậc của các ngươi muốn càng ngày càng cao! Ta đây thiếu gia, muốn càng ngày càng lớn lối, càng ngày càng quần áo lụa là! Nhưng là bọn họ hết lần này tới lần khác cầm chúng ta không có biện pháp, để cho bọn họ hết thảy âm mưu quỷ kế, ở trước mặt chúng ta hết thảy bị nát bấy, để cho bọn họ các loại dương dương tự đắc mưu kế, ở trước mặt chúng ta hết thảy vô dụng —— ta muốn tức đám này âm hiểm tiểu nhân hộc máu!"

Hồng Thân cùng Hồng Dần cười ha ha: "Hay là thiếu gia hào khí!"

Hồng Vũ gật đầu: "Chúng ta cũng cẩn thận một chút, lo trước khỏi hoạ. Bất quá cũng không cần quá mức khẩn trương, ta đoán chừng, âm thầm người nọ chỉ sợ là không nhịn được."

Triệu Càn Lâm một đêm này không có nghỉ ngơi, nói trước đem Hồng Vũ ngày mai đi tới lộ tuyến thượng nhị phẩm hoang thú điều tra liễu một lần, sau đó hắn tựu cười.

Ở nơi này đi tới trên phương hướng, ngày mai hoang thú mật độ có gia tăng thật lớn, Hồng Vũ như vậy mang theo hơn trăm người, trên trăm đầu hoang thú công khai đi vào, cho dù là nữa tiểu tâm dực dực, cũng muốn kinh động vài đầu.

Mà Triệu Càn Lâm hiển nhiên cảm thấy vài đầu phải không đủ, hắn phải giúp Hồng Vũ náo nhiệt một chút Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 27 : Vô Hạn Ma Đằng (Thượng)

Ngày hôm sau sáng sớm, Hồng Vũ mang theo mọi người ăn điểm tâm xuất phát, hôm nay Vũ thiếu gia đã chuẩn bị xuất thủ.

Tiến lên hơn mười dặm, đã đến một đầu khác nhị phẩm hoang thú trong lãnh địa không lâu, Hồng Vũ liền đoán được tới đây là một đầu Thiết Giáp Giao Thú.

Thiết Giáp Giao Thú chính là nhị phẩm hoang thú bên trong so sánh thông thường một loại, thân hình lực lượng khổng lồ vô cùng, một thân áo giáp cứng rắn như sắt. Nó sinh lấy cùng loại với thằn lằn thân thể, thuồng luồng hung ác đầu, có điều so thằn lằn nhưng lớn hơn.

Như vậy hoang thú chính thích hợp dùng để tổ kiến kỵ binh, nhưng sợ trùng kích lực có thể phá hủy hết thảy phòng ngự.

Hồng Vũ rất hài lòng, hắn đã chuẩn bị xuất thủ.

"Ừ?" Hồng Vũ hơi nghiêng tai: "Thân thúc Dần thúc, các ngươi nghe một chút đây là cái gì thanh âm?"

Trong rừng núi xa xa, truyền đến từng đợt đáng sợ tiếng rống giận dữ, nhưng lại không ngớt một thanh âm.

Nơi này là Mẫu Hà rừng hoang mang, hoang thú gào thét ở đây bình thường có điều, nhưng là lúc này đây tiếng gầm gừ bên trong, mang theo một loại phẫn nộ.

Ngắn ngủn một thời gian uống cạn chén trà, những cái kia gào thét tiếng gầm gừ liền càng ngày càng gần, mà sau đó, phụ cận trong núi rừng nhị phẩm hoang thú cũng bị kinh động, phát ra từng tiếng gào thét, núi rừng chấn động. Rầm rầm cây cối gãy ngược lại âm thanh không ngừng vang lên, hơn nữa có theo bốn phương tám hướng không ngừng hướng Hồng Vũ bọn người hội tụ xu thế.

“Một, hai, ba… Bảy, tám mốt chung tám đầu nhị phẩm hoang thú “

Hồng Thân cùng Hồng Dần có lẽ có thể ngăn chặn bốn đầu, nhưng là còn thừa lại bốn đầu ai đến ứng đối? Trong đội ngũ mỗi người biến sắc, nhiều như vậy nhị phẩm hoang thú, nếu tịch cuốn tới, nên như thế nào ngăn cản?

Mà Hồng Thân cùng Hồng Dần càng là nghĩ tới trước đó Hồng Vũ theo như lời âm thầm cường địch, sắc mặt đại biến, Hồng Dần một phát bắt được Hồng Thân cánh tay: “Thân ca, ngươi mang thiếu gia đi trước, ta ngăn chặn những cái này hoang thú, thiếu gia trên đường an toàn liền xin nhờ ngươi rồi “

Tám đầu hoang thú, phân biệt ở đây không giống như vậy trong lãnh địa, bỗng nhiên đồng thời bị người chọc giận, hơn nữa hiển nhiên là dẫn hướng bên này vọt tới, hiển nhiên chính là âm thầm cường địch gây nên.

Hồng Dần liều chết ngăn chặn hoang thú, nhưng là âm thầm cường địch còn ở bên cạnh rình mò, có thể nói Hồng Thân nhiệm vụ tuyệt không so Hồng Dần nhẹ.

Đưa tới tám đầu nhị phẩm hoang thú, coi như là Triệu Càn Lâm cũng hiểu được có chút cố hết sức, hắn đem tốc độ của mình thúc đến cực hạn, rốt cục ở đây tám đầu hoang thú triệt để vây kín trước đó đoạt trước một bước chạy thoát đi ra ngoài.

Sau đó hắn lập tức ẩn nấp tất cả của mình bộ khí tức, treo vẻ mĩm cười viễn độn mà đi.

Tám đầu nhị phẩm hoang thú, coi như là Triệu Càn Lâm cũng không dám tới gần, dù sao nếu như cái này tám đầu hoang thú tiêu diệt Hồng Vũ những người kia, chợt phát hiện bên cạnh còn có xem náo nhiệt đấy, quay đầu lại giết qua ra, hắn Triệu Càn Lâm cũng chịu không nổi.

Hắn một đường bay ra nhị phẩm hoang thú lãnh địa, chờ ngày mai qua tới kiểm tra thắng lợi thành quả.

Hồng Vũ hướng mọi người khoát tay: “An tâm một chút chớ vội “

“Rống “

Một tiếng gào thét, đệ nhất đầu nhị phẩm hoang thú theo trong rừng cây vọt ra, vô cùng không nói đạo lý đụng gẫy hơn mười khỏa che trời cổ thụ, chạy như điên mà đến.

Theo sát lấy, thứ hai đầu, thứ ba đầu… Tất cả đều vọt ra, đem trọn cái đội ngũ vây quanh

Hồng Dần bọn người trên mặt đã bắt đầu chảy mồ hôi, tình huống vạn phần khẩn cấp.

Hồng Vũ toàn thân chấn động, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng vang dội mà lên, cái kia một đầu Kim Dực Ma Tượng ngửa mặt lên trời gào thét, âm thanh chấn mây xanh. Một luồng màu vàng lợt cột sáng, quấn quanh lấy vô số kim màu xanh da trời tia chớp, giống như là một đạo lợi kiếm đâm xuyên qua bầu trời.

Từng luồng từng luồng đáng sợ uy áp hướng bốn phương tám hướng khuếch tán mà đi, tạo thành liên tục chín đạo màu vàng kim nhạt vòng tròn ánh sáng, nhị phẩm hoang thú phàm là tại nơi này ánh sáng trong phạm vi, tất cả đều run rẩy kinh hãi, toàn thân phát run.

Đây là Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng từ trước tới nay, khí thế chính thức toàn bộ buông ra, đến từ viễn cổ cái chủng loại kia lực lượng, có lấy huyết mạch cùng quy tắc bên trên tự nhiên ưu thế. Nhị phẩm hoang thú còn xa không có đạt tới có thể huyết mạch kế thừa cùng chạm đến quy tắc trình độ, ở đây lực lượng như vậy uy hiếp phía dưới, tất cả đều run rẩy quỳ xuống.

Có một ít trí tuệ rất cao nhị phẩm hoang thú muốn chạy trốn, nhưng là bọn nó cũng không biết vì cái gì, rõ ràng cảm giác mình có cơ hội đào tẩu, nhưng là chính là không dám thay đổi áp dụng.

Chỉ có Hồng Vũ biết rõ, lúc này đây Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng khí thế bộc phát, trong đó còn ẩn tàng Sa Di Pháp Tương lực lượng. Mà Sa Di Pháp Tương tọa hạ, có một đạo Long Hồn.

Truyền thuyết mặc dù là ở đây thời kỳ viễn cổ, Thần Long cũng là thần thú nhất tộc vương giả, mặc dù là như là Thái Cổ Ma Tượng như vậy, có thể nhảy vào tinh không, tham gia thần chiến thân thể, có can đảm nghe điều không nghe tuyên, nhưng là không thể phủ nhận Thần Long với tư cách vương giả thân phận.

Long Hồn lực lượng cùng Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng điệp gia, lại để cho những cái kia nhị phẩm hoang thú ngay cả chạy trốn đi dũng khí đều không có.

Hồng Thân bọn người thật dài thở dài một hơi, nguy cơ rốt cục đi qua.

Hồng Vũ mỉm cười: "Còn cần (muốn) cảm tạ âm thầm vị nào, nếu không là hắn mà nói, chúng ta một đầu một đầu đi bắt, còn có chút khó khăn…"

Triệu Càn Lâm núp ở ở ngoài ngàn dặm, xa xa mà cảm nhận được cái kia một luồng lực lượng đáng sợ bộc phát, nhưng là khoảng cách quá xa, cảm giác của hắn vẫn là xuất hiện độ lệch.

"Hồng Vũ bên người vị nào Nhị phẩm khai thần trung kỳ tự bạo rồi hả? Ha ha, nhưng tiếc a, tám đầu nhị phẩm hoang thú, coi như là Nhất Phẩm Hợp Chân thấy, cũng muốn đường vòng mà đi, bọn họ chết chắc rồi, trừ phi kỳ tích sinh ra đời "

Triệu Càn Lâm mỹ mỹ nghỉ ngơi một đêm, sáng ngày thứ hai có chút không thể chờ đợi được chạy tới ngày hôm qua chiến trường.

Hồng Vũ bọn người coi như là bị hoang thú ăn hết, tổng hội lưu lại một ít gì đó. Tiểu tử này nghe nói trên người bảo vật rất nhiều, chính mình mới có thể tiểu lợi nhuận một số.

Hắn nhanh như điện chớp, lược qua một mảnh ngọn cây, đã rơi vào ngày hôm qua bên trong chiến trường.

"Ừ?" Triệu Càn Lâm cảm thấy có điểm gì là lạ.

Tại đây hoàn toàn chính xác lộ ra có chút hỗn loạn, nhưng là tuyệt đối không có đạt tới một hồi hôm nay đại chiến trình

độ. Hắn cẩn thận mà phân biệt rõ, rõ ràng còn đã tìm được một cái nơi trú quân dấu vết

Ở đây nơi trú quân bên ngoài, mấy trăm trượng bên ngoài, tám đầu nhị phẩm hoang thú theo trong núi rừng chạy như điên mà đến dấu vết phi thường rõ ràng, nếu như từ không trung nhìn lại, giống như là núi rừng rút đao cực lớn vết sẹo

Cái kia tám đầu nhị phẩm hoang thú chính là tám chuôi uy lực cực lớn lưỡi dao sắc bén, nhưng là bọn nó để lại tám đạo vết sẹo, cũng không có tiếp tục hướng trước, dựa theo Triệu Càn Lâm chỗ kỳ vọng cái kia dạng, đem Hồng Vũ bọn người một lần hành động giảo sát ở chỗ này.

Tám đạo vết sẹo về sau, liền không còn có nhị phẩm hoang thú dấu vết

"Chuyện gì xảy ra?" Triệu Càn Lâm không tư không được giải thích, mà trên mặt đất mặt khác một ít dấu vết, theo trong doanh địa kéo dài vươn ra, một mực đi phía trước, cuối cùng nhất sâu vào núi rừng.

"Hồng Vũ bọn họ không chết, vẫn còn tiếp tục xâm nhập? Không có khả năng tuyệt đối không có khả năng "

Triệu Càn Lâm phi tốc men theo cái kia dấu vết đuổi theo.

Chờ hắn đi rồi, Hồng Vũ mới lặng yên không một tiếng động theo một trên đại thụ chảy xuống. Tinh thần lực của hắn lượng vô cùng cường đại, có thể đem bản thân hết thảy khí tức phong ấn, nếu như muốn cần (muốn) che dấu, trừ phi là đã đến Tào Quỷ Hùng trình độ kia, bằng không thì tuyệt sẽ không bị người phát hiện. Ở đây điểm này lên, coi như là Hồng Thân cũng cảm thấy không bằng ….

"Quả nhiên có người."

Triệu Càn Lâm truy vào trong rừng, ước chừng hơn mười dặm bên ngoài, những cái kia nhị phẩm hoang thú dấu chân xuất hiện lần nữa, có điều lại là theo chân đội ngũ dấu chân cùng một chỗ về phía trước, hiển nhiên những cái này đáng sợ nhị phẩm hoang thú chính là bị hàng phục rồi.

Triệu Càn Lâm nhịn được trong lòng đích kinh hãi, rất nghiêm túc đếm, nhị phẩm hoang thú vân chân vừa vặn tám đầu.

Hắn hít sâu một hơi, không dám đuổi đến quá chặt.

Hắn chết sống nghĩ mãi mà không rõ, Hồng Vũ làm sao có thể một lần hàng phục tám đầu nhị phẩm hoang thú? Đừng nói nhị phẩm, coi như là một lần hàng phục tám đầu Tam phẩm, đó cũng là một cái căn bản không có khả năng chiến tích. Triệu Càn Lâm đối với Vu Thanh nguyên đại lục toàn bộ lịch sử phi thường quen thuộc, ngoại trừ những cái kia đã bao phủ ở đây lịch sử Trường Hà bên trong văn minh tiến trình, đã biết trong lịch sử, có thể hàng phục Tam phẩm hoang thú Thú Sư đã là phượng mao lân giác, Hồng Vũ loại này biến thái nghịch thiên căn bản chính là điên cuồng

Triệu Càn Lâm hiện tại có loại dời lên thạch đầu phá bỏ chính mình chân cảm nhận, bởi vì tám đầu nhị phẩm hoang thú ở đây trong đội ngũ, hơn nữa cái kia hai cái Nhị phẩm khai thần, Triệu Càn Lâm hiện tại hoàn toàn không dám tới gần chi đội ngũ này rồi.

Đặt ở trước kia, hắn nếu như thật sự tìm không thấy cơ hội gì, còn có thể trực tiếp ám sát Hồng Vũ. Cái kia hai cái Nhị phẩm khai thần căn bản ngăn không được hắn. Sau đó liền đổ lên Địch Nhung trên người là được, coi như là có người hoài nghi, cũng căn bản không thể nào tra lên.

Nhưng là hiện tại, hắn ngược lại là như cũ bởi vì ám sát Hồng Vũ, hắn cũng có nắm chắc thành công, nhưng là ám sát về sau hắn liền không về được. Tương đương dùng cái mạng của mình đi đổi Hồng Vũ một cái mạng.

Triệu Càn Lâm không phải minh nói tử sĩ, bọn họ là bị dựa theo chính thức võ đạo cao thủ đến bồi dưỡng, bởi vì hoàng đế bệ hạ còn cần bọn họ đi trùng kích Nhất Phẩm Hợp Chân. Bọn họ không phải công cụ sát nhân, bọn họ là chính thức võ giả.

Cho nên Triệu Càn Lâm làm không được Trang Trạch như vậy, vì hoàn thành nhiệm vụ bởi vì bất kể một cái giá lớn, hắn do dự. Huống hồ Triệu Càn Lâm cũng có đầu đủ lý do: Bệ hạ

bồi nuôi mình không dễ dàng, nếu vì một cái đầy tớ nhỏ, liền đem mình cũng bồi đi vào, đối với bệ hạ kế hoạch lớn bất lợi.

Có điều Triệu Càn Lâm đứng ở đây dưới một thân cây suy tư một lát, lại một đầu diệu kế xông ra.

Hắn nhìn nhìn chung quanh cây cối mọc, phân biệt phương hướng, thân hình nhoáng một cái biến mất trong rừng.

Hai canh giờ về sau, Triệu Càn Lâm xuất hiện ở một mảnh dưới vách núi, vách núi chung quanh mấy ngàn trượng phạm vi bên trong, bò đầy một loại màu xanh sẫm dây leo.

Nhìn về phía trên tại đây vui sướng hướng vinh sinh cơ bừng bừng. nhưng là nếu như cẩn thận quan sát liền sẽ phát hiện, tại đây ngoại trừ cái này một mảnh dây leo bên ngoài, không có mỗi thân cây cối, không có một cây cọng cỏ non.

Mà cái này phiến dây leo, thậm chí bản thân cũng chỉ là một gốc cây.

Một gốc cây dây leo thống trị cái này một khu vực.

Triệu Càn Lâm vừa nhấc chân, đem một khỏa một người thô cổ thụ đá gãy, vang dội một tiếng bay vào một mảnh kia dây leo bên trong. Một người thô cổ thụ, cao tới tầm hơn mười trượng, cành lá rậm rạp, còn chưa từng rơi xuống, một mảnh kia dây leo bỗng nhiên sống lại, mở ra một trương màu xanh sẫm lưới lớn, càng giống là một trương Ác Ma chi khẩu, đem cái kia một cây đại thụ một ngụm nuốt vào.

Một trương mấy ngàn trượng miệng lớn là bực nào khủng bố bộ dáng? Triệu Càn Lâm trước đó mặc dù nghe nói qua, nhưng thật sự tự mình trông thấy vẫn là (cảm) giác sợ nổi da gà mặc kệ cái dạng gì sinh vật, lọt vào đi cũng chỉ có một con đường chết.

Những cái kia dây leo đem cái kia một cây cổ thụ thôn phệ về sau, nhanh chóng dùng phiến lá bao trùm, biểu hiện ra căn bản nhìn không ra phía dưới chôn dấu một cây đại thụ, chỉ (cái) hơi hơi hở ra mà thôi.

Sau đó, từng đợt lại để cho người sởn hết cả gai ốc nhấm nuốt âm thanh truyền đến, một mảnh kia dây leo hạ hở ra cũng

nhanh chóng biến bình rồi…

Triệu Càn Lâm thoả mãn nở nụ cười, thân hình hắn nhoáng một cái, lần nữa biến mất.

Cái kia dây leo có một lại để cho người sợ hãi danh tự: Vô Hạn Ma Đằng!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 27 : Vô Hạn Ma Đằng (Hạ)

Mẫu Hà rừng hoang mang bên trong tồn tại Vô Hạn Ma Đằng, người biết phi thường giảm, bởi vì đầu tiên có thể tiến vào Mẫu Hà rừng hoang mang người bản thân cũng rất ít. Triệu Càn Lâm rất rõ ràng một ít bí mật đều là ở đây Nhị phẩm khai thần đã ngoài võ giả tầm đó truyền lưu, mà mặc dù là Nhị phẩm khai thần, biết rõ Vô Hạn Ma Đằng người cũng rất ít

Coi như là hắn, cũng là thiếu niên thời điểm, nghe một người Nhất Phẩm Hợp Chân theo như lời. Vị nào Nhất Phẩm Hợp Chân, về sau vẫn lạc tại Vân Không Tự một trong chiến đấu.

Triệu Càn Lâm tin tưởng, Hồng Vũ bọn họ rất có thể không biết Vô Hạn Ma Đằng tồn tại. Hơn nữa, mặc dù là biết rõ, ai có thể như vậy chuẩn xác phân biệt ra được đến? Năm đó nói cho Triệu Càn Lâm vị nào Nhất Phẩm Hợp Chân, là vì nguyên nhân nào đó, tự mình đến Mẫu Hà rừng hoang mang tìm kiếm qua Vô Hạn Ma Đằng, mới sẽ như thế tinh tường.

Cho nên đây là một cái tất sát bẩy rập, hơn nữa chỉ cần hắn thao tác được tốt, Hồng Vũ rất có thể sẽ mắc lừa.

Kế tiếp vài ngày, Hồng Vũ phát hiện mình tựa hồ bị người hữu ý vô ý hướng cái gì phương hướng dẫn dắt.

Nói ví dụ đầu một lúc trời tối hắn cắm trại trước đó, còn cảm nhận được phía trước trong núi rừng, nghỉ lại lấy một loại đầu nhị phẩm hoang thú, lúc ấy cùng ngày trong đêm đầu kia nhị phẩm hoang thú sẽ bỗng nhiên nhảy vào một cái khác nhị phẩm hoang thú lãnh địa, một hồi đại chiến. Ngày hôm sau Hồng Vũ liền cần cải biến phương hướng, đi tìm mới nhị phẩm hoang thú.

Chính là loại này nhìn như không có gì chỗ khả nghi biến hóa, lại để cho Hồng Vũ cùng đội ngũ của hắn, dần dần trệch hướng vốn là tiến lên lộ tuyến.

Cứ việc nói dọc theo con đường này, Hồng Vũ thu hoạch không nhỏ, đã lại hàng phục bốn đầu thích hợp với tư cách tọa kỵ nhị phẩm hoang thú, nhưng là trong lòng của hắn khỏi phải lấy một căn dây cung, thủy chung không có buông ra.

Ngày hôm nay, phía trước thổi tới một hồi gió mát, đi không bao lâu, trước mắt rộng mở trong sáng, một mảnh dưới vách núi, màu xanh sẫm dây leo ở đây gió mát quét hạ giống như gợn sóng thông thường phập phồng lấy, cảnh sắc ưu mỹ.

Hồng Vũ nhìn xem thân thúc cùng Dần thúc, lưỡng người hoàn toàn chính xác không biết. Hắn nghĩ nghĩ: "Ngay ở chỗ này nghỉ ngơi một chút a, chờ một lát xuyên qua cái này phiến dây leo tiếp tục hướng trước."

Mọi người ngồi trên mặt đất, nghỉ ngơi một lát.

Âm thầm Triệu Càn Lâm giống như là mèo cào cong tâm một loại khó chịu, Hồng Vũ bọn họ hết lần này tới lần khác dừng lại rồi, chỉ cần xa hơn trước vài chục trượng, Vô Hạn Ma Đằng sẽ phát động, mấy ngàn trượng một trương Ác Ma chi khẩu, quản ngươi cái dạng gì tồn tại cũng muốn cho ngươi một ngụm nuốt vào. Chỉ cần bị Vô Hạn Ma Đằng bao phủ, còn cho tới bây giờ không ai có thể đào thoát.

Chính là hết lần này tới lần khác Hồng Vũ bọn họ ngay ở chỗ này dừng lại rồi. Nếu như không phải Hồng Vũ vừa rồi chính miệng nói, nghỉ ngơi hoàn tất muốn xuyên qua cái này phiến dây leo tiếp tục hướng trước, Triệu Càn Lâm khả năng muốn kìm nén không được còn muốn những biện pháp khác lại để cho bọn họ nhanh lên đi qua.

Hắn đang âm thầm ẩn núp, lẳng lặng cùng đợi, hắn rất sợ sự tình xảy ra điều gì biến cố, bởi vì chi kia trong đội ngũ, hiện tại chính là có mười hai đầu nhị phẩm hoang thú, hắn muốn giết chết Hồng Vũ hơn nữa bảo tồn bản thân, chỉ có thể dựa vào loại này kế hoạch.

Cũng may ông trời phù hộ, cũng không có phát sinh cái gì biến cố, chi đội ngũ này nghỉ ngơi ước chừng một nén nhang thời điểm, Hồng Vũ đứng lên vỗ vỗ bờ mông: "Đi thôi."

Đội ngũ nhanh chóng chỉnh đốn hoàn tất, sau đó lái vào một mảnh kia dây leo bên trong.

"Ngay tại lúc này" Triệu Càn Lâm âm thầm hung hăng nắm chặt nắm đấm, cùng đợi Vô Hạn Ma Đằng bỗng nhiên lộ ra dữ tợn chân diện mục, đem trọn cái đội ngũ một ngụm nuốt vào chính là Vô Hạn Ma Đằng không có động tĩnh. Im ắng đấy, mặc cho một hồi từng cơn gió nhẹ thổi qua, phiến lá trở mình coi như gợn sóng.

Chi kia đội ngũ bình tĩnh đi xuyên qua Vô Hạn Ma Đằng bên trong, cái này trong truyền thuyết Mẫu Hà rừng hoang mang đáng sợ nhất thực vật, đối với tại đưa đến bên miệng mỹ thực, rõ ràng không có một điểm phản ứng.

Triệu Càn Lâm còn cho là mình nhìn lầm rồi, dùng sức vuốt vuốt ánh mắt của mình, đúng vậy a, đến cùng chuyện gì xảy ra?

Chi kia đội ngũ xuyên qua cái này một mảnh dây leo, sau đó chậm rãi biến mất ở đây đối diện trong rừng. Triệu Càn Lâm chui ra, vì (là) ở bên ngoài đổi tới đổi lui, còn có chút hoài nghi, vừa nhấc chân lại đá gãy một cây đại thụ, đại thụ lọt vào Vô Hạn Ma Đằng bên trong, một mảnh kia dây leo không phản ứng chút nào, không hề giống trước đó như vậy một ngụm thôn phệ.

"Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ Vô Hạn Ma Đằng đã tử vong?"

Sẽ không trùng hợp như vậy a, Triệu Càn Lâm vẫn còn có chút không tin, hắn liên tiếp đem một gốc cây khỏa đại thụ đá gãy ném vào, Vô Hạn Ma Đằng nếu không có một điểm phản ứng.

Triệu Càn Lâm lại đi nắm một đầu dã thú đến ném vào đi, Vô Hạn Ma Đằng cũng còn không có phản ứng.

"Chết thật rồi" Triệu Càn Lâm tức giận đến cần (muốn) ngửa mặt lên trời gào thét, Hồng Vũ cái kia ranh con vận khí như thế nào tốt như vậy? Vừa vặn vượt qua Vô Hạn Ma Đằng thọ nguyên hao hết

Hắn phẫn nộ hung hăng một cước đem một gốc cây mấy người ôm hết đại thúc đạp đoạn, sau đó phi tốc mà khởi xuyên qua một mảnh kia dây leo muốn tiếp tục đuổi theo Hồng Vũ bọn người

Chính là hắn vừa vừa tiếp cận, Vô Hạn Ma Đằng bỗng nhiên sống lại, một trương che trời phủ đất màu xanh sẫm lưới lớn vang dội mà xuống, tốc độ nhanh lại để cho Nhị phẩm khai thần hậu kỳ đều phản ứng không kịp nữa, đã bị một ngụm nuốt xuống

"Chuyện gì xảy ra?" Triệu Càn Lâm một hét lên điên cuồng, võ khí điên cuồng bộc phát, sau lưng võ đạo pháp tướng lộ ra hóa đi ra, từng đạo mãnh liệt ánh địa quang mang tứ tán bay vụt, nổ đùng âm thanh không ngừng.

Chính là Vô Hạn Ma Đằng cái kia chút ít dây leo, kiên cường dẻo dai vô cùng, coi như là công kích của hắn oanh ở phía trên, cũng chỉ là đem phiến lá tạc nát bấy, dây leo bản thân cũng không có bao nhiêu hư hao, nhiều lắm là chỉ là sát da một ít ngoài da.

"A "

Triệu Càn Lâm điên cuồng hét lên, một luồng tuyệt vọng cảm nhận đánh úp lại, hắn liều lĩnh điên cuồng phản kích, muốn theo Vô Hạn Ma Đằng bên trong lao ra, chết ở chỗ này, suy nghĩ một chút đã cảm thấy khủng bố.

Chính là bất luận hắn như thế nào cố gắng, Vô Hạn Ma Đằng vẫn như cũ là dựa theo chính mình tiết tấu nhanh chóng co rút lại, thậm chí liền sau lưng của hắn lộ ra hóa đi ra võ đạo pháp tướng, cũng không thể chạy đi, bị Vô Hạn Ma Đằng cùng một chỗ thu nạp trói buộc.

Hồng Vũ đứng ở đây rừng cây đằng sau, yên lặng mà nhìn xem Vô Hạn Ma Đằng chậm rãi đem một người Nhị phẩm khai thần hậu kỳ thôn phệ, Triệu Càn Lâm thanh âm càng ngày càng lo lắng càng ngày càng phẫn nộ, tuy nhiên lại như cũ không làm nên chuyện gì, Vô Hạn Ma Đằng dần dần chìm xuống, Triệu Càn Lâm tiếng rống giận dữ càng ngày càng yếu ớt, cuối cùng nhất chỉ còn lại có tiếng rên rỉ.

Vô Hạn Ma Đằng ở chỗ sâu trong, lại truyền tới này làm cho người sởn hết cả gai ốc nhấm nuốt thanh âm, sau một lát, thanh âm biến mất, Triệu Càn Lâm cũng theo trên cái thế giới này biến mất.

Thất Tịch Kiếm Linh cùng hắn câu thông nói: "Bổn tọa nhất ngôn cửu đỉnh, tín nghĩa là kim, như thế nào?"

Hồng Vũ lúc này đây ngược lại là thật tâm tán thưởng: "Không tệ "

Kiếm Linh cười ha ha: "Lúc này đây, ngươi tổng đã đồng ý bản tác linh phẩm a."

Hồng Vũ nói: "Ngươi cái tên này, lấy tiền làm việc, coi như tin cậy."

"Vậy ngươi còn không mau mau đem 50 vạn lượng bạc giao cho bổn tọa "

Hồng Vũ hoàn toàn chính xác không biết cái gì Vô Hạn Ma Đằng, nhưng là Thất Tịch Kiếm Linh nhận thức. Nó chẳng những nhận thức, hơn nữa nói khoác chính mình là trên thế giới này duy nhất có thể khắc chế Vô Hạn Ma Đằng bảo vật.

Phải hay là không duy nhất khó mà nói, nhưng là Thất Tịch Kiếm Linh hoàn toàn chính xác dùng ảo cảnh lại để cho Vô Hạn Ma Đằng không có công kích Hồng Vũ bọn người.

Ở đây Thất Tịch Kiếm Linh dưới sự trợ giúp, Hồng Vũ bọn người ở tại Vô Hạn Ma Đằng cảm giác bên trong, liền là một khối tảng đá, di động thời điểm mặc dù cổ quái, nhưng là Vô Hạn Ma Đằng chỉ là dựa vào bản năng hành động, không có gì trí tuệ, đương nhiên không thể nào phán đoán.

Rồi sau đó đến Triệu Càn Lâm ném vào toàn bộ hết gì đó, Thất Tịch Kiếm Linh tất cả đều đem chi đồng dạng xử lý, vô hạn Mutō đương nhiên vẫn không nhúc nhích.

Bất quá khi Triệu Càn Lâm rốt cục vọt lên tiến đến, Kiếm Linh đương nhiên muốn đem ảo cảnh triệt hồi.

Kiếm Linh đương nhiên không thể làm không công, há miệng chính là ba triệu lượng hoàng kim. Hồng Vũ hạ lệnh nghỉ ngơi, trên thực tế là ở đây cùng Kiếm Linh cò kè mặc cả.

Kiếm Linh rao giá trên trời, Vũ thiếu gia trả tiền ngay tại chỗ.

Cuối cùng nhất dùng chính là 50 vạn lượng bạc giá tiền thành giao. Kiếm Linh vui thích đấy, Hồng Vũ cũng hiểu được 50 vạn lượng bạc mua một người Nhị phẩm khai thần hậu kỳ tánh mạng, thập phần có lợi nhất.

Hồng Vũ không gian thiết giác bên trong chứa hiện ngân, làm ra đến 50 vạn lượng giao cho Kiếm Linh, Kiếm Linh lập tức dùng Thất Tịch đoản kiếm cắn nuốt.

Chỉ là Thất Tịch đoản kiếm bản thân mấy cái trận pháp hạch tâm cũng không có bạc rót vào, Hồng Vũ rất ngạc nhiên Kiếm Linh đến cùng đem bạc dấu ở nơi nào rồi.

Xử lý tốt những chuyện này, Hồng Vũ quay người đuổi theo đại bộ đội. Tiếp được bên trong rốt cuộc không cần lo lắng cái gì, Võ Tông Hoàng Đế có thể phái ra người mạnh nhất thì ra là cái này một người rồi, nếu như hắn có Nhất Phẩm Hợp Chân, còn dùng được lấy như vậy chịu đựng Hồng gia?

Mười ngày sau, Mẫu Hà vây săn thời gian muốn đã xong, Hồng Vũ mang theo đã hoàn toàn đổi đã qua tọa kỵ hoang thú kỵ binh đoàn đã đi ra Mẫu Hà rừng hoang

Hồng Vũ thoáng có chút tiếc nuối quay đầu lại nhìn thoáng qua đông nghịt núi rừng, hắn không có thể đến Mẫu Hà bên cạnh bờ, mắt thấy cái kia vô biên mặt nước, bởi vì càng đi bên trong xâm nhập, hoang thú càng cường đại, hắn cũng đã minh bạch vì cái gì coi như là Nhất Phẩm Hợp Chân, tốt nhất thành tích cũng chỉ là xa xa nhìn một chút Mẫu Hà, không có có thể làm cho mình hai chân đạp ở đây bờ sông bên cạnh trên bùn đất.

Ở đây Mẫu Hà bờ sông ngàn dặm trong phạm vi, cũng đã tất cả đều là đã vượt qua nhất phẩm hoang thú tồn tại. Hồng Vũ thậm chí ở trong đó cảm nhận được vài đầu tồn tại, rõ ràng cho thấy đến từ viễn cổ tính mạng, khí tức thậm chí không thể so với Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng yếu.

Hắn thể nội còn có Sa Di Pháp Tương, Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn cùng Lão Quân Đạo Tôn, mạo hiểm xâm nhập lời

mà nói đoán chừng có bảy thành nắm chắc bởi vì an toàn đến bờ sông bên cạnh. Nhưng là hắn hiện tại có người nhà, mà phía sau hắn những cái này các kỵ sĩ cũng có cái thân nhân của mình, mọi người trên người lưng đeo đồ vật quá nhiều, hắn không thể cũng không dám đơn giản mạo hiểm.

Nếu như mình xảy ra điều gì ngoài ý muốn, gia gia cùng đại ca làm sao bây giờ?

Tận mắt nhìn thấy Mẫu Hà, chỉ là một cái nguyện vọng mà thôi, cũng không phải là quan hệ sinh tử tồn vong, cũng không đáng mạo hiểm.

Túc Thuấn mang theo 3000 tinh nhuệ kỵ sĩ ở đây Mẫu Hà rừng hoang mang bên ngoài trên thảo nguyên nghênh đón Hồng Vũ.

Duyên Hô Thác cùng ở bên cạnh hắn, có chút tâm thần bất định bất an hỏi: "Thủ lĩnh, cần (muốn) là kế hoạch của ngươi còn không có tác dụng, vậy làm sao bây giờ?"

Túc Thuấn kỳ thật trong nội tâm cũng không có đáy ngọn nguồn, nhưng hắn với tư cách thủ lĩnh, còn cần (muốn) an ủi thủ hạ: "Không có sao, thật sự không được, ta còn có một chiêu cuối cùng, chủ động lên lớp giảng bài Đại Hạ triều đình, thỉnh cầu trở thành Đại Hạ thần thuộc. Người Hán bọn họ thích nhất loại chuyện này, ta điều tra bọn họ lịch sử, ngoại tộc đến phụ loại chuyện này, đối với tại đương triều Hoàng Đế mà nói, chính là thành tựu về văn hoá giáo dục võ công thành tựu đỉnh phong một cái dấu hiệu, bọn họ sẽ không cự tuyệt đấy."

Duyên Hô Thác nhẹ gật đầu, có điều Túc Thuấn chưa nói cho hắn biết, nếu như có thể giao hảo Vũ thiếu gia, tiến tới cùng Đại Hạ tới gần, cùng hắn mới vừa nói cuối cùng một cái biện pháp khác biệt thật lớn.

Trong triều có người tốt làm quan, thôi nhi nghiễm chi, trong triều có người chiếu ứng Ô Hà Long Tháp, cùng không có người chiếu cố kém nhau quá lớn rồi. Cho nên Túc Thuấn kiên nhẫn hy vọng Vũ thiếu gia có thể đối với Ô Hà Long Tháp vài phần kính trọng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 28 : Lăng Thiên Thần Hủy (Thượng)

Duyên Hô Thác lại nói: "An Đông triệt để phế đi, cũng không biết chuyện gì xảy ra, đường đường một đời thiên tài, lúc này mới mấy ngày thời gian, đã nhanh không có có hình người rồi."

Túc Thuấn mơ hồ có thể đoán được một mấy thứ gì đó, hắn nhẹ nhàng lắc đầu, lại không nói gì thêm.

An Đông từ khi cái kia một lần thổ huyết về sau liền từ Mẫu Hà rừng hoang mang bên trong rời khỏi, về tới Ô Hà Long Tháp bộ lạc tu dưỡng, cũng chẳng khác nào là buông tha cho lúc này đây Mẫu Hà vây săn. Bái Hồng Vũ ban tặng, hắn hai tay không để trống, Địch Nhung lúc này đây, cũng nhất định trở thành từng cái quốc gia trò cười.

Mà An Đông trong doanh địa, mỗi cách hai canh giờ, sẽ truyền đến lại để cho người sởn hết cả gai ốc thê tiếng kêu thảm thiết, thanh âm kia nghe xong chính là An Đông, thật không biết hắn đến cùng nhẫn thụ lấy như thế nào tra tấn

Túc Thuấn đã từng vấn an qua hắn một lần, An Đông đã gầy xương bọc da, hai con mắt bên trong lóe sói đói thông thường hào quang, lại gầy yếu vô cùng. Ngay tại Túc Thuấn ở trước mặt, An Đông phát tác một lần, thống khổ hắn co lại thành một đoàn, trên mặt đất lăn qua lăn lại, dốc sức liều mạng đập mang theo đầu của mình, xem một đầu gần chết dã thú một loại tru lên…

Túc Thuấn cùng Duyên Hô Thác cùng một chỗ lắc đầu, không suy nghĩ thêm nữa An Đông, An Đông tựa hồ đại biểu Địch Nhung tương lai tiền đồ, lưỡng người đã nhất trí quyết định, đầu nhập vào Đại Hạ. Bởi vậy lúc này đây nghênh đón Hồng Vũ, tổng cộng tám ngàn kỵ sĩ Ô Hà Long Tháp bộ lạc, thoáng cái phái ra 3000 kỵ sĩ, có thể nói năm đó thuộc khoá này Địch Nhung Hoàng Đế, cũng không có như vậy long trọng.

“Đã đến” có mắt người tiêm, chứng kiến xa xa trên thảo nguyên mơ hồ một mảnh điểm đen, những cái kia điểm đen phi tốc tới gần, thời gian tầm uống hết một chén trà mọi người đã có thể nhìn rõ ràng ngoại hình rồi.

Túc Thuấn nhịn không được vuốt vuốt ánh mắt của mình, còn cho là mình nhìn lầm rồi. Duyên Hô Thác cũng dùng sức chớp chớp, sau đó mở to hai mắt nhìn lại đi xem.

“Ti “

Ô Hà Long Tháp người hít sâu một hơi: “Tất cả đều là Tam phẩm hoang thú “

Chạy như điên mà đến hoang thú kỵ binh đoàn cùng trước đó so sánh với biến hóa cực lớn, như cũ bảo lưu lại đến đấy, thấp nhất cũng là Tam phẩm hoang thú

Càng thêm đã đến gần một ít về sau, có người lại đang phần đông Tam phẩm hoang thú bên trong đã nhìn ra không giống như vậy, thét lên kinh hô: “Thiết Giáp Giao Thú là Thiết Giáp Giao Thú trời ạ ta sẽ không nhìn lầm rồi a, nhị phẩm hoang thú Thiết Giáp Giao Thú “

3000 người thoáng cái rối loạn khởi đến: “Thật sự là Thiết Giáp Giao Thú trời ạ, nhị phẩm hoang thú nhị phẩm a “

Túc Thuấn cùng Duyên Hô Thác con mắt đều xem thẳng đứng, lưỡng người đã không có ngôn ngữ có thể biểu đạt lúc này trong lòng kinh hãi. Hồng Vũ cùng An Đông tiến vào Mẫu Hà rừng hoang mang về sau chuyện đã xảy ra, bọn họ cũng đều đánh đã hiểu. Ở đây lưỡng người xem ra, mặc kệ Hồng Vũ chỉ dùng thủ đoạn gì, nhưng là hắn theo An Đông chỗ đó bắt đi hơn mười đầu Tam phẩm hoang thú, nhất định là chiếm được đại tiện nghi, chỉ sợ lại để cho Hồng Vũ chính mình đi hàng phục, hắn cũng không có khả năng lấy tới nhiều như vậy Tam phẩm hoang thú.

Nhưng là bây giờ, bọn họ mới hiểu được, Vũ thiếu gia chỉ là ở đây trêu cợt An Đông mà thôi, người ta cần (muốn) là tự mình ra tay, so An Đông mạnh hơn nhiều lắm.

“Còn một điều Thiết Giáp Giao Thú trời ạ, hai đầu nhị phẩm hoang thú “

“Thứ ba đầu thứ ba đầu nhị phẩm hoang thú, Tam Thủ Minh Sư” Tam Thủ Minh Sư chính là Minh Hồ Thủ Hộ Sư tiến giai thân thể, bình quân 100 đầu Minh Hồ Thủ Hộ Sư bên trong, mới có một đầu có thể tiến giai nói Tam Thủ Minh Sư.

Mà cái kia dẫn đầu phát hiện ra trước Tam Thủ Minh Sư kỵ sĩ còn cho là mình con mắt bỏ ra, bởi vì hắn chứng kiến đệ nhất đầu Tam Thủ Minh Sư về sau, bỗng nhiên lại nhìn thấy chín cái đầu cái kia chính là ba đầu Tam Thủ Minh Sư

“Trời ạ, hai đầu Thiết Giáp Giao Thú, ba đầu Tam Thủ Minh Sư… Ta mấy sai rồi, là bốn đầu Thiết Giáp Giao Thú, năm đầu Tam Thủ Minh Sư… Ta đấy ông trời

Nhị phẩm hoang thú không ngừng từ sau phương đuổi kịp và vượt qua đi lên, xen lẫn trong Tam phẩm hoang thú bên trong, lại để cho Ô Hà Long Tháp các dũng sĩ đếm tới đếm lui, thấy hoa mắt, trong nội tâm hoảng sợ.

“Thứ mười đầu thứ mười đầu nhị phẩm hoang thú” đó là một đầu Lôi Sơn Vương Thú, ngoại hình cực giống Xuyên Sơn Giáp, đã có chín trượng cao, mười ba trượng dài

“Thứ mười một đầu “

“Mười hai “

“Mười ba…”

Sở hữu tất cả kỵ sĩ cùng một chỗ đếm lấy, cái số này rất nhanh thì đến được kinh người hai mươi đầu

Túc Thuấn cùng Duyên Hô Thác đã không biết mình còn có thể nói cái gì rồi, 100 đầu Tam phẩm hoang thú, hai mươi đầu nhị phẩm hoang thú đây là như thế nào một luồng lực lượng khổng lồ? Theo Ô Hà Long Tháp một đường giết đi qua, có thể một mực giết tiến Địch Nhung Vương Đình

Lưỡng người biết rõ cần phải nghênh đón, nhưng là đối mặt như vậy một mực chạy như điên mà đến hoang thú đại quân, lưỡng người thật sự là đề không nổi dũng khí, mà lưỡng người dưới háng chiến mã, đã bắt đầu run rẩy, cái này hai con ngựa, nhưng là Ô Hà Long Tháp trên thảo nguyên nhất thần

tuấn lưỡng thất, năm đó ở trên thảo nguyên cũng là một phương bá chủ, đề hạ đá chết qua vô số hoang thú ma lang.

Hoang thú kỵ binh đoàn ầm ầm mà đến, ở đây đại địa bất trụ run rẩy bên trong, đứng tại Ô Hà Long Tháp các kỵ sĩ phía trước trăm trượng khoảng cách tại ở gần, những cái này chiến mã liền tất cả đều cần (muốn) co quắp té trên mặt đất.

Mặc dù là hiện tại, kỳ thật tình huống cũng cũng không khá hơn chút nào, rất nhiều chiến mã đã sợ đến đại tiểu tiện không khống chế.

Túc Thuấn gian nan nuốt xuống một ngụm nước miếng: "Vũ thiếu gia…"

Hoang thú kỵ binh đoàn liệt mở trận thế, hai mươi đầu nhị phẩm hoang thú phía trước, còn lại 100 đầu Tam phẩm ở đây sau. Túc Thuấn một hô, hoang thú kỵ binh đoàn đều nhịp hướng hai bên một phần, lộ ra chính giữa một cái lối đi, một đầu hình thể cũng không phải đặc biệt khổng lồ hoang thú rì rì đi ra.

Trên đỉnh đầu một căn một sừng, đã bày biện ra nhàn nhạt màu vàng, làn da coi như thép giáp, hiện đầy thần bí đường vân, tựa hồ ẩn chứa nào đó thâm ảo lực lượng quy tắc. Cái này một đầu hoang thú ngoại hình coi như tê giác, cũng không lộ vẻ như thế nào hung ác, nhưng là nó mỗi một bước đi về phía trước, tựa hồ cũng hồn nhiên tự nhiên, sở hữu tất cả hoang thú bên trong, duy chỉ có cái này một đầu hoang thú, có thể cho người một loại cùng nhân tộc nhất phẩm cường giả phi thường cùng loại khí chất

Ô Hà Long Tháp thông thường kỵ sĩ, căn bản không biết cái này đầu hoang thú, chỉ là vô ý thức cảm thấy cái này đầu hoang thú rất cường đại. Mà thủ lĩnh của bọn hắn, Túc Thuấn cùng Duyên Hô Thác triệt để ngây dại, giống như là hai cái thạch điêu một loại vẫn không nhúc nhích, miệng há thật to, cái cằm đều nhanh cúi ở đây trên ngực.

Hồng Vũ ngồi ở đây đầu hoang thú trên lưng: "Túc Thuấn "

Một tiếng này quát mắng, mới đem Túc Thuấn tỉnh lại rồi, hắn cuống quít xuống ngựa, quỳ gối trên thảo nguyên: "Ô Hà Long Tháp bộ lạc, cung nghênh Hồng Vũ thiếu gia trở về "

Các kỵ sĩ vù vù lạp lạp tất cả đều xuống ngựa, ô áp áp quỳ đi xuống một mảnh: "Cung nghênh Hồng Vũ thiếu gia trở về "

Duyên Hô Thác choáng váng choáng váng núc ních đấy, tận cùng bên trong nhất một cái kính thì thầm lấy: "Nhất phẩm, nhất phẩm, nhất phẩm, nhất phẩm hoang thú Lăng Thiên Thần Hủy a…"

Các kỵ sĩ triệt để ngốc trệ, trước đó sở hữu tất cả hoang thú chỗ mang đến khiếp sợ, điệp cộng lại đều so ra kém cái này một đầu

Nhất phẩm hoang thú, đây chính là trong truyền thuyết tồn tại có lẽ nhất phẩm hoang thú chính diện nghênh chiến không phải nhân loại Nhất Phẩm Hợp Chân cường giả đối thủ, nhưng là tuyệt đối có thể đánh bại Nhị phẩm khai thần đỉnh phong

Như vậy một đầu đáng sợ nhất phẩm hoang thú Lăng Thiên Thần Hủy cứ như vậy chân thật xuất hiện ở bọn họ trước mắt, tất cả mọi người cũng cảm giác mình đầu óc có chút không đủ dùng.

Hồng Vũ ngồi ở Lăng Thiên Thần Hủy trên lưng, cái này đầu nhất phẩm hoang thú hành tẩu phi thường vững vàng, hơn nữa trên lưng rộng lớn, trải lên da thú cái đệm, so trong xe ngựa còn thoải mái, Hồng Vũ mới chọn nó.

Về phần Hống Thiên Tôn, chỉ có thể "U oán" triệt thoái phía sau, vĩnh viễn đã trở thành Tiêu Nghiên tọa kỵ.

"Trở về đi."

Hồng Vũ nhàn nhạt một tiếng, Mẫu Hà vây săn mặc dù đầu voi đuôi chuột, nhưng là dù sao cần (muốn) cho hai nước một cái công đạo.

Ô Hà Long Tháp phần quan trọng, An Đông nơi trú quân so sánh xa xôi, cái này lại để cho Cách Đô vừa tới thời điểm rất là bất mãn. Hắn chắp tay sau lưng đứng ở đây nơi trú quân trước cửa, thân hình cao lớn, hình thể dày cường tráng Cách

Đô tổng cho người một loại giống như núi cao cảm nhận, hắn theo Địch Nhung Vương Đình khẩn cấp chạy đến, rất tốt trấn an quân tâm, lại để cho An Đông thủ hạ nhóm người này cuối cùng là an tâm xuống dưới.

Hơn nữa An Đốc Thị nhân vật số hai Cách Đô đại nhân mang đến ba vị Nhị phẩm khai thần một người trung kỳ, hai vị sơ kỳ. Đây đã là An Đốc Thị hướng Thiện Hải Tự cầu viện về sau kết quả, chỉ cần một cái An Đốc Thị, tối đa cũng chính là có thể điều động một người Nhị phẩm khai thần.

Đã có lực lượng như vậy, đủ để đối kháng Hồng Vũ rồi.

Trên thực tế những cái này địa tầng các kỵ sĩ cũng không rõ ràng lắm, An Đốc Thị lúc này đây sở dĩ đã nhận được Thiện Hải Tự ủng hộ, sau lưng còn có Vinh Thanh Hà bóng dáng, nói cách khác coi như là Thiện Hải Tự, duy nhất một lần phái ra hai vị Nhị phẩm khai thần, cũng muốn thận trọng lại thận trọng cân nhắc thoáng một phát đây chính là a Thiện Hải Tự gần bốn thành sức chiến đấu đều rút đi nha.

Cách Đô sau lưng, đứng đấy cái kia ba vị Nhị phẩm khai thần, ở đây tăng thêm Cách Đô bản thân Tam phẩm hiển thánh đỉnh phong thực lực, hiện tại An Đông trong doanh trướng mặc dù rất bình tĩnh, trên thực tế thật sự là binh hùng tướng mạnh

"Đại nhân" một người chạy vội mà đến, quỳ gối Cách Đô trước mặt bẩm báo nói: "Đại nhân, Ô Hà Long Tháp bộ lạc đã bắt đầu chuẩn bị, chắc hẳn Hồng Vũ bọn họ phải trở về đã đến."

Cách Đô một tiếng cười lạnh, ngắn gọn mà hữu lực hạ lệnh: "Động thủ "

Phía sau hắn, ba vị Nhị phẩm khai thần phi tốc lên không, nhưng sợ khí thế giống như là ba đạo từ trên trời giáng xuống thần phạt, hung hăng rơi đập ở đây Ô Hà Long Tháp phần quan trọng trên mặt đất, ba lượt kịch chấn về sau, khí thế liên thủ phong tỏa toàn bộ bộ lạc trên không

Ô Hà Long Tháp tất cả mọi người chấn động, hoàn toàn mộng rồi. Cách Đô cái này mới chậm rãi lên không, ở đây

giữa không trung hắn như cũ bảo trì cái tư thế kia, hắn là An Đốc Thị nhân vật số hai, ở đây toàn bộ Địch Nhung Vương Đình thế nhưng đứng vào Top 10. Đối mặt Ô Hà Long Tháp, hắn có tuyệt đối tư cách cao cao tại thượng.

"Ô Hà Long Tháp, thần phục, hoặc là diệt vong "

Ô Hà Long Tháp hết thảy mọi người, chậm rãi quỳ xuống, bọn họ còn có thể có cái gì lựa chọn?

Cách Đô lộ ra một cái cười lạnh, không hề nhìn quỳ trên mặt đất Ô Hà Long Tháp mấy vạn bộ tộc, chuyển hướng về phía một phương hướng khác: "Xuất động "

An Đông trong doanh địa, các kỵ sĩ cuồn cuộn mà ra, Cách Đô ngoại trừ mang đến ba vị Nhị phẩm khai thần, còn có phần đông võ đạo cường giả, bọn họ dẫn theo bảy trăm kỵ binh nhanh chóng đã đến Ô Hà Long Tháp phần quan trọng chính diện tập kết, chuẩn bị cho Hồng Vũ một cái "Kinh hỉ "

Cách Đô còn đã mang đến 16 đầu hoàn mỹ phẩm tương thảo nguyên Linh Hồ áo lông, cái này chỉ là bởi vì Khuê Nguyên một cái hứa hẹn. Cách cũng đã chuẩn bị xong cái kia 16 đầu áo lông, hắn đã quyết định, trước tiên đem cái này 16 đầu áo lông giao cho Hồng Vũ, sau đó lại cướp về An Đốc Thị thực hiện lời hứa, có điều chính ngươi có lẽ nhất tài vật, cái kia chính là chuyện của mình ngươi rồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 28 : Lăng Thiên Thần Hủy (hạ)

An Đông ở chỗ này "Gặp gỡ", Khuê Nguyên cũng thông qua bí mật con đường hướng trong nhà hồi báo, Cách Đô hoả tốc chạy tới, giận tím mặt. Hắn thề nhất định phải dạy dỗ một chút Hồng Vũ, dạy dỗ một chút Đại Hạ người

Hoang Thú Kỵ Binh đoàn đúng là đáng sợ, nhưng là chiếm được Thương Thanh Thần Vực ủng hộ An Đốc thị, có đầy đủ nhiều đích cao thủ, có thể đánh lén Hoang Thú Kỵ Binh đoàn những thứ kia Đại Hạ tới ngu xuẩn, cho là dựa vào một đám gia súc là có thể quét ngang thảo nguyên? Quá buồn cười

Hồng Vũ, cái này Đại Hạ ngu xuẩn, nhất định phải vì mình hành động trả giá thật nhiều về phần vì vậy mà mang đến hai nước tranh cãi, Địch Nhung chưa bao giờ quan tâm, vốn là đang rầu rỉ không có phát động chiến tranh lấy cớ đâu. Mới xây dựng Thiên Mã Lôi Minh Trận vượt xa năm đó lực chiến đấu, Địch Nhung người mài đao soàn soạt, muốn tìm Hồng Thắng Nhật báo năm đó một mủi tên chi thù

Cách Đô ở trên bầu trời, u ám lộ ra một cái cười lạnh: Nghe nói Hồng Vũ là Hồng Thắng Nhật cháu, vừa lúc trước thu chút lợi tức

Đại địa khẽ bắt đầu run rẩy, sau đó càng ngày càng mãnh liệt.

Cách Đô ở trong doanh địa nhịn chừng mấy ngày liễu, đã bị đè nén không dứt, báo thù cuộc chiến đang ở trước mắt, hắn hưng phấn lên, hai mắt sáng lên.

Một chi Hoang Thú Kỵ Binh đoàn ra hiện tại trên thảo nguyên, cuồn cuộn mà đến. Cách Đô giơ tay lên, tất cả võ đạo cường giả đã bắt đầu chuẩn bị, ba vị Nhị Phẩm Khai Thần cũng dần dần điều chỉnh, đem của mình võ khí ép tới đỉnh, khi hắn cửa phía sau, một tôn pho tượng khổng lồ võ đạo pháp tướng lộ vẻ hóa đi ra ngoài, thật ra thì càng thêm ngưng trọng đáng sợ, trên mặt đất Ô Hà Long Tháp tất cả mọi người bị áp bách chỉ có thể bò lổm ngổm trên mặt đất.

Hoang Thú Kỵ Binh đoàn chạy như điên mà đến, Cách Đô một tiếng quát chói tai: "Hồng Vũ tiểu nhi, chịu chết đi"

Thanh âm khuếch tán, cả thảo nguyên cũng nghe thấy được.

Cũng cơ hồ là ở đồng thời, Hoang Thú Kỵ Binh đoàn một gia tốc chạy nước rút đến Bộ Lạc ngoài, ba vị Nhị Phẩm Khai Thần ngửa mặt lên trời huýt sáo, một cổ âm ba hóa sóng, triều khắp mọi nơi tịch quyển đánh sâu vào, trên thảo nguyên cỏ xanh, cây cối trong nháy mắt nát bấy, ba vị Nhị Phẩm Khai Thần lao thẳng tới Hoang Thú Kỵ Binh đoàn.

"Hống hống hống "

"Ngao ngao ngao "

Thú rống rung trời, ba vị Nhị Phẩm Khai Thần mơ hồ cảm thấy không đúng, sẽ phải động thủ lúc trước bỗng nhiên kịp phản ứng, thiếu chút nữa giơ chân: Chuyện gì xảy ra, tất cả đều là tam phẩm hoang thú

Coi như là ba vị Nhị Phẩm Khai Thần, đối mặt một trăm đầu tam phẩm hoang thú, trong chuyện này còn có bốn đầu chính là biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, quanh quẩn trên không trung, đó cũng là tuyệt phần thắng

"Hống hống hống "

Lại là một trận thú rống, hai mươi đầu nhị phẩm hoang thú trong đám người kia ra, kia ba vị Nhị Phẩm Khai Thần mồ hôi lạnh cũng rơi xuống

Quả thật giống nhau cấp bậc trong lúc, Nhân Tộc cao thủ tuyệt đối có thể đánh bại thậm chí chém giết hoang thú. Nhưng là ba người đối mặt hai mươi đầu nhị phẩm hoang thú, cũng chỉ có chạy trối chết phần, thậm chí có thể hay không chạy thoát cũng là vấn đề.

Còn bên cạnh còn có một trăm đầu tam phẩm hoang thú, như vậy căn bản cũng không có bất kỳ có thể chạy thoát

Nhị Phẩm Khai Thần cũng là người a, ai không sợ chết?

"Đây là một bẫy rập "

“Khốn kiếp Khuê Nguyên không phải nói chỉ có tám đầu tam phẩm hoang thú ư, tại sao có thể như vậy “

“Bổn tọa cự tuyệt xuất thủ “

Ba tên Nhị Phẩm Khai Thần liên tục mắng, nhanh chóng ngưng trệ ở trên bầu trời khoanh tay mà đứng. Bọn họ rất muốn triệt hạ, nhưng là đối mặt một ít trăm hai mươi đầu hoang thú, nếu là rút lui khiến cho đối phương truy kích, một khi khai chiến hậu quả thiết tưởng không chịu nổi cho nên bọn họ rất tự cho mình là ở trên bầu trời đàng hoàng ngốc, không dám có nữa chút nào dị động.

Cách Đô đã làm tốt liễu thoải mái huýt sáo chuẩn bị, hắn muốn cho khắp thiên hạ tất cả mọi người biết, này thảo nguyên vĩnh viễn cũng là Địch Nhung đích thiên hạ

Nhưng là một ít thanh huýt sáo đã bắt đầu ở trong cổ ngưng tụ, nhưng ngạnh sanh sanh bị dấu ở bên trong cũng nữa ban bố đi ra ngoài, khổ sở Cách Tang sắp nội thương.

Chẳng qua là hắn hiện tại hoàn toàn không có thời gian đi cố kỵ nội thương của mình, chạy như điên mà đến Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, thực lực cường đại để cho hắn hoàn toàn sợ ngây người. Đối mặt địch nhân như thế, tất cả mọi người hiểu, đây là một tràng nhất định bị triệt để bóp áp chiến đấu, kẻ ngu mới có thể đi liều mạng, bởi vì hoàn toàn không có bất kỳ giá trị

Cách Đô mới vừa toàn bộ cao cao tại thượng cùng kiệt ngao bất tuần lúc này giống như là một cái rắm giống nhau dung nhập vào thiên địa trong lúc, tan thành mây khói.

Hắn cũng không muốn chết, mà từ Khuê Nguyên đối với Hồng Vũ miêu tả, hắn dễ dàng là có thể đoán được, Hồng Vũ thật dám giết liễu hắn sẽ không bởi vì hắn thân phận có chút cố kỵ.

“Tại sao có thể như vậy…”

“Ngay cả nhị phẩm hoang thú cũng có thể hàng phục, còn nhiều như vậy đầu “

Cách Đô trong đầu nhô ra hai ý niệm trong đầu sau, tựu toàn bộ bị rất sợ chết - ý thức sóng triều cho bao phủ liễu. Hắn toàn bộ tâm tư lập tức đặt ở như thế nào mới có thể cẩu thả mạng sống, cho dù là tôn nghiêm hoàn toàn bị địch nhân dẫm ở dưới chân đã ở sở không tiếc

Bỗng nhiên, hắn linh cơ vừa động: Thảo nguyên linh hồ da áo lông

"Ô Tư" hắn một tiếng quái khiếu, kêu gọi tùy tòng của mình. Ô Tư trên mặt đất đáp ứng, đã nhìn thấy nhà mình lão gia điên rồi giống nhau lao xuống, một thanh cướp đi trong tay của hắn trang bị mười sáu con thảo nguyên linh hồ da áo lông đại rương gỗ: "Mau cho ta "

Sau đó Cách Đô sửa sang lại một chút của mình nghi dung, trên mặt chất đầy liễu nịnh hót địa nụ cười, hai tay giơ quan tài, từng bước từng bước đi về phía liễu Hồng Vũ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn.

Hoang Thú Kỵ Binh đoàn xếp "Lữ" hình chữ chiến trận, hai mươi đầu nhị phẩm hoang thú phía trước, một trăm đầu tam phẩm hoang thú ở phía sau, sau đó đều nhịp triều hai bên tách ra, ở giữa trong thông đạo, Lăng Thiên Thần Hủy chở đi Hồng Vũ, thản nhiên tự đắc tiêu sái liễu đi ra ngoài.

Cách Đô cùng trên bầu trời tam đại nhị phẩm tất cả đều là một run run, trên thiếu chút nữa địa đến trên mặt đất, trên mặt đất thiếu chút nữa đặt mông ngồi xuống.

Nhất phẩm hoang thú

Thanh Nguyên đại lục được một số người sở biết rõ trong lịch sử, còn không có nhất phẩm hoang thú bị hàng phục ghi chép

Tam đại nhị phẩm trong lòng đã mau đưa Khuê Nguyên mắng chết liễu, làm sao ngươi bắt được tình báo? Nhất phẩm hoang thú a, có thể người ta đánh không lại Nhất Phẩm Hợp Chân, nhưng là tiêu diệt hết chúng ta ba quá dễ dàng ngươi đây không phải là cho chúng ta đi tìm cái chết không

Ba người đã đem Khuê Nguyên ghi hận lên, chỉ cần hôm nay có thể còn sống trở về, sau này nhất định khiến Khuê

Nguyên hối hận mới ra đời ở trên thế giới này

Tam đại nhị phẩm thật sớm đã đem toàn bộ khí thế thu nhiếp, trên mặt đất Ô Hà Long Tháp Bộ Lạc mọi người có khôi phục tự do. Bọn họ từ hỗn hợp có cứt trâu cùng cỏ xanh mùi trên mặt đất bò dậy, đã nhìn thấy mới vừa rồi còn một bộ "Quân lâm thiên hạ" tư thái Cách Đô mang theo khuôn mặt nịnh hót nụ cười, đang cầm mười sáu con trân quý vô cùng thảo nguyên linh hồ da áo lông, hấp tấp chạy tới Vũ thiếu gia trước mặt, hai tay trình lên: "Đến từ Đại Hạ sư tử mạnh mẽ Hồng Vũ thiếu gia, ta là An Đốc thị Cách Đô, xin ngài không nên hiểu lầm, chúng ta chẳng qua là vì ngài cử hành một cuộc long trọng nghi thức hoan nghênh, đây là Khuê Nguyên đáp ứng ngài thảo nguyên linh hồ da áo lông, An Đốc thị đối đãi bằng hữu, luôn luôn là một lời nói một gói vàng, tuyệt sẽ không nuốt lời…"

Trên bầu trời ba vị Nhị Phẩm Khai Thần, có một vị chính là An Đốc thị người, hắn ở An Đốc thị trong địa vị mặc dù rất cao, tuy nhiên nó chỉ có thể xếp hạng thứ tư, chẳng những lạc hậu hơn Cách Đô, thậm chí phía trước còn có một người.

Lẽ ra tu vi của hắn chính là An Đốc thị trong mạnh nhất, lại cứ thiên chỉ có thể ở vào thứ tư.

Đây là một ngẫm nghĩ đứng lên rất có ý tứ hiện tượng, Địch Nhung dân phong vạm vỡ, luôn luôn sùng bái cường giả, nhưng là Địch Nhung tất cả quý tộc, bao gồm hoàng thất ở bên trong, nhân vật số một thường thường không phải là trong tộc võ đạo tu vi người mạnh nhất, mà là giảo hoạt nhất cái kia người.

Ngược lại là Đại Hạ, vài ngàn năm trong lịch sử, ra đời vô số cái gọi là "Rắp tâm " " quyền mưu" lý luận, tính toán khôn khéo người chỗ nào cũng có, nhưng là nhất tộc đứng đầu, thường thường là trong tộc người mạnh nhất. Nói ví dụ Bách Lý Thịnh Thế, nói ví dụ Tống Mặc Cẩn.

Trên bầu trời vị kia Nhị Phẩm Khai Thần lúc này cũng rốt cục hiểu tại sao mình chỉ có thể đành phải thứ tư. Hắn cảm giác mình đối mặt cường địch, đã coi như là "Thức thời vụ" liễu, nhưng không có nghĩ đến, mới vừa rồi còn một bộ thiên

địa một, Lão Tử thứ hai giá thế Cách Đô, cư nhiên như thử "Co được dãn được", hiệu năng có thể so với gân bò đường

Trong nháy mắt, người nầy là có thể ưỡn nghiêm mặt đụng lên đi theo Hồng Vũ xưng huynh gọi đệ liễu

Hồng Vũ ngẩng đầu nhìn nhìn bầu trời giữa không trung tam đại nhị phẩm, nếu là hắn tin Cách Đô, trừ phi hắn đầu óc bị cửa kẹp bẹp.

Hắn khoát tay, Tô Tam tiến lên đem đồ vật thu, Vân thiếu gia lãnh đạm nói: "Này vốn chính là đồ đạc của ta."

Cách Đô muốn dùng những thứ này da áo lông cùng Hồng Vũ lôi kéo làm quen mục đích không có tới, hắn ngượng ngùng cười một tiếng, xoa xoa tay nói: "Chính là, Vũ thiếu gia nói rất đúng, Vũ thiếu gia là chúng ta An Đốc thị bằng hữu, An Đốc thị có thể có ngài như vậy tri giao bạn tốt vô cùng vinh hạnh, ngài còn có cái gì cần, sau này chỉ cần phân phó một tiếng, An Đốc thị nhất định vì ngài làm được "

Hồng Vũ hừ một tiếng: "Ta hiện tại thì, không biết tại sao ta hiện tại tâm tình thật không tốt, ngươi tên gì? Cách Đô đúng không, ngươi có thể hay không nói cho ta biết tại sao ta thấy được các ngươi tâm tình cứ như vậy không tốt?"

Cách Đô dĩ nhiên biết rồi, bởi vì bọn họ vừa lên tới tựa như tiêu diệt hết Hồng Vũ này một đám người. Bất kể người nào thấy bọn họ mới vừa rồi giá thế, tâm tình tất cả cũng sẽ không tốt.

Vũ thiếu gia nắm chặt quả đấm, khớp xương két băng rung động, võ khí không ngừng lóe lên, tựa hồ tức giận một loại đè nén không được

Hắn chỗ kín Lăng Thiên Thần Hủy cảm thấy chủ nhân lửa giận, cái loại nầy ở thiên địa trong lúc bình yên tự nhược thần thái không thấy, một cổ màu đỏ như máu từ từ tràn ngập ở cặp mắt của nó trong, sau đó, trên thân thể một ít nói Đạo Thần bí đường vân bắt đầu phát huy tác dụng, nào đó tầng thứ vô cùng cao lực lượng quy tắc khởi động, này một mảnh trên thảo nguyên, cả thiên địa tựa hồ cũng bị loại lực lượng này quy tắc đọng lại

Trên bầu trời tam đại nhị phẩm đứng mũi chịu sào, lại bị định ở giữa không trung không thể động đậy ba người hoảng sợ, lại phát hiện mình ngay cả mặt mũi bộ vẻ mặt đều không thể khống chế, chỉ có thể ra vẻ vẻ mặt dại ra

Bảy trăm Địch Nhung kì binh càng thêm không chịu nổi, bọn họ bị lực lượng quy tắc đọng lại sau, sinh mệnh khí tức từng bước từng bước biến mất, trong nháy mắt cũng đã tiêu diệt hơn bốn trăm.

Nếu như Lăng Thiên Thần Hủy nhanh chóng giải trừ loại này quy tắc đọng lại, bọn họ còn có thể sống quá liễu, vượt qua một chiếc trà thời gian, những thứ này tinh nhuệ kỵ sĩ tựu cứu không trở lại.

Cho dù là ở Địch Nhung trên thảo nguyên, bồi dưỡng như vậy một gã đứng đầu kỵ sĩ tốn hao cũng không phỉ, ít nhất phải tiêu hao gia tộc năm ngàn lượng bạc mới có thể bồi dưỡng được tới một người. Nói cách khác, nếu như dựa theo hiện tại cái này tư thế phát triển đi xuống, một ngàn tên tinh nhuệ kỵ sĩ rất có thể tất cả đều chôn vùi ở Ô Hà Long Tháp trên thảo nguyên, đó chính là ngũ bách vạn lượng bạc khổng lồ tổn thất

Cách Đô đứng mũi chịu sào, đương nhiên là thảm nhất cái kia một. Nhất phẩm hoang thú, tương đương với loài người đúng Nhất Phẩm Hợp Chân cường giả. Nắm trong tay lực lượng quy tắc, một khi phát động, nhất phẩm trở xuống vô địch. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 29 : Gian tế (thượng)

Cách Đô chỉ cảm thấy mình bị chôn sâu ở mấy vạn trượng sâu dưới đất, các trên phương hướng đều có mấy trăm nghìn cân nặng áp lực thật lớn đè ép mà đến, càng thêm làm hắn thống khổ chính là, tất cả của hắn bộ lực lượng cũng bị đọng lại, nói cách khác hắn chỉ có thể thân thể đối kháng này áp lực cực lớn, mà không cách nào điều động võ khí.

Khổng lồ như vậy lực lượng, để cho hắn cảm giác mình tùy thời có thể sẽ bị bóp áp thành một bãi thịt nát

Cách Đô lại nghĩ tới liễu lúc trước Khuê Nguyên đối với hắn nói cái kia chút ít nói: Hồng Vũ là Hồng Thắng Nhật cháu, Hồng gia người đối với Địch Nhung căm thù đến tận xương tuỷ, chỉ cần có cơ hội, Hồng Vũ nhất định sẽ không có bất kỳ cố kỵ, giết chết bất kỳ một gã Địch Nhung người

Hắn cảm giác mình lần này quá không cẩn thận, rơi vào Hồng Vũ trong tay, sợ rằng rất khó đào thoát. Hắn là An Đốc thị nhân vật số hai, vinh hoa phú quý, rượu ngon giai nhân, vốn là nhiều như vậy hưởng thụ, sợ rằng cũng muốn cách mình đã đi xa. Một khi bỏ mình, vạn vật thành vô ích, vô tận tiếc nuối a…

Hồng Vũ ngồi ngay ngắn ở Lăng Thiên Thần Hủy đích lưng thượng, lạnh lùng nhìn Cách Đô. Đối với hết thảy muốn nguy hại mình, nguy hại người nhà mình bằng hữu ngu xuẩn, Hồng Vũ hạ thủ luôn luôn tàn nhẫn.

Cách Đô vừa bắt đầu biểu hiện được đã vô cùng rõ ràng, Vũ thiếu gia có đầu đủ lý do giết hắn rồi.

Cách Đô trong mắt toát ra liễu nồng đậm vẻ cầu khẩn, hắn nói không ra lời, thậm chí ngay cả vẻ mặt cũng bị đọng lại, duy chỉ có ánh mắt còn có thể biểu đạt ý tứ

Hồng Vũ trong lòng bỗng nhiên vừa động, có lẽ có so sánh với giết hắn rồi tốt hơn lựa chọn. Nhưng là ánh mắt của hắn

như cũ lạnh như băng, lạnh như băng để cho Cách Đô tuyệt vọng.

Đang ở Cách Đô kiên trì không được cái kia trong nháy mắt, Hồng Vũ bỗng nhiên nhẹ nhàng vỗ Lăng Thiên Thần Hủy. Quy tắc đọng lại trong nháy mắt giải trừ, bao gồm trên bầu trời tam đại nhị phẩm cùng Cách Đô ở bên trong, tất cả Địch Nhung người một đầu mới ngã xuống đất thượng, sắc mặt tái nhợt, hơi thở suy yếu, từng ngụm từng ngụm thở hào hển.

Thậm chí nghiêm trọng nhất Cách Đô, toàn thân không có một chỗ thoải mái chỗ, gục trên mặt đất từng ngụm từng ngụm nôn mửa liên tu, thậm chí cả kia chút ít nôn tất cả đều bôi ở liễu trên người của mình trên mặt cũng không có khí lực hoạt động xuống.

Hồng Vũ thúc dục Lăng Thiên Thần Hủy, lạnh nhạt từ Địch Nhung nhân thân vừa đi quá bỏ lại một câu nói: "Nhìn bọn họ, chờ bọn hắn khôi phục, dẫn bọn hắn tới gặp ta."

"Dạ."

Vũ thiếu gia thoải mái nhàn nhã trở về mình doanh địa, lần này bằng vào Lăng Thiên Thần Hủy bóp áp Cách Đô đám người, để cho hắn nhiều hai cảm khái, sau khi trở về cùng Trang Hàn đẳng nữ nói một chút:

"Thì ra là Tào đại hồ tử lợi hại như thế, trước kia hắn thật là làm cho của ta a."

Tào Quỷ Hùng nhưng là hàng thật giá thật Nhất Phẩm Hợp Chân, so sánh với Lăng Thiên Thần Hủy cao hơn ra một cái cấp bậc. Lăng Thiên Thần Hủy đã đáng sợ như vậy, dễ dàng là có thể dùng sức máy đo thì đọng lại một mảnh bầu trời, Tào Quỷ Hùng không thể nghi ngờ càng thêm cường hãn, hắn hiện tại rốt cuộc hiểu rõ cái mới nhìn qua kia tính tình rất thối, động bất động tự xưng bổn tọa, túm hai năm tám vạn Tào đại hồ tử, thì ra là đối với mình thật rất khách khí rất bao dung, nếu không…

"Làm quần áo lụa là, sẽ phải giống như bổn thiếu gia như vậy, bất kể là quần đấu hay là một mình đấu, cũng có thể đem

đối thủ đánh được răng rơi đầy đất “

Trang Hàn đẳng nữ che miệng cười không ngừng, trong mắt nhộn nhạo tất cả đều là một loại gần như sủng nịch ý nghĩ - yêu thương.

Lăng Thiên Thần Hủy uy năng Hồng Vũ đã được chứng kiến liễu, ở Mẫu Hà hoang lâm mang trong, thật ra thì hắn rất muốn nữa thu phục một đầu nhất phẩm hoang thú, bất đắc dĩ Mẫu Hà hoang lâm mang trong có rõ ràng cấp bậc phân chia: Tam phẩm hoang thú đều ở phía ngoài nhất, đi vào bên trong, chính là nhị phẩm hoang thú, những thứ này cũng không cái gì, nhưng là chân chính đến gần Mẫu Hà cái kia một mảnh khu vực, nhất phẩm hoang thú cùng vượt qua nhất phẩm cường hãn tánh mạng hỗn hợp ở chung một chỗ, một khi xâm nhập trong đó, thu phục nhất phẩm hoang thú, rất có thể sẽ kinh động những thứ kia vượt qua nhất phẩm tồn tại.

Những thứ kia tồn tại hơi thở nhưng là cùng Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng giống nhau cường đại, Hồng Vũ không muốn mạo hiểm.

Này một đầu Lăng Thiên Thần Hủy, hay là Hồng Vũ ở thu phục một đầu nhị phẩm hoang thú thời điểm, gây ra chút động tĩnh quá lớn, mình từ một mảnh kia khu vực trong chạy đến.

Sau đó Vũ thiếu gia thật ra thì không tốn phí quá lớn khí lực, sẽ làm cho Lăng Thiên Thần Hủy hàng phục, Hồng Vũ lúc ấy còn tưởng rằng này đầu hoang thú là đầu “Đứa ngốc thú”, nhưng là mới vừa rồi Lăng Thiên Thần Hủy vận dụng lực lượng quy tắc, đọng lại nhất phương thiên địa loại lực lượng này ở Hồng Vũ thu phục nó thời điểm, nó cũng không có biểu hiện ra.

Điều này làm cho Vũ thiếu gia thay đổi đối với Lăng Thiên Thần Hủy cách nhìn: Người nầy cũng không phải là ngu xuẩn, mà là cố ý đi ra ngoài làm cho mình hàng phục a.

Thất Tịch Kiếm Linh chủ động cùng hắn câu thông đứng lên: “Này đầu hoang thú trong cơ thể tựa hồ cất dấu một cổ cổ xưa huyết mạch, chẳng qua là không biết nguyên nhân gì, này cổ huyết mạch không có thể kích thích, nó chủ động theo đuổi

ngươi, hẳn là chính là muốn thông qua trợ giúp của ngươi, khiến nó kích hoạt đạo này huyết mạch, đi lên cùng cao tầng thứ.

Này một tia huyết mạch mặc dù còn không có kích thích, cũng đã khiến nó đạt đến nhất phẩm hoang thú cấp bậc, thậm chí, còn có vượt xa một loại hoang thú trực giác, thật cường đại “

Hồng Vũ cũng rất là ngạc nhiên: “Một tia huyết mạch, không có kích thích, cũng đã khiến nó đạt đến nhất phẩm hoang thú cấp bậc, hơn nữa có siêu cường trực giác cùng trí khôn, đây rốt cuộc là cái gì huyết mạch?”

Kiếm Linh thành ý mười phần nói: “Bổn tọa hiện tại năng lực suy yếu tới cực điểm, ngươi nhiều hơn chuẩn bị một chút tài liệu để cho bổn tọa cắn nuốt, sau đó lại dùng mấy ngàn vạn lượng hoàng kim tới để cho bổn tọa khôi phục năm đó thực lực, bổn tọa nhất định có thể giúp ngươi đem này một tia huyết mạch phá giải đi ra ngoài “

Hồng Vũ: “Cút “

“Mấy ngàn vạn lượng hoàng kim có thể quả thật có chút không dễ làm, bổn tọa vì ngươi đặt mình vào hoàn cảnh người khác suy nghĩ một chút, sau đó tinh tế tính toán hạ xuống, không có mấy ngàn vạn lượng hoàng kim, mấy trăm vạn lượng bạc cũng có thể miễn cưỡng thử một lần.”

“Cút “

“Ngươi thiếu niên này rất không thể nói lý bổn tọa khắp nơi vì ngươi suy nghĩ, từ góc độ của ngươi lên đường, lấy bác ái lòng, đại công ý, vô tư chi chí trợ giúp ngươi, ngươi nhưng khắp nơi hoài nghi bổn tọa bụng dạ khó lường, thật sự là để cho nhân tâm tốt hàn…”

“Cút “

Lăng Thiên Thần Hủy quy tắc đọng lại uy lực cực lớn, thương tổn cũng vô cùng đáng sợ. Địch Nhung người bảy trăm kỵ sĩ có hai trăm tám mươi người cứu được không trở lại. Nhưng là hiện tại, đã căn bản không có người có chú ý tới những thứ này bình thường kỵ sĩ liễu.

Cách Đô mang đến đông đảo võ đạo trong cao thủ, có ba thành trọng thương, sáu thành vết thương nhẹ, mà những người này cảnh giới rút lui đã là tất nhiên, chẳng qua là nhìn rút lui bao nhiêu mà thôi.

Tam đại Nhị Phẩm Khai Thần trong cơ thể riêng của mình nhiều hơn một nói tai hoạ ngầm, mặc dù không có tại chỗ bị thương, nhưng là loại này tai hoạ ngầm so với trọng thương càng thêm đáng sợ, bởi vì không biết làm sao hóa giải, càng không biết lúc nào sẽ bộc phát ra.

Cho nên, tam đại Nhị Phẩm Khai Thần sắc mặt so với ai khác cũng khó khăn nhìn.

Cách Đô túc túc dùng cả ngày thời gian mới trì hoãn quá mức, mà Hồng Vũ lợi dụng trong khoảng thời gian này, lấy ra Lục Hợp lò, đối với mấy mai khóa mạch đan tiến hành hai lần gia công.

Cách Đô bị mang tới được lúc, chung quanh cũng là Hồng Vũ người, chỉ có Cách Đô một Địch Nhung người.

"Ra mắt Vũ thiếu gia." Làm tướng bên thua, Cách Đô rất rõ ràng mình phải nên làm như thế nào, hắn vốn là cũng đã rất là có thể khuất có thể thân.

Hồng Vũ ngồi ở một tờ rộng rãi trên ghế, phía trên có thật dầy các loại da thú, đó là Túc Thuấn tự mình cho trải lên. Vũ thiếu gia trong tay vuốt vuốt một quả linh đan, Cách Đô sau khi đi vào, Hồng Vũ bắn ra ngón tay, linh đan lọt vào trong tay của hắn: "Ăn."

Cách Đô không chút do dự một ngụm nuốt vào. Hồng Vũ ý chào một cái, Hồng Thân từ phía sau tiến lên, hai tay vung lên, một cổ võ khí đem Cách Đô khóa lại, rồi sau đó Thân thúc vũ khí bắt đầu khởi động, đem dược hiệu ở Cách Đô trong cơ thể nhanh chóng hóa mở đây là vì phòng ngừa Cách Đô đùa bỡn thủ đoạn, ngậm trong miệng không nuốt vào, hoặc là có khác thủ đoạn gì.

Cách Đô đã sớm tiên đoán được sẽ có như vậy "Đãi ngộ", tuyệt không ngoài ý muốn.

Hồng Vũ gật đầu: "Ngươi trước đi ra ngoài."

Cách Đô sửng sốt một chút, hay là rất hàng phục đi ra ngoài.

Cách Đô sau, ba vị Nhị Phẩm Khai Thần bị trước sau đeo đi vào, Hồng Vũ cũng không cần nhiều lời, giống nhau cho bọn hắn mỗi người ăn vào liễu một quả "Linh đan".

Sau đó làm cho người ta đem bọn họ ba người cũng mang đi ra ngoài, giống như trước không có nhiều lời.

Chỉ bất quá đối với ba vị Nhị Phẩm Khai Thần, Hồng Vũ làm cho người ta trực tiếp đưa trở về, mà Cách Đô chờ ở phía ngoài. Xử lý xong liễu ba vị Nhị Phẩm Khai Thần, Hồng Vũ mới đem Cách Đô một lần nữa kêu trở lại.

Hồng Vũ tựa vào cái ghế trên lưng, trong thần sắc mang theo không che dấu chút nào chán ghét: "Ta chán Địch Nhung người, ta hơn chán như ngươi vậy Địch Nhung người."

"Bất quá thân phận của ngươi để đối với ta còn có chút chỗ dùng, cho nên ngươi cái này mệnh trước lưu lại."

"Ngươi cật một ít viên thuốc, là độc dược. Ta lập tức thả ngươi trở về, ngươi có thể tìm người thử một chút nhìn có thể hay không giải độc. Dĩ nhiên, nếu như ngươi tìm không được có thể giải độc đan sư, cũng không cần tuyệt vọng, kia ba vị Nhị Phẩm Khai Thần cũng ăn đồng dạng độc dược, người của bọn họ mạch hắn là cũng rất quảng, các ngươi có thể cùng nhau tìm người giải độc, chỉ cần các ngươi có thể tìm tới một có thể giải độc người, các ngươi bốn tựu toàn bộ được cứu trợ liễu."

Cách Đô không hiểu ra sao, không rõ Hồng Vũ rốt cuộc là có ý gì.

Hồng Vũ lại nói: "Bất quá ta là tốt rồi lòng đang nhắc nhở ngươi một câu, ngươi cùng các ngươi Bộ Lạc cái kia vị Nhị Phẩm Khai Thần, cũng không cần uổng phí tâm tư liễu. Không bằng đem hi vọng ký thác vào khác kia hai vị Thiện Hải Tự cường giả trên người, để cho bọn họ nghĩ biện pháp, xem một chút có thể hay không từ Chủ Thần Vực bên kia mời tới đẳng cấp cao đan sư giải độc. Còn không được, ha hả, như vậy ta nghĩ ta nói cái gì, các ngươi cũng muốn biết điều một chút

nghe lời đi? Mạng chỉ có một cái, người người quý trọng, nhưng là nếu như sống không bằng chết đâu?"

Cách Đô trong đầu hỗn loạn một mảnh, cũng không biết là làm sao bị mang đi ra. Hồng Vũ cái loại nầy tự tin, để cho hắn rất là bất an. Hắn thế nhưng trực tiếp khiêu chiến Chủ Thần Vực đan sư

Sống không bằng chết bốn chữ này giống như là bốn thanh mang theo răng cưa đao nhọn, hung hăng địa cắm ở trong đầu của hắn.

Trên cái thế giới này có rất nhiều cuồng vọng tự đại người, Cách Đô ra mắt rất nhiều, thậm chí Cách Đô đã biết một lần ở Hồng Vũ trước mặt cũng "Cuồng vọng tự đại" liễu. Nhưng là một vị có thể hàng phục nhất phẩm hoang thú thú sư chắc là không biết cuồng vọng tự đại. Đứng ở đó cấp độ thượng, bọn họ có thể nhìn qua đồ nhiều hơn, thế giới càng thêm rộng lớn. Hồng Vũ dám nói phát triển chiến Chủ Thần Vực đan sư lời nói, vậy thì chứng minh thật sự của hắn có cái này lo lắng

Của mình tiền cảnh rất không lạc quan. Mà mình môt khi bị Hồng Vũ khống chế, Hồng Vũ nghĩ muốn cái gì không cần nói cũng biết. Đây đối với cùng Địch Nhung mà nói tuyệt đối là tai nạn, song mình có thể đủ cự tuyệt sao?

Cách Đô biết mình không có biện pháp cự tuyệt, hắn không phải là xả thân lấy nghĩa người… Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 29 : Gian tế (hạ)

Tam đại Nhị Phẩm Khai Thần cả đêm rời đi, bởi vì Hồng Vũ gia công trôi qua khóa mạch đan, buổi tối hôm đó tựu phát tác. Hồng Vũ rất rõ ràng địa nói cho bọn hắn biết, lần đầu tiên phát tác, nhẹ nhất vi, hơn nữa hiệu quả sẽ không kéo dài, sau này có càng ngày càng tần phồn, càng ngày càng mãnh liệt cuối cùng kết quả chính là kia bốn chữ: Sống không bằng chết

Lần đầu tiên phát tác cũng đã để cho ba vị Nhị Phẩm Khai Thần đau đến không muốn sống, bọn họ vội vàng đi riêng của mình là tìm người giải độc liễu.

Mà Cách Đô thì không có ngựa thượng đi, hắn còn có khác một nhiệm vụ.

Từ Ô Hà Long Tháp Bộ Lạc đi ra ngoài, Cách Đô an bài người đem đã bất thành nhân dạng An Đông đưa trở về, hắn thì mang theo chủ lực, sắc mặt âm trầm hướng một chỗ bước đi.

Đêm qua độc tính phát tác, để cho Cách Đô lần đầu tiên nhận thức liễu "Sống không bằng chết", tâm tình của hắn càng thêm tối tăm, cả đội ngũ hiện tại thậm chí không người nào dám thở mạnh, sợ không cẩn thận chọc giận Cách Đô đại nhân lửa giận, đó chính là nghiêm khắc trừng phạt.

Cách Đô hiện tại đem Khuê Nguyên, An Đông đã hận chết liễu, ước gì An Đông ở trên đường trở về chết. Nhưng là hắn còn muốn đi tiếp tục hoàn thành An Đông một người khác nhiệm vụ, một nhóm kia hoàn mỹ binh nhất khí đối với Địch Nhung phá lệ trọng yếu.

An Đốc thị cùng Chu gia ước định giao hàng địa điểm ở Ô Hà Long Tháp trên thảo nguyên một tương đối đặc thù địa điểm, tên là An Bố Lặc, ý là cô độc gò núi.

Đây là một tấm vô cùng bằng phẳng thảo nguyên, thích hợp chuyển vận. Chỉ có một ngọn cô linh linh địa gò đất đứng sửng ở trên mặt đất, vừa tương đối dễ tìm.

Cách Đô mang theo đại đội nhân mã dùng ban ngày thời gian chạy tới An Bố Lặc, cũng đã là ban đêm.

Chịu trách nhiệm chắp đầu Khuê Nguyên liên tục bắt chước Ưng gáy thanh âm, ba ngắn hai dài, đây là trước đó ước định tốt ám hiệu, nhưng là chung quanh trong đêm tối im ắng một mảnh, không có một chút đáp lại.

Khuê Nguyên có chút buồn bực, lại một lần bắt chước Ưng gáy, nhưng là như cũ không có trả lời.

Cách Đô ý thức được không ổn liễu, hắn vung tay lên, phía sau mười mấy tên tinh nhuệ khí thế hiện lên hình quạt vượt qua trong bóng tối tiến phát liễu. Sau đó là ba trăm tên kỵ sĩ chịu trách nhiệm tiếp ứng bọn họ.

Khuê Nguyên cũng cảm thấy chuyện có chút không ổn liễu, nhất thời cẩn thận.

Nhưng là không khí khẩn trương nhưng theo một gã tên kỵ sĩ bình yên vô sự trở lại mà đánh vỡ.

“Báo cáo đại nhân, không có phát hiện “

“Không có phát hiện “

“Không có bất kỳ phát hiện…”

Mỗi một tên kỵ sĩ trở lại, cũng không có bất kỳ phát hiện, Cách Đô có chút kỳ quái, rốt cuộc chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ bởi vì sao chuyện làm trễ nãi, Chu gia người không có thể đúng hạn chạy tới.

Vừa lúc đó, một gã kỵ sĩ kinh hồn chưa định giục ngựa chạy như điên trở lại: “Đại, đại, đại nhân… Ngài mau đến xem nhìn “

Tất cả mọi người ở đây tên kỵ sĩ dưới sự hướng dẫn của bò lên trên An Bố Lặc này tòa đại gò đất, ở trên đỉnh núi, cắm một cây Mộc Côn, Hàn Phong lạnh rung, Mộc Côn lộ ra vẻ cô linh linh, phía trên cắm một cái đầu người: Chu Cẩn Du

Này viên đầu người bảo tồn vô cùng tốt, trông rất sống động, hai mắt trừng trừng, dử tợn vô cùng.

“A”

Mọi người kinh hãi lui về phía sau một bước, có người mới phát hiện kia cái Mộc Côn thượng còn có một hàng chữ: Đại Hạ Hồng Vũ, thăm hỏi các ngươi tổ tông

Cách Đô mặc nhiên không nói, cả đội ngũ tất cả mọi người cũng không nói tiếng nào, bị đè nén vô cùng. Hồng Vũ cái tên này, giống như là một tòa núi lớn giống nhau đặt ở liễu mọi người trong lòng.

Cách Đô nhìn Chu Cẩn Du thủ cấp, bỗng nhiên ngửa mặt lên trời một tiếng thở dài: "Tại sao lại là hắn"

Này viên đầu người trải qua xử lý, hiển nhiên Chu Cẩn Du đã chết đã lâu rồi. Nhìn thời gian suy đoán, khi đó Hồng Vũ còn đang Đại Hạ cảnh nội. Đây nhất định không phải là Túc Thuấn để lộ bí mật, mà là Hồng Vũ ở trước khi đến sẽ biết lần này Mẫu Hà vây săn, Địch Nhung phương diện còn có khác nhất trọng mục đích, đem Chu gia đuổi bắt, đến đây đưa hàng Chu Cẩn Du cũng bị chém giết.

Cách Đô bỗng nhiên toát ra một cái ý niệm trong đầu: Cái này Hồng Vũ, quả thực chính là ta Địch Nhung khắc tinh a, trời sanh khắc chế chúng ta? Làm sao gặp gỡ hắn sẽ phải xui xẻo

Cách Đô khoát khoát tay, trong lòng tiêu điều: "Đi xuống đi, xây dựng cơ sở tạm thời, sáng mai trở về Vương Đình."

Còn dư lại bốn trăm tên kỵ sĩ, bao gồm những thứ kia đi theo võ đạo cao thủ, trong ngày thường cũng là kiệt ngao bất tuần hạng người, lúc này lại có một loại như trút được gánh nặng cảm giác. Lần này đi ra ngoài lúc trước tất cả đều lòng tin tràn đầy, chẳng ai ngờ rằng kết quả lại là một cuộc cơn ác mộng hiện tại, rốt cục có thể trở về liễu. Trước kia, cho dù là hai nước đại chiến, bọn họ cũng chưa từng có cảm thấy nghĩ như vậy nhà quá.

Nghỉ ngơi một đêm, Địch Nhung nhân mã không ngừng đề chạy về liễu Vương Đình, bọn kỵ sĩ thở phào nhẹ nhỏm, Cách Đô nhưng như cũ tâm tình tối tăm.

Trở lại trên đường, trong cơ thể hắn độc tính lại phát tác một lần, hành hạ đến hắn hận không được rút kiếm xé ra thân

thể của mình, xem một chút bên trong rốt cuộc tại sao.

Đem lần này Mẫu Hà vây săn trải qua cùng Địch Nhung hoàng đế báo cáo sau, vừa nói lý ra cùng gia chủ Mặc Lặc trao đổi liễu một phen sau, Cách Đô tựu tạ ơn cự liễu Mặc Lặc mở tiệc chiêu đãi, vội vả hướng nhà mình chạy tới.

Vừa tới cửa, tà đâm dặm lao ra một người, một phát bắt được Cách Đô.

Đi theo hộ vệ bọn kỵ sĩ thất kinh, rút đao sẽ phải giết đi tới, người nọ nhưng khoát tay chặn lại: "Ngu xuẩn dừng tay, ta cùng Cách Đô có chuyện muốn nói."

Bọn hộ vệ cũng nhận ra liễu, người nọ là An Đốc thị số bốn nhân vật, Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ Cổ Tư Tháp đại nhân.

Cổ Tư Tháp nắm chặt Cách Đô đích tay cánh tay, đưa túm đến vừa, sau đó thô bạo đưa đẩy vào một chiếc xe ngựa, lái xe chính là một vị Tứ Phẩm Thông Pháp, run lên dây cương xe ngựa thật nhanh chạy đi.

Cách Đô một chút cũng không có bị mạo phạm căm tức, hắn so sánh với Cổ Tư Tháp còn muốn gấp gáp, vừa vào xe ngựa tựu khẩn cấp hỏi: "Như thế nào, tìm được có thể giải độc đan sư sao?"

Cổ Tư Tháp sắc mặt âm trầm cực kỳ, nghiến răng nghiến lợi nói: "Ta tìm tất cả đã biết đan sư, trong bọn họ mạnh nhất một vị, thật là cảnh giới đã đạt đến tứ phẩm nhưng là bọn họ mọi người, cũng làm không rõ ràng lắm trong cơ thể ta đến tột cùng là cái gì độc tố "

"A" Cách Đô lòng trầm xuống, hắn thanh âm run rẩy: "Chẳng lẽ, chẳng lẽ thật không có hy vọng sao? Ta không muốn chết, Cổ Tư Tháp, ta còn không muốn chết a…"

"Nói nhảm" Cổ Tư Tháp gầm lên giận dữ: "Ngươi cho rằng ta muốn chết phải không? Cũng là các ngươi những thứ này ngu xuẩn liên lụy, không nên đi trêu chọc Hồng Vũ làm gì nhưng hắn là Hồng Thắng Nhật cháu năm đó ngay cả Nga Hách Lặc Nhật Khắc đại nhân đều cầm Hồng Thắng Nhật không có biện pháp, cháu của hắn có thể là đơn giản hóa sắc

sao? Hiện tại tốt lắm, không ai có thể giải độc, cái loại nầy thống khổ ngươi cũng chịu đựng qua, chúng ta làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ “

Cách Đô trong mắt hiện lên một tia khác thường thần thái, giống như bắt được cuối cùng một cây cây cỏ cứu mạng: “Đi Thiện Hải Tự, nhanh đi Thiện Hải Tự, bọn họ có năng lực liên lạc với Thương Thanh Thần Vực tồn tại, Thương Thanh Thần Vực nhất định có biện pháp “

Cổ Tư Tháp gật đầu: “Đó là cuối cùng hi vọng, thật sự không được…”

Hai người cũng không có nói thêm gì đi nữa, thật sự không được vậy thì chỉ có thể hàng phục Hồng Vũ, nếu không thật chính là một kết quả: Sống không bằng chết

“Đô Thiện, đi Thiện Hải Tự.”

“Dạ.” Lái xe Tứ Phẩm Thông Pháp đáp ứng một tiếng, xe ngựa chốc lát không ngừng, trực tiếp ra khỏi Vương Đình hướng Thiện Hải Tự đi. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 30 : Hồng Y đại sư

Hồng Vũ đã tiến vào Đại Hạ cảnh nội, không gian của hắn Thiết giác bên trong bày đặt đại lượng trân quý lễ vật, cũng là trước khi đi Túc Thuấn dâng lên.

Nói thật Hồng Vũ đối với Túc Thuấn loại này nghiêng ngả đầu tường thảo không có cảm tình gì, cho nên ở Ô Hà Long Tháp Bộ Lạc những thời giờ này, mặc dù Túc Thuấn không ngừng mà lấy lòng nịnh bợ hắn, hắn nhưng vẫn từ chối nhã nhặn.

Bất quá trước khi đi, đi theo tới ba vị trong quan viên, có một người tựa hồ động tâm tư, thân thiết với người quen sơ lời khuyên liễu Hồng Vũ mấy câu: Đây là chánh trị, ngươi có thể không thích minh hữu của ngươi, nhưng là chỉ cần người minh hữu này đối với ngươi hữu dụng, ngươi có thể làm bộ khuôn mặt tươi cười đón chào.

Hồng Vũ luôn luôn cảm thấy cũng có đạo lý, hắn không phải là không hiểu những thứ này đạo lý, trên thực tế hắn đến từ tân triều, cái thế giới kia tùy tiện từ internet vừa tìm, thì các loại đế vương rắp tâm xa so sánh với cái thế giới này quyền mưu đại sư còn cao minh. Nhưng là Vũ thiếu gia chẳng qua là không muốn làm như vậy là được.

Hiện tại, vị kia quan viên lời khuyên dưới, Vũ thiếu gia hiểu đây đối với Hồng gia mới có lợi, vì Hồng gia, hắn nguyện ý đi làm.

Cho nên hắn đón nhận Túc Thuấn sẵn sàng góp sức, để cho Túc Thuấn chuẩn bị quy hàng quốc thư, cùng với đưa cho Đại Hạ hoàng đế lễ vật.

Những lễ vật này tượng trưng ý nghĩa xa xa lỗi nặng thực tế giá trị, mà Túc Thuấn nói lý ra vì Hồng Vũ chuẩn bị lễ vật mới thật sự là đáng giá hóa sắc, có thể nói Túc Thuấn vì lấy lòng Vũ thiếu gia, đem Ô Hà Long Tháp cả Bộ Lạc mấy trăm năm để dành đều nhanh muốn đem vô ích liễu.

Giống vậy nói hiện tại Hồng Vũ không gian Thiết giác trong, để lại này bốn điều lửa đỏ Mộng Huyễn Điêu vây cái cổ.

Đây chính là so sánh với thảo nguyên linh hồ càng thêm cao cấp tài liệu, chỉ điểm sinh ở Ô Hà Long Tháp thảo nguyên, coi như là Địch Nhung hoàng thất, cũng đáng được đến quá Ô Hà Long Tháp hai cái loại này vây cái cổ kính hiến.

Mộng Huyễn Điêu da lông ở ngọn đèn dầu hạ có biến hóa ra các loại mê huyễn sắc thái, để cho nữ nhân mê say.

Hồng Vũ vốn là có chút rầu rĩ, bởi vì hắn phát hiện hắn chỉ muốn bên cạnh mình nữ nhân, hắn đã Hồng gia còn có hai trọng yếu nữ nhân đại tẩu cùng tiểu muội.

Túc Thuấn dâng lên này bốn điều vây cái cổ giúp hắn giải quyết cái vấn đề này.

Tiến vào Đại Hạ cảnh nội sau, hoang thú cửa đã bị thu vào, mọi người cỡi ngựa mà đi, tốc độ như cũ rất nhanh, Vũ thiếu gia như cũ đê điều, đem kỳ hào và vân vân tất cả đều thu vào, ba tên đi theo quan viên cũng không cần biết hắn.

Dọc theo con đường này gợn sóng không sợ hãi, trở lại Vũ Đô thành.

Đại ca Hồng Liệt còn đang Nam Việt quận phá án, trong nhà chỉ có đại tẩu cùng gia gia Hồng Thắng Nhật, Hồng Thắng Nhật thấy cháu an toàn trở về, rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, cũng là vừa trừng mắt phẫn nộ quát: "Đi ra ngoài một chuyến tựu gây chuyện "

Hồng Vũ cợt nhả: "Cũng không phải là chuyện xấu a."

"Hừ" Hồng Thắng Nhật vì giữ vững phong kiến gia trưởng uy nghiêm, nghiêm mặt tức giận hừ một tiếng: "Dạy dỗ ngươi còn không tòng phục có phải hay không?"

"Tòng phục, tòng phục còn không được sao?" Hồng Vũ đã sớm học xong làm sao cùng cái này bướng bỉnh lão đầu chung đụng, lập tức kinh sợ liễu, ngươi còn có thể như thế nào?

Đại tẩu cũng tới, Hồng Vũ đem chuẩn bị xong lễ vật lấy ra, đại tẩu tự nhiên là kia một cái Mộng Huyễn Điêu vây cái cổ,

đại tẩu vừa nhìn ánh mắt cũng thẳng, yêu thích không buông tay.

Hồng Thắng Nhật lão gia tử ngồi ngay ngắn ở vừa, một đôi mắt hổ trợn thật lớn, chờ cháu cho mình dâng lên lễ vật. Hết lần này tới lần khác Hồng Vũ tiểu tử kia, là ở chỗ này lải nhải cùng Lôi Viện Viện nói nầy Mộng Huyễn Điêu vây cái cổ cở nào tốt, cở nào trân quý.

Lôi Viện Viện cái này cháu dâu cũng là, một chút không nhận thức lão nhân tâm tình, trong đôi mắt chỉ có cái kia xa hoa Mộng Huyễn Điêu vây cái cổ liễu, cũng không nói vội vàng để cho Hồng Vũ đem cho lão nhân gia lễ vật lấy ra.

Thúc tẩu lượng nói hồi lâu, miệng đắng lưỡi khô, nước trà uống vài chén, Hồng lão gia tử ở một bên chờ không nhịn được, liên tục ho khan, này hai người sửng sốt một chút phản ứng không có, thật dễ dàng Hồng Vũ nói không thể nói, Hồng Thắng Nhật trong lòng tự nhủ vốn nên đến phiên lão nhân gia ta đi?

Hồng Vũ nâng chung trà lên tới vừa uống một hớp.

"Khụ khụ khụ" Hồng Thắng Nhật một trận kịch liệt ho khan, Hồng Vũ thật giống như chợt nhớ tới tới hắn còn ở đây, kinh ngạc nói: "Gia gia ngài làm sao vẫn còn ở nơi này? Ngài không phải là bề bộn nhiều việc ư, không cần phải để ý đến ta…"

Hồng Thắng Nhật giận tím mặt sẽ phải phát tác, Hồng Vũ vỗ ót: "Người xem ta đây trí nhớ, ta cho ngài mang lễ vật còn không có cho ngài đâu."

Hồng Thắng Nhật nghiến răng nghiến lợi: "Con thỏ nhỏ chết kia đi ra ngoài một chuyến lá gan mập liễu, liền gia gia cũng dám trêu cợt liễu."

Hồng Vũ co rụt lại cổ: "Sao có thể chứ, ta là thật đã…"

Hắn vội vàng đem lễ vật lấy ra: "Gia gia ngài mau nhìn xem."

Đây là một chỉ phí lê hộp gỗ, không sai biệt lắm có một loại hộp đựng thức ăn lớn nhỏ, Hồng Thắng Nhật nhận lấy

nặng trịch, không biết bên trong cái gì. Hắn mở ra cái hộp, một khối đen thui Thiết ngật đáp ra hiện tại trước mắt.

Lôi Viện Viện bĩu môi một cái, xa không có của mình Mộng Huyễn Điêu vây cái cổ đẹp mắt.

Hồng Thắng Nhật trong mắt cũng là tinh mang chợt lóe: "Cửu Thiên Vẫn Thiết "

Hồng Vũ gật đầu: "Không sai, đây là Ô Hà Long Tháp Bộ Lạc mấy trăm năm trước ở trên thảo nguyên phát hiện, lớn như vậy một khối Cửu Thiên Vẫn Thiết coi như là ở Địch Nhung cũng vô cùng hiếm thấy. Gia gia, ta để cho Tôn Bán Sơn dùng này đồng Cửu Thiên Vẫn Thiết vì ngài chế tạo một khôi giáp sao."

Địch Nhung các loại tài nguyên thiếu thốn, nhất là dùng cho chế tạo vũ khí mỏ thiết. Nhưng là Địch Nhung nhưng sản xuất Cửu Thiên Vẫn Thiết, thậm chí so sánh với Đại Hạ còn nhiều, phẩm chất tốt hơn.

Cửu Thiên Vẫn Thiết chính là rèn Huyền Binh cao nhất tài liệu. Mặc dù Cửu Thiên Vẫn Thiết mỗi một đồng phẩm chất cũng không giống nhau, bao nhiêu có chút đánh cuộc vận khí thành phần, nhưng là cho dù là kém nhất chờ Cửu Thiên Vẫn Thiết, rèn ra tới Huyền Binh cũng không phải chuyện đùa.

Hồng Thắng Nhật trong tay này một khối, chừng mấy chục cân nặng, thêm…nữa thêm những thứ khác nguyên liệu, đúng là đầy đủ chế tạo một khôi giáp Cửu Thiên Vẫn Thiết vì nguyên liệu chế tạo khôi giáp, cả Đại Hạ chỉ sợ cũng chỉ có này một

Hồng Thắng Nhật đã có Đoạt Nhật Bảo Đao, không cần chế tạo binh khí, đó là đương nhiên chọn lựa đầu tiên khôi giáp.

Hồng Thắng Nhật ngựa chiến cả, dĩ nhiên thích nhất đúng là binh khí khôi giáp, bất kể hắn làm sao bố trí thư phòng giả bộ tư văn, này trong xương yêu thích chắc là không biết thay đổi.

Lão gia tử khó được lộ ra nụ cười: "Tốt "

Hồng Vũ trở lại Vũ Đô thời điểm, Cách Đô cùng Cổ Tư Tháp cũng ngày đêm kiên trình chạy tới Thiện Hải Tự. Chỗ ngồi này ngàn năm cổ tháp phía ngoài, chính là năm đó Hồng Thắng Nhật cùng Nga Hách Lặc Nhật Khắc đại chiến chiến trường, Địch Nhung cùng Đại Hạ song phương, ở nơi này tấm trên thảo nguyên tổng cộng chết trận liễu mấy chục vạn tướng sĩ, loài người máu tươi đúc, phì nhiêu liễu này một mảnh đồng cỏ.

Trên thảo nguyên kiến trúc một loại cũng rất đơn giản, thậm chí phần lớn người trong thảo nguyên cả đời cũng không có ra mắt phòng ốc, bọn họ có một ngồi lều tựu thỏa mãn

Nhưng là Thiện Hải Tự, liên miên không dứt kiến trúc bầy so với Đại Hạ cảnh nội bất kỳ chùa miểu cũng muốn rộng lớn bao la hùng vĩ.

Mỗi một đạo trên mái hiên, cũng dùng lá vàng trang sức, trong bảo khố khí bay lên, giàu sang khôn cùng

Một chiếc xe ngựa từ từ đàng xa thật nhanh mà đến, ở Thiện Hải Tự cửa ngừng lại. Cho dù là Cách Đô cùng Cổ Tư Tháp, cũng không có thể tùy tiện xông vào Thiện Hải Tự

Cửa tăng nhân hồi báo sau, sau một lúc lâu, kia hai gã Nhị Phẩm Khai Thần đi ra.

Bọn họ ở Ô Hà Long Tháp thời điểm, vì che dấu tai mắt người xuyên thấu chính là bình thường dân du mục y phục, đeo lên cái mũ, hiện tại đã đổi lại liễu tăng bào, đầu trọc tranh phát sáng.

"Hai vị sư huynh mời theo chúng ta đi." Hai tăng rất khách khí, dẫn Cách Đô cùng Cổ Tư Tháp đi vào, mà nay Thiện Hải Tự chủ trì chính là năm đó Nga Hách Lặc Nhật Khắc thân truyền đệ tử Khố Tư, cũng là Địch Nhung Tát Mãn giáo Đại Hiền Giả, đã đột phá Nhất Phẩm Hợp Chân, mơ hồ có Địch Nhung trấn quốc cường giả tư thái.

Cách Đô cùng Cổ Tư Tháp dĩ nhiên không có tư cách để cho Khố Tư tiếp kiến, bọn họ đi theo kia hai gã tăng nhân, tiến vào Thiện Hải Tự sau cũng chỉ được an bài ở một coi như rộng rãi trong sân.

Trong phòng ngồi xuống sau, tiểu hòa thượng dâng lên đạm trà. Hai gã tăng nhân Đa Cổ Lâm cùng Hà Cam khẽ mỉm cười, điều chỉnh tiêu điểm lo không dứt Cách Đô cùng Cổ Tư Tháp nói: "Hai vị sư huynh mà ngồi yên, chúng ta sau khi trở về, Khố Tư đại sư huynh tự mình cho chúng ta hai kiểm tra, đại sư huynh không phải là đan sư, cho nên hắn thúc thủ vô sách, cho nên tựu cho chúng ta liên hệ rồi Thương Thanh Thần Vực."

Cách Đô cùng Cổ Tư Tháp khẩn cấp hỏi: "Phía trên nói như thế nào?"

Đa Cổ Lâm khẽ mỉm cười: "Thương Thanh Thần Vực Đại Nhân Môn đã đáp ứng phái tới một vị tôn quý đan sư, có hắn xuất thủ, chúng ta trên người độc, sẽ nữa là hỏi đề liễu."

Hai người vui mừng quá đỗi: "Thật tốt quá "

"Vị kia đại sư đã sớm lên đường, hẳn là hôm nay đã đến, hai vị sư huynh tới đúng lúc."

"Ha ha ha" trầm muộn bị đè nén một đường hai người thoải mái cười to.

Hà Cam cũng hết sức vui mừng, nói: "Hai vị sư huynh không ngại đoán một cái, lần này tới đến tột cùng là người nào."

Cách Đô con ngươi vừa chuyển: "Hà Cam đại sư nói như vậy, vậy nhất định là từng tại phàm tục thế giới lưu lại quá thần tích đại sư liễu, để cho ta thử nghĩ xem."

Hà Cam cười mà không nói.

Chỉ chốc lát sau, Cách Đô bỗng nhiên cả kinh: "Chẳng lẽ là trong truyền thuyết Hồng Y đại sư?"

Hà Cam khen: "Cách Đô sư huynh có đại trí tuệ, thoáng cái tựu đoán trúng."

Nghe được "Hồng Y đại sư" cái tên này, Cổ Tư Tháp cũng là mừng rỡ: "Vị kia đại sư xuất thủ, chúng ta trên người độc tính đúng là không thành vấn đề liễu.

Hồng Y đại sư ra hiện tại trên thảo nguyên là ở ba năm trước đây.

Ba năm trước đây Địch Nhung một vị Nhị Phẩm Khai Thần xâm nhập Mẫu Hà hoang lâm mang, mang đi ra liễu một đầu hoang thú hổ con. Nhưng là ai cũng không nghĩ tới, này một con kém không lịch sự gió hổ con, lại là một đầu nhất phẩm hoang thú Lục Dực Hạt Sư hài tử.

Đầu kia nhất phẩm hoang thú phát điên, từ Mẫu Hà hoang lâm mang trong giết đi ra ngoài, tàn sát liễu mấy cái tiểu Bộ Lạc, sau đó cái đuôi ở trong nước sông một chút, cả con sông cũng biến thành độc thủy

Vị kia Nhị Phẩm Khai Thần vội vàng đem hổ con đưa trở về, Lục Dực Hạt Sư mới tức giận trở về, nhưng là cái kia sông tưới liễu tảng lớn thảo nguyên, tẩm bổ sáu tiểu Bộ Lạc, liên quan đến mấy chục vạn người trong thảo nguyên sinh tử tồn vong, nhưng là Địch Nhung Vương Đình cũng thúc thủ vô sách.

Lục Dực Hạt Sư có thể đứng hàng nhất phẩm, độc của nó đuôi muốn chiếm được tám phần công lao đơn tỉ chiến lực, nó xa không bằng khác nhất phẩm hoang thú, nhưng là này một con độc đuôi, để cho tất cả nhất phẩm hoang thú cũng không nguyện ý cùng nó tranh đấu.

Địch Nhung Vương Đình bất đắc dĩ, chỉ có thể để cho kia sáu tiểu Bộ Lạc di chuyển, không ai nguyện ý rời đi của mình thảo nguyên, cho nên tiếng oán than dậy đất. Vừa lúc đó, vị kia đại sư xuất hiện, nàng dùng một thùng dược thủy rót vào giữa sông, độc tính giải trừ

Đại sư tới vô ảnh đi vô tung, căn bản không cần phàm tục thế giới hư danh, nàng mặc một thân màu đỏ trường bào, cho nên người trong thảo nguyên lấy "Hồng Y đại sư" tôn xưng, kia sáu Bộ Lạc, thậm chí đem nàng trở thành thần minh cung phụng.

Sau lại có chút tin tức tiết lộ ra ngoài, giống như Thiện Hải Tự loại này ngàn năm cổ tháp tất cả cũng rõ ràng, một vị kia đại sư đến từ Thương Thanh Thần Vực, tâm địa thiện lương,

không đành lòng thấy mấy chục vạn người mất đi của mình thảo nguyên, lúc này mới xuất thủ tương trợ.

Có Hồng Y đại sư xuất thủ, khó trách Hà Cam cùng Đa Cổ Lâm tuyệt không lo lắng trên người độc tố liễu.

Bốn người đang trò chuyện, một tiểu hòa thượng chạy vào: "Sư thúc tổ, Hồng Y đại sư đã đến." Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 31 : Cho lão đầu bỏ thuốc (thượng)

Nga Hách Lặc Nhật Khắc kể từ khi năm đó cùng Hồng Thắng Nhật đánh một trận xong tựu quy ẩn liễu, không có ai biết hắn hôm nay ở nơi nào. Mà Thiện Hải Tự hiện tại chủ trì người, chính là Nga Hách Lặc Nhật Khắc đại đệ tử Khố Tư, cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân.

Mặc dù hắn cái này Nhất Phẩm Hợp Chân, đột phá thời gian không lâu, nhưng dù sao cũng là hàng thật giá thật Nhất Phẩm Hợp Chân, thân phận cao quý.

Làm Cách Đô bốn người cuống quít chạy tới Thiện Hải Tự sơn môn miệng thời điểm, Khố Tư thế nhưng đã tại cửa chính nghênh đón, cùng hắn sóng vai mà đi, chính là một gã đang mặc hồng bào, khuôn mặt nếp nhăn, thân thể đã có chút ít câu lũ lão phụ.

Lão phụ có một cổ hồn nhiên thiên thành khí thế, ai cũng có thể nhìn ra nàng cũng không phải là Nhất Phẩm Hợp Chân, nhưng là nàng cùng Khố Tư Đại Hiền Giả đứng chung một chỗ, vô luận bất luận kẻ nào đầu tiên nhìn chú ý tới cũng là nàng, cho dù là Nhất Phẩm Hợp Chân, cũng muốn cho nàng làm làm nền.

Cách Đô bốn người cuống quít tiến lên bái kiến: "Bọn ta ra mắt đại sư "

Hồng Y đại sư lạnh nhạt gật đầu, nàng tới nơi này tự có nguyên nhân của hắn, nhưng tuyệt đối không phải là đơn thuần bởi vì mấy vị Nhị Phẩm Khai Thần.

Cách Đô bốn người tiểu tâm dực dực theo ở phía sau, vào Thiện Hải Tự, Khố Tư Đại Hiền Giả đã sớm phân phó đi xuống, dùng Tát Mãn giáo cấp bậc cao nhất lễ tiết nghênh đón Hồng Y đại sư, đoạn thời gian này tới nay, Thiện Hải Tự trong một mực chuẩn bị, Hồng Y đại sư xuất hiện thời điểm, cửa chùa ngoài thì một trăm lẻ tám tên đang mặc hoàng y đầu đội

tăng mũ Tát Mãn giáo tăng nhân xếp thành hàng nghênh đón, nhất đầy đủ hết ba mươi sáu loại Tát Mãn giáo nhạc khí cùng nhau kêu tấu, tiến nhập sơn môn sau, hai bên vẫn có thịnh trang tăng nhân xếp thành hàng, còn có tám đại Tam Phẩm Hiển Thánh, dọc theo đường đi đem tuyết trắng lông dê thảm trải tại liễu Hồng Y đại sư dưới chân.

Loại này thảm, chính là trên thảo nguyên thành kính nhất tín đồ, vào hiến mình tối ưu chất lông dê chức thành, hôm nay người ở chỗ này, chỉ có Khố Tư Đại Hiền Giả có tư cách cùng Hồng Y đại sư cùng nhau dẫm lên trên, ngay cả Hà Cam cùng Đa Cổ Lâm đều chỉ có thể đàng hoàng đi ở trên mặt đất.

Mãi cho đến liễu Thiện Hải Tự ngay giữa Đại Hắc thiên thần điện, song phương ngồi vào chỗ của mình, có tăng nhân đưa lên dùng sôi trào sữa dê hướng điều Hắc Chuyên Trà, Khố Tư Đại Hiền Giả vừa uống vừa phụng bồi Hồng Y đại sư tán gẫu, Cách Đô đám người càng nghe càng kinh ngạc, bởi vì bọn họ phát hiện Hồng Y đại sư hết sức bác học, đối với trên thảo nguyên hết thảy cơ hồ rõ như lòng bàn tay, giống vậy này Hắc Chuyên Trà hướng điều phương pháp, tựu so sánh với Cách Đô cái này An Đốc thị nhân vật số hai còn muốn tinh thông.

Khá hơn nữa so sánh với về Tát Mãn giáo các loại giáo nghĩa, hắn so sánh với Hà Cam cùng Đa Cổ Lâm hiểu còn muốn khắc sâu, cả Thiện Hải Tự, chỉ sợ cũng chỉ có Khố Tư Đại Hiền Giả có thể cùng nàng ngồi mà nói suông.

Sau nửa canh giờ, những thứ này tràng diện thượng nghi thức kết thúc, Khố Tư Đại Hiền Giả xin Hồng Y đại sư đi nghỉ ngơi, Cách Đô ba người đầy cõi lòng mong đợi chờ chực, đáng tiếc Hồng Y đại sư đối với cho bọn hắn giải độc, tựa hồ cũng không có cái gì quá lớn hứng thú. Mắt thấy Hồng Y đại sư sẽ phải rời đi, bốn người vẫn đi theo ở phía sau, đợi đến nhàn tạp nhân đẳng cũng đã lui ra, chỉ còn lại có bọn họ sáu người, Cách Đô rốt cục không nhịn được tiến lên lễ bái nói: “Kính xin đại sư cứu mạng “

Hồng Y đại sư nhìn hắn một cái, nói: “Cách Đô ngươi làm ác đa đoan, nghiệp chướng nặng nề, vốn là không nên cứu

ngươi.”

Cách Đô thiếu chút nữa tuyệt vọng, nghe được “Vốn là” kia hai chữ, mới hơi thở phào nhẹ nhõm.

“Bất quá bởi vì có một tiểu tử quá ngu xuẩn, phế đi nhà các ngươi An Đông, cho nên công bình dưới nguyên tắc, phải cho các ngươi một chút bồi bổ lại, các ngươi đi trước chờ, bổn tọa cùng Khố Tư Đại Hiền Giả nói xong, tự nhiên có sai người đem bọn ngươi dẫn tới đây.”

Cách Đô bốn người thật dài thở phào nhẹ nhõm, cùng nhau lễ bái cảm tạ.

Hồng Y đại sư cũng đã xoay người rời đi.

Mới vừa rồi tán gẫu, bất quá là ở trước mặt mọi người làm làm bộ dáng, đây cũng là Hồng Y đại sư lần này tới nhiệm vụ một trong, dưới loại tình huống này mặt thượng, ủng hộ một chút ngàn năm cổ tháp Thiện Hải Tự.

Kế tiếp mật đàm, mới thật sự là cơ mật đồ, bất quá những thứ này, Cách Đô bọn họ cũng không có tư cách tham dự.

Bốn người bọn họ, ở Đa Cổ Lâm trong sân nhỏ thấp thỏm đợi một canh giờ, rốt cục có một tiểu hòa thượng bước nhanh chạy tới, Hồng Y đại sư để cho bọn họ đi qua.

Bốn người vội vàng đuổi đi qua, Hồng Y đại sư chỗ ở, so sánh với Đa Cổ Lâm cùng Hà Cam sân tăng lên còn muốn lớn hơn gấp mấy lần, ngay cả Cách Đô cũng không biết Thiện Hải Tự trong còn có như vậy một chỗ nhà cửa, bởi vì nơi này là đặc biệt chảy ra vội tới Chủ Thần Vực người chuẩn bị.

Hồng Y đại sư đối với nơi này các loại vàng ròng chế tạo khí cụ có mắt không tròng, nơi chi lạnh nhạt. Nàng ngồi ở một tờ tinh mỹ thảm lông cừu thượng, bọn bốn người bái kiến xong, nàng mới ngoắt ngoắt tay: “Hà Cam cùng Đa Cổ Lâm tới trước.”

Hai người lần này thuần túy là bị “Liên lụy”, vì vậy Hồng Y đại sư đối với hai người ưu đãi một chút. Cách Đô trong lòng ngược lại trấn định lại, từ ngắn ngủi tiếp xúc đến xem,

Hồng Y đại sư là một có nguyên tắc của mình, hơn nữa nguyên tắc rất mạnh người.

Nếu nàng lúc trước nói "Công bình nguyên tắc", vậy thì nhất định sẽ tuân thủ, cho nên nhất định sẽ toàn lực cứu trị mình.

Hà Cam cùng Đa Cổ Lâm tiến lên, ở hồng y đại thần bên người quỳ xuống, Hồng Y đại sư khoát tay, hai luồng kỳ dị võ khí đem hai người bao phủ. Loại này võ khí, lóe ra màu đỏ quang mang, dọc theo thật giống như ngọn lửa giống nhau, tràn đầy linh động cảm giác.

Nhiều tia võ khí từ hai người thân thể trong lỗ chân lông chậm chạp thẩm thấu đi vào, Hồng Y đại sư chân mày từ từ nhíu lại.

Ước chừng qua một bữa cơm thời gian, nàng vừa triều Cách Đô cùng Cổ Tư Tháp vẫy vẫy tay: "Hai người các ngươi cũng tới đây."

Hai người theo lời tiến lên, lại là hai luồng võ khí bay ra tới rơi vào hai hắn đích trên người, hai người cảm giác được toàn thân khẽ tê dại dương, nhưng một cử động cũng không dám.

Hồng Y đại sư chân mày dần dần khóa chặc, đứng dậy tới quay chung quanh bốn người đi tầm vài vòng, cẩn thận quan sát bốn người trên người hết thảy chi tiết, sau đó vừa ngồi trở lại đi.

Cách Đô bốn người đầy cõi lòng mong đợi nhìn nàng, vị này tuổi già phụ nhân, ở Địch Nhung đã thành một truyền kỳ, chỉ cần nàng chịu ra tay, không có giải không được độc.

Vấn đề chỉ ở cho, đại sư có chịu hay không xuất thủ.

Hồng Y đại sư nghĩ ngợi chốc lát, chân mày dần dần giản ra mở, khẽ gật đầu: "Đi ra ngoài trước chờ."

"Đa tạ đại sư" bốn người vui mừng quá đỗi, khấu đầu dâng lạy, sau đó bò lổm ngổm lui ra ngoài.

Sau đó, chính là làm cho lòng người tiêu bốn canh giờ đợi chờ. Bọn họ vì Hồng Y đại sư hộ pháp, cảm thụ được bên trong gian phòng võ khí cùng ngọn lửa giao thế bay lên lực

lượng, một cổ mùi thuốc bay ra, làm cho người ta chẳng qua là nghe thấy đã cảm thấy tai mắt nhất thanh.

Này trong đó, Cách Đô trong cơ thể độc tính lại phát tác một lần, hắn cố nén, thống khổ vô cùng thời điểm, một cổ mùi thuốc bay tới, Cách Đô tinh thần rung lên, thống khổ cũng giảm bớt rất nhiều, điều này làm cho bốn người phi thường khẳng định, Hồng Y đại sư đang luyện chế đan dược, chính là giải bên trong cơ thể của bọn họ kỳ độc linh đan.

Bốn canh giờ trong, thống khổ một thân mồ hôi lạnh Cách Đô rốt cục chờ đến cánh cửa kia mở ra, Hồng Y đại sư vẻ mặt lộ ra vẻ có chút tiều tụy, hiển nhiên luyện chế loại này cấp bậc chính là giải độc linh đan, đối với nàng mà nói cũng không dễ dàng.

Nàng vừa nhấc ống tay áo, bốn miếng linh đan chia ra rơi vào bốn người dưới chân.

"Ăn vào."

Bốn người vui mừng quá đỗi, cũng không để ý cái gì trên mặt đất hèn hạ, nhặt lên tới tựu trực tiếp nhét vào trong miệng dùng đi xuống, rồi sau đó ngồi trên chiếu, bắt đầu vận chuyển võ khí, trợ giúp dược tính hóa mở.

Hồng Y đại sư xoay người rời đi, căn bản không cần đi nhìn bốn người phản ứng. Đây là truyền kỳ đại sư tự tin, rất có loại chuyện phất y đi tiêu sái.

Bốn người này mặc dù là Nhị Phẩm Khai Thần, nhưng là ở Hồng Y đại sư trong mắt, cũng không so sánh với năm đó nàng cứu vớt cái kia chút ít thảo nguyên Bộ Lạc dân chúng cao quý. Từ tánh mạng góc độ mà nói, là bình đẳng. Mà trong bốn người, Cách Đô cùng Cổ Tư Tháp nghiệp chướng nặng nề, khác hai người ở Hồng Y đại sư xem ra, cũng chỉ là lược hảo một chút.

Nhưng là nàng còn chưa đi xuất viện tử, bỗng nhiên nhận thấy được có cái gì không đúng, quay người lại, trong bốn người tu vi nhất mỏng Cách Đô đông một tiếng một đầu mới ngã xuống đất thượng.

Mới vừa đã trải qua một lần độc phát Cách Đô, đã bị hành hạ kiệt sức, lúc này lại lần thứ hai độc phát, hắn hoàn toàn chống đở không nổi, lập tức ngất đi qua.

Mà cho dù là hắn đã đã bất tỉnh, độc tính như cũ ở phát tác, Hồng Y đại sư trong nháy mắt đã đến Cách Đô bên cạnh, trơ mắt nhìn Cách Đô toàn thân da thịt biến thành một loại đáng sợ tím màu xanh biếc tựa hồ mỗi một cọng lông mảnh mạch máu, đều ở càng không ngừng co rút lại, mỗi một đạo kinh mạch cũng muốn hoàn toàn bế tắc

"Chuyện gì xảy ra?" Ngay cả Hồng Y đại sư cũng thất kinh, nàng còn tới không kịp đi thăm dò nhìn Cách Đô tình huống, vừa Hà Cam cũng phát tác, đường đường Nhị Phẩm Khai Thần, dưới loại tình huống này thống khổ dưới không có thể kiên trì mấy hơi thở, tựu thống khổ ngã trên mặt đất co quắp, trong miệng phát ra từng tiếng sắp chết dã thú bi thảm thanh âm, từng đạo bọt mép phụt lên đi ra ngoài, khiến cho đầy người cũng là, không có một chút phong độ có thể nói.

Rồi sau đó là Đa Cổ Lâm, nữa sau đó là tu vi cao nhất Cổ Tư Tháp

Mỗi người tình huống cũng không sai biệt lắm, dần dần địa mạch máu bắt đầu co rút lại, kinh mạch bế tắc, da thịt biến thành một loại đáng sợ tím màu xanh biếc

Hồng Y đại sư trăm triệu không nghĩ tới phải cái kết quả này, nàng tỉ mỉ xem xét liễu bốn người trong cơ thể độc tính, đúng là rất ngoan cố rất cổ quái, cho dù là nàng cũng mất một phen tâm tư mới nghĩ ra được biện pháp giải quyết, hơn nữa vì vậy hao phí Tam Vị mình trân quý nhiều năm, không nỡ sử dụng linh dược, còn dùng liễu mình hiện tại đủ khả năng vận dụng cấp bậc cao nhất luyện đan thủ đoạn.

Bất quá nàng vô cùng có nắm chắc, độc tính là có thể giải khai.

Loại này hạ độc đích thủ đoạn, Hồng Y đại sư phi thường khẳng định là tới từ ở Chủ Thần Vực, bởi vì… này đã xa xa vượt ra khỏi phàm tục thế giới ứng hữu trình độ. Giải độc so sánh với hạ độc khó khăn, cho nên hắn cảm giác mình có thể

giải độc như vậy trình độ nhất định tại hạ Độc Nhân trên, tự nhiên đối với cái kia không biết tên họ hạ độc người không có gì hứng thú.

Nàng ở đan đạo thượng đích thiên phú, độc bộ các đại Thần Vực, nhưng là bởi vì tuổi của nàng hạn chế, còn không có đạt tới chân chính có một không hai quần hùng trình độ.

Cho nên xuất hiện một cùng nàng tài nghệ không kém nhiều đan đạo cao thủ, nàng cũng không nghĩ là.

Nhưng là giải độc thất bại, vậy thì ý nghĩa nàng lúc trước hết thảy suy đoán tất cả đều là sai lầm, người này đem độc tính chân chính chỗ đáng sợ che dấu, ngay cả bọn ta không có phát hiện, điều này làm cho nàng đối với hạ độc người trình độ hết sức hiếu kỳ.

Nàng lại đi xem xét bốn người, nhưng là bốn người kinh mạch đã cơ hồ hoàn toàn bế tắc, nàng võ khí không cách nào thông hành, chỉ có thể thông qua da lỗ chân lông thẩm thấu, đại khái nắm giữ bốn người tình huống trong cơ thể.

Bất quá này đã đầy đủ liễu, nàng trong nháy mắt tựu hiểu, mình lúc trước quả thật bị che mắt.

Nhưng là càng làm cho nàng khó có thể tiếp nhận chính là, cho dù là hiện tại, nàng hẳn là đã trải qua hoàn toàn hiểu rõ loại độc chất này thuốc dược tính, nhưng càng thêm nghĩ không ra có cái gì phương pháp có thể giải độc Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 31 : Hạ dược lão đầu (Hạ)

Hồng Y đại sư lúc này theo trong tay áo lấy ra đến một cái tinh xảo hộp ngọc tử, mở ra bên trong còn có sáu miếng linh đan, nàng nhanh chóng cho mỗi người phục dụng tiếp theo hạt, thời gian dần qua bốn người rốt cục nhẹ lỏng một ít, độc tính tựa hồ chậm rãi giảm bớt.

Hồng Y đại sư chắp tay sau lưng đứng ở một bên, ngửa đầu nhìn lên trời, lâm vào thật sâu mê hoặc bên trong.

"Rốt cuộc là ai?"

Mấy đại chủ thần vực đan đạo cao thủ nàng đều biết rõ, những người kia có cái gì trình độ nàng vô cùng rõ ràng. Có lẽ còn có như vậy có hạn mấy vị, đan đạo tiêu chuẩn ở đây nàng phía trên, nhưng là tuyệt đối không phải là hiện tại loại này chênh lệch nàng đã nhìn ra loại độc chất này dược sở dụng nguyên liệu cũng không trân quý, không phải cái gì phát hiện mới đích thiên hạ kỳ độc, có thể sử dụng cái dạng gì phối hợp, cái dạng gì luyện chế thủ đoạn, rõ ràng có thể sinh ra đời như này cổ quái phức tạp lại đáng sợ độc tính

Theo loại độc chất này dược chỗ phản ứng ra đấy, hạ độc người đối với tại dược lý dược tính nắm giữ, đã xa xa vượt ra khỏi trình độ của chính mình.

Điều đó không có khả năng a, Chủ Thần Vực bên trong còn có như vậy tồn tại?

Phàm tục thế giới? Cái kia càng không có thể.

Vừa rồi cái kia ngọc trong hộp linh đan, kỳ thật chỉ có một vị thuốc tài, phàm là thế tục giới đan sư bọn họ chỗ không biết đấy, một loại Chí Tôn Bảo dược: Cửu Hòa Tiên Miêu.

Đây là giải độc thuốc tiên, chỉ còn lại có cái này sáu miếng, Hồng Y đại sư vốn là không nỡ dùng, nhưng là đã ưng thuận lời hứa, chính mình lại thúc thủ vô sách, cũng chỉ có thể dùng Cửu Hòa Tiên Miêu đến thử xem rồi.

Nàng kỳ thật cũng biết, không thể lạc quan

Loại này "Độc dược" kỳ thật theo thuộc về mà nói không thể xem như độc dược, chỉ là đem một ít dược tính mãnh liệt linh dược phối hợp ngồi dậy có một loại phi thường đặc thù thủ đoạn luyện chế ra ra, dược tính cổ quái đáng sợ nầy, nhưng cũng không phải là độc dược, nói như vậy cũng liền không độc nhưng giải. Cửu Hòa Tiên Miêu nhiều nhất chỉ có thể áp chế dược tính, lại để cho bốn người này đạt được giảm bớt mà thôi.

Tình huống cũng đúng như Hồng Y đại sư đoán trước, bốn người dần dần hoãn tới, Cách Đô cũng thức tỉnh, nhưng là bốn người vẻ mặt tro tàn chi sắc, còn mang theo như vậy một tia kỳ vọng nhìn xem Hồng Y đại sư: "Đại sư…"

Thanh âm của bọn hắn đã run rẩy, nhưng là Hồng Y đại sư căn bản không có hứng thú trả lời vấn đề của bọn hắn, rất không khách khí đánh gãy hỏi: "Các ngươi rốt cuộc là như thế nào trúng độc đấy, hạ độc người là ai, thành thành thật thật nói ra "

Bốn người không lớn tình nguyện. Bởi vì bọn họ đều minh bạch, nếu quả thật không có người có thể giải độc, cuối cùng nhất còn muốn đi cầu Hồng Vũ. Cho nên bốn người chuyện bị trúng độc như cũ ở vào nghiêm khắc giữ bí mật trạng thái. Trừ bọn họ ra bốn cái, cùng với Khố Tư Đại Hiền Giả bên ngoài, ở đây Địch Nhung cơ hồ lại cũng không có người nào biết.

"Hừ, không chịu nói? Cái kia tốt, ta mặc kệ."

"Đại sư bớt giận" bốn người tranh thủ thời gian ngăn lại hắn, ngươi một lời ta một câu đem sự tình nói.

"Hồng Vũ?" Hồng Y đại sư sững sờ: "Hồng Di Lan ca ca? Cái kia Vũ Đô đệ nhất quần áo lụa là?"

"Chính là hắn." Bốn người hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Hồng Y đại sư gật gật đầu: "Vừa rồi cái kia một hạt linh đan, mới có thể đủ cam đoan các ngươi thể nội độc tính trong ba tháng sẽ không phát tác, chờ ta trở lại.

Hồng Y đại sư chưa cùng Khố Tư Đại Hiền Giả tạm biệt, liền không thể chờ đợi được rời đi Thiện Hải Tự.

Đối với tại một người đan đạo cường giả mà nói, không có người cái gì so phát hiện một cái đan đạo nan đề càng làm cho bọn họ mất ăn mất ngủ rồi. Hồng Y đại sư ra Thiện Hải Tự, lập tức thể hiện ra thực lực kinh người, nhanh như điện chớp đến ngoài trăm dặm, dọc theo con đường này vận dụng lại là Nhị phẩm khai thần đỉnh phong lực lượng

Rồi sau đó, nàng ở đây một mảnh trong núi rừng thổi một tiếng huýt sáo, một đầu Tam phẩm hoang thú Liệt Diễm Ma Kiêu hoan hô một tiếng chui ra, nàng ngồi trên Liệt Diễm Ma Kiêu, dùng càng tốc độ nhanh thẳng đến Đại Hạ mà đi.

Vốn là nửa tháng lộ trình, nàng chỉ dùng một ngày rưỡi đã đến Đại Hạ biên quan, sau đó bí mật thông qua Phi Thiên Quan tiến vào Đại Hạ cảnh nội.

Ở đây Phi Thiên Quan, nàng tiến vào một cái khách sạn, sáng sớm hôm sau, một người nhẹ nhàng uyển chuyển hàm xúc cô gái tuyệt sắc theo trong khách sạn đi ra…

Vũ Đô trong thành, mấy ngày nay về như thế nào ban thưởng Hồng Vũ thảo luận đúng là hừng hực khí thế, trên triều đình, thiếu chút nữa động thủ đánh nhau.

Võ Tông Hoàng Đế biểu hiện ra vui mừng khôn xiết, bởi vì Hồng Vũ triệt để áp chế An Đông, Đại Hạ trên mặt có quang. Hơn nữa hắn còn đã mang đến Ô Hà Long Tháp bộ lạc quy hàng công văn, tuy nói Ô Hà Long Tháp bộ lạc kích thước không lớn, nhưng là bọn họ một cái so sánh thân cận Địch Nhung, hiện tại đến đây quy phụ, cũng là khai mở cương thác đất công tích vĩ đại, Võ Tông Hoàng Đế đương nhiên "Vui vẻ"
.

Chính là Hồng Vũ trở về rồi, Triệu Càn Lâm lại không còn có tin tức, kết quả không cần nói cũng biết, Võ Tông Hoàng Đế làm sao có thể thật sự cao hứng trở lại?

Mà hết lần này tới lần khác mấy ngày nay Bách Lý Thịnh Thế đều không có vào triều, lại để cho Võ Tông Hoàng Đế tìm

không thấy một cái bởi vì thương lượng người, trong lòng của hắn rất buồn khổ.

Trên triều đình, Hà Thường mang theo một đám người cùng Hồng Thắng Nhật phe phái nhao nhao đến nhao nhao đi, Tống Mặc Cẩn cầm đầu quan viên chính là bảo trì im miệng không nói.

Đã nhao nhao vài ngày rồi, còn không có có kết quả. Luận chiến tranh, ba cái Hà Thường cũng không phải Hồng Thắng Nhật đối thủ. Luận cãi nhau, mười cái Hồng Thắng Nhật cũng không phải Hà Thường đối thủ.

Rõ ràng lúc này đây Hồng Vũ có công lớn ở đây thân, nhưng là bị Hà Thường các loại quỷ biện phía dưới, cứ thế mà đứng vững Hồng Thắng Nhật nhất phái áp lực, một mực kéo cho tới bây giờ.

Có điều Hà Thường cũng ở đây âm thầm kêu khổ, Bách Lý Thịnh Thế lão gia hỏa này đi đâu vậy? Lại không trở lại lão phu một người nhưng chịu không được rồi.

Ngày hôm nay, lại là không có tranh giành ra kết quả gì ra, Hồng Thắng Nhật nhẫn nhịn một bụng tức giận về tới trong nhà, ngồi xuống đã nhìn thấy cháu trai Hồng Vũ cười tủm tỉm bưng một ly trà đi tới gia gia bên người: "Gia gia, đừng theo chân bọn họ sinh khí, tức giận lớn hơn thương thân tử, ra, ta lại để cho Tiêu Nghiên chuyên môn nấu Tuyết Cúc Thanh Phế trà, ngài giảm nhiệt tức giận."

Hồng Thắng Nhật vỗ Đoạt Nhật bảo đao, chỉ vào đại môn phương hướng gào thét: "Hà Thường cái kia lão già kia cố tình gây sự muốn áp chế chúng ta Hồng gia? Nằm mơ lão Nhị ngươi chờ, chuyện này gia gia nhất định phải làm cho bệ hạ cho ngươi một cái công đạo ban thưởng, bằng không thì ta liền "

"Gia gia xin bớt giận, uống trà, uống trà." Hồng Vũ vội vàng khuyên bảo.

"Hừ" Hồng Thắng Nhật liên tục không ngừng hừ một tiếng, nâng chung trà lên đến một ngụm uống hết: "Đúng vậy, không hổ là Tiếu nha đầu làm đấy, dễ uống."

Hồng Vũ xem hắn uống, thở dài một hơi, ngồi ở đây vừa nói: "Gia gia, Bách Lý Thịnh Thế đại khái là lúc nào biến mất không thấy gì nữa hay sao?"

Hồng Thắng Nhật kỳ quái: "Ngươi hỏi cái này để làm gì? Lại để cho ta suy nghĩ, ở đây ngươi trở về hai ngày trước, hắn vốn một ngày trước tảo triều còn nói ngày hôm sau thảo luận Tây Bắc tình hình hạn hán, kết quả ngày hôm sau đã không thấy tăm hơi, cũng không có vào triều."

"Cái kia chính là nói. Đến bây giờ đã năm ngày rồi."

"Đúng vậy a."

Hồng Vũ bất đắc dĩ, gia gia chinh chiến sa trường, vô địch thiên hạ, nhưng là ở trên triều đình, thật là quá không nhạy bén rồi. Bách Lý Thịnh Thế không hiểu thấu mất tích lâu như vậy, gia gia lại không có một điểm cảnh giác.

"Năm ngày thời gian, cũng không xê xích gì nhiều."

"Không sai biệt lắm cái gì?" Hồng Thắng Nhật còn chưa rõ.

"Không sai biệt lắm đầy đủ hắn vượt qua cái kia một đạo Thiên Môn, bước vào Nhất Phẩm Hợp Chân "

"Cái gì?" Hồng Thắng Nhật cọ thoáng cái đứng lên, nhưng là hắn lập tức thân thể nhoáng một cái, thiếu chút nữa mới ngã xuống đất bên trên. Hắn giật mình mà nhìn xem Hồng Vũ: "Ngươi…"

Hồng Vũ ngồi ở chỗ kia nhìn xem gia gia nói, chững chạc đàng hoàng nói: "Gia gia, không có Nhất Phẩm Hợp Chân tọa trấn, chúng ta căn bản không phải Bách Lý Thịnh Thế đối thủ, chỉ có hi sinh ngài lão nhân gia, ta đem ngài mê đảo rồi, đưa cho Bách Lý Thịnh Thế, Hồng gia cần phải còn có thể giữ lại nhất mạch hương khói, ngài liền hi sinh một chút đi

Hồng Thắng Nhật giận tím mặt: "Ranh con ngươi đến cùng muốn làm gì? Thành thành thật thật ta sắp ngất đi thôi, ngươi dám để cho ta mang theo nghi vấn ngủ đi qua, chờ ta tỉnh lại đánh nát cái mông của ngươi "

Hồng Vũ ngoài ý muốn, sờ lên mặt của mình: "Ta diễn cứ như vậy không giống sao?"

Hồng Thắng Nhật giận không kềm được: "Tiểu hỗn đản ngươi chẳng những cho gia gia hạ dược, còn dám gạt ta ngươi nhất định phải chết, ta cho ngươi biết, ngươi nhất định phải chết…"

Ánh mắt hắn càng ngày càng trầm trọng, tiếng rống giận dữ cũng dần dần vô lực, Tuyết Cúc Thanh Phế trong trà rơi xuống một loại cường lực thuốc mê, coi như là Nhị phẩm khai thần đỉnh phong cũng nhịn không được rồi.

Hồng Vũ dương dương đắc ý, xiên lấy eo đứng ở đây trước mặt gia gia: "Lão gia tử, ngài lão nhân gia cả ngày đem ta mắng máu chó xối đầu, mặc dù ngài là gia gia, nhưng là như thế này cũng là không đúng. Ta lúc này lại không nói cho ngươi đến tột cùng muốn làm gì, liền lại để cho ngài già mang theo nghi vấn mê man đi qua, ngài có thể làm gì ta?

Hồng Thắng Nhật chết không nhận thua: "Ngươi chờ đó cho ta, ranh con chờ ta tỉnh…"

Đầu hắn nghiêng một cái, triệt để bất tỉnh đã ngủ.

Hồng Vũ cười hắc hắc, đem gia gia nâng lên đến đi tới một gian yên lặng trong phòng. Hồng Thân cùng Hồng Dần thủ ở bên ngoài: "Không được lại để cho bất luận cái gì tiến đến

"Vâng, thiếu gia "

Hồng Thân có chút bận tâm: "Thiếu gia, có thể làm sao?"

Hồng Vũ do dự thoáng một phát: "Sự do người làm "

Hồng Dần cùng Hồng Thân gật đầu một cái.

Theo Nhị phẩm khai thần đột phá đến Nhất Phẩm Hợp Chân, là tối trọng yếu nhất một đạo cửa khẩu chính là cảm ngộ. Nhị phẩm khai thần, danh như ý nghĩa đã đạt đến "Thần" một loại cấp bậc, cái này "Thần" là đối với người bình thường lực lượng mà nói đấy.

Mà Nhất Phẩm Hợp Chân ý tứ thì là muốn cùng thiên địa tương hợp, coi như là thần, cũng là đứng thẳng tại cái này

trong trời đất sinh vật, không cách nào siêu thoát. Thần tiến thêm một bước, cùng thiên địa tương hợp, cần cơ duyên cùng cảm ngộ.

Một bước này dựa theo Thanh Nguyên đại lục đan đạo lý luận, chính là "Nhân lực chỗ cùng" thời điểm, nói đúng là một bước này phải dựa vào bản thân vượt qua đi, đan dược vô dụng.

Hồng Vũ biết rõ cái này lý luận chỉ là giới hạn trong Thanh Nguyên đại lục, là hắn biết vài loại đan phương, nhưng dùng cưỡng ép đem Nhị phẩm khai thần tăng lên tới Nhất Phẩm Hợp Chân. Nhưng là loại này Nhất Phẩm Hợp Chân, cơ hồ đời này liền dừng lại ở đây Nhất Phẩm Hợp Chân sơ kỳ cảnh giới, về sau muốn càng tiến một bước khó hơn lên trời.

Mà Hồng Vũ cũng càng hy vọng gia gia có thể dựa vào hắn bản thân lực lượng vượt qua cái kia một đạo Thiên Môn, nhưng là hắn theo Ô Hà Long Tháp sau khi trở về, nghe nói Bách Lý Thịnh Thế vô duyên vô cớ mất tích hai ngày, hắn cũng cảm giác được không ổn rồi, bởi vậy lập tức bắt tay vào làm chuẩn bị. Mà hắn cũng muốn mở, coi như là Tướng gia gia cưỡng ép đề thăng làm Nhất Phẩm Hợp Chân thì thế nào? Ai nói sau này mình liền không có cách nào lại để cho hắn càng tiến một bước?

Đích thật là khó hơn lên trời, thì tính sao? Chỉ cần mình cố gắng, tổng còn có hi vọng huống chi mình còn có cá gỗ cục gạch, kỳ tích tổng sẽ xuất hiện

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 32 : Đột phá nhất phẩm (Thượng)

Giải khai cái này khúc mắc, Hồng Vũ lập tức bắt tay vào làm luyện đan. Hắn dùng ở đây Thần Vực thăm dò chi ở bên trong lấy được Chí Tôn Thiên Địa bảo dược Thất Diệp Tiên Lan vì (là) quân dược, mặt khác mười chín loại nhất phẩm Thiên Địa bảo dược vi thần dược, cộng thêm khác ba mươi sáu loại các cấp cấp trân quý Linh Dược, hao phí ba ngày thời gian, rốt cục luyện chế thành công (trở thành) cần có linh đan.

Hôm nay đã là Bách Lý Thịnh Thế mất tích ngày thứ năm, Hồng Vũ lập tức hành động, lừa được hắn gia gia.

Vào phòng, bên trong đã sớm dựa theo hắn phân phó chuẩn bị xong thùng gỗ cùng nước ấm, Hồng Vũ đem lão gia tử để ở một bên trên giường, sau đó cẩn thận từng li từng tí theo không gian thiết giác bên trong lấy ra một cái bình thủy tinh cùng một cái hộp ngọc.

Trong bình thủy tinh, chứa sức nặng không nhỏ huyết dịch, mặc dù đã theo Lăng Thiên Thần Hủy trên người rút ra mấy canh giờ rồi, nhưng là như cũ không có một điểm cứng lại dấu hiệu, trong máu, không ngừng mà sinh ra nguyên một đám nguyên khí vòng xoáy, không ngừng xoay tròn lại để cho cái này một lọ huyết dịch giống như sôi trào thông thường.

Mà những cái kia vòng xoáy thường thường ba cái năm cái lẫn nhau dung hợp thành làm một cái càng lớn đấy, đem làm một cái lớn vòng xoáy xuất hiện về sau, huyết dịch trên không sẽ hiện ra một đầu mơ hồ mà thần thú hư ảnh, khí thế phi phàm đó là Lăng Thiên Thần Hủy thể nội cái kia ý tứ cũng không thức tỉnh huyết mạch.

Chai này huyết dịch chính là Hồng Vũ cả cái trong kế hoạch mấu chốt nhất một bước: Thuốc dẫn.

Không có chính thức nhất phẩm lực lượng, rất khó thúc dục dược lực.

Hồng Vũ lại đem hộp ngọc mở ra, bên trong chỉnh tề xếp chồng chất lấy mười tám miếng linh đan.

Đây là so Thất Điệp Lãng càng cao hơn cấp một loại linh đan tổ hợp phương thức, Lão Quân Đạo Tôn truyền cho trong trí nhớ của hắn, loại tổ hợp này phương thức gọi là "Thập Bát Trọng Lâu" .

Hồng Vũ theo trong bình thủy tinh đổ ra chín tích thú huyết, sau đó đem một quả linh đan hòa tan ở trong đó, nước thuốc lập tức biến thành một loại dày đặc kim hồng sắc. Hắn đem nước thuốc nhỏ vào trong thùng gỗ, vù một tiếng giống như là một đầu nhanh chóng bành trướng Kim Long, ở trong nước khắp nơi tán loạn, rất nhanh trong thùng gỗ nước ấm liền toàn bộ biến thành một loại màu đỏ nhạt.

Hồng Vũ đem lão gia tử cõi hết bỏ vào, sau đó lại dùng chín tích thú huyết đã hòa tan một quả linh đan, cho lão gia phục dụng xuống dưới.

Đan đạo, theo thuộc về mà nói chính là y đạo cao nhất tinh hoa tổng kết, sau đó tiến thêm một bước thăng hoa. Đan đạo cao thủ tuyệt đối là một người vượt quá xa bình thường trình độ y tượng.

Hồng Vũ khoát tay, lại từ không gian thiết giác bên trong lấy ra một cái bao vải, mở ra bên trong chỉnh tề mà xếp chồng chất lấy một quả miếng kim châm, tổng cộng 108 chỉ (cái), Hồng Vũ ra tay nhanh chóng, 108 miếng kim châm, phân biệt đâm vào gia gia quanh thân 108 chỗ lớn trong huyệt.

Loại này kim châm hút vào lông trâu, nhưng lại ánh sáng đấy, loại này luyện chế thủ đoạn, chỉ có đạt đến khí sư tiêu chuẩn mới có thể hoàn thành, đây là Hồng Vũ lại để cho Tôn Bán Sơn tạm thời chế tạo gấp gáp đấy. Trong nước dược hiệu theo 108 miếng kim châm thuận lợi tiến nhập gia gia thể nội, phối hợp với thể nội dược tính, dần dần bắt đầu khởi hiệu.

Hồng Vũ dùng linh giác cảm giác thoáng một phát, hết thảy thuận lợi bình thường, hắn thoáng thở dài một hơi, ở một bên ngồi xuống tu hành, thủ hộ lấy lão gia tử.

Cái này một bộ "Thập Bát Trọng Lâu" đến cực điểm linh đan, trong ngoài giao chinh, tổng cộng chín lần dùng dược, mỗi sáu canh giờ một lần, ít nhất phải bốn ngày nửa mới có thể cuối cùng nhất thành công.

Mặc dù Hồng Vũ đã sớm suy diễn đếm rõ số lượng lần, thành công khả năng đạt đến tám phần, nhưng là dù sao đột phá đến Nhất Phẩm Hợp Chân loại chuyện này quá mức khó khăn, như cũ có quá nhiều không xác định tính. Hồng Vũ kỳ thật một mực lo lắng, hại sợ thất bại.

Bách Lý Thịnh Thế lúc này đây hấp thụ giáo huấn, tàng không còn thấy bóng dáng tăm hơi, mà Hồng Vũ trở về lại trễ, mặc sức mấy ngày nay Hồng Khê, Trang Trạch bọn họ bí mật sưu tầm, lại còn không có phát hiện một chút tung tích. Không thể như lần trước một loại phá hư Bách Lý Thịnh Thế đột phá, cái kia cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp Tướng gia gia cảnh giới tăng lên đi lên.

Hồng Vũ yên lặng mà thủ ở một bên, mình cũng đi theo tu luyện. Sáu canh giờ bên trong, lại dựa theo trước đó trình tự, thú huyết với tư cách thuốc dẫn, phối hợp với linh đan cho gia gia phục dụng.

Hết thảy đều dựa theo Hồng Vũ an bài cái kia dạng tiến triển lấy, Hồng Thắng Nhật thể nội lực lượng lực lượng càng ngày càng lớn mạnh, mặc dù là hiện tại vô ý thức trạng thái xuống, như cũ có từng luồng từng luồng Linh Năng chấn động, bành trướng tựa như bờ biển sóng lớn, làm cho Hồng Vũ cũng chỉ có thể ở đây mười bước bên ngoài ngồi xuống.

Ba ngày về sau, Hồng Vũ cho hắn mớm thuốc, nhất định phải cần (muốn) toàn lực ngưng tụ võ khí, ngăn cản cái kia từng luồng từng luồng Linh Năng chấn động, mới có thể dựa vào gần bên cạnh của hắn

Đến cuối cùng một lần mớm thuốc, Hồng Vũ minh bạch thành bại lúc này một lần hành động, trong nội tâm cũng tâm thần bất định bất an.

Mà ở Vũ Đô thành bên trong, đúng là lúc xế chiều, trên đường phố dòng người hối hả, nhưng là thời gian dần qua, mọi

người tựa hồ cũng cảm thấy cái gì, cau mày có chút kỳ quái, nhìn chung quanh, nhưng trên thực tế, liền chính bọn họ cũng không biết mình ở đây nhìn quanh cái gì.

Mà sau đó một luồng thủy triều đánh úp lại, phi thường rất nhỏ, tuy nhiên lại lập tức bao trùm toàn bộ Vũ Đô thành. Dân chúng bình thường rốt cục minh bạch tại sao mình cảm nhận không được bình thường, mà sở hữu tất cả võ giả nhưng lại biến sắc, cổ khí thế này mặc dù rất nhỏ, tuy nhiên lại mang theo một loại bễ nghễ thiên hạ khí chất

Loại khí chất này không có cách nào ngụy trang, nhất định là cần (muốn) đạt đến cảnh giới kia người mới có thể có được.

Thông thường võ giả đều đang suy đoán ai vậy, bởi vì cổ khí thế này còn đang không ngừng tăng lên bên trong, hiển nhiên là có người sắp sửa đột phá

Đã đến Tống Mặc Cẩn cùng Hà Thường loại này cấp độ, cũng đã minh bạch người nọ là ai Bách Lý Thịnh Thế mất tích lâu như vậy, chỉ sợ Tứ đại trụ trời bên trong, thì ra là Hồng Thắng Nhật loại người tài giỏi này sẽ không chút nào hoài nghi.

Tống Mặc Cẩn âm thầm thở dài, hắn mặc dù một mực nhìn không tốt Hồng gia cùng Hoàng Đế ở giữa tranh đấu, nhưng là làm làm một cái phụ thân, vì con gái hạnh phúc cân nhắc, hắn đương nhiên hy vọng Hồng gia có thể lấy được thắng lợi.

Chính là nương theo lấy Bách Lý Thịnh Thế đột phá Nhất Phẩm Hợp Chân, Hồng gia muốn triệt để theo Đại Hạ trong lịch sử biến mất.

Hà Thường khó được thích ý, chính mình bưng lấy một cái chu bùn bình nhỏ, rót một bình yêu nhất mây mù trà bánh, vui thích phẩm lấy.

Cổ khí thế kia càng ngày càng lớn mạnh, áp chế Vũ Đô nội thành rất nhiều cấp bậc thấp võ giả hết sức thống khổ, nhao nhao theo Vũ Đô thành bên trong thoát đi, tình nguyện ở ngoài thành qua một đêm.

Ngược lại là thông thường dân chúng, chỉ là cảm thấy có chút không thoải mái, cũng không có ảnh hưởng quá lớn.

Cổ khí thế này tăng cường tốc độ cực nhanh, hai canh giờ về sau, sắc trời đã toàn bộ màu đen, cổ khí thế này cũng đạt tới một cái đỉnh, bộc phát ra một luồng núi lửa phun trào thông thường đáng sợ cột sáng, bay thẳng bầu trời đêm.

Mà cái này luồng cột sáng chỗ địa điểm, đúng là trong hoàng cung

Hồng Khê cùng Trang Trạch không thể làm gì, Hoàng Đế lúc này đây hết sức cẩn thận, vậy mà cho phép Bách Lý Thịnh Thế trong hoàng cung tu hành, bọn họ coi như là biết rõ Bách Lý Thịnh Thế chỗ địa phương cũng không thể tránh được.

Cái kia một sự bực tức thế đã duy trì ở đây Nhị phẩm khai thần đỉnh phong đã lâu rồi, tùy thời cũng có thể đột phá. Mà lúc này, Bách Lý Thịnh Thế chỗ phát ra tới cái kia một đạo cột sáng, đã đạt đến 1500 trượng cao, chỉ cần lại tăng cao trăm trượng, chính là Nhất Phẩm Hợp Chân

Toàn bộ Vũ Đô thành, thế lực khắp nơi tâm tình khác nhau, đều đang đợi kết quả cuối cùng.

Chính là Bách Lý Thịnh Thế khí thế lại tại nơi này cấp độ bên trên dừng lại chính là hai canh giờ

Hồng gia mọi người tại âm thầm cầu nguyện, Nhất Phẩm Hợp Chân không phải dễ dàng như vậy đột phá đấy, huống hồ hắn trước đó lần thứ nhất cảm ngộ thời điểm bị Hồng Vũ sinh sinh đánh gãy, cái này Tâm Ma rất khó đi trừ, lúc này đây nhất định sẽ thất bại

Vũ Đô nội thành không ít người cũng hiểu được Bách Lý Thịnh Thế lúc này đây chỉ sợ huyền rồi.

Loại này đỉnh phong khí thế, duy trì hai canh giờ, muốn tiến thêm một bước đột phá đã phi thường khó khăn rồi.

Chính là lại qua nửa canh giờ, Bách Lý Thịnh Thế khí thế bỗng nhiên lần nữa bừng bừng phấn chấn, trong khoảng thời gian ngắn, cái kia một đạo cột sáng không ngừng bộc phát, một tầng tầng đẩy mạnh đi lên, đem làm sáng sớm đã đến một khắc này, cột sáng lần nữa tăng lên 100 trượng, vang dội một tiếng sấm sét ở đây trên chín tầng trời nổ vang, ngập trời uy áp

cùng khí thế cuồn cuộn mà xuống, Nhất Phẩm Hợp Chân, võ giả quân lâm

Võ Tông Hoàng Đế một đêm không ngủ, một người một bầu rượu, ở đây trong ngự thư phòng tự rót uống một mình lẳng lặng chờ.

Đem làm Bách Lý Thịnh Thế đột phá một sát na kia, mấy chục năm cần chính vất vả, ở đây trên mặt hắn lưu lại từng đạo nếp nhăn rốt cục toàn bộ giãn ra, Võ Tông Hoàng Đế cái này đã hơn một năm ra, nhất thư thái một lần nở nụ cười.

Có một người Nhất Phẩm Hợp Chân nhưng cung cấp ra roi, chính mình rất nhiều kế hoạch có thể lập tức áp dụng, Hồng gia cũng sẽ không còn là vấn đề, cái này trước mắt hắn đem thiên hạ sở hữu tất cả thế lực đều nhét vào hoàng quyền quản hạt phạm vi lớn nhất chướng ngại rốt cục sẽ bị loại bỏ

Trong khoảng thời gian này đến nay, hắn đã cùng Hư Không Thần Vực, Thương Thanh Thần Vực bên trong một ít thế lực đã thành lập nên liên hệ, hơn nữa mới đột phá Bách Lý Thịnh Thế, Võ Tông Hoàng Đế phi thường tự tin, có thể bằng vào chính mình quyền mưu cùng thực lực, chính thức thực hiện cái kia "Trong thiên hạ hẳn là vương thổ, dẫn đầu thổ tân hẳn là Vương thần" chí nguyện to lớn

Hà phủ bên trong, Hà Sùng bước nhanh đi tới phụ thân bên người ngồi xuống: "Phụ thân, Hồng gia cần (muốn) đã xong, chúng ta đều chuẩn bị xong chưa?"

Ở đây như thế nào phong thưởng Hồng Vũ trong chuyện này, Hà Thường ở đây Bách Lý Thịnh Thế vắng họp dưới tình huống, gắt gao đứng vững hùng hổ dọa người Hồng Thắng Nhật, cái này lại để cho Võ Tông Hoàng Đế phi thường hài lòng. Hơn nữa trước đó mấy lần Hà Thường tại Bách Lý Thịnh Thế ăn ý liên thủ, đánh úp Hồng gia, Hoàng Đế nhất định tất cả đều nhớ tại trong lòng.

Hồng gia rơi đài, để lại khổng lồ quyền lực trạng thái chân không, Hà gia nhất định cần (muốn) kiếm một chén canh, Hà Sùng có tiêu diệt sơn man chiến công, mà Hồng gia lớn nhất

quyền lực ngay tại trong quân đội, Hà Sùng nhất định có thể thu hoạch cực lớn.

Hà Thường loạng choạng đầu, ha ha cười cười: "Còn cần ngươi nói? Lão tử ta chờ đợi ngày này, đã rất lâu rồi, trước đó lần thứ nhất Bách Lý Thịnh Thế sắp đột phá thời điểm, ta liền chuẩn bị xong."

Tống Mặc Cẩn âm thầm thở dài, nghĩ đến nữ nhi của mình, lắc đầu cũng không nói gì.

Nhất Phẩm Hợp Chân khí thế bao phủ toàn bộ Vũ Đô, phàm là đối với tại Vũ Đô bên trong chân thật tình thế có chỗ hiểu rõ người, tất cả đều minh bạch đây đối với Hồng gia mà nói ý vị như thế nào.

Võ Tông Hoàng Đế đứng dậy ra, long hành hổ bộ, đi tới của ngự thư phòng, liên tục không ngừng đẩy ra hai miếng đại môn, nhìn qua cái kia sắp bay lên mặt trời chính đông phương, thoải mái vô cùng cất tiếng cười to: "Ha ha ha…"

Bởi vì Hồng gia mang đến áp lực, rốt cục hễ quét là sạch, kế tiếp, chính là hắn đại triển quyền cước, càn quét Hồng gia thời điểm

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 32 : Đột phá nhất phẩm (Hạ)

Hồng phủ bên trong, Hồng Thân bọn người thủ ở bên ngoài đã càng ngày càng lo lắng, Bách Lý Thịnh Thế đã thành công bước qua đạo kia Thiên Môn, trở thành Nhất Phẩm Hợp Chân. Mặc dù là vừa mới đột phá, hắn đối với tại Hồng gia hận ý cũng biểu lộ không bỏ sót, khí thế tràn ngập toàn bộ Vũ Đô, hết lần này tới lần khác đối với Hồng phủ bên này đặc biệt "Chiếu cố" .

Hồng Thân cùng Hồng Dần có thể rõ ràng cảm nhận được trên người trầm trọng vô cùng, đó là Bách Lý Thịnh Thế trần trụi áp chế

Ngoại trừ lưỡng người, còn có mấy danh Tam phẩm hiển thánh, bọn họ đã cái trán đầy mồ hôi, đối kháng thập phần vất vả.

Phía sau bọn họ phòng, vốn là có một sự bực tức thế, cho người cảm nhận giống như là trong lúc ngủ say Viễn Cổ thần thú. nhưng là Bách Lý Thịnh Thế sau khi đột phá, cổ khí thế này liền bị áp chế, đã hồi lâu không có tiếp tục hướng bên ngoài khuếch trương rồi.

Hồng Thân bọn người thật sâu mà lo lắng.

Hồng Thân cùng Hồng Dần biết rõ thiếu gia muốn làm cái gì, mặc dù là lưỡng người đối với thiếu gia tin tưởng mười phần, nhưng là sự tình này cũng quá mức không thể tưởng tượng. Toàn bộ Thanh Nguyên lịch sử đại lục lên, còn theo không ai có thể dùng linh đan, sẽ đem một người Nhị phẩm khai thần đề thăng làm Nhất Phẩm Hợp Chân

Nhất Phẩm Hợp Chân sở dĩ ở đây Thanh Nguyên đại lục tựa như Thần Thoại mà tồn tại, cũng là bởi vì chỉ có thể theo dựa vào chính mình đột phá, không cách nào mượn nhờ ngoại lực.

Trước đó hết thảy thuận lợi, hơn nữa lưỡng người đối với thiếu gia tin tưởng, bọn họ đều cảm thấy không chuẩn thiếu

gia thật có thể đủ sáng tạo kỳ tích dù sao thiếu gia trước đó cũng sáng tạo qua rất nhiều lần kỳ tích rồi.

Chính là Bách Lý Thịnh Thế bỗng nhiên đột phá, đối với tại Hồng gia mà nói là cái tai nạn, đối với cùng chính tại đột phá Hồng Thắng Nhật càng phải như vậy

Tình huống hiện tại, dù là thiếu gia có thể sáng tạo kỳ tích, sợ rằng cũng phải bị Bách Lý Thịnh Thế ngăn cản.

Mặt trời đã chậm rãi bay lên, ở đây phương đông trên đường chân trời lộ ra nửa cái đầu, đã một bữa cơm thời gian trôi qua rồi, trong phòng cổ khí thế kia không còn có biến hóa, Hồng Thân cùng Hồng Dần nhìn nhau, đều là bất đắc dĩ, lưỡng người minh bạch, đối với Hồng gia chính thức khảo nghiệm đã đi đến.

Trong hoàng thành, một đạo kim quang phóng lên trời, nương theo chính là trời cao rồng ngâm thông thường một tiếng thét dài. Đó là Bách Lý Thịnh Thế, hắn theo tiểu chính là võ đạo thiên tài, sau trưởng thành càng là phụ tá Võ Tông Hoàng Đế trở thành một đời minh quân, thậm chí tiêu diệt nhớ năm đó cực thịnh một thời Vân Không Tự

Nhưng mà cái này đã qua một năm, hắn gặp được cái kia vốn là không đáng giá nhắc tới Hồng Vũ, lại khắp nơi kinh ngạc, lại để cho hắn buồn khổ vô cùng. Trên mình một lần rõ ràng đã có chỗ cảm ngộ, muốn đột phá, lại bị hắn một cái cổ quái tiếng hô phá hư, thiếu chút nữa liền Nhị phẩm khai thần đỉnh phong đều không thể bảo trì.

Nhưng là bây giờ, những cái này phiền muộn, những khổ này ra sức tất cả đều hễ quét là sạch, bởi vì hắn vẫn là đứng ở Nhất Phẩm Hợp Chân danh sách bên trong, thiên hạ đến Tôn Võ giả trên danh sách, từ nay về sau muốn viết lên tên của hắn họ. Mà cái kia lại để cho hắn thậm chí có chút ít khuất nhục Hồng Vũ, rất nhanh muốn xem một cái con rệp một loại bị chính mình dẫm nát dưới chân, hung hăng nghiền nát

Cái loại này khoái ý cảm nhận, không cách nào nói nên lời.

Hồng Thân cùng Hồng Dần ngửa đầu nhìn lên trời, nhất thời im lặng. Đem làm như vậy trực tiếp đối mặt, bọn họ mới

chính thức minh bạch cái kia một đạo Thiên Môn phân cách hai cái cảnh giới, đến cùng có bao nhiêu sai biệt. Lưỡng người mặc dù là liên thủ, ở đây Bách Lý Thịnh Thế trước mặt như cũ không chịu nổi một kích.

Thậm chí lưỡng người còn có thể đoán được ra, mặc dù là hơn nữa Nhị phẩm khai thần đỉnh phong Hồng Thắng Nhật, kết quả cũng vẫn như cũ là "Không chịu nổi một kích" .

Chính là lưỡng người lại kinh ngạc phát hiện, sau lưng cái kia một đầu "Ngủ say Viễn Cổ thần thú" tựa hồ đã tỉnh lại, một cái co đầu rút cổ bất động cái kia một sự bực tức thế, dâng lên đến hơn nữa càng ngày càng lớn mạnh. Bành trướng tốc độ càng lúc càng nhanh, trong nháy mắt, đã có một luồng đốt động võ khí hào quang theo trong phòng kéo dài vươn ra, tựa hồ toàn bộ phòng ốc đều ở đây thiêu đốt.

Cái này một đoàn võ khí hào quang rất nhanh liền đem toàn bộ sân nhỏ bao phủ, Hồng Thân bọn người toàn bộ thối lui ra khỏi sân nhỏ, có theo sát lấy không thể không tiếp tục triệt thoái phía sau, rất nhanh cái này một đoàn hào quang đường kính đã vượt qua 150 trượng

Đã đến trình độ này, rốt cục ngừng lại. Bên trên bầu trời Bách Lý Thịnh Thế hừ lạnh một tiếng, một đạo khí thế ngang ngược phá bỏ xuống dưới, hung hăng áp chế

"Trong lúc ngủ say Viễn Cổ thần thú" tựa hồ thật sự bị áp chế rồi, tại làm sao ngắn ngủi một khắc, bất động bất động. nhưng là sau đó, tựa hồ chính là mặt trời hoàn toàn nhảy ra mặt đất một khắc này, trong lúc ngủ say Viễn Cổ thần thú triệt để thức tỉnh, hắn dùng một tiếng rung trời tiếng rống giận dữ tuyên cáo lấy chính mình trở về, Hồng phủ bên trong, võ khí lửa cháy mạnh bốc lên, một đạo không kém gì Bách Lý Thịnh Thế cường hãn kim quang nối thẳng Thương Khung, mà ngay cả một bên mới lên ánh sáng mặt trời, ở đây quang mang như vậy phía dưới, đều lộ ra ảm đạm vô quang

"Nhất Phẩm Hợp Chân "

Toàn bộ Vũ Đô đều ở đây kinh hô, đi qua mấy chục năm, Vũ Đô nội thành không có một người Nhất Phẩm Hợp Chân.

Nhưng là bây giờ trong vòng một ngày, rõ ràng sinh ra đời hai vị Nhất Phẩm Hợp Chân

Ông trời, Nhất Phẩm Hợp Chân lúc nào "Không đáng tiền" rồi hả?

Mà rất nhanh, tất cả mọi người phát hiện mới sinh ra đời Nhất Phẩm Hợp Chân đến từ Hồng phủ, mới Hồng phủ. Cũ Hồng phủ ở vào Huân Quý Khu, vẫn còn trùng kiến bên trong, mà mới Hồng phủ vị trí vắng vẻ, cũng không có cắt giảm bọn họ Tứ đại trụ trời tỉ lệ, cái này một người mới sinh ra đời Nhất Phẩm Hợp Chân, chính là đối với tại Hồng gia thực lực lớn nhất căn cứ chính xác minh

Võ Tông Hoàng Đế ở đây một khắc này, thật giống như nhận được đáng sợ một kích mà trọng thương, sắc mặt tái nhợt tiến tới chuyển hóa làm xanh đen, đứng ở đây của ngự thư phòng mới vừa rồi còn thoải mái sướng cười hoàng đế bệ hạ tức giận dị thường, triệt để đã mất đi vương giả phong độ, gào thét gào thét: "Tại sao có thể như vậy tại sao có thể như vậy Hồng Thắng Nhật làm sao có thể đồng thời đột phá? Hắn ở đây Nhị phẩm khai thần đỉnh phong tích lũy, so về Bách Lý Thịnh Thế kém xa đâu rồi, căn bản không có khả năng cảm ngộ, không có khả năng tăng lên tới Nhất Phẩm Hợp Chân a tại sao phải như vậy, ông trời ngươi đây là đang cùng Trẫm đối đầu sao?"

Hắn lớn tiếng chất vấn, bởi vì đã triệt để điên cuồng.

Rõ ràng hãnh diện ngay tại sáng nay, lại bỗng nhiên lại bị người buộc ăn hết một đống phân trâu. Võ Tông Hoàng Đế hiện tại cảm nhận, thậm chí so cái này còn muốn ác

Với tư cách Hoàng Đế, với tư cách một người văn trị võ công ở đây Đại Hạ trong lịch sử chắc chắn lưu lại mực đậm màu đậm một số anh minh chi chủ, hắn chưa từng có cảm nhận được như này khuất nhục

Cuộc đời của hắn, đều ở đây tận sức tại thành lập một cái hoàn toàn nắm giữ ở vương quyền phía dưới trật tự, Chủ Thần Vực những người kia thật lâu trước đó liền tồn tại, hắn bởi vì tiếp nhận, về sau chậm rãi thu thập.

Vân Không Tự "Không nghe lời", vậy thì đem chi tiêu diệt

Đại Hạ võ giả, nửa ra vân không thì tính sao? Trẫm muốn ngươi diệt vong, ngươi phải diệt vong

Chính là Hồng gia, cái này vốn là tại chính mình trật tự phía dưới thế lực, lại đột nhiên nhảy ra chính mình trật tự, hơn nữa lại để cho chính mình một mực cầm bọn họ không có biện pháp, loại khuất nhục này cùng thất bại cảm (giác), làm cho Võ Tông Hoàng Đế muốn nổi điên

Trên bầu trời Bách Lý Thịnh Thế so với hắn còn muốn khiếp sợ, bởi vì Bách Lý Thịnh Thế rõ ràng hơn trước đó Hồng Thắng Nhật ở vào cái gì cảnh giới.

Nhị phẩm khai thần đỉnh phong. Đây là hắn cùng Hồng Thắng Nhật cộng đồng cảnh giới. Cảnh giới này phân chia đã phi thường cẩn thận, nhưng dùng rất công bình phản ứng lưỡng người thực lực, nếu như đối chiến, lưỡng nhiều người nửa lưỡng bại câu thương.

Nhưng là ở đây tích lũy lên, vừa mới một lần nữa đi vào Nhị phẩm khai thần đỉnh phong Hồng Thắng Nhật, tuyệt đối không phải là của mình đối thủ. Chính mình ít nhất so với hắn hùng hậu gấp ba

Đây là loại cực lớn tích lũy, mới có thể ra phát đột phá cảm ngộ, mình mới có thể trở thành Nhất Phẩm Hợp Chân.

Chính là Hồng Thắng Nhật làm sao có thể bằng vào cái kia ít đến thương cảm tích lũy, bước qua đạo kia Thiên Môn? Cái này là hoàn toàn giảng không thông đạo lý a

Chính là Hồng gia chính là làm được, liền giống như trước vô số lần một loại, Bách Lý Thịnh Thế thậm chí đã vô cùng chán ghét Hồng gia loại này không ngừng dùng "Kỳ tích" đến nát bấy người khác hy vọng cách làm rồi.

Hắn cũng đã được nghe nói, Hồng Vũ phi thường tự đắc một loại chiến thuật chính là, mặc kệ ngươi có bao nhiêu âm mưu quỷ kế, ta liền dùng dã man nhất lực lượng đem chi triệt để đánh nát.

Lúc trước hắn đối với cái này luận điệu xì mũi coi thường, nhưng là ở liên tục đã trải qua mấy lần về sau, hắn không thừa nhận cũng không được, Hồng Vũ cái này tiểu hỗn đản chính là có bản lĩnh cho ngươi hung ác nghiến răng nghiến lợi

Chính mình vừa mới trở thành Nhất Phẩm Hợp Chân, cho rằng từ nay về sau bởi vì hãnh diện, phụ tá bệ hạ kiến công lập nghiệp, sáng tạo bất thế công huân, kết quả là bị Hồng gia người cho tan vỡ hy vọng.

Hồng Thắng Nhật như cũ ngăn cản ở trước mặt mình, giống như là một tòa khó có thể vượt qua núi lớn.

Hắn với tư cách núi lớn, ngăn tại Địch Nhung trước mặt thời điểm, chính là Đại Hạ thủ hộ thần. nhưng là ngăn cản ở trước mặt mình thời điểm, tất nhiên không thể thoải mái chưa

Hà Thường cùng nhi tử cùng một chỗ trợn mắt há hốc mồm, dù là hắn gần đây nhất tự đắc phẩm chất là được "Chỗ loạn không sợ hãi" .

Trong vòng một ngày hai đại nhất phẩm, hết lần này tới lần khác còn có một là Hồng gia người, Hà Thường thậm chí có chút ít hoài nghi, cái thế giới này làm sao vậy, vì cái gì như vậy thiên vị Hồng gia? Mọi người thật vất vả cảm thấy bởi vì "Ăn cơm", chia sẻ Hồng gia quyền lợi cùng tài sản rồi, Hồng gia nhảy ra một cái Nhất Phẩm Hợp Chân

Tại sao có thể như vậy? Tại sao phải như vậy?

Hai cha con nghĩ mãi mà không rõ, quả thực là tinh thần chán nản…

Tống Mặc Cẩn nguyên vốn đã ở đây cân nhắc tiếp được bên trong ứng phải an ủi như thế nào nữ nhi của mình, bởi vì Hồng gia nhất định bị diệt rồi, nhưng là theo sát lấy, Hồng Thắng Nhật khí tức tăng vọt, chứng đạo Nhất Phẩm Hợp Chân

Hắn lúc này, trong đáy lòng dâng lên một luồng cảm thán, chỉ còn lại có một cái cảm nhận: Hồng gia, ương ngạnh không chết

"Phụ thân "

Hưng phấn xông tới nhưng lại Tống Thiên Hành: "Ngài cảm thấy a, Hồng gia lão gia tử đã là Nhất Phẩm Hợp Chân rồi"

Tống Mặc Cẩn nhìn xem nhi tử, cảm nhận giống như là thấy được lúc tuổi còn trẻ chính mình.

Hắn là thật tâm đau lòng muội muội, liền như năm đó chính mình một loại. nhưng là hắn rất nhanh sẽ ở đây vô tình sự thật trước mặt triệt để minh bạch, có nhiều khi nhân sinh là bất đắc dĩ đấy. Hắn năm đó chính là như vậy trơ mắt nhìn xem tỷ tỷ của mình gả cho một cái nàng cũng không thương người, buồn bực không vui, mới ba mươi tuổi đầu liền chết bệnh rồi.

Cũng đang là sự tình này, lại để cho Tống Mặc Cẩn quyết định tiếp nhận Tống gia gia chủ, hơn nữa bằng vào năng lực của mình, đem Tống gia dẫn tới hôm nay rất cao, hắn hy vọng đúng là Tống gia nhi nữ, tương lai không cần lại chịu đựng những cái này "Bất đắc dĩ" .

Hôm nay Tống gia đã không cần cố kỵ Đại Hạ tuyệt đại bộ phận người, nhưng là Tống Mặc Cẩn tuyệt đối thật không ngờ, hắn nữ nhi của mình cũng phải kinh thụ loại chuyện này.

Vốn là đối với tại nhi tử răn dạy lời mà nói đã đến bên miệng, lại bởi vì xúc động dĩ vãng ôm ấp tình cảm, biến thành một tiếng thật dài thở dài, Tống Mặc Cẩn trong mắt mang theo một tia trầm trọng bất đắc dĩ, nói ra: "Cái kia thì thế nào? Bệ hạ muốn cho ai diệt vong, còn cho tới bây giờ không ai có thể chạy thoát, Hồng Thắng Nhật đột phá Nhất Phẩm Hợp Chân, tối đa cũng chỉ là triệt tiêu Bách Lý Thịnh Thế tác dụng, Hồng gia như cũ không phải bệ hạ đối thủ…"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 33 : Hiền lành lão nhân gia (Thượng)

Hồng gia khu nhà cũ, Hồng Vũ Trùng Tiêu Lâu đã đi lên hai tầng, có điều kỳ hạn công trình như cũ rất chậm chạp, bởi vì Phương Lưu Vân xếp đặt thiết kế Hồng phủ trận pháp, nhưng là không thể so với hoàng cung kém bao nhiêu.

Bên trên bầu trời Bách Lý Thịnh Thế nhô lên cao chiếu rọi, trên mặt đất Hồng Thắng Nhật nộ mà tranh nhau phát sáng. Bọn họ cũng không biết, ở đây Hồng phủ khu nhà cũ bên trong, một luồng khí thế đang tại công tác chuẩn bị.

Hôm nay thay phiên công việc ở đây khu nhà cũ bên trong người là Hồng Mậu, hắn bỗng nhiên phát giác được có điểm gì là lạ, nghi hoặc quay đầu lại nhìn xem, sau lưng sườn đất bỗng nhiên coi như một đóa hoa sen thông thường tách ra rồi.

Cái kia sườn đất, chính là là trước kia đánh nhau một trận Hồng phủ khu nhà cũ bị hủy về sau, Hồng Thắng Nhật thư phòng lưu lại di chỉ. Hồng phủ trùng kiến, sở hữu tất cả phế tích đều bị dỡ bỏ rồi, duy chỉ có để lại tại đây, bởi vì nơi đó là một tòa mật thất, hiền lành nãi nãi còn đang bế quan.

Nhưng là hôm nay, nàng xuất quan.

Sườn đất nở rộ trong nháy mắt đó, Vũ Đô trong thành thứ ba luồng kinh thiên khí thế vọt lên, nó chạy suốt Cửu Thiên đám mây, ngắn ngủn một thời gian uống cạn chén trà, liền nhẹ nhõm đem Bách Lý Thịnh Thế cùng Hồng Thắng Nhật lưỡng người khí thế phong tỏa xé rách, rồi sau đó nát bấy, rồi sau đó triệt để áp chế

Nếu như muốn nói tích lũy, ai có thể so ra mà vượt nãi nãi?

Nàng bế quan cảm ngộ đột phá, một khi thành công, liền trực tiếp đem lưỡng người toàn bộ áp chế

Vũ Đô trong thành tất cả mọi người, tất cả đều trợn tròn mắt: Vị thứ ba?

Vị thứ ba

Hơn nữa là lợi hại nhất một người. Tất cả mọi người còn không có hiểu rõ, rốt cuộc là ai, thậm chí có người đã bắt đầu bắt đầu ghen tị: Ai vậy nhà như vậy gặp may mắn, có người đột phá Nhất Phẩm Hợp Chân, nhưng lại có thể áp chế Bách Lý Thịnh Thế cùng Hồng Thắng Nhật, hiển nhiên càng tốt hơn, nếu như không phải Tứ đại trụ trời người, như vậy không hề cho rằng, Đại Hạ từ nay về sau chính là "Ngũ đại" trụ trời rồi.

Bách Lý Thịnh Thế cùng Võ Tông Hoàng Đế thì là trong nội tâm ý niệm chuyển động, nếu như có thể đem cái này một người tân tấn Nhất Phẩm Hợp Chân lôi kéo tới, liền có thể lần nữa đối với Hồng gia hình thành ưu thế áp đảo

Mà không hề nghi ngờ, Vũ Đô nội thành chính thức thế gia, cơ hồ không có Hồng gia minh hữu rồi, thân là vua của một nước, muốn kéo lũng vị này Nhất Phẩm Hợp Chân, cơ hồ là không có vấn đề gì cả đấy.

Hồng Thắng Nhật ngồi ngay ngắn ở ngay giữa phòng, ở đây tay trái của hắn bên cạnh ngồi Hồng Vũ, mấy ngày nay đem Hồng Vũ cũng mệt đến ngất ngư.

Tất cả mọi người phát giác không đi ra vậy là ai khí tức, duy chỉ có Hồng Thắng Nhật đang quen thuộc có điều rồi. Hòa bình sinh hoạt bạch đầu giai lão, sa trường tuế nguyệt cùng sinh cùng tử như vậy vợ chồng cảm tình, ai có thể so sánh với?

Hồng Vũ ở một bên kinh ngạc chứng kiến gần đây ưa thích sắm vai cường ngạnh tư thái gia gia, trong khoảnh khắc đó rõ ràng một chút cũng không có có thể nhịn được, nước mắt mưa lớn

Dòng nước mắt nóng rơi xuống, hắn lại ngửa mặt lên trời thét dài.

Sau đó, Nhất Phẩm Hợp Chân giọng phát ra một tiếng tiếng sấm giống như sợ hãi rống thanh âm, chấn động Vũ Đô: "Lão bà tử, ngươi rốt cục đi ra, còn không mau điểm tới "

Hồng Vũ sững sờ, chợt một hồi cuồng hỉ xông lên đầu: "Là nãi nãi? Nãi nãi đột phá Nhất Phẩm Hợp Chân xuất quan?"

Rồi sau đó hắn đối với gia gia kính nể tự đáy lòng mà khởi: "Gia gia thật sự là trong nhà trụ cột, rất có khí khái "

Hồng Thắng Nhật đang muốn nói khoác một phen, liền từ khu nhà cũ phương hướng truyền đến một tiếng quát chói tai, đồng dạng vang vọng toàn bộ Vũ Đô thành: "Hồng Thắng Nhật ngươi ngứa da ngứa phải hay là không? Chạy nhanh cút cho ta tới "

Hồng Thắng Nhật một cái run rẩy thiếu chút nữa từ trên ghế té xuống, sau đó thúc dục Nhất Phẩm Hợp Chân tốc độ, nhoáng một cái đã không thấy tăm hơi.

Hồng Vũ trợn mắt há hốc mồm: Đây là cương mãnh gia gia? Đây là hiền lành nãi nãi?

Võ Tông Hoàng Đế ngây người ở đây của ngự thư phòng. Hồng Thắng Nhật đột phá trong nháy mắt đó, hắn còn có thể phẫn hận điên cuồng, nhưng khi cái kia vừa đến một hồi hai câu nói về sau, xác nhận vị thứ ba Nhất Phẩm Hợp Chân thân phận, cao cao tại thượng hoàng đế bệ hạ phản ứng gì cũng không có.

Hắn biết rõ, chính mình lại đem đáng kể,thời gian dài chịu được một loại khuất nhục, thân là quân chủ, lại cũng bị hạ thần phản chế khuất nhục hắn cả đời này không muốn nhất kinh nghiệm một loại khuất nhục

Hồng gia đã đã có được hai đại Nhất Phẩm Hợp Chân, cái này ở đây Đại Hạ trong lịch sử cũng là phi thường hiếm thấy đấy.

Ngày hôm nay, đối với hắn mà nói thật sự là quá thoải mái phập phồng, Bách Lý Thịnh Thế dẫn đầu đột phá, quang minh tiền đồ liền tại phía trước. nhưng là sau đó Hồng Thắng Nhật đột phá, đem song phương lực lượng đối lập san bằng.

Vốn là Võ Tông Hoàng Đế bất khuất, như cũ như muốn tiếp tục cùng Hồng gia quần nhau, nhưng là Hồng gia theo sát lấy xuất hiện vị thứ hai Nhất Phẩm Hợp Chân, cái này lại để cho Võ Tông Hoàng Đế có loại tuyệt vọng cảm nhận…

Đồng dạng có loại cảm giác này còn có Bách Lý Thịnh Thế.

Hắn so bất luận kẻ nào đều minh bạch Nhất Phẩm Hợp Chân đến cỡ nào khó khăn, Hồng gia bỗng nhiên xuất hiện vị thứ hai Nhất Phẩm Hợp Chân, ngoài ra Hồng gia còn có hai vị Nhị phẩm khai thần

Hồng gia sau lưng còn đứng lấy mặt khác hai vị Nhất Phẩm Hợp Chân, nếu như đem Tào Quỷ Hùng cũng coi như lên, cái kia chính là ba vị nói cách khác, Hồng gia có rất lớn khả năng, đủ để điều động ngũ đại Nhất Phẩm Hợp Chân lực lượng như vậy, thậm chí đã vượt qua năm đó hắn và hoàng đế bệ hạ liên thủ tiêu diệt Vân Không Tự lực lượng

Mà tiêu diệt Vân Không Tự ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân, đều là tiên hoàng lưu lại đấy, chính là hoàng gia mấy ngàn năm tích lũy thành quả.

Hắn có thể đoán được, ở đây sau này tương đối dài trong một thời gian ngắn, hắn và hoàng đế bệ hạ, như cũ muốn chịu nhục, tiếp tục cùng Hồng gia quần nhau.

Hà phủ bên trong, Hà Thường phụ tử cũng là trợn mắt há hốc mồm, đó là Hồng Thắng Nhật lão thê?

Hồng Vũ nãi nãi bế quan mấy năm, lại để cho mọi người đã có chút quên lãng sự hiện hữu của nàng rồi, lúc ấy vừa rồi cái kia một tiếng "Càng già càng dẻo dai" sư tử Hà Đông rống, lại để cho tất cả mọi người kể cả Hà Thường phụ tử ở bên trong, đột nhiên nhớ tới Hồng Thắng Nhật lão thê chính là một mực theo hắn chinh chiến sa trường Hổ nữ, thậm chí có người nói, ở đây võ đạo thiên phú lên, Hồng Thắng Nhật kỳ thật không bằng thê tử.

"Cái này, cái này cái này…" Hà Sùng lắp bắp, nửa ngày đều không có có thể nói ra một câu nguyên vẹn lời mà nói đến.

Hà Thường một tiếng thở dài: "Đệ đệ của ngươi thù, trước hoãn một chút, về sau trong khoảng thời gian này, chúng ta tọa sơn quan hổ đấu, lại để cho Bách Lý Thịnh Thế cùng bệ hạ cùng Hồng gia đi đấu, mặc kệ Hồng gia làm cỡ nào quá phận, chúng ta đều muốn nhẫn nại "

"Phụ thân nói rất đúng."

Không đành lòng nhịn lại có thể thế nào? Người ta hai đại nhất phẩm tọa trấn, ngươi còn muốn muốn chết phải không?

Quy ẩn nhẫn thần công, vốn chính là Hà gia gia truyền bí pháp

Tống Mặc Cẩn vẫn còn đối với nhi tử thuyết giáo, không có chấm dứt nhỉ đã bị cái này thứ ba luồng Nhất Phẩm Hợp Chân khí thế đánh gãy. Tống Thiên Hành nở nụ cười: "Phụ thân, ngươi bây giờ cảm thấy như thế nào?"

Tống Mặc Cẩn nửa ngày nói không ra lời, hiện tại Hồng gia lực lượng đã chiếm cứ ưu thế, hắn không thể trợn tròn mắt nói lời bịa đặt: "Biểu hiện ra Hồng gia chiếm cứ ưu thế, nhưng là bệ hạ chiếm đại nghĩa, Hồng Thắng Nhật trừ phi tạo phản, nếu không coi như là dùng hiện tại lực lượng, cũng không có khả năng đấu qua được bệ hạ "

Hồng Vũ gần đây không phải cái ít xuất hiện chủ nhân, Hồng gia trong khoảng thời gian này có thể nói "Chịu nhục" đương nhiên đây là Vũ thiếu gia cho rằng như vậy đấy, đổi khắp nơi người khác xem ra, Hồng gia vốn là đem Bách Lý gia ở đây Chu gia lớn án bên trong bức cho đi rồi, sau đó Hồng lão gia tử lại đang trên triều đình bởi vì Hồng Vũ phong thưởng sự tình, chỉ vào Hà Thường cái mũi chửi ầm lên, cái này chỗ đó xem như chịu nhục rồi hả?

Nhưng là dựa theo Vũ thiếu gia quy luật, gia không hung hăng càn quấy chính là ủy khuất a

Hiện tại có cơ hội khoa trương, Hồng Vũ cũng sẽ không giữ lại.

Hồng gia đã có hai vị nhất phẩm? Còn chưa đủ

"Đi thành bên ngoài "

Sau nửa canh giờ. Vũ Đô thành cửa khẩu phía Bắc, lại dâng lên thứ tư luồng nhất phẩm khí thế

Chỉ có điều cái này một luồng khí thế, so Bách Lý Thịnh Thế cùng Hồng Thắng Nhật hơi yếu, mọi người hơi giật mình, rất nhanh liền phát hiện đây là một đầu nhất phẩm hoang thú

Mà cửa thành tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn trước mắt một màn này, trên tường thành quân coi giữ chênh lệch chút kinh ngạc theo trên đầu thành té xuống.

Cửa thành bắc bên ngoài, hoang thú kỵ binh đoàn lần nữa bày trận.

Còn lần này, cầm đầu chính là một đầu nhất phẩm hoang thú, khí thế ngập trời, ở đây nó sau lưng, đi theo đều là nhị phẩm, Tam phẩm hoang thú. Không có càng cấp bậc thấp hoang thú

Hồng Vũ ngồi ở Lăng Thiên Thần Hủy trên lưng, không hề nghi ngờ biểu thị công khai, cái này chỉ (cái) hoang thú kỵ binh đoàn chính là Hồng gia sở hữu tất cả

Cho dù là đồng cấp đừng hoang thú không là đồng cấp người khác tộc cường giả đối thủ, cái này một đầu nhất phẩm hoang thú thế nhưng đỉnh trên nửa cái Nhất Phẩm Hợp Chân rồi, tối thiểu đối mặt Nhất Phẩm Hợp Chân trở xuống đích toàn bộ cao thủ, đều có thể quét ngang

Nói cách khác, Hồng gia hiện tại là hai cái nửa Nhất Phẩm Hợp Chân

Tin tức truyền đến, Tống Thiên Hành lần nữa cười hỏi: "Cha, ngài cảm thấy như thế nào?"

Tống Mặc Cẩn trong nội tâm đối với Hồng gia người căm tức: Lão tử muốn bảo trì làm cha uy nghiêm a, các ngươi có thể hay không không muốn một lần lại một lần nắm quyền thực không nhận,chối bỏ lão tử giáo dục lời của con a

Hắn liên tục không ngừng hừ một tiếng, phẩy tay áo bỏ đi

Tống Thiên Hành lại rất vui vẻ, huýt sáo đi tìm muội muội, muốn đem cái này tin tức tốt nói cho nàng biết. Có hai cái nửa Nhất Phẩm Hợp Chân tọa trấn, Hồng gia không hề nghi ngờ đã là Đại Hạ đệ nhất thế gia, chỉ cần Hồng Liệt đột phá Ngũ phẩm nguyên định, như vậy coi như là muội muội cho hắn làm bình thê, cũng không phải khó như vậy dùng tiếp nhận sự tình.

Hắn âm thầm nói thầm: "Lôi gia chính là nhặt được cái tiện nghi…"

Ngày hôm nay đến các loại khiếp sợ, làm cho cả Vũ Đô thành đô an tĩnh rất nhiều. Một mực đến buổi tối, mới hoàn toàn bạo phát đi ra. Thế lực khắp nơi nghị luận nhao nhao, quyền quý người ta muốn hơn nữa là Hồng gia đã không thể ngăn cản đã trở thành Đại Hạ xứng đáng cái tên đệ nhất thế gia, mà tầm thường dân chúng, chính là càng hưng phấn tại Đại Hạ nhiều hơn ba cái nửa Nhất Phẩm Hợp Chân, nói như vậy, bất luận theo phương diện nào lực lượng đối lập, Địch Nhung đều đã không phải là Đại Hạ đối thủ.

Trừ lần đó ra, nhất ai cũng khoái vẫn là Hồng Thắng Nhật lão tướng quân sợ vợ nghe đồn được chứng thực, Vũ Đô bên trong các phu nhân chấn hưng: Người ta Hồng Thắng Nhật đều sợ hãi lão bà đâu rồi, các ngươi dựa vào cái gì không sợ?

Hồng Thắng Nhật lúc này cười theo mặt ở đây bạn già bên người, trải qua một phen "Thành khẩn" xin lỗi, rốt cục lấy được lão thê thông cảm, hắn đem lão thê tiếp trở về mới Hồng phủ bên trong, không bao lâu, Hồng Vũ sẽ trở lại rồi.

Hồng Vũ ở bên ngoài chỉ nghe thấy một thanh âm theo đạo huấn Hồng Thắng Nhật: "Ngươi thật sự là càng ngày càng có bản lĩnh rồi, nhà mình chỗ ở cũ bị người phá hủy liền cái rắm cũng không dám phóng một cái?"

Hồng Thắng Nhật nói: "Chúng ta không phải cũng đem Bách Lý gia giày vò quá sức, Bách Lý Phong Ma chính là phế đi."

"Đó là người ta Vũ nhi làm đấy, là ngươi sao? Ta cũng đã sớm nói, ta cái kia hai cái cháu trai đều là hảo hài tử, các ngươi lúc trước chính là không tin, hừ, hiện tại như thế nào? Hồng Thắng Nhật, ngươi nói một chút hai ta ai càng thật tinh mắt."

Hồng Thắng Nhật không lên tiếng, lão thê nổi giận: "Ngươi nói chuyện a "

"Ngài lão nhân gia càng thật tinh mắt, càng có nhìn xa hiểu rộng." Hồng Thắng Nhật trong giọng nói tràn đầy bất đắc dĩ.

Hồng Vũ ở bên ngoài nghe, trong óc ở chỗ sâu trong một ít trí nhớ chậm rãi hiện ra ra, thời gian dần qua một cái quen

thuộc và lạ lẫm thân ảnh rõ ràng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 33 : Hiền lành lão nhân gia (Hạ)

Nãi nãi hoàn toàn chính xác rất sủng ái hai cái cháu trai, nàng thật sự chẳng phân biệt được đúng sai sủng ái, cái này nhìn về phía trên tựa hồ là rất không lý trí hành vi, nhưng là chân chính đã trở thành bị sủng ái cái kia một cái, mới sẽ biết đây là một loại như thế nào kinh người hạnh phúc.

Hồng Vũ khóe môi nhếch lên vẻ mỉm cười, có đối với tại nãi nãi cảm động, cũng có đối với tại ngoài mạnh trong yếu gia gia cười nhạo.

Theo một đoạn này trí nhớ sống lại, Hồng Vũ cũng rốt cuộc hiểu rõ đại ca tại sao phải nói nãi nãi rất hiền lành.

"Là Vũ nhi sao? Đuổi mau vào lại để cho nãi nãi xem thật kỹ xem."

Hồng Vũ tranh thủ thời gian thu thập tâm thần đi vào, trong phòng ngồi ngay ngắn lấy một người dáng người trung đẳng phu nhân, Hồng Thắng Nhật thành thành thật thật đứng ở một bên hầu hạ.

Phu nhân kia nhìn về phía trên chỉ có khoảng bốn mươi tuổi, lúc tuổi còn trẻ chắc hẳn cũng là một người có một không hai nhất thời mỹ nhân. Tuế nguyệt gian nan vất vả ở đây trên người của nàng để lại rất nhiều dấu vết, nhưng là như cũ che không lấn át được cái loại này tao nhã.

Nàng không hề giống cái loại này quý phụ nhân một loại ung dung đẹp đẽ quý giá, mà như là một cây tách ra ở đây trên vách đá mai già. Trải qua gian nan vất vả, lại như cũ diễm lệ.

Hồng Vũ thể nội tuôn ra một luồng bản năng, đó là bản chủ lưu lại đấy, bản chủ vô cùng nhiều trí nhớ đều bị áp chế cùng phong ấn, không có ngoại giới nhân tố xúc động khó có thể phóng thích, giống như là về nãi nãi cái này một bộ phận trí nhớ.

Hồng Vũ vô ý thức đi kháng cự loại này bản năng, bởi vì cái này một phần bản năng chính là bản chủ thói quen tại mỗi

một lần nhìn thấy nãi nãi, đều quỳ xuống đến dập đầu vấn an

Hồng Vũ không muốn như vậy, nhưng là nãi nãi cái kia trong cặp mắt, toát ra hắn đến cái thế giới này về sau, chưa từng có qua hiền lành cùng quan tâm, theo cái loại này trong ánh mắt, phản ánh đi ra chính là trưởng bối đối với tại con cháu không tiết chế sủng ái cùng trả giá, Hồng Vũ trong nội tâm mềm nhũn, thuận theo này loại bản năng, quỳ trên mặt đất đông đông đông dập đầu ba cái, cùng bản chủ cái kia một bộ phận trí nhớ dung hợp cùng một chỗ, Hồng Vũ con mắt cay cay: "Nãi nãi "

Lý Thị vội vàng đem cháu trai kéo ngồi dậy ôm trong ngực tâm thương yêu không dứt: "Cháu của ta chịu khổ, đều tại ngươi cái kia không còn dùng được gia gia, không có hộ tốt cháu của ta, Vũ nhi chờ, nãi nãi giúp đỡ ngươi dạy cái kia lão già kia."

Hồng Thắng Nhật ở một bên nói thầm một câu: "Khi dễ hắn đều là người ở phía ngoài, cùng ta có quan hệ gì."

Lý Thị não nói: "Ý của ngươi là nói, ta chính là cái gia đình bạo ngược?"

Hồng Thắng Nhật co rụt lại cổ: "Ta không phải ý tứ kia, cháu trai đều ở đây, ngươi đưa ta lưu chút mặt mũi được hay không được?"

"Không được "

Lý Thị nghĩ nghĩ, ôm Hồng Vũ hỏi: "Gia gia của ngươi nói nãi nãi là gia đình bạo ngược, nãi nãi càng muốn chứng minh cho hắn xem không là đại ca ngươi phải hay là không ưa thích Tống gia nha đầu kia?"

"Vâng." Hồng Vũ rất khẳng định trả lời.

Hồng Thắng Nhật ở một bên cảm nhận không ổn, Lý Thị mắt trắng không còn chút máu: "Không có tác dụng đâu lão già kia, cháu mình ưa thích nữ hài cũng không thể cho lấy trở về.

Hồng Thắng Nhật đã biết rõ chính mình chắc là phải bị oán trách, lão phu vợ đã nhiều năm như vậy, hắn thật sự hiểu rất rõ

lão thái bà này rồi.

"Tống gia cũng là Tứ đại trụ trời, Tống Mặc Cẩn lại là một trương mặt chết, ta có thể làm sao?"

Nãi nãi đứng lên, nắm Hồng Vũ tay: "Cháu ngoan, ngươi đi theo ta, chúng ta cho đại ca ngươi lấy con dâu đi."

Hồng Vũ không rõ có ý tứ gì, đã bị Lý Thị lôi kéo đứng dậy đi ra ngoài.

Đã đến cửa ra vào, Hồng Thắng Nhật ở phía sau hô hào: "Hồng Thân Hồng Dần, mau cùng lấy."

"Không cần." Lý Thị vung tay lên, mang theo Tôn nhi đi ra cửa rồi.

Hồng Vũ đi theo nãi nãi, còn có chút không rõ lão nhân gia muốn làm cái gì. Tại đây khoảng cách Huân Quý Khu rất xa, nhưng là nãi nãi cũng không biết thi triển thủ đoạn gì, ba lượng bước đã đến Huân Quý Khu, sau đó đã tìm được Tống phủ.

Một già một trẻ đứng ở đây Tống phủ cửa ra vào, canh cổng người không biết Lý Thị, nhưng là cả Huân Quý Khu ai dám không biết Hồng Vũ thiếu gia?

Mấy cái người sai vặt khẽ run rẩy: "Vũ thiếu gia, ngài tới làm cái gì?"

Hồng Vũ nhìn xem nãi nãi: "Gọi Tống đại thúc đi ra, bà nội ta tìm hắn có chuyện."

Lý Thị lại là khoát tay chặn lại: "Không cần phiền toái như vậy, lão nhân gia ta chính mình đi tìm hắn là được."

Nàng nắm Hồng Vũ tay, nhàn nhã dạo chơi đi tới đi, những cái kia người sai vặt sao có thể như vậy phóng nàng đi vào? Vội vàng đi lên ngăn trở, nhưng là đứng ở đây nãi nãi ngoài thân ba trượng, chết sống cũng lách vào không vào được, thật giống như trước mặt của bọn hắn, có một lần vô hình tường, dày đến ba trượng.

Rất nhanh Tống gia gia tướng liền bị kinh động, tất cả đại cao thủ chen chúc mà ra, nhưng là bất kể là không có tu luyện

qua võ đạo người bình thường, vẫn là Tống gia cung phụng Tam phẩm hiển thánh, hết thảy đều bị một luồng khổng lồ nhưng là nhu hòa lực lượng ngăn cản tại ba trượng bên ngoài, đối xử như nhau.

Một đường đã đến Tống phủ chánh đường, Tống Mặc Cẩn vẻ mặt nộ khí đứng ở đây cửa ra vào trên bậc thang: "Lý lão tiền bối, ngươi đây là ý gì "

Nãi nãi dừng lại, còn nắm Tôn nhi tay: "Ta lão thái bà không phải cái gì cao nhân, ngươi không cần cùng ta khách khí như vậy. Các ngươi những cái này Đại Hạ triều đình tinh anh đạo lý ta không hiểu, ta biết ngay chuyện xưa đã từng nói qua đấy, thà hủy đi mười ngọn miếu, không hủy một việc hôn. Nhân gia tiểu hài tử bọn họ ngươi tình ta nguyện, Tống Mặc Cẩn ngươi dựa vào cái gì ngăn trở?"

Tống Mặc Cẩn cả giận nói: "Cha mẹ chi mệnh người làm mối nói như vậy, từ xưa như này ta là Du Nhiên phụ thân, ta không đồng ý, liền thì không được "

Hồng Vũ có chút bất đắc dĩ, Tống Mặc Cẩn thái độ mạnh như thế cứng rắn, quan hệ thông gia nhất định là không có trông cậy vào rồi.

Nãi nãi cũng đi theo gật gật đầu: "Ngươi nói đều đúng, nhưng là lão thái bà ta, không đồng ý "

Tống Mặc Cẩn trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải.

Nãi nãi chỉ vào Tống Mặc Cẩn hỏi: "Ngươi có thể đánh thắng được ta sao?"

Tống Mặc Cẩn đến mức đỏ bừng cả khuôn mặt, lại cũng chỉ có thể không thể làm gì lắc đầu.

"Các ngươi Tống gia tất cả mọi người cùng tiến lên, có thể đánh thắng được ta sao?"

Tống Mặc Cẩn một trương mặt càng đỏ hơn, lần nữa lắc đầu.

Nãi nãi lập tức nhẹ nhõm: "Ai, như vậy cũng tốt xử lý rồi, ta hiện tại đem Du Nhiên cái kia khuê nữ mang đi, ngươi bởi

vì không đồng ý, nhưng là ngươi không thể ngăn cản ta. Ta cũng nên đi.”

“Ngươi” Tống Mặc Cẩn giận tím mặt: “Ngươi còn giảng hay không đạo lý?”

Nãi nãi lắc đầu: “Ta theo các ngươi Tống gia cửa chính đi tới dọc theo con đường này tư thái, ngươi cảm thấy cái đó một điểm có thể nhìn ra ta là ý định với ngươi giảng đạo lý hay sao?”

Hồng Vũ ở một bên hưng phấn mà hai mắt tỏa ánh sáng: Đây mới là bao che khuyết điểm hiền lành nãi nãi a ta thích

Tống Mặc Cẩn lập tức im lặng: “Ngươi…”

Nãi nãi khoát khoát tay: “Nói nói thêm nữa cũng vô dụng, lão thái bà ta chính là không giảng đạo lý, ngươi có thể đánh thắng được ta, ta sẽ đem con gái của ngươi trả lại cho ngươi, bằng không thì nàng chính là ta Hồng gia con dâu rồi. Ngươi yên tâm, ta đem nàng mang đi đấy, ta liền phụ trách nàng một đời một thế hạnh phúc, Liệt nhi tương lai muốn là đối với nàng không tốt, ta cam đoan đánh gãy Liệt nhi một chân, sau đó phụ trách cho Du Nhiên sẽ tìm một người tốt nhà.”

Tống Mặc Cẩn tức giận giận sôi lên: “Ta mới được là cha nàng “

Nãi nãi coi như không nghe thấy, một đường đi qua, đã đến Tống Du Nhiên sân nhỏ, Tống Du Nhiên vẫn còn cùng ca ca Tống Thiên Hành nói chuyện, Tống Thiên Hành chuyên môn chạy đến nói cho nàng biết: Ngươi cùng Hồng Liệt sự tình có hi vọng rồi.

Sau đó cực lớn hy vọng vang dội nện xuống ra, không khỏi quá đột nhiên, làm cho được Tống Du Nhiên có chút chân tay luống cuống.

Đợi đến lúc nãi nãi xuất hiện ở trước mặt nàng, Tống Du Nhiên mới bỗng nhiên tỉnh ngộ lại, kiên quyết nói: “Nãi nãi, ta không thể đi, ta là người của Tống gia

Nãi nãi nở nụ cười: “Du Nhiên, ngươi yên tâm, nãi nãi ta không phải cái giảng đạo lý người.”

Tống Du Nhiên: "…"

Nãi nãi một tay nắm Hồng Vũ, một tay nắm Tống Du Nhiên, theo Tống phủ bên trong đi tới, toàn bộ Tống phủ giống như là trên mặt bị quạt một bạt tai một loại, duy nhất cao hứng chỉ có Tống Thiên Hành.

Hắn đưa đi ra, cùng muội muội dặn dò: "Muội tử, gả đi nhất định phải tuân thủ nghiêm ngặt nữ tắc, tôn kính cha mẹ chồng, thuận theo trượng phu…"

Tống Du Nhiên có loại khóc không ra nước mắt cảm nhận, trong lòng tự nhủ đại ca, ta đây là gả đi ra ngoài ấy ư, ta đây là bị đoạt lấy đi đó a

Hồng Vũ cảm nhận có như vậy một người tốt nãi nãi, chính mình cả cuộc đời nguyên vẹn đã hắn quyết định, về sau nhất định có xấu hổ hay không không muốn da, cố định nịnh bợ tốt nãi nãi

Hắn ôm nãi nãi cánh tay, thân mật tựa ở bên người nàng: "Nãi nãi, ta về sau nếu là có nhìn lên nữ hài tử "

Nãi nãi cười tủm tỉm: "Lấn nam bá nữ không tốt."

"Ngài không phải không giảng đạo lý sao?"

"Đúng rồi, nãi nãi chỉ là nói không tốt, lại chưa nói không làm."

"Ngài thật sự là trên thế giới này tốt nhất nãi nãi "

Tống Du Nhiên ở một bên triệt để bó tay rồi, Hồng Vũ ở đây Vũ Đô nội thành, đã là không nói đạo lý có tiếng rồi, hiện tại hơn nữa một cái không nói đạo lý nãi nãi, cái này nãi nãi vẫn là Nhất Phẩm Hợp Chân… Vì cái gì nàng cảm nhận trên đỉnh đầu, có đen kịt mây đen đang tại dần dần bao phủ toàn bộ Vũ Đô?

Nhanh lúc về đến nhà, Hồng Vũ mới đột nhiên kịp phản ứng: "Nãi nãi, như vậy đem đại tẩu cướp về, về sau hai nhà không tốt lui tới đã?"

Nãi nãi nói: "Tiểu gia hỏa, ngươi vẫn là không rõ, chỉ cần vợ chồng hai cái ân ái, hai nhà quan hệ tựu cũng không chênh

lệch đấy. Tống Mặc Cẩn còn là vì nhìn không tốt nhà chúng ta, có điều không có sao, chờ thêm bên trên một thời gian ngắn, hắn sẽ xem minh bạch đấy."

Tống Du Nhiên ở một bên không biết nói cái gì cho phải.

Lôi Viện Viện xanh mặt đứng ở đây cửa ra vào.

Hồng Vũ lập tức cảm thấy muốn không xong, nãi nãi trông thấy nàng, cũng là nhẹ khẽ thở dài một hơi: "Đứa nhỏ này cũng là đáng thương… Ngươi mang theo Du Nhiên đi vào trước, đem nàng dàn xếp tốt."

Hồng Vũ gật gật đầu, mang theo Tống Du Nhiên tiến vào, cũng không biết nãi nãi cùng Lôi Viện Viện nói gì đó, đợi đến lúc Hồng Vũ đem Tống Du Nhiên chỗ ở cùng sai sử người hầu đều dàn xếp tốt, Lôi Viện Viện đã thần sắc bình tĩnh đã tiếp nhận Tống Du Nhiên đến.

Hồng Vũ tấm tắc kêu kỳ lạ, nãi nãi thật sự là kỳ nhân a.

Trong hoàng cung, Ngự thư phòng hết thảy thứ đồ vật cũng đã đã đổi mới đấy, trước kia cái kia chút ít đều bị Võ Tông Hoàng Đế nổi giận phía dưới phá bỏ nát bấy.

Bách Lý Thịnh Thế cả người cũng là không khí trầm lặng, hoàn toàn không có một điểm đột phá Nhất Phẩm Hợp Chân không khí vui mừng.

Quân thần hai người một cái ở đây một cái đằng trước tại hạ, nhìn nhau không nói gì, rất lâu sau đó, mới từng người phát ra một tiếng thở dài.

Võ Tông Hoàng Đế nói: "Trước đó kế hoạch kỳ thật không cần cải biến, giao hảo lưỡng đại chủ thần vực, từ đó mưu lợi bất chính. Chỉ cần có thể làm đến Chủ Thần Vực trận pháp cùng linh đan, sớm muộn gì còn có thể nuôi dưỡng được mới Nhất Phẩm Hợp Chân "

Bách Lý Thịnh Thế kính ý tự nhiên sinh ra: "Bệ hạ thánh minh, ẩn nhẫn thường người thường không thể ẩn nhẫn, chắc chắn trở thành một đời minh quân "

Võ Tông Hoàng Đế âm thầm thở dài, trong lòng tự nhủ không đành lòng còn có thể như thế nào?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 34 : Anh hùng không cần mỹ nữ (Thượng)

"Phàm tục thế giới sự tình, muốn hoãn một chút rồi." Võ Tông Hoàng Đế vạn phần bất đắc dĩ: "Muốn cái biện pháp, hòa hoãn thoáng một phát cùng Hồng gia quan hệ a."

Bách Lý Thịnh Thế nhìn bệ hạ liếc, châm chước liên tục nói ra: "Đầu tiên, đối với tại Hồng Vũ phong thưởng không thể keo kiệt, dù nói thế nào, hắn cũng là Thiên Vũ điện hạ chuẩn phò mã."

Võ Tông Hoàng Đế minh bạch Bách Lý Thịnh Thế ý tứ, mặc sức hắn một trăm vạn cái không tình nguyện, nhưng cũng biết trước mắt mà nói, muốn hòa hoãn cùng Hồng gia quan hệ trong đó, Thiên Vũ Công chúa là lựa chọn tốt nhất.

Chính là Thiên Vũ là hắn thích nhất con gái, muốn hi sinh nữ nhi của mình…

"Bệ hạ, kỳ thật ngài không ngại đem Đại điện hạ mời đến hỏi một câu, ta nghe nói Thiên Vũ điện hạ cùng Hồng Vũ tựa hồ rất nói chuyện rất là hợp ý."

Võ Tông Hoàng Đế sắc mặt biến đổi, bất mãn nói: "Thật sự?"

Bách Lý Thịnh Thế đã không sai biệt lắm cân nhắc tốt nói như thế nào, có thể làm cho bệ hạ tiếp nhận: "Bệ hạ, kỳ thật đây cũng không phải là cái gì xấu sự tình, Thiên Vũ điện hạ nếu quả thật hợp ý Hồng Vũ, vậy thì biết thời biết thế. Nói không chừng nàng còn có thể trở thành chúng ta ở đây Hồng gia nội ứng. Đợi đến lúc tương lai diệt đi Hồng gia, phế bỏ Hồng Vũ một thân tu vị, lưu hắn một đầu tàn mạng, cùng điện hạ tư thủ là được. Cho đến lúc đó, ta muốn chỉ cần hơi chút dùng một ít thủ đoạn, Hồng Vũ nên sẽ minh bạch như thế nào làm, hắn muốn mọi cách nịnh nọt điện hạ mới có thể sống mạng."

Võ Tông Hoàng Đế có chút do dự, Bách Lý Thịnh Thế phác hoạ tiền đồ là mỹ hảo đấy, nhưng là hắn nhưng cũng biết đây chỉ là tự an ủi mình, dùng Hồng Vũ tính tình, làm sao có thể vì sống tạm một mạng liền đi nịnh nọt Thiên Vũ?

Có điều hắn trước mắt không có cái khác lựa chọn, cũng chỉ tốt âm thầm thở dài: "Được rồi, chuyện này giao cho lão đại đi làm."

Mai Thiên Vũ đưa đến da trâu đường kẹo một loại Thất ca, có chút bất đắc dĩ nhìn về phía Đao Khinh Nguyệt: "Đao tỷ tỷ, thực xin lỗi, nhưng là ta thật sự không có biện pháp rồi, một người ở lại đó nhanh nhàm chán chết rồi, chỉ có thể tìm ngươi đi theo ta rồi."

Đao Khinh Nguyệt mỉm cười, xanh thẳm sắc con ngươi giống như là mặt hồ nhộn nhạo sóng nhỏ: "Không có sao, chúng ta là hảo tỷ muội."

Ai đều biết rõ nếu như có thể cưới Đao Khinh Nguyệt, sẽ đến cỡ nào cực lớn chỗ tốt, cho nên trong hoàng tộc, cảm thấy đối với vị trí kia không có gì hy vọng hoàng tử, tổng hội tìm kiếm nghĩ cách tiếp cận Đao Khinh Nguyệt.

Cái này trong chốc lát thời gian, đã có bốn vị hoàng tử đã tới, mỗi một lần đều là mai Thiên Vũ xụ mặt đuổi người rồi, bọn họ mới đi, làm cho được Đao Khinh Nguyệt không thắng hắn phiền.

Nàng dứt khoát phân phó một câu: "Bất kể là ai đã đến, hết thảy từ chối khéo, liền nói Bổn cung hôm nay bất tiện thấy khách "

"Vâng." Vài tên cung nữ đi ra ngoài rồi.

Mai Thiên Vũ đáng thương ghé vào trên mặt bàn, đem đầy cằm nhỏ đặt ở đây tay của mình trên lưng, nhìn qua ngoài cửa sổ tươi đẹp ánh mặt trời: "Phụ hoàng thiệt là, từ khi Hồng Vũ trở về, liền không cho ta xuất cung, còn phái người xem ta, ta cho dù không đi ra ngoài tìm hắn, tán giải sầu cũng không thành a. Tên kia cũng thế, quay trở lại đến thời gian dài như vậy rồi, cũng không biết nghĩ biện pháp trà trộn vào đến xem nhân gia."

Đao Khinh Nguyệt PHỐC một tiếng nở nụ cười: "Ngươi nha, ngươi ở tại hoàng cung đại nội, ngươi lại để cho hắn như thế nào trà trộn vào đến?"

Mai Thiên Vũ vẻ mặt cầu xin: "Cho nên ta đây không phải không có biện pháp, nhàm chán chết đành phải lại để cho Đao tỷ tỷ ngươi tiến đến cùng theo giúp ta."

Cung nữ đi tới: "Công chúa, Đại hoàng tử đã đến."

"Ta không phải nói hôm nay ai cũng không thấy rồi hả?" Mai Thiên Vũ căm tức.

"Thật sự à? Đại ca kia ta có thể đi, vốn ta khuyên can mãi, mới để cho phụ hoàng đồng ý ngươi xuất cung…"

"Thật sự" mai Thiên Vũ đại hỉ, hai mắt lập tức đã có thần thái.

Nãi nãi nhìn qua đang tại trùng kiến Hồng phủ, thoả mãn gật đầu: "Ngươi nói cái này Trùng Tiêu Lâu, rất tốt, nãi nãi cũng rất ưa thích. Quay đầu lại hảo hảo cảm tạ thoáng một phát Phương Lưu Vân đại sư."

Hồng Vũ cảm giác, cảm thấy lão thái thái nói ra Phương Lưu Vân thời điểm ánh mắt có điểm gì là lạ. Hắn gật đầu đã đáp ứng. Nãi nãi hướng hắn vẫy tay: "Ra, cháu ngoan tới cùng nãi nãi ngồi một lát."

Hồng Vũ hiện tại rất nguyện ý cùng nãi nãi, bởi vì nói như vậy Hồng Thắng Nhật liền không có biện pháp rống chính mình.

Lý Thị ở một bên vật liệu đá bên trên tùy ý ngồi xuống, cười tủm tỉm đối với Hồng Vũ nói ra: "Ngươi biết vì cái gì nhà chúng ta một mực bị khi phụ sỉ nhục? Bởi vì nhà chúng ta nhân khẩu rất thưa thớt. Ta đem ngươi Du Nhiên chị dâu tự mình cướp về, liền phải chịu trách nhiệm nàng cả đời hạnh phúc, cho nên đại ca ngươi đời này khẳng định chỉ có cái này hai cái con dâu rồi. Vì (là) Hồng gia khai chi tán diệp trách nhiệm, cũng chỉ có thể rơi vào ngươi trên đầu. Có điều nãi nãi đi ra mấy ngày nay, cũng nghe rõ, ta Tôn nhi rất có nữ nhân duyên, cái này rất tốt, ngươi yên tâm, nãi nãi ủng hộ ngươi, tất cả đều lấy về là tốt rồi, Phương Lưu Vân đại sư mặc dù niên

kỷ so ngươi lớn hơn vài tuổi, có điều không có sao a, lớn tuổi nữ nhân biết rõ đau người…"

"Dừng lại" Hồng Vũ nhức đầu, trong nhà cái này một giúp mình còn không có tốt nhỉ.

Nãi nãi bĩu môi một cái: "Ngươi không nghe nãi nãi lời mà nói rồi hả?"

Hồng Vũ bất đắc dĩ: "Không phải, nhưng, nhưng, nhưng là nãi nãi ngươi cũng không biết nhân gia có nguyện ý hay không."

Nãi nãi cười tủm tỉm: "Ngươi nguyện ý là được…"

Hồng Vũ lại càng hoảng sợ: "Ngài lại muốn đi đoạt cháu dâu?"

Lý Thị khoát khoát tay: "Làm sao có thể? Đã đoạt Tống gia, đó là chúng ta thực lực thể hiện. Đoạt Phương Lưu Vân, cái kia thật có thể là ỷ thế hiếp người rồi. Loại chuyện này, không phải vạn bất đắc dĩ vẫn là không muốn làm thì tốt hơn."

Hồng Vũ nhẹ nhàng thở ra, Lý Thị nhanh nói tiếp: "Nãi nãi ta là muốn tìm người đi tới sính…"

Hồng Vũ chạy trối chết: "Nãi nãi, ta chợt nhớ tới đến có một kiện chuyện trọng yếu không có làm, ta đi trước."

"Ai…" Nãi nãi lắc đầu: "Tiểu gia hỏa này."

Hồng Vũ nói thật sự là cần phải đi cảm tạ thoáng một phát Phương Lưu Vân, trừ lần đó ra hắn cũng muốn đi tính tiền rồi. Hắn dùng cái kia chút ít không gian thiết giác cũng phải cần trả tiền mua sắm đấy.

Xe ngựa của hắn hôm nay ở đây Vũ Đô thành, đã là không có mấy người không nhận ra. Đã đến Lưu Vân trận các bên ngoài, Hồng Vũ xuống xe đi đến.

Lưu Vân trận các lên, một đám Phương Lưu Vân đệ tử thân truyền không biết là ai đệ nhất cái theo trong cửa sổ nhìn thấy, ríu ra ríu rít kêu lên: "Sư phụ sư phụ, Vũ thiếu gia cuối cùng là đã đến, mau mau mau mau một đám không có ánh mắt cô gái nhỏ bọn họ, nhanh cho sư phụ cách ăn mặc lên…"

Phương Lưu Vân dở khóc dở cười: “Các ngươi làm gì “

Các đệ tử có ôm đã đến đồ trang sức hộp, có chuẩn bị lạp son phấn, có nghiền nát chuẩn bị vẽ lông mày, có đi tìm quần áo mới, loạn cả một đoàn.

Phương Lưu Vân cả giận nói: “Ta không gả ra được sao?”

Chúng đệ tử tranh thủ thời gian lắc đầu: “Không phải, nhưng là phải tìm thiệt tình như ý cũng không dễ dàng, đã xuất hiện, nhất định phải bắt lấy, sư phụ, đây không phải ngươi thường xuyên dạy bảo chúng ta đấy sao?”

Phương Lưu Vân tức cười, nàng hoàn toàn chính xác thường xuyên như vậy giáo dục đệ tử, lại không nghĩ rằng rõ ràng bị dùng trở về trên người mình…

Hồng Vũ mắt thấy muốn đi tới cửa rồi, bỗng nhiên bên cạnh truyền đến một tiếng cười khẽ, hắn vừa quay đầu, một bên một chiếc xe ngựa trải qua, cửa sổ xe mảnh vải chọn ngồi dậy lộ ra một trương vui buồn lẫn lộn khuôn mặt, không phải mai Thiên Vũ còn có thể là ai?

Hồng Vũ nở nụ cười: “Thật là tinh xảo “

Mai Thiên Vũ ra vẻ tức giận bộ dáng, chắn lấy cái miệng nhỏ nhắn hừ một tiếng: “Ngươi đều trở về đã lâu như vậy, cũng không tới xem xem người ta.”

Hồng Vũ bất đắc dĩ thở dài: “Ta như thế nào đây?”

Mai Thiên Vũ đùa nghịch nổi lên tiểu tính tình: “Dù sao chính là ngươi không đúng.”

Đao Khinh Nguyệt cũng lộ ra mặt đến: “Hồng công tử.”

“Khinh Nguyệt điện hạ.” Hồng Vũ cũng ân cần thăm hỏi một tiếng.

“Chúng ta đi ăn cơm, ngươi muốn hay không cùng một chỗ?” Mặc dù mời là Đao Khinh Nguyệt phát ra đấy, nhưng là mai Thiên Vũ lại mở to hai mắt nhìn, sợ Hồng Vũ cự tuyệt.

Hồng Vũ biết rõ không cần phải cùng mai Thiên Vũ quá nhiều dây dưa, nhưng là cái kia một đôi thanh tịnh trong mắt

to đầy tràn ra tới chờ mong, lại để cho hắn thật sự nói không nên lời cự tuyệt lời mà nói.

"Được rồi."

Mai Thiên Vũ hai con mắt, lập tức ngoặt (khom) thành công (trở thành) xinh đẹp trăng lưỡi liềm.

Hồng Vũ lên xe, một trước một sau chậm rãi mà đi.

Trên lầu, Phương Lưu Vân đồ đệ bọn họ tạc mở nồi: "Chuyện gì xảy ra? Tới cửa rõ ràng đi rồi hả? Hơi quá đáng "

"Sư tôn, quăng hắn "

Líu ríu nhao nhao thành một mảnh, Phương Lưu Vân cũng có chút kỳ quái, trong nội tâm cảm thấy thất vọng, khoát tay nói: "Đã thành, các ngươi đừng làm rộn."

Nàng đứng dậy đến về tới chính mình tĩnh thất, theo không gian thiết giác bên trong lấy ra thạch phiến sách cổ tiếp tục nghiên cứu, nhưng là hôm nay nhưng có chút tâm thần có chút không tập trung, nghĩ đến Hồng Vũ, bỗng nhiên thoáng một phát thất thần.

Tiết Y Y ngồi ở Vũ Đô trong thành một nhà trong quán trà, chung quanh nghị luận nhao nhao, nói tất cả đều là Hồng gia sự tình. Xuất hiện số lần tối đa danh tự đương nhiên là Hồng Vũ.

Vũ thiếu gia nguyên vốn là cái chủ đề nhân vật, hơn nữa lão nhân gia ông ta nắm giữ trong tay lấy Thời Đại tạp chí, chính là là cả Đại Hạ cho tới bây giờ, duy nhất một nguồn gốc dư luận hướng phát triển sách báo, tự nhiên là muốn như thế nào dẫn dắt chủ đề liền như thế nào dẫn dắt chủ đề.

Bách Lý Thịnh Thế ngược lại là cũng từng muốn làm cho một nguồn gốc "Tạp chí" cùng hắn chống lại, nhưng là Hồng Vũ cái loại này xa xa vượt lên đầu tại thời đại này truyền thông lý niệm, dễ dàng sẽ đem Bách Lý Thịnh Thế tạp chí cho lách vào chết rồi.

Hồng Vũ Vũ Đô đệ nhất quần áo lụa là tiếng xấu như cũ không có cải biến chủ yếu là Vũ thiếu gia ác thú vị, cảm thấy như vậy rất tốt, tại sao phải cải biến?

Mà Hồng gia trong vòng một ngày, gia tăng lên hai cái nửa Nhất Phẩm Hợp Chân, lại để cho nhà bọn hắn triệt để đã trở thành sở hữu tất cả dư luận trung tâm. Hồng Vũ ở đây Hồng gia phát huy tác dụng, đã dần dần bị bình thường dân chúng chỗ hiểu rõ tựa hồ Hồng gia mỗi một bước quật khởi, đều cùng cái này một người có quan hệ.

Tiết Y Y ở đây trong quán trà nghe xong gần nửa canh giờ, đã đem Hồng Vũ trong khoảng thời gian này đến nay sở tác sở vi hiểu rõ nhất thanh nhị sở.

Nàng có chút sờ không được đây rốt cuộc là cái gì người.

Hắn bởi vì hùng hồn nghiêm nghị, vì quốc gia xa phó hoa lang, chinh chiến thảo nguyên, nhưng là hắn đối với tại quốc quân lại không có gì kính sợ chi tâm.

Hắn nghe nói còn là thân đồng tử, nhưng là lại cả ngày hát hoa ngắt cỏ, trong nhà nuôi hai mươi vị mỹ nhân tuyệt sắc, bên ngoài còn có Thiên Vũ Công chúa, Đao Khinh Nguyệt điện hạ, xưởng rèn Vân Thị chưởng quầy Vân Tư Nhạn, trận pháp đại sư Phương Lưu Vân bao gồm nhiều mập mờ đối tượng.

Hắn giống như không thế nào chăm chỉ, nhưng là tu vị lại cao kinh người, vừa mới mười bảy tuổi đã là Ngũ phẩm nguyên định tu vi.

Hắn tựa hồ chiến lực thông thường rất ít ra tay, nhưng là vừa ra tay liền Bách Lý Phong Ma đều phế ngay lập tức…

Tiết Y Y nhíu mày, bởi vì nàng cũng không có nghe được mình muốn tin tức, Vũ Đô nội thành, về Hồng Vũ các loại màu hồng phấn bát quái truyền bay đầy trời, nhưng là về Hồng Vũ đan sư thân phận, tin tức lại không nhiều.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 34 : Anh hùng không cần mỹ nữ (Hạ)

Tiết Y Y âm thầm kinh hãi, người này tàng được rất sâu a hơn nữa Hồng gia vậy mà đã đáng sợ như thế, coi như là ở đây Chủ Thần Vực, một cái có được hai cái nửa Nhất Phẩm Hợp Chân thế gia, cũng đã tính toán bên trên là trung đẳng quy mô, không có thể tùy ý khi dễ rồi.

Dung mạo của nàng tuyệt đối cùng Mai Thiên Vũ, Trang Hàn ở đây một cái cấp bậc lên, một mình ngồi ở tiếng động lớn náo trong trà lâu, lặng im trầm tư, giống như là một cây ra nước bùn mà bất nhiễm sen trắng, trà khách bọn họ thường thường liếc đảo qua, liền giật nảy mình, liền vội cúi đầu tự ti mặc cảm không dám nhìn nữa. nhưng là lại nhịn không được, càng không ngừng vụng trộm đại lượng.

Toàn bộ Địch Nhung trên thảo nguyên, cũng sẽ không có người nghĩ đến, vị kia nói một không hai, cường thế vô cùng Hồng Y đại sư, nguyên lai là như vậy một người khuynh quốc khuynh thành tuyệt sắc giai nhân.

Nàng muốn chỉ chốc lát, vẫn là quyết định nghĩ biện pháp đi đón gần Hồng Vũ, vô luận như thế nào cũng phải nhìn xem Hồng Vũ đến cùng cao bao nhiêu trình độ. Vừa nghĩ tới cái loại này kỳ lạ độc dược, nàng liền toàn thân hưng phấn.

Tiết Y Y ném đi một khối bạc vụn ở đây trên mặt bàn, vô thanh vô tức đi nha. Cái kia khối bạc vụn chừng ba lượng, mà cái này trong trà lâu tiêu phí, cao nữa là 500 đồng.

Cái này vô tình ý tầm đó cử động đã rơi vào bên cạnh mấy người trong mắt, bọn họ dáng người cường tráng, lỗ võ hữu lực, giúp nhau đưa mắt liếc ra ý qua một cái, cùng một chỗ theo đi ra ngoài.

Chứng kiến mấy người kia cùng đi theo, trong trà lâu khách quen âm thầm thở dài, cái kia cô gái xinh đẹp muốn xui xẻo. Cái này mấy cái chính là phụ cận trên đường nổi danh

đầu đường xó chợ, cô nương kia ôn nhu yếu ớt một người, thế nào lại là cái này mấy cái như lang như hổ đối thủ? Ném đi tiền tài là nhỏ, nếu như bị hư mất trinh tiết, cái kia thật đúng là hối hận cả đời.

Chính là không người nào dám đi quản, đều bị sau đó bị trả thù.

Tiết Y Y bản thân cảnh giới chính là Ngũ phẩm nguyên định trung kỳ, năm nay đã mười chín tuổi nàng, so Hồng Vũ lớn hơn ba tuổi, tu vị lại chỉ so Hồng Vũ cao hơi có chút. Đây là bởi vì nàng xuất thân cao quý, càng có Chủ Thần Vực bên trong các loại tài nguyên ủng hộ nguyên nhân. Cho nên khi nàng biết được Hồng Vũ vậy mà đã là Ngũ phẩm nguyên định cảnh giới, mới sẽ như thế giật mình.

Có điều Tiết Y Y có thể vận dụng lực lượng, lại đạt đến Nhị phẩm khai thần đỉnh phong

Đây là Chủ Thần Vực bên trong, chính thức thế lực lớn mới có thể nắm giữ bí pháp, hơn nữa cũng không phải mỗi người đều có thể sử dụng.

Tiết Y Y vô thanh vô tức đi ở phía trước lấy, nàng có biện pháp đem tu vi của mình hoàn toàn biến mất, nhìn về phía trên chính là một cái không có tu luyện qua võ kỹ bình thường nữ tử.

Nàng có thể vận dụng Nhị phẩm khai thần đỉnh phong lực lượng, sau lưng có khổng lồ bối cảnh, còn là một vị cao minh đan sư, thiên hạ này nơi nào đi không được?

Tiết Y Y thoáng một phát lâu đã biết rõ đằng sau có người đi theo chính mình, nàng cố ý hướng vắng vẻ địa phương đi đến, một cua quẹo tiến vào một đầu không có người hẻm nhỏ.

Đằng sau bốn người vui mừng quá đỗi, lập tức đuổi đi vào, đây là một đầu ngõ cụt, duy nhất một gia đình trước một hồi dọn đi rồi, bên trong tuyệt đối sẽ không có người đến, đúng là ra tay thời cơ tốt.

Tiết Y Y đứng trong ngõ hẻm, chậm rãi xoay người lại. Nàng sở dĩ ưa thích biến mất tu vi của mình, cũng không phải muốn ít xuất hiện các loại, mà là tựu đợi đến hiện tại loại này

thời khắc. Người xấu sẽ không ghi ở đây trên mặt, nhưng là Tiết Y Y có thể đem bọn họ dẫn xuất đến.

Một chiếc xe ngựa đi ngang qua, đánh xe Hồng Khê hưng phấn không thôi: "Thiếu gia thiếu gia, anh hùng cứu mỹ nhân cơ hội tốt "

Tiết Y Y tai mắt thông minh, sau khi nghe được một hồi im lặng.

Hồng Vũ trong xe đề không nổi hứng thú đến: "Vị cô nương kia là cái bưu hãn nhân vật, so với ta còn lợi hại hơn đâu rồi, chớ xen vào việc của người khác."

Hồng Khê nhìn xem trong ngõ nhỏ nũng nịu như nước trong veo "Tiểu mỹ nhân" Tiết Y Y, làm sao lại nhìn không ra cô nương này "Bưu hãn" ở nơi nào?

Có điều thiếu gia nói là chính là, đây là thân là thiếu gia thủ hạ đệ nhất kim bài cẩu nô tài giác ngộ.

"Nha." Hắn đáp ứng một tiếng, muốn đánh xe tiếp tục đi phía trước.

Chính là cái kia bốn cái lưu manh cũng nhìn thấy cái này cỗ xe ngựa hiện tại toàn bộ Vũ Đô thành, ai không biết chiếc xe này cùng nhóm này ngưu bức có thể giẫm hoang thú Liệt Mã?

Bốn người sợ tới mức can đảm đều nứt, run rẩy xoay người lại, bịch bịch quỳ trên mặt đất, đông đông đông một hồi khấu đầu, không đầy một lát cái ót liền máu tươi chảy dài.

"Vũ thiếu gia, chúng ta hỗn đản, chúng ta không phải người, nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, thỉnh Vũ thiếu gia buông tha chúng ta a, chúng ta về sau cũng không dám nữa…

Hồng Khê cười hì hì đối với trong xe nói ra: "Thiếu gia uy danh hiển hách, người xem, cái này mấy cái đồ đần vừa nhìn thấy ngài liền bị hù đái ra quần rồi…"

Hồng Vũ đẩy ra cửa sổ xe bên trên rèm xem xét: "Thực đái ra quần rồi hả? Bổn tọa hung danh xem ra lại có chỗ tăng lên, sớm muộn gì muốn đạt tới dừng lại tiểu nhi khóc đêm chí cao cảnh giới."

Hồng Khê liên tục gật đầu: “Ta xem hiện tại đã không sai biệt lắm.”

Hồng Vũ thoả mãn, hướng bốn người kia phất phất tay: “Các ngươi giúp nhau đem đối phương trứng trứng đá phát nổ, sau đó cút nhanh lên trứng.”

Thảm như vậy liệt trừng phạt, bốn người cũng không dám làm sơ do dự, đứng lên hai hai một đôi, từng người ra chân, sau đó từng người kêu thảm thiết, dưới đũng quần một mảnh máu đen.

Bốn người giúp nhau dắt díu lấy, đau trên mặt rút gân, đã nhận được cho phép về sau mới chật vật mà đi.

Hồng Vũ áy náy hướng Tiết Y Y cười cười: “Thực xin lỗi a cô nương, hư mất chuyện tốt của ngươi.”

Tiết Y Y biết rõ Hồng Vũ là có ý gì, nhưng là vì cái gì cảm giác, cảm thấy những lời này như vậy không được tự nhiên? Nàng há to miệng, thật sự không biết nên nói cái gì cho phải. Trước mắt người kia là ai, nàng đã đoán được rồi, nàng đang tại tính toán như thế nào nhân cơ hội này tiếp cận Hồng Vũ, Vũ thiếu gia đã hoàn toàn không thấy cái kia sắc nước hương trời dung mạo, buông xuống màn xe đi nha.

“Ai” nàng hô một tiếng, Hồng Vũ trong xe có chút lười biếng nói: “Cô nương thanh âm còn thật là dễ nghe, bất quá ta đây cũng không phải là anh hùng cứu mạng, ta và ngươi đều minh bạch, cho nên không cần khách khí, sau này còn gặp lại a.”

Liệt Mã một tiếng tiếng Xi..Xiiii..âm thanh chạy như điên, tốc độ cực nhanh. Tiết Y Y có chút im lặng, thanh âm thật là dễ nghe? Cái này xem như một câu đùa giỡn a? Ghét ác như cừu Tiết đại tiểu thư rõ ràng bị người đùa giỡn cái này còn có hay không thiên lý

Tiết Y Y rất phiền muộn, cái này tiểu bại hoại, nhất định phải tìm cơ hội hung hăng mà sửa chữa hắn nàng chính tính toán, bỗng nhiên cảm thấy cái gì, theo trong tay áo lấy ra một quả hoa văn phong cách cổ xưa ngọc bài, ngọc bài đã có chút nóng lên, phát nhiệt. Tiết Y Y sắc mặt biến hóa, thu hồi ngọc

bài nhanh chóng ra ngõ nhỏ, hướng một cái hướng khác đi đến.

Loại này ngọc bài, cũng là huyền binh một loại, có điều loại này huyền binh kỹ thuật phàm tục thế giới căn bản không có, mặc dù là Chủ Thần Vực bên trong, cũng không phải người bình thường có thể dùng được rất tốt đấy.

Đây là một loại siêu viễn cự ly liên lạc thủ đoạn, một khi ngọc bài nóng lên, phát nhiệt, đã nói lên gia tộc có chuyện trọng yếu tìm chính mình, Tiết Y Y lập tức chạy tới gia tộc ở đây Vũ Đô nội thành một cái điểm liên lạc.

Hồng Vũ hôm nay là muốn đi nghênh đón đại ca đấy.

Hồng Liệt bản án đã tra đã xong, hôm nay trở lại Vũ Đô, Hồng Thắng Nhật cùng Lý Thị đương nhiên không có khả năng đi nghênh đón Tôn nhi, vậy cũng liền rối loạn trưởng ấu tôn ti, chỉ có thể Hồng Vũ ra tay.

Đại tẩu Lôi Viện Viện còn có chút hờn dỗi, đêm qua cố ý về nhà mẹ đẻ đi.

Xe ngựa đã đến ngoài cửa Nam, trên đường đi sớm đã bị người nhận ra rồi, quan đạo hai bên mặc kệ là người nào, tất cả đều vòng quanh chiếc xe này đi.

Hắn ở đây ngoài cửa Nam chờ lấy, thời gian không sai biệt lắm thời điểm, Hồng Liệt đội ngũ dần dần xuất hiện, lúc này đây thanh thế to lớn, đi theo mấy ngàn Vũ Liệt tinh doanh trại tướng sĩ, còn có lớn nhỏ quan viên hơn mười người.

Hồng Liệt ngồi trên lưng ngựa, huynh đệ gặp mặt cười ha ha, một cái nhiệt tình ôm: “Lão Nhị “

“Đại ca “

Hồng Vũ nháy mắt ra hiệu: “Chúc mừng đại ca, chúc mừng đại ca “

Hồng Liệt ha ha cười cười: “Một điểm nhỏ công lao, với ngươi so sánh với nhưng kém xa, có cái gì tốt chúc mừng đấy.”

Nãi nãi xuất quan sự tình đã truyền ra, chắc hẳn ca ca đã nghe nói, nhưng là nãi nãi đã đoạt Tống Du Nhiên trở về, vấn đề này người biết liền không nhiều lắm rồi.

Hồng Vũ nháy mắt ra hiệu càng kịch liệt: "Về đến nhà ngươi sẽ biết."

"Ánh mắt ngươi làm sao vậy?"

"Không có việc gì…"

Đội ngũ đại quy mô đi qua, hai bên người đi đường không không hâm mộ.

Ở đây trong mọi người, có một chi đội ngũ, ước chừng bảy tám người, cầm đầu chính là một người hắc râu và ngực lão già, tinh thần quắc thước, hai mắt hữu thần. Bên cạnh hắn đi theo một người mười tám mười chín tuổi thanh niên. Lưỡng người cưỡi con ngựa cao to, thanh niên cũng xem người chung quanh một loại, dùng một loại ánh mắt hâm mộ nhìn xem dần dần đi xa Hồng gia huynh đệ.

Lão già cười nhạt một tiếng, thần thái bên trong toát ra một loại ngạo nghễ: "Hoan nhi, không cần hâm mộ, ngươi bây giờ phải hiểu, chúng ta đã cùng những cái này tầm thường chi nhân không giống như vậy, Lưu gia từ nay về sau cao cao tại thượng, những cái này con sâu cái kiến thông thường tính mạng, chi bằng bao quát "

Thanh niên Lưu Khánh Hoan nghĩ tới mục đích của chuyến này, tinh thần chấn động: "Phụ thân nói cực kỳ, cái gì Tứ đại trụ trời, cái gì Hồng gia, về sau ở đây chúng ta Lưu gia trước mặt, cũng muốn ngoan ngoãn cúi đầu, ti nhan quỳ gối bất kể là Hồng Liệt vẫn là Hồng Vũ, muốn cho ta xách giày, cũng phải nhìn ta tâm tình được không "

"Ha ha ha" lão già lên tiếng cười cười, thoải mái cực kỳ: "Đi, trước làm chính sự."

"Vâng"

Cái này một đội người nhanh chóng vào thành, hạ nhân nghe ngóng đường, dần dần đã tìm được một tòa vắng vẻ trong

tiểu viện. Hạ nhân đang muốn tiến lên gõ cửa, lão già vội vàng quát lớn: “Không được làm càn “

Lão già sửa sang lại thoáng một phát dung nhan, tự mình tiến lên gõ cửa.

Cái kia hai miếng cũ kỹ cửa gỗ cót két một tiếng mở ra, một người nhìn về phía trên đã có chút mắt mờ người gác cửa lộ ra hé mở mặt: “Tìm ai?”

Lão già lui về phía sau một bước, cung kính cúi đầu: “Làm phiền tiền bối, thỉnh thông bẩm chủ nhân một tiếng, Nha Sơn Lưu gia Lưu Tử Hiếu, nhận lệnh đến đây.”

Già người gác cửa trong mắt tinh quang lóe lên, nhìn nhìn phía sau hắn mấy người, mở cửa ra: “Trước vào đi.”

Lưu Tử Hiếu đem ngựa lưu ở bên ngoài, mang theo nhi tử cùng hạ nhân, cẩn thận từng li từng tí đi vào.

Sân nhỏ phía trước rất hẹp hòi, bảy tám người đứng đấy có chút chen chúc, già người gác cửa nhàn nhạt phân phó: “Mà lại ở chỗ này chờ.”

“Vâng.” Mặc dù đối với phương chỉ là một người hạ nhân, Lưu Tử Hiếu nhưng lại tuyệt không dám kiêu căng.

Người gác cửa sau khi đi vào một lát, đi ra nói: “Theo ta đi vào. Nhớ kỹ, đây là cho các ngươi Lưu gia cơ hội, bánh từ trên trời rớt xuống sự tình tốt, các ngươi nếu là mình đem cầm không được, Đại Hạ cảnh nội, có rất nhiều người muốn vì (là) chủ nhân nhà ta hiệu lực “

Lưu Tử Hiếu cuống quít hành lễ nói: “Chúng ta minh bạch, thỉnh tiền bối yên tâm, chúng ta nhất định dụng tâm làm việc, tuyệt sẽ không lại để cho chủ nhân thất vọng.”

Già người gác cửa gật gật đầu, lĩnh của bọn hắn đi vào, xuyên qua một đạo nho nhỏ cổng vòm, trước mắt rộng mở trong sáng, một mảnh xanh um tươi tốt lâm viên xuất hiện ở đây mắt

Chỉ sợ Vũ Đô nội thành đều có rất ít người biết rõ, trong thành rõ ràng còn cất dấu như vậy một cái nơi tốt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 35 : Lâm trận đổi tướng (Thượng)

Lưu Tử Hiếu lưu tâm nhìn kỹ, cái này viên trong rừng, những cái kia kỳ mộc dị thảo liền không cần phải nói rồi, rõ ràng còn trồng lấy rất nhiều Linh Dược Ngũ phẩm, lục phẩm Linh Dược tùy ý có thể thấy được, tùy tiện cái đó một cây xuất ra đi, đều lại để cho vô số đan sư điên cuồng tranh đoạt

Hắn đối với tại trong truyền thuyết Chủ Thần Vực thực lực, lại có một cái hoàn toàn mới nhận thức. Lúc này đây, quả nhiên là ngày lớn may mắn, vị kia chủ nhân rõ ràng chọn trúng Lưu gia.

Già người gác cửa dẫn Lưu Tử Hiếu bọn họ đã đến trong lâm viên trung ương mấy gian phòng ốc bên ngoài, đối với Lưu Tử Hiếu nói: "Một mình ngươi đi vào, những người khác lưu ở bên ngoài."

"Vâng."

Lưu Tử Hiếu mỗi một cái động tác, đều tất cung tất kính, tiến nhập trong phòng về sau, thậm chí không dám ngẩng đầu nhìn chỗ ngồi chi nhân, vốn là vang dội bái ngã xuống đất: "Nha Sơn Lưu Tử Hiếu, thấy qua chủ nhân "

Một cái dễ nghe thanh âm thản nhiên nói: "Đứng lên đi, ta cũng không phải cái gì chủ nhân, bảo ta tiểu thư là được."

Lưu Tử Hiếu đứng dậy ra, lặng lẽ ngẩng đầu nhìn lên, ghế trên chi nhân tuổi trẻ xinh đẹp, nhân gian tuyệt sắc. Nhất là cái kia một loại khí chất, cao ngạo tuyệt ngạo, so sánh dưới, Lưu Tử Hiếu trong phủ những cái kia sắc đẹp thị thiếp, quả thực liền tục tằng không cách nào đập vào mắt rồi.

Hắn chỉ (cái) nhìn thoáng qua, liền tranh thủ thời gian cúi đầu, không dám mạo phạm.

Tiết Y Y hỏi: "Trong nhà an bài các ngươi hộ tống ta đi Thái Cổ rừng hoang mang, địa điểm các ngươi đều biết?"

“Biết rõ, bên trên đã phái người đem địa đồ đưa tới, đang tại tiểu nhân trên tay.”

“Cái kia tốt, chuẩn bị một chút, ngày mai sẽ lên đường đi.”

“Tuân mệnh.”

Cơ hồ là đồng thời, còn có mặt khác cùng một đội ngũ theo Vũ Đô thành Tây Môn tiến vào, kết quả một đường nghe ngóng mới biết được, Hồng phủ hiện tại đã không tại đây Huân Quý Khu, bọn họ lại là một đường hỏi thăm, đã đến mới Hồng phủ ngoài cửa, hạ nhân đang muốn tiến lên thông báo tên họ, Diệp Thiếu Văn vừa trừng mắt: “Không được vô lễ “

Bọn hạ nhân âm thầm nói thầm, không chính là một cái phàm tục thế giới thế gia ấy ư, có gì đặc biệt hơn người đấy, Diệp đại sư còn giống như này sao?

Bọn họ Quảng Dương quận Diệp gia chính là thất đại ngàn năm thị tộc chi một, lúc nào đem phàm tục thế gia để vào mắt rồi hả?

Thất đại biến thành thập đại sự tình còn không có có truyền ra, thậm chí liền Thất đại gia tộc bên trong trung hạ tầng nhân vật đều còn không biết loại chuyện này thất đại ngàn năm thị tộc rất phiền muộn, tuyệt sẽ không đi chuyên môn tiến hành tuyên truyền.

Diệp Thiếu Văn chính là trong gia tộc đệ nhất đan sư, ở đây Quảng Dương quận Diệp gia cũng là bị chịu tôn kính nhân vật, coi như là gia chủ cũng muốn lễ kính tăng thêm, mà Diệp Thiếu Văn cũng tuyệt không phải cái loại này “Bình dị gần gũi” người, hôm nay đây là làm sao vậy?

Diệp Thiếu Văn sửa sang lại quần áo, tự mình tiến lên, đã đến cửa ra vào rất là khách khí vừa chắp tay: “Kính xin cáo tri nhà của ngươi Nhị thiếu gia, học mọn tài hèn Diệp Thiếu Văn cầu kiến.”

Đằng sau bọn hạ nhân càng là lại càng hoảng sợ, học mọn tài hèn? Cái từ này là có ý gì bọn họ đều hiểu, Diệp đại sư rõ ràng dùng cái từ này, cái kia nói rõ cái gì? Muốn bái kiến vị này Hồng Vũ thiếu gia, đan đạo tạo nghệ tại phía xa Diệp đại sư phía trên điều này có thể sao?

Bọn họ đều có chút khó có thể tin, tuy nhiên lại không thể không tin.

Trương Ngọc Thư từ phía sau trong xe chui đi ra, ngủ được có chút mơ mơ màng màng, tranh thủ thời gian xuống xe đến: "Ơ, nhanh như vậy đã đến, Diệp Thiếu Văn ngươi cũng không hô ta một tiếng."

Cái kia người gác cửa đang muốn thông báo, bị Trương Ngọc Thư gọi lại: "Còn có ta, Trương Ngọc Thư, Hồng Di Lan tiểu thư bạn tốt, cùng nhị ca nói, ta cũng tới.

Ngữ khí của hắn bên trong lộ ra hết sức rõ ràng lôi kéo làm quen ý tứ hàm xúc, cái này lại để cho Diệp gia những hạ nhân kia bọn họ càng thêm giật mình, cái này một người chính là đến từ Chủ Thần Vực người, hơn nữa nghe nói còn là một rất có thực lực gia tộc thiếu gia, dọc theo con đường này, mặc kệ đối với ai đều là vẻ mặt lãnh đạm, cho dù là đối với Diệp Thiếu Văn, cũng là muốn chửi thì chửi, Diệp Thiếu Văn nửa tiếng không dám cổ họng. nhưng là hắn vậy mà sẽ đi nịnh nọt Hồng Vũ

Bọn hạ nhân một cái run rẩy, thầm nghĩ may mắn mới vừa rồi không có tùy tiện ở Hồng trước cửa phủ tự cao tự đại…

Một lát sau, người gác cửa đi ra, thản nhiên nói: "Nhị thiếu gia nói, nay trong Thiên phủ có chuyện, các ngươi tìm một chỗ chờ đi thôi."

Bọn hạ nhân biến sắc rồi, nhưng là Diệp Thiếu Văn cùng Trương Ngọc Thư bất đắc dĩ liếc nhìn nhau, nhưng lại thành thành thật thật gật đầu: "Tốt, chúng ta ngày mai lại đến."

Nha Sơn Lưu gia vì bợ đỡ được Chủ Thần Vực người ra vẻ đáng thương, Chủ Thần Vực con người làm ra bợ đỡ được Hồng Vũ mà ra vẻ đáng thương, thành thành thật thật ở đây Hồng phủ phụ cận tìm một cái khách sạn ở lại đến.

Bọn hạ nhân vụng trộm phàn nàn, bị Diệp Thiếu Văn nghe thấy được còn nghiêm gia khiển trách một trận.

Hồng phủ bên trong hoàn toàn chính xác có chuyện, bất tiện ngoại nhân đi vào. Hồng Liệt chứng kiến Tống Du Nhiên

thời điểm triệt để sợ ngây người, Tống Du Nhiên thì là xấu hổ và giận dữ không chịu nổi.

Hồng Vũ cùng nãi nãi cùng một chỗ đứng ở một bên cười xấu xa, Hồng Thắng Nhật thẳng lắc đầu, trong lòng tự nhủ cái này cháu trai tuyệt đối không giống ta, cái gì xấu tật xấu đều là con mẹ nó di truyền đấy.

"Gia gia, nãi nãi, lão Nhị, cái này, cái này…"

Nãi nãi ho khan một tiếng: "Ngươi cái gì ngươi? Ngươi ưa thích Du Nhiên không?"

Hồng Liệt trong nội tâm đúng lúc này mới dâng lên một hồi vui mừng, chém đinh chặt sắt trả lời: "Ưa thích "

Tống Du Nhiên trong nội tâm một thè lưỡi ra liếm, thẹn thùng cúi đầu.

Nãi nãi kéo Tống Du Nhiên tay: "Ngươi ưa thích Liệt nhi sao?"

Tống Du Nhiên không ra tiếng, Hồng Liệt nóng nảy: "Du Nhiên, ngươi ngược lại là nói chuyện a, ngươi đây là muốn gấp chết ta à."

Tống Du Nhiên xem hắn ngắn ngủn trong chốc lát, trên trán đã đổ mồ hôi rồi, tâm thương yêu không dứt, đành phải mày dạn mặt dày, dùng con muỗi lớn nhỏ thanh âm nhổ ra hai chữ: "Ưa thích…"

Nãi nãi cười cười: "Cái kia tốt, chuyện này lão thân làm chủ, đêm nay liền cho các ngươi kết hôn "

"Hồ đồ" Hồng Thắng Nhật phát hỏa: "Đây là lấy bình thê, không phải nạp thiếp há có thể như này qua loa "

Nãi nãi vừa trừng mắt, lão gia tử lập tức không có lực lượng: "Ta nói rất đúng sự thật a, mặc dù ngữ khí của ta khả năng không quá chính xác…"

"Vậy ngươi nói làm sao bây giờ?"

Hồng Thắng Nhật đầu thương yêu không dứt, hắn cũng không am hiểu giải quyết tốt hậu quả làm việc, nhưng là mỗi một lần ở đây lão thê trước mặt, lại chỉ có thể không thể làm gì

đem phần này nhiệm vụ gánh chịu khởi đến: "Sáng sớm ngày mai, đem Du Nhiên trước đưa trở về, sau đó chúng ta dựa theo chương trình, nắm bà mối, đặt sính lễ, ước định ngày tốt lành, đem Du Nhiên tái giá trở về."

Mọi người nghĩ nghĩ, đây thật là chính xác biện pháp giải quyết. Tống Du Nhiên đã ở đây Hồng phủ ngây người thời gian dài như vậy, ra Hồng Liệt còn có thể gả cho ai?

Hồng Liệt vui thích đụng lên ra, ôm nãi nãi cánh tay lung lay hai cái, xem khi còn bé một loại làm nũng: "Tạ ơn nãi nãi, ngài thật tốt "

Lôi Viện Viện mặc dù đêm qua cố ý trở về nhà mẹ đẻ, hờn dỗi không đi nghênh đón Hồng Liệt, nhưng là đến buổi tối liền vội vội vàng vàng gấp trở về, nếm qua cơm tối, trời còn chưa có tối thấu, sẽ đem Hồng Liệt cho túm đi trở về.

Hồng Vũ xem cười thầm, đại tẩu đây là sốt ruột đem đại ca ép khô rồi, không cho hắn đi "Ăn vụng" a, quả nhiên nữ nhân đều là hộ thực đấy.

Chuyện còn lại, tự nhiên không cần Hồng Vũ đi quan tâm, hắn nghỉ ngơi thoáng một phát, ban đêm tiếp tục tu luyện. Sáng sớm hôm sau, người gác cửa đến đây báo cáo, Trương Ngọc Thư cùng Diệp Thiếu Văn lại tới nữa.

Hồng Vũ còn không có có nếm qua điểm tâm, liền lại để cho bọn họ ở bên ngoài trước chờ.

Lưỡng người ở bên ngoài đợi gần nửa canh giờ, Hồng Vũ cuối cùng là đi ra, Trương Ngọc Thư xem xét, mặt mũi tràn đầy tươi cười đi lên thân mật hô: "Ca, đã lâu không gặp, muốn chết ta rồi."

Hồng Vũ thẳng lắc đầu: "Hãy chấm dứt việc đó, có chuyện gì nói đi."

Diệp Thiếu Văn tiến lên chào: "Đại sư, còn nhớ rõ ta sao?"

Hồng Vũ gật đầu: "Diệp gia Diệp Thiếu Văn đúng không?"

Diệp Thiếu Văn đại hỉ: "Đúng là tiểu nhân, đại sư còn nhớ rõ ta, thật sự là vinh hạnh của ta."

Trương Ngọc Thư ở một bên nói: “Ca, lúc này tới tìm ngươi có chuyện tốt.”

Hồng Vũ hoài nghi: “Thật sự?”

“Thật sự, ta mấy năm này phấn đấu mục tiêu liền là trở thành ngài muội phu, có thể lừa gạt ngài sao?”

Cái này lời nói được lại để cho Hồng Vũ có chút dở khóc dở cười: “Được rồi, nói nói cho cùng sự tình gì?”

“Lại phát hiện một chỗ nghiền nát văn minh di tích, ngay tại Thái Cổ rừng hoang mang bên trong, tất cả đại chủ thần vực cũng đã triệu tập nhân thủ đuổi đi qua, lúc này đây chúng ta Hư Không Thần Vực chủ tướng là Diên Khánh phủ Lăng gia Lăng Chí Vân, có hắn ra tay, cơ bản có thể xác định chúng ta nhất định thu hoạch bảng xếp hàng thứ nhất, cho nên lúc này đây chúng ta đi đều là theo chân cọ chỗ tốt đấy, loại cơ hội này nhưng không dễ dàng a.”

Hồng Vũ nhíu mày: “Chuyện gì xảy ra? Cái gì nghiền nát văn minh di tích? Lăng Chí Vân là ai? Diên Khánh phủ lại là chuyện gì xảy ra?”

Trương Ngọc Thư không có một điểm không kiên nhẫn, từng cái cùng Hồng Vũ giải thích.

Nghiền nát văn minh chính là một loại không rõ ràng xưng hô, có thể là một ít tiền sử văn minh, cũng có thể là đã có ghi lại mấy cái văn minh thời đại lưu lại di tích. Đơn giản mà nói, nếu không có biện pháp xác định rốt cuộc là cái gì thời đại di tích, cũng có thể xưng là nghiền nát văn minh di tích.

Loại này di tích bao dung phi thường rộng, rất có thể là thần thú nhất tộc, hoặc là một ít chủng tộc khác lưu lại di tích.

Mà loại này di tích thăm dò đối với tại Chủ Thần Vực mà nói tính nguy hiểm không lớn, xa xa nhỏ,ít hơn mới Thần Vực thăm dò, cho nên thường bị Chủ Thần Vực dùng để rèn luyện trẻ tuổi một đời.

Lúc này đây ở đây Thái Cổ rừng hoang mang phát hiện cái này một chỗ nghiền nát văn minh di tích chính là như này, tất cả đại chủ thần vực nhao nhao phái ra bản thân trẻ tuổi một

đời người nổi bật với tư cách chủ tướng, bọn họ phụ trách triệu tập nhân thủ, tiến hành cùng với thăm dò.

Cuối cùng thu hoạch, sẽ sắp xếp định một cái thu hoạch bảng, thu hoạch bảng đệ nhất danh, sẽ đạt được một phần tất cả đại chủ thần vực cùng một chỗ cung cấp ban thưởng. Trừ lần đó ra, nếu như di tích bên trong có linh tuyền, linh mạch một loại có thể tiếp tục đạt được lợi ích đồ vật, cái bài danh này cũng đem quyết định đến tiếp sau lợi ích phân phối bao nhiêu

Mà Hư Không Thần Vực bên trong ngoại trừ Tùng Giang phủ bên ngoài còn có cái khác phủ nha, Diên Khánh phủ liền là một cái trong số đó, luận thực lực, Diên Khánh phủ không kém cỏi chút nào cùng Tùng Giang phủ.

Diên Khánh phủ Lăng gia chính là Diên Khánh phủ cảnh nội thứ ba đại thế gia, Lăng Chí Vân nhưng lại Diên Khánh phủ đệ nhất thanh niên tài tuấn, được xưng Diên Khánh phủ tương lai chi sư. Hắn bản thân tu vị đã đạt đến Tứ Phẩm Thông Pháp trung kỳ, mà người theo đuổi của hắn bên trong, có khí sư, trận sư, đan sư, Thú Sư, nhân tài đông đúc, có thể nói mặc kệ có cái dạng gì vấn đề đều có thể ứng phó.

Những cái này tùy tùng có rất nhiều Chủ Thần Vực bên trong người cô đơn, có cũng là xuất thân phủ nha, thế gia, nhưng là vì càng coi được Lăng Chí Vân tiền đồ, cam nguyện đi theo, điểu theo Loan Phượng bay vút lên xa.

Lăng Chí Vân tổng hợp thực lực coi như là tất cả đại chủ thần vực bên trong, cũng là người nổi bật, còn lần này nghiền nát văn minh di tích, nghe nói nhìn từ ngoài cũng không thế nào kinh người, tất cả đại chủ thần vực cùng Lăng Chí Vân cùng một cái cấp bậc tuổi trẻ tài tuấn đều không có gì hứng thú, cho nên Lăng Chí Vân đoạt giải nhất cơ hồ là không có lo lắng đấy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 35 : Lâm trận đổi tướng (Hạ)

"Mặc dù muốn xếp hạng định thu hoạch bảng, nhưng là ở di tích bên trong thu hoạch là không cần nộp lên đấy, ca, thế nào, đi về sau, có phiền toái gì Lăng Chí Vân người nhất định sẽ giúp bề bộn giải quyết, chúng ta theo ở phía sau cất kỹ chỗ là được. Đương nhiên, lớn nhất chỗ tốt nhất định là Lăng Chí Vân bọn họ đấy, có điều chúng ta thu hoạch cũng sẽ không giảm."

Hồng Vũ sờ mò xuống gần kề, nói thật hắn không có gì hứng thú. Dựa vào người khác mà làm nên, đi theo người khác phía sau cái mông, đó cũng không phải là hắn Hồng Vũ tác phong.

Hắn đang muốn cự tuyệt, bên ngoài bỗng nhiên mau mau tiến bước đến một người: "Thiếu gia, bên ngoài có người nói là Trương thiếu gia gia phó, có quan trọng hơn sự tình tìm Trương thiếu gia

Trương Ngọc Thư ngoài ý muốn: "Tìm ta?"

Hồng Vũ gật đầu một cái: "Lại để cho hắn tiến đến."

Chỉ chốc lát sau một người tướng mạo bình thường trung niên bay mau vào, Trương Ngọc Thư ngoài ý muốn: "Trương Cửu, sao ngươi lại tới đây?"

Trương Cửu là Trương Ngọc Thư phụ thân bên người gã sai vặt, thông thường là sẽ không dễ dàng ly khai phụ thân bên người đấy, Trương Cửu tiến lên một bước hướng chính mình thiếu gia vừa chắp tay: "Thiếu gia, đại hỷ sự "

"Chuyện gì?"

"Lăng Chí Vân bản thân bị trọng thương, không cách nào tham gia lúc này đây nghiền nát văn minh di tích thăm dò rồi, chúng ta Hư Không Thần Vực tạm thời tìm không ra đến đủ sức nặng người tới tham gia rồi, cho nên lão gia vì (là) ngài tranh thủ đã đến cơ hội này, từ giờ trở đi, ngài chính là chúng

ta Hư Không Thần Vực lúc này đây chủ tướng thiếu gia, đây chính là ngài một lần cơ hội tốt a…"

Trương Thư ngọc lại choáng váng, hơn nửa ngày mới hoãn tới: "Ngươi nói cái gì? Ta? Chủ tướng? Vẫn là lão già tốn sức tranh thủ đến hay sao?"

"Đúng vậy a, lão gia chính là vận dụng không ít quan hệ, một cái giá lớn cực lớn."

"Lão già hắn là nghĩ như thế nào hay sao? Thủ hạ ta có người nào đó? Ta có thể cùng chủ thần khác vực những cái kia thanh niên tài tuấn đi tranh giành sao? Đây không phải rõ ràng để cho ta mất mặt xấu hổ ư "

Trương Cửu vội vàng an ủi: "Thiếu gia đừng lo lắng, lão gia đều sắp xếp xong xuôi, hắn để cho ta đem Trương Tuyền cùng Trương Võ Thăng đã mang đến, có hai người bọn họ ở đây, cái này tọa di tích không thành vấn đề."

Trương Ngọc Thư lại như cũ có chút không nỡ: "Trương Tuyền là trận sư, Trương Võ Thăng là đan sư, nhưng là còn kém một người khí sư một người Thú Sư, nếu" hắn bỗng nhiên đem đầy cõi lòng ánh mắt kỳ vọng quăng hướng về phía Hồng Vũ: "Ca, lúc này đây ngài nhất định phải giúp ta, ngài nếu không giúp ta ta liền xong đời, chỉ dựa vào chính ta… Ta, ta, ta không được a."

Trương Ngọc Thư điển hình quần áo lụa là công tử ca, mình cũng đối với chính mình không tin rằng, ngược lại lại để cho Hồng Vũ có đi một tí hứng thú, hắn suy nghĩ một chút nói: "Sở hữu tất cả thu hoạch bên trong, ta muốn bảy thành "

Trương Cửu bờ môi khẽ động muốn phản đối, nhưng là Trương Ngọc Thư đã không thể chờ đợi được đáp ứng: "Không có vấn đề, đừng nói bảy thành, ngươi toàn bộ cầm lấy đi đều được

Trương Cửu âm thầm thở dài, có chút bất mãn nhìn Hồng Vũ liếc, thầm nghĩ thiếu niên này rất hiểu quy củ, Trương gia chính là Chủ Thần Vực thế gia, nguyện ý mang lên các ngươi đó là dẫn dù là ngươi Hồng gia ở đây phàm tục thế giới hô phong hoán vũ, nhưng là ở Chủ Thần Vực trong mắt như cũ

cái gì cũng không phải. Xem ra thiếu gia đúng là bị Hồng Di Lan cho mê hoặc, rõ ràng có thể như này tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục.

Hắn âm thầm lắc đầu, nghĩ đến sau khi trở về phải nhắc nhở lão gia một tiếng, Hồng Vũ như vậy chiếm Trương gia tiện nghi, lần một lần hai cũng là mà thôi, nếu như là lúc sau không ngừng như này, không thể nói trước phải nghĩ biện pháp "Giáo dục" thoáng một phát Hồng Vũ, lại để cho hắn học một ít quy củ

Trương Ngọc Thư rất kỳ quái đối với Hồng Vũ có một loại không hề giữ lại tín nhiệm, Hồng Vũ đáp ứng đi, trong lòng của hắn lập tức an tâm rồi, rồi sau đó mạch suy nghĩ rõ ràng, đạo lý rõ ràng cùng Hồng Vũ giảng lấy ứng làm như thế nào an bài các hạng công việc.

Hồng Vũ một bên nghe một bên nhìn xem hắn, trong lòng tự nhủ tiểu tử này cũng là khuyết thiếu lịch lãm rèn luyện, đoán chừng trước kia hắn lão tử đối với hắn bảo hộ quá độ, nhìn xem tư chất, nếu như trải qua một ít mưa gió, nói không chừng cũng là một người một mình đảm đương một phía nhân vật.

Thăm dò di tích cùng mới Thần Vực rất cùng loại, có điều chuẩn bị cần càng thêm toàn diện một điểm, bởi vì cạnh tranh đối thủ cũng càng cường đại hơn.

Trương Ngọc Thư đã có một người trận sư một người đan sư, hắn thỉnh Hồng Vũ lại mời đến một người khí sư một người Thú Sư. Nhưng là Hồng Vũ suy nghĩ về sau, vẫn là quyết định đem Phương Lưu Vân cùng Tôn Bán Sơn tất cả đều mang lên. Hai người này gần đây đã qua một năm tiến bộ nhanh chóng, Hồng Vũ càng thêm tin tưởng người một nhà.

Lúc này đây "Nhiệm vụ" đến vô cùng vội vàng, tất cả mọi người bề bộn nhiều việc chuẩn bị, các loại vật tư liên tục không ngừng mà hội tụ tới, ba ngày sau đó, hết thảy chuẩn bị sẵn sàng.

Hồng Vũ mình cũng lợi dụng ba ngày này thời gian chuẩn bị rất nhiều đan dược. Chữa thương, bổ nguyên, giải độc linh

đan đương nhiên ắt không thể thiếu, trừ lần đó ra, cân nhắc đến muốn đi địa phương chính là hoang thú lãnh địa, cho nên hắn còn chuyên môn nhằm vào hoang thú, luyện chế ra một ít độc dược, hoặc là trí mạng đấy, hoặc là chỉ là tê liệt đấy.

Đã động thủ, Hồng Vũ dứt khoát thuận tiện lấy luyện chế ra vài loại nham hiểm độc dược.

Nghiêm khắc trên ý nghĩa mà nói, khóa mạch đan cũng không tính là một loại độc dược, cho nên loại đan dược này dược tính, ở đây Hồng Vũ cái kia một bộ phận "Trí nhớ" bên trong xem như so sánh "Ôn hòa" đấy.

Mà Hồng Vũ lúc này đây luyện chế ba loại độc dược, chính là hàng thật giá thật độc dược rồi. Những độc chất này dược, chính là chuyên môn châm đối với tu hành người đấy, người tu hành đại đô có thể sử dụng bản thân lực lượng, đem độc tính bức đi ra, cho nên châm đối với tu hành người độc dược hoặc là chính là xảo trá tai quái, khó có thể loại trừ, hoặc là chính là đặc biệt bá đạo, căn bản không để cho ngươi loại trừ thời gian lập tức phát tác.

Hồng Vũ cái này ba loại độc trong dược, hai chủng đặc biệt bá đạo, một loại xảo trá tai quái.

Chỉ có điều loại này cấp bậc độc dược, chẳng những luyện chế thủ pháp yêu cầu cực cao, hơn nữa dược liệu cần thiết thập phần hiếm thấy. Hồng Vũ Long Thải Hỏa cũng chỉ là miễn cưỡng đủ, một phen vất vả, luyện chế ra đến độc dược sức nặng cũng rất ít.

Nếu để cho Tiết Y Y chứng kiến cái này ba loại độc dược, chỉ sợ vừa muốn kinh ngạc tán thưởng đã nhiều năm rồi.

Liền phải lên đường, nhưng là mọi người đợi trái đợi phải, chính là không thấy Phương Lưu Vân đến.

Hồng Vũ lại phái người đi thúc dục một lần, kết quả Hồng Khê trở về thần sắc cổ quái đối với Hồng Vũ nói: "Thiếu gia, ta còn không, đã bị Phương đại sư thủ hạ đám kia nương tử quân cho chạy ra, ta xem, vẫn là ngài tự mình đi một chuyến a, giống như, giống như… Khục, ngài đi thì biết rồi."

Hồng Vũ không hiểu thấu, mang theo Hồng Thân đi qua, tới cửa đã nhìn thấy Phương Lưu Vân một đám đệ tử đem giữ cửa khẩu, nguyên một đám giống như là chọi gà một loại, ngẩng lên cổ, hờn dỗi nhìn xem Hồng Vũ.

"Ngươi sao có thể đối với ta như vậy sư phụ?"

"Nàng lão nhân gia chờ ngươi vài ngày, ngươi nhưng đến tốt hết lòng vì việc chung cùng những nữ nhân khác chạy."

"Sư phụ ta nàng vất vất vả vả cách ăn mặc tốt rồi chờ ngươi, ngươi cứ như vậy làm cho nàng thương tâm?"

"Đàn ông phụ lòng "

Một hồi líu ríu, may mắn Hồng Vũ bị Trang Hàn các nàng rèn luyện ra rồi, mặc dù có chút cháng váng đầu não trướng tổng còn có thể ứng phó. Bên trong Phương Lưu Vân nhưng chống đỡ không được rồi, lại để cho đám này cô gái nhỏ vừa nói, chính mình thành công (trở thành) oán phụ rồi.

"Hồ đồ" Phương Lưu Vân xụ mặt đi ra, nàng bày ra sư tôn tư thế, những cái này tiểu cô nương thật đúng là hơi sợ, nguyên một đám rụt lại cổ giống như là mùa đông chim ngói, run rẩy lui qua đi một bên.

Phương Lưu Vân nhìn Hồng Vũ liếc: "Lũ tiểu gia hỏa hồ đồ, ngươi đừng quên trong nội tâm đi."

Hồng Vũ ngó ngó những cái kia nữ hài, nhìn nhìn lại Phương Lưu Vân: "Ngươi cũng không nhiều lắm a."

"Hừ" Phương Lưu Vân hừ lạnh một tiếng, kiêu ngạo một cái bộ ngực sữa, theo Hồng Vũ trước mặt ngang nhưng mà qua. Như vậy trong tích tắc, Hồng Vũ thậm chí lại một loại ảo giác, Phương Lưu Vân bộ ngực ở đây trước mắt mình nguyên vẹn thông qua chỗ hao phí thời gian rất dài a

Hắn sờ sờ cái mũi, trước kia tại sao không có chú ý tới?

Những cái kia tiểu chim ngói bọn họ càng ỉu xìu, phương diện này các nàng cùng sư tôn ở giữa chênh lệch, giống như là các nàng trận pháp tạo nghệ bên trên chênh lệch một loại xa không thể chạm.

Hồng Vũ theo ở phía sau, ngượng ngùng không biết nói cái gì. Phương Lưu Vân nhìn ở trong mắt, một hồi buồn cười. Chuẩn bị nửa ngày, cuối cùng là lại để cho người này chú ý tới mình trên người ngoại trừ trận sư quang quầng sáng bên ngoài, còn có mặt khác "Gây chú ý ánh mắt của người ngoài" địa phương rồi. Tâm tình của nàng lập tức đã khá nhiều.

Tôn Bán Sơn sớm đã đến, Hồng Vũ đem Phương Lưu Vân tiếp đến, mọi người liền đồng loạt xuất phát.

Phương Lưu Vân hôm nay cách ăn mặc, trước ngực hùng vĩ đặc biệt gây chú ý ánh mắt của người ngoài, Trang Hàn cảnh giác chằm chằm vào nàng, hiển nhiên trước kia không để ý đến cái này tiềm ẩn đối thủ

Quan Lăng cũng thiếu thốn, đúng lúc này nàng rất muốn cùng Trang Hàn kết thành công thủ đồng minh.

Đội ngũ quy mô cũng không lớn, Hồng Thân Hồng Dần đi theo bảo hộ, Tô Tam đi theo chạy trước chạy sau hầu hạ người. Hồng Vũ bên người vờn quanh lấy Trang Hàn cùng Quan Lăng, Tiêu Nghiên một mực đứng ở Tôn Bán Sơn bên người. Ngược lại là Phương Lưu Vân lộ ra thập phần tùy ý, khoảng cách Hồng Vũ rất xa, một người cỡi ngựa, thoải mái nhàn nhã.

Nàng cùng mọi người chưa quen thuộc, cũng không chủ động trèo nói chuyện gì.

Mặt khác còn có hoang thú kỵ binh đoàn một ít người đi theo bảo hộ. Mà Hồng Vũ hai vị "Đệ tử" Bàng Chính Tường cùng Tiêu Nguyệt Hà, bởi vì là đan sư thân phận, ở đây Trương Ngọc Thư theo đề nghị, cũng mang lên cùng một chỗ rồi.

Trương Ngọc Thư bên kia, mặc dù là có người đối với Phương Lưu Vân có ý kiến gì không, cũng không dám chủ động tiến lên, cố kỵ Hồng Vũ nhỉ.

Mọi người theo Vũ Đô thành Tây Môn đi ra, một đường hướng Thái Cổ rừng hoang mang mà đi. Con đường này Hồng Vũ rất quen thuộc, đi rất nhiều lần rồi. Thái Cổ rừng hoang mang cũng là Thanh Nguyên đại lục ở bên trên một chỗ trứ

danh hoang thú lãnh địa, hạch tâm trên vị trí chiếm cứ thống trị địa vị cũng là nhất phẩm hoang thú Hồng Vũ bọn họ trước đó lần thứ nhất săn thú Tàng Vân Sơn, chỉ là tít mãi bên ngoài khu vực, thì có Tam phẩm hoang thú tọa trấn.

Lúc này đây, Hồng Vũ như cũ không muốn kinh động Tề quận người, cho nên hắn không có từ Lôi Châu thành trải qua, mà là vào tay Tề quận mặt khác một tòa lớn thành Thương Ngô chạy tới Tàng Vân Sơn.

Thương Ngô thành chính là Tề quận thứ hai thành phố lớn, cũng là một tòa ngàn năm thành cổ. Hồng Vũ bọn người chạy tới nơi này thời điểm, đã là chạng vạng tối rồi, bọn họ ở đây nửa dặm bên ngoài, cửa thành đã bắt đầu chậm rãi đóng cửa. Tô Tam phát đủ chạy như điên: "Chờ một chút Thiếu chủ nhà ta lập tức liền đã tới rồi, xin chờ một chút."

Thủ thành binh sĩ do dự một chút, chú ý tới Tô Tam đã là Tứ Phẩm Thông Pháp hậu kỳ, như vậy một người cường giả, rõ ràng chỉ là một cái chân chạy nhân vật, binh sĩ đoán chừng đến cái vị kia "Thiếu chủ" thân phận tôn quý, cho nên lập tức nói: "Tốt, chúng ta lại chờ một lát."

Hồng Vũ bọn người gia tốc chạy đến, tiến vào thành sau này, Tô Tam hướng binh sĩ cười cười: "Đa tạ."

Binh sĩ lắc đầu: "Đại nhân khách khí."

Hắn nói xong, vung tay lên mấy tên lính phụ giúp cửa thành muốn đóng cửa, bỗng nhiên một thanh âm truyền đến: "Ngừng "

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 36 : Chọc không nổi (thượng)

Theo một ít thanh hét lớn, một cái chân nặng nề đạp ở trên cửa thành, dầy cộm nặng nề cửa thành phát ra ông một tiếng vang lớn, mạnh mẽ hướng về sau phóng đi, đang đẩy cửa thành mấy tên binh lính bị hung hăng địa đánh ngã ở trên mặt đất.

Kia cầm đầu binh sĩ thoáng cái phát hỏa: "Người nào như thế càn rỡ "

Kia chỉ chân chủ nhân không nhanh không chậm tiêu sái liễu đi vào, đeo hai tay, nguyên lai là một vị thập ** hàng tháng thanh niên.

Hắn hướng cửa thành vừa đứng, xấc láo vô cùng nói: "Chủ nhân nhà ta còn có một canh giờ đã đến, mở ra cửa thành nghênh đón."

Binh lính giận tím mặt: "Coi như là hoàng đế bệ hạ tới, cũng là muốn đi trước công văn, không có như ngươi vậy cậy mạnh bá đạo các huynh đệ, bắt lại cho ta, chỉ cần dám phản kháng, tựu lập tức báo lên cho truy nã "

Kia mấy tên bị đánh ngã binh sĩ bò dậy sặc lang một tiếng rút ra bội đao, ngó chừng tên thanh niên kia.

Thanh niên không được cười lạnh: "Chỉ bằng các ngươi mấy khối lường trước? Nghĩ chịu chết? Huống chi, các ngươi lúc trước không phải đợi này tên tiểu tử, tại sao không thể chờ ta gia chủ nhân?" Hắn chỉ vào Hồng Vũ đặt câu hỏi.

Tô Tam sắc mặt sẽ dễ nhìn, hắn hiện tại tự giác tính có thể so với Hồng Khê, có người lại chỉ vào nhà mình thiếu gia gọi "Tiểu tử", đây không phải là ở đánh Tô Tam đại gia mặt sao?

Binh lính cả giận nói: "Tình huống có thể giống nhau sao? Người ta chỉ kém nửa dặm đường, nhà ngươi chủ tử còn muốn một canh giờ, trời đã tối rồi "

Thanh niên hắc hắc cười lạnh: “Ngu xuẩn khó dằn nổi đồ, chủ nhân nhà ta có thể sánh bằng tiểu tử này tôn quý nhiều “

Tô Tam đã đi tới, nhẹ nhàng vỗ người binh lính kia: “Ngươi trước chờ một chút, đối phó người như thế ta lành nghề.”

Binh lính lập tức thối lui đến liễu vừa, bọn họ những binh lính này nhiều lắm là bất nhập lưu trình độ võ giả, nhưng là trước mắt thanh niên này cũng là Lục Phẩm Chân Tôi cảnh giới, bọn họ đủ khả năng dựa đúng là sau lưng nha môn, để cho thanh niên có điều kiêng kỵ không dám động thủ. Nhưng khi nhìn thanh niên võ giả lớn lối bộ dạng, nơi nào sẽ đem nha môn để vào trong mắt?

Có người tiếp nhận dĩ nhiên tốt nhất.

Tô Tam tiến lên đây hỏi: “Ngươi mới vừa nói liễu hai lần tiểu tử, mình đi thiếu gia nhà ta trước mặt quỳ xuống dập đầu bồi tội, sau đó tự tát vào miệng 20 cái.

Thanh niên võ giả ha ha một tiếng ngửa mặt lên trời cười to: “Thật biết điều, dưới gầm trời này không biết cái gọi là ngu xuẩn thật đúng là không ít, chỉ bằng nhà ngươi thiếu gia về điểm này thân phận, nhận được lên bổn đại gia một quỳ? Ngươi biết chủ nhân nhà ta là ai không…”

Tô Tam đã không nhịn được, tiến lên một phát bắt được cổ của hắn, bùm bùm rút hai mươi bạt tai, đánh cho người nầy mặt tràn đầy sao Kim, mặt xưng phù thành đầu heo.

Tô Tam thật giống như kéo một cái chó chết giống nhau, đem tên thanh niên kia kéo dài tới liễu ngoài cửa thành, học ở Hàn Sương Quan lúc bộ dạng, một cây ngắn mâu đính tại này người jj thượng, đem hắn đọng ở trên cửa thành.

“A” một tiếng thê lương kêu thảm thiết đâm thẳng tận trời, mấy cái Lão Ưng nghe cả người phát rét, vội vàng bay đi.

Tô Tam trở lại vung tay lên: “Đóng cửa thành “

Từng đợt trầm muộn thanh âm trong, dầy cộm nặng nề cửa thành ầm ầm đóng cửa, phía ngoài chỉ để lại này tên thanh niên thê lương tiếng kêu thảm thiết.

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: “Đi thôi.” Đã làm trễ nãi không ít thời gian, Vũ thiếu gia có chút không nhịn được.

Bọn họ sau khi đi, cửa thành trong động mấy tên binh lính thương nghị đứng lên: “Thủ lĩnh, làm sao bây giờ?”

“Còn có thể làm sao, đi nhanh lên người “

“Rời đi? Nhưng là chúng ta bất kể cửa thành rồi?”

“Ngươi còn xem không hiểu? Hai pho tượng đại thần đã đánh nhau, chúng ta ở nếu bị ương cập trì ngư, càng xa càng tốt, phía trên coi như là biết rồi, cũng sẽ thông cảm chúng ta.”

“Tốt, chạy mau “

Bọn họ sau khi đi nửa canh giờ, trên cửa thành đinh cái kia tên thanh niên tiếng kêu rên dần dần thấp đi xuống, đã hoàn toàn hôn mê, ngoài cửa thành đi tới liễu đoàn người, cẩm y nộ mã, giàu sang bức người.

Lưu Khánh Hoan thấy cửa thành thế nhưng đã đóng cửa, hơi khẽ cau mày đầu.

Bên cạnh hắn có một tên gia tướng căm tức: “Lão Tam thật không sẽ làm chuyện, để cho hắn ngăn trở cửa thành đóng cửa cũng thất bại.”

Sắc trời đã đen, lại đi đi về trước liễu một chút, mới có người thấy rõ ràng: “Trên cửa thành thật giống như treo một người “

Mọi người mơ hồ cảm thấy không ổn liễu, mới vừa rồi lên tiếng người lập tức phi thân tiến lên: “Lão Tam “

Bị đinh ở cửa thành phía trên thanh niên sâu kín tỉnh lại, suy yếu nói một tiếng: “Báo thù cho ta…”

Lưu Khánh Hoan sắc mặt âm trầm đáng sợ, kể từ khi trở thành Thương Thanh Thần Vực Tiết gia nước phụ thuộc, Lưu gia tựu hoàn toàn phấn chấn lên, dọc theo con đường này tới nay, vậy thì thật là uy phong lẫm lẫm, không người dám chọc cho, nhưng là hắn không có nghĩ đến, chẳng qua là để cho cửa thành muộn đóng cửa một canh giờ, thế nhưng làm cho mình thủ hạ chính là người trọng thương

“Hừ” Lưu Khánh Hoan hừ lạnh một tiếng: “Trước cứu trị lão Tam, sau đó lên tiếng hỏi sở là chuyện gì xảy ra.”

Lập tức có người đem hắn từ trên tường thành lấy xuống, lúc này mới thấy rõ ràng hắn bị đinh ở vận mệnh, mấy người cũng là một run run, cảm thấy chỗ kín lạnh sưu sưu.

Lưu Khánh Hoan một mình một ngựa, đi tới cửa thành hạ lớn tiếng quát: “Đang làm nhiệm vụ chính là người nào? Dám đánh đả thương người của ta, các ngươi chán sống? Biết ta là ai không?”

Tất cả mọi người chạy, áp cái không ai phản ứng đến hắn. Lưu Khánh Hoan càng thêm căm tức.

“Công tử, lão Tam tỉnh.”

Thanh niên kia đứt quãng đem chuyện đã xảy ra nói, Lưu Khánh Hoan cười giận dữ: “Ha ha ha, hảo hảo tốt, không nghĩ tới ở nơi này Đại Hạ cảnh nội, lại còn có người dám đối với chúng ta Lưu gia Nhân hạ tay rất tốt bất kể là ai, bọn họ nhất định sẽ vì bọn họ hành động cảm thấy hối hận “

Đại Hạ thành tường, đều có đại hình trận pháp bảo vệ, để ngừa dừng lại hai quân giao chiến thời điểm, chỗ võ đạo cao thủ đánh bất ngờ trong thành. Vì vậy cửa thành một cửa ải đóng, cả tòa thành thị đại trận cũng là tùy theo khởi động, bọn họ bị ngăn ở phía ngoài chính là vào không được, nếu như mạnh hơn tấn công, sẽ gặp trận pháp uy lực khổng lồ phản kích.

Vẫn chờ đến nửa đêm, trong thành Lưu Tử Hiếu có chút kỳ quái nhi tử làm sao còn chưa có trở lại, phái người đi ra ngoài xem xét, mới mở cửa thành ra đem ngoài thành lộ ra vẻ có chút chật vật Lưu Khánh Hoan nhận đi vào.

Lưu Khánh Hoan nổi giận đùng đùng trở lại, hãy cùng phụ thân tố cáo.

Lưu Tử Hiếu cười nhạt một tiếng: “Hoan nhi, không cần tức giận, ngươi muốn rõ ràng ngươi hiện tại thân phận, cả Đại Hạ mọi người, ở hôm nay Lưu gia trước mặt, cũng là giống như con kiến hôi một loại tồn tại. Bọn họ căn bản không có tư

cách để tức giận, bọn họ dám can đảm mạo phạm chúng ta Lưu gia, phái người đi đưa bọn họ diệt là được.”

“Tuân lệnh “

Lưu Khánh Hoan đi ra ngoài, lập tức an bài nhân thủ: “Tra cho ta tra rõ ràng, rốt cuộc là người nào “

Cửa thành bên trong tranh đấu, phụ cận ở lại dân chúng rất nhiều cũng thấy được, vì vậy vô dụng bao lâu đã bị điều tra ra Hồng Vũ chỗ ở của bọn hắn.

Lưu Tử Hiếu cười nhạt: “Ngươi biết phải nên làm như thế nào đi?”

Lưu Khánh Hoan mang người liền đi ra ngoài.

Động tĩnh kinh động liễu bên trong Tiết Y Y, nàng hơi bất mãn hỏi một câu: “Chuyện gì xảy ra?” Lưu Tử Hiếu cuống quít khom người đáp: “Tiểu thư yên tâm, một chút chuyện nhỏ tình, chúng ta sẽ xử lý tốt.”

Tiết Y Y lười hỏi tới.

Nàng so sánh với Hồng Vũ sớm lên đường ba ngày, nhưng là dọc theo con đường này, Lưu gia người khắp nơi gây chuyện thị phi, thường xuyên vì xử lý những chuyện này làm trễ nãi tạo thành. Lưu Tử Hiếu mỹ kỳ danh viết “Không thể để cho tiểu thư bị ủy khuất”, nhưng trên thực tế Tiết Y Y đối với ăn, mặc, ở, đi lại những chuyện này yêu cầu cũng không cao, ngược lại đối với đức hạnh rất là coi trọng.

Nếu như không phải là cố kỵ kế tiếp bể tan tành văn minh di tích thăm dò, cần Lưu gia người theo đuổi, nàng đã sớm đem Lưu gia người đuổi đi. Dù vậy, nàng cũng đã quyết định, cùng với thăm dò sau, tựu báo cáo phụ thân, phát lạc Lưu gia.

Lưu Khánh Hoan mang người, trong ngực suy đoán một quả thiết bài, hùng hổ giết liễu Hồng Vũ chỗ ở khách sạn, một gã gia tướng đang muốn tiến lên đạp cửa, bỗng nhiên một đạo nhân ảnh ra hiện tại hắn trước mặt trước, tên kia gia tướng còn không có thấy rõ ràng đối phương trước mặt lỗ, đã cảm thấy mình đằng không bay lên, sau đó nặng nề rơi trên mặt đất, lại

còn nhảy đánh mấy cái, tầm mắt liên tục điên đảo xoay tròn, rất là kỳ quái.

Sau đó hắn thấy được tà phía trước, một câu nhìn rất quen mắt không đầu thi thể té xuống, hắn bỗng nhiên hiểu: Đó là mình…

Trang Trạch một chiếu diện chết ngay lập tức một gã Lục Phẩm Chân Tôi hậu kỳ, cả người hưng phấn lên.

Hắn là Minh đạo tử sĩ xuất thân, trời sanh sát thủ, thích nhất làm chuyện chính là gát đêm, hôm nay rốt cục bị hắn bắt được cơ hội.

Thiếu gia đang ngủ, không nên quấy nhiễu

Đây chính là Trang Trạch hiện tại thủ vững lý niệm. Hắn âm thầm phát ra tần số, không có một chút tiếng động. Nhưng là hắn từ Thương Lan mang về tới Minh đạo tử sĩ cửa rối rít ra, những người này hôm nay tu vi tất cả cũng tương đối đáng sợ, từ bốn phương tám hướng trong bóng tối thật giống như U Linh một loại tịch quyển mà đến, từng đạo lưỡi dao sắc bén xẹt qua, Lưu Khánh Hoan rất nhanh liền phát hiện, bên cạnh hắn không có ai liễu, chỉ còn lại có hắn một

Trang Trạch từ từ đi tới, có chút bất mãn, bởi vì hắn mới giết ba. Sớm biết không báo cho những thứ này thủ hạ, tự mình một người còn có thể đã nghiền.

Tâm tình không tốt Trang Trạch dĩ nhiên không có gì hảo sắc mặt, khi hắn nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra sâm bạch hàm răng, Lưu Khánh Hoan bị làm cho sợ đến một run run, nhưng là bộ ngực một ít đồng thiết bài, để cho hắn đảm khí nhất thời tăng lên.

Hắn hung hăng một thanh xé ra thiết bài: “Đồ hỗn trướng, biết chữ chết là viết như thế nào sao? Thấy rõ ràng đây là cái gì “

Thiết bài rất phong cách cổ xưa, phía trên có một loại cổ xưa thể triện văn tự điêu khắc một “Tiết” chữ. Đó là Thương Thanh Thần Vực Tiết gia thân phận Hào Bài. Dọc theo con đường này, chính là bằng vào vật này, để cho rất nhiều người sợ, không dám đem bọn họ như thế nào.

Đây cũng là Tiết Y Y đối với bọn họ bất mãn một trong những nguyên nhân, rất nhiều người thật ra thì không biết Thương Thanh Thần Vực, không biết Tiết gia, Lưu gia phụ tử sẽ rất cặn kẽ cùng người khác giải thích.

Phàm là chân chính có thân phận có địa vị người, bao nhiêu cũng nghe nói qua một chút Chủ Thần Vực chuyện tình, biết không người dám giả mạo, bởi vì giả mạo người bị ở Thần Vực phát hiện, sẽ chết vô cùng thảm còn có những người này ôm "Không mạo hiểm" trong lòng, cho dù là không thể phân biệt thiệt giả, cũng không dám mạo phạm.

Cho nên bọn họ tất cả đều thối lui liễu.

Trang Trạch nhìn thoáng qua thiết bài, hắn không biết đây là vật gì, thanh niên này người như vậy cố chấp hò hét lấy ra, chắc là một rất lợi hại thân phận bằng chứng. Nhưng là Trang Trạch không cần.

Thiếu gia trước kia hai lần dạy dỗ quá Tô Tam, tại sao? Cũng là bởi vì bận tâm thân phận của đối phương không dám động thủ. Trang Trạch cũng sẽ không phạm loại này sai lầm liễu. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 36 : Chọc không nổi (hạ)

Căn bản mà nói, hắn và Tô Tam là cạnh tranh quan hệ. Cái này cạnh tranh quan hệ chính là Trang Hàn cùng Quan Lăng cạnh tranh kéo dài. Mặc dù Trang Trạch rất thanh Sở thiểu gia đối với tiểu thư, xa so với Quan Lăng coi trọng, nhưng là hắn cảm giác mình càng không thể cho tiểu thư mất mặt.

Cho nên Trang Trạch không có để ý tới cố chấp hò hét Lưu Khánh Hoan, dùng chân tiêm trên mặt đất viết một "Chết" chữ, bỗng nhiên xuất thủ một cái tát quất vào Lưu Khánh Hoan trên mặt, Lưu Khánh Hoan giống như một con vải rách miệng túi giống nhau, đeo một cái tát hung hăng đánh ngã trên mặt đất, vừa lúc ngã xuống cái kia "Chết" chữ bên cạnh.

"Ngươi nhìn, ta sẽ viết."

Trang Trạch vừa nhấc chân, dẫm ở liễu Lưu Khánh Hoan mặt, dùng sức ở trên mặt đất bóp: "Ngươi nếu là sẽ không viết, ta giúp ngươi đem cái này chữ khắc ở đầu óc ngươi dặm "

"A a a" Lưu Khánh Hoan thê lương kêu thảm thiết, thô ráp mặt đất đưa mặt mài đi liễu một tầng thịt, máu tươi dầm dề.

Trang Trạch mặt liền biến sắc, dưới chân dùng sức, răng rắc một tiếng đem Lưu Khánh Hoan cằm cốt đạp vỡ: "Không cho phép gọi quấy rầy thiếu gia nghỉ ngơi, ngươi đảm đương không nổi "

Lưu Khánh Hoan lăn lộn qua, kêu không được liễu.

Lưu Tử Hiếu đợi chừng một canh giờ, còn không thấy nhi tử trở lại, hắn có chút kỳ quái: Chuyện gì xảy ra.

"Phái người đi qua xem một chút."

"Dạ."

Phái ra tên này gia tướng rất cơ trí, suy đoán Lưu Khánh Hoan như vậy sẽ trở lại rất có thể là đã xảy ra chuyện, vì vậy tiểu tâm dực dực sờ qua đi, chưa từng có sớm bại lộ hành tích.

Lúc này trời đã bắt đầu để phát sáng, hắn xa xa nhìn thoáng qua tựu bị làm cho sợ đến nhanh đi về liễu.

Lưu Tử Hiếu chiếm được bẩm báo, giận tím mặt: "Tiểu nô tài muốn chết thật là có ngu xuẩn không biết trời cao đất rộng, dám đắc tội chúng ta Lưu gia đi theo ta

Hắn mang người giết đi qua, dọc theo đường đi hùng hùng hổ hổ, nhất định phải cho đám này không biết trời cao đất rộng người một bài học.

Hồng Vũ mới vừa rời giường, lười biếng hưởng thụ Trang Hàn hầu hạ, lau một thanh mặt, đem khăn lông đưa cho Trang Hàn sau, hắn nhìn cô bé yểu điệu tư thái, bỗng nhiên cười nói: "Nếu là không có ngươi, thật đúng là không có thói quen liễu."

Trang Hàn ngọt ngào cười một tiếng, đơn giản một câu nói, lại làm cho trong lòng nàng vô hạn thỏa mãn. Lúc này Trang đại tiểu thư, khí chất dịu dàng, thiếu một ít loại như sương lạnh lẻo, Hồng Vũ bỗng nhiên hiểu được, nàng chính là mình có thể đủ nắm chặc hiện tại, mà không phải lấy trước kia dạng cự người ngoài ngàn dặm.

Trang Hàn bị hắn nhìn có chút đỏ mặt, vài tia mái tóc rũ xuống, đen nhánh bóng loáng, làm nổi bật đối lập dưới, kia đỏ bừng non mềm gương mặt, giống như chín mọng quả táo giống nhau dụ dỗ người muốn đi cắn lên một ngụm.

"Muốn chết "

Gầm lên giận dữ từ bên ngoài truyền đến, phá vỡ loại này sáng sớm sự yên lặng cùng kiều diễm, Hồng Vũ phát hỏa, tại sao mỗi lần thiếu gia tốt tay thời điểm, đều có người đến sát phong cảnh?

Hắn rất tự nhiên quên liễu mình là không phải là thật có thể đắc thủ.

Trang Trạch tiếng hét phẫn nộ truyền đến, sau đó một tiếng vang thật lớn, võ khí tia sáng bộc phát lóe sáng.

Sau đó là Quan Lăng hừ lạnh một tiếng, hết thảy an tĩnh lại.

Hồng Vũ không thể làm gì nói: "Được rồi, đi ra ngoài xem một chút chuyện gì xảy ra."

Lưu Tử Hiếu bị Quan Lăng một cước dẫm ở trên mặt đất, chật vật không chịu nổi, Trang Trạch bị thương, đang ngồi ở vừa, mấy tên Minh đạo tử sĩ vịn hắn.

Lưu Tử Hiếu mang đến người đã tất cả đều bị đánh ngã trên mặt đất, Hồng Thân cùng Hồng Dần cũng không có cơ hội xuất thủ.

Quan Lăng đã là Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ, ở vài chỗ thượng trong gia tộc, đúng là đã là trấn giữ nhất phương cường giả, Lưu Tử Hiếu chỉ là một Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, dĩ nhiên không phải là của nàng đối thủ.

"Chuyện gì xảy ra?"

Nhìn thấy Hồng Vũ đi ra ngoài, mọi người khom người thăm hỏi: "Thiếu gia sớm."

Lưu Tử Hiếu còn rất lớn lối, nổi giận mắng: "Ngu xuẩn, ngươi biết ngươi trêu chọc người nào? Ngươi cho rằng một Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ cũng rất lợi hại? Vội vàng đem ta thả, nếu không ta diệt ngươi cả nhà "

Hồng Vũ cười: "Này Thanh Nguyên trên đại lục, vẫn chưa có người nào như vậy có nắm chắc có thể diệt ta cả nhà."

"Đó là bởi vì ngươi không biết ta là ai" Lưu Tử Hiếu như cũ lớn lối.

"Nga? Được a, ngươi cũng là nói một chút, ngươi đến tột cùng là người nào." Vũ thiếu gia nhiều hứng thú.

Lưu Tử Hiếu còn bị dẫm ở Quan Lăng dưới chân: "Ta chính là Nha Sơn Lưu gia Lưu Tử Hiếu, chúng ta Nha Sơn Lưu gia, chính là Thương Thanh Thần Vực Tiết gia người theo đuổi.

"Tiết gia?" Trương Ngọc Thư thanh âm vang lên, phía ngoài hết thảy, thật ra thì Trương Ngọc Thư đều lười được phản ứng, bởi vì hắn đối với Hồng Vũ rất có lòng tin liễu, này một vị nhưng là có thể ở bảy đại ngàn năm thị tộc trong tay,

đoạt đi vô số linh dược khoáng thạch người, ở Đại Hạ cảnh nội, còn có chuyện gì có thể khó được ở hắn?

Cho nên mặc dù một sáng sớm chỉ nghe thấy phía ngoài làm ầm ĩ, hắn cũng hay là lười biếng mới đi ra ngoài. Bất quá vừa ra tới, đã nghe đến Tiết gia danh hiệu.

"Hừ, biết sợ chưa? Nhanh đưa lão tử thả, quỳ xuống dập đầu nhận tội, người nào giết người của chúng ta, tự sát tạ tội ai đánh chúng ta người, mình đem tay chân chém rụng, nếu không, các ngươi tựu đợi đến toàn cả gia tộc bị diệt mất sao "

Hồng Vũ nghe nói qua Thương Thanh Thần Vực, là bởi vì Vinh Thanh Hà.

Mà Vinh Thanh Hà tiểu tử này lại còn ở Địch Nhung âm liễu mình một thanh, mặc dù không có thành công, nhưng là Hồng Vũ đã đem hắn nhớ kỹ liễu.

"Tiết gia là ai?" Hồng Vũ hỏi một câu.

Trương Ngọc Thư hồi đáp: "Tiết gia lần này đại biểu Thương Thanh Thần Vực tham gia Thái Cổ hoang lâm mang bể tan tành văn minh di tích thăm dò, coi như là chúng ta đối thủ liễu, bất quá ta không biết Tiết gia rốt cuộc phái ai tới."

Lưu Tử Hiếu mơ hồ nghe ra một chút có cái gì không đúng: "Các ngươi cũng muốn Thái Cổ hoang lâm mang?"

Hắn mặc dù phụng mệnh hộ tống Tiết Y Y đi trước Thái Cổ hoang lâm mang, nhưng là hắn cũng không biết đến tột cùng tại sao đi.

Hồng Vũ nhìn trên mặt đất Lưu Tử Hiếu một cái: "Ngu xuẩn nhất."

Lưu Tử Hiếu lòng tin không phải là như vậy đủ, hắn nhìn Trương Ngọc Thư: "Các ngươi cũng là Chủ Thần Vực người?"

Trương Ngọc Thư nói: "Ta là, hắn không phải là."

Lưu Tử Hiếu âm thầm thở phào nhẹ nhõm, hoàn hảo đắc tội là không là Chủ Thần Vực người, vậy thì còn có hi vọng.

“Tiểu thư nhà ta rất nhanh sẽ trở lại cứu ta, ngươi nếu là không muốn đem chuyện này náo lớn, tựu vội vàng thả ta, chúng ta Đại Hạ thế gia chuyện giữa, chúng ta tự mình giải quyết “

Hồng Vũ vừa cười liễu: “Ta người này, không có khác ưu điểm, nhưng lại không sợ chuyện lớn. Quan Lăng, vỡ vụn hắn một cái tay.”

Lưu Tử Hiếu sợ hết hồn: “Ngươi dám a “

Quan Lăng đã không chút do dự một cước đạp xuống đi, hắn đau đến hét thảm một tiếng, một bàn tay đã bị hoàn toàn đạp vỡ

“Dừng tay” một tiếng quát truyền đến, Tiết Y Y sắc mặt khó coi tiêu sái liễu đi ra ngoài.

Nàng vừa xuất hiện, Hồng Thân cùng Hồng Dần sắc mặt khẽ biến thành hơi lần, riêng của mình tiến lên một bước, bảo vệ liễu Hồng Vũ. Hồng Vũ thấp giọng một câu: “Đợi ra khỏi thành đi đánh, tận lực không nên ương cập trì ngư.”

Hai người cùng nhau gật đầu.

Hồng Vũ bên cạnh còn có một đầu Lăng Thiên Thần Hủy, hai người toàn bộ rời đi, cũng không cần lo lắng Hồng Vũ an toàn.

Trương Ngọc Thư sắc mặt biến hóa: “Tiết Y Y là ngươi “

Tiết Y Y nhìn thoáng qua trên mặt đất Lưu Tử Hiếu phụ tử, thật sâu chán ghét. Nhưng là vô luận như thế nào, Lưu gia bây giờ còn là Tiết gia chúc thần, nàng thiết yếu muốn đứng ra duy trì Tiết gia tôn nghiêm.

Lưu Tử Hiếu vừa nhìn thấy Trương Ngọc Thư sắc mặt, nhất thời hiểu Trương Ngọc Thư rất kiêng kỵ của mình núi dựa, nhất thời có phấn chấn lên tới: “Tiểu tử, ta đã sớm đã cảnh cáo ngươi, không nên trêu chọc chúng ta, như thế nào, sợ chưa”

“Ngươi câm miệng cho ta” Tiết Y Y tức giận quát mắng một tiếng, Lưu Tử Hiếu nhất thời không dám lên tiếng nữa.

“Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Tiết Y Y hỏi một lần, Lưu Tử Hiếu không thể làm gì khác hơn là đem chuyện đã xảy ra nói, một bên có Hồng Vũ ở, hắn coi như công chính, nhưng là tại sao lão Tam bị thu thập liễu, Hồng Vũ bên này nhưng có người đứng ra cặn kẽ giải thích một lần.

Lưu Tử Hiếu mạnh hơn biện, Tiết Y Y đã khoát tay cắt đứt hắn: “Được rồi, ta cũng biết liễu.”

Trong lòng nàng là tin tưởng Hồng Vũ, bởi vì Lưu Tử Hiếu bọn họ dọc theo đường đi sắc mặt, Tiết Y Y đã sớm nhìn ở trong mắt liễu. Lão Tam tuyệt đối là kiêu ngạo như vậy, không cần chút nào hoài nghi.

Nàng Tiết Y Y cũng chưa từng có cao như vậy điều quá, kết quả một đám chó lại kiêu ngạo như vậy… Nàng không nhịn được âm thầm lắc đầu.

Trương Ngọc Thư cũng nhìn ra Tiết Y Y muốn bảo vệ Lưu Tử Hiếu, châm chước liên tục nói: “Tiết cô nương, các đại Chủ Thần Vực không can thiệp chuyện của nhau, nhưng là ngươi cũng không muốn đã, Hồng Vũ muội muội chính là Bạch Uyển Thần đại nhân đệ tử. Hơn nữa, Hồng Vũ…”

“Ngươi là Hồng Vũ?” Tiết Y Y ngoài ý muốn.

Ở Vũ Đô trong thành, Hồng Vũ cũng không có xuống xe, cho nên Tiết Y Y nhìn là không là rất rõ ràng, đầu tiên nhìn không có nhận ra.

Hồng Vũ thản nhiên nói: “Đương nhiên là ta.”

Trương Ngọc Thư tiếp theo lời nói mới rồi nói: “Hơn nữa Hồng Vũ ở Hư Không Thần Vực trong, đã danh tiếng lên cao, coi như là Tu Thanh Hà tu lão, cũng đối với hắn ưu ái có thêm, nói vậy không dùng được bao lâu, là hắn có thể đủ khiến cho khắp nơi thế lực chú ý…”

“Ngươi không cần phải nói liễu.” Tiết Y Y thản nhiên nói: “Lưu gia người dọc theo con đường này, gây chuyện thị phi, nếu như không phải là bởi vì Lưu gia chính là phụ thân ta thu nạp chúc thần, ta đã sớm đem bọn họ đuổi đi.”

Để cho Tiết Y Y tới vì Lưu gia người ra mặt, nàng vốn là sẽ làm sao nguyện ý, huống chi hiện tại biết rồi đắc tội người chính là Hồng Vũ?

Hồng Vũ cho Cách Đô bốn người hạ độc, Tiết Y Y thật ra thì cũng không tức giận. Nàng vốn chính là nguyên tắc tính rất mạnh người, đối địch quan hệ hạ không chừa thủ đoạn nào hoàn toàn có thể lý giải, huống chi nàng đối với Cách Đô lại càng không có một chút hảo cảm.

Nàng không xa vạn dặm đi tới Vũ Đô, chính là muốn đến gần Hồng Vũ, biết rõ ràng Hồng Vũ đan đạo đến tột cùng là cái gì tài nghệ. Bởi vì bể tan tành văn minh di tích chuyện tình làm trễ nãi, lại không nghĩ rằng lại ở chỗ này gặp gỡ. Hơn nữa Hồng Vũ cùng Trương Ngọc Thư cũng muốn Thái Cổ hoang lâm mang.

Cho nên Tiết Y Y không chút do dự từ bỏ Lưu Tử Hiếu.

"Nếu bọn họ đắc tội chính là ngươi, ta hiện tại tựa như bọn họ trục xuất Tiết gia, sau này sinh tử của bọn họ, cùng Tiết gia không có nửa điểm quan hệ "

Lưu Tử Hiếu hoàn toàn u mê, hắn cho là mình ôm lên liễu Tiết gia nầy cột trụ, sau này ở cả Đại Hạ là có thể đi ngang liễu, lại không nghĩ rằng lại nhẹ như vậy mà dễ dàng giơ đã bị bỏ qua.

Người không biết không sợ, Lưu Tử Hiếu ngay cả bảy đại ngàn năm thị tộc tồn tại cũng không biết, liền cho rằng Tiết gia đệ nhất lão tử thứ hai, đây không phải là muốn chết sao?

Lưu Tử Hiếu càng muốn không rõ chính là, Hồng Vũ rốt cuộc là người nào? Tại sao Tiết Y Y rõ ràng có lòng duy trì, nhưng là vừa nghe nói đối phương là Hồng Vũ, lập tức sẽ đem mình đuổi ra Tiết gia? Mình đắc tội đến đáy là ai a? Lại ngay cả Tiết gia cũng sợ hãi như hổ

Lưu Tử Hiếu thiếu chút nữa khóc lên, vốn cho là từ nay về sau Lưu gia là có thể phấn chấn lên, thậm chí ngay cả Tứ Đại Thiên Trụ cũng không để vào trong mắt, nhưng không có nghĩ đến hết thảy Kính Hoa Thủy Nguyệt, ba một chút tựu toái, hắn bị đánh trở về nguyên hình, hơn nữa còn gặp phải tai hoạ ngập

đầu. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 37 : Bính Hỏa chi độc (thượng)

Không có Hồng Vũ ra lệnh, Quan Lăng từ đầu đến cuối cũng đem Lưu Tử Hiếu dậm ở dưới chân, cho dù là Tiết Y Y xuất hiện sau. Hiện tại thì càng không cần phải nói liễu, nàng dùng ánh mắt xin chỉ thị Hồng Vũ, Vũ thiếu gia thản nhiên nói: "Bọn họ phụ tử hai người, tất cả đều phế đi."

"Khác ta van xin ngài, chúng ta phụ tử nguyện ý đầu nhập vào Hồng gia, cung thiếu gia khu sử "

Lưu Tử Hiếu phụ tử cùng nhau đau khổ cầu khẩn, nếu không phải không thể động, đã sớm quỳ xuống đất dập đầu.

Hồng Vũ khinh thường: "Các ngươi không xứng với"

Quan Lăng lập tức động thủ, dễ dàng phế đi Lưu Khánh Hoan. Nhưng là Lưu Tử Hiếu dù sao cũng là Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, Quan Lăng đánh bại hắn dễ dàng, muốn chấn vỡ hắn kinh mạch toàn thân nhưng có chút phiền toái.

Quan Lăng chỉ có thể hướng Hồng Thân cầu trợ, Hồng Vũ nhưng ném ra một đan dược: "Không cần làm phiền liễu, cho hắn ăn."

Quan Lăng nhận lấy đi, cứng rắn nhét vào Lưu Tử Hiếu trong miệng, sau đó võ khí thúc dục, đem dược lực hóa mở.

Hồng Vũ ném ra một ít viên thuốc thời điểm, Tiết Y Y ánh mắt vừa động, nghĩ tới đây là cái gì đồ. Lưu Tử Hiếu ăn vào sau chốc lát, sắc mặt thảm biến: "Ngươi…"

Đây là Hồng Vũ thêm vào xử lý trôi qua khóa mạch đan, lập tức lên hiệu. Toàn thân của hắn kinh mạch đã nhanh chóng bị khóa chết, không có cường đại võ khí nhưng phát huy không được. Hắn rất muốn mắng, nhưng là rất nhanh kịp phản ứng, làm như vậy liễu mạng già khó giữ được.

Diệp Thiếu Văn ở một bên vẫn nhìn, cho đến lúc này mới đối với Hồng Vũ đề nghị nói: "Vũ thiếu gia, Nha Sơn Lưu gia

xuất từ Kinh Quận, không bằng để cho Đinh gia dùng điểm tâm, đánh áp một chút Lưu gia?"

Diệp Thiếu Văn nói như vậy, có mười phần nắm chặc, bởi vì hắn cùng Đinh gia cái kia vị đan sư giao tình không tệ, từng đã nói Hồng Vũ chuyện tình, chỉ cần Hồng Vũ mở miệng, có vị kia đan sư làm người trung gian, đánh áp một không có danh tiếng gì Lưu gia dễ dàng.

Hồng Vũ nhẹ nhàng lắc đầu, trong giọng nói mang theo một cổ tử tự tin: "Chúng ta Hồng gia muốn đánh áp người nào, có khi là người chờ động thủ."

Diệp Thiếu Văn vỗ ót cười nói: "Nhìn ta đây đầu óc, Hồng gia hiện tại hai nửa Nhất Phẩm Hợp Chân, có khi là người chờ nịnh bợ, ha ha ha."

Tiết Y Y hiểu bọn họ trong miệng Đinh gia chính là từng bảy đại ngàn năm thị tộc Kinh Quận Đinh gia, nàng hơn hiểu bằng vào Hồng Vũ đan đạo thành tựu, Đinh gia nhất định vô cùng nguyện ý giúp bận rộn, nàng xem nhìn Lưu gia phụ tử, thầm nghĩ thật là mình muốn chết

Quan Lăng phế đi phụ tử hai người, vừa nhấc chân đem hắn lượng tất cả đều nói lên vài chục trượng ngoài: "Cút đừng ở chỗ này ô uế thiếu gia ánh mắt"

Trên mặt đất không có chết, tất cả đều bị Tô Tam mọi người cầm lên tới xa xa ném đi.

Biết lúc này, khách sạn chưởng quỹ mới mang theo Hỏa Kế, run run lật lật tiến lên: "Khách, khách quan…"

Hồng Vũ khoát khoát tay, rất hòa khí nói: "Lão bản yên tâm, có cái gì tổn thất cũng coi là ở chúng ta chi trả."

Chưởng quỹ thở phào nhẹ nhõm.

Tiết Y Y lại không nghĩ đi, nhưng là nàng càng không biết hắn là làm sao mở miệng.

Đến là Trương Ngọc Thư không sai biệt lắm đoán được Tiết Y Y tâm tư Thương Thanh Thần Vực Tiết gia có một vị đan đạo thiên tài, chuyện này ở Chủ Thần Vực chi Trung Phi thường nổi danh.

Mà đổi thành ngoài vừa, Quan Lăng cùng Trang Hàn cũng rất bất đắc dĩ, từ góc độ của các nàng đến xem, Tiết Y Y hiển nhiên lại là một "Coi trọng" thiếu gia người, cùng phía sau một mực yên lặng không lên tiếng Phương Lưu Vân giống nhau.

Đuổi đi Lưu gia, Tiết Y Y bên cạnh cũng chưa có người nào liễu. Tiết Y Y phụ thân của sở dĩ thu nạp Lưu gia, là bởi vì Lưu Tử Hiếu ở ba tháng trước, rốt cục đột phá, trở thành một vị ngũ phẩm Trận sư, Tiết phụ cảm thấy hắn đạt đến trở thành Tiết Y Y người theo đuổi điều kiện.

Trừ Lưu Tử Hiếu, khác còn có một vị khí sư cùng một vị thú sư sẽ ở Tàng Vân Sơn ở dưới Nha Lang trấn trong chờ chực nàng.

Trương Ngọc Thư mặt mày thông chọn, lập tức muốn mời Tiết Y Y gia nhập đội ngũ của bọn họ, mặc dù mọi người nhất định là đối thủ, nhưng là Chủ Thần Vực ở giữa cạnh tranh, vẫn bị khống chế ở cân nhắc mức hình phạt trong phạm vi, mọi người quan hệ cũng còn không tệ. Tiết Y Y có chút vội vả Hồng Vũ đan đạo thành tựu, cho nên rất thích toan tính theo chân bọn họ xen lẫn trong cùng nhau.

Trương Ngọc Thư mở miệng, Trang Hàn cùng Quan Lăng coi như là trong lòng phản đối cũng không nên nói cái gì nữa liễu.

Đội ngũ ở Thương Ngô Thành không có chậm trễ nữa, sau đó lên đường, theo quan đạo một đường đi tây, Tàng Vân Sơn thiên bắc một cái trấn nhỏ Nha Lang trấn, là lần này các đại Chủ Thần Vực ước định tụ họp địa điểm, Trương Ngọc Thư dẫn đường, căn cứ địa đồ tìm đi qua.

Dọc theo đường đi Tiết Y Y âm thầm quan sát, nàng ý không tốt mở miệng trực tiếp hỏi thăm Hồng Vũ đan đạo, bất quá Diệp Thiếu Văn tồn tại làm cho nàng rất là vui vẻ Diệp Thiếu Văn rất hỉ hoan cùng Hồng Vũ thỉnh giáo.

Diệp Thiếu Văn trình độ bị Tiết Y Y thấp một cái cấp bậc, hắn hỏi vô cùng hỏi nhiều đề, Tiết Y Y cũng có thể chỉ điểm hắn, vì vậy Hồng Vũ đối với Diệp Thiếu Văn rất không bình

tĩnh. Diệp Thiếu Văn toàn bộ để ở trong lòng, mười vấn đề Hồng Vũ chỉ cần trả lời một, hắn tựu kiếm được rồi.

Mà Hồng Vũ đối với cái thế giới này đan đạo trình độ có chút nắm chặc không chính xác, trả lời Diệp Thiếu Văn vấn đề thời điểm, hơi không chú ý sẽ nói quá mức khắc sâu, Diệp Thiếu Văn nghe hiểu liễu phía trước, phía sau tựu há hốc mồm.

Hắn không rõ, nhưng là vừa dựng thẳng lỗ tai nghe lén Tiết Y Y nhưng trong lòng chấn động mãnh liệt, Hồng Vũ nói những thứ này, coi như là đối với nàng cũng là dẫn dắt thật lớn, thậm chí rất nhiều phương diện, nàng cùng vốn không có suy nghĩ quá. Mỗi một lần nghe Hồng Vũ trả lời Diệp Thiếu Văn vấn đề, Tiết Y Y thu hoạch cũng so sánh với Diệp Thiếu Văn còn lớn hơn. Thường xuyên là bừng tỉnh đại ngộ: Nga, nguyên lai là như vậy, thì ra là còn có thể như thế…

Tiết Y Y ở trong đội ngũ mang càng ngày càng dễ chịu, thiếu chút nữa cũng đã mình đại biểu Thương Thanh Thần Vực, cùng Hồng Vũ bọn họ là đối thủ cạnh tranh.

Trang Hàn cùng Quan Lăng sắc mặt càng ngày càng khó coi, bởi vì Tiết Y Y tìm đến thiếu gia mấy lần càng ngày càng nhiều, cùng vẫn đi theo đội ngũ cuối cùng, âm thầm Phương Lưu Vân so sánh với, cái này Thương Thanh Thần Vực Tiết đại tiểu thư, không khỏi quá không căng thẳng liễu

Ngày này, đến Nha Lang trấn, nơi này đã thành một mảnh cấm khu.

Chủ Thần Vực người mặc dù đang phàm tục thế giới rất bề bộn, nhưng là cũng không đại biểu bọn họ tựu thật cho là "Tánh mạng ngang hàng", phải cần lúc bọn họ nhớ lại lôi đình thủ đoạn đối phó bất kỳ phàm tục thế giới đích nhân loại.

Nha Lang trấn bên trong hiện tại chỉ có các đại Chủ Thần Vực người, cùng với người theo đuổi của bọn hắn.

Đến nơi này, Tiết Y Y mặc dù hết sức không tình nguyện, lại cũng chỉ có thể triều Hồng Vũ khẽ vạn phúc: "Vũ thiếu gia, đến nơi này, chúng ta sẽ phải tách ra, dọc theo con đường này

thu hoạch khổng lồ, hi vọng sau này còn có thể có cơ hội cùng Vũ thiếu gia cùng nhau tham thảo đan đạo."

Tiết Y Y thật sự không muốn đi, nàng là một đan si, cái gì bể tan tành văn minh di tích thăm dò, vậy thì có cái gì ý tứ, căn bản so ra kém nghiên cứu đan đạo.

Nàng dọc theo con đường này, đối với Hồng Vũ đã tâm phục khẩu phục, vốn là đi Vũ Đô lúc trước, Tiết Y Y còn có chút cùng Hồng Vũ phân cao thấp tâm tư, hiện tại nhưng cũng không dám nữa có.

Loại này không tình nguyện rơi vào Trang Hàn cùng Quan Lăng trong mắt, đó chính là "Lưu luyến không rời", hai nàng một bụng ý kiến, coi như là hoàn toàn đem Trương Ngọc Thư cho oán giận lên.

Trương Ngọc Thụ phụ thân của cho an bài hai vị người theo đuổi Trương Tuyền cùng Trương Vũ Thăng, đã nói trước chiếm được tin tức nghênh đón đi ra ngoài. Trương Tuyền vóc người trung đẳng, nhìn qua hết sức bình thường một người trung niên, Trương Vũ Thăng thì muốn lộ ra vẻ khí thế bức người, tràn đầy tự tin.

Hai người cùng nhau bái kiến: "Thiếu gia."

Trương Ngọc Thư khoát tay chặn lại: "Hai vị thúc thúc xin đứng lên. Nha Lang trấn bên trong tình huống như thế nào?"

Trương Tuyền nói: "Thiếu gia, chúng ta vừa đi vừa nói sao."

Trương Ngọc Thư gật đầu, triều Hồng Vũ so thủ thế: "Ca, ngài trước hết mời."

Trương Tuyền nghi ngờ hỏi: "Ngươi là Hồng Vũ?"

"Đúng."

Trương Tuyền chợt hiểu ra, khó trách thiếu gia đối với hắn khách khí như thế, còn không cũng là nhìn khi hắn muội muội trước mặt tử thượng. Mà vừa Trương Vũ Thăng trên người thì có một cổ bén nhọn khí thế hiện lên, vừa nhìn một chút Diệp Thiếu Văn, không mặn không nhạt nói: "Nghe nói, ngươi cũng là đan sư?"

Hồng Vũ lãnh đạm trả lời: "Không sai."

Trương Tuyền ở phía trước dẫn đường, bọn họ ở Nha Lang trấn bên trong chỗ ở đã sớm sắp xếp xong xuôi.

"Thiếu gia, lần này các đại Chủ Thần Vực tới năm, trừ chúng ta Hư Không Thần Vực, còn có Thương Thanh Thần Vực, Vân Nê Thần Vực, Tô Lê Thần Vực cùng Huyền Ngưng Thần Vực. Những thứ khác có thể đối với chỗ ngồi này di tích cũng không cảm thấy hứng thú, hoặc là không có người chọn thích hợp, cho nên không có tham dự.

Chúng ta chỗ đặt chân thì ở phía trước, trước kia là này Nha Lang trấn tốt nhất Tam gia khách sạn một trong."

Trương Tuyền có khoe thành tích ý tứ, ngũ đại Chủ Thần Vực đến đây tham gia trận đấu, tuy nhiên nó chỉ có Tam gia tốt nhất khách sạn, bọn họ cướp được một, nói vậy cũng phế đi một chút tâm tư.

Trương Ngọc Thư gật đầu: "Cực khổ Tuyền thúc liễu."

Đoàn người đến khách sạn cửa, chạm mặt mấy người đi tới, hai phe gặp nhau, Trương Ngọc Thư ngoài ý muốn: "Quan Thiệu ngươi tới làm gì?"

Ngữ khí của hắn trong lộ ra một tia kiêng kỵ.

Quan Thiệu nhìn qua mười tám mười chín tuổi, bất quá vóc người khôi ngô cao lớn, Trương Ngọc Thư ở trước mặt hắn bị đánh suốt một

Hắn cười hắc hắc: "Ngươi tới làm gì ta liền tới làm gì."

"Nhưng là Vân Nê Thần Vực chủ tướng không phải là Lâm Nhất Bình ư, làm sao đổi thành ngươi?"

Quan Thiệu một bộ không sao cả thái độ: "Lâm Nhất Bình cái kia phế vật tới có ích lợi gì? Ta vừa lúc đột phá đến Ngũ Phẩm Nguyên Định lúc đầu xuất quan, tựu tùy ta thay thế cái kia phế vật tới."

Hắn có chút khinh thường quét Trương Ngọc Thư một cái: "Trương Ngọc Thư, nếu ta tới ngươi cửa cũng không có hy

vọng, coi như lần này là đi ra ngoài vui đùa một chút sao, nữa liều mạng cũng không còn có ý gì liễu."

Trương Ngọc Thư hừ lạnh một tiếng: "Ai chết vào tay ai cũng còn chưa biết "

"Ha ha ha" Quan Thiệu một tiếng cười to: "Trương Ngọc Thư, nửa năm thời gian không thấy ngươi, ngươi quả nhiên tiến triển, lúc đầu biết kiên trì không buông bỏ liễu, bất quá trên thực lực chênh lệch chắc là không biết có kỳ tích. Ngươi đã chưa từ bỏ ý định, kia đến lúc đó ta liền để tuyệt vọng sao."

Hắn vung tay lên: "Chúng ta đi trước."

Hắn từ Hồng Vũ đám người bên cạnh đi qua, bỗng nhiên ánh mắt sáng lên, dừng bước không chớp mắt nhìn Trang Hàn

"Không cốc u lan, nhân gian tuyệt sắc" Quan Thiệu than thở một câu, lập tức nhìn về phía Trương Ngọc Thư: "Nữ tử này ta muốn liễu, ngươi mở giới."

Hồng Vũ sắc mặt thay đổi.

Trương Ngọc Thư tức giận mắng một câu: "Cút"

Quan Thiệu chau mày đầu: "Một nô bộc mà thôi, ngươi chẳng lẽ ngay cả cái này mặt mũi cũng không cho? Trương Ngọc Thư ngươi đừng hối hận"

Không cần Trương Ngọc Thư trả lời, Hồng Vũ đã nhàn nhạt phân phó: "Miệng đầy răng đánh nát."

Trang Trạch xông tới.

Quan Thiệu một tiếng cười lạnh: "Không biết sống chết "

Phía sau hắn ba người toàn bộ hiển lộ ra khí thế, cũng là Tam Phẩm Hiển Thánh, thậm chí có một người đã đạt đến Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 37 : Bính Hỏa chi độc (hạ)

Trang Trạch nhưng thật giống như không nhìn thấy giống nhau tiếp tục lao đến.

Mà ở phía sau hắn, một đạo thân ảnh trở nên cao lớn đứng lên: Hồng Thân

"Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ" Quan Thiệu phía sau ba người một tiếng thét kinh hãi, toàn bộ cũng bị chế trụ.

Trang Trạch mặt âm trầm, xông lên một thanh níu lấy Quan Thiệu cổ, cái tát hung hăng rút đi qua.

"Ba ba ba…"

Thẳng đánh cho Quan Thiệu miệng đầy là máu, hàm răng tất cả đều rơi sạch liễu. Trang Trạch hận hắn vũ nhục liễu tiểu thư, như cũ không chịu dừng tay. Cho đến Hồng Vũ phân phó một tiếng "Không sai biệt lắm", hắn lúc này mới ngừng lại, vung tay, hung hăng đem Quan Thiệu ngã trên mặt đất.

"Phi" hắn hung hăng nhổ một bải nước miếng nước bọt, đi trở về.

Trương Ngọc Thư cảm thấy có chút không ổn, nhưng là không nói gì: "Ca, chúng ta vào đi thôi."

Đoàn người vào khách sạn, kia ba tên Tam Phẩm Hiển Thánh mới vội vàng cứu trị Quan Thiệu.

Chỉ chốc lát sau, Quan Thiệu dằng dặc tỉnh lại, ba người vội vàng cõng lên hắn rời đi.

Còn đang trên đường, Quan Thiệu đã kìm nén không được, giọng căm hận nói: "Cho ta tra rõ ràng, tên tiểu tử kia là ai"

Trương Ngọc Thư suy nghĩ một chút, hay là quyết định nhắc nhở một chút Hồng Vũ. Hắn gõ cửa lúc tiến vào Trang Hàn cùng Quan Lăng đã ở Hồng Vũ bên trong gian phòng, thấy Trương Ngọc Thư ánh mắt, Hồng Vũ phân phó một tiếng: "Hai ngươi đi ra ngoài trước."

Hai nàng gật đầu lui ra ngoài.

Không cần Trương Ngọc Thư mở miệng, Hồng Vũ lại hỏi: "Quan Thiệu địa vị rất lớn?"

Trương Ngọc Thư gật đầu: "Quan gia ở Vân Nê Thần Vực toàn thân thực lực có thể đứng vào thế gia tiền tam, quan trọng nhất là, Quan Thiệu chỉ có mười chín tuổi, đã là Ngũ Phẩm Nguyên Định, cô đọng võ đạo Đồ Đằng, hơn nữa hắn hay là bát phẩm khí sư, thất phẩm Trận sư, tiền đồ bất khả hạn lượng, chính là Vân Nê Thần Vực trẻ tuổi tam đại thiên tài một trong.

Hơn nữa… Ca, ngươi hôm nay xử lý quả thật quá vọng động liễu. Quan Thiệu hành động, ở Chủ Thần Vực trong cũng không tính là quá đáng, thị nữ những thứ này là có thể trao đổi mua bán. Ngươi không đồng ý, cũng không cần trực tiếp động thủ đánh người, không bán là được."

Hồng Vũ sắc mặc nhìn không tốt liễu: "Bên cạnh ta nữ nhân không phải là thị nữ điểm này ngươi rất rõ ràng"

Trương Ngọc Thư cũng hối hận không nên nói những lời đó, vội vàng giải thích: "Ta không phải là ý tứ kia, chúng ta biết Trang Hàn tiểu thư là hồng nhan tri kỷ của ngươi không phải là thị nữ, nhưng là ở người khác trong mắt, có nhận định nàng là thị nữ."

"Được rồi, ý của ngươi là ta hiểu được. Không có gì hơn Quan gia cường đại, Quan Thiệu tiền đồ vô lượng, ta chọc không nổi"

Trương Ngọc Thư thở dài: "Có thể tránh thoát phiền toái, đương nhiên là tránh khỏi tốt nhất."

Hồng Vũ một tiếng cười lạnh, biểu lộ thái độ của mình. Trương Ngọc Thư bất đắc dĩ lắc đầu.

"Thiếu gia, đã điều tra xong, tiểu tử kia là Hồng Vũ, cô gái kia là của hắn thiếp thân thị nữ, thật giống như họ Trang

Quan Thiệu trải qua đan sư người theo đuổi trị liệu, trên mặt đã tiêu sưng lên, nhưng là bị đánh rụng hàm răng, nhưng cần đặc biệt luyện chế linh đan mới có thể một lần nữa dài ra.

Hắn nói chuyện có chút hở, nhưng là âm tàn ý không chút nào không giảm: "Nguyên lai là hắn hừ, không phải là ỷ vào Bạch Uyển Thần cho hắn chỗ dựa? Bản thân ta muốn nhìn, Bạch Uyển Thần có dám hay không toan tính vì hắn, cho Quan gia trở mặt

Hắn mỉm cười nói ngoắc, phía sau một gã người theo đuổi tiến lên đây: "Thiếu gia."

"Tối nay tựu động thủ, đem Hồng Vũ cùng cô nàng kia cũng mang về, Trương Ngọc Thư để lại hắn một con ngựa, ta muốn để cho Hồng Vũ nhìn tận mắt bổn thiếu gia làm cô nàng kia "

"Dạ, ngài nhất định sẽ như nguyện."

Ngũ đại Chủ Thần Vực người chiếm cứ Nha Lang trấn, coi như là đem người theo đuổi cửa cũng tính cả, cũng không vượt qua ba trăm người, cho nên Nha Lang trấn bên trong lộ ra vẻ trống rỗng, vừa đến liễu ban đêm, thậm chí cảm giác có chút âm trầm.

Trong khách sạn, Trương Ngọc Thư đám người đã nằm ngủ liễu.

Hồng Vũ khoanh chân ngồi xuống đang tu luyện, khi hắn cách vách, Hồng Thân cũng nữa tu luyện, có Hồng Vũ tương trợ, tốc độ tu luyện của hắn xa so với bình thường Nhị Phẩm Khai Thần mau.

Gió đêm từ từ mà đến, ở khách sạn phía sau sườn núi nhỏ thượng đứng một Hắc y nhân, hắn không có che mặt, lộ ra vẻ không có sợ hãi. Gió đêm thay đổi một chút gió hướng, hướng khách sạn thổi đi. Hắc y nhân lộ ra một tia nhe răng cười, từ trong lòng ngực lấy ra tới một người chai thuốc, đón gió tát đi.

Trong bình là một loại chất lỏng, mỗi lần bị sái đi ra ngoài, tựu lập tức biến thành một mảnh trắng xoá sương mù, rồi sau đó theo gió đi, càng ngày càng nhạt, vô sắc vô vị.

Một lọ chất lỏng tất cả đều rải ra, cái loại nầy độc khí đã đem cả khách sạn bao phủ lại.

Đợi ước chừng một chiếc trà thời gian, Hắc y nhân phát ra tín hiệu, khách sạn chung quanh xuất hiện mười mấy người, từ khác nhau phương hướng, hướng khách sạn tiềm hành đi.

Hắc y nhân bên cạnh có xuất hiện một người, gầy cây gậy trúc giống nhau, đứng ở trong gió đêm cũng làm cho người lo lắng gió lớn một chút có thể hay không đem hắn trực tiếp từ trên núi xuy đi xuống.

Nhưng là Hắc y nhân thấy hắn, nhưng lập tức khom người, một mực cung kính: "Quỷ tiên sinh tới."

Quỷ tiên sinh chắp tay sau lưng, nhàn nhạt gật đầu: "Ngươi linh dược quản dụng sao? Nếu như không dùng được còn phải bổn tọa xuất thủ, phía dưới những tiểu tử kia, có đúng không giao không được cái kia Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ."

Hắc y nhân hết sức tự: "Quỷ tiên sinh yên tâm, năng lực khác ta không dám từ xuy, nhưng là đan dược một đạo, dõi mắt cả Vân Nê Thần Vực, cũng không có mấy người có thể thắng được quá ta. Coi như là Thương Thanh Thần Vực Tiết Y Y, chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của ta

Này một lọ 'Tùy Phong Túy… Chính là ta từ lúc sanh ra đan đạo thành tựu cao nhất thành quả, quả thật trên thế giới này nhất định là có người đan đạo thành tựu ở ta trên, nhưng là coi như là người như vậy, muốn trong một trong thời gian ngắn ngủi tìm ra giải dược, cũng là căn bản không thể nào. Cho nên, khuya hôm nay quỷ tiên sinh có thể sống chết mặc bây, xem xuống mặt những tiểu tử kia đem nhiệm vụ hoàn thành, sau đó, hắc hắc, cái kia bé con thật Thủy Linh, nói không chừng thiếu gia hưởng dụng sau khi xong, một cao hứng, còn có thể để cho chúng ta cũng cùng nhau dùng dùng một chút. Sách sách, cái kia bé con thật là nhân vật, ta bình sanh mới thấy, nếu có thể lên, cuộc đời này không uổng…"

Quỷ tiên sinh trong mắt hiện lên một tia bất mãn vẻ, Hắc y nhân vội vàng lại nói: "Đó là đương nhiên hay là Quỷ tiên sinh thứ nhất dùng."

Quỷ tiên sinh lúc này mới hài lòng nghĩ đến cái kia khí chất tựa như không cốc u lan một loại cô gái tuyệt sắc sẽ phải

nằm ở mình chỗ kín mặc cho mình giày xéo, hắn cả người một cổ nóng rang.

Rồi sau đó này một cổ nóng rang, giống như là một đoàn hỏa, nhanh chóng bốc cháy lên. Quỷ tiên sinh chợt cảnh giác, mãnh liệt vừa quay đầu nhưng nhìn thấy Hắc y nhân giống như trước thống khổ không chịu nổi, thấy quỷ tiên sinh nhìn lại mình, hắn há mồm muốn kêu cứu, nhưng có một cổ ngọn lửa từ miệng trung phun ra tới

Rồi sau đó lỗ mũi, lỗ tai cuối cùng là trong ánh mắt, tất cả đều phun ra một cổ tựa như nham tương một loại ngọn lửa, Hắc y nhân liền hô một tiếng kêu thảm thiết cũng không có kêu đi ra, đang ở đó một mảnh kinh khủng trong ngọn lửa hóa thành bụi bay

Trước khi chết hắn chỉ có một ý niệm trong đầu: Đây là độc dược

Nhưng là để cho hắn chết không nhắm mắt chính là, trên thế giới này làm sao có thể giống như lần này bá đạo rồi lại vô thanh vô tức độc dược? Theo gió mà đến, nhưng nhanh chóng bộc phát, mình Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ lực lượng, lại căn bản không cách nào áp chế, một khi phát tác, giống như núi lửa phun trào, nhanh chóng phá hủy liễu thân thể của hắn

Ngọn lửa đưa hóa thành bụi bay cái kia trong nháy mắt, hắn mới hiểu được mình vẫn lấy làm kiêu ngạo đan đạo thành tựu, dưới loại tình huống này độc dược người chế tác trước mặt, là cở nào buồn cười

Quỷ tiên sinh chính là Quan Thiệu người theo đuổi trong người mạnh nhất, đã là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, coi như là ở Vân Nê Thần Vực, cũng là vô cùng nổi danh một vị cao thủ, rất bị mọi người coi trọng có thể ở không xa tương lai lên cấp Nhất Phẩm Hợp Chân.

Hắn một tiếng gầm nhẹ, sinh sôi chế trụ liễu trong cơ thể cái kia một cổ bộc phát ra nhiệt lực: “Là ai?”

Hắn một tiếng điên cuồng hét lên, lại không thể xác định mình là không phải là trúng độc.

Hắn có thể thấy, dưới chân núi kia bóng tối trong khách sạn, không ngừng mà có một bao quanh ngọn lửa tuôn ra, mỗi một lần lóe sáng, tựu đại biểu một gã ẩn vào đi người theo đuổi biến thành bụi bay

Lần này hành động, đã hoàn toàn thất bại.

Quỷ tiên sinh lảo đảo lui về phía sau, thống khổ không chịu nổi. Hắn mặc dù kiến thức rộng rãi, nhưng là dù sao không phải là đan sư, hắn không dám khẳng định mình rốt cuộc là tại sao. Nếu như nói là trúng độc, cõi đời này làm sao có thể giống như lần này bá đạo độc dược? Có thể đem Tam Phẩm Hiển Thánh cấp bậc chính là cao thủ trong nháy mắt đốt thành bụi bay

Nếu như không phải là trúng độc, mà là một vị cao thủ đặc thù thủ đoạn, như vậy loại thủ đoạn này ít nhất cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân cấp bậc, nhưng là tại sao chưa từng có nghe nói qua vị nào Nhất Phẩm Hợp Chân có loại thủ đoạn này?

Thật là đáng sợ

Quỷ tiên sinh không phải là cái loại nầy cuồng vọng tự đại người, nhưng là hắn cũng chưa bao giờ vọng tự phỉ bạc. Hắn biết rõ cả Nha Lang trấn, trừ các đại Chủ Thần Vực phái tới chủ trì lần này di tích thăm dò cái kia một vị Nhất Phẩm Hợp Chân ở ngoài, tu vi của mình là cao nhất. Hắn có thật nhiều không muốn người biết đích thủ đoạn, vì vậy ở Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh trong, chiến lực cũng là kinh người, cho dù là gặp gỡ một loại Nhất Phẩm Hợp Chân, cũng có sức đánh một trận.

Nhưng là đối mặt quỷ dị như vậy không khỏi rồi lại bá đạo vô cùng "Thủ đoạn", hắn thật sâu sợ hãi liễu, hắn chạy trối chết, nhưng trong lòng thì sợ hãi không dứt, không biết mình có thể hay không chạy thoát.

Hắn hiện tại trạng thái rất kém cỏi, một ít cổ đáng sợ nhiệt lực khi hắn trong cơ thể chung quanh bộc phát, hắn triệu tập liễu mình toàn bộ võ khí không ngừng trấn áp, nhưng là đè lại một chỗ, lập tức liền có khác ba chỗ nhô ra, mệt mỏi

Hắn chạy trốn rất chậm, nhìn qua giống như là một dinh dưỡng không đầy đủ bệnh nhân, lảo đảo, ba lượng bước sẽ ngã xuống một lần, rốt cục không để ý từ trên sườn núi lăn đi xuống.

Hắn đóng chặt lại miệng, nhắm hai mắt, phong bế hô hấp của mình, hai tay che lỗ tai, sợ chỉ cần thất khiếu một mở, sẽ giống như Hắc y nhân như vậy trong nháy mắt phun ra nồng đặc ngọn lửa, đem tự nhiên thiêu.

Nhưng dù vậy, hắn như cũ cảm giác quanh thân lỗ chân lông không ngừng có nhiệt lực trào ra, sắp áp chế không nổi.

Hắn tránh trát trứ bò dậy, bỗng nhiên cảm giác được có cái gì không đúng, khi hắn kia miễn cưỡng còn có thể có tác dụng cảm giác trong, đang phía trước đứng mấy người.

Hồng Vũ thanh âm truyền đến, bên trong tràn đầy đùa cợt: "Trên thế giới này đi lại còn có người dám ở trước mặt của ta chơi độc bất quá cũng tốt, nếu như không phải là hắn, Bính Hỏa chi độc cũng không thể có thể dễ dàng như vậy là có thể đắc thủ."

Hồng Vũ Bính Hỏa chi độc gậy ông đập lưng ông, thừa dịp gió đêm thay đổi gió hướng, phiêu lên thượng sinh sườn núi. Bởi vì có Hắc y nhân khói độc che dấu, ngay cả quỷ tiên sinh loại cảnh giới này cao thủ đã ở không có chút nào phát hiện dưới tình huống trúng độc.

Quỷ tiên sinh trong lòng kinh hãi: Bính Hỏa chi độc? Đây là cái gì đồ? Thật là trúng độc, làm sao có thể, trên thế giới này còn có đáng sợ như vậy độc dược…

Đây là quỷ tiên sinh cuối cùng một cái ý niệm trong đầu liễu, kế tiếp hắn quanh thân bị áp chế Bính Hỏa chi độc hoàn toàn phát tác, hắn biến thành một đoàn hỏa cầu, rồi sau đó hóa thành một mảnh bụi bay. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 38 : Tiến về di tích (Thượng)

Bính Hỏa chi độc, chính là đem Bính Hỏa giấu ở độc tính bên trong, một khi phát tác, thật giống như một khỏa mặt trời ở đây thể nội bộc phát, đừng nói Nhị Phẩm Khai Thần, coi như là Nhất Phẩm Hợp Chân trúng độc, cũng khó có thể may mắn thoát khỏi.

Đây là Hồng Vũ sớm luyện chế ba loại độc trong dược một loại, độc tính mãnh liệt vô cùng.

Có điều dược lượng rất thưa thớt, lúc này đây về sau, cũng chỉ còn lại có một lần liều thuốc rồi.

Hồng Vũ sau lưng, Hồng Dần cùng Hồng Thân hỏi: "Thiếu gia, kế tiếp làm sao bây giờ?"

Hồng Vũ cười lạnh: "Bổn thiếu gia lúc nào bị người lấn đến thăm đến không đánh về đi hay sao?"

Hồng Thân do dự một chút, nguồn gốc muốn khuyên, về sau đã có rộng rãi: Đi theo thiếu gia cái này cùng nhau đi tới, cái dạng gì sóng gió không có trải qua? Vân Nê Thần Vực lại có thể thế nào?

Hồng Vũ đi đầu mà đi, Hồng Thân Hồng Dần theo ở phía sau, Quan Thiệu bên người chính yếu nhất lực lượng cũng đã ở đây vừa rồi Bính Hỏa chi độc hạ biến thành tro bụi, chuyến đi này không tiếp tục trở ngại.

Ba người đều không có chú ý tới, ngoài mấy trăm trượng một thân cây sao bên trên đứng đấy một người, theo Hắc y nhân xuất hiện thời điểm hắn liền đứng ở nơi đó, một mực lẳng lặng nhìn.

Quan Thiệu người xuất động thời điểm, hắn đã từng muốn ra tay lại tựa hồ cảm thấy được cái gì dừng lại. Rồi sau đó đến Bính Hỏa chi độc đột nhiên bộc phát, hắn nhưng lại không kịp xuất thủ.

Hồng Vũ nói muốn đi tìm Quan Thiệu tính sổ, hắn lại không thể ngồi nhìn rồi, lặng yên biến mất ngọn cây cũng không có nhúc nhích thoáng một phát.

Hắn là lúc này đây di tích thăm dò tọa trấn cao thủ, Nhất Phẩm Hợp Chân, đến từ Huyền Ngưng Thần Vực. Thái Cổ rừng hoang khu vực ở chỗ sâu trong có nhất phẩm hoang thú, muốn đem những cái này tham gia di tích thăm dò trẻ tuổi một đời những thiên tài đưa đến di tích cửa ra vào, ít nhất cần một người Nhất Phẩm Hợp Chân tọa trấn.

Trừ lần đó ra, hắn còn chiếu cố lấy duy trì trật tự trách nhiệm.

Chủ Thần Vực từng ấy năm tới nay như vậy đã tạo thành trọn vẹn quy tắc, tất cả đại chủ thần vực ở giữa cạnh tranh tại loại này quy tắc trong phạm vi, hình thành một loại tốt cạnh tranh, cơ bản nhất một cái nguyên tắc là không thể hạ độc thủ, không thể chết được người. Bởi vì mỗi một người tuổi còn trẻ thiên tài đều kẻ có được vô hạn rộng lớn tương lai, đối với tại Chủ Thần Vực mà nói cũng là thập phần trọng yếu đấy.

Bọn họ có thể cao cao tại thượng, liền là thông qua như vậy đồng lứa bối người cố gắng tích lũy đấy.

Cho nên bất kể là Quan Thiệu vẫn là Hồng Vũ, một khi va chạm vào cái này điểm mấu chốt, hắn với tư cách quy tắc giữ gìn người, đều phải ngăn lại.

Vừa rồi nếu như Hồng Vũ ở đây Quan Thiệu âm mưu hạ hào không có lực phản kháng, hắn cũng sẽ ra tay ngăn lại. Mà Hồng Vũ chỗ biểu hiện ra ngoài thực lực, lại để cho hắn chấn động, như vậy kế tiếp Quan Thiệu là được trở bên trên thịt cá, hắn cũng phải bảo hộ Quan Thiệu.

Chỉ có điều quy tắc giữ gìn người chính là "Người", là người tựu không khả năng chính thức làm được tuyệt đối công chính. Nếu như dựa theo quy tắc, Hồng Vũ giết người, mặc dù là tự vệ phản kích, nhưng là muốn trả giá nhất định được một cái giá lớn.

Chính là Nhất Phẩm Hợp Chân đều là trải qua nhiều năm lão hồ ly, làm sao có thể vì Quan Thiệu mấy cái tùy tùng, đi

theo một người rõ ràng tiền đồ vô lượng đan sư so đo?

Thậm chí hắn giữ gìn Quan Thiệu, đều không muốn bởi vậy cùng Hồng Vũ xung đột chính diện. Không phải sợ hãi, mà là hoàn toàn không cần phải.

Quan Thiệu đang chờ tin tức tốt, hắn mặt âm trầm, trong mắt lóe ra dâm tà hào quang. Vừa nghĩ tới chính mình muốn đang tại Hồng Vũ mặt mũi cường bạo nữ nhân của hắn, Quan Thiệu liền hưng phấn không thôi, cái loại này xen lẫn báo thù, bạo lực cùng tính khoái cảm, lại để cho hắn khó có thể tự kiềm chế.

Hắn tuyệt không lo lắng Quỷ tiên sinh cùng Hắc y nhân. Hai người này là hắn đắc lực nhất lưỡng đại thủ hạ, cái gì chó má "Tùy tùng", bất quá là khởi cái tên dễ nghe mà thôi, còn chẳng phải là của mình hạ nhân?

Quỷ tiên sinh đã là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong, hiện tại toàn bộ Nha Lang Trấn, chỉ cần vị kia không ra tay, liền không có người nào là Quỷ tiên sinh đối thủ.

Hắc y nhân đan đạo tạo nghệ cao kinh người, đây tuyệt đối là một cái ít xuất hiện người, hắn ở đây Vân Nê Thần Vực bên trong thanh danh, xa xa không có đạt tới hắn bản thân thực lực xứng đáng tiêu chuẩn.

Tiếng mở cửa vừa vang lên, Quan Thiệu nao nao, lập tức ý thức được không đúng.

Đầu tiên mở cửa trước đó không có tiếng bước chân, tiếng mở cửa là nhân gia cố ý kinh động chính mình, sau đó tiếng bước chân vang lên, lại chỉ có một người thanh âm.

Hắn lập tức đứng lên, trông thấy đi một mình tiến đến, chợt thở dài một hơi, khom mình hành lễ nói: "Nguyên lai là Ngô tiên sinh."

Ngô Bão Nguyên đến từ Huyền Ngưng Thần Vực, mặc dù cùng Vân Nê Thần Vực không có quan hệ gì, nhưng là hắn khẳng định rất rõ ràng Quan gia có bao nhiêu năng lượng. Hắn làm cho này một lần di tích thăm dò tọa trấn chi nhân, mặc dù muốn thiết diện vô tư, nhưng là ở đây quy tắc cho phép trong phạm vi, chiếu cố thoáng một phát đại thế gia đệ tử là tất nhiên

cái này thậm chí là tất cả đại chủ thần vực chỗ ngầm đồng ý đấy.

Ngô Bão Nguyên đã đến, cái kia chính là nói rõ Quỷ tiên sinh bọn họ bị phát hiện rồi. Quan Thiệu cảm thấy tiếc nuối âm thầm thở dài, đêm nay không thể hưởng dụng đến mỹ nhân kia, có điều không có sao, về sau có rất nhiều cơ hội đem nàng làm đến tay. Còn có cái kia Hồng Vũ, nhất định phải làm cho hắn nhận hết thế gian hết thảy thống khổ mà chết.

Ngô Bão Nguyên không có ngồi xuống, mà là nhanh chóng nói ra: "Nhanh theo ta đi."

"Cái gì?" Quan Thiệu sững sờ, không rõ chuyện gì xảy ra.

"Ngươi người toàn bộ chết rồi, ta ở đây 200 trượng bên ngoài không kịp xuất thủ cứu giúp."

Sau một câu so với trước một câu càng làm cho Quan Thiệu giật mình: Đường đường Nhất Phẩm Hợp Chân ở một bên nhìn xem rõ ràng không kịp cứu giúp? 200 trượng khoảng cách đối với tại Nhất Phẩm Hợp Chân, vậy coi như là khoảng cách sao? Gang tấc tầm đó a

"Ngô đại nhân…"

"Không có thời gian nhiều lời, Hồng Vũ đã tới rồi, ta trước khu vực ngươi trốn một trốn."

Quan Thiệu một cái run rẩy, Quỷ tiên sinh chính là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong a hơn nữa một người dụng độc đặc biệt cao minh đan sư, còn có hơn mười người Tam phẩm, Tứ phẩm cường giả, cường đại như vậy tổ hợp triệt để bị diệt rồi hả?

Hơn nữa tính toán thời gian, theo bọn họ xuất phát đến bây giờ căn bản không có bao lâu, khấu trừ trên đường thời gian cùng Hắc y nhân phóng độc thời gian, Hồng Vũ vừa để xuống bị diệt Quỷ tiên sinh bọn họ dài nhất cũng sẽ dùng thời gian tầm uống hết một chén trà điều này sao có thể? Coi như là trước mắt Ngô Bão Nguyên đều không có bổn sự này. nhưng là Ngô Bão Nguyên không có khả năng cùng tự ngươi nói dối, cái kia Hồng Vũ đến cùng đã ẩn tàng cái gì thực lực, lại có thể làm được điểm này

Ngô Bão Nguyên không kịp lại nói thêm cái gì, một bả cầm lên Quan Thiệu thân hình nhoáng một cái biến mất.

Thời gian qua một lát về sau, Hồng Vũ liền đứng ở ngoài cửa.

Hồng Dần trở lại vừa hỏi: "Thiếu gia, làm sao bây giờ?"

"Toàn bộ giết sạch, không lưu hậu hoạn" Hồng Vũ trong giọng nói lộ ra sâm lãnh hàn ý. Quan Thiệu đã dám động người bên cạnh mình, vậy thì duy nhất một lần đem cái này nguy hiểm giải quyết hết hắn cũng không hy vọng bỗng nhiên một ngày nào đó Trang Hàn bị người tổn thương, tìm tới tìm lui nguyên lai là bởi vì chính mình lúc trước nhân từ nương tay để lại Quan Thiệu cái này tai họa.

"Vâng"

Hồng Dần tiến vào, sau một lát trên người hắn mang theo nhàn nhạt mùi máu tươi đi ra, thần sắc nhưng có chút không khoái: "Thiếu gia, tổng cộng còn có chín người, đều là Tứ Phẩm Thông Pháp trở xuống đích, không có tìm được Quan Thiệu."

"Cái gì?" Hồng Vũ thần sắc biến đổi, ba người cùng một chỗ xông đi vào lại sưu tầm một lần, Quan Thiệu hoàn toàn chính xác đã không thấy rồi.

"Tên hỗn đản này, xem thời cơ ngược lại là nhanh, rõ ràng đã chạy trốn." Hồng Vũ cảm thấy không nỡ, vô luận như thế nào cũng không thể buông tha hắn: "Về trước đi, lại nghĩ biện pháp."

Ba người trở lại khách sạn, Trương Ngọc Thư liền nhanh chóng chạy tới, cái trán đầy mồ hôi: "Ca, ngươi giết Quan Thiệu?"

Hắc y nhân khói độc thổi qua ra, Hồng Vũ một người một hạt Giải Độc Đan liền giải quyết. Chỉ bất quá hắn trước hết nhất giải độc là người của mình, Trương Ngọc Thư bên kia, là hắn đi giải quyết Quỷ tiên sinh trước đó, đem Giải Độc Đan giao cho Tô Tam, lại để cho hắn đi mớm thuốc.

Bởi vậy Trương Ngọc Thư khôi phục hơi chậm một chút, không có vượt qua Hồng Vũ thẳng hướng Quan Thiệu.

Hồng Vũ lắc đầu: "Không có."

Trương Ngọc Thư thở phào nhẹ nhõm: "Không có là tốt rồi…"

Chính là Hồng Vũ kế tiếp một câu lại làm cho hắn lại không bình tĩnh: "Tiểu tử kia chạy trốn nhanh, không có bắt được."

"Ngươi còn muốn động thủ?"

Hồng Vũ vừa trừng mắt: "Đương nhiên sở hữu tất cả dám hướng bên cạnh ta người ra tay gia hỏa, chỉ có một con đường chết, đây là ta đấy điểm mấu chốt "

Trương Ngọc Thư không có biện pháp đang nói cái gì rồi, hắn nghĩ đến năm đó Hồng Vũ vì Hồng Di Lan, dưới sự giận dữ đại náo Vũ Đô thành, diệt đi một cái thế gia đánh cho tàn phế một cái, trầm mặc sau nửa ngày, mới thở dài nói: "Tiểu Lan có một hảo ca ca."

Một đêm này, Trương Ngọc Thư chờ đợi lo lắng.

Trương gia ở đây Hư Không Thần Vực Tùng Giang phủ có thể xếp tiến trước tám, nhưng là Hư Không Thần Vực cũng không chỉ có Tùng Giang phủ cái này một cái nha môn. Mà nhân gia Quan gia, ở đây toàn bộ Vân Nê Thần Vực đều có thể đứng vào Top 3 song phương căn bản không phải một cái cấp quan trọng bên trên đấy, Hồng Vũ đắc tội Quan Thiệu, đại sát tứ phương, hắn rất lo lắng Ngô Bão Nguyên sẽ "Theo lẽ công bằng tiến hành", vạn nhất Hồng Vũ bị trừng phạt, hắn đã mất đi dựa vào, lúc này đây di tích thăm dò cũng liền nguy hiểm.

Nhưng là cả sau nửa đêm, Nha Lang Trấn bên trong im ắng một mảnh. Ngô Bão Nguyên thậm chí căn bản chưa từng xuất hiện.

Trương Ngọc Thư trăm mối vẫn không có cách giải: Ngô Bão Nguyên đến cùng có ý tứ gì?

Tiết Y Y bên người ngồi một người lão già, cùng Quỷ tiên sinh một loại cũng là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong. Có

điều cái này vì (là) lão già cho người một loại ngay thẳng đại khí cảm nhận, mà tuyệt không phải Quỷ tiên sinh cái loại này lại để cho người không thoải mái khí chất.

Tiết Y Y hai con mắt đã bắt đầu sáng lên: "Chu lão, ngài nói thật? Thất khiếu toàn bộ phún ra ngoài ra nồng đặc hỏa diễm? Hơn nữa Hồng Vũ chính miệng nói đây là Bính Hỏa chi độc?"

Chu Thành Cửu như thế nào sẽ không biết mình đại tiểu thư là cái đan si? Vừa nhìn thấy nàng cái này thần sắc cũng có chút dở khóc dở cười: "Tiểu thư, trọng điểm trọng điểm là Quỷ tiên sinh là cái Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong, rõ ràng cũng thần không biết quỷ không hay trúng độc, hơn nữa tại loại này độc tính xuống, ngăn cản không đến một thời gian uống cạn chén trà liền bị thiêu đốt thành tro "

Tiết Y Y không có ý tứ cười: "Khanh khách, trong mắt ta đan dược mới được là trọng điểm.

Chu Thành Cửu bất đắc dĩ: "Trương Ngọc Thư là cái phế vật, nhưng là bên cạnh hắn có Hồng Vũ người này trợ giúp, lúc này đây di tích thăm dò tiểu thư ngươi muốn coi chừng rồi, ngươi tự mình ra tay, nếu đã thua bởi Trương Ngọc Thư, trong nhà trên mặt mũi chính là không sống khá giả."

Tiết Y Y bĩu môi một cái, chẳng hề để ý: "Cũng không phải ta một người, không phải còn có Quan Thiệu à. Ta ngày mai sẽ đến hỏi hỏi Hồng Vũ, cái kia Bính Hỏa chi độc là chuyện gì xảy ra…"

Chu Thành Cửu ánh mắt lại không đúng, Tiết Y Y tranh thủ thời gian một lần nữa tìm được trọng điểm: "Hảo hảo hảo, ngày mai ta đi dò hỏi thoáng một phát Hồng Vũ bên người cái kia hai vị khí sư cùng trận sư tiêu chuẩn, cái này được đi à nha?"

Chu Thành Cửu lắc đầu cười khổ, tiểu thư cái này ngụy trang đánh rất khá, nàng ngày mai nhất định phải đi tìm Hồng Vũ hỏi Bính Hỏa chi độc sự tình.

Chu Thành Cửu là Tiết gia quê quán đem, mười mấy tuổi theo Tiết Y Y phụ thân, chỉ là chế ngự tại bản thân tư chất,

một mực không có thể đột phá Nhất Phẩm Hợp Chân. Nhưng hắn là nhìn xem Tiết Y Y lớn lên đấy, bởi vậy cũng không có cố kỵ nhiều như vậy, lúc này bỗng nhiên nghĩ đến, Tiết Y Y sẽ không phải là nhìn lên Hồng Vũ đi à nha? Cái này không thể được, mặc kệ Hồng Vũ có bao nhiêu tiền đồ, hắn đều là phàm tục thế giới người, sao có thể xứng đôi tiểu thư nhà mình? Tiết gia ở đây Thương Thanh Thần Vực đó cũng là phải tính đến đại gia tộc

Lão nhân gia âm thầm lưu tâm ngồi dậy về sau cần phải tận lực phá hư lưỡng người một mình ở chung cơ hội.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 38 : Đi tới di tích (hạ)

Hồng Vũ tư chất lường trước cũng không phải là đặc biệt gì giữ bí mật, vì vậy Ngô Bão Nguyên tùy ý hỏi thăm một chút tựu thu vào tay. Hồng Vũ đan sư trình độ hắn đã được chứng kiến liễu, mà trong tư liệu lại còn biểu hiện Hồng Vũ còn là một vị thú sư, hơn nữa còn hàng phục liễu nhất phẩm hoang thú

Ngô Bão Nguyên âm thầm may mắn, mấy trăm năm kinh nghiệm, để cho hắn không có dùng một loại cao cao tại thượng ánh mắt đi đối đãi phàm tục thế giới người, rất cẩn thận lựa chọn mang đi Quan Thiệu, mà không phải trực tiếp "Trừng phạt" Hồng Vũ.

Hắn suy nghĩ một chút, hay là cảm thấy nhân tình này nếu bán đi liễu, sẽ phải để cho Hồng Vũ biết.

Các đại Chủ Thần Vực người đã đến đông đủ liễu, mặc dù Quan Thiệu toàn bộ người theo đuổi cũng đã bị giết, nhưng là di tích thăm dò không thể nào bởi vì hắn một người kéo dài sau, ngày thứ hai như cũ bắt đầu.

Ngũ đại Chủ Thần Vực chủ tướng mang theo người theo đuổi của mình ở Nha Lang trấn tập hợp, phách thành năm đội ngũ.

Quan Thiệu hận không được tìm một cái lổ để chui vào, bởi vì chỉ có hắn là người cô đơn một.

Mà một bên, Hồng Vũ nhìn ánh mắt của hắn, đã giống như là đang nhìn một người chết. Quan Thiệu hiện tại không có dũng khí đi theo Hồng Vũ nhìn nhau, đây cũng là một chiếc trà thời gian đem mình cơ hồ toàn bộ người theo đuổi chém giết hầu như không còn chính là nhân vật Quan Thiệu người như thế, chiếm cứ ưu thế thời điểm nhất định là thịnh khí lăng nhân, nhưng là hắn từ nhỏ cũng bị giáo dục "Đại trượng phu co được dãn được", thế gia đệ tử cho dù là nhất thời bị nhục, sau lưng có khổng lồ gia tộc làm núi dựa, sớm muộn gì có thể lần nữa quật khởi.

Cho nên Quan Thiệu tuyệt không cảm thấy cảm thấy thẹn "Tránh đi phong mang", không cùng Hồng Vũ đối chọi gay gắt liễu.

Ngô Bão Nguyên ở phía trên nhìn, tâm tư chuyển động, hắng giọng nói: "Quy tắc và vân vân đều không cần ta nữa dài dòng, mọi người trong lòng cũng rõ ràng, tốt lắm, hiện tại theo ta lên đường, trên đường mọi người tận lực kháo long một chút, coi chừng những thứ kia hoang thú."

"Dạ"

Ngô Bão Nguyên còn có bốn gã trợ thủ, cũng là Nhị Phẩm Khai Thần, hai Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, hai trung kỳ, này một cổ lực lượng đủ để bảo đảm cho dù là ngũ đại chủ tướng liên thủ, ở trước mặt hắn cũng bất quá là một bầy kiến hôi. Đây là làm trật tự duy trì người cùng chấp pháp giả nhất định phải có lực lượng bảo đảm.

Từ Tàng Vân Sơn tiến vào, dọc theo đường đi thông suốt không trở ngại. Ngô Bão Nguyên buông ra của mình Nhất Phẩm Hợp Chân khí thế, cho dù là tam phẩm hoang thú, cảm ứng được cổ khí thế này cũng lập tức viễn độn đi, sẽ không có một ít đầu ngu thú đến đây khiêu khích.

Ba ngày sau, bọn họ tiến vào Thái Cổ hoang lâm mang.

Đến nơi này, đại khái còn có một ngày đích lộ trình.

Ban đêm xây dựng cơ sở tạm thời, nghỉ ngơi lúc vốn là đến phiên Ngô Bão Nguyên thủ hạ chính là một gã Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh bảo vệ Quan Thiệu, nhưng là hôm nay không biết tại sao, Ngô Bão Nguyên sử liễu cá nhãn sắc, đổi thành liễu hắn tự mình đến bảo vệ Quan Thiệu.

Quan Thiệu trong lòng cảm động, cảm thấy là sau lưng mình khổng lồ gia tộc nổi lên tác dụng, Ngô Bão Nguyên đại nhân rất nể tình. Hắn đã nghĩ kỹ chưa sau khi trở về, báo lên cho phụ thân, cho Ngô đại nhân chuẩn bị một phần hậu lễ đáp tạ.

Hồng Vũ đã nhịn chừng mấy ngày, kế hoạch tốt khuya hôm nay động thủ, đem Ngô Bão Nguyên hoàn toàn diệt trừ

Hắn không thể động thủ, dù sao nhiều người như vậy nhìn, cho nên hắn lựa chọn dụng độc.

Trong doanh địa hết sức chật chội, lại dùng Bính Hỏa chi độc loại này có thể theo gió truyền bá đại diện tích độc dược dĩ nhiên không thích hợp. Hắn lựa chọn khác một loại, nhưng là mang theo Hồng Thân hắn mới vừa đi tới Quan Thiệu lều phụ cận, một bóng dáng tựu như vậy đột ngột ra hiện tại hắn cửa trước mặt.

Hồng Thân sắc mặt đại biến: "Nhất Phẩm Hợp Chân "

Ngô Bão Nguyên hướng hai người bọn họ khoa tay múa chân liễu một không nên mới ra đời đích tay thế, sau đó tiễu nhiên nhi khứ, quay đầu lại triều hai người vẫy tay một cái.

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, quyết đoán đi theo.

Ra khỏi doanh địa, tiến vào rừng cây, Ngô Bão Nguyên đơn giản nói: "Chủ Thần Vực ở giữa quy tắc nói vậy Trương Ngọc Thư đã đã nói với ngươi đi? Ngươi giết Quan Thiệu thủ hạ những người đó, ta nhưng lấy làm như không thấy, nhưng là nếu như Quan Thiệu ở phá toái văn minh di tích đi ra ngoài chuyện, không riêng gì ta, các đại Chủ Thần Vực cũng sẽ không ngồi yên không lý đến, đây là mấy ngàn năm tích lũy xuống tới quy tắc."

Ngô Bão Nguyên nói xong, thật sâu nhìn Hồng Vũ một cái, xoay người đi.

Hồng Vũ chợt hiểu ra, ở phía sau ôm quyền một xá: "Tiền bối phần này nhân tình, Hồng Vũ nhớ kỹ."

Ngô Bão Nguyên quay đầu lại hướng hắn gật đầu, nhưng ngay sau đó bỗng nhiên một chút biến mất không thấy gì nữa.

Ngô Bão Nguyên cho Hồng Vũ "Chỉ liễu một con đường sáng", đó chính là chỉ cần đi vào liễu văn minh di tích, tựu sinh tử chớ bàn về liễu.

Mặc dù phá toái văn minh di tích đối với mới Thần Vực mà nói tính nguy hiểm thấp đủ cho nhiều, nhưng là vốn cũng sẽ có chút ít tổn thương. Chỉ cần Hồng Vũ có lòng tính toán, dùng văn minh di tích trong một chút nguy hiểm cơ quan đem Quan

Thiệu âm chết, các đại Chủ Thần Vực đều nói cũng không được gì.

Về phần Quan gia sau có thể hay không tìm Hồng Vũ phiền toái, đó chính là Hồng Vũ chuyện của mình.

Rồi sau đó, Hồng Vũ quả nhiên an tĩnh lại, ngày thứ hai Ngô Bão Nguyên dẫn mọi người xâm nhập Thái Cổ hoang lâm mang chỗ sâu, một phen bôn ba sau, đạt đến một chỗ hẹp hòi sơn cốc cốc khẩu.

"Lần này phát hiện phá toái văn minh di tích đang ở trong sơn cốc, mọi người đi theo ta, đội ngũ tận lực buộc chặc, một đoạn đường này trình có chút không dễ đi.

Đối với Nhất Phẩm Hợp Chân mà nói "Không dễ đi", đối với một loại võ giả mà nói chính là trí mạng. Sau khi đi vào mọi người mới phát hiện, hẹp hòi dưới sơn cốc mặt, lại còn có một đạo sâu không thấy khổng lồ cái khe

Trong cái khe lật lên tới từng đợt thấu xương băng hàn, mặc dù tất cả mọi người là võ giả, cũng có chút chịu đựng không được, rối rít điều động võ khí ngăn cản. Nếu như là người bình thường, hướng nơi này một chiếm chỉ sợ cũng bị đông cứng cương liễu.

"Các ngươi có cảm giác hay không đến? Ta cuối cùng cảm thấy phía dưới có cái gì đang nhìn chúng ta" bỗng nhiên có người nói liễu một câu, mọi người nhất thời mao cốt tủng nhiên, bởi vì cơ hồ mỗi người đều có cảm giác như vậy.

Đang lúc này, bỗng nhiên có cô bé một tiếng thét chói tai, ở nàng dưới chân vị trí, bóng tối kẽ đất trong, sáng lên hai giờ sâu kín bích quang

Nàng kia trên người nhất thời hào quang tỏa sáng, võ khí toàn lực bộc phát, mấy trăm chút giống như sao băng quang mang hung hăng địa triều kẽ đất trong đích kia hai giờ bích quang oanh khứ

Võ tức tia sáng chiếu sáng bóng tối kẽ đất, mọi người nhất thời nổi lên một thân nổi da gà: Chính là cái khe trong chi chít cũng là một loại trên người dài khắp liễu quỷ dị hồng văn quái xà.

“A” tại chỗ tất cả cô bé cũng là một tiếng thét chói tai, bao gồm tu vi cao nhất Quan Lăng ở bên trong.

Duy chỉ có Tiết Y Y các hạ ánh mắt hưng phấn lên: “Hồng Tuyến Du Xà, tốt tài liệu “

Hồng Vũ nghe được, có chút im lặng nhìn liễu một cái phía trước Tiết Y Y, lúc trước thật đúng là không có phát hiện Tiết Y Y như vậy xinh đẹp động lòng người cô bé, cũng có nữ hán tử một mặt.

Một cổ cường đại khí thế quét tới, chính là cái khe trong tất cả Hồng Tuyến Du Xà bị Nhất Phẩm Hợp Chân khí thế sở nhiếp, toàn thân cứng ngắc, một tầng một tầng rơi xuống đi xuống, qua một lúc lâu, mới toàn bộ tiến vào phảng phất vô cùng vô tận trong bóng tối.

Mọi người da đầu tê dại, rốt cuộc có bao nhiêu xà? Nói ít cũng mấy trăm vạn con

“Không có chuyện gì liễu, đi thôi.” Ngô Bão Nguyên lạnh nhạt thanh âm truyền đến, mang theo mọi người tiếp tục đi phía trước.

Tiết Y Y có chút hưng phấn, thỉnh thoảng địa nhìn lén một cái, dược dược dục thí, Chu Thành Cửu không thể làm gì khác hơn là nói: “Tiểu thư, hiện tại một di tích thăm dò làm trọng, ngài nếu là nghĩ nghiên cứu, chờ sau khi đi ra ta cho ngài bắt một chút trở về.”

Tiết Y Y gật đầu: “Đa tạ liễu Chu lão.”

Cả trong đội ngũ, duy chỉ có Hồng Vũ nhíu mày, bởi vì hắn cảm thấy chuyện này có chút nói không thông a.

Hồng Tuyến Du Xà ở Lão Quân đạo tôn truyền cho hắn cái kia một phần trong trí nhớ cũng có ấn tượng, xà đảm, da rắn cùng rắn độc cũng có thể làm thuốc, bất quá cấp bậc rất thấp dĩ nhiên, đặt ở Thanh Nguyên đại lục, cấp bậc sẽ thấp.

Mà loại xà có một tập tính, đó chính là bọn họ thích khí âm tà, loại này xà có thể mấy tháng không ăn không uống, nhưng là phải có khí âm tà mới có thể sinh tồn. Mà chính là cái khe trong, chẳng những hàn khí bức người, hơn nữa cuộc sống

mấy trăm vạn con Hồng Tuyến Du Xà, có thể thấy được dưới đất cất dấu đại lượng khí âm tà, nói như vậy, chỗ ngồi này di tích phải làm không phải chuyện đùa.

Vậy thì có một vấn đề: Tại sao phát hiện người nơi này không mình thăm dò, lấy được chỗ tốt, mà là muốn lên báo cho các đại Chủ Thần Vực?

Hồng Vũ đi theo trong đội ngũ tiếp tục đi đến bên trong đi, đến sơn cốc cuối, một ngọn khổng lồ vách đá ngăn ở liễu mọi người trước mặt.

Vách đá cao gần ba nghìn trượng, trên nóc mây trắng dằng dặc thổi qua. Ngoài mặt trường bò đầy các loại thực vật, thậm chí còn có vài cọng phong cách cổ xưa khổng lồ nới lỏng bách.

Mà ở bọn họ trước người cách đó không xa, vách đá rất cạnh góc vị trí, có một phiến bể tan tành môn hộ, núp một đống loạn thạch phía sau, trên loạn thạch bụi cỏ dại sinh, không tới gần nơi này, coi như là từ phía trên vô ích bay qua, cũng sẽ không phát hiện nơi này còn có một Đạo Môn hộ.

Trương Ngọc Thư thấy được sau, không khỏi bĩu môi một cái tả oán nói: "Khó trách có báo lên cho cho Chủ Thần Vực, ta liền biết chắc là cái rất đồ bỏ đi di tích

Hồng Vũ cực kỳ kỳ quái: "Làm sao ngươi nhìn ra?"

Trương Ngọc Thư nói: "Các đại Chủ Thần Vực ở văn minh di tích cùng mới Thần Vực phương diện đã có phong phú kinh nghiệm, ngàn vạn năm tới không biết thăm dò liễu bao nhiêu di tích cùng mới Thần Vực, đã sớm tổng kết ra liễu một chút kinh nghiệm, những kinh nghiệm này các đại gia tộc đều có một phần, nói trước sẽ dạy cho trong gia tộc mọi người, cho nên chúng ta chỉ cần vừa nhìn cửa vào, không sai biệt lắm là có thể đoán được tới di tích cấp bậc như thế nào, sẽ có bao nhiêu thu hoạch."

Hắn chỉ vào kia Đạo Môn hộ, giải thích cho Hồng Vũ: "Cửa không có bất kỳ điêu khắc, thủ vệ, Đồ Đằng trụ các loại, môn hộ thượng cũng không có thần bí đường vân, đây là cơ bản nhất đồ, có thể bước đầu phán định là cái rất cấp bậc thấp

di tích. Những thứ khác, chỉ cần ở xâm nhập trong đó, coi trọng mấy lần, là có thể hoàn toàn xác định."

Chủ Thần Vực ở người đã nghênh đi ra ngoài, hướng Ngô Bão Nguyên hành lễ sau, dẫn mọi người đi về phía này môn hộ. Ngô Bão Nguyên ở môn hộ phía ngoài dừng lại một chút một chút: "Chúng ta đã đến, sắc trời còn sớm, các ngài vào đi thôi."

Ngô Bão Nguyên khoát tay, chỉ hướng này một Đạo Môn hộ. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 39 : Trọng điệp không gian (Thượng)

Ngô Bão Nguyên thủ hạ bốn gã Nhị Phẩm Khai Thần cường giả canh giữ ở cửa động, mọi người trải qua thời điểm, dùng linh giác quét qua, nếu như ai trên người có không gian tồn trữ loại huyền binh, ngoan ngoãn giao ra đây.

Chủ Thần Vực đối với tại không gian trận pháp nghiên cứu, so lúc ban đầu Phương Lưu Vân còn muốn cao minh không ít. Nhưng là Phương Lưu Vân đến Hồng Vũ thạch phiến sách cổ về sau, đột nhiên tăng mạnh, đã đem bọn họ lắc tại sau lưng.

Nói ví dụ Chủ Thần Vực bên trong, có thể chế tạo ra đến không gian tồn trữ huyền binh, lớn nhất dung tích ước chừng mười trượng thấy phương, Phương Lưu Vân đã có thể chế tạo ra trăm trượng dung tích không gian thiết giác rồi.

Cái này kiểm tra, chính là vì xác định mọi người tiến vào di tích trước đó, trên người không thể tư tàng cái gì bảo vật, đến lúc đó giả mạo là ở di tích bên trong thu hoạch.

Thông qua được cửa ải này sau khi kiểm tra, có thể trực tiếp tiến vào.

Mọi người một loạt trên xuống ngươi tranh ta đoạt. Hiển nhiên đều nhìn ra cái này tọa di tích cấp bậc rất thấp, thu hoạch sẽ không quá nhiều. Sói nhiều thịt ít, tân tiến như vậy đi khẳng định chiếm tiện nghi.

Trương Ngọc Thư cũng muốn xông đi lên, lại đừng Hồng Vũ kéo lại: "Gấp cái gì? Lại để cho bọn họ chém giết tốt rồi."

"Chính là…" Trương Ngọc Thư vừa mới mở miệng, đã bị Hồng Vũ khoát khoát tay đã cắt đứt: "Dục tốc bất đạt."

Ngô Bão Nguyên có chút kỳ quái nhìn xem Hồng Vũ, cố tình nhắc nhở, chỉ là trước mặt mọi người, hắn nếu như mở miệng, liền lộ ra lại nán lại Hồng Vũ, cũng không thích hợp.

Các mặt khác bốn đại chủ thần vực mọi người xông đi vào, Hồng Vũ mới lôi kéo Trương Ngọc Thư đi vào.

Cái kia một cánh cửa, vốn là hai miếng cửa đá đã rách mướp, chỉ còn lại có ước chừng hai thước cao, mọi người vượt qua đi, tiến nhập đằng sau thông đạo, Trương Ngọc Thư bên người một người cao thủ khoát tay, thả ra một đoàn võ khí hào quang, treo ở mọi người đỉnh đầu, đem trong động chiếu sáng như tuyết.

Trên vách động bình thường, chỉ vẹn vẹn có một ít trang trí nhìn không ra cái gì thần bí chỗ, thậm chí mỗi cách mấy trượng mới có một chén nhỏ Thanh Đồng ngọn đèn, ngọn đèn mặc dù chế tác tinh xảo, nhưng là cũng không có gì đặc dị chỗ.

Trương Ngọc Thư lại một lần nữa lắc đầu: "Sẽ không sai rồi, nhất định là một rất bình thường di tích. Khó trách những cái kia phát hiện người sẽ không chút do dự báo cáo, tất cả đại chủ thần vực đối với phần thưởng của bọn hắn, khẳng định so thăm dò di tích thu hoạch còn muốn lớn hơn."

Đan sư Trương Võ Thăng ở một bên cũng nhịn không được nữa: "Hừ, hiện tại tất cả mọi người đoạt ở đây chúng ta phía trước, vốn là không nhiều lắm có vật giá trị khẳng định đều bị bọn họ vơ vét đi rồi, chúng ta tựu đợi đến kế cuối a!"

Hắn trừng mắt Hồng Vũ, ác âm thanh ác khí khiển trách: "Ta biết rõ ngươi ở đây Vũ Đô trình bên trong uy phong bát diện, nhưng là trên cái thế giới này có quá nhiều ngươi không am hiểu đồ vật. Chính mình không biết đấy, cũng đừng có khoa tay múa chân! Đây là Chủ Thần Vực hành động, các ngươi phàm tục thế giới người, căn bản nghĩ mãi mà không rõ bên trong ảo diệu, về sau liền thành thành thật thật theo ở phía sau đã đi, không nếu không hiểu giả hiểu cậy mạnh!"

Trương Ngọc Thư nóng nảy, Hồng Vũ là cái gì tính tình hắn rất rõ, đợi đến lúc Hồng Vũ phát tác, Trương Võ Thăng thì xong rồi. Hắn tranh thủ thời gian xông về phía trước trước một bước, tức giận răn dạy Trương Võ Thăng: "Ngươi hơi quá đáng! Còn có hay không tôn ti? Hồng Vũ là anh ta, ngươi nếu không muốn ở đây Trương gia lăn lộn, liền xéo ngay cho ta!"

Trương Võ Thăng trong cơn giận dữ, cũng không dám chống đối Trương Ngọc Thư, dù sao Trương gia cho hắn cung cấp đại lượng tài nguyên, không có Trương gia sẽ không có ngày nay Trương Võ Thăng.

Hắn chỉ là Trương gia một cái bàng chi, chỉ là bởi vì Trương Ngọc Thư phụ thân coi trọng hắn, mới có hắn hôm nay. Bởi vậy, hắn mặc dù rất bất mãn, nhưng vẫn là quyết định ẩn nhẫn, hung hăng trừng Hồng Vũ liếc, thối lui đến đằng sau đi.

Trương Ngọc Thư tranh thủ thời gian đi an ủi Hồng Vũ: "Ca, Trương Võ Thăng đối với chúng ta nhà rất trọng yếu, ngươi đưa ta cái mặt mũi, chớ cùng hắn so đo."

Hồng Vũ nhàn nhạt gật đầu, mà Trương Võ Thăng lại tức giận muốn thổ huyết: Đây là ý gì? Hay là hắn buông tha ta rồi hả? Ta sẽ sợ một cái phàm tục thế giới người?

Trong lòng của hắn phiền muộn cực kỳ, tính toán loạn đánh, nghĩ đến như thế nào sửa trị thoáng một phát Hồng Vũ, cho hắn biết thoáng một phát sự lợi hại của mình, cũng làm cho thiếu gia nhìn xem thủ đoạn của mình!

Một bên Trương Cửu sắc mặt cũng có chút lúng túng, cái này Hồng Vũ, chẳng những không biết đúng mực, công phu sư tử ngoạm đã muốn bảy thành thu hoạch, hiện tại còn làm hỏng chiến cơ, làm cho mọi người nghiêm trọng lạc hậu, mắt thấy muốn kế cuối rồi.

Chính là Trương Võ Thăng ví dụ phía trước, hắn cũng không muốn nhiều lời cái gì, miễn cho thiếu gia còn muốn trách tội chính mình. Chỉ là lúc này đây trở về, nhất định phải ở đây lão gia trước mặt cáo cái này Hồng Vũ một hình dáng! Hắn muốn cùng Trương gia quan hệ thông gia, trèo lên Trương gia cây to này? Không có cửa đâu!

Mọi người tiếp tục đi về phía trước, Hồng Vũ cảm nhận tay trái của mình bên trong, hơi động một chút, Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm trong đầu vang lên: "Thiếu niên lang, gần đây qua tốt chứ? Có hay không phát lớn tài, một hơi nhặt trên mấy trăm vạn hoàng kim châu báu?"

Hồng Vũ âm thầm bĩu môi: "Coi như là ta không duyên cớ nhặt được rồi, cũng sẽ không cho ngươi!"

Thất Tịch Kiếm Linh chững chạc đàng hoàng phê bình hắn: "Thiếu niên người lòng dạ không muốn như này hẹp, bổn tọa như vậy thành khẩn chúc phúc ngươi, ngươi lại ác ý phỏng đoán bổn tọa dụng tâm, thật sự lại để cho bổn tọa trái tim băng giá."

"Ngươi có thể làm gì ta?"

Hồng Vũ không ăn hắn cái này một bộ, Thất Tịch Kiếm Linh bất đắc dĩ, thay đổi một loại thủ đoạn: "Ta và ngươi ác ngày đêm ở chung, tổng cũng có chút tình cảm đi à nha? Làm gì như này ác ngữ tương hướng?"

"Ta cảm thấy được ta nếu không đề cập tới để đó ngươi, không chuẩn có một ngày ngươi một cái ảo cảnh vứt bỏ ra, ta tựu muốn đem toàn bộ thân gia dâng lên a."

Thất Tịch Kiếm Linh thở dài một tiếng: "Ngươi đối với bổn tọa cảnh giác quá nặng…"

"Bớt nói nhảm, không có lợi ngươi là không sẽ ra ngoài đấy, nói đi, đến cùng sự tình gì?"

"Cái kia Trương Võ Thăng rất đáng giận a, muốn hay không bổn tọa giúp đỡ ngươi dạy hắn thoáng một phát?"

"Không cần, chính ta có biện pháp giải quyết."

"Cái này tọa di tích nhỉ? Ngươi có biện pháp giải quyết sao?"

Hồng Vũ trong nội tâm khẽ động: "Ngươi có ý tứ gì?"

"Cái này tọa di tích bổn tọa thoạt nhìn có chút nhìn quen mắt, nếu có hóa tám triệu lượng hoàng kim đưa cho ta, không chuẩn ta một cao hứng, liền có thể nhớ tới cái này tọa di tích là người nào lưu lại đấy, có mấy thứ gì đó che giấu bố trí."

Hồng Vũ nghiến răng nghiến lợi: "Bảy tám triệu lượng? Ngươi vẫn là trở về tiếp tục ngủ a…"

o

Hắn lại rất kỳ quái, Thất Tịch Kiếm Linh có ý tứ là cái này tọa di tích hắn biết là ai kiến tạo đấy! Chẳng lẽ nó đã trải qua thời đại kia? Theo chung quanh nơi này dấu vết để lại đến xem, tại đây chỉ sợ là tiền sử một chỗ văn minh, ít nhất cũng là mấy chục vạn năm

Chi liều mạng. Thằng này rốt cuộc là đang khoác lác, hay là thật trải qua thời đại kia? ! Cái này cũng thật bất khả tư nghị!

Chính là Thất Tịch Kiếm Linh hoàn toàn không có lừa gạt mình cần thiết, bởi vì nó đã bị giấy vàng sách giam cầm, một khi phát hiện nó đang nói láo, Hồng Vũ tùy thời bởi vì vận dụng giấy vàng sách lực lượng đem nó chôn vùi.

Hồng Vũ trong nội tâm kinh ngạc: Thằng này lai lịch thật không ngờ thần bí?

"Ngươi muốn bao nhiêu tiền?"

Một phen cò kè mặc cả, cuối cùng nhất Hồng Vũ dùng năm vạn lượng bạc giá tiền thành giao. Thất Tịch Kiếm Linh tựa hồ có chút không cam lòng: "Nếu không ngươi tặng kèm xinh đẹp tỳ ba người?"

"Ngươi nằm mơ!"

"Một người cũng được."

"Cút!"

Thất Tịch Kiếm Linh bất đắc dĩ, có chút không tình nguyện bắt đầu giải thích: "Cái này tọa di tích cửa đá cùng chung quanh hoa văn, điển hình Hiên Viên Cổ Triều thời kì phong cách, hẳn là thời đại kia lưu lại đồ vật…"

Hồng Vũ chưa từng có nghe nói qua cái gì "Hiên Viên Cổ Triều" cho nên hắn phi thường khẳng định, đây là một cái tiền sử văn minh.

Đội ngũ tiếp tục đi vào trong, cũng không có xâm nhập quá nhiều, liền gặp đệ một cái trận pháp cơ quan, có điều trận pháp này cơ quan vô cùng đơn giản, đã sớm bị người phía trước phá giải, dùng để bố trí trận pháp một ít mỏ tinh cũng sớm đã bị

cầm đi, Trương Võ Thăng nhịn không được lại trừng Hồng Vũ liếc: Tới đã chậm, liền khẩu súp đều không có uống.

Trương Ngọc Thư cũng có chút không bình tĩnh rồi, thúc giục nói: "Chúng ta tận lực nhanh lên a, tranh thủ đuổi theo bọn họ."

Hồng Vũ nhưng lại cười cười không nói lời nào, ta hiện tại với ngươi giải thích, ngươi cũng chưa chắc sẽ tin, vẫn là chờ một lát rồi nói sau.

Hắn không nhanh không chậm, Trương Ngọc Thư cũng không có biện pháp. Nếu như là người khác, không chuẩn lúc này trong nội tâm sẽ bắt đầu hối hận mời Hồng Vũ cùng một chỗ rồi, có điều Trương Ngọc Thư vốn chính là cái không có gì hùng tâm tráng chí người, Hồng Vũ cái này thái độ, hắn dứt khoát cũng liền vò đã mẻ lại sứt rồi, không bao giờ nữa đi thúc giục Hồng Vũ.

Cái này di tích quả nhiên không phải cái gì quá đẳng cấp cao đấy, ước chừng 300 trượng thạch động thông đạo, chỉ có ba đạo cấm chế, đệ nhất trọng chính là trận pháp cấm chế, đệ nhị trọng là một cái đan đạo nan đề, đệ tam trọng thì là một cái thú hồn trấn thủ. Ba đạo cửa khẩu

Đều rất đơn giản, Hồng Vũ bọn họ đuổi tới thời điểm, cũng sớm đã bị người phá giải, có thể thu đồ vật đều bị cướp sạch không còn, thậm chí liền đánh nhau dấu vết đều không có —— hiển nhiên những vật này đều quá giá rẻ, căn bản không đủ để khiến cho cái gì

Tranh đoạt.

Thông đạo cuối cùng là một cái 30 trượng tả hữu thạch thất, bên trong rỗng tuếch, mặc kệ cái gì đó cũng đã bị vơ vét đi nha. Mà cái này tọa thạch thất chung quanh, đều đều xếp đặt lấy năm làm cửa đá. Trong đó đối diện lấy cửa thông đạo cái kia một tòa cửa đá nhất cực lớn trầm trọng, trên cửa đá còn điêu khắc một cái không biết tên hoang thú ảnh chân dung.

Năm đạo cửa đá cũng đã được mở ra, Trương Tuyền cùng Trương Võ Thăng sắc mặt đặc biệt khó coi.

Trương Ngọc Thư có loại có chút ít còn hơn không cảm nhận: "Đi thôi chúng ta cũng vào xem…"

o

"Không cần." Một thanh âm vang lên, từ một bên cửa đá trong đi tới một đoàn người, là Tô Lê Thần Vực chủ tướng võ khiêng đỉnh. Hắn mang trên mặt một loại nghiền ngẫm dáng tươi cười: "Bên trong cũng là một gian thạch thất, tồn phóng chút ít vật phẩm, chúng ta cũng đã càn quét đã qua. Tại đây hẳn là một cái nhà kho, có điều đẳng cấp quá thấp, gửi đồ vật chỉ sợ năm đó liền bị lấy sạch, còn lại rải rác không có mấy."

Rất nhanh mặt khác bốn cái cửa đá bên trong cũng truyền đến tiếng bước chân, mọi người lục tục đi tới.

Quan Thiệu cũng từ trong đó một cái cửa đá đi ra, trong ánh mắt lóe ra hưng ác phấn hào quang. Hắn vốn cho là mình bây giờ người cô đơn một cái lúc này đây nghiền nát văn minh di tích thăm dò, nhất định là đếm ngược thứ nhất, mất mặt ném đến nhà bà ngoại

Rồi. Lại không nghĩ rằng Hồng Vũ rõ ràng thời điểm mấu chốt bày làm ra một bộ già thần khắp nơi ngu xuẩn bộ dáng, vậy mà không đi tranh đoạt, mà là thành thành thật thật theo ở phía sau! Kết quả chính mình nhặt được tiện nghi, cũng có thu hoạch.

Tiết Y Y theo một cái cửa đá trong đi tới, có chút đồng tình nhìn xem Hồng Vũ. Mà Hồng Vũ cũng phát hiện, Tiết Y Y hoàn toàn chính xác thực lực cường đại, phụ thân của nàng vì nàng an bài tùy tùng ở đây trong mọi người hẳn là mạnh nhất đấy, nàng một người độc chiếm hai cái cửa đá, còn lại thì là mọi người mỗi người một cái.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 39 : Trọng điệp không gian (Hạ)

Huyền Ngưng Thần Vực chủ tướng Kiều Vân Khởi hướng Hồng Vũ mỉm cười, mang theo một loại cảm giác về sự ưu việt nói ra: "Người phàm tục chính là người phàm tục, chúng ta cũng xác thực không thể đối với ngươi yêu cầu quá cao, ngu xuẩn không phải ngươi, mà là Trương Ngọc Thư, hắn lại có thể biết tin tưởng loại người như ngươi người, có điều, chúng ta muốn cảm tạ ngươi, ha ha ha "

Hồng Vũ không nói gì, hướng sau lưng Bàng Chính Tường cùng Tiêu Nguyệt Hà vẫy tay: "Đồ nhi bọn họ, các ngươi tới.

Bàng Chính Tường cùng Tiêu Nguyệt Hà tiến lên, Hồng Vũ dùng chính tông đích sư tôn giọng điệu dạy dỗ: "Làm sư phụ nói cho các ngươi biết, nhất định phải dụng tâm học tập, tri thức khiến người khiêm tốn, biết đến càng nhiều càng không dám cuồng vọng tự đại. Các ngươi nhìn xem cái này tọa di tích, hắn đã bị thăm dò xong chưa? Những cái kia đắc chí người, như thế này liền muốn khóc lên rồi. Nhặt được hạt vừng ném đi dưa hấu không nói, còn cho là mình là người thắng."

Khi bọn hắn đấu võ mồm thời điểm, những cái kia tùy tùng bọn họ cũng không có nhàn rỗi không có chuyện gì, không ít tùy tùng đã sáu bảy mươi tuổi, lịch duyệt phong phú, mặc dù đã thu hoạch hoàn tất, lại như cũ ở đây coi chừng cẩn thận xem xét lấy chung quanh.

Hồng Vũ lời kia vừa thốt ra, Võ Giang Đỉnh cùng Kiều Vân Khởi biến sắc, liên tục không ngừng hừ một tiếng, đang muốn trả lời lại một cách mỉa mai, Võ Giang Đỉnh sau lưng một người tóc râu ria tất cả đều tuyết trắng lão trận sư bỗng nhiên cười cười, đối với Hồng Vũ nói ra: "Ngươi có thể nhìn ra điểm này xác thực không dễ dàng, chẳng qua nếu như vẻn vẹn bởi vì ngươi có thể nhìn ra điểm này, liền cười xem ở đây anh hùng, vậy thì quá ngu xuẩn rồi. Bởi vì, ta không riêng đã nhìn ra, hơn nữa đã có thể phá giải

Hắn khoát tay, một điểm hào quang đã bay đi ra ngoài.

Cái kia hào quang bên trong, giăng khắp nơi bao hàm lấy vô số đạo trận pháp khắc tuyến

Hồng Vũ lắp bắp kinh hãi, không nghĩ tới vậy mà thật sự có người thế nhưng nhìn ra môn đạo, chẳng lẽ thực là mình xem thường người khác? nhưng là lập tức cái kia một điểm hào quang lại bay về phía thạch thất ở giữa trung ương trên mặt đất.

Hồng Vũ nhẹ nhàng thở ra, biết rõ người này lão già vẫn là không có nhìn ra chính thức nơi mấu chốt.

Cái kia trận pháp hào quang lọt vào mặt đất về sau, ở chung quanh mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, toàn bộ thạch thất mặt đất phát sáng lên, từng đạo quy tắc tự động trận pháp khắc tuyến bày biện ra ra, mà cái kia một đoàn hào quang bên trong chỗ bao hàm trận pháp, vừa vặn có thể đem trận pháp này phá giải mất

Theo một hồi kỳ dị nhẹ vang lên thanh âm, trên mặt đất che dấu trận pháp tán loạn rồi, tên lão giả kia ở đây mọi người kính nể trong ánh mắt, dương dương đắc ý đi tới trong thạch thất trung ương, dùng sức một dậm chân, một cái nho nhỏ phiến đá xuất hiện, hắn đem phiến đá lật qua, phía dưới có một cái nho nhỏ "Cung điện dưới mặt đất" .

Mà trong nội cung có một cái năm thước lớn lên phiến đá rương hòm, mở ra bên trong chất đầy các loại trân quý tài liệu

"Chính là Huyết Mãng một sừng "

"Thiệt nhiều mỏ tinh "

"Còn có vài cọng dược liệu, nhưng tiếc đã hủ hóa rồi."

"Còn có mấy khối khoáng thạch, xem ra giống như là Ngũ phẩm tài liệu a…"

Mọi người mồm năm miệng mười hâm mộ vô cùng, tại đây tên lão già phát hiện cung điện dưới mặt đất trước đó, vốn là Tiết Y Y chiếm cứ vượt lên đầu địa vị. nhưng là cái này mà trong nội cung thu hoạch, so với trước mọi người sở hữu tất cả thu hoạch cộng lại còn muốn cực lớn, không hề nghi ngờ Võ

Giang Đỉnh một phương đã đã lấy được lúc này đây di tích thăm dò quán quân

Võ Giang Đỉnh cùng tên lão giả kia trận sư dương dương đắc ý nhìn xem Hồng Vũ: "Như thế nào? Còn dám nói khoác không biết ngượng?"

Hồng Vũ lắc đầu thở dài, lại đối với chính mình hai cái đồ đệ nói ra: "Cái này là đầy cái chai không vang nửa cái chai lắc lư bi kịch a…"

Hắn lời còn chưa nói hết, lại có một người nhanh chóng lăng không bay lên, nhanh chóng cướp được đối diện thông đạo cái kia một cái cửa đá bên cạnh, hai tay một trương: "Thiếu gia, nhanh ngăn lại tất cả mọi người "

Kiều Vân Khởi phản ứng cũng rất nhanh chóng, lập tức dẫn người toàn bộ vây đi qua: "Đây là chúng ta Huyền Ngưng Thần Vực phát hiện ra trước đấy, bất luận kẻ nào mưu toan cướp đoạt, chính là cùng ta Kiều gia là địch "

Hồng Vũ trong nội tâm lộp bộp thoáng một phát, không nghĩ tới rõ ràng còn thực sự có người có thể tìm tới đó

Kiều Vân Khởi chứng kiến Hồng Vũ sắc mặt, lập tức nở nụ cười: "Xú tiểu tử, ngươi thực nghĩ đến ngươi một cái phàm tục thế giới người, có thể áp chế bốn đại chủ thần vực? Hừ, ếch ngồi đáy giếng ngươi còn không có có biết rõ ràng phàm tục thế giới cùng Chủ Thần Vực đến cùng có bao nhiêu sai biệt "

Hồng Vũ im lặng không nói, Kiều Vân Khởi sau lưng tên kia trận sư lại vứt bỏ cái kia cửa đá mặc kệ, quay người lại tiến vào đằng sau thông đạo.

Chỗ đó đã bị người tìm tòi đã qua một lần, mọi người không khỏi kỳ quái: Hắn còn đi vào làm gì?

Mà Hồng Vũ chứng kiến người nọ chui đi vào, lại thở dài một hơi: Quả nhiên còn không có tìm được chính thức bí mật

Tên kia trận sư sau khi đi vào, sau một lúc lâu công sức, mọi người bỗng nhiên cảm nhận dưới chân hơi khẽ chấn động, sau đó trong thông đạo truyền đến một hồi ù ù thanh âm, sau đó lại an tĩnh lại.

Trong mọi người có không ít người ánh mắt lập loè, tựa hồ là ở đây tính toán có không cần phải vì cái này di tích đắc tội Kiều gia. Nhưng là nghĩ đến cái này di tích cấp bậc quá thấp, mọi người cũng đều tắt tâm tư, lẳng lặng chờ lấy.

Đã qua ước chừng một bữa cơm công sức, tên kia trận sư đi ra, trong ngực ôm một đống lớn trân quý tài liệu, chỉ là lần này, liền không thể so với vừa rồi Võ Giang Đỉnh ở đây mà trong nội cung thu hoạch tiểu.

Mà tên kia trận sư đem thứ đồ vật buông về sau, quay người lại đi trở về: "Còn có."

Mọi người kinh ngạc, còn có?

Trận sư lại đi vào hai lần, Kiều gia thu hoạch đã sâu sắc vượt qua Võ Giang Đỉnh, tạm liệt đệ nhất

"Ha ha ha" Kiều Vân Khởi đắc ý cười to, đối với Hồng Vũ nói: "Không riêng khiêng đỉnh lão huynh muốn giáo huấn ngươi, ta cũng muốn giáo huấn ngươi xem đã tới chưa? Đây mới là Chủ Thần Vực thực lực chân chánh ngươi cho rằng ngươi ở đây một loại hạng kỹ năng bên trên vượt lên đầu phàm tục thế giới, là có thể khiêu chiến Chủ Thần Vực? Ngươi còn quá chưa đủ kinh nghiệm "

Kiều Vân Khởi hảo hảo thu về thứ đồ vật, lúc này mới đem người của mình bỏ chạy. Mọi người trong nội tâm thật hiếu kỳ, đi vào xem xét, lập tức giật mình.

Vốn là năm tòa thạch phía sau cửa năm cái lối đi, mỗi một cái lối đi tiếp nhận lấy một cái hơi nhỏ thạch thất, bên trong tồn phóng một ít coi như trân quý tài liệu.

Mà cái này một cái thạch phía sau cửa cái này tọa thạch thất, rõ ràng cất dấu mặt khác ba tòa thạch thất phân biệt có ba cái lối đi tiếp nhận lấy, trước đó thăm dò cái này tọa thạch thất thời điểm, mọi người cũng không có phát hiện.

Cái kia ba tòa trong thạch thất, trân bảo phần đông.

Kiều Vân Khởi mỉa mai Hồng Vũ về sau, liền mang theo cười lạnh nhìn xem hắn, chờ Hồng Vũ tiến thêm một bước

phản ứng, mà hắn còn muốn tiến thêm một bước nhục nhã Hồng Vũ.

Mà Hồng Vũ lại không có một điểm "Xấu hổ" bộ dạng, cái này lại để cho Kiều Vân Khởi rất là bất mãn, hừ một tiếng nói: "Không mặt mũi không có da "

Hồng Vũ tiếp tục giáo dục hai tên đồ đệ của mình: "Thấy được chưa, cái gì gọi là tự cho là đúng? Cái gì gọi là tầm nhìn hạn hẹp?"

Hắn vô ý thức đợi thoáng một phát, hoàn toàn chính xác không có người lại nhảy ra ngoài, lúc này mới thầm mắng một tiếng, tiếp tục nói: "Đi theo làm sư phụ, cho các ngươi nhìn xem cái này tọa di tích chính thức giá trị ở nơi nào."

Người chung quanh một hồi ngạc nhiên: Chẳng lẽ cái này tọa di tích còn có cái khác bí mật? Không có khả năng a, một tòa thấp như vậy đẳng cấp di tích, có hai nơi che dấu bí mật, đã là phi thường khó được rồi, như thế nào sẽ trả có nơi thứ 3? Hơn nữa tất cả mọi người đã tỉ mỉ đã kiểm tra rồi, đan đạo, trận pháp những cái này, Chủ Thần Vực tiêu chuẩn xa xa cao hơn phàm tục thế giới, cho dù là hai cái giống nhau cấp bậc trận sư, Chủ Thần Vực bên trong thế nhưng quét ngang phàm tục thế giới đấy, liền Chủ Thần Vực trận sư đều nhìn không ra manh mối gì, Hồng Vũ sao có thể có chỗ phát hiện?

Hồng Vũ sau lưng Phương Lưu Vân đi tới, thấp giọng nói: "Ta cảm nhận có chút không đúng, nhưng là nói không ra vấn đề ở nơi nào."

Hồng Vũ gật gật đầu, Phương Lưu Vân có thể nhìn ra điểm này ra, đã so chung quanh mặt khác trận sư mạnh hơn nhiều.

Hồng Vũ đi về hướng này tòa cửa đá, Kiều gia người đã mở ra rồi, hắn đem trầm trọng thạch cửa đóng lại, Hồng Thân cùng Hồng Dần lập tức dẫn người ở chung quanh cảnh giới, không được người khác đi vào.

Hồng Vũ gõ cửa đá, trong tay hào quang lóe lên, Thất Tịch đoản kiếm xuất hiện, mọi người sững sờ: Chuôi kiếm nầy là như thế nào xuất hiện hay sao? Hồng Vũ trên người tồn trữ loại huyền binh khẳng định đã bị lấy đi rồi, hơn nữa đoản kiếm

xuất hiện tình huống cũng không giống là từ tồn trữ trong không gian lấy ra đấy, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Hồng Vũ khoát tay, đoản kiếm thật sâu đâm vào cửa đá bên trong

Cửa đá vang dội một tiếng nghiền nát, vô số hòn đá bay lả tả vung rơi xuống, mà cái kia phiến thạch phía sau cửa, lại xuất hiện mặt khác một phiến thiên địa, mà không phải là trước đó cái kia một cái lối đi

"Trọng điệp không gian" đã có người kinh hô lên.

Trương Võ Thăng sớm liền không nhịn được muốn châm chọc Hồng Vũ rồi, chỉ (cái) là trước kia hai lần, mỗi một lần sự tình phát sinh đều quá là nhanh, hắn còn không có tìm được cơ hội xen vào. Mà bây giờ, Hồng Vũ rõ ràng thật sự đã tìm được cái này tọa nghiền nát văn minh di tích chính thức huyền bí, Trương Võ Thăng miệng há thật to, chết sống không chịu tin tưởng: Tiểu tử này vận khí không khỏi cũng thật tốt quá a? Cái này trước đó "Ngu xuẩn" "Làm hỏng thạch cơ", ngược lại trở thành hắn anh minh cơ trí, có dự kiến trước chứng cứ có sức thuyết phục

Cái này sao có thể được?

Sự thật ngay tại trước mắt, nhưng là Trương Võ Thăng chính là không chịu thừa nhận Hồng Vũ thực lực cùng thành tựu

Đồng thời trợn mắt há hốc mồm còn có Trương Cửu, có điều hắn và Trương Võ Thăng không giống như vậy chính là, hắn biết rõ Hồng Vũ tin tức thêm nữa, nói ví dụ Hồng Vũ chính là đạt trình độ cao nhất Thú Sư, nói ví dụ Hồng Vũ vẫn là đạt trình độ cao nhất đan sư, nói ví dụ Hồng Vũ trước đó lần thứ nhất ở đây mới Thần Vực thăm dò bên trong biểu hiện

Mà trước mắt di tích thăm dò, Hồng Vũ hiển nhiên lại để cho người chấn động rồi.

Hơn nữa Hồng gia thực lực của bản thân cùng đằng sau Bạch Uyển Thần, chỉ sợ hiện tại Hồng gia, đã không thể so với Trương gia kém. Hắn âm thầm hổ thẹn, trước đó còn có thể cười cho rằng Hồng Vũ muốn cùng Trương gia kết thân, bợ đỡ

được Trương gia, hiện tại mới hiểu được nhân gia căn bản không có cái kia cần thiết

Lúc này đây di tích thăm dò đích thật là dựa vào người khác mà làm nên, Hồng Vũ lấy đi bảy thành thiên kinh địa nghĩa không để cho nhân gia bảy Thành, Trương chín mình cũng cảm thấy không có ý tứ.

Hồng Vũ cầm trong tay đoản kiếm dẫn đầu xông đi vào, theo sát lấy là Hồng gia người, sau đó là người của Trương gia.

Lần này tử, không có người gác đâu, mọi người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, lập tức một loạt mà vào

“Thật lớn trọng điệp không gian “

“Tốt phong phú tài nguyên “

“Đáng tiếc, đều bị Hồng Vũ cướp đi “

Cái này tọa trọng điệp không gian, chung quanh một phiến hư không, chỉ có ở giữa trung ương một khối diện tích ước chừng hơn mười dặm lục khối. Lục khối bên trên dài khắp các loại Linh Dược, nhưng lại có phần đông trân quý khoáng thạch

Hồng Vũ đã đứng ở đây lục khối trong trung ương, cũng không biết hắn dùng thủ đoạn gì, theo tay khẽ vẫy, sở hữu tất cả trân quý bảo vật toàn bộ bay lên, đã rơi vào trong tay của hắn

Những cái kia Linh Dược cùng khoáng thạch, đẳng cấp vượt xa trước đó mọi người chỗ thu hoạch cái kia chút ít, hiện tại Trương gia không hề nghi ngờ là lúc này đây di tích thăm dò đệ nhất danh

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 40 : Lưu Ngân trận pháp

"Hắn thu hoạch liễu trọng điệp không gian nắm trong tay quyền" có người đã hô lên, trọng điệp không gian từ loại nào trên ý nghĩa mà nói, hẳn là coi như là mới vừa ra đời "Thần Vực", lúc này Thần Vực rất dễ dàng bị khống chế, Hồng Vũ dẫn đầu đi vào, nắm giữ quyền khống chế cũng không khiến người ngoài ý.

Nhưng là đang ở Hồng Vũ mới vừa thu này chút ít trân bảo sau, lục đồng bắt đầu chấn động lên, ùng ùng tiếng sấm từ bốn phương tám hướng truyền đến, lục đồng dọc theo đã bắt đầu nứt vỡ, tảng lớn tảng lớn nham thạch rơi xuống vào chung quanh hư vô trong bóng tối

"Không tốt" có người hô to: "Trọng điệp không gian sụp đổ liễu "

"Chạy mau" mọi người quá sợ hãi, rối rít chạy đi ra ngoài.

Nứt vỡ lục đồng trong, bỗng nhiên lộ ra một khối trân quý mỏ tinh, đã bày biện ra một loại màu vàng lợt này cơ hồ đã là cấp bậc cao nhất mỏ tinh liễu, so ra mà vượt nhất phẩm hoang thú não tinh

Ai cũng không nghĩ tới, này lục đồng dưới đất, thế nhưng chôn dấu như vậy trân quý mỏ tinh, này một khối mỏ tinh, tựu so ra mà vượt mọi người toàn bộ thu hoạch

Mà kia đồng mỏ tinh lộ ra chỗ, khoảng cách Quan Thiệu rất gần, hắn rõ ràng do dự một chút, sau đó quay đầu vọt trở về.

"Quan Thiệu không nên đi, không còn kịp rồi" có quan hệ người tốt hô một tiếng, nhưng là Quan Thiệu giống như giống như không nghe thấy, vọt tới kia đồng mỏ tinh bên cạnh, ra sức muốn túm ra.

Nhưng là kia đồng mỏ tinh tựa hồ dính líu cái gì những vật khác, hắn thủy chung khó có thể đem chi lấy ra. Trọng điệp không gian nhanh chóng bể tan tành, tất cả mọi người đã lao

ra, duy chỉ có Quan Thiệu còn lôi kia đồng mỏ tinh không có đi ra ngoài.

Mọi người gấp đến độ hô to: "Quan Thiệu, khác muốn, mau ra đây a không còn kịp rồi"

Nhưng là Quan Thiệu chính là không nỡ kia đồng mỏ tinh, rốt cục tất cả lục đồng hoàn toàn bể tan tành, mà trọng điệp không gian ầm ầm một tiếng hoàn toàn bể tan tành, Quan Thiệu cùng kia đồng mỏ tinh cùng nhau, bị vĩnh viễn phong bế ở vô tận trong hư không

Chân thật trong không gian thạch động lối đi hiển lộ ra, mọi người nhưng nhất thời tức cười.

Qua tốt một chút, Tiết Y Y mới lắc đầu thở dài: "Hắn quá nghĩ sáng tạo kỳ tích liễu, một người đoạt được Thần Vực thăm dò vô địch, sau khi trở về nói vậy danh vọng có thể nâng cao một bước. Đáng tiếc… Ai, giới tham sao "

Mọi người rối rít lắc đầu, Quan Thiệu nếu như không phải là quá tham lam liễu, làm sao sẽ đem tánh mạng mất ở nơi này?

Hắn đường đường Quan gia thiếu gia, coi như là lần này xếp hạng kế cuối lại có thể thế nào? Sau này nhiều cơ hội chính là. Kết quả như thế, thật sự làm cho người ta cảm thấy không đáng giá.

Duy chỉ có Phương Lưu Vân, như cũ có chút nghi ngờ nhìn hướng thạch động, nàng lúc trước cái loại nầy có cái gì không đúng cảm giác còn đang, cũng không có yếu bớt bao nhiêu.

Hồng Vũ cầm trong tay Thất Tịch đoản kiếm, nhìn nàng một cái, Phương Lưu Vân cho nên không nói thêm gì.

Mọi người từ di tích trong đi ra ngoài, thu hoạch để cho Ngô Bão Nguyên cũng có chút giật mình, nhất là Hồng Vũ cái kia chút ít, hắn âm thầm vui vẻ, quả nhiên mình không có áp sai trong bảo khố.

Mà nghe nói Quan Thiệu chết ở liễu trọng điệp trong không gian, Ngô Bão Nguyên cũng chỉ có thể lắc đầu, chuyện này tất cả mọi người nhìn thấy, sẽ không có bất kỳ nghi điểm.

Hồi báo cho Quan gia, cũng không có ai có thể chỉ trích hắn cái gì.

Cho nên Ngô Bão Nguyên khoát tay chặn lại: "Hết thảy dựa theo điều lệ làm việc, trước thống kê mọi người thu hoạch."

Hồng Vũ không nghi ngờ chút nào thứ nhất, hắn là Trương Ngọc Thư bằng hữu, dĩ nhiên cũng chính là Trương gia đệ nhất. Trương Ngọc Thư hưng phấn vô cùng, vốn là hắn chẳng qua là tới tùy tiện xem một chút, không nghĩ tới thế nhưng thật thành công lần này tử trở về, tựu lập tức có thể phấn chấn lên.

Trương Ngọc Thư mặc dù không ôm chí lớn, nhưng là nghĩ đến có thể ở trong nhà cố chấp hò hét một thanh, đương nhiên là vô cùng vui vẻ

Trương Tuyền cũng là vui thích, mình cái gì cũng không còn làm, nhưng cũng coi như là "Phụ tá" thiếu gia đoạt được vô địch, sau khi trở về bàn về công được phần thưởng, chỗ tốt là không thiếu được.

Trương Vũ Thăng cũng rất buồn bực, chính là nhìn Hồng Vũ không vừa mắt, hơn nữa hắn thủy chung cảm thấy lần này cũng không có khảo nghiệm Hồng Vũ đan sư năng lực, chẳng qua là Hồng Vũ vận khí tốt thôi, hắn là tuyệt đối sẽ không tòng phục. Chỉ sợ hắn và Trương Tuyền giống nhau, có bởi vì Hồng Vũ đạt được trong gia tộc ban thưởng. Đây là một điển hình lại muốn ăn thịt lại muốn chửi má nó lang tâm cẩu phế người.

Thống kê kết thúc, Ngô Bão Nguyên mỉm cười khích lệ liễu Hồng Vũ hai câu, đoạn này thiện duyên để cho Ngô Bão Nguyên rất là hài lòng. Mọi người ở trong sơn cốc nghỉ ngơi một đêm, sáng mai lên đường.

Phương Lưu Vân một lều, ăn xong cơm tối sau mọi người tựu riêng của mình rửa nằm ngủ liễu. Đến nửa đêm, nàng bỗng nhiên cảnh giác mở mắt, phía ngoài lều đứng một người.

Phương Lưu Vân nhìn đạo hắc ảnh kia kinh ra khỏi một thân mồ hôi lạnh, nhưng là rất nhanh vừa tỉnh táo lại, bởi vì cái kia bóng dáng cho nàng một loại rất quen thuộc cảm giác.

Mà bóng dáng đứng ở phía ngoài lều, vẫn không có tiến thêm một bước động tác.

Nàng tiểu tâm dực dực từ trong lều đi ra ngoài, phía ngoài Hồng Vũ cười khổ một tiếng, sau đó triều nàng khoa tay múa chân liễu một ra dấu tay, trước đi. Phương Lưu Vân không hiểu ra sao theo sau, mãi cho đến này ngồi di tích trong, đi tới trung ương thạch thất, Hồng Vũ rốt cục thở phào nhẹ nhõm, mở miệng nói: "Ngươi thật đúng là ngủ như chết, ta đứng ở ngoài nữa ngày ngươi một chút phản ứng cũng không có."

Phương Lưu Vân đỏ mặt lên, có chút ngượng ngùng.

Hồng Vũ chỉ vào thì ra là cửa đá vị trí nói: "Tìm ngươi tới giúp một việc."

Hắn tiến lên đi đem cửa đá ở dưới mặt đất dọn dẹp sạch sẻ, rồi sau đó dùng một thanh tiểu đao đem tầng ngoài thạch da gọt sạch, vẻ nhàn nhạt màu bạc tia sáng xuất hiện.

Phương Lưu Vân tiến lên vừa nhìn, hô nhỏ một tiếng: "Trận pháp "

Nàng không nghĩ tới cái này di tích trong lại còn cất dấu một càng sâu bí mật, mà Hồng Vũ hiển nhiên là đã sớm biết, cho nên đặc biệt tìm đến mình cùng nhau.

Nàng cũng rốt cuộc hiểu rõ mình lúc trước vẫn cảm giác "Có cái gì không đúng" là bởi vì sao liễu.

Đây là một tấm Ngân Bạch Sắc kim khí, mặt ngoài giăng khắp nơi, từng đạo trận pháp khắc đường nét thành một nhìn như lộn xộn, trên thực tế có nhất định quy tắc cùng hướng phát triển tính trận pháp.

Nàng tiểu tâm dực dực đem mặt ngoài nham thạch dọn dẹp sạch sẻ, này một mảnh trận pháp, chừng một bàn mặt lớn như vậy. Phương Lưu Vân chẳng qua là nhìn thoáng qua, tựu nhận ra liễu đây là một loại vô cùng thích hợp bố trí trận pháp kim khí: Lưu Ngân.

Mặc dù còn không biết đến tột cùng có nhiều dày, nhưng là lớn như vậy một khối giá trị, ít nhất cũng so ra mà vượt một quả nhất phẩm hoang thú não tinh liễu.

Hồng Vũ đứng ở một bên nói: "Nắm chặc thời gian."

Phương Lưu Vân có chút kỳ quái: "Này một cái cửa đá làm sao ẩn tàng nhiều như vậy bí mật? Có trọng điệp không gian, còn có như vậy một cái trận pháp."

Hồng Vũ cười mà không nói, Phương Lưu Vân cũng không có chú ý tới, tất cả của nàng bộ tâm thần, cũng đã đắm chìm ở nơi này tòa trận pháp trong, qua ước chừng một chiếc trà thời gian, Hồng Vũ lại hỏi: "Như thế nào, có nắm chắc không?"

"Vấn đề không lớn."

Phương Lưu Vân cả người quỳ gối trên trận pháp bò lổm ngổm, từng điểm từng điểm nghiên cứu, bắt đầu phá giải. Nàng vốn là chính là đưa lưng về phía Hồng Vũ, hiện tại cái tư thế này bày ra, đem hoàn mỹ cái mông đường cong hoàn toàn bại lộ ở Hồng Vũ trước mắt. Hai bên mông đẹp ở giữa một đạo khe rãnh, xiết vô cùng chặc, tựa hồ là ở biểu thị công khai chủ nhân của bọn nó đã là một con chín mọng mật đào.

Hồng Vũ nhìn một trận tâm viên ý mã, vội vàng quay đầu đi, rồi lại không nhịn được có phải hay không quay đầu lại nhìn nhiều một cái.

Phương Lưu Vân hoàn toàn không có ý thức được, bởi vì nàng đã bắt đầu phá giải trận pháp liễu. Nàng nhỏ và dài mười ngón tay trong lúc, không ngừng mà câu liên ra từng đạo trận pháp khắc tuyến, gắt gao tia sáng dung nhập vào trận pháp trong, hoặc là chặc đứt, hoặc là gây dựng lại trong trận pháp năng lượng đường về.

Túc túc dùng đi một canh giờ, Phương Lưu Vân đã phá giải hơn phân nửa, chỉ còn lại trọng yếu nhất bộ phận, nhưng là đến nơi này, Phương Lưu Vân nhưng gặp được phiền toái.

Nàng đọng lại lông mày trầm tư, thử nhiều lần, nhưng là mỗi một lần trong tay buộc vòng quanh tới trận pháp khắc tuyến rơi vào trận pháp trong, cũng sẽ bị trận pháp lực lượng bắn ra. Vừa đã qua một bữa cơm thời gian, Phương Lưu Vân như cũ không có gì tiến triển, Hồng Vũ có chút gấp gáp liễu.

Thời gian của bọn hắn không nhiều lắm, nói không chừng lúc nào trong doanh địa người sẽ phát hiện hai người không có

ở đây, tiến tới tìm kiếm được nơi này.

Nhưng là Phương Lưu Vân đã rất nỗ lực, nhưng như cũ thiếu chút nữa cái gì.

Thất Tịch Kiếm Linh có chút không nhịn được: "Ngươi nói cho cô bé kia, bỏ năm đi bảy, số tử vi Quy Nhất, chín mươi mốt trọng lâu năng lượng quay lại tầng mười lăm."

Hồng Vũ nóng lòng, thuận miệng nói ra: "Cô bé, bỏ năm đi bảy, số tử vi Quy Nhất, chín mươi mốt trọng lâu năng lượng quay lại tầng mười lăm…" Vũ thiếu gia vội vàng đem miệng mình che, đây là đùa giỡn a

Phương Lưu Vân thật giống như không có chú ý tới hắn gọi, sau khi nghe vỗ ót bừng tỉnh đại ngộ: "Đúng vậy, rất nhanh là tốt"

Hồng Vũ thở phào nhẹ nhỏm, nàng lại không thấy đưa lưng về phía hắn Phương Lưu Vân trên mặt hiện lên một tia đỏ ửng.

Có Thất Tịch Kiếm Linh đề kỳ, chỉ dùng một chiếc trà thời gian, răng rắc một tiếng, Phương Lưu Vân đem trọn trận pháp toàn bộ phá giải. Nàng thở phào nhẹ nhỏm đứng lên, nhưng kinh ngạc đánh giá Hồng Vũ: "Những thứ kia thâm ảo trận pháp khẩu quyết, ngươi là làm sao mà biết được? Chẳng lẽ ngươi cũng là Trận sư?"

Hồng Vũ lắc đầu, nhưng không có giải thích cái gì.

Lão Quân đạo tôn nói vậy trận pháp, chế khí cũng rất tinh thông, nhưng là truyền cho của mình một ít bộ phận trí nhớ, cũng là lấy luyện đan làm chủ. Khác trí nhớ có một chút, bất quá vô cùng thô thiển.

Trận pháp bị phá đi, Hồng Vũ khoát tay đã một ít đồng kim khí nhấc lên.

Chừng hai thước dày, giá trị tương đương với ba miếng nhất phẩm hoang thú não tinh liễu

Phương Lưu Vân một tiếng hoan hô, không chút do dự đem một ít khối lớn Lưu Ngân thu vào liễu không gian của mình Thiết giác trong. Lần này tử, Thất Tịch Kiếm Linh không làm liễu: "Cô bé này há có thể như thế? Tiền tài cùng

mỹ nữ là giống nhau trọng yếu, kiên quyết không thể bởi vì nàng là mỹ nữ, tựu dễ dàng tha thứ nàng xâm chiếm tiền của ta tài “

Hồng Vũ mỗi để ý tới hắn, bởi vì ở đây một khối khổng lồ Lưu Ngân phía dưới, chính là một kỳ dị hổ phách hạt châu

Hạt châu trong, bịt lại một cái nhỏ côn trùng. Này hổ phách chắc là trăm ngàn vạn năm lúc trước tạo thành, kia chỉ sâu vừa lúc bị nới lỏng du phong ở bên trong, nó còn vẫn duy trì khi còn sống động tác, trên người tiêm mao cũng hoàn hảo không tổn hao gì.

“Đây là cái gì?” Phương Lưu Vân không nhịn được hỏi. Như thế bí ẩn, ẩn dấu như vậy một viên hổ phách hạt châu, so sánh với không phải chuyện đùa

Nhưng Hồng Vũ trước tiên đem hạt châu thu vào, hướng hắn khoa tay múa chân liễu một chớ có lên tiếng đích tay thế, mang theo nàng hướng bên trong đi. Xuyên qua liễu lối đi, tiến vào phía sau thạch thất, vung tay lên một bóng ma trong lăn ra đây một người.

Phương Lưu Vân thất kinh: “Quan Thiệu ” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 41 : Lần nữa thăm dò (Thượng)

Cái gì trọng điệp không gian, cái gì Quan Thiệu đã chết, tất cả đều là biểu hiện giả dối.

Theo Hồng Vũ xuất ra Thất Tịch đoản kiếm một khắc này bắt đầu, Thất Tịch Kiếm Linh liền khống chế được ảo cảnh, đem tất cả mọi người mê hoặc, kể cả về sau Ngô Bão Nguyên ở bên trong tất cả mọi người.

Thất Tịch Kiếm Linh cấu tạo một cái hoàn mỹ ảo cảnh, lại để cho tất cả mọi người cho là mình chứng kiến chính là là chân thật. Hồng Vũ ở đây "Trọng điệp không gian" bên trong thu hoạch, kỳ thật tất cả đều là giả dối, xuất ra đi cho người kiểm tra đo lường, liền Ngô Bão Nguyên vị này Nhất Phẩm Hợp Chân đều bị gạt đi qua.

Kế hoạch này Hồng Vũ vốn cảm thấy rất mạo hiểm, muốn đã lừa gạt một người Nhất Phẩm Hợp Chân nhưng không dễ dàng. nhưng là Thất Tịch Kiếm Linh mở miệng một tiếng "Bổn tọa", tin tưởng mười phần mà bảo chứng rồi, Hồng Vũ cũng liền mạo hiểm thử một lần, không nghĩ tới Thất Tịch Kiếm Linh ảo cảnh thật sự rất cường đại, chỉ cần không phải chuyên môn nhằm vào Nhất Phẩm Hợp Chân, đối phương thật đúng là không có thể phát giác.

Ảo cảnh mở ra thời điểm, Hồng Vũ liền đối với Quan Thiệu động thủ. Có Thất Tịch Kiếm Linh ảo cảnh, Hồng Vũ dễ dàng liền chế trụ Quan Thiệu, đưa hắn tạm thời ném ở bên trong, bên ngoài lại bố trí một tầng ảo cảnh, bảo đảm không ai có thể phát hiện hắn.

Quan Thiệu đến lúc này, nếu còn không biết Hồng Vũ đối với hắn đã sớm tồn ý quyết giết, vậy hắn cũng liền quá ngu xuẩn.

Hắn toàn thân không chút nào có thể nhúc nhích, chỉ có thể dùng hai mắt toát ra một tia cầu khẩn, thê thảm vô cùng nhìn xem Hồng Vũ.

Hồng Vũ không để ý đến hắn, mà là quay đầu lại xông Phương Lưu Vân cười cười: "Nếu có người trêu chọc ngươi, ta cũng một loại giết hắn đi "

Hồng Vũ cũng không có đa tưởng, chỉ là bởi vì Phương Lưu Vân là hắn chiêu mộ đến đấy, coi như là bên cạnh mình thành viên trung tâm chi một. Trên cơ bản bởi vì nhét vào "Chạm vào hẳn phải chết" phạm vi.

Nhưng là ở đây một cái nữ nhân trong tai, nghe được nói như vậy cái loại này rung động trình độ có thể nghĩ.

Hồng Vũ nói sau khi xong bỗng nhiên ý thức tới có điểm gì là lạ, thầm mắng mình hôm nay là làm sao vậy, không ngừng nói sai. Hắn lại không tốt giải thích cái gì, tranh thủ thời gian xoay người sang chỗ khác đem Quan Thiệu xách lên.

Mà phía sau hắn Phương Lưu Vân, trong mắt đã là dị sắc liên tục, có lẽ biết rõ đúng lúc này, bụng hắc cùng nữ đàn ông song trọng thuộc tính Phương Lưu Vân, mới thực thực hạ quyết tâm, gia nhập đối với tại Vũ thiếu gia tranh đoạt.

Hồng Vũ đem Quan Thiệu xách ngồi dậy cái tay còn lại đã lấy ra cái kia một quả hổ phách hạt châu, cử động trong tay nói ra: "Ngươi không phải hỏi thứ này đến cùng là cái gì không? Ta đến nói cho ngươi biết.

Này cái hổ phách chính giữa phong ấn côn trùng, tên là Tiên Thiên Ngọc Đố, thể nội trời sinh có thể sinh ra một cái kỳ dị không gian thông đạo, chớ xem thường như vậy một cái nho nhỏ côn trùng, nếu để cho nó càng không ngừng ăn hết, rất có thể một mảnh núi lớn thế nhưng bị nó gặm quang.

Hình thành cái này hổ phách tùng du, cũng không thể là thông thường cây tùng, nếu như là thông thường tùng du, sớm đã bị Tiên Thiên Ngọc Đố ăn hết sạch rồi. Đây là Kim Chi Cổ Tùng tùng du, chỉ có loại này tùng du, mới có thể phong ấn chặt Tiên Thiên Ngọc Đố, rồi sau đó trải qua thương hải tang điền địa chất biến thiên, mấy chục vạn năm về sau, mới có thể hình thành như vậy một quả hổ phách Bảo Châu."

Hắn dừng thoáng một phát, những cái này đương nhiên không phải hắn vốn đã biết rõ đấy, mà là Thất Tịch Kiếm Linh

nói cho hắn biết đấy.

Thất Tịch Kiếm Linh đã nhìn ra nơi này là Hiên Viên Cổ Triều thời đại lưu lại một tòa di tích, mà sau đó xác nhận càng nhiều nữa tin tưởng về sau, nó cũng đoán được tới đây tọa di tích chủ nhân, chính là là năm đó Hiên Viên Cổ Triều thời kì đã từng đứng ở thế giới đỉnh phong một người khí sư Phượng Cửu Tiêu bảo khố.

Chỉ có điều, cái này tọa bảo khố trải qua dài dòng buồn chán tuế nguyệt, trước đó bị người phát hiện qua, chân chính có vật giá trị đã bị lấy đi nha. Rồi sau đó lần nữa bị người quên đi, thẳng đến cái này văn minh kỷ, lần nữa bị Chủ Thần Vực người phát hiện.

Phượng Cửu Tiêu cuộc đời có thể nói truyền kỳ, mà Thất Tịch Kiếm Linh hiện tại cũng chưa xong toàn bộ nói cho Hồng Vũ.

Hổ phách Bảo Châu chỉ là Phượng Cửu Tiêu lưu lại phần đông bảo vật bên trong một cái. Hơn nữa còn là nhất không dậy nổi mắt một cái, kỳ thật ở đây Phượng Cửu Tiêu cái kia niên đại, này cái hổ phách Bảo Châu đối với hắn bản thân mà nói cũng không tính là trân quý, hắn cũng không thế nào coi trọng. Chẳng qua là bởi vì vừa rồi Hồng Vũ theo như lời cái kia chút ít nguyên nhân, này cái hổ phách Bảo Châu thập phần khó được, hắn mới có thể thường xuyên mang theo mang theo trên người, hơn nữa ở đây trước khi vẫn lạc, đặc dị bố trí như vậy một tòa bảo khố sắp đặt.

Phương Lưu Vân không phải người bình thường, ở đây thạch phiến sách cổ dưới sự trợ giúp, nàng đã cũng coi là toàn bộ Thanh Nguyên đại lục kể cả Chủ Thần Vực ở bên trong, đối với tại không gian trận pháp tinh thông nhất trận sư rồi.

Bởi vậy vừa nghe đến "Không gian thông đạo" bốn chữ này, lập tức mẫn cảm khởi đến: "Chẳng lẽ cái này côn trùng thể nội, còn có một cùng loại với trọng điệp không gian địa phương?"

Hồng Vũ lắc đầu: "Tiên Thiên Ngọc Đố cấp bậc còn không có có cao như vậy, cái này chỉ (cái) côn trùng thể nội không

gian thông đạo vốn là cởi mở đấy, cũng không có Tiên Thiên tiếp nhận đến không gian khác, chỉ có điều nó nguyên chủ nhân bắt được một cái thứ không gian, liền nhận được bên trên. Nói cách khác, chúng ta bởi vì thông qua cái này chỉ (cái) tiểu côn trùng, trực tiếp tiến vào cái kia thứ không gian."

Thứ không gian khái niệm lai nguyên ở thạch phiến sách cổ, Phương Lưu Vân đương nhiên nghe hiểu được. Thạch phiến sách cổ cũng rõ ràng không phải lai nguyên ở cái này văn minh kỷ, bằng không mà nói, thứ không gian cần phải được xưng là "Bán thần vực" .

Hồng Vũ thoại âm rơi xuống, đã khởi động hổ phách Bảo Châu, lưỡng người thấy hoa mắt, đã xuất hiện ở một thế giới khác bên trong. Hồng Vũ trong tay phải còn mang theo Quan Thiệu, lúc này đã đem hắn ném xuống dưới.

Một luồng đầm đặc mùi lưu huỳnh nói nhảy vào lỗ mũi, sặc đến Phương Lưu Vân ho khan. Đây là một mảnh sương mù quấn thế giới, ba người bọn họ đang đứng ở đây trong trung ương một tòa trên sân thượng, bình đài diện tích không tính lớn, ước chừng mười dặm phạm vi, mà vờn quanh lấy cái này một tòa bình đài, chung quanh có chín tòa cự đại núi lửa

Có miệng núi lửa lên, ánh lửa lập loè, tựa hồ đang tại công tác chuẩn bị lấy phun trào. Có miệng núi lửa hơi đỡ một ít, nhưng cũng là khói đặc cuồn cuộn chi lên thiên không.

Cái này bán thần vực bên trong, bầu trời u ám một mảnh, chín tòa cự đại núi lửa bên ngoài, chính là một mảnh Hỗn Độn. Hình như là cái này tọa bình đài cùng liền làm cực lớn núi lửa chính là một cái lục khối, phiêu phù ở một mảnh Hỗn Độn trong hư không.

Không có trời xanh mây trắng, không có ngôi sao nhật nguyệt, tại đây làm làm một cái thế giới mà nói, quy tắc cũng không kiện toàn, cho nên tại đây không có cách nào cùng những cái kia chính thức Thần Vực so sánh với, chỉ có thể được gọi là bán thần vực.

Mà năm đó ở Phượng Cửu Tiêu trong tay, cái này bán thần vực phần lớn thời gian cũng chỉ là dùng để cho rằng gửi vật

phẩm không gian, hoặc là một tòa lao lung.

Rất ít thời điểm, cần núi lửa trợ giúp luyện chế huyền binh, hắn mới có thể mượn nhờ tại đây.

Bất quá đối với Hồng Vũ mà nói, lại là hoàn toàn bất đồng đấy.

Thất Tịch Kiếm Linh đang nhìn đến cái kia khỏa hổ phách Bảo Châu thời điểm cũng có chút không thế nào đã hài lòng, hiện tại càng là thúc giục Hồng Vũ: "Sớm chút giải quyết Quan Thiệu, chúng ta đi ra ngoài đi, tại đây không có gì trọng dụng chỗ. Phượng Cửu Tiêu cũng không có thiếu bảo tàng, ngươi nếu cho bổn tọa mấy mươi vạn lượng hoàng kim, không chuẩn ta liền có thể nhớ tới như vậy một hai cái…"

Hồng Vũ cười mà không nói, tại đây đối với tại người khác mà nói không có quá lớn giá trị, nhưng là đối với hắn mà nói, chính là một tòa bảo địa

Hắn theo trên mặt đất bắt lại Quan Thiệu, nhẹ nhàng vỗ, giải trừ hắn ra trên người bộ phận cấm chế, Quan Thiệu lập tức kêu to: "Vũ thiếu gia, ta sai rồi, ta về sau cũng không dám nữa mạo phạm ngài, ngài liền xin thương xót, thả ta đi, ta cam đoan về sau ở đây ngài trước mặt xem cháu trai một loại…"

"Ah? Thật sự?"

"Đương nhiên thật sự, ta thề về sau ta nếu còn dám mạo phạm ngài, liền để cho ta chết không yên lành "

Hồng Vũ gật gật đầu: "Được rồi, ngươi là Quan gia người, không phải vạn bất đắc dĩ, ta cũng không dám giết ngươi." Hắn ngón tay một điểm, Quan Thiệu lập tức phát hiện mình trên người cấm chế toàn bộ giải khai

Hắn sống bỗng nhúc nhích tứ chi của mình, âm thầm thúc dục võ khí, không có một điểm trắc trở.

"Ha ha ha" Quan Thiệu cất tiếng cười to, thể nội lực lượng bộc phát, Tứ Phẩm Thông Pháp sơ kỳ cảnh giới triển khai ra, lực lượng cường đại đem Hồng Vũ cùng Phương Lưu Vân toàn bộ bao phủ lại: "Tên ngu xuẩn tại đây chỉ có ba người chúng ta, hai người các ngươi cũng không phải đối thủ của ta,

ngươi rõ ràng ở chỗ này thả ta, để cho ta nói ngươi cái gì tốt? Ngươi cái này là mình muốn chết “

Hắn nhìn về phía Phương Lưu Vân, trong mắt tràn đầy tham lam hào quang: “Đây cũng là nữ nhân của ngươi a? Hắc hắc, thật không nghĩ tới ngươi cái này phế vật rõ ràng có diễm phúc như vậy, nữ nhân này cũng là cực phẩm a, ngực mông lớn vểnh lên, chậc chậc, đợi lát nữa ta bên trên nàng thời điểm, ngươi nhất định phải cẩn thận nhìn rõ ràng rồi, ha ha ha…”

Chính là hắn lại không có từ Phương Lưu Vân trong mắt chứng kiến sợ hãi, mà là một loại nồng đậm châm chọc. Cái này lại để cho Quan Thiệu giận tím mặt, ôm đồm tới: “Gái điếm thúi còn dám như vậy xem ta, bổn thiếu gia hôm nay nhất định phải xxx chết ngươi…”

Cái này khoát tay, hắn lại kinh ngạc phát hiện lực lượng nhanh chóng cách mình đi xa, hết thảy lập tức trở về trước đó nguyên điểm: Hắn còn bị giam cầm lấy, cũng không có bất kỳ cải biến

“Cái này, cái này…”

Hắn hoàn toàn làm không rõ ràng là chuyện gì xảy ra, giật mình nhìn xem Hồng Vũ, mà Hồng Vũ trong mắt, chính là đều là đùa cợt thần sắc. Trong đầu hắn trống rỗng, biết rõ lúc này đây vô luận như thế nào là trốn không thoát.

Hồng Vũ thản nhiên nói: “Ta sớm biết như vậy sẽ là kết quả này, chỉ có điều ở đây ngươi trước khi chết, lại trêu chọc ngươi chơi một lần mà thôi.” Hắn một cái mỉm cười: “Ngươi thực cho rằng chỉ bằng ngươi Quan gia thiếu gia thân phận, ta cũng không dám giết ngươi?”

Trước đó hết thảy, vẫn như cũ là Thất Tịch Kiếm Linh ảo cảnh mà thôi, hắn trực tiếp tác dụng tại Quan Thiệu trong óc, lại để cho hắn thật sự cho là mình được thả ra.

Hồng Vũ đã dậy rồi sát tâm, hắn có thể nào thoát được qua?

Hồng Vũ mang theo Quan Thiệu, từng bước một đi lên một tòa sắp phun trào núi lửa. Mặc kệ Quan Thiệu như thế nào khàn cả giọng kêu thảm thiết cầu xin tha thứ, hắn đi lại tiết

tấu, không có chút nào chịu ảnh hưởng, đã đến miệng núi lửa lên, phía dưới nham thạch nóng chảy trở mình, Hồng Vũ nhẹ nhàng buông lỏng tay, Quan Thiệu một tiếng thê lương kêu thảm thiết rơi xuống xuống dưới, một mực lọt vào nham thạch nóng chảy bên trong, phập phồng thoáng một phát, rồi sau đó nhanh chóng bị nuốt sống.

Hồng Vũ cảm thụ được khí tức của hắn triệt để biến mất, hừ lạnh một tiếng bĩu môi một cái, quay người trở lại.

Phương Lưu Vân im im lặng lặng đứng ở một bên nhìn xem, rồi sau đó cùng Hồng Vũ theo cái kia bán thần vực bên trong đi ra.

Nàng cho rằng nếu không có chuyện gì khác rồi, đang muốn đi ra ngoài, lại bị Hồng Vũ hô ở: "Chờ một chút."

Phương Lưu Vân sững sờ: "Còn có chuyện gì?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 41 : Lần nữa thăm dò (Hạ)

Nơi này chính là Phượng Cửu Tiêu bảo khố Phương Lưu Vân cũng không rõ ràng lắm Phượng Cửu Tiêu là người nào, nhưng là Hồng Vũ minh bạch.

Hiên Viên Cổ Triều năm đó sao mà cường đại dựa theo Thất Tịch Kiếm Linh hướng Hồng Vũ miêu tả, đem hôm nay Thanh Nguyên đại lục ở bên trên Đại Hạ, Địch Nhung, Thương Lan, Sở Việt bốn nước lớn cộng lại, tổng hợp thực lực cũng xa xa so ra kém Hiên Viên Cổ Triều.

Nhất là thời đại kia đối với tại rèn khí, luyện đan… các kỹ năng nghiên cứu, trình độ vượt xa hiện tại.

Rất nhiều lần đích văn minh hủy diệt, làm cho truyền thừa đoạn tuyệt, tổn thất thật sự là quá mức cực lớn.

Mà Phượng Cửu Tiêu chính là Hiên Viên Cổ Triều trong lịch sử năm vị có thể có được cấp bậc cao nhất "Thần tạo sư" danh hiệu khí sư chi một. Hắn lựa chọn tại đây kiến tạo một tòa bảo khố, đã nói lên địa điểm này bản thân liền không đơn giản.

Hồng Vũ ở đây trải qua sơn cốc, chứng kiến cái kia mấy trăm vạn đầu Hồng Tuyến Du Xà thời điểm, đã cảm thấy cái chỗ này không đơn giản. Chủ Thần Vực người đơn giản sau khi xem cảm thấy nơi này là rất cấp bậc thấp di tích, nhưng là Hồng Vũ cũng không nghĩ như vậy.

Hắn ở đây Thất Tịch Kiếm Linh dưới sự trợ giúp, cẩn thận quan sát về sau phát hiện, bảo khố bởi vì lúc trước đã lâu niên đại đã bị thăm dò qua một lần, bởi vì còn chân chính cường đại cấm chế sớm đã bị phá vỡ rồi, thậm chí liền dấu vết đều rất khó tìm đã đến, nhưng là cái này cũng không đại biểu cho thật sự liền "Vô tích có thể tìm ra" . Hồng Vũ cẩn thận quan sát, vẫn là phát hiện dấu vết để lại.

Hắn ở phía trước dẫn đường, Phương Lưu Vân ở phía sau càng là kinh ngạc, trước kia nàng đã cảm thấy Hồng Vũ rất

thần bí, nhưng là lúc này đây tiếp xúc gần gũi, càng phát hiện Vũ thiếu gia tuyệt không xem mặt ngoài thoạt nhìn đơn giản như vậy.

Một câu kia làm cho nàng hiểu ra trận pháp khẩu quyết, còn có cái kia tùy thời xuất hiện lại để cho người không phát giác gì ảo cảnh, còn có dưới mắt… Hồng Vũ đi tới trong trung ương thạch thất, tại đây mới là cả bảo khố trận pháp chính thức đầu mối then chốt.

Hắn khoát tay, một thanh lưỡi dao sắc bén xuất hiện, ở đây trên vách tường vung vẩy vài cái, mảng lớn mảng lớn nham thạch bóc lột rơi xuống, tốt ở bên ngoài thông đạo rất dài, mà Hồng Vũ có rất cẩn thận dùng võ khí tiếp được những cái này hòn đá, thanh âm cũng không lớn, không làm kinh động người ở phía ngoài.

"Đạo năng khắc tuyến" Phương Lưu Vân thấy cái mình thích là thèm, Đạo năng khắc tuyến, Tụ năng khắc tuyến, Tăng phúc khắc tuyến những cái này kỹ càng phân chia trận pháp khắc tuyến đã dần dần thất truyền, hiện tại trận pháp chỉ có một loại chỉ một khắc tuyến, muốn thực hiện mỗ cái mục đích, chỉ có thể dựa vào trận pháp kết cấu. Nói ví dụ tụ năng lượng trận pháp kết cấu. Bởi như vậy, hiệu suất liền muốn hạ thấp rất nhiều.

Mà Hồng Vũ cho nàng thạch phiến sách cổ quá mức cao thâm, bên trong không có ghi lại những cái này "Cơ bản" đồ vật, bởi vậy cái kia một bộ thạch phiến trong sách xưa, rất nhiều bộ phận kỳ thật Phương Lưu Vân kỳ thật xem hiểu rồi, nhưng là không có cách nào thực hiện. Không nghĩ tới tại đây dạng một cái vốn là "Cấp bậc thấp" di tích bên trong, rõ ràng ngoài ý muốn phát hiện trận pháp Đạo năng khắc tuyến.

Phương Lưu Vân lập tức đem mấy chục căn Đạo năng khắc tuyến đào móc đi ra cẩn thận từng li từng tí cất kỹ. Đến lúc này, mà ngay cả Phương Lưu Vân đều đã nhìn ra: "Không đúng, coi như là những cái kia đã từng thất lạc mấy cái văn minh, có thể lớn như vậy diện tích sử dụng Đạo năng khắc tuyến cũng là cao đẳng cấp đại quy mô trận pháp, an trí tại đây dạng một cái đơn sơ di tích bên trong, tất có kỳ quặc "

Hồng Vũ gật gật đầu, theo những cái kia Đạo năng khắc tuyến đào móc xuống dưới, rất nhanh đã đến trên mặt đất, lại xuất hiện mặt khác một ít bất thường trận pháp khắc tuyến

Phương Lưu Vân hô nhỏ một tiếng lại nhào tới: "Tăng phúc khắc tuyến "

Đây là dùng để tăng phúc trận pháp uy lực khắc tuyến, nàng như cũ một cái cũng không buông tha, tất cả đều thu vào.

Theo những cái kia Tăng phúc khắc tuyến tiếp tục đào móc, thời gian dần qua đã đến gần Võ Giang Đỉnh thu hoạch cái kia một tòa cung điện dưới mặt đất. Sở hữu tất cả Tăng phúc khắc tuyến hội tụ đến một cái điểm: Cung điện dưới mặt đất xuống.

Hồng Vũ đem cung điện dưới mặt đất đào mở, phía dưới lộ ra một cái chỉ (cái) cho dưới một người đi cái giếng sâu

Thần kinh trực tiếp theo trên mặt đá đục khai mở, ngăm đen không thấy đáy, tỉnh trên vách đá tổng cộng có chín đạo vừa thô vừa to trận pháp khắc tuyến, từ phía dưới kéo dài đi lên, cùng trước đó Tăng phúc khắc tuyến nữu hợp cùng một chỗ.

Phương Lưu Vân lại một lần nữa không bình tĩnh: "Tụ năng khắc tuyến "

Bất kể là trước đó Đạo năng khắc tuyến vẫn là Tăng phúc khắc tuyến, cho tới bây giờ Tụ năng khắc tuyến, tất cả đều lóe ra sáng ngời tia sáng màu bạc, đó là trận pháp khắc tuyến bên trong dành dụm quá nhiều năng lượng biểu hiện.

Hồng Vũ một chút suy nghĩ cũng hiểu, cái này tọa quy mô khổng lồ trận pháp, từ dưới đất rút ra nào đó năng lượng, gắn bó toàn bộ bảo khố vận chuyển. Về sau trong bảo khố các loại cấm chế đại đô bị phá hư, đã không có tiêu hao, năng lượng cũng liền trầm tích ở đây trận pháp khắc tuyến bên trong rồi.

Phương Lưu Vân mặc dù kích động, tuy nhiên lại không dám xem trước đó như vậy nhào tới sẽ đem trận pháp khắc tuyến gảy ra rồi. Nàng xem thấy cái kia ngăm đen cái giếng sâu, rất là kiêng kị: "Cái kia phía dưới là cái gì? Như thế nào để cho ta có một loại tim đập nhanh cảm nhận?"

Hồng Vũ cũng nói không rõ ràng, Thất Tịch Kiếm Linh mặc dù đã trải qua cái kia niên đại, đối với tại Phượng Cửu Tiêu cái này đẳng cấp tồn tại cũng rất hiểu rõ, nhưng là dù sao không có nhìn tận mắt Phượng Cửu Tiêu bố trí cái này tọa bảo khố.

Một tia âm hàn cảm nhận theo dưới giếng phiêu tán đi lên, mặc dù không có gió, tuy nhiên lại lại để cho người một cái run rẩy.

Hồng Vũ vận chuyển võ khí, đi khắp nơi quanh thân, mới cảm thấy thoải mái một ít. Hắn đi tới miệng giếng, dưới giếng cái loại này âm hàn cảm nhận lần nữa đánh úp lại, so vừa rồi càng thêm hung mãnh

Hồng Vũ huyệt Thiên Trung bên trong, Sa Di Pháp Tương chậm rãi ngẩng đầu, khẽ mở đôi môi, lượn lờ Phật âm hóa thành màu vàng kim nhạt quang sương mù ấm áp Hồng Vũ toàn thân. Phật Quang năng lượng đem những cái kia âm hàn triệt để xua tán, thậm chí bị bức lui trở về sâu trong giếng.

Phương Lưu Vân lập tức cảm thấy một hồi ấm áp, âm hàn chi khí diệt hết, nàng sai biệt nhìn Hồng Vũ liếc, rất biết điều không có hỏi nhiều.

Mà cái kia sâu trong giếng, ở đây Hồng Vũ thể nội Phật Quang năng lượng khuếch tán thời điểm, phát ra một hồi kỳ quái thanh âm, càng ngày càng sâu, tựa hồ có đồ vật gì đó đã muốn chui đi ra, lại bởi vì phật quang phổ chiếu, rồi lập tức chạy thục mạng trở về.

Phương Lưu Vân dù sao cũng là nữ hài tử, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch, cầm lấy Hồng Vũ ống tay áo: "Nếu không, chúng ta vẫn là trở về đi…"

Hồng Vũ quay đầu lại nhìn nàng một cái, cười nói: "Đây chính là Tụ năng khắc tuyến, ngươi không muốn?"

Phương Lưu Vân giãy dụa, lưu luyến phải xem này trận pháp khắc tuyến liếc, đúng là vẫn còn đối với tại trận pháp si mê chiến thắng sợ hãi: "Ngươi nếu là dám xuống dưới, ta liền cũng xuống dưới."

Hồng Vũ nhịn cười không được: "Người nhát gan, đã thành, đi theo ta đằng sau a."

Chỉ là Sa Di Pháp Tương một câu kinh văn, sẽ đem phía dưới vật kia kinh sợ thối lui rồi, Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn còn không có có ra tay đâu rồi, Hồng Vũ lại cái gì phải sợ

Hắn theo cái kia cái giếng sâu chui đi vào. Hắn vừa mới xuống, vừa rồi cái kia một hồi cổ quái tiếng vang xuất hiện lần nữa rồi, lúc này đây, dùng càng tốc độ nhanh chạy trốn xuống dưới, phía dưới lập tức quái thanh nổi lên, một hồi chít chít chít chít thanh âm truyền đi lên, trải qua hẹp hòi cái giếng sâu không ngừng tăng cường, đã đến Phương Lưu Vân trong tai thời điểm, cả kinh nàng toàn thân một tầng nổi da gà, nàng hàm răng lập cập một hồi tiếng nổ.

Hồng Vũ nghe thấy được cười thầm, cũng không vạch trần nàng.

"Ngươi bắt đầu thu những cái kia Tụ năng khắc tuyến, sự tình khác giao cho ta."

Hồng Vũ khoát tay một điểm võ khí hào quang rơi xuống đi, chiếu sáng toàn bộ cái giếng sâu.

Ước chừng ở đây tầm hơn mười trượng phía dưới, vô số đầu Hồng Tuyến Du Xà đem toàn bộ cái giếng sâu chật ních rồi, thân rắn trở mình, lại để cho người buồn nôn.

"A" Phương Lưu Vân một tiếng thét lên, nhưng là những cái kia Hồng Tuyến Du Xà phát hiện Hồng Vũ võ khí hào quang về sau, chít chít kêu sợ hãi một mảnh, cuống quít xuống thối lui.

Chính là Hồng Tuyến Du Xà lui lại tốc độ căn bản so ra kém võ khí hào quang tốc độ rơi xuống, cái kia một điểm Mật Nghiên Kinh võ khí hào quang lọt vào bầy rắn bên trong, lập tức giống như là một giọt máng xối tiến vào dầu trong nồi, oanh một tiếng, sở hữu tất cả Hồng Tuyến Du Xà bốn phía tán loạn, nhưng là trong giếng thật sự quá hẹp hòi, căn bản không có địa phương né tránh. Những cái kia không có thể né tránh đấy, bị võ khí hào quang một khi dính vào, thân rắn lập tức đã bị hòa tan đi một khối

Hồng Vũ trên người võ khí hào quang tỏa sáng, bảo trì một cái không nhanh không chậm tốc độ hạ thấp. Hồng Tuyến Du Xà bọn họ chít chít trách gọi, điên cuồng xuống lui lại. Đã qua thời gian tầm uống hết một chén trà, bỗng nhiên sở hữu tất cả Hồng Tuyến Du Xà cũng không trông thấy rồi, Hồng Vũ xuống dưới xem xét, nguyên lai phía dưới đã đến một cái tự nhiên thạch huyệt.

Thạch huyệt chỉ có lưỡng người cao thấp, nhưng là diện tích phi thường rộng lớn.

Hồng Vũ đứng dưới đáy giếng, hào quang vừa để xuống, chung quanh Hồng Tuyến Du Xà lập tức chạy thoát cái sạch sẽ

Hồng Vũ ngẩng đầu, Phương Lưu Vân đã đem sở hữu tất cả Tụ năng khắc tuyến tất cả đều gảy đi ra cất kỹ, sau đó cùng xuống dưới.

“Tại đây thật kỳ quái.” Phương Lưu Vân cau mày nhìn chung quanh một chút.

Nàng mặc dù nói thật kỳ quái, đã có giảng không đi ra đến tột cùng kỳ quái ở nơi nào. Hồng Vũ mỉm cười, đem bao phủ ngoài thân phạm vi ba trượng võ khí hào quang thu trở về. Phương Lưu Vân một khi bạo lộ ở bên ngoài, lập tức một luồng thấu xương băng hàn đánh úp lại thiếu chút nữa đem nàng đông cứng một luồng cảm giác ấm áp một lần nữa đem nàng vây quanh, Hồng Vũ võ khí hào quang trở về rồi.

Cái loại này băng hàn, so ở phía trên cảm nhận mãnh liệt quá nhiều.

Hồng Vũ nói: “Đi theo ta.”

Địa huyệt diện tích rộng lớn, Hồng Vũ đại khái phân biệt thoáng một phát phương hướng, khi bọn hắn nghiêng phía trước, cần phải chính là vào ngọn núi kia cốc. Hắn đi qua, tiện tay ném ra một đoàn võ khí hào quang, lập tức liền có thể nhìn ra trên đỉnh đầu có một đầu thật sâu khe hở. Những cái kia Hồng Tuyến Du Xà chắc hẳn chính là từ nơi này leo đi lên đấy.

Mà Hồng Vũ trong nội tâm khẽ động, linh giác phát hiện một ít gì đó, hắn đem Thất Tịch đoản kiếm huy động, khe hở

chung quanh nham thạch nhao nhao bị cắt thiếu sót, lộ ra bên trong trận pháp khắc tuyến. Phương Lưu Vân lần nữa kinh hô: "Phong ấn khắc tuyến "

Nơi này có một tòa phong ấn trận pháp, hạn chế âm hàn chi khí đại lượng tiết ra ngoài.

Nàng tức thì muốn tiến lên, nhưng là đã đến Hồng Vũ võ khí hào quang biên giới, lại dừng lại không có ý tứ quay đầu lại nhìn xem Hồng Vũ. Hồng Vũ đương nhiên sẽ cùng nàng cùng đi.

Phương Lưu Vân thành tựu càng cao, Vũ thiếu gia liền càng cao hứng. Hắn là thiếu gia, bọn thủ hạ càng ngày càng lợi hại, chính mình cũng không cần động thủ.

Phương Lưu Vân đem phong ấn khắc tuyến gảy xuống dưới, Hồng Vũ mang theo Phương Lưu Vân chuyển đi một phương hướng khác.

Tại đây tọa địa huyệt trong trung ương, lại một cây tự nhiên mà thành măng đá.

Phương Lưu Vân chứng kiến về sau sai biệt một tiếng: "Băng hay sao?"

Măng đá giống như là một tòa băng điêu, hàn khí bức người. Đứng ở chỗ này mặc dù là có Hồng Vũ võ khí bảo hộ, như cũ cảm thấy rất không thoải mái, vẻ này thật sâu hàn ý giống như là một quả miếng cái dùi một loại đâm vào xương cốt trong khe.

Hồng Vũ lắc đầu: "Không phải băng đấy, đây là Âm Cực Hàn Mạch."

Khó trách như vậy nho nhỏ một phiến địa phương, rõ ràng có mấy trăm vạn đầu Hồng Tuyến Du Xà, khó trách Phượng Cửu Tiêu sẽ đem mình bảo khố kiến ở chỗ này. Nguyên lai cái này dưới mặt đất có một đầu Âm Cực Hàn Mạch. Hơn nữa là đã lộ ra hóa thực hình Âm Cực Hàn Mạch.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 42 : Giả Diêm Vương (Thượng)

Địa mạch cũng có rất nhiều loại, Âm Cực Hàn Mạch chính là trong đó một loại, chính là dưới mặt đất các loại khí âm tà tụ lại hội hợp, quanh năm suốt tháng hình thành đấy.

Hồng Tuyến Du Xà dùng khí âm tà mà sống, Âm Cực Hàn Mạch đích thật là bọn nó thích nhất ngốc địa phương. Mà Phượng Cửu Tiêu càng là mượn Âm Cực Hàn Mạch lực lượng, bố trí như vậy một tòa trận pháp, ủng hộ lấy phần đông cấm chế, bảo vệ mình bảo khố.

Hồng Vũ linh giác thâm nhập dưới đất, Âm Cực Hàn Mạch lộ ra hóa thực hình, biến thành một khỏa băng măng, có điều dưới mặt đất như cũ đều biết trượng sâu. Hồng Vũ cẩn thận từng li từng tí bắt đầu đào móc, trọn vẹn dùng một canh giờ, mới đưa cái này khỏa băng măng móc ra, rồi sau đó cẩn thận từng li từng tí để vào chính mình không gian thiết giác bên trong.

Cái này một gốc cây băng măng bên trong ẩn chứa đại lượng khí âm tà, đây cũng là một loại năng lượng, mặc dù không thể dùng làm tu luyện trực tiếp hấp thu, nhưng là bất luận là luyện chế huyền binh, vẫn là dùng để bố trí trận pháp, đều là phi thường thuận tiện đấy.

Đơn giản tính ra thoáng một phát lời nói, thứ này ít nhất giá trị mười miếng nhất phẩm hoang thú não tinh cái này khỏa băng măng nếu như cho Tôn Bán Sơn, chỉ sợ hắn có thể mượn này luyện chế ra một kiện Tứ phẩm huyền binh

Có thể nói cái này tọa di tích chính thức thu hoạch, xa xa vượt ra khỏi Chủ Thần Vực chỗ phán định cấp bậc cao nhất di tích.

Hết lần này tới lần khác lúc ban đầu phát hiện tại đây những người kia có mắt không tròng, rõ ràng cho rằng đây là một rất cấp bậc thấp di tích ham Chủ Thần Vực tiền thưởng báo cáo rồi.

Hồng Vũ lấy đi băng măng, lại cũng không có nghĩa là cái này tọa Âm Cực Hàn Mạch như vậy biến mất, dùng Hồng Vũ hiện tại bổn sự, không cách nào đem địa mạch triệt để lấy đi, Âm Cực Hàn Mạch vẫn còn, chỉ có điều ngưng tụ khí âm tà tốc độ sẽ sâu sắc giảm bớt, cái kia mấy trăm vạn đầu Hồng Tuyến Du Xà, ít nhất cũng chết đi chín thành.

Hồng Vũ hảo hảo thu về băng măng, đối với Phương Lưu Vân vẫy tay: "Đi thôi, chúng ta trở về."

Tại đây đã không có trận pháp khắc tuyến, Phương Lưu Vân đã sớm không có hứng thú rồi, tức thì đi theo Hồng Vũ cùng một chỗ đi ra. Lưỡng người đi lên về sau, Hồng Vũ nghĩ nghĩ, đem Phương Lưu Vân tiễn đưa sau khi trở về, thừa dịp hắc viễn độn đi ra ngoài, đã đến hơn mười dặm bên ngoài, đem Lăng Thiên Thần Hủy phóng ra, sau đó dặn dò một phen.

Trời đã nhanh sáng rồi thời điểm, khoanh chân ngồi trong lều vải tu luyện Ngô Bão Nguyên bỗng nhiên mở mắt, cảnh giác nhìn qua núi lớn ở chỗ sâu trong. Rồi sau đó phi thân lên, toàn bộ doanh trại trên không trung vang lên thanh âm của hắn: "Hoang thú đột kích, mọi người nhanh chóng lui lại "

Sau đó, đại địa bắt đầu chấn động, vài đạo khủng bố khí thế quét đi qua, đó là ba đầu nhất phẩm hoang thú

"A đi mau" mọi người bất chấp thu thập cái gì, Ngô Bão Nguyên thủ hạ Tứ đại Nhị Phẩm Khai Thần hộ tống mọi người nhanh chóng bỏ chạy, Ngô Bão Nguyên lưu lại kéo dài ở những cái kia nhất phẩm hoang thú.

Ba đầu nhất phẩm hoang thú coi như là Ngô Bão Nguyên cũng hiểu được da đầu run lên, có thể đào thoát liền coi là không tệ.

Có điều chạy như điên mà đến ba đầu nhất phẩm hoang thú lẫn nhau tầm đó cũng là đối địch, hai đầu nhất phẩm hoang thú đang tại đuổi giết một đầu, phía trước cái kia một đầu nhất phẩm hoang thú bỏ mạng mà trốn, phương hướng đúng là Ngô Bão Nguyên chỗ sơn cốc.

Chính là còn chưa tới sơn cốc, đầu kia nhất phẩm hoang thú khí tức đột nhiên hư không tiêu thất Hồng Vũ đem Lăng

Thiên Thần Hủy thu trở về.

Đằng sau chạy như điên mà đến hai đầu nhất phẩm hoang thú thoáng cái không có mục tiêu, táo bạo vô cùng, thuận lợi thành chương đem sơn cốc giẫm cái nhão nhoét, liền di tích chỗ này tòa đỉnh núi cũng bị đụng nát.

Ngô Bão Nguyên núp ở một bên, hoang thú không đuổi bắt mọi người, hắn đương nhiên cũng không cần phải ra mặt cùng hai đầu nhất phẩm hoang thú đại chiến.

Hai đầu nhất phẩm hoang thú phát tiết đã đủ rồi, từng người phun lên hỏa diễm quay trở về lãnh địa của mình. Ngô Bão Nguyên theo che dấu địa phương đi ra, âm thầm lau một bả mồ hôi trán: Nguy hiểm thật.

Mà lúc này, Hồng Vũ xen lẫn trong trong mọi người, đã ở đây mấy ngoài trăm dặm.

Vào lúc ban đêm Ngô Bão Nguyên đuổi theo mọi người thời điểm, đã ở đây Tàng Vân Sơn trúng, đến nơi này liền không có gì nguy hiểm, mọi người an tâm nghỉ ngơi cả đêm, rồi sau đó nhanh chóng rút khỏi Tàng Vân Sơn.

Ở đây Nha Lang Trấn, ngũ đại Thần Vực người ngay tại chỗ giải tán trên thực tế chỉ còn lại có Tứ đại Thần Vực rồi, Quan Thiệu chỗ đại biểu Vân Nê Thần Vực toàn quân bị diệt.

Ngô Bão Nguyên mang theo bốn gã thủ hạ trở lại Chủ Thần Vực báo cáo công tác, trước khi đi giao cho Hồng Vũ một quả ngọc bài, cười nói: "Về sau có cơ hội đi Huyền Ngưng Thần Vực lời nói, nhớ rõ đến Ngô gia làm khách."

Hồng Vũ cũng rất khách khí: "Tiền bối yên tâm, nhất định sẽ quấy rầy đấy."

Lúc này đây nghiền nát văn minh di tích thăm dò, Ngô Bão Nguyên với tư cách người chủ sự, duy nhất vài phần kính trọng đúng là Hồng Vũ, hắn ngọc bài cũng chỉ cho Hồng Vũ một người. Một bên những người khác nhìn vẻ mặt hâm mộ, mặc dù ở đây Chủ Thần Vực Nhất Phẩm Hợp Chân số lượng vượt xa phàm tục thế giới, nhưng là bất luận ở nơi nào, Nhất Phẩm Hợp Chân đều là nằm ở quyền lợi cùng địa vị đỉnh cao nhất nhóm người kia

Tuổi còn trẻ, có thể giao hảo một người Nhất Phẩm Hợp Chân, tuyệt đối là lúc sau bởi vì trong gia tộc khoác lác vốn liếng

Chính là Kiều Vân Khởi cùng Võ Giang Đỉnh trong nội tâm ghen ghét, ngoài miệng cũng không dám đang nói cái gì rồi. Đầu tiên Hồng Vũ ở đây nghiền nát văn minh di tích bên trong biểu hiện, đã lại để cho lưỡng người không lời nào để nói, tiếp theo đi qua mấy ngày nay, mọi người đã cảm thấy ra Quan Thiệu sự tình có chút không đúng rồi.

Quan Thiệu bên người vốn là có phần đông thực lực cường đại tùy tùng, trong vòng một đêm biến mất. Cái này vốn liền đủ kì quái. Về sau Quan Thiệu chết ở trọng điệp trong không gian, tất cả mọi người không ngu ngốc, lúc ấy không có gì hoài nghi, sau đó lại càng nghĩ càng cảm thấy khả nghi. Hồng Vũ cho là đã đã lấy được trọng điệp không gian khống chế quyền, muốn ở đây trọng điệp trong không gian âm chết Quan Thiệu quá dễ dàng.

Có thể vô thanh vô tức chém giết Quan Thiệu sở hữu tất cả tùy tùng, nói rõ hắn thực lực cường đại

Có thể đủ không để lại dấu vết âm chết Quan Thiệu bản thân, nói rõ lòng hắn cơ đáng sợ, càng cả gan làm loạn

Bất kể là Kiều Vân Khởi vẫn là Võ Giang Đỉnh, tự hỏi mình tùy tùng thực lực thậm chí còn không bằng Quan Thiệu, bọn họ ở đâu còn dám đi trêu chọc Hồng Vũ? Thậm chí lúc này đã âm thầm hối hận, ở đây di tích bên trong, không nên chỉ cầu nhất thời thống khoái, mở miệng châm chọc Hồng Vũ rồi. Dọc theo con đường này, lưỡng người đối với Hồng Vũ đặc biệt nhiệt tình, liền là muốn đền bù điểm này.

Về phần Tiết Y Y, đã hận không thể cả ngày đi theo Hồng Vũ bên người thảo luận đan đạo rồi, như thế nào sẽ đi đối với Hồng Vũ động cái gì tâm tư.

Kiều Vân Khởi cùng Võ Giang Đỉnh phân đừng tới đây cùng Hồng Vũ tạm biệt, mọi người tách ra từng người trở về. Hồng Vũ đội ngũ đi không bao lâu, Tiết Y Y mà bắt đầu mất hồn mất vía.

Chu Thành Cửu thở dài trong lòng: "Tiểu thư, ngươi vẫn là trước trở về một chuyến a, chủ mẫu rất muốn ngươi, nói sau lúc này đây sự tình, cũng cần ngươi cái này chủ tướng tự mình hồi báo a."

Tiết Y Y không làm sao được, cái này hai nguyên nhân đều là nàng không thể kháng cự đấy, nàng đành phải đi theo Chu Thành Cửu trở về.

Phương Lưu Vân cùng Hồng Vũ nói một tiếng về sau, chính mình làm ra một chiếc xe ngựa, sau đó dọc theo con đường này liền cả ngày trốn ở đây xe ngựa của mình bên trong nghiên cứu những cái kia trận pháp khắc tuyến.

Một khi mê say tại trận pháp, nàng liền sự tình gì đều quên. Như thế lại để cho Trang Hàn cùng Quan Lăng thở dài một hơi.

Ở đây Phương Lưu Vân xem ra, Hồng Vũ sở được đến cái kia một khối Âm Cực Hàn Mạch mới được là lúc này đây di tích thăm dò bên trong trân quý nhất thu hoạch. Mà cái kia một khỏa hổ phách Bảo Châu sau lưng bán thần vực, ở đây Phương Lưu Vân xem ra kỳ thật không có bao nhiêu giá trị, với tư cách trữ vật không gian mà nói, cũng không phải như vậy "Ổn thỏa", ai biết cái kia chín tòa cự đại núi lửa lúc nào sẽ bộc phát?

Có điều Hồng Vũ nhận thức cùng nàng vừa vặn trái lại.

Giữa đường xá cuối cùng là đã có nhàn rỗi thời gian, Hồng Vũ kêu gọi Thất Tịch Kiếm Linh: "Đi ra đi ra, nói nói cho cùng ứng làm như thế nào cải tạo?"

Thất Tịch Kiếm Linh: "Bổn tọa cũng là lớn có thân phận chi linh, ngươi há có thể như này khinh mạn ta? Ít nhất hô một tiếng tiền bối, cũng không tính bôi nhọ tiểu tử ngươi a

Hồng Vũ không cùng nó dong dài: "Cho ngươi một vạn lượng bạc "

"Không có vấn đề, bổn tọa theo gọi theo đến, xưng hô loại này dối trá lễ tiết, dùng bổn tọa phẩm hạnh, luôn luôn là nhìn tới như phù vân "

“Đã thành, tranh thủ thời gian nói điểm chính.”

“Cái này tọa bán thần vực, Phượng Cửu Tiêu năm đó cũng không biết ứng nên xử lý như thế nào, đó là bởi vì Phượng Cửu Tiêu trình độ vẫn có hạn “

Hồng Vũ nghe trong nội tâm khẽ động: Cái này Thất Tịch Kiếm Linh hoàn toàn chính xác ti tiện, miệng đầy lời nói dối, yêu đồ mặt dầy, nhưng lại thường thường lơ đãng tầm đó để lộ ra đi một tí chân thật tin tức.

Nói ví dụ vừa rồi cái này một câu, Phượng Cửu Tiêu đã là thần tạo sư rồi, ở đây nó trong miệng nhưng lại “Trình độ có hạn” . Nếu như ở đây kinh nghiệm nghiền nát văn minh di tích trước đó, Hồng Vũ có lẽ không sẽ để ý một câu nói kia, đã cảm thấy cái này đồ đê tiện lại đang đầy trời khoác lác, nhưng là bây giờ, hắn biết rõ một câu nói kia là Kiếm Linh chân thật lai lịch một cái bên cạnh thể hiện

Liền Phượng Cửu Tiêu ở đây nó trong mắt đều là trình độ có hạn, thằng này đến cùng thấy qua bao nhiêu càng ngưu bức nhân vật?

Thất Tịch Kiếm Linh tiếp tục nói: “Cái này bán thần vực kỳ thật giá trị cực cao, chín ngọn núi lửa đều rất sinh động, mà cái này bán thần vực bên trong, hỏa lực lượng phi thường đầy đủ, chính thích hợp dùng để cải tạo trở thành một tòa chính thức thiên địa hoả lò

Cùng cái này tọa thiên địa hoả lò vừa so sánh với, ngươi Lục Hợp lô quả thực chính là cái rác rưởi. Nếu mà có được thiên địa hoả lò, dùng ngươi bây giờ trình độ, có thể luyện chế ra đại lượng chính thức linh đan, cho dù sử dụng rèn huyền binh cũng làm chơi ăn thật, vượt xa Tôn Bán Sơn cái kia phế vật.”

Đã Phượng Cửu Tiêu ở đây Thất Tịch Kiếm Linh trong mắt đều là “Trình độ có hạn” mặt hàng, Tôn Bán Sơn, Phương Lưu Vân những người này, đương nhiên chính là phế vật rồi.

Hồng Vũ vô cùng chờ mong: “Cái kia đến cùng ứng làm như thế nào cải tạo?”

“Ta trước cho ngươi liệt một trương danh sách, đem bên trên tài liệu thu thập đủ rồi, sau đó chờ ngươi đạt tới Tam phẩm hiển thánh, liền miễn cưỡng bởi vì bắt đầu bắt tay vào làm tiến hành cải tạo.”

Hồng Vũ nhìn danh sách, lập tức im lặng: Ít nhất cũng là nhất phẩm cấp tài liệu khác tuyệt đại bộ phận đều là đã vượt qua nhất phẩm tài liệu, toàn bộ Thanh Nguyên đại lục có thể hay không thu thập đủ những tài liệu này Hồng Vũ đều không có tin tưởng.

Có điều Thất Tịch Kiếm Linh theo sát lấy nói ra: “Ngươi cũng không cần lo lắng, hiện tại mặc dù vẫn không thể đem tại đây cải tạo trở thành thiên địa hoả lò, nhưng là hơi chút bố trí thoáng một phát, lợi dụng một ngọn núi lửa luyện đan rèn khí, cũng so ngươi cái kia một cái Lục Hợp lô mạnh hơn nhiều lắm.”

Hồng Vũ gật gật đầu, hắn thể nội có Long Hồn, nhưng dùng phát ra Long hỏa, nếu như bất quá một ngọn núi lửa trợ trận, nhiệt lực bành trướng, đích thật là so Lục Hợp lô tốt nhiều lắm.

Thất Tịch Kiếm Linh lại cho hắn một cái khác đơn giản rất nhiều cải tạo phương án, lúc này đây tài liệu đẳng cấp sâu sắc giảm xuống, chủ yếu dùng nhất phẩm tài liệu làm chủ, Hồng Vũ nhìn nhìn, không sai biệt lắm chính mình thu núp bên trong đều có. Còn kém đoán chừng ở đây Vũ Đô nội thành cũng đều có thể mua được.

Chỉ là có một cái phiền phức địa phương, cái kia chính là cần trận pháp trợ giúp.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 42 : Giả Diêm Vương (Hạ)

Hồng Vũ đối với trận pháp chưa tính là dốt đặc cán mai, dù sao hắn xem qua thạch phiến sách cổ. Nhưng là phải nói tinh thông cũng căn bản không tính là. Thất Tịch Kiếm Linh cho ở trận pháp hết sức phức tạp, Hồng Vũ chính mình khẳng định ứng phó không được, hắn gãi gãi đầu, chỉ có thể đi cầu trợ ở Phương Lưu Vân rồi.

Phương Lưu Vân cùng hắn tầm đó đã triệt để buộc chặt cùng một chỗ, hắn ngược lại là không lo lắng Phương Lưu Vân tin cậy tính, nói sau coi như là Phương Lưu Vân đem bán thần vực tiết lộ ra ngoài, lại có thể thế nào? Thứ này không có ai biết nó chính thức giá trị, cũng sẽ không khiến cho tranh đoạt.

Hồng Vũ cân nhắc thoáng một phát, quyết định trở lại Vũ Đô về sau, đem tài liệu chuẩn bị cho tốt ở đây đi tìm Phương Lưu Vân.

Ngày hôm nay lại đến chạng vạng tối, phía trước một tòa tiểu thành xuất hiện ở đây trong tầm mắt, mọi người một tiếng hoan hô. Chi mấy ngày hôm trước buổi tối đều là ngủ ngoài trời dã ngoại, mặc dù mọi người tịnh không để ý, nhưng là dù sao không có nội thành khách sạn thoải mái.

Tiến vào tiểu thành về sau, tìm khách sạn ở lại ra, hết thảy làm từng bước.

Đến buổi tối, có người đến đến khách sạn ngoài cửa, rất khách khí đưa lên bái thiếp.

Bái thiếp bên trên chỉ viết lấy một cái tên: Đồ Sương Hùng.

Hồng Vũ nhận được bái thiếp có chút không hiểu thấu: "Cái này ai nha?"

Chính là nhân gia có thể chuẩn xác tìm tới nơi này, đã nói lên năng lực không phải chuyện đùa. Hồng Vũ mang theo một tia nghi hoặc, đi gặp vị này khách đến thăm.

Người tới hai mươi tuổi, mặt mày thanh tú, nhưng là tựa hồ trời sinh một loại lãnh khốc, cho người cảm nhận giống như thằng này quanh thân bọc lấy một tầng băng sương.

Mặc dù là đối mặt Hồng Vũ, hắn như cũ có chính mình kiêu căng, có chút vừa chắp tay: "Ta chịu Đồ đại sư nhờ vả, tới gặp các hạ, nghe nói các hạ ở đây nghiền nát văn minh di tích bên trong, đã nhận được một cây Cửu Khổng Thai Tâm Thảo, Đồ đại sư hy vọng ngươi có thể làm cho đi ra, đương nhiên Đồ đại sư tuyệt đối sẽ không chiếm tiện nghi của ngươi, lão nhân gia ông ta nói, nhân tình này hắn nhớ kỹ, ngươi có chuyện gì, đều có thể đi tìm Đồ đại sư, hắn sẽ giúp ngươi giải quyết."

Hồng Vũ nhướng mày, đầu tiên tiểu tử này ngưu bức hò hét tư thế Vũ thiếu gia rất không thích, tiếp theo, cũng là mấu chốt nhất một điểm: Hắn căn bản không có cái gì Cửu Khổng Thai Tâm Thảo.

Cái kia một cây dược thảo, chính là nhất phẩm Linh Dược, nhưng là nó chỉ là một cái "Ảo giác" . Ở đây "Trọng điệp không gian" bên trong, Hồng Vũ lại để cho Thất Tịch Kiếm Linh huyễn hóa ra phần đông trân quý dược thảo cùng khoáng thạch, Cửu Khổng Thai Tâm Thảo chính là hắn một người trong.

Mặc kệ Hồng Vũ có nguyện ý hay không, trong tay hắn bên cạnh không có cái này gốc dược thảo, như thế nào cho ngươi?

Hơn nữa cái này chân tướng lại không thể nói ra được, Hồng Vũ không chút do dự lắc đầu cự tuyệt nói: "Thực xin lỗi, cái này một cây Cửu Khổng Thai Tâm Thảo ta cũng hữu dụng, không thể cho ngươi."

Ngữ khí của hắn chính là không có một điểm thật có lỗi ý tứ.

Người trẻ tuổi lông mi nhảy lên, hơi có chút khí phách nói ra: "Ngươi nhưng nhìn rõ ràng rồi, bái thiếp bên trên tên là Đồ Sương Hùng "

Hồng Vũ gật gật đầu, tiện tay đem bái thiếp ném đi trở về: "Ta nhìn rõ ràng rồi, tiễn khách."

Người trẻ tuổi giận dữ mà lên, chỉ vào Hồng Vũ nói ra: "Dám cự tuyệt Đồ đại sư thiện ý, ngươi cũng không nên hối hận "

Hồng Vũ cũng nổi giận: "Dám trêu não Vũ thiếu gia, ngươi khẳng định sẽ phải hối hận "

Tô Tam hưng phấn vô cùng đang muốn ra tay giáo huấn tiểu tử này, Trương Ngọc Thư đầu đầy mồ hôi chạy tới, kéo lại Hồng Vũ: "Ca, ngươi trước đừng có gấp, ta đã nói với ngươi câu nói."

Hắn lại hướng người tuổi trẻ kia liên tục chắp tay: "Huynh đài, ta vị này ca ca không rõ ràng lắm Chủ Thần Vực tình huống, ngài chớ cùng hắn không chấp nhặt. Thông cảm thông cảm, Hư Không Thần Vực Trương gia nhớ rõ ngài phần này nhân tình, vô cùng cảm kích "

Người trẻ tuổi hung hăng trừng Hồng Vũ liếc, quay người mà đi vứt bỏ hai chữ: "Ngu xuẩn "

Hồng Vũ căm tức, một bả bỏ qua Trương Ngọc Thư: "Ngươi có cái gì muốn nói hay sao?"

Trương Ngọc Thư than thở: "Ca, ngươi nhưng xông đại họa "

Coi như là Hồng Vũ trước đó đem Quan Thiệu tùy tùng toàn bộ giết sạch, Trương Ngọc Thư cũng không có như này bi quan qua. Hồng Vũ cũng có chút tò mò: "Có ý tứ gì?"

Trương Ngọc Thư cẩn thận từng li từng tí đem bị Hồng Vũ vứt trên mặt đất danh thiếp nhặt lên, đem bên trên tro bụi thổi khô sạch, sau đó dùng tâm đè cho bằng cứ vậy mà làm: "Ca a, ta thực cần phải tìm cái thời gian hảo hảo nói cho ngươi nói Chủ Thần Vực sự tình, có ít người chúng ta là không thể trêu vào đấy, nói ví dụ vị này Đồ Sương Hùng.

Tiết Y Y đan đạo tạo nghệ rất cao a? Coi như là ở đây Thương Thanh Thần Vực bên trong, nàng cũng là có thể xếp thượng đẳng đấy, có điều đã đến Đồ Sương Hùng trước mặt, nàng giống như là một cái vừa học hội đi đường hài tử. Đồ Sương Hùng được xưng 'Giả Diêm Vương… Ý là hắn có thể thay thế Diêm La Vương vẽ phác thảo sinh tử mỏng, Chủ

Thần Vực có một truyền thuyết, mặc kệ ngươi có nhiều tầng tổn thương, chỉ cần Đồ Sương Hùng không cho ngươi chết, ngươi liền không chết được. Đồng dạng mặc kệ ngươi đến cỡ nào cao thâm tu vị, Đồ Sương Hùng không cho ngươi sống rồi, ngươi liền chỉ có một con đường chết

Người này vui mừng ác tùy tâm, tính tình cổ quái. Hắn muốn cùng ngươi muốn cái gì, nhất định là có hồi báo đấy. Trên thực tế ở đây Chủ Thần Vực, cơ hồ tất cả mọi người ước gì Đồ Sương Hùng coi trọng chính mình cái gì đó, nói như vậy Đồ Sương Hùng thiếu nợ tự mình một người tình, chẳng khác gì là chính mình nhiều hơn một cái mạng.

Cho nên vừa rồi người trẻ tuổi kia mới có thể như vậy kiêu căng, ở trong mắt hắn xem ra, đây là cho ngươi thêm mặt mũi, ngươi chiếm được đại tiện nghi rồi, đương nhiên muốn nịnh bợ lấy hắn

Hồng Vũ có chút ngạc nhiên, cũng không phải sợ hãi Đồ Sương Hùng rồi, mà là cảm thấy cái này người không khỏi quá cuồng vọng đi một tí. Còn "Giả Diêm Vương", ngươi đan đạo tạo nghệ lại cao, không tin còn có thể thắng được Lão Quân Đạo Tôn?

Trương Ngọc Thư tựa hồ vẫn cảm thấy chưa cùng Hồng Vũ nói được minh bạch thấu triệt, tiến thêm một bước giải thích nói: "Chủ Thần Vực bên trong có rất nhiều người muốn nịnh bợ Đồ Sương Hùng, cho nên mặc kệ ai đắc tội hắn, đều có vô số cường giả phía sau tiếp trước giúp hắn giải quyết phiền toái. Mà Đồ Sương Hùng không thích nhất đúng là nợ nhân tình, cho nên hắn sẽ rất chân thành đem những này nhân tình cũng còn rồi, cho dù là hắn cũng không cần những người này giúp hắn giải quyết. Cái này thúc đẩy những cái kia các cường giả càng thêm nóng trung tại chủ động giúp hắn giải quyết phiền toái."

Hắn nhìn Hồng Vũ liếc, nói tiếp: "Ngươi vừa rồi cự tuyệt người nọ, bất quá ta nghĩ tới chúng ta Trương gia mặt mũi mới có thể lại để cho hắn cho ngươi thêm một lần cơ hội, ngày mai hắn cần phải sẽ lại đến, ca, ngươi hãy nghe ta một lần khích lệ, đem cái kia Cửu Khổng Thai Tâm Thảo cho hắn a…"

Hồng Vũ không chút do dự lắc đầu: “Ta còn chưa từng có bị người bức hiếp qua dám sự tình gì “

“Ca…” Trương Thư Ngọc còn muốn nói nữa, Hồng Vũ khoát tay ngăn lại hắn: “Ta đều có chủ trương, ngươi không cần lo lắng những cái này.”

“Ai…” Trương Thư Ngọc vạn phần bất đắc dĩ.

Hồng Vũ không có dựa theo trước đó đã nói rồi đấy điều kiện, đem cái gọi là “Thu hoạch” phân cho Trương gia ba thành. Không phải Hồng Vũ keo kiệt, mà là vì những cái kia thu hoạch chỉ là “Ảo cảnh”, căn bản không tồn tại đồ vật, Hồng Vũ lấy cái gì phân cho Trương Ngọc Thư?

Trương Ngọc Thư ngược lại là cũng không quan tâm, trước đó Hồng Vũ áy náy nhắc tới cái đề tài này, Trương Ngọc Thư liền rất hào phóng khoát khoát tay: “Đưa cho nhị ca rồi.”

Đúng lúc này Trương Thư Ngọc thật có lòng đem Cửu Khổng Thai Tâm Thảo muốn tới, chính mình cho Đồ Sương Hùng đưa đi, miễn đi Hồng Vũ lúc này đây kiếp nạn. nhưng là hắn biết rõ Hồng Vũ tính tình, chắc chắn sẽ không đáp ứng chính mình đấy.

Hắn hiện tại cân nhắc chính là, tranh thủ thời gian trở về Hư Không Thần Vực, sau đó mời ra một người có phân lượng nhân vật, đi theo Đồ Sương Hùng nói vun vào thoáng một phát, hắn nghĩ tới nghĩ lui, cũng cũng chỉ có Bạch Uyển Thần rồi.

Sáng ngày thứ hai, người nọ quả nhiên lại tới nữa.

Lúc này đây, thái độ của hắn rõ ràng lãnh khốc kiêu căng rất nhiều, tiến vào khách sạn chánh đường, chính mình hướng trên mặt ghế một tòa: “Đi lại để cho Hồng Vũ tới gặp ta.

Không có người phản ứng đến hắn, Hồng Vũ thủ hạ những người này, đã sớm đã nhận được phân phó, nguyên một đám phối hợp, thật giống như thằng này là cái người trong suốt một loại.

Người nọ giận tím mặt: “Hồng Vũ là không phải là không muốn sống rồi hả? Hắn cho rằng Tứ đại trụ trời liền thật sự

không người dám gây? Các ngươi đi nói cho hắn biết, chờ Hồng gia bị diệt môn a “

Hồng Vũ cười lạnh từ phía sau đi tới: “Có vô số người như vậy đã nói với ta, nhưng tiếc ta Hồng gia chẳng những hoàn hảo không tổn hao gì, hơn nữa càng ngày càng lớn mạnh

“Đó là bởi vì các ngươi không có gặp gỡ ta” người trẻ tuổi vô cùng tự tin.

Hồng Vũ vừa cười: “Chúng ta Hồng gia phải hay là không bị diệt môn còn không biết, nhưng là ngươi hôm nay muốn bị cắt đứt xương sườn là khẳng định đấy. Tô Tam, ngươi còn đứng ngây đó làm gì?”

Tô Tam đại hỉ xông tới, người trẻ tuổi giận tím mặt: “Ngươi muốn chết…” Tô Tam mới không bằng hắn nhiều lời, diều hâu bắt con gà con thông thường đưa hắn bắt được rồi, một bả ngã trên mặt đất, lớn chân cạch cạch cạch ở đây trên người hắn hung ác đạp mấy cước. Mỗi một cước người trẻ tuổi đều kêu thảm một tiếng phun ra một búng máu ra, nương theo lấy thể nội một căn xương sườn bẻ gẫy.

Tô Tam đã sớm tổng kết kinh nghiệm: Chỉ cần thiếu gia nói ra tay, cái kia cũng đừng có lưu thủ, đánh cho càng hung ác càng tốt.

Hắn một hơi đạp đã đoạn tên kia trên người hơn phân nửa xương sườn, Hồng Vũ mới nhàn nhạt phân phó một tiếng: “Đã thành, lưu hắn một cái mạng truyền cho lời nói.”

Tô Tam ngừng lại, sau đó mang theo tên kia cổ kéo dài tới Hồng Vũ trước mặt, hung dữ đối với hắn nói ra: “Hỗn đản con bê, thiếu gia của chúng ta có chuyện nói cho ngươi.”

Tên kia trong miệng thẳng phún huyết bọt, gần chết, xem ra nhanh không được.

Hồng Vũ thản nhiên nói: “Đi nói cho Đồ Sương Hùng, đồ đạc của ta không phải tốt như vậy đoạt đấy, không phục, lại để cho chính hắn đến “

Hồng Vũ khoát khoát tay, Tô Tam chán ghét đem tên kia ném ở một bên, tất cả mọi người chuẩn bị hoàn tất xuất phát.

Trương Ngọc Thư trong nội tâm một tiếng ai thán: Cái này phiền toái lớn hơn

Bọn họ đi rồi, khách sạn nhân tài cẩn thận từng li từng tí đi ra, nhìn nhìn trên mặt đất người trẻ tuổi: "Chết rồi hả?" Tất cả mọi người sợ hãi, người tuổi trẻ kia phi thường gian nan từ trong lòng ngực lấy ra một quả linh đan nuốt xuống, một lát sau, trên người bắt đầu hiện ra từng luồng từng luồng linh quang, như này trầm trọng thương thế, một viên linh đan, nửa canh giờ, rõ ràng tốt rồi

Người trẻ tuổi chật vật vô cùng, càng thêm mỏi mệt. Trong cặp mắt hiện ra sói đói một loại hào quang, nghiến răng nghiến lợi nói: "Hồng Vũ ngươi chờ đó cho ta, không tiêu diệt các ngươi Hồng gia, ta thề không làm người "

Dọc theo con đường này Trương Ngọc Thư đều chờ đợi lo lắng, vốn là hắn muốn cùng Hồng Vũ cùng một chỗ quay trở lại Vũ Đô, nhưng là đã đến Thương Ngô thành, hắn muốn cùng Hồng Vũ phân biệt.

Hắn ý định trở về tranh thủ thời gian thông tri Bạch Uyển Thần, sự tình nói không chừng còn có thể vãn hồi.

Lúc này đây nếu như không phải Hồng Vũ, Trương Ngọc Thư thỏa thỏa kế cuối, bởi vậy hắn đối với Hồng Vũ cảm tạ là phát ra từ thiệt tình đấy.

"Ca, ngài yên tâm, ta nhất định giúp người xem tốt Tiểu Lan "

Hồng Vũ đưa cho hắn một chữ: "Lăn "

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 43 : Tư thiết hình ngục (Thượng)

Đã đi ra Thương Ngô thành, cũng chỉ còn lại có Hồng Vũ người của mình. Vũ thiếu gia không có bày cái gì phô trương, có điều tràng diện cũng không nhỏ. Tứ đại trụ trời xếp hàng thứ nhất Hồng gia tôn thiếu gia, vô luận như thế nào ít xuất hiện cũng so với bình thường người gây chú ý ánh mắt của người ngoài quá nhiều.

Ngày hôm nay dừng chân ở đây một tòa tiểu thành bên trong, mọi người dàn xếp tốt, Trang Hàn phục thị hắn rửa mặt hoàn tất chạy đi, chỉ còn lại có Hồng Vũ một người ở đây gian phòng, hắn đang muốn tu luyện, Thất Tịch Kiếm Linh bỗng nhiên xông ra.

"Thiếu niên lang, ta xem khách sạn bên cạnh cái kia người nhà con gái rượu không tệ, tươi mát khả nhân…"

Hồng Vũ im lặng: "Ngươi cả ngày nhớ thương những cái này có làm được cái gì?"

"Bằng không khách đứng đằng sau có một chỗ gió trăng nơi, nhà bọn hắn hoa khôi mặc dù phong trần chi khí quá nặng, nhưng miễn cưỡng cũng có thể đập vào mắt."

"…"

"Còn không được? Thiếu niên lang cái này là ngươi không ác hiền hậu. Mỗi lần ngươi đưa ra yêu cầu gì, bổn tọa đều cho ngươi xử lý rồi…"

"Ngươi lấy tiền rồi!"

"Cái kia chút món tiền nhỏ bổn tọa sao sẽ để vào mắt?"

"Vậy ngươi đưa ta!"

"Ngươi thiếu niên này lang, liền là ưa thích gảy chữ, cực kỳ không thú vị."

Hồng Vũ hừ hừ một tiếng không để ý tới hắn rồi, bởi vì hắn biết rõ, Thất Tịch Kiếm Linh sẽ không vô duyên vô cớ xuất hiện, nhất định là có chuyện tình.

Quả nhiên, một lát sau Thất Tịch Kiếm Linh liền không nhịn được: "Thiếu niên lang, bổn tọa cho ngươi một cái đền bù tổn thất cơ hội của ta."

Hồng Vũ thở dài: "Ngươi nói ra một trận yêu cầu, đã biết rõ ta sẽ cự tuyệt ngươi đúng không? Ngươi cho rằng ta cự tuyệt ngươi, chắc chắn sẽ có điểm áy náy, đúng lúc này mới đem chính thức yêu cầu ném ra, kỹ xảo không tệ a."

Thất Tịch Kiếm Linh quyết định vuốt mông ngựa che dấu chính mình bị vạch trần xấu hổ: "Thiếu niên lang ngươi thật sự là cơ trí, chỉ sợ gần với bổn tọa rồi."

"Đã thành, dứt lời, ngươi đến cùng nghĩ muốn cái gì?"

"Bổn tọa cần cái kia một gốc cây băng măng…"

"Nghĩ cũng đừng nghĩ, cái kia một gốc cây băng măng ý nghĩa một kiện Tứ phẩm huyền binh!"

Thất Tịch Kiếm Linh ngạo nghễ nói: "Có bổn tọa ở đây, chính là Tứ phẩm huyền binh ngươi có thể thấy đập vào mắt?"

Hồng Vũ khó được tán thành Thất Tịch Kiếm Linh một lần, lại như cũ hỏi: "Ngươi muốn vật kia đến cùng lấy làm gì?"

Thất Tịch Kiếm Linh suy nghĩ một chút nói: "Bổn tọa đệ bảy cái trận pháp hạch tâm liền cần loại vật này, hơn nữa thiếu niên lang ngươi yên tâm, bổn tọa không háo sắc không tham tài, duy nhất yêu thích chính là dẫn người hiểu biết ít. Thứ này ta mặc dù đã muốn, nhưng cũng là vì tốt cho ngươi, đến lúc đó ngươi sẽ biết."

"Ngươi mới vừa nói cái kia chút ít, chính mình xấu hổ sao?"

Hồng Vũ mặc dù mỉa mai, nhưng vẫn là tâm niệm vừa động, đem cái kia một gốc cây băng măng đem ra. Chỉ thấy trái trong lòng bàn tay, lập tức hiện ra một mảnh kim quang,

bao lấy cái kia khỏa cực lớn băng măng về sau chậm rãi co rút lại, rất nhanh triệt để sáp nhập vào trong lòng bàn tay.

Hồng Vũ chỉ là cảm thấy trong lòng bàn tay mát lạnh. Hắn trong đầu hô vài tiếng, Thất Tịch Kiếm Linh lại không còn có đáp lại, Hồng Vũ thầm mắng, biết rõ thằng này là cái muôn đời già lừa đảo, chính mình rõ ràng còn sẽ tin tưởng nó, lần này hơn phân nửa bánh bao thịt đánh chó có đi không về rồi.

Có điều cái kia một gốc cây băng măng mặc dù trân quý, đối với ở hiện tại Hồng Vũ mà nói cũng không phải là vội vàng cần, ngược lại cũng không phải cỡ nào đau lòng. Hắn đem chuyện này ném ở một bên, tiếp tục tu luyện.

Vài ngày sau, Hồng Vũ thuận lợi về tới Vũ Đô, mà Trương Ngọc Thư cũng quay trở về Hư Không Thần Vực.

Hắn vừa vào cửa, cũng cảm giác được toàn bộ Trương gia vui sướng hớn hở, bọn hạ nhân nhao nhao chúc. Trương Ngọc Thư cười ha hả đáp lại lấy. Đã đến chánh đường, cha mẹ đều đang đợi lấy hắn, phụ thân Trương Thiên Thành ha ha cười cười, đứng dậy đến dùng sức vỗ vỗ nhi tử hai vai: "Ta biết ngay ta đấy loại sẽ không kém, ha ha ha, quả nhiên lần này cho lão tử làm vẻ vang rồi!"

Mẹ cũng là cưng chiều nhìn xem hắn: "Nhà của ta Ngọc nhi sớm muộn gì sẽ có tiền đồ đấy, không thể so với ngươi những cái kia đường huynh, đường đệ chênh lệch."

Trương Ngọc Thư có chút ngượng ngùng: "Lần này kỳ thật may mắn mà có Hồng Vũ nhị ca."

Trương Thiên Thành thần sắc lãnh đạm đi một tí: "Hồng Di Lan ca ca?"

"Đúng vậy a." Trương Thiên Thành gật gật đầu, không có tiếp tục nói đi xuống, ngược lại là hỏi thăm về hắn ở đây phàm tục thế giới một ít kiến thức. Một lát sau Trương Cửu tiến đến bẩm báo, nhà yến đã chuẩn bị xong, Trương Thiên Thành mang theo nhi tử thê tử đi qua, ăn mừng một phen.

Đến buổi tối, Trương Thiên Thành đem Trương Cửu, Trương Tuyền cùng Trương Võ Thăng ba người gọi vào trong thư phòng.

“Ngọc nhi lịch lãm rèn luyện chưa đủ, các ngươi nói nói lúc này đây trải qua.”

Không đều hai người khác mở miệng, Trương Võ Thăng đoạt trước nói: “Lúc này đây thật là chúng ta vận khí tốt, thiếu chút nữa đã bị cái kia Hồng Vũ hại chết.”

Hắn nhanh chóng đem trọn cái quá trình nói một lần, Hồng Vũ như thế nào ngăn cơn sóng dữ dũng đoạt đệ nhất sự tình một hai câu khu vực đi qua, chuyên môn nói Hồng Vũ đắc tội Vân Nê Thần Vực Quan gia, tại hắn thêm mắm thêm muối phía dưới, Hồng Vũ nghiễm nhiên trở thành một cái không biết nặng nhẹ, coi trời bằng vung ngu xuẩn quần áo lụa là.

Trương Thiên Thành sau khi nghe xong nhẹ gật đầu, nói: “Ngọc nhi muốn trong nhà bế quan một thời gian ngắn, mệnh ta ngươi đi Vũ Đô, toàn quyền phụ trách Trương gia cùng Hồng gia liên lạc.”

Trương Võ Thăng vui mừng quá đỗi, gia chủ đây là ý gì? Cái này ý nghĩa đem Trương Ngọc Thư đóng lại, sau đó lại để cho chỗ hắn lý cùng Hồng Vũ quan hệ trong đó! Gia chủ quả nhiên anh minh thần võ, rất có quyết đoán.

“Tuân mệnh! Gia trụ yên tâm, Võ Thăng nhất định sẽ không để cho ngài thất vọng đấy.”

Trương Thiên Thành mỉm cười nhẹ gật đầu: “Tốt rồi, ngươi trước đi về nghỉ ngơi đi.”

“Vâng.”

Trương Võ Thăng vừa đi, Trương Cửu cùng Trương Tuyền lưỡng người nhìn nhau, vẫn là Trương Cửu cẩn thận mở miệng hỏi: “Lão gia, ngài thật sự cùng với Hồng Vũ phân rõ giới hạn?”

Trương Thiên Thành nhanh chóng lắc đầu: “Làm sao có thể? Trương Võ Thăng là cái ngu xuẩn, chẳng lẽ lão gia ta cùng hắn ngu xuẩn?”

Trương Tuyền cùng Trương Cửu cùng một chỗ ngạc nhiên: “Vậy ngài vừa rồi an bài?”

Trương Thiên Thành cười tủm tỉm nói: "Ta vừa rồi chỉ là nói lại để cho hắn phụ trách hai nhà ở giữa liên lạc, nếu là hắn tự chủ trương làm cho xảy ra chuyện gì ra, nhưng là hắn Trương Võ Thăng chuyện của mình."

Trương Cửu đi theo Trương Thiên Thành bên người thời gian dài, đối với hắn phong cách hành sự có rất sâu rất hiểu rõ, lập tức giật mình: "Trương Võ Thăng đắc tội Hồng Vũ, lão gia ngài đây là đem Trương Võ Thăng đưa đi cho Hồng Vũ thiếu gia hả giận a."

Trương Thiên Thành cũng không phủ nhận, chỉ là như cũ mỉm cười nói: "Trương Võ Thăng nếu như mình làm bậy, liền cùng chúng ta Trương gia không có sao rồi. Lão Cửu, ngươi đi chuẩn bị một ít tu hành tài liệu, cho Hồng Di Lan đưa qua, liền nói là ta cho đấy."

Dừng thoáng một phát, hắn lại phân phó nói: "Sức nặng nặng một chút."

"Vâng!" Trương Cửu vội vàng đáp ứng. Hắn không phải Trương Võ Thăng cái loại này cuồng vọng tự đại gia hỏa, hắn tận mắt nhìn thấy Hồng Vũ đáng sợ về sau, lập tức đã cảm thấy gia tộc cùng với Hồng Vũ tiếp tục giao hảo, mới có thể duy trì ở không ngừng bay lên thế. Thậm chí, Hồng Vũ rất có thể sẽ trở thành vì (là) Trương gia lớn nhất từ trước tới nay trợ lực.

Trương Thiên Thành làm ra quyết định như vậy, mới không hổ là một người anh minh gia chủ.

Mà Trương Tuyền ở một bên thì là âm thầm kinh hãi, Trương Võ Thăng chính là Trương Thiên Thành một tay nhấc nhổ lên, vì để cho Trương Võ Sinh có thể có thành tựu của ngày hôm nay, Trương Thiên Thành đầu nhập vào đại lượng tài nguyên. nhưng là một khi gặp được cùng gia tộc hưng suy chuyện có liên quan đến, hắn liền không chút do dự hy sinh Trương Võ Thăng!

Cái này lại để cho Trương Tuyền rõ ràng hơn chính mình một loại người ở đây Trương gia địa vị, hắn cũng âm thầm nhắc nhở chính mình, về sau ngàn vạn không muốn đắc tội

Hồng Vũ, bằng không thì Trương Võ Thăng hôm nay, liền là của mình ngày mai.

Hồng Vũ trở lại Vũ Đô, đối với hắn phong thưởng cũng rốt cục muốn ra rồi.

Trong triều đình cãi lộn thanh âm càng ngày càng nhỏ Hồng gia thực lực đại trướng về sau, Hồng lão gia tử vốn cũng rất lớn giọng, thanh âm cao hơn, vốn là cản trở Hồng Vũ phong thưởng Hà Thường quyết định kinh sợ rồi, Bách Lý Thịnh Thế đành phải chống đi tới, nhưng là Hồng lão gia tử khả năng so sánh kiêng kị Hà Thường âm hiểm xảo trá, đối với tại Bách Lý Thịnh Thế dương mưu nhưng lại không hề cố kỵ, trước đó lần thứ nhất cừu hận còn không có có hóa giải, Hồng lão gia tử cái kia tư thế, hận không thể ở đây trên triều đình liền cùng Bách Lý Thịnh Thế đánh một chầu!

Ba phen mấy bận xuống, Bách Lý Thịnh Thế đành phải nhượng bộ, Hồng Vũ lúc trở lại, chuyện này sắp đã có một cái kết luận.

Hồng Thắng Nhật vui sướng hớn hở trở về tranh công, lại bị nãi nãi không lưu tình chút nào cho đả kích: "Vốn chính là cháu của ta nên được đấy, đã có ngươi cái này gia gia, kết quả các loại cản trở, ngươi còn không biết xấu hổ trở về khoe khoang?"

Gia gia gặp gỡ nãi nãi là không có biện pháp nào, phiền muộn chính mình chạy đến cửa thư phòng hạm bên trên ngồi cạnh —— cái này thói quen còn là năm đó ở đây trong thôn dưỡng thành đấy, rất nhiều năm không có tái xuất hiện rồi.

Hồng Vũ trở lại Vũ Đô, liền khôi phục chính mình quần áo lụa là đại thiếu bản sắc, ngoại trừ khắc khổ tu luyện, bên ngoài, chính là cả ngày lưu cẩu phi ưng chơi đùa.

Trên thực tế hắn nhưng lại ngoài lỏng trong chặt, Đồ Sương Hùng tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ đấy, điểm này hắn biết rõ, tính toán thời gian, trả thù cần phải cũng sắp đã đến, một người ở đây Chủ Thần Vực bên trong đều có "Giả Diêm Vương" danh xưng là đan sư, có được năng lực là phi thường đáng sợ đấy.

Hồng Vũ một chút cũng không nhỏ xem đối thủ của mình, nhưng là mặc kệ trêu chọc phải cái gì đối thủ, hắn đều tuyệt không hối hận càng sẽ không lùi bước.

Này trong đó, hắn đem cải tạo bán thần vực cần có tài liệu thu thập đủ toàn bộ rồi, sau đó đã tìm được Phương Lưu Vân, theo Lưu Vân trận các mang đi Phương Lưu Vân về sau, lại để cho hắn ở đây bán thần vực trong bố trí trận pháp, chính mình ở bên ngoài tiếp tục tiêu dao khoái hoạt —— mỗi lần nghĩ vậy một điểm, Vũ thiếu gia thì có một loại "Ác thú vị" khoái hoạt.

Hắn ngày hôm nay đi một chuyến Hoa Hạ thư cục (nhà in), Triệu chưởng quỹ bắt đầu tố khổ, gần đây không tốt làm, bắt chước bọn họ tạp chí ngày càng nhiều, hơn nữa đại bộ phận giá cả rẻ tiền, thậm chí có người so với bọn hắn còn vô sỉ, trực tiếp ở đây trên tạp chí đăng đông cung đồ cùng cấm văn.

Hồng Vũ sờ lên cằm suy nghĩ, cần phải lại để cho quảng võ dương làm cho cái nha môn, xét duyệt thoáng một phát những cái này tạp chí, tạp một tạp cổ của bọn hắn.

Có điều Thời Đại không hề nghi ngờ vẫn như cũ là Đại Hạ cảnh nội lớn nhất lực ảnh hưởng sách báo, không có bất kỳ mặt khác sách báo có thể khiêu chiến địa vị của nó.

Hắn cùng Triệu chưởng quỹ thương lượng không sai biệt lắm một canh giờ, đã định một cái "Hạ giá bán hạ giá" phương án, nhìn xem có thể hay không thông qua buôn bán thủ đoạn chèn sập những cái kia đối thủ.

Những người kia vô sỉ, nhưng là bọn họ không biết Vũ thiếu gia bởi vì so với bọn hắn còn vô sỉ! Hồng Vũ trực tiếp lại để cho Triệu chưởng quỹ làm một cái "Phụ bản" tướng mạo toàn bộ Đại Hạ bắt đầu yêu cầu bản thảo, cái gì đông cung đồ, Tiểu Hoàng văn, chúng ta hết thảy muốn, tiền nhuận bút rất hậu đãi!

Cái này nguồn gốc phụ bản chính là đưa tặng đấy, không cần tiền!

Nếu như vô sỉ như vậy buôn bán thủ đoạn còn không được, chúng ta đây muốn dùng chính thức can thiệp rồi.

Từ khi đi theo Vũ thiếu gia, Triệu chưởng quỹ liền từ "Chính nhân quân tử" hàng ngũ thoát ly, ngày nay đã có Hồng Vũ những cái này chủ ý, hắn hưng đà phấn mà hai mắt sáng lên, lời thề son sắt cam đoan đem những cái kia tiểu tạp chí tất cả đều chèn chết.

Hồng Vũ theo Hoa Hạ thư cục (nhà in) đi ra, trước mặt một nữ tử bước nhanh mà đến, trông thấy Hồng Vũ thật sự rất vui vẻ nở nụ cười: "Lão nương vận khí không tệ, rõ ràng để cho ta trước tìm được ngươi rồi."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 43 : Tư thiết hình ngục (Hạ)

Hồng Vũ nhướng mày, nữ nhân này hơn ba mươi tuổi, bảo dưỡng được không tệ, có điều một đôi mắt dài nhỏ, xương gò má rất cao, cái cằm giống như cái dùi, xem xét chính là loại chanh chua tướng mạo.

Nàng vài bước đã đến Hồng Vũ trước mặt, tay trái vừa lật, một quả xinh xắn màu xanh lá dao găm xuất hiện ở đây lòng bàn tay. Một đoàn hào quang quấn quanh lấy dao găm không ngừng chuyển động, cái kia dao găm mặc dù rất xinh xắn, nhưng lại cho người một loại cực độ cảm giác nguy hiểm.

Hồng Dần sắc mặt hơi đổi: "Huyền binh "

Nữ nhân nhìn Hồng Dần liếc: "Coi như có chút ánh mắt." Nàng hướng Hồng Vũ vẫy tay một cái, đương nhiên đắc đạo: "Đem Cửu Khổng Thai Tâm Thảo giao ra đây, mặt khác để cho ta chặt đứt ngươi một tay cầm lấy đi cho Đồ Sương Hùng liếc mắt nhìn, chuyện này liền dừng ở đây rồi. Lão nương ta thiện tâm, cam đoan ra tay rất nhanh, sẽ không để cho ngươi có quá nhiều thống khổ."

Hồng Vũ nhiều hứng thú nhìn xem nàng: "Ngươi như thế nào khẳng định như vậy ta sẽ thúc thủ chịu trói?"

Nữ nhân vẫn như cũ là như vậy theo lý thường nên thần sắc: "Bởi vì ta đến từ Chủ Thần Vực."

Nàng dĩ vãng chính là như này, bởi vì nàng đến Chủ Thần Vực, nghĩ muốn cái gì liền lấy cái gì, không người nào dám phản kháng; bởi vì nàng đến từ Chủ Thần Vực, muốn giết ai thì giết, không người nào dám phản kích; bởi vì nàng đến từ chủ thần choáng váng, muốn quyết định cái gì liền quyết định cái gì, không người nào dám phản đối.

Hồng Vũ đối với cái này loại trời sinh cảm giác về sự ưu việt rất có chút im lặng: "Ngươi thực cho rằng xuất từ Chủ Thần Vực liền tài trí hơn người?"

Nữ nhân đương nhiên nói: "Đúng vậy."

Hồng Vũ lắc đầu hỏi: "Vậy ngươi vì cái gì không suy nghĩ một chút, Đồ Sương Hùng cũng là xuất từ Chủ Thần Vực, so ngươi cường đại hơn, vì cái gì ta muốn cự tuyệt hắn?

Nữ tử thật đúng là không muốn qua vấn đề này không chỉ là nàng, sở hữu tất cả nghe nói chuyện này, lập tức làm đến Vũ Đô chuẩn bị "Trợ giúp" Đồ Sương Hùng Chủ Thần Vực cường giả tất cả đều là cái này tâm lý, bọn họ cho rằng chuyện này, chính là bọn họ làm hướng Vũ Đô, tìm được Hồng Vũ. Sau đó kế tiếp theo Hồng Vũ chỗ đó muốn tới Cửu Khổng Thai Tâm Thảo, rồi sau đó theo Hồng Vũ trên người gỡ xuống một ít linh kiện, trấn an nổi giận Đồ Sương Hùng, chỉ đơn giản như vậy

Cả cái trong sự tình, bọn họ cảm thấy khó khăn nhất được bộ phận chính là tìm được Hồng Vũ. Về phần tìm được Hồng Vũ về sau, phàm tục thế giới người chẳng lẽ còn dám phản kháng

Cho nên nữ nhân vừa nhìn thấy Hồng Vũ liền cảm giác mình tại đây dạng một hồi cạnh tranh bên trong "Thắng được" rồi.

Ngày nay Hồng Vũ hỏi lại nàng cái này một câu, nữ tử mới bỗng nhiên nghĩ đến: "Ngươi cũng dám phản kháng Chủ Thần Vực người "

Hồng Vũ đối với nàng loại này cảm giác về sự ưu việt thật sự có chút mệt mỏi: "Dẫn thúc, bắt được, đừng đánh chết là được."

Nữ nhân nở nụ cười: "Ngu xuẩn, ngươi nghĩ đến đám các ngươi là Chủ Thần Vực cường giả đối thủ…"

Nàng còn chưa nói xong, Hồng Dẫn Nhị Phẩm Khai Thần lực lượng đã đem nàng bao phủ, mạnh võ khí ngưng tụ trở thành một đạo cự đại chung tráo, một mực mà đem nàng vây ở bên trong.

Nữ tử ở bên trong lộ ra một cái kinh ngạc thần sắc: "Các ngươi chết chắc rồi, các ngươi rõ ràng thật sự dám hướng Chủ Thần Vực cường giả ra tay, cái này là muốn chết

Hồng Vũ không kiên nhẫn được nữa: “Dần thúc, ngươi còn muốn cho cái này lão nương bọn họ dong dài tới khi nào “

Nữ tử đồng tử bỗng nhiên phóng đại: “Ngươi ngươi ngươi ngươi cũng dám nói ta già ngươi nhất định phải chết…”

“BA~” một cái vang dội cái tát quất vào trên mặt của nàng, trực tiếp đem nàng đánh cho hồ đồ, nàng ưu việt vài thập niên, thật không có muốn đánh nhau phàm tục thế giới rõ ràng có người dám rút nàng cái tát.

Nhưng là rất nhanh, ba ba ba liên tiếp cái tát đánh cho nàng mặt mũi tràn đầy là huyết đầu óc choáng váng.

Dần thúc cũng rất không nhịn được nói: “Ta thông thường không đánh nữ nhân, nhưng là loại nữ nhân này chính là cần ăn đòn.”

Nữ nhân này chỉ là Tam phẩm hiển thánh trung kỳ, liền Quan Lăng đều không bằng, liền thì ra mình lẻ loi một mình “Sát nhập” Vũ Đô, muốn đem Hồng Vũ thiếu gia chặt tay

Hồng Dần ba lượng chiêu liền đem nàng một thân tu vị toàn bộ phế bỏ, rồi sau đó còn chuyên môn dùng võ khí phong bế nàng ngôn ngữ năng lực, miễn cho cái này nữ lại đang cảm giác về sự ưu việt mười phần lải nhải.

Hồng Dần thu thập nàng kia, hỏi: “Thiếu gia, xử lý như thế nào?”

Vũ thiếu gia “Ác thú vị” lần nữa bạo phát, hắn vuốt càm của mình: “Hồng Khê.”

Kim bài cẩu nô tài Hồng Khê bích lưu một tiếng xuất hiện: “Thiếu gia, có tiểu nhân.”

“Vũ Đô nội thành, hoặc là phụ cận, có chỗ nào âm trầm khủng bố, lại để cho người xem xét đã cảm thấy toàn thân khởi nổi da gà?”

Hồng Khê nhìn xem thiếu gia, hỏi: “Thiếu gia, ngài muốn cho ta nói thật không?”

“Đương nhiên “

“Ngài nếu dùng vấn đề này đến hỏi Vũ Đô thành cư dân, tuyệt đại bộ phận người sẽ nói cho ngài: Nhị thiếu gia phủ bên trên.”

Hồng Vũ sững sờ, chợt cười mắng: “Nói bậy “

Hồng Khê rất chân thành gật đầu: “Ta biết rõ thiếu gia ngài là dùng dừng lại tiểu nhi khóc đêm vì (là) sự phấn đấu của mình mục tiêu, kỳ thật a, cái mục tiêu này đối với ngài mà nói định quá thấp, bởi vì ngài đã thực hiện a. Ngài hiện tại là hoàn toàn xứng đáng Vũ Đô đệ nhất thiếu niên hư hỏng.”

Hồng Vũ sờ mò xuống gần kề: “Vậy hãy để cho chúng ta đem thiếu niên hư hỏng cái này tên tuổi đẩy hướng một cái toàn bộ độ cao mới “

Hồng Khê cũng rất có hứng thú: “Tiểu nhân nguyện ăn theo “

Hồng Dần ở một bên lắc đầu không ngớt dở khóc dở cười.

“Đã thành, nghiêm chỉnh mà nói, thiếu gia ta muốn kiến một tòa nhà giam, tương lai có anh hùng hiệp khách đến đây ám sát thiếu gia vì dân trừ hại, nam hết thảy ném vào Trùng Tiêu Lâu, nữ hết thảy quan hệ tiến cái này tọa trong ngục giam. Trong ngục giam, phải có các loại dâm tà khí cụ, cái gì mỹ nhân ghế dựa, tương tư bộ đồ, huyền Ngọc Hoàn các loại thứ đồ vật một loại cũng không có thể thiếu rồi…”

“Khục khục, thiếu gia, Hàn tỷ còn đi theo nhỉ.” Hồng Khê xem xét thiếu gia tưởng tượng có chút đắc ý quên hình, cuống quít ho khan nhắc nhở hắn. Hồng Vũ vừa quay đầu lại, quả nhiên Trang Hàn lông mày đứng đấy trừng mắt hắn, Hồng Vũ hắc hắc cười khan một tiếng: “Kỳ thật ta cũng không biết những vật kia đến cùng dùng như thế nào đấy.”

“Hừ.” Trang Hàn hừ lạnh một tiếng không để ý tới hắn.

Ngược lại là cái kia bị bắt ở phế đi công lực nữ tử bị hù hồn phi phách tán, thiếu niên này thật tà ác, nói lên cái loại này khí cụ rõ ràng đạo lý rõ ràng, cái này nhưng như thế nào cho phải…

“Hồng Khê, nhanh ngẫm lại, có hay không nơi thích hợp.”

Hồng Khê rất nghiêm túc nghĩ nghĩ: "Thiếu gia ngài đừng nói, thật đúng là có một chỗ như vậy."

Hồng Khê theo như lời địa phương, ở vào Vũ Đô thành Đông Nam góc Hầu trạch biệt viện.

Vũ Đô thành Tây Nam tuyệt đại bộ phận địa phương ở lại đều là nhà nghèo khổ, tại đây hỗn loạn, dơ bẩn, giá rẻ. Năm đó Hầu Tử hướng cũng là Vũ Đô nội thành đếm được thượng đẳng phú thương, nhưng là hắn biệt viện lại hết lần này tới lần khác kiến ở chỗ này, hơn nữa hắn thường xuyên xuất nhập biệt viện, ngược lại là láng giềng gần lấy Huân Quý Khu chủ chỗ ở ở thời gian rất ít.

Chuyện này bắt đầu không có người hoài nghi cái gì, nhưng là sau đó một lần ngoài ý muốn cháy, Kinh Triệu phủ nha môn quan sai phải theo Hầu trạch biệt viện đi vào dập tắt lửa, nếu không rất có thể toàn bộ Vũ Đô thành Đông Nam góc đều cũng bị xoát vì (là) một mảnh đất trống. Mà hết lần này tới lần khác đúng lúc này, biệt viện người kiên quyết không đồng ý, thậm chí cùng Kinh Triệu phủ quan sai vũ lực đối kháng lên.

Quảng Vũ Dương lúc ấy giận tím mặt, không chút do dự dẫn người vọt lên đi vào kết quả phát hiện làm cho người giật mình, trong biệt viện khắp nơi đều là nhà tù, giam giữ lấy trên trăm tên thanh tú nữ tử, hầu hết đã bị giày vò đến không thành hình người rồi.

Dập tắt lửa về sau, Quảng Vũ Dương tự mình dẫn người kê biên tài sản Hầu Tử hướng hết thảy sản nghiệp, sưu tập chứng cớ, rất nhanh Hầu Tử hướng đã bị chém đầu răn chúng, mọi người biết rõ đúng lúc này mới biết được, biểu hiện ra sửa cầu trải đường, việc thiện liên tục đại thương nhân Hầu Tử hướng, nguyên lai là cái đồ biến thái Ác Ma, chuyên môn ưa thích tra tấn xinh đẹp nữ hài.

Hắn ở đây thành Đông Nam biệt viện, chính là một tòa Ma Quật. Sở dĩ tuyển ở chỗ này, liền là bởi vì nơi này là khu dân nghèo, rất hỗn loạn, mất tích mấy cái người bên ngoài căn bản không có chú ý.

Cái này bản án ở đây lúc ấy phi thường oanh động, rồi sau đó các loại về Hầu trạch biệt viện lời đồn đãi xôn xao. Theo Kinh Triệu phủ công tác thống kê, có trong hồ sơ phát trước đó, Hầu Tử hướng đã tại đây tọa trong động ma, hành hạ chết ít nhất 60 danh nữ tử, thậm chí cho tới bây giờ, còn có người lời thề son sắt tỏ vẻ, bọn họ ban đêm theo Ma Quật bên ngoài trải qua thời điểm, nghe được bên trong truyền đến nữ tử tiếng cười quái dị.

Sao không có gia sản đương nhiên toàn bộ sung công, Hầu Tử hướng những sản nghiệp khác rất nhanh thì có chủ nhân mới, duy chỉ có cái này tọa Ma Quật bị truyền thừa Quỷ Trạch, không có người nguyện ý muốn, coi như là Kinh Triệu phủ cũng không có biện pháp xử trí, cứ như vậy một mực ném ở chỗ này.

Mấy năm trôi qua, tại đây trở thành Vũ Đô nội thành nổi danh nhất Quỷ Trạch.

Hồng Vũ nghe xong mặt mày hớn hở: "Chính là chỗ này Tô Tam, ngươi đi tìm Quảng thúc, liền nói cái này tòa nhà ta đã muốn, lại để cho hắn tượng trưng thu ít tiền được rồi."

Tô Tam lĩnh mệnh mà đi, Hồng Vũ thì là vung tay lên: "Hồng Khê, chúng ta hãy đi trước nhìn xem."

Nàng kia bị hù hồn phi phách tán, nhưng phàm là nữ hài tử, có rất ít không sợ hãi những điều này. Nàng tuyệt đối không nghĩ tới, tự cho là một cái rất chuyện dễ dàng, như thế nào trở nên khủng bố như vậy? Thằng này muốn tự giam mình ở Quỷ Trạch bên trong

Nàng không thể nói chuyện, không thể nhúc nhích, nhưng là cả người nổi da gà bại lộ nội tâm sợ hãi.

Hồng Vũ đối với tại chuyện này hào hứng bừng bừng, lúc này đuổi đi qua, đứng ở đây cửa ra vào xem xét, quả nhiên không hổ là trong truyền thuyết "Quỷ Trạch", trước cửa 30 trượng trong vòng hoang vu một mảnh, bụi cỏ dại sinh, đại môn rách nát, môn bên trên tấm biển mất một nửa, theo ngoài cửa nhìn qua đi vào, bên trong đen sì một mảnh, âm trầm không

Hồng Vũ rất là thoả mãn: “Đi, vào xem.”

Hồng Vũ mới không tin cái quỷ gì chỗ ở mà nói, người dọa người mà thôi.

Mặc dù là giữa ban ngày, nhưng là viện này bên trong nhưng liền lộ ra rất thấm người, Hồng Vũ ngược lại là đầy cõi lòng hứng thú, tại đây nhìn xem, chỗ đó đi dạo, hơn nữa chuyên môn tìm những cái kia lại để cho người xem xét liền (cảm) giác sợ nổi da gà địa phương đi.

Hết lần này tới lần khác thằng này rất đáng giận, muốn đi chỗ nào, chính mình không đi vào, trước tiên đem nữ tử ném vào đi. Chờ một lát, xác định bên trong không có động tĩnh gì, lúc này mới cười tủm tỉm đi tới đi.

Ba phen mấy bận về sau, nữ tử trực tiếp bị dọa đến hai mắt một phen, ngất đi…

Hồng Vũ lắc đầu: “Cái này dọa ngất rồi hả? Không có ý nghĩa, không thú vị.”

Hắn mang người ở đây trong trạch viện dạo qua một vòng, nhìn những cái kia âm trầm nhà giam, hơi có bất mãn: “Những cái này nhà giam phương tiện cũng không tệ, nhưng là bây giờ bên trong không còn có cái gì nữa. Hồng Khê, ngươi lưu tâm thoáng một phát, trốn ở chỗ này dưỡng chút ít xà a, con nhện a, con rết a các loại, làm cho được âm trầm khủng bố một điểm, như vậy mới phải chơi, ngươi ngẫm lại xem, nuôi dưỡng một ao xà, đem cái này nữ ném vào, nhiều vui vẻ a “

Nàng kia vừa mới tỉnh lại, nghe nói như thế toàn thân tóc gáy đứng đấy, không chút do dự lần nữa ngất đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 44 : Suy đoán (Thượng)

Kinh Triệu phủ bên kia hiệu suất bỗng nhiên trở nên rất cao, Tô Tam đi không bao lâu, liền đem hết thảy nhượng lại thủ tục làm tốt rồi, Tô Tam mang theo khế ước mua bán nhà trở về, Hồng Vũ tiện tay giao cho Hồng Khê đảm bảo, tại đây sau này sẽ là Hồng Vũ sản nghiệp rồi.

Về phần bạc, Quảng Vũ Dương hoàn toàn chính xác chỉ là tượng trưng thu một ngàn lượng.

Hồng Khê đi theo thiếu gia bên người nói: "Ta lập tức tìm người đến đem đại môn dọn dẹp một chút, thiếu gia, ngài được cho nơi này đặt tên a."

Hồng Vũ con ngươi đảo một vòng, thâm ý sâu sắc nói: "Đã kêu Nhược Lô Ngục a."

Hồng Khê không hiểu thấu, vì vậy liều lĩnh vuốt mông ngựa: "Danh tự ta không hiểu, nhưng là cảm nhận hàm nghĩa sâu sắc, ý vị thâm trường, quả nhiên không hổ là thiếu gia, đặt tên đều có chiều sâu như vậy "

Hồng Dần ở một bên cười khổ nói: "Thiếu gia, cái tên này chúng ta nói lý ra gọi vừa gọi coi như cũng được, ngàn vạn không thể dựng thẳng ở ngoài cửa. Tư thiết nhà giam, đây chính là trọng tội, sẽ cho người có ý chí mượn cớ đấy."

Hồng Vũ bĩu môi một cái: "Cái kia cũng không cần lập bia, tấm biển cái gì được rồi, ngoài cửa sạch sẽ. Chúng ta tự mình biết nơi này là Nhược Lô Ngục thì tốt rồi.

"Vâng, tiểu nhân minh bạch."

Hồng Khê làm việc rất lưu loát, ba ngày thời gian liền đem hết thảy làm thỏa đáng, Nhược Lô Ngục đơn giản quy mô, chỉnh đốn ra ba tòa nhà giam, xà trùng cái gì trong lúc nhất thời tìm không thấy nhiều như vậy, nhưng là tên kia nữ tử nhà giam bên ngoài chính là đầy đất độc xà…

Ba ngày về sau, Nhược Lô Ngục nghênh đón chính mình vị thứ hai "Ở khách" . Đương nhiên cũng là Chủ Thần Vực người, lại một cái cho là mình là người may mắn nhà

Hồng Khê vốn là muốn cho thợ thủ công bọn họ thoáng nghỉ ngơi một chút, cái này xem xét thiếu gia trảo phạm nhân tốc độ, tranh thủ thời gian các loại cưỡng bức, lại để cho bọn họ nắm chặt thời gian, đem sở hữu tất cả nhà tù sửa chữa tốt.

Loại này bình thường nhà tù đương nhiên trói không được cao thủ, có điều hai người này đều bị phế sạch tu vị, cùng bình thường so sánh với ra, cũng không cường đại bao nhiêu.

Tiếu Phàm Thành đã đuổi tới Vũ Đô rồi, hắn giống như là một người bình thường một loại giấu ở trong dòng người, không cần chuyên môn nhìn, là hắn biết tại hắn nghiêng phía trước cách đó không xa, Hồng Vũ chính mang theo mấy người ở đây nội thành đi dạo.

Hắn cũng không cảm giác mình là may mắn nhất cái kia một cái, có thể dễ dàng tìm được Hồng Vũ.

Hắn nhận được tin tức lúc sau đã hơi trễ rồi, theo hắn biết rõ đấy, ở đây lúc trước hắn chí ít có lưỡng người đã xuất phát, mà hai người này, Bạch Chỉ Vân nữ nhân kia là nổi danh khó chơi, một cái khác Hác Khải Lập cũng là Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ, tu vị cũng không tính thấp.

Chính là Hồng Vũ như cũ êm đẹp đứng ở chỗ này

Cho nên Tiếu Phàm Thành mặc dù đã đến, hơn nữa đã tìm được Hồng Vũ, lại như cũ không có tùy tiện ra tay dù là hắn đã là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong, tu vị tại phía xa Hác Khải Lập phía trên.

Hồng Vũ theo một nhà cửa hàng đi ra, sau đó thuận thế quẹo vào một tòa trà lâu. Tiếu Phàm Thành ánh mắt híp lại, bởi vì hắn chứng kiến Hồng Vũ đằng sau có người đi vào theo người kia hắn cũng không tính quen thuộc, nhưng là thấy qua mấy lần, biết rõ đó là Thương Thanh Thần Vực Vưu gia người, Vưu Thế Hà.

Vưu Thế Hà cùng tu vi của hắn tương đương, cũng là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong.

Tiếu Phàm Thành suy nghĩ một chút, còn không có theo vào đi, hắn cảm giác, cảm thấy chuyện này không đơn giản. Hắn điều tra đã qua, Hồng Vũ từ chối Đồ Sương Hùng thời điểm Trương Ngọc Thư liền ở bên cạnh. Hắn khẳng định rất rõ ràng Đồ Sương Hùng là người nào, lại như cũ cường ngạnh đem Đồ Sương Hùng phái đi người thiếu chút nữa đánh chết cái này lộ ra rất quỷ dị… Tựa hồ Hồng Vũ căn bản không quan tâm Đồ Sương Hùng trả thù.

Mặc dù nhưng cái này kết luận có chút không thể tưởng tượng, nhưng là thêm tiến về phía trước Bạch Chỉ Vân cùng Hác Khải Lập, Tiếu Phàm Thành vẫn cảm thấy nhìn nhìn lại cho thỏa đáng.

Vưu Thế Hà tiến vào trà lâu, công khai đi theo Hồng Vũ đằng sau, không có một điểm che dấu bộ dạng ý tứ.

Hắn cảm thấy dùng thực lực của mình, căn bản không cần che dấu cái gì. Hồng gia là có hai vị Nhất Phẩm Hợp Chân, thì tính sao? Vưu gia ở đây Thương Thanh Thần Vực cũng không phải chuyện đùa, trong nhà có ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân tọa trấn, hơn nữa đều là uy tín lâu năm nhất phẩm, không phải Hồng gia cái loại này hàng nhập lậu.

Hồng Vũ cùng hắn người bên cạnh tựa hồ cũng không có chú ý tới hắn, lên trà lâu thẳng đến hai tầng, Vưu Thế Hà đuổi theo mau thời điểm, Hồng Vũ bọn họ đã rẽ vào cái ngoặt (khom), tiến nhập một cái trong gian phòng trang nhã. Vưu Thế Hà căn bản không lo lắng có cái gì mai phục, hắn một cái Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong, đối mặt một cái sơ kỳ, một trong đó thời hạn, còn có cái gì tốt sợ hãi hay sao?

Hắn cũng đi theo quẹo vào ghế lô, trông thấy Hồng Vũ khoan thai tự đắc ngồi ở trên mặt ghế, bắt chéo hai chân sáng ngời nha sáng ngời.

Vưu Thế Hà nở nụ cười: "Ngươi dám đắc tội Đồ Sương Hùng, quả nhiên là cái không biết sợ hãi ngu xuẩn."

Hồng Vũ nhìn xem hắn cũng không nói chuyện, Vưu Thế Hà cười lạnh nói: "Ngươi là bằng nhau trong nhà người chi nhân đến nghĩ cách cứu viện ngươi? Ta khuyên ngươi tốt nhất

vẫn là chết cái này đầu tâm, ta là Vưu gia người, ta nếu ở chỗ này xảy ra sự tình, toàn bộ Hồng gia cũng sẽ bị nhổ tận gốc chính ngươi cân nhắc tốt, là mình chịu khổ, vẫn là liên lụy toàn cả gia tộc xong đời “

Hồng Vũ bỗng nhiên nói một câu: “Thời gian không sai biệt lắm.”

Vưu Thế Hà khó hiểu: “Thời gian gì chênh lệch…”

Hắn há miệng ra, liền từ trong miệng hắn xuất hiện vô số dây leo, ngay sau đó theo lỗ tai của hắn, trong lỗ mũi thành từng mảnh màu xanh lá điên cuồng ra bên ngoài chui vào

Vưu Thế Hà gầm lên giận dữ, võ khí bộc phát muốn đem những cái này dây leo toàn bộ chấn vỡ, tuy nhiên lại phát hiện trong kinh mạch đã có vô số thực vật xanh nhanh chóng mọc rể nẩy mầm, không thể tưởng tượng võ khí căn bản không cách nào thông hành.

Vưu Thế Hà quay người phải đi, vô số dây leo nhanh chóng đưa hắn cuốn lấy, Vưu Thế Hà kéo đứt tiếp tục đi, lại có mới sinh dài ra, tốc độ nhanh lại để cho người líu lưỡi.

Mà những cái này dây leo, đều là tẩy đi Vưu Thế Hà thân thể năng lực sinh trưởng đấy, nói cách khác đem Vưu Thế Hà thân thể với tư cách “Thổ nhưỡng” sinh trưởng đấy, hắn đập vỡ vụn càng nhiều, sinh trưởng thì càng nhiều càng nhanh, thân thể của hắn chính là nhanh chóng suy yếu xuống dưới, càng ngày càng không còn chút sức lực nào.

Theo hắn chiếm đoạt vị trí, tới cửa ngắn ngủn vài bước khoảng cách, nhưng là Vưu Thế Hà hết lần này tới lần khác đi không qua rồi, hắn một đầu vừa ngã vào phía sau cửa, mặc cho vô số dây leo theo chính mình thân thể nội xuất hiện, đưa hắn trói cái rắn chắc. Hắn đã dùng hết chính mình cuối cùng lực lượng, thò tay muốn phải bắt được khuông cửa, lại đúng là vẫn còn ở giữa không trung vô lực rủ xuống rơi xuống.

Hồng Vũ thoả mãn gật đầu: “Bính Hỏa chi độc không lưu người sống, vẫn là Ất Mộc chi độc so sánh thân mật.”

Suy yếu đã đến khi nào Vưu Thế Hà trong nội tâm ai thán: Cái này hắn’ mẹ’ còn gọi thân mật?

Hồng Vũ đi qua, tùy ý đá đá Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong mặt, những cái kia dây leo đã qua dày đặc một tầng, Hồng Vũ phát hiện không có gì "Chân cảm (giác)", vì vậy cũng sẽ không có hứng thú: "Đi, mang về, ha ha, Nhược Lô Ngục lại thêm một tù nhân "

Ất Mộc chi độc cùng Bính Hỏa chi độc không giống như vậy. Gió trợ thế lửa, cho nên Bính Hỏa chi độc bởi vì theo gió truyền bá. Nhưng là Ất Mộc chi độc cần muốn nhờ "Đại địa" lực lượng, lầu hai trên mặt đất bị người giẫm rất nhiều năm, có chút bụi đất, miễn cưỡng bởi vì tính toán bên trên tất nhiên mặt.

Đem Ất Mộc chi độc rơi vãi trên mặt đất, giẫm lên đi thời điểm chính là trúng độc.

Lão Quân Đạo Tôn lưu lại đan đạo truyền thừa, cao thâm mạt trắc xa xa vượt ra khỏi cái thế giới này mọi người tưởng tượng. Vưu Thế Hà đến bây giờ cũng không có minh bạch mình rốt cuộc là như thế nào trúng độc đấy.

Hồng Vũ lúc trước luyện chế ra ba loại độc dược, hai chủng mãnh liệt một loại triền miên. Bính Hỏa chi độc cùng Ất Mộc chi độc đều thuộc về mãnh liệt mà loại hình. Hắn hiện tại tâm tình tốt, muốn đùa với Chủ Thần Vực những người này chơi, đương nhiên lựa chọn Ất Mộc chi độc.

Tiếu Phàm Thành nhìn xem Vưu Thế Hà đi tới đi vào, sau đó ở đây Hồng Dần trong tay bị mang theo đi ra Hồng Thân cùng Hồng Dần rõ ràng một cái Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ một cái sơ kỳ, coi như là lưỡng người liên thủ cũng không có khả năng chiến thắng Vưu Thế Hà, về phần Hồng Vũ bên người những người khác, liền càng không cần phải nói.

Hơn nữa Tiếu Phàm Thành chính là đoán trước lấy sẽ có một hồi đại chiến, không nói kinh thiên động địa Nhị Phẩm Khai Thần ra tay động tĩnh khẳng định cũng sẽ không tiểu. nhưng là Tiếu Phàm Thành cứ như vậy vô thanh vô tức trở thành tù binh hào không có lực phản kháng

Tiếu Phàm Thành lập tức một thân mồ hôi lạnh, cái này ít nhất cần Nhất Phẩm Hợp Chân mới có thể làm đến a chính là

Hồng Vũ bên người rõ ràng không có Nhất Phẩm Hợp Chân, thậm chí hắn liền Nhất Phẩm Hợp Chân khí tức đều không có cảm nhận được

Hắn âm thầm may mắn chính mình không có tùy tiện ra tay, bằng không thì hiện tại bị xách ở đây Hồng Dần trong tay đúng là chính mình rồi…

Hắn trăm mối vẫn không có cách giải, Hồng Vũ rốt cuộc là làm sao làm được?

Tiếu Phàm Thành cũng có chính mình bối cảnh, Nhị Phẩm Khai Thần vô luận ở địa phương nào cũng không thể nói là "Vô danh tiểu tốt" rồi. Hắn suy nghĩ một chút không có tiếp tục đi theo dõi Hồng Vũ, mà là quay người hướng tây đi đến, ở đây thanh thần đường cái bên trên là một loại phồn hoa trong cửa hàng, Tiếu Phàm Thành giữ chặt một người tiểu nhị hỏi: "Các ngươi Tiếu chưởng quỹ có ở đây không?"

Tiểu nhị lập tức cung kính: "Ngài mời đi theo ta."

Cửa hàng này có lưỡng người chưởng quỹ đấy, đại chưởng quỹ, Nhị chưởng quỹ, nhưng là người bình thường tuyệt sẽ không biết còn có một người Tiếu chưởng quỹ. Tiếu chưởng quỹ mới được là trong tiệm chính thức làm chủ người.

Tiếu Phàm Thành xuất hiện ở đây Tiếu chưởng quỹ trước mặt thời điểm, đối với trên mặt chữ điền hiện lên một mảnh mừng rỡ: "Ngũ Ca, sao ngươi lại tới đây "

Hắn khoát khoát tay lại để cho tiểu nhị xuống dưới, chính mình tự mình rót trà, đóng cửa thật kỹ. Tiếu Phàm Thành cười nói: "Có một số việc xuống, vừa vặn muốn ngươi hỗ trợ."

Tiếu chưởng quỹ sắc mặt biến hóa, hỏi: "Sẽ không phải là lão Thất bên kia làm cho ngươi…"

Tiếu Phàm Thành sắc mặt hơi chậm lại, lại khoát tay nói: "Không phải, ta mặc dù không chiếm ưu thế, nhưng là lão Thất cũng còn không có có hung hăng càn quấy đến có thể đem ta lách vào được xuống tránh né trình độ."

Tiếu chưởng quỹ nhẹ nhàng thở ra gật gật đầu, có chút bất đắc dĩ nói: "Ngũ Ca, ngươi nhất định phải chịu đựng, ngươi

xem chúng ta những cái này bị đày đi xuống trông giữ sản nghiệp người, muốn càng tiến một bước… Ai, không có hy vọng rồi."

Cùng loại Tiếu chưởng quỹ người như vậy, ở đây tất cả đại chủ thần vực bên trong cũng không ít thấy. Mặc sức có ngàn năm thị tộc ở đây, nhưng là Chủ Thần Vực một vài gia tộc ở đây phàm tục thế giới cũng có sản nghiệp của mình. Cạnh tranh thất bại đệ tử, thường thường cũng sẽ bị người thắng tìm kiếm nghĩ cách sung quân xuống trông giữ những cái này sản nghiệp.

Cho dù là ở đây phàm tục thế giới làm mưa làm gió, nhưng là một khi đến nơi này, các loại tu luyện tài nguyên lập tức cắt giảm hơn phân nửa, cơ vốn đã đoạn tuyệt tiếp tục tiến hành võ đạo thăm dò hy vọng.

Tiếu chưởng quỹ chính là mười năm trước đấu tranh thất bại bị chạy xuống đấy, mà Tiếu Phàm Thành chính là không giống như vậy, hắn chính là trải qua xích lô tàn khốc cạnh tranh trổ hết tài năng chi nhân, Tiếu gia trọng điểm bồi dưỡng hai đại thiên tài chi một, tương lai gia chủ người thừa kế hậu tuyển người.

Có điều Tiếu Phàm Thành gần đây thật sự không sống khá giả, mấy năm trước đó hắn đối thủ cạnh tranh bợ đỡ được Dĩ Vi đan đạo đại sư, tiêu chuẩn so về Đồ Sương Hùng cũng chỉ là hơi thua một đường, đã có đại lượng linh đan tương trợ, thực lực đại trướng. Gần đây trong khoảng thời gian này, đè ép Tiếu Phàm Thành sắp ở đây Chủ Thần Vực ngốc không nổi nữa.

Lúc này đây nghe nói qua Đồ Sương Hùng sự tình, Tiếu Phàm Thành mới có thể như vậy vội vàng chạy đến. Nếu không dùng thân phận của hắn, là khinh thường tại đi làm loại chuyện này

Tiếu Phàm Thành khoát tay chặn lại: "Yên tâm đi, ta không phải dễ dàng như vậy bị đánh ngã đấy." Hắn dừng thoáng một phát, hỏi: "Ngươi giúp ta sưu tập thoáng một phát Hồng Vũ tư liệu, người này ở phía trên rất không chịu chú ý, chỉ là nghe nói muội muội của hắn là Bạch Uyển Thần đệ tử."

Tiếu chưởng quỹ gật đầu một cái: “Tốt, Ngũ Ca ngươi hiện ở chỗ này của ta ở lại, nhanh nhất ngày mai sẽ có thể đem hết thảy tư liệu cho ngươi.”

“Tốt.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 44 : Suy đoán (Hạ)

Hồng Vũ đem Vưu Thế Hà ném vào Nhược Lô Ngục, đối phó nữ nhân phương pháp hắn thật sự không nhiều lắm, chỉ có thể dùng xà trùng các loại hù dọa thoáng một phát. nhưng là đối phó nam nhân biện pháp của hắn nhiều lắm.

Nói ví dụ dụ dỗ một ít xà chuột đối với phạm nhân tiểu kê kê sinh ra hứng thú phương pháp.

Một đêm này, đã suy yếu tới cực điểm Vưu Thế Hà từng đợt gào khóc thảm thiết, sợ mình thân là nam nhân bảo bối như vậy bị mất rồi. Hồng Khê đi theo thiếu gia, cũng trở nên ác thú vị mười phần, dùng dây thừng đổi một cái chuột nước chân sau, tiểu gia hỏa ra sức hướng Vưu Thế Hà dưới háng tiến lên, mỗi lần nhanh đến rồi, sợ tới mức Vưu Thế Hà ngao ngao kêu to, hắn mới cười ha ha lấy đem chuột nước dắt trở về.

Như vậy làm không biết mệt giằng co một đêm, ngày hôm sau Vưu Thế Hà cả người đều muốn qua đời.

Mà sáng sớm ngày thứ hai, Tiếu Phàm Thành cũng lấy được mình muốn tư liệu, hắn một bên xem một bên âm thầm kinh hãi. Hồng Vũ trước đó dụng độc quá trình đã hết sức kinh người rồi, hắn còn là một vị Thú Sư! Có thể hàng phục nhất phẩm hoang thú! Coi như là ở đây Chủ Thần Vực bên trong cũng không ai có thể làm được điểm này!

Mà toàn bộ trong tư liệu, để cho nhất Tiếu Phàm Thành kiêng kị đấy, nhưng lại về lần gần đây nhất nghiền nát văn minh di tích ghi chép, Quan Thiệu tùy tùng không hiểu thấu toàn quân bị diệt, cái kia trong đó chính là có một người Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong Quỷ tiên sinh! Quỷ tiên sinh ở đây Chủ Thần Vực bên trong có chút danh tiếng, Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong bên trong, hắn tính toán là rất khó đối phó một cái!

Nhìn đến đây, Tiếu Phàm Thành thật dài thở một hơi, biết rõ Hồng Vũ là như thế nào khiến cái này Nhị Phẩm Khai Thần

đỉnh phong vô thanh vô tức biến mất: Dụng độc!

Chính là những độc chất này dược quá mức quỷ dị rồi, vô thanh vô tức, vô tích có thể tìm ra!

Dựa theo Thanh Nguyên đại lục thường thức, một người Ngũ phẩm nguyên định là không thể nào luyện chế ra có thể hạ độc chết Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong Độc đan đấy. nhưng là Hồng Vũ hết lần này tới lần khác làm được! Điều này nói rõ cái gì? Nói rõ Hồng Vũ đan đạo tạo nghệ, ít nhất ở đây Độc đan phương diện, tuyệt đối là kinh người.

Tiếu Phàm Thành gõ cái bàn, nói: "Có thể hay không an bài thoáng một phát, để cho ta gặp một lần Hồng Thắng Nhật?"

Tiếu chưởng quỹ có chút khó xử, nếu như nguyện ý bạo lộ bọn họ Chủ Thần Vực Tiếu gia bối cảnh, đương nhiên bởi vì rất dễ dàng nhìn thấy Hồng Thắng Nhật, nhưng vấn đề chính là ở đây phàm tục thế giới sản nghiệp không phải có thể tùy ý bạo lộ đấy.

Hắn chợt nhớ tới đến: "Ngũ Ca, hôm nay là tảo triều thời gian, chúng ta ở đây bên ngoài cửa cung chờ, mới có thể rất xa liếc mắt nhìn Hồng lão tướng quân, được hay không được?"

Tiếu Phàm Thành gật đầu một cái: "Vậy là đủ rồi."

Tiếu chưởng quỹ lập tức cùng hắn đi hoàng ngoài cửa thành, tan triều về sau, Hồng Thắng Nhật đi tới, hắn nhàn nhạt nhìn một bên liếc, chỗ đó đang đứng Tiếu Phàm Thành lưỡng người.

Tiếu chưởng quỹ một tiếng kêu đau đớn sắc mặt tái nhợt liền lùi lại ba bước. Tiếu Phàm Thành một bả vịn ra hắn, võ khí độ đi qua chúc hắn hóa giải thống khổ.

Tiếu chưởng quỹ một hồi lâu mới hoãn tới, cười khổ nói: "Ai, mười năm không hề tiến thêm, bây giờ lại liền Nhất Phẩm Hợp Chân liếc cũng chịu không bệ."

Mà Tiếu Phàm Thành lại không có nghe thấy hắn mà nói một loại, kinh ngạc nhìn về phía trước Hồng Thắng Nhật biến

mất phương hướng, sau đó bỗng nhiên không nói một lời xoay người rời đi, tốc độ cực nhanh.

Tiếu chưởng quỹ không rõ đến tột cùng chuyện gì xảy ra, vội vàng theo ở phía sau. Một cái về tới trong tiệm, tiến vào Tiếu chưởng quỹ gian phòng, lúc này đây nhưng lại Tiếu Phàm Thành chính mình chủ động đem cửa phòng gắt gao đóng kỹ, sau đó ôm đồm bệ Tiếu chưởng quỹ cánh tay, khó có thể áp lực sự hưng phấn của mình: "Tiếu Phàm Dũng, chúng ta muốn xoay người rồi!"

Tiếu Phàm Dũng có chút buồn bực: "Ngũ Ca, ngươi làm sao?"

"Ta tuyệt không có nhìn lầm, Hồng Thắng Nhật trong cơ thể đan dược dược lực còn không có hoàn toàn phát tán hầu như không còn, hắn là bị người dùng linh đan cứ thế mà tăng lên tới nhất phẩm khai thần đấy!" Tiếu Phàm Thành kích động không thôi, ngữ nhanh chóng nhanh chóng: "Ngươi cảm thấy sẽ là ai? Chỉ có Hồng Vũ! Hồng Vũ là một người đan sư, hơn nữa là phi thường đáng sợ một người đan sư! Coi như là ở đây Chủ Thần Vực, cũng không ai có thể dùng đan dược đem một người Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong cứ thế mà tăng lên tới Nhất Phẩm Hợp Chân! Lúc này đây, chỉ cần có thể cùng Hồng Vũ thiếu gia làm tốt quan hệ, huynh đệ chúng ta liền có thể nhất phi trùng thiên! Về sau toàn bộ Tiếu gia chính là chúng ta đấy, lão Thất đám khốn kiếp kia, lại để cho bọn họ lăn con bê a!"

Tiếu Phàm Dũng hai mắt trừng được so ngưu linh còn lớn: "Ngũ Ca, Ngũ Ca, ngươi nói cái gì? Có thể đem Nhị Phẩm Khai Thần đề thăng làm Nhất Phẩm Hợp Chân linh đan? Thật sự tồn tại? nhưng có thể sao? Cái này đã trái với thường thức a…"

Tiếu Phàm Thành trong lồng ngực kích động, dùng sức vung lên nắm đấm: "Ngoại trừ cái này, không có cái khác giải thích! Hồng Thắng Nhật tuyệt đối sử dụng đan dược tăng lên đấy. Như vậy trân quý đan dược, trừ phi là người thân nhất, nếu không ai cam lòng (cho) cho người khác dùng? Không phải Hồng Vũ còn có thể là ai?"

Tiếu Phàm Dũng chỉ là vô cùng chấn kinh rồi, chờ hắn tỉnh táo lại, lập tức liền minh bạch ở trong đó lợi hại quan hệ, cũng là kích động không thôi: "Ngũ Ca, nếu thật là Hồng Vũ vậy chúng ta liền xem bệnh phát đạt, cùng hắn so với, Đồ Sương Hùng tính là cái đếch ấy a, khó trách nhân gia căn bản không để ý Đồ Sương Hùng, nhưng cười chính là giả Diêm Vương còn một bộ cao cao tại thượng tư thái, hắn không nghĩ tới nhân gia đan đạo tạo nghệ vung ra hắn mấy cái đường cái a!"

Tiếu Phàm Thành hồi hộp trong phòng đi tới đi lui: "Tin tức này ngàn vạn không thể tiết lộ ra ngoài, một khi bị người nhanh chân đến trước, chúng ta liền sai sót cơ hội tốt rồi."

"Vâng, ngươi yên tâm đi!"

Tiếu Phàm Thành lập tức đi ra ngoài: "Ta cái này đi tìm Hồng Vũ thiếu gia, dốc hết có khả năng, nhất định phải làm cho hắn cùng chúng ta kết thành minh hữu!"

"Chúc Ngũ Ca mã đáo thành công!"

Tiếu Phàm Thành đi ra ngoài đến thẳng đến Hồng phủ, trên đường đi tâm tình như cũ khó có thể bình tĩnh. Hắn gần đây hoàn toàn chính xác trôi qua rất gian nan, bởi vậy đã đến Hồng phủ cũng đặc biệt khiêm tốn, đưa lên danh thiếp cầu kiến Hồng Vũ, Hồng gia người ngược lại là rất khách khí, bất đắc dĩ thiếu gia hôm nay đi ra cửa chơi đùa rồi.

Hắn lại đành phải đi ra ngoài tìm tìm, vừa xuống đài giai đã nhìn thấy một chiếc xe ngựa đứng tại Hồng phủ cửa ra vào, trên xe đi xuống một người, nhưng là khiến cho Tiếu Phàm Thành chú ý lại không là người này, mà là trong xe ngựa bốn người. Bốn người này khí tức mặc dù trải qua che dấu, nhưng là Tiếu Phàm Thành còn rõ ràng nhất cảm thấy, có ba vị đều là Nhị Phẩm Khai Thần!

"Làm phiền, lão gia nhà ta đường xa mà đến, cầu kiến Hồng Vũ thiếu gia." Người nọ sau khi đi vào cùng người sai vặt nói ra, chắp tay liền đưa ra một trương ngàn lượng ngân phiếu!

Tiếu Phàm Thành mí mắt mạnh mẽ nhảy dựng: Cũng là đến tìm Hồng Vũ hay sao?

Hắn vốn cho là chính mình đường đường Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong, gãy tết nhất giao lời mà nói Hồng Vũ chắc có lẽ không cự tuyệt, nhưng khi nhìn bộ dáng nhân gia Vũ thiếu gia vãng lai trong đám người Nhị Phẩm Khai Thần rất nhiều nha! Tiếu Phàm Thành lập tức đã có cảm giác nguy cơ, vội vội vàng vàng tìm kiếm Hồng Vũ đi.

Hạ nhân trở về bẩm báo, Vũ thiếu gia hôm nay không ở nhà.

Trong xe, Cách Đô bốn người cảm thấy bất đắc dĩ: "Trước tìm một chỗ bệ hạ a, buổi chiều lại đến."

Địch Nhung người cùng Đại Hạ người khuôn mặt sai biệt rất lớn, hiện tại hai nước quan hệ lần nữa khẩn trương lên, bởi vậy vô luận là biên cảnh vẫn là Đại Hạ cảnh nội, đều tra vô cùng nghiêm, Địch Nhung người muốn đi vào Đại Hạ phi thường khó khăn. Cách Đô điều động đại lượng tài lực vật lực, thậm chí liền Địch Nhung ở đây Đại Hạ rất có hạn mà mấy cái mật thám, đều bại lộ không ít, cái này mới thành công tiến vào Vũ Đô.

Hồng Y đại sư đối với bọn hắn trong cơ thể độc tố thúc thủ vô sách về sau, bốn người triệt để tuyệt vọng, từng người đem Địch Nhung bên trong sự tình an đốn một lúc sau lập tức chạy đến Đại Hạ.

Chính là bọn họ không giống Tiết Y Y, bọn họ muốn đi vào Đại Hạ phi thường phiền toái, lúc này mới làm trễ nãi thời gian.

Tiếu Phàm Thành trước đó theo dõi qua Hồng Vũ, biết rõ Hồng Vũ ở đây thành Đông Nam có như vậy một tòa sân nhỏ, bởi vậy thẳng đến tại đây.

Hồng Vũ hôm nay lại không ở đây, hắn cùng Mai Thiên Vũ cùng Đao Khinh Nguyệt ở đây Vũ Đô trình bên trong ăn quà vặt.

Hai nữ cũng đã đổi lại một thân rất bình thường trang phục, nhưng là dù vậy cũng khó che sắc nước hương trời, vô luận đi đến nơi nào đều bị người qua đường ghé mắt.

Mà Đao Khinh Nguyệt cái kia một đôi hồ nước thông thường xanh thẳm sắc con ngươi, càng là trở thành nàng chiêu bài. Phàm là có chút thân phận người lộ ác qua, chứng kiến cái kia một đôi mắt, mê say về sau lập tức liền nhớ lại đến đây là người nào, vì vậy nguyên một đám nghiêm nghị trở ra.

Hồng Vũ hết nhìn đông tới nhìn tây, Đao Khinh Nguyệt ở một bên thấy thú vị, cười nói: "Ngươi có phải hay không cảm thấy tại sao không có người nhảy ra đùa giỡn hai người chúng ta, sau đó ngươi anh hùng cứu mỹ nhân?"

Hồng Vũ thốt ra: "Đúng vậy nha, cũng không có người gom góp cái thú nhỏ… Hắc hắc, xem ngươi nói, ta nào có cái loại này tâm tư."

Mai Thiên Vũ chính ăn lấy một cái rán dầu đậu hũ, đây là Vũ Đô thành Đông Nam rất trứ danh một loại quà vặt, thủy nộn đậu hũ ở đây các loại gia vị bên trong ướp gia vị một ngày, vào mùi vị về sau ở đây xuống vạc dầu rán chín. Mai Thiên Vũ cái này một khối vừa ra nồi, còn có chút bị phỏng, nhưng là công chúa điện hạ đã thèm thẳng chảy nước miếng đã đợi không kịp, hết lần này tới lần khác bị phỏng nàng bàn tay nhỏ bé thẳng phiến, đỏ hồng đôi môi cùng màu vàng kim óng ánh rán dầu đậu hũ tạo thành tươi sáng rõ nét đối lập, có một loại lại để cho người cảm nhận rất kinh diễm lại rất ấm áp mỹ cảm.

Nàng vừa ăn một bên còn không buông tha Hồng Vũ: "Hừ hừ, ngươi nhất định là nghĩ như vậy, cảm thấy cùng hai người chúng ta dạo phố rất nhàm chán đúng không?"

Loại này tội danh Hồng Vũ chết cũng không thể thừa nhận a: "Nói mò, ngươi xem chung quanh nam nhân tất cả đều dùng giết ánh mắt của người xem ta, trong nội tâm hâm mộ chết ta có thể đủ cùng hai vị tuyệt sắc mỹ nữ đồng hành nhỉ."

Mai Thiên Vũ rất dễ dàng thỏa mãn, dù là nàng đã có gần một tháng không có gặp Hồng Vũ, nhưng là bị Hồng Vũ một khích lệ, nàng liền mặt mày hớn hở, mắt to cong cong trở thành hai cái trăng lưỡi liềm: "Ừ, Hồng Vũ a, ngươi vẫn là rất thật tinh mắt nha."

Nàng có phát hiện phía trước xe con tử thượng truyền đến một hồi mê người mùi thơm, kiện tráng vọt tới: "Đó là gì, ta muốn nếm thử."

Hồng Vũ cùng Đao Khinh Nguyệt nhìn nhau cười cười, cùng một chỗ đi theo.

Hồng Thân lặng lẽ tới gần: "Thiếu gia, giống như phiền toái đã đến."

"Ở nơi nào? !" Hồng Vũ lập tức hưng phấn.

Phía sau của bọn hắn cách đó không xa xuất hiện một người, người nọ thập phần tự tin, khoan thai tự đắc cùng ở đây phía sau bọn họ, giống như là diều hâu đang đùa bỡn con mồi, tuyệt không lo lắng Hồng Vũ bọn họ có thể đào thoát.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 45 : Tiết Phong Chi Độc (Thượng)

(thư mời thành bằng hữu sưu tầm thoáng một phát, cám ơn)

Hồng Vũ cũng cười, trên đời này nhất việc hay không ai qua được giả dạng làm một cái sói đội lốt cừu, tựa hồ cả người lẫn vật vô hại, bỗng nhiên lộ ra răng nanh nhìn xem tự cho là đúng thợ săn kinh ngạc thần tiên đoán Vũ thiếu gia trước kia rất không ác phúc hậu làm như vậy qua rất nhiều lần.

Hắn bốn phía nhìn xem, ven đường có người đang bán mứt quả. Không đợi Hồng Vũ nói chuyện, Mai Thiên Vũ đã một tiếng hoan hô nhào tới, Hồng Vũ cho nàng cùng Đao Khinh Nguyệt mỗi người tuyển một chuỗi, sau đó đem một thỏi chừng mười lượng bạc nhét vào người bán hàng rong trong tay, nói khẽ với hắn nói ra: "Sau khi nhìn thấy mặt chính là cái người kia có hay không, đúng đúng, chắp tay sau lưng, cái cằm sắp vểnh lên trời đi cái kia. Đó là tình địch của ta! Ngươi chứng kiến bên cạnh ta hai vị này tuyệt sắc giai nhân sao? Tên kia vẫn muốn muốn theo đuổi nàng bọn họ, giúp ta trêu cợt hắn thoáng một phát, ngươi đem cái này chỉ (cái) mứt quả bán cho hắn, ta cho ngươi thêm mươi lượng bạc. Hắn không thích nhất ăn ngọt đấy, ngươi cẩn thận một chút, tiền này không dễ kiếm, tên kia tính tình rất táo bạo…"

Đầu đường người bán hàng rong chưa bao giờ sợ gây chuyện, mươi lượng bạc hắn một tháng cũng lợi nhuận không trở lại. Lúc này vỗ bộ ngực cam đoan: "Thiếu gia yên tâm, hết thảy giao cho ta."

Hồng Vũ càng làm mặt khác mươi lượng bạc cho hắn, sau đó hướng chính hé miệng cười hai nữ vẫy tay một cái: "Chúng ta đi thôi."

Đằng sau người nọ hiển nhiên là muốn tìm một người ít một chút địa phương sẽ giải quyết vấn đề, không nghĩ tới hắn mới từ người bán hàng rong bên người đi ngang qua, người

bán hàng rong bỗng nhiên quay người lại, giơ cái con kia mứt quả thiếu chút nữa đâm tới trên mặt của hắn.

Tiểu tử này buôn bán cũng rất giảo hoạt, trước đó một điểm nhìn không ra có cái gì dấu hiệu, đợi đến lúc người nọ theo hắn bên người đi qua, mới bỗng nhiên làm khó dễ: "Khách quan, đến chỉ (cái) mứt quả a."

Dùng người nọ thân thủ, đương nhiên không có khả năng thật sự bị mứt quả đâm trúng, trong mắt của hắn hiện lên một tia sắc mặt giận dữ, thoáng lui về phía sau, một luồng hương vị ngọt ngào hương vị theo mứt quả thượng truyền ra, hắn cái mũi bỗng nhúc nhích, vẫn là lắc đầu thanh âm nói: "Không muốn, cút ngay!"

Người bán hàng rong co rụt lại cổ, quả nhiên tính tình không tốt, dù sao hai mươi lượng bạc đã tới tay, vị công tử kia cũng không thấy bóng dáng, hắn một tay mứt quả, quay người bỏ chạy.

Người nọ đuổi theo, rất nhanh trông thấy Hồng Vũ mấy người, lập tức một cái khinh thường cười lạnh: "Trước đó người bán hàng rong là ngươi cố ý an bài ngăn trở ta đấy a? Ngươi cảm thấy khiến cái này người bình thường làm như vậy, có ý nghĩa sao?"

Tiếu Phàm Thành thật vất vả mới tìm được Hồng Vũ, hắn xa xa trông thấy Hồng Vũ đứng trước mặt lấy Vu Hằng Cửu thời điểm, hưng phấn mà hận không thể đi lên thân hắn một ngụm.

Vu Hằng Cửu là Huyền Ngưng Thần Vực người, Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong! Thực lực so về chính mình đến không chút nào yếu, cái này đúng là mình biểu hiện cơ hội a. Tiếu Phàm Thành vốn đang có chút bận tâm thế nào mới có thể hướng Hồng Vũ biểu đạt chính mình "Thiện ý" Vu Hằng Cửu các hạ, ngài xuất hiện thật sự quá là lúc này rồi!

Tiếu Phàm Thành gia tốc, vèo một tiếng chắn Hồng Vũ trước mặt, quát lớn: "Vu Hằng Cửu, ngươi muốn làm gì!"

Vu Hằng Cửu vừa vừa lộ ra một cái dưới cao nhìn xuống bình tĩnh mỉm cười, chuẩn bị "Tuyên án" Hồng Vũ kết cục, lại

không nghĩ rằng bỗng nhiên một người cắm ở chính giữa, song phương đều sửng sốt một chút, Hồng Vũ bên này rất buồn bực: Thằng này là ai?

Vu Hằng Cửu nhưng lại chau mày đầu: "Vân Nê Thần Vực Tiếu Phàm Thành?"

Tiếu Phàm Thành nghiêm nghị nói: "Không tệ! Vu Hằng Cửu ta khuyên ngươi lập tức trở lại, không muốn làm lại để cho hối hận của mình sự tình!"

Vu Hằng Cửu hắc hắc một tiếng cười lạnh: "Lớn như vậy một khối rơi xuống còn tại đó, ngươi để cho ta trở về? Cho dù ngươi là Tiếu gia người lại có thể thế nào? Chính là một cái Tiếu gia còn hạ không lùi ta! Thứ tự đến trước và sau, là ta trước tìm được thằng này đấy."

Tiếu Phàm Thành lắc đầu nói: "Hồng Vũ thiếu gia là chúng ta Tiếu gia bằng hữu, ta sẽ không để cho thương thế của ngươi hại hắn đấy."

Vu Hằng Cửu sững sờ, lập tức lệch ra cái đầu nhìn xem Tiếu Phàm Thành: "Đầu óc ngươi không có bệnh a?"

Tiếu Phàm Thành kiên định nói: "Ngươi muốn thương tổn Vũ thiếu gia, phải theo thi thể của ta bên trên bước qua đi!"

Đao Khinh Nguyệt cùng Mai Thiên Vũ cũng có chút ngoài ý muốn, ở một bên xem trong chốc lát, Đao Khinh Nguyệt ranh mãnh cười cười, nói khẽ với Hồng Vũ nói ra: "Ta như thế nào cảm thấy, ngươi bị người anh hùng cứu mỹ nhân rồi hả?"

Hồng Vũ lập tức nháo cái đỏ thẫm mặt, Đao Khinh Nguyệt che miệng cười khẽ.

Vu Hằng Cửu thì là kinh ngạc vô cùng: "Ngươi là rất nghiêm túc? Ngươi phải bảo vệ Hồng Vũ? Đây là của ngươi quyết định vẫn là các ngươi Tiếu gia quyết định?"

Tiếu Phàm Thành không có trả lời, Vu Hằng Cửu nở nụ cười: "Nguyên lai là ngươi một mình làm chủ. Tiếu Phàm Thành, ngươi thấy ngu chưa? Hồng Vũ đắc tội chính là Đồ Sương Hùng các hạ, đừng nói một mình ngươi, coi như là các ngươi toàn bộ Tiếu gia, cũng căn bản bảo hộ không được hắn!

Đồ đại sư đã lên tiếng, ai có thể đem Hồng Vũ trên người bất kỳ một cái nào bộ phận mang về, hắn sẽ đưa tặng tự mình luyện chế Tuyệt Trần Đan một quả! Ngươi biết đây là cái gì ý nghĩa sao? !"

Tiếu Phàm Thành trái tim mãnh liệt nhảy thoáng một phát, một quả Tuyệt Trần Đan, có thể tạo ra được một người Tam phẩm hiển thánh cường giả! Nếu như đã là Tam phẩm hiển thánh cảnh giới, phục dụng về sau có thể lăng không tăng lên một cái tiểu cảnh giới.

Đây đối với "Tam phẩm lộ vô cùng" mà nói, tuyệt đối là một cái không cách nào kháng cự hấp dẫn.

Nếu có một quả Tuyệt Trần Đan, Tiếu Phàm Thành liền có thể trong nhà nhiều ra một người Tam phẩm hiển thánh cảnh giới cường lực giúp đỡ, tình cảnh sâu sắc cải biến.

Chính là Tiếu Phàm Thành đã biết rõ Hồng Vũ linh đan, nhưng là có thể đem Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong tăng lên tới Nhất Phẩm Hợp Chân đấy. Nghĩ đến những thứ này, Tuyệt Trần Đan đối với hắn lập tức cũng chưa có sức hấp dẫn.

Hắn lắc đầu, vô cùng kiên định nói: "Vu Hằng Cửu, lui, hoặc là cùng ta đánh nhau một trận!"

Hồng Vũ ở phía sau oán thầm, thiếu gia ta vốn có thể lặng yên không một tiếng động giải quyết, ngươi nhảy ra hỗ trợ, ta còn muốn thiếu nợ ngươi nhân tình, sau đó các ngươi còn muốn đánh cho long trời lỡ đất, chung quanh chỉ sợ vô số người gặp nạn, ai…

Vu Hằng Cửu chăm chú nhìn Tiếu Phàm Thành: "Chẳng lẽ ngươi không có nghe nói, Đồ Sương Hùng đại sư đang nghiên cứu một loại linh đan, đối với tại Nhị Phẩm Khai Thần cũng có trợ giúp rất lớn, thậm chí có thể làm cho Nhị Phẩm Khai Thần ở đây trùng kích Nhất Phẩm Hợp Chân thời điểm, thành công tỷ lệ tăng lớn một thành!"

Tiếu Phàm Thành như cũ bất vi sở động: "Lui, hoặc chiến!"

Hắn không chút do dự tiến lên một bước, Nhị Phẩm Khai Thần khí thế muốn bức bách đi qua. Hồng Vũ bị sau vươn tay

ra vỗ nhẹ nhẹ đập hắn: "Vị này… Anh hùng! Ta cảm tạ ngươi, có điều thật sự không cần."

Hắn quay người đối với Hồng Dần nói ra: "Dần thúc, ngươi đem hai vị điện hạ đưa trở về."

Mai Thiên Vũ không chịu đi, Hồng Vũ dỗ dành hai câu nàng mới không rõ không xa đi trở về, vẫn còn có chút lo lắng Hồng Vũ.

Hồng Vũ hướng Vu Hằng Cửu cùng Tiếu Phàm Thành vẫy tay: "Các ngươi đi theo ta."

Vu Hằng Cửu hắc hắc một tiếng cười lạnh: "Muốn đi?"

Hồng Vũ không kiên nhẫn được nữa: "Ngươi nếu không muốn theo ta đi cũng không sao cả, dù sao ngươi cũng là Nhị Phẩm Khai Thần tu vi đỉnh cao, đoán chừng cần mấy tháng thời gian, võ khí mới có thể theo cưu phần đuôi huyệt tiết lộ sạch sẽ, ngươi tìm xem cái kia Đồ Sương Hùng, nhìn xem hắn có thể hay không giải độc cho ngươi."

Hồng Vũ nói xong xoay người rời đi, mà Tiếu Phàm Thành lại trông thấy đối diện Vu Hằng Cửu sắc mặt mãnh liệt thay đổi thoáng một phát, rồi sau đó âm tình bất định một hồi lâu, rốt cục hung hăng cắn răng một cái: "Hồng Vũ, ngươi chờ đó cho ta, ta sẽ không bỏ qua ngươi!"

Hắn quay người đi nhanh mà đi —— chính hắn đến bây giờ cũng không có suy nghĩ cẩn thận, đến cùng như thế nào trúng độc đấy! Hắn thậm chí không có cùng Hồng Vũ tiếp xúc a.

Tiết Phong Chi Độc, là Hồng Vũ trước đó lần thứ nhất luyện chế ba loại độc trong dược miên quấn bền bỉ một loại, loại độc chất này dược so sánh kỳ lạ, có thể dùng rất nhiều loại phương pháp hạ độc, mùi có điều là một cái trong số đó. Như gió bốn tiết, chỗ nào cũng có. Chỉ là Tiết Phong Chi Độc có khoảng cách hạn chế, không thể xem Bính Hỏa chi độc xa như vậy khoảng cách truyền bá.

Vu Hằng Cửu ngửi được mứt quả xuyến hương vị ngọt ngào hương vị, không nghi ngờ gì, trên thực tế đã trúng độc rồi.

Tiết Phong Chi Độc còn có một cái khác đặc điểm chính là đối với võ đạo cường giả hữu hiệu, Tam phẩm phía dưới cơ hồ không có tác dụng gì, chớ nói chi là người bình thường rồi.

Loại độc chất này dược luyện chế thành phẩm cũng phi thường cao, nếu như dùng để giết bằng thuốc độc Tam phẩm phía dưới cũng tuyệt đối là một loại lãng phí.

Tiếu Phàm Thành xem như lại một lần nữa kiến thức Hồng Vũ thủ đoạn! Hắn vỗ cái ót, tranh thủ thời gian đuổi theo Hồng Vũ, cười nhếch lên ngón tay cái: "Vũ thiếu gia hảo thủ đoạn!"

Hồng Vũ quay đầu lại nhìn hắn một cái, dừng lại đi thẳng vào vấn đề hỏi: "Lễ thấp hơn người tất có sở cầu, ngươi đến cùng có mục đích gì?"

Tiếu Phàm Thành nghĩ nghĩ, chắp tay nói: "Vũ thiếu gia có thể dời bước, chúng ta tìm một chỗ yên tĩnh nói chuyện."

Phía trước vừa vặn có một nhà quán trà, Hồng Vũ gật đầu đi vào.

Ở đây trong gian phòng trang nhã ngồi vào chỗ của mình, Tiếu Phàm Thành nghĩ nghĩ, vẫn là quyết định công bằng nói: "Vũ thiếu gia, ta đến từ Thương Thanh Thần Vực Tiếu gia…"

Hắn đem tình huống của mình một năm một mười cùng Hồng Vũ nói, chỉ bất quá hắn nho nhỏ thổi cái da trâu, Tiếu gia ở đây Thương Thanh Thần Vực địa vị nói được cao hơn một ít, hắn ở đây Tiếu gia địa vị cũng nói được cao hơn một ít, hắn và lão Thất ở giữa mạnh yếu quan hệ điên đảo rồi thoáng một phát.

Tiếu Phàm Thành cũng rất bất đắc dĩ, bởi vì hắn sợ hãi Hồng Vũ một khi biết rõ chính mình ở đây Tiếu gia đã ăn bữa hôm lo bữa mai, không muốn cùng hợp tác với mình rồi. Đây đã là hắn có thể nắm chắc cơ hội cuối cùng rồi. Hắn phi thường khát vọng bắt lấy cuối cùng này một đường sinh cơ!

Hồng Vũ không đợi hắn nói xong, khoát tay, lại hỏi một lần: "Ngươi tìm đến ta có mục đích gì?"

Tiếu Phàm Thành khẽ cắn môi, nói: "Ta biết rõ Vũ thiếu gia đan đạo tạo nghệ không phải chuyện đùa, ta hy vọng cùng

Vũ thiếu gia liên thủ…”

Hồng Vũ cười nhẹ một tiếng: “Ngươi muốn linh đan?”

Tiếu Phàm Thành trong nội tâm tâm thần bất định, cảm giác, cảm thấy Hồng Vũ dáng tươi cười sau lưng cất giấu sẽ để cho chính mình thất vọng đồ vật. Hắn lại thật không ngờ, Hồng Vũ phi thường sảng khoái nói ra: “Bởi vì, một tay giao tiền, một tay giao hàng. Bất quá ta linh đan rất đắt đỏ đấy.”

Tiếu Phàm Thành thoáng cái không có kịp phản ứng, còn cho là mình nghe lầm. Đắt đỏ? Ở đây Chủ Thần Vực bên trong, linh đan, huyền binh, trận pháp những vật này, lúc nào dùng giá tiền đến cân nhắc qua? Nếu có thể trực tiếp mua được, vậy hắn Tiếu Phàm Thành còn về phần lại để cho lão Thất cho ép buộc sắp ở phía trên ngốc không nổi nữa sao?

Hồng Vũ còn tưởng rằng hắn muốn tay không bộ đồ bạch lang, liền nói ngay: “Đây là nguyên tắc, ngươi nếu không thể tiếp nhận, cái kia cũng không sao tốt đàm được rồi.”

Tiếu Phàm Thành xem xét Hồng Vũ phải đi lại càng hoảng sợ, kéo lại hắn: “Vũ thiếu gia, ngài nói thật? Trả thù lao liền có thể bán?”

“Đương nhiên bởi vì, bất quá ta không muốn bạc, ta muốn các loại trân quý tài liệu.”

“Không có vấn đề!” Chủ Thần Vực đủ khả năng nắm giữ tài nguyên số lượng chi khổng lồ, phàm là thế tục giới người khó có thể tưởng tượng đấy.

Hồng Vũ gật gật đầu: “Ngươi nghĩ muốn cái gì dạng linh đan?”

Tiếu Phàm Thành tâm tư chuyển động, thăm dò hỏi: “Không biết có thể trực tiếp đem võ giả tăng lên tới Nhất Phẩm Hợp Chân cảnh giới linh đan, cần bao nhiêu tiền?”

Hồng Vũ lắc đầu: “Đã không có, luyện chế cái loại này linh đan nguyên liệu chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu, ngươi cũng đừng nghĩ đi à nha.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 45 : Tiết Phong Chi Độc (Hạ)

Tiếu Phàm Thành trái tim hung hăng nhảy lên vài cái, mặc sức lúc trước hắn đã đoán được Hồng Thắng Nhật là Hồng Vũ dùng linh đan cứ thế mà bay vụt đi lên đấy, nhưng là Hồng Vũ chính miệng thừa nhận, hắn phần này kinh ngạc lại một chút cũng không có giảm.

Hơn nữa Hồng Vũ cũng nói, loại này linh đan có thể ngộ nhưng không thể cầu, càng nói rõ thật sự. Nếu như Hồng Vũ miệng đầy cam đoan còn có bao nhiêu khỏa, hắn ngược lại sẽ hoài nghi.

Hắn lại nghĩ nghĩ, lúc này đây đưa ra chân thật nghĩ cách: "Có thể đem Tứ Phẩm Thông Pháp tăng lên tới Tam phẩm hiển thánh linh đan nhỉ?"

Hồng Vũ trong tay Đại Đạo Đan còn thừa lại một ít, chỉ là hắn không có nghĩ qua muốn bán ra những cái này linh đan.

Trên thực tế sở hữu tất cả Thanh Nguyên đại lục đan sư, không phải như vậy nguyện ý bán ra chính mình đẳng cấp cao linh đan, bởi vì bọn họ đều có một cái băn khoăn: Nếu như mua đi linh đan người, phục dụng về sau thực lực tăng nhiều, sau đó sơn thủy thay phiên chuyển, một ngày nào đó cái này người cùng chính mình hoặc là chính mình người thân cận nổi lên xung đột, đây không phải là đem khởi thạch đầu đập phá chân của mình?

Nhưng là đối với tại Hồng Vũ mà nói, hắn có mặt khác cả đời kinh nghiệm, minh bạch loại ý nghĩ này hoàn toàn là bảo thủ.

Loại này nguy hiểm hoàn toàn chính xác tồn tại, nhưng là bán ra linh đan, đổi lấy càng nhiều nữa tài nguyên, tiến hành đan đạo phương diện thăm dò sẽ làm chơi ăn thật. Chỉ có như vậy, mới có thể bảo trì tại đây một lĩnh vực tuyệt đối vượt lên đầu, cũng chỉ có như vậy mới càng thêm lợi cho đan đạo phát triển.

Nếu như chỉ là bởi vì cái loại này lo lắng, liền bảo thủ, như vậy chẳng những cá nhân phát triển bị ngăn trở, đối với tại toàn bộ đan đạo phát triển cũng là rất bất lợi đấy. Mọi thứ sao có thể không có phong hiểm? Hồng Vũ tin tưởng, chỉ cần mình ở đây đan đạo bên trên một mực bảo trì vượt lên đầu, Tiếu Phàm Thành là sẽ không đối với chính mình bất lợi đấy.

Cho nên Tiếu Phàm Thành muốn đan dược, hắn bởi vì bán ra, có điều giá tiền nhất định phi thường đắt đỏ.

"Ngươi muốn mấy khỏa?"

"Bốn khỏa! Không được lời mà nói ba khỏa cũng vậy là đủ rồi." Tiếu Phàm Thành nói ra. Lão Thất bên kia, có ba người Tam phẩm hiển thánh trợ thủ, cạnh mình cũng là bởi vì người ủng hộ thực lực một mực tăng lên không ngừng, mới khắp nơi bị hắn áp chế.

Một người tốt đan sư, có thể "Rất nhiều lượng" "Chế tạo" cao thủ, đây không phải là cách làm thông thường sợ đấy.

Hồng Vũ nói: "Bởi vì, mỗi một viên linh đan, cần Tam phẩm tài liệu hai mươi phần, hoặc là nhị phẩm tài liệu thập phần, hoặc là nhất phẩm tài liệu năm phần."

Hắn dừng thoáng một phát, còn nói thêm: "Nếu như ngươi có rất tốt tài liệu, có thể tới tìm ta, cụ thể có thể cho ngươi cung cấp cái dạng gì linh đan chúng ta đến lúc đó lại thương lượng…"

Tiếu Phàm Thành hưng phấn không thôi: "Thật sự?"

Hồng Vũ gật gật đầu: "Ngươi trước tiên có thể đổi một hạt trở về thử xem hiệu quả."

Đối với tại Hồng Vũ mà nói, bán đi một hạt Đại Đạo Đan, liền tương đương với gấp năm lần điên cuồng lợi nhuận. Loại này sinh ý làm sao có thể không làm?

Tiếu Phàm Thành nhanh chóng về tới Thanh Thần đường cái trong cửa hàng, lại để cho Tiếu Phàm Dũng chuẩn bị năm phần nhất phẩm tài liệu. Tiếu Phàm Dũng chỉ dùng hai ngày thời gian, hắn liền gom góp năm phần nhất phẩm tài liệu.

Hai chủng khoáng thạch, hai chủng hoang thú tài liệu, còn có một cây nhất phẩm Thiên Địa bảo dược.

Tiếu Phàm Thành cầm những tài liệu này đi Hồng phủ, thuận lợi hối đoái đi ra thi lễ Đại Đạo Đan.

Hắn về tới trong cửa hàng, đem Đại Đạo Đan giao cho Tiếu Phàm Dũng.

Tiếu Phàm Dũng sững sờ: "Ngũ Ca, cho ta sao?"

Tiếu Phàm Thành gật gật đầu: "Nhanh ăn vào, thử xem xem hiệu quả đến tột cùng như thế nào."

Tiếu Phàm Dũng một hồi cảm động: "Ngũ Ca, ngươi yên tâm, về sau ta cái này mệnh chính là Ngũ Ca ngươi đấy!" Hắn nguyên vốn đã đã mất đi tiến thêm một bước tăng lên khả năng, ở đây phàm tục thế giới, hắn chỗ khống chế tài nguyên đều là gia tộc đấy, tựu giống với cái kia năm phần nhất phẩm tài liệu, không có Tiếu Phàm Thành làm hậu thuẫn, hắn tuyệt đối không dám tự tiện thuyên chuyển. Một khi bị phát hiện, đó là một con đường chết!

Không cách nào tăng lên cảnh giới, hắn cả đời này cũng chỉ có thể như vậy ngồi ăn rồi chờ chết trơ mắt nhìn xem năm đó đem mình lách vào xuống người từng bước một nằm sấp rất cao!

Nhưng là hiện tại, Tiếu Phàm Thành lại cho hắn một lần cơ hội, vô cùng trân quý cơ hội!

Tiếu Phàm Dũng cùng Ngũ Ca dùng sức nắm chặt tay, không nói thêm gì nữa khách khí lời nói, đã uống linh đan về sau khoanh chân ngồi xuống, chuyên tâm vận chuyển chính mình tu hành pháp quyết, mà Tiếu Phàm Thành chính là ở một bên vì (là) hắn hộ pháp.

Mặc dù nói Tiếu Phàm Thành đã phi thường khẳng định, Hồng Vũ linh đan nhất định hữu hiệu, nhưng là dù sao tận mắt nhìn thấy trong nội tâm mới nhất an tâm. Hắn có chút bất an đi tới đi lui, nhẹ chân nhẹ tay không có quấy rầy đến Tiếu Phàm Dũng. Trong nội tâm vẫn như cũ là tràn đầy chờ mong, bởi vì hắn biết rõ, một cái đi thông gia chủ đại môn, sắp ở trước mặt hắn mở ra.

Tiếu Phàm Dũng khí tức trên thân càng ngày càng mãnh liệt, ba canh giờ về sau, cổ khí thế này đạt đến đỉnh, sau đó hậu tích bạc phát, nhanh chóng phá tan một cái giới hạn!

Tiếu Phàm Dũng quát khẽ một tiếng, tựa như oanh lôi, chấn được toàn bộ lầu nhỏ đều lắc lư một cái, hắn vươn người đứng dậy, trong mắt tinh quang lập loè tựa như vòng xoáy, cả người khí thế trầm ổn trầm trọng, uyển như núi!

Tiếu Phàm Thành vội vàng hỏi: "Như thế nào?"

Tiếu Phàm Dũng đè nén chính mình kích động, gật đầu nói: "Không có vấn đề, Ngũ Ca, ta đã là Tam phẩm hiển thánh sơ kỳ rồi!"

Tiếu Phàm Dũng vốn là Tứ Phẩm Thông Pháp trung kỳ, Hồng Vũ một quả linh đan, lại để cho hắn trực tiếp tăng lên ba cái tiểu cảnh giới! Tiếu Phàm Thành ngửa mặt lên trời cười to: "Ha ha ha! Trời cũng giúp ta, Phàm Dũng, ngươi lập tức cùng ta trở về, lại để cho những lão gia hỏa kia nhìn xem! Huynh đệ chúng ta, cũng có xoay người một ngày!"

"Tốt!" Tiếu Phàm Dũng so với hắn còn kích động, năm đó bị từ phía trên chạy đến các loại khuất nhục, lúc này toàn bộ đều đem ra hết trong lòng, cặp mắt của hắn có chút đỏ lên, nghĩ đến mình có thể dùng hôm nay tu vị trở về, lại để cho những cái kia nhìn không tốt nhà của mình hỏa thừa nhận bọn họ năm đó mắt bị mù, đã nhìn lầm người, một loại cực độ khoái ý tại hắn trong lồng ngực khuếch tán ra

Mà hết thảy này, đều là vì Hồng Vũ cái kia một viên thuốc.

"Ngũ Ca, Vũ thiếu gia bên này làm sao bây giờ? Ngươi nếu không tại đây, hắn có thể hay không có nguy hiểm gì?" Tiếu Phàm Dũng có chút bận tâm, Hồng Vũ hiện tại chính là tuyệt đối bảo bối phiền phức khó chịu, nếu Hồng Vũ xảy ra chuyện gì, bọn họ lần nữa quật khởi hy vọng đã có thể triệt để đoạn tuyệt.

Đều nói phải đi mới sẽ biết trân quý, bọn họ đã trải qua trầm luân về sau, bỗng nhiên lần nữa thấy được hy vọng. Nếu như đúng lúc này lần nữa thất vọng, chỉ sợ đời này liền thật sự

sẽ triệt để tinh thần sa sút, thậm chí liền sống sót động lực đều thiếu nợ thiếu.

Chính là Tiếu Phàm Thành cũng lộ ra một cái cổ quái mỉm cười: "Ta? Liền Vu Hằng Cửu đều ở đây Vũ thiếu gia trước mặt chạy trối chết, ta tính toán cái gì?"

Tiếu Phàm Dũng chấn động: "Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong cái kia cái Vu Hằng Cửu? !"

"Còn có thể là ai?"

"Cái này, cái này, cái này cũng thật là làm cho người ta khó có thể tin! Đồ Sương Hùng tuyệt đối không phải Vũ thiếu gia đối thủ, nếu là hắn thức thời, hiện tại liền lập tức tới cho Vũ thiếu gia xin lỗi, về sau không hề đề chuyện này cũng may, nếu là hắn tự cao tự đại, còn muốn tìm Vũ thiếu gia phiền toái, khẳng định phải náo cái đầy bụi đất, chật vật mà về."

Tiếu Phàm Thành lại chưa nói cho hắn biết, Vũ thiếu gia cũng không phải thiện nam tín nữ, Đồ Sương Hùng như vậy hùng hổ dọa người, Vũ thiếu gia tuyệt sẽ không chỉ làm cho hắn đầy bụi đất đơn giản như vậy.

"Đi, chúng ta lập tức trở lại."

"Tốt!"

Cách Đô bốn người buổi chiều lại đây bái kiến, Hồng Vũ nghĩ muốn cái gì bốn người kỳ thật trong nội tâm đều rất rõ ràng, bọn họ đã đến nơi này, cũng đều đã có chuẩn bị tâm lý. Hồng Vũ nói ra yêu cầu của mình về sau, Cách Đô mặc sức trong nội tâm thập phần không muốn, cũng chỉ có thể tiếp nhận kết quả này, trở thành Vũ thiếu gia ở đây Địch Nhung một tên gian tế.

Hồng Vũ cũng đem có thể tạm thời áp chế bọn họ thể đà bên trong Tỏa Mạch Đan độc tính Linh Dược cho bọn họ, loại đan dược này mỗi tháng phục dụng một quả, Hồng Vũ sẽ sau đó phái người đưa qua.

Trong mấy ngày này, không ngừng có Chủ Thần Vực người đi tìm đến. Những người này cảnh giới cao nhất chính là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong. Nhất Phẩm Hợp Chân dù

sao cũng là người có thân phận, không có khả năng như này hạ thấp tư thái nịnh nọt Đồ Sương Hùng. Dù sao Tu Thanh Hà cái loại này già không biết xấu hổ gia hỏa thật là giảm đấy.

Chủ Thần Vực bên trong, tất cả thế lực lớn cầm giữ lấy quyền lực cùng tài nguyên, tiểu thế gia cùng không có bối cảnh võ đạo cường giả sinh tồn cũng không dễ. Những người này thường thường sẽ không biết xấu hổ mặt đi đút lót Đồ Sương Hùng một loại cường giả.

Hồng Vũ Nhược Lô Ngục bên trong, đã bắt giữ chín người, trong đó tam nữ sáu nam, Hồng Khê mỗi ngày tra tấn những người này, đùa có chút chết đi được.

Những cái này võ đạo cường giả là tuyệt đối thật không ngờ, rõ ràng là một cái rất đơn giản "Nhiệm vụ" làm sao lại biến thành cả đời ác mộng!

Mà lúc này, ở đây Chủ Thần Vực bên trong, Tiếu Phàm Thành thuyết phục trong nhà các nguyên lão cố gắng lại cũng không thuận lợi. Ủng hộ lão Thất các nguyên lão căn bản không để cho hắn cơ hội, mà ủng hộ hắn có hạn mấy người cũng hiểu được chuyện này quá mức không thể tưởng tượng.

Có thể cứ thế mà đem võ giả tăng lên tới Nhất Phẩm Hợp Chân cảnh giới đan dược, điều này có thể sao? !

Mặc kệ Tiếu Phàm Thành nói toạc mồm mép cũng vô dụng, về sau còn là vì Tiếu Phàm Dũng cảnh giới bây giờ có nhất định được sức thuyết phục. Các nguyên lão sản nhìn Tiếu Phàm Dũng về sau, phát hiện hắn thể đà bên trong hoàn toàn chính xác còn có dược lực lưu lại, lúc này mới cuối cùng nhất quyết định, cùng một chỗ hạ đến xem Hồng Vũ đến tột cùng như thế nào.

Rồi sau đó, ở đây Tiếu Phàm Thành mãnh liệt yêu cầu phía dưới, ba vị nguyên lão triệu tập rất nhiều trân quý tài liệu, mang theo đi tới phàm tục thế giới. Nếu như xác nhận, liền lập tức cùng Hồng Vũ tiến hành giao dịch, tuyệt đối không thể để cho người khác nhanh chân đến trước.

Mà đổi thành bên ngoài một tòa Chủ Thần Vực bên trong, đại danh đỉnh đỉnh giả Diêm Vương Đồ Sương Hùng hai hàng

lông mày nhíu chặt. Hắn bề ngoài bên trên nhìn lại, niên kỷ ở đây bảy mươi tả hữu, hai đạo mày rậm đã tuyết trắng, thật giống như hai loại mập tằm ghé vào trên ánh mắt.

Mà trước mặt hắn, quỳ Vu Hằng Cửu, không ngừng dập đầu cầu khẩn: "Đại sư, xin ngài cứu cứu ta, lúc này mới mấy ngày thời gian, cưu vĩ huyệt võ khí tiết lộ đã để cho ta theo Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong hạ xuống Tam phẩm hiển thánh trung kỳ, tại như vậy xuống dưới, ta sớm muộn gì biến thành phế nhân một cái! Cái kia Hồng Vũ, thật sự đáng giận, chẳng những không chịu giao ra Cửu Khổng Thai Tâm Thảo, hơn nữa nhục mạ đại sư, nói ngài đồ phế vật hắn hạ độc, ngài tuyệt đối giải không được…" Đồ Sương Hùng một tiếng gầm lên: "Câm miệng!" Vu Hằng Cửu không dám nói nữa rồi. Hắn không biết mình kỳ thật có chút biến khéo thành vụng. Tại hắn nghĩ đến, Hồng Vũ càng lợi hại cũng không có khả năng vượt qua Đồ Sương Hùng, giả Diêm Vương ở đây Chủ Thần Vực bên trong, đã nhanh là một cái truyền kỳ rồi.

Hắn châm ngòi vài câu, Đồ Sương Hùng nhất định dưới sự giận dữ kết được Hồng Vũ độc. Nhưng vấn đề là, Đồ Sương Hùng đã đã kiểm tra rồi, loại độc tố này lại để cho Đồ Sương Hùng có loại vô kế khả thi cảm nhận. Hắn thậm chí nhìn không ra loại độc tố này rốt cuộc là như thế nào phát tác đấy. Giải độc? Căn bản không thể nào nói đến!

Mà Vu Hằng Cửu một câu kia châm ngòi ly gián lời nói, là được đối với hắn lớn nhất châm chọc rồi!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 46 : Sinh tử bạc (Thượng)

Đồ Sương Hùng thản nhiên nói: "Ngồi dậy mang ta đi tìm Hồng Vũ "

"À?" Không riêng gì Vu Hằng Cửu, Đồ Sương Hùng sau lưng người trẻ tuổi kia cũng chấn động. Hắn chính là truyền tin cái kia người, bị Hồng Vũ bạo đánh một trận.

"Đại sư, Hồng Vũ cái loại này tiểu nhân vật, gì làm phiền ngài tự mình giá lâm? Chỉ cần ngài giúp ta đem độc trốn thoát, ta sẽ đi qua cam đoan đem sự tình làm thỏa đáng "

Người trẻ tuổi là Đồ Sương Hùng cháu trai, tên là Đồ Nguyên Đương, cũng nói: "Thúc thúc, loại này mặt hàng ở đâu cần ngài tự thân xuất mã…"

"Câm miệng" Đồ Sương Hùng căm tức mắng một câu, hắn những năm này bị vô số người thổi phồng lấy, cũng có chút cuồng vọng, cho rằng đối mặt một cái phàm tục thế giới tiểu tử, còn không phải câu nói đầu tiên ta cần ta cứ lấy? Thậm chí Đồ đại sư có thể nhìn lên đồ đạc của hắn, là hắn thiên đại tạo hóa.

Chính là hắn lúc này đây mơ hồ cảm thấy, sự tình khả năng không tốt lắm xử lý rồi.

Tin tức đã thả ra, dùng thân phận của hắn, có thể chủ động vì (là) hắn giải quyết vấn đề đẳng cấp cao nhất thì ra là Vu Hằng Cửu cấp bậc này. Nhất Phẩm Hợp Chân? Hắn bởi vì thỉnh động, nhưng là muốn thiếu nợ kế tiếp đại nhân tình.

Hơn nữa một khi vận dụng Nhất Phẩm Hợp Chân, liền thật sự nháo đại rồi, Chủ Thần Vực tự nhiên có quy tắc của mình, duy trì trật tự cái kia chút ít tồn tại sẽ không ngồi yên không lý đến.

Cho nên Đồ Sương Hùng tính đi tính lại, còn là mình tự mình đi một chuyến so giá phù hợp.

Mặc dù Hồng Vũ độc hắn giải không được, nhưng là có chút độc tố luyện chế ra đến bản thân chính là khó giải đấy, hắn cũng không cảm thấy Hồng Vũ đan đạo thật sự có rất cao tạo nghệ, chính mình xuất mã, chắc hẳn dễ như trở bàn tay. Chỉ có điều muốn lao động chính mình đại giá, Đồ Sương Hùng vẫn còn có chút căm tức, đối với làm việc bất lợi Vu Hằng Cửu cùng Đồ Nguyên Đương cũng có chút giận chó đánh mèo.

Ba người khởi hành, Vu Hằng Cửu nói cái gì cũng không chịu ly khai Đồ Sương Hùng bên người ỷ lại Đồ Sương Hùng bên người còn có giải độc hy vọng, một khi ly khai, tương lai tìm không thấy Đồ Sương Hùng nhưng làm sao bây giờ?

Hồng Vũ một hơi bắt chín người, dọa chạy Vu Hằng Cửu về sau, đến tiếp sau chạy đến người tựu ít đi rồi, thậm chí một ít Tứ Phẩm Thông Pháp cũng tới mất mặt xấu hổ, đối với cái này những người này, Hồng Vũ một chút hứng thú không có, lại để cho Dần thúc cùng Thân thúc hết thảy đánh cho tàn phế ném ra bên ngoài.

Phương Lưu Vân rốt cục hoàn thành bán thần vực trận pháp bố trí, Hồng Vũ đi vào sau khi xem rất là thoả mãn. Một người như vậy ở đây cô tịch bán thần vực bên trong bố trí trận pháp, đối với tại Hồng Vũ mà nói tuyệt đối là một loại lại để cho người nổi điên tra tấn, nhưng là đối với tại Phương Lưu Vân loại này si mê trận pháp người đến nói, chỉ cần chìm đắm trong trận pháp bên trong, hoàn toàn sẽ xem nhẹ quanh mình hết thảy, nàng mặc dù rất mệt mỏi lại không che dấu được sự hưng phấn của mình.

Loại này khống chế núi lửa uy lực trận pháp, nàng cũng là lần đầu tiên bố trí, có thể nói Thất Tịch Kiếm Linh cho ra loại này trận pháp phương án, đối với nàng mà nói cũng là một cái dẫn dắt, chắc hẳn trở về dụng tâm phỏng đoán tìm hiểu, trận pháp tạo nghệ sẽ lần nữa tăng lên một cái cảnh giới.

Đưa đến Phương Lưu Vân về sau, Hồng Vũ nếm thử một chút dùng núi lửa luyện đan, quả nhiên miệng núi lửa phối hợp với Long hỏa, hiệu quả so dùng Lục Hợp lô tăng lên suốt ba thành

Hắn nhất thời cao hứng, lại luyện chế ra một ít linh đan cùng Độc đan.

Theo bán thần vực lúc đi ra, Hồng Khê đã ở bên ngoài lo lắng đã chờ đợi tốt một hồi: "Thiếu gia, ngài xem như đi ra, chúng ta bị người cướp ngục rồi"

"Cái gì?" Hồng Vũ rất là ngoài ý muốn.

"Ngài Nhược Lô Ngục, bên trong phạm nhân đều bị người cướp đi rồi, hơn nữa cướp ngục người còn rất hung hăng càn quấy, ở đây Nhược Lô Ngục cửa ra vào chờ ngài nhỉ."

Hồng Khê phẫn nộ không thôi.

Hồng Vũ lông mi nhảy lên: "Gia gia nãi nãi nhỉ?"

"Loại chuyện này, không tốt thông tri bọn họ a." Hồng Khê có chút do dự, Hồng Vũ ở đây Nhược Lô Ngục trong làm ra đến các loại tra tấn phạm nhân biểu diễn, lại để cho Hồng Thắng Nhật nhìn thấy, vẫn không thể nổi giận đánh người?

Hồng Vũ nghĩ nghĩ: "Chúng ta hãy đi trước nhìn xem."

Hồng Khê vẫn là rất ổn thỏa: "Thân thúc nhìn, đối phương là cái Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ, hắn có thể đối phó."

Hồng Vũ gật gật đầu, trở mình lên ngựa, Liệt Mã một tiếng tiếng Xi..Xiiii..âm thanh chạy ra khỏi Hồng phủ, không bao lâu liền xuất hiện ở Nhược Lô Ngục bên ngoài.

Hồng Vũ đem tại đây mua lại về sau, liền lại để cho người giữ cửa khẩu những cái kia cỏ dại thanh lý sạch sẽ, mặt đất trải lên phiến đá, phiến đá bên trên điêu khắc lấy dữ tợn các loại mãnh thú quỷ quái so trước kia kỳ thật còn muốn âm trầm.

Mà lúc này, Nhược Lô Ngục hai miếng đại môn bị nào đó lực lượng khổng lồ bị đâm cho chia năm xẻ bảy đánh rơi một bên, ngoài cửa trên đất trống, bày biện một trương ghế bành, Đồ Sương Hùng ngạo nghễ ngồi trên hắn lên, thần sắc đã có chút không kiên nhẫn được nữa.

Hồng Vũ chín tên phạm nhân tất bị phóng ra, đứng ở đây phía sau của hắn.

Hồng Vũ vừa xuất hiện, Đồ Nguyên Đương lập tức chỉ vào hắn hét rầm lên: "Thúc thúc, chính là hắn chính là tiểu tử này ngươi nhất định phải làm cho hắn nhận hết tra tấn mà chết "

Đồ Sương Hùng nhìn xem Hồng Vũ, trong mắt lộ vẻ khinh thường: "Còn tưởng rằng ngươi không dám tới rồi."

Hồng Vũ xoay người xuống ngựa, đang tại cùng Đồ Sương Hùng giằng co Hồng Thân Hồng Dần lập tức chào đón: "Thiếu gia."

Mà một bên còn đứng lấy một đám người, ba người lão già đứng ở đây mặt sau cùng, phía trước xuất đầu lộ diện chính là Tiếu Phàm Thành. Hắn nhanh đi tới: "Vũ thiếu gia, có muốn hay không chúng ta giúp ngươi xử lý…"

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Không cần, các ngươi trước chờ một chút, sẽ không chậm trễ quá lâu."

Tiếu Phàm Thành một hồi im lặng, đối diện chính là Đồ Sương Hùng, đó là tốt như vậy đuổi người? Không cần chậm trễ quá lâu Vũ thiếu gia rất tự tin a.

Hắn yên lặng lui về, ba người nguyên lão nhìn xem hắn, đều không nói gì. May mắn gặp dịp cũng rất tốt, nhưng dùng nhìn xem cái này Hồng Vũ rốt cuộc là cái gì tỉ lệ

Hồng Vũ một ném cương ngựa, đối với Đồ Sương Hùng nói: "Ngươi là Đồ Sương Hùng?"

"Đúng vậy, đúng là bổn tọa" hắn toàn thân để lộ ra một loại bễ nghễ thiên hạ tự tin: "Ngươi không biết ngươi đắc tội người nào a…"

Loại này làn điệu vừa ra tới, Hồng Vũ lập tức buồn nôn muốn nhả, vội vàng ngăn lại hắn: "Được rồi được rồi, ta thật không biết ngài là như thế nào cao cao tại thượng tồn tại, có điều van xin ngài, cỡ nào ngưu bức tên tuổi cũng đừng có lại nói ra làm ta sợ được không?"

Đồ Sương Hùng lập tức bị chắn mặt già đỏ lên, thẹn quá hoá giận quát: "Tốt tiểu tử cuồng vọng xem ra bổn tọa hôm nay thật đúng là đến đúng rồi, không giáo huấn ngươi thoáng

một phát, ngươi thực cho rằng này thiên địa cho không dưới ngươi rồi “

“Chính là ta như thế nào cảm nhận này thiên địa cho không dưới chính là ngươi nhỉ? Người khác trân bảo, ngươi tùy tiện phái cái gì a miêu a cẩu, nói muốn mượn đi? Nhân gia không để cho, còn đắc tội ngươi rồi, ngươi muốn người một đầu cánh tay một chân? Ngươi có tư cách gì như này tùy ý quyết đoán người khác thứ đồ vật cùng sinh tử?”

Đồ Nguyên Đương ở một bên nhìn xem người chết thông thường nhìn xem Hồng Vũ: “Dù sao ngươi rất nhanh sẽ thống khổ chí tử, ta cũng không cần với ngươi không chấp nhặt rồi.”

Hồng Vũ nhìn xem Đồ Sương Hùng: “Ngươi chỗ dựa vào hết thảy, không phải là ngươi tự cho là cao minh đan đạo tạo nghệ? nhưng là nếu như ngươi phát hiện ngươi đan đạo tạo nghệ kỳ thật chó má cũng không phải, ngươi coi như cái thứ gì?”

“Làm càn” Vu Hằng Cửu giận tím mặt, muốn ở đây Đồ Sương Hùng trước mặt biểu hiện một bả.

Hồng Vũ một cái cười lạnh: “Chỉ còn lại có Tam phẩm hiển thánh sơ kỳ tu vi, còn như vậy không biết sâu cạn Thân thúc “

Hồng Thân thân hình nhoáng một cái, một cái vang dội cái tát quất vào Vu Hằng Cửu trên mặt, Vu Hằng Cửu hét thảm một tiếng, bụm mặt bị rút trên không trung vòng vo vài vòng, miệng đầy máu tươi hàm răng trắng bay loạn, hung hăng vung trên mặt đất.

Đồ Sương Hùng trong mắt lửa giận hừng hực: “A ha ha ha bổn tọa từ khi say mê đan đạo đến nay, còn chưa từng có người dám nói bổn tọa đan đạo chó má cũng không phải, hảo tiểu tử, ngươi là người thứ nhất thật lớn gan chó “

Hồng Vũ mỉm cười: “Say mê đan đạo? Liền ngươi? Không nên vũ nhục đan đạo rồi, ngươi không phải say mê đan đạo, ngươi là mới nhất hư danh quyền thế a?”

Hồng Vũ chính mình mặc dù hiện tại rất am hiểu luyện đan, nhưng là hắn sẽ không trang bức nói cái gì chính mình

say mê đan đạo. Bởi vì hắn thấy qua chính thức say mê tại một loại hạng kỹ nghệ người, nói ví dụ Phương Lưu Vân, nói ví dụ Tôn Bán Sơn. Nhân tài như vậy là đáng giá tôn kính đấy. Mà Đồ Sương Hùng, loại này hung hăng càn quấy người cuồng vọng dám nói mình say mê đan đạo? Buồn cười quá.

Đồ Sương Hùng tức giận đến toàn thân phát run: "Hỗn trướng tiểu tử, chẳng lẽ ngươi chỉ là mồm miệng lanh lợi "

Hồng Vũ cười lạnh, hung ác nói ra: "Ta với ngươi so đấu đan đạo, ngươi có dám hay không "

Đồ Sương Hùng vẻ mặt mỉa mai: "Ngươi? Cùng ta so đấu đan đạo? Ngươi cho rằng ngươi là ai, đủ tư cách cùng bổn tọa so đấu đan đạo?"

Hồng Vũ thản nhiên nói: "Ta với ngươi đánh bạc mạng, ngươi có dám hay không? Liền một câu, là nam nhân liền bây giờ trở về đáp ta "

Đồ Sương Hùng biến sắc: "Ngươi cho rằng bổn tọa có thể địa vị hôm nay là đơn thuần dựa vào vận khí? Ngươi muốn làm ta sợ, không có cửa đâu ta với ngươi đánh bạc, ngươi nói đi, đánh cuộc như thế nào "

"Ngươi chắc hẳn cũng luyện chế có Độc đan, ta phục dụng ngươi Độc đan, chính mình giải độc. Ngươi phục dụng ta đấy, ngươi cũng chính mình giải độc "

Mặc dù quy tắc rất đơn giản, lại làm cho người cảm thấy một tia hàn ý. Lưỡng người cũng đã rất không được lập tức một chưởng chụp chết đối phương, một khi đối phương không thể chính mình giải độc, hiển nhiên là tuyệt đối sẽ không xuất thủ cứu giúp đấy, cái này thật sự là đánh bạc mạng a

Một bên Tiếu gia người cùng một chỗ động dung, một người nguyên lão có chút nghi ngờ nói: "Thiếu niên này tốt điên cuồng, hắn không biết Đồ Sương Hùng Độc đan ở đây Chủ Thần Vực đều được xưng không người có thể giải à… Mà thôi, nhìn kỹ hẵn nói a."

Mà Hồng Vũ bên này, lại lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người đối với thiếu gia cực có lòng tin. Cho dù là đối mặt Chủ

Thần Vực đan đạo đại sư lại có thể thế nào? Thiếu gia giáo huấn Chủ Thần Vực những người kia thời điểm còn thiếu sao?

Đồ Sương Hùng lại biết Hồng Vũ nắm giữ lấy một loại Độc đan, chính là dùng ở đây Vu Hằng Cửu trên người cái loại này, hắn cũng không có nắm chắc giải độc, trong lúc nhất thời có chút do dự

Cái loại này độc dược mặc dù không chết được người, nhưng là mình một thân tu vị nếu đều tiết lộ, về sau cũng đừng muốn luyện đan rồi, thật độc ác thiếu niên Đồ Sương Hùng trong nội tâm thầm mắng.

Chính là hắn thật không ngờ, Hồng Vũ theo sát lấy lại nói một câu: "Ngươi nếu không dám, nhưng dùng ta trước ăn vào ngươi Độc đan "

Đồ Sương Hùng âm thầm cười lạnh: Tiểu tử cuồng vọng kia không biết bổn tọa Độc đan tiêu chuẩn như thế nào, cũng dám như này, thực là mình muốn chết

"Tốt, bổn tọa với ngươi đánh bạc "

Ở đây Vu Hằng Cửu cùng Đồ Nguyên Đương trong mắt, Hồng Vũ đã là một người chết rồi. Đồ Nguyên Đương thậm chí có chút ít tiếc nuối: "Rõ ràng lại để cho hắn khinh địch như vậy tựu chết rồi, quá tiện nghi hắn cần phải lại để cho hắn nhận hết các loại tra tấn chí tử, mới giải mối hận trong lòng của ta "

Hồng Vũ nhàn nhạt nhìn hắn một cái, bỗng nhiên cười cười: "Yên tâm, nhất định sẽ thỏa mãn ngươi yêu cầu này đấy." Hắn hướng Đồ Sương Hùng khoát tay: "Lấy ra

Đồ Sương Hùng cẩn thận từng li từng tí theo trong tay áo lấy ra một cái mặc ngọc cái hộp, mở ra, bên trong là một quả màu xanh biếc đan dược, khe hở ở đây một tầng sáp trong giấy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 46 : Sinh tử bạc (Hạ)

Đồ Sương Hùng thậm chí mình cũng không dám bóc đi tầng kia giấy dầu, mà là trực tiếp đưa cho Hồng Vũ.

Cái kia miếng Độc đan vừa xuất hiện, chung quanh mọi người tất cả đều biến sắc, nhất là Tiếu gia người, lập tức liền nghĩ đến Đồ Sương Hùng danh chấn Chủ Thần Vực Độc đan "Câu Hồn Bạc "

Loại này Độc đan, lúc ban đầu mục chính là Đồ Sương Hùng muốn giết bằng thuốc độc một người Nhất Phẩm Hợp Chân mà cuối cùng nhất, Đồ Sương Hùng hoàn thành cái mục tiêu này cho nên Độc đan "Câu Hồn Bạc" không người nào dám nếm thử, Đồ Sương Hùng ở đây Chủ Thần Vực bên trong không có người nguyện ý trêu chọc hắn, loại này Độc đan cũng có công lao.

Mà Câu Hồn Bạc luyện chế phi thường khó khăn, nguyên liệu đắt đỏ, Tiếu gia người thật không ngờ Đồ Sương Hùng rõ ràng cam lòng (cho) đem Câu Hồn Bạc lấy ra. Mà Tiếu Phàm Thành nhịn không được phải lên tiếng nhắc nhở Hồng Vũ rồi, nhưng là không đợi hắn nói chuyện, Hồng Vũ một ngụm đem cái kia miếng Độc đan nuốt xuống, sau đó chính mình lấy ra chính mình Giải Độc Đan, ăn hết một quả xuống dưới.

Đồ Sương Hùng ở đây Hồng Vũ ăn chính mình "Câu Hồn Bạc" về sau, mà bắt đầu ôm cánh tay chờ Hồng Vũ chết đi

Hồng Vũ nhỉ? Không biết từ chỗ nào lấy ra đến một căn cây tăm ở đây cạo răng

Đồ Sương Hùng mấy người hãy đợi a các loại, trọn vẹn đợi một bữa cơm công sức, Hồng Vũ một chút sự tình không có. Tiếu gia người cũng là kinh ngạc, tu vị đã đến cảnh giới này, tất cả mọi người có thể dùng linh giác tập trung người khác, mà Hồng Vũ cũng không có kháng cự, tùy bọn hắn tập trung chính mình, dùng xác nhận cái kia một quả Độc đan thật sự là hắn là ăn hết rồi.

Tiếu gia đầu người trước xao động ngồi dậy ba vị nguyên lão hết sức vui mừng vỗ vỗ Tiếu Phàm Thành bả vai: "Lão Ngũ, chúng ta lúc trước quả nhiên không có nhìn lầm người ngươi rất tốt, rất thật tinh mắt, đây là chúng ta cơ hội tốt nhất rồi, nhất định phải cùng Vũ thiếu gia kết thành đồng minh, tuyệt không thể để cho người đem hắn cướp đi."

Tiếu Phàm Thành liền vội vàng gật đầu, trong lòng tự nhủ ta ở phía trên liền nói với các ngươi rồi, các ngươi không phải không tin, hiện tại thế nào, thấy được chưa? Hừ

Đồ Sương Hùng sắc mặt có chút không đúng rồi, mà phía sau hắn, Vu Hằng Cửu cùng Đồ Nguyên Đương trực tiếp biến sắc: Thời gian dài như vậy Hồng Vũ không có việc gì, vậy cũng chỉ có một cái khả năng: Hồng Vũ giải độc

Đây chính là "Câu Hồn Bạc", liền Nhất Phẩm Hợp Chân đều có thể hạ độc chết, hơn nữa coi như là Đồ Sương Hùng mình cũng không có giải dược —— Hồng Vũ làm sao có thể không chết?

Chính là sự thật liền bày ở trước mắt, lưỡng người không chịu tin tưởng cũng không có cách nào. Mà Vu Hằng Cửu thẳng đến đúng lúc này mới kịp phản ứng: Đồ Sương Hùng không phải là không muốn cho mình giải độc đắn đo chính mình, mà là hắn căn bản là giải không được

Cái này vốn là cái rất đơn giản suy luận, nhưng là Vu Hằng Cửu trước đó một mực không có đem Hồng Vũ bày ở một cái cùng Đồ Sương Hùng ngang nhau trên vị trí, thủy chung cho rằng chỉ cần Đồ Sương Hùng ra tay, Hồng Vũ lập tức đối cũng sẽ bị nghiền giết thành cặn bã, bởi vậy căn bản không có nghĩ tới khả năng này.

Nhưng là hiện tại… Vu Hằng Cửu thoáng cái hối hận ruột đều muốn thanh rồi. Hắn một mực ở đây Hồng Vũ trước mặt rất cuồng vọng, cũng là bởi vì sau lưng của hắn đứng đấy Đồ Sương Hùng, nhưng là bây giờ, liền Đồ Sương Hùng cũng cầm Hồng Vũ không có biện pháp, hắn muốn giải độc, chỉ có thể đi cầu Hồng Vũ Hồng Vũ sẽ bỏ qua hắn sao? Làm sao bây giờ?

Đồ Nguyên Đương vốn cho là chính mình đã có như vậy một người thúc thúc, có thể hoành hành ngang ngược, hắn những năm này cũng đích thật là làm như vậy đấy, chưa từng có người dám đem hắn thế nào, nhưng là lúc này đây, hắn thật sự bị tổn thất nặng, hơn nữa mắt thấy chẳng những không thể báo thù, còn có thể sẽ đưa tới Hồng Vũ càng thêm đáng sợ công kích, Đồ Nguyên Đương không phải cái gì thiết cốt boong boong đàn ông, hắn lúc ấy thì có mãnh liệt nước tiểu ý, chính mình nhẫn nhịn nửa ngày, cuối cùng là cho nhịn được

Hồng Vũ nhìn về phía Đồ Sương Hùng: "Như thế nào? Phải hay là không nên đến phiên ngươi?"

Đồ Sương Hùng mặt xám như tro, nhưng là Tiểu gia người liền ở một bên nhìn xem đâu rồi, hắn có thể lùi bước sao?

Đáp án dĩ nhiên là: Có thể

Đồ Sương Hùng quyết đoán quyết định quỵt nợ coi như là kinh sợ lại có thể thế nào? Coi như là lan truyền đi ra ngoài lại có thể thế nào? Ta là không sánh bằng ngươi Hồng Vũ, nhưng là trở lại Chủ Thần Vực, ta vẫn như cũ là mỗi người sợ hãi "Giả Diêm Vương" ai có thể làm gì ta? Những cái kia có cầu ở người của ta, như cũ cần dùng tâm nịnh bợ ta, về sau chỉ cần ta trốn tránh ngươi Hồng Vũ thì ra là rồi. Cái gì đến sự tình hôm nay, đều không có mấy người dám ở trước mặt ta nhắc tới

Hồng Vũ không có nhìn lầm, Đồ Sương Hùng chính là ngựa nhớ chuồng quyền thế cùng danh lợi người, hắn không phải cái gì đan đạo si nhân, hắn chỉ là bởi vì đan đạo có thể cho hắn mang đến danh lợi, hắn mới dấn thân vào tại đan đạo.

Tiêu Nguyệt Hà lưỡng người thật sự si mê với đan đạo, thậm chí không tiếc dùng địch nhân thân phận, phản bội trốn bái sư Hồng Vũ. Lưỡng người so về Đồ Sương Hùng mà nói, cũng muốn đáng yêu quá nhiều.

Đồ Sương Hùng lui về phía sau một bước, nói ra: "Ta lại để cho thua không cần lại dựng lên. Như vậy cáo từ "

Hắn quay người muốn chạy, lần này mà ngay cả Hồng Vũ đều không nghĩ tới người rõ ràng bởi vì vô sỉ như vậy Hồng

Thân cùng Hồng Dần sửng sốt một chút, chợt nhanh chóng ra tay lưỡng người thẳng lên, tả hữu kiềm chế ở Đồ Sương Hùng.

Tiếu gia người bên kia cũng là chấn động: Đồ Sương Hùng rõ ràng kinh sợ rồi hả? Liền trực tiếp như vậy nhận thua, quá không biết xấu hổ a, đây là Chủ Thần Vực đại sư sao? Chưa từng có người vô sỉ như vậy a?

Hồng Vũ mặt âm trầm, mắng một câu: "Thật không biết xấu hổ đại sư khá tốt ta trước thời gian chuẩn bị thoáng một phát.

Hồng Vũ đem Ất Mộc chi độc rơi vãi ở trước mặt mình, thuần túy là vì dùng phòng ngừa vạn nhất, hơn nữa hắn thật không ngờ thực sự "Vạn nhất" tình huống xuất hiện.

Đồ Sương Hùng tới đưa cho hắn Độc đan thời điểm, dẫm nát một mảnh kia trên mặt đất.

Mà lúc này, Ất Mộc chi độc phát tác. Vô số màu xanh lá dây leo, sinh cơ bừng bừng đem Đồ Sương Hùng quấn quanh mà bắt đầu. Mặc kệ Đồ Sương Hùng như thế nào giãy dụa, phục dụng bao nhiêu giải độc linh đan, một chút tác dụng đều không có.

Chỉ dùng thời gian tầm uống hết một chén trà, Đồ Sương Hùng liền suy yếu muốn chết, bị vô số dây leo trói lại.

Hồng Vũ đi ra phía trước, theo phần đông dây leo bên trong đẩy ra miệng của hắn, đem chính mình mới luyện chế một quả Độc đan nhét vào đi: "Không chết được người, chỉ có điều dược hiệu so Tiết Phong Chi Độc hiếu thắng một ít."

Đồ Sương Hùng nguyên vốn đã phi thường hư nhược rồi, phục dụng cái này một quả Độc đan về sau, lập tức cảm giác mình quanh thân lỗ chân lông sưu sưu ra bên ngoài tiết lộ lấy chính mình võ khí

Hắn cũng là Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ tu vị, võ khí số lượng to lớn lớn, nhưng là chỉ dùng một nén nhang công sức, liền toàn bộ tiết lộ tại sạch

Hắn thân thể suy yếu, võ khí tu vị bị phế, đã triệt để trở thành phế nhân một cái.

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Thất thần tại cái gì, đem sở hữu tất cả phạm nhân đều mang về "

Cái kia bị Đồ Sương Hùng cứu ra chín phạm nhân, vốn là trông cậy vào Đồ Sương Hùng vì chính mình "Báo thù", kết quả không nghĩ tới "Đồ đại sư" chẳng những thua thất bại thảm hại, hơn nữa tại chỗ làm rùa đen rút đầu, kết quả cuối cùng vẫn không có thể đào thoát vận rủi

Tô Tam đáp ứng một tiếng, như lang như hổ xông tới.

Hồng Vũ đối với đứng phía sau Đồ Nguyên Đương, ánh mặt trời sáng lạn cười: "Ngươi không phải mới vừa nói muốn cho ta nhận hết thống khổ tra tấn chí tử sao? Ta nói tất cả, nhất định thỏa mãn ngươi, sẽ không để cho ngươi dễ dàng chết như vậy đi "

Đồ Nguyên Đương đã dự liệu được chính mình tương lai bi thảm kết cục, đã không có với tư cách chỗ dựa thúc thúc, hắn chó má cũng không phải. Hắn hai chân một cái run rẩy, lúc này đây lại cũng không thể nhịn xuống nước tiểu ý, một luồng mùi khai truyền đến.

Hồng Vũ chán ghét nhìn hắn một cái: "Tô Tam, trước đem cái này phế vật giải quyết "

"Được rồi thiếu gia "

Tô Tam từ phía sau một cước đá vào Đồ Nguyên Đương trên mông đít, Đồ Nguyên Đương một cái ngã gục nằm rạp trên mặt đất, đại hán râu quai nón không biết từ chỗ nào lấy ra đến một cái Thiết Bổng, trước tiên đem Đồ Nguyên Đương tứ chi bên trên sở hữu tất cả các đốt ngón tay từng cái đập nát rồi, Đồ Nguyên Đương đau mổ heo thông thường rú thảm, Tô Tam nhưng lại nhếch miệng cười cười: "Điểm ấy thống khổ ngươi còn gọi gọi? Ngươi chờ Hồng Khê đại gia hầu hạ ngươi thời điểm, ngươi đã biết rõ cái gì mới thật sự là thống khổ."

Đồ Nguyên Đương hai mắt một phen, trực tiếp dọa ngất đi.

Vu Hằng Cửu vùng vẫy nửa ngày, bỗng nhiên đỏ mặt tía tai bịch một tiếng quỳ gối Hồng Vũ trước mặt: "Vũ thiếu gia, Vu Hằng Cửu nguyện ý đi theo thiếu gia…"

Hồng Vũ đều mặc kệ sẽ loại người này, khoát tay áo, Hồng Dần vừa lúc ở sau lưng của hắn, Bách Thú Hồng Lưu Đao ra tay, sống dao hung hăng nện ở trên người của hắn, Vu Hằng Cửu chỉ còn lại có Tam phẩm hiển thánh sơ kỳ tu vi, căn bản không phải Hồng Dần đối thủ, sống dao đưa hắn toàn bộ xương sống phá bỏ nát bấy, lập tức toàn thân tê liệt.

Hồng Vũ chán ghét nói: "Đi theo ta? Ngươi không xứng "

Nhược Lô Ngục bên trong theo vốn là chín tên phạm nhân, biến thành mười hai tên, trong đó có đại danh đỉnh đỉnh "Giả Diêm Vương" Đồ Sương Hùng cùng từng đã là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phong Vu Hằng Cửu.

Đương nhiên, hiện tại bọn hắn tất cả đều là phế nhân một cái.

Kế tiếp Hồng Khê có bề bộn rồi, vừa muốn xây dựng thêm nhà tù.

Tiếu gia người ở một bên mắt thấy toàn bộ trải qua, ba vị nguyên lão trong nội tâm đều ở đây cảm thán: Hồng Vũ cùng Đồ Sương Hùng một đoạn này ân oán, vậy mà dùng kết quả này xong việc, chỉ sợ cả vị chủ thần vực đều muốn giận xem líu lưỡi a?

Mà chuyện này hiện tại còn không có có truyền trở về, chờ đợi tin tức truyền đến, nhất định sẽ khiến cho kịch liệt chấn động

Cả đám Hồng Vũ xử lý xong những chuyện kia, Tiếu Phàm Thành vội vàng dẫn ba vị nguyên lão cùng tiến lên trước: "Vũ thiếu gia, đây là ta đấy ba vị trưởng bối, đối với tại thiếu gia rất là ngưỡng mộ, cùng một chỗ hạ đến thăm ngài."

Hồng Vũ cũng không vạch trần hắn, mỉm cười gật gật đầu: "Ta vẫn là câu nói đó, một tay giao tiền, một tay giao hàng

Tam lão liên tục gật đầu: "Tuyệt đối không có vấn đề, Vũ thiếu gia ngài là chúng ta Tiếu gia tôn quý nhất bằng hữu "

Chuyện kế tiếp cũng rất thuận lợi rồi, Tiếu gia người đã mang đến đầy đủ trân quý tài liệu, theo Hồng Vũ tại đây hối đoái đi ba miếng Đại Đạo Đan.

Trước khi chia tay Hồng Vũ một câu "Còn có tài liệu lời mà nói mặc sức tới tìm ta đổi linh đan", lại để cho Tam lão hối hận không ngã

Trước khi đến bởi vì bọn họ không phải như vậy tin tưởng Hồng Vũ, vẫn là ở đây Tiếu Phàm Thành mãnh liệt theo đề nghị, mới mang lên những tài liệu này, vẻn vẹn đầy đủ đổi lấy ba miếng linh đan. Sớm biết như vậy Hồng Vũ tại đây linh đan rất nhiều, bọn họ nói cái gì cũng muốn mang nhiều tài liệu nhiều đổi mấy miếng.

Ba vị nguyên lão cái đó một cái không có con cháu? Đây chính là một hồi lớn cơ duyên bọn họ trong nội tâm cũng đã quyết định, trở về lập tức đem mình những năm này sưu tầm sửa sang lại thoáng một phát, tận khả năng hơn đổi một ít linh đan

Mà chuyện này còn có một lại để cho Hồng Vũ dở khóc dở cười khâu cuối cùng, cái kia chính là một người Chủ Thần Vực cường giả tin tức cực độ bế tắc, ở đây Đồ Sương Hùng đều bị Hồng Vũ nắm chặt Nhược Lô Ngục về sau, rõ ràng còn hấp tấp chạy đến, tuyên bố Hồng Vũ đắc tội Đồ đại sư, chạy nhanh nghểnh cổ liền lục a

Hồng Vũ rất vui vẻ đưa hắn trảo đi vào cùng Đồ đại sư làm bạn rồi, lưỡng người tương kiến, vị kia cường giả trực tiếp choáng váng

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 47 : Đất phong Hương Hầu (Thượng)

Đồ Sương Hùng sự tình tạm thời cáo một giai đoạn, một đoạn, trên triều đình tranh đấu coi như là hết thảy đều kết thúc, trải qua đáng kể,thời gian dài đánh giằng co, đối với tại Hồng Vũ phong thưởng rốt cục ra rồi.

Năm đó Hồng Vũ tham gia phò mã tranh cử trước đó, Đại hoàng tử liền đã từng thay Hoàng Đế hứa hẹn "Hương hầu" tước vị, lúc này đây rốt cục thực hiện rồi.

Trừ lần đó ra, còn có một chính Ngũ phẩm hư chức, Thái Học Tế Tửu.

Đại Hạ Thái Học danh nghĩa, bởi vì Vũ Đô phụ cận có một tòa Lễ Lăng Thư Viện, đây chính là thiên hạ vào cửa thánh địa, mỗi người đều chèn phá ảnh chân dung đi vào, Thái Học cũng liền không có gì người nguyện ý đi.

Hồng Vũ cái này Thái Học Tế Tửu cũng không cần đi giảng bài, treo cái chức vị coi như là đã có viên chức, về sau có chuyện gì tương đối dễ dàng.

Mặt khác còn có ban thưởng hoàng kim một ngàn lượng, cái này chính là biểu tượng ý nghĩa. Trả lại cho hắn tăng thêm một đống lớn danh hiệu, Hồng Vũ căn bản không có nhớ kỹ.

Dưới thánh chỉ đạt về sau, nãi nãi còn là có chút không vừa ý, có điều cũng biết đây là hoàng đế bệ hạ có thể làm ra lớn nhất nhượng bộ rồi.

"Ta Tôn nhi lập được lớn như vậy công lao, cái kia Hoàng Đế lão nhân cực kỳ keo kiệt." Nãi nãi ở đây phàn nàn, gia gia lại ở một bên giữ im lặng, hắn cả đời trung quân ái quốc, lôi đình mưa móc đều là quân ân, đến bây giờ cũng không có hoàn toàn chuyển biến tới, như cũ ôm một đường không thực tế tưởng tượng, Hồng gia có thể cùng hoàng thất hòa hảo như lúc ban đầu.

Có điều nãi nãi cũng thật cao hứng, bởi vì Hồng Vũ đã có hương hầu tước vị, tương lai có thể tự lập môn hộ, không cần phải đi cùng đại ca Hồng Liệt tranh đoạt Hồng gia quyền kế thừa. Mặc dù nói hai người huynh đệ tình cảm thâm hậu tuyệt sẽ không vì loại chuyện này phản bội, nhưng là nãi nãi cảm thấy ủy khuất hai cháu trai, hiện tại vẹn toàn đôi bên tất cả đều vui vẻ.

Hồng Khê cuống quít chạy vào: "Thiếu gia, Đại hoàng tử đã đến."

Nãi nãi đứng lên, hừ một tiếng: "Ta không muốn gặp hoàng gia người, Vũ nhi chính ngươi đi thôi."

Hồng Thắng Nhật do dự thoáng một phát, cảm thấy cũng nên hướng hoàng gia nói lời cảm tạ, nãi nãi đi hai bước trông thấy hắn còn không có theo kịp, xụ mặt quát to một tiếng: "Lão già kia ngươi còn chờ cái gì "

Gia gia co rụt lại cổ: "Ta cái này đã tới rồi."

Hồng Vũ che miệng cười trộm, bị gia gia quay đầu lại hung hăng trừng mắt liếc. Hồng Vũ hiện tại có nãi nãi chỗ dựa, còn có thể sợ ngươi? Hắn lập tức trở về kính một cái mặt quỷ.

Đại hoàng tử ở đây Hồng phủ chính sảnh chờ, Hồng Vũ bước nhanh tiến đến, cười ha hả ôm quyền thi lễ: "Điện hạ, đã lâu không gặp."

Đại hoàng tử cũng rất xấu hổ, mỗi lần Hồng Vũ cùng hoàng thất quan hệ hồi hộp, hắn muốn rời xa Hồng Vũ, nhưng là Hồng gia chiếm được thượng phong, cần hòa hoãn quan hệ, hắn muốn ra mặt cùng Hồng Vũ giao hảo. Hết lần này tới lần khác hắn cũng không phải cái loại này mặt dày tâm hắc nhân vật, mấy lần về sau mình cũng cảm thấy không có ý tứ. Hồng Vũ hàm ẩn châm chọc lời nói, càng làm cho hắn có chút xấu hổ.

"Ha ha, Vũ Thiếu gần đây đường làm quan rộng mở a."

Hồng Vũ khoát khoát tay ngồi xuống: "Ta là mò mẫm giày vò, Đại điện hạ hôm nay tới có chuyện gì sao?"

Đại hoàng tử nói: "Phụ hoàng phong ngươi hương hầu, có điều nói thật vẫn là chúng ta có xấu hổ, cái này hương hầu vốn sớm nên đưa cho ngươi, nhưng là… Được rồi, không nói. Vì đền bù tổn thất ngươi, phụ hoàng nói, hắn không chỉ định lãnh địa của ngươi ở nơi nào, ngươi bởi vì chính mình đi chọn lựa. Ta hôm nay ra, liền là muốn hỏi một chút, ngươi hợp ý địa phương nào?"

Đại hoàng tử vẫy vẫy tay, đi theo tiểu thái giám khiêng một cuốn địa đồ đi tới, ở đây trước mặt hai người mở ra

Đây là một trương Đại Hạ toàn cảnh đồ, Đại hoàng tử chỉ vào địa đồ nói ra: "Ta khuyên ngươi tuyển Nam Việt quận, chỗ đó nhất giàu có và đông đúc. Chẳng những thổ địa phì nhiêu, hơn nữa mỗi người kinh thương, thuế phú thu nhập rất cao. Ngươi bởi vì lựa chọn một ít giao thông đầu mối then chốt bên trên thị trấn nhỏ, cũng là một cái hương hầu lãnh địa diện tích, có điều chính là giàu đến chảy mỡ a."

Hồng Vũ nhìn nhìn, ăn ngay nói thật, Đại hoàng tử lời mà nói hắn rất động tâm.

Đương nhiên nếu như dựa theo Hồng Vũ ý của mình, hắn đương nhiên hy vọng lãnh địa của mình khoảng cách Vũ Đô càng gần càng tốt, nhưng là đây là không thực tế đấy. Hoàng Đế không có khả năng cho phép hắn ở đây Vũ Đô phụ cận có được như vậy một cái "Quốc Trung Chi Quốc

Có điều ngay tại Hồng Vũ đưa ánh mắt quăng hướng Nam Việt quận, muốn phải tìm một cái giàu có và đông đúc thị trấn nhỏ thời điểm, một thanh âm bỗng nhiên xuất hiện ở trong đầu của hắn: "Lựa chọn Quảng Dương quận."

Hồng Vũ sững sờ: "Ngươi sống lại rồi hả?"

Thất Tịch Kiếm Linh tức giận nói: "Thiếu niên lang ngươi quá không biết lễ phép rồi, còn như vậy bổn tọa đã có thể không để cho ngươi nghĩ kế rồi."

Hồng Vũ cười hỏi: "Cái kia ngươi nói trước đi nói, ngươi để cho ta lựa chọn Quảng Dương quận, đến cùng là vì cái gì?"

"Bổn tọa mơ hồ nhớ rõ Phượng Cửu Tiêu huyền binh xưởng đang ở đó phụ cận."

Hồng Vũ chấn động: "Huyền binh xưởng? Lượng sản huyền binh? Ở nơi nào?"

Thất Tịch Kiếm Linh nói: "Cái này nhất định phải thực địa nhìn mới có thể tìm được."

Hồng Vũ trong lòng hiểu rõ rồi, lại hỏi: "Ngươi cắn nuốt băng măng, đến cùng có chỗ tốt gì?"

Thất Tịch Kiếm Linh chuyển hướng chủ đề: "Cái này chúng ta sau đó nói sau, ngươi trước tiên đem chuyện trước mắt giải quyết."

Đại hoàng tử cho rằng Hồng Vũ đang trầm tư cân nhắc, không nghi ngờ gì. Hồng Vũ cùng Thất Tịch Kiếm Linh trao đổi hoàn tất, ngẩng đầu lên nói ra: "Đại điện hạ hảo ý ta minh bạch, có điều, ta muốn lựa chọn Quảng Dương quận."

Đại hoàng tử ngơ ngác một chút: "Quảng Dương quận? Chỗ đó chính là thâm sơn cùng cốc… Ah, ngươi là vì Vân Tư Nhạn a?"

Vân gia ngay tại Quảng Dương quận, Đại hoàng tử còn tưởng rằng Hồng Vũ hảo sắc như mệnh, vì Vân Tư Nhạn cố ý muốn đem lãnh địa đặt ở Quảng Dương quận đâu rồi, hắn hướng Hồng Vũ nhếch lên ngón tay cái: "Quả nhiên là phong lưu hạt giống."

Hồng Vũ vốn đang nghĩ đến như thế nào cùng Đại hoàng tử giải thích chính mình muốn chọn Quảng Dương quận, cái này ngược lại là bớt việc, Đại hoàng tử giúp hắn nghĩ tới nguyên nhân.

Hắn cao thâm mạt trắc cười, lại để cho Đại hoàng tử càng cho là mình đã đoán đúng.

"Quảng Dương quận cũng tốt, mặc dù thổ địa cằn cỗi, thương lộ không thông, nhưng là khoáng sản phong phú. Ngươi muốn tuyển ở đâu?

Hồng Vũ nói: "Có thể hay không cho ta một ít thời gian, ta muốn tự mình đi Quảng Dương quận nhìn một cái."

Đại hoàng tử mập mờ nở nụ cười: "Đương nhiên là có thể, đem Vân cô nương mang lên, trở về một chuyến. Ha ha ha

Hồng Vũ âm thầm lắc đầu, cũng không muốn giải thích cái gì.

"Vừa muốn đi ra ngoài?" Nãi nãi có chút không nỡ Tôn nhi, Hồng Vũ đành phải giải thích lúc này đây Quảng Dương quận chuyển đi, đối với tại Hồng gia mà nói trọng yếu phi thường, nãi nãi thở dài, yêu đương nhìn xem hắn: "Ta Tôn nhi thật sự trưởng thành, là người nam tử hán rồi, trong lồng ngực có đồi núi, bày mưu nghĩ kế. Tốt, ngươi đi đi, nãi nãi giúp ngươi trông coi trong nhà.

Hồng Thắng Nhật có chút không vừa ý: "Trong nhà có ta nhỉ…"

"Ngươi thấy Hoàng Đế lão nhân đã biết rõ quỳ xuống, trông cậy vào ngươi? Hừ "

Vỏ quýt dày có móng tay nhọn, Hồng Thắng Nhật ở đây lão thê trước mặt bị quở trách một điểm tính tình đều không có.

"Ngươi đi chuẩn bị một chút, trước khi lên đường, đi xem cha ngươi a." Nãi nãi phân phó.

Hồng Vũ do dự thoáng một phát, hắn nhớ tới lễ mừng năm mới trước cùng đại ca cùng đi xem nhìn qua "Phụ thân" trải qua.

Nãi nãi chú ý tới ánh mắt của hắn, khe khẽ thở dài: "Ngươi đừng trách cha ngươi, có một số việc, dù là ngươi là Nhất Phẩm Hợp Chân cũng vô lực cải biến đấy, ai…"

Hồng Vũ nhướng mày, đang muốn nói chuyện, nãi nãi đã mở miệng nói: "Ngươi đừng hỏi ta, nếu như cha ngươi muốn nói với ngươi, chính hắn sẽ nói cho ngươi, ta đứa con kia tính tình không tốt, ta nói hắn đến lúc đó muốn oán trách ta lão thái thái

Hồng Thắng Nhật ở một bên phiền muộn: "Ngươi đối với nhi tử so rất tốt với ta nhiều hơn."

Hồng Vũ nhịn không được lại một lần nữa cảm khái, vỏ quýt dày có móng tay nhọn a, nãi nãi trong nhà đắn đo lấy gia

gia, lại đối với con cháu rất cưng chiều, gia gia hết lần này tới lần khác là con cháu khắc tinh.

Hồng Vũ gật gật đầu: "Tốt, ta buổi chiều cùng đại ca đi xem đi."

Nãi nãi nói ra: "Ta và các ngươi cùng đi, lần này đi ra, còn chưa thấy qua ta cái đứa bé kia đâu rồi, ai…

Hồng Thắng Nhật do dự một chút: "Ngươi cũng đừng khổ sở rồi, chuyện năm đó ai cũng bất lực."

Nãi nãi thần sắc ảm đạm, lắc đầu.

Buổi chiều xuất phát thời điểm, Hồng Liệt chuẩn bị xong các loại lễ vật, nãi nãi lại như là ảo thuật một loại lấy ra một cái bao phục. Hồng Vũ mở ra, bên trong là một thân quần áo mới. Đường may rậm rạp, hiển nhiên là nãi nãi tự tay một châm một đường may đấy.

Hồng Vũ nhìn xem cái kia một thân bộ đồ mới, con mắt có chút cay cay. Nãi nãi đã nói liên miên cằn nhằn nói đến khởi đến: "Cha ngươi mấy người bọn hắn quần áo, theo tiểu chính là ta tự mình làm đấy, bọn họ xuyên bao nhiêu quần áo ta rõ ràng nhất rồi, người khác làm đấy, tuyệt không có như vậy hợp thể…"

Hồng Vũ chịu đựng nước mắt: "Nãi nãi, ngài chính là Nhất Phẩm Hợp Chân a "

"Cái kia ta cũng là mẹ nó nha, đem làm mẹ không để cho hài tử làm quần áo, như lời sao?"

Hồng Vũ cúi đầu xuống, hắn nghe nói qua tối đa đúng là "Ta càng lợi hại cũng là con trai của ngài" nói như vậy, nhưng là lão thái thái vừa vặn trái lại, lại càng làm cho người cảm động.

Cho dù là Nhất Phẩm Hợp Chân, dù là nàng đã đứng ở cái thế giới này cường giả đỉnh phong, nhưng là nàng vĩnh viễn cũng sẽ không quên chính mình còn là một vị mẹ, giơ tay nhấc chân tầm đó bởi vì san bằng một tòa thành thị, nhưng dùng phá hủy một chi quân đội, nhưng là hai tay của các nàng , như

cũ muốn dùng may vá vì (là) con của mình may một thân bộ đồ mới.

Hồng Vũ cổ họng nghẹn ngào, nhưng là nãi nãi lại cảm thấy theo lý thường nên không có gì lớn đấy, nàng có chút đắc ý: "Nãi nãi của ngươi đôi tay này, nhưng là không riêng có thể huy động huyền binh chém giết cường địch, thêu thùa cũng thật là tốt đấy, năm đó nãi nãi cũng là trong thôn nữ công tốt nhất, gia gia của ngươi có thể lấy được ta, hừ hừ, lúc ấy hâm mộ chết trong thôn những cái kia binh sĩ rồi."

Hồng Vũ liên tục gật đầu: "Tôn nhi cũng hiểu được rất buồn bực, nãi nãi ngươi làm sao lại nhìn lên gia gia rồi."

Cú chém gió này đập cao minh, nãi nãi thật cao hứng ôm hắn: "Vẫn là ta Tôn nhi rất biết nói chuyện."

Hồng Liệt ở đây một bên cười nói: "Lão Nhị ngươi coi chừng, lại để cho gia gia nghe thấy ngươi bờ mông nở hoa."

Xe ngựa chậm rãi đi tới này tòa con đường nhỏ quan môn khẩu, Hồng Vũ nhảy xuống xe thò tay muốn đi đỡ nãi nãi, nãi nãi khoát tay chặn lại, so với hắn còn kiện tráng xuống, Hồng Vũ yên lặng cái mũi của mình, tựa hồ luôn thói quen đem nãi nãi trở thành một cái cần chiếu cố lão nhân.

Hồng Liệt tiến lên gõ cửa, thời gian qua một lát một thân tố bào phụ thân mở cửa, liếc mắt liền thấy được sau lưng lão nhân gia.

Hắn sửng sốt một chút, Hồng Vũ ở một bên chứng kiến ánh mắt của hắn nhanh chóng ẩm ướt, hắn đoạt ra đến hai bước, bịch một tiếng quỳ trên mặt đất, liên tục không ngừng một cái đầu dập đầu xuống dưới: "Mẹ ngài đi ra…"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 47 : Đất phong Hương Hầu (Hạ)

Nãi nãi thở dài, nhìn xem này tòa con đường nhỏ xem: "Ngươi đây là tội gì khổ như thế chứ."

Phụ thân nghẹn ngào lấy, cúi đầu lại không nói lời nào. Nãi nãi đưa hắn nâng dậy đến: "Đã thành, ta không nói ngươi, chúng ta vào đi thôi."

Phụ thân sinh hoạt rất kham khổ, cái này cũng chính là hắn muốn đấy, Hồng gia trước kia đưa tới không ít thứ đồ vật, hắn đều phố cơ chung quanh người nghèo, chính mình mỗi món (ăn) chỉ cần một chén nước, một cái bánh như vậy đủ rồi.

Ở đây trong đạo quan ngồi xuống, nãi nãi nhìn xem cái kia thon gầy khuôn mặt một hồi đau lòng: "Như thế nào gầy thành cái dạng này rồi. Cái kia quần áo khả năng có chút mập, ngươi trước thử xem, không hợp thân ta trở về lại sửa."

Hồng Vũ vội vàng đem bộ đồ mới lấy ra, phụ thân thấy, vừa nhịn xuống nước mắt lần nữa tràn mi mà ra: "Nương "

Nãi nãi khoát khoát tay: "Nhanh thử xem."

Hồng Vũ phục thị hắn mặc vào, quả nhiên lớn thêm không ít, rộng thùng thình có chút lắc lư rồi.

Nãi nãi lúc này đây cũng nhịn không được nữa: "Ngươi ngược lại là ăn điểm tốt a, ta biết rõ trong lòng ngươi khổ, nhưng là cũng không thể như vậy tra tấn chính mình, ngươi như vậy nương trong nội tâm nhiều khó chịu ngươi biết không…"

Phụ thân lại một lần nữa quỳ xuống đến: "Nương, hài nhi bất hiếu…"

"Ngươi tự mình biết là tốt rồi, các ngươi huynh muội ba cái, chỉ còn lại ngươi một người rồi, ngươi còn… Ai, không nói không nói, nói nhiều hơn ngươi lại chê ta dong dài."

Chính là lúc này đây, phụ thân quỳ trên mặt đất một câu miệng cũng không trả, mặc cho nãi nãi nói liên miên cằn nhằn.

Hồng Vũ cùng đại ca đứng ở phía sau, vành mắt đều là hồng hồng đấy.

“Đã thành, ta lão thái thái đều là cái tuổi này rồi, còn có thể như thế nào đây? nhưng là ngươi cái này hai cái hài tử đã trưởng thành, thời gian của bọn hắn còn rất dài đâu rồi, ngươi định làm như thế nào?”

Phụ thân do dự một chút: “Tiếp qua một hồi a, ít nhất phải chờ bọn hắn đạt tới… Được rồi, vẫn là tiếp qua một hồi a.”

Nãi nãi tựa hồ minh bạch ý của hắn, gật đầu nói: “Tùy ngươi.”

Vân Tư Nhạn khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, không có ý tứ cúi đầu: “Vương thúc ngươi mò mẫm nói cái gì nha…”

Vương chưởng quỹ nhưng lại vẻ mặt hưng phấn: “Tiểu thư, sao có thể là lão nô nói mò? Tin tức này chính là Đại điện hạ tự mình đối với người bên cạnh nói, tuyệt đối sẽ không sai đấy. Cái này vừa vặn rất tốt rồi, chúng ta Vân gia về sau mặc kệ sự tình gì cũng có thể vô tư, ha ha ha “

Đại hoàng tử miệng không nghiêm, đi ra liền cùng người bên cạnh nói Hồng Vũ đem lãnh địa tuyển ở đây Quảng Dương quận, là vì Vân Tư Nhạn. Hắn thuận miệng vừa nói, nhưng lại không biết tin tức này cái kia “Người bên cạnh” qua tay bán cho Vân gia đã muốn năm trăm lượng bạc.

Vân gia tiến vào Vũ Đô hơn hai năm rồi, gần đây cái này một năm càng là mãnh liệt phát triển, một ít mạng lưới quan hệ cũng đã trải rộng ra, cho nên thuận lý thành chương đã nhận được tin tức này.

Vương chưởng quỹ cái kia gọi một cái hưng phấn, lập tức cảm thấy cái này năm trăm lượng bạc hoa quá đáng giá, không để ý chính mình lão ca già chân, phi tốc xông về đến cùng tiểu thư báo

Vân gia chờ đợi ngày này đã quá lâu

Ngay từ đầu Vân gia mọi người cho rằng Hồng Vũ coi trọng xưởng rèn Vân Thị cũng là bởi vì Vân Tư Nhạn, còn vội vàng đem Vân Tư Nhạn tiếp trở về. nhưng là sau đó chuyện đã

xảy ra lại để cho Vân gia minh bạch chính mình "Tự mình đa tình" rồi, Vũ Thiếu gia bên người mỹ nữ như mây, coi như là Quan Lăng, tướng mạo dáng người tu vị, không có chỗ nào mà không phải là hàng đầu đấy, trăm phương ngàn kế muốn "Câu dẫn" thiếu gia, hiện tại cũng chỉ là cái nửa vời vị trí, huống chi nàng Vân Tư Nhạn?

Quan Lăng là từ xã hội tầng dưới chót từng bước một đi tới đấy, rất hiểu được muốn một mực nắm chặt hạnh phúc của mình, cố gắng đi tranh thủ. Mà Vân Tư Nhạn đại tiểu thư xuất thân, làm sao có thể xem Quan Lăng như vậy cố gắng ở đây Vũ Thiếu gia trước mặt biểu hiện?

Nàng ở đây phụ thân ngầm đồng ý cùng người chung quanh giựt giây xuống, có chút ỡm ờ, Hồng Vũ ngay từ đầu liền đối với nàng không có đặc biệt gì nghĩ cách, Vân Tư Nhạn không chủ động, Vũ Thiếu gia đương nhiên sẽ đem nàng quên ở sau đầu.

Đợi đến lúc Hồng gia trước đó lần thứ nhất cùng Bách Lý Thịnh Thế đại chiến, cử động nhà đem đến xưởng rèn Vân Thị bên cạnh, Vân Tư Nhạn chợt phát hiện, chính mình ở đây Vũ Thiếu gia bên người lại càng không thu hút rồi. Bên cạnh hắn có Trang Hàn, có Thiên Vũ Công chúa, có Đao Khinh Nguyệt điện hạ, có Quan Lăng, có Phương Lưu Vân còn có mười tám võ cơ. Còn lần này theo Thái Cổ rừng hoang mang về ra, nghe nói còn có một người thần bí Tiết Y Y…

Mặc kệ những cái này là thật là giả, dù sao Hồng Khê tiểu tử kia thu Vương chưởng quỹ bạc về sau, từng chuyện mà nói có cái mũi có mắt, Vân Tư Nhạn cũng có chút tiểu hối hận. Dù sao Hồng Vũ bản thân điều kiện còn tại đó, tuyệt đối là vị hôn phu tốt nhất người chọn lựa.

Vương chưởng quỹ càng là nản lòng thoái chí, biết rõ Vân gia rất có thể không cách nào tiến vào Hồng gia "Hạch tâm vòng tròn luẩn quẩn" rồi. Lại thật không ngờ phong hồi lộ chuyển, Vũ Thiếu gia vậy mà vì tiểu thư đem lãnh địa đều đặt ở Quảng Dương quận

Quảng Dương quận cái kia địa phương rách nát, thâm sơn cùng cốc, vô luận theo phương diện nào mà nói, đều so ra kém

Nam Việt quận. Bảo thủ đoán chừng, một cái hương hầu lãnh địa, ở đây Nam Việt quận cùng Quảng Dương quận hàng năm thu nhập chênh lệch ở đây sáu lần đã ngoài

Vũ Thiếu gia vì tiểu thư làm ra hy sinh thật lớn như vậy, loại này cảm giác hạnh phúc lúc đến quá đột nhiên. Vân gia người có loại bị hoàng kim rơi xuống đập trúng cảm nhận a dù là Vân Tư Nhạn ở đây Vân gia chính là cao cao tại thượng đại tiểu thư, Vân gia người cũng đều vô ý thức không để ý đến bản thân nàng cảm thụ, chỉ muốn làm cho nàng tranh thủ thời gian tiếp nhận Vũ Thiếu gia "Cất nhắc" .

Vân gia cái này đã hơn một năm ra, tha thiết ước mơ sự tình khoanh tay ngồi nhìn muốn thực hiện

Vân Tư Nhạn không nghĩ tới Hồng Vũ biểu hiện ra đối với chính mình lạnh như băng, nguyên lai trong lòng vẫn là ưa thích chính mình đấy. Cái này hiểu lầm lại để cho trong nội tâm nàng có một tia ngọt ngào. Nữ hài tử tựa hồ cũng ưa thích loại này "Thâm trầm" ái mộ, Vân Tư Nhạn cũng không ngoại lệ, rất dễ dàng đã bị cảm động.

Nàng trên miệng nói xong lại để cho Vương thúc không muốn nói mò, trong nội tâm lại như là quật ngã một bình phong, vui thích đỏ mặt trở về phòng rồi. Trên đường trong nội tâm cũng đã bắt đầu tìm lý do tự ngươi nói phục chính mình: Hồng Vũ kỳ thật cũng không phải như vậy chán ghét a, chính mình đối với hắn đối xử lạnh nhạt cộng lại, hắn liền không đến dây dưa chính mình, lại không nghĩ rằng trong nội tâm nguyên lai một mực như này chấp nhất, tình so kim kiên. Như vậy nam tử, ngược lại là có thể phó thác chung thân nhỉ…

Nghĩ đi nghĩ lại, Vân Tư Nhạn trên mặt liền nóng lên rồi.

Cứ như vậy, Hồng Vũ trở lại Vũ Đô thời gian không dài, liền lại một lần nữa xuất phát. Lúc này đây, hắn đem hoang thú kỵ binh đoàn toàn bộ mang lên rồi, có điều Phương Lưu Vân lưu tại Vũ Đô bên trong không có đi theo, đổi thành Vân Tư Nhạn.

Trang Hàn cùng Quan Lăng đã có chút im lặng, mỗi một lần đều canh phòng nghiêm ngặt tử thủ, nhưng mỗi một lần đều có "Không mặt mũi không có da" tiện tỳ chính mình đơn giản chỉ cần cọ đi lên.

Mười tám võ cơ cùng Trang Hàn vui buồn cùng, cùng chung mối thù, đương nhiên là đối với Vân gia người trong cơn giận dữ không có gì hảo sắc mặt. Mà mười tám võ cơ ở đây toàn bộ hoang thú kỵ binh đoàn bên trong địa vị cực cao, làm cho hoang thú kỵ binh đoàn người đối với Vân gia người cũng không thế nào hữu hảo.

Vân Tư Nhạn có chút kỳ quái, nàng còn là đơn thuần đi một tí, không có hiểu rõ là chuyện gì xảy ra. Nếu Vương chưởng quỹ đã ở, còn có thể giúp nàng giải thích nghi hoặc, nhưng là Vương chưởng quỹ lưu tại Vũ Đô quản lý sinh ý.

Hồng Vũ đem đây hết thảy nhìn ở trong mắt, âm thầm dở khóc dở cười. Hắn dứt khoát cũng giả bộ như không biết, tùy cho các ngươi giày vò đi.

Theo Vũ Đô tiến về trước Quảng Dương quận, đường xá xa xôi, hoang thú kỵ binh đoàn ở đây Đại Hạ cảnh nội chạy đi cũng là cưỡi ngựa, hoang thú tất cả đều canh giữ ở độc lập trong không gian.

Hồng Vũ nhìn xem chung quanh tuấn mã có chút không hài lòng lắm, sờ lên cằm nói xong: "Ly khai Ô Hà Long Tháp trước đó, như thế nào đã quên lại để cho những người kia cho ta chuẩn bị một đám Địch Nhung Long Câu đâu rồi, những cái này mã kém một chút."

Những cái này mã đều là Đại Hạ phương bắc Phi Thiên Quan phụ cận sản xuất, đã là Đại Hạ cảnh nội tốt nhất chiến mã rồi. nhưng là đối với Địch Nhung tuấn mã mà nói đích thật là chênh lệch đi một tí.

Hồng Dần cười nói: "Thiếu gia, Địch Nhung Long Câu ở đâu là tốt như vậy làm cho hay sao? Toàn bộ Địch Nhung, hàng năm sản xuất Long câu số lượng cũng không cao hơn 300 thất, nếu chúng ta mỗi người một thớt, đây chính là đem

gần 130 thất, hơn nữa, lão gia tọa kỵ mới được là Địch Nhung Long Câu, chúng ta không thể trấm càng a.”

Hồng Vũ nghĩ nghĩ, người bình thường làm cho không đến, Cách Đô tên kia cần phải không thành vấn đề. Về phần gia gia cùng nãi nãi, hai vị lão nhân nhà tọa kỵ cũng nên đổi một thay đổi. Nghĩ tới đây, Hồng Vũ lộ ra mỉm cười, Quảng Dương quận khoảng cách Mẫu Hà rừng hoang khu vực cũng rất gần a.

Hồng Vũ đội ngũ tốc độ rất nhanh, lại để cho Hồng Vũ thật không ngờ chính là Vân Tư Nhạn cỡi ngựa kỹ thuật cũng không tệ, miễn cưỡng có thể cùng mà vượt mọi người tốc độ.

Dùng hơn mười ngày, bọn họ xuyên qua Tề quận, Nhạc Sơn quận tiến nhập Quảng Dương quận. Một đến nơi đây, đường núi lập tức tăng nhiều lên, mặc dù cảnh sắc càng thêm ưu mỹ, nhưng là con đường khó đi, rất nhiều địa phương chỉ có một đầu đường hẹp quanh co, đúng lúc này mọi người dứt khoát thả ra hoang thú, đem sợ tới mức toàn thân mềm liệt chiến mã cột vào hoang thú trên lưng, lướt qua cái kia một đoạn khó đi đường, sau đó lại thay ngựa mà đi.

Bởi vì đã có loại thủ đoạn này, mọi người ở đây Quảng Dương quận bên trong tốc độ cũng không có hạ thấp bao nhiêu, ngược lại là Vân Tư Nhạn, không có hoang thú tọa kỵ, mỗi lần đều chỉ có thể mượn người khác. Nàng bất tiện cùng nam tử ngồi chung một cưỡi, chỉ có thể đi tìm các cô gái này trong đó bị thụ không ít khinh bỉ, nhưng thương Vân Tư Nhạn đường đường đại tiểu thư, ngày bình thường mỗi người kính lấy bưng lấy, dọc theo con đường này xem như nhận thức rồi” lòng người dễ thay đổi” .

Ngày hôm nay chạng vạng tối, mọi người theo một mảnh trong núi lớn ghé qua đi ra, phía trước xuất hiện một tòa lớn thành.

Vân Tư Nhạn đối với Quảng Dương quận rất quen thuộc, nói: “Đó là Nghiễm Dương thứ ba lớn thành Miên Ngọc Thành.”

Hồng Vũ gật gật đầu: “Vào thành, đêm nay bên trên sẽ ngụ ở nội thành rồi.”

Quảng Dương quận quận thái bình chính là Nghiễm Dương thành, mà Miên Ngọc Thành được gọi là, lai nguyên ở kề bên này trong núi lớn vừa ra ra ngọc mỏ. Loại này ngọc mỏ phẩm chất giống như, được xưng là "Miên Ngọc", có điều số lượng cực lớn, giá cả rẻ tiền, buôn đi ra ngoài thế nhưng một vốn bốn lời, bởi vậy mới có người không ngừng lúc này tụ tập, cũng cuối cùng nhất tạo thành cái này tọa Miên Ngọc Thành.

Mặc dù là Quảng Dương quận thứ ba lớn thành, nhưng là cùng Đại Hạ phồn vinh những địa phương kia so sánh với, vẫn là chênh lệch rất nhiều, thành trì quy mô thì ra là so Nam Việt quận phồn hoa thị trấn lớn hơn một ít.

Sau khi vào thành Tô Tam lập tức đã tìm được trong thành tốt nhất khách sạn, mọi người ở lại ra, dàn xếp hoàn tất, phân phó chủ quán chuẩn bị ăn.

Tôn Bán Sơn cùng Tiêu Nghiên không có đi theo, ẩm thực phương diện Vũ Thiếu gia chỉ có thể chấp nhận rồi.

Khách sạn lầu một đại đường chính là tiệm cơm, bởi vì Tô Tam cho tiền thưởng nhiều, chủ quán ra sức chuẩn bị mấy bàn lớn Quảng Dương quận đặc sắc món ngon, chưởng quầy tự mình Thượng Lâu, cúi đầu khom lưng thỉnh Vũ Thiếu gia xuống dùng cơm.

Hồng Vũ xuống thời điểm, trông thấy mấy nữ hài tử đang tại khiêm nhượng vị trí.

Hỏa Vân Cơ hết sức ân cần đem Vân Tư Nhạn hướng trong trung ương trên mặt bàn một cái trên ghế ngồi kéo: "Vân tiểu thư, kính xin ngươi trước nhập tọa, thân phận của ngươi tôn quý, vị trí này thích hợp nhất ngươi rồi, có thể chứng kiến ngoài cửa sổ phong cảnh."

Vân Tư Nhạn cũng là quỷ linh tinh quái, tròng mắt đảo quanh chuyển: "Tốt như vậy vị trí vẫn là lưu cho Trang đại tiểu thư a, nói như thế nào Trang đại tiểu thư cũng là nhà cái hậu nhân."

Quan Lăng chính là ở một bên khuyên bảo: "Vẫn là Vân tiểu thư ngươi ngồi đi, vị trí này tốt, còn lại hai cái vị trí tới gần thiếu gia, chúng ta ngồi ở thiếu gia bên người đều được

hầu hạ hắn, ngươi không phải Hồng gia hạ nhân, sao có thể cho ngươi ngồi ở chỗ kia nhỉ.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 48 : Mãnh long quá giang (Thượng)

Trong đại sảnh cái bàn đều ngồi đầy, duy chỉ có chính giữa cái bàn này còn không lấy bốn cái vị trí. Ở giữa trung ương chủ vị nhất định là Hồng Vũ đấy, hắn tả hữu tất cả có một cái vị trí, hiện tại tam nữ "Khiêm nhượng" đúng là cái này đệ tứ vị trí.

Hồng Dần cùng Hồng Thân ngồi ở hai bên, có chút dở khóc dở cười.

Vân Tư Nhạn không chút nào yếu thế: "Cái kia có gì không thể? Cùng Vũ Thiếu gia so sánh với ra, ta cũng không có gì cao quý thân phận, ta cũng coi như tay chân lanh lẹ, hầu hạ người chắc có lẽ không chênh lệch."

Hỏa Vân Cơ vội vàng đem Trang Hàn hướng Hồng Vũ bên tay trái trên vị trí nhét: "Vẫn là không cần, Hàn tỷ thường xuyên phục thị thiếu gia, thiếu gia thói quen."

Quan Lăng lại không đáp ứng rồi, bên tay trái vị trí đương nhiên so bên tay phải "Cao nửa cấp", nàng lại đoạt lấy đi: "Ta tại đây phục thị là thiếu gia thuận tay…

Hồng Vũ ho khan một tiếng, đoạt làm một đoàn bốn nữ hài tử cùng một chỗ quay đầu lại xem hắn: "Thiếu gia, ngươi nói chúng ta như thế nào ngồi?"

Hồng Vũ nhức đầu, đang muốn nói chuyện đâu rồi, Vân Tư Nhạn thừa dịp mặt khác tam nữ không chú ý, một mèo eo theo Hỏa Vân Cơ bên người chui vào tới, vững vàng đương đương ngồi ở Hồng Vũ bên tay phải trên vị trí: "Như thế nào ngồi không phải ăn cơm a, mọi người nhanh ngồi đi."

Hỏa Vân Cơ nhất thời không tra, rõ ràng bị cái này hồ mị tử đem vị trí cướp đi, lập tức trừng mắt dựng thẳng mục: "Thiếu gia còn không có có ngồi xuống, ngươi cũng dám ngồi trước rồi, còn có hay không một điểm quy củ?"

Chính là mặc kệ nàng nói như thế nào, Vân Tư Nhạn chính là không đứng dậy rồi. Chúng nữ bất đắc dĩ, từng người ngồi xuống, Trang Hàn như cũ ngồi ở Hồng Vũ bên trái, Quan Lăng có vẻ đi đã ngồi một cái khác vị trí.

Hồng Vũ cầm lấy chiếc đũa, mọi người rốt cục thúc đẩy rồi. Vừa ăn vài miếng, bỗng nhiên một kinh hỉ thanh âm truyền đến: "Tư Nhạn Tư Nhạn thật là ngươi?

Khách sạn ngoài cửa xông tới một người thanh niên áo lục, trông thấy Vân Tư Nhạn tràn đầy kinh hỉ. Có điều Vân Tư Nhạn trông thấy hắn lại biểu hiện rất lãnh đạm: "Lam Vân Vĩ thiếu gia, thật là tinh xảo."

Lam Vân Vĩ trong mắt chỉ có Vân Tư Nhạn một người, chung quanh những người khác căn bản làm như không thấy, xông tới vui rạo rực muốn đi kéo Vân Tư Nhạn tay, lại bị Vân Tư Nhạn bắt dấu vết tránh qua, tránh né.

Lam Vân Vĩ lại như cũ không có phát giác, đặt mông muốn ngồi ở Vân Tư Nhạn bên người. Hết lần này tới lần khác Vân Tư Nhạn bên người ngồi chính là Hồng Vũ. Hắn bờ mông hướng Hồng Vũ bên kia vểnh lên thoáng một phát, Vũ Thiếu gia không có một điểm mở ra ý tứ, Lam Vân Vĩ nhíu mày, nói: "Vị huynh đệ kia kính xin lại để cho thoáng một phát, ta cùng Tư Nhạn hồi lâu không thấy, muốn muốn hảo hảo tâm sự…"

Hồng Vũ khoát tay: "Không cần phải nói rồi, cùng ta xưng huynh gọi đệ ngươi còn chưa đủ tư cách."

Lam Vân Vĩ sắc mặt liền thay đổi, hắc hắc một tiếng cười lạnh, nhìn nhìn Vân Tư Nhạn: "Tư Nhạn, thằng này với ngươi cái gì quan hệ? Là các ngươi Vân gia hợp tác đồng bọn sao? Như thế nào đã đến Quảng Dương quận, còn như vậy làm cho không rõ tình huống?"

Hồng Vũ nhiều hứng thú: "Ah, Quảng Dương quận có cái gì đặc biệt địa phương sao?"

"Xem xét ngươi chính là loại Vũ Đô sinh ra lớn lên, không có ra khỏi nhà đi xa công tử ca a? Quảng Dương quận, nơi này là toàn bộ Đại Hạ nổi danh nhất mãnh long bất quá giang địa phương, coi như là hoàng đế bệ hạ thánh chỉ đến nơi này, cũng

muốn người địa phương tán thành mới có thể chấp hành ngươi tới Quảng Dương quận là chuẩn bị việc buôn bán a? Ngươi biết chúng ta Lam gia ở đây Quảng Dương quận có bao nhiêu thế lực? Không phải ta với ngươi nói khoác, chúng ta Lam gia không gật đầu, coi như là Vân thị nguyện ý với các ngươi hợp tác, các ngươi cũng đừng muốn làm thành một số sinh ý “

Hồng Vũ nhịn không được nhìn nhìn Vân Tư Nhạn, có chút im lặng hỏi: “Ngươi đều biết mấy thứ gì đó cực phẩm biểu diễn?”

Vân Tư Nhạn âm thầm căm tức, chính mình thật vất vả mới cướp được Hồng Vũ bên người chỗ ngồi, thằng này lại để cho đem Hồng Vũ đuổi đi? Cái kia chính mình trước đó không muốn da mặt, đang tại nhiều người như vậy cùng Quan Lăng cùng Trang Hàn tranh giành cái gì à?

Nàng hừ lạnh một tiếng, nói: “Thiếu chủ, ta trước đó cũng là bởi vì bị thằng này dây dưa thật sự không có biện pháp mới đi Vũ Đô đấy.”

Nàng một câu, đem sự tình gì đều nhắn nhủ rõ ràng.

Hồng Vũ cũng hiểu, hắn gật đầu một cái, lãnh đạm nhìn xem đang chuẩn bị tức giận Lam Vân Vĩ, nói: “Ta là Hồng Vũ, ngươi nói những cái kia, chịu có thể thật sự, nhưng là đã đến ta tại đây, không thể thực hiện được “

Lam Vân Vĩ liền sắc mặt đại biến: “Ngươi, ngươi thật là…”

Hồng Vũ không cần nói cái gì nữa, Tô Tam xuất hiện, chỉ vào đại môn: “Lăn “

Lam Vân Vĩ biến sắc lại biến, nhưng là cuối cùng không có tại chỗ động thủ dũng khí, hắn lẻ loi một mình, tính cả bên ngoài đi theo gia tướng cũng không quá đáng sáu người. Hồng Vũ bên này đã có hơn 100 cái, hắn nhìn xem Hồng Vũ hắc hắc một tiếng cười lạnh, phẩy tay áo bỏ đi.

Hồng Vũ nhẹ nhàng một gõ cái bàn: “Có người hiển nhiên trong nội tâm không phục, tương lai là cái phiền toái.”

Tô Tam không nói hai lời hai bước đạp mạnh, đã đến ngoài cửa lớn đuổi theo Lam Vân Vĩ một phát bắt được nàng cổ ôm trở về.

Bên ngoài Lam gia gia tướng giận tím mặt, binh khí ra khỏi vỏ vọt lên tiến đến: "Cái gì nát người cũng dám ở đây Quảng Dương quận giương oai…"

Trang Trạch trong mắt lóe hưng phấn hào quang: "Ai đều chớ cùng ta đoạt "

Hồng Vũ nhàn nhạt phân phó: "Tội không đáng chết."

Trang Trạch lập tức không có hứng thú: "Ai muốn cướp liền đoạt a."

Quan Lăng vừa rồi đoạt vị trí thất bại, nhẫn nhịn nổi giận trong bụng, chắp tay sau lưng đi ra ngoài, cái kia năm tên gia tướng dữ tợn cười một tiếng: "Không có tác dụng đâu thỏ gia, rõ ràng lại để cho một cái nữ nhân ra mặt, đây không phải cho đàn ông khai trai đấy sao…"

Hồng Vũ chau mày đầu: "Đánh gãy tứ chi ném đến đường lớn bên trên."

Quan Lăng biền chỉ lăng không một điểm, thanh tú đẹp mắt ngón tay ngọc mang theo một hồi lăng lệ ác liệt tiếng gió, võ khí bộc phát, xông lên phía trước nhất một tên gia tướng cánh tay trái BA~ một tiếng rán đoạn, huyết nhục vẩy ra. Rồi sau đó là cánh tay phải, hai chân.

Ba ba ba

"A" hắn một tiếng thê lương kêu thảm thiết, té trên mặt đất thống khổ.

Quan Lăng một cái cũng không buông tha, ra tay nhanh chóng, năm tên gia tướng rất nhanh tất cả đều bị rán đã đoạn tứ chi ngã trên mặt đất, kêu thảm thiết liên tục. Tỷ biến tính người sợ tới mức nhao nhao né tránh.

Lam Vân Vĩ bị Tô Tam nắm trở về, chứng kiến Quan Lăng không lưu tình chút nào đem dưới tay mình năm tên gia tướng toàn bộ phế đi, thế mới biết Vũ Đô Hồng Vũ Thiếu gia tâm ngoan thủ lạt đồn đãi cũng không phải là hư ảo, hắn dọa được

sắc mặt tái nhợt, run run không thôi: "Vũ, Vũ Thiếu gia, ta sai rồi…"

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Ta hiện tại không có hứng thú nghe hắn nói cái gì."

Trang Hàn cẩn thận từng li từng tí đem một quả Quảng Lăng quận đặc sản địa lăng mở mạnh, đưa vào Hồng Vũ trong miệng, Hồng Vũ ăn lấy thứ đồ vật, nhìn xem Tô Tam rất là hiểu ý bắt lấy Lam Vân Vĩ ba ba ba một hồi cái tát.

Lam Vân Vĩ dáng người cũng coi như cao lớn, nhưng là ở Tứ Phẩm Thông Pháp hậu kỳ Tô Tam trong tay, căn bản hào không có lực phản kháng. Tô Tam từ khi hai lần bị thiếu gia dùng "Thực tế án lệ" giáo dục qua về sau, chấp hành Hồng Vũ quyết định đó là chính cống, ra tay rất nặng, ba đến hai lần xuống đã đem Lam Vân Vĩ mặt đánh sưng lên, thứ tám hạ về sau, Lam Vân Vĩ tận cùng bên trong nhất đã không có một khỏa nguyên vẹn hàm răng rồi.

Vân Tư Nhạn cảm thấy có chút bận tâm, Lam gia ở đây Quảng Dương quận hoàn toàn chính xác thế lực rất lớn, nếu không năm đó nàng cũng sẽ không bị Lam Vân Vĩ dây dưa chỉ có thể đi xa Vũ Đô

Mà Quảng Dương quận đích thật là địa phương ngang ngược thế lực khổng lồ, không có chỗ ngang ngược phối hợp, coi như là quan phủ muốn làm gì sự tình, cũng là đặc biệt khó khăn.

Tại đây vùng khỉ ho cò gáy, đã tạo thành loại này cục diện. Người ngoại lai nếu như náo nhiệt người địa phương, giết nhét vào trong núi sâu, vĩnh viễn cũng không có ai tìm được.

Chính là Hồng Vũ tựa hồ tuyệt không bận tâm những cái này, Vân Tư Nhạn có chút do dự chính mình muốn hay không nhắc nhở Hồng Vũ thoáng một phát, nhưng là Hồng Vũ nhìn cũng không nhìn nàng liếc, Vân Tư Nhạn trong nội tâm có chút phạm nói thầm, không dám lên trước.

Hồng Vũ ăn hết ba miếng địa lăng, Trang Hàn lại cho hắn kẹp một khối Quảng Dương quận nổi danh hoàng khê quế hoa ngư, cẩn thận đem xương cá tất cả đều cạo đi ra ngoài, lúc này

mới đút cho hắn ăn hết. Vũ Thiếu gia ăn được không sai biệt lắm, Trang Hàn lại cho hắn bới thêm một chén nữa canh gà, Hồng Vũ sau khi uống xong, lau sạch sẽ miệng, lúc này mới nhẹ nhàng khoát tay, Tô Tam ngừng lại.

Hắn buông lỏng tay, Lam Vân Vĩ liền mềm nhũn té xuống, miệng đầy máu tươi đến đúng lúc này, mới 'Rầm Ào Ào' thoáng một phát chảy xuôi trên mặt đất.

Hồng Vũ khí định thần nhàn sửa sang lại thoáng một phát ống tay áo của mình, nói ra: "Coi như là ở đây Vũ Đô thành, cũng chỉ có ta uy hiếp người khác phần. Mãnh long bất quá giang? Có ý tứ, các ngươi thật đúng là cho là mình là một nhân vật rồi hả?"

Hắn vung tay lên: "Văng ra."

Tô Tam một cước đem Lam Vân Vĩ bị đá bay lên, lướt qua ba bàn lớn từ cửa chính ngã văng ra ngoài.

Hồng Vũ vừa quay đầu, trông thấy Vân Tư Nhạn tâm thần bất định bất an thần sắc, thở dài trong lòng một tiếng, lại là một cái "Tô Tam" a, đều chậm hơn chậm giáo dục.

"Thượng Lâu, ngủ. Ai cùng ta cùng một chỗ?"

Mới vừa rồi còn ở đây tranh đoạt vị trí chúng nữ 'Rầm Ào Ào' một tiếng toàn bộ cũng không trông thấy rồi. Vũ Thiếu gia bĩu môi một cái: "Sớm muộn gì bổn thiếu gia thân đồng tử bị những nữ nhân khác cướp đi, có các ngươi hối hận đấy."

Quan Lăng cùng Trang Hàn thật đúng là có chút bận tâm cái này, Hồng Vũ đại hỉ: "Nắm chặt cơ hội ơ "

Chúng nữ vẫn là lắc đầu, cùng một chỗ tránh đi. Vũ Thiếu gia bất đắc dĩ rồi.

"Phế vật "

Lam Nhân Long liên tục không ngừng một chưởng vỗ vào trên mặt bàn, BA~ một tiếng rắn chắc Thiết Mộc cái bàn nát bấy, Mộc Đầu mảnh vụn mang theo còn sót lại lực lượng mọi nơi bay loạn.

Lam Vân Vĩ nằm ở trên cáng cứu thương, vô cùng thê thảm: "Cha…"

Lam Nhân Long diện mục dữ tợn: "Ngươi làm sao lại không rõ? Mặc kệ mặt ngươi đúng đấy là ai, ngươi đại biểu đều là cả Quảng Dương quận địa phương ngang ngược Quảng Dương quận vì cái gì được xưng là mãnh long bất quá giang địa phương? Cũng là bởi vì sở hữu tất cả địa phương ngang ngược, đối mặt bên ngoài đến người tất cả đều là tối cường ngạnh tư thái, vô luận như thế nào muốn cho bọn họ đầy bụi đất, dù là hắn là Hồng Vũ

Nếu như cái này lệ cũ phá vỡ, ngoại giới thế lực liền sẽ không ngừng mà thẩm thấu tiến đến. Ngàn dặm con đê bị hủy bởi tổ kiến, chính là đạo lý này một khi ngoại giới lực lượng có thể thẩm thấu tiến Quảng Dương quận, chúng ta người địa phương còn có thể giống như bây giờ nói một không hai? Nằm mơ a chúng ta lợi ích nhất định sâu sắc bị hao tổn cho nên mặc kệ hắn Hồng Vũ ở đây Vũ Đô nhiều uy phong bá đạo, ở đây Quảng Dương quận, là Long hắn cũng phải bàn lấy "

"Cha, ta hiểu được." Lam Vân Vĩ đã bị trị liệu đã qua, chỉ là nói chuyện vẫn còn có chút hở: "Chính là tiểu tử kia bên người đi theo cao thủ, Tam phẩm hiển thánh cấp bậc đấy, chúng ta ít nhất cũng phái ra hai người Tam phẩm hiển thánh."

"Cái này không cần ngươi quan tâm, chúng ta Lam gia là ở vì (là) toàn bộ Quảng Dương quận ngang ngược ra mặt, ta chỉ muốn mở miệng, còn lại mấy cái bên kia gia tộc đều muốn giúp đỡ."

Lam Vân Vĩ gật gật đầu lui xuống. Hắn lúc ra cửa, nghe thấy bên trong phụ thân phân phó một tiếng: "Đem số 6 gọi tới."

Lam Vân Vĩ trong nội tâm vui vẻ, hắn biết rõ phụ thân muốn động dùng cái dạng gì sức mạnh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 48 : Mãnh long quá giang (Hạ)

"Số 6" chuyên môn phụ trách xử lý một ít "Dơ bẩn" sự tình. Biểu hiện ra xem, số 6 người này cùng Lam gia không có chút nào quan hệ, một khi xảy ra chuyện gì, Lam gia bởi vì lập tức cùng số 6 mổ ra, bảo đảm số 6 phụ trách cái kia chút ít không sạch sẽ phiền toái sự tình sẽ không liên quan đến đến Lam gia.

Mà Lam Vân Vĩ rất rõ ràng số 6 năng lực, hắn ít nhất cùng tám cái dưới mặt đất thế lực bảo trì liên hệ, trong đó có toàn bộ Quảng Dương quận, lớn nhất tổ chức sát thủ "Huyết Ngân Bài Phường" .

Huyết Ngân Bài Phường ở đây toàn bộ Đại Hạ tên không nổi danh, nhưng là ở đây Quảng Dương quận, nhưng lại mỗi người đều sợ hãi nhắc tới một cái tên. Cái này tổ chức sát thủ đã bị truyền vô cùng kì diệu, nghe nói ở đây Quảng Dương quận vô cùng trong núi lớn, dựng đứng lấy như vậy một tòa màu đỏ như máu đền thờ, chỉ cần lên cái này đền thờ danh tự, chính là hẳn phải chết chi nhân

Không có ai biết cái này tọa đền thờ đến cùng ở địa phương nào, nhưng là một khi có mới danh tự xuất hiện ở đây đền thờ lên, nó lại luôn là không thể tưởng tượng bị người trông thấy. Tựa hồ cái này đền thờ lâu dài chân, có thể chạy khắp nơi. Cần cũng bị người trông thấy thời điểm sẽ xuất hiện ở đây đám người phụ cận, nếu không liền viễn độn nhập thâm sơn

Mà Huyết Ngân Bài Phường nhất kinh người chiến tích, chính là đã từng ám sát mặc cho Quảng Dương quận quận trưởng, vị kia quận trưởng vừa mới tiền nhiệm, liền nghe nói Quảng Dương quận "Mãnh long bất quá giang" nghe đồn, giận tím mặt, phát ngôn bừa bãi muốn cho Quảng Dương quận địa phương hào cường biết rõ đến tột cùng ai mới là Quảng Dương quận chủ nhân. Kết quả cùng ngày tên của hắn liền xuất hiện ở đây Huyết Ngân Bài Phường lên, ba ngày về sau,

nha môn đối ngoại tuyên bố, tân nhiệm quận trưởng được bệnh bộc phát nặng tử vong, có điều Quảng Dương quận địa phương hào cường bọn họ ai đều biết rõ đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, một người làm quan cả họ được nhờ.

Từ đó về sau, triều đình truy nã Huyết Ngân Bài Phường, nhưng là đến bây giờ cũng không thể đem Huyết Ngân Bài Phường thế nào.

Số 6 ở đây Nghiễm Dương trong thành, chính là cái không dậy nổi mắt tiểu thương nhân, cả ngày trông coi hắn tiểu điếm, dáng người thấp ục ịch béo, gặp người chưa từng nói trước cười, đôi mắt nhỏ híp lại thành một đường nhỏ, nhìn về phía trên cả người lẫn vật vô hại.

Hắn theo lam phủ đi ra, đã bị Lam Vân Vĩ ngăn cản.

"Thiếu gia." Số 6 rất cẩn thận: "Lão gia phân phó, lại để cho tiểu nhân tận lực giảm cùng các ngươi tiếp xúc."

Đây là xuất phát từ bảo hộ Lam Vân Vĩ mục đấy, cùng số 6 kết giao quá nhiều, tương lai vạn nhất gặp chuyện không may, rất có thể sẽ phải chịu liên quan đến.

Lam Vân Vĩ khoát khoát tay: "Chỉ là lúc này đây, ta hỏi ngươi ngươi chuẩn bị xử lý như thế nào chuyện này?"

Số 6 tiểu trong ánh mắt, hiếm thấy hiện lên một tia hàn quang: "Vũ Đô đến tiểu tử thật cuồng vọng, cái này ngu xuẩn hiển nhiên không rõ Quảng Dương quận rốt cuộc là cái địa phương nào "

Lam Vân Vĩ có chút không kiên nhẫn: "Ta là hỏi ngươi đến cùng chuẩn bị xử lý như thế nào? Thỉnh người nào ra tay?"

Số 6 do dự một chút, nói: "Lão gia cho hai mươi vạn lượng bạc xử lý chuyện này, ta muốn cái giá tiền này, hơn nữa mặt của ta, đầy đủ thỉnh Huyết Ngân Bài Phường ra tay một lần rồi."

Lam Vân Vĩ đã nghe được mình muốn đáp án, thoả mãn nở nụ cười: "Làm tốt lắm."

Hắn và số 6 sau khi tách ra, lập tức tìm tới một người, phân phó nói: "Thông tri Sơn Quỷ bọn họ chuẩn bị cho tốt, Huyết

Ngân Bài Phường ra tay về sau, liền lập tức đem Vân Tư Nhạn cái kia gái điếm thúi cho ta đoạt lấy đến trả có Hồng Vũ tên hỗn đản kia bên người những nữ nhân kia, một cái cũng không thể buông tha, thiếu gia ta muốn chậm rãi chơi, từng bước từng bước chơi “

“Vâng”

Địa phương hào cường vì giữ gìn bản thân lợi ích, không tiếc gây chiến bốc lên kỳ hiểm xúc phạm Hồng Vũ thời điểm, Hồng Vũ cũng nghĩ đến mượn lúc này đây sự kiện cảnh cáo thoáng một phát Quảng Dương quận địa phương hào cường.

Quảng Dương quận thanh danh Hồng Vũ trước khi đến đã sớm đánh nghe rõ ràng, có điều Vũ Thiếu gia tuyệt không lo lắng. Bên cạnh hắn hiện tại lực lượng, coi như là một người Nhất Phẩm Hợp Chân giá lâm, cũng chưa chắc có thể đem hắn thế nào, đối phó chính là Quảng Dương quận thổ dân, còn có cái gì tốt cố kỵ hay sao?

Hắn biết rõ Lam Vân Vĩ sẽ không từ bỏ ý đồ, thậm chí hắn còn hy vọng Lam Vân Vĩ không muốn từ bỏ ý đồ cũng chính bởi vì điểm này, Hồng Vũ mới không có tại chỗ giết Lam Vân Vĩ. Cũng không phải là hắn không dám, đối với tại Vũ Thiếu gia mà nói, chém giết một chỗ hào cường người thừa kế căn bản không phải cái sự tình.

Đừng nói cái gì Lam Vân Vĩ tội không đáng chết, liền cái kia hung hăng càn quấy bộ dạng, Hồng Vũ dám khẳng định một khi điều tra, Lam Vân Vĩ tội trạng có thể liệt ra mấy trăm đầu đến.

Vân Tư Nhạn suy đi nghĩ lại, vẫn là quyết định khích lệ một khích lệ Hồng Vũ, nàng cưỡi một con ngựa trắng, ăn mặc màu trắng quần áo, nhẹ nhàng thúc dục dưới háng chiến mã, giống như là từ phía trên quốc chậm rãi mà đến Tiên tử một loại đã đến Hồng Vũ bên người, Quan Lăng ở phía sau nhìn xem, cũng nhịn không được nữa âm thầm tán thưởng, Vân Tư Nhạn hoàn toàn chính xác có cùng chính mình mấy người một tranh giành cao thấp tiền vốn.

“Thiếu chủ.” Vân Tư Nhạn cân nhắc một chút ngôn từ: “Quảng Dương quận tình huống đặc thù, ngài là đến chọn lựa lãnh địa đấy, hơn nữa sau khi chọn xong, lãnh địa một mực ở đây Quảng Dương quận, vì về sau cân nhắc, vẫn là cùng Lam gia biến chiến tranh thành tơ lụa a.”

Hồng Vũ nhìn xem nàng, nếu như từ một cái thương nhân hòa khí sinh tài góc độ mà nói, Vân Tư Nhạn nghĩ cách rất đúng, hơn nữa dùng Hồng Vũ thân phận, hắn thậm chí không cần làm quá nhiều sự tình, chỉ cần bày ra nguyện ý cùng địa phương hào cường hoà giải tư thái ra, chắc hẳn Lam gia lập tức sẽ tiếp nhận thiện ý của hắn.

Chính là làm như vậy lời nói, hắn cũng không phải là Hồng Vũ rồi.

Vân Tư Nhạn xem xét Hồng Vũ thần sắc, đã biết rõ nàng sẽ không tiếp nhận đề nghị của mình, nàng còn muốn nói tiếp, Hồng Vũ khoát khoát tay: “Ý của ngươi ta minh bạch, có điều, thiếu gia ta thói quen dựa theo phương thức của ta đi làm.”

Vân Tư Nhạn âm thầm lắc đầu, nàng cảm thấy thiếu gia làm như vậy, nhất định là muốn có hại chịu thiệt đấy, nơi này là Quảng Dương quận, không phải Vũ Đô, hắn không biết tình huống nơi này.

Thật sự không được, tương lai chỉ có thể Vân gia ra mặt, liên lạc Quảng Dương quận địa phương hào cường, cùng thiếu gia tầm đó tiến hành hoà giải. Có điều lúc kia, chỉ sợ thiếu gia đã hối hận mình bây giờ quyết định.

Vào lúc ban đêm bọn họ ở đây một cái huyện thành nhỏ bên trong dừng chân, nơi này có xưởng rèn Vân Thị một cái cửa hàng, Vân Tư Nhạn từ nơi ấy đã nhận được tin tức, vội vã đi nhắc nhở Hồng Vũ: “Thiếu chủ, Lam gia đã mời ra Huyết Ngân Bài Phường, ngươi bây giờ rất nguy hiểm, ngàn vạn không muốn tùy ý hành động, Huyết Ngân Bài Phường phi thường đáng sợ…”

“Ah?” Hồng Vũ ngược lại là rất nhạt nhưng, một bên nếm lấy bản địa điểm tâm một bên theo miệng hỏi: “Có nhiều nguy hiểm?”

Vân Tư Nhạn đem Huyết Ngân Bài Phường trước đó "Ánh sáng chói lọi sự tích" nói, Hồng Vũ gật gật đầu: "Tội ác tày trời, thừa cơ hội này diệt đi a."

Vân Tư Nhạn không biết nói cái gì cho phải, Huyết Ngân Bài Phường tồn ở đây nhiều năm như vậy rồi, không biết bao nhiêu người muốn diệt trừ bọn họ, thậm chí liền hướng đình đều rơi xuống lệnh truy nã, nhưng là còn không phải như vậy không làm gì được hắn cả bọn họ? Ngươi câu nói đầu tiên lại để cho Huyết Ngân Bài Phường bị diệt? Nói đùa gì vậy.

Vân Tư Nhạn hiện tại cảm thấy thiếu gia xác thực thật không thể giải thích Quảng Dương quận rồi, sớm biết như vậy ra trước khi đến, chính mình nhiều cùng hắn giảng một chút rồi.

Hồng Vũ không nghe nàng "Khuyên bảo", Vân Tư Nhạn lại không thể cái gì đều không làm. Nàng âm thầm thông tri Vân gia người, tận khả năng hơn triệu tập cao thủ, ở đây khách sạn chung quanh cảnh giới.

Dù vậy, Vân Tư Nhạn cũng ngủ được không nỡ, mơ mơ màng màng mãi cho đến ba càng thiên tài ngủ. Nàng cũng không biết mình đến cùng ngủ bao lâu, bỗng nhiên thoáng cái đánh thức.

Nàng xoay người ngồi xuống nghiêng tai nghe một chút, bên ngoài một mảnh tĩnh mịch, liền gõ mõ cầm canh thanh âm cũng không có. Vân Tư Nhạn lập tức một thân mồ hôi lạnh: Không tốt

Nàng vội vàng mặc quần áo tử tế đi ra, đến khách sạn phía trước chánh đường bên trong, bỗng nhiên ngây ngẩn cả người, tất cả mọi người ở đây, Hồng Vũ có chút lười biếng ngồi ở ở giữa trung ương trên mặt ghế thái sư, Trang Hàn cùng Quan Lăng phân tại trái phải, mà Hồng Thân Hồng Dần hai đại cao thủ, cũng chỉ có Hồng Dần một người ở đây. Khách sạn cửa chính mở rộng ra, ngoài cửa nằm bảy tám cổ thi thể.

"Cái này, cái này…"

Hồng Vũ quay đầu lại nhìn xem nàng, cười cười: "Huyết Ngân Bài Phường người đã tới rồi."

Vân Tư Nhạn lắp bắp kinh hãi: "Toàn bộ đều chết hết?"

"Cũng không phải, chuyên môn lưu lại một, Thân thúc dẫn người đuổi theo rồi. Ta nói, vừa vặn thừa cơ hội này diệt bọn hắn."

Vân Tư Nhạn trong đầu bỗng nhiên hiện lên một đạo linh quang, nàng lập tức la lớn: "Huyết Ngân Bài Phường sẽ không đơn giản như vậy đấy, đây là kế điệu hổ ly sơn

"Hắc hắc hắc…" Một hồi âm trầm tiếng cười lạnh truyền đến, giống như là một đạo tơ nhện một loại ở đây toàn bộ trên khách sạn không không ngừng xoay quanh gấp khúc: "Cô nàng này coi như không tệ, có thể nhìn ra bổn tọa kế sách đến. Như thế này tạm tha ngươi một mạng a, dù sao có người muốn thân thể của ngươi…"

Một đạo bóng đen vô thanh vô tức xuất hiện ở ngoài cửa chính, sau đó, lại có tám đạo bóng đen ở đây phía sau hắn xếp thành một hàng.

Vân Tư Nhạn lập tức cảm nhận đối với đối phương đáng sợ kia khí tức, sắc mặt tái nhợt: "Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ "

Chỉ có Hồng Thân có thể đối phó hắn, nhưng là Hồng Thân bây giờ không có ở đây. Vân Tư Nhạn bỗng nhiên nghĩ đến Hồng Vũ còn có một đầu nhất phẩm hoang thú, mặc dù ở đây trong thành thả ra nhất phẩm hoang thú nhất định tạo thành đại lượng người vô tội chết tổn thương, nhưng là hiện tại cũng đã chú ý không ít, có thể bảo vệ tánh mạng cũng không tệ rồi.

Hồng Vũ nhìn xem bóng đen kia, gật đầu hỏi: "Ngươi cảnh giới này, hẳn là Huyết Ngân Bài Phường thủ lĩnh đi à nha?"

Bóng đen kia ngạo nghễ mà vào, trên mặt che cái khăn đen, nhưng là lộ ở bên ngoài trong hai mắt tràn đầy tự phụ: "Đúng vậy, Huyết Ngân Bài Phường chính là bổn tọa một tay sáng lập đấy."

Hồng Vũ lại nhìn một chút phía sau của hắn, tám người kia tất cả đều là Tam phẩm hiển thánh, theo sơ kỳ đến đỉnh phong đều có, thực lực cao thấp không đều. Có điều như vậy trận chiến, đã phi thường đáng sợ, toàn bộ Hồng phủ Tam phẩm hiển thánh, không sai biệt lắm chính là số này lượng.

Quảng Dương quận như vậy một cái thâm sơn cùng cốc, một cái tổ chức sát thủ rõ ràng giống như này thực lực, nhưng lại lại để cho hắn có chút kinh ngạc.

"Thực lực hùng hậu." Hồng Vũ cấp ra một trong đó chịu đánh giá.

Hắc y nhân cười hắc hắc: "Ngươi không cần nghĩ lấy còn có người tới cứu ngươi, ta cái kia thủ hạ, điệu hổ ly sơn kinh nghiệm phi thường phong phú, coi như là Nhất Phẩm Hợp Chân, cũng chưa chắc đuổi theo kịp hắn."

Hồng Vũ gật gật đầu: "Ta đoán chừng cũng thế."

"Hắc hắc, ta biết rõ ngươi sau lưng bối cảnh rất lớn, nhưng tiếc nơi này là Quảng Dương quận, ngươi sai liền sai ở đây không nên đem ngươi ở đây Vũ Đô cái kia một bộ dùng ở đây Quảng Dương quận. Có điều ngươi yên tâm, ta sẽ nhượng cho ngươi làm minh bạch quỷ, đây là chúng ta Huyết Ngân Bài Phường qua nhiều năm như vậy sát nhân quy củ, ngươi trước khi chết, ta sẽ nhượng cho ngươi chứng kiến diện mục thật của ta…"

Hồng Vũ hứng thú thiếu thiếu: "Không cần, ta đối với đã bị chết người lâu dài bộ dáng gì nữa không có hứng thú."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 49 : Lập bài phường (Thượng)

"Ha ha ha" bóng đen cất tiếng cười to, chỉ vào Hồng Vũ nói: "Chỉ bằng các ngươi những người này? Bên cạnh ngươi còn có một Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ, ngươi cho rằng hắn sẽ là đối thủ của ta?"

Hồng Dần thở dài trong lòng một tiếng, cái này ngu xuẩn, căn bản không biết tại đây nguy hiểm nhất người kỳ thật liền là thiếu gia chính mình.

Bóng đen đột nhiên cảm giác được không đúng, nhìn lại, sau lưng tám gã Tam phẩm hiển thánh trên mặt hốt nhiên nhưng một mảnh ánh lửa, từng luồng từng luồng nồng đặc hỏa diễm theo bọn họ thất khiếu bên trong phun ra ra, nhanh chóng đem che mặt cái khăn đen thiêu hủy, rồi sau đó lại đưa bọn chúng cả người phân hóa thành một mảnh tro tàn

"A" dù là Hắc y nhân tàn nhẫn thị sát khát máu, hai tay tràn đầy huyết tinh, nhìn thấy trường hợp như vậy cũng lại càng hoảng sợ. Hắn rất nhanh liền nghĩ đến đã tám gã thủ hạ trúng ám toán, chính mình phải hay là không…

Hắn rất nhanh lại trấn định lại, sẽ không đâu, chính mình là Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ, bất kể là thủ đoạn gì, mình cũng có thể ngăn cản. nhưng là hắn quay người lại, liền chứng kiến Hồng Vũ cái loại này đùa cợt ánh mắt, cùng lúc đó, hắn cảm nhận được chính mình thể nội có một luồng nhiệt lượng đang tại bắt đầu khởi động, mãnh liệt phát triển, áp đều ép không được.

Hắn vội vàng điều động chính mình võ khí, nhưng là trấn áp một chỗ, rất nhanh lại có ba chỗ xuất hiện, trấn áp ba chỗ, lại có chín chỗ xuất hiện

Ngắn ngủn mấy cái thời gian hô hấp, hắn liền chống đỡ không nổi rồi, cái loại này đáng sợ nóng bỏng, tại hắn thể nội thiêu đốt hắn phi thường thống khổ, hắn một mực rất hưởng thụ dưới tay mình người bị hại cái kia trước khi chết tiếng kêu thảm thiết, lại thật không ngờ có một ngày mình cũng sẽ phát

ra loại này kêu thảm thiết. Cái loại này thống khổ cực độ phía dưới, Hắc y nhân bỡ ngỡ một tiếng rú thảm, sóng âm mang theo cái kia cuồn cuộn nhiệt lực theo trong miệng của hắn phát ra mãnh liệt mà ra, nhanh chóng đưa hắn đốt hóa thành một mảnh tro bụi

Vân Tư Nhạn giật mình nhìn xem Hắc y nhân ở đây trong ngọn lửa dần dần biến mất, rồi sau đó một mảnh tro bụi ở đây trong khách sạn bay múa, nàng hồng nhuận phơn phớt môi anh đào đã trương thành hình tròn, hoàn toàn đã không có cái gì thục nữ hình tượng, triệt để sợ ngây người.

Vừa rồi đến cùng xảy ra chuyện gì? Nhiều như vậy siêu cấp cường giả rõ ràng chỉ chớp mắt công sức đều bị trở thành tro tàn? Cái này đã vượt ra khỏi Vân Tư Nhạn thường thức nhận thức, lẽ ra căn bản là không thể nào phát sinh đấy. Trừ phi có một người Nhất Phẩm Hợp Chân ra tay, mới có thể trong một trong thời gian ngắn ngủi tiêu diệt nhiều như vậy cường giả.

Nhưng rõ ràng nhất không có Nhất Phẩm Hợp Chân.

Hồng Vũ có chút đau lòng, còn sót lại một phần Bính Hỏa chi độc cứ như vậy lãng phí.

Hồng Thân mang người từ bên ngoài đi về tới: "Thiếu gia, tìm được nơi ở của bọn hắn rồi, có điều không có gì cao thủ, rất nhanh liền thanh lý đã xong."

Hồng Vũ gật gật đầu: "Bọn họ cái kia một cỗ bài phường đã tìm được sao?"

"Đã tìm được, liền ở bên ngoài nhỉ."

Hồng Vũ đứng dậy đến đi ra ngoài, quả nhiên khách sạn ngoài cửa, hai người hoang thú kỵ sĩ mang một mặt cực lớn bài phường. Bài phường dùng kim loại chế thành, bên ngoài chà dầu màu đỏ, một ít cổ quái hoa văn, làm cho được rất là khủng bố.

Vân Tư Nhạn ngốc trệ đi theo đi ra, đầu óc có chút chuyển không đến: Huyết Ngân Bài Phường a, Quảng Dương quận trong hoành hành nhiều năm đệ nhất sát thủ tổ chức, năm đó ám sát qua mặc cho quận trưởng, triều đình cũng không thể

làm gì hắn bọn họ, rõ ràng thật sự bởi vì Thiếu chủ một câu, nói tiêu diệt liền tiêu diệt.

Hơn nữa liền bọn họ tiêu chí bài phường đều cho đã đoạt trở về…

Nàng nhìn nhìn lại Hồng Vũ, đột nhiên cảm giác được chính mình đối với thiếu gia hiểu rõ thật sự quá ít.

Cái này đã hơn một năm ra, Hồng Vũ rất ít đi xưởng rèn Vân Thị. Vân Tư Nhạn đối với tại Hồng Vũ rất hiểu rõ, cũng đều là Vương chưởng quỹ bỏ ra bạc theo Hồng Khê chỗ đó "Mua" đến tư liệu, nàng vốn cho là Hồng Vũ trước đó ở đây đắn đo Vân gia trong quá trình, bày ra lực lượng đã rất cường đại rồi, hiện tại mới hiểu được Vũ Thiếu gia hoàn toàn là "Hạ thủ lưu tình" rồi, nếu không trong vòng một đêm Vân gia muốn tan thành mây khói.

Hồng Vũ quay đầu lại hỏi nàng: "Kề bên này có hay không Lam gia sản nghiệp?"

Vân Tư Nhạn còn không có theo cực độ trong lúc khiếp sợ phục hồi lại tinh thần, đờ đẫn đáp: "Có một nhà vật liệu gỗ thương hội là Lam gia đấy."

Hồng Vũ gật gật đầu: "Cái này cái bài phường, đứng ở thương hội cửa ra vào."

Hai người kỵ sĩ đáp ứng một tiếng, liền phải ly khai.

Thị trấn bên ngoài trong sơn cốc, cất dấu một chi kỵ binh.

So về Đại Hạ chính quy kỵ binh ra, bọn họ trang bị lộ ra lộn xộn, có điều mỗi người bưu hãn, mục trong tinh quang bắn ra bốn phía, cá nhân thực lực lại muốn vượt xa Đại Hạ kỵ binh.

Cầm đầu một người, khuôn mặt xấu xí, trong đêm tối giống như lệ quỷ giống như, bởi vì cái này bức dung mạo, hắn đã có một cái ngoại hiệu: Sơn Quỷ. Dưới tay hắn mã tặc đội, cũng là dùng hắn ngoại hiệu đến mệnh danh, mà cái này chi mã tặc đội, ở đây Quảng Dương quận trong có thể xếp tiến thứ 3.

Sơn Quỷ bên người, là khuôn mặt còn sưng đầu heo một loại Lam Vân Vĩ.

Ngoài sơn cốc một đạo bóng đen phi tốc trở về: "Thiếu gia, đầu lĩnh, Huyết Ngân Bài Phường người chính thức động thủ "

Lam Vân Vĩ hưng phấn không thôi: "Thật tốt, lập tức xuất phát, Huyết Ngân Bài Phường chưa bao giờ sẽ thất thủ "

Sơn Quỷ giơ tay lên bên trong hình thù kỳ lạ loan đao, một tiếng quát mắng: "Giết "

Mã tặc cuồn cuộn mà ra, mấy trăm người hô lên tru lên hướng thị trấn vọt tới. Lam Vân Vĩ đã sớm sắp xếp xong xuôi, thị trấn trông coi binh sĩ đem thành cửa mở ra, mấy trăm mã tặc một loạt mà vào, bọn họ mục tiêu minh xác, thẳng đến khách sạn mà đi.

Hai người hoang thú kỵ sĩ đang chuẩn bị đem Huyết Ngân Bài Phường mang lên Lam gia vật liệu gỗ thương hội đi, bỗng nhiên đường đi xa xa, truyền đến một hồi dồn dập tiếng vó ngựa, nương theo lấy mã tặc hô quát âm thanh.

Lưỡng người sững sờ, chuyện gì xảy ra?

"Giết "

Lam Vân Vĩ cùng Sơn Quỷ xông lên phía trước nhất, trong nháy mắt liền giết đến khách sạn bên ngoài, sau đó bọn họ nhìn thấy cái kia một tòa cự đại bài phường. Lưỡng người cũng ngây ngẩn cả người: Chuyện gì xảy ra?

Không có nghe nói Huyết Ngân Bài Phường xuất động còn có thể mang theo thứ này, chẳng lẽ là mới quy củ?

Hồng Vũ trông thấy Lam Vân Vĩ thời điểm liền minh bạch là chuyện gì xảy ra rồi, nguyên lai tiểu tử này còn tàng ở phía sau kiếm tiện nghi thằng này "Giá trị lợi dụng" đã không có, Hồng Vũ cũng không có ý định lưu lại hắn, khoát tay chặn lại đối với hai người kỵ sĩ quát: "Ngây ngốc lấy làm gì? Tranh thủ thời gian giải quyết đám này phế vật, mang thứ đó đưa qua."

"Vâng, thiếu gia."

Vân Tư Nhạn lại là một hồi kinh ngạc: Đối phương nhưng có mấy trăm người, hơn nữa tất cả đều là kỵ binh, coi như là hoang thú kỵ sĩ thực lực hùng hậu, hai người giải quyết mấy

trăm người cũng quá không thực tế đi à nha? Đây không phải để cho thủ hạ đi chịu chết à…

Vân Tư Nhạn vẫn là thật không thể giải thích hoang thú kỵ sĩ sức chiến đấu rồi.

Hai người hoang thú kỵ sĩ lập tức thả ra chính mình tọa kỵ, hai đầu Tam phẩm hoang thú khổng lồ vô cùng, rơi trên mặt đất thùng thùng hai tiếng, chấn được mặt đất đều lung lay thoáng một phát. Cái này đường đi cũng có ba trượng đến rộng, một đầu hoang thú liền cho chắn được cực kỳ chặt chẽ

Đằng sau thúc phía trước cái kia một đầu: "Ngươi nhanh lên."

Phía trước kỵ sĩ thúc giục tọa kỵ oanh ầm ầm vọt tới, chung quanh phòng ốc lung la lung lay thiếu chút nữa té xuống. Đằng sau hoang thú kỵ sĩ theo vào

Coi như là Sơn Quỷ có phần có vài phần dũng mãnh chi khí, nhưng là đối mặt như vậy tuyệt đối nghiền áp cục diện, cũng không ai có thể cố lấy dũng khí đối kháng, mấy trăm người quay đầu bỏ chạy quỷ khóc khóc sói tru.

Hết lần này tới lần khác dưới háng chiến mã đã sợ đến toàn thân như nhũn ra, tất cả đều té trên mặt đất không thể động đậy. Lũ mã tặc chỉ hận cha mẹ giảm sinh ra hai cái đùi, trong chính là chạy có điều Tam phẩm hoang thú, hai đầu hoang thú liền như vậy oanh ầm ầm nghiền áp đi qua, sau đó hết thảy liền đã xong. Bất kể là người là mã, tất cả đều trở thành một bãi thịt nát, hỗn hợp cùng một chỗ.

Ở trong đó, Lam Vân Vĩ cũng ở trong đó, hai người hoang thú kỵ sĩ trông thấy hắn rồi, cũng không có chút nào dừng lại. Hoang thú một cước đạp xuống đi, Lam Vân Vĩ cùng những thứ khác mã tặc huyết nhục lăn lộn cùng một chỗ, rốt cuộc nhìn không ra hắn phải hay là không có cái gì cao quý địa phương.

Toàn bộ chiến đấu bắt đầu vô cùng nhanh, chấm dứt cũng rất nhanh.

Ở đây Vân Tư Nhạn ngốc trệ bên trong, hai người hoang thú kỵ sĩ đã hoàn thành công kích, tiêu diệt một cái mã tặc

đoàn thể, giết Lam Vân Vĩ, sau đó đem hoang thú thu vào, nâng lên cái kia bài phường hướng Lam gia thương hội đi đến.

Đằng sau, Tô Tam bất mãn trách cứ: "Lề mà lề mề, một đám mã tặc mà thôi, hai người các ngươi còn dùng thời gian dài như vậy. Động tác nhanh lên."

"Đúng, đúng" lưỡng người nâng lên bài phường nhanh chóng chạy.

Vân Tư Nhạn có chút im lặng: Cái này còn chậm? Bị diệt một cái mã tặc đoàn chỉ dùng không đến thời gian tầm uống hết một chén trà…

Nàng đến lúc này rốt cục minh bạch Hồng Vũ vì cái gì như vậy tự tin: Chỉ là Vũ Thiếu gia mang đi ra cổ lực lượng này, tung hoành thiên hạ đều chẳng có gì lạ mà Hồng gia còn có hai vị Nhất Phẩm Hợp Chân ở đây võ đều không có xuất động…

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 49 : Lập bài phường (Hạ)

Ngày hôm sau, tin tức liền truyền ra.

Đối với tại Quảng Dương quận thông thường dân chúng mà nói, căn bản cái gì cũng không biết. nhưng là đối với tại Quảng Dương quận địa phương hào cường mà nói, đây là một cái bạo tạc tính chất tin tức.

Tung hoành Quảng Dương quận vài thập niên Huyết Ngân Bài Phường, trong vòng một đêm bị người nhổ tận gốc Hồng Vũ quá mạnh mẽ thế rồi, chẳng những bị diệt Huyết Ngân Bài Phường, còn đem bọn họ bài phường đặt ở Lam gia thương hội ngoài cửa

Bài phường bên trên còn viết lên Lam Nhân Long danh tự

Đây là cái kia hai người hoang thú kỵ sĩ tự chủ trương đấy, sau khi trở về Vũ Thiếu gia ban thưởng bọn họ mỗi người một ngàn lượng bạc.

Lam Nhân Long lúc này đã không có phẫn nộ. Trong lòng của hắn ẩn ẩn có một tia sợ hãi. Huyết Ngân Bài Phường thực lực hắn là biết đến, tọa trấn chính là một người Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ nói cách khác muốn chiến thắng hắn, ít nhất phải có hai vị Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ, hoặc là một người đỉnh phong lĩnh đội mới có hi vọng.

Hồng Vũ bên người khẳng định không có Nhất Phẩm Hợp Chân, hắn chuyên môn phái người nghe ngóng qua tin tức.

Có điều theo Vũ Đô nói Quảng Dương quận đường xá xa xôi, Hồng gia hai cái nửa Nhất Phẩm Hợp Chân tin tức cũng là vừa vặn truyền về, về phần cái kia một đầu nhất phẩm hoang thú Hồng Vũ bên người mang theo sự tình, người biết cũng không nhiều, bởi vậy Lam Nhân Long trước đó cũng không rõ ràng lắm.

Nhưng là hiện tại, Huyết Ngân Bài Phường bị diệt, hắn suy đoán là đầu kia nhất phẩm hoang thú xuất thủ, nếu không giải thích thế nào một người Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ chết?

Nếu nói như vậy, ít nhất cần một đầu khác nhất phẩm hoang thú mới có thể đối kháng, nếu có một người Nhất Phẩm Hợp Chân đương nhiên liền có thể ổn thắng. nhưng là cả Quảng Dương quận cũng không có Nhất Phẩm Hợp Chân.

Lam Nhân Long càng là không có nghe đã từng nói qua còn có ai có thể hàng phục nhất phẩm hoang thú.

Hắn nghiến răng nghiến lợi, phân phó người chuẩn bị xe, hắn muốn đi ra ngoài. Chuyện này cũng không phải Lam gia một nhà sự tình, toàn bộ Quảng Dương quận địa phương hào cường đều có phần

"Nơi này chính là Vũ Đô?" Ở đây cửa thành phía Tây bên ngoài, người đến người đi ngựa xe như nước bên trong, đứng đấy một người mặc mộc mạc áo vải trung niên nhân. Hắn dáng người không cao, tướng mạo bình thường, trên người không có có cái gì đặc biệt khí tức, chợt nhìn chính là một cái ra vào Vũ Đô thành vô cùng bình thường người đi đường.

Mà lúc này, hắn chính lưng cõng hai tay, khẽ ngẩng đầu, dùng một loại xem kỹ ánh mắt đánh giá Vũ Đô cái này tọa thiên cổ mạnh mẽ thành.

Người bình thường lần thứ nhất nhìn thấy Vũ Đô đều là rung động, duy chỉ có hắn có chút không giống như vậy. Cái kia trong ánh mắt, luôn mang theo một loại dưới cao nhìn xuống ngạo nghễ.

Ở bên cạnh hắn đứng đấy một người khôi ngô hùng tráng đàn ông, đàn ông tài giỏi cao chót vót, bị chiến đấu cùng tuế nguyệt ở đây trên mặt để lại từng đạo khe rãnh. Mặc cho ai xem xét, đều có thể minh bạch hán tử kia nhất định là xưng hùng một phương nhân vật. nhưng là lúc này, rõ ràng là thiết cốt boong boong nhân vật, lại cúi đầu khom lưng cùng ở đằng kia tên không chút nào thu hút trung niên nhân bên người, cẩn thận từng li từng tí hòa cùng nói: "Đúng là, chúng ta đã đến."

Trung niên nhân chắp tay sau lưng gật gật đầu, khen ngợi một câu: "Tòa thành thị này coi như không tệ."

Sau đó lại đưa tay một ngón tay: "Đi thôi, đi tìm Mai Thuấn."

Thanh âm bình tĩnh, một bên đi ngang qua người nghe thấy được cũng không có phản ứng gì, bởi vì toàn bộ Đại Hạ, dám hô lên Mai Thuấn cái tên này người cơ hồ không có, dần dà, mọi người đều quên bọn họ Võ Tông hoàng đế bệ hạ tên thật gọi là Mai Thuấn.

Người đàn ông kia khổ sáp vô cùng, hắn ở đây Tây Bắc có nổi tiếng tên cửa hiệu, Cái Thiên Bảo Ngũ Trường Khiếu ai không biết người phương nào không hiểu? Hắn bản thân cũng là Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ tu vị, dưới trướng Cái Thiên Bảo bên trong, có huynh đệ một ngàn 800 người, toàn bộ Đại Hạ Tây Bắc lục lâm trên đường, đó là số một nhân vật

Chính là hôm trước trong đêm, người trung niên này đi tới Cái Thiên Bảo, một người không nói một lời đem Cái Thiên Bảo từ trên xuống dưới toàn bộ quật ngã rồi. Nhất biến thái chính là cái này người tựa hồ rất hưởng thụ loại này niềm vui thú, hắn chỉ dùng Ngũ phẩm nguyên định lực lượng, bất kể là gặp được ai, tất cả đều là dựa vào võ kỹ thủ thắng

Không sợ người khác làm phiền, đã hình thành thì không thay đổi, hắn liền như vậy từng bước từng bước đánh đi qua, suốt đánh cho một đêm. Đến cuối cùng Ngũ Trường Khiếu đều muốn qua đời: Đây rốt cuộc là người nào? Cái gì địa vị? Như vậy khắc tinh như thế nào chiêu coi trọng ta bọn họ Cái Thiên Bảo rồi hả? Cái này người rõ ràng có Nhất Phẩm Hợp Chân thực lực, làm sao lại hết lần này tới lần khác ưa thích cùng bình thường võ giả đọ sức võ kỹ?

Đợi đến lúc cái này người dùng Ngũ phẩm nguyên định lực lượng, thi triển không thể tưởng tượng võ kỹ, đem Ngũ Trường Khiếu chính xác Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ đả bại về sau, hắn mới ngồi ở Ngũ Trường Khiếu ghế xếp có tay vịn lên, không nhanh không chậm nói cho Ngũ Trường Khiếu: “Ta muốn đi Vũ Đô nhìn xem Hoàng Đế, nhưng là thiếu một cái dẫn đường, liền ngươi đi.”

Ngũ Trường Khiếu thiết cốt boong boong đàn ông, lúc ấy lại thiếu chút nữa khóc lên ngài lão nhân gia nói thẳng không thì tốt rồi? Một đêm này đem chúng ta sơn trại cho giày vò đấy…

Có điều từ đó về sau, Ngũ Trường Khiếu cũng hiểu, vị này trung niên nhân võ đạo rất cao, chính là là mình cái này đồng lứa đều không thể với tới đấy, cho nên trên đường đi đặc biệt trung thực, xem cái hạ nhân một loại hầu hạ Ngũ Trường Khiếu.

Hắn đi đầu mở đường, tiến vào Vũ Đô thành, Ngũ Trường Khiếu trước đó đã tới, quen việc dễ làm, mang theo vị kia trung niên nhân đã đến ngoài hoàng thành.

Ngũ Trường Khiếu hảo tâm nhắc nhở: "Tiên sinh, nơi này là toàn bộ Đại Hạ cảnh nội chỗ an toàn nhất, nghe nói trong hoàng thành cỡ lớn trận pháp, coi như là Nhất Phẩm Hợp Chân đã đến cũng không thể tránh được, hơn nữa chung quanh còn có ba vạn Hoàng thành Cấm Vệ quân đóng quân, Đại Hạ tân tấn Tam đại Nhất Phẩm Hợp Chân, thế nhưng ở đây trước tiên đuổi tới, bảo vệ xung quanh Hoàng thành…"

Ngũ Trường Khiếu đang tại lải nhải giới thiệu, trung niên nhân vẫn như cũ là cái loại này dưới cao nhìn xuống xem kỹ thái độ, bỗng nhiên xoay đầu lại hướng hắn mỉm cười: "Toàn bộ Đại Hạ chỗ an toàn nhất?"

Hắn vỗ vỗ Ngũ Trường Khiếu bả vai: "Không có chuyện của ngươi rồi, ngươi trở về đi."

Nói xong, không đều mờ mịt Ngũ Trường Khiếu phục hồi lại tinh thần, hắn đã chắp tay sau lưng hướng Hoàng thành đi đến, sau đó hoàng cửa thành thủ vệ thật giống như căn bản không phát hiện người này một loại, hắn liền như vậy công khai đẩy ra cửa cung đi vào

"A" Ngũ Trường Khiếu trợn mắt há hốc mồm, đột nhiên hắn cảm thấy tim đập của mình càng lúc càng nhanh, dần dần có chút thở không ra hơi ra, hắn cúi đầu xem xét, lồng ngực của mình kịch liệt phập phồng lấy, sau đó bành một tiếng nổ tung rồi, Tây Bắc lục lâm nói bá chủ Ngũ Trường Khiếu, cứ như vậy không hiểu thấu ngã lăn tại Đại Hạ trước cửa hoàng cung.

Trước khi chết hắn tỉnh ngộ lại: Người trung niên kia, trên đường đi chưa từng có cùng hắn từng có bất luận cái gì thân

thể tiếp xúc, trước khi chia tay như thế nào sẽ ra vẻ thân mật vỗ vỗ bờ vai của mình…

Trung niên nhân tiến vào hoàng cung, đi một chút ngừng ngừng, bốn phía thưởng thức, dùng cái loại này dưới cao nhìn xuống xem kỹ ánh mắt đánh giá toàn bộ Hoàng thành, đến nơi này hắn tựa hồ liền không nóng nảy rồi, đem toàn bộ hoàng cung đi thăm một lần, sau đó đã tìm được Hoàng Đế Ngự thư phòng, đẩy cửa ra đi vào.

So năm đó Vinh Thanh Hà càng thêm đáng sợ chính là, toàn bộ trong quá trình, hắn cũng không có chút nào che dấu hành tàng, nhưng là vô luận là ai, đều đối với hắn làm như không thấy

Hoàng Đế liền phê mười ba nói tấu chương, có chút mệt mỏi, ngẩng đầu lên xoa xoa toan trướng mi tâm, bỗng nhiên ngây ngẩn cả người. Mà Hoàng Đế sau lưng Đái công công càng là một thân mồ hôi lạnh, nhanh chóng chắn Hoàng Đế trước mặt.

Trung niên nhân chính mình xử lý một cái ghế ngồi ở cách đó không xa, có chút hăng hái đánh giá quân thần lưỡng người.

“Không cần khẩn trương, ta nếu muốn ra tay, hai người các ngươi đã sớm mất mạng.”

Đái công công cảm giác mình phía sau lưng bên trên ẩm ướt chít chít đấy, vô ý thức hỏi: “Ngươi là vào bằng cách nào.”

Trung niên nhân một bộ theo lý thường nên bộ dạng: “Đi tới đấy.”

Đi tới hay sao? Đái công công trên người mồ hôi lạnh càng nhiều, trong hoàng thành cỡ lớn trận pháp chính là là cả Đại Hạ đẳng cấp cao nhất đấy, hơn nữa có ba vạn Hoàng thành Cấm Vệ quân trông coi, cái này người cứ như vậy dễ dàng vào?

“Xin hỏi, các hạ xuống đây tự Chủ Thần Vực?” Võ Tông Hoàng Đế đẩy ra Đái công công, tự mình hỏi.

Trung niên nhân trong mắt hiện lên một tia ý tán thưởng: "Không hổ là Thiên Tử, ngươi càng thêm bình tĩnh, hơn nữa càng thêm cơ trí. Đúng vậy, ta đến từ Vân Nê Thần Vực, ta họ Quan, Quan Ngưỡng Hoài."

Hoàng Đế trong mắt hiện lên một tia hiểu ra, bị trung niên nhân Quan Ngưỡng Hoài bắt đã đến, hắn gật đầu nói: "Quả nhiên, ngươi ở đây Chủ Thần Vực bên trong cũng có nhãn tuyến, trước đó lần thứ nhất nghiền nát văn minh di tích thăm dò, ngươi cũng biết a."

Hoàng Đế không có thừa nhận cũng không có phủ nhận bất cứ chuyện gì, chỉ là hỏi: "Quan tiên sinh đến tìm Trẫm, có chuyện?"

Quan Ngưỡng Hoài là cái rất rất nghiêm túc người, gật gật đầu, chững chạc đàng hoàng nói: "Đúng vậy, hơn nữa đối với các ngươi mà nói, là một chuyện tốt tình."

Hoàng Đế mơ hồ đoán được, nhưng vẫn cựu bất động thanh sắc hỏi: "Cái gì sự tình tốt?"

"Ta nghe nói ngươi vẫn muốn muốn tiêu diệt Hồng gia, chúng ta Quan gia bởi vì âm thầm trợ giúp ngươi hai vị Nhất Phẩm Hợp Chân, hơn nữa cam đoan hai vị này, có thể đánh chết Hồng gia cái kia hai cái hàng nhập lậu nhất phẩm." Quan Ngưỡng Hoài nhàn nhạt nói ra.

Võ Tông Hoàng Đế trong nội tâm mãnh liệt nhảy thoáng một phát, hắn thật không ngờ, chính mình một mực đau đầu nhất vấn đề khó khăn không nhỏ, rõ ràng chỉ đơn giản như vậy giải quyết

"Cái kia Trẫm cần làm cái gì?" Hắn đã nhìn ra Quan Ngưỡng Hoài là cái rất rất nghiêm túc người, cũng cũng không cần cùng hắn chơi cái gì tâm nhãn, thoải mái tỏ vẻ nguyện ý hợp tác.

Quả nhiên Quan Ngưỡng Hoài lộ ra thoả mãn thần sắc: "Nhưng là vì một sự tình, chúng ta Quan gia không thể cùng Hồng gia xung đột trực tiếp, chỗ có thứ mà ngươi cần đem Quan gia cái kia hai cái nước lửa nhất phẩm dời đi ra ngoài, trước đó cho chúng ta biết, sau đó hai người bọn họ liền lại

cũng sẽ không trở về rồi, chuyện còn lại, ngươi cần phải sẽ làm tốt, chúng ta Quan gia chỉ có một yêu cầu: Hồng Vũ, vĩnh viễn không muốn xuất hiện trên thế giới này rồi"

Hoàng Đế mỉm cười: "Yên tâm đi "

Hắn hiểu được Quan gia vì cái gì không muốn trực tiếp cùng Hồng gia xung đột, còn không phải bởi vì Hồng Di Lan sư tôn là Bạch Uyển Thần? Quan Ngưỡng Hoài cũng biết Võ Tông Hoàng Đế nghĩ tới điểm này, có điều hắn cũng không muốn giải thích, Bạch Uyển Thần cố nhiên là một trong những nguyên nhân, nhưng là tất cả đại chủ thần vực "Quy tắc" mới thật sự là lại để cho Quan gia kiêng kị đấy.

Quan Thiệu chết ở di tích thăm dò bên trong, không có bất kỳ chứng cớ nào cho thấy, hắn là bị Hồng Vũ hại chết đấy. Hiện tại có, chỉ là Quan gia hoài nghi.

Nếu như bởi vậy liền trả thù Hồng gia, Quan gia liền xúc phạm những cái này quy tắc, không để cho tại Chủ Thần Vực.

Bạch Uyển Thần càng lợi hại, cuối cùng chỉ là một người, Quan gia như thế nào lại có quá nhiều cố kỵ?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 50 : Quảng Dương Thành (hạ)

"Thiếu chủ, phía trước chính là Quảng Dương Thành liễu."

Vân Tư Nhạn giục ngựa tiến lên, cùng Hồng Vũ nói.

Hồng Vũ xem một chút ngoài xe khổng lồ thành trì, gật đầu: "Lúc này mới có chút Đại Thành bộ dạng. Vào thành."

Cùng lúc đó, cửa thành trong lầu ngồi hai gã thường phục lão giả, đang đánh cờ.

Nơi này không phải là người nào cũng có thể tới, hai gã lão giả chẳng những công khai ngồi ở chỗ nầy, hơn nữa bên cạnh còn có quân sĩ hộ vệ, hiển nhiên thân phận cũng không phải chuyện đùa.

"Đại nhân" một gã tiểu hiệu bước nhanh chạy tới: "Hình như là ngài phải đợi người."

Hai gã lão giả dừng tay lại dặm Kỳ Cục, từ cửa sổ đi xuống nhìn lại, vì để cho hai gã lão giả có thể thấy rõ ràng, mấy ngày qua cửa thành bắc miệng kiểm tra mọi người là ở ngoài cửa thành ước chừng trăm trượng vị trí thiết thẻ.

Dựa theo bình thường hành trình, từ Vũ Đô tới mọi người là từ bắc môn tiến vào.

Trong đó một gã lão giả nhìn thoáng qua, gật gật đầu nói: "Không sai, là hắn."

Một gã khác lão giả triều tiểu hiệu đính và chấm câu gật đầu: "Đi đi, dựa theo lúc trước phân phó đi làm."

"Dạ"

Hồng Vũ đội ngũ kích thước không nhỏ —— ở Vũ Đô có lẽ không coi vào đâu, nhưng nơi này là Quảng Dương Thành.

Chịu trách nhiệm kiểm tra thủ vệ nhìn một chút bọn họ, lẫn nhau gật đầu.

"Xuống tới xuống tới cho là đây là cái gì địa phương, vẫn ngồi ở lập tức?" Tên kia tiểu hiệu rất không bình tĩnh hô một

tiếng, phất tay để cho tất cả mọi người xuống tới.

Phía trước Trang Trạch nhìn một chút hắn, tung mình xuống ngựa. Có hắn dẫn đầu, những người khác tất cả cũng xuống ngựa liễu.

Nhưng là phía sau, Hồng Vũ như cũ ngồi ở trong xe ngựa, Hồng Thân Hồng Dần đám người tất cả cũng không có xuống tới.

Tiểu hiệu hắc hắc một tiếng cười lạnh: "Lỗ tai điếc liễu có phải hay không? Không nghe thấy lão tử lời nói sao? Nhanh lên cút cho ta xuống tới tiếp nhận kiểm tra "

Hồng Vũ thản nhiên nói: "Vả miệng ba mươi, sau đó đem chúng ta công văn đưa cho hắn nhìn."

Tô Tam không chút do dự đi tới bắt được tên kia tiểu hiệu, ba ba ba rút ba mươi bạt tai, sau đó đem văn thư ném ra ngoài. Khi hắn thủ hạ, tên kia mới vừa tu luyện ra võ khí, miễn cưỡng tính cả Cửu Phẩm Dũng Tuyền lúc đầu tiểu hiệu, không có chút nào sức phản kháng, bị đánh đích thê thảm vô cùng, ngất ngất núc ních, nơi nào còn thấy rõ ràng cái gì văn thư?

Còn lại thủ vệ rầm thoáng cái phát ra binh khí, có chút ngoài mạnh trong yếu nhìn gần Tô Tam đám người.

Hồng Vũ thản nhiên nói: "Đi báo cho Phạm Văn Thành, bọn ta hắn một nén nhang thời gian, thời gian thoáng qua một cái, ta liền giết vào Quảng Dương Thành ta cũng vậy coi như là phụng chỉ làm việc, nên làm cái gì bây giờ, chính hắn nghĩ kĩ "

Hồng Vũ đem tiểu hiệu đánh bất tỉnh đi qua, ngay cả có gây chuyện ý tứ liễu.

Hắn muốn tới Quảng Dương Thành, người bình thường không biết, Quảng Dương quận thủ Phạm Văn Thành không thể nào không biết. Phạm Văn Thành là đầu năm mới vừa tiền nhiệm, mặc dù hắn là Nam Việt quận người, nhưng là hắn xuất sĩ đang ở Quảng Dương quận, từ một tiểu lại từng bước từng bước đi tới, cùng Quảng Dương quận địa phương ngang ngược có thiên ti vạn lũ liên lạc.

Cũng không phải là Hồng Vũ thích ác ý phỏng đoán người khác, mà là đến quận trưởng trên vị trí này, không thể nào phạm phải loại này cấp thấp sai lầm, có người phụng chỉ tiền lai, hắn nhưng không có chút nào chuẩn bị.

Một loại tình huống như thế, cho dù là không phái người nói trước nghênh đi ra ngoài, cũng sẽ cố ý chiếu cố cửa thành quân coi giữ, mấy ngày qua cũng quy củ chút.

Nhưng là Hồng Vũ rõ ràng cảm giác được có người gây khó khăn cho mình.

Loại này gây khó khăn cho, là một loại thử dò xét. Bởi vì tiểu hiệu địa vị rất thấp, có thể cứu vãn dư âm rất lớn.

Thủ vệ cửa nhanh chân bỏ chạy, lại tất cả đều trở về báo tin liễu, không có một người dám lưu lại đối mặt Hồng Vũ Tô Tam khinh thường hứ một hơi.

Cửa thành trong lầu, hai gã lão giả trong một người thẹn đỏ mặt, bọn thủ hạ thật sự quá mất mặt.

Một gã khác lão giả nhướng mày, hỏi: "Phạm đại nhân, cái này Hồng Vũ thật là một sững sờ đầu thanh a, có chút man không nói đạo lý cảm giác."

Phạm Văn Thành ha hả cười một tiếng: "Bất kể như thế nào, thử dò xét đi ra ngoài hắn rốt cuộc là cái gì người, cũng là thu hoạch."

Rất nhanh đã có người đi lên, xin chỉ thị Phạm Văn Thành làm sao bây giờ, quận trưởng đại nhân triều một gã khác lão giả vừa chắp tay: "An huynh, ta đi xuống trước liễu."

Lão giả khẽ mỉm cười: "Cực khổ đại nhân."

Phạm Văn Thành đi xuống sau không có ngựa thượng đi ra ngoài thấy Hồng Vũ, mà là tìm một gian rộng rãi phòng chạy, một vòng hai vòng ba vòng, rất nhanh chạy cả người mồ hôi, mà thời gian cũng không còn nhiều lắm liễu. Hắn lúc này mới ra cửa, kêu lên hai người: "Đi theo ta."

Ngoài cửa thành, Hồng Vũ tính toán thời gian: "Chuẩn bị "

Vân Tư Nhạn sợ hết hồn: "Ngươi thật muốn…"

Hồng Vũ cười đến rất vui vẻ: “Ta uy hiếp người, chưa bao giờ là nói giỡn.”

“Nhưng là” Vân Tư Nhạn còn muốn khuyên nữa, cửa thành trung chạy như điên đi ra ngoài một nhóm người, cầm đầu lão giả hô lớn: “Vũ thiếu gia, xin chớ động thủ, hết thảy cũng là hiểu lầm, lão hủ đã tới chậm, thật sự xin lỗi nha…”

Vân Tư Nhạn tinh tường thấy Thiếu chủ trên mặt lộ ra một tia giễu cợt nụ cười, sau đó trong nháy mắt, tựu biến thành một loại vô cùng vui vẻ vô cùng chân thành mỉm cười, hắn xuống xe đón nhận Phạm Văn Thành.

“Ha ha ha, Phạm đại nhân “

Phạm Văn Thành ở Vũ Đô một lần trên yến hội ra mắt Hồng Vũ, chưa nói hơn mấy câu —— hắn quả thật còn chưa đủ tư cách ghé vào Vũ thiếu gia bên cạnh nói chuyện.

Hắn gật đầu lia lịa: “Hiểu lầm, chỉ do hiểu lầm. Gần đây Quảng Dương quận bên trong không yên ổn, không nghĩ tới đám ngu xuẩn này lại ngay cả Vũ thiếu gia xe cũng dám cản, ngươi yên tâm, quay đầu lại ta nhất định hung hăng dạy dỗ bọn họ “

Phạm Văn Thành vô cùng nhiệt tình: “Đến, xin thiếu gia vào thành. Ta đã tất cả đều sắp xếp xong xuôi, ngươi yên tâm, ăn ngủ nghỉ cũng là trong thành tốt nhất.”

Hồng Vũ việc nhân đức không nhường ai đón nhận: “Không biết an bài chúng ta đang ở nơi nào?”

Phạm Văn Thành vội vàng nói: “Đương nhiên là ở trạm dịch dặm.”

Hồng Vũ không nói chuyện, sau khi vào thành đi ngang qua một cái khách sạn, chừng hai tràng bốn tầng mộc lâu, ở giữa một ngọn rộng rãi sân, nhìn qua hết sức có cấp bậc. Hồng Vũ chỉ vào hỏi: “Khách sạn này tựa hồ không tệ a, ta xem tựu ở nơi này sao, không nên đi trạm dịch phiền toái nhân gia.”

Phạm Văn Thành không có biện pháp cự tuyệt: “Vũ thiếu gia nếu là thích nơi này, vậy thì ở.”

Hồng Vũ gật đầu trực tiếp đi vào, gặp gỡ điếm tiểu nhị chào đón, hắn không chút khách khí nói: "Chúng ta nhiều người, còn có bao nhiêu gian phòng, tất cả đều bao xuống, yên tâm, các ngươi quận trưởng Phạm đại nhân đài thọ, không thể thiếu các ngươi tiền thưởng "

Phía trước điếm tiểu nhị cùng phía sau Phạm Văn Thành cùng nhau khổ liễu mặt.

Quan gia đài thọ, có thể cho giá cũ năm thành tựu không sai, còn có cái gì tiền thưởng? Điếm tiểu nhị dĩ nhiên khổ mặt.

Khách sạn này nhưng là cả Quảng Dương quận trong cao quý nhất, Hồng Vũ nhiều người như vậy tất cả đều ở chỗ, coi như là hắn có thể đem giá tiền áp đến năm thành, cũng là một khoản không nhỏ chi, đến lúc đó nếu là chỗ ngang ngược không nhận trướng, hắn thì phải tự mình nghĩ biện pháp, Phạm Văn Thành có thể không khổ mặt sao?

Hồng Vũ cười híp mắt nói tiếp: "Các ngươi nơi này có cái gì ăn ngon? Nếu là các ngươi khách sạn mình làm là không được, tìm Quảng Dương Thành dặm tốt nhất tửu lâu, Phạm đại nhân háo khách, đây chính là xa gần nổi tiếng, sẽ không để cho khách nhân không hài lòng "

Điếm tiểu nhị trong lòng co lại coi là, ngươi nhiều người như vậy ở trong điếm ăn uống, Phạm đại nhân giống nhau nhiều lắm là cho năm thành giá tiền. Được, ít tổn thất một chút là một chút, hắn vội vàng nhiệt tình giới thiệu: "Nhà chúng ta dừng chân điều kiện không tệ, cật quả thật một loại, khách nhân vừa nhìn chính là rất có thân phận người, không thể chậm trễ, chúng ta Quảng Dương Thành trung, có tam đại tửu lâu, tiên say các, vân hương lâu cùng đất gió trại. Này Tam gia, khách quan, ta không phải là cùng ngài xuy a, coi như là Vũ Đô bên trong thành Xuân Huy Lâu, cũng chưa chắc so với bọn hắn mạnh đi nơi nào."

Hồng Vũ nhất thời tới hăng hái: "Tốt, một ngày ba bữa, sẽ làm cho bọn họ thay phiên đưa tới đây, ăn ngon liễu, Phạm đại nhân nặng nề có phần thưởng "

Phạm Văn Thành trong miệng phát khổ, ngươi ăn ngon liễu tại sao phải để cho ta nặng nề khen thưởng?

Điếm tiểu nhị gật đầu lia lịa, giới thiệu cuộc trao đổi này, hắn có thể từ đó bắt được không ít chỗ tốt.

Hắn dẫn Hồng Vũ mọi người đi đến bên trong đi, Hồng Vũ bỗng nhiên đối với hắn tễ mi lộng nhãn: "Cật ở cũng sắp xếp xong xuôi, không thể thiếu đùa sao."

"Đùa?" Điếm tiểu nhị hơi có không giải thích được, Hồng Vũ cười hì hì: "Ngươi hiểu."

Phạm Văn Thành so với hắn hiểu được còn nhanh, vội vàng tiến lên đây nói: "Vũ thiếu gia nếu là có hứng thú, ta đi quan kỹ bên kia cho ngài gọi mấy tới đây."

Vũ thiếu gia vung tay lên: "Quan doanh có ý gì? Sẽ phải tìm hoa dại, kia mới có ý tứ "

Vân Tư Nhạn ở phía sau phồng lên tiểu quai hàm, có chút phát cáu, Quan Lăng nhẹ nhàng kéo nàng lắc đầu. Vân Tư Nhạn kinh ngạc: Ngay cả loại chuyện này các ngươi cũng có thể nhẫn?

Quan Lăng bất đắc dĩ, thấp giọng giải thích: "Ngươi yên tâm đi, thiếu gia có tặc tâm, không có tặc đảm, chúng ta đã sớm đã nhìn ra."

Vân Tư Nhạn nửa tin nửa ngờ.

Hồng Vũ vỗ điếm tiểu nhị bả vai: "Các ngươi nơi này người bãi cô nương xinh đẹp nhất, nhất giải phong tình?

"Đó là đương nhiên là Phượng Ca Lâu, chúng ta Quảng Dương quận hoa khôi đang ở Phượng Ca Lâu dặm."

Hồng Vũ vừa nghe, lúc này đánh nhịp: "Vậy thì đem cả Phượng Ca Lâu bao xuống, đến, Phạm đại nhân, đem ngươi danh thiếp cho ta một tờ, ta để cho bọn họ cầm lấy đi bao hết Phượng Ca Lâu."

Phạm Văn Thành có chút khổ sở: "Vũ thiếu gia, cái này…"

Hồng Vũ lông mày giương lên: "Phạm đại nhân thật khó khăn?"

“Cũng không phải là…” Hắn yên lặng mà đem danh thiếp của mình moi ra đi. Đường đường một quận đứng đầu, danh thiếp đưa đi liễu kỹ viện miệng… Nhưng là Phạm Văn Thành hiện tại đã chẳng quan tâm thể diện liễu. Hồng Vũ này lăn qua lăn lại, nhìn qua tựa hồ tầm thường, nhưng là hơn một trăm người, này lên cao khách sạn một ngày xuống tới sẽ phải ngàn lượng bạc, kia Tam gia tửu lâu lại càng khoa trương, một ngày ba bữa xuống tới đoán chừng ít nhất cũng là ba ngàn lượng mà đáng sợ nhất chính là cuối cùng Phượng Ca Lâu, bao một đêm ít nhất năm vạn lượng bạc đây là không tính là hoa khôi Bạch Trầm Hương giá tiền, Bạch Trầm Hương một đêm sẽ phải sáu vạn lượng bạc

Hồng Vũ nếu là ở Quảng Dương Thành bên trong tai họa trên nửa tháng, đó chính là trên trăm vạn lượng bạc liễu lớn như vậy một khoản tiền, Phạm Văn Thành vô luận như thế nào cũng cầm không ra.

Vũ thiếu gia nhìn bên cạnh Phạm đại nhân phát khổ trước mặt lỗ, âm thầm một cái cười lạnh: Đào hầm ? Ta hãm hại không chết được ngươi

Phạm Văn Thành hết thảy cũng đáp ứng trước xuống tới, sau đó vội vã cáo từ.

Hồng Vũ ở trong khách sạn dàn xếp xuống tới, không có ai chú ý nói Hồng Dần không thấy.

Đợi đến tiên say các đem thức ăn đưa tới đây, Hồng Dần vừa quỷ thần xui khiến ra hiện tại liễu Vũ thiếu gia bên cạnh. Ngồi vào vị trí sau, Hồng Vũ thấp giọng hỏi: “Như thế nào?”

Hồng Dần bẩm báo: “Không ra thiếu gia đoán, chúng ta ở chỗ này tốn hao khổng lồ như thế, Phạm Văn Thành không thể nào mình nhận thức xuống tới, hắn sau khi rời đi lập tức đi một khu nhà nhà cửa, ta nghe ngóng, đó là bổn địa ngang ngược An gia một chỗ biệt viện.”

Hồng Vũ trong lòng hiểu rõ, biết sau lưng giấu diếm địch nhân đến tột cùng là người nào liễu: “Ăn cơm trước, Phạm Văn Thành cái này quận trưởng nếu không muốn làm, chúng ta đã giúp hắn lấy xuống mũ cánh chuồn “

“Dạ” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 51 : Tịch Diệt cổ giới (thượng)

An gia ở Quảng Dương quận thế lực khổng lồ, ban đầu tên kia bị Huyết Ngân Bài Phường ám sát quận trưởng lời đồn đãi chính là An gia âm thầm mua hung. Cả Quảng Dương quận trên quan trường, nghe nói có hai thành trở lên người, cùng An gia có liên lạc, loại quan hệ này hoặc xa hoặc gần, hơn nữa An gia ở bổn địa các loại bàn căn thác tiết thế lực, chức thành một cái lưới lớn. Ngoại lai quận trưởng lọt vào này mở lớn trong lưới, cũng chỉ có thể trở thành một con đáng thương con mồi.

Địa phương ngang ngược ngay cả có loại này bản lãnh, nếu như bọn họ không phối hợp, thông qua các loại quan hệ là có thể ảnh hưởng đến cả quận trung bảy thành trở lên dân chúng phản đối ngươi. Cho dù là ngươi người bị Hoàng mạng lại có thể thế nào?

Ngươi muốn, những thứ kia quận Binh cũng là người địa phương, giống nhau không thi hành mệnh lệnh của ngươi.

An gia những năm này, hơi có chút thổ hoàng đế cảm giác.

Lúc này cùng Phạm Văn Thành thương nghị người, chính là lúc trước ở cửa thành trong lầu cùng hắn đánh cờ lão giả, An gia hiện Nhậm gia chủ An Dĩ Nhân.

Hồng Vũ ở Quảng Dương Thành rất có thể có tạo thành gần trăm vạn lượng bạc tiêu xài, Phạm Văn Thành không muốn gánh nặng, An gia cũng không muốn gánh nặng. Đây không phải là số lượng nhỏ, bất kể là ai cũng sẽ đau lòng không dứt.

Hai cái lão đầu lấy tới lấy lui, cuối cùng quyết định cùng đi ra mặt, đem Quảng Dương quận địa phương ngang ngược triệu tập lại, mọi người thấu một chút số tiền kia.“Tội khôi họa thủ” Lam gia dĩ nhiên chạy không thoát, Lam Nhân Long cái kia lão già kia ít nhất muốn gánh nặng ba mươi vạn lượng

Bọn họ thương nghị hoàn thành, đã là đêm khuya. Phạm Văn Thành chạy trở về. Mà ở lên cao trong khách sạn, Hồng

Vũ đã bắt đầu liễu một ngày tu luyện, Hồng Thân ở bên ngoài "Hộ pháp", trên thực tế mình cũng cùng theo một lúc tu luyện.

Hắn đề thăng làm Nhị Phẩm Khai Thần sau, cho là đi theo thiếu gia bên cạnh tu luyện hiệu quả có rớt xuống, nhưng không có nghĩ đến thế nhưng một chút cũng không bị ảnh hưởng, điều này làm cho Hồng Thân mừng rỡ như điên. Hắn suy nghĩ, là lúc cùng Hồng Dần nói một chút điều bí mật này liễu, dĩ nhiên, này đầu tiên cần thiếu gia đồng ý.

Đầu hôm tu luyện xong, Hồng Thân tự hành thối lui. Trong phòng Hồng Vũ mở mắt ra chuẩn bị nghỉ ngơi, Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm xông ra, vẫn như cũ là tràn đầy chánh nghĩa thanh âm hùng hậu: "Thiếu niên lang, ngươi không phải là vẫn cũng muốn biết bổn tọa cắn nuốt liễu băng duẩn sau rốt cuộc có cái gì thu hoạch sao?"

Hồng Vũ dĩ nhiên muốn biết.

"Tốt lắm, ta dẫn ngươi để xem một chút."

Hồng Vũ theo bản năng cảm thấy đây là một bẫy rập, vội vàng la dừng: "Chờ một chút "

"Thiếu niên lang ngươi phòng bị quá nặng, bổn tọa lấy hết sức chân thành lòng đối đãi ngươi, ngươi vì sao luôn là như vậy đề phòng? Chẳng lẽ ngươi không cảm thấy, cái thế giới này tràn đầy yêu, tràn đầy ánh mặt trời, tràn đầy ấm áp?"

Hồng Vũ nhịn được nôn mửa, hỏi: "Ngươi tạm thời đi theo ta này một bộ, ngươi nói đi, rốt cuộc có mục đích gì?"

Thất Tịch Kiếm Linh nghiêm nghị nói: "Bổn tọa vì linh, trung nghĩa thiên thu, bản tính thuần lương…"

"Chúng ta coi như là lão giao tình, ngươi có thể hay không đem trang bức đoạn này nhảy qua đi, nói thẳng trọng điểm?

"Thật ra thì bổn tọa đúng là đối với có chút chuyện có chút hứng thú, ta lúc ban ngày nghe ngươi nói, muốn bao xuống bổn địa nổi tiếng tình yêu Thánh Địa Phượng Ca Lâu?"

Hồng Vũ hiểu: "Ngươi nhìn bề trên nhà hoa khôi Bạch Trầm Hương đi?"

“Cũng không phải bổn tọa chỉ là muốn cùng nàng tham thảo một chút tánh mạng đích thực đế, dẫn dắt nàng đi lên đối với vận mệnh cùng chân tình cầu xin tác “

Hồng Vũ: “Vội vàng dừng lại ngươi nói thêm gì đi nữa ta thật muốn không nhịn được phun ra liễu được rồi, ta biết ngươi nghĩ muốn cái gì liễu, như vậy trong lòng ta tựu kiên định một chút, tốt lắm, ngươi cho ta nhìn một chút ngươi đến tột cùng chiếm được chỗ tốt gì.”

Thất Tịch Kiếm Linh ha hả cười một tiếng, một mảnh ảo cảnh triển khai.

Hồng Vũ cũng không biết tại sao, nghe được nó một ít thanh “Ha hả”, nhất thời vừa cảm thấy không nỡ liễu.

Khi hắn trước mắt, thể hiện ra liễu một rộng lớn thế giới

Ở chỗ này mặt tràn đầy nhợt nhạt, hùng vĩ cự sơn tựa như mọi người Cự Nhân, đứng sửng ở đại địa xa nhất nơi, da thịt phấn trương, tràn đầy lực lượng cảm giác, tựa hồ tùy thời có thể chạy như điên mà đến, triển khai một cuộc đáng sợ thần chiến.

Bên cạnh trên mặt đất, cũng là một mảnh cát vàng, ở giữa thỉnh thoảng có một đồng xông ra mặt đất màu đen nham thạch, làm cho người ta một loại cảm giác, hình như là vô số màu đen vẫn thạch Lưu Tinh từ trên trời giáng xuống, rơi vào này tấm màu vàng sa mạc trên ghềnh bãi, tạo thành hôm nay bộ dáng.

Khắp đại địa, không có một chút sinh cơ, thậm chí ngay cả tử khí cũng không có, chỉ có một cảm giác: Yên tĩnh

Ngàn vạn năm yên tĩnh, không có mảy may ba động.

Hồng Vũ thậm chí hoài nghi, sự xuất hiện của mình, là này một mảnh trong thế giới, ngàn vạn năm tới duy nhất một lần

Hắn giương mắt nhìn lên, nhợt nhạt khắp mặt đất ương, đứng sừng sững một ngọn cổ thành. Cự thạch lũy thành cao lớn thành tường loang lổ đổ nát, ở năm tháng phong sương trong bị tàn phá thật là tốt tựa như sắp chết đi lão nhân.

Từ chổ của hắn từ xa nhìn lại, tòa thành kia trong ao tựa hồ có đồ vật gì đó ở hoạt động.

Hồng Vũ khẽ cau mày, hỏi: "Cái này ảo cảnh thế giới chính là ngươi lấy được chỗ tốt?"

Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm vang lên: "Ai nói nơi này là ảo cảnh?"

Hồng Vũ trong lòng vừa động: "Không phải là ảo cảnh? Đó là… Bán thần vực?"

Thất Tịch Kiếm Linh cũng không trả lời, chẳng qua là ha hả cười một tiếng: "Nơi này thật ra thì đối với ngươi cũng rất có chỗ dùng, không bằng, ngươi trước đi đâu tòa thành trì trong xem một chút."

Hồng Vũ cảm giác, cảm thấy đây là một hãm hại, mình nếu là nhảy vào đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ nếu bị Thất Tịch Kiếm Linh được như ý, bất quá hắn luôn là ức chế không được lòng hiếu kỳ của mình, hướng tòa thành kia trì đi.

Bữa cơm thời gian, Hồng Vũ tựu ra hiện tại liễu cửa thành, để cho hắn kinh ngạc chính là, cửa thành lại có bốn gã binh lính gác

Nhưng là Hồng Vũ lúc trước rõ ràng cảm nhận được cái thế giới này hoàn toàn yên tĩnh, căn bản không có tánh mạng hơi thở, đây là chuyện gì xảy ra? Mà cùng lúc đó, kia bốn gã thủ vệ đã phát hiện hắn, xoay đầu lại cái kia một sát na, Hồng Vũ thấy được ánh mắt của bọn họ, trong nháy mắt sẽ hiểu.

Cặp kia trong mắt, căn bản không có bất kỳ cảm ** màu, hoặc là bảo hoàn toàn chính là dại ra. Nhưng khi nhìn đến Hồng Vũ trong, nhưng nhanh chóng đánh tới, binh khí trong tay hung ác giết ra

Hồng Vũ thất kinh, khoát tay muốn lấy ra Thất Tịch đoản kiếm, nhưng là rất nhanh phát hiện tại Kiếm Linh cái này "Bán thần lãnh thổ" trong, mình căn bản không cách nào sử dụng Thất Tịch đoản kiếm, hắn nhất thời võ khí bộc phát, một quyền một đem bốn gã binh lính toàn bộ đập phi.

Trong thành có đồ vật gì đó bị kinh động liễu, hơi an tĩnh sau, rầm một chút từ cửa thành trung thủy triều một loại đã tuôn ra mấy vạn binh lính tất cả đều là cái loại nầy không có chút nào sinh mệnh khí tức, không tình cảm chút nào "Khôi lỗi".

Trên đầu thành, còn có mấy ngàn tên cường đại một chút binh lính trực tiếp nhảy xuống, không nói tiếng nào huy vũ trong tay chiến đao, hướng Hồng Vũ giết đi qua.

Hồng Vũ rõ ràng cảm giác nói những công kích này là có thể đủ thương tổn tới mình, nói cách khác hắn thật có bị thương, thậm chí là chết trận

Hắn ngao một tiếng quái khiếu, võ khí hoàn toàn bộc phát, sau lưng Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng lộ vẻ hóa đi ra ngoài bảo vệ quanh thân, quyền ra như sấm, rầm rầm rầm đem những thứ kia cổ quái "Binh lính" mọi người tạc toái.

Mỗi một tên lính bị hắn đánh chết, cũng sẽ hóa thành một mảnh màu xám nhạt khí lưu, một lần nữa dung nhập vào này một mảnh bầu trời địa trong lúc.

Mà trong thành binh sĩ thì như cũ liên tục không ngừng địa giết đi ra ngoài, không thấy một chút giảm bớt

Hồng Vũ vừa đánh giết vừa lớn tiếng quát hỏi: "Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm lộ ra vẻ không nhanh không chậm: "Ngươi không cần lo lắng, nơi này thống khổ mặc dù là chân thật, nhưng là thương tổn cũng không phải là chân thật, coi như là ngươi ở đây dặm chết trận, bản thể cũng sẽ không được bất kỳ thương tổn. Cho nên, ngươi hẳn là cảm tạ ta, nơi này có thể tôi luyện ngươi chiến lực cùng ý chí, để không ngừng nhắc đến thăng, đền bù ngươi đang ở đây chân thật trong thế giới kinh nghiệm chiến đấu chưa đầy thiếu sót."

Hồng Vũ gào khóc quái khiếu: "Ta không cần cái gì kinh nghiệm chiến đấu, ta là thiếu gia, mọi người loại chuyện này có hạ nhân đi làm, ta chỉ muốn xem ai không thuận mắt, sau ra lệnh là được…"

Thất Tịch Kiếm Linh lại bắt đầu ha hả liễu: "Ha hả, ngươi trước đừng có gấp, chờ ngươi đánh xong trận này đi ra ngoài, tựu hiểu cái khổ tâm của ta liễu."

Hồng Vũ giận dữ: "Khốn kiếp, thả ta đi ra ngoài "

Nhưng là những thứ kia không sợ chết mất binh sĩ từng đợt từng đợt xông lên, Hồng Vũ đã chẳng quan tâm nhiều như vậy liễu, những thứ kia đao thương đâm vào trên người đau nhức thật là vô cùng, Hồng Vũ liên tục gầm thét, sau lưng Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng đã ở rống giận, màu vàng lợt quang mang không ngừng bộc phát, một gẩy gẩy binh sĩ bị tạc bay ra ngoài, nhưng là còn có càng nhiều là binh lính xông tới.

Hồng Vũ không để ý, lại bị một con tên lạc bắn trúng, đau hắn hét thảm một tiếng, trong lòng thề sau khi ra ngoài nhất định phải đem Thất Tịch Kiếm Linh giày xéo một trăm lần

Hắn cứ như vậy càng không ngừng chém giết, đây tuyệt đối là hắn là người của hai thế giới, kinh nghiệm thảm nhất đau đánh một trận chính hắn cũng không biết mình giết chết bao nhiêu địch nhân, nhưng là tòa thành kia trong ao, như cũ có binh lính liên tục không ngừng địa trào ra.

Những binh lính này cấp bậc đều ở Cửu Phẩm Dũng Tuyền trên dưới, thỉnh thoảng có Ngũ trưởng chi lưu là Bát Phẩm Thân Cương, tiểu cấp giáo khác là Thất Phẩm Hồn Tinh, lãnh binh Đại tướng là Lục Phẩm Chân Tôi, tựa hồ là vì Hồng Vũ "Lượng thân chế tạo", cũng không có Ngũ Phẩm Nguyên Định trở lên cấp bậc chính là đối thủ xuất hiện.

Hồng Vũ quả thật kinh nghiệm chiến đấu chưa đầy, vốn là hắn tịnh không để ý những thứ này, nếu như ngay cả Hồng Vũ cũng muốn tự mình chiến đấu, Hồng gia không sai biệt lắm cũng là thật muốn xong đời liễu.

Nhưng là lần này, loại này không ngừng khiêu chiến cực hạn vô dừng lại tẫn chém giết dưới, Hồng Vũ kỹ thuật đánh nhau từ từ đạt tới mượt mà cảnh giới, hơn nữa là người của hai thế giới, vốn là cũng rất cường nhận đắc ý chí lực lần nữa cường hóa.

Hắn vẫn kiên trì giết chết hơn năm ngàn khôi lỗi chiến sĩ, mới ở năm tên lãnh binh Đại tướng vây công dưới chết trận

Khi hắn chết trận cái kia một khắc, ý thức trong nháy mắt từ cái thế giới kia trong lui đi ra ngoài, trở lại trong thân thể của mình. Hồng Vũ mở mắt ra, sắc trời như cũ bóng tối, hiển nhiên tại cái đó trong thế giới thời gian, cùng chủ thế giới trong lúc cũng không đồng bộ.

Trong chiến đấu sở chịu đựng đau đớn, nhất là cuối cùng chết trận một kích kia, thống khổ như cũ rõ ràng vô cùng cảm ứng khi hắn trong não, nhưng là Hồng Vũ phát hiện, thật sự của mình có một chút thu hoạch.

Loại này thu hoạch không thể nói nói, nhưng chân thật tồn tại.

Hồng Vũ lúc này khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt lại lần nữa bắt đầu tu luyện.

Bất quá lần này, cũng không phải là thường quy tu luyện, mà là chỗ xung yếu đánh cao hơn một tầng cảnh giới

Hồng Vũ các loại tích lũy cũng rất hoàn bị, duy chỉ có thiếu hụt kinh nghiệm chiến đấu. Mà dạng một cuộc đại chiến, đối với hắn chỗ tốt phi thường to lớn. Hồng Vũ trong lòng có khác một loại hiểu được, hắn cũng không có cái gì chuẩn bị, cũng không có phục dụng linh dược, tựu như vậy ngồi ở chỗ đó, yên lặng vận chuyển 《 Mật Nghiên Kinh 》, ước chừng một canh giờ, Đông Phương là bầu trời bao la từ từ trắng bệch, Hồng Vũ toàn thân một trận, khí thế cách người mình ngưng tụ, tựa như một đạo chân thật Thiết Trụ, ngạnh sanh sanh đích cất cao liễu ba thước —— hắn đã là Ngũ Phẩm Nguyên Định hậu kỳ liễu Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 51 : Tịch Diệt cổ giới (hạ)

Mở mắt ra, Hồng Vũ cũng không có cái gì quá lớn kích động, hắn hiểu được đây là hắn nên được, mới vừa rồi như vậy một cuộc ác chiến, trừ tích lũy đại lượng kinh nghiệm chiến đấu ở ngoài, hắn toàn thân cao thấp bị hơn ba mươi nơi đả thương, loại thống khổ này, là rất nhiều Ngũ Phẩm Nguyên Định chưa từng chịu đựng.

Hắn nhớ tới câu kia mộc mạc cách ngôn: Nếm trải trong khổ đau, mới là người trên người.

Coi như là thiếu gia cũng không ngoại lệ.

Hồng Vũ có chút hiểu Thất Tịch Kiếm Linh dụng ý liễu, nhưng là hắn như cũ có chút hoài nghi: Người nầy không nên tốt như vậy mới đúng vậy a? Sau lưng nhất định là có cái gì mình không biết nguyên nhân.

Thất Tịch Kiếm Linh tiếu a a xuất hiện: "Như thế nào?"

Hồng Vũ đúng là không cần mình tự mình động thủ đi chiến đấu, nhưng là trong chiến đấu hiểu được, cùng với trong chiến đấu tôi luyện, đối với tăng lên cảnh giới mà nói ý nghĩa trọng đại.

Hồng Vũ gật đầu: "Coi như không tệ."

Thất Tịch Kiếm Linh chậm rãi mà nói: "Đây là Tịch Diệt cổ giới, phong ấn tại của ta người trận pháp trong trung tâm, cắn nuốt liễu băng duẩn tác dụng lớn nhất, chính là một lần nữa mở ra Tịch Diệt cổ giới, nơi này vốn là đại thời kỳ viễn cổ một ngọn chiến trường, mấy cái cổ triều đại quân từng tại nơi này thảm thiết chém giết. Bất quá hiện tại, dùng để làm huấn luyện của ngươi nơi sân thích hợp nhất."

Hồng Vũ vẫn là có chút không yên lòng: "Ngươi có lòng tốt như vậy?"

Thất Tịch Kiếm Linh bi phẫn muốn: "Thiếu niên lang, tại sao ngươi luôn là dùng các loại ác ý tới phỏng đoán bổn tọa?

Bổn tọa đối với ngươi thành thật với nhau, làm sao vẫn không thể đổi lấy ngươi thật lòng?"

Hồng Vũ bướng bỉnh: "Ta liền cảm thấy ngươi nhất định là có cái gì không thể cho ai biết mục đích "

"Ha hả" Thất Tịch Kiếm Linh báo lấy cười lạnh.

Sáng sớm rời giường, khổ chiến lưu lại thống khổ còn đang giày vò lấy Hồng Vũ, làm cho hắn có chút tinh thần không phấn chấn. Trang Hàn nhìn ở trong lòng có chút kỳ quái, lặng lẽ phân phó khách sạn người đi báo cho hôm nay đưa bữa ăn vân hương lâu, dùng đông trùng hạ thảo lão áp chưng súp, cho thiếu gia bổ nhất bổ.

Hồng Vũ tối hôm qua đã hỏi Thất Tịch Kiếm Linh liễu, căn cứ Thất Tịch Kiếm Linh chỉ điểm, vẽ ra tới một tờ bản đồ. Năm đó Phượng Cửu tiêu bảo khố, ở nơi này một mảnh dưới đất.

"Vân cô nương, ngươi tới đây một chút."

Điểm tâm thời điểm Hồng Vũ hô một tiếng, bị chúng nữ cho chèn ép đến đi một bên Vân Tư Nhạn nhất thời tâm hỉ, vui thích đích quá khứ, không nghĩ tới Hồng Vũ lấy ra một tờ bản đồ: "Ngươi nhìn nhìn, Quảng Dương quận trong có địa phương nào cùng phía trên này địa hình tương tự chính là?"

Vân Tư Nhạn mặc dù đang Quảng Dương quận lớn lên, đối với nơi này rất quen thuộc, nhưng nàng là Đại tiểu thư, Quảng Dương Thành bên trong nàng có thể rất quen thuộc, nhưng là chung quanh sông núi địa mạo nàng cũng không rõ ràng.

Vân Tư Nhạn nhíu mày: "Không bằng ta phái người trở về gọi mấy tên đối với Quảng Dương quận quen thuộc hơn Hỏa Kế để xem một chút?"

Hồng Vũ lúc này mới nhớ tới Vân gia đang ở Quảng Dương Thành trung, vỗ ót: "Ai nha, ngươi về đến nhà, làm sao không thấy vân lão gia tử tới đây xem ngươi?"

Vân Tư Nhạn lộ ra vẻ có chút bất đắc dĩ.

Vân Viễn Vọng đang ngồi ở mình trong trạch viện, đang cầm một con bình trà vui thích uống, đợi chờ Hồng Vũ đi "Bái

kiến" hắn.

Ở Quảng Dương quận, nếu như người nào có tiền nhất thế gia, Vân gia nhất định có thể coi là một, Vân Thị Tượng Tác phát triển không ngừng, không có tiến vào Vũ Đô lúc trước, Vân gia chính là chỗ ngang ngược trong tài lực hùng hậu một thành viên.

Nhưng là nếu như nói thế lực lớn nhất, Vân gia khẳng định không tính là. Mặc dù Vân gia căn cơ thâm hậu, nhưng là ở quan trường cùng võ lực phương diện sai quá nhiều.

Bất quá kể từ khi leo lên lên Hồng gia, Quảng Dương quận cũng là không có ai sẽ đi chủ động trêu chọc Vân gia liễu.

Còn lần này, Vân Viễn Vọng đã được đến liễu Vương chưởng quỹ từ Vũ Đô kịch liệt đuổi tới tin tức, biết được Vũ thiếu gia là vì nữ nhi của mình mới đem hương hầu đất phong chọn ở Quảng Dương quận, nhất thời cả người giống như ăn nhân sâm quả giống nhau cả người sảng khoái, cảm thấy nhà mình nha đầu thật là có bản lĩnh, âm thầm sẽ đem Vũ thiếu gia cho bắt lại liễu. Trên mình lần nói với nàng chuyện này, nha đầu còn có chút ý không tốt đâu.

Vân Viễn Vọng cảm giác mình sau này sẽ là Vũ thiếu gia "Thái Sơn" liễu, Quảng Dương quận trung ai dám trêu chọc mình?

Nếu là Thái Sơn liễu, vậy thì muốn trầm trọng, không thể nhẹ động. Hắn biết Hồng Vũ tối hôm qua thượng tựu vào Quảng Dương Thành, dàn xếp xong, cảm giác cái này "Con rể" hôm nay hẳn là tới bái kiến mình sao?

Cho nên hắn không có đi gặp nữ nhi, cũng không còn để cho người trong nhà đi, tĩnh tọa trong nhà, chờ con rể tới cửa.

Mà lúc này, ở lên cao trong khách sạn, Hồng Vũ mới nhớ tới Vân gia đang ở Quảng Dương Thành trung…

Vân Tư Nhạn nói: "Thiếu chủ, ta hôm nay nghĩ xin nghỉ, trở về một chuyến xem một chút."

"Hẳn là." Hồng Vũ gật đầu: "Ngươi đi đi, nhớ được lúc trở lại mang mấy quen thuộc địa hình người đến."

“Dạ.” Vân Tư Nhạn có chút ủy khuất, bởi vì Hồng Vũ áp cái không có một chút cùng nàng cùng nhau về nhà ý tứ.

Quan Lăng cùng Hỏa Vân Cơ ở một bên nhìn nhìn có chút hả hê, khẩu vị mở rộng ra.

Nhìn thấy nữ nhi mình trở lại, Vân Viễn Vọng có chút không giải thích được: Chuyện gì xảy ra?

Vân Tư Nhạn cũng làm không rõ ràng lắm —— Hồng Vũ tại sao muốn tới Quảng Dương quận bọn ta không rõ đâu.

Phụ nữ lượng thương lượng một trận —— trên căn bản là Vân Viễn Vọng lão gia tử phối hợp mình thì thầm, Vân Tư Nhạn đỏ mặt ở một bên nghe —— sau đó cho ra kết luận: Vũ thiếu gia dù sao cũng là Hồng gia thiếu gia, hơn nữa bên cạnh cô bé đông đảo, không thể dùng một loại cha vợ quan hệ tới cân nhắc, cho nên Vân Viễn Vọng dứt khoát quyết định để xuống thân gãy: Ngươi không đến bái kiến ta, ta đi gặp được đi?

Vân Viễn Vọng còn có một người khác tâm tư: Tranh thủ lần này sẽ đem nữ nhi cùng Vũ thiếu gia hôn sự đã định

Vân Tư Nhạn cũng không biết cha mình tồn lấy ý nghĩ này, Vân Viễn Vọng nói buổi tối ta với ngươi cùng đi gặp Vũ thiếu gia, nàng tựu không sao cả đáp ứng, còn nói liễu Vũ thiếu gia để cho tìm người, Vân Viễn Vọng mình đi an bài.

Vân Tư Nhạn về nhà tin tức rất nhanh truyền ra, thất đại cô bát đại di tới cửa, nhiệt tình vô cùng, còn không cũng là bởi vì nghe nói nàng sắp “Gả vào nhà giàu có”. Những thứ này thân thích làm cho Vân Tư Nhạn đầu cháng váng não trướng, rồi lại không thể cự tuyệt người ta thật là tốt toan tính. Chờ đến buổi tối, Vân Viễn Vọng phái người tới gọi nàng, Vân Tư Nhạn mới thoát ly khổ hải.

Vân Viễn Vọng xe ngựa đảo quanh đến liễu Đằng Long ngoài khách sạn, Tô Tam cùng Trang Trạch cũng không nguyện ý đi vào thông báo, cuối cùng vẫn là Hồng phủ gia tướng xuất thân một vị hoang thú kỵ sĩ đi vào nói.

Hồng Vũ sửng sốt: “Hắn tới cho cái gì?”

Hồng Dần ở một bên thấy thiếu gia như thế "Chậm lụt", không thể làm gì quyết định "Thức tỉnh" thiếu gia: "Đại hoàng tử đã đem ngươi tại sao tới Quảng Dương quận mục đích nói, hiện tại sợ rằng đã truyền ra sao?"

Hồng Vũ dở khóc dở cười: "Ngay cả Vân Tư Nhạn cùng Vân Viễn Vọng cũng biết?"

Hồng Dần nói: "Bọn họ chỉ sợ là sớm nhất biết đến."

Hồng Vũ im lặng, thầm nghĩ khó trách Vân Tư Nhạn dọc theo con đường này cổ cổ quái quái. Lúc này trong lòng hắn lại có chút ít cầm không chừng chú ý làm như thế nào đi theo Vân Viễn Vọng nói, nói thẳng "Đây là một hiểu lầm" sợ rằng người ta trong lòng cô bé trên mặt cũng chịu không được. Nhưng là hiểu lầm đi xuống nhưng là phiền toái.

Vân Tư Nhạn lớn lên thủy linh xinh đẹp, cũng cũng không khiến người chán ghét phiền, nhưng là Hồng Vũ đối với nàng lúc đầu là cho tới bây giờ không có ý kiến gì.

"Thân thúc, ngươi đã ta ở tu luyện, ra mặt tiếp đãi một chút sao."

Hồng Thân sửng sốt: "Ta đi? Tốt như vậy sao?"

"Trước như vậy đi, sau này hãy nói." Hồng Vũ nhức đầu.

Hồng Thân gật đầu, đi ra ngoài tiếp đãi Vân Viễn Vọng.

Cho dù ai cũng có thể nhìn ra đây là Hồng Vũ tránh mà không cách nhìn, Vân Viễn Vọng đến lúc này, mơ hồ cảm thấy ra có cái gì không đúng liễu. Hắn và Hồng Thân có lệ liễu mấy câu tựu cáo từ, sau khi đi ra bắt được nữ nhi hỏi hồi lâu, chủ yếu là hiểu rõ Vân Tư Nhạn ở Vũ Đô trong thành cùng Hồng Vũ gặp gỡ.

Sau khi hỏi xong lão gia tử cơ hồ đã có thể khẳng định: mặc dù nói Vũ thiếu gia tại sao tới Quảng Dương Thành còn không rõ ràng, nhưng tuyệt đối không phải là bởi vì chính mình nữ nhi.

Lão nhân gia vô hạn thất vọng, trước khi đi vỗ vỗ nữ nhi bả vai, ý vị thâm trường khai báo một câu: "Nha đầu, ngươi còn nhiều hơn nhiều cố gắng a."

Vân Tư Nhạn nghĩ đến Trang Hàn cùng Quan Lăng này hai cường đại lực cản, mặt ủ mày chau gật đầu. Phụ nữ lượng nghĩ căn bản không phải một sự việc.

Vân Viễn Vọng sau khi đi, Hồng Vũ đem hắn mang đến hai cái lão Hỏa Kế kêu đi vào. Hai người cũng rất câu nệ, Hồng Vũ kia ra xem ra bản đồ, hai người nhận chân nhìn sau, cau mày nhớ lại một chút, trong đó một gã lão Hỏa Kế nói: "Hồi bẩm Vũ thiếu gia, này có điểm giống là Quảng Dương Thành phía sau một tòa núi lớn trong địa hình."

Hồng Vũ vui mừng: "Ngươi còn có thể tìm được địa phương sao?"

"Có thể, từ Quảng Dương Thành lên đường, tình huống bình thường ba ngày lộ trình là có thể chạy tới nơi đó."

Hồng Vũ lập tức nói: "Hôm nay tới đã không kịp, sáng mai chúng ta đã."

Buổi tối hôm đó, Vũ thiếu gia ngày mai muốn đi thành Bắc Sơn phân biệt tin tức tựu tiết lộ ra ngoài liễu.

Ước chừng nửa canh giờ, Trang Trạch trở lại.

Hồng Vũ hỏi: "Tổng cộng có mấy người?"

Trang Trạch chi tiết bẩm báo: "Tin tức thả ra sau, trong khách sạn tổng cộng có hai người lặng lẽ rời đi, một người cho Phạm Văn Thành báo tin đi, một người khác đi trong thành một ngọn nhà cửa."

"Tra được nhà cửa chủ nhân là ai chưa?"

"Không dám đả thảo kinh xà, đã phái người âm thầm ngó chừng liễu."

Hồng Vũ gật đầu: "Dần thúc, chuẩn bị xong."

Hồng Dần cười: "Thiếu gia yên tâm đi."

Phạm Văn Thành nghe nói Hồng Vũ muốn đi ra ngoài, vui mừng sắp lệ nóng doanh tròng liễu. Vừa rạng sáng ngày thứ hai sẽ tới tiễn đưa, sau đó để cho chủ quán lui phòng. Hồng Vũ sửng sốt: "Lùi phòng cho cái gì? Buổi tối chúng ta sẽ trở lại liễu."

Phạm Văn Thành sửng sốt: “Không phải là muốn ba ngày lộ trình sao?”

“Đó là người khác, chúng ta một ngày là có thể một qua lại. Đúng rồi, chủ quán, hôm nay đến phiên Thổ Phong Trại đi, nghe nói nhà này thức ăn cực kỳ có nhất bổn địa đặc sắc, rất tốt, hôm nay hai bữa ăn thống nhất thành một bữa, để cho bọn họ buổi tối kiếm một ít ăn ngon. Chúng ta đi “

Hắn ra lệnh một tiếng, mọi người lên đường, mang theo tên kia lão Hỏa Kế cho rằng hướng đạo. Phạm Văn Thành đưa bọn họ đưa ra bắc môn, vừa ra thành, đến rộng lớn giải đất, Hồng Vũ đội ngũ toàn bộ giải tán, lẫn nhau trong lúc cách xa nhau mấy trăm trượng. Phạm Văn Thành buồn bực: Bọn họ muốn cho cái gì?

Chỉ thấy mỗi một vị hoang thú kỵ sĩ giơ lên một mặt dán bài, rầm rầm rầm… Từng tiếng nổ, hoang thú phủ xuống

Trên trăm đầu đẳng cấp cao hoang thú, kém cõi nhất cũng là tam phẩm Phạm Văn Thành trực tiếp trợn tròn mắt. Nghe nói, hòa thân mắt chứng kiến ở giữa rung động khác biệt thật sự quá khổng lồ. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 52 : Uy hiếp (thượng)

Một ít hơn trăm đầu hoang thú đáng sợ hơi thở bao trùm này một mảnh bầu trời, áp Phạm Văn Thành có chút không thở nổi.

Hắn tuyệt không hoài nghi, này một con đáng sợ hoang thú kì binh nếu như muốn tiến công Quảng Dương Thành, hắn không hề có lực hoàn thủ. Thậm chí ngay cả tổ chức chống cự đều không cần, chỉ có thể ngồi ở phủ nha trong chờ chết. Coi như là Quảng Dương Thành có che thành đại trận cũng vô dụng.

Hồng Vũ ngồi ở nhất phẩm hoang thú trên lưng, quay đầu lại triều Phạm Văn Thành cười nhẹ một tiếng, này chỉ có thể sợ đội ngũ cuồn cuộn đi.

Phạm Văn Thành một run run, bỗng nhiên hiểu: Đây là Vũ thiếu gia làm cho hắn nhìn.

Mình từ hắn vào thành tới nay các loại mờ ám, sợ rằng cũng đã rơi vào vị này Vũ Đô lớn nhỏ trong mắt, hắn đây là đang cảnh cáo mình đừng như vậy khẳng định Hồng Vũ không dám dùng vũ lực đánh sâu vào Quảng Dương Thành, Vũ thiếu gia ở Vũ Đô trong chính là lấy không chút kiêng kỵ nổi danh.

Phạm Văn Thành nhất thời một trận hoảng sợ… Mình là không phải là không hẳn là cùng địa phương ngang ngược buộc chặc như vậy chặc? Dù nói thế nào, mình cũng là triều đình quan viên a.

Nhưng là, chuyện cho tới bây giờ, hắn muốn cùng địa phương ngang ngược mổ ra, nhất là dễ dàng như vậy?

Phạm Văn Thành trầm trọng thở dài, xoay người hướng phải về nha môn, kết quả nhìn thấy An Dĩ Nhân đứng ở phía sau hắn mười trượng, sắc mặt cũng có chút khó coi.

Hai người sóng vai mà đi, Phạm Văn Thành hỏi: “Cái này có thể thế nào là tốt? Lam Nhân Long trêu chọc ai không tốt, đi trêu chọc Hồng Vũ cho cái gì? Ngay cả Bách Lý Thịnh Thế

cũng không phải là đối thủ của hắn, chúng ta coi như là cột vào cùng nhau cũng không có phần thắng…”

“Câm miệng” An Dĩ Nhân một tiếng quát mắng: “Không chiến trước e sợ “

Hắn trầm mặt, nghĩ ngợi một phen nói: “Bây giờ nhìn lại, chúng ta sách lược muốn thay đổi một chút.”

“Làm sao thay đổi?”

“Còn muốn giữ được Quảng Dương quận mãnh long bất quá giang danh tiếng không thực tế liễu, chúng ta tranh thủ để cho Hồng Vũ khác thật đem lãnh địa hoa ở Quảng Dương quận. Nếu không nghe lời hắn mỗi quá mấy năm qua tới thị sát một chút lãnh địa, chúng ta sẽ bị hành hạ thảm liễu.”

Phạm Văn Thành gật đầu: “Ngươi có cái gì chú ý? Ngàn vạn đừng nữa đắc tội Hồng Vũ liễu, thật đem hắn chọc cho nóng nảy, chúng ta chịu không nổi “

“Ta nghĩ đến một chỗ, bảo đảm có thể làm cho Hồng Vũ sau này cũng nữa không mặt mũi tới Quảng Dương quận” An Dĩ Nhân giảo hoạt cười.

Phạm Văn Thành tựa hồ biết là địa phương nào liễu, chợt hiểu ra gật đầu: “Như vậy là tốt chú ý. Khác Lam Nhân Long bên kia làm sao bây giờ?”

“Ta sẽ phái người cảnh cáo hắn, nếu là chính hắn muốn chết, hãy cùng chúng ta không sao liễu.”

Trên thực tế đã tới đã không kịp.

Ngày hôm qua ban đêm Hồng Vũ cố ý thả ra liễu tin tức câu cá, một người khác gian tế đưa tin cái kia một chỗ nhà cửa, người sau lưng chính là Lam Nhân Long.

Trang Tắc lưu lại kiến thức người không có làm sao lao lực, tựu thuận đằng ma trảo xác nhận điểm này.

Hồng Vũ mang theo Hoang Thú Kỵ Binh đoàn rời đi, vào núi sau nhàn nhạt phân phó: “Dần thúc, lên đường đi.”

Hồng Dần triều Hồng Thân liền ôm quyền: “Thân ca, thiếu gia an toàn tựu giao cho ngươi Trang Trạch, đi theo ta “

“Dạ” Trang Trạch trong mắt lóe hưng phấn quang mang, mang theo Minh đạo tử sĩ đi theo. Vân Tư Nhạn đám người có chút kinh ngạc, không biết Hồng Dần bọn họ cho cái gì đi, Hồng Vũ cũng không giải thích, roi hướng phía trước một ngón tay: “Tiếp tục lên đường.”

Lam gia đã ở Quảng Dương Thành bên trong, bất quá Lam gia người một loại cũng ở tại Quảng Dương Thành ngoài một chỗ trong trang viên.

Lam Nhân Long tối hôm qua thượng phải có được liễu tin tức, lập tức triệu tập trong nhà phụ tá đến đây thương nghị, kết quả nghị luận cả đêm cũng là không có kết quả. Hồng Vũ bên cạnh lực lượng quá cường đại, bọn họ căn bản không cách nào rung chuyển.

Mà Lam Nhân Long phái đi ra hướng An gia cầu viện người sau khi trở về, cũng không có mang đến để cho hắn hài lòng đáp án. Lam Nhân Long nghiến răng nghiến lợi: “An Dĩ Nhân cái này lão thất phu khiếp đảm, hắn đã quên mất chúng ta Quảng Dương ngang ngược dựa vào sống yên phận căn bản liễu “

Một đêm vắt hết óc tự hỏi, coi như là võ đạo cường giả cũng cảm thấy có chút mỏi mệt, phụ tá cửa nhìn hắn: “Gia chủ, chúng ta rốt cuộc nên làm như thế nào?”

Lam Nhân Long hừ lạnh một tiếng: “Mối thù giết con bất cộng đái thiên chính diện đối kháng không được, chúng ta khác nghĩ biện pháp khác. Thật sự không được hạ độc, hoặc là âm thầm mai phục, hoặc là xài xin cường giả chân chính…”

“Đều không cần liễu.” Một cái thanh âm ở bên ngoài vang lên: “Thiếu gia thích nhất cho chuyện tình chính là âm chết người khác, làm sao có thể bị các ngươi âm đã chết?”

Trong phòng mọi người sắc mặt đại biến, trước mặt bọn họ cái kia lấp kín tường ầm ầm một tiếng tạc toái, bụi mù tứ tán trong hiển lộ ra mười trượng ở ngoài Hồng Dần cao lớn khôi ngô thân hình.

Hắn một cái tay lăng không thủ sẵn mới vừa phi tạc đi ra ngoài cái kia mặt tường, nhìn trời không trung một ném,

không biết bay đến địa phương nào đi, thật lâu mới phát ra ầm ầm một tiếng vang thật lớn.

"Nhị Phẩm Khai Thần" mọi người mồ hôi lạnh đi ra, trong lòng nổi lên một trận tuyệt vọng.

Hồng Dần cái tay còn lại vỗ, Bách Thú Hồng Lưu Đao ra hiện tại trong lòng bàn tay.

"Lục phẩm trung Huyền Binh "

Một vị Nhị Phẩm Khai Thần phối hợp với lục phẩm Huyền Binh, một mình một người cũng đã đầy đủ tiêu diệt hết Lam gia liễu. Huống chi Hồng Dần phía sau, còn đi theo đầy người sát khí Trang Trạch đám người.

Lam Nhân Long cảm giác được thân thể của mình đang run rẩy, lúc này cái gì mối thù giết con, cái gì mãnh long bất quá giang Thiết luật, hết thảy bị hắn để tại sau ót. Hắn vạn lần không ngờ. Không đợi đến bọn họ đi ám toán Hồng Vũ, Hồng Vũ Lôi Đình Nhất Kích đã giết

Hồng Vũ đêm qua cố ý thả ra tin tức, chính là muốn xác định một chút Quảng Dương Thành bên trong đến tột cùng còn có ai đối với mình lòng dạ khó lường. Tìm ra Lam Nhân Long, hắn cũng không nghĩ là.

Hồng Vũ tuyệt đối không thể có thể đem nguy hiểm ở lại tại chỗ, chờ nó bộc phát ra lại đi giải quyết. Lúc trước hắn phong cách hành sự chính là Lôi Lệ thịnh hành, đối với cái này loại gian ngoan mất linh địch nhân, nhất định phải trước tiên chủ động phóng trực tiếp tiêu diệt

Cho nên mới có Hồng Dần hôm nay hành động.

"Tiền, tiền bối…" Lam Nhân Long đôi môi phát run, không thể thành nói.

Hồng Dần đã giơ lên Bách Thú Hồng Lưu Đao: "Lam Nhân Long, ngươi không có cơ hội liễu giết —— "

Trang Trạch chờ Minh đạo tử sĩ khát khao đã rất lâu rồi

Hồng Vũ vẫn chưa về, rung động tin tức đã tại Quảng Dương Thành bên trong truyền ra: Lam gia cả nhà bị diệt

Lam gia thực lực của bản thân ở Quảng Dương địa phương ngang ngược trong, có thể xếp vào trước hai mươi. Bất quá bọn hắn là sinh trưởng ở địa phương Quảng Dương thị tộc, cho nên ở bổn địa ngang ngược trong có rất lớn lời nói quyền, đây cũng là tại sao Lam Vân Vĩ như vậy càn rỡ nguyên nhân.

Nhưng là ai cũng không nghĩ tới, như vậy một thực lực hùng hậu thế gia, lại ngắn ngủn mấy canh giờ sẽ tồn tại

An Dĩ Nhân nhận được tin tức thời điểm cũng kinh ngạc không dứt, bưng chén trà đích tay run lên một chút thiếu chút nữa té cái chén

Không bao lâu Phạm Văn Thành vội vả chạy tới, hai người mật nghị hồi lâu, cuối cùng là nhất cảm thấy vâng chịu lúc trước phương trận: Tận lực không đắc tội Hồng Vũ dưới tình huống, để cho hắn rời đi Quảng Dương quận.

Phạm Văn Thành lần này thật sự bị làm cho sợ đến quá, ở trước mặt hắn một con hỉ hả Vũ thiếu gia, thì ra là hạ thủ ác như vậy lạt

Quảng Dương quận địa phương ngang ngược cửa phản ứng kịch liệt, không ít người thỏ tử hồ bi, tức giận gầm thét muốn Hồng Vũ cho thuyết pháp. Kết quả có người không chút khách khí hỏi hắn một câu: "Ngươi đi cùng Hồng Vũ muốn pháp?"

Nhất thời không nói gì thêm liễu.

Một mảnh kia vùng núi, người bình thường muốn ba ngày mới có thể chạy tới, bởi vì đường núi thật thật không tốt đi, nhất là Quảng Dương quận cảnh nội núi, vô cùng hiểm ác. Nhưng là đối với hoang thú mà nói như giẫm trên đất bằng, vì vậy chỉ dùng nửa ngày thời gian, Hồng Vũ tựu dẫn người chạy tới Vân gia lão Hỏa Kế theo lời địa phương.

Hồng Vũ cầm lấy bản đồ đối lập một chút, thật đúng là có chút ít tương tự, hắn tỉnh lại liễu Thất Tịch Kiếm Linh: "Là nơi này sao?"

Thất Tịch Kiếm Linh cảm giác một chút, nhưng tiếc nuối nói: "Không phải là nơi này."

Một nhóm người thất vọng mà về, ban đêm thời điểm ở ngoài thành hội hợp liễu Hồng Dần đám người, sau đó ngược về Quảng Dương Thành

Lần này vào thành, không có nửa điểm gợn sóng. Tất cả quân bảo vệ thành cũng bị Phạm Văn Thành đặc biệt chiếu cố để điểm sáng, ngàn vạn không nên đắc tội Hồng Vũ. Người nào đắc tội hắn người nào mình đi tìm chết, Bổn quan tuyệt sẽ không bị các ngươi liên lụy

Không chỉ có như thế, Phạm Văn Thành thật đúng là bao xuống liễu Phượng Ca Lâu, biết Hồng Vũ trở lại, hắn mang theo Thổ Phong Trại tiệc rượu tự mình tới cửa, ăn uống xong tất tựu muốn mời Hồng Vũ đi Phượng Ca Lâu chơi đùa.

Hồng Vũ cảm giác như mũi nhọn ở bối, hai mươi tên tuyệt sắc mỹ nữ ánh mắt ở phía sau đâm vào hắn.

“Ha ha ha, ta liền không cần, hôm nay quá mệt mỏi, người phía dưới ai ngờ đi, mình đi đi.”

Trang Trạch đám người thói quen giết người sau muốn phát tiết hạ xuống, lúc này đi, đối với cái này chút ít chuyện, Trang Hàn dĩ nhiên sẽ không đi ước thúc. Nhưng là Quan Lăng ở phía sau bất mãn nói thầm liễu một câu: “Thiếu gia ý tứ phải không luy phải đi rồi?”

Hồng Vũ nghiêm túc địa phê bình nàng: “Keo kiệt tự nhãn nữ nhân không phải là tốt đầu bếp “

Quan Lăng: “?”

Trang Trạch chờ Minh đạo tử sĩ muốn đi Phượng Ca Lâu, những người khác cho nên trong lòng ngứa. Nhưng là ngại từ mặt mũi, cộng thêm mười tám võ cơ ở một bên nhìn, có chút ngượng ngùng.

Nhưng là sau lại mặt mũi hay là gánh không được dâm · muốn, cho nên quần tam tụ ngũ, đi theo Trang Trạch phía sau của bọn họ cùng đi liễu.

Cho nên có người nói thiên hạ không có không ăn trộm tinh mèo là không sai.

Hồng Vũ trở về gian phòng của mình, chuẩn bị bắt đầu hôm nay tu luyện công khóa.

Hắn lần này tới Quảng Dương quận, thật ra thì đã làm xong chuẩn bị cho chiến đấu kéo dài.

Phượng Cửu tiêu sở cuộc sống Hiên Viên cổ triều, không biết khoảng cách hiện tại có bao nhiêu năm, không chuẩn Thương Hải Tang Điền cũng đã trải qua mấy lần. Mà Thất Tịch Kiếm Linh chỉ có thể cho ra một cách đại khái địa hình, như vậy tìm kiếm đứng lên không khác mò kim đáy biển.

Nhưng là một có thể lượng sinh Huyền Binh xưởng, sức hấp dẫn thật sự quá lớn, cho dù là tốn hao mấy năm thời gian, Hồng Vũ cũng cảm thấy đáng giá

Hắn tĩnh lặng tâm, bắt đầu tu luyện.

Vận chuyển chín đại chu thiên 《 Mật Nghiên Kinh 》 sau, theo sát là 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》. Đột phá đến Ngũ Phẩm Nguyên Định hậu kỳ sau, hắn tu hành đứng lên chu thiên tốc độ nhanh hơn, hôm nay chín đại chu thiên xong, chỉ mới qua liễu một canh giờ thời gian.

Hắn đang định gọi về Thất Tịch Kiếm Linh, mang mình tiến vào Tịch Diệt cổ giới chém giết một phen, bỗng nhiên phía ngoài vang lên Hồng Thân thanh âm: “Thiếu gia, ngài là không phải là tu luyện xong? Xảy ra chút việc.”

Hồng Vũ mở cửa đi ra ngoài: “Tại sao?”

Hồng Thân có chút bất đắc dĩ: “Trang Trạch bọn họ bị Phượng Ca Lâu giữ ở.” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 52 : Uy hiếp (hạ)

Hồng Vũ vừa nghe giận tím mặt: "Là người nào xuất thủ? Trang Trạch đã là Tam Phẩm Hiển Thánh, có phải hay không có Nhị Phẩm Khai Thần xuất thủ?"

Hồng Thân vẻ mặt có chút cổ quái: "Không phải là, là Phượng Ca Lâu các cô nương đem bọn họ cho giữ lại liễu."

Hồng Vũ cảm thấy bất khả tư nghị: "Ngươi nói cái gì? Chẳng lẽ Phượng Ca Lâu bên trong cất dấu Quan Lăng cao thủ như vậy không được?"

Hoàn hảo Quan Lăng không có ở đây nơi này, nếu không khẳng định cùng hắn không xong.

"Thiếu gia ngài đi xem một chút sẽ hiểu."

Hồng Vũ gật đầu, Tô Tam dắt ngựa tới đây, Hồng Vũ phiên thân lên ngựa, Hồng Dần Hồng Thân theo đuổi chừng, chỉ chốc lát thời gian đã đến Phượng Ca Lâu phía ngoài.

Nơi này nguyên gốc đến buổi tối tựu oanh ca yến hót, là cả Quảng Dương Thành bên trong địa phương náo nhiệt nhất. Nhưng là hôm nay nhưng vắng ngắt, ánh đèn như cũ kiều diễm, nhưng không có những thứ kia thanh âm.

Hồng Vũ xông thẳng đi vào, rất nhanh tựu hiểu tại sao Trang Trạch bọn họ bị "Giam" ở chỗ này liễu.

Mấy trăm người nữ tử, không đến sợi nhỏ, trần truồng đem Trang Trạch bọn họ cho vây lại liễu. Chỉ cần có người nghĩ ra bên ngoài xông, những cô gái kia sẽ không biết liêm sỉ đem mình ngực a cái mông a nghênh đón.

Ngươi muốn đánh? Để đánh nha, ngươi dám đánh ư, ngươi mạnh khỏe ý tứ đánh sao?

Hồng Vũ tức không nhẹ: "Nhất bang ngu xuẩn các ngươi sẽ không vận dụng võ khí từ phía trên không trung bay ra ngoài sao?"

Tiểu Lâm đáng thương nói: "Thiếu gia, cái biện pháp này chúng ta dùng qua liễu, chỉ cần chúng ta vừa nhảy, các nàng hay nhục quần cái yếm băng vệ sinh đập chúng ta…"

Hồng Vũ vừa nhìn, những nữ nhân kia phía sau bày biện vài chỉ đại quan tài, bên trong đầy này một loại quần áo.

Hồng Vũ nhất thời im lặng.

"Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Hắn giận dữ hỏi.

Một mềm nhu thanh âm dễ nghe ở trên lầu vang lên: "Là Vũ thiếu gia tới? Ta Bạch Trầm Hương, có thể hay không đi lên một tự?"

Nữ nhân này có thể trở thành cả Quảng Dương quận hoa khôi, đúng là là tự nhiên mình bản lãnh. Chỉ là một cái thanh âm, là có thể sinh ra mèo bắt giống nhau hiệu quả, làm cho người ta không nhịn được đi ảo tưởng đây là một như thế nào kiều mỵ động lòng người cô gái.

Nhưng là Hồng Vũ áp cái bất vi sở động. Là người của hai thế giới hắn vốn là lực ý chí tựu tương đối kiên cường, hơn nữa gần đây ở Tịch Diệt cổ giới trong chém giết, đem ý chí trui luyện càng thêm kiên cường.

Điểm này hấp dẫn coi là cái gì?

Hồng Vũ đứng ở tại chỗ phân phó nói: "Đem mười tám võ cơ điều tới"

Không đầy một lát, Quan Lăng cùng mười tám võ cơ tất cả đều đến, vừa nhìn thấy tràng diện này, vừa - xấu hổ, Hồng Vũ ra lệnh một tiếng: "Hướng phía trong chết đánh"

Quan Lăng dẫn đầu động thủ.

Những thứ này vô sỉ cô gái trong, có lẽ có như vậy mấy tu luyện vũ kỹ, nhưng là tại sao có thể là Quan Lăng đối thủ?

Các nam nhân ý không tốt động thủ, nhưng là bọn nữ tử không cố kỵ chút nào. Mười chín người tựu tựa như mười chín đầu thư hổ, giết vào bạch hoa hoa bầy cừu trong, hạ thủ tàn nhẫn, kêu thảm thiết liên tục, được kêu là một thống khoái

“Hồng Vũ thiếu gia, như ngươi vậy không cảm thấy thật là quá đáng sao?” Trên lầu cái thanh âm kia lần nữa vang lên, đã mang theo một tia trách cứ đắc ý vị liễu.

Hồng Vũ như cũ không để ý đến nàng, đợi đến Quan Lăng cùng Trang Hàn đẳng nữ, gió cuốn mây tan giống nhau đem những thứ kia không biết xấu hổ cô gái toàn bộ đánh ngã trên mặt đất xếp thành liễu một đống, hắn mới âm nghiêm mặt triều Trang Trạch vẫy tay một cái: “Quay lại đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

Trang Trạch đám người trải qua Trang Hàn bên cạnh thời điểm, lại bị hung hăng trừng mắt liếc, bị làm cho sợ đến hắn một run run, vội vàng chạy đến liễu Hồng Vũ bên cạnh: “Thiếu gia, chuyện này thật không trách chúng ta.”

Bởi vì mười tám võ cơ cùng Quan Lăng đã ở bên cạnh, Trang Trạch bọn họ có chút ngượng ngùng, nhưng cuối cùng là nhất ngươi một lời ta một câu đem chuyện nói ra.

“Chúng ta bao hết bãi, dĩ nhiên tất cả cô nương cũng muốn hầu hạ chúng ta. Cũng không phải là chúng ta lãng phí các nàng, các nàng sỉ nhục chuyến đi này, vốn chính là mình lãng phí mình. Rồi hãy nói chúng ta chẳng qua là để cho bọn họ theo theo rượu, nhảy nhót khiêu vũ, còn không có sỉ nhục khác đâu.”

“Vừa bắt đầu chỉ là một loại cô nương phụng bồi chúng ta, sau lại mọi người uống nhiều liễu mấy chén, cũng không biết là ai ngờ đã dậy hoa khôi Bạch Trầm Hương, đã có người đề nghị để cho Bạch Trầm Hương đi ra ngoài theo theo Trang Trạch đại ca.”

Trang Trạch vội vàng giải thích một câu: “Vốn là hoa khôi là cho thiếu gia giữ lại, nhưng chúng ta biết thiếu gia phẩm hạnh, chắc chắn sẽ không tới chỗ như thế.”

Trang Hàn Quan Lăng đám nữ thần sắc rất là hài lòng, Hồng Vũ cho hắn ném đi qua một tán dương ánh mắt, tiểu tử rất tốt nói sao.

“Sau đó mọi người cùng nhau dụ dỗ, chúng ta sẽ phải Bạch Trầm Hương đi ra ngoài.”

Nói đến chỗ này, mọi người tức giận bất bình: "Nhưng là bọn họ lại nói thân phận của chúng ta không đủ tư cách để cho hoa khôi nương tử đi ra ngoài tương bồi. Lần này tử mọi người tựu phát hỏa, có người muốn đi tới tìm nàng, kết quả quy công cửa ngăn thang lầu, những thứ kia cô bé cũng động gào to hô châm chọc, nói chúng ta không biết tự lượng sức mình, nói gì hoa khôi nương tử lui tới cũng là thế gia công tử, quan trường quý nhân, các ngươi đám này hạ nhân cũng muốn con cóc ăn thịt thiên nga?"

"Kết quả ồn ào lên, cuối cùng tựu thành liễu cái bộ dáng này."

Một trận tiếng bước chân vang lên, Phượng Ca Lâu lão bảo từ trên lầu đi xuống, mang trên mặt một tia trào phúng: "Một đám thô bỉ tục nhân, Bạch cô nương há lại các ngươi có thể nhúng chàm? Cũng không nhìn một chút thân phận của mình, hừ Vũ thiếu gia, Bạch cô nương mời đi tới."

Hồng Vũ nhàn nhạt hỏi: "Này Phượng Ca Lâu sau lưng chủ nhà là ai?"

Lão bảo ngạo nghễ nói: "Nhà ta đông chủ chính là Quảng Dương quận Nam An Vương Mai Vĩnh Húc điện hạ "

Hồng Vũ chợt hiểu ra liễu.

Đại Hạ vương triều cũng có phân phong trên mặt đất phương thượng Vương gia, bất quá những điều này là do hoàng thất vài đời lúc trước thân thích liễu. Nam An Vương coi như là những thân vương này trong thế lực tương đối lớn một.

Hắn có thể cũng coi là "Ngang ngược trong ngang ngược", khó trách Phượng Ca Lâu người dám như thế lớn lối, nói vậy cho là thiên hạ này nữa lớn thế gia còn có thể lỗi nặng hoàng gia?

Hồng Vũ nhe răng cười hạ xuống, hung ác nói: "Cho nên các ngươi tựu dám dùng loại này bỉ ổi đích thủ đoạn chế trụ người của ta đúng không?"

Lão bảo một bộ theo lý thường phải làm bộ dạng nói: "Những người này cũng bất quá là Hồng gia hạ nhân, Vũ thiếu

gia hẳn là hiểu, nhà ta hoa khôi nương tử há lại nhân vật bình thường? Coi như là thế gia gia chủ muốn gặp nàng, cũng muốn nói trước dự ước, nhìn Bạch cô nương có thời gian hay không. Vậy thì thật là nhã trí là không có thể nữa nhã trí người, đám này thô bỉ hán tử xông đi lên, đó chính là điếm ô cô nương nhà ta…"

"Phi!"

Hồng Vũ một tiếng tức giận mắng, không chút khách khí quát lên: "Hồng gia các huynh đệ, cho ta đem này đồ bỏ Phượng Ca Lâu đập phá, sau đó ở theo ta đi Nam An Vương quý phủ đòi công đạo "

Mọi người ầm ầm một tiếng trầm trồ khen ngợi, lúc này động thủ, đá dặm loảng xoảng lang một trận loạn đập, lão bảo thoáng cái trợn tròn mắt, nàng trăm triệu không nghĩ tới Hồng Vũ thật không ngờ man không nói đạo lý, hơn nữa tựa hồ không hề cố kỵ phía sau nàng Nam An Vương Mai Vĩnh Húc

Nàng hơi chút vừa động, Quan Lăng đã giống như quỷ mỵ một loại ra hiện tại nàng trước mặt trước, một bạt tai rút ra đi qua, lão bảo hét thảm một tiếng bị đánh đích lăng không lộn một vòng một té ngã, hung hăng địa ngã ở trên thang lầu, dập đầu khuôn mặt máu tươi.

Lúc trước cái thanh âm kia lần nữa xuất hiện: "Vũ thiếu gia mau mau dừng tay"

Bóng người chợt lóe, vẫn ỷ vào thân phận mình không chịu lộ diện Bạch Trầm Hương rốt cục ra hiện tại liễu lầu hai cửa thang lầu.

Quả nhiên là một mỹ nhân tuyệt sắc, cùng Trang Hàn các nàng bất đồng chính là, cô gái này trang phục càng thêm mê người, lại cứ một tờ nụ cười lộ ra vẻ cực kỳ thanh thuần, trong ánh mắt mang theo một tia lo âu một tia cầu khẩn lại có một tia trách cứ nhất nhất Bạch Trầm Hương rất tự tin, đã biết loại luyện tập rất nhiều năm động lòng người vẻ mặt, không có người nam nhân kia có thể ngăn cản.

Phía dưới đang làm việc lặt vặt Trang Trạch Tô Tam đám người hơi sửng sờ, chính là lớn nhất căn cứ chính xác minh.

Mà Hồng Vũ, chánh mục không chuyển con ngươi nhìn nàng.

Bạch Trầm Hương trong lòng khẽ đắc ý, bất quá đây hết thảy tất cả đều là ở trong dự liệu thôi. Nam nhân mà, không cũng là kia đức hạnh, chỉ cần nàng vừa xuất mã, dễ như trở bàn tay trước kia nàng cũng nhiều lần gặp phải quá đến đây gây chuyện thế gia công tử, còn không cũng là như vậy, bất kể lúc trước cở nào hung ác, chỉ cần nàng vừa ra mặt, hơi chút trêu chọc ba lượng câu, tựu lập tức quỳ gối tại chính mình váy, từ nay về sau ở Phượng Ca Lâu xài như thế nào bạc, làm sao ra vẻ đáng thương cũng vui vẻ chịu đựng nam nhân chính là đồ đê tiện, càng là ăn không tới càng là muốn ăn.

Kia lão bảo vốn là thê thảm hề hề ngồi ở trên thang lầu, lúc này lại là cười đắc ý, nói khẽ với vừa Quan Lăng nói: "Hoa nhà nào có hoa dại hương?

Quan Lăng tức cả người phát run.

Hồng Vũ tai mắt thông tuệ nghe thấy được những lời này, nhàn nhạt liếc nàng một cái, sau đó hướng mười tám võ cơ cùng Quan Lăng ngoắc: "Các ngươi cũng tới đây, đứng ở bên cạnh ta."

Trang Hàn đám người không rõ tại sao, nhưng rất nghe lời đích quá khứ liễu.

Hồng Vũ đứng ở phía trước, mười chín tên ganh đua sắc đẹp cô gái xếp thành một loạt đứng ở phía sau hắn. Hồng Vũ chỉ vào trên lầu Bạch Trầm Hương hỏi: "Ngươi nhìn ta trong nhà nữ hài tử này, người không thể so với ngươi xinh đẹp?"

Bạch Trầm Hương cùng lão bảo cũng là sửng sốt.

Hồng Vũ tiếp tục nói: "Hoa nhà không có hoa dại hương? Đó là bởi vì các ngươi gặp được đồ đê tiện ngươi nhìn thiếu gia ta giống như là cái loại nầy hạ tiện người sao?"

"Trang Trạch, Tô Tam, các ngươi ngây ngốc làm gì? Còn không mau mau cho ta đập"

"Dạ" mọi người một tiếng ứng với hòa, tiếp tục cổ động đánh đập.

Bạch Trầm Hương có chút phát mộng, tình huống như thế nàng còn chưa từng có gặp phải quá.

Hồng Vũ khóe môi nhếch lên một tia cười lạnh: "Lão tử hận nhất đúng là lại muốn làm kỹ nữ lại muốn dựng thẳng đền thờ "

Bạch Trầm Hương chỉ một thoáng trở nên sắc mặt trắng bệch, mảnh mai thân thể một trận lay động, rưng rưng muốn khóc: "Thì ra là ta ở trong lòng ngươi chính là chỗ này loại người…

Đáng tiếc nàng biểu diễn hoàn toàn uổng phí, Hồng Vũ không chút khách khí mắng: "Ngươi hắn' mụ' vốn chính là người như thế"

Cõi đời này nào có nhiều như vậy ép lương vì kỹ nữ? Những thứ không nói khác, Vũ Tông hoàng đế này một khi tận sức cho thành lập một hoàn thiện chế độ thể hệ, trong đó có các loại phòng ngừa vi phạm pháp lệnh pháp quy, hơn nữa vô cùng nghiêm khắc. Ép lương vì kỹ nữ loại chuyện này đã rất ít phát sinh, môt khi bị phát hiện, là muốn nơi lấy cực hình.

Mà mới vừa rồi Phượng Ca Lâu người chế trụ Trang Trạch bọn họ cái kia loại thủ đoạn vô sỉ, giống như là bị "Ép lương vì kỹ nữ" người có thể làm được tới sao?

Cho nên Hồng Vũ mắng lên các nàng tới không có một chút trong lòng gánh nặng: "Ngươi cho rằng ngươi là người nào? Còn nhã trí, trả hết nợ cao, còn có thân phận? Còn muốn không biết xấu hổ rồi? Các ngươi chính là một đám kỹ nữ, ngươi Bạch Trầm Hương cũng là một kỹ nữ, đừng tưởng rằng hoa khôi được cái đó liễu, ngươi chẳng qua là cả Quảng Dương quận nổi danh nhất kỹ nữ thôi.

Ta không phải là Quảng Dương quận những thứ này thế gia gia chủ, ta không có bọn họ hạ tiện như vậy cho nên thu hồi ngươi một ít bộ, ngươi chính là một lấy tiền theo người ngủ hóa sắc, những thứ kia ngu ép mình bị coi thường phụng bồi ngươi chơi, ngươi tựu thật đúng là cho là mình là cái gì hạng sang nhân vật? Ta cho ngươi biết, chúng ta Hồng gia bất cứ người nào, cũng so sánh với ngươi cao quý

Ở trước mặt chúng ta mở cái gì tác phong đáng tởm? Ngươi có tư cách kia sao? Ngươi cho rằng rất xinh đẹp chút, giả đáng thương chút nam nhân đã phát tài điên giống nhau bị ngươi mê hoặc, xin lỗi a, nhà của ta mỹ nhân quá nhiều, loại người như ngươi hóa sắc đối với ta mà nói, thật sự là thê thảm không nỡ nhìn.” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 53 : Người đàn bà đanh đá (thượng)

Bạch Trầm Hương bị chửi mộng liễu, nàng hoa khôi hào quang chiếu rọi dưới, bên cạnh vờn quanh liễu quá nhiều bị coi thường nam nhân, làm cho nàng có chút lâng lâng quên mất thân phận của mình. Cho là thật có thể thay đổi như chong chóng bàn tay như mưa.

Nhưng là Hồng Vũ phen này tức giận mắng, hoàn toàn đem trên người nàng tầng kia ngăn nắp áo ngoài xé đi, không tệ, hoa khôi thì thế nào? Nổi tiếng cả Quảng Dương quận lại có thể thế nào? Nàng còn là một kỹ nữ. Cái này bản chất không có bất kỳ thay đổi.

Hồng Vũ không ăn nàng một ít bộ, nàng chó má cũng không phải là. Vốn là cái nghề này chính là cả Đại Hạ vương triều xã hội tầng dưới chót nhất, nàng nhưng cho là mình cao cao tại thượng rất có thân phận.

Hồng Vũ vung tay lên: "Không cần phiền toái như vậy liễu, Thân thúc, trực tiếp đem Phượng Ca Lâu cho ta hủy đi!"

Hồng Thân gật đầu: "Tốt, mọi người trước tiên lui đi ra ngoài."

Mọi người rối rít rút lui ra khỏi, Trang Hàn Quan Lăng đẳng nữ cười híp mắt vây quanh ở Hồng Vũ bên cạnh, trong đôi mắt chảy xuôi cũng là mật ý. Thiếu gia chẳng những không có bị cái kia hồ ly tinh cho mê hoặc, còn lớn hơn lớn cho chúng ta thở một hơi, các cô gái cảm thấy thiếu gia quả nhiên là thiếu gia, mắng chửi người mắng rất, đau người đau hôn.

Hồng Vũ người toàn bộ rút lui đi ra ngoài, Hồng Thân khoát tay "Tinh Không Thần Vẫn" Lưu Tinh Chùy xuất hiện.

Quan Lăng nhắc nhở liễu một câu: "Thiếu gia, Phượng Ca Lâu người còn tất cả đều ở bên trong đâu, cái kia Bạch Trầm Hương đã ở."

Hồng Vũ vừa trừng mắt: "Cho có quan hệ gì! Thân thúc, hủy đi lâu!"

"Dạ!"

Hồng Thân ngưng tụ liễu võ khí một búa ném ra, trong bầu trời đêm tựa như dâng lên liễu một đạo ánh sáng ngọc pháo hoa, tia sáng bắn ra bốn phía rơi vào Phượng Ca Lâu thượng. Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, đại địa lay động, ba tầng cao Phượng Ca Lâu răng rắc một tiếng sụp đổ liễu, thành một mảnh phế tích.

Bạch Trầm Hương thê lương tiếng kêu thảm thiết từ phế tích hạ truyền tới: "Nam An Vương điện hạ sẽ không bỏ qua ngươi!"

Hồng Vũ đối với điểm này rất là nhận đồng: "Đúng, không thể bỏ qua cho. Tô Tam! Hỏi một chút đi Nam An Vương vương phủ đi như thế nào, chúng ta khi hắn Phượng Ca Lâu nhận được thương tổn cực lớn, tổng yếu tìm một chút bồi thường."

Mặc dù là đêm khuya, nhưng là Phượng Ca Lâu chung quanh cửa hàng tất cả đều là dựa vào Phượng Ca Lâu làm ăn, cũng giống nhau là ban ngày đóng cửa buổi tối khai trương, cho nên Tô Tam tùy tiện từ đã bị bị làm cho sợ đến dại ra chủ quán trong níu qua một người hỏi hạ xuống, sẽ biết Mai Vĩnh Húc vương phủ vị trí.

Cho nên Hồng Vũ vung tay lên, mọi người cuồn cuộn đi. Chỉ để lại Phượng Ca Lâu một mảnh phế tích đầy đất lông gà, cùng mười mấy trợn mắt hốc mồm nhìn khách.

…

Phạm Văn Thành nghe nói Hồng Vũ đánh Bạch Trầm Hương, hủy đi Phượng Ca Lâu, cũng không có cở nào kinh ngạc: "Một kỹ nữ mà thôi, một đám mình bị coi thường người đang cầm nàng chơi, nàng tựu thật cho là mình là một người có thân phận rồi? Còn dám khấu lưu Hồng Vũ người, đây không phải là muốn chết sao?"

Nhưng là hắn nghe nói Hồng Vũ hủy đi Phượng Ca Lâu sau lại chạy thẳng tới Nam An Vương vương phủ, hay là sợ

hết hồn: "Hồng Vũ thật là… Man không nói đạo lý a!"

Ngươi đem người ta Nam An Vương nhất kiếm tiền một mua bán cho đập phá, còn muốn cho người ta cho ngươi bồi thường…

Bất quá như vậy cũng tốt, Nam An Vương Mai Vĩnh Húc cũng không phải là thiện tra, ở Quảng Dương quận, hắn Phạm Văn Thành là trên danh nghĩa cao nhất trưởng quan, nhưng là còn có buông rèm chấp chính An Dĩ Nhân. Mà An Dĩ Nhân sau lưng, còn có thái thượng hoàng Mai Vĩnh Húc.

Nam An Vương một nhà phong ở Quảng Dương quận đã lục đại, đầy đàn liễu hơn một trăm năm, thâm căn cố đế. Coi như là An Dĩ Nhân cũng không dám mạo phạm.

Hồng Vũ đi tìm Mai Vĩnh Húc phiền toái, nhất định phải đá trúng thiết bản, để cho cái này Vũ Đô tới càn rỡ tiểu tử chịu chút đau khổ, đối với hiện tại Quảng Dương quận khắp nơi thế lực mà nói tuyệt đối là một chuyện tốt.

Nhưng là Mai Vĩnh Húc không nghĩ như vậy!

Nam An Vương một nhà ở Quảng Dương quận thâm căn cố đế, thổ hoàng đế làm có két có vị, hắn không muốn cuộc sống bây giờ có thay đổi gì. Lẽ ra Hồng Vũ chính là Vũ Đô Tứ Đại Thiên Trụ một trong công tử, tới Quảng Dương quận hắn hẳn là đưa trương danh thiếp đi qua, thông báo một tiếng. Nếu như song phương đều có toan tính, vậy thì hẹn cái thời gian địa điểm ăn một bữa cơm nhờ một chút.

Nhưng là Mai Vĩnh Húc cùng Ung Vương Mai Thiên Sách quan hệ rất tốt. Mai Thiên Sách là hắn thúc thúc bối, Mai Vĩnh Húc hàng năm cũng sẽ phái người đi Vũ Đô đưa lên Quảng Dương quận địa phương đặc sản hiếu kính. Để báo đáp lại, Vũ Đô bên trong có cái gì quan trọng hơn tin tức, Mai Thiên Sách cũng sẽ nói trước thông báo Mai Vĩnh Húc, để cho bọn họ sớm làm chuẩn bị.

Hồng Vũ tới Quảng Dương quận lúc trước, Mai Thiên Sách tựu nhắc nhở hắn, Hồng Vũ cái tiểu tử này, nhưng là để cho Bổn vương ăn xong thiếu người, ngàn vạn không nên trêu chọc.

Mai Thiên Sách ở Hồng Vũ trong tay kinh ngạc thời điểm, Hồng gia bên ngoài còn không có hai vị Nhất Phẩm Hợp Chân đâu.

Mai Vĩnh Húc nhận được cái này tình báo sợ hết hồn, mà Mai Thiên Sách trong tin tức nói rõ liễu, Hồng Vũ người này rất bá đạo, hắn suy nghĩ một chút, người như vậy hay là không đánh giao tế cho thỏa đáng, vì vậy cũng không có phái người đi đưa danh thiếp. Hắn trông cậy vào Hồng Vũ nửa xong chuyện mình đi, vì vậy trong khoảng thời gian này đặc biệt dặn dò quá vương phủ người, cũng thu liễm chút, không có chuyện gì khác đến trên đường tán loạn.

Hắn ngàn tiểu tâm cẩn thận, nhưng đã mình danh nghĩa Phượng Ca Lâu.

An Nam vương phủ bị vây lại thời điểm, Mai Vĩnh Húc vừa bắt đầu đó là quát lên như sấm: Ở Quảng Dương quận còn có người sao mà to gan như vậy? !

Nhưng là vừa nghe nói là Hồng Vũ, hắn đã cảm thấy không ổn liễu.

Hồng Vũ hạ thủ vừa nhanh vừa ngoan, cho nên Phượng Ca Lâu áp cái không ai trốn ra được, tự nhiên cũng không còn người đến cho An Nam Vương điện hạ báo tin, nói cho hắn biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

Vương phủ bị vây, nhưng là Hồng Vũ thủ hạ chỉ có trên dưới một trăm người, không thể thật trông chừng cái kia sao nghiêm khắc, Mai Vĩnh Húc không biết xảy ra chuyện gì, cho nên quyết định án binh bất động, mặc cho Hồng Vũ ở mặt la mắng, hắn trước phái người len lén đi ra ngoài hỏi thăm một chút rốt cuộc chuyện gì xảy ra.

Rất nhanh hỏi thăm tin tức người trở lại, đem chuyện vừa nói Mai Vĩnh Húc tức thiếu chút nữa chửi má nó: Ngươi nói ngươi một gái điếm thúi mở cái gì tác phong đáng tởm? Lão tử cũng muốn ẩn núp hắn đi, ngươi còn đang trước mặt hắn giả bộ thanh cao, ngươi đây không phải là muốn chết sao? Còn liên lụy Bổn vương! Cái này Bạch Trầm Hương, coi như là lần này có thể còn sống sót, sau này cũng không có thể lưu nàng.

Hồng Vũ ở bên ngoài chờ có chút không nhịn được: "Mai Vĩnh Húc điện hạ, ngươi nếu không ra ta muốn phải xông đi vào liễu…"

Hai miếng màu đỏ thắm đại môn mở ra, Mai Vĩnh Húc một thân ở nhà chơi rông thường phục, tiếu a a tiêu sái liễu đi ra ngoài, hướng hắn vừa chắp tay: "Vũ thiếu gia làm cái gì vậy, hiểu lầm hiểu lầm, chỉ do hiểu lầm. Bạch Trầm Hương là một thứ gì, không nên bởi vì một tiện nhân ảnh hưởng tới chúng ta quan hệ, Vũ thiếu gia mời vào, ta cùng Ung Vương điện hạ quan hệ rất tốt, thường xuyên nghe hắn lão nhân gia nhắc tới ngươi."

Hồng Vũ hừ một tiếng đi vào vương phủ.

…

Phạm Văn Thành nghe được tin tức thất kinh: "Ngay cả Mai Vĩnh Húc cũng cùng hắn bộ quan hệ?"

Chịu trách nhiệm ở Mai Vĩnh Húc vương phủ ngoài âm thầm giám thị mật thám đàng hoàng bẩm báo: "Dạ đại nhân, tựa hồ Nam An Vương mặt mũi của mình còn chưa đủ, hắn nói ra Vũ Đô Ung Vương Mai Thiên Sách điện hạ, Hồng Vũ mới bằng lòng vào cửa, trong vương phủ chuyện tình nhỏ cũng không biết, bất quá Hồng Vũ là Mai Vĩnh Húc tự mình đưa ra tới, hơn nữa thái độ hết sức nhún nhường. Sau lại nhỏ hoa bạc hỏi thăm một chút, Mai Vĩnh Húc điện hạ bồi thường Hồng Vũ ba phân nhất phẩm tài liệu."

Phạm Văn Thành trợn tròn mắt: Ba phân nhất phẩm tài liệu cũng không phải "Ý tứ ý tứ" xong việc, mỗi một chủng nhất phẩm tài liệu giá trị đều ở mấy chục vạn lượng bạc trở lên, những thứ kia hiếm thấy thậm chí có thể muốn trăm vạn lượng bạc. Đây tuyệt đối là một phần "Thành ý mười phần" nhận.

Đó chính là nói, Hồng Vũ thật sự là hưng sư vấn tội đi, mà Mai Vĩnh Húc cũng kinh sợ rất hoàn toàn, xuất huyết nhiều bồi liễu ba phân nhất phẩm tài liệu đem Hồng Vũ cái này sát tinh đưa đi…

Ngay cả cả Quảng Dương Thành kiêu ngạo nhất Mai Vĩnh Húc cũng như vậy, người khác còn có cái gì tư cách đi theo

Hồng Vũ tranh đấu?

Từ Hồng Vũ tiến vào Quảng Dương quận, Lôi Đình Nhất Kích diệt Lam gia, rồi sau đó hủy đi Phượng Ca Lâu, cường thế bức bách Mai Vĩnh Húc cúi đầu —— này liên tiếp sự kiện, đầy đủ thể hiện liễu thực lực của hắn! Điều này cũng làm cho Phạm Văn Thành đối với An Dĩ Nhân kế hoạch kế tiếp không có bao nhiêu lòng tin liễu…

…

Vân gia người rất hỗ trợ, tìm tới toàn bộ lão Hỏa Kế, vừa giúp Hồng Vũ tìm được rồi mấy chỗ có thể địa điểm, nhưng là Hồng Vũ đuổi đi qua sau nhưng toàn bộ hủy bỏ, hắn không khỏi có chút vò đầu, thật đúng là phiền toái.

Ngày này Phạm Văn Thành đến đây bái phỏng: "Vũ thiếu gia, ta nghe nói ngươi đang ở đây tìm một chỗ?"

Hồng Vũ gật đầu, nhưng không có đem bản đồ lấy ra.

Phạm Văn Thành tất nhiên đầu xà, lẽ ra tìm hắn hỗ trợ thành công hi vọng rất lớn. Nhưng là Hồng Vũ không thể tín nhiệm Phạm Văn Thành, vạn nhất người nầy dương phụng âm vi, mình âm thầm đi tìm cái chỗ này làm sao bây giờ?

"Cái này không nóng nảy, ngạo mạn chậm tìm."

Phạm Văn Thành biết Hồng Vũ lo lắng, khẽ mĩm cười nói: "Ta cho Vũ thiếu gia đề cử một người, nói không chừng nàng có thể giúp đến thiếu gia."

Hắn đưa ra tới một người phong thư giao cho Hồng Vũ: "Địa chỉ ở nơi này phía trên. Người này là chúng ta Quảng Dương quận nổi tiếng nhất hái thuốc người, ta biết Vũ thiếu gia xin Vân gia người hỗ trợ, nhưng là Vân gia những thứ kia lão Hỏa Kế biết đến tối đa cũng chính là biết con đường phụ cận địa hình, những thứ kia trên người lão trong rừng, thật đúng là so ra kém những thứ này hái thuốc người."

Hắn cũng biết tự hơn liễu ngược lại Hồng Vũ càng sẽ không đi tìm người này rồi, vì vậy cũng không nhiều khuyên, hết thảy để cho Hồng Vũ mình đi quyết định.

Phạm Văn Thành sau khi đi, Hồng Vũ vừa tìm mấy ngày, hay là không thu hoạch được gì, hắn bất đắc dĩ lại nghĩ tới tới Phạm Văn Thành cái này đề nghị. Đem phong thư tìm ra mở ra, bên trong một trang giấy thượng viết địa chỉ tên người: Xích Kim Xuyên, Hoàng Thiên Lan.

Còn là một cô gái? Hồng Vũ hơi sửng sờ, một cô gái làm hái thuốc người, thật đúng là không thấy nhiều.

Hồng Vũ cân nhắc một chút, phân phó nói: "Ngày mai phái người đi Xích Kim Xuyên, đem cái này Hoàng Thiên Lan mời tới."

"Dạ."

Ngày thứ hai, Tô Tam tự mình chạy một chuyến.

Xích Kim Xuyên ở vào Quảng Dương Thành Tây Nam, càng thêm trời xa, chính là Quảng Dương quận nổi danh linh dược nơi sản sinh, Xích Kim Xuyên bổn địa bảy thành trở lên cư dân, sinh kế đều dựa vào linh dược sản nghiệp.

Hoặc là nghĩ Hoàng Thiên Lan giống nhau hái thuốc người, hoặc là tiến hành dược liệu gia công, hoặc là dược liệu buôn bán.

Tô Tam chỉ dùng một buổi sáng sẽ trở lại liễu, cũng là một người trở lại, hắn rất buồn bực: "Thiếu gia, ta áp cái không người, đã bị tỷ tỷ của nàng cho mắng trở lại."

Hồng Vũ cũng là tới hứng thú: "Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 53 : Người đàn bà đanh đá (hạ)

Tô Tam rất ủy khuất: "Ta cũng vậy không biết chuyện gì xảy ra. Ta đến Xích Kim Xuyên, hỏi thăm Hoàng Thiên Lan chỗ ở, những người đó nhìn ánh mắt thì khác lạ. Đợi khi tìm được chỗ, mới vừa ở ngoài cửa hỏi một tiếng, thì một người đàn bà chanh chua lao ra, cầm lấy chài cán bột muốn đánh ta. Ta dĩ nhiên không thể cùng một nữ nhân động thủ, nàng đổi phiên chài cán bột đánh ta mấy cái, ta cũng vậy không đau không dương, người nữ kia vừa nhìn đánh vô dụng, tựu chửi ầm lên, người vây xem rất nhiều, ta, ta chỉ tốt trở lại. Ngài nói rất đúng mời về, ta lại không tốt quá mạnh mẻ cứng rắn…"

Hồng Vũ gật đầu, là hắn biết Phạm Văn Thành cho mình nghĩ kế sẽ không yên tĩnh cái gì hảo tâm, nhưng là nữ nhân này thái độ hay là rất làm cho người ta ngoạn vị: Đây rốt cuộc là cái gì người?

"Nữ nhân kia rốt cuộc làm sao mắng ngươi?"

Tô Tam vô hạn ủy khuất: "Nàng không nên nói ta mơ ước muội muội nàng sắc đẹp, ta ngay cả muội muội nàng là ai cũng không biết a."

Hồng Vũ cười ha ha, nhất phách ba chưởng: "Đi, chúng ta cùng đi xem nhìn, nếu là muội muội nàng thật lớn lên rất đẹp, tựu đoạt lại cho ngươi làm vợ, dù sao ngươi còn không có thành thân đâu."

Tô Tam vội vàng khoát tay: "Thiếu gia, ngài đừng loạn chút uyên ương phổ biết không?"

"Ha ha ha "

Xích Kim Xuyên trong trấn vị trí, có một ngồi tòa nhà lớn. Phòng ốc hình dạng và cấu tạo chẳng phải quy phạm, nhưng là diện tích tuyệt đối so với được với Vũ Đô thành những thứ kia ba vào đại nhà cửa.

Cửa chính, treo cao này một khối tấm biển, trên đó viết hai cứng cáp có lực chữ to: Hoàng phủ.

Xích Kim Xuyên có nhiều hơn một nửa mọi người là họ Hoàng, bất quá nơi này mọi người nhắc tới lên "Hoàng phủ" hai chữ, nhất định là nơi này. Hoàng thị huynh đệ cầm giữ Xích Kim Xuyên chín thành trở lên dược liệu làm ăn, chính là danh phù kỳ thực thổ hoàng đế.

Lúc này, Hoàng thị huynh đệ lão Nhị Hoàng Thiên Viễn khoái mã chạy nhanh mà đến, vào trong phủ tiện tay đem thớt ngựa ném cho bọn thủ hạ, lo lắng vọt đi vào: "Đại ca, đại ca hôm nay lại có người đi tìm Hoàng Thiên Lan liễu, chúng ta còn phải đợi tới khi nào? Chờ đợi thêm nữa, đóa hoa này hoa dại sẽ phải bị người khác hái…"

Một ngọn độc lập viện trong Hoàng Thiên Kha đang tu luyện vũ kỹ,** trên người cả người là mồ hôi, hắn cầm trong tay chuôi này trầm trọng đại đao ném cho bọn thủ hạ, bốn gã thủ hạ hợp lực mới xem như mượn.

"Vội cái gì? Người đang chúng ta Xích Kim Xuyên, còn có thể bay lên trời đi không được?" Hoàng Thiên Kha cường tráng thật là tốt giống như một đầu gấu ngựa, hai mắt trừng, không nhanh không chậm lau mồ hôi.

"Nói, lần này là ai?"

Hoàng Thiên Viễn nói: "Không biết là người nào, bất quá nhìn qua lại đường, hẳn là Quảng Dương Thành phương hướng

Hoàng Thiên Kha hắc hắc một tiếng cười lạnh: "Cái này Hoàng Thiên Lan, thật đúng là tươi đẹp tên lan xa a, thậm chí ngay cả Quảng Dương Thành cái kia chút ít đám lão già này cũng nghe nói."

Hoàng Thiên Viễn nóng nảy: "Đám này lão khốn kiếp, hàng năm muốn chúng ta nhiều như vậy hiếu kính, lại còn nghĩ chiếm lấy chúng ta người "

"Không cần phải gấp." Hoàng Thiên Kha rất nhạt định: "Chúng ta Hoàng gia cũng không phải là người người đắn đo quả hồng mềm. Ngươi phái người trành chặc Hoàng Thiên Lan tỷ muội, có cái gió thổi cỏ lay, lập tức hồi báo."

“Dạ” Hoàng Thiên Viễn đáp ứng một tiếng, vẫn còn có chút bất an: “Đại ca, ngươi rốt cuộc lúc nào làm chủ, giúp ta dâng này nha đầu?”

Hoàng Thiên Kha bất đắc dĩ nói: “Ngươi đều có hai mươi mốt phòng tiểu thiếp rồi còn không biết dừng? Ngươi thân thể có thể chịu được sao?

Hoàng Thiên Viễn nóng nảy: “Đại ca ngươi đây là ý gì, chẳng lẽ ngươi cũng coi trọng…”

“Cút đi huynh đệ vợ không thể lấn, đại ca ta là cái loại người này sao? Ngươi an tâm chờ làm ngươi chú rể quan sao. Nếu không phải minh đoạt quá dễ coi, lo lắng trong trấn nhân tạo phản, ta đã sớm đem nàng cho ngươi trói trở lại.”

“Hắc hắc, ta liền biết đại ca đối với ta tốt nhất.”

Hồng Vũ hơn một trăm người tiến vào Xích Kim Xuyên thời điểm cũng không tính là dễ coi, nơi này hàng năm có dược liệu thương đội lui tới, hơn một trăm người kích thước cũng không kinh người.

Nhưng là này hơn một trăm người chạy thẳng tới Hoàng Thiên Lan trong nhà, trên đường có người nhìn thấy, lập tức chạy nhanh đi báo cáo Hoàng gia.

Hoàng thị huynh đệ ở Xích Kim Xuyên là một bá, nhưng là có nhiều thiện cử, vì trên trấn xây dựng liễu học đường, tu cầu lót đường chuyện tình cũng làm liễu không ít. Thậm chí kẻ goá bụa cô đơn tàn ngày lễ ngày tết cũng sẽ nhận được Hoàng gia phái người đưa tới gạo và mì du thịt.

Vì vậy trấn trên có rất nhiều người nguyện ý cung kia khu sử, thậm chí sẽ chủ động hỗ trợ.

Này ở Đại Hạ là cái rất phổ biến hiện ra, chỗ cao một chút thế lực sẽ rất phức tạp, bọn họ cũng sẽ làm chút ít lấn nam bá nữ lấn được lũng đoạn thị trường chuyện tình, nhưng là bọn họ cũng dùng phương pháp của mình qua lại báo quê quán, rất nhiều thiện cử. Đây là một loại sinh tồn lý niệm, ở trình độ nhất định thượng duy trì Đại Hạ xã hội căn bản vận chuyển.

Hoàng Thiên Viễn nhận được tin tức lúc ấy tựu nóng nảy, hắn thèm thuồng Hoàng Thiên Lan đã không phải là một ngày hai ngày liễu, đại ca Hoàng Thiên Kha cũng ủng hộ. Hoàng Thiên Lan là cả Quảng Dương quận nổi danh nhất hái thuốc người, vốn có thể tìm tới quý trọng linh dược, nếu như có thể đem Hoàng Thiên Lan nhét vào Hoàng gia, sau này bọn họ ở Xích Kim Xuyên bá chủ địa vị thì càng thêm không người nào có thể rung chuyển

Hoàng Thiên Viễn vừa phái người thật nhanh hồi báo đại ca, vừa cấp hỏa hỏa mình chạy tới Hoàng Thiên Lan nhà.

"Chính là trong chỗ này?" Hồng Vũ nhìn phía trước tiểu viện hỏi, Tô Tam gật đầu: "Là nơi này, thiếu gia.

Tiểu viện tường trắng ngói xám, diện tích không lớn, cửa quét dọn cho sạch sạch sẽ, nhưng là chỉ có thể coi là là một thường thường bậc trung người ta. Hồng Vũ hơi có chút ngoài ý muốn, hắn vốn tưởng rằng Hoàng Thiên Lan nếu là Quảng Dương quận nổi danh nhất hái thuốc người, những thứ kia linh dược mỗi một gốc cây cũng giá trị không rẻ, nhà nàng hẳn là có chút của cải mới phải

Tô Tam đẩy Trang Trạch một thanh: "Ngươi đi kêu cửa."

Hiển nhiên kia người đàn bà đanh đá ở trong lòng hắn để lại "Bóng ma". Hồng Vũ đám người nhìn cười thầm, Tô Tam nét mặt già nua vọt thoáng cái đỏ.

Trang Trạch cười hắc hắc, tiến lên đi đang muốn gõ cửa, bỗng nhiên cảm giác nguy hiểm đánh tới, sát thủ bản năng trong nháy mắt phát động, sưu một chút lóe ra liễu mười trượng ở ngoài, một chậu nước bẩn từ tường viện bên trong giội đi ra ngoài, Trang Trạch nếu là không tránh mở, nhất định giội khi hắn trên người.

Một cay cú đại tảng môn ở bên trong chỉ cây dâu mà mắng cây hòe: "Ban ngày, ở đâu ra sắc quỷ nơi tán loạn? Mắt không mở lão tặc thiên, làm sao không đem những thứ này yêu tinh hại người cho thu đi "

Mọi người hai mặt nhìn nhau, Vũ thiếu gia đã đủ cậy mạnh đi? Nhưng là cũng không có như vậy còn không có gặp mặt

tựu ngăn tảng môn mắng chửi người a. Hồng Vũ ha hả cười một tiếng: "Gặp đối thủ."

Hắn nhìn hai bên một chút: "Quan Lăng, ngươi đi đem chúng ta lai ý nói rõ ràng."

Quan Lăng còn không có tiến lên, chỉ nghe thấy bên trong theo sát truyền đến mắng to thanh: "Không biết xấu hổ tao kỹ nữ, trợ Trụ vi ngược, sinh nhi tử không có lỗ đít, cả đời không có nam nhân muốn "

Quan Lăng thoáng cái phát hỏa, nàng cũng là "Đại tỷ đầu" xuất thân a, lúc nào bị quá loại này khí? Nhưng là ngay vào lúc này, hai miếng cửa gỗ loảng xoảng lang một tiếng mở ra, một gã hình thể cường hãn nữ nhân nhảy nhảy lên phân người vọt ra, trong tay một con phẩn kỹ viện huy vũ đứng lên thật giống như tuyên hoa cái búa lớn, nàng ngăn liễu tảng môn tiếng thét: "Tránh ra liễu, tránh ra liễu, giội đến trên người nhưng không quan hệ với ta, cũng là các ngươi tự tìm "

Phẩn nước bốn phía, mùi hôi ngút trời.

Quan Lăng chán ghét vô cùng triệt thoái phía sau một bước, Hồng Vũ ngược lại cười, nữ nhân này mạnh như vậy cứng rắn, có điểm gì là lạ, Phạm Văn Thành cho mình đề cử nữ nhân này bụng dạ khó lường, không thể để cho hắn được như ý.

Hắn khoát khoát tay: "Chúng ta đi, tìm một chỗ trước ở."

Thấy rốt cục "Đuổi đi" bọn hắn, vốn là vạm vỡ cường ngạnh vẻ mặt hễ quét là sạch, cả thân thể cũng nông rộng xuống, hơi có chút cảm giác uể oải.

Vừa lúc đó, Hoàng Thiên Viễn mang người bước nhanh mà đến, xa xa tựu hô: "Hoàng Thiên Tú muội muội ngươi đâu"

Hoàng Thiên Tú trên người mỏi mệt hễ quét là sạch, vừa khôi phục cái loại nầy vạm vỡ cay cú trạng thái, quơ phẩn cái muỗng xông tới: "Hoàng Thiên Viễn ngươi chết nầy tâm sao, ta tuyệt sẽ không đem muội muội gả cho ngươi, mau cho lão nương cút

Một bầu phân người bay đi, Hoàng Thiên Viễn chật vật lui về phía sau: "Ngươi này bà nương, bản thiếu gia không so đo với ngươi đi"

Ban đêm thời điểm, một yểu điệu thân ảnh đeo thật to hàng tre trúc thuốc cái sọt đi trở về, trời chiều có chút mỏi mệt quang mang đem nàng bóng dáng ở trên đường phố tha rất dài.

Nàng mặc mộc mạc Lam hoa Bố Y áo, cắt đắc thể. Bóng loáng mái tóc đen nhánh biến thành bánh quai chèo đuôi sam lắc tại phía sau. Nàng từ sơn dã trong đi tới, giống như là một buội nở rộ ở bên vách núi dọc theo bạch lan hoa.

Trước cửa cái kia chút ít hèn hạ phân người đã quét dọn cho sạch liễu, Hoàng Thiên Tú nhìn thấy muội muội trở lại, cười híp mắt nghênh đi ra ngoài: "Tiểu muội ngươi trở lại, hôm nay thu hoạch như thế nào?"

Hoàng Thiên Lan con mắt lóe sáng sáng suốt, bả vai vừa động đem thuốc cái sọt bỏ rơi tới: "Coi như không tệ, đoán chừng có thể bán ba lượng bạc đâu."

Nàng xem nhìn chung quanh, chợt phát hiện cái gì, ánh mắt buồn bả: "Ngươi hôm nay lại cùng người ta cãi nhau?"

Hoàng Thiên Tú hoàn toàn không có ban ngày vạm vỡ cay cú, cưng chiều nhìn liễu muội muội một cái: "Những chuyện này không cần ngươi quan tâm, chính là một chút người nhàm chán vừa đi tìm, tỷ tỷ một người là có thể ứng phó. Ngươi thích ở trong núi cảm giác, thích tìm kiếm linh dược, ngươi phải đi, trong nhà có tỷ tỷ đâu."

Hoàng Thiên Lan vành mắt ửng đỏ: "Nhưng là tỷ, như ngươi vậy đem mình danh tiếng cũng phá hủy, sau này còn thế nào gả đi ra ngoài?"

Hoàng Thiên Tú mãn bất tại hồ: "Hắc hắc, dù sao danh tiếng đã phá hủy, còn có cái gì đáng sợ? Không ai thèm lấy lại có thể thế nào? Ai dám khi dễ muội muội của ta, ta để cho hắn chịu không nổi hừ "

Hoàng Thiên Lan lôi kéo tay nàng, giảm thấp xuống thanh âm nói: "Tỷ, ngươi yên tâm, ta liền mau tìm đến Ngọc Diệp Bảo chi liễu, đến lúc đó chúng ta tỷ muội phục dụng đi xuống,

là có thể đột phá Ngũ Phẩm Nguyên Định, ẩn nhẫn mấy năm, không chuẩn còn có thể đột phá đến Tứ Phẩm Thông Pháp, này Xích Kim Xuyên, tựu trói không được chúng ta tỷ muội “

Hoàng Thiên Tú gật đầu lia lịa: “Kia tốt nhất, chúng ta chạy đi, cho ngươi tìm một nhà khá giả gả cho. Cha mẹ lúc sắp chết ta nhưng là đáp ứng bọn họ, nhất định phải chiếu cố tốt ngươi…”

Hoàng Thiên Lan nắm tỷ tỷ đích tay, ấm áp dày, cùng nàng tinh tế bất đồng, tỷ tỷ luôn là có thể làm cho người rất kiên định.

Xích Kim Xuyên bên trong khách sạn đông đảo, Tô Tam tìm một nhà tốt nhất. Ăn xong cơm tối, hắn sẽ đem Hoàng Thiên Lan tỷ muội chuyện tình hỏi thăm rõ ràng.

Hồng Vũ hưởng thụ Quan Lăng pha trà, híp mắt nghe Tô Tam giảng thuật.

“Cái này Hoàng Thiên Tú coi như là kỳ nhân. Cha mẹ của nàng qua đời thời điểm muội muội chỉ có ba tuổi, nàng cực khổ đem muội muội nuôi lớn, Hoàng Thiên Lan sau trưởng thành chẳng những thành Quảng Dương quận nổi tiếng nhất hái thuốc người, hơn nữa thành Xích Kim Xuyên nổi danh nhất mỹ nhân. Linh dược cộng thêm xinh đẹp, để cho Hoàng Thiên Lan danh khí càng lúc càng lớn, thì càng ngày càng nhiều người muốn chiếm lấy muội muội nàng.

Hoàng Thiên Tú một nhược nữ tử lẽ ra căn bản vô lực ngăn cản những thứ kia rất có nhân vật quyền thế, nhưng là nàng chính là dùng cái loại nầy cay cú, ngạnh sanh sanh đích đem tất cả mọi người đuổi đi.

Trong đó có một lần, nàng thậm chí không tiếc cỡi hết y phục của mình, ẩn vào một gã trẻ hư trong phòng, cứng rắn nói nhân gia cường bạo nàng, sẽ đối nàng chịu trách nhiệm, đem cái kia một lòng muốn dâng muội muội nàng làm thiếp trẻ hư cho hù dọa chạy. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 54 : Kỹ thuật ưu thế (thượng)

Hồng Vũ tức cười, nhưng bỗng nhiên trong lúc đối với Hoàng Thiên Tú có rất lớn nhận đồng cảm. Không vì cái gì khác, hắn có ca ca cũng có muội muội, hắn biết mình có giống như Hoàng Thiên Tú giống nhau, vì bảo vệ mình huynh muội, có thể làm ra bất cứ chuyện gì tới

Hắn trầm ngâm chốc lát, hỏi: "Còn đánh nghe được khác sao? Cùng Phạm Văn Thành có liên quan?"

"Không có. Người nơi này phòng bị rất nặng, ta xài bạc cũng chỉ đã hỏi tới những thứ này. Về phần rốt cuộc có người nào đối với Hoàng Thiên Tú thèm thuồng, bọn họ tựa hồ có điều cố kỵ, nói gì cũng không chịu nói."

Hồng Vũ cười nhẹ: "Loại này phản ứng đã rất có thể nói rõ vấn đề, nhất định là bổn địa ác bá ngang ngược, mới có thể để cho bọn họ ở bạc trước mặt cũng không dám mở miệng."

Tô Tam vỗ ót, không tệ, mình tại sao sẽ không nghĩ đến đâu.

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Đi xuống đi, nói cho mọi người, buổi tối cẩn thận đề phòng, sáng mai, chúng ta đi tìm Hoàng Thiên Lan, lần này đem lời cùng các nàng nói rõ."

Phạm Văn Thành cùng An Dĩ Nhân kế hoạch thật ra thì rất đơn giản, bọn họ biết Hoàng Thiên Tú là một cái dạng gì nữ nhân, cũng biết Hoàng Thiên Lan là một cái dạng gì tuyệt sắc.

An Dĩ Nhân ban đầu ở cửa thành trên lầu xa xa một cái, tựu nhìn ra Hồng Vũ bên cạnh cô gái các tuyệt sắc, hơn nữa hết sức thanh thuần. Hiển nhiên Vũ thiếu gia thì thích như vậy cô gái.

Hơn nữa sau hắn thiếu chút nữa giết Bạch Trầm Hương, càng làm cho An Dĩ Nhân xác định phán đoán của mình.

Cho nên, An Dĩ Nhân cảm thấy Hồng Vũ chỉ cần thấy Hoàng Thiên Lan, nhất định sẽ không buông tay. Hoàng Thiên

Tú lại là như vậy cô gái, nếu như nàng nữa làm ra tới vừa ra "Lõa lồ · thân bức lui trẻ hư" tiết mục, Hồng Vũ còn có rất sao thể diện ở lại Quảng Dương quận?

Vũ Đô lớn nhỏ cửa tốt nhất mặt mũi, đã mất lớn như vậy một người, Hồng Vũ nhất định sẽ lập tức trở về Vũ Đô, cả đời có thể cũng không nguyện ý tới Quảng Dương quận liễu.

Cũng không sẽ đưa tới Hồng Vũ ghi hận, cũng có thể để cho hắn lập tức đi ngay, An Dĩ Nhân đối với mình kế hoạch rất hài lòng

Hai người lúc này ở cùng nhau uống rượu, Phạm Văn Thành hơi có chút lo lắng: "Hoàng gia huynh đệ hội sẽ không hư chuyện?"

An Dĩ Nhân cười nhẹ: "Hoàng Thiên Kha một ít giúp phế vật, lấy cái gì đi hư Vũ thiếu gia - hảo sự?"

Phạm Văn Thành vừa nghĩ cũng là, Hoàng gia huynh đệ làm một làm thổ hoàng đế có thể tiến hành, về điểm này không quan trọng thực lực ở Hồng Vũ trước mặt không chịu nổi một kích.

"Thiếu gia, chính là chỗ này một cái khách sạn, bọn họ đều ở bên trong."

Hoàng Thiên Viễn xem một chút khách sạn, hừ một tiếng: "Rất có tiền a, hơn một trăm người tất cả đều ở chỗ." Hắn phất phất tay, một gã thủ hạ đi tới: "Nhị gia "

"Cũng chuẩn bị thỏa rồi?"

Thủ hạ gật đầu: "Hết thảy dựa theo ngươi phân phó chuẩn bị xong." Hắn do dự một chút, lại nói: "Nhị gia, có phải hay không muốn cùng đại gia bên kia nói một tiếng, những người này thoạt nhìn có chút lai lịch…"

Ba

Một bạt tai hung hăng quất vào trên mặt của hắn, Hoàng Thiên Viễn hung ác nói: "Ngươi trong mắt chỉ có đại ca, lời của ta không dùng được đúng không?"

"Tiểu nhân không dám "

“Không dám tựu cho ta hảo hảo làm việc “

“Dạ”

Thủ hạ ủy khuất đi đến liễu, Hoàng Thiên Viễn triều người bên cạnh vung tay lên: “Cũng che mặt thượng, mặc dù nơi này là chúng ta địa bàn, nhưng là cũng đừng lưu lại quá rõ ràng căn cứ chính xác theo “

Nơi này đích xác là Hoàng gia huynh đệ địa bàn, mà Hoàng gia huynh đệ trong tay không…nhất thiếu đồ chính là dược liệu. Những năm này, Hoàng gia dựa vào linh dược ưu thế, cũng chiêu dụ liễu một chút cấp bậc thấp đan sư, rất là làm ra tới vài loại nham hiểm dược vật, không lo tán chính là một người trong đó.

Đây là một loại dược hiệu rất mạnh bí thuốc, Hoàng gia huynh đệ dùng loại này thuốc mê cho một chút cũng không có đếm chuyện xấu, mà trải qua bọn họ thí nghiệm, coi như là Tứ Phẩm Thông Pháp điên phong cường giả trúng không lo tán cũng sẽ hoàn toàn hôn mê ở Xích Kim Xuyên loại này thâm sơn cùng cốc, một vị Tứ Phẩm Thông Pháp đỉnh, đó chính là không thể chiến thắng tồn tại. Hoàng gia hao tốn vô số khí lực, cũng chỉ mời làm việc đến một vị Tứ Phẩm Thông Pháp trung kỳ, có này một vị trấn giữ, Hoàng gia ở Xích Kim Xuyên bá chủ địa vị không người dám khiêu chiến.

Cái gọi là ếch ngồi đáy giếng, cũng chính là Hoàng gia huynh đệ người như thế liễu. Bọn họ cho là Tứ Phẩm Thông Pháp đã phi thường cường đại liễu, tứ phẩm trở lên bọn họ chưa từng thấy, cho dù là có một vị Tam Phẩm Hiển Thánh đứng ở trước mặt, không buông thả khí thế của mình bọn họ cũng nhìn chưa ra.

Người không biết không sợ, Hoàng Thiên Viễn ở Xích Kim Xuyên hoành hành ngang ngược thói quen, căn bản khinh thường cùng đi điều tra Hồng Vũ thân phận, liền quyết định hạ thủ liễu.

Không lo tán đã bị hắn nói trước an bài Nhân hạ đến Hồng Vũ cơm của bọn hắn trong thức ăn, tính toán thời gian, không sai biệt lắm cũng nên lên hiệu liễu. Trong khách sạn từ từ an

tĩnh lại, nói vậy tất cả mọi người "Ngủ" chín, Hoàng Thiên Viễn lộ ra một cổ quái mỉm cười, vung tay lên dẫn người vọt đi vào.

Hồng Vũ bên cạnh mấy cái nữ nhân nhưng hắn là xa xa xem mấy lần, so với Hoàng Thiên Lan cũng là không kém chút nào. Hoàng Thiên Lan có thể giữ lại từ từ hưởng dụng, về phần này mấy nữ nhân tử, hắc hắc, khuya hôm nay Nhị gia là có thể khai trai liễu

Hoàng Thiên Viễn khuya hôm nay đến ba trăm người. Đối phó hơn một trăm trúng không lo tán người thật sự có chút "Hưng sư động chúng", Hoàng Thiên Viễn bản thân ở trong đội ngũ, người phía trước tiến vào như cũ lặng yên không một tiếng động, Hoàng Thiên Viễn hài lòng gật đầu, thủ hạ tiến triển, lại sau khi đi vào còn có thể duy trì loại này "Kỷ luật".

Đợi đến hắn đi vào thời điểm mới hoàn toàn há hốc mồm, khách sạn trong sân, nằm trên đất người, tất cả đều che mặt, là của hắn thủ hạ

Đang ở hắn ngạc nhiên trong lúc, bên cạnh phác thông phác thông liên tiếp muộn hưởng, nữa vừa nhìn, đi theo mình tiến vào kia hơn hai mươi tu vi cao nhất, vũ kỹ tốt nhất thủ hạ tất cả cũng vô thanh vô tức té xuống, chỉ còn lại có một mình hắn còn đứng.

Hoàng Thiên Viễn một trận ác hàn, xoay người sẽ phải chạy trốn, nhưng là sau ót bị nặng nề một kích, hoàn toàn ngất đi

Mà sau đó xông tới người, kết quả cùng Hoàng Thiên Viễn giống nhau, tất cả đều bị đánh bất tỉnh trên mặt đất. Hơn ba trăm người té ở trong khách sạn trong viện, lộ ra vẻ hết sức chật chội, đều nhanh xếp La Hán liễu.

Tô Tam cùng Trang Trạch thương lượng: "Xử lý thế nào đây những người này?"

Trang Trạch ngay thẳng nói: "Toàn bộ giết chết."

Tô Tam một run run: "Ngươi người này sát khí quá nặng."

Trang Trạch xem hắn, nói rất chân thành: "Ngươi không rõ, giết người cũng là một môn thủ nghệ, các ngươi ở nơi này phương diện kém đến rất nhiều, ta lúc trước xem các ngươi quả thực có loại thê thảm không nỡ nhìn cảm giác, rõ ràng có thể dễ dàng cho rụng người, các ngươi phát hơn lực ít nhất năm thành. Rõ ràng có thể một đao giải quyết người, các ngươi có đôi khi có dùng hai đao.

Như vậy không tốt.

Đầu tiên, đây là đối với người chết tàn nhẫn, thủ pháp của ngươi không cho lãi ròng rơi, nếu muốn giết người, vậy hãy để cho hắn thống khoái đi đến sao, cần gì nhiều hơn nữa một chút hành hạ?

Tiếp theo, đối với tự thân lực lượng là thật lớn lãng phí, chúng ta chiếm cứ ưu thế thời điểm còn biểu hiện không ra, nhưng là nếu như lâm vào khổ chiến, mỗi một ti thể lực cũng là rất trân quý, như vậy lãng phí quả thực chính là tự chui đầu vào rọ.

Ngươi nhìn, nơi này có hơn ba trăm người, sống sờ sờ, vừa lúc ta nhưng lấy chỉ điểm một chút các ngươi kỹ thuật giết người đúng dịp, ngươi nhìn chúng ta lấy người này làm thí dụ, thân hình của hắn so với bình thường người cao lớn, cho nên một chút trí mạng chỗ sẽ có sở thành kiến, bất quá chỉ cần có kinh nghiệm, vẫn có thể đủ liếc thấy đi ra ngoài chân chính mấu chốt ở nơi đâu, từ nơi này đi xuống, chỉ cần một thật rất nhỏ vết thương, là có thể để cho hắn lập tức khí tuyệt bỏ mình…"

Hoàng Thiên Viễn đã dằng dặc tỉnh lại, vừa vặn nghe được Trang Trạch vô cùng trịnh trọng như vậy một phen, nhất thời bị làm cho sợ đến vừa ngất đi.

Tô Tam cũng là một trận mồ hôi lạnh: "Chúng ta hay là bẩm báo một chút thiếu gia nữa quyết định xử lý thế nào đây sao."

"Điểm này chuyện nhỏ còn dùng được quấy rầy thiếu gia? Chúng ta ngay cả Thân thúc cùng Dần thúc đều không cần

kinh động. Ngươi yên tâm, đối với giết người kỹ thuật, coi như là Thân thúc cùng Dần thúc cũng so ra kém ta…"

Tô Tam mồ hôi đầm đìa: "Cũng tới đây, đem những này người tất cả đều treo ngược ở bên ngoài khách sạn."

Trang Trạch tiếc nuối thở dài: "Ngươi nhất định sẽ hối hận."

Tô Tam trong lòng tự nhủ không học giết người kỹ thuật sẽ hối hận? Vậy hãy để cho ta nghĩa vô phản cố hối hận sao.

Khách sạn người âm thầm kêu khổ, nhưng là đối mặt với "Hung hãn hạng người" cũng không dám nói gì, chỉ có thể mặc cho bọn họ đem Hoàng Thiên Viễn một đám người đọng ở tường ngoài thượng. Hơn ba trăm người, chi chít giống như hang chỗ sâu Biên Bức giống nhau, tất cả đều cũng treo lên. Hừng sáng thời điểm, nơi này thành Xích Kim Xuyên một đạo "Quang cảnh".

Không lo tán dĩ nhiên không thể nào mê đảo Hồng Vũ, một quả Giải Độc Đan hóa mở ra nước, mọi người phân ra uống cũng chưa có bất cứ vấn đề gì. Hoàng gia chiêu dụ cái kia chút ít củi mục đan sư, tài nghệ cùng Hồng Vũ sai thật sự quá xa liễu.

Hồng Vũ sáng sớm đứng lên đối với Tô Tam cùng Trang Trạch xử lý rất hài lòng: "Loại chuyện nhỏ nhặt này tình, sau này cứ như vậy mình xử lý tốt liễu, không nên quấy rầy thiếu gia ta."

Hoàng Thiên Kha quát lên như sấm, nhà mình huynh đệ lúc nào bị người như vậy khi dễ quá? Hắn chiếm được tin tức sau gầm lên giận dữ: "Hoàng Toàn đâu? Mang theo người lập tức đi theo ta"

Vừa có người trả lời: "Đại gia, Hoàng Toàn bọn họ tối hôm qua thượng cùng Nhị gia cùng đi."

Hoàng Toàn chính là bị Hoàng Thiên Viễn quạt một bạt tai cái kia. Dưới tay hắn có mười chín huynh đệ, tính cả chính hắn hai mươi người, chính là Hoàng gia mạnh nhất một nhóm gia tướng, chia đều cấp bậc ở Ngũ Phẩm Nguyên Định lúc đầu

Như vậy một đám người lại cũng bị không người nào thanh không phát ra hơi thở cho đánh bất tỉnh, Hoàng Thiên Kha một cái giật mình tỉnh ngộ lại, lần này lão Nhị đắc tội có thể không phải là nhân vật đơn giản a.

Hắn đã nắm tới một gã thủ hạ: "Những người đó rốt cuộc cái gì lai lịch, đã điều tra xong sao?"

"Đang tra, bọn họ ngày hôm qua tới lúc chúng ta cũng không còn làm chuyện, cho nên…"

"Phế vật" hắn một tay lấy thủ hạ bỏ qua: "Đi mời Triệu tiên sinh, xin hắn theo ta đi một chuyến."

Triệu tiên sinh chính là Hoàng gia trấn giữ cao thủ, Tứ Phẩm Thông Pháp trung kỳ, chiếm được tin tức sau lập tức chạy tới, Hoàng Thiên Kha đem tình huống nói với hắn liễu, Triệu tiên sinh nhất thời lộ ra vẻ do dự: "Đại gia, thứ cho ta nói thẳng, sợ rằng lần này, chúng ta tài liễu."

Hoàng Thiên Kha trong lòng cuối cùng một đường hi vọng tan biến liễu: "Kia Triệu tiên sinh nhìn, chúng ta phải làm gì."

"Hoàng Toàn thực lực của bọn họ chúng ta cũng biết, coi như là ta, cũng không thể có thể vô thanh vô tức đem bọn họ tất cả đều để cũng. Ta đoán chừng đối phương có ít nhất hai vị Tứ Phẩm Thông Pháp, cụ thể là người cảnh giới còn không hảo thuyết. Chúng ta đi, hay là trước nghĩ biện pháp đem Nhị gia cứu ra, những thứ khác sau này hãy nói."

Hoàng Thiên Kha cũng hiểu: "Sau này hãy nói" ý tứ chính là "Sau này không hề nữa nói" liễu.

Hoàng gia có thể xin đến Triệu tiên sinh một người đã là vận khí, không thể nào sẽ tìm đến một người khác Tứ Phẩm Thông Pháp. Người ta bên kia có hai vị, Triệu tiên sinh không thể nào sỏa hồ hồ đi đến liều mạng.

Hoàng Thiên Kha trong mắt hiện lên một tia dử tợn, hắn không cam lòng.

Đúng là, địch nhân rất cường đại, nhưng là hắn đã làm quen thổ hoàng đế, Hoàng gia lần này nếu là phục nhuyễn thối lui, sau này ở Xích Kim Xuyên còn thế nào có thể nói một

không hai? Làm sao kinh sợ những thứ kia muốn đem tay đưa vào Xích Kim Xuyên cướp lấy ích lợi địa phương ngang ngược?

Hắn âm thầm cười lạnh, Triệu tiên sinh là người ngoại, còn không biết chúng ta Hoàng gia chân chính lá bài tẩy có thể xưng bá Xích Kim Xuyên mấy chục năm, há lại bình thường?

"Tốt, tựu theo tiên sinh, chúng ta đi trước xem một chút." Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 54 : Kỹ thuật ưu thế (Hạ)

Hoàng Thiên Tú hưng phấn cực kỳ, nàng sáng sớm đi ra ngoài mua thức ăn, nghe nói Hoàng Thiên Viễn xảy ra sự tình rồi, lập tức chạy tới xem. Đợi nàng chứng kiến cái kia "Đồ sộ" một màn về sau, lập tức xông về đến liền cùng muội muội báo tin vui: "Tiểu muội, thật tốt quá thật tốt quá, lúc này đây chỉ sợ thực sự có người có thể đánh úp Hoàng gia rồi."

Hoàng Thiên Lan rất điềm đạm nho nhã, mỉm cười hỏi: "Sự tình gì đem ngươi cao hứng thành cái dạng này?"

"Ta đã nói với ngươi, Hoàng Thiên Viễn cái kia hỗn đản, bị người đánh bất tỉnh lấy hết quần áo, ngược lại treo ở đường cái bên trên "

Đúng vậy, lấy hết quần áo đây là phải trình tự.

"Ta đã nói với ngươi, Hoàng Thiên Viễn cái kia hỗn đản phía dưới cái kia biểu diễn, tiểu nhân buồn cười, ha ha ha, liền cái kia chút vốn gốc, còn cưới nhiều như vậy lão bà, không thỏa mãn được các nàng, khẳng định trộm người…"

Hoàng Thiên Lan đối với tại tỷ tỷ khẩu không có ngăn cản đã thành thói quen, hơi có chút xấu hổ phun nói: "Tỷ, ngươi còn quản người khác làm gì? Tranh thủ thời gian cho ta tìm tỷ phu mới được là chính sự "

Hoàng Thiên Tú không có tim không có phổi cười to: "Tỷ tỷ ngươi ta so nam nhân còn mạnh hơn hung hãn, ai dám muốn ta? Ha ha ha "

Hoàng Thiên Tú dắt lấy muội muội: "Đi, cùng đi xem náo nhiệt."

Hoàng Thiên Tú nghĩ đến những người kia đều bị bới ra cởi hết quần áo: "Ta không đi."

"Hoàng Thiên Kha đoán chừng lúc này đã đến, chúng ta nhìn xem cái này đầu cường long, đến cùng có thể hay không áp qua rắn rít địa phương."

Hoàng Thiên Lan do dự một chút, mới bị tỷ tỷ túm đi nha.

Toàn bộ Xích Kim Xuyên đã sôi trào, đã nhiều năm như vậy, Hoàng gia lúc nào ném qua lớn như vậy người? Hồng Vũ chỗ ở khách đứng bên ngoài, đã đầy ấp người, thậm chí so Xích Kim Xuyên dược liệu phiên chợ còn muốn náo nhiệt.

Mỗi người đều duỗi dài cổ, muốn xem chứng kiến đáy ngọn nguồn Hoàng gia giải quyết như thế nào chuyện này. Đối với ở đây Xích Kim Xuyên nhất ngôn cửu đỉnh Hoàng Thiên Kha, Nhị đệ Hoàng Thiên Viễn chính là tên bại hoại cặn bã, ăn uống chơi gái đánh bạc ngũ độc đều đủ, chuyện xấu làm không ít. Bởi vậy Xích Kim Xuyên phần lớn người vẫn là nhìn có chút hả hê đấy.

Có điều với tư cách người địa phương, bọn họ cũng nhìn không tốt trong khách sạn cái kia một đầu "Cường long" . Cái này đều đã bao nhiêu năm? Hoàng gia huynh đệ bị khiêu khích cũng không phải lần một lần hai rồi, đã từng có một lần vẫn là đến từ Nghiễm Dương thành lão gia, nghe nói ở đây toàn bộ Quảng Dương quận đều có thể đứng vào Top 10 đấy, kết quả nhỉ? Cuối cùng còn không phải xám xịt lui ra ngoài, cái này Xích Kim Xuyên vẫn luôn là Hoàng gia đích thiên hạ.

Hoàng Thiên Tú cực kỳ bưu hãn, một đến nơi này liền hướng bên trong lách vào: "Mở ra mở ra, đều cho lão nương mở ra "

"Tránh xa một chút các ngươi ai thối móng vuốt dám hướng muội muội ta trên người đụng, lão nương sẽ đem nó chặt xuống hầm cách thủy ngũ vị hương móng heo "

Người chung quanh mặc kệ nam nữ tranh thủ thời gian né tránh, Hoàng Thiên Tú lôi kéo muội muội không có phí bao nhiêu lực tức giận, liền chen đến phía trước.

"Đã đến, Hoàng đại gia đã đến" xa xa có người hô một tiếng, chỉ thấy Hoàng Thiên Kha ở đây Triệu tiên sinh cùng đi xuống, mang theo 200 danh thủ hạ đại quy mô mà đến.

Hoàng Thiên Kha một thân võ sĩ bào, người mặc áo khoác, long hành hổ bộ sát khí bốn phía, thật có chút kiêu hùng bộ dáng.

Vậy xem mọi người không không hâm mộ, lúc nào mình có thể lăn lộn đến Hoàng đại gia tình trạng này? Bên cạnh sẽ có người đả kích hắn: Đừng có nằm mộng a bây giờ còn là ban ngày

Hoàng Thiên Kha ở đây ngoài khách sạn ngừng một chút, ngẩng đầu nhìn xem chính mình đệ đệ cùng thủ hạ, tức giận trong lòng trở mình xông tới

Chung quanh ánh mắt của người càng làm cho hắn không thể lùi bước những người này sử dụng một loại kính ngưỡng ánh mắt nhìn hắn, vì cái gì? Bởi vì hắn là Xích Kim Xuyên Vương

Chính là nếu như hôm nay đi vào, hắn nhận sai chịu thua, mới có thể đem đệ đệ đổi về ra, như vậy từ nay về sau Hoàng gia ở đây Xích Kim Xuyên liền mặt quét rác, những cái này tự đáy lòng kính nể hắn sợ hãi người của hắn, cũng sẽ ở trong nội tâm khinh bỉ hắn

Loại này hư vinh chi tâm, lại để cho Hoàng Thiên Kha kiên định quyết tâm, bất kể một cái giá lớn, cũng muốn vận dụng cái kia kiện đồ vật

Hắn hít sâu một hơi, ngẩng đầu mà bước đi vào.

"Thỉnh cầu thông báo một tiếng, Hoàng Thiên Kha cầu kiến."

Trang Trạch canh giữ ở cửa ra vào, nhướng mày: "Hoàng Thiên Kha là ai?"

Hoàng Thiên Kha trên mặt có chút ít nhịn không được rồi, chính mình ở đây Xích Kim Xuyên đại đại hữu danh, ngươi làm sao có thể không biết? Hỏi như vậy không phải đánh mặt của ta sao?

Nhưng trên thực tế Trang Trạch thật sự không biết. Hồng Vũ không có đem một cái nho nhỏ Xích Kim Xuyên để vào mắt, dưới tay hắn những người này cũng không có cảm thấy Xích Kim Xuyên loại địa phương này có ai là cần bọn họ nhớ kỹ danh tự đấy.

Mà bọn họ về Xích Kim Xuyên sở hữu tất cả tư liệu, đều đến từ chính ngày hôm qua Tô Tam dùng tiền theo nhân viên cửa tiệm trong miệng lấy được tin tức. Nhân viên cửa tiệm không dám nói Hoàng gia huynh đệ, thậm chí liền danh tự đều không có đề cập qua, Tô Tam cũng không biết Hoàng Thiên Kha, chớ nói chi là Trang Trạch rồi.

Hắn đè nặng cố gắng, nhất định phải nhìn thấy đối phương chủ tử.

"Bên ngoài treo những người kia, đều là dưới tay của ta."

Trang Trạch trong mắt tức giận bay lên, một bên đưa qua đến một tay đè lại hắn, Tô Tam thanh âm ở đây vang lên bên tai: "Thiếu gia lại để cho bọn họ đi vào."

Hoàng Thiên Kha hung hăng trừng Trang Trạch liếc, từ một bên chính mình tiến vào. Mà hắn không có chú ý tới, từ khi sau khi đi vào, phía sau hắn Triệu tiên sinh tựa như một cái trong gió lạnh chim cút một loại, lẩy bẩy phát run co lại thành một đoàn, hoàn toàn không có một điểm "Cao thủ phong độ" .

Triệu tiên sinh tiến đến liền lại càng hoảng sợ: Tam phẩm hiển thánh Tam phẩm hiển thánh rõ ràng chỉ là canh cổng hay sao? Hoàng gia lần này đến cùng đắc tội người nào a đây không phải muốn chết sao? Hoàng Thiên Viễn cái kia ngu xuẩn lần lượt gây tai hoạ, lần này rốt cục trêu chọc phải một cái căn bản không thể xúc phạm tồn tại…

Hắn rất muốn nhắc nhở Hoàng Thiên Kha một tiếng, nhưng là không có cơ hội. Hắn nhìn xem Hoàng Thiên Kha ở phía trước cùng vị kia Tam phẩm hiển thánh cảnh giới siêu cấp cường giả tức giận đối thoại, trái tim đều gia tốc gấp bội: Đây là tìm đường chết a

Rốt cục tiến vào, Triệu tiên sinh thở dài một hơi, chỉ sợ là bởi vì vị kia Tam phẩm hiển thánh chủ nhân không nói gì, nếu không mình lưỡng người nào có mạng ở đây

Hồng Vũ ngồi ở trong trung ương, quanh thân mười tám võ cơ phục thị, Quan Lăng tay đè chuôi đao đứng ở một bên, mà Thân thúc cùng Dần thúc cùng Hồng Vũ ngồi.

Cái này trận chiến, Hoàng Thiên Kha nhìn không ra cái gì huyền diệu rồi, chỉ là cảm thấy cái này ăn chơi thiếu gia, thấy mình rõ ràng lại để cho nhiều như vậy nữ nhân cùng, căn bản không có đem mình để vào mắt, thật sự đáng giận cực kỳ

Hắn nhưng lại không biết, dùng hắn sức nặng, hoàn toàn chính xác không đủ Vũ Thiếu gia để vào mắt.

Mà phía sau Triệu tiên sinh thiếu chút nữa co quắp trên mặt đất, hai vị Nhị Phẩm Khai Thần

Nàng kia đã là Tam phẩm hiển thánh đỉnh phong, hơn nữa khí tức cô đọng, chắc hẳn không bao lâu nữa, thế nhưng đột phá Nhị Phẩm Khai Thần loại thực lực này, coi như là ở đây Vũ Đô thành thế nhưng xưng bá một phương, như thế nào sẽ chạy đến Xích Kim Xuyên cái này địa phương nhỏ bé đến?

Hắn nhìn nhìn phía trước Hoàng Thiên Kha, biết rõ Hoàng gia đã đã xong, chính mình nghĩ biện pháp nhắc nhở Hoàng Thiên Kha một tiếng, hy vọng có thể lại để cho hắn bảo trụ một đầu tánh mạng, coi như là hết lòng quan tâm giúp đỡ rồi.

Hoàng Thiên Kha bước nhanh đến phía trước, hướng Hồng Vũ ôm quyền thi lễ không kiêu ngạo không siểm nịnh nói: “Xích Kim Xuyên Hoàng Thiên Kha ra mắt công tử “

Hồng Vũ vốn ý định hôm nay đi gặp Hoàng Thiên Lan tỷ muội, đem sự tình nói rõ ràng, lại bởi vì chuyện này làm trễ nãi, tâm tình có chút không tốt. Hắn thản nhiên nhìn Hoàng Thiên Kha liếc: “Có chuyện nói mau.”

Hoàng Thiên Kha lửa giận trong lòng càng thêm điên cuồng, hắn chỉ là Ngũ phẩm nguyên định sơ kỳ, cảnh giới so Hồng Vũ còn kém, căn bản nhìn không ra chung quanh nơi này đứng đấy đều là người nào Hồng Vũ loại này ngạo mạn thái độ, lại để cho hắn càng thêm không thể dễ dàng tha thứ, hắn đè mạnh lửa giận, có chút khẽ khom người, tiến lên một bước: “Là như thế này đấy, công tử…”

Đã đến gần Hồng Vũ về sau, hắn bỗng nhiên ngẫng đầu, trong mắt tất cả đều là ngoan lệ: “Ngươi cái này vô tri tiểu nhi đi chết đi “

Trong tay của hắn nhanh chóng ném ra một khỏa tất cả đều lớn nhỏ đồ vật, cùng lúc đó hắn bản thân nhanh chóng lui lại. Triệu tiên sinh ở phía sau chấn động: "Hoàng Thiên Kha ngươi cái này là muốn chết "

Hắn vốn là còn muốn nhắc nhở Hoàng Thiên Kha một câu, cứu hắn một mạng. nhưng là Hoàng Thiên Kha rõ ràng to gan lớn mật muốn ám toán vị công tử này bên kia chính là có hai vị Nhị Phẩm Khai Thần hộ vệ, mặc kệ Hoàng Thiên Kha có thủ đoạn gì, cũng sẽ không hữu dụng đấy.

Mà hắn rất nhanh hiểu được, Hoàng Thiên Kha hành động này sẽ hại chết chính mình

Triệu tiên sinh giận tím mặt, ngươi cái ngu xuẩn hắn lập tức động thủ, không lưu tình chút nào một bả giữ ở Hoàng Thiên Kha cổ.

Hoàng Thiên Kha vốn cho là mình có thể xông ra khỏi phòng lại thật không ngờ bị người cho trảo trụ lại, lại xem xét trảo trụ lại người của mình lại là Triệu tiên sinh, cũng là chấn động: "Triệu tiên sinh ngươi làm gì? Đi mau vật kia coi như là Tam phẩm hiển thánh cũng ngăn cản không nổi, hắn phải chết không thể nghi ngờ "

Triệu tiên sinh trong nội tâm cảm nhận được một hồi bi ai, hoàn toàn chính xác, ở đây Hoàng Thiên Kha trong mắt, Tam phẩm hiển thánh đã là như thần tồn tại, liền Tam phẩm tiên sinh đều ngăn cản không nổi đồ vật, cái kia nhất định là mọi việc đều thuận lợi.

Triệu tiên sinh đã không muốn nói cái gì nữa rồi, hắn bắt được Hoàng Thiên Kha, nhàn nhạt nói ra: "Chính ngươi nhìn a."

Hoàng Thiên Kha thật sự thật bất ngờ, Triệu tiên sinh là cái rất giảng nghĩa khí người, Hoàng gia thực lực vốn là không đủ để thỉnh đến một người Tứ Phẩm Thông Pháp trung kỳ đấy, nhưng là năm đó Triệu tiên sinh bị thương, nhu cầu cấp bách một mặt trân quý dược liệu chữa thương, Hoàng gia cho hắn loại dược liệu này, hơn nữa xu không thu. Triệu tiên sinh sau khi thương thế lành, liền chủ động tới Hoàng gia báo ân,

những năm gần đây này, Hoàng gia cũng từng lịch mấy lần nguy cơ, nhưng là mỗi một lần Triệu tiên sinh đều so cách không bỏ, thủ hộ lấy Hoàng gia hữu kinh vô hiểm đánh bạc qua.

Cho nên hắn không nghĩ ra, vì cái gì Triệu tiên sinh sẽ lâm trận phản bội, đem chính mình bắt giữ đến.

Triệu tiên sinh nói một câu kia về sau, hắn mới ý thức tới thời gian có chút bất thường, cuống quít quay đầu nhìn lại.

Hắn ném ra bên ngoài đồ vật là một cái mặt ngoài có khắc rất nhiều kỳ quái đường cong thiết cầu. Vật này là hắn một lần trong lúc vô tình theo phụ cận trong núi tìm được đấy, tổng cộng có ba miếng, đây là cuối cùng một cái rồi.

Trước đó hai cái, hắn tất cả đều dùng đến giải quyết không có khả năng chiến thắng địch nhân, hắn một người trong, chính là hắn trong lúc vô tình đắc tội một người Tam phẩm hiển thánh sơ kỳ

Tên kia tuyệt đối không nghĩ tới nho nhỏ Xích Kim Xuyên bên trong, còn cất giấu có thể tổn thương đồ đạc của mình, tại chỗ bị đột ngột phấn thân toái cốt. Mà Hoàng Thiên Kha mặc dù nhanh chóng né tránh, cũng như cũ bị đáng sợ kia bạo nổ lực lượng chấn được trọng thương, nghỉ ngơi bốn tháng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 55 : Trêu đùa (Thượng)

Vật kia một khi kích phát, ném sau khi ra ngoài lập tức bạo tạc nổ tung. nhưng là lúc này đây chính mình cùng Triệu tiên sinh làm trễ nãi thời gian dài như vậy, lẽ ra sớm nên nổ tung mới đúng. Hoàng Thiên Kha nhìn lại, khiếp sợ tột đỉnh.

Hắn cái kia khỏa thiết cầu bị một luồng kỳ dị hào quang bao trùm, hào quang nhìn như đơn bạc, lại không gì phá nổi. Thiết cầu kích phát về sau chấn được nổ tung, nhưng là bạo tạc nổ tung lực lượng lại bị tầng kia hào quang một mực mà hạn chế ở, trí mạng bạo tạc nổ tung giờ phút này lại như là phóng ra một cái xinh đẹp pháo hoa.

Sau một lát, bạo tạc nổ tung sở hữu tất cả uy lực đều chôn vùi ở đằng kia một luồng hào quang bên trong, hắn chứng kiến Hồng Vũ sau lưng một người lão già nhẹ nhàng vỗ tay một cái, cái kia một luồng hào quang bị hắn thu trở về.

Hoàng Thiên Kha trợn mắt há hốc mồm, thứ này thân thủ của hắn dùng để nổ chết qua Tam phẩm hiển thánh, nhưng là ở lão giả này trước mặt lại như là một đứa bé con món đồ chơi thông thường! Cái này già xem rốt cuộc là cái gì cảnh giới? Hoàng Thiên Kha cảm thấy đầu óc của mình không đủ dùng, đã tưởng tượng không đi ra rồi.

Triệu tiên sinh đem Hoàng Thiên Kha vứt trên mặt đất, vang dội quỳ xuống lễ bái: "Tiểu nhân Triệu Việt, bái kiến tiền bối! Hoàng Thiên Kha to gan lớn mật, mạo phạm tiền bối oai vũ, tiểu nhân đã kinh đem bắt giữ hắn, mặc cho tiền bối xử lý. Xích Kim Xuyên Hoàng gia chính là một phương bá chủ, có điều ở đây các tiền bối trước mặt chỉ là một đám gà đất chó kiểng, tiểu nhân đối với Hoàng gia sự tình phi thường tinh tường, như có cần, tiểu nhân nguyện hiệu khuyển mã chi lao!" Hồng Dần thấp giọng hỏi thăm: "Thiếu gia?" Hồng Vũ có chút sững sờ, không phải là bị cái kia kiện cổ quái vũ khí bạo tạc nổ tung bị hù, mà là vì cái kia kiện vũ khí bạo tạc nổ tung đồng thời, Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm ở đây trong óc hắn vang

lên, mang theo một tia hưng phấn: “Thiếu niên lang, đây là Phượng Cửu Tiêu Tiểu Thiên lôi, ở đây Hiên Viên Cổ Triều phi thường trứ danh duy nhất một lần huyền binh, Phượng Cửu Tiêu cái kia tọa bảo khố cần phải ngay tại phụ cận!”

Cái này thật sự là, đạp phá thiết hài vô mịch xử, được đến toàn bộ không uổng phí công phu.

Hồng Dần hỏi một câu, Hồng Vũ phục hồi lại tinh thần, xem trên mặt đất Hoàng Thiên Kha: ” dẫn đi, cực kỳ chiêu đãi một phen!”

Tô Tam u ám cười cười: “Thiếu gia yên tâm, chờ ta chiêu đãi qua đi, cam đoan lại để cho hắn mẹ ruột đều nhận không ra là hắn!”

Hoàng Thiên Kha điên rồi một loại kêu to: “Các ngươi là người nào? Ta là Xích Kim Xuyên địa đầu xà, các ngươi sẽ phải hối hận!”

Tô Tam đi lên một cước đem hắn miệng đầy răng đạp mất: “Thiếu gia nhà ta là Hồng Vũ!”

Ở đây Vũ Đô thời điểm, Hồng Khê vuốt mông ngựa nói thiếu gia hiện tại tên tuổi đã có thể dừng lại tiểu nhi khóc đêm, cũng không phải khoa trương. Mặc dù là ở đây Xích Kim Xuyên nghèo như vậy hẻo lánh xa thành phố nhưỡng, vừa nghe nói Hồng Vũ tên tuổi, Hoàng Thiên Kha cũng sẽ (biết) triệt để choáng váng.

Sớm biết như vậy là hắn, chính mình làm sao có thể còn có tranh cường háo thắng chi tâm? Thành thành thật thật chịu nhận lỗi, theo Nhị đệ trên người tháo xuống một đầu cánh tay hoặc là chân, nói không chừng là có thể lấy được Vũ Thiếu gia thông cảm rồi, nhưng là bây giờ, hết thảy đều đã xong, đã xong

Hắn cũng rốt cục minh bạch, vì cái gì rất giảng nghĩa khí Triệu tiên sinh sẽ lâm trận đào ngũ, không hề khí tiết triệt để đầu nhập vào đối phương. Đổi lại là hắn, hắn cũng sẽ (biết) không chút do dự làm như vậy.

Hoàng Thiên Kha bị Tô Tam dẫn đi, Hồng Vũ nhìn trên mặt đất quỳ Triệu Việt liếc, lộ ra có chút không kiên nhẫn:

“Ngươi đối với Hoàng gia sự tình rất rõ ràng? Nói cho ta một chút vì cái gì ta chỉ là tới tìm người, người Hoàng gia lại điên rồi một loại tìm tới ta?”

Triệu Việt đem nội tình nói, Hồng Vũ vô cùng phiền chán loại chuyện này: “Hoàng gia những cái kia ngu xuẩn, chính mình muốn chết!”

Triệu Việt cúi người cúi đầu: “Vâng, tuân theo thiếu gia ý tứ, bọn họ đều chết chắc rồi.”

Hồng Vũ không khỏi nhìn Triệu Việt liếc, cái này người ngược lại là rất có “Tiền đồ” a. Triệu Việt thật giống như không có cảm nhận được Hồng Vũ ánh mắt, nằm rạp trên mặt đất xin chỉ thị: “Thiếu gia, Hoàng gia tài sản không nhỏ.”

Hồng Vũ trong nội tâm hơi động một chút, Xích Kim Xuyên có nhiều Linh Dược, mà Hoàng gia cầm giữ lấy Xích Kim Xuyên chín thành dược liệu giao dịch. Hắn nhẹ gật đầu: “Đi trước Hoàng gia nhìn xem.”

Ngoài khách sạn, Xích Kim Xuyên mọi người đều đang đợi lấy trong con mắt của bọn họ “Hào cường” Hoàng Thiên Kha chiến thắng trở về mà về, kết quả Tô Tam đi ra đem một cái bị đánh được không thành hình người gia hỏa bới ra cởi hết quần áo treo lên đi. Mọi người một hồi lâu mới phân biệt ra được đến: “Là Hoàng Thiên Kha!”

“A —— “

Người vây xem loạt thoáng cái nổ, Hoàng Thiên Tú càng là hưng phấn nhảy lên cao ba trượng, vung vẩy lấy nắm đấm gào thét: “Tốt!”

Đại bộ phận Xích Kim Xuyên người vẫn còn có chút thỏ tử hồ bi đấy, lại không ai dám đi trêu chọc Hoàng Thiên Tú. Mà mọi người có chút nghĩ mãi mà không rõ, Hoàng Thiên Kha như vậy “Dữ dội” người, như thế nào (ván) cục như vậy vô thanh vô tức trở thành bại binh chi tướng?

“Đại gia!” Hoàng Thiên Kha mang đến 200 huynh đệ cùng một chỗ gào thét, hai mắt đỏ lên.

Trang Trạch đứng ở đây cửa ra vào dữ tợn nở nụ cười một tiếng, Tam phẩm hiển thánh sơ kỳ khí thế cường đại không hề giữ lại bạo phát đi ra, mà hắn so cái khác Tam phẩm hiển thánh sơ kỳ đáng sợ hơn địa phương ở chỗ, hắn sát khí trên người ngưng kết đã có chút "Sền sệt" cảm nhận rồi.

Cái này một bộc phát, cái kia 200 số huynh đệ lập tức tốt muốn đã gặp quỷ một loại, sợ tới mức nguyên một đám câm như hến. Một hồi lâu, không biết là ai dẫn đầu, ngao một tiếng trách gọi quay đầu bỏ chạy, những người còn lại lập tức làm chim thú tán, sợ chạy trốn chậm, cái kia đáng sợ Sát Thần không lưu tình chút nào đem đầu của bọn hắn lưu lại.

"Tô Tam, ta với ngươi nói, cái này hai trăm người cũng đều là tốt tài liệu, ngươi đi bắt mấy cái trở về, ta cam đoan cho ngươi kỹ thuật giết người xảo tăng lên một cái cấp bậc."

Tô Tam chạy đi liền đi, cùng sát nhân cuồng ma thật sự không có biện pháp trao đổi.

Trong khách sạn dũng mãnh tiến ra một đám người, Triệu Việt ở đây phía trước nhất dẫn đường, Hồng Vũ ở chính giữa, mười tám võ cơ cùng Quan Lăng vờn quanh tả hữu. Chi đội ngũ này đại quy mô hướng Hoàng phủ mà đi. Chung quanh mọi người nhao nhao né tránh, sợ như rắn rết.

Hoàng Thiên Tú hưng phấn không thôi: "Tiểu muội, tiểu muội được cứu trợ rồi, ha ha ha, rốt cuộc không cần lo lắng Hoàng gia người rồi!"

Hoàng Thiên Lan cũng hiểu được trên người gông xiềng diệt hết, nhưng là trên trán như cũ có chút sầu khổ hóa bất khai, Hoàng Thiên Tú mặc dù nhìn thấy, nhưng có chút khó hiểu: "Tiểu muội, làm sao vậy?"

Hoàng Thiên Lan nhìn xem đi xa Hồng Vũ bọn người, không nói gì. Hoàng Thiên Tú vỗ đầu một cái: "Ta thiếu chút nữa đều đã quên, đi Sói, đã đến Hổ. Những người này cũng đã tới nhà. Không được. Hiện tại liền đi, nhanh, tiểu muội, thừa dịp bọn họ còn không có có triệt để khống chế Xích Kim Xuyên…" Hoàng phủ đã rối loạn. Trước đó trốn về đến cái kia 200 trong đám người, cũng có một ít cơ linh đấy, chạy đến nửa

đường liền kịp phản ứng, Hoàng gia đã đã xong, nhưng là Hoàng phủ bên trong cái kia chút ít trân bảo của cải đều là hàng thật giá thật còn tại đó đấy.

Đem làm Hồng Vũ bọn họ đuổi tới thời điểm, toàn bộ Hoàng phủ bên trong, khắp nơi đều là phá phách cướp bóc lướt tên côn đồ. Xen lẫn một ít già yếu phụ nữ và trẻ em tiếng la khóc. Hồng Vũ nhướng mày: "Tô Tam, thanh lý thoáng một phát."

"Vâng!"

Hắn lập tức dẫn người giết đi vào, sau một lát, hơn hai mươi tên tên côn đồ bị bắt chặt mang đi ra.

"Thiếu gia, đều bắt được, không có một cái nào chạy trốn. Đây là theo trên người bọn họ tìm ra đến đồ vật."

Chỉ là một ít ngân lượng đồ trang sức, cùng quý trọng đồ cổ.

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Trang Trạch, những người này cho ngươi rồi."

Trang Trạch mắt sáng rực lên, Tô Tam tranh thủ thời gian trốn xa điểm, sợ lại bị Trang Trạch nắm chặt tiến hành "Dạy học" .

Triệu Việt tiến lên phía trước nói: "Thiếu gia, Hoàng Thiên Kha bảo khố vị trí ta biết rõ, xin mời đi theo ta."

Hoàng Thiên Kha tại hậu viện xây xong một tòa thạch tháp, bảo khố ngay tại thạch đỉnh tháp bên trên.

Diện tích mặc dù không lớn, nhưng là Hồng Vũ sau khi đi vào còn là nho nhỏ ngoài ý muốn một bả, Hoàng Thiên Kha chỉ là một cái Ngũ phẩm nguyên định, gia tộc trong bảo khố, rõ ràng sưu tầm có năm gốc nhất phẩm Chí Tôn Linh Dược!

Trừ lần đó ra, còn có Tam phẩm đã ngoài Linh Dược 60 gốc, cùng với một ít ở chung quanh trong núi rừng phát hiện khoáng thạch. Hoang thú tài liệu ngược lại là không nhiều lắm, tại đây người hái thuốc võ đạo tu vị đều quá bình thường, gặp gỡ đẳng cấp cao hoang thú chỉ có một con đường chết.

Có được nhiều như vậy Linh Dược, nhưng là Hoàng gia huynh đệ tu vị lại vô cùng thê thảm, nhưng thấy bọn họ hoặc là tư chất thật sự quá kém, hoặc là bản thân rất bất dụng tâm.

Hồng Vũ đem những cái này Linh Dược toàn bộ lấy đi, xuống dưới về sau ở đây Hoàng gia chánh đường bên trong ngồi vào chỗ của mình, phân phó một tiếng: "Đem Hoàng Thiên Kha khu vực tới."

Ước chừng một nén nhang thời gian, Hoàng Thiên Kha bị người kéo tiến đến. Không cần Hồng Vũ phân phó, Tô Tam dùng một thùng lạnh buốt nước giếng đem hắn giội tỉnh, đạp một cước nói: "Thiếu gia nhà ta có chuyện hỏi ngươi."

Hoàng Thiên Kha phi một tiếng nói ra một búng máu bọt: "Ngươi muốn biết cái gì, chỉ sợ đối với ngươi rất trọng yếu a? Lão tử tuyệt đối không thể có thể nói cho ngươi biết!"

Hồng Vũ nhàn nhạt phân phó một câu: "Đem bọn họ đều mang vào đến."

Trang Trạch sau khi ra ngoài một lát, đi vội vàng một đám nữ tử cùng hài tử tiến đến.

"Cha!"

"Lão gia —— "

Một hồi thê thảm la lên thanh âm, Hồng Vũ khẽ nhất tay một cái, Trang Trạch trên người sát khí bỗng nhiên bộc phát, cái kia phụ nữ và trẻ em tất cả đều bị sợ tới mức sắc mặt phát tím, một tiếng cũng không dám cổ họng.

"Đây là của ngươi vợ con a? Ta hỏi một lần, ngươi không nói ta liền giết một người. Hai lần không nói ta liền giết hai cái, tốt rồi, hiện tại ta bắt đầu hỏi ngươi, cái loại này thiết cầu, ngươi là từ đâu lấy được?"

Trang Trạch lạnh lùng cười cười, trong tay làm ảo thuật thông thường xuất hiện một thanh lưỡi dao sắc bén, chỉa vào một nữ tử yết hầu bên trên. Trên người hắn cái loại này sát khí, lại để cho người không chút nào hoài nghi chỉ cần Hồng Vũ ra lệnh một tiếng, hắn tuyệt đối sẽ lập tức sát nhân!

Hoàng Thiên Kha vừa mới một do dự, Hồng Vũ đã gọn gàng mà linh hoạt phân phó: “Giết một —— “

“Không muốn!” Hoàng Thiên Kha lập tức hô to: “Không muốn, tha bọn họ, ta cái gì đều nói.”

Hồng Vũ khoát tay chặn lại, Trang Trạch lại đem những người kia dẫn đi, mà hắn từ đầu đến cuối thần sắc bình tĩnh vô cùng, tự hồ chỉ là làm một kiện hào không thể làm chung sự tình.

Tại đây dạng một hồi đọ sức bên trong, Hoàng Thiên Kha vẫn là thua.

Hắn nếu như cắn chết không nói, Hồng Vũ cũng không có khả năng thật sự giết những cái kia không hề phản kháng phụ nữ và trẻ em. Cũng may Hồng Vũ có Trang Trạch, dọa cũng có thể đem người hù chết.

“Nói đi.”

Hồng Vũ ngồi ở đây cái ghế của mình lên, thay đổi một cái thoải mái một ít tư thế.

“Vật kia vốn có ba cái, là ta ở đây Ô Nha núi vách núi phía dưới nhặt được đấy, trước đó dùng xong hai cái, đó là cuối cùng một cái.” Hồng Vũ phân phó: “Dẫn đường!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 55 : Trêu đùa (hạ)

Ô Nha Sơn ở Xích Kim Xuyên phương Tây Nam hướng, vô cùng nhích tới gần Mẫu Hà hoang lâm mang, ở Xích Kim Xuyên tất cả hái thuốc mắt người trung, nơi đó cũng là vô cùng nguy hiểm giải đất, trừ phi có người dùng nhiều tiền cầu xin cấu nơi đó sản xuất linh dược, nếu không bọn họ tuyệt không nguyện ý tiến vào Ô Nha Sơn.

Bất quá ở hái thuốc mắt người trong đích "Cực độ nguy hiểm" Ô Nha Sơn, trên thực tế hoang thú chia đều cấp bậc ở ngũ phẩm chừng. Đối với Vũ thiếu gia cùng thủ hạ mà nói, nơi này cùng Hồng phủ hậu hoa viên không có gì khác nhau.

Đoàn người ra khỏi Xích Kim Xuyên, sẽ tất nữa cố kỵ cái gì, thả ra hoang thú cuồng chạy đi. Dẫn đường Triệu Việt cùng Hoàng Thiên Kha lại một lần nữa há hốc mồm, lúc nào ra mắt loại này trận chiến?

Ở sơn dã rừng hoang trong lúc, hoang thú có thiên nhiên ưu thế, tốc độ so sánh với chạy như điên chiến mã nhanh hơn. Hơn nữa cái gì dãy núi khe rãnh, đối với chúng mà nói cũng không phải là trở ngại không cần nhiễu được, chạy vội liễu gần nửa cái canh giờ, phía trước Trang Trạch trong mắt tinh quang chợt lóe, giơ tay lên khoa tay múa chân liễu một ra dấu tay, bốn gã Minh đạo tử sĩ thoát khỏi đại đội, hướng một cái phương hướng tiềm hành đi qua.

Hồng Vũ hỏi một câu: "Chuyện gì xảy ra?"

"Mới vừa rồi phía trước có người nhanh chóng vào trong một rừng cây, không biết có phải hay không là nhằm vào chúng ta, ta làm cho người ta đi qua nhìn một chút."

Hồng Vũ gật đầu, đội ngũ hơi thay đổi một chút phương hướng, vòng vòng tròn tiếp tục đi tới.

Hoàng Thiên Tú không ngừng kêu khổ: "Sớm biết không hướng cái phương hướng này chạy, còn không bằng đi Nam

Việt quận đâu, không nghĩ tới bọn họ thậm chí có hoang thú cỡi ngựa, nhanh như vậy tựu đuổi theo tới."

Sở dĩ lựa chọn cái phương hướng này chạy trốn là Hoàng Thiên Lan chú ý, nàng đoán chừng Hồng Vũ ở Đại Hạ trong vương triều có đáng sợ quyền thế. Nếu như mình ở trong thành thị cuộc sống, hắn vận dụng quan phủ lực lượng, tìm được mình cũng không khó khăn. Cho nên hai tỷ muội người quyết định vào núi, mặc dù gian khổ một chút nhưng là an toàn, cho nên tựu hướng "Nguy hiểm" Ô Nha Sơn đi. Nhưng là ai cũng không nghĩ tới, Hồng Vũ lại sau đó "Đuổi theo" tới. Hơn nữa nhanh như vậy tựu đuổi theo liễu.

Hoàng Thiên Tú cắn răng một cái: "Tiểu muội, sau này ngươi muốn mình chiếu cố mình…"

"Giải, ngươi nói nhăng gì đó! Ngươi đừng đoán mò, ta sẽ không để cho một mình ngươi lưu lại!"

Hoàng Thiên Tú còn muốn nói nữa, hai tỷ muội người chung quanh bỗng nhiên xuất hiện bốn người, đem bốn phương tám hướng vững vàng bảo vệ cho, làm cho các nàng căn bản không đường có thể trốn.

Hoàng Thiên Tú tỷ muội bị trói gô vứt xuống liễu Hồng Vũ trước mặt thời điểm, tỷ tỷ chửi ầm lên: "Giết ngàn đao dâm tặc, lão nương thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi! Có cái gì hướng về phía lão nương, không cho phép ngươi đụng muội muội của ta!"

Hồng Vũ nhíu mày, thật sự của hắn rất thưởng thức Hoàng Thiên Tú đối với muội muội bảo vệ, nhưng là này không có nghĩa là của hắn sẽ không để ý Hoàng Thiên Tú như vậy nhục mạ mình.

Vũ thiếu gia ác thú vị lại nổi lên, con ngươi chuyển động, tại chính mình chính là thủ hạ trong quét một vòng, định ở Tô Tam trên người.

Đại hán râu quai nón có một tú khí tên, cùng với chi tương phản khổng lồ cuồng thú ngoại hình.

"Hướng về phía ngươi tới?" Hồng Vũ cổ quái cười một tiếng, Hoàng Thiên Tú một run run, nhưng như cũ mạnh

miệng: “Đúng! Ngươi thả muội muội của ta!”

Hồng Vũ sờ sờ càm: “Tô Tam, nữ nhân này thiếu gia ta thưởng cho ngươi, ngươi không phải là tựu thích cái này loại không.”

Tô Tam thoáng cái há hốc mồm, xem một chút gì vậy. Hồng Vũ cho hắn một cái ánh mắt, Tô Tam yên lặng rơi lệ, sau đó xoay người sang chỗ khác, xem ra vốn là cũng rất dọa người trên mặt, lộ ra một tia “Cười dâm đảng”, sau đó xoa xoa tay liếm môi triều Hoàng Thiên Tú đi tới: “Đa tạ Thiếu gia, ta liền thích loại này cương cường tử nương môn, lúc này mới có ý tứ, quá hàng phục một chút cũng không tốt chơi.”

“Ta xem nơi này phong thủy không tệ, thích hợp mạnh mẽ sinh hoạt vợ chồng, các ngươi phải đi bên cạnh rừng cây giải quyết sao, bọn chúng ta ngươi một lát, nửa canh giờ có đủ hay không?”

Tô Tam “Sắc híp mắt híp mắt” nhìn Hoàng Thiên Tú: “Thiếu gia, như vậy cực phẩm Liệt Mã, nửa canh giờ làm sao đủ, lúc đầu cũng muốn hai canh giờ…”

Hoàng Thiên Tú đã bắt đầu phát run, nhìn triều mình ép tới được Tô Tam, trong mắt cay cú đã tất cả đều biến thành sợ hãi: “Ngươi, ngươi, ta đây sao mập, ngươi cũng thích?”

“Ta liền thích đầy đặn, trên người thịt bốc lên tới mới có cảm giác…”

Hoàng Thiên Tú chẳng qua là đầy đặn một chút mà thôi, tuyệt đối không tính là mập. Nếu như không có muội muội ở một bên đối lập, nàng coi như là trung thượng chi tư.

Hoàng Thiên Lan xấu hổ và giận dữ muốn chết, cắn răng đứng ra nói: “Ngươi, ngươi đừng để cho hắn khi dễ tỷ tỷ ta liễu, ngươi muốn thế nào, ta hàng phục ngươi chính là liễu.”

“Vậy cũng không được, các ngươi tỷ muội một cũng chạy không thoát.” Hồng Vũ hắc hắc cười, rất giống là một đầu sắc ma. Hoàng Thiên Lan tỷ muội bi phẫn muốn chết: “Sắc ma, chúng ta chết cũng không từ! ”

“Được rồi, đừng đùa, nhìn đem cô nương nhà người ta bị làm cho sợ đến như vậy rồi.” Trang Hàn nhìn không được liễu, đi tới vung tay lên, võ khí lóe lên, sắc bén như đao, hai nàng trên người dây thừng tất cả đều chặt đứt.

Hoàng Thiên Lan tỷ muội có chút phát mộng: “Chuyện gì xảy ra?”

Tô Tam ngượng ngùng cười lui về phía sau: “Ngươi tất cả cũng nhìn thấy, là thiếu gia chủ ý, chuyện không liên quan đến ta.”

Trang Hàn quay đầu lại trợn mắt nhìn Hồng Vũ một cái: “Cũng chỉ biết làm chuyện xấu.”

Hồng Vũ cũng ủy khuất: “Ta nhưng là chánh nhân quân tử, bằng không các ngươi còn có thể đến hiện tại cũng là tấm thân xử nữ? Nhưng các nàng nhưng cảm giác, cảm thấy ta là sắc lang, bổn thiếu gia lúc nào bị quá loại này ủy khuất?”

Bao gồm Trang Hàn cùng Quan Lăng ở bên trong, các nữ hài tử cùng nhau đỏ mặt, thối Hồng Vũ một ngụm: “Thiếu gia miệng không có nói được lời hay!”

Hoàng Thiên Lan tỷ muội cũng là kinh ngạc nhìn Hồng Vũ, tựa hồ có chút hiểu. Hoàng Thiên Tú có chút thật không dám tin tưởng: “Ngươi, ngươi, ngươi không phải là vì muội muội của ta tới?”

Hồng Vũ căm tức nói: “Ngươi nhìn ta bên cạnh những cô gái này, người không thể so với muội muội ngươi xinh đẹp có khí chất? Ta đầu chỉ để cho con lừa nó đá, đại lão xa chạy đến Xích Kim Xuyên loại này địa phương quỷ quái tìm nữ nhân?”

Hoàng Thiên Tú tỷ muội đỏ mặt lên: “Kia, vậy ngươi tới làm gì? “

“Vốn là có một số việc, bất quá hiện tại không cần.” Hắn nhìn Hoàng Thiên Tú một cái, bỗng nhiên trong lòng vừa động, từ Lão Quân đạo tôn nơi đó truyền tới cái kia một phần trí nhớ bị xúc động, liên tưởng đến liễu một ít đồ vật.

Hắn nhìn Hoàng Thiên Lan, hỏi: “Tại sao ngươi là Quảng Dương quận nổi danh nhất hái thuốc người?”

Hoàng Thiên Lan mình cũng có chút mê mang: "Ta cũng vậy không biết, thật giống như ta đối với linh dược trời sanh nhạy cảm, chỉ cần cảnh vật chung quanh trong có linh dược tồn tại, ta liền có thể cảm giác được."

Hồng Vũ gật đầu, âm thầm than thở: Xem ra không sai, Thảo Mộc Linh Thể!

Loại này linh thể đối với cỏ cây chi tinh tồn tại vô cùng nhạy cảm, linh dược coi như là cỏ cây chi tinh một loại, càng cao cấp, nàng sẽ càng nhạy cảm. Khó trách sẽ trở thành vì nổi tiếng nhất hái thuốc người.

Bất quá cái thế giới này không có Thảo Mộc Linh Thể này vừa nói, dùng cái thế giới này ánh mắt đến xem, đó chính là "Thiên tư hơn người".

Nhưng là Hoàng Thiên Lan tỷ muội cảnh giới cũng không cao, vậy cũng chỉ có một cái giải thích: Các nàng tu luyện công pháp cũng không thích hợp.

Hắn vẫy tay một cái: "Hai người các ngươi tỷ muội tu luyện chính là cái gì công pháp?"

Hai tỷ muội có chút do dự, bất quá rất nhanh cũng là suy nghĩ cẩn thận liễu, Hồng Vũ ham các nàng công pháp cái này suy đoán, so sánh với Hồng Vũ ham muội muội sắc đẹp còn không kháo phổ.

"Là gia truyền một loại ngũ phẩm công pháp 《 Hỏa Uyên Quyết 》."

Hồng Vũ cũng hiểu, Thảo Mộc Linh Thể đi tu luyện Hỏa Hệ công pháp, nhất định là làm nhiều công ít.

Hắn suy nghĩ một chút, nói: "Bộ công pháp kia cũng không thích hợp các ngươi, nếu như các ngươi nguyện ý, có thể gia nhập Hồng gia, ta sẽ cho các ngươi cung cấp thích hợp công pháp, cùng với tu luyện cần có tài nguyên, tư chất của các ngươi cũng không sai, hẳn là rất nhanh là có thể trở thành võ đạo cường giả."

Hoàng Thiên Tú nhất thời cảnh giác: "Vậy ngươi muốn được cái gì?"

Hồng Vũ cười nhẹ, nữ nhân này hiển nhiên bởi vì… này chút ít năm kinh nghiệm đưa đến phòng bị quá nặng.

“Không phải là ta nghĩ muốn được cái gì, là Hồng gia cần nhận được các ngươi trung thành!”

Hoàng Thiên Tú nhìn một chút muội muội, hỏi Hồng Vũ nói: “Có thể hay không cho chúng ta thương lượng một chút?”

“Có thể.”

Hoàng Thiên Tú lôi kéo muội muội đi tới vừa trong rừng cây. Hồng Vũ bọn họ ở bên ngoài chờ, Hỏa Vân Cơ con ngươi đảo quanh chuyển, tự tiếu phi tiếu ngó chừng Hồng Vũ: “Thiếu gia khẩu thị tâm phi.”

Hồng Vũ không rõ: “Cái gì?”

Hỏa Vân Cơ cười hì hì: “Ngươi rõ ràng là coi trọng người ta muội muội liễu, ưng thuận liễu lớn như vậy chỗ tốt, hừ hừ, người ta liếc nhìn thấu ngươi.”

Hồng Vũ dở khóc dở cười, điều này làm cho hắn lại nghĩ tới tới Vân Tư Nhạn, hắn một tiếng cảm thán, làm thiếu gia cũng có loại này chỗ xấu, hơi chút đối với người cô bé khá hơn một chút, lập tức sẽ có các loại suy đoán.

Hoàng Thiên Tú tỷ muội cũng không có thương lượng quá lâu, đi ra sau, Hoàng Thiên Lan trêu chọc một chút trên trán mái tóc, nói: “Chúng ta đáp ứng.”

Cái kết quả này không ngoài sở liệu. Hơn nữa hai tỷ muội không có bất kỳ điều kiện.

Các nàng mặc dù sinh trưởng ở Xích Kim Xuyên cái này địa phương nhỏ, lại cũng không đại biểu các nàng tựu thật u mê không biết. Hồng Vũ thực lực mạnh như thế nào, dựa vào thượng như vậy một thế lực chỗ tốt, những điều này là do không cần nói cũng biết.

Hoàng Thiên Lan cũng không có người yêu, nếu có, nàng có lẽ còn có thể cự tuyệt như vậy một đề nghị. Mà Hồng Vũ so với Hoàng Thiên Viễn cảm giác tốt nhiều lắm, cho dù là hắn thật có cái gì ý nghĩ, Hoàng Thiên Lan cũng sẽ không giống đối với Hoàng Thiên Viễn như vậy kháng cự. Hồng Vũ vung

tay lên: "Tiếp tục lên đường." Tô Tam ở phía trước nhất, trong tay nắm một cây mảnh dây xích sắt, dây xích sắt một đầu khác buộc ở Hoàng Thiên Kha trên cổ, từng Xích Kim Xuyên bá chủ, hôm nay thê thảm hề hề, cả người là đả thương, một con chó giống nhau bị đổi.

Mà hắn từng dựa vào, Tứ Phẩm Thông Pháp trung kỳ Triệu Việt, lúc này tiểu tâm dực dực đi theo ở Trang Trạch bên cạnh, thậm chí ngay cả nhích tới gần Hồng Vũ tư chất cách cũng không có.

Hoàng Thiên Kha mặc dù thật sự Ô Nha Sơn vách đá hạ nhận được những thứ kia Tiểu Thiên lôi, nhưng là trên thực tế hắn đi Ô Nha Sơn mấy lần xa không có Hoàng Thiên Lan nhiều, vì vậy Hoàng Thiên Lan dẫn đường, mọi người tốc độ vừa nhanh liễu một chút. Hai ngày thời gian tựu chạy tới Ô Nha Sơn —— mà một đoạn đường trình, vốn là cần sáu ngày.

Ô Nha Sơn vô cùng hiểm trở, vách đá vách đá rất nhiều, Hoàng Thiên Kha bằng vào trí nhớ tìm đi qua, này tòa vách đá ở Ô Nha Sơn chỗ sâu, trên đường có vài nơi hoang thú sào huyệt, một loại hái thuốc người tuyệt đối sẽ không xâm nhập cái chỗ kia.

Hoàng Thiên Kha năm đó cũng là bởi vì lạc đường, trong lúc vô tình sờ qua đi.

Mà dọc theo đường đi, Hồng Vũ căn bản không cần đi quản những thứ kia hoang thú, có Lăng Thiên Thần Hủy ở, hơi thở buông thả, cái gì hoang thú cũng chạy trối chết liễu.

Hồng Vũ ở bình yên ngồi ở Lăng Thiên Thần Hủy đích lưng thượng, đi tới chỗ ngồi này vách đá phía dưới.

"Chính là chỗ đó, ta năm đó hay là tại nơi đó nhìn thấy ba miếng thiết cầu." Hoàng Thiên Kha giơ tay lên một ngón tay, vách đá dưới có một hố sâu, chung quanh rơi lả tả vô số đá vụn, trên xuống vách đá một góc tựa hồ có chút tổn hại, thoạt nhìn là nham thạch sụp đổ té đập vào trong sơn cốc.

"Tô Tam, dẫn hắn đi qua xem một chút." Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 56 : Công binh xưởng (thượng)

Tô Tam xua đuổi lấy Hoàng Thiên Kha đi tới, kiểm tra xác nhận không có gì nguy hiểm sau, Hồng Vũ mới tự mình đi qua.

Bể tan tành nham thạch ở người bình thường trong mắt nhìn không ra cái gì dị thường, nhưng là Hồng Vũ trong đầu nhưng dần dần buộc vòng quanh tới đây chút ít bể tan tành nham thạch từ trên vách núi té lúc trước vốn là bộ dạng.

Bọn họ hợp thành một khối lớn, ở giữa bộ vị có một chút ao hãm, nói vậy kia ba miếng Tiểu Thiên Lôi chính là giấu ở cái kia bộ vị.

Hồng Vũ ngẩng đầu nhìn nhìn vách đá: "Chúng ta đi tới."

Trong sơn cốc không có gì đầu mối liễu, nhưng là này vách đá muốn lên đi cũng không dễ dàng.

Vách đá cao mấy ngàn trượng, thẳng từ trên xuống dưới, hết sức bóng loáng. Bốn phía ngọn núi cũng rất hiểm trở, muốn leo đi lên cũng không dễ dàng.

Hồng Thân nói: "Chúng ta mang thiếu gia đi tới, Trang Trạch các ngươi ở dưới mặt chờ."

"Dạ."

Hồng Thân cùng Hồng Dần mang theo Hồng Vũ bay lên trời, võ khí lưu chuyển, quang hoa bốn phía. Hồng Vũ nói: "Xem trước một chút chung quanh địa hình." Hai người cho nên không có lập tức đi vách đá thượng, mà là lên tới trên bầu trời.

Hồng Vũ quan sát đại địa, nơi này địa hình cùng Thất Tịch Kiếm Linh cho hắn có chút biến hóa, nhưng là đại khái thượng vẫn có thể đủ đối ứng.

Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm cũng ở đây lúc vang lên: "Hẳn là không sai, chính là trong chỗ này liễu."

Hồng Vũ trong lòng kiên định liễu: "Thân thúc Dần thúc, chúng ta đi xuống đi."

Vách đá thượng thiếu một ít đồng nham thạch, không biết là Thiên Lôi đánh trúng hay là bên trong Tiểu Thiên Lôi nổ tung đưa đến, phía dưới lộ ra một vô cùng hẹp hòi cửa động, đen ngòm có chút dọa người.

Hồng Dần tiến lên dùng Bách Thú Hồng Lưu Đao đem cửa động mở rộng nói đủ để dung nạp một người đi vào, sau đó khoát tay một đoàn võ khí tia sáng bay vào đi, đem bên trong chiếu sáng.

Bên trong là một rộng rãi thạch thất, trống rỗng không có gì đồ.

Dù vậy, Hồng Thân cùng Hồng Dần cũng là như lâm đại địch, một trước một sau bảo vệ Hồng Dần đi vào.

Này đang lúc thạch thất hắn là cả bảo khố dọc theo bộ phận, bên trong để từng chích quan tài, quan tài cũng là dùng nào đó rất đặc thù kim khí chế thành, kinh nghiệm liễu nhiều năm như vậy, tú cát cũng không rõ ràng.

Mở ra quan tài, bên trong bị chia làm mọi người tiểu cách, so sánh với năm đó Tiểu Thiên Lôi chính là được lưu giữ trong những thứ này trong rương. Chỉ bất quá hiện tại quan tài đã toàn bộ vô ích liễu.

Hoàng Thiên Kha cái kia ba miếng, rất có thể là này đang lúc trong thạch thất còn dư lại cuối cùng ba.

Tiểu Thiên Lôi không cần võ khí kích thích, tùy tiện làm sao đập cũng sẽ không nổ tung, từ trên vách núi rơi xuống đi cũng không còn chuyện.

Hồng Vũ đếm một chút những thứ kia quan tài, đại khái tính ra một chút, chẳng qua là hắn trước mắt nhìn qua này đang lúc thạch thất, là có thể tồn phóng ba nghìn mai Tiểu Thiên Lôi

Cái kết quả này để cho hắn có chút chắc lưỡi hít hà: "Thất Tịch, năm đó Phượng Cửu Tiêu thật có thể sản xuất ra nhiều như vậy Tiểu Thiên Lôi?"

Thất Tịch Kiếm Linh rất bình tĩnh nói cho hắn biết: "Ngươi cho rằng thần tạo sư danh hiệu là dễ dàng như vậy là có thể đạt được? Ở Hiên Viên cổ triều thời đại, khí sư này chức nghiệp đạt đến một hoàn toàn mới độ cao, giống như Phượng Cửu Tiêu người như vậy, bằng vào sức một mình, thậm chí có thể thay đổi một cuộc đại chiến dịch thắng bại

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, đích xác là như thế. Những thứ không nói khác, nếu như Phượng Cửu Tiêu đem này mấy ngàn mai Tiểu Thiên Lôi đem ra chiến trường, cho dù là đối mặt mấy vạn đại quân, cũng có thể lập tức xác lập tuyệt đối thắng thế.

Thạch thất có một cánh cửa hộ thông hướng ngoại giới, dọc theo đường đi các loại cơ quan cấm chế, Hồng Vũ có Thất Tịch Kiếm Linh chỉ điểm, tuy nhiên cũng vô kinh vô hiểm xông đi qua.

Dọc theo con đường này, còn trải qua những khác vài toà thạch thất, đoán chừng cũng là tồn phóng Huyền Binh thương khố. Bất quá tất cả đều rỗng tuếch, Hồng Vũ cũng không có cái gì thu hoạch.

Dọc theo con đường này Hồng Vũ vẫn không có hỏi, đến nơi này rốt cục không nhịn được: "Kiếm Linh, ngươi nói Phượng Cửu Tiêu xưởng có thể đại lượng sản xuất Huyền Binh, điều này sao có thể? Huyền Binh cần hoang thú não tinh làm trọng yếu bộ kiện, mỗi một đầu hoang thú não tinh cũng là bất đồng."

Thất Tịch Kiếm Linh bày ra một bộ bí hiểm bộ dạng tới: "Đừng có gấp, rất nhanh ngươi sẽ hiểu. Nhìn, chúng ta đến "

Hồng Vũ đi tới lối đi cuối, trước mắt nghênh đón một mảnh khổng lồ bóng tối.

Hồng Thân tiến lên một bước, song chưởng đều mở, chậm rãi đẩy ra. Một mảnh sáng ngời quang mang xông về bóng tối, không ngừng ăn mòn ăn mòn bóng tối lãnh địa.

Mà một mảnh kia không gian thật lớn cũng từ từ triển lộ ở ba người trước mặt.

Quang minh tốc độ rất nhanh, nhưng là cũng suốt dùng một chiếc trà thời gian, mới đưa cả không gian chiếm lĩnh. Hồng Vũ hít sâu một hơi, hắn thấy được một mảnh dài hẹp sản xuất dây chuyền sản xuất

Đây là một khổng lồ sơn động, sợ rằng đem trọn ngọn núi cũng lấy hết liễu.

Hơn nữa Hồng Vũ ở trong đó cảm thấy một chút kỳ dị ba động, tương tự với Bán Thần Vực, rồi lại có chút bất đồng.

Ở khổng lồ sơn động dưới đáy, chỉnh tề sắp hàng tổng cộng chín con nước chảy sản xuất tuyến, nhưng là cẩn thận quan sát sẽ phát hiện, nơi này và một ít thế dây chuyền sản xuất cũng không giống nhau, hắn đứng ở chỗ này vẫn là có thể cảm giác được rõ ràng trận pháp lực lượng.

Hồng Dần hạ xuống đi xuống xem xét liễu một vòng, đến nơi này không có gì trận pháp cấm chế, này mấy cái dây chuyền sản xuất bản thân chính là lớn nhất cấm chế, người bình thường căn bản không biết dùng như thế nào.

“Thiếu gia, an toàn.”

Hồng Thân lúc này mới mang theo Hồng Vũ đi xuống. Nhích tới gần sau Hồng Vũ mới phát hiện, này chín con dây chuyền sản xuất lấy hiện tại ánh mắt đến xem, chỉ có thể dùng “Kinh khủng” để hình dung.

Mặc dù đã trải qua vô tận năm tháng, trong đó phần lớn cấu kiện cũng đã mục, chỉ còn lại kia hình dạng, thậm chí hơi chút vừa đụng sẽ hoàn toàn nát bấy, nhưng là Hồng Vũ như cũ có thể nhìn ra được, trong chuyện này phần lớn cấu kiện bản thân chính là Huyền Binh hơn nữa cấp bậc khá cao.

Trừ lần đó ra, nơi này trận pháp rắc rối phức tạp, Hồng Vũ thậm chí còn chứng kiến liễu một chút bịt kín không gian, lợi dụng trong đó trận pháp, có thể làm được hoàn toàn Vô Trần ảo cảnh. Còn có một chút, có thể làm được hoàn toàn không có trọng lực hoàn cảnh

Có thể nói, này mấy cái dây chuyền sản xuất, coi như là ở Hồng Vũ một ít thế, cũng là vô cùng cao đoan hơn nữa không cách nào bắt chước.

Hắn một cái một cái nhìn đi qua, trong lòng rung động thật sâu. Năm đó Hiên Viên cổ triều nên bực nào thịnh vượng, mới có thể dựng dục ra Phượng Cửu Tiêu nhân vật như thế?

Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm có chút tiếc nuối: "Phần lớn cũng hư hao liễu, ai, này muốn chữa trị đứng lên thật đúng là phiền toái. Thời đại kia các ngươi hiện tại nhưng là không so được, rất nhiều tài liệu lấy ngươi hiện tại điều kiện khó có thể tìm được… Tính, chúng ta trước ngay tại chỗ lấy tài liệu, xem một chút có thể hay không đem này chín con dây chuyền sản xuất thấu thành một cái."

Hồng Dần thanh âm từ vừa truyền đến: "Thiếu gia, ngươi tới xem một chút nơi này."

Hồng Dần đứng ở thạch bích bên cạnh, dưới thạch bích có một phiến cổng vòm, chung quanh điêu khắc tinh mỹ đường vân. Theo thường lệ hay là Hồng Dần đi vào trước thăm dò, xác định không có nguy hiểm sau Hồng Thân mới mang theo Hồng Vũ đi vào.

Này một ngọn cổng vòm phía sau, còn có một ngồi diện tích không nhỏ thạch động.

Trong thạch động bố trí muốn lộ vẻ hạng sang rất nhiều, ngay chính giữa là một loại thật giống như ngọc thạch giống nhau tài liệu điêu đục mà thành một bộ cái bàn, hết sức đại khí. Hai thì thì bày biện hai cỗ thạch dũng. Thạch dũng lớn nhỏ cùng người bình thường không sai biệt lắm, hơn nữa tất cả đều mặc người khôi giáp. Hồng Vũ ánh mắt rơi vào này hai cỗ thạch dũng thượng, không nhịn được một tiếng kinh ngạc đi tới.

Thạch dũng trên người Lương bộ khôi giáp, toàn bộ cũng là Huyền Binh

Mà hai cỗ thạch dũng cũng là dùng đặc thù nào đó tài liệu chế thành, tựa hồ cũng có thể chống cự thời gian lực lượng, vì vậy này hai bộ khôi giáp cho đến ngày nay, như cũ hoàn hảo không tổn hao gì

Hồng Vũ tiểu tâm dực dực đem một bộ khôi giáp cỡi ra kiểm tra một lần, Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm khi hắn trong

đầu vang lên: "Đây là phía ngoài thứ năm con dây chuyền sản xuất sản xuất sản phẩm, chỉ có ngũ phẩm cấp bậc.

Này chín con dây chuyền sản xuất, dựa theo các ngươi hiện tại cấp bậc phân chia, điều thứ nhất có thể sản xuất thấp nhất cấp bậc cửu phẩm Huyền Binh, điều thứ hai bát phẩm…"

Kiếm Linh còn chưa nói hết, Hồng Vũ tựu khó có thể tin hỏi: "Ngươi là nói cuối cùng thứ chín con có thể sản xuất nhất phẩm Huyền Binh?"

Cả Thanh Nguyên lịch sử đại lục thượng, chỉ sợ cũng không có vài món nhất phẩm Huyền Binh. Có thể truyền lưu đến hiện tại đích đương nhiên hơn Thiếu nhưng là Thất Tịch Kiếm Linh nhưng nói cho hắn biết, Phượng Cửu Tiêu nầy dây chuyền sản xuất có thể lượng sinh nhất phẩm Huyền Binh

Kiếm Linh thanh âm mang theo một tia cao ngạo: "Ngươi không nên dùng các ngươi hiện tại rơi ở phía sau ánh mắt đến đối đãi Hiên Viên cổ triều."

Hồng Vũ trầm mặc.

Phòng ngự tính Huyền Binh vô cùng thưa thớt, ở hiện tại Thanh Nguyên đại lục, giá trị đồng đẳng với cao hơn tự thân một phẩm cấp công kích hình Huyền Binh.

Nói cách khác ngũ phẩm cấp bậc chính là phòng ngự hình Huyền Binh, giá trị thượng đẳng cùng với tứ phẩm cấp bậc chính là tính công kích Huyền Binh.

Mà chỉ là một loại giá thị trường. Này hai thân khôi giáp chính là đầy đủ, phòng ngự càng tốt, giá trị so với bình thường phòng ngự tính Huyền Binh cao hơn một chút.

Hồng Vũ đem bộ này khôi giáp vừa mặc trở về, sau đó đem khôi giáp cùng thạch dũng cùng nhau thu vào liễu không gian của mình Thiết giác trong.

Không gian Thiết giác một lấy ra, Hồng Vũ cũng cảm giác được chung quanh không gian lực lượng khẽ ba động, Thất Tịch Kiếm Linh nói: "Phượng Cửu Tiêu có một thói quen, sẽ ở của mình xưởng trong bố trí một cái không gian đầu mối, một khi khởi động, là có thể đem trọn xưởng thu nạp cho một

không gian Huyền Binh trong, dễ dàng hắn đeo. Ngươi tìm một cái, nếu như phát hiện lời nói, không chuẩn chúng ta là có thể đem này chín con dây chuyền sản xuất trực tiếp mang đi."

"Tốt." Hồng Vũ đáp ứng, lại bắt đầu tìm kiếm. Chỗ ngồi này bên trong thạch thất vừa xem hiểu ngay, trừ bỏ bị Hồng Vũ lấy đi hai cỗ thạch dũng ở ngoài, còn có một chỉ hộc tủ.

Vốn là Hồng Vũ không có làm sao để ý, này một tìm lại phát hiện, hộc tủ lại là dùng cùng thạch dũng cùng một loại tài liệu chế thành.

Hồng Vũ trong lòng vui mừng: Chẳng lẽ còn có thứ tốt?

Hắn đem hộc tủ mở ra, bên trong tổng cộng sáu tầng, tuy nhiên nó chỉ có ở giữa hai tầng bày đặt đồ.

Phía trên là một thanh thon dài bảo kiếm, phía dưới là một thanh dầy cộm nặng nề chiến đao.

Hồng Vũ mừng rỡ: "Lại là Huyền Binh "

Này hai kiện Huyền Binh cấp bậc giống nhau, cũng là tam phẩm, dựa theo hiện tại cấp bậc đánh giá tính ra hạ xuống, hẳn là tam phẩm trong đích bộ dáng. Hồng Vũ cầm bảo kiếm đích tay chuôi, nhất thời cảm giác được một cổ cường đại lực lượng ở bảo kiếm trong thức tỉnh, tựa hồ đã đợi đợi ngàn vạn năm, khát vọng quay về chiến trường, xây công đứng thẳng

Chỉ cần hắn rút ra bảo kiếm, lập tức là có thể vận dụng cổ lực lượng này.

"Sặc lang "

Hắn nhẹ nhàng vừa dùng lực, thân kiếm lộ ra vỏ kiếm một phần, kia chỉ có một ngón tay rộng đích hàn mang trong, dâng lên một mảnh cường hãn khí thế, chỉ một thoáng làm cho người ta một loại cảm giác, có sóng dữ vỗ bờ, có Lôi Minh trường không, có gió lốc tịch quyển, có núi lở địa vùi lấp… Cường đại mà kinh khủng lực lượng đập vào mặt, cho sở dụng Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 56 : Công binh xưởng (hạ)

Răng rắc Hồng Vũ lại đem bảo kiếm đâm trở về, trong lòng hết sức hài lòng.

Về phần một ít chuôi bảo đao nói vậy cũng sẽ không sai, Hồng Vũ lần nữa hảo hảo thu về này hai kiện Huyền Binh, trong tủ treo quần áo không còn có những vật khác.

Hắn mở ra trong thạch thất ngăn kéo, bên trong trước kia hẳn là bày đặt một chút sổ sách, ở ngăn kéo mở ra cái kia trong nháy mắt, toàn bộ hóa thành bụi bay. Đợi chờ tro bụi tản đi, trong ngăn kéo có một mai thuý ngọc chiếc nhẫn, tản mát ra một cổ nhàn nhạt không gian ba động, cùng Hồng Vũ không gian Thiết giác cảm giác vô cùng loại

Hắn lấy ra mang theo trên tay.

"Được rồi, chúng ta đi thôi."

Hồng Vũ mang theo hai lão trở lại này tòa trong thông đạo, thoáng một cái trong tay thuý ngọc chiếc nhẫn, trong sơn động chín con dây chuyền sản xuất hóa thành một mảnh quang sa, chậm rãi thu vào liễu trong đó.

Hồng Thân cùng Hồng Dần đi theo thiếu gia, bây giờ đối với loại này kỳ dị chuyện tình đã thấy nhưng không thể trách liễu.

Lấy đi liễu chín con dây chuyền sản xuất, hắn vừa cùng hai lão đem nơi này hoàn toàn kiểm tra một lần, đúng là không có gì đồ liễu, rồi mới từ vách đá thượng trở về.

Hồng Vũ vốn là hy vọng có thể nhận được Phượng Cửu Tiêu truyền thừa, trở về giao cho Tôn Bán Sơn, tìm không được coi như xong.

Ba người tiến vào Phượng Cửu Tiêu trong bảo khố, đi tìm liễu hai canh giờ, lúc đi ra sắc trời đã tối, mọi người đang ở trong sơn cốc xây dựng cơ sở tạm thời chuẩn bị ngày mai lại.

Về phần thiếu gia chiếm được cái gì, không có ai có sỏa hồ hồ đi đến hỏi.

Buổi tối tu luyện xong, Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm vang lên: "Ta đại khái đoán chừng một chút, này chín con dây chuyền sản xuất, miễn cưỡng còn có thể hiểu ra một cái.

Hồng Vũ trong lòng vui mừng: "Là cái nào một cái? Sản lượng như thế nào?"

"Thấp nhất cấp bậc cái kia một cái, bất quá nói như vậy có chút không quá chính xác, nầy đây thấp nhất cấp bậc một ít con làm chủ, bất quá cũng có thể sản xuất thất phẩm cùng bát phẩm Huyền Binh. Nói như vậy, sản năng thật to rớt xuống thôi."

Hồng Vũ vừa hỏi tới: "Sản năng rốt cuộc như thế nào?"

"Nếu như sản xuất cửu phẩm Huyền Binh, tài liệu đầy đủ lời nói mỗi tháng có thể sinh ra ba mươi vật. Bát phẩm lời nói cũng chỉ có thập vật, thất phẩm cũng chỉ có ba vật. Muốn cùng hạng thượng đẳng, tựu cần ngươi đi tìm kiếm một chút trân quý tài liệu, sau đó đem nầy dây chuyền sản xuất cải tạo xuống."

Hồng Vũ nói: "Cần gì tài liệu? Cho ta một tờ danh sách."

"Ngươi trước tìm được một đầu vượt qua nhất phẩm hoang thú não tinh rồi hãy nói."

Hồng Vũ nhất thời kẹt, vượt qua nhất phẩm? Hắn không biết đi nơi nào tìm kiếm vượt qua nhất phẩm hoang thú, hơn nữa coi như là tìm được rồi, chỉ sợ cũng vô lực săn giết.

Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng uy hiếp lực, ở đối mặt nhất phẩm hoang thú thời điểm đã lộ ra vẻ không giống lấy trước kia dạng có ưu thế tuyệt đối, đối mặt vượt qua nhất phẩm hoang thú, Hồng Vũ không có gì lòng tin.

Trước để xuống chuyện này không nói, Hồng Vũ ở Thất Tịch Kiếm Linh dưới sự giúp đở của, mới xem như đem chỗ ngồi này Huyền Binh xưởng hoàn toàn hiểu rõ.

Phượng Cửu Tiêu cái kia thời đại, Huyền Binh kỹ thuật phát triển vượt xa hiện tại. Mà Phượng Cửu Tiêu, lại càng cái

này đại thời đại trong, một loại giai đoạn góp lại người. Hắn đối với Huyền Binh kỹ thuật lớn nhất cống hiến, ngay tại ở "Định lượng" .

Này một lý niệm, khi hắn xưởng trong thể hiện vô cùng nhuần nhuyễn.

Huyền Binh sở dĩ trân quý, sở dĩ không thể phục chế, là bởi vì phần lớn Huyền Binh cũng là lợi dụng đẳng cấp cao hoang thú não tinh làm hạch tâm tài liệu chế luyện. Cho dù là cùng một chủng tộc hoang thú, cũng không thể có thể có hai con hoàn toàn giống nhau, cái này giống như là trên thế giới không có hai mảnh hoàn toàn giống nhau lá cây đạo lý giống nhau.

Bất đồng hoang thú, tự nhiên cũng là có bất đồng não tinh. Não tinh có thể cho Huyền Binh mang Lai Đặc thù kỹ năng, hoang thú não tinh bất đồng, Huyền Binh dĩ nhiên cũng bất đồng.

Nhưng là Phượng Cửu Tiêu nửa đời trước, độc lập chế luyện một chút cũng không có đếm Huyền Binh sau, bắt đầu tận sức cho "Trắc lượng" những thứ này Huyền Binh trong các loại nguyên liệu, đối với Huyền Binh uy lực ảnh hưởng.

Hơn nữa phía trước nửa đời đại lượng chế luyện kinh nghiệm trên cơ sở, tìm ra liễu một chút loại Huyền Binh, tối ưu uy lực phương án.

Nói ví dụ cùng một loại hoang thú não tinh làm hạch tâm, chế luyện chiến đao, hắn tìm được trong đó uy lực lớn nhất một thanh, phân tích này một viên não tinh trong các loại thành phần, sau đó đem số này theo ghi chép lại.

Hắn xưởng, tựu làm hết sức đi đến bắt chước loại này pha trộn cho cân đối thành phần.

Hồng Vũ lúc trước nghi ngờ, bất đồng hoang thú não tinh, làm sao có thể lượng sinh?

Phượng Cửu Tiêu biện pháp giải quyết dạ, săn bắt các loại Thú Hồn, rút đi trong đó bất đồng chủng loại linh hồn lực lượng, điều chế nơi một ổn định nhân tạo "Thú Hồn", sau đó rót vào giống như trước trữ có năng lượng mỏ tinh trong, chế

tạo ra một loại vô cùng ổn định, nghìn bài một điệu "Não tinh" .

Não tinh "Thành phần" ổn định liễu, có thể làm một loại cố định nguyên liệu cung ứng, những thứ khác nguyên liệu trang bị cũng là có thể nhất thành bất biến, như vậy đại lượng sản xuất lớn nhất vấn đề khó khăn tựu giải quyết.

Về phần nói luyện chế Huyền Binh kỷ xảo, Phượng Cửu Tiêu toàn bộ thông qua cái kia dây chuyền sản xuất giải quyết.

Hiểu rõ đây hết thảy, Hồng Vũ như cũ cảm thán: Thời đại kia quá vĩ đại liễu

Hiểu rõ căn bản nguyên lý, khoảng cách chân chính áp dụng còn kém xa lắm đâu, Hồng Vũ hiện tại tựu không khả năng phục chế ra một cái dây chuyền sản xuất. Này không riêng gì bởi vì chế tạo dây chuyền sản xuất các loại trân quý tài liệu hắn tìm không được, hơn nữa hắn bản thân cũng không phải là một vị khí sư, không cách nào hoàn thành loại này chế tạo.

Cùng Hồng Vũ giải thích xong những thứ này, Thất Tịch Kiếm Linh rất là nhiệt tình phát ra muốn mời: "Tối nay còn có một chút thời gian, như thế nào, đi Tịch Diệt cổ giới trong chém giết một thanh?"

Hồng Vũ không nghi ngờ gì tiến vào, mãi cho đến liễu trời sáng mới đi ra ngoài, thống khổ không chịu nổi, nhưng đáng giá. Mỗi một lần ra vào Tịch Diệt cổ giới, Hồng Vũ đối với chiến đấu lĩnh ngộ, đối với ý chí tôi luyện, đều có rõ ràng tiến bộ.

Ngày này, Hoang Thú Kỵ Binh đoàn trở về Xích Kim Xuyên, Hồng Vũ nhưng mang theo Hồng Dần Hồng Thân biến mất.

Mới vừa gia nhập này chỉ đội ngũ Hoàng Thiên Tú có chút kỳ quái, hỏi Tô Tam: "Thiếu chủ đi nơi nào?"

Tô Tam cười mà không nói, người mới hay là không hiểu quy củ.

Hoang Thú Kỵ Binh đoàn trở lại Xích Kim Xuyên, hay là ở tại nhà kia trong khách sạn, đợi ba ngày, Hồng Vũ ba người cũng tới liễu, tựa hồ cũng không có cái gì bất đồng. Nhưng là Hồng Thân cùng Hồng Dần trong mắt thỉnh thoảng có hiện lên một tia khó có thể bị đè nén hưng phấn tia sáng, hiển nhiên này một chuyến thu hoạch hơi phong.

Hồng Vũ sau khi trở về đem Triệu Việt kêu tới đây: "Ta đây một lần tới Quảng Dương quận, chủ yếu là lựa chọn lãnh địa của mình. Một mảnh hương hầu lãnh địa diện tích không nhỏ, Xích Kim Xuyên đã đổi vậy là đủ rồi. Bất quá ta muốn tranh lấy hạ xuống, phụ cận núi rừng hẳn là cũng có thể tính vào lãnh địa của ta trong. Ngươi lưu lại cho ta xem thủ này tấm lãnh địa như thế nào?"

Triệu Việt mừng rỡ, ầm ầm quỳ gối: "Đa tạ Thiếu gia coi trọng thiếu gia yên tâm, ta nhất định sẽ không để cho ngươi thất vọng."

Hồng Vũ cười cười, thâm ý sâu sắc nhìn liễu hắn một cái. Triệu Việt tựa hồ có điều giác ngộ.

Sau đó, Hồng Vũ mang theo Hoang Thú Kỵ Binh đoàn rời đi Xích Kim Xuyên, bọn họ sau khi đi, Hoàng gia huynh đệ đầu người tất cả đều đọng ở Xích Kim Xuyên trấn lối vào.

Xích Kim Xuyên tin tức truyền về Quảng Dương Thành, Phạm Văn Thành nhất thời gấp gáp thượng hoả đau răng. An Dĩ Nhân cũng không có nghĩ đến, kế hoạch của mình chẳng những không có thực hiện, ngược lại để cho Hồng Vũ đem lãnh địa chọn ở Xích Kim Xuyên.

Chỗ kia mặc dù là thâm sơn cùng cốc, nhưng là thừa thải linh dược, hàng năm du thủy thực tại không ít. Hoàng Thiên Kha cầm giữ Xích Kim Xuyên, nhưng là ngày lễ ngày tết, đối với Quảng Dương quận trong đích ngang ngược có nhiều hiếu kính, một năm coi là xuống tới, chẳng qua là An gia từ Hoàng Thiên Kha trên người là có thể thu hoạch mười vạn lượng bạc, nhưng là hiện tại này một khoản cố định thu vào không có.

Hai người ngồi cùng một chỗ, An Dĩ Nhân một tiếng thở dài: "Thôi, nếu đuổi đi không đi, vậy thì hảo hảo chiêu đãi sao,

chờ hắn trở lại, ta triệu tập tất cả địa phương ngang ngược, cho cử hành một cuộc yến hội…"

Hồng Vũ tới lúc, địa phương ngang ngược không có một người ra mặt "Ra mặt" Lam Nhân Long bị Vũ thiếu gia tiêu diệt mà hiện tại, An Dĩ Nhân muốn triệu tập mọi người mở tiệc chiêu đãi Hồng Vũ, hiển nhiên chính là một loại phục nhuyễn tư thái.

An Dĩ Nhân mặc dù rất không cam tâm, nhưng là lại cũng chỉ có thể đón nhận Quảng Dương quận "Mãnh long bất quá giang" lệ cũ, ở Hồng Vũ thiếu gia trước mặt ngưng hắn chuyện thực.

Nhưng là hắn lời còn chưa nói hết, một gã hạ nhân vội vã chạy vào: "Lão gia, Hồng Vũ chưa có tới Quảng Dương Thành, trực tiếp rời đi."

"Cái gì "

Hai người thất kinh, cảm giác được có chút không ổn liễu.

Hồng Vũ vẫn cảm thấy Phạm Văn Thành cho mình đề cử Hoàng Thiên Lan bất an hảo tâm, nhưng là thủy chung không nghĩ hiểu Phạm Văn Thành rốt cuộc là cái gì dụng ý.

Mấy ngày qua ở trên đường cùng Hoàng Thiên Tú có đôi khi hàn huyên hai câu, nghe nàng nói đến trước kia kinh nghiệm, Hồng Vũ bỗng nhiên hiểu: Phạm Văn Thành là muốn mượn để cho Hoàng Thiên Tú tay đem mình ép đi.

Hoàng Thiên Tú cay cú, vì bảo vệ muội muội chuyện gì cũng làm ra được, nếu là nàng cũng cho mình tới vừa ra "Bị cường bạo, cầu xin chịu trách nhiệm" tiết mục, mình thật đúng là chỉ có thể mặt mũi quét sân rời đi Quảng Dương quận.

Nghĩ thông suốt liễu điểm này, Hồng Vũ đối với Phạm Văn Thành càng thêm căm tức, không hề nữa trở về Quảng Dương Thành mà trực tiếp rời đi.

Phạm Văn Thành cùng An Dĩ Nhân vội vàng cỡi ngựa đuổi theo, nhưng là Hồng Vũ đoán chắc điểm này, mang theo Hoang Thú Kỵ Binh đoàn vượt núi băng đèo. Dù sao bọn họ có hoang thú cỡi ngựa, ngược lại so sánh với cỡi ngựa ở

đường ống đi lên vào nhanh hơn một chút. Phạm Văn Thành cùng An Dĩ Nhân đuổi tới Quảng Dương quận biên giới thì không thể đi nữa, không thể làm gì khác hơn là thấp thỏm bất an đi trở về.

Rời đi Quảng Dương quận, Hồng Vũ sẽ gấp gáp liễu, dựa theo bình thường tốc độ đi tới, đội ngũ cũng trở về đến trên quan đạo. Hồng Vũ ban ngày ngồi ở bên trong xe ngựa, mỗi ngày đúng giờ tiến vào Tịch Diệt cổ giới chém giết tôi luyện, tiến bộ thật nhanh, nhanh đến Vũ Đô thời điểm, Hồng Vũ đã cảm giác được mình sắp sửa đột phá

Hắn đã là Ngũ Phẩm Nguyên Định hậu kỳ liễu, dọc theo con đường này khắc khổ cố gắng cuối cùng có hồi báo, Hồng Vũ cảm giác mình khoảng cách Tứ Phẩm Thông Pháp chính là một tầng cửa sổ. Rất có thể tiếp theo tu luyện, hoặc là tiếp theo tiến vào Tịch Diệt cổ giới đi ra ngoài, sẽ đột phá.

Cho nên hôm nay hắn hăng hái bừng bừng sát nhập vào Tịch Diệt cổ giới chịu hành hạ, nhưng là một phen chém giết, chỉ có giết chết hơn năm trăm tên khôi lỗi chiến sĩ, này tòa hoang vu Đại Thành trong, cũng chưa có động tĩnh.

Hồng Vũ kỳ quái: “Chuyện gì xảy ra?”

Còn chưa nói hết, hắn đã bị một cổ lực lượng từ Tịch Diệt cổ giới trong bài xích liễu đi ra ngoài.

Thất Tịch Kiếm Linh rất là bất đắc dĩ nói: “Thiếu niên lang, Tịch Diệt cổ giới cần năng lượng mới có thể mở ra, hiện tại năng lượng của nó sắp đã tiêu hao hết, không có biện pháp ủng hộ ngươi tiếp tục tu luyện liễu…”

Hồng Vũ thốt nhiên sắc giận: “Ta liền biết ban đầu ngươi đem ta dẫn vào Tịch Diệt cổ giới không yên lòng, nguyên lai là ở chỗ này chờ ta đâu ” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 57 : Lễ vật (thượng)

Thất Tịch Kiếm Linh lên tiếng phủ nhận, nghĩa chánh từ nghiêm: "Bổn tọa nghĩa khí ngút trời khẳng khái tương trợ, tìm trợ giúp ngươi mau sớm tăng lên cảnh giới, ngươi tại sao luôn là dùng loại này ác ý tới phỏng đoán bổn tọa? Ngươi cũng đã biết, ngươi đang ở đây không ngừng thương tổn một viên hết sức chân thành tâm "

Hồng Vũ: "Phi"

Hắn tức giận giơ lên tay trái, hung hăng nắm chặt, Kim Quang bắn tán loạn

Thất Tịch Kiếm Linh một tiếng thét kinh hãi: "Ngươi muốn cho cái gì "

"Không cho cái gì, thiếu gia ta luôn luôn không chấp nhận người khác uy hiếp ngươi đã không có tác dụng gì liễu, vậy hãy để cho giấy vàng sách đem ngươi hoàn toàn cắn nuốt sao "

Thất Tịch Kiếm Linh thật sự luống cuống, nó đã trải qua vô số năm tháng, nhưng là cho tới bây giờ chưa từng thấy Hồng Vũ như vậy, không chịu cùng ngươi đàm phán, trực tiếp liều cái cá chết lưới rách người

"Thiếu niên lang, ngươi có thể nào như thế, bổn tọa nơi nào xin lỗi ngươi?"

Kim Quang còn đang tràn ngập.

"Bổn tọa không phải là dễ khi dễ như vậy "

Kim Quang như cũ đang ép gần

"Tốt lắm tốt lắm, bổn tọa cho thật thoại thật thuyết, Tịch Diệt cổ giới đúng là cần năng lượng chống đở, bất quá cần có năng lượng cũng không tính nhiều."

"Bao nhiêu?"

"Một quả mỏ tinh, ước chừng có thể đản sinh ra một ngàn khôi lỗi chiến sĩ."

Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng, Kim Quang tái khởi.

"Nhiều nhất một ngàn hai nhiều nhất một ngàn năm… Một ngàn tám lần này là thật, ta cũng vậy không có biện pháp a, ngươi không tin đã ta mai một sao."

Hồng Vũ bất vi sở động, Kim Quang thật sẽ phải đem Thất Tịch Kiếm Linh mai một liễu

"Ngươi thế nhưng thật động thủ dừng mau dừng hai nghìn ít hơn nữa ta là thật không có biện pháp liễu, bản tác đường đường… Một mảnh thật lòng đối với người, lại bị như thế bức bách, ngươi nhất định sẽ xấu hổ "

Hồng Vũ hừ một tiếng, lấy ra hai trăm đồng mỏ tinh khiến nó cắn nuốt liễu.

Hồng Vũ lần đầu tiên tiến vào Tịch Diệt cổ giới thời điểm, một lần chỉ có thể chém giết năm ngàn khôi lỗi chiến sĩ. Nhưng là sau đó tiến bộ thật nhanh, hiện tại một lần là có thể chém giết hai vạn tên. Này hai trăm đồng, đủ hắn tiến vào hai mươi lần, nhưng là hắn mỗi lần chém giết khôi lỗi chiến sĩ có càng ngày càng nhiều, điều này cũng làm cho ý nghĩa có thể hơn mười lần tựu tiêu hao hết liễu.

Thất Tịch Kiếm Linh cắn nuốt liễu những thứ này mỏ tinh, bất đắc dĩ để cho Hồng Vũ tiến vào.

Hồng Vũ đã tới Vũ Đô một ngày trước buổi tối, rốt cục đột phá đến Tứ Phẩm Thông Pháp sơ kỳ, đến nơi này cảnh giới, Hồng Vũ đối đãi toàn bộ thế giới thị giác lại có sở bất đồng.

Thế giới hay là cái thế giới kia, chẳng qua hiện nay ở Hồng Vũ trong mắt, cũng là khác một phen huyền bí.

"Tứ Phẩm Thông Pháp", cái này "Pháp" chữ, hàm nghĩa khắc sâu mà tối tăm, nếu như muốn đơn giản một chút hiểu, đó chính là cái gọi là "Quy tắc".

Hồng Vũ lúc trước đã mơ hồ có thể cảm giác được theo một qui tắc tồn tại, nói ví dụ tiếp xúc không gian Thiết giác thời điểm, là hắn có thể đủ cảm giác được không gian lực. Nhưng là hiện tại, cũng là chân chính rõ ràng, hệ thống một biết.

Duy chỉ có lực lượng đạt đến cái này tầng thứ, mới đầy đủ chống đỡ nổi thân thể đi chạm tới quy tắc —— hỏi pháp, tiến tới đắc đạo.

Quen thuộc Vũ Đô thành như cũ hùng vĩ, Hồng Vũ đội ngũ từ cửa thành phía Tây ngoài chậm rãi vào thành, nhưng là ở cửa thành thời điểm, nhưng bỗng nhiên có một chiếc xe ngựa bay nhanh mà đến, đoạt ở Hồng Vũ đội ngũ vọt tới trước vào cửa thành.

Hồng Vũ ở trong đội ngũ hơi khẽ cau mày đầu, bởi vì hắn cảm giác được người này rõ ràng cho thấy đang gây hấn với.

Đối phương cửa sổ xe rầm một tiếng mở ra, lộ ra một tờ có chút quen thuộc trước mặt lỗ, Trương Vũ Thăng khẽ mỉm cười, cao ngạo giơ lên cằm của mình: "Hồng Vũ, biệt lai vô dạng."

Trương Vũ Thăng là cố ý ma thặng đến hiện tại mới đến. Hắn "Ỷ vào thân phận mình", cảm giác mình không thể nào như một loại gia tộc thành viên giống nhau, thật đi cùng Hồng Vũ "Liên lạc" cái gì. Lấy hắn bị gia tộc trọng điểm bồi dưỡng đan sư thân phận, đi Vũ Đô, nhất định là muốn thay gia tộc gõ Hồng Vũ.

Cho nên hắn từ từ nuốt nuốt, ở Đại Hạ cảnh nội du ngoạn liễu một vòng, mãi cho đến hiện tại mới ra hiện tại Vũ Đô thành, hơn nữa rất đúng dịp, lại cùng Hồng Vũ đồng thời vào thành.

Trương Vũ Thăng như cũ mang theo Chủ Thần Vực khách tới cố hữu cao ngạo. Người như thế ở Chủ Thần Vực rất nhiều, cảm giác, cảm thấy mình cao cao tại thượng, đối với phàm tục thế giới bất luận kẻ nào bất kỳ thành tựu cũng cố ý làm như không thấy, chính là cố chấp bởi vì chúng ta chính là cao quý, chúng ta chính là so sánh với các ngươi mạnh

Trương Vũ Thăng nhận định là Hồng Vũ muốn bợ đỡ được Trương gia, chính hắn một Trương gia liên lạc người chậm chạp không tới, Hồng Vũ nhất định sẽ thấp thỏm bất an. Này ở Trương Vũ Thăng xem ra, tên là "Lớn tiếng doạ người", cho Hồng Vũ một cái nho nhỏ dạy dỗ

Đáng tiếc hắn không biết, Vũ thiếu gia áp cái không có nghĩ tới cái gì Trương gia, hắn bây giờ còn nhức đầu Trương Ngọc Thư tiểu tử này cả ngày dây dưa muội muội, đến lúc đó nếu là muội muội không thích, chính hắn một làm ca ca không thể sẽ phải hung hăng đánh cho hắn một trận đuổi đi đi. Nhưng là Trương Ngọc Thư đối với mình một mực cung kính, không tốt lắm ý tứ hạ thủ a.

Về phần Trương gia phái tới một người cùng mình liên lạc, xin lỗi, Vũ thiếu gia áp cái không biết chuyện này. Coi như là biết rồi, cũng căn bản sẽ không để ở trong lòng.

Mà hiện tại, mình đường đường Vũ Đô đệ nhất quần áo lụa là, cư nhiên bị một ngu · ép đoạt đường, kia ngu bức còn vẻ mặt dương dương đắc ý nhìn mình, Hồng Vũ sắc mặt dĩ nhiên nhục nhã.

Mà loại nhục nhã sắc mặt, rơi vào Trương Vũ Thăng trong mắt, đó chính là "Sợ hãi" liễu. Trương Vũ Thăng lại càng đắc ý, cảm giác mình cổ tay rất cao, một cái nho nhỏ phương thức xử lý, sẽ làm cho Hồng Vũ hiểu của mình đáng sợ

Hắn hừ một tiếng nói: "Sau này Trương gia chính là ta cho liên lạc, có chuyện gì, trực tiếp hướng ta hồi báo chính là. Bất quá ta bề bộn nhiều việc, không riêng nếu ứng nghiệm trả cho ngươi một người, Vũ Đô bên trong thành nhiều như vậy thế gia đâu. Cho nên muốn muốn gặp ta, nói trước phái người tới đưa bái thiếp…"

Hồng Vũ phiền chán cực kỳ, khoát khoát tay nói: "Đem cái này không biết từ nơi nào nhô ra ngu xuẩn đánh một bữa, đánh tới cuộc sống không thể tự lo liệu, sau đó tìm thối khe nước bỏ lại đi. Bên cạnh chen vào một khối tấm bảng, nếu ai dám đem hắn cứu đi lên, chính là theo Hồng Vũ là địch "

"Dạ"

Hồng Dần đáp ứng một tiếng tựu ra tay liễu. Hắn bàn tay to một tờ, lấy khí lăng không ngưng tụ liễu một con khổng lồ quang mang bàn tay, từ trên trời giáng xuống cầm Trương Vũ Thăng xe ngựa.

Trương Vũ Thăng một tiếng gầm thét: “Hồng Vũ ngươi dám ta là người của Trương gia…”

“Răng rắc” một tiếng xe ngựa nát bấy, Trương Vũ Thăng biến sắc, nhanh chóng dâng lên của mình võ khí chuẩn bị đối kháng, nhưng là hắn tại sao có thể là Dần thúc đối thủ?

Khổng lồ quang mang bàn tay sờ nghiền một cái, đem hắn toàn thân võ khí phá vỡ, rồi sau đó chỉ nghe thấy Trương Vũ Thăng một tiếng gào thét, bị kia ánh sáng mũi nhọn bàn tay to đắn đo ở trong lòng bàn tay, hung hăng nắm chặt

Liên tiếp rõ ràng xương cốt thanh âm, Trương Vũ Thăng toàn thân xương gãy không sai biệt lắm, thất khiếu chảy máu, thê thảm không nỡ nhìn.

Hồng Dần hừ lạnh một tiếng, đem Trương Vũ Thăng đã mất đi xuống: “Tô Tam, chuyện còn lại giao cho ngươi.”

Tô Tam hưng phấn: “Được rồi “

Hắn đi tới hướng về phía Trương Vũ Thăng mặt ngoan đạp mấy đá: “Ngu xuẩn, ngươi cho rằng Trương gia cũng đã rất giỏi rồi? Chính là Trương Ngọc Thư tới, thấy thiếu gia nhà ta cũng muốn một mực cung kính, đầu óc ngươi vào phân sao?”

Hắn chung quanh xem một chút, bỗng nhiên vui mừng: “Thiếu gia, bên kia có một nhà xí, so sánh với thối khe nước thích hợp.”

Hồng Vũ cười: “Ngươi xem rồi làm.”

Các cô gái rối rít che, ẩn núp Tô Tam xa một chút.

Tô Tam đem Trương Vũ Thăng cầm lên, đến nhà xí phía sau hố phân bên, vung tay đã mất đi xuống.

Trương Vũ Thăng cằm cốt cũng bị mới vừa rồi Tô Tam hai chân cho đạp vỡ, không thể nói chuyện, trong mắt hiện lên liễu một tia tuyệt vọng thần sắc.

Tô Tam hăng hái bừng bừng làm một khối tấm bảng cắm ở vừa: Ai dám cứu hắn, chính là cùng Hồng Vũ thiếu gia là địch

Vốn là còn có chút người thật tò mò, vây tới đây ngắm nhìn, vừa nhìn thấy tấm bảng này, nhất thời làm chim thú tán,

vô luận như thế nào cũng không dám xuất thủ cứu giúp liễu.

Giải quyết cái này ngu xuẩn, Hồng Vũ tâm tình một lần nữa tốt lắm đứng lên: "Đi, chúng ta vào thành."

"Cháu ngoan tử, tới đây để cho Bà nội xem một chút gầy không có, Quảng Dương quận kia thâm sơn cùng cốc có cái gì tốt, đi đâu cho cái gì?" Bà nội đau lòng cháu, vừa nhìn thấy Hồng Vũ trở lại, lập tức cười híp mắt đem hắn kêu lên đi, trên dưới nhìn thật lâu, mới xem như hài lòng: "Ừ, không có gầy, rất tốt, xem ra Trang Hàn mấy cái nha đầu đem ngươi chiếu cố không sai."

Hồng Vũ có chút ngượng ngùng, Bà nội vừa trát trát nhãn tình: "Nghe nói, ngươi là vì Vân nha đầu đi Quảng Dương quận?"

Hồng Vũ thật sự bất đắc dĩ liễu: "Làm sao ai cũng nghĩ như vậy?"

Bà nội một bộ lão nhân gia ta rất thông tình đạt lý giá thế: "Này có cái gì? Chỉ cần cháu của ta thích là được. Mặc dù là thương nhân nhà, so ra kém những thứ kia quan lại thế gia, bất quá thu hồi lại làm tiểu thiếp cũng tốt. Ngươi nhìn đại ca của ngươi, đến hiện tại cũng không có vóc dáng tự, ta trông cậy vào hắn vì Hồng gia khai chi tán diệp là không có hi vọng sao, hoàn hảo lão Nhị ngươi tranh khí, đã chuẩn bị nhiều như vậy cô nương…"

Hồng Vũ một đầu mồ hôi, vội vàng chuyển hướng đề tài: "Bà nội, ta cho ngươi cùng gia gia đeo lễ vật trở lại."

Hồng Thắng Nhật hừ một tiếng: "Ta cũng không phải là nữ nhân, còn muốn cái gì lễ vật…"

Hắn còn chưa nói hết, Hồng Vũ đã lấy ra một ít chuôi chiến đao.

Gia gia ánh mắt lập tức thẳng: "Huyền Binh tam phẩm trung "

Tứ phẩm trở lên Huyền Binh đã cực kỳ hiếm thấy, lấy Hồng Thắng Nhật cùng Bách Lý Thịnh Thế quyền thế, cũng chỉ có thể tìm được tứ phẩm Huyền Binh. Mà Hồng Vũ hiện

tại lấy ra là không nhưng là tam phẩm, hơn nữa còn là tam phẩm trung

Hồng Vũ tay rất nhanh, sưu một chút lại đem chuôi này chiến đao thu hồi không gian Thiết giác trong: "Thì ra là gia gia không muốn muốn, vậy coi như xong."

Hồng Thắng Nhật nhanh chóng vò đầu bứt tai, hắn làm sao có thể không muốn muốn? Ngựa chiến cả lão tướng quân thích nhất đúng là binh khí khôi giáp chiến mã, vật này đối với hắn mà nói, có vô thượng sức hấp dẫn.

"Khụ khụ, nếu là Tôn nhi một mảnh hiếu tâm…"

Hồng Vũ cướp lời nói: "Là Tôn nhi quá tục tằng liễu, gia gia như vậy Thiết cốt boong boong chính là nhân vật, nơi nào để ý cái gì lễ vật."

Hồng Thắng Nhật bàn tay to đang run rẩy, hắn che dấu đi đến nhéo râu mép, không cẩn thận thu hạ tới vài cái, đau đến hắn khóe mắt rút ra rút ra.

Bà nội ở một bên thấy vậy buồn cười: "Được rồi, cháu ngoan ngươi cũng đừng trêu chọc hắn, mau cho hắn sao." Nàng vừa trợn mắt nhìn Hồng Thắng Nhật một cái: "Ngươi nha, đáng đời "

Hồng Vũ một lần nữa lấy ra chuôi này chiến đao, đồng thời trong tay còn có khác chuôi này bảo kiếm.

"Đây là gia gia, đây là của Bà nội."

Bà nội nhất thời vui vẻ: "Còn có cho Bà nội? Hảo hảo tốt"

Chỉ cần cháu dụng tâm cho mình chuẩn bị, Bà nội cũng rất vui vẻ. Về phần vật này rốt cuộc có nhiều trân quý, nàng ngược lại cảm thấy không bằng cháu tâm ý trân quý.

Hồng Thắng Nhật hừ một tiếng: "Lão thái bà, ngươi cái kia chuôi cũng là tam phẩm Huyền Binh" Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 57 : Lễ vật (hạ)

Bà nội lúc này mới thật tình đi xem lễ vật, sau đó vừa kín đáo đưa cho cháu: "Bà nội không nên, ta Tôn nhi tâm ý Bà nội biết rồi, bất quá vật này, Vũ nhi ngươi mình giữ lại, ngươi tu vi thấp, giữ lại vật này phòng thân."

Hồng Vũ bất đắc dĩ, đem Thất Tịch đoản kiếm phóng ra: "Tôn nhi còn có."

Thất Tịch Kiếm Linh gian hoạt như quỷ, bắt chước được liễu tam phẩm trong đích trình độ, không cao không thấp.

Bà nội vừa nhìn, lúc này mới hài lòng thanh bảo kiếm thu vào.

Hồng Vũ lại nói: "Còn không dừng lại những thứ này, gia gia Bà nội, các ngươi theo ra khỏi thành đi."

Hồng Thắng Nhật nói thầm: "Thần bí hề hề làm gì?"

Hắn cũng không dám nói cái gì nữa không nên lời nói liễu.

Đại hoàng tử lúc trước tặng Hồng Vũ một ngoài thành trang viên, hôm nay đã tất cả đều đổi thành liễu Hồng gia người, không lo để lộ bí mật. Hồng Vũ mang theo gia gia Bà nội, đại ca đại tẩu cùng đi, cùng đi đến trong trang viên. Hồng Vũ lúc này mới đem hai bộ khôi giáp lấy ra.

Gia gia vui mừng hai mắt sáng lên, Bà nội cũng là thất kinh: "Vũ nhi, ngươi lần này đi ra ngoài có kỳ ngộ gì, làm sao mang về đến như vậy nhiều đích trân bảo "

Hồng Vũ cười hì hì: "Ngài Nhị lão thích là tốt rồi."

Vừa đại ca đại tẩu cũng là giật mình không dứt, đại tẩu Lôi Viện Viện trong mắt, lại càng che dấu không ra hâm mộ.

Hồng Vũ thần bí hề hề: "Gia gia, còn có một dạng lễ vật."

"Còn có?" Hồng Thắng Nhật một cái tay nắm chiến đao, một cái tay giơ lên khôi giáp, yêu thích không buông tay,

người cũng không chịu buông ra, hiện tại lại còn có hơn nữa Hồng Vũ đặt ở cuối cùng, hiển nhiên hẳn là trân quý nhất một.

“Mau lấy ra xem một chút” lão gia tử nếm đến liễu ngon ngọt, quyết định không hề nữa căng thẳng, da mặt thật dầy liễu.

Hồng Vũ hai tay vừa nhấc, ở bên cạnh hắn hai bên, các hữu một đầu quái vật lớn từ trên trời giáng xuống.

“Oanh “

“Oanh “

“Nhất phẩm hoang thú” Lôi Viện Viện một tiếng thét kinh hãi, trăm triệu không nghĩ tới Hồng Vũ cuối cùng một lễ vật thật không ngờ quý trọng

Này hai đầu nhất phẩm hoang thú, một đầu Cức Thứ Bạo Long, một đầu Thất Vĩ Thiên Báo, cho dù là Hồng Vũ cố ý khiến chúng nó mình áp chế, cũng như cũ có cường đại ba động tản mát ra đi, làm cho Hồng Liệt vợ chồng không ngừng lui về phía sau, mãi cho đến liễu mấy trăm trượng ở ngoài, mới có thể thở dốc một ngụm, sắc mặt trắng bệch.

Ban đầu ở Xích Kim Xuyên, Hồng Vũ lặng lẽ rời đi mấy ngày, chính là đi Mẫu Hà hoang lâm mang, ở Lăng Thiên Thần Hủy phối hợp, vừa hàng phục liễu hai đầu nhất phẩm hoang thú.

Hồng Vũ đem hai đầu nhất phẩm hoang thú giao cho gia gia cùng Bà nội: “Còn có hai đầu cỡi ngựa.”

Hồng Thắng Nhật mừng rỡ như điên, cười ha ha: “Tốt cháu ha ha ha ha ha Hmm “

Hắn cả đời này thích nhất ba dạng đồ, cháu một lần cho hắn phối tề liễu.

Hắn Đoạt Nhật Bảo Đao cùng Hỏa Vân Long Câu cũng là thứ tốt, nhưng là tại sao có thể so ra mà vượt hôm nay này ba dạng?

Bà nội cũng là cười híp mắt, bất quá nhưng nhìn một cái nhìn nơi xa đại cháu Hồng Liệt một cái. Hồng Vũ nhìn ở nhãn

lực, nói: “Gia gia Bà nội, mau đem hoang thú thu lại sao, ta còn hữu lễ vật cho đại ca đâu.”

Bà nội hài lòng gật đầu.

Hai lão đem hoang thú thu lại sau, đem Hồng Liệt hô tới đây.

Hồng Vũ đem một quả không gian Thiết giác giao cho đại ca: “Ca, nơi này là mười lăm vật Huyền Binh, mặc dù cũng là cửu phẩm, nhưng là chuẩn bị cho thủ hạ chính là hộ vệ hay là rất có thể tăng cường một chút chiến lực.”

Hồng Liệt đối với mấy cái này đồ không sao cả, Hồng Vũ hiếu kính gia gia Bà nội, cũng không chẳng khác gì là hắn hiếu kính giống nhau sao?

Nhưng là Lôi Viện Viện nhưng có chút nho nhỏ mong đợi, Nhị đệ cho gia gia nãi nãi lễ vật như vậy trân quý, cũng không thể cho chúng ta quá kém sao? Nhưng là Hồng Vũ vừa ra tay chính là mười lăm vật Huyền Binh, hãy để cho nàng có chút vui mừng.

Đây là Huyền Binh a, một lần mười lăm vật, chỉ sợ chẳng qua là cửu phẩm, cũng là phi thường to lớn một khoản tài sản liễu. Có thể nói, cả Vũ Đô bên trong thành, không có bất kỳ một thế gia, có thể duy nhất lấy ra mười lăm vật Huyền Binh, cho dù là thấp nhất cửu phẩm Huyền Binh

Có thực lực này, sợ rằng chỉ có hoàng thất.

Hồng Liệt vội vàng khoát tay: “Lão Nhị, cái này quá trân quý, ngươi hay là trước võ trang ngươi Hoang Thú Kỵ Binh đoàn sao…”

Hồng Vũ nói: “Đại ca ngươi lúc nào học xong như vậy khách khí rồi? Hơn nữa, ta đây còn gì nữa không.”

“Còn có?” Liên gia gia Bà nội ở bên trong tất cả đều thất thanh kinh hô, đây là Huyền Binh a, tiểu tử ngươi bó lớn bó lớn ra bên ngoài đưa, lại mình còn có

“Tiểu tử thúi, ngươi phát một khoản tiền của phi nghĩa a” Hồng Thắng Nhật cười mắng một câu.

Hồng Vũ nói ra của mình tư tưởng: "Đại ca, Hồng gia không thể chỉ có của ta Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, còn hẳn là có ngươi một chi đội ngũ. Chi đội ngũ này kích thước cũng không cần bao nhiêu, duy trì ở trăm người chừng, ta sẽ từ từ giúp ngươi đem chi đội ngũ này biến thành một con tinh khiết Huyền Binh trang bị đội ngũ."

"Ngươi nói cái gì?" Hồng Liệt còn tưởng rằng mình nghe lầm.

Hồng Vũ cường điệu một lần: "Dĩ nhiên không thể nào là cái gì đẳng cấp cao Huyền Binh, gia gia Bà nội cái loại nầy ngươi cũng đừng nghĩ liễu, ta cũng vậy không có. Cửu phẩm, bát phẩm, nhiều nhất thất phẩm. Cái này chúng ta sau đó nữa thương lượng, nhưng là những người này, nhất định phải là chúng ta Hồng gia chết đi trung "

Hồng Thắng Nhật vung tay lên: "Từ gia tướng trong chọn lựa, cũng là đi theo ta núi thây biển máu trung giết ra tới, trung thành sẽ không có vấn đề."

Hồng Vũ gật đầu: "Gia gia nói rất đúng."

Hồng Liệt kích động không thôi: "Lão Nhị…"

Hồng Vũ cười nói: "Trước giúp ngươi đem này chỉ đội ngũ xây dựng, sau đó chờ tiểu muội trở lại, chúng ta sẽ giúp tiểu muội xây dựng một chi nương tử quân."

Hồng Liệt cũng không cùng hắn khách khí, cười gật đầu: "Được, ngươi nói làm gì thì làm."

Lôi Viện Viện ở một bên, thắm thiết cảm nhận được mình ban đầu cở nào may mắn liễu, nếu như không phải là khi đó Hồng gia chính là đê mê thời kỳ, Hồng Liệt làm sao có thể cùng mình đám hỏi? Lôi gia vô luận từ đâu phương diện nhìn, cũng là với cao liễu.

Này mười lăm vật Huyền Binh, là Hồng Vũ trở lại trên đường, Huyền Binh xưởng thừa thải ra tới, tất cả đều là cửu phẩm, mỗi ngày một.

Hồng Vũ tùy thân đeo nguyên liệu rất nhiều, dùng để sản xuất cửu phẩm Huyền Binh không thể thành vấn đề.

Đem những này chuyện cũng dàn xếp tốt lắm, Hồng Vũ mới từ trong nhà đi ra ngoài, đi gặp Đại hoàng tử.

"Ngươi thật muốn đem lãnh địa chọn ở Quảng Dương quận?" Đại hoàng tử hay là cảm thấy có chút đáng tiếc, Quảng Dương quận thu nhập từ thuế so với Nam Việt quận sai quá nhiều.

Bất quá Hồng Vũ lại biết, Xích Kim Xuyên hàng năm thu vào tuyệt đối so với giống nhau diện tích Nam Việt quận lãnh địa cao, hơn nữa nơi đó thừa thải linh dược, đối với mình rất có chỗ dùng.

Hắn đem địa điểm ở trên bản đồ cùng Đại hoàng tử vòng định rồi, sau đó nói: "Chung quanh đây núi rừng, có thể hay không cũng cho ta?"

Đại hoàng tử suy nghĩ một chút: "Ta phải đi theo phụ hoàng nói một chút."

Hồng Vũ gật đầu: "Nhờ cậy điện hạ rồi."

Ngừng lại một chút, hắn lại nói: "Điện hạ, ta đây một lần đi Quảng Dương quận, ngoài ý muốn phát hiện Phạm Văn Thành cùng Nhị điện hạ quan hệ rất mật thiết a…"

Đại hoàng tử trong mắt tinh quang chợt lóe, gật đầu không nói gì.

Hồng Vũ cho Phạm Văn Thành lên mắt thuốc, hài lòng từ Đại hoàng tử vương phủ đi ra ngoài. Đại hoàng tử nhất định sẽ phái người đi điều tra, nhưng là đang mang tương lai thái tử vị, Đại hoàng tử chỉ sợ cũng là thà tin rằng là có còn hơn là không.

Hãy nói lấy thân phận của hắn, làm đi xuống một quận trưởng cũng không phải là việc khó gì, nói vậy cũng sẽ ôm có giết lầm vô bỏ qua cho tâm tư đi làm chuyện này

Cửa thành phía Tây ngoài hầm cầu bên trong, Trương Vũ Thăng chính ở chỗ này mặt cua rất, có người đại tiểu tiện, sẽ có tương đối "Mới mẻ" đồ khắp quá.

Một trận tiếng bước chân truyền đến, có người giật mình nói: "Trương huynh, làm sao ngươi ở chỗ này?"

Hắn tựa hồ vừa cảm thấy hỏi như vậy không ổn, vội vàng nói: "Ta đây tựu cứu ngươi đi lên."

Nhưng là người nọ có chút do dự, cuối cùng là nhất đi bên cạnh xài mấy chục lượng bạc, mướn mấy kiệu phu, đem Trương Vũ Thăng vớt đi lên, sau đó dùng nước trong súc sạch sẻ.

Người nọ tiến lên đây, cho Trương Vũ Thăng ăn vào liễu mấy viên linh đan, hắn cái này mệnh coi như là bảo vệ.

Ở trong khách sạn ngồi xuống điều dưỡng thương thế, túc túc cả ngày thời gian, Trương Vũ Thăng mới miễn cưỡng có thể nhúc nhích. Nghĩ tới đã biết một lần gặp gỡ, Trương Vũ Thăng bị đè nén vừa ho ra vài hớp máu đen.

Cứu hắn người nọ đến thăm hắn, Trương Vũ Thăng ôm quyền một xá: "Đa tạ Quan huynh trượng nghĩa tương trợ, đại ân đại đức, suốt đời khó quên "

Quan Tử Hoành khoát khoát tay: "Chúng ta quen biết đã lâu liễu, Trương huynh không cần phải khách khí, chẳng qua là làm sao ngươi biến thành liễu cái bộ dáng này?"

Trương Vũ Thăng nghiến răng nghiến lợi: "Chuyện này, Trương gia tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho Hồng Vũ."

Nghe hắn nhắc tới này tên, Quan Tử Hoành trong mắt hiện lên liễu một tia khác thường thần sắc, vừa rất nhanh biến mất: "Trương huynh rất tu dưỡng sao, ta đi trước làm việc, sau đó trở lại thăm ngươi."

"Tốt, Quan huynh xin cứ tự nhiên."

Hồng Vũ ngồi ở bên trong xe ngựa, đối với lãnh địa chuyện tình có chút không yên lòng. Đại hoàng tử thái độ chẳng phải sảng khoái, mà hoàng đế bên kia, hận không được nghĩ hết hết thảy biện pháp hạn chế thực lực của mình, để cho hắn cho nhiều một mảnh núi rừng chỉ sợ cũng sẽ không vui lòng, xem ra được khác nghĩ biện pháp liễu.

Xe ngựa vô cùng vững vàng, phía ngoài truyền đến một trận trêu chọc thanh âm: "Tiểu nương tử, Tiểu nương tử ngươi chậm đi nha, ta thật không là cái gì người xấu…"

Hồng Vũ đẩy ra cửa sổ xe vừa nhìn, ven đường một quần áo ngăn nắp con nhà giàu ông đang đuổi theo một gã vóc người thon dài cô gái đi tới, phía sau hai người, kia thiếu gia mấy tên hạ nhân rất xa đi theo, hỉ hả.

Hồng Khê thấp giọng nói: "Là đại nãi nãi nhà đích Lôi Tấn."

Lôi Tấn là Lôi gia nhỏ nhất hài tử, từ nhỏ nuông chiều từ bé, cả ngày cũng biết chơi bời lêu lổng, lấn nam bá nữ. Hồng Vũ nhìn một chút phía trước tên kia cô gái, chợt đột nhiên biến sắc, cọ một chút từ trong xe ngựa xông tới, nhảy tới Lôi Tấn trước mặt, dùng thân thể bảo vệ này cô gái, phẫn nộ quát: "Nơi nào đến đăng đồ tử mang bổn thiếu gia đến đây anh hùng cứu mỹ nhân "

Hồng Khê có chút phản ứng không kịp: thiếu gia không phải là không thích loại này anh hùng cứu mỹ nhân tiết mục sao? Lần trước cái kia Tiết cô nương, thật tốt cơ hội hắn cũng bỏ qua, hôm nay đây là tại sao?

Lôi Tấn vốn là muốn phát tác, kể từ khi Hồng gia thực lực bạo tăng sau, Lôi gia cũng đi theo nước lên thì thuyền lên, Vũ Đô trình trung không biết bao nhiêu mắt người Hồng Lôi nhà đi cẩu thỉ vận.

Lôi Tấn gần còn kém ở Vũ Đô bên trong thành đi ngang liễu, hôm nay vừa ra khỏi cửa đã nhìn thấy một xinh đẹp Tiểu nương tử, hắn không nhịn được tiến lên đùa giỡn hai câu, lại không nghĩ rằng lại có người dám nhảy ra ngăn cản mình, còn hắn sao anh hùng cứu mỹ nhân, ngươi đây là anh hùng muốn chết khỏe?

Nhưng là vừa nhìn thanh người, Lôi Tấn co rụt lại cổ: "Nhị, nhị ca, ngài làm sao ở chỗ này đây…" Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 58 : Nửa đường chặn đánh (thượng)

Hồng Vũ bày ra một bộ "Trưởng bối" trước mặt lỗ tới: "Cả ngày không học giỏi cho ngươi tỷ tỷ mất mặt, còn không cút cho ta "

"Ta biến, ta biến, ta đây tựu cút "

Hắn xám xịt quay đầu đã, Hồng Vũ vẫn phía sau hắn mấy cái vẽ đường cho hươu chạy hạ nhân: "Một đám ác nô, không ai bắn gãy một chân

"Dạ"

Tô Tam quen việc dễ làm, mấy cái hạ nhân sắc mặt thảm biến, cũng không dám phản kháng, Tô Tam hạ thủ lưu loát, mỗi người cắt đứt hai bên một chân, sau đó phái người đưa bọn họ tặng trở về.

Chung quanh thương nhân hộ vốn là có chút ngạc nhiên, tiểu bá vương Lôi Tấn hôm nay lại kinh ngạc liễu, mọi người tò mò thăm dò đi ra ngoài xem một chút rốt cuộc chuyện gì xảy ra, nhưng là vừa nhìn thấy Hồng Vũ, nhất thời mặt liền biến sắc thật nhanh rụt về lại, vội vàng dặn dò người chung quanh: "Cũng cho ta thành thật một chút "

"Mau mau, về phía sau viện nói cho tiểu thư, hôm nay ngàn vạn không thể ra cửa…"

Mặt đường thượng lộn xộn một mảnh, Hồng Vũ phía sau truyền đến nàng kia tiếng cười duyên: "Ngươi nhìn xem ngươi tên này thanh âm, còn muốn ý tứ dạy dỗ người ta?"

Hồng Vũ lúng túng xoay người lại, hậu trứ kiểm bì cười nói: "Gì kia, ta cùng hắn không giống với, ta một loại không làm những thứ kia lấn nam bá nữ chuyện."

"Đó chính là có đôi khi cũng sỉ nhục sao?"

"Đối với ngươi hay là thân đồng tử a" Hồng Vũ kêu lên đụng ngày khuất. Đối diện cô gái không nhịn được xì một

tiếng vừa cười liễu.

Hồng Vũ trơ mặt ra đụng lên đi: "Bạch tỷ tỷ, làm sao ngươi có rãnh rỗi xuống chơi? Tới Vũ Đô cũng không đi Hồng phủ tìm ta, này nhưng quá khách khí liễu."

Bạch Uyển Thần liếc hắn một cái, căng thẳng nói: "Ta là muội muội ngươi sư tôn, ngươi mạnh khỏe ngạt hẳn là tôn xưng ta một tiếng sư cô sao?"

"Đây chính là đem tỷ tỷ ngươi cho kêu lão già đi, hơn nữa nhiều không thân thiết a…"

Bạch Uyển Thần không làm sao được liếc hắn một cái: "Ta đây chính là muốn đi các ngươi Hồng phủ." Nàng sóng mắt lưu chuyển, tự tiếu phi tiếu ngó chừng Hồng Vũ: "Mới vừa rồi tiểu tử kia, là ngươi nhà thân thích?"

Hồng Vũ biết mình dụng tâm bị vạch trần liễu, ý không tốt nhức đầu: "Hắn còn nhỏ, cho cái cơ hội sao."

Bạch Uyển Thần không vui nói: "Chẳng lẽ trong mắt ngươi, ta chính là cái loại nầy động thủ giết người nữ ma đầu?"

Hồng Vũ bị nàng chợt nhăn mày chợt cười phong tình khiến cho có chút trong lòng ngứa, thật vất vả cầm giữ ở tinh thần của mình, mới lên tiếng: "Ta đây là động thân đi anh hùng cứu mỹ nhân, hắn giống như con ruồi giống nhau ở bên cạnh tỷ tỷ loạn chuyển, ngươi cũng phiền lòng không phải là."

Bạch Uyển Thần hừ một tiếng, chắp tay sau lưng trước mà đi, Hồng Vũ ở sau lưng nhìn, thân ảnh kia, chập chờn sinh tư.

Bạch Uyển Thần chính là Hồng Di Lan đích sư phụ, loại quan hệ này tuyệt đối cũng coi là người mình, vì vậy đến Hồng gia, gia gia bà nội tất cả đều đi ra ngoài chiêu đãi, lại càng phân phó Tiếu Nghiên chuẩn bị một cuộc tiếng gió gia yến.

Cơm tối sau, Hồng Vũ phụng bồi Bạch Uyển Thần uống trà, Bạch Uyển Thần lúc này mới nói: "Thật ra thì ta lần này là tới tìm ngươi."

Hồng Vũ cợt nhả: "Thụ sủng nhược kinh…"

Bạch Uyển Thần bất đắc dĩ cho hắn một cái liếc mắt: "Nghiêm chỉnh mà nói, ta là tới tìm ngươi hỗ trợ."

Hồng Vũ vỗ bộ ngực: "Ngươi nói đi, Bạch tỷ tỷ có điều sai khiến, ta xông pha khói lửa muôn lần chết không chối từ "

"Không nghiêm trọng như vậy, ta cần ngươi theo ta đi một chỗ."

Nàng có chút dừng lại nói: "Ta tu luyện công pháp có chút đặc thù, đến hiện tại cảnh giới này, muốn càng tiến một bước, tựu cần một loại đồ, Phí Băng Thần Ngọc.

Loại này bảo vật vô cùng khó được, coi như là Chủ Thần Vực cũng rất ít thấy. Bất quá gần đây ta được đến tin tức, có người từng tại một ngọn di tích trong ra mắt Phí Băng Thần Ngọc, nhưng là cái kia di tích vô cùng khó có thể phá giải. Ta mặc dù là Nhất Phẩm Hợp Chân, nhưng là vô luận trận pháp, đan đạo cũng là tài nghệ có hạn, mà ngươi lần trước ở phá toái văn minh di tích trong biểu hiện ta cũng vậy nghe nói, cho nên, như thế nào, theo sư cô đi một chuyến sao."

Hồng Vũ hừ hừ một tiếng: "Ngươi đáp ứng ta sau này gọi ngươi tỷ tỷ, ta liền đi theo ngươi."

Bạch Uyển Thần đối với hắn loại này vô lại bại hoại thái độ thật là không có biện pháp liễu: "Được đáp ứng ngươi được rồi sao?"

Hồng Vũ vui vẻ cười: "Cái gì di tích? Ở nơi đâu? Còn có, cái loại nầy Phí Băng Thần Ngọc rốt cuộc có tác dụng gì?"

Phí Băng Thần Ngọc có thể làm cho toàn thân máu trong nháy mắt sôi trào, võ khí cũng sẽ tùy theo đạt đến một cao nhất. Hồng Vũ nghe nói sau trong lòng một trận nói thầm: Chưa chắc nhất định phải dùng Phí Băng Thần Ngọc a, mình luyện chế một loại linh đan, cũng có thể đạt tới cái này hiệu quả.

Hắn gần đây linh dược trừ bị rất là phong phú, tính toán một chút hẳn là đầy đủ luyện chế như vậy một lò linh đan liễu.

Hắn không có cùng Bạch Uyển Thần nói, muốn cho nàng một kinh hỉ.

Ngày thứ hai gia gia lâm triều trở lại, đem Hồng Vũ huynh đệ gọi vào trước mặt, rất là thận trọng khai báo: "Bắc Phương có thể có chiến sự Địch Nhung gần đây ở Phi Thiên Quan phụ cận điều động tần phồn, bệ hạ để cho ta nắm giữ ấn soái, nhà chúng ta quy củ cũ, vợ chồng ra trận, ta đi ngươi bà nội khẳng định không yên lòng cũng muốn đi theo đi, hai người các ngươi huynh đệ ở trong nhà bảo vệ tốt môn hộ, nhớ lấy không thể hành động theo cảm tình, vạn nhất có biến cố gì, ẩn nhẫn làm đầu, chờ chúng ta trở lại rồi hãy nói "

"Gia gia yên tâm, chúng ta hiểu." Hồng Liệt đáp ứng, nhưng là Hồng Vũ nhưng nhướng mày: Địch Nhung muốn dùng Binh? Cách Đô bên kia tại sao một chút tin tức cũng không có?

Hắn theo bản năng cảm thấy chuyện chỉ sợ sẽ không đơn giản như vậy.

Nhưng là gia gia bà nội nhiều cái Nhất Phẩm Hợp Chân ở chung một chỗ, có thể xảy ra chuyện gì? Chẳng lẻ muốn đem gia gia bà nội điều đi, nhằm vào huynh đệ của mình?

Hồng Vũ cười thầm, kia cảm tình tốt lắm, Bạch Uyển Thần hiện tại nhưng ở Hồng phủ đâu, nếu ai có âm mưu gì, bảo đảm giết hắn tấm giáp không lưu

Hồng Vũ cũng nói: "Gia gia yên tâm."

Bà nội ở một bên, có chút không nỡ nhìn hai cháu: "Bà nội cũng là muốn để lại xuống tới phụng bồi hai người các ngươi, nhưng là gia gia ngươi cả đời này, một tá trận chiến sẽ chú ý tự thân an nguy, bà nội phải đi nhìn hắn."

Hồng Vũ cười, vừa Hồng Thắng Nhật có chút đỏ mặt.

Bà nội lại nói: "Có rãnh rỗi nhiều đi xem một chút phụ thân của các ngươi."

"Dạ."

Hồng Thắng Nhật vợ chồng đi Phi Thiên Quan, cũng không có hưng sư động chúng, cho dù là trong triều đình, cũng chỉ có có hạn mấy người biết. Hắn từ Hổ Sơn đại doanh rút sạch bốn vạn tinh binh, cùng nhau mang đi Phi Thiên Quan.

Chỉ bất quá hai vị Nhất Phẩm Hợp Chân tốc độ cực nhanh, đi trước chạy tới, Kiều Nguyên Thần mang theo bốn vạn đại quân ở phía sau lên đường.

Hồng Vũ cảm giác, cảm thấy chuyện có chút quỷ dị, hắn lại giả vờ làm cái gì cũng không có nhìn ra, hết thảy như thường.

Âm thầm, hắn đã phái người tránh khẩn Bách Lý Phủ cùng Hà phủ.

Trương Vũ Thăng thương thế đã tốt được không sai biệt lắm, hắn đem mình gặp gỡ trở lại đi, rất nhanh đã có người tới liễu.

"Gia chủ ngài lão nhân gia làm sao…" Trương Vũ Thăng nhìn thấy Trương Thiên Thành sẽ phải hạ bái, Trương Thiên Thành nhưng vô cùng đau đớn nhìn của hắn: "Trương Vũ Thăng, ta để tới Vũ Đô cùng Hồng Vũ làm tốt quan hệ, nhưng là ngươi là làm sao làm? Ngươi hoàn toàn cô phụ tín nhiệm của ta, thứ nhất tựu chọc giận Hồng Vũ "

Trương Vũ Thăng đầu óc có chút chuyển bất quá: "Nhưng là…"

"Nhưng mà cái gì? Người, bắt lại cho ta "

Trương Thiên Thành phía sau hai người tiến lên, một tả một hữu đem còn có chút mờ mịt Trương Vũ Thăng giam giữ xuống tới.

"Đi, đi Hồng phủ."

Hồng Vũ cũng không có nghĩ đến đơn giản là chính là một Trương Vũ Thăng, Trương Thiên Thành lại sẽ đích thân tới cửa nói xin lỗi.

Trương Thiên Thành làm trò Hồng Vũ trước mặt hung hăng trừng phạt liễu Trương Vũ Thăng, hơn nữa buộc Trương Vũ Thăng hướng Hồng Vũ chịu nhận lỗi. Trương Vũ Thăng trong lòng vô hạn cuồng nộ, nhưng là bị Trương Thiên Thành áp chế, cũng chỉ có thể đi vào khuôn khổ.

Trừ lần đó ra, Trương Thiên Thành còn chuẩn bị liễu bốn phân nhất phẩm linh dược, làm nhận đưa cho Hồng Vũ thái độ

như thế đúng là thu hoạch liễu Hồng Vũ thật là tốt cảm, có thể thấy được Trương Thiên Thành độ cùng người tâm nắm chặc hay là vô cùng chính xác.

Bất quá đợi đến Trương Thiên Thành sau khi đi, Hồng Vũ trong mắt nhưng hiện lên một tia kiên quyết.

Hắn không cho là Trương Vũ Thăng có thể như vậy từ bỏ ý đồ.

Trương Thiên Thành đi, Trương Vũ Thăng chưa cùng của hắn cùng nhau trở về, Trương Thiên Thành cũng không đi quản hắn khỉ gió. Dù sao Trương Vũ Thăng đã sớm bị hắn buông tha cho, lần này đem Trương Vũ Thăng cuối cùng giá trị lợi dụng ép khô, hắn coi như là rời đi Trương gia cũng không nếu nói liễu.

Trương Vũ Thăng trở lại mình chỗ ở trong khách sạn, không có lưu ý đến Quan Tử Hoành đang ở nhai đối diện nhìn đây hết thảy phát sinh.

Trương Vũ Thăng trở về không bao lâu, Quan Tử Hoành tựu tới cửa liễu.

"Trương huynh thoạt nhìn khí sắc không được tốt, có tâm sự gì sao?"

Trương Vũ Thăng lắc đầu, miễn cưỡng cười một tiếng: "Không có gì, cám ơn Quan huynh quan tâm."

Quan Tử Hoành nói: "Hôm nay đã vô sự, đi, ta và ngươi huynh đệ thật lâu không có nâng ly một cuộc liễu, hôm nay ta mời khách, chúng ta Xuân Huy Lâu đi uống rượu.

"Hay là tính…"

"Trương huynh hay là khách khí như vậy, đi thôi…" Quan Tử Hoành dám đem Trương Vũ Thăng kéo, Trương Vũ Thăng vốn là trong lòng bị đè nén, thì mượn rượu giải sầu ý tứ, cũng là đi theo đi.

Hai người ở Xuân Huy Lâu muốn một nhã gian, rượu ngon chuẩn bị hai đàn, uống uống, Trương Vũ Thăng cũng có chút quản không được miệng của mình liễu, chửi ầm lên Hồng Vũ, mắng to Trương Thiên Thành.

Quan Tử Hoành ở một bên nghe, thỉnh thoảng tưới dầu lên lửa hai câu.

Đợi đến hai người cũng uống đến có chút ngã trái ngã phải liễu, Quan Tử Hoành rốt cục nói ra mục đích của mình: "Trương huynh, hiện tại ngươi có phải hay không suy nghĩ một chút ta lần trước đề nghị?"

Trương Vũ Thăng một cái giật mình, tràn đầy tia máu hai mắt chờ hắn: "Ngươi mơ tưởng…"

Quan Tử Hoành kéo hắn, cười ha ha lắc đầu: "Vũ Thăng huynh, ngươi hiểu lầm ta, ta không phải là để phản bội Trương gia, mà là cho ngươi một quả để cho Trương gia nâng cao một bước cơ hội "

Hắn mượn cảm giác say, thanh âm cũng lớn lên: "Bản thân mình hỏi so với Trương Thiên Thành như thế nào? So với Trương Ngọc Thư như thế nào? Lúc đầu trong mắt của ta, huynh đệ ngươi so với bọn hắn hai người mạnh hơn nhiều nếu như ngươi chấp chưởng Trương gia, có nữa chúng ta Quan gia từ bàng chi viện binh, Trương gia nhất định có thể ở Hư Không Thần Vực trong lực lượng mới xuất hiện, nữa chế huy hoàng "

Trương Vũ Thăng trong mắt toát ra liễu tham lam quang mang, không tệ, nếu như là mình chấp chưởng Trương gia, nhất định so sánh với Trương Thiên Thành làm tốt lắm thay vì để cho Trương Thiên Thành đem Trương gia giao cho cái kia phế vật nhi tử, còn không bằng tùy mình để làm người gia chủ này

"Nhưng là…" Hắn một trận do dự: "Ta đắc tội liễu Hồng Vũ, Hồng gia nhưng là có hai cái Nhất Phẩm Hợp Chân đâu…"

Quan Tử Hoành cười: "Ngươi cho rằng ta lần này tới Vũ Đô là đang làm gì? Hồng gia mấy cái Nhất Phẩm Hợp Chân, rất nhanh tựu toàn bộ cũng muốn trở thành lịch sử liễu, hắc hắc hắc…"

Ngoài cửa sổ, Hồng Thân hơi khẽ cau mày.

Hồng Vũ căn bản không tin tưởng Trương Vũ Thăng có từ bỏ ý đồ, người như thế cực độ tự cho là đúng, Hồng Vũ cảm thấy lưu lại Trương Vũ Thăng phải một cái phiền phức. Đối với cái này loại giữ tại nguy hiểm, Vũ thiếu gia luôn luôn là muốn chủ động thanh trừ.

Cho nên hắn phái Hồng Thân âm thầm theo dõi Trương Vũ Thăng, tìm được cơ hội lời nói sẽ đem Trương Vũ Thăng cái này uy hiếp "Giải trừ" liễu.

Mà Hồng Thân cũng không có nghĩ đến, thậm chí có như vậy đắc ý ngoài thu hoạch.

Hắn vừa ngừng một lát, trong phòng Trương Vũ Thăng không ngừng hỏi tới, nhưng là Quan Tử Hoành miệng rất nghiêm, chính là không chịu tiết lộ nửa điểm tin tức, Hồng Thân thấy sẽ không còn có cái gì thu hoạch liễu, suy nghĩ một chút cũng không có động thủ, mà là lặng yên không một tiếng động rời đi. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 58 : Nửa đường chặn đánh(hạ)

Hồng Vũ nghe Thân thúc báo cáo, mơ hồ cảm giác được mình bắt được cái gì mấu chốt.

Hắn trầm ngâm chốc lát phản phục hỏi thăm hai người nói chuyện, cuối cùng linh quang chợt lóe: "Cái kia Quan Tử Hoành nói rất đúng Hồng gia mấy nhất phẩm?"

Hắn cường điệu gia liễu "Mấy" hai chữ, Hồng Thân gật đầu: "Quả thật nói rất đúng mấy."

Hồng Vũ hiểu, nếu như trận này âm mưu chẳng qua là nhằm vào gia gia bà nội, như vậy Quan Tử Hoành nói hẳn là "Hai". Mà ở Chủ Thần Vực trong mắt mọi người, Bạch Uyển Thần cùng Hồng gia quan hệ mật thiết, coi như là Hồng gia một vị Nhất Phẩm Hợp Chân.

Bạch Uyển Thần vào lúc này ra hiện tại Vũ Đô cũng không phải trùng hợp, mà là bị thiết kế, đoán chừng dẫn tới Vũ Đô tới —— không đúng, không phải cố ý đem nàng dẫn tới Vũ Đô, mà là dẫn tới này tòa di tích trong

Bạch Uyển Thần bên cạnh không có gì thực lực cường đại người theo đuổi, cho nên Bạch Uyển Thần phải nhớ thăm dò di tích, rất có thể trở lại tìm mình. Như vậy nói cách khác, trận này âm mưu, trên thực tế là đem mình cùng Bạch Uyển Thần cùng nhau dẫn tới này tòa di tích trong

Nếu như đối mặt chẳng qua là hoàng đế cùng Bách Lý Thịnh Thế, Hồng Vũ tuyệt không lo lắng gia gia bà nội, nhưng là Quan gia nhúng tay liễu, kia gia gia bà nội có thể bị nguy hiểm

Hồng Vũ tâm nhất thời nói lên. Hắn bước nhanh đi ra ngoài, bằng nhanh nhất tốc độ đi tới Bạch Uyển Thần ngoài cửa, mãnh lực gõ cửa: "Bạch tỷ tỷ "

Bạch Uyển Thần đã nghỉ ngơi, mặc một thân rộng thùng thình trường bào màu trắng đưa cho hắn mở cửa, nhưng là Hồng Vũ đối với trước mắt phong tình nhưng có mắt không

tròng, thật nhanh hỏi: "Quan gia có thể điều động Nhất Phẩm Hợp Chân có mấy vị?"

Bạch Uyển Thần có chút nghi ngờ: "Tại sao?"

Hồng Vũ thật nhanh đem mình suy đoán nói.

Có Hồng Vũ nhắc nhở, Bạch Uyển Thần nữa một phản tư mình nhận được có liên quan "Phí Băng Thần Ngọc" tin tức quá trình, lập tức lộ ra một tia cười lạnh: "Thật to cẩu đảm ngay cả ta cũng dám tính toán"

Hồng Vũ gấp gáp: "Ông nội của ta bà nội hiện tại rất có thể đã lâm vào trong nguy hiểm, Quan gia rốt cuộc có thể điều động mấy vị Nhất Phẩm Hợp Chân?"

Bạch Uyển Thần trầm tư một phen: "Ngươi trước đừng nóng vội, Quan gia kế hoạch hẳn là đem ta và ngươi dời Vũ Đô, rời xa gia gia ngươi cùng bà nội. Như vậy bọn họ đối với ngươi gia gia bà nội hạ thủ thời điểm, mới có thể hoàn toàn bảo đảm sẽ không có cái gì ngoài ý muốn. Cho nên chúng ta còn đang Vũ Đô lời nói, Quan gia người sẽ không sớm như vậy hạ thủ."

Hồng Vũ quan tâm sẽ bị loạn, Bạch Uyển Thần như vậy nhất phân tích, hắn cũng cảm thấy như thế, gật gật đầu nói: "Ta và ngươi đi này tòa di tích, chỉ sợ cũng sẽ không đi ra sao?"

Bạch Uyển Thần gật đầu, nói tiếp: "Quan gia có bảy vị Nhất Phẩm Hợp Chân, bất quá bọn hắn gia tộc sản nghiệp thật lớn, cũng có địch nhân của mình, có thể điều động Nhất Phẩm Hợp Chân nhiều nhất chỉ có ba vị."

"Sẽ không tính sai sao?"

"Tuyệt đối sẽ không sai, Quan gia nếu như khó giữ được lưu bốn vị Nhất Phẩm Hợp Chân trấn giữ, tổn thất tuyệt đối sẽ phi thường to lớn, bọn họ không dám mạo hiểm."

Hồng Vũ gật đầu: "Sợ rằng trong đó có một người là muốn đối phó Bạch tỷ tỷ ngươi."

Bạch Uyển Thần khẽ mỉm cười: "Nếu là ta đoán được không tệ, tới hẳn là Quan Ngưỡng Hoài."

Hồng Vũ cau mày: "Quan Ngưỡng Hoài như vậy có lòng tin, chẳng lẽ tu vi của hắn ở tỷ tỷ trên?"

Bạch Uyển Thần đôi lông mày nhíu lại: "Hắn cho là như vậy. Cũng là gia gia ngươi bà nội bên kia, một người là dùng đan dược tăng lên, một mới vừa đột phá không lâu, chỉ sợ không phải Quan gia uy tín lâu năm nhất phẩm đối thủ…"

"Bệ hạ." Bách Lý Thịnh Thế khom người quỳ gối, hướng về phía trước bẩm báo: "Buổi sáng hôm nay Hồng Vũ cùng Bạch Uyển Thần đã lên đường đi Nam Việt quận."

Vũ Tông hoàng đế âm thầm thở phào nhẹ nhõm, Bạch Uyển Thần muốn đi di tích, ở vào Nam Việt quận góc đông nam, cùng Hồng Thắng Nhật vợ chồng muốn đi Phi Thiên Quan Thiên Nam hải bắc xê xích rất xa.

Cũng chính là như thế, mới có thể bảo đảm cái kế hoạch này vạn vô nhất thất.

"Quan gia thực lực đúng là cường đại, làm việc thỏa đáng." Hoàng đế rất là hài lòng: "Thịnh thế, Vũ Đô bên trong thành là không phải là cũng nên động đã dậy?"

Bách Lý Thịnh Thế nói: "Có liên quan Hồng gia hết thảy chứng cứ phạm tội cũng đã thu thập thỏa đáng, ba tên Nhị Phẩm Khai Thần cường giả đã vào vị trí của mình, ba vạn Hoàng Thành cấm vệ quân cũng có thể miễn cưỡng ngăn trở Hổ Sơn đại doanh còn dư lại bốn vạn tinh nhuệ. Chỉ cần bệ hạ hạ lệnh, lập tức là có thể tiêu diệt Hồng gia "

Vũ Tông hoàng đế nghi ngờ: "Tại sao trẫm cảm thấy ngươi mạnh khỏe giống như cũng không tán thành cái kế hoạch này?"

"Thần cũng không phải là không tán thành cái kế hoạch này, mà là thần cảm thấy, hiện tại động thủ có chút sớm liễu."

Vũ Tông hoàng đế tựa hồ hiểu cái gì, quân thần hai người hết sức ăn ý.

"Dựa theo cùng Quan gia ước định, chúng ta nhất định phải cùng nhau động thủ. Lần này kế hoạch cũng là thiên y vô

phùng. Nhưng là Hồng Vũ cái tên kia tồn tại, đều khiến người cảm thấy không nỡ."

Bách Lý Thịnh Thế cũng nói: "Thần cũng là băn khoăn cái này. Dù sao Vũ Đô trong thành chỉ còn lại có Hồng Liệt đám người, đã là cá trong chậu, chúng ta không bằng chờ Bắc Phương tin tức truyền đến mới hạ thủ. Nếu quả thật lần này vừa xảy ra cái loại nầy 'Vạn nhất, tình huống, có thể đem hết thảy cũng đẩy tới Quan gia trên người."

Vũ Tông hoàng đế vỗ tay đồng ý: "Không tệ, như vậy ổn thỏa nhất."

Hồng Vũ đem Lăng Thiên Thần Hủy để lại cho đại ca Hồng Liệt, cho dù là thật sự có chuyện gì phát sinh, Hồng Liệt đám người giết ra Vũ Đô thành hay là không thành vấn đề.

Liệt Mã lôi kéo xe ngựa chạy trốn ở trên quan đạo, trong xe ngồi đích nhất định là Hồng Vũ. Vũ Đô bên trong thành ai cũng biết, Liệt Mã là Hồng Vũ cỡi ngựa, súc sinh này căn bản không để cho người khác nhích tới gần.

Trong đội ngũ, còn có một tên đang mặc bạch y cao gầy cô gái, dung mạo hết sức xinh đẹp, xa xa nhìn lại, đó chính là Bạch Uyển Thần.

Bách Lý Thịnh Thế phái ra mật thám không dám dựa vào là quá gần, dù sao trong đội ngũ cường giả như vân, hơi không cẩn thận sẽ bại lộ tự thân.

Này một chi đội ngũ rất nhanh rời đi Vũ Đô, hướng Nam Việt quận đi.

Ước chừng mấy ngày sau, Bắc Phương một cái trên sơn đạo, Hồng Thắng Nhật cùng thê tử cùng nhau sóng vai mà đi, hai người chạy vội tốc độ cực nhanh, hai chân xê dịch, đã vượt qua liễu một mảnh sơn cốc, phía trước còn có đếm Bách Lý chính là Phi Thiên Quan liễu, nơi đó là bọn họ quen thuộc nhất một chiến trường.

"Nhanh đến liễu." Hồng Thắng Nhật trong lòng cuối cùng là kiên định một chút.

Bà nội dặn dò hắn: “Lần này ngươi nhất định phải nghe ta, không nên hơi một tí tựu mình dẫn người xông đi lên, ngươi đã không phải là năm đó tiểu tử…”

Gia gia không phục lão: “Đối với ngươi bây giờ là Nhất Phẩm Hợp Chân “

Bà nội trợn mắt: “Ngươi rốt cuộc có nghe hay không của ta?”

Gia gia nhỏ giọng nói thầm liễu mấy câu, biểu đạt sự bất mãn của mình.

Bà nội đang muốn phát tác, bỗng nhiên đã nhận ra cái gì, phía trước trên ngọn núi xuất hiện một người.

Gia gia vừa quay đầu lại, phía sau một ngọn núi thượng cũng ngồi một người, tựa hồ người ta vốn là là ở chỗ này, bọn họ trải qua thời điểm nhưng không có thấy.

Phía trước người nọ ngẩng đầu nhìn trời, tựa hồ ở thưởng thức trên bầu trời mây trắng dằng dặc.

“Non xanh nước biếc địa phương tốt, thích hợp giết người.” Người nọ chậm rãi mà đến, tựa hồ trong hư không trải rộng ra liễu một cái đại đạo, để cho hắn nhẹ nhàng như thường tiêu sái đến Hồng Thắng Nhật cùng Lý thị trước mặt, khẽ mỉm cười: “Hai vị đem người chết các ngươi tốt, ta tên là Quan Ngưỡng Vị, nhớ lấy, ta chính là đưa các ngươi lên đường người.”

Phía sau cái kia người không nhịn được nói: “Ngươi tựu thích la dài dòng lắm điều, hai thủy hóa mà thôi, vội vàng đưa bọn họ lên đường “

Hắn đang nói chuyện trong lúc, vừa quỷ dị ra hiện tại liễu Hồng Thắng Nhật phía sau hai người hai mươi trượng, vẫn như cũ là khoanh chân mà ngồi, hư không lơ lửng.

Quan Ngưỡng Vị cười nói: “Đó là Quan Ngưỡng Bá, một người khác đưa các ngươi lên đường người, hắn chính là như vậy cấp tính tình.”

Phía sau Quan Ngưỡng Bá hừ lạnh một tiếng, bên trong thân thể trào ra chín đạo võ khí tia sáng, chín loại sắc thái,

quay chung quanh của hắn thân thể không được quanh quẩn bay lên, rồi sau đó một đạo đủ để ⊥ toàn bộ thiên hạ khiếp sợ hoảng sợ khí thế cuồng bạo dựng lên, xông lên chín tầng mây tầng, khuấy phong vân biến sắc

“Oanh “

Quan Ngưỡng Bá bộc phát, hắn song chưởng vỗ, một con màu bạc thon dài gậy sắt ra hiện tại trong tay, hắn giơ gậy chỉ thiên, ngưng tụ liễu khí thế cường đại, không nói một lời nhất bang nện xuống

Hồng Thắng Nhật cùng Lý thị cùng nhau biến sắc.

Mặc dù đều là Nhất Phẩm Hợp Chân, nhưng là hai người bọn họ thực lực khoảng cách người ta quả thật chênh lệch không dưới, Quan Ngưỡng Bá vừa ra tay, bọn họ tựu đã nhìn ra.

Mà chính diện Quan Ngưỡng Vị mặt mỉm cười, chẳng qua là cặp kia trong mắt, đã tất cả đều là lành lạnh lạnh lẻo. Hắn nhẹ nhàng vổ tay: “Một chiêu này không tệ.”

Cùng lúc đó, hai đạo đẹp mắt quang mang từ sau lưng của hắn bay lên, ở võ tức dưới sự thao túng, hai thanh khéo léo đoản kiếm rơi vào trong tay của hắn, hắn song kiếm vừa nhấc, liền có ngập trời võ khí thật giống như vỡ đê hồng thủy một loại cuồn cuộn mà đến

Quan Ngưỡng Vị chiến ý hừng hực, song kiếm hết thảy, tựa hồ là có thể đem mảnh không gian này trực tiếp cắt rách xuống tới.

Hai người trong tay, cũng là tứ phẩm Huyền Binh, uy lực cường đại, phối hợp hai người mạnh mẻ thực lực, chém giết hai vị mới vào nhất phẩm cũng không khó khăn. Quan gia như thế tự tin, cũng không phải là không có nguyên nhân.

Hồng Thắng Nhật vợ chồng nhìn nhau, lưng tựa lưng mà đứng, Hồng Thắng Nhật một thanh thoát đi liễu trên người áo bào, Quan Ngưỡng Vị trong mắt nhất thời dâng lên một cổ vẻ tham lam: “Toàn bộ Huyền Binh chiến giáp “

Không riêng hắn có, Lý thị trên người cũng có một bộ.

Quan Ngưỡng Vị đối với Quan Ngưỡng Bá nói: “Vật này ta và ngươi không nói ra đi, không có ai sẽ biết, như thế nào?”

Quan Ngưỡng Bá ánh mắt sáng lên: “Không thành vấn đề “

Hai người đã nhận định, này hai bộ Huyền Binh chiến giáp là bọn hắn liễu, cuồng vọng cực kỳ.

Hồng Thắng Nhật ngửa mặt lên trời một tiếng huýt sáo, rút ra chiến đao, chiến ý hừng hực như lửa: “Ha ha ha, muốn, cứ tới đây cầm sao “

Quan Ngưỡng Vị mí mắt chợt vừa nhảy: “Tam phẩm trung “

Hồng Thắng Nhật cười lạnh: “Chuôi này Trảm Nhạc Thiên Đao kể từ khi nhận được sau còn không có sử dụng quá, có thể chém giết Nhất Phẩm Hợp Chân, điểm có tiền thật tốt “

Lý thị dựa lưng vào trượng phu, cũng rút ra bảo kiếm của mình, cổ tay nàng run lên, mũi kiếm hướng xông lại Quan Ngưỡng Bá một chút: “Ngục Lô Tâm Kiếm, kính xin chỉ giáo ” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 59 : Nghịch chuyển (thượng)

Quan Ngưỡng Bá cùng Lý thị liều mạng liễu một cái, Quan Ngưỡng Bá lực lượng, cảnh giới chiếm ưu, nhưng là tam phẩm trong đích Ngục Lô Tâm Kiếm đủ để đem những thứ này ưu thế triệt tiêu.

Nếu như nữa tính cả Huyền Binh chiến giáp, thậm chí Hồng Thắng Nhật vợ chồng còn muốn hơi chiếm ưu thế.

Quan Ngưỡng Vị hai người nhưng như cũ tâm chí kiên định không là dao động, bọn họ tin tưởng mình phong phú kinh nghiệm, nhất định có thể áp chế hai người, bọn họ chẳng qua là cần một cái cơ hội.

Hồng Thắng Nhật tính tình cương liệt, trong tay Trảm Nhạc Thiên Đao mỗi một lần huy động mãnh liệt sát ý, ngưng tụ thành từng đạo ngọn lửa, rơi bốn rơi hừng hực thiêu đốt, rất nhanh chung quanh hơn mười dặm phương viên bên trong, đã là một cái biển lửa

Lý thị cùng Quan Ngưỡng Bá chiến đấu cũng đã tiến vào gay cấn, Quan Ngưỡng Bá đại khai đại hợp, trong tay đại bổng mỗi một lần huy động, cũng mang theo trầm trọng vô cùng lực lượng, mơ hồ áp chế Lý thị. Nhưng là Lý thị trong tay Ngục Lô Tâm Kiếm, vốn là khinh linh sắc bén Huyền Binh, nhìn qua nàng giống như là trong gió lốc một thuyền lá nhỏ, tùy thời có thể lật úp, nhưng trên thực tế bà nội tính dai mười phần, mỗi một kiếm đâm ra, cũng làm cho Quan Ngưỡng Bá cực kỳ khó chịu, hận không được giơ chân rống giận.

Tứ đại Nhất Phẩm Hợp Chân hỗn chiến, rất nhanh phạm vi liên lụy chung quanh Bách Lý, may là nơi này cũng là vùng núi, nếu không nhất định sanh linh đồ thán.

Từ từ cái này phạm vi lan tràn tới ba Bách Lý

Rồi sau đó là năm Bách Lý

Phi Thiên Quan trong thủ tướng cũng cảm nhận được, người người biến sắc đó là Hồng lão tướng quân cùng nữ

tướng quân khí thế, bọn họ cũng rất quen thuộc, nhưng là khác hai người là ai? Tại sao có thể có người nửa đường đánh chặn đường tướng quân? Chẳng lẽ là Địch Nhung người? Nhưng là Địch Nhung tại sao có thể có hai vị Nhất Phẩm Hợp Chân?

Cả Phi Thiên Quan nhất thời thấp thỏm lo âu. Nếu như lão tướng quân vợ chồng chiến bại, chỗ kia còn có hai đại nhất phẩm… Bọn họ không dám nghĩ tiếp.

Quan Ngưỡng Vị một tiếng huýt sáo, thanh chấn ngàn dặm, bọn họ nhiều lần cùng Nhất Phẩm Hợp Chân chiến đấu kinh nghiệm nổi lên tác dụng, đã từ từ đem thế cục nghịch chuyển, hướng bọn họ có lợi phương hướng phát triển.

Tiếp tục nữa, nói vậy đánh cho bị thương hơn nữa giết chết hai thủy hóa nhất phẩm cũng không phải là vấn đề.

Nhưng là đang ở hai người bọn họ phát động tấn công mạnh đồng thời, bỗng nhiên sau lưng riêng của mình xuất hiện một cổ cường đại khí thế cổ khí thế kia, coi như là so với bọn họ, cũng chỉ là hơi yếu một đường

“Cái gì “

Hai người vội vàng quay đầu lại, hoảng sợ phát hiện hai đầu nhất phẩm hoang thú phóng lên cao, tốc độ điên cuồng, hung hăng vượt qua mình hai người đánh tới

Quan Ngưỡng Vị thoáng cái sẽ hiểu: Này hai thủy hóa tốt giảo hoạt vẫn đợi đến hiện tại mới phát động Lôi Đình Nhất Kích

Nhất phẩm hoang thú đúng là so ra kém Nhất Phẩm Hợp Chân, nhưng là xê xích cũng không lớn. Nếu như mặc cho hai đầu hoang thú đánh tới, coi như là hai người bọn họ cũng muốn bị thương.

Hai người đi vòng vèo, đi ứng đối nhất phẩm hoang thú thời điểm, vốn là bị áp chế Hồng Thắng Nhật vợ chồng đột nhiên bộc phát hai lão quen thuộc binh pháp, hư hư thật thật. Lúc trước vẫn có điều giữ lại, đợi đến hai gã đại địch bị hoang thú kiềm chế sau, mới chánh thức triển hiện thực lực của mình

Hồng Thắng Nhật một tiếng gầm thét, Trảm Nhạc Thiên Đao giơ lên cao cao, tựa hồ từ phía trên giữa không trung Tiếp Dẫn xuống tới một đạo mãnh liệt ánh nắng, sau lưng Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng cũng tùy theo gầm thét rống giận, bốn vó loạn đạp.

Một đạo so sánh với mặt trời còn muốn sáng ngời quang mang từ Trảm Nhạc Thiên Đao thượng bay ra, tựa hồ có thể thỉnh thoảng không nhìn khoảng cách, trực tiếp phủ xuống ở Quan Ngưỡng Vị trên người.

Quan Ngưỡng Vị bị một đao bổ đi ra mấy trăm trượng, máu tươi gắn một đường.

"Đi mau" hắn một tiếng kêu rên, phá không đi.

Lý thị Ngục Lô Tâm Kiếm giống như là một quả mãng xà độc nha, vô thanh vô tức xuyên qua liễu hư không, đâm vào Quan Ngưỡng Bá bên trong thân thể. So sánh với trượng phu rộng lớn bao la hùng vĩ, nàng thì càng thêm bí mật, Quan Ngưỡng Bá thậm chí không còn kịp nữa phản ứng hạ xuống, đường đường Nhất Phẩm Hợp Chân, không giải thích được đã bị một kiếm đâm thủng ngực

"A ——" hắn một tiếng gầm thét, ra sức hất ra trong lồng ngực trường kiếm, mà hắn chính diện hiểu rõ Thất Vĩ Thiên Báo bảy cái đuôi bỗng nhiên hóa thành bảy con Hỏa Long, hung hăng quật ở trên người của hắn.

Hắn hung hăng địa té xuống, tiến đụng vào mặt đất lưu lại một khổng lồ hố sâu.

Mà Hồng Thắng Nhật cũng không đuổi bắt Quan Ngưỡng Vị, mà là lăng không một đao, lần nữa bộc phát ra liễu sáng ngời quang mang, triều trên mặt đất Quan Ngưỡng Bá chém đi qua.

Quan Ngưỡng Bá tức giận một rống, phun ra tới một mảnh máu tươi, đại bổng hung hăng hướng lên trời một đâm, cùng Hồng Thắng Nhật liều mạng liễu một cái.

"Đông "

Mãnh liệt sóng chấn động ra vượt qua bốn phía phóng đi, mặt đất giống như người nào hồ nước giống nhau dao động, mấy ngàn trượng bên trong hòn đá vỡ vụn, ngọn núi lắc lư, thảm thực vật toàn bộ trở thành phấn vụn.

Hồng Thắng Nhật một té ngã bay trở về, Cức Thứ Bạo Long lăng không đưa tiếp được liễu, Hồng Thắng Nhật gầm lên giận dữ, thúc dục cỡi ngựa lần nữa xung phong liều chết tới đây.

Mà Quan Ngưỡng Bá một tiếng kêu rên, thất khiếu chảy máu

Hắn đối mặt với Hồng Thắng Nhật, cũng không dám phân tâm, biết rất rõ ràng Lý thị còn đang bên cạnh, vô cùng nguy hiểm, nhưng là vô luận là người nào, cũng không thể có thể ở một vị Nhất Phẩm Hợp Chân, một đầu nhất phẩm hoang thú cùng hai kiện đẳng cấp cao Huyền Binh tổ hợp lại phân thần hắn chú ý

Chạy như điên mà đến Hồng Thắng Nhật, chính là Thanh Nguyên lịch sử đại lục thượng cường đại nhất một gã kỵ binh

Sau lưng của hắn Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng đã ngưng tụ thành màu vàng lợt đích thực cùng, giống như vật còn sống một loại, người theo đuổi Hồng Thắng Nhật chạy như điên, đem một cổ hùng hậu năng lượng cường đại rót vào trong cơ thể hắn.

“Làm “

Lại là một tiếng vang thật lớn, lần này ba động còn hơn hồi nãy nữa muốn kịch liệt, phụ cận vài toà ngọn núi cũng nữa không chịu nổi loại lực lượng này ầm ầm sụp đổ, ở một mảnh trong hỗn loạn, có một đạo tầm thường kiếm quang từ trên trời giáng xuống, không có chút nào trở ngại từ Quan Ngưỡng Bá đỉnh đầu đâm vào, thẳng không có tới chuôi

Ngục Lô Tâm Kiếm trong giấu diếm đáng sợ võ khí hoàn toàn bộc phát, trong nháy mắt tựa như Quan Ngưỡng Bá trong cơ thể sinh cơ toàn bộ chặt đứt, tất cả nội tạng quấy đến nát bấy

Quan Ngưỡng Bá ngơ ngác đứng, mắt hổ trừng trừng, tựa hồ không chịu tin tưởng mình lại chết ở liễu hai gã người phàm tục trong tay.

Quan Ngưỡng Vị hết sức giảo hoạt, xem thời cơ được sớm, hai đầu nhất phẩm hoang thú xuất hiện thời điểm, hắn liền quyết định muốn chuồn mất. Gia tộc đích tình báo ra phát hiện ra nghiêm trọng thất ngộ, hai Nhất Phẩm Hợp Chân, bốn vật đẳng cấp cao Huyền Binh, hơn nữa hai đầu nhất phẩm hoang thú, như vậy lực chiến đấu, tùy tiện một người kéo ra ngoài cũng có thể khiêu chiến Quan Ngưỡng Hoài liễu, để cho bọn họ hai tới quả thực chính là chịu chết

Cho nên Quan Ngưỡng Vị thoát được tuyệt không áy náy, về phần Quan Ngưỡng Bá, tựu nhìn vận khí, căn bản ngồi có quan hệ gì?

Hồng Thắng Nhật không có đuổi theo, hiển nhiên là đi vây công Quan Ngưỡng Bá liễu.

Hắn một hơi chạy ra đếm Bách Lý, mới xem như hơi ngừng nghỉ hạ xuống, xem một chút chung quanh, chính mình cũng không biết chạy trốn tới liễu nơi nào.

Này lạnh lẻo yên tĩnh, Quan Ngưỡng Vị đã cảm thấy tựa hồ có cái gì không đúng.

Hồng Thắng Nhật tại sao không đến đuổi theo mình?

Vừa bắt đầu hắn cho là bởi vì Hồng Thắng Nhật muốn đi vây giết Quan Ngưỡng Bá. Nhưng là suy nghĩ nhiều hạ xuống, Hồng Thắng Nhật cùng Lý thị, đều có hai kiện đẳng cấp cao Huyền Binh, đều có một đầu nhất phẩm hoang thú cỡi ngựa. Truy kích lời nói bọn họ tùy tiện một người cũng có thể tiêu diệt hết mấy vừa mới người. Nói cách khác hai người chia nhau truy kích, rất có thể đem mình hai người toàn bộ chém giết, nhưng là tại sao Hồng Thắng Nhật không có đuổi theo?

Hắn bỗng nhiên một run run: Trừ phi Hồng Thắng Nhật biết mình căn bản chạy không thoát

Bạch Uyển Thần thân ảnh ra hiện tại liễu phía trước, nàng lúc này, cùng ở Hồng Vũ trước mặt hoàn toàn là hai người. Lạnh như băng, rét căm căm, sát ý lạnh thấu xương

Quan Ngưỡng Vị hiểu, hắn cũng biết mình xong.

"Ngươi, ngươi nghĩ muốn cái gì?"

Tại sao đem mình để lại cho Bạch Uyển Thần? Quan Ngưỡng Vị rất muốn biết.

Bạch Uyển Thần lạnh nhạt nói: "Quan gia 'Quỳnh Thần Vực' cửa vào Tinh tiêu cùng thân phận ngọc bài, giao cho ta, ta cho ngươi một quả thống khoái."

Hai ngày sau, Quan gia tư hữu Thần Vực Quỳnh Thần Vực bị Bạch Uyển Thần công phá, trấn thủ Quỳnh Thần Vực gia tộc Nhất Phẩm Hợp Chân Quan Ngưỡng Hải chết trận.

Vốn là mai phục ở Nam Việt quận di tích gia tộc thứ hai cao thủ Quan Ngưỡng Hoài khẩn cấp trì xa, lại bị Bạch Uyển Thần ở nửa đường chặn lại, đánh cho thành trọng thương chạy trốn mà quay về, bảo thủ đoán chừng ba mươi năm bên trong Quan Ngưỡng Hoài khó có thể trở lại đỉnh.

Mà Vũ Đô bên trong thành, Trang Trạch cùng Tô Tam âm thầm hạ thủ, đem Quan Tử Hoành cùng Trương Vũ Thăng biến thành hai cỗ thi thể.

Từ đó, Quan gia chu đáo chặt chẽ kế hoạch, đầu nhập vào ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân độc kế hoàn toàn tan biến. Trận chiến này, Quan gia tổn thất ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân, trọng thương gia tộc thứ hai cao thủ, là tối trọng yếu nhất tư hữu Thần Vực Quỳnh Thần Vực bị Bạch Uyển Thần cướp đi, tổn thất thảm trọng, phải toàn bộ tuyến co rút lại.

Mà Quan gia đối thủ thì nhân cơ hội chiếm trước rất nhiều vốn là thuộc về Quan gia lợi ích.

Cả trong quá trình, Hồng Vũ đều ở trên đường du sơn ngoạn thủy, đi là không chặc không chậm, giả trang thành Bạch Uyển Thần Hoàng Thiên Lan thỉnh thoảng tới cùng hắn tâm sự.

Vũ thiếu gia cảm giác mình cuộc sống gia đình tạm ổn trôi qua rất dễ chịu, làm thiếu gia ngay cả có tốt như vậy nơi: Chuyện gì không cần mình động thủ, phân phó một tiếng là được.

Tiêu diệt liễu Quan gia kế hoạch, thật ra thì cũng chính là phân phó một tiếng mà thôi.

Bất quá Hồng Vũ hơi có chút tiếc nuối, Bách Lý Thịnh Thế lại không có động thủ.

Bà nội ở chém giết Quan Ngưỡng Bá sau rồi cùng gia gia tách ra, bằng nhanh nhất tốc độ chạy về liễu Vũ Đô. Nếu như Bách Lý Thịnh Thế động thủ, tựu thuận thế chém giết Bách Lý Thịnh Thế.

Nhưng là không nghĩ tới người nầy lại nhịn xuống vẫn không nhúc nhích điều này làm cho Hồng gia cũng không có liễu phát tác lấy cớ, hơi có chút "Tiếc nuối".

Đại ca Hồng Liệt bên cạnh có Lăng Thiên Thần Hủy, còn có đông đảo gia tộc cao thủ, đánh không thắng cũng có thể rút lui. Nếu như Bách Lý Thịnh Thế động thủ, hắn chỉ cần kéo Bách Lý Thịnh Thế hai ngày thời gian, tựu đầy đủ bà nội gấp trở về liễu.

Mà tin tức truyền về Chủ Thần Vực, khắp nơi thế lực khiếp sợ

Bọn họ nhìn không thấy tới Hồng Vũ tại này kiện sự tình trong lên tác dụng, nhưng là lại có thể thấy Bạch Uyển Thần bộc phát

Mà Bạch Uyển Thần thực lực lớn nhà sớm có công luận, cùng Quan Ngưỡng Hoài là một cấp số. Dĩ nhiên chân chính hiểu rõ Bạch Uyển Thần mọi người biết đây chỉ là lời đồn đãi, Bạch Uyển Thần hay là muốn so sánh với Quan Ngưỡng Hoài mạnh hơn một đường.

Nhưng là căn cứ truyền về đích tình báo, Bạch Uyển Thần đánh vào Quỳnh Thần Vực, đối mặt Quan Ngưỡng Hải, nầy đây một loại bóp áp tư thái đưa đánh chết. Rồi sau đó nửa đường đánh chặn đường Quan Ngưỡng Hoài, chỉ dùng mười chiêu tựu đánh Quan Ngưỡng Hoài trọng thương hộc máu, cuối cùng không phát không được động hao tổn rất lớn tâm huyết kỹ năng mới có thể chạy trốn.

Loại này cường thế tư thái, tuyệt đối so với trước kia Bạch Uyển Thần tăng lên một cảnh giới

Mọi người rất nghi ngờ, Bạch Uyển Thần khẳng định không có được Phí Băng Thần Ngọc, nàng là làm sao đột phá một cảnh giới?

Điều bí mật này chỉ có Hồng Vũ cùng Bạch Uyển Thần trong. Hồng Vũ luyện chế liễu một lò linh đan, có thể bắt chước được Phí Băng Thần Ngọc hiệu quả, trợ giúp Bạch Uyển Thần bán ra này một bước cuối cùng, bước chân vào một cái cảnh giới mới. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 59 : Nghịch chuyển (hạ)

Hoàng đế cùng Bách Lý Thịnh Thế ngồi ở bên trong ngự thư phòng nhìn nhau không nói gì, lần này may nhờ Bách Lý Thịnh Thế cẩn thận một chút, không có dựa theo ước định đồng thời động thủ, nếu không, cho dù là có thể giết chết Hồng Liệt, cũng sẽ đưa tới Hồng gia lôi đình trả thù.

Bây giờ nhìn lại Hồng Liệt ngược lại thành Hồng gia nhất người có cũng như không, giết hắn rồi lại có cái gì dùng?

"Ai…" Vũ Tông hoàng đế một tiếng thở dài, nhìn qua tốt nhất một cái cơ hội như vậy, cứ như vậy thoát đi từ trên tay liễu. Bách Lý Thịnh Thế sắc mặt nghiêm trọng, Hồng gia thực lực càng ngày càng mạnh, tình thế đối với bọn họ quân thần, là càng ngày càng bất lợi.

Quả nhiên là chỉ cần Hồng Vũ ở, chuyện tựu tồn tại biến số!

…

Vũ Đô bên trong thành, Hồng phủ gầy dựng lại đã hoàn thành hơn phân nửa.

Hồng Vũ xem xét sau ngược về hiện tại trụ sở, vừa vào sân đã nhìn thấy Bạch Uyển Thần ngồi ở trên ghế, trong tay bày đặt một chén trà lài.

Hồng Vũ mặt mày hớn hở: "Bạch tỷ tỷ, ngươi đã về rồi."

Bạch Uyển Thần đem một quả ngọc bài ném cho hắn: "Đây là của ngươi mà thân phận ngọc bài, có thể tự do ra vào Quỳnh Thần Vực. Hiện tại cũng chỉ có hai người chúng ta người có thể đi vào đi. Ta đã đem bên trong Quan gia người tất cả đều thanh trừ, bất quá ngươi đi vào lời nói cũng muốn cẩn thận. Quỳnh Thần Vực cấp bậc rất cao, là Quan gia là tối trọng yếu một ngọn tư hữu Thần Vực, đợi một thời gian thậm chí có hi vọng đạt tới Chủ Thần Vực tầng thứ. Cho nên bên trong dân bản xứ sinh linh cũng rất cường đại."

Hồng Vũ dĩ nhiên hiểu một ngọn tư hữu Thần Vực giá trị, hắn trong lòng có chút nhộn nhạo lên tới: "Chỗ ngồi này tư hữu Thần Vực, hai người chúng ta cùng sở hữu?"

Bạch Uyển Thần tựa hồ không nghĩ tới nhiều như vậy: "Cảnh giới của ta có thể tăng lên làm phiền ngươi Băng Oánh Đan, hơn nữa còn là ngươi nhìn mặc Quan gia âm mưu, cho nên đây là ngươi nên được. Gần đây ta sợ rằng không có thời gian đi bận tâm chỗ ngồi này tư hữu Thần Vực, ngươi đa dụng điểm tâm."

Hồng Vũ lo lắng đứng lên: "Là không phải là vì ứng phó Quan gia vồ đến?"

Chủ Thần Vực là tự nhiên mình quy tắc, Bạch Uyển Thần giết Quan gia nhiều người như vậy, Hồng Vũ lo lắng nàng sẽ phải chịu một chút trừng phạt.

Bạch Uyển Thần nhưng ngạo nghễ nói: "Quan gia gieo gió gặt bảo! Huống chi ta hiện tại cảnh giới, còn ai dám xem thường trừng phạt? Chỉ bất quá, Tùng Giang Phủ nội bộ lại có người dám cùng Quan gia cấu kết, đem ta dẫn xuống tới, trong khoảng thời gian này muốn hảo hảo tra một chút liễu."

Hồng Vũ gật đầu: "Ngươi yên tâm đi đi."

Bạch Uyển Thần gật đầu.

…

Trương Vũ Thăng sau, Trương gia khác phái một người thường trú Vũ Đô chịu trách nhiệm cùng Hồng Vũ liên lạc, mà Trương Vũ Thăng chết đi, Trương gia căn bản không có một chút truy xét ý tứ.

Cái này chịu trách nhiệm người chính là Trương Tuyền.

Trương Tuyền nghe nói Hồng Vũ yêu cầu, lập tức bẩm báo liễu trở về, không có mấy ngày thời gian, Trương Ngọc Thư tựu ra hiện tại liễu Hồng Vũ trước mặt.

"Khai phá tư hữu Thần Vực?" Trương Ngọc Thư sau khi nghe khẽ chau mày, chợt chợt hiểu ra liễu: "Là Bạch Uyển Thần đại nhân từ Quan gia trong tay đoạt lại Quỳnh Thần Vực sao?"

Hồng Vũ cảm giác, cảm thấy người nầy ánh mắt là lạ, rồi lại không tốt giải thích cái gì, gật đầu đáp: "Chính là, làm sao, các ngươi Trương gia không dám?"

Trương Ngọc Thư cũng là thành thật: "Nếu là trước kia khẳng định không dám như vậy đem Quan gia hướng trong chết đắc tội. Bất quá hiện tại, Quan gia tổn thất ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân, hơn nữa Quan Ngưỡng Hoài trọng thương, ta nghe nói Quan gia trên thực tế là phong tỏa tin tức, Quan Ngưỡng Hoài khởi dừng lại là khó có thể trở lại đỉnh, sợ rằng trở lại nhất phẩm cũng rất khó liễu. Hơn nữa bọn họ vừa tổn thất là tối trọng yếu Quỳnh Thần Vực, cường địch nhìn quanh dưới, thế tất có suy yếu đi xuống. Bây giờ còn có cái gì đáng sợ?"

Hồng Vũ gật đầu: "Ta đi ngược chiều phát tư hữu Thần Vực không có chút nào kinh nghiệm, cho nên tìm ngươi giúp ta. Chỗ tốt nha, trong đoạn thời gian này, tất cả thu hoạch phân các ngươi Trương gia một thành."

Trương Ngọc Thư ánh mắt sáng lên: "Không thành vấn đề."

Một thành nghe không nhiều lắm, nhưng trên thực tế chẳng qua là làm một cố vấn, thật không ít. Hơn nữa muốn suy nghĩ đến Quỳnh Thần Vực năm đó bị phát hiện thời điểm, cũng là Bát Tỏa Thần Vực, cấp bậc rất cao sản vật phong phú, như vậy cái này thu vào thì càng thêm khả quan liễu.

Nửa tháng sau, Địch Nhung bên kia không hề có động tĩnh gì, Hồng Thắng Nhật nhận lệnh trở về Vũ Đô. Hồng Vũ đem sự tình trong nhà dàn xếp một chút, chuẩn bị lên đường phía trước Quỳnh Thần Vực.

Nhưng là lại xuất phát lúc trước, hắn tìm được rồi đại ca Hồng Liệt.

"Ngươi muốn đi xem phụ thân?"

Hồng Vũ gật đầu: "Nếu như có thể, ta nghĩ nếm thử một chút vì phụ thân giải độc."

Hồng Thừa Nghiệp trong cơ thể độc tính có chút cổ quái, Hồng Vũ lần trước đi theo bà nội vấn an hắn thời điểm, cũng

âm thầm quan sát, hắn không muốn làm cho thân nhân —— nhất là bà nội —— hi vọng sau vừa thất vọng, thừa lúc lúc cũng không nói gì. Bởi vì hắn nhìn ra loại độc tố này vô cùng cổ quái.

"Tốt, ta dẫn ngươi đi."

"Trước đừng nói cho những người khác, ta cũng vậy không có mười phần nắm chặc."

Hồng Liệt gật đầu.

Hai người quen việc dễ làm đến đạo quan, đối với hai nhi tử đến, Hồng Thừa Nghiệp lộ ra vẻ có chút ngoài ý muốn: "Các ngươi làm sao tới rồi?"

Hồng Liệt ngồi xuống nói: "Phụ thân, Nhị đệ muốn giúp ngài kiểm tra hạ xuống, xem một chút có thể hay không giải ngài trên người độc tính."

Hồng Thừa Nghiệp cười nhạt, khoát tay nói: "Không cần, năm đó cả Đại Hạ tất cả nổi danh đan sư cũng nhìn rồi…"

Hồng Vũ nói: "Ta so với bọn hắn tất cả mọi người cao minh."

Hồng Thừa Nghiệp hơi sửng sờ, vừa đại nhi tử cũng nói: "Phụ thân, Nhị đệ nói không sai, gia gia năm đó lão đả thương chính là Nhị đệ cho trị tốt, hơn nữa gia gia đề thăng làm Nhất Phẩm Hợp Chân, cũng là Nhị đệ luyện chế linh đan."

Hồng Thừa Nghiệp trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, rồi sau đó chính là vui mừng. Bất quá đối với tự thân sở trúng độc, hắn ngược lại là một bộ không sao cả thái độ: "Vậy ngươi tựu cho ta nhìn một chút sao."

Hắn vươn tay, Hồng Vũ cho đáp mạch.

Chỉ chốc lát sau, Hồng Vũ sắc mặt trở nên khó nhìn lên, Hồng Liệt vội vàng hỏi: "Lão Nhị, như thế nào?"

Hồng Vũ đè ép cơn giận của mình: "Xin phụ thân đem bị thương chỗ cho ta xem nhìn."

"Bị thương! ?" Hồng Liệt thất kinh. Chuyện năm đó Hồng gia đời thứ ba cũng không hiểu biết, Hồng Liệt cũng chỉ là biết

phụ thân ở chỗ này tiềm tu, thân nặng kỳ độc, tựa hồ là bởi vì trên tinh thần bị đả kích rất lớn, không chịu về nhà.

Hồng Thừa Nghiệp trong mắt hiện lên một tia tán thành, không nói thêm gì, đứng dậy tới giải khai áo, khi hắn bên trái dưới bờ vai, có một màu đỏ tím Chưởng Ấn!

Chưởng Ấn đã không biết là bao nhiêu năm trước lưu lại liễu, nhưng là thế nhưng mỗi một ti chỉ tay cũng rất rõ ràng, giống như bị người dùng đốt hồng bàn ủi nóng đi tới!

Hồng Liệt nhiệt huyết dâng trào: "Phụ thân, là ai hạ độc thủ!"

Hồng Vũ tức giận cũng là lai nguyên ở lần này, hắn thủy chung cảm thấy phụ thân sở trúng độc có chút kỳ quái, hôm nay bắt mạch mới xem như hoàn toàn xác nhận, phụ thân không phải là trúng độc, mà là bị lấy một loại rất kỳ lạ võ khí gây thương tích, loại này võ khí có chứa kịch liệt độc tính.

Hồng Thừa Nghiệp khoát khoát tay, vẫn như cũ là cái loại nầy lạnh nhạt bộ dạng, đem áo mặc xong, nói: "Rất nhiều năm trước chuyện tình liễu, các ngươi đồng lứa nhỏ tuổi là không muốn đi quản."

Hắn dừng hạ xuống, lại nói: "Độc này tính, thật ra thì ta đã thói quen, ngược lại rất tốt, bởi vì… này thống khổ thời khắc nhắc nhở ta còn sống."

Hồng Vũ mặc nhiên không nói, hắn cũng có thể nhìn ra, phụ thân tâm như chết hôi, hành thi tẩu nhục một loại.

"Ta đi xem một chút kia miệng linh tuyền giếng." Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 60 : Sơn Man

Linh tuyền giếng ở đạo quan tiểu viện trong khắp ngõ ngách, chung quanh loại một chút thúy trúc, sinh cơ hết sức tràn đầy.

Hồng Vũ thăm dò vừa nhìn, nước giếng trong suốt bình tĩnh, nhiều tia mát mẻ cảm giác phiêu tán đi lên, làm cho người ta tinh thâm hơi bị rung lên, tai thính con mắt tuệ.

Hồng Vũ đem của mình Linh Giác buông ra, cẩn thận cảm thụ một chút, kinh ngạc phát hiện linh tuyền giếng phía dưới, trên thực tế liền và thông nhau Đại Hạ long mạch, nhiều tia long mạch lực thẩm thấu vào nước giếng trong, phụ thân mỗi ngày dùng để uống, rửa mặt, mới có thể trấn áp ở trong cơ thể độc tính.

Nhưng trên thực tế còn có một điểm nữa hắn không có nói cho đại ca, mà cũng là để cho hắn nhất tức giận. Kia đả thương người của phụ thân, hiển nhiên là cố ý khống chế công lực của mình, một chưởng kia trên độc tính, đọng lại mà không tán, nhưng cũng không trí mạng. Hiển nhiên người nọ tâm tư cực độ tàn nhẫn, chính là muốn để cho phụ thân một đời một thế chịu được loại này hành hạ

Hồng Vũ trong lòng hiểu rõ sau, kêu lên đại ca cùng nhau cáo biệt rời đi.

Trên đường, Hồng Liệt cấp khó dằn nổi hỏi: "Lão Nhị, như thế nào? Có biện pháp không?"

Hồng Vũ gật đầu để cho hắn thở phào nhẹ nhõm.

"Có thể giải độc, bất quá bây giờ còn thiếu một chút dược liệu, ta lần này đi ra ngoài, vừa lúc nghĩ biện pháp thu thập xuống.

Hồng Liệt vành mắt có chút đỏ lên, theo bản năng nắm đệ đệ đích tay: "Nếu có thể kết liễu trên thân phụ thân độc, ta sao một nhà tựu có thể đoàn tụ liễu…"

Hồng Vũ âm thầm thở dài, chưa cùng đại ca nói thêm cái gì. Phụ thân chỉ cần khúc mắc không có giải khai, vĩnh viễn cũng sẽ không về nhà.

Trương Ngọc Thư lần này chỉ dẫn theo Trương Tuyền tới đây, Trương Tuyền là Trận sư, đối với Thần Vực khai phá cũng có trợ giúp, hơn nữa hắn cũng từng tham dự mấy lần Thần Vực thăm dò, ở nơi này phương diện rất có kinh nghiệm.

Về phần hộ vệ và vân vân, Trương Ngọc Thư không có mang, Hồng Vũ bên cạnh có Hồng Thân Hồng Dần, còn có một đầu nhất phẩm hoang thú, như vậy lực chiến đấu so ra mà vượt hai vị Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh liễu, Trương gia vừa không thể nào phái tới một vị Nhất Phẩm Hợp Chân bảo vệ hắn, cho nên hắn định cũng là không mang theo người khác.

Hồng Vũ trước khi lên đường, trong triều đình xảy ra cùng nhau không lớn không nhỏ án tử, Quảng Dương quận quận trưởng Phạm Văn Trình, bởi vì tham ô, nhận hối lộ, bao dung tội phạm chờ đủ loại tội danh, bị triều đình từ bỏ liễu chức quan, bắt giữ bỏ tù, ít ngày nữa sẽ phải tuyên bố.

Đoán chừng Phạm Văn Thành cả đời này, coi như là phá hủy.

Hồng Vũ biết sau cười nhạt, biết là Đại hoàng tử xuất thủ.

Quỳnh Thần Vực ở vào Đại Hạ Đông Nam bộ Hoàn quận cảnh nội, Hồng Vũ cùng Trương Ngọc Thư hiệp sau phát ra, lần này bởi vì là đại quy mô khai phá, trừ Hồng Vũ của mình Hoang Thú Kỵ Binh đoàn ở ngoài, còn có mười mấy tên Hồng gia gia tướng, nếu như hết thảy thuận lợi, những thứ này gia tướng sẽ ở lại Quỳnh Thần Vực trong.

Hồng gia gia tướng cũng là đi theo Hồng Thắng Nhật từ trên chiến trường đi xuống, kinh nghiệm sinh tử khảo nghiệm, cho nên trung thành không thành vấn đề.

Nhưng là trước một chút Hồng Liệt rút sạch trăm người, hợp thành cận vệ của hắn đội, trong đó tu vi cao nhất mười lăm người, đã trang bị liễu Hồng Vũ biếu tặng Huyền Binh.

Lần này nữa điều đi hơn mười người, Hồng gia gia tướng nhân số chợt giảm, có chút không quá đủ liễu. Kế tiếp, mở

rộng nhân thủ thành Hồng phủ đích đương vụ chi cấp, nhưng là hiện tại muốn chiêu mộ, độ trung thành chính là vấn đề. Cho dù là nhập ngũ trúng chiêu mộ, cũng nhất định sẽ có gian tế lẫn vào, điều này làm cho Hồng Thắng Nhật có chút nhức đầu, vì vậy chiêu mộ gia tướng chuyện tình nói ra nhiều lần, cũng không có thật áp dụng.

Trong khoảng thời gian này, Hồng Vũ Huyền Binh xưởng vận chuyển bình thường.

Xưởng bên trong dây chuyền sản xuất cũng là dùng mỏ tinh làm động lực nguyên, chỉ cần đem nguyên liệu chuẩn bị đầy đủ, có thể tự hành sản xuất Huyền Binh. Mặc dù sản lượng như cũ nhỏ đến đáng thương, nhưng là chỉ cần suy nghĩ một chút sản phẩm chính là "Huyền Binh", sẽ làm cho người lập tức thỏa mãn.

Lần trước đem mười lăm vật Huyền Binh cho đại ca sau, lại là một tháng đi qua, xưởng nội sinh sản xuất ra ba mươi vật Huyền Binh, Hồng Vũ cho mình thủ hạ chính là Hoang Thú Kỵ Binh đoàn trang bị lên. Tô Tam, Trang Trạch những người này, nhân thủ một.

Mà dọc theo đường đi, Hồng Vũ hao phí đại lượng mỏ tinh, ở Tịch Diệt cổ giới trong khắc khổ tu luyện. Cơ hồ mỗi ngày, hắn cũng là mang theo một thân "Trọng thương", từ Tịch Diệt cổ giới trong "Tử trận" mà về.

Rất lâu, hắn cũng đã giết chết lặng, chẳng qua là bản năng ở tiến hành chiến đấu. Mà loại loại này trạng thái, đối với hắn hiểu được ngược lại cực kỳ có nhất trợ giúp.

Thương thế cùng tử trận cũng là giả dối, nhưng là thống khổ cũng là chân thật, loại này hành hạ, giống như là làm nghề nguội thiết chùy, đối với Hồng Vũ đắc ý chí lực cùng linh hồn, phản phục trui luyện, cuối cùng sẽ trở thành tựu một khối bách luyện Tinh Cương

Hoàn quận cùng Sở Việt giáp giới, mà Hồng Vũ lần này muốn đi Quỳnh Thần Vực, lối vào vừa vặn đã ở Đại Hạ cùng Sở Việt giao tiếp dãy núi trong.

Nơi đó chính là Sơn Man địa bàn, bọn này man tộc khốn nhiễu liễu Đại Hạ cùng Sở Việt rất nhiều năm, nhưng bởi vì các loại nguyên nhân, thủy chung không thể nhận được giải quyết.

Nhanh đến Hoàn quận vùng núi thời điểm, Hồng Dần bắt đầu đối với Hồng Vũ cùng giảng thuật chung quanh đây tình huống: "Sơn Man lúc ban đầu có chín đại Bộ Lạc, hiện tại cả này tấm vùng núi bên trong man tộc, đều là do năm chín đại Bộ Lạc hậu duệ, mà bọn họ trong lúc lẫn nhau cũng không sự hòa thuận, trừ phi là Đại Hạ hoặc là Sở Việt vào diệt, nếu không bọn họ rất khó liên hợp lại.

Sơn Man gần đây tổn thất thảm trọng, bởi vì Hà Sùng mới vừa suất binh vào diệt quá. Bất quá mặc dù hắn đại thắng mà về, được xưng giải quyết Sơn Man cái này Đại Hạ bệnh gì, trên thực tế chúng ta cũng đã nhận được báo cáo, Sơn Man cũng không có gặp đả kích trí mệnh, bọn họ quyển thổ trọng lai, vừa chiếm cứ tảng lớn vùng núi.

Cùng chúng ta Đại Hạ võ giả bất đồng, Sơn Man trong tộc cường giả tu luyện chính là tổ tiên bọn họ chín đại Bộ Lạc truyền thừa xuống tới man thuật, nghe nói đạt tới đỉnh, cũng có thể cùng võ đạo cường giả chống lại. Sơn Man chính là dựa vào loại này tổ tiên man thuật, đối kháng ta Đại Hạ trong quân võ đạo cường giả.

Hơn nữa bọn họ đối với cái này một mảnh vùng núi vô cùng quen thuộc, thậm chí có thể phát động man thuật, triệu tập chung quanh trong núi cấp bậc thấp hoang thú hiệp đồng tác chiến, cho nên vô cùng vậy đối với giao. Chúng ta lần này tiến vào trong núi, nhất định sẽ gặp phải Sơn Man, nói trước muốn tốt chuẩn bị."

Hồng Vũ sờ lên cằm, Hà Sùng hôm nay có thể chân chính lấy được xuất thủ chiến công, chính là vào diệt Sơn Man. Nhưng là hiện tại Sơn Man quyển thổ trọng lai, cũng không có ai trách móc nặng nề hắn.

Bởi vì ai cũng sẽ không cảm thấy Sơn Man là có thể đủ dễ dàng tiêu diệt, Đại Hạ này mấy ngàn năm qua, phía đông nam vẫn bị kia khốn nhiễu.

Trương Ngọc Thư đối với phàm tục thế giới chuyện tình không nhiều lắm hứng thú, cũng là Trương Tuyền từng có tương tự kinh nghiệm, biết mình hơn trăm người tiến vào Sơn Man lãnh địa, không thể nào không phát sinh xung đột, hỏi tới: "Bây giờ là tình huống nào? Này tấm núi lãnh thổ trong, có bao nhiêu đại Bộ Lạc?"

"Vẫn như cũ là được xưng chín đại Bộ Lạc, riêng của mình kế thừa tổ tiên chín đại Bộ Lạc huyết mạch, bất quá hiện tại chân chính có thực lực được gọi là đại Bộ Lạc chỉ còn lại có năm, còn thừa lại bốn cũng đã hết sức nhỏ yếu, trong đó có một chính là bị Hà Sùng lần trước cho đánh cho tàn phế."

Hồng Vũ gật đầu: "Chúng ta cẩn thận một chút là được."

Hắn so sánh với Hà Sùng còn có ưu thế, bởi vì hắn không cần tiếp liệu, đại lượng không gian Thiết giác trong chứa đựng vật liệu đầy đủ chống đở cái này hơn một trăm người đội Ngũ trưởng khu thẳng vào, thậm chí tiến vào Sở Việt.

Mà bởi vì mọi người cỡi ngựa tất cả đều là hoang thú, cho nên căn bản không cần lo lắng Sơn Man có lợi dụng địa hình ưu thế đối phó mình.

Sơn Man gặp được Hồng Vũ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, có thể nói là gặp được khắc tinh.

Hồng Vũ nếu như không phải là không có thời gian, rất muốn cũng vào diệt một chút Sơn Man, đem còn lại năm đại Bộ Lạc cũng đánh cho tàn phế liễu, để cho Hà Sùng duy nhất có thể chân chánh lấy được xuất thủ chiến tích hoàn toàn trở thành của mình làm nền.

Đại Hạ cùng Sở Việt ở giữa vùng núi có ba tòa sơn mạch tạo thành, tùy Bắc Triều nam một cái tên là phương lưu núi, tùy tây hướng đông một cái tên là cầm Vân Sơn, có Tây Bắc hướng Đông Nam một cái tên là Ngũ lão núi.

Ba tòa sơn mạch giao hội hơn thế, tạo thành từ Địch Nhung đến Sở Việt, lớn nhất một mảnh vùng núi.

Hồng Vũ một nhóm ở đây một lần thảo luận năm ngày sau đó, chính thức tiến vào này một mảnh vùng núi, nơi này, là Sơn Man lãnh địa.

Tiến vào vùng núi lúc ban đầu mấy ngày bình thản không có gì lạ, lần trước Hà Sùng vào diệt hiệu quả còn đang, Sơn Man cửa hiện tại cũng giấu ở trong núi sâu, không dám nhích tới gần Đại Hạ ranh giới.

Nhưng là đến ngày thứ tư, Tô Tam chờ hoang thú thợ săn liền phát hiện liễu một chút Sơn Man tung tích.

"Thiếu gia, từ dấu chân cùng đống lửa dấu vết phán đoán, hẳn là một con Sơn Man người tuần tra tiểu đội. Chúng ta hẳn là đã tiến vào là một loại Bộ Lạc lãnh địa liễu."

Hồng Vũ gật đầu: "Để cho mọi người cẩn thận một chút, không nên lật thuyền trong mương."

Tô Tam cười một tiếng: "Ngài yên tâm, ta tự mình mở đường."

Tô Tam phân đến một cửu phẩm Huyền Binh bảo đao, ngoại hình cùng Hồng Thắng Nhật Trảm Nhạc Thiên Đao tương tự, nhưng là khí thế thượng sai liễu rất nhiều, dù sao cấp bậc chênh lệch còn tại đó.

Nhưng là Tô Tam không nghĩ tới mình đời này cũng hữu dụng thượng Huyền Binh thời điểm cho dù là gia nhập Hồng phủ, địa vị mạnh thêm, dù sao Huyền Binh vô cùng khó được, coi như là Tứ Đại Thiên Trụ, mỗi một nhà cũng chính là như vậy chừng mười vật Huyền Binh. Phân biệt đối xử, làm sao cũng không tới phiên hắn.

Cho nên chiếm được cây chiến đao này, Tô Tam vui thích đích thiên ngày ôm vào trong ngực, cả ngày hét lớn cùng người tỷ thí, đáng tiếc vẫn không có cơ hội ăn no uống máu tươi.

Trang Trạch ngang hông cũng cắm một thanh Huyền Binh bảo kiếm, thấu tới đây rất là tận tâm nói: "Ngươi bắt mấy, ta dạy cho ngươi kỷ xảo…"

Tô Tam đi nhanh lên mở.

Ngoài dự đoán mọi người, một đêm này rất an tĩnh, không có Sơn Man xuất hiện. Hồng Vũ suy đoán Sơn Man thực lực đại tổn, khống chế khu vực xem ra rất có hạn.

Ban ngày, mọi người tiếp tục lên đường, trải qua một mảnh sơn cốc thời điểm, bỗng nhiên vô thanh vô tức một mủi tên phá không mà đến, tốc độ cực nhanh

Nếu như là binh lính bình thường, nhất định là phản ứng không đến, nhưng là Hồng Vũ thủ hạ cũng là võ đạo cường giả, phía trước nhất Tô Tam theo tay vung lên đã độc tiễn đánh bay.

Phía sau hắn, Tiểu Lâm cùng một gã khác hoang thú thợ săn hai bên bọc đánh, sát nhập vào trong rừng cây. Tô Tam còn lại là chính diện đẩy mạnh, ổn trầm ổn đánh.

Trong rừng cây một tiếng gào thét, một nhóm người giết đi ra ngoài.

Cùng Đại Hạ người bất đồng, Sơn Man da ngăm đen, thân cao thấp hơn, mặc đơn giản da thú cùng vũ mao chế thành áo, toàn thân bức tranh đầy các loại kỳ quái hoa văn.

“Ngao ô ô “

Mấy trăm tên Sơn Man chiến sĩ giơ trường mâu, gào khóc quái khiếu vọt lên, sau đó không có chút nào huyền niệm toàn bộ thành tù binh.

Không có một người nào, không có một cái nào chết đi.

Trong tay bọn họ vũ khí đơn giản, coi như là đâm vào liễu bọn kỵ sĩ trên người, cũng căn bản không cách nào xuyên phá Vân Thị Tượng Tác hoàn mỹ chiến giáp, giống như là gãi ngứa dương giống nhau. Sau đó bọn kỵ sĩ cuốn lưỡi đao, đem bọn họ mọi người tất cả đều đánh ngã trên mặt đất.

Phần lớn chiến sĩ cánh tay cũng bị gõ gãy, mọi người mặt xám như tro tàn.

Sơn Man Bộ Lạc thường xuyên bị vào diệt, không riêng gì Đại Hạ, còn có Sở Việt. Sơn Man giống như là rau hẹ giống nhau, ngươi tới cắt một tra, hắn tới cắt một tra, thay nhau giao thế.

Vô luận là Đại Hạ hay là Sở Việt, các đại tinh nhuệ cơ hồ đều ở đây tấm vùng núi trong chiến đấu quá, Sơn Man cũng được chứng kiến các loại cường đại hung hãn bộ đội, nhưng là

trước mắt này một con, so sánh với trước kia tất cả tinh nhuệ tăng lên còn muốn đáng sợ

Cả quá trình chiến đấu kéo dài ngắn ngủn một nén nhang thời gian, Hồng Vũ ở Hồng Thân cùng Hồng Dần dưới sự bảo vệ, cùng Trương Ngọc Thư trò chuyện, không đầy một lát Tô Tam bọn họ bên kia tựu xong việc.

Một gã rõ ràng so sánh với đồng tộc cao cường tráng rất nhiều Sơn Man bị dẫn tới Hồng Vũ trước mặt, hắn còn rất quật cường, không chịu quỳ xuống, Tô Tam ở phía sau nhẹ nhàng một cước, đem để cho hắn một chó gặm ngươi ngã ở Hồng Vũ trước mặt.

Hồng Vũ đối với thẩm vấn loại chuyện này hứng thú thiếu thiếu, khoát khoát tay nói: "Đem chúng ta cần biết đến hỏi ra tới là được, ngươi đi xử lý sao."

Tô Tam lôi mấy Sơn Man vào rừng cây, chỉ chốc lát sau tựu truyền tới từng đợt làm cho người ta mao cốt tủng nhiên tiếng kêu thảm thiết, vô dụng bao lâu, Tô Tam sẽ trở lại liễu: "Thiếu gia, nơi này là Sơn Man Cổ Bộ lãnh địa, Cổ Bộ có hơn năm ngàn người, kia man tử lại còn uy hiếp ta, nói là bọn họ Đại Man Sư hiểu được cao nhất sâu đích man thuật, sẽ đem chúng ta tất cả đều biến thành Cổ Bộ khôi lỗi."

Hồng Dần nói: "Cổ Bộ cũng là chín đại Bộ Lạc một trong, bất quá thuộc về kia bốn nhược tiểu, cũng là tương đương với một trung đẳng Bộ Lạc thực lực.

Cổ Bộ am hiểu man thuật là vu cổ thuật, bọn họ Đại Man Sư hẳn là tương đương với Tứ Phẩm Thông Pháp sơ kỳ cường giả."

Hồng Vũ sờ sờ cằm, khoát tay nói: "Dựa theo chúng ta trước lộ tuyến đi tới, không cần đi mà quản xem bọn hắn làm khỉ gió gì, nếu như chính bọn hắn xông lên chịu chết, tiếp theo hạ thủ sẽ tất như vậy lưu tình liễu."

Tô Tam lại hỏi: "Thiếu gia, những tù binh này làm sao bây giờ?"

"Thả sao."

“Dạ.”

Tù binh tất cả đều có thương tích trong người, bọn kỵ sĩ đưa bọn họ xua đuổi rời đi, rồi sau đó đội ngũ tiếp tục lên đường. Ngay từ lúc đầu chiến đấu, thì một đôi mắt giấu ở trong rừng cây lẳng lặng nhìn trộm, đợi đến mọi người rời đi, cặp mắt kia cũng đi theo biến mất… Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 61 : Trong núi dã tộc (thượng)

Thiếu nữ ở giữa núi rừng chạy vội, linh hoạt mà mạnh mẽ, coi như là Viên Hầu cũng không sánh bằng nàng.

Theo thiếu nữ hơi thở đi xa, Hồng Thân nhìn cái hướng kia một cái, thản nhiên nói: "Thiếu gia, nàng đi"

Hồng Vũ gật đầu không có gì tỏ vẻ.

Hắn luôn luôn dạy cường thế đem tất cả nguy hiểm bóp chết cho nảy sinh trong, nếu như hắn mặc kệ, vậy thì nói rõ hắn có lòng tin kia căn bản không phải nguy hiểm, nói ví dụ hiện tại Sơn Man.

Thiếu nữ thối lui phương hướng cùng Hồng Vũ đám người đi tới phương hướng cũng không giống nhau, ước chừng một canh giờ sau, nàng dừng ở một ngọn giữa sườn núi huyệt động phía ngoài, hơi vừa đứng, bên trong truyện tới một thanh âm: "Là Sơn Lan trở lại?"

Thiếu nữ khom người đáp ứng một tiếng: "Đại Man Sư, là ta."

"Vào đi."

Thiếu nữ đáp ứng đi vào.

Trong sơn động hết sức rộng rãi, nhưng là tựa như Đại Hạ phía nam phần lớn huyệt động giống nhau hết sức ươn ướt, sơn động ngay trung ương trên tảng đá ngồi một gã lão giả, nếp nhăn trên mặt cùng quỷ dị hình xăm đan vào ở chung một chỗ, nhìn qua ít nhất cũng có bảy tám chục tuổi. Nhưng là lão giả hai mắt như cũ giống như kên kên giống nhau âm trầm có lực, hai tay của hắn đặt ở trên đầu gối, nơi tay cùng chân trong lúc bày đặt một thanh dài đầy xước mang rô mộc thương.

Phía sau lão nhân, đứng sừng sững một Thiết Tháp một loại tráng hán, khi hắn sau lưng chữ thập va chạm hai thanh loan đao, vạm vỡ khí đập vào mặt.

Lão nhân bên tay trái, ngồi một gã thiếu niên, ước chừng mười bảy mười tám tuổi, cùng thiếu nữ Sơn Lan niên kỉ kỷ xấp xỉ, bất quá thiếu niên kia nhìn về phía Sơn Lan trong ánh mắt, toát ra ** trắng trợn **.

Sơn Lan vóc người thon thả, lộ ở bên ngoài bụng bằng phẳng bóng loáng, hàng năm ở trong núi chạy vội, rèn luyện đi ra một bộ tốt vóc người. Da thịt của nàng cũng không phải là một loại Sơn Man cái loại nầy ngăm đen, mà là nhàn nhạt biến thành màu đen mang theo một loại tiểu mạch sắc, nhìn qua vô cùng thoải mái. So sánh với bình thường Sơn Man người thô lậu dung mạo, nàng ngũ quan muốn lộ ra vẻ tinh sảo rất nhiều, một đôi mắt lại càng xuất kỳ sáng ngời, làm cho người ta hoài nghi cho dù là ở trong đêm tối, cũng có thể rõ ràng nhìn thấy nàng tồn tại.

“Đại Man Sư.” Sơn Lan sau khi đi vào triều lão nhân quỳ xuống, theo bản năng tránh né lấy thiếu niên kia tham lam ánh mắt: “Cổ Bộ người tao ngộ một chi Hạ triều quân đội, toàn quân bị diệt.”

Đối với cái này kết quả Đại Man Sư cũng không nghĩ là, nhưng là hắn thấy Sơn Lan hai vai khẽ phát run, không nhịn được hỏi: “Còn có cái gì là ta cần biết đến?”

“Chi kia quân đội cường đại làm người ta run rẩy bọn họ giống như là ma quỷ, có thể Ngự Sử hoang thú vì bọn họ chiến đấu Cổ Bộ người đang thủ hạ của bọn hắn, căn bản không có một tia sức phản kháng “

Đại Man Sư trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc: “Hạ triều lại cũng có người có thể Ngự Sử hoang thú tác chiến rồi? Ha hả a, xem ra Thụ Thần Quả thực đưa tới người thật đúng là không ít a.”

Bên cạnh hắn thiếu niên nhất thời kêu lên: “Đại Man Sư, lần này Thụ Thần Quả thực, chúng ta Sơn Bộ chí ở nhất định phải, bất kể là ai dám đến cướp đoạt, nhất định phải làm cho bọn họ hoàn toàn tiêu diệt “

Đại Man Sư nhìn hắn một cái, trong mắt hiện lên một tia giấu diếm vô cùng tốt cưng chiều, thản nhiên nói: “Ngươi yên

tâm, Thụ Thần Quả thực nhất định là có ngươi một viên."

Hắn sờ sờ mình cho khô càm, phân phó một tiếng: "Sơn Khôi."

Phía sau hắn Thiết Tháp giống nhau tráng hán đi ra, quỳ rạp xuống trước mặt của hắn: "Có thuộc hạ."

"Ngươi đi một chuyến Cổ Bộ, nhất định phải làm cho bọn họ tiếp tục xuất binh trả thù. Khác, tìm được Sở Việt cùng Hà Tang người, nghĩ biện pháp đem Đại Hạ cũng đã xuất binh tin tức nói cho bọn hắn biết, để cho bọn họ lẫn nhau trong lúc trước tranh đấu.

"Dạ" Sơn Khôi sải bước đi.

Thiếu niên kia chau mày đầu: "Đại Man Sư, lần này chuyện tình thật kỳ quái, Thụ Thần Quả quả thật là chúng ta Sơn Man nhất tộc cao nhất cơ mật, làm sao lại nhanh như vậy tựu tiết lộ ra ngoài? Chẳng những Hà Tang cùng Sở Việt biết rồi, hiện tại ngay cả Hạ triều người cũng tới."

Đại Man Sư cũng rất nghi ngờ: "Lần này chuyện tình có chút quỷ dị, chúng ta cẩn thận một chút sao."

Nói xong những thứ này, Đại Man Sư sờ sờ trong tay kỳ dị mộc thương: "Tốt lắm, đều mơ tưởng tức sao."

Hắn đứng dậy từ một bên cửa động đi tới. Sơn Lan vội vàng muốn nhanh chóng vào một người khác cửa động, thiếu niên kia nhưng hô một tiếng: "Sơn Lan, tối nay đến của ta trong động."

Sơn Lan sắc mặt thảm biến, thon thả thân thể khẽ phát run, một bên Đại Man Sư lên tiếng: "Sơn Long ta đã nói với ngươi qua bao nhiêu lần liễu, Sơn Lan là của ngươi, vĩnh viễn là của ngươi nhưng là ngươi nhất định phải cầm giữ ở, chờ hoàn thành nghi thức, ngươi tùy tiện làm sao hưởng dụng bọn ta không có chuyện gì, nhưng là ở trước đó, nhất định phải giữ được ngươi thân đồng tử, nếu không nghi thức hiệu quả có thật to rớt xuống "

"Dạ." Sơn Long không cam lòng khẽ khom người, trở lại của mình sơn động.

Sơn Lan thở phào nhẹ nhõm, vừa ngẩng đầu đi xem thấy Đại Man Sư rắn độc một loại hai mắt nhìn nàng hạ xuống, sau đó lạnh lùng trở về của mình trong động nghỉ ngơi.

Sơn Lan trong lòng một trận đau khổ, đây chính là vận mệnh của mình, ngày đó cuối cùng sẽ đến, chỉ ở cho sớm muộn gì thôi.

Sáng sớm ngày thứ hai Hồng Vũ đám người tựu tao ngộ Cổ Bộ điên cuồng trả thù, hai nghìn tên Cổ Bộ chiến sĩ đầy khắp núi đồi gào thét mà đến, Cổ Bộ Đại Man Sư quơ trong tay man trượng, lớn tiếng gào thét ủng hộ Bộ Lạc chiến sĩ, kết quả Cổ Bộ toàn bộ tinh nhuệ, như cũ kiên trì không tới một chiếc trà thời gian tựu hoàn toàn hỏng mất liễu.

Hoang Thú Kỵ Binh đoàn tựu làm thành một vòng tròn tử, Hồng Vũ bọn người ở tại trong vòng luẩn quẩn, sáng sớm như cũ giống như bình thường giống nhau rời giường rửa mặt, sau đó Trang Hàn hầu hạ Hồng Vũ dùng bữa ăn sáng, Quan Lăng ở một bên nấu liễu một bình trà xanh, điểm tâm sau hưởng dụng.

Mặc dù bởi vì Hồng Vũ không muốn đem lá bài tẩy của mình duy nhất lộ ra, cho nên hiện tại bại lộ bên ngoài toàn bộ cũng là tam phẩm hoang thú, Lăng Thiên Thần Hủy cùng tất cả nhị phẩm hoang thú cũng không có phát ra tới, này một đạo hoang thú vòng tròn ngoài, Cổ Bộ chiến sĩ thi thể hay là chồng chất càng ngày càng cao, bọn họ tự cho là cường hãn man thuật, chỉ có tương đương với Đại Hạ võ giả Thất Phẩm Hồn Tinh thực lực, ở nơi này dạng một đám hôm nay đẳng cấp thấp nhất cũng là Ngũ Phẩm Nguyên Định lúc đầu hoang thú kỵ sĩ trước mặt, nhược tiểu tựa như hài đồng giống nhau. Mỗi một vật binh khí huy vũ, cũng sẽ mang đi một cái thậm chí mấy cái tánh mạng.

Ở nơi này dạng căn bản không thể nào đạt được thắng lợi trước mặt, Sơn Man các chiến sĩ sợ hãi liễu, hoảng hốt thất thố, chạy trối chết.

Đại Man Sư cũng không có nghĩ đến địch nhân thế nhưng thật khủng bố như vậy, ngắn ngủn một chiếc trà thời gian, đã tại một ít tử vong vòng tròn phía ngoài, ngã xuống hơn ngàn

tên Bộ Lạc chiến sĩ, loại này đáng sợ chiến tổn hại, Sơn Man trong lịch sử chưa từng có quá.

Thấy những thứ kia chiến sĩ điên cuồng chạy trốn, Đại Man Sư bên cạnh hộ vệ thê lương kêu lên: "Đại Man Sư, đi nhanh đi"

"Phốc "

Một con tên dài bay vùn vụt hơn ngàn trượng, chính xác đem tên này trong bộ lạc cường đại nhất chiến sĩ đính tại liễu phía sau trên cây to.

Hắn nhìn chằm chằm hai mắt, trước khi chết cũng không chịu tin tưởng, lại có thể có người một mủi tên bắn ra xa như vậy, hơn nữa còn giống như lần này cường đại uy lực.

Đại Man Sư bị máu tươi của hắn tiên liễu một thân, lúc ấy một run run, mà Trang Trạch một mủi tên bắn chết này tên hộ vệ, đã thúc dục chỗ kín cỡi ngựa chạy như điên mà đến, Đại Man Sư một tiếng điên cuồng hét lên, trong tay man trượng hung hăng hướng hắn phất qua, nhìn như già nua trong thân thể, thế nhưng bắn ra ra khỏi không thua gì Ngũ Phẩm Nguyên Định lực lượng

Nhưng là loại lực lượng này để cho Trang Trạch cảm giác thật quái dị, hắn tâm trí cứng rắn như sắt, không thể bị ảnh hưởng, một kiếm đem Đại Man Sư man trượng đánh mở, võ khí tia sáng chợt lóe, một con sắt cứng đúc thành một loại đích tay chưởng, chạy thẳng tới Đại Man Sư đỉnh đầu phách đi.

Tô Tam ở phía sau hô to: "Đừng giết hắn, thiếu gia giữ lại hữu dụng "

Trang Trạch quay lại vì bắt, một thanh bắt được.

Nhưng là còn lại lực lượng như cũ gào thét ra, đem Đại Man Sư phía sau cây cối hoàn toàn phá hủy thành một mảnh vụn gỗ

Đại Man Sư kinh hồn chưa định, quay đầu lại xem một chút, hai chân một run run.

Hắn cái kia chỉ man trượng bay ra ngoài cắm vào một bên nham thạch trong, lại không có hư hao, Trang Trạch nhìn có

chút ngoài ý muốn, trong tay của hắn bảo kiếm nhưng là thiếu gia mới vừa ban thưởng ở dưới Huyền Binh, cộng thêm mình một kích kia, này một cây đen thui cây gậy hẳn là đã sớm nát bấy mới phải

Hắn một cái tay giơ lên Cổ Bộ Đại Man Sư, cái tay còn lại một chiêu, một cổ võ khí tia sáng quấn lấy liễu man trượng bụi bay trong tay của hắn.

Trang Trạch dẫn Đại Man Sư chạy trở về, trên đường cùng Tô Tam hội hợp, Trang Trạch rất là thể thiếp nói: "Lão đầu này thân thể xương cốt có chút vặn vẹo, cùng người bình thường bất đồng, là một khó được trường học tài liệu… Ai, ngươi đừng đi a "

Trang Trạch đem Đại Man Sư nhét vào Hồng Vũ trước mặt, Hồng Vũ rất kỳ quái: "Các ngươi lại còn dám đến?"

Đại Man Sư trầm mặt, cắn chặc hàm răng không nói một lời, Hồng Vũ đối với lần này cũng là không sao cả: "Trang Trạch, mang mấy chục người đuổi theo những thứ kia đào binh, đi đi Cổ Bộ diệt, ta nghĩ lớn như vậy một Cổ Bộ, luôn luôn có người nguyện ý nói chuyện."

"Dạ"

Đại Man Sư nghiến răng nghiến lợi: "Không nên —— ta cho ngươi biết "

Hồng Vũ mỉm cười vỗ vỗ mặt của hắn: "Chậm, thiếu gia ta nhất phiền chán đúng là các ngươi những thứ này không giải thích được người, còn muốn ở trước mặt ta giả bộ cái gì cường ngạnh? Cổ Bộ, cũng là bởi vì loại người như ngươi ngu xuẩn tướng bên thua cường ngạnh mà tiêu diệt"

Trang Trạch đã cả đội xong, sắp lên đường, hắn mang theo năm mươi tên hoang thú kỵ sĩ, tất cả đều là tam phẩm hoang thú. Như vậy một cổ lực lượng, không nghi ngờ chút nào có thể dễ dàng đạp bằng Cổ Bộ

Đại Man Sư thật sâu sợ hãi liễu, trước mắt người này quả thực chính là ma quỷ tiêu diệt hết một Bộ Lạc, mấy ngàn con tánh mạng, khi hắn mà nói bất quá là một câu nói chuyện tình

Đại Man Sư cũng không dám nữa giả bộ cường ngạnh, đụng ngã ở Hồng Vũ dưới chân không được khấu đầu: "Là ta ngu xuẩn, xin ngài không nên làm như vậy, ta cho ngài dập đầu bồi tội, xin ngài bỏ qua cho bọn họ sao…"

Trang Trạch thúc dục hoang thú đang cưỡi sẽ phải thật giết đi qua, lại bị Tô Tam lặng lẽ ngăn cản: "Ngươi ngu nha, không có nhìn đi ra ngoài thiếu gia thật sự hù dọa hắn."

Trang Trạch nhức đầu, này phương diện thật sự của hắn không bằng kỹ thuật giết người đúng dịp am hiểu.

Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng, một cước đem hắn đá văng ra, mình ngồi xuống: "Đây là ngươi cơ hội cuối cùng, nói đi"

Cổ Bộ Đại Man Sư một năm một mười nói với hắn liễu, Hồng Vũ khoát khoát tay làm cho người ta đem hắn dẫn đi: "Sơn Bộ?"

Hồng Dần nói: "Đó là chân chính đại Bộ Lạc, cả Sơn Man thực lực mạnh nhất ngũ đại Bộ Lạc một trong."

Hồng Vũ chợt hiểu ra: "Khó trách Cổ Bộ có bất kể thật nhiều đến đây. Xem ra ở trong mắt bọn hắn, hay là Sơn Bộ càng thêm đáng sợ a. Hắc hắc"

Nơi xa Cổ Bộ Đại Man Sư nghe được, trong lòng vô hạn khổ sở: Hiện tại coi như là đem ngũ đại Bộ Lạc tăng lên, cũng không có Hồng Vũ một người kinh khủng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 61 : Trong núi dã tộc (hạ)

Trang Trạch đem kia chỉ man trượng đưa lên tới: "Thiếu gia người xem hạ xuống, cái kia man tử đồ, thật giống như có chút môn đạo."

Hồng Vũ dùng Linh Giác đảo qua, nhất thời ánh mắt sáng lên: "Thứ tốt, đây là của ngươi mà chiến lợi phẩm, bất quá thiếu gia ta muốn liễu, quay đầu lại trả lại ngươi một bát phẩm Huyền Binh."

Trang Trạch gật đầu lia lịa: "Ngài mau chút ít cầm đi." Sợ thiếu gia đổi ý liễu.

Tô Tam mấy rất hâm mộ, con ngươi cũng muốn trừng đi ra: "Trang Trạch tiểu tử này vận khí thật tốt quá sao, một cây phá Mộc Côn tựu đổi một bát phẩm Huyền Binh?"

Hồng Vũ cười híp mắt đem kia chỉ man trượng thu vào.

Hồng Dần ở một bên nói: "Sơn Man man thuật có chút kỳ quái nha." Trang Trạch vội vàng nói: "Ngài lão cũng cảm thấy?"

Đối mặt chiến sĩ bình thường không có như vậy rõ ràng cảm giác, nhưng là đối mặt Đại Man Sư thời điểm, Trang Trạch cái loại cảm giác này tựu vô cùng rõ ràng liễu.

Hồng Dần đuổi theo bị áp đi Đại Man Sư, kiểm tra một phen trở lại, nhất thời sáng tỏ: "Ta hiểu được, những thứ này man tử man thuật, chỉ có thể tu luyện thân thể, không có võ khí, tựa như cái kia lão man tử, hắn không có Ngũ Phẩm Nguyên Định thân thể tố chất, nhưng là chỉ có một thân cậy mạnh, không có một tia võ khí, khó trách Sơn Man thủy chung đấu không lại ta Đại Hạ."

Hồng Vũ suy nghĩ một chút: "Để cho hắn dẫn đường, chúng ta đi Sơn Bộ."

Trương Ngọc Thư ở một bên xen mồm: "Chúng ta không đi Quỳnh Thần Vực rồi?"

“Dĩ nhiên đi.” Hồng Vũ nhe răng cười một chút: “Bất quá thuận tay diệt Sơn Bộ cũng không phải là vấn đề gì.” Hắn chỉ vào chung quanh: “Ngươi hỏi một chút bên cạnh ta những người này, có ai chọc ta ta còn bỏ qua cho hắn?”

Trương Ngọc Thư cũng là quần áo lụa là xuất thân, chẳng những không cảm thấy kiêu ngạo như vậy có cái gì không tốt, ngược lại vỗ tay cười to: “Ca, hảo hán tử thật anh hùng, ha ha “

Trương Tuyền ở một bên cười khổ lắc đầu, không biết nói gì tốt lắm. Người ta Hồng Vũ nơi đi ngang, nghĩ tàn bạo người nào tựu tàn bạo người nào, bởi vì người ta lo lắng mười phần. Trương gia ở Hư Không Thần Vực cũng chỉ có thể coi như là trung đẳng thực lực, ở cả Chủ Thần Vực thì càng không cần phải nói liễu, nếu là thiếu gia học Hồng Vũ này một bộ… Kia Trương gia sẽ phải xong đời liễu.

Cổ Bộ Đại Man Sư nghe nói Hồng Vũ muốn đi Sơn Bộ, một trăm vạn cam tâm tình nguyện, Sơn Bộ làm hại hắn thiếu chút nữa diệt tộc mặc dù Sơn Bộ có năm vạn tộc nhân, chiến sĩ hai vạn, nhưng là Đại Man Sư hay là phi thường khẳng định, nếu như vị này tôn quý mà tàn nhẫn thiếu gia muốn tiêu diệt Sơn Bộ, như cũ chỉ là một ra lệnh chuyện tình

Một ít chỉ man trượng bền bỉ vô cùng, Hồng Vũ nắm bắt tới tay trong đích lúc cũng biết vật này chính là dùng một loại rất hiếm thấy địa “Kiêu đằng” chế thành.

Kiêu đằng có chút tương tự với Hồng Vũ ở Ô Hà Long Tháp phụ cận Mẫu Hà hoang lâm mang trong gặp phải vô hạn ma đằng, nhưng là so với kia muốn đáng sợ nhiều lắm.

Những tin tức này cũng là đến từ Lão Quân đạo tôn truyền tới cái kia một phần trí nhớ.

Kiêu đằng đi vào thành thục kỳ sau, hành lá đều có thể làm thuốc, một khi nở hoa, ít nhất cũng là vượt qua nhất phẩm thiên địa bảo dược

Nhưng là kiêu đằng có một rất chỗ đặc thù, đó chính là kiêu đằng là không có mầm móng, nếu như muốn dời loại, chỉ

có thể lấy một đoạn kiêu đằng hành con, sau đó cắm ở trong đất bùn cẩn thận chiếu khán.

Có thể hay không sống, cũng chỉ có thể nghe theo mệnh trời.

Kiêu đằng là rất đặc thù thực vật, trời sanh có nhất định linh trí này ở thực vật trong chi vô cùng hiếm thấy, một loại thực vật ít nhất phải trải qua mấy ngàn năm tích lũy, mới có thể ra đời một tia linh trí, điểm này thượng xa so ra kém động vật.

Đối với từ một viên cây non chiếu cố người của mình, kiêu đằng theo lệnh mà làm, chính là giữ nhà hộ viện tốt vô cùng lựa chọn.

Cho dù là ấu sinh kỳ, kiêu đằng lực sát thương cũng không cho coi thường, Hồng Vũ đoán chừng, sợ rằng Tam Phẩm Hiển Thánh trở xuống đều không thể ngăn cản, nếu như có thể bồi dưỡng đến trưởng thành kỳ, như vậy Nhị Phẩm Khai Thần cũng có thể khốn giết.

Nếu như vận khí tốt, có thể tiến vào thành thục kỳ, như vậy thậm chí có thể ngăn trở một loại Nhất Phẩm Hợp Chân chớ nói chi là một khi tiến vào thành thục kỳ, nó ở luyện đan phương diện tồn tại khổng lồ giá trị.

Chẳng qua là này một tiết kiêu đằng đã không biết bị ngắt lấy xuống tới bao nhiêu năm, hay không còn có sức sống cũng không tốt nói.

Nhưng là Hồng Vũ hay là quyết định thử một lần.

Hắn vừa đi thẩm vấn một chút Cổ Bộ Đại Man Sư, biết được này chỉ man trượng chính là hắn dẫn người tiêu diệt liễu một nhỏ hơn Bộ Lạc túm lấy tới, cụ thể lai lịch đã không cách nào truy tìm liễu, Hồng Vũ không khỏi tiếc nuối.

“Phế vật “

Đại Man Sư Sơn Nguyên hừ lạnh một tiếng, ở trước mặt hắn, Sơn Khôi quỳ trên mặt đất, cung thanh bẩm báo Cổ Bộ kết quả. Sơn Long ánh mắt lóe lên, để lộ ra một cổ mãnh liệt

hận ý: "Ngươi là nói, bọn họ thay đổi đi tới lộ tuyến, hướng chúng ta Bộ Lạc đi?"

"Nhìn phương hướng rất có thể phải" Sơn Khôi đàng hoàng bẩm báo.

Sơn Nguyên mỉm cười nói khoát tay: "Không sao, hiện tại Hà Tang cùng Sở Việt mọi người biết hắn tới, hắn ở đã tới chúng ta Bộ Lạc lúc trước, có trước gặp phải Hà Tang người, không dễ dàng như vậy quá khứ đích."

Này một mảnh vùng núi trong hoang thú rất nhiều, hơn nữa mỹ vị hoang thú cơ nhiều. Trang Trạch một mủi tên bắn ra, một đầu đang trong rừng thật nhanh chạy trốn ngũ phẩm hoang thú Kim Quang hồ hét lên rồi ngã gục, Tô Tam chạy lên đi nhặt được trở lại, sách sách khen ngợi: "Tốt mập một con hồ ly, buổi tối nướng tới ăn."

Kim Quang hồ thịt chất mập mạp, mùi vị rất là không tệ. Đáng tiếc lần này Tiếu Nghiên không có đi theo, mọi người săn đến hoang thú, chỉ có thể đơn giản xử lý hạ xuống, sau đó thiêu nướng tới ăn.

Mỗi người không thể ăn nhiều, hơn nữa có chút lãng phí loại này tốt nguyên liệu nấu ăn.

Tô Tam giơ lên Kim Quang hồ đi trở về đi thời điểm, phía trước trong khe núi bỗng nhiên lóe ra tới một nhóm người, cầm đầu một người dùng không quá tiêu chuẩn Đại Hạ tiếng nói quát mắng nói: "Oanh, thật lớn mật, dám đoạt chúng ta con mồi, mau mau giao ra đây, dập đầu nói xin lỗi "

Tô Tam vừa nghe vui vẻ, triều Trang Trạch nói: "Cho tới bây giờ chỉ có thiếu gia mang theo chúng ta khi dễ người khác, thật đúng là sao có bao nhiêu người dám đến khi dễ chúng ta, ta đều nhanh đã bị người khi dễ là cái gì mùi vị."

Đối diện ước chừng hơn hai mươi người, liên tục gầm thét: "Ngột kia hai đầu đồ con lợn, mau chút ít đem con mồi giao ra đây nếu không cho các ngươi đầu người rơi xuống đất "

Tô Tam phát hỏa, đưa cổ nói: "Vương bát đản có loại tới đây chém? Ngươi hôm nay nếu là không đem gia gia đầu hái đi, ngươi chính là chó' mẹ' nuôi "

Trang Trạch đích tay năm ngón tay khẽ run, mỗi một lay động, đều có một tia như có như không võ khí quang mang chớp thước, rất tốt núp liễu phía sau, tùy thời có thể rút kiếm một kích.

Kia hơn hai mươi người tức oa oa kêu to, sặc lang sặc lang rút ra tùy thân hẹp dài bội đao, rống giận lao đến.

"Giết giết giết chết tiệt Đại Hạ heo, chặt đầu heo của bọn hắn "

"Đại Hạ là loại kém heo, chúng ta Hà Tang mới là trên thế giới này ưu tú nhất chủng tộc "

Tô Tam cùng Trang Trạch dử tợn cười một tiếng, Tô Tam trên người võ khí tia sáng ầm ầm dựng lên, giống như là một đoàn hừng hực thiêu đốt Liệt Hỏa, hung hăng địa tiến đụng vào này chút ít Hà Tang trong đám người. Mà Trang Trạch tiêu không một tiếng động, giống như là U Linh giống nhau chợt lóe một thước, sáng tối trong lúc, hoặc ẩn hoặc hiện. Mỗi một lần xuất hiện, cũng kèm theo một kiếm đâm ra, mỗi một kiếm đâm ra, có ít nhất một gã Hà Tang người té xuống. Dưới kiếm của hắn không có người sống.

Tô Tam gầm thét một đao chém rụng, võ khí tia sáng mười trượng, năm tên Hà Tang người liên thủ mới ngăn cản xuống tới, nhưng như cũ bị chấn đắc liên tiếp lui về phía sau, Tô Tam đại phát thần uy, nhanh như thiểm điện mười mấy đao bổ ra, năm tên Hà Tang người toàn bộ đầu thân chỗ khác biệt

Hắn "Oanh" một thân rống to, quơ chiến đao đi tìm địch nhân khác, lại phát hiện đã không có địch nhân. Trang Trạch nhẹ nhàng phủi xuống Huyền Binh bảo kiếm thượng lây dính vài giọt máu tươi, trên mặt đất nằm khác mười sáu cỗ thi thể.

Tô Tam trợn mắt hốc mồm, Trang Trạch dùng một loại rất thành khẩn ánh mắt nhìn hắn: "Kỹ thuật sinh ra hiệu suất, ta đã sớm nói cho ngươi để theo học một ít kỹ thuật, cái kia lão man tử còn đang, nếu không buổi tối ta dùng hắn cho ngươi trường học xuống…"

Tô Tam hừ hừ: "Ta cảm thấy được ta như bây giờ rất tốt."

Trong khe núi, Trường Cốc Dã Hợp trợn mắt hốc mồm nhìn phía ngoài hai mươi mốt danh thủ hạ cơ hồ là thời gian một cái nháy mắt đã bị kia hai hung nhân giết tinh

Nhất là cái kia xử dụng kiếm, thật là đáng sợ âm thầm, chỉ nhìn thấy bóng người chợt lóe chợt lóe, mười sáu võ đạo cường giả gục đi xuống, thậm chí không có phát ra hét thảm một tiếng, nói rõ tất cả đều là một kiếm trí mạng

Trường Cốc Dã Hợp phía sau, là hai nghìn Hà Tang võ giả. Bọn họ mai phục ở trong sơn cốc, đã làm xong các loại ngụy trang. Hà Tang võ giả cùng chiến sĩ, ngụy trang được xưng đệ nhất thiên hạ, chẳng những có thể đủ hoàn mỹ dung nhập vào hoàn cảnh chung quanh, hơn nữa có thể rất tốt giấu diếm hơi thở của mình, coi như là võ đạo cường giả cũng sẽ không phát hiện bọn họ.

Trường Cốc Dã Hợp là vì Thụ Thần Quả thực mà đến, Đại Hạ nếu như nhúng tay, sẽ là ý vị kẻ địch. Cho nên hôm nay kế hoạch vốn là, kia hai mươi mốt người khiêu khích Đại Hạ hai người, đem kích bại, giết chết một người trong đó, để cho chạy một người khác, sau đó khác một ít có đem Đại Hạ đại bộ đội đưa tới báo thù, này hai mươi mốt người chính là mồi, đem Đại Hạ quân đội dẫn vào vòng mai phục trong, sau đó lấy hai nghìn đối với một trăm hai, coi như là Đại Hạ chiến sĩ tương đối mạnh hung hãn, cũng chỉ có một con đường chết.

Tiêu diệt Đại Hạ người, kế tiếp ở đối phó Sở Việt, về phần những thứ kia Sơn Man, Trường Cốc Dã Hợp căn bản không có để vào trong mắt.

Nhưng là cái kế hoạch này từ vừa mới bắt đầu tựu ra phát hiện ra cạm bẫy, Đại Hạ hai sát thần lại thời gian một cái nháy mắt sẽ đem mình phái đi ra hai mươi mốt tên võ đạo cường giả giết chết, cái kế hoạch này hoàn toàn không cách nào tiến triển đi xuống.

Khi hắn phía sau, hai gã gia tướng bên trong Sơn Ma Sinh cùng An Tỉnh Tam Lang cũng nhìn hắn: “Thiếu chủ, kế tiếp làm sao bây giờ?”

Hai người không lo lắng chút nào Trường Cốc Dã Hợp nghĩ không ra biện pháp. Lần này lẻn vào tam đại vùng núi, cướp đoạt Thụ Thần Quả thực, sau lưng chính là cả Hà Tang nước ở ủng hộ. Mang đến hai ngàn người, cũng là Hà Tang nước tinh nhuệ nhất quân đội, người người cũng tu luyện vũ kỹ, kiếm đạo hơn người.

Thiếu chủ Trường Cốc Dã Hợp lại càng Hà Tang quốc nội được xưng ba trăm năm tới người thứ nhất, hai mươi ba tuổi đã là Ngũ Phẩm Nguyên Định đỉnh, chỉ thiếu chút nữa là có thể lên cấp làm Tứ Phẩm Thông Pháp.

Hắn là Hà Tang trong lịch sử trẻ tuổi nhất Ngũ Phẩm Nguyên Định, hơn nữa hiển nhiên cũng sẽ trở thành trẻ tuổi nhất Tứ Phẩm Thông Pháp, thậm chí tương lai, còn có thể trở thành trẻ tuổi nhất Nhất Phẩm Hợp Chân

Cùng Hoa Lang tự cao tự đại bất đồng, Hà Tang quốc nội võ đạo thịnh hành, trong lịch sử cũng từng xuất hiện quá hai vị Nhất Phẩm Hợp Chân, cho nên đối với Hà Tang mà nói, Nhất Phẩm Hợp Chân không hề chỉ là một hư ảo mơ ước.

Nếu như không phải là Thiếu chủ kỳ tài ngút trời, cũng sẽ không đem chuyện trọng yếu như vậy giao cho Thiếu chủ chủ trì. Cướp đoạt đến Thụ Thần Quả thực, Thiếu chủ có thể tại chỗ ăn vào, nói vậy có thể lập tức đột phá nói Tứ Phẩm Thông Pháp

Bên trong Sơn Ma Sinh cùng An Tỉnh Tam Lang cũng là Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ, bọn họ không tiếc theo đuổi chẳng qua là Ngũ Phẩm Nguyên Định Trường Cốc Dã Hợp, cũng là bởi vì Trường Cốc Dã Hợp trên người có một loại mị lực của lãnh tụ, bất luận trong nhiều sao bất lợi trong hoàn cảnh, đều có thể quyết không nổi giận, dũng chiến phấn đấu, hơn nữa vốn có thể cơ trí tìm ra vấn đề biện pháp giải quyết.

Trước mắt điểm này tiểu trạng huống, đối với Thiếu chủ mà nói căn bản không thành vấn đề. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 62 : Hà Tang (thượng)

Trường Cốc Dã Hợp trầm ngâm một phen: "Để cho các chiến sĩ tại chỗ nghỉ ngơi, chúng ta ban đêm động thủ. Có màn đêm che chở, các chiến sĩ giấu diếm bộ dạng năng lực đem nhận được lớn nhất phát huy, tối nay, chính là chỗ này giúp Đại Hạ người chết đi kỳ "

"Dạ"

"Nghe nói tới là Đại Hạ cảnh nội gần đây danh tiếng nhất thịnh đích thiên tài Hồng Vũ, muốn ta nhìn, hắn cái kia chút ít sự tích, hơn phân nửa là Đại Hạ phía chính phủ tuyên truyền đi ra ngoài, bản thân thực lực nói vậy không đáng giá mỉm cười một cái." Trường Cốc Dã Hợp rất là khinh thường.

Bên trong Sơn Ma Sinh cũng nói: "Hạ triều thường xuyên như thế, hơi chút xuất sắc một chút chính là nhân vật sẽ phải cổ động tuyên truyền, những thứ kia tin đồn thật sự là quá không thể tưởng tượng nổi liễu, vừa nghe cũng biết là giả."

"Chính là Hồng Vũ, làm sao có thể cùng Thiếu chủ của chúng ta so sánh với? Thiếu chủ mới là cả Thanh Nguyên đại lục xuất sắc nhất thanh niên thiên tài "

Trường Cốc Dã Hợp đối với Hồng Vũ cái kia chút ít tin đồn không phục lắm.

Song làm người ta hơn kỳ quái chính là, bọn họ rõ ràng đã thấy Đại Hạ người cường đại hoang thú đội hình, nhưng không có một người đối với lần này tỏ vẻ lo lắng. Vô luận là Trường Cốc Dã Hợp, hay là bên trong Sơn Ma Sinh cùng An Tỉnh Tam Lang, tựa hồ cũng đối với những thứ kia hoang thú cũng không lo lắng.

Tô Tam cùng Trang Trạch giết hai mươi mốt người, làm sao có thể không có tim không có phổi trở về đi?

Hai người trao đổi liễu một cái ánh mắt, tiến vào doanh địa sau bỏ lại liễu Kim Quang hồ, lập tức đi tìm Hồng Thân.

Những chuyện này hiện tại đã không cần kinh động thiếu gia liễu.

"Phái người ở chung quanh tìm tòi một phen, gặp có còn hay không đồng bọn."

"Dạ."

Chịu trách nhiệm tuần tra trinh sát, cũng là hoang thú thợ săn. Bọn họ vừa ra động, Hà Tang các võ giả cũng phát hiện. Hai ngàn người núp chỗ tối, quả nhiên vô cùng bí mật, ngay cả hoang thú thợ săn cũng không có phát hiện

Không có phát hiện tình huống nào, Hồng Thân hay là dặn dò một tiếng: "Buổi tối trạm gác gấp bội, để cho hoang thú ở bên ngoài xếp thành một vòng, chúng ta người ngủ ở bên trong."

"Tốt, ta đây phải đi an bài."

Hồng Vũ tại chính mình trong lều, trên thực tế cũng không tại chính mình trong lều. Hắn mở ra Bán Thần Vực, đang luyện đan.

Đại Hạ phía nam thì khí trời triều nhiệt vô cùng, mấy ngày qua tiến vào trong núi sau, con muỗi nhiều đích có thể đem người ăn. Cho dù là võ đạo cường giả, cũng không thể có thể thời thời khắc khắc thả ra Linh Giác đi cảnh giới những thứ kia con muỗi.

Tứ Phẩm Thông Pháp trở lên, không cần có thể buông thả, quanh thân như có như không cái kia cổ khí thế, đã để cho tất cả con muỗi sợ. Nhưng là Tứ Phẩm Thông Pháp trở xuống đích sẽ nhất định liễu.

Hồng Vũ nhìn thủ hạ không ít người bị cắn một thân ngật đáp, trước khi đi chuẩn bị Đại Hạ trong quân xứng phát khu muỗi thuốc tán một chút chỗ dùng cũng không có, hắn chợt nhớ tới tới một loại "Tị Chướng Đan", chẳng những có thể đủ bị xua tan chướng khí, hơn nữa đối với con muỗi cũng có rất tốt hiệu quả.

Loại này linh đan tài liệu tương đối mà nói tương đối bình thường, Hồng Vũ cất dấu bên trong thì.

Hắn chuẩn bị xong dược liệu tựu mở ra Bán Thần Vực đi vào luyện chế, chín đại hỏa : hỏa hoạn sơn khẩu trong, đã có một bị Phương Lưu Vân dùng trận pháp hạn chế, hỏa lực cùng nguồn nhiệt đều có thể khống chế.

Hồng Vũ thúc dục Sa Di Pháp Tướng tọa hạ Long Hồn, thả ra một tia Long hỏa. Long hỏa dẫn đốt, Hồng Vũ dùng trận pháp tiếp dẫn mà đến núi lửa trong mênh mông nhiệt lực, tùy theo cũng có liễu Long hỏa thuộc tính.

Lấy khổng lồ núi lửa vì lò luyện đan, hiệu quả có thể sánh bằng Lục Hợp lò rất nhiều, đối với linh đan dược tính có thật lớn gia.

Hồng Vũ luyện chế trong, bỗng nhiên phúc chí tâm linh, cảnh giới của hắn đã tăng lên tới liễu Tứ Phẩm Thông Pháp sơ kỳ, mà tùy theo luyện đan đích thủ pháp tựa hồ cũng có thể nếm thử một chút cao cấp hơn.

Hồng Vũ hiện tại dùng là thủ pháp, chính là "Long Thải Hỏa". Mặc dù Long Thải Hỏa đích thủ pháp ở cả Thanh Nguyên đại lục đã là cao cấp nhất, nhưng là ở Lão Quân đạo tôn truyền tới cái kia một phần trong trí nhớ, đây cũng là cơ bản nhất đích thủ pháp.

Ở Long Thải Hỏa trên, chính là "Long Duyện Ngọc".

Hồng Vũ thử hạ xuống, mặc dù lần đầu tiên thất bại, nhưng là hắn cảm giác lấy hắn hiện tại cảnh giới thi triển ra tựa hồ cũng không khó khăn. Cho nên liên tục ba lần sau, Hồng Vũ cuối cùng thành công.

Long Duyện Ngọc so với Long Thải Hỏa, đối với dược lực lấy ra cùng rèn luyện tăng thêm một bậc, hơn nữa còn tăng thêm một đạo áp súc luyện chế quá trình.

Lần này luyện đan, thật ra thì cũng không có gì khó khăn, lấy ngụy thiên địa hoả lò tới luyện chế Tị Chướng Đan, bản thân thì loại dao mổ trâu giết gà lãng phí. Mà Hồng Vũ ở luyện đan trong quá trình, phần lớn thời gian nhưng thật ra là đang luyện tập Long Duyện Ngọc đích thủ pháp. Về phần luyện chế Tị Chướng Đan, một lần là xong tốc độ bay mau.

Hồng Vũ cầm lấy Tị Chướng Đan đi ra ngoài, ném cho liễu Quan Lăng: "Hóa thành nước, rơi tại doanh địa phía ngoài, buổi tối mọi người mới có thể ngủ ngon giấc liễu."

Quan Lăng cầm lấy đi, mười tám võ cơ trong cũng có không thiếu nữ trẻ nhỏ bị con muỗi đốt thống khổ không chịu nổi, hơn nữa cô bé trắng noản trên da thịt một hồng ngật đáp, cũng rất ảnh hưởng mỹ quan. Nghe nói thiếu gia làm ra như vậy một loại đan dược, cũng rất vui vẻ, thanh âm thanh thúy líu ríu: "Cám ơn thiếu gia, cũng biết ngươi tốt nhất "

Hồng Vũ cợt nhả: "Tạ thiếu gia cũng muốn có chút thực tế hành động nha,, cho thiếu gia hôn một cái "

Các cô gái hỉ hả tứ tán chạy ra, Hồng Vũ rất giống nhận thức một chút cái loại nầy bịt mắt bắt mỹ nhân dâm' mị hủ bại cuộc sống, bất đắc dĩ các cô nương không phối hợp nha.

Cơm tối sau, mọi người tâm sự, cũng là riêng của mình nghỉ ngơi. Hoang thú ở doanh địa bên ngoài thành một vòng.

Ban đêm im ắng, Hà Tang nước các chiến sĩ giống như là núp trong bóng tối U Linh, vô thanh vô tức nhích tới gần doanh địa. Hoang thú cửa tất cả cũng ngủ thiếp đi, bọn họ dù sao cũng là Thú Tộc, tính cảnh giác cùng Linh Giác không thể cùng Nhân Tộc cao thủ so sánh với. Mà Hà Tang các chiến sĩ cũng là ẩn núp hành tích che giấu khí tức cao thủ.

Các chiến sĩ hành động nhìn như lộn xộn, trên thực tế là sáu "Tiễn Đầu", kéo cả đại quân đi tới. Sáu Tiễn Đầu trong hai chính là bên trong Sơn Ma Sinh cùng An Tỉnh Tam Lang. Khác bốn người, tất cả đều là Tứ Phẩm Thông Pháp tu vi đỉnh cao, sáu người này, chính là Trường Cốc Dã Hợp cường đại nhất chính là thủ hạ

Có bọn họ làm Tiễn Đầu, một khi phát động công kích, là có thể nhanh chóng cắt vào địch nhân phòng tuyến trong

Sáu người nhìn một ít san sát núi nhỏ một loại hoang thú, từ trong lòng ngực lấy ra một bọc bao thuốc bột. Đây là Hà Tang quốc nội, đặc biệt vì đối phó Sơn Man có thể Ngự Sử hoang thú hiệp đồng tác chiến mà chuẩn bị, tùy Hà Tang

hoàng đế triệu tập quốc nội nổi tiếng nhất tám vị đan sư cùng nhau nghiên cứu chế tạo.

Hà Tang nước địa vực nhỏ hẹp, cũng là dân tộc tính cách rất là dị dạng, đối với một chút kỳ dâm kỷ xảo nghiên cứu thậm chí so sánh với Đại Hạ còn muốn tinh thông.

Mà ở đan đạo phương diện, bọn họ đối với bí thuốc, thuốc tê nghiên cứu, thậm chí còn muốn ở Đại Hạ trên.

Những thuốc này phấn trải qua thí nghiệm, có thể làm cho tam phẩm hoang thú ngắn ngủi hôn mê. Đây cũng là tại sao Trường Cốc Dã Hợp biết rất rõ ràng đối thủ có nhóm lớn đáng sợ hoang thú, như cũ có can đảm phát động tiến công dựa.

Sáu người ở trong đêm tối xa xa địa tương thị một cái, cùng nhau gật đầu, đều nhịp tiến lên một bước chuẩn bị vứt sái ra thuốc bột. Nhưng bỗng nhiên lại đều nhịp hai mắt một phen, mềm nhũn té xỉu dưới đi.

Sáu người phía sau Hà Tang chiến sĩ thất kinh, vội vàng tiến lên muốn đem sáu người cứu giúp trở lại, nhưng là kỳ quái chính là chỉ cần dựa vào một chút gần sáu người, bọn họ cũng là hai mắt một phen, theo sát té xỉu liễu.

Trên mặt đất chạy đến mười mấy người, những thứ kia hoang thú bị kinh động liễu, từng đạo cường hãn hơi thở từ trong lúc ngủ say hồi phục, Hà Tang người gấp đến độ đầu đầy mồ hôi, vội vàng dụng binh khí đem lúc trước té xỉu cái kia những người này phác thảo trở lại, sau đó trên lưng liễu nhanh chóng rút lui.

“Hống hống hống “

Hoang thú gầm thét, nhưng là không có nhận được mệnh lệnh bọn họ không dám dễ dàng phóng.

Hồng Thân lập tức đi tới Hồng Vũ bên ngoài lều: “Thiếu gia, thật giống như có người lặng lẽ sờ soạng tới đây, không biết tại sao vừa rút lui liễu.” Hồng Vũ ở trong lều trở mình, buồn bã ỉu xìu nói: “Không có gì ngạc nhiên, ngươi cho rằng bổn thiếu gia linh đan chỉ có thể khu trùng? An tâm ngủ đi.”

Hồng Thân sửng sốt, chợt cười khổ: "Ngài cũng là sớm nói a, xem chúng ta này cả kinh một chợt."

Ngụy thiên địa hoả lò luyện chế ra tới Tị Chướng Đan, thật ra thì đã đạt đến "Tránh ách" trình độ, coi như là Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh, không có chút nào phòng bị dưới cũng sẽ tại chỗ té xỉu.

Hồng Thân yên tâm tiêu sái liễu, hắn đi theo thiếu gia thời gian dài nhất, đối với thiếu gia lòng tin đủ nhất. Hồng Vũ nói không thành vấn đề có thể tiếp tục ngủ, hắn sẽ đi theo trở về mê đầu ngủ say.

Trong doanh địa rất nhanh vừa an tĩnh lại, bọn kỵ sĩ thậm chí chẳng muốn đi truy kích, một đám không có chút nào uy hiếp địch nhân, không đáng giá được mọi người lãng phí "Quý giá" vù vù thời gian, cả đêm đuổi theo đuổi.

Hồng Vũ đáng thương ôm một con gối, ai, như vậy ban đêm, không phải là hẳn là ôm của mình thông phòng đại nha hoàn sao?

Hồng Vũ ai thán một tiếng, mơ mơ màng màng vừa ngủ. Sau nửa đêm, hắn ngủ cũng không kiên định, mộng xuân liên tục, chủ giác một lát là Trang Hàn, bỗng nhiên lại đổi thành liễu Quan Lăng, sau đó lại lại là Mai Thiên Vũ cùng Đao Khinh Nguyệt, sau đó biến thành Phương Lưu Vân, kế tiếp Mặc Cơ, Hỏa Vân Cơ chờ mười tám võ cơ thay nhau ra trận, đến cuối cùng, bỗng nhiên hiện lên một người, lại là Bạch Uyển Thần

Hồng Vũ thoáng cái thức tỉnh, nhìn mình chật vật bộ dạng cười khổ không dứt.

Đại Hạ phía nam triều nhiệt, mỗi sáng sớm hắn cũng sẽ hướng tắm rửa, buổi sáng hôm nay tắm cũng không có ai hoài nghi cái gì.

Hết thảy thu thập đình đương, mọi người tiếp tục lên đường, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, xế chiều hôm nay là có thể chạy tới Sơn Bộ. Nơi này trên thực tế đã tiến vào Sơn Bộ tuần tra phạm vi, nhưng là tất cả mọi người tuyệt không lo lắng, cho dù là Sơn Bộ phát hiện lại có thể thế nào? Bọn họ

vốn là không có ý định giấu diếm bộ dạng, đối phó một chính là Sơn Man Bộ Lạc, căn bản không cần cái gì chiến thuật, thậm chí đối với mới có cái gì chiến thuật cũng không có tế cho chuyện, bọn họ chỉ cần đẩy ngang đã qua là được.

Nhưng là mới vừa đi ra doanh địa không bao lâu, phía trước tựu ra phát hiện ra một chi quân đội.

Trường Cốc Dã Hợp lựa chọn ở chỗ này dàn trận, trải qua toàn diện quyền hành suy tính. Đây là một tấm hẹp hòi sơn cốc, Hồng Vũ Hoang Thú Kỵ Binh ở nơi này lý căn bản không cách nào xung phong. Hai bên trên ngọn núi, hắn còn mai phục liễu người, một khi chiến đấu bắt đầu, sẽ đại lượng vứt sái thuốc bột, mê đảo Hồng Vũ hoang thú.

Liên tiếp hai lần kế hoạch thất bại, để cho Trường Cốc Dã Hợp càng thêm căm tức, hắn cảm thấy là của mình vận khí không tốt. Thứ nhất kế hoạch gặp được đối phương "Mạnh nhất" hai người, kết quả vừa bắt đầu tựu chết non liễu.

Người thứ hai kế hoạch thất bại lại càng không giải thích được, hắn thậm chí đến hiện tại cũng biết không rõ thủ hạ mình cao thủ tại sao phải té xỉu.

Trường Cốc Dã Hợp theo quân đeo một vị gia tộc đan sư, ở Hà Tang quốc nội cũng là đại đại hữu danh, vị kia đan sư kiểm tra sau, dùng mình mới vừa cưới vào cửa đích kiều thê trinh tiết thề, những người này tuyệt đối không phải là trúng độc. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 62 : Hà Tang (hạ)

Rốt cuộc là nguyên nhân gì, ai cũng nói không rõ ràng, cuối cùng chỉ có thể đoán có thể là trúng Sơn Man "Man thuật". Nói cách khác Sơn Man có người cùng Hồng Vũ cấu kết, có một tên Đại Man Sư núp trong đội ngũ.

Nhưng trên thực tế, ở Hà Tang quốc nội, về Sơn Man man thuật hiểu rõ, giới hạn cho một chút "Truyền thuyết", bọn họ căn bản không biết cái gọi là man thuật đến tột cùng là hình dáng ra sao, đối với cái này loại mình hiểu năng lực trong phạm vi, giải thích không được tình huống, tựu toàn bộ quy kết vì man thuật liễu.

Trường Cốc Dã Hợp đứng ở đội ngũ đoạn trước nhất, khi hắn phía sau, có một vị vóc người trung đẳng, nhìn qua bình thản không có gì lạ chính là nhân vật. Hắn một thân Hà Tang đặc biệt chiến sĩ khôi giáp, trầm mặc ít nói.

Trường Cốc Dã Hợp mỉm cười nói quay đầu lại, thấp giọng dò hỏi: "Cao Tỉnh đại sư, có thể bắt đầu sao?"

Cao Tỉnh chính là một vị Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ, ở Hà Tang quốc nội uy danh hiển hách, thậm chí Hà Tang hoàng đế đối với hắn cũng là lễ ngộ có thêm. Lần này bởi vì muốn cùng Sở Việt đối kháng, Trường Cốc gia tộc xài khổng lồ thật nhiều, xin Cao Tỉnh xuất thủ, bảo vệ Trường Cốc Dã Hợp.

"Không có vấn đề, bọn họ mạnh nhất hai người giao cho ta." Cao Tỉnh núp khôi giáp sau, thanh âm chìm đục có lực, tràn đầy làm cho người ta không thể kháng cự tự tin

Trường Cốc Dã Hợp khẽ mỉm cười, cảm thấy hăng hái, hắn nhìn xa xa đối phương trong đội ngũ Hồng Vũ, khóe miệng một tia cười nhẹ: Dựa vào Đại Hạ tuyên truyền nói khoác ra tới thiên tài, có ý tứ sao? Ngươi đắm chìm dưới loại tình huống này hư ảo cường đại trong lại có thể thế nào? Chân chính gặp được cường giả, sẽ nghĩ bọt khí giống nhau nhẹ nhàng một đâm tựu bể nát.

Hắn rút ra bội kiếm của mình: “Đế quốc các dũng sĩ, cho chúng ta đích thân tới đánh vỡ Hạ triều ngu xuẩn thần thoại sao “

“Giết —— “

Khi hắn phía sau, hai nghìn Hà Tang chiến sĩ hưng phấn vô cùng, có thể đích thân đánh bại được xưng Đại Hạ mạnh nhất thiên tài Hồng Vũ, thật sự là để cho mỗi người cũng cảm thấy hưng phấn mà chuyện.

Hai nghìn chiến sĩ người mặc Hà Tang đặc sắc chiến giáp, dàn trận đi tới, đi lại kiên định lại cũng không cấp loạn, chậm rãi đẩy mạnh trong lúc, cố gắng làm cho người ta một loại mãnh liệt áp bách.

Trang Trạch cùng Tô Tam đứng ở đội ngũ phía trước nhất, liếc nhìn nhau cũng rất kém cỏi dị: “Đám người này đầu óc nước vào rồi? Điểm này người, bộ chiến, còn dám vượt qua chúng ta xông lại?”

Trong đội ngũ, Hồng Dần đứng ở thiếu gia bên cạnh: “Là Hà Tang người, bọn họ chiến giáp cùng bội kiếm có điểm đặc sắc

Hồng Vũ gật đầu, đang muốn nói chuyện, đối diện tướng lãnh đã lớn tiếng hô quát đứng lên: “Hồng Vũ ngươi kia nói khoác ra tới chiến tích vô cùng buồn cười cũng chỉ có các ngươi Hạ triều, mới có thể như thế vô sỉ tiến hành giả dối tuyên truyền hôm nay, chính là các ngươi da trâu bị đâm rách nát lúc, ta cùng ta các dũng sĩ, đem làm cho cả Hạ triều cũng thấy, các ngươi giả dối chiến tích sau lưng, là cở nào gầy yếu lực chiến đấu “

Hắn một phen khiếu hiêu, chợt thấy Hồng Vũ bên cạnh Trang Hàn đám người, nhất thời ánh mắt sáng lên: “Những cô gái kia, mặc dù các ngươi tới từ Hạ triều loại kém dân tộc, nhưng là ta nhưng cấp cho các ngươi một cái cơ hội, phụng dưỡng bổn thiếu gia, trở thành bổn thiếu gia cưng chìu cơ. Chỉ cần các ngươi có thể cho bổn thiếu gia sanh hạ đời sau, bổn thiếu gia có thể ban cho ngươi cửa Hà Tang dân tộc vinh quang thân phận “

Trang Hàn đẳng nữ tức cả người phát run, nổi giận nói: “Không biết cuồng vọng “

Bên trong Sơn Ma Sinh cùng An Tỉnh Tam Lang giận tím mặt: “Mấy người các ngươi Đại Hạ cô gái, Thiếu chủ của chúng ta coi trọng các ngươi là phúc khí của các ngươi, còn không mau mau quỳ gối Thiếu chủ trước mặt, thỉnh cầu Thiếu chủ ân tứ lâm hạnh các ngươi “

Trường Cốc Dã Hợp cười dài một tiếng: “Được rồi, ta liền cho các ngươi xem một chút cái gì mới thật sự là thực lực, cho các ngươi biết, các ngươi bên cạnh người nam nhân kia chỉ là một giả dối chê cười “

“Các dũng sĩ, dạy dỗ một chút cuồng vọng Hạ triều “

“Giết giết giết “

Hai nghìn Hà Tang chiến sĩ tinh thần vô cùng ngẩng cao, đối với sắp đến hưng phấn vô hạn mong đợi, này đúng là một cuộc để cho bọn họ danh dương sử sách chiến đấu

Hồng Vũ tức cười hồi lâu, rốt cục vô lực lắc đầu: “Đánh đi, không cần nương tay. Ta coi như là nhìn hiểu, đám người này không đem bọn họ đánh phục liễu, nói gì cũng vô dụng.” Hắn triều hai bên trên ngọn núi chỉ chỉ: “Trước tiên đem những thứ này bọ chó giải quyết.”

Hồng Thân cùng Hồng Dần cùng nhau cười. Hai người bay lên trời, cùng lúc đó, Lôi Thiên Giải chờ một đám tam phẩm hoang thú ngửa mặt lên trời gầm thét, từng đạo lôi quang, thành từng mảnh Băng Phong, từng đợt xích hỏa từ trên trời giáng xuống, rơi đập ở hai bên trên ngọn núi, Trường Cốc Dã Hợp mai phục ở nơi đó hơn mười người chuẩn bị vứt sái thuốc bột chiến sĩ, trong nháy mắt đã bị oanh thành liễu phấn vụn

Mặc dù Hà Tang chiến sĩ am hiểu nhất ẩn nặc hành tích, nhưng là trong đội ngũ có Hồng Vũ, Linh Giác cường đại vô cùng, bất kể bọn họ làm sao giấu diếm cũng vô dụng.

Trường Cốc Dã Hợp trợn tròn mắt, không có những thuốc kia phấn, làm sao đối phó tam phẩm hoang thú? Chẳng qua là kia mười mấy đầu tam phẩm hoang thú, là có thể đưa bọn họ hoàn toàn thải toái.

“Cao Tỉnh đại sư?” Trường Cốc Dã Hợp trong giọng nói mang theo hỏi thăm. Cao Tỉnh trầm ngâm hạ xuống, miễn cưỡng nói: “Mạnh nhất cái kia hai người để lại cho ta, ngươi dẫn người vừa đánh vừa lui, ta sẽ rút tay ra ngoài, ngăn trở một chút những thứ kia tam phẩm hoang

Trường Cốc Dã Hợp thở phào nhẹ nhõm: “Đa tạ đại sư, Trường Cốc gia tộc có vĩnh viễn nhớ được sự giúp đở của ngài…”

Nhưng là vừa lúc đó, hắn nhưng thấy Cao Tỉnh không nói một lời quay đầu bỏ chạy

“Cao Tỉnh đại sư ngài” Trường Cốc Dã Hợp nóng nảy, chuyện gì xảy ra? Rồi sau đó, hắn mới cảm nhận được kia hai cỗ cường đại khí thế hắn vừa quay đầu lại, vừa hay nhìn thấy Hồng Thân quanh thân quang diễm ngập trời, một mảnh mênh mông Tinh Hà vượt qua giắt đỉnh đầu của hắn thượng, hắn khoát tay, Tinh Không Thần Vẫn ầm ầm ra, rất bước mấy ngàn trượng khoảng cách, không có chút nào huyền niệm đuổi theo liễu liều mạng chạy trốn Cao Tỉnh, nặng nề đập vào trên lưng của hắn.

Hồng Thân bản thân cảnh giới tựu so sánh với Cao Tỉnh mạnh một cái cấp bậc, hơn nữa Tinh Không Thần Vẫn chính là lục phẩm Huyền Binh, Cao Tỉnh căn bản không thể nào là Hồng Thân đối thủ, một kích dưới Cao Tỉnh tựu điên cuồng hét lên một tiếng phun ra một ngụm tiên huyết, hung hăng địa nện vào liễu mặt đất.

Rồi sau đó, Tinh Không Thần Vẫn một chút vừa hạ xuống, rất có tiết tấu nện vào mặt đất, mỗi một chuy, Trường Cốc Dã Hợp đều có thể cảm giác được rõ ràng đại địa đung đưa xuống.

Liên tiếp năm, trên mặt đất một đáng sợ hố sâu, trên thế giới này không còn có Cao Tỉnh người này liễu, hắn đã cùng bùn đất núi đá trộn làm một thể.

Cao Tỉnh trước khi chết hối hận vô cùng, hắn theo lời “Mạnh nhất hai người” là Tô Tam cùng Trang Trạch, một tam phẩm một tứ phẩm, coi như là hai người liên thủ Cao Tỉnh

cũng hay là thành thạo, thậm chí còn có thể phân ra lực lượng tới ngăn trở một chút hoang thú đại quân.

Nhưng là hắn không có nghĩ đến mạnh nhất lại là hai người này hai người khí thế vừa để xuống đi ra ngoài, Cao Tỉnh mặc dù mới vừa tràn đầy tự tin thổi da trâu, nhưng không chút do dự lập tức chạy trốn, bởi vì hắn căn bản không phải đối thủ.

Đáng tiếc, hắn mặc dù vô sỉ, nhưng như cũ không có chạy đi. Ở Hồng Thân trước mặt, hắn thật sự quá yếu, muốn chạy trốn cũng làm không được.

Hồng Thân dễ dàng giết hết liễu đối phương người mạnh nhất, trên mặt đất Tô Tam cùng Trang Trạch dưới sự dẫn dắt, Hoang Thú Kỵ Binh đoàn cũng phát khởi xung phong.

Tô Tam Trường Cốc Dã Hợp thủ hạ một gã Tứ Phẩm Thông Pháp dây dưa ở, hắn quơ Huyền Binh chiến đao, liên tục điên cuồng hét lên, năm đao đem đối thủ bội kiếm chặt đứt, đang muốn thừa thắng xông lên, bên cạnh bỗng nhiên một trận âm phong cuốn quá đi, Trang Trạch đã giải quyết bên trong Sơn Ma Sinh, thẳng hướng liễu một gã khác Tam Phẩm Hiển Thánh An Tỉnh Tam Lang.

"Kỷ xảo, phải hiểu được kỷ xảo a, cũng biết dùng cậy mạnh" Trang Trạch bỏ lại một câu nói, sau đó trong tay Huyền Binh bảo kiếm thật giống như rắn độc, thở phì phò hưu một trận ngay cả đâm, giết nhìn qua võ khí rộng lớn An Tỉnh Tam Lang thượng thoan hạ khiêu ứng phó khó khăn.

Tô Tam hết chỗ nói rồi.

Quan Lăng nhìn không được xuất thủ, lấy nàng thực lực, đủ để quét ngang.

Hoang Thú Kỵ Binh đoàn cuồn cuộn mà qua, thậm chí Hồng Thân cùng Hồng Dần kế tiếp cũng không có xuất thủ, Trường Cốc Dã Hợp hai nghìn tinh nhuệ chiến sĩ hoàn toàn hỏng mất.

Trận chiến này, cũng chỉ kéo dài một bữa cơm thời gian, bởi vì Trường Cốc Dã Hợp làm nhục Trang Hàn đám người, bọn kỵ sĩ hạ thủ cũng phá lệ hung ác, hai nghìn Hà Tang chiến

sĩ sống sót chỉ có bốn trăm người, còn lại là không là bị kỵ sĩ giết chết, chính là bị hoang thú giết chết.

Quan Lăng tự mình bắt được Trường Cốc Dã Hợp, giận hắn lời nói mới rồi, Long Cốt Ngục Đao vỗ, đánh cho hắn miệng đầy máu tươi, hàm răng toàn bộ tạc toái, nửa bên mặt cũng sụp đổ đi xuống.

Bọn kỵ sĩ đem bốn trăm tên tù binh xua đuổi đến cùng nhau, Quan Lăng giơ lên Trường Cốc Dã Hợp cổ vứt xuống liễu Hồng Vũ trước mặt.

Hôm nay Trường Cốc Dã Hợp thê thảm không nỡ nhìn, nhưng là Hồng Vũ nhưng kinh ngạc phát hiện, trong mắt hắn không có cừu hận, ngược lại tất cả đều là thuận theo.

Trường Cốc Dã Hợp lập tức quỳ trên mặt đất, bò lổm ngổm đến Hồng Vũ dưới chân, hận không được đi hôn giày của hắn mặt: "Tôn kính Hồng Vũ thiếu gia, chúng ta Hà Tang người sùng bái nhất dũng sĩ, ngài sử dụng có chân chính lực lượng cường đại đại nhân, ngài đem thu hoạch chúng ta Trường Cốc gia tộc cực kỳ trung thành kính ý

Ở doanh địa của ta trong, còn có ta tám vị thị cơ, các nàng cũng là khó được mỹ nhân, hơn nữa chúng ta Hà Tang nữ nhân, cũng rất biết hầu hạ nam nhân, bảo đảm ngài hài lòng, ta đây sẽ đem các nàng cho ngài đưa tới đây sao…" Hắn mới vừa rồi còn ở nhớ thương Hồng Vũ nữ nhân, nhưng bây giờ muốn đem nữ nhân của mình đưa cho Hồng Vũ

Quan Lăng vân đạm phong khinh một cước đem Trường Cốc Dã Hợp đạp bay liễu đi ra ngoài, sau đó nhẹ nhàng lướt qua mình giày trên mặt tro bụi.

Trường Cốc Dã Hợp hét thảm một tiếng, nửa người xương sườn toàn bộ chặt đứt, nhưng như cũ vẻ mặt nịnh hót, lần nữa quỳ bò lổm ngổm đến Hồng Vũ trước mặt: "Thiếu gia, tiểu nhân sai lầm rồi, ngài có cái gì cần xin phân phó."

Hồng Vũ một trận cảm thán, dân tộc này thật là hạ tiện a, không đánh phục liễu không được, nhưng là một khi đánh phục liễu, lập tức sẽ lộ ra trong xương nô tính.

“Không cần…” Hắn vừa mới nói hai chữ, Trường Cốc Dã Hợp tựu đoạt trước nói: “Tại sao có thể không cần đâu? Ngài ngàn vạn không nên cùng ta khách khí, của ta ngu xuẩn cùng không biết, cho ngài tạo thành liễu khổng lồ khốn nhiễu, xin nhất định khiến ta bồi bổ lại ngài xuống…”

Hắn nửa bên mặt cũng bị Quan Lăng đánh sập liễu, máu tươi chảy dài, nói chuyện hở, nhưng như cũ thật nhanh vừa nói, nhún nhường vô cùng.

Hồng Vũ gật đầu: “Vậy cũng tốt, đem ngươi trân bảo tất cả đều kính dâng đi ra ngoài.”

“Dạ, doanh địa của ta trong có đại lượng vật liệu, ta đem địa điểm nói cho ngài, ngài có thể thủ hạ chính là dũng sĩ đi trước tiếp thu.”

Hồng Vũ phái Tô Tam đi qua, sau đó lại hỏi: “Trường Cốc Dã Hợp, các ngươi làm sao xảy ra hiện tại nơi này

Trường Cốc Dã Hợp tuyệt không giấu diếm, đem Thụ Thần Quả thực cùng Sơn Bộ chuyện tình toàn bộ nói.

“Lại là Sơn Bộ.” Hồng Vũ trong mắt hiện lên một tia tức giận, hắn có chút dừng lại, nói tiếp: “Nói cho ta một chút Thụ Thần Quả thực chuyện tình.” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 63 : Thụ Thần Quả Thực (thượng)

Trường Cốc Dã Hợp sửng sốt: "Đại nhân, chẳng lẽ ngài không phải là vì Thụ Thần Quả Thực mà đến? Như vậy Sơn Bộ Đại Man Sư Sơn Nguyên lừa ta!"

"Ta hỏi chính là Thụ Thần Quả Thực!"

"Dạ, ta lập tức nói cho ngài, Thụ Thần Quả Thực chính là Sơn Man linh vật, nghe nói ở nơi này tấm vùng núi trong sinh trưởng một viên từ nơi này phiến đại lục tạo thành thời điểm tựu ra đời thần thụ, nó là năm đó Sơn Man chín đại Bộ Lạc Đồ Đằng chi thần. Nhưng là thần thụ đến tột cùng sinh trưởng ở địa phương nào cũng chỉ có chín đại Bộ Lạc Đại Man Sư biết, sau lại theo Sơn Man tổ tiên chín đại Bộ Lạc xuống dốc, địa điểm này cũng là thất truyền. Về thần thụ cùng Thụ Thần Quả Thực, cũng đã thành Sơn Man một truyền thuyết.

Bất quá gần đây nghe nói có người ở trong núi phát hiện tổ tiên để lại một mảnh nham bức tranh, phía trên đánh dấu liễu thần thụ chỗ ở địa điểm, hơn nữa căn cứ phía trên cung cấp tin tức, tính toán thời gian, thần thụ hẳn là đã kết xuất liễu năm miếng Thụ Thần Quả Thực.

Từng cái Sơn Man Bộ Lạc cũng sẽ có một vị vu tử, một khi vu tử ăn vào Thụ Thần Quả Thực, sẽ thực lực tăng nhiều. Trừ lực lượng phương diện tăng vọt ở ngoài, là tối trọng yếu nhất một chỗ tốt chính là, bọn họ đối với hoang thú có thiên nhiên lực tương tác, đây đối với Sơn Man điều động hoang thú trợ chiến cực kỳ có lợi.

Mà đối với võ giả chúng ta mà nói, Thụ Thần Quả Thực cũng là một loại hiếm thấy linh dược, phục dụng sau sợ rằng cấp bậc có thể trực tiếp tăng lên cấp một, hơn nữa nếu như dùng để luyện chế linh đan, chỗ dùng sẽ càng lớn."

Hồng Vũ gật đầu hiểu.

Có thể trực tiếp tăng lên cấp một linh đan không phải là không có, Thanh Nguyên trên đại lục đan sư cũng có thể luyện chế đi ra ngoài, nhưng là kia phần lớn là nhằm vào Ngũ Phẩm Nguyên Định trở xuống, cơ hồ không có Tứ Phẩm Thông Pháp trở lên.

Hồng Vũ có thể luyện chế đi ra ngoài tuyệt đối là ngoại lệ. Vì vậy này Thụ Thần Quả Thực mới có thể như thế có sức hấp dẫn.

Hắn lại hỏi: "Kia Sơn Bộ Đại Man Sư Sơn Nguyên chính là lừa gạt các ngươi, nói ta cũng vậy tới tranh đoạt Thụ Thần Quả Thực?"

"Chính là! Chết tiệt Sơn Nguyên, lại dám tính toán đại nhân, ta nhất định giúp ngài đưa gạt bỏ!"

Hồng Vũ bỗng nhiên lại nhớ tới một việc: "Các ngươi là làm sao biết Thụ Thần Quả Thực chuyện tình?"

Thụ Thần Quả Thực chính là Sơn Man linh vật, nhất định nghiêm khắc giữ bí mật, hôm nay nhìn tình huống này, chẳng những Hà Tang biết rồi, ngay cả Sở Việt cũng biết. Mà quái dị nhất chính là, Đại Hạ không biết! Hà Tang chẳng qua là nhích tới gần này tấm vùng núi, chân chính giáp giới bộ phận vô cùng ít, cho nên nhiều năm như vậy, cũng là Đại Hạ cùng Sở Việt ở tranh đoạt này tấm vùng núi, tại sao lần này Hà Tang cũng lẫn vào đi vào?

Trường Cốc Dã Hợp nói: "Đại nhân, tình huống cụ thể ta không rõ ràng lắm, chẳng qua là nghe nói có thần bí nhân vật cố ý báo cho chúng ta."

"Báo cho? !" Hồng Vũ trong lòng nổi lên một cổ ngoạn vị cảm giác, là ai?

Báo cho Hà Tang, báo cho Sở Việt, cũng không báo cho Đại Hạ?

Hắn khoát khoát tay: "Dẫn đi."

Tô Tam trở lại, sắc mặt có chút cổ quái, nhích tới gần Hồng Vũ lặng lẽ nói: "Thiếu gia, cái này Trường Cốc Dã Hợp cái kia tám thị cơ thật là… Ta đi vào thời điểm, các nàng ở Trường

Cốc Dã Hợp trong trướng bồng, tất cả đều thân thể trần truồng, sách sách…”

Hồng Vũ thấy Quan Lăng cùng Trang Hàn cũng đưa lưng về phía mình hai người, lại đem lỗ tai dựng thẳng lão dài, lập tức ho khan một tiếng, nghĩa chánh từ nghiêm nói: “Tô Tam! Loại chuyện này nói với ta làm cái gì? Thiếu gia ta là cái loại người này sao? Thấp kém!”

Tô Tam sửng sốt, vội vàng nói: “Dạ, thiếu gia ta sai lầm rồi! Đây là lần này thu hoạch danh sách, xin ngài xem qua!”

Hồng Vũ quét hai mắt, cũng là một chút tầm thường vật liệu, không có gì đáng giá coi trọng: “Cho các huynh đệ phân phát đi xuống đi.”

“Dạ!” Tô Tam mừng rỡ, cái này ý nghĩa Hồng Vũ toàn bộ muốn, cũng cho bọn họ. Nơi này những thứ không nói khác, có thể có một vạn hai ngàn lượng hoàng kim đâu, không ai có thể phân một trăm lượng!

Hắn vẫy tay một cái hai gã kỵ sĩ mang vẫn quan tài đi tới: “Thiếu gia, này chỉ bên trong rương đồ chúng ta không nhận ra, Trường Cốc Dã Hợp nói đây là hắn đánh bất ngờ liễu một Sơn Man tiểu Bộ Lạc lấy được, người xem nhìn.”

Kia chỉ quan tài ước chừng năm thước dài, chiều rộng lớp mười hai thước, Tô Tam cho mở ra quan tài, bên trong một tôn cổ quái tượng đắp.

Này tượng đắp giống như là một Ải Nhân, ngũ quan vô cùng khoa trương, ngẩng đầu đang nhìn bầu trời, tựa hồ thấy được trên cái thế giới này bất khả tư nghị nhất chuyện tình.

Tượng đắp vốn là hẳn là Kim Hoàng Sắc, toàn thân cao thấp bôi đầy các loại sắc thái đồ án, che dấu phần lớn màu vàng, nhưng là như cũ có một chút bộ phận bộc lộ ra.

Trừ những thứ kia sắc thái ở ngoài, còn gắn đầy các loại màu sắc tảng đá, cũng không phải là bảo thạch, vừa nhìn chính là giữa núi rừng cái kia chút ít đá vụn, chỉ bất quá sắc thái tiên diễm tương đối ít thấy thôi.

Tô Tam nói: "Trường Cốc Dã Hợp thủ hạ chính là người ta nói, bọn họ lúc ấy phát hiện cái kia tiểu Bộ Lạc đang theo lạy này pho tượng điêu khắc, bọn họ còn tưởng rằng này pho tượng điêu khắc chính là vàng ròng chế tạo, cho nên nổi lên lòng tham, đồ diệt này tiểu Bộ Lạc, đem này pho tượng điêu khắc đoạt tới đây."

Hồng Vũ cầm lấy kia một tôn điêu khắc nhìn một chút, hết sức trầm trọng, nhưng là cẩn thận quan sát sẽ phát hiện cũng không phải là hoàng kim, cái loại nầy Kim Hoàng Sắc, là ở vào khoảng giữa hoàng kim cùng đồng thau ở giữa màu sắc, lộ ra vẻ có chút kỳ quái.

Hồng Vũ đối với không biết kim khí rất có lòng hiếu kỳ, Linh Giác buông ra muốn điều tra hạ xuống, nhưng là ngoài dự đoán mọi người chính là, hắn Linh Giác lại không thể thẩm thấu vào này chỉ điêu khắc bên trong.

Kim khí đối với Linh Giác đúng là có rất mạnh ngăn cản tác dụng, nhưng là Hồng Vũ hiện tại Linh Giác cường đại, coi như là hoàng kim cũng có thể xuyên thấu một trượng, nhưng là loại này kim khí nhưng đưa Linh Giác hoàn toàn ngăn trở ở phía ngoài, tuyệt không có thể thẩm thấu đi vào!

Hắn nhất thời còn có hứng thú, chi tiết lấy chỉ chốc lát sau, đem pho tượng trước thu lại: "Tiếp tục lên đường."

Vật này chờ ở không xuống tới, hắn từ từ nghiên cứu.

Hoang Thú Kỵ Binh đoàn quét dọn chiến trường, Hồng Vũ lấy ra tới một viên khóa mạch đan để cho Trường Cốc Dã Hợp ăn đi, sau đó nói cho hắn biết: "Này cái Độc đan chỉ có ta có thể giải độc tính, ngươi nếu là không tin, sau khi trở về có thể tìm người giúp ngươi thử một chút nhìn. Sau này Hà Tang có cái gì trọng yếu tình huống, hoặc là ngươi dò xét được khác tình báo, lập tức nghĩ biện pháp cho ta biết, mỗi ba tháng, ta sẽ cho ngươi một lần giải dược, nếu không… Rất nhanh sẽ phải phát tác, ngươi sẽ minh bạch cái gì gọi là sống không bằng chết."

Hồng Vũ nói xong đem lần đầu tiên giải dược ném cho hắn, vung tay lên làm cho người ta thả hắn và còn lại tù binh,

Hoang Thú Kỵ Binh đoàn xuất phát.

Trường Cốc Dã Hợp cuống quít quỳ ở phía sau: "Đại nhân yên tâm, nhỏ nhất định tuân thủ đại nhân phân phó của ngài, tuyệt không dám có lòng phản loạn…"

Hồng Vũ nghe được người nầy lại là thật lòng nói! Nhất thời có loại im lặng cảm giác, trên đời ngay cả có chút ít đồ đê tiện, bị đánh một trận hắn một bữa, so sánh với trấn an càng làm cho bọn họ thuận theo.

…

"Hà Tang người nhanh như vậy tựu thất bại?" Sơn Nguyên có chút ngoài ý muốn.

Hà Tang người thực lực hắn là biết đến, hai nghìn tinh nhuệ chiến sĩ, hơn nữa có siêu cấp cao thủ trấn giữ, coi như là cùng bọn họ Sơn Bộ chính diện tỷ thí, cũng không nhất định sẽ thất bại.

Nhưng là ở Hạ triều nhân diện trước, cư nhiên như thử không chịu nổi một kích.

"Đại Man Sư, bọn họ hướng Bộ Lạc đi, chúng ta làm sao bây giờ?"

Sơn Nguyên hỏi: "Sơn Khôi, Sở Việt người đang nơi nào?"

"Bọn họ hẳn là ngày mai sẽ có thể ngăn cản Đại Hạ người."

Sơn Nguyên sờ lên cằm: "Trên thời gian có chút không còn kịp nữa, báo cho Bộ Lạc tộc nhân, để cho bọn họ tạm thời tránh vào núi lớn, phải nhanh! Đồ và vân vân đều không cần mang, rất nhanh chúng ta sẽ rồi trở về."

"Dạ!"

Sơn Man sinh trưởng ở trong núi, Bộ Lạc chỉ là bọn hắn tụ cư. Trốn vào núi rừng đối với bọn hắn mà nói giống như con cá trở lại trong nước, vì vậy Sơn Bộ năm vạn tộc nhân, chỉ dùng một canh giờ là có thể toàn bộ rút lui.

Sơn Long có chút lo lắng: "Đại Man Sư, Sở Việt người lực lượng mặc dù đang Hà Tang trên, nhưng là cũng chỉ sợ không

phải Hạ triều đối thủ sao, dù sao bọn họ có nhóm lớn hoang thú trợ trận, hơn nữa nhìn bộ dáng hoang thú cấp bậc rất cao."

Sơn Nguyên suy nghĩ một chút: "Không bằng chúng ta âm thầm giúp Sở Việt giúp một tay." Hắn suy nghĩ một chút, ánh mắt rơi vào Sơn Long trên người: "Ngươi thân là vu tử, cũng nên biểu hiện một phen liễu."

Sơn Long hưng phấn lên: "Dạ!"

…

Sở Việt Tây Bắc là Đại Hạ, Đông Nam là biển rộng mênh mông.

Đại Hạ đối với Sở Việt mà nói ít nhưng chiến thắng, mà trong biển rộng còn lại là vô cùng vô tận hoang thú. Thế nhân đều nói Mẫu Hà hoang lâm mang chính là Thanh Nguyên trên đại lục lớn nhất hoang thú lãnh địa, nhưng là chỉ có Sở Việt người hiểu, biển rộng mới là đáng sợ nhất.

Không có ai biết Uông Dương đến tột cùng rộng bao nhiêu quảng, cũng không người nào biết ở đây rộng lớn đại dương trong, có bao nhiêu từ đại thời kỳ viễn cổ tựu còn sống cường hãn tồn tại.

Cho nên Sở Việt trên thực tế không có gì khuếch trương không gian, cho dù là bọn họ Bắc Phương Hà Tang, lẫn nhau trong lúc cũng gian cách liên miên không dứt núi lớn, cường giả xuyên qua núi lớn uy hiếp một chút Hà Tang còn có thể, muốn đại quân kéo dài qua vùng núi đi trước đánh dẹp cũng là không thực tế.

Vì vậy Sở Việt trên thực tế có loại "Tự thành nhất phương thiên địa" cảm giác, này thể hiện tại liễu rất nhiều phương diện, nói thí dụ như võ đạo tu luyện, Sở Việt thì một của mình "Bách Cường bảng".

Mỗi ba năm thay đổi một lần, đứng hàng định công nhận Sở Việt võ đạo một trăm mạnh.

Cái này một bảng cũng không căn cứ tu vi cảnh giới tới xác định, mà là căn cứ chiến lực. Sở Việt người làm liễu một bộ

đầy đủ tính toán phương pháp, cuối cùng kế toán bị cho là ra chân chính chiến lực, sau đó tới đứng hàng định danh lần.

Quan Tinh Hà là Sở Việt từ trước tới nay trẻ tuổi nhất Bách Cường bảng bảng trên người, cũng là công nhận tương lai Sở Việt võ đạo lãnh tụ.

Hắn đã là Tứ Phẩm Thông Pháp sơ kỳ, mới vừa đột phá thời gian không lâu, bất quá Quan Tinh Hà năm nay hai mươi lăm tuổi, so sánh với Hồng Vũ lớn rất nhiều.

Thụ Thần Quả Thực đối với tứ phẩm trở lên võ đạo cường giả ý nghĩa trọng đại, Quan Tinh Hà cũng là vận dụng tất cả của mình bộ lực ảnh hưởng, hơn nữa ở gia tộc to lớn ủng hộ, mới có thể đạt được tư cách này, tỷ số quân xuất chinh, xâm nhập Sơn Man ổ cướp đoạt Thụ Thần Quả Thực.

Sơn Nguyên phái người tới nói cho hắn biết Hạ triều người cũng tới, Quan Tinh Hà rất rõ ràng đây là Sơn Nguyên tọa sơn quan hổ đấu kế hoạch, nhưng là hắn cũng không ngại điểm này.

Khi hắn xem ra, chân chính địch nhân chính là Đại Hạ cùng Hà Tang. Năm bè bảy mảng Sơn Man không đáng để lo, chiến sĩ của bọn hắn tất cả đều là đám ô hợp, chỉ cần giải quyết Đại Hạ cùng Hà Tang địch nhân, như vậy còn dư lại Sơn Man căn bản không có năng lực cùng hắn tranh đoạt Thụ Thần Quả Thực.

Quan Tinh Hà bên cạnh mang theo năm ngàn Sở Việt tinh nhuệ, người người cũng tu luyện võ khí, hắn cũng không che dấu hành tích của mình, trên thực tế năm ngàn tinh nhuệ tiến vào Sơn Man ổ, cũng không thể có thể giấu diếm được. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 63 : Thụ Thần Quả Thực (hạ)

Quan Tinh Hà triển hiện Sở Việt tương lai võ đạo người thứ nhất khí phách, hắn dẫn theo quân đội, một đường đẩy mạnh, gặp phải tất cả chống cự, toàn bộ ngay tại chỗ giết chết. Tất cả đối với hắn ra vẻ không hữu hảo Bộ Lạc, toàn bộ diệt tộc.

Hắn tiến vào này tấm vùng núi hơn mười ngày thời gian, đã tiêu diệt liễu bảy Bộ Lạc.

Một chiêu này nhìn như tàn nhẫn, nhưng là hắn nhưng thu hoạch liễu bộ hạ nhiệt liệt nhất ủng hộ.

Sơn Man Bộ Lạc trên thực tế hết sức giàu có và đông đúc, bởi vì… này tấm vùng núi trong có các loại tài nguyên khoáng sán, các loại dược liệu, trong núi con sông có chút khu vực, còn có Kim Sa.

Tiêu diệt liễu bảy Bộ Lạc, Bộ Lạc tư chất tài không nghi ngờ chút nào rơi vào Quan Tinh Hà trong tay, hắn không lấy một xu, toàn bộ phân cho liễu bộ hạ.

Này năm ngàn tinh nhuệ chính là Sở Việt quân đội kiêu ngạo, tiến vào này tấm vùng núi tranh đoạt Thụ Thần Quả Thực, chỗ tốt chỉ có Quan Tinh Hà một người, mọi người dĩ nhiên không có gì tính tích cực.

Nhưng là Quan Tinh Hà làm như vậy, nhưng nhanh chóng thắng được mọi người ủng hộ.

Quan Tinh Hà hiện tại đóng ở một mảnh dưới sườn núi mặt, nhìn vui vẻ ra mặt các bộ hạ, trong lòng hắn có chút đắc ý: Chí hướng của hắn, vừa khởi dừng lại là ở võ đạo phương diện?

Những năm gần đây hắn khiêm nhường làm người, lấy nuôi danh vọng, ở Đại Hạ vua và dân trong lúc rất là thắng được một nhóm người ủng hộ. Nhưng là ở quân đội căn cơ quá mỏng, nếu như thừa dịp lần này cơ hội, có thể đem tay đưa

vào quân đội, như vậy thu hoạch có thể so với Thụ Thần Quả Thực còn muốn lớn hơn.

“Công tử, đã có thể xác nhận, chính là Hồng Vũ.”

Một gã thuộc hạ bước nhanh mà đến, hướng hắn bẩm báo nói.

Quan Tinh Hà nở một nụ cười, hắn gật đầu, hướng đỉnh đầu lều đi tới. Đến bên ngoài lều, Quan Tinh Hà mỉm cười nói khom người: “Dư tiên sinh, ngài nghỉ ngơi sao?”

“Công tử mời vào.”

Trong trướng bồng một gã lão giả ngồi trên chiếu, tinh thần quắc thước.

Dư Cửu Kiên chính là Quan Tinh Hà người nhiều mưu trí, bản thân tu vi lại càng đạt đến kinh người Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ, chính là Quan Tinh Hà bên cạnh nhất không thể thiếu chính là nhân vật. Những năm này Quan Tinh Hà phát triển không ngừng, cùng Dư Cửu Kiên bày mưu tính kế có rất lớn quan hệ.

Ở Dư Cửu Kiên trước mặt, Quan Tinh Hà không cần che dấu cái gì, hắn hưng phấn mà nói: “Tiên sinh, đã xác nhận, tới chính là Hồng Vũ đây là chúng ta cơ hội tốt nhất “

Dư Cửu Kiên cười: “Không nghĩ tới lần này tới Sơn Man lãnh địa, thu hoạch ngoài ý muốn nhiều như thế, chẳng những có thể đủ thuận lợi đem ngươi lực ảnh hưởng thẩm thấu đến quân đội, hơn nữa còn gặp Hồng Vũ.”

“Ta cũng vậy không nghĩ tới, thật sự là quá tốt liễu. Hồng Vũ chính là như mặt trời ban trưa, người như vậy chính là cho ta chuẩn bị tới thải hắn thượng vị “

“Không tệ, chỉ cần lần này ngươi có thể đánh bại Hồng Vũ, nhất định sẽ đem thanh danh của ngươi tăng lên tới một trước nay chưa có độ cao, không riêng tại triều đường trên, đối với ngươi ban thưởng quan tiếng hô có cao hơn, hơn nữa cả Thanh Nguyên đại lục cũng sẽ nghe được tên của ngươi “

Quan Tinh Hà trong mắt lóe ra thần thái: “Kính xin tiên sinh giúp ta, ở cao thủ phương diện, chúng ta có tiên sinh trấn

giữ, còn có Ngưu Vạn Lý, Tôn Bá Nghiệp cùng Hoa Dương Hùng, chúng ta vững vàng chiếm cứ thượng phong. Bất quá Hồng Vũ cái kia một con Hoang Thú Kỵ Binh đoàn rất phiền toái."

Dư tiên sinh suy nghĩ một chút, nói: "Biện pháp cũng là có một. Bất quá ngươi muốn đi cầu một người."

"Người nào?"

"Khâu Hiểu Hạc."

Khâu Hiểu Hạc là lần này năm ngàn tinh nhuệ lãnh binh tướng lãnh, Quan Tinh Hà trong khoảng thời gian này có thể kết giao dưới, quan hệ đã tốt vô cùng. Quan Tinh Hà nói rõ liễu lai ý sau, Khâu Hiểu Hạc rất là hào sảng vỗ cái bàn: "Công tử thật đúng là hỏi đúng người.

Chúng ta Sở Việt quân đội hàng năm cùng Sơn Man tác chiến, Sơn Man có thể gọi về hoang thú trợ chiến, vì ứng phó những thứ này hoang thú, chúng ta thật đúng là có một chút biện pháp, vừa lúc lần này ta mang đến một ít đồ vật."

Hắn thần bí hề hề nghĩ Quan Tinh Hà phô bày một con quan tài, sau đó đem cách dùng cùng nguyên lý nói cho Quan Tinh Hà, Quan Tinh Hà vỗ tay cười to: "Ha ha ha, Khâu tướng quân thật phúc tướng cũng có vật này, Hồng Vũ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn chính là vừa đi gà đất chó kiểng, ở chúng ta cường đại thế công trước mặt, nhất định một kích mà phá "

Trong lòng hắn còn có một câu không có nói ra: Hồng Vũ cũng nhất định sẽ trở thành mình đi thông thành công đá kê chân

Hồng Vũ đang ở Sơn Bộ trong bộ lạc xây dựng cơ sở tạm thời.

"Những thứ này man tử cũng là chúc thỏ" Tô Tam hùng hùng hổ hổ, một đao đem một ngọn Sơn Man phòng ốc chém thành liễu hai nửa: "Chạy nhanh như vậy "

Hắn đứng ở trong sơn trại, dắt tiếng nói hướng chung quanh núi rừng tức giận mắng: "Sơn Nguyên ngươi lão thất phu, không có trứng dã man tử, đầu rút vào trong đũng quần

lục ô quy, có loại ngươi đi ra ngoài cùng gia gia đánh một trận chiến “

Các cô gái nghe thẳng phun hắn, Hồng Vũ nhưng cười ha ha: “Chửi giỏi lắm tiếp theo mắng, mắng thống khoái thiếu gia ta nặng nề có phần thưởng “

Tô Tam ánh mắt sáng lên: “Có thể phần thưởng ta một bát phẩm Huyền Binh không?”

Lần trước Trang Trạch dùng một cây phá Mộc Côn đổi một bát phẩm Huyền Binh lời hứa, tất cả mọi người là ngắm nghía, Tô Tam đến bây giờ còn nhớ thương rất.

Hồng Vũ cười to: “Không thành vấn đề “

Tô Tam nhất thời nhiệt tình mười phần, ngăn liễu phá la tiếng nói mắng khắp núi quay về dư âm còn văng vẳng bên tai, chung quanh trong núi con chim chung quanh bay loạn.

Bọn kỵ sĩ không nghĩ tới như vậy cũng có thể được đến ban thưởng, cũng cùng theo một lúc chửi ầm lên.

Hồng Vũ cũng rất buồn bực, hắn ghét nhất đúng là Sơn Nguyên loại này không dám chính diện tỷ thí, còn đắc chí cho là mình “Mưu kế hơn người”, núp ở sau lưng khích bác ly gián, mượn đao giết người người.

Cho nên hắn cường thế phóng, muốn cho Sơn Nguyên vì mình hành động trả giá thật nhiều. Nhưng là hắn không nghĩ tới, nghĩ đến háo chiến vạm vỡ Sơn Man, lại đáng xấu hổ giấu liễu

Trong lồng ngực này miệng ác khí không có phát tiết đi ra ngoài, Hồng Vũ dĩ nhiên rất không hứng thú.

Ở Sơn Bộ trong sơn trại nghỉ ngơi một đêm, Hồng Vũ không muốn chậm trễ nữa thời gian, chuẩn bị lên đường đi Quỳnh Thần Vực. Về phần Sơn Bộ, Quỳnh Thần Vực sau này sẽ là hắn và Bạch Uyển Thần tư hữu Thần Vực, hắn khẳng định thường xuyên sẽ đến này tấm vùng núi. Sơn Bộ tránh được nhất thời, chẳng lẽ còn có thể tránh được cả đời?

Hồng Dần cùng Hồng Thân cũng là đi theo Hồng Thắng Nhật chinh chiến sa trường lão binh, mặc dù bản thân bởi vì tư

chất có hạn, không thể trở thành Kiều Nguyên Thần như vậy lãnh binh Đại tướng, nhưng là một chút hành quân căn bản thường thức nên cũng biết.

Bọn họ phân phó đi xuống, buổi tối muốn phòng ngừa Sơn Bộ man tử giết hồi mã thương, vì vậy nhiều an bài cương vị công tác vệ binh.

Mặc dù nói này mười mấy đầu tam phẩm hoang thú bày ở nơi này, nhưng là trời mới biết man tử có thể hay không đầu óc nước vào nhào lên? Hết thảy còn hẳn là cẩn thận thì tốt hơn.

Tiểu Lâm tối nay trị giá thủ, trong núi ánh trăng mê người, Tiểu Lâm có chút mơ mơ màng màng. Bất tri bất giác, vừa một cổ cổ quái mùi truyền đến, Tiểu Lâm bên cạnh một gã hoang thú thợ săn đẩy hắn một thanh: "Vị đạo trưởng nào đó?"

Loại này mùi vị vô cùng cổ quái, hơn nữa nghe thấy sau làm cho người ta có loại tim đập nhanh cảm giác. Tiểu Lâm mặt liền biến sắc: "Là khói độc "

Đồng bạn rất không minh bạch: "Nhưng là chúng ta nghe thấy thời gian dài như vậy, cũng không còn vấn đề gì nha…"

Tiểu Lâm vội vàng kiểm tra của mình trạng thái, võ số mệnh chuyển chính thức thường, không có choáng váng cảm giác, thân thể hoạt động cũng rất tự nhiên: "Đây rốt cuộc là tức giận cái gì vị?"

Hắn vừa quay đầu lại, phát hiện phía sau cách đó không xa cỡi ngựa có điểm gì là lạ.

Đầu kia Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử thế nhưng ở khẽ phát run

Hắn đang nhìn nhìn chung quanh những thứ khác hoang thú, cùng hắn Minh Hồ Thủ Hộ Sư Tử giống nhau, Tiểu Lâm kinh hãi: "Không tốt, ngươi nhanh đi báo cáo thiếu gia, có người đối với hoang thú hạ độc "

"Không phải là hạ độc." Hồng Vũ thanh âm khi hắn phía sau vang lên, hai mắt của hắn trong toát ra một tia hưng phấn, nhìn về phía trước bóng tối: "Là uy hiếp "

"Uy hiếp?" Tiểu Lâm mờ mịt không giải thích được, Hồng Vũ nhưng cười nói: "Ngươi chẳng lẽ không có phát hiện,

những thứ này hoang thú là sợ?”

Hồng Vũ có loại thấy cái mình thích là thèm cảm giác, cái loại nầy mùi là cái gì hắn đã đoán được, hắn không có nghĩ đến lại có thể có người nghĩ ra biện pháp như thế để đối phó của mình Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, đối thủ như vậy để cho hắn mơ hồ hưng phấn

Bóng tối trong núi rừng, Quan Tinh Hà, Dư Cửu Kiên cùng Khâu Hiểu Hạc ba người đứng ở trên một tảng đá lớn, khi hắn cửa phía sau, kia chỉ quan tài đã mở ra, mấy tên võ đạo cường giả chia ra cầm lấy một đại đoàn tối như mực đồ, thúc dục liễu võ khí rót vào trong đó, một ít cổ cổ kỳ quái mùi, chính là từ những thứ kia tối như mực đồ trong phát ra.

Quan Tinh Hà mượn ánh trăng, thấy trong sơn trại những thứ kia hoang thú đang lạnh run, không khỏi lộ ra một hài lòng mỉm cười: “Khâu tướng quân, trận chiến này nếu như có thể chiến thắng, ngươi làm ở đầu công ngươi yên tâm, Hồng Vũ tùy thân đeo tài vật không ít, hơn nữa Sơn Bộ rút lui vô cùng vội vàng, bọn họ trong sơn trại đồ, cũng là các ngươi.”

“Ha ha ha” Khâu Hiểu Hạc hưng phấn mặt để hồng quang, liên tục khiêm tốn nói: “Này làm sao không biết xấu hổ đâu…” Thật ra thì một chút cũng không có không tốt toan tính

Phía sau mấy tên võ đạo cường giả trong tay cái kia loại đồ, chính là biển sâu trong cường đại hoang thú sinh’ thực’ khí quan cùng trái tim.

Loại này đối phó hoang thú đích thủ đoạn, cũng là Sở Việt những năm gần đây nhất mới nghiên cứu ra tới.

Trong biển rộng có rất nhiều cường đại hoang thú, hoang thú trong lúc cũng không phải là bình an vô sự, mênh mông biển lớn trong hàng năm đều có rất nhiều hoang thú bởi vì lẫn nhau chém giết mà chết, Sở Việt phái cường giả, xâm nhập trong biển rộng, đem những thứ này chết trận hoang thú tâm bẩn cùng sinh’ thực’ khí quan hái xuống, dùng phương pháp đặc thù xử lý sau mang về đại lục.

Nếu như đại quân gặp phải Sơn Man khuynh hướng hoang thú tác chiến, như vậy sẽ đem những thứ này khí quan lấy ra,

sau đó dùng võ khí thúc dục, trái tim có tát phát ra huyết khí, sinh' thực' khí quan lại càng tản mát ra đặc thù mùi. Những thứ này mùi đối với cấp bậc so sánh với những thứ này khí quan chủ nhân cấp bậc thấp hoang thú mà nói, tuyệt đối là một loại khổng lồ uy hiếp lực.

Mà biển sâu trong cự thú, nhất phẩm thậm chí vượt xa nhất phẩm chỗ nào cũng có. Này một con trong rương những thứ này khí quan, cũng là đến từ chính nhất phẩm trở lên hoang thú, mà Hồng Vũ trong doanh địa, hiện tại những thứ này hoang thú cũng là tam phẩm, tự nhiên hù đích là lạnh run.

Dĩ nhiên, loại này khí quan bởi vì đã tử vong, sử dụng mấy lần là hạn chế. Hơn nữa chỉ có thể uy hiếp hoang thú không hề nữa tham chiến, không thể để cho bọn họ cắn trả chủ nhân.

Khâu Hiểu Hạc lòng tin mười phần: "Công tử, Dư tiên sinh, các ngươi cứ yên tâm đi, trên đất bằng hoang thú nếu so với trong biển rộng kém nhiều lắm, coi như là bọn họ cũng có nhất phẩm hoang thú cũng không tế cho chuyện mặc dù Hồng Vũ hoang thú đều có nô dịch khế ấn, nhưng là bọn họ khẳng định đã không dám nữa tác chiến liễu "

Quan Tinh Hà hài lòng gật đầu, vung tay lên, ở cự thạch phía dưới đợi lệnh năm ngàn Sở Việt tinh nhuệ thủy triều một loại giết đi ra ngoài.

Đại Hạ cùng Sở Việt dù sao trên danh nghĩa hay là rất hữu hảo, vì vậy Sở Việt các tướng sĩ tất cả đều đổi đi liễu quân trang, mặc vào thường phục. Ngưu Vạn Lý, Tôn Bá Nghiệp, Hoa Dương Hùng, Quan Tinh Hà thủ hạ khác tam đại cường giả cũng đã là Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh, hợp thành ba chi Tiễn Đầu, suất lĩnh lấy thủ hạ chính là các chiến sĩ hung hăng thẳng hướng Hồng Vũ doanh địa.

"Hồng Vũ người như thế, trời sanh chính là muốn bị công tử làm đá kê chân, giẫm phải đầu của hắn, đem công tử danh tiếng đẩy hướng một cao hơn tầng thứ "

Ba người cũng là Quan Tinh Hà tâm phúc, trong lòng đồng thời toát ra ý nghĩ như vậy. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 64 : Thiên tài Sở Việt (Thượng)

Hồng Vũ đứng ở đây Tiểu Lâm phía trước, Hồng Thân cùng Hồng Dần đám người đã tất cả đều tỉnh lại, xuất hiện ở phía sau hắn: "Thiếu gia? Chuyện gì xảy ra?"

Hồng Vũ mỉm cười: "Bọn này địch nhân có chút ý tứ, vậy mà dùng loại biện pháp này đến hù dọa tọa kỵ của chúng ta, tốt, vậy thì nhìn một cái, đến cùng ai lực uy hiếp càng lớn "

Phía trước, dưới ánh trăng Sở Việt tinh nhuệ đã xuất hiện, năm ngàn người giống như là Kiến Lính một loại rậm rạp chằng chịt xuất hiện ở giữa núi rừng.

Hồng Vũ hướng về sau nhìn thoáng qua: "Lại để cho chúng ta kỵ sĩ chuẩn bị cho tốt, công kích "

Ngưu Vạn Lý cầm trong tay hai lưỡi búa xông lên phía trước nhất, nghe được Hồng Vũ mệnh lệnh cười ha ha: "Ngây thơ buồn cười ngươi cho rằng ngươi hoang thú còn có thể bước được khai mở chân?"

Hồng Vũ híp mắt nhìn xem hắn: "Hắn mắng ta rồi, các ngươi nói làm sao bây giờ?"

Trang Trạch cùng Tô Tam cũng đã thả ra chính mình hoang thú tọa kỵ, hai hắn đích đều là nhị phẩm hoang thú, nhưng là tại loại này khí tức uy hiếp xuống, như cũ dừng lại không tiến, so về Tam phẩm hoang thú không mạnh hơn bao nhiêu.

Ngưu Vạn Lý thấy được càng thêm hung hăng càn quấy: "Ngu xuẩn chính là ngu xuẩn, lão tử chửi, mắng ngươi thì phải làm thế nào đây?"

Tô Tam cùng Trang Trạch hiện tại đã học xong một điểm: Cái kia chính là vô điều kiện tin tưởng thiếu gia.

Thiếu gia hỏi cái này một câu, lưỡng người cùng một chỗ gào thét: "Giết hắn đi "

Hồng Vũ gật gật đầu, đối với thái độ của bọn hắn rất là thoả mãn: "Cái kia hãy đi đi "

Ngưu Vạn Lý là Tam phẩm hiển thánh đỉnh phong, vô luận là Tô Tam vẫn là Trang Trạch đều không phải là đối thủ của hắn, nhưng là nếu như tăng thêm hai đầu nhị phẩm hoang thú, vậy thì quá dễ dàng rồi. Hiện tại vấn đề duy nhất là hoang thú tọa kỵ cũng đã câm như hến, không dám lên trước.

Hồng Vũ mở ra hai cánh tay của mình, ám quang mang màu vàng ở đây trong bóng đêm lập loè, hỗn hợp có chung quanh hắc ám, cho người một loại nói không nên lời kỳ dị cảm thụ, thật giống như Hồng Vũ đã sáp nhập vào cái này trong bóng tối, hoặc là hắn bản thân chính là sinh ra đời tại cái này vô biên vô hạn trong bóng tối

"Oanh "

Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng vang dội mà lên, ở đây Hồng Vũ bị sau gào thét gào thét, màu vàng quang dực phẫn nộ phát, đem từng luồng từng luồng đáng sợ khí tức khuếch tán đi ra ngoài.

Thậm chí có trong nước loài bò sát dám ở tôn quý ma tượng đại gia trước mặt phóng thích bọn nó cái kia lại để cho thú buồn nôn khí tức?

Thái Cổ Ma Tượng đại gia như thế nào nhịn được cái này

Cuồng nộ phía dưới, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng khí thế càng hơn ba phần. Tại đây sở hữu tất cả hoang thú, tất cả đều là bị Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng khí thế uy hiếp, mới có thể ngoan ngoãn bị Hồng Vũ gieo xuống nô dịch khế ấn. Hiện tại Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng bộc phát, lại một lần nữa nhắc nhở bọn nó, ở đây hoang thú trong hội, ai mới thật sự là đại gia

So với việc Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng, Sở Việt người bên kia "Hoang thú khí tức" lập tức trở nên "Hòa ái dễ gần" lên. Ở đây sở hữu tất cả hoang thú tọa kỵ, một tiếng gào thét, chạy như điên lấy thẳng hướng Sở Việt đại quân.

Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng tức giận, chung quanh trong núi hoang thú gặp xui, phụ cận vài toà trên ngọn núi hoang thú, đều là thất phẩm bát phẩm đấy, tại chỗ bị sợ bể mật mà chết.

Sở Việt các chiến sĩ so với cái kia hoang thú cũng không khá hơn bao nhiêu, Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng không có thật thể, cho nên khí thế của nó chỉ có Tiên Thiên huyết mạch bên trên đã bị áp chế hoang thú mới có thể cảm nhận được, nhưng là nhiều như vậy nhị phẩm Tam phẩm hoang thú cùng một chỗ bộc phát, cái loại này đáng sợ khí thế sợ tới mức Sở Việt các chiến sĩ hai chân run lên, không chút do dự quay đầu bỏ chạy.

Không tệ, thật sự của bọn hắn là Sở Việt tinh nhuệ nhất chiến sĩ, bọn họ cũng đều có được chính mình kiêu ngạo. nhưng là ngươi có thể tưởng tượng một cái gầy yếu nhân loại, đi theo một cái núi nhỏ thông thường Cự Thú chính diện công kích?

Cái kia cũng không phải là kiêu ngạo rồi, đó là đầu óc có bệnh.

Hồng Vũ lúc này đây không hề giữ lại, thủ hạ nhị phẩm Tam phẩm hoang thú toàn bộ tuyến xuất kích, ngoại trừ Lăng Thiên Thần Hủy bên ngoài, còn lại hoang thú không hề giữ lại.

Tô Tam cùng Trang Trạch một trái một phải thẳng hướng Ngưu Vạn Lý, chủ nhục thần chết, lưỡng mắt người con ngươi đều đã đỏ lên, bọn họ đã ở đây thiếu gia trước mặt ưng thuận lời hứa, giống như là quân lệnh trạng một loại, như vậy, cho dù là chính mình chết trận, cũng nhất định phải thực hiện cái này lời hứa

Ngưu Vạn Lý bị hù thiếu chút nữa nhảy dựng lên, nhưng là hai đầu nhị phẩm hoang thú nghiền áp đi qua, khí thế cường đại áp bách phía dưới, hắn căn bản chọn không đứng dậy. Hắn gian nan mà hoạt động thân hình, muốn muốn thủ hạ của mình một loại trốn chạy để khỏi chết. nhưng là hành động của hắn dị thường chậm chạp.

Tô Tam cùng Trang Trạch đều thúc dục tọa kỵ của mình, hai luồng đáng sợ khí thế một mực đã tập trung vào hắn.

Lưỡng đạo bóng đen bay vụt mà đến, là Tôn Bá Nghiệp cùng Hoa Dương Hùng. Cùng một chỗ đấu tranh anh dũng hảo huynh đệ đưa hắn vừa nhấc, cùng một chỗ nhanh chóng bỏ chạy.

Hừ lạnh một tiếng truyền đến, trong bóng tối bỗng nhiên sáng lên một mảnh ánh sáng màu xanh, Long Cốt Ngục Đao phá không chém tới

Tôn Bá Nghiệp cùng Hoa Dương Hùng một cái run rẩy, bọn họ có thể cảm nhận được một đao kia lực lượng

Vốn Quan Lăng cảnh giới liền không khi bọn hắn phía dưới, tăng thêm nhị phẩm hoang thú tọa kỵ tăng thêm, cùng với cường đại huyền binh Long Cốt Ngục Đao, Quan Lăng một đôi hai thế nhưng đưa bọn chúng nhẹ nhõm chém giết.

Lưỡng người bất chấp Ngưu Vạn Lý rồi, một cái không để ý mặt ngay tại chỗ lăn một vòng, một cái ra sức hướng một bên đánh tới.

Long Cốt Ngục Đao vang dội một tiếng trảm rơi trên mặt đất, để lại một cái đáng sợ vết rách. Lực lượng cường đại trùng kích phía dưới, Tôn Bá Nghiệp trên mặt đất liên tiếp mười mấy cái té ngã trở mình, tràn đầy là đất chật vật không chịu nổi, mà Hoa Dương Hùng hung hăng vung trên mặt đất, đầu hướng xuống cắm vào trong đất bùn.

Mà trong hai người trong lúc Ngưu Vạn Lý sẽ không có vận khí tốt như vậy rồi, bị Quan Lăng một đao kia chém thành hai nửa, Tô Tam cùng Trang Trạch bay lên không lướt đến, đã liền khẩu súp đều không thừa rơi xuống.

Lưỡng người rất là căm tức, đuổi theo hai bên Tôn Bá Nghiệp cùng Hoa Dương Hùng giết tới.

Hoang thú kỵ binh cuồn cuộn mà qua, ở đây Thái Cổ Ma Tượng đồ đằng uy hiếp xuống, những cái kia hứa "Mùi", đã triệt để không cách nào uy hiếp bọn nó cái gì. Sở Việt chiến sĩ như thế nào chạy trốn qua hoang thú? Các kỵ sĩ bốn phía đuổi giết, đầy đất thi thể

"Hừ" hừ lạnh một tiếng truyền đến, trong bóng tối đi tới một người lão già, trên người hắn khí thế bành trướng, tài trí hơn người

"Một đao chém giết bên ta Đại tướng, uy phong thật to" Dư Cửu Kiên lưng cõng hai tay, ánh mắt lành lạnh nhìn xem cầm trong tay Long Cốt Ngục Đao Quan Lăng.

Đồng cấp cái khác hoang thú yếu hơn, kém hơn Nhân tộc cường giả, bởi vậy coi như là Quan Lăng ngồi xuống còn có một đầu nhị phẩm hoang thú tọa kỵ, Dư Cửu Kiên cũng có lòng tin đem nàng đánh chết.

"Bổn tọa ra tay, nhìn ngươi còn có hay không vừa rồi khí phách "

Dư Cửu Kiên vừa nói xong, một cái thanh âm tức giận lập tức vang lên: "Dư Cửu Kiên ngươi còn muốn hay không ngươi mặt mo khi dễ một cái so ngươi bàn nhỏ mười tuổi nữ hài tử?" Hồng Thân đi nhanh mà ra, ở đây phía sau hắn, đi theo hắn hoang thú tọa kỵ.

Dư Cửu Kiên chấn động: "Hồng Thân ngươi, ngươi chừng nào thì đột phá đến Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ rồi hả?"

"Phi" Hồng Thân hướng hắn hung hăng phun một bãi nước miếng: "Cùng loại người như ngươi người cùng một cái cấp bậc, là lão tử sỉ nhục lão tử rất nhanh sẽ đột phá "

Dư Cửu Kiên một cái run rẩy, Hồng Thân cảnh giới không kém gì hắn, còn có đẳng cấp cao huyền binh, sau lưng còn có một đầu nhị phẩm hoang thú… Tại sao có thể như vậy một trận chiến này thua không nghi ngờ

Dư Cửu Kiên tròng mắt nhỏ giọt loạn chuyển, đã bắt đầu tìm kiếm từ chỗ nào chạy thục mạng so sánh tốt.

Quan Lăng còn ở một bên, mặc dù chỉ là Tam phẩm hiển thánh đỉnh phong, nhưng là nàng có nhị phẩm hoang thú tọa kỵ, hơn nữa Long Cốt Ngục Đao, ngăn trở hắn là không có vấn đề đấy, cái này nhưng dường như khó xử lý, rất có thể chính mình muốn trả giá nhất định được một cái giá lớn mới có thể đào tẩu.

Nhưng mà vừa lúc này, một cái khác thanh âm vang lên: "Dư Cửu Kiên, chúng ta coi như là người quen cũ

Hồng Dần thúc dục lấy hoang thú tọa kỵ chậm rãi theo hắn phía sau trong bóng tối đi tới.

Khổng lồ hoang thú mỗi một bước đều sẽ khiến đại địa một hồi run rẩy, Dư Cửu Kiên cũng đi theo run rẩy thoáng một

phát: “Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ “

Hồng Dần đem Khâu Hiểu Hạc thi thể cùng bị chế trụ hành động năng lực Quan Tinh Hà vứt trên mặt đất: “Vừa rồi lãng phí một chút thời gian, đem hai thằng này trảo đi qua.”

Dư Cửu Kiên tâm triệt để chìm xuống, công tử bị nắm,chộp, Hồng Thân Hồng Dần liên thủ, chính mình căn bản trốn không thoát đi

“Chính ngươi thúc thủ chịu trói, vẫn là chúng ta động thủ?”

Dư Cửu Kiên một tiếng cười lạnh: “Ngươi thấy qua thúc thủ chịu trói Nhị Phẩm Khai Thần sao?”

Hắn một tiếng gào thét bay lên trời, Hồng Thân cười lạnh nghênh đón tiếp lấy.

“Đương” lưỡng người binh khí đụng một cái, Hồng Thân đã cảm thấy không đúng. Dư Cửu Kiên bên kia căn bản không có bao nhiêu lực

Dư Cửu Kiên vang dội một tiếng lui về phía sau, rơi trên mặt đất, chính mình sau này một phen, té xuống: “A, ta, ta bị thương “

Hồng Thân rất rõ ràng chính mình kích thứ nhất chỉ là thăm dò, Dư Cửu Kiên mình cũng biết rõ. Kích thứ nhất tối đa chỉ có bảy thành lực lượng, Dư Cửu Kiên có chỗ giữ lại, căn bản không có khả năng bị thương.

Một bên Hồng Dần cùng Quan Lăng chấn động: “Thân ca / Thân thúc, thật là lợi hại “

Hồng Thân tức giận đến toàn thân phát run, chỉ trên mặt đất Dư Cửu Kiên tức giận mắng: “Ngươi thật là một cái đồ vô sỉ “

Hồng Dần không rõ, Hồng Thân giải thích một lần: “Thằng này là cố ý thua hắn căn bản không có phát lực

Dư Cửu Kiên nằm trên mặt đất: “Bổn tọa không phải là đối thủ của ngươi, không cần nói nữa loại vũ nhục này bổn tọa lời mà nói bổn tọa dốc sức chiến đấu không thấp, cũng không phải là thúc thủ chịu trói “

Hồng Dần cùng Quan Lăng cũng đã minh bạch, lập tức một hồi im lặng, bọn họ gặp được qua rất nhiều cao thủ, nhưng là chưa từng có Dư Cửu Kiên vô sỉ như vậy đường đường Nhị Phẩm Khai Thần, lại muốn ra loại này không biết xấu hổ chủ ý

Hồng Vũ vỗ tay đi tới: "Hảo hảo hảo, Thân thúc, còn không đưa hắn bắt được."

Hồng Thân cảnh giác tiến lên, Hồng Dần ở một bên bảo hộ. Lưỡng người dùng võ khí giam cầm Dư Cửu Kiên.

Mà chung quanh trên chiến trường, tiếng kêu cũng càng ngày càng nhỏ rồi, rốt cục dần dần biến mất. Hoang thú tọa kỵ bọn họ xông giết đi qua, cũng không có tao ngộ bọn nó cho rằng sẽ có cái kia mùi chủ nhân. Hoang thú bọn họ trí lực rất thấp, đều cảm thấy cái kia chủ nhân nhất định là bị Thái Cổ Ma Tượng dọa chạy, về sau còn là theo chân ma tượng lão gia lăn lộn có tiền đồ

Các kỵ sĩ trở về rồi, không có một cái nào chết trận, thậm chí có rất ít người bị thương. Duy chỉ có Tiểu Lâm hừ hừ chít chít, hắn đuổi theo quá hưng phấn, không để ý theo một tòa vách núi bên trên té xuống, đem chân cho cọ phá.

Hồng Vũ xem lên trước mặt Quan Tinh Hà cùng Dư Cửu Kiên, hỏi: "Là Sơn Nguyên?"

Dư Cửu Kiên gật gật đầu, hắn rất là thức thời, đúng lúc này tuyệt đối phối hợp. Mà Quan Tinh Hà thì là vẻ mặt ảo não, ngửa mặt lên trời thở dài: "Làm sao có thể thua nhỉ? Nếu như có thể đánh thắng trận này, toàn bộ Thanh Nguyên đại lục trẻ tuổi một đời đệ nhất thiên tài "

Hắn còn nhớ mãi không quên giẫm phải Hồng Vũ thượng vị.

Hồng Vũ đối với loại người này có chút im lặng, ngươi muốn giẫm phải đầu của ta hướng bên trên bò, ta đương nhiên không đáp ứng. Ta không đáp ứng chẳng lẽ còn là ta đấy không đúng?

Hắn một cái cười lạnh, lại nhìn một chút Dư Cửu Kiên: "Quả nhiên là một đôi tốt chủ tớ "

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 64 : Thiên tài Sở Việt (Hạ)

Hồng Thân đối với Dư Cửu Kiên loại người này không có biện pháp, bởi vì hắn không có khả năng đem mình kéo thấp đến cùng Dư Cửu Kiên một loại vô sỉ. Nhưng là hắn biết rõ thiếu gia là loại người này khắc tinh: ” thiếu gia, xử trí như thế nào hai người kia?”

Hồng Vũ nghĩ nghĩ, nhìn xem Dư Cửu Kiên cùng Quan Tinh Hà, không có hảo ý nở nụ cười.

Dư Cửu Kiên dù sao cũng là Nhị Phẩm Khai Thần, trực giác hơn người, nhất thời một cái run rẩy, âm thầm cảm nhận không ổn. Nhưng là hắn rất nhanh bày làm ra một bộ lợn chết tiệt không sợ mở nước nóng tâm tính, ta chính là không biết xấu hổ, ngươi còn có thể làm gì ta?

Hồng Vũ hỏi Tô Tam: “Bắt bao nhiêu tù binh?”

“Ước chừng mấy trăm a.”

Quan Tinh Hà một cái run rẩy, 5000 tinh nhuệ a, chỉ còn lại vài trăm người rồi! 5000 tinh nhuệ đối với tại Sở Việt mà nói, cũng không phải nói bồi dưỡng liền có thể nuôi dưỡng được đến đấy, cái này năm ngàn người, ít nhất cần hai mươi vạn binh lính bình thường tiến hành sàng chọn, mỗi người bồi dưỡng phí tổn đều vượt qua ngàn lượng bạc trắng!

Chính là hắn hiện tại vẫn không rõ, hắn không cần phải đau lòng những cái này, mà là cần phải vì chính mình lo lắng.

Hồng Vũ con ngươi đảo một vòng, tìm cái lấy cớ đem đám nữ hài tử đuổi đi: “Tiểu Hàn, các ngươi đi trước nghỉ ngơi, chúng ta muốn thẩm vấn tù binh, thi triển cực hình, các ngươi khẳng định không muốn nhìn thấy.” Trang Hàn xem xét hắn liếc, tựu xem như cái gì cũng không biết, mang theo bọn tỷ muội đi trở về. Hồng Vũ thần thần bí bí hướng Tô Tam vẫy tay một cái: “Đi chuẩn bị cho tốt một cái nhà đá.”

“Vâng!”

Hồng Vũ xem trên mặt đất Quan Tinh Hà cùng Dư Cửu Kiên: "Hai người các ngươi cảnh giới không giống như vậy, có chút không công bình. Được rồi, phiền toái một điểm a." Hồng Vũ từ trong lòng ngực lấy ra đến một quả Độc đan: "Cho lão đầu kia ăn hết." Hồng Dần tiến lên gõ Dư Cửu Kiên mạnh miệng nhét xuống dưới. Một lát sau, Dư Cửu Kiên sắc mặt đại biến: "Đây là cái gì độc dược…"

Hồng Vũ không có để ý đến hắn, kiểm tra một chút Dư Cửu Kiên đã theo Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ hạ hạ xuống Tứ Phẩm Thông Pháp hậu kỳ. Hắn lại lấy ra đến một hạt cho hắn ăn hết, chờ một lát, Dư Cửu Kiên hạ xuống Ngũ phẩm nguyên định sơ kỳ.

Hồng Vũ lại lấy ra viên thứ ba, cân nhắc một chút, lột bỏ nhất thời nữa khắc, đem còn lại cho Quan Tinh Hà uy (cho ăn) xuống dưới. Đã qua một hồi, Quan Tinh Hà cũng lui không đến Ngũ phẩm nguyên định sơ kỳ.

Hồng Vũ thoả mãn gật đầu: "Như vậy mới phải, miễn cho một hồi chiến đấu quá kịch liệt, không tốt khống chế." Hồng Thân khó hiểu: "Thiếu gia, ngươi muốn cho bọn họ xem Thú Vương Lâu võ sinh một loại biểu diễn một đấu một chém giết?" Hồng Vũ cười thần bí: "Cũng không phải, so với kia cái cần phải kịch liệt đặc sắc nhiều lắm nha."

Người chung quanh đều không rõ, Hồng Vũ tại chính mình không gian thiết giác bên trong tìm nửa ngày, lấy ra tịnh lệ màu xanh da trời linh đan. Hắn có chút có tật giật mình hướng Trang Hàn bọn người lều vải nhìn nhìn, không có nữ hài tử xuất hiện, hắn mới thở dài một hơi: "Cho hai người bọn hắn cái uy (cho ăn) xuống dưới." Tô Tam trở về: "Thiếu gia, phòng ở chuẩn bị xong." Hồng Vũ gật gật đầu: "Tốt, đem hai người bọn họ quan hệ đi vào, sau đó lại để cho bọn tù binh tất cả đều ngồi xổm phòng bên ngoài." Tô Tam tìm phòng ngược lại là cũng đủ lớn, nhưng là phòng bên ngoài rất hẹp hòi, các kỵ sĩ dỡ bỏ chung quanh phòng ốc, mấy trăm tên tù binh mới có thể ngồi xổm xuống đi.

Dư Cửu Kiên cùng Quan Tinh Hà rất buồn bực, vừa rồi lại cho chúng ta ăn là vật gì? Hương vị ngọt ngào đấy, cũng

không tệ lắm. Đem chúng ta quan hệ tại nơi này trong phòng làm gì? Không sợ hai người chúng ta thương lượng chạy trốn?

Tô Tam bọn người cũng không hiểu: "Thiếu gia, đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Hồng Vũ cười tủm tỉm đấy, ôm cánh tay của mình: "Đừng có gấp, đừng có gấp, có kiên nhẫn, mới có thể chứng kiến đặc sắc!" Sau nửa canh giờ, trong phòng kiện kiện có một ít cổ quái thanh âm, mọi người nghe khó hiểu, một lát sau thanh âm kia ngày càng nhiều, có tù binh giật mình: "Nhà của ta heo đực phát · tình lai giống thời điểm chính là như vậy kêu to đấy…" Mọi người một cái run rẩy: Trong phòng chính là hai nam nhân a! Mọi người tựa hồ đã minh bạch chút gì đó, Tô Tam nhếch lên ngón tay cái tự đáy lòng kính nể nói: "Thiếu gia cân nhắc chu toàn, nếu không đem cảnh giới của bọn hắn áp chế ở đây cùng một cái trình độ, cái kia Quan Tinh Hà đã có thể thảm rồi, chỉ có thể bị bạo."

Hồng Vũ cười tủm tỉm: "Đúng rồi, cái kia có ý gì, không duyên cớ tiện nghi Dư Cửu Kiên." Thanh âm của hắn rất lớn, cố ý lại để cho cái kia mấy trăm tù binh tất cả đều nghe thấy. Mà trong phòng, cái loại này áp lực tiếng gầm càng ngày càng nhiều lần, càng ngày càng lại để cho người cảm nhận khó có thể ngăn chặn. Tiểu Lâm bọn người cũng ở một bên cười nhẹ: "Thiếu gia, ngài cuối cùng cho bọn họ ăn cái kia hai cái màu xanh da trời linh đan, là thúc · tình a?" Hồng Vũ cao thâm mạt trắc nở nụ cười. Tô Tam cái này hồ đồ người, rất không cảm thấy được lại hỏi một câu: "Thiếu gia, đã ngài có thần kỳ như vậy Bảo Đan, như thế nào bây giờ còn là thân đồng tử?" Hồng Vũ sắc mặt biến thành màu đen: "Tô Tam nha, ngươi cái kia bát phẩm huyền binh ban thưởng, ta đoán chừng muốn vô hạn thời hạn dời lại…"

"Ha ha ha!" Mọi người cười vang, Tô Tam khổ mặt: "Thiếu gia ta sai rồi…" Trong phòng, tiếng gầm rốt cục biến thành gào rú, nương theo lấy quần áo bị xé nứt, cùng với một đấu một thanh âm, tựa hồ thật sự tranh đoạt lấy cái gì "Bài vị"
.

Tranh đấu giằng co chừng một bữa cơm công sức, tựa hồ phân ra công thủ, Dư Cửu Kiên sảng khoái tiếng rên rỉ, cùng Quan Tinh Hà tiếng kêu thảm thiết cơ hồ là đồng thời vang lên. Kết quả là một hồi đại chiến, thảm thiết vô cùng, thỏa mãn cúc hoa. Lại là bữa cơm công sức, chỉ nghe thấy bên trong Quan Tinh Hà tựa hồ bắt được cơ hội gì, gầm lên giận dữ, chợt là Dư Cửu Kiên tiếng kêu thảm thiết cùng Quan Tinh Hà tiếng rên rỉ cùng một chỗ vang lên… Hồng Vũ lấy ra đến một chồng ngân phiếu, trong tay vỗ nói: "Muốn hay không khai mở cái ván bài, xem hai người bọn họ ai ở phía sau số lần nhiều một ít?" Tô Tam tranh thủ thời gian gom góp thú: "Ta ra, ta cá là Dư Cửu Kiên!" "Ta cá là Quan Tinh Hà." "Ta cá là…" Cái kia mấy trăm tên tù binh lúc này nhìn xem Hồng Vũ, trong mắt lộ vẻ sợ hãi. Cái này người quá độc ác a, rõ ràng có thể nghĩ ra như vậy sửa trị người biện pháp đến. Cả đám Quan Tinh Hà cùng Dư Cửu Kiên trở về, chỉ sợ lập tức muốn mai danh ẩn tích, rốt cuộc không mặt mũi thấy người.

Hồng Thân cùng Hồng Dần dở khóc dở cười, Hồng Thân xác nhận chính mình tin tưởng thiếu gia quả nhiên đúng vậy, thật sự là hắn có thể sửa trị Dư Cửu Kiên loại người này, nhưng là cái này thủ đoạn… Quá hả giận rồi! Trang Hàn cả đám nữ cảm thấy có chút kỳ quái, Hồng Vũ bọn họ một đám lớn nam nhân cả nay sau nửa đêm đều không ngủ được, ghé vào cái kia gian phòng ốc bên ngoài cười toe toét ồn ào cười to làm gì? Buổi sáng ngồi dậy Hỏa Vân Cơ đến hỏi, những người kia cũng đều che che lấp lấp không nói. Quan Lăng phát hỏa, đem Tô Tam níu qua: "Nói, đến cùng chuyện gì xảy ra!" Đại tỷ đầu phái nữ ra uy vẫn còn, Tô Tam không dám không nói, thành thành thật thật thổ lộ tình hình thực tế. Trang Hàn chọc tức, Mặc Cơ một vỗ bàn: "Không thể như vậy từ nào đó thiếu gia!" "Đi, chúng ta tỷ muội cùng đi!" "Cùng đi!" Trang Hàn, Quan Lăng dẫn đầu, mà ngay cả Phương Lưu Vân cũng lăn lộn ở bên trong, hai mươi danh nữ hài thẳng đến Hồng Vũ lều vải, Hồng Vũ đêm qua "Trò chơi" đùa vui vẻ, khai mở trang thiết đánh bạc, cuối cùng nhất rút thành buôn bán lời một số, chính vui thích ở trong doanh trướng nghỉ ngơi, không ngờ đám nữ hài tử cùng một chỗ động thủ, lập tức đem hắn lều vải cho hủy đi.

“Các ngươi làm gì?” Hồng Vũ có chút chột dạ.

Hỏa Vân Cơ cắm bờ eo thon bé bỏng, miêu tả sinh động hai ngọn núi sắp đỉnh ở đây thiếu gia trên mặt: “Cái loại này màu xanh da trời linh đan, ngươi đến cùng luyện chế ra bao nhiêu?”

“Ngươi sao có thể luyện chế loại này dâm dược? Người xấu danh tiết đấy.”

“Nhanh giao ra đây!”

Hồng Vũ cầm lấy chính mình không gian thiết giác: “Không giao!”

“Bọn tỷ muội, lên!”

Hai mươi nữ hài tử một loạt trên xuống đem Hồng Vũ phốc ngã xuống đất gãi lòng bàn chân gãi lòng bàn chân, ô ô a a ô ô a a, Hồng Vũ rống to: “Ta cận kề cái chết không theo!” Trong nháy mắt vung lên trong lúc: “Ta theo rồi!” “Cũng chỉ có cái này mấy cái?” “Thật sự chỉ có cái này mấy cái, không có nhiều luyện…” “Tỷ muội muội…” “Đừng, ta suy nghĩ, còn giống như có mấy cái.” “Không còn có rồi hả?” “Thật sự không còn có bà cô…” Trong doanh địa, sở hữu tất cả các kỵ sĩ tất cả đều trốn ở đây trướng bồng của mình bên trong không dám ra ra, một màn này, quá hung tàn rồi!

Hồng Vũ còn lại năm miếng màu xanh da trời linh đan tất cả đều bị vơ vét đi rồi, các cô gái đi rồi, hắn nghiến răng nghiến lợi: “Là ai bán đứng ta đấy!” Tô Tam biểu hiện phi thường trấn định, xen lẫn trong trong mọi người, cùng cái không có việc gì người một loại.

Hồng Vũ cho Dư Cửu Kiên cùng Quan Tinh Hà uy (cho ăn) xuống dưới Độc đan dược hiệu cùng Tiết Phong Chi Độc cùng loại, sẽ dần dần lại để cho bọn họ mất đi toàn bộ tu vị. Chỉ có điều Dư Cửu Kiên ăn được nhiều, tu vị mất đi nhanh một ít. Ngày hôm nay xuất phát tiến về trước Quỳnh Thần Vực trước đó, Hồng Vũ đem Sở Việt tù binh kể cả Quan Tinh Hà cùng Dư Cửu Kiên toàn bộ đuổi đi. Một đêm thời gian, lưỡng mặt người bên trên thỏa mãn cùng mỏi mệt nảy ra, hiện ở đây tu vi của bọn hắn đều ở đây Lục Phẩm Chân Tôi thoáng một

phát, coi như là muốn đem mấy trăm tên tù binh diệt khẩu cũng làm không được rồi, chuyện này nhất định sẽ ở đây Sở Việt tiến bên trong truyền ra.

Mà khi trong sơn trại tất cả mọi người đi về sau, một bên trên sườn núi cái nào đó che giấu địa phương, lá cây run lên, chui đi ra một người: Sơn Long. Hắn sắc mặt tái nhợt, kinh hồn chưa định, nhìn nhìn chung quanh, lại nghiêng tai nghe một chút, xác nhận không có người lại đến rồi, lúc này mới té trốn đi nha.

Sơn Long nhưng thật ra là một đường theo dõi mà đến đấy. Vô luận là khoảng cách Hồng Vũ vẫn là Quan Tinh Hà, hắn đều bảo trì một rất lớn lên khoảng cách an toàn, bởi vậy Hồng Vũ cũng không có phát hiện hắn. Ếch ngồi đáy giếng, hạ trùng không thể ngữ băng. Sơn Long tại đây phiến vùng núi lớn lên, chưa từng gặp qua bên ngoài cường giả chân chính. Hắn đã tiếp nhận Sơn Nguyên mệnh lệnh, trên đường đi một mực ở đây làm lấy "Sáng tạo kỳ tích" "Ngăn cơn sóng dữ" mộng đẹp.

Sơn man từng cái bộ lạc, đều có một người vu tử. Vu tử địa vị tôn quý, tư chất hơn người, chính là tương lai kế thừa bộ lạc Đại Man Sư người chọn lựa. Toàn bộ bộ lạc đều tận tâm bồi dưỡng vị này vu tử. Mà vu tử bên người, luôn làm bạn lấy một người vu nô, vu nô là cả trong bộ lạc xinh đẹp nhất nữ hài tử, phụ trách chiếu cố vu tử hết thảy, thậm chí liền thân thể của mình đều là vu tử đấy. Ở đây hoàn cảnh như vậy hạ lớn lên, Sơn Long lại rất sớm ngay tại cùng hoang thú "Câu thông" bên trên thể hiện rồi thiên phú hơn người. Cho nên mặc sức hắn vu nô Sơn Lan nói Hồng Vũ thủ hạ hoang thú tọa kỵ rất cường đại, hắn cũng không có để vào mắt

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 65 : Kế hoạch thống nhất (thượng)

Sơn Long cảm thấy Sở Việt người không phải là Hồng Vũ đối thủ, đợi đến Sở Việt ở Hồng Vũ Hoang Thú Kỵ Binh đánh sâu vào, kiên trì không được sắp tan tác thời điểm, mình ra mặt trấn an những thứ kia hoang thú, khiến chúng nó phản chiến cùng hướng, giết Hồng Vũ tấm giáp không lưu, đây mới thực sự là anh hùng cảm thụ được Sở Việt người sùng bái ánh mắt cùng Hồng Vũ bọn họ sợ hãi ánh mắt, kia mới gọi là thống khoái

Cho nên đêm qua hắn núp ở vừa —— nơi này là hắn Bộ Lạc, hắn vô cùng quen thuộc —— tựu đợi đến Sở Việt chiến bại đã tới. Không nghĩ tới Sở Việt người có biện pháp khắc chế Hồng Vũ hoang thú, Sơn Long khó chịu, cho là mình không cần xuất thủ, nhưng là sau đó Hồng Vũ lại càng thêm ngoài dự đoán mọi người, một ít đầu quang mãn vạn trượng hoang thú Đồ Đằng thật sự là thật là đáng sợ, khí thế cường đại, kinh khủng lực lượng, Sơn Long thậm chí hoài nghi, cho dù là Sơn Man trong truyền thuyết cường đại nhất Thú Thần, cũng so ra kém nó sao?

Cái kia chút đối với hoang thú lực ảnh hưởng, căn bản không thể nào đưa đến tác dụng gì.

Đây cũng là ếch ngồi đáy giếng bi ai: Vốn là cuồng vọng tự đại, môt khi bị thực tế đánh nát tự tin của bọn hắn, lập tức sẽ trở nên đảm nhỏ như chuột.

Sơn Long thậm chí căn bản không dám ra, lúc trước đối với Hồng Vũ là không tòng phục cùng khinh thường, trong nháy mắt tan thành mây khói, hiểu Hồng Vũ cũng không phải hắn có thể mạo phạm. Hắn tiểu tâm dực dực ẩn núp, nhìn Hồng Vũ dễ dàng đánh bại có thể chính diện cùng Sơn Bộ đối kháng Sở Việt tinh binh, sau đó ngừng thở tại cái đó trong lỗ nhỏ né một đêm.

Đợi đến Hồng Vũ đuổi đi đi tù binh, tỷ số quân lên đường, hắn mới dám đi ra ngoài. Hù dọa chạy mật đích Sơn Long lập tức đi tìm Sơn Nguyên, tự hồ chỉ có ở Đại Man Sư dưới sự bảo vệ, hắn có thể có một chút chút cảm giác an toàn.

Trên sơn đạo, Trương Ngọc Thư tiến tới Hồng Vũ bên cạnh: "Ca, chúng ta lần này thật ra thì rất may mắn, Quỳnh Thần Vực Quan gia đã khai phá mấy chục năm liễu, nói vậy các loại phương tiện cũng đã rất hoàn thiện, nếu như là một hoàn toàn mới Thần Vực, tựa như lần trước cái kia, ngươi cũng nhìn thấy, từ khai thác thăm dò đến hậu kỳ khai phá, muốn đầu nhập tư chất nguyên rất nhiều, rất phiền toái."

Hồng Vũ có chút không yên lòng ừ, Trương Ngọc Thư buồn bực: "Ca ngươi làm sao vậy?"

Hồng Vũ bĩu môi một cái: "Ta rất không thoải mái "

Trương Ngọc Thạch Kỳ trách: "Người nào trêu chọc ngươi?"

"Sơn Nguyên "

Trương Ngọc Thư hiểu. Bởi vì Sở Việt người cũng là Sơn Nguyên cho Hồng Vũ khai ra.

Hồng Vũ nói: "Theo lý mà nói, chúng ta hiện tại không cần đi quản Sơn Nguyên, hắn giống như là một con chuột, tiến vào trong núi lớn rất khó tìm kiếm. Phải tìm được hắn, có thể lên giá phí chúng ta khổng lồ tinh lực, cái được không bù đắp đủ cái mất. Không bằng chúng ta đi khai phá Quỳnh Thần Vực, lập tức là có thể nhận được tuyệt bút tư chất nguyên. Nhưng là ta chính là khó chịu, như vậy một lão khốn kiếp, không ngừng khiêu khích bổn thiếu gia, ta muốn là còn để cho hắn thư thư phục phục sống ở trên thế giới này, ta đây cũng không phải là Hồng Vũ liễu."

Trương Ngọc Thư bất đắc dĩ hỏi: "Vậy ngươi có biện pháp gì? Một mình ngươi cũng biết, ở nơi này mịt mờ trong núi lớn tìm mấy người, giống như là mò kim đáy biển."

Hồng Vũ lộ ra một cái mỉm cười: "Ta là tìm không được hắn, nhưng là ta biết hắn trở về địa phương nào. Ta chỉ muốn đi nơi nào chờ hắn là được."

Trương Ngọc Thư kỳ quái: "Địa phương nào?"

"Thần thụ hắn muốn Thụ Thần Quả Thực, nhất định sẽ đi thần thụ nơi đó. Ta vốn là không phải là vì vật này tới, nhưng là nếu người người cũng cho là ta là tới đoạt Thụ Thần Quả Thực, ta định cũng không để cho bọn họ thất vọng tốt lắm, tất cả Thụ Thần Quả Thực, ta toàn bộ muốn, một viên cũng không cho bọn hắn lưu "

Trương Ngọc Thư sẽ không phản đối hắn, chẳng qua là hỏi: "Nhưng ngươi đi đâu mà tìm thần thụ?"

Lúc trước Trường Cốc Dã Hợp, sau lại Quan Tinh Hà, cũng không biết thần thụ vị trí, cái này Tô Tam bọn họ đã sớm nhận chân thẩm vấn qua. Hồng Vũ cười một tiếng: "Đơn giản, Hà Tang người không biết, Sở Việt người không biết, nhưng là Sơn Man khẳng định biết."

Hồng Vũ đẹp trai người đang trong núi rừng quét sạch hôm nay, bắt được liễu hơn mười người Sơn Man, tìm hiểu nguồn gốc, đánh bại liễu mười mấy Bộ Lạc. Những thứ này Bộ Lạc có lớn có nhỏ, nhưng là đều không đủ lấy cùng ngũ đại Bộ Lạc chia xẻ thần thụ bí mật. Nhưng là Hồng Vũ cũng không phải là không thu hoạch được gì, hắn tìm được rồi một hướng đạo: Có thể dẫn bọn hắn đi ngũ đại Bộ Lạc một trong Vân Bộ hướng đạo.

Hồng Vũ cưỡi ở Liệt Mã trên lưng, nhìn về phía trước ở trong núi rừng bước đi như bay thật giống như Viên Hầu một loại Liệu Bộ Đại Man Sư, so sánh với khác Đại Man Sư, Liệu Mộc muốn trẻ tuổi nhiều lắm, hắn vẫn chưa tới bốn mươi tuổi, rất có thể là cả Sơn Man tất cả trong bộ lạc trẻ tuổi nhất Đại Man Sư.

Bởi vì trẻ tuổi, cho nên hơn có thể tiếp nhận ngoại lai sự vật, hắn ở Hồng Vũ dẫn người công phá Bộ Lạc sơn trại thời điểm lập tức đầu hàng, bảo vệ Bộ Lạc phần lớn người tánh mạng.

Làm nghe nói Hồng Vũ đang tìm kiếm thần thụ thời điểm, hắn cũng không có giống như khác Sơn Man giống nhau thị

thần thụ vì tổ tiên thánh vật, muốn dùng tánh mạng cùng máu tươi tới bảo vệ.

Liệu Bộ mặc dù không biết thần thụ ở nơi đâu, nhưng là hắn lập tức tỏ vẻ mình có thể mang Hồng Vũ đi Vân Bộ.

Lúc này, hắn ở Hồng Vũ đội ngũ phía trước dẫn đường, thỉnh thoảng quay đầu lại cùng Hồng Vũ hàn huyên hai câu: "Vân Bộ cùng chúng ta là thời đại huyết cừu, chúng ta Liệu Bộ thượng một nhiệm Đại Man Sư chính là chết ở Vân Bộ trong tay người, nếu không phải như thế, ta cũng vậy sẽ không còn trẻ như vậy tựu thành liễu Đại Man Sư.

Những năm gần đây, Vân Bộ càng ngày càng lớn mạnh, ép tới chúng ta không thở nổi, nếu như các ngươi có thể tiêu diệt Vân Bộ, đối với chúng ta ngược lại là một đại hảo sự."

Hồng Vũ nhiều hứng thú quan sát cái này Sơn Man người, thử dò xét hỏi: "Các ngươi Sơn Man không phải là từ trước đến giờ hung ác hiếu chiến, máu của mình thù nhất định phải đích thân giết báo, làm sao lại nghĩ muốn mượn đao giết người, mượn lực lượng của chúng ta báo thù?"

Liệu Mộc dưới chân không ngừng, cười nhẹ nói: "Bởi vì ta có tự biết rõ, Liệu Bộ cùng Vân Bộ chênh lệch thật sự quá lớn, coi như là ta so sánh với khác Sơn Man thông minh một chút như vậy, có thể dẫn dắt Liệu Bộ phát triển, nhưng là như cũ không thể nào tiêu diệt Vân Bộ báo thù rửa hận.

Cho dù là nữa ảo tưởng hạ xuống, ta có thể dẫn dắt Liệu Bộ cùng Vân Bộ đối kháng, nhưng là sau khi ta chết đâu? Thế thế đại đại trùng điệp huyết cừu, của ta đời sau rất có thể còn muốn bị Vân Bộ ức hiếp, cho nên có cơ hội đem Vân Bộ hoàn toàn tiêu diệt, ta dĩ nhiên muốn chủ động phối hợp các ngươi."

Hồng Vũ tới Sơn Man lúc trước, cũng không có quá nhiều ý nghĩ, nhưng là thấy cái này Sơn Man người sau, tâm tư của hắn ngược lại linh hoạt, có lẽ đây là một cơ hội, vĩnh viễn giải quyết Sơn Man, hơn nữa đem Đại Hạ biên giới, hướng Sở Việt thật sâu đẩy mạnh một bước cơ hội

Hồng Vũ bất động thanh sắc nói: "Ta đi Vân Bộ, chỉ là vì tìm kiếm được thần thụ đầu mối, ta cũng không có đồng ý giúp

ngươi hoàn toàn giải quyết Vân Bộ."

Liệu Mộc tựa hồ có chút do dự, nhưng vẫn là nói: "Các ngươi ngoài núi người rất thông minh, nhất định đã sớm nghĩ tới, Vân Bộ nhất định sẽ phản kháng, hơn nữa lấy bọn họ kiêu ngạo cùng tự đại, loại này phản kháng sẽ phi thường kịch liệt. Ngươi cho dù không có đối với ta đồng ý cái gì, một khi động thủ Vân Bộ cũng nhất định gặp bị thương nặng. Cho nên, ta muốn hỏi ngươi theo ta nói cái này, có mục đích gì?"

Hồng Vũ hài lòng gật đầu: "Là tự nhiên biết chi minh, hơn nữa còn rất thông minh, như ngươi vậy người rất khó được.

Hắn có chút dừng lại, nói tiếp: "Ta nhưng mà chống đở ngươi đồng ý, giúp ngươi vĩnh viễn giải quyết Vân Bộ, đem Vân Bộ tộc nhân toàn bộ chia cho ngươi làm đầy tớ. Nhưng là ta có một cái điều kiện."

Liệu Mộc ánh mắt nóng bỏng đứng lên: "Điều kiện gì?"

"Bang ta thống nhất Sơn Man, vĩnh viễn quy thuận Đại Hạ "

"Cái này không thể nào" Liệu Mộc lập tức lắc đầu: "Ngươi không biết Sơn Man cùng các ngươi Đại Hạ cũng là sinh tử huyết cừu sao?"

Hồng Vũ cười mà không nói, chẳng qua là như vậy nhìn hắn.

Liệu Mộc cúi đầu trầm tư một phen, hay là lắc đầu nói: "Không được, thật không được, Sơn Man Bộ Lạc quá nhiều, lẫn nhau ai cũng không phục người nào, ta không có gì uy vọng, không có cường đại võ lực, càng đừng nghĩ khuất phục bọn họ."

"Cường đại võ lực ta nhưng cấp cho ngươi, ngươi nhìn ta phía sau, chỉ cần ta nguyện ý tốn, trấn áp Sơn Man tất cả Bộ Lạc căn bản không thành vấn đề. Sơn Man lớn nhất dựa, chính là chỗ này liên miên không dứt núi lớn, nhưng là ta có hoang thú cỡi ngựa, có không gian Thiết giác, các ngươi dựa ở trước mặt ta căn bản không phải khó khăn. Ta chỉ phải không muốn chết nhiều người như vậy thôi."

Nếu Quỳnh Thần Vực sau này sẽ là mình và Bạch Uyển Thần tư hữu Thần Vực, như vậy nhất định phải phái cao thủ trấn giữ. Trấn giữ Quỳnh Thần Vực, thuận tiện trấn áp một chút Sơn Man, nhất cử lưỡng tiện, cớ sao mà không làm?

Mà Hồng Thân cùng Hồng Dần ở một bên cũng là âm thầm kích động, liều mạng áp chế tâm tình của mình, không có ở đây trên mặt biểu lộ ra.

Sơn Man, đối với Đại Hạ mà nói có thể chẳng qua là giới tiển chi nhanh-mạnh mẽ, bởi vì Sơn Man trong lịch sử có rất ít có thể lao ra vùng núi, tiến vào Đại Hạ quận huyện chiến tích. Nhưng là Sơn Man cũng là khốn nhiễu Đại Hạ thời gian lâu nhất, gần với Bắc Phương Địch Nhung một cổ dị tộc thế lực.

Từ nơi này phương diện mà nói, nếu như có thể hoàn toàn thu phục Sơn Man, giải trừ cái này mối họa, chiến công đủ để Phong vương

Còn có hơn mấu chốt một chút, Hà Sùng cho tới bây giờ, nhất lấy được xuất thủ chiến công chính là đánh bại Sơn Man. Nhưng là nếu như Hồng Vũ có thể hoàn toàn thu phục Sơn Man, Hà Sùng ở thiếu gia trước mặt vậy thì ngay cả đầu cũng quá không đứng lên liễu.

Hà gia giống như là núp ở trong bóng ma rắn độc, mặc dù âm thầm, nhưng tùy thời chuẩn bị lao ra cho Hồng gia trí mạng một ngụm nếu để cho Hồng gia người chọn lựa một hận nhất người, vậy nhất định là Bách Lý Thịnh Thế.

Nếu như chọn lựa hai, nhất định là Bách Lý Thịnh Thế cùng Vũ Tông hoàng đế.

Nếu như là ba, khẳng định chính là Hà Thường

Hiện tại có cơ hội hung hăng đả kích Hà gia, Hồng Thân Hồng Dần tất cả đều âm thầm kích động.

Có thể là bởi vì Hồng Vũ đề nghị Liệu Mộc chưa từng có nghĩ tới, thậm chí không dám nghĩ, vì vậy hắn do dự liên tục hay là lắc đầu nói: “Thật không được, cái này khó khăn quá lớn. Coi như là có thể dùng vũ lực để cho tất cả Bộ Lạc thần phục, nhưng là bọn họ đối với Đại Hạ cừu hận thâm căn cố đế, không có biện pháp để cho bọn họ hướng Đại Hạ xưng thần.”

Hồng Vũ cũng không ép vội vả hắn, thản nhiên nói: "Chúng ta còn có một thiên tài có thể đã tới Vân Bộ, ngươi suy nghĩ thật kỹ hạ xuống, đến lúc đó cho thêm ta trả lời."

Liệu Mộc gật đầu.

Hồng Vũ hơi cảm thấy có chút tiếc nuối, Liệu Mộc các phương diện cũng rất phù hợp người này chọn yêu cầu, chính là dã tâm nhỏ một chút chút. Đây là một nghịch biện, dã tâm quá lớn không tốt khống chế, dã tâm không đủ không dám đi làm. Hồng Vũ cũng có chút vò đầu.

Hắn nhìn một chút phía trước lộ ra vẻ có chút không yên lòng Liệu Mộc, tâm tư vòng vo mấy vòng, có biện pháp.

Đến trưa thời điểm, Hồng Vũ ném cho Liệu Mộc một con túi nước, mình cầm khác một con quát mạnh liễu một mạch

Liệu Mộc đúng là khát nước, hắn cười khẽ khom người: "Đa tạ đại nhân."

Hồng Vũ cùng hắn uống nước, nhìn như tán gẫu: "Liệu Mộc, nói cho ta một chút đại Bộ Lạc đặc quyền sao." Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 65 : Kế hoạch thống nhất (hạ)

Liệu Mộc bất mãn bĩu môi một cái: "Nào có cái gì đặc quyền? Bất quá là ỷ thế hiếp người thôi. Chiếm trước tiểu Bộ Lạc tốt khu vực săn bắn, chiếm trước tiểu Bộ Lạc phát hiện linh quả, chia cắt tiểu Bộ Lạc lương thực…"

Hồng Vũ chen lời nói: "Đó chính là nói, chỉ cần là đồ tốt, bọn họ coi trọng khẳng định cũng sẽ cướp đoạt liễu."

Liệu Mộc thở dài: "Chỉ có thể mình giấu tốt, chớ bị bọn họ nhìn thấy. Ở nơi này tấm vùng núi bên trong, có thể bảo đảm an toàn của ngươi chỉ có thực lực. Ai, phía trước trước kia có một tiểu Bộ Lạc, cũng là bởi vì bị Vân Bộ một vị đại nhân vật coi trọng bọn họ một ít đời vu nô, mạnh mẽ yêu cầu. Nhưng là vu nô đại biểu vu tử thể diện, vu tử là tương lai Đại Man Sư, tại sao có thể đem vu nô cho bọn hắn? Cho nên một cuộc đại chiến, cái kia Bộ Lạc bị tiêu diệt, người sống tất cả đều thành Vân Bộ đầy tớ…"

Hồng Vũ rốt cục nghe được mình phải cần, bất động thanh sắc tưới một ngụm nước, nói: "Ta ở các ngươi Liệu Bộ thấy một rất xinh đẹp cô gái, thật giống như cho rất thân mật nha."

Liệu Mộc nhất thời lộ ra vẻ cảnh giác: "Nàng là của ta vu nô…"

Hồng Vũ đi xem hướng một bên Sơn Thủy, cũng không rồi hãy nói. Liệu Mộc tựa hồ hiểu cái gì, cúi đầu thật lâu không nói gì.

Vu tử cùng vu nô truyền thống Sơn Man đã vâng chịu liễu mấy ngàn năm. Phần lớn vu tử cùng vu nô cuối cùng đã thành liễu hạnh phúc vợ chồng, nói ví dụ Liệu Mộc vợ chồng.

Sơn Long cùng Sơn Lan như vậy nhưng thật ra là số ít.

Hồng Vũ chẳng qua là bất động thanh sắc nhắc nhở liễu Liệu Mộc hạ xuống, không có Vân Bộ, còn sẽ có khác đại Bộ Lạc. Chỉ cần hắn Liệu Mộc không phải là người mạnh nhất, người nhà của hắn thì có thể bị khác đại Bộ Lạc đại nhân vật

coi trọng, mạnh mẽ yêu cầu. Cuối cùng Liệu Bộ rất có thể cũng sẽ bước lên hắn theo lời cái kia Bộ Lạc rập khuôn theo.

Hồng Vũ nên làm cũng đã làm, hắn ở Liệu Bộ thời điểm tựu nhìn ra, Liệu Mộc cùng hắn vu nô thê tử tình cảm tốt vô cùng, hơn nữa bọn họ còn có một xinh đẹp nữ nhi.

Loại này nguy hiểm Liệu Mộc trước kia cũng biết, nhưng là hiện tại bị Hồng Vũ điểm ra, hiệu quả nhất thời lớn hơn.

Tiếp tục lên đường, vẫn chưa ra khỏi thạch lâm đi mười dặm, Liệu Mộc tựu ngẩng đầu lên, trong ánh mắt lóe chút ít hung ác kiên quyết quang mang: "Đại nhân, ta nghe lời ngươi, ngươi để cho ta làm sao sỉ nhục, ta liền làm sao sỉ nhục!"

Hồng Vũ hài lòng cười: "Ngươi sẽ không hối hận cái quyết định này, ngươi cũng không cần đối với Sơn Man cảm thấy áy náy. Đưa về Đại Hạ, Sơn Man phải nhận được vật chất thượng thật lớn thỏa mãn, có thể vượt qua các ngươi tưởng tượng không tới giàu có cuộc sống!"

Hồng Vũ không phải là nói láo an ủi Liệu Mộc, bởi vì hắn đoạn đường này đi tới. Đã sớm thấy được này tấm vùng núi trong, sinh trưởng đại lượng dược liệu, các loại khoáng thạch giăng đầy, chỉ là bởi vì Sơn Man hung ác, nhìn thấy Đại Hạ người liền giết, cho nên không ai đến đây thu mua.

Nếu như Sơn Man đưa về Đại Hạ, những thứ này vật liệu cũng có thể tùy Sơn Man khai thác vận đi ra ngoài, lợi nhuận khổng lồ.

Liệu Mộc đáp ứng, Hồng Vũ kế tiếp sẽ phải suy nghĩ sâu xa hắn là làm sao hoàn toàn thu phục những thứ này kiệt ngao bất tuần Sơn Man. Hồng Vũ thượng cả đời cũng xem một chút sách sử, ước chừng biết đối với man tộc muốn dạ uy cùng sử dụng, khi hắn cửa bị đồng hoá dân tộc lúc trước, vĩnh viễn muốn khi hắn cửa trên cổ cái chốt một cái có thể thời khắc xiết chết bọn họ xiềng xích.

Hắn dò hỏi: "Liệu Mộc, Sơn Man trong có cái gì không đức cao vọng trọng chính là nhân vật, tất cả Sơn Man cũng rất tôn kính?"

Liệu Mộc suy nghĩ một chút, bỗng nhiên linh cơ vừa động: "Đại nhân, thật là có một người như thế!"

Vân Bộ đang ở dưới chân núi, rộng lớn trong sơn cốc xây mãn Liệu Mộc đầu cùng tảng đá hỗn hợp phòng ốc, thậm chí còn có người ở trên cây to xây dựng ổ chim giống nhau phòng bỏ.

Hồng Vũ nhìn một chút bên cạnh đứng Liệu Mộc, khẽ mỉm cười phát ra ra lệnh: "Đột kích!"

Một trăm hai mươi tên hoang thú kỵ sĩ đã đem này tấm sơn cốc vây quanh, ít như vậy người, muốn khống chế như vậy một mảnh khổng lồ địa vực cơ hồ là không thể nào, nhưng là Hồng Vũ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn có thể làm được.

Theo hắn ra lệnh một tiếng, giống như là một trăm hai mươi chuôi lợi kiếm, từ bốn phương tám hướng hung hăng đâm vào Vân Bộ trong sơn trại. Hồng Thân Hồng Dần đồng thời lơ lửng, uy áp mọi nơi, tùy thời đánh chết Vân Bộ cường giả.

Vân Bộ Đại Man Sư cũng mang theo vu sáng đi thần thụ liễu, cho nên trong bộ lạc cường giả không nhiều lắm. Hoang Thú Kỵ Binh đoàn cũng không có gặp phải cái gì giống như chính là hình thức chống cự, chẳng qua là không ngừng mà đuổi giết, sau đó đem man tử cửa xua đuổi đến trong sơn trại trên quảng trường tụ tập lại.

Bởi vì Vân Bộ nhân số thật sự quá nhiều, không thể nào toàn bộ khống chế được, ước chừng đều biết ngàn người thừa dịp loạn chạy trốn. Chiến đấu ở hai canh giờ sau này kết thúc, Vân Bộ chết trận gần vạn người, phần lớn cũng là ở hoang thú cường đại bổn mạng kỹ năng hạ biến thành bụi bay.

Còn lại mấy vạn người, bị tập trung ở cùng nhau, Hồng Vũ ra sân.

Lúc này ở Vân Bộ man tử trong mắt, hắn chính là một ma quỷ! Bọn họ sâu hận nhưng sợ hãi, không dám phản kháng. Hồng Vũ không để ý tới có những người đó cảm xúc, chỉ hỏi liễu một câu: "Ta cần biết thần thụ vị trí."

Tất cả tù binh im ắng một mảnh, không có một người sẽ đi trả lời hắn. Hồng Vũ phủi tay, Liệu Mộc đi ra.

Hắn vừa xuất hiện, Vân Bộ người lập tức một trận xôn xao.

Liệu Bộ cùng Vân Bộ ở giữa huyết cừu trùng điệp mấy trăm năm, không có ai không nhận ra Liệu Bộ hiện giữ Đại Man Sư.

Hồng Vũ chỉ vào Liệu Mộc nói: "Người này các ngươi đều biết, hắn hận không được giết các ngươi mọi người." Đúng là, Liệu Mộc lúc này hai mắt đã trở nên máu đỏ, phun ra lửa giận nhìn chằm chằm Vân Bộ người.

Mặc dù Vân Bộ Đại Man Sư cùng vu tử cũng không ở, nhưng là tại chỗ Vân Bộ trong mọi người, có rất nhiều cường đại chiến sĩ, giết chết quá vô số Liệu Bộ dũng sĩ.

"Vấn đề của ta chỉ hỏi một lần, sau đó kế tiếp ta sẽ đem các ngươi toàn bộ giao cho Liệu Mộc. Cho đến có người nguyện ý trả lời vấn đề của ta." Hắn nói xong, triều Liệu Mộc vung tay lên: "Đến phiên ngươi." Liệu Mộc dử tợn cười, tiện tay từ vừa rút ra một thanh trường đao, vọt tới đám kia tù binh phía trước, một đao huơi ra!

Mục tiêu của hắn là Vân Bộ một cường đại chiến sĩ, hắn còn nhớ rõ cái này chiến sĩ từng một người giết chết sáu tên Liệu Bộ dũng sĩ. Tên kia chiến sĩ lực lượng cơ thể đã đạt đến Lục Phẩm Chân Tôi trình độ, đang muốn phản kháng, Hồng Dần ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, hắn nhất thời toàn thân cứng ngắc. Liệu Mộc trường đao thuận lợi từ trên cổ của hắn xẹt qua, một viên đầu lâu đằng không bay lên, cút ngay đi hơn mười trượng xa.

Liệu Mộc chốc lát không ngừng, vừa kéo đao chém về phía liễu một người khác Vân Bộ chiến sĩ.

Thời gian một cái nháy mắt, Liệu Mộc đã ngay cả giết sáu tên Vân Bộ chiến sĩ, tất cả đều là Vân Bộ tinh nhuệ, mỗi một tràng Bộ Lạc ở giữa tranh đấu, những thứ này chiến sĩ trong tay cũng sẽ tăng thêm mấy cái địch nhân tánh mạng.

Vân Bộ người đã nhìn ra, Liệu Mộc thật muốn đem bọn họ giết sạch! Hắn ở đoạt thời gian, hắn sợ Vân Bộ thật sự có

người ta nói ra khỏi Hồng Vũ muốn đáp án, như vậy hắn thì không thể nữa giết người. Cho nên hắn nhanh chóng động thủ, bằng nhanh nhất tốc độ, không chút nào ướt át bẩn thỉu, giết một lập tức xông về người.

Hồng Vũ ngồi ngay ngắn ở đang phía trước trên ghế, mí mắt cũng không nháy mắt xuống. Hắn không lo lắng chút nào Vân Bộ người chết sạch mình không chiếm được đáp án, Sơn Man Bộ Lạc đông đảo, thiếu một Vân Bộ, còn có thể đi hỏi khác Bộ Lạc.

Mà Vân Bộ người đắc ý chí so sánh với Hồng Vũ tưởng tượng muốn gầy yếu rất nhiều. Liệu Mộc giết thứ mười sáu cá nhân đích lúc, đã có người không nhịn được: "Đừng nữa giết người! Ngươi muốn biết thần thụ địa điểm, ta cho ngươi biết!"

Một đã hói đầu lão giả từ trong đám người đi ra.

Vân Bộ người không có ai ngăn cản hắn, trên thực tế cả Bộ Lạc chỉ có vị này hàng năm theo đuổi Đại Man Sư lão giả biết thần thụ địa điểm, tất cả mọi người đã tại âm thầm trách cứ hắn, tại sao không từ vừa mới bắt đầu đã đi ra ngoài, không duyên cớ đã chết mười sáu người.

Liệu Mộc trường đao trong tay đã bổ đi ra ngoài, cũng không có bởi vì… này lão giả mở miệng mà dừng lại, đao phong thuận lợi chặc đứt liễu một gã hơn hai mươi tuổi thanh niên nam tử cổ nhất nhất đây là Vân Bộ một nổi tiếng đích thiên tài, ở Vân Bộ trong gần với bọn họ vu tử.

Giết người này, Liệu Mộc mới tiếc nuối thu tay lại, hắn cái kia chuôi trường đao, đã biến thành răng cưa hình dáng.

"Làm —— "

Hắn tiện tay đem trường đao bỏ qua, bước đi đến Hồng Vũ đứng phía sau định, chẳng qua là một ít song máu đỏ ánh mắt, như cũ tàn bạo địa ở Vân Bộ trên thân mọi người quét tới quét lui. Đối với Vân Bộ khổng lồ cừu hận, cũng không có bởi vì kia mười bảy cá Vân Bộ người máu tươi cọ rửa mà trở thành nhạt, ngược lại để cho hắn có loại hấp thực · độc · phẩm một loại càng ngày càng khát vọng cảm giác.

Kế tiếp, Hồng Vũ đem đội ngũ chia ra làm hai, Hồng Thân Hồng Dần cộng thêm Trương Ngọc Thư đám người, cùng mình cùng nhau mang theo lão đầu này đi tìm thần thụ. Còn lại hoang thú kỵ sĩ, thì cùng Liệu Mộc cùng nhau, áp tải Vân Bộ người trở về Liệu Bộ.

Tên kia lão hói đầu người tên là Vân Đỗ, dọc theo đường đi trầm mặc ít nói, ai cũng có thể nhìn ra được trong lòng hắn cừu hận tựa như núi lửa bộc phát.

Hồng Vũ nhàn nhạt cảnh cáo hắn một câu: "Ngươi chớ quên, Vân Bộ người còn đang trong tay ta, cho nên đàng hoàng dẫn chúng ta đi thần thụ, nếu không ta không ngần ngại để cho Liệu Mộc đem còn dư lại Vân Bộ man tử toàn bộ giết!"

Vân Đỗ một run run, âm thầm thở dài, yên lặng ở phía trước dẫn đường.

Này một mảnh vùng núi hết sức rộng lớn, có rất nhiều địa phương cho dù là ở chỗ này sinh sống mấy ngàn năm Sơn Man cũng không có đến quá. Còn có không ít hiểm cảnh, bọn họ không dám dễ dàng giao thiệp với.

Vượt qua những thứ này hiểm cảnh cần nhiều đi rất nhiều đường, nhưng là Hồng Vũ căn bản không cần, hắn chẳng qua là phân phó Vân Đỗ một tiếng: "Dựa theo thẳng tắp đi vào, khác không cần lo lắng cái gì."

Những thứ kia hiểm cảnh, hoặc là có cường đại hoang thú trấn thủ, hoặc là độc vật chướng khí, hoặc là địa hình hiểm trở. Nhưng là những thứ này, đối với Hồng Vũ đám người căn bản không thành vấn đề.

Vân Đỗ vốn đang có chút bận tâm, nhưng khi hắn thấy Hồng Vũ dễ dàng đem một hiểm cảnh trong trấn thủ nhị phẩm hoang thú Vân Lôi Thạch Mãng chém giết, mà đầu kia Vân Lôi Thạch Mãng liên động cũng không dám động một lúc sau, hắn tựu hiểu Hồng Vũ lòng tin là nguyên nhân.

Mà hắn dọc theo đường đi cũng không có suy nghĩ cẩn thận, đầu kia hung tàn vô cùng Vân Lôi Thạch Mãng, làm sao sẽ ở Hồng Vũ trước mặt bò lổm ngổm một cử động cũng

không dám, mặc cho Hồng Vũ dùng một thanh nhìn qua không chút nào thu hút đoản kiếm đem nó chém giết.

Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng gần đây rất không vui vẻ, cho nên tính tình càng thêm táo bạo, khí thế uy hiếp cũng là càng thêm đáng sợ, Vân Lôi Thạch Mãng chỉ là một tên đáng thương, vừa lúc đụng phải tâm tình không tốt ma tượng đại gia.

Như vậy "Cắt cong lấy thẳng" đi vào dưới, Hồng Vũ mặc dù lên đường muộn, tuy nhiên nó so sánh với khác Bộ Lạc Đại Man Sư cửa, nói trước đạt tới thần thụ địa điểm. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 66 : Thần thụ (thượng)

"Chính là trong chỗ này?"

Mọi người có chút ngoài ý muốn, trước mắt là một mảnh mịt mờ núi lớn, núi lớn ở giữa trong sơn cốc sinh trưởng đại lượng cổ mộc, mỗi một khỏa cũng xông thẳng Thương Thiên, cao gần mấy trăm trượng, tráng kiện vô cùng. Nhìn qua những thứ này cây cối cũng sinh trưởng liễu mấy ngàn năm. Mà trên sườn núi cây cối thì muốn nhỏ thấp một chút, nhưng là thụ linh hẳn là cũng sẽ không thấp bao nhiêu.

Nhiều như vậy cây cối, rốt cuộc kia một gốc cây mới là thần thụ?

Vân Đỗ nói: "Hay là tại nơi này, cụ thể là kia một thân cây chúng ta cũng không biết, chẳng qua là căn cứ gần đây phát hiện cái kia chút ít nham họa lên ghi lại, thần thụ mỗi quá ba mươi năm, sẽ ở đầu tháng bảy mười lăm dưới ánh trăng hiển lộ ra, mà khi đó, dựng dục liễu ba mươi năm Thụ Thần Quả Thực cũng đến ngắt lấy thời điểm.

Mấy Bộ Lạc Đại Man Sư cùng nhau suy tính một chút, hẳn là chính là năm nay ngày rằm tháng bảy."

Hồng Vũ tính toán một cái, còn có ba ngày thời gian.

Hắn gật đầu, nói với mọi người nói: "Tìm một chỗ giấu đi, kế tiếp, là chúng ta mong đợi nhất săn thú hành trình "

Về phần săn thú rất đúng giống, không cần phải nói chính là Sơn Nguyên liễu.

Trương Tuyền động thủ dọn dẹp liễu một ngọn núi động cung mọi người nghỉ ngơi, dọc theo đường đi thường xuyên có thể thấy được từng đống hoang thú Bạch Cốt, có nửa chôn ở dưới đất, có trực tiếp bại lộ trên mặt đất. Chẳng qua là một ít sơn động, tựu dọn dẹp ra khỏi ba bộ hoang thú Bạch Cốt, để cho Trương Tuyền tốt một trận quét dọn.

Hắn là không có biện pháp, tại chỗ những người này, tựu chúc thân phận của hắn thấp nhất, chỉ có thể hắn tới động thủ.

Sơn Nguyên cũng không biết Vân Bộ đã tiêu diệt, hắn bận rộn chạy tới thần thụ chỗ ở. Sơn Long là ở nửa đường đuổi theo, nghe được Sơn Long theo lời sau, Sơn Nguyên cũng khiếp sợ một hồi lâu nói không ra lời, nhưng là sau đó trấn định lại sau, Sơn Nguyên lại có lòng tin: "Trong truyền thuyết Thụ Thần Quả Thực có thể gia tăng thật lớn hoang thú lực tương tác, chỉ cần ngươi ăn vào Thụ Thần Quả Thực, bọn họ khẳng định không phải là đối thủ của ngươi "

Sơn Long nhất thời vừa dấy lên liễu một cổ hi vọng.

Bốn người vượt núi băng đèo mà đến, so sánh với Hồng Vũ bọn họ chậm một ngày thời gian đã tới nơi này.

Sơn Nguyên đứng ở một ngọn núi thượng, thật dài thở ra một hơi, có loại ý khí bộc phát cảm giác: "Chỉ cần có thể bắt được Thụ Thần Quả Thực, kế hoạch kế tiếp sẽ thuận buồm xuôi gió, Sơn Man lao ra này tấm vùng núi, cùng Hạ triều, Sở Việt tranh hùng cũng không phải là không thể được "

Sơn Long trong mắt lóe nóng bỏng quang mang: "Đại Man Sư, thần thụ rốt cuộc ở nơi đâu?"

"Căn cứ chúng ta đoán, hẳn là tựu núp này tấm trong núi rừng, nhưng là đã tới rồi ngày rằm tháng bảy buổi tối, ở dưới ánh trăng mới có thể nhìn ra."

Sơn Nguyên hùng tâm bừng bừng: "Ngũ đại Bộ Lạc, năm miếng Thụ Thần Quả Thực, Sơn Long, tương lai các ngươi năm vị vu tử, muốn gánh vác lên dẫn dắt Sơn Man đi về phía huy hoàng trách nhiệm nặng nề "

Hồng Vũ nhàn nhạt nói: "Cái này trách nhiệm nặng nề hay là giao cho Liệu Mộc sao."

Sơn Nguyên đám người thất kinh, bỗng nhiên xoay người, Hồng Vũ thoải mái nhàn nhã đứng ở phía sau của bọn hắn.

Hồng Dần, Hồng Thân vô thanh vô tức ra hiện tại khác phương hướng, đã đem bọn họ bao vây.

Trương Tuyền cùng Trương Ngọc Thư đứng ở bên cạnh, hai người có chút bận tâm.

"Thiếu gia, Hồng Vũ công tử không có trải qua cái gì đánh giết tôi luyện, một mình hắn trấn thủ một cái phương hướng có được hay không a…"

Mặc dù Hồng Vũ đã là Tứ Phẩm Thông Pháp sơ kỳ, nhưng là kinh nghiệm chiến đấu chưa đầy. Sơn Man nhưng là cả ngày chém giết, Đại Hạ không đánh lúc Sở Việt đánh, Sở Việt không đánh lúc Đại Hạ đánh, hai nước cũng không đánh chính bọn hắn đánh.

Sơn Nguyên lão đầu bên cạnh cái kia tráng hán, vừa nhìn chính là thân kinh bách chiến, nếu là hắn mạnh mẽ đột phá, Hồng Vũ có thể hay không chống đở được?

Trương Ngọc Thư cùng Trương Tuyền cũng rất kỳ quái, tại sao cái kế hoạch này nói ra thời điểm, Hồng Thân cùng Hồng Dần không cần suy nghĩ đáp ứng —— bọn họ không biết, hai lão đối với thiếu gia đã là lòng tin phát rạp, chỉ cần thiếu gia nói không thành vấn đề, vậy thì nhất định không thành vấn đề.

Song hai người lo lắng nhất chuyện tình hay là xảy ra, Sơn Khôi một tiếng điên cuồng hét lên hai tay huyễn hóa ra một mảnh hư ảnh, sau lưng cái kia một đôi loan đao đã ra hiện tại trong tay, cuồn cuộn nổi lên liễu một mảnh ánh đao triều Hồng Vũ giết tới đây.

Sơn Khôi đúng là thân kinh bách chiến kinh nghiệm phong phú, liếc thấy đi ra ngoài trong ba người Hồng Vũ là yếu nhất.

Nhưng là đang ở Trương Tuyền chuẩn bị tiến lên tiếp ứng Hồng Vũ thời điểm, Hồng Vũ nhưng chậm chạp động.

Động tác của hắn nhìn qua cũng không nhanh, biên độ cũng không lớn, không có chút nào hoa xảo cũng không có lãng phí một chút lực lượng, tựu như vậy không thể tưởng tượng nổi từ Sơn Khôi trong ánh đao tiến vào một cái tay, nhẹ nhàng một ngón tay điểm vào Sơn Khôi cổ họng

Từ Trương Ngọc Thư cùng Trương Tuyền góc độ nhìn sang, càng giống là Hồng Vũ tùy tiện khoát tay, Sơn Khôi tựu mình dùng cổ họng yếu hại đi đụng Hồng Vũ đích ngón tay

Võ khí tia sáng chợt lóe, Sơn Khôi giận trừng hai mắt, một chút thanh âm cũng không phát ra được, mềm nhũn té xuống

"Thình thịch" hắn to lớn thân thể trầm trọng ngã ở trên mặt đất, Hồng Vũ nhìn như mạn bất kinh tâm thu hồi tay của mình.

Trương Ngọc Thư cùng Trương Tuyền cùng nhau há to miệng, cũng không có phát ra âm thanh. Hai người đến từ Chủ Thần Vực, cho dù là Trương Ngọc Thư là một quần áo lụa là, Trương Tuyền cũng không am hiểu chiến đấu, nhưng là căn bản ánh mắt vẫn phải có, Hồng Vũ một ít hạ cũng không phải trùng hợp, mà là trải qua vô số sinh tử ác chiến, chém giết tích lũy cao siêu kỹ thuật đánh nhau

Nhưng là điều này sao có thể? Hồng Vũ tổng cộng mới đã trải qua mấy lần chiến đấu? Nổi tiếng nhất đích đương nhiên là cùng Bách Lý Phong Ma hai lần đó, nhưng là Bách Lý Phong Ma danh khí mặc dù lớn, trên thực tế cũng cùng Hồng Vũ giống nhau cũng là ở bậc cha chú che chở hạ trưởng thành, kỹ thuật đánh nhau cố nhiên không tệ nhưng thiếu một chút thảm thiết mùi vị.

Trương Ngọc Thư thật lâu, mới thở dài một hơi, đối với bên cạnh Trương Tuyền nói: "Ta đây vị cậu ca, thâm tàng bất lộ a, cũng cho là hắn chỉ là phế vật quần áo lụa là, nhưng hắn tùy tiện bộc lộ tài năng sẽ làm cho người khiếp sợ thật lâu…"

Trương Tuyền cũng là gật đầu lia lịa, sâu chấp nhận.

Hồng Vũ giải quyết Sơn Khôi, Sơn Nguyên mí mắt hung hăng nhảy hạ xuống, mà Sơn Long vừa nhìn thấy Hồng Vũ, lại càng bị làm cho sợ đến sau này mặt trốn.

Cũng là Sơn Lan, giống như chỉ tiểu mẫu báo giống nhau, không cam lòng yếu thế nhìn chằm chằm Hồng Vũ.

Hồng Vũ nhìn Sơn Nguyên, trong mắt là không che dấu chút nào chán ghét: "Ta nhất phiền chán đúng là loại người như ngươi người, tự cho là mưu kế hơn người, trên thực tế chính là giấu ở âm u thối trong khe nước con chuột. Có muốn biết hay không ta là làm sao tìm được tới đây? Rất đơn giản, ta đem Vân Bộ diệt, Vân Bộ người đàng hoàng dẫn ta tới. Vì tìm được Vân Bộ, ta dọc theo đường đi phá vỡ mười mấy Bộ Lạc.

Đây là ta thích nhất cho chuyện tình, bất kể ngươi có bao nhiêu âm mưu quỷ kế, ta liền dùng dã man nhất đích phương pháp xử lí toàn bộ phá vỡ. Hiện tại, ngươi còn có cái gì tính toán có thể thi triển? Tới nha."

Sơn Nguyên sắc mặt trắng bệch, Hồng Vũ thuận miệng thổ lộ chiến tích để cho hắn có loại thật sâu cảm giác vô lực, thật sự của hắn tự cho là mưu kế chồng chất, nhưng là đối mặt như vậy thực lực siêu cường, hắn hết thảy mưu kế đã thành liễu một truyện cười, người ta cũng không khó khăn liền đi tìm mình…

Giấu ở phía sau Sơn Long bỗng nhiên không biết từ nơi nào nhô ra dũng khí, nhô đầu ra hướng Hồng Vũ gào thét nói: "Ngươi chính là không dám cho chúng ta nhận được Thụ Thần Quả Thực, bởi vì chỉ cần ta phục dụng liễu Thụ Thần Quả Thực, ngươi đang ở đây hoang thú lĩnh vực không phải ta đối thủ liễu "

Hồng Vũ cười: "Như vậy nông cạn phép khích tướng ngươi cảm thấy có thể hữu dụng sao?"

Sơn Nguyên trầm mặc không nói, hắn còn không chịu buông tha cho, hắn tin tưởng mình "Thông minh tài trí" vốn có thể tìm được một giải quyết nguy cơ trước mắt đích phương pháp xử lí.

Sơn Lan quật cường nói: "Nếu như hắn nói là không đúng, ngươi tại sao không dám cho chúng ta nhận được Thụ Thần Quả Thực?"

Hồng Vũ cười nhẹ: "Đối với các ngươi những người này nha, ta thông minh thượng cảm giác về sự ưu việt du nhiên nhi sanh."

Hắn nhìn như tùy ý bán ra một bước, núi xa nhưng sắc mặt đại biến, trong tay kia cổ quái trường mâu một vượt qua muốn ngăn trở giúp hắn, nhưng là Hồng Vũ nhưng dễ dàng bước đi qua, sau đó khoát tay bắt được liễu Sơn Long cổ.

Hắn nhìn Sơn Lan: "Ngươi cảm thấy như vậy phế vật, coi như là chiếm được Thụ Thần Quả Thực lại có thể thế nào?

Hơn nữa, Thụ Thần Quả Thực? Có thể điều động nhất phẩm hoang thú sao?"

Lăng Thiên Thần Hủy ầm ầm hạ xuống, vó trước vừa rơi xuống, dễ dàng đem Sơn Nguyên dậm ở dưới chân.

"A "

Sơn Long bị nhất phẩm hoang thú khí thế cường đại bị làm cho sợ đến cả người khẽ run rẩy, một cổ tao mùi thúi từ dưới đũng quần truyền đến. Hồng Vũ cùng Sơn Lan cơ hồ là đồng thời lộ ra một loại vẻ chán ghét.

Nhất phẩm hoang thú cả này tấm vùng núi đều chưa hẳn có thể có thứ hai đầu nhất phẩm hoang thú đây là hoang thú trong vương giả, Sơn Man coi như là am hiểu Ngự Sử hoang thú hiệp đồng tác chiến, cũng nhiều lắm là chỉ có thể đủ mời được thất phẩm, bát phẩm hoang

Ở Sơn Man trong lịch sử, mời được ngũ phẩm trở lên hoang thú cũng vô cùng hiếm thấy, Sơn Lan rất rõ ràng, thần thụ sinh trưởng cho này tấm vùng núi, như vậy Thụ Thần Quả Thực không thể nào điều động vượt qua này tấm vùng núi đẳng cấp cao nhất hoang thú, nói ví dụ trước mắt nhất phẩm hoang thú.

Nàng đối với Hồng Vũ khích tướng hết sức buồn cười, không riêng gì bởi vì thủ đoạn trẻ con, cũng bởi vì nàng hoàn toàn không rõ Hồng Vũ rốt cuộc có nhiều thực lực. Coi như là Sơn Long ăn liễu năm viên Thụ Thần Quả Thực, ở Hồng Vũ trước mặt biểu hiện cũng sẽ không so sánh với hiện tại mạnh bao nhiêu.

Hồng Thân cùng Hồng Dần đứng ở một bên, thiếu gia khó được có như vậy "Chơi đùa" cơ hội, tùy hắn đi sao.

Sơn Long bị Hồng Vũ nắm được liễu cổ, dần dần sự khó thở, tử vong kinh khủng bóng ma bao phủ hắn, hắn hận không được dùng của mình hết thảy để đổi lấy Hồng Vũ tha thứ: "Đại, đại nhân, ta, ta nguyện ý đem Sơn Lan trước cho ngài, cầu xin ngài bỏ qua cho ta…"

Hồng Vũ ngoài ý muốn xem một chút thiếu nữ: "Ngươi gọi Sơn Lan?"

Sơn Lan sắc mặt nhất thời một mảnh tái nhợt, nàng cắn môi gật đầu.

Hồng Vũ xem một chút Sơn Long, người sau khó khăn nói: "Nàng là của ta vu nô, hết thảy phải phục tòng ta, ngài muốn nàng như thế nào đều, ta bảo đảm nàng sẽ phi thường hàng phục ngài…"

Hồng Vũ trong mắt hiện lên một tia lạnh như băng, trên tay vừa dùng lực, răng rắc một tiếng Sơn Long cổ chặt đứt, hắn mở to hai mắt nhìn, không giải thích được nhìn Hồng Vũ, Hồng Vũ bĩu môi một cái: "Loại người như ngươi người cặn bả, sống trên đời là tất cả nam nhân cảm thấy thẹn "

Sơn Long phun ra cuối cùng một hơi, chết không nhắm mắt.

Hồng Vũ không có lại đi để ý tới Sơn Lan, nhìn bị Lăng Thiên Thần Hủy dẫm ở dưới chân Sơn Nguyên, ôm cánh tay vuốt càm nói: "Nói một chút đi, ngươi đối với ta có chỗ lợi gì?"

Sơn Nguyên nhất thời hiểu, trước mắt này một vị là Hạ triều đại nhân vật, đại nhân vật cũng là đùa bỡn một loại tên là chánh trị đồ, không có ân oán cừu hận, chỉ có ích lợi, chỉ cần mình có thể làm cho hắn cảm thấy hữu dụng, như vậy đã biết con mạng già tựu ôm lấy.

Vu tử đã chết có quan hệ gì, cũng không phải là của mình nhi tử, nữa chọn lựa tới một người là được.

Hắn rất may mắn, quả nhiên hay là dùng của mình thông minh tài trí bảo vệ một mạng.

"Ta nhưng lấy phong ngài làm chủ, ta có thể trợ giúp ngài quản lý Sơn Bộ, ta ở Sơn Man các trong bộ lạc, rất có uy vọng, ngài cần làm chuyện gì tình, ta cũng có thể giúp ngài mưu kế…" Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 66 : Thần thụ (hạ)

Sơn Lan thất kinh, khó có thể tin nhìn Bộ Lạc Đại Man Sư, đây là cái kia ở trong bộ lạc biểu hiện boong boong Thiết cốt ngạo khí thiên thu Đại Man Sư sao? Làm tử vong đã tới thời điểm, hắn tại sao không có giống ở trong bộ lạc tuyên truyền giảng giải cái kia dạng thản nhiên đi tiếp thu, trở về núi rừng hoài bão, mà là vô sỉ ti nhan quỳ gối, khẩn cầu cái kia Hạ triều người khoan thứ?

Hồng Vũ tựa hồ là đang suy nghĩ, Sơn Nguyên vội vàng nói: "Có ta hỗ trợ, ngài có thể ⸸ thống nhất Sơn Man, đem này một mảnh lãnh địa nhét vào Đại Hạ trị, đây là một cái cọc khổng lồ công lao "

Hồng Vũ cười: "Ngài nói không sai, ngươi thật sự là cái rất người chọn thích hợp." Hắn ngừng lại một chút, Sơn Nguyên trong mắt dâng lên liễu hi vọng quang mang, chỉ cần có thể sống sót, sự tình từ nay về sau biến số rất lớn, hắn thậm chí có thể mượn cái này Đại Hạ người lực lượng, thống nhất Sơn Man, nhưng là khi hắn trở thành Man Vương sau, có phải hay không nghe theo Đại Hạ ra lệnh tựu nhìn tâm tình của mình liễu.

Hồng Vũ bỗng nhiên tiếng nói vừa chuyển: "Đáng tiếc a, thiếu gia ta chính là xem ngươi không vừa mắt "

Lăng Thiên Thần Hủy nhận được Hồng Vũ ra lệnh, chân "Nhẹ nhàng" run lên, một cổ mênh mông lực lượng trong nháy mắt đem Sơn Nguyên nội tạng cùng xương cốt toàn bộ chấn vỡ, hắn trước khi chết không giải thích được nhìn Hồng Vũ, Hồng Vũ nhún vai: "Cái gì công lao? Cái gì tài phú? Thiếu gia ta còn nhiều, rất nhiều, căn bản không cần. Ta xem ngươi khó chịu, bất kể ngươi có bao nhiêu chỗ dùng, cho rớt tựu cho rớt. Ngươi cho rằng ngươi tính toán quá bổn thiếu gia còn có thể may mắn thoát khỏi o ai, Sơn Man quả nhiên là một thuần phác dân tộc…"

Trương Ngọc Thư ở một bên há miệng, dở khóc dở cười. Sơn Nguyên nói ra những lời đó thời điểm, hắn cho là Hồng Vũ phải đáp ứng liễu. Ứng với vì không bàn về từ đâu phương diện nhìn, Sơn Nguyên cũng so sánh với Liệu Mộc thích hợp. Nhưng là hắn không nghĩ tới, Vũ thiếu gia áp cái không ăn hắn này một bộ.

Sơn Lan trong đầu trống rỗng, vu tử đã chết, Đại Man Sư cũng đã chết, mình phải làm gì?

Nàng xem nhìn trên mặt đất Sơn Long thi thể, nhưng bỗng nhiên có một loại dễ dàng cảm giác, vô luận như thế nào, sau này mình rốt cuộc không cần lo lắng chuyện kia sẽ phát sinh liễu.

Hồng Thân hỏi: "Cô bé này làm sao bây giờ?"

Hồng Vũ hỏi: "Ngươi biết những khác bốn Bộ Lạc Đại Man Sư xảy ra hiện tại địa phương nào sao?"

Sơn Lan khẽ phát run, theo bản năng nắm chặc liễu mấu chốt của vấn đề: "Ngươi, ngươi nhìn ta thuận mắt sao?"

Hồng Vũ sửng sờ một chút, thấy buồn cười: "Yên tâm đi, sẽ không giết ngươi, ta nghe Liệu Mộc nói, như ngươi vậy đầy tớ rất đoạt tay."

Sơn Lan một trận bi ai: Đầy tớ thì ra là hay là chạy không khỏi cái loại nầy gặp gỡ, chỉ bất quá không phải là bị Sơn Long tao đạp thôi.

Nàng bình tĩnh, đứng ở một bên không nói một lời.

Hồng Vũ mi mao nhất thiêu: "Tiểu nha đầu rất quật cường a…"

Trương Ngọc Thư ở một bên nói thầm: "Ta thấy thế nào cô bé này so với hắn còn lớn hơn một chút bộ dạng."

Sơn Lan chính là không nói lời nào, Hồng Vũ phiền liễu: "Thân thúc, đưa nàng đi theo Sơn Long đoàn tụ "

Hồng Thân gật đầu: "Dạ, thiếu gia."

Hắn bước nhanh đến phía trước, trong tay Tinh Không Thần Vẫn run lên, chuy đầu ô một tiếng vòng một vòng, dễ

dàng đập vỡ một bên một khối khổng lồ nằm bò thạch.

Nhưng là hắn đi tới Sơn Lan trước mặt, một búa triều Sơn Lan trên đỉnh đầu ném tới, Sơn Lan nhưng quật cường chờ đợi mình sáng ngời ánh mắt, như cũ không nói một lời.

Tinh Không Thần Vẫn xức nàng mà qua tìm đi qua, Hồng Thân có chút lúng túng: "Thiếu gia, cô bé này hù dọa không được

Hồng Vũ bất đắc dĩ lắc đầu, nếu là Tô Tam ở chỗ này là tốt, trời sanh người xấu sắm vai người, đem lần trước cùng Hoàng Thiên Tú cái kia một bộ tái diễn một lần, bảo đảm bị làm cho sợ đến tiểu nha đầu này quỷ khóc Lang Hào. Thân thúc quen mặt, thật không thích hợp làm những chuyện này.

Trương Ngọc Thư nhìn ra Hồng Vũ buồn khổ, hắn cũng là rất am hiểu sắm vai "Háo sắc trẻ hư", nhưng là làm trò Hồng Vũ trước mặt, hắn là kiên quyết sẽ không làm như vậy —— hắn còn muốn cho trong giấc mộng cậu ca lưu lại tốt ấn tượng đâu.

Hồng Vũ lúng túng, Sơn Lan ngược lại mở miệng: "Ta nhưng lấy làm thuộc hạ của ngươi, nhưng là ta không muốn trở thành làm đầy tớ. Nếu như muốn cho ta trở thành đầy tớ, sẽ giết ta đi."

Hồng Vũ nhướng mày: "Ta rất có thể tiêu diệt cả Sơn Bộ "

Sơn Lan cắn môi: "Ta không phải là Sơn Bộ người, bọn họ cho là ta không biết, thật ra thì ta đã sớm biết."

Hồng Vũ chợt hiểu ra: "Tốt, ta đáp ứng ngươi."

Sơn Lan thở phào nhẹ nhõm, nhìn một chút Hồng Vũ: "Nói rõ ngươi nhìn ta còn coi là thuận mắt."

"Lanh lợi tiểu nha đầu." Thiếu gia trong lòng nói thầm một câu.

Kế tiếp mấy ngày, có Sơn Lan trợ giúp, Hồng Vũ rất nhẹ nhàng đem còn dư lại tứ đại Bộ Lạc Đại vu sư tới một người bắt một, trừ Vân Bộ Đại Man Sư ở biết được Hồng Vũ tiêu diệt liễu Vân Bộ sau bực tức phản kháng bị giết ở ngoài, còn

lại ba Bộ Lạc Đại Man Sư ở Hồng Vũ ra vẻ liễu thực lực cường đại sau, cũng vô cùng "Hợp tác".

Nhưng là bọn họ cũng không biết thần thụ đến tột cùng ở nơi đâu, không tới ngày rằm tháng bảy đêm trăng tròn, xem ra là tìm không được thần thụ.

Hồng Vũ từ Vân Bộ Đại Man Sư trên người tìm ra tới một bộ da sách, hết sức cổ xưa, đã không biết truyền thừa liễu bao nhiêu năm, phía trên vẽ lấy một chút hàm nghĩa không rõ đồ án, trừ lần đó ra chính là một chút về man thuật cùng man văn giảng giải.

Sơn Man chiến sĩ nếu như lập được lớn lao chiến công, hoặc là đã cường đại đến trình độ nhất định, cũng sẽ bị Đại Man Sư ban thưởng, ở trên người trước mắt man văn.

Hồng Vũ nghiên cứu một lúc sau phát hiện, man văn cùng man thuật, thật ra thì nói trắng ra là cũng là trận pháp lực lượng, chỉ bất quá Sơn Man lợi dụng trận pháp lực lượng vô cùng rơi ở phía sau.

Man văn khắc vào trên người, lại chỉ có thể dùng ** lực lượng tới khu động, xa xa so ra kém dùng võ tức hiệu quả

Hôm nay Thanh Nguyên trên đại lục, đối với bố trí trên cơ thể người bên trong trận pháp nghiên cứu tương đối rơi ở phía sau, bởi vì đúng là quá khó khăn liễu. Này không giống như là một loại trận pháp, không cần suy nghĩ chịu tải thể, chỉ cần bình thường bố trí trận pháp khắc tuyến cùng trận pháp giao điểm là được.

Mỗi người thân thể cũng không giống nhau, bất luận là da, huyết nhục, xương cốt hay là kinh mạch, nhất là kinh mạch, dùng võ khí thúc dục trên thân thể trận pháp, sai một ly. Rất có thể một cái nho nhỏ chi tiết, tựu đưa đến trận pháp hoàn toàn mất đi hiệu lực, thậm chí sinh ra ngược lại kết quả.

Bởi vì thức sự quá khó khăn, hơn nữa đầu nhập cùng sản xuất kém xa, cho nên Trận sư cửa đã rất ít nghiên cứu cái này đề tài.

Mà ở này phương diện xuất sắc nhất không thể nghi ngờ là nô dịch trận pháp, tỷ như mười tám võ cơ trong cơ thể thì loại

này trận pháp, khế ấn còn đang Hồng Vũ trên tay.

Nhưng là Hồng gia nếu như muốn chiêu mộ gia tướng, dùng nô dịch trận pháp ước thúc người khác tựu lộ ra vẻ là một loại vũ nhục, chỉ sợ sẽ không có mấy người nguyện ý tiếp nhận.

Cái đó cùng trung thành không liên quan, đây là tôn nghiêm chuyện tình.

Nhưng là Hồng Vũ lần này phát hiện, man văn dùng một loại kỳ diệu đích thủ đoạn tránh được lớn nhất khốn nhiễu. Man văn là một chút, những thứ này chút hợp thành một ngọn trận pháp, mà cũng không phải là từng đạo khắc tuyến.

Cố nhiên cứ như vậy trận pháp uy lực trên diện rộng tước nhược, nhưng là mọi người chút tạo thành trận pháp, đối với thân thể con người đặc thù kết cấu thích ứng tính thật to tăng cường.

Nếu như có thể bằng vào như vậy dẫn dắt, trên cơ thể người trên trận pháp có điều đột phá, như vậy đem man văn tăng lên lực lượng tác dụng cùng nô dịch trận pháp không thể phản bội hạn chế kết hợp lại, tương lai Hồng gia khuếch trương gặp phải thứ nhất khó giải quyết vấn đề: Trung thành, tựu giải quyết.

Hắn đem này bộ da sách cất xong, chuẩn bị trở về hợp sau cho Phương Lưu Vân nhìn một chút, làm cho nàng mau sớm nghiên cứu ra loại này trận pháp.

Thoáng một cái có là đến ngày rằm tháng bảy, Hồng Dần canh chừng Sơn Man người, Hồng Thân đi tới Hồng Vũ bên cạnh, thấp giọng nói: "Thiếu gia, ta cuối cùng cảm thấy bọn họ thật giống như có chuyện gì ở gạt ngươi."

Hồng Vũ bất động thanh sắc nhìn liễu bọn tù binh một cái: "Không sao, chúng ta tựu làm bộ như không biết tốt lắm."

Hồng Thân hiểu thiếu gia sớm có kế hoạch, gật đầu không nói thêm gì nữa.

Thời gian trôi qua, trăng sáng càng lên càng cao, trong núi sinh khí thấy lạnh cả người, Trương Ngọc Thư theo bản năng

khỏa khẩn y phục: “Chỗ này có chút tà môn.”

Hồng Vũ nói: “Mấy ngày qua ngươi có hay không chú ý tới?”

“Chú ý tới cái gì?”

“Chung quanh đây trong núi rừng, hoang thú Bạch Cốt rất nhiều.”

Trương Ngọc Thư xem một chút Hồng Vũ: “Đây không phải là rất bình thường, này tấm vùng núi sợ rằng rất nhiều năm không có ai tới, hoang thú cũng có sanh lão bệnh tử, bọn họ thích hơn tranh đấu, tử vong cũng là sẽ rất nhiều.”

Hồng Vũ lắc đầu: “Nhưng là, nơi này Bạch Cốt không khỏi nhiều lắm một chút.”

Trương Ngọc Thư nghi ngờ: “Ngươi phát hiện cái gì?”

Hồng Vũ không có rồi hãy nói, hắn Linh Giác đã buông ra, có thể rõ ràng địa cảm nhận được cảnh vật chung quanh trong có chút năng lượng tăng nhiều.

Trên ánh trăng trung ngày đích lúc, mọi người mong đợi biến hóa lớn cũng không có tới gặp, này một mảnh vùng núi vẫn như cũ là như vậy sự yên lặng. Nhưng là Hồng Vũ cũng là mặt liền biến sắc: “Nó đi ra, đi theo ta “

Mọi người không hiểu ra sao, vội vàng đi theo phía sau hắn chạy như điên.

Hồng Vũ lướt qua liễu ba tòa ngọn núi, ra hiện tại liễu một cũng không tính rộng lớn trong sơn cốc, cùng này một mảnh vùng núi trong những thứ khác sơn cốc so sánh với, nơi này bình thường, sinh cơ coi như là tràn đầy, nhưng là tuyệt đối không có gì xuất kỳ nơi.

Mọi người chạy tới nơi này, trong sơn cốc vẫn như cũ là im ắng một mảnh, không có gì biến hóa.

“Sẽ không phải là nghĩ sai rồi sao? Nếu được gọi là thần thụ, lúc đầu hẳn là cao vút Thương Thiên, nhưng là nơi này cũng không có đặc biệt gì cao lớn cây cối.” Trương Tuyền vẫn chưa nói hết, trong sơn cốc sáng lên một chút xíu vết lốm đốm

Vết lốm đốm từ bốn phương tám hướng hội tụ mà đến, ngưng tụ thành một mảnh nồng nặc quang vụ, bao phủ ở trong sơn cốc, một gốc cây vô cùng tầm thường cây nhỏ thượng.

Cây nhỏ chỉ có ba trượng cao, ở nơi này dạng rậm rạp nguyên thủy trong rừng rậm, quả thực chính là tầm thường tiểu bất điểm.

Nhưng khi tia sáng bao phủ tới đây, cây nhỏ lá con giãn ra, toàn thân trên dưới phát ra một cổ nhàn nhạt Kim Quang, vỏ cây trở nên trong suốt, bên trong cây mạch rõ ràng có thể thấy được, thậm chí ngay cả nó cắm rễ mặt đất cũng trở nên trong suốt, có thể rõ ràng địa thấy nó ở dưới rể cây —— sâu không thấy đáy

Mọi người một cái nhìn lại, cũng cảm giác kia rể cây không bờ bến: Hướng chung quanh, tựa hồ đem trọn vùng núi dưới đất cũng đã phủ kín; hướng hạ diện, căn bản nhìn không thấy tới chỗ sâu nhất ở nơi đâu.

Vô số vết lốm đốm thẩm thấu vào thân cây trong, hội tụ thành liễu một cổ đặc thù năng lượng, dọc theo cây mạch vẫn ngưng tụ đến tán cây hạ năm chỉ có cây hạch đào lớn nhỏ trái cây trong.

Trái cây nhanh chóng bành trướng, rất nhanh thì quả táo lớn như vậy liễu. Rồi sau đó lớn nhỏ không thay đổi, màu sắc từ màu nâu dần dần biến thành màu xanh, rồi sau đó biến thành một mảnh màu son, còn không có dừng lại, vừa từ từ hướng màu tím bắt đầu biến chuyển. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 67 : Hồn Vân Tử Thực (thượng)

Đến lúc này, mọi người đã con mắt trừng miệng, trăm triệu không nghĩ tới đường đường thần thụ, bề ngoài cư nhiên như thử bình thường. Có lẽ bởi vì thực vật so sánh với động vật nội liễm, dưới mặt đất cường đại mới thật sự là cường đại.

Hồng Thân là ở tràng trừ Hồng Vũ ở ngoài Linh Giác cường đại nhất, hắn cũng cảm thấy một chút cái gì: "Thì ra là như vậy…"

Trương Ngọc Thư hay là không rõ, có chút trảo tâm cong can cảm giác: "Ca, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

"Nơi này hoang thú hài cốt rất nhiều, chỉ sợ là bởi vì… này phụ cận vùng núi hoang thú cũng bị lực lượng nào đó tác động, đem chết lúc có tận lực chạy tới nơi này, sau đó chết ở chỗ này."

"Cái gì lực lượng?" Trương Ngọc Thư lại càng không hiểu.

Hồng Vũ chỉ vào thần thụ: "Khiến chúng nó linh hồn nghỉ ngơi lực lượng."

"Những thứ kia màu vàng điểm sáng, cũng là Thú Hồn trong linh hồn lực, từ bốn phương tám hướng hội tụ mà đến, cũng vì tiến vào thần thụ trong đạt được nghỉ ngơi."

"Nếu như ta đoán không sai, Thụ Thần Quả Thực trong ẩn chứa chính là linh hồn lực, hẳn là còn lưu lại một chút hoang thú linh hồn lực lượng, vì vậy ăn liễu Thụ Thần Quả Thực, Thú Hồn lực dung nhập vào tự thân, mới có thể đề cao hoang thú thân hòa độ."

Trương Ngọc Thư chợt hiểu ra, thì ra là như vậy.

Mọi người đã bất tri bất giác đi tới thần thụ dưới, làm Hồng Vũ có chút ngoài ý muốn chính là, thần thụ bên cạnh lại không có bất kỳ trông chừng linh dược hoang thú —— có lẽ thần thụ căn bản không có ý định giữ lại của mình trái cây.

Chung quanh hội tụ mà đến Thú Hồn lực càng ngày càng nhiều, nhưng là trái cây biến thành màu tím quá trình ngược lại càng ngày càng chậm.

Cả quá trình kéo dài hơn hai canh giờ, ngày đó không trung trăng tròn đã dần dần tây rơi, Thú Hồn lực đã mỏng manh cơ hồ không nhìn thấy liễu, năm viên trái cây mới biến thành thâm tử sắc, hoàn toàn thành thục.

Làm bọn họ thành thục sau, tựu tự động rớt xuống.

Ba ba ba…

Rơi vào trong đất bùn.

Trái cây sau khi rơi xuống dất, thần thụ hết thảy dị tượng dần dần biến mất, chốc lát thời gian tựu một lần nữa biến trở về này một buội bình thản không có gì lạ cây nhỏ.

Sơn Lan nhìn kia năm viên trái cây, trong lòng bỗng nhiên có một loại cảm khái: Mấy ngàn năm qua, Sơn Man trong truyền thuyết trân quý vô cùng Thụ Thần Quả Thực, cứ như vậy mỗi cách ba mươi năm thành thục một lần, sau đó ngã Lạc Vân nê trong từ từ rửa nát, bất tri bất giác lãng phí vô số như vậy đích thiên tinh túy…

Hồng Thân tiến lên đem năm viên trái cây nhặt được trở lại, giao cho thiếu gia. Hồng Vũ ở mới vừa rồi sẽ biết, Sơn Man cái gọi là Thụ Thần Quả Thực, trên thực tế là "Hồn Vân Tử Thực".

Loại này Hồn Vân Tử Thực nhìn qua tựa hồ cũng không thu hút, nhưng là Hồng Vũ lại biết, đây là cùng Thất Diệp Tiên Lan một cái cấp bậc chí tôn bảo dược hơn nữa còn là một lần năm miếng

Nếu như không phải là bởi vì… này khỏa cây nhỏ căn bản bộ có thể dời trồng, Hồng Vũ thậm chí có ngay cả cây cũng đào đi vọng động.

Hắn tiểu tâm dực dực đem năm miếng trái cây thu vào liễu không gian của mình Thiết giác, lòng tràn đầy vui mừng, không nghĩ tới lại có như vậy đắc ý ngoài chi hỉ. Hắn tới đoạt Thụ Thần Quả Thực, hoàn toàn là nhất thời tâm huyết dâng

trào, đối với Sơn Nguyên khó chịu mà thôi, không nghĩ tới có thể có khổng lồ như vậy thu hoạch.

Buồn cười Sơn Man ngu xuẩn không biết, như vậy trân quý chí tôn bảo dược, lại chẳng qua là đơn giản địa ăn đi

Thất Diệp Tiên Lan tạo cho gia gia Nhất Phẩm Hợp Chân cảnh giới, này năm miếng Hồn Vân Tử Thực là có thể tạo nên năm tên Nhất Phẩm Hợp Chân chỉ bất quá phụ trợ dược liệu tất cả cũng hết sức kinh người, Hồng Vũ hiện tại cũng thấu không ra một phần.

"Chúng ta đi thôi."

Hồng Vũ nhàn nhạt phân phó một câu, nhưng trong lòng có chút kỳ quái, làm sao âm thầm báo cho Sở Việt cùng Hà Tang người, không có xuất thủ cướp đoạt? Chẳng lẽ mục đích của bọn họ cũng không phải là này năm miếng Hồn Vân Tử Thực?

Sơn Man chuyện này tràn đầy quỷ dị, Hồng Vũ nói hiện tại cũng sờ không rõ ràng lắm sau lưng rốt cuộc là người nào. Cho đến mọi người đi ra sơn cốc, toàn bộ tinh thần đề phòng Hồng Thân Hồng Dần cũng không có chờ tới địch nhân, tất cả mọi người thật bất ngờ.

Hồng Vũ trước tiên đem chuyện này để xuống, sau khi trở về để cho Trương Tuyền đem bọn tù binh mang tới đây.

"Ta nhưng cấp cho các ngươi tự do, nhưng là ta cần các ngươi trung thành."

Ba vị Đại Man Sư, chia ra đến từ Phong Bộ, Lâm Bộ, Tinh Bộ.

Ba người lập tức mang theo phía sau vu tử quỳ xuống: "Bọn ta nguyện ý phụng dưỡng đại nhân "

Hồng Vũ gật đầu, nhìn bọn họ hỏi: "Các ngươi còn có cái gì muốn nói với ta sao?"

"Không có, đại nhân, chúng ta biết đến cũng đã nói cho ngài. Hơn nữa Thụ Thần Quả Thực ngài không phải là đã lấy được sao?"

Ba người trăm miệng một lời, Hồng Vũ cười: "Rất tốt, các ngươi trở về đi thôi. Tương lai Liệu Mộc muốn trở thành Sơn Man Vương, các ngươi nhất định phải hảo hảo phối hợp hắn."

"Dạ, đa tạ đại nhân ân không giết "

Nhìn bọn họ biến mất ở trong bóng đêm, Trương Ngọc Thư có chút kinh ngạc: "Ca, ngươi thật cứ như vậy thả bọn họ đi rồi?"

Hồng Vũ cười híp mắt: "Đó là đương nhiên liễu, ta nhưng là rất người thiện lương."

Trương Ngọc Thư ý không tốt nói, ngươi dọc theo con đường này giết bao nhiêu Sơn Man người, còn nói mình tâm địa thiện lương.

Tinh Triệu ở trên sơn đạo đi lại, trời sáng mau quá, đường không tính là khó đi, nhưng là hắn cúi đầu không nói một lời.

Tinh Bộ vu tử Tinh Vưu theo ở phía sau, hắn và phía trước Đại Man Sư Tinh Triệu giống nhau cúi đầu trầm tư, bước đi như bay

Sơn Man ngũ đại trong bộ lạc, Tinh Bộ thực lực thuộc về chếch xuống dưới, nhưng là không người nào dám khinh thị Tinh Bộ. Mặc dù Sơn Nguyên tự cho là trí kế vô song, nhưng là chân chính công nhận Sơn Man thứ nhất trí giả là Tinh Triệu. Thậm chí Tinh Bộ vẫn vâng chịu này cái này truyền thống, chọn lựa vu tử thời điểm, chỉ sợ tư chất thiếu chút nữa, nhưng nhất định phải đầy đủ cơ mẫn.

Tinh Vưu cảm giác, cảm thấy chuyện này có chút không đối đầu.

Hắn nghĩ tới nghĩ lui, không nhịn được dừng bước lại: "Đại Man Sư, Hồng Vũ tại sao muốn thả ta cửa trở về?"

Tinh Triệu dọc theo đường đi đã ở nghĩ cái vấn đề này, hắn khích lệ nhìn hướng Tinh Vưu: "Ngươi nói một chút."

"Hoàn toàn nói không thông nha, hắn muốn khống chế mấy người chúng ta Bộ Lạc lời nói, trực tiếp đem chúng ta làm con tin không phải là so sánh với thả ta cửa trở về hơn bảo hiểm?"

Tinh Triệu gật đầu: "Hắn cuối cùng hỏi cái kia một câu nói rất cổ quái, tựa hồ là biết rồi một chút cái gì."

Tinh Vưu vội vàng hỏi: "Đại Man Sư, chẳng lẽ Sơn Thần Chi Nhãn chuyện tình hắn cũng biết?"

Tinh Triệu lắc đầu: "Tựa hồ hắn chẳng qua là hoài nghi…"

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ?"

Tinh Triệu có chút do dự không chừng: "Người này quá cường đại, làm cho người ta căn bản vô lực phản kháng. Nếu như có thể đầu nhập vào hắn, Tinh Bộ sau này ở Sơn Man trong nhất định một cành siêu quần xuất chúng, Liệu Bộ cái loại nầy hóa sắc, tại sao có thể là đối thủ của chúng ta?"

"Nhưng là chúng ta cùng Đại Hạ là huyết cừu."

"Ta lo lắng cũng chính là cái này, không biết các tộc nhân có thể hay không tiếp nhận."

Hai người ngồi ở ven đường trên tảng đá, trong lúc nhất thời cũng trầm mặc lại.

Qua chừng một nén nhang thời gian, hai người hay là cầm không chừng chú ý. Tinh Triệu cắn răng một cái: "Nếu chúng ta quyết định không được, vậy hãy để cho sơn thần tới trợ giúp chúng ta sao."

"Tốt." Tinh Vưu rất tán thành. Trong bộ lạc rất nhiều đại sự lúc trước, Đại Man Sư cũng muốn bói toán.

Tinh Triệu lấy ra mấy mai cốt bản, hướng sơn thần khấn cầu sau nhét vào trên mặt đất.

"Ba "

Mấy khối cốt bản ở trên tảng đá nhảy cà tưng, có tản ra, có tựa vào cùng nhau. Tinh Triệu nhìn kỹ một chút sau, đứng dậy: "Sơn thần chỉ dẫn chúng ta, không nên hướng địch nhân thỏa hiệp "

Hồng Vũ tại nguyên chỗ lẳng lặng chờ chực, Trương Ngọc Thư cảm thấy có chút kỳ quái: "Ca, chúng ta không đi?"

Hồng Vũ hiển nhiên đã sớm nghĩ kỹ chưa: "Chờ hai canh giờ, xem một chút có hay không người thông minh."

Trương Ngọc Thư có chút buồn bực: có ý gì?

Qua một nửa canh giờ, đã có người thở hỗn hển chạy về, Hồng Vũ có chút ngoài ý muốn, trở lại chính là Lâm Bộ Đại Man Sư Lâm Tùng cùng vu tử Lâm Đoàn.

Hồng Vũ lặng lẽ cùng Trương Ngọc Thư nói: "Ta vốn là cho là chuyện Tinh Triệu cùng Tinh Vưu đâu, xem ra người thông minh đúng là có đôi khi nếu bị thông minh lầm."

Lâm Tùng phác thông một tiếng quỳ xuống: "Lâm Bộ trên dưới, nguyện ý thế thế đại đại theo đuổi đại nhân, khẩn cầu đại nhân chứa chấp

Hồng Vũ gật đầu: "Các ngươi có cái gì muốn của ta?"

"Có, đại nhân, Thụ Thần Quả Thực chẳng qua là cả kế hoạch bước đầu tiên, kế tiếp phục dụng liễu Thụ Thần Quả Thực vu tử cửa, có tiến vào Sơn Thần Chi Nhãn, đạt được cường đại sơn thần lực. Căn cứ cổ xưa tương truyền, chỉ có đạt được sơn thần lực man nhân mới có năng lực đi ra ngoài núi, cùng các tộc chinh chiến.

Mà Sơn Thần Chi Nhãn vị trí chúng ta mặc dù cũng biết, nhưng là nơi đó hoang thú đông đảo, coi như là chúng ta Sơn Man, cũng căn bản không cách nào tiến vào, duy chỉ có phục dụng liễu Thụ Thần Quả Thực, những thứ kia hoang thú mới sẽ không công kích, cho nên lần này chính là mục đích, trên thực tế là Sơn Thần Chi Nhãn."

Hồng Vũ chợt hiểu ra: "Sơn Thần Chi Nhãn mới là các ngươi chân chính bí mật sao?"

"Dạ, đại nhân."

"Như vậy, sơn thần lực là cái gì?"

Lâm Tùng cũng giải thích không rõ ràng lắm, bởi vì Sơn Man đã mấy ngàn năm không có ai có quá sơn thần lực.

Cũng là vừa Hồng Thân, lặng lẽ đối với Hồng Vũ nói: "Thiếu gia, ta đoán sơn thần lực hẳn là chính là võ khí.

Hồng Vũ lập tức cũng hiểu, Sơn Man hôm nay tu luyện truyền thừa, chỉ có trui luyện tự thân cái kia một phần, không có tương tự với võ Khí Tu luyện bộ phận. Như vậy Sơn Man, vô luận như thế nào cũng không phải là ngoài núi người đối thủ.

Muốn cùng ngoài núi người tranh bá, nhất định phải có tương tự lực lượng. Hồng Thân cái này suy đoán hợp tình hợp lý.

Hắn từ trong lòng ngực lấy ra tới hai quả linh đan ném đi qua: "Ăn trước liễu, sau đó dẫn chúng ta đi Sơn Thần Chi Nhãn xem một chút

Lâm Tùng cùng Lâm Đoàn tựa hồ hiểu cái gì, nhìn nhau cũng cảm thấy may mắn.

Bọn họ bị bắt làm tù binh mấy ngày qua, thức ăn dĩ nhiên cũng là Hồng Vũ thủ hạ chính là người chuẩn bị. Cho bọn hắn hạ độc thần không biết quỷ không hay.

Nếu như không phải là lần này hai người ở trên đường càng nghĩ càng cảm thấy có cái gì không đúng, hạ quyết tâm trở về, chỉ sợ cũng không có này hai hạt giải dược liễu. Hai người vội vàng ăn đi, sau đó ở phía trước dẫn đường.

Tinh Triệu cùng Tinh Vưu vừa đi một đoạn đường, dần dần cảm giác có chút lực bất tòng tâm.

"Chuyện gì xảy ra, tại sao ta cảm giác lực lượng tiêu hao nhanh như vậy?"

Tinh Vưu vịn Tinh Triệu ngồi xuống: "Đại Man Sư, chúng ta nghỉ ngơi một chút lại."

Hai người cũng mệt đến ngất ngư, lẽ ra loại này đường núi đối với Sơn Man mà nói như giẫm trên đất bằng mới dạ, nhưng là bọn họ càng nghỉ ngơi ngược lại càng cảm thấy mỏi mệt, lực lượng của thân thể thật nhanh lưu thất, căn bản không cách nào nhận được bổ sung.

Hồng Vũ lần này sử dụng độc dược, là chờ chực Thụ Thần Quả Thực thời điểm trừu không luyện chế. Đặc biệt nhằm vào ** lực lượng, hơn nữa độc tính ở hai canh giờ sau này phát tác.

Cho nên Hồng Vũ chỉ chờ hai canh giờ, cho bọn hắn cơ hội, cũng chỉ có này hai canh giờ.

Tinh Triệu tiếng thở dốc càng lúc càng lớn, mặt nghiêng vừa nhìn, trẻ tuổi vu tử Tinh Vưu so với mình cũng không tốt đến đi đâu.

Ánh mắt của hai người một đôi, cơ hồ là đồng thời trong đầu linh quang chợt lóe, tất cả đều hiểu: "Nguyên lai là như vậy Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 67 : Hồn Vân Tử Thực (hạ)

Hai người không kịp nghỉ ngơi, dùng hết liễu toàn lực liền lăn một vòng chạy trở về. Độc tính một khi phát tác, dược hiệu vô cùng mãnh liệt, Tinh Triệu cùng Tinh Vưu chạy trở về thời điểm, hai người lực lượng trên thực tế đã ngay cả đám loại Sơn Man cũng không bằng liễu, gầy yếu vô cùng.

Lúc này coi như là một không có tu luyện trôi qua người bình thường, cũng có thể dễ dàng đánh bại bọn họ.

Rốt cục, bọn họ chạy về liễu tại chỗ, đã luy thở không ra hơi, nhưng là nơi đó đã không có Hồng Vũ bóng dáng, Tinh Triệu ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng: "Ngu xuẩn a, thông minh quá sẽ bị thông minh hại! Hồng Vũ đại nhân đã có người chọn thích hợp, chẳng những hai người chúng ta lực lượng mất hết, hơn nữa Tinh Bộ cũng sai sót liễu một lớn mạnh tự thân cơ hội…"

Hiển nhiên đã có người đuổi khi hắn cửa phía trước trở lại, Hồng Vũ đến liễu mình muốn đáp án, mới không chút nào lưu luyến rời đi. Nếu không hắn hẳn là còn có thể nhiều hơn nữa chờ một lát.

Tinh Triệu tính toán một ít thời gian, từ mình rời đi đến độc phát, là hai canh giờ. Nếu như mình ý thức được chuyện không phải là đơn giản như vậy, tựu lập tức trở về, khi đó vẫn chưa tới độc phát thời gian. Hồng Vũ hiển nhiên chỉ cấp bọn họ giữ thời gian dài như vậy —— hai canh giờ, đây là Tinh Triệu hai người cơ hội, cũng là Tinh Bộ cơ hội. Đáng tiếc hai người chiêm tiền cố hậu, tự cho là suy nghĩ chu toàn, nhưng vì vậy giẫm chân tại chỗ cuối cùng đưa đến cơ hội tiêu mất!

Tinh Triệu hối tiếc không kịp, đáng tiếc hết thảy đều đã chậm. Hắn mặc dù không biết rốt cuộc là Phong Bộ cùng Lâm Bộ người Đại Man Sư về trước tới, nhưng là phi thường khẳng định, sau này Tinh Bộ chỉ có thể đứng xa xa nhìn người ta Bộ Lạc quật khởi phát triển không ngừng.

Tinh Vưu chẳng qua là vu tử, bây giờ còn không có Tinh Triệu lớn như vậy cục xem. Hắn chẳng qua là biết mình xong, một không có lực lượng vu tử cùng Đại Man Sư, trở lại trong bộ lạc sau, kết quả như thế nào thê thảm cũng không cần nói.

Vô luận là hắn hay là Đại Man Sư Tinh Triệu, ở trong bộ lạc đều có rất nhiều địch nhân. Bình thường những thứ kia bị bọn họ chèn ép khắp nơi thế lực nhất định cùng vây công, ngay cả người bình thường cũng không bằng hai, còn không phải là tùy tiện bọn họ làm sao bóp áp?

…

Trương Ngọc Thư ở trên đường không giải thích được hỏi: "Ca, nếu là bọn họ cũng không trở lại, làm sao ngươi làm?"

Hồng Vũ rất là lạnh nhạt: "Cũng không trở lại ta cũng vậy sẽ không chờ lâu một lát."

"Kia Thụ Thần Quả Thực sau lưng bí mật ngươi cũng không biết nha."

Hồng Vũ một nhún vai bàng: "Vậy thì như thế nào? Trên cái thế giới này nhiều như vậy bí mật, chẳng lẽ còn có thể từng cái cũng biết?"

Trương Ngọc Thư đối với hắn thái độ như thế có chút không thể hiểu: "Nhưng là ngươi chẳng lẽ sẽ tò mò?"

Hồng Vũ cười một tiếng: "Dĩ nhiên tò mò, nếu có thể, ta dĩ nhiên sẽ đi tìm tòi nghiên cứu điều bí mật này. Nhưng là nếu như thật sự tìm không ra, để xuống không nên suy nghĩ liễu."

Trương Ngọc Thư cười khổ: "Ngươi thật rộng rãi…"

…

Lâm Tùng mang theo bọn họ ở trong núi ghé qua hai ngày, đã tới một chỗ hiểm trở đất.

Nơi này ngọn núi rõ ràng so sánh với chung quanh cao hơn một nửa, thao thao sông lớn từ trong sơn cốc chảy qua, nước sông thật giống như cự thú, đụng nhau rống giận, kiệt ngao bất tuần.

Lâm Tùng chỉ vào kia vài toà rõ ràng cao lớn rất nhiều ngọn núi nói: "Sơn Thần Chi Nhãn đang ở đó bên một ngọn cửa ải trong, bất quá không thể qua cái kia sông, một khi lướt qua đi, tựu vô cùng nguy hiểm, bên kia hoang thú thập phần cường đại, ít nhất cũng là ngũ phẩm, thậm chí còn có nhị phẩm, chúng ta Sơn Man cũng là bởi vì những thứ này đáng sợ hoang thú, mới vẫn không có cách nào nhận được sơn thần lực…"

Hồng Vũ đã đem Lăng Thiên Thần Hủy phóng ra, không ngừng giải thích Lâm Tùng lập tức rất thức thời ngậm miệng lại.

Cho dù là Lăng Thiên Thần Hủy cố ý áp chế hơi thở của mình, Lâm Tùng cùng Lâm Đoàn như cũ cảm thấy hô hấp không khoái, khoảng cách hơi chút gần một chút, sẽ bị khống chế cả người phát run.

Lăng Thiên Thần Hủy cao lớn vô cùng, di động đứng lên tựa như một ngọn hoạt động núi nhỏ, nó vừa xuất hiện, chung quanh hoang thú tựu tất cả đều cảm thấy.

Cái loại nầy vương giả hơi thở, kinh sợ trong rừng cây rất nhiều hoang thú cướp đường mà chạy, cầm loại hoang thú lại càng cao cao bay lên, có thể trốn thật xa liền trốn thật xa.

Nhất phẩm hoang thú là tự nhiên mình kiêu ngạo, Hồng Vũ cưỡi ở trên lưng hắn không có gì, người khác nếu dám trở đi, nó khẳng định sẽ phải tức giận liễu.

Hồng Vũ nói: "Các ngươi ghim một chút trúc phiệt, ta để cho Lăng Thiên Thần Hủy ở phía trước mở đường, các ngươi yên tâm theo ở phía sau là được."

Lâm Tùng cùng Lâm Đoàn ước gì có thể cách Lăng Thiên Thần Hủy xa một chút, thật nhanh đi đến liễu. Nhưng là Trương Ngọc Thư cảm thấy "Cơ hội khó được", tao lông mày đạp mắt thử mấy lần, muốn cùng Hồng Vũ "Chen chúc một chen chúc", nhưng là hắn mỗi một lần nhích tới gần, cũng bị một cỗ lực lượng kì dị che lại, không thể gần chút nữa nửa bước. Hắn đem hãm hại lừa gạt các loại chiêu số tất cả đều dùng đi ra ngoài, như cũ không làm nên chuyện gì. Trương

thiếu gia cũng chỉ tốt buồn bực ngồi ở vừa, nhìn Trương Tuyền cùng Lâm Tùng bọn họ chém cây trúc làm trúc phiệt.

Lâm Tùng cùng Lâm Đoàn ở nơi này phương diện rất là am hiểu, không cần nửa canh giờ, trúc phiệt đã làm xong, Hồng Thân cùng Hồng Dần đã có thể lăng không lướt qua cái kia sông lớn, trúc phiệt thượng chỉ có Trương Ngọc Thư bốn người. Lăng Thiên Thần Hủy chậm quá xuống sông, trong nước sông vốn là cũng có đại lượng nước đất hoang thú, tất cả đều bị làm cho sợ đến thất kinh, nơi tán loạn, rất nhanh lấy Lăng Thiên Thần Hủy làm trung tâm, xuất hiện một mảnh mấy ngàn trượng trống không giải đất.

Trúc phiệt theo ở phía sau, bị Lăng Thiên Thần Hủy nước chảy mang theo khổng lồ bọt nước khiến cho lúc lên lúc xuống, bốn người y phục tất cả đều ướt đẫm.

Qua sông, Hồng Vũ đúng là cảm giác được này tấm vùng núi trong có đại lượng hoang thú, từ hơi thở đi lên phán đoán, thực lực đúng là so với bình thường vùng núi trong cường đại hơn nhiều, hơn mấu chốt chính là, hoang thú số lượng ngoài dự đoán mọi người hơn.

Nói như vậy ngũ phẩm trở lên hoang thú cũng có lãnh địa của mình, lãnh địa nhỏ nhất cũng muốn hơn mười dặm. Nhưng là nơi này, hoang thú cửa lẫn nhau ở giữa gian cách khoảng cách sẽ không vượt qua ba dặm! Đối với hoang thú mà nói, khoảng cách như vậy đã coi như là "Người chen chúc người" liễu.

Mà chính là hình thức mật độ, Sơn Man nếu như xông tới, nhất định dọc theo đường đi gặp phải vô số hoang thú ngăn chặn, căn bản không có may mắn thoát khỏi có thể. Cũng khó trách này mấy ngàn năm nay, Sơn Man mặc dù biết rõ sơn thần lực tầm quan trọng, nhưng thủy chung không có thể đạt được.

Lăng Thiên Thần Hủy lên bờ, Lâm Tùng bọn họ đã ở phía sau đi theo đi lên. Có như vậy một đầu nhất phẩm hoang thú mở đường, phía trước tất cả hoang thú mặc dù vô cùng không tình nguyện, tuy nhiên cũng hướng hai bên tránh ra, khoảng

cách Lăng Thiên Thần Hủy mười dặm chừng —— đây là đối với cường giả tôn kính.

Nếu như không phải là bởi vì nơi này hoang thú mật độ thật sự quá lớn, khoảng cách này hẳn là một Bách Lý.

Lăng Thiên Thần Hủy hiển nhiên bất mãn hết sức, ngẩng lên đầu tới ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, một đạo rõ ràng màu trắng khí lãng thẳng lên tận trời. Nhất phẩm hoang thú khí thế cường đại một tầng một tầng hướng chung quanh đánh sâu vào, bị làm cho sợ đến mười dặm ở ngoài những thứ kia hoang thú vội vàng tiếp tục triệt thoái phía sau, đem điều này khoảng cách giữ vững ở ba mươi dặm.

Hồng Vũ vỗ nhè nhẹ phách Lăng Thiên Thần Hủy: "Tính, không nên làm trễ nãi thời gian."

Lăng Thiên Thần Hủy vẫn còn có chút bất mãn, dọc theo đường đi trong lỗ mũi không ngừng mà phun ra nồng đậm nhiệt khí, rầm rầm rung động.

Lâm Tùng cùng Lâm Đoàn trong lòng cũng rất kích động, Sơn Thần Chi Nhãn chính là Sơn Man chân chính Thánh Địa, ở chỗ này Sơn Man có thể đạt được lực lượng cường đại, trong truyền thuyết, tổ tiên cửa chân chính trọng đại Tế Tự nghi thức, tất cả đều là ở Sơn Thần Chi Nhãn phụ cận cử hành.

Nhưng là mấy ngàn năm liễu, Sơn Man rốt cục có cơ hội lần nữa bước lên của mình Thánh Địa.

Nơi này đối với Sơn Man mà nói ngay cả có chết vô sinh chỗ hung hiểm, trong lòng hai người lúc này rất có chút ít kỳ dị cảm giác, bọn họ đi theo Hồng Vũ phía sau, cái gì đều không cần làm, là có thể dễ dàng xuyên qua này một mảnh hẳn phải chết đất.

Loại lực lượng này thượng chênh lệch, thật sự là quá khổng lồ.

Hồng Vũ ngồi ở Lăng Thiên Thần Hủy đích lưng thượng, con ngươi nhỏ giọt loạn chuyển. Hồng Thân cùng Hồng Dần một tả một hữu, bọn họ đã sớm chiếm được Hồng Vũ âm thầm nhắc nhở, cũng vô cùng cảnh giác.

Sơn Man cả kiện chuyện, hiển nhiên có người ở phía sau màn mưu kế. Người giật dây ở Thụ Thần Quả Thực thời điểm không có xuất thủ, Hồng Vũ tựu đoán Thụ Thần Quả Thực phía sau hẳn là còn có là trọng yếu hơn bảo vật.

Quả nhiên, Lâm Tùng nói cho hắn biết Sơn Thần Chi Nhãn.

Như vậy phía sau màn người nọ mục đích rất có thể là Sơn Thần Chi Nhãn. Đã đến nơi này, Hồng Vũ tự nhiên muốn gấp bội cẩn thận.

"Đại nhân, phía trước vô cùng hẹp hòi, sợ rằng này đầu thần thú không thể thông hành."

Rộng rãi sơn cốc đến cuối, hai đạo đao phong một loại va chạm vách đá ngăn cản bọn hắn đi đến đường. Ở vách đá phía dưới, là một hình tam giác sơn động, đúng là rất là hẹp hòi, nhưng là Lăng Thiên Thần Hủy xem thường, nó hừ hừ một tiếng xông đi tới, thân thể cao lớn chừng một cọ, cứng rắn đá núi rầm nữa nứt vỡ đi xuống, lại ngạnh sanh sanh bị nó chen vào đi một nửa!

Lâm Tùng hai người trợn mắt hốc mồm: Đây chính là nhất phẩm hoang thú lực lượng a.

Hồng Vũ dở khóc dở cười, trấn an liễu Lăng Thiên Thần Hủy, mới để cho nó biết điều một chút trở lại phong ấn Thiết giác trong đi.

Lăng Thiên Thần Hủy hơi thở biến mất cái kia một khắc, bốn phía trong núi vang lên từng tiếng gầm thét, những thứ kia hoang thú một lần nữa trở về! Lâm Tùng hai người sắc mặt có chút tái nhợt, này có thể thế nào là tốt?

"Trong sơn động cũng có rất nhiều hoang thú, hơn nữa cũng là vô cùng hung ác sắc bén." Lâm Đoàn lo lắng không dứt, hai vị Nhị Phẩm Khai Thần mặc dù cường đại, nhưng là có thể hay không ngăn trở đông đảo nhị phẩm hoang thú cũng không nên nói.

Hồng Vũ nhìn về phía chung quanh núi rừng, lộ ra một tia cười lạnh, hắn giơ tay lên, một đoàn chói mắt vỡ khí tia sáng ở trong lòng bàn tay lóe ra.

Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng hơi thở nhanh chóng khuếch tán đi ra ngoài.

Lâm Tùng cùng Lâm Đoàn không cảm giác được loại này huyết mạch thượng áp chế lực lượng, bọn họ rất kinh ngạc nghe được mới vừa còn đang gầm thét cái kia chút ít hoang thú từng đợt gào thét, nhanh chóng đi xa.

"Chuyện gì xảy ra?" Hai người nhìn lại hướng Hồng Vũ ánh mắt, so sánh với trước kia càng thêm kính sợ cùng kiêng kỵ liễu.

Hoang thú cửa vốn cho là một ít đầu nhất phẩm bá chủ không thấy, bọn họ có thể đoạt lại lãnh địa của mình, không nghĩ tới mới vừa lớn lối một thanh, tựu gặp phải một ác hơn, lúc này xám xịt xa hơn lui về phía sau liễu hai mươi dặm.

Hồng Vũ khoát tay, một ít đoàn võ khí tia sáng treo ở trên đỉnh đầu của mình, hắn đối với mọi người vẫy tay một cái: "Đi thôi." Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 68 : Sơn Thần Chi Nhãn (thượng)

Cửa động bởi vì Lăng Thiên Thần Hủy mới vừa rồi "Dũng cảm nếm thử", đã biến thành bất quy tắc hình dáng. Hồng Vũ sau khi đi vào từng đợt quái phong từ trong động khẩu thổi ra, Hồng Vũ nhướng mày, hơi ngừng một chút. Theo ở phía sau Trương Ngọc Thư hỏi: "Tại sao?"

Hồng Vũ lắc đầu: "Không có chuyện gì."

Hắn tiếp theo đi về phía trước, sơn động quanh quẩn xuống phía dưới, không ngừng mà có Lãnh Phong từ phía dưới xuy đi lên, Hồng Vũ bất động thanh sắc tinh tế cảm thụ được, đối với phía dưới "Sơn Thần Chi Nhãn" bỗng nhiên có một tia mong đợi: sẽ không phải là…

Sơn động cũng không phải là chỉ một một cái, chung quanh thỉnh thoảng sẽ xuất hiện một người khác cửa động, nhưng là không cần Lâm Tùng dẫn đường, Hồng Vũ chẳng qua là dọc theo một ít cổ quái phong thổi qua phương hướng đi tới.

Chung quanh trong động khẩu, thỉnh thoảng truyền đến từng đợt cổ quái thanh âm, nghe làm cho người ta mao cốt tủng nhiên. Đó là cuộc sống ở trong bóng tối cường đại hoang thú hoảng hốt chạy trốn động tĩnh.

Lâm Tùng cùng Lâm Đoàn càng ngày càng cảm thấy quái dị: Sơn Man truyền lưu liễu mấy ngàn năm chỗ hung hiểm, dĩ nhiên cũng làm nhẹ như vậy mà dễ dàng giơ cái chăn đột phá?

Nhưng là sự thật tựu bày ở trước mắt.

Vẫn thâm nhập dưới đất mấy ngàn trượng, làm người ta kỳ quái chính là đến nơi này vốn là hẳn là âm hàn khí vô cùng nặng, nhưng là mọi người tuy nhiên cũng không có cảm giác như vậy, thậm chí chung quanh thạch bích cũng rất khô ráo, sờ lên vô cùng bóng loáng.

Một ít cổ quái phong, càng lúc càng lớn liễu. Đến nơi này, Hồng Thân cũng rốt cục cảm giác được: "Nơi này đích thiên địa nguyên khí so sánh với phía ngoài còn muốn nồng nặc một chút."

Lâm Tùng cũng nói: "Này cổ gió thật kỳ quái, thổi vào người có chút lạnh lẻo, cũng không cảm thấy rét lạnh, tựa hồ lực lượng càng thêm đầy đủ rồi?"

Đi lâu như vậy, hắn chẳng những không cảm thấy mỏi mệt, ngược lại càng ngày càng tinh thần chấn hưng.

Hồng Vũ cười híp mắt không nói gì, trong lòng càng ngày càng cảm thấy hắn là chính là đồ, hi vọng đã biết lần vận khí tốt, không làm cho mình thất vọng a.

Xa hơn đi vào trong, sức gió chợt tăng lớn. Mấy trăm trượng sau, bỗng nhiên tiến vào một trống trải dưới đất huyệt động. Trong huyệt động tiếng gió gào thét, đập vào mặt, mọi người nhất thời cảm thấy thật giống như tiến vào một mảnh sềnh sệch trong chất lỏng, mà cái loại nầy chất lỏng, có thể làm cho người cả người sảng khoái! Cảm giác như vậy thật sự là quá thần kỳ.

Hồng Thân thật dài hít một hơi, thế nhưng cảm giác được cảnh giới của mình có điều ba động, tựa hồ muốn tăng lên một loại!

Mặc dù hắn biết rõ đó là một ảo giác, nhưng là cũng vô cùng kinh người liễu.

Chỗ ngồi này dưới đất huyệt động chung quanh có mười chín thạch động, Hồng Vũ bọn họ là từ trong đó một đi ra. Khác mười tám cũng không biết thông hướng nơi nào.

Lâm Tùng cùng Lâm Đoàn cơ hồ là đồng nghiệp hô: "Sơn Thần Chi Nhãn!"

Ở huyệt động trung ương, có một miệng cái giếng sâu, từng đạo màu xanh gió lốc liền từ kia cái giếng sâu trong ra đời, mới sinh lúc tựa hồ cũng không mãnh liệt, nhưng là rời đi miệng giếng sau, giống như hài đồng nhanh chóng trưởng thành một loại, càng lúc càng lớn từ từ trở nên mãnh liệt.

“Các ngươi Sơn Man dùng phương pháp gì nhận được sơn thần lực?” Hồng Vũ vừa hướng về kia ngồi cái giếng sâu đi tới vừa thuận miệng hỏi.

Lâm Tùng khom người trả lời: “Loại phương pháp này vốn là đã thất truyền, bất quá căn cứ gần đây phát hiện cái kia chút ít nham họa lên ghi lại, muốn cho bộ tộc các chiến sĩ làm hết sức nhích tới gần Sơn Thần Chi Nhãn, sau đó vận chuyển Bộ Lạc truyền lưu tu luyện phương pháp. Nhờ càng gần, nghe nói có thể đạt được sơn thần lực càng nhiều.”

Hồng Vũ hướng hắn lượng ngoắt ngoắt tay: “Tới đây sao, xem một chút các ngươi có thể đi tới thứ mấy bước.”

Hai người một trận mừng như điên, lập tức triều kia miệng cái giếng sâu đi tới. Phía bên ngoài thời điểm bọn họ chẳng qua là cảm giác được huyệt động này trong gió để cho bọn họ cả người sảng khoái, cũng không có bất kỳ khó chịu. Nhưng là nhích tới gần nhất định phạm vi, lập tức cũng cảm giác được một cổ nhu hòa cũng không nhưng kháng cự lực lượng, đưa bọn họ hướng ra phía ngoài đẩy, không để cho bọn họ nhích tới gần Sơn Thần Chi Nhãn.

Lâm Tùng xông vào về phía trước bán ra liễu chín bước, có thể thấy cự ly này miệng cái giếng sâu còn có vài chục trượng khoảng cách, vô luận hắn kế tiếp cố gắng như thế nào, thủy chung cũng nữa mua không đi nửa bước.

Mà trẻ tuổi Lâm Đoàn hiển nhiên còn có tiền đồ, hắn ra sức về phía trước, trên mặt man văn nhiều tia băng bó lên, một hơi hướng phía trước chạy ra khỏi mười một bước, sau đó tựu lâm vào một loại khó khăn trong, miễn cưỡng vừa hướng phía trước ba bước, rốt cục cũng nữa không có thể đi tới.

Lâm Tùng mừng rỡ: “Mười bốn bước! Dựa theo nham họa lên ghi lại, có thể bán ra thập bước trở lên chính là ta trong tộc đích thiên tài.”

Hai người cũng cảm giác được kia trong gió có một cổ lực lượng chậm chạp nhưng kiên định địa dung nhập vào trong cơ thể, vì vậy ngắn gọn trao đổi sau, tựu lập tức riêng của mình chuyên tâm tu luyện, làm hết sức nhiều đích đạt được chỗ tốt.

Hồng Thân đã ở quan sát bọn họ, cảm thụ được hai người trong cơ thể từ từ đản sinh ra võ tức lực lượng, Hồng Thân rốt cục có thể xác định: "Sơn Man phương thức tu luyện có chút kỳ quái. Bình thường võ giả tu luyện, Cửu Phẩm Dũng Tuyền là bắt đầu, võ khí có từ lòng bàn chân huyệt Dũng Tuyền ra đời ra, giống như nước suối xông ra mặt đất.

Nhưng là Sơn Man người tu luyện, mượn ngoại lực ra đời võ khí. Mặc dù nói loại này võ tức độ tinh khiết cũng không thua kém với võ giả tu luyện ra tới, nhưng là dù sao cũng là ngoại lực đoạt được, một khi không thể tiến vào Sơn Thần Chi Nhãn tu luyện, bọn họ này nhất mạch truyền thừa sẽ phải đoạn tuyệt."

Hồng Thân không cần đánh giá, ai cũng có thể nhìn ra được, Sơn Man phương thức tu luyện không thể làm.

Bất quá Hồng Vũ quan tâm là không là những thứ này, hắn nhìn kia miệng cái giếng sâu. Cái giếng sâu trong có một đoàn màu lam quang mang, ước chừng ở trăm trượng trở xuống, một ít đoàn thật giống như nước xoáy giống nhau lam sắc quang mang không ngừng mà thích phóng đi ra mọi người khí toàn, hóa thành màu xanh gió lốc bay ra giếng ngoài.

Đây là tinh khiết nhất đích thiên địa nguyên khí, hơn nữa độ dày cực cao, cho nên mới có thể trực tiếp bị Sơn Man người hấp thu, thậm chí không cần luyện hóa tựu tự động chuyển thành tự thân võ khí.

Hồng Vũ chân chính cảm thấy hứng thú, chính là lam sắc quang mang trọng yếu.

Đây không phải là cái gì Sơn Thần Chi Nhãn, đây là Nguyên Khí Phong Nhãn.

Dùng một đơn giản nhất rất đúng gần đây nói, vật này không thể thua kém với Hồng Vũ Bán Thần Vực! Không chỉ có như thế, đối với Hồng Vũ mà nói, càng thêm tuyệt đẹp tin tức dạ, Nguyên Khí Phong Nhãn chính là đưa Bán Thần Vực cải tạo vì chân chính đích thiên địa hoả lò tất không thể thiếu yếu tố một trong! Thậm chí có thể nói là là tối trọng yếu nhất một.

Gió trợ thế lửa, đây là một cơ bản nhất đạo lý, hơn nữa tinh khiết mà đầy đủ đích thiên địa nguyên khí, quả thực chính là núi lửa Bán Thần Vực hoàn mỹ phối hợp.

Hồng Vũ trong đầu, Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm vang lên, giơ chân bạo khiêu: "Ngươi để cho bổn tọa giúp ngươi đem điều này Nguyên Khí Phong Nhãn chuyển dời đến Bán Thần Vực trong đi? Chớ có nói đùa, nếu như là bổn tọa toàn thịnh thời kỳ, điểm này chuyện nhỏ dĩ nhiên không nói chơi, bổn tọa vì linh nghĩ đến khẳng khái trượng nghĩa, tiện tay mà thôi đề huề loại người như ngươi hậu bối chuyện tình, bổn tọa vô cùng vui lòng. Nhưng là hiện tại, chuyện này một vốn một lời ngồi thật sự mà nói quá khó khăn liễu, ngươi cũng biết, mở ra Tịch Diệt cổ giới bổn tọa còn muốn ngươi mỏ tinh trợ giúp, chớ nói chi là loại này khó khăn nặng nề chuyện tình, không được, tuyệt đối không được, không có thương lượng, ngươi không cần nghĩ liễu."

Hồng Vũ cười khổ, này đầu tiện linh chỉ nói rất khó khăn, cũng không nói làm không được. Hơn nữa còn đặc biệt nhắc tới mỏ tinh, hắn còn có thể không rõ có ý gì?

"Dứt lời, ngươi muốn bao nhiêu chỗ tốt?"

Thất Tịch Kiếm Linh thở dài một tiếng: "Thiếu niên lang thành ý của ngươi bổn tọa có thể cảm giác được, nhưng là chuyện này, thật không dễ làm nha."

Hồng Vũ lạnh lùng nói: "Mười vạn lượng bạc."

"Thiếu niên lang, ngươi để cho ta thật khó khăn a, coi như hết, hay là không làm cho ngươi tiêu pha liễu."

"Mười lăm vạn!"

"Đây không phải là tiền vấn đề, đây là năng lực vấn đề, coi như là có tiền bổn tọa cũng rất làm khó nha."

"Cộng thêm năm mươi đồng mỏ tinh."

"Ít hơn so với năm trăm đồng mỏ tinh, chuyện này sẽ không biện pháp nói chuyện."

"Nhiều nhất một trăm đồng!"

“Thiếu niên lang ta nhớ được ngươi rất khẳng khái, là chuyện gì kích thích ngươi, để tính tình đại biến?”

“Phi! Một trăm năm mươi đồng!”

Vừa thông suốt cò kè mặc cả, cuối cùng lấy hai trăm tám mươi lăm đồng giá tiền đồng ý, Thất Tịch Kiếm Linh lại hỏi một câu: “Có thể hay không tính cả ngươi mới thu cái kia một đóa Sơn Lan hoa?”

Hồng Vũ thoáng cái còn chưa hiểu nó nói tới ai, chờ kịp phản ứng, nhất thời dở khóc dở cười: “Cút ngay!”

Người nầy ác thú vị mười phần.

Lâm Tùng cùng Lâm Đoàn còn đang tu luyện, Hồng Vũ cho Hồng Thân Hồng Dần khiến một cái ánh mắt, hai người cẩn thận đề phòng. Nhưng là vẫn đợi đến Lâm Bộ hai người tu luyện xong, đạt được ước chừng Bát Phẩm Thân Cương cấp bậc chính là võ khí, người giật dây như cũ không có xuất hiện.

Hai người triều Hồng Vũ ôm quyền thi lễ: “Đa tạ đại nhân thành toàn.”

Hồng Vũ khoát khoát tay, đối với Trương Ngọc Thư nói: “Các ngươi tới trước phía ngoài chờ ta.”

Trương Ngọc Thư thấy Hồng Vũ ánh mắt, âm thầm gật đầu một cái, mang theo Trương Tuyền cùng Lâm Bộ người đi ra ngoài. Khổng lồ trong huyệt động chỉ còn lại có Hồng Vũ, Hồng Thân cùng Hồng Dần ba người.

“Thiếu gia?” Hồng Thân hỏi thăm một tiếng, Hồng Vũ gật đầu: “Cho hộ pháp.”

Hắn vừa nói, đem Lăng Thiên Thần Hủy gọi về Thiết giác nhét vào Hồng Thân trong tay.

Phía sau màn hắc thủ thủy chung không xuất hiện, Hồng Vũ trong lòng không nỡ. Lúc này bại lộ Thất Tịch Kiếm Linh bí mật, mượn tiền Nguyên Khí Phong Nhãn cũng không phải là một rất sáng suốt cử động. Nếu như khi hắn mượn tiền thời điểm đối phương xuất hiện, rất có thể tràng diện không thể thu thập.

Nhưng là hắn vừa không thể nào vẫn chờ ở chỗ này, cho nên chỉ có thể tín nhiệm Hồng Thân cùng Hồng Dần, hơn nữa đem Lăng Thiên Thần Hủy cũng giao cho bọn họ, nếu có cái gì biến cố, lực bảo vệ mình hoàn thành mượn tiền công việc.

Hồng Thân hai người điểm mạnh một cái đầu: "Thiếu gia yên tâm!"

Hai người một trước một sau, đưa lưng về phía Hồng Dần đứng yên, hết sức chăm chú.

Hồng Vũ khoanh chân ngồi xuống, tay trái Kim Quang chảy xuôi, tựa như hòa tan hoàng kim bôi đầy bàn tay. Thất Tịch đoản kiếm xuất hiện, nhưng là lần này sự xuất hiện của nó, không hề nữa giống như lúc trước như vậy bình tĩnh không có gì lạ, nhìn qua chỉ là một thanh bình thường binh khí. Nó đem lực lượng của mình buông thả, coi như là Hồng Vũ, cũng không cách nào cho loại lực lượng này định nghĩa, rốt cuộc là mấy phẩm Huyền Binh.

Nhưng là Hồng Thân cùng Hồng Dần hoảng sợ phát hiện, bọn họ Tinh Không Thần Vẫn cùng Bách Thú Hồng Lưu Đao phát ra từng đợt gào thét, đó là thần phục tượng trưng!

Hai người thất kinh, Tinh Không Thần Vẫn chính là lục phẩm thượng Huyền Binh, Bách Thú Hồng Lưu Đao chính là lục phẩm trung. Hai người cũng không có chút nào giữ lại thần phục, cho dù là ở đối mặt Hồng Thắng Nhật mới được đến tam phẩm Huyền Binh cũng tuyệt không có như thế, thiếu gia trong tay chuôi này đoản kiếm, rốt cuộc là cái dạng gì thần binh lợi khí? !

Thất Tịch trên đoản kiếm, "Sinh trưởng" ra một đạo thất thải kiếm cầu vồng, kiếm cầu vồng càng ngày càng dài, rất nhanh đã đạt đến trăm trượng, cái huyệt động này đã có chút ít dung nạp không được. Hồng Vũ cầm trong tay đoản kiếm triều mặt đất một đâm, cắt đậu hủ một loại dễ dàng.

Rồi sau đó, Hồng Vũ vòng quanh kia miệng cái giếng sâu nhẹ nhàng hết thảy.

Ở Hồng Thân cùng Hồng Dần trong mắt, Hồng Vũ chính là dùng đoản kiếm đem kia miệng cái giếng sâu từ sơn thể trong

cắt đi ra ngoài, nhưng là Hồng Vũ mình đã là Tứ Phẩm Thông Pháp cảnh giới, đến nơi này đã đón, đã có thể bước đầu chạm tới "Pháp" đích thực toan tính. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 68 : Sơn Thần Chi Nhãn (hạ)

Một kiếm này, tuyệt không giống như ngoài mặt nhìn cái kia sao đơn giản, mà là đem Nguyên Khí Phong Nhãn cùng với chung quanh tạo thành Nguyên Khí Phong Nhãn cả tương quan "Quy tắc" đầy đủ tróc xuống tới.

Lúc đầu lấy Hồng Vũ hiện tại ánh mắt đến xem, cho dù là hắn gặp phải Nhất Phẩm Hợp Chân trong người mạnh nhất Bạch Uyển Thần, cũng làm không được điểm này

Rồi sau đó, Hồng Vũ đoản kiếm vừa nhấc, thất thải kiếm cầu vồng bao quanh Nguyên Khí Phong Nhãn chậm rãi dốc lên, Hồng Vũ đem chi sắp đặt ở của mình Bán Thần Vực trong.

Nguyên Khí Phong Nhãn một an trí đi vào, Hồng Vũ tựu lập tức đóng cửa Bán Thần Vực, Hồng Thân cùng Hồng Dần không có cảm giác được cái gì. Nhưng là ở Bán Thần Vực trong, Nguyên Khí Phong Nhãn sáp nhập vào này một mảnh cũng không đầy đủ đích thiên, trong hư không liên tiếp chín đạo sấm sét cuồn cuộn quá, đại địa ùng ùng run run, da nẻ, rồi sau đó vừa nhanh chóng vuốt lên vết thương.

Chín ngọn khổng lồ núi lửa chậm rãi cất cao, dốc lên liễu trăm trượng.

Nguyên Khí Phong Nhãn gia nhập, là cái này không hoàn chỉnh thế giới càng thêm đầy đủ liễu một chút, khâu liễu một phần thế giới địa tầng quy tắc.

Những thứ này quy tắc Hồng Vũ hiện tại căn bản không cách nào hiểu, nhưng là chỗ tốt hắn nhưng có thể hưởng thụ.

Tựu khấu trừ núi lửa trong ánh lửa ngất trời, lại cũng không là phun trào, mà là bởi vì Nguyên Khí Phong Nhãn từ hư không chỗ sâu rút ra nhiếp mà đến đại lượng năng lượng, chuyển thành tinh khiết đích thiên địa nguyên khí bổ sung đến trong thế giới này. Núi lửa trong ngọn lửa tự nhiên càng thêm mãnh liệt.

Cả quá trình, Hồng Vũ thật ra thì nhẹ nhàng như thường. Nhưng là Thất Tịch Kiếm Linh ngao gào thét kêu to, không ngừng oán trách: "Thiếu liễu thiếu liễu, bổn tọa thiệt thòi lớn liễu. Thiếu niên lang, ngươi không thể để cho khẳng khái xuất thủ bổn tọa hao vốn nha, nếu không ngươi để cho Sơn Lan hoa theo bổn tọa một đêm ngươi yên tâm, bổn tọa là trọng cảm tình người, tình nghĩa chạy dài…"

"Cút "

Hồng Thân cùng Hồng Dần toàn bộ tinh thần đề phòng, nhưng là vẫn như cũ là không có một điểm động tĩnh.

Hồng Vũ hoàn thành sau, vươn người đứng dậy, Hồng Thân đem Lăng Thiên Thần Hủy gọi về Thiết giác trả lại cho hắn: "Lần này chân thật kỳ quái…"

Hồng Vũ lắc đầu: "Trước hết khoan để ý tới, chúng ta đi ra ngoài."

Trương Ngọc Thư mang theo những người khác trước một bước đi ra ngoài, ở cửa động chờ chực bọn họ. Hồng Vũ lấy đi liễu Nguyên Khí Phong Nhãn cái kia một khắc, trong động từ từ xuy phất mà đến cái kia loại làm cho người ta rất thoải mái gió cũng là biến mất.

Trương Ngọc Thư trong lòng hiểu, nhất định là Hồng Vũ ta đã làm gì. Hắn đến từ Chủ Thần Vực, được chứng kiến rất nhiều không thể tưởng tượng nổi đích thủ đoạn, Hồng Vũ nếu quả thật có thể đem một ngụm cái giếng sâu mang đi, hắn cũng không thấy được kinh ngạc.

Nhưng là Lâm Tùng cùng Lâm Đoàn sẽ không có loại này kiến thức. Hai người một trận buồn bực: Chuyện gì xảy ra?

Hồng Vũ từ trong động đi ra ngoài, chắp tay sau lưng đi ở phía trước, mọi người vội vàng đuổi theo. Hồng Vũ nhàn nhạt phân phó Lâm Tùng cùng Lâm Đoàn: "Lúc trước các ngươi đã nói với ta, chỉ cần có thể từ Sơn Thần Chi Nhãn nhận được sơn thần lực, có thể độ cho các ngươi tộc nhân, không nhất định cần đấu lại Sơn Thần Chi Nhãn liễu đúng không?"

"Dạ. Sơn Thần Chi Nhãn là của chúng ta Thánh Địa, không thể dễ dàng kinh động. Bất quá trong bộ lạc truyền thừa tổng

hội đoạn tuyệt, nhưng là Sơn Thần Chi Nhãn sẽ không dập tắt…"

Hồng Vũ cắt đứt hắn: "Nhớ kỹ, khống chế được sơn thần lực chỉ ở các ngươi trong bộ lạc bộ truyền bá, đây là ta đối với các ngươi trung thành phần thưởng."

Lâm Tùng cùng Lâm Đoàn còn không quá hiểu là có ý gì, nhưng là Trương Ngọc Thư đã nghe rõ: khác Bộ Lạc, đừng nghĩ từ "Sơn Thần Chi Nhãn" nhận được sơn thần lực.

Lướt qua một ít con sông lớn, Lâm Tùng cùng Lâm Đoàn cùng Hồng Vũ đám người tách ra, trở về của mình Bộ Lạc.

Trước khi đi, Hồng Vũ nói cho chính bọn hắn thống nhất Sơn Man kế hoạch, muốn bọn họ phối hợp Liệu Mộc. Tuy nói bọn họ đối với Liệu Mộc cũng không tòng phục, nhưng là bất đắc dĩ Liệu Mộc đầu nhập vào Hồng Vũ đại nhân đang trước. Huống chi, tương lai Man Vương cũng không phải là Liệu Mộc, Man Vương chọn người cũng làm cho hai người cảm thấy thoải mái, lúc này vỗ bộ ngực bảo đảm, nhất định sẽ toàn lực phối hợp, hoàn thành thiếu gia thống nhất nghiệp lớn.

Chuyện còn lại Hồng Vũ tựu giao cho Liệu Mộc bọn họ, hắn kế tiếp nhiệm vụ là Quỳnh Thần Vực.

Đi Liệu Bộ cùng Quan Lăng đám người hội hợp, Hồng Vũ bái phỏng liễu một vị lão nhân.

Ba Đán đến từ chính Sơn Man Ba Bộ, bất quá Ba Bộ ở vài thập niên trước cũng đã tan thành mây khói liễu. Ba Đán còn là một tiểu hài tử thời điểm, Ba Bộ đã gặp phải một cuộc ôn dịch, cho dù là trong bộ lạc cường giả cũng khó trốn một kiếp, sống sót chỉ có may mắn Ba Đán.

Hắn thành trong núi cô nhi, khó khăn sống sót sau, trở thành một gã Sơn Man vu y. Theo số tuổi tăng trưởng, Ba Đán y thuật càng ngày càng cao, hắn và các Bộ Lạc cũng không có cừu hận, bất kể ai tới hắn cũng cho chữa trị, cho nên ở Sơn Man các trong bộ lạc đức cao vọng trọng.

Ba Đán là Man Vương tốt nhất chọn người, ban đầu Liệu Mộc hướng Hồng Vũ đề cử Ba Đán thời điểm, Hồng Vũ đã cảm thấy rất thích hợp. Mà khi hắn đối với Lâm Tùng nói ra

tương lai Man Vương chọn người thời điểm, Lâm Tùng cũng tỏ vẻ tòng phục, điều này làm cho Hồng Vũ biết mình lựa chọn không có sai.

Ba Đán say mê cho y thuật, Hồng Vũ ở đan đạo phương diện thành tựu, dễ dàng để cho hắn thuyết phục. Mà Hồng Vũ sở miêu tả tương lai, cũng làm cho Ba Đán không cách nào cự tuyệt.

Ba Đán không thích chiến tranh, chán ghét giết chóc. Mà Hồng Vũ để cho hắn hiểu được, Sơn Man thống nhất, đưa về Đại Hạ, như vậy cũng không cần có nữa chiến tranh, ngoài núi cái kia chút ít vật liệu có thể vận đi vào, để cho Bộ Lạc tộc nhân ăn được ăn no ăn mặc ấm áp ở được thoải mái. Ba Đán đối với như vậy tiền cảnh tràn đầy mong đợi.

Hồng Vũ cùng Ba Đán nói xong sau, Ba Đán đi theo Liệu Mộc trở lại Liệu Bộ.

Hồng Vũ để lại một nửa Hoang Thú Kỵ Binh, trợ giúp Liệu Mộc hoàn thành Sơn Man thống nhất, mà hắn mang theo những người còn lại tiếp tục lên đường, đi trước Quỳnh Thần Vực.

Trên đường Hồng Vũ đem Trương Ngọc Thư kêu tới đây: "Ngươi nghĩ biện pháp làm cho người ta dò thăm một chút Quan gia gần đây có cái gì động tĩnh không có."

Trương Ngọc Thư sửng sốt: "Quan gia? Quan gia tự lo không xong, còn có thể đánh chúng ta chú ý?"

"Ta thủy chung hay là cảm thấy lần này Sơn Man hành trình, chuyện không phải là đơn giản như vậy. Tựa hồ là có người đặc biệt báo cho Sở Việt cùng Hà Tang. Nhưng là bọn họ ở Thụ Thần Quả Thực nơi đó không có xuất thủ, ở Sơn Thần Chi Nhãn nơi đó không có xuất thủ. Như vậy cũng chỉ còn lại có một cái mục đích…"

"Quỳnh Thần Vực" Trương Ngọc Thư bừng tỉnh đại ngộ: "Bọn họ là muốn thông qua những chuyện này, trì hoãn chúng ta tiến vào Quỳnh Thần Vực thời gian "

"Cũng chỉ có Quan gia có như vậy động cơ. Bọn họ biết Bạch tỷ tỷ nhất thời bán hội không có thời gian quản lý Quỳnh

Thần Vực, chỉ có thể tùy ta qua tay. Bọn họ hiện tại đúng là không có năng lực tới ngăn cản chúng ta, nhưng là bọn họ có thể trì hoãn đi xuống. Chờ chính bọn hắn trì hoãn quá mức đến, sau đó lại phái người tới ngăn cản chúng ta."

Trương Ngọc Thư gật đầu: "Tốt, ta lập tức truyền tin tức trở về, để cho phụ thân nghĩ biện pháp hỏi thăm xuống."

Trương Ngọc Thư rời đi, Hồng Vũ cũng không hỏi hắn như vậy làm sao này rừng sâu núi thẳm trong đem tin tức truyền trở về, đó là người ta gia tộc bí mật.

Hắn suy nghĩ một chút: "Đem Phương Lưu Vân kêu đến."

Quan Lăng đẳng nữ hài tử nhìn Phương Lưu Vân bị Hồng Vũ gọi đi, đều có chút ăn vị. Chia ra mấy ngày, người nầy trở lại tìm Phương Lưu Vân, quá làm giận liễu

Trang Hàn đối với mấy cái này chuyện thật ra thì đem so với so sánh đạm, nhưng là Mặc Cơ cùng Hỏa Vân Cơ không thể nhẫn nhịn, ở một bên khuyến khích

Quan Lăng rất có chủ kiến cũng rất, nàng xem thấy Phương Lưu Vân cùng Hồng Vũ sóng vai mà đi, cảm thấy uy hiếp. Tay nàng chỗ ở trong tay áo, trong lòng bàn tay nắm này một quả màu lam linh đan, một tà ác nhưng tràn đầy hấp dẫn ý niệm trong đầu mạo đi lên: có muốn hay không cho thiếu gia bỏ thuốc, mình có thể nhân cơ hội đem hắn bắt lại…

Quan Lăng cuối cùng chỉ là muốn vừa nghĩ, thật sựcủa nàng hi vọng mình có thể đủ trở thành Hồng Vũ một nữ nhân đầu tiên, nhưng là nàng cùng Hồng Vũ có một điểm giống nhau: Có sắc tâm, không có sắc đảm.

Hồng Vũ đem một ít cuốn da sách giao cho Phương Lưu Vân, người sau còn có chút nghi ngờ không giải thích được, ở một bên nhìn một lát, Hồng Vũ nói: "Khác không cần nhìn, trực tiếp nhìn có liên quan man văn bộ phận."

Phương Lưu Vân rất nhanh tựu bừng tỉnh đại ngộ liễu: "Đây là Sơn Man trận pháp có thể bố trí ở trên thân người trận pháp Hồng Vũ gật đầu, hắn nhìn một chút chung quanh, hạ giọng, đem Hồng gia hiện tại băn khoăn cùng Phương Lưu Vân nói

So sánh với khác cô bé, Phương Lưu Vân càng thêm bụng đen, nàng có thể tiếp nhận Hồng gia âm thầm hạ thủ, khống chế nhà mới đem cách làm, hơn nữa gật đầu nói: "Ta cẩn thận nghiên cứu xuống." Sau đó sẽ cầm da sách mình đi nghiên cứu liễu.

Hai ngày sau, Hồng Vũ đội ngũ đã tới rừng sâu núi thẳm trong, một chỗ ít ai lui tới sơn cốc. Từ bên ngoài nhìn vào, nơi này chướng khí giăng đầy, thậm chí còn thỉnh thoảng truyền đến hoang thú tiếng rống giận dử, coi như là Sơn Man cũng sẽ không dễ dàng giao thiệp với nơi đây.

Nhưng là làm Hồng Vũ đi tới sơn cốc trước thời điểm, trong tay vuốt vuốt một mặt ngọc bài tản mát ra liễu nhàn nhạt linh quang, từng vòng linh quang khuếch tán, kéo liễu trong sơn cốc không gian nổi lên rung động, giống như là cục đá đầu nhập vào mặt nước.

Từng vòng ba động sau, mọi người cảnh vật trước mắt vừa, vùng khỉ ho cò gáy không thấy, đổi lại một mảnh thanh sơn lục thủy. Đây là một ngồi nho nhỏ sơn cốc, thảm thực vật rậm rạp nhưng là cũng không hỗn độn, trong sơn cốc một ít con róc rách dòng suối nhỏ trong cũng không có quá nhiều đồng cỏ và nguồn nước, suối đáy ngũ thải ban lan đá cuội rõ ràng có thể thấy được.

Sơn cốc một bên, nhích tới gần vách núi vị trí kiến tạo liễu vài toà vô cùng dạy nhà đá, nhưng là không có một chút thanh âm, hiển nhiên lần trước Bạch Uyển Thần điện hạ đã đem Quan gia người toàn bộ đuổi đi.

Hồng Vũ cùng Hồng Thân Hồng Dần sử liễu cá nhãn sắc, trong lòng hai người hiểu rõ.

Quan gia ở bên ngoài bố trí một ngọn mê trận —— nói chuẩn xác phía ngoài là một tầng mê trận, nếu như còn có người to gan lớn mật xông vào, bên trong chính là một ngọn sát trận.

Đối với cao cao tại thượng Chủ Thần Vực đại thế gia mà nói, phàm tục thế giới mấy cái nhân mạng coi là cái gì?

Hồng Vũ thân phận ngọc bài một vật đa dụng, tức là thông qua đạo này trận pháp cái chìa khóa, cũng là mở ra bên trong Quỳnh Thần Vực cửa vào cái chìa khóa.

Hồng Vũ mang theo mọi người đi vào, các cô gái say mê cho trong sơn cốc nhã trí cảnh đẹp, các nam nhân thì động thủ tìm cái địa phương xây dựng cơ sở tạm thời.

Quan gia người lưu lại cái kia vài toà phòng nhỏ nhiều nhất chỉ có thể ở ba người, còn dư lại tất cả đều chỉ có thể đi ở lều.

Loại này tư hữu Thần Vực phía ngoài trú trát lực lượng sẽ không quá nhiều, chỉ phụ trách duy trì thông thường liên lạc cùng tài nguyên chuyển vận. Chân chính cần trọng binh trấn giữ chính là tư hữu trong Thần Vực bộ. Bạch Uyển Thần lúc trước chính là vọt vào Quỳnh Thần Vực, chém giết Quan gia trấn giữ Nhất Phẩm Hợp Chân.

Đem doanh địa đóng tốt, mới vừa buổi trưa, mọi người dâng lên đống lửa nấu cơm, ăn uống no đủ sau, Hồng Vũ đứng dậy: “Lên đường, buổi tối ở tư hữu Thần Vực qua đêm “

“Dạ” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 69 : Thu hoạch khổng lồ (thượng)

Mới Thần Vực mới vừa bị phát hiện thời điểm, lại rãnh rỗi đang lúc khóa, tỷ như lần trước Hồng Vũ tham dự mới Thần Vực thăm dò, chính là hiếm thấy Bát Quái khóa.

Nhưng là lần đầu tiên đánh Khai Thần lãnh thổ lối đi sau, cái thông đạo này cũng sẽ bị bởi vì địa không ngừng gia, sau này ra vào cũng không cần lần nữa mở ra không gian khóa liễu.

Quỳnh Thần Vực không gian lối đi ở vào sơn cốc sau bưng, Quan gia ở chỗ này xây dựng liễu một tương tự với dàn tế kiến trúc, chung quanh vờn quanh chợ cùng khổng lồ cột đá, Hồng Vũ đi vào trong đó, trong tay ngọc bài sáng lên, một đạo cánh cửa không gian mở ra, đang ở mọi người đang chuẩn bị tiến vào cánh cửa không gian thời điểm, bỗng nhiên sưu một tiếng, từ đàng xa bắn tới một con thô to mủi tên

Mủi tên so với bình thường trường thương cũng nhỏ không được bao nhiêu, dưới ánh mặt trời toàn thân lóe ra trong suốt quang mang, mặc dù hết sức khổng lồ, nhưng là này một mủi tên tốc độ cũng rất mau, thậm chí so với bình thường cung tên bắn ra tốc độ còn nhanh. Một chớp mắt trong lúc sẽ phải bắn tới liễu không gian chi môn trung.

Từng có phong phú tư hữu Thần Vực khai phá kinh nghiệm Trương Tuyền thất kinh: “Loạn Không Huỳnh Thạch chế tạo tên lớn, lớn như vậy phân lượng, đủ để nhiễu loạn không gian lối đi liễu “

Nhưng là coi như là biết hắn cũng tới không kịp làm cái gì, bởi vì chi kia tiến mắt thấy sẽ phải bắn vào trong thông đạo

Nếu như không phải là một cái tay vừa lúc ra hiện ra tại đó, bắt được này chỉ lớn xuất kỳ mủi tên lời nói.

Hồng Thân một phát bắt được này mủi tên, Hồng Dần đã tốc độ cao ra, một tiếng quát mắng từ bên cạnh trên sườn núi

truyền đến, đã bại lộ phía sau màn hắc thủ bỏ qua liễu một con khổng lồ cung nỏ, từ trên sườn núi nhảy xuống, sau lưng giũ ra một thanh lưỡi dao sắc bén, võ khí tia sáng cuồng phóng, cùng Hồng Dần giết lại với nhau.

Hắn lại cũng là Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ

Trương Ngọc Thư sắc mặt khó coi: "Là Quan gia Quan Tùng Quan gia chi thứ trong đệ nhất cường giả "

Quan Tùng đến từ chính Chủ Thần Vực, hơn nữa có thể có địa vị hôm nay cũng là một đao nhất thương chém giết ra tới, kinh nghiệm chiến đấu cực kỳ phong phú. Hắn và Hồng Dần thật là kỳ phùng địch thủ, đấu liễu hơn mười chiêu, trên bầu trời võ khí tia sáng chung quanh nổ tan, như cũ chẳng phân biệt được trên dưới.

Hồng Vũ vừa tiến vào này tấm sơn cốc, tựu đoán được Quan gia người có thể phải ở chỗ này động thủ, bởi vì muốn ngăn cản mình tiến vào Quỳnh Thần Vực, đây là cơ hội cuối cùng liễu.

Mà Bạch Uyển Thần mặc dù cải biến một chút tiến vào sơn cốc trận pháp, nhưng là Bạch Uyển Thần bản thân cũng không am hiểu trận pháp cùng luyện đan, cho nên hắn điểm này cải biến, nói vậy làm không được Quan gia người.

Quan gia người núp trong sơn cốc, thời khắc mấu chốt đối với mình bén nhọn một kích, đây mới là có khả năng nhất thành công kế hoạch.

Bất quá nói vậy Quan Tùng phát hiện thực lực của hắn cho dù là đánh lén, cũng rất khó khăn ở Hồng Thân Hồng Dần dưới sự bảo vệ giết mình, cho nên vẫn ẩn nhẫn không phát. Cho đến mình mở ra không gian lối đi, nếu không ngăn cản không được, hắn mới bắn ra này một mủi tên.

Trương Tuyền ở một bên tiếp tục giải thích: "Loạn Không Huỳnh Thạch là một loại rất đặc thù tài liệu, đối với không gian lối đi ổn định có khổng lồ phá hư tác dụng. Lớn như vậy một con dùng Loạn Không Huỳnh Thạch chế tạo mủi tên, thu hút cái này không gian lối đi lời nói, sợ rằng không gian lối đi lập tức sẽ phải nổ tung, nói như vậy, mặc dù sau Quan gia

muốn một lần nữa thành lập không gian lối đi cũng muốn đánh phí trắc trở, đầu nhập vô số nhân lực vật lực, nhưng là nhất định có thể đủ ngăn cản chúng ta tiến vào Quỳnh Thần Vực cướp đoạt bọn họ tư chất nguyên.”

Hiển nhiên này chỉ Loạn Không Huỳnh Thạch mủi tên, chính là Quan gia bố trí nhất vạn bất đắc dĩ một chiêu.

Hồng Vũ nhìn đang cùng Dần thúc đại chiến Quan Tùng, mỉm cười nói bỉu môi.

Lăng Thiên Thần Hủy ầm ầm phủ xuống, một cổ kinh khủng quang mang hung hăng địa oanh ở Quan Tùng bộ ngực, hắn hét thảm một tiếng bay ra ngoài ở trên vách núi đá giả ra tới một người rãnh to, sau đó rơi xuống đi xuống.

Trang Trạch lập tức dẫn người đem đã không thể động đậy Quan Tùng bắt lại trở lại.

Quan Tùng hung hăng nhìn chằm chằm Hồng Vũ, thất khiếu trong cũng đang không ngừng mà chảy ra máu.

Hồng Vũ hỏi: “Hà Tang, Sở Việt cùng Sơn Man chuyện tình cũng là ngươi giở trò quỷ sao?”

Quan Tùng trong mắt toát ra một tia khinh thường, hắn dùng lực áp tiếp theo ngụm máu tươi đang muốn mắng, Hồng Vũ nhưng căn bản không để cho hắn cơ hội, mỉm cười nói thiên đầu, Trang Trạch trong tay làm ảo thuật một loại nhiều ra tới một thanh chủy thủ, xuy một tiếng đưa cổ họng đâm xuyên qua.

Quan Tùng ngạc nhiên, trăm triệu không nghĩ tới đối với hắn như vậy một vị Chủ Thần Vực thế gia cường giả, Hồng Vũ cũng là nói giết liền giết, không chút nào nương tay

Hồng Vũ nhìn đã nói không ra lời Quan Tùng, bình thản trần thuật một sự thật: “Quan gia chọc ta nhiều lần, ngươi cho rằng Quan gia vẫn có thể tồn tại ở trên cái thế giới này? Không tệ, ta bây giờ là không có năng lực đem Quan gia diệt trừ, nhưng là ta nhưng lấy từ đơn giản nhất bắt đầu, Thương Lan Tiêu gia là các ngươi ở phàm tục thế giới nanh vuốt sao, ta trước từ Tiêu gia bắt đầu…”

Trang Trạch buông lỏng tay, Quan Tùng thi thể ngã xuống vừa. Quan gia xúc tua lại bị chặt đứt một cây.

Trang Trạch vừa xức chủy thủ thượng máu tươi, vừa hướng Tô Tam chờ một đám hoang thú thợ săn nói: "Ngươi nhìn đến ta mới vừa rồi một đao kia trong kỹ thuật không có? Nhị Phẩm Khai Thần cường giả, thân thể cũng là rất cường hãn, nhưng là ta một đao kia, tránh được da thịt của hắn rất gân kiện, vô cùng chính xác lựa chọn dễ dàng nhất đâm thủng một lộ tuyến… Ai, các ngươi chớ a, đây là kỹ thuật…"

Kế tiếp tiến vào Quỳnh Thần Vực không còn có trở ngại gì, Hồng Vũ để lại mười tên hoang thú kỵ sĩ ở trong sơn cốc gác, mình mang theo phần lớn nhân mã xuyên qua không gian lối đi, đi tới một mảnh rộng lớn đích thiên.

Trương Ngọc Thư thuận miệng cùng Hồng Vũ giảng thuật: "Quỳnh Thần Vực cấp bậc rất cao, năm đó Quan gia vì tranh đoạt chỗ ngồi này tư hữu Thần Vực, giao ra liễu khổng lồ thật nhiều, thậm chí nhượng lại liễu một vài gia tộc ích lợi, để đổi lấy những khác thị tộc thối lui. Mở ra chỗ ngồi này tư hữu Thần Vực thời điểm, nghe nói đã là Thất Tinh khóa, so với lần trước chúng ta đi cái kia ngồi mới Thần Vực, cũng chỉ là kém một cái cấp bậc mà thôi."

Quỳnh Thần Vực nhìn qua đúng là cùng chủ thế giới không có gì khác biệt, non xanh nước biếc, mây trắng dằng dặc, trên bầu trời còn có nắng gắt chiếu khắp.

Ở không gian lối đi này một mặt, cũng là một ngọn dàn tế giống nhau kiến trúc, xem ra Quan gia người thiên tốt cái này phong cách.

Quay chung quanh dàn tế, có một tảng lớn bằng đá kiến trúc. Đại Hạ dân chúng thích hơn dùng bùn đất cùng ngói kiến tạo phòng ốc. Nhưng là có càng cường đại hơn lực lượng võ giả, sử dụng cự thạch càng thêm dễ dàng, hơn nữa bền chắc dùng bền.

Này một mảnh phòng ốc, chính là Quan gia ở Quỳnh Thần Vực trú trát doanh địa.

Bất quá ở dàn tế thượng thời điểm, mọi người tựu thấy được có một đạo thật sâu khe rãnh, hai bên nám đen, từ dàn tế phụ cận, vẫn dọc theo người đến xa xôi rừng hoang trong, thô sơ giản lược tính ra cũng có vạn trượng dài ngắn, dễ dàng đem trọn trú trát doanh địa chia làm hai nửa.

Trương Ngọc Thư chắc lưỡi hít hà: "Đây là Bạch Uyển Thần điện hạ đích tay bút sao?"

Hồng Vũ đoán chừng đây là Bạch Uyển Thần chém giết Quan gia trấn giữ Quỳnh Thần Vực Nhất Phẩm Hợp Chân một kích kia.

"Mọi người chung quanh xem một chút, Quan gia hết sức xảo trá, nói không chừng còn có cái gì cơ quan mai phục, cũng cẩn thận một chút." Hồng Vũ phân phó một tiếng.

Mọi người cùng kêu lên xác nhận, sau đó ba người một tổ, tự động tản đi.

Hồng Vũ chỉa vào liễu Hồng Thân một tiếng: "Thân thúc ngài chừa chút tâm, ta cuối cùng cảm thấy cái này Quỳnh Thần Vực sẽ không đơn giản như vậy, nếu không Quan gia tại sao tìm không muốn làm cho chúng ta đi vào?"

Hồng Thân gật đầu, cảnh giác nhìn chung quanh.

Trương Ngọc Thư theo ở Hồng Vũ bên cạnh, chung quanh đi một chút xem một chút, Trương Tuyền vẫn đi theo đám bọn hắn thật sự của hắn kinh nghiệm phong phú, vòng vo mấy gian phòng sau, tựu nhìn ra cái này trú trát doanh địa cách cục, đối với mọi người nói: "Thiếu gia, đi theo ta."

Hắn ở phía trước dẫn đường, thất quải bát quải, vào một ngọn trong sân, viện dùng một trượng hai cao cự thạch xây thành liễu tường rào, trung ương vài toà khổng lồ nhà đá.

Vừa đến liễu nơi này, mọi người đã nghe đến một cổ nhàn nhạt mùi thuốc. Quả nhiên, Trương Tuyền đẩy ra trong đó một gian phòng ốc đại môn, bên trong chất đầy liễu các loại linh dược.

Khác một gian phòng ốc trong các loại khoáng thạch đúng rồi hơn phân nửa phòng.

Mà căn thứ ba, còn lại là dùng để tồn phóng hoang thú tài liệu.

"Đây là Quan gia ở chỗ này thương khố, nói vậy Bạch Uyển Thần điện hạ đưa bọn họ đuổi đi thời điểm, bọn họ không còn kịp nữa thu thập những đồ này."

Bạch Uyển Thần lúc ấy giết đi vào, cường thế chém giết trấn giữ nơi đây Nhất Phẩm Hợp Chân, những người còn lại kia còn có thời gian thu thập những đồ này, chạy trối chết cũng ngại quá chậm.

Hồng Vũ cười ha ha, dĩ nhiên không chút khách khí đem những đồ này tất cả đều thu vào liễu không gian của mình Thiết giác.

Những thứ này linh dược phẩm cấp cũng không tệ, mặc dù không có vượt qua nhất phẩm thiên địa bảo dược, nhưng là nhất phẩm linh dược cũng có ba gốc cây, những khác phẩm cấp số lượng nhiều hơn. May mắn nhất chính là, Hồng Vũ ở sửa sang lại những thứ này linh dược trong quá trình, phát hiện vài cọng có thể cùng Hồn Vân Tử Thực phối hợp luyện chế linh đan dược liệu, cứ như vậy, lấy Hồn Vân Tử Thực làm chủ, luyện chế một lò có thể đem Nhị Phẩm Khai Thần đề thăng làm Nhất Phẩm Hợp Chân linh dược, tựu gọp đủ liễu một nửa.

Hồng Vũ bên này, đem trong kho hàng tài liệu sửa sang lại xong, thô sơ giản lược đoán chừng lần này thu hoạch đã ở một ngàn sáu trăm vạn lượng bạc hắn không khỏi âm thầm cảm thán, khó trách Chủ Thần Vực trong đích thế gia cũng phú đến chảy mỡ.

Mà Hoang Thú Kỵ Binh cửa cũng đã đem cả trú trát doanh địa lục soát liễu một cái, các loại thu hoạch tập hợp đi lên. Để cho Hồng Vũ có chút dở khóc dở cười chính là, những thứ này thu hoạch trong, nhất phẩm linh dược năm gốc cây nhất phẩm khoáng thạch sáu đồng ngay cả hoang thú tài liệu cũng là đẳng cấp cao, số lượng so sánh với trong kho hàng còn nhiều

Trương Ngọc Thư ở một bên bất đắc dĩ nói: "Những điều này là do mọi người dấu riêng, sau đó lại nghĩ biện pháp từ từ vận đi ra ngoài

“Mặc dù mỗi một nhà đối với cái này loại chuyện cũng canh phòng nghiêm ngặt tử thủ, một khi phát hiện trừng phạt cực kỳ nghiêm trọng, nhưng là hay là không cách nào ngăn chặn, hơn nữa nhìn, còn có càng ngày càng nghiêm trọng khuynh hướng.”

Những tài liệu này Hồng Vũ dĩ nhiên cũng thu vào, bọn kỵ sĩ cầm, tối đa cũng chẳng qua là đi đổi lại ít bạc, Hồng Vũ cầm, mới có thể hữu hiệu nhất địa phát huy bọn họ tác dụng.

Này hơn một tháng qua, Hồng Vũ Huyền Binh xưởng vừa sản xuất liễu hơn bốn mươi vật cửu phẩm Huyền Binh, Hoang Thú Kỵ Binh đoàn bọn kỵ sĩ dựa theo trước kia chiến công đứng hàng tự, từ trước sau này, theo thứ tự thay đổi quần áo Huyền Binh.

Nhìn tha thiết ước mơ Huyền Binh lại thật tại chính mình trong tay, bọn kỵ sĩ khăng khăng một mực cảm động đến rơi nước mắt.

Mà những thứ kia tạm thời còn không có phân đến Huyền Binh kỵ sĩ, thì càng thêm mại lực, bọn họ đã hiểu thiếu gia Huyền Binh có thể kéo dài đại lượng cung ứng, sớm muộn gì phải nhân thủ một. Muốn sớm một chút bắt được, vậy thì anh dũng giết địch, nhiều lập công làm phiền sao.

Mọi người đem hết thảy cũng thu thập xong, sắc trời cũng đã chậm, mọi người chuẩn bị nghỉ ngơi một đêm, ngày mai tiến vào rừng rậm xem một chút.

Bỗng nhiên có người nói liễu một câu: “Tiểu Lâm bọn họ làm sao còn chưa có trở lại?”

Mọi người vội vàng hướng chung quanh xem một chút, quả nhiên Tiểu Lâm ba người một tổ đến bây giờ còn chưa có trở về.

“Bọn họ đi nơi nào?”

“Ta thật giống như nhìn thấy bọn họ hướng giếng nước bên kia tìm tòi đã qua…”

Hồng Vũ sắc mặt ngưng trọng: “Thân thúc, ngươi đi qua xem một chút.”

Vừa dứt lời, đã nhìn thấy ba người thật nhanh từ đàng xa chạy như điên mà đến, Tiểu Lâm ở phía trước nhất: “Thiếu gia, có một chỗ chúng ta cảm thấy ngài hẳn là đi xem một chút.” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 69 : Thu hoạch khổng lồ (hạ)

Tiểu Lâm nói phương vị cho giếng nước phụ cận một khu nhà nhà cửa, nhìn qua rất bình thường, nhưng là nhà cửa chỗ sâu có một con địa đạo, nối thẳng dưới đất ba trăm trượng một cái mật thất.

Mật thất có sáu gian phòng ốc, cũng hết sức thấp bé, Hồng Vũ đám người đi vào, một loại nồng đậm mùi máu tươi đập vào mặt.

Sáu đang lúc mật thất trên mặt đất cũng là cái loại nầy sâu màu nâu, thân kinh bách chiến hoang thú kỵ sĩ cửa vừa nhìn cũng biết đây là bị máu tươi thấm ướt liễu nguyên nhân.

Quan gia người rút lui Thái Thương Hoàng, căn bản không còn kịp nữa che dấu cái gì, trong mật thất thảm trạng cũng bảo lưu lại.

Từng cái gian phòng ngay giữa cũng để một tờ giường đá, phía trên có bốn Tiểu Tam đại bảy cương khấu trừ, chia ra chế trụ người tứ chi cùng thân thể đỉnh đầu.

Mỗi một trương trên giường đá đều có một người, một cái là có thể nhìn ra là Sơn Man. Bất quá sáu người này cũng đã đã chết, máu tươi của bọn hắn theo giường đá lưu xuống tới, thẩm thấu vào dưới mặt đất.

Bọn hắn chết bởi vì, tất cả đều giống nhau, bụng bị xé ra, bên trong một chút khí quan bị đổi thành liễu vô cùng cổ quái một chút kim khí bộ kiện.

Những thứ kia kim khí bộ kiện nhìn qua vô cùng cũ kỹ, nhưng là phía trên giăng đầy một loại chút hình dáng hoa văn, cùng Sơn Man man văn tương tự, hẳn là trận pháp biến chủng.

Bên giường bằng đá dọc theo thượng, có khắc liên tiếp "Chính (正)" chữ, cuối cùng một chỉ khắc lại hai bút họa, vẫn chưa hết thành. Hồng Vũ đếm một chút tổng cộng là mười hai đầy đủ "Chính (正)" chữ.

Vừa Trương Ngọc Thư nghiến răng nghiến lợi: "Quan gia dùng người sống làm thí nghiệm! Khó trách bọn hắn không dám cho chúng ta đi vào, chính là sợ chúng ta phát hiện cái này cực kỳ tàn ác bí mật! Một cái giường chính là sáu mươi hai cái nhân mạng, sáu gian phòng chính là ba trăm bảy mươi hai con tánh mạng! Như vậy hành động coi như là ở Chủ Thần Vực cũng không được phép!"

Bạch Uyển Thần ban đầu giết đi vào, tới cũng nhanh đi được cũng mau. Nàng một người cũng không thể có thể kiểm tra lớn như vậy một mảnh trú trát doanh địa. Chỗ ngồi này phòng thí nghiệm bí mật dĩ nhiên không có bị phát hiện. Quan gia tựa hồ hiểu điểm này, bởi vì nếu như Bạch Uyển Thần phát hiện nơi này, sợ rằng đã sớm chạm đến liễu Thần Vực tuần tra điểm mấu chốt, Bạch Uyển Thần nhất định sẽ vạch trần đi ra ngoài. Như vậy không cần Bạch Uyển Thần đối phó Quan gia, Chủ Thần Vực những thứ kia duy trì "Thiết luật" người, dĩ nhiên là sẽ đem Quan gia diệt trừ.

"Quan gia táng tận thiên lương, chết không có gì đáng tiếc!" Hồng Vũ trầm mặt, vẫy vẫy tay: "Phương cô nương, ngươi tới đây xem một chút."

Phương Lưu Vân cố nén nôn mửa cảm giác, đi tới bên cạnh thi thể, nhíu mày nói: "Có thể hay không đem vật kia lấy ra cho ta nhìn một chút?"

Trang Trạch tiến lên dùng ngón tay nhẹ nhàng nhảy lên, cái kia bộ kiện nhặt đã khô khốc máu cùng cơ quan nội tạng rớt đi ra ngoài, Phương Lưu Vân cũng nữa chịu không được liễu nhào tới vừa nôn mửa liên tu.

Hồng Vũ đi qua vỗ vỗ phía sau lưng của nàng, võ khí lưu chuyển, ở một cổ nhu hòa lực lượng trấn an, Phương Lưu Vân cảm giác khá.

Trang Trạch bên kia đã làm cho người ta đánh tới nước giếng, đem cái kia bộ kiện súc sạch sẻ.

Phương Lưu Vân lần nữa thấy cái kia bộ kiện, dạ dày dặm hoàn thị hữu một chút cảm giác không thoải mái, nàng cố nén, bắt đầu kiểm tra vật kia.

Phương Lưu Vân quan sát chốc lát, vừa lộn cổ tay mấy mai dài nhỏ ngân châm ra hiện tại giữa ngón tay, nàng dùng ngân châm thử thăm dò, sau đó càng ngày càng có lòng tin, đợi nàng đắm chìm ở trận pháp trong thế giới sau này, vốn là làm cho nàng nôn mửa cái kia bộ kiện trở nên "Khả ái", Phương Lưu Vân ánh mắt càng ngày càng sáng, Hồng Vũ ở một bên nhìn, ngoài ý muốn phát hiện lúc này Phương Lưu Vân dung quang toả sáng, xa so sánh với bình thường điềm tĩnh nhã trí thời điểm còn có mị lực.

"Răng rắc!"

Phương Lưu Vân dùng trong tay ngân châm không biết chạm đến cái gì cơ quan, cái kia bộ kiện mở ra.

"A!" Mọi người một tiếng thét kinh hãi, bởi vì cái kia bộ kiện chỉ có quyền đầu lớn nhỏ, mặt ngoài lộ ra vẻ bình thản không có gì lạ, nhưng không có nghĩ đến nội bộ cư nhiên như thử tinh vi.

Bộ kiện mặt ngoài từng cái "Điểm (点)", đều ở nội bộ liên tiếp một cây so sánh với đầu tóc ti còn muốn rửa kim tuyến. Mà kia chi chít kim tuyến phía dưới, còn lại là mọi người chỉ có ngón út đóng dấu chồng lớn nhỏ trận pháp phương bàn, các loại trận pháp đống thêm ở chung một chỗ, tầng tầng lớp lớp, lẫn nhau trong lúc lại dùng đại lượng tơ vàng liên lạc, làm cho người ta chỉ nhìn một cái đã cảm thấy choáng váng.

Mà Phương Lưu Vân ánh mắt sáng hơn liễu: "Lại có thể đem trận pháp khắc tuyến cụ tượng hóa! Thật cao minh liễu!"

Hồng Vũ thật bất ngờ: "Ngươi là nói những thứ kia tơ vàng là cụ tượng hóa trận pháp khắc tuyến?"

"Không sai không sai, cũng đừng quấy rầy ta, ta muốn hảo hảo nghiên cứu xuống."

Hồng Vũ xem một chút cái này âm trầm mật thất, Phương Lưu Vân các hạ tựa hồ không có ý định rời đi, hắn hắc hắc một trận cười xấu xa: "Vậy chúng ta tất cả mọi người đi ra ngoài, không quấy rầy ngươi?"

Phương Lưu Vân căn bản chẳng quan tâm những khác, dùng sức khoát khoát tay: "Cũng đi thôi."

Mọi người sắc mặt cổ quái đi ra, đến trên mặt đất, Trương Tuyền cau mày. Hắn cũng là Trận sư, hơn nữa hắn là Chủ Thần Vực Trận sư.

Mới vừa rồi Hồng Vũ trực tiếp đem Phương Lưu Vân kêu lên đi, hoàn toàn quên liễu hắn, điều này làm cho Trương Tuyền trong lòng rất có chút ít không thoải mái. Hồng Vũ có lẽ so sánh với Chủ Thần Vực đan sư cường đại, nhưng là thủ hạ ngươi một Trận sư không thể nào so với ta đã sớm còn cao sao? Vô luận nói như thế nào. Ta cũng vậy Chủ Thần Vực thế gia toàn lực bồi dưỡng Trận sư.

Nhưng khi Phương Lưu Vân ngoài dự đoán mọi người mở ra cái kia bộ kiện, Trương Tuyền sẽ có nữa cái ý nghĩ này. Người khác không hiểu được, nhưng là Trương Tuyền nhìn hiểu.

Cái kia bộ kiện hết sức tinh diệu, khóa sau khi chết chỉ có thể thông qua tầng ngoài cái kia chút ít "Lưới (Điểm trận)" tới mở ra, đơn giản thuyết, chính là muốn phá giải mặt ngoài lưới một đạo vấn đề khó khăn, mới có thể làm cho cái kia bộ kiện nội bộ kết cấu phát huy tác dụng, tự động mở ra.

Trương Tuyền đã nhìn ra điểm này, nhưng là hắn không có năng lực phá giải cái kia lưới. Nhưng là Phương Lưu Vân làm được.

Bại bởi một phàm tục thế giới Trận sư, đây đối với Trương Tuyền mà nói có chút khó có thể tiếp nhận. Bất quá cũng may có Hồng Vũ cái này biến thái ở phía trước vẽ mẫu thiết kế, người ta Tiết Y Y còn được xưng Chủ Thần Vực đan đạo thiên tài thiếu nữ, ở Hồng Vũ cái này phàm tục thế giới đan sư trước mặt, còn không phải là làm theo cụp đuôi làm người?

Chẳng qua là Trương Tuyền trong lòng cảm khái, Hồng Vũ mình biến thái cũng là thôi, làm sao liên thủ hạ những người này này cũng khủng bố như vậy?

Hắn vừa xem một chút vừa Hồng Thân cùng Hồng Dần, thầm nghĩ hai người này chỉ sợ sớm muộn gì cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân.

Nghe nói Hồng Vũ thủ hạ còn có một vị khí sư, nếu là cũng như vậy nghịch thiên…

Trương Tuyền không có đi xuống nghĩ, mặc dù có chút trong lòng mất nhất định, nhưng là hắn hay là rất sáng suốt quyết định đem những tình huống này báo lên cho cho gia tộc, bây giờ nhìn lại, bất kể là đối với gia tộc hay là đối với với mình, cùng Vũ thiếu gia làm tốt quan hệ, tương lai có lợi thật lớn.

…

Phương Lưu Vân đem cái kia bộ kiện kiến thức cơ bản có thể chuẩn bị hiểu sau, lần này nghiên cứu tạm thời kiện một giai đoạn, một đoạn, bộ kiện trong ngoài thiết kế trận pháp cũng hết sức thâm ảo, cũng không phải trong khoảng thời gian ngắn có thể làm hiểu.

Phương Lưu Vân cuối cùng là còn nhớ rõ Hồng Vũ đang chờ của mình kết luận đâu, cho nên nàng chuẩn bị đi tới hồi báo.

Thời gian này chính là đêm khuya, hàn khí nồng đậm, sáu trong phòng sáu cụ thê thảm thi thể, Phương Lưu Vân dù sao cũng là một cô bé, ngẩng đầu nhìn lên trong mật thất chỉ còn lại có tự mình một người, bỗng nhiên là một cổ cảm giác sợ hãi du nhiên nhi sanh, tóc gáy cũng muốn giơ lên tới.

Nàng còn muốn đến tự mình một người ở chỗ này ngây người thời gian dài như vậy, cũng nhịn không được nữa: "A ____ "

Một tiếng này thét chói tai, xuyên qua liễu ba trăm trượng sâu địa đạo, thoáng cái chạy ra khỏi cửa động.

Gục ở vừa ngủ Tiểu Lâm xoa bóp ánh mắt: "Dạ a, tại sao?"

Phương Lưu Vân đã giống như một trận gió giống nhau lao ra, đầu tóc cũng muốn tạc đã dậy.

"Hồng Vũ! Ngươi đại phôi đản! Ta với ngươi không xong…"

Nàng vọt tới Hồng Vũ cửa gian phòng, Hồng Vũ dĩ nhiên đã tỉnh, hắn ở bên trong lớn tiếng quát: "Bổn thiếu gia thói

quen lõa lồ? Ngủ, ngươi xác định ngươi thật muốn xông tới?"

Một chiêu này nếu là đối phó Trang Hàn đẳng nữ, trăm thử khó chịu. Đáng tiếc gặp được Phương Lưu Vân.

Bụng đen nữ Trận sư kia quan tâm cái này? Rồi hãy nói nội tâm của nàng chỗ sâu, muốn nhìn một chút nam nhân "Chân tướng" đã rất nhiều năm, lúc này ầm một cước đá văng cửa xông đi vào.

Hồng Vũ một tiếng thét kinh hãi, nắm lên chăn đắp ở trên người mình, giật mình vô cùng: "Ngươi ngươi ngươi ngươi…"

"Ta cái gì ta? Ngươi rất đáng hận liễu, người ta tân tân khổ khổ giúp ngươi nghiên cứu trận pháp, ngươi còn trêu đùa ta!" Nàng đứng ở trong nhà, mở to mắt: "Ngươi không phải là lõa lồ? Ngủ sao, đem chăn vén lên cho ta xem nhìn nha! Ngươi cũng là vén lên a…"

Nàng làm bộ muốn lên tới động thủ vén Hồng Vũ cái chăn tử, đáng thương Vũ thiếu gia lúc này giống như là nếu bị sắc lang mạnh? Dữ dội tiểu La Lỵ, vẻ mặt đưa đám liên tục xin tha: "Phương cô nương, phương đại sư, phương cô nãi nãi, ngài tạm tha ta được không? Ta sai lầm rồi, ta sau này không dám được không?"

Ngoài cửa mặt dần dần vang lên một trận tiếng bước chân, hiển nhiên có người tới. Phương Lưu Vân cũng hết giận, suy nghĩ một chút cảm thấy hẳn là cho thiếu gia chừa chút mặt mũi, nàng tức giận trợn mắt nhìn Hồng Vũ một cái, quay người lại đi ra ngoài: "Vật kia căn bản tác dụng ta đã hiểu rõ."

Mọi người chạy tới, chỉ nhìn thấy Phương Lưu Vân tức giận từ bên trong đi ra ngoài, vừa đi vừa dùng sức đâm hai mắt của mình. Trang Hàn khác biệt hỏi: "Tại sao?"

Phương Lưu Vân không chút do dự hãm hại Hồng Vũ: "Thiếu gia quá hạ lưu liễu, người ta đừng xem hắn không muốn cho ta xem…"

Mười tám võ cơ cộng thêm Quan Lăng, tức nụ cười trắng bệch: "Thiếu gia!"

Thư sư tử đang nộ hống.

Hồng Vũ vẻ mặt đưa đám: “Ta không có… Các ngươi không cho phép đi vào, ta thật lõa lồ ~ ngủ đâu.” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 70 : Võ khí trọng yếu

Chờ Hồng Vũ mặc chỉnh tề đi ra ngoài, Trương Ngọc Thư đám người đã đợi một lúc lâu liễu —— Trang Hàn lần này không có hầu hạ hắn mặc quần áo, Hồng Vũ coi như là lãnh giáo Phương Lưu Vân các hạ đích thủ đoạn.

Lúc này, bị "Kinh sợ" Phương Lưu Vân đã khí định thần nhàn ngồi ở một bên, chờ hắn đi ra ngoài mọi người làm lễ ra mắt sau, mới chỉ vào trên bàn cái kia một lần nữa mền thượng bộ kiện nói: "Vật này nghiêm khắc mà nói cũng là một loại Huyền Binh, bất quá so sánh với hiện tại chúng ta cái loại nầy khoán canh tác hình Huyền Binh muốn tinh vi hơn, nó tác dụng theo ta phán đoán, hẳn là một người tạo võ khí trọng yếu, chỉ cần có đầy đủ mỏ tinh hoặc là hoang thú não tinh, là có thể chuyển thành đại lượng võ khí, một khi thi triển ra, uy lực phi thường to lớn. Bất quá Quan gia tựa hồ còn không có nghiên cứu ra tới như thế nào sử dụng những thứ này bộ kiện, cho nên bọn họ mới không ngừng mà dùng Sơn Man người đến làm thí nghiệm."

Phương Lưu Vân nói ra suy đoán quá mức làm người ta khiếp sợ.

Một võ khí trọng yếu! Võ khí trọng yếu giá trị tất cả mọi người hiểu, trực tiếp đem mỏ tinh chuyển thành võ khí, đây cũng quá không thể tưởng tượng nổi liễu. Hơn nữa tựa hồ cái này bộ kiện là chứa ở trong cơ thể con người, điều này làm cho người cảm giác, cảm thấy có chút không thoải mái.

Mọi người trầm mặc một trận, tiêu hóa tin tức kia sau, Hồng Vũ bỗng nhiên chau mày đầu: "Quan gia tại sao muốn ở chỗ này thí nghiệm vật này?"

Hắn một nhắc nhở, mọi người cũng là cũng muốn hiểu: "Quan gia căn bản không có năng lực chế tạo ra loại vật này, bọn họ là ở Quỳnh Thần Vực trong phát hiện!"

Thất Tịch Kiếm Linh ngáp một cái, khoan thai niệm chú nói: "Tình thâm nghĩa càng sâu, Thất Tịch định Càn Khôn! Có

thể không phá kia thế gian chân tình, bỏ không ngừng vậy huynh đệ thành tâm thành ý! Thiếu niên lang, ngươi có muốn hay không để cho trung nghĩa thiên thu bổn tọa, vì ngươi giải thích một chút cái này đồ vật?"

Hồng Vũ hết sức ngoài ý muốn, cùng Kiếm Linh câu thông nói: "Ngươi lại cũng biết?"

"Mặc dù chưa từng thấy, nhưng là không sai biệt lắm có thể nhìn ra đây là Cửu Di cổ triều thời đại đồ."

"Cửu Di cổ triều?"

"Đừng hỏi ta Cửu Di cổ triều khoảng cách hiện tại bao nhiêu năm, bổn tọa cũng tính toán không rõ ràng lắm. Bất quá có thể nói cho ngươi dạ, Cửu Di cổ triều ở Hiên Viên cổ hướng về sau mặt, thời đại kia người rất là khác loại, cùng các ngươi bất đồng, bọn họ thích tinh vi đồ, Huyền Binh phát triển cũng lựa chọn cái phương hướng này, thể tích càng ngày càng nhỏ, uy lực nhưng càng lúc càng lớn. Bổn tọa tại cái đó thời đại, trôi qua cũng không làm sao vui vẻ."

Nó lập tức ý thức được nói lộ ra liễu miệng, không đợi Hồng Vũ kịp phản ứng tựu nhanh chóng chuyển hướng liễu đề tài: "Ngươi phải đến vật này, hẳn là Cửu Di cổ triều lúc đầu di vật, cũng không tính là đặc biệt tinh vi, thể tích còn có chút lớn…"

Hồng Vũ không nhịn được cắt đứt hắn: "Cái này cũng chưa tính tinh vi?"

Thất Tịch Kiếm Linh làm ra vẻ làm chính là hình thức thở dài: "Thiếu niên lang, không phải là bổn tọa xem thường các ngươi, chỉ là các ngươi cái này văn minh thời đại, phát triển thời gian còn quá ngắn, thậm chí ngay cả… Tính không nói trước cái này, bổn tọa thành thực có thể tin, tuyệt sẽ không lừa gạt ngươi."

"Cửu Di cổ triều cường thịnh thời đại, bọn họ Huyền Binh trọng yếu chỉ có đậu tương lớn nhỏ, uy lực cũng là trên tay ngươi cái này ba trăm lần, ngươi thử nghĩ xem, ta nói vật này không tính là tinh vi, có hay không nói lung tung?"

Hồng Vũ âm thầm cảm thán, thời gian Trường Hà trong không biết mai một liễu bao nhiêu kỳ tích.

Mọi người thấy đến Hồng Vũ không nói cũng cho là hắn đang suy tư, cũng không có ai quấy rầy hắn. Hồng Vũ cùng Thất Tịch Kiếm Linh kết thúc trao đổi, ngẩng đầu lên nói: "Trời vừa sáng chúng ta tựu ra phát, tìm xem nhìn Quan gia rốt cuộc ở địa phương nào nhận được những thứ này Huyền Binh trọng yếu."

"Tốt."

…

Cả trú trát trong doanh địa, đối với Hồng Vũ đám người hữu dụng trừ những thứ kia trân quý tài liệu ở ngoài, chính là một chút sổ sách cùng ghi chép.

Hồng Vũ lật xem liễu những thứ này ghi chép, thô sơ giản lược tính toán cũng biết cái này Quỳnh Thần Vực một năm vì Quan gia cung cấp tư chất nguyên giá trị đạt đến kinh người một ức lượng hoàng kim!

Chủ Thần Vực các đại thế gia trường thịnh không suy, tất cả đều là kim tiền cùng tài nguyên chồng chất lên.

Mà chút ít ghi chép trong, cũng Quỳnh Thần Vực thăm dò cùng khai phá quá trình, mặc dù hết sức ngắn gọn, nhưng là còn để cho Hồng Vũ từ đó phát hiện dấu vết.

Những thứ này ghi chép đối với phát hiện linh dược nơi sản sinh, quáng mạch, hoang thú lãnh địa chờ một chút ghi chép vô cùng cặn kẽ, lấy dễ dàng sau lại người tra tìm. Nhưng là duy chỉ có đối với một chút di tích ghi lại hết sức mơ hồ, chỉ để lại một ít thời gian cùng địa điểm, cụ thể phát hiện cái gì cũng không có ghi lại. Đoán chừng là vì giữ bí mật.

Như vậy ghi chép tổng cộng có ba đường, chọn lựa ra tới: "Chuẩn bị lên đường, từng bước từng bước tìm đi qua."

…

Quỳnh Thần Vực cùng chủ thế giới rất giống, sông núi hùng tráng, thảm thực vật cũng là lấy thực vật xanh làm chủ.

Trú trát trong doanh địa không cần lưu lại người nào, mọi người sải bước hoang thú lên đường.

Từ trú trát doanh địa đi thông núi rừng, tổng cộng có ba đường đường. Cũng vô cùng đơn sơ, bọn kỵ sĩ định trực tiếp ở trong rừng cây xuyên qua.

"Tất cả mọi người cẩn thận một chút, Thần Vực trong chuyện gì cũng có thể phát sinh, hơn nữa căn cứ Quan gia ghi lại, Quỳnh Thần Vực trong là nhất phẩm cùng vượt qua nhất phẩm hoang thú tồn tại." Trương Tuyền nhắc nhở mọi người.

Một ít đoạn tương quan ghi lại Hồng Vũ cũng xem, ở Quan gia tiến vào Quỳnh Thần Vực chi sơ, một đầu giảo hoạt nhất phẩm hoang thú Bách Nhật Hỏa Viên thường xuyên xâm nhập còn chưa kiến thành trú trát doanh địa.

Ở Thần Vực khai thác lúc đầu, trú trát doanh địa chung quanh đều có trận pháp phòng ngự, nhưng là ở nhất phẩm hoang thú trước mặt, những thứ này phòng ngự trận pháp yếu ớt không chịu nổi, Bách Nhật Hỏa Viên thường thường ở mặt trời chói chan nhất nóng rang thời điểm gào thét mà đến, xé toang phòng ngự trận pháp, tiện tay bóp chết bên trong Quan gia võ sĩ.

Cho đến sau lại Quan gia phái tới liễu một vị Nhất Phẩm Hợp Chân trấn giữ, Bách Nhật Hỏa Viên lại tới nữa mấy lần, không có chiếm được tiện nghi, sau này mới dần dần biến mất ở mịt mờ trong rừng rậm.

Dựa theo Quan gia lưu lại ghi chép, một ít đầu Bách Nhật Hỏa Viên so với bình thường nhất phẩm hoang thú mạnh hơn. Mà hắn so với bình thường nhất phẩm hoang thú càng thêm thông minh, trên người đeo đầy liễu các loại cứng rắn khoáng thạch tạo thành "Khôi giáp", thậm chí còn có một chuyện trầm trọng vô cùng vũ khí.

Quan gia trước sau có bốn vị Nhất Phẩm Hợp Chân từng tại Quỳnh Thần Vực trấn giữ, đều mơ tưởng thiết kế đem đầu kia Bách Nhật Hỏa Viên đánh chết, nhưng là tên kia quá mức giảo hoạt, luôn là không có thể như nguyện.

Hồng Vũ thấy đoạn này thời điểm hơi có chút kỳ quái, Quan gia khai phá Quỳnh Thần Vực mấy thập niên thời gian, dựa theo Trương Tuyền giải thích, hẳn là còn bị vây Thần Vực khai phá "Lúc đầu", ở nơi này chính là hình thức giai đoạn, nhiệm vụ chủ yếu là duy trì bắt đóng, duy trì ở ổn định thu vào, mà không phải săn giết địch nhân cường đại —— đó là trung hậu kỳ việc cần phải làm.

Bất quá ai biết Quan gia là nghĩ như thế nào đâu?

Hoang Thú Kỵ Binh đoàn bên trong cũng là nhị phẩm, tam phẩm hoang thú, ở nơi này ngồi tư hữu trong Thần Vực cũng tuyệt đối là cường giả, cho nên một đường đẩy mạnh hết sức thuận lợi. Nhưng là cái kia con đường chỉ có ba Bách Lý, cuối liên tiếp nếu một mảnh chu võng giống nhau khuếch tán đi ra ngoài đường nhỏ.

Những thứ này đường nhỏ là Quan gia cái kia chút ít võ đạo cường giả tiến vào hoang dã thu các loại tài liệu lối đi.

Dựa theo Quan gia ghi chép, lựa chọn một cái đường nhỏ, vừa đi hai ngày thời gian, mọi người đã tới một mảnh bị lột bỏ một nửa khổng lồ sườn núi!

Trên sườn núi thành công tấm kiến trúc, mặc dù đã tất cả đều tổn hại, nhưng vẫn cũ có thể nhìn ra kích thước khổng lồ, khí thế rộng rãi. Như vậy một ngọn thành thị, lấy một ngọn khổng lồ ngọn núi làm căn cơ, cũng không biết vận dụng cái gì lực lượng, sinh sôi đem ngọn núi cắt đứt, sau đó ở chỗ này kiến tạo thành thị.

Mọi người tìm tòi này một chỗ di tích, cũng không có phát hiện gì, Hồng Vũ khoát khoát tay, mọi người lúc này rời đi thôi đi trước ghi chép thượng người thứ hai di tích.

Đi vòng người thứ hai di tích ngày thứ sáu thời điểm, hoang thú cửa bỗng nhiên ở một mảnh mịt mờ núi lớn lúc trước dừng bước không tiến.

Mọi người cảm thấy kỳ quái, bởi vì cũng không có nhận thấy được cái gì đáng sợ hơi thở, kia tấm trong núi lớn cũng là sinh cơ dạt dào, thỉnh thoảng có các loại thú con chạy đến, con

chim bay lên trời không. Hết thảy cũng rất bình thường, nhưng là hoang thú cửa chính là không dám đi tới.

Hồng Vũ kêu lên liễu Hồng Thân cùng Hồng Dần, ba người cùng nhau lặng lẽ xâm nhập trong núi lớn.

Đi vào không bao lâu, Hồng Dần tựu lặng lẽ kéo Hồng Vũ chéo áo, ở Hồng Dần ngón tay phương hướng, trên cỏ có một chỉ khổng lồ vô cùng dấu chân!

Ba người nhìn nhau, im lặng không lên tiếng theo dấu chân truy tung đi xuống.

Kia dấu chân chừng năm trượng dài, mỗi một bước rơi xuống đi, đều có mấy ngàn trượng gian cách. Hồng Vũ ba người truy tung liễu ước chừng đếm Bách Lý, dấu chân biến mất. Ở một cái sơn cốc trong, lộ ra một mảnh trong suốt màu sắc.

Ba người tiểu tâm dực dực nhích tới gần thấy rõ ràng, Hồng Vũ thiếu chút nữa nước miếng cũng chảy xuống liễu.

Một mảnh kia trong suốt quang mang, chính là một cây tà cắm ở trong sơn cốc dáng vóc to tinh trụ! Tinh trụ cũng không phải là thiên nhiên mà thành, hẳn là sử dụng thủ đoạn nào đó ngưng luyện ra tới, chẳng qua là ngưng luyện vô cùng hỏng bét, đủ mọi màu sắc hỗn hợp ở chung một chỗ, nguyên liệu cũng không có hoàn toàn dung hợp.

Hồng Vũ chỉ nhìn một cái, liền từ giữa phát hiện Thiên Long Mẫu Kim, Tinh Vân Ngọc Sa, Bát Hoang Man Cổ Thạch, Hỗn Nguyên Nghi Kim chờ mấy chục loại nguyên liệu, những thứ này nguyên liệu tất cả đều là nhất phẩm thậm chí là vượt qua nhất phẩm tài liệu!

Hồng Vũ trong lòng mắng to: Đây là đâu bại gia tử như vậy tao đạp thứ tốt! Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 71 : Bách Nhật Hỏa Viên (thượng)

Một ít cái khổng lồ tinh trụ, thô đều biết trượng, tà tà cắm ở trong núi rừng, dài đến trăm trượng, một đầu khác đặt ở một ngọn núi thượng, chỉ dựa vào tự thân sức nặng, tựu thật sâu áp vào ngọn núi nham thạch mấy trượng

Một con chiều cao ước chừng chừng mười trượng lửa đỏ Hầu Tử đổi chiều ở khổng lồ tinh trụ đính đoan, hai cái chân nha tử ôm lấy tinh trụ, đang thở to ngủ.

Nó há to miệng, lộ ra bén nhọn kinh người nanh, mỗi một cái nanh phía trên, cũng ngưng tụ một tầng màu đỏ sương mù.

Một đạo sáng trông suốt nước miếng rủ xuống xuống tới, mà theo này đầu khổng lồ Viên Hầu hô hấp, một ngụm Xích kim sắc khí lưu ở trong miệng của nó tiến tiến xuất xuất, ngưng tụ không tiêu tan, nhìn sáng bóng, tựu tựa như Kim Ngân một loại

Hồng Thân cùng Hồng Dần coi như là kiến thức rộng rãi, nhưng là cũng không có ra mắt như vậy hoang thú, như vậy xem ra, cho dù là Hồng Vũ bên cạnh Lăng Thiên Thần Hủy, so với này đầu khổng lồ Viên Hầu tới cũng phải kém sắc không ít.

Hồng Vũ còn lại là thầm giật mình, một từ ngữ từ Lão Quân đạo tổ cái kia một phần trong trí nhớ hiện ra tới: "Tinh Tuyệt Chi Khí "

Tinh Tuyệt Chi Khí đối với Thú Tộc mà nói, tương tự với loài người võ giả võ khí.

Cái thế giới này hoang thú, lực chiến đấu chủ yếu có hai bộ phận tạo thành: Thân thể lực lượng, huyết mạch lực.

Phần lớn hoang thú đều chỉ có thân thể lực lượng, nói như vậy, đạt tới ngũ phẩm trở lên, mới có thể thức tỉnh huyết mạch

lực lượng. Huyết mạch lực lượng trực tiếp nhất biểu hiện, chính là hoang thú đích thiên phú kỹ năng.

Nhưng là Tinh Tuyệt Chi Khí lực lượng, Hồng Vũ hay là lần đầu tiên ở hoang thú trên người phát hiện, cho dù là lúc trước hai lần tiến vào Mẫu Hà hoang lâm mang, bắt nhất phẩm hoang thú thời điểm cũng không có phát hiện.

Mà dựa theo Lão Quân đạo tôn truyền tới này một phần trí nhớ sở miêu tả, Hồng Vũ hiểu Tinh Tuyệt Chi Khí tu luyện, sẽ sinh ra Thú Tộc "Nội đan "

Hồng Vũ không nhịn được phỏng đoán, ở cái thế giới này Tinh Tuyệt Chi Khí cuối cùng có phát triển trở thành tại sao đồ. Nội đan? Cái thế giới này tựa hồ không có loại vật này…

Hồng Thân lặng lẽ đối với Hồng Vũ nói: "Xem ra chính là một đầu Bách Nhật Hỏa Viên."

Hồng Vũ cũng khẽ gật đầu, khó trách Quan gia ở tư hữu Thần Vực khai phá lúc đầu, tựu khẩn cấp muốn đem Bách Nhật Hỏa Viên bắt được, chẳng qua là này một cây khổng lồ tinh trụ, luyện ra, là có thể đạt được ít nhất mười tỷ lượng hoàng kim thu vào hơn nữa loại này kim tiền tính ra, đối với Chủ Thần Vực thế gia mà nói thật ra thì ý nghĩa không lớn, bởi vì bọn họ không thể nào đem những thứ này trân quý vô cùng tài liệu bán đi, những tài liệu này có thể cho một Chủ Thần Vực thế gia mang đến khổng lồ trợ giúp, vượt xa mười tỷ lượng hoàng kim.

Mà Hồng Vũ ba người cẩn thận quan sát một ít đầu Bách Nhật Hỏa Viên sau, thì càng thêm kinh ngạc liễu, bởi vì Bách Nhật Hỏa Viên trên người, rất là xú mỹ đeo đầy liễu các loại "Đồ trang sức đeo tay".

Trên cổ quấn một cây "Hạng quyển", chính là dùng cây mây buộc chặc mà thành, phía trên có tất cả lớn nhỏ mười mấy viên nhất phẩm hoang thú não tinh đủ mọi màu sắc, ly kỳ cổ quái.

Nếu như vì vậy mà quên này cái cây mây, vậy ngươi tựu mười phần sai liễu, gốc cây cây mây chính là vượt qua nhất phẩm chí tôn bảo dược "Phượng Huyết Đằng".

Trừ này chỉ hạng quyển, nó hai cổ tay thượng còn có hai "Thủ trạc", móng vuốt trên có bảy tám mai "Chiếc nhẫn", hai con cánh tay riêng của mình phủ lấy ba bốn "Vòng tay", trên bụng một cây "Đai lưng", hai cái chân trên mắt cá chân còn có hai "Vòng chân".

Tất cả đều là dùng không thua gì hạng quyển tài liệu chế luyện mà thành.

Dĩ nhiên, lấy Bách Nhật Hỏa Viên nhất quán thô ráp phong cách, những đồ này không có chút nào mỹ cảm có thể nói, nhưng là bất kể người ném xuống, cũng là làm cho người ta hâm mộ chảy ròng nước miếng cái kia loại.

Đơn giản mà nói, này đầu Bách Nhật Hỏa Viên, chính là hoang Thú Tộc bầy trong "Nhà giàu mới nổi", có tiền nhất, đẹp nhất thưởng thức cái kia loại.

Nó ngủ nồng, một hít một thở trong lúc, một ít miệng Tinh Tuyệt Chi Khí tiến tiến xuất xuất, càng phát ra lộ ra vẻ sáng ngời.

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, triều hai người khoa tay múa chân liễu một ra dấu tay, ba người lặng lẽ triệt thoái phía sau, Bách Nhật Hỏa Viên nhưng bỗng nhiên mở mắt, chợt khẽ hấp, một ít miệng Tinh Tuyệt Chi Khí nhanh chóng nuốt trở lại trong cơ thể, nó thân thể cao lớn rung động, bay lên trời một tiếng gầm thét

"Rống "

Nhất thời thiên địa biến sắc đất rung núi chuyển, cuồng bạo Bách Nhật Hỏa Viên ở giữa không trung ngửa mặt lên trời phun ra nuốt vào, mãnh liệt vừa lên tiếng thế nhưng ngưng tụ thành một đạo khổng lồ gió lốc nước xoáy, đem đại lượng không khí nuốt vào trong cơ thể, đồng thời thân thể của nó nhanh chóng bành trướng, đạt đến mấy trăm trượng độ cao

Mà hắn trên người những thứ kia "Đồ trang sức đeo tay", cũng đi theo trở nên to lớn, có thể thấy được "Chất lượng" vô cùng tốt.

Nó vừa nhấc móng vuốt bắt được một cây khổng lồ tinh trụ, đây chính là binh khí của nó, vung lên trong lúc cửu sắc

quang mang chớp thước, rung động này nhất phương thiên địa đều ở nức nở khóc một loại, cường đại trận gió kèm theo đại bổng, hung hăng đánh tới hướng liễu Hồng Vũ đám người.

Hồng Vũ không chút do dự thả ra liễu Lăng Thiên Thần Hủy, nhất phẩm hoang thú một tiếng gầm thét, ở cả vùng đất trên chạy như điên, một cúi đầu hung hăng vọt tới liễu Bách Nhật Hỏa Viên, từng vòng quang mang theo hắn Độc Giác thượng khuếch tán mở ra, trong đó mang theo nào đó cường hãn huyết mạch lực lượng.

Bách Nhật Hỏa Viên một đôi đã bốc cháy lên liễu ngọn lửa trong ánh mắt, hiện lên liễu một tia kinh ngạc quang mang, tựa hồ cái loại nầy huyết mạch lực, khiến nó có điều kiêng kỵ.

Nhưng là rất nhanh, nó tựu phân biệt ra được tới cũng không phải là thuần khiết huyết mạch, trong mắt của nó vừa hiện lên một tia giọng mỉa mai ý, đại bổng thu hồi lại nhẹ nhàng vỗ, Lăng Thiên Thần Hủy Độc Giác thượng phát ra cái kia từng đạo tia sáng nhất thời bể tan tành, Lăng Thiên Thần Hủy kiêng kỵ dừng lại, chạy như điên, triệt thoái phía sau một bước, hướng Bách Nhật Hỏa Viên không được gầm thét.

Hồng Vũ ba người đã thừa cơ hội này thật nhanh triệt thoái phía sau, Bách Nhật Hỏa Viên bước nhanh đến phía trước, Lăng Thiên Thần Hủy cắn răng chỉa vào, nhưng là lực lượng của nó so sánh với Bách Nhật Hỏa Viên sai quá nhiều, Bách Nhật Hỏa Viên không ngừng tiến tới gần, nó chỉ có thể liên tục triệt thoái phía sau.

Hồng Vũ cũng nổi giận, tâm niệm vừa động Thất Tịch đoản kiếm xuất hiện, hắn lăng không dựng lên: “Thân thúc Dần thúc, cùng này đầu súc sinh đánh một cuộc “

Thất Tịch đoản kiếm lúc này giống như là một sợ phiền phức người đàng hoàng, một điểm gì đó tia sáng cũng không có. Nhưng là Bách Nhật Hỏa Viên nhưng ngó chừng nó, trong hai mắt lần nữa phun ra liễu hai cổ nồng đặc thật là tốt giống như nham tương giống nhau ngọn lửa, sau đó không biết suy nghĩ những thứ gì, một côn rơi đập, Lăng Thiên Thần Hủy một tiếng gầm thét dùng hết liễu toàn lực dùng Độc Giác đón nhận.

“Oanh “

Nổ rung trời, chung quanh hết thảy trong nháy mắt thành một mảnh phấn vụn, màu xanh biếc thực vật, màu đen nham thạch, màu nâu bùn đất, huyết sắc động vật, xen lẫn trong cùng nhau lộ ra vẻ mê huyễn mà thê thảm. Lăng Thiên Thần Hủy hơn phân nửa thân thể bị nện vào dưới mặt đất, ngất ngất núc ních quơ đầu.

Mà Bách Nhật Hỏa Viên chỉ là rút lui ba bước, lắc lắc có chút chấn đắc tê dại móng vuốt, ngạo nghễ nhìn liễu Hồng Vũ ba người một cái, kéo của mình đại bổng, rầm rầm ù ù xuyên sơn vượt đèo đi.

Hồng Vũ không nói một tiếng đem Thất Tịch đoản kiếm thu hồi đi, yên lặng xoay người trở về. Dọc theo đường đi hắn chắp tay sau lưng, cúi đầu, không nói một lời suy tư.

Hồng Thân Hồng Dần ở phía sau, lộ ra vẻ có chút suy yếu Lăng Thiên Thần Hủy đi theo cuối cùng.

Phía trước kinh thiên động địa, Quan Lăng bọn họ lập tức tiến lên đón, xa xa nhìn thấy bọn họ lập tức hô: “Thiếu chủ…”

Hồng Vũ khoát khoát tay: “Đừng nói trước, để cho ta suy nghĩ một chút.”

Đoàn người đường cũ trở về trú trát doanh địa, Hồng Vũ sẽ đem mình nhốt tại trong phòng. Ngoài dự đoán mọi người chính là, lần này hắn không có đem Lăng Thiên Thần Hủy thu hồi gọi về Thiết giác.

Tâm tình của mọi người cũng không quá quan tâm tốt, bởi vì thiếu gia tựa hồ rất không vui vẻ.

Nhưng là mọi người vừa cũng không biết đến tột cùng xảy ra chuyện gì, nói lý ra xâu chuỗi một chút, cũng đề cử Trang Hàn đi hỏi hỏi.

Cho dù là Quan Lăng đẳng nữ hiện tại ở Hồng Vũ người theo đuổi trong địa vị càng ngày càng nặng muốn, nhưng là đến nơi này loại lúc, mọi người thứ nhất nghĩ đến vẫn như cũ là Trang Hàn. Cho dù là Quan Lăng mình, cũng chỉ có thể bất

đắc dĩ thừa nhận, ở Vũ thiếu gia trong suy nghĩ, Trang Hàn địa vị như cũ trên mình.

Trang Hàn không có đi quấy rầy Hồng Vũ, mà là đi hỏi Hồng Thân.

Sau đó mọi người chợt hiểu ra: Thiếu gia lúc nào như vậy biệt khuất quá?

Coi như là lần trước Hồng gia thiếu chút nữa bị Bách Lý Thịnh Thế công phá, nhưng là sau đó thiếu gia trả thù liên miên không dứt, đến bây giờ còn chưa xong, hơn nữa Hồng gia cũng bởi vì thiếu gia, vẫn lực áp Bách Lý gia.

Mọi người thậm chí đều ở suy đoán, thiếu gia nhất định là nghĩ tới mình tấn thăng làm Nhất Phẩm Hợp Chân sau, tự mình đi tìm Bách Lý Thịnh Thế tính sổ trên thực tế cái này suy đoán không đúng. Hồng Vũ chân thật ý nghĩ là: Để cho Hồng Thân tấn chức nhất phẩm sau, đi tìm Bách Lý Thịnh Thế coi là một lần sổ sách; Hồng Dần tấn chức Nhất Phẩm Hợp Chân sau, đi tìm Bách Lý Thịnh Thế coi là một lần sổ sách; Quan Lăng tấn chức sau đi tìm Bách Lý Thịnh Thế coi là một lần sổ sách… Dùng cái này loại suy, đến khi hắn mình? Hắn tạm thời ý nghĩ là chờ mình thủ hạ Nhất Phẩm Hợp Chân cỏ dại lan tràn, mọi người cùng nhau tiến lên, đè lại Bách Lý Thịnh Thế, để cho hắn Hồng Vũ giải khai của mình dây lưng quần, làm cho mình rượu vàng ở Bách Lý Thịnh Thế trên mặt cỏ dại lan tràn một hồi.

Hơn nữa Hồng Vũ phi thường khẳng định, nhất định là rượu vàng, không phải là nước lèo.

Nhưng là lần này, thiếu gia lại ở một đầu súc sinh trước mặt như vậy buồn bực, lấy tính cách của hắn, tại sao có thể nhịn được rồi?

Nhưng là trên thực tế lần này mọi người vừa đã đoán sai…

Hồng Vũ không phải là bởi vì Bách Nhật Hỏa Viên quá cường đại mà buồn bực, mà là bởi vì Bách Nhật Hỏa Viên trên người đeo đầy liễu các loại trân quý bảo vật. Hồng Vũ đoạt Quan gia ở lại Quỳnh Thần Vực trong gần một năm thu hoạch, nhưng là vẫn chưa tới Bách Nhật Hỏa Viên tư sản một nửa

Hồng Vũ cũng sẽ không giống như Quan gia nghĩ như vậy làm sao đem Bách Nhật Hỏa Viên đánh chết, đem trân quý vô cùng Bách Nhật Hỏa Viên biến thành hoang thú tài liệu. Quan gia sở dĩ nghĩ như vậy, là bởi vì hắn cửa căn bản không có năng lực hàng phục một đầu gần như vượt qua nhất phẩm Bách Nhật Hỏa Viên.

Nhưng là Hồng Vũ có thể.

Hồng Vũ hiện tại muốn suy nghĩ chính là, như thế nào hàng phục Bách Nhật Hỏa Viên.

Hắn rõ ràng cảm giác được này đầu hoang thú cùng khác bất đồng. Hồng Vũ ở Mẫu Hà hoang lâm mang trong cũng từng phát hiện quá một chút vượt qua nhất phẩm hoang thú, lực lượng thậm chí còn ở Bách Nhật Hỏa Viên trên. Nhưng là Hồng Vũ lại có thể cảm giác được những thứ kia hoang thú xa không bằng này một đầu Bách Nhật Hỏa Viên thông minh.

Đúng vậy, này đầu Bách Nhật Hỏa Viên linh trí, mới là nó trân quý nhất chỗ. Những thứ không nói khác, nó đã học xong rèn binh khí, sử dụng binh khí, di tích vì mình chế luyện gia trì lực lượng các loại vật phẩm trang sức.

Mặc dù ở nơi này chút ít phương diện, Bách Nhật Hỏa Viên lộ ra vẻ thô ráp vô cùng, nhưng là đây là một tốt bắt đầu.

Hồng Vũ thậm chí hoài nghi, nếu như Quan gia người không có tiến vào Quỳnh Thần Vực, mặc cho này một đầu Bách Nhật Hỏa Viên tiếp tục như vậy phát triển đi xuống, mấy ngàn năm sau, nó thậm chí có thể tiến hóa thành vì chân chính cao trí khôn tánh mạng tựa như Nhân Tộc giống nhau. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 71 : Bách Nhật Hỏa Viên (hạ)

Hồng Vũ dọc theo đường đi đều ở trầm tư, hắn biết đối phó Bách Nhật Hỏa Viên như vậy linh trí cực cao hoang thú, cũng không thể dựa theo trước kia phương thức tới tiến hành.

Nó có lẽ có sợ hãi Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng huyết mạch lực, nhưng là tuyệt đối sẽ không thúc thủ chịu trói, bởi vì nó có thể suy đoán ra, huyết mạch lực uy hiếp tác dụng cùng chân chính lực lượng ở giữa khác biệt.

Chuẩn bị không tốt nó còn có thể cả gan một gậy đập tới.

Đối phó cao linh trí hoang thú, Lăng Thiên Thần Hủy trên thực tế là một cái ví dụ.

Thu phục Lăng Thiên Thần Hủy thời điểm ngoài dự đoán mọi người thuận lợi, nó chủ động xông tới đến Hồng Vũ trước mặt, sau đó ở Hồng Vũ thu phục nó thời điểm, biết điều một chút đi vào khuôn khổ không có một chút phản kháng.

Lăng Thiên Thần Hủy cảm thấy nào đó "Cơ duyên", Hồng Vũ có thể làm cho nó trong cơ thể một ít ti ngủ say cường đại huyết mạch thức tỉnh cơ duyên. Vì theo đuổi càng cường đại hơn lực lượng, Lăng Thiên Thần Hủy từ bỏ hoang thú vương người tôn nghiêm cùng kiêu ngạo, cam nguyện dấn thân vào ở Hồng Vũ môn hạ.

Hồng Vũ một đường trầm tư, phản phục nhớ lại Lão Quân đạo tôn truyền tới cái kia một phần trí nhớ, muốn tìm được một loại có thể ⊥ Lăng Thiên Thần Hủy huyết mạch thức tỉnh đích phương pháp xử lí, nhưng là mãi cho đến trở lại trú trát doanh địa, hắn cũng không có đầu mối chút nào.

Vào gian phòng của mình sau, Hồng Vũ tĩnh tọa thanh tâm, cẩn thận cắt tỉa một ít phân trí nhớ, vẫn như cũ là không có gì thu hoạch.

Duy nhất nghĩ đến một chút, chính là một phần trong trí nhớ, có một loại "Dưỡng Linh Đan" . Đặc biệt cho Thú Tộc

phục dụng, có thể gia tăng Thú Tộc lực lượng cùng trong cơ thể nguyên khí lắng đọng.

Cái này xác thực có thể ⊥ Lăng Thiên Thần Hủy lực lượng tăng nhiều, nhưng là khoảng cách huyết mạch thức tỉnh nhưng còn có một định chênh lệch. Loại này chỗ tốt có thể hay không đả động Bách Nhật Hỏa Viên, Hồng Vũ không có gì lòng tin.

Bất quá khổ tư nửa ngày, hắn hay là không có cái gì thu hoạch, không thể làm gì khác hơn là khẽ thở dài một tiếng, quyết định trước bắt tay vào làm luyện chế Dưỡng Linh Đan, xem một chút đại lượng linh đan chồng chất dưới, hiệu quả có thể hay không ngoài dự đoán mọi người.

Hắn mở ra của mình Bán Thần Vực, đem các loại nguyên dược liệu lấy đi ra ngoài.

Dưỡng Linh Đan cần có dược liệu không tính là trân quý, mặc dù đều ở tứ phẩm trở lên, nhưng là cơ hồ không có nhất phẩm. Chẳng qua là phải cần lượng rất lớn, dù sao Thú Tộc khổng lồ hình thể còn tại đó.

Loại này cấp bậc không tính là cao linh dược, Hồng Vũ ở Xích Kim Xuyên chiếm được rất nhiều, vì vậy nguyên liệu căn bản không cần gánh

Hồng Vũ đem các loại nguyên dược liệu xử lý hoàn tất, sau đó dẫn đạo Long Hồn phun ra một cổ Long hỏa rót vào trận pháp trong, miệng núi lửa biến thành một lò miệng, ngọn lửa ầm ầm dựng lên, một vòng luyện chế bắt đầu.

Ở Long Duyện Ngọc thủ pháp thao túng dưới, Hồng Vũ luyện chế vô cùng thuận lợi. Dưỡng Linh Đan cũng không tính phức tạp —— dĩ nhiên đây là đối với Hồng Vũ đan đạo trình độ mà nói.

Dùng hai ngày thời gian, Hồng Vũ luyện chế thành công ba lò Dưỡng Linh Đan, mỗi một lò ba mươi sáu mai.

Trong lúc này, Hồng Thân cùng Hồng Dần không ngủ không nghỉ, vì Hồng Vũ hộ pháp, đồng thời cũng cẩn thận đề phòng Bách Nhật Hỏa Viên có đột nhiên tiến vào trú trát doanh địa.

Hồng Vũ có chút mỏi mệt mở cửa, hai lão lập tức đứng dậy: "Thiếu gia?"

Hồng Vũ gật đầu: "Đi theo ta."

Mấy ngày qua thời gian, Lăng Thiên Thần Hủy nhàn nhã đi chơi địa ở chung quanh lâm địa trong tản bộ, hoặc là vồ một chút cấp bậc thấp hoang thú, hoặc là tùy tiện ăn vài hớp tươi mới lá cây.

Bất quá Hồng Thân cùng Hồng Dần lại có thể nhìn ra được, Lăng Thiên Thần Hủy có chút rầu rĩ không vui.

Cùng Bách Nhật Hỏa Viên ngắn ngủi tỷ thí, đối với nó đả kích rất lớn, nó khẩn cấp muốn tăng lên lực lượng. Nhưng là đối với hoang thú mà nói, thân thể lực cùng huyết mạch lực này hai cách, thân thể lực Lăng Thiên Thần Hủy cơ hồ đã đạt đến bổn tộc cực hạn. Nhưng là huyết mạch lực nó nhưng thủy chung không cách nào kích thích cường đại nhất một tia.

Huyết mạch của nó trong, trừ một ít ti thần bí nhất cường đại nhất ở ngoài, còn có khác một chút, những thứ kia huyết mạch cũng đã bị kích thích, khiến nó đạt được nhiều loại thiên phú kỹ năng, nhưng là những năng lực này cũng đã đến đỉnh liễu, khả năng không nhiều có nữa tăng lên.

Hồng Vũ đi tới thời điểm, Lăng Thiên Thần Hủy trong mắt mang theo một tia kỳ vọng, Hồng Vũ cười cười: "Hé miệng"

Lăng Thiên Thần Hủy rất nghe lời mở ra miệng rộng, Hồng Vũ tính toán hạ xuống, đem mười hai mai linh đan vứt vào trong miệng của nó.

Ba lò linh đan, phân chín lần ăn vào, Hồng Vũ đây là một tương đối ổn thỏa cách làm. Linh đan dược lực đánh sâu vào, đối với tăng lên vượt cấp có trợ giúp rất lớn. Dược lực càng mạnh đánh sâu vào càng lớn, nhưng là cường đại dược lực đối với hoang thú thân thể thương tổn cũng rất lớn, cho nên muốn từ đó tìm ra một thăng bằng.

Dựa theo Hồng Vũ tính ra, Lăng Thiên Thần Hủy mới có thể thừa nhận được một lần mười tám mai linh đan thuốc lượng, nhưng là hắn lo lắng cho mình suy tính không chính

xác, không muốn vì vậy hại Lăng Thiên Thần Hủy, cho nên hay là bảo thủ lựa chọn một lần mười hai mai.

Phục dụng liễu Dưỡng Linh Đan sau, dược hiệu bắt đầu phát huy, Lăng Thiên Thần Hủy ở trong núi rừng thống khổ quay cuồng, phát ra từng tiếng rung trời rống to thanh âm, nương theo mà đến chính là từng đạo lực lượng ba động, một tầng tầng hơi thở tia sáng.

Mỗi cách bốn canh giờ, loại này rống to thanh sẽ chợt tăng lên, đó là Lăng Thiên Thần Hủy lần nữa phục dụng linh đan.

Một cái nhỏ đúng dịp kim Sắc Hầu tử ở giữa núi rừng xuyên qua, nhanh đến giống như là một đạo thiểm điện. Rất nhanh nó tựu vô thanh vô tức tiếp cận Lăng Thiên Thần Hủy chỗ ở vùng núi, sau đó nó trở nên tiểu tâm dực dực, che đi của mình hết thảy hơi thở, dùng tiểu móng vuốt nhẹ nhàng đẩy ra rồi một mảnh lá cây hướng ra ngoài nhìn lại.

Lăng Thiên Thần Hủy trên người lực lượng chậm chạp mà ổn định tăng trưởng. Đã rút nhỏ thân thể Bách Nhật Hỏa Viên trong mắt ngạc nhiên càng ngày càng đậm.

Linh trí của nó rất cao, làm Hồng Vũ thả ra một đầu nhất phẩm hoang thú thời điểm nó cũng cảm giác được cái này nhỏ bé người cùng lấy trước kia một đám nhỏ bé người không giống với.

Làm Hồng Vũ lấy ra Thất Tịch đoản kiếm thời điểm, nó mới chánh thức coi trọng hơn cái này nhỏ bé người.

Nó bỗng nhiên đảo qua Viên Hầu nhất tộc xúc động hiếu động tật bệnh, lẳng lặng ở vừa ẩn núp quan sát. Bốn canh giờ sau, Lăng Thiên Thần Hủy hé miệng, Hồng Vũ đem mười hai mai linh đan ném vào. Sau đó, Lăng Thiên Thần Hủy vừa vang lên kinh thiên rống to thanh.

Bách Nhật Hỏa Viên đem Hồng Vũ, linh đan, rống to thanh âm, cùng với sau đó Lăng Thiên Thần Hủy lực lượng gia tăng liên lạc lại với nhau. Nó suy nghĩ cẩn thận liễu.

Cho nên nó lặng lẽ rút đi, một đường nhanh như điện chớp, trở lại một trong nham động, hang ngoài dựng thẳng một ít cái khổng lồ tinh trụ. Nó ngồi chung một chỗ trên tảng đá, dùng

một con móng vuốt nâng cằm lên, tựa hồ là đang suy tư —— rất có chút ít "Loài người" cảm giác.

Ba mươi sáu canh giờ sau, Lăng Thiên Thần Hủy tiếng hô càng ngày càng hùng hậu, lực lượng của nó không ngừng mênh mông, hướng ra ngoài khuếch tán ra từng đạo cường hãn ba động, đã đem chung quanh mấy ngàn trượng mặt đất bình định, không hề nữa có cây cối, nham thạch, tất cả đều là bụi

Hồng Vũ ba người đã thối lui đến liễu ba nghìn trượng ra, lẳng lặng địa nhìn đầy đất lăn lộn Lăng Thiên Thần Hủy.

Loại thống khổ này là hoang thú mạnh mẽ tăng lên lực lượng nhất định phải kinh nghiệm quá trình, Hồng Vũ đem của mình Linh Giác hoàn toàn buông ra, tinh tế cảm thụ được Lăng Thiên Thần Hủy hơi thở.

Lăng Thiên Thần Hủy lực lượng ước chừng tăng trưởng một thành, không nên xem thường này một thành, bởi vì Lăng Thiên Thần Hủy chính là nhất phẩm hoang thú, lực lượng cường đại là không có thể tưởng tượng giống. Này một thành lực lượng cũng là vô cùng đáng sợ.

Hơn nữa Lăng Thiên Thần Hủy đã đến một cái bình cảnh, muốn gia tăng một chút lực lượng cũng rất khó khăn, mà ba mươi sáu canh giờ, tựu tăng thêm một thành, cái này thành quả đã vô cùng kinh người liễu, nếu để cho Lăng Thiên Thần Hủy bằng vào cố gắng của mình tăng lên, rất có thể cần mấy chục năm thời gian.

Dưỡng Linh Đan không hổ là Lão Quân đạo tôn truyền xuống phương thuốc dân gian, đúng là hiệu quả kinh người.

Nhưng là dù vậy, một thành lực lượng cũng không đủ cấp cho Lăng Thiên Thần Hủy mang đến cấp bậc thượng đột phá.

Làm Lăng Thiên Thần Hủy dần dần thích ứng lực lượng của mình, một ít cổ cổ hơi thở thu hồi trong cơ thể, nó mặc dù đã bị hành hạ kiệt sức, nhưng là trên tinh thần cũng rất phấn khởi, hai mắt sáng lên, nếu như nó là một con người, sợ rằng hiện tại đã nhào lên cho Hồng Vũ một thật to ôm.

Nó tung mình, đông đông đông chạy tới Hồng Vũ trước mặt, rất muốn giống tiểu Cẩu giống nhau dùng đầu đi từ từ

Hồng Vũ thân thể, cúi đầu lại phát hiện mắt của mình hạt châu cũng cùng Hồng Vũ không sai biệt lắm lớn, không thể làm gì khác hơn là lúng túng bỏ qua ý định này.

Hồng Vũ xem nó con ngươi loạn chuyển, vội vàng khoát tay: "Ngươi nếu là dám liếm ta hạ xuống, sau này cũng đừng nghĩ ta sẽ giúp ngươi tăng lên "

Lăng Thiên Thần Hủy mở ra một đường miệng rộng ấm ức nhắm lại.

Hồng Vũ đem Lăng Thiên Thần Hủy mang về, nghỉ ngơi một ngày, sau đó mang theo khỏe hẳn trạng thái ở dưới Lăng Thiên Thần Hủy sát nhập vào Tùng Lâm.

Không có phí quá lớn khí lực, bọn họ liền đi tìm Bách Nhật Hỏa Viên. Lăng Thiên Thần Hủy gào khóc la hoảng xông tới, mặc dù cuối cùng vẫn như cũ là bị thua, nhưng là Bách Nhật Hỏa Viên xem nó ánh mắt đã bất đồng.

Bách Nhật Hỏa Viên đã thử dò xét đi ra ngoài, Lăng Thiên Thần Hủy lực lượng tăng trưởng bao nhiêu —— đây đối với Bách Nhật Hỏa Viên mà nói, đồng dạng là bất khả tư nghị.

Hồng Vũ cầm trong tay Thất Tịch đoản kiếm, cho nên ba người một thú bình yên rút lui xuống tới. Ở nơi này một quá trình trong, Hồng Vũ âm thầm quan sát Bách Nhật Hỏa Viên, này đầu gần như vượt qua nhất phẩm hoang thú cũng không có truy kích, hơn nữa cặp kia phun nồng đặc ngọn lửa trong hai mắt, nhiều hơn một ti hàm nghĩa không rõ mùi vị.

Trên đường trở về Thất Tịch Kiếm Linh vừa xông ra: "Thiếu niên lang, bổn tọa thiên từ bi, quảng thi ân nghĩa. Ta xem ngươi vì này đầu nghiệt chướng hết sức buồn rầu, không bằng ngươi cho bổn tọa ba nghìn mai mỏ tinh, để cho bổn tọa có toàn lực xuất thủ một kích thực lực, bổn tọa giúp ngươi chém kia đầu khỉ "

Bách Nhật Hỏa Viên hiển nhiên rất kiêng kỵ Thất Tịch đoản kiếm, đề nghị này vô cùng sức hấp dẫn, hơn nữa nói thật ba nghìn mỏ tinh cùng Bách Nhật Hỏa Viên trên người cái kia chút ít tài liệu so sánh với tới thật không coi là quý, nhưng là Hồng Vũ cảm giác, cảm thấy có cái gì không đúng.

Hắn do dự lúc, Thất Tịch Kiếm Linh lại nói: "Thiếu niên lang, cơ hội tốt như vậy ngươi còn do dự cái gì? Vì trợ giúp ngươi, bổn tọa nhưng là mạo hiểm rơi xuống nguy hiểm…"

Hồng Vũ rốt cục suy nghĩ cẩn thận liễu, hắn không nghi ngờ Thất Tịch đoản kiếm có hay không có loại năng lực này, chẳng qua là hoài nghi Thất Tịch Kiếm Linh có hay không có cái này "Linh phẩm" .

"Ta không có tiền" Hồng Vũ quyết định một câu nói phá hỏng Thất Tịch Kiếm Linh tất cả ý nghĩ.

"Ngươi…" Quả nhiên Thất Tịch Kiếm Linh một câu cũng nói không nên lời liễu.

Trở lại trú trát trong doanh địa, Hồng Vũ lần nữa bế quan luyện đan.

Hắn cũng hiểu, đối với lần đầu tiên tới nói, lần này lại dùng Dưỡng Linh Đan vì Lăng Thiên Thần Hủy tăng lên, hiệu quả nhất định sẽ không kém ít, vì vậy hắn quyết định lần này luyện chế năm lò Dưỡng Linh Đan.

Nguyên dược liệu còn rất đầy đủ, Hồng Vũ lại càng quen việc dễ làm, vì vậy luyện chế thời gian cũng tương ứng rút ngắn. Năm lò Dưỡng Linh Đan hoàn thành sau, Hồng Vũ lần nữa trợ giúp Lăng Thiên Thần Hủy tăng lên một lần, lần này lực lượng tăng lên trình độ, ước chừng tương đương với lần đầu tiên tám phần.

Sau đó Hồng Vũ mang theo Lăng Thiên Thần Hủy vừa đi cùng Bách Nhật Hỏa Viên đánh một trận.

Sau khi trở về, hắn xài ba ngày thời gian, luyện chế liễu bảy lò Dưỡng Linh Đan, chuẩn bị lần thứ ba trợ giúp Lăng Thiên Thần Hủy tăng lên. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 72 : Tọa kỵ (đại chương)

Đến nơi này một lần. Hồng Vũ cũng phát hiện một kỳ quái địa phương. Đó chính là Lão Quân đạo tôn truyền tới cái kia một phần trong trí nhớ. Cho Thú Tộc phục dụng vô cùng rất ít

Lẽ ra đan đạo đến nơi này cái cấp bậc. Không nên chỉ có một chút như vậy.

Trong lòng mang theo cái nghi vấn này. Hồng Vũ luyện chế cuối cùng một lò Dưỡng Linh Đan. Làm này một lò Dưỡng Linh Đan thành công khai lò sau. Hồng Vũ còn chưa kịp thu. Chỉ nghe thấy trong đầu một trận hồng chung đại lữ có tiếng. Hoảng hốt trong lúc Hồng Vũ cảm giác được đan điền trong huyệt. Cái kia thần bí thế giới thần bí Lão Quân đạo tôn chậm rãi chuyển động. Ý thức của hắn mới vừa chìm vào đan điền trong huyệt. Cũng cảm giác Lão Quân đạo tôn mang theo vô thượng uy năng hai mắt. Hướng hắn liếc xuống.

Một cổ trí nhớ nước lũ xông ào vào trong đầu của hắn. Khổng lồ kiến thức lưu giống như là lũ bất ngờ bộc phát. Mà Hồng Vũ - ý thức giống như là một con nhược tiểu dã thú. Ở lũ bất ngờ trong tránh trát trứ. Tùy thời có thể vạn kiếp bất phục.

Nhưng là Hồng Vũ chịu đựng loại này đánh sâu vào đã không phải là lần đầu tiên. Hắn linh thức bất diệt. Mặc cho kia kiến thức nước lũ cọ rửa. Cắn răng kiên trì đi xuống.

Lần này Lão Quân đạo tôn truyền tới này một phần trí nhớ cùng lúc trước một ít phân "Số lượng" tương đối. Hồng Vũ mặc dù rất thống khổ nhưng cuối cùng kiên trì xuống tới.

Kiến thức nước lũ ngừng nghỉ sau. Lão Quân đạo tôn vẫn như cũ là như vậy mãi mãi không thay đổi. Hồng Vũ thở hổn hển một hơi. Xoa xoa của mình mồ hôi. Bắt đầu kiểm tra này một phần trí nhớ

So với lúc trước một ít phân. Lần này muốn "Đầy đủ" rất nhiều. Từ một khi còn nhỏ đời bắt đầu. Trong trí nhớ liên quan

đến liễu một chút vụn vặt cuộc sống. Cùng với tu luyện, linh đan, thậm chí là đơn giản một chút luyện khí.

Nhưng là Hồng Vũ thủy chung cảm thấy là lạ. Nhưng là lại không thể nói được tới đây một phần trong trí nhớ có cái gì có cái gì không đúng chỗ.

Hắn cứ như vậy yên lặng xem những thứ này trí nhớ. Kiến thức nước lũ trong đầu lần nữa lăn qua. Nhìn như chậm chạp trên thực tế cực kỳ nhanh chóng. Ngoại giới một hoảng hốt. Trên thực tế những thứ này trí nhớ đã vững vàng khắc ở trong đầu của hắn.

Khi hắn chú ý tới một chi tiết thời điểm. Hắn rốt cục chợt hiểu ra tại sao mình cảm thấy có chút cổ quái: Đó là một rất ngắn trí nhớ mảnh nhỏ. Chính là trí nhớ chủ nhân đối với một buội thanh non màu xanh hoa cỏ bộc phát một loại khát vọng.

Đây là một đầu ăn cỏ động vật trí nhớ

Khó trách lúc trước cảm giác, cảm thấy có cái gì không đúng. Là bởi vì động vật đối đãi thế gian hết thảy góc độ cùng người khác nhau rất lớn.

Thanh Ngưu

Là một ít đầu Lão Quân ngồi kỵ Thanh Ngưu.

Một ít phân trí nhớ đến từ chính Thanh Ngưu. Từ Thanh Ngưu linh trí mở ra thời điểm lúc đầu. Nghĩ thông suốt liễu điểm này. Hồng Vũ cũng đã rất mau hiểu được trung gian rất nhiều kỳ quái chỗ. Nói ví dụ kia trong trí nhớ tu luyện phương pháp cùng Nhân Tộc một trời một vực. Nói ví dụ tất cả về linh đan trí nhớ đều có chút "Bất công". Bởi vì kia cũng là Thú Tộc phục dụng linh đan. Nữa tỷ như về chế khí trí nhớ. Cũng chỉ là Thú Tộc có thể sử dụng pháp khí.

Hồng Vũ đem những thứ này trí nhớ phân loại, xông ra trọng điểm cắt tỉa một chút. Bỗng nhiên vỗ mình ót: "Được đến toàn bộ không uổng công a…"

Rất có thể là bởi vì Hồng Vũ luyện chế Thú Tộc linh đan đạt đến nhất định số lượng. Mới gây ra liễu Lão Quân đạo tôn ban thưởng hạ khác này một phần trí nhớ.

Mà một phần trong trí nhớ. Thanh Ngưu đối với tu luyện trí nhớ chia làm ba bộ phận: Thân thể cậy mạnh, Tinh Tuyệt Chi Khí cùng huyết mạch lực.

Lúc trước hắn đau khổ suy tư như thế nào để cho Lăng Thiên Thần Hủy trong cơ thể giấu diếm cái kia một tia cường đại huyết mạch thức tỉnh. Hiện tại rốt cuộc tìm được liễu phương pháp.

Mặc dù hắn tinh tế xem kỹ một phen sau phát hiện. Huyết mạch thức tỉnh cũng không phải là đơn giản như vậy. Nhưng là ít nhất đã có thể làm cho hắn có nắm chắc kích hoạt Lăng Thiên Thần Hủy trong cơ thể một ít ti huyết mạch. Có thể phát huy ra một phần nhỏ uy lực.

Hắn lúc này đem Dưỡng Linh Đan thu lại. Một lần nữa lấy ra một chút nguyên dược liệu. Lần nữa khai lò luyện đan.

Lần này Hồng Vũ trên mặt không ngừng mà lóe ra đau lòng vẻ mặt. Bởi vì chỉ là nhất phẩm thiên địa linh dược. Sẽ phải dùng đi bốn gốc cây trừ lần đó ra. Còn có các loại phụ trợ linh dược mấy chục loại. Không có một loại là tam phẩm trở xuống.

Khai lò luyện đan sau. Hồng Vũ coi chừng dùm núi lửa. Trong lòng thầm nghĩ Lăng Thiên Thần Hủy bước kế tiếp phải nên làm như thế nào.

Lần này kích hoạt rồi Lăng Thiên Thần Hủy trong cơ thể cái kia một tia thần bí huyết mạch. Nhưng là chỉ có thể phát huy rất nhỏ một phần uy lực. Sau đó muốn tiếp tục để cho huyết mạch thức tỉnh. Tựu cần gia tăng huyết mạch độ dày. Có một con đường tắt là từ giống như trước có loại này huyết mạch hoang thú trong cơ thể đề luyện. Sau đó rót vào Lăng Thiên Thần Hủy trong cơ thể. Bất quá Hồng Vũ còn không rõ ràng những hoang thú trong cơ thể có loại này huyết mạch.

Túc túc dùng ba ngày thời gian. Hồng Vũ mới đưa này một lò linh đan luyện thành. Hơn nữa chỉ có một quả.

Trong lòng hắn âm thầm hưng phấn. Trên mặt như cũ làm ra vân đạm phong khinh bộ dạng xuất quan.

Đem Lăng Thiên Thần Hủy kêu lên đi. Từ chung quanh người đến Lăng Thiên Thần Hủy. Cũng cho là vẫn cùng trước kia giống nhau. Vẫn như cũ là dùng Dưỡng Linh Đan tăng lên lực lượng.

Hồng Vũ đeo hai tay đứng ở nó trước mặt: "Hé miệng."

Lăng Thiên Thần Hủy rất hàng phục mở ra khổng lồ miệng. Hồng Vũ đem một ít mai linh đan đã mất đi vào. Linh đan rời khỏi tay cái kia trong nháy mắt. Lăng Thiên Thần Hủy tựa hồ thấy linh đan cùng trước kia màu sắc bất đồng. Khổng lồ trong ánh mắt lộ ra một tia nghi ngờ. Nhưng như cũ không chút do dự lưỡi to một quyển nuốt đi xuống.

Hồng Vũ hai tay mở ra. Đối với Hồng Thân cùng Hồng Dần nói: "Chúng ta lui về phía sau."

Ba người thối lui khỏi ngàn trượng ở ngoài —— dựa theo trước kia hai lần kinh nghiệm. Khoảng cách này cũng là vậy là đủ rồi. Hồng Thân cùng Hồng Dần mới vừa dừng lại. Hồng Vũ lại nói: "Còn phải lui về sau."

Lần này hai người cũng kinh ngạc đứng lên: "Thiếu gia. Chẳng lẽ…"

Hồng Vũ mỉm cười gật đầu: "Chờ xem đi."

Ba người thối lui khỏi ba nghìn trượng ở ngoài. Lăng không mà đứng. Nhìn xa xa Lăng Thiên Thần Hủy.

Một ít đầu quái vật lớn xử lý ở đại địa sông núi trên. Ngửa đầu đang nhìn bầu trời. Nuốt vào liễu linh dược sau lại không nhúc nhích. Cùng lúc trước một trời một vực.

Nó túc túc ở nơi đâu đứng sáu canh giờ. Rồi sau đó mới có một cổ nhàn nhạt màu bạc tia sáng từ trong cơ thể tán phát ra. Chậm rãi triều chung quanh khuếch tán. Cái loại cảm giác này. Giống như là mội cái đại thủ. Ôn nhu phật quá khắp đại địa.

Nhưng là làm tầng thứ nhất này ngân quang sau khi. Mãnh liệt màu bạc quang diễm theo hắn thất khiếu trong phun ra. Trong nháy mắt biến thành bảy con lớn lên ba trăm trượng đáng sợ Hỏa Long

Hỏa Long quay chung quanh Lăng Thiên Thần Hủy hừng hực thiêu đốt. Tựa hồ ở cải tạo thân thể của nó.

Những thứ kia màu bạc ngọn lửa để cho Hồng Thân cùng Hồng Dần nhìn cũng cảm thấy da đầu tê dại. Trong đó mơ hồ ẩn chứa lực lượng cường đại. Để cho hai người cảm giác sâu sắc kiêng kỵ

Lúc trước cho dù hai người không phải là Lăng Thiên Thần Hủy đối thủ. Cũng sẽ không giống như như bây giờ. Cách ba nghìn trượng. Thì một loại cảm giác vô lực từ sâu trong đáy lòng nổi lên

Hồng Thân một tiếng thét kinh hãi: "Thiếu gia. Ngài thật kích hoạt rồi Lăng Thiên Thần Hủy trong cơ thể Đại Hoang Lôi Hủy huyết mạch?"

Hồng Vũ cười híp mắt gật đầu.

Màu bạc ngọn lửa còn đang thiêu đốt. Khí thế cường đại lên đỉnh đầu là bầu trời bao la trong ngưng tụ ra liễu một đường kính ba trăm trượng. Cao gần hai nghìn trượng vòng xoáy khổng lồ.

Trong núi sâu Bách Nhật Hỏa Viên bị kinh động liễu. Nó rút nhỏ thân hình của mình. Từ trong sào huyệt phi nhảy lên mà đến. Ở một mảnh Tùng Lâm phía sau mắt thấy đây hết thảy. Một đôi xích hồng sắc trong ánh mắt tràn đầy kinh ngạc. Nhưng sau đó ngưng trọng phức tạp…

Lần này viễn cổ huyết mạch thức tỉnh. Túc túc dùng hai ngày thời gian. Lăng Thiên Thần Hủy đem đầy trời màu bạc ngọn lửa thu hồi bên trong thân thể của mình. Giống như một kiêu ngạo Tiểu Mã câu giống nhau vui vẻ đến liễu Hồng Vũ trước mặt. Ba người vừa nhìn. Ở nó Độc Giác phía sau. Nhiều ra tới một cái tinh tế khe hở. Nơi đó hẳn là cất dấu con mắt thứ ba. Một khi mở ra. Lăng Thiên Thần Hủy lực lượng nhất định lần nữa bạo tăng

Hồng Vũ buông ra của mình Linh Giác cảm thụ một chút. Lăng Thiên Thần Hủy lần này lực lượng bạo tăng bảy thành cộng thêm lúc trước Dưỡng Linh Đan chỗ tốt. Sắp đạt tới vốn là gấp hai.

Cứ như vậy coi như là so với Bách Nhật Hỏa Viên. Lăng Thiên Thần Hủy cũng không kém bao nhiêu.

Hồng Vũ hết sức hài lòng. Trẻ hư khí mười phần ngăn bàn tay to: "Hồi đi nghỉ ngơi thật tốt xuống. Hôm nào đi đi bãi tìm trở về "

Lăng Thiên Thần Hủy ngửa mặt lên trời một rống. Lấy cường tráng thanh thế. Hồng Thân nhưng có chút kỳ quái: "Thiếu gia. Này không phù hợp ngài phong cách a. Ngài không phải là hẳn là ngày mai lập tức liền giết đi qua. Đem vứt mặt mũi tìm trở về sao?"

Hồng Vũ nâng quai hàm ngồi ở Bán Thần Vực trong. Chung quanh chín ngọn núi lửa không ngừng mà phụt lên ra nồng đậm sềnh sệch ngọn lửa. Khói trắng cuồn cuộn. Nguyên Khí Phong Nhãn chưa từng tẫn trong hư không rút lấy đại lượng thiên địa nguyên khí rót vào Bán Thần Vực trong. Càng thêm cổ vũ liễu miệng núi lửa thượng ngọn lửa.

Hắn có chút hối hận không có đem Tôn Bán Sơn mang đến. Nói như vậy một chút có liên quan rèn khí phương diện trụ cột kiến thức. Có thể hướng Tôn Bán Sơn thỉnh giáo.

Thanh Ngưu trí nhớ cùng lúc trước dược đồng trí nhớ bất đồng. Tất cả luyện đan quá trình. Dược đồng cũng toàn bộ hành trình tham dự. Cho nên đối với như thế nào chọn lựa linh dược, xử lý như thế nào, như thế nào luyện chế. Cùng với hỏa hầu nắm giữ. Dược đồng trong trí nhớ cũng sẽ rõ ràng vô cùng.

Nhưng là Thanh Ngưu hiển nhiên sẽ không nhàm chán ngồi ở đó đem Lão Quân chế khí quá trình nhìn từ đầu tới đuôi.

Thật sự của nó là nhớ lấy một chút mấu chốt điểm. Nhưng là Hồng Vũ đối với khí sư kỹ năng biết rất ít. Muốn độc lập chế tạo ra một hoang thú sử dụng Huyền Binh thật sự là quá khó khăn liễu.

Hắn đã liên tục thất bại bốn lần. Hao tổn liễu đại lượng trân quý tài liệu. Lúc này đang ảo não đau lòng đâu.

Cũng may Hồng Vũ có chút tự biết rõ. Sở dụng tài liệu tối đa cũng chính là nhị phẩm. Phần lớn là tứ phẩm. Chân chính tổn thất thật cũng không coi là lớn.

Hồng Vũ cẩn thận suy nghĩ một chút. Quyết định buông tha cho lúc trước kế hoạch. Luyện chế một Thanh Ngưu trong trí nhớ đẳng cấp thấp nhất Huyền Binh.

Trên thực tế nhưng cung Hồng Vũ lựa chọn Huyền Binh vốn là sẽ nhiều. Lăng Thiên Thần Hủy mặc dù thức tỉnh rồi mạnh nhất huyết mạch lực. Nhưng là dù sao còn không có luyện ra Tinh Tuyệt Chi Khí. Không cách nào dùng Tinh Tuyệt Chi Khí điều khiển Huyền Binh xa gần nộp tấn công.

Mà hắn vừa không giống Bách Nhật Hỏa Viên. Có thể là dụng binh khí. Cho nên như vậy sàng chọn xuống tới. Chỉ còn lại có ba loại có thể cố định ở hoang thú trên thân thể Huyền Binh nhưng để cho lựa chọn.

Hồng Vũ muốn luyện chế một thanh song đầu Nguyệt Nha đao. Xếp hạng trung đẳng. Ở giữa một con "Tay chuôi" có thể cố định ở Lăng Thiên Thần Hủy trên ót. Như vậy Lăng Thiên Thần Hủy đong đưa đầu. Hai bên hai quả thon dài sắc bén Nguyệt Nha loan đao có thể tướng địch người xoắn nát bấy.

Nhưng là liên tiếp thất bại sau. Để cho Hồng Vũ đối với mình khí sư "Thủ nghệ" thật to mất đi lòng tin. Định lựa chọn kém cõi nhất một.

Này một Huyền Binh chính là một quả trực tiếp bọc tại Độc Giác thượng mũi nhọn. So với song đầu Nguyệt Nha đao uy lực ít nhất yếu bớt năm thành. Bất quá nhưng muốn dễ dàng rèn hơn. Hơn nữa mấu chốt nhất chính là. Cái này Huyền Binh luyện chế thủ đoạn rất "Đơn giản". Hơn nữa Thanh Ngưu trong trí nhớ có hoàn thành ghi chép.

Hồng Vũ làm từng bước xử lý tốt liễu các loại nguyên vật liệu. Sau đó lộ ra vẻ có chút bổn thủ bổn cước bắt đầu rèn.

Rèn khí cùng luyện đan vừa không giống nhau. Mặc dù đang điều khiển ngọn lửa phương diện có chút loại suy. Bất quá tham khảo đắc ý nghĩa thật sự có hạn.

Nửa ngày trời sau Hồng Vũ tức giận mắng một tiếng. Miệng núi lửa ầm ầm một tiếng nổ tung. Quang diễm ngập trời. Nếu như không phải là bởi vì Hồng Vũ đã nắm trong tay liễu Bán Thần Vực. Nơi này hết thảy lực lượng căn bản không cách nào đối với hắn tạo thành thương tổn. Lần này cũng muốn bị tạc được trọng thương.

Hắn cẩn thận nghĩ lại một chút mình thất bại nguyên nhân. Sau đó căm tức tế ra mình bất khuất chấp nhất. Lần nữa bắt đầu luyện chế.

Cứ như vậy. Ba lần thất bại sau. Một quả lộ ra vẻ có chút thô ráp hoang thú Huyền Binh rốt cục khi hắn thủ hạ ra đời.

Hồng Vũ thở dài một cái. Nhìn kia vật ở Thanh Ngưu trong trí nhớ. Chỉ bị đánh giá vì "Đơn sơ" Huyền Binh. Bỗng nhiên một nụ cười khổ. Lúc này mới nhớ tới: "Bổn thiếu gia này da trâu nhưng là thổi ra đi. Nếu là không có luyện chế đi ra ngoài. Cần phải ở trước mặt thủ hạ thật to mất thể diện."

Hắn mang theo cái này hoang thú Huyền Binh xuất quan. Sau đó khi hắn đem Huyền Binh bọc tại Lăng Thiên Thần Hủy Độc Giác thượng thời điểm. Chung quanh mọi người bao gồm Trương Ngọc Thư ở bên trong. Tất cả đều là vẻ mặt khiếp sợ cùng kính nể.

Hồng nhị thiếu trong lòng được kêu là một mỹ. Trên mặt như cũ vẫn duy trì vân đạm phong khinh. Thật ra thì vẫn còn có chút sợ sau. Bọn họ không biết bổn thiếu gia thất bại bao nhiêu lần. Mới hành hạ ra như vậy một đồ.

Đông đông đông…

Đại địa chấn động. Buồn bực thanh âm như sấm. Lăng Thiên Thần Hủy chở đi Hồng Vũ chạy như điên. Rất nhanh đã đến Bách Nhật Hỏa Viên sào huyệt phụ cận. Lăng Thiên Thần Hủy ngửa mặt lên trời phát ra rống giận. Hướng Bách Nhật Hỏa Viên khiêu chiến.

Bách Nhật Hỏa Viên im lặng không lên tiếng kéo của mình đại bổng từ trong sơn cốc đi ra. Thấy Lăng Thiên Thần Hủy sau ánh mắt tối tăm. Mạnh mẽ run lên cánh tay. Một gậy đập phá xuống tới.

Lăng Thiên Thần Hủy không sợ hãi chút nào đón đầu trên nóc. Độc Giác trên một ít mai hoang thú Huyền Binh. Hung hăng địa cùng kia chỉ đại bổng đụng vào nhau.

“Thình thịch “

Liên tiếp mười chín nói cường đại sóng xung kích khuếch tán đi ra ngoài. Khổng lồ va chạm lực để cho hai đầu hoang thú nặng nề lui về phía sau liễu mười mấy bước. Trên mặt đất để lại một chuỗi dài khổng lồ hố sâu.

Lăng Thiên Thần Hủy rung đùi đắc ý. Phát ra từng tiếng không cam lòng rống giận. Thức tỉnh rồi mạnh nhất huyết mạch lực. Lại có hoang thú Huyền Binh trợ trận. Lực lượng của nó cùng Bách Nhật Hỏa Viên xê xích đã vô cùng nhỏ bé. Từ cảm có thể ngang nhiên đánh một trận rửa sạch lúc trước khuất nhục Lăng Thiên Thần Hủy tự nhiên chiến ý hừng hực.

Mà Bách Nhật Hỏa Viên nhưng trợn mắt hốc mồm nhìn trong tay của mình.

Nó vẫn lấy làm kiêu ngạo đại bổng. Ở mới vừa rồi cái kia một chút khổng lồ va chạm sau. Côn trên hạ thể hiện đầy vết rách. Dù sao chẳng qua là dùng phương pháp ngu xuẩn nhất đem những thứ này trân quý tài liệu luyện ở chung một chỗ. Không có gặp phải chân chính “Đối thủ” lúc trước. Chẳng qua là bằng vào đại bổng tài liệu thượng áp chế. Bách Nhật Hỏa Viên là có thể đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi. Nhưng là gặp được Lăng Thiên Thần Hủy hoang thú Huyền Binh tựu lập tức nứt vỡ.

Những thứ kia vết rách tất cả đều là dọc theo các loại tài liệu dung hợp bộ phận hé ra.

Ở Hồng Vũ trong ấn tượng. Này một hoang thú Huyền Binh đích xác là “Yếu nhất”. Nhưng là không nên quên liễu. Đây là Thanh Ngưu trí nhớ. Cho dù là yếu nhất một. Đặt ở Thanh Nguyên đại lục cũng là vô cùng rất cao.

Bách Nhật Hỏa Viên đã nghiệm chứng liễu Lăng Thiên Thần Hủy lực lượng tăng nhiều. Hiển nhiên là kích phát rồi mạnh nhất huyết mạch lực kết quả. Mà hiện tại lại có một

khiến nó càng thêm khiếp sợ chuyện tình. Đó chính là Lăng Thiên Thần Hủy lại cũng có "Binh khí".

Loại này binh khí nhất định là cả nhân loại kia cho nó. Hơn nữa lại có đáng sợ như thế uy lực. Của mình đại bổng lại chỉ là một va chạm tựu nứt vỡ liễu.

Hồng Vũ lẳng lặng bàng quan hết thảy. Hắn có thể làm không sai biệt lắm cũng đã làm. Kể từ khi nhìn ra Bách Nhật Hỏa Viên chính là linh trí cực cao hoang thú sau. Hắn tựu chế định cái này chiến lược.

Hiện tại. Hấp dẫn cực lớn bày ở trước mắt. Khác hoang thú chưa chắc có thể nhìn hiểu. Nhưng là Bách Nhật Hỏa Viên khẳng định hiểu.

Bách Nhật Hỏa Viên rất là giãy dụa. Do dự. Hồng Vũ nhướng mày. Ngăn lại còn không theo không buông tha muốn xông đi lên cùng Bách Nhật Hỏa Viên đại chiến một cuộc Lăng Thiên Thần Hủy.

Hắn nhìn ra Bách Nhật Hỏa Viên tựa hồ có cái gì nhớ thương.

Hình thể khổng lồ cự viên tiện tay bỏ qua liễu của mình đại bổng. Đại bổng rơi trên mặt đất hoàn toàn nứt vỡ. Mà hắn thì cũng không thèm nhìn tới. Xoay người rời đi. Theo nó xoay người. Cao gần mấy trăm trượng thân thể nhanh chóng thu nhỏ lại. Đến ba trăm trượng ở ngoài sau này. Tựu biến thành từng chích có nửa người lớn nhỏ lửa đỏ Sắc Hầu tử.

Nó ở trong núi nhảy về phía trước như bay. Hồng Vũ vội vàng mang theo Lăng Thiên Thần Hủy đuổi theo. Hồng Thân Hồng Dần đang muốn theo sau. Hồng Vũ chỉ chỉ trên mặt đất nứt vỡ đại bổng. Khoa tay múa chân liễu một ra dấu tay. Hồng Dần lưu lại. Đem những thứ kia trân quý tài liệu toàn bộ thu vào liễu một cái không gian Thiết giác trong.

Phía trước Bách Nhật Hỏa Viên căn bản không cần Hồng Vũ chờ theo dõi. Ở trong núi tốc độ bay mau. Thậm chí có có thể nó vốn chính là muốn đem Hồng Vũ dẫn tới cái chỗ này.

Một tòa núi lớn bị cho là lột bỏ liễu bốn phần chi… Sau đó ở bóng loáng trên vách núi đá mở ra khỏi một ngọn khổng lồ

môn hộ. Môn hộ hết sức phong cách cổ xưa. Từ những thứ kia trang sức nhìn lại đây cũng là khác chìm mất ở thời gian sông dài trong viễn cổ văn minh di tích.

Mà ở môn hộ phía ngoài. Thì có vài toà nhà đá. Nhìn dáng dấp giống như là mới xây. Hồng Vũ chợt nhớ tới. Đây không phải là mình vốn là muốn đi thăm dò ba tòa di tích trong một sao? Hầu Tử tới nơi này làm gì?

Bách Nhật Hỏa Viên tiểu tâm dực dực đi tới đi. Bộ dáng kia nơi nào giống như là một đầu Thông Thiên triệt địa đáng sợ hoang thú. Rõ ràng chính là một con biết điều khả ái sủng vật.

Hồng Vũ cũng theo ở phía sau đi vào. Di tích trong bị phá hư vô cùng lợi hại. Quan gia thăm dò di tích giống như là cướp sạch. Đem tất cả có giá trị đồ tất cả đều mang đi. Thậm chí không tiếc phá hư di tích chủ thể.

Mà ở Hồng Vũ xem ra. Tư hữu Thần Vực trong tình hình chung sẽ không bị ngoại nhân công phá. Như vậy chỉ vì liễu lấy được một chút tốt tài liệu. Tựu phá hư một vô cùng nghiên cứu giá trị viễn cổ di tích. Thật sự là một loại mổ gà lấy trứng đoản thị hành động.

Bách Nhật Hỏa Viên thấy những thứ kia bị phá hư địa phương. Thân thể khẽ phát run. Tựa hồ là ở áp chế phẫn nộ của mình.

Di tích là một loại góc. Có tảng lớn bích hoạ. Bích hoạ trên có rất nhiều gồ ghề chỗ. Hồng Vũ vừa nhìn cũng biết phía trên vốn là vây quanh một chút trân quý bảo thạch. Nói vậy đã bị Quan gia người khấu trừ rớt.

Bách Nhật Hỏa Viên ở bích hoạ có chút đặc thù tuyến điều cắn câu vẽ mấy cái. Một cổ lực lượng ba động khuếch tán mở ra.

Hồng Vũ cũng không nghĩ là. Bởi vì hắn đã sớm nhìn ra. Kia bức bích hoạ trên thực tế chỉ là vì che dấu một trận pháp đặc biệt. Quan gia người lại nhìn không ra điểm này thật là buồn cười.

Hồng Vũ đối với trận pháp ánh mắt là theo chân Phương Lưu Vân cùng Thất Tịch Kiếm Linh rèn luyện ra tới. Hai người này trình độ cũng đã vượt qua Quan gia trận sư. Quan gia nhìn chưa ra thật ra thì cũng không kỳ quái.

Một ít cổ lực lượng ba động sau. Cả thạch bích giống như mặt nước giống nhau nhộn nhạo lên. Rồi sau đó từ từ mở ra liễu một ngọn cổng vòm. Bách Nhật Hỏa Viên tiểu tâm dực dực đi tới đi. Bên trong là một gian vô cùng rộng rãi thạch thất. Bày đầy các loại sách. Còn có một chút bắt đầu cuộc sống hàng ngày đồ dùng.

Ngay trung ương là một tủ sách. Phía sau còn có một phó bức họa.

Có thể nhìn ra được. Nguyên chủ nhân thường xuyên ngồi ở trước bàn đọc sách. Mà bức họa kia giống như hẳn là chính là nơi đây nguyên chủ nhân.

Trên bức họa lão giả mang theo hòa ái nụ cười. Ánh mắt tựa hồ xuyên qua đi trước năm thời gian. Hướng Hồng Vũ nhắn nhủ tới đây một tia thiện ý.

Bách Nhật Hỏa Viên quỳ gối bức họa phía trước. Nước mắt bổ nhào lách tách bổ nhào lách tách rơi xuống.

Hồng Vũ có chút kinh ngạc cảm giác được. Mới vừa rồi truyền tới một cổ thiện ý cái kia loại "Ánh mắt". Tựa hồ từ trên người mình dời đi. Rơi vào Bách Nhật Hỏa Viên thân

Hắn không cách nào giải thích loại chuyện này. Nhưng mình cảm giác cũng là thật sự rõ ràng. Nơi đây chủ nhân đã chết đi không biết bao nhiêu năm tháng. Nhưng là một ít phó bức họa. Lại tựa hồ như hàm chứa kỳ dị lực lượng.

Tiểu Hầu Tử cũng cảm thấy. Hai tay đặt tại trên mặt đất không ngừng mà hướng bức họa dập đầu. Trống vắng bên trong thạch thất không ngừng truyền đến đông đông đông thanh âm.

Nhưng là nhưng ngay sau đó. Bức họa nhưng sáng lên. Không đợi Hồng Vũ kịp phản ứng. Bức họa tự động bốc cháy lên. Hồng Vũ kinh ngạc trong. Có cảm giác đến kia bức họa

trong lão giả ở trong ngọn lửa triều mình và thiện cười một tiếng. Khẽ vuốt cằm.

Hồng Vũ giật mình há to miệng. Bức họa đã tại tiểu Hầu Tử giàn giụa nước mắt cùng trong ngọn lửa biến thành tro bụi.

Mà cùng lúc đó. Bàn đọc sách từ trung gian hé ra. Một con gỗ lim sân khấu được đưa lên. Phía trên để một cái nhỏ đúng dịp cái hộp.

Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm khi hắn trong đầu vang lên: "Cửu Di cổ triều trừ võ khí trọng yếu trình độ đạt đến một đỉnh ở ngoài. Bọn họ đối với linh hồn lực lượng tu vi. Cũng là khác cổ triều không cách nào vượt xa. Lão giả này một tia linh hồn lực tá trợ lấy bên trong thạch thất trận pháp. Lại có thể vẫn bảo tồn đến hiện tại. Cũng thật là không dễ dàng. Chẳng qua là hắn ở Cửu Lê cổ triều lại không có danh khí gì. Bổn tọa không nhận ra. Nói vậy cũng là một vị lánh đời cao nhân."

Bách Nhật Hỏa Viên khóc một lát. Hai mắt sưng đỏ. Xoay người lại chần chờ xuống. Hay là hướng Hồng Vũ quỳ xuống. Nặng nề dập đầu chín khấu đầu. Sau đó nhảy lên này tòa bàn đọc sách. Đem kia chỉ cái hộp lấy xuống giao cho Hồng Vũ.

Hồng Thân có chút ngoài ý muốn: "Này, này, này đầu Bách Nhật Hỏa Viên là muốn nhận thức thiếu gia làm chủ?"

Hồng Vũ lấy ra nô dịch khế trận. Nhét vào Bách Nhật Hỏa Viên trên người. Bách Nhật Hỏa Viên cũng không có phản kháng.

Hồng Vũ nhìn nó. Gật đầu. Mới vừa vứt bỏ lão chủ nhân. Đầu nhập tân chủ nhân hoài bão. Bách Nhật Hỏa Viên mặc dù biết rõ tiền đồ bừng sáng. Nhưng như cũ rầu rĩ không vui. Tâm tình xuống thấp.

Hồng Vũ âm thầm cảm thán một tiếng. Này chỉ Hầu Tử bất hảo hung man. Tuy nhiên nó tới thật thành tâm thành ý. Lão chủ nhân chết đi đã không biết bao nhiêu năm. Như cũ như vậy trung thành. Cho dù là muốn khác quăng khác cửa. Còn muốn ở lão chủ nhân di ảnh lúc trước dập đầu tạ tội. So sánh với hiện tại rất nhiều người mạnh hơn nhiều lắm.

Hồng Vũ lúc này mới đi xem trong tay cái hộp. Nhưng lập tức biến sắc.

Cái hộp thượng hoa văn hắn rất quen thuộc. Ở Quan gia trú trát doanh địa cái kia trong mật thất. Từ những thứ kia chết thảm Sơn Man trong cơ thể con người lấy ra võ khí trọng yếu phía trên. Thì loại này hoa văn

Hắn không còn kịp nữa đi xem trong hộp đồ. Lập tức xông ra chạy thẳng tới di tích chỗ sâu nhất.

Quả nhiên ở nơi đâu phát hiện đại lượng bị phá hư trang bị. Mà chung quanh bích hoạ cũng chứng thật liễu Hồng Vũ đoán. Nơi này đích xác là những thứ kia võ khí trọng yếu xuất xứ. Bích hoạ trong có đại lượng giống như Sơn Man giống nhau da nâu đen chiến sĩ. Trên người thêm chứa võ khí trọng yếu cho địch nhân đại chiến. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 73 : Dung hợp

Võ khí hạch tâm từ thuộc về mà nói cũng là một loại Huyền Binh, chỉ bất quá ra đời võ khí hạch tâm Cửu Di cổ triều, đối với Huyền Binh nghiên cứu phương hướng cùng hiện tại bất đồng, càng thêm tinh diệu, càng thêm mịt mờ, mà không phải giống như như bây giờ, đại đa số cũng đều là binh khí ngoại hình.

Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm lần nữa vang lên, lần này, ngay cả nó cũng cảm thấy dở khóc dở cười: "Nơi này bích hoạ không biết đã kinh lịch liễu bao nhiêu năm, Cửu Di cổ triều người vẽ bích hoạ, thích tại chiến sĩ trên người bổ túc một loại màu bạc thuốc màu, nhưng là ngàn vạn năm đi qua, những thứ này màu bạc thuốc màu biến thành màu xám đen, nhìn qua cùng Sơn Man rất giống, để cho Quan gia người cho là phải là Sơn Man mới có thể chịu tải võ khí hạch tâm, mới có thể tàn nhẫn chộp tới Sơn Man làm thí nghiệm

Hồng Vũ cũng không có nghĩ đến lại là bởi vì… này sao một cái hiểu lầm tạo thành liễu thảm kịch, Sơn Man người cho dù là cường đại nhất chiến sĩ trong cơ thể cũng không có võ khí, làm sao có thể khu động võ khí hạch tâm? Cho nên thí nghiệm khẳng định chỉ có một kết quả: Thất bại.

Quan gia người điều kiện tiên quyết tựu sai lầm liễu, bọn họ lại chỉ cho là mình không có xử lý tốt, không ngừng mà bắt Sơn Man tiến hành ** thí nghiệm, tự nhiên đồ lao vô công.

Hồng Vũ biết rõ ràng liễu hết thảy chân tướng, lúc này mới cúi đầu nhìn trong tay cái kia chỉ cái hộp, mặc dù hoa văn giống nhau, nhưng trên thực tế này chỉ cái hộp mặt ngoài cũng không có trận pháp, Hồng Vũ nhẹ nhàng mở ra nó.

Ở trong hộp mềm mại áo lót thượng bày đặt một quả chỉ có hạt đậu lớn nhỏ võ khí hạch tâm

Thất Tịch Kiếm Linh từng nói cho hắn biết, Cửu Di cổ triều toàn thịnh thời kỳ, võ khí hạch tâm chỉ có đậu tương lớn nhỏ, nhưng là uy lực nhưng xuất kỳ lớn, nhưng là Hồng Vũ

trước mặt này một con võ khí hạch tâm, bảo tồn hoàn hảo vô cùng, hơn nữa thể tích hơn

Cửu Di cổ triều tận lực đem võ khí hạch tâm thu nhỏ lại nguyên nhân rõ ràng, thể tích càng nhỏ càng dễ dàng thêm bỏ vào trong cơ thể. Tựu giống với Hồng Vũ trong tay cái này, tùy tiện cắm vào là một loại huyệt đạo trong, chẳng những vô cùng giản tiện, hơn nữa lấy võ giả thể chất mà nói, như vậy nhỏ bé đồ thậm chí căn bản không cần đặc biệt đi thích ứng, trực tiếp có thể sử dụng

Hồng Vũ mặc dù rất muốn thí nghiệm một chút vật này đến tột cùng có bao nhiêu uy lực, nhưng là biết nơi này không đúng chỗ, tiểu tâm dực dực thu vào.

Hắn lại đang di tích trong nhìn một chút, Quan gia đúng là càn quét không còn, trừ Bách Nhật Hỏa Viên đi cái kia một gian mật thất, cái gì cũng không có lưu lại.

Hắn đi ra khỏi di tích, trong lòng có chút cảm khái. Hiên Viên cổ triều, Cửu Lê cổ triều, cũng là cường đại cỡ nào? Nhưng là văn minh như thuyền, thời gian như sông, cuối cùng cũng khó khăn trốn chìm mất vận mệnh.

Bách Nhật Hỏa Viên vẫn đi theo phía sau hắn, rời đi di tích sau, Bách Nhật Hỏa Viên vô cùng lưu luyến quay đầu lại nhìn thoáng qua, cuối cùng là nhất đuổi theo liễu Hồng Vũ rời đi.

Hồng Vũ nhìn Bách Nhật Hỏa Viên, có thể tự do biến hóa lớn nhỏ hoang thú hắn hay là lần đầu tiên nhìn thấy, không khỏi tò mò: “Ngươi nhỏ nhất có thể thu nhỏ lại đến bao nhiêu?”

Bách Nhật Hỏa Viên nhìn một chút hắn, thân hình giống như là đã trút giận Bì Cầu, từ từ rút nhỏ đi xuống, cuối cùng chỉ còn lại có quyền đầu lớn tiểu

Hồng Vũ vui mừng quá đỗi, một thanh thổi phồng lên: “Thật đáng yêu tán gái lợi khí nha “

Bách Nhật Hỏa Viên đang muốn bành trướng trở về, Hồng Vũ lập tức ngăn lại: “Đừng, cứ như vậy rất tốt “

Bách Nhật Hỏa Viên mờ mịt hạ xuống, chợt hướng về phía Hồng Vũ một trận nhe răng trợn mắt, nó đường đường hoang thú bá chủ, há có thể khả ái như thế? Nếu như bị trước kia lão đối thủ nhìn thấy, nó này trương mặt khỉ hướng chỗ đặt?

Nhưng là Hồng Vũ đã đem nó nhét vào trong tay áo tử

"Nhỏ như vậy thật tốt, đều không cần mình bước đi."

Bách Nhật Hỏa Viên rất bất đắc dĩ, có nô dịch khế trận, nó không cách nào phản kháng Hồng Vũ quyết định, nhưng lặng lẽ đem Hồng Vũ tay áo cắn nát nhiều cái động.

"Wow, thật đáng yêu "

Quả nhiên từng chích có quyền đầu lớn nhỏ, toàn thân cao thấp bộ lông lửa đỏ thuận trơn tiểu Hầu Tử ra hiện tại các nữ hài tử trước mặt thời điểm, các nàng tất cả đều trong đôi mắt lóe sáng ngời Tiểu Tinh Tinh, tranh giành trước chỉ sau đích nhào lên, ngay cả thiếu gia cũng bị chen đến liễu đi một bên.

Trang Hàn hàn dùng ngón tay đầu đùa với nó tiểu móng vuốt, Quan Lăng thân mật đốt nó ót, Mặc Cơ hai ngón tay chừng ở nó trên khuôn mặt chuyển nha chuyển, Hỏa Vân Cơ cười hì hì bắn ra nó cái đuôi nhỏ…

Bách Nhật Hỏa Viên vô cùng phẫn nộ, ở trong lòng không ngừng rống giận gầm thét, một nhẫn nhịn nữa.

Hồng Vũ hai chân tréo nguẩy ở một bên ngồi, trong tay đang cầm một chén trà vui thích uống: "Được rồi, cũng làm cho mở, đây cũng là thiếu gia ta thiên tân vạn khổ mới bắt được. Sau này các ngươi người nào đối với thiếu gia tốt, tựu ban thưởng các ngươi chơi hai ngày, nếu không, hừ hừ, đang ở vừa chảy nước miếng đi đi "

Các cô gái nhất thời không thuận theo: "Thiếu gia làm sao ngươi có thể như vậy, đáng yêu như thế tiểu tử vốn chính là cho cô bé đùa nha."

"Đúng nha đúng nha, thiếu gia nhất định là cố ý, ngươi nắm này chỉ tiểu Hầu Tử, vốn chính là cho chúng ta a, có đúng hay không?"

“Thiếu gia cho chúng ta vui đùa một chút, có được hay không vậy…”

Hồng Vũ cảm giác nói thêm gì đi nữa, có càng nói càng loạn dấu hiệu, vội vàng vung tay lên dừng lại: “Được rồi là tiểu Hầu Tử cho các ngươi chơi, không phải là thiếu gia cho các ngươi chơi.”

Các cô gái một chút đỏ mặt: “Thiếu gia đại sắc lang “

“Thiếu gia thật xấu “

“Thiếu gia trêu đùa chúng ta.”

Bách Nhật Hỏa Viên trầm mặt, cả người cứng ngắc tiêu sái liễu tới đây, Hầu Tử Hầu Tử Hầu Tử bổn tọa là Bách Nhật Hỏa Viên không phải bình thường tiểu Hầu Tử

Hồng Vũ vẫy tay một cái: “Tiểu Hầu Tử, tới đây.”

Bách Nhật Hỏa Viên ngẩn ngơ, lòng tràn đầy vết thương tiêu sái tới.

Phương Lưu Vân bỗng nhiên vỗ ót, kinh ngạc nhìn Hồng Vũ: “Thiếu chủ, này, này chỉ tiểu Hầu Tử… Sẽ không phải chính là, Bách Nhật Hỏa Viên sao?”

Chúng nữ một tiếng thét kinh hãi, duy chỉ có Bách Nhật Hỏa Viên trong lòng rỉ máu: tiểu Hầu Tử, tiểu Hầu Tử…

Hồng Vũ gật đầu: “Đúng nha, các ngươi nhìn, thiếu gia ta đem điều giáo hơn khả ái.”

Mặc dù mọi người cực độ sợ hãi, nhưng là này chỉ tiểu tử khả ái ngoại hình hay là rất nhanh để cho mọi người quên mất sợ hãi, vừa cùng nhau đi lên đùa.

Không có Bách Nhật Hỏa Viên ngăn trở, Hồng Vũ đối với Vu Quỳnh Thần Vực khai thác hết sức thuận lợi, Lăng Thiên Thần Hủy dẫn đội, một loại nhất phẩm hoang thú đã xa xa không phải là đối thủ. Quan gia ở Quỳnh Thần Vực trong mấy thập niên khai phá, cũng chỉ là đem lực lượng thẩm thấu đến năm nghìn dặm ở ngoài, nhưng là hiện tại chỉ cần Hồng Vũ có đầy đủ nhân thủ, lập tức là có thể khống chế trú trát doanh địa chung quanh ba vạn dặm phạm vi.

Mà chính là Hồng gia hiện tại gặp phải quẫn cảnh: Cũng không đủ nhân thủ.

Ở Hồng Vũ kéo, Hồng gia khuếch trương được quá là nhanh.

Cái vấn đề này nhất thời bán hội Hồng Vũ cũng nghĩ không ra cái gì biện pháp tốt, chỉ có thể tạm thời gác lại. Hắn trấn giữ Quỳnh Thần Vực, đem thủ hạ môn phái đi ra ngoài sưu tập các loại trân quý tài nguyên.

Gần, Hồng Vũ mấy không gian Thiết giác đều nhanh muốn chất đầy liễu, bất quá có Phương Lưu Vân ở, tồn trữ không gian dĩ nhiên không thành vấn đề.

Phương Lưu Vân trọng điểm ở nghiên cứu võ khí hạch tâm trên trận pháp, mà Hồng Vũ còn lại là mỗi ngày ban ngày tiến vào Tịch Diệt cổ giới chém giết, buổi tối khắc khổ tu luyện. Định đứng lên, Vũ thiếu gia thời gian nghỉ ngơi quá ngắn, chia đều xuống tới mỗi ngày đi ngủ thời gian chỉ có hai canh giờ, nếu như luyện đan, thậm chí mấy ngày mấy đêm không ngủ không nghỉ —— hắn khắc khổ không muốn người biết, điểm này thật không giống như là một quần áo lụa là.

Ngày này Hồng Vũ vô ích ra thời gian tới chuẩn bị nghiên cứu một chút một ít mai võ khí hạch tâm, không thể nghi ngờ Bán Thần Vực là tốt nhất thí nghiệm nơi. Ở chỗ này cho dù là xảy ra chuyện gì chuyện nguy hiểm, cũng không có thể thương tổn Hồng Vũ tự thân.

Hồng Vũ một cái tay cầm lấy một quả đậu tằm lớn nhỏ mỏ tinh, một cái tay cầm lấy kia chỉ võ khí hạch tâm. Hắn đứng ở một ngọn dưới núi lửa mặt, thúc dục liễu võ khí đem một ít mai mỏ tinh hòa tan, lấy được nguyên khí thông qua thân thể của mình làm môi giới, truyền lại đến võ khí hạch tâm trong.

Cả quá trình Hồng Vũ tính ra mỏ tinh nguyên khí hao tổn ước chừng ở ba thành, nói cách khác có bảy thành nguyên khí rót vào võ khí hạch tâm trong.

Hồng Vũ mở ra bàn tay, một ít viên hạt đậu lớn nhỏ võ khí hạch tâm thượng, lại không hề có động tĩnh gì, ngay cả đám ti ánh sáng cũng không có tiết lộ ra ngoài.

Hồng Vũ rất buồn bực: Chuyện gì xảy ra?

Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm vang lên: "Này cái võ khí hạch tâm đã đem những thứ kia nguyên khí toàn bộ chuyển thành võ khí, cơ hồ không có một chút điểm hao tổn, loại này chuyển hóa phần trăm thật sự là quá kinh người."

"Nhưng là nó tại sao không có một điểm động tĩnh rồi?"

Thất Tịch Kiếm Linh có chút im lặng: "Thiếu niên lang ngươi chớ quên, võ khí hạch tâm là Huyền Binh, từ thuộc về mà nói Huyền Binh là cần sử dụng, nói cách khác ngươi muốn đi gây ra nó. Mà võ khí hạch tâm so với bình thường Huyền Binh nhiều hơn một nặng chức năng chính là có thể đem mỏ tinh não tinh bên trong năng lượng, trực tiếp chuyển thành võ khí. Ngươi nếu như không có mỏ tinh hoặc là não tinh, trực tiếp dùng của mình võ khí cũng có thể kích thích."

Hồng Vũ dùng của mình võ khí thúc dục này một quả võ khí hạch tâm, mới vừa vừa đụng, võ khí hạch tâm tựu vô cùng nhanh chóng phun ra một cổ thẳng tắp quang mang, là tốt rồi hướng Hồng Vũ thượng cả đời nhìn qua pháo laser giống nhau, sưu một tiếng xuất vào trên đỉnh đầu vô tận hư không

Mặc dù chỉ có ngón út lớn bằng, nhưng là chiều dài ít nhất đạt đến mấy vạn trượng

Nhỏ như vậy một viên mỏ tinh, còn chỉ có bảy thành năng lượng rót vào võ khí hạch tâm, lại có thể có lớn như thế uy lực, Hồng Vũ rất là ngoài ý muốn, ngay cả Thất Tịch Kiếm Linh cũng kinh ngạc một tiếng: "Di, nữa chuẩn bị một khối mỏ tinh, thử một chút nó xuyên thấu năng lực rốt cuộc như thế nào."

Mới vừa rồi một ít đạo quang mang bắn về phía liễu hư không, mặc dù nhìn qua hết sức đáng sợ trong đơn vị đến tột cùng như thế nào còn không biết.

Hồng Vũ vừa bài xuống tới một khối cùng mới vừa rồi không xê xích bao nhiêu mỏ tinh, sau đó chuẩn bị xong thập mặt tấm chắn. Này thập mặt tấm chắn cũng không biết là lúc nào ném ở không gian Thiết giác bên trong, chính là Vân Thị Tượng Tác xuất phẩm, chất lượng thượng thừa, từng cái đều

có cái tát dày, chính là Vân Thị Tượng Tác đặc biệt vì Hồng gia gia tướng chế tạo, căn cứ khảo nghiệm, có thể đính đến ở tinh nhuệ nhất kỵ binh chính diện đánh sâu vào, coi như là thất phẩm một chút Huyền Binh, cũng không có thể đủ một kích mà phá.

Hồng Vũ đem thập mặt tấm chắn điệp ở chung một chỗ, độ dầy chừng ba thước.

Sau đó hắn giống như mới vừa rồi như vậy kích phát rồi võ khí hạch tâm, một đạo tia sáng chợt lóe lên, dễ dàng xuyên thấu thập mặt tấm chắn, rồi sau đó ở phía sau trên núi lửa, đánh ra tới một người sâu không thấy đáy hắc động

Hồng Vũ thất kinh, hắn biết này một quả võ khí hạch tâm uy lực hẳn là không tầm thường, nhưng là tuyệt không nghĩ tới thật không ngờ to lớn.

Thập mặt tấm chắn chồng, ít nhất mới có thể đủ ngăn cản tứ phẩm Huyền Binh một kích, nhưng là chẳng những không có thể ngăn trở võ khí hạch tâm một kích, thậm chí ở xuyên thấu thập mặt tấm chắn sau, lại còn thiếu chút nữa bắn thủng liễu một ngọn núi lửa

Hồng Vũ đối với này một quả võ khí hạch tâm càng thêm yêu thích, mà Thất Tịch Kiếm Linh nói cho hắn biết: "Võ khí hạch tâm chân chính tác dụng hay là muốn thêm bỏ vào tự thân trong mới có thể nhận thức, này cái võ khí hạch tâm công kích, cũng không phải buông thả tia sáng đơn giản như vậy."

Hồng Vũ rất là động tâm: "Thêm chứa ở chính mình trên người?"

Thất Tịch Kiếm Linh nói: "Bên trong cơ thể ngươi bí mật quá nhiều, không nên chọn một vô cùng trọng yếu huyệt vị."

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, cuối cùng đã chọn tay phải của mình dương cốc huyệt.

Võ khí hạch tâm vô cùng nhỏ, dung nạp vào dương cốc huyệt sau, Hồng Vũ vết thương rất nhanh tự động phục hồi như cũ. Hắn thúc dục liễu võ khí, vận chuyển tới liễu dương cốc huyệt, từ từ đem một ít mai võ khí hạch tâm gói lại.

Rồi sau đó dung hợp quá trình, chính là điều chỉnh võ khí hạch tâm ở huyệt đạo bên trong vị trí, tranh thủ đem võ khí hạch tâm phía trên, dùng cho thu nạp năng lượng trận pháp bộ phận, hướng kinh mạch phương hướng, dễ dàng năng lượng chuyển vận.

Trải qua một phen rất nhỏ điều chỉnh, võ khí hạch tâm coi như là bước đầu cùng Hồng Vũ dung hợp, ở sau này sử dụng trong quá trình, khẳng định còn sẽ có các loại vấn đề xuất hiện, khi đó làm tiếp mới đích điều chỉnh, cho đến võ khí hạch tâm cùng Hồng Vũ thân thể phối hợp hoàn mỹ mới xem như kết thúc.

Hồng Vũ trong tay trung nắm chặt một khối mỏ tinh, hòa tan hấp thụ trong đó năng lượng sau, trực tiếp rót vào võ khí hạch tâm trong, còn lần này, hắn có thể làm cho của mình Linh Giác cùng những thứ này năng lượng cùng nhau tiến vào võ khí hạch tâm trong.

Khi hắn Linh Giác xông vào, nhất thời cảm giác mình tiến vào một vô cùng khổng lồ hơn nữa phức tạp trong thế giới. Các loại trận pháp phức tạp vô cùng, các loại kết cấu tầng tầng lớp lớp, Hồng Vũ nhất thời cảm thấy một trận phiền muộn ác tâm. Như vậy một hoảng hốt, Linh Giác đã đi theo chuyển thành võ tức năng lượng bị vây đợi kích thích trạng thái.

Đến nơi này trạng thái, Hồng Vũ nhẹ nhàng một tiếng kinh ngạc: “Di “

Quả nhiên đúng như Thất Tịch Kiếm Linh theo như lời, võ khí hạch tâm uy lực chân chính, hay là muốn cùng nó dung hợp sau mới có thể nhìn hiểu.

Hồng Vũ mới vừa rồi chỉ thấy võ khí hạch tâm có thể thả ra đáng sợ bạch sắc quang bó buộc, nhưng là hiện tại giương hiện tại hắn “Trước mắt”, nhưng có ba lựa chọn.

Thứ nhất lựa chọn là cơ bản nhất: Bộc phát.

Tương tự với mới vừa rồi cái loại nầy quang thúc trực tiếp công kích, đơn giản mà mạnh mẻ, chỉ bất quá bởi vì đã bị dung hợp, cho nên võ khí hạch tâm bộc phát ra lực lượng, có

dọc theo kinh mạch đi vào, chồng ở võ giả công kích thượng phát huy ra tới

Cái này lựa chọn hết sức thông dụng, bất kể tu luyện cái dạng gì công pháp cũng có thể sử dụng, bảo đảm liễu võ khí hạch tâm cơ bản nhất uy lực.

Người thứ hai lựa chọn là nhằm vào võ đạo Đồ Đằng: Thành Hóa.

Trải qua chuyển hóa, tăng phúc sau năng lượng, có thể về phía sau phản bổ, rót vào võ giả sau lưng võ đạo Đồ Đằng. Để cho vốn là hư ảo võ đạo Đồ Đằng ngưng tụ thành thực giống như.

Có võ giả tu luyện võ đạo Đồ Đằng, sẽ có các loại dị năng, tương tự với hoang thú bổn mạng kỹ năng, nói ví dụ trong công kích có chứa tia chớp lôi đình, ngọn lửa Băng Phong các loại, như vậy đem lực lượng phụng dưỡng cha mẹ võ đạo Đồ Đằng, ở trải qua võ đạo Đồ Đằng một lần tăng phúc uy lực lớn hơn nữa.

Người thứ ba lựa chọn là tương đối đặc biệt: Ngưng tụ.

Này cái võ khí hạch tâm hiển nhiên đại biểu Cửu Lê cổ triều ở nơi này một lĩnh vực cao nhất thành tựu, công thủ gồm nhiều mặt. Võ khí hạch tâm có thể đem tăng phúc sau năng lượng ở võ giả bên ngoài thân ngưng tụ thành một tầng tia sáng hộ giáp, Hồng Vũ không nghi ngờ chút nào loại này tia sáng hộ giáp uy lực, so ra mà vượt đẳng cấp cao Huyền Binh

Hồng Vũ tâm niệm vừa động, trước lựa chọn "Bộc phát".

Vốn là cũng không tính là khổng lồ năng lượng, ở trải qua võ khí hạch tâm tăng phúc sau, theo Hồng Vũ kinh mạch phún dũng ra, cái loại nầy lực lượng cường đại thiếu chút nữa đem Hồng Vũ trên bàn tay kinh mạch xé rách

Tay phải của hắn trong nháy mắt bành trướng liễu gấp ba, biến thành một con Cự chưởng. Hồng Vũ kết nối với ba bước, lăng không một chưởng chụp được.

"Oanh —— "

Trên mặt đất để lại một đường kính ba mươi trượng, sâu đạt mười trượng hố to Hồng Vũ đứng ở hố to dưới đáy, bàn tay của hắn thật sâu khắc ở hãm hại đáy. Lấy bàn tay của hắn làm trung tâm, chung quanh là chi chít chu võng giống nhau tiếng vỡ ra

Bán Thần Vực trong mặt đất cứng rắn vô cùng, so ra kém sắt cứng cũng kém chi không nhiều lắm, cũng không phải ngoại giới những thứ kia bình thường nham thạch có thể so sánh với. Hồng Vũ một chưởng này uy lực còn không có toàn bộ phát huy ra, hắn ở cuối cùng trước mắt cảm giác được không ổn thu hạ xuống, mà còn có một bộ phận uy lực bị Nguyên Khí Phong Nhãn bỗng nhiên buông thả đích thiên địa nguyên khí triệt tiêu. Hắn đoán chừng một chưởng này nhiều lắm là chỉ có nguyên gốc nửa lực lượng, cũng đã tạo thành liễu kinh khủng như thế hư hao

Thất Tịch Kiếm Linh lúc trước đã nói, Cửu Lê cổ triều đỉnh võ khí hạch tâm, uy lực thì hắn ở Quan gia trong mật thất phát hiện ba trăm lần, cũng không có xuy ngưu, tựu Hồng Vũ này một quả võ khí hạch tâm mà nói, nếu như Hồng Vũ kinh mạch chịu tải năng lực đầy đủ, đem đại lượng võ khí rót vào trong trung tâm, nó mới có thể tuôn ra bốn trăm lần trở lên uy lực

Chỉ tiếc Hồng Vũ hiện tại chịu không được như vậy uy lực, có đưa kinh mạch trực tiếp xé rách, cả bàn tay cũng sẽ biến thành thịt nát.

Cho dù là hiện tại, Hồng Vũ cũng cảm thấy bàn tay của mình mơ hồ có chút làm đau, hắn thu tay lại, không dám lại đi nếm thử khác hai cái lựa chọn liễu.

Xem ra, sau này nhằm vào kinh mạch của mình, muốn tiến hành một chút cường hóa huấn luyện liễu.

Hồng Vũ ý nghĩ này mới vừa hiện lên, huyệt Thiên Trung trung Sa Di Pháp Tướng chậm rãi ngẩng đầu, Phật âm lượn lờ tựa như quang sa, rót vào trong lòng bàn tay của hắn, nhất thời hết thảy thống khổ vô ảnh vô tung biến mất, bàn tay phục hồi như cũ như lúc ban đầu, hơn nữa cảm giác kinh mạch cường nhận trình độ gia tăng thật lớn.

Hồng Vũ sửng sốt một chút, thất thanh nói: “Hữu cầu tất ứng “

Hữu cầu tất ứng cùng vừa xem hiểu ngay, đã gặp qua là không quên được giống nhau, là Sa Di Pháp Tướng mang đến một loại kỹ năng. Nhưng là lúc trước hắn chỉ có một lần trong lúc vô tình khởi động “Hữu cầu tất ứng” kinh nghiệm, lần này lại là vô tình khởi động, chẳng lẽ nói cảnh giới của mình tăng lên sau, cái này kỹ năng cũng sẽ tùy theo mở ra?

Hồng Vũ rất là hưng phấn lên, lập tức cầu nguyện suy nghĩ muốn gia kinh mạch toàn thân.

Nhưng là lúc này, Sa Di Pháp Tướng đã tụng kinh xong, chắp tay trước ngực, cúi đầu thùy con mắt, lù lù bất động.

Ở chỉ tọa hạ, Long Hồn lười biếng ngáp một cái, trở mình tiếp tục thở to ngủ.

Hồng Vũ phẫn nộ, hắn cảm giác, cảm thấy lần này “Hữu cầu tất ứng” phát động, không phải là cơ duyên xảo hợp đơn giản như vậy, tựa hồ là mình xúc động cái gì “Điều kiện”, nhưng hắn chính là không nghĩ ra được, rốt cuộc là điều kiện gì.

Hắn từ Bán Thần Vực trong thối lui khỏi, mở cửa Bách Nhật Hỏa Viên đang đổi chiều ở trên khung cửa đánh đu. Thấy Hồng Vũ đi ra ngoài, lập tức một tung mình rơi xuống, đứng ở Hồng Vũ trước mặt trước, trong mắt tràn đầy mong đợi.

Hồng Vũ biết nó tại sao có cái này ánh mắt, suy nghĩ một chút đem nó bắt đi lên, sau đó bày ra trên bàn, quyết định rất chân thành cùng nó nói nói chuyện.

“Bên trong cơ thể ngươi mạnh nhất huyết mạch đến từ chính Tinh Hải Thần Viên đúng không?”

Bách Nhật Hỏa Viên vội vàng gật đầu, ánh mắt càng thêm nóng cắt.

Hồng Vũ nói tiếp: “Ngươi đã tự hành kích phát rồi Tinh Hải Thần Viên huyết mạch lực, bất quá bên trong cơ thể ngươi Tinh Hải Thần Viên huyết mạch quá mức mỏng manh, cũng chỉ có thể đến một bước này liễu.”

Bách Nhật Hỏa Viên một trận ảm nhiên, hai tay không ngừng triều Hồng Vũ thở dài, cầu xin hắn hỗ trợ.

Hồng Vũ gật đầu: "Ta nếu nhận lấy ngươi, tự nhiên là phải giúp ngươi, kế tiếp cần từ khác hoang thú trong cơ thể, đề luyện Tinh Hải Thần Viên huyết mạch, rót vào trong cơ thể của ngươi. Bất quá hiện tại tay ta bên không có thích hợp hoang thú, cho nên ngươi còn muốn kiên nhẫn chờ một chút."

Bách Nhật Hỏa Viên rất là vui mừng, lăng không ngay cả lật ra nhiều cái té ngã, nhìn lại Hồng Vũ thời điểm, nó đã trở nên vẻ mặt nịnh hót.

Hồng Vũ lắc đầu cười không: "Ngươi này giội con khỉ…"

Bỗng nhiên lại cảm thấy có chỗ nào không đúng, sắc mặt đổi đổi, sâu kín thở dài: Bổn thiếu gia nào có như vậy dài dòng.

Mấy ngày sau, Trang Trạch bước nhanh mà đến, có chút kích động nói: "Thiếu gia, chúng ta thật giống như tìm được ngài phải cần đồ liễu."

Hồng Vũ thoáng cái đứng lên: "Mau dẫn ta đi nhìn "

Hắn đã hoàn toàn nắm giữ Quỳnh Thần Vực, sở dĩ vẫn lưu luyến không đi, là muốn phải tìm được một vị linh dược. Lúc trước hắn đem linh dược đồ hình vẽ đi ra ngoài, phân phát đi xuống để cho mỗi người cũng vững vàng nhớ kỹ, để ý tìm kiếm.

Trang Trạch thủ hạ chính là một gã Minh đạo tử sĩ ở ba vạn dặm ở ngoài một mảnh trên vách núi, phát hiện một buội như vậy dược thảo. Hồng Vũ đi theo Trang Trạch, nhanh chóng chạy tới trên vách núi, mấy tên hoang thú kỵ sĩ canh giữ ở chung quanh, phòng ngừa có cái gì hoang thú không rõ ý tưởng xông tới chà đạp liễu dược liệu.

Hồng Vũ xuyên qua liễu trên vách núi loạn thạch đống, thấy được một ít gốc cây linh dược sau, một tiếng cảm thán: "Không sai, là Băng Tâm Tử Lan."

Băng Tâm Tử Lan cấp bậc cũng không cao, chẳng qua là tam phẩm linh dược, nhưng là vô cùng hiếm thấy.

Hồng Vũ đi tới Quỳnh Thần Vực, góp nhặt đại lượng linh dược, còn kém như vậy một vị Băng Tâm Tử Lan liễu, ngắt lấy liễu Băng Tâm Tử Lan sau, hắn ở Quỳnh Thần Vực các loại kế hoạch nhiệm vụ cũng đã hoàn thành, vung tay lên nói: "Tốt lắm, có thể trở về nhà liễu "

Ở Quỳnh Thần Vực trong, mọi người thu hoạch khổng lồ. Hai tháng thời gian, Hồng Vũ Huyền Binh xưởng sản xuất liễu hai kiện bát phẩm Huyền Binh, chia ra ban cho liễu Tô Tam cùng Trang Trạch. Hai người đổi lại cửu phẩm Huyền Binh nhất thời thành hương bánh trái, không có Huyền Binh bọn kỵ sĩ một trận tranh đoạt, chiếm được này hai kiện cửu phẩm Huyền Binh kỵ sĩ đắc chí không có mấy ngày, Vũ thiếu gia tựu vừa lấy ra mười mấy món cửu phẩm Huyền Binh

Đợi đến Hồng Vũ dẫn người từ Quỳnh Thần Vực lúc đi ra, dưới tay hắn này một nửa sáu mươi tên hoang thú kỵ sĩ, đã nhân thủ một Huyền Binh liễu

Huyền Binh Liệt giả bộ, đây tuyệt đối là cả Thanh Nguyên lịch sử đại lục thượng chưa bao giờ từng xuất hiện chuyện tình. Thậm chí mọi người ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ.

Phương Lưu Vân đối với võ khí hạch tâm nghiên cứu đã có bước đầu tiến triển, kết hợp Sơn Man man văn, nàng bây giờ đối với cho trận pháp nghiên cứu nâng cao một bước, chỉ sợ ở Chủ Thần Vực trong, cũng không có người có thể cùng so với vai.

Ra đến bên ngoài sơn cốc, Phương Lưu Vân đem ngoài sơn cốc trận pháp sửa lại hạ xuống, sau đó nói: "Thiếu gia yên tâm đi, Quan gia người tuyệt đối không chịu có thể đi vào tới."

Mọi người ra khỏi núi cốc, đi trước Liệu Bộ.

Hai tháng này thời gian, Liệu Mộc phụ tá Ba Đán, lại có Lâm Tùng tương trợ, ở một nửa hoang thú kỵ sĩ cường đại võ lực dưới, quét sạch cả Sơn Man.

Có tiêu diệt ngũ đại trong bộ lạc Tinh Bộ sau, sẽ thấy cũng không có ai dám ngăn trở Sơn Man thống nhất nghiệp lớn liễu.

Liệu Mộc ba người thương nghị một chút, quyết định khôi phục chín đại Bộ Lạc xây dựng chế độ, đem nhược tiểu Bộ

Lạc thống nhất, như vậy tất cả Sơn Man tựu cũng tụ tập ở chín ngọn khổng lồ trong sơn trại, dễ dàng cho quản lý. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 74 : Mẫu thân

Chín đại Bộ Lạc Đại Man Sư cùng mới đích Man Vương Ba Đán cũng bị tập trung ở cùng nhau, sắp sửa đi theo Hồng Vũ cùng nhau, đi trước Vũ Đô hướng Đại Hạ hoàng đế cúi đầu xưng thần.

Liệu Mộc chuẩn bị Sơn Man lễ vật trân quý nhất, một chút hoang thú thú nha, trong núi mỹ ngọc, giữa sông Cẩu Đầu Kim vân vân, đến lúc đó kính hiến tặng cho Vũ Tông hoàng đế.

Những lễ vật này tượng trưng ý nghĩa xa xa lớn hơn thực tế giá trị, Hồng Vũ cũng không trông mà thèm.

Hắn để cho Liệu Mộc đem mới đích chín đại Bộ Lạc tàng bảo vơ vét một phen, quả nhiên chiếm được đại lượng trân quý dược liệu cùng khoáng vật, Hồng Vũ cũng không lấy không đồ đạc của bọn hắn, hết thảy dựa theo giá thị trường năm thành mua, tương đương thành bạc, sau đó sẽ ở ngoài núi mua các loại cuộc sống vật liệu vận đi vào.

Hồng Vũ lúc rời đi, để lại mười tên hoang thú kỵ sĩ trông chừng Quỳnh Thần Vực, khác còn có mười tên hoang thú kỵ sĩ ở Sơn Man trong. Bọn họ sau khi đi ước chừng ba ngày, nhóm đầu tiên cuộc sống vật liệu đang ở đó mười tên hoang thú kỵ sĩ hộ tống dưới tiến vào Sơn Man Bộ Lạc.

Trắng noãn đại mễ, thơm ngào ngạt dầu trơn, tinh mỹ thiết oa, mê người đen trà, còn có các loại nông cụ, gia cụ vân vân, để cho Sơn Man người mừng rỡ như điên. Bọn họ lúc trước phần lớn cũng là bị võ lực trấn áp, hiện tại mới thật cảm giác được, thì ra là bỏ xuống cừu hận, thần phục Đại Hạ, chỗ tốt đã vậy còn quá nhiều.

Trên đường Hồng Dần có chút bận tâm: "Thiếu gia, chúng ta lưu lại lực lượng là không phải là quá ít? Vạn nhất Sở Việt bên kia có cái gì động tĩnh, sợ rằng…"

Hồng Vũ khoát khoát tay, cười nói: "Dần thúc, ta ước gì bọn họ có cái gì động tĩnh đâu, dám đụng đến ta người, cái này cho ta một tuyệt hảo khai chiến cơ hội "

Quỳnh Thần Vực trong mười tên hoang thú kỵ sĩ không cần lo lắng, nhưng là ở Sơn Man trong mười tên hoang thú kỵ sĩ cũng rất nguy hiểm. Bọn họ trên thực tế là một mồi, Sở Việt tuyệt sẽ không dễ dàng tha thứ Sơn Man đưa về Đại Hạ, vậy thì sẽ đem hai nước chiến tuyến trực tiếp đẩy tới liễu Sở Việt biên cảnh.

Tuy nói hai nước vẫn quan hệ không tệ, nhưng là quốc gia trong lúc chỉ có ích lợi, cái gì truyền thống hữu nghị bền vững trong quan hệ cũng là nói nhảm, Sở Việt, Đại Hạ mọi người âm thầm đều có vô số khập khiễng, đề phòng lẫn nhau.

Hồng Vũ đem Quan Tinh Hà giằng co một bữa, cũng không đại biểu hắn đối với Sở Việt sẽ như vậy "Bỏ qua cho" liễu, Sở Việt nếu là đàng hoàng cũng là thôi, Sở Việt nếu là dám thêu dệt chuyện, hắn không ngần ngại mang theo Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, một đường giết Sở Việt Đô thành dưới.

Hắn âm thầm cho mười tên hoang thú kỵ sĩ trang bị liễu mười miếng Tiểu Thiên Lôi, đây là đang Sơn Man trong bộ lạc mấy ngày đó, Huyền Binh xưởng sản xuất ra.

Vốn là Tiểu Thiên Lôi một ngày chỉ có thể thanh sinh một quả, Hồng Vũ chiếm được võ khí hạch tâm sau, đối với Huyền Binh xưởng hơi có tâm đắc, lợi dụng trong tay tài liệu tiến hành một chút cải tạo, một ngày có thể sống sinh ba miếng liễu.

Nhưng là loại này cải tạo giới hạn cho Tiểu Thiên Lôi sản xuất, nếu như là Huyền Binh, cửu phẩm Huyền Binh như cũ cần thời gian một ngày.

Đi theo Vũ thiếu gia đi Quỳnh Thần Vực hoang thú kỵ sĩ đã nhân thủ một Huyền Binh, điều này làm cho ở lại Sơn Man cái kia có chút lớn vì quen mắt, cả ngày ở Vũ thiếu gia trước mặt nói thầm, cũng may trở về Vũ Đô lộ trình xa xôi, mỗi ngày một Huyền Binh, vừa sản xuất ra hơn hai mươi vật, cả

Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, đã có tám phần kỵ sĩ xứng phát Huyền Binh.

Sơn Man hoàn toàn thần phục, tin tức đã sớm nói trước truyền về liễu Vũ Đô, Hồng Vũ đội ngũ đến Vũ Đô cửa nam, triều đình quan viên đã chuẩn bị long trọng nghênh đón nghi thức.

Vũ Tông hoàng đế quấn quýt vô cùng, tựa như lúc trước mấy lần giống nhau, hắn một phương diện hi vọng của mình thần tử có thể vì mình mở cương thác đất thiên cổ lưu danh, một… khác phương diện cũng không hi vọng cái này thần tử là Hồng gia người.

Hoàng đế định nhắm mắt làm ngơ, để cho Đại hoàng tử thay mình ra khỏi thành nghênh đón, hắn núp ở trong hoàng thành cùng Bách Lý Thịnh Thế tiếp tục suy nghĩ làm sao chèn ép Hồng gia.

So sánh với bắc kháng Địch Nhung chiến công, Nam Bình Sơn Man sẽ phải lờ mờ rất nhiều, vì vậy ra khỏi thành nghênh đón dân chúng thật ra thì cũng không nhiều, những thứ này bình thường dân chúng cũng không biết Sơn Man tuyệt không so sánh với Địch Nhung dễ đối phó.

Mà triều đình các còn lại là nửa tin nửa ngờ: Không thể nào đâu, khốn nhiễu liễu Đại Hạ mấy ngàn năm Sơn Man cứ như vậy giải quyết? Hồng Vũ mới đi liễu mấy tháng? Hắn cũng không phải là thần, Sơn Man như vậy khó giải quyết vấn đề nhẹ nhàng như vậy tựu giải quyết rồi?

Đại hoàng tử vẫn đem Hồng Vũ đuổi Hồng phủ, sau đó hẹn ước sáng sớm mai lên triều, Hồng Vũ mang theo Sơn Man mười người đi gặp vua.

Đến nhà dặm, bà nội tự nhiên vui mừng cười nở hoa, ý vị khen cháu mình. Gia gia Hồng Thắng Nhật muốn ở cháu thắng lợi trong chọn đâm, cũng thật sự tìm không ra. Không thể làm gì khác hơn là đi theo bà nội cùng nhau ha hả cười.

Ngày thứ hai lâm triều —— đây là Hồng Vũ lần đầu tiên lâm triều, canh ba ngày hắn đã bị gia gia từ trong chăn kéo dậy.

Ở Hoàng Thành ngoài cửa, Hồng Vũ đi theo phía sau mười tên Sơn Man, vừa lúc gặp được đi theo phụ thân cùng tiến lên triều gì

Hà Sùng sắc mặt bình tĩnh, ngày hôm qua ban đêm hắn đã thống khổ một đêm, tựu vì hôm nay có thể bình tĩnh trước mặt đối với Hồng Vũ.

Nhưng là hắn bình tĩnh, không có nghĩa là người khác cũng bình tĩnh. Hai người còn chưa đi đến cùng nhau, chung quanh tiếng nghị luận giống như là con kiến ở gặm lòng người: "Cái này Hà gia phụ tử cần phải mất mặt."

"Vốn là Hà Sùng cũng bởi vì Sơn Man chiến công đắc chí, hôm nay đâu? Hắc hắc "

"Hắn nửa năm thời gian, hao tổn tâm cơ, hao phí đại lượng tiền lương, cũng chỉ là để cho Sơn Man yên tĩnh một chút mà thôi, nhưng là Hồng Vũ đi qua mấy tháng, tựu hoàn toàn chinh phục Sơn Man, thậm chí không tốn triều đình một phân tiền "

"Vốn là còn tưởng rằng Hà Sùng là một nhân tài, quả nhiên không thể có đối lập, một đôi so sánh với, một mỹ ngọc một Ngoan Thạch."

Hà Sùng trên trán gân xanh đã bắt đầu nhảy lên, hết lần này tới lần khác Hồng Vũ còn không chịu bỏ qua cho hắn, hai người đến gần thời điểm, Hồng Vũ mãn bất tại hồ trừu động một chút lỗ mũi, bĩu môi một cái: "Chi ma hạt đậu lớn một chút việc mà, bệ hạ còn muốn lớn hơn trương cờ trống ở cung vàng điện ngọc giơ lên được một cuộc nghi thức, Sơn Man mà thôi, tiện tay diệt chuyện tình, ai, đây không phải là Hà Sùng Đại tướng quân ư, ngươi còn có hay không cái gì đánh không phục man tộc, ta giúp ngươi giải quyết."

Hà Sùng nặng nề vung lên ống tay áo: "Hừ" phẩy tay áo bỏ đi.

Hồng Vũ cái kia thoải mái a, hắn làm sao có dễ dàng bỏ qua cho Hà Sùng, bước nhanh đuổi theo đi: "Hà Sùng Đại tướng quân, Hà Sùng Đại tướng quân, ngươi đừng ý không tốt nha, ta và ngươi cùng triều vi thần, có chuyện gì khó xử nói ra ta giúp ngươi giải quyết nha. Nghe nói đệ đệ ngươi không thể

nhân đạo, có phải hay không bởi vì các ngươi gia tộc di truyền a, ta ở đan đạo phương diện cũng rất có thành tựu, nếu là ngươi hữu nan ngôn chi ẩn, cũng có thể nói với ta nha. Chẳng qua nếu như là gia tộc di truyền đâu, ngươi cho đệ đệ đến cùng phải hay không Hà đại nhân loại sẽ hảo thuyết a…"

Chung quanh mọi người cười vang, Hồng Vũ mở miệng một tiếng "Hà Sùng Đại tướng quân" quả thực chính là một bạt tai quất vào Hà Sùng trên mặt. Lại cứ Hồng Vũ chính là quần áo lụa là tính tình, không thuận theo không buông tha, ngay tiếp theo Hà Thường cũng cho mắng.

Hà Dũng không thể nhân đạo, người nào không biết là lạy Vũ thiếu gia ban tặng? Hết lần này tới lần khác hắn còn muốn ở người ta trên vết thương tát muối

Hà Thường tức cả người phát run: "Hỗn trướng tiểu nhi nơi đây là Hoàng Thành, sao có thể tha cho ngươi như thế thô tục càn rỡ

Hồng Vũ hai mắt vừa lộn: "Lão tử cứ như vậy ngươi có thể đem ta tính sao?"

"Ngươi" Hà Thường giận dữ, hắn bình thường nhất tự đắc đúng là hỉ nộ không lộ, nhưng là hôm nay bị Hồng Vũ làm trò cả triều văn võ mắng chó máu xối đầu, coi như là hắn cũng có chút nhịn không được liễu.

Hồng Thắng Nhật bàn tay to nhấc lên, một tay lấy Hà Thường ngăn cản: "Họ Hà, cháu của ta nói có kia chút không đúng? Hắn hảo tâm giúp ngươi các ngươi Hà gia, các ngươi không nên chó cắn Lữ Động Tân không biết nhân tâm tốt có được hay không? Ta xem các ngươi Hà gia huyết mạch truyền thừa cũng có vấn đề, ngươi kia hai nhi tử lớn lên chính là không giống ngươi sao. Ngươi nếu là không phục, tới đánh với ta một đoàn "

Hà Thường tức phát run: "Hồng Thắng Nhật ngươi khinh người quá đáng "

Hồng lão gia tử xiên thắt lưng: "Ta lão đầu tử cũng là như vậy ta còn là câu nói kia, ngươi không phục, đi với ta cấm vệ quân giáo trường đánh một đoàn "

“Thô bỉ thô bỉ không chịu nổi ông Tôn cũng một tánh tình” Hà Thường dĩ nhiên không dám động thủ, Hồng lão gia tử nhưng là Nhất Phẩm Hợp Chân, hắn muốn chết đâu

Hồng Thắng Nhật cười hắc hắc: “Quả nhiên cho kia Nhị tiểu tử giống nhau, là một không có trứng người, cháu của ta một chút không có nói sai “

“Ngươi” Hà Thường bị hắn mắng được á khẩu không trả lời được, người chung quanh cười vang.

Hồng Vũ vui thích, gia gia đúng là ở nhà cả ngày đối với mình bắt bẻ, nhưng là ở bên ngoài tuyệt đối bao che cho con.

“Thượng —— triều —— “

Đới công công một tiếng bén nhọn hát uống vì Hà Thường giải vây, mọi người vội vàng đứng vững liễu đội ngũ, bước nhanh vào triều.

Chuyện về sau chính là làm từng bước, triều đình đón nhận Sơn Man thần phục, nhận lấy lễ vật, cũng ban thưởng xuống các loại ban thưởng, Liệu Mộc âm thầm mặt mày hớn hở, Vũ Tông hoàng đế trả ban thưởng, nhưng là so với hắn dâng lên lễ vật quý trọng gấp mấy lần.

Sau đó chính là ban thưởng Hồng Vũ. Hồng Vũ vốn là chọn lựa đất phong thời điểm, muốn đem Xích Kim Xuyên chung quanh vùng núi cũng chiếm xuống tới, nhưng là Đại hoàng tử báo lên cho liễu Vũ Tông hoàng đế sau, hoàng đế không muốn cho hắn, vẫn kéo không có làm, lần này định tựu xem như ban cho Hồng Vũ.

Đối với hoàn toàn chinh phục Sơn Man khổng lồ như vậy chiến công mà nói, như thế keo kiệt ban thưởng để cho các đại thần cũng rất có phê bình kín đáo.

Bất quá Hồng Vũ áp cái không cần, hắn biết Hồng gia cùng hoàng thất sớm muộn gì sẽ có đánh một trận, dĩ nhiên sẽ không có cái gì ảo tưởng hoàng đế bây giờ còn sẽ cho mình nặng nề ban thưởng.

Lâm triều kết thúc, Hồng Vũ đem Ba Đán bọn họ đưa đi liễu dịch quán, triều đình tự nhiên sẽ an bài người theo bọn họ

ở Vũ Đô bên trong thành du ngoạn mấy ngày, sau đó còn có thể đặc biệt khắc chế Sơn Man Man Vương ấn tỳ, để cho Ba Đán cùng nhau mang về.

Những chuyện này cũng không cần Hồng Vũ quan tâm.

Hắn trở lại Hồng phủ sau, rồi cùng người nhà dặn dò một tiếng, lập tức bế quan.

Tiến vào của mình Bán Thần Vực, Hồng Vũ đem Băng Tâm Tử Lan lấy ra, sau đó còn có khác gần trăm loại dược liệu những dược liệu này trong, hơn phân nửa là Hồng Vũ lúc trước thì, chỉ có mười mấy loại, là từ Quỳnh Thần Vực trong tìm được.

Hắn khoát tay, Long Hồn phun ra Long hỏa rơi vào miệng núi lửa trong, ngọn lửa hừng hực, bắt đầu bế quan luyện đan

Lần này luyện đan phá lệ gian khổ, cho dù là có Bán Thần Vực ngụy thiên địa hoả lò, Long hỏa, trận pháp, cùng với Hồng Vũ Long Duyện Ngọc thủ pháp, hắn cũng là luy đầu đầy mồ hôi, một đôi mắt gắt gao ngó chừng ngọn lửa, không dám có chút buông lỏng.

Suốt ba ngày thời gian, Hồng Vũ không ngủ không nghỉ, thậm chí ngay cả ánh mắt cũng không có chốc lát rời đi quá diễm, rốt cục cả Bán Thần Vực ầm ầm một tiếng chấn động, miệng núi lửa trong phun ra tới một dãy màu vàng nhạt ngọn lửa, ở trong ngọn lửa một quả linh đan hạ xuống tới, bị Hồng Vũ đưa tay tiếp được.

Linh đan nhìn qua cũng không thu hút, bình thường màu nâu đen, cũng không có cái gì xông vào mũi mùi thơm, nhưng hao phí Hồng Vũ đại lượng tâm huyết.

Hắn nhìn thoáng qua linh đan, nhất thời cảm thấy một đôi mắt đau đớn khó nhịn, nước mắt chảy dài. Hắn hảo hảo thu về linh đan lập tức từ Bán Thần Vực đi ra ngoài, một đầu ngã xuống giường thở to ngủ.

Này vừa cảm giác ngủ nồng, mãi cho đến liễu buổi tối mới từ từ tỉnh lại.

Nghe được trong phòng động tĩnh, canh giữ ở cửa Bách Nhật Hỏa Viên xẹt một tiếng chạy trốn đi vào. Hồng Vũ hiện tại có can đảm ở Vũ Đô trình bên trong đi ngang, coi như là gặp phải Hà Thường phụ tử cũng phun bọn họ vẻ mặt nước bọt, cũng là bởi vì có Bách Nhật Hỏa Viên tùy thân bảo vệ.

Hồng Thân Hồng Dần không thể vào Hoàng Thành, nhưng là Bách Nhật Hỏa Viên hướng trong tay áo một nhét, muốn đi đi đâu nơi nào.

Trang Hàn thanh âm ở bên ngoài vang lên: "Thiếu gia, ngài tỉnh? Ta cho ngài giữ cơm tối, có muốn ăn chút gì hay không

Nàng vừa nói như thế, Hồng Vũ bụng kêu càu nhàu kêu càu nhàu kêu lên.

Đơn giản rửa mặt hạ xuống, Hồng Vũ lang thôn hổ yết đem cơm tối ăn xong, lau miệng đứng dậy đi ra ngoài. Hắn đi thẳng đến đại ca chỗ ở, gõ cửa: "Đại ca mau ra đây, ta tìm ngươi có chuyện rất trọng yếu."

Hồng Liệt vừa mặc y phục vừa đi ra ngoài, nhìn thấy đệ đệ ánh mắt có chút không đúng, Hồng Liệt cười mắng: "Ngươi tiểu tử thúi còn không có thành thân đâu, làm sao nhiều như vậy hoa tốn tâm tư?"

Hồng Vũ lôi hắn đi ra ngoài, thuận miệng hỏi: "Như thế nào, ngươi cùng Tống Du Nhiên hôn kỳ định ra tới không có

"Bà nội không nên chờ ngươi tại chỗ, người cả nhà cùng đi ra mặt."

Hồng Vũ vò đầu: "Nàng cùng gia gia hai đại Nhất Phẩm Hợp Chân còn trấn không được tràng diện?"

Hồng Liệt thấp giọng thở dài: "Bà nội còn không chính là nghĩ người một nhà nhiều đoàn tụ một chút? Phụ thân không ở trong nhà, Nhị thúc tiểu cô cũng đã qua đời, chỉ còn lại có bốn người chúng ta người, ai… Đúng rồi, ngươi rốt cuộc tìm ta có chuyện gì?"

"Phụ thân chuyện tình, ta hẳn là có thể cho hắn lão nhân gia giải độc liễu…" Hắn còn chưa nói hết đã bị đại ca hung hăng địa một phát bắt được: "Ngươi nói thật?"

Hồng Liệt xoay người muốn: "Ta đi báo cho gia gia bà nội…"

"Trước đừng đi, ta cũng vậy không phải là thập thành nắm chặc, nếu như thành công cho bọn hắn một kinh hỉ."

Hồng Liệt thử nghĩ xem cũng là: "Vậy được, hai ta đi trước."

Ngoài thành đường nhỏ xem hay là như vậy tịch liêu vắng lạnh bộ dạng, chỉ sợ hiện tại Vũ Đô thành cũng đã tiến vào mùa hè, ban đêm cũng nóng rang khó nhịn.

Hồng Vũ cùng đại ca xuống xe, tiến lên gõ cửa.

Hồng Thừa Nghiệp mở cửa thấy là bọn hắn đã không ngoài ý liễu, này tiểu đạo xem không có gì hương khói, đêm khuya tới chơi trừ mình ra người nhà sẽ không có người khác.

Phụ thân mặc dù đang nơi đây khổ tu, ngăn cách, bất quá thấy hai nhi tử tới, không hề bận tâm trong mắt hay là hiện lên liễu một tia ôn tình.

Hai người bái kiến sau vào sân, Hồng Thừa Nghiệp thản nhiên nói: "Theo ta đi trong nội đường ngồi một chút…"

"Phụ thân, không cần, đi ngài bình thời ngồi xuống tĩnh thất sao." Hồng Liệt có chút kích động, thanh âm run rẩy: "Lão Nhị đã luyện chế tốt lắm giải độc linh đan. Ngài, ngài sẽ phải giải thoát "

Hồng Thừa Nghiệp có chút ngoài ý muốn nhìn liễu Hồng Vũ một cái, Hồng Vũ gật đầu, nhưng là phụ thân cũng không có quá nhiều vui mừng, cười nhạt nói: "Giải độc cũng chỉ là giải độc, nói chuyện gì giải thoát, là không thể nào."

Hồng Liệt còn muốn nói nữa, bị Hồng Vũ lôi một thanh.

"Vậy chúng ta trước hết giải độc."

Đường nhỏ xem góc đông nam có một đang lúc rất nhỏ tĩnh thất, Hồng Thừa Nghiệp mang theo hai huynh đệ người đi tới, nhanh đến cửa liễu bỗng nhiên sửa lại chú ý: "Hay là đi phòng ngủ của ta sao."

Hồng Liệt không có suy nghĩ nhiều, Hồng Vũ nhưng mau lên một bước đẩy cửa ra.

Trong tĩnh thất hết sức mộc mạc, vôi chà tường, trên mặt đất một con bồ đoàn. Trừ lần đó ra không còn có những vật khác, thậm chí ngay cả đám chén đèn dầu cũng không có.

Nhưng là hai huynh đệ mọi người là võ giả, mục lực hơn người. Mượn phía ngoài yếu ớt tia sáng vẫn tựu thấy rõ ràng liễu, trong tĩnh thất từ trên mặt đất đến vách tường, hiện đầy từng đạo sâu đạt mấy tấc dấu tay

Hồng Liệt như gặp phải sét đánh, ngơ ngác nhìn trong phòng cảnh tượng, đã có thể tưởng tượng đi ra ngoài, phụ thân bởi vì trúng độc mỗi ngày chịu được cái loại nầy thống khổ hành hạ, đem một gian tĩnh thất dùng ngón tay ngạnh sanh sanh cho keo kiệt thành cái bộ dáng này

Hồng Liệt ánh mắt thoáng cái trở nên máu đỏ: "Cha rốt cuộc là người nào đem ngài hại thành cái bộ dáng này…

Hồng Vũ hốc mắt cũng đã ươn ướt, hắn có thể tưởng tượng được đến, để cho phụ thân như vậy một bình thường sự yên lặng tường hòa người, hỏng mất đến muốn dùng ngón tay bắt địa keo kiệt tường, thật là là cở nào khổng lồ thống khổ

Nhưng là phụ thân nhưng như cũ lạnh nhạt: "Đây không phải là bởi vì trong cơ thể độc tố…"

"Đây là vì cái gì?" Hồng Liệt bật thốt lên, nhưng là Hồng Thừa Nghiệp cũng không nữa trả lời, xoay người đi về phía phòng ngủ của mình. Hồng Liệt đuổi theo đi còn phải lại hỏi, Hồng Vũ ở sau lưng kéo hắn, nhẹ nhàng thở dài nói: "Đại ca, chẳng lẽ ngươi vẫn không rõ? Phụ thân là tâm khổ."

Hồng Liệt ngạc nhiên, nghĩ tới phụ thân ẩn cư nơi đây, để cho trong nhà mọi người giữ kín như bưng cái kia nguyên nhân.

Hắn không nói thêm gì nữa, người trong lòng phẫn uất, đi theo Nhị đệ phụ thân, cùng đi vào phòng ngủ.

Hồng Vũ lấy ra linh đan, này cái linh đan luyện chế vô cùng cực khổ, bởi vì cha sở trúng độc, độc tính chạy dài ngoan

cố, hơn nữa đã chiếm cứ ở phụ thân trong cơ thể rất nhiều năm, vô cùng khó có thể hóa giải.

"Ngài phục dụng đi xuống sau, tận lực dùng võ khí giúp trướng dược lực."

Hồng Thừa Nghiệp tựa hồ cũng không ôm quá lớn hi vọng, nhàn nhạt gật đầu, nhận lấy đi ăn.

Hắn sở trung kỳ độc, năm đó cả Đại Hạ đan sư cũng nhìn rồi, tất cả mọi người thúc thủ vô sách, mặc dù Hồng Liệt lần trước nói của mình hai nhi tử đã không giống bình thường, nhưng là hắn dù sao không có tận mắt nhìn thấy, tự nhiên lòng tin không đủ. Hắn đón nhận bọn nhỏ thật là tốt toan tính, chẳng qua là không muốn làm cho bọn họ thất vọng thôi.

Nhưng là linh đan cửa vào, lập tức hóa thành một cổ tinh thuần dược lực, từ cổ họng của hắn một đường xuống phía dưới, dọc theo đường đi đã bắt đầu phát huy dược hiệu, không ngừng hướng chung quanh khuếch trương.

Những năm gần đây, kia Chưởng Ấn thủy chung khắc ở dưới bờ vai hắn, nhưng là độc tố đã sớm lan tràn tới toàn thân, thậm chí đã sâu tận xương tủy

Như vậy độc tố, căn cứ Hồng Thừa Nghiệp biết một chút đan đạo thường thức, trên căn bản đã không có thuốc nào chửa được liễu

Nhưng là lão Nhị đan dược, cũng không bá đạo nhưng dược hiệu mênh mông, giống như thủy triều nước biển giống nhau, sóng sau cao hơn sóng trước, càng không ngừng cọ rửa thân thể của mình, máu, trong cơ thể độc tố trước hết bị cọ rửa cho sạch, rồi sau đó là kinh mạch, gân kiện trong ngoan cố độc tố, nữa sau đó là nội tạng, cuối cùng còn lại là cốt tủy

Làm dược lực bắt đầu cọ rửa cốt tủy thời điểm, chân chính đấu bắt đầu

Cái loại nầy kỳ độc hết sức ngoan cố, Hồng Vũ linh đan dược lực vẻ mặt nặng chà vài chục lần cũng khó mà thanh trừ, Hồng Thừa Nghiệp trên thực tế lúc này đã vô cùng kinh ngạc, nhi tử luyện chế linh đan có thể có hiệu quả như vậy, hắn cho dù chết liễu cũng đủ để vui mừng. Nếu như không phải là bởi

vì chuyện kia không có một người nào, không có một cái nào cuối cùng chấm dứt, hắn thậm chí hiện tại đã chết cũng có thể nhắm mắt

Nhưng là càng làm cho hắn giật mình còn đang phía sau.

Mười mấy nặng dược lực cọ rửa thất bại, Hồng Thừa Nghiệp cho là cũng là như vậy kết thúc. Trong xương tủy độc tính đã có phản công cướp lại khuynh hướng liễu, nhưng là theo sát, trong cơ thể hắn bỗng nhiên dâng lên đi lên trăm đạo dược lực, càng thêm điên cuồng mà hướng độc tính cọ rửa đi qua

Trong xương tủy độc tính tại chỗ đã bị dập tắt, ngay cả đám ti sức hoàn thủ cũng không có.

Mà sau đó, tất cả dược lực sóng sau cao hơn sóng trước hướng dưới bả vai hắn mặt cái kia Chưởng Ấn nhào tới

Trên trăm đạo dược lực ra sức cọ rửa dưới, Chưởng Ấn nhưng lù lù bất động.

Hồng Thừa Nghiệp còn chưa kịp suy nghĩ nhiều cái gì, theo sát lại là thượng Thiên Đạo dược lực gào thét dựng lên, một lớp sóng một lớp sóng vỗ vào Chưởng Ấn thượng.

Màu đỏ tím Chưởng Ấn rất nhanh bắt đầu trở thành nhạt, dần dần địa biến mất không thấy gì nữa. Mà trong cơ thể hắn dược lực sóng lớn cũng rốt cục chậm rãi thở bình thường.

Hồng Thừa Nghiệp lông mi vừa động, chậm rãi mở mắt ra, toàn bộ thế giới trong mắt hắn tựa hồ cũng có chút bất đồng. Khốn nhiễu liễu mình nhiều năm kỳ độc, thế nhưng thật cứ như vậy bị giải liễu

Hồng Liệt quan tâm sẽ bị loạn, khẩn trương hỏi: “Phụ thân, như thế nào?”

Hồng Thừa Nghiệp khẽ mỉm cười, nhìn về phía Hồng Vũ: “Lão Nhị, ngươi thật là một hảo hài tử “

Hồng Liệt cùng Hồng Vũ cùng nhau thở phào nhẹ nhỏm.

Hồng Thừa Nghiệp bỏ đi áo, phía sau lưng da thịt mặc dù còn có chút tái nhợt, nhưng là một ít chỉ đập vào mắt Kinh

Tâm Chưởng Ấn đã hoàn toàn biến mất.

Hồng Liệt hung hăng rất nhanh liễu hai đấm, dùng sức vung lên, trong lồng ngực một cổ hưng phấn ý đè nén không được, ngửa mặt lên trời huýt sáo

Thấy nhi tử như vậy động tình, Hồng Thừa Nghiệp ánh mắt cũng có chút ướt át, hắn lần đầu tiên cảm giác được, mình bỏ lại hai đứa bé, một mình trốn vào cái này đường nhỏ xem bên trong khổ tu, có chút thật xin lỗi bọn nhỏ.

Hồng Vũ đối với mình đan đạo thành tựu rất có lòng tin, nhưng là đang mang cha của mình, khó tránh khỏi có chút lo được lo mất. Bây giờ nhìn đến độc tính thật giải liễu, hắn cũng thở phào nhẹ nhỏm.

Nhưng là cùng ca ca bất đồng chính là, hắn và phụ thân mặt đối mặt ngồi xuống, nhìn thẳng phụ thân hai mắt: "Cha, ta muốn biết năm đó chuyện "

Hồng Thừa Nghiệp hơi sửng sờ, Hồng Liệt cũng yên tĩnh lại, suy nghĩ một chút, theo ở đệ đệ bên cạnh ngồi xuống, yên lặng tỏ vẻ ủng hộ.

Hồng Thừa Nghiệp thở dài, nhẹ nhàng lắc đầu, tựa hồ không muốn nói cái gì.

Hồng Vũ cắn răng, chậm chạp nhưng vô cùng kiên định nói: "Ta nghĩ biết năm đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì, là ai đả thương ngài còn có, mẫu thân hiện tại ở nơi đâu "

Hồng Thừa Nghiệp cả người chấn động, vẫn rất bình tĩnh trên mặt hiện lên liễu mãnh liệt vẻ thống khổ, mặc dù cố gắng áp chế, nhưng là hai vai như cũ khẽ run, hai đấm nắm chặc.

Hồng Vũ biết mình đoán không lầm: "Chuyện năm đó cùng mẫu thân có liên quan sao?"

Hồng Thừa Nghiệp cắn chặc hàm răng, tựa hồ ở thừa nhận nào đó kịch liệt thống khổ, so với trước độc tố còn muốn kịch liệt

Hồng Vũ lại nói: "Bất kể đối thủ là người nào, xin ngài tin tưởng, ta đã có đầy đủ năng lực hướng bọn họ đòi lại khoản này nợ máu "

Hồng Thừa Nghiệp thật sâu nhìn hắn một cái: “Lấy ngươi đan đạo thành tựu, hiện tại đúng là có tư cách biết rồi.

Hắn khẽ trầm mặc chốc lát, bình tĩnh một chút tâm tình của mình, rốt cục mở miệng nói: “Được rồi, ta nói cho các ngươi biết.”

“Ta chín tuổi tựu xác lập liễu Vũ Đô mới một đời đệ nhất thiên tài địa vị, từ đó về sau, cả Vũ Đô thành, trừ bọn ngươi ra thúc thúc cùng tiểu cô ở ngoài, căn bản không có người là của ta đối thủ.

Mười một tuổi cũng đã là Ngũ Phẩm Nguyên Định, mười tám tuổi Tam Phẩm Hiển Thánh võ đạo tu hành đối với ta tới nói tựa hồ căn bản không có bình cảnh, chỉ có đột phá, đột phá, đột phá —— một đường không có bất kỳ trở ngại đột phá.

Phụ thân mỗi một lần theo giảng thuật võ đạo tu hành người cánh cửa, nhắc nhở ta muốn chú ý các loại khó khăn, nhưng là mỗi lần sự đáo lâm đầu, ta cũng không có cảm thấy có cái gì khó, từng hắn cảm thấy lao lực liễu thiên tân vạn khổ mới vượt qua trạm kiểm soát, đến trước mặt của ta, xuôi gió xuôi nước ngay cả dập đầu vướng chân cũng không có, làm cho sau lại phụ thân cũng không nguyện ý chỉ điểm của ta tu hành liễu.” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 75 : Trở về nhà

Hồng Thừa Nghiệp có chút dừng lại, tựa hồ là nhớ lại này hăng hái năm đó, mà Hồng Vũ cùng Hồng Liệt cũng có thể tưởng tượng đi ra ngoài, chẳng qua là cùng trước mắt già yếu tang thương phụ thân của bộ dáng một đôi so sánh với, trong lòng nhất thời có một cổ không nói ra chua xót.

Hồng Thừa Nghiệp quay đầu lại xem một chút hai nhi tử: "Các ngươi mới có thể đủ tưởng tượng được đến, ta như vậy một người, lúc ấy là cở nào mắt cao hơn đầu. Vũ Đô bên trong thành những thứ kia quý khí tên ái, làm sao có thể xứng đôi ta? Bất luận là võ đạo tu hành, hay là quyền mưu trí kế, các nàng thật sự thô lậu để cho ta không có một chút hứng thú.

Khi đó ta cho là cả đời này nhất định sẽ đem tất cả tình cảm cùng tinh lực vùi đầu vào võ đạo theo đuổi trong, cho giữa nam nữ đích tình yêu chỉ sợ sẽ không có cái gì thu hoạch. Chờ đến tuổi, nghe theo cha mẹ an bài, thu hồi tới một phòng phu nhân, vì Hồng gia kéo dài đời sau, đồng thời nhân tố bên ngoài cường viện thôi."

Hắn vừa nói như thế, Hồng Vũ cùng Hồng Liệt càng thêm mong đợi, như vậy kỳ tài ngút trời phụ thân của, rốt cuộc sẽ vì cái dạng gì cô gái khuynh tâm? Mà cái kia kỳ cô gái lại là mẫu thân của mình…

Hồng Thừa Nghiệp tựa hồ xem thấu hai huynh đệ nội tâm, khẽ mĩm cười nói: "Khiến các ngươi thất vọng, ta gặp phải các ngươi mẫu thân thời điểm, nàng đang một giòng suối nhỏ bên rửa một bộ y phục, dòng suối nhỏ hai bên nở đầy liễu hoa đào, như bình thường phấn hồng tuyết trắng hoa đào bay xuống vào nước suối trong, nàng tựu đứng ở dưới tàng cây, trong nháy mắt đó, ta liền biết mình đời này muốn tư thủ cả nữ nhân chính là nàng liễu.

Nàng rất bình thường, không có tu luyện võ đạo, một thân một mình, trong nhà bình thường. Nhưng là nàng nhưng cự

tuyệt ta, cự tuyệt các ngươi phụ thân, cái này lúc ấy cả Vũ Đô thành, tất cả thế gia tiểu thư tha thiết ước mơ vị hôn phu!"

Hắn tự giễu cười, nhưng là lâm vào trong hồi ức hắn, trên mặt nhưng nhộn nhạo rõ ràng cảm giác hạnh phúc.

"Rồi sau đó ta khổ đuổi theo ba năm, nàng lại còn không đáp ứng. Ta cho là lấy thân phận của ta, như thế si tình ba năm đối với một người bình thường cô gái, nàng đã sớm hẳn là thụ sủng nhược kinh mới dạ, không nghĩ tới nàng như cũ giống như ban đầu như vậy nhàn nhạt cự tuyệt ta." Hồng Thừa Nghiệp cười khổ lắc đầu: "Sau lại nàng nói với ta, tình yêu đối với hai người là bình đẳng. Không liên quan ư thân phận, gia thế, giàu nghèo, địa vị. Ta vô luận như thế nào si tình, nhưng luôn là nghĩ tới mình cao cao tại thượng, có thể thích nàng là vinh hạnh của nàng. Cho nên hắn sẽ không tiếp nhận ta, nếu như ta thật yêu nàng, tựu bỏ ra ta vẫn lấy làm kiêu ngạo hết thảy, chẳng qua là làm một thích một nữ nhân nam nhân theo đuổi nàng."

Hồng Vũ thở dài một tiếng: "Phụ thân ngài lão nhân gia đích xác là thiên tài, khó như vậy lấy làm được chuyện tình lại cũng thành công liễu."

Hồng Thừa Nghiệp gật đầu: "Ta nói phục các ngươi gia gia bà nội, đi nàng ở cái kia tiểu sơn thôn, một ở hai năm. Mỗi ngày cùng nàng cùng nhau chẻ cũi uy mã, ở sơn gian thê Điền Canh loại, ở hoa đào nước suối hoán quần áo.

Hai năm sau này nàng rốt cục đáp ứng gả cho ta. Ta mừng rỡ như điên, nhưng là đám cưới tin vui tuyên bố, cả Vũ Đô ồ lên, nhiều cái một mực cho gia gia tiếp xúc, chuẩn bị cùng Hồng gia đám hỏi thế gia giận tím mặt. Nữ nhi của bọn hắn lại càng thề nhất định phải ở đám cưới ngày đó, cho các ngươi mẫu thân nan kham.

Ngày đó các nàng cũng tới, nhưng là nhìn thấy mẹ của các ngươi sau, các nàng nhưng tất cả đều lặng lẽ đi trở về. Mẹ của các ngươi ngay cả có như vậy một loại khí chất, để cho bất luận kẻ nào táo bạo, nổi giận, tiếng động lớn xôn xao cảm xúc lắng đọng xuống tới. Điểm này, bất kể là ta, cũng là các ngươi hai cũng xa xa không bằng."

Hồng Thừa Nghiệp nói xong những thứ này, cả người bỗng nhiên thoáng cái từ cái loại nầy hạnh phúc trong vui sướng yên lặng xuống tới, giống như một đóa đen nhánh mây đen, từ từ che ở ánh mặt trời rực rỡ là bầu trời bao la.

"Sinh lão Nhị không bao lâu, có một ngày ta và các ngươi mẫu thân tham gia hoàn một yến hội về nhà, trên đường xe ngựa bị một người áo xanh ngăn cản. Mẹ của các ngươi vẫn là rất trấn định người, bất kể gặp phải chuyện gì, cũng có thể tĩnh táo tương đối, ta khi đó thường xuyên sẽ nhớ, trên thế giới này có thể không tồn tại cho các ngươi mẫu thân thất kinh chuyện tình. Nhưng là ngày đó, sắc mặt nàng đại biến, hoàn toàn mất đi bình thường trấn định, nàng để cho ta đi mau, cái gì cũng không muốn hỏi đi mau!"

Hồng Thừa Nghiệp hai đấm rất nhanh liễu, cho dù là một đoàn Thiết khi hắn trong tay lúc này cũng sẽ giống như diện đoàn giống nhau bị bóp nghiến! Thanh âm của hắn cũng trầm trọng đứng lên: "Ta làm sao có thể đi? Ta là Hồng Thừa Nghiệp, ta là Đại Hạ vương triều đệ nhất thiên tài! Ta làm sao có bỏ lại mình thích nhất nữ nhân rời đi? Nhưng là người áo xanh kia, một chưởng tựu đánh bay ta bốn hộ vệ, bọn họ tất cả đều là Tam Phẩm Hiển Thánh!

Mẹ của các ngươi ở trong mưa to quỳ xuống đất khóc cầu : van xin, để cho hắn tha ta một mạng. Người áo xanh kia một cái cười lạnh, bắt mẹ của các ngươi đạp không đi. Ta điên cuồng đuổi theo, lại bị ống tay áo của hắn vung đánh bay ra ngoài. Hắn lăng không bay tới một Chưởng Ấn ở của ta sau vai…"

Hồng Thừa Nghiệp đóng chặt lại hai mắt, thống khổ vô cùng, chân mày run rẩy!

"Ta là Đại Hạ đệ nhất thiên tài! Nhưng là ta nhưng che không được mình thích nhất nữ nhân! Cái này đệ nhất thiên tài là một chó má! Người áo xanh kia trước khi đi, bỉ di nhìn liễu té ở ngươi người nào trong ta một cái, đối với các ngươi mẫu thân nói, như vậy phế vật, ngươi đi theo hắn có cái gì tiền đồ? !"

Hồng Thừa Nghiệp ngửa mặt lên trời một tiếng điên cuồng hét lên, này rất nhiều năm tới dọa ức ở trong lòng thống khổ, phẫn uất, không cam lòng cùng khuất nhục, tất cả một tiếng này rống giận trong phát tiết đi ra ngoài.

"Ta trước kia cao cao tại thượng, tự cho là thiên hạ anh hùng vô địch thủ! Nhưng là là đến trước mắt, nhưng ngay cả người nhà của mình cũng giữ không được! Ta còn có chỗ lợi gì? !"

"Đông!" Hắn hai đấm nặng nề đập vào trước mặt, một cổ mênh mông lực lượng theo trước mặt cái bàn một đường xuống phía dưới truyền đến trên mặt đất, cái bàn tính cả gian phòng mặt đất trong nháy mắt biến thành phấn vụn, phòng ốc ầm ầm một tiếng nặng nề trầm xuống một thước, bụi mù nổi lên bốn phía!

"Cha!"

"Phụ thân!" Hai huynh đệ cùng nhau kinh hô, Hồng Thừa Nghiệp ở bụi bậm trong lão nước mắt tung hoành: "Phế vật! Phế vật! Phế vật! Đại Hạ đệ nhất thiên tài, thật ra thì chính là một phế vật!"

Hồng Vũ thở dài trong lòng một tiếng, bi thương cho tâm chết phụ thân sinh sôi bị người đoạt đi cả tình cảm chân thành, hơn nữa còn bị đối phương mắng thành phế vật, hết lần này tới lần khác hắn còn không có biện pháp phản kích, loại này đả kích, hơn nữa thân trúng kỳ độc, cũng khó trách hắn vạn niệm câu hôi, ẩn cư ở lần này liễu.

Nhưng là hắn như cũ cảm thấy sự tình có chút không đúng địa phương : chỗ: "Rốt cuộc là ai làm?"

Phụ thân năm đó đã là Tam Phẩm Hiển Thánh, đối thủ thực lực như vậy, sợ rằng đã đạt đến Nhất Phẩm Hợp Chân tu vi! Cả Đại Hạ, hoặc là nói cả Thanh Nguyên đại lục, Nhất Phẩm Hợp Chân chỉ có như vậy mấy hẳn là rất dễ dàng là có thể điều tra ra.

Nhưng là ngoài dự đoán mọi người chính là, Hồng Thừa Nghiệp càng thêm thống khổ nói: "Không biết!"

“Cái gì?” Hồng Vũ cảm thấy ngoài ý muốn, đồng thời cũng nghĩ đến liễu một người khác có thể.

“Căn bản tra không ra là ai động thủ. Thanh Nguyên trên đại lục tất cả Nhất Phẩm Hợp Chân ngày đó hành tung cũng rất dễ dàng tựu xác định, không phải là bọn họ. Mà người áo xanh kia tới vô ảnh đi vô tung, trừ chúng ta, không có một người ra mắt hắn.”

Hồng Vũ thầm nghĩ, chẳng lẽ là Chủ Thần Vực người?

Song Hồng Thừa Nghiệp kế tiếp một câu nói càng làm cho hắn ngoài ý muốn: “Ta đi tìm ngàn năm thị tộc, để cho bọn họ hỗ trợ hỏi thăm hạ xuống, có phải hay không có chút thần bí thế lực người. Những thứ kia thần bí thế lực căn bản sẽ không kiêng kỵ phàm tục thế giới bất luận kẻ nào, nếu như là bọn họ làm, bọn họ cũng không ngại tuyên dương đi ra ngoài.”

Hồng Thừa Nghiệp nói không sai, lấy hắn đối với Chủ Thần Vực hiểu rõ, nếu có người làm chuyện này, sẽ không cố ý đi giữ bí mật.

Lần này tử, ngay cả Hồng Vũ cũng có chút mờ mịt liễu.

“Chỉ cần có đối thủ, ta cũng vậy sẽ không chán chường.” Hồng Thừa Nghiệp nói: “Ta sẽ không ngừng đi cố gắng phấn đấu, ta muốn để cho hắn hiểu được, coi như là phế vật, cũng sẽ có để cho hắn nhìn với cặp mắt khác xưa một ngày! Ta muốn đích thân đem mình người yêu đoạt lại! Nhưng là căn bản tìm không được hung thủ, vậy thì đoạn tuyệt hết thảy hi vọng…”

Hồng Vũ Hồng Liệt huynh đệ nhìn nhau, chỉ có thở dài.

Hồng Thừa Nghiệp nhìn Hồng Vũ: “Ngươi có hiếu tâm, ta rất rõ ràng, những năm gần đây, cho dù là kỳ độc gia thân, ta cũng vậy không có buông tha cho, không thể giải độc, nhưng ta còn có thể tu luyện. Chỉ cần ta có thể bước vào Nhất Phẩm Hợp Chân, cho dù là chịu được kỳ độc phệ tâm thống khổ, cũng muốn đi khắp chân trời góc biển, đi tìm mẹ của các ngươi. Những năm này, ta cũng vậy coi như là có chút tiến bộ, đã là Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ liễu…”

Hồng Vũ cùng đại ca tất cả đều há hốc mồm, phụ thân trúng đáng sợ như vậy kỳ độc, thống khổ đem một gian tĩnh

thất cho keo kiệt thành cái dạng kia, lại còn có thể xông qua "Tam phẩm lộ vô cùng" bước vào Nhị Phẩm Khai Thần!

Mặc dù chẳng qua là Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ, nhưng là đây cũng quá nghịch thiên đi? Đại Hạ vương triều đệ nhất thiên tài quả nhiên danh bất hư truyền!

Nếu không phải lo lắng phụ thân nổi dóa, Hồng Vũ thật ra thì rất muốn hỏi hạ xuống, chúng ta đến cùng phải hay không ngài ruột thịt?

Huynh đệ tới thiên tư mặc dù cũng không tệ, nhưng là so với hắn sai thật sự quá xa liễu.

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, nói: "Phụ thân chuyện này ta nhưng có thể có một chút đầu mối…"

.

Hồng Thừa Nghiệp áp cái không tin: "Ngươi không cần an ủi ta…"

"Ngài nói cái kia chút ít thần bí thế lực, chính là Chủ Thần Vực. Bảy đại ngàn năm thị tộc hiện tại biến thành thập đại, xếp hàng thứ nhất đúng là chúng ta Hồng gia. Tám đại chủ thần lãnh thổ ta giải tương đối nhiều có năm đúng như ngài theo như lời, Chủ Thần Vực người làm xuống liễu chuyện này sẽ không dấu diếm, nhưng là trước kia bảy đại ngàn năm thị tộc, chẳng qua là Hư Không Thần Vực chó thôi, bọn họ có thể đánh nghe được tin tức thật sự có hạn."

Hồng Thừa Nghiệp trong mắt khác biệt quang mang không ngừng chớp động, bởi vì nhi tử biết đến chuyện thật sự nhiều lắm, cái gì tám đại chủ thần lãnh thổ, ngay cả hắn cũng không có nghe nói qua.

Hồng Vũ gật đầu: "Ngài theo trở về, ta nghĩ biện pháp mau sớm để cho ngài tu luyện tới Nhất Phẩm Hợp Chân, đến lúc đó chúng ta muốn cùng Chủ Thần Vực thế gia đòi người, cũng không phải là một chuyện dễ dàng."

Hồng Thừa Nghiệp nhìn lòng tin mười phần, cũng không thoát động tâm.

Hồng Liệt ở một bên nói: “Cha, ngài tựu tin tưởng lão Nhị sao, gia gia cũng là bởi vì hắn linh đan, mới có thể mạnh mẽ đột phá đến Nhất Phẩm Hợp Chân.” Hồng Thừa Nghiệp rốt cục gật đầu: “Được rồi.” Hồng Liệt hưng phấn không thôi: “Gia gia bà nội nhất định phải cao hứng hư…” Hồng Thừa Nghiệp ánh mắt buồn bả, tự biết hiếu đạo có thiếu.“Là cha đi thu thập xuống.” Chính hắn đi vừa trong phòng thu thập năm vật phẩm, Hồng Liệt thấp giọng hỏi Hồng Vũ: “Ngươi thật có đầu mối?”

Hồng Vũ không chút do dự lắc đầu: “Dĩ nhiên không có! Trước tiên đem lão nhân gia ông ta lừa gạt trở về rồi hãy nói.”

Hồng Liệt ngạc nhiên hạ xuống, sau đó lặng lẽ triều Hồng Vũ dựng thẳng một chút ngón tay cái.

Hồng Thừa Nghiệp đồ rất đơn giản, tùy tiện một cái túi phục giả bộ xong: “Được rồi, ta sao trở về… Nhà sao.” Nói ra này đơn giản hai chữ, năm đó Đại Hạ vương triều đệ nhất thiên tài thế nhưng sinh ra một chút cũng không có hạn thổn thức cảm giác.

Xe ngựa chậm rãi mà đi, Hồng Thừa Nghiệp rõ ràng có chút khẩn trương, hắn vốn là tâm như chết hôi, hết thảy đều đã thấy vậy rất nhạt, nhưng là ở lão Nhị dưới sự giúp đở của một lần nữa dấy lên liễu hi vọng sau, tâm thái một khi biến hóa, càng là nhích tới gần cửa nhà, càng là cảm giác được áy náy. Một loại phức tạp tâm tình xông tới, để cho hắn cái này kinh nghiệm cực độ phong phú người, cũng có chút chân tay luống cuống.

Hồng Vũ cùng Hồng Liệt dẫn đầu xuống xe, người sai vặt đang muốn nghênh đón, nhưng nhìn thấy hai người đứng ở nơi này tiếp theo khom người, tựa hồ là đang đợi người nào.

Đợi một lát, bên trong xe mới truyền đến một tiếng cúi đầu thở dài, một người thay đổi xuống tới.

Người sai vặt cũng là Hồng phủ lão nhân, đầu tiên nhìn còn tưởng rằng mình bởi vì trời tối nhìn lầm rồi, dùng sức dụi dụi mắt con ngươi, rốt cục xác nhận không có tính sai, nhất thời hưng phấn mà vỗ đùi, xông đi lên phác thông một tiếng quỳ

trên mặt đất: "Đại công tử, ngài lão xem như trở lại…" Còn chưa nói hết, đã là lão nước mắt tung hoành.

Hắn vừa lau nước mắt vừa bò dậy: "Đại hỷ sự đại hỷ sự, ngài nhìn ta đây không có tiền đồ, lỗi lỗi, ta đây phải đi bẩm báo lão gia cùng lão phu nhân."

Hồng Vũ la ở hắn: "Không cần, chúng ta trực tiếp đi vào, cho gia gia bà nội một kinh hỉ."

"Hảo hảo tốt." Người sai vặt gật đầu lia lịa, trước dẫn đường.

Gia gia cùng bà nội đã nằm ngủ, Hồng Vũ tự mình đi la. Hồng Thừa Nghiệp đứng ở ngoài cửa có chút bất an.

Hồng Thắng Nhật khoác một thân rộng thùng thình áo ngủ đi ra, bất mãn nói: "Ngươi này hỗn trướng tiểu tử hơn nửa đêm đem ta và ngươi bà nội ầm ĩ, nếu là không có đầy đủ lý do nhìn không cắt đứt ngươi chân chó!"

Hắn mới vừa nói xong, ngẩng đầu đã nhìn thấy đại nhi tử đứng ở nơi đó, trong mắt mang theo khiếp đảm, khát vọng cùng đau lòng. Lão nhân gia hùng tráng thân thể run lên hạ xuống, ngơ ngác một hồi lâu, sau đó im lặng không lên tiếng từ từ tìm cái ghế ngồi xuống.

Hồng Thừa Nghiệp cũng là không nói tiếng nào, phác thông một tiếng quỳ gối liễu trước mặt phụ thân, thật sâu cúi đầu.

Hồng Thắng Nhật mắt đục đỏ ngầu, cố nén nước mắt, giơ tay lên liền muốn cho hắn một bạt tai, lại bị cái tay còn lại kéo lại. Bà nội không biết lúc nào đã đi ra, ngăn cản trượng phu, mặt tràn đầy từ ái nhìn trên mặt đất quỳ nhi tử.

Nàng đem trượng phu đẩy ra, đến nhi tử bên cạnh ngồi chồm hổm xuống, ôm hắn nước mắt không bị khống chế chảy xuống: "Hồi tới là tốt rồi, trở lại là tốt rồi…"

"Mẹ một" Hồng Thừa Nghiệp một tiếng kêu đau, nước mắt giàn giụa.

Hồng Liệt cùng Hồng Vũ đứng ở một bên cũng nhịn không được nữa len lén lau một chút nước mắt. Hồng Thắng Nhật

chết cắn răng quan: "Một đám đồ vô dụng, khóc cái gì khóc!" Hắn dùng sức nháy mắt, lão nhân gia ta chính là không khóc! Tuy nhiên nó ức chế không được khóe mắt càng ngày càng ướt át.

Ước chừng gần nửa cái canh giờ, mọi người mới khống chế được liễu tâm tình, bà nội lôi kéo đại nhi tử đích tay, hai mẹ con ngồi cùng một chỗ, gia gia bị đuổi đi đến khác đi một bên, Hồng Vũ Hồng Liệt đứng ở phụ thân thân sau.

Nói liên miên cằn nhằn nói một chút những năm này chuyện tình, bà nội không nhịn được hỏi: "Trên người của ngươi đả thương…"

"Lão Nhị đã cho ta chữa hết." Hồng Thừa Nghiệp dừng một chút nói: "Chuyện năm đó, ta cũng vậy nói cho bọn hắn biết liễu."

Bà nội có chút vui mừng, gật đầu nói: "Đó là bọn họ mẹ ruột, bọn họ nên biết."

Hồng Liệt bây giờ đối với phụ thân cực độ sùng bái: "Không nghĩ tới phụ thân năm đó là như vậy đích thiên tung kỳ tài, nếu như không phải là bởi vì đủ loại ngoài ý muốn, chúng ta Hồng gia hiện tại khẳng định càng thêm phát triển không ngừng!"

Bà nội thâm ý sâu sắc nhìn liễu nhi tử một cái, ngẩng đầu hỏi Hồng Liệt nói: "Cha của các ngươi là làm sao nói với các ngươi?"

Hồng Liệt sinh động như thật đem mới vừa rồi Hồng Thừa Nghiệp nói lập lại một lần, càng nói càng kích động, dù sao người nào có như vậy một phụ thân, cũng là đáng giá kiêu ngạo chuyện tình.

Bà nội ha hả cười: "Cũng là không sai, các ngươi thân phụ chín tuổi chính là hài tử Vương, đem cả Huân Quý Khu tất cả cùng năm tuổi hài tử tất cả đều đánh một lần, không phục đánh ba lần, hắn không phải là đệ nhất : thứ nhất ai là đệ nhất : thứ nhất?"

Hồng Liệt cùng Hồng Vũ có chút há hốc mồm, thì ra là phụ thân trong miệng "Chín tuổi tựu xác lập liễu Vũ Đô mới đời đệ

nhất thiên tài địa vị…" Là như vậy ý tứ a.

Hồng Thừa Nghiệp da mặt có chút phát chặc, hết lần này tới lần khác bà nội không có nhận thấy được, nói đến mình nhi tử khứu chuyện, bà nội cũng rất vui vẻ: "Mười hai mười ba tuổi thời điểm, hắn chính là Vũ Đô bên trong thành một bá liễu, mang theo các ngươi Nhị thúc cùng tiểu cô, phụ tá đắc lực hai đồng lõa, hoành hành ngang ngược, người nào thấy người nào nhức đầu. Hết lần này tới lần khác những cái này không hiểu chuyện thế gia tiểu nha đầu cửa, cũng đều cảm thấy tốt như vậy uy phong, đối với các ngươi cha sùng bái là không được rồi."

Hai huynh đệ lần nữa chợt hiểu ra, thì ra là thế gia các tiểu thư khát gả tâm là có chuyện như vậy.

"Mười bốn tuổi sau này, hắn buổi tối sẽ không làm sao ở nhà qua đêm, không phải là Bách Lý Các, chính là người thế gia tiểu thư hương khuê, cũng không ít nửa đêm bị người ta cha giơ lên cây gậy đuổi ra ngoài kinh nghiệm ơ. Các ngươi nghĩ đến đám các ngươi mẹ bắt đầu tại sao chết sống không muốn cùng hắn quá? Mẹ của các ngươi nhưng là rất cơ trí cô gái, liếc thấy xuyên : thấu các ngươi phụ thân ra vẻ đạo mạo phía dưới quần áo lụa là công tử bản chất."

"Mẹ một" Hồng Thừa Nghiệp trên mặt có chút ít quải bất trụ liễu, Hồng Liệt trong lòng quang huy cao lớn phụ thân của hình tượng ầm ầm sụp đổ.

Hồng Vũ hai cây ngón trỏ đối với ở chung một chỗ, sâu xa nói: "Quả nhiên từng cái truyền kỳ chuyện xưa sau lưng, đều có một làm cho người ta dở khóc dở cười đích thực cùng."

Hồng Thừa Nghiệp trên trán nổi gân xanh: "Nhưng là ta là Đại Hạ ngàn năm khó gặp võ đạo thiên tài luôn là thật sao?"

Bà nội thấy nhi tử tựa hồ sinh khí, vội vàng dụ dỗ hắn: "Đó là đương nhiên, ta nhi tử tuyệt đối là lớn nhất đích thiên tài!"

Hồng Liệt vô cùng đau đớn: "Cha, ngài tại sao có thể làm trò chúng ta trước mặt nói lời bịa đặt?"

Hồng Thừa Nghiệp lạnh nhạt, cắn tự nhẫn nói: "Bởi vì ta là của các ngươi thân phụ!"

Từng cái phụ thân khẳng định cũng không hi vọng mình năm đó khứu chuyện bị hài tử biết, cũng hi vọng bảo hộ chính mình ở hài tử trong suy nghĩ anh hùng phụ thân hình tượng. Đáng tiếc này trương mặt nạ bị bà nội lơ đãng cho vạch trần.

Hồng Vũ chợt nhớ tới tới một người vấn đề, bật thốt lên: "Cha, ngài lão nhân gia sẽ không cũng cùng gia gia giống nhau sợ vợ sao?"

Hồng Thắng Nhật giận tím mặt sẽ phải vỗ bàn, bà nội cười híp mắt nhìn của hắn, lão gia tử một trận kịch liệt ho khan che dấu đi qua, hung hăng trừng mắt nhìn Hồng Vũ một cái, Hồng Vũ rất hối hận, không nên nhanh mồm nhanh miệng phát chân tướng.

Hồng Thừa Nghiệp cũng trở về đầu không chút khách khí trừng mắt liếc hắn một cái: "Dĩ nhiên không phải là!"

Bà nội ở phía sau mang lông mày triều Hồng Vũ gật đầu lia lịa, không tiếng động làm một "Đúng" hình dáng của miệng khi phát âm. Hồng Vũ nhất thời cười. Bất kể Hồng Thừa Nghiệp trẻ tuổi thời điểm cở nào hoang đường, nhưng là hắn gặp được của mình thật mạng Thiên nữ, đó chính là Hồng Vũ mẫu thân. Nữ tử này để cho năm đó hoa hoa công tử Hồng Thừa Nghiệp phục phục thiếp thiếp, vì nàng tình nguyện buông tha cho dĩ vãng phương thức sống hối cải để làm người mới.

Đây chính là sức mạnh của ái tình. Vô số người khát vọng như vậy tình yêu, nhưng là có thể có được cũng là số rất ít.

Hồng Thừa Nghiệp trở lại là một đại hỷ sự, nhưng là gia gia bà nội lớn tuổi, Hồng Thừa Nghiệp vừa hàn huyên một lát, sẽ làm cho bọn họ nghỉ ngơi.

Nhiều năm như vậy, trong nhà vẫn giữ lại Hồng Thừa Nghiệp huynh muội ba người sân, cho dù là lần này dọn nhà sau, Hồng Thắng Nhật cũng đặc biệt đã phân phó người phía dưới, đặc biệt dọn ra tới ba sân. Hồng Thừa Nghiệp tự nhiên lại là một trận áy náy. Đem phụ thân dàn xếp tốt, hai huynh đệ cũng riêng của mình trở về nghỉ ngơi. Hồng Vũ đến của mình bên ngoài sân nhỏ, đột nhiên cảm giác được bên cạnh trong

một cái rừng trúc cất giấu người nào, hắn một tiếng quát mắng: "là ai!"

Tùy thân bảo vệ Hồng Thân nhưng thờ ơ, Hồng Vũ không khỏi có chút kỳ quái.

Trong rừng trúc một trận tất tất tác tác thanh âm, Tô Tam vội vàng hấp tấp đáp ứng: "Thiếu gia, đừng, đừng hiểu lầm, là ta, là ta…" Hắn từ trong rừng trúc chui ra, nét mặt già nua đỏ bừng. Hồng Vũ cau mày: "Hơn nửa đêm ngươi không có ở đây gian phòng của mình dặm nghỉ ngơi, chui vào trong rừng trúc làm gì? Làm sao bên trong còn có một người? Rốt cuộc là người nào?"

Tô Tam sợ hết hồn, vội vàng lại là chắp tay chào lại là thở dài: "Thiếu gia, thiếu gia, ta van xin ngài, nhỏ giọng một chút…"

Hồng Vũ buồn bực: "Ngươi rốt cuộc làm gì đó? Bên trong là người nào, đi ra ngoài!"

Trúc ảnh lay động, đi một mình đi ra ngoài. Hồng Vũ kinh ngạc: "Hoàng Thiên Tú!"

"Nhỏ giọng một chút…" Tô Tam cũng muốn khóc.

Hoàng Thiên Tú dù sao muốn vạm vỡ rất nhiều, mặc dù có chút đỏ mặt, quần áo xốc xếch, nhưng vẫn cũ thoải mái triều Hồng Vũ làm lễ ra mắt: "Ra mắt thiếu gia."

Hồng Vũ ước chừng hiểu chuyện gì xảy ra liễu, gật gật đầu nói: "Nếu là ngươi tình ta nguyện, tựu quang minh chánh đại, cần gì né tránh?"

Tô Tam có chút lúng túng, nhức đầu không biết nên nói gì.

Hồng Vũ dùng sức vỗ bờ vai của hắn: "Được nha Tô Tam, giả hí thật làm, ngươi cố gắng lên!"

"Dạ, thiếu gia ta nhất định cố gắng lên." Cái này nói chuyện với nhau có chút không hài hòa, Hồng Vũ khoát khoát tay mình đi trở về.

Hắn là không nghĩ tới, như vậy hai người lại làm ở cùng một chỗ. Nàng quay đầu lại xem một chút Hồng Thân: "Thân

thúc chuyện này các ngươi cũng biết rồi?"

Hồng Thân cười một tiếng: "Tô Tam tuổi cũng không nhỏ, chẳng qua là Hoàng Thiên Lan da mặt mỏng, cho nên Hoàng Thiên Tú mới nghĩ tạm thời gạt nàng, không dám lộ ra."

Hồng Vũ gật đầu, đối với cái này chút ít chuyện đại thế gia cũng là vui mừng thấy kia thành. Gia tướng trong lúc đám hỏi, tương lai đời sau hay là Hồng gia người, mấy đời xuống tới, độ trung thành càng phát ra có thể tin.

Hiện tại Hồng Vũ bên cạnh trừ Tôn Bán Sơn cùng Tiếu Nghiên, Tô Tam cùng Hoàng Thiên Tú ở ngoài, người khác phần lớn tất cả đều là độc thân, vượt qua mấy năm Hồng Vũ sẽ phải bắt đầu quan tâm thuộc hạ chung thân đại sự, tìm cho bọn hắn gả liễu.

Một đêm này cũng không có thời gian tu luyện, Hồng Vũ ngủ một lát ngày tựu sáng.

Điểm tâm so với bình thường lúc chậm một chút, người một nhà rốt cục gọp đủ, vui vẻ hòa thuận

Ăn xong điểm tâm, Hồng Thừa Nghiệp muốn đi bái phỏng một chút cố giao bạn tốt, Hồng Vũ còn lại là đem Trương Ngọc Thư kêu đến.

Trương Ngọc Thư ở phàm tục thế giới đùa có chút không muốn trở về đi, từ Quỳnh Thần Vực sau khi trở về, tựu định chơi xấu liễu Vũ Đô bên trong thành, Hồng Vũ một gọi về, hắn nhanh chóng tới đây.

"Ca, tìm ta có chuyện gì?"

Hồng Vũ trầm ngâm một chút: "Có dám hay không làm Quan gia!"

Trương Ngọc Thư sợ hết hồn: "Ca, ngươi không phải là nói giỡn? Ngươi là thật muốn làm Quan gia?"

Hồng Vũ ngồi ở trên ghế, lãnh đạm nói: "Ngươi nhìn ta giống như là nói giỡn?" Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 76 : Thân tộc (thượng)

Trương Ngọc Thư tỉnh táo lại, phân tích nói: "Ca, ta khuyên ngươi hay là thận trọng suy nghĩ hạ xuống, đừng xem Bạch Uyển Thần đại nhân ủng hộ ngươi, các ngươi Hồng gia bên ngoài thì hai đại Nhất Phẩm Hợp Chân, nhưng là Quan gia thực lực thật là đáng sợ. Bây giờ còn có bốn gã Nhất Phẩm Hợp Chân, hơn nữa âm thầm có cái gì giấu diếm lực lượng còn không rõ ràng. Huống chi, những thứ này đại thế gia kia người không có đồng minh? Một khi ép, Quan gia có hy sinh một chút ích lợi, đổi lấy đồng minh toàn lực trợ giúp có thể cùng Quan gia kết minh, kia một nhà không có bảy tám Nhất Phẩm Hợp Chân?"

Hồng Vũ như cũ kiên định, lại hỏi một lần："Ngươi dám không dám?"

Trương Ngọc Thư cắn răng, nhục chí, nữa cắn răng, nữa nhục chí, liên tiếp bốn năm lần, rốt cục giãy dụa nói："Được, ca, ta đây cái mạng tựu bán cho ngươi, bất quá này cùng Trương gia không sao, chỉ là của ta cá nhân đích quyết định."

Hồng Vũ có chút ngoài ý muốn nhìn lấy hắn, gật gật đầu nói："Yên tâm, ngươi sẽ không hối hận quyết định của ngày hôm nay.

Trương Ngọc Thư tiện nhân bản tính nhất thời lên tới, vui vẻ ra mặt hỏi："Kia ca ngươi là đáp ứng ta cùng Tiểu Lan hôn sự rồi?"

"Ngươi tin không tin ta một cái tát đem ngươi rút ra ngoài?"

Trương Ngọc Thư phẫn nộ.

"Ngươi trở về thu thập một chút Quan gia tư chất lường trước, chúng ta làm tốt hoàn toàn chuẩn bị, tranh thủ để cho Quan gia ứng phó không kịp, căn bản không có cơ hội hướng những thứ kia đồng minh cầu viện "

"Tốt "

Hồng gia hiện tại có hai đại Nhất Phẩm Hợp Chân, nhưng là Hồng Thừa Nghiệp xuất hiện để cho Hồng Vũ phát hiện bảo tàng giống nhau, mình lão tử sớm muộn gì là Nhất Phẩm Hợp Chân, mà Hồng Vũ tồn tại có thật to tăng nhanh quá trình này.

Dạng này tính, gia gia bà nội, Bạch Uyển Thần, hơn nữa phụ thân Hồng Thừa Nghiệp, Hồng gia tứ đại nhất phẩm, đã cụ bị Quan gia chống lại thực lực.

Mà Hồng Vũ trong tay còn có Lăng Thiên Thần Hủy, còn có Bách Nhật Hỏa Viên.

Gia gia bà nội còn có hai đầu nhất phẩm hoang thú ngồi kỵ.

Trừ những thứ này cao nhất chiến lực, Hồng gia tại cái khác phương diện có thể có chút chưa đầy. Nhưng là Hồng Vũ có lòng tin, dùng mấy năm thời gian, đem mình người theo đuổi cùng Hoang Thú Kỵ Binh đoàn thực lực toàn thân tăng lên.

Như vậy tăng lên võ giả, đối mặt đồng cấp khác dựa vào tự thân cố gắng cùng khổ chiến lên cấp, có thể yếu nhược một chút, bất quá Hồng Vũ cảm thấy có thể dùng số lượng áp đảo đối thủ.

Cho nên hắn đối phó Quan gia kế hoạch rất lớn mật, cũng rất có hi vọng thành công.

Phải nhớ hoàn thành cái kế hoạch này, đan dược cùng Huyền Binh là nhất không thể thiếu hai nhân tố. Hồng Vũ đưa đi Trương Ngọc Thư sau, lập tức sai người đi trước Xích Kim Xuyên, đốc xúc bên kia lực mạnh thu mua linh dược.

Sau đó hắn trừ Hồng phủ, đi Vân Thị Tượng Tác tìm Tôn Bán Sơn.

Thanh Ngưu trong trí nhớ về chế khí bộ phận cũng không nhiều, nhưng là đã đầy đủ Hồng Vũ dùng một loại trên cao nhìn xuống ánh mắt đến đối đãi Thanh Nguyên đại lục khí sư cửa liễu.

Chẳng qua là Hồng Vũ bây giờ đối với cho chế khí một chút trụ cột kiến thức rất thiếu hụt, muốn đi tìm Tôn Bán Sơn lãnh giáo xuống.

Liệt Mã như cũ cả ngày bị Hồng Vũ ức hiếp, đáng thương kéo lấy xe.

Lúc trước đi đón Hồng Thừa Nghiệp, dùng là là Hồng Liệt xe ngựa, đây là Hồng Vũ sau khi trở về nó lần đầu tiên kéo xe

Bách Nhật Hỏa Viên xẹt một tiếng chui lên lập tức đầu, Liệt Mã giận tím mặt, nhưng là cảm giác được trên đầu một vị kia đến tột cùng là người nào thời điểm, nó nổi giận lập tức biến thành một loại nịnh hót thái độ.

Hồng Vũ ngạc nhiên nhìn một con khỉ một con ngựa hài hòa chung đụng, vẫn không được phun ra ba chữ：“Bật mã ôn?”

Đánh xe Tô Tam có chút vậy：thiếu gia cái gì ý tứ?

Vân Thị Tượng Tác cùng hiện nay Hồng phủ cách xa nhau rất gần, lẽ ra bước đi là có thể đi qua, nhưng là hồng nhị thiếu chính là lắc lư phổ. Xe ngựa rất nhanh đến Vân Thị Tượng Tác, Vương chưởng quỹ hấp tấp chạy tới：“Ha hả, thiếu gia ngài hôm nay tới được không khéo, tiểu thư đi ra ngoài nói chuyện làm ăn liễu.”

Hồng Vũ trên mặt có chút ít mất tự nhiên：ta thật không là tới tìm Vân Tư Nhạn nha

“Tôn Bán Sơn đâu?”

“Tôn đại sư ở bên trong.”

Hồng Vũ cho Tôn Bán Sơn cung cấp liễu không ít tốt tài liệu, cho nên hắn khí sư kỹ năng đột nhiên tăng mạnh. Hồng Vũ tới lúc, hắn đang khổ tâm nghiên cứu, chuẩn bị chế luyện một ngũ phẩm hạ Huyền Binh

Nếu như có thể thành công, hắn chính là cả Đại Hạ, hiện nay mạnh nhất khí sư

Truyền lưu hậu thế tứ phẩm Huyền Binh, tỷ như Tinh Hà Lưu Quang Thương, tỷ như Đoạt Nhật Bảo Đao, cũng là tiên hiền cửa tác phẩm. Hiện tại cả Thanh Nguyên đại lục cũng không còn người có thể làm đi ra ngoài.

Hồng Vũ đem mình tới mục đích nói đến, Tôn Bán Sơn có chút kinh ngạc trừng mắt mi mắt nhìn hắn, ngắn cho nhân tình thế sự khí sư các hạ nói chuyện cơ hồ chưa bao giờ sẽ xem xét người khác cảm thụ, gọn gàng dứt khoát nói：“Thiếu gia ngài còn là đừng suy nghĩ, khí sư yêu cầu rất hà khắc…”

“Ngươi câm miệng cho ta ngươi còn muốn không muốn cưới nhà ta đầu bếp?”

Tôn Bán Sơn co rụt lại cổ kinh sợ liễu：“Ta chính là hảo tâm nhắc nhở ngươi một câu…”

Sau đó hắn dùng liễu Hồng gia đúng con rể đoan chánh thái độ, rất chân thành tỉ mỉ cùng Hồng Vũ giảng giải liễu một gã khí sư hẳn là nắm giữ cơ bản nhất kiến thức.

Hồng Vũ có Thanh Ngưu trí nhớ, mặc dù Tôn Bán Sơn nói vô cùng đơn giản, nhưng là Hồng Vũ cũng có thể vừa nghe sẽ.

Một ngày thời gian bất tri bất giác đã trôi qua rồi.

Vân Tư Nhạn có chút mỏi mệt ngược về Vân Thị Tượng Tác, hôm nay gặp phải đối thủ, đối phương rất khó đối phó, nói chuyện cả ngày cũng không có cái gì tiến triển, điều này làm cho nàng có chút không vừa ý.

Mặc dù dựa lưng vào lấy Hồng gia, nhưng là Vân Thị Tượng Tác trong hai năm qua, ở Vân Tư Nhạn dưới sự chủ trì, tận lực ở thương nhân nói thương nhân, không bị ức hiếp thời điểm, bình thường sẽ không vận dụng Hồng phủ lực lượng.

Đương nhiên là có người mắt không mở, Vân Tư Nhạn cũng sẽ rất vui vẻ chuyển ra Hồng gia lực lượng bóp áp đi qua.

Vương chưởng quỹ thần bí hề hề đến liễu Vân Tư Nhạn bên cạnh：“Tiểu thư, Vũ thiếu gia tới, nhưng là đợi ngươi suốt một ngày.”

Vân Tư Nhạn kinh ngạc：“Cái gì? Không thể nào đâu?”

Vương chưởng quỹ vỗ lấy bộ ngực：“Không sai được, hắn ở Tôn tiên sinh trong phòng, nếu không phải vì chờ ngươi, cùng Tôn tiên sinh cái loại nầy ba sào tử đánh không ra một cái rắm tới người, có thể ngốc cả ngày?”

Vân Tư Nhạn cùng Tôn Bán Sơn chung đụng quá, có thể nói cả Vân Thị Tượng Tác, tất cả mọi người muốn cùng Tôn Bán Sơn nhiều trao đổi, rồi lại cũng không nguyện ý cùng hắn trao đổi.

Đại hiệp ngũ đại khí sư hào quang hết sức chói mắt, có thể cùng Tôn Bán Sơn leo lên giao tình không thể nghi ngờ là đáng giá huyền diệu chuyện tình.

Nhưng là người này thật là chẳng những sẽ không nói chuyện, thậm chí giòn không nói lời nào, cùng hắn gặp gỡ thật sự quá khó khăn.

Nhưng là Vân Tư Nhạn nghĩ đến đi Quảng Dương quận gặp gỡ, cảm giác, cảm thấy thật giống như thiếu gia đối với mình không có cái gì ý nghĩ nha. Vương chưởng quỹ nhưng ý vị giựt giây：“Tiểu thư, ngài phải nắm chặt a, thiếu gia bên cạnh vậy nhiều cô bé, ngài nữa này cái gì bị động, đến lúc đó ngay cả danh phận cũng mò không tới nha… Mau mau, mấy người các ngươi đần nha đầu, mau chút ít hầu hạ tiểu thư đi rửa mặt trang phục xuống…”

Hồng Vũ từ Tôn Bán Sơn trong viện đi ra ngoài, vừa lúc gặp gỡ đã sớm chờ chực ở bên ngoài Vân Tư Nhạn.

Lúc này Vân Tư Nhạn dung quang toả sáng, chói lọi. Hồng Vũ cũng sửng sốt một chút, thuận miệng nói：“Trước kia thật đúng là không có cảm thấy ngươi cũng rất tốt nhìn.”

Vân Tư Nhạn bị bị đả kích, sau đó Hồng Vũ kế tiếp một câu nói, tương đương với một cước đem nàng thải vào vực sâu.

“Ta hiểu được, là bởi vì vừa không có Trang Hàn các nàng đối lập lấy.”

Vân Tư Nhạn tức nụ cười phát thanh, lạnh lùng bỏ lại một câu：“Thiếu gia, ta có chút ít không thoải mái, đi về trước nghỉ ngơi. Ngài tự tiện sao.”

“Nga nha.” Hồng Vũ đáp ứng một tiếng, không thể làm gì khác hơn là rời đi. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 76 : Thân tộc (trung)

Ra cửa, Tô Tam gật đầu nói: "Thiếu gia quả nhiên trí kế bách xuất, đơn giản câu nói đầu tiên cự tuyệt Vân cô nương. Dao sắc chặt đay rối, tốt!"

Hồng Vũ mặt băng bó: "Đó là tự nhiên, bổn thiếu gia mới vừa rồi tuyệt đối là cố ý."

Hắn dĩ nhiên không phải cố ý, nhưng là ở bộ hạ trước mặt chết sĩ diện, lấy biểu hiện mình anh minh thần võ.

…

Từ Vân Thị Tượng Tác đi ra ngoài, đã là ban đêm liễu, nhưng là Hồng Vũ nhưng thấy phía ngoài trên đường phố chen vai thích cánh, chừng mấy ngàn người vòng vây ở Hồng phủ trước cửa. Hắn một trận kinh ngạc: "Đây là chuyện gì xảy ra?"

Tô Tam vội vàng xe ngựa nói: "Thiếu gia, chúng ta hay là từ cửa hông vào đi thôi."

Hồng Vũ mặt liền biến sắc: "Ai dám tới Hồng phủ gây chuyện?"

Hồng Thân khuyên: "Thiếu gia, ta xem không giống như là gây chuyện."

"Ừ?"

Hồng Thân liên tục cho hắn nháy mắt: "Chúng ta hay là đi vào rồi nói sau."

Hồng Vũ đè ép trong lòng đích nghi vấn, từ cửa hông vào phủ, lập tức chộp tới một hạ nhân hỏi: "Cửa đại môn là chuyện gì xảy ra?"

Tên kia hạ nhân vẻ mặt đau khổ: "Tôn thiếu gia ngài nhưng trở lại, nhanh đi phía trước giúp một chút lão gia cùng lão phu nhân sao, có danh tiếng chính là nhân vật thật sự là nhiều lắm, hai vị lão nhân nhà không ứng phó qua nổi. Đại thiếu gia cũng sớm một bước trở lại đuổi đã qua…"

Hồng Thừa Nghiệp sau khi trở về, hắn tự nhiên chiếm "Thiếu gia" vị trí, Hồng Liệt cùng Hồng Vũ chỉ có thể đi xuống đứng hàng, thành Tôn thiếu gia.

Hồng Vũ một trận buồn bực, lấy Hồng gia hiện tại địa vị cùng Hồng lão gia tử tính tình, coi như là hoàng thất người, cũng không trở thành để cho cả nhà cũng đi ra ngoài tiếp đãi nha, rốt cuộc là người nào, có thể cổ động nhiều người như vậy tụ tập ở Hồng phủ cửa, còn để cho gia gia cùng bà nội đều không thể không đi đón đợi?

"Rốt cuộc tới là ai?"

Tên kia hạ nhân nói: "Là lão gia người, tất cả đều là chúng ta Hồng gia người, nghe nói đem cả thôn cũng dời qua tới…"

Hồng Vũ thoáng cái há hốc mồm.

Hồng Thắng Nhật đã sớm cảm giác được theo Hồng gia lần nữa quật khởi, có ít người tay chưa đầy. Cho nên lúc trước cũng cùng Hồng Vũ thương lượng quá, đưa tin tức trở về để cho lão gia người đi tới hỗ trợ.

Chẳng qua là Hồng Vũ còn tưởng rằng từ thanh tráng niên trong chọn lựa một số người tới đây, bất quá mấy trăm số lượng, trăm triệu không nghĩ tới lão gia thân thích lại cả thôn cũng dời tới đây.

Hồng Vũ nhất thời cảm thấy nhức đầu, nhiều người như vậy làm sao an trí? Mà hắn rất nhanh cũng nghĩ đến liễu một người khác vấn đề: nhiều người như vậy tiến vào Vũ Đô, không thể nào lặng yên không một tiếng động. Hiện tại khiến cho lớn như vậy "Trận thế", sợ rằng hoàng đế bệ hạ cũng biết.

Thoáng cái lấy mấy ngàn người đi vào, ngươi Hồng gia muốn làm gì! ?

Hồng Vũ trong lòng âm thầm thở dài, hiểu lão gia người căn bản không hiểu Vũ Đô bên trong thành những thứ này quyền mưu chuyện, chỉ cần kiên trì hướng mặt trước đi tới: "Thân thúc Dần thúc, đi với ta phía trước xem một chút sao."

Hồng Thân tựa hồ muốn nói lại thôi, đàng hoàng theo ở phía sau.

Hồng Vũ còn không có ra mắt những thứ này thân thích, Hồng gia ở Vũ Đô trong thành trừ đại ca Hồng Liệt thân gia Lôi gia ở ngoài, không còn có khác thân thích. Hồng Vũ thủy chung cảm thấy thân thích lấy huyết mạch quan hệ tương liên, hẳn là thân mật nhất một loại quan hệ, Hồng gia hiện tại thiếu hụt nhân thủ, bọn họ tới cũng đích xác là chuyện tốt.

Lễ mừng năm mới thời điểm người ta thân thích trong lúc đi lại, Hồng gia tựu lộ ra vẻ có chút vắng lạnh, hiện tại hắn cửa tất cả đều dời tới đây cũng là chuyện tốt, sau này lẫn nhau trong lúc có một chiếu cố.

Đến cửa chính, nhiều đội người đang đem một ít đồ vật hướng Hồng phủ bên trong vận chuyển, một da ngăm đen hán tử ở chỉ huy: "Ai ai ai, cẩn thận một chút, vật này đánh nát hiện tại cũng không chỗ nào bán liễu."

Hồng Vũ còn tưởng rằng là thứ gì, vừa nhìn nguyên lai là một ngụm dưa muối vạc.

Hắn lắc đầu tiếp tục đi ra ngoài, mấy người đang cầm hộp gỗ thật nhanh chạy vào thiếu chút nữa đụng vào liễu Hồng Vũ trên người, cái kia ngăm đen hán tử thoáng cái nóng nảy: "Ngươi người này chuyện gì xảy ra? Bước đi không có mắt a? Có biết hay không ai vậy đồ? Đây là Hồng gia Lão thái gia hộp, bên trong thu thập Lão thái gia cả thích đồ! Làm hỏng ngươi cần phải nhận trách nhiệm sao?"

Hồng Vũ có chút không nhịn được, bên cạnh chợt nhớ tới đại ca thanh âm: "Đây là ta Nhị đệ, ý không tốt a Cửu thúc, năm nào kỷ tiểu không hiểu chuyện, ngài đừng tìm hắn không chấp nhặt."

"Hừ! Tiểu bối nhân vật, Cửu thúc mới không bằng các ngươi giống nhau bụng dạ hẹp hòi đâu. Cũng tay chân lanh lẹ chút, mau mau…"

Hồng Liệt lôi đệ đệ: "Lão Nhị, ngươi ngàn vạn kiên nhẫn một chút, những điều này là do bên trong tộc trưởng bối, ngươi nếu là theo chân bọn họ náo, truyền đi danh tiếng có thể bị hư, bị vô số người đâm cột sống nha."

Đại gia tộc trong chính là như thế. Nhất là Hồng Thắng Nhật này một chi, thật ra thì cũng không phải là Hồng gia dòng chính, hôm nay chi mạnh chủ yếu, hết sức nhạy cảm. Một khi có chuyện gì lan truyền đi ra ngoài, người khác sẽ không đi mảnh nghiên cứu rốt cuộc ai đúng ai sai, chỉ biết cảm thấy là Hồng Thắng Nhật nhất mạch người ỷ thế hiếp người, không tôn hiếu đạo, mạo phạm trưởng bối.

Hồng Vũ nắm lỗ mũi, nghĩ tới vì gia gia ta nhịn.

Hồng Liệt lôi kéo hắn: "Đi, đi với ta cùng các trưởng bối trông thấy mặt."

Hồng thị nhất tộc bối phận cao một số người, cũng đã bị Hồng Thắng Nhật vợ chồng nghênh vào chánh đường, Hồng Liệt cùng Hồng Vũ huynh đệ đi vào thời điểm, gia gia bà nội đang theo ở khuông ghế hạng bét, tiếu a a cùng bảy tám tên trưởng giả nói chuyện phiếm.

Phụ thân Hồng Thừa Nghiệp dưới loại tình huống này trường hợp, ngay cả hàng đơn vị tử cũng không có, cùng khác hơn mười người không sai biệt lắm tuổi người đứng ở các gia lão nhân thân sau.

Hai huynh đệ đi vào Hồng Liệt tựu lôi kéo Hồng Vũ khom người muốn hướng trưởng bối vấn an, lại không nghĩ rằng chánh đường ngồi mấy ông già ngay cả mí mắt cũng không có mang hạ xuống, cũng là phía sau bọn họ đứng một người trung niên người hừ lạnh một tiếng hỏi: "Đây là người nào?"

Hồng Vũ hai huynh đệ sửng sốt, Hồng Thắng Nhật cười giải thích: "Đây là ta hai Tôn nhi."

Trung niên nhân kia nhàn nhạt nhìn liễu hai người một cái, nói: "Thắng Nhật, ngươi hẳn là hiểu ngươi ở đây trường hợp bên trong còn có hàng đơn vị tử, hoàn toàn là bởi vì ngươi là trong nhà xuất sắc nhất một, nhưng là trong tộc quy củ không thể loạn, hai người bọn họ bối phận kém quá xa, có tư cách gì đi vào? Trong nội đường ngồi, đều là mấy Vị lão gia!"

Hồng Liệt lúng túng không dứt, Hồng Vũ sắc mặt cũng âm trầm xuống.

Hồng Thắng Nhật rất là bất đắc dĩ, chính là muốn nói gì, ngay trung ương Lão thái gia lên tiếng: "Thắng Nhật nha, ngươi rời nhà đi thời gian quá dài liễu, bên cạnh cũng không có lão nhân, quy củ và vân vân ngươi không hiểu cũng tình có thể nguyên. Như vậy đi, nếu chúng ta cũng tới, trong nhà quy củ sau này cũng là được đứng lên."

Hắn một ngón tay Hồng Vũ cùng Hồng Liệt: "Giống như vậy không hiểu chuyện tiểu bối, sau này muốn nhiều quản giáo xuống. Nói ví dụ này chánh đường, nói ví dụ Từ Đường, không có gọi về, không cho phép tự tiện tiến vào, nếu không gia pháp hầu hạ!"

Phía sau Hồng Thừa Nghiệp chân mày nhảy hạ xuống, Hồng Vũ sắc mặt càng thêm không đúng.

Hồng Thắng Nhật quá biết mình nhi tử cùng cháu cũng là cái gì tính cách liễu, vội vàng đoạt trước nói: "Đại bá nói rất đúng, chuyện này quay đầu lại ta sẽ dạy dỗ bọn họ."

Hắn vừa quay đầu lại, hướng về phía nhi tử cùng hai cháu nói: "Còn không lui xuống!" Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 76 : Thân tộc (hạ)

Hồng Vũ thấy bà nội chén trà trong tay đã nát bấy, chỉ bất quá nàng lão nhân gia tu vi tinh thâm, như cũ dùng võ khí âm thầm duy trì chén trà hình dáng, những thứ kia phàm phu tục tử cửa nhìn chưa ra thôi.

Hồng Vũ cảm thấy gia gia thiếu lão đại của mình một cái nhân tình, cắn răng từ chánh đường lui đi ra ngoài. Hắn xem một chút phụ thân, Hồng Thừa Nghiệp sắc mặt so với hắn còn khó hơn nhìn, chắp tay sau lưng nổi giận đùng đùng đi.

Hồng Vũ trong lòng một trận phạm nói thầm đi xem một chút đại ca, Hồng Liệt cũng buồn bực: "Ta cũng vậy không biết chuyện gì xảy ra, chúng ta nhiệt mặt dán liễu lãnh cái mông?"

Hồng Vũ gật đầu, cùng đại ca tách ra, chuẩn bị tránh về của mình tiểu viện.

Đến của mình sân cửa, bỗng nhiên có một đám người xông lại, chỉ vào bên cạnh tối ngày hôm qua Tô Tam cùng Hoàng Thiên Tú hồ trời tối địa cái kia một mảnh rừng trúc, mừng rỡ như điên nói: "Mau tới mau tới, nơi này còn có một tấm cây trúc, tất cả đều chém, bị hư hao trúc miệt hẳn là còn có thể thêu dệt mười mấy cái sọt, hẳn là đủ liễu."

Sau đó mười mấy người một tiếng hoan hô xông lên, quơ trong tay sài đao, ở Hồng Vũ đám người trợn mắt hốc mồm dưới, khoảnh khắc thời gian sẽ đem một mảnh kia hơi có chút nhã trí rừng trúc chém sạch, sau đó cũng không cùng Hồng Vũ chào hỏi, lôi cây trúc gào thét đi.

Hồng Vũ lần nữa nắm cái mũi của mình: "Tính, thiếu gia dù sao cũng không phải là cái gì nhã trí chính là nhân vật, chém tựu chém sao."

Hắn như vậy mình an ủi, hơn phân nửa hay là nhìn ở gia gia trước mặt tử thượng.

Vào tiểu viện, Hồng Vũ chắp tay sau lưng, trong lòng dĩ nhiên rất không thống khoái: "Thân thúc, Dần thúc ngươi theo ta đi vào."

Hồng Thân cùng Hồng Dần cũng không muốn đi, nhưng là hắn lại không thể làm trái với thiếu gia ý tứ, không thể làm gì khác hơn là kiên trì vào cửa, Hồng Vũ trong phòng ngồi xuống, trịnh trọng hỏi: "Thân thúc Dần thúc, các ngươi cũng là từ trong thôn đi theo gia gia cùng đi ra tới, khẳng định biết đến tột cùng là chuyện gì xảy ra."

Hồng Thân Hồng Dần liếc nhìn nhau: "Thiếu gia, loại này gia thế, chúng ta làm sao hảo thuyết, chúng ta mặc dù cũng họ Hồng, nhưng là thân thích quan hệ đã vô cùng xa…"

Hồng Vũ gõ cái bàn: "Ta đây là đang ép các ngươi nói!"

Hai lão cười khổ một tiếng, hay là Hồng Thân nói: "Được rồi, thiếu gia ngươi muốn biết ta liền nói, cùng lắm thì đến lúc đó lão gia mắng ta một bữa."

Hắn sửa sang lại một chút ý nghĩ, mới lên tiếng: "Thiếu gia, thật ra thì nói trắng ra là chính là chủ bên cạnh chi tranh. Ở chúng ta Đại Hạ, ngươi cũng biết loại này đại gia tộc có truyền thừa liễu mấy ngàn năm đích thói quen, lẫn nhau trong lúc là muốn giúp đỡ, như vậy mới có thể không ngừng gắn bó một thị tộc phát triển.

Bất kể cái này thị tộc là Vũ Đô bên trong thành Huân Quý Khu chính là thế gia, hay là giống như trước Hồng gia giống nhau, chẳng qua là tiểu sơn thôn cùng một cái họ mấy ngàn miệng ăn."

Hồng Vũ gật đầu, cái này hắn dĩ nhiên hiểu, không riêng gì cả đời này, thượng cả đời tân triều trên thực tế cũng là cái bộ dáng này. Loại này truyền thừa liễu mấy ngàn năm cổ xưa tập tục nhưng thật ra là một loại mỹ đức, thật sâu cắm vào Đông Phương văn hóa trong xương tủy.

"Nhưng là phía dưới có một số việc… Để cho ta nói như thế nào đây? Thiếu gia, nói là không đủ tôn kính một chút, ngươi thử nghĩ xem một đám tiểu sơn thôn dặm người, không có kiến thức không có kiến thức, bọn họ có thể có nhiều sáng

suốt nhiều cơ trí? Cho dù là một hồng họ, cũng là các nhà các hộ cũng muốn nhiều chiếm trong tổ tiện nghi, cho nhiều mình mò giàu nhân ái.

Nhiều năm như vậy, Hồng gia chỉ ra rồi lão gia như vậy một kinh tài tuyệt diễm chính là nhân vật, không phải là không có nguyên nhân. Mà lão gia không phải là Hồng gia ruột thịt, hắn coi như là bàng chi trong tương đối gần một, trước kia ở trong thôn thời điểm, lão gia trong nhà hãy cùng những thứ khác thân tộc có nhiều khập khiễng, bất quá kia cũng là thân thích trong lúc thứ vô ích chuyện tình. Lão gia một ít đời, thật ra thì các nhà lẫn nhau trong lúc vẫn còn có chút ganh đua so sánh.

Phía dưới thân thích chính là như vậy, ngươi không muốn cùng người khác so sánh với, người ta nhưng muốn bắt ngươi tới so sánh với. Lão gia rất không thích như vậy không khí, cho nên lão gia cha mẹ mất sau, hắn liền mang theo chúng ta đi ra ngoài làm lính liễu."

Hồng Dần ở một bên không nhịn được: "Thân ca ngươi nói quá nhẹ miêu đạm viết, rất nhiều chuyện ta và ngươi cũng tự mình trải qua, làm sao không nói cho thiếu gia? Cho hắn biết đám kia tốt thân thích là cở nào có tri thức hiểu lễ nghĩa?"

Hồng Vũ nhìn về phía Hồng Dần: "Dần thúc ngươi tới nói."

Hồng Thân muốn ngăn trở, Hồng Dần vừa trừng mắt: "Ta không sợ! Cùng lắm thì đi lão gia nơi đó xin tội! Năm đó những thứ kia chuyện hư hỏng, ngươi có thể nhịn được rồi, ta nhưng vẫn giấu ở trong lòng không thoải mái đâu!"

Hắn vỗ cái bàn đối với Hồng Vũ nói: "Thiếu gia, ta liền nói cho ngươi vài món chuyện.

Đệ nhất kiện, lão gia cho mười hai mười ba tuổi thời điểm, chính là Kim Thiên Đường thượng Đại thái gia thê tử, chỉa vào người của chúng ta mười mấy người đã nói: các ngươi bọn này không có tiền đồ người, tương lai nhất định sẽ chết đói sao? Không bằng sau này hảo hảo đi theo ta nhi tử, còn có thể thượng các ngươi ba lượng cơm ăn."

Hồng Vũ da mặt trừu động một chút: "Nàng nhi tử chính là Kim Thiên Đường đã nói nói người nọ?"

"Chính là hắn. Ngươi nhìn nhìn hiện tại có chỗ lợi gì? Nhưng là khi đó người ta chính là ỷ vào trong nhà chính là nhà giữa, tìm ức hiếp chúng ta."

Hắn nói xong cái này vừa nói tiếp: "Kiện sự tình thứ hai, ban đầu Hồng gia có một tú tài ở huyện nha dặm làm thư lại, lớn tuổi, đã nghĩ giới thiệu một Hồng gia đệ tử đi đón thay mình, kia Vị lão tú tài rất coi trọng lão gia, nhưng là nhị thái gia coi trọng cái này danh sách, vận dụng trong tộc thế lực, dùng hết liễu các loại thủ đoạn, làm cho lão tú tài đi vào khuôn khổ, chỉ có thể đem điều này danh sách cho hắn nhi tử. Nhị thái gia chính là hôm nay ngồi ở Đại thái gia bên tay trái cái kia cái lão đầu."

Hồng Vũ mặc nhiên không nói, vừa Hồng Thân nhớ tới những thứ này chuyện cũ năm xưa cũng là âm thầm thở dài.

"Chuyện thứ ba tình, lão gia phụ thân của chết sớm, mẫu tử hai người sống nương tựa lẫn nhau, trong lúc này cô nhi quả mẫu bị bao nhiêu tộc nhân ức hiếp cũng không cần nói. Đợi đến lão gia mẫu thân qua đời, trong tộc nhưng có người âm thầm cản trở, không cho phép lão phu nhân vùi vào Hồng gia phần mộ tổ tiên, nói lão phu nhân năm đó không phải là cưới hỏi đàng hoàng! Nói đùa gì vậy, kia trong thôn nhỏ từng nhà nghèo đinh đương vang, làm sao có thể ba môi sáu sính như vậy đầy đủ hết? Sau lại chúng ta mới hỏi thăm ra, có người coi trọng lão gia trong nhà duy nhất một khối nước tưới ruộng, cuối cùng lão gia không có biện pháp, chỉ có thể đem ruộng quyên cho trong tộc, bị Đại thái gia bọn họ Tứ gia chia cắt liễu."

Hồng Vũ đích tay đã nắm chặc cái ghế tay vịn, có chút không nhịn được.

Hồng Dần tiếp tục nói: "Chính là từ đó về sau, chúng ta mới biết được ở trong thôn sống không nổi nữa, cùng đi ra từ quân xông xáo. Nhưng là thiếu gia, ngươi không nghĩ tới sao, chờ lão gia phát đạt liễu, hồi hương tỉnh thân, hoa tuyệt thế chuyện tình còn đang phát sinh!"

Hồng Vũ có chút khó có thể tin: “Ông nội của ta khi đó đã chấp chưởng đại quân, bọn họ còn dám tác quái?” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 77 : Đặc thù thủ đoạn (thượng)

"Hắc!" Hồng Dần một tiếng cười lạnh: "Bọn họ đẩy lấy dòng họ ô dù, đoán chừng liễu lão gia sẽ không đem bọn họ như thế nào. Khi đó đã có Đại thiếu gia ba người bọn hắn hồi hương sau, lão gia biết bọn họ là người nào, cho nên từng nhà đều có một phần lễ vật, ai cũng không rơi xuống.

Nhưng là bọn họ còn không biết dừng, sau lưng nghị luận lão gia đưa cho bọn họ vải vóc không bằng thiếu gia các tiểu thư trên người tơ lụa tốt, lão gia đưa cho bọn họ bạc vòng tay không bằng lão phu nhân trên tay kim vòng tay tốt một đây không phải là nói nhảm ư, lão gia không tham ô nhận hối lộ, rất nghèo a, dĩ nhiên muốn trước cho mình người nhà thứ tốt.

Những người đó không chịu từ bỏ ý đồ, tựu xui khiến chính nhà mình đích hài tử, ba ngày hai đầu đã chạy tới đoạt thiếu gia tiểu thư đồ, Đại thiếu gia khi đó mới bảy tuổi, tiểu thư khi đó chỉ có ba tuổi.

Coi như là từ nhỏ phác hoạ tu luyện vũ kỹ, dù sao căn cơ quá cạn, người ta như ong vỡ tổ xông lên mười mấy choai choai hài tử, thiếu gia tiểu thư tại sao là đối thủ? Thiếu gia cái mũ, giày, đeo ngọc, tiểu thư đích tay khăn, thủ trạc, hà bao và vân vân, tất cả đều bị bọn họ đoạt đi.

Sau đó người ta tựu giả mù sa mưa tới cửa chịu nhận lỗi, chỉ nói là bọn nhỏ chơi đùa, không có nặng nhẹ, không hề không đề cập tới bọn họ là kế hoạch tốt lắm tới đoạt đồ. Đồ bị nhiều người như vậy cùng nhau cướp đi, cũng căn bản tìm không trở lại, lão phu nhân vì mình hài tử bị khi dễ, tức thiếu chút nữa cùng lão gia người động thủ."

Hồng Vũ á khẩu không trả lời được, đối với cái này chút ít hoa tuyệt thế thân thích thật là không biết nên nói cái gì cho phải. Hắn cũng cuối cùng là hiểu, tại sao gia gia lúc trước vẫn tình nguyện nhập ngũ trúng tuyển nhổ ra gia tướng, cũng không nguyện từ lão gia tìm người. Cho đến sau lại thật sự không có gì biện pháp liễu, hơn nữa lớn tuổi nhớ nhà, lúc này

mới muốn đi trong gia tộc chọn lựa. Kết quả thoáng cái mời tới một đống tổ tông. Hồng Vũ trong lòng vô hạn khó chịu, Vũ thiếu gia nghĩ đến không phải là có thể nhịn nhịn chủ nhân, biết rồi năm đó những chuyện này, hơn nữa hôm nay gặp gỡ, hắn đã phải ra khỏi cách nổi giận.

Hồng Thân ở một bên có chút oán giận nhìn liễu Hồng Dần một cái, mở miệng nói: "Thiếu gia, chuyện này ngài còn phải thận trọng, gia tộc chuyện tình vạn nhất chuẩn bị không tốt, chẳng những trên lưng một tiếng xấu, hơn nữa lão gia cũng sẽ bị người phê bình hiếu đạo có thiếu, trong triều nhất định sẽ có vô số buộc dâng sớ."

Hồng Vũ sờ lên cằm: "Ngươi yên tâm đi, thiếu gia ta làm việc có chừng mực."

Những lời này không có một chút sức thuyết phục, Hồng Thân nghe thẳng lắc đầu: ngài lão nhân gia kia còn nói có chừng mực? Ngài lão nhân gia đó là không chút kiêng kỵ có được hay không…

"Vũ nhi?"

Một hiền lành thanh âm ở trong sân vang lên: "Ngươi đang ở đây không có ở đây, bà nội tới thăm ngươi liễu." Hồng Vũ vội vàng nghênh đi ra ngoài, bà nội đứng ở trong sân, Trang Hàn Quan Lăng mấy nữ nhân trẻ nhỏ phụng bồi. Thấy cháu, bà nội vui vẻ cười một tiếng: "Đi, đi vào nói chuyện." Hồng Vũ không sai biệt lắm có thể đoán được bà nội tới làm gì, thở dài trong lòng một tiếng, đưa lão nhân gia nghênh đi vào.

Bà nội ngồi xuống có chút đau lòng nhìn liễu cháu một cái: "Của ta cháu ngoan hôm nay chịu ủy khuất."

Hồng Vũ hừ một tiếng nói: "Chúng ta bị ủy khuất không coi vào đâu, ngài cùng gia gia lớn như vậy tuổi người, còn muốn bị loại này cơn giận không đâu, ta nhịn không được!"

Bà nội lắc đầu: "Ngươi nha, chẳng lẽ còn không rõ? Gia gia ngươi hắn cũng là không có biện pháp. Hắn dù sao cũng là Hồng gia người, phụ thân mẫu thân của hắn, gia gia bà nội, đều chôn ở Hồng gia phần mộ tổ tiên đâu! Chúng ta tuổi cũng lớn, nói không chừng một ngày kia buông tay đi, ngươi nói

nếu như Hồng gia là không cho chúng ta vào phần mộ tổ tiên làm sao bây giờ? Ngươi có thể đem bọn họ tất cả đều giết sạch?"

Hồng Vũ quả thật không nghĩ tới điểm này, xem ra gia gia để cho Hồng gia người đi tới là nguyên nhân. Nhưng là trong lòng hắn càng thêm bị đè nén, lão Hồng nhà đích người nếu là dám không cho phép gia gia vào phần mộ tổ tiên, hắn thật có quát lên như sấm giơ lên đao đem lão Hồng nhà đích người giết một cái!

Bà nội cưng chiều xoa bóp hai cháu gương mặt, nói: "Người không có biện pháp lựa chọn của mình xuất thân, gia gia ngươi mới ra đời ở nơi đâu, đời đời đều ở nơi đó, huyết mạch tương liên chém không đứt, bà nội mặc dù cả ngày đem hắn huấn cùng cháu tựa như, nhưng có một số việc tùy, chúng ta muốn tôn trọng hắn."

Hồng Vũ gật đầu: "Ta biết, bà nội, ngài nói đúng, vì gia gia chúng ta có thể chịu đựng."

Bà nội vui vẻ cười: "Tốt lắm, ngươi nắm chặc thời gian tu luyện sao, bà nội trở về."

"Ta đưa ngài đi ra ngoài."

Các cô gái líu ríu đụng lên tới: "Hay là chúng ta đưa lão thái thái đi ra ngoài đi, ôi ơ ngài chậm… Cẩn thận bậc thang… Ta vịn ngài… Ta cũng vậy vịn ngài…" Hồng Vũ áp cái không có cướp được cơ hội, các cô gái đã vây quanh đem lão thái thái đưa ra ngoài liễu. Bà nội cười híp mắt, hồn nhiên không giống như là một vị Nhất Phẩm Hợp Chân, giống như thật một đứa lão Bát thập sắp đi không đặng đường đích lão nhân gia, mặc cho các cô gái lấy lòng đở vịn nàng. Hồng Vũ bắt đầu tóc: "Các ngươi đây là cần gì? Cuối cùng quyết định các ngươi danh phận lớn nhỏ chính là bổn thiếu gia a, vội vàng tới đẩy ngã bổn thiếu gia mới là chánh sự…" Đáng tiếc loại này phát ra từ sâu trong nội tâm nhân tính reo hò bị cô 『! lit 'flq theo bản năng quên liễu.

Hồng Vũ trở lại trong phòng ngồi xuống, Hồng Khê vẻ mặt buồn bực trở lại, Hồng Vũ vừa nhìn hắn sẽ hiểu: "Bị lão gia

người cho nhục nhã đi?" Hồng Khê tức giận bất bình: "Thiếu gia, ngài thật muốn chịu đựng đám kia lớp người quê mùa?" Hồng Vũ khoan thai: "Nếu không còn có thể làm sao? Hơn nữa, thiếu gia ta là rất bình thản người."

Hồng Khê mở to hai mắt nhìn, có chút không nên nói thiếu chút nữa bật thốt lên, hoàn hảo hắn kịp thời bưng kín miệng của mình. Hồng Vũ còn lại là cười híp mắt.

"Ngài thật…"

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Đương nhiên là nói nhảm! Thiếu gia ta lúc nào nhẫn quá? Vì gia gia ta nhưng lấy nhẫn, nhưng là đám khốn kiếp kia là làm sao đối đãi gia gia bà nội còn có cha?"

Hồng Thân có chút lo lắng: "Nhưng là lão phu nhân băn khoăn cũng không có sai, đám người kia thật có thể làm được loại chuyện này."

"Hắc hắc I" Hồng Vũ một tiếng cười lạnh: "Thân thúc, có câu tục ngữ tên là ác nhân tự có ác nhân trị." Hắn vừa nói, nhếch lên ngón tay cái chỉ hướng của mình. Hồng Khê nhất thời thấu thú đi lên vuốt mông ngựa nói: "Thiếu gia nhưng là có thể dừng lại trẻ hư khóc đêm Vũ Đô đệ nhất ác nhân!"

"Ha ha ha!" Hồng nhị thiếu lớn lối cười lớn lên: "Hồng Khê ngươi kê vào lổ tai tới đây, thiếu gia ta có chút ít chuyện muốn an bài ngươi đi làm."

"Dạ!"

Ngày thứ hai sáng sớm, Hồng Vũ ngoài chăn mặt một trận náo loạn thanh âm đánh thức, hắn tối hôm qua thượng tu luyện đến nửa đêm, sau đó vừa vọt vào Tịch Diệt cổ giới, đem những thứ kia khôi lỗi chiến sĩ làm thành lão gia cái kia chút ít cực phẩm thân thích hung hăng chém giết một phen, luy kiệt sức mới đi ngủ. Không đầy một lát đã bị những thứ kia thanh âm đánh thức. Không cần đoán, nhất định là mới tới cái kia chút ít lão gia thân thích. Vũ thiếu gia chỉ cần muốn ngủ, cái gì hoàn cảnh cũng có thể ngủ. Gối đè ép đầu, vù vù nói nhiều nói nhiều một lát vừa đã ngủ. Nhưng là lần này vừa không ngủ bao lâu, bị một trận cải vả thanh cho cứu tỉnh liễu.

Hồng Vũ nghe được phía ngoài Trang Hàn cùng Quan Lăng thanh âm: “Cái nhà này là Nhị thiếu gia, bất luận kẻ nào không cho phép đi vào!” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 77 : Đặc thù thủ đoạn (trung)

“Cái gì Nhị thiếu gia? Không phải là ta Nhị điệt tử ư, cũng là người một nhà, chỗ khác ở không được, chen chúc một chen chúc có gì đặc biệt hơn người? Mau mau tránh ra, mấy người các ngươi hạ nhân, còn dám mạo phạm chúng ta không được? Ta bối phận có thể sánh bằng nhà các ngươi Nhị thiếu gia cao hơn “

Hồng Vũ một tay lấy gối ném mở, bất đắc dĩ thở dài bò dậy.

Mở cửa, Trang Hàn đẳng nữ đang nụ cười hàm sương, ngăn trở một nhóm người, thấy hắn đi ra ngoài, lập tức cùng nhau khom người: “Thiếu gia, ảnh hưởng ngài nghỉ ngơi “

Hồng Vũ khoát khoát tay, không đợi hắn đã nói, nhóm người kia cầm đầu trung niên hán tử đã bảo cho đứng lên: “Tiểu tử ngươi không trốn rồi? Đã sớm nghe thấy chúng ta những thứ này trưởng bối tới sao? Ta là ngươi Thất thúc “

Hồng Vũ sắc mặt trầm xuống, hỏi: “Các ngươi tới đây dặm làm cái gì? Ngày hôm qua các nhà đích chỗ ở không phải là cũng đã sắp xếp xong xuôi sao?”

“Thất thúc” thiếu chút nữa nhảy dựng lên, quơ cánh tay gào thét nói: “Được kêu là sắp xếp xong xuôi? Một đại gia tử người chen chúc ở một trong sân nhỏ, hai người một cái phòng chúng ta nhưng là trưởng bối của ngươi ngươi nhìn xem ngươi nơi này, hạ nhân cũng một người một gian phòng, ngươi thiếu không đuối lý? Vội vàng làm cho các nàng cũng chuyển ra đi, đem gian phòng tặng cho chúng ta “

Hồng gia mới mua đích chỗ ngồi này nhà cửa diện tích rất lớn, thậm chí so sánh với Huân Quý Khu trong Hồng phủ còn muốn lớn hơn. Trước kia Hồng gia người ở rất rộng nới lỏng, cũng không có thiếu phòng trống.

Lần này tràn vào tới mấy ngàn người, thoáng cái tựu lộ ra vẻ chật chội liễu.

Nhưng là vì chiếu cố lão gia thân thích, Hồng An hay là tìm dọn ra gian phòng, một loại bọn hạ nhân cũng mấy người chen chúc ở một cái phòng liễu, cũng chính là Hồng Thắng Nhật vợ chồng, Hồng Thừa Nghiệp, Hồng Liệt vợ chồng cùng Hồng Vũ, trong viện cách cục không có đổi.

Thậm chí ngay cả Hồng Thắng Nhật vẫn không hai nhi tử cùng tiểu nữ nhi lưu lại hai sân, cũng làm cho cho bọn hắn cư ngụ —— này hai vô ích sân ở lão hai cái trong lòng ý nghĩa không cần nói cũng biết.

Nhưng là bọn họ còn cảm thấy chật chội, Hồng Vũ thật sự có chút ít nhịn không được liễu.

Nhưng là lúc này, hắn bỗng nhiên nhìn thấy ở nơi này đám người phía sau, còn đứng một nam một nữ. Cùng "Thất thúc" những người này bất đồng chính là, hai người bọn họ lộ ra vẻ có chút khiếp đảm, trong tay giơ lên một con rổ, ở phía sau đưa cổ triều Hồng Vũ nhìn quanh.

Hồng Vũ chau mày đầu: "Kia hai là ai?"

Thất thúc vừa quay đầu lại, phi một ngụm phun đi qua: "Hồng Thái ngươi không có tiền đồ đồ, Hồng gia làm sao ra khỏi các ngươi người như thế, thật cho chúng ta mất mặt còn không cút trở về cho ta "

Cô bé sợ hãi, nhẹ nhàng lôi kéo ca ca cánh tay: "Ca, chúng ta…"

Hồng Thái cầm muội muội đích tay: "Không có chuyện gì."

Hắn một cái tay giơ lên rổ, một cái tay lôi kéo muội muội, khua lên liễu dũng khí đi lên tiền lai, nhưng là như cũ né tránh Thất thúc ánh mắt. Đến Hồng Vũ trước mặt, đem rổ phía trên đang đắp vải thô vạch trần, bên trong có tràn đầy một rổ dược thảo.

"Nhị thiếu gia, những thuốc này thảo là ta mấy năm này toàn xuống tới, tặng cho các ngươi. Ngươi cho lão gia cùng lão phụ nhân bồi bổ thân thể…"

Thất thúc giận dữ, một cước đạp đi qua: "Hỗn cầu phế vật một bàn về bối phận hắn là cháu ngươi, ngươi cùng lão tử đồng lứa, ngươi còn gọi hắn thiếu gia, ngươi không mặt mũi không có da rồi?"

Hồng Thái né tránh cái kia một cước, một bộ nhận thức chết để ý bộ dạng: "Ta chỉ biết chúng ta ở người ta, người hầu nhà đích, ăn thịt người nhà đích, nếu lương tâm "

Thất thúc triệt lên tay áo xông lên sẽ phải đánh hắn: "Con mẹ nó ngươi chính là nói ta không có lương tâm liễu, các người cùng tiến lên, đánh chết cái này bạch nhãn lang…"

Hồng Vũ khoát tay, võ khí ngưng tụ thành lấp kín bức tường ánh sáng, đẩy ngang đi qua đem Thất thúc đám người đụng vỡ đi một bên.

Thất thúc mở to hai mắt nhìn, khó có thể tin nhìn Hồng Vũ: "Ngươi ngươi dám động thủ đả ta ta là ngươi trưởng bối…"

Hồng Vũ lạnh lẻo phun ra một chữ: "Cút "

Thất thúc còn không chịu bỏ qua, Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Tô Tam, hướng trong chết đánh, có vấn đề ta chịu trách nhiệm "

Tô Tam cũng bị nhiều lần cơn giận không đâu liễu, ở tựu nhịn không nổi, thiếu gia càng nói, hắn xông lên bàn về bạt tai sẽ phải rút ra đi qua. Lấy bản lãnh của hắn, Thất thúc những thứ này không có tu luyện quá võ đạo người làm sao có thể khiến cho đối thủ?

Thất thúc vừa nhìn không ổn, co rụt lại cổ ôm đầu ngồi xổm xuống đi: "Chớ đánh chớ đánh, ta xin tha…"

Tô Tam hừ một tiếng thu tay lại.

Hồng Vũ một cái cười lạnh: "Tới Vũ Đô lúc trước cũng không đi hỏi thăm một chút, hồng nhị thiếu là cái gì danh tiếng ta không phải là gia gia, đừng hy vọng ta giống như lão nhân gia ông ta giống nhau nhân nhượng các ngươi sau này mấy người các ngươi, còn dám bước vào cái tiểu viện này một bước, cắt đứt chân chó của các ngươi cút "

Thất thúc mấy người oán độc trợn mắt nhìn Hồng Vũ một cái: “Tốt, ngươi con mắt vô tôn trưởng, ngươi chờ đó cho ta, chúng ta đi “

Hồng Vũ đối với bọn hắn ngoan thoại chẳng thèm ngó tới, ngược lại đối mặt Hồng Thái huynh muội, nhưng vẻ mặt ôn hoà: “, đi vào nói chuyện.”

Huynh muội hai người có chút do dự, muội muội Hồng Duyệt lo lắng nói: “Nhị thiếu gia, ngài hay là thử nghĩ xem biện pháp sao, Thất ca bọn họ sẽ không từ bỏ ý đồ. Trước khi đến ta liền nghe nói, bọn họ nhà giữa cái kia mấy nhà, đã sớm thương lượng tốt lắm, nếu là các ngươi không phải phạm, bọn họ hay tộc quy trừng phạt ngươi “

Hồng Vũ buồn cười, một ngay cả Đại Hạ luật pháp cũng không để vào trong mắt người, sẽ quan tâm cái gì tộc quy?

Hắn khoát tay chặn lại: “Không có chuyện gì, các ngươi đi vào, vừa lúc ta có chút ít chuyện muốn hỏi các ngươi.”

Hồng Thân xem một chút Hồng Thái trước mặt cùng, chợt nói: “Ngươi là mười sáu ca nhà đích hài tử sao?”

Hồng Thái gật đầu: “Là (vâng,đúng), cha ta qua đời đã mười mấy năm liễu.”

Hồng Thân một trận cảm khái.

Lão gia thân thích mấy ngàn người, trừ nhà giữa mấy nhà, cùng với cùng bọn họ thân thích quan hệ gần đây ở ngoài, còn có rất nhiều Hồng Thái như vậy, đã ra khỏi năm dùng, quan hệ rất xa huyết mạch mỏng manh thân thích.

Hồng Thân Hồng Dần cũng là này một loại.

Hồng Vũ xem một chút một ít rổ dược liệu, cũng khuôn mặt có chút động, hắn thế nhưng ở bên trong thấy được một buội tứ phẩm linh dược đây đối với tiểu sơn thôn một gia đình mà nói, tuyệt đối là một khoản tiền lớn.

Hồng Thái chú ý tới Hồng Vũ ánh mắt, xoa xoa tay chưởng ý không tốt nói: “Cũng là không đáng giá tiền đồ, ta đây biết các ngài là đại nhân vật, nhìn không khá những đồ này, chính là một chút tâm ý, như vậy một đại gia tử người ô mênh mông

chạy đến Vũ Đô, quá cho các ngươi thêm phiền toái, nhưng là trong tộc quyết định chuyện tình, bọn ta cũng không ngăn cản được

Hồng Vũ cười, gật đầu nói: "Cũng là thứ tốt, ngươi quá khách khí."

Giống nhau gạo dưỡng trăm dạng người, có Lão thái gia, Thất thúc, Cửu thúc như vậy hoa tuyệt thế, cũng có Hồng Thái như vậy có tri thức hiểu lễ nghĩa thân thích.

Hồng Vũ chưa có trở về quá lão gia, không nhịn được hỏi liễu Hồng Thái lão gia một ít chuyện. Trang Hàn mấy nữ nhân trẻ nhỏ đang cầm món điểm tâm ngọt đi vào, rất nhanh hãy cùng mười mấy tuổi còn rất tham ăn tiểu nha đầu Hồng Duyệt thành hảo tỷ muội.

Mọi người đang trò chuyện, Tô Tam bước nhanh đi vào: "Thiếu gia, những tên kia làm khó dễ liễu "

Hồng Vũ thản nhiên nói: "Là (vâng,đúng) sao?"

Hồng Thái huynh muội khẩn trương lên: "Nhị thiếu gia, ngươi…"

"Không cần lo lắng." Hồng Vũ khoát khoát tay: "Bọn họ ở nơi đâu?"

Tô Tam đáp: "Ở chánh đường, đã đem tổ tông bài vị cũng mời đi ra liễu." Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 77 : Đặc thù thủ đoạn (hạ)

Hồng Thái huynh muội càng thêm lo lắng, chỉ cần còn họ Hồng, hay là Hồng gia người, ở tổ tông bài vị phía dưới cũng không dám càn rỡ. Lão thái gia bọn họ chính là nắm giữ điểm này, mới ở trong tộc hoành hành ngang ngược.

"Nhị thiếu gia, ngươi đừng theo chân bọn họ không chấp nhặt, đại trượng phu co được dãn được, ngươi đi nhận thức sai, bọn họ hay là không dám đem ngươi như thế nào."

Hồng Vũ vẫn như cũ là mỉm cười: "Yên tâm đi, trong lòng ta đều biết."

Hắn xem một chút chung quanh, Hồng Khê vẫn chưa về, nói: "Trang Hàn, hầu hạ thiếu gia tắm rửa thay quần áo. Nếu ngay cả tổ tông bài vị cũng mời đi ra, bổn thiếu gia dĩ nhiên không thể chậm trễ."

"Dạ."

Vừa Hồng Thái huynh muội lại càng buồn bực: Tai vạ đến nơi liễu, Nhị thiếu gia làm sao còn có cái này nhàn hạ thoải mái?

Hồng phủ chánh đường trong, đối diện đại môn chủ vị đã bị đổi thành liễu một tờ khổng lồ bàn đọc sách, phía trên từ cao xuống thấp, bày biện Hồng gia liệt tổ liệt tông bài vị, tổng cộng ba trăm mười bốn.

Trong chuyện này, thì Hồng Thắng Nhật phụ thân của Hồng Thiên Hằng bài vị.

Lão thái gia đám người thẳng ngồi ở vừa, Thất thúc cùng Cửu thúc cáo mượn oai hùm đứng ở phía sau bọn họ. Một trận tiếng bước chân dồn dập truyền đến, gia gia cùng bà nội bước nhanh đi vào: "Đại bá, rốt cuộc chuyện gì muốn như thế hưng sư động chúng?"

Lão thái gia hừ lạnh một tiếng: "Hồng Thắng Nhật, ngươi quản giáo vô phương, có nhục cạnh cửa, còn không cho ta quỳ

xuống!”

Gia gia mi mao nhất thiêu, tức giận bộc phát. Lão thái gia nhất thời cả kinh, nhảy dựng lên đứng ở Hồng Thiên Hằng bài vị bên cạnh: “Hồng Thắng Nhật, chẳng lẽ ngươi dám không nhận cha ngươi không được? !”

Gia gia cắn chặc hàm răng, cường ngạnh cổ rốt cục loan dưới đi, khuất nhục sẽ phải quỳ đi xuống, bà nội ở một bên muốn kéo ở trượng phu, nhưng khi nhìn nhìn công công bài vị, chỉ có thể âm thầm thở dài, cũng muốn đi theo trượng phu quỳ đi xuống.

“Gia gia, bà nội! Trùng hợp như thế, các ngươi cũng ở nơi đây?”

Hồng Vũ bỗng nhiên nhanh đi vào, một thân bộ đồ mới, thần thanh khí sảng, đở gia gia bà nội.

Thất thúc vừa nhìn thấy hắn, nhất thời nhảy đi ra ngoài: “Hồng Vũ, ngươi con mắt vô tôn trưởng, hôm nay chính là muốn…”

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: “Có chuyện gì sau này hãy nói, ta mang về tới mấy người, các ngươi riêng của mình dẫn trở về.”

Phía ngoài nối đuôi nhau mà vào tiến vào năm thiếu niên.

Bọn họ vừa nhìn thấy Lão thái gia đám người, tất cả đều khóc hô nhào tới, Lão thái gia mấy người riêng của mình đem mình tằng tôn, cháu kéo, lại phát hiện hài tử ở khẽ phát run, hiển nhiên là kinh sợ quá độ!

“Chuyện gì xảy ra?” Lão thái gia đám người thất kinh.

Hồng Vũ run lên áo muốn ngồi xuống, kết quả nhìn thấy tằng tổ phụ bài vị còn đang, không thể làm gì khác hơn là bĩu môi một cái tiếp tục đứng, bất quá hắn giọng nói như cũ dễ dàng: “Cũng không còn chuyện gì, của ta những thứ này hảo huynh đệ đi Kinh Triệu Phủ báo đến, may nhờ người của ta đi được mau, nếu không, hắc hắc, có cái gì kết quả cũng khó mà nói nha…”

Lão thái gia đám người buồn bực, rối rít chất vấn vãn bối của mình: "Các ngươi làm sao vào Kinh Triệu Phủ?"

Hồng Vũ ngày hôm qua hãy cùng Hồng Khê nói, để cho hắn hôm nay lưu ý những thứ này tiểu tể tử môn.

Rồng sinh rồng phượng sinh phượng, con chuột nhi tử có đào thành động. Các trưởng bối vô sỉ như vậy lớn lối, giáo dục ra tới hài tử có thể tốt đi đến nơi nào?

Thật đúng là để cho Hồng Vũ cho đoán trúng, những người lớn hôm nay một sáng sớm bận rộn "Đập đất bàn " " chiếm tiện nghi", bọn tiểu tử thành quần kết đội giết đi ra ngoài, mãn đường cái du đãng.

Bọn họ mặc dù tuổi không lớn lắm, nhưng là cũng đã từ trong đại dân cư biết rồi "Tứ Đại Thiên Trụ" là một cái gì khái niệm. Vì vậy ở trên đường cùng người có cái gì xung đột, tất cả đều lớn lối vô cùng, tuyệt không chịu thối lui, chẳng những làm cho đối phương nói xin lỗi, còn muốn lừa bịp tống tiền người ta xuống.

Coi như là có chút trời sanh tính người nhát gan, cũng không chịu nổi Hồng Khê âm thầm an bài, cho nên nhất bang tiểu tử tất cả đều Hồng Khê cho chuẩn bị vào Kinh Triệu Phủ.

Quảng Vũ Dương cũng là đi theo Hồng Thắng Nhật lão nhân, rất rõ ràng Hồng soái trong nhà những thứ kia chuyện hư hỏng, vừa nghe nói Vũ thiếu gia chủ ý này, phách bắp đùi tán dương: "Quả nhiên là ác nhân tự có ác nhân trị!"

Cho nên Kinh Triệu Phủ cái kia chút ít quan sai cửa, đem những thứ này đáng thương nhãi con bắt vào đại lao, căn bản không cần thật tra tấn, xách ra một tội ác tày trời đắc tội phạm, các kiểu kỹ năng khi hắn trên người một thi triển, năm thiếu niên tất cả đều bị làm cho sợ đến tiểu trong quần —— Hồng Khê sở dĩ trở lại chậm một chút, cũng là bởi vì không có dự liệu được những thứ này tiểu tể tử môn lại như vậy củi mục, không thể làm gì khác hơn là vừa cho bọn hắn đổi y phục.

Năm thiếu niên run rẩy đem chuyện nói, Lão thái gia giận tím mặt: "Hồng Thắng Nhật! Ngươi làm ăn cái gì không biết,

ngươi không phải là ở Vũ Đô quyền thế che trời sao? Làm sao nhà mình hài tử còn bị bắt vào Kinh Triệu Phủ!"

Hồng Vũ đoạt ở gia gia phía trước không chút khách khí hỏi ngược lại: "Lão thái gia ý tứ là chúng ta muốn lấy quyền thế áp người? Chẳng lẽ đây chính là Lão thái gia dạy kèm tại nhà?"

Lão thái gia giận tím mặt: "Ngươi là ai! Dám như vậy nói chuyện với ta?"

Hồng Vũ ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Nếu không phải bởi vì ta, ngươi cho rằng những thứ này con thỏ nhỏ chết kia có thể từ Kinh Triệu Phủ trong phòng giam đi ra ngoài? Ta nhưng nói cho ngươi biết, Kinh Triệu Phủ chẳng qua là nhìn bổn thiếu gia trước mặt tử đem bọn họ tạm thời thả ra, án tử còn không có tiêu rụng, tùy thời có thể lại bị bắt trở về!"

"A!" Những thứ kia tiểu tể tử môn nhất thời khóc thành một mảnh: "Thái gia gia, ta không nên trở về, ta không bao giờ… nữa nếu bị bắt đi trở về, van cầu ngươi, cứu cứu ta đi…"

Những điều này là do bọn họ ruột thịt, ưa một loại, nếu là thật lại bị bắt đi vào, vạn nhất có một cái gì nhất định, vậy thì thật là bị giết bọn hắn còn khó chịu hơn.

Hồng Vũ cười lạnh nhìn mới vừa rồi còn lớn lối vô cùng Lão thái gia, người sau da mặt đã trướng thành xanh tím sắc.

Hắn tức giận triều Hồng Thắng Nhật quát hỏi: "Hồng Thắng Nhật, chuyện này ngươi quản bất kể! ? Bất kể lời nói, ngươi cũng không phải là Hồng gia người!"

Hồng Vũ cười hắc hắc: "Ta đây gia gia phạm vào tộc quy kia một cái, ngươi muốn đem hắn trục xuất Hồng gia?"

Lão thái gia hung ác địa nhìn chằm chằm hắn, Hồng Vũ cười lạnh liên tục, không chút khách khí trợn mắt nhìn trở về, mà theo trong lòng hắn tức giận bộc phát, Thiên Tuyền Huyệt trong Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng ầm ầm dựng lên, một tiếng to rõ giống minh hưởng lên, đến từ đại viễn cổ thần thú khổng lồ hung uy theo Hồng Vũ hai mắt hung hăng đâm vào liễu Lão thái gia trong đầu.

“A ——” Lão thái gia kia thô thiển võ đạo tu vi căn bản không trụ được Thái Cổ Ma Tượng hung uy, một tiếng thét kinh hãi sau hoảng sợ muốn, liên tiếp lui về phía sau đặt mông ngồi trên mặt đất.

“Lão thái gia!” Mọi người vội vàng tiến lên, Hồng Thắng Nhật trợn mắt nhìn cháu một cái, lại bị bà nội bất động thanh sắc kéo lại.

Mọi người ba chân bốn cẳng, lại là theo như bộ ngực lại là ấn huyệt nhân trung - giữa mũi và miệng, Lão thái gia cuối cùng là đã tỉnh lại. Hắn dằng dặc thở ra một hơi, đang muốn nói gì thời điểm, Hồng Khê bước nhanh chạy đi vào, khuôn mặt lo lắng: “Không xong không xong, hôm nay bị Hồng Chung thiếu gia đánh cái kia người không trị bỏ mình!”

Hồng Chung chính là Lão thái gia tằng tôn, vừa nghe đến tin tức kia hiện trường mọi người u mê: “A!”

Giết người thì thường mạng, đây cũng là Thiết luật! Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 78 : Cửu thúc (thượng)

Những lão gia này thân thích mặc dù gian xảo, nhưng là Vũ Đô bên trong thành những thứ này môn môn đạo đạo, bọn họ tại sao có thể đùa quá Hồng Khê?

Hồng Khê lại càng tiến thêm một bước nói: "Khổ chủ người nhà đã tại Kinh Triệu Phủ phía ngoài tụ tập, ta lúc trở lại, đã có mười mấy người, rất nhanh sẽ phải trên trăm liễu, cái này có thể thế nào là tốt, chuyện thật náo lớn!"

Lần này, Lão thái gia bên này hoàn toàn luống cuống thần.

Một đám người vây tại một chỗ thương lượng hồi lâu, Lão thái gia rốt cục chiến chiến nguy nguy đứng lên, đến Hồng Vũ trước mặt, mỉm cười nói chắp tay: "Hồng Vũ, ta đánh bạc này trương lão mặt van ngươi, ngươi nhất định phải ôm lấy đệ đệ ngươi cái này mệnh a…"

Vừa nói trang mô tác dạng khóc lên, kết quả nhìn thấy Hồng Vũ vẫn mặt băng bó, tựa hồ căn bản không muốn hỗ trợ, nếu là hắn không ra tay, sợ rằng Hồng Thắng Nhật cũng sẽ không hỗ trợ, kia mình thương yêu nhất cái này tằng tôn, sẽ phải làm cho người ta nhà đền mạng liễu! Nghĩ đến đây, bi từ đó, rốt cục thật lên tiếng khóc lớn lên.

Hồng Vũ thản nhiên nói: "Lúc này biết bi thương liễu, cảm giác mình đáng thương? Ngươi lợi dụng trong tộc công khí, ức hiếp đồng tộc thời điểm, có từng nghĩ đến bọn họ cũng giống như ngươi lúc này giống nhau bi thương không giúp?"

Lão thái gia gật đầu lia lịa: "Ngươi nói rất đúng, ngươi nói cũng đúng, chỉ cần ngươi chịu cứu cứu ngươi đệ đệ, ngươi nói cái gì ta cũng đáp ứng ngươi!"

Hồng Vũ thản nhiên nói: "Không cần!"

Hắn đối với Hồng Khê nói: "Theo ta đi một chuyến Kinh Triệu Phủ."

"Dạ!"

Lão thái gia đám người vui mừng quá đỗi, lại là ở phía sau liên tục nói cám ơn.

Hồng Thắng Nhật chờ Hồng Vũ đi, cũng lãnh đạm hỏi: "Đại bá, ta nhưng lấy đi sao?"

Lão thái gia lúc này kia còn dám làm khó hắn? Liên tục nói: "Có thể có thể."

"Vậy ngươi hôm nay triệu tập tộc có…"

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì liễu, là ta nhất thời lão hồ đồ, không có chuyện gì."

Hồng Thắng Nhật nhàn nhạt vừa chắp tay, cùng bà nội cùng nhau rời đi.

Từ chánh đường đi ra ngoài, bà nội có chút cảm khái: "Chúng ta đứa cháu này a, so sánh với ta và ngươi có thủ đoạn nhiều!"

"Cái này con thỏ nhỏ chết kia, thật đúng là…" Gia gia theo thói quen muốn mắng một câu, nhưng là vừa không nhịn được, phát ra từ nội tâm cười. Hắn từ nhỏ bị trong tộc khi dễ, cho dù là hắn đã trở thành Tứ Đại Thiên Trụ gia chủ, Lão thái gia cũng giống như vậy nghĩ làm sao hành hạ hắn tựu làm sao hành hạ hắn. Cho đến hôm nay, hắn mới xem như thật thở dài một cái ác khí.

Bà nội nói: "Sau này cùng những người này giao thiệp với, tựu giao cho Vũ nhi tốt lắm."

Hồng Thắng Nhật có chút không đành lòng: "Cái này không tốt lắm đâu?"

Bà nội: "Ta nói tốt là tốt rồi."

"Phu nhân nói chính là." Gia gia chắp tay trả lời.

…

Lão thái gia bên kia có người đi theo Hồng Vũ cùng đi liễu Kinh Triệu Phủ, quả nhiên ở bên ngoài thấy mấy trăm tình cảm quần chúng sục sôi khổ chủ người nhà, Hồng Vũ cùng Hồng Khê tiến vào, Lão thái gia bên này mấy người lại bị lưu tại phía ngoài.

Sau lại cũng không biết chuyện gì xảy ra, những khổ kia chủ nhà người biết bọn họ là "Người hành hung" thân thuộc, như ong vỡ tổ xông lên đem bọn họ thối đánh một bữa.

Bị đánh sau, những người đó ngược lại càng thêm tin tưởng chuyện này không tốt giải quyết, hơn nữa nhất định là thật.

Hồng Vũ cùng Hồng Khê núp ở Kinh Triệu Phủ dặm, cùng Quảng Vũ Dương uống trà. Vui thích nhìn một cuộc trò hay.

Khổ chủ dĩ nhiên không có chết, những người này cũng chỉ là Hồng Khê mướn tới, phía ngoài mấy tên kia thân phận dĩ nhiên cũng là Hồng Khê phái người tiết lộ.

Vẫn chờ đến buổi tối, chuyện này mới xem như "Xử lý" xong. Khổ chủ thân thuộc chiếm được "Lớn" bồi thường, rốt cục tản đi.

Trở lại trong phủ, Lão thái gia đám người tự nhiên là một phen cảm ân đái đức.

Diễn liễu một ngày hí Vũ thiếu gia trở lại mình trong tiểu viện, tất cả mọi người đã hiểu chuyện gì xảy ra liễu, Trang Hàn đám người chịu đựng cười, rất cực khổ, sợ bị những thứ kia các thân thích nghe thấy được.

Hồng Vũ ăn no nê sau, vui thích vỗ bụng, suy nghĩ tiến thêm một bước kế hoạch: "Không thể để cho đám người này thật ở lại Vũ Đô, nếu không chúng ta Hồng gia danh tiếng, sớm muộn gì để cho bọn họ cho bại hoại liễu."

Người chung quanh cũng không tốt ý tứ nói, có thiếu gia ngài ở, Hồng gia danh tiếng còn có thể làm sao bại hoại?

Vũ Đô đệ nhất : thứ nhất trẻ hư nhưng không có một chút tự giác, sờ lên cằm suy nghĩ một chút, phân phó nói: "Đi đi Hồng Thái mời đi theo."

Hồng Thái vốn là cho là Hồng Vũ lần này chắc là phải bị Lão thái gia hung hăng hành hạ một phen, nhưng không có nghĩ đến lại kết quả cuối cùng là Lão thái gia nhất phương hướng Hồng Vũ chịu nhận lỗi!

Hắn hồi tưởng một chút buổi sáng Hồng Vũ thần thái, mơ hồ cảm thấy chuyện này chẳng phải đơn giản, nhất thời đối với

Hồng Vũ thiếu gia bội phục, cảm thấy vị này Nhị thiếu gia tuổi không lớn lắm, nhưng bí hiểm!

Hồng Vũ tìm hắn, hắn vội vàng chạy tới, Hồng Vũ khách khí hai câu sau đi thẳng vào vấn đề: "Hồng gia trong giống như ngươi vậy người hẳn là không ít sao? Ta là nói chính trực có thể tin."

Hồng Thái gật đầu: "Chính phòng bên kia cũng không tất cả đều là người như vậy, chi thứ dĩ nhiên thì càng nhiều."

Hồng Vũ gật đầu: "Ta nghĩ muốn từ trong các ngươi chiêu mộ một nhóm người…"

Hắn còn chưa nói hết Hồng Thái thật hưng phấn địa thoáng cái đứng lên: "Nhị thiếu gia, vậy cũng thật sự là quá tốt! Ngươi không biết, cả ngày như vậy ở tại nhà các ngươi, ăn uống chùa không làm sống, chúng ta có nhiều không được tự nhiên a. Trong lòng gây sự với đừng nói liễu, trước kia ở nhà cả ngày làm việc, bỗng nhiên rảnh rỗi cả người cũng không thích hợp."

Hồng Vũ cười: "Ngươi giúp ta tính ra hạ xuống, đại khái sẽ có bao nhiêu người."

Hồng Thái suy nghĩ một chút: "Hơn một ngàn người hẳn là có."

"Trong những người này, có võ đạo tu vi đáy đâu?"

"Không sai biệt lắm bảy trăm."

"Tốt, ngươi mau sớm đi xâu chuỗi hạ xuống, đem danh sách cho ta."

"Được, Nhị thiếu gia ngươi yên tâm, ta đây khẳng định đem chuyện này cho ngươi làm tốt."

Bởi vì Hồng Thắng Nhật quan hệ, Hồng gia mọi người có thể có được một phần võ đạo tâm pháp, chẳng qua là có người nguyện ý tu luyện có người không muốn tu luyện thôi.

Đưa đi Hồng Thái, Hồng Thân thở phào nhẹ nhỏm nói: "Trải qua chuyện ngày hôm nay, đám người kia vốn có thể yên tĩnh một chút sao?"

Hồng Vũ khẽ lắc đầu: “Ta nhưng không có Thân thúc ngươi lạc quan như vậy.”

…

Hôm sau, sáng sớm thì một chiếc khổng lồ nhưng nhìn như mộc mạc xe ngựa dừng ở Hồng phủ ngoài cửa, có người đi vào thông bẩm sau, Hồng Vũ đến liễu tin tức vội vàng đuổi ra.

Hắn vừa tới sau đại môn, tà đâm dặm cọ một chút xông tới một người, ngăn cản Hồng Vũ cười hì hì nói: “Nhị điệt tử, đây là muốn đi chỗ nào a?”

Hồng Vũ vừa nhìn là cái kia da ngăm đen “Cửu thúc”, phía ngoài có người chờ hắn, hắn cũng không còn tâm tư ứng phó: “Ta ra cửa xuống.”

Nhưng là Cửu thúc lại một lần nữa vượt qua thân ngăn ở liễu trước mặt hắn: “Hì hì, Nhị điệt tử nghe nói ngươi đang ở đây chiêu binh mãi mã?”

Hồng Vũ nhướng mày, bất quá rất nhanh cũng là thoải mái, Hồng Thái đi xâu chuỗi nhiều người như vậy, không thể nào không đi hở thanh. Hắn thản nhiên nói: “Đây là chuyện của ta tình.”

“Nhị điệt tử ngươi đừng vội đi a, ta nhất định là ngươi Cửu thúc không phải là, thân không thân người một nhà, ngươi vốn có thể tin được ta đi? Ngươi chiêu binh mãi mã có ý gì ta cũng vậy biết, Thắng Nhật thúc trong thư cũng nói liễu…” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 78 : Cửu thúc (trung)

Hồng Vũ đã thấy phía ngoài trong xe ngựa viên này không an phận đầu nhỏ càng không ngừng vươn ra rụt về lại, hắn không nhịn được hỏi: "Ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì?"

"Nếu chiêu binh mãi mã, tổng yếu có một thủ lĩnh sao? Ngươi nhìn Cửu thúc ta, ai trong tộc võ đạo tu vi cũng là đứng đầu, Thống soái bọn họ này hơn tám trăm người không thành vấn đề sao? Nhiều người như vậy, ngươi giao cho ngoại nhân vốn không yên lòng sao?

Hồng Vũ lắc đầu nói: "Chuyện này sau này hãy nói."

"Ai, Nhị điệt tử ngươi đừng gấp gáp đi a, Cửu thúc còn chưa nói hết đâu, ta đã nói với ngươi, theo ta thích hợp nhất…

Hồng Vũ hất ra hắn bước nhanh mà đi, hắn đến trước xe ngựa, nhảy tới: "Đi nhanh lên "

Phu xe tiên sao run lên, ba một tiếng giòn vang, xe ngựa nhanh chóng rời đi, Cửu thúc ở phía sau gào thét: "Nhị điệt tử, ta chờ ngươi trở lại tiếp tục thương lượng a "

Hồng Vũ đoán quả nhiên không sai, đám người này sẽ không từ bỏ ý đồ, cứng rắn là không đi tới mềm, các loại tiện nghi nhất định phải chiếm đủ.

Mai Thiên Vũ chu miệng nhỏ, hồng nhuận nhuận giống như là một viên chín anh đào, ngọt ngào mê người.

Hồng Vũ phục hồi tinh thần lại thuận miệng hỏi: "Người nào chọc chúng ta Công Chúa Điện Hạ sinh khí?"

Mai Thiên Vũ hừ một tiếng, khuôn mặt nhỏ nhắn ngắt một cái không để ý tới hắn.

Vừa ngồi Đao Khinh Nguyệt không nhịn được xì một tiếng cười. Mai Thiên Vũ nhất thời ý không tốt, xông đi lên a nàng nách: "Đao tỷ ngươi cười nhạo ta, nhìn có không đại hình hầu hạ…"

Đao Khinh Nguyệt nhất thời bại lui, cười đến cười run rẩy hết cả người, hồ nước loại xanh thẳm trong con ngươi, nhộn nhạo lên thành từng mảnh hoan khoái rung động: “Tốt lắm tốt lắm, Thiên Vũ, Thiên Vũ ta cầu xin tha thứ còn không được không…”

Mai Thiên Vũ như cũ khí hô hô ngồi xuống: “Ngươi đều trở về chừng mấy ngày, cũng không biết để xem một chút người ta.

Hồng Vũ không thể làm gì: “Của ta tiểu cô nãi nãi, ngài chỗ ở tên là hoàng cung đại nội, ngươi để cho ta làm sao đi vào?”

Mai Thiên Vũ nhăn nhăn nhó nhó: “Ngươi cũng sẽ không để cho đại ca cho ta biết ư, nói cho cùng vậy thì ngươi căn bản không muốn người ta “

“Ai nói” Hồng Vũ phản ứng đầu tiên chính là ủy khuất: “Ta không muốn ngươi nghĩ người nào…”

Đao Khinh Nguyệt ngồi ở vừa, đôi mắt đẹp lưu chuyển, ba quang nhộn nhạo, Mai Thiên Vũ cùng Hồng Vũ tất cả đều cùng một thời gian ý thức được ý không tốt, hai người nhất thời lâm vào lúng túng.

Ngắn ngủi trầm mặc sau, Đao Khinh Nguyệt ranh mãnh cười: “Dựa theo các ngươi Đại Hạ truyền thống, ta là không phải là hẳn là tránh rồi?”

Mai Thiên Vũ đại xấu hổ: “Tỷ tỷ, ngươi vừa giễu cợt người ta “

Đao Khinh Nguyệt nhìn nàng lại muốn tế ra ngứa đại sát khí, vội vàng xin tha: “Hảo muội muội, ta không dám, không dám được đi?”

Hồng Vũ để ý liền tiếu a a, phụng bồi hai đại mỹ nhân, người nam nhân nào không muốn?

Mai Thiên Vũ buông tha Đao Khinh Nguyệt, bỗng nhiên đem trắng nõn tay nhỏ bé đưa đến Hồng Vũ trước mặt: “Lễ vật lấy ra “

Hồng Vũ ngạc nhiên: “Sơn Man kia thâm sơn cùng cốc chỗ, có thể có cái gì lễ vật?”

Mai Thiên Vũ: “Ta bất kể, ta liền muốn lễ vật “

“Ngươi chừng như vậy điêu ngoa rồi?” Hồng Vũ có chút không rõ, tiểu nha đầu này hôm nay cố tình nên vì khó khăn mình nha.

Đao Khinh Nguyệt ở một bên cười dài nói: “Chúng ta Thiên Vũ điện hạ nhưng là nghe nói, ngươi từ Sơn Man trong, mang về tới một người tuấn tú khả ái, thanh xuân đẹp đẽ man tộc thị nữ…”

Mai Thiên Vũ mặt vừa đỏ, khẩu thị tâm phi: “Ai nói, hắn mang người nào trở lại, theo có quan hệ gì?”

“Nga? Không sao? Vậy là ai nghe nói sau hận đến đem mình thích nhất một bộ y phục cũng dùng kéo cắt bỏ toái?” Đao Khinh Nguyệt giễu cợt nàng.

Mai Thiên Vũ hận không được tìm một cái lổ để chui vào: “Nói mò nói mò, ta không thừa nhận.”

Đao Khinh Nguyệt trêu đùa: “Có thừa nhận hay không ngươi cũng…” Mai Thiên Vũ vội vàng muốn đi che miệng của nàng, hai nàng cười đùa thành một đoàn.

Hồng Vũ ở một bên mở to hai mắt nhìn, đáng tiếc nha, người của thế giới này quá bảo thủ, gì cũng không còn thấy.

Hồng Thân cùng Hồng Dần âm thầm bảo vệ, ở bên trong xe Hồng Vũ cùng hai nàng một đường nói chuyện phiếm. Chỉ cần không thèm nghĩ nữa Hồng gia cùng Vũ Tông hoàng đế không chết không thôi mâu thuẫn, thật ra thì cùng Mai Thiên Vũ, Đao Khinh Nguyệt ở chung một chỗ, Hồng Vũ là rất vui vẻ.

Bách Nhật Hỏa Viên ở Hồng Vũ trong tay áo đến mức khó chịu, kháng nghị tính hiểu rõ chui ra, triều Hồng Vũ thử liễu nhe răng.

“Wow, thật đáng yêu” vừa nhìn thấy đáng yêu như thế tiểu Hầu Tử đi ra ngoài, hai nàng quả nhiên trong đôi mắt lóe ra Tiểu Tinh Tinh, không khỏi phân trần ôm qua đi trêu đùa.

Hồng Vũ há miệng, rất muốn nói này vật nhỏ rất nguy hiểm, cũng đã không còn kịp rồi.

Bách Nhật Hỏa Viên kia "Tiểu tử", lại càng thị uy triều Hồng Vũ thoáng một cái móng vuốt.

Cho nên Hồng Vũ bị vắng vẻ vừa, vẫn đợi đến xe ngựa ra khỏi cửa thành, tiến vào ngoài thành tú núi, ba người xuống xe du ngoạn, Hồng Vũ mới một lần nữa bị "Coi trọng".

Ban đêm trở lại trên đường, Đao Khinh Nguyệt lộ ra vẻ có chút cô đơn, Hồng Vũ không rõ là chuyện gì xảy ra xem một chút vừa Mai Thiên Vũ.

Mai Thiên Vũ khe khẽ thở dài: "Đao tỷ tỷ phải đi về liễu."

"Quay về?" Hồng Vũ không có làm sao làm chuyện: "Về Thương Lan?"

Lúc trước cũng từng có mấy lần lời đồn đãi Đao Khinh Nguyệt phải đi về, bất quá sau lại cũng là bởi vì các loại nguyên nhân làm trễ nãi. Hắn cho là lần này cuối cùng cũng sẽ không giải quyết được gì.

Đao Khinh Nguyệt gật đầu: "Lần này là phải đi trở về, Mẫu Hoàng gần đây thân thể không tốt, ta… Được trở về tẫn hiếu đạo."

Hồng Vũ sửng sốt: "Thật muốn đi?"

Hắn đột nhiên cảm giác được có chút không thôi, có lẽ là bởi vì không nỡ cùng hai nàng ở chung một chỗ dễ dàng vui vẻ cảm giác.

Đao Khinh Nguyệt cười nhạt: "Đúng rồi, lần này là sự thật. Hôm nay với các ngươi đi ra ngoài, chỉ sợ sẽ là chúng ta ba một lần cuối cùng cùng đi ra tới chơi."

Hồng Vũ cùng Mai Thiên Vũ thoáng cái trầm mặc.

Đao Khinh Nguyệt chính là Thương Lan đế quân người thừa kế, Thương Lan đế quân thân thể ngày càng sa sút, nàng sau khi trở về, sẽ phải tùy thời làm tốt kế vị chuẩn bị, không bao giờ… nữa có thể đi ra.

Ba người trầm mặc mãi cho đến liễu Hồng phủ ngoài cửa, Hồng Vũ nhảy xuống xe, quay đầu lại nhìn về phía bên trong xe, Đao Khinh Nguyệt cho hắn một cái mỉm cười, nhô đầu ra nửa mở cười giỡn nhẹ nhàng nói: "Ngươi sau này nếu là ở Đại Hạ lăn lộn không nổi nữa, mang theo Tiểu Hàn tới Thương Lan, ta bảo vệ cả vinh hoa phú quý."

Hồng Vũ dở khóc dở cười, lắc đầu nói: "Trời cao phù hộ, không nên có một ngày như vậy."

Hai nàng hướng hắn phất tay, xe ngựa chậm rãi rời đi.

Hồng Vũ trong lòng có một chút cảm giác kỳ quái, hắn nhìn xe ngựa càng đi càng xa, đang nghĩ lại đã biết loại cảm giác được đáy là cái gì thời điểm, bỗng nhiên một cái thanh âm vang lên: "Nhị điệt tử, ngươi trở lại."

Hồng Vũ bất đắc dĩ thở dài: "Làm sao ngươi vẫn còn ở nơi này?"

Cửu thúc cười: "Đúng lúc…"

Hồng Vũ lười cùng hắn nhiều lời, xoay người rời đi.

Bị gạt ở nơi đâu Cửu thúc sắc mặt thay đổi mấy lần, hừ lạnh một tiếng đi.

Buổi tối, Hồng Thái mang theo một bụng nghi ngờ tìm đến Hồng Vũ: "Nhị thiếu gia, vốn là hôm nay ban ngày liên lạc rất nhiều người, cũng đã đáp ứng, nhưng là mới vừa rồi bỗng nhiên có mấy chục người tới tìm ta, bọn họ vừa không muốn gia nhập

Hồng Vũ cũng kỳ quái: "Tại sao?"

Lẽ ra đối với Hồng Thái như vậy xuất thân, có thể có cơ hội gia nhập Hồng phủ gia tướng đội ngũ, tuyệt đối là thật tốt tiền trình, hẳn là người người tranh giành trước chỉ sau mới phải

Hồng Thái lắc đầu: "Ta hoài nghi, có người từ đó cản trở."

Hồng Vũ lập tức đã nghĩ đến Cửu thúc. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 78 : Cửu thúc (hạ)

Hồng Vũ bất động thanh sắc gật đầu: "Tốt, ta biết rồi, ngươi trước trở về. Ngày mai ngươi tiếp tục đi tìm người, nếu có người muốn thối lui khỏi, ngươi để cho bọn họ không nên gấp gáp, chờ hai ngày đang nhìn."

Hồng Thái đáp ứng đi.

Hồng Khê khuyên: "Thiếu gia, còn là đừng cùng bọn họ chuẩn bị quá cương, coi như là những người đó thối lui ra khỏi, chúng ta nhân thủ cũng vậy là đủ rồi."

Hồng Vũ lắc đầu, không nói gì. Hắn ở tính toán làm sao thu thập Cửu thúc.

Hồng phủ một ngọn trong tiểu viện, Cửu thúc mấy người ngồi vây quanh một vòng, trên bàn kỷ bàn giò, đầu heo thịt, củ lạc… Nhắm rượu món ăn, trong phòng mùi rượu bốn phía.

"Hắc hắc, cái này con thỏ nhỏ chết kia, thật cho là mình vốn là rất lớn a, không có chúng ta, ta xem hắn làm sao chỉ huy được động trong nhà những người này "

"Bàng chi những người đó, mọi người người nhát gan cùng thỏ tựa như, chỉ cần chúng ta giật mình hù dọa, tất cả đều biết điều một chút thối lui ra khỏi. Cái này thủ lĩnh, hắn không cần chúng ta cũng không được

"Ta nhưng là nghe nói, trong quân doanh du thủy to đến dọa người, nếu như có thể lăn lộn trước tướng quân…, sau này chúng ta có thể bị phát đạt liễu."

Cửu thúc gõ cái bàn: "Cũng cho ta dụng tâm chút, ngày mai tiếp tục đi hù dọa những người đó, nhất định phải làm cho tất cả mọi người thối lui khỏi ta muốn là có thể lên làm cái này thủ lĩnh, không thể thiếu các ngươi chỗ tốt "

"Đó là, Cửu ca là một dạy người, không thể nào quên ta cửa."

"Đúng đúng, tới đi một "

“Cho “

Mọi người sùng sục sùng sục uống vào, sướng được tễ mi lộng nhãn: “Thật là rượu ngon a này Vũ Đô bên trong thành chính là tốt, muốn gì có gì Hồng Thắng Nhật thật đúng là có thể đánh hợp lại, lại để cho hắn lăn lộn đến trình độ này. Những thứ không nói khác, mỗi ngày cũng có thể uống đến tốt như vậy rượu, nói gì ta cũng vậy không trở về thôn liễu.”

“Hồi cái gì thôn? Nhìn ngươi về điểm này tiền đồ nơi này chính là chúng ta nhà ngươi không nhìn thấy cửa đeo bảng hiệu: Hồng phủ họ Hồng người ở chỗ, thiên kinh địa nghĩa “

“Nói rất đúng, nơi này hết thảy tất cả đều là chúng ta, thích ăn ăn thích uống uống, trừ phi Hồng Thắng Nhật đã chết sau này không muốn chôn ở Hồng gia phần mộ tổ tiên dặm, nếu không hắn không dám làm gì được chúng ta.”

Mọi người ầm ầm, vừa quát mạnh liễu mấy chén Cửu thúc cảm thấy một trận đi tiểu toan tính, đứng dậy tới nói: “Ta đi ra ngoài để nước, các ngươi uống trước.”

Cửu thúc rầm rì đi đến liễu nhà xí, mới vừa đái xong, đột nhiên trước mắt tối sầm, ngay sau đó sau lưng bị nặng nề một kích, lúc này ngất đi.

“Rầm —— “

Vừa đụng nước lạnh tưới vào Cửu thúc trên mặt, hắn mới vừa thức tỉnh còn không có mở mắt đâu, quyền cước mưa sa giống nhau rơi xuống, nhất thời đánh cho hắn kêu thảm thiết liên tục: “Các ngươi biết lão tử là ai không… A a “

“Đánh chính là ngươi khốn kiếp “

“Hung hăng đánh, hướng trong chết đánh “

Bắt đầu Cửu thúc còn một trận kêu thảm thiết, sau lại dần dần không có thanh âm, lại bị đánh bất tỉnh đi qua.

Cũng không biết qua bao lâu, chờ Cửu thúc sâu kín tỉnh lại, một trận mãnh liệt sáng rỡ chiếu xạ hắn mắt mở không ra, trực giác trước mắt một cự Đại Hắc ảnh ở đung đưa. Hắn giơ lên trên người muốn ngồi dậy, nhưng là trên người đau nhức để cho hắn thất bại một lần nữa cũng trở về.

Hắn trên mặt đất lại nằm trong chốc lát, thật vất vả trì hoãn quá mức, ánh mắt cũng thích ứng tia sáng. Mở mắt vừa nhìn ở dưới là hồn phi phách tán

Hắn nằm ở một rừng cây nhỏ dặm, khi hắn phía trước treo một con khổng lồ dao cầu. Dao cầu dùng một sợi thừng tử đổi, sợi dây một đầu khác đã giúp khi hắn phía sau lưng thượng. Hắn mới vừa rồi nếu là dùng sức, kéo động sợi dây dao cầu sẽ bá một chút rơi xuống, dao cầu giắt góc độ rất mất hồn, có thể hay không chặt đứt hai chân của hắn bây giờ còn nhìn chưa ra, nhưng tuyệt đối sẽ đem hắn tiểu kê kê chia làm hai nửa…

“A ——— “

Một tiếng thét chói tai, cả kinh đầy trời chim nhỏ bay loạn.

Đáng thương Cửu thúc tiểu tâm dực dực từ cái kia cũng không cao minh nhưng là tuyệt đối dọa người trong cạm bẫy tránh thoát đi ra ngoài, liền lăn một vòng chạy trốn tới liễu cánh rừng ngoài.

Nơi này đã là Vũ Đô ngoài thành liễu, Cửu thúc đối với Vũ Đô hết sức xa lạ, căn bản không biết là nơi nào, hắn ở chung quanh trong núi vòng vo mấy ngày, đói bụng đến phải hai mắt xám ngắt.

Này trong đó, lo lắng hãi hùng, thường xuyên nghe thấy nơi xa trong núi truyền đến từng đợt đáng sợ thú rống, bị làm cho sợ đến hắn hoảng hốt chạy bừa một trận cuồng nhảy lên.

Ba ngày sau đó, nơi xa đi theo hắn mấy Hổ Sơn đại doanh binh sĩ, thấy Cửu thúc đã bất thành nhân dạng liễu, lẫn nhau trong lúc lặng lẽ thương lượng một chút: “Không sai biệt lắm sao? Đạt tới Vũ thiếu gia yêu cầu điều kiện đi?”

“Vậy được, chúng ta đem hắn ‘Cứu’ đi.”

“Tốt.”

Này mấy người từ vừa mới bắt đầu hãy cùng Cửu thúc, chịu trách nhiệm khi hắn sắp từ trong núi chuyển đi ra ngoài thời điểm, ngụy trang hoang thú rống giận đem hắn cho thêm hù dọa trở về…

Vũ thiếu gia ở Hổ Sơn đại doanh đã thành một truyền thuyết, này mấy người lính có thể có cơ hội vì Vũ thiếu gia hiệu lực, mọi người cho sức lực mười phần.

Bọn họ ngụy trang thành tuần tra đội bộ dáng ra hiện tại Cửu thúc trước mặt thời điểm, qua mấy ngày dã nhân cuộc sống Cửu thúc khóc rống lưu nước mắt cảm tạ trời xanh. Mấy người lính "Ngày tận thế" đưa đuổi liễu Hồng phủ, sau đó từ Hồng Khê trong tay dẫn liễu tiền thưởng, vô cùng đi trở về.

Cửu thúc thê thảm vô cùng, đem mình gặp gỡ nói một lần, Lão thái gia giận tím mặt: "Người nào to gan như vậy, dám ở chúng ta Hồng phủ trong trói người Hồng Thắng Nhật, ngươi cho ta tra, tra rõ ràng rốt cuộc là chuyện gì xảy ra "

Cửu thúc gào khóc: "Gia gia ngài cấp cho ta làm chủ a…"

Lão thái gia không ngừng an ủi hắn.

Mấy ngày qua hắn mất tích, Hồng gia coi như là "Cả nhà động viên", phát động hết thảy thủ đoạn tìm kiếm hắn, thậm chí ngay cả Kinh Triệu Phủ cũng kinh động liễu. Nhưng là trên thực tế đâu, Hồng Vũ mỗi ngày hết sức vội vàng đi ra cửa tìm kiếm Cửu thúc, sau đó tựu núp ở Hoa Hạ Thư Cục trong uống trà đọc sách, hoặc là đi Lưu Vân Trận Các cùng Phương Lưu Vân thương lượng như thế nào đem nô dịch trận pháp núp man văn trận pháp dưới.

Lúc ban ngày dĩ nhiên nhiều nhất thời gian chính là tiến vào Tịch Diệt cổ giới tu luyện, trong khoảng thời gian này tới nay, Hồng Vũ kỹ thuật đánh nhau lần nữa nhảy vọt tiến triển, chính hắn mơ hồ cảm giác, mình đang ở vào phá kén thành điệp lúc trước cái kia thời khắc mấu chốt, vì vậy mặc dù mỗi ngày tiến vào Tịch Diệt cổ giới, cũng muốn ngược đãi đau đến không muốn sống mới bị đá ra, nhưng là hắn như cũ cắn răng kiên trì, lấy vô cùng nhiệt tình xung phong liều chết đi vào.

Cửu thúc là Lão thái gia thứ chín cháu, cùng Hồng Thừa Nghiệp một bối phận, là Lão thái gia thương yêu nhất mấy cháu một trong, vì vậy mấy ngày qua lão gia các thân thích náo loạn, đó là thật bận rộn. Nhưng là không có Hồng Thắng Nhật này nhất mạch người hỗ trợ, bọn họ ở Vũ Đô bên trong

thành chó má cũng không phải là, hai mắt vẻ đen, làm sao đi tìm người?

Lão thái gia vừa nói như thế, Hồng Vũ lập tức tỏ thái độ, giơ chân kêu to: "Lật trời liễu thậm chí có người dám đụng đến chúng ta Hồng gia người Lão thái gia ngươi yên tâm, chuyện này nhất định tra tra ra manh mối "

Hồng lão thái gia bị Vũ thiếu gia thu thập một bữa, hiện tại nhưng là cũng không dám nữa nói gì Hồng Vũ không có tư chất tiến vào chánh đường… Nói liễu, có cái gì quan trọng hơn chuyện, cũng muốn đặc biệt đi đi hắn mời đi theo thương lượng.

Hồng Vũ nói như vậy, Lão thái gia rất vui mừng. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 79 : Tô gia (thượng)

Cửu thúc quan hệ tốt một đám người đưa hắn trở về nghỉ ngơi, Hồng Vũ cũng đi theo đi ra ngoài, đến nửa đường, hắn thấy Cửu thúc thương thế trên người, rất là quan tâm nói: "Cửu thúc, vốn là chiêu mộ những thứ kia gia tướng thủ lĩnh vị trí là muốn giữ lại cho ngươi, nhưng là ngươi nhìn ngươi hiện tại thương thế kia thế…" Hắn nhìn chung quanh mọi người một cái: "Không bằng Cửu thúc ngươi cho ta đề cử một người sao."

Chung quanh mọi người nhất thời nhô lên liễu lồng ngực, sợ Cửu thúc đã mình.

Cửu thúc mình bị đánh thành này kinh sợ bộ dáng, rất rõ ràng nội thương nghiêm trọng, trong ngắn hạn khó có thể khang phục, thay vì vị trí này bị người khác chiếm đi, còn không bằng để lại cho người mình.

Hắn nhìn chung quanh chung quanh, muốn lựa ra một cái nhân tuyển thời điểm, nhưng không có chú ý tới Vũ thiếu gia ánh mắt trong bình tĩnh lộ ra một tia chết rét lạnh —— đây là đang cho Cửu thúc cơ hội, nhìn có thể hay không hoàn toàn tỉnh ngộ.

Chỉ định người này chọn, là Hồng Vũ thiếu gia quyền lực. Cửu thúc ngu xuẩn đích thực cho là mình thủ đoạn nhỏ có thể ép Hồng Vũ đi vào khuôn khổ.

Hắn chỉ hướng liễu một người: "Mười sáu đệ, chính là ngươi sao!"

Bọn họ này trong đồng lứa đứng hàng thứ mười sáu Hồng Thừa Tiên vui mừng quá đỗi: "Đa tạ Cửu ca!"

Hồng Vũ âm thầm cười lạnh, một đám ngu xuẩn.

Hồng Thừa Tiên buổi tối hôm đó xếp đặt tiệc rượu, ăn mừng mình sắp trở thành gia tướng thủ lĩnh. Cho nên không có gì bất ngờ xảy ra trong ngày hôm ấy buổi tối đã bị người cho trói đi ra ngoài, Cửu thúc gặp gỡ hết thảy, hắn cũng tao

ngộ một lần. Bốn ngày sau đó, mới bị "Tuần tra" binh sĩ, ở Hổ Sơn trong phát hiện.

Lão gia thân thích đích xác là kiến thức quá ít, bọn họ thấy không rõ lắm một ít chuyện, nói ví dụ có hai vị Nhất Phẩm Hợp Chân, hai vị Nhị Phẩm Khai Thần, mười mấy Tam Phẩm Hiển Thánh trấn giữ Hồng phủ, làm sao có thể bị lặng yên không một tiếng động chạm vào, đem người đánh bất tỉnh trói đi ra ngoài?

Bởi vì bọn họ còn tịnh không có chân chính hiểu rõ đến võ đạo cường giả đến tột cùng có nhiều đáng sợ.

Lần này, Hồng Thừa Tiên khóc rống lưu nước mắt ở Lão thái gia trước mặt khóc lóc kể lể một phen, Lão thái gia tự nhiên là quát lên như sấm, muốn trách mắng Hồng Thắng Nhật vô năng, Hồng Vũ ở một bên ngồi híp mắt nhìn hắn, hắn bây giờ là thật không dám trêu chọc Hồng Vũ, Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng hung uy bộc phát một ít, đem hắn bị làm cho sợ đến không nhẹ, mấy ngày qua buổi tối còn lão làm cơn ác mộng.

Hết thảy trình tự làm từng bước, Hồng Vũ như cũ nghĩa chánh từ nghiêm khiển trách hung thủ, tỏ vẻ muốn đem bọn họ tập nã quy án, vừa ăn cướp vừa la làng chuyện như vậy xin Vũ thiếu gia không nên làm quá thuận tay ơ.

Từ chánh đường bên trong đi ra ngoài, đem Hồng Thừa Nghiệp đưa trở về, Hồng Vũ lại để cho bọn họ chỉ định một mới đích thủ lĩnh…

Cứ như vậy, vòng đi vòng lại bốn lần, giằng co hơn nửa tháng sau, những thứ kia lòng tham không đáy các thân thích rốt cục nhìn hiểu: Ai ngờ muốn ngồi lên thủ lĩnh cái kia chỗ ngồi, sẽ bị người thu thập một bữa! Đợi đến lần thứ năm, Hồng Vũ nữa để cho Cửu thúc chế định chọn người thời điểm, Cửu thúc người bên cạnh cuống quít mau tránh ra, Cửu thúc mình cũng liên tục khoát tay: "Nhị điệt tử, coi như hết, chúng ta cũng không phải là kia đồng lường trước, chuyện này vậy thì ngươi làm chủ sao."

Hồng Vũ cười híp mắt nói: "Này làm sao có thể, Cửu thúc ngươi vì cái này chỗ ngồi làm công việc bề bộn như vậy, ta đây làm cháu, tại sao có thể để không thu hoạch được gì?"

Hắn nói đến sau lại, trên mặt cũng đã là một mảnh rét lạnh, thanh âm cũng càng ngày càng lạnh như băng.

Cửu thúc đám người một run run, lập tức hiểu lúc trước mình âm thầm làm chuyện xấu, Hồng Vũ tất cả đều biết rồi! Như vậy mình bốn người gặp gỡ, cũng không phải là không duyên cớ mà đến…

"Nhị điệt tử, ngươi, ngươi…"

Hồng Vũ nhàn nhạt ngồi xuống: "Cái này chỗ ngồi, ta quy định sẵn ngươi! Ngươi hiện tại nghĩ không nên nhưng cũng không được. Cửu thúc, ta ở Vũ Đô thành dầu gì cũng là có đệ nhất trẻ hư danh tiếng, ta đây nói đi ra ngoài, sẽ phải thực hiện! Hiện tại, mời chỉ định một người, ngươi nếu như không chỉ định, như vậy tựu vậy thì ngươi để làm cái này thủ lĩnh!"

Cửu thúc một run run, Hồng Vũ ngón này quá độc ác liễu! Hắn chỉ định người nào, người nào sẽ phải xui xẻo, nhất định bị hướng trong chết hành hạ! Bên cạnh những người này vốn là mình quan hệ tốt nhất, nhưng là nếu như chỉ định liễu người nào, sau này nhất định phải trở mặt thành thù.

Không chỉ định, như vậy mình sẽ bị nữa hành hạ một bữa. Cửu thúc tuyệt không nghĩ lại trải qua một lần…

Hắn biết rõ đây là một bẫy rập, nhưng lại không thể không đi đến bên trong chui.

Hắn do dự nhìn một chút mọi người, Trong mắt mọi người cũng là sợ hãi, Hồng Vũ ở một bên dằng dặc nói: "Nếu không hay là Cửu thúc ngươi tới làm sao…"

"Khác! Hồng Thừa Ngọc chính là ngươi liễu!"

"A!" Bị điểm tên người khác ăn cả kinh, liên tiếp lui về phía sau khoát tay: "Không được không được, ta nhưng không được."

Hồng Vũ rất là tiêu sái phiêu nhiên nhi khứ: "Tốt lắm, chính là Hồng Thừa Ngọc liễu."

“Không nên, không nên, ta không nên làm…” Nhưng là không ai để ý tới hắn, Hồng Thừa Ngọc tức giận triều Cửu thúc phác qua: “Lão Cửu ngươi mạnh khỏe ác độc tâm địa, ngươi yếu hại chết ta nha…” Nhất thời đánh làm một đoàn.

Không có gì bất ngờ xảy ra, buổi tối hôm đó Hồng Thừa Ngọc tựu mất tích.

Như thế vừa giằng co nửa tháng, Cửu thúc chúng bạn xa lánh, bên cạnh không còn có một người đi theo. Mà những người này sau lưng trưởng bối, lẫn nhau trong lúc cũng có khập khiễng.

Hồng Vũ cuối cùng vẫn là muốn chỉ định Cửu thúc làm cái này thủ lĩnh, Cửu thúc liều mạng từ chối, Hồng Vũ chính là không đáp ứng. Buổi tối hôm đó hay là đưa làm ra đi hành hung một bữa.

Lần này tử, lão gia cái kia chút ít hoa tuyệt thế các thân thích coi như là hoàn toàn lãnh giáo Vũ thiếu gia đích thủ đoạn.

Nói cho cùng, Hồng Vũ hay là thói quen từ lâu, hắn không có kiên nhẫn ngươi một chiêu ta nhất thức cho giao thủ: Cửu thúc ra mưu kế, mình ứng đối một phản kích, sau đó Cửu thúc có nữa cái gì yêu thiêu thân, mình còn muốn biện pháp hóa giải —— thật là phiền phức! Hồng Vũ phải không quản ngươi có cái gì giảo hoạt mưu kế, ta liền một ứng đối biện pháp: Dốc hết sức rơi xuống thập có.

Nơi này là Vũ Đô, nơi này là Hồng phủ, Vũ thiếu gia ở chỗ này có thể không chút kiêng kỵ!

Cửu thúc tiểu xảo trá cứ như vậy bị Hồng Vũ man không nói đạo lý từng quyền từng quyền tạp nát, Cửu thúc đánh rớt liễu hàm răng hướng trong bụng nuốt, Lão thái gia bên này người cũng dần dần cảm giác được, Hồng Thắng Nhật nhất mạch người, thật giống như không giống lấy trước như vậy dễ khi dễ liễu.

Hồng Vũ chiêu mộ gia tướng chuyện tình không còn có gặp phải bất kỳ trở ngại.

“Thiếu gia, cao, thật sự là cao!” Hồng Khê chân chó bổn sắc hiển thị rõ, vuốt đuôi bành bạch.

Hồng Vũ cười cười: “Được rồi, vội vàng đi Vân Thị Tượng Tác, để cho bọn họ đem những này người phải cần binh khí khôi giáp tất cả đều chuẩn bị xong.”

“Dạ!”

Vũ Liệt Tinh Doanh trọng giáp bộ binh là cả Đại Hạ tinh nhuệ nhất chiến sĩ —— vô luận là từ lực chiến đấu hay là từ trang bị mà nói.

Loại này trọng giáp bộ binh số lượng cũng không nhiều, cả Vũ Liệt Tinh Doanh cũng chỉ có một ngàn người chừng. Mỗi người trên người trang bị cũng muốn hao phí mấy vạn lượng bạc. Nhưng là như thế cao quý giao ra cũng có tương ứng hồi báo, nói ví dụ khôi giáp của bọn hắn, coi như là Lục Phẩm Chân Tôi một kích toàn lực, cũng rất khó khăn công phá.

Loại này hoàn mỹ trọng giáp, chính là tùy Đại Hạ thần xưởng cung cấp. Nhưng là sau lại Hồng gia cùng hoàng thất quan hệ khẩn trương, Đại Hạ thần xưởng tìm lấy cớ không hề nữa Hướng Vũ liệt tinh doanh cung cấp loại này cả Đại Hạ cao cấp nhất đơn độc Binh trang bị.

Hồng Vũ ngược lại để cho Vân Thị Tượng Tác tới chịu trách nhiệm, tuy nói hiện tại cùng Đại Hạ thần xưởng xuất phẩm còn có một định chênh lệch, bất quá ảnh hưởng đã không lớn liễu.

Hồng Vũ lần này tính toán từ Hồng gia tộc người trong sàng chọn chiêu mộ tám trăm tên gia tướng, những người này tạm thời sử dụng loại này trang bị. Đợi đến sau này độ trung thành không có vấn đề, tu vi cũng tăng lên đi tới, nữa chọn ưu tú thăng chức, tiến vào đại ca Huyền Binh thân vệ đoàn, hoặc là của mình Hoang Thú Kỵ Binh đoàn.

Hồng Khê được rồi phân phó, hấp tấp đi đến liễu. Hồng Thân nhưng nhìn ra tới một chút cái gì: Vũ thiếu gia tựa hồ có chút không muốn đi Vân Thị Tượng Tác liễu. Hồng Vũ đi một lần bị hiểu lầm một lần, dĩ nhiên không muốn đi liễu.

Hồng Vũ thu thập Cửu thúc sau, Hồng Thái bên này tiến triển nhất thời thuận lợi. Không riêng gì bởi vì không có ai từ đó cản trở, cũng bởi vì bàng chi các thân thích cũng thấy được, Hồng Vũ ở đối mặt Lão thái gia nhất mạch thời điểm không chút nào yếu thế, thậm chí có phản chế năng lực, để cho bọn họ có thể không chỗ nào cố kỵ gia nhập Hồng Thắng Nhật nhất mạch, mà không cần lo lắng ngày sau bị Lão thái gia thanh toán.

Cũng không ngoài dự đoán mọi người chính là, bàng chi những thứ này thân thuộc ngược lại cũng tu luyện vũ kỹ, so với chính phòng cái kia chút ít, bọn họ muốn cố gắng hơn. Mặc dù bởi vì thiên tư cùng điều kiện có hạn, những người này võ đạo tu vi cũng rất thấp, một loại cũng là Cửu Phẩm Dũng Tuyền, Bát Phẩm Thân Cương lúc đầu cũng rất ít, nhưng cuối cùng là có một đáy.

Hồng Vũ làm cho người ta chọn lựa một chút cấp bậc thấp pháp quyết ban cho bọn họ, trong ngắn hạn những người này không cần sỉ nhục khác, chuyên tâm tu luyện là được.

Lão gia người khác cũng là nghề nông xuất thân, thân thể cường tráng đáy không tệ, nhưng là Hồng Vũ hay là luyện chế liễu ba loại linh đan, phân phát đi xuống cho bọn hắn tăng tiến tu vi.

Những thứ này linh đan dĩ nhiên phẩm chất rất thấp kém, nhưng là đặt ở Thanh Nguyên đại lục cũng là không tệ đan dược, có những đan dược này chi giúp, những thứ này mới chiêu mộ gia tướng, tu vi trong ngắn hạn đều có một không nhỏ tăng lên.

Hồng Vũ đem những này việc vặt cũng xử lý hoàn tất, Trương Ngọc Thư cũng từ Chủ Thần Vực trở lại.

Hắn cho Hồng Vũ mang về tới một người người: “Ca, đây là Hư Không Thần Vực Tô gia Tô Mặc Ngu thiếu gia, tương lai Tô gia gia chủ người thừa kế.”

Tô Mặc Ngu tướng mạo anh tuấn, đi theo phía sau bốn gã tiểu thư đồng, bất quá Hồng Vũ liếc thấy đi ra ngoài là bốn xinh đẹp cô bé, chẳng qua là làm nam trang trang phục thôi.

Hồng Vũ nhất thời có loại tri âm cảm giác, ra cửa đi theo nhóm lớn mỹ nữ, đây không phải là của mình diễn xuất sao?

Tô Mặc Ngu mỉm cười triều Hồng Vũ vừa chắp tay: "Vũ thiếu, ngưỡng mộ đại danh đã lâu!"

Hồng Vũ sửng sốt: "Ngưỡng mộ đã lâu?"

"Ha ha ha, ngươi đang ở đây Hư Không Thần Vực danh tiếng đã rất lớn liễu."

Hồng Vũ buồn bực, Trương Ngọc Thư có chút hạnh phúc nói: "Tiểu Lan mới vừa ở Hư Không Thần Vực mười năm một lần Thanh Đằng cuộc thi trong đoạt được tên thứ ba, đây cũng là Hư Không Thần Vực gần đây tám trăm năm, lần đầu tiên có cô bé tiến vào Thanh Đằng cuộc thi tiền tam, chấn động một thời. Ngươi bởi vì là Tiểu Lan ca ca, cũng đi theo nổi liễu."

Hồng Vũ tức cười, thật lâu mới đón nhận nhà mình cái kia điêu ngoa tiểu nha đầu, lại hiện tại cũng là một thiếu niên thiên tài chuyện thực.

Hồng Vũ có chút không rõ nhìn hướng Tô Mặc Ngu: "Ngươi tìm đến ta có chuyện gì?"

Tô Mặc Ngu cười hì hì chỉ vào phía sau mình bốn tiểu mỹ nữ: "Ngươi nhìn các nàng như thế nào? Tùy tiện chọn hai, ta đưa liễu."

"Khác!" Hồng Vũ vội vàng dừng lại, mình nếu là nhận, Quan Lăng mấy cái cọp mẹ còn có thể bỏ qua cho mình?

Hắn xem một chút Tô Mặc Ngu phía sau kia bốn gã "Tiểu thư đồng", mọi người béo mập khả ái, xinh đẹp động lòng người, thầm nghĩ này Tô Mặc Ngu ánh mắt thật đúng là khá tốt, thấy vậy trong lòng hắn ngứa, nhưng là cuối cùng Vũ thiếu gia hay là rất có trinh tiết kiên quyết lắc đầu.

Tô Mặc Ngu cười hì hì nói: "Làm sao, nhà có hung hãn vợ?"

Hồng Vũ bất đắc dĩ thở dài: "Cũng không phải, nhà có hung hãn tỳ." Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 79 : Tô gia (hạ)

Tô Mặc Ngu sửng sốt, lắc đầu nói: "Tính, ta hiểu không được. Trước tiên là nói về chánh sự. Quỳnh Thần Vực khai phá, ngươi sợ rằng có chút cố hết sức sao?"

Hồng Vũ cũng là đàng hoàng gật đầu, hắn một phàm tục thế giới thế gia, lúc trước không có bất kỳ khai phá tư hữu Thần Vực kinh nghiệm, Bạch Uyển Thần lại là phủi chưởng quỹ, Hồng gia hiện tại lại càng nhân thủ không đủ, Quỳnh Thần Vực chuyện tình đúng là có chút khó làm.

Tô Mặc Ngu nói: "Chúng ta Tô gia có thể cho ngươi cung cấp trợ giúp, chúng ta trợ giúp ngươi một nhóm người có kinh nghiệm tay, bảo đảm giúp ngươi đem Quỳnh Thần Vực khai phá đi ra ngoài, bất quá chúng ta muốn ba thành tiền lời."

Hồng Vũ nhìn thẻ Trương Ngọc Thư, người sau lập tức nói: "Tô gia ở Hư Không Thần Vực chính là làm loại này mua bán. Nhà bọn họ kinh nghiệm phong phú. Ba thành giá tiền coi như là công đạo liễu."

Hồng Vũ lắc đầu: "Thứ nhất, ta có chút không yên lòng; thứ hai, ba thành giá tiền quá cao."

Tô Mặc Ngu đích xác là tới nói chuyện làm ăn, Hồng Vũ nói như vậy trắng ra, hắn tuyệt không tức giận, như cũ cười tủm tỉm nói: "Không tin được chúng ta? Điều này cũng khó trách, ngươi dù sao đối với Chủ Thần Vực một ít chuyện còn không hiểu rõ. Chỉ sợ là lo lắng nếu như người của chúng ta lừa trên gạt dưới, khấu trừ ngươi đang ở đây Quỳnh Thần Vực thu hoạch sao?"

Hồng Vũ cam chịu.

Tô Mặc Ngu nói: "Chúng ta phái đi ra người, chẳng qua là làm việc. Quản lý, thu hoạch những thứ này trọng yếu vị trí người, cần một mình ngươi ra. Như vậy ngươi không có gì hay lo lắng đi?"

Trương Ngọc Thư nói: "Ca, cái này ngươi yên tâm, Tô gia làm là danh tiếng, những năm này cơ hồ không có xuất hiện quá ngươi lo lắng cái kia loại chuyện."

Hồng Vũ suy nghĩ hạ xuống, gật đầu nói: "Nhưng là giá tiền quá cao."

Tô Mặc Ngu lắc đầu nói: "Đây là giá thị trường, ta không thể nào cho ngươi thấp xuống, Tô gia trợ giúp người khác khai phá tư hữu Thần Vực cũng không chỉ có Quỳnh Thần Vực một, cho ngươi xuống giá liễu, những thứ kia tư hữu Thần Vực chủ nhân cũng sẽ không đáp ứng."

Hồng Vũ đang muốn lắc đầu cự tuyệt cái này đề nghị, Tô Mặc Ngu rồi lại bỗng nhiên cười một tiếng nói: "Nhưng là ta có biện pháp khác cho ngươi biến tướng xuống giá."

"Ừ?"

Tô Mặc Ngu giải thích, đơn giản mà nói, chính là gia tăng đầu nhập. Nói ví dụ vốn là lấy Quỳnh Thần Vực cấp bậc cùng kích thước, bình thường khai phá Tô gia có cung cấp ba trăm tên có kinh nghiệm võ giả, nhưng là hiện tại, Tô gia có thể cung cấp năm trăm tên. Như vậy tăng nhanh Quỳnh Thần Vực khai phá tốc độ, tùy theo hàng năm tiền lời cũng sẽ gia tăng thật lớn.

Hồng Vũ cười: "Các ngươi tốt giảo hoạt, hàng năm tiền lời tăng thêm, các ngươi rút ra thành cũng nhiều liễu a."

Tô Mặc Ngu nói: "Nhưng là một Quỳnh Thần Vực như vậy tư hữu Thần Vực, thu hoạch cơ hồ là vô hạn. Mà hàng năm cơ hồ gấp hai thu hoạch, có thể trợ giúp các ngươi Hồng gia đem thực lực nhanh chóng bành trướng."

Đây là một hỗ huệ cùng có lợi hợp tác, trừ Tô gia muốn chỗ tốt quá nhiều ở ngoài, Hồng Vũ thật sự tìm không ra lý do cự tuyệt.

Tô Mặc Ngu nhìn đã động tâm, tiến thêm một bước nói: "Hơn nữa, Hồng Vũ các hạ, chúng ta Tô gia còn nắm giữ lấy cả Hư Không Thần Vực lớn nhất thương thị."

Trương Ngọc Thư vội vàng gật đầu: "Không tệ, Tô gia thương thị, cả Hư Không Thần Vực cũng rất nổi tiếng, hơn nữa mỗi một mặt thương hội muốn mời ngọc điệp cũng rất trân quý."

Hồng Vũ có chút kỳ quái: "Muốn mời ngọc điệp? Chẳng lẽ còn không phải là tự do mua bán?"

"Đương nhiên là tự do mua bán, nhưng là lại không phải là người nào cũng có thể đi vào." Tô Mặc Ngu nói: "Cái này thương thị lúc ban đầu mục đích, là vì chúng ta Tô gia cái kia chút ít tư hữu Thần Vực khai thác hộ khách đáp cầu dắt mối, mọi người bù đắp nhau. Nhưng là ngươi cũng biết, có thể có được tư hữu Thần Vực cho dù là ở Chủ Thần Vực cũng là đẳng cấp cao thế gia, sau lại dần dần phát triển, kích thước càng lúc càng lớn. Bất quá thương thị có một quy tắc, đó chính là chỉ có thể lấy vật đổi vật."

Đối với cái này Hồng Vũ cũng là nhận khả, hắn biết rõ tu luyện đến nhất định giai đoạn sau, cần có các loại tài nguyên càng phát ra trân quý, thường thường có tiền mà không mua được, hóa tệ ngược lại không có bao nhiêu chỗ dùng.

"Bởi vì thương thị xây dựng ước nguyện ban đầu, cho nên chỉ cần Hồng Vũ các hạ trở thành chúng ta Thần Vực khai phá hộ khách, lập tức là có thể trở thành thương thị thượng tôn quý nhất tân khách."

Hồng Vũ thật tâm động.

Tô gia yêu cầu đồ cũng không phải là không thể tiếp nhận, mà Hồng Vũ hiện tại trong tay tư chất nguyên rất nhiều, nhu cầu cấp bách đem những thứ này tài nguyên chuyển thành thực lực chân chánh, phải biết rằng, hắn mục tiêu kế tiếp nhưng là Quan gia!

Mà trong tay của hắn vượt qua nhất phẩm chí tôn bảo dược cũng không thích hợp luyện chế tăng lên cảnh giới linh đan, hắn cần nghĩ biện pháp làm đến một vị không thua gì Thất Diệp Tiên Lan thuốc chủ yếu, sau đó luyện chế linh đan làm cho mình phụ thân của tăng lên.

Mà bên cạnh hắn mọi người cũng đến một cái bình cảnh, những người này tư chất chất trừ Trương Đông Lôi ở ngoài, những người khác nhiều nhất chỉ có thể coi là là trung thượng, tuyệt đối chưa tính là thiên tài. Đến hiện tại cảnh giới, cũng chỉ có thể dựa vào Hồng Vũ linh đan tới trợ giúp bọn họ tăng lên.

Hồng Vũ góp nhặt đông đảo linh dược, nhưng là giống như trước thiếu hụt rất nhiều. Những thứ này linh dược ở Thanh Nguyên trên đại lục thu mua, cơ hồ là không thể nào tìm được, chỉ có thể đi cao hơn cấp bậc Chủ Thần Vực tìm kiếm.

Hồng Vũ gật đầu: "Tốt, ta đáp ứng ngươi."

Tô Mặc Ngu cười, đi lên cho Hồng Vũ một ôm: "Ngươi sẽ không hối hận trở thành Tô gia bằng hữu."

Nói xong rồi làm ăn, Tô Mặc Ngu hoa tốn tâm tư vừa nổi lên tới: "Vũ thiếu, ta nghe nói Vũ Đô Bách Lý Các nhưng là Đại Hạ nhất tuyệt, như thế nào, buổi tối ta mời khách, Ngọc Thư chúng ta cùng đi sung sướng một chút?"

Hồng Vũ cười khổ lắc đầu: "Coi như hết, ngươi hay là mình đi đi."

Tô Mặc Ngu bĩu môi một cái: "Nhà có hung hãn tỳ."

…

Trương Ngọc Thư đem Tô Mặc Ngu đưa đi liễu khách sạn dàn xếp tốt lắm sau vừa vòng trở lại, có mấy lời làm trò Tô Mặc Ngu khó mà nói.

Hồng Vũ dĩ nhiên cũng có chuyện muốn hỏi hắn: "Tô gia điều kiện tựa hồ thật tốt quá một chút…"

Trương Ngọc Thư mi phi sắc vũ: "Đương nhiên là bởi vì nhà ta… Các ngài Tiểu Lan! Nàng hiện tại bỗng nhiên nổi tiếng, rất được xem trọng. Hơn nữa Bạch Uyển Thần các hạ lực ảnh hưởng, Tô gia mới có thể như vậy khẳng khái. Đây cũng là một loại đầu tư a."

Hồng Vũ hiểu, hắn sờ lên cằm chém xéo đầu, cười nói: "Vẫn thật không nghĩ tới, có một ngày ta đây làm ca ca, có dính muội muội quang."

Trương Ngọc Thư ngồi xuống nói tiếp: "Ca, Quan gia chuyện tình ta tra không sai biệt lắm…"

Một chút bí ẩn tư chất lường trước Trương Ngọc Thư lần này cũng dò thăm đi ra ngoài, quả nhiên Quan gia âm thầm thực lực như cũ không thể khinh thường, ít nhất hiện tại Quan gia còn không phải là Hồng gia có thể chống lại.

Hồng Vũ hắc hắc cười lạnh, cũng không nhiều nói. Hắn cũng không có cuồng vọng đến cho là mình phất tay trong lúc thì có thể làm cho Quan gia già như vậy bài Chủ Thần Vực thế gia hôi phi yên diệt, hắn có chế định một cái kế hoạch, dùng mấy năm thời gian, từ từ để dành thực lực, hơn nữa ở nơi này trong vài năm, nghĩ biện pháp không ngừng tiêu hao Quan gia lực lượng, sau đó Lôi Đình Nhất Kích, đem Quan gia hoàn toàn xóa đi!

Đối với bất kỳ giữ tại uy hiếp, Hồng Vũ thái độ luôn luôn là hủy diệt. Phòng ngừa chu đáo, đợi đến những thứ kia giữ tại uy hiếp thật phát huy tác dụng, mất bò mới lo làm chuồng có thể bị không còn kịp rồi.

Hồng Vũ là người của hai thế giới, đối với thân tình hữu tình, xa so với bình thường người coi trọng, hắn quyết không cho phép làm cho mình hối hận chuyện tình phát sinh.

Đuổi đi liễu Trương Ngọc Thư, Hồng Vũ một người ở trong phòng tinh tế suy tư, đem trong tay mình tư chất nguyên bày ra đi ra ngoài, sau đó bắt đầu suy nghĩ đối phó Quan gia kế hoạch.

Một đêm này, Hồng Vũ thâm tư thục lự, không sai biệt lắm đã nghĩ kỹ chưa.

…

Hồng gia ngoài thành trang viên bị lợi dụng, Hồng Thái triệu tập cái kia chút ít bị chọn gia tướng đều ở nơi đó huấn luyện. Chịu trách nhiệm chính là Trang Trạch, hắn lãnh khốc khiến cái này bà con xa bỏ đi cuối cùng một tia may mắn, mọi người đàng hoàng tu luyện.

Những người này cuối cùng sẽ bị chọn lựa ra tám trăm người.

Hồng Vũ nhìn một vòng sau rất hài lòng, miễn cưỡng liễu Trang Trạch mấy câu trở về Vũ Đô thành, Phương Lưu Vân đã tại chờ hắn.

Phương Lưu Vân mang đến một con hộp ngọc, chỉ có lớn cỡ bàn tay, cầm trong tay lộ ra vẻ rất quý trọng, Hồng Vũ ánh mắt sáng lên, đoán được là cái gì: "Đã thành công?"

Phương Lưu Vân mỉm cười gật đầu, nàng gần đây hao gầy không ít, hơn lộ ra vẻ làm dung động lòng người.

"Thành công, lập tức tới vội tới Thiếu chủ xem một chút."

Hồng Vũ vung tay lên, Hồng Thân Hồng Dần lui ra ngoài, ở bên ngoài gác, không cho phép bất luận kẻ nào đi vào.

Hồng Vũ từ Phương Lưu Vân trong tay nhận lấy hộp ngọc mở ra, bên trong là một khối da thú. Da thú trải qua đặc thù xử lý, giống như là tơ lụa giống nhau mềm mại, ngoài mặt có một tấm dày đặc lưới, hợp thành một tương tự với nào đó cổ xưa văn tự đồ án.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 80 : Âm mưu tái khởi

Cùng man văn so sánh với, cải tiến sau đích lưới ở cổ xưa cùng tang thương trong, vừa toát ra một chút bí hiểm.

"Nô dịch trận pháp núp trong đó, cái này lưới có thể đem người sử dụng võ khí tăng lên một thành. Mặc dù hiệu quả cũng không rất mạnh, nhưng là lại là một cố định cả đời hiệu quả, cấp bậc càng cao uy lực càng lớn."

Hồng Vũ gật đầu, nói: "Ở khác chuẩn bị một chút trừ đi nô dịch trận pháp lưới, ta có khác chỗ dùng."

Phương Lưu Vân gật đầu: "Đã sớm cho ngươi chuẩn bị xong."

Vừa nói, nàng ảo thuật tựa như địa từ phía sau lưng lấy ra một cái nhỏ rương gỗ, mở ra tới bên trong suốt hai mươi trương da thú: "Cũng là chỉ lưu lại vũ khí tăng phúc lưới."

Hồng Vũ ngoài ý muốn: "Ngươi cũng thật là rất thiếp tâm."

Phương Lưu Vân kiêu ngạo: "Đó là đương nhiên."

Hồng Vũ bên cạnh thân nhân cần nhân thủ một phần, mà người theo đuổi cùng Hoang Thú Kỵ Binh sau đó cũng muốn trang bị thượng. Lưới vô cùng phức tạp, người bình thường tuyệt đối nhìn chưa ra có hay không nô dịch khế trận khác biệt.

Hồng Vũ cùng người bên cạnh cũng dùng tới loại vật này, hơn có thể làm cho những thứ kia mới gia nhập gia tướng yên tâm.

Hồng Vũ một lần nữa đem rương gỗ đắp kín, bỏ vào không gian của mình Thiết giác sau, sau đó đối với Phương Lưu Vân miễn cưỡng nói: "Nhiệm vụ của ngươi rất nặng, cực khổ!"

Ngầm có ý nô dịch trận pháp lưới cần ít nhất tám trăm bộ, không chứa ít nhất hai trăm bộ. Kế tiếp ít nhất mấy tháng thời gian, Phương Lưu Vân không có thời gian đi nghiên cứu trận pháp, chỉ có thể tái diễn loại này khô khan công việc.

Nàng ảo não nói: "Năm đó thật là bị ngươi cấp cho, gia nhập các ngươi Hồng gia thật giống như cũng không còn chỗ tốt gì, sạch cho ngươi làm cu li liễu." Trong giọng nói mang theo u oán, nhưng còn có như vậy một tia kỳ quái ngọt ngào, Hồng Vũ nhất thời một trận xấu hổ, vội vàng nói mấy câu lời hữu ích dụ dỗ một dụ dỗ.

Phương Lưu Vân lúc rời đi, mang theo một tia giảo hoạt nụ cười, mới vừa rồi một câu kia oán trách trước khi đến nàng nhưng là khổ luyện liễu thật lâu, tư tưởng, vẻ mặt một chút không kém, thành công cho Hồng Vũ để lại một ấn tượng khắc sâu.

Chờ hắn đi, này một câu oán trách hiệu quả còn đang lên men, bởi vì Hồng Vũ phát hiện, không gian Thiết giác, gọi về Thiết giác, nô dịch lưới, võ khí hạch tâm vân vân, hắn tựa hồ đã không thể rời bỏ Phương Lưu Vân liễu.

Ở Hồng Vũ những thứ này người theo đuổi trong, Tôn Bán Sơn tác dụng vẫn có cũng được mà không có cũng không sao, có Huyền Binh xưởng sau càng phải như vậy.

Tiếu Nghiên đều khiến người không cảm giác được sự tồn tại của nàng, nhưng yên lặng địa phát huy trước tác dùng.

Ngược lại là cuối cùng gia nhập Phương Lưu Vân, âm thầm chiếm ác theo liễu một trọng yếu phi thường vị trí. Nữ nhân này là làm sao bây giờ đến? Hồng Vũ vò đầu.

Hai tháng này tới nay, Hồng Vũ Huyền Binh xưởng sản xuất liễu sáu mươi vật Huyền Binh. Hắn đem của mình Hoang Thú Kỵ Binh đoàn trong còn lại người toàn bộ thay đổi quần áo liễu Huyền Binh, nhiều ra tới ước chừng ba mươi vật toàn bộ cho đại ca.

Đại ca Huyền Binh thân vệ đoàn, đã tại Vũ Đô trình bên trong bộc lộ tài năng, mấy lần yến hội, quyền quý cửa nhất thời tính lên tranh tài trong, Huyền Binh thân vệ đoàn cũng dễ dàng chiến thắng trở về.

Mà bởi vì xây dựng Huyền Binh thân vệ đoàn, làm cho cả Vũ Đô bước đầu nhận rồi Hồng Liệt tài năng quân sự, có lẽ

Đại Hạ tương lai nhận ca Hồng Thắng Nhật đúng là Hồng Liệt.

Mà đoạn thời gian, Hồng Thừa Nghiệp trở về Vũ Đô tin tức, đã ở Vũ Đô trong thành lặng lẽ truyền lưu.

Hồng Thừa Nghiệp rất bề bộn, sau khi trở về chẳng qua là bái hội liễu mấy vị trước kia bằng hữu tốt nhất, sau đó đang ở Hồng phủ trong say mê tu luyện.

Thiên tài cùng người bình thường chính là không giống với, về nhà hai tháng, hắn đã là Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ liễu. Cái tốc độ này để cho Hồng Vũ thiếu chút nữa con ngươi cũng trừng đi ra ngoài, hắn ở một lần hoài nghi mình thật là cha ruột thịt sao? !

Không có kỳ độc thống khổ hành hạ, Hồng Thừa Nghiệp lại thấy được hi vọng, cho nên chuyên tâm tu luyện tâm vô không chuyên tâm, dĩ nhiên tiến bộ thần tốc.

Bách Lý Thịnh Thế sắc mặt âm trầm, hắn rất có thể là cả Thanh Nguyên lịch sử đại lục thượng buồn bực nhất một vị Nhất Phẩm Hợp Chân.

Mới vừa trong hoàng cung, hắn và Vũ Tông hoàng đế thương nghị một chút, chỉ có thể làm ra một chút thối lui, để đổi lấy Chủ Thần Vực Vinh gia lớn hơn nữa ủng hộ, nếu không khó có thể đối kháng Hồng gia

Một Vua một thần liên thủ, lại bị Hồng gia bức đến tình trạng này, Bách Lý Thịnh Thế trên mặt rát.

Xấu hổ thuộc về xấu hổ, không cam lòng thuộc về không cam lòng, Bách Lý Thịnh Thế hay là muốn đối mặt thực tế. Thực tế chính là Hồng gia đại thế đã thành, khó có thể ngăn cản, bọn họ cần trợ thủ.

Bách Lý Thịnh Thế phân phó một câu: "Trước không đi trở về liễu, đi Hà phủ."

Hà Thường là cái rất tốt đồng đội, ban đầu Bách Lý Thịnh Thế bế quan đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân, chính là Hà Thường ngạnh sanh sanh kéo lại đối với Hồng Vũ phong

thưởng. Nhưng là Hà Thường cũng là cáo già, lúc này để cho hắn gia nhập vào đối kháng Hồng gia, sợ rằng không dễ dàng.

Sau nửa canh giờ, Bách Lý Thịnh Thế mang theo nửa xe lễ vật, sắc mặt xanh mét từ Hà gia đi ra ngoài.

Hà Thường vô cùng nhiệt tình, nhưng là đối với Bách Lý Thịnh Thế ám hiệu lại giả vờ điếc làm ách, cuối cùng cái gì Nam Việt quận lá trà, Hà Tang Thiết khí, Sở Việt cẩm tú, Địch Nhung da áo lông, biếu tặng liễu Bách Lý Thịnh Thế một đống lớn, đưa tặng đi ra ngoài.

Bách Lý Thịnh Thế này một chuyến coi như là đến không liễu.

Bách Lý Thịnh Thế sau khi đi, Hà Sùng vọt ra: "Cha."

Hà Thường xem một chút nhi tử, trực tiếp mà đông cứng nói: "Bây giờ không phải là đối phó Hồng gia thời cơ tốt nhất, bất kể trong lòng chúng ta có bao nhiêu cừu hận, cũng muốn nhẫn!"

Hà Sùng lần nữa im lặng không lên tiếng lui ra ngoài. Hắn kế thừa phụ thân phẩm chất, trên mặt không hề bận tâm, nhìn không ra cái gì hỉ nộ, nhưng là trong lòng thống khổ cũng chỉ có tự mình biết.

Hồng Vũ cho hắn mang đến cơn ác mộng nhiều lắm, gần đây một lần chính là chinh phục Sơn Man. Nhưng là Hà Sùng không phục! Hồng Vũ có Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, bất kể là ai nắm giữ lực lượng như vậy, chinh phục Sơn Man cũng là dễ dàng!

Mà Hồng Vũ chỉ huy căn bản là đồ bỏ đi, hắn tại sao có thể đủ cùng mình đánh đồng? Nhưng là hết lần này tới lần khác hiện tại tiểu tử này dẫm ở đầu mình thượng! Cả Vũ Đô, đã quên mất hắn cái này "Trẻ tuổi đời người thứ nhất…" Người người đàm luận cũng là Hồng Vũ huynh đệ.

Hà Sùng đúng là đã hiểu được ẩn nhẫn, biết không cơ hội thời điểm nghĩ biện pháp sáng tạo cơ hội, sáng tạo không ra cơ hội thời điểm sẽ phải đợi. Kiên nhẫn mới có thể đổi lấy thu hoạch.

Nhưng là đối với bất cứ người nào mà nói, ẩn nhẫn cũng là một thanh cưa tâm răng đao.

Hắn từ phụ thân phòng tiếp khách trong đi ra ngoài, đi ra mấy trăm trượng xa, đi ngang qua liễu mấy nguyên tử, rốt cục dừng lại, thật dài phun ra một ngụm trọc khí. Sau đó hắn đối với phía sau đầy tớ nhà quan nói: "Chuẩn bị xe, đi Thúc Vân Các."

Thúc Vân Các không có ở đây Hà phủ, mà là ở vào Vũ Đô thành góc đông bắc, Hà Sùng ngồi một chiếc rất mộc mạc xe ngựa, tuyệt không thu hút vào Thúc Vân Các, chỗ ngồi này trung đẳng diện tích trong sân, nhốt hai mươi sáu danh nữ ác nô. Các nàng chia ra đến từ Địch Nhung, Thương Lan, Sở Việt, Hà Tang cùng Hoa Lang.

Hắn tiện tay bắt tới ba tên Hà Tang cô gái, vén lên của mình hạ khâm, đông cứng thẳng tiến nàng cửa thể 龘 bên trong, tùy ý phát tiết khổ cho của mình buồn bực, xong chuyện sau mệt mỏi kiệt sức nằm ở trên chiếu. Mà kia ba tên Hà Tang cô gái vẫn đau khổ cầu khẩn, khóc rống lưu nước mắt, lại chỉ có thể đổi lấy Hà Sùng hơn nhà thô bạo ngược đãi.

Hà Sùng tiết dục sau, ba tên cô gái đã vết thương đầy người hơi thở mong manh. Hắn đã là Tứ Phẩm Thông Pháp sơ kỳ tu vi, như thế cường hãn thân thể, tùy ý phát tiết dưới, một loại cô gái tại sao có thể chịu đựng được ở?

Hà Sùng hận! Không chỉ là Hồng Vũ cùng Hồng Liệt ở nhanh chóng tăng lên, cảnh giới của hắn đã ở nhanh chóng tiến bộ, trong hai năm qua không ngừng phá quan, nhưng là Hồng Vũ ngang trời xuất thế sau, căn bản không có người lại đi chú ý hắn. Hắn mỗi một lần đột phá, chỉ có trong nhà mình người ăn mừng xuống.

Nằm ở chiếu thượng, điên cuồng phát tiết sau Hà Sùng dần dần tỉnh táo lại, nhìn trần nhà ngơ ngác xuất thần chốc lát, khóe miệng lộ ra một tia âm trầm nụ cười, sau đó tung mình dựng lên, một phát bắt được bên cạnh một gã đã không thể động đậy Hà Tang cô gái, đem đầu của nàng đặt tại mình chỗ kín: "Cho ta liếm sạch sẽ."

Tên kia cô gái đau khổ cùng từ, phun ra đầu lưỡi giúp Hà Sùng sửa sang lại sạch sẻ.

Hà Sùng đem nàng hất ra vừa, đứng dậy rời đi.

Đến trong viện đang muốn phân phó trở về phủ, bỗng nhiên cảm giác có điểm gì là lạ, hắn nghi ngờ quay đầu lại, phòng hành lang ngồi xuống một người, mà hắn Thúc Vân Các bên trong, xinh đẹp nhất cái kia tên Sở Việt cô gái đang bị hắn bắt buộc đặt tại chỗ kín phun ra nuốt vào. Hà Sùng nhướng mày: "Vinh Thanh Hà?" Vinh Thanh Hà không để ý đến hắn, híp mắt hưởng thụ, chỉ chốc lát sau không nhịn được phần hông nhún, người nữ kia ác nô đã thở không ra hơi, Vinh Thanh Hà rốt cục nặng nề hừ một tiếng, gắt gao đè xuống cô gái đầu.

Mà cả quá trình, Hà Sùng vẫn lẳng lặng địa đứng ở một bên, không nói một lời nhìn.

Vinh Thanh Hà xong chuyện sau, bỏ qua nàng kia triều Hà Sùng vẫy tay một cái. Hắn vừa sửa sang lại tự thân, vừa hướng Hà Sùng nói: "Nhìn ngươi vừa ra hoạt xuân cung, có chút không nhịn được."

"Ngươi không phải là ái mộ Thiên Vũ điện hạ sao?" Hà Sùng thản nhiên nói.

"Nam nhân tình cảm có thể cùng dục vọng tách ra." Vinh Thanh Hà một bộ đương nhiên bộ dạng, hắn nhìn qua dung mạo trong sáng, lúc này lại làm cho người ta một loại tối tăm như ma cảm giác.

"Ngươi tìm đến ta có chuyện gì."

Vinh Thanh Hà cười: "Ta nghĩ cho ngươi một quả cơ hội."

Hà Sùng nhíu mày, không có nói tiếp. Vinh Thanh Hà cũng không ngại: "Hồng Vũ sở dĩ vẫn đè ép ngươi, là bởi vì hắn có Hoang Thú Kỵ Binh đoàn. Những thứ kia cường đại hoang thú ngồi kỵ làm sao tới ta không biết, bất quá thiên hạ này cơ duyên nhiều lắm. Ta nhưng cấp cho ngươi một cuộc cơ duyên, để có thể xây dựng một cường đại binh chủng, cùng hắn Hoang Thú Kỵ Binh đoàn đối kháng."

Hà Sùng hô hấp không nhịn được cấp rối loạn hạ xuống, rất nhanh vừa khôi phục.

“Sẽ không đơn giản như vậy sao? Ngươi nghĩ muốn cái gì?”

Vinh Thanh Hà nhẹ nhàng mà sung sướng cười, cuồn cuộn thời đại hỗn loạn đen tối trong một vị công tử văn nhã: “Chỉ đơn giản như vậy, ta cái gì cũng không muốn, mở đưa.”

Hà Sùng nhưng cảm giác là thấy được vẫn giấu ở trong âm u ác xà, giãy dụa thân thể, chuẩn bị phát ra một kích trí mạng.

Vinh Thanh Hà bỏ lại một quyển cổ thư: “Ngươi là người thông minh, mình xem sẽ hiểu. Ta đi trước.” Hắn đánh trúng sau ót hai cái thật dài dây cột tóc, phiêu dật đi. Hà Sùng cúi đầu suy tư, tên kia Sở Việt cô gái biết lúc này mới thở gấp thượng khí, Hà Sùng mủi chân nhảy lên, một quả hòn đá bay ra ngoài đem cô gái đỉnh đầu nổ nát bấy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 81 : Ách đồ

Đầy đất máu đen đối với Hà Sùng mà nói không phải là cái gì chướng ngại, hắn đọng lại lông mày trầm tư, ánh mắt không ngừng rơi vào Vinh Thanh Hà lưu lại cái kia một quyển cổ thư thượng.

Vinh Thanh Hà cái gì cũng không muốn, chẳng qua là dùng một chút hắn nữ đày tớ, nhưng là Hà Sùng từ nhỏ đã bị phụ thân quán thâu lý niệm chính là: Không có gì đồ phải không cần trả giá thật nhiều.

Gia tộc của bọn họ trong huyết mạch ẩn nhẫn, cũng chính là căn cứ vào như vậy một nhận tri trên cơ sở tạo dựng lên.

Vinh Thanh Hà không thể nào không chỗ nào mưu đồ, hắn không duyên cớ cho mình này bản cổ thư, đơn giản nhất mục đích đúng là mượn đao giết người hắn và Vinh Thanh Hà không phải là bằng hữu, Hồng Vũ lại càng không phải Vinh Thanh Hà đối với Mai Thiên Vũ tình loại đâm sâu vào, Hồng Vũ là Mai Thiên Vũ trên danh nghĩa tương lai Phò mã, Vinh Thanh Hà có một vạn lý do đi đối phó Hồng Vũ.

Mà Vinh Thanh Hà thân phận lai lịch, Hà Sùng đại khái cũng tra được liễu một chút, mặc dù sau lại không dám nữa tra được, nhưng là hắn biết rõ Vinh Thanh Hà năng lượng.

Bối cảnh thâm hậu Vinh Thanh Hà tại sao không mình đi đối phó Hồng Vũ? Hết lần này tới lần khác muốn mượn tay của mình?

Mình và hắn không phải là bằng hữu, hiển nhiên hắn là hi vọng mình và Hồng Vũ lưỡng bại câu thương.

Hà Sùng ngắn ngủn một chớp mắt thời gian, cũng đã thoáng hiện liễu nhiều như vậy ý niệm trong đầu, hắn lộ ra một âm hiểm cười, khoát tay một đạo võ khí tia sáng bay ra, bọc kia bản cổ thư trở lại.

Hắn cầm trong tay, tùy ý nhìn lướt qua tựu chuẩn bị đem này bản cổ thư thu vào trong tay áo. Thật sự của hắn muốn

đánh bại Hồng Vũ, nhưng là hắn lại không nghĩ bị người lợi dụng. Cho tới bây giờ chỉ có hắn Hà Sùng lợi dụng người khác, nào có người khác lợi dụng mình?

Nhưng khi hắn thấy rõ ràng liễu cổ thư bìa mặt thượng cái kia mấy chữ sau, tay nhưng cứng lại.

Thái Cổ Ma Thần Vệ

Mấy cái chữ thật giống như có ma lực một loại, thật sâu hấp dẫn ở hắn. Bốn năm trước Hà Sùng từng tại Đại Hạ phía Đông một loại tấm hoang vu vùng núi trong phát hiện một ngọn trống rỗng di tích, bên trong tất cả đồ cũng đã bị người lấy sạch, nhưng là tảng lớn bích hoạ bảo lưu lại xuống tới. Phía trên cổ xưa văn tự phiên dịch tới đây, giảng thuật liễu một loại tên là "Ma Thần Vệ" cường đại chiến sĩ, chiến vô bất thắng đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi chuyện xưa.

Bích hoạ trong, cái loại nầy nắm giữ thiên địa trong lúc đáng sợ nhất lực lượng khổng lồ Ma Thần Vệ, một quyền là có thể tạp nát một đầu cường đại hoang thú, giơ kiếm là có thể chém nát một ngọn núi.

Chuyện này người biết rất ít, Hà Sùng từng tiếc nuối vô cùng, nếu như mình sớm đi chạy tới, nói không chừng là có thể ở di tích trong có điều thu hoạch, gầy dựng lại Ma Thần Vệ.

Hiện tại, này năm chữ thoáng cái đã bắt ở Hà Sùng tâm thần, hắn từ chối nhiều lần, một cái thanh âm trong đầu hấp dẫn hắn: Chẳng qua là nhìn một chút, chưa chắc muốn thật sẽ bị Vinh Thanh Hà lợi dụng…

Vinh Thanh Hà hiển nhiên biết hắn cái kia một lần kinh nghiệm, điều này làm cho Hà Sùng càng thêm kiêng kỵ.

Lý trí nói cho hắn biết không thể nhìn, nhưng là cái thanh âm kia tràn đầy hấp dẫn.

Hà Sùng trong tay thật chặc nắm chặt kia bản cổ thư, rốt cục vẫn phải không nhịn được, nhẹ nhàng mở ra. Ở đây một khắc, Hà Sùng tựa hồ nghe đến Vinh Thanh Hà ở trên thế giới này là một loại âm u trong góc đắc ý cười lạnh.

Thái Cổ Ma Thần Vệ chăn nuôi hết sức tà ác, loại này chiến sĩ uy lực đúng là khổng lồ, nhưng là này cần thỏa mãn ba điều kiện: Thứ nhất, đại lượng hoang thú Thú Hồn, thứ hai, đại lượng chết oan âm hồn, thứ ba, cũng chính là là tối trọng yếu một chút, cần một loại thuốc dẫn, đem hai người này hỗn hợp, loại này thuốc dẫn Hà Sùng ở đây ngồi di tích bích hoạ trong đã từng gặp: Minh Tuyền Chi Thủy

Thỏa mãn trở lên ba điều kiện sau, sơ cấp Ma Thần Vệ là có thể ra đời. Ở nơi này sau, chỉ cần lấy đại lượng huyết thực nuôi nấng, là có thể nhanh chóng lớn lên, cuối cùng trở thành Thông Thiên triệt địa cường đại chiến sĩ.

Muốn để cho Ma Thần Vệ nhanh chóng trưởng thành, tốt nhất huyết thực đó là sống người

Mà Minh Tuyền Chi Thủy cũng không ai biết là vật gì, nhưng là này bản cổ thư cuối cùng một tờ, nhưng ghi chú rõ ở nơi đâu có thể tìm được Minh Tuyền Chi Thủy, cái kia địa chỉ càng làm cho Hà Sùng mí mắt hung hăng nhảy mấy cái.

"Đao tỷ tỷ muốn đi." Mai Thiên Vũ vẻ mặt lờ mờ ngồi ở Hồng Vũ bên cạnh, hai người đang Vũ Đô ngoài thành một ngọn vắng vẻ trong lương đình.

Hồng Vũ cũng có chút không thôi: "Lúc nào lên đường?"

"Ngày mai, phụ hoàng chuẩn bị long trọng vui vẻ đưa tiễn nghi thức, đoán chừng tại làm sao nhiều người trước mặt, chúng ta cũng không còn biện pháp cùng Đao tỷ tỷ trò chuyện, nếu không ngươi theo ta cùng nhau, chúng ta nói trước ở ba mươi dặm ở ngoài chờ nàng sao."

Hồng Vũ gật đầu: "Tốt."

Ngày thứ hai sáng sớm, ở một mảnh trong tiếng lễ nhạc, Đại Hạ Hoàng Thành cửa cung thật sớm mở ra. Đao Khinh Nguyệt mặc một thân Thương Lan đặc sắc thịnh trang, chậm rãi tiến vào Hoàng Thành, Vũ Tông hoàng đế tự mình vì nàng đưa tiễn.

Mặc dù hai nước đám hỏi cuối cùng bởi vì Đao Khinh Nguyệt cùng Đại Hạ các hoàng tử không có duyên phận, cho nên kế hoạch chết non, nhưng là Đao Khinh Nguyệt nhưng là

tương lai Thương Lan đế quân, cùng nàng giữ vững tốt đẹp chính là tư nhân quan hệ, đối với tương lai Đại Hạ có khổng lồ chỗ ích lợi.

Bên trong hoàng thành nghi thức sau khi chấm dứt, Đại hoàng tử vâng mệnh, đưa Đao Khinh Nguyệt ra khỏi thành. Ở Vũ Đô thành Tây Môn, khác lại có một cuộc long trọng vui vẻ đưa tiễn nghi thức.

Trong hoàng cung, bệ hạ là chủ giác, đến nơi này quan lớn quan nhỏ viên cửa mang các loại tâm tư, rối rít tiến lên phía trước nói đừng. Có chút mang theo gia quyến cùng đi, các nữ nhân đem một vài lăng la tơ lụa son phấn đồ trang sức đeo tay… Lễ vật đưa cho Đao Khinh Nguyệt, Đao Khinh Nguyệt rất có lễ phép nhất nhất nói cám ơn.

Vẫn hành hạ đến trưa, Đao Khinh Nguyệt đội ngũ mới ở Thương Lan hộ vệ vòng vây hạ chính thức lên đường.

Vũ Đô ngoài thành quan đạo rất tốt, ba mươi dặm cũng chính là một hai canh giờ lộ trình. Vừa lúc đến nơi này, đội ngũ muốn tạm dừng xuống tới nghỉ ngơi ăn cơm. Hồng Vũ cùng Mai Thiên Vũ mang theo Tiểu Nghiên cùng Trang Hàn xuất hiện.

Đao Khinh Nguyệt hiểu ý cười, cặp kia hồ nước một loại trong con ngươi, nhộn nhạo chính là một loại về hồn nhiên hữu nghị vui vẻ.

Tiểu Nghiên hoang thú yến, Đao Khinh Nguyệt khắc sâu ấn tượng. Rời đi Đại Hạ sau này chỉ sợ cũng ăn không tới liễu.

Trang Hàn cùng nàng là hảo tỷ muội, mặc dù đang Đại Hạ trong khoảng thời gian này, Trang Hàn bởi vì tuân thủ nghiêm ngặt thân phận của mình, hơn nữa Mai Thiên Vũ cuối cùng vừa, Trang Hàn cùng Đao Khinh Nguyệt gặp mặt mấy lần cũng không nhiều, nhưng cái này cũng không ảnh hưởng đến tình cảm của hai người.

Một phen lưu luyến, mãi cho đến liễu nửa xế chiều, Đao Khinh Nguyệt mới mang theo đội ngũ đi xa.

Mai Thiên Vũ vẫn chịu đựng nước mắt, Đao Khinh Nguyệt sau khi đi nàng cũng nhịn không được nữa đụng ngã Hồng Vũ

trong ngực khóc lớn lên. Hồng Vũ hiểu Đao Khinh Nguyệt đi Mai Thiên Vũ cũng chưa có bằng hữu chân chính liễu, có chút đau lòng vỗ phía sau lưng của nàng thấp giọng an ủi.

Đao Khinh Nguyệt về nước sau, Vũ Đô bên trong thành khôi phục bình tĩnh, tựa hồ một mảnh hòa bình.

Hồng Vũ chăm chỉ không ngừng mà tu luyện, mơ hồ cảm giác mình sắp đột phá. Cái kia cơ hội tựa hồ đang ở trước mắt, nhưng là hắn vừa chạm tới không tới.

Cùng Tô gia đạt thành liễu hiệp nghị sau, Tô Mặc Ngu bên kia nhanh chóng hành động, hai ngày trước đã dẫn người đi tới Vũ Đô, từ Hồng Vũ trong tay nhận lấy đi Quỳnh Thần Vực thân phận ngọc bài. Hồng Vũ phái Trang Trạch cùng bọn họ cùng đi Quỳnh Thần Vực, chịu trách nhiệm Quỳnh Thần Vực khai phá.

Mà Tô Mặc Ngu cũng cho Hồng Vũ một mặt ngọc điệp, ngọc điệp chính diện điêu khắc một bộ tương tự với Hồng Vũ một… khác thế "Thanh Minh Thượng Hà Đồ" rất nhỏ bức họa, rõ ràng rành mạch trông rất sống động, phía sau trên nóc bốn cổ triện: Tô Môn thương thị. Phía dưới còn lại là Hồng Vũ tên. Tên mạ vàng, vô cùng bắt mắt. Đây là Tô gia thương thị cấp bậc cao nhất muốn mời ngọc điệp. Những thứ khác các hạng sự vụ làm từng bước tiến hành, mà Đao Khinh Nguyệt rời đi Vũ Đô sáu ngày sau đó, ban đêm sắc trời đã dần dần trở tối, cửa thành phía Tây binh sĩ đã chuẩn bị đóng cửa thành liễu, bỗng nhiên trên quan đạo chạy như điên mà đến một gã cường tráng võ sĩ, nhanh đến liễu trước gót chân thời điểm, bọn lính mới nhìn rõ trên người hắn máu tươi dầm dề, nhất thời thất kinh, bày ra đề phòng tư thái, lớn tiếng quát lên: "Người kia dừng bước!"

Tên kia võ sĩ quơ quơ, một đầu đụng ngã trên mặt đất.

Bọn lính sửng sốt, mấy người tiểu tâm dực dực đích quá khứ vừa nhìn, người nọ thật đã ngất đi. Trên người hắn mấy chục đạo vết thương, như vậy chạy như điên mà đến, máu tươi cũng muốn lưu hết!

"Mau, cứu người trước!"

Vũ Tông hoàng đế nhận được tin tức cũng rất ngoài ý muốn, lập tức đem Bách Lý Thịnh Thế cho đòi tiến tới thương nghị.

"Đao Khinh Nguyệt đội ngũ bị phục kích rồi? Đối phương ngoài dự đoán mọi người cường đại?" Bách Lý Thịnh Thế như có điều suy nghĩ.

Đao Khinh Nguyệt đi theo nhân viên trong, có một vị Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ, còn có bốn vị Tam Phẩm Hiển Thánh, thực lực có thể nói cường hãn, tuy nhiên nó bị người phục kích, thiếu chút nữa toàn quân bị diệt.

Vị kia Nhị Phẩm Khai Thần giao ra liễu tánh mạng thật nhiều, kéo lại hai cùng cảnh giới địch nhân, những thứ khác hộ vệ che chở Đao Khinh Nguyệt một đường bại trốn, trải qua gian nguy, đang hướng Vũ Đô chạy tới, trước phái một gã vệ sĩ trở lại cầu viện.

Vũ Tông Hoàng Hoàng đế nói: "Trẫm đã phái ra cao thủ đi trước trợ giúp, nhưng là chuyện này, tựa hồ có thể lợi dụng."

Bách Lý Thịnh Thế từ hoàng đế bệ hạ trong mắt thấy được một tia giảo hoạt, không khỏi cười: "Bệ hạ cùng vi thần nghĩ giống nhau sao?" Hoàng đế cũng cười. Đêm đó, Hồng Vũ nhận được hoàng đế mật chỉ, để cho hắn suất lĩnh thủ hạ, hộ tống Thương Lan vương trữ Đao Khinh Nguyệt điện hạ trở về bổn quốc. Mà đưa tới thánh chỉ không phải là người khác, chính là Mai Thiên Vũ.

Mai Thiên Vũ cũng biết tình huống, khóc khóc lê hoa đái vũ, không muốn cho Hồng Vũ mang theo mình, nàng muốn tận mắt thấy Đao tỷ tỷ không có chuyện gì mới có thể yên tâm.

Hồng Vũ khuyên can mãi, mới đưa nàng trấn an tốt, bảo đảm nhất định đem Đao Khinh Nguyệt an toàn đuổi Thương Lan.

Mai Thiên Vũ sau khi đi, Hồng Vũ lập tức đem mình chính là thủ hạ triệu tập lại, cùng gia gia bà nội cùng phụ thân nói lời từ biệt, vừa cùng đại ca đại tẩu khai báo một chút sự tình trong nhà, vội vàng đi trước tiếp ứng Đao Khinh Nguyệt.

Chuyện phát đột nhiên, có rất nhiều chuyện Hồng Vũ cũng không kịp làm tốt an bài, nhưng là cứu người như cứu hỏa, huống chi hay là Đao Khinh Nguyệt, hắn còn có thể có cái gì nói? Đương nhiên là nghĩa bất dung từ.

Trở lại báo tin cái kia tên Thương Lan võ sĩ vốn là đã mau không được, Hồng Vũ một quả linh đan đem hắn mạng nhỏ cứu trở lại, sau đó võ sĩ dẫn đường, Hồng Vũ đám người đi theo phía sau.

Bóng đêm Thương Mang, lạnh lẻo tiệm lên. Vô tận cả vùng đất tựa hồ cất giấu thứ gì, đều khiến người cảm giác trong lòng không nỡ.

Hồng Thân lặng lẽ đi tới thiếu gia bên cạnh, nhíu mày nói: "Thiếu gia, hoàng đế bệ hạ bất an hảo tâm a…"

Hồng Vũ khe khẽ thở dài: "Ta làm sao có nhìn chưa ra? Nhưng là Đao Khinh Nguyệt cũng là bằng hữu của ta, bằng hữu gặp nạn tự nhiên muốn khẳng khái tương trợ."

Hắn vốn là cũng đã đoán được. Đao Khinh Nguyệt trở về Thương Lan sau, chỉ sợ sẽ không dễ dàng. Đế quân vị sao mà tôn quý? Giống như là Đại Hạ cái kia bảo tọa giống nhau, không biết có bao nhiêu người âm thầm mơ ước.

Đao Khinh Nguyệt thủy chung bị ràng buộc ở Đại Hạ, tất nhiên không thể thiếu những người đó âm thầm xuất lực.

Mà Hồng Vũ vốn cho là Đao Khinh Nguyệt khó khăn sẽ ở Thương Lan cảnh nội, không nghĩ tới những người này đã như thế điên cuồng, xâm nhập Đại Hạ động thủ. Đây không thể nghi ngờ là đối với Đại Hạ tôn nghiêm mạo phạm, nhất định sẽ thu nhận Đại Hạ điên cuồng trả thù.

Hồng Thân gật đầu, hắn đã sớm nhìn hiểu, thiếu gia đối với mình quan tâm người, là biết bất kể thật nhiều ủng hộ.

Phía trước võ sĩ đã tìm được rồi Thương Lan người dấu hiệu đặc biệt, theo dấu hiệu truy tung đi xuống, rốt cục ở khoảng cách Vũ Đô thành một trăm sáu mươi dặm ngoài một ngọn trong trang viên phát hiện Đao Khinh Nguyệt đại đội nhân mã.

Hồng Vũ thấy Đao Khinh Nguyệt bình yên vô sự, một lòng cuối cùng là buông xuống đi: "Ngươi không có chuyện gì là tốt rồi…"

Đao Khinh Nguyệt lộ ra vẻ có chút chật vật, mặc dù hoàng gia ung dung đắt tiền hơi thở như cũ mười phần, nhưng là quần áo rách nát liễu mấy chỗ, trên cánh tay cũng có mấy đạo thật nhỏ vết thương.

Trừ nàng ở ngoài, Thương Lan hộ vệ cơ hồ người người mang thương, vượt qua ba thành cũng là trọng thương.

Thấy Hồng Vũ Đao Khinh Nguyệt cũng thở phào nhẹ nhỏm, nhưng còn có chút ngoài ý muốn: "Tại sao là ngươi tới?"

Hồng Vũ khẽ mỉm cười, không cần quá nhiều giải thích, Đao Khinh Nguyệt mình đã nghĩ hiểu, nhất thời xin lỗi: "Thật không nghĩ tới đem ngươi dính líu đi vào, địch nhân của ta rất cường đại, Đại Hạ hoàng đế đây là muốn mượn Thương Lan lực lượng, tiêu hao thực lực của ngươi."

Hồng Vũ khoát khoát tay, từ trong tay áo lấy ra một con giấy dầu bao kín đáo đưa cho nàng: "Chớ cùng ta đây sao khách khí, ngươi không phải là cũng đã nói với ta, nếu như một ngày kia ta ở Đại Hạ lăn lộn không nổi nữa, mang theo Trang Hàn đi tìm ngươi sao, ngươi nhưng là phải bảo vệ ta cả đời giàu sang đâu, đây là ta hiện tại một cái lớn nhất đường lui. Vì bảo đảm nầy đường lui, ta cũng vậy muốn đem ngươi an toàn đuổi Thương Lan."

Đao Khinh Nguyệt biết đây là Hồng Vũ cố ý cùng mình mở cười giỡn an ủi mình, nàng hé miệng cười một tiếng, đón nhận phần này hảo ý, mở ra trong tay giấy dầu bao, một cổ mùi thơm xông vào mũi, nước mắt của nàng thiếu chút nữa rơi xuống, nức nở nói: "Thiếu chút nữa cho là đời này cũng nữa ăn không tới ăn ngon như vậy hoang thú tương thịt liễu…"

Đơn giản một câu nói, đã nói hết đoạn đường này chạy trốn đủ loại hung hiểm cùng gian khổ

Như vậy một vị tuyệt đại giai nhân âm thầm rơi lệ, vô luận là người nào cũng ngăn cản không nổi, bất luận nam nữ, Hồng

Vũ âm thầm thở dài, cho nàng một ôm, ngữ khí kiên định nói: "Yên tâm đi, ta bảo đảm đem ngươi an toàn đuổi Thương Lan, bất kể ngươi có bao nhiêu địch nhân!"

Đao Khinh Nguyệt mấy ngày qua căn bản không có nghỉ ngơi, ở hộ vệ dưới sự bảo vệ vẫn bỏ mạng mà chạy. Hồng Vũ đến, rốt cục làm cho nàng kiên định xuống tới, ăn một chút Tiểu Nghiên liệu lý hoang thú tương thịt, uống chút ít nước nóng, tựu bò lên xe ngựa của mình ngủ thật say.

Hồng Vũ đi ra ngoài, đối với những hộ vệ kia nói: "Tất cả mọi người nghỉ ngơi một chút sao, khuya hôm nay người của ta tới gát đêm."

Hồng Vũ lấy ra mấy bình chữa thương linh đan, làm cho người ta phân phát đi xuống.

Những hộ vệ này đã đạt đến một cái cực hạn liễu, có người bảo vệ, bọn họ nhất thời thở phào nhẹ nhỏm, phục dụng liễu linh đan sau, rối rít hướng trên mặt đất một cũng, thở to ngủ.

Hồng Vũ cho Hồng Thân một cái ánh mắt, hai người đến nơi bí ẩn, Hồng Vũ phân phó nói: "Phái người âm thầm giám thị những hộ vệ này, ta liền không tin bên trong không có gian tế!"

Hồng Thân gật đầu, trung thực đi đến thi hành thiếu gia ra lệnh.

Một đêm này, xuất kỳ bình tĩnh, địch nhân không biết là bởi vì kiêng kỵ Hồng Vũ thực lực, hay là bởi vì khoảng cách Vũ Đô thành quá gần, cũng không có xuất hiện.

Hồng Vũ linh đan hết sức thần diệu, không ít hộ vệ mỹ xinh đẹp ngủ một giấc sau, tỉnh lại liền phát hiện mình đã thương thế thật tốt, cho nên người người kinh ngạc, cho dù là Thương Lan nổi tiếng nhất đan sư luyện chế linh đan cũng không có thần kỳ như thế hiệu quả!

Đao Khinh Nguyệt sau khi thức dậy rửa mặt liễu một phen, chờ Hồng Vũ tới đây, nàng có chút mong đợi hướng Hồng Vũ phía sau nhìn lại. Hồng Vũ cười nói: "Lần này tới vội vàng, không có mang theo Tiểu Nghiên."

Đao Khinh Nguyệt một chút tham ăn tiểu tâm tư bị hắn nhìn thấu, ý không tốt khẽ đỏ mặt.

Trang Hàn đi tới, bưng một phần cháo thịt: "Điện hạ, chịu chút sao."

Đao Khinh Nguyệt nhìn nàng, bỗng nhiên thở dài: "Thật ra thì, ngươi hiện tại cũng rất tốt, ta đều có chút hâm mộ ngươi…"

Nàng không có tiếp tục nói hết, nhưng là Hồng Vũ lại nhạy cảm cảm giác được, Đao Khinh Nguyệt tựa hồ biết chút ít chuyện gì.

Điểm tâm sau, Trang Hàn thu thập đồ đi xuống, nàng mặc dù rất muốn cùng Đao Khinh Nguyệt nói một chút tỷ muội ở giữa thể mình nói, nhưng là cũng nhìn ra Hồng Vũ muốn cùng Đao Khinh Nguyệt chuyện thương lượng.

Chỉ còn lại có Hồng Vũ cùng Đao Khinh Nguyệt hai người, Đao Khinh Nguyệt nói: "Đi trên xe ngồi có sao…"

ooo

Đội ngũ chậm rãi thúc đẩy, Thương Lan người lần nữa bước lên thuộc về hương lộ trình. Hồng Vũ ngồi ở Đao Khinh Nguyệt bên trong xe ngựa, ngoài ý muốn phát hiện này chiếc xe ngựa xa so sánh với nó bề ngoài thoạt nhìn đắt tiền.

Sườn xe hẳn là sử dụng nào đó nhẹ chất kim khí chế tạo dàn giáo, bổ túc một loại hết sức bền chắc bó củi, chẳng những chắc chắn dùng bền, hơn nữa tốc độ rất nhanh. Còn có một chút rất trọng yếu chính là, nơi này cách âm hiệu quả rất tốt.

Khó trách Đao Khinh Nguyệt có muốn mời hắn lên xe tới nói, phải biết rằng nơi này là Đao Khinh Nguyệt tư hữu không gian, tựa như cô bé khuê phòng giống nhau.

Đao Khinh Nguyệt lúc này tâm tình rất thấp rơi, không có những thứ kia kiều diễm tâm tư, nàng như cũ lộ ra vẻ có chút mệt mỏi tựa vào một con mềm mại trắng hùng trên đệm, ngữ ra kinh người rất đúng Hồng Vũ nói: "Ta biết đối phương là người nào, muốn ta chết cũng chính là như vậy mấy, nhưng là

ta không nghĩ tới, thứ nhất không nhịn được động thủ, dĩ nhiên là hắn."

"Người nào?"

"Ta Tứ đệ."

Cái kết quả này cũng không ngoài dự đoán mọi người. Hồng Vũ ngồi ở một bên, cũng là âm thầm thở dài. Hồng Vũ trong nhà huynh muội tình thâm, hơn có thể hiểu được loại này tay chân phản mục, tự giết lẫn nhau thống khổ.

Đao Khinh Nguyệt xinh đẹp hai tròng mắt vặn vẹo đứng lên: "Hắn từ nhỏ cùng ta quan hệ tốt nhất, mặc dù chúng ta không phải là thân huynh muội, nhưng là bởi vì Mẫu Hoàng quá bận rộn chính vụ, ta nuôi khi hắn cửa trong nhà…"

Thương Lan ngôi vị hoàng đế thừa kế cùng Đại Hạ tương tự, vị này Tứ đệ, chính là thứ hai thuận vị người thừa kế. Chỉ cần Đao Khinh Nguyệt đã chết, đó chính là có khả năng nhất trở thành kế tiếp nhiệm Thương Lan đế quân người.

"Sát thủ trong, có hắn tín nhiệm nhất một quản sự, mặc dù người nọ cũng không có xuất thủ, nhưng là ta còn là liếc thấy đi ra." Đao Khinh Nguyệt tâm tình rất hỏng bét, mấy ngày qua nàng vẫn nghẹn, rốt cục có người có thể nói hết liễu, nhưng là nói ra sau, ngược lại cảm giác càng thêm khổ sở.

Hồng Vũ trầm mặc chốc lát hỏi: "Ngươi định làm như thế nào?"

Đao Khinh Nguyệt nhẹ nhàng lắc đầu: "Ta không biết…"

Nàng cắn môi, tựa hồ muốn quyết định, nhưng lần nữa thất bại.

Hồng Vũ đột nhiên cảm giác được Đao Khinh Nguyệt rất đáng thương, nàng không phải là không hiểu mình phải nên làm như thế nào, nàng chẳng qua là ngoan không hạ tâm. Mà không bàn về nàng cở nào không đành lòng, cuối cùng cái quyết định này nhưng vẫn là muốn nàng tự mình làm ra. Từ cổ chí kim các triều đại đổi thay, đi thông kia Trương Bảo ngồi con đường cũng tràn đầy máu tanh, Đao Khinh Nguyệt cũng không thể tránh khỏi.

Nàng là Thương Lan vương trữ, cho dù là nàng muốn đem cái này chỗ ngồi nhường lại, ngồi lên này hàng đơn vị tử người cũng sẽ không yên tâm làm cho nàng tiếp tục sống.

Cho nên, cái này căn bản là một cuộc bất kể ngươi là hay không tình nguyện, chẳng phân biệt được ngươi chủ động bị động, cũng muốn đến chết phương nghỉ ngơi chiến đấu.

Đao Khinh Nguyệt khó có thể làm ra quyết định kia, nhưng là nàng nói cho Hồng Vũ, mình Tứ đệ thủ hạ có những người tài ba dị sĩ, để cho Hồng Vũ đối với tương lai nguy hiểm, có thể có chuẩn bị.

Hồng Vũ từ xe ngựa của nàng xuống tới, nhìn thấy Trang Hàn ở cách đó không xa, hắn vẫy vẫy tay: "Ngươi đi theo theo nàng sao."

Kế tiếp chừng mười ngày, ngoài dự đoán mọi người một đường thái bình.

Hồng Vũ dẫn theo của mình Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, hộ tống Đao Khinh Nguyệt như cũ dựa theo vốn là lộ tuyến đi vào, xuyên qua liễu Tề Quận, Nhạc Sơn quận, Ngọc Duyến quận tiến vào Quảng Dương quận.

Quảng Dương quận cùng Thương Lan giáp giới, mặc dù Hồng Vũ đi vào tốc độ rất chậm, nhưng là có nữa bảy ngày cũng là có thể bước vào Thương Lan địa giới liễu.

Hồng Vũ cố ý tha chậm tốc độ, chính là muốn đem vấn đề ở Đại Hạ cảnh nội giải quyết. Nhưng là âm thầm sát thủ lại vẫn chịu đựng, Hồng Vũ ngược lại có chút bận tâm liễu.

Lúc trước những người đó đoạt ở Đại Hạ cảnh nội động thủ, chắc là một khi Đao Khinh Nguyệt trở về Thương Lan, ủng hộ thế lực của nàng đông đảo không tốt hạ thủ. Nhưng là hiện tại đối thủ bỗng nhiên mai danh ẩn tích, hiển nhiên không phải là bỏ qua kế hoạch mà là bởi vì ở Thương Lan cảnh nội động thủ còn có nắm chặc. Bởi vậy có thể thấy được, đối với Đao Khinh Nguyệt mà nói, rất có thể Thương Lan cảnh nội hoàn cảnh đã bắt đầu chuyển biến xấu, đối với nàng thật to bất lợi.

Đao Khinh Nguyệt mới ra đời ở nhà đế vương, từ nhỏ tiếp xúc những chuyện này, Hồng Vũ có thể nghĩ đến nàng dĩ nhiên cũng nghĩ đến liễu. Bất quá đã trải qua lần trước hung hiểm sau, Đao Khinh Nguyệt tựa hồ nhìn phai nhạt rất nhiều chuyện, mấy ngày qua nàng chẳng những không có như đưa đám, ngược lại tâm tình càng ngày càng tốt, cùng Trang Hàn cùng nhau, hỉ hả nói đùa, hoặc là ở ven đường ngắt lấy một chút hoa dại, hoặc là từ Hồng Vũ trong tay đem Bách Nhật Hỏa Viên cướp đi chơi đùa, phảng phất trở lại mười hai mười ba tuổi thời điểm, không buồn không lo thời gian.

Chẳng qua là Hồng Vũ thủy chung trong lòng nghi ngờ, Thương Lan cảnh nội rốt cuộc xảy ra chuyện gì, đưa đến Đao Khinh Nguyệt tình thế nghịch chuyển?

Kia âm thầm sát thủ, bắt đầu hẳn là bởi vì kiêng kỵ Đao Khinh Nguyệt ở Thương Lan cảnh nội những thứ kia ủng hộ lực lượng, mới có thể mạo hiểm ở Đại Hạ cảnh nội động thủ. Nhưng là nhưng bây giờ biểu hiện được lão thần khắp nơi, không lo lắng chút nào Đao Khinh Nguyệt trở về Thương Lan, đây rốt cuộc là tại sao?

Bảy ngày sau đó, đội ngũ đã tới Thương Lan biên cảnh. Hồng Vũ cầm trong tay hoàng đế thánh chỉ, biên quan tướng sĩ không dám chậm trễ, thuận lợi cho đi.

Đến quan ngoại, lẽ ra Hồng Vũ nhiệm vụ sẽ phải hoàn thành, chỉ chờ tới lúc Thương Lan quân đội tiền lai, hắn hoàn thành giao tiếp sau có thể trở về Vũ Đô.

Quan ngoại con đường giống như là một cái màu vàng đại mãng ở núi non trùng điệp trong lúc quay cuồng, tuy nhiên nó không thấy Thương Lan giáp sĩ đến đây. Từ bảy ngày lúc trước bắt đầu, Đao Khinh Nguyệt liên tục phái ra ba tên võ sĩ trở về đưa tin, lẽ ra bọn họ sẽ không đem thời gian tính sai.

Hồng Vũ càng ngày càng cảm thấy chuyện không ổn liễu, hắn nhìn một chút đứng bên cạnh Đao Khinh Nguyệt, trong lúc vô tình phát hiện điện hạ trưng dụng nàng một ít song hồ nước một loại con ngươi cẩn thận nhìn mình.

"Điện hạ?" Hồng Vũ không nhịn được lên tiếng.

Đao Khinh Nguyệt không, trong ánh mắt nhàn nhạt mê mang chợt lóe rồi biến mất. Nàng từ từ tay giơ lên, tuyết trắng ngọc thủ chính là trời xanh đắc ý nhất tạo vật chi tác. Tay nàng kéo liễu Hồng Vũ đích tay, lòng bàn tay tương đối, hai người lẫn nhau cũng có thể cảm nhận được đối phương nhiệt độ. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 82 : Quốc cảnh tuyến

Đao Khinh Nguyệt nhẹ nhàng cười: "Mấy ngày qua thật cảm tạ ngươi, để cho ta không buồn không lo khoái khoái lạc lạc đi tới liễu nơi này.

Vượt qua liễu này một cái quốc cảnh tuyến, ta chính là Thương Lan thái tử, ta hiểu, bất kể ta có nguyện ý hay không, những thứ kia tàn nhẫn đồ phải đi đối mặt, ta sẽ giống như sắt cứng giống nhau cứng rắn. Cho dù là vì Mẫu Hoàng, cũng muốn đem hết thảy chướng ngại tảo thanh!

Đôi tay này, sau này sẽ phải chiếm hết thân tộc máu tươi, ta sợ rằng không bao giờ… nữa không biết xấu hổ dùng nó tới đụng vào ngươi cùng Thiên Vũ, còn có Tiểu Hàn liễu…"

Nàng nhẹ nhàng nắm chặt Hồng Vũ đích tay, vừa cùng Trang Hàn dùng sức ôm một chút, xoay người nhảy lên xe ngựa của mình, lớn tiếng ra lệnh: "Thương Lan thái tử trở về! Lên đường!"

Bọn hộ vệ một tiếng ứng với hòa, giơ lên binh khí đánh về phía trời quang: "Lên đường!"

Ở một cổ bức nhân khí thế dưới, đội ngũ thúc đẩy. Không hề nữa đợi chờ kia đã vĩnh viễn sẽ không đến nghênh đón đội ngũ, từ nay về sau bọn họ có thể lấy dựa vào là chỉ có mình!

Đi ra ngoài mấy trăm trượng, Đao Khinh Nguyệt xoay người lại tới triều Hồng Vũ cùng Trang Hàn phất phất tay, lại dùng lực nắm chặt quyền: "Đối với ta có chút lòng tin, ta nhất định sẽ là kế tiếp nhiệm Thương Lan đế quân! Tiểu Hàn, Hồng Vũ, các ngươi nếu là không muốn ở Đại Hạ sinh sống, nhớ được tới Thương Lan tìm ta, ta cho các ngươi cả đời vinh hoa!"

Hồng Vũ không nhịn được mắng một câu: "Chết tiệt, ngươi cũng như vậy, để cho lão tử làm sao không biết xấu hổ nữa khoanh tay đứng nhìn?"

Hắn thúc giục Liệt Mã: "Giá!"

Nín thật lâu Liệt Mã tát vui mừng chạy như điên, hướng Đao Khinh Nguyệt đội ngũ đuổi theo. Hồng Thân nóng nảy: "Thiếu gia, ngươi người bị Hoàng mạng, lúc này mang binh tiến vào Thương Lan, rất có thể khiến cho hiểu lầm, hai nước khai chiến a!"

Hồng Vũ đem trong ngực thánh chỉ sau này một ném: "Tô Tam, tiếp được liễu, trở về thay bổn thiếu gia phục mệnh, bổn thiếu gia bây giờ là lấy tư nhân thân phận tiến vào Thương Lan, cùng Đại Hạ không có bất cứ quan hệ nào! Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, đi theo ta!"

Tô Tam luống cuống tay chân tiếp được liễu thánh chỉ —— này nếu là truyền về Vũ Đô, tuyệt đối muốn trị Hồng Vũ một đại bất kính đắc tội tên.

Hồng Thân bất đắc dĩ thở dài, thúc dục chiến mã cùng Hoang Thú Kỵ Binh đoàn cùng nhau cuồn cuộn đi.

Phía trước Đao Khinh Nguyệt kinh ngạc nhìn chạy như điên mà đến Hồng Vũ, mà Hồng Vũ còn lại là vừa quay đầu lại, thấy Hoàng Thiên Tú cũng theo tới liễu, hắn nhất thời mắng: "Ngươi cùng đi theo xem náo nhiệt gì? Ngu xuẩn nương môn, ngươi cùng Tô Tam cùng nhau trở về Vũ Đô, dọc theo con đường này tựu hai người các ngươi lỗ hổng, yêu chui nơi nào rừng trúc liền chui nơi nào rừng trúc, cởi nào tiêu dao sung sướng, mau mau chạy trở về đi."

Hồng Vũ tảng môn rất lớn, cho dù là ở kỵ binh xung phong trong, cũng làm cho tất cả Hoang Thú Kỵ Binh cũng nghe được liễu, mọi người cười vang, tự có một cổ tử dũng cảm.

Phía sau Tô Tam mắc cở nét mặt già nua đỏ bừng, cũng là Hoàng Thiên Tú đại đại liệt liệt: "Bản thân ta là muốn trở về liệt, nhưng là muội tử của ta còn đang trong đội ngũ, ta phải nhìn thiếu gia chút, không có cưới hỏi đàng hoàng, ngươi cũng muốn muội tử của ta hạ thủ."

Hoàng Thiên Lan tao gương mặt hồng thành quả táo, hung hăng ngắt tỷ tỷ một thanh: "Ngươi nói mò thần cái gì, Thiếu chủ ở Xích Kim Xuyên đều nói rõ ràng, ngươi còn suy nghĩ lung tung."

Hồng Vũ cười mắng: "Ngươi người đàn bà chanh chua, cùng Tô Tam thật là tuyệt phối! Tính, ngươi đem ngươi Hoàng Thiên Lan cũng mang về sao."

Hoàng Thiên Lan vội vàng phản đối: "Ta nhưng không muốn trở về cản trở…"

Về phần ngại chuyện gì, tất cả mọi người hiểu, lại là một trận cười to. Hoàng Thiên Tú cười hì hì nhìn Trang Hàn: "Trang tỷ, ngươi cho bảo đảm, giúp ta coi chừng thiếu gia, ta liền yên tâm đi muội muội lưu lại."

Trang Hàn một tờ nụ cười lạnh như băng: "Thiếu gia nói được là làm được, không cần đối với ngươi một hạ nhân bảo đảm cái gì, ngươi nếu như cảm thấy Hồng gia bôi nhọ ngươi cửa tỷ muội, hiện tại có thể rời đi!"

Hoàng Thiên Tú cũng biết mình có chút quá mức, nhảy xuống ngựa tới rầm cho Hồng Vũ dập đầu đầu: "Thiếu gia, hình dáng này của ta thói quen, ngài đừng trách tội…"

"Quốc có quốc pháp, gia hữu gia quy! Ngươi trở xuống phạm thượng, thiếu gia không trị tội, gia quy tha cho không được ngươi!" Trang Hàn như cũ lạnh như băng nói.

Hồng Thân ở một bên nói: "Tạm thời ghi nhớ, ngươi cùng Tô Tam trở về, chờ thiếu gia chiến thắng trở về, nữa trị tội ngươi."

Hoàng Thiên Tú bị Trang Hàn thu thập không tỳ khí, biết điều một chút đáp ứng một tiếng, sau đó cùng muội tử nói cá biệt trở về tìm Tô Tam liễu.

Hồng Vũ ở một bên thấy vậy tâm hoa giận phát, lôi Trang Hàn tay nhỏ bé đem nàng kéo đến liễu bên cạnh, thấp giọng cười nói: "Tốt Trang Hàn, có gia đình chủ phụ khí tràng a, nhanh như vậy hãy tiến vào nhân vật liễu, có phải hay không đã đợi không kịp giúp thiếu gia quản lý hậu trạch rồi?"

Trang Hàn dùng sức tránh thoát, Hồng Vũ lúc này túm vô cùng chặc, chính là kiếm không ra.

"Ai nha ngươi làm gì, điện hạ ở phía trước nhìn đâu."

Mấy câu nói thời gian, Hồng Vũ đội ngũ đuổi theo. Hồng Vũ như cũ lôi kéo Trang Hàn đích tay, hai người binh mã mà đi, Đao Khinh Nguyệt lắc đầu nói: "Ngươi trở về đi thôi, đây là ta Thương Lan chuyện tình…"

Hồng Vũ tìm một rất đầy đủ lý do: "Ta đi cấp Trang Hàn báo gia cừu."

Đao Khinh Nguyệt không nghĩ tới hắn lại muốn đến nơi này dạng một cái lấy cớ, không biết hắn là như thế nào cự tuyệt, một lúc lâu, mới khe khẽ thở dài: "Ngươi nha, hành động theo cảm tình."

Hồng Vũ hỗn không thèm để ý: "Ta đáp ứng Thiên Vũ liễu, nhất định phải bảo đảm ngươi bình an. Ta đây sao trở về, nàng còn không ngày ngày ở tai ta đóa rễ bên cạnh càm ràm để cho ta không được thanh tịnh?"

Hai người vừa nói, một lần nữa hội hợp hai con đội ngũ dần dần rồi lại đi ra mấy, vượt qua liễu một khe núi, phía trước bỗng nhiên có một tấm bụi mù cuồn cuộn mà đến, mọi người nhất thời cảnh giác lên.

Một hơi có vẻ thanh âm từ trong đội ngũ truyền đến: "Đại cô, là ngươi sao?"

Đao Khinh Nguyệt sửng sốt một chút, khoát tay ngăn lại đang chuẩn bị dàn trận doanh địa Hồng Vũ: "Đúng, là ta cháu nhỏ…"

Một ít chi đội ngũ ước chừng năm trăm người kích thước, trước ba tên Đại tướng, chỗ kín chiến mã thần tuấn, trung ương tướng lãnh ngồi thẳng lập tức, trong ngực nhưng ôm một mười mấy tuổi hài tử.

Đến phụ cận, tất cả kỵ sĩ tung mình xuống tới, phía sau bộ tốt cũng cùng theo một lúc ngã quỵ: "Cung nghênh điện hạ!"

Đứa bé kia cũng không chú ý nhiều như vậy, bước nhanh đã chạy tới nhào vào Đao Khinh Nguyệt trong ngực oa oa khóc lớn lên: "Đại cô đại cô, ngươi nhưng trở lại…"

"Tiểu Dũng, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Đao Khinh Nguyệt mơ hồ có một cổ dự cảm bất tường.

Ba tên tướng lãnh đi tới, ảm nhiên nói: "Điện hạ, lão Vương công qua đời!"

"A!" Đao Khinh Nguyệt thất kinh, bi thống vô cùng: "Dượng hắn đi?"

Tướng lãnh gật đầu, cắn răng nói: "Nhị công tử kế thừa gia tộc tước vị, hiện tại hắn là mới đích Tử Kim Hoa Vương Công, chấp chưởng đế quốc Bắc Phương quân đoàn! Đại công tử… Đại công tử hắn nghe nói là ra khỏi ngoài ý muốn, chúng ta chạy tới thời điểm, chỉ cứu ra liễu Tôn thiếu gia."

"Đại cô, gia gia đã chết, cha đã chết, mẹ cũng đã chết, ô ô ô, cũng là thúc thúc phái người làm, ô ô ô… Đại cô ngươi nhất định phải phái người đi cho ta cha bọn họ báo thù a, ô ô…"

Ba tên tướng lãnh nhìn một chút Đao Khinh Nguyệt phía sau hơn hai trăm người, sắc mặt phai nhạt xuống.

Đao Khinh Nguyệt dượng lão Tử Kim Hoa Vương Công là Đao Khinh Nguyệt ở Thương Lan cảnh nội lớn nhất người ủng hộ, trong tay của hắn nắm giữ lấy đế quốc một trong tứ đại quân đoàn Bắc Phương quân đoàn, chỉ cần có hắn ở, cũng chưa có người có thể dao động Đao Khinh Nguyệt thái tử địa vị.

Mà lão Vương công đại nhi tử, cũng chính là Tiểu Dũng phụ thân của, đồng dạng là ủng hộ Đao Khinh Nguyệt, nhưng là trong nhà lão Nhị nhưng vừa vặn ngược lại, từ nhỏ không thích Đao Khinh Nguyệt.

Đao Khinh Nguyệt ôm Tiểu Dũng, thấp giọng đem trong đó các đốt ngón tay cùng Hồng Vũ nói, Hồng Vũ rốt cuộc hiểu rõ, tại sao âm thầm những thứ kia sát thủ không hề nữa Đại Hạ cảnh nội động thủ. Chẳng qua là hắn như cũ có chút nghi ngờ, chuyện còn lộ ra một tia quỷ dị, đó chính là Đao Khinh Nguyệt đối thủ làm sao sẽ như thế minh mục trương đảm?

Đây là gần đây mới chuyện đã xảy ra sao? Hắn hỏi.

Ba tên tướng lãnh trung với đại công tử, cũng không biết Hồng Vũ là ai, Đao Khinh Nguyệt nói: Vị này là bạn tốt của ta, vô cùng có thể tin, có lời gì cũng có thể nói.

Đang ở nửa tháng trước.

Hồng Vũ tính một cái thời gian cũng không còn nhiều lắm liễu.

Hắn khẽ thở dài một cái, hỏi Đao Khinh Nguyệt: Trừ ngươi ra vị này dượng, ở Thương Lan cảnh nội, ngươi còn có cái gì có thể tin địa duy trì người?

Đao Khinh Nguyệt cười khổ: Còn lại người lúc này coi như là không đầu nhập vào địch nhân, tối đa cũng chính là giữ vững trung lập đi?

Ba tên tướng lãnh càng thêm ảm nhiên, hiển nhiên trông cậy vào điện hạ vì đại công tử cùng lão chủ nhân báo thù đã không thực tế liễu.

Đao Khinh Nguyệt ôm Tiểu Dũng vỗ nhè nhẹ, Tiểu Dũng mấy ngày qua lo lắng hãi hùng, có đường dài bôn ba, khóc mệt sau thế nhưng bất tri bất giác ngủ thiếp đi.

Đao Khinh Nguyệt nhìn hắn non nớt khuôn mặt nhỏ nhắn, đang ngủ còn thỉnh thoảng nhăn đầu lông mày, đau lòng không dứt: Những chuyện này, vốn là không nên để cho tiểu hài tử tới thừa nhận

Ba tên tướng lãnh cắn răng, cùng nhau quỳ xuống nói: Điện hạ, lão chủ nhân đối với chúng ta có ân cứu mạng tri ngộ tình, lão chủ nhiệm vì gian nhân làm hại, bọn ta nguyện ý theo đuổi điện hạ, giết chạy hoàng đô, tranh đoạt đế vị, thà làm ngọc vỡ, không làm ngói lành

Đao Khinh Nguyệt suy nghĩ một chút: Cũng được, các ngươi đi theo chúng ta phía sau sao, bảo vệ tốt Tiểu Dũng.

Ba người lẫn nhìn thoáng qua, lại nói: Điện hạ, nhân số chúng ta mặc dù chỉ có năm trăm, nhưng tất cả đều là lão chủ nhân năm đó đích thân huấn luyện Bắc Phương quân đoàn tinh nhuệ nhất chiến sĩ, có thực lực vì điện hạ vượt mọi chông gai, đánh bại bất cứ địch nhân nào

Đao Khinh Nguyệt cười: Bắc Phương quân đoàn vũ dũng ta là biết đến, bất quá ta đã có của mình kỵ sĩ liễu.

Nàng xem hướng Hồng Vũ, Hồng Vũ theo bản năng nhô lên liễu bộ ngực, chẳng qua là trên người hắn quần áo lụa là hơi thở thật sự quá nồng, thấy thế nào cũng không giống là một vị đồng thời có mỹ đức cùng thực lực kỵ sĩ —— trên thực tế ở ba người xem ra, Hồng Vũ bất kỳ một cái cũng không cụ bị.

Hắn? Điện hạ, chúng ta cũng không phải là chất vấn ngài chọn lựa kỵ sĩ ánh mắt, nhưng là hắn…

Hồng Vũ ánh mắt mang theo một loại u oán nhìn ba người, sau đó rất không thú vị hướng về sau mặt vẫy vẫy tay. Lần này Hồng Vũ mang đi ra tám mươi tên hoang thú kỵ sĩ cùng nhau thả ra liễu của mình hoang thú, sau đó… Cũng chưa có sau đó liễu.

Ba tên tướng lãnh cùng ăn Hồng Vũ cái loại nầy màu lam linh đan giống nhau hưng phấn, vây bắt Hồng Vũ thượng thoan hạ khiêu. Vốn là bọn họ cho là Đao Khinh Nguyệt tranh đoạt đế vị đã không có gì hy vọng, đây cũng là ý nghĩa bọn họ vì lão chủ nhân báo thù không có hy vọng, nhưng là bây giờ nhìn đến Hồng Vũ này một con lực lượng, bọn họ lập tức vừa lòng tin gấp trăm lần liễu.

Hồng Vũ tao lông mày đạp mắt cùng ba người nói: Thật ra thì ta là không thích như vậy khoe khoang, nhưng là các ngươi chất vấn thực lực của ta có thể, lại không thể để chất vấn điện hạ chọn lựa kỵ sĩ ánh mắt, cho nên đâu, ấp úng, các ngươi cũng nhìn thấy sao.

Đao Khinh Nguyệt ở phía sau che miệng cười trộm, cái này bại hoại hàng nếu là không thích khoe khoang, thiên hạ cũng chưa có người thích thối khoe khoang liễu.

Đến từ Đại Hạ dũng cảm kỵ sĩ, chúng ta giết chạy hoàng đô, thẳng đảo Hoàng Long sao

Vì lão chủ nhân cùng đại công tử chủ trì chánh nghĩa

Nợ máu trả bằng máu

Hồng Vũ nhìn về phía Đao Khinh Nguyệt, người sau khẽ ngẩng đầu, nhìn về phía xa xôi phía nam, trong núi lớn mây

mù dâng lên, một mảnh mê mang: Chuyện nào có đơn giản như vậy…

Tăng thêm năm trăm người, đội ngũ có chút hạo hạo đãng đãng kích thước liễu.

Xuyên qua núi non trùng điệp, đi vào liễu hơn mười dặm, biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu một mực trên bầu trời quanh quẩn cảnh giới, cho nên mọi người đến cũng không lo lắng sẽ bị người phục kích.

Đao Khinh Nguyệt thâm tư thục lự sau, viết mười mấy phong thư phái người tặng đi ra ngoài. Mặc dù nàng biết từng người ủng hộ hiện tại rất có thể đã thái độ lắc lư không chừng, nhưng tổng yếu tranh thủ xuống.

Gần đây một phong thơ là đưa cho hai ngoài trăm dặm Thông Tư Cổ Thành thành chủ Kiêu Ảnh Hải.

Kiêu gia khống chế Thông Tư Cổ Thành phụ cận hai Bách Lý địa vực, ngay tại chỗ là xứng đáng cái tên ngang ngược, nhưng là đặt ở cả Thương Lan sẽ trị giá nhắc tới liễu.

Đao Khinh Nguyệt rời đi Thương Lan đi trước Đại Hạ thời điểm, đi cũng là con đường này. Lúc ấy Kiêu Ảnh Hải từng vô cùng ân cần tiễn đưa, nói năng trong lúc vô cùng ** biểu đạt liễu đầu nhập vào ý tứ.

Người như vậy nếu là lúc trước, căn bản ngay cả hướng Đao Khinh Nguyệt bên cạnh thấu tư chất cách cũng không có, nhưng là hiện tại, vì tranh thủ hết thảy có thể tranh thủ đến lực lượng, Đao Khinh Nguyệt chủ động cho Kiêu Ảnh Hải viết tin.

Những thứ này thư tín phát ra đi sau, đội ngũ như cũ dựa theo trước tốc độ đi tới, ở một ngày sau, đã tới Thông Tư Cổ Thành ngoài.

Đao Khinh Nguyệt dựa theo Hồng Vũ đề nghị, ở tất cả trong thư, cũng đánh dấu ra khỏi mình sắp đi trước hoàng đô lộ tuyến. Này một con đường tuyến từ ít có mười sáu nơi có thể mai phục chỗ hung hiểm, Hồng Vũ sở dĩ làm như vậy, cũng là đối với mình thân thực lực cường đại lòng tin mười phần.

Hắn nắm giữ lấy hai đầu nhất phẩm hoang thú, trong đó một đầu hay là gần như vượt qua nhất phẩm Bách Nhật Hỏa Viên, cho dù là có Nhất Phẩm Hợp Chân đánh tới, cũng có thể để cho hắn sát vũ mà về.

Hiện tại Hồng Vũ bày ra tư thái dạ, không sợ địch nhân đến, chỉ sợ địch nhân không đến.

Hồng Vũ nói trước đem đi tới lộ tuyến tiết lộ ra ngoài, chờ địch nhân lần lượt đến đây phục kích, từ từ tiêu hao lực lượng của đối thủ, chờ đến hoàng đô, lực cản sẽ giảm nhỏ rất nhiều. Nếu không nghe lời nếu như địch nhân tất cả đều tập trung ở hoàng đô, đến lúc đó ngược lại có chút khó giải quyết.

Cái này to gan làm cho người ta cảm thấy có chút ngu xuẩn kế hoạch, trên thực tế là Hồng Vũ thâm tư thục lự sau quyết định.

Đao Khinh Nguyệt rất tin mặc hắn, Hồng Vũ nói làm như vậy, nàng kia cứ như vậy làm. Ở nơi này một chút thượng, thái tử điện hạ đã thể hiện ra liễu nữ hoàng tiềm lực: Dùng người thì không nên nghi ngờ người.

Đội ngũ ở Thông Tư Cổ Thành ngoài ngừng lại, tòa thành thị này mặc dù chưa đầy trăm vạn nhân khẩu, nhưng là đã có mấy ngàn năm lịch sử, thậm chí càng lâu xa lúc trước, tòa thành thị này vốn là chính là thành lập ở một ngọn viễn cổ thành thị phế tích trên, có thể nói lịch sử rất xa, cho nên mới có thể được gọi là cổ thành. Nghe nói mãi cho đến hiện tại, bên trong thành cư dân còn có thể thường xuyên từ nhà mình dưới đất đào một chút vật ly kỳ cổ quái, mỗi lần có người ra giá cao thu mua.

Mọi người không có vào thành, bởi vì còn không rõ ràng Kiêu Ảnh Hải rốt cuộc là cái gì thái độ.

Mọi người ở ngoài thành mười dặm xây dựng cơ sở tạm thời, chờ ước chừng nửa canh giờ, bên trong thành bay theo mà đến một chi quần áo hoa lệ đội ngũ. Cầm đầu lão giả tuổi trên năm mươi, giữ lại nồng đậm râu mép, bả vai rộng rãi, nhìn qua giống như là một hào sảng người.

Có kia năm trăm Bắc Phương quân đoàn chiến sĩ, Đao Khinh Nguyệt đem thái tử nghi trượng phối tề liễu. Thấy Kiêu Ảnh Hải tiền lai, mọi người đầu tiên khí thế thượng không thể thua liễu. Thái tử nghi trượng triển khai, Đao Khinh Nguyệt ngồi ngay ngắn ở một tuyết trắng trên chiến mã, anh tư táp sảng, tựa như Thiên nữ đến trái đất.

Kiêu Ảnh Hải tung mình xuống ngựa, phác thông một tiếng quỳ đi xuống, nặng nề một cái đầu dập đầu trên đất: Thông Tư Cổ Thành lãnh chủ Kiêu Ảnh Hải, cung nghênh thái tử điện hạ ngài là Thương Lan kiêu ngạo, ngài là thần minh quăng hướng phàm trần minh châu xin ngài tiếp thu ta cùng ta gia tộc, nhất lao cố trung thành

Đao Khinh Nguyệt hơi ngẩn ra, chợt cười, giơ tay lên nói: Đứng lên đi, ta tin tưởng ở tương lai, ngươi trung thành phải nhận được ứng hữu hồi báo

Đa tạ điện hạ, xin điện hạ vào thành nghỉ ngơi

Kiêu Ảnh Hải quy phụ có chút ngoài dự đoán mọi người thuận lợi, ngay cả Hồng Vũ cũng không có nghĩ đến. Hắn lo lắng đây là một âm mưu, muốn đem mọi người cuống vào trong thành gia hại, vì vậy gấp đôi cẩn thận.

Nhưng là càng làm cho hắn ngoài ý muốn chính là, Kiêu Ảnh Hải dọc theo con đường này đối với Đao Khinh Nguyệt một mực cung kính, nhưng đối với Hồng Vũ phá lệ thân mật.

Hạ triều kỵ sĩ, lão hủ ngưỡng mộ các ngươi văn hóa đã rất lâu rồi. Không biết có thể hay không may mắn, mời dạy một chút các hài tử của ta?

Hồng Vũ xem một chút Kiêu Ảnh Hải phía sau bảy tám đứa bé, lớn nhất đã hai mươi ra mặt liễu, nhỏ nhất cũng có mười bảy, Hồng Vũ năm nay mới mười bảy tuổi mà thôi, làm cho mình dạy bọn họ?

Hồng Vũ cảm thấy Kiêu Ảnh Hải ân cần có chút quỷ dị.

Lúc trước hắn đã hỏi Đao Khinh Nguyệt, ở Thương Lan tôn sư trọng đạo đồng dạng là thế gia đệ tử nhất định phải tuân thủ mỹ đức một trong, Kiêu Ảnh Hải rõ ràng cho thấy làm cho mình hài tử lạy Hồng Vũ vi sư, nói như vậy nếu như hắn nữa

làm phản, mưu hại Đao Khinh Nguyệt cùng Hồng Vũ, vậy hắn danh tiếng tựu hoàn toàn thúi, sau này chỉ sợ cũng sẽ không còn có người nguyện ý cùng hắn gặp gỡ.

Ngươi ngay cả mình hài tử sư tôn cũng có thể bán đứng, còn có ai dám tín nhiệm ngươi?

Hồng Vũ càng thêm nghi ngờ, tiếu a a từ chối nói: Cái này, của chính ta tu vi còn rất một loại, không dám dạy hư học sinh.

Kiêu Ảnh Hải chưa từ bỏ ý định: Vũ thiếu gia ngươi cũng đừng có khiêm nhường, chuyện của ngươi ta nhưng là nghe nói qua, bắc đánh Địch Nhung, Đông Bình Hoa Lang, nam kháng Sở Việt, Hoang Thú Kỵ Binh đoàn vô địch thiên hạ, Hồng gia lại càng có hai vị Nhất Phẩm Hợp Chân

Hồng Vũ rốt cuộc hiểu rõ, Kiêu Ảnh Hải không chút do dự quy phụ Đao Khinh Nguyệt, thì ra là hay là bởi vì chính mình.

Mà Kiêu Ảnh Hải nhìn một chút phía trước Đao Khinh Nguyệt, hạ giọng nói: Không nói gạt ngươi, Vũ thiếu, ta cũng vậy nghe nói là ngài làm bạn điện này hạ trở về, mới không chút do dự quyết định dâng lên của mình trung thành.

Thông Tư Cổ Thành là Thương Lan cảnh nội, khoảng cách Đại Hạ gần đây một ngọn thành thị. Kiêu Ảnh Hải tin tức xa so sánh với Thương Lan những người khác linh thông. Thậm chí có chút ít chuyện, ở Quảng Dương quận còn không có truyền ra, Kiêu Ảnh Hải nhưng có tâm thu thập, biết đến rất rõ ràng.

Hồng Vũ cười cười, đối với hắn nói: Như vậy xin mời ngươi yên tâm đi, điện hạ đã đồng ý, ngươi trung thành phải nhận được hồi báo.

Kiêu Ảnh Hải trong mắt hiện lên một trận hưng phấn quang mang. Hắn rất may mắn, bởi vì hiện tại chính là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi thời điểm, bất kể mình ở Đao Khinh Nguyệt tương lai tranh đoạt đế vị trong quá trình tác dụng có bao nhiêu, mình dù sao cũng là thứ nhất quy phụ, tương lai chỗ tốt không phải ít.

Đao Khinh Nguyệt lời hứa, hơn nữa Hồng Vũ bảo đảm, Kiêu Ảnh Hải trong lòng kiên định xuống tới. Buổi tối hôm đó, hắn ở Thông Tư Cổ Thành trong cử hành liễu long trọng yến hội khoản đãi liễu Đao Khinh Nguyệt điện hạ cùng đến từ Đại Hạ kỵ sĩ Hồng Vũ.

Điều này cũng làm cho Hồng Vũ kiến thức Thương Lan yến hội tràng diện, cùng Đại Hạ thực không chán tinh quái không chán mảnh bất đồng, Thương Lan thức ăn chế luyện vô cùng thô cuồng, nhưng là bọn họ muốn nổi bật.

Yến hội kèm theo ca múa biểu diễn, tổng cộng chỉ có bảy đạo món chính, nhưng đây đã là Thương Lan cảnh nội vô cùng hạng thượng đẳng yến hội liễu. Đám vũ nữ vừa khiêu vũ vừa mang thức ăn lên, mỗi một đạo món chính cũng phân lượng mười phần, thậm chí trang sức thành núi lửa, hoang thú… Hình dáng. Tổng thể đi lên nói, mùi vị cũng không tệ lắm, Hồng Vũ có thể ăn đi.

Chiếm được Kiêu Ảnh Hải ủng hộ sau, Đao Khinh Nguyệt tâm tình dễ dàng không ít, ngày thứ hai tiếp tục lên đường, Kiêu Ảnh Hải mang theo gia tộc mình kỵ binh đoàn, đem bọn họ vẫn đưa đến ngoài trăm dặm.

Cùng Kiêu Ảnh Hải chia ra sau, Hồng Vũ mang trên mặt một tia cả người lẫn vật mỉm cười vô hại, nhích tới gần Đao Khinh Nguyệt thấp giọng nói: Phía trước chính là thứ nhất thích hợp phục kích chỗ.

Đao Khinh Nguyệt đã thích ứng sừng của mình sắc, nàng biết bước lên ngôi vị hoàng đế đường, cần giẫm phải những người khác máu tươi được quá. Mà phía trước, rất có thể chính là chảy máu bắt đầu.

Nàng thật sâu hít một hơi, mặt mũi trở nên kiên định đứng lên: Như vậy, sẽ làm cho chúng ta cùng nhau cho bọn hắn một khổng lồ vui mừng sao.

Tương lai Thương Lan đế quân từ từ nắm chặc hai đấm, thân thủ cao ngất, võ khí cuồn cuộn, hóa thành những đóa tia sáng chi hoa, ở bên ngoài cơ thể rực rỡ nở rộ

Một con biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu bay thấp xuống tới, Quan Lăng nhảy xuống: Thiếu gia, những người đó quả thực minh mục trương đảm

Hồng Vũ nhướng mày, cái loại nầy cảm giác quỷ dị lần nữa hiện ra tới: Địch nhân tựa hồ không cố kỵ chút nào, loại này tư thái hết sức quỷ dị.

Ưng nhai trên miệng, gió mạnh phần phật.

Nơi này địa thế hiểm trở, chung quanh cũng là bất ngờ ngọn núi, phía dưới một cái hẹp hòi lối đi xuyên qua, cao nhất một ngọn tuyệt trên đỉnh, sức gió mạnh mẻ, ngay cả trên ngọn núi hòn đá, tất cả đều là thớt lớn nhỏ, bởi vì ít hơn một chút cũng bị xuy xuống núi. Người bình thường đứng ở chỗ này, cũng sẽ lập tức bị thổi bay.

Hai gã võ đạo cường giả nhưng không có chút nào cảm giác đích lưng tay mà đứng, tầm mắt xa xa nhìn lại, xuyên qua liễu hơn mười dặm đường núi, mơ hồ có thể thấy một con hạo hạo đãng đãng đội ngũ.

Ở hai người chỗ đứng đứng thẳng dưới ngọn núi mặt, có đại lượng áo đen võ sĩ, bọn họ đã không hề nữa che mặt, không lo lắng chút nào thân phận mình tiết lộ.

Hai gã cường giả cũng là Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ, thấy đội ngũ tới đây, hai người nhìn nhau: Ngươi chuẩn bị xong chưa?

Đồng bạn của hắn tự tin cười một tiếng: Còn dùng chuẩn bị? Không phải là nhiều hơn một bầy Đại Hạ người, tất cả đều giết sao.

Hai người cùng nhau gật đầu.

Đang ở bọn họ ngắn gọn nói chuyện trong khoảng thời gian này, lại đi nhìn Đao Khinh Nguyệt đội ngũ, liền phát hiện bỗng nhiên có mười mấy tên kỵ sĩ từ trong đội ngũ thoát khỏi đi ra ngoài, thành hình quạt tản ra, sau đó nhanh chóng hướng bọn họ bọc đánh tới đây

Hai người một trận buồn bực: Những người này đầu óc có vấn đề? Chỉ bằng bọn họ này mấy chục người, còn muốn vây

quanh chúng ta?

Trên bầu trời, bỗng nhiên truyền đến mấy tiếng to rõ Ưng gáy, ngay sau đó một con khổng lồ biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu gào thét mà đến.

Hai người một cười nhẹ: Ngu xuẩn dẹp mao súc sinh

Hai người bọn họ đang muốn xuất thủ đánh giết này đầu tam phẩm hoang thú, bỗng nhiên từ Quỷ Mẫu Tuyết Điêu đích lưng thượng bỏ lại tới một người đồ

Vật kia trên không trung quay cuồng, đem thân thể giãn ra, hai vì Nhị Phẩm Khai Thần trợn mắt hốc mồm, đối với đối thủ thông minh đã không biết hẳn là làm sao đánh giá liễu, bởi vì kia hướng bọn họ ném tới được đồ, dĩ nhiên là một cái nhỏ đúng dịp Linh Lung Hầu Tử

Đây là muốn làm gì a Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 83 : Lâm Giang Tân thành (thượng)

Đang ở trong lòng hai người rống giận thời điểm, kia chỉ Hầu Tử trong nháy mắt trở nên khổng lồ, hơn nữa càng lúc càng lớn, rơi vào trước mặt bọn họ thời điểm, đã có mấy trăm trượng cao thấp, đầy người ngọn lửa, nặng nề đem ngọn núi đập lay động một cái, nó hai chân nắm ngọn núi, hai tay hung hăng địa nện ở đỉnh núi thượng, Một tiếng trống vang lên nổ, chấn đắc hai gã Nhị Phẩm Khai Thần không bị khống chế bay lên!

Bách Nhật Hỏa Viên ngửa mặt lên trời rống giận, tiện tay từ đỉnh núi thượng bắt lại hai khối thớt lớn nhỏ tảng đá ném xuống, hai vị Nhị Phẩm Khai Thần cũng bị đập trúng, hét thảm một tiếng riêng của mình phun ra một ngụm tiên huyết.

Không có tiện tay đại bổng, Bách Nhật Hỏa Viên rất là khó chịu, nó một bay lên không toát ra, bối Hậu Kim màu đỏ ngọn lửa không ngừng lóe lên, tức giận hướng rơi xuống dưới đi hai Nhị Phẩm Khai Thần phun ra liễu một ngụm Tinh Tuyệt Chi Khí!

Đáng thương này hai đại Nhị Phẩm Khai Thần, ở Thương Lan cảnh nội cũng là có tên cường giả, nhưng là ở Bách Nhật Hỏa Viên trước mặt, không hề có lực hoàn thủ, đã bị liên tiếp trọng thương, sau đó ở đây một ngụm cường hãn Tinh Tuyệt Chi Khí trong, biến thành hai luồng huyết vụ.

Bách Nhật Hỏa Viên Tinh Tuyệt Chi Khí trong, hàm chứa đáng sợ hành hỏa lực lượng, trong nháy mắt đem huyết vụ chưng sỉ nhục, bên trong nồng nặc tánh mạng năng lượng lập tức đã bị toàn bộ cắn nuốt.

Hấp thu hai đại Nhị Phẩm Khai Thần tánh mạng năng lượng, đối với Bách Nhật Hỏa Viên mà nói cũng là đại bổ, điều này làm cho nó trở nên càng thêm táo bạo, từ phía trên không trung trực tiếp hạ xuống tới, đem mặt đất ném ra một khổng lồ hố sâu, sau đó tiện tay rút ra một gốc cây mấy ngàn

năm tráng kiện cổ thụ, đổ ập xuống hướng phía dưới mai phục cái kia chút ít áo đen võ sĩ đánh giết tới.

Bên ngoài hoang thú kỵ sĩ đã hoàn thành vây quanh, bị Bách Nhật Hỏa Viên trục xuất khỏi tới võ sĩ tất cả đều chết ở bọn hắn dưới móng sắt. Cả chiến đấu chỉ kéo dài chưa tới một canh giờ, mai phục ở Ưng Nhai khẩu tất cả sát thủ toàn quân bị diệt!

Hồng Vũ vốn là sẽ đại coi là bỏ qua cho một người, hiện tại hoàn toàn thực hiện kế hoạch của mình.

Đao Khinh Nguyệt cảm thấy chiến trường, thô thô nhìn mấy lần, trên mặt nghi ngờ lắc đầu nói: "Không phải là lão Tứ người, kỳ quái…"

Hồng Vũ cũng không cảm thấy có cái gì kỳ quái: "Đây là một bầy ngu xuẩn, ngươi Tứ đệ ước chừng cũng biết là ta phụng bồi ngươi trở lại, nhưng là hắn vừa chưa từ bỏ ý định, tổng yếu thử dò xét một chút thực lực của ta."

Đao Khinh Nguyệt chợt hiểu ra, có chút tiếc nuối nói: "Vậy chúng ta lúc trước kế hoạch sợ rằng khó có thể áp dụng liễu."

Hồng Vũ vò đầu: "Kế hoạch vốn cản không nổi biến hóa." Kiêu Ảnh Hải có thể biết đến tin tức, lão Tứ coi như là phản ứng chậm một chút, cũng sớm muộn gì có biết được.

Hắn vừa cười một tiếng: "Cũng không còn quan hệ, hắn không đến, chúng ta chủ động phóng."

Hồng Thân Hồng Dần ở phía sau gật đầu lia lịa: Chủ động phóng mới là thiếu gia tính cách.

"Túc phương, đem bản đồ lấy ra!"

Túc phương chính là Đao Khinh Nguyệt dượng ba tên tướng lãnh cầm đầu cái kia một người, mới vừa kiến thức Hồng Vũ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn cường đại lực sát thương, hắn còn có chút dại ra, nhất là Bách Nhật Hỏa Viên, bỗng nhiên từ quyền đầu lớn tiểu trong nháy mắt biến hóa mấy trăm trượng khổng lồ, bóp chết con kiến giống nhau bóp đè ép hai đại Nhị Phẩm Khai Thần, để cho hắn một chút thường thức

cũng bị phá vỡ liễu: Kia hay là đang hắn trong ấn tượng không thể chiến thắng Nhị Phẩm Khai Thần sao? !

Hồng Vũ hô một tiếng, hắn còn không có phục hồi tinh thần lại, cho đến lần thứ ba, hắn mới bỗng nhiên tỉnh lại, vội vàng đáp ứng: "Mạt tướng tuân lệnh."

Hắn lập tức làm cho người ta đưa đến một khối bằng phẳng tảng đá lớn, đem hành quân dùng là da thú bản đồ trải rộng ra: "Vũ thiếu gia xin nhìn."

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Không cần nói với ta nhiều như vậy, ngươi sẽ đem lão Tứ người ủng hộ, tại trên địa đồ vòng đi ra ngoài là được."

"Dạ."

Túc phương tìm nữa một con thán bút, tại trên địa đồ vẽ lấy mọi người vòng tròn.

Đao Khinh Nguyệt nhìn một lát, chỉ có thể một tiếng thở dài.

Phía trên này có ít nhất ba thành thành thị lãnh chủ, vốn là ủng hộ nàng. Xem ra tình thế đối với hắn mà nói, thật rất không ổn.

Chờ túc phương bức tranh xong, Hồng Vũ tiện tay một ngón tay gần đây một ngọn thành thị: "Đi trước Lâm Giang Tân thành!"

Đao Khinh Nguyệt do dự một chút, ở trước mặt mọi người không có đối với Hồng Vũ quyết định xen vào, đợi đến các tướng lĩnh riêng của mình tản đi chuẩn bị, chỉ còn lại có hai người thời điểm, nàng mới lặng lẽ nói: "Hồng Vũ, Thương Lan không phải là Hoa Lang…"

Hồng Vũ cũng nói: "Ta cũng vậy không phải là năm đó Hồng Vũ."

Đao Khinh Nguyệt vẫn còn có chút lo lắng: "Thương Lan diện tích rộng lớn, người tài ba dị sĩ đông đảo, vạn nhất…"

Hồng Vũ nhẹ nhàng khoát tay an ủi nàng: "Ngươi yên tâm, ta sẽ không lỗ mãng làm việc, nơi này là ngươi quốc thổ, tất cả

mọi người là của ngươi con dân, ta sẽ không giống đối với Hoa Lang như vậy thô bạo.”

Đao Khinh Nguyệt cười khổ không dứt, Hồng Vũ hiển nhiên hay là không có đem mình hình thể để ở trong lòng, này đều khiến nàng có chút dự cảm bất tường.

…

Lâm Giang Tân thành thành lập ở Lan Thương sông phụ cận.

Sóng xanh nhộn nhạo Mẫu Hà dựng dục liễu cả Thanh Nguyên đại lục văn minh, mà nước lượng đầy đủ Mẫu Hà, tùy tiện một chảy ròng cũng có thể cho ăn một cái quốc gia.

Lan Thương sông ở Thương Lan địa vị, tương đương với Đại Hạ giận nước.

Giận nước là đã biết Mẫu Hà lớn nhất nhánh sông, Lan Thương sông cũng chỉ là hơi chỗ thua kém. Ở Lan Thương sông hai bờ sông, có tất cả lớn nhỏ mấy chục tòa thành thị, Lâm Giang Tân thành là rất đặc thù một, nó thành lập chỉ có mấy chục năm thời gian, mới đích không thể nữa mới liễu. Nhưng là tòa thành thị này ở Thương Lan cảnh nội địa vị cũng là hết sức quan trọng, bởi vì… này tòa thành thị, vốn là chính là dựa vào Thương Lan cảnh nội lớn nhất một ngọn mỏ thiết thành lập.

Thương Lan cảnh nội Mông Thị gia tộc tộc huy chính là một con thiết chùy, quấn quanh lấy màu vàng hoa cành, thiết chùy đại biểu chính là tinh luyện kim loại, mà hiện tại thậm chí có người cho là đại biểu chính là Lâm Giang Tân thành chỗ ngồi này mỏ thiết.

Mông Thị gia tộc ở Thương Lan cảnh nội tựa hồ cũng không thu hút, tuy nhiên nó thâm căn cố đế, âm thầm lực lượng thập phần lớn lớn. Thậm chí thế hệ này còn xảy ra một vị thiên tài khí sư Mông Sơn Nhạc.

Ngay cả bọn họ đều ủng hộ liễu lão Tứ, có thể nghĩ tình thế bây giờ đối với Đao Khinh Nguyệt cở nào bất lợi.

Hồng Vũ mang người ra hiện tại Lâm Giang Tân thành ở dưới lúc, đối phương dĩ nhiên không thể nào không phát giác gì. Đây cũng là một con gần ngàn người đội ngũ, hơn nữa vô cùng rõ ràng cho thấy một chi quân đội!

Trên đầu thành rất nhanh thổi lên liễu từng đợt tiếng kèn, bọn lính luống cuống tay chân vừa mặc khôi giáp vừa xông lên thành tường, các tướng lĩnh cũng là quá sợ hãi, người nào dám đến xâm chiếm Lâm Giang Tân thành?

Hồng Vũ để cho đội ngũ ở dưới thành dừng lại, không có lập tức công kích, sau đó lẳng lặng chờ chực Lâm Giang Tân thành phản ứng.

Thành chủ Mông Hải Thần nhận được tin tức vội vã chạy tới đầu tường, mà lúc này, trên đầu thành hướng Hồng Vũ đội ngũ phương hướng, đã chồng chất liễu hai mươi trương khổng lồ Tinh Cương sàng nỏ, còn có mười mấy tên võ đạo cường giả đợi lệnh!

Loại này Tinh Cương sàng nỏ, mỗi một tiến uy lực, coi như là Tứ Phẩm Thông Pháp bị bắn trúng, cũng muốn làm tràng bị mất mạng. Bình thường là lớn thành thị cả phòng thủ thành phố cũng sẽ không vượt qua hai mươi chiếc, mà Lâm Giang Tân thành nhưng có suốt một trăm sáu mươi trương!

Mạnh gia cường đại bởi vậy có thể thấy được đốm!

Mông Hải Thần cũng đã là Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ tu vi, nếu không cũng không có tư cách thay gia tộc chấp chưởng trọng yếu như vậy một ngọn thành thị. Trừ hắn ra ở ngoài, trong thành còn có một vị Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ gia tộc trưởng lão trấn giữ. Cả Mông gia cũng chỉ có ba vị Nhị Phẩm Khai Thần.

Mông Hải Thần xa xa vừa nhìn, trên bạch mã cái kia thân ảnh quen thuộc để cho trong lòng hắn chấn động, nghi ngờ không dứt: Nàng làm sao đến nơi này?

Hồng Vũ lộ ra một cái mỉm cười, giơ cánh tay lên sau đó nặng nề rơi xuống: "Phóng!"

Hơn tám mươi đầu cường đại hoang thú ầm ầm xuất hiện, bọn kỵ sĩ sải bước ngồi kỵ gào thét ra. Bách Nhật Hỏa Viên

lười biếng chỗ ở Hồng Vũ trong tay áo, lần này xuất thủ chính là Lăng Thiên Thần Hủy.

Nó ngẩng lên thật cao đầu lâu của mình, từng vòng xanh thẳm sắc linh quang triều bốn phía khuếch tán, đáng sợ lực lượng cường đại uy hiếp cả Lâm Giang Tân thành không dám nhúc nhích!

Trong thành một vị kia Nhị Phẩm Khai Thần vốn là muốn xuất quan trợ giúp, nhưng bây giờ chỗ ở dưới đất chỗ sâu trong mật thất, che giấu khí tức một cử động cũng không dám. Hắn mơ hồ cảm thấy, một ít đầu nhất phẩm hoang thú có chút bất thường, có lẽ mình hơi hiển lộ hơi thở, sẽ gặp phải đáng sợ cách không đả kích.

Mông Hải Thần biến sắc, nếu là mặc cho những thứ này hoang thú kỵ sĩ đánh sâu vào tới đây, cho dù là thành tường bên trong có trận pháp gia cố, cũng căn bản ngăn cản không nổi.

Hắn muốn nhắn nhủ ra lệnh, để cho sàng nỏ oanh kích. Tuy nhiên nó phát hiện tại nhất phẩm hoang thú không chút kiêng kỵ áp chế dưới, hắn một vị Tam Phẩm Hiển Thánh, muốn mở miệng cũng rất khó khăn, chớ nói chi là người khác.

Kỵ binh đoàn cuồn cuộn mà đến, ở dưới thành nhưng bỗng nhiên dừng lại.

Mới vừa đất rung núi chuyển, giờ phút này tĩnh mịch một mảnh.

Hồng Vũ chậm rãi ra, hướng liễu trên đầu thành Mông Hải Thần, lộ ra một rực rỡ mỉm cười: “Ta là mang theo thiện ý tới, nhìn, ta cười cũng lộ ra tám cái răng liễu.”

Nhưng là Lâm Giang Tân thành dặm mọi người đều không nghĩ như vậy.

Hồng Vũ khẽ nhất tay một cái, Lăng Thiên Thần Hủy hơi thu liễm khí thế của mình. Bên trong thành mọi người rốt cục có thể hoạt động. Mông Hải Thần một cái tay vác tại phía sau, lặng lẽ đánh một ra dấu tay.

Cái này ra dấu tay rất mới lạ, hắn vốn là cho là mình đời này cũng sẽ không làm ra cái này ra dấu tay.

Khi hắn phía sau cửa thành trong lầu, mấy tên đã đạt đến Tứ Phẩm Thông Pháp sơ kỳ cường đại võ giả lập tức hành động, vô thanh vô tức giải khai một tờ khổng lồ vải dầu, một đoàn so sánh với phía ngoài những thứ kia sàng nỏ còn muốn khổng lồ gấp đôi cự nỏ hiển lộ ra.

Nỏ trên người khắc đầy liễu trận pháp, giống như là nào đó thần bí hoa văn. Tên nỏ bản thân lại càng tản mát ra để cho Tứ Phẩm Thông Pháp cũng có chút tim đập nhanh hàn khí.

Cả trương cự nỏ cài đặt ở một cây có thể ba trăm sáu mươi độ xoay tròn cái bệ thượng, thậm chí ngay cả cao thấp, góc độ cũng có thể điều tiết.

Đây là trong gia tộc siêu cấp thiên tài Mông Sơn Nhạc bí mật vì Lâm Giang Tân thành chế tạo, này trương cự nỏ bản thân còn không đạt tới Huyền Binh cấp bậc, nhưng là chỉ có ba chỉ tên nỏ, mỗi một chỉ tên nỏ cũng là lục phẩm Huyền Binh! Phối hợp với cự nỏ bản thân, đủ để bắn chết Nhị Phẩm Khai Thần siêu cấp cường giả.

Cự nỏ chậm rãi điều chỉnh người góc độ, từ từ nhắm ngay dưới thành Hồng Vũ.

Hồng Vũ như cũ trên mặt nụ cười: "Mông gia người chủ sự đi ra ngoài nói chuyện."

Mông Hải Thần đứng đi ra ngoài, Hồng Vũ dạ dạ Tứ Phẩm Thông Pháp, nhưng là sau lưng của hắn có một toàn bộ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, có một đầu nhất phẩm hoang thú! Mông Hải Thần chỉ cảm thấy da đầu tê dại, hắn không muốn đi đối mặt một người như vậy, có một loại trời sanh sợ hãi, muốn quay đầu bỏ chạy.

Hồng Vũ híp mắt: "Thấy điện hạ, tại sao không hạ quỳ?"

Mông Hải Thần biết, mình hôm nay một quỳ, ít nhất đại biểu Lâm Giang Tân thành quy phụ cho Đao Khinh Nguyệt liễu. Hồng Vũ kia nhàn nhạt một câu, phối hợp với phía sau lực lượng cường đại, cho hắn trầm trọng áp lực, hắn thậm chí

có một loại vọng động lập tức quỳ đi xuống, nhưng là hắn cắn chặc hàm răng chỉa vào liễu.

Hắn tính ra phía sau cái kia trương cự nỏ chuẩn bị không sai biệt lắm, đang định mở miệng cường ngạnh tỏ thái độ, bỗng nhiên Hồng Vũ phía sau có hai người lên không trung dựng lên. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 83 : Lâm Giang Tân thành (hạ)

Mông Hải Thần thất kinh, đó là Nhị Phẩm Khai Thần khí thế!

Hắn nghe nói qua Hồng Vũ, từ Đại Hạ bên kia tin tức truyền đến, đem cái này thiếu niên thổi trúng thần hồ kỳ thần. Song Mông Hải Thần, hoặc là nói cả Thương Lan phần lớn người phải không chịu tin tưởng.

Giống vậy Mông Hải Thần, hắn ra mắt quá nhiều bị khoác lác không gì sánh kịp đích thiên tài, chân chính gặp mặt chỉ thường thôi. Những thứ kia nếu nói huy hoàng "Chiến tích", chẳng qua là tin vỉa hè thêm dầu thêm mở kết quả.

Hồng Vũ trước kia danh tiếng là cái dạng gì người nào không biết? Người như vậy làm sao có thể cải tà quy chánh sau lập tức thành tuyệt thế thiên tài?

Nhưng là làm Hồng Vũ cường thế mang theo Hoang Thú Kỵ Binh đoàn ra hiện tại dưới thành, là hắn biết những thứ kia truyền thuyết hơn phân nửa là có thể tin. Mà hai vị theo đuổi Hồng Vũ mà đến Nhị Phẩm Khai Thần, lại càng xác minh liễu điểm này.

Đang muốn mở miệng cường ngạnh cự tuyệt Mông Hải Thần mắc kẹt liễu.

Cự nỏ chỉ có ba mũi tên, nhưng là đối phương có hai vị Nhị Phẩm Khai Thần. Cho dù là có thể bắn chết Hồng Vũ cùng hai vị này Nhị Phẩm Khai Thần, còn có một đầu nhất phẩm hoang thú cùng với đông đảo Hoang Thú Kỵ Binh, một khi động thủ, Lâm Giang Tân thành sợ rằng chỉ có thành tan biến mất kết quả!

"Thành, thành chủ…"

Mông Hải Thần phía sau truyện tới một chiến chiến nguy nguy thanh âm, hắn quay đầu nhìn lại, ở gặp Giang Thành bên trong gia tộc khác mấy nhân vật trọng yếu sắc mặt đều khó coi.

Hắn là Tam Phẩm Hiển Thánh, đã chống đở như thế cực khổ, huống chi những thứ này tu vi không bằng người của hắn.

Một người trong đó bàn về bối phận, hay là Mông Hải Thần thúc thúc, hắn mở miệng nói: "Hải Thần, Đao Khinh Nguyệt điện hạ đã có như thế cường lực ủng hộ, ta tin tưởng trong gia tộc cũng nguyện ý một lần nữa suy nghĩ một chút vốn là thái độ liễu."

Bất kể những lời này có hay không thật sự có đạo lý, hắn cũng cho mọi người một thỏa hiệp lấy cớ, mà mọi người ở Lăng Thiên Thần Hủy cùng Hoang Thú Kỵ Binh đoàn dưới áp lực, kiên trì vô cùng cực khổ.

Mông Hải Thần xem một chút mọi người, nhưng như cũ có chút do dự.

Vừa lúc đó, ngoài thành Đao Khinh Nguyệt đi xuống xe, đón gió mà đứng, phong hoa tuyệt đại: "Mông Hải Thần, có nguyện ý hay không ra khỏi thành nói chuyện?"

Đao Khinh Nguyệt ở Thương Lan cảnh nội dân gian, rất có danh vọng. Nàng vừa xuất hiện, không ít trên đầu thành binh sĩ cũng đi theo xôn xao.

Mông Hải Thần rốt cục buông lỏng, âm thầm hướng về sau mặt khoa tay múa chân liễu một ra dấu tay, đã vận sức chờ phát động cự nỏ ngừng lại. Mông Hải Thần cắn răng một cái, đối với phía sau gia tộc mọi người nói: "Nếu như ta có chuyện gì xảy ra, các ngươi cũng đừng có kiên trì liễu, đầu hàng đi."

Hắn khai báo xong, mang theo bốn gã thân vệ xuống thành tường cùng Đao Khinh Nguyệt ở ngoài thành, mang lên hai tờ cái ghế nói chuyện.

Phía sau hai người trăm trượng, là riêng của mình đại quân, tiếng nói cũng không lớn, chỉ có chính bọn hắn có thể nghe thấy. Mà Hồng Vũ cũng một chút không lo lắng Mông Hải Thần có đột nhiên làm khó dễ, thương tổn Đao Khinh Nguyệt, bởi vì hắn đã sớm cho Đao Khinh Nguyệt chuẩn bị bốn miếng Tiểu Thiên Lôi.

Phen này chia sẻ tâm tư, Mông Hải Thần vẻ mặt càng ngày càng mềm hóa, rốt cục ở trời chiều sắp xuống núi thời điểm,

nặng nề gật đầu. Đao Khinh Nguyệt lộ ra vẻ dễ dàng rất nhiều.

Hồng Vũ đại quân vào thành, Mông Hải Thần thiết yến khoản đãi.

Hồng Vũ cũng rất tò mò, trong bữa tiệc tìm cái cơ hội hỏi Đao Khinh Nguyệt: "Ngươi rốt cuộc là nói như thế nào dùng Mông Hải Thần?"

Đao Khinh Nguyệt hé miệng cười một tiếng: "Ta nói ta tương lai trị quốc phương lược."

Hồng Vũ thật bất ngờ, thật sâu nhìn Đao Khinh Nguyệt một cái: "Ngươi quả nhiên là làm nữ vương thiên tài."

Đao Khinh Nguyệt nói: "Không có ngươi đang ở đây phía sau làm hậu thuẫn, Mông gia căn bản sẽ không suy nghĩ của ta mọi yêu cầu."

Hai người giơ tay lên trong đích chén rượu nhẹ nhàng đụng một cái, riêng của mình uống cạn.

Mông Hải Thần đáp ứng đi thuyết phục gia tộc, ủng hộ Đao Khinh Nguyệt, cho dù là hắn không thể nói dùng, lấy hắn Lâm Giang Tân thành thành chủ thân phận, trong nhà nói vậy cũng sẽ tôn trọng ý kiến của hắn, ít nhất giữ vững trung lập.

Mà Hồng Vũ quyết không cho phép loại chuyện này phát sinh, cho nên hắn mục tiêu kế tiếp, là Mông gia Liệt Thạch Cảng.

Liệt Thạch Cảng là Lan Thương trên sông kích thước lớn nhất một cảng, Mông gia phú đến chảy mỡ, một là bởi vì có Lâm Giang Tân thành mỏ thiết, mà là bởi vì có Liệt Thạch Cảng thu nhập từ thuế.

Liên tục "Thuyết phục" liễu Mông gia là tối trọng yếu hai cứ điểm, Hồng Vũ đoán chừng Mông gia có nên không thay đổi liễu, rồi sau đó hắn tiếp tục đề cử, một đường mang theo "Thiện ý" rất có "Lễ phép" bái phỏng liễu lão Tứ chứa nhiều ủng hộ gia tộc, trong lúc cũng khó tránh khỏi phát sinh một chút "Tiểu ma sát", Hồng Vũ cũng giữ vững "Khắc chế", chỉ đem đối với Phương gia tộc nhân vật đầu não ném cho liễu hoang thú cho ăn.

Như vậy kinh nghiệm còn chưa tới một nửa, lão Tứ liền không nhịn được liễu.

Hắn vừa bắt đầu giựt giây một ngu xuẩn phái ra thủ hạ chính là toàn bộ thực lực, ở Ưng Nhai khẩu thử dò xét liễu Hồng Vũ một lúc sau, cũng biết không thể tới cứng rắn, vốn là chuẩn bị toàn lực co rút lại, ở hoàng đô bên trong cùng Đao Khinh Nguyệt nhất quyết thắng bại. Nhưng là hiện tại nếu không xuất thủ, hắn cũng sẽ bị những người ủng hộ nhìn thành là hèn yếu biểu hiện, cuối cùng biến thành một người cô đơn.

Cho nên hắn phái ra mình trong ngắn hạn có thể tụ họp lớn nhất thực lực: Bốn vị Nhị Phẩm Khai Thần lãnh binh, nhóm lớn võ giả đi theo, còn triệu tập liễu Bắc Phương trong quân đoàn năm ngàn tinh nhuệ.

Kết quả tứ đại Nhị Phẩm Khai Thần bị Bách Nhật Hỏa Viên hành hạ đến chết, năm ngàn tinh nhuệ đã ở Hoang Thú Kỵ Binh đoàn đánh sâu vào hạ quân lính tan rã.

Lão Tứ muốn mượn lần này vãn hồi danh dự của mình, ngược lại lại càng danh dự sạch không.

Hồng Vũ càng ngày càng cảm thấy không được bình thường, bởi vì lão Tứ có thể vận dụng lực lượng có chút nhiều lắm.

Vũ Tông hoàng đế năm đó tiêu diệt Vân Không Tự, đưa đến trong tay võ đạo cường giả nhóm lớn rơi xuống, đây là một trường hợp đặc biệt. Dưới tình huống bình thường, muốn nhanh chóng triệu tập bốn gã trở lên Nhị Phẩm Khai Thần, ít nhất cũng là một nước đứng đầu.

Giống vậy Đại Hạ cảnh nội Tứ Đại Thiên Trụ, Hồng gia vốn là Lâm hai vị Nhị Phẩm Khai Thần, gia gia cùng bà nội. Khác Tam gia hắn là cũng kém không nhiều lắm, Bách Lý gia đoán chừng có ba vị.

Mấy năm này mọi người thực lực nhảy vọt phát triển, thậm chí có Nhất Phẩm Hợp Chân xuất hiện.

Mà Thương Lan, quốc thổ diện tích cùng Đại Hạ xê xích không nhiều, nhưng là bọn họ so với Đại Hạ cao thủ nhiều hơn. Không vì cái gì khác, Thương Lan vẫn bị vây một hòa

bình hoàn cảnh, không giống Đại Hạ mỗi lần cùng Địch Nhung khai chiến, sẽ tổn thất đại lượng cao thủ.

Nhưng là dù vậy, Thương Lan thế gia bình thường trình độ cũng có thể là cao nhất thế gia duy trì ở ba vị Nhị Phẩm Khai Thần mới đúng, giống vậy Mông gia.

Lão Tứ một lần có thể điều động bốn vị Nhị Phẩm Khai Thần, này đã có chút ít vượt qua cao nhất thế gia thực lực. Rốt cuộc là cái gì lực lượng ở sau lưng ủng hộ, mới có thể để cho lão Tứ trong khoảng thời gian ngắn có đáng sợ như thế lực lượng?

Hồng Vũ trong lòng có một cái đáp án, mặc dù không thể khẳng định, nhưng là tựa hồ không có khác có thể liễu.

Thương Lan đế quân là Đao Khinh Nguyệt mẹ ruột, không thể nào buông tha cho con gái của mình đi ủng hộ cháu. Không phải là đế quân bệ hạ, vậy cũng chỉ có "Người ra mặt".

Hồng Vũ âm thầm cau mày, chẳng lẽ nói Chủ Thần Vực người đã bắt đầu nhúng tay vương triều thay đổi? Bọn họ không phải là vẫn bảo vệ chặt quy tắc, cao cao tại thượng nhìn chăm chú phàm trần, sẽ không nhúng tay những chuyện này sao?

Kia vậy là cái gì nguyên nhân, để cho bọn họ ruồng bỏ liễu loại này quy tắc?

Một ít cuộc chiến đấu sau, Hồng Vũ như cũ mang theo Hoang Thú Kỵ Binh đoàn chung quanh "Bái phỏng" ủng hộ lão Tứ thế lực. Kế tiếp quá trình cũng thuận lợi nhiều lắm.

Đợi đến hai tháng sau, Đao Khinh Nguyệt cùng Hồng Vũ xuất hiện Thương Lan Hoàng Đô thành ở dưới lúc, những thứ kia ủng hộ lão Tứ thế lực, hoặc là phản chiến cùng hướng, hoặc là nghiêm khắc giữ vững trung lập.

Đao Khinh Nguyệt ở nơi này trong quá trình, đưa đến tác dụng xa so sánh với nhìn qua lớn hơn nhiều lắm. Nàng ở dân gian có khổng lồ danh vọng, nếu có lựa chọn, không ít các lĩnh chủ càng muốn ủng hộ nàng lấy lấy lòng hoặc là nói là trấn an của mình dẫn dân.

Mà Đao Khinh Nguyệt xuất sắc tài ăn nói cùng chánh trị thiên phú, cũng làm cho những thứ kia phản chiến cùng hướng người, đối với nàng sau khi lên ngôi Thương Lan còn có lòng tin.

Thương Lan nhiều núi, từng ngọn Thương Mang núi lớn trong lúc, con sông giăng đầy, trên thực tế cày ruộng cũng không ít, chẳng qua là bị phân cách thành rất nhiều nhỏ vụn mảnh nhỏ. Hồng Vũ đoạn đường này đi tới, sơn gian ruộng bậc thang cảnh đẹp làm cho người ta say mê.

Nhưng là Thương Lan hoàng đô nhưng thành lập ở một tòa núi lớn trên.

Ngọn núi này thành rộng rãi tráng quan, làm cho người ta không nhịn được sợ hãi than nàng là kỳ tích.

Từ sườn núi dưới chân một đường hướng về phía trước, màu xám trắng đá cẩm thạch kiến trúc phủ kín liễu cả ngọn núi, mãi cho đến chỗ cao nhất trên đỉnh núi.

Mà chỗ cao nhất, còn lại là xanh vàng rực rỡ Thương Lan hoàng cung! Màu trắng đá cẩm thạch kiến trúc, nóc nhà cùng cột đá cũng dán lá vàng, dưới ánh mặt trời rạng rỡ sinh huy, giống như là thần quang một loại.

Trời cùng đất, núi cùng nước, xa xưa cùng mênh mông cuồn cuộn, Thương Mang cùng văn minh, các loại làm cho lòng người khoáng thần vui vẻ nguyên tố ở nơi này tòa thành thị thông minh kết hợp hoàn mỹ ở chung một chỗ! Ở Đại Hạ nam bộ, lại còn có như vậy một ngọn xinh đẹp mà tráng quan thành thị, Hồng Vũ không nhịn được than thở một câu: "Thật là địa phương tốt, khó trách có thể sinh ra như ngươi vậy tuyệt đại giai nhân!"

Đao Khinh Nguyệt thật sâu hít một hơi, quay đầu đối với hắn cười một tiếng: "Hoan nghênh tới nhà của ta làm khách."

Nàng trước đi lên cái kia cự thạch trải thành địa giai thê, từng bước từng bước đi lên đi, tựa hồ là bước lên một cái thông hướng tương lai đường.

Mà ở phía sau, Trang Hàn cùng mười tám võ cơ sắc mặt đã trở nên lộ vẻ sầu thảm, thân thể mềm mại khẽ phát run. Các

nàng phần lớn từng là Thương Lan quý tộc, tiến vào Thương Lan cảnh nội hoàn hảo, nhưng là thật đứng ở nơi này ngồi có thể nói truyền kỳ cổ thành dưới, trong lòng của các nàng, tức giận, hối hận, sợ hãi… Các loại phức tạp cảm xúc tất cả đều dâng lên.

Hồng Vũ không biết lúc nào ra hiện tại liễu Trang Hàn bên cạnh, nhẹ nhàng cầm tay nàng: "Ngươi yên tâm, lần này, bất luận là người nào, ta cũng vậy sẽ không để cho ngươi nữa bị thương tổn!"

Hắn quay đầu lại, nhìn về phía còn lại cô bé: "Các ngươi cũng giống nhau!"

Hắn một cái tay nắm Trang Hàn, một cái tay lôi kéo Mặc Cơ, còn lại cô bé đi theo phía sau hắn, mấy năm sau, các cô gái lần nữa bước lên Thương Lan hoàng đô.

Nhưng là phía trước Đao Khinh Nguyệt nhưng ngừng lại, khổng lồ địa giai thê đã sớm bị trống rỗng, không có người đi đường khác. Hiện tại Đao Khinh Nguyệt trước mặt trước, ngồi một người đàn ông.

Hắn vóc người giống như thùng nước, vóc dáng thấp da đen làn da. Ngồi ở một tờ sạch sẻ trên ghế, dùng một loại trên cao nhìn xuống thái độ nhìn Đao Khinh Nguyệt cùng Hồng Vũ đám người.

"Đàm Bạch?" Đao Khinh Nguyệt nhướng mày, lộ ra vẻ có chút làm khó. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 84 : Có người cản đường (thượng)

Thấp đen xấu Đàm Bạch vừa nhấc lông mày: "Ngươi không nên trở lại. Đàng hoàng ở Hạ triều người này gả cho, đối với ngươi là kết cục tốt nhất."

Hồng Vũ ở phía sau nghe chân mày thầm mặt nhăn, hắn bây giờ nhìn người đã có chút hỏa hầu, Đàm Bạch người như thế chính là hắn nhất phiền chán cái kia một loại, đơn giản một câu nói, cũng đã toát ra người này tự đại đến cuồng vọng bản chất, người như thế vốn cho là mình nắm giữ trên cái thế giới này hết thảy đích thực để ý.

Đao Khinh Nguyệt chẳng qua là thản nhiên nói: "Nơi này là nhà của ta, ta nhất định phải trở lại. Nơi này có con dân của ta, ta không thể đưa bọn họ để lại cho một bạo quân."

Đàm Bạch lắc đầu: "Ngươi sai lầm rồi."

Đao Khinh Nguyệt cau mày: "Ta nơi nào sai lầm rồi?"

"Ta nói ngươi sai lầm rồi, ngươi chính là sai lầm rồi" Đàm Bạch vô cùng tự tin.

Đao Khinh Nguyệt không muốn lại cùng hắn dây dưa: "Ngươi tránh ra."

"Ta là vì muốn tốt cho ngươi, ngươi hiện tại sai vô cùng lợi hại mà mình lại không biết, ta tới giúp ngươi sữa đúng cái này sai lầm, nhanh lên một chút trở về Đại Hạ đi đi, đây là ngươi cơ hội cuối cùng "

Đao Khinh Nguyệt lông mày vừa nhấc, không nhịn được muốn tức giận, Hồng Vũ tiến lên đây buồn bực hỏi: "Người nào cho ngươi lên cái tên này?"

Đàm Bạch cười lạnh một tiếng, nhìn Hồng Vũ: "Của ta tằng tổ phụ, Nhất Phẩm Hợp Chân Đàm Hòa các hạ ngươi chính là Hồng Vũ sao? Ngươi sai lợi hại ngươi có biết hay

không? Hồng gia nhất định phải ở trong tay ngươi hoàn toàn diệt vong “

Khó trách Đao Khinh Nguyệt đối với cái này chọc người sinh chán ghét người lộ ra vẻ rất kiêng kỵ, thì ra là sau lưng của hắn đứng một vị Nhất Phẩm Hợp Chân. Hồng Vũ buồn bực, nhưng là cho dù ngươi tổ tông tương đối cố chấp, cũng không trở thành để như vậy tự tin cảm giác mình nắm giữ hết thảy chân lý?

Đàm Bạch cảm giác mình đã “Chỉ điểm” liễu Hồng Vũ, có thể hay không chợt hiểu khai hóa, tựu nhìn Hồng Vũ vận mệnh của mình liễu, cho nên không hề nữa phản ứng Hồng Vũ, ngược lại hướng Đao Khinh Nguyệt nói: “Ta không phải là vì cái gì ích lợi tới ngăn trở ngươi, nhưng ngươi thật làm sai liễu, ta đặc điểm chạy tới, chính là muốn để sửa lại cái này sai lầm “

Hồng Vũ rất kinh ngạc phát hiện, người nầy lại là thật lòng, nói cách khác hắn thật “Nghĩa khí ngút trời” chạy tới, là muốn trợ giúp Đao Khinh Nguyệt sửa lại “Sai lầm “

Hồng Vũ nhất thời có chút im lặng, người làm sao có thể tự phụ đến loại tình trạng này? Ngay sau đó một vấn đề khác dạ, ngươi tại sao phải như vậy tự tin? Đàm Bạch chính là Ngũ Phẩm Nguyên Định tu vi, nhưng là hắn nhìn qua ít nhất ba mươi bảy tám liễu, nhưng chỉ là Ngũ Phẩm Nguyên Định lúc đầu tu vi, nói như vậy đến nơi này tuổi còn không có đột phá tứ phẩm hiểu rõ, Vũ thiếu gia đối với bọn họ có một thân thiết địa gọi: Phế vật

Nhưng là một người như vậy, nhưng lòng tin mười phần, tự đại đến liễu cuồng vọng, đối với ai cũng chỉ chõ tự cho là đúng

Đao Khinh Nguyệt kiên định địa chỉ có một câu nói: “Tránh ra “

Đàm Bạch lắc đầu, lần nữa nhìn về phía liễu Hồng Vũ phía sau mười tám võ cơ, hừ lạnh một tiếng nói: “Ngươi nhìn xem ngươi sai hơn lợi hại? Ngươi mang về tới người, Hồng Vũ, một người thì nhiều như vậy nữ nhân. Trên thế giới này còn có

rất nhiều nam nhân không có thê tử, một mình hắn chiếm lấy nhiều như vậy, nhất định âm thầm dưới tàng cây rất nhiều địch nhân cho dù là ta như vậy vẻ mặt chánh khí, anh tuấn khí phái người, cũng chỉ là một vị phu nhân, hắn có tài đức gì, muốn cướp chiếm nhiều như vậy phối ngẫu? Ngươi tìm đến người như vậy trợ giúp ngươi, chỉ biết lên phản tác dụng…"

Hồng Vũ sửng sốt một chút, ngoài ý muốn bật cười: "Ta còn thật không nghĩ tới, ngươi lại có nói giỡn."

Đao Khinh Nguyệt ghé vào lỗ tai hắn thấp giọng nói: "Hắn không có nói giỡn, hắn là thật cảm giác mình rất tuấn tú, điểm này cả Thương Lan cũng biết. Ngươi không nên nói với hắn hắn thật ra thì rất xấu, nếu không hắn có tại chỗ quát lên như sấm, cảm thấy ngươi không có thẩm mỹ ánh mắt."

Hồng Vũ tức cười, thật sự không biết nên nói cái gì cho phải, nữa ngẩng đầu nhìn nhìn Đàm Bạch, đen sẫm thấp đông qua, nơi đó có thể nhìn ra được "Vẻ mặt chánh khí, anh tuấn khí phái" ?

Đàm Bạch kinh ngạc nhìn Hồng Vũ: "Ngươi vừa sai lầm rồi, ta nơi nào nói giỡn rồi?"

Hồng Vũ mới không có Đao Khinh Nguyệt tốt như vậy tính tình, hắn cười hì hì nói: "Ngươi nói một mình ngươi vẻ mặt chánh khí, anh tuấn khí phái, không phải là nói giỡn sao?"

Đàm Bạch giận tím mặt, quả thế Đao Khinh Nguyệt theo lời, chỉ vào Hồng Vũ phẫn nộ quát: "Tên ngu xuẩn, một chút thẩm mỹ ánh mắt cũng không có…"

Hồng Vũ lúc này cắt đứt hắn: "Câm miệng sao trọc đầu Tiểu Hắc Bàn Tử, tổ tông của ngươi lúc ấy là nghĩ như thế nào? Hắn không biết cho ngươi nổi lên cái tên này, trắng, hắn chẳng lẽ không biết tương lai có người nghe được tên của ngươi sẽ đối với mặt của ngươi cười lạnh sao? Ngươi cùng đen than đá tựa như, làm sao không biết xấu hổ gọi cái tên này?"

Đao Khinh Nguyệt lần đầu tiên nhìn thấy Hồng Vũ thời điểm cũng biết miệngcủa hắn độc, lần này lần nữa khoảng cách gần cảm thụ, không nhịn được xì một tiếng cười ra tiếng. Sau đó che miệng cười khom người xuống.

Đàm Bạch tức xanh cả mặt, chỉ vào Hồng Vũ đích tay khẽ run: "Đồ hỗn trướng, ngươi sẽ vì ngươi ngu xuẩn sai lầm trả giá thật nhiều…"

Hồng Vũ gật đầu: "Những lời này ta cũng vậy đang muốn nói đến, ngươi lại dám dùng ngón tay ta, ngươi biết đó là một cở nào ngu xuẩn sai lầm? Ngươi không phải là nắm giữ trên thế giới này hết thảy chân lý ư, ngươi không phải là cảm giác mình vĩnh viễn chính xác ư, hiện tại đâu, có phải hay không cảm giác mình cũng phạm vào một sai lầm?"

Hồng Vũ đã bắt được ngón tay của hắn, dùng sức một bài.

Răng rắc

"A —— "

Đàm Bạch hét thảm một tiếng, chỉ vào Hồng Vũ cái kia ngón tay đã phản phương hướng loan gãy thành một bất khả tư nghị góc độ.

Hồng Vũ nhưng còn không có buông ra, mà là nắm một ít cắt đứt chỉ, chuyện đùa vắt tới chuyển đi, gảy lìa xương ma sát huyết nhục, đau Đàm Bạch gào khóc kêu loạn.

Hồng Vũ cười híp mắt nhìn của hắn: "Trọc đầu Tiểu Hắc Bàn Tử, ngươi nói một chút, hai người chúng ta người nào sai lầm rồi a

Đàm Bạch trong nháy mắt đổi một người giống nhau, liên tục nói: "Ta sai lầm rồi, ta sai lầm rồi, ta thật sai lầm rồi, ngươi bỏ qua cho ta đi."

Đao Khinh Nguyệt tức cười, nàng không nghĩ tới ở Thương Lan cảnh nội, luôn luôn thích bày ra cao cao tại thượng hết thảy chính xác tư thái hiểu rõ Đàm Bạch, lại là triệt đầu triệt đuôi mềm trứng dái

Bất quá thử nghĩ xem cũng là, nhà hắn lão tổ tông Đàm Hòa chính là Thương Lan có chừng mấy vị Nhất Phẩm Hợp Chân một trong, không người nào nguyện ý đắc tội hắn, hắn thích nói như thế nào, thích làm sao nói khoác, thích làm sao tự cho là đúng, thích làm sao sữa đúng người khác, vậy cũng theo hắn đi, tất cả mọi người nhịn. Kết quả lần đầu tiên gặp gỡ

nhịn không được hắn đúng là Hồng Vũ, vị này ngoan nhân vật đi lên tựu bài chặt đứt ngón tay của hắn…

Hồng Vũ ha ha cười một tiếng: "Khó trách ngươi thích chỉ ra người khác sai lầm, thì ra là như vậy thật rất thoải mái a. Trọc đầu Tiểu Hắc Bàn Tử, sau này nhiều hơn ở thiếu gia trước mặt của ta xuất hiện, ta nhiều sữa đúng ngươi mấy lần "

Hắn vung tay, Đàm Bạch lảo đảo một cái té ngã trên đất trên thềm đá. Gãy chỉ nơi đau đến hắn mồ hôi lạnh ứa ra, hắn thật sự là quá mức tự phụ liễu, cho là phía sau núi dựa có thể ở bất kỳ trường hợp nào bảo vệ ở hắn, cho nên hôm nay lại ngu ép hề hề tự mình một người tới, ngay cả hộ vệ cũng không có mang, chính là Ngũ Phẩm Nguyên Định lúc đầu, ở Hồng Vũ những người này trước mặt, không có ý tứ sức phản kháng.

Hắn đang cầm tay của mình bước nhanh chạy trốn, đến trăm trượng ở ngoài, đứng ở một đầu ngõ, xoay người tới hướng về phía Hồng Vũ mắng to: "Khốn kiếp ngươi chờ đó cho ta, ta nhất định phải làm cho ngươi hối hận hành vi hôm nay, để biết dám đắc tội ta là lớn bực nào sai lầm "

Nói xong, hắn xẹt một tiếng chui vào ngõ hẻm.

Hồng Vũ tức giận sôi lên: "Cái này không có trứng hiểu rõ đồ, lên cho ta, bắt hắn cho ta lấy ra tới

Hoang thú kỵ sĩ cửa ầm ầm ra, Hồng Thân Hồng Dần lên không trung dựng lên, trên cao nhìn xuống. Đàm Bạch cho là mình có thể chạy mất, kết quả lần này hắn vừa "Sai" liễu.

Hắn tiến vào ngõ hẻm không có chạy ra đi ba mươi trượng, đã bị người lăng không ôm đồm liễu đi ra ngoài.

Đông hung hăng ngã ở Hồng Vũ trước mặt.

Đàm Bạch thấy Hồng Vũ nhe răng cười hoạt động cổ tay đi tới, bị làm cho sợ đến sau này co rụt lại, hai chân loạn đặng: "Không nên tới đây, ngươi không nên tới đây a…" Kia vẻ mặt, cùng sẽ bị cường bạo tiểu bị có cái gì khác nhau?

Hồng Vũ nhất thời cảm thấy xui, hung hăng hứ một ngụm, suy nghĩ một chút, từ trong lòng ngực lấy ra một quả linh đan ném cho Tiểu Lâm: "Cho hắn uy đi xuống."

Hồng Vũ dọc theo con đường này, trừu không luyện chế liễu không ít đan dược. Bởi vì thời gian đầy đủ, trừ các loại linh đan, Độc đan ở ngoài, còn có một chút hiệu quả càng thêm "Đặc biệt" đan dược. Hiện tại lấy ra này một viên, chính là một người trong đó.

Tiểu Lâm nhận lấy đan dược, đi tới một cước đem thét chói tai còn giống gà mái giống nhau Đàm Bạch gạt ngã trên mặt đất, từ phía sau dẫm ở lưng của hắn tâm, một bả nhấc lên tóc của hắn đem đầu hất lên, hung hăng nhét vào trong miệng của hắn.

"Ngươi, ngươi, ngươi cho ta ăn cái gì?" Đàm Bạch gây sợ hãi cho, một cổ tao mùi thúi truyền đến, mọi người vừa nhìn, hắn đáy quần lại đã ướt rồi…

Mọi người liên tục mắng xui, Hồng Vũ che lỗ mũi triều Đao Khinh Nguyệt phất tay một cái: "Chúng ta đi mau."

Đàm Bạch còn đang thê lương kêu: "Ngươi cho ta ăn cái gì? Ngươi cho ta ăn cái gì?"

Hồng Vũ trước khi đi, bỗng nhiên lại nhớ tới một việc: "Tiểu Lâm, đem hắn cái tay còn lại cũng cho bài chặt đứt."

"Dạ"

Răng rắc

"A —— "

Đao Khinh Nguyệt cũng có chút tò mò, lặng lẽ hỏi Hồng Vũ: "Ngươi rốt cuộc cho hắn ăn cái gì đồ?"

Hồng Vũ làm ra vuốt râu bí hiểm hình dáng: "Viên thuốc này, tên là sơn băng địa liệt đan (thuốc xổ) "

Đao Khinh Nguyệt hơn buồn bực liễu: "Cái gì? Sơn băng địa liệt đan? Rốt cuộc có cái gì hiệu quả."

Hồng Vũ khoát khoát tay, khiêm tốn nói: "Hiệu quả như bình thường, nhưng là phối hợp thêm ta khác bố trí, vậy cũng tựu ** liễu, hắc hắc "

Đao Khinh Nguyệt: "Ngươi cười được như vậy hèn mọn, khẳng định không phải là cái gì chuyện tốt."

“Hắc hắc “

Hồng Vũ sau khi đi, chiếm được tin tức Đàm gia người chạy tới đem bọn họ tiểu thiếu gia đón trở về, còn đang trên đường Đàm Bạch liền không nhịn được liễu. Hai cái tay đích ngón tay cũng chặt đứt, dĩ nhiên rất đau, nhưng là loại này đau đớn lại cũng ép không được trong bụng phiên giang đảo hải.

“Dừng một cái…”

Mang cỗ kiệu bọn hạ nhân sửng sốt: “Thiếu gia?”

Đàm Bạch thật lâu mới lên tiếng: “Tính, đã tới đã không kịp…”

Dọc theo con đường này, trong kiệu thật sự là sơn băng địa liệt, bùm bùm, một cổ mùi hôi thối vị tỏ khắp đi ra ngoài, kiệu phu cửa vừa đi vừa nôn mửa.

Đàm Bạch lúc này rốt cục hiểu Hồng Vũ tại sao trước khi đi để cho Tiểu Lâm đem mình cái tay còn lại cũng cho bài chặt đứt —— hai cái tay toàn bộ chặt đứt, làm sao chùi đít… Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 84 : Có người cản đường (hạ)

Dọc theo con đường này, trong kiệu thật sự là sơn băng địa liệt, bùm bùm, một cổ mùi hôi thối vị tỏ khắp đi ra ngoài, kiệu phu cửa vừa đi vừa nôn mửa.

Đàm Bạch lúc này rốt cục hiểu Hồng Vũ tại sao trước khi đi để cho Tiểu Lâm đem mình cái tay còn lại cũng cho bài chặt đứt —— hai cái tay toàn bộ chặt đứt, làm sao chùi đít…

Hồng Vũ phụng bồi Đao Khinh Nguyệt một đường hướng về phía trước, đến này tòa lá vàng trang sức khổng lồ hoàng cung ngoài cửa, Đao Khinh Nguyệt thật sâu hít một hơi, trong mắt toát ra một tia mong đợi, nàng đã thật lâu chưa từng thấy qua mẫu thân.

Cửa hoàng cung, có người mặc màu vàng toàn thân khôi giáp chiến sĩ thủ vệ, thấy Đao Khinh Nguyệt, thủ vệ cửa tất cả đều leng keng quỳ xuống: "Điện hạ!"

Đao Khinh Nguyệt gật đầu, bỗng nhiên ý thức được cái gì, vừa quay đầu nhìn về phía cầm đầu hộ vệ: "Ngươi là ai? Tấn Phong đâu?"

Hộ vệ thủ lĩnh dâng lên liễu của mình khôi giáp che mặt, lộ ra một tờ hơi có vẻ âm chí trước mặt lỗ, hắn cúi đầu nói: "Điện hạ, thuộc hạ Ngân Hoành, Tấn Phong thống lĩnh hai tháng trước đã dĩ thân hi sinh vì nhiệm vụ liễu, thuộc hạ mới vừa tiếp nhận chức vị của hắn thời gian không lâu."

Đao Khinh Nguyệt mơ hồ cảm thấy không ổn, có chút khẩn trương hỏi: "Dĩ thân hi sinh vì nhiệm vụ? Chuyện gì xảy ra?"

Ngân Hoành như cũ cúi đầu, chi tiết bẩm báo: "Hai tháng trước đế quân bệ hạ bị đâm, đế quân người bị thương nặng, hoàng thất cận vệ đoàn tổn thất thảm trọng, bao gồm Tấn Phong đại nhân đang bên trong, ngũ đại hộ vệ thống lĩnh toàn bộ chết trận…"

Đao Khinh Nguyệt đã không có đi nghe hắn phía sau nói gì liễu, "Đế quân người bị thương nặng" này một câu sau, nàng

đã thật nhanh chạy vào trong hoàng thành.

Hồng Vũ vội vàng theo sau, Ngân Hoành nhưng nhấc lên cánh tay muốn ngăn cản hắn. Đáng tiếc khóe miệng hắn nhe răng cười còn chưa kịp hoàn toàn trán phóng, một cổ cường đại lực lượng đã làm ngực đánh tới, Ngân Hoành tựa như một cây khinh phiêu phiêu rơm rạ giống nhau bay đi ra ngoài, hung hăng đụng vào thành cung thượng.

Thành cung trong ẩn hàm đại hình trận pháp, thành từng mảnh màu vàng ánh sáng khuếch tán mở ra, lại đem hắn cho đánh bay trở về.

Hồng Vũ đám người đã bước nhanh vào Hoàng Thành, đuổi theo liễu Đao Khinh Nguyệt.

Đao Khinh Nguyệt thật nhanh đi tới liễu đế quân tẩm cung, dọc theo đường đi thái giám cung nữ đã gặp nàng tất cả đều quỳ xuống đất nghênh đón, nàng vọt vào tẩm cung cái kia trong nháy mắt, liếc mắt liền thấy được nằm trên giường mẫu thân.

Cùng mình lúc rời đi so sánh với, nàng lộ ra vẻ già nua rất nhiều.

Đao Khinh Nguyệt đi trước Đại Hạ thời điểm, đế quân nhìn qua chính là bốn mươi trên dưới mỹ phụ nhân, nhưng là hiện tại, nàng tóc bạc da mồi, giống như là một hơn sáu mươi tuổi lão phụ nhân.

“Mẹ ——” nàng một tiếng kêu thảm nhào tới, nhưng không có nghĩ đến bên cạnh bỗng nhiên lóe ra tới bốn mập đại phụ người, cùng nhau hợp lực, bốn tầng võ khí quang mang chớp thước, lại đem Đao Khinh Nguyệt cho ngăn cản.

“Cút ngay!” Đao Khinh Nguyệt thật nổi giận! Trên người nàng truyền thừa từ Thương Lan hoàng thất trong huyết mạch ưu nhã, cũng đã khó có thể ngăn cản phẫn nộ của nàng. Võ khí cuồng bạo, xanh thẳm sắc quang mang mãnh liệt bộc phát.

Bốn gã phụ nhân cũng là vẫn không nhúc nhích, trên mặt cũng mang theo một tia rất nhạt cũng rất rõ ràng là không mảnh cười lạnh.

Bốn người liên thủ, võ khí phong tỏa, gắt gao chặn lại Đao Khinh Nguyệt.

Hồng Vũ sắc mặt biến hóa, bốn gã phụ nhân lại cũng là Tứ Phẩm Thông Pháp sơ kỳ! Ở đế quân trong tẩm cung, tại sao có thể có như vậy bốn gã phụ nhân? Các nàng như thế nào lại ngăn trở đế quân thân sinh nữ nhi đi thăm mẫu thân?

"Điện hạ tĩnh táo!" Bốn gã phụ nhân phía sau, đi ra một người trung niên thái giám. Da mặt trắng nõn tựa như nữ nhân giống nhau, hạt táo khuôn mặt, một đôi mắt thon dài thật giống như hồ ly.

Đao Khinh Nguyệt thấy hắn, càng thêm tức giận: "Tung Ly! Ngươi không phải là đã bị mẹ ta chạy tới Thanh Tuyền cung đi ư, làm sao xảy ra hiện tại nơi này?"

Tung Ly âm hiểm cười một tiếng: "Điện hạ, lần trước bệ hạ bị đâm, trong cung lão nhân cơ hồ toàn bộ hao tổn, hai biết được trong cung lễ nghi Đại thái giám cũng không có, lão nô tự nhiên cũng là trở lại."

Đao Khinh Nguyệt hơi tĩnh táo, hiểu chuyện cũng không đơn giản: "Ngươi ngăn trở ta làm chi? Để cho ta đi qua xem một chút mẫu thượng!"

Tung Ly ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Cái này, sợ rằng lão nô không thể đáp ứng điện hạ, thái y quán người ta nói liễu, bệ hạ thương thế trầm trọng, cần tĩnh dưỡng, bất luận kẻ nào không được nhích tới gần!"

Đao Khinh Nguyệt giận dữ: "Ngươi càn rỡ!"

Tung Ly không mặn không nhạt nói: "Điện hạ không cần theo nảy sinh ác độc, đây là quần thần cùng chư vị Vương Công cùng chung quyết định."

Đao Khinh Nguyệt giận đến cả người phát run: "Mẫu thượng tánh mạng nguy ở sớm tối, các ngươi tại sao có thể ngăn cản Bổn cung tẫn hiếu!"

Tung Ly lắc đầu: "Lão nô nhưng quản không được nhiều như vậy, dù sao điện hạ ngươi chính là không thể nhích tới gần!"

Đao Khinh Nguyệt tức nghiến: "Ta liền không tin…"

"Điện hạ tốt nhất còn là tin liễu, hoàng thất cận vệ đoàn hiện tại tất cả đều nghe ta hiệu lệnh, điện hạ nếu như xông vào, vì vậy ảnh hưởng tới bệ hạ khang phục, vạn nhất xảy ra chuyện gì, ngài nhưng chỉ là đại bất hiếu!"

Đao Khinh Nguyệt còn muốn nói nữa, Hồng Vũ ở phía sau nhẹ nhàng kéo nàng, thấp giọng nói: "Điện hạ, ngươi còn không nhìn ra được sao? Cái này Tung Ly chính là hi vọng ngươi xông vào đi qua, ta nghĩ bọn họ hẳn là đã có an bài, ngươi vượt qua nhào tới trước giường thời điểm, chính là đế quân bệ hạ băng hà thời điểm."

Đao Khinh Nguyệt cả người chấn động, cũng tất cả đều hiểu.

Đến lúc đó, là bởi vì mình quấy nhiễu liễu mẫu thượng, mẫu thượng mới có thể băng hà. Cái này tội danh áp xuống tới, tước đoạt mình quyền thừa kế theo lý thường phải làm. Là trọng yếu hơn dạ, mẫu thượng tánh mạng không có!

Liên quan đến nàng người thân nhất, nàng trong lúc nhất thời một tấc vuông đại loạn: "Hồng Vũ, ngươi nói phải làm gì?"

Hồng Vũ nhìn Tung Ly, núp ở kia bốn mập đại phụ nhân thân sau đích bạch diện thái giám khóe môi nhếch lên vẻ đắc ý mỉm cười, hắn bĩu môi một cái: "Bên kia đứng tiện cười cái kia thái giám chết bầm làm cho người ta tốt phiền chán, không đánh cho hắn một trận hả giận, ý nghĩ của ta không hiểu rõ…"

Hắn vừa nói đã bước nhanh đi tới.

Đao Khinh Nguyệt thất kinh: Ngươi không phải là biết đây là người ta gian kế…

Bốn gã mập đại phụ người cũng nhìn ra Hồng Vũ cảnh giới, thấy hắn xông lại không khỏi cùng nhau cười lạnh, sẽ phải liên thủ phủ kín, Hồng Vũ nhưng bước ra liễu quỷ dị mấy bước, trong nháy mắt cướp được trong bốn người đang lúc!

Rồi sau đó trong tay của hắn đột ngột xuất hiện một thanh chất phác tự nhiên đoản kiếm, hàn quang chợt lóe, một gã mập

đại phụ người che của mình sườn trái té xuống.

Nữa chợt lóe, tên thứ hai phụ nhân che cổ họng ngã xuống.

Thứ ba nhanh chóng!

Thứ tư nhanh chóng!

Hồng Vũ sân vắng lửng thững giống nhau ghé qua mà qua, sau lưng để lại bốn câu to mọng thi thể. Bốn gã phụ nhân con ngươi trừng được khổng lồ, chết không nhắm mắt. Làm sao cũng nghĩ không thông, Hồng Vũ cảnh giới rõ ràng cùng các nàng xê xích không nhiều, làm sao có một người dễ dàng liền giết chết liễu mình bốn người?

Đứng ở phía sau Hồng Thân cùng Hồng Dần cũng là sắc mặt đại biến, thiếu gia xuất thủ thế gia đắn đo được vô cùng đúng chỗ, đem tự thân hết thảy lại là phát huy đến cực hạn, hơn nữa đối với vũ kỹ sử dụng không chê vào đâu được!

Đây là thiếu gia sao? Đây là một vị từ núi thây biển máu trong chém giết đi ra ngoài, vô số sống chết trước mắt kinh nghiệm tích lũy dưới, mới có thể ra đời có tuyệt hảo kỹ thuật đánh nhau võ giả!

Thiếu gia căn bản không có như vậy thề chém giết cơ hội a! Hai người khó hiểu.

Hồng Vũ nữa vừa sải bước ra, đã đến Tung Ly trước mặt, người sau một run run, nhưng như cũ thanh sắc đều quát lên: "Ngươi còn dám về phía trước, có chuyện gì xảy ra, Đại Hạ hoàng đế cũng không giữ được ngươi!"

Hồng Vũ một nhe răng cười, đều quá thân kiếm tới hung hăng một chút vỗ vào trên mặt của hắn.

Một kích kia lực lượng thật lớn, Tung Ly chỉ có Ngũ Phẩm Nguyên Định tu vi, căn bản tránh không thoát, bị rút ra hét thảm một tiếng hung hăng địa ném tới liễu đi một bên, há miệng miệng đầy máu tươi hòa với hàm răng phun ra,

Chung quanh bọn hộ vệ rốt cục kịp phản ứng, rút ra binh khí sẽ phải xông lên đến đây. Đao Khinh Nguyệt một tiếng giận dữ mắng mỏ: "Lùi hạ!"

Bọn hộ vệ mặc dù dừng lại bất động, tuy nhiên cũng đang nhìn Tung Ly.

Hồng Vũ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn đã tiến lên, cùng bọn hộ vệ giằng co. Hồng Thân Hồng Dần sắc mặt rét lạnh, khí thế đã phát động, đem trọn tẩm cung bao phủ lại, những hộ vệ kia cũng không dám nữa hành động thiếu suy nghĩ.

Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng, một thanh cầm lên Tung Ly, triều Đao Khinh Nguyệt vẫy tay một cái. Đao Khinh Nguyệt cũng chẳng quan tâm những khác liễu, cuống quít nhào tới đế quân trước giường, nhìn mẫu thân tiều tụy già nua trước mặt lỗ, hô một tiếng "Mẹ" liền không nhịn được nước mắt cuồn cuộn xuống.

Hồng Vũ một kiếm đâm vào đế quân long sàng, lưu kim long sàng bên trong phát ra răng rắc một tiếng vang nhỏ, Tung Ly sắc mặt khẽ biến thành hơi lần, Hồng Vũ cười: "Điện hạ, ngài nhìn kỹ nhìn, này cái giường cho phép trước đế quân long sàng có phải hay không có chút bất đồng?"

Đao Khinh Nguyệt đang nắm tay của mẫu thân khóc lê hoa đái vũ, Hồng Vũ vừa nói, nàng mới kịp phản ứng: "Đây là một trương giường mới, cùng trước kia khoản tiền chắc chắn kiểu giống nhau, nhưng là mới tinh."

Hồng Vũ gật đầu, hắn gần đây gần đây nghiên cứu Huyền Binh chế khí, đối với cơ quan cấu tạo cũng có sở đọc lướt qua. Mới vừa rồi Linh Giác đảo qua, tựu nhận thấy được đế quân phía dưới long sàng có chút cổ quái.

"Này long sàng trong cất giấu một cây rất nhỏ độc châm, điện hạ thoáng qua một cái, thải trúng bên giường cơ quan, độc châm sẽ bắn ra đi đâm vào đế quân phía sau lưng, đế quân rất nhanh tựu độc dậy thì mất." Hồng Vũ một kiếm kia, chính xác đem long sàng trong cơ quan chặc đứt, độc châm tự nhiên cũng sẽ không bắn ra. Hắn vừa nói vừa nhìn Tung Ly: "Hiện tại ta nghĩ biết, là ai hạ lệnh thay đổi bệ hạ long sàng, này trương long sàng lại là từ đâu mà tới!"

Tung Ly một run run.

Hắn biết rõ kế hoạch nếu như thành công, hắn chính là một cái công lớn, hơn nữa thần không biết quỷ không hay, không người nào có thể đem hắn như thế nào. Nhưng là một khi bại lộ, hắn bây giờ là trong cung Đại tổng quản, cũng chính là tốt nhất người chịu tội thay! Sau lưng cái kia những người này như thế nào còn không nhất định, hắn là chắc là phải bị Lăng Trì xử tử!

"Ta không biết, ta không biết…" Tung Ly cuống quít khoát tay: "Không quan hệ với ta."

Hồng Vũ một cái cười lạnh: "Ngươi còn đang kỳ vọng những người đó có thể cứu ngươi đúng không?"

Hắn vừa nhìn một chút trên long sàng đế quân, âm thầm cắn răng một cái, lấy ra một con hộp ngọc giao cho Đao Khinh Nguyệt: "Điện hạ, mỗi quá hai canh giờ, cho bệ hạ phục dụng một."

Này một bộ Thất Điệp Lãng chữa thương linh đan, là Hồng Vũ chuẩn bị cấp bậc cao nhất chữa thương linh đan, hơn nữa chỉ có một bộ, nhưng là đế quân là Đao Khinh Nguyệt mẫu thân, hắn không thể thấy chết mà không cứu. Hơn nữa hiện tại tình thế phức tạp, đế quân tỉnh lại lời nói, Đao Khinh Nguyệt mới có thể đạt được chân chính ủng hộ.

Đao Khinh Nguyệt ở Vũ Đô bên trong thành đã sớm biết hắn đan đạo vô song, vội vàng đáp ứng này nhận lấy đi, tự mình hầu hạ trong hôn mê mẫu thân phục dụng liễu linh đan, sau đó quan tâm sẽ bị loạn, thấp thỏm bất an ở vừa chờ chực.

Tung Ly ánh mắt lóe lên, các loại ý niệm trong đầu ở trong lòng quay cuồng mà qua. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 85 : Đế Quân (thượng)

Thương Lan hoàng đô dựa vào mà xây, đỉnh cao nhất chính là Hoàng Thành. Cả hoàng đô bên trong trật tự cấp bậc rõ ràng, hoàng đô phía dưới một tầng, chỉ có bốn năm tòa kiến trúc, đó là Thương Lan cảnh nội thực lực nhất hùng hậu mấy thế gia.

Lúc này, ở trong đó một ngọn thạch bảo trong, một gã mười tám mười chín tuổi đích thanh niên chặc nắm chặt hai đấm, xuyên thấu qua một cái phương cửa sổ, tàn bạo địa nhìn phía trên hoàng cung: "Làm sao còn không phát tang!"

Khi hắn phía sau, bóng tối trong mật thất, một gã trầm ổn trung niên nhân ngồi ở cao dựa lưng trên ghế, lấy tay bám lấy càm của mình, nhàn nhạt nói: "Điện hạ an tâm một chút chớ nóng, chúng ta đã bố trí chu toàn, kiên nhẫn đợi chờ là được."

Người trẻ tuổi chính là Đao Khinh Nguyệt Tứ đệ Đao Tần An. Hắn mặc dù rất nôn nóng, nhưng là đối với sau lưng người nọ nhưng giữ vững tương đối khắc chế, xoay người lại hỏi: "Tiên sinh, chúng ta cần gì như thế chân tay co cóng? Tiên sinh đến từ Chủ Thần Vực, có đầy đủ lực lượng có thể dùng võ lực giúp ta đi lên ngôi vị hoàng đế, đến lúc đó tiên sinh cần gì, ta cũng có thể thỏa mãn."

Người nọ nhưng lắc đầu: "Chúng ta không thể trực tiếp nhúng tay phàm tục thế giới Hoàng Tuyền thay đổi, đây là Thiết luật. Nếu không, nhất định được thiên đạo cắn trả. Những chuyện này nói cho ngươi, ngươi cũng sẽ không hiểu. Lần trước ám sát Đế Quân, đã là cực hạn. Chúng ta chịu trách nhiệm đem Đế Quân chung quanh hộ vệ xử lý sạch sẻ, ngươi hạ thủ để đối phó Đế Quân, bất quá Đế Quân đích thực là tu vi thật to ngoài chúng ta dự liệu, độc dược của ngươi không có thể đem nàng tại chỗ giết bằng thuốc độc thật sự là chúng ta vận khí không tốt."

Hắn cũng nhìn thoáng qua hoàng cung, lộ ra một lòng tin mười phần địa mỉm cười: "Bất quá ngươi yên tâm, Hồng Vũ

người này, nhưng là xưng tên lỗ mãng ngu xuẩn, hắn đi theo Đao Khinh Nguyệt trở lại, chỉ cần Tung Ly tùy ý trêu chọc hạ xuống, nhất định liều lĩnh bộc phát, đến lúc đó hại chết Đế Quân cái này tội danh khấu trừ khi hắn cửa trên đầu, Đao Khinh Nguyệt tựu vĩnh viễn cũng đừng nghĩ nhúng chàm đế vị!"

Trung niên nhân đang vừa nói, một trận nhẹ nhàng mà tiếng gõ cửa truyền đến, phía ngoài có người bẩm báo: "Điện hạ, trong cung có tin tức đưa ra tới."

Đao Tần An mở cửa thượng một tiểu cách, phía ngoài đưa vào tới một phong mật báo. Hắn mở ra vừa nhìn, nhất thời ngây ngẩn cả người.

"Tại sao?" Trung niên nhân hỏi.

Đao Tần An đem mật báo giao cho hắn, thất thanh nói: "Tiên sinh, này…"

Trung niên nhân nhanh chóng nhìn một lần, kinh ngạc vô cùng: "Tại sao có thể như vậy! Hồng Vũ lại xem thấu chúng ta bố trí…" Hắn hơi ngoài ý muốn sau, nhanh chóng tỉnh táo lại: "Bất quá cũng không còn quan hệ, ngươi ở dưới chính là tuyệt độc, trên cái thế giới này không người nào có thể giải khai."

Đao Tần An nghĩ tới điểm này, cũng hơi nhả ra khí: "Chỉ là như vậy thứ nhất, chúng ta còn muốn nghĩ biện pháp khác."

Trung niên nhân lạnh lùng cười một tiếng: "Cấu kết Đại Hạ, có tính hay không là một tội danh?"

Đao Tần An cười: "Dĩ nhiên coi là! Rồi hãy nói cả hoàng đô cũng là chúng ta người, còn không phải là chúng ta nói gì chính là cái gì? Đợi đến Đàm Hòa trở lại, ngài đến lúc đó đồng loạt ra tay, Đao Khinh Nguyệt con tiện nhân kia cùng Hồng Vũ, sẽ chết vô nơi táng thân!"

Hắn trong triều năm người ôm quyền khom người: "Tiên sinh, ta đây phải đi an bài, triệu tập văn võ đại thần tiến hỏi tội! Nhất định phải đem Đao Khinh Nguyệt con tiện nhân kia làm đình hạ ngục!"

Hắn bước nhanh đi ra ngoài, trong lòng mọi người độc kế nhô ra, hận không được lập tức tựu toàn bộ áp dụng liễu, để cho Đao Khinh Nguyệt cùng nàng nhân tình chết không có chỗ chôn!

Nhận được Đao Tần An tin tức, hoàng đô bên trong quan lớn quan nhỏ viên lập tức hành động. Bất quá Đao Tần An kế hoạch tiến triển cũng không thuận lợi, bởi vì Hồng Vũ lúc trước trên đường liên tiếp "Bái phỏng" đã phát huy liễu tác dụng, rất nhiều thế gia quan viên có chút do dự.

Đao Tần An giận tím mặt, cuối cùng tự mình tới cửa, từng bước từng bước thúc giục, nhưng là chỉ tập hợp đứng lên ước chừng sáu thành quan viên. Còn dư lại càng thêm giảo hoạt, không phải là cáo ốm không ra, chính là vừa lúc "Đi ra ngoài".

Đao Tần An vừa nhìn, đã làm trễ nãi nhiều cái canh giờ liễu, hắn vội vàng dẫn người, hạo hạo đãng đãng giết vào Hoàng Thành.

Bị Hồng Vũ một chưởng đánh bay Ngân Hoành hiển nhiên là người của hắn, thấy Đao Tần An dẫn người tới đây, lập tức sai người mở ra cửa cung, cái gì cũng không hỏi đem hắn cửa thả đi vào.

Hoàng Thành rất lớn, bọn họ từ cửa cung đi tới tẩm cung, cũng dùng mau một canh giờ. Đao Tần An đẩy cửa xông đi vào: "Đao Khinh Nguyệt! Ngươi cấu kết Đại Hạ, mưu toan mưu hại Thánh thượng, phải bị tội gì!"

Phía sau hơn một trăm văn võ quan viên cùng nhau gầm lên chất vấn: "Ngươi phải bị tội gì!"

Bên trong tẩm cung im ắng một mảnh, căn bản không có người đáp lại bọn họ. Đao Tần An một cái nhìn tựu thấy trên long sàng đoan tọa trứ một người, mặc dù lộ ra vẻ hết sức già nua, nhưng là như cũ không giận tự uy, làm cho người ta không dám càn rỡ.

Hắn bỗng nhiên một run run, không khỏi quỳ xuống: "Thánh thượng!"

Phía sau văn võ bá quan tất cả đều mắt choáng váng: Bệ hạ không phải là hôn mê bất tỉnh ngày giờ không nhiều sao?

Bọn họ lúc trước tất cả đều xác nhận quá, Đế Quân đúng là hơi thở mong manh, nói không chừng lúc nào sẽ đi đời nhà ma! Nếu không phải như thế, bọn họ làm sao có như vậy kiên định ủng hộ Đao Tần An?

Nhưng là hiện tại Đế Quân bệ hạ đoan chánh ngồi ở chỗ đó, hai mắt lấp lánh hữu thần! Bọn họ đối với Đế Quân bị đâm, ít nhiều gì cũng biết một chút cái gì, vì vậy vốn là tựu trong lòng có quỷ, lần này lại càng bị làm cho sợ đến hai người bọn họ chân một run run, tất cả đều quỳ xuống: "Thánh thượng!"

Đế Quân uy nghiêm nói: "Các ngươi muốn làm gì? !"

Mọi người gục trên mặt đất không dám lên tiếng, Đao Tần An trong đầu một đoàn đay rối: chuyện gì xảy ra? Đế Quân làm sao hồi tỉnh liễu, của mình kỳ độc khó giải, không thể nào xuất hiện tình huống như thế nha…

Thấy chúng đại thần im lặng không lên tiếng, Đế Quân hừ lạnh một tiếng: "Còn không cho trẫm cút ngay đi!"

"Dạ, bọn thần ngu xuẩn, bọn thần đáng chết!"

Chúng quan viên lui ra ngoài, Đao Tần An tự mình đem tẩm cung đại môn đóng kín, nhưng là trong đầu bỗng nhiên nhô ra một cái ý niệm trong đầu: Hồi quang phản chiếu?

Hắn suy nghĩ một chút, cố ý đi chậm một chút.

Lúc này, bên trong tẩm cung chạy nhanh đi ra ngoài mấy tiểu thái giám, Đao Tần An lập tức gọi lại bọn họ: "Các ngươi đi làm gì?"

"Hồi Tứ điện hạ, Thánh thượng hạ chỉ, Thái y viện toàn bộ y tượng lập tức hỏi chém! Liên luỵ tam tộc!"

"Hồi Tứ điện hạ, Thánh thượng truyền Mông Hải Thiên lão đại nhân, Thu Thắng Xử lão đại nhân, Mã Thiên Minh lão đại nhân tiến nghị sự."

"Hồi Tứ điện hạ, Thánh thượng truyền cho đòi, phía nam quân đoàn Tấn Đằng Long đại nhân dẫn dắt quân đoàn tinh nhuệ tiếp nhận hoàng thất cận vệ đoàn, tạm thời tiếp quản hoàng cung hộ vệ."

Đao Tần An thoáng cái ngây ngẩn cả người, Mông Hải Thiên là Mông gia gia chủ, ở trong triều quản chế mặc dù không tính là cao nhất, nhưng hết sức quan trọng. Mông gia vốn là ủng hộ hắn, nhưng là Hồng Vũ liên tục "Bái phỏng" liễu hai lần sau, Mông gia không thể làm gì ngược lại ủng hộ Đao Khinh Nguyệt liễu. Thu Thắng Xử cùng Mã Thiên Minh cũng là trong triều cựu thần, chỉ trung với Đế Quân bệ hạ, đối với hắn mượn hơi luôn luôn ngoảnh mặt làm ngơ.

Hiện tại Đế Quân đem ba người này cho đòi tiến, dụng ý không nói cũng hiểu. Về phần khác hai đạo thánh chỉ, vậy thì càng không cần phải nói.

Hắn không nói một lời xoay người rời đi, thật nhanh ra khỏi hoàng cung trở về chỗ ở của mình.

"Tiên sinh!" Hắn xông vào mật thất, bối rối nói: "Việc lớn không tốt, Đế Quân đã tỉnh lại, có ủng hộ của nàng, chúng ta vô luận như thế nào cũng tranh giành bất quá Đao Khinh Nguyệt liễu!"

Trung niên cũng nhịn không được nữa đứng lên: "Đã tỉnh lại? Điều này sao có thể? Ngươi kỳ độc không có thuốc nào chửa được, ta đã hướng trong nhà đan sư chứng thật qua…"

"Hồng Vũ! Lại là Hồng Vũ!" Đao Tần An hổn hển, hắn ở trên đường đã nhận được tin tức, là Hồng Vũ lấy ra linh đan, chẳng những giải độc hơn nữa chữa thương, Đế Quân rất nhanh bình phục!

Trung niên nhân sắc mặt nhanh chóng âm trầm xuống, đeo hai tay trong phòng đi tới đi lui, cuối cùng hung hăng một bước rơi xuống, bỗng nhiên xoay người nói: "Một không làm, hai không nghỉ! Chờ Đàm Hòa trở lại, chúng ta lập tức liên thủ giết Hồng Vũ, sau đó lại tới một lần Đế Quân bị đâm!"

Đao Tần An vẻ mặt dữ tợn: "Tốt! Phá phủ trầm chu, ở chỗ này nhất cử!"

Đao Khinh Nguyệt cùng Đế Quân không chết, như vậy tựa như địa chính là hắn liễu.

Trung niên nhân hài lòng gật đầu: "Bất quá lần này, ngươi hạ thủ nhất định phải ngoan! Không thể cho thêm Đế Quân

lưu lại bất cứ cơ hội nào!”

“Yên tâm đi! Đồng dạng sai lầm, ta sẽ không tái phạm lần thứ hai!”

…

Bên trong tẩm cung, Thương Lan Đế Quân hài lòng đánh giá Hồng Vũ.

Hồng Vũ Thất Điệp Lãng linh đan dược hiệu không phải chuyện đùa, ủng hộ liễu ba viên, trên người nàng độc tố tựu toàn bộ giải, thương thế cũng căn bản phục hồi như cũ.

“Nguyệt Nhi, đây chính là ngươi đang ở đây Đại Hạ chọn trúng người?” Đế Quân mang theo chút ít trêu đùa đắc ý vị, nhìn hồi lâu không thấy nữ nhi.

Đao Khinh Nguyệt khó được đỏ mặt: “Mẫu thượng chớ có nói đùa, Hồng Vũ công tử là Mai Thiên Vũ muội muội tương lai Phò mã.”

Thương Lan Đế Quân mãn bất tại hồ: “Trẫm nữ nhi chẳng lẽ tựu so sánh với Mai Thuấn nữ nhi kém? Nếu là các ngươi lẫn nhau thích, trẫm làm chủ…”

“Mẹ, ngài cũng đừng loạn chút uyên ương quá mức.” Đao Khinh Nguyệt thần sắc buồn bả.

Đế Quân con ngươi đi dạo, có chút kỳ quái nhìn nhìn hai người: “Thôi, các ngươi người trẻ tuổi chuyện tình ta lão thái bà sẽ lẫn vào liễu.” Nàng vừa nhìn về phía Hồng Vũ, ngoắc nói: “Tiểu tử tới đây.”

Hồng Vũ đứng ở tại chỗ không nhúc nhích.

Đế Quân khẽ cau mày, Đao Khinh Nguyệt trong lòng dâng lên một tia dự cảm bất tường.

“Trẫm đang gọi ngươi!” Đế Quân thanh âm trong, đã mang theo một tia tức giận.

Hồng Vũ như cũ bất động, chắp tay sau lưng, ngẩng lên đầu, lạnh lùng nhìn nàng: “Ta không phải là ngươi thần tử, ngươi gọi ta ta nhưng lấy không để ý tới.”

“Càn rỡ!” Đế Quân giận tím mặt, mới vừa rồi đối với hắn chút hảo cảm không còn sót lại chút gì: “Ngươi đừng tưởng rằng ngươi cứu trẫm, có thể muốn làm gì thì làm!”

“Ta cũng vậy không có nghĩ như vậy. Ta cứu ngươi chẳng qua là nhìn ở Đao Khinh Nguyệt trước mặt tử!”

“Ngươi!” Đế Quân tức hai vai run rẩy: “Chẳng lẽ Đại Hạ mọi người là như thế cuồng vọng không được?”

“Cũng không phải!” Hồng Vũ như đinh chém sắt: “Ta đây sao đối với ngươi, chỉ là bởi vì ngươi hạ chỉ diệt Trang gia!”

Đao Khinh Nguyệt ở một bên cũng không biết làm như thế nào lời khuyên, chỉ có thể đau khổ âm thầm thở dài.

“Trang gia?” Đế Quân nheo mắt lại.

“Trang Hàn bây giờ là thị nữ của ta.”

Đế Quân ngửa mặt lên trời cười to: “Ha ha ha! Ngươi tựu vì một nữ đầy tớ, sẽ phải cùng trẫm trở mặt? Ngươi có biết hay không, ngươi cứu trẫm, đây là bao nhiêu công lao? Trẫm có thể cho ngươi bực nào phong hậu ban thưởng! Nhưng là hiện tại, ngươi tựu vì một tiểu nữ nô, tất cả đều bỏ qua sao?”

Hồng Vũ cười nhẹ: “Ta so sánh với ngươi có tiền, không gì lạ!” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 85 : Đế Quân (hạ)

Đế Quân vốn cho là hắn muốn cái gì tình yêu cao hơn hết thảy dõng dạc lời nói, không nghĩ tới tiểu tử này phun ra tới đây hai hai câu làm cho nàng đón lấy đi không biết hẳn là làm sao mở miệng lời nói.

Nàng ngạc nhiên một lúc lâu, nghiến răng nghiến lợi nói: "Trẫm không muốn phải nhìn nữa ngươi ngươi cứu trẫm tánh mạng, vừa mạo phạm trẫm, ưu khuyết điểm tương để hiện tại đã "

"Mẫu thượng" Đao Khinh Nguyệt cầu khẩn một tiếng, Đế Quân quát lên: "Câm miệng không cho phép cầu tình "

Đao Khinh Nguyệt phác thông một tiếng quỳ trên mặt đất, Đế Quân cũng là nặng nề khẽ hừ: "Ngu xuẩn nha đầu người ta trong suy nghĩ, một tiểu thị nữ cũng so sánh với mẹ ngươi thượng còn muốn trọng yếu, ngươi còn sỏa hồ hồ cho cầu tình có ích lợi gì "

Hồng Vũ bĩu môi một cái, triều Đao Khinh Nguyệt vừa chắp tay: "Điện hạ, nếu nơi này không có chuyện gì liễu, ta đây tựu đi trước liễu."

Hắn nói xong, cũng không đợi Đao Khinh Nguyệt phản ứng, xoay người ra khỏi tẩm cung. Chạm mặt một trận làn gió thơm, Trang Hàn nhào lên thật chặc mà đem hắn ôm lấy.

Mềm hương đầy cõi lòng, Hồng Vũ không tự chủ có phản ứng, Trang Hàn lần này rõ ràng cảm nhận được, nhưng không có cái gì phản đối ý tứ. Hồng Vũ vỗ nhè nhẹ phách nàng, nói giỡn nói: "Cái này ôm giá tiền không rẻ a, ta đoán chừng, Đế Quân vốn là cấp cho ta ban thưởng, ít nhất cũng là mấy trăm vạn lượng bạc sao…"

Từ Thương Lan hoàng đô một đường hướng nam, xuyên qua núi non trùng điệp, vô số khe rãnh, phảng phất đến thế giới nhất nam đoan. Nơi đó là một mảnh vô biên vô hạn biển rộng.

Thương Lan bờ biển thượng, từng cục đá ngầm giống như là hoang thú răng nhọn cắn vào liễu trong biển rộng, mãnh liệt sóng biển đánh ra đá ngầm, đụng nát thành một mảnh màu trắng toái ngọc.

Tiếng nước chảy nổ vang, gió biển gào thét, chính là biển rộng tàn sát bừa bãi thời điểm, nhưng là ở bờ biển trên đá ngầm, nhưng có một vị lão giả giống như sắt cứng đúc kim loại giống nhau, vững vàng địa đính tại liễu một khối khổng lồ màu đen trên đá ngầm.

Khi hắn trong tay, có một cái tinh tế thúy trúc cần câu, đổi một cái trong suốt sợi tơ. Cần câu chỉ có ngón út lớn bằng, dây câu cũng giống như là tàm ti giống nhau.

Mắt thấy sóng biển gầm thét, thiên địa trong lúc phong vân biến sắc, nơi xa nùng vân giăng đầy, tùy thời có thể nhấc lên một cuộc khổng lồ gió lốc. Nhưng là lão giả này nhưng lù lù bất động, tựa hồ tiến vào vật ngã lưỡng vong trạng thái.

“Oanh “

Vừa một đạo sóng lớn hung hăng địa vỗ vào dưới người hắn trên đá ngầm, bọt nước văng khắp nơi đưa cả người cũng bao phủ liễu. Nhưng là nước biển thối lui, hắn như cũ vẫn duy trì cái tư thế kia, thậm chí liên thủ trong đích dây câu cũng không có đung đưa xuống.

Nhưng là nước biển nhanh chóng tăng lên, sau nửa canh giờ tất cả đá ngầm cũng bị bao phủ liễu, kia vị lão giả cũng không thấy liễu. Biển rộng bạo nộ rồi, cuồng phong rống giận, nhấc lên liễu từng đạo cao gần chừng mười trượng sóng cuồng gió lốc rốt cuộc đã tới

Ở nơi này trong gió lốc, mới vừa rồi lão giả vị trí, bỗng nhiên vọt lên một đạo cột nước, ngay sau đó hào quang tỏa sáng, ánh sáng ngọc chói mắt. Lão giả cầm trong tay cần câu phóng lên cao, phía sau một tôn trông rất sống động Kim Bằng võ đạo pháp tướng hiện ra, vỗ cánh bay lên trời cao, khẽ động cần câu, một ít cái trong suốt dây câu lại càng kỳ lạ, phía dưới không biết câu được cái gì đồ, kịch liệt quay cuồng nhấc lên bọt sóng cũng có cao vài chục trượng

Tinh tế cây gậy trúc, tinh tế dây câu, tựa hồ tùy thời có thể đứt đoạn.

Dưới mặt biển cự thú dần dần hiển lộ ra thân hình, thật giống như một cái cá sấu, dài đến ba mươi trượng sống lưng ngăm đen, răng nhọn um tùm. Cái đuôi đong đưa dưới, dưới mặt nước khổng lồ đá ngầm từng khối từng khối cái chăn phách toái.

Này một người một thú kịch liệt chém giết, trong thiên địa đáng sợ nhất gió lốc đối với bọn họ không có một chút ảnh hưởng.

Mười mấy canh giờ sau, gió lốc rốt cục từ từ thối lui, trên bờ biển để lại một khổng lồ hoang thú thi thể, hai tên lão giả kia hừ điệu hát dân gian, đem cần câu cùng dây câu thu lại, từ ngang hông rút ra một con đoản đao, bắt đầu giải phẩu này chỉ khổng lồ hoang thú.

Hoang da thú cứng rắn vô cùng, nhưng là lão giả một đao đi xuống nhưng dễ dàng hóa mở. Hắn từ hoang thú sau ót lấy ra một quả chừng đầu người lớn nhỏ não tinh, hài lòng đang muốn thu lại, một cái thanh âm ở một bên vang lên: "Đàm Hòa, ta tới cho nói chuyện một chút."

Đàm Hòa vừa quay đầu, cau mày tới: "Tào Quỷ Hùng? Ngươi không có ở đây Đại Hạ cảnh nội hảo hảo ngốc, chạy đến Thương Lan tới cho cái gì?"

Tào Quỷ Hùng đại đao kim mã ở một khối bị nước biển cọ rửa phá lệ cho sạch trên đá ngầm ngồi xuống, đem của mình Huyền Binh "Đồ Thần Việt" để ngang đầu gối: "Ta nói tất cả, ta tới tìm ngươi nói chuyện một chút."

Đàm Hòa xức cho sạch liễu của mình đoản đao, khác trở về bên hông: "Nói chuyện gì?"

"Ta muốn hỏi hỏi ngươi lúc nào trở về hoàng đô."

Đàm Hòa ánh mắt lăng liệt đứng lên: "Chuyện này ngươi nghĩ nhúng tay?"

Tào Quỷ Hùng thân thể hơi nghiêng về phía trước, theo cái tiểu động tác này, một cổ ngập trời khí thế cuồn cuộn ra, đối

chọi gay gắt triều Đàm Hòa đè ép đi qua.

“Không phải là ta nghĩ, là ta xác định “

Đàm Hòa mặt liền biến sắc: “Nhất phẩm bốn sao “

“Ngươi chỉ là một phẩm hai sao, ta còn có Đồ Thần Việt. Ta không xa vạn dặm lại tới đây, thật ra thì thật lòng là muốn khuyên ngươi một câu, ngươi cái kia trọng tôn tử vốn chính là ngu ngốc, ở Thương Lan cảnh nội nhảy về phía trước một chút còn chưa tính, lại ra mặt đi ngăn trở Hồng Vũ? Cái tiểu tử thúi kia ngay cả ta cũng nhức đầu. Huống chi, ngươi thật cho là chính là một Vân Nê Thần Vực Lý gia, tựu dám khiêu chiến Bạch Uyển Thần các hạ?”

Đàm Hòa trên mặt âm tình bất định, tốt một chút mới lên tiếng: “Nhưng là Nhất Phẩm Hợp Chân là tự nhiên mình tôn nghiêm?”

“Hồng gia có hai vị Nhất Phẩm Hợp Chân, hơn nữa kia hai vị chiến lực tuyệt không so sánh với ngươi sai “

“Cái này không thể nào” Đàm Hòa bật thốt lên: “Ta cũng vậy uy tín lâu năm nhất phẩm “

“Quan gia hai đại Nhất Phẩm Hợp Chân tất cả đều chết ở trong tay bọn họ bọn họ có đẳng cấp cao Huyền Binh, còn có một phẩm hoang thú ngồi kỵ, ngươi cảm thấy ngươi có thể chiến thắng?”

Đàm Hòa sắc mặt thảm biến: “Còn có một phẩm hoang thú ngồi kỵ?”

Tào Quỷ Hùng hừ lạnh một tiếng: “Phàm phu tục tử không rõ, nhưng là có chút đạo lý ta và ngươi rất rõ ràng Nhất Phẩm Hợp Chân chẳng qua là khởi bước, ngươi chẳng lẽ muốn vì một nhất định không có thành tựu chút nào phế vật hậu duệ, đoạn tuyệt của mình võ đạo chi lộ?”

Đàm Hòa cắn chặc hàm răng, Tào Quỷ Hùng nhưng căn bản không để cho hắn suy nghĩ cơ hội: “Mới vừa rồi đầu kia sóng biển Long não tinh cho ta, làm đối với Hồng Vũ bồi tội lễ vật. Ngươi trở về quản giáo tốt một mình ngươi hậu duệ, chuyện này coi như là chấm dứt liễu “

“Cái gì” Đàm Hòa giận dữ hống khiếu: “Hắn đánh của ta tử tôn, còn muốn ta chịu nhận lỗi?”

Tào Quỷ Hùng nhưng một bước cũng không nhường, cường ngạnh vô cùng: “Là ngươi cửa nhà đích ngu xuẩn có sai ở phía trước “

Đàm Hòa gắt gao cắn răng, trong mắt phun lửa giận nhìn chằm chằm Tào Quỷ Hùng. Người sau nhưng hắc hắc cười lạnh, bàn tay đặt tại liễu Đồ Thần Việt thượng.

Đàm Hòa khí thế càng lên càng cao, nhưng thủy chung so với Tào Quỷ Hùng sai một chút. Hắn biết đây là Tào Quỷ Hùng hơn xa quá biểu hiện của mình, giằng co chừng nửa canh giờ, hai người chung quanh ba nghìn trượng trong vòng, tất cả đá ngầm tất cả đều bị hai người khí thế giao phong, bóp áp thành thạch phấn

Đàm Hòa một tiếng thở dài, bỗng nhiên triệt hồi liễu tất cả khí thế: “Thôi, cầm đi đi.”

Hắn đem mới vừa tới tay cái kia mai nhất phẩm hoang thú não tinh ném cho liễu Tào Quỷ Hùng. Tào Quỷ Hùng tiếp được liễu gật đầu: “Ngươi nhất định sẽ rất may mắn làm ra cái này sáng suốt quyết định.”

Đàm Hòa khoát khoát tay, không muốn nói thêm nữa cái gì.

Tào Quỷ Hùng cầm lấy não tinh mấy bước bước ra, đã là hơn mười dặm ở ngoài.

Trong lòng hắn tính toán, có muốn hay không trực tiếp đi tìm cái kia du côn cắc ké, người nầy cừu nhân quá nhiều, có thể sẽ cho Tào gia rước lấy tai hoạ. Nhưng là người nầy trên đầu rượu ngon thật nhiều nha…

Hắn nuốt một chút nước miếng, thầm nghĩ thôi, dù sao người ta cũng biết ta cùng quan hệ của hắn, tị hiềm cũng tránh không khỏi liễu.

Hắn mở ra hai chân, sẽ cực kỳ nhanh hướng hoàng đô chạy tới.

Vân Nê Thần Vực Lý gia cao thủ đã lần nữa vào vị trí.

Đao Tần An trong mật thất, trung niên nhân Lý Hằng Bang lẳng lặng chờ chực, một canh giờ bên trong hắn cũng không có mở miệng, nhưng là một canh giờ sau, sắc mặt của hắn có chút không đúng liễu: "Đàm Hòa sẽ không tới."

Đao Tần An sửng sốt: "Không thể nào hắn thương yêu nhất trọng tôn tử bị Hồng Vũ thu thập là không thành hình người, nhưng hắn là chính miệng đáp ứng nhất định sẽ vào hôm nay chạy tới "

Lý Hằng Bang lắc đầu: "Ngươi không biết Nhất Phẩm Hợp Chân. Ta tính toán quá hạn đang lúc liễu, nếu như muốn tới, này một canh giờ bên trong nhất định chạy tới. Trong khoảng thời gian này không đến, bất kể là hắn thay đổi chú ý, vẫn bị người ngăn cản, cũng không thể chạy tới."

Đao Tần An nghi ngờ: "Còn có ai có thể ngăn cản một vị Nhất Phẩm Hợp Chân?"

Lý Hằng Bang nhìn hắn một cái, nhất phẩm chín viên tinh, một sao một sinh tử. Những chuyện này phàm tục thế giới người chắc là không biết biết đến.

Chỉ có đến Nhất Phẩm Hợp Chân, mới có thể hiểu tại sao nói nhất phẩm chẳng qua là khởi bước. Bởi vì lấy Nhân Tộc Tiên Thiên điều kiện mà nói, đến Nhất Phẩm Hợp Chân chính là cực hạn.

Nhưng là võ đạo đường xá cũng không có đến đây chấm dứt. Muốn tiến thêm một bước thăm dò, tựu cần đột phá Nhân Tộc tự thân điều kiện đầu tiên là, mỗi một lần "Sinh tử", cũng là một lần đột phá, chín lần sau, nghe nói là có thể tránh thoát Nhân Tộc tự thân điều kiện hạn chế, bước lên chân chính đại đạo.

Nhưng là phàm tục thế giới những thứ này Nhất Phẩm Hợp Chân, phần lớn cũng chỉ là Nhất Phẩm Hợp Chân, ngay cả đám lần "Sinh tử" cũng không có. Lý Hằng Bang cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân, hắn và Đàm Hòa tài nghệ tương đối, nhất phẩm hai sao. Trải qua hai lần "Sinh tử", nhưng là hắn biết rõ đã biết loại tài nghệ, ở Chủ Thần Vực bên trong không đáng kể chút nào.

Lý gia ở Vân Nê Thần Vực chỉ là một loại, so với Quan gia sai quá xa, ngay cả Quan gia ở Bạch Uyển Thần cùng Hồng Vũ trước mặt cũng đánh bại thiếu thua, hắn Lý Hằng Bang dĩ nhiên không dám cùng Hồng Vũ chính diện là địch.

Buồn cười chính là Đao Tần An còn tưởng rằng có một Chủ Thần Vực thế gia ủng hộ, mình ở phàm tục thế giới nhất định đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi.

Lý Hằng Bang cũng là như vậy lừa dối, để cho Đao Tần An sỏa hồ hồ xông đi lên —— nếu như có thể được việc, đó là đương nhiên tốt nhất, nếu như không được, Lý Hằng Bang cũng sẽ không bại lộ.

Đao Tần An hỏi ra lời này, Lý Hằng Bang lắc đầu nói: "Một mình ta một cây chẳng chống vững nhà…"

Đao Tần An nơi nào chịu tin?

"Hồng Vũ bên cạnh chỉ có hai vị Nhị Phẩm Khai Thần, khẳng định không phải là đối thủ của ngài."

"Nhưng là hắn còn có hai đầu nhất phẩm hoang thú "

"Nhất phẩm hoang thú khẳng định không phải là đối thủ của ngài, ngài chỉ cần kéo hai đầu hoang thú, chúng ta thủ hạ này rất nhiều Nhị Phẩm Khai Thần, là có thể nhanh chóng đem Hồng Vũ mọi người chém giết…"

"Ha ha ha" Lý Hằng Bang một tiếng cười to: "Ngươi để cho ta một người kéo hai đầu nhất phẩm hoang thú? Ngươi đây là nghĩ tới ta đi chịu chết sao?"

Ngữ khí của hắn rét lạnh, Đao Tần An một run run, nhớ tới trước mắt người này đáng sợ, vội vàng khẽ khom người: "Tiểu nhân không dám "

Lý Hằng Bang hừ lạnh một tiếng: "Ngu xuẩn có một số việc, không nhất định không nên dùng vũ lực để giải quyết "

Đao Tần An trong mắt lần nữa lộ ra một tia hi vọng: "Xin tiên sinh chỉ điểm "

Lý Hằng Bang nhàn nhạt chỉ điểm liễu Đao Tần An mấy câu, sau đó phiêu nhiên nhi khứ. Chương trình ủng hộ thương

hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 86 : Người quen cũ (thượng)

Đao Tần An lòng tin mười phần chuẩn bị một cuộc "Long trọng" âm mưu thời điểm, hắn vẫn lấy làm dựa Lý Hằng Bang cũng đã mang theo Lý gia võ đạo cường giả nhanh chóng chạy trốn, ra khỏi Thương Lan trở về Vân Nê Thần Vực, sau đó núp ở bên trong không bao giờ… nữa chịu đi ra ngoài.

Chính hắn tính toán, cũng không có chính diện cùng Bạch Uyển Thần, Hồng Vũ phát sinh xung đột, coi như là Bạch Uyển Thần trong lòng khó chịu, ở Vân Nê Thần Vực trong còn có Thiết luật ước thúc, đã biết một lần cùng Quan gia không giống với, không có gì chứng cớ rơi vào trong tay nàng, nàng cũng không thể đem mình thế nào.

Lý Hằng Bang trên thực tế còn có một lo lắng, đó chính là Hồng gia.

Bây giờ nhìn lại Hồng gia tựa hồ cũng không đáng sợ, nhưng là Hồng Thắng Nhật vợ chồng vốn là công nhận thủy hóa nhất phẩm, lại có thể chém giết Quan gia hai Vị lão bài nhất phẩm

Bất kể nơi này có phải hay không có Bạch Uyển Thần công lao, đợi một thời gian, hai người lớn lên, tiền đồ bất khả hạn lượng

Hắn Lý gia cũng là chỉ có hai vị Nhất Phẩm Hợp Chân, vạn nhất Hồng gia tương lai hưng sư vấn tội, ai chết vào tay ai còn rất khó nói a.

Lý Hằng Bang vốn là tìm được rồi một loại có thể nhanh chóng tu hành phương pháp, nhất định phải mượn một đạo thịnh vượng vận nước, cho nên mới nhìn trúng Thương Lan, lại không nghĩ rằng rất có thể rơi vào trộm gà không được còn mất nắm gạo kết quả, hắn thầm kêu xui xẻo, làm sao gặp gỡ Hồng Vũ rồi sao?

Bị núi dựa vô tình vứt bỏ Đao Tần An, còn đắm chìm ở có hi vọng trở thành mới mặc cho Đế Quân trong mộng đẹp, âm

thầm thôi ba trợ lan, muốn thúc đẩy một cuộc lớn gió lốc.

Hồng Vũ mấy ngày qua vẫn chỗ ở tại chính mình chỗ ở.

Nơi này là Thương Lan hoàng đô bên trong, tầng thứ ba một ngọn thạch bảo, Đao Khinh Nguyệt đặc biệt cho hắn an bài. Bởi vì Thương Lan Đế Quân tồn tại, Hồng Vũ lười lại ra mặt liễu, hắn đem Hoang Thú Kỵ Binh đoàn giao cho Đao Khinh Nguyệt, Hồng Thân Hồng Dần cũng có nàng khu sử. Về phần Hồng Vũ an toàn của mình, chỉ cần có Bách Nhật Hỏa Viên ở, hết thảy cũng không thành vấn đề.

Trong khoảng thời gian này, hắn chuyên tâm tu luyện, mỗi ngày tiến vào Tịch Diệt cổ giới chém giết rèn luyện. Trống không thời gian, hoặc là căn cứ từ mình hứng thú luyện chế các loại hiệu quả linh đan, hoặc là nghiên cứu một chút Huyền Binh thuật.

Đan đạo phương diện, Hồng Vũ cảm giác mình trước mắt trạng thái, tiến bộ không gian đã không lớn, trừ phi mình lần nữa tăng lên, đến Tứ Phẩm Thông Pháp trung kỳ

Nhưng là Huyền Binh thuật nhưng… có tương lai.

Thanh Ngưu trong trí nhớ có liên quan chế khí bộ phận cũng không nhiều, nhưng là Hồng Vũ phản phục cân nhắc, cùng Huyền Binh thuật lẫn nhau xác minh, càng ngày càng cảm thấy thú vị. Trong khoảng thời gian này xuống tới, đã có nhảy vọt tiến triển.

Mỗi lần hắn nghiên cứu Huyền Binh thuật, Bách Nhật Hỏa Viên đang ở vừa lái tâm vò đầu bứt tai thượng thoan hạ khiêu.

Nó sớm đã thành thói quen dụng binh khí chiến đấu, hơn nữa nó cũng phát hiện mình lúc trước lung tung dùng địa hỏa luyện chế cái kia một cây đại bổng, so với của mình nanh vuốt uy lực khổng lồ rất nhiều. Nhưng là Hồng Vũ luyện chế hoang thú Huyền Binh, dễ dàng tựu đánh nát liễu nó đại bổng. Điều này làm cho nó đối với Hồng Vũ vì mình luyện chế Huyền Binh tràn đầy mong đợi.

Bách Nhật Hỏa Viên coi như là linh trí mở rộng ra, vượt xa một loại hoang thú, nhưng dù sao vẫn là một đầu cầm thú, tâm tư đơn giản trực tiếp.

Từ Đại Hạ đến Thương Lan, nó dọc theo con đường này cố gắng biểu hiện, chiến công hiển hách, chính là nghĩ lấy lòng Hồng Vũ, để cho hắn sớm một chút vì mình hợp với binh khí.

Bách Nhật Hỏa Viên mấy ngày qua thỉnh thoảng từ bên ngoài túm xuống tới một chút cũ rách niên kỉ bức tranh, ở Hồng Vũ trước mặt lúc ẩn lúc hiện.

Thương Lan một chút tập tục cùng Đại Hạ rất tương tự, lễ mừng năm mới dán tranh tết trừ tà, người ra mặt vật phần lớn là Thương Lan trong lịch sử danh tướng, người mặc khôi giáp, cầm trong tay binh khí.

Bách Nhật Hỏa Viên nhìn hai mắt mạo tinh tinh, lúc nào mình cũng có thể như vậy uy phong, một thân khôi giáp cầm trong tay Huyền Binh?

Điểm này tâm tư Hồng Vũ dĩ nhiên hiểu. Mà cho Bách Nhật Hỏa Viên hợp với một binh khí, cũng đích xác là việc cấp bách. Bách Nhật Hỏa Viên đã thành thói quen dùng đại bổng chiến đấu, không có binh khí, này đầu hoang thú lực chiến đấu trống rỗng rớt xuống ba thành thật sự đáng tiếc.

Nhưng là Hồng Vũ cũng có chút nhức đầu, bởi vì vẫn không có một người nào, không có một cái nào tốt cấu tứ. Hơn nữa Huyền Binh cần phải có một trọng yếu, trong tay của hắn cũng là có mấy mai nhất phẩm hoang thú não tinh, tuy nhiên cũng cùng Bách Nhật Hỏa Viên thuộc tính không hợp.

Một ngày kia, đang vò đầu thời điểm, ngoài cửa bỗng nhiên truyện tới một tục tằng thanh âm: "Tiểu tử thúi, lão tử vì chuyện của ngươi vạn dặm bôn ba, còn không mau cút đi đi ra ngoài nghênh đón "

Hồng Vũ sửng sốt một chút, cười lên ha hả, đưa tay lên thăm dò vào không gian của mình Thiết giác trong, lấy ra tới một con mã da miệng túi hướng ra phía ngoài hung hăng đập phá đi qua.

"Ngươi lão già kia, rượu ngon ngăn ngừa ngươi miệng thúi "

Tào Quỷ Hùng một phát bắt được liễu, nhổ ra đi Liễu Mộc nhét nghe thấy hạ xuống, khẩn cấp uống đứng lên: "Địch

Nhung thật là tốt rượu ha ha ha, coi như tiểu tử ngươi có lương tâm “

Hắn một hơi rót hết nửa miệng túi, thỏa mãn mất rồi bộ dạng say rượu, vuốt cái bụng đi tới: “Vậy thì ngươi nơi này ngốc thoải mái, ở nhà ta chính là cái lão tổ tông, bị mọi người thờ phụng, ta cũng vậy ý không tốt cả ngày say đến năm mê ba đạo, tổng yếu lấy ra chút lão tổ tông phái đoàn…”

Hồng Vũ liên tiếp từ trữ vật Thiết giác trong lấy ra rượu ngon: “Này, cũng là đưa cho ngươi, say chết ngươi “

“Ha ha ha” Tào Quỷ Hùng mừng rỡ, không còn một mống tất cả đều nhận lấy, sau đó vừa theo dõi Hồng Vũ không gian Thiết giác, ánh mắt tỏa sáng hỏi: “Tiểu tử, đây là vật gì, rất tốt dùng a, cho ta một.”

Hồng Vũ cởi xuống tới một quả cho hắn, cặn kẽ giải thích liễu làm sao sử dụng. Tào Quỷ Hùng mặt mày hớn hở: “Hay hay hay, sau này có thể tùy thân đeo đại lượng rượu ngon, không cần phải lo lắng ở rừng núi hoang vắng con sâu rượu đi lên tìm không được rượu ngon “

Hồng Vũ buồn cười: “Ta liền biết vật này đến trong tay ngươi, cũng chính là cái này chỗ dùng.”

Tào Quỷ Hùng lại là hướng lên cái cổ, đem còn dư lại nửa miệng túi mã nãi tửu uống sạch sẻ, sau đó vừa mở ra một con da miệng túi, bỗng nhiên ngừng lại, từ phía sau lưng trong bao quần áo móc ra một vật: “Đây là Đàm Hòa đưa cho ngươi bồi tội lễ vật, Hải Lãng Long não tinh. Loại này nhất phẩm hoang thú có thể so với nhất phẩm một sao, chuyện này ta xem coi như xong đi.”

Hồng Vũ vui mừng quá đỗi: “Tào đại hồ tử ngươi ra tay quả nhiên bất phàm, Đàm Hòa lại kinh sợ liễu, còn đưa tới lễ vật.”

Tào Quỷ Hùng đối với “Tào đại hồ tử” xưng hô thế này đã có chút ít chết lặng, hừ hừ một tiếng nói: “Ta ra tay Đàm Hòa còn có thể nhận thức kinh sợ, nếu là Bạch Uyển Thần đi qua, hắc hắc, nữ nhân kia có một sợi ngoan sức lực, hắn nghĩ nhận thức kinh sợ cũng không thể liễu.”

Hồng Vũ nghiêng đầu suy nghĩ một chút, nói một câu: "Bạch tỷ tỷ theo giống nhau cũng rất hòa thuận nha."

Tào Quỷ Hùng vừa uống rượu vừa nói: "Đó là đối với ngươi. Ngươi là hảo đệ đệ của nàng, lại là nàng thân truyền đệ tử ca ca, khụ, quan hệ của các ngươi làm sao như vậy loạn? Dù sao tựu một câu nói, nàng đối với ngươi có nhiều tốt, đối với địch nhân thì nhiều ngoan."

Hồng Vũ cười híp mắt: "Ta thích."

Tào Quỷ Hùng lại nói: "Này khối não tinh ngươi hữu dụng hay không? Không có đặc biệt cách dùng lời nói đổi lại cho ta, trong nhà có tiểu tử vừa lúc cần như vậy một khối Thủy Hệ hoang thú não tinh, chuẩn bị mời người cho hắn chế tạo một Huyền Binh."

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Kính xin người nào a, để cho hắn trực tiếp đi Vũ Đô, ta để cho Tôn Bán Sơn cho hắn chế tạo."

Tào Quỷ Hùng ánh mắt sáng lên: "Kia cảm tình tốt lắm, Tôn Bán Sơn hiện tại tài nghệ, không tính là Đại Hạ đệ nhất : thứ nhất cũng có thể đứng vào tiền tam liễu. Khẳng định so với hắn mình đi tìm người mạnh hơn."

Hồng Vũ gật đầu: "Cứ quyết định như vậy đi."

Tào Quỷ Hùng lại nói: "Vậy được, này khối não tinh ta dùng, ta đổi lại cho ngươi cái gì, để cho ta thử nghĩ xem…"

Hắn vỗ ót: "Ha ha, ta nghĩ đứng lên ta nhớ quá còn có một món đồ như vậy thứ tốt."

Hắn lại đang sau lưng cái kia trong bao quần áo sờ tới sờ lui, sau đó trên mặt ngượng ngùng: "Ý không tốt a, tựa hồ quên mất đeo…"

Hồng Vũ khoát khoát tay: "Chờ ngươi lúc nào nhớ tới để ở nơi đâu liễu, sẽ tìm đi ra ngoài cho ta."

Tào Quỷ Hùng mặt già đỏ lên: "Làm sao ngươi biết ta là tìm không được rồi?"

Hồng Vũ cười ha ha: "Bởi vì ngươi là tửu quỷ "

Tửu quỷ uống nhiều quá thường thường nghĩ không ra mình đem đồ vật ném ở cái góc nào liễu.

Tào Quỷ Hùng ngượng ngùng cười một tiếng, lại đang mình trong tay áo sờ sờ, bỗng nhiên mặt lộ vẻ vui mừng: "Ha ha, tìm được rồi, ở chỗ này."

Trong tay của hắn xuất hiện một quả tinh xảo đặc sắc thủy tinh, chỉ có trứng gà lớn nhỏ, trọng yếu vị trí nhưng có một tia màu đỏ nhạt ngọn lửa. Ngọn lửa ở thủy tinh trong, giống như là ở trong không khí giống nhau lẳng lặng thiêu đốt, thỉnh thoảng phiêu động xuống.

Hồng Vũ trong đầu, Thanh Ngưu trí nhớ bị xúc động, giật mình nói: "Đây là Địa Mạch Hỏa Tủy "

Địa Mạch Hỏa Tủy nhưng là vượt qua nhất phẩm tài liệu, từ phẩm cấp đi lên nói, so ra mà vượt Thất Diệp Tiên Lan

Tào Quỷ Hùng không nhịn được nhìn Hồng Vũ một cái: "Tiểu tử ngươi cũng là thức hóa."

Hồng Vũ đôi mắt - trông mong nhìn một ít nói Địa Mạch Hỏa Tủy, hết lần này tới lần khác Tào Quỷ Hùng chính là không để cho hắn. Nắm chặt một ít mai thủy tinh, không có đang hình dạng cười nói: "Tiểu tử, ta đây đồ đổi lại ngươi não tinh, ngươi nhưng là chiếm đại tiện nghi."

"Đó là đương nhiên "

"Ngươi có phải hay không được bồi bổ lại ta một điểm gì đó?" Tào Quỷ Hùng con ngươi loạn chuyển.

Hồng Vũ thở dài: "Ngài lão nhân gia còn học cái gì gian thương đàm phán? Chỉ cần cho ngươi rượu ngon, ngươi tựu khẳng định biết điều một chút đi vào khuôn khổ liễu."

Tào Quỷ Hùng trong nháy mắt nhục chí, tức giận đem thủy tinh đập cho Hồng Vũ: "Chết tiệt ngươi nhớ được là tốt rồi, lão nhân gia ta đời này thật là tốt rượu, tựu tin tức ở trên người của ngươi liễu "

Hồng Vũ tiếp được này một đạo Địa Mạch Hỏa Tủy, cười hì hì nói: "Yên tâm đi "

Một bên một đạo mạnh mẽ thân ảnh sưu một chút lủi tới đây, đoạt ở Hồng Vũ lúc trước một phát bắt được liễu Địa Mạch Hỏa Tủy. Tào Quỷ Hùng thất kinh, bởi vì ngay cả hắn thoáng cái cũng không kịp phản ứng, cư nhiên bị người cướp đoạt đắc thủ

"Bách Nhật Hỏa Viên" Tào Quỷ Hùng không nhịn được một tiếng thét kinh hãi: "Người tốt, tiểu tử ngươi chừng thu phục liễu như vậy một đầu cường đại hoang thú? Đây cũng không phải là một loại nhất phẩm hoang thú "

Bách Nhật Hỏa Viên tham lam vươn đầu lưỡi liếm thủy tinh, nhưng là phía ngoài tầng này thủy tinh, trên thực tế chính là dùng một loại đặc thù tài liệu, phối hợp với trận pháp phong ấn Địa Mạch Hỏa Tủy. Bách Nhật Hỏa Viên liếm hồi lâu, nước miếng chảy dài, nhưng cũng không có thể ăn vào bên trong Địa Mạch Hỏa Tủy.

Nó gấp gáp triều Hồng Vũ xèo xèo kêu loạn, Hồng Vũ cười ha ha, triều nó ngoắc ngoắc đầu ngón tay: "Đây cũng không phải là cho ngươi cật, đây là dùng để cho ngươi luyện chế Huyền Binh."

Tào Quỷ Hùng lại càng giật mình: "Này đầu hoang thú cũng có thể sử dụng Huyền Binh?"

Bách Nhật Hỏa Viên không vui, làm sao không có nhìn không dậy nổi con khỉ ông?

Nó chuyển quá mặt khỉ, hướng Tào Quỷ Hùng hung hăng một nhe răng. Tào Quỷ Hùng bị nó chọc cười liễu: "Này vật nhỏ thật biết điều. Bất quá tiểu tử, ngươi mới vừa nói cấp cho nó luyện chế Huyền Binh, có thật không?" Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 86 : Người quen cũ (hạ)

Hồng Vũ gật đầu, đối với Tào Quỷ Hùng không có gì hay giấu diếm, hắn tễ mi lộng nhãn: "Tào đại hồ tử, ngươi có muốn hay không xem một chút những người khác phát hiện nhất phẩm hoang thú hơn nữa đẳng cấp cao Huyền Binh bộc phát ra siêu cường uy lực lúc vẻ mặt?"

Tào Quỷ Hùng sửng sốt một chút, sờ sờ của mình tràn đầy râu mép càm, tự đáy lòng nói: "Ta hiện tại càng thêm khẳng định, ta đi lời khuyên liễu Đàm Hòa, là giúp hắn một đại mang, lão tiểu tử đó thiếu ta thật to một cái nhân tình!"

Hồng Vũ trong khoảng thời gian này bắt được đại lượng rượu ngon đưa hết cho Tào Quỷ Hùng, Tào đại hồ tử cả ngày rượu trì thịt Lâm, khỏa quá chén sinh mộng chết cuộc sống. Mà Hồng Vũ thì chuyên tâm bắt đầu rèn Huyền Binh. Bán Thần Vực trong núi lửa cũng đúng lúc có thể xử dụng thượng, trọng yếu đương nhiên là một ít nói Địa Mạch Hỏa Tủy, chủ nguyên liệu là vốn là Bách Nhật Hỏa Viên cái kia một cây đại bổng.

Bất quá Hồng Vũ tính toán hạ xuống, một ít cái đại bổng trong các loại trân quý tài liệu, thật ra thì căn bản không cần nhiều như vậy. Rèn Huyền Binh cũng không phải là chồng chất nguyên liệu. Không phải nói đem tất cả quý trọng tài liệu quái thành một oa là có thể chế tạo ra cường đại nhất Huyền Binh.

Hơn muốn dạy nguyên liệu phối hợp cùng trận pháp phối hợp.

Bởi vì Hồng Vũ đối với trận pháp nghiên cứu cũng xâm nhập liễu không ít. Dĩ nhiên, trước mắt tài nghệ so với Phương Lưu Vân hay là kém không ít.

Liên tiếp chừng mấy ngày, Hồng Vũ cũng không có ra cửa, Bách Nhật Hỏa Viên trung thành cảnh cảnh canh giữ ở phía ngoài, ngay cả Tào Quỷ Hùng đến thăm, cũng bị nó không chút lưu tình từ chối khéo.

Một ngày kia, Hồng Vũ đầy người mỏi mệt từ bên trong gian phòng đi ra, một tay lấy Bách Nhật Hỏa Viên kéo vào liễu của mình Bán Thần Vực.

Bán Thần Vực trong, một cây Thông Thiên đại bổng cắm ở Bán Thần Vực trong, Kim Quang lóe lên, ngọn lửa chảy xuôi. So với Bách Nhật Hỏa Viên trước kia binh khí, không biết cao minh liễu gấp bao nhiêu lần.

Mừng đến Bách Nhật Hỏa Viên vò đầu bứt tai, nhảy thượng Hồng Vũ bả vai, hôn đâu chà chà cổ của hắn.

Sau đó, Bách Nhật Hỏa Viên nhảy dựng lên, bay lên không bay múa, đem thân thể hóa thành mấy trăm trượng cao thấp, một bả nhấc lên này một cây đại bổng, huy vũ mấy cái, một cổ mênh mông lực lượng ở Bán Thần Vực trong đụng nhau, trong hư không truyền đến trận trận tiếng vọng, tựa hồ đã ở sợ hãi than cho mới ra đời Huyền Binh uy lực kinh thiên!

Hồng Vũ thật ra thì ở suy nghĩ, cái này Huyền Binh gọi là "Như ý Kim Cô bổng" đâu hay là gọi "Định Hải Thần Châm". Nhưng là Huyền Binh dù sao cũng là Huyền Binh, khó có thể biến hóa lớn nhỏ —— ít nhất Hồng Vũ trước mắt còn làm không được điểm này.

Cái này Huyền Binh tạm thời chỉ có thể được lưu giữ trong hắn Bán Thần Vực trong, bởi vì cho dù là không gian Thiết giác, cũng không có mấy trăm trượng dài. Kế tiếp sẽ làm cho Phương Lưu Vân đặc biệt vì Bách Nhật Hỏa Viên chế tạo một tồn phóng cái này Huyền Binh tồn trữ không gian.

Hồng Vũ muốn đi ra ngoài, tiểu Hầu Tử mới được liễu thật to một cây gậy, còn không có thoải mái đủ đâu, chơi xấu Bán Thần Vực không chịu đi ra ngoài, Hồng Vũ chỉ đành chịu đem nó ở lại bên trong.

Trang Hàn đã tại phía ngoài đợi hắn tốt một chút, trong tay cầm một tờ Thương Lan đặc sắc thiệp mời: "Thiếu gia, đây là Tiêu gia phái người đưa tới."

"Tiêu gia?" Hồng Vũ có chút ấn tượng, ban đầu Mai Thiên Vũ tỷ võ chọn rể, hắn thiếu chút nữa đem Tiêu Lan Giang

đánh chết. Thiệp mời là muốn mời hắn tham gia ba ngày sau này Tiêu Lan Giang hài tử trăm tuổi yến.

Hồng Vũ ngoài ý muốn: "Tiêu Lan Giang nhanh như vậy ngay cả hài tử đều có rồi?"

Trang Hàn đang muốn nói chuyện, nhưng nhìn thấy thiếu gia tao lông mày đạp mắt nhìn thấy bụng của mình, không có hảo ý nói: "Ngươi nhìn nhìn người nhà đích hiệu suất! Chúng ta rơi ở phía sau rất nhiều nha, nếu không, chúng ta cũng trước làm ra con nít tới? Ta tàn bạo liễu hắn lão tử, chúng ta hài tử tiếp tục tàn bạo hài tử của hắn."

Trang Hàn mắc cở đỏ bừng cả khuôn mặt, may là bên cạnh không có người khác: "Thiếu gia…"

Hồng Vũ cười hì hì nói: "Tốt lắm tốt lắm, trêu chọc ngươi đùa. Thay ta cự tuyệt sao, ta cùng Tiêu Lan Giang có hay không cái gì giao tình, rồi hãy nói hắn vẫn là của ngươi cừu nhân."

Trang Hàn lắc đầu nói: "Thiếu gia, ngươi vẫn chưa hiểu. Tiêu gia đây là đang biến tướng hướng ngươi thị uy."

Trang Hàn xuất thân Thương Lan, có một số việc nàng so sánh với Hồng Vũ rõ ràng.

Hồng Vũ rất khiêm tốn: "Ngươi nói một chút, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra."

"Hài tử trăm tuổi yến, tất cả mọi người có tặng quà. Đây là Thương Lan tập tục. Mà đổi thành ngoài một phương diện, lễ vật trân quý trình độ, phản ứng liễu chủ nhân thực lực. Mà trên thực tế, Thương Lan yến hội vốn chính là một mọi người lấy tương đối bình thản phương thức, biểu diễn thực lực phương pháp."

Hồng Vũ cảm thấy bất khả tư nghị: "Đây không phải là ngu sao? Vì biểu diễn thực lực, tựu cho mình địch nhân đưa quý trọng lễ vật?"

Trang Hàn khí cười: "Chúng ta Thương Lan người có như vậy ngu xuẩn?

Loại này yến hội, là một tập thể biểu diễn thực lực chỗ. Tiêu gia đồng minh, có đưa lên các loại trân quý lễ vật. Ở trên yến hội đem thực lực của mình biểu diễn cho đối thủ nhìn. Đối thủ chỉ cần tùy tiện ý tứ một chút là được. Nhưng là đây cũng là đối thủ biểu diễn thực lực cơ hội, nói ví dụ đối thủ bên kia đồng thời trình diện nhân số, nếu như vô cùng khổng lồ, hoặc là mọi người đều biết cường đại.

Thương Lan loại này yến hội môn đạo rất nhiều, đây chỉ là cơ bản nhất một chút, trong bữa tiệc một chút lời nói vân vân, cũng có rất sâu học vấn. Ở chỗ này, sẽ không tham gia yến hội quan viên cũng không phải là một hợp cách quan viên."

Hồng Vũ lắc đầu, cái này xác thực cùng Đại Hạ sửa trị phương thức hơi có bất đồng.

Hắn lại lần nữa nhìn thiếp mời: "Ý của ngươi là ta hẳn là đi?"

"Tiêu Lan Giang cùng ngươi có thù cũ, hơn nữa chuyện của ta, Tiếu gia không nghi ngờ chút nào có đứng ở Đao Tần An bên kia, bất quá để cho ta cảm thấy kỳ quái chính là, chiều hướng phát triển Đao Tần An đã không có hy vọng, cái này yến hội nhìn qua căn bản đã không có ý nghĩa, tại sao còn muốn cử hành?"

Cử hành một cuộc long trọng yến hội ở Thương Lan tốn hao khổng lồ, nếu như không có cần thiết cho dù là Tiêu gia cũng sẽ không như vậy lãng phí.

Hồng Vũ như có điều suy nghĩ khẽ mỉm cười: "Tốt nhất, bọn họ không phải là muốn biểu diễn thực lực ư, vậy chúng ta tựu biểu diễn cho bọn hắn nhìn!"

Bất kỳ một cái nào trong triều đình, cũng sẽ không chỉ có một cổ lực lượng, cũng sẽ không chỉ có vài cổ lực lượng. Thường thường rắc rối phức tạp, khắp nơi thế lực có lẽ hôm nay vẫn là bằng hữu, ngày mai sẽ bởi vì mới xuất hiện tình huống trở mặt thành thù. Mà vốn là cừu địch khắp nơi, cũng có thể có thể bởi vì bỗng nhiên xuất hiện một cùng chung cường đại địch nhân, mà chặc chẽ đoàn kết cùng chung mối thù.

Giống vậy hiện tại cường thế trở về Đao Khinh Nguyệt, chính là tất cả cố ý thái tử vị trí khắp nơi thế lực địch nhân lớn nhất.

Trong những người này mạnh nhất không thể nghi ngờ là Đao Tần An, nhưng là cũng không chỉ có Đao Tần An một người. Những người này một khi liên hợp lại, chính là một cổ đủ để ảnh hưởng Đế Quân ý chí lực lượng.

Đế Quân nếu như khư khư cố chấp, sẽ triều đình không yên.

Mà những người này trong, có một vị là Đế Quân anh niên tảo thệ huynh trưởng hài tử, huynh trưởng năm đó lưu lại vô cùng nhiều người tình, cũng —— đoái hiện tại liễu đứa bé này trên người.

Trong đó, Thương Lan Đông Nam Khúc gia, năm đó từng bị quá Đế Quân huynh trưởng đại ân, mười năm sau Khúc gia một vị tuyệt thế thiên tài từ Nhị Phẩm Khai Thần ngẩng đầu bước vào Nhất Phẩm Hợp Chân —— đây là Thương Lan trẻ tuổi nhất một vị Nhất Phẩm Hợp Chân.

Mà đứa bé thì đang từ Khúc gia chạy về hoàng đô, hắn thông hành trong xe ngựa ngồi một vị hơn năm mươi tuổi lão nhân, dọc theo đường đi nhắm mắt minh tưởng, giống như là một đoạn tiều tụy cây khô giống nhau, tựa hồ sinh cơ đoạn tuyệt.

Nhưng là cả đoàn xe người, đối với này vị lão nhân cũng không có so sánh với tôn kính, không dám có một ti mạo phạm, cho dù là ở sau lưng nhắc tới hắn, cũng muốn tôn xưng vì "Các hạ".

"Chín sao sinh tử chín lần khô khốc, đây là Nhất Phẩm Hợp Chân sau con đường." Tào Quỷ Hùng tưới một ngụm rượu ngon, ở trong miệng phẩm táp một chút, tiếp theo sau đó cùng Hồng Vũ giải thích: "Thật ra thì ngươi hiện tại biết nhiều như vậy cũng không còn cái gì chỗ dùng. Bất quá ngươi muốn biết ta liền nói cho ngươi biết.

Nơi này theo lời sinh tử cũng không phải là chúng ta bình thường theo lời ý nghĩa. Dĩ nhiên, nếu như ngươi đến Nhất

Phẩm Hợp Chân sau, có thể xông qua một lần sinh tử kiếp nạn, hiểu được tự nhiên rất nhiều, coi như là một lần sinh tử khô khốc."

"Bất quá chúng ta Nhất Phẩm Hợp Chân chín sao sinh tử chân chính đắc ý nghĩa là ở cho hiểu được. Hiện tại nói cho ngươi ngươi rất khó hiểu. Hiểu được sống hay chết cái kia một đường ở giữa chênh lệch. Đem mình trạng thái duy trì ở đây một đường trong lúc. Trong lúc này hết sức nguy hiểm, rất có thể không cẩn thận 'Quá tuyến' quá nhiều, thật chết đi vậy thì không về được."

Hồng Vũ gật đầu, đến Nhất Phẩm Hợp Chân cảnh giới, chân chính sinh tử kiếp nạn cũng rất ít liễu, vì vậy càng nhiều là là ở mình hiểu được sống hay chết đích thực đế.

Mà Nhất Phẩm Hợp Chân chín lần sinh tử khô khốc, nghe đi tới tương tự với Lão Quân đạo tôn những thứ kia trong trí nhớ "Cửu chuyển". Hắn sờ lên cằm suy nghĩ một chút, bỗng nhiên vỗ cái bàn có một chú ý, cũng chẳng quan tâm cùng Tào Quỷ Hùng dặn dò một tiếng, lập tức nhảy lên biết gian phòng của mình.

Tào Quỷ Hùng đối với hắn đã sớm thói quen, chỉ cần có rượu ngon làm bạn là tốt rồi.

Hồng Vũ tiến vào của mình Bán Thần Vực, một phen thâm tư thục lự, tiện tay trên mặt đất vẽ lấy các loại nguyên thuốc đích danh xưng, Liệt đi ra ngoài một tờ phương thuốc dân gian. Sau đó vừa bôi xoá và sửa đổi, ước chừng hai canh giờ, mới rốt cục xác định xuống tới.

Sau đó hắn mới bắt đầu đưa ra Long hỏa, tiến hành luyện đan.

Suốt hai ngày sau, miệng núi lửa trung ầm ầm một tiếng vang thật lớn, màu vàng quang diễm phun ra mấy trăm trượng cao, trong ngọn lửa một quả linh đan quay tròn loạn chuyển, tựa hồ phải mặc phá hư không bỏ chạy đi.

Hồng Vũ lăng không dựng lên, ôm đồm ở trong tay, vui thích nhìn một chút, hì hì cười một tiếng tìm bình ngọc giả bộ.

Từ Bán Thần Vực trong đi ra ngoài, Trang Hàn nói cho hắn biết khoảng cách Tiêu gia trăm tuổi yến còn có một ngày thời gian, Hồng Vũ tắm rửa sạch sẻ, thư thư phục phục ngủ một giấc, sau đó chuẩn bị ngày mai đi trước dự tiệc.

Đao Tần An bọn bốn người cung kính chờ chực ở ngoài cửa.

Đao Tần An đứng ở thứ nhất phía sau là Đao Tần Vũ, Đao Tần Viễn cùng Đao Tần Chí. Bốn người này là cả Thương Lan thừa kế thuận vị nhất gần phía trước bốn người —— dĩ nhiên, khi hắn cửa phía trước còn có một Đao Khinh Nguyệt.

Bốn người hiếm thấy tụ ở chung một chỗ, hơn nữa tất cả đều một mực cung kính, đại khí cũng không dám ra một ngụm.

Mà bốn người chờ chực trong phòng một mảnh tĩnh mịch, cho dù là bốn người bên cạnh đi theo bảo vệ Nhị Phẩm Khai Thần, cũng không cảm giác được trong phòng có bất kỳ sinh mệnh khí tức.

Chỉ chốc lát sau, một tiếng thật dài tiếng hít thở trong phòng vang lên, tựa hồ là đốt một đóa ngọn lửa giống nhau, trong phòng ra đời một tia sinh mệnh khí tức, bốn người lộ ra như trút được gánh nặng vẻ mặt.

“Hắt xì ——” cửa phòng mở ra, tên kia hơn năm mươi tuổi lão giả đi ra.

“Cung nghênh các hạ!” Bốn người cùng nhau quỳ lạy. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 87 : Chơi đan

Khúc Thiên Túng khẽ vuốt cằm: "Một chút chuyện nhỏ, không cần như thế hưng sư động chúng."

Bốn người mừng rỡ trong lòng, quả nhiên là Nhất Phẩm Hợp Chân, khí độ bất phàm quyết định đế vị đi về phía chuyện tình, đối với người nhà mà nói cũng chỉ là một chuyện nhỏ.

Bái hội liễu Khúc Thiên Túng, chiếm được hắn minh xác ủng hộ, Đao Tần An bốn người lập tức ngựa không ngừng vó câu tiến đến Tiêu gia. Cổ Lôi Vương Tiêu Nộ Hải đang chờ bọn họ.

Tiêu Lan Giang lúc này chỉ đủ tư cách ở cửa chờ chực, thấy bốn người chạy tới lập tức đưa bọn họ tất cả đều dẫn đi vào.

Tiêu Nộ Hải năm nay bốn mươi tám tuổi, chính là hùng hình dáng như trâu thời điểm, tinh lực hơn người. Thấy bốn người lúc này hỏi: "Như thế nào?"

Đao Tần An cười nói: "Lần này làm phiền Đao Tần Vũ, nếu không phải hắn mời ra liễu Khúc Thiên Túng các hạ, chúng ta thật đúng là không tốt lật bàn liễu."

Tiêu Nộ Hải cười ha ha: "Đại sự định vậy "

Tiêu Nộ Hải ở Thương Lan trong triều quyền cao chức trọng, nhưng là kể từ khi Đế Quân sau khi tỉnh lại, tựa hồ đối với hắn cũng có sở hoài nghi, cố ý làm bất hòa. Tiêu Nộ Hải vốn là âm thầm ủng hộ Đao Tần An, lần này lại càng quyết định, muốn cho Thương Lan nói trước thay trời đổi đất

Lúc trước hắn kiêng kỵ Hồng Vũ trong tay lực lượng, hiện tại có Khúc Thiên Túng, hơn nữa Đao Tần An sau lưng cái kia một vị Lý gia cường giả, áp quá Hồng Vũ không thành vấn đề.

Mà hắn Tiêu Nộ Hải tự thân cũng là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, tập hợp mọi người lực lượng, lần này thế tất muốn đem Đao Khinh Nguyệt "Nanh vuốt" toàn bộ chặt đứt

"Lan Giang, Nguyệt Nhi trăm tuổi yến chuẩn bị thế nào?"

“Cũng đã chuẩn bị xong phụ thân, ta đã an bài hơn mười vị trận sư, ở trong trang viên bố trí xuống cường đại nhất trận pháp, một khi khai chiến, nhất định đem phá hư khống chế ở có thể tiếp nhận trong phạm vi.”

Tiêu Nộ Hải hài lòng gật đầu: “Tốt tối mai trước hết giết Hồng Vũ, nữa trừ Đao Khinh Nguyệt “

Về phần cuối cùng ai có thể đủ trở thành Đế Quân, giết Đao Khinh Nguyệt sau bốn người đấu lại tranh đoạt.

Hoàng đô này tòa khổng lồ ngọn núi dưới chân, từng ngọn quý tộc trang viên giống như là sơn gian đóa hoa giống nhau làm đẹp ở sơn cốc khe rãnh trong. Tiêu gia “Quỳ Thịnh Viên” không thể nghi ngờ là những thứ này trong trang viên nhất làm người khác chú ý một ngọn —— tối nay hơn nữa như thế.

Trang viên trước cửa xa thủy mã long, những thứ kia vốn là không có liên lụy đến chuyện này trong các quý tộc tất cả cũng tìm cho tới một tờ thiệp mời tới đây xem náo nhiệt.

Đây cũng là Thương Lan hôm nay lớn nhất hai phe phái lẫn nhau thị uy, mười năm không gặp

Hồng Vũ xe ngựa dừng ở trang viên ngoài cửa. Liệt Mã lôi kéo xe ngựa dĩ nhiên rất không thoải mái, vì vậy chung quanh phàm là có khác thớt ngựa đối với nó lão nhân gia hơi có “Bất kính”, nó tựu nổi giận buông thả mình trong huyết mạch hoang thú lực lượng, bị làm cho sợ đến đối phương tè ra quần.

Nếu như đối phương còn không chịu thối lui, nó tựu chính xác nhào tới đá liên tục mang cắn, ngắn ngủn nửa canh giờ, đã có bốn con tuấn mã gặp hắn độc thủ. Còn có một thân vương người thừa kế, tân tân khổ khổ từ Địch Nhung đi ngang qua Đại Hạ, làm ra liễu một nhóm Địch Nhung Long câu, Không tin cái này tà, thúc dục trên chiến mã trước, kết quả bị Liệt Mã nổi giận dưới một chân đạp toái đối phương đầu ngựa.

Đối phương sẽ phải để cho Hồng Vũ bồi thường, bị Hồng Vũ lạnh lùng một tiếng ngăn trở về: “Ngươi còn dám tới đây, tiếp theo đạp toái cũng không phải là đầu ngựa mà là đầu của ngươi liễu “

Đối phương một run run, nghĩ tới Đàm Bạch gặp gỡ, xám xịt tiêu sái liễu.

Một lát sau Đao Khinh Nguyệt xa giá chạy tới, hai người hiệp sau, cùng nhau tiến vào Tiêu gia trang công viên.

Vừa vào cửa đã nhìn thấy Tiêu Lan Giang bên cạnh đứng một gã mỹ thiếu phụ, thiếu phụ trong tay ôm một trẻ mới sinh, hai vợ chồng đang đầy mặt nụ cười nghênh đón tân khách.

Hồng Vũ cười hì hì sẽ phải tiến lên, Đao Khinh Nguyệt nhìn thấy trên mặt hắn tiện tiện nụ cười cũng biết hắn không yên lòng, vội vàng túm ở hắn, nói liên miên cằn nhằn dặn dò: "Hôm nay dù sao cũng là người ta hài tử trăm tuổi yến, bất kể có cái gì ân oán, cũng bỏ qua đi đi, nếu phong độ…"

Hồng Vũ kinh ngạc nhìn nàng, sau đó chỉ vào cái mũi của mình đang muốn nói chuyện, Đao Khinh Nguyệt đã cười khổ một tiếng nói: "Được rồi, ngươi không cần phải nói liễu, ta biết Vũ thiếu gia các hạ không phải là có phong độ người."

Hồng Vũ lúc này triều nàng nhếch lên một ngón tay cái, chỉ cảm thấy cái này cảnh tượng tựa hồ rất quen thuộc, thiếu chút nữa nhô ra một "Người hiểu ta phu nhân cũng".

Hắn suy nghĩ một chút thật nói ra khỏi miệng, trước mặt Đao Khinh Nguyệt sau lưng Quan Lăng cũng sẽ không bỏ qua cho hắn, không thể làm gì khác hơn là ngạnh sanh sanh vừa nuốt trở vào. Trang Hàn không muốn nhìn thấy giết huynh cừu nhân, ở lại hoàng đô chưa có tới.

Không có thể miệng ba hoa đùa giỡn một chút tuyệt thế mỹ nữ oán khí dĩ nhiên nếu bị phát tiết ở Tiêu Lan Giang trên người.

"Ha ha ha tiểu ngực hồi lâu không thấy "

Tiêu Lan Giang nào biết đâu rằng Hồng Vũ trong lời nói "Cao thâm huyền cơ" ? Hắn chỉ cảm thấy người nầy cười phá lệ hèn mọn đắc ý, theo bản năng tăng thêm một cẩn thận.

"Hồng Vũ các hạ ngươi chịu thương lượng, vẻ vang cho kẻ hèn này "

“Hắc hắc hắc, tiểu ngực ngươi không cần khách khí như thế, chúng ta coi như là không đánh nhau thì không quen biết sao. Đến cho ta giới thiệu một chút tôn phu nhân, không nghĩ tới a, ngươi theo ta tranh giành nữ nhân thất bại, lại nhanh như vậy tựu lánh tầm tân hoan liễu, ha ha, quả nhiên là có thể đem tình cảm thấy vậy mở đích người “

Tiêu Lan Giang cũng biết hắn khẳng định không có gì hay nói, nhưng là bây giờ còn thỉnh thoảng phát tác thời điểm, hắn mạnh thật tình tức giận, một bên thân nói: “Đây là tiện nội Ngọc Thị.”

Hồng Vũ trát trát nhãn tình: “Ngọc Thị? Xin hỏi chị dâu khuê danh có phải hay không gọi Ngọc Tuệ?”

Hắn đầy cõi lòng mong đợi, một ít thanh “Chị dâu” lại càng gọi khinh bạc vô cùng, Tiêu Lan Giang thiếu chút nữa tức điên liễu —— thật ra thì hắn nếu như biết “Ngọc Tuệ” này cái tên này càng thêm “Cao thâm” huyền cơ, tựu thật muốn làm tràng bạo tẩu liễu.

Đao Khinh Nguyệt ở một bên thấy Hồng Vũ đã không sai biệt lắm là “Sắc híp mắt híp mắt” ngó chừng lão bà của người ta nhìn, còn tao tích tích tăng thêm một tiếng “Chị dâu”, lại càng khí không đánh một chỗ, tay run một chút đã nghĩ khi hắn ngang hông vắt hạ xuống, nhẫn a nhẫn, đây là trước mặt mọi người, cuối cùng là cho nhịn xuống.

Ngọc Thị bị hắn thấy vậy đỏ mặt bàng, lắc đầu nói: “Ta không gọi Ngọc Tuệ.”

Hồng Vũ bĩu môi một cái, nhất thời không có hứng thú, sau đó con ngươi vừa chuyển, vừa nhìn về phía Tiêu Lan Giang: “Tiểu ngực, ta sau này la ngươi tân tân có được hay không?”

Tiêu Lan Giang giận tím mặt, ngươi ngay cả ta tên cũng muốn đổi?

“Hừ, Hồng Vũ, ngươi còn như vậy không tự trọng, Tiêu gia có thể bị không hoan nghênh ngươi “

Hồng Vũ lại khó được chưa cùng hắn đối chọi gay gắt, khoát khoát tay nhàm chán nói: “Không có ý nghĩa, được rồi, các ngươi nghênh đón tân khách sao, ta tiến vào.”

Hắn từ bên cạnh hai người đi qua, Tiêu Lan Giang vợ chồng vội vàng thay khuôn mặt tươi cười nghênh đón phía sau khách nhân. Sau đó Hồng Vũ cố ý dùng vừa lúc có thể làm cho hai người nghe thấy thanh âm nói thầm một câu: "Hài tử lớn lên đáng yêu như thế, khẳng định không phải là hắn ruột thịt."

Tiêu Lan Giang tức thiếu chút nữa hộc máu, rất nhanh liễu cương quyền hận không được cùng hắn đại chiến một cuộc.

Hồng Vũ lung la lung lay đi vào, Tào Quỷ Hùng đi theo bên cạnh hắn, từ đầu đến cuối cũng không có người chú ý tới bên cạnh hắn trừ Đao Khinh Nguyệt, còn có một người.

Tào Quỷ Hùng có chút ngạc nhiên: "Tiểu tử, Ngọc Tuệ là ai? Còn ngươi nữa tại sao muốn la Tiêu Lan Giang tân tân?"

Hồng Vũ tao lông mày đạp mắt nhìn liễu một lần Đao Khinh Nguyệt một cái, nói khẽ với Tào đại hồ tử nói: "Nhất Phẩm Hợp Chân các hạ một lát ta cho ngươi nói dễ nghe chuyện xưa."

Tào Quỷ Hùng không giải thích được: "Cái gì?"

Dựa theo chủ nhà trước đó lập vị trí ngồi xuống, Hồng Vũ cùng Tào Quỷ Hùng tiến tới cùng nhau, nhỏ giọng cắn lỗ tai.

Chuyện xưa đích bối cảnh dĩ nhiên đổi thành liễu cái thế giới này. Một cùng Bách Nhật Hỏa Viên giống nhau thích đùa bỡn cây gậy thiếu niên, ở trong thư viện quất thiên hạ chuyện xưa triển khai.

Tào Quỷ Hùng nghe một chút, lập tức nghĩa chánh từ nghiêm nói: "Bổn tọa đường đường Nhất Phẩm Hợp Chân, tại sao có thể ngươi thảo luận như thế hạ lưu dâm tà chủ đề "

Hồng Vũ vẻ mặt khinh bỉ, Tào Quỷ Hùng vỗ cái bàn: "Hồi đi viết xuống, bổn tọa từ từ phê phán."

"Phốc —— "

Hồng Vũ một miệng nước trà phun đi ra ngoài.

Đang lúc này, tân khách đã đến không sai biệt lắm, Đao Tần An bốn người nối đuôi nhau mà vào, phía sau đi theo một

gã rất không thu hút lão giả. Tên này lão giả làm cho người ta cảm giác, cùng Tào Quỷ Hùng phi thường giống.

Hắn vừa tiến đến, Tào Quỷ Hùng ánh mắt tựu bén nhọn một chút, nhưng nhưng ngay sau đó một lần nữa quy về bình thản.

"Tại sao?" Hồng Vũ nhạy cảm hỏi.

Tào Quỷ Hùng liếc bên kia một cái: "Cái tên kia, là Khúc Thiên Túng."

Hồng Vũ nhìn sang đầu tiên nhìn chỉ thấy Đao Tần An bốn người, cẩn thận phân biệt một chút mới chú ý tới phía sau Khúc Thiên Túng. Cảm giác như vậy để cho Hồng Vũ lập tức cảnh giác lên: "Cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân?"

Tào Quỷ Hùng gật đầu: "Người nầy chỉ sợ là Thương Lan này trăm năm qua đệ nhất thiên tài mới hơn năm mươi tuổi, đã sắp nhất phẩm ba sao liễu, ngươi nhìn, hắn vừa lúc thẻ ở lần thứ ba sinh tử khô khốc quan khẩu thượng. Lần này tới lẫn vào chuyện này, chỉ sợ cũng là bởi vì không cách nào cuối cùng hiểu được, muốn nhân cơ hội tôi luyện tâm tính."

Hồng Vũ gật đầu, như có điều suy nghĩ hỏi: "Ngươi nói hắn đang thẻ tại cái đó quan khẩu thượng?"

"Đúng, ngươi còn nhớ rõ ta đã nói với ngươi trôi qua, thời khắc sinh tử cái kia tuyến. Hắn hiện tại lần thứ ba đặt ở cái kia tuyến thượng, hơi không cẩn thận tiếp theo quá tuyến. Nghiêng về sinh một bên, tựu khó có thể hoàn thành lần thứ ba sinh tử khô khốc. Nghiêng về liễu chết cái kia một bên, thì càng hỏng bét liễu…"

Hồng Vũ hiểu, trong lòng có một "Ý kiến hay".

"Mông Sơn Nhạc đến —— "

Người tiếp khách cao giọng thông báo, vốn là tiếng động lớn náo yến hội trong đại sảnh, nhất thời yên tĩnh lại.

Nếu như nói Khúc Thiên Túng là Thương Lan quá khứ đích huy hoàng, như vậy Mông Sơn Nhạc chính là Thương Lan tương lai có thể đạt tới đỉnh.

Từ Tiêu Lan Giang trở về Thương Lan này gần một năm trong thời gian, Mông Sơn Nhạc đã lần nữa tăng lên, ngũ phẩm khí sư, Tứ Phẩm Thông Pháp hậu kỳ tu vi

Như vậy một chói mắt chính là nhân vật, cho dù là Cổ Lôi Vương Tiêu Nộ Hải nhân vật như thế, cũng không dám bày lớn, cho dù là Khúc Thiên Túng, cũng muốn cố kỵ ngày sau có thể hay không cầu xin đến người ta môn hạ đòi một Huyền Binh.

Cho nên tất cả mọi người rất nể tình, lớn tuổi chính là nhìn về cửa mặt mỉm cười, trẻ tuổi rối rít đứng dậy nghênh đón.

Duy chỉ có Hồng Vũ này trên bàn, Đao Khinh Nguyệt cùng Hồng Vũ ngồi thẳng bất động. Tào Quỷ Hùng lão nhân gia thì càng không cần phải nói liễu

Cửa bóng người thoáng một cái, một gã thân hình cao lớn thanh niên đi đến. Hắn mày rậm mắt to, tướng mạo chưa tính là đặc biệt anh tuấn, nhưng là làm cho người ta một loại rất kiên định, đáng tin cậy cảm giác. Hắn tựa hồ trời sanh có một loại thân hòa khí tràng, đi tới chỗ nào cũng làm cho người dám cho tiến lên cùng hắn trao đổi.

“Mông huynh “

“Mông ca “

“Lão đệ, đã lâu không gặp “

Trong lúc nhất thời trong đại sảnh tất cả đều là cùng Mông Sơn Nhạc chào hỏi thanh âm…

Trong lúc nhất thời trong đại sảnh tất cả đều là cùng Mông Sơn Nhạc chào hỏi thanh âm, Mông Sơn Nhạc mỉm cười ứng đối, mạnh vì gạo, bạo vì tiền chu đáo, cùng mỗi người cũng thân mật hàn huyên thượng hai câu, làm cho đối phương cảm thấy rất có mặt mũi, có thể đủ nhẹ nhàng như thường quá độ khi đến một người, cũng không làm trễ nãi quá nhiều thời gian.

Hắn cùng tất cả mọi người xã giao liễu một phen sau, lại bất giác đi tới liễu Hồng Vũ cái bàn bên cạnh, trong mắt mang

theo một tia khác thường thần thái, triều Đao Khinh Nguyệt liền ôm quyền: "Điện hạ, ta nhưng lấy ngồi ở chỗ nầy sao?"

Đao Khinh Nguyệt khẽ mỉm cười, lạnh nhạt nói: "Xin cứ tự nhiên."

Đối với Mông Sơn Nhạc ngồi ở chỗ nầy, tựa hồ những người khác cũng không nghĩ là, Hồng Vũ mơ hồ đoán được chỉ sợ Mông Sơn Nhạc lúc trước tựu theo đuổi quá Đao Khinh Nguyệt.

Mông Sơn Nhạc ngồi xuống sau, trong lúc vô tình thấy được Tào Quỷ Hùng, sắc mặt đại biến, nhưng rất nhanh vừa khôi phục. Hắn thật sâu nhìn Đao Khinh Nguyệt một cái, nói: "Thì ra là điện hạ nắm chắc phần thắng, buồn cười ta còn không duyên cớ lo lắng…

Tào Quỷ Hùng lạnh lùng nói: "Ngươi nếu quả thật lo lắng, tại sao Mông gia lúc trước còn có thể ủng hộ Đao Tần An?"

Mông Sơn Nhạc đối với hắn rất là cung kính, hiển nhiên mới vừa rồi cái nhìn kia, hắn đã nhìn ra Tào Quỷ Hùng là không phàm: "Tôn kính các hạ, ngài cũng biết, gia tộc chuyện tình, há lại ta một vãn bối có thể nhúng tay?"

"Ngươi không thể nhúng tay, nhưng ngươi hẳn là cho thấy thái độ." Tào Quỷ Hùng như cũ không chút khách khí, Mông Sơn Nhạc mạnh vì gạo, bạo vì tiền đích thiên phú đến hắn nơi nầy không dùng được.

Hồng Vũ ở dưới mặt lặng lẽ triều Tào Quỷ Hùng dựng lên một cây ngón tay cái, bất kể là không phải là tình địch, tiểu tử nầy làm trò của mình mặt ngó Đao Khinh Nguyệt lấy lòng, chẳng lẽ mình là không khí?

Mông Sơn Nhạc đối mặt Tào Quỷ Hùng, thuận theo vô cùng, khom người nói: "Tiền bối nói rất đúng, tiểu tử thụ giáo."

Tào Quỷ Hùng hừ một tiếng không nói thêm gì nữa.

Mông Sơn Nhạc xoay đầu lại, nhìn lại hướng Hồng Vũ, mang trên mặt một tia tự tiếu phi tiếu vẻ mặt: "Ngươi chính là hộ tống điện hạ từ Đại Hạ trở về cái kia vị kỵ sĩ sao?"

Hồng Vũ gật đầu, không.

Mông Sơn Nhạc nhiều hứng thú: “Ta nghe nói ngươi nhiều lần bái phỏng chúng ta Mông gia sản nghiệp, uy phong bát diện a “

Hồng Vũ đối với hắn trong giọng nói cái kia một tia khiêu khích có chút khó chịu, thản nhiên nói: “Ngươi nói đúng rồi, thật sự của ta diễu võ dương oai, nhưng là Mông gia không giống với khuất phục rồi?”

Mông Sơn Nhạc sắc mặt biến hóa, thản nhiên nói: “Các hạ uy phong thật to ta mới vừa nói liễu, Mông gia ủng hộ ai mà không ta có thể quyết định, nhưng là như ngươi vậy ở Thương Lan cảnh nội diễu võ dương oai, chẳng lẽ làm như ta Thương Lan trẻ tuổi không người nào?”

Hồng Vũ khoát khoát tay, khuôn mặt không cần: “Ngươi không cần tìm nhiều như vậy lấy cớ. Ta đây sao nói với ngươi, nói cho ngươi hay, ta là Vũ Đô đệ nhất trẻ hư, bất quá lần này sau hẳn là rất nhanh sẽ trở thành Thanh Nguyên đại lục đệ nhất trẻ hư. Nguyên tắc của ta dạ, chỉ có thể ta ở trước mặt người khác diễu võ dương oai, không cho phép người khác ở trước mặt ta ngang ngược. Cho nên, ta thật ra thì cũng xem ngươi rất không thuận mắt liễu, nếu không đánh một đoàn?”

Mông Sơn Nhạc không nghĩ tới Hồng Vũ lại trực tiếp như vậy, hắn sửng sốt một chút sau mới thích ứng Hồng Vũ tiết tấu, lắc đầu nói: “Không cần, Mông gia đã công khai ủng hộ điện hạ, ta không thể để cho trong tộc trưởng bối khó làm, nhưng là…

Hồng Vũ không nhịn được: “Nhưng là cái rắm mài mài chít chít vừa không chịu thống thống khoái khoái đánh một đoàn, ngươi rốt cuộc muốn thế nào?”

Mông Sơn Nhạc tính tình cũng nổi lên, cười lạnh nói: “Ta nghe nói các hạ dưới trướng Tôn Bán Sơn chính là Đại Hạ ngũ đại khí sư một trong, không bằng để cho hắn theo tỷ thí một trận…”

“Ngươi cũng xứng?” Hồng Vũ không thể cho hắn lưu tình mặt: “Căn bản không cần Tôn Bán Sơn xuất thủ, bổn thiếu gia

là có thể làm xong ngươi “

Mông Sơn Nhạc là thật phát hỏa, hắn đường đường Thương Lan đệ nhất thiên tài khí sư, đối với Huyền Binh thuật, so với của mình võ đạo tu vi còn có lòng tin nhưng là bây giờ lại bị người ngay mặt vũ nhục của mình Huyền Binh thuật, Đao Khinh Nguyệt đã ở vừa nhìn, hắn vô luận như thế nào cũng không có thể chịu được.

“Hừ tốt, ngươi đã như vậy có lòng tin, ta đây tựu xin đợi đại giá hôm nay không phải lúc, ngày mai buổi tối ta ở Mông Thị trang viên yên lặng hậu đại giá bất quá cần phải nói trước nói xong liễu, lần này tỷ thí, thật nhiều sẽ không nhỏ

Hồng Vũ vừa trừng mắt cả giận nói: “Ta sợ ngươi? Đánh cuộc gì? Ba trăm ngàn lượng bạc như thế nào? Nhất phẩm hoang thú não tinh như thế nào? Cao nhất linh đan như thế nào?”

Này vài loại tiền đánh cuộc, vô luận loại nào Mông Sơn Nhạc cũng cầm không ra, hắn nhất thời bị đến mức một hơi lên không nổi, nhìn chằm chằm Hồng Vũ thật lâu, hừ lạnh một tiếng phẩy tay áo bỏ đi.

Hồng Vũ nhìn bóng lưng của hắn hắc hắc một trận cười lạnh.

Đao Khinh Nguyệt nhẹ nhàng lắc đầu: “Ngươi nha, có đôi khi chân tướng quần áo lụa là…”

Hồng Vũ bĩu môi một cái: “Để nói rất hay giống ta không hề là quần áo lụa là thời điểm?”

Đao Khinh Nguyệt nhìn hắn, xanh thẳm trong con ngươi có một loại mềm mại đích tình tố ở chảy xuôi: “Có. Ở trên biên cảnh, ngươi nói cho ta biết muốn đem ta an toàn đuổi hoàng đô thời điểm, khi đó, ngươi là một vị chân chính kỵ sĩ

Hồng Vũ ngơ ngác một chút, Đao Khinh Nguyệt ánh mắt bỗng nhiên trốn tránh mở, hết sức chuyên chú nhìn giữa sân.

Hồng Vũ trong lòng cười khổ, trước mắt cục diện hắn cũng không biết hắn là ứng phó như thế nào liễu.

Trăm tuổi yến đã sớm bắt đầu, Tiêu Lan Giang mặt mày hớn hở, các tân khách riêng của mình đưa lên của mình lễ vật. Quả nhiên là một huyền diệu thực lực quá trình, Tiêu gia đồng minh rối rít đưa lên trân quý lễ vật, Hồng Vũ ở một bên thô sơ giản lược tính ra một chút, những lễ vật này thêm ở chung một chỗ, mới có thể đủ tương đương bạc ròng một trăm sáu mươi vạn lượng chừng.

Đây chỉ là một trẻ nít trăm tuổi yến a

Mà Đao Khinh Nguyệt bên này tham dự yến hội người, nhưng chỉ là tượng trưng cho một chút lễ vật, giá trị sợ rằng ngay cả bọn họ lần này trên yến hội cật thức ăn cũng không bằng.

Đao Khinh Nguyệt nhàn nhạt ngồi ở chỗ đó, nhìn Tiêu Lan Giang các đồng minh diễu võ dương oai. Nàng hôm nay mặc một thân màu lam nhạt quần, phía ngoài bao phủ một tầng sa mỏng. Hồng Vũ ở một bên vừa hay nhìn thấy nàng gần như hoàn mỹ mặt nghiêng, kia tuyến điều trời sanh một loại nhu hòa cảm, để cho Hồng Vũ cảm giác mình bên cạnh phảng phất là một vòng màu lam trăng tròn.

Đợi đến các tân khách đem lễ vật huyền diệu xong, chân chính trọng đầu hí mới chịu gặt hái.

Tiêu Lan Giang phía sau, Cổ Lôi Vương Tiêu Nộ Hải đứng lên: “Chư vị hôm nay cháu gái nhỏ trăm tuổi yến, Bổn vương vô cùng vinh hạnh xin đến một vị khách nhân tôn quý nhất hiện tại, ta muốn hướng mọi người giới thiệu…”

Tay của hắn so sánh với hướng ngồi ở Đao Tần An bốn người bên cạnh Khúc Thiên Túng.

Lúc này, Khúc Thiên Túng hẳn là đứng lên, sau đó buông thả mình không gì sánh kịp Nhất Phẩm Hợp Chân khí thế

Nhưng là Khúc Thiên Túng nhưng ngồi không nhúc nhích.

Trong ánh mắt của hắn các loại phức tạp tia sáng không ngừng biến hóa, mà hắn nhìn người cũng là Hồng Vũ. Tiêu Lan Giang lời nói, hắn giống như không có nghe thấy giống nhau.

Hồng Vũ bên cạnh ngồi Tào Quỷ Hùng, hắn dĩ nhiên đã sớm thấy được. Tào Quỷ Hùng là nhất phẩm bốn sao, hắn dĩ nhiên cũng đã nhìn ra.

Nhưng là làm Thương Lan gần trăm năm nay kiệt xuất nhất đích thiên tài, Khúc Thiên Túng là tự nhiên mình kiêu ngạo. Hắn hiện tại mặc dù chỉ là một chỉ chân nhảy vào liễu nhất phẩm ba sao, vẫn không thể coi như là chân chính nhất phẩm ba sao, nhưng là hắn như cũ có lòng tin cùng Tào Quỷ Hùng đánh một trận.

Tào Quỷ Hùng đủ để ⊥ hắn kiêng kỵ, cũng sẽ không để cho một vị kiêu ngạo đích thiên tài lâm trận lùi bước.

Hắn do dự đến từ Hồng Vũ.

Hồng Vũ tựa hồ rỗi rãnh e rằng hàn huyên, trong tay nắm một quả linh đan làm bắn ra cầu chơi, ở trên bàn sôi nổi, mà khi Cổ Lôi Vương Tiêu Nộ Hải long trọng giới thiệu Khúc Thiên Túng thời điểm, toàn trường yên lặng như tờ. Khúc Thiên Túng không có đứng lên, tựu tạo thành một đoạn lúng túng trầm mặc.

Hồng Vũ "Nhảy nhót cầu" thanh âm, cây gậy cây gậy gậy… Vang vọng liễu toàn trường, tựu lộ ra vẻ rất là đột ngột. Đem ánh mắt của mọi người cũng hấp dẫn tới đây.

Này một quả linh đan là Hồng Vũ nghe Tào Quỷ Hùng giải thích Nhất Phẩm Hợp Chân, chín sao chín sinh tử, một lần một khô khốc thời điểm, linh cảm bắn ra, luyện chế ra tới một ít mai linh đan.

Này cái linh đan hiện tại không riêng ở Khúc Thiên Túng nhìn chăm chú dưới, vừa Tào Quỷ Hùng cũng là lần đầu tiên thấy này linh đan, một đôi báo mắt trợn thật lớn, một lúc lâu mới từ trong kẽ răng két lưu một tiếng, sau đó nói: "Tiểu tử thúi ngươi có này thứ tốt, làm sao lúc trước không nói cho lão tử "

Hồng Vũ cười hì hì: "Tào đại hồ tử ngươi muốn còn không đơn giản, quay đầu lại ta cho ngươi thêm luyện chế một quả."

Này cái linh đan, nếu như dùng dược đồng trí nhớ tới mệnh danh, sẽ bị tên là "Chuyển Sinh Đan", hiệu quả nói trắng ra là

chính là giữ được một mạng. Nhưng là nơi này hàm chứa dược lực, đã tiếp cận với một loại sống hay chết quy tắc giới hạn. Cũng không phải là một loại bảo vệ tánh mạng linh đan, đơn giản dùng phụng bồi sinh mệnh lực chồng chất.

Cái loại nầy linh đan, đối với một loại võ giả hữu dụng, nhưng là đối với hiểu được sinh tử một đường, chừng chưa quyết định Nhất Phẩm Hợp Chân, nhất là Khúc Thiên Túng hiện tại loại này trạng thái, căn bản một chút chỗ dùng cũng không có.

Nhưng là Hồng Vũ linh đan trong, hàm chứa một ít ti sống hay chết quy tắc, cũng là bất kỳ một vị Nhất Phẩm Hợp Chân sinh tử khô khốc thời khắc mấu chốt, cần nhất.

Đừng xem bọn họ đều là Nhất Phẩm Hợp Chân, nhưng là thật nếu bàn về lên sinh tử hiểu được, ai có thể so sánh với qua được chân chính là người của hai thế giới Hồng Vũ?

Cho nên này một quả linh đan xuất hiện, Khúc Thiên Túng do dự.

Đúng là, Khúc gia năm đó thiếu Đế Quân huynh trưởng một đại nhân tình, miễn đi liễu Khúc gia một cuộc tai hoạ ngập đầu. Nhưng là Khúc Thiên Túng là võ đạo thiên tài, hắn đối với võ đạo theo đuổi lòng, đã vượt xa những thứ khác bất cứ chuyện gì.

Thậm chí nếu như trước mặt chỉ có hai cái lựa chọn, một người là tiếp tục võ đạo chi lộ, người là Khúc gia, hắn cũng sẽ không chút do dự lựa chọn của mình võ đạo.

Loại này chấp nhất tâm thái, để cho hắn hết sức do dự.

Hồng Vũ tư thái đã hết sức rõ ràng, chỉ cần mình thối lui khỏi, kia mai linh đan chính là của mình, mình là có thể vượt qua nhất phẩm ba sao, tiếp tục hướng cao hơn cảnh giới theo đuổi.

Mà Hồng Vũ mới vừa rồi đơn giản một câu nói, toát ra liễu càng nhiều là tin tức: Này cái linh đan là hắn luyện chế

Có thể luyện chế ra hàm chứa một tia sinh tử quy tắc linh đan người, há có thể khinh thường? Cùng như vậy một vị đan

sư làm tốt quan hệ, tương lai đối với mình võ đạo chi lộ có trợ giúp rất lớn

Tiêu Nộ Hải lúng túng đứng ở nơi đó, Tào Quỷ Hùng mở miệng thời điểm, bọn họ mới chú ý tới Hồng Vũ bên cạnh còn có như vậy một vị điều này làm cho Tiêu Nộ Hải thất kinh, bởi vì hắn đã là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, ngay cả hắn cũng từ đầu đến cuối không có cảm giác được người này tồn tại, như vậy người này nhất định là Nhất Phẩm Hợp Chân

Hồng Vũ bên cạnh chẳng những có nhất phẩm hoang thú, còn có một vị Nhất Phẩm Hợp Chân hiện tại phải để cho Khúc Thiên Túng đứng ở phía bên mình, nếu không nhất định thất bại thảm hại

Nhưng là Khúc Thiên Túng nhưng thủy chung không có đứng lên, không riêng gì Tiêu Nộ Hải, Đao Tần An đám người tâm cũng thoáng cái nhắc tới liễu cổ họng quá mấu chốt liễu, bọn họ không biết Khúc Thiên Túng là tại sao, vào lúc này do dự cái gì? Lúc trước không cũng đã nói xong sao? Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 88 : Mông Sơn Nhạc (thượng)

Khúc Thiên Túng rốt cục có phản ứng, hắn thật dài thở dài một tiếng, tựa hồ đã làm tốt liễu chuẩn bị buông tha cho thứ gì. Sau đó chậm rãi đứng dậy.

Tiêu Nộ Hải đám người thở phào nhẹ nhõm, mặc dù ra khỏi chút ít nhỏ ngoài ý muốn, nhưng kết quả là tốt. Hắn tiếp tục long trọng giới thiệu: "Vị này tôn quý nhất tân khách chính là, chúng ta Thương Lan kiêu ngạo, trăm năm qua đệ nhất thiên tài, Nhất Phẩm Hợp Chân Khúc Thiên Túng các hạ "

Tiêu Nộ Hải các đồng minh hưng phấn vô cùng, Đao Tần An bốn người thế lực cũng giống như trước mừng như điên, một mảnh nhiệt liệt tiếng vỗ tay ào ào vang lên.

Ở nơi này trong tiếng vỗ tay, Khúc Thiên Túng đứng dậy sau không có ngừng, mà là trực tiếp đi tới Hồng Vũ bên cạnh, im lặng không lên tiếng ngồi xuống.

Tào Quỷ Hùng ở Hồng Vũ bên trái, hắn không có đi tranh giành, mà là ngồi ở Hồng Vũ bên phải. Hắn ngồi xuống sau, cả người lập tức sinh cơ đoạn tuyệt một loại, không còn có một chút hơi thở. Cho dù là ngươi rõ ràng nhìn thấy hắn ở nơi đâu, nhưng căn bản không cảm giác được.

Lần này, những thứ kia nhiệt liệt tiếng vỗ tay nhất thời lúng túng, nhanh chóng trở nên thưa thớt, rốt cục yên tĩnh lại.

Tiêu Nộ Hải mở to hai mắt nhìn, không thể tin được mình nhìn qua tình huống.

Đao Tần An bốn người cũng u mê: Tại sao có thể như vậy?

Bọn họ dưới trướng thế lực hoàn toàn không rõ rốt cuộc chuyện gì xảy ra, một hồi xem một chút Khúc Thiên Túng, một hồi xem một chút bốn người, hi vọng có người có thể đi ra ngoài nói cho bọn hắn biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

Tại nhiều như vậy người nhìn chăm chú dưới, Khúc Thiên Túng nhưng thủy chung giống như một cây chết héo cái cộc

gỗ giống nhau, không nhúc nhích ngồi ở chỗ đó. Cả yến hội sảnh trong lần nữa biến thành yên lặng như tờ, chỉ có Hồng Vũ chơi "Nhảy nhót cầu" cây gậy thanh.

Tốt một chút, Đao Tần Vũ giận dữ dựng lên, cái gì cũng không để ý liễu chỉ vào Khúc Thiên Túng giận dữ hét: "Làm sao ngươi có thể như thế xuất nhĩ phản nhĩ? Khúc gia năm đó có ân với…"

Khúc Thiên Túng cúi đầu, tám gió bất động, ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, đang rống giận trong Đao Tần Vũ đầu ba một tiếng nổ tung liễu, màu đỏ huyết nhục, màu trắng óc cùng xương vẩy ra đến nơi cũng là vừa Đao Tần An ba người căn bản không còn kịp nữa tránh né, bị phun một đầu vẻ mặt

Khúc Thiên Túng không đi giải thích, nhưng là Nhất Phẩm Hợp Chân tâm chí vô cùng kiên định. Nếu quyết định muốn liễu, vậy thì muốn được hoàn toàn —— vong ân phụ nghĩa, ân tương cừu báo chuyện tình cũng là như thế.

Đao Tần Vũ không chết, hắn sẽ suy nghĩ phương nghĩ cách trả thù Khúc gia người. Không bằng đi trước giải quyết.

Hồng Vũ nhìn Khúc Thiên Túng một cái, âm thầm cảnh giác, hắn biết mình làm không được Khúc Thiên Túng như thế quyết tuyệt.

Nhưng là hắn cũng hiểu mình là thiếu gia, thủ hạ nhất định rồng rắn lẫn lộn. Cho dù là hắn không thích Khúc Thiên Túng, nhưng là dưới tình huống như vậy, Khúc Thiên Túng lâm trận phản chiến, rõ ràng lấy lòng, hắn lại không thể đem người đuổi đi ra.

Cho nên hắn tiện tay thu hồi kia mai linh đan, gõ cái bàn triều ngây người như phỗng Tiêu Nộ Hải hô: "Cổ Lôi Vương, ngươi có phải hay không tính toán đói chết ta cửa a? Mở chút ăn cơm a…"

Mọi người thật sự không biết nói cái gì cho phải, lúc này còn muốn ăn, cũng chỉ có hắn một đi?

Mông Sơn Nhạc ngồi ở khác một cái bàn thượng, ánh mắt phức tạp nhìn Hồng Vũ, trong lòng không biết đang suy nghĩ chút ít thập

Đao Khinh Nguyệt nhất phương người ủng hộ, từ trong lúc khiếp sợ tỉnh táo lại sau lập tức cực độ hưng phấn lên: Khúc Thiên Túng ủng hộ điện hạ rồi đế vị chi tranh đã rơi xuống màn che, Đao Tần An bọn họ tuyệt đối không có lật bàn dư âm

Tiêu Nộ Hải đè nén hoảng sợ trong lòng cùng khiếp sợ, phất tay cứng ngắc nói: "Yến hội, bắt đầu "

Bọn người hầu cũng dùng một lúc lâu mới khôi phục tới đây, các loại thức ăn ngon như nước chảy đưa lên. Đao Tần An ba người không nói một lời đi ra ngoài, bọn họ hiện tại muốn, không phải là nghĩ tới tranh đoạt đế vị liễu, mà là làm sao chạy trối chết.

Đao Tần An còn không hết hy vọng, muốn liên lạc Lý Hằng Bang, thương lượng kế tiếp làm sao bây giờ. Nhưng là hắn dùng liễu Lý Hằng Bang để lại cho hắn liên lạc phương pháp, nhưng thủy chung không có ai đáp lại…

Cho đến vài ngày sau, Đao Tần An mới rốt cục khó khăn thừa nhận, hắn cho là không đâu địch nổi Lý gia lại ở Hồng Vũ trước mặt đáng xấu hổ rút lui.

Trên yến hội lại không có ai nghĩ đến muốn bởi vì Đao Tần Vũ chết đi đi trừng phạt Khúc Thiên Túng —— bởi vì Khúc Thiên Túng là Nhất Phẩm Hợp Chân

Trận này trăm tuổi yến đầu voi đuôi chuột, Tiêu gia mặt mũi quét sân, Đao Khinh Nguyệt trước mặt hết thảy trở ngại hễ quét là sạch

Bất kể người khác như thế nào, dù sao Hồng Vũ là ăn uống no đủ liễu, sau đó sờ sờ cái bụng cùng Đao Khinh Nguyệt cùng nhau cáo từ rời đi.

Khúc Thiên Túng nhắm mắt theo đuôi đi theo, rất dễ dàng làm cho người ta không để mắt đến có một người như thế tồn tại.

Hồng Vũ lên xe ngựa, bỗng nhiên quay đầu hướng Khúc Thiên Túng nói: "Các hạ, giết Tiêu Lan Giang như thế nào?"

Khúc Thiên Túng không nói một lời quay đầu trở về.

Đao Khinh Nguyệt giật mình nhìn Hồng Vũ, Hồng Vũ bĩu môi một cái: "Sớm biết hắn tốt như vậy nói chuyện, ta liền để cho hắn ngay cả Tiêu Nộ Hải cùng nhau cho rớt."

Đêm đó, Tiểu vương gia Tiêu Lan Giang vô thanh vô tức chết đi ở mình trong phòng, thậm chí ngay cả người nào ở một bên phu nhân Ngọc Thị cũng không có nhận thấy được.

Sau nửa đêm, Khúc Thiên Túng lần nữa đứng ở Hồng Vũ trước mặt.

Tào Quỷ Hùng tựa hồ biết, cho nên vẫn chưa có trở về đi nghỉ ngơi, kéo này Hồng Vũ theo hắn uống rượu.

Khúc Thiên Túng xuất hiện thời điểm, hắn mắt say lờ đờ mông lung tựa vào vừa trên ghế, mãn bất tại hồ đánh giá Khúc Thiên Túng.

"Tiêu Lan Giang đã chết?"

"Đã chết."

Hồng Vũ gật đầu, bỗng nhiên cười một tiếng: "Ta nếu như không đem Chuyển Sinh Đan giao cho ngươi, có phải hay không ngươi cũng sẽ đối đãi Tiêu Lan Giang giống nhau đối đãi ta?"

Khúc Thiên Túng bội bạc lạm sát kẻ vô tội, vì chính là này một quả Chuyển Sinh Đan, cho nên tâm tình của hắn không có chút nào ba động khẳng định hồi đáp: "Đúng"

"Hừ" Tào Quỷ Hùng ở một bên hừ lạnh một tiếng: "Cuồng vọng tự đại."

Khúc Thiên Túng mỉm cười nói xoay người hướng hắn, một cổ bén nhọn phong duệ khí thế tịch quyển đi

Đá chìm đáy biển

Mặc dù Khúc Thiên Túng chẳng qua là biểu hiện thực lực của mình, cũng không có vận dụng tất cả của mình bộ lực lượng, nhưng là Tào Quỷ Hùng dễ dàng đưa khí thế trừ khử ở vô hình, hãy để cho Khúc Thiên Túng lấy làm kinh hãi, hắn lần đầu tiên lộ ra cẩn thận tư thái, gật đầu nói: "Quả nhiên không thể nhỏ xem thiên hạ anh hùng "

Tào Quỷ Hùng hừ lạnh một tiếng, không hề nữa để ý tới hắn tiếp tục uống rượu.

Hồng Vũ đem một ít mai linh đan ném cho hắn: "Mới vừa rồi chẳng qua là trêu chọc ngươi vui đùa một chút."

Khúc Thiên Túng da mặt rút tiếp theo, hắn là Nhất Phẩm Hợp Chân hắn là Thương Lan trăm năm qua đệ nhất thiên tài nhưng là như vậy một người trẻ tuổi, lại dám tùy tiện trêu chọc mình vui đùa một chút

Hồng Vũ đối với hắn giấu ở bình tĩnh dưới lửa giận không chút phật lòng: "Hợp tác khoái trá sau này nếu có cái gì cần, cũng có thể tới tìm ta, ngươi muốn, có lẽ chẳng qua là tiện tay cho rụng mấy ngu xuẩn mà thôi."

Khúc Thiên Túng lần nữa kinh ngạc: "Ngươi như vậy tự tin?"

Nhất Phẩm Hợp Chân "Cần" thật không đơn giản, hơn nữa Hồng Vũ lời nói nhưng là bao gồm bất kỳ cần.

Hồng Vũ rực rỡ cười một tiếng: "Ngươi có cơ hội thử một lần, chẳng phải sẽ biết rồi?"

Khúc Thiên Túng gật đầu: "Tốt."

Hắn cầm linh đan xoay người đi, dần dần hòa tan ở trầm trầm trong đêm tối.

Vân Nê Thần Vực trong, Lý Hằng Bang trước mặt bày biện một con quyển trục. Quyển trục dùng nhất phẩm hoang thú phun vân cổ giống răng ngà làm trục tâm, tơ vàng hỗn hợp có đặc thù nào đó tàm ti chế thành cuốn mặt, tựa hồ có thể không nhìn thời gian ăn mòn, kinh nghiệm ngàn vạn năm như cũ ánh vàng.

Đây là Lý gia cơ duyên xảo hợp ở khác phá toái văn minh di tích trong lấy được pháp quyết, này bộ pháp quyết bác đại tinh thâm, có một trọn bộ mượn hưng thịnh vận nước gia tốc tự thân tu luyện phương pháp, hơn nữa này một bộ pháp quyết, nhắm thẳng vào nhất phẩm chín sao cho dù là ở Chủ Thần Vực trong, cũng trân quý vô cùng.

Lý Hằng Bang cũng là bởi vì chiếm được này bộ pháp quyết, mới tìm được Đao Tần An, hấp dẫn hắn tranh đoạt Đế Quân vị.

Nhưng là ở Hồng Vũ cùng Bạch Uyển Thần trước mặt, Lý Hằng An phải thối lui liễu, về phần Đao Tần An chết đi sống, cùng hắn có quan hệ gì?

Lý Hằng Bang gian trá giảo hoạt, nhưng tiểu tâm dực dực.

Hắn ngó chừng này bộ cổ thư nhìn hồi lâu, rốt cục vẫn phải bỏ qua một người khác mê người ý niệm trong đầu: Nguy hiểm quá lớn.

"Phái người uyển chuyển từ chối một chút Quan gia đề nghị, đã này bộ pháp quyết, chúng ta Lý gia giữ lại còn hữu dụng

"Dạ." Phía sau hắn, một gã lão giả khom người lui ra ngoài thi hành mệnh lệnh.

Quan gia không biết từ chỗ nào biết được chuyện này, lập tức phái người tới giao thiệp, muốn Lý Hằng Bang đem này bộ pháp quyết đưa cho khác cường đại mới thị tộc, cái kia thị tộc nhất định chịu đựng không được hấp dẫn, tiếp tục Lý Hằng Bang không có làm xong chuyện tình, cùng Hồng Vũ xung đột.

Nhưng là đây đối với Lý gia có ích lợi gì?

Một thịnh vượng vận nước, chỉ có thể ủng hộ một người tu luyện.

Hơn nữa Hồng Vũ coi như là lần này thối lui liễu, chẳng lẽ cũng sẽ không đối với Lý gia ghi hận trong lòng?

Cái được không bù đắp đủ cái mất.

Đàm Bạch gần đây rất buồn bực. Hắn ở Thương Lan cảnh nội ngang ngược không chỗ nào cố kỵ thói quen, lúc nào bị người xinh đẹp thảm như vậy quá? Bởi vì lão tổ tông Đàm Hòa tồn tại, coi như là Thương Lan Đế Quân cũng muốn cho hắn mấy phần mặt mũi. Nhưng là cái kia Hồng Vũ, thật là tàn nhẫn đáng sợ, hết lần này tới lần khác sau lại lão tổ tông Đàm Hòa truyền về tin tức, để cho hắn sau này thành thật một chút

Hơn nữa tựa hồ trong gia tộc ủng hộ trọng điểm đã có sở dời đi liễu.

Đàm Bạch cảm thấy bi ai, thiên tư của hắn một loại, sở dĩ vẫn bị gia tộc trọng điểm bồi dưỡng, chỉ là bởi vì hắn là Đàm Hòa thích nhất trọng tôn tử mà thôi.

Hiện tại ân sủng không hề nữa, cuộc sống sau này thê thảm có thể tưởng tượng.

Đàm Bạch âm thầm hối hận, ban đầu làm sao lại dầu mỡ heo mộng liễu tâm, nghe Đao Tần An xúi giục, đi ngăn cản Đao Khinh Nguyệt tiến vào Vũ Đô đâu?

Hắn lắc đầu liên tục thời điểm, bỗng nhiên một gã người hầu thật nhanh xông tới: "Tiểu thiếu gia, không xong, Hồng Vũ, Hồng Vũ giết tới cửa tới "

"A" Đàm Bạch thiếu chút nữa đặt mông ngồi dưới đất.

Hồng Vũ đối với mình xuất hiện "Uy hiếp hiệu quả" rất hài lòng, chậm rãi đi tới tới: "Ơ a, đây không phải là từng uy phong bát diện Đàm Bạch đại thúc sao?"

Đàm Bạch sắc mặt thay đổi mấy lần, cứng ngắc nói: "Ta chỉ có hai mươi mốt tuổi."

Hồng Vũ cũng rất ngoài ý muốn: "Nhưng là ngươi… Nhìn qua cùng bốn mươi mốt độ sai lệch hàng năm không nhiều lắm a…"

Đàm Bạch lúng túng vô cùng, hắn tự cho là anh tuấn, vẻ mặt chánh khí, hết lần này tới lần khác không có ai nhận đồng. Càng là không có ai nhận đồng, hắn ngược lại càng là cảm giác mình không sai, cũng là người khác vấn đề, ánh mắt của bọn họ quá kém.

Hồng Vũ khoát khoát tay ngồi xuống: "Được rồi, không nói những thứ này, ta tới đưa một lần phát đại tài cơ hội

Đàm Bạch lo sợ bất an, nhưng là rất sáng suốt giữ vững đầy đủ tôn trọng: "Có cái gì phân phó ngài cứ việc nói Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 88 : Mông Sơn Nhạc (hạ)

Mông gia trang viên khoảng cách hoàng đô khá xa, chừng sáu mươi dặm lộ trình. Hồng Vũ từ Đàm Bạch nơi đó đi ra ngoài, sau đó lại khu xe, Hồng Vũ vừa oán trách đường xá xa xôi vừa chạy tới Mông gia ngắm Mai viên.

Thương Lan thiên nơi Tây Nam, cảnh nội quanh năm nóng ướt, căn bản không có hoa mai. Loại này ngông nghênh thực vật, ở Thương Lan là một truyền thuyết. Mông gia hết lần này tới lần khác dùng hoa mai tới mệnh danh của mình trang viên, cũng là có dụng ý khác, lộ ra vẻ cùng người khác bất đồng

Mông Hải Thiên ngồi ngay ngắn ở trong trang viên, bên cạnh phụng bồi mấy vị lão nhân đều có chút lo lắng: "Gia chủ, chúng ta cùng Hồng Vũ xung đột, có phải hay không không quá sáng suốt? Ngài là không phải là hẳn là báo cho Mông Sơn Nhạc một chút?"

Mông Hải Thiên lại cũng không lo lắng: "Sai lầm rồi, chúng ta cùng Hồng Vũ xung đột, chính là lúc "

Mấy lão nhân sửng sốt: "Gia chủ. Ngài đây là ý gì?"

"Thứ nhất, điện hạ mặc dù là dựa vào Hồng Vũ bảo vệ mới có thể một lần nữa đoạt lại quyền thừa kế, nhưng là đừng quên Hồng Vũ dù sao cũng là Đại Hạ người, chúng ta cùng Hồng Vũ đối trận, có thể thắng được Thương Lan người nhận khả, lớn nhất hạn độ triệt tiêu chúng ta lúc trước bị buộc phản chiến, ở gia tộc tên gặp gỡ tổn thất."

"Thứ hai, nếu như từ người chủ góc độ đến xem, Hồng Vũ công cao chấn chủ, điện hạ cũng sẽ rất nguyện ý thấy thủ hạ chính là người đi ra ngoài cùng Hồng Vũ cạnh tranh, nàng ở chỗ cao, mới tốt hơn khống chế."

"Thứ ba, Mông Sơn Nhạc phải ở một loại phương diện chiến thắng Hồng Vũ, mới có thể để cho điện hạ thấy chúng ta Mông gia chân chính giá trị, nếu không Mông gia sau này cũng chỉ có thể trở thành điện hạ túi tiền liễu."

Sống quãng đời còn lại bừng tỉnh đại ngộ, gật đầu lia lịa: "Hay là người xem được thấu triệt."

Mông Sơn Nhạc thật ra thì đang ở sau tấm bình phong mặt, hắn rất được gia chủ coi trọng, những gia tộc này các trưởng lão cũng là không biết.

Chẳng qua là nghe Mông Hải Thiên phân tích, hắn cũng âm thầm xấu hổ. Hắn và Hồng Vũ xung đột, tuyệt đối không có nhà chủ khảo lo như vậy chu toàn, chỉ là bởi vì không cam lòng Hồng Vũ cùng Đao Khinh Nguyệt làm được gần như vậy. Hắn trời sanh có một loại lực tương tác, nhưng là một khi chuyện liên quan đến Đao Khinh Nguyệt, sẽ không tự chủ địa táo bạo.

Không nghĩ tới lần này lại vô tâm trồng liễu —— Mông Sơn Nhạc cũng hiểu mình trên đầu vai trọng trách nặng hơn liễu, bởi vì… này tốt hơn nơi đạt được, cũng là thành lập ở một trên cơ sở: Hắn chiến thắng Hồng Vũ.

Lẽ ra đây là không có cái gì huyền niệm. Hắn thành danh đã lâu, lại càng ngũ phẩm khí sư, được xưng Thương Lan từ ngàn năm nay khí sư thiên phú xuất sắc nhất người. Nhưng là ở Tiêu gia trăm tuổi bữa tiệc, thấy Hồng Vũ không giải thích được sẽ làm cho Khúc Thiên Túng lâm trận phản chiến, nghiêm trọng ảnh hưởng tới sự tin tưởng của hắn. Để cho hắn cảm giác mình nhìn không thấu Hồng Vũ liễu, cũng không ai biết Hồng Vũ sẽ có cái dạng gì hậu thủ.

Các trưởng lão nhất nhất rời đi, gia chủ thản nhiên nói: "Được rồi, ra đi."

Mông Sơn Nhạc đi ra, xấu hổ quỳ gối trên mặt đất: "Đại bá, ta đây một lần quá lỗ mãng liễu."

Mông Hải Thiên lắc đầu: "Đứng lên nam tử hán đại trượng phu, cho dù là vì nữ nhân tranh giành tình nhân, nếu làm sẽ phải lập nên đi, quyết không thể lùi bước huống chi, ngươi là vì tương lai Thương Lan Đế Quân tranh giành tình nhân, coi như là nói ra cũng là vinh quang chuyện tình, có cái gì tốt xấu hổ?"

“Dạ” Mông Sơn Nhạc quát to một tiếng, nhất thời bị ủng hộ ý chí chiến đấu sục sôi.

“Các tân khách đã đến, theo ta đi ra ngoài nghênh đón.”

“Dạ”

Thái tử vị tranh đoạt đã hết thảy đều kết thúc, đợi đến Đao Khinh Nguyệt cấp bậc, Đao Tần An đám người sẽ phải đầu người rơi xuống đất. Bất kể Đao Khinh Nguyệt có nguyện ý hay không, này một đạo thánh chỉ bọn ta phải xuống.

Cho nên hiện tại cả hoàng đô, hẳn là cũng là hôn Đao Khinh Nguyệt thế lực. Tựu như Mông Hải Thiên tiên đoán giống nhau, nghe nói khuya hôm nay Mông Sơn Nhạc khiêu chiến Hồng Vũ, Thương Lan quan lớn quan nhỏ viên cửa cũng muốn tới vây xem xuống.

Hồng Vũ dù sao cũng là Đại Hạ người, để cho hắn như vậy diễu võ dương oai ở Thương Lan quay một vòng trở về, tất cả Thương Lan mọi người cảm giác trên mặt không ánh sáng.

Vì vậy Mông Sơn Nhạc đi theo Mông Hải Thiên ở cửa nghênh đón tân khách thời điểm, tất cả mọi người hướng hắn vừa chắp tay tỏ vẻ liễu ủng hộ.

Hồng Vũ trên nửa đường gặp được Đao Khinh Nguyệt, Đao Khinh Nguyệt rất bề bộn ngồi ở một chiếc không có bất kỳ dấu hiệu bên trong xe ngựa ở ven đường chờ hắn. Hồng Vũ xe ngựa đến, Đao Khinh Nguyệt ngoài dự đoán mọi người không có tị hiềm, chui vào Hồng Vũ trong xe.

“Đem ngươi liên lụy vào loại chuyện này, thật là xin lỗi.” Đao Khinh Nguyệt trong con ngươi mang theo thành khẩn xin lỗi, hai tay đặt ở trên đầu gối, mỉm cười nói cúi đầu.

Hồng Vũ liên tục khoát tay: “Ngươi như vậy khách khí cho cái gì? Hơn nữa, chí hướng của ta là Thanh Nguyên đại lục đệ nhất trẻ hư, thích nhất loại này tranh giành tình nhân chuyện tình liễu.”

Hắn nói tranh giành tình nhân, Đao Khinh Nguyệt gương mặt hơi đỏ lên: “Ngươi thật… Là vì ta tranh giành tình nhân?”

Hồng Vũ cảm giác cặp kia mê người trong con ngươi dấy lên liễu một tia màu lam ngọn lửa, hắn đã sớm nghe nói Thương Lan cô bé nhiệt tình, nhưng là không nghĩ tới bình thường bình thản như giếng cổ nước Đao Khinh Nguyệt, cũng có người gây sự thời điểm.

Hắn theo thói quen tránh né Đao Khinh Nguyệt ánh mắt, ấp úng mấy tiếng, cuối cùng bỗng nhiên nghĩ tới một việc: Hắn rất nhanh sẽ phải rời đi Thương Lan liễu, mà Đao Khinh Nguyệt nhưng muốn ở lại Thương Lan, nàng là Thương Lan tương lai Đế Quân cả đời này cũng không thể bước ra Thương Lan quốc thổ liễu.

Mình và nàng căn bản không có tương lai, không bằng hy sinh một chút tình cảm của mình, cũng là vì tốt cho nàng.

Nhưng là ý nghĩ này mới vừa nhô ra, Hồng Vũ lập tức đang ở trong đầu đem chi thải được nát bấy.

Gặp quỷ đi đi

Bổn thiếu gia không có vĩ đại như vậy hơn nữa vô số chuyện xưa lại càng nghiệm chứng liễu làm như vậy tuyệt đối là một tự cho là đúng vân xuân lựa chọn.

Trên thế giới này, còn có chuyện gì so sánh với để cho một vị nữ hoàng bệ hạ, cách vạn dặm cương vực, cùng mình ngày đêm tương tư càng làm cho nhân tình không tự kìm hãm được?

Hồng Vũ trong lòng lửa nóng, đang ở Đao Khinh Nguyệt trong mắt khẽ hiển lộ ra vẻ thất vọng thời điểm, Hồng Vũ bỗng nhiên ngẩng đầu lên, bá đạo nhìn nàng, dũng cảm mà khẳng định trả lời: "Đối với ta chính là vì ngươi tranh giành tình nhân Mông Sơn Nhạc tên khốn kia không có chuyện gì tiến tới bên cạnh ngươi lấy lòng, ta chính là khó chịu ta hôm nay buổi tối giáo huấn hắn, không có nguyên nhân khác, thì ra là vì vậy "

Đao Khinh Nguyệt sửng sốt, Hồng Vũ trốn tránh sẽ làm nàng thất vọng. Nhưng là Hồng Vũ như vậy trực tiếp lại để cho nàng có chút chân tay luống cuống.

Hồng Vũ ngó chừng đôi môi của nàng, trong đầu bỗng nhiên toát ra một mang theo mộng ảo sắc thái suy đoán: Hẳn là rất mềm mại, mút vào đứng lên có giống như mật đường giống nhau hương vị ngọt ngào…

Đang ở Hồng Vũ nổi lên liễu dũng khí, muốn đem cái này ảo tưởng phó chư thực hiện thời điểm, xe ngựa bỗng nhiên ngừng lại. Phía ngoài Tiểu Lâm thanh âm vang lên: "Thiếu gia, chúng ta đến."

Hồng Vũ ảo não vô cùng gãi gãi đầu, cơ hội trôi qua rồi biến mất.

Đao Khinh Nguyệt trong đôi mắt nhộn nhạo màu lam nụ cười, dần dần địa đúng như cùng giống như mật đường nồng đặc, trong đó còn có chứa khác thường hơi thở.

Tay nàng đã đặt ở trên cửa xe, nhưng bỗng nhiên xoay người lại, môi anh đào nhẹ nhàng ở Hồng Vũ trên gương mặt vừa chạm vào, một cổ dòng điện truyền khắp Hồng Vũ toàn thân, hắn tại chỗ cứng ngắc lại.

Đao Khinh Nguyệt mắc cở đỏ bừng cả khuôn mặt, bối rối kéo ra cửa xe chạy đi xuống.

Hồng Vũ trong xe ngơ ngác hồi lâu, không có một điểm động tĩnh, Hồng Thân cùng Hồng Dần ở bên ngoài cũng rất kỳ quái: "Thiếu gia? Thiếu gia?"

Hồng Vũ vuốt gương mặt, ngây ngô cười, được rồi, bổn thiếu gia rốt cục ở "Có tự chủ giao phối quyền ngựa đực" Kim Quang trên đường lớn bán ra liễu kiên cố một bước, đụng chạm đến hôn dọc theo liễu

Hắn rất "Vô sỉ" hi vọng Đao Khinh Nguyệt một ít vẫn có thể tại chính mình trên mặt lưu lại một ký hiệu, hắn tốt đẩy lấy ký hiệu đi ra ngoài khoe khoang. Đáng tiếc Đao Khinh Nguyệt đỏ hồng đôi môi hoàn toàn là tự nhiên màu sắc, căn bản không cần hóa trang

Hắn từ bên trong xe đi ra ngoài, cũng không có ai nhìn ra mới vừa rồi hắn và tương lai Thương Lan Đế Quân bệ hạ kiều diễm chốc lát. Điều này làm cho bảnh bao thích khoe khoang

Vũ thiếu gia trong lòng giống như con mèo nhỏ bắt giống nhau ngứa.

"Hồng Vũ tới" cửa có người thấy hắn hô lên.

Mông Sơn Nhạc đã sớm thấy Đao Khinh Nguyệt từ Hồng Vũ trong xe ngựa đi ra ngoài, sắc mặt đổi đổi, vốn là đối với Hồng Vũ cái kia một chút kiêng kỵ nhanh chóng bị ghen tỵ với lửa giận thiêu đốt cho sạch.

Đao Khinh Nguyệt hãy đi trước, Mông Hải Thiên vội vàng nghênh đón: "Điện hạ, cựu thần nghênh tiếp chậm trễ, kính xin thứ tội.

Mông Sơn Nhạc đi theo đại bá phía sau, ánh mắt lấp lánh nhìn Đao Khinh Nguyệt, không thể che dấu người yêu của mình yêu: "Điện hạ, ngài thật là Thương Lan xinh đẹp nhất Tử Kim Hoa "

Hồng Vũ chặc đuổi chậm đuổi đuổi theo, ngăn ở Đao Khinh Nguyệt cùng Mông Sơn Nhạc ở giữa nói: "Hoa gì ngươi cũng đừng nhớ thương liễu, cho đó chính là một đóa bó hoa tươi cắm trên bãi cứt trâu."

Mông Sơn Nhạc giận dữ: "Hồng Vũ chú ý ngươi phong độ ta đường đường ngũ phẩm khí sư, Tứ Phẩm Thông Pháp hậu kỳ tu vi, vô luận như thế nào cũng không có thể xưng là cứt trâu sao "

Hồng Vũ lập tức cười híp mắt nói: "Về ngươi cùng cứt trâu người còn có giá trị vấn đề, chúng ta sau này có thể từ từ luận chứng, hiện tại trước nói cho ta một chút ngươi rốt cuộc đánh cuộc được rất tốt cái gì?"

Người chung quanh mặc dù phần lớn đều ủng hộ Mông Sơn Nhạc, nhưng cũng không nhịn được cười to một mảnh, ngay cả Đao Khinh Nguyệt cũng che miệng hồ lô.

Mông Sơn Nhạc thầm mắng mình ngu xuẩn, làm sao lại có thể theo người này ý đem mình cùng cứt trâu cũng liệt vào đứng lên

Miệng lưỡi trong rơi xuống hạ phong, Mông Sơn Nhạc lộ ra vẻ có chút âm trầm, muốn ở kế tiếp tiền đánh cuộc trong

đem mặt mũi tìm trở về. Huyền Binh thuật hắn có tuyệt đối tự tin, có lẽ không thể xưng là Thanh Nguyên đại lục thứ nhất, nhưng là tuyệt đối là trẻ tuổi một đời trong người thứ nhất

"Ngươi nói đi, muốn đánh cuộc cái gì ta cũng phụng bồi" Mông Sơn Nhạc đã tỉnh táo lại, trấn định tự nhược đáp lại, khi hắn xem ra, bất kể Hồng Vũ đánh cuộc gì, cuối cùng thắng được nhất định là mình, cho nên tuyệt đối với không thể bị Hồng Vũ hù đích lùi bước.

Hồng Vũ rất tùy ý nói: "Như vậy tùy liền đánh cuộc một lần, ba trăm ngàn lượng bạc trắng sao."

Chung quanh mọi người hít sâu một hơi, đây là tùy tiện đánh cuộc một lần? Ba trăm ngàn lượng bạc trắng, đính thượng Thương Lan một Đại Thành một năm thu nhập từ thuế liễu Đại Hạ người thật là tài đại khí thô a.

Mông Sơn Nhạc sắc mặt biến hóa: "Thật can đảm khí được, ta với ngươi đánh cuộc "

Hồng Vũ nhưng tuyệt không cho hắn lưu mặt mũi nói: "Ngươi đáp ứng vô dụng, ngươi khẳng định không có nhiều tiền như vậy, ta muốn cả Mông gia làm đảm bảo "

Hắn nhìn về phía Mông Hải Thiên, người sau nhàn nhạt gật đầu: "Ta Mông gia, tuyệt đối ủng hộ Sơn Nhạc "

"Tốt, một lời đã định "

Chung quanh mọi người đang kinh ngạc cho trận này hào đánh cuộc thời điểm, phía sau bọn họ một cái tin nhanh chóng truyền ra, Đàm Bạch mở trang, để cho mọi người đặt cược đánh cuộc ai có thể thắng được như vậy một cuộc tranh tài, tiền đánh cuộc không thiết hạn mức cao nhất

Mọi người tại đây người nào không có một chút thân gia? Cho dù là sợ vợ nghiêm trọng, cũng chỉ có chút ít tiền riêng. Cho nên một vạn, ba vạn, mười vạn, tám vạn, tiền đánh cuộc nhanh chóng tích lũy đến tám trăm vạn.

Những người này dĩ nhiên tất cả đều là ủng hộ Mông Sơn Nhạc. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 89 : Đấu khí (thượng)

Hồng Vũ nhìn âm thầm cười lạnh, Đàm Bạch hành động đương nhiên là hắn bày mưu đặt kế, các ngươi đám người này không phải là ủng hộ Mông Sơn Nhạc ư, ta cho các ngươi đi theo hắn cùng nhau xui xẻo

Tiền đánh cuộc định ra, Mông Sơn Nhạc lạnh lùng cười một tiếng, khoa tay múa chân liễu một ra dấu tay: "Xin mời"

Hồng Vũ đang muốn đi vào, ngoài cửa con đường thượng bỗng nhiên thật nhanh chạy tới một nhóm người, mặc dù quần áo mộc mạc, nhưng tất cả đều là võ đạo cao thủ, biết rõ trong đó còn có bốn vị Nhị Phẩm Khai Thần

Những người này hộ vệ lấy một con không tính là hoa mỹ cỗ kiệu, đến trước đại môn, màn kiệu đánh trúng mở, mọi người thất kinh, ầm ầm ngã quỵ: "Bệ hạ "

Ngồi ngay ngắn ở trong kiệu, dáng vẻ uy nghiêm chính là Thương Lan Đế Quân.

Hồng Vũ cũng rất ngoài ý muốn Đế Quân không kiện tới, trong lòng tính toán Đế Quân hôm nay đến dụng ý.

Đế Quân chậm rãi đi xuống cỗ kiệu, hơi giơ tay lên: "Tất cả đứng lên, trẫm hôm nay trong cung mang phiền muộn liễu, cũng tới đây thấu tham gia náo nhiệt."

Mọi người đứng dậy, Mông Hải Thiên mang theo Mông Sơn Nhạc vội vàng nghênh đón đi lên: "Bệ hạ, ngài muốn tới làm sao cũng không nói trước thông báo một tiếng, cựu thần chuẩn bị sẵn sàng a, hiện tại đây hết thảy quá đơn sơ liễu."

Đế Quân lơ đễnh: "Vô phương."

Nàng xem nhìn Mông Sơn Nhạc, trong mắt toát ra một tia hân thưởng: "Sơn Nhạc, ngươi là chúng ta Đại Hạ trẻ tuổi một đời trong kiệt xuất nhất nhân tài, hảo hảo biểu hiện, tâm ý của ngươi trẫm biết, ngươi yên tâm, cố gắng của ngươi trẫm cũng

nhìn ở trong mắt, thời cơ thích hợp thời điểm, trẫm sẽ làm ngươi phải thường mong muốn “

Nàng nói xong, nhìn một lần Đao Khinh Nguyệt một cái. Đao Khinh Nguyệt sắc mặt thảm biến, đây đã là gần như gả lời hứa liễu

Mông Sơn Nhạc vui mừng quá đỗi, quỳ gối trên mặt đất: “Đa tạ bệ hạ “

Đế Quân triều Đao Khinh Nguyệt ngoắt ngoắt tay: “Nguyệt Nhi tới đây, trẫm cũng tới, ngươi còn đứng ở bên kia cho cái gì?”

Đao Khinh Nguyệt đờ đẫn tiêu sái đi qua, đứng ở Đế Quân phía sau.

Đế Quân ngang nhiên tiến vào ngắm Mai viên, từ đầu đến cuối, nhìn cũng không nhìn vừa Hồng Vũ một cái.

Ở sau lưng nàng, đông đảo cao thủ bảo vệ xung quanh. Khác còn có bốn gã thái giám đang cầm bệ hạ tất cả đồ dùng. Mặc dù lần này quần áo nhẹ giản được, nhưng có nhiều thứ hay là nhất định phải mang.

Hồng Vũ rất không thoải mái, Đế Quân rõ ràng ủng hộ Mông Sơn Nhạc, hơn nữa muốn đem Đao Khinh Nguyệt gả Mông Sơn Nhạc, hắn có thể cao hứng mới là lạ

Thấy Hồng Vũ đứng ở một bên sắc mặt khó coi, bốn gã thái giám trong, có một trong tay đang cầm một con chậu nước rửa mặt lớn nhỏ Ô Quy, bỗng nhiên mở miệng nói: “Hồng Vũ công tử, nghe nói ngươi đối với hoang thú rất có nghiên cứu, không biết có thể hay không nhận ra bệ hạ này chỉ sủng vật?”

Chung quanh mọi người vừa nghe cũng tới hứng thú, Đế Quân thích nuôi sủng vật các thần tử cũng biết, này chỉ Ô Quy nghe nói là Đế Quân thích nhất, từ nhỏ nuôi đến hiện tại, đã có mấy thập niên liễu.

Trước kia tất cả mọi người cho là Đế Quân thích là bởi vì linh quy diên thọ, không nghĩ tới này chỉ Ô Quy lại còn có dạy

Đao Khinh Nguyệt hơi động một chút muốn nói điều gì, lại bị Đế Quân lặng lẽ đè lại.

Đế Quân không có trách cứ tên thái gíam kia, mà là nói khẽ với Đao Khinh Nguyệt nói: "Không chèn ép một chút Hồng Vũ khí thế, chúng ta Thương Lan mặt tựu mất hết."

Đao Khinh Nguyệt bỗng nhiên hiểu, mẫu thượng hôm nay tới không phải là nhất thời cao hứng, nàng cũng muốn thừa cơ hội này chèn ép Hồng Vũ, chỉ là vì Thương Lan thể diện.

Người bình thường làm như vậy có lẽ khó có thể hiểu, nhưng là nàng là Thương Lan một nước đứng đầu. Thương Lan thể diện chính là nàng thể diện, mang đến này chỉ sủng vật, thậm chí cái này thái giám bỗng nhiên mở miệng, cũng hẳn là nói trước an bài tốt.

Hồng Vũ nhìn kia chỉ Ô Quy mặc nhiên không nói, Ô Quy rung đùi đắc ý, tựa hồ tuyệt không người phải sợ hãi, tròn căng mắt nhỏ nhìn chằm chằm Hồng Vũ.

Thái giám thấy Hồng Vũ không nói lời nào, có chút cười đắc ý liễu: "Hồng Vũ công tử, không nên xem thường bệ hạ này một con sủng vật, ta nghe nói ngươi thu phục quá nhất phẩm hoang thú, đúng là rất rất giỏi, nhưng là chân chính so với lực phòng ngự, này chỉ Ô Quy cũng không so sánh với ngươi nhất phẩm hoang thú sai, thậm chí còn muốn mạnh hơn một chút."

Người chung quanh thất kinh, nhất phẩm hoang thú là cái gì thực lực, chân chính được chứng kiến người không nhiều lắm, nhưng là mọi người cũng có thể đoán ra được. Như vậy một con cũng không thu hút Ô Quy, lực phòng ngự có thể cùng nhất phẩm hoang thú đánh đồng, thậm chí còn từng có chi, thật sự là có chút không thể tưởng tượng nổi.

Hồng Vũ quả thật không nhận ra này chỉ Ô Quy, nhưng là Thất Tịch Kiếm Linh biết.

"Thiếu niên lang, muốn đạt được kiến thức là muốn trả giá thật nhiều" Thất Tịch Kiếm Linh trong giọng nói tràn đầy vui vẻ, bởi vì nó thấy bạch hoa hoa bạc ở hướng mình ngoắc.

Hồng Vũ căm tức: "Mê nói đã, không nói xong rồi "

Mà đúng lúc này, Mông Hải Thiên bỗng nhiên vỗ ót, kinh ngạc nói: "Chẳng lẽ là Cửu Mệnh Huyền Quy?"

Mọi người tại đây trong, nghe nói qua cái tên này mọi người rất ít, nhưng dù sao vẫn là có mấy người lớn tuổi chính là biết, bọn họ cũng tùy theo kinh ngạc nói: "Nguyên lai là Cửu Mệnh Huyền Quy, khó trách loại này hoang thú vô cùng hiếm thấy, lực chiến đấu vô cùng thấp, ngay cả cửu phẩm cũng không tính là, mà là lực phòng ngự khác tầm thường cao, thẳng ép nhất phẩm "

Cửu Mệnh Huyền Quy mai rùa chính là nó siêu cường lực phòng ngự nguyên nhân chỗ ở, ngay từ lúc vài ngàn năm trước, Thanh Nguyên đại lục mọi người liền phát hiện liễu loại này hoang thú chỗ tốt, cho nên cổ động bắt giết, dùng để luyện chế phòng ngự tính Huyền Binh, hoặc là tìm không tới khí sư tương trợ lời nói, tựu trực tiếp dùng mai rùa để làm tấm chắn.

Mà Cửu Mệnh Huyền Quy sinh sôi nẩy nở tỷ số vô cùng thấp, điên cuồng như vậy bắt giết sau, rất nhanh đang ở Thanh Nguyên trên đại lục mai danh ẩn tích liễu. Cho nên biết loại này hoang thú người vô cùng ít.

Tự cho là bằng vào hoang thú kiến thức đánh Hồng Vũ mặt Đế Quân bệ nhìn quanh trong lúc lộ ra vẻ đắc ý rất nhiều, Hồng Vũ nhưng như cũ bất động thanh sắc đứng ở một bên, những thứ kia Thương Lan các thần tử đương nhiên là một bữa vỗ mông ngựa hướng Đế Quân bệ hạ, đem Cửu Mệnh Huyền Quy thổi phồng thành thiên địa trong lúc Tường Thụy vật, chỉ thiếu chút nữa là nói Đế Quân bệ hạ mỗi một lần cũng có thể gặp dữ hóa lành, cũng là này chỉ Tường Thụy sinh vật ám trợ liễu.

Hồng Vũ thì đứng ở một bên không nói một lời, lạnh nhạt nơi chi, chờ bọn hắn thổi phồng xong, Hồng Vũ mở miệng đối với Mông Sơn Nhạc nói: "Có thể bắt đầu sao?"

Mông Sơn Nhạc mới vừa bị Đế Quân bệ hạ khích lệ một phen, vừa vẽ một con khổng lồ rơi xuống, chính là lòng tin gấp trăm lần cho sức lực mười phần thời điểm, lập tức nói: "Tốt, hiện tại bắt đầu "

Khí sư tỷ thí thật ra thì nói về cũng không phức tạp, nói như vậy chính là dùng giống như trước cấp bậc tài liệu, riêng

của mình luyện chế một Huyền Binh, xem một chút cuối cùng uy lực như thế nào quyết định thắng bại.

Mông Sơn Nhạc nói: "Lần này cuộc tỷ thí của chúng ta, cao nhất không thể sử dụng vượt qua tứ phẩm tài liệu, ngươi đồng ý không?"

Hồng Vũ cũng không không thể: "Đồng ý."

Mông Sơn Nhạc gật đầu: "Tốt, ngươi cần gì tài liệu cứ mở miệng, ta Mông gia phủ kho trong không dám nói cái gì cần có đều có, nếu như thiếu cái gì, hôm nay tại chỗ nhiều như vậy vị đại nhân, nhà bọn họ trung mới có thể đủ gọp đủ

Mông Hải Thiên lần nữa ra mặt, triều chung quanh vừa chắp tay: "Chư vị, hôm nay đánh bạc này trương lão mặt, một lát như có cần kính xin mọi người nhiều hơn tương trợ, bất kể cái gì tài liệu, chúng ta Mông gia dựa theo chỗ cao giá thị trường ba thành mua vào

Mọi người dĩ nhiên cho hắn mặt mũi, miệng đầy đáp ứng.

"Tốt, xin mời "

Mông Sơn Nhạc triều Hồng Vũ khoa tay múa chân liễu một ra dấu tay, hai người chia ra đi vào chuẩn bị xong trong mật thất.

Mông gia người kiểm tra Hồng Vũ toàn thân cao thấp, Hồng Vũ phái ra Hoang Thú Kỵ Binh cũng kiểm tra Mông Sơn Nhạc toàn thân cao thấp, sau đó mọi người vừa lẫn nhau kiểm tra đối phương mật thất, xác định tuyệt đối sẽ không có cái gì tin vịt, tỷ thí lúc này mới chính thức bắt đầu.

Mặc dù nói tận lực công chính, nhưng là nơi này là Mông gia địa bàn, khẳng định đối với Hồng Vũ bất lợi. Khí sư, đan sư những nghề nghiệp này, ngẫu hứng phát huy rất trọng yếu, bởi vì trạng thái tốt nói, xử lý các loại tài liệu sẽ phi thường thuận lợi, thậm chí vượt qua tài nghệ phát huy.

Mà chung quanh tất cả đều là ủng hộ Mông Sơn Nhạc người, đối với Hồng Vũ dĩ nhiên chính là một loại tâm tình thượng áp chế.

Trừ lần đó ra, tuyển dụng tài liệu cũng là Mông gia cung cấp, mặc dù nói phẩm cấp giống nhau, nhưng là Mông gia muốn gian lận hay là quá dễ dàng, cho dù là cùng một loại tài liệu, cũng có thật xấu chi phân đâu.

Cho Mông Sơn Nhạc cung cấp cùng phẩm cấp trong tối ưu chất tài liệu, cho Hồng Vũ cung cấp kém cõi nhất, lần này chênh lệch là có thể kéo khổng lồ.

Những chuyện này Hồng Vũ cũng không phải là không biết, nhưng là hắn không cần.

Hắn mặc dù luyện chế liễu hai kiện Huyền Binh, nhưng là đối với mình đích thực là trình độ hay là khái niệm mơ hồ, không làm - rõ được mình hiện tại đến đáy ra ở cái gì tầng thứ thượng.

Lần này, vừa lúc mượn Mông Sơn Nhạc, tới cân nhắc một chút trình độ của người của mình.

Bán Thần Vực đã có thể cùng thần thức của hắn tương liên, cho nên ở trong mật thất cũng có thể sử dụng, nhưng là đến tột cùng muốn luyện chế cái dạng gì Huyền Binh, Hồng Vũ còn không có nghĩ kỹ.

Hắn ngồi ở trong mật thất nâng cằm lên suy nghĩ liễu một hồi, bỗng nhiên linh cơ vừa động, lộ ra một tia giảo hoạt mỉm cười, sau đó vừa cấu tứ liễu một phen, trên giấy viết viết vẽ tranh, đem một vài tài liệu tăng thêm đi vào, một chút cắt giảm xuống tới, sau đó rốt cục xác định tài liệu đan.

Bất quá đối với này trương tài liệu đan, Hồng Vũ nhưng giữ tưởng tượng, tăng thêm vài loại vô dụng đi vào, mặt tương lai bị Mông gia lấy trộm.

Hắn xao hưởng liễu Linh Đang, gọi tới liễu phía ngoài chờ chực Mông gia người để cho bọn họ đi chuẩn bị.

Mông gia tên kia hạ nhân còn lại là nhìn như vô tình thuận miệng một câu: "Vũ thiếu gia hiện tại mới thân mật luyện chế cái gì Huyền Binh nha? Thiếu gia nhà ta nhưng là ngày hôm qua tựu cấu tứ tốt lắm, hiện tại đã bắt đầu rèn một lúc lâu liễu."

Đây chính là một chút hèn hạ tay nhỏ bé chặt đứt, cố ý cho Hồng Vũ áp lực.

Hồng Vũ tựa như không nghe thấy, nhàn nhạt phân phó: "Nhanh đi chuẩn bị."

Chuẩn bị tài liệu chuyện tình Mông gia không dám trì hoãn, bởi vì sợ bị Hồng Vũ bắt nhược điểm sau này ăn quịt không thừa nhận tranh tài kết quả.

Tên kia hạ nhân đi sau rất nhanh trở lại đem tài liệu tất cả đều giao cho Hồng Vũ, Hồng Vũ phong tốt lắm cửa, bắt đầu rèn của mình Huyền Binh.

Tứ phẩm tài liệu đúng là có chút thấp, hiện tại Thanh Nguyên đại lục khí sư luyện chế Huyền Binh, cũng là sử dụng đẳng cấp cao tài liệu làm trọng yếu, nói ví dụ tam phẩm trở lên hoang thú não tinh.

Cho nên đối với chỉ có sử dụng tứ phẩm tài liệu có thể luyện chế ra cái dạng gì Huyền Binh, chung quanh mọi người cũng là rất có hứng thú. Thậm chí đã có người nói lý ra tiếp xúc Mông gia người, hy vọng có thể dùng một thích hợp giá tiền thu mua Mông Sơn Nhạc cái này tác phẩm.

Dù sao Mông Sơn Nhạc Huyền Binh uy lực khổng lồ đồng thời cũng giá tiền cao quý, nhưng là dùng tứ phẩm tài liệu luyện chế Huyền Binh, nói vậy giá tiền có rẻ tiền rất nhiều, nhưng dù sao cũng là Mông Sơn Nhạc tác phẩm, giống nhau vượt qua trị giá.

Hồng Thân cùng Hồng Dần chờ hoang thú kì binh tụ tập ở chung một chỗ, hai lão một bộ trấn định tự nhược bộ dạng, mặc dù bên cạnh không ngừng mà có Thương Lan người khác thanh khiếu hiêu Hồng Vũ nhất định, nhưng là hai lão nhưng tuyệt không lo lắng. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 89 : Đấu khí (hạ)

Đao Khinh Nguyệt rốt cuộc tìm được liễu cơ hội từ Đế Quân bên cạnh chạy trốn, đến Hồng Vũ trận doanh bên này, lo lắng nói: "Hồng Vũ rốt cuộc có tính toán gì không? Hắn tại sao mở miệng chính là ba trăm ngàn hai tiền đánh cuộc, đây chính là Mông Sơn Nhạc a, so sánh với Huyền Binh thuật, Thanh Nguyên đại lục trẻ tuổi một đời không có ai là của hắn đối thủ…"

Mới vừa rồi chuyện rất đột nhiên, hơn nữa Đế Quân xuất hiện, Đao Khinh Nguyệt một mực lo lắng, nhưng thủy chung không có cơ hội hỏi Hồng Vũ một câu.

Hỏa Vân Cơ hé miệng cười một tiếng, thấp giọng nói: "Điện hạ, tất cả mọi người cho là thiếu gia nhất định phải thua, nhưng là chúng ta cũng biết, thiếu gia dám làm, vậy thì nhất định có nắm chắc. Ngươi nhìn nhìn Thân thúc cùng Dần thúc, tất cả đều là lòng tin mười phần, ngài tựu đợi đến nhìn một cuộc trò hay sao, đám người này, hừ hừ, khẳng định thua tè ra quần "

Nàng dùng sức huy vũ một chút của mình tinh bột quyền, trên mặt tràn đầy hưng phấn.

Đao Khinh Nguyệt đang muốn nói cái gì đó, lại bị Đế Quân một tiếng quát mắng kêu trở về: "Nguyệt Nhi, ngươi cho cái gì đâu? Nhanh lên một chút trở lại "

Đao Khinh Nguyệt bất đắc dĩ tiêu sái trở về, nhưng như cũ có chút bận tâm.

Đang lúc này, vừa bỗng nhiên có người cải vả: "Thích đại nhân, ngươi đây là ý gì? Ta đã cùng Mông lão đại nhân nói tốt lắm, một trăm hai mươi vạn lượng bạc thu mua Mông Sơn Nhạc cái này Huyền Binh, ngươi tại sao muốn nhúng một tay?"

"Trần đại nhân, Huyền Binh loại vật này có thể ngộ nhưng không thể cầu, ai không muốn? Ngươi nếu là ra không dậy nổi

giới, tựu mặc dù buông tha cho, không nên tới oán giận ta ra giá so sánh với ngươi cao “

“Ra không dậy nổi giới? Mông Sơn Nhạc tác phẩm ba trăm vạn hai cũng không mắc ngươi không phải là ra một trăm ba mươi vạn lượng sao? Mông lão đại nhân, ta ra một trăm 50 vạn lượng “

“Ta ra một trăm sáu mươi vạn lượng…”

Hai người đang tranh chấp, vừa có người khuyên giải nói: “Mọi người là quan đồng liêu, ngẩng đầu không thấy cúi đầu cách nhìn, cần gì tổn thương hòa khí? Mông lão đại nhân, ta xem không bằng như vậy, cuộc tranh tài này không có ý gì, thắng bại như thế nào mọi người lòng dạ biết rõ, khụ khụ, chẳng qua là mọi người cho đường xa mà đến Đại Hạ bằng hữu chừa chút mặt mũi, không muốn nói thẳng thôi. Ta xem như vậy đi, mọi người nhàm chán chờ một không có gì ngoài ý muốn kết quả, không bằng vui đùa hạ xuống, Mông Sơn Nhạc cái này tác phẩm, lấy ra đấu giá sao, chính là hiện tại, mọi người tùy ý ra giá, như thế nào?”

Hắn vừa nói như thế, chung quanh mọi người ầm ầm đáp ứng, liên tục vỗ tay, đều nói nói: “Nói rất đúng, Mông lão đại nhân, ngài liền làm chủ sao, Sơn Nhạc là một hiếu thuận hài tử, nhất định sẽ không phản đối.”

Mông Hải Thiên tiếu a a triều chung quanh vừa chắp tay: “Chư vị chư vị, đa tạ nâng đỡ ta muốn phải không đáp ứng, đó chính là chúng ta Mông gia không tán thưởng liễu. Tốt, chúng ta tựu đấu giá chư vị tùy ý ra giá, nhưng là, xin nghe ta một lời, tứ phẩm tài liệu luyện chế ra tới Huyền Binh, coi như là nhà chúng ta Sơn Nhạc xuất thủ, cấp bậc cũng rất khó khăn đạt tới lục phẩm trở lên, tất cả mọi người chú ý, không nên vọng động, ra giá hợp lý “

“Lão đại nhân ngay thẳng bọn ta hiểu, yên tâm đi.”

“Tốt lắm, chúng ta lại bắt đầu sao…”

“Một trăm bảy mươi vạn lượng “

“Ta ra một trăm tám mươi vạn lượng “

“Ta ra…”

Bên này đấu giá khí thế ngất trời, Đế Quân hài lòng mang theo mỉm cười, nhìn nhìn lại Hồng Vũ trận doanh bên kia vắng ngắt, trong lòng càng thêm hài lòng. Chẳng qua là Hồng Thân đám người như cũ một bộ ý chí chiến đấu sục sôi bộ dạng, làm cho nàng có chút không thể hiểu: Những thứ này Đại Hạ người như thế tự đại cuồng vọng?

Hồng Thân đám người đối với thiếu gia lòng tin mười phần, bọn họ được chứng kiến vô số lần, đối thủ nhảy được càng vui mừng, cuối cùng rơi càng thảm. Đây là trải qua sự thật nghiệm chứng.

Cho nên người người cũng dùng một loại xem cuộc vui tâm thái đối đãi Thương Lan quân thần trận này “Càn rỡ biểu diễn”, chỉ chờ thiếu gia lúc đi ra, tuồng vui này đạt tới **.

Duy chỉ có Đao Khinh Nguyệt trong lòng thật sự bất an, trắng nõn Như Ngọc trên mặt đẹp tràn ngập liễu lo lắng.

Hai kiện trong mật thất, hai vị khí sư đều ở khẩn trương chiếu cố bận rộn.

Mông Sơn Nhạc chiếm cứ tiên cơ, lúc trước hắn đã sớm cấu tứ tốt lắm muốn đánh tạo từng kiện cái dạng gì Huyền Binh. Sở dĩ hạn định tứ phẩm tài liệu cấp bậc, là bởi vì hắn lúc trước có một thiên tài ý nghĩ, vừa vặn dùng tứ phẩm tài liệu tới thực hiện, thậm chí cao nhất cao hơn tài liệu ngược lại không được.

Hắn cũng không coi đây là sỉ, ngược lại khi hắn trưởng thành kinh nghiệm trong, hắn đã sớm nhận rõ liễu một thực tế: Thiên tư hơn người mầm có rất nhiều, nhưng là chân chính có thể trở thành chói mắt nhất thiên tài chỉ có một

Bất kể là cơ duyên hay là thủ đoạn, cần vận dụng thời điểm tuyệt địa không thể do dự, bởi vì cơ hội trôi qua rồi biến mất, mất đi một lần cơ hội, ngươi có thể cũng chỉ là một “Tốt mầm” mà không có thể trở thành chân chính đích thiên tài liễu

Ngoài ra, Hồng Vũ có thể quỷ dị khuất phục Khúc Thiên Túng, cũng là để cho hắn không chút do dự như thế đi làm một

trong những nguyên nhân, hắn quả thật đối với Hồng Vũ hết sức kiêng kỵ.

Dùng võ khí điều khiển cháy mầm, Mông Sơn Nhạc lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm, thành công

Nhìn trong ngọn lửa một ít vật khi hắn xem ra, có thể dùng "Thần kỳ" tới miêu tả Huyền Binh, Mông Sơn Nhạc chỉ cần làm từng bước hoàn thành cuối cùng kết thúc công việc công việc là được.

Mà khi hắn rèn hoàn thành, thu thập xong hết thảy mở ra mật thất cửa đi ra, vừa lúc gặp gỡ Hồng Vũ cũng đi ra ngoài. Hắn hơi sửng sờ, mình nói trước cấu tứ, chiếm hết tiên cơ mới có thể hiện tại hoàn thành, làm sao Hồng Vũ cũng kết thúc?

Thấy Mông Sơn Nhạc, Hồng Vũ khẽ mỉm cười: "Lần này ý tưởng đột phát, cho nên luyện chế liễu một tương đối phức tạp đồ, làm trễ nãi thời gian."

Mông Sơn Nhạc trong lòng lộp bộp một chút: Tiểu tử này có ý gì? Cố ý đả kích ta còn là chuyện gì xảy ra? Làm trễ nãi thời gian hiện tại tựu ra tới, nếu là không làm trễ nãi thời gian, chẳng phải là muốn so với ta còn sớm đi ra ngoài?

Hắn hừ lạnh một tiếng: "Huyền Binh hay là muốn nhìn uy lực, chẳng qua là sức tưởng tượng vô dụng."

Hồng Vũ gật đầu: "Không nghĩ tới ngươi còn biết đạo lý này, ta lúc trước cũng là xem thường ngươi."

Mông Sơn Nhạc tức thiếu chút nữa hộc máu, ta là Thanh Nguyên đại lục trẻ tuổi một đời đệ nhất khí sư, loại này cơ bản nhất đạo lý ta còn có thể không hiểu trong mắt ngươi ta liền như vậy vô dụng?

Ngắn ngủi tức giận sau, hắn cũng rất mau tỉnh táo lại, Hồng Vũ càng là xem thường mình càng tốt, hắn sẽ khinh địch, như vậy xem ra, lần này tỷ thí mình thật thắng định rồi.

Trên mặt của hắn khôi phục bình tĩnh, sửa sang lại một chút quần áo của mình, rất có phong độ triều Hồng Vũ khoa tay múa chân liễu một ra dấu tay: "Ngươi nguyên lai là khách, xin mời"

Hắn muốn rất có phong độ, để cho Hồng Vũ thua tâm phục khẩu phục để cho cái này từ Đại Hạ tới ngu xuẩn quần áo lụa là xem một chút, cái gì mới tên là khí độ

Hồng Vũ đến là một chút không cùng hắn khách khí, trước mà đi, lại để cho Mông Sơn Nhạc trong lòng thầm mắng mấy câu, không biết tiến thối ngu xuẩn quần áo lụa là.

Hai người đi ra ngoài, mọi người đã sớm thấy được, thoáng cái an tĩnh lại.

Chờ hắn lượng đi tới mọi người trước mặt, Mông Hải Thiên tiếu a a nói: "Sơn Nhạc, mau cám ơn chư vị đại nhân nâng đỡ, ngươi cái này Huyền Binh còn không có xuất thế đâu, cũng đã bị Trần đại nhân hai trăm ba mươi vạn lượng bạc giá tiền mua đi."

Mông Sơn Nhạc cũng không có nghĩ tới đây một lần mọi người lại như vậy ủng hộ, vội vàng nho nhã lễ độ liền ôm quyền: "Đa tạ Trần thúc thúc"

Trần đại nhân ha ha cười một tiếng, đứng lên nói: "Sơn Nhạc chớ cùng ta đây sao khách khí, ngươi nhưng là khí sư, sau này thúc thúc cầu xin đến ngươi lúc còn nhiều mà a, đến lúc đó nhất định phải hỗ trợ nha."

Mông Sơn Nhạc phong độ làm cho không người nào nhưng thiêu dịch: "Trần thúc yên tâm, Sơn Nhạc nhất định đem hết toàn lực "

"Hảo hảo tốt" Trần đại nhân mặt mày hớn hở ngồi xuống, chung quanh những thứ kia mới vừa rồi hơi chút một do dự, không có cuối cùng la giới mấy người tất cả đều hối hận. Cả đám đều đang chửi họ Trần giảo hoạt, cáo già. Cái này Huyền Binh giá tiền mặc dù phách cao, cũng đang loại này thời khắc mấu chốt ủng hộ liễu Mông Sơn Nhạc, đạt được một vị tiền đồ vô lượng khí sư tình hữu nghị, thật sự là hái hoa tính

Đế Quân nhìn hai người nói: "Các ngươi đã hai cũng đi ra, như vậy mượn ra các ngươi riêng của mình thành quả sao."

Nàng lúc nói lời này, lại chỉ nhìn Hồng Vũ, bởi vì Hồng Vũ hai tay trống trơn.

Mọi người cũng mới chú ý tới Hồng Vũ trên tay cái gì cũng không có, Mông Sơn Nhạc còn lại là giơ lên một con hẹp dài rương gỗ.

"Chẳng lẽ hắn không có rèn đi ra ngoài, chuẩn bị trực tiếp nhận thua?" Nói lý ra một trận thấp giọng nghị luận.

Hồng Vũ nhìn Đế Quân, vừa quay đầu lại nhìn thoáng qua Mông Sơn Nhạc: "Trước tiên là nói về rõ ràng làm sao phán đoán thắng bại."

Đế Quân hừ lạnh một tiếng nói: "Đương nhiên là nhìn Huyền Binh cấp bậc, nếu như là ngang cấp, tự nhiên cần dùng uy lực mạnh yếu tới phán định thắng bại."

Hồng Vũ lại hỏi: "Kia dùng cái gì tới phán định uy lực mạnh yếu?"

Mông Hải Thiên nói: "Ta đã chuẩn bị một chút mục tiêu…"

"Một loại mục tiêu dùng để thí nghiệm Huyền Binh uy lực quá phiền toái, phá hư nhiều lắm." Hồng Vũ khoát khoát tay, không có hảo ý theo dõi cái kia đang cầm Cửu Mệnh Huyền Quy thái giám: "Bệ hạ, ngài này chỉ sủng vật không phải nói lực phòng ngự mạnh hơn nhất phẩm hoang thú ư, không bằng hay nó tới thử nghiệm Huyền Binh uy lực. Dù sao tứ phẩm tài liệu luyện chế ra tới Huyền Binh uy lực căn bản không thể nào công phá phòng ngự của nó."

Đế Quân nhãn tình nhất mị, nhận chân Hồng Vũ, nàng theo bản năng cảm thấy Hồng Vũ đề nghị này không có hảo ý.

Nhưng là nàng như cũ rất có lòng tin, bởi vì nàng nuôi này đầu Cửu Mệnh Huyền Quy, chính là thâm ý sâu sắc.

Mấy chục năm trước có một vị dị sĩ dâng lên này chỉ Huyền Quy cùng một quyển sách sách, sách nói đúng là như thế nào chăn nuôi Cửu Mệnh Huyền Quy, dựa theo sách thượng phối hợp phương thuốc cùng thức ăn gia súc nuôi nấng, chỉ cần kiên trì ba mươi năm, Cửu Mệnh Huyền Quy mai rùa sẽ trở nên càng thêm cứng rắn, vượt xa một loại nhất phẩm hoang thú lực phòng ngự.

Dưỡng thành sau, săn giết Cửu Mệnh Huyền Quy, xin khí sư chế tạo thành một lực phòng ngự vô song Huyền Binh, thậm chí có thể ngăn cản Nhất Phẩm Hợp Chân một kích toàn lực

Lần trước Đế Quân bị đâm, nếu như cái này Huyền Binh đã thành công, Đế Quân căn bản sẽ không bị thương.

Đáng tiếc Cửu Mệnh Huyền Quy hỏa hầu còn kém ba năm.

Bất quá hiện tại Cửu Mệnh Huyền Quy, lực phòng ngự đã hết sức biến thái, khẳng định vượt qua một loại nhất phẩm hoang thú. Hồng Vũ không biết cái này tin tức, bất kể hắn có cái gì "Tiểu tính toán", cuối cùng nhất định sẽ thất bại.

Tên kia đang cầm Cửu Mệnh Huyền Quy thái giám thì hắc hắc cười lạnh nói: "Tứ phẩm tài liệu chế thành Huyền Binh, sợ rằng ở bệ hạ sủng vật trên người lưu lại một đạo dấu vết cũng rất khó khăn "

Mông Sơn Nhạc suy nghĩ một chút, không có phát biểu ý kiến. Quả thật như thái giám theo như lời, lưu lại một đạo dấu vết cũng không phải là dễ dàng như vậy.

Hồng Vũ còn lại là nhìn Đế Quân: "Bệ hạ, không biết ngài có bỏ được hay không a?"

"Ha ha ha" Đế Quân một tiếng cười to: "Tốt, trẫm đúng liễu " Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 90 : Trâm cài

Hồng Vũ mỉm cười gật đầu: "Tốt lắm, Mông Sơn Nhạc, ngươi trước tới hay là ta tới trước?"

Hồng Vũ trực tiếp nhảy vọt qua cái gì cấp bậc bình xét, muốn tiến hành uy lực khảo nghiệm.

Mông Sơn Nhạc nhìn một chút hắn, lộ ra một tia cười lạnh: "Ngươi trước."

Hồng Vũ lắc đầu: "Vậy thì ngươi tới trước đi, nếu là ta tới trước…" Hắn dừng lại không nói liễu, chẳng qua là triều Mông Sơn Nhạc vung tay lên: "Ngươi trước tới tốt lắm."

Mông Sơn Nhạc không hề nữa nhún nhường, tiến lên một bước mở ra trong tay mình rương gỗ.

Người người duỗi dài liễu cổ, cũng muốn mau sớm thấy cái này Huyền Binh. Mông Sơn Nhạc khoát tay, Huyền Binh giống như là một cái Giao Long từ trong rương chui ra, hàn quang chợt lóe, diệu biết dùng người mắt mở không ra.

Đó là một thanh có hoàn mỹ ngoại hình ngắn mâu, ngọn gió thật giống như mạ một loại thon dài, tay chuôi không dài không ngắn phù hợp, hắn cầm trong tay ngoài mấy trượng mọi người cũng có thể cảm nhận được cái này Huyền Binh trong mơ hồ lộ ra tới sát cơ cùng uy lực

Mông Hải Thiên khẽ mỉm cười, không nhịn được khẽ vỗ của mình dưới hàm râu dài, cười thầm Hồng Vũ lần này coi như là mua dây buộc mình liễu. Mông Sơn Nhạc cái này Huyền Binh vô cùng thích hợp xuyên thấu, chính là đối phó Cửu Mệnh Huyền Quy thích hợp binh khí. Tiên Thiên thượng chiếm tiện nghi.

Mông Sơn Nhạc giơ Huyền Binh, hét lớn một tiếng mạnh mẽ triều Cửu Mệnh Huyền Quy đâm tới.

"Phốc "

Một tiếng cổ quái muộn hưởng, ngắn mâu hung hăng địa đâm vào liễu mai rùa thượng, Huyền Binh trong trận pháp bắn ra ra tia sáng, không ngừng mà gia này Huyền Binh một kích kia uy lực, cuối cùng, làm Huyền Binh quang mang tản đi, mai rùa thượng để lại một gạo lớn nhỏ dấu vết.

Đừng xem chẳng qua là một chút như vậy chút dấu vết, đây cũng là Cửu Mệnh Huyền Quy, lực phòng ngự kinh người, này đã vô cùng không dễ dàng

Chung quanh mọi người vổ tay ủng hộ: "Tốt tứ phẩm tài liệu là có thể chế tạo ra một gần như lục phẩm Huyền Binh, quả thực thần "

Từ lưu lại cái kia trên dấu vết mọi người đã có thể đoán được, cái này Huyền Binh chính là thất phẩm thượng, chỉ kém một chút, là có thể đạt tới lục phẩm, chỉ kém điểm này thật sự có chút đáng tiếc. Nếu như dùng tứ phẩm tài liệu chế tạo ra một lục phẩm Huyền Binh, đối với Mông Sơn Nhạc danh vọng không thể nghi ngờ là một khổng lồ tăng lên.

Ở chung quanh một mảnh tiếng than thở, cùng Đế Quân bệ hạ hài lòng trong ánh mắt, Mông Sơn Nhạc mỉm cười thu hồi của mình Huyền Binh, Trần đại nhân hưng phấn tiến lên, cơ hồ là cướp đoạt một loại từ trong tay của hắn nhận lấy kia chỉ ngắn mâu: "Ha ha ha, Sơn Nhạc, cám ơn ngươi, cám ơn ngươi "

Mông Sơn Nhạc khiêm tốn cười, ánh mắt nhưng nhìn về phía Đế Quân bên cạnh Đao Khinh Nguyệt. Kia mạn diệu thân thể, mê đảo chúng sanh dung nhan, Mông Sơn Nhạc hồn khiên mộng nhiễu liễu gần mười năm, hiện tại rốt cục sẽ phải có thể đem chi đoạt lấy, hắn không nhịn được tân triều mênh mông.

Hồng Vũ vừa nhìn thấy hắn loại này ánh mắt tựu tức giận, ở trước mặt hắn lắc lư bàn tay: "Nhìn ngây dại sao? Đem ngươi nước miếng trước xúc hạ xuống, ta còn không có thí nghiệm uy lực đâu."

Mông Sơn Nhạc lúng túng thu hồi ánh mắt của mình, mà hắn đã ở đồng thời, tuyệt vọng phát hiện Đao Khinh Nguyệt trong mắt là thật sâu lạnh như băng

Hắn nhất thời hiểu, cũng là bởi vì Hồng Vũ quay lại đầu tới hắn nổi giận đùng đùng nhìn Hồng Vũ: "Ngươi còn thí nghiệm cái gì? Ngươi Huyền Binh đâu?"

Hồng Vũ từ trong tay áo lấy ra tới một con trâm phượng.

Này chỉ trâm phượng là Hồng Vũ một ít thế vô cùng kinh điển khoản tiền chắc chắn kiểu, sai trên đầu một con hoa mỹ Phượng Hoàng vỗ cánh muốn bay. Chính là bởi vì như thế phức tạp, mới hao phí Hồng Vũ nhiều thời gian hơn, hắn cũng không phải là vì đả kích Mông Sơn Nhạc, chẳng qua là thuận miệng một câu thật thoại thật thuyết.

"Ha ha ha "

Ở ngắn ngủi kinh ngạc sau, hiện trường bộc phát ra liễu một mảnh cười to, thậm chí có người cười khom người xuống, cười ôm bụng.

"Đây là Huyền Binh?"

"Chẳng lẽ Đại Hạ Huyền Binh cũng là nữ nhân dùng là đồ chơi?"

Một mảnh kia tiếng cười nhạo, Hồng Vũ vẻ mặt lạnh nhạt tiêu sái đến Cửu Mệnh Huyền Quy bên cạnh, khoát tay một sai đâm đi xuống.

"Xuy —— "

Một cổ quái tiếng vang, mọi người thấy đến Hồng Vũ trong tay trâm phượng bỗng nhiên chặt đứt một đoạn.

"Đã sớm để khác thử, ngươi vật này cũng có thể xưng là Huyền Binh? Ngươi đi dụ dỗ cô bé sao. Ngươi nhìn nhìn, đụng phải mai rùa thượng trực tiếp đâm loan liễu…"

Trâm phượng bỗng nhiên đoản một đoạn, mọi người còn tưởng rằng bởi vì mai rùa quá cứng rắn, trâm phượng quá mềm yếu, trực tiếp loan liễu, bởi vì khi hắn cửa xem ra, căn bản không có khác có thể liễu.

Nhưng là sau đó, một ít chỉ vốn là rung đùi đắc ý Cửu Mệnh Huyền Quy, bỗng nhiên mãnh lực trừu động một chút tứ

chi, sau đó hung hăng duỗi dài liễu cổ, cứng ngắc chỉ chốc lát sau, cúi đi xuống hoàn toàn bất động.

"Này… Cửu Mệnh Huyền Quy đã chết" tên thái gíam kia giật mình mở to hai mắt nhìn, sau đó một tiếng thét chói tai

"Cái gì? Không thể nào đâu, Cửu Mệnh Huyền Quy a, làm sao sẽ chết liễu, một con trâm phượng…"

"Thật xuyên thấu mai rùa? Thật bất khả tư nghị, này thật là một Huyền Binh "

"Hơn nữa còn là uy lực tuyệt đại Huyền Binh "

Hồng Vũ từ từ đem trâm phượng rút ra, mọi người lần này cũng thấy rõ ràng liễu, trâm phượng thẳng tắp, tuyệt không có đâm loan liễu. Mà mai rùa thượng để lại một rõ ràng vết thương, chính là cái này vết thương, đem Cửu Mệnh Huyền Quy trực tiếp đâm chết

Đế Quân khống chế không được bỗng nhiên đứng dậy, Cửu Mệnh Huyền Quy chỉ kém ba năm sẽ phải dưỡng thành liễu, lại cứ lệch tại lúc này, để cho Hồng Vũ trò đùa một loại một sai cho đâm chết liễu hơn nữa ở Cửu Mệnh Huyền Quy trân quý nhất mai rùa thượng để lại một lỗ thủng

Suốt hai mươi bảy năm tâm huyết, hao phí vô số tài nguyên, vốn định cho Thương Lan lưu lại một vật truyền lại đời sau quốc bảo, nhưng là hiện tại toàn bộ xong

Đế Quân sắc mặt âm trầm có thể vắt nổi trên mặt nước, khống chế không được muốn bộc phát.

Tên thái gíam kia kêu khóc một tiếng đụng ngã trên mặt đất, vuốt mặt đất: "Bệ hạ, bệ hạ a hắn thật đem Cửu Mệnh Huyền Quy giết đi, Cửu Mệnh Huyền Quy đã chết a, còn kém ba năm liễu a, thất bại trong gang tấc a, ô ô ô…

Hồng Vũ vẻ mặt kinh ngạc hình dáng: "Bệ hạ, ngài không phải nói Cửu Mệnh Huyền Quy lực phòng ngự rất mạnh, vô cùng mạnh phi thường ư, cho nên ta mới yên tâm xuất thủ nha. Còn ngươi nữa cửa, các ngươi mới vừa rồi không đều nói Mông Sơn Nhạc luyện chế Huyền Binh hảo hảo hảo hảo thật là lợi hại, ngay cả hắn Huyền Binh đều chỉ có thể ở mai rùa

thượng lưu lại một điểm trắng, cho nên yên tâm xuất thủ nha. Có phải hay không các người cũng gạt ta, cố ý cho ta bố trí như vậy một cái bẫy? Ta thật không là cố ý muốn giết chết này đầu hoang thú a…"

Mọi người á khẩu không trả lời được, trên mặt rát nhưng không biết hắn là làm sao phản bác.

Hồng Vũ trong lòng hồi hộp, Thương Lan Đế Quân, để theo khoe khoang ngươi hoang thú, một sai đâm chết nó

Còn ngươi nữa cửa những thứ này cho là Mông Sơn Nhạc tất thắng đứa ngốc, các ngươi đặt cược bạc cũng là bổn thiếu gia liễu

Thương Lan quân thần lúng túng vô cùng, không biết trả lời như thế nào Hồng Vũ giả vờ ngây ngốc cái kia một phen, tràng diện ngắn ngủi yên lặng xuống tới, vừa Hồng Vũ trận doanh Hỏa Vân Cơ hưng phấn mà vỗ tay nhỏ bé: "Ta liền biết thiếu gia lợi hại, nhưng là không nghĩ tới thiếu gia lợi hại như thế "

Nàng hướng cách đó không xa Đao Khinh Nguyệt làm mặt quỷ: "Ngươi nhìn, ta cũng đã sớm nói bọn người kia cuối cùng nhất định phải há hốc mồm, dám cùng thiếu gia đối nghịch, ông cụ ăn thạch tín, chán sống a."

Thương Lan không người nào so sánh với buồn khổ, bị một cô bé nói như vậy, muốn nhiều nan kham có nhiều nan kham, nhưng là hết lần này tới lần khác bọn họ vừa không có biện pháp phản bác.

Đao Khinh Nguyệt nhịn cười không được, nhưng là suy nghĩ một chút, bên cạnh cũng là Thương Lan người, tựa hồ không tốt, nhìn nhìn lại mẫu thượng sắc mặt, không thể làm gì khác hơn là đem nụ cười thu lại, nhưng là cúi đầu, rồi lại không nhịn được để cho vẻ mỉm cười nổi lên khóe miệng

Đang ở nàng cúi đầu thời điểm, bỗng nhiên nghe thấy chung quanh một trận xôn xao, hơn nữa tựa hồ là hướng về phía mình tới. Nàng có chút kỳ quái vừa ngẩng đầu, nhìn thấy Hồng Vũ triều mình đi tới. Trong tay của hắn cầm lấy một ít chỉ trâm phượng.

Trâm phượng làm công tinh xảo, mấy mai màu xanh biếc cái dùi trang sức phượng đuôi.

Hồng Vũ đến trước mặt nàng, Đao Khinh Nguyệt mở to Lam Lam tròng mắt, không giải thích được nhìn của hắn.

Hồng Vũ cúi đầu triều nàng cười một tiếng, mở miệng nói: "Ngươi có biết hay không, như ngươi vậy vô tội trợn to hai mắt, ở trong đó xanh thẳm có thể hòa tan trên thế giới này bất kỳ một cây nam nhân."

Vừa nói, hắn nhẹ nhàng đem trâm phượng cắm ở liễu Đao Khinh Nguyệt tóc mai.

"Đưa, thích không?"

Đao Khinh Nguyệt mím môi, nhẹ nhàng gõ gật đầu, con muỗi một loại ừ một tiếng.

Hồng Vũ ha ha cười một tiếng: "Này lễ vật có chút không hơn cấp bậc, hơn nữa còn là dùng Mông gia tài liệu làm thành, ngươi trước chấp nhận, quay đầu lại ta đưa ngươi một tốt hơn."

Đao Khinh Nguyệt hiểu Hồng Vũ ý tứ: Đây là để lại cho nàng phòng thân.

Nhưng là vừa người làm sao nghe làm sao không phải là vị. Thoáng cái đâm xuyên liễu Cửu Mệnh Huyền Quy mai rùa, như vậy Huyền Binh còn không cao đẳng lần? Ngươi cố ý cách ứng với chúng ta a? Mông Sơn Nhạc cái kia ngắn mâu chỉ để lại gạo lớn nhỏ dấu vết, chúng ta tựu đoạt hồi lâu làm cái bảo bối, ngươi cái này ngươi còn cảm thấy chưa đủ cấp bậc?

Trần đại nhân xem một chút trong tay hộp gỗ, mới vừa rồi còn cảm thấy là một bảo bối, hiện tại thấy thế nào làm sao chướng mắt, cảm giác, cảm thấy mình làm một hồi tinh khiết ngu ép, xài nhiều bạc như vậy, mua như vậy một đồ. Cho dù Mông Sơn Nhạc tiền đồ thật xa, nhưng là cùng Hồng Vũ vừa so sánh với… Người so với người muốn chết, hàng so sánh với hàng được ném. Có nhiều tiền như vậy, mình đi lấy lòng Hồng Vũ thật tốt, làm đầu tư cũng so sánh với hoa ở Mông Sơn Nhạc trên người tốt.

Mông Sơn Nhạc nghe lại càng không thoải mái, Hồng Vũ dùng chính nhà mình đích tài liệu, làm Huyền Binh thắng mình, sau đó dùng cái này Huyền Binh theo đuổi mình thích nhất nữ nhân hơn nữa còn thắng nhà mình ba trăm ngàn lượng bạc trắng

Mông Sơn Nhạc khổ sở muốn hộc máu

Hắn chợt nhớ tới, ba trăm ngàn lượng bạc trắng a, cái này tiền đánh cuộc vốn là chẳng phải rõ rệt, nhưng là thật thua, còn muốn lên cái này tiền đánh cuộc, nhất thời một run run, đây cũng là Mông gia nghiêm chỉnh năm thu vào hơn nữa tiền trả hiện bạc lời nói, Mông gia có thể ba năm cũng toàn không ra nhiều bạc như vậy

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 91 : Tô gia thương thị

Thương Lan quân thần trận này "Tìm về mặt mũi đại tác phẩm chiến" chật vật tấm màn rơi xuống liễu, Thương Lan Đế Quân cũng cầm Hồng Vũ không có biện pháp. Tiểu tử này còn kém làm trò tất cả Thương Lan người trước mặt, lớn tiếng tuyên bố hắn cùng nữ nhi của mình có tư tình liễu

Đế Quân bệ hạ vì vậy tức giận sôi lên, nhưng là nàng là vua của một nước, Thương Lan đã thua, như vậy sẽ phải thua có phong độ, không thể nữa để cho Đại Hạ chế giễu liễu.

Nàng đê điều mà đến, chật vật đi, những thứ khác các thần tử tất cả cũng rối rít cáo từ, mọi người ảm nhiên thất sắc. Đàm Bạch nơi đó tiền đánh bạc dĩ nhiên tất cả đều đánh nước trôi. Vốn là tất cả mọi người cho là đây là lấy ra một chút bạc, vừa có thể biểu hiện mình đối với Mông Sơn Nhạc ủng hộ, có thể từ Đàm Bạch nơi đó kiếm ít tiền lẻ. Không nghĩ tới tất cả đều tiện nghi Đàm Bạch cái tên kia.

Sau lại cũng dần dần có người trở lại vị, Đàm Bạch mặc dù là ngu xuẩn, nhưng là cũng không trở thành ngu ngốc đến mở loại này đánh cuộc a. Bởi vì từ lúc trước đủ loại dấu hiệu đến xem, Hồng Vũ nhất định, Đàm Bạch ngược lại đem Mông Sơn Nhạc chiến thắng tỉ lệ đặt cược định vô cùng tốt, hấp dẫn đại lượng tiền đánh bạc —— này vốn là nhất định là muốn thường tiền.

Đàm Bạch lúc trước bị Hồng Vũ sửa chữa mất mặt xấu hổ, nhưng là Đàm Hòa nhưng không có xuất hiện. Nhưng bây giờ vừa mở liễu như vậy một đánh cuộc… Trong lúc này có cái gì tin vịt?

Người thông minh đã đoán được là Hồng Vũ ở phía sau màn chủ sử liễu, thầm kêu xui xẻo, đối với những thứ kia tương đương tặng không cho Hồng Vũ bạc đau lòng vô cùng.

Đế Quân ngồi ở trong xe của mình, bên cạnh phụng bồi Đao Khinh Nguyệt.

Đế Quân bệ hạ mỉm cười nói nghiêng đầu, là có thể nhìn thấy trên đầu nữ nhân một ít chỉ tinh mỹ trâm phượng, đang theo xe ngựa xóc nảy lắc lư, trong nội tâm nàng bỗng nhiên mềm nhũn, không khỏi nghĩ đến: Năm đó hắn, nếu như cũng có thể như Hồng Vũ một loại cường ngạnh, có lẽ đã biết cả…

Ngắn ngủi phiền muộn sau, đã thành thói quen quyền mưu cùng thiết huyết Đế Quân bệ hạ âm thầm lắc đầu, bị xua tan liễu những thứ này ở nàng xem tới lộ ra vẻ "Mềm yếu" đích tình nghi ngờ, trầm giọng nói: "Cái này tiểu tử thúi không tán thưởng "

Đao Khinh Nguyệt dĩ nhiên biết mẫu đã nói chính là người nào, cúi đầu không nói, bất kể ngài lão nhân gia nói như thế nào, hắn ở trong lòng ta hình tượng, ngài là không cách nào thay đổi.

"Trẫm cũng không phải là vong ân phụ nghĩa. Hắn cứu trẫm mạng, trẫm có thể đem nữ nhi gả cho hắn, tương lai ngươi là Thương Lan Đế Quân, hắn chính là Đế Quân Vương Công, bực nào tôn quý cảnh tượng? Nhưng là trước đây, trẫm cũng nhất định phải làm cho hắn hiểu được, không có người có thể ở trẫm trước mặt kiệt ngao bất tuân "

Đao Khinh Nguyệt trong lòng tự nhủ ngài lão nhân gia cũng là thử, đáng tiếc không có thành công.

Thương Lan Đế Quân dừng hạ xuống, ánh mắt trở nên sâu xa đứng lên: "Tiểu tử này cùng ngươi, chỉ cần trẫm sống ngươi cũng đừng nghĩ liễu "

Đao Khinh Nguyệt thân thể mềm mại run lên, có chút ảm nhiên ngẩng đầu lên, nhưng nhìn thấy mẫu thượng trong mắt hiện lên một tia ranh mãnh thần sắc: "Chờ trẫm đã chết rồi hãy nói. Dù sao trẫm cũng không có mấy năm tốt sống."

"Mẫu thượng…" Đao Khinh Nguyệt thất thanh, Đế Quân nhưng khoát khoát tay: "Tiểu tử kia linh đan không tệ, đáng tiếc lần trước bị thương đã lên căn bản, sợ rằng…"

Đao Khinh Nguyệt lập tức nói: "Mẫu thượng, ta đi van cầu hắn, hắn đan đạo thuật Thiên Hạ Vô Song, nhất định có thể ở giúp ngài luyện chế ra diên thọ linh đan."

Đế Quân hừ lạnh một tiếng: “Trẫm tuyệt sẽ không ăn nữa hắn linh đan “

“Mẫu thượng “

“Không cần nói nữa” Đế Quân thanh âm trở nên nghiêm nghị, Đao Khinh Nguyệt nước mắt đã tại trong hốc mắt đảo quanh, Đế Quân nhìn khẽ mềm lòng, nhưng vẫn cũ kiên định nói: “Nguyệt Nhi, sẽ làm cho trẫm vẫn duy trì quân vương ứng hữu tôn nghiêm chết đi đi đi “

Đao Khinh Nguyệt nước mắt bổ nhào tốc xuống…

Đế Quân bỗng nhiên lại cười: “Thật ra thì ánh mắt của ngươi coi như không tệ, cái tiểu tử thúi kia bực này tính tình, ở Đại Hạ nhất định phải cùng Mai Thuấn đấu, ha ha ha, Mai Thuấn a Mai Thuấn, bản thân mình mạng một đời vị vua có tài trí mưu lược kiệt xuất, bản thân ta muốn nhìn, ngươi có thể cầm tiểu tử này làm sao bây giờ ha ha ha…”

Tất cả tân khách cũng cáo từ rời đi, Vọng Mai Viên bên trong chỉ còn lại có Mông gia nhân hòa Hồng Vũ trận doanh, không khí càng thêm lúng túng. Vũ thiếu gia chung quanh ngó ngó, Tiểu Lâm đám người lập tức từ một bên đưa đến một tờ ghế Thái sư đặt ở thiếu gia phía sau cái mông, Hồng Vũ thẳng làm xuống.

—— Đi theo Vũ thiếu gia bên cạnh, đám người này chẳng những tu vi đột nhiên tăng mạnh, sát ngôn quan sắc vuốt đuôi công lực cũng ngày càng tăng trưởng.

Mông Hải Thiên đám người mặt không chút thay đổi, Hồng Vũ thì ngoắc ngoắc ngón tay: “Nói như thế nào? Ba trăm ngàn lượng bạc trắng, nhận thức đánh cuộc chịu thua, đưa tiền sao.”

Mông Sơn Nhạc mồ hôi lạnh đi ra, phác thông một tiếng quỳ gối liễu Mông Hải Thiên phía sau: “Đại bá, ta tội đáng chết vạn lần khoản này sổ sách chính mình nhận thức xuống, còn không thượng cùng lắm thì ta đền mạng cho hắn “

Ba

Mông Hải Thiên một bạt tai quất vào Mông Sơn Nhạc trên mặt: "Phế vật chính là mấy ngàn vạn lượng bạc, sẽ làm cho ngươi ngang tàng bảy thước hán tử muốn chết muốn sống rồi? Ngươi hay là không phải là Mông gia tử tôn "

Mông Sơn Nhạc mắc cở đỏ bừng cả khuôn mặt, nặng nề dập đầu trên mặt đất không dám.

Mông Hải Thiên thật sâu hít một hơi, chuyển hướng Hồng Vũ nói: "Hồng Vũ các hạ xin yên tâm, Mông gia ngàn năm đại tộc nói mà có tin, khoản này sổ sách chúng ta nhất định sẽ còn."

Hắn xoay người phân phó: "Trong nhà còn có bao nhiêu hiện bạc?"

Quan gia thật nhanh chạy ra đi, rất nhanh mang vào tới mười mấy tính sổ, bàn tính hạt châu bùm bùm đánh cho thật nhanh, cuối cùng thống kê đi ra ngoài: "Gia chủ, hiện tại trong nhà hiện bạc tổng cộng ba trăm 50 vạn lượng."

Mông Hải Thiên lại hỏi: "Các nơi sản nghiệp dự tính còn có thể thấu đi ra ngoài bao nhiêu?"

Lại một lát sau, đại khái thống kê đi ra ngoài: "Nhiều nhất còn có thể thấu đi ra ngoài năm trăm vạn hai, bất quá những thứ này hiện bạc là chúng ta vốn lưu động, đưa hết cho hắn chúng ta Mông gia làm ăn…"

Mông Hải Thiên khoát tay chặn lại, không có nghe đi xuống.

Hắn đi tới Hồng Vũ trước mặt: "Các hạ cũng nghe thấy liễu, không biết có thể không lấy trước tiền trả bảy trăm vạn hai, còn dư lại tiền, chúng ta ở ba năm bên trong trả hết nợ, lợi tức dựa theo bình thường bạc trang hiệu đổi tiền mượn tiền tính toán."

Hồng Vũ làm sao có thể dễ dàng như vậy bỏ qua cho Mông gia? Hắn lắc đầu: "Không được."

Mông Hải Thiên tức giận dâng trào: "Chẳng lẽ các hạ còn muốn đem chúng ta Mông gia làm cho cửa nát nhà tan không được "

Hồng Vũ chú ý tới Mông Hải Thiên ngữ khí biến hóa, không chút khách khí còn lấy một nhe răng cười: "Thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa ta chính là thật muốn đem Mông gia làm cho cửa nát nhà tan, các ngươi lại có thể thế nào?"

Mông Hải Thiên giận tím mặt, phía sau hắn Mông gia người cũng là căm phẫn mà lên trước: "Hồng Vũ, ngươi không nên khinh người quá đáng "

Hồng Vũ ha ha một tiếng cười to: "Nói thật hay bổn thiếu gia thích nhất cho chuyện tình chính là khinh người quá đáng, ép chó sủa tường "

Bán Thần Vực mở ra, Bách Nhật Hỏa Viên trong nháy mắt hóa thành thân cao mấy trăm trượng cự thú, cầm trong tay đại bổng hướng lên trời một ngón tay, dáng vẻ khí thế độc ác thao thao cuồn cuộn, thật ra thì uy áp tứ phương, thế nhưng so với Tào Quỷ Hùng cũng không kém chút nào

Gần như vượt qua nhất phẩm hoang thú, cầm trong tay đặc biệt vì nó chế tạo vô địch Huyền Binh loại này uy lực quả thực ra ngoài người bình thường tưởng tượng.

Kinh khủng kia uy áp dưới, Mông gia mọi người lảo đảo lui về phía sau, tu vi ở Tam Phẩm Hiển Thánh trở xuống đích tất cả đều đặt mông té ngồi trên mặt đất, mà ở tràng tu vi cao nhất Mông Hải Thiên cũng là lảo đảo lui về phía sau, đối mặt Bách Nhật Hỏa Viên, không có người có thể cường ngạnh.

Tào Quỷ Hùng cũng không có nghĩ tới đây chỉ "Tiểu Hầu Tử" lại có uy thế như thế, híp mắt xem một chút đầu kia cự thú, trong mắt lóe ra khát chiến quang mang.

Hồng Vũ vội vàng kéo hắn, thấp giọng nói: "Ngài lão nhân gia tay ngứa ngáy liễu chúng ta khác tìm đối thủ biết không?

Tào Quỷ Hùng vuốt mình tràn đầy đại hồ tử càm: "Trước mắt thì một, cần gì sẽ tìm?"

Hồng Vũ dở khóc dở cười: "Chết tiệt Tào đại hồ tử, ngươi có thể hay không đừng cho ta tìm phiền toái?"

Tào Quỷ Hùng cười híp mắt: "Tiểu tử ngươi không hiền hậu nha, rõ ràng một mình ngươi Huyền Binh thuật bí hiểm, còn đánh phát của ta đời sau đi tìm Tôn Bán Sơn?"

Hồng Vũ cười khổ: "Thì ra là ngài lão nhân gia tại bực này ta đâu? Được, ta tự mình động thủ, được rồi sao?"

Tào Quỷ Hùng hài lòng gật đầu, trên người cái loại nầy khát chiến ** nhất thời tiêu tán vô ảnh vô tung.

Hồng Vũ cùng Tào Quỷ Hùng mấy câu nói đó thời gian, Mông gia người đã mồ hôi lạnh dầm dề sắp kiên trì không được liễu. Hồng Vũ xoay người lại, vỗ vỗ tay, Bách Nhật Hỏa Viên nổi giận gầm lên một tiếng, sóng âm rung động, Vọng Mai Viên bên trong tất cả phòng bỏ nóc phòng tất cả đều bị vén lên thiên không.

Nó lúc này mới chưa thỏa mãn dục vọng hóa thành một cái nhỏ con khỉ, cùng kia chỉ cự bổng cùng nhau chui trở về Bán Thần Vực.

Cả hoàng đô cũng cảm thấy kia chỉ Hầu Tử đáng sợ hơi thở, Đế Quân ngẩn người, lại càng thoải mái: "Ha ha, Mai Thuấn, xem ra ngươi thua định rồi "

Những thứ kia mới vừa rời đi Vọng Mai Viên Thương Lan các quý tộc cũng suy đoán: Nhất định là Mông gia muốn quỵt nợ, Hồng Vũ mới có thể thả ra của mình hoang thú chẳng qua là này đầu hoang thú cũng quá đáng sợ, lại dùng để đòi nợ…

Mông gia danh dự trong lúc vô tình lần nữa bị hao tổn.

Đàm Hòa đứng ở Đàm gia thạch bảo một ngọn toà nhà hình tháp trong, trên người không có nửa điểm hơi thở. Hắn ánh mắt phức tạp nhìn vẻ này đáng sợ hơi thở truyền đến phương hướng, khổ sở lắc đầu, Tào Quỷ Hùng quả nhiên là giúp mình một đại mang, nếu là mình lúc ấy liều lĩnh giết trở lại, đụng vào này đầu hoang thú trong tay… Hắn mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng chỉ có một kết quả: Hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Hồng Vũ đi tới Mông Sơn Nhạc bên người, bỗng nhiên toát ra một cái ý nghĩ, triều Trang Hàn ngoắt ngoắt tay: "Các cô nương, vội tới thiếu gia bức tranh trương bức tranh."

Mông Sơn Nhạc cũng đã tại loại này cường đại uy áp dưới ngã trên mặt đất, Hồng Vũ vừa nhấc chân, dậm ở Mông Sơn Nhạc trên mặt, cố ý bày ra tới một người rất ác tục chinh phục giả tư thái, thật giống như thật chờ các cô gái cho mình bức tranh xuống tới.

Chúng nữ cười cười run rẩy hết cả người: "Thiếu gia ngươi thật xấu "

Mông Sơn Nhạc tức một ngụm lão máu phun ra, ra sức đẩy ra Hồng Vũ chân to nha tử, nhảy dựng lên rất nhanh liễu hai đấm: "Hồng Vũ ta với ngươi liều mạng "

"Mông gia không chịu trả tiền lại, còn muốn giết người diệt khẩu ai tới chủ trì công đạo nha" Hồng Vũ lên tiếng hô to, Mông gia người nhất thời im lặng: Ai còn có thể đem ngươi giết diệt khẩu? Ngươi cũng đem Mông gia khi dễ thành cái dạng gì liễu

Mông Sơn Nhạc nhất thời dừng ở nơi đó, không biết phải làm gì cho phải.

Hồng Vũ thừa dịp hắn này ngây người một lúc thời gian ngang nhiên đánh lén, một cước đạp tới, võ khí lóe lên, tuyệt không so sánh với Mông Sơn Nhạc yếu kém, ầm ầm một cước Mông Sơn Nhạc bị hung hăng đạp bay liễu, hắn trên không trung phun máu tươi, giận để ý đầu: "Hồng Vũ ngươi hèn hạ ____ "

Chờ hắn rớt xuống, ngay cả đả thương mang khí, nghiêng một cái đầu ngất đi.

Mông Hải Thiên sắc mặt hôi bại, hắn đã hoàn toàn nhận thức tài liễu, bất kể là đồng là võ, bọn họ hiện tại cũng không phải là Hồng Vũ đối thủ. Bàn về chơi xấu… Kia lực chiến đấu lại càng không ở một thế giới tầng thứ liễu.

"Ngươi nói đi, rốt cuộc muốn thế nào." Mông Hải Thiên than thở hỏi.

Hồng Vũ thản nhiên nói: "Rất đơn giản, đem Lâm Giang Tân thành cho ta."

“Không thể…” Mông Hải Thiên theo bản năng phun ra hai chữ, đã bị Hồng Vũ ánh mắt hung ác bức cho liễu trở về, hắn quay đầu lại xem một chút Mông gia những người khác, những thứ kia trong tộc các trưởng lão đều nhiều hơn buộc ánh mắt của hắn. Hiển nhiên người người cũng đã khuất phục, chỉ là không có người nguyện ý gánh chịu trách nhiệm này, trở thành gia tộc tội nhân thiên cổ

Mông Hải Thiên không thể làm gì, trở thành nhất gia chi chủ, hưởng thụ rất nhiều quyền lợi hòa hảo nơi, cũng là muốn gánh chịu như vậy trách nhiệm.

Hắn hung hăng cắn răng, ngửa mặt lên trời một tiếng thở dài, lão nước mắt tung hoành: “Tốt, ta Mông Hải Thiên đại biểu Mông Thị gia tộc, đem Lâm Giang Tân thành cắt nhường cho Hồng Vũ “

Hồng Vũ hài lòng gật đầu: “Ngươi nhìn, sớm đáp ứng thật tốt có ít người a, chính là không thức thời vụ, lãng phí mọi người thời gian, cần gì chứ, các ngươi Mông gia đàng hoàng nhận thức kinh sợ, cở nào hài hòa…”

Mông Hải Thiên cũng tức muốn hộc máu, cắn răng nói: “Giao tiếp chuyện tình, sẽ có người phía dưới cùng ngươi giao thiệp, không có chuyện gì lời nói mời trở về đi, chúng ta Mông gia không lưu khách liễu.”

Hồng Vũ lúc này cũng là rất đại độ, đeo hai tay chậm quá đi ra ngoài: “Không sao, này rách nát chỗ ta cũng vậy không muốn ngây người, các con, chúng ta đi “

Chúng hoang thú kỵ sĩ nghẹn cười, ầm ầm xác nhận, cùng nhau hạo hạo đãng đãng lái liễu Mông gia Vọng Mai Viên.

Thắng lợi trở về Vũ thiếu gia rất vui vẻ, nhưng là trở lại chỗ ở sau tựu khổ ép. Các cô gái một cũng không trông thấy liễu. Dĩ vãng ở mười tám võ cơ cùng hắn tức giận lúc, tận dụng mọi thứ Quan Lăng cũng tìm không được liễu. Phương Lưu Vân thì càng không cần phải nói liễu.

Hồng Vũ chuyện gì đều được mình động thủ, sầu mi khổ kiểm. Hắn biết là mình và Đao Khinh Nguyệt trong lúc liếc

mắt đưa tình, các cô gái ghen tị, cũng không nên ý tứ lúc này ở đi nói gì, tính, thiếu gia mình nhịn

Cùng Mông gia giao tiếp Lâm Giang Tân thành chuyện tình cũng không phải là hết sức thuận lợi, Mông gia người phía dưới không phục vô cùng nhiều, Hoang Thú Kỵ Binh cửa dĩ nhiên rất thích toan tính giáo dục bọn họ hạ xuống, như vậy một đường đánh đi qua, cuối cùng Lăng Thiên Thần Hủy xuất hiện, Lâm Giang Tân thành Mông gia nhân tài coi như là biết điều một chút rút lui ra khỏi, đem thành thị cùng mỏ cũng làm cho liễu đi ra ngoài.

Nhưng là chuyện cũng không có đơn giản như vậy, Mông gia chỗ trống liễu đại lượng nhân viên quản lý, bất kể là thành thị hay là mỏ, cũng cần một số đông người tay tiến vào chiếm giữ.

Đối với cái này chút ít, Hồng Vũ sớm có chuẩn bị, hắn đã báo cho Đao Khinh Nguyệt. Rất nhanh sẽ có nhóm lớn rốt cục điện hạ cường giả tiến vào Lâm Giang Tân thành.

Xử lý xong những chuyện này, Hồng Vũ rời đi Thương Lan cuộc sống tựu gần tới liễu.

Đao Khinh Nguyệt mấy ngày qua chuyện gì cũng không làm, mỗi ngày cũng ra hiện tại Hồng Vũ ở thạch bảo bên trong, Trang Hàn trở lại một chuyến lại muốn đi liễu, nhưng thủy chung không có dũng khí nữa trở về liếc mắt nhìn Trang gia địa chỉ cũ…

Trong khoảng thời gian này Đàm Bạch tự mình tới đây đem lần trước mở trang thắng được tám trăm vạn lượng bạc cho hắn đưa tới đây, vốn là Hồng Vũ nói với hắn chính là hai người chia ba bảy sổ sách, Đàm Bạch nào dám muốn? Chẳng những tất cả đều đưa tới đây, còn lặng lẽ bí mật mang theo liễu ba mươi vạn lượng ngân phiếu, đây là Đàm Bạch cho Vũ thiếu gia chịu nhận lỗi "Thành ý".

Hồng Vũ hiện tại tài đại khí thô liễu, không phải là năm đó hoa mấy trăm vạn lượng mua mười tám võ cơ còn muốn sổ nợ thời điểm liễu, hắn rốt cục có thể giống như một ít thế những thứ kia cố chấp hò hét tồn tại giống nhau, nói một câu: Bạc đối

với ta tới nói cũng chính là cái đo đếm chữ thượng khái niệm liễu.

Cảm giác như vậy lại để cho ác thú vị thiếu gia mình mỹ liễu một lúc lâu.

Mặc dù vô cùng không tình nguyện, nhưng là ly biệt cuối cùng là tới. Đao Khinh Nguyệt liên tục cử hành ba tràng long trọng yến hội vui vẻ đưa tiễn hắn, Thương Lan quyền sở hữu quý cơ hồ cũng trình diện liễu.

Sở dĩ Thương Lan người từ đối với Hồng Vũ có chút căm thù, đến hiện tại tận tâm nịnh bợ, tương lai Đế Quân thái độ đương nhiên là trọng yếu một trong những nguyên nhân, trừ lần đó ra, Hồng Vũ sở bày ra thực lực mới thật sự là động lực.

Đan sư, khí sư, thú sư tựa hồ trừ trận pháp hắn cái gì cũng tinh thông. Cùng một người như vậy làm tốt quan hệ, hiển nhiên là tuyệt đối lựa chọn sáng suốt.

Ba ngày sau đó, Đao Khinh Nguyệt đem Hồng Vũ đoàn người đưa ra hoàng đô Bách Lý, lệ rơi xua tan.

Đế Quân bệ hạ từ đầu đến cuối không có ngăn cản nàng, mặc dù nàng như cũ rất không thích Hồng Vũ. Nàng chẳng qua là hy vọng làm năm của mình tiếc nuối, không nên tái diễn ở trên người nữ nhi.

Hồng Vũ rời đi hoàng đô sau, đại đội nhân mã dựa theo bình thường tốc độ đi tới, Hồng Thân Hồng Dần nhưng lặng lẽ lẻn về liễu Vũ Đô, ngày đó ban đêm, Đao Tần An, Đao Tần Viễn cùng Đao Tần Chí bị giết bỏ mình.

Ngày thứ hai, Bắc Phương quân đoàn tân nhậm Tử Kim Hoa Vương Công, Đao Khinh Nguyệt hai biểu ca bị đâm bỏ mình.

Những người này, cũng là Đao Khinh Nguyệt sau khi lên ngôi phải chết, nhưng là Hồng Vũ biết Đao Khinh Nguyệt không muốn hạ như vậy ý chỉ, cho nên hắn nói trước giúp Đao Khinh Nguyệt xử lý.

Mấy ngày sau, mọi người một lần nữa hội hợp chỉnh tề, trở về Đại Hạ.

Lại qua hai ngày, Vũ thiếu gia đội ngũ ở Thương Lan một ngọn Đại Thành trong qua đêm, có người cầm Tô gia Yêu Bài đến đây báo cho, mới nhất đồng thời Tô gia thương hội sắp bắt đầu, mà hắn phía trước khác một ngọn Thương Lan Đại Thành Vọng Nguyệt Ngưu thành, thì một thương thị cửa vào.

Hồng Vũ muốn hỏi thăm nhiều hơn về thương thị tình huống, người nọ hỏi gì củng không biết, cuối cùng vì không đắc tội Hồng Vũ, không thể làm gì khác hơn là nói rõ mình thật ra thì chỉ có thể coi là là Tô gia bên ngoài bên ngoài, chính là trong thành một nhà thương hành Đông gia, chẳng qua là phụng mệnh đến đây báo cho Hồng Vũ thôi, cho dù là kia mai Tô gia Yêu Bài, không có phía trên ra lệnh, hắn cũng không dám tùy ý đưa ra.

Người nọ sau khi cáo từ, Hồng Vũ phái người đi hỏi thăm một chút, biết vị này "Đông gia" trong thành chính là xếp hạng tiền tam phú hào, trong gia tộc có năm sáu người ở phụ cận làm quan, thế lực khổng lồ. Một người như vậy, ở Tô gia nhưng chỉ là bên ngoài bên ngoài, chân chạy chân chạy, điều này cũng làm cho Hồng Vũ càng tiến một bước hiểu Thiên Vực thế gia cường đại.

Mới nhất đồng thời Tô gia thương thị hai ngày sau bắt đầu, thời gian lộ ra vẻ cấp bách, Hồng Vũ vừa rạng sáng ngày thứ hai tựu ra phát, rời đi thành thị phạm vi sau, buông ra hoang thú dong ruỗi, hai canh giờ sau tựu chạy tới đếm ngoài trăm dặm Vọng Nguyệt Ngưu thành.

Sau khi vào thành, dựa theo lúc trước người nọ nói, tìm được rồi một nhà Lưu Ký thương hành, đưa ra liễu Tô gia lần trước đưa tới kia mai ngọc bài sau, thương hành Đông gia lập tức thần thái cung kính, khom người một xá nói: "Khách quý mời theo ta tới, thương thị cửa vào ở ngoài thành, chúng ta chạy tới còn cần một ít thời gian."

Hồng Vũ chỉ đem lên Trang Hàn cùng Hồng Thân Hồng Dần, những người khác ở lại Vọng Nguyệt Ngưu thành trong chờ chực, cái này an bài để cho Quan Lăng một hệ hoang thú thợ săn không ngừng bỉu môi, cảm giác mình đại tỷ đầu nghe

lời ôn nhu có thể hầu hạ người, điểm nào nhất không thể so với Trang Hàn mạnh?

Kia Đông gia xin Hồng Vũ sau đó, mình đi trước an bài. Có bốn gã mười hai mười ba tuổi xử nữ mỹ tỳ đưa lên liễu tinh sảo thiếu chút nữa, cẩn thận hầu hạ. Đông gia đem Hồng Vũ bên này dàn xếp tốt, mình ra cửa tựu quát mắng đứng lên: "Mau đi sau khi chuẩn bị xong viện một ít chiếc xe ngựa, lão gia ta chế tạo tốt kia chiếc xe ngựa bảy tám năm, rốt cục có cơ hội dùng tới liễu "

"Dạ" hơn mười người người hầu cùng kêu lên ứng với hòa, cả nhà cửa tất cả đều hành động.

Bọn hạ nhân cũng biết lão gia bảy năm trước xài mấy chục vạn lượng bạc, đặc biệt chế tạo liễu một đoàn vô cùng đắt tiền xe ngựa, vốn là tất cả mọi người cho là đây là lão gia tính toán mình dùng là, nhưng là không nghĩ tới xe ngựa chở về, lão gia nhưng đặc biệt kiến tạo liễu một ngọn đình sắp đặt, hơn nữa không cho phép bất luận kẻ nào nhích tới gần, đình chung quanh một năm bốn mùa bó hoa tươi nở rộ, mùi thơm tập người, nhưng là ngựa này xe rốt cuộc là làm gì dùng là, không có ai biết, ngay cả phu nhân đi hỏi, cũng chỉ là nhận được một câu lập lờ nước đôi trả lời: "Đây là vì chân chính khách quý chuẩn bị."

Rốt cuộc là cái dạng gì khách quý, mới đáng giá lão gia như thế trịnh trọng đối đãi? Này bảy năm, trong nhà từng cái hạ nhân đều ở trong lòng suy đoán, mà dần dần, này chiếc xe ngựa truyền thuyết, đã ở Vọng Nguyệt Ngưu thành trong lan truyền mở ra

Lưu Đông gia là Vọng Nguyệt Ngưu thành thủ phủ, không có ai sẽ cảm thấy một người như vậy đầu óc có vấn đề, mới có thể đi chế tạo như vậy một giá xe ngựa, bọn họ cũng hiểu nhất định là hữu dụng. Bọn họ cũng tùy theo suy đoán, rốt cuộc là cái dạng gì khách quý, mới xứng đôi như vậy một cổ xe ngựa.

Mà hôm nay, Lưu phủ đại môn ầm ầm mở ra, kia chiếc trong truyền thuyết đắt tiền xe ngựa chậm rãi ra, mà càng làm cho mọi người trợn mắt cứng lưỡi chính là, Lưu Đông gia lại một đường chạy chậm, đi theo dưới mã xa mặt

Xe ngựa hết sức rộng rãi, là tính tính là ngồi vào đi năm sáu người cũng không lộ vẻ chật chội, nhưng là Lưu Đông gia cũng chỉ có tư cách đi theo phía dưới chạy chậm…

Vọng Nguyệt Ngưu thành trong đích người nhìn càng thêm kinh ngạc, đối với trong xe ngựa vị kia khách quý thân phận càng thêm tò mò.

Nhưng là cửa sổ xe nhắm, căn bản nhìn không thấy tới nhân vật ở bên trong. Người người trong lòng tiếc nuối, đồng thời vừa dâng lên một trận mãnh liệt hâm mộ tình.

Hồng Vũ ngồi ở bên trong xe ngựa, cũng là thẳng nhíu: "Nhà giàu mới nổi, tuyệt đối nhà giàu mới nổi."

Xe ngựa phong cách vô cùng đắt tiền, các loại dùng lường trước giá tiền ngẩng cao, nhưng là Hồng Vũ không thích, bởi vì… này chút ít tài liệu tất cả đều là dùng tiền có thể mua được.

Đến Vũ thiếu gia cái này tầng thứ, dùng tiền mua không tới đồ mới có thể miễn cưỡng được xưng tụng "Quý trọng".

Trang Hàn che miệng cười nói: "Hắn chẳng qua là Thương Lan một trong thành phú thương, có thể làm được như vậy, đã là tận tâm tận lực liễu."

Hồng Vũ bĩu môi, biết Trang Hàn nói không sai, nhưng là trên đầu lưỡi hắn là tuyệt đối sẽ không thừa nhận.

Xe ngựa ra khỏi thành, một đường hướng bắc, tiến vào mịt mờ núi lớn sau, vừa đi tới được rồi hơn mười dặm, đi tới một ngọn nhìn qua rất bình thường thôn nhỏ rơi. Người nơi này mặc dù cũng là bình thường thôn dân, nhưng là đối với Lưu Đông gia cùng một ít chiếc đắt tiền xe ngựa tuy nhiên cũng lộ ra vẻ rất bình tĩnh, trong thôn bô lão tiểu a a cùng Lưu Đông gia chào hỏi, khi thấy xe ngựa thời điểm nhưng nghiêm túc lên: "Có khách quý?"

Lưu Đông gia gật đầu, mấy vị bô lão tất cả đều cung kính đứng ở dưới mã xa, cúi đầu bẩm báo nói: "Khách quý cực khổ, mời theo chúng ta đi."

Thôn phía sau, có một nước miếng giếng, nhìn qua rất bình thường, mấy vị lão nhân nhà nhưng lấy ra một túi mỏ tinh, chia ra khảm vào miệng giếng vũng trong, sau đó ở Hồng Vũ hơi có vẻ giật mình trong ánh mắt, giếng nước trong vọt lên một đạo tinh tế cột nước, tản ra liễu hóa thành đầy trời Thủy Mạc, chính giữa mở ra một cái màu lam nhạt cửa không gian hộ

Lưu Đông gia tiến lên phía trước nói: "Khách quý, đây chính là Tô gia thương thị cửa vào, ngài trên người mang theo thương thị ngọc bài, một lần có thể mang bốn người đi vào, bọn ta không thể tự ý vào, nếu không hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

Hồng Vũ gật đầu, mang theo Trang Hàn ba người tiến vào.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 92 : Khách mời ngọc điệp - Vé mời (thượng)

Lưu Đông gia cùng kia mấy vị trong thôn lão giả mặt tràn đầy hâm mộ, bọn họ thế thế đại đại thủ tại chỗ này, tuy nhiên nó không có tư cách tiến vào trong đó. Đây chính là thân phận thượng chênh lệch, bọn họ đối với "Khách quý" một mực cung kính, bởi vì bọn họ hiểu, thân phận của những người đó tôn quý, là bọn hắn mấy đời kính dâng, đều chưa hẳn có thể với tới.

Hồng Vũ bỗng nhiên lại lui đi ra ngoài, hướng Lưu Đông gia vẫy tay một cái: "Còn có thể đi vào một người, ngươi có muốn hay không đi vào xem một chút?"

Lưu Đông gia vui mừng quá đỗi, quỳ đi xuống đông đông đông dập đầu ba cái: "Đa tạ khách quý" sau đó tê dại bò dậy, ở đây chút ít lão giả vô cùng ánh mắt hâm mộ trong, vội vàng đi theo Hồng Vũ tiến vào.

Hắn chế tạo xe ngựa, dọc theo đường đi cẩn thận hầu hạ, rốt cục có điều hồi báo.

Xuyên qua một ít Đạo Môn hộ, làm cho người ta cảm giác giống như là bị một tầng nhàn nhạt hơi nước mặt tiền cửa hiệu mà qua, phía trước màu lam quang mang tiêu tán sau, bày ra chính là một hết sức đầy đủ thế giới,

Trên bầu trời cũng có nắng gắt, cũng là xanh thẳm sắc. Đại địa cỏ thơm um tùm, phía trước một ngọn phong cách cổ xưa nhà cửa lẳng lặng chờ chực. Ở cửa có hai gã người mặc khôi giáp thủ vệ, đứng sừng sững bất động.

Lưu Đông gia vì Tô gia trông chừng môn hộ bảy tám năm, hay là lần đầu tiên đi vào, đối với Thiên Vực, đối với Tô gia, hắn hoàn toàn là núi cao ngưỡng dừng lại, nhìn lên thần minh một loại cảm giác. Mà hiện tại, tựu đứng ở Tô gia thương thị ngoài cửa, Lưu Đông gia kích động địa khẽ phát run, thanh âm cũng không ổn định liễu: "Khách quý, ta chúng ta đi vào?"

Hồng Vũ trước đi tới, hắn thấy chung quanh trừ mình ra đi ra cái kia một cái tia sáng môn hộ ở ngoài, còn có mười bảy ngồi, nói cách khác đi thông Tô gia thương thị loại này môn hộ, tổng cộng có mười tám ngồi.

Mà từng có tư hữu Thần Vực khai thác kinh nghiệm Hồng Vũ cũng đã nhìn ra, nơi này là Tô gia một ngọn tư hữu Thần Vực, mà cũng không phải là Lưu Đông gia cho là Chủ Thần Vực.

Trong tay của hắn ngọc bài, mặc dù có thể làm cho hắn tiến vào tư hữu Thần Vực, nhưng là so với Tô gia ở chỗ này quyền hạn khẳng định xê xích quá xa. Nếu có người muốn bằng vào những thứ này ngọc bài ở chỗ này đối với Tô gia bất lợi, Tô gia nhất định sẽ để lại cho hắn một "Khắc sâu" ấn tượng.

Khoảng cách lần này Tô gia thương thị khai mạc còn có một ngày thời gian, chung quanh cái kia chút ít cửa không gian hộ trong không ngừng có tia sáng hiện lên, mọi người người từ bên trong đi ra, cùng Hồng Vũ trước sau chân đến, có khác hai nhóm người.

Một nhóm người chỉ có hai, mà đổi thành ngoài một gẩy thì có bảy tám người.

Dựa theo Lưu Đông gia lúc trước đối với Hồng Vũ theo lời tình huống, có thể mang vào tới càng nhiều người, chứng minh thân phận càng tôn quý. Nói ví dụ Hồng Vũ ngọc bài có thể mang vào tới bốn người. Mà đổi thành ngoài một ít gẩy chỉ có hai người, nói vậy không phải là cái gì khách nhân tôn quý.

Mà đổi thành ngoài một gẩy bảy tám người, thì lộ ra vẻ vênh váo tự đắc, cầm đầu một người, thấp mập lùn mập, một tờ diện đoàn trên mặt, hai con mắt nhỏ tặc quang bắn ra bốn phía.

Ở bên cạnh hắn, đi theo một gã khác vóc người gầy cao đích thanh niên, hai người cầm đầu, một cái quét đến bên cạnh khác hai nhóm người thêm ở chung một chỗ, còn không có bọn họ nhiều người, bên khóe miệng không tự chủ được lộ ra vẻ đắc ý nụ cười. Bất quá nơi này là Tô gia thương thị, hơn nữa mọi người lẫn nhau trong lúc không có gì xung đột, bọn

họ nhiều lắm là cũng chính là ở trong lòng đắc ý hạ xuống, ba nhóm người riêng của mình cười cười, trước sau đi vào.

Đến cửa, hai gã vệ sĩ lại không có một chút phản ứng, mặc cho bọn họ đi vào. Hồng Vũ khẽ ngoài ý muốn, lẽ ra làm sao cũng có thể kiểm tra một chút riêng của mình thân phận ngọc bài sao.

Người nhiều nhất cái kia một gẩy trước xông vào, có loại việc nhân đức không nhường ai cảm giác.

Mà một bên chỉ có hai người cái kia một già một trẻ, thấy Hồng Vũ trên mặt nghi ngờ, lão giả mỉm cười nói: "Tiểu huynh đệ là lần đầu tiên tới thương thị sao?"

Hồng Vũ gật đầu: "Chính là."

Lão giả bên cạnh đích thanh niên sắc mặt lạnh nhạt, có một số việc Hồng Vũ không biết, nhưng là bọn họ những thứ này khách quen rất rõ ràng: Lần đầu tiên tới thương thị, một loại Tô gia cũng sẽ kết thúc người chủ địa phương, phái một người đến đây giảng giải. Mà giảng giải nhân thân phân giá cả thế nào, cũng có thể phản ứng ra khách nhân ở Tô gia bị coi trọng trình độ.

Mà Hồng Vũ lần đầu tiên tới, áp cái không có ai cùng đi, hiển nhiên là cái loại nầy nhất không bị coi trọng người.

Chỉ bất quá lão giả cùng thiếu niên tu dưỡng cũng rất tốt, mặc dù biết như thế, lại cũng không giống như mới vừa rồi một ít lớp mười mập như vậy xem thường bọn họ. Lão giả tiếu a a vừa chắp tay: "Lão hủ Vân Tam, tất cả mọi người gọi ta Tam thúc."

Hồng Vũ cũng là vừa chắp tay: "Vân lão, tại hạ Hồng Vũ."

Tam thúc chỉ vào kia hai gã vệ sĩ nói: "Ngươi nhìn kỹ nhìn có cái gì bất đồng."

Hắn mặc dù ngoài miệng nói rất đúng "Xem một chút", nhưng là trong ánh mắt nhưng có ý khác vị. Kia hai gã vệ sĩ một thân khôi giáp, ngay cả khuôn mặt cũng dùng kim khí che mặt bao phủ lại, này khôi giáp nói vậy có lẽ nhiều năm, phía trên có một chút nhàn nhạt gỉ vết.

Hồng Vũ linh giác vừa động, kinh ngạc nói: “Không có một chút sinh mệnh khí tức, đây không phải là người sống “

Tam thúc mắt lộ ra một tia tán thành: “Không sai, này hai cỗ khôi lỗi cơ quan người chính là Đại Viễn Cổ Thần Chiến thời đại còn sót lại trọng bảo, đã đạt đến thần kỳ cấp bậc chính là Huyền Binh. Bọn họ thủ vệ ở chỗ này, có thể tự động cảm ứng chúng ta trên người tấm bảng, cho nên không cần kiểm tra, chúng ta có thể thuận lợi đi vào.”

Hồng Vũ chợt hiểu ra: “Đa tạ chỉ điểm.”

Mọi người kết bạn đi vào, trong sân hết sức rộng rãi, chuyên môn dùng để giao dịch chính là một ngọn ba tầng mộc lâu, một loại loại này mộc lâu bởi vì vật liệu gỗ thừa trọng tính năng chờ nguyên nhân, chiều ngang sẽ không quá lớn, diện tích cũng là có hạn. Nhưng là Chủ Thần Vực thế gia đích thủ đoạn tuyệt đối không phải là phàm tục thế giới đủ khả năng so sánh với, chỗ ngồi này mộc lâu dài rộng đều ở trăm trượng trở lên, rộng lớn đại khí.

Tô gia người đang bên trong bố trí, đem lần lượt từng cái một phiếm kim sắc quang trạch mộc thai dọn xong, đây chính là ngày mai Tô gia thương thị chỗ nằm.

Tam thúc hỏi: “Hồng Vũ ngươi là tới mua đồ hay là bán hàng?”

“Muốn mua vài loại đồ, cũng không biết có thể hay không tìm được muốn.”

Vân Tam cũng nói: “Thương thị bảo vật phồn đa, nhưng có đôi khi thật muốn nhìn duyên phận.”

Vừa thiếu niên nói: “Tam thúc, chúng ta có muốn hay không đi hỏi một chút Tô gia người, chúng ta để cho bọn họ lưu ý đồ, bọn họ cho chúng ta tìm không có?”

Vân Tam lạnh nhạt khoát khoát tay: “Tô gia luôn luôn thành tín, nếu đáp ứng chúng ta, tựu nhất định sẽ để ý, không cần không ngừng thúc giục.”

Thiếu niên bĩu môi một cái, không nói thêm lời liễu.

Xuyên qua chỗ ngồi này mộc lâu, phía sau là một mảnh phạm vi rộng lớn lâm viên, từng ngọn tiểu phòng ốc làm đẹp ở lâm viên trong lúc. Mà ở lâm viên cửa vào, thì có ba tên Tô gia quản sự xuôi tay mà đứng, phía trước một ít mập một cao đã mang theo bọn thủ hạ đang cùng các quản sự giao thiệp.

"Ba tầng tiểu lâu cũng bất quá tám mươi mai mỏ tinh một đêm, chúng ta tựu ở cái này sao."

Mập lùn tử mãn bất tại hồ nói, cố ý đem thanh âm la rất lớn, sợ phía sau hai nhóm người nghe không được. Tô gia quản sự mặt mày hớn hở, cúi đầu khom lưng: "Đỗ tiên sinh chính là tài đại khí thô, tiểu nhân thủ tại chỗ này ra mắt vô số quyền quý hiển hách, Đỗ tiên sinh nhất sảng khoái. Ngài lưu ý dưới chân, bên trong cho mời…"

Hồng Vũ thật bất ngờ: "Nơi này dừng chân còn muốn tiền?"

Phía trước mập lùn tử Đỗ tiên sinh nghe thấy được bật cười, chỉ vào bên tay trái nói: "Không có tiền cũng có miễn phí chỗ, này, đang ở đó bên."

Hồng Vũ nhìn sang, bên kia quả nhiên có một đứng hàng rất là thấp trắc tiểu phòng ốc, điều kiện dĩ nhiên xa xa so ra kém bên này trang viên. Đỗ bàn tử phía sau mấy người cũng trên mặt đùa cợt nụ cười, ngẩng đầu mà bước đi theo Đỗ bàn tử đi vào trong trang viên. Tô gia quản sự mặc dù không muốn đắc tội Hồng Vũ, nhưng là hiển nhiên nịnh bợ Đỗ tiên sinh nặng hơn cho, vì vậy cũng không có đi chào hỏi Hồng Vũ, chuyên tâm dẫn Đỗ bàn tử đi vào: "Đỗ tiên sinh bên này đi, ta lần này cho ngài an bài một phong cảnh tuyệt hảo tiểu lâu…"

Vân Tam hừ lạnh một tiếng: "Lúc nào Tô gia cũng như thế ngại bần yêu phú rồi?"

Kia quản sự đỏ mặt lên, vội vàng bổ túc: "Lão tiên sinh xin hãy tha lỗi, không phải là tiểu nhân ngại bần yêu phú, cái này… Vốn cũng có thứ tự đến trước và sau nha…"

Bất kể hắn giải thích thế nào che dấu, hắn toàn tâm lấy lòng Đỗ bàn tử, đem khác hai nhóm người phiết ở một bên cũng là sự thật.

Vân Tam cũng không nói chuyện, tiện tay ném ra một quả ngọc bài.

Ngọc bài cùng Hồng Vũ cái kia một quả không sai biệt lắm, chỉ bất quá chính diện điêu khắc muốn đơn giản một chút.

Hồng Vũ cái kia một quả, điêu khắc một bộ cả thương thị đoàn đồ án hết sức phức tạp. Mà nhìn kỹ lời nói có thể phát hiện, Vân Tam này một quả, ước chừng chỉ có Hồng Vũ một ít phó điêu khắc đồ án một phần ba.

Kia quản sự thấy rõ ràng liễu sau một run run, cuống quít khom người một xá: "Khách quý xin hãy tha lỗi, tiểu nhân có mắt không biết Thái Sơn, thật sự chậm trễ. Ngài kiềm giữ chính là ngọc bài, có thể miễn phí vào ở trang viên bốn tầng toà nhà hình tháp. Ngài sau đó, tiểu nhân xem xét xuống…"

Hắn vừa nói, thật nhanh đem mới vừa rồi còn làm ơn nịnh bợ Đỗ bàn tử một đám người nhét vào vừa, lật xem một quyển sách: "Bên trong vườn bốn tầng toà nhà hình tháp còn có Vân Tùng Các, Thủy Nhiễu Tiểu Trúc, Bát Mai Viện, Lâm Hải lâu… Tổng cộng thập nơi, người xem nhìn người nhất hợp ý toan tính, tiểu nhân cái này mang ngài đi qua."

Đỗ bàn tử á khẩu không trả lời được, bên cạnh hắn cao người gầy cũng là khó có thể tin: "Còn có thể miễn phí vào ở?"

Quản sự trừu không trả lời một câu: "Đúng, Đỗ tiên sinh ngài kiềm giữ chính là muốn mời kim điệp, có tư cách vào ở ba tầng tiểu lâu trở xuống đích bất kỳ phòng xá, bất quá muốn tiền trả nhất định mỏ tinh, kiềm giữ khách mời ngọc điệp khách quý, thì không cần nộp bất kỳ phí dụng. Bất quá khách mời ngọc điệp cũng chia cấp bậc, Vân lão tiên sinh khách mời ngọc điệp là đệ tam đẳng cấp."

Đỗ bàn tử đám người co rụt lại cổ, hoàn hảo chính diện đắc tội chẳng qua là Hồng Vũ đám người, không có lên tiếng châm chọc Vân Tam hai người. Trăm triệu không nghĩ tới hai người này lại thân phận tôn quý

Đỗ bàn tử oán thầm không dứt, ngươi nói ngươi rõ ràng kiềm giữ khách mời ngọc điệp, có thể mang mười người đi

vào, tại sao chỉ đem một? Hết lần này tới lần khác để cho người khác hiểu lầm bọn ngươi cấp không đủ, một bộ cùng toan cùng.

Hắn nhưng không biết, Vân gia chính là Tô gia thương thị lão chủ cố, trong nhà người đối với Tô gia thương thị cũng không có cái gì cảm giác thần bí, lạnh nhạt nơi chi, mà không giống như hắn Đỗ bàn tử loại này nhà giàu mới nổi loại, vừa nghe nói có thể tiến vào Tô gia thương thị, vội vàng hô bằng hữu gọi hữu, người người cũng thật tò mò muốn đi theo để xem một chút, thậm chí vì một danh sách, lẫn nhau trong lúc còn minh tranh ám đấu, tốt một phen tranh đoạt.

Bên kia Hồng Vũ phía sau Trang Hàn trong lòng hơi động một chút, lặng lẽ đối với Hồng Vũ nói: “Thiếu chủ, ngài khách mời ngọc điệp không phải là đẳng cấp cao nhất sao?”

Trang Hàn này một nhắc nhở, Hồng Vũ mới nhớ tới, ban đầu Tô Mặc Hàm phái người đem khách mời ngọc điệp đưa tới được lúc, từng đã nói đây là cấp bậc cao nhất khách mời ngọc điệp —— quả nhiên hay là cô bé thận trọng, mình lúc trước lại cấp quên mất liễu. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 92 : Khách mời ngọc điệp (hạ)

Trang Hàn này một nhắc nhở, Hồng Vũ mới nhớ tới, ban đầu Tô Mặc Hàm phái người đem khách mời ngọc điệp đưa tới được lúc, từng đã nói đây là cấp bậc cao nhất khách mời ngọc điệp —— quả nhiên hay là cô bé thận trọng, mình lúc trước lại cấp quên mất liễu.

Hồng Vũ còn chưa kịp nói chuyện, Đỗ bàn tử bên kia nhưng truyền đến một trận cạc cạc cười nhạo: "Cấp bậc cao nhất khách mời ngọc điệp? Ha ha ha, ngươi này tiểu nữ oa biết cấp bậc cao nhất là có ý gì sao? Lần đầu tiên tới sao? Đỗ lão gia còn cho tới bây giờ chưa từng thấy lần đầu tiên tiến vào Tô gia thương thị là có thể kiềm giữ cấp bậc cao nhất khách mời ngọc điệp nơi này là Chủ Thần Vực thế gia thương thị, ngươi cho rằng ngươi đang ở đây phàm tục thế giới hô phong hoán vũ, ở chỗ này tựu nhất định là cấp bậc cao nhất? Không biết trời cao đất rộng "

Trang Hàn bị một trận trách móc, hết sức nan kham. Hồng Vũ mặt liền biến sắc, bàn tay vừa lộn từ không gian Thiết giác trong lấy ra kia mai ngọc bài, nặng nề vỗ vào Đỗ bàn tử trước mặt: "Một mình ngươi xem một chút "

Tên kia Tô gia quản sự hai chân một run run, âm thầm kêu khổ: Của ta lão Thiên, thật là cấp bậc cao nhất khách mời ngọc điệp hôm nay đây là tại sao? Trong tình hình chung ngọc điệp ba ngày cũng không thấy được một quả, hôm nay thoáng cái hai quả, hơn nữa còn có một mai là cấp bậc cao nhất

Hắn ở chỗ này làm quản sự thời gian cũng không ngắn liễu, nhưng là Tô gia thương thị quy củ chính là nhận thức điệp không nhận người. Các nhà kiềm giữ ngọc điệp, kim điệp, cũng không nhất định chính là cùng là một người, mỗi một lần tới đều có thể bất đồng.

Cho nên quản sự không nhận ra những người này cũng là bình thường.

Mà lần đầu tiên tới Tô gia thương thị, tựu kiềm giữ đẳng cấp cao nhất khách mời ngọc điệp, loại chuyện này ở Tô gia đã ba trăm năm không có phát sinh qua.

Ba trăm năm lần đầu tiên, có thể nghĩ vị quý khách kia phân lượng

Quản sự biết mình mới vừa rồi hành động đã cũng coi là "Chậm trễ" liễu, mà làm Tô gia quản sự, chậm trễ khách quý tuyệt đối là hạng nhất đủ để đưa trực tiếp đánh rớt phàm tục thế giới đắc tội tên

Hắn khẽ phát run, đi tới Hồng Vũ trước mặt thật sâu khom người chào: "Khách quý ngay mặt, tiểu nhân có mắt không biết Thái Sơn, kính xin thứ tội ngài có tư cách vào ở trong viên cao nhất ba tòa toà nhà hình tháp, nhìn ngài thích kia một cái nhà? Không cần ngài nộp bất kỳ phí dụng ngài có thể rất hân hạnh được đón tiếp tới Tô gia thương thị, là chúng ta Tô gia lớn nhất vinh quang "

Đỗ bàn tử bên kia trực tiếp há hốc mồm, hắn không nghĩ tới cái kia xinh đẹp tiểu nha đầu nhìn như không biết một câu nói, lại là thật cái này lần đầu tiên tới đến Tô gia thương thị tiểu tử, lại kiềm giữ đẳng cấp cao nhất khách mời ngọc điệp lần này tử, lúc trước hắn châm chọc người ta lời nói, ngược lại khiến cho dưới mình không đến thai lúng túng vô cùng.

Hắn mập trên mặt lúc đỏ lúc trắng, cuối cùng biến thành lúng túng xanh tím sắc, cúi đầu không dám lại đi nhìn Hồng Vũ cùng Trang Hàn, mới vừa rồi còn vênh váo tự đắc, lúc này ở Hồng Vũ trước mặt lại chỉ có thể cụp đuôi làm người.

Thật sự của hắn có chút thực lực, nhưng là hắn rõ ràng hơn có thể bắt được Tô gia cấp bậc cao nhất khách mời ngọc điệp người là dạng gì tồn tại, hắn chọc không nổi. Người ta nếu là hảo tâm, đem hắn làm cái cái rắm giống nhau thả, đó chính là hắn vận may vào đầu, nếu không Đỗ bàn tử cũng không dám suy nghĩ sẽ có cái gì hậu quả, nhất thời miệng tiện, nhưng khai ra như vậy tai họa bất ngờ, Đỗ bàn tử ruột cũng hối hận thanh liễu.

Phía sau hắn mang đến cái kia những người này cũng mọi người sương đánh cà giống nhau rụt, cũng không dám đi xem Hồng Vũ đám người, uyển nhược từng chích đợi làm thịt sơn dương, mới vừa rồi lớn lối không còn sót lại chút gì.

Không riêng gì hắn thất kinh, Vân Tam hai người cũng rất ngoài ý muốn. Không nghĩ tới Hồng Vũ thế nhưng thật kiềm giữ loại này cấp bậc cao nhất ngọc điệp. Tam thúc thâm ý sâu sắc đánh giá Hồng Vũ mấy lần, âm thầm gật đầu. Mà thiếu niên kia còn lại là thật thật tại tại tăng trưởng một lần kinh nghiệm, thầm nghĩ trong lòng trong tộc trưởng bối thường xuyên giáo sư mọi người, muốn rất khiêm tốn, đối đãi người khiêm tốn, quả nhiên là có cần thiết, nếu như ta cũng vậy giống như Đỗ bàn tử những người đó giống nhau ngu xuẩn tự đại, sợ rằng hiện tại cũng muốn kinh nghiệm bọn họ giống nhau lúng túng, hơn nữa cũng nộp không tới Hồng Vũ lớn như vậy có lai lịch bằng hữu.

Nơi xa Tô Mặc Ngu bước nhanh đi tới, còn chưa tới trước gót chân tựu nhiệt tình hô: "Ha ha ha, Vũ thiếu ngươi đã đến rồi, xin lỗi xin lỗi, ngày hôm qua ngủ được có chút muộn, vốn là ta muốn sáng sớm đi đón ngươi…"

Hồng Vũ nhìn ngáp liên tục, mắt túi vừa sâu vừa lớn, đã hiểu người nầy tại sao tối hôm qua thượng ngủ trễ buổi sáng hôm nay vừa không đứng dậy nổi. Đợi đến Tô Mặc Ngu đến trước gót chân, một trận son phấn mùi thơm xông vào mũi, vậy thì càng thêm xác định.

Hắn cùng Hồng Vũ chắp chắp tay, rồi hướng Vân Tam cười hì hì nói: "Tam thúc, ngài lão cũng tới."

Vân Tam cười nói: "Mặc Ngu thì ra là này tiếp đãi Vũ thiếu gia nhiệm vụ an bài cho ngươi liễu, quả nhiên không kháo phổ "

Tô Mặc Ngu lúng túng cười một tiếng, vừa triều Hồng Vũ nói xin lỗi: "Vũ thiếu gia chắc chắn sẽ không theo so đo điều này, nam nhân mà, ha ha ha."

Hồng Vũ khoát khoát tay: "Được rồi, đừng ở chỗ này nói, chúng ta đi vào trước."

Vân Tam bên cạnh cái kia người trẻ tuổi thầm nghĩ trong lòng, lúc này mới phù hợp Hồng Vũ thân phận a

Tô Mặc Ngu chính là Tô gia con trai trưởng, gia chủ tương lai người thừa kế, cũng chỉ có hắn đầy đủ phân lượng tới đón đợi kiềm giữ đẳng cấp cao nhất khách mời ngọc điệp Hồng Vũ. Chẳng qua là vị này tô Đại thiếu gia cả ngày son phấn trong đống lăn lộn, làm trễ nãi chánh sự. Khiến cho Hồng Vũ không ai tiếp đãi, còn bị người "Khi dễ".

Tô Mặc Ngu ở phía xa tựu thấy được bên này tựa hồ cũng không như vậy "Khoái trá", trước khi đi lạnh lùng nhìn quản sự một cái: "Ngươi tiến vào Chủ Thần Vực lúc trước, Tô gia dạy cho ngươi chính là ngại bần yêu phú?"

Quản sự một run run, cuống quít quỳ xuống tới: "Tiểu nhân biết sai rồi kính xin thiếu gia từ chiều rộng phát lạc…"

"Hừ" Tô Mặc Ngu hừ lạnh một tiếng, nói năng ngược lại càng phát ra ngoan lệ đứng lên: "Chậm trễ khách quý, ngươi biết ở Tô gia đây là bực nào đắc tội tên ngươi một lần chậm trễ hai vị, còn có Vũ thiếu chính là Tô gia khách quý, lần đầu tiên tới Tô gia thương thị, tựu lưu lại như vậy ác liệt ấn tượng, một mình ngươi tính ra hạ xuống, cho gia tộc tạo thành liễu bao nhiêu tổn thất "

Quản sự cả người phát run, hắn vốn là cho là mình lần này nhận được trừng phạt rất có thể là bị đánh rớt phàm tục thế giới, nhưng là bây giờ nghe thiếu gia giọng nói, cũng sẽ không như vậy "Khinh thường" a

Đánh rớt phàm tục thế giới, hắn đã khó có thể đón nhận, huống chi còn có càng thêm nghiêm nghị trừng phạt?

Quản sự khóc lớn, quỳ đi được liễu Hồng Vũ trước mặt không được dập đầu, không đợi hắn nói chuyện, Hồng Vũ tựu chau mày đầu: "Nam nhi dưới đầu gối là vàng, những chuyện nhỏ nhặt này tình, không đến nổi ngươi như thế ti nhan quỳ gối."

Quản sự thoáng cái ngây ngẩn cả người, không biết phải làm gì liễu. Vị quý khách kia tựa hồ cùng trước kia là không cùng, trước kia hắn gặp phải rất nhiều người, chỉ cần hơi đắc

tội bọn họ một chút, hận không được đem ngươi hướng trong chết thải. Nhưng là trước mắt vị này chân chính khách quý, nhưng lớn vô cùng độ.

Hồng Vũ thật ra thì hơn quan tâm chính là mình người bên cạnh, đối với hắn mình, chỉ cần không phải quá phận, hắn ngược lại đại đại liệt liệt. Thiếu gia tính tình chính là như thế.

Tô Mặc Ngu quát lạnh một tiếng: "Còn chưa cút mở Vũ thiếu gia đây là tha thứ ngươi, không nên tiếp tục ở đây dặm chọc người sinh chán ghét."

"Dạ" quản sự biết điều một chút lui ra: "Vũ thiếu gia khoan hồng độ lượng, tiểu nhân khắc trong tâm khảm."

Tô Mặc Ngu không hề nữa để ý tới hắn, triều Hồng Vũ bích hoạ một ra dấu tay: "Vũ thiếu, bên trong mời. Ta đã nói với ngươi a, ngươi nhưng nhất định phải chọn Thôi Song Lâu, chẳng những phong cảnh tốt, mấu chốt là tầng chót có một trương có khác thú vị giường lớn, ta đặc biệt đã làm cải tạo, có thể trữu hợp các cô nương chơi ra các loại hoa sống…"

Hồng Vũ không chút do dự cự tuyệt hắn đề cử: "Đánh chết ta cũng không ở Thôi Song Lâu "

Tô Mặc Ngu: "…"

Từ đầu đến cuối, Tô Mặc Ngu cũng không có phản ứng vừa Đỗ bàn tử đám người, bọn họ mới thật không biết Tô gia thiếu gia mở mắt đi nhìn xuống.

Ở trong trang viên ở, Tô Mặc Ngu vì đền bù lúc trước thất lễ, rất là nhiệt tâm chiêu đãi hắn, các loại thức ăn ngon rượu ngon thay nhau đi lên, sau đó ở Trang Hàn có thể giết người trong ánh mắt, mi phi sắc vũ cùng Hồng Vũ giới thiệu Chủ Thần Vực các đại thế gia, kia một nhà tiểu thư vòng eo nhất tinh tế, kia một nhà quả phụ phong tình nhất uyển ước, kia một nhà tân nương tử mặt mày nhất liêu nhân…

Mà sau đó, Tô gia thương thị tham dự nhân viên lục tục đến, trong viện dần dần náo nhiệt lên. Hồng Vũ cũng đã nhìn ra, bất kể thân phận gì, bất kể có tiền không có tiền, nếu tới, tất cả mọi người có ở tại nơi này ngồi trong vườn, mà một mảnh kia thấp trắc tiểu phòng ốc, mặc dù miễn phí nhưng căn bản

không người nào hỏi thăm, hiển nhiên cho dù là đến Chủ Thần Vực, cũng giống nhau có ganh đua so sánh lòng.

Mãi cho đến liễu thương thị khai mạc một ngày trước buổi tối, trời sắp tối rồi, tư hữu trong Thần Vực bỗng nhiên tới một gã người áo xanh, chỉ kiêm giữ đẳng cấp thấp nhất mộc điệp, một thân một mình đến vườn cửa, hỏi sau, thản nhiên quyết định đi ở một mảnh kia thấp phòng —— hắn là nơi đó duy nhất ở khách.

Đáng thương quản sự bởi vì lúc trước bị dạy dỗ qua, đối mặt bất kỳ một vị khách nhân đều không dám chậm trễ, cũng là không để cho người áo xanh cảm giác có cái gì không thoải mái.

Hôm sau, Tô gia thương thị chính thức khai mạc, bất quá ngày thứ nhất chẳng qua là thử nước, bất kể là mại gia hay là người mua, cũng chỉ là một loại thử tâm thái, đồng ý cũng là tiểu ngạch, chân chính nặng cân giao dịch còn đang phía sau. Có giao dịch liên quan đến mấy vạn mai mỏ tinh, cần từ từ đi nói.

Tô Mặc Ngu phụng bồi Hồng Vũ ở bên trong hội trường vòng vo nửa canh giờ, sau đó cáo lỗi rời đi, đi chào hỏi người khác. Hắn dù sao cũng là Tô gia Thiếu chủ, xã giao rất nhiều, không thể vẫn đi theo Hồng Vũ bên cạnh.

Không có Tô Mặc Ngu tương bồi, Hồng Vũ ngược lại càng thêm tự do. Hắn ở bên trong hội trường chung quanh đi dạo xem một chút, cũng xuất thủ mua một chút "Tiện nghi" vật nhỏ.

Tô gia thương thị không cần bạc tính tiền, phần lớn là lấy vật đổi vật. Bởi vì nơi này giao dịch vật phẩm, cũng có giới vô thành phố. Gắng phải nói nơi này có cái gì có thể đủ coi là làm là "Hóa tệ", đó chính là mỏ tinh cùng hoang thú não tinh. Hai người này, cũng là mọi người dùng để cân nhắc hàng hóa giá trị cọc tiêu.

Hồng Vũ hiện tại thân gia hơi phong, tùy thân không gian Thiết giác trong bảo vật không ít, mấy lần trao đổi xuống tới,

mọi người theo như nhu cầu, cũng nói không hơn người nào chiếm tiện nghi người nào lỗ lả.

Chẳng qua là Hồng Vũ phải cần trân quý dược thảo nhưng vẫn không có xuất hiện.

Đi dạo vài vòng, trong lúc vô tình vừa gặp được Vân Tam thúc, Tam thúc chắp tay sau lưng ở trong hội trường sân vắng lửng thững, một bộ nhàn nhã đi chơi phái đoàn, thấy Hồng Vũ hắn ha hả cười một tiếng: "Đừng có gấp, thứ tốt cũng còn không có bày ra tới đâu."

Hồng Vũ gật đầu: "Tam thúc lần này có mục tiêu sao?"

Vân Tam gật đầu: "Trong nhà tìm được rồi một ngọn tư hữu Thần Vực, bất quá không gian lối đi vô cùng không ổn định, cần cường lực gia cố, ta nghĩ thu mua một chút không gian tài liệu, bất quá cần một loại Thiên Tiêm Tinh, gần đây vô cùng hiếm thấy, ta nói trước cùng Tô gia bắt chuyện qua liễu, cũng không biết lần này có thể hay không mua được."

Hai người đang nói, một gã người áo xanh từ bọn họ bên cạnh đi tới, tựa hồ đã phát hiện mục tiêu, thẳng tắp đi tới liễu một quầy hàng phía trước, chỉ vào một khối chừng con nghé con lớn nhỏ khoáng thạch hỏi: "Cái này ta muốn liễu, ngươi chuẩn bị đổi lại thứ gì?" Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 93 : Sinh mệnh linh dịch (thượng)

Than chủ nhìn qua hơn 40 tuổi, vẻ mặt khôn khéo cùng, thấy làm ăn tới cửa lập tức tiếu a a nói: "Này đồng khoáng thạch phải thay đổi sáu miếng tam phẩm hoang thú não tinh…"

Tâm lý của hắn giới vị là bốn miếng, bởi vì… này đồng khoáng thạch mặc dù rất lớn, nhưng chỉ là cũng không rất hiếm thấy Địa Vân Hà Thạch, bất quá người làm ăn dĩ nhiên muốn rao giá trên trời liễu.

Nhưng không có nghĩ đến, kia người áo xanh gật đầu, tiện tay ném ra sáu miếng tam phẩm hoang thú não tinh: "Đồng ý "

Than chủ sửng sốt một chút, không nói hai lời vội vàng đem hoang thú não tinh thu lại, sợ đối phương đổi ý. Vân Tam thúc cùng Hồng Vũ vừa lúc đi tới, tên kia người áo xanh khoát tay, hàn quang chợt lóe, một quả chủy thủ đem kia đồng khoáng thạch bên trái một giác cắt xuống, bên trong lộ ra vẻ có màu xanh biếc quang mang để cho Vân Tam thúc nhất thời sắc mặt ngưng trọng: "Thiên Tiêm Tinh "

Than chủ cũng thất kinh, nhìn kỹ quả nhiên Vân Hà Thạch chẳng qua là phía ngoài một tầng, ước chừng có cái tát dày, bên trong tất cả đều là màu xanh biếc trân quý khoáng thạch Thiên Tiêm Tinh

Vân Hà Thạch đúng là có tỷ lệ xen Thiên Tiêm Tinh, nhưng là loại này tỷ lệ quá nhỏ liễu. Vân Hà Thạch bao quanh Thiên Tiêm Tinh tình huống lại càng hiếm thấy, than chủ mặc dù khôn khéo, gặp gỡ loại chuyện này cũng chỉ có thể là câm ăn Hoàng Liên. Hắn con ngươi loạn chuyển, lớn như vậy một khối Thiên Tiêm Tinh, giá trị ít nhất cũng là ba miếng nhất phẩm hoang thú não tinh, cái này thật đúng là đại giảm.

Than chủ cho cười mấy tiếng, chính là muốn nói cái gì đó, một bên đã có Tô gia đặc biệt chịu trách nhiệm duy trì thương

thị trật tự người xuất hiện, ôm cánh tay đứng ở một bên, mắt nhìn chằm chằm vào. Than chủ vốn là canh đồng quần áo người độc thân một người, muốn lại muốn tốt hơn nơi, nhưng bây giờ là biết điều một chút câm miệng.

Vân Tam thúc vô cùng tiếc nuối: "Lớn như vậy một khối Thiên Tiêm Tinh tuyệt đối đủ liễu, không nghĩ tới a, thất chi giao tí

Phía sau hắn thiếu niên tiến lên một bước, rất là khách khí hướng người áo xanh vừa chắp tay: "Vị huynh đài này mời"

Người áo xanh lạnh nhạt cũng rất nói thẳng: "Thiên Tiêm Tinh ta có trọng dụng nơi, bất kể các ngươi ra giá bao nhiêu cách, ta cũng sẽ không chuyển nhượng, đắc tội "

Dứt lời, xoay người rời đi. Thiếu niên ngẩn người, Vân Tam thúc cười khổ lắc đầu: "Thôi, bảo vật cùng chúng ta không có duyên phận a."

Hai người kết bạn vừa vòng vo một chút, Hồng Vũ coi trọng vài cọng dược liệu, mặc dù không tính là cao nhất trân quý, nhưng là đạt đến nhị phẩm tầng thứ, một phen cò kè mặc cả bắt lại, hôm nay coi như là có chút thu hoạch.

Xem một chút thời gian đã không còn sớm, Vân Tam nói: "Tính, đi về trước đi, chờ sáng ngày mốt trọng đầu hí.

Buổi tối Tô gia thiết yến khoản đãi mọi người, Tô gia thương thị có từ mỗi một vị mại gia thu vào trong đánh thuế, đối với người mua thì không cần.

Yến hội sau Tô Mặc Ngu vừa sờ qua, mãnh liệt hướng Hồng Vũ đề cử Thôi Song Lâu, vừa nói vừa cầm ánh mắt đi nghiêng mắt nhìn Trang Hàn, hắn bách hoa bụi rậm trung chân đi xiêu vẹo mà qua mười mấy năm liễu, ánh mắt sắc bén, đã sớm nhìn ra Trang Hàn hay là tấm thân xử nữ. Ý vị thuyết cái gì "Tư thế thích hợp sẽ đau"… Nói, làm cho Trang Hàn trên mặt cùng ráng đỏ giống nhau.

Hồng Vũ đem hắn đuổi đi ra, mới xem như thanh tĩnh xuống tới.

Ngày thứ hai, thương thị tiếp tục, trải qua một ngày trước thử thủy sau, thương nhân hộ cửa từ từ đem chân chính thật là tốt đồ bày ra, bên trong hội trường không khí cũng nhiệt liệt, thường xuyên nhìn thấy mấy người mua tranh đoạt một kiện đồ vật, đỏ mặt tía tai, hồn nhiên không có một chút thế ngoại cao nhân bộ dáng.

Hồng Vũ đi vào nửa canh giờ, tựu ra tay ba lần, cướp được ba gốc cây nhất phẩm dược thảo. Hắn đi bộ liễu một vòng, cũng kém không nhiều lắm hiểu rõ những thứ này thương nhân hộ trong kia mấy nhà đặc biệt bán dược tài.

Hắn theo dõi trong đó một nhà.

Than chủ là một vừa thấp vừa gầy, da ngăm đen, đứng ở quầy hàng phía sau trong miệng ngậm nõ điếu, nhìn qua giống như là Đại Hạ thôn khẩu rỗi rãnh Hán. Nhưng là hắn quầy hàng thượng nhưng bày biện sáu gốc cây nhất phẩm thiên địa bảo dược

Hồng Vũ thu mua liễu trong đó một buội, còn lại năm gốc cây cũng không cần.

Hắn lại tới đến quầy hàng trước, hướng than chủ ngoắc ngoắc tay: “Còn có cái gì thứ tốt, cũng lấy ra đi.

Than chủ chậm quá tựa hồ cũng không nhiệt tình: “Không có không có, còn gì nữa không.”

Hồng Vũ căm tức: “Ít nói nhảm, ta biết ngươi khẳng định còn có, vượt qua nhất phẩm chí tôn bảo dược, có hay không? Giá tiền hảo thuyết.”

Than chủ hừ hừ một tiếng: “Vượt qua nhất phẩm chí tôn bảo dược? Ngươi nói được dễ dàng a, những thứ đó đều là có thể khiến cho thiên địa biến sắc linh vật, thật ra thì dễ dàng như vậy tìm được.”

Hồng Vũ cắn răng: “Ngươi nghĩ muốn cái gì?”

Than chủ con ngươi cốt lục loạn chuyển: “Ngươi có cái gì?”

“Linh Thú “

Than chủ nhất thời không có hứng thú: "Sống Linh Thú có thể có mấy phẩm? Chết có hay không bao nhiêu giá trị…"

Hắn hiển nhiên không biết Hồng Vũ là ai, cho dù là đối với Chủ Thần Vực cường đại thú sư mà nói, có thể hàng phục tam phẩm hoang thú đã vô cùng hiếm thấy, mà tam phẩm hoang thú giá trị đúng là rất lớn, nhưng là đối với vượt qua nhất phẩm chí tôn bảo dược mà nói, tựu lộ ra vẻ không đủ nhìn.

Hồng Vũ cắt đứt hắn: "Nhất phẩm hoang thú sống "

Than chủ sửng sốt, có chút khó có thể tin: "Thật?"

Tô Mặc Ngu ra hiện tại Hồng Vũ bên cạnh, nói: "Ta nhưng lấy dùng Tô gia danh dự đảm bảo. Lão Lâm, vị này là Hồng Di Lan huynh trưởng, Bạch Uyển Thần đại nhân thật là tốt hữu, Hồng Vũ thiếu gia."

Than chủ ánh mắt sáng lên: "Ta nghe nói qua ngươi. Tốt, một đầu sống nhất phẩm hoang thú, đổi lại một buội vượt qua nhất phẩm chí tôn bảo dược."

Hắn vừa nói, mở ra phía sau một con quan tài. Trong rương hết sức tỉ mỉ chăn đệm một loại màu lam cho thảo, mảnh như sợi tóc. Mà chút ít màu lam cho trên cỏ mặt, còn lại là một buội nhìn qua cũng không thu hút thực vật.

Thực vật chỉ có chín tấm Diệp Tử, đính đoan kết một viên Long Nhãn lớn nhỏ trái cây. Hành cho mặc lục sắc, trái cây hơi có chút đỏ lên, da còn nhăn nhăn nhúm nhúm, tựa như không có nẩy nở cây quýt.

Hồng Vũ cũng là biến sắc: "Cửu Diệp Thông Thiên Quả "

Than chủ lão Lâm trong mắt khó được lộ ra một tia vẻ tán thành: "Hành gia như thế nào, ngươi còn hài lòng không?"

Hồng Vũ vốn là có chút bận tâm than chủ lấy ra vượt qua nhất phẩm chí tôn bảo dược cũng không thích hợp, bởi vì hắn muốn luyện chế linh đan, công hiệu là tăng lên công lực, có chút vượt qua nhất phẩm chí tôn bảo dược dược tính cũng không thích hợp. Nhưng nhìn đến than chủ lấy ra Cửu Diệp Thông Thiên Quả sau, an tâm. Tên là "Thông Thiên quả", dược hiệu phù hợp.

Hắn dùng lực gật đầu: “Ta muốn liễu, kính xin Tô thiếu gia làm đảm bảo, trong vòng mười ngày, ta nhất định đem một đầu nhất phẩm hoang thú đưa tới đây.”

Lão Lâm có chút không yên lòng, vừa Tô Mặc Ngu cũng là đảm nhiệm nhiều việc: “Lão Lâm ngươi yên tâm, cái này người bảo lãnh ta làm “

Lão Lâm vẫn là không yên lòng, nhưng là nếu như không chấp nhận, chẳng khác nào đắc tội Tô Mặc Ngu. Hắn dược liệu phần lớn cũng là từ Tô gia thương thị bán ra, đắc tội Tô Mặc Ngu sau này có nhiều bất tiện, cho nên dặn dò một câu: “Nếu như tiểu tử này lỡ hẹn, các ngươi Tô gia cần phải bồi.”

“Đó là tự nhiên “

Chiếm được Tô Mặc Ngu này một câu bảo đảm, lão Lâm mới gật đầu, đem một ít gốc cây Cửu Diệp Thông Thiên Quả tính cái hộp cũng cho Hồng Vũ.

Trong hộp cái kia loại màu lam cho thảo cũng là một loại thực vật trân quý, tên là “Mồi ti”, công hiệu đó là có thể đủ giữ vững tất cả linh dược dược hiệu không lưu thất, giống như trước hết sức trân quý. Lão Lâm cũng coi như hào phóng.

Hồng Vũ hảo hảo thu về Cửu Diệp Thông Thiên Quả, còn có chút lòng tham chưa đầy: “Còn gì nữa không?”

Lão Lâm vừa trừng mắt: “Ngươi cho rằng vượt qua nhất phẩm chí tôn bảo dược là rau cải trắng? Mãn đường cái cũng là?”

Hồng Vũ ý không tốt sờ sờ lỗ mũi, cùng lão Lâm hẹn ước mười ngày sau giao tiếp nhất phẩm hoang thú địa điểm, sau đó rời đi.

Nhưng là hắn cũng không hết hy vọng, ở bên trong hội trường đổi tới đổi lui, đem những khác mấy linh dược quầy hàng lại hỏi một lần, đúng là không có vượt qua nhất phẩm chí tôn bảo dược liễu.

Hắn bên này hỏi xong, một bên bỗng nhiên có cải vả thanh truyền đến, Vân Tam thúc mang theo tức giận thanh âm quát: “Huynh đài đây là nói rõ liễu theo Vân gia làm đúng nha? Tốt,

nơi này là Tô gia thương thị, chúng ta tựu theo như quy củ tới đây một khối Thiên Tiêm Tinh, chúng ta Vân gia ra mười miếng tam phẩm hoang thú não tinh “

“Mười một mai” một người khác thanh âm rất bình tĩnh tăng giá.

Hồng Vũ nghe thanh âm có chút quen tai, nhìn sang quả nhiên là người áo xanh kia. Mà Hồng Vũ có chút kì quái chính là, lần này hắn cẩn thận chu đáo liễu, linh giác bất tri bất giác phát động, kinh ngạc phát hiện mình đối với người áo xanh này có một loại “Quen thuộc” cảm giác

Hắn biết mình linh giác tuyệt đối sẽ không sai, nhưng là thật sự của mình chưa từng có ra mắt người áo xanh này, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Vân Tam thúc nổi giận: “Mười lăm mai “

“Mười sáu mai “

“Hai mươi mai “

“Hai mươi mốt mai” người áo xanh cũng có chút không vui liễu: “Ngươi nói ta với ngươi Vân gia đối nghịch, nhưng trong mắt của ta, cũng là ngươi Vân gia cố ý cùng ta làm khó, Vân gia tài đại khí thô? Hừ hừ “

Vân Tam thúc trên trán nổi gân xanh: “Hai mươi lăm mai “

Hồng Vũ lòng tràn đầy nghi ngờ thấu đi qua vừa nhìn, một ít đồng Thiên Tiêm Tinh chỉ có tây qua lớn nhỏ, xa xa so ra kém ngày hôm qua một khối. Hiện tại giá tiền, đã vượt ra khỏi nó vốn là giá trị mấy lần.

“Hai mươi sáu mai” người áo xanh không chút nào nhường cho, hai người ngươi tới ta đi, nhanh chóng thế nhưng thét lên liễu một trăm sáu mươi mai tam phẩm hoang thú não tinh

Đến lúc này, ngay cả than chủ cũng liên tục cười khổ, khuyên: “Hai vị, hai vị, cần gì làm này ý khí chi tranh, hòa khí sinh tài…”

“Ngươi biết cái gì? Vật này Mỗ gia chí ở nhất định phải” người áo xanh vừa trừng mắt, than chủ cũng không nên rồi hãy

nói

Vân Tam hắc hắc cười lạnh: “Đúng dịp liễu, ta Vân gia cũng chí ở nhất định phải “

“Không cần mở miệng một tiếng Vân gia, hù dọa không được Mỗ gia, ngươi không phải nói theo như quy củ tới? Như vậy xin mời. Ta ra một trăm sáu mươi mốt mai “

Vân gia đúng là thực lực hùng hậu, nhưng là Vân gia gia đại nghiệp đại, cần tiêu hao tài vật địa phương : chỗ rất nhiều, có thể vận dụng tư chất nguyên cũng là có hạn, một trăm sáu mươi mai tam phẩm hoang thú não tinh, đã ra ngoài này đồng Thiên Tiêm Tinh giá trị mười mấy lần Vân Tam cũng có chút chột dạ, cái giá tiền này lại thêm đi xuống, mình người đối diện dặm cũng không cách nào khai báo. Mặc dù Thiên Tiêm Tinh đối với Vân gia rất trọng yếu, nhưng là thật sự không cần thiết như vậy hạ huyết bổn.

Nhưng là nhiều người như vậy nhìn, nếu là hắn nhận thua, này trương lão mặt hướng chỗ đặt?

Hắn hung hăng cắn răng một cái: “Một trăm sáu mươi lăm mai “

Người áo xanh vẫn như cũ là như vậy tám gió bất động tư thái: “Một trăm sáu mươi sáu mai.”

Ở chung quanh một trận tiếng nghị luận trong, Tam thúc tỉnh táo lại liễu. Gia tộc đúng là rất cần Thiên Tiêm Tinh, nhưng là giao ra cao như thế ngang thật nhiều cũng là không đáng giá được.

Này tòa tư hữu Thần Vực có thể có cái dạng gì thu hoạch bây giờ còn không biết, loại này không gian lối đi cực độ không ổn định tư hữu Thần Vực khai phá tựa như đánh bạc giống nhau, rất có thể hao phí khổng lồ nhân lực vật lực đả thông sau lại phát hiện, bên trong căn bản là một mảnh cằn cỗi đất, thứ gì cũng không có, vậy thì bồi huyết bổn vô thuộc về.

Vì vậy Tam thúc lạnh lùng cười một tiếng, phẩy tay áo bỏ đi: “Ngươi nghĩ như vậy muốn? Tốt, ta tặng cho ngươi ” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 93 : Sinh mệnh linh dịch (hạ)

Vân gia ở Chủ Thần Vực trong cũng rất có lực ảnh hưởng, chuyện này vỡ lở ra liễu, mọi người thấy hướng người áo xanh ánh mắt đều có chút cổ quái. Người áo xanh nhưng hảo vô sở giác một loại, thật tại chỗ thanh toán tiền liễu tiền hàng, đem một ít đồng Thiên Tiêm Tinh lấy đi.

Tô Mặc Ngu đứng ở một bên nhìn, lặng lẽ đối với người phía sau phân phó một tiếng, đi điều tra người áo xanh lai lịch. Hồng Vũ nhìn thấy, cũng âm thầm để ý. Người áo xanh cho hắn cái loại nầy cảm giác quen thuộc, để cho Hồng Vũ vô cùng kỳ quái.

Trừ cái này tiểu nhạc đệm ở ngoài, hôm nay Tô gia thương thị giao dịch cũng là rất khoái trá, phần lớn mọi người tìm tới chính mình muốn bảo vật, mại gia cửa cũng bán tốt giá tiền.

Người áo xanh một đường càn quét, phàm là có Thiên Tiêm Tinh, tựu lập tức đi qua thu mua. Một ngày xuống tới, hắn đem thương thị bên trong có thể tìm được Thiên Tiêm Tinh tất cả đều mua xuống tới, hơn nữa căn bản không hỏi giá tiền giá cả thế nào.

Buổi tối, Hồng Vũ đặc biệt đi tìm liễu Tô Mặc Ngu, đi thẳng vào vấn đề hỏi: "Người áo xanh kia rốt cuộc là cái gì lai lịch?"

Tô Mặc Ngu có chút làm khó: "Đã có bảy tám người tới hỏi qua, nhưng là chúng ta Tô gia quy củ phải không có thể trực tiếp tiết lộ khách nhân tài liệu."

Hồng Vũ con ngươi vừa chuyển, đổi phương thức hỏi: "Hắn đang ở nơi nào?"

Tô Mặc Ngu cười, trong lòng tự nhủ hay là Hồng Vũ người nầy giảo hoạt.

"Hắn là một người duy nhất ở tại một mảnh kia miễn phí phòng xá trong người."

Hồng Vũ càng thêm tò mò liễu, ở miễn phí phòng xá, nhưng bó lớn bó lớn xài, chỉ vì liễu mua được Thiên Tiêm Tinh. Mà Thiên Tiêm Tinh là xây dựng không gian lối đi một loại trọng yếu tài liệu, người này rốt cuộc cái gì lai lịch? Nghĩ cho cái gì?

"Hắn chỉ sợ không phải các ngươi Tô gia khách quen sao?"

Tô Mặc Ngu gật đầu: "Không phải là."

"Hắn dùng chính là ngọc điệp?"

"Không phải là."

"Kim điệp?"

"Không phải là…"

Như vậy nói bóng nói gió, Hồng Vũ xài gần nửa cái canh giờ, sẽ đem người áo xanh hết thảy tài liệu hỏi thăm rõ ràng. Người áo xanh kiềm giữ chính là đẳng cấp thấp nhất muốn mời mộc điệp. Vốn là một ít đồng muốn mời mộc điệp là chia phàm tục thế giới một rất có lực ảnh hưởng ngàn năm thị tộc, nhưng là cái kia ngàn năm thị tộc người biến mất. Người áo xanh nhưng xuất hiện

Hồng Vũ không khỏi cau mày.

Tại sao mình sẽ đối với người áo xanh kia có cái loại nầy cảm giác quen thuộc hay là tìm không được nguyên nhân. Chẳng lẽ nói mình lúc trước ra mắt hắn, chẳng qua là người này thay hình đổi dạng rồi?

Như vậy là rất có thể. Thế gian này có rất nhiều tuyệt diệu Dịch Dung Thuật, thậm chí có thể thật đem dung mạo cùng vóc người vĩnh cửu thay đổi.

Hắn lắc đầu, tạ ơn liễu Tô Mặc Ngu đi trở về.

Tô Mặc Ngu ở phía sau hô: "Vũ thiếu, ngày mai mới là thật trọng đầu hí nha, có mười tám vật trọng bảo đấu giá "

Hồng Vũ cũng không quay đầu lại khoát khoát tay: "Ta biết rồi."

Hắn đối với cái gọi là trọng bảo đấu giá không có gì hứng thú, mình rất muốn đồ đã được đến liễu, ngày mai lưu lại xem một chút náo nhiệt, tăng trưởng kiến thức là tốt rồi.

Một đêm không nói chuyện, sáng sớm ngày thứ hai, Tô gia người lại phát hiện ở tại kia tấm miễn phí phòng xá trong người áo xanh không thấy, hắn cũng không có ra hiện tại buổi đấu giá hiện trường, không biết lúc nào mình đi.

Tam thúc còn băn khoăn Thiên Tiêm Tinh, cùng Hồng Vũ ngồi cùng một chỗ nói: "Thử thời vận sao, mặc dù nói Thiên Tiêm Tinh còn chưa đủ tư cách vào vào buổi đấu giá, nhưng là không chuẩn có ngoại lệ đâu."

Hắn theo lời ngoại lệ, trên thực tế là gửi hi vọng ở người áo xanh ngày thứ nhất mua được cái kia loại con nghé con lớn nhỏ Thiên Tiêm Tinh. Chỉ có lớn như vậy Thiên Tiêm Tinh, mới có tư cách vào vào phòng đấu giá.

Hồng Vũ tâm thái muốn dễ dàng nhiều lắm, thản nhiên tự đắc ngồi. Trang Hàn theo ở bên người, Hồng Thân Hồng Dần hộ vệ ở phía sau. Vừa Tô gia xinh đẹp động lòng người tiểu nha hoàn thay nhau đưa lên nước trà dưa và trái cây. Mười ba mười bốn tuổi chính là rút ra con thời điểm, quần như nước, đi lại đứng lên vòng eo lắc nhẹ, nhìn Hồng Vũ trong lòng thẳng ngứa, đột nhiên cảm giác được có cái gì không đúng, vừa quay đầu quả bất kỳ nhiên Trang Hàn đôi mắt đẹp trừng trừng, không phải là như vậy thiện ý nhìn thấy hắn.

Hồng Vũ sâu kín thở dài, thấp giọng nói: "Cho giống nhau a, chỉ có thể nhìn, không có thể ăn."

Trang Hàn lén lút bấm hắn một thanh, hạ thủ thật ác độc, Hồng Vũ mặt bóp méo xuống.

Buổi đấu giá bắt đầu sau, quả nhiên là các loại trọng bảo thay nhau mà lên, không khí nhanh chóng nhiệt liệt. Có thể ở chỗ này đấu giá, cũng là giá trị mười vạn mỏ tinh trở lên bảo vật. Những đồ này, coi như là lấy Chủ Thần Vực đại thế gia thân gia, mua lại một cũng đã rất không dễ dàng.

Hồng Vũ vốn chính là vì để tăng trưởng kiến thức, những thứ kia động mấy chục vạn mỏ tinh bảo vật, xem một chút là

tốt rồi

Bất quá đến thứ mười ba vật, là một con bình ngọc nhỏ, nắp bình mở ra, một trận nhàn nhạt năng lượng ba động khuếch tán ra, để cho trong hội trường tất cả mọi người cảm giác tinh thần rung lên.

Hồng Vũ thần sắc hơi động một chút, một bên người lão thành tinh Vân Tam thúc ha hả cười một tiếng: "Làm sao, cố ý xuất thủ?"

Hồng Vũ cũng không dối gạt hắn, chỉ bất quá nhìn một chút người chung quanh thần thái, thấp giọng nói: "Sợ rằng không tốt đắc thủ nha, ngươi nhìn nhìn, tất cả mọi người động tâm."

Vân Tam rất trượng nghĩa nói: "Nếu như mình không đủ, chúng ta Vân gia có thể trợ giúp ngươi một chút." Hồng Vũ gật đầu: "Cảm tạ."

"Ngươi còn không thượng lời nói, cũng có thể dùng nhất phẩm hoang thú tới gán nợ." Vân Tam thúc cười nói.

Hồng Vũ thẳng lắc đầu, nhất phẩm hoang thú không phải dễ dàng như vậy bắt? Lúc trước hắn bắt được cái kia chút ít, mỗi một đầu cũng là khó khăn vô cùng.

Muốn bắt nhất phẩm hoang thú, sẽ phải tiến vào Mẫu Hà hoang lâm mang. Mà ở trong đó, vượt qua nhất phẩm hoang thú thật sự quá nhiều, thậm chí còn có rất nhiều đại thời xa xưa đời di loại, trong đó chí cường một chút, thậm chí từng xông vào tinh không, đã tham gia thần chiến.

Môt khi bị những thứ này tồn tại tranh thượng, cho dù Hồng Vũ có tứ đại võ đạo Đồ Đằng bàng thân, cũng chỉ có thể nuốt hận thu tràng.

Mà Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng muốn áp chế nhất phẩm hoang thú cũng rất khó khăn, coi như là sợ hãi Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng khí thế, nhất phẩm hoang thú chạy trốn hay là rất nhẹ nhàng.

"Đây là một bình thiên linh lộ, nói vậy mọi người tất cả cũng cảm thấy. Trong lúc này linh dịch trong, hàm chứa rất

phong phúnhất tánh mạng năng lượng, nếu như dùng để đào tạo linh dược, có thể ra đời một buội vượt qua nhất phẩm chí tôn bảo dược. Dùng để rèn luyện Huyền Binh, có thể trống rỗng đem Huyền Binh cấp bậc tăng lên cấp một. Dùng để trực tiếp phục dụng, ít nhất có thể gia tăng sáu mươi năm thọ nguyên tốt lắm, ta cũng vậy không cần nhiều lời, phía dưới chúng ta bắt đầu cạnh tranh, cái này bảo vật giá quy định mười vạn mai mỏ tinh mỗi lần tăng giá ít nhất một ngàn."

"Mười một vạn "

"Mười hai vạn "

"Mười lăm vạn "

Tiếng gọi giá liên tiếp, rất nhanh giá tiền đã đến hai mươi vạn mai mỏ tinh.

Khai thác mỏ tinh cũng sẽ bị đánh mài thành tiền lớn nhỏ một khối, tỉ lệ cùng phân lượng sẽ không kém quá nhiều. Một quả mỏ tinh giá trị tương đương với một đầu cửu phẩm hoang thú não tinh.

Thông thường mà nói, một đầu nhất phẩm hoang thú não tinh tương đương với mười vạn mỏ tinh, mà một đầu sống nhất phẩm hoang thú giá tiền cao hơn, phổ biến ở ba mươi vạn mỏ tinh trở lên.

Bởi vì cho dù là ngang cấp hoang thú, não tinh giá trị cũng sẽ có khác biệt rất lớn, cho nên loại này đổi tỷ lệ, chỉ là một cơ bản nhất so với, cụ thể đến mỗi một mai não tinh, còn muốn lẫn nhau hiệp thương rốt cuộc giá trị nhiều

Tô Mặc Ngu ra hiện tại Hồng Vũ bên cạnh, thấp giọng nói: "Quỳnh Thần Vực đã bắt đầu doanh thu, trước mắt mà nói ngươi có thể từ chúng ta Tô gia tiêu hao năm mươi vạn mỏ tinh trở xuống đích ý sổ ngạch."

Hồng Vũ nhất thời lo lắng đủ.

"Hai mươi lăm vạn" lại có người tăng giá liễu, cái giá tiền này kêu đi ra sau, hội trường ngắn ngủi an tĩnh một lát. Hai mươi lăm vạn mai mỏ tinh, đã không sai biệt lắm là này một lọ

thiên linh lộ đích thực thực giá đáng giá. Trừ phi có người đặc biệt cần, nếu không sẽ không cao hơn quá nhiều.

“Hai mươi sáu vạn” rốt cục có người lần nữa tăng giá.

Hồng Vũ xem một chút hỏa hầu không sai biệt lắm, giơ tay lên: “Ba mươi vạn “

Người chủ trì mừng rỡ: “Ba mươi vạn ba mươi vạn mai mỏ tinh, có còn hay không cao hơn?”

Vân Tam ở một bên gật đầu, Hồng Vũ vừa ra tay tựu chấn nhiếp rồi những thứ khác đấu giá người, nếu không nghe lời từ từ tăng giá, này một lọ thiên linh lộ rất có thể có ra ngoài ba mươi vạn.

“Ba mươi vạn lần đầu tiên “

“Ba mươi vạn lần thứ hai “

“Ba mươi vạn lần thứ ba —— đồng ý “

Người chung quanh mỉm cười chúc mừng, đại thế gia tự nhiên có đại thế gia phong độ, Hồng Vũ dĩ nhiên cũng thiện ý đáp lễ.

Rồi sau đó đấu giá tiếp tục, cuối cùng một áp trục trọng bảo, lại là một khác cổ hướng lưu lại siêu cấp Huyền Binh, đạt đến nhị phẩm ở dưới cấp bậc, đưa tới mãnh liệt tranh đoạt, cuối cùng thế nhưng lấy hai trăm vạn mỏ tinh ngẩng cao giá tiền đồng ý

Buổi đấu giá tấm màn rơi xuống, lần này nhiệt nhiệt nháo nháo Tô gia thương thị cũng là tùy theo kết thúc.

Hồng Vũ coi như là hiểu, tại sao Tô gia thương thị sẽ trở thành vì Tô thị trong tay một “Lợi khí”. Ở chỗ này cơ hồ mỗi người đều có thể tìm được mình muốn đồ, cho dù là loại vật này hết sức hiếm thấy.

Bất quá thứ tốt tất cả mọi người muốn, tựu xem ngươi ra không ra lên giá tiền —— Tam thúc sai sót Thiên Tiêm Tinh, chính là một dạy dỗ

Hồng Vũ cùng Vân Tam thúc cùng với Tô Mặc Ngu cáo biệt, cùng lão Lâm cũng đánh cái bắt chuyện, rồi rời đi Tô gia

chỗ ngồi này tư hữu Thần Vực, cùng mình ở lại Vọng Nguyệt Ngưu thành trong đội ngũ hiệp.

Lưu Đông gia đi theo Hồng Vũ đi một chuyến Tô gia thương thị, vẫn tiểu tâm dực dực, sợ có cái gì làm không ổn. Nhưng là sau khi trở về, cũng là kích động mấy ngày mấy đêm ngủ không yên, đây mới thực sự là "Thế ngoại cường giả", đây mới thực sự là "Đại tràng diện "

Bất kỳ một cái nào người có dã tâm, cũng sẽ không chỉ muốn làm một những người đứng xem, bọn họ cũng sẽ muốn tham dự trong đó, vật lộn đọ sức sóng chuẩn bị triều Lưu Đông gia cũng là như thế, lần này kinh nghiệm, càng làm cho hắn kiên định liễu quyết tâm, nhất định phải ở Tô gia hỗn (giang hồ) ra danh đường tới để cho bọn họ Lưu gia, một ngày kia cũng có thể trở thành chủ thần lãnh thổ thế gia

Muốn thực hiện cái mục tiêu này, không nghi ngờ chút nào trước mắt Hồng Vũ mới là mấu chốt —— Lưu chưởng quỹ đi theo Hồng Vũ đi một chuyến Tô gia tư hữu Thần Vực, Tô Mặc Ngu áp cái ngay cả con mắt cũng không nhìn hạ xuống, tuy nhiên nó thủy chung ở xã giao Hồng Vũ thiếu gia.

Lưu Đông gia cảm thấy đây là cơ hội của mình, bất đắc dĩ Hồng Vũ vừa về tới Vọng Nguyệt Ngưu thành, trở về đến gian phòng của mình đóng cửa lại, phân phó vô luận là ai cũng không cho phép quấy rầy.

Lưu Đông gia biết mình thân phận cùng người nhà xê xích quá nhiều, ngược lại đi giao hảo Hồng Vũ thủ hạ chính là người, từ Hồng Thân đi xuống, coi như là bình thường hoang thú kỵ sĩ, tất cả cũng nhận lấy một phần hậu lễ.

Nơi này vui vẻ nhất đích đương nhiên là hoang thú đám thợ săn, trước kia Lưu Đông gia như vậy, đối với bọn hắn mà nói cũng là cao cao tại thượng rất có thân phận chính là nhân vật, nhưng bây giờ muốn ti nhan quỳ gối, cố ý lấy lòng, đưa lên quý trọng lễ vật còn lo lắng cho mình không chịu nhận lấy.

Có thể thấy được năm đó theo đuổi Thiếu chủ quyết định là cở nào sáng suốt Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 94 : Đào tạo ma đằng (thượng)

Hồng Vũ tự giam mình ở trong phòng cũng không phải là muốn luyện đan. Cửu Diệp Thông Thiên Quả cực kỳ trân quý, muốn luyện chế linh đan ít nhất cũng phải bảy tám ngày thời gian, Hồng Vũ là vì khác một kiện đồ vật.

Hắn tiến vào của mình Bán Thần Vực sau, hai tay một phen, riêng của mình lấy ra một kiện đồ vật.

Tay trái là vừa mới mua lại Thiên Linh Lộ, tay phải còn lại là một chi đằng trượng.

Này chỉ đằng trượng là ban đầu ở Sơn Man trong bộ lạc thu được "Kiêu đằng" —— chính là cái kia Bộ Lạc Đại Man Sư tiện tay vũ khí.

Kiêu đằng có chút tương tự với Ô Hà Long Tháp phụ cận Mẫu Hà hoang lâm mang trong cái kia một gốc cây vô hạn ma đằng, nhưng là căn cứ Hồng Vũ lấy được trí nhớ, kiêu đằng so sánh với vô hạn ma đằng càng thêm đáng sợ.

Kiêu đằng đi vào thành thục kỳ sau, hành lá đều có thể làm thuốc, một khi nở hoa, ít nhất cũng là vượt qua nhất phẩm thiên địa bảo dược

Nhưng là kiêu đằng có một rất chỗ đặc thù, đó chính là kiêu đằng là không có mầm móng, nếu như muốn dời loại, chỉ có thể lấy một đoạn kiêu đằng hành con, sau đó cắm ở trong đất bùn cẩn thận chiếu khán.

Có thể hay không sống, cũng chỉ có thể nghe theo mệnh trời.

Hơn nữa kiêu đằng là rất đặc thù thực vật, trời sanh có nhất định linh trí, cho nên đối với từ một viên cây non chiếu cố người của mình, sẽ có một loại "Nhụ mộ tình", đối với hắn theo lệnh mà làm, chính là giữ nhà hộ viện tốt vô cùng lựa chọn.

Cho dù là ấu sinh kỳ, kiêu đằng lực sát thương cũng không cho coi thường, sợ rằng Tam Phẩm Hiển Thánh trở xuống đều không thể ngăn cản, nếu như có thể bồi dưỡng đến trưởng thành kỳ, như vậy Nhị Phẩm Khai Thần cũng có thể khốn giết.

Nếu như vận khí tốt, có thể tiến vào thành thục kỳ, như vậy thậm chí có thể ngăn trở một loại Nhất Phẩm Hợp Chân chớ nói chi là một khi tiến vào thành thục kỳ, nó ở luyện đan phương diện tồn tại khổng lồ giá trị.

Chẳng qua là này một tiết kiêu đằng đã không biết bị ngắt lấy xuống tới bao nhiêu năm, hay không còn có sức sống cũng không tốt nói. Chính là bởi vì có lo lắng như vậy, Hồng Vũ vẫn không có đem này một đoạn kiêu đằng gieo xuống đi, biết hắn phát hiện này một lọ Thiên Linh Lộ.

Hồng Vũ lấy tay vẻ, đằng trượng mốc meo tầng ngoài nhất thời bóc đi, lộ ra bên trong có chút xanh biếc màu sắc. Trong lòng hắn cũng không có bao nhiêu nắm chặc, đào cái hố đem kiêu đằng vùi vào đi, sau đó đem một ít bình Thiên Linh Lộ đúc ở phía trên.

Bách Nhật Hỏa Viên lăng không một bổ nhào lật ra tới đây, vây bắt một ít chỉ kiêu đằng vò đầu bứt tai, càng là đối với Hồng Vũ xèo xèo quái khiếu, tựa hồ là ở bất mãn Hồng Vũ lại đem Thiên Linh Lộ như vậy lãng phí, mà không chịu cho mình uống hết

Thiên Linh Lộ phát ra nồng nặc tánh mạng năng lượng, một giọt không dư thừa cũng bị kiêu đằng hấp thu. Một ít chỉ vốn là chẳng qua là nhàn nhạt xanh biếc đằng điều, từ từ trở nên càng ngày càng xanh tươi.

Hồng Vũ cảm thụ được kiêu đằng trong càng ngày càng rõ ràng địa tánh mạng luật động, rốt cục yên lòng. Kiêu đằng sinh mệnh lực ương ngạnh, mà Thiên Linh Lộ hiệu lực cũng thập phần cường đại, cuối cùng là thành công.

Rồi sau đó, ở Hồng Vũ chú ý cùng Bách Nhật Hỏa Viên ghen tỵ với trong, kiêu đằng từ từ rút ra một tia chồi. Hồng Vũ thở phào nhẹ nhỏm, vừa Bách Nhật Hỏa Viên nhưng thấy vậy nước miếng chảy ròng, nhấc lên móng vuốt tựu muốn đem

một ít chút chồi bắt xuống tới ăn. Hồng Vũ hung hăng một dữ dội lật đập vào nó Hầu Tử sọ não thượng: "Ngươi dám "

Bách Nhật Hỏa Viên ủy ủy khuất khuất, nhưng là một đôi ánh mắt gian tà cũng đang không ngừng đánh giá kia non nớt đằng điều. Hồng Vũ thật sự không yên lòng đem nó ở, một thanh nắm nó, nhét vào trên bả vai cùng nhau từ Bán Thần Vực trong đi ra ngoài.

Sau đó Hồng Vũ đem Bách Nhật Hỏa Viên nhét vào dưới gối đầu mặt đè ép, cũng không để ý tới nó kháng nghị, thở to ngủ.

Sáng sớm ngày thứ hai, đội ngũ chuẩn bị lên đường, chạy thẳng tới Mẫu Hà hoang lâm mang đi

Vọng Nguyệt Ngưu thành là Thương Lan cảnh nội một ngọn Đại Thành, hơn nữa địa lý vị trí hết sức trọng yếu. Đặc biệt có một con đường hướng Mẫu Hà hoang lâm mang phương hướng đi. Trên đường thương lữ đông đảo, phía dưới người hỏi thăm một chút mới biết được, thì ra là Mẫu Hà hoang lâm mang bên ngoài, thừa thải các loại linh dược, da lông chờ sản vật núi rừng, còn có không ít hoang thú thợ săn ở bên kia tìm vận may. Vì vậy thương đội cũng đi theo đi qua, Mẫu Hà hoang lâm mang mặc dù nguy hiểm, nhưng là bên ngoài hay là rất phồn hoa.

Đi hai ngày, phía trước trên đường bỗng nhiên hỗn loạn. Ước chừng mấy trăm tên thương nhân bị người nào ngăn trở, sảo sảo nhượng nhượng.

"Không qua làm sao bây giờ? Tất cả của chúng ta bộ thân gia cũng đặt ở liễu Lũy Thạch Thành, đường cũ trở về cũng chỉ có thể chết đói a."

"Chính là nha, con đường này đã đi rồi mấy thập niên liễu, có thể có nguy hiểm gì?"

"Vùng này Mẫu Hà hoang lâm mang, chưa từng có phát sinh quá thú băng chuyện tình, có nên không trùng hợp như thế sao, có phải hay không nghĩ sai rồi?"

Các thương nhân thất chủy bát thiệt, nhưng là phía trước gác mấy trăm tên Thương Lan binh lính cũng không vì thế mà

thay đổi, cầm đầu đội tỷ số có Thất Phẩm Hồn Tinh thực lực, giơ tay lên cánh tay lớn tiếng quát: "Yên lặng Mẫu Hà hoang lâm mang trong xảy ra thú băng, cái này không nghi ngờ chút nào, đã bị vô số con tánh mạng xác nhận qua. Con đường này hiện tại phải phong bế, coi như là ta tha các ngươi đi qua, phía trước còn có ba đạo trạm kiểm soát, có Tam Phẩm Hiển Thánh siêu cấp cường giả trấn giữ, các ngươi căn bản xông không qua đi "

"Huống chi, không để cho các ngươi đi qua cũng là cho các ngươi tốt, Mẫu Hà hoang lâm mang trong cường đại hoang thú nhiều lắm, thú băng dưới, những thứ này đáng sợ hoang thú tất cả đều lao ra, chỉ cần gặp gỡ một đầu, các ngươi tất cả đều muốn đưa mạng không cần nghĩ cái gì Lũy Thạch Thành liễu, Mẫu Hà hoang lâm mang bên ngoài Lũy Thạch Thành, ở thú băng ngày thứ nhất cũng đã cùng ngoại giới đoạn tuyệt liên lạc, người ở bên trong dữ nhiều lành ít…"

Hồng Vũ cũng biết Lũy Thạch Thành —— con đường này cuối chính là Lũy Thạch Thành, đó là một ngọn dựa vào Mẫu Hà hoang lâm mang bên ngoài phong phú sản xuất mà cao hứng thành thị, nghe nói lúc ban đầu chỉ là một bầy hoang thú thợ săn dùng tảng đá lũy liễu một vòng, dùng cho ban đêm nghỉ ngơi địa điểm, Lũy Thạch Thành tên cũng bởi vậy mà đến.

Lũy Thạch Thành sở dĩ có thể tạo dựng lên, phía trước một gã thương nhân theo lời một tình huống trọng yếu phi thường: Này một mảnh Mẫu Hà hoang lâm mang, chưa từng có phát sinh quá thú băng.

Mẫu Hà hoang lâm mang trong hoang thú tuổi thọ dài, rất nhiều cũng đã tiến hóa ra kinh người trí khôn, cho nên Mẫu Hà hoang lâm mang ngược lại vô cùng ổn định, phát sinh thú băng mấy lần cực ít.

Cũng là Hổ Sơn loại địa phương này hoang thú, thỉnh thoảng thích lao ra "Huyền diệu" một phen, cuối cùng kết quả chỉ có thể là bi kịch.

Các thương nhân nóng lòng làm ăn, trong miệng có chút không cho không sạch, đội tỷ số khoát tay, sau lưng bọn lính

rất mạnh đem trường thương áp xuống tới, sáng như tuyết đầu thương chỉ vào bọn họ, các thương nhân không thể làm gì khác hơn là câm miệng, chưa từ bỏ ý định ngay tại chỗ đóng đợi chờ tiến thêm một bước tin tức, phần lớn người không thể làm gì khác hơn là đường cũ trở về.

"Thiếu gia, chúng ta làm sao bây giờ?" Hồng Thân hỏi một câu.

Mẫu Hà hoang lâm mang thú băng, một người duy nhất cao hứng người khác hẹn chính là Hồng Vũ liễu: Những thứ này hoang thú lao ra, càng thêm dễ dàng cho bắt. Ở Mẫu Hà hoang lâm mang trong, hắn muốn tiểu tâm dực dực, sợ động tĩnh quá lớn kinh động liễu khác đáng sợ hoang thú.

"Không cần cùng những binh lính này xung đột, bọn họ cũng là hảo tâm. Chúng ta lui về phía sau, tìm một chỗ đi vòng qua."

Đội ngũ chậm rãi triệt thoái phía sau, kia đội tỷ số thấy Hồng Vũ đám người rút lui, mới thở phào nhẹ nhõm. Bọn họ có thể nhìn ra, Hồng Vũ thủ hạ những hộ vệ này, cũng không phải là khác thương đội có thể so sánh, nếu như Hồng Vũ xông vào, bọn họ căn bản ngăn trở không được.

Hồng Vũ dẫn người triệt thoái phía sau mười dặm, dọc theo đường đi những thứ kia đường cũ trở về thương nhân đều ở nói thầm: "Chuyện gì xảy ra? Không duyên cớ phát sinh thú băng, ngay cả Lũy Thạch Thành cũng phá hủy…"

"Này một mảnh Mẫu Hà hoang lâm mang trước kia chưa từng có phát sinh quá thú băng, rốt cuộc là chuyện gì, chọc giận hoang thú, để cho bọn họ đột nhiên cuồng bạo rồi?"

Bọn họ không rõ, Hồng Vũ trong lòng cũng rất tò mò.

Đội ngũ tìm không ai chỗ, lặng lẽ tiến vào rừng rậm, sau đó biến mất ở mịt mờ dãy núi trong.

Bọn họ có hoang thú ngồi kỵ, ở trong núi ghé qua như giẫm trên đất bằng. Vòng qua này một đạo trạm kiểm soát sau, tiếp tục hướng trước, phía sau quả nhiên còn có ba đạo trạm kiểm soát, Hồng Vũ vẫn như cũ là nhiễu được đi qua.

Cuối cùng một đạo trạm kiểm soát thiết lập tại một đạo hẹp hòi miệng sơn cốc, Hồng Vũ đám người núp một bên trên sườn núi, lặng lẽ đi xuống xem xét.

Nơi này trấn giữ lại có một vị Nhị Phẩm Khai Thần, còn có bốn vị Tam Phẩm Hiển Thánh.

Trừ những người này, Thương Lan quân đội ở chỗ này chừng một ngàn người trú trát

Núi Trung Phi thường an tĩnh, những người đó tiếng nói có thể truyền vô cùng xa.

"Đừng xem chúng ta nhiều người như vậy, có ích lợi gì? Nếu như hoang thú thật tới, chỉ bằng chúng ta có thể làm cho ra Mẫu Hà hoang lâm mang trung những thứ kia tên đáng sợ?"

"Không phải là còn có mấy vị đại nhân đang sao?"

"Mấy vị đại nhân? Hắc hắc, Mẫu Hà hoang lâm mang trong có khi là nhất phẩm hoang thú, bọn họ…"

"Hư —— nhỏ giọng một chút, để cho kia mấy vị đại nhân nghe thấy được, không thể thiếu một bữa da thịt nổi khổ."

Hồng Vũ từ xa nhìn lại, những người đó tất cả đều vẻ mặt thảm đạm, cả quân đội bầu trời, tựa hồ bao phủ một cổ buồn

Một ít đoạn nghị luận tạm thời dừng lại, nhưng là một cổ bị đè nén không khí cũng đang một ít bầy binh lính trong không ngừng mà tích lũy, rốt cục có người không nhịn được căm tức nói: "Ai có thể nói cho ta biết Mẫu Hà hoang lâm mang trong rốt cuộc xảy ra chuyện gì, tại sao hoang thú cửa có nổi giận ra? Lũy Thạch Thành nội tình huống rốt cuộc như thế nào? Có phải thật vậy hay không như các đại nhân vật đoán cái kia dạng đã thành một mảnh phế tích ta nhưng có một thân đệ đệ chính là hoang thú thợ săn, ở tại Lũy Thạch Thành bên trong

Không có người có thể trả lời vấn đềcủa hắn, chỉ có mấy hảo tâm binh sĩ, nhẹ nhàng thở dài, vỗ vỗ bờ vai của hắn quyền làm an ủi.

Hồng Thân Hồng Dần che chở Hồng Vũ lui về, hai lão cũng là kỳ quái: "Xem ra là chuyện gì xảy ra…

Mọi người như cũ từ một bên trong núi hoang vòng qua liễu này một đạo trạm kiểm soát, xa hơn trước, cả vùng núi đột nhiên trở nên hết sức quỷ dị sự yên lặng, thậm chí ngay cả đám chút côn trùng kêu vang thanh cũng nghe không được liễu.

Hồng Thân trước mở đường, bằng vào hắn Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ thực lực, coi như là gặp phải cái gì cường đại hoang thú cũng có thể ngăn cản chốc lát, nếu là đổi thành liễu một loại hoang thú kỵ sĩ, sợ rằng một chiếu diện sẽ phải dâng mạng.

Vừa đi tới hơn mười dặm, Hồng Vũ trong lòng mơ hồ nổi lên một tia cảm giác bất an: "Dừng" hắn dưới mệnh lệnh đạt, cả đội ngũ lập tức dừng lại đi tới, Hồng Vũ trầm giọng nói: "Thân thúc, Dần thúc đi theo ta, những người khác triệt thoái phía sau đến Thương Lan cái kia một đạo trạm kiểm soát nơi đó chờ chúng ta."

Mẫu Hà hoang lâm mang thú băng, lao ra khẳng định cũng là cường đại hoang thú, nhị phẩm trở xuống cũng rất ít, một loại hoang thú kỵ sĩ đi theo đi vào, hoàn toàn chính là gánh nặng. Trang Hàn đám người mặc dù rất không yên tâm, nhưng là không muốn trở thành vì Hồng Vũ gánh nặng, biết điều một chút lui trở về. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 94 : Đào tạo ma đằng (hạ)

Hồng Vũ ba người quần áo nhẹ giản được, lặng lẽ xâm nhập rừng hoang trong.

Quả nhiên xa hơn trước mười vài dặm, trong sơn cốc tựu mơ hồ tản mát ra một loại đáng sợ khí thế, ba người tiểu tâm dực dực đến gần, ở một mảnh rậm rạp lão trong rừng, mơ hồ có một viên dử tợn khổng lồ thú thủ lộ ra, đầu kia cường đại tồn tại đang ngủ say, hô hấp trong lúc một cổ mây tía khí bay lên trời không.

Ba người âm thầm chắc lưỡi hít hà: Tinh Tuyệt Chi Khí này một đầu hoang thú thực lực không hề nữa Bách Nhật Hỏa Viên dưới, nếu như thức tỉnh nó, nhất định là một cuộc kinh thiên đại chiến.

Bách Nhật Hỏa Viên là bị "Lợi dụ", muốn dựa vào Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng khí thế áp chế căn bản không thể nào. Mà không có thể ngủ đông, gieo xuống nô dịch khế trận, như vậy tựu không cách nào giao cho lão Lâm, mất lực mạnh khí, mạo hiểm bắt tới cũng là lãng phí.

Huống chi Bách Nhật Hỏa Viên chuyện tình tồn tại thật lớn tính ngẫu nhiên, mạo hiểm bắt loại này cấp bậc chính là hoang thú, cuối cùng rất có thể là một cá chết lưới rách kết quả cái được không bù đắp đủ cái mất.

Hồng Vũ một cái ánh mắt, ba người tiễu nhiên nhi khứ, lúc này dĩ nhiên muốn tìm quả hồng mềm nắm.

Nhưng là lần này, cũng không biết là tại sao, Hồng Vũ vận khí kém đến nổi cực điểm.

Bọn họ ở chung quanh vùng núi trong tìm một cái, phương viên trong vòng trăm dặm, có tam đầu cường đại hoang thú, nhưng tất cả đều là gần như vượt qua nhất phẩm cấp bậc

Yếu nhất lại là lần đầu tiên nhìn thấy cái kia một đầu Hồng Vũ rất buồn bực, không thể làm gì khác hơn là tiếp tục xâm

nhập rừng rậm, ước chừng một ngày sau đó, bọn họ lái đến liễu Lũy Thạch Thành phía ngoài.

Không ngoài sở liệu, ở đáng sợ thú băng dưới, Lũy Thạch Thành đã thành một mảnh phế tích, dùng để kiến tạo thành tường khổng lồ nham thạch tất cả đều bị nào đó hoang thú chân thải được nát bấy, bên trong thành cơ hồ không có gì cả lưu lại.

Hồng Vũ âm thầm lắc đầu, bọn họ kế tiếp tựu lấy Lũy Thạch Thành làm trung tâm, hướng chung quanh tìm tòi.

Răng rắc

Một mảnh tĩnh mịch trong rừng rậm bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang nhỏ, quần áo lam lũ hán tử cùng nhau quay đầu, căm tức đội ngũ cuối cùng một thiếu niên.

Thiếu niên chỉ có mười ba mười bốn tuổi, so sánh với phía trước những thứ kia cường tráng võ giả túc túc thấp một cái đầu, hơn nữa tựa hồ có chút dinh dưỡng không được, lộ ra vẻ xanh xao vàng vọt. Trong tay của hắn nắm chặt một thanh đoản đao, vác trên lưng một tờ giấy cung.

Mới vừa rồi một ít thanh nhẹ - vang lên, chính là hắn không cẩn thận thải chặt đứt một cây nhánh cây.

Đối mặt mọi người tức giận, thiếu niên bị làm cho sợ đến thiếu chút nữa khóc lên. Cầm đầu võ giả hạ giọng hung ác nói: "Tiểu tử, nếu không phải tỷ tỷ của ngươi đem chúng ta ca mấy cũng thêm thư thái, chúng ta làm sao có thể mang theo ngươi cái phế vật này nhưng là tỷ tỷ của ngươi đã chết, ngươi đối với chúng ta chính là phế vật nữa như vậy không cẩn thận, không cần chờ hoang thú, chúng ta trước hết đem ngươi làm thịt "

Thiếu niên cắn chặt hàm răng, trong lòng nghẹn một cổ khổng lồ khuất nhục, cố nén liễu nước mắt của mình nói: "Tỷ tỷ ta chủ động đi dẫn dắt rời đi đầu kia nhất phẩm hoang thú, cho chúng ta có cơ hội trốn ra được lúc trước, ngươi đã đáp ứng nàng, muốn an toàn đem ta mang về "

Chung quanh võ giả cùng nhau lộ ra một cái cười lạnh, cầm đầu hán tử lại càng một thanh níu lấy cổ của hắn, vừa dùng lực cầm lên, thẳng xiết thiếu niên con ngươi cũng muốn

tuôn ra tới: “Ngu xuẩn cái loại nầy hứa hẹn cũng chỉ có ngươi kia kỹ nữ tỷ tỷ mới có thể tin tưởng “

Hắn nhẹ nhàng đem thiếu niên để xuống, sở dĩ như thế, chỉ là vì không phát ra quá lớn tiếng vang, kinh động chung quanh hoang thú thôi.

Các võ giả cùng nhau cười lạnh, ô ngôn uế ngữ mưa sa giống nhau giàn giụa mà đến: “Mấy ngày qua thật là có chút tưởng niệm kia kỹ nữ miệng nhỏ liễu, liếm lấy ta sảng khoái, không có cơ hội tắm phía dưới vừa bẩn vừa dương, hay là kia kỹ nữ dùng miệng dọn dẹp cho sạch “

“Đáng tiếc nha, vì để cho lão tử hảo hảo bảo vệ đệ đệ của nàng, kia cô bé ở lão tử trên người động đứng lên nhất tò mò. Nếu như không phải là đầu kia nhất phẩm hoang thú ngăn chúng ta chạy đi phải qua đường, nói gì cũng không thể khiến nàng đi đưa tới, tổng yếu đa dụng thêm mấy ngày thời gian.”

“Lũy Thạch Thành đệ nhất thế lực Phó gia Đại tiểu thư, hắc hắc, vậy thì như thế nào, trước kia cao cao tại thượng, kết quả còn không phải là bị huynh đệ chúng ta đùa sảng liễu…”

Thiếu niên cúi đầu, hai mắt máu đỏ, cừu hận tựa như độc trùy, thật sâu vào liễu trong tim của hắn

Các võ giả cười lạnh nhìn liễu thiếu niên mấy lần, lúc này mới tiếp tục đi tới.

Đến một chỗ khe núi ngoài, cầm đầu đại hán rất cẩn thận nhất cử tay, cả đội ngũ dừng lại. Đại hán ngăn đầu, một gã vóc người gầy cao võ giả lặng yên không một tiếng động tiềm hành đi ra ngoài, đến trong khe núi điều tra một phen.

Ước chừng một nén nhang thời điểm, gầy cao hán tử trở lại, hướng mọi người gật đầu, thấp giọng nói: “An toàn.

Đoàn người lặng lẽ tiến vào khe núi, nhưng không có chú ý tới, ở một bên trên ngọn núi, có một đạo núp đằng mạn cùng núi nới lỏng ở giữa cái khe, trong cái khe, đang có một đôi khổng lồ Kim Hoàng Sắc ánh mắt lạnh như băng nhìn chăm chú vào bọn họ

Đội ngũ tiến vào trong khe núi, bỗng nhiên tinh phong đại tác phẩm, một đạo khổng lồ bóng đen lăng không tịch quyển mà đến.

“Không tốt, là hoang thú đi mau “

Cầm đầu đại hán quay đầu bỏ chạy, một phát bắt được này tên thiếu niên, hung hăng địa hướng cái bóng đen kia đã mất tới đây

“Mặt dài làm sao ngươi như vậy, rõ ràng điều tra qua, tại sao không có phát hiện này đầu nhất phẩm hoang thú “

Mọi người vừa chạy trốn vừa trách tội kia gầy cao hán tử. Mà vậy cũng thương thiếu niên, ở tỷ tỷ giao ra liễu tôn nghiêm cùng tánh mạng sau, như cũ khó thoát khỏi cái chết, hắn và tỷ tỷ của hắn thật ra thì cũng không hiểu, cùng những thứ này hạ lưu vô sỉ lưu manh võ giả nói thành tín, chính là bảo hổ lột da. Bọn họ sở dĩ ở thiếu niên tỷ tỷ sau khi chết như cũ mang theo thiếu niên, vì chính là nhiều giống như tỷ tỷ của hắn giống nhau người chết thế, thời khắc mấu chốt có thể đưa đến một chút tác dụng —— nói thí dụ như hiện tại.

Thiếu niên bị cầm đầu đại hán ném về phía này đầu hoang thú, muốn phản kháng lại bị đại hán võ khí ngăn lại toàn thân, trơ mắt nhìn mình cự ly này đáng sợ bóng đen càng ngày càng gần, nhưng là trong ý thức, chỉ để lại liễu một cổ thật sâu hận ý thậm chí căn bản không có thấy rõ ràng đầu kia hoang thú rốt cuộc là cái gì bộ dáng, một ít song Kim Hoàng Sắc khổng lồ lạnh như băng ánh mắt càng ngày càng gần…

Bỗng nhiên, khác một cổ đáng sợ khí thế phóng lên cao, vừa lúc chặn lại chạy trốn cái kia chút ít lưu manh võ giả phía trước. Cầm đầu đại hán nhất thời tuyệt vọng: “Vừa một đầu…”

“Đông đông đông “

Một trận chìm đục nổ truyền đến, mỗi một tiếng vang cũng kèm theo đại địa một lần run rẩy. Nhưng là những tên lưu manh kia võ giả cũng không có ý thức được, trong không khí căn bản không có thanh âm, đại địa cũng không có run rẩy, chỉ là bởi vì một loại chủng thần kỳ nguyên nhân, thông qua một

loại bọn họ hiện tại cảnh giới căn bản không có biện pháp hiểu phương thức, đem những thứ này quan cảm rung động tính trực tiếp tác dụng cho bọn hắn đại não.

Rồi sau đó tám con đại hán tất cả đều trợn mắt hốc mồm, bởi vì bọn họ vốn cho là từ bọn họ chạy trốn trên phương hướng cất bước mà đến, hắn là một đầu cường đại nhất phẩm hoang thú, tuy nhiên nó chỉ là một người

Người kia mỗi một bước rơi xuống, cũng sẽ kèm theo đại địa một trận khổng lồ run rẩy cùng với tiếng oanh minh. Mà ở người kia sau lưng, một đầu lưng mọc tứ đại kim cánh, nanh tựa như cự mâu đáng sợ võ đạo Đồ Đằng to lớn ra, kèm theo người nọ từng bước từng bước đi tới.

Từ trên sườn núi phi phác xuống cái kia đạo bóng đen đã mở cái miệng to ra, thiếu niên vóc người cùng xem ra miệng khổng lồ so sánh với, giống như là cây hạch đào bày ở tây qua trước mặt.

Mắt thấy hắn sẽ bị một ngụm nuốt vào, bóng đen kia nhưng bỗng nhiên cả người cứng ngắc, nặng nề ngã ở trên mặt đất, căn bản chẳng quan tâm đi cắn nuốt thiếu niên, thân thể co lại, bày ra một phòng ngự giá thế, phá lệ kiêng kỵ nhìn đang đi tới cái kia một bóng người.

Thiếu niên hung hăng địa ngã ở trên tảng đá, nhô ra nham thạch vừa lúc đụng vào liễu ngang hôngcủa hắn, thiếu niên một tiếng kêu thảm thất khiếu chảy máu, ý thức đã có chút ít mơ hồ.

“Đưa ăn “

Thiếu niên nghe được một cái thanh âm, sau đó mơ hồ thấy bát thân ảnh gào thét một tiếng bay tới, hắn bỗng nhiên thoáng cái tỉnh táo lại, đó là mối thù của hắn hận huyết hải thâm cừu

Bọn họ vũ nhục liễu tỷ tỷ, chà đạp nàng tôn nghiêm, làm cho nàng đi chịu chết, rồi lại bội bạc, khẩn yếu quan đầu đem mình ném về phía hoang thú cái kia một đám lưu manh võ giả

Hắn chợt trừng lớn hai mắt, cừu hận cùng tức giận để cho hai mắt của hắn hiện đầy tia máu, biết lúc này, hắn mới nhìn rõ

ràng, một ít song đáng sợ lạnh như băng Kim Hoàng Sắc ánh mắt chủ nhân, là một đầu khổng lồ mãng xà.

Mãng xà thân thể tựa như vạn năm cổ thụ, hai người ôm hết, lân phiến ngăm đen, duy chỉ có một đôi mắt phóng ra lạnh như băng Kim Hoàng Sắc. Nó bàn thành một vòng, ngẩng lên thật cao đầu rắn chừng voi lớn nhỏ

Hồng Vũ giơ tay lên trong lúc đem tám con đại hán đánh bay, hướng về này đầu Cự Mãng. Cự Mãng duy trì của mình bàn xà trận bất vi sở động, cái đuôi nhẹ hơn nhẹ ngăn, bành bạch mấy tiếng, kia tám có thể tùy ý đem thiếu niên cùng tỷ tỷ của hắn nhân sinh thay đổi lưu manh võ giả tất cả đều bị phách thành thịt nát, thậm chí ngay cả hừ hừ một tiếng cơ hội cũng không có

Đôi mắt của thiếu niên đỏ hơn, đây chính là lực lượng lực lượng tác dụng hắn chưa bao giờ giống giờ phút này giống nhau, như thế khát vọng quá lực lượng nếu như mình có người nọ giống nhau lực lượng cường đại, có thể đối với kháng nhất phẩm hoang thú, ở thú băng thời điểm ít nhất có thể che chở ở người nhà của mình, không tránh để cho cha mẹ dâng mạng, không tránh để cho tỷ tỷ hy sinh trinh tiết cùng tôn nghiêm đổi lấy mình mạng sống cơ hội

Lực lượng

Thiếu niên ở trong lòng phát ra reo hò.

Đông đông đông

Hồng Vũ mỗi một bước rơi xuống, như cũ có kịch liệt chấn động ôn tồn vang "Truyền" vào thiếu niên trong đầu, hắn lúc này, ở thiếu niên trong mắt, tựa như thiên thần hạ phàm một loại. Hồng Vũ hiện tại, chính là thiếu niên mơ ước tương lai. Hắn chờ đợi một ngày kia, hắn cũng có thể có Hồng Vũ lực lượng như vậy

Sớm biết sẽ có hôm nay, hắn cũng sẽ không từ nhỏ ham chơi, cho là mới ra đời ở Phó gia, có cha mẹ lập nên cơ nghiệp, có thể cho tỷ tỷ giúp mình lo liệu, căn bản không cần mình cố gắng, có thể từ đó không buồn không lo quá cả đời.

Hắn không hảo hảo đi học, lại càng không nguyện ý chịu khổ tu luyện vũ kỹ, cho đến tai nạn đã tới…

Hắn đối với cha mẹ cùng tỷ tỷ áy náy giống như là rắn độc giống nhau gặm phệ của hắn nội tâm, nếu có cơ hội lặp lại một lần, hắn nhất định sẽ đem mình toàn bộ tinh lực cũng vùi đầu vào vũ kỹ trong khi tu luyện

Hồng Vũ bị sau đích Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng, đưa thân ảnh cũng bị lây liễu một tầng màu vàng lợt quang mang. Thiếu niên nhìn lại, uyển Như Mộng nghĩ.

Hồng Vũ đã từng bước đi tới đầu kia Cự Mãng trước mặt trước, ở thiếu niên càng thêm kinh ngạc trong ánh mắt, Cự Mãng thế nhưng khẽ run, bỗng nhiên một tiếng cúi đầu tê minh, quay đầu sẽ phải chạy trốn

Hồng Vũ tìm hai ngày liễu, mới tìm nói như vậy một đầu "Nhỏ yếu" nhất phẩm hoang thú. Này đầu Cự Mãng mới vừa tấn chức nhất phẩm hoang thú không lâu, thực lực ở hôm nay này tấm rừng hoang trong đúng là rất nhỏ yếu. Hồng Vũ muốn nắm quả hồng mềm, nhưng là chung quanh cũng là cây hồ đào. Hắn coi như là một đôi Thiết Sa Chưởng, bốc lên tới cũng có chút lao lực không phải là?

Thật vất vả gặp gỡ cái này, làm sao có thể khiến nó chạy? Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 95 : Thú miệng (thượng)

Bách Nhật Hỏa Viên "Kiều tiểu" thân thể ở trên ngọn cây một nhộn nhạo, màu đỏ thắm con khỉ cái mông đang ở Cự Mãng trước mắt nhanh chóng trở nên to lớn, trong nháy mắt đã tựa như Sơn Nhạc, cầm trong tay đại bổng ngang nhiên mà đứng. Cự Mãng đầu óc nước vào liễu cũng sẽ không hướng nó bên kia phá vòng vây.

Quay lại đầu, Cự Mãng mới bi kịch phát hiện, một đầu khổng lồ Lăng Thiên Thần Hủy, Độc Giác thượng cắm một con kỳ quái Huyền Binh, thoải mái nhàn nhã tiêu sái liễu tới đây. Ba mặt vây quanh, Cự Mãng căn bản không đường có thể trốn

Hồng Vũ lo lắng nhất đúng là một khi chiến đấu, kinh động liễu quá nhiều hoang thú, vạn nhất có phá lệ cường đại vây quanh tới đây, hắn coi như là có thể chạy trốn cũng muốn giao ra thảm trọng thật nhiều.

Mà thiếu niên kia ở một bên nhìn, vốn là không thể chiến thắng Cự Mãng, lại ủ rũ, vò đã mẻ lại sứt giống nhau nặng nề đem đầu cúi tại liễu trên mặt đất, một bộ bổ nhiệm thái độ, nhất thời kinh ngạc há to miệng ba kia hay là nhất phẩm hoang thú sao? Trong truyền thuyết hoang thú cũng là nén bi thương vô lễ, thà chết chứ không chịu khuất phục tồn tại, cho dù là đối mặt càng cường đại hơn địch nhân, chết trận cũng sẽ không khuất phục. Này đầu Cự Mãng là chuyện gì xảy ra?

Hắn không rõ hoang thú trong, còn có huyết mạch áp chế này vừa nói.

Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng xuất hiện, trừ phi là đến Bách Nhật Hỏa Viên cấp bậc kia, nếu không cũng đã sẽ không xuất hiện "Tử chiến" cục diện liễu.

Mà hơn nữa Bách Nhật Hỏa Viên cùng Lăng Thiên Thần Hủy, Cự Mãng thấy cường đại như vậy "Tiền bối" cũng thần phục, trời sanh tính giảo hoạt xà loại hoang thú, như thế nào lại đi tìm chết chiến?

Hồng Vũ thuận lợi đem nô dịch khế ấn đánh vào Cự Mãng trong cơ thể, sau đó đem nó thu vào liễu phong ấn Thiết giác trong

"Rốt cục làm xong liễu, chúng ta rút lui sao."

Hồng Vũ lời còn chưa nói hết, thiếu niên đã bước nhanh xông lại, nặng nề quỳ trên mặt đất, không ngừng dập đầu.

Lúc trước những tên lưu manh kia võ giả hành kính Hồng Vũ cũng nhìn thấy, hắn có chút đồng tình thiếu niên này, võ khí càng, thiếu niên đã dập đầu không nổi nữa, chẳng qua là trên trán đã máu tươi dầm dề.

"Đứng lên đi, ngươi là Lũy Thạch Thành người?"

Thiếu niên trầm giọng nói: "Lũy Thạch Thành Phó gia, ta tên là Phó Vân Vĩ."

Hắn ngẩng đầu lên, Hồng Vũ thấy được ánh mắt của hắn, trong lòng cũng là khẽ run lên, mười mấy tuổi niên kỉ kỷ, cũng đã có thống khổ như vậy ánh mắt, thiếu niên này ở Lũy Thạch Thành bị công phá sau, rốt cuộc đã trải qua cái gì?

"Ngươi muốn cùng ta đi?"

Phó Vân Vĩ lại muốn dập đầu, nhưng như cũ dập đầu không đi xuống: "Dạ, xin ngài chứa chấp ta ta mặc dù chưa từng có tu luyện quá vũ kỹ, nhưng là ta lấy thân nhân vong hồn bảo đảm, từ nay về sau, võ đạo tu luyện chính là ta hết thảy, sẽ không còn có khác bất kỳ vật gì "

Hồng Thân cùng Hồng Dần cũng đi lên, Phó Vân Vĩ trong lời nói đối với hắn mình cái loại nầy thật sâu ngoan lệ, để cho hai lão cũng cảm thấy kinh ngạc: Thiếu niên này rốt cuộc đã trải qua như thế nào đả kích, mới có thể nếu như lần này đáng sợ quyết tâm

Hồng Vũ thật sâu nhìn hắn, lại hỏi một câu: "Tại sao?"

"Ta nghĩ muốn lực lượng, ta chỉ muốn lực lượng" thiếu niên nghiến răng nghiến lợi.

Hồng Vũ khoát tay: "Đứng lên đi, ta cho ngươi cơ hội này."

Thiếu niên đợi đến Hồng Vũ lực lượng tản đi, không có đứng lên mà là lại một lần nữa nặng nề dập đầu một cái, sau đó không nói bất kỳ cảm tạ, đứng dậy tới đi theo Hồng Vũ phía sau. Hắn ít nhất hiểu rõ một chút, có ân tình, không phải là đơn giản dùng một "Tạ ơn" chữ là có thể biểu đạt.

Đi vài bước, thiếu niên bỗng nhiên đôi môi vừa động, nhưng không có nói ra cái gì. Hồng Thân nhìn thấy, đau lòng thiếu niên này, liền nói: "Muốn nói cái gì cứ nói đi."

Thiếu niên thấy Hồng Vũ xoay người, lộ ra cho phép ánh mắt, rồi mới lên tiếng: "Buổi sáng hôm nay chúng ta còn gặp được một nhóm người, phần lớn là thương nhân, mấy cái súc sinh ngại bọn họ là gánh nặng, không chịu mang theo bọn họ, không biết hiện tại hắn cửa thế nào…"

Hồng Vũ nhíu mày, Phó Vân Vĩ mượn nói: "Cái kia trong đội ngũ, có không ít nữ nhân cùng hài tử, cũng là Lũy Thạch Thành bị hoang thú công phá thời điểm trốn ra được. Bọn họ coi như là vận khí tốt, có thể ẩn núp ở trong núi rừng, vẫn sống đến hiện tại."

Phó Vân Vĩ không dám mở miệng khẩn cầu Hồng Vũ đi cứu những người đó, hắn chỉ biết là nếu như Hồng Vũ không chịu đi, những người đó chết chắc.

Hồng Vũ xem một chút phía trước liên tục vô tận thâm sơn, không cần dùng linh giác cố ý đi cảm giác, cũng có thể biết ở trong đó cất giấu vô số đáng sợ hoang thú. Nếu như đi, thậm chí có có thể gặp được đại thời xa xưa đời di loại, nói như vậy coi như là hắn chỉ sợ cũng khó thoát khỏi cái chết.

Nhưng là không đi, Hồng Vũ cảm giác, cảm thấy trong lòng mình có một đạo khảm gây sự với. Hắn cũng không cảm giác mình là cái loại nầy "Hy sinh vì nghĩa" anh hùng nhân vật, nhưng là Phó Vân Vĩ mới vừa rồi một câu nói đả động liễu hắn: Có không ít nữ nhân cùng hài tử.

Không đi, hắn đã cảm thấy mình không phải là nam nhân

—— mặc dù hiện tại hắn còn không có thật ở Trang Hàn đẳng nữ trên người nghiệm chứng chính là mình nam nhân.

Hồng Thân Hồng Dần đã không chút do dự tiến lên một bước ngăn ở trước mặt hắn: "Thiếu gia, ngươi trước trở về, chúng ta đi cứu người "

Hồng Vũ cười khổ nói: "Các ngươi cho ta là cái gì, bổn thiếu gia nhưng là Thanh Nguyên đại lục đệ nhất trẻ hư, các ngươi cảm thấy thiếu gia ta là cái loại nầy người tốt sao?"

Hai già trước tuổi lẫn nhau nhìn thoáng qua, không chút do dự cùng nhau gật đầu: "Dạ"

Hồng Vũ sửng sốt, nhưng vào lúc này, trong cơ thể tựa hồ răng rắc một tiếng vang nhỏ, tựa hồ thứ gì vỡ vụn liễu. Huyệt Thiên Trung Sa Di Pháp Tướng chắp tay trước ngực, chậm rãi ngẩng đầu lên…

Chỉ trong miệng, Phạm âm lượn lờ, màu vàng quang sa tràn ngập, nhưng là lần này, cũng không có đi lại Hồng Vũ toàn thân, mà là dần dần ở Sa Di Pháp Tướng đỉnh đầu của mình thượng bao phủ lại, dần dần địa biến thành một đạo màu vàng hào quang treo ở chỉ trên đỉnh đầu.

Bên chân một ít đầu Long Hồn một tiếng gầm thét, không còn là kia dày bộ dáng.

Sa Di Pháp Tướng trên người đơn giản tăng bào, cũng tùy theo biến thành một bộ Kim Quang lóe lên áo cà sa

Hồng Vũ khí thế không thu bản thân của hắn khống chế là không gãy đề cao, thế nhưng ở nơi này dạng lơ đãng dưới tình huống, một đường tăng lên đột phá đi xuống, hơn nữa rất có loại càng không thể thu thập tư thế.

"Thiếu gia "

Hồng Dần mới vừa hô một tiếng, đã bị Hồng Thân ngăn cản: "Thiếu gia tựa hồ có điều hiểu được, ta và ngươi mau mau hộ pháp

Hồng Thân không khỏi phân trần, vượt qua thân ngăn ở liễu Phó Vân Vĩ cùng Hồng Vũ ở giữa, Phó Vân Vĩ rất hiểu thối lui ra khỏi ba trượng có hơn. Hắn dù sao cùng những người này chẳng qua là mới quen, người ta dưới loại tình

huống này thời khắc mấu chốt không tín nhiệm hắn nữa bình thường bất quá.

Hồng Thân Hồng Dần, cộng thêm Bách Nhật Hỏa Viên cùng Lăng Thiên Thần Hủy, riêng của mình gác một cái phương hướng vì Hồng Vũ hộ pháp.

Mặt trời dần dần ngã về tây, trong núi rừng cây cối bóng dáng càng ngày càng dài, Hồng Thân cùng Hồng Dần sắc mặt càng ngày càng tinh nha, bởi vì khi hắn cửa phía sau, thiếu gia khí thế càng ngày càng bồng bột, đã xông qua liễu Tứ Phẩm Thông Pháp hậu kỳ, dần dần tiến tới gần Tam Phẩm Hiển Thánh

Đến lúc này, hai lão ngược lại lo được lo mất đứng lên: Thiếu gia có thể hay không sáng tạo cái này kỳ tích? Chỉ có mười sáu tuổi, liền trở thành Tam Phẩm Hiển Thánh

Phật Môn dạy hy sinh, dĩ thân tự ưng, dĩ thân tự hổ điển cố không ít, nhưng là đối với Hồng Vũ xem ra, những thứ kia chuyện xưa thật ra thì hắn là coi là làm là Phật Môn một loại "Tuyên truyền", cũng không phải là khích lệ thật như thế đi làm.

Hắn không đành lòng những thứ kia phụ nữ cùng hài tử dâng mạng, Phật Môn công pháp có tiến nhanh.

Sa Di Pháp Tướng tiến hóa làm La Hán pháp tướng, tựa hồ cả kia một đầu Long Hồn cũng có biến hóa không nhỏ, chẳng qua là loại biến hóa này đến tột cùng như thế nào, Hồng Vũ hiện tại cũng không rõ ràng.

Hắn bản thân khí thế một đường hướng về phía trước, không ngừng đánh sâu vào Tam Phẩm Hiển Thánh cảnh giới. Giống như cá chép nhảy Long Môn giống nhau, một lần thất bại đấu lại lần thứ hai, lần thứ hai thất bại đấu lại lần thứ ba, lần thứ tư, lần thứ năm…

Hồng Thân cùng Hồng Dần có loại sợ hết hồn hết vía cảm giác, thậm chí so với bọn hắn mình năm đó đột phá thời điểm còn muốn khẩn trương mười sáu tuổi Tam Phẩm Hiển Thánh, cả Thanh Nguyên lịch sử đại lục thượng tuyệt vô cận hữu giống như quả thiếu gia thành công, đây tuyệt đối là một khiếp

sợ toàn bộ đại lục kỳ tích, từ nay về sau, còn có ai dám nói thiếu gia là một phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là? Còn có ai dám xem thường thiếu gia?

Thiếu gia Thanh Nguyên đại lục đệ nhất thế gia công tử địa vị hoàn toàn vững chắc, bất kể là Hà Sùng hay là Mông Sơn Nhạc, cũng muốn vĩnh viễn cái chăn hắn dẫm ở dưới chân thoát thân không được

Đang ở Nhị lão một hồi kích động một hồi thấp thỏm tâm tình trong, Hồng Vũ khí thế trên người bỗng nhiên mạnh mẽ vọt lên, giống như là một thanh chuông chuy, hung hăng đụng vào này miệng ngàn năm yên lặng cổ chuông thượng, ầm một tiếng rộng lớn vang lớn, Hồng Vũ lực lượng trong cơ thể bộc phát ra, Tam Phẩm Hiển Thánh không còn là trở ngại, Hồng Vũ rốt cục bước qua này một Đạo Môn hạm, tuổi gần mười sáu tuổi, đứng hàng Tam Phẩm Hiển Thánh

Hai lão Đại hỉ quá đỗi, Lăng Thiên Thần Hủy cùng Bách Nhật Hỏa Viên linh trí sớm mở, cũng đại khái có thể hiểu Hồng Vũ lần này đột phá ý vị như thế nào, ánh mắt tất cả cũng phá lệ phức tạp, nhưng là không nghi ngờ chút nào, bọn họ sẽ không hối hận theo đuổi liễu Hồng Vũ.

Mà đổi thành ngoài một bên thiếu niên Phó Vân Vĩ mặt tràn đầy cuồng nhiệt nhìn về Hồng Vũ, hắn đối với cái này vị mới theo đuổi Thiếu chủ thân phận cũng còn không biết, cũng đã đạt đến một loại gần như cuồng nhiệt sùng bái nếu như mình có Thiếu chủ giống nhau thực lực, làm sao sẽ làm cha mẹ chết thảm ở trước mắt? Làm sao sẽ làm tỷ tỷ ở trước mặt mình bị đám kia cầm thú nhục nhã, sau đó vừa không công chịu chết? Làm sao sẽ làm vận mệnh của mình bị tùy ý đùa bỡn? Cố gắng nhất định phải cố gắng một ngày nào đó, ta cũng vậy sẽ có Thiếu chủ cường đại như vậy lực lượng

Hồng Vũ cảnh giới dần dần vững chắc ở Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, sau đó một ít cổ khí thế chậm rãi tản đi.

Hồng Vũ mở mắt ra, Tam Phẩm Hiển Thánh cảnh giới dưới, đối với quy tắc lực vận dụng cùng nắm giữ mới xem như chính thức bắt đầu. Lúc này cái thế giới này, ở Hồng Vũ trong mắt biến thành hai tầng thứ. Tầng ngoài quan cảm chính là

người bình thường thị giác chỗ đã thấy, nhưng là hắn đã có thể thấy càng sâu một tầng, tầng này đã là một chút cùng cả cái thế giới có liên quan quy tắc.

Mặc dù chẳng qua là thế giới tầng ngoài quy tắc, nhưng là đã đầy đủ để cho Hồng Vũ phát huy ra chân chính "Hiển thánh" uy năng, điều khiển quy tắc dưới, thật sự của hắn có thể làm ra một chút tương tự với "Thần tích" chuyện tình liễu.

Ở nơi này một chút thượng, coi như là Hồng Thân cùng Hồng Dần cũng không bằng hắn.

Võ giả tu luyện cửu phẩm cảnh giới mệnh danh cũng thâm ý sâu sắc, chỉ bất quá đến nơi này thời đại, các võ giả đối với tu luyện hơn coi trọng chính là lực lượng, quên liễu mỗi một tầng cảnh giới càng sâu tầng thứ hàm nghĩa.

Ở Hồng Vũ trong mắt, tà phía trước ước chừng mười dặm, trên sườn núi trong rừng rậm, cất dấu một bóng ma. Đó là một đầu giỏi về ẩn núp hành tích nhất phẩm hoang thú, thực lực cùng không có thêm giả bộ hoang thú Huyền Binh lúc trước Lăng Thiên Thần Hủy tương đối. Ước chừng là bị mình đột phá khí thế đưa tới, nó tiềm phục tại một bên tựa hồ có mưu đồ mưu. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 95 : Thú miệng (hạ)

Hồng Vũ ở mười dặm ở ngoài, hướng nó khẽ mỉm cười. Tâm niệm như dây cung, ba động dưới nhẹ nhàng chạm đến theo một qui tắc lực, nụ cười kia lấy một loại thâm thúy ảo diệu phương thức, truyền lại đến mười dặm ở ngoài.

Mười dặm cười khẽ, hoang thú nhất thời ngất lịm, không chút do dự nhanh chóng triệt thoái phía sau, bất kể có cái gì tâm tư cũng tất cả đều không dám suy nghĩ tiếp liễu.

Bách Nhật Hỏa Viên thứ nhất cảm ứng được liễu, giận tím mặt ngửa mặt lên trời gầm thét một tiếng, kéo đại bổng sẽ phải giết đem đi qua. Có nó tự mình hộ pháp, lại còn có hoang thú dám ở một bên mơ ước, hầu gia đâu bất khởi cái này mặt

Hồng Vũ khoát tay, một cổ nhu hòa lực lượng nhẹ nhàng trấn an Bách Nhật Hỏa Viên: "Không nên phức tạp, vội vàng đi cứu người mới đúng."

Hắn nhìn về phía vừa Phó Vân Vĩ, người sau lập tức quỳ xuống lạy.

"Ngươi tới dẫn đường."

"Là (vâng,đúng), Thiếu chủ."

Hồng Vũ muốn đi, là bởi vì căn cứ phán đoán của hắn, những người này rất có thể còn sống, dù sao chỉ có đã qua nửa ngày thời gian.

Phó Vân Vĩ dẫn đường, cho dù là có Hồng Vũ đám người đồng hành, hắn cũng không có cuồng vọng đến cảm thấy có thể ở nơi này một mảnh rừng hoang chi hoành hành ngang ngược, vẫn như cũ là tiểu tâm dực dực, tận lực không để cho mọi người chọc cho phiền toái.

Hồng Vũ đề thăng làm Tam Phẩm Hiển Thánh sau, linh giác càng thêm nhạy cảm, nhất là Sa Di Pháp Tướng tấn thăng làm La Hán pháp tướng, đối với cái loại nầy thần bí linh giác trợ giúp thật lớn. Dọc theo con đường này, Hồng Vũ nhiều lần

lòng có nhận thấy, thay đổi đi tới lộ tuyến, cuối cùng cũng chứng minh là rất sáng suốt, bởi vì vốn là đường thẳng thượng, bị cường đại hoang thú chiếm cứ.

Phó Vân Vĩ đối với Hồng Vũ, đã đạt đến một loại mù quáng phục tòng thái độ, bất kể Thiếu chủ nói gì đều là đối với tin tưởng hiện tại Hồng Vũ nếu là nói cho hắn biết, thước ruộng chung là hương, hắn cũng nhất định sẽ rất vui vẻ ăn đi, cho dù là mình nếm đến là thối, cũng sẽ cảm thấy là của mình vị giác có vấn đề.

Nhưng là Hồng Vũ dọc theo con đường này thủy chung khẽ cau mày, để cho Hồng Thân ba người cũng rất kỳ quái, thiếu gia có cái gì phiền lòng chuyện?

Thỉnh thoảng, Hồng Vũ còn có thể mạo hiểm đi lên vừa đỉnh núi, tinh tế cảm thụ được cái gì.

Nhưng là Hồng Vũ xuống tới sau, lại cũng không nói thêm cái gì. Hắn không nói, Hồng Thân đám người cũng rất thủ quy củ là không hỏi. Phó Vân Vĩ bọn họ lúc trước đã đi liễu hồi lâu lộ trình, lần này lại chỉ dùng một canh giờ đã đến, một mảnh kia cắm trại địa đã không có người, kích thước rất nhỏ, nhưng là bên trong dấu chân rất nhiều, hiển nhiên bởi vì cũng không đủ hộ vệ lực lượng, bọn họ làm hết sức co rút lại doanh địa.

Những người đó lúc rời đi để lại rất dễ dàng phân biệt dấu vết —— hiển nhiên bọn họ chẳng những hộ vệ lực lượng chưa đầy, cũng không có cái gì giấu diếm bộ dạng chuyên gia.

Hồng Vũ đám người đuổi theo đi xuống, ước chừng nửa canh giờ, đang ở một ngọn khổng lồ sơn động tóc phát hiện ra bọn họ

Canh giữ ở cửa động hai người Phó Vân Vĩ lúc trước ra mắt, cũng là Lũy Thạch Thành bên trong một buôn bán thế gia người, hắn rất hưng phấn mà xông đi lên: “Các ngươi được cứu trợ liễu, ta dẫn người tới, bảo đảm có thể an toàn hộ tống các ngươi đi ra ngoài…

Sơn động sôi trào lên.

Vì không uổng miệng lưỡi, Hồng Vũ đã đem Bách Nhật Hỏa Viên cùng Lăng Thiên Thần Hủy thu trở về. Bên cạnh hắn

chỉ đi theo Hồng Thân Hồng Dần. Sơn động cái kia những người này, thấy hai đại Nhị Phẩm Khai Thần, tâm rốt cục cảm nhận được một chút an toàn. Này ngắn ngủn mấy ngày, quá nhiều sanh ly tử biệt, quá nhiều sống chết trước mắt, ở nơi này dạng áp lực cực lớn dưới, người hết thảy tôn nghiêm cùng quyền lợi căn bản là nói suông, bọn họ cũng từng cao cao tại thượng, hôm nay lại bị nguy cơ chà đạp vào bùn lầy chi.

Thấy rốt cục có người tới cứu bọn họ, ngắn ngủi hưng phấn sau, bên trong sơn động một mảnh tiếng khóc.

Hồng Vũ nhìn lướt qua, đúng là bảy thành cũng là nữ nhân cùng trẻ nhỏ, có chút còn đang tã lót chi. Một gã lão giả đi tới, rất là cung kính rất đúng Hồng Vũ một xá: "Ta đại biểu mọi người, tự đáy lòng cảm tạ ngài "

Hồng Vũ khẽ gật đầu: "Nơi này rất nguy hiểm, để cho mọi người chuẩn bị một chút, ban đêm cẩn thận, sáng mai chúng ta tựu xuất phát."

"Dạ." Lão giả chú ý tới Hồng Vũ ánh mắt, cúi đầu thở dài nói: "Bọn họ vốn là cũng có phụ huynh, cũng có trượng phu, nhưng là đoạn đường này trốn, cũng vì cứu mọi người chết trận liễu. Có chút không có tu luyện vũ kỹ, thậm chí chủ động xông đi lên dẫn dắt rời đi cản đường hoang thú… Có thể nói chúng ta đi tới đây, mỗi một bước cũng là dùng một cái tánh mạng chăn đệm ra tới."

Ban đêm có Hồng Thân gát đêm, những người đó rốt cục an an ổn ổn ngủ một đêm.

Hồng Vũ đứng ở bóng đêm chi, mở ra hai cánh tay, tinh tế cảm thụ được. Dạ Phong (gió đêm) từ Mẫu Hà hoang lâm mang chỗ sâu xuy phất đi ra ngoài, mang theo nhiều tia vi không thể tra tin tức, duy chỉ có Hồng Vũ có thể nhận thức đưa ra đắc ý vị.

Hắn chậm rãi xoay người đi tới Hồng Thân bên cạnh, có chút lo lắng lo lắng nói: "Thân thúc, tình huống có chút không đúng nha

Sáng sớm ngày thứ hai, đã tại rừng hoang chi bỏ mạng mấy ngày lão kém phụ nữ và trẻ em căn bản không cần bất luận kẻ

nào đốc xúc, bọn họ vô cùng quý trọng như vậy có người bảo vệ cơ hội. Sau khi thức dậy sửa sang lại xong, từ đầu đến cuối không có phát ra cái gì lớn tiếng vang, tuyệt sẽ không kinh động phía ngoài hoang thú.

Bọn họ bằng nhanh nhất tốc độ thu thập xong liễu, an tĩnh chờ chực Hồng Vũ bốn người.

Hồng Vũ gặp, trải qua một đêm nghỉ ngơi, những người này mắt đối với sinh khát vọng một lần nữa bị điểm đốt, mọi người con mắt lóe sáng sáng suốt, hắn hài lòng gật đầu: "Tốt, lên đường đi."

Bởi vì Hồng Vũ hiện tại linh giác cường đại, đã đạt đến có thể xu thế cát tránh họa trình độ, cho nên dọc theo con đường này mặc dù đi vào tốc độ không nhanh, cũng không có gặp phải nguy hiểm gì.

Cũng là núi những thứ kia dã thú, Mãnh Hổ gấu ngựa…, gặp được vài đầu đã thành liễu vong hồn dưới đao.

Mắt thấy trời dần dần đen, khoảng cách Thương Lan chiến sĩ đạo thứ nhất trạm kiểm soát cũng không xa, ngày mai sẽ có thể trở về đến an toàn giải đất, Hồng Vũ rốt cục thở phào nhẹ nhỏm.

Cái này trong hai ngày kinh nghiệm nhìn như dễ dàng, không có gặp phải nguy hiểm gì, nhưng là chỉ có Hồng Vũ hiểu kia hung hiểm. Bọn họ vận khí không tệ, không có gặp gỡ những thứ kia hướng nhất phẩm hoang thú. Thậm chí những thứ kia đại thời xa xưa đời tựu bảo tồn xuống tới cường đại hoang thú —— Hồng Vũ nói không rõ ràng tại sao, nhưng là hắn đó là có thể đủ hiểu, những thứ kia chân chính cường đại hoang thú, có biện pháp tránh ra của mình "Linh giác".

"Tìm một chỗ cắm trại, để cho mọi người nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai nhất cổ tác khí đi ra ngoài."

"Dạ" những người này cầm đầu lão giả tên là Lạc Ngọc Thành, hắn đáp ứng một tiếng đem Hồng Vũ ra lệnh truyền xuống

Hôm nay mọi người vận khí không tốt, không có tìm được thích hợp sơn động, chỉ có thể nghỉ ngơi ở một mảnh dưới

vách núi. Phía trên có khổng lồ nham thạch vươn ra, nếu như buổi tối trời mưa có thể tránh né.

Mọi người đang muốn lúc nghỉ ngơi, bỗng nhiên từ bên ngoài hơn mười trượng trong rừng truyền đến một trận tiếng vang, mọi người một chút cảnh giác lên, ngay cả Hồng Thân cũng cầm lên của mình "Tinh Không Thần Vẫn".

Hồng Vũ cũng là lù lù bất động.

Kia tiếng vang rất nhanh đến bên rừng duyên, một ảnh lảo đảo té ra ngoài, một đầu mới ngã xuống đất thượng, thật lâu không có bò dậy.

Lạc Ngọc Thành xem một chút Hồng Vũ, Vũ thiếu gia phân phó một câu: "Phái người đi qua xem một chút."

Hai gã ở đội ngũ chi coi như cường tráng nam nhân chạy vội ra ngoài, Lạc Ngọc Thành cùng Hồng Vũ đứng chung một chỗ ân cần nhìn. Hai người kia chạy tới một nửa, trên mặt đất ảnh tránh trát trứ bò dậy, hai người tựa hồ thấy rõ ràng nàng dung mạo, lập tức không chút do dự quay đầu vòng trở lại, thậm chí so sánh với chạy tới thời điểm tốc độ nhanh hơn

Lạc Ngọc Thành nghi ngờ không giải thích được: "Chuyện gì xảy ra?"

Hai người sắc mặt khó coi: "Lạc gia, là Viên gia cái kia ác phụ."

Lạc Ngọc Thành sắc mặt khẽ biến thành hơi lần: "Viên gia phí thị?"

Hai người gật đầu: "Chúng ta khẳng định không nhìn lầm, nhất định là nàng."

Lạc Ngọc Thành tựa hồ cũng có chút do dự, vừa Hồng Vũ có chút ngạc nhiên: "Nàng rốt cuộc là người nào?"

Hai người đối với Hồng Vũ vị này ân nhân cứu mạng vô cùng cảm kích, Hồng Vũ cùng bọn họ vốn không quen biết, ở nơi này dạng nguy hiểm trong hoàn cảnh, mạo hiểm khổng lồ nguy hiểm đặc biệt đến đây cứu bọn họ, phần ân tình này đồng lứa cũng báo đáp không xong. Hồng Vũ câu hỏi, hai người lập tức một mực cung kính trả lời: "Vũ thiếu gia, Viên gia hai

mươi năm trước vốn là Lũy Thạch Thành rất bình thường một thương gia, tư sản có thể đứng vào trước năm mươi?"

Một người khác lắc đầu: "Quá."

Người nọ nói tiếp: "Rồi sau đó mười năm thời gian, Viên gia sản nghiệp rất mạnh tăng trưởng, nhất cử tiến vào Lũy Thạch Thành trước hai mươi. Gần đây mười năm này, phí thị vào Viên gia cửa, bọn họ tư chất sinh càng thêm nhanh chóng bành trướng

Cái này chuyện xưa ngoài mặt nghe, tựa hồ là một gia tộc cố gắng phấn đấu, một hiền lương phụ nhân vượng phu chuyện xưa, nhưng là Hồng Vũ hiểu tuyệt đối sẽ không đơn giản như vậy.

Quả nhiên, hai người kia nói tiếp: "Viên gia bản thân cũng không phải là cái gì tốt điểu, bọn họ nhanh chóng như vậy độ làm giàu, trong lúc dùng hết liễu các loại đáng khinh vô sỉ hạ lưu thủ đoạn, hại liễu ít nhất trăm chi hoang thú thợ săn tiểu đội. Mà phí thị lại càng làm tầm trọng thêm, vào Viên gia cửa sau, Viên gia làm ăn lại càng nham hiểm, hợp đồng chi cất giấu các loại bẫy rập, ngoài mặt ra vẻ đạo mạo, đem mình giả dạng thành trọng nghĩa khinh tài dạng, nhưng là trên thực tế nhưng nam trộm nữ kỹ nữ, dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào "

Hai người tức giận bất bình, vừa Lạc Ngọc Thành cười khổ một tiếng, nói: "Hay là ta tới nói đi, những chuyện này, ta đây cái lão đầu rõ ràng hơn một chút."

Hắn căn bản không cần đặc biệt đi hồi ức, Viên gia cùng phí thị các loại đáng ghê tởm chuyện nhiều lắm, há mồm sẽ tới: "Hai mươi năm trước, Viên gia phát tích, cũng là bởi vì năm đó Tào thị thương hội.

Năm đó Tào thị thương hội đã mơ hồ có Lũy Thạch Thành đệ nhất thương hội thế liễu, người sáng lập hội Tào Sơn Hà làm khẳng khái trượng nghĩa, vui với giúp người, chỉ cần người nào có khó khăn cầu xin tới cửa đi, hắn nhất định tìm cho trợ giúp. Lúc ấy Viên gia có một bút hàng hóa bị sơn tặc cướp đi, Viên gia người cầu xin đến Tào Sơn Hà trước mặt, nhưng là bọn họ cũng không có cùng Tào Sơn Hà nói rõ, đám

kia hàng hóa đối với bọn họ chí quan trọng yếu, một khi mất đi, cả Viên gia sẽ phải tan thành mây khói, chẳng qua là bồi thường khoản tiền chắc chắn hạng, cũng đủ để ⊥ bọn họ đập nồi bán sắt.

Tào Sơn Hà tự mình đi cùng sơn tặc thủ lĩnh thương lượng, mạo hiểm khổng lồ nguy hiểm, đem khoản này hàng hóa đòi hỏi trở lại. Viên gia ngoài mặt cảm ân đái đức, cùng Tào Sơn Hà xưng huynh gọi đệ, thầm lại không ngừng đem Tào Sơn Hà các loại người tế tài nguyên thu làm chính mình dùng. Đại khái ba năm sau này, Tào Sơn Hà ở một lần vốn không nên có cái gì nguy hiểm xuất hành chi, nằm rạp người mất, Tào thị thương hội tan thành mây khói, phần lớn sản nghiệp bị Viên gia vô cùng giá tiền thấp thu vào túi.

Sau lại một chút dấu vết có thể nhìn ra, hạ thủ đúng là cả ngày uống rượu ôm Tào Sơn Hà bả vai xưng huynh gọi đệ Viên gia ” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 96 : Thiện ý chi thể (thượng)

Lạc Ngọc Thành có chút dừng lại, tiếp theo lại nói: "Người thứ hai bị hãm hại chính là Dư gia, Dư gia tiểu nữ nhi mới mười bốn tuổi, bị ngay lúc đó một vị tam phẩm quan to coi trọng, gắng phải dâng vì thị thiếp, Dư gia kiên quyết không đồng ý, vị kia tam phẩm quan to cũng không còn nài sao. Rồi sau đó, Viên gia cùng Dư gia chủ động đến gần, quan hệ nhanh chóng ấm lên, ba tháng sau, Dư gia bị kê biên tài sản, khi hắn cửa thương đội tóc phát hiện ra đại lượng vi phạm lệnh cấm binh khí, Dư gia gia chủ bị chém đầu răn chúng, nữ quyến đày đi làm nô, tiểu cô nương kia kết quả có thể nghĩ. Nhưng là trên thực tế, một nhóm kia hàng hóa là Viên gia để cho Dư gia hỗ trợ vận chuyển."

"Còn có sau lại Đông Phương gia, dược liệu làm ăn từ nam chí bắc nam bắc, lợi nhuận thật lớn, vốn là an phận thủ thường Đông Phương gia, không biết tại sao bỗng nhiên ra khỏi một phá sản, cả ngày chơi bời lêu lổng ngang ngược, rốt cục cho Đông Phương gia đưa tới tám ngày tai họa, Viên gia một bộ nhiệt tình vì lợi ích chung giá thế, hỗ trợ bôn tẩu, không ngừng yêu cầu tài vật khơi thông quan hệ, cuối cùng Đông Phương gia vì giữ được tánh mạng, chỉ có thể đem toàn bộ tư sản giao cho Viên gia, người cả nhà đi xa tha hương. Đông Phương gia dược liệu làm ăn tất cả đều thuộc về liễu Viên gia. Sau lại mọi người mới biết được, đem Đông Phương gia cái kia phá sản dẫn lên lạc lối, chính là Viên gia người, bọn họ trăm phương ngàn kế, chỉ là vì chiếm trước Đông Phương gia dược liệu làm ăn thôi."

Lạc Ngọc Thành khẽ thở dài một hơi: "Đây chính là Viên gia, ta mới vừa nói, chỉ là bọn hắn các loại xấu xa hành động một thành không tới, mà gần mười năm, Viên gia cơ hồ tất cả nham hiểm mưu kế, tất cả đều là người đàn bà kia bày ra."

Khác hai người tức giận bất bình nói: "Lạc gia nói cũng là lớn chuyện, Viên gia không riêng gì như vậy hãm hại người, đối với chúng ta những thứ này thuê công nhân lại càng hà

khắc, tìm khấu trừ tiền công, thậm chí có lúc không cẩn thận đánh nát bọn họ thứ gì, nhất định ép ngươi bán mà dục nữ cũng muốn bồi thường Lũy Thạch Thành có bao nhiêu người bị Viên gia ép cửa nát nhà tan

Hai người ngươi một lời ta một câu, còn nói ra tới một đống lớn Viên gia mà đi, nói ví dụ liễu cướp đoạt cửa mặt đất, gài tang vật hãm hại, đem người khác một nhà đánh vào đại lao, nói ví dụ vì mưu đoạt nhà người ta một trân quý vật cố ý dụ dỗ chủ nhân đánh bạc, thua táng gia bại sản.

Hồng Vũ cũng biết hiểu, Viên gia cùng cái này Phí thị, vậy thì thật là không phải là người một nhà không vào một nhà cửa, ngưu tầm ngưu, mã tầm mã tuyệt phối

Lạc Ngọc Thành một tiếng thở dài: "Trời cao có đức hiếu sinh, mặc dù Viên gia cùng Phí thị chuyện xấu làm tẫn, nhưng là nàng nếu té ở ở cửa trước mặt, chúng ta cũng không thể thấy chết mà không cứu. Cái loại nầy chuyện Viên gia cùng Phí thị làm ra được, chúng ta làm không được. Chúng ta nếu là cũng làm như vậy liễu, theo chân bọn họ còn có cái gì khác nhau?"

Hai người như cũ có chút không tình nguyện, Lạc Ngọc Thành khoát khoát tay: "Đi đi, đem nàng cứu về."

Hai người lúc này mới bất đắc dĩ đi đến liễu.

Hồng Vũ nhìn một chút Lạc Ngọc Thành, âm thầm tán thành.

Rất nhanh, hai người đem Phí thị cõng trở lại. Phía sau mọi người thấy rõ ràng cứu về tới là ai sau, một mảnh tức giận có tiếng, chẳng qua là lo lắng kinh động liễu chung quanh hoang thú, không dám lớn tiếng, đè nén bắt đầu quở trách Viên gia cùng Phí thị việc ác. Lạc Ngọc Thành vội vàng cùng Hồng Vũ cáo lỗi, xoay người đi trấn an mọi người.

Hồng Vũ đối với hắn nói: "Lão nhân gia mặc dù đi làm, ta ủng hộ ngươi."

Lạc Ngọc Thành vui mừng cười một tiếng, chắp tay nói tạ ơn: "Vũ thiếu gia cao thượng "

Lạc Ngọc Thành ở nơi này những người này chi đức cao vọng trọng, dần dần mọi người cũng là không nói liễu, chẳng qua là bị phân phối đến đi chiếu cố Phí thị hai gã nữ vô cùng không tình nguyện.

Một chút cháo loãng uy đi xuống, Phí thị rốt cục trì hoãn quá mức. Nàng sinh mập lùn, trên người có bảy tám đạo vết thương, bất quá cũng không nghiêm trọng, chẳng qua là vừa đói vừa luy, cộng thêm mất máu, lúc này mới té xỉu đi qua.

Tỉnh táo lại sau, tựu một thanh túm lấy kia chỉ chén, từng ngụm từng ngụm nuốt vào.

Kia hai gã nữ vốn là sẽ nguyện ý chiếu cố nàng, vừa nhìn nàng không có chuyện gì liễu, riêng của mình vung tay đi ra. Phí thị mặc dù đang mãnh liệt ăn, nhưng khi nhìn đến này hai nàng thái độ như vậy, vốn là có chút ít hung ác con ngươi chi, lại càng hiện lên một tia ngoan lệ.

Phí thị ăn sạch một chén cháo loãng, ý do vị tẫn: "Đấu lại một chén "

Một bên có người nói nói: "Chỉ còn lại những thứ này."

Phí thị lại nói: "Thì không thể làm tiếp một chút?"

Đã gặp nàng như thế chăng biết tiến thối, một bên người cũng nổi giận —— mọi người vốn là đối với nàng tựu vô cùng bất mãn —— mặc dù đè thấp thanh âm, nhưng mang theo mãnh liệt trách cứ: "Trời đã tối rồi, sống lại hỏa nấu cơm, khẳng định bị hoang thú phát hiện, ngươi muốn chết mình đi ra ngoài là được, không nên liên lụy chúng ta chúng ta những người này chi, không sai biệt lắm cũng bị các ngươi Viên gia hãm hại quá, chẳng lẽ đến hiện tại, ngươi còn muốn liên lụy chết chúng ta?"

Phí thị mắt lần nữa hiện lên một cổ ngoan lệ quang mang, cũng không nói thêm nữa cái gì, yên lặng địa nói chén buông xuống

Nàng cũng không đi tạ ơn người khác ân cứu mạng, mình tìm một chỗ, dựa vào thạch bích cùng quần áo mà nằm, rất nhanh thì một trận tiếng ngáy vang lên.

Hồng Vũ thờ ơ lạnh nhạt, đem đây hết thảy thấy rõ ràng.

Hồng Thân đi tới thấp giọng nói: "Thiếu gia, giang sơn dễ đổi a."

Hồng Vũ gật đầu: "Thôi, mang thêm một cũng không khó khăn."

Hồng Thân cùng Hồng Dần thay phiên gát đêm, mọi người vừa thỏa mãn nghỉ ngơi một đêm, ngày thứ hai đứng lên trên mặt cũng nhiều vài phần nụ cười —— ngày hôm qua đã nói, hôm nay là có thể đến an toàn giải đất, mọi người tâm tràn đầy mong đợi.

Phí thị bỗng nhiên một bước vọt tới Hồng Vũ trước mặt, làm trò mọi người trước mặt, phác thông một tiếng quỳ trên mặt đất, càng không ngừng dập đầu đứng lên: "Hồng Vũ thiếu gia, van cầu ngươi, cứu cứu lão gia nhà ta sao van cầu ngươi "

Hồng Vũ thản nhiên nói: "Ngươi trước đứng lên mà nói…"

Phí thị thật nhanh đoạt nói: "Ngươi không đáp ứng, ta liền không đứng lên."

Hồng Vũ hắc hắc một tiếng cười lạnh, nhấc chân đã: "Vậy ngươi tựu quỳ sao."

Phí thị ngao một tiếng thê lương kêu thảm thiết, sẽ phải nhào tới ôm lấy Hồng Vũ chân. Nhưng là trước mắt hắn một bông hoa, nhanh chóng mất đi Hồng Vũ ảnh. Nữa vừa nhìn, Hồng Vũ đã tại chừng mười trượng ở ngoài, lạnh nhạt mà đi.

Dưới vách núi những người khác lập tức theo đuổi đi tới, người người nhìn về phía Phí thị ánh mắt cũng mang theo một tia khinh thường.

Lạc Ngọc Thành từ bên người nàng trải qua thời điểm, do dự hạ xuống, hay là nói: "Vũ thiếu gia mặc dù trẻ tuổi, nhưng là hiểu rõ hết thảy. Ngươi những thứ kia tiểu tâm tư, hay là không nên mất mặt xấu hổ liễu."

Một bên người mọi người tiêu sái quá, Viên gia cùng nàng từng vô sỉ cùng âm độc, đổi lấy chính là người người lạnh lùng. Nhưng là Phí thị cũng không có bất kỳ tỉnh lại, mắt của nàng chỉ có oán độc.

Nhưng là chỉ chốc lát sau, nàng vừa đổi lại một bộ thê thảm đáng thương trước mặt lỗ, dùng sức nặn ra một chút nước mắt, gào khóc hướng phía trước đuổi tới: "Hồng Vũ thiếu gia ngươi không thể không quản chúng ta nha, ta van cầu ngươi, ta sai lầm rồi, mời nhất định phải phát phát thiện tâm nha, ngươi nếu là không đi cứu bọn họ, bọn họ tựu thật chết chắc nha, ta van cầu ngươi, van cầu ngươi, ngài xin thương xót sao…"

Mọi người cùng nhau xoay người lại, hung hăng nhìn chằm chằm nàng, hạ giọng tức giận nói: "Câm miệng ngươi này người đàn bà chanh chua, muốn đem chung quanh hoang thú tất cả đều dẫn tới đây sao?"

Phí thị nhất thời câm như hến, vội vàng che miệng của mình.

Nhưng là Hồng Vũ linh giác chi, nhưng đã nhận ra một tia khác thường, có lẽ Phí thị thần thái thượng che dấu vô cùng tốt, nhưng là tâm tình của nàng ba động nhưng không cách nào che dấu, Hồng Vũ rõ ràng từ trên người nàng cảm thấy vẻ đắc ý.

Hắn không khỏi âm thầm lắc đầu, nữ nhân này, đã thành thói quen tính toán, bất kể lúc nào đều ở tính toán. Nàng lớn tiếng gào khóc lúc đi ra, cũng đã coi là tốt lắm mình nhất định sẽ bởi vì không muốn kinh động chung quanh hoang thú mà dừng lại. Nàng tựa hồ là thành công.

Ít nhất Phí thị cho là mình thành công.

Hồng Vũ bất động thanh sắc hỏi: "Tướng công của ngươi bọn họ ở nơi đâu?"

Phí thị thật cho là mình thành công, quỳ xuống tới tựu dập đầu: "Hồng Vũ thiếu gia, bọn họ đang ở đó bên ba mươi dặm, lấy ngài tốc độ, rất nhanh là có thể tìm được bọn họ, cũng sẽ không lãng phí ngài bao nhiêu thời gian."

Nàng tiện tay chỉ liễu một cái phương hướng.

Hồng Vũ như cũ bất động thanh sắc, tiếp tục hỏi: "Ngươi là làm sao theo chân bọn họ tách ra?"

"Ô ô ô… Bọn họ…"

Phí thị một bộ thương tâm muốn khóc không thành tiếng dạng: “Hắn vì cứu ta, chủ động đi đi một đầu hoang thú dẫn dắt rời đi. Bất quá đầu kia hoang thú chẳng qua là tam phẩm, lão gia nhà ta cũng có Ngũ Phẩm Nguyên Định tu vi, rất có thể còn sống đâu. Van cầu ngươi, Hồng Vũ thiếu gia, ngươi nhất định phải đi cứu cứu lão gia nhà ta. Ta với ngươi cùng đi, cho dù chết, ta cũng vậy muốn cùng lão gia nhà ta chết cùng một chỗ “

Hồng Vũ cười: “Ngươi phụ nhân này, rất cảm động a “

Phí thị không thể xấu hổ nói: “Lão gia vì cứu ta mà chết, ta dĩ nhiên không thể sống một mình “

Hồng Vũ nụ cười càng thêm trán phóng liễu: “Nói cùng thật giống nhau “

Phí thị sửng sốt: “Hồng Vũ thiếu gia, làm sao ngươi có thể hoài nghi ta đối với lão gia nhà ta cuồng dại…”

“Nếu như ngươi là thật, ngươi cần gì phải một mình chạy trốn?”

Phí thị: “Bởi vì… Bởi vì nhà ta lão gia không muốn cho ta đi.”

Hồng Vũ lắc đầu, giương mắt nhìn hướng Phí thị chỉ phương hướng. Đây là hắn đề thăng làm Tam Phẩm Hiển Thánh sau, lần đầu tiên thi triển “Vừa xem hiểu ngay”. Tại cái đó trên phương hướng, ba mươi dặm khoảng cách trống rỗng, cái gì cũng không có. Nhưng là ở một trăm mười dặm ở ngoài, có một đầu vượt qua nhất phẩm hoang thú

Mặc dù như cũ so ra kém những thứ kia đại thời xa xưa đời bảo tồn xuống tới tồn tại, nhưng là lấy Hồng Vũ thực lực bây giờ, tùy tiện gặp gỡ cũng nhất định là nuốt hận thu tràng.

Mà ở đầu kia cường đại hoang thú chung quanh mười dặm trong vòng, tuyệt đối không có bất kỳ sống sinh linh. Chẳng qua là ở hoang thú ngủ say đất cách đó không xa, ném một con bền chắc cái hòm, cái hòm dùng tinh khiết đồng gắn bên, treo một thanh hết sức tinh xảo lao cố khóa sắt —— nói vậy bên trong cái gì quý trọng đồ.

Hồng Vũ nhìn lại một cái Phí thị, nên cái gì cũng hiểu.

“Ngươi lường gạt ta đi giúp ngươi cứu phu quân của ngươi, trên thực tế ngươi phu quân đã sớm chết liễu. Hắn rốt cuộc là chủ động giúp ngươi dẫn dắt rời đi hoang thú, vậy thì ngươi hãm hại để cho hắn chết cho hoang thú chi miệng, đổi được mình chạy trối chết cơ hội, này cũng rất khó nói” Hồng Vũ cười lạnh nói.

Phí thị vẻ mặt bực tức: “Hồng Vũ thiếu gia, làm sao ngươi có thể như thế ác ý phỏng đoán ta “

Một bên những người khác cười lạnh liên tục: “Ác ý phỏng đoán ngươi? Hồng Vũ thiếu gia là đem ngươi nghĩ đến quá thiện lương liễu Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 96 : Thiện ý chi thề (hạ)

Hồng Vũ không để ý tới nàng, tiếp tục nói: "Ngươi nói chỉ có ba mươi dặm, là lo lắng ta sợ quá mức xâm nhập không muốn đi, cho nên mới nói cái này rất gần khoảng cách, trên thực tế khoảng cách ở một trăm mười dặm. Ngươi cũng là lợi hại, một nữ nhân, một mình một người, lại tránh ra đông đảo hoang thú, ghé qua liễu một trăm mười dặm rừng hoang."

Hồng Vũ chính xác ra ra chân thật khoảng cách, Phí thị ánh mắt tài hiện lên một vẻ bối rối, nhưng là nàng như cũ không chút do dự kiên định nói: "Hồng Vũ thiếu gia, ngươi thật là quá đáng ta lúc này lo lắng phu quân, thương tâm muốn, ngươi nhưng dùng ác độc như vậy ngôn ngữ tới công kích ta, ngươi cho tâm gì nhẫn "

Hồng Vũ như cũ nói: "Bất quá ngươi cũng thật là giỏi tính toán, chỉ cần ta với ngươi đi, ba mươi dặm tìm không được người, nói vậy ngươi sẽ nói xa hơn dặm tìm một chút, ta nếu tiến vào cũng sẽ không bỏ vở nửa chừng, sẽ đi theo ngươi từng điểm từng điểm tiếp tục đi đến bên trong đi. Sau đó ở không có chút nào chuẩn bị dưới tình huống, đụng vào đầu kia đáng sợ hoang thú. Mặc dù ta không phải là đối thủ của nó, nhưng là cũng có thể kiềm chế một thời gian ngắn, ngươi có thể thong dong nhặt lên kia chỉ cái hòm."

Cái hòm hai chữ ra khỏi miệng, Phí thị sắc mặt rốt cục thay đổi, nhưng vẫn cũ cười lớn nói: "Hồng Vũ thiếu gia ngươi nói cái gì đâu? Ta chỉ là muốn cho ngươi cứu cứu lão gia nhà ta, hắn nhất định còn chưa chết, ta có thể cảm giác được."

"Trong rương giả chỉ sợ là các ngươi những năm này toàn ở dưới lòng dạ hiểm độc tiền sao? Như ngươi vậy ác độc phụ nhân, là tuyệt đối sẽ không bỏ qua những số tiền kia tài." Hồng Vũ cười lạnh một tiếng: "Cũng đến trình độ này, ngươi còn muốn lừa gạt ta? Ngươi vốn cho là mình rất thông minh, có thể tính toán bất luận kẻ nào, cũng thói quen tính toán bất

luận kẻ nào. Nhưng là như ngươi vậy người đã một việc, người khác cũng không phải là đứa ngốc “

Phí thị bực tức dựng lên, một tay chống nạnh một tay chỉ vào Hồng Vũ, người đàn bà chanh chua tư thái lộ: “Ngươi cứu những người này là cứu, cứu ta nhà phu quân cũng là cứu, tại sao ngươi không chịu đi? Ngươi chính là dối trá thấy những người này tình cảnh cũng không nguy hiểm, mà phu quân ta chung quanh có cường đại hoang thú, ngươi là chết nhát ngươi không phải là chân chính anh hùng “

Hồng Vũ lắc đầu: “Anh hùng là cái gì? Anh hùng là tạm gác lại hữu dụng thân, đi làm càng nhiều là chuyện, mà không phải biết rõ hẳn phải chết không thể nghi ngờ còn muốn sỏa hồ hồ xông đi lên, chỉ vì liễu người khác một chút giả dối nước mắt “

“Ngươi tại sao không đi cứu ta phu quân?” Phí thị nổi giận: “Ngươi tại sao phải không đi cứu hắn? Ngươi nếu cứu những người này, nên cũng đi theo ta phu quân” nàng lại một lần khóc lóc om sòm xông đi lên muốn níu lấy Hồng Vũ: “Ngươi mau chút ít đi với ta…”

Hồng Vũ cười lạnh, ngoài thân võ khí tia sáng chấn động, Phí thị hét thảm một tiếng trên người máu tươi bắn tán loạn, rất xa bay ra ngoài ngã trên mặt đất.

Hồng Vũ làm kim cương trừng mắt hình dáng, bỗng nhiên trong lúc phúc chí tâm linh, một tay chỉ thiên, một tay chỉ địa, lớn tiếng quát: “Này thiên địa làm chứng:

Của ta thiện lương tuyệt sẽ không bị khấu trừ

Của ta thiện lương tuyệt sẽ không bị người lợi dụng

Của ta thiện lương cũng sẽ không bị lãng phí ở người như vậy tra trên người “

Phí thị gào khóc kêu loạn: “Chết đi chết đi, cũng đi chết đi, ta liền muốn la to, đem tất cả hoang thú cũng dẫn tới đây, ngươi không chịu đi cứu phu quân ta, hãy cùng ta cùng chết sao “

Nàng bỗng nhiên giật mình phát hiện mình bỗng nhiên bay lên, sau đó mới cảm giác được bộ ngực một trận đáng sợ đau nhức, cúi đầu vừa nhìn, một đoạn thật dài phong duệ vật đâm thủng ngực mà qua, đem nàng cao cao hất lên, nàng cũng nữa phát không ra một chút thanh âm.

Lăng Thiên Thần Hủy không biết lúc nào ra hiện tại nàng đích lưng sau, Độc Giác nhảy lên, ngưng hẳn liễu người đàn bà chanh chua gào thét cùng tánh mạng.

Lăng Thiên Thần Hủy không thể không biết có vấn đề gì, ngăn đầu thi thể xa xa địa lọt vào liễu rừng cây chi.

"A ——— "

Lại một lần nữa thấy trí mạng hoang thú, Lạc Ngọc Thành đám người quá sợ hãi, Hồng Thân an ủi: "Không cần phải lo lắng, đó là thiếu gia đã hàng phục hoang thú."

"Nhất phẩm hoang thú đã bị hàng phục…"

Lạc Ngọc Thành đám người đã không biết nên nói cái gì cho phải.

Hồng Vũ giải quyết Phí thị, nhẹ nhàng lắc đầu: "Đi thôi."

Mọi người xoay người rời đi thời điểm, Hồng Vũ rồi lại lặng lẽ quay đầu lại, lần nữa hướng cái hướng kia thượng nhìn thoáng qua

Một trăm mười dặm ở ngoài, một ít đầu vượt qua nhất phẩm hoang thú mặc dù còn đang ngủ say, nhưng là Hồng Vũ nhưng luôn luôn một loại cảm giác, nó ngủ cũng không kiên định, tựa hồ là ở đề phòng cái gì.

Này rừng hoang chi, chẳng lẽ còn có đồ vật gì đó, ngay cả vượt qua nhất phẩm hoang thú cũng muốn cẩn thận thả ra?

Kế tiếp lữ trình vô kinh vô hiểm, làm Trang Hàn đám người thấy Hồng Vũ xuất hiện thời điểm thở dài một cái, Hồng Vũ cười hì hì mở ra hai cánh tay, đồng thời đem Trang Hàn cùng Quan Lăng cùng nhau ôm vào nghi ngờ, hai nàng cũng không có cái gì lớn phản ứng, lần này thật sự là quá lo lắng hắn, thấy hắn bình an trở lại, muốn chiếm chút tiện nghi cũng tùy hắn đi liễu

Hai chi đội ngũ hội hợp, Hồng Vũ đem Lạc Ngọc Thành đám người đưa đến Thương Lan trạm kiểm soát sau, Lạc Ngọc Thành thiên ân vạn tạ lại cũng không chịu rời đi, bọn họ ở Lũy Thạch Thành nhà đã không có, bị Hồng Vũ cứu sau, đại ân không thể không báo, cho nên trên đường bọn họ tựu nói lý ra thương lượng tốt lắm, muốn gia nhập Hồng gia trở thành Hồng Vũ gia thần.

Hồng gia vừa lúc thiếu người, mà Lạc Ngọc Thành những người này trên đường biểu hiện ra cảm ơn tâm thái cũng làm cho Hồng Vũ rất yên tâm, nếu bọn họ không có chỗ đi nguyện ý đi theo mình cũng tốt.

Đem những người này từ rừng hoang chi mang đi ra sau, Hồng Vũ dựa theo ước định đi tìm đến lão Lâm, giao tiếp này một đầu nhất phẩm hoang thú, tiền hàng hai bên thoả thuận xong, kế tiếp tựu chuẩn bị trở về Đại Hạ liễu.

Này một ngọn thành thị, khoảng cách phát sinh thú băng Mẫu Hà hoang lâm mang cũng không coi là xa, Hồng Vũ ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm, ngày mai trở đường.

Dù sao tới một chuyến Thương Lan, lúc trước hết sức khẩn trương, cũng không có thời gian mua một chút lễ vật. Trong nhà còn có gia gia bà nội, phụ thân cùng đại ca đại tẩu, Hồng Vũ ngày này ở không xuống tới thời gian, đang ở trên đường đi dạo, chọn lựa một chút tiểu lễ vật. Trang Hàn cùng Quan Lăng theo ở hai bên tranh giành phương khoe sắc, mười tám võ cơ vờn quanh chung quanh làm gió thơm ập vào mũi, đưa tới chung quanh người đi đường từng đợt ghen tỵ với ánh mắt.

Mấy hoang thú kỵ sĩ theo ở phía sau, giơ lên mua được đồ, vóc người cường tráng, vừa nhìn cũng biết không dễ chọc, thật ra khiến những người đó không dám tới tìm phiền toái.

Bỗng nhiên, Hồng Vũ khóe mắt quét qua vẻ màu xanh, hắn mãnh liệt vừa quay đầu, một bóng người đã không nhanh không chậm đi tới bên cạnh một con đường thượng.

Hồng Vũ nhướng mày, khai báo một tiếng Trang Hàn cùng Quan Lăng đuổi theo, những người còn lại đi về trước.

Là Tô gia thương thị cái kia người áo xanh, Hồng Vũ mang theo hai nàng theo sau. Người nọ tựa hồ cũng là đến mua thứ gì, hơn nữa đã có thu hoạch, đeo hai tay không nhanh không chậm tiêu sái, nhưng là Hồng Vũ ba người ở phía sau đuổi theo cũng rất cực khổ, ba người chi, Hồng Vũ cùng Quan Lăng cũng đã là Tam Phẩm Hiển Thánh, Trang Hàn cũng là Tứ Phẩm Thông Pháp, cũng là một đường chạy như điên, mới có thể miễn cưỡng đuổi theo.

Người áo xanh thoải mái nhàn nhã ra khỏi thành, càng chạy càng xa, mắt thấy cái này muốn đi vào núi rừng, Hồng Thân cùng Hồng Dần rốt cục chạy tới.

"Thiếu gia, không nên nữa đi theo, tình huống không đúng" Hồng Dần hết sức cảnh giác: "Hắn hiển nhiên cảm thấy đi ra ngoài ngài ở theo dõi, tuy nhiên nó ngay cả cũng không quay đầu lại hạ xuống, nhất định là có vấn đề."

Hồng Vũ thật sâu cau mày, do dự một chút hay là đến: "Trang Hàn Quan Lăng, các ngươi đi về trước, Thân thúc Dần thúc, theo ta đi tới hỏi một chút hắn rốt cuộc là người nào "

Hồng Vũ đối với người này luôn luôn một loại cảm giác quen thuộc, hơn nữa lần này quỷ thần xui khiến lần nữa gặp, hắn nói gì cũng muốn giải khai tâm cái nghi vấn này.

Quan Lăng cùng Trang Hàn biết có hai lão theo ở bên người, có nên không có vấn đề quá lớn, không muốn liên lụy Hồng Vũ biết điều một chút đi trở về. Chẳng qua là trước khi đi vẫn như cũ là các loại dặn dò, còn không có con gái đã xuất giá đã bại lộ bà quản gia tiềm chất.

Đem hai nàng đưa đi làm trễ nãi một lát thời gian, người áo xanh nhưng như cũ khi hắn phía trước năm mươi trượng dạng hay là như vậy không nhanh không chậm tiêu sái, chốc lát không ngừng, nhưng không có kéo đại khoảng cách

Hồng Vũ cũng biết người áo xanh bất phàm liễu.

"Đi" ba người nhanh hơn độ, nhưng là Hồng Vũ phấn khởi tiến lên, phía trước người áo xanh thủy chung khi hắn năm mươi trượng ra. Như vậy Hồng Vũ không ngừng nhắc đến nhanh chóng, dần dần đến cực hạn của mình, người áo xanh

như cũ thoải mái nhàn nhã tiêu sái, nhẹ nhàng như thường vẫn duy trì cùng Hồng Vũ trong lúc năm mươi trượng khoảng cách

Hồng Thân cùng Hồng Dần sắc mặt biến hóa, nhìn nhau sau, gật đầu: "Thiếu gia, chúng ta mang theo ngươi

Hồng Vũ gật đầu, hai lão một tả một hữu mang lấy hắn, lấy Nhị Phẩm Khai Thần tốc độ nhanh nhất xông về đi trước.

Hai bên cây cối cùng núi đá thật nhanh lui về phía sau, người áo xanh vạt áo bồng bềnh, không nhanh không chậm, nhưng là bọn họ chính là đuổi không kịp

Chẳng qua là gần nửa cái canh giờ thời gian, trước sau bốn người đã xâm nhập rừng hoang hơn một trăm dặm, hai lão rất là bất an: "Thiếu gia, đừng đuổi theo sao, an toàn của ngươi quan trọng hơn."

Hồng Vũ cũng có chút lo sợ bất an, cảm giác được hôm nay gặp phải người áo xanh tựa hồ là đối phương cố ý an bài.

Hắn đang muốn hạ lệnh trở về, phía trước người áo xanh nhưng bỗng nhiên ngừng lại, đứng ở một khối trên tảng đá không nhúc nhích, năm mươi trượng khoảng cách, lấy Hồng Vũ ba người hiện tại tốc độ, cơ hồ là ngay lập tức tới đã đến người áo xanh trước mặt trước.

Người áo xanh ánh mắt trong trẻo lạnh lùng, nhưng hết sức sáng ngời, giống như cuồng dã chi hai con cây đuốc. Hắn nhìn về phía Hồng Vũ thời điểm, một loại cảm giác cổ quái nảy lên Hồng Vũ trong lòng, tựa hồ mình từ trong bẩn đến xương cốt cũng là trong suốt, đeo người áo xanh một cái nhìn thấu

Hồng Thân Hồng Dần Tề (đủ) quát một tiếng, tiến lên ngăn ở Hồng Vũ trước mặt ngăn cản liễu người áo xanh ánh mắt. Người áo xanh vẫn kịp là như vậy lạnh nhạt thần thái, không tức giận, không kích động, chẳng qua là ánh mắt chi ngưng tụ ra liễu hai đạo thanh bích sắc quang mang, tựa như dây thừng, nhẹ nhàng khẽ quấn, đã Hồng Thân cùng Hồng Dần trói buộc chặt.

Hai lão nhất tề rống giận, Nhị Phẩm Khai Thần lực lượng cường đại toàn diện bộc phát, nhưng là bọn họ mạnh mẻ võ khí ở thanh quang trói buộc dưới nhưng không dùng được, rõ

ràng có thể đem núi nhỏ nổ lực lượng, đối với thanh quang dây thừng nhưng không thể làm gì.

Người áo xanh tựa hồ hướng bọn họ quá om sòm, ánh mắt thoáng nhìn, thanh quang dây thừng lại đem hai người miệng cho chắn, lấp, bịt liễu.

Nhất Phẩm Hợp Chân ít nhất cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân

Hồng Vũ tâm rung mạnh, dưới chân nhưng không chút do dự bước nhanh đến phía trước, người áo xanh bỗng nhiên quay đầu nhìn hắn một cái, một cái thanh âm nhất thời khi hắn đầu óc chi nổ vang, giống như đầu mùa xuân kinh trập, tiếng sấm từ ngày trên xuống

“Ngươi muốn gặp mẹ ngươi sao?”

Hồng Vũ nhất thời cứng ngắc bất động, vốn là muốn triệu hoán đi ra hai đầu nhất phẩm hoang thú tạm hoãn, hắn lớn tiếng quát: “Không nên thương tổn bọn họ “

Người áo xanh thản nhiên nhìn Hồng Thân Hồng Dần một cái, hiển nhiên đối với “Thương tổn” hai lão không có một chút hứng thú.

Hắn tay áo vung lên, xoay người phiêu nhiên nhi khứ. Hồng Vũ đối với Hồng Thân cùng Hồng Dần nói: “Ta phải cùng hắn đi xem một chút, các ngươi về trước Vũ Đô đi chờ ta tin tức.”

Hai lão ánh mắt trừng trừng, kiên quyết không đồng ý. Nhưng là Hồng Vũ đã đi theo người áo xanh đi, chốc lát thời gian, tựu biến mất ở mịt mờ rừng rậm chi. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 97 : Trận đồng ký ức (thượng)

Người áo xanh lần này đi là không mau —— đĩ nhiên cái này không nhanh chẳng qua là tương đối mà nói. Hắn nhất phái sân vắng lửng thững đột nhiên tự đắc dạng, Hồng Vũ nhưng theo ở phía sau liều mạng đuổi theo. Cuối cùng Hồng Vũ cũng nổi giận, định thả ra Lăng Thiên Thần Hủy, khiến nó chở đi mình chạy như điên.

Lăng Thiên Thần Hủy thức tỉnh rồi bộ phận huyết mạch sau, thực lực tăng lên một mảng lớn, miễn cưỡng cũng có thể cùng được với người áo xanh tốc độ. Người áo xanh có chút ngoài ý muốn quay đầu lại xem hắn, lộ ra một tia như có như không mỉm cười.

Hai người đi về phía trước không ngừng, Hồng Vũ dần dần nhìn ra không được bình thường, người áo xanh mang theo hắn chạy thẳng tới Mẫu Hà hoang lâm khu vực đi

Mẫu Hà hoang lâm khu vực phát sinh thú băng, chính là vô cùng nguy hiểm thời điểm, những thứ kia đại thời xa xưa đời còn sót lại tồn tại cũng bị kinh động liễu, hiện tại xông đi vào, cho dù người áo xanh là Nhất Phẩm Hợp Chân cũng là muốn chết a.

"Ngươi rốt cuộc muốn mang ta đi nơi nào?" Hồng Vũ ở phía sau lớn tiếng đặt câu hỏi: "Phía trước đã đến Mẫu Hà hoang lâm khu vực rồi, quá nguy hiểm…"

Người áo xanh mắt điếc tai ngơ, như cũ không chút do dự hướng phía trước. Hồng Vũ không thể làm gì khác hơn là kiên trì tiếp tục cùng ở phía sau chạy như điên. Lại qua mấy canh giờ, bọn họ hoàn toàn tiến vào Mẫu Hà hoang lâm khu vực.

Tới liễu nơi này, Hồng Vũ lần nữa cảm thấy có cái gì không đúng.

Mẫu Hà hoang lâm khu vực chi lẽ ra tuyệt sẽ không an tĩnh như vậy. Này một mảnh khu vực chính là Thanh Nguyên trên đại lục nguy hiểm nhất hoang thú lãnh địa, những thứ kia

cường đại tồn tại, thường thường tiếng hô rung trời, nhưng là hiện tại đâu? Nhưng an tĩnh một mảnh —— hoặc là có thể nói, tĩnh mịch một mảnh điều này làm cho Hồng Vũ càng thêm tò mò, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, chẳng những để cho hoang thú phát sinh thú băng, hơn nữa tựa hồ mọi người câm như hến.

Lúc trước hắn cũng cảm giác được, những thứ kia thú toác ra tới hoang thú, tâm tình cũng không phải là táo bạo tức giận, mà là một loại vội vàng cùng sợ hãi, loại này rất khác thường cảm xúc, hơn nữa hiện tại cả Mẫu Hà hoang lâm khu vực một trong tấm yên tĩnh, nói rõ hoang thú cửa tựa hồ là ở tránh né thứ gì.

Người áo xanh bày biện hai con thật to ống tay áo, tựa như sinh hai con màu xanh cánh, bồng bềnh đung đưa chân không dính đất, mỗi một lần trợt đi khoảng cách đều ở mấy ngàn trượng.

Xâm nhập Mẫu Hà hoang lâm khu vực sau, hắn rõ ràng cũng cẩn thận.

Một loại chút ít khu vực, coi như là hắn cũng không có thể dễ dàng giao thiệp với.

Hồng Vũ kết hợp mình lúc trước đoán, lần nữa cho ra liễu hai kinh người kết luận: Thứ nhất, thú băng phát sinh tự đại viễn cổ tồn tại trở xuống nói cách khác chỉ sợ đã đạt đến vượt qua nhất phẩm, chỉ cần không có năng lực cùng những thứ kia tồn tại chống lại, cũng từ Mẫu Hà hoang lâm khu vực chi chạy trốn đi ra ngoài

Người thứ hai, đoạn đường này bay theo, người áo xanh ở Mẫu Hà hoang lâm khu vực phía ngoài nhẹ nhàng như thường có chút không chỗ nào cố kỵ, duy chỉ có đến Mẫu Hà hoang lâm khu vực chi, hắn mới lộ ra vẻ cẩn thận. Nói cách khác, chỉ có đại viễn cổ cái kia chút ít tồn tại, mới có thể làm cho hắn cảm giác được uy hiếp —— nói như vậy, người áo xanh thực lực vượt xa lúc trước hắn suy đoán, cũng không phải Nhất Phẩm Hợp Chân đơn giản như vậy

Ở Mẫu Hà hoang lâm khu vực chi ghé qua liễu suốt một ngày, Hồng Vũ đã vừa mệt vừa đói vừa khát, nhưng là phía trước người áo xanh nhưng không có một chút dừng lại ý tứ. Hồng Vũ ngồi ở Lăng Thiên Thần Hủy đích lưng thượng, từ không gian Thiết giác chi bắt một ít đồ vật tới ăn uống, tiếp theo sau đó đi về phía trước.

Cứ như vậy, suốt ba ngày sau đó, phía trước người áo xanh tốc độ mới thả chậm xuống tới. Mà thôi hai người tốc độ, ba ngày thời gian, ít nhất đã xuyên qua vạn dặm rừng hoang, lúc ngừng lại Hồng Vũ nghe được một trận nổ vang tiếng nước chảy, loáng thoáng truyền đến. Hắn bắt đầu còn tưởng rằng mình nghe lầm, cuối cùng rốt cục xác định, mình khoảng cách Mẫu Hà đã rất gần liễu, có thể nghe thấy tiếng nước chảy liễu

Thanh Nguyên lịch sử đại lục thượng, những thứ kia cường đại nhất tồn tại, cũng chỉ là xa xa nhìn thoáng qua Mẫu Hà mà thôi, Hồng Vũ hiện tại đã đến gần cái kia ghi chép

Người áo xanh thân hình một phiêu, lên một gốc cây ngàn năm cổ thụ ngọn cây, này khỏa cổ thụ thô có mười trượng, cao gần ngàn trượng, ở cổ mộc chọc trời Mẫu Hà hoang lâm khu vực chi chỉ có thể coi là là đạt đến chia đều thân cao.

Hắn hướng Hồng Vũ vẫy tay một cái: “Đi lên.”

Hồng Vũ đem Lăng Thiên Thần Hủy thu hồi đi, sau đó dụng cả tay chân, nhanh chóng bò đi tới.

Đến trên ngọn cây, căn bản không cần người áo xanh chỉ điểm cái gì, Hồng Vũ tựu khiếp sợ ngây ngẩn cả người.

Chỗ xa xa, có một đạo khổng lồ sông dài cuồn cuộn mà đến, ở ánh mặt trời chiếu rọi ba quang lăn tăn, lốm đa lốm đốm, làm cho người ta một loại cảm giác nầy sông lớn từ phía trên trên mà đến, mặc dù là một cái sông, nhưng vô biên vô hạn, hoàn toàn nhìn không thấy tới bờ bên kia.

Thấy được nầy sông, Hồng Vũ chợt phát hiện mình mới vừa đề thăng làm Tam Phẩm Hiển Thánh, đối với thế giới một chút tầng ngoài quy tắc hiểu càng thêm sâu một tầng bởi vì cái kia Mẫu Hà dựng dục liễu cả Thanh Nguyên đại lục, hoặc là nói dựng dục liễu này toàn bộ thế giới

Nó kia bao hàm quy tắc số lượng to lớn lớn, giản lược đan đến phức tạp rồi đến thâm ảo, xốc xết.

Chỉ là này xa xa liếc mắt nhìn, sẽ làm cho Hồng Vũ hưởng thụ vô cùng —— hắn cũng rốt cục hiểu, tại sao Thanh Nguyên lịch sử đại lục thượng những thứ kia nổi tiếng cường giả, tình nguyện mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng, cũng muốn đến xem một cái Mẫu Hà

Đối với cái này cái thế giới mà nói, Mẫu Hà tựu giống như chỉ tên giống nhau, là mẫu thân, dựng dục liễu cái thế giới này. Thấy Mẫu Hà, tựu giống như thấy được thế giới bổn nguyên.

Đáng tiếc chính là lấy Hồng Vũ thực lực bây giờ, thu hoạch chỉ có thể là vô cùng có hạn.

Song Mẫu Hà mang cho Hồng Vũ chính là tuyệt đối rung động, lại cũng không là khiếp sợ. Chân chính khiếp sợ hắn, là ở bọn họ phía trước ước chừng hơn mười dặm, một đạo quỷ dị cột sáng.

Cột sáng đường kính ước chừng trăm trượng, chiều cao mấy ngàn trượng. Rất kỳ quái chính là, cột sáng mặt ngoài là từng cục lăng kính giống nhau mì thái, những thứ này kỳ quái mì thái đang không được biến hóa, từng cái mì thái cũng là bất quy tắc hình dáng, hoặc là hình thoi, hoặc là tứ giác, hoặc là bên hình dạng, hoặc là bản thân thì nhất định gấp góc độ…

Những thứ này mì thái tựa hồ là tại chính mình tìm kiếm này một loại tổ hợp phương thức, muốn hoàn toàn khâu, đạt tới một kín kẽ trình độ.

Mà Hồng Vũ một cái nhìn lại, một ít đạo cột sáng dưới, sở ẩn chứa các loại phức tạp quy tắc, giống như là mở ra một con khổng lồ tổ kiến, trăm vạn ngàn vạn kiến lính chen chúc ra, chi chít đập vào mặt, để một chút căn bản không cách nào tiêu hóa.

Hồng Vũ chỉ nhìn hiểu một chút: Không gian

Này một đạo cột sáng chi bao hàm đông đảo quy tắc cũng cùng không gian có liên quan. Mặc dù này một đạo cột sáng cùng Mẫu Hà so sánh với tới lộ ra vẻ bé nhỏ không đáng kể,

nhưng là không có chút nào cho là đạo này cột sáng là người vì cái gì

Hồng Vũ khó có thể tưởng tượng, như vậy to lớn khổng lồ quy tắc vận dụng, đến tột cùng muốn đạt tới cái dạng gì cảnh giới mới có thể làm được?

Hắn có chút khó khăn quay đầu đi nhìn bên cạnh người áo xanh: "Ngươi rốt cuộc là người nào? Ngươi theo ta mẹ là quan hệ như thế nào?"

Này hai nghi vấn khốn nhiễu liễu Hồng Vũ một đường, trên thực tế hắn đã có một chút suy đoán, nhưng là mình cũng hi vọng mình đã đoán sai.

Người áo xanh chỉ vào phía trước, cũng chia không rõ ngón tay của hắn đến tột cùng là hướng về phía một ít đạo cột sáng hay là Mẫu Hà: "Mẫu Hà, các ngươi đối với chỉ hiểu rõ thật sự quá nông cạn liễu. Một ít nói cầu trụ đã sắp hoàn thành, vốn là đạo thứ hai cũng muốn hoàn thành, đáng tiếc ta tới được lúc tính toán thượng ra khỏi một chút nho nhỏ sai lầm, Thiên Tiêm Tinh chuẩn bị có chút chưa đầy, bất quá hiện tại cũng kém không nhiều lắm đủ rồi. Đi theo ta."

Hồng Vũ không động đậy, cường ngạnh nói: "Ngươi vẫn không trả lời vấn đề của ta."

Người áo xanh ngừng lại, có chút hăng hái đánh giá hắn. Hồng Vũ ánh mắt lấp lánh, không hề nhượng bộ chút nào cùng hắn nhìn nhau. Người áo xanh cười: "Thật thú vị, không hổ là a côi trẻ nhỏ."

Hắn mặc dù cười, nhưng là nụ cười chi nhưng không có một tia ấm áp, ngược lại là một loại làm cho người ta thẩm thấu vào cốt dặm băng hàn như vậy nụ cười Hồng Vũ hay là lần đầu tiên thấy, trước đây, hắn rất khó lấy tưởng tượng lại còn sẽ có như vậy nụ cười.

Mà theo nụ cười của hắn ở khóe miệng tràn ra, một cổ cường đại khí thế áp chế tỏ khắp ra, đem Hồng Vũ bao phủ. Hắn dưới chân vạn năm cổ thụ ở nơi này dạng áp lực cực lớn hạ nhanh chóng hỏng mất, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, từ tấm bắt đầu, hóa thành một mảnh màu xanh biếc

phấn vụn, giống như dâng lên liễu một mảnh màu xanh biếc khói độc.

Sau đó là nhánh cây, một chút xíu "Hòa tan".

Kế tiếp là chủ cho, cũng không có kiên trì quá lâu, từ cổ xưa vỏ cây bắt đầu, một chút xíu vỡ vụn đi xuống, từ khối lớn biến thành mảnh nhỏ, sau đó biến thành phấn vụn.

Như vậy một viên đường kính mười trượng cao gần ngàn trượng cổ thụ, cứ như vậy ở chỉ có ba thời gian hô hấp bên trong, biến thành một mảnh phấn vụn phiêu tán ở chung quanh. Hồng Vũ cùng người áo xanh vốn là đứng ở ngọn cây, lúc này dưới chân đã là một mảnh hư không.

Hồng Vũ cắn chặt răng quan. Kia khí thế áp chế tương đối đáng sợ, Hồng Vũ lúc trước chẳng bao giờ đối mặt quá cường đại như thế địch nhân, cùng người áo xanh so sánh với, lúc trước hắn gặp phải cái kia chút ít Nhất Phẩm Hợp Chân, nhược tiểu tựa như trĩ hài đồng

Làm người áo xanh nụ cười tràn ngập hắn cả trương khuôn mặt thời điểm, cái loại nầy áp lực đạt đến đỉnh, lúc này, chỉ là người thứ tư thời gian hô hấp.

Hồng Vũ da đã da nẻ, từng đạo thật nhỏ vết thương tựa như chu võng giống nhau chi chít phân bộ khi hắn toàn thân, ở áp lực cực lớn đè ép dưới, máu tươi nhanh chóng trào ra, đưa toàn thân nhuộm đỏ.

Người hô hấp, Hồng Vũ cũng cảm giác được máu của mình cũng muốn lưu cho liễu.

Xương cốt trong lúc cạc cạc rung động, tựa hồ sẽ bị nghiền nát liễu.

Đan điền huyệt chi, Lão Quân đạo tôn chậm rãi chuyển động, một cái tay bấm nửa pháp quyết.

Oanh ——

Hồng Vũ trong cơ thể nhất thời tiếng sấm vang rền, từ kia xa thâm thúy bóng tối chi truyền đến một chút quang minh, ấm áp chiếu rọi Hồng Vũ toàn thân.

Tia sáng đến mức, kinh khủng kia áp lực đối với hắn đã không hề có tác dụng liễu.

Mà Lão Quân đạo tôn nửa pháp quyết ảo diệu nơi là ở, người áo xanh thủy chung không có phát hiện Hồng Vũ trong cơ thể khác thường, hắn như cũ kiêu ngạo cho là, tại chính mình cường đại áp lực "Dạy dỗ" dưới, Hồng Vũ đau đến không muốn sống.

Hắn như vậy hành hạ liễu Hồng Vũ suốt mười hô hấp, sau đó mới hài lòng đem mặt mũi sẽ gặp lạnh như băng đông cứng, thu hồi khí thế của mình.

Hắn xoay người hướng kia cột sáng tung bay đi: "Ngươi thật ra thì tâm đã đoán được, cần gì phải hỏi lại ta?

Hồng Vũ nghiến răng nghiến lợi: "Ta hi vọng mình sai lầm rồi "

Người áo xanh mãn bất tại hồ: "Ngươi không có đoán sai, năm đó là ta đả thương phụ thân vô dụng của ngươi, cướp đi mẹ của ngươi."

Hồng Vũ giận tím mặt, người áo xanh nhưng căn bản không để cho hắn tức giận cơ hội, nói tiếp: "Với lão phụ của người là một phế vật, lại còn là cái gì chó má Đại Hạ đệ nhất thiên tài? Buồn cười chỉ bằng hắn cũng có thể xứng đôi muội muội của ta?"

Hồng Vũ sửng sốt: "Ngươi không phải là kẻ tình địch của cha ta?" Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Pháp Nhật Thần Hành thuật (thượng)

Nhất Phẩm Hợp Chân thiếu không thiếu tiền?

Ở Triệu Đông Hải đám người xem ra, đường đường Nhất Phẩm Hợp Chân, làm sao còn có thể làm cho này a ngăn vật phạm sầu? Nhưng là Kỷ Hoành mình cũng rất rõ ràng, Nhất Phẩm Hợp Chân so sánh với nhất phẩm trở xuống hơn thiếu tiền

Đến nơi này cảnh giới, những thứ không nói khác, các loại linh đan cũng cần cao hơn một cái cấp bậc, nếu không phục dụng đi xuống căn bản không có một chút tăng lên. Mà cấp bậc linh đan giá tiền cao quý dọa người.

Trừ lần đó ra, một khi đến Nhất Phẩm Hợp Chân, tựu ý nghĩa một thân phận thượng khổng lồ bay vọt. Lúc bình thường khen thưởng và vân vân, tổng yếu đến nhất định cấp bậc, nếu không người khác xem ngươi cũng sẽ có chút ít không tốt ý nghĩ.

Kỷ Hoành rất khát vọng một đầu hoang thú tọa kỵ. Trừ đây là thân phận tượng trưng ở ngoài, đối với bản thân chiến lực cũng có sở gia tăng. Nhưng là hắn cũng rất rõ ràng, một đầu cao phẩm cấp hoang thú tọa kỵ giá tiền là cở nào cao quý.

Cho nên Kỷ Hoành tay áo vung lên: “Theo bổn tọa.”

Hắn khí độ văn hoa mang theo Hồng Vũ đến vừa trong rừng cây mật đàm, Hồng Vũ hăng hái bừng bừng, kết quả tiến vào mới phát hiện mình gặp được một vị kê tặc Nhất Phẩm Hợp Chân.

“Cái này, chúng ta dầu gì cũng là người một nhà, có thể hay không cho đánh chiết khấu?”

“Bổn tọa cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân, ở gia tộc chi rất có địa vị, đạt được bổn tọa thiện ý, đối với ngươi tương lai có trợ giúp rất lớn.”

“Một khi trở thành Nhất Phẩm Hợp Chân, nơi cũng muốn xài, đừng xem bổn tọa mặt ngoài cảnh tượng, trên thực tế thật không có bao nhiêu để dành.”

Hồng Vũ còn chưa mở miệng, Kỷ Hoành đã nói liên miên cằn nhằn nói ra một đống lớn, từ các góc độ, đem Hồng Vũ rao giá trên trời khả năng phá hỏng.

Nhưng là trên thực tế, hắn hay là rất chính xác cắt Hồng Vũ chân thật mục đích: Hồng Vũ cần ủng hộ.

Hồng Vũ là trẻ hư xuất thân, ở Thanh Nguyên đại lục thời điểm tiền hô hậu ủng, xuất nhập đều có Hồng Thân Hồng Dần bảo vệ, Trang Hàn Quan Lăng hầu hạ. Bất kể chuyện gì, áp cái không cần tự mình ra tay, vậy thì thật là thần tiên loại ngày.

Đến Hà Tả đại lục, những thứ này đãi ngộ hết thảy không có. Hơn nữa là trọng yếu hơn dạ, hắn mặc dù còn không rõ ràng mẫu thân của mình đến tột cùng là cái gì tình cảnh, nhưng là cũng có thể đoán được sẽ không quá tốt. Ở một xa lạ đại lục, tình cảnh ác liệt, Hồng Vũ cần làm hết sức nhiều đích mượn hơi đến người ủng hộ.

Từ Kỷ Vân biểu hiện đến xem, hắn ít nhất sẽ không làm khó Hồng Vũ. Mà trước mắt Kỷ Hoành, rất có thể sẽ trở thành vì Hồng Vũ ở Hà Tả đại lục vị thứ nhất mạnh có lực người ủng hộ.

Hồng Vũ cân nhắc một chút: “Vậy ngươi cần gì chính là hình thức hoang thú?”

Chuyện kế tiếp tựu tương đương với một cuộc ích lợi trao đổi. Kỷ Hoành làm một vị Nhất Phẩm Hợp Chân dĩ nhiên sẽ không như vậy giá hạ, một đầu hoang thú hãy thu mua, nhưng là hắn nhưng vì vậy đối với Hồng Vũ giữ vững đầy đủ thật là tốt cảm độ.

Thương lượng một phen sau, Hồng Vũ cùng Kỷ Hoành từ rừng rậm chi đi ra ngoài, Hồng Vũ đáp ứng trợ giúp Kỷ Hoành hàng phục một đầu tam phẩm hoang thú, giá tiền chỉ cần một vạn lượng mỏ tinh.

Cái giá tiền này tương đương với Thanh Nguyên đại lục năm vạn mai mỏ tinh, miễn cưỡng cũng có thể nói xong đi

qua. Nhưng là ở Hà Tả đại lục, Hồng Vũ nhưng thấy Kỷ Hoành một bộ hài lòng thần thái —— đoán chừng nơi này giá tiền, vượt xa Thanh Nguyên đại lục.

Hồng Vũ đối với hắn nói rất đúng, tam phẩm hoang thú chính là mình có thể đủ hàng phục đẳng cấp cao nhất. Này đương nhiên là vì che dấu mình chân chính lá bài tẩy. Tam Phẩm Hiển Thánh hàng phục tam phẩm hoang thú, này đã để cho Kỷ Hoành thất kinh, thậm chí có chút ít không thể tin được, hắn vốn là tốt nhất mong đợi cũng chính là một đầu tứ phẩm hoang thú. Mà Hồng Vũ cái này đồng ý, càng làm cho hắn một lần nữa xem kỹ Hồng Vũ "Giá trị".

Kế tiếp đường xá thượng, Kỷ Hoành một con thầm quan sát Hồng Vũ, Hồng Vũ tiểu tâm dực dực, cũng không lộ ra cái gì sơ hở.

Ba ngày sau đó, Hồng Vũ tìm được rồi một cơ hội thích hợp, một mình đi ra ngoài, dùng linh giác quét nhìn chung quanh, xác định không có ai nhìn trộm sau, săn bắt rồi một đầu tam phẩm hoang thú Hống Nguyệt Ma Hùng.

Khi hắn dẫn một ít đầu thân cao đạt đến mười hai trượng quái vật lớn, từ rừng hoang một trong bước một bước đi ra, ra hiện tại đội ngũ trước mặt thời điểm, bao gồm Kỷ Hoành cùng Kỷ Kiêu ở bên trong, tất cả mọi người cũng sợ ngây người.

Khổng lồ hoang thú đi theo ở một gã "Nhỏ bé" đích nhân loại phía sau, kia tựa hồ có thể rung chuyển Sơn Nhạc hình thể, ở Hồng Vũ phía sau lại có vẻ phá lệ biết điều, thậm chí có chút ít "Dáng điệu thơ ngây chân thành", trường hợp như vậy mọi người đồng lứa cũng không thể quên được

Hồng Vũ cười hì hì hướng Kỷ Hoành ngoắc ngoắc ngón tay: "Đại nhân, tiền trao cháo múc."

Kỷ Hoành cam tâm tình nguyện thanh toán một vạn lượng mỏ tinh, này đầu Hống Nguyệt Ma Hùng ở tam phẩm hoang thú chi coi như là cao nhất, thậm chí có có thể tấn thăng làm nhị phẩm cho tới nhất phẩm, thật sự của hắn là đã chiếm đại tiện nghi.

Giao tiếp thời điểm hắn dùng lực cầm một chút Hồng Vũ đích tay, dùng chỉ có hai người có thể nghe rõ thanh âm nói: "Ngươi đã thu hoạch liễu một vị Nhất Phẩm Hợp Chân tình hữu nghị "

Kỷ Kiêu chỗ kín Liệt Ma Tê ảo não một tiếng gầm thét, lại bị Hống Nguyệt Ma Hùng nhìn thoáng qua, biết điều một chút thối lui đến liễu đi một bên. Để ý Liệt Ma Tê là trước hết nhìn ra Hồng Vũ bất phàm, nhưng là bất đắc dĩ nó dùng sức liễu tất cả vốn liếng muốn đụng lên đi đút lót, người ta chính là không để ý nó.

Cảm nhận được chỗ kín tọa kỵ cảm xúc, Kỷ Kiêu đã không biết nói cái gì cho phải. Thiếu niên này tựa hồ biếng nhác, rồi lại vốn có thể ở lơ đãng trong lúc, làm cho người ta bằng mãnh liệt rung động.

Kỷ Hoành cưỡi ở đầu kia Hống Nguyệt Ma Hùng rộng rãi phía sau lưng thượng, túc túc so sánh với người chung quanh cao hơn tới nhiều trượng

Kỷ Kiêu Liệt Ma Tê cao hai trượng, lúc trước Kỷ Hoành ngồi trên lưng ngựa so sánh với Kỷ Kiêu muốn thấp không ít, nào có nửa điểm Nhất Phẩm Hợp Chân uy phong? Cái này tốt lắm, so với bình thường chiến mã cao hơn tới bốn trượng, so sánh với Liệt Ma Tê cao hơn tới hai trượng nhiều. Trên cao nhìn xuống, uy phong lẫm lẫm, Nhất Phẩm Hợp Chân khí độ cùng uy phong thể hiện được vô cùng nhuần nhuyễn

Đội ngũ tiếp tục lên đường, người người cũng hâm mộ nhìn đầu kia Hống Nguyệt Ma Hùng, âm thầm xức nước miếng.

Hồng Vũ đón lấy bất động thanh sắc nghe Triệu Đông Hải đám người nghị luận, cũng dần dần biết rõ ràng liễu hoang thú tọa kỵ ở Hà Tả đại lục thượng địa vị.

Hà Tả đại lục võ giả càng thêm hiếu chiến, cho nên chiến mã loại này "Dịu ngoan" tọa kỵ căn bản không thỏa mãn được các võ giả, bọn họ đối với hết thảy có thể hiển lộ rõ ràng mình võ lực, gia tăng mình chiến lực vật phẩm tràn đầy cuồng nhiệt, nói ví dụ Huyền Binh, nói ví dụ tọa kỵ.

Nhưng là đối với võ đạo cùng Huyền Binh, Hà Tả đại lục hoang thú thuần hóa trình độ, cùng Thanh Nguyên đại lục không sai biệt lắm, nhưng là nơi này nhưng có càng thêm mãnh liệt nhu cầu, cho nên đẳng cấp cao hoang thú tọa kỵ phá lệ khó cầu.

Này ở Hà Tả đại lục đã thành một phong khí, cân nhắc một vị Nhất Phẩm Hợp Chân thực lực chân thật, trừ hắn ra bản thân cấp bậc ở ngoài, còn muốn nhìn Huyền Binh cùng tọa kỵ.

Triệu Đông Hải đám người đã ở nhỏ giọng nghị luận: "Kỷ Hoành đại nhân vốn là ở nhà không quá bị coi trọng, cũng là bởi vì tay hắn không có tốt Huyền Binh, chỗ kín cũng không có tốt tọa kỵ. Hiện tại có này một đầu tam phẩm Hống Nguyệt Ma Hùng, từ tọa kỵ đi lên nói, đã có thể đứng vào bình thường nhất phẩm trước năm, nói vậy sau này ở gia tộc chi hội nhận được trọng dụng, địa vị nước lên thì thuyền lên."

Hồng Vũ cho nên lòng có đếm, biết mình nắm giữ hoang thú "Trù mã" đến tột cùng có bao nhiêu phân lượng liễu.

Rậm rạp rừng hoang giống như là này tấm hùng vĩ núi lớn áo ngoài, bất kể là hoang thú hay là loài người, đều chỉ có thể coi như là cái này áo ngoài bên trong sắt.

Lúc này thì một đám "Sắt" núp một viên khổng lồ cổ thụ cây chi, xa xa nhìn phía trước.

Này khỏa cổ thụ cao gần mấy ngàn trượng, chừng gần trăm người trên tàng cây nhưng tuyệt không lộ ra vẻ chật chội.

Ở cao cao trên ngọn cây đứng một người, đã là Nhất Phẩm Hợp Chân cảnh giới, nhưng là trên người hơi thở lộ ra vẻ hết sức tối tăm, tựa hồ sinh mệnh lực đã hạ thấp cực điểm

Đó cũng không phải hắn sẽ chết liễu, mà là hắn đã đạt đến một cảnh giới, một sao một sinh tử, khô khốc chuyển hóa cảnh giới.

Ở dưới chân của hắn, túc túc hai mươi tên Nhị Phẩm Khai Thần, cùng với gần tám mươi tên Tam Phẩm Hiển Thánh.

"Đại nhân, trận chiến này chúng ta làm sao đánh?" Phía dưới Nhị Phẩm Khai Thần dược dược dục thí, hiếu chiến tính

tình hiển lộ không thể nghi ngờ.

Hắn vừa mở miệng, phía dưới nhất thời có người phụ họa: "Đại nhân, chúng ta thực lực chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, nếu như mai phục, những người khác hết thảy giết chết, chỉ để lại cái kia đứa trẻ như thế nào?"

"Kỷ gia cái kia hung hãn bé con giao cho ta ta bảo đảm sanh cầm, lưu lại cho các huynh đệ mở mang ăn mặn Kỷ gia nữ nhân mùi vị hẳn là không tệ "

"Đại nhân, hạ lệnh sao."

Kia đã ở vào khô khốc thời khắc sinh tử Nhất Phẩm Hợp Chân, nhìn qua tựa như một cái túi liễu một lớp da Khô Lâu, nhưng là ánh mắt của hắn cũng rất thâm thúy, tựa hồ có thể xuyên qua đếm Bách Lý khoảng cách, thấy rừng rậm phía dưới đang đi tới Hồng Vũ đám người.

Hắn nhàn nhạt mở miệng: "An tâm một chút chớ nóng, gia tộc nói không được phức tạp, đáng chết giết, nên gãi gãi, không được sanh sự "

"Dạ." Những khác mọi người không thể làm gì khác hơn là đè xuống tâm ** lĩnh mệnh.

"Bọn họ một ngày sau đó sẽ xuất hiện, cũng đi chuẩn bị đi." Có chút dừng lại, mắt của hắn cũng bắn tán loạn ra khỏi một cổ khát vọng quang mang, vừa nói tiếp: "Kỷ Hoành là của ta, ai cũng không cho đoạt ta muốn dùng máu tươi của hắn, tới tôi luyện cảnh giới, hiểu được lần này khô khốc sinh tử

Giết hắn rồi, ta liền có thể trở thành nhất phẩm một sao liễu."

Hồng Vũ dọc theo đường đi hừ tiểu khúc, huýt sáo —— cũng không còn người quản hắn khỉ gió. Người nầy tựa hồ trời sanh có chứa hoang thú tránh lui hào quang. Dọc theo con đường này cũng không có gặp mấy lần hoang thú.

Hồng Vũ cũng phát hiện, Kỷ gia chế định con đường này tuyến rất dạy, trên đường không có một đầu vượt qua nhất phẩm hoang thú, gần như vượt qua nhất phẩm, Bách Nhật Hỏa Viên cấp bậc kia cũng đã là mạnh nhất liễu.

Ở nơi này cấp bậc trở xuống, Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng uy hiếp lực mười phần, cho nên hắn có thể nhẹ nhàng như thường ứng đối.

Cả đêm nghỉ ngơi sau, đội ngũ có chút tản mạn tập hợp, sau đó một lần nữa lên đường.

Kỷ Kiêu thấy thủ hạ chính là chiến sĩ cái này bộ dáng hết sức căm tức, một tiếng gầm lên, quơ Huyền Binh trường mâu mâu can hung hăng địa quật liễu Triệu Đông Hải mấy người: "Vô liêm sỉ các ngươi thành cái dạng gì rồi? Có phải hay không giống như bị quân pháp xử trí "

Triệu Đông Hải mấy người đau kêu thảm thiết, vội vàng lên tinh thần. Bọn họ rất vô tội nhìn liễu Hồng Vũ một cái, trong lòng tự nhủ không trách chúng ta nha, có cái này quái thai ở, bình thường có hay không chuyện gì, căn bản đánh không dậy nổi tinh thần.

Cả đội ngũ chi, tất cả mọi người đã nhìn ra Hồng Vũ bất phàm, chẳng qua là mọi người không tốt hỏi nhiều thôi.

"Hừ" Kỷ Kiêu hừ một tiếng, hung hăng trợn mắt nhìn Hồng Vũ một cái —— nàng chính là không ưa Hồng Vũ.

Nàng trời sanh chính là chiến sĩ, mặc dù là cô bé, nhưng mình đổi thành liễu như vậy một đông cứng tên. Nàng nhất định là muốn ở quân doanh điểm cuối lão cả. Quân doanh chi nhất dạy đúng là kỷ luật nghiêm minh, quân tư quân dung. Hết lần này tới lần khác Hồng Vũ cả ngày cà lơ phất phơ một bộ hỗn thế trẻ hư bộ dáng, nàng dĩ nhiên rất không thích. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Pháp Nhật Thần Hành thuật (hạ)

Hồng Vũ luôn luôn là sẽ không đi làm nhiệt mặt dán lên lãnh cái mông chuyện tình, Kỷ Kiêu không thích hắn, hắn cũng lười phải đi chủ động thông đồng. Lại cứ hôm nay Kỷ Kiêu lại muốn tới trêu chọc mình, Hồng Vũ cũng có chút không nhanh, hắn chợt hướng Kỷ Kiêu nhếch miệng cười một tiếng, khiến cho Kỷ Kiêu không giải thích được.

Dưới háng nàng Liệt Ma Tê chợt cảm giác được một trận mãnh liệt sợ hãi, đó là hoang thú huyết mạch trời sanh bị áp chế kết quả, nhất thời Liệt Ma Tê một tiếng quái khiếu chợt vừa nhảy, Kỷ Kiêu vội vàng không kịp chuẩn bị, tại chỗ bị xốc xuống tới thiếu chút nữa ngã trên mặt đất.

Hồng Vũ cười ha ha, Kỷ Kiêu đỏ bừng liễu mặt, cũng biết là người nầy giở trò quỷ, nhất thời tức giận hung hăng nhìn chằm chằm hắn.

Hồng Vũ lại ngoài ý muốn phát hiện, này hung hãn bé con tức giận đi lên thời điểm, càng thêm anh tư táp sảng, lại rất nhịn nhìn

"Này nhất định là ảo giác" Hồng Vũ mình đối với mình nói: "Quan Lăng cùng Trang Hàn cũng không ở, bổn thiếu gia nhất định là đến mức quá lâu…"

Loại này lừa mình dối người thuyết pháp để cho Hồng Vũ cũng không biết xấu hổ liễu —— coi như là Trang Hàn cùng Quan Lăng đều ở, Vũ thiếu gia cũng không được nghẹn?

Hắn ảo não gãi gãi đầu, trong lòng sắc hướng đảm bên sinh quyết định, chỉ cần có thể sống trở về, lần đầu tiên nhìn thấy hai nha đầu, tựu lập tức đem các nàng ngay tại chỗ chánh pháp

Bỗng nhiên một loại cảm giác kỳ quái đánh tới, giống như một cây tinh tế kim may đột nhiên đâm vào liễu hắn não nhân thượng. Hồng Vũ một cái giật mình kinh nghi bất định chung quanh nhìn.

Thấy hắn dừng lại, Triệu Đông Hải có chút kỳ quái: "Tại sao?"

Hồng Vũ thấp giọng nói: "Có điểm gì là lạ "

Hắn linh giác luôn luôn rất chính xác, mà ở trong đó lại càng nguy cơ tứ phía Mẫu Hà hoang lâm khu vực, không có gì không thể nào chuyện đã xảy ra.

Hồng Vũ một cảnh giác lên, Kỷ Hoành cũng đi theo ánh mắt nghiêm nghị, quét mắt chung quanh. Lúc trước hắn cũng không có cố ý đi sưu tầm, nhưng là một khi tập trung lực chú ý, Nhất Phẩm Hợp Chân thực lực lập tức thể hiện đi ra ngoài, phía trước vùng núi trong, một cái nhìn lại có ít nhất mười mấy nơi có cái gì không đúng chỗ.

"Có mai phục" hắn một tiếng thét kinh hãi vừa vặn ra khỏi miệng, phía trước trong núi rừng tựu sinh khí một đoàn sáng ngời "Mặt trời".

Ánh sáng mãnh liệt mũi nhọn theo người cơ hồ mắt mở không ra, một ít đoàn quang cầu đường kính nhanh chóng bành trướng đạt đến trăm trượng, đè ép chung quanh không gian phát ra từng đợt thanh thúy rách tiếng vang, rồi sau đó nhanh chóng gào thét mà đến.

"Pháp Nhật Thần Hành thuật đây là Liệt Dương huyết mạch, ngươi là Ngân Nguyệt thành Từ gia người" Kỷ Hoành gầm lên giận dữ bay lên trời, phía sau một đạo khổng lồ hỏa thú Đồ Đằng rống giận ra.

Đầu kia ngọn lửa thần thú cao gần một trăm năm mươi trượng, sinh lần đầu tam giác sáu mắt, sau lưng hai cánh mở ra chừng hai trăm trượng, thân thể lỗ võ có lực, ngửa mặt lên trời nổi giận gầm lên một tiếng, tức giận hướng một ít đoàn tia sáng nhào tới.

Cùng lúc đó, thả ra liễu võ đạo thật hình dạng Kỷ Hoành cũng tùy theo nghênh chiến mà lên.

Ngân Nguyệt thành Từ gia cùng Thiên Cơ thành Kỷ gia chính là kẻ thù truyền kiếp, hai tòa thành trì trong lúc cách mấy cái thành bang, còn có mấy đạo lạch trời, nếu không phải như thế, hai nhà đã sớm giết máu chảy thành sông.

Từ gia người ra hiện tại nơi này phục kích, Kỷ Hoành tuyệt không ngoài ý muốn. Hắn chẳng qua là thầm hận, là ai để lộ liễu tin tức, sau khi trở về nhất định phải tra tra ra manh mối.

Một ít đoàn ánh sáng mãnh liệt mũi nhọn thậm chí có thể cùng trên bầu trời nắng gắt tranh nhau phát sáng, một đường gào thét một đường bành trướng, ở Hồng Vũ đám người phía trước ngàn trượng trời cao trong hung hăng đụng vào nhau.

Quang mang màu vàng cùng xích hồng sắc ngọn lửa ầm ầm một tiếng nổ tung, vùng núi trong đột nhiên biến thành một mảnh làm người ta con mắt manh phát sáng màu trắng. Suốt duy trì ba hô hấp sau, hai đại Nhất Phẩm Hợp Chân lần đầu tiên va chạm mới xem như kiện một giai đoạn, một đoạn.

Một đoàn khổng lồ mây hình nấm phóng lên cao, trên mặt đất ba nghìn trượng bên trong hóa thành một mảnh đất chết.

Kỷ Kiêu ở va chạm bộc phát thời điểm đã trường mâu một vượt qua, ngăn ở liễu Hồng Vũ trước mặt, cho chặn lại khổng lồ bộ phận va chạm uy lực.

Hồng Vũ cười khổ, mình hai đời cũng không có để cho nữ nhân che ở trước mặt mình chẳng qua là này hung hãn bé con động tác thật sự quá là nhanh, hắn căn bản phản ứng không kịp nữa.

Kỷ Kiêu vượt qua mâu mà đứng, nói không ra lời anh tư táp sảng. Hồng Vũ đứng ở sau lưng nàng, một tia nhàn nhạt nữ nhi mùi thơm chui vào lỗ mũi, nghe thấy đứng lên hết sức thoải mái, trong lòng không khỏi có chút ngoài ý muốn: Này hung hãn bé con thì ra là cũng có như vậy nữ nhân một mặt.

Va chạm kịch liệt dưới, Triệu Đông Hải đám người ngã trái ngã phải, duy chỉ có Kỷ Kiêu còn ngạo nghễ mà đứng.

Trên bầu trời, hai đại siêu cấp cường giả thân hình hiển lộ ra, Kỷ Hoành lù lù bất động, trên mặt đất tọa kỵ của hắn tam phẩm hoang thú Hống Nguyệt Ma Hùng hung hăng vuốt mặt đất hướng lên trời gầm thét, hận không được bay đi lên trợ giúp chủ nhân.

Từ gia tên kia một cái chân đã vượt qua liễu nhất phẩm một sao cường giả Từ Sơn Hỏa có chút ngoài ý muốn: “Lại còn có

một đầu tọa kỵ, xem ra Kỷ Hoành ngươi sẽ phải thoát khỏi phế vật nhất phẩm tình cảnh liễu.”

Kỷ Hoành cũng không bị hắn chọc giận, lạnh lùng cười một tiếng: “Từ gia con chuột chui qua kia mấy đạo lạch trời không dễ dàng, không phải là tới đây theo múa mép khua môi a?”

“Ha ha ha” Từ Sơn Hỏa ngửa mặt lên trời cười một tiếng: “Ngươi gấp gáp như vậy muốn chết, ta liền thành toàn ngươi “

Sau lưng của hắn, võ đạo thật hình dạng chính là một viên đường kính đã bành trướng đến một trăm năm mươi trượng khổng lồ quang cầu, lúc này đang tiếp dẫn trên bầu trời sáng rỡ tiếp tục lớn mạnh.

Mà Kỷ Hoành phía sau ngọn lửa thần thú võ đạo thật hình dạng, dưới ánh mặt trời cũng là trạng thái tốt nhất, song phương tám lạng nửa cân, lực lượng cường đại uy áp dưới, Triệu Đông Hải đám người phải lui ra ngoài mấy ngàn trượng mới có thể đặt chân.

Làm hai đại siêu cấp cường giả lần nữa bộc phát ra trực tiếp va chạm lúc, trên bầu trời lưu quang bốn phía, từng đạo lực lượng uy áp quét ngang, tán bật ra tới lực lượng cường đại trên mặt đất để lại giăng khắp nơi khe rãnh

Từ gia người đã từ hai cánh giết đi lên

Kỷ gia đội ngũ chỉ có ước chừng bốn mươi người, nhưng là đối thủ nhưng có trăm người Kỷ Kiêu sắc mặt ngưng trọng: “Dàn trận”

Kỷ gia người biết rõ mình bị vây hoàn cảnh xấu, nhưng như cũ đâu vào đấy đứng hàng bố trí thành một ngọn trận thế, phòng thủ nghiêm mật.

Ở chỗ này, tin tức đưa không ra đi, căn bản không thể nào có viện binh chạy tới. Hết thảy chỉ có thể dựa vào mình. Muốn chạy trốn, nói không chừng sẽ một đầu tiến đụng vào một loại đầu đại thời xa xưa đời tồn tại trong lãnh địa, vậy thì càng thêm thê thảm. Cho nên Triệu Đông Hải đám người nghiêm khắc dựa theo bình thời huấn luyện trận pháp đứng lại, trên người võ khí tia sáng không ngừng lóe lên, đem của mình

trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất, cùng địch nhân liều chết đánh một trận

"Rầm rầm "

Hai tiếng nổ mạnh cơ hồ là đồng thời vang lên, Từ gia người từ hai cánh chia ra đánh tới, cầm đầu hai đại Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, đồng loạt ra tay hung hăng địa đụng vào liễu trận thế trên.

Kỷ Kiêu ở giữa chỉ huy, đây là Kỷ gia tổ tiên truyền xuống một ngọn quân trận, có thể đem mỗi người lực lượng làm hết sức tập hợp ở chung một chỗ. Hà Tả đại lục trận pháp phát triển vượt xa Thanh Nguyên đại lục, loại này quân trận bởi vì tạo thành trận pháp người nguyên nhân, biến hóa không nhiều lắm, uy lực cũng chỉ có thể coi như là có hạn. Nhưng là một khi bày trận, trên bầu trời liền xuất hiện một mịt mờ không khỏi kỳ dị đồ án, cá nhân đích võ khí một khi bộc phát ra, đã bị cái này đồ án dẫn dắt, rót vào trong đó.

Kỷ Kiêu ở trong trận, trong tay quơ trường mâu tiếp dẫn trên bầu trời lực lượng cường đại. Ở dưới háng của nàng, Liệt Ma Tê gầm lên giận dữ, thay thế chủ nhân nhận chịu trận pháp áp lực cực lớn. Đây cũng là có cường hãn tọa kỵ chỗ tốt một trong.

Trường mâu chỉ thiên, một đạo xích hồng sắc võ khí tia sáng từ mũi thương thượng dẫn dắt đi ra ngoài, hóa thành một đạo giương nanh múa vuốt hỏa xà. Hỏa xà tựa hồ ở cố gắng hóa thành một con Giao Long, liên tục bành trướng, đã dài ra liễu bốn chỉ móng vuốt, nhưng là cũng không cách nào hoàn thành cuối cùng đột phá dài ra Độc Giác.

Từ gia người đã đánh tới, hai cánh chia ra tiến công, võ khí tia sáng bắn ra, giống như hai thanh chiến chuy, hung hăng đập vào trên trận pháp.

Kỷ Kiêu cả người chấn động, khó chịu muốn hộc máu. Nàng trường mâu một ngón tay, đã dài đến trăm trượng hỏa xà gào thét một tiếng xông ra, chừng đánh sâu vào, cùng Từ gia người đấu ở chung một chỗ.

Trận pháp trong, Triệu Hải đông đám người không ngừng mà dựa theo huấn luyện tốt nện bước du tẩu, biến hóa riêng của mình trận vị, mới có thể bảo đảm trận pháp là không gãy vận chuyển.

Trận pháp ngưng tụ liễu mọi người lực lượng, bốn trảo hỏa xà trở nên cường đại, kinh sợ thối lui liễu hai đại Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh sau, ở Từ gia đầu người trên nóc một du tẩu, hỏa trảo nhấc lên, thì bảy người kêu thảm toàn thân toát ra ngọn lửa, rất nhanh tựu thành liễu một mảnh tro bụi.

"Càn rỡ" kia cầm đầu hai đại Nhị Phẩm Khai Thần, tu vi cũng không ở Kỷ Kiêu dưới, thấy thứ nhất hiệp thủ hạ mình tựu tổn thất thảm trọng, nhất thời giận dữ, song song cường công mà lên, riêng của mình thả ra cao gần chừng mười trượng võ đạo thật hình dạng cùng cái kia hỏa xà triền đấu liễu mười mấy hiệp sau, xoay người cũng ra lệnh cho phía sau chính là thủ hạ: "Bày trận"

Từ gia Ngân Nguyệt thành cũng là đứng đầu thành bang, có thể cùng Thiên Cơ thành Kỷ gia chống lại đích đương nhiên không phải đợi rỗi rãnh hạng người

Kỷ gia bày xuống quân trận chú trọng phòng ngự, Từ gia này hai tòa quân trận cũng là mạnh hơn tiến công.

Hai tòa quân trận vừa ra, riêng của mình dùng võ khí ở trên bầu trời ngưng kết ra một con cự kiếm, dài đến một trăm hai mươi trượng, vây công bốn trảo hỏa xà.

Kỷ Kiêu nhất thời ứng phó hết sức cố hết sức, đối phương nhân số nhiều lực lượng lớn, hơn nữa hiện tại chia làm hai tòa trận pháp, lấy hai đối với một, nàng hoàn toàn không chiếm ưu thế. Chẳng qua là chốc lát thời gian, tựu hiểm tượng hoàn sinh, trận pháp trong có bảy tám người hộc máu nội thương.

Đứng ở Kỷ Kiêu phía sau Hồng Vũ con mắt lóe sáng sáng suốt, trên bầu trời chiến đấu hắn chẳng muốn đi để ý tới, Kỷ Hoành mặc dù còn chưa tới liễu sinh tử khô khốc trước mắt, nhưng là hắn dù sao còn có một đầu tam phẩm hoang thú tọa kỵ, sẽ không khinh địch như vậy tựu thua.

Mà trên mặt đất chiến đấu, làm Kỷ gia quân trận bố trí mở đích lúc, Hồng Vũ tựu dược dược dục thí. Lấy Hồng Vũ trong ánh mắt nhìn, chỗ ngồi này quân trận thật sự là quá đơn sơ liễu hắn tin tưởng mình coi như là tùy tiện chỉ điểm hạ xuống, uy lực cũng có thể tăng lên nửa thành. Nếu như dốc lòng điều giáo cải tiến, uy lực gấp bội cũng không phải là không thể nào.

Nhưng là hắn rất nhanh liền phát hiện liễu vấn đề mấu chốt chỗ ở: Đây là quân trận, là muốn mở rộng ra, cho nên không thể phức tạp. Mà Triệu Đông Hải đám người đã thói quen chỗ ngồi này trận pháp, hắn tùy tiện lên tiếng chỉ điểm, nhất định sẽ tạo thành hỗn loạn, đừng nói tăng lên uy lực liễu, chỉ sợ tại chỗ sẽ phải trận pháp hỏng mất.

Hồng Vũ đang tính toán làm sao trợ giúp Kỷ gia giải quyết đối thủ, không nghĩ tới Từ gia người lại cũng bố trí hai tòa quân trận, cái này Vũ thiếu gia rốt cục có đất dụng võ

Thân hình hắn chợt lóe, liền từ Kỷ Kiêu sau lưng đi ra.

“Ngươi cho cái gì, nguy hiểm” Kỷ Kiêu thất kinh. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Chiến trận (thượng)

Trước khi rời đi, Kỷ Vân nhưng là đã thông báo, làm cho nàng nhất định phải đem Hồng Vũ an toàn đuổi Thiên Cơ thành. Kỷ Kiêu thân là quân nhân, đối với ra lệnh thi hành là không gãy không giữ.

Hồng Vũ lúc này đi ra ngoài đó chính là chịu chết a, hắn một Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, phía ngoài yếu nhất cũng chính là cái này trình độ, hắn đi cho cái gì? Đàng hoàng ở trận pháp dưới sự bảo vệ ngốc mới đúng.

Nhưng là Kỷ Kiêu hô một tiếng sau liền phát hiện Hồng Vũ dưới chân linh hoạt, sưu sưu mấy bước lại thật đi ra ngoài

Mà hắn xuyên qua trận pháp cả trải qua, nước chảy mây trôi cái này nước chảy mây trôi không riêng gì nói chính hắn đi vô cùng thông thuận, hơn nữa cũng không có ảnh hưởng đến trận pháp vận chuyển, trận pháp cũng nước chảy mây trôi

Lần này là có thể nhìn ra bất phàm liễu, trận pháp đang vận chuyển, mọi người không ngừng mà thay hình đổi vị, vốn là lúc này một người bỗng nhiên lao ra, nhất định sẽ đụng vào mấy.

Nhưng là Hồng Vũ không có.

Hơn nữa người bình thường muốn từ trận pháp trong đi ra ngoài cũng không dễ dàng. Kỷ Kiêu không nhịn được phỏng đoán, chẳng lẽ Hồng Vũ đối với trận pháp có điều nghiên cứu?

Dù sao quân trận đơn giản, có thể làm được một bước này không ít người.

Nhưng là dù vậy, hắn muốn đi ra ngoài cũng là rất nguy hiểm, rời đi trận pháp bảo vệ, nếu như đối thủ dùng một thanh trận pháp cự kiếm cuốn lấy mình, khác một kiếm chỉ cần một kích, là có thể đem Hồng Vũ tại chỗ chém giết

“Mau chút ít trở lại, nguy hiểm “

Hồng Vũ lóe ra liễu ngoài trận, Kỷ Kiêu lo lắng cũng vô dụng, nàng còn nhỏ hơn tâm duy trì trận pháp.

Vừa nhìn thấy Hồng Vũ đi ra ngoài, Từ gia người cười liễu. Tiểu tử này nghĩ cho cái gì? Chẳng lẽ trong lòng còn có cái gì anh hùng mộng, muốn bằng vào sức một mình vãn hồi bại cục? Hắn cũng quá ngây thơ đi?

Hai đại Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh nhìn nhau, cùng nhau cười: "Trước hết giết sạch Kỷ gia người "

Bởi vì chiếm được bí mật tin tức, cho nên Từ gia lần này phái ra người chân chính mục tiêu là Hồng Vũ.

Hồng Vũ muốn sanh cầm, những người khác toàn bộ diệt khẩu một tên cũng không để lại

Bọn họ mới vừa rồi còn có chút băn khoăn, bởi vì Hồng Vũ đang ở đối phương trận pháp trong, bọn họ không dám buông tay công kích, nếu là dùng sức quá mạnh, cả trận pháp trong người tất cả đều giết hết liễu, trở về sẽ không biện pháp khai báo. Hiện tại Hồng Vũ đi ra ngoài, hai người quyết định không đi quản hắn khỉ gió, toàn lực giết hết Kỷ gia người.

Về phần Hồng Vũ? Hắn một Tam Phẩm Hiển Thánh, có thể cho cái gì?

Mặc dù hắn rất trẻ tuổi, tiền đồ vô lượng, bất quá hiện tại, cảnh giới chính là cảnh giới, lực lượng chính là lực lượng, hắn không thể làm gì.

Hồng Vũ hướng đối phương một ngọn trận pháp đi tới, trận pháp trong, Từ gia người nhanh chóng trao đổi lấy trận vị, bọn họ thấy Hồng Vũ dược dược dục thí bộ dạng, cũng cười.

Quân trận mặc dù đơn sơ, nhưng là thắng ở ổn định.

Không nên xem thường này một ngọn quân trận, mặc dù là chú trọng công kích, nhưng là trận pháp bản thân lực phòng ngự cũng vô cùng hùng hậu.

Bởi vì một khi triển khai trận pháp, trong trận người sẽ phải toàn tâm toàn ý thâu xuất lực lượng của mình, căn bản không rảnh phòng ngự. Lúc này nếu có người đánh lén, trận

pháp không có tự thân lực lượng phòng ngự tựu quá nguy hiểm.

Này hai tòa quân trận, đều có tự thân võ khí phòng ngự, ở trận pháp phía ngoài bao phủ thật dầy một tầng, coi như là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh một kích toàn lực cũng không cách nào rung chuyển, chớ nói chi là Hồng Vũ cái này nho nhỏ Tam Phẩm Hiển Thánh liễu.

Hồng Vũ đang ở bọn họ đùa cợt ánh mắt cùng mỉm cười trong, đi tới một ngọn trận pháp bên cạnh, hắn cũng không có làm cái gì, mà là ngẩng đầu nhìn trên bầu trời.

Từ gia trận pháp biến thành hai thanh cự kiếm đang cùng bốn trảo hỏa xà tranh đấu. Một thanh cự kiếm mới vừa rút về, khác một kiếm lập tức bổ sung, căn bản không để cho Kỷ Kiêu thở dốc thời gian.

Còn lần này đón tới chuôi này cự kiếm, chính là Hồng Vũ trước mặt chỗ ngồi này trận pháp.

Kỷ Kiêu cố gắng hết sức, bốn trảo hỏa xà phấn chấn tinh thần cùng cự kiếm hợp lực đánh một trận. Mà Hồng Vũ cũng đang lúc này, trong tay không ngừng đánh một tiết tấu, tựa hồ là ở tính toán cái gì, quay đầu lại hướng Kỷ Kiêu cười một tiếng. Vừa lúc đó, trong tay của hắn tiết tấu cũng đến một vị trí, Hồng Vũ bỗng nhiên xuất thủ Thất Tịch đoản kiếm chợt xuất hiện, hung hăng đâm vào Từ gia binh trong trận.

Làm cho người ta giật mình một màn xuất hiện, Từ gia binh trận có thể ngăn cản Nhị Phẩm Khai Thần một kích toàn lực võ khí phòng ngự quỷ thần xui khiến cái chăn phá khai rồi, tựa hồ yếu ớt không chịu nổi

Mà Thất Tịch đoản kiếm cũng không có chút nào huyền niệm đâm trúng liễu một căn bản không có bất kỳ phòng ngự Từ gia võ giả trong cơ thể.

“Xuy “

Hồng Vũ võ khí bộc phát, tên kia Từ gia võ giả nội tạng nát bấy, tại chỗ bỏ mình. Rồi sau đó chính là liên tiếp phản ứng, tên võ giả này té xuống, cả trận pháp vừa lúc vận chuyển tới liễu một mấu chốt thời khắc, lực lượng nhưng bởi vì… này tên

võ giả té xuống đột nhiên gảy lìa, có như vậy một ngắn ngủi khe hở thời gian, trận pháp vận chuyển mất linh, mà bốn trảo hỏa xà vừa vặn phát động liễu một vòng mãnh liệt thế công.

Trên bầu trời võ khí tia sáng ngưng tụ mà thành cự kiếm ngây người như phỗng, mặc cho bốn trảo hỏa xà hung hăng đụng vào liễu trên thân kiếm, răng rắc một tiếng thân kiếm vỡ vụn

Võ khí cự kiếm nhận được bị thương phản tác dụng ở trên trận pháp, trận pháp kịch liệt chấn động, có một loại võ giả cùng nhau hộc máu

"Không tốt" chủ trì trận pháp cái kia tên Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh thất kinh, cuống quít bay lên trời, thẳng ép Hồng Vũ mà đến

Hồng Vũ lần này, hiển nhiên đã là xem thấu cả Từ gia binh trận tất cả ảo diệu, bằng đơn giản một kích, đổi lấy lớn nhất chiến quả.

Lúc trước xem thường Hồng Vũ, giao ra liễu thảm trọng thật nhiều. Những thứ kia mới vừa rồi còn ở cười nhạo Từ gia võ giả, hiện tại tất cả đều hộc máu rốt cuộc, trận pháp đã bị phá.

Một người khác quân trận Hứa gia võ giả cũng là thất kinh, Hồng Vũ như vậy nhìn như trò đùa một kích, lại sinh ra đáng sợ như vậy liên hoàn hiệu quả. Người nầy đối với chiến đấu cơ nắm chặc, đối với trận pháp hiểu rõ, cũng là ở thật là đáng sợ sao?

Nếu như không phải là tận mắt nhìn thấy, bất kỳ một cái nào Từ gia võ giả cũng rất khó tin tưởng một mười mấy tuổi thiếu niên, cư nhiên như thử đáng sợ. Nhưng là Hồng Vũ chiến quả tựu bày ở trước mắt, không khỏi bọn họ không tin.

Cự kiếm bể tan tành, Kỷ Kiêu cũng rất ngoài ý muốn, Kỷ gia mọi người không biết Hồng Vũ rốt cuộc đi ra ngoài cho cái gì, thậm chí còn ở trách cứ Hồng Vũ không an phận thủ mình, quá mức ngây thơ, lúc này xông ra không phải là muốn chết? Sau đó Hồng Vũ khoát tay, cho bọn họ một khổng lồ vui mừng.

Thậm chí bởi vì thật sự quá ngoài ý muốn liễu, trận pháp vận chuyển cũng hơi có điều dừng lại.

Kỷ Kiêu mãnh liệt thoáng cái há to miệng, ý nghĩ kia lại từ trong đầu xông ra: Tiểu tử này vốn có thể ở lơ đãng trong lúc làm cho người ta lớn nhất khiếp sợ

Cũng may nàng phản ứng rất nhanh, nhanh chóng điều chỉnh sau bốn trảo hỏa xà ầm ầm xuống, lửa cháy bay lên, đem bảy tám tên Hứa gia võ giả thiêu thành tro tàn.

Nàng đã không có phát động kích thứ hai thời gian, khác một ngọn quân trong trận, Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh gầm lên giận dữ: "Càn rỡ" võ khí cự kiếm gào thét mà đến cùng nàng triền đấu ở chung một chỗ.

Mặc dù nói chỉ còn lại có một thanh võ khí cự kiếm, nhưng là lực lượng của đối thủ như cũ so sánh với nàng mạnh, một khi tức giận thi triển, Kỷ Kiêu ứng phó càng thêm cố hết sức. Nàng muốn cứu viện Hồng Vũ hạ xuống, nhưng có tâm vô lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn vị kia Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh lăng không xuống, một tờ áp hướng Hồng Vũ đỉnh đầu cường hãn võ khí ở giữa không trung lóng lánh, ngưng tụ thành một con mười trượng Cự chưởng. Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh tức giận cực kỳ, mặc dù phía trên nói muốn sống bắt, nhưng là hắn cũng phải đem Hồng Vũ đánh gần chết lấy tiêu mối hận trong lòng

"Hồng Vũ mau lui lại "

Kỷ Kiêu vội vàng hô to, hơi bất lưu thần thiếu chút nữa bị đối thủ bắt được cơ hội đánh lén thành công.

Hồng Vũ cũng không sợ không vội vàng, còn có thời gian đối với nàng khẽ mỉm cười

Mặc dù đối mặt Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, nhưng là loại trình độ này nguy hiểm, cùng Tịch Diệt cổ giới so với coi là không được cái gì. Cho dù là Hà Tả đại lục các võ giả phá lệ hiếu chiến, vị này Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh cũng không thể có thể có Hồng Vũ như vậy kinh nghiệm chiến đấu phong phú, nhiều lần như vậy sanh tử huyền quan khảo nghiệm.

Vào giờ khắc này, Hồng Vũ có ít nhất tám loại phương pháp ứng đối, hắn nhanh chóng ở trong đó lựa chọn một loại, Thất Tịch đoản kiếm từ một bất khả tư nghị góc độ xuyên ra, hướng lên trời một ngón tay

Trên bầu trời vị kia Nhị Phẩm Khai Thần quá mức khinh địch liễu, Hồng Vũ đầu tiên nhìn tựu đã nhìn ra.

Này trên thực tế không thể trách hắn. Tuy nói có câu tên là "Toàn lực vật lộn đọ sức thỏ", nhưng là chân chính có thể làm được có mấy người? Rõ ràng nhìn thấy là một con thỏ, có mấy người có dùng đối phó sư tử lực lượng đi đánh giết?

Vị kia Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh cảm thấy đối phó một Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ không cần quá thật tình cũng là bình thường. Huống chi hắn đã bộc phát bảy thành võ khí, đối phó một Tam Phẩm Hiển Thánh tuyệt đối vậy là đủ rồi.

Nói như vậy Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ coi như là toàn lực phản kích, cũng rất khó làm thương tổn hại đến một vị Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, nhưng là Hồng Vũ bất đồng, bởi vì hắn trong tay có Thất Tịch đoản kiếm

Đoản kiếm hướng lên trời một ngón tay, Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh nhất thời cảm thấy vô cùng không được tự nhiên.

Bởi vì hắn phát hiện bất kể mình kế tiếp từ đâu phương hướng công kích, cũng sẽ một chưởng vỗ vào Hồng Vũ trên đoản kiếm

Một chưởng này chưa chắc có thể đánh chết Hồng Vũ, mà Hồng Vũ một kiếm kia cũng chưa chắc có thể đâm chết hắn, nhưng là này dù sao cũng là một cục diện lưỡng bại câu thương. Hắn đường đường Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, đánh giết một Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, bị người ta liều mạng một lưỡng bại câu thương, hắn này trương lão mặt hướng chỗ đặt?

Hắn buồn bực thu tay về chưởng, bảy thành võ tức công kích mạnh mẽ thu hồi cũng không phải là nhẹ nhàng như vậy chuyện tình. Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh bay ngược trở về, rơi xuống đất thời điểm lảo đảo một cái.

Sau đó hắn giật mình phát hiện, tiểu tử kia lại chiếm tiện nghi nghiện, đuổi giết đã tới

"ĐxxCM…" Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh trong lòng một trận cuồng mắng, nhưng là hắn mới vừa rồi mạnh mẽ thu hồi một chưởng kia còn có chút vũ khí rối loạn, Hồng Vũ chạm mặt một mảnh kiếm quang tát, lại là lốm đa lốm đốm tựa như ngân hà tả, Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh trong lúc nhất thời tìm không được cái gì sơ hở, không thể làm gì khác hơn là liên tiếp lui về phía sau.

Kỷ gia người tất cả đều mở to hai mắt nhìn: Đây là Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ sao? Làm sao giết Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh liên tiếp lui về phía sau?

Kỷ Kiêu lần này mang đi ra người, thì ngày thứ nhất buổi tối trông chừng Hồng Vũ cái kia hai. Mới vừa rồi Hồng Vũ phá trận thời điểm, hai người tựu mơ hồ cảm thấy không được bình thường, lúc này Hồng Vũ đại triển thần uy, giết Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh kế tiếp bại lui, hai người nghĩ đến mình đêm hôm đó đầy trời loạn xuy da trâu, xấu hổ tột đỉnh, chỉ bằng Hồng Vũ hiện tại biểu hiện, cũng không phải là hai người bọn họ có thể so sánh với

Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh bị đè nén vô cùng, chỉ muốn mắng to lấy phát tiết trong lòng bất mãn.

Hồng Vũ chiêu thức nhìn qua lộn xộn, võ khí thậm chí đông phun một chút tây bắn hạ xuống, nhưng là lại thường thường có thể hạn chế hắn vô cùng không được tự nhiên. Hắn thật sự không nghĩ ra được, cái dạng gì trong hoàn cảnh, lại rèn luyện ra như vậy vũ kỹ Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Chiến trận (hạ)

Hồng Vũ một phen tấn công mạnh, Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh đã bại lui liễu mười mấy bước. Hắn giận tím mặt, hai vai chấn động mạnh một cái, sau lưng Huyền Binh xé rách liễu bố trí bộ bay lên trời.

Nhị phẩm mở đỉnh một phát bắt được của mình Huyền Binh, khi đó một thanh một nửa giống như chiến phủ, một nửa giống như chiến đao kỳ lạ binh khí, phất tay chém, thì đầy trời hàn quang tát rơi xuống.

"Đương đương đương…"

Liên tiếp dày đặc tiếng va chạm, Hồng Vũ cầm trong tay Thất Tịch đoản kiếm liên tiếp lui về phía sau.

Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh ngửa mặt lên trời một tiếng điên cuồng hét lên, không thuận theo không buông tha giết tới đây. Mới vừa rồi Hồng Vũ làm sao đem hắn bức lui, hắn hiện tại làm sao đường cũ phản giết trở lại.

Hắn lại bị một Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ làm cho lộ ra liễu Huyền Binh, trận chiến này coi như là đánh thắng, sanh cầm Hồng Vũ, tương lai truyền đi cũng là đại ném mặt chuyện tình.

Mỗi khi Thất Tịch đoản kiếm cùng đối phương Huyền Binh va chạm một lần, Hồng Vũ đầu óc chi, Thất Tịch Kiếm Linh tựu gào khóc quát to một tiếng: "Ai nha nha đau quá, ai nha nha đau chết mất thiếu niên lang bổn tọa thắt lưng cũng muốn chặt đứt ai nha nha không tốt muốn toái thiếu niên lang này một tờ đại chiến sau, ngươi cần phải cho bổn tọa hảo hảo bổ nhất bổ…"

Hồng Vũ đã hết chỗ nói rồi, còn có so sánh với ngươi hơn vô sỉ không

Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh đột nhiên cảm giác được không đúng lắm, thân thể từng cái lỗ chân lông tựa hồ cũng ở hướng

ra phía ngoài tiết lộ võ khí, hơn nữa tốc độ cực nhanh, chốc lát thời gian thì ước chừng nửa thành võ khí bị tiết lộ rớt

Đây là chuyện gì xảy ra? Hắn thất kinh, Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh võ khí lượng thập phần lớn lớn, trong thời gian ngắn như vậy tiết lộ liễu nửa thành cái tốc độ này thật sự là thật là đáng sợ, coi như là chính hắn tán công, cũng không có tốc độ nhanh như vậy.

Hắn thật to triệt thoái phía sau một bước, kéo ra liễu cùng Hồng Vũ ở giữa khoảng cách, tinh tế cảm thụ được trong cơ thể trạng huống. Chính là chỗ này sao chốc lát thời gian, trong cơ thể võ khí lần nữa tiết lộ nửa thành tổng cộng đã một thành liễu

Hắn ý thức được không ổn liễu, bởi vì bất kể hắn làm sao cố gắng ngăn cản, của mình võ khí như cũ nhanh chóng tiết ra ngoài, căn bản không cách nào ngăn cản.

Võ khí chính là võ giả lực lượng chi nguyên, Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh phi thường khẳng định mình là độc liễu. Mặc dù hắn không biết mình loại chính là cái gì độc, rốt cuộc là làm sao độc.

Nhưng là hắn triệt thoái phía sau, Hồng Vũ sẽ theo chi mà lên. Thất Tịch đoản kiếm huyễn hóa ra một mảnh xinh đẹp trí mạng kiếm quang thật nhanh tịch quyển mà đến, trong nháy mắt đã hắn bao phủ kia.

Hồng Vũ kiếm quang ở người khác xem ra, tựa hồ có chút có hoa không quả, nhưng là chỉ có trực diện này một mảnh kiếm quang Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh mới hiểu được đây là như thế nào một loại gió thổi không lọt công kích

Ở nơi này chính là hình thức công kích đến, coi như là toàn thịnh thời kỳ mình cũng nếu ứng nghiệm trả đích luống cuống tay chân huống chi là hiện tại?

Hắn mồ hôi lạnh rơi xuống, cái này Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, tại chính mình một Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh trước mặt lại còn che giấu thực lực, biết lúc này mới lộ ra chân chính nanh

Hắn rốt cuộc là cái gì lai lịch, tại sao ở Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ thời điểm thì đáng sợ như thế chiến lực?

Cơ hồ không có chút nào sơ hở kiếm quang tịch quyển mà đến, Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh biết mình hiện tại căn bản ứng phó không được, ngắn như vậy ngắn một lát, trong cơ thể võ khí lần nữa tiết lộ một thành. Hắn bối rối lui về phía sau, mà hắn càng lùi, Hồng Vũ kiếm quang càng là liên miên không dứt không thể ngăn cản.

Ở vô cùng vô tận chiến đấu giết chóc chi tôi luyện ra tới kiếm kỹ, một khi triển khai tựu giống như ngân hà rủ xuống, thao thao bất tuyệt.

Kỷ gia chiến trận chi, mọi người trợn mắt cứng lưỡi: Đây là Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ cùng Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh chiến đấu sao? Làm sao đảo rồi?

Kế tiếp bại lui không hề có lực hoàn thủ lại là vị kia Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh?

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Hồng Vũ bên này bão táp giết vào, Kỷ gia bên kia người người phân thần, trận pháp thiếu chút nữa ra khỏi sơ hở, Kỷ Kiêu một tiếng quát mắng: "Tập tinh thần "

Mọi người vội vàng hoàn hồn, nhưng trên thực tế ngay cả Kỷ Kiêu mình, cũng nhịn không được hướng Hồng Vũ bên kia nhìn, thật sự là quá kinh người.

Ngược lại, Từ gia bên kia mọi người sợ hết hồn hết vía

Bị Hồng Vũ phá hư cái kia chiến trận còn có hơn hai mươi người hoàn hảo không tổn hao gì, này hơn hai mươi người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, làm sao đều có chút không thể tin được trước mắt sự thật giá thế.

Nhưng là bọn họ Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh đại nhân bị giết mồ hôi lạnh dầm dề liên tiếp lui về phía sau, lúc này đã chẳng quan tâm nhiều lắm. Hơn hai mươi người một tiếng cùng thét lên: "Giết —— "

Riêng của mình giơ lên Huyền Binh hướng Hồng Vũ giết đi qua, không vì cái gì khác, một khi bọn họ đại nhân bị giết,

kế tiếp cũng là đến phiên bọn họ. Hiện tại hắn cửa cũng không có như vậy mười phần lòng tin, một mình đối mặt Hồng Vũ còn có thể chiến thắng

"Vô sỉ" Kỷ gia người chửi ầm lên: "Các ngươi một nhóm người cảnh giới cũng so sánh với người ta cao, nhưng liên thủ đối phó người ta một, Ngân Nguyệt thành Từ gia đây là càng ngày càng có tiền đồ liễu "

Từ gia người kia còn quản ngươi mắng? Chỉ cần có thể đem Hồng Vũ bắt lại là được.

Lần này sử dụng chính là cải tạo sau tiết phong chi độc, hắn hiện tại tùy thân đeo Độc đan đã không nhiều lắm liễu, cải tạo sau tiết phong chi độc độc tính mãnh liệt, trong khoảng thời gian ngắn là có thể đem độc người võ khí tiết không còn một mống

Bất kể Hồng Vũ có phải hay không ở đoạt tấn công, tiết phong chi độc cũng sẽ ở Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh trên người tiếp tục phát huy tác dụng —— hắn một trận đoạt tấn công, chỉ là bởi vì Vũ thiếu gia ác thú vị, cảm giác mình một cái nho nhỏ Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, đánh cho Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh kế tiếp bại lui tốt sảng khoái

Mà Từ gia người vây giết tới đây, Hồng Vũ hoảng hốt trong lúc trở lại Tịch Diệt cổ giới chi. Ở nơi đâu, hắn chính là như vậy bị đông đảo cường địch vây công.

Hồng Vũ vừa đưa ra liễu tinh thần, cũng không để ý cái gì thành bổn liễu, ở đầu óc nặng hét lớn một tiếng: "Thất Tịch, buông tay buông chân đại sát tứ phương cho liễu này một phiếu vé, thiếu gia ta rượu ngon thịt ngon chiêu đãi ngươi "

Thất Tịch Kiếm Linh nơi nào ra mắt thiếu gia hào phóng như vậy thời điểm? Rất giống cao thủ khí độ thoải mái cười lớn một tiếng: "Hoắc ha ha —— tốt, hôm nay bổn tọa tựu bất cứ giá nào liễu, cùng ngươi điên một cuộc "

Hồng Vũ thân hình nhanh như thiểm điện, xông vào Từ gia những thứ kia võ giả chi, Thất Tịch đoản kiếm vung lên, binh một tiếng chặt đứt liễu một phẩm Huyền Binh

Một khi khai chiến, Thất Tịch Kiếm Linh tức giận cái gì độ tất cả đều là mặt nạ bị kéo xuống tới.

“Ai nha đau quá “

“Nga ơ ơ, lão thắt lưng gãy nữa “

“Thật thật, lần này là thật, muốn toái rớt “

“Cái mạng già của ta muốn bị mất ở chỗ này nữa…”

Nó mỗi một thanh kêu thảm thiết, cũng kèm theo “Binh” một tiếng, một thanh Từ gia Huyền Binh bị chém đứt. Hồng Vũ bị nó làm cho não nhân đau, phát huy có điều mất thường, cuối cùng một gã Từ gia võ giả hai chân mềm nhũn thiếu chút nữa té trên mặt đất, Hồng Vũ một kiếm chém qua đi lại đánh hụt liễu, bị tên kia võ giả một cúi đầu trốn thoát

Hồng Vũ rất là ảo não lắc đầu, hắn một đường ghé qua chém giết, nhanh chóng chuyển xê dịch trong lúc, sau lưng để lại trên đất gảy lìa Huyền Binh. Hơn hai mươi tên Từ gia võ giả trợn mắt hốc mồm, tay là nửa đoạn Huyền Binh.

Những thứ này Huyền Binh đẳng cấp thấp nhất là phẩm, đẳng cấp cao nhất là tứ phẩm, ở Thất Tịch dưới đoản kiếm, không có hợp lại chi tướng

Hồng Vũ cầm kiếm mà đứng, mới vừa rồi hắn đã lặng lẽ đem Ất Mộc chi độc thả ra đi, so sánh với một hồi sẽ qua mà hiệu quả là có thể phát huy liễu.

Này ngắn ngủi chiến đấu, so sánh với mới vừa rồi Hồng Vũ cùng Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh trận chiến ấy còn muốn cho người giật mình. Vừa Từ gia chiến trận cùng Kỷ gia chiến trận tất cả đều ngừng lại, tất cả mọi người ngơ ngác nhìn Hồng Vũ, Hà Tả đại lục Huyền Binh phát triển cực kỳ cao minh, nhưng là cũng không có nghe nói qua có kia một Huyền Binh, có thể như thế “Làm nhục” đồng loại

Kỷ Kiêu thấy Hồng Vũ quay đầu lại, hướng về phía mình một trận tễ mi lộng nhãn, nhất thời lại bị cái này thối tiểu trêu chọc được giận tím mặt, rất nhanh kịp phản ứng đây là đang ác chiến chi.

Nàng một tiếng gầm thét: “Giết —— “

Chiến trận dẫn đầu trọng khải, bốn trảo hỏa xà hung hăng cho cự kiếm một cái, rồi sau đó thừa thắng xông lên, giết đối thủ kế tiếp bại lui.

Đang ở Kỷ Kiêu bên này tình thế thật tốt hết sức, Hồng Vũ lắc mình đi tới Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh trước mặt, đoản kiếm vừa nhấc, xuy một tiếng đâm vào hắn cái cổ.

Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh thấy rõ ràng liễu Hồng Vũ động tác, nghĩ tới nhiều cái mau né đích phương pháp xử lí, đáng tiếc trong cơ thể hắn võ khí chỉ còn lại có ba thành không tới, căn bản làm không ra nhanh như vậy động tác, chỉ có thể trừng trừng hai mắt, chết không nhắm mắt té xuống.

"A" Từ gia võ giả một mảnh xôn xao, nhưng là bọn họ vừa mới há mồm, thì một mảnh màu xanh biếc từ miệng nhanh chóng sinh trưởng đi ra ngoài, chi chít, vô luận như thế nào xé rách cũng sẽ có nhiều hơn đằng mạn dài ra.

Ất Mộc chi độc

Kiếm quang chợt lóe, vô số viên đầu lâu ngất trời bay lên. Hồng Vũ không chút nào nương tay chém giết đi qua, chốc lát trong lúc liền giết người đầu cuồn cuộn

Kỷ gia chiến trận chi, đêm hôm đó hai gã thủ vệ đã hoàn toàn há hốc mồm, đến lúc này mới xem như hiểu, Hồng Vũ mới là thật một người là có thể đối phó hai người bọn họ, dễ dàng

Hồng Vũ xoay người lại, sau lưng trên đất thi thể, tâm không khỏi thở dài, lần này uy phong mười phần, nhưng là từ Thanh Nguyên đại lục mang đến Độc đan không sai biệt lắm đã tiêu hao vô ích liễu.

Hắn theo bản năng nhìn hướng một bên những thứ kia còn đang lúc ban đầu bị thương hơn hai mươi người, những thứ kia Từ gia võ giả mọi người sống lưng phát rét, cũng không biết là người nào dẫn đầu, bất cố thân thượng thương thế một tiếng quái khiếu bỏ mạng mà chạy

Có người dẫn đầu, lập tức sợ hãi cảm xúc tựa như ôn dịch giống nhau lan tràn, trong khoảnh khắc hơn hai mươi người chạy không còn một mống. Hồng Vũ cũng không có đi truy

kích, bởi vì hắn biết những người này thân chịu trọng thương, nơi này chính là Mẫu Hà hoang lâm khu vực, ở chỗ này bỏ mạng chạy trốn chỉ biết bị chết nhanh hơn.

Cũng là khác chiến trận chi cái kia vị Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh nóng nảy, giận dữ hét: "Một đám ngu xuẩn nhân số chúng ta thượng còn chiếm có ưu thế, bọn họ đã là cường nỗ chi mạt chờ Từ Sơn Hỏa đại nhân giết Kỷ Hoành, chúng ta tựu tất thắng không thể nghi ngờ…"

Hắn cũng nhìn ra Hồng Vũ giết chết mình những thứ kia đồng bạn tình huống có chút quỷ dị, chỉ sợ là dùng cái gì đặc thù đích thủ đoạn, khi hắn xem ra chỉ cần cẩn thận một chút cũng sẽ không bị Hồng Vũ hữu cơ nhưng ngồi, dù sao mình cảnh giới còn tại đó.

Nhưng là lời nói này vừa nói đi ra ngoài, đã nhìn thấy Hồng Vũ cầm trong tay đoản kiếm hướng hắn chiến trận đi tới. Vị này Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh theo bản năng một run run, cũng không biết làm như thế nào ứng đối rồi.

Hồng Vũ mới vừa rồi là làm sao phá hủy một người khác chiến trận nhưng hắn là thấy vậy rất rõ ràng, bình tĩnh mà xem xét ít nhất trước mắt, hắn không có gì hay biện pháp đối phó Hồng Vũ. Nếu như tản ra chiến trận, như vậy trên đỉnh đầu một ít chỉ bốn trảo hỏa xà sẽ gào thét xuống, cũng giống nhau là một cái tử lộ.

"Lớn, đại nhân, Từ Sơn Hỏa các hạ lúc nào mới có thể chiến thắng?" Có thủ hạ hỏi ra, lắp bắp

Tất cả mọi người len lén hướng trên nhìn. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Nhất phẩm cúc (thượng)

Một đoàn Kim Quang, một mảnh ngọn lửa, gào thét mà đến gào thét đi, tung hoành thiên không giết đang khó hoà giải.

Kỷ Hoành đúng là cảnh giới hơi thấp một chút, nhưng là hắn hiện tại có một đầu tam phẩm hoang thú tọa kỵ, một khi ở vô ích không địch lại, có thể hạ xuống tới, có tọa kỵ phối hợp, có thể thở dốc. Mà Từ Sơn Hỏa hạ xuống xuống tới, Hống Nguyệt Ma Hùng sẽ nhào tới cắn xé. Mặc dù chẳng qua là tam phẩm hoang thú, nhưng cuối cùng sẽ cho Từ Sơn Hỏa tạo thành khốn nhiễu. Hơn nữa hoang thú lực lớn vô cùng, lực sát thương mười phần.

Nhìn cái này giá thế, hai đại Nhất Phẩm Hợp Chân chiến đấu không phải là nhất thời bán hội có thể phân ra thắng bại.

Mà Hồng Vũ đã đi tới.

Hắn đã giơ lên kiếm tới —— Từ gia chiến trận chi, đông đảo võ giả còn đang thật nhanh thay hình đổi vị tiếp tục vận chuyển trận pháp, nhưng là mỗi người sắc mặt đều có chút khẩn trương, không biết ở Hồng Vũ xuất kiếm cái kia một khắc, ai là cái kia xui xẻo quỷ…

Hồng Vũ mắt bỗng nhiên hiện lên một đạo bén nhọn thần quang, một kiếm nhanh như thiểm điện đâm ra

Cả trận pháp người tâm cũng nhéo lên, theo bản năng hướng bên cạnh chợt lóe

Mỗi người đều sợ hãi chính là mình cái kia xui xẻo quỷ, kết quả mọi người theo bản năng chợt lóe, biểu hiện ra chính là cả chiến trận hoảng động liễu nhất hạ.

Mà Hồng Vũ cười ha ha, mới vừa rồi một ít hạ chẳng qua là hù dọa bọn họ một chút thôi, nửa đường sẽ thu hồi tới.

Từ gia mặt người thượng hoả lạt lạt, bao gồm vị kia Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh ở bên trong.

Mà một chút cực kỳ hết giận, Kỷ gia người cười vang, Kỷ Kiêu lại càng hào hùng bộc phát, quơ Huyền Binh chiến mâu chỉ dẫn bốn trảo hỏa xà liên tục phóng, ở thiên không giết Từ gia cự kiếm kế tiếp bại lui.

Từ gia người cũng là giận dữ, trận pháp vận chuyển gia tốc, cự kiếm trên mênh mông bộc phát ra ba đạo lực lượng sóng gợn, khuếch tán sau khi ra ngoài đang muốn đại triển quyền cước, Hồng Vũ nhưng bỗng nhiên khoát tay, xuy một kiếm đâm vào đi

Bị đâm cái kia tên Từ gia võ giả hai mắt trừng trừng, tựa hồ có chút không dám tin tưởng mình chính là xui xẻo quỷ

Hồng Vũ nhưng không có đem Thất Tịch đoản kiếm thu hồi lại, cổ tay cuốn, quét ngang qua. Màu vàng lợt võ khí từ Thất Tịch trên đoản kiếm phun ra đi, quét ra liễu một mảnh chừng mười trượng hình quạt mặt

Liên tiếp bảy tám người kêu thảm ngã xuống, nhất thê thảm cái chăn chặn ngang chặt đứt, khá hơn một chút cũng là gãy cánh tay chân gảy

Tại chiến trận chi, tất cả võ giả cũng muốn toàn lực thâu xuất lực lượng, mình căn bản không có chút nào phòng ngự lực

Những người này từng cái cảnh giới cũng không ở Hồng Vũ dưới, nếu như đan đả độc đấu, Hồng Vũ có thể chiến thắng cũng sẽ không nhẹ nhàng như vậy. Vốn là bọn họ tại chiến trận chi, phía ngoài có một tầng võ khí bảo vệ, bất đắc dĩ chiến trận loại vật này ở Hồng Vũ mắt thật sự là quá "Đơn giản" liễu —— trên thực tế các đại gia tộc chiến trận mặc dù đơn sơ, nhưng là trụ cột lao cố.

Nói cách khác tuyệt sẽ không dễ dàng như vậy bị từ một bên công phá. Coi như là Hà Tả đại lục trận pháp mọi người, làm một ngọn chiến trận đã vận chuyển lại sau, muốn phá giải cũng không phải là dễ dàng như vậy.

Nhưng là Hồng Vũ trận pháp thành tựu chính là yêu nghiệt, không thể dùng lẽ thường tới cân nhắc.

Những người này một té xuống, cả chiến trận ầm ầm sụp đổ, thiên không mới vừa phấn chấn lên tia sáng cự kiếm không có chút nào dấu hiệu nứt vỡ, Kỷ Kiêu cũng là đánh chó mù đường, bốn trảo hỏa xà gào thét một tiếng lăng không xuống, bỏ ra liễu một mảnh tử vong ngọn lửa, đem Từ gia chiến trận chi gọi một mảnh đống hỗn độn.

Vị kia chủ trì trận pháp Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh gầm lên giận dữ, rút ra bản thân Huyền Binh hướng Hồng Vũ đánh tới: "Bổn tọa giết ngươi "

Một con ngăm đen khổng lồ chiến mâu phá không mà đến, mũi thương chính xác mà hung ác đụng vào liễu hắn Huyền Binh thượng. Làm một tiếng vang lớn, Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh triệt thoái phía sau một bước, chuôi này chiến mâu cũng lui trở về, mang theo một trận ô ô tiếng rít trở lại Kỷ Kiêu đích tay.

Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh căm tức vô cùng trợn mắt nhìn Kỷ Kiêu một cái, vừa lúc đó đột nhiên cảm giác được một trận Hàn Phong đập vào mặt

Hồng Vũ chẳng những không có tránh né, ngược lại hung ác vô cùng chủ động giết đi lên thừa cơ hội này, hắn không chút lưu tình một kiếm chém ra

"Ai nha nha bổn tọa này một cái lão thắt lưng a, lại muốn bị tội liễu…"

Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh theo bản năng giơ tay lên Huyền Binh nghênh đón, thậm chí trên mặt đã treo lên liễu cười lạnh, muốn cười nhạo hắn một Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ không biết tự lượng sức mình. Nhưng là hắn thật giống như vừa cảm thấy có chỗ nào có cái gì không đúng. Cho đến tay chợt nhẹ, cúi đầu vừa nhìn một ít vật tứ phẩm Huyền Binh đã chỉ còn lại có nửa đoạn, hắn mới bỗng nhiên hiểu được, này tay nhỏ bé Huyền Binh có cổ quái, mới vừa rồi chặt đứt liễu mười mấy đem Huyền Binh liễu

Thất Tịch đoản kiếm bỏ ra liễu một mảnh lạnh tanh quang mang, sẽ phải đưa cả người bao phủ đi vào. Nhị Phẩm Khai

Thần đỉnh một tiếng quái khiếu thật nhanh lui về phía sau, lúc này cái gì mặt cũng chẳng quan tâm liễu.

Màu đen khổng lồ chiến mâu lần nữa phá không đánh tới, Kỷ Kiêu nhảy qua ngồi hoang thú, cầm trong tay chiến mâu chạy như điên mà đến. Nhiều tia nồng nặc màu hồng võ khí tia sáng, từ khôi giáp khe hở chi không ngừng thẩm thấu đi ra ngoài, tê tê rung động

"Giết ——— "

Nàng một tiếng khẽ kêu, cả kinh đối thủ lăng không nhảy chừng mười trượng, thật vất vả ổn định thân hình, cùng nàng du đấu.

Kỷ Kiêu cảnh giới cùng đối thủ tương tự, nhưng là có Huyền Binh có hoang thú tọa kỵ, hơn nữa khí thế như cầu vồng, này một tá, đại chiếm thượng phong, giết Từ gia Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh kế tiếp bại lui.

Mà Kỷ gia những võ giả khác cũng là mọi người xuống núi Mãnh Hổ một loại.

Có Hồng Vũ ở một bên áp trận, những thứ kia Từ gia võ giả cảm giác, cảm thấy bị độc xà ở sau lưng theo dõi. Bọn họ làm sao cũng nghĩ không thông, rõ ràng mình là thợ săn, Hồng Vũ là con mồi mới đúng, hiện tại làm sao quỷ dị không khỏi xoay ngược lại rồi?

Hồng Vũ chợt phát hiện, mình rỗi rãnh vô cùng nhàm chán a. Hắn chung quanh xem một chút, chỉ cần bị hắn tránh thượng Từ gia võ giả, nhất định sẽ ở kế tiếp mười chiêu bên trong đã bị Kỷ gia người cho rụng.

Chốc lát thời gian sau, Từ gia đã không dư thừa hạ mấy người liễu. Những người này cũng cùng mới vừa rồi giống nhau, liên tục sợ hãi kêu, không chịu nổi áp lực bỏ mạng mà chạy tiến vào một bên rừng hoang.

Vị kia Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh còn đang cùng Kỷ Kiêu đại chiến, hắn là kế tiếp bại lui. Kỷ Kiêu nổi thư uy, liên tiếp mười tám mâu, rốt cục cường ngạnh trào ra một sơ hở, một mâu đâm ra xỏ xuyên qua này tên Nhị Phẩm Khai Thần lồng ngực.

Chiến đấu sau khi chấm dứt, Kỷ gia người muốn đánh quét chiến trường, lại phát hiện mới vừa rồi bọn họ đang xem cuộc chiến Kỷ Kiêu thời điểm, Hồng Vũ đã đem mặt đất quét dọn một lần liễu. Từ gia tất cả võ giả mỏ tinh cũng bị hắn quét sạch

"Vũ thiếu gia ngươi há có thể như thế" Triệu Đông Hải bọn người muốn khóc, lúc trước đem toàn bộ thân gia bại bởi liễu Hồng Vũ, mọi người nghèo đều nhanh không có quần mặc, hiện tại thật vất vả có một đoạt lại chiến lợi phẩm cơ hội, lại bị Hồng Vũ nhanh chân đến trước liễu

Hồng Vũ nghiêm mặt nói: "Chẳng lẽ bổn thiếu gia không có tư cách thu chiến lợi phẩm?"

Trận chiến này lớn nhất công thần chính là Hồng Vũ, mọi người còn có thể nói gì? Triệu Đông Hải bất đắc dĩ nói: "Ngài đương nhiên là có tư cách."

Cũng may Hồng Vũ mặc dù đem mỏ tinh cầm đi, nhưng là vật gì đó khác để lại, mọi người cướp đoạt hạ xuống, mỗi người phân ra một chút.

Hồng Vũ tâm đã ở rỉ máu a, hắn đang cùng Thất Tịch Kiếm Linh cò kè mặc cả, cuối cùng lấy ra ba ngàn lượng mỏ tinh cho Thất Tịch đoản kiếm cắn nuốt liễu.

Thiên không, Từ Sơn Hỏa đang đại chiến, bỗng nhiên cảm giác được phía dưới tựa hồ có chút quỷ dị an tĩnh, chẳng lẽ đã kết thúc chiến đấu? Vậy cũng để ý lường trước chi, một trăm người đối với bốn mươi người, hai vị Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, nhanh như vậy kết thúc chiến đấu đã ở dự liệu chi.

Hắn trong lúc lơ đảng đi xuống nhìn lướt qua, chuẩn bị dùng xuống mặt chiến quả nhiễu loạn một chút Kỷ Hoành tâm thần, lại không nghĩ rằng một cái xem xuống đi, làm sao tìm được không tới Từ gia người

Hắn còn tưởng rằng mình nhìn lầm rồi, vội vàng triệt thoái phía sau mấy trăm trượng, dọn ra không gian lui tới hạ nhìn kỹ: Chưa có xem, phía dưới khoảng bốn mươi người, tất cả đều là Kỷ gia người, Từ gia người khác bộ phận nằm trên mặt

đất đã thành thi thể, còn có một chút mơ hồ có thể nhìn thấy ở rừng rậm chi chạy trốn

"Đây là chuyện gì xảy ra?" Từ Sơn Hỏa cảm thấy bất khả tư nghị, mà chống đở ưu thế phóng, làm sao có thất bại thảm hại

"Ha ha ha" Kỷ Hoành ngửa mặt lên trời cười dài: "Từ Sơn Hỏa ngươi không nghĩ tới sao? Chỉ còn lại có ngươi một người, còn không phải là chờ chết "

Từ Sơn Hỏa tâm thần đại loạn, hắn không rõ trên mặt đất tại sao có chiến quả như vậy, nhưng là hắn biết hôm nay muốn hoàn thành nhiệm vụ là không thể nào.

Đối với gia tộc mà nói, không có bắt được Hồng Vũ, tựu ít đi liễu một lần trọng yếu cơ hội, không cách nào hiểu rõ đến Mẫu Hà bờ bên kia đến tột cùng là tình huống nào. Đối với Ngân Nguyệt thành Từ gia tương lai phát triển ảnh hưởng khổng lồ.

Mà đối với chính hắn mà nói, hôm nay vốn là tôi luyện đánh một trận. Kỷ Hoành đối thủ này rất thích hợp. Ở Nhất Phẩm Hợp Chân chi bản thân tựu thuộc về người yếu, không có cường đại Huyền Binh, không có hoang thú tọa kỵ. Nếu như có thể chém giết Kỷ Hoành, tiến tới hiểu được sinh tử khô vinh, đối với hắn mà nói tuyệt đối là hoàn mỹ cục diện.

Nhưng là hôm nay trận chiến này, hắn ngay cả Kỷ Hoành đều không thể đánh bại, cùng hắn lòng tin mà nói là một khổng lồ đả kích, sợ rằng có đưa lần này sinh tử khô vinh hiểu được, tha sau mười mấy năm, thậm chí để cho hắn vĩnh viễn sợi tổng hợp ở chỗ này

Từ Sơn Hỏa tâm buồn bực cực kỳ, hắn vô cùng không cam lòng nhưng là đã thấy trên mặt đất Kỷ Kiêu ở quát lớn thủ hạ, trùng tân tổ thành chiến trận. Chỉ cần chiến trận xếp, có thể ngưng tụ võ khí Hóa Hình, tiến tới công kích được thiên không mình.

Hắn có chút do dự, bởi vì… này chính là hình thức công kích ở nhất phẩm trở xuống thoạt nhìn tựa hồ thập phần cường

đại, nhưng trên thực tế đối với hắn mà nói, cũng không thể uy hiếp được cái gì.

Hắn có một chuyện tam phẩm Huyền Binh, một mình đối mặt Kỷ Hoành vẫn như cũ là chiếm ưu thế. Coi như là cộng thêm trên mặt đất Kỷ Kiêu đám người hiệp trợ, mình như cũ có lực đánh một trận

Nếu như hôm nay chuyển bại thành thắng, cho hắn mà nói tuyệt đối có thể vượt qua sinh tử khô vinh này một đạo trạm kiểm soát. Mặc dù có chút nguy hiểm, nhưng là thu hoạch càng thêm khổng lồ.

Một năm chuyển động đến đây, Từ Sơn Hỏa lập tức thay đổi chú ý, chẳng những không rút lui, ngược lại hai cánh tay một tờ, sau lưng Nhật Nguyệt Song Luân Huyền Binh dâng lên, một ít đoàn quang mãn vạn trượng "Mặt trời", cũng càng thêm nóng bỏng, tay hắn cầm Huyền Binh, lăng không một kích thẳng hướng liễu Kỷ Hoành.

Kỷ Hoành cười ha ha, hắn thật đúng là lo lắng Từ Sơn Hỏa chạy trốn, nếu như Từ Sơn Hỏa muốn chạy hắn cũng ngăn trở không được. Hiện tại Từ Sơn Hỏa chẳng những không đi, còn bày ra quyết nhất tử chiến tư thái, đang lòng kẻ dưới này

Chẳng qua là Kỷ Hoành Huyền Binh chẳng qua là ngũ phẩm, thật sự khó có thể chống lại, bởi vì hắn tạm thời tránh đi phong mang, đợi đến trên mặt đất Kỷ Kiêu đám người trợ giúp.

Kỷ Kiêu đã một lần nữa chỉnh đốn liễu chiến trận, cỡi Liệt Ma Tê dựng ở chiến trận ương, đem tay chiến mâu hướng bầu trời Từ Sơn Hỏa một ngón tay: "Thành trận giết địch "

"Giết địch —— "

Kỷ gia võ giả giận dữ hét lên, thật nhanh vận chuyển trận pháp, đem của mình võ khí liều mạng rót vào trận pháp chi. Bọn họ kế tiếp muốn đối mặt chính là một vị Nhất Phẩm Hợp Chân Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Nhất phẩm cúc (hạ)

Mặc dù Hà Tả đại lục Nhất Phẩm Hợp Chân số lượng không ít, vượt xa Thanh Nguyên đại lục, nhưng là Nhất Phẩm Hợp Chân bất luận ở nơi đâu, cũng là cường giả dấu hiệu.

Nhất Phẩm Hợp Chân trở xuống, vĩnh viễn chỉ có thể nhìn lên Nhất Phẩm Hợp Chân. Đây không phải là nói đơn giản dùng một cái trận pháp, một Huyền Binh, hoặc là một đầu tọa kỵ là có thể đền bù chênh lệch. Chính là bởi vì… này loại quan niệm đã sớm xâm nhập lòng người, cho nên Kỷ gia võ giả mới có thể thận trọng như thế.

Bọn họ hiểu, trận chiến này chủ lực vẫn như cũ là Kỷ Hoành đại nhân. Đừng xem bọn họ liên thủ binh trận tựa hồ uy lực khổng lồ, nhưng là ở Nhất Phẩm Hợp Chân trước mặt, như cũ không chịu nổi một kích.

Bốn trảo hỏa xà dần dần thành hình, quanh thân lượn lờ này xích hồng sắc ngọn lửa, so với trước ngược lại càng cường đại hơn. Kỷ Kiêu ngăn chiến mâu, hỏa xà giương nanh múa vuốt hướng trời cao trèo lên đi, mang theo từng đợt vù vù hỏa thanh.

Từ Sơn Hỏa đang cùng Kỷ Hoành chiến nhẹ nhàng vui vẻ, cái kia bốn trảo hỏa xà mặc dù dài đến trăm trượng, nhưng là cùng hai vị Nhất Phẩm Hợp Chân võ đạo thật diện mạo bên ngoài so với, nhưng không khỏi "Gầy yếu không chịu nổi".

Bốn trảo hỏa xà giương nanh múa vuốt phác qua, Từ Sơn Hỏa vung tay lên một đoàn tia sáng đập tới đây, ầm ầm một tiếng tựu chấn đắc bốn trảo hỏa xà kế tiếp bại lui, mau tránh ra mấy ngàn trượng ra.

Kỷ Kiêu đám người cũng không nổi giận, bốn trảo hỏa xà không ngừng nhào tới trợ chiến, sau đó mỗi một lần đều chỉ có thể tạo được quấy rầy tác dụng, dễ dàng đã bị Từ Sơn Hỏa cho đánh trở về.

Từ Sơn Hỏa âm thầm đắc ý, mình làm ra liễu lựa chọn chính xác. Kỷ gia chiến trận quả nhiên khó có thể ảnh hưởng đến mình. Trận chiến này, chiến thắng khả năng thật lớn

Đến lúc đó chém Kỷ Hoành cho đổi phiên, lại đi thu thập trên mặt đất những thứ kia con sâu nhỏ, rồi sau đó bắt Hồng Vũ trở về phục mệnh.

Trận chiến này thành quả có thể nói huy hoàng

Nhưng là hắn mơ hồ có chút không giải thích được, như vậy một ngọn Kỷ gia chiến trận, uy lực rất một loại a, là làm sao chiến thắng mình mang đến cái kia chút ít Từ gia võ sĩ?

Hồng Vũ ở một bên nhìn, cũng không khỏi được bội phục lên Kỷ gia những thứ này võ giả. Quả nhiên là khi bại khi thắng bất khuất.

Từ Sơn Hỏa mỗi nhất kích, cũng sẽ cho chiến trận mang đến khổng lồ chấn động, bảy tám lần sau, chiến trận chi có bảy thành người bắt đầu hộc máu. Coi như là Kỷ Kiêu, lúc này cũng đã hai cánh tay trầm trọng, tựa hồ có chút không chịu nổi gánh nặng.

Hồng Vũ tâm châm chước một phen, hắn mới vừa rồi là một mực thật tình quan sát phản phục suy tư, đối với cái này ngồi Kỷ gia chiến trận lại có càng thêm khắc sâu biết.

Chiến trận phải thuần thục vận chuyển, mới có thể phát huy uy lực, đây cũng là Hồng Vũ lúc trước tại sao không thể trực tiếp từ Kỷ gia chiến trận nhúng tay nguyên nhân. Thật sự của hắn có thể đem chiến trận cải tạo tốt hơn, cũng không so sánh với hiện tại phức tạp, nhưng là những người này không thuần thục, vậy thì không làm sao được.

Nhưng là hiện tại Hồng Vũ có mới đích ý nghĩ.

Hắn đang đợi một cái cơ hội, sau đó vừa giống như lần trước giống nhau nước chảy mây trôi tiến vào chiến trận chi, đứng ở Kỷ Kiêu sau lưng nói với nàng nói: “Mới vừa rồi một ít bộ vận chuyển bộ pháp, liên tục vận chuyển đi xuống, sau đó ta la tiếp tục thời điểm, nữa để cho mọi người thuận thế vận chuyển đi xuống.”

Chiến trận vận chuyển cũng là từ một cách nhỏ bộ pháp tổ hợp nối liền lên, như vậy đem bộ pháp tổ hợp mở ra, cũng là để cho tiện các võ giả liên lạc.

Không riêng gì Kỷ Kiêu, hiện tại cả đội ngũ đối với Hồng Vũ đều có một loại không giải thích được tín nhiệm cảm —— mặc dù Kỷ Kiêu tướng quân trên thực tế như cũ rất không thích Hồng Vũ cà lơ phất phơ dạng.

"Ngươi là nói thứ ba mươi lăm bộ bộ pháp tổ hợp? Liên tục vận chuyển lời nói… Có chút khó khăn, nhưng là chúng ta có thể thử một chút."

"Tốt, hết thảy nghe ta chỉ huy, chúng ta chỉ có một lần cơ hội "

Kỷ Kiêu chiến mâu vung lên, tản đi liễu bốn trảo hỏa xà, chiến trận giải tán.

Thiên không, Từ Sơn Hỏa cười ha ha, hắn cho là Kỷ gia chiến trận kiên trì không nổi nữa. Hắn cảm giác mình lựa chọn đúng là rất sáng suốt, kế tiếp chỉ cần giải quyết Kỷ Hoành là được.

Triệu Đông Hải đám người cũng không hiểu tại sao bỗng nhiên giải tán chiến trận, cũng hồ nghi nhìn Kỷ Kiêu đợi chờ giải thích, Hồng Vũ chủ động đứng ra đi, hung hăng một quyền đánh hướng thiên vô ích: "Có muốn hay không hung hăng thao Từ gia nhất phẩm hoa cúc "

Một đám người nhìn lẫn nhau, rõ ràng không có gì lòng tin

Hồng Vũ chửi ầm lên: "Các ngươi đám này phế vật ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ? Hay là không phải là nam nhân?"

Kỷ Kiêu ở phía sau giận trách chờ Hồng Vũ, coi như là muốn ủng hộ tinh thần, cũng không cần như vậy thô tục sao?

Triệu Đông Hải dẫn đầu hống khiếu đứng lên: "Có cái gì không dám cùng lắm thì vừa chết chống lại Từ gia, chết cũng đáng được

"Đối với chúng ta liều mạng, hung hăng thao Từ gia nhất phẩm hoa cúc "

“Cho liễu “

Hồng Vũ hài lòng gật đầu: “Lúc này mới giống như là Hán cũng dựa theo ta nói đi đến làm, chúng ta chỉ có một lần cơ hội “

Kế tiếp tùy Kỷ Kiêu giảng giải, sau đó một lần nữa bố trí chiến trận.

Chiến trận vận chuyển tự có quy luật, không thể nào vừa bắt đầu hay thứ ba mươi lăm bộ bộ pháp, Kỷ Kiêu dẫn đạo cả chiến trận thật nhanh vận chuyển, cũng xài túc túc một nén nhang thời gian, mới tới thứ ba mươi lăm bộ bộ pháp. Này một bộ bộ pháp coi như là cả trận pháp chi phức tạp nhất một bộ, tiêu hao võ khí cùng thể lực cũng phi thường to lớn.

Hồng Vũ cũng đã nhìn ra điểm này, hắn thật ra thì trong lòng không có đáy, ở Kỷ gia các võ giả hiện tại loại này trạng thái, có thể hay không kiên trì đến mình cần có trình độ kia —— nhưng đây là cơ hội duy nhất liễu.

Lần thứ nhất đi đến, tiếp theo lần thứ hai. Đang lúc hàm tiếp hay là ra khỏi một chút vấn đề, cả trận pháp lập tức chậm chạp, thiên không đã ngưng tụ ra tới bốn trảo hỏa xà thiếu chút nữa giải tán.

Cũng may Kỷ Kiêu kinh nghiệm phong phú, mạnh mẽ tụ lại trận pháp lực lượng, mới xem như có duy trì xuống tới. Bất quá làm như vậy thật nhiều dạ, Kỷ Kiêu một ngụm máu tươi phun ra.

Mà lần thứ hai đi đến, đã có võ giả thở hồng hộc, đó là lúc trước chiến đấu bị thương.

Lần thứ hai hướng lần thứ ba chuyển hóa thời điểm, so sánh với một lần khá hơn một chút, chiến trận ngưng tụ lực lượng càng lúc càng lớn, mọi người cũng không có nghĩ đến, như vậy một thay đổi, sẽ có hiệu quả như thế.

Chờ đến thứ tư lần đích lúc, tựu vô cùng thông thuận liễu.

Sau đó là lần thứ năm, thứ lần, thứ bảy lần…

Đã có người sắp kiên trì không được liễu, Triệu Đông Hải hai mắt máu đỏ, liều mạng chống đở: “Vũ thiếu gia, rốt cuộc

muốn tới khi nào các người mau kiên trì không được liễu “

Hồng Vũ mặt lạnh lùng, không thể van xin hộ mặt quát lên: “Cũng chịu đựng không nên thất bại trong gang tấc chúng ta mục tiêu là Từ gia nhất phẩm hoa cúc, không thể bỏ vở nửa chừng, các ngươi không muốn làm mềm trứng dái tựu cho ta chịu đựng “

Lần thứ tám

Thứ lần

Thứ mười lần… Mắt thấy có võ giả lảo đảo, tùy thời có thể ngã quỵ. Thứ mười lần cũng chưa xong, vận chuyển tới một rất đặc biệt chỗ thời điểm, Hồng Vũ một tiếng quát chói tai: “Nhảy qua đi xuống “

Mọi người cuống quít thay đổi nện bước chuyển đổi đến thứ ba mươi bộ. Nhưng là không khỏi một mảnh hỗn loạn. Thiên không cái kia bốn trảo hỏa xà lại một lần nữa thiếu chút nữa giải tán, Kỷ Kiêu vừa phun ra một ngụm tiên huyết, mới xem như ổn định kết thúc mặt.

Mà bốn trảo hỏa xà một lần nữa ngưng tụ sau, mọi người giật mình phát hiện, cái kia hỏa xà trên đầu dài ra liễu một con Độc Giác

Hỏa xà hóa Giao thành công

Mọi người vui mừng quá đỗi, Hỏa Giao bay lên trời, ầm ầm một tiếng ngoài thân bộc phát ra tám mươi mốt con thật dài ngọn lửa, quay chung quanh Hỏa Giao chung quanh bay múa.

Hỏa Giao lực lượng so sánh với hỏa xà lớn hơn nhiều lắm, phóng lên cao hung hăng hướng Từ Sơn Hỏa đánh tới.

Lần này Từ Sơn Hỏa liên tiếp bay ra ba đạo quang cầu, cũng bị Hỏa Giao giương nanh múa vuốt đụng nát liễu, sau đó thật nhanh hướng Từ Sơn Hỏa phóng đi.

Kỷ Hoành mừng rỡ, cũng biết đây là thời khắc mấu chốt, đem hết toàn lực quấn lấy Từ Sơn Hỏa.

Hỏa Giao ở Kỷ Kiêu chiến mâu chỉ dẫn hạ mắt thấy sẽ phải đụng phải Từ Sơn Hỏa phía sau lưng, bỗng nhiên một cái tay từ Kỷ Kiêu đích lưng hậu thân, nhẹ nhàng nhấn một cái bả vai của nàng, chiến mâu đi xuống trầm xuống. Kia chỉ Hỏa Giao tùy theo một cúi đầu, oanh một tiếng từ phía sau đụng vào liễu Từ Sơn Hỏa trên mông đít…

Hồng Vũ thanh âm từ sau lưng nàng truyền đến: "Ta không phải mới vừa nói giỡn, thật là muốn phát thao lỗ đít của hắn

Thiên không truyền đến Từ Sơn Hỏa thê lương tiếng kêu thảm thiết, cái loại nầy thống khổ, là một nam nhân đều cả đời khó quên cho dù là hỏa xà hóa Giao, đối với Nhất Phẩm Hợp Chân mà nói, cũng như cũ chưa tính là khổng lồ uy hiếp. Nhưng là vị trí kia bị thương, trên tâm lý đả kích thật sự là quá khổng lồ.

Hồng Vũ nghe được một ít thanh kêu thảm thiết, nghiêm trang cho mình ác thú vị tìm một công khai lấy cớ: "Ngươi nhìn, vị trí kia sát thương, hiệu quả tốt nhất."

Kỷ Kiêu nghiêng đầu nhìn hắn, không nhịn được lắc đầu đi.

Hỏa Giao chỉ có thể duy trì một kích, lúc trước ra sức ngưng tụ lực lượng tùy theo tiêu tán, trận pháp chi mọi người cũng nữa kiên trì không được, ôi một tiếng riêng của mình ngã mở một lần, trận pháp phá tán.

Kỷ Hoành ngửa mặt lên trời cười to, vui vẻ vô cùng. Sau lưng một đầu ngọn lửa cự thú đột nhiên cất cao mười trượng, liên tục xuất thủ oanh kích Từ Sơn Hỏa không ngẩng đầu được lên.

Trên thực tế như vậy sau khi bị thương, hắn vốn là cũng là không ngẩng đầu được lên liễu.

Thời kỳ suy sụp, thân thể bị thương, tâm linh bị thương tổn nghiêm trọng lão nhân gia Từ Sơn Hỏa, phía sau cái mông bỏ ra một mảnh lâm ly máu tươi chạy trối chết. Kỷ Hoành lăng không truy kích, tuyệt không bỏ qua cho: "Từ gia lão cẩu, chạy đi đâu "

Hồng Vũ đối với Kỷ Kiêu nói: "Đi nhanh lên, hai đại nhất phẩm chiến đấu, khẳng định đã kinh động liễu chung quanh hoang thú, một khi hai vị nhất phẩm rời đi, chúng ta sẽ phải thành hoang thú miệng thức ăn ngon."

Hồng Vũ nói một chút không tệ, Kỷ Hoành cùng Từ Sơn Hỏa ở giữa đại chiến kinh thiên động địa, phương viên mấy ngàn dặm hoang thú nhất định đều có chỗ phát hiện, sở dĩ không có một đầu hoang thú lao ra, hoàn toàn là bởi vì đến nơi này cái cấp bậc hoang thú, cũng đã có nhất định trí khôn. Thực lực thấp tính ra một chút giết đi ra ngoài cũng là chịu chết; ví dụ thực tế chờ cũng cảm thấy mình rất không có khả năng sức một mình giải quyết hai đại đối thủ; thực lực chân chính cường đại là không so sánh với loài người ngu xuẩn, cũng hiểu được ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi đạo lý…

Kỷ Hoành đuổi theo Từ Sơn Hỏa, Kỷ Kiêu mang người nhanh chóng rút lui. Bất quá chốc lát thời gian, mới vừa rồi bọn họ chỗ đứng mặt đất bỗng nhiên nghĩ mặt nước một loại bắt đầu khởi động, một viên khổng lồ đỉnh đầu mạnh mẽ vọt ra, này viên đỉnh đầu thượng không có ánh mắt, chỉ có một tờ vòng tròn ngụm lớn, lao ra sau mạnh mẽ mở ra, lại so sánh với rắn độc có thể lớn lên còn lớn hơn, xông lên chừng mười trượng trời cao, hướng xuống đất mạnh mẽ khẽ hấp.

Một ít miệng mở lớn cổ thành một viên đường kính vượt qua trăm trượng đại cầu, cường đại hấp lực nhanh chóng ngưng tụ thành một nước xoáy, đem trên mặt đất nham thạch cây cối, cùng với Từ gia võ sĩ thi thể toàn bộ nuốt vào ngụm lớn chi.

Ngụm lớn nội sinh trường từng vòng sắc bén hàm răng, vừa lập lại vừa rút về dưới mặt đất.

Rồi sau đó rừng rậm vừa truyền đến từng đợt trầm trọng tiếng bước chân, một đầu cao gần một trăm hai mươi trượng, đứng thẳng chạy như điên khổng lồ Tích Dịch, một trảo đem một viên tráng kiện cổ thụ đẩy tới vọt ra. Nó trừu động mũi nghe nghe, mùi máu tươi còn không có tản đi, nhưng là trên mặt đất đã không có thi thể liễu, chung quanh vừa nhìn, lập tức hướng về phía trên mặt đất kia chỉ rãnh to không ngừng

gầm thét, đáng tiếc xem ra ngụm lớn chủ nhân ăn uống no đủ, đã không biết che dấu đến nơi nào đây liễu

Kế tiếp, lại có mười mấy đầu cường đại hoang thú xông lại, cuối cùng nhưng tất cả đều thất vọng đi. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Nhất phẩm một sao (thượng)

Hồng Vũ đám người tuyệt đối không biết bọn họ sau khi đi lại còn giống như lần này "Đặc sắc" Thú Tộc tranh bá trình diễn, nếu như biết rồi, đoán chừng trừ Hồng Vũ ở ngoài, tất cả mọi người muốn hai chân như nhũn ra.

Bọn họ đã tại hơn mười dặm ở ngoài, bởi vì Hồng Vũ nguyên nhân, thuận lợi tránh được cường đại hoang thú.

Ghé qua nửa ngày sau, vì vượt qua một đầu cường đại vượt qua nhất phẩm hoang thú, phải cùng một đầu nhị phẩm hoang thú gặp gỡ. Kết quả cuối cùng tự nhiên là Kỷ Kiêu đại phát thần uy, đem đầu kia nhị phẩm hoang thú chém giết.

Hồng Vũ ở nơi này quá trình chi không có chút nào biểu hiện —— hắn như cũ hi vọng để lại cho mọi người ấn tượng dạ, hắn chỉ có thể đủ hàng phục tam phẩm trở xuống đích hoang thú. Này đem bảo đảm hắn cuối cùng chân chính lá bài tẩy đột nhiên tính.

Ban đêm đã tới lúc trước, bọn họ đã tại gần ngoài trăm dặm, tìm được rồi một ngọn núi động nghỉ ngơi xuống tới.

Ngọn núi này động từng là một loại đầu cường đại hoang thú sào huyệt, cao lớn vô cùng, chung quanh nơi cũng là đã gió cho hoang thú phân biệt, còn có buồn thiu Bạch Cốt.

Vốn là chủ nhân nói vậy đã ở một loại tràng cự thú tranh đấu chi vẫn lạc, nơi này đã hoang phế thật lâu, cửa động cỏ dại đều có một cái cao hơn người liễu.

Mặc dù mùi vị như cũ có chút khó nghe, nhưng là chính là loại này mùi, để cho nhất phẩm trở xuống đích hoang thú không dám nhích tới gần, bọn họ buổi tối có thể an toàn một chút.

Mọi người làm từng bước cắm trại, ăn cơm tối, sắp xếp xong xuôi gát đêm nhân thủ, nghỉ ngơi một đêm ngày thứ hai tiếp tục lên đường.

Hà Tả đại lục Mẫu Hà hoang lâm khu vực tựa hồ so sánh với Thanh Nguyên đại lục còn muốn rộng lớn, kế tiếp liên tiếp đi bảy tám ngày, phía trước vẫn như cũ là một cái trông không đến đầu rừng rậm.

Ở ngày thứ tám lúc xế chiều, Kỷ Kiêu ngang hông treo một quả ngọc bài sáng lên yếu ớt quang mang.

Ngọc bài chi chữ khắc vào đồ vật một loại trận pháp, có thể tiến hành khoảng cách xa đơn giản đưa tin, nửa ngày trời sau, Kỷ Hoành đuổi theo.

Trên người hắn áo rách tung toé, chỗ kín hoang thú Hống Nguyệt Ma Hùng cũng vết thương chồng chất, nhưng là tinh thần lại có vẻ phá lệ hưng phấn, cả người trên người tràn đầy một loại bồng bột sinh cơ, làm cho người ta một loại cảm giác, cả người muốn niết cây hoàng bá sống lại, thoát thai hoán cốt

Kỷ Kiêu đám người đầu tiên nhìn thấy hắn, thiếu chút nữa không dám quen biết nhau.

Hồng Vũ vui sướng vừa chắp tay: "Chúc mừng đại nhân "

Kỷ Hoành ha ha cười một tiếng, lấy Nhất Phẩm Hợp Chân thân phận, lại đối với Hồng Vũ ôm quyền trả thi lễ: "Lần này có thể có cơ duyên này tạo hóa, còn muốn cảm tạ Vũ thiếu gia nếu như có thể bằng lần này vượt qua một sao khô khốc cảnh giới, nhất định so sánh với một phần đại lễ, tạ ơn các hạ "

Hồng Vũ khẽ mỉm cười: "Cái này phân lễ vật ta đoán chừng muốn nói trước nhận, ha ha ha "

"Ha ha ha" Kỷ Hoành cũng thoải mái cười to.

Từ Sơn Hỏa giết Kỷ Hoành cũng có thể vượt qua một ít nói trạm kiểm soát, huống chi Kỷ Hoành là chém giết so với hắn mạnh hơn Từ Sơn Hỏa?

Hắn vốn là Huyền Binh thiếu thốn, không có hoang thú tọa kỵ. Hiện tại chém giết Từ Sơn Hỏa, này một đôi tam phẩm Huyền Binh Nhật Nguyệt Song Luân nói vậy đã thành chiến lợi phẩm của hắn, hơn nữa lần này nếu có thể hiểu được đột phá, vượt qua một sao khô khốc trạm kiểm soát, như vậy tương lai ở nhà nhất định đại bị trọng dụng, tiền đồ thật xa.

Kỷ Hoành lại nói: "Vũ thiếu gia, Hắc Ma còn muốn nhờ cậy ngươi."

Hắc Ma là hắn cho Hống Nguyệt Ma Hùng lên tên, trận chiến này xuống tới vết thương chồng chất, bất quá đối với Kỷ Hoành trợ giúp thật lớn, Kỷ Hoành đối với cái này đầu hoang thú tọa kỵ tự nhiên càng thêm ái hộ.

Hồng Vũ tiếu a a nói: "Hảo thuyết hảo thuyết."

Kỷ Hoành bước đi đi vào, đối mặt Kỷ Kiêu cùng Triệu Đông Hải đám người, nhưng khôi phục Nhất Phẩm Hợp Chân uy nghiêm: "Có thể có thức ăn? Đưa lên tới "

Triệu Đông Hải đám người vội vàng chuẩn bị đại lượng cái ăn, Kỷ Hoành gió cuốn mây tan một loại ăn xong rồi thập cân thịt cho, ăn no uống ba cân rượu ngon, sau đó đi vào sơn động chỗ sâu khoanh chân ngồi xuống, cả hơi thở nhanh chóng suy sụp đi xuống

Triệu Đông Hải đám người thất kinh: "Như thế nào như thế Kỷ Hoành đại nhân hắn…"

Kỷ Kiêu cúi đầu một tiếng: "Không cho phép lớn tiếng tiếng động lớn xôn xao, quấy rầy đại nhân đột phá ngươi chết một trăm lần cũng khó chuộc tội

"Đột phá?" Nhất Phẩm Hợp Chân còn đột phá cái gì? Triệu Đông Hải đám người cũng có nghe thấy. Mới vừa rồi Hồng Vũ cùng Kỷ Hoành đại nhân rất đúng nói, bọn họ nghe mây mù dày đặc, lúc này đột nhiên hiểu.

Kỷ Hoành khoảng cách một sao sinh tử cảnh giới còn cách một đoạn, cái này ai cũng biết, nhưng không có nghĩ tới đây một lần sau lại có thể trực tiếp đánh sâu vào một sao sinh tử, hơn nữa nhìn đi tới lòng tin mười phần. Mọi người kính nể nhìn Kỷ Hoành ngoài, cũng nhịn không được âm thầm quay đầu lại, chuyện này chân chính công thần là Hồng Vũ a

Kỷ Hoành chỉ dùng một đêm thời gian, toàn thân sinh cơ tựu toàn bộ tản đi, đến trời sáng lúc, cả người đã trở nên giống như một đoạn cây khô một loại. Một loại võ giả nếu như không cần ánh mắt nhìn, chỉ có dùng linh giác đi cảm giác, căn bản sẽ không phát hiện nơi nào còn ngồi một người.

Nhưng là Hồng Vũ linh giác chi, lại có thể "Nhìn" đến, Kỷ Hoành vị trí thượng, có một chút sinh mệnh lực, tựa như đêm tối chi đèn chong, mặc dù cũng không sáng ngời, nhưng là ương ngạnh vô cùng tuyệt không dập tắt.

Bởi vì Kỷ Hoành nguyên nhân, mọi người không có tiếp tục lên đường, mà là đang sơn động chi trú trát xuống tới, cho hộ pháp.

Chỉ là không có nghĩ đến, này nhất đẳng chính là bảy ngày. Trong bảy ngày thời gian, Kỷ Hoành giống như là chết đi liễu giống nhau, không có một chút phản ứng. Bảy ngày sau đó đêm khuya, mọi người vốn tưởng rằng hôm nay còn có thể như vậy bình tĩnh đích quá khứ, cũng đã nằm ngủ liễu, bỗng nhiên chung quanh đích thiên địa nguyên khí sinh động, giống như từng chích hoạt bát Tinh Linh, điên cuồng tràn vào sơn động chi.

Tất cả mọi người bị thức tỉnh, mở mắt vừa nhìn, bóng tối chi thiên địa nguyên khí đã ngưng tụ thành từng đoàn từng đoàn mông lung vết lốm đốm, màu vàng, màu xanh, màu trắng, vàng nhạt… Năm màu sắc, một chút xíu tan ra vào Kỷ Hoành trong cơ thể

Kỷ Hoành vốn là đã tiều tụy thân thể, mắt thường có thể thấy được tốc độ nhanh chóng đầy đặn.

Kỷ Kiêu kích động vô cùng, nàng khoảng cách Nhất Phẩm Hợp Chân đã không xa, có thể khoảng cách gần quan sát một vị Nhất Phẩm Hợp Chân sinh tử khô vinh hiểu được, đối với nàng mà nói chỗ tốt khổng lồ.

Suốt hai canh giờ, chung quanh ngàn dặm bên trong đích thiên địa nguyên khí cơ hồ bị Kỷ Hoành cắn nuốt không còn, cuối cùng vẫn là vô số cổ thụ tản mát ra trận trận linh khí, mới xem như để cho Kỷ Hoành hoàn thành lần này sinh tử khô vinh.

Hắn đã khôi phục vốn là dạng, cả người nhìn qua tựa như ngàn năm giếng cổ dưới một vũng nước trong, mở mắt ra tựa hồ cũng có nhàn nhạt linh văn ở ba động.

“Chúc mừng đại nhân” Kỷ gia mọi người kích động vô cùng, cùng nhau chúc mừng. Kỷ Hoành tâm tình thật tốt, khẽ nhất tay một cái: “Đều không cần khách khí, mấy ngày qua cực khổ mọi người.”

“Bọn ta vinh hạnh “

Đơn giản khách sáo sau, Kỷ Hoành vung tay lên: “Cũng tiếp tục nghỉ ngơi đi, ngày mai chúng ta một lần nữa lên đường, mau sớm chạy về Thiên Cơ thành.” Hắn hướng Hồng Vũ gật đầu, ý bảo Hồng Vũ đi ra ngoài.

Hai người đến ngoài động, tìm một không ai địa phương : chỗ, Kỷ Hoành chỉ vào hai khối tảng đá lớn: “Vũ thiếu gia chúng ta ngồi xuống nói chuyện.”

Hồng Vũ không biết hắn muốn nói gì, ngồi ở trên tảng đá nhìn hắn.

Kỷ Hoành suy nghĩ một chút, nói: “Dọc theo con đường này thật ra thì làm phiền ngươi.”

Hồng Vũ mỉm cười, đang muốn khách khí, Kỷ Hoành giơ tay lên ngăn cản hắn: “Võ giả chi đạo nói vậy ngươi cũng hiểu, lần này có thể ngoài ý muốn đột phá, trợ giúp của ngươi thật lớn. Cho nên ta không thể lừa ngươi, nếu không mình tâm một ít nói khảm gây sự với, sau này đừng nghĩ có nữa tiến bộ.”

Hắn nói tiếp: “Ta không hỏi quá nhiều, chẳng qua là đem ta biết đến một ít chuyện nói cho ngươi biết. Ngươi nếu chuẩn bị, Tứ tiểu thư bị Kỷ Cương đại nhân bắt trở lại sau, lão gia phu nhân tựu lập tức an bài nàng chuẩn bị lập gia đình. Nhưng là Tứ tiểu thư kiên quyết không đồng ý, dẫn tới lão gia phu nhân nổi giận, những năm gần đây vẫn đem Tứ tiểu thư giam lỏng ở Thiên Cơ thành chi.

Ngươi muốn gặp Tứ tiểu thư, sợ rằng không dễ dàng. Bất quá ta hiện tại đột phá, tại gia tộc địa vị có thật to tăng lên, ở lão gia trước mặt hắn là cũng có thể nói lên nói liễu, ta sẽ tận lực giúp ngươi tranh thủ.”

Hồng Vũ tâm một cổ tức giận cơ hồ đè nén không được muốn bộc phát ra

Này mười mấy năm qua, phụ thân ở Thanh Nguyên đại lục chịu được kịch độc hành hạ, tâm như chết hôi, một thân một mình ở tại đạo quan chi.

Mẫu thân ở Hà Tả đại lục, bị gia tộc giam lỏng, nói vậy giống nhau kham khổ, còn muốn chống cự gia tộc bá đạo an bài

Mình người một nhà cách xa nhau ở Mẫu Hà hai bờ sông, xương thịt chia lìa, thân tình ly tán, bực nào thê thảm

Hắn thật sâu hít một hơi, làm cho mình tỉnh táo lại: "Hồng thúc yên tâm, ta hiểu phải nên làm như thế nào

Kỷ Hoành gật đầu: "Ngươi là ông cụ non, ta rất yên tâm. Lão gia phu nhân là của ngươi ông ngoại bà ngoại, Kỷ Cương đại nhân là của ngươi Đại cữu, bất kể có cái gì ân oán, chính là nhà mình thân nhân, cho nên ngàn vạn không nên vọng động.

Hồng Vũ đã mỉm cười: "Ngươi yên tâm đi."

Hắn tâm đã lạnh như băng, có quyết đoán của mình

Trì hoãn bảy ngày sau đó, đội ngũ lần nữa lên đường. Có một vị nhất phẩm một sao trấn giữ, mọi người lo lắng hơn chân

Ngắn ngủn bảy ngày thời gian, Hắc Ma trên người dọa người thương thế đã toàn bộ phục hồi như cũ, này đương nhiên là Hồng Vũ thú đan công lao, Kỷ Hoành lần nữa cảm tạ liễu Hồng Vũ.

Liệt Ma Tê mấy ngày qua được kêu là một u oán a, cũng không có việc gì tựu hướng Hồng Vũ bên cạnh cọ, muốn cùng hắn lôi kéo làm quen. Liệt Ma Tê nhưng là tận mắt nhìn thấy Hắc Ma một ít thân vết thương, cũng chính là bởi vì Hắc Ma hình thể khổng lồ, nếu là nó đã sớm xong đời liễu. Khủng bố như vậy thương thế, Hồng Vũ mãn bất tại hồ ném ra một linh đan, Hắc Ma ngao một tiếng nhào tới, tự hồ sợ Liệt Ma Tê đoạt —— Liệt Ma Tê lúc ấy đã cảm thấy bi ai, ta dám đoạt không

Một linh đan đi xuống, Hắc Ma vết thương trên người lập tức không chảy máu liễu, hơn nữa tựa hồ có thu nhỏ miệng lại

vảy kết khuynh hướng.

Ba ngày thời gian, Hồng Vũ liên tục ba miếng linh đan, Hắc Ma thương thế tựu trên căn bản tốt lắm. Mấy ngày qua nghỉ ngơi xuống tới, Hắc Ma vừa biến thành sinh long hoạt hổ liễu.

Liệt Ma Tê nhìn những thứ kia linh đan trông mà thèm vô cùng, bất đắc dĩ Hồng Vũ chính là nhìn không khá nó.

Hôm nay xuất hành, Kỷ Kiêu đau lòng hoang thú, không có ngồi ở trên lưng của nó. Liệt Ma Tê bỗng nhiên ngửi được vị đạo trưởng nào đó, nhất thời kích động lên, tránh thoát liễu Kỷ Kiêu trong tay dây cương, thở hổn hển thở hổn hển lao ra đội ngũ, Kỷ Kiêu thất kinh, vội vàng đuổi theo tới đây, nó nhưng xông ào vào rừng rậm, treo một buội cây nhỏ chạy trở lại, sau đó hí mắt mắt chạy tới Hồng Vũ bên cạnh, đem kia gốc cây cây nhỏ nhét vào Hồng Vũ trước mặt, lấy lòng hừ hừ kêu to.

Hồng Vũ ánh mắt sáng lên, bởi vì kia gốc cây cây nhỏ thượng tấm không có mấy, nhưng treo hơn hai mươi viên quyền đầu lớn nhỏ màu đỏ thắm trái cây.

Từ vẻ ngoài cùng mùi thơm đi lên phán đoán, đó là nhị phẩm linh dược "Linh ủ quả", chính là một loại trân quý thú đan nguyên liệu một trong.

Hắn không nhịn được đánh giá một chút Liệt Ma Tê: "Ngươi lại biết vật này trân quý?"

Liệt Ma Tê vội vàng điểm một cái lão đại, Hồng Vũ cười ha ha, tiện tay lấy ra tới một linh đan ném cho nó: "Phần thưởng ngươi " Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Nhất phẩm một sao (hạ)

Liệt Ma Tê vội vàng há miệng tiếp được, vui thích chạy về Kỷ Kiêu bên cạnh. Tất cả mọi người không giải thích được: Tình huống nào? Linh đan còn có thể cho hoang thú ăn?

Liệt Ma Tê năm đó chính là vô tình chi ăn loại này trái cây, bỗng nhiên trở nên thông minh, nó mới biết được trái cây kia thực là thứ tốt, nghe thấy được trái cây mùi thơm sau, vội vàng thái tới lấy lòng Hồng Vũ, rốt cục đạt được ước muốn.

Hồng Vũ đem những thứ kia linh ủ quả hái xuống, tâm đã bắt đầu tính toán, có thể mở lại một lò đan…

Chuyện này chính là một tiểu nhạc đệm, mọi người tất cả cũng không có suy nghĩ nhiều, dù sao Liệt Ma Tê dọc theo con đường này luôn là tìm dùng các loại vụng về thủ đoạn nịnh bợ Hồng Vũ, tất cả mọi người thói quen.

Duy chỉ có Kỷ Kiêu cũng đang ngày thứ hai cảm nhận được mình tọa kỵ là không cùng.

Liệt Ma Tê ngủ một đêm, thú đan dược hiệu rốt cục toàn bộ được mở.

Viên này thú đan không phải là chữa thương, mà là tương tự với kích thích Lăng Thiên Thần Hủy trong cơ thể huyết mạch cái kia loại. Liệt Ma Tê trong cơ thể không có cái loại nầy đại thời xa xưa đời cường đại huyết mạch, này cái linh đan là có thể cải thiện thể chất của nó, kích thích tiềm lực của nó.

Kỷ Kiêu lần nữa cỡi tọa kỵ của mình, rõ ràng cảm giác được chỗ kín Liệt Ma Tê gầy một chút. Bắt đầu nàng còn lớn hơn ăn cả kinh, trong một đêm hoang thú đột nhiên lần gầy, đây tuyệt đối không phải là cái gì chuyện tốt cho nên nàng vội vàng muốn xuống tới kiểm tra hạ xuống, lại không nghĩ rằng Liệt Ma Tê hoan khoái phát ra liên tiếp tiếng hô, rung đùi đắc ý trong lúc linh xảo vô cùng, rồi sau đó chân sau chợt đạp một cái, cọ một chút chạy trốn, lăng không lướt qua liễu năm mươi trượng mới rơi xuống

Kỷ Kiêu một chút ngây dại, trong nơi này giống như là có vấn đề? Liệt Ma Tê loại này hoang thú cũng không thích hợp toát ra, trước kia liều cái mạng già nhảy hạ xuống, nhiều nhất không cao hơn ba mươi trượng. Nhưng là hôm nay, nhảy năm mươi trượng

Liệt Ma Tê không phải là gầy, mà là trong cơ thể da thịt càng thêm tinh luyện liễu. Thân thể không hề nữa mập mạp, lực lượng càng cường đại hơn.

Chỉ có chủ nhân có thể cảm nhận được Liệt Ma Tê những biến hóa này, nàng rất nhanh hiểu, đây chính là Hồng Vũ một ít viên đan dược tác dụng

Hà Tả đại lục thượng thú sư trình độ so sánh với Thanh Nguyên đại lục cao không được bao nhiêu, hoang thú linh đan lại càng văn sở vị văn, chuyện này đối với Kỷ Kiêu rung động thật lớn, nàng thật sự có chút nghĩ mãi mà không rõ, cái này mười mấy tuổi thiếu niên, tựa hồ cái gì cũng sẽ? Này, này này… Này cà lơ phất phơ người không giống như vậy cố chấp chính là nhân vật a

Vừa đi bảy tám ngày, trên đường mọi người chém giết tam đầu hoang thú, một đầu nhất phẩm là Kỷ Hoành tay ngứa ngáy, muốn xem nhìn mình hiện tại đến đáy có bao nhiêu lợi hại. Khác hai đầu cũng là tam phẩm, xui xẻo gặp được chi đội ngũ này.

Mọi người đem hoang thú tài liệu tất cả đều thu thập, sau khi ra ngoài buôn bán rụng, đoán chừng có thể làm cho đã "Cái bụng dán phía sau lưng" túi tiền hơi khua lên.

Trải qua dài dòng bôn ba, rừng rậm rốt cục dần dần thưa thớt, chung quanh ngọn núi cũng không nữa như vậy hiểm trở, một ngày chi, nhiều lần gặp được hoang thú thợ săn tiểu đội, mọi người biết sắp đi ra ngoài.

Đến nơi này thật ra thì đã rất an toàn, chi đội ngũ này chi có một vị nhất phẩm một sao trấn giữ, những thứ kia hoang thú thợ săn tiểu đội thấy bọn họ, tất cả đều nghiêm nghị cung kính, hành lễ thối lui.

Lại qua một ngày, phía trước một ngọn kích thước chờ thành trì xuất hiện, bọn họ rốt cục đi ra khỏi Mẫu Hà hoang lâm khu vực.

"Sơn Âm thành đến" Triệu Đông Hải cười ha ha: "Chúng ta trở lại "

Sau khi vào thành, Kỷ Kiêu cũng coi như thể thiếp cho mọi người thả giả, các võ giả hoan hô một tiếng riêng của mình xông ra bán dọc theo con đường này bắt được các loại tài liệu.

Ở Hà Tả đại lục, Mẫu Hà hoang lâm khu vực cũng là rất nguy hiểm giải đất, bên trong dùng "Khắp nơi là trong bảo khố" hình dung cũng không quá đáng. Dọc theo con đường này, trừ những thứ kia hoang thú tài liệu ở ngoài, mọi người lành nghề quân quá trình chi, vô tình chi ngắt lấy dược liệu, còn có nhặt được khoáng thạch, cũng có thể bán một số tiền lớn.

Tối hôm đó, trừ ở lại giữ mấy người ở ngoài, các võ giả có rất ít người đã trở lại đêm. Trong túi quần có tiền sau, phần lớn đi ra ngoài phát tiết.

Dù sao ở Mẫu Hà hoang lâm khu vực chi, thời thời khắc khắc cũng muốn lo lắng đề phòng, áp lực tâm lý quá lớn.

Kỷ Kiêu đối với cái này loại chuyện chẳng thèm ngó tới, vô cùng ghét, đưa đến nàng khuya hôm nay tánh khí táo bạo, một gã ở lại giữ võ giả bởi vì một điểm nhỏ sai, bị nàng hung hăng huấn xích một bữa.

Kỷ Hoành dĩ nhiên sẽ không đi ra ngoài, hắn bình yên ngồi ở khách sạn gian phòng chi tu luyện, Hồng Vũ cũng không có đi quấy rầy người khác. Khi hắn gian phòng hai bên, cũng ở một vị nhị phẩm võ giả —— vẫn như cũ là giám thị.

Mặc dù mọi người đã vô cùng kính nể hắn, nhưng là nhiệm vụ chính là nhiệm vụ, khi hắn thân phận không có cuối cùng xác nhận lúc trước, hắn nhất định phải bị giám thị.

Kỷ Hoành cảm thấy buồn cười, chi đội ngũ này chi còn có người có thể giám thị Hồng Vũ sao? Thậm chí nếu như mình không ra tay, chỉ sợ hắn cũng qua tự nhiên liễu.

Ban ngày phồn hoa rốt cục tấm màn rơi xuống, Sơn Âm thành đèn rực rỡ mới lên, dần dần an tĩnh lại.

Kỷ Kiêu đứng ở gian phòng cửa sổ, phun ra một ngụm trọc khí. Từ Mẫu Hà hoang lâm khu vực chi giết đi ra, lần này nhiệm vụ coi như là hoàn thành một nửa. Nàng cảm giác trên vai áp lực nhẹ không nhỏ.

Đóng kỹ các cửa, Kỷ Kiêu mình cởi xuống chiến giáp.

Này một bộ chiến giáp cũng là Huyền Binh, đáng tiếc chẳng qua là đẳng cấp thấp nhất.

Hà Tả đại lục Huyền Binh tài nghệ vô cùng cao, một loại võ giả cũng có thể trang bị một uy lực không tầm thường Huyền Binh. Nhưng là Huyền Binh chiến giáp ở nơi này kia cũng là một cái ngoại lệ.

Huyền Binh chiến giáp là một bộ, tổ hợp ở chung một chỗ uy lực khổng lồ. Tựu giống với Kỷ Kiêu này một bộ, không riêng gì lực phòng ngự kinh người, hơn nữa đối với võ giả bản thân, đối với lực công kích, đều có trên diện rộng tăng lên. Này một bộ phẩm Huyền Binh chiến giáp, đã có thể đem Kỷ Kiêu cảnh giới tăng lên nửa cấp bậc, công kích uy lực tăng lên ba thành

Có thể nghĩ những thứ kia đẳng cấp cao Huyền Binh chiến giáp uy lực thì bực nào kinh người.

Huyền Binh chiến giáp chính là Hà Tả đại lục Huyền Binh tài nghệ cao nhất thể hiện. Vật này Thanh Nguyên đại lục là tuyệt đối không có.

Kỷ Kiêu nhẹ nhàng khấu trừ động chiến giáp trước ngực một vị trí, răng rắc một tiếng giòn vang khóa đánh móc mở, một bộ đầy đủ Huyền Binh chiến giáp rầm một tiếng rơi vào dưới chân của nàng, tự động xếp thành một "Thiết hoàn" hình dáng. Kỷ Kiêu lấy ra một con cái hòm, đem Huyền Binh chiến giáp đặt đi vào.

Huyền Binh chiến giáp cần mỏ tinh tới thúc dục, nhưng là Kỷ Kiêu nhưng không có nhiều như vậy mỏ tinh. Nàng ở Kỷ gia bổng lộc không thấp, nhưng là Huyền Binh chiến giáp quá đốt tiền.

Vốn là lấy nàng tư chất chất, lại có cha mẹ truyền xuống Huyền Binh chiến giáp, vốn hẳn nên có một tốt hơn tiền đồ mới đúng, tuy nhiên nó bị ném đến Mẫu Hà hoang lâm khu vực chi.

Nàng nghĩ đến chuyện kia, tâm nhưng dâng lên một cổ quật cường, khóe miệng đường cong cũng vừa mạnh đứng lên: Hành hạ ta lại có thể thế nào? Coi như là đối với võ đạo tôi luyện liễu. Đợi đến niết cây hoàng bá thành Hoàng cái kia một khắc, xem ngươi còn có thể có cái gì thủ đoạn hèn hạ tới dọa chế ta

Phòng trong thùng gỗ chi, nước nóng đã đốt tốt, sương mù đằng đằng. Kỷ Kiêu chậm rãi bỏ đi thiếp thân trang phục, ở trước gương đồng lộ ra một câu tỷ lệ hoàn mỹ vóc người.

Nàng xem thấy kính mình, hai chân thon dài, co dãn mười phần, vòng eo tinh tế, bộ ngực cùng ** đều có một loại gần như nổ tung mỹ cảm. Quanh năm suốt tháng chiến đấu, nhưng không có ở trên người lưu lại bất kỳ vết thương, da thịt giống như là trẻ nít một loại bóng loáng nhu nị.

Ngay cả chính nàng cũng nhịn không được nữa âm thầm thở dài, khó trách người kia thủy chung đối với mình thèm thuồng.

Nàng dù sao cũng là cô bé, ở Mẫu Hà hoang lâm khu vực hành trình quân tướng gần một tháng, sau khi đi ra chuyện làm thứ nhất chính là tắm.

Đi vào thùng gỗ chi, chậm rãi lau chùi thân thể của mình, mặt nước bay hoa hồng biện, tản ra dễ ngửi mùi thơm. Nàng nhắm mắt lại, thư thích nằm ở Liễu Mộc thùng chi.

Bỗng nhiên, phía ngoài truyền đến một trận cấp bách binh khí tiếng va chạm, ở lại giữ ở Hồng Vũ gian phòng hai bên Kỷ gia võ giả lớn tiếng hét lớn: "Địch tập kích "

Kỷ Kiêu thất kinh, Sơn Âm thành chính là một có "Quy củ" địa phương, lẽ ra đến nơi này, coi như là tạm thời an toàn, bình thường sẽ không có người đột nhập thành giết người. Nhưng là Hồng Vũ trên đường nhưng là từng khai ra liễu Từ gia phục binh, Kỷ Kiêu không dám chậm trễ, giống như một

cái Mỹ Nhân Ngư một loại từ nước bay tán loạn đi ra ngoài, một bả nhấc lên bên cạnh một thân rộng thùng thình trường bào, tùy tiện đắp ở trên người, đai lưng một ghim, nắm lên của mình chiến mâu tựu xông ra ngoài, ướt nhẹp tóc dài thượng, văng tới một dãy Thủy Châu.

Loảng xoảng một tiếng nàng trực tiếp đụng nát cửa sổ xông ra ngoài, nơi nào đây Hồng Vũ gian phòng gần đây, đợi nàng bước nhanh chạy tới, kia hai gã võ giả đã trận địa sẵn sàng đón quân địch canh giữ ở liễu Hồng Vũ ngoài cửa, phụ cận một mảnh không đãng, một địch nhân cũng không có.

Ở trước gian phòng phương khách sạn thiên tỉnh chi, có hai gã khách nhân đang rút đao căm tức nhìn, mới vừa rồi một ít trận dồn dập binh khí tiếng va chạm, chính là hai người này vọng lại.

“Ta thảo mẹ ngươi tiêu sái đường không có mắt a “

“Ngươi hắn · mụ · ánh mắt sinh trưởng ở trên mông đít?”

Hai người một trận mắng nhau, nhưng tất cả đều không dám động thủ lần nữa. Mới vừa rồi chỉ là một nộ bạt đao, rất nhanh đã nghĩ đến Sơn Âm thành chính là một đặc thù thành bang, nơi này quy củ ngay cả có vấn đề gì, xin đi ra bên ngoài Mẫu Hà hoang lâm khu vực giải quyết. Nơi này là dùng để làm ăn.

Sơn Âm thành sau lưng có nhiều cái Đại Thành bang chống đở, thậm chí nghe nói ngay cả Ngọc Càn triều Hoàng cửa đều có số định mức, quy củ rất nghiêm, cũng có đầy đủ lực lượng cường đại tới thi hành cái quy củ này, cho nên giận dữ rút đao đối kháng liễu hai cái, nhưng là tỉnh táo lại sau tựu tất cả đều là loại này miệng lưỡi cuộc chiến liễu.

Kỷ Kiêu giết người ánh mắt nhất thời ép hướng hai gã Kỷ gia võ giả. Hai người mồ hôi dầm dề, cuống quít một xá: “Tướng quân, ta còn có việc, đi trước một bước…”

Hai người lập tức chuồn đi, Kỷ Kiêu một cổ không khỏi chi hỏa không chỗ phát tiết. Đang lúc này, hắt xì một tiếng, Hồng Vũ cửa phòng mở ra, hắn đi ra kỳ quái nói: “Tại sao?”

Sau đó không khỏi một hoảng hốt.

Bỏ đi Huyền Binh chiến giáp Kỷ Kiêu bảo lưu lại nữ tướng quân anh tư táp sảng, rồi lại bởi vì kia thấp lộ lộ tóc dài nhiều mấy phần nữ nhân vị. Rộng thùng thình trường bào muốn che vừa lộ, mơ hồ có cảnh xuân thoáng hiện. Nguyên gốc thẳng giấu ở chiến giáp chi thon dài cổ giống như thiên nga một loại, Hồng Vũ không tự chủ được theo một ít đoạn bóng loáng ôn nhu cổ đi xuống nhìn lại, nhất thời phát hiện trường bào cổ áo tiết lộ ra ngoài kia hai luồng kinh người to lớn trắng cầu…

Thật không nghĩ tới, cái này hung hãn bé con thì ra là vóc người như vậy có lường trước Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Gặp bất bình

Kỷ Kiêu đã nghiến răng nghiến lợi, một cái tay nắm chặc đôi bàn tay trắng như phấn, một cái tay thật chặc nắm chặt chiến mâu: “Khốn kiếp

Nàng hung hăng một mâu hướng Hồng Vũ đập phá đi qua, đến Hồng Vũ trên đỉnh đầu, rồi lại nhớ tới đây là mình muốn nghiêm khắc bảo vệ người. Nàng thân là quân nhân, phải phục tòng mệnh lệnh, cho nên chiến mâu sinh sôi dừng lại.

Hồng Vũ rốt cục ý thức được không ổn, có chút tham lam vừa nhìn thoáng qua, sau đó cúi đầu.

Khách sạn sàn nhà là đầu gỗ, lau đến khi rất cho sạch quang hoa, Kỷ Kiêu trần trụi một đôi, ngoài Hồng Vũ dự liệu chính là, như vậy một vị thân cao chân dài hung hãn bé con, một đôi chân không lớn không nhỏ lại tốt vô cùng nhìn. Ngón chân cân xứng, móng tay trong suốt, tựa như sử dụng một khối mỹ ngọc tạo hình đi ra ngoài giống nhau.

Này một đôi chân bước nhanh xông lại, ở tấm ván gỗ trên mặt đất để lại một chuỗi thủy ấn, mà trường bào phía dưới lộ ra một đoạn cân xứng chặc dồn bắp chân, kiên quyết còn có không nói ra hấp dẫn

Hồng Vũ thầm nghĩ không tốt, nhưng hắn là xử nam, làm sao có thể không có phản ứng?

Hắn khom người quay đầu chui trở về phòng: “Ta quá mót “

Kỷ Kiêu mắc cở đỏ bừng cả khuôn mặt, nàng một loại nghĩ không ra mình hay là nữ nhân, cũng không biết tại sao, như vậy bị gần như đùa giỡn ánh mắt xem kỹ, càng thêm xấu hổ không chịu nổi.

Hồng Vũ chạy trốn trở về, nàng cũng không có dũng khí đuổi theo đánh trèo lên đồ, vội vội vàng vàng kéo chiến mâu trở lại gian phòng của mình, một thanh cầm lên tủ treo quần áo ngăn ở cửa sổ, sau đó cũng không tắm rửa, vội vã xúc cho liễu

thân, thay quen thuộc võ sĩ trang phục, một lần nữa xỏ vào chính mình Huyền Binh chiến giáp. Rốt cục thật dài thở phào nhẹ nhõm, cảm thấy đây mới là mình.

Lạnh như băng Huyền Binh chiến giáp thường thường có thể làm cho nội tâm của nàng nhanh chóng tỉnh táo lại, nhưng là hôm nay không biết tại sao, mặc vào sau trong đầu vẫn như cũ là một đoàn hỗn loạn. Hồng Vũ cái loại nầy càn rỡ ánh mắt, cuối cùng trước mắt nàng lúc ẩn lúc hiện, nàng ảo não hung hăng vỗ chiến mâu, sau đó mở cửa sải bước xông ra, đón đầu gặp gỡ mấy bộ hạ gấp trở về: "Tướng quân, ngài cho cái gì đi?"

Kỷ Kiêu cũng không quay đầu lại ra khỏi khách sạn, tìm được rồi thành một chỗ đất trống, thi triển chiến mâu uy vũ sinh gió diễn luyện.

Không sử dụng võ khí, chỉ là đơn thuần dựa vào ** lực lượng, một bộ mâu pháp diễn luyện xong, cả người mồ hôi dầm dề, mới xem như từ từ tỉnh táo lại.

Nàng hung hăng gõ một chút đầu của mình nón trụ, hôm nay là tại sao, cử chỉ điên rồ rồi?

Ở Sơn Âm thành nghỉ ngơi và hồi phục liễu một đêm, vừa rạng sáng ngày thứ hai đội ngũ một lần nữa lên đường. Kỷ Kiêu hôm nay ngoài dự đoán mọi người chẳng những mặc khôi giáp, hơn nữa trực tiếp mang theo nón an toàn cùng kim khí che mặt, đem cả khuôn mặt cũng che dấu, chỉ chừa ra hai đen ngòm hốc mắt.

Nhưng là mặc dù như vậy, nàng đối mặt Hồng Vũ thời điểm, như cũ có chút nụ cười nóng lên.

Hồng Vũ cũng có chút có tật giật mình, cả ngày thời gian, hai người lại không có làm sao chiếu diện, lẫn nhau ẩn núp.

Từ Mẫu Hà hoang lâm khu vực chi sau khi đi ra, lộ trình tựu đơn giản rất nhiều. Ở Sơn Âm thành phía sau, là một ngọn Đại Thành bang Hội Kê thành, Hội Kê thành Lâm gia cùng Thiên Cơ thành Kỷ gia quan hệ không tệ, Kỷ Hoành đặc biệt đi bái phỏng liễu người của Lâm gia, ở Lâm gia sàn xe thượng, đội ngũ của bọn họ thông suốt không trở ngại, các loại tiện lợi.

Ba ngày sau, bọn họ đến Lâm gia thế lực dọc theo giải đất, mà Hồng Vũ cũng lần đầu tiên đối mặt Hà Tả đại lục "Lạch trời".

Mẫu Hà chính là một đạo lạch trời, nhưng đó là trên cái thế giới này lớn nhất một đạo lạch trời. Ngăn Hội Kê thành cùng khác vừa đốt Vân Thành đích thiên hố nhỏ hơn nhiều lắm, xa xa nhìn qua, giống như là một đạo kỳ quái đích thiên màn, từ cao nhất là bầu trời bao la thùy hạ, vẫn dọc theo người đến dưới mặt đất chỗ sâu nhất.

Này một đạo màn trời trên, có các loại kỳ quái di động ánh sáng không động đậy gãy lóe lên, giống như là vô số tiểu viên bi thủy tinh làm đẹp ở phía trên. Từ nơi này vừa thấy không tới một ít bên. Hồng Vũ hiện tại đã có thể nhìn ra, những thứ này cái gọi là lạch trời, chính là không gian gảy lìa khu vực.

Ở một ngọn trên đại lục, tại sao giống như lần này nhiều không gian gảy lìa khu vực, Hồng Vũ nghĩ mãi mà không rõ. Bất quá Hà Tả đại lục người hiển nhiên đã thành thói quen, bọn họ đã sớm xây dựng không gian chi cầu, xuyên qua như vậy đích thiên hố.

Mà Mẫu Hà xa so với bình thường đích thiên hố phức tạp, cho nên mới phải nhiều năm như vậy đều cơ hồ không có người có thể xuyên qua Mẫu Hà đi Thanh Nguyên đại lục.

Hồng Vũ đám người xếp hàng chờ đợi, thông qua đạo này lạch trời —— quá trình này túc túc dùng bốn canh giờ.

Rồi sau đó hành trình gợn sóng không sợ hãi, lần nữa xuyên qua liễu năm đạo lạch trời, vượt qua mấy vạn dặm lộ trình sau, bọn họ rốt cục tiến vào Thiên Cơ thành phạm vi thế lực.

Đến nơi này, mọi người nhất thời lộ ra vẻ vui sướng, xa cách đã lâu rốt cục về nhà, tâm tình dĩ nhiên rất tốt

Nhưng là Hồng Vũ nhưng nhận thấy được, Kỷ Kiêu tính tình tựa hồ càng ngày càng táo bạo liễu.

Nữ tướng quân không phải là một rất trách móc nặng nề Thượng Quan. Cũng tỷ như nói ở Sơn Âm thành khách sạn

chi, hai gã thủ hạ hiểu lầm địch tập kích, sau đó chạy trối chết, Kỷ Kiêu cũng không có nghiêm nghị truy cứu.

Nhưng là càng đến gần Thiên Cơ thành, Kỷ Kiêu lại càng táo bạo, thường xuyên bởi vì một chút chuyện nhỏ tình tựu lớn tiếng trách mắng, tối ngày hôm qua thậm chí quất liễu một gã võ giả.

Song để cho Hồng Vũ kỳ quái chính là, các bộ hạ đối với lần này tựa hồ cũng không có bao nhiêu câu oán hận, ngược lại mọi người rất đồng tình nhìn Kỷ Kiêu.

Một ngọn Đại Thành bang, trên thực tế phạm vi thế lực bao trùm rất rộng. Kỷ gia chính là Ngọc Càn triều bát đại thế gia một trong, Thiên Cơ thành cũng là Ngọc Càn triều trừ Đô thành ở ngoài, lớn nhất tám tòa thành bang một trong. Phạm vi thế lực bao trùm chung quanh mấy vạn dặm, nhân khẩu đạt hơn ngàn vạn.

Phần lớn trong lãnh địa cũng là rừng rậm thảo nguyên cùng núi hoang, nhưng là làm đẹp trong lúc, cũng có từng ngọn tiểu thành thị cùng thôn trấn.

Bọn họ ở thứ nhất ngồi "Nguyệt Hà thành" lúc nghỉ ngơi, Triệu Đông Hải tựa hồ nhìn ra Hồng Vũ nghi ngờ, lặng lẽ nhích tới gần hắn nói: "Kiêu tướng quân vốn là tiền đồ thật xa, ở gia tộc chi rất được coi trọng. Nhưng là ba năm trước đây có một đại nhân vật coi trọng nàng, kiêu tướng quân thề không từ, mới bị đày đi đi ra ngoài, nơi đó cực khổ tựu rụng hướng nơi nào, Mẫu Hà hoang lâm khu vực chi doanh địa, đã là nàng người thứ tư chỗ đi liễu. Nhưng là kiêu tướng quân ngược lại rất thích ở bên ngoài, bởi vì một khi trở lại Thiên Cơ thành, sẽ phải đối mặt vị kia dây dưa, nàng rất không nguyện ý trở về."

Hồng Vũ nhướng mày: "Gia tộc tại sao có thể đủ cho phép loại chuyện này tồn tại? Bồi dưỡng có tiền đồ đệ, cấp cho bọn họ đầy đủ bảo vệ, tương lai mới có thể có càng cường đại hơn võ giả bảo vệ gia tộc."

"Vũ thiếu gia ngươi nói không sai, dưới tình huống bình thường đích xác là đạo lý này. Nhưng là nếu như đối phương quyền thế đến nhất định trình độ, như vậy cái gì quy củ cũng

có thể cho sửa lại. Mà coi trọng kiêu tướng quân cái kia người, vừa vặn có đầy đủ quyền thế."

Hồng Vũ âm thầm gật đầu, thật ra thì cũng có thể đoán được, Kỷ Kiêu khi đó cũng rất bị gia tộc coi trọng, dám đánh chủ ý của nàng người nhất định không giống bình thường.

Triệu Đông Hải thở dài trong lòng: "Nói về, còn không phải là bởi vì kiêu tướng quân không phải là ruột thịt đệ, trên người huyết mạch mỏng manh, cơ hồ không có thức tỉnh đẳng cấp cao huyết mạch có thể, nếu không một vị kia làm sao dám ngông cuồng như thế?"

Hồng Vũ đối với Hà Tả đại lục huyết mạch vừa nói càng thêm tò mò liễu. Hắn dọc theo đường đi đều ở nghe cùng huyết mạch tương quan các loại truyền thuyết, tựa hồ loại này truyền kỳ chuyện xưa là Hà Tả đại lục người thích nhất đề tài câu chuyện.

Nói ví dụ khác đại thế gia bàng chi đệ, từ nhỏ bị bị ức hiếp, trải qua liễu thế gian thảm sự, cuối cùng nhưng thức tỉnh rồi tổ tiên đẳng cấp cao huyết mạch, lập tức nhất phi trùng thiên, chẳng những tu hành tốc độ nhanh như tia chớp, hơn nữa khắp nơi thế gia tiểu thư đến đây cầu xin loại, gia tộc đất vị đều bước Thanh Vân, các loại tài nguyên ủng hộ…

Có lẽ đây chính là Hà Tả đại lục người bình thường ảo tưởng, thực tế khó khăn lấy thực hiện, nghe một chút như vậy chuyện xưa cũng cảm thấy rất đã nghiền.

Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm khi hắn đầu óc vang lên: "Bổn tọa đã có thể căn bản xác định, nơi này truyền lưu chính là Thương Lê Cổ Triều minh truyền thừa. Kỷ Kiêu cái kia một Huyền Binh chiến giáp, chính là lớn nhất căn cứ chính xác minh."

Thất Tịch Kiếm Linh một phen giải thích, Thương Lê Cổ Triều lớn nhất hai thành tựu, chính là Tiên Thiên huyết mạch mà nghiên cứu, cùng đại hình Huyền Binh khai phá.

Từ nơi này hai giờ đi lên nói, Hà Tả đại lục vô cùng phù hợp. Nhưng là hiện tại hắn chúng ta đối với Hà Tả đại lục lịch sử cũng không hiểu rõ, làm không rõ ràng lắm là năm đó

Thương Lê Cổ Triều ở nơi này một khối trên đại lục thuận lợi kéo dài xuống tới, hay là này đồng đại lục mọi người phát hiện đại lượng Thương Lê Cổ Triều bể tan tành minh di tích, mới có thành tựu của ngày hôm nay.

"Thương Lê Cổ Triều đến hậu kỳ, đối với Tiên Thiên huyết mạch si mê đã có chút ít tẩu hỏa nhập ma, cho nên hậu kỳ phát triển nhận lấy chế ước. Nhưng là bọn họ tiền kỳ, đem Tiên Thiên huyết mạch cùng võ giả tự thân tu luyện bệnh nặng, từng tốc độ cao phát triển liễu một đoạn thời gian rất dài. Cho nên Thương Lê Cổ Triều đối với võ đạo thăm dò, vượt xa các ngươi Thanh Nguyên đại lục. Đừng xem Thanh Nguyên trên đại lục những thứ kia Chủ Thần Vực người tốt giống như vẫn cao cao tại thượng, chỉ là bởi vì chung quanh có lạch trời cách trở, bọn họ ngồi giếng Quan Thiên tự cao tự đại thôi…"

Hồng Vũ lập tức hỏi tới: "Chung quanh? Ngươi là nói trừ Mẫu Hà còn có khác lạch trời? Chẳng lẽ nói trừ Hà Tả đại lục ở ngoài, còn có khác đại lục tồn tại?"

Thất Tịch Kiếm Linh tự cho là bí hiểm, nhưng luôn là nói lộ ra miệng, không thể làm gì khác hơn là bày ra một bộ bí hiểm dạng tới: "Ha hả, thiếu niên lang, bổn tọa không nói cho ngươi là vì muốn tốt cho ngươi, lòng hiếu kỳ quá nặng cũng không phải là một chuyện tốt

Nói xong những thứ này, lập tức kiếm cớ chuồn đi: "Bản tác rất mệt mỏi liễu, thượng một cuộc đại chiến, bổn tọa hao tổn khổng lồ, gần đây ngủ say thời gian tương đối nhiều…" Sau đó sẽ không có tiếng động.

Hồng Vũ vừa hô mấy tiếng, Thất Tịch Kiếm Linh không ra liễu, Hồng Vũ lại đem chuyện này ghi ở trong lòng, xem ra cái thế giới này, không hề giống hắn lúc ban đầu biết cái kia sao đơn giản.

Nguyệt Hà thành đã là Kỷ gia địa bàn, ở thành dàn xếp xuống tới sau, thì một gã võ giả chạy tới, cung kính đưa lên danh thiếp: "Kỷ Hoành đại nhân, thành chủ đại nhân đang ra roi thúc ngựa gấp trở về, hắn phái ta về trước, muốn mời ngài buổi tối dự tiệc."

Nguyệt Hà thành thành chủ cũng là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, chỉ thiếu chút nữa chính là Nhất Phẩm Hợp Chân, nếu không cũng không có tư cách chấp chưởng một thành. Hôm nay vừa lúc ở ngoài, nghe nói Kỷ Hoành tới, lập tức ra roi thúc ngựa gấp trở về. Vì không mất lễ, thậm chí còn phái người nói trước trở lại muốn mời Kỷ Hoành.

Kỷ Hoành thấy tên kia võ giả vẻ mặt mỏi mệt phong trần mệt mỏi dạng, hài lòng gật đầu: "Tốt, buổi tối chúng ta nhất định đến."

Tên kia võ giả có chút làm khó nhìn nhìn Kỷ Kiêu, do dự liên tục hay là nói: "Thành chủ đại nhân đặc biệt phân phó, khuya hôm nay là tư yến, chỉ mời ngài cùng Hồng Vũ thiếu gia."

Ngồi ở một bên Kỷ Kiêu mặt liền biến sắc. Đủ tư cách bị thành chủ muốn mời, thật ra thì chỉ có hai người, Kỷ Hoành cùng nàng. Hồng Vũ thân phận dù sao còn không có xác định, nhưng là hiện tại ngay cả Hồng Vũ đã ở được thỉnh mời hàng ngũ, lừa gạt lừa gạt nàng bị loại bỏ bên ngoài, đây là ý gì?

Kỷ Hoành thật sâu nhìn tên kia võ giả một cái, võ giả không trụ được áp lực của hắn, vội vàng cúi đầu, gần như cầu khẩn nói: "Kính xin đại nhân thông cảm "

Kỷ Hoành âm thầm thở dài, có một số việc hắn cũng không cách nào chừng: "Thôi, ngươi trước trở về đi thôi, chúng ta không để cho Kỷ Lễ làm khó là được."

Tên kia võ giả rất lớn thở phào nhẹ nhỏm, lễ bái lui ra: "Đa tạ đại nhân "

Kỷ Hoành xem một chút vừa Kỷ Kiêu, người sau đứng dậy không nói một lời tiêu sái liễu. Kỷ Hoành lắc đầu, đối với Hồng Vũ nói: "Cái nha đầu này thật đáng thương…"

Hồng Vũ vẫn còn có chút không rõ, đi ra đã không thấy Kỷ Kiêu, Triệu Đông Hải đám người cũng đang tức giận bất bình: "Cái kia lão già kia thức sự quá phân ra "

"Kỷ Lễ cũng là mềm trứng dái, đã Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh liễu, còn như vậy sợ hãi cái kia lão già kia "

“Ai bảo người ta quyền thế ngập trời đâu, Kỷ Lễ bất quá là nho nhỏ Nguyệt Hà thành thành chủ, làm sao dám không nghe từ hiệu lệnh?”

Hồng Vũ đem Triệu Đông Hải kêu đến hỏi thăm, Triệu Đông Hải nói: “Loại chuyện này không phải là lần đầu tiên. Người nọ thầm chiếu cố quá bất luận kẻ nào chỉ cần trợ giúp kiêu tướng quân, chính là của hắn địch nhân. Cho nên kiêu tướng quân bất luận tới nơi nào, cũng sẽ bị lạnh nhạt, không người nào dám cùng nàng giao hảo.”

Hồng Vũ hiểu, không nhịn được âm thầm lắc đầu. Một vị kia đại nhân vật thủ đoạn quá mức hèn hạ, tâm tư quá mức bỉ ổi, lại dùng như vậy nửa công khai thủ đoạn hiếp bức một cô bé đi vào khuôn khổ

Kỷ Kiêu mình nhốt tại trong phòng, bên trong im ắng, Hồng Vũ ở nàng cửa ngừng một chút, lắc đầu rời đi.

Ban đêm thời điểm thành chủ Kỷ Lễ chạy trở lại, phủ thành chủ chi yến hội đã chuẩn bị đình đương, Kỷ Lễ tắm rửa thay quần áo chi, tự mình đến trạm dịch xin Kỷ Hoành, lễ số chu đáo.

Hồng Vũ ở nơi này dọc theo đường đi biểu hiện cũng không có truyền ra, Kỷ Lễ chỉ có biết hắn có thể là Tứ tiểu thư trẻ nhỏ, thân phận còn không có xác nhận. Cho dù là Hồng Vũ thân phận xác nhận, Kỷ Lễ đối với hắn cũng không thể có thể quá mức coi trọng. Vì vậy lần này tới trọng điểm ở Kỷ Hoành, Hồng Vũ chẳng qua là tiện thể.

Trên thực tế mang theo Hồng Vũ, càng nhiều là nguyên nhân tỏ vẻ một loại thái độ: Cùng Kỷ Kiêu vạch rõ giới hạn.

Hồng Vũ lạnh nhạt tự nhược, Vũ thiếu gia đến giờ này ngày này, đã sớm không phải là dựa vào người khác thái độ mới có thể khẳng định thành tựu người. Kỷ Lễ người như thế, khi hắn mắt ngược lại không đáng giá được gặp gỡ, thậm chí so ra kém đầu kia Liệt Ma Tê.

Dạ tiệc hết sức thịnh soạn, yến hội đang lúc có các loại ca múa biểu diễn. Từ nhạc sĩ đến khiêu vũ mẹ ca sĩ nữ, cũng là

mỹ nhân tuyệt sắc. Kỷ Lễ lặng lẽ ám hiệu Kỷ Hoành, coi trọng người buổi tối cũng có thể thị tẩm.

Kỷ Hoành khoát khoát tay tạ tuyệt liễu, hắn cũng là hỏi Hồng Vũ, có hay không thích. Cái này thái độ làm cho Kỷ Lễ nhất thời đối với Hồng Vũ coi trọng, thái độ đại biến, ân cần rất nhiều.

Hồng Vũ có sắc tâm không có sắc đảm, mặc dù nhìn những thứ này nữ sắc đẹp có thể ăn được, nhưng là không biết tại sao muốn lên Trang Hàn Quan Lăng mười tám võ cơ đẳng nữ, lắc đầu cự tuyệt.

Về phần Kỷ Lễ ân cần, đối với cái này loại lợi thế tiểu nhân, Hồng Vũ đều lười phải đi ứng phó.

Dạ tiệc kết thúc, Kỷ Lễ vừa tự mình đem hai người đuổi, bất quá làm cho người ta kỳ quái chính là, hắn chỉ đưa đến trạm dịch chỗ ở phía ngoài hẻm, tựu liên tiếp thi lễ từ biệt.

Lẽ ra lấy hắn nhún nhường tư thái, ít nhất cũng có thể đưa đến trạm dịch cửa.

Hồng Vũ mơ hồ cảm thấy có cái gì không đúng, kết quả vào trạm dịch liền phát hiện không khí có chút không đúng. Mọi người cùng nhau cùng sinh cùng tử, từ Mẫu Hà hoang lâm khu vực chi giết ra tới Kỷ gia võ giả mọi người sắc mặt xanh mét, ngồi ở chánh đường bên trong không nói một lời, bị đè nén tới cực điểm.

Kỷ Hoành nhướng mày, quát hỏi: “Chuyện gì xảy ra?”

Triệu Đông Hải đám người nhìn nhau, bỗng nhiên cùng nhau quỳ xuống: “Đại nhân, xin ngài vì kiêu tướng quân làm chủ bọn ta võ giả, vì gia tộc ra sức chém giết, máu sái chiến trường, không thể để cho gia tộc những thứ kia cao cao tại thượng đại nhân vật như thế lãng phí Kỷ gia tướng sĩ

Chúng ta có thể ở trên chiến trường đi tìm chết, nhưng là chúng ta không thể trơ mắt nhìn cùng bào bị nhục nhã “

Kỷ Hoành quát lên: “Đứng lên mà nói “

Triệu Đông Hải đám người đứng lên, hắn trong đám người kia ra: “Đại nhân, các ngươi mới vừa đi không lâu, đã có

người tới đến trạm dịch tìm kiêu tướng quân, nói thẳng tới hạ tối hậu thư trừ phi kiêu tướng quân đáp ứng theo lão đầu kia ba năm, nếu không sau này cũng đừng nghĩ trở lại Thiên Cơ thành “

“Kiêu tướng quân trấn thủ Mẫu Hà hoang lâm khu vực doanh địa, từng tại hoang thú trảo hạ ba lần đã cứu mạng của ta ta lão Triệu không thể trơ mắt nhìn kiêu tướng quân bị làm như vậy tiễn “

Một bên những thứ khác tướng sĩ rối rít dựng lên: “Kiêu tướng quân đã cứu ta năm lần, ta cũng nhớ đâu “

“Một ít lần gặp phải động đất á long, nếu như không phải là kiêu tướng quân ta cũng vậy xong đời liễu “

“Đạo này vết thương, nếu như không phải là kiêu tướng quân đem ta đụng vỡ, tựu trực tiếp phá vỡ trái tim của ta liễu “

Trong lúc nhất thời tình cảm quần chúng xúc động, này bốn mươi người, lại có hơn phân nửa, cũng bị quá Kỷ Kiêu ân cứu mạng.

Mà lúc này, Hồng Vũ hiểu tại sao Kỷ Lễ không chịu đưa vào tới —— Kỷ Lễ đã sớm biết chuyện nơi đây. Thậm chí có có thể, căn bản là hắn mật báo, bên kia mới có thể nhanh như vậy phái người chạy tới

Kỷ Hoành giận tím mặt: “Kỷ Cấn Viễn lão thất phu khinh người quá đáng “

Triệu Đông Hải đám người khanh một tiếng vừa cùng nhau quỳ đi xuống: “Xin đại nhân làm chủ “

Hắt xì một tiếng tiếng động ở cửa, Kỷ Kiêu đi ra, trên mặt nàng vẫn như cũ là quật cường: “Chuyện của ta không cần các ngươi quản

Kỷ Hoành âm thầm thở dài: “Kỷ Kiêu, ngươi không cần ra vẻ nguội lạnh, ngươi cho rằng lớn như vậy nhà sẽ tức giận bất kể chuyện của ngươi?”

Kỷ Kiêu trên mặt vừa động, dụng tâm bị vạch trần, nàng thưa dạ không nói.

Triệu Đông Hải khẩn thiết nói: "Tướng quân, huynh đệ chúng ta đi theo ngươi, mấy lần kinh nghiệm sinh tử, còn có cái gì háo khách tức? Lão già kia thật sự khinh người quá đáng, đã minh mục trương đảm đến trình độ này, ta liền không tin trong nhà bất kể hắn "

Kỷ Kiêu khổ sở cười một tiếng, nhẹ nhàng lắc đầu nói: "Các ngươi không rõ hắn đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu, coi như là Kỷ Hoành đại nhân, ngươi cũng không hiểu…"

Nàng dừng một chút, ánh mắt chi hiện lên một tia thống khổ, chậm rãi nói: "Cha mẹ ta năm đó có hai vị hảo hữu chí giao, cũng như chúng ta một loại cũng là đồng đội, quá mạng giao tình. Thậm chí cha mẹ ta cũng là bởi vì cứu bọn họ, bị trọng thương, mới có thể mất sớm. Trước khi chết, bọn họ ở cha mẹ ta trước mặt bảo đảm, nhất định sẽ chiếu cố tốt ta. Các ngươi biết bọn họ là ai sao?"

Chuyện này mọi người chưa từng có nghe nàng đã nói, cũng là mờ mịt lắc đầu.

"Bọn họ một người là Kỷ Miên, một người là Kỷ Tuy "

Chung quanh chiến sĩ nhất thời kinh hô: "Kỷ Miên đại nhân "

"Kỷ Tuy đại nhân "

Lần này, ngay cả Kỷ Hoành cũng biến sắc: "Hai đại Nhất Phẩm Hợp Chân "

Kỷ Kiêu lộ ra một tuyệt vọng thần sắc: "Khởi dừng lại là Nhất Phẩm Hợp Chân Kỷ Tuy hay là nhất phẩm một sao nhưng là ta gặp chuyện không may sau, bọn họ vốn là nghĩa phẫn điền ưng nên vì ta mở rộng chánh nghĩa, ba ngày sau đó Kỷ Miên sẽ thấy cũng không chịu thấy ta, mà Kỷ Tuy… Thậm chí còn khuyên ta hàng phục cái kia lão tặc "

"Cái gì?" Mọi người thất kinh, vốn là bọn họ muốn xin Kỷ Hoành vì Kỷ Kiêu chủ trì công đạo, nhưng là không nghĩ tới ở Kỷ Cấn Viễn dưới áp lực, ngay cả Kỷ Tuy như vậy nhất phẩm một sao cũng khuất phục, quay giáo trợ Trụ vi ngược.

Mà kia Kỷ Tuy cùng Kỷ Miên, cũng là gia tộc chi uy tín lâu năm nhất phẩm, địa vị tại phía xa Kỷ Hoành trên, bị bị coi trọng. Ngay cả bọn họ cũng rút lui, coi như là Kỷ Hoành nghĩ quản, có thể quản được sao?

Kỷ Kiêu nhẹ nhàng lắc đầu: "Ta cảm tạ mọi người, bất quá, thật không cần phải để ý đến ta, chuyện này… Chỉ có thể ta tự mình tới khiêng hừ, suốt đời không thể trở về Thiên Cơ thành? Vậy thì như thế nào? Chỉ cần ta không chết ở bên ngoài, một ngày nào đó ta sẽ nhường cái kia lão già kia hối hận "

Mọi người vốn là đối với Kỷ Cấn Viễn quyền thế cũng không có một rõ ràng biết, mặc dù biết hắn chính là gia tộc chi Thái Sơn Bắc Đẩu nhân vật tầm thường, nhưng là cho dù là Kỷ Hoành, đối với hắn rốt cuộc có bao nhiêu năng lượng cũng không phải là vô cùng rõ ràng. Hôm nay Kỷ Kiêu nói ra năm đó chuyện cũ, một chút giống như một khối trầm trọng tảng đá lớn, nặng nề đặt ở liễu mọi người trong lòng.

Triệu Đông Hải tức giận vô cùng: "Vậy thì như thế nào? Cùng lắm thì chúng ta cùng hắn liều mạng "

"Đối với ta cũng không tin thiên hạ này không có công lý liễu "

"Kiêu tướng quân ngươi yên tâm, chúng ta vĩnh viễn cùng ngươi đứng chung một chỗ "

Kỷ Hoành thân là Nhất Phẩm Hợp Chân, cũng rất rõ ràng loại này nhiệt huyết cố nhiên đáng quý, nhưng là lại thường thường vu sự vô bổ. Hắn âm thầm thở dài, khoát tay nói: "Cũng đi về trước nghỉ ngơi, chuyện này… Bàn bạc kỹ hơn."

Kỷ Hoành chắp tay sau lưng, cúi đầu, dạo bước trở về gian phòng của mình. Chuyện này đối với lão nhân gia đả kích thật lớn. Hắn vốn là cho là mình tấn thăng làm nhất phẩm một sao, sau này ở gia tộc chi cũng chính là một vị hết sức quan trọng chính là nhân vật liễu, nhưng là bây giờ nhìn lại, sợ rằng xa không bằng hắn tưởng tượng cái kia sao lạc quan.

Kỷ Kiêu rất là khó được hướng mọi người cười một tiếng: "Cũng trở về ngủ đi." Sau đó xoay người, một mình trở về phòng.

Hồng Vũ sau khi trở lại phòng, không nhịn được cau mày, dựa theo Kỷ Kiêu mới vừa nói, cái này Kỷ Cấn Viễn quả thực không thể dùng lớn lối để hình dung, đó là phát rồ

Nhưng là vấn đề ngay tại ở, một chân chính thân ở địa vị cao nam nhân,** có thể có vô hạn bành trướng, nhưng là hắn bề ngoài hiện tại Kỷ Kiêu trên người không khỏi quá mức kinh người liễu.

Đúng như Triệu Đông Hải bọn họ theo như lời, cõi đời này không phải là không có công lý, chẳng qua là có đôi khi duy trì công lý lực lượng không đủ mạnh đại mà thôi.

Nếu có càng cường đại hơn lực lượng xuất hiện, Kỷ Cấn Viễn làm như vậy không khác tự tìm đường chết.

Đến cái loại nầy có thể chừng nhất phẩm một sao thái độ độ cao, Kỷ Cấn Viễn khẳng định không phải là đứa ngốc, hắn chẳng lẽ có không rõ điểm này? Như thế đi ngược lại, tựu thật không sợ nhà có cường giả chân chính không ưa?

Nếu như chỉ là bởi vì đơn thuần, đơn thuần mặt mũi, tựa hồ không đủ để ⊥ Kỷ Cấn Viễn làm ra điên cuồng như vậy cử động.

Sáng sớm ngày thứ hai, dịch quán nội khí không khí như cũ bị đè nén, thu thập xong liễu sau này mọi người dùng qua điểm tâm tựu chuẩn bị lên đường.

Kỷ Lễ lại tới nữa, đem mọi người cùng nhau đưa ra Nguyệt Hà thành.

Bất quá bởi vì tối hôm qua thượng chuyện tình, Kỷ Hoành khinh bỉ cách làm người của hắn, dọc theo đường đi hết sức lãnh đạm, đối với Kỷ Lễ các loại lôi kéo làm quen bắt chuyện, tất cả đều là dùng hai ba cái chữ ngắn gọn trả lời. Kỷ Lễ tựa hồ cũng hiểu, không hề nữa nhiệt mặt đi dán lãnh cái mông.

Ra khỏi thành sau, hắn dựa theo lệ cũ chuẩn bị một phần lễ vật đưa lên, Kỷ Hoành nói năng không bị, lúc đó từ biệt. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Lời nói ác độc tàn nhẫn

Ngày này, mọi người tựa hồ cũng nghẹn một cổ sức lực, ra sức thúc giục chiến mã, kết quả nửa xế chiều tựu chạy tới thứ hai tòa thành thị Hỏa Nham thành.

Trên đầu thành thủ vệ, xa xa thấy có một chỉ tiểu quy mô quân đội tới đây, lập tức kêu chuông cảnh báo, đương đương đương tiếng chuông vang vọng liễu cả thành nhỏ.

Kỷ Hoành nhướng mày: "Không có nói trước báo cho bọn họ sao?"

Triệu Đông Hải nói: "Không thể nào, Nguyệt Hà thành người đã sớm phái người báo cho."

Kỷ Hoành hừ lạnh một tiếng: "Đi xem bọn hắn có thể có cái gì trận chiến "

Hồng Vũ nhưng chú ý tới Kỷ Kiêu vẻ mặt có chút khác thường, quả nhiên nàng nhẹ nhàng vỗ Liệt Ma Tê, ngăn ở liễu mọi người trước mặt: "Ta liền không vào đi, các ngươi…"

Kỷ Hoành cũng thấy không đúng: "Hỏa Diễm thành dặm có cái gì tin vịt?"

Kỷ Kiêu khe khẽ thở dài: "Hỏa Nham thành thành chủ Kỷ Đông, chính là người nọ một tay nhấc rút lên tới, đối với người nọ trung thành cảnh cảnh theo lệnh mà làm, ta từ Thiên Cơ thành đi ra ngoài đến Mẫu Hà hoang lâm khu vực thời điểm, hắn sẽ cho phép ta vào thành."

"Thì ra là như vậy "

Kỷ Đông nhất định là nhận được Nguyệt Hà thành tin tức, quyết định lần nữa gây khó khăn cho Kỷ Kiêu.

Triệu Đông Hải nghiến răng nghiến lợi: "Tên vương bát đản này chó săn không được, hôm nay kiêu tướng quân ngươi nhất định phải vào thành, Kỷ Cấn Viễn con chó kia nếu như không để cho ngươi đi vào, chúng ta tựu tất cả đều không vào đi "

“Đúng, chúng ta cũng không đi vào, nhìn đến lúc đó làm sao cùng gia tộc giải thích “

Kỷ Hoành quát chói tai một tiếng: “Càn rỡ các ngươi cũng làm bổn tọa không tồn tại sao?”

Mọi người chớ có lên tiếng, cùng nhau nhìn hắn, nhưng như cũ có chút tức giận bất bình, cho là Kỷ Hoành dọc theo con đường này không có ở đây tỏ thái độ, hiện tại vừa trấn áp mọi người, là muốn phải nhớ Kỷ Cấn Viễn thỏa hiệp.

Kỷ Hoành hung hăng quét nhìn mọi người: “Cũng đi theo bổn tọa phía sau, Kỷ Kiêu, ngươi đến bổn tọa bên trái. Bản thân ta muốn nhìn, Kỷ Đông con chó này, dám đem bổn tọa cái này nhất phẩm một sao như thế nào “

Hắn vừa nói như thế, chẳng khác gì là muốn cùng mọi người cùng chung tiến thối, Triệu Đông Hải đám người vui mừng quá đỗi, mặc dù nói coi như là buộc chặc liễu Kỷ Hoành, cũng không phải là Kỷ Cấn Viễn đối thủ, nhưng là có cho là nhất phẩm một sao gia nhập liên minh, ít nhất có thể khiến cho gia tộc coi trọng, xa so với bọn hắn có phân lượng.

Trên đầu thành, đương đương tiếng chuông quanh quẩn. Hỏa Nham thành bốn phương tám hướng thượng, tổng cộng mười ngọn cửa thành ầm ầm đóng cửa, nhiều đội võ sĩ từ xông lên thành tường, kéo ra một tờ Trương Huyền binh Trường Cung, chuẩn bị một cây Huyền Binh quăng mâu, tất cả đều nhắm ngay dưới thành mọi người.

Kỷ Hoành giận tím mặt: “Đồ hỗn trướng, chẳng lẽ không biết chúng ta là người nào?”

Trên đầu thành không có người trả lời, nhưng là cung tên, quăng mâu, như cũ nhắm ngay bọn họ.

Chỉ chốc lát sau, một trận giáp tấm va chạm tiếng leng keng vang lên, một gã vóc người chờ Đại tướng người mặc này một bộ xa so sánh với Kỷ Kiêu tinh mỹ Huyền Binh chiến giáp ra hiện tại trên đầu thành.

“Kỷ Kiêu ngươi còn có mặt mũi trở lại “

Kỷ Kiêu giận đến cả người phát run, nghiến răng nghiến lợi nói: "Ta tại sao không thể trở lại? Kỷ Cấn Viễn vô sỉ, ta cũng là dựa vào của mình chiến công từng bước giết hôm nay cũng là ngươi Kỷ Đông, dựa vào nịnh bợ quyền quý mới có thể ngồi lên thành chủ vị, ngươi có cái gì thể diện tới chất vấn ta "

Kỷ Đông không chút nào để ý, lạnh lùng nói: "Bổn thành chủ chưa từng thấy qua ngươi như vậy không tán thưởng nữ nhân, vô cùng ngu xuẩn đại nhân cho ngươi cơ hội, ngươi chẳng những không biết phân biệt, còn chung quanh chửi bới đại nhân danh dự, hừ, nếu là theo ý của ta, loại người như ngươi tiện nhân nên đưa đi làm doanh kỹ nhưng là đại nhân hay là mềm lòng, muốn tự cấp ngươi một lần cơ hội. Kỷ Kiêu ngươi nghe kỹ cho ta, đây là ngươi cơ hội cuối cùng liễu, đáp ứng đại nhân điều kiện, đàng hoàng đem ngươi tự mình nghĩ cho đại nhân hưởng dụng, ngươi còn có cơ hội một lần nữa được gia tộc trọng dụng, nếu không…

Kỷ Hoành cũng nhịn không được nữa, một tiếng gầm lên: "Kỷ Đông ngươi có còn hay không một chút liêm sỉ lòng "

Kỷ Đông không chút do dự vung lên chưởng cắt đứt lời của hắn: "Kỷ Hoành ta biết ngươi đã đột phá đến nhất phẩm một sao liễu, bất quá ngươi đừng cho là như vậy ngươi chính là một nhân vật liễu. Ta nói thiệt cho ngươi biết, tựu như ngươi vậy trình độ, đại nhân tọa hạ có mười bảy mười tám, còn có mười bảy mười tám muốn nịnh bợ còn nịnh bợ không hơn đại nhân đâu cũng chính là ngươi cái này lão thất phu tự cho là đúng, ngươi cho rằng ta là Kỷ Lễ cái kia Hai lúa chưa từng thấy quen mặt, một nhất phẩm một sao tựu bị làm cho sợ đến không dám nhúc nhích ngươi nếu là thức thời, tựu lập tức đem Kỷ Kiêu trói, đưa đến đại nhân trên giường, hơn nữa hướng đại nhân dập đầu nhận lầm, nếu không nghe lời ngươi tựu đợi đến cửa nát nhà tan sao "

Kỷ Hoành tức cả người phát run, chỉ vào Kỷ Đông không nói ra.

Mà đang ở Kỷ Đông huy chưởng cái kia trong nháy mắt, trên đầu thành vốn là che dầy cộm nặng nề vải dầu Huyền

Binh nỏ pháo xôn xao một tiếng lộ ra, mười mấy cửa nỏ pháo nhắm ngay Kỷ Hoành.

Hồng Vũ nhẹ nhàng kéo lại Kỷ Hoành, không nhịn được lắc đầu nói: "Ai, hai người các ngươi a, thật là đần ăn nói vụng về lưỡi

Đến lúc này, hắn cũng đang khiển trách của mình "Heo đồng đội", Kỷ Hoành Kỷ Kiêu ngay tiếp theo phía sau Triệu Đông Hải bọn người đối với hắn trợn mắt cùng hướng.

Hồng Vũ tựa hồ hảo vô sở giác, gót chân một dập đầu mã bụng, đá đá đạp đạp tiêu sái đi ra ngoài, hắn nhìn về phía trên đầu thành Kỷ Đông, thanh âm vang, đã dùng tới liễu Đồ Đằng Lôi Âm thần thông.

Đề thăng làm Tam Phẩm Hiển Thánh sau, hắn Đồ Đằng Lôi Âm càng thêm tinh thuần, "Lời khuyên" hiệu quả tăng lên càng rõ rệt.

"Kỷ Đông, Ngươi nhóc có thể a, người có thể làm được ngươi như vậy không mặt mũi không có da coi như là chưa từng có ai hậu vô lai giả liễu. Tính sao, ta nghe nói ngươi thượng vị kinh nghiệm rất là truyền kỳ a, năm đó Kỷ Cấn Viễn lớn tuổi không cần, sắc đẹp trước mặt cũng là có lòng không đủ lực, là ngươi dâng lên liễu một rửa điểu phương thuốc, Kỷ Cấn Viễn thử một lần dưới, lại hiệu quả rất tốt, mới đúng ngươi vài phần kính trọng. Hơn nữa sau lại ngươi có nghe nói Kỷ Cấn Viễn cái kia lão phế vật đối với người khác vợ rất là thưởng thức, ngươi sẽ đem vợ chưa cưới của mình đưa cho Kỷ Cấn Viễn đùa bỡn, dùng đỉnh đầu nón xanh, đổi lấy Hỏa Nham thành thành chủ mũ. Sách sách, loại người như ngươi người, có thể nói thiên địa trong lúc tuyệt vô cận hữu lông xanh hoa tuyệt thế a "

Mọi người nghe được trợn mắt cứng lưỡi, thầm nghĩ thật không nghĩ tới thì ra là còn có bực này bí mật

Không riêng gì Triệu Đông Hải đám người, ngay cả Hỏa Nham thành cái kia chút ít tướng sĩ nhìn về phía Kỷ Đông ánh mắt đều có chút không được bình thường, thì ra là thành chủ đại nhân là như vậy phát tích.

Thậm chí còn có người âm thầm ở trong lòng trợ giúp Hồng Vũ tìm kiếm chứng cớ, nói ví dụ thành chủ đại nhân cùng hiện tại vợ tình cảm bất hòa, cũng thành liễu một bằng chứng: Hiển nhiên thành chủ đại nhân còn đang nhớ thương Kỷ Cấn Viễn đại nhân bên cạnh vợ chưa cưới a. Nam nhân vì quyền thế có thể làm được một bước này, thật là không dễ dàng

Chẳng qua là bực này vô sỉ, cũng người nào đều có thể bắt chước.

Lần này đến phiên Kỷ Đông tức cả người phát run, hắn chỉ vào phía dưới Hồng Vũ phẫn nộ quát: "Nơi nào đến đồ hỗn trướng, nhất phái nói bậy "

Hồng Vũ lập tức cướp lời nói: "Loại này chuyện xấu ngươi dĩ nhiên sẽ không thừa nhận liễu, ta muốn là ngươi ta cũng vậy không thừa nhận nha, mặc dù làm, nhưng là so sánh với một mình ngươi cũng biết rất mất mặt, ngươi tổ tông mười tám đời thể diện cũng bị ngươi mất hết liễu ở rượu dưới suối vàng sợ rằng cũng mắc cở ngay cả cái mông cũng không dám gặp người liễu. Nhưng là bất kể ngươi có thừa nhận hay không, sự thật chính là sự thật, ngươi không cải biến được. Nhà ngươi vợ chính thức dùng ngươi dâng lên phương thuốc cho một lão đầu rửa trứng, mới đổi lấy ngươi hiện tại thân phận địa vị, Kỷ Đông a Kỷ Đông, ngươi thật là cao nhất lông xanh đại Ô Quy "

Triệu Đông Hải đám người tâm đại khen một tiếng thống khoái cái này không biết xấu hổ khốn kiếp sẽ phải Vũ thiếu gia như vậy miệng lưỡi bén nhọn người lại thống mạ một bữa, Kỷ Hoành đại nhân cùng kiêu tướng quân cũng là người sáng mắt, không thích hợp với loại chuyện này.

Kỷ Đông tức giận sôi lên, hung hăng chỉ vào Hồng Vũ quát lên: "Bắn bắn bắn bắn cho ta chết hắn "

Hồng Vũ cười ha ha, chỉ vào trên đầu thành Kỷ Đông không có tiết tháo chút nào mắng: "Kỷ Cấn Viễn lão gia hỏa kia đối mặt nhà ngươi vợ cả mẹ ôi lúc, nói vậy cũng thường xuyên nói như vậy, ha ha ha "

Tất cả mọi người là ngẩn ngơ, phản ứng liễu một lúc lâu mới hiểu được quá, nhất thời một trận chợt cười, Triệu Đông Hải vỗ yên ngựa cười loan liễu eo, nước mắt nước cũng muốn chảy ra liễu.

Trên đầu thành cái kia chút ít các tướng sĩ buồn cười vừa không dám cười, sắc mặt cực kỳ cổ quái, mọi người nhìn Kỷ Đông bóng lưng, muốn nhiều không được tự nhiên lại không được tự nhiên.

Kỷ Hoành buồn cười, cười mắng một câu: "Cái này du côn cắc ké, tục tằng cực kỳ "

Kỷ Kiêu mắc cở đỏ bừng cả khuôn mặt, âm thầm gắt một cái, lời như thế người này cũng tốt ý tứ ở trước mặt mọi người nói ra

Kỷ Đông đã giận đến mất đi lý trí: "Khốn kiếp ngươi nói bịa chuyện bậy, phỉ báng bổn tọa, bổn tọa nhất định phải giết ngươi "

Hắn dùng tay nhấn một cái thành tường, sưu một tiếng lăng không nhảy xuống, người còn đang giữa không trung, trên người Huyền Binh chiến giáp răng rắc một tiếng mở ra, một quả mai giáp tấm phía trên trận pháp bắt đầu lóng lánh tia sáng, Huyền Binh chiến giáp trọng yếu vị trí bắt đầu không ngừng cô ra năng lượng cường đại rót vào cả chiến giáp. Kỷ Đông ở giữa không trung quát to một tiếng, rút ra sau lưng một thanh Biên Bức cánh hình dáng hình thù kỳ lạ chiến đao, một đao bổ xuống tới.

"Xé nữa —— "

Một đạo điện quang ngang trời bổ ra chừng mười trượng, vượt qua này Hồng Vũ đỉnh đầu chém rụng.

Hồng Vũ lù lù bất động, Thất Tịch đoản kiếm đã giữ tại tay. Nhưng là không cần hắn xuất thủ, Kỷ Hoành đã ngăn ở liễu giữa không trung. Ai cũng không có thấy rõ ràng nhất phẩm một sao các hạ là như thế nào ra hiện tại trên vị trí kia, làm cho người ta cảm giác giống như hắn vốn là là ở chỗ này, Kỷ Đông là một ngu ép mình một đầu đụng vào liễu Kỷ Hoành đại nhân trên người. Sau đó Kỷ Hoành đại nhân vươn

tay, rất tự nhiên một bày, Kỷ Đông hai cái cánh tay liền từ bả vai trật khớp. Sau đó Kỷ Hoành đại nhân lại dùng nhẹ tay nhẹ đẩy, Kỷ Đông bộ ngực Huyền Binh chiến giáp bộc phát ra mãnh liệt phòng ngự tia sáng, nhưng như cũ không thể ngăn cản còn giống một con mới vừa tên rời cung giống nhau chà một tiếng bay ngược trở về, hung hăng địa đụng vào liễu Hỏa Nham thành trên cửa thành, phát ra Một tiếng trống vang lên muộn hưởng, dầy cộm nặng nề cổ xưa cửa thành mãnh liệt thoáng một cái, Kỷ Đông trên người Huyền Binh chiến giáp lần nữa bộc phát mãnh liệt phòng ngự tia sáng, hắn mặc dù bảo vệ một mạng, nhưng là nhất định đã người bị thương nặng.

Hồng Vũ chậm quá đi tới liễu cửa thành, Kỷ Đông rớt tại nơi đó vừa động cũng không có thể động.

Hồng Vũ linh giác càng, từ trên người hắn quét qua, cũng biết trên người hắn xương chặt đứt một nửa, nội tạng cũng đã rạn nứt, căn bản không có tái chiến lực.

Trên đầu thành các chiến sĩ không có thành chủ ra lệnh, tuyệt không dám tự tiện khai hỏa đối mặt gia tộc mình cho là nhất phẩm một sao. Vì vậy mặc cho Hồng Vũ cùng Triệu Đông Hải đám người đi tới liễu Kỷ Đông trước mặt.

Hồng Vũ quay đầu hướng Triệu Đông Hải đám người nghĩa chánh từ nghiêm nói: “Bọn ngươi tướng sĩ, võ giả nổi bật, kiêu ngạo hành vi thường ngày, không thể nhẹ tiết. Thắng, muốn đường đường chánh chánh, tướng bên thua cũng là dũng giả, cấp cho hắn ứng hữu đãi ngộ, không thể vũ nhục, không thể khinh nhờn…”

Hắn vừa nói, vừa xoay ngược lại liễu Thất Tịch đoản kiếm, cũng không thèm nhìn tới hướng phía sau Kỷ Đông hạ xuống, hai cái, ba cái, mọi nơi…

Kỷ Đông mở to hai mắt nhìn, tuyệt đối không nghĩ tới Hồng Vũ ngoài miệng một bộ trên tay một bộ, Triệu Đông Hải đám người cũng là rất là kinh ngạc, sau đó trong mắt tất cả đều là nụ cười, đột nhiên cảm giác được Vũ thiếu gia thật sự thật là đáng yêu, quả thực là ta bối thiếp tâm người a.

Lẽ ra Kỷ Đông mặc trên người Huyền Binh chiến giáp, một loại binh khí coi như là Huyền Binh, cũng căn bản sẽ không dễ dàng như vậy đâm thủng. Nhưng là Thất Tịch đoản kiếm chính là dễ dàng làm được liễu. Kỷ Đông trên người nhiều máu lỗ thủng.

Thất Tịch Kiếm Linh ở Hồng Vũ đầu óc chi gào khóc kêu to: "Áo ơ, bổn tọa đích ngón tay a, muốn đâm chặt đứt ôi, vừa chặt đứt một cây, áo ơ ơ… Nhất định phải cho bổn tọa hảo hảo bổ nhất bổ."

Hồng Vũ rung đùi đắc ý: "Thọc đâm một cái thần thanh khí sảng "

Triệu Đông Hải đám người cười vang.

Hồng Vũ hết lần này tới lần khác vừa quay đầu, hướng đang cô cô hộc máu Kỷ Đông nói: "Kỷ Cấn Viễn lão già kia chỉ sợ cũng thường xuyên đối ngươi như vậy vợ cả mẹ nói."

Triệu Đông Hải đám người lại là sửng sốt một chút, sau đó ồ chợt cười.

"Phốc ——" Kỷ Đông phun ra một búng máu ngất đi.

Hồng Vũ hướng Triệu Đông Hải khoát khoát tay: "Chuẩn bị lướt nước đem hắn tưới tỉnh."

Triệu Đông Hải quá thực thành liễu: "Nơi này không có sông đào bảo vệ thành, nếu không tiện tay là có thể làm ra nước. Vũ thiếu chờ, ta đi tìm nước…"

Hồng Vũ thẳng lắc đầu: "Phản ứng chậm lụt, ngươi nghĩ biện pháp, đem kiêu tướng quân chi mở, bổn thiếu gia thân thể con người khí quan chi chứa đựng đại lượng tư nguyên nước…"

Triệu Đông Hải còn chưa hiểu tới đây chuyện gì xảy ra, Kỷ Kiêu đã đỏ mặt hung hăng thối Hồng Vũ một ngụm, vỗ Liệt Ma Tê chạy đến đi một bên liễu.

Hồng Vũ sắc tâm lại nổi lên, tăng lên cường tráng sắc đảm, tru lên: "Kiêu tướng quân, kính xin lại xa một chút, đồ quá lớn, bên cạnh còn có thể thấy rõ ràng."

Kỷ Kiêu thiếu chút nữa nhảy dựng lên, ngươi có ý gì, thật giống như ta muốn nhìn lén ngươi dường như nàng thật nhanh đi, nhanh như chớp chạy trốn không thấy bóng dáng.

Triệu Đông Hải đám người đối với hắn tự đáy lòng kính nể giơ ngón tay cái lên: "Vũ thiếu, ngươi ngay cả kiêu tướng quân cũng đùa giỡn, thật là…" Bọn họ nghĩ nửa ngày, rốt cục nghẹn đi ra ngoài một coi như là khen ngợi từ: "Khẩu vị kỳ lạ "

Hồng Vũ cười hì hì, giải khai dây lưng quần móc ra tiểu tử, hướng về phía hôn mê Kỷ Đông đái ngâm.

Kỷ Đông tỉnh lại, cảm giác mùi vị có chút, mở mắt ra thấy một cổ cột nước, nhất thời cái gì cũng hiểu. Hắn vừa phun ra một búng máu tới: "Ngươi, ngươi dám như thế đối với ta, ngươi nhất định phải chết…"

Hồng Vũ huýt sáo tát đi tiểu, sảng khoái. Kỷ Đông vừa mở miệng nói chuyện, hắn tựu nhắm trúng mở ra miệng…

Kỷ Đông gì cũng không nói liễu.

Kỷ Hoành ở một bên thẳng lắc đầu, trước kia làm sao không có nhìn đi ra ngoài, người nầy thì ra là như vậy nham hiểm.

Mọi người thu thập Kỷ Đông, sau đó công khai gọi mở ra Hỏa Nham thành đại môn, đem Kỷ Đông trói lại mang theo trên người, sau đó ở Hỏa Nham thành trạm dịch bên trong thư thư phục phục nghỉ ngơi cả đêm.

Triệu Đông Hải có chút không giải thích được: "Vũ thiếu gia, ngài không phải là vừa tới Hà Tả đại lục sao? Ngài làm sao biết Kỷ Đông những thứ kia chuyện xấu?"

Hồng Vũ hai mắt vừa lộn: "Ta dĩ nhiên không biết liễu, ta chính là thuận miệng bịa đặt, giội hắn nước bẩn thôi."

"A ——" Triệu Đông Hải há hốc mồm: "Vậy ngài còn nói cùng chuyện thật mà tựa như địa "

Hồng Vũ thản nhiên: "Ta không như vậy, nào có lực sát thương? Ngươi cũng sỏa hồ hồ đi ra ngoài cho hắn bác bỏ tin đồn."

Triệu Đông Hải ha ha cười một tiếng: “Ta làm sao có “

Hồng Vũ Đồ Đằng Lôi Âm có khổng lồ “Thuyết phục” hiệu quả. Ngày này trên đầu thành cái kia chút ít binh lính, lại không có một người hoài nghi Hồng Vũ chẳng qua là ở tin miệng nói nhảm cho nên lời đồn rất thuận lợi ra đời, càng truyền càng quảng, rất nhanh Kỷ Đông ở cả Kỷ gia danh tiếng tựu thúi.

Ở Hồng Vũ bọn họ đi vào con đường phía trước vạn dặm ở ngoài, có một ngồi nghe nói ở tinh không chi đô có thể xem tới được thiên cổ hùng thành.

Thành tường cao gần ba trăm trượng, dùng khổng lồ nham thạch hỗn hợp có tráng kiện Thiết Trụ kiến tạo mà thành thành tường, bốn phía trường vượt qua ngàn dặm. Trên tường thành chi chít phân bộ mọi người trận pháp giao điểm. Nhìn từ đàng xa đi, những thứ kia trận pháp giao điểm rất có một loại thần bí nghĩa sâu xa giấu diếm kia.

Tới liễu bên cạnh, từng cái trận pháp giao điểm, cũng là trên tường thành lồi ra tới đường kính một trượng, dài đến ba trượng một cây cột đá.

Ở cột đá phụ cận, nhất định có một ngồi ngụm lớn kính Huyền Binh nỏ pháo.

Hà Tả đại lục Huyền Binh phát triển vô cùng cao siêu, bọn họ Huyền Binh trọng yếu có thể thay đổi, có thể lớn nhất hạn độ phát huy Huyền Binh uy lực, dĩ nhiên tiêu hao cũng là kinh người.

Những thứ này Huyền Binh nỏ pháo trọng yếu vị trí, cũng theo như bày đặt một quả tam phẩm hoang thú não tinh. Những thứ này não tinh chính là một đầu tam phẩm hoang thú từ lúc sanh ra năng lượng hội tụ, nhưng là dùng dưới loại tình huống này Huyền Binh nỏ pháo thượng, lại chỉ có thể bắn mười lần. Mỗi nhất kích đều có Nhất Phẩm Hợp Chân uy lực.

Thành tường có ba mươi làm cửa thành, mỗi một tòa cửa thành cửa trên lầu, lại càng đứng sừng sững một ngọn càng thêm khổng lồ Huyền Binh nỏ pháo, phải dùng nhất phẩm

hoang thú não tinh mới có thể khu động, mỗi nhất kích lại càng có một phẩm ba sao uy lực.

Kiểu làm khổng lồ hùng thành, ở Thanh Nguyên đại lục phải không có thể tưởng tượng giống.

Thành từng ngọn thạch tháp cao cao đứng vững, có ít nhất ba thành độ cao vượt qua thành tường. Nếu như Thất Tịch Kiếm Linh ở chỗ này, nhất định là có thể hoàn toàn khẳng định, nơi này đúng là kế thừa Thương Lê Cổ Triều toàn bộ minh. Bởi vì chế tạo loại này cấp bậc chính là kiến trúc đích thủ đoạn, cũng không phải khai quật mấy bể tan tành minh di tích là có thể đạt được.

Lúc này đã vào đêm, cả tòa thành thị chính là một ngọn khổng lồ trận pháp, ở dưới bóng đêm, thành thị chi các trận pháp tiết điểm thả ra mông lung quang mang, không ngừng hấp thu thiên không Minh Nguyệt bỏ ra năng lượng, duy trì cả thành thị vận chuyển.

Ở thành một ngọn cao cao thạch tháp thượng, gió đêm thổi qua, một gã mười bảy tuổi đích thanh niên đứng ở tầng cao nhất. Nơi này khoảng cách mặt đất chừng hai trăm tám mươi trượng, người bình thường đứng ở chỗ này hơi đi xuống vừa nhìn, sẽ cảm thấy đầu váng mắt hoa, không để ý mười phần té xuống chính là hài cốt không còn.

Người trẻ tuổi đứng ở chỗ này cũng là nhẹ nhàng như thường, mặc cho gió đêm xuy mở của mình mở rộng vạt áo, tóc dài phất phới thật giống như quỷ mị.

Đứng ở chỗ này, có thể mắt nhìn xuống Thiên Cơ thành phần lớn khu vực, tựu giống như thân phận của người trẻ tuổi, xa xa so sánh với cái thành phố này chi khổng lồ bộ phận người tôn quý giống nhau.

Người trẻ tuổi phía sau, đứng một năm người, thần thái cung kính, khẽ cúi đầu, tựa hồ là đang đợi hậu của hắn phân phó.

“Hừ” người trẻ tuổi hừ lạnh một tiếng, giọng nói cũng là không thèm để ý chút nào: “Loại chuyện nhỏ nhặt này tình

cũng dùng được tới phiền ta? Chính các ngươi nhìn xử lý là được."

"Thiếu gia, là phu nhân để cho tiểu nhân hướng ngài bẩm báo."

Người trẻ tuổi khoát tay chặn lại: "Bất quá là một dã chủng thôi, thân phận rốt cuộc là thật hay giả cũng không tốt nói. Kỷ Vân cũng là lão hồ đồ, người như thế cũng đáng giá vạn dặm xa xôi đuổi Thiên Cơ thành?"

Năm bởi vì chẳng lẽ: "Nhưng là Kỷ Vân đem hắn đuổi tới, coi như là tiến vào gia tộc xử sự trình tự, chúng ta thì phải dựa theo gia tộc quy củ tới làm việc."

Người trẻ tuổi khóe miệng lộ ra một tia tà dị mỉm cười, tựu giống như cái kia phất phới tóc dài một loại: "Gia tộc quy củ? Hắc hắc hắc, gia tộc quy củ chỉ là vì ước thúc những thứ kia đê tiện gia tộc võ sĩ thôi."

Năm người không dám nói tiếp.

"Đi, để cho lão khi hắn vào thành thời điểm thử dò xét hắn xuống."

Năm người gật đầu, lại hỏi: "Kia… Thiếu gia, Kỷ Hoành còn đi theo đâu, nghe nói Kỷ Hoành lần này lúc tới vận chuyển, lại ở trên đường đột phá, thành nhất phẩm một sao, cũng chính thức tiến vào gia tộc cao tầng tầm mắt bên trong."

Người trẻ tuổi sách sách xưng kỳ: "Kia chỉ lão phế vật lại có vận khí tốt như vậy? Thôi, đi tìm đen thúc, đã ta xin lão nhân gia ông ta xuất thủ, bảo vệ một chút lão."

Hắn đang muốn rời đi, người trẻ tuổi chợt nhớ tới tới: "Chờ một chút, Kỷ Kiêu cái kia Cao muội lần này trở về chưa?"

"Hồi tới."

Người trẻ tuổi cười: "Không nghĩ tới a, dọc theo con đường này Kỷ Cấn Viễn cũng không có thể ngăn cản nàng, ha ha ha cái kia lão sắc quỷ những năm này vì nhận được Kỷ Kiêu, lao lực liễu tâm tư, mất mặt vứt xuống bà ngoại nhà liễu. Kết quả Kỷ Kiêu trở lại, ta xem hắn lần này làm sao thu tràng, hắc hắc "

Ở nơi này dạng một ngọn khổng lồ thành thị chi, xuất thân cùng gia thế thường thường so sánh với cá nhân đích cố gắng càng thêm trọng yếu. Có đôi khi cho dù là Nhất Phẩm Hợp Chân, cũng muốn nghe theo như vậy một chính là Tứ Phẩm Thông Pháp ra lệnh.

Khoảng cách Thiên Cơ thành càng ngày càng gần. Kỷ Cấn Viễn một chút dòng chính bởi vì Kỷ Đông gặp gỡ, cũng không dám quá đáng làm khó Kỷ Kiêu liễu. Không biết tại phía xa Thiên Cơ thành Kỷ Cấn Viễn có phải hay không quát lên như sấm, dù sao thủ hạ rất sáng suốt lựa chọn thối lui.

Triệu Đông Hải đám người gia đô ở Thiên Cơ thành, lần này đi ra ngoài cũng có một năm thời gian, mắt thấy muốn tới nhà liễu, người người hưng phấn.

Kỷ Kiêu dưới loại tình huống này tâm tình đại dương chi, càng phát ra lộ ra vẻ không hợp nhau.

Nàng ở Thiên Cơ thành đã không có thân nhân, mà duy hai có thể được xưng tụng "Bạn cũ" trưởng bối, một tránh mà không cách nhìn, một hận không được đem trói đến Kỷ Cấn Viễn trên giường đi.

Hồng Vũ lúc này đã không có dư thừa tinh lực đi quan tâm Kỷ Kiêu liễu, hắn thường xuyên một người ngồi ở trên chiến mã ngẩn người, hắn lục soát khắp trí nhớ của mình, muốn tìm được cùng mẫu thân tương quan bộ phận, nhưng là cố gắng phí công không thu hoạch được gì.

Cho nên hắn bắt đầu suy đoán mẫu thân mình rốt cuộc là cái gì người như vậy, có thể làm cho phụ thân như vậy đích thiên chi kiêu hơi bị khuynh đảo.

Hắn đi tới Hà Tả đại lục sau mới hiểu được tại sao phụ thân năm đó theo đuổi mẫu thân xài lớn như vậy tâm tư.

Nói trắng ra là, mẹ năm đó căn bản không có nhìn thượng cha —— Hồng Thừa Nghiệp ở Thanh Nguyên đại lục đích xác là đệ nhất thiên tài, nhưng là ở Hà Tả đại lục… Không nói cũng được.

Nữa sau lại, hắn bắt đầu ảo tưởng mình và mẫu thân gặp mặt phải một loại gì chính là hình thức tình huống. Là người

của hai thế giới, hắn đối với thân tình ngược lại càng thêm quý trọng, bởi vì xa so sánh với người bình thường nhiều đích tánh mạng kinh nghiệm, để cho hắn hiểu được cái gì mới thật sự là đáng giá đi quý trọng.

Có lúc, nghĩ đi nghĩ lại, mắt của hắn giác tựu đã ươn ướt.

Cả đời này, không có tình thương của mẹ, thiếu hụt tình thương của cha, cuộc đời của hắn trên thực tế là không hoàn chỉnh.

Mọi người mong đợi hân hoan; Kỷ Kiêu thất vọng vắng lạnh; Hồng Vũ phức tạp không khỏi đông đảo tâm tình chi, Thiên Cơ thành hùng tráng to lớn thân thủ dần dần ra hiện tại liễu trên đường chân trời, hơn nữa càng lên càng cao, phảng phất một gã viễn cổ cự thần, từ dưới mặt đất từ từ quật khởi.

"Thiên Cơ thành" Hồng Vũ một tiếng sợ hãi than, cho dù là một ít thế, hắn cũng chưa từng ra mắt như thế kỳ tích thành thị
Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Trận Đồng ký ức (hạ)

Người áo xanh xoay người lại, buồn cười nhìn của hắn: "Ta muốn là tình địch, ngươi phế vật kia phụ thân còn có thể sống được sao?"

Hồng Vũ cảm thấy phá lệ cổ quái: "Muội muội ngươi? Ngươi là ta…"

Hồng Vũ la không ra, chỉ sợ người nọ là hắn cậu ruột, nhưng là hắn nhưng đả thương phụ thân, chia rẻ cha mẹ, nếu như không phải là hắn, phụ thân sẽ không sa sút, cũng sẽ không chịu được nhiều năm như vậy kịch độc hành hạ.

Người áo xanh tựa hồ xem thấu tâm tư của hắn, hắc hắc cười lạnh nói: "Ngươi ngàn vạn khác hô lên cái kia gọi, ngươi kia phụ thân không xứng với, bản thân mình đột nhiên cũng không xứng ta sở dĩ dẫn ngươi, chỉ là bởi vì ta vậy cũng thương muội muội mà thôi."

Hồng Vũ cũng nữa đè nén không được tâm tình của mình, tức giận chất vấn nói: "Ngươi nói được thật giống như rất thương yêu muội muội của mình, nhưng là ngươi nếu quả thật thương yêu nàng, như thế nào lại nhẫn tâm làm cho nàng cùng mình người nhà chia lìa?"

Người áo xanh bất vi sở động: "Ta là vì tốt cho nàng —— A Côi luôn là làm ra lựa chọn sai lầm, nàng không biết làm sao làm mới đúng…"

Hồng Vũ giận dữ: "Phi "

Người áo xanh ngoài thân hiện ra một tầng màu xanh nhạt màn hào quang, Hồng Vũ không có ói thượng, ánh mắt của hắn chi, lần nữa bay ra một đạo thanh bích sắc quang thúc, quấn lên liễu Hồng Vũ cái cổ "Nhẹ nhàng" vừa thu lại

Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn ở một mảnh lôi âm chi, bày ra một Kim Cương xử Thủ Ấn.

Người áo xanh quang thúc nhất thời hòa tan, hắn khác biệt lui về phía sau một bước, ngó chừng Hồng Vũ nhìn hồi lâu, không giận phản hỉ: "Tốt, quả nhiên là tốt trên người của ngươi có A Côi huyết mạch, so sánh với ngươi phế vật kia phụ thân khá."

Hắn tay áo một quyển, mang theo Hồng Vũ phiêu lạc đến liễu cột sáng dưới.

Hồng Vũ khoảng cách gần quan sát đạo này cột sáng, càng thêm rung động.

Cột sáng hệ rễ là một mảnh bể tan tành đất —— sở dĩ nói như vậy, cũng không phải là đơn giản mặt đất bể tan tành, mà là cả không gian bể tan tành.

Nhiều tia khe không gian lúc ẩn lúc hiện, những thứ kia cái khe có kinh người cắt năng lực, môt khi bị bọn họ quét qua thứ gì, lập tức sẽ hoàn toàn từ nơi này cái thế giới thượng biến mất.

Theo cột sáng thượng những thứ kia kỳ dị mì thái lẫn nhau tổ hợp, bể tan tành đất không gian mảnh nhỏ đã ở không ngừng biến hóa, tựa hồ đã ở tìm kiếm một loại ổn định kết hợp phương thức.

Mà ở cột sáng bên trái ước chừng ba trăm trượng, còn có một tòa cự đại hố sâu, hố sâu chi đã bố trí một ngọn thâm ảo trận pháp, chẳng qua là vẫn chưa hết thành. Ở Tô gia thương thị người áo xanh cùng Vân Tam thúc tranh đoạt cái kia chút ít Thiên Tiêm Tinh, đã bị mài mực thành tinh tế phấn vụn, sáp nhập vào từng đạo trận pháp khắc tuyến chi, đang dưới ánh mặt trời, tản ra trong suốt quang mang.

Hồng Vũ chi tiết lấy này tòa trận pháp —— bởi vì Phương Lưu Vân nguyên nhân, hắn đối với trận pháp cũng có sở đọc lướt qua. Có thể nói Hồng Vũ đối với trận pháp trụ cột có thể cũng không tính đúng rồi giải, nhưng là nếu như nói ánh mắt, hắn thậm chí vượt qua Đại Hạ rất nhiều trận sư.

Nhưng là chỗ ngồi này trận pháp, khó phân phức tạp, xa xa vượt ra khỏi Hồng Vũ đủ khả năng thừa nhận cực hạn. Chỉ nhìn mấy lần, hắn nhất thời cảm thấy muốn nôn mửa ra. Hắn

muốn không nhìn, lại phát hiện này tòa cũng không hoàn thành trận pháp, nhưng thật giống như có ma lực một loại, đưa vững vàng địa hút nhiếp ở, ánh mắt của hắn, linh hồn của hắn, hãm sâu kia, căn bản không nhổ ra được.

Hồng Vũ thất kinh, cái loại nầy cho đến nôn mửa là không thoải mái cảm giác càng thêm mãnh liệt liễu, tiếp tục như vậy đi xuống, Hồng Vũ nhất định sẽ nguyên khí tổn thương nặng nề, thậm chí lúc đó đem linh hồn lực lượng tiêu hao cho sạch, đi đời nhà ma cũng có có thể

Người áo xanh đứng ở một bên, đeo hai tay cười lạnh địa nhìn hắn: Này tiểu không biết tự lượng sức mình, đáng đời để cho hắn chịu chút đau khổ

Đợi đến hắn kiên trì không được thời điểm, lại đem hắn cứu đi ra ngoài.

Người áo xanh tự cho mình siêu phàm, Hồng Vũ dù sao cũng là muội muội của hắn trẻ nhỏ, dạy dỗ gõ là phải, nhưng là không thể đả thương tính mạng hắn. Mà mới vừa rồi hắn vừa phát hiện, Hồng Vũ rất có thể kế thừa muội muội mình tốt đẹp huyết mạch, như vậy sẽ phải càng tiến một bước, bảo vệ Hồng Vũ trên người huyết mạch, đến khi hắn tu vi cái gì, đối với người áo xanh mà nói ngược lại không sao cả liễu. Khi hắn xem ra, này một mảnh rơi ở phía sau trên đại lục, có thể có cái gì tốt công pháp? Hồng Vũ mới mười tuổi, trọng đầu bắt đầu tu luyện cũng tới kịp.

Nhưng là Hồng Vũ cái loại nầy thống khổ vẻ mặt chỉ có kéo dài chốc lát, rất nhanh hắn chân mày giãn ra, tập trung tinh thần nhìn nổi lên kia làm trận pháp, tựa hồ thật nghiên cứu tiến vào

Người áo xanh thất kinh, tâm thầm hô một tiếng "Không thể nào đâu", nhưng là chuyển niệm đã nghĩ đến muội muội trên người một ít ti cường hãn huyết mạch, vẻ mặt nhất thời đặc sắc. Hắn củ kết liễu hồi lâu, âm thầm một tiếng thở dài: Thật không nghĩ tới a, cường đại như vậy huyết mạch, lại di truyền cho như vậy một nhỏ, nếu để cho Hà Tả đại lục cái kia những người này biết rồi, không phải là muốn ghen tỵ với cuồng rồi?

Hồng Vũ bị này tòa trận pháp Câu Hồn Nhiếp Phách một loại luân hãm đi vào, linh hồn thống khổ vô cùng thời điểm, đan điền huyệt chi Lão Quân đạo tôn lần nữa thức tỉnh, Thiên Lôi kêu, vào hư không chi lần nữa một ngón tay điểm tới.

Một đạo ý niệm lưu nhanh chóng xông ào vào Hồng Vũ đầu óc chi, đó là khác một phần trí nhớ, cùng lúc trước dược đồng trí nhớ, Thanh Ngưu trí nhớ bất đồng chính là, này một phần trí nhớ cùng trận pháp có liên quan

Ý niệm nhanh chóng cọ rửa Hồng Vũ đại não, đề thăng làm Tam Phẩm Hiển Thánh sau, Hồng Vũ linh hồn xa so với trước cường đại, cho nên lần này bị ý niệm lưu cọ rửa hắn cũng không có quá cường liệt thống khổ cảm giác, ngược lại là những thứ kia có liên quan trận pháp kiến thức bị nhanh chóng hấp thu.

Quá trình này tuyệt sẽ không quá ngắn tạm, bởi vì một ít phân "Trận Đồng ký ức" chi, bao hàm kiến thức thật sự là nhiều lắm. Hồng Vũ vừa hấp thu những thứ này trí nhớ, vừa hướng chiếu vào trước mắt này tòa vẫn chưa xong trận pháp nghiên cứu.

Như vậy xuống tới ngược lại thu hoạch thật lớn.

Qua ước chừng một canh giờ, người áo xanh thật sự đợi được không bình tĩnh liễu. Hắn vốn cho là, coi như là Hồng Vũ có thức tỉnh cái loại nầy huyết mạch khuynh hướng, tối đa cũng là có thể kiên trì một nén nhang thời gian. Hắn như cũ có dạy dỗ này nhỏ, sau đó lại cứu cơ hội của hắn. Hắn nhưng không có nghĩ đến, Hồng Vũ này vừa nhìn chính là một canh giờ, không có một chút dừng lại ý tứ. Tựa hồ hắn thật đúng là nghiên cứu tiến vào, mắt cũng không có quá nhiều mê mang

Đây là muốn hoàn toàn thức tỉnh huyết mạch giá thế a

Người áo xanh không bình tĩnh liễu, đợi lâu như vậy lại càng không bình tĩnh liễu, hắn vỗ Hồng Vũ bả vai, một cổ lực lượng nhẹ nhàng chấn động, đưa từ trận pháp phác thảo vùi lấp chi giải thoát đi ra ngoài: "Ngươi nhìn ra cái gì tới?"

Hắn bất quá là thuận miệng vừa hỏi, áp cái không có trông cậy vào Hồng Vũ thật có thể trả lời ra cái gì. Không ngờ Hồng

Vũ nhưng mở miệng nói: "Hai tòa cầu trụ lẫn nhau vì dựa vào, mới có thể ở bóng tối hư không chi cái neo định Thanh Nguyên đại lục vị trí, bất quá ngươi dùng Thiên Tiêm Tinh để giải quyết cái vấn đề này cũng không thích hợp…"

Hắn chậm rãi mà nói, nhanh chóng nói vừa thông suốt. Kia có chút trận pháp lý luận hết sức thâm ảo, coi như là Phương Lưu Vân ở chỗ này, cũng muốn dụng tâm tính toán, sau đó trải rộng ra giấy viết bản thảo suy tính một phen mới có thể hiểu.

Người áo xanh thất kinh, hắn đối với trận pháp cũng có sở nghiên cứu, biết Hồng Vũ tuyệt không phải nói nhảm loạn sưu, chẳng lẽ này Tiểu Chân rất đúng trận pháp rất có thiên phú? Hắn hồ nghi nhìn Hồng Vũ, lại nói: "Ngươi nói ta dùng Thiên Tiêm Tinh không thích hợp, vậy ngươi nói một chút hẳn là xử lý thế nào đây?"

Hồng Vũ chậm rãi mà nói, vẻ mặt thản nhiên.

Hắn đem một giả tin tức trộn lẫn ở một đống lớn chân thật tin tức nói đến đi ra ngoài, chỉ là muốn giấu diếm tự thân đích thực trình độ thật sự, không nên quá mức nghịch thiên khiến người hoài nghi. Để cho hắn ngoài ý muốn chính là, người áo xanh lại một chút không có phát hiện, lại nghe ánh mắt liên thiểm, tựa hồ là có chút hưng phấn.

Hồng Vũ có chút kỳ quái: Những kiến thức này cũng là Trận Đồng ký ức chi cũng không tính là cao thâm a, người áo xanh có thể bố trí ra như vậy trận pháp, mới có thể đủ phân biệt ra được thiệt giả mới đúng. Chẳng lẽ nói người áo xanh trận pháp tài nghệ, không hề giống thoạt nhìn cái kia dạng cao thâm?

Hồng Vũ có tự nhủ sai lầm rồi mấy chỗ, tinh tế quan sát, phát hiện người áo xanh như cũ nhìn không ra, hắn nhất thời hiểu, người áo xanh cũng không phải là cái gì trận pháp cao thủ, chỗ ngồi này trận pháp cũng không phải là hắn thiết kế, chắc là có cao nhân đã làm xong trận đồ, giao cho người áo xanh, tùy hắn để hoàn thành trận pháp này thôi.

Người áo xanh chờ Hồng Vũ nói xong, nói: "Ta cũng vậy vô tình chi lai đến Thanh Nguyên đại lục, lại bị vây ở liễu nơi

này, chỉ có thể chế tạo tốt này hai tòa cầu trụ, mới có thể xây dựng một ngọn không gian chi cầu, thông qua Mẫu Hà trở về quê quán của ta. Ngươi muốn gặp mẫu thân của ngươi, tựu mau sớm giúp ta hoàn thành cây cầu kia xà, chỉ cần trở về, ta lập tức dẫn ngươi đi gặp mẹ của ngươi, quyết không nuốt lời “

Hồng Vũ một bộ không thể nào tin được dạng: “Thật? Chỗ ngồi này không gian chi cầu chỉ đơn giản như vậy?”

Người áo xanh thản nhiên nói: “Chẳng lẽ còn có thể có cái gì khác cách dùng?”

Hồng Vũ nhìn hắn, hỏi: “Quê hương của ngươi là cái gì địa phương? Ngươi võ đạo trình độ, ở quê hương là cái gì tầng thứ?”

Người áo xanh mắt lộ ra một tia tán dương ánh mắt: “Quả nhiên không hổ là muội muội của ta trẻ nhỏ, suy nghĩ chu đáo

Hắn chỉ vào nơi xa Mẫu Hà, nói: “Ta và ngươi mẫu thân quê quán ở Mẫu Hà bờ bên kia. Ở mắt của các ngươi Mẫu Hà chính là một cái rộng rãi khôn cùng sông lớn, nhưng là trên thực tế, chỉ là một đạo quy tắc ngăn cách, cắt ra hai thế giới, đem chúng ta ngăn mở. Cho nên muốn muốn vượt qua Mẫu Hà, ngồi thuyền căn bản không thể thực hiện được, coi như là ở Mẫu Hà thượng đi tới mười mấy vạn năm, ngươi cũng đến không được bờ bên kia. Chỉ có xây dựng loại này không gian chi cầu.

Mỗi một tòa không gian chi cầu chỉ có thể sử dụng một lần. Ta là bị hãm hại, rơi vào bẫy rập bị đưa đến bên này, chỗ ngồi này không gian chi cầu kiến thành, ta dẫn ngươi trở về, còn muốn trở lại, sẽ phải thu thập đại lượng tài nguyên mới có thể xây dựng thứ hai ngồi cầu, điểm này ngươi cũng muốn tốt, có phải thật vậy hay không muốn theo trở về.

Bên kia đại lục, tên là Hà Tả đại lục. Ta ở Hà Tả đại lục, chính là thế giới đệ nhất cường giả “

Nói xong lời cuối cùng này một câu, người áo xanh không che dấu được ngạo nghễ.

Nếu như người áo xanh thật sự là Hà Tả đại lục đệ nhất cường giả, như vậy Hà Tả đại lục võ đạo tài nghệ nói vậy cùng

Thanh Nguyên đại lục không sai biệt lắm. Như vậy coi như là không gian chi cầu vẫn tồn tại, cũng không có cái gì vấn đề.

Nhưng là Hồng Vũ cũng không tin tưởng người áo xanh theo lời.

Mặc dù từ huyết thống quan hệ đi lên nói, người áo xanh là Hồng Vũ cậu. Nhưng là từ vừa mới bắt đầu cả kiện chuyện tựu lộ ra các loại quỷ dị.

Người áo xanh không biết là, Hồng Vũ ở tiếp thu liễu Trận Đồng ký ức sau, chân thật trận pháp tài nghệ bị chợt tăng lên tới liễu một vô cùng đáng sợ trình độ. Nếu như nói linh hoạt vận dụng khẳng định còn thiếu sót hỏa hầu, nhưng là làm từng bước, máy móc loại nghiên cứu trận ** hiệu, vậy thì thật là quá dễ dàng liễu.

Hắn bố trí ở dưới chỗ ngồi này không gian chi cầu, Hồng Vũ đã sớm nhìn ra, đây là một ngồi kích thước to, có thể phản phục sử dụng "Cầu". Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 98 : Vượt qua Mẫu Hà (thượng)

Dựa theo Hồng Vũ bước đầu đoán chừng, nếu như người áo xanh thuận lợi hoàn thành này hai tòa cầu trụ, như vậy duy nhất có thể thông qua năm mươi người

Mà xây dựng "Cầu", cũng không phải vừa bờ sông xây cất, ở Mẫu Hà khác vừa Hà Tả đại lục thượng, khẳng định còn có hai tòa đã hoàn thành cầu trụ.

Nói cách khác, đây là một có tiếp ứng kế hoạch, tuyệt sẽ không giống như người áo xanh theo lời đơn thuần như vậy.

Người áo xanh mười mấy năm trước ra hiện tại Thanh Nguyên đại lục mang đi mẫu thân của mình, hiện tại lại đột nhiên trở về, chuẩn bị xây dựng một ngọn không gian chi cầu, này đang lúc rốt cuộc ẩn tàng mục đích gì Hồng Vũ đoán không ra, nhưng là nói vậy không phải là thiện ý.

Hắn do dự một chút, tiến thêm một bước hỏi: "Mẫu thân của ta ở Hà Tả đại lục trải qua như thế nào?"

Người áo xanh rét căm căm nói: "Nàng không để ý cha mẹ chi mệnh, gả cho ngươi phụ thân cái kia phế vật, còn có thể có cái gì kết quả tốt? Có thể còn sống sẽ sai lầm rồi bất quá, hiện tại nhà là ta làm chủ, chỉ cần ngươi trợ giúp ta hoàn thành chỗ ngồi này không gian chi cầu, ta liền đặc xá mẫu thân của ngươi."

Hồng Vũ ánh mắt vừa động: "Thật?"

"Dĩ nhiên" người áo xanh ngạo nghễ nói: "Bổn tọa nói một không hai"

Hồng Vũ khẽ cắn răng: "Tốt, ta đáp ứng ngươi "

Người áo xanh mắt hiện lên một tia kỳ dị quang mang, hai người các hữu tính toán.

Kế tiếp mấy ngày, Hồng Vũ "Dốc lòng" nghiên cứu nổi lên trận pháp, mỗi ngày cũng cùng người áo xanh thảo luận một phen, thật ra thì trên căn bản cũng là hắn đang nói…, người áo

xanh nghe, sau đó xác nhận để cho Hồng Vũ cứ như vậy thiết kế.

Hai tòa cầu trụ chỉ dựng lên tới một ngọn, phát ra đáng sợ không gian ba động, sẽ làm cho đại viễn cổ còn sót lại tồn tại trở xuống, tất cả đều hoảng sợ chạy trốn.

Hoang thú trời sanh bản năng, tránh né nguy hiểm. Không gian lực lượng ba động không thể nghi ngờ là trên cái thế giới này nguy hiểm nhất có thể tình huống một trong, loại này không gian ba động, cho hoang thú cửa tạo thành lỗi giác chính là: Không gian muốn sụp đổ liễu

Một khi không gian sụp đổ, tuyệt đối sẽ không có ai có thể may mắn còn sống sót. Cho nên hoang thú cửa xông ra Mẫu Hà hoang lâm khu vực, sợ hãi không khỏi, bộc phát thú băng.

Mà những thứ kia đại thời xa xưa đời tồn tại, kinh nghiệm chuyện tình quá nhiều, có thể phân biệt ra được không gian lực lượng ba động chủng loại, lần này hiển nhiên không phải là không gian sụp đổ tình huống. Chỉ bất quá những thứ này tồn tại, tuyệt đối sẽ không xen vào việc của người khác đi nhắc nhở khác hoang thú thôi.

Chỉ có một ngọn cầu trụ, dẫn phát không gian ba động sẽ làm cho này một mảnh Mẫu Hà hoang lâm khu vực chi phần lớn hoang thú tất cả đều hoảng hốt trốn đi, cũng có thể nghĩ biết chỗ ngồi này không gian trận pháp uy lực.

Người áo xanh lần này tới đây đánh giá thấp bên này bờ sông bố trí trận pháp trình độ khó khăn, cho nên tài liệu có chút không đủ dùng. Hắn mặc dù nghĩ biện pháp lẫn vào liễu Tô gia thương thị, từ Tam thúc nơi đó đoạt xuống tới đại lượng Thiên Tiêm Tinh, nhưng là tài liệu khác như cũ chưa đầy. Cho nên hắn chỉ có thể lựa chọn để cho Hồng Vũ tới sửa đổi trận pháp.

Mấy ngày xuống tới Hồng Vũ đúng là giúp hắn đem trận pháp sửa đổi xong, nhưng là kia có mấy chỗ, mặc cho Hồng Vũ nói như thế nào, hắn cũng tuyệt không chịu làm một chút cải biến, cho dù là đại lượng lãng phí tài liệu.

“Ngươi không cần hỏi tại sao, theo ta nói đi đến làm là được.” Người áo xanh lãnh đạm đáp lại.

Hồng Vũ thì bày ra một bộ hết sức khó hiểu dạng, cố gắng muốn thuyết phục hắn: “Tại sao? Này một phần tác dụng hoàn toàn có thể dùng khác kết cấu để thay thế, thật to tiết kiệm tài liệu “

“Không cần nhiều lời, làm theo” người áo xanh vung lên ống tay áo đuổi hắn.

Hồng Vũ xem không hiểu này mấy kết cấu đích thực thực tác dụng, để cho hắn hơi cảm an tâm.

Hồng Vũ xoay người rời đi, khóe miệng nhưng treo một tia cười lạnh. Mấy cái kết cấu chính là vì cùng bờ bên kia khác hai tòa cầu trụ cùng hô ứng, hắn vừa bắt đầu tựu đã nhìn ra. Làm như vậy, cũng chính là để cho người áo xanh an tâm thôi.

Kế tiếp mấy ngày, Hồng Vũ tựu chịu trách nhiệm hiệp trợ người áo xanh bố trí trận pháp.

Sở dĩ Hồng Vũ hiệp trợ, người áo xanh chủ lực, là người áo xanh nói ra. Hắn hiển nhiên cũng không yên tâm Hồng Vũ, không để cho hắn trực tiếp nhúng tay bày trận. Hồng Vũ cũng vui vẻ được thanh nhàn, rất nhiều trận pháp tài liệu xử lý, hắn Tam Phẩm Hiển Thánh tu vi thật đúng là không đủ dùng.

Suốt ba mươi ngày thời gian, chỗ ngồi này trận pháp rốt cục hoàn thành. Làm người áo xanh đem cuối cùng một đạo trận pháp khắc tuyến, hỗn hợp có vượt qua nhất phẩm tài liệu “Tinh không thủy ngân” hoàn thành, cả trận pháp hiện lên một đạo thiểm điện một loại quang mang, rồi sau đó đại địa kịch liệt một trận, một đạo quang thúc chậm rãi dâng lên. Giống như là một gã lực lớn vô cùng viễn cổ Cự Nhân sống lại, từ đại địa hạ ra sức vươn ra mình cường tráng đích tay cánh tay.

Thứ hai ngồi cầu trụ lên tới mấy ngàn thước trời cao, cùng lúc trước một ít ngồi cơ hồ giống nhau như đúc. Vô số nhỏ vụn mì thái chi chít bắt đầu khởi động, muốn tự động kết hợp, tìm được một tổ hợp hoàn mỹ nhất phương thức.

Người áo xanh lôi kéo Hồng Vũ lui về phía sau đến mấy ngàn trượng ở ngoài, đứng ở một gốc cây vạn năm cổ thụ cây

hơi thượng, nhìn kia hai tòa cầu trụ. Lúc trước cái kia một cây những thứ kia mì thái không biết ngọa nguậy liễu bao lâu, nhưng thủy chung không có tìm được thích hợp nhất tổ hợp phương thức. Nhưng là có đệ nhị cây sau, tựa hồ đột nhiên "Thông suốt" liễu, ngọa nguậy càng ngày càng nhanh chóng, chỉ dùng ba canh giờ, liền ầm ầm một tiếng vang thật lớn, trở nên một khối, đứng sửng ở Mẫu Hà bên cạnh.

Mà một ít ngồi cầu trụ đọng lại sau, phía dưới không gian Hỗn Loạn Chi Địa cũng tùy theo từ từ ổn định bình phục, một ít nhè nhẹ màu đen khe không gian bắt đầu bế hợp, cuối cùng mặt đất cũng vững chắc xuống tới.

Rồi sau đó, đệ nhị cây cầu trụ cũng chỉ đa dụng liễu một canh giờ, tùy theo vững chắc.

Hai tòa cầu trụ một khi "Kiến thành", không gian ngược lại ổn định lại. Chẳng qua là ở hai tòa cầu trụ trong lúc, dần dần xuất hiện một viên màu vàng nhạt điểm sáng, điểm sáng càng ngày càng sáng ngời, tạo thành một nước xoáy, hơn nữa từ từ xoay tròn càng lúc càng lớn, cả không gian tựa hồ cũng nếu bị cái này nước xoáy cho hút đi vào, hai cây cầu trụ rất lao cố chống được chung quanh không gian, không có tạo thành không gian bể tan tành.

Nhưng là đang ở nước xoáy tạo thành cái kia một sát na, Hồng Vũ cảm giác được rõ ràng chung quanh Mẫu Hà hoang lâm khu vực chi, ước chừng có hơn ba mươi đạo đáng sợ hơi thở chợt lóe rồi biến mất

Đó là đại thời xa xưa đời còn sót lại tồn tại, bọn họ ở đây một khắc, cũng cho là không gian muốn sụp đổ liễu, nhưng là sau đó, bọn họ lập tức yên tĩnh lại. Đã trải qua gần như vô tận năm tháng sau, đã có rất ít chuyện gì, thật khiến chúng nó thất kinh liễu.

Này tòa không gian nước xoáy khuếch trương đến ba trượng đường kính sau, tĩnh bất động, huyền phù ở hai tòa cầu trụ đang ương hư không chi. Từ Hồng Vũ cái sừng này độ nhìn sang, vừa lúc có thể xuyên thấu qua màu vàng nước xoáy thấy ngày trống không mặt trời.

Mặt trời từ góc độ này nhìn qua, bày biện ra một loại quỷ dị Băng Lam sắc. Cái loại nầy màu sắc có một loại không nói ra tà dị vẻ đẹp

Hồng Vũ trong lòng mơ hồ vừa động, tựa hồ bắt được một tia không gian quy tắc cái đuôi nhỏ.

Đáng tiếc cái loại cảm giác này chợt lóe rồi biến mất —— lấy hắn tu vi hiện tại, muốn nắm giữ không gian quy tắc, cơ hồ là không thể nào. Chỉ sợ những thứ kia vô số cổ hướng, vô số bể tan tành minh chi, cũng không có người có thể ở nơi này tầng thứ, nắm giữ không gian quy tắc.

Nhưng là lần này linh quang vừa hiện hiểu được, lại làm cho Hồng Vũ rất có thu hoạch. Đối với không gian trận pháp hiểu rõ càng thâm nhập một chút, loại này chỗ tốt là không nhận thức được, có từ từ lên men, cuối cùng biến thành Hồng Vũ trên thực lực đích thực thực tăng lên.

Người áo xanh hài lòng địa nhìn này tòa không gian chi cầu, mang theo một tia mỉm cười thản nhiên nhìn bên cạnh Hồng Vũ, nói: "Ngươi trước vào đi thôi, đến bờ bên kia, liền nói ngươi là Kỷ Cương phái tới."

Quả nhiên đối diện là có người tiếp ứng, Hồng Vũ mặt liền biến sắc, người áo xanh nhưng cười đắc ý liễu: "Như thế nào, ngươi cảm thấy ngươi thiết kế trận pháp có cái gì không chỗ sơ hở, có cần hay không làm tiếp một chút cải biến?"

Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng: "Không cần."

Dứt lời, ở người áo xanh Kỷ Cương ánh mắt kinh ngạc chi, thân hình một phiêu, lọt vào này ngồi cửa không gian hộ chi.

Kỷ Cương ngoài ý muốn, chờ Hồng Vũ biến mất ở không gian chi cầu làm, mới nói thầm liễu một câu: "Này tiểu chân không có thầm gian lận?"

Hồng Vũ rất rõ ràng Kỷ Cương chắc là không biết thật tin tưởng mình, cho nên làm sao biết làm đơn giản như vậy đích tay chân?

Hắn tiến vào không gian chi cầu, giống như tiến vào một cái trọt đi đường hầm chi. Thân thể không bị khống chế dọc

theo một cái phương hướng phi hành người, chung quanh là một mảnh Băng Lam sắc, chính là hắn nhìn qua viên này mặt trời màu sắc.

Cũng không biết qua bao lâu —— thời gian cảm giác ở nơi này trong thông đạo tuyệt đối là không chính xác —— trước mắt hắn hết thảy bỗng nhiên lại biến trở về liễu vốn là ứng hữu màu sắc, xanh thẳm thối lui, Hồng Vũ thân hình dừng lại, hai chân tiếp xúc đến liễu mặt đất, biết mình đi ra.

Hắn đưa mắt nhìn quanh, mình như cũ đứng ở một mảnh tươi tốt rừng rậm chi, sau lưng là hai cây khổng lồ cột sáng. Xa hơn sau, ước chừng mấy dặm ở ngoài chính là nước gợn thao thao Mẫu Hà.

Mà ở trước mặt hắn, hơn mười người võ giả cảnh giác theo dõi hắn, Hồng Vũ phía sau lưng căng thẳng, đây là mấy người, lại có tám người cũng là Nhị Phẩm Khai Thần, khác còn có bốn người chính là Nhất Phẩm Hợp Chân

Hồng Vũ biết mình đoán quả nhiên không sai, Hà Tả đại lục võ đạo tài nghệ vượt xa Thanh Nguyên đại lục. Chẳng qua là đứng ở trước mặt mình này một cổ thế lực, tựu so với bình thường Chủ Thần Vực đại thế gia mạnh hơn

Đối mặt mọi người cảnh giác địa ánh mắt, hắn lập tức nói: “Ta là Kỷ Cương phái tới “

Mười hai người cảnh giác thần sắc hơi giảm bớt, một gã Nhất Phẩm Hợp Chân cường giả trầm giọng hỏi: “Ngươi là gia chủ người nào? Hắn vì sao phải phái ngươi tới?”

Hồng Vũ bất động thanh sắc đi lòng vòng trên tay mang theo một quả chiếc nhẫn, trấn định tự nhược nói: “Ta là con của Kỷ Cương muội muội. Kỷ Cương ở bên kia đông đảo cao thủ đuổi giết, nhất thời bán hội có thể không về được. Chỗ ngồi này không gian chi cầu, chẳng qua là tạm thời xây dựng, các loại tài liệu thiếu tổn hại rất nhiều, Kỷ Cương đại nhân cần tiếp tục thu thập tài liệu, hoàn toàn vững chắc không gian chi cầu…”

Đang ở hắn trong lúc nói chuyện, này tòa không gian lối đi đã bắt đầu ngược xoay tròn, từ từ đóng cửa.

Mười hai người sắc mặt biến hóa, Hồng Vũ nói: “Hiện hữu tài liệu, chỉ đủ chống đở một lần truyền tống.”

Ở không gian trong thông đạo Kỷ Cương như cũ vẫn duy trì như vậy tiêu sái tư thái, nhưng không biết đang ở Hồng Vũ chuyển động chiếc nhẫn cái kia trong nháy mắt, trận pháp đã lặng lẽ thay đổi, lối đi cuối đã phong bế, mà trong thông đạo thì tạo thành một gần như vô hạn đinh ốc, ở nơi này dạng một thời gian khái niệm thiếu thốn chỗ, Kỷ Cương rất có thể mấy tháng thậm chí mấy năm cũng sẽ không nhận thấy được mình bị người động tay chân…

Đây mới là Hồng Vũ “Thủ đoạn”, hắn tuyệt sẽ không cùng một đả thương cha mình, cướp đi mẫu thân mình người hợp tác. Nhưng là người này lại là hắn cậu ruột, xử lý như thế nào rất thành vấn đề.

Hắn sở dĩ vừa nhìn thấy người áo xanh đã cảm thấy rất quen thuộc, hoàn toàn là bởi vì hai người vốn là thân nhân, huyết mạch tương liên. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 98 : Vượt qua Mẫu Hà (hạ)

Hồng Vũ không thể mạo phạm trưởng bối của mình, nhưng là Hồng Vũ đã nghĩ kỹ chưa, hắn có thể phụ thân mình "Báo thù". Về phần phụ thân đánh của mình cậu có phải hay không "Hợp tình hợp lý", đó là phụ thân chuyện tình liễu, Hồng Vũ rất không phụ trách nhiệm là không đi thi lo.

Hà Tả đại lục thượng, mười hai tên cường giả mang theo nghi ngờ ngó chừng Hồng Vũ, Hồng Vũ toàn thân cao thấp cũng là thản nhiên.

"Các ngươi không tin lời nói, mang ta trở về gặp một lần mẫu thân của ta sẽ biết."

Người cầm đầu gật đầu, tiện tay chỉ liễu hai người: "Kỷ Kha, Kỷ Liêm hai người các ngươi lưu lại, trông chừng không gian chi cầu, những người khác theo khu vực cái này tiểu trở về "

Lưu lại hai người chính là Nhất Phẩm Hợp Chân cảnh giới, ở nơi này mười hai người chi coi như là cường giả, ở Hồng Vũ linh giác cảm giác dưới, tu vi chỉ so với cầm đầu cái kia người hơi yếu một chút.

Còn thừa lại mười người chi, hai vị Nhất Phẩm Hợp Chân, tám người cũng là Nhị Phẩm Khai Thần, quay chung quanh ở chung quanh, người cầm đầu khoát tay, đông cứng nói: "Xin mời "

Hồng Vũ bị kẹp ở, rõ ràng cho thấy muốn xem thủ, rời đi hai tòa cầu trụ phụ cận, đi ước chừng gần nửa cái canh giờ, xuyên qua liễu rừng rậm đi tới một chỗ nhìn qua giống như là doanh địa chỗ.

Doanh địa chung quanh dùng cao cao gỗ thô kiến thành tường rào, Hồng Vũ thấy kia cất dấu một ngọn cường đại phòng ngự trận pháp, lấy hắn hôm nay đối với trận pháp thành tựu đến xem, chỗ ngồi này nhìn qua lộ ra vẻ có chút "Thô ráp" trận pháp phòng ngự uy lực thật ra thì phi thường to lớn, thậm

chí nhất phẩm hoang thú trực tiếp đụng nhau đi tới, cũng chưa chắc có thể nặng mở này một đạo tường rào.

Hồng Vũ âm thầm kinh hãi, mình lúc trước đoán, Hà Tả đại lục võ đạo trình độ vượt xa Thanh Nguyên đại lục, quả nhiên không sai, chỉ từ mình ngắn ngủi tiếp xúc đến xem, nếu như Hà Tả đại lục muốn xâm lấn Thanh Nguyên đại lục, mấy phe cơ hồ không có bao nhiêu sức phản kháng.

Trong doanh địa nhìn xa tháp thượng, một gã võ giả thấy bọn họ, cách không ôm quyền hành lễ: "Kỷ Vân đại nhân trở lại "

Người cầm đầu chính là Kỷ Vân, hắn mỉm cười nói chắp tay, cũng khách khí, không có Thanh Nguyên trên đại lục Nhất Phẩm Hợp Chân xấc láo: "Kính xin mở cửa."

"Sau đó chốc lát."

Người nọ chui trở về không biết tiến hành cái gì thao tác, doanh địa một ít ngồi thô cuồng gọt tiêm gỗ thô đại môn ở một trận cạc cạc thanh chi, bị dây treo cổ tăng lên, lộ ra một cái đại môn.

Kỷ Vân mười người mang theo Hồng Vũ đi vào, đã có không ít võ giả hưng phấn mà vây quanh, thất chủy bát thiệt hỏi: "Kỷ Vân đại nhân, thành công? Kỷ Cương đại nhân có hay không đả thông không gian chi cầu? Hà Hữu đại lục có phải hay không giống như truyền thuyết chi như vậy giàu có?"

Kỷ Vân nhìn phía sau Hồng Vũ một cái, phất tay đám đông bị xua tan: "Những chuyện này cũng là các ngươi đáng đánh nghe sao? Làm tốt chính các ngươi chuyện tình "

Hắn lại hỏi: "Kỷ Kiêu đâu, làm cho nàng lập tức tới gặp ta "

"Dạ"

Kỷ Vân còn lại là mang người sải bước vào trong doanh địa một ngọn nhà đá, đại đao kim mã ngồi xuống. Có người đưa lên nước trà cùng thịt cho, Kỷ Vân cùng thủ hạ không chút khách khí, lang thôn hổ yết ăn một chút. Hắn chợt nhớ tới tới Hồng Vũ, ngẩng đầu nhìn, Hồng Vũ bất ti bất kháng đứng

ở một bên, thần thái trấn định tự nhược. Kỷ Vân âm thầm gật đầu, bất kể này tiểu là thật hay giả, ít nhất phần này khí độ không tệ.

Hắn phân phó một câu: "Cho hắn một chút."

Cho nên có người cho Hồng Vũ đưa tới một chút, chẳng qua là như cũ không có chỗ ngồi của hắn.

Hồng Vũ cũng không già mồm cãi láo, kế tiếp tình huống nào còn không hảo thuyết, có ăn có uống mặc dù mùi vị chưa ra hình dáng gì, trước lấp đầy bụng rồi hãy nói, hắn cũng giống như Kỷ Vân giống nhau gió cuốn mây tan.

Này khẩu vị làm để cho không có biện pháp cùng Tiếu Nghiên đích tay nghề so sánh với, ăn vào một nửa thời điểm, phía ngoài bỗng nhiên đi vào một người. Hồng Vũ linh giác chi, theo người này đi vào, toát ra một cảm giác kỳ quái, giống như là cuồn cuộn nổi lên một trận cuồng phong

Người này một thân khôi giáp đem toàn thân cao thấp bao vây nghiêm nghiêm thực thực, chỉ lộ ra đầu, kia chỉ tràn đầy chiến đấu tang thương dầy trọng đầu nón trụ, đang kẹp ở nàng dưới cánh tay trái mặt.

Nàng thân hình cao lớn khôi ngô, nhưng là khuôn mặt nhưng hết sức tinh sảo, da thịt có thể bởi vì quanh năm suốt tháng bên ngoài chinh chiến, bày biện ra một loại tràn đầy khỏe mạnh sức sống tiểu mạch sắc, rồi lại lộ ra vẻ hết sức nhẫn nhụi. Kiện mỹ thân thể phối hợp với Thiên Sứ một loại trước mặt cho, còn có kia gấm một loại nhẫn nhụi da thịt, dã tính mỹ mười phần.

Người nữ kia đem sải bước đi vào, leng keng một tiếng quỳ gối ở Kỷ Vân trước mặt: "Kỷ Vân đại nhân, mạt tướng Kỷ Kiêu phụng mệnh đến đây "

Hồng Vũ kinh ngạc phát hiện, cô gái này đem lại đã là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, chỉ thiếu chút nữa chính là Nhất Phẩm Hợp Chân liễu

Thật cường đại tu vi Hồng Vũ âm thầm than thở một câu.

Kỷ Vân một ngón tay Hồng Vũ: "Ta còn muốn ở tiếp ứng Kỷ Cương đại nhân, ngươi dẫn người đem cái này trẻ nhỏ đưa trở về."

Kỷ Kiêu nhướng mày, nhìn một chút Hồng Vũ, tựa hồ cũng không nguyện ý lúc này rời đi thôi, nhưng là nàng như cũ lựa chọn phục tòng mệnh lệnh, dập đầu nói: "Tuân lệnh "

Kỷ Vân khoát tay chặn lại: "Trước tiên đem hắn dẫn đi, ta sẽ cho nhà viết một phần báo cáo, khai báo cả chuyện đã xảy ra, các ngươi ngày mai sẽ lên đường."

"Dạ"

Hồng Vũ bị Kỷ Kiêu hai gã thủ hạ "Hộ tống" đi tới một ngọn nhà đá chi, nhà đá chứa cửa sắt, từ trong tới ngoài đều có một tầng lao cố phòng ngự trận pháp.

Mặc dù không có lao lung bộ dáng, nhưng trên thực tế đây chính là một gian lao thất.

Này doanh địa quy cách cực cao, coi như là binh lính bình thường tất cả đều là Tứ Phẩm Thông Pháp, trông chừng Hồng Vũ hai người lại càng Tam Phẩm Hiển Thánh. Hơn nữa một kỳ một đỉnh.

Đến ban đêm, Hồng Vũ ngồi ngay ngắn ở phòng tu hành, nghe thấy phía ngoài dần dần vang lên một trận tiếng lẩm bẩm. Một người khác mạnh mẽ một tay lấy đồng bạn đẩy tỉnh: "Được rồi, chớ ngủ, nếu là này chạy chậm liễu, hai người chúng ta sẽ bị quân pháp từ chuyện liễu "

Một người khác mãn bất tại hồ: "Hai người chúng ta đổi lấy ngủ hội nhi. Này tiểu một Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, không nói đến nhà đá này bên trong trận pháp hắn cũng hướng không phá, coi như là hắn đi ra, hai người chúng ta tùy tiện người cũng có thể dễ dàng đem hắn bắt giữ. Này tối rất nhẹ nhàng, cần gì khiến cho mình như thế cực khổ?"

Đồng bạn của hắn hiển nhiên cũng nhận đồng phán đoán của hắn, bất đắc dĩ nói một tiếng: "Luôn là không tốt lắm, bị kiêu tướng quân thấy được, lại muốn trách phạt bọn ta."

“Hừ, kiêu tướng quân? Cũng là ở chỗ này nàng là kiêu tướng quân mà thôi…”

“Được rồi, chớ nói, chuyện này cũng không phải là chúng ta có thể loạn nói huyên thuyên.”

Hồng Vũ ở thạch thất chi lộ ra vẻ mỉm cười.

Lăng Thiên Thần Hủy cùng Bách Nhật Hỏa Viên là của hắn lá bài tẩy, tuyệt sẽ không dễ dàng hiển lộ. Chẳng qua nếu như muốn đối phó hai người này, căn bản không cần mở ra lá bài tẩy, chỉ bằng chính hắn là có thể giải quyết. Thậm chí một đôi hai đều không có vấn đề.

Bất quá bây giờ không phải là lúc trở mặt, ít nhất cũng phải chờ mình thuận lợi nhìn thấy mẫu thân.

Hồng Vũ ngẩng đầu đánh giá gian phòng kia, nhà đá chi trận pháp khi hắn mắt một tầng tầng tróc ra, lộ ra nguyên thủy nhất bản chất. Một ít từng đạo trận pháp khắc tuyến tác dụng, mọi người trận pháp kết cấu tổ hợp, đối với hắn mà nói quá mức đơn giản.

Trận Đồng ký ức mặc dù cũng không phải là Lão Quân đạo tôn đối với trận pháp nhất đạo cao nhất tổng kết, nhưng là dùng để đối phó Hà Tả đại lục hay là quá mức dễ dàng.

Hồng Vũ vung tay lên, góc tường trận pháp bị hắn giải khai, rồi sau đó thuận thế mà lên, cửa sổ trận pháp bài trừ, hơn nữa không làm kinh động bất luận kẻ nào.

Phía ngoài kia hai tự đại cuồng vọng người còn đang chậm rãi mà nói, Hồng Vũ đã lặng yên không một tiếng động từ cửa sổ chui ra, biến mất ở bóng tối chi.

Ở một bóng tối góc chi, đứng một người.

Hắn mắt thấy Hồng Vũ trốn ra được toàn bộ trải qua, trên mặt đã tất cả đều là kinh ngạc. Hắn đã là Nhất Phẩm Hợp Chân tu vi, thực lực chân thật so với Kỷ Vân chỉ sợ cũng chẳng qua là hơi sai một đường mà thôi. Bất quá hắn gánh vác đặc thù sứ mạng, tiềm phục tại Kỷ gia chỗ ngồi này doanh địa chi, cho nên một hàng chữ bị đè nén thực lực của mình, nhìn qua chỉ là một vị Nhị Phẩm Khai Thần cũng không thấy được.

Hôm nay Kỷ Vân đột nhiên trở lại, không thấy chân chính người chủ sự Kỷ Cương. Nhưng là Kỷ Vân nhưng mang về tới một người thiếu niên. Điều này làm cho hắn cảm thấy chuyện rất kỳ hoặc, muốn dò thăm một phen, đạt được tình báo truyền về nhà đi. Chẳng qua là đem Hồng Vũ nhốt tại như vậy một bên trong nhà, kia trận pháp hắn cũng thúc thủ vô sách, vì vậy chỉ có thể thủ tại chỗ này xem một chút có hay không cơ hội khác, nhưng không có nghĩ đến Hồng Vũ lại dễ dàng chui ra, kia trận pháp đối với hắn mà nói thùng rỗng kêu to

Bóng tối chi cái kia người nhìn sâu một cái canh giữ ở cửa hai phế vật, âm thầm lắc đầu, Kỷ gia có các ngươi ngu xuẩn như vậy, làm sao có thể không suy bại? Chính ở chỗ này ra da trâu rung trời, người ta muốn thật muốn giết các ngươi, thi thể của các ngươi cũng nguội còn tưởng rằng một người là có thể này nhân gia bắt lại…

Hắn lắc đầu, lặng lẽ triệt thoái phía sau, biến mất ở bóng tối chi.

Đang tiềm hành Hồng Vũ bỗng nhiên cảm giác được một trận sợ hết hồn hết vía, vội vàng núp chỗ tối. Hắn cẩn thận quan sát, linh giác buông ra. Ở bên phía sau một âm u góc chi, rốt cục nhận thấy được một tia có cái gì không đúng —— hắn cũng không thể chính xác biết người nọ là ai, nhưng là cái loại nầy lực lượng hơi thở nhưng vững vàng nhớ lấy.

Cổ lực lượng kia chậm rãi triệt thoái phía sau, cuối cùng biến mất. Hồng Vũ suýt nữa ra khỏi một thân mồ hôi lạnh, trăm triệu không nghĩ tới thầm lại còn có ngó chừng. Nhưng là thầm người nọ rõ ràng đã thấy được mình, tại sao không ra ngăn cản? Chẳng lẽ nói hắn không phải là Kỷ gia người?

Hồng Vũ tâm tính toán một trận, một cái cười lạnh, xem ra bất kể tới nơi nào, đại gia tộc nội bộ cũng là không an tĩnh.

Bóng tối chi lặng lẽ thối lui cao thủ cho là mình cao cao tại thượng hiểu rõ hết thảy, nhưng không biết thợ săn cùng con mồi ở giữa nhân vật là lẫn chuyển hóa, hành tích của hắn đã bại lộ ở Hồng Vũ mắt, hơn nữa lực lượng của hắn hơi thở bị Hồng Vũ vững vàng nhớ lấy.

Hồng Vũ khuya hôm nay đi ra ngoài cũng không phải là vì chạy trốn, chẳng qua là đi ra ngoài nghe lén một chút mọi người nói chuyện, hơn chưởng cầm một chút tin tức. Hắn đi tới Hà Tả đại lục, hai mắt vẻ đen, chuyện gì cũng không biết, đối với nơi này quá mới lạ, bất kể từ cái gì góc độ mà nói cũng là rất bất lợi.

Ở trong doanh địa quay một vòng, Hồng Vũ đem của mình linh giác bỏ vào lớn nhất. Tam Phẩm Hiển Thánh sau, hắn linh giác phạm vi lần nữa khuếch trương tát, đã đến kinh người một trăm hai mươi trượng. Buông ra linh giác, chẳng những có thể lấy nhất tâm đa dụng, đồng thời nghe lén mấy ba người nói chuyện, hơn nữa còn có thể hắn xu thế cát tránh họa, né tránh Nhất Phẩm Hợp Chân cường giả trụ sở. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 99 : Đào hầm (thượng)

Ở đêm tối chi ẩn núp hành tích "Phiêu đãng" liễu hơn một canh giờ, các võ giả tất cả cũng dần dần nằm ngủ, lại tiếp tục đi xuống không có gì giá trị, Hồng Vũ vô thanh vô tức phản trở về thạch thất chi, sau đó đem trận pháp phục hồi như cũ.

Hắn tin tưởng, coi như là bố trí trận pháp người mình tới, cũng nhìn chưa ra trận pháp này bị động tay chân

Mà cửa hai người kia, một đã thở to ngủ, một nhìn trăng sáng, không một chút phát hiện.

Hồng Vũ nằm ở trên giường, yên lặng tiêu hóa mới vừa rồi nghe tới một chút tin tức.

Mới vừa rồi một ít canh giờ chi, hắn nghe được nhiều nhất ba từ chính là huyết mạch, lạch trời, thành bang.

Mặc dù lấy được phần lớn là một chút mảnh nhỏ giống nhau tin tức, nhưng là Hồng Vũ đem bọn họ khâu, cuối cùng là đối với mình chỗ ở Hà Tả đại lục có một không rõ ràng hiểu rõ.

Hà Tả đại lục lấy dòng họ cùng huyết mạch vì ràng buộc, hợp thành một tờ quyền lực lớn lưới, thống trị toàn bộ đại lục.

Ở chỗ này cường đại quốc gia là do mọi người thành bang tạo thành. Thành bang cùng với quốc gia trong lúc, có một đạo nói " lạch trời" cách trở, nếu như không phải là bởi vì lạch trời thật sự khó có thể lướt qua, thiên hiếu chiến Hà Tả đại lục võ giả, nhất định sẽ lập tức bộc phát ra lan tràn toàn bộ đại lục đại chiến.

Về phần Hà Tả đại lục tại sao võ đạo phát triển như thế phồn vinh, các võ giả cường đại như thế, Hồng Vũ còn không có tìm được nguyên nhân.

Hồng Vũ không nhịn được tại nội tâm hỏi: "Thất Tịch, ngươi có thể nhìn hiểu chưa?"

Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm ở đầu óc vang lên, nói: "Nhìn qua tựa hồ có Thương Lê Cổ Triều bóng dáng, bất quá bổn tọa hiện tại cũng không có thể khẳng định, nhìn nhìn lại sao."

Hồng Vũ yên lặng gật đầu.

Kỷ gia chính là Ngọc Càn triều bát đại thế gia chi, trị ở dưới Thiên Cơ thành cũng là Ngọc Càn triều tám Đại Thành bang một trong, có thể nói Ngọc Càn triều cao cấp nhất thế gia một trong.

Hiện tại đã biết Kỷ gia tinh anh huyết mạch có bốn loại: Thanh Dương huyết mạch, Hi Hòa huyết mạch, Lực Mục huyết mạch cùng Sơn Bàn huyết mạch.

Chỗ ngồi này doanh địa là ba năm lúc trước bí mật thành lập, cho dù là ở Hà Tả đại lục, Mẫu Hà hoang lâm khu vực như cũ tồn tại, cũng vẫn như cũ là vô cùng nguy hiểm giải đất một trong, ở chỗ này thành lập doanh địa, hao phí tài nguyên khổng lồ, hơn nữa cơ hồ mỗi ngày cũng sẽ có người ở hoang thú tiến công dưới thương vong. Hồng Vũ trước khi đến, nơi này mới vừa đã trải qua một cuộc chiến đấu, giết chết đầu hoang thú, nhưng cũng có một tên Kỷ gia võ giả tử trận.

Mà một loại võ giả căn bản không rõ, gia tộc tại sao muốn ở chỗ này thành lập doanh địa, chẳng qua là mơ hồ đoán, có thể cùng Mẫu Hà bên cạnh "Chuyện này" có liên quan.

Về Kỷ gia, Hồng Vũ chỉ nghe đến Kỷ gia có ba vị "Lão gia", Kỷ Cương chính là Đại lão gia. Còn có Nhị lão gia cùng Tam lão gia cùng với Ngũ tiểu thư, nhưng không nghe thấy bất kỳ cùng mình mẫu thân tương quan tin tức.

Hồng Vũ tâm không khỏi đi suy đoán, mẫu thân của mình rốt cuộc là cái gì người như vậy đâu? Mang theo các loại tốt đẹp chính là ảo tưởng, Hồng Vũ mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi.

Sáng sớm ngày thứ hai, hắn bị một trận thô bạo tiếng gõ cửa đánh thức, rồi sau đó cánh cửa kia bị thô bạo kéo ra, hai gã thủ vệ đi vào đem một phần đơn sơ bữa ăn sáng nhét vào trước mặt hắn: "Nhanh lên một chút ăn xong lên đường "

Điểm tâm chẳng qua là thịt cho xé nát liễu nấu ở cháo loãng dặm, trong hoàn cảnh này Hồng Vũ cũng không lựa liễu, vài hớp uống sạch lau miệng: "Tốt lắm."

Doanh địa ương trên đất trống, đã có một con đội ngũ đang đợi liễu.

Đội ngũ cũng là kỵ binh, mỗi một tên kỵ sĩ chỗ kín cũng là một thần tuấn chiến mã, duy chỉ có một thân khôi giáp Kỷ Kiêu, chỗ kín chính là một đầu ngũ phẩm hoang thú, sinh lần đầu Độc Giác, hai mắt máu đỏ, một thân lân giáp không thể so với chủ nhân của nó một ít thân chiến giáp lực phòng ngự sai.

Này đầu ngũ phẩm hoang thú cực kỳ táo bạo, không ngừng mà gầm thét rống giận, cả kinh những khác kỵ sĩ chiến mã rối rít lui về phía sau không dám nhích tới gần nó.

Kỷ Kiêu không ngừng vuốt ngồi kỵ cái cổ, nhẹ giọng trấn an, mới để cho này đầu hoang thú hơi bình tĩnh trở lại.

Kỷ Vân muốn trấn giữ doanh địa, tựu phái khác một vị Nhất Phẩm Hợp Chân cường giả đi theo, Hồng Vũ thân phận không người biết được, nói vậy cũng sẽ không có người đối với hắn bất lợi, này một chuyến đi chung đường thật ra thì cũng không nguy hiểm.

Hồng Vũ bị khu vực tới được lúc, thấy chỉ có một đầu hoang thú ngồi kỵ, tựu đoán được ở chỗ này thuần phục can tiết hoang thú vẫn như cũ là một nan đề, mình làm thú sư thân phận tựa hồ có thể lấy ra làm làm Chương.

Kỷ Kiêu thấy hắn, lập tức nắm chặt liễu tọa kỵ của mình.

"Nhỏ, mình ánh mắt để phát sáng một chút, chớ tới gần kiêu tướng quân ngồi kỵ, đầu kia Liệt Ma Tê nhưng là kiêu tướng quân bảo bối, bị ngươi chỉ có thể trách ngươi tự rót nấm mốc" một gã trông chừng nhắc nhở hắn một câu.

Liệt Ma Tê mặc dù chẳng qua là ngũ phẩm hoang thú, nhưng là chủ nhân của nó cũng là nhị phẩm.

Hồng Vũ khẽ mỉm cười, lơ đễnh.

Thấy Hồng Vũ trực tiếp đi tới, không có một chút né tránh ý tứ, mới vừa rồi nhắc nhở hắn nhìn thủ hừ một tiếng, chờ

nhìn Hồng Vũ xui xẻo. Đừng nói ngươi là Tam Phẩm Hiển Thánh, coi như là Nhị Phẩm Khai Thần, Liệt Ma Tê cũng giống nhau không sợ hãi chút nào có nhào lên cắn xé —— đây cũng là có vết xe đổ. Năm đó Kỷ gia khác một vị tướng quân chính là Nhị Phẩm Khai Thần, lần đầu tiên gặp mặt hắn cho là mình cảnh giới có thể không có chút nào huyền niệm áp chế Liệt Ma Tê, cho nên công khai tiêu sái đi qua, kết quả Liệt Ma Tê bỗng nhiên dữ dội lên đánh bất ngờ, cắn đứt liễu hắn một ngón tay

Chuyện này lúc ấy huyên rất lớn, Kỷ Kiêu liều lĩnh bảo vệ mình ngồi kỵ, trực tiếp đưa đến nguyên gốc rất có tiền đồ nữ tướng quân, bị đày đi đến Mẫu Hà hoang lâm khu vực chi trấn thủ.

Kỷ Kiêu cũng có chút ngoài ý muốn, Hồng Vũ như vậy đi tới táo bạo Liệt Ma Tê nhất định sẽ cho là đây là khiêu khích, nàng vội vàng đè lại ngồi kỵ cái cổ, nhưng là làm cho nàng ngoài ý muốn chính là, dự liệu chi ngồi kỵ quát lên như sấm cắn xé đá đánh tình huống cũng không có xuất hiện, bàn tay nàng đặt tại ngồi kỵ trên cổ, không có cảm nhận được bất kỳ phản tác dụng lực, ngồi kỵ cũng rất hàng phục cúi đầu, rồi sau đó làm tầm trọng thêm, chân trước ngã quỵ, đầu đặt tại liễu trên mặt đất, hướng Hồng Vũ

Cái này tràng diện để cho tất cả mọi người thất kinh, mà chỉ có Kỷ Kiêu hiểu, Liệt Ma Tê cái tư thế này ý vị như thế nào: Nó là ở muốn mời Hồng Vũ cỡi tới

Liệt Ma Tê mặc dù chẳng qua là ngũ phẩm hoang thú, nhưng là nổi danh tính tình táo bạo, một khi tức giận, thường xuyên có thể bộc phát ra tứ phẩm hoang thú lực chiến đấu. Đây cũng là nó làm cho người ta vừa yêu vừa hận chỗ.

Như vậy một đầu hoang thú, trừ phi là Nhất Phẩm Hợp Chân, nếu không coi như là Nhị Phẩm Khai Thần lớn như vậy đỉnh đạc tiêu sái đến nó trước mặt cũng sẽ bị cho rằng là khiêu khích, kia nhất định quát lên như sấm cấp cho người ta một chút màu sắc xem một chút.

Coi như là Nhất Phẩm Hợp Chân, cũng chỉ là có thể làm cho nó không dám phát tác mà thôi, giống như như bây giờ, lại

chủ động muốn mời Hồng Vũ kỵ đến trên lưng mình, nịnh hót biểu hiện tuyệt vô cận hữu.

Hồng Vũ hiểu này đầu hoang thú là có ý gì, đầu đã đặt tại liễu trên mặt đất, thuận thế đi lên đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ có thể cưỡi ở nó trên lưng, nhưng là phía trên đã có một vị vóc người thon dài nữ tướng quân, Hồng Vũ cũng là rất muốn đi tới, nhìn một chút Kỷ Kiêu trong tay một ít chỉ chim bồ câu trứng thô Huyền Binh trường mâu, hắn hay là rất sáng suốt lắc đầu.

Hắn thản nhiên từ Liệt Ma Tê bên cạnh đi tới, đối với Liệt Ma Tê ân cần làm như không thấy.

Kế tiếp càng làm cho Kỷ Kiêu trợn mắt hốc mồm một màn xuất hiện. Hồng Vũ không chịu tiếp nhận Liệt Ma Tê nịnh hót, này đầu hoang thú lại còn chưa từ bỏ ý định, đầu củng chấm, nứt ra rồi nhất phun nhiệt khí, lại vừa hướng Hồng Vũ cùng nhau đi tới, đầu to lớn giống như chỉ tiểu Cẩu giống nhau thân mật cọ hướng Hồng Vũ thân, trong miệng phát ra nga nga nga lấy lòng gầm nhẹ —— đây cũng là ngay cả Kỷ Kiêu mình cũng chưa từng có được đãi ngộ a

Kỷ Kiêu mỗi ngày cũng muốn tự mình cho ăn tọa kỵ của mình, những năm gần đây nam chinh bắc chiến, có ít nhất năm lần cứu ngồi kỵ tánh mạng, nhưng là bọn ta không có đãi ngộ như vậy làm sao một thiếu niên lang, lần đầu tiên gặp mặt, này đầu súc sinh bỗng nhiên vòng vo tính, một lòng một dạ lấy lòng?

Người chung quanh cũng là giống như trước giật mình, Kỷ Kiêu này đầu ngồi kỵ là cái gì đức hạnh mọi người đều biết, Hồng Vũ như vậy ngênh ngang tiêu sái đi qua, đây không phải là muốn chết sao? Nhưng là kết quả lại làm cho mọi người thất kinh, Liệt Ma Tê nịnh hót còn giống tiểu nhân

Hồng Vũ một tay lấy Liệt Ma Tê đẩy ra, sau đó tung mình lên vì mình chuẩn bị chiến mã. Ngoài dự đoán mọi người chính là, chiến mã lại một tiếng vui mừng kêu, hưng phấn mà bốn vó vẩy ra

Liệt Ma Tê căm tức vô cùng, một đôi mắt trở nên máu đỏ, ghen tỵ với chờ kia con chiến mã.

Mọi người lại càng há to miệng: Này tiểu đối với Thú Tộc trời sanh thân hòa? Có cái gì không đúng a, từ Liệt Ma Tê đến chiến mã, không phải là thân hòa đơn giản như vậy, căn bản là toàn tâm toàn ý nịnh bợ lấy lòng.

Kỷ Kiêu có chút căm tức vỗ một cái mình ngồi kỵ đầu, huấn trách mắng: "Được rồi còn ngại không đủ mất mặt xấu hổ mau xuất phát "

Kỷ Kiêu chỉnh đốn liễu đội ngũ, hướng nơi xa Kỷ Vân thi lễ một cái, sau đó mang theo đội ngũ xuất phát ra khỏi doanh địa.

Kỷ Vân gác tay đứng ở dưới mái hiên, thâm thúy ánh mắt chi mang theo một tia khó hiểu vẻ mặt. Từ ngày hôm qua Hồng Vũ xuất hiện, hắn vẫn ở trong tối quan sát thiếu niên này. Tựa hồ hắn cũng không có cái gì quá kỳ lạ chỗ, nhưng là Kỷ Vân nhưng cảm giác, cảm thấy hắn sẽ không đơn giản như vậy.

Đang ở mới vừa, một đầu hoang thú một chiến mã, dị thường phản ứng vừa vặn chứng minh suy đoán của hắn.

Có lẽ ở người bình thường mắt, mới vừa dị thường chỉ có thể coi là là một việc mới lạ chuyện này, sau này bọn họ một lần uống mặt đỏ tới mang tai sau, có chợt nhớ tới đảm đương làm một trò cười cùng người khác nói đi ra ngoài, nhưng là sâu trong nội tâm lại cũng không thật đi suy nghĩ sâu xa cái gì. Nhưng là đối với Kỷ Vân mà nói, hắn chỗ đã thấy cũng không phải là đơn giản như vậy

Chỉ là hoang thú thân hòa thể chất? Nói đùa gì vậy, chẳng lẽ các ngươi không thấy được đầu kia Liệt Ma Tê nịnh hót đến trình độ nào? Chỉ một là thân hòa, thậm chí chỉ một là sợ hãi, cũng không thể đạt tới loại trình độ này.

Hồng Vũ trên người rốt cuộc có cái gì bí mật, mới có thể để cho hoang thú cùng chiến mã cũng "Rơi xuống" thành hình dáng kia Kỷ Vân cũng không rõ ràng, nhưng là hắn lại biết Hồng Vũ khẳng định không đơn giản.

“Kỷ Kiêu tướng quân xin chờ một chút “

Kỷ Vân đột nhiên cảm giác được của mình một ít phân báo cáo cần sửa đổi hạ xuống, nhất định phải đem chuyện này thêm đi vào

Hắn bước nhanh đuổi theo ra, phía trước Kỷ Kiêu ghìm chặt liễu hoang thú ngồi kỵ, Kỷ Vân tiến lên đây nói: “Ta chợt nhớ tới tới một ít phân báo cáo còn cần sửa đổi xuống.”

Kỷ Kiêu có chút không giải thích được.

Sau nửa canh giờ, Kỷ Kiêu đội ngũ che mang theo một ít phân mới báo cáo, đưa Hồng Vũ, rời đi doanh địa

Lần này thật là “Hộ tống”, Kỷ Vân đổi tốt lắm cho gia tộc báo cáo, lúc đi ra thầm chỉa vào liễu Kỷ Kiêu hạ xuống, Kỷ Kiêu mặc dù không biết rõ tại sao, nhưng là nàng luôn luôn phục tòng mệnh lệnh. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 99 : Đào hầm (hạ)

Từ trong doanh địa đi ra ngoài phía trước hai canh giờ, đội ngũ đến một mảnh hiểm trở dưới ngọn núi, Kỷ Kiêu giơ tay lên Huyền Binh trường mâu: "Đề phòng "

Từ nàng trở xuống, tất cả chiến sĩ tất cả đều binh tướng khí chộp vào rảnh tay dặm, duy chỉ có đội ngũ chi một vị kia áp trận Nhất Phẩm Hợp Chân Kỷ Hồng các hạ, vẫn như cũ là như vậy một bộ vân đạm phong khinh dạng.

Kỷ Kiêu thúc dục ngồi kỵ đi tới Hồng Vũ bên cạnh, Liệt Ma Tê lần nữa đem lão đại tiến tới Hồng Vũ bên cạnh, như cũ bị Hồng Vũ một cái tát mở ra.

"Phía trước này tấm vùng núi, hoang thú đông đảo, là chúng ta trở về trên đường một chỗ hiểm cảnh. Ngươi ngàn vạn cái ở bên cạnh ta, quá xa liễu lời nói, ta cũng vậy không có biện pháp bảo vệ ngươi "

Hồng Vũ cười híp mắt gật đầu: "Nơi này rất hung hiểm sao? Ta tại sao không có nhìn ra?"

"Hừ" Kỷ Kiêu hừ lạnh một tiếng, muốn nói cái gì vừa nhịn được: "Ngươi theo sát ta chính là liễu "

Vừa có người không ưa liễu: "Hắc hắc, Nhóc, ngươi cho rằng ngươi là Tam Phẩm Hiển Thánh là có thể coi trời bằng vung rồi? Ta tới giáo giáo ngươi: Nơi này là Mẫu Hà hoang lâm khu vực từ chúng ta hiện tại chỗ đứng vị trí đi vào, không cao hơn mười dặm sẽ có một đầu nhất phẩm hoang thú cái này mật độ một mình ngươi coi là coi là đi, dọc theo con đường này, ít nhất phải gặp phải năm đầu nhất phẩm hoang thú Tam Phẩm Hiển Thánh, hừ hừ, rất cố chấp sao? Ở chỗ này bất quá là hoang thú một ngụm món ăn mà thôi."

Hồng Vũ nhìn người nọ một chút: "Xưng hô như thế nào?"

"Mỗ gia Triệu Đông Hải, Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ" người nọ hết sức tự: "Mỗ gia cái này cấp bậc, ở chỗ này cũng muốn kẹp chặc cái đuôi tiểu tâm dực dực, ngươi một chính là

Tam Phẩm Hiển Thánh, còn dám càn rỡ, thật là người không biết không sợ

Hồng Vũ không thể tức giận nhức đầu, nhìn về phía trước núi rừng: "Nhưng là tại sao ta chính là nhìn không ra có cái gì nguy hiểm đâu?"

"Xì ——" vừa người tất cả đều cười, mọi người nhìn về phía Hồng Vũ ánh mắt, cũng mang theo ** trắng trợn khinh miệt.

Kỷ Kiêu cũng có chút bất mãn liễu, ít nhất trước mắt nàng xem, cái này Hồng Vũ kỳ quái, tại sao Kỷ Vân đại nhân còn muốn cho mình cẩn thận chiếu khán hắn, trên đường ngàn vạn không thể ra cái gì không may?

"Được rồi Triệu Đông Hải chớ cùng hắn náo loạn."

Hồng Vũ khoát khoát tay: "Cũng không phải, các ngươi nói nơi này rất nguy hiểm, nhưng là ta chính là cảm thấy không nguy hiểm. Con người của ta không tin tà, nếu không như vậy đi, chúng ta đánh cuộc, ta cảm thấy được chúng ta dọc theo con đường này, một đầu hoang thú cũng sẽ không gặp phải."

"Nhóc ngươi nói cái gì?" Triệu Đông Hải vừa trừng mắt, người chung quanh tất cả đều là thẳng lắc đầu.

"Ngươi cảm thấy chúng ta dọc theo con đường này một đầu hoang thú cũng không gặp được?"

"Người nầy chỗ nào làm được lòng tin?"

"Nơi này là Mẫu Hà hoang lâm khu vực, nói ra lời như thế tựu chứng minh hắn trẻ con cùng không biết "

Hồng Vũ hay là một chút không tức giận, cười tủm tỉm nói: "Các ngươi nếu là cảm thấy không thể nào, tới cùng ta đánh cuộc nha, bất kể bao nhiêu tiền đánh cuộc, ta tất cả đều nhận lấy, ta rất có tiền."

"Rất có tiền…" Triệu Đông Hải im lặng, phía sau đã có người đang nhỏ giọng nói thầm: "Người ngu tiền lại, như vậy tiền không kiếm tiền trắng không kiếm tiền, lão Triệu ngươi đánh cuộc hay không, không đánh cuộc ta muốn phải lên "

“Đừng có gấp” Triệu Đông Hải vội vàng giang hai tay cánh tay ngăn cản người phía sau, trợn mắt nói: “Các ngươi nói tất cả người ngu tiền lại, như vậy tiền không kiếm tiền trắng không kiếm tiền, vậy cũng nếu thứ tự đến trước và sau sao? Ta lão Triệu trước kiếm tiền số tiền này “

Hắn nhìn về phía Hồng Vũ: “Tốt, ta với ngươi đánh cuộc ngươi nói đi, tiền đánh cuộc là cái gì ha ha ha…”

Hắn thật sự quá thoải mái liễu.

Hồng Vũ ngày hôm qua ban đêm nghe lén, ước chừng cũng biết Hà Tả đại lục võ giả thông hành hóa tệ cũng là mỏ tinh cùng hoang thú não tinh. Hắn một phản tay từ không gian Thiết giác chi lấy ra một đống mỏ tinh: “Những thứ này có đủ hay không?”

Triệu Đông Hải mắt sáng rực lên

Hồng Vũ không biết là, hắn dù sao đối với đại lục này còn không quen thuộc. Mỏ tinh loại này “Đồng tiền mạnh”, cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân những người lớn mới có tư cách hằng ngày sử dụng. Nhị Phẩm Khai Thần trở xuống, một loại hay là dùng Kim Ngân tiền trả, mỏ tinh, hoang thú não tinh cũng muốn tích góp từng tí một, đánh sâu vào cảnh giới thời điểm sử dụng.

Hồng Vũ này một xấp dầy mỏ tinh, Triệu Đông Hải kiểm kê một chút: “Không sai biệt lắm có ba mươi lượng “

“Hút lưu —— “

Phía sau đã có người nuốt nước miếng liễu, hơn nữa không chỉ một.

Hồng Vũ lúc này mới coi như là biết rõ ràng, thì ra là nơi này mỏ tinh cũng cùng Kim Ngân giống nhau, dùng sức nặng tới đo.

“Tốt, không thành vấn đề” Triệu Đông Hải vui mừng quá đỗi.

Hồng Vũ nhưng còn “Sỏa hồ hồ” cười: “Có đủ hay không? Không đủ ta còn có. Ta thật rất có tiền.”

Triệu Đông Hải mắt sáng rực lên, thật vất vả bắt được một con dê béo, không hung hăng làm thịt một đao thật xin lỗi mình a: "Còn có? Ngươi nghĩ thêm rót? Tăng thêm ít ta cũng đồng ý "

Kỷ Kiêu nhướng mày, không vui nói: "Lão Triệu được rồi, hưởng điểm tiện nghi coi như xong, chẳng lẻ muốn làm cho nhân gia táng gia bại sản?"

Triệu Đông Hải hì hì cười một tiếng: "Tướng quân, là chính bản thân hắn muốn, không quan hệ với ta."

Hồng Vũ thản nhiên: "Không tệ, là ta mình mãnh liệt yêu cầu thêm rót. Lão Triệu, ngươi không có ý kiến sao?"

Kỷ Kiêu tức quay mặt qua chỗ khác, này Nhóc không biết phân biệt, còn quản hắn khỉ gió làm cái gì? Vừa Nhất Phẩm Hợp Chân Kỷ Hồng mắt tia sáng kỳ dị lóe lên, tựa hồ đã nhìn ra cái gì, nhưng cũng không nhiều nói, vẫn thờ ơ lạnh nhạt.

Triệu Đông Hải cười cũng có thể sau khi nhìn thấy răng cấm liễu: "Ta không có ý kiến, ha ha, ta dĩ nhiên không có ý kiến, ha ha, kiêu tướng quân, người xem thấy, ha ha ha…"

Hồng Vũ không ngừng mà ra bên ngoài chọn, một thanh một thanh mỏ tinh. Cuối cùng bên chân đống liễu một đống nhỏ: "Có đủ hay không?

"Ti —— "

"Này sợ rằng có ba trăm lượng đi?" Phía sau có người nói liễu.

"Không đủ lời nói ta còn có, ta thật rất có tiền nha." Hồng Vũ như cũ tiếu a a.

Triệu Đông Hải gật đầu lia lịa: "Đủ rồi đủ rồi…"

Hồng Vũ nhưng ngăn cản hắn: "Trước đừng có gấp, nếu là đánh cuộc, ngươi cũng phải đem tiền đánh cuộc lấy ra đi?"

"Đó là dĩ nhiên" Triệu Đông Hải miệng đầy đáp ứng, trên thực tế có chút làm khó, hắn không có nhiều như vậy mỏ tinh. Đừng xem hắn là Nhị Phẩm Khai Thần —— Hà Tả đại lục Nhị Phẩm Khai Thần cùng Thanh Nguyên đại lục Nhị Phẩm

Khai Thần hoàn toàn không phải là một cái cấp bậc. Ở Thanh Nguyên đại lục, đường đường Nhị Phẩm Khai Thần làm ra ba trăm cân mỏ tinh dễ dàng, nhưng là ở chỗ này, Nhị Phẩm Khai Thần cũng chỉ là một chỗ vị nhô cao một chút gia tướng thôi, Triệu Đông Hải tìm lần toàn thân cao thấp tất cả trữ vật Huyền Binh, cũng chỉ tìm ra mười hai mỏ tinh.

Hắn khẽ cắn răng, hướng phía sau mọi người vừa chắp tay: "Vị kia huynh đệ nguyện ý cho ta mượn, lập tức là có thể còn, ta còn cho lợi tức, ha ha…"

Hồng Vũ lại nói: "Mọi người ai còn nghĩ chơi? Ta tất cả đều đón rót…"

Hắn còn chưa nói hết đâu, chỉ thấy cơ hồ mọi người một loạt mà lên: "Ta tới "

Triệu Đông Hải vò đầu, được, đừng nghĩ mượn đến tiền.

Ba mươi tên chiến sĩ đem tất cả mỏ tinh cũng thấu đi ra, tổng cộng một ngàn một trăm hai mươi lượng. Triệu Đông Hải còn cười hì hì nhìn Kỷ Kiêu: "Kiêu tướng quân, nếu không ngài cũng tới vui đùa một chút "

"Càn rỡ" Kỷ Kiêu một tiếng giận dữ mắng mỏ, mắt phượng trừng, bị làm cho sợ đến Triệu Đông Hải co rụt lại cái cổ cũng không dám nữa nói lung tung liễu.

"Nhóc, nhiều như vậy tiền đánh cuộc có dám hay không đón?"

Hồng Vũ cười híp mắt: "Đón, dĩ nhiên đón, ta thật rất có tiền." Hắn tựa hồ đốt tiền hận không được mọi người biết hắn là chữ thiên số một coi tiền như rác, vừa nói vừa ra bên ngoài chọn mỏ tinh, rất nhanh tựu thấu đủ rồi một ngàn hai trăm lượng.

"Thật là có tiền" có người không nhịn được hỏi một câu: "Ngươi một thiếu niên làm sao như vậy có tiền?"

Hồng Vũ tựa hồ mạn bất kinh tâm tới một câu: "Chờ một lát các ngươi sẽ biết."

Kỷ Kiêu đã sớm không nhịn được: "Được rồi sao? Hiện tại có thể lên đường sao?" Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt

của Tàng Thư Viện:

Chương 100 : Nguyên nhân có tiền

"Đi một chút, ta lão Triệu mở ra đường" Triệu Đông Hải đầu tàu gương mẫu, hắn sử liễu cá nhãn sắc, lập tức có người đi đi song phương tiền đánh cuộc tất cả đều thu vào —— những người này sợ Hồng Vũ đợi quỵt nợ.

Kỷ Kiêu một tiếng quát mắng: "Triệu Đông Hải lui ra bổn tướng tự mình mở đường "

Triệu Đông Hải bất đắc dĩ, Kỷ Kiêu thì hướng Kỷ Hoành anh tư táp sảng liền ôm quyền: "Kỷ Hoành đại nhân, phía sau tựu nhờ cậy ngươi "

Kỷ Hoành ngồi ở trên lưng ngựa chộp lấy tay, nhàn nhạt gật đầu: "Giao cho lão phu chính là."

Kỷ Kiêu dẫn đầu, đội ngũ chậm rãi tiến vào kia tấm vùng núi.

Hồng Vũ tựa hồ tâm tình rất tốt hừ tiểu khúc, nếu là dưới tình huống bình thường, Triệu Đông Hải đám người đã sớm quát mắng đi ra ngoài, để cho hắn không nên kinh động liễu chung quanh hoang thú. Nhưng là lần này, bọn họ nhưng là ước gì kinh động đâu, vì vậy mọi người nghẹn cười xấu xa, tựu đợi đến chia của liễu.

Kỷ Kiêu ở phía trước, không dám nói chuyện lớn tiếng, nghe được Hồng Vũ ở phía sau hừ tiểu khúc lại cũng không còn người quản, căm tức quay đầu lại trợn mắt nhìn Triệu Đông Hải trừng người một cái. Lần này, Triệu Đông Hải tựu xem như không nhìn thấy.

Nhắc tới cũng kỳ quái, vốn là tiến vào này tấm vùng núi, sẽ không vượt qua mười dặm nhất định có một đầu nhất phẩm hoang thú nhảy ra, nhưng là một canh giờ sau, đi vào hơn mười dặm liễu, nhưng ngay cả một cái nhỏ thú cũng không có gặp phải

Thế hệ này vùng núi nguy cơ tứ phía. Này một mảnh tuy nói nguy hiểm, nhưng là cũng là nhất phẩm hoang thú, không

có vượt qua nhất phẩm, chớ nói chi là những thứ kia đại thời xa xưa đời còn sót lại tồn tại.

Đây cũng là tại sao phải lựa chọn từ nơi này thông qua nguyên nhân.

Triệu Đông Hải mơ hồ cảm thấy có chút tà môn nha, hắn xem một chút vừa Hồng Vũ, này tiểu dọc theo đường đi thoải mái nhàn nhã, lão thần khắp nơi, hừ tiểu khúc, xem phong cảnh, tựa hồ du ngoạn giống nhau

Vừa có một huynh đệ đụng lên, nhỏ giọng nói: "Triệu ca, ta làm sao cảm thấy có điểm gì là lạ nha…

Triệu Đông Hải trong lòng mình đã ở phạm nói thầm, lúc này lại kiên quyết rất đúng hắn nói: "Có cái gì có cái gì không đúng? Đoạn này mười dặm, còn sớm rất, nhất định sẽ gặp gỡ hoang thú, chỉ cần có một đầu, kia tiểu tựu thua, ngươi vội cái gì?"

Đối phương sờ sờ đầu: "Cũng đúng." Sau đó rụt về lại.

Triệu Đông Hải vừa nhìn một chút Hồng Vũ, mới vừa rồi một ít lời nói, tựa hồ cũng cho mình ủng hộ, hắn nhất thời lại có lòng tin.

Chỉ tiếc Triệu Đông Hải không biết là, tại phía trước hơn mười dặm, một đầu vốn là ở sào huyệt chi ngủ say hoang thú, bỗng nhiên đã nhận ra cái gì, toàn thân run rẩy lên, này run lên, thân thể cao lớn chấn động sào huyệt, loạn thạch ào ào nữa nữa lăn xuống xuống tới.

Nó đã là nhất phẩm hoang thú liễu, tuy nhiên nó không biết tại sao, một cổ mãnh liệt cảm giác nguy cơ khiến nó đầu như run rẩy.

Bất quá chốc lát thời gian, đầu kia nhất phẩm hoang thú một tiếng gào thét chạy ra khỏi sào huyệt trốn hướng nơi xa thâm sơn…

Trường hợp như vậy, lúc trước đã xảy ra bảy tám lần, sau còn có thể tiếp tục phát sinh.

Hồng Vũ đề thăng làm Tam Phẩm Hiển Thánh sau, đã bước đầu có liễu hiểu cùng nắm giữ quy tắc năng lực, đem

Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng huyết mạch uy áp, bắt dấu vết cách không đưa lên đã có thể làm được, chỉ bất quá khoảng cách không thể quá xa.

Hắn vừa xem hiểu ngay có thể thấy một trăm mười dặm ngoài ý muốn, loại này cách không đưa lên lại chỉ có thể có ước chừng hai mươi dặm phạm vi.

Bất tri bất giác, một nửa lộ trình đã qua, Hồng Vũ đã bắt đầu thổi lên liễu huýt sáo, Triệu Đông Hải đám người sắc mặt càng ngày càng khó coi liễu.

Kỷ Kiêu căm tức quay đầu lại trợn mắt nhìn Hồng Vũ một cái, không biết tại sao, nàng chính là cảm thấy người nầy huýt sáo rất chán. Qua thật lâu, nàng mới bỗng nhiên hiểu được, bởi vì… này người huýt gió, huýt sáo dạng, thật sự là quá quần áo lụa là liễu

Mười dặm lộ trình qua hơn phân nửa, nhưng là một đầu hoang thú cũng không còn thấy. Triệu Đông Hải thẳng vò đầu: "Tà môn liễu hôm nay đây là tại sao?"

Các chiến sĩ đã không lòng dạ nào cảnh giới liễu, tất cả đều ghé vào Hồng Vũ cùng Triệu Đông Hải bên cạnh: "Chuyện gì xảy ra? Làm sao còn không có hoang thú đi ra ngoài?"

Người khác từ nơi này một đoạn đường trình trải qua, cũng là tiểu tâm dực dực ước gì không gặp thượng hoang thú, đám người này khen ngược, hận không được lập tức nhảy ra một đầu nhất phẩm hoang thú…

Kỷ Hoành tựa hồ hiểu cái gì, theo ở phía sau cũng không đi ngăn cản những thứ kia chiến sĩ, khi hắn xem ra, dọc theo con đường này sẽ không có nguy hiểm gì liễu.

Chờ Kỷ Kiêu từ kia hai tòa va chạm cự kiếm giống nhau dưới sơn nham đi ra thời điểm, chạm mặt một trận Thanh Phong thổi qua bội cảm mát mẻ, nàng mới bỗng nhiên tỉnh ngộ lại: Đã đi ra một mảnh kia khu vực liễu

Một đầu hoang thú không có gặp phải

"Cái này không thể nào" Kỷ Kiêu bật thốt lên, chỗ kín Liệt Ma Tê cũng ngừng lại.

Thật đúng là để cho kia tiểu đem nói ra, một đầu hoang thú cũng không có gặp phải, đoạn đường này rất "An toàn" nhưng là bất cứ người nào cũng không phải là lần đầu tiên đi qua một đoạn đường này, hiểu rõ xác thực xác thực một đoạn đường này ít nhất phải đụng phải năm đầu nhất phẩm hoang thú, vận khí không tốt rất có thể chính là tám đầu mười đầu

Kỷ Hoành vị này Nhất Phẩm Hợp Chân, trên thực tế chính là vì một đoạn đường này trình, hộ tống mọi người thông qua.

Nhưng là hiện tại… Làm như thế nào giải thích?

Phía sau, Triệu Đông Hải đám người mặt xám như tro tàn, một ít ngàn một trăm hai mươi lượng mỏ tinh, nhưng là tất cả của bọn hắn bộ thân gia, một chút bại bởi liễu Hồng Vũ, mười mấy năm cực khổ tất cả đều đánh nước trôi

"Tại sao có thể như vậy" có người đã không nhịn được hô lên: "Một đầu hoang thú cũng không có gặp phải, lần này thật trùng hợp như thế?"

Tất cả mọi người biết không có trùng hợp như thế, bọn họ đều nhìn về liễu Hồng Vũ.

Hồng Vũ vẫn như cũ là cười híp mắt, hướng vị kia mới vừa rồi chịu trách nhiệm "Bảo đảm" tiền đánh cuộc chiến sĩ ngoắc ngoắc ngón tay: "Lấy ra sao, nhận thức đánh cuộc chịu thua. Hiện tại các ngươi biết ta tại sao như vậy có tiền đi?"

Mọi người tất cả đều tức cười, nữa quay đầu nhìn lại, này tiểu căn bản là ở tính toán mọi người a từ vừa mới bắt đầu người nầy các loại làm bộ làm tịch, thật sự là rất đáng hận liễu, nhất là một câu kia "Ta thật rất có tiền", làm cho người ta cảm thấy tốt cần ăn đòn a nhưng là căm tức có thể có biện pháp gì?

Thua chính là thua, người ta vừa rồi không có khóc hô cầu xin ngươi đánh cuộc? Là ngươi mình muốn đụng lên đi đưa tiền a

Người người sắc mặt khó coi, bảo tồn tiền đánh cuộc cái kia một vị lại càng một vạn không tình nguyện đem toàn bộ mỏ tinh cũng giao cho Hồng Vũ, Hồng Vũ hài lòng hảo hảo thu về, hướng mọi người vỗ vỗ tay: "Các ngươi không nên

như vầy phải không, lần sau có cơ hội, chúng ta tiếp theo đánh cuộc “

“Không đánh cuộc liễu đồng lứa cũng không nữa đánh với ngươi đánh cuộc liễu” Triệu Đông Hải lắc đầu liên tục, những người khác cũng cùng nhau nói: “Chính là, kiên quyết không cho đánh cuộc liễu “

Hồng Vũ ân cần thiện dụ: “Không nên như vậy nha, càng áp chế càng dũng, khi bại khi thắng, mới là ta bối võ giả tinh thần “

“Hừ” mọi người báo lấy hừ lạnh một tiếng.

Phía trước Kỷ Kiêu bừng tỉnh đại ngộ: “Khó trách mới vừa rồi ngươi mãnh liệt yêu cầu thêm rót “

Triệu Đông Hải cũng muốn khóc: “Tướng quân, hắn chính là đào rãnh to cho chúng ta nhảy a…”

Kỷ Hoành ánh mắt lóe lên, thật sâu nhìn Hồng Vũ một cái. Cùng chiến sĩ khác bất đồng, đã là Nhất Phẩm Hợp Chân hắn, tinh tường cảm thấy dọc theo con đường này một ít mỗi lần lực lượng ba động

Hắn linh giác xa không bằng Hồng Vũ, vô luận là độ bén nhạy hay là bao trùm phạm vi.

Nhưng là Nhất Phẩm Hợp Chân linh giác đã đầy đủ để cho hắn cảm giác được hơn mười dặm ở ngoài một ít cổ cổ lực lượng cường đại ba động —— hắn còn không cảm giác được những thứ kia hoang thú là hoảng hốt mà chạy, nhưng là lại hiểu bọn họ nói trước rời đi.

Tình huống như thế trước kia chưa từng có xuất hiện quá, duy nhất có thể cũng là bởi vì Hồng Vũ.

Thiếu niên này hiển nhiên lúc trước cũng biết phải tình huống như thế, mới có thể có thể thiết lập ván cục dạy dỗ những thứ này không biết trời cao đất rộng chiến sĩ

Kỷ Hoành lúc này giống như là lúc trước Kỷ Vân, đối với Hồng Vũ càng thêm thấy không rõ lắm liễu: Thiếu niên này rốt cuộc là cái gì lai lịch? Hắn thật là Tứ tiểu thư Kỷ Trinh Côi mà?

Kỷ Trinh Côi nhưng là kế thừa cái loại nầy cường đại huyết mạch…

Kỷ Hoành âm thầm gật đầu, lúc đầu ở Hồng Vũ thân phận xác nhận lúc trước, hắn quyết định tận lực cùng Hồng Vũ giao hảo. Nếu như hắn thật là Tứ tiểu thư trẻ nhỏ, kia quấn quýt tiếp theo đoạn thiện duyên. Nếu như không phải là, mình cũng không có gì tổn thất.

Có thể trở thành Nhất Phẩm Hợp Chân, bất kể là ở nơi đâu cũng là đã trải qua vô số tôi luyện cùng gian nguy. Kỷ Hoành có lẽ cũng không am hiểu quyền mưu, nhưng là hắn suy tư này một trận, cũng là suy nghĩ cẩn thận liễu, Hồng Vũ sở dĩ bắt đầu từ hôm nay tựu liên tiếp biểu hiện, trên thực tế là ở hướng người chung quanh biểu diễn giá trị của mình.

Hắn một thân một mình lại tới đây, bảo là muốn tìm kiếm mẫu thân, mà mẫu thân lại là bị gia tộc giam lỏng. Như vậy tình trạng nếu như hắn không thể hiện ra đầy đủ phân lượng giá trị, cả Kỷ gia người nào sẽ đem hắn coi là gì?

Nếu như không có tiếng tăm gì, rất có thể đến Thiên Cơ thành, bị xách đi qua hỏi thăm mấy lần Kỷ Cương chuyện tình sau, đã bị nhét vào vừa. Đến khi hắn tìm kiếm chuyện của mẫu thân, đang đợi "Đại nhân vật" cửa xử lý xong liễu sự tình các loại đấu lại xử lý sao —— mà trên thực tế rất có thể đã bị vĩnh viễn quên lãng rớt.

Nhưng là hiện tại, hắn đã thành công đưa tới mọi người chú ý. Kỷ gia cũng nhất định sẽ càng thêm thận trọng rất đúng đợi.

"Tiếp tục đi tới sao." Kỷ Hoành phân phó một tiếng, Kỷ Kiêu rút về, ở đội ngũ ương phối hợp tác chiến, để cho Triệu Đông Hải đám người phía trước mở đường.

Kỷ Kiêu trải qua Hồng Vũ bên cạnh thời điểm, cũng nhịn không được nữa nhìn nhiều hắn một cái.

Từ đầu đến cuối, không có ai hỏi thăm Hồng Vũ vì sự tình gì biết trước sẽ không có hoang thú xuất hiện, những vấn đề này cả đội ngũ chi, chỉ có một người có tư cách hỏi, đó chính là Kỷ Hoành.

Nhất Phẩm Hợp Chân các hạ không hỏi, người khác cũng không thể mở miệng.

"Phía trước lộ trình cũng rất nguy hiểm, Triệu Đông Hải các ngươi cũng nâng lên tinh thần, đừng đem mạng nhỏ mất ở nơi này" Kỷ Kiêu một tiếng quát mắng, Triệu Đông Hải vội vàng lên tinh thần, một đôi mắt tinh quang bắn ra bốn phía nhìn về phía chung quanh núi rừng.

Hồng Vũ bỗng nhiên lại mở miệng: "Triệu lão ca, ta nhìn chung quanh cũng rất an toàn sao…"

Triệu Đông Hải một run run: "Tiểu tổ tông, ngươi đừng tai họa chúng ta biết không? Chúng ta không có tiền liễu, ngài không cần biểu diễn, lừa gạt không đến mỏ tinh liễu."

Hồng Vũ con ngươi đi dạo, rơi xuống Kỷ Kiêu trên người: "Kiêu tướng quân, ngài cảm thấy phía trước lộ trình còn rất nguy hiểm? Nhưng là ta không thấy như vậy đâu…"

Kỷ Kiêu theo dõi hắn, gọn gàng dứt khoát nói: "Ta không có tiền "

Hồng Vũ bĩu môi một cái, vẻ mặt kê tặc cùng: "Nguyên lai là nghèo rớt mồng tơi, sớm nói a, lãng phí nét mặt của ta…"

Kỷ Kiêu: "Ngươi…"

Nàng giận đến thiếu chút nữa đỉnh đầu bốc khói.

Kỷ Hoành nhìn Hồng Vũ hướng mình đi tới, nhịn cười không được: "Ngươi Nhóc này, thật đúng là gan lớn, ngay cả ta lão nhân gia chú ý cũng dám đánh?"

"Không phải là, ngài nhưng là Nhất Phẩm Hợp Chân a, lại chỉ cỡi một bình thường chiến mã. Ngài lão gia không cảm thấy ném mặt? Ngươi nhìn nhìn bên, cái kia cường tráng bé con, còn cỡi hoang thú đâu…"

Kỷ Kiêu cả người chấn động, thiếu chút nữa cắn nát ngân nha: Cường tráng bé con cái này du côn cắc ké bổn tướng nhất định phải giết hắn rồi

Kỷ Hoành cười tủm tỉm nói: "Hoang thú ngồi kỵ có thể ngộ nhưng không thể cầu, đó là duyên phận…"

Hồng Vũ lên tiếng cười: “Cái gì duyên phận? Chính là tiền ngài lão nhân gia muốn không? Ta cho ngài làm, chỉ cần ngài ra giá tiền “

Kỷ Hoành trái tim hung hăng địa vừa nhảy, mắt thả ra tia sáng: “Thật?” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Gần ngày về (thượng + hạ)

Kỷ Cấn Thiên nhanh chóng chạy tới, nhưng nhìn thấy đại nhi tử thấy quỷ giống nhau, thất hồn lạc phách từ Cần Thiện Đường vọt ra chạy trối chết. Kỷ Cấn Thiên một trận nghi ngờ, cũng đi theo đi.

Hồng Vũ dĩ nhiên chẳng qua là hù dọa một chút Kỷ Cương, nhưng là nếu như Kỷ Cương thật tiếp tục dây dưa đi xuống, hắn nhất định sẽ không hạ thủ lưu tình. Cái gọi là không thể mạo phạm trưởng bối, đối với Hồng Vũ mà nói cũng không có bao nhiêu ước thúc lực, hoặc là nói đúng cho Kỷ Cương loại này "Trưởng bối", Hồng Vũ không phải là rất để ý mạo phạm xuống.

Cho đến lúc này, không chuẩn hắn có phụ tử hai cùng nhau sửa chữa.

Thiên Cơ thành cơ hồ tất cả mọi người biết Kỷ Cương hùng hổ gì đi Cần Thiện Đường, nhưng xám xịt trở lại. Mọi người không có gì ngoài ý muốn, coi như một việc hay nghe một chút, sau đó cũng chưa có đến tiếp sau liễu.

Bởi vì mọi người thật ra thì cũng đã đã lĩnh giáo rồi Vũ thiếu gia đích thủ đoạn, Kỷ Cương mặc dù hung tàn, so với Vũ thiếu gia, chênh lệch hay là rất rõ ràng.

Hồng Vũ trong khoảng thời gian này, tích góp từng tí một liễu đầy đủ huyết mạch, đem Triệu Đông Hải, Kỷ Cấn Hoài, Kỷ Hoằng (Kỷ Hoành), Từ Uyển Nhiên bọn bốn người, tiếp tục tăng lên tới liễu thánh vị huyết mạch, cộng thêm lúc trước Kỷ Lập Kiêu, hiện tại đã hoàn thành đối với Kỷ Cấn Thiên lời hứa, cho gia tộc để lại năm vị thánh vị huyết mạch.

Hồng Vũ mang theo năm người đi tìm Kỷ Cấn Vũ, xin Kỷ Cấn Vũ đem Kỷ Cấn Thiên mời tới, sau đó tại chỗ nghiệm chứng.

Lần này, trước sau hai Nhâm gia chủ cùng nhau há hốc mồm: Hồng Vũ lại thật làm được liễu!

Kỷ Cấn Thiên nói lên cái điều kiện này thời điểm, chỉ là muốn muốn làm khó một chút Hồng Vũ, trăm triệu không nghĩ tới mới đi qua hơn nửa năm, Hồng Vũ tựu thật thành công!

Kỷ Hoằng (Kỷ Hoành) vui thích, đứng ở nơi đó ngẩng đầu ưỡn ngực, trong gia tộc, cho dù là hắn tăng lên tới liễu Nhất Phẩm Hợp Chân, cũng tuyệt không có như vậy bị coi trọng thời điểm.

Từ Hạc Nhiên đứng ở một bên, chính là nhìn cái này tương lai muội phu không vừa mắt, hung hăng trừng hắn, Kỷ Hoằng (Kỷ Hoành) nhất thời giống như đấu bại gà trống giống nhau rụt đi xuống.

Hồng Vũ nhìn âm thầm buồn cười.

Cũng là Triệu Đông Hải, còn chưa ý thức được thánh vị huyết mạch đến tột cùng có bao nhiêu chỗ tốt, chẳng qua là biết Vũ thiếu gia lúc này đối với mình lại có đại ân, này ân tình cả đời cũng đổi lại không xong liễu.

Kỷ Cấn Hải trong lòng ngược lại thở phào nhẹ nhõm, lần này, hắn cuối cùng là có dưới bậc thang liễu.

Cung gia đã tiêu diệt, buông thả nữ nhi điều kiện đã sớm thành thục, lúc trước chẳng qua là kéo không dưới mặt mũi mà thôi.

Hồng Vũ hai tay đặt tại trên đùi, thản nhiên nói: "Cũng đã kiểm tra đi? Nếu như không có vấn đề, ta liền muốn đi đem mẫu thân đón đi ra ngoài, qua một thời gian ngắn trở về đi."

Kỷ Cấn Vũ dĩ nhiên không muốn làm cho Hồng Vũ đi, nhưng là lúc này cũng không có ngăn trở lý do. Hắn miễn cưỡng gật đầu: "Được rồi."

Chiếm được gia chủ đương thời cho phép, Hồng Vũ đứng dậy rời đi, khẩn cấp.

Kỷ Cấn Vũ vội vàng đi tầng chót nhất cao cầu kiến ba Vị lão tổ tông.

"Này có thể thế nào là tốt? Ba Vị lão tổ tông nghiêm lệnh, muốn đem Hồng Vũ ở lại Kỷ gia, hiện tại… Vãn bối là ở hết đường xoay xở."

Cát Y lão giả cũng là cũng không quá lo lắng: "Kỷ Cấn Thiên nhà đích nha đầu chết tiệt kia là một hảo hài tử, ta xem chuyện này vấn đề không lớn. Nếu không thể ngăn trở, kia định đem người tình lưu lại."

Kỷ Cấn Vũ có chút hiểu: "Lão tổ tông là nói…"

"Ở Mẫu Hà lên khung thiết một cái không gian chi cầu sao, phái người Nghiêm gia trông coi, không cho phép bất luận kẻ nào tự tiện thông qua không gian chi cầu xuyên qua Mẫu Hà tiến vào Thanh Nguyên đại lục. Cây cầu kia, đặc biệt cho Kỷ Trinh Côi thăm thân nhân sở dụng."

Tóc ngắn lão giả trạch có chút bất mãn: "May là Kỷ Cấn Thiên lấy tốt vợ, nếu không cũng là các ngươi những thứ này tầm nhìn hạn hẹp lợi thế đồ, Kỷ gia tựu xong đời liễu!"

Kỷ Cấn Vũ sờ sờ lỗ mũi, cảm giác mình rất vô tội, cũng bị mắng đi vào.

"Dạ, vãn bối hiểu."

Mẫu Hà lên khung thiết không gian chi cầu tuyệt đối không phải là chuyện đơn giản như vậy tình, nếu không Hà Tả đại lục đường đã sớm xâm lấn Thanh Nguyên đại lục liễu, lần trước không gian chi cầu hao phí khổng lồ, trực tiếp đưa đến Kỷ Cương sau khi mất tích, Kỷ gia muốn phái người đi Thanh Nguyên đại lục tìm kiếm, nhưng không cách nào thành hàng.

Bởi vì gia tộc nhất thời bán hội, cầm không ra nhiều như vậy tài nguyên một lần nữa mắc một ngọn không gian chi cầu liễu.

Nhưng là ba Vị lão tổ vốn nếu lên tiếng, Kỷ Cấn Vũ rất rõ ràng mình coi như là đập nồi bán sắt, cũng phải đem chỗ ngồi này không gian chi cầu tạo dựng lên, nếu không chính hắn một gia chủ cũng không cần làm.

…

Địa Tâm Nguyệt trong, Hồng Vũ kích động không thôi, thật dễ dàng chờ đến đêm trăng tròn, vội vàng xông đi vào: "Mẹ!"

Kỷ Trinh Côi đã tại chờ đợi mình nhi tử liễu. Cùng dĩ vãng cuộc sống so sánh với, hiện tại đã hạnh phúc quá nhiều, hàng năm giam cầm cuộc sống, làm cho nàng đã không dám hy vọng xa vời quá nhiều.

Về phụ thân cùng nhi tử ở giữa ước định, Kỷ Trinh Côi cũng biết, nàng đối với cái này chính là hình thức điều kiện không ôm hi vọng, năm vị thánh vị huyết mạch —— đây rõ ràng là phụ thân cố ý làm khó nhi tử.

Lại không nghĩ rằng, nay Thiên nhi tử vừa tiến đến, kéo tay của mẫu thân tựu đi ra ngoài: "Mẹ, chúng ta về nhà!"

Kỷ Trinh Côi có chút không có hiểu được, Hồng Vũ vừa cường điệu nói: "Có chúng ta nhà mình, cha cùng đại ca, còn có tiểu muội, gia gia bà nội, đều ở trong nhà chờ ngài!"

Kỷ Trinh Côi kinh ngạc: "Ngươi… Vũ nhi ngươi…"

Nàng nhất thời kích động lên, Hồng Vũ dùng sức gật đầu, tâm tình đã không bị mình khống chế: "Mẹ, ta làm được! Kỷ gia đã đáp ứng ta, chúng ta có thể trở về đi."

Kỷ Trinh Côi sửng sốt một chút, sau đó một trận khát vọng mãnh liệt đột phá hết thảy, làm cho nàng kéo Khởi nhi tử đích tay thật nhanh hướng ra ngoài phóng đi!

Hồng Vũ thất kinh, mẫu thân tu vi hắn vẫn không biết, này một chạy vội, tu vi hiển lộ, Hồng Vũ mới phát hiện mẫu thân lại đã là nhất phẩm sáu sao siêu cấp cường giả!

Hắn không khỏi nhớ tới mẫu thân lúc trước theo như lời nói, Địa Tâm Nguyệt chính là gia tộc Thánh Địa, thích hợp nhất tu hành.

Kỷ Trinh Côi lôi kéo nhi tử một đường chạy như điên, đến Địa Tâm Nguyệt cửa, một khắc không ngừng xông ra ngoài.

"Côi nha đầu!" Một tiếng kêu đau truyền đến, bà ngoại lão nước mắt tung hoành vọt lên, Kỷ Trinh Côi nhào vào liễu mẫu thân trong ngực khóc lớn lên: "Mẹ —— "

Hồng Vũ đứng ở một bên, lặng lẽ lau nước mắt.

Kỷ Cấn Thiên đứng ở đàng xa dưới mái hiên trong bóng ma, không nhúc nhích, không biết có hay không cố ý làm, ai cũng thấy không rõ khuôn mặt của hắn. Nhưng là hắn dưới chân mặt đất nhưng có vài giọt vết nước.

Hồng Vũ dễ dàng là có thể nhận thấy được ông ngoại hai vai khẽ run, trong lòng âm thầm thở dài, thật sự cũng không biết hắn là làm sao đối mặt này vị lão nhân.

Vậy thì chỉ có thể là ý nghĩ trước kia liễu, để cho gia gia đi đối phó hắn!

Chiều nay thượng, Kỷ Cấn Hải đem tất cả con gái cũng triệu tập lại ăn một bữa gia yến. Nhưng là Kỷ Cương, Kỷ Hoành thấy Hồng Vũ tựu âm thầm phát run, những thứ khác con gái cùng vị này ngoại tôn cũng thật sự "Thân cận" không đứng lên.

Cũng là cháu bối, đã đón nhận thực tế, thỉnh thoảng có người tới đây nịnh bợ một chút Hồng Vũ, hi vọng ngày sau có thể có được chiếu cố.

Những thứ không nói khác, Hồng Vũ có thể tăng lên huyết mạch kỹ năng mọi người đều biết. Kỷ Lập Dương chính là tốt nhất ví dụ.

Chúng ta nhà mình thân thích, vốn so với cái kia ngoại nhân có ưu thế sao? Chỉ cần Hồng Vũ nguyện ý, trợ giúp mình tăng lên tới vương vị huyết mạch là được, vậy cũng nhất định là nhất phi trùng thiên!

Kỷ Cấn Thiên nhìn người một nhà xa lạ vừa khách khí, trong lòng không khỏi một tiếng ai thán, lần đầu tiên hối hận mình có thể làm sai liễu.

Lão vợ lại càng khí khổ, ở dưới mặt bàn mặt hung hăng ngắt hắn một thanh. Kỷ Cấn Thiên không thể làm gì khác hơn là chịu đựng.

"Ơ a, này náo nhiệt?" Một cái thanh âm truyền đến, Kỷ Cấn Vũ tiếu a a đi tới,. Mọi người vội vàng đứng dậy đón chào.

Kỷ Cấn Vũ giơ tay lên xin mọi người ngồi xuống: "Cũng là người trong nhà, không cần phải khách khí liễu."

Kỷ Cấn Thiên sai người tăng thêm cái ghế, xin Kỷ Cấn Vũ ngồi xuống. Kỷ Cấn Vũ rất nể tình trước giơ lên chén rượu: "Này, Trinh Côi cháu gái, một chén này ta đại biểu Kỷ gia, hướng ngươi nói xin lỗi."

Kỷ Cấn Thiên nét mặt già nua rát, Kỷ Cấn Vũ nhưng chẳng quan tâm cảm thụ của hắn liễu, tương lai Hồng Vũ có thể hay không tiếp tục chiếu cố Kỷ gia, rất lớn trình độ thượng muốn lấy quyết cho Kỷ Trinh Côi thái độ.

Kỷ Trinh Côi vội vàng bưng chén rượu lên uống.

Kỷ Cấn Vũ khẽ thở dài một tiếng, nói: "Ngươi muốn đi Thanh Nguyên đại lục, này chính là nhân chi thường tình, Kỷ gia thua thiệt ngươi quá nhiều, ta cũng vậy không tốt lưu ngươi, bất quá, đại ca cùng đại tẩu niên kỉ kỷ cũng lớn, ngươi nhớ được nhiều trở lại gặp."

Kỷ Trinh Côi vành mắt đỏ, nàng xem nhìn cha mẹ, khi còn bé từng màn hiện lên trước mắt, trong lòng cũng sinh ra vô hạn không thôi. Nhưng là ở Mẫu Hà khác vừa, nhưng có trượng phu của nàng cùng khác hai đứa bé.

Kỷ Cấn Vũ nhìn ra, chuyện ngày hôm nay thành một nửa.

Hồng Vũ ở một bên thở dài trong lòng, thật ra thì hắn cũng có chuẩn bị tâm tư, có mẫu thân cùng bà ngoại ở, hắn không thể nào thật sau này cùng Kỷ gia hoàn toàn cắt rách.

Huống chi còn có Kỷ Lập Kiêu đám người.

Hồng Vũ định nói: "Gia chủ đại nhân có lời gì, xin mời nói thẳng sao."

Kỷ Cấn Vũ nét mặt già nua ửng đỏ, nói: "Ta là cảm thấy, tất cả mọi người là thân thích, chúng ta Kỷ gia cùng Hồng gia chính là thân gia, hắn là nhiều đi lại lui tới mới phải "

Kỷ Cương ở một bên như đứng đống lửa, như ngồi đống than.

Hắn năm đó phụng mệnh đi Thanh Nguyên đại lục đem muội muội mang về, khi đó Kỷ gia cũng không có một chút muốn nhận thức cái này thân thích ý tứ.

"… Chẳng qua là hộp gỗ ghé qua khó khăn, cho nên ta tính toán ở Mẫu Hà trên, kiến tạo một ngọn không gian chi cầu, dễ dàng mẹ con các ngươi lui tới, thân gia nếu như nguyện ý, cũng có thể tới đây xem một chút."

Kỷ Cấn Thiên sắc mặt tựu thay đổi: "Kiến tạo không gian chi cầu, còn muốn lâu dài giữ vững, này cần bao nhiêu tư chất nguyên!"

Năm đó Kỷ Cương lần đầu tiên đi trước Thanh Nguyên đại lục, không gian chi cầu còn vô cùng đơn sơ, chỉ có thể duy trì có hạn thời gian, cho nên Kỷ Cương mới có thể không nói một lời khu vực liễu Kỷ Trinh Côi đã, trong chuyện này cố nhiên bởi vì Kỷ Cương xem thường Hồng gia, cũng bởi vì hắn gấp gáp đuổi thời gian.

Lần thứ hai, trải qua mười mấy năm nghiên cứu, không gian chi cầu hơi chút cải tiến liễu một chút, nhưng là Kỷ Cương xuyên qua Mẫu Hà nói Thanh Nguyên đại lục sau, không gian chi cầu hay là xuất hiện một vài vấn đề, cần Kỷ Cương ở Thanh Nguyên đại lục thu thập tài nguyên, một lần nữa chữa trị mới có thể mở ra.

Hơn nữa như vậy không gian chi cầu cũng không ổn định.

Chẳng những không ổn định, tiêu hao tư chất nguyên lại càng to đến kinh người.

Kỷ Cấn Vũ xem một chút Hồng Vũ: "Ta nghe nói Vũ thiếu đột phá nhất phẩm hai sao thời điểm, hiểu được rất nhiều không gian quy tắc, bất trí khả phủ trợ giúp chúng ta, cải tiến một chút không gian chi cầu?"

Hồng Vũ quay đầu lại xem một chút, mẫu thân mặt tràn đầy mong đợi.

Nàng cố nhiên tưởng niệm trượng phu hài tử, nhưng là cũng không bỏ xuống được bên này song thân.

Nếu như có thể dễ dàng lui tới dĩ nhiên tốt nhất.

Hồng Vũ không đành lòng cự tuyệt mẫu thân, mặc dù hắn đối với chuyện này tình còn có chút băn khoăn, nhưng vẫn là gật đầu đáp ứng: "Không thành vấn đề."

Kỷ Cấn Vũ cười, giơ lên chén rượu: "Như thế rất tốt!"

Hồng Vũ vốn là tính toán mang theo mẫu thân cùng Kỷ Lập Kiêu, thân thể xuyên qua Mẫu Hà, như vậy hắn mặc dù có nắm chặc, nhưng là nhất định cũng hết sức khó khăn.

Hiện tại muốn mắc không gian chi cầu, Hồng Vũ dễ dàng rất nhiều.

Ngày thứ hai, Kỷ Cấn Vũ phái người đem lúc trước Kỷ gia không gian chi cầu phương án cho Hồng Vũ đưa tới, Hồng Vũ bế quan cải tiến.

Cái này bản bổn chính là lúc trước hắn khiến tay chân, đem Kỷ Cương vây ở không gian trong thông đạo một ít. Cho nên đối với Hồng Vũ mà nói, cái này bản bổn thật sự rất đơn giản, năm đó hắn trận pháp thành tựu, đối không đang lúc quy tắc lĩnh ngộ cũng xa xa không bằng hiện tại, bây giờ trở về đầu nhìn lại, lập tức nhìn ra mình ngay lúc đó "Tay chân" vấn đề ra ở nơi đâu.

Nếu như là hiện tại Hồng Vũ, bảo đảm Kỷ Cương cũng sẽ bị vĩnh viễn vây ở bên trong.

Hồng Vũ trầm ngâm một phen, bắt đầu cải tiến.

Hắn tự nhiên là đem hết khả năng, bởi vì một khi mắc không gian chi cầu, nhất định không thể nào chỉ làm cho mấy nhà tới gánh nặng tiêu hao, ở Thanh Nguyên đại lục một ít bên, tự nhiên là muốn Hồng gia tới gánh nặng. Như vậy tự nhiên là càng tiết kiệm tài nguyên càng tốt.

Bất quá những thứ này đối với Hồng Vũ cũng không phải là chỗ khó, chỗ khó là ở "Khống chế".

Hà Tả đại lục vượt lên đầu Thanh Nguyên đại lục quá nhiều, nếu như này một ngọn không gian chi cầu bị hữu tâm nhân lợi dụng, xâm lấn Thanh Nguyên đại lục, Hồng Vũ tựu thành liễu tội nhân thiên cổ.

Cho nên, trận trận khốn nhiễu hắn chính là như vậy làm sao như vậy một ngọn không gian chi cầu trung, gia nhập một hạn chế trận pháp, một khi ngoài ý, Hồng Vũ có thể lập tức đóng cửa chỗ ngồi này không gian chi cầu.

Trận pháp này kết cấu không thể bị Kỷ gia nhìn ra, hơn nữa đối chiếu Tứ công chúa trận pháp trình độ, không thể bị Hà Tả đại lục phá vỡ.

Tứ công chúa thực lực Hồng Vũ ra mắt, điều này làm cho hắn có chút làm khó, bởi vì vạn nhất Tứ công chúa có nữa đột phá làm sao bây giờ? Như vậy nói cách khác, ít nhất phải bố trí một so sánh với Tứ công chúa cao hơn hai cấp bậc trở lên trận pháp kết cấu.

Hồng Vũ minh tư khổ tưởng, kết quả mấy chục thiên hạ, hắn trận pháp thành tựu đột nhiên tăng mạnh! Mãi cho đến liễu lúc này, hắn mới chánh thức đem Trận Đồng ký ức hoàn toàn thông hiểu đạo lí, biến thành kiến thức của mình.

Rồi sau đó, Hồng Vũ lại dùng liễu ba ngày thời gian, một lần nữa nói lên một cái không gian chi cầu phương án, lại dùng bảy ngày, đem điều này phương án cẩn thận sửa đổi, xác nhận vạn vô nhất thất sau, mới xuất quan giao cho Kỷ gia.

Kỷ Cấn Vũ mừng rỡ, lập tức khai ra Kỷ Cấn Hoài, để cho hắn chủ trì không gian chi cầu xây dựng.

Từ Uyển Nhiên đang bế quan, đánh sâu vào nhất phẩm bốn sao, đoán chừng ít nhất cũng phải một tháng sau này mới có thể ra quan, Kỷ Cấn Hoài tựu thành liễu Hồng Vũ thủ hạ chính là người mạnh nhất.

Chuyện này giao cho Kỷ Cấn Hoài đi làm, Hồng Vũ này dễ dàng cũng yên tâm.

Hồng Vũ cải tiến sau, không gian chi cầu cần thiết tiêu hao tư chất nguyên thật to rớt xuống, Hồng Vũ cũng rất khẳng khái lấy ra khác một nửa tài nguyên.

Nói riêng về tài nguyên, Tiên Linh Học Viện kia rất nhiều trong huyệt mộ, cất giấu đông đảo bảo tàng, Hồng Vũ thật ra thì cũng không thiếu. Hắn hiện tại thiếu chính là mỏ tinh!

Liên tục sử dụng siêu cấp Huyền Binh chiến giáp, tiêu hao khổng lồ, đoán chừng không dùng được bao lâu sẽ phải sung năng liễu.

Kỷ Cấn Hoài mắc không gian chi cầu, ước chừng cần nửa tháng thời gian, mẫu thân Kỷ Trinh Côi cả ngày phụng bồi bà ngoại, Hồng Vũ cũng không còn chuyện gì, trừ tu luyện ở ngoài, chính là tiến vào Tịch Diệt Cổ Giới trong săn bắt huyết mạch.

Hắn tin tưởng Thanh Nguyên đại lục trên thân người cũng mang theo viễn cổ huyết mạch, chỉ là bởi vì huyết mạch truyền thừa ở Thanh Nguyên đại lục đoạn tuyệt, mình sau khi trở về, tự nhiên muốn đem thân nhân huyết mạch tất cả đều kích hoạt.

Ngày này, ở một cuộc chiến đấu hăng hái sau, Hồng Vũ chiếm được một đạo hiếm thấy huyết mạch.

Nắm đạo này huyết mạch, Hồng Vũ như có điều suy nghĩ, chỉ chốc lát sau, hắn từ Tịch Diệt Cổ Giới trong lui ra ngoài trực tiếp tiến vào của mình Bán Thần Vực.

Ở Bán Thần Vực trong, Bách Nhật Hỏa Viên đang cùng Kiêu Đằng đùa đùa sung sướng.

Kiêu Đằng lần trước cắn nuốt liễu Tứ công chúa cái kia một buội sau, lại càng bồng bột sinh sôi, túc túc dài quá ba thành.

Lăng Thiên Thần Hủy yêu thích yên tĩnh không thích động, gục ở một ngọn miệng núi lửa phụ cận, hữu ý vô ý hấp thu cháy núi phát ra năng lượng.

Bích Nhãn Lôi Tôn Đại Minh thì tại vừa trơ mắt nhìn Bách Nhật Hỏa Viên cùng Kiêu Đằng. Nó cũng rất muốn đi chơi đùa, nhưng là nó thực lực bây giờ không đông đảo, vẫn như cũ là nhị phẩm, Kiêu Đằng cùng Bách Nhật Hỏa Viên đùa giỡn, tùy tiện một chút là có thể để cho hắn trọng thương.

Hồng Vũ sau khi đi vào, vượt qua nó vẫy tay một cái: "Đại Minh, tới đây."

Hắn đem vật cầm trong tay huyết mạch dung nhập vào Đại Minh trong cơ thể, này đầu lai lịch thần bí hoang thú nhất thời

cả người Kim Quang bắn tán loạn, một cổ tựa hồ bị bị đè nén ngàn vạn năm khí thế phóng lên cao, thiếu chút nữa phá vỡ Bán Thần Vực đích thiên đột nhiên phong tỏa, trực tiếp ra đến bên ngoài vô tận hư không!

Cổ khí thế này nhưng nhanh chóng lại bị lực lượng nào đó đè liễu trở về, Đại Minh một tiếng gầm thét, hai mắt trong phun ra tới hai đạo màu vàng ngọn lửa, trong ngọn lửa có một mai mai thần văn không ngừng bay múa, rồi sau đó nó dao động hoảng nhất hạ, một đầu ngã quỵ thở to ngủ.

"Huyết mạch thức tỉnh!"

Hồng Vũ mới được đến này một đạo huyết mạch đến từ thượng cổ một loại bán thần thú "Đại Hoang Lôi Nghê", vô cùng có khả năng là Bích Nhãn Lôi sư tử tổ tiên.

Này một đạo huyết mạch cực kỳ tinh khiết, dung nhập vào Đại Minh trong cơ thể quả nhiên dẫn phát rồi các loại dị tượng, nói vậy Đại Minh lần này tỉnh lại, cũng là có thể tăng lên tới nhất phẩm hoang thú.

Nhưng những thứ này cũng không phải là Hồng Vũ kinh ngạc nhất, hắn giật mình chính là Đại Minh cuối cùng trong hai mắt phun ra kim sắc hỏa diễm. Trong ngọn lửa thần văn bay múa. Cái loại nầy văn tự hắn quá quen thuộc, đó là vận rủi ma văn! Mặc dù những thứ kia vận rủi ma văn xuất hiện thời gian rất ngắn, nhưng là Hồng Vũ hay là một cái tựu nhận ra, những thứ này vận rủi ma văn đều ở năm đó giấy vàng trên sách có ghi lại. Hồng Vũ thậm chí còn có thể niệm đi ra. Cùng lúc đó, Hồng Vũ tay trái trong giấy vàng sách xuẩn xuẩn dục động, đã có cảm ứng!

Hồng Vũ ngưng trọng nhìn trong lúc ngủ say Đại Minh, trong lòng hoài nghi bắt đầu tràn lan: Chính là nhị phẩm hoang thú, tại sao có thể thừa nhận được vận rủi ma văn lực lượng?

Chẳng lẽ nói nó bị cái gì lực lượng phong ấn?

Hay hoặc là, này một đầu hoang thú đã trải qua "Chuyển thế sống lại"… Bí pháp?

Hồng Vũ không nhịn được lắc đầu, chờ Đại Minh tỉnh lại sau này hãy nói.

Bách Nhật Hỏa Viên mấy cũng bị kinh động liễu, cùng nhau vây quanh tới đây. Bách Nhật Hỏa Viên cảm giác sâu sắc uy hiếp, lấy ra cây gậy tới lặng lẽ thọt còn đang ngủ say Đại Minh, người sau không có một chút phản ứng.

Hồng Vũ khiển trách một tiếng: "Đừng có quậy quọ!"

Hắn quản thúc liễu bọn họ mấy, sau đó rời đi liễu Bán Thần Vực.

Suy nghĩ một chút, hắn đi tìm Kỷ Lập Kiêu một chuyến, hỏi một chút nàng có cái gì không thân nhân cần cùng nhau mang đến Thanh Nguyên đại lục, Kỷ Lập Kiêu ảm nhiên lắc đầu.

Hồng Vũ giống như đến thân thế của nàng, ôm nàng vào lòng an ủi mảnh nhỏ khắc. Mỹ nhân vào lòng, tiểu Hồng Vũ nhất thời xuẩn xuẩn dục động, Kỷ Lập Kiêu trên mặt hồng hồng, ỡm ờ: "Còn là ban ngày a…"

Hồng Vũ còn có hăng hái liễu, sáng? Ban ngày sao? Dâm cũng không phải là trẻ hư tiêu chuẩn sao!

Kỷ Lập Kiêu bất đắc dĩ được tôn sùng cũng, Hồng Vũ nhào tới giương nanh múa vuốt càn rỡ làm một phen, túc túc giằng co hơn một canh giờ mới hài lòng bây giờ thu binh.

Kỷ Lập Kiêu đỏ mặt, vừa mặc quần áo vừa nói với hắn: "Ngươi có thể hay không… Sau này… Ngươi có phải hay không muốn hài tử?" Hồng Vũ sửng sốt, thật tình bắt đầu suy nghĩ chuyện này. Mình năm nay mười bảy liễu, một ít thế cái này tuổi còn đang đi học, nhưng là ở cái thế giới này, mười bảy tuổi làm cha là không muốn quá nhiều ơ, rất nhiều thế gia đệ tử, mười bốn tuổi coi như phụ thân.

Hồng Vũ trong lòng dâng lên một cổ nói không rõ nói không rõ cảm xúc, nhưng cuối cùng hội tụ thành liễu một chữ, cố định chạy ra khỏi miệng: "Tốt!"

"Vậy chúng ta làm nhiều mấy lần tạo người vận động sao."

Kỷ Lập Kiêu một tiếng thét kinh hãi: "Còn tới…"

Triệu Đông Hải rầu rĩ không vui tìm đến Hồng Vũ: "Thiếu gia, ngài muốn đi, chúng ta làm sao bây giờ?"

Hồng Vũ vốn là có chút mạn bất kinh tâm: "Ta dù sao còn muốn trở lại."

"Nhưng là ngài sau này khẳng định ở Thanh Nguyên đại lục thời gian nhiều hơn, chúng ta những thứ này theo đuổi ngài, tổng yếu cho an bài sao? Người xem thượng ai muốn khu vực đi qua, người nào vừa cần lưu lại, tổng yếu phân phó rõ ràng nha."

Hồng Vũ lúc này mới ý thức được, mình quả thật khinh thường liễu.

Đối với Triệu Đông Hải đám người mà nói, hắn chính là "Chủ công".

"Trừ Từ Uyển Nhiên cùng Kỷ Quyền đang bế quan ở ngoài, những người khác đều đang chờ phân phó của ngài." Triệu Đông Hải đùa bỡn nổi lên vô lại tính tình: "Người khác ta bất kể, dù sao ta lúc nhất định phải cùng ngài quá khứ đích."

"Hồ nháo!" Hồng Vũ một tiếng khiển trách: "Ngươi một nhà già trẻ đều ở đây bên, ngươi theo ta đi qua làm gì!"

Hồng Vũ một câu nói đánh trúng hắn xương sườn mềm, Triệu Đông Hải siết chặc cái mũi của mình, không biết đổi làm sao giải thích.

"Ngươi ở đây bên an tâm tu luyện, ta có dự cảm, Cung gia chuyện tình không xong, sau này ta ở Hà Tả đại lục thời gian sẽ không ngắn, ngươi nhanh đưa cảnh giới tăng lên."

"Vậy cũng tốt." Triệu Đông Hải bất đắc dĩ đáp ứng.

Hồng Vũ rơi vào trầm tư, trừ Kỷ Lập Kiêu, hắn càng muốn khu vực Kỷ Hoằng (Kỷ Hoành) cùng Triệu Đông Hải trở về, nhưng là Từ Uyển Nhiên không có xuất quan, Kỷ Hoằng (Kỷ Hoành) đoán chừng không yên lòng. Triệu Đông Hải có nhà có thất, cũng không dễ dàng.

Hắn suy nghĩ một chút, chọn lựa ba người: "Để cho Kỷ Trinh Khác, Kỷ Trinh Nông cùng Kỷ Trinh Tang theo trở về, ngươi nói cho những người khác, ở Hà Tả đại lục dụng tâm tu luyện, thiếu gia ta trở lại muốn khảo hạch!"

"Dạ!"

Ba người này trong, Kỷ Trinh Tang chính là Nhất Phẩm Hợp Chân, Kỷ Trinh Khác cùng Kỷ Trinh Nông cũng đã là nhất phẩm một sao liễu, cứ việc nói thăng thời gian không lâu, nhưng là có ba người này ở, cũng đủ để quét ngang Thanh Nguyên đại lục liễu.

Triệu Đông Hải đi ra ngoài, ngày thứ hai Kỷ Trinh Khác ba người đi ra Hồng Vũ tiểu viện trình diện.

Trong ba người, Kỷ Trinh Khác một thân một mình, Kỷ Trinh Nông cùng Kỷ Trinh Tang tất cả đều là một thanh tuổi, trong nhà hài tử thành nhân, không cần quá quan tâm.

Hồng Vũ nguyện ý mang theo bọn họ, ba người tất cả cũng âm thầm cao hứng.

Bà ngoại chuẩn bị một đống lớn đồ, có cho thân gia lễ vật, còn có cho nữ nhi các loại "Đồ cưới". Bà ngoại nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, không có đồ cưới nữ nhi sẽ bị nhà chồng xem thường, năm đó kết hôn vội vàng, hiện tại đã có cơ hội, dĩ nhiên muốn nặng mới bù lại.

Những thứ này đồ cưới trong, các loại trân quý tài liệu, đẳng cấp cao Huyền Binh, còn có đại lượng linh đan, đoán chừng lấy về khẳng định để cho gia gia nhanh chóng hoa mắt. Thậm chí có thể nói, có những thứ này tài nguyên ủng hộ, Hồng gia thực lực có thể tăng cường năm thành!

Gần tới về nhà thời gian càng ngày càng gần, Hồng Vũ ngược lại lo lắng.

Trong nhà tình huống như thế nào? Mình không có ở đây, Vũ Tông hoàng đế cùng Bách Lý Thịnh Thế mắt nhìn chằm chằm vào, gia gia cùng phụ thân có thể đính đến ở áp lực của bọn hắn sao?

Mình bỗng nhiên mất tích, Trang Hàn cùng Quan Lăng các nàng là không phải là thương tâm muốn? Đao Khinh Nguyệt đâu? Vừa có thể hay không vì vậy lần bị đả kích?

Lúc trước hắn không thể trở về, ngược lại không có nhiều như vậy suy nghĩ lung tung, hiện tại ngày về đang ở trước mắt, nhất thời các loại hỗn loạn suy nghĩ nổi lên trong lòng, quấy nhiễu nội tâm của hắn sự yên lặng.

“Ai…”

Hồng Vũ một tiếng thở dài: Có thể nào không liên quan nghi ngờ?

Hắn giải sầu liễu ôm ấp tình cảm, trống rỗng tâm tư, khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện củng cố cảnh giới. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Trẻ hư trở về

Vài ngày sau, Kỷ Cấn Hoài trở lại hướng Hồng Vũ bẩm báo, Mẫu Hà trên không gian chi cầu đã xây dựng xong, tùy thời có thể sử dụng.

Hồng Vũ trong lòng kích động lên, nhưng là ly biệt thời điểm, mẫu thân cùng bà ngoại ôm đầu khóc rống, Hồng Vũ bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là nói: "Mẹ không cần thương tâm như vậy, nơi này là ngài nhà, chúng ta sau này có thể thường xuyên trở lại xem một chút."

Kỷ Cấn Vũ đám người nghe được những lời này, rốt cục thở phào nhẹ nhõm.

"Vũ thiếu, một chút lễ mọn, không được kính ý, coi như ta hiếu kính thúc thúc." Kỷ Lập Dương đi tới, hắn theo lời lễ mọn nhưng là một chút cũng không tệ, đây là Kỷ Lập Dương một ít mạch, nhân cơ hội cảm tạ Hồng Vũ, cũng muốn tiếp tục cùng Hồng Vũ làm tốt quan hệ. Những người khác cũng rối rít mà lên, riêng của mình đưa lên lễ vật. Kỷ Cấn Thủy có thẹn trong lòng, xuống huyết bổn, thật sớm liền từ Trung Ương cổ quốc mua liễu một đoàn đẳng cấp cao Huyền Binh xe ngựa đưa cho Hồng Vũ.

Một loại Thiên Cơ thành sử dụng Huyền Binh xe ngựa, phần lớn là lục phẩm Huyền Binh, khá hơn một chút như cũ là ngũ phẩm. Nhưng là Kỷ Cấn Thủy mua này một chiếc, đạt đến tam phẩm Huyền Binh trình độ.

Cả Thiên Cơ thành, hiện tại cũng chỉ có gia chủ sử dụng cái kia một cỗ xe ngựa đạt đến cấp bậc này.

Kỷ Cấn Thủy thật ra thì vừa bắt đầu đối với Hồng Vũ không tệ, chẳng qua là ở Hồng Vũ đắc tội Cung gia sau, biểu hiện được có chút lòng người dễ thay đổi. Gần Kỷ Cấn Thủy hối hận muốn chết, nhưng là trên thực tế Hồng Vũ đã không để ở trong lòng liễu, đối với những người khác, Kỷ Cấn Thủy coi như là tốt, lúc đầu hắn chẳng qua là lãnh đạm, rồi biến mất có ác ngữ cùng hướng.

Ngựa này xe Hồng Vũ cũng không muốn, nhưng là không nên lời nói Kỷ Cấn Thủy trong lòng nhất định lo sợ bất an, cho nên hắn định nhận lấy, quả nhiên Kỷ Cấn Thủy thần quá dễ dàng liễu không ít.

Đông đảo lễ vật nhất nhất dâng lên, Hồng Vũ cảm tạ liễu mọi người, nói lời từ biệt sau, mang theo mẫu thân cùng Kỷ Lập Kiêu, rời đi Thiên Cơ thành.

Kỷ Cấn Hoài suất lĩnh ba trăm gia tộc võ giả hộ vệ, đội ngũ hạo hạo đãng đãng, hướng Mẫu Hà hoang lâm khu vực đi.

Hồng Vũ ngồi ở trong xe ngựa, tam phẩm Huyền Binh đúng là không tệ, bất luận là ổn định tính hay là thư thích tính, cũng vượt xa Hồng Vũ trước kia ngồi trôi qua những thứ kia xe ngựa.

Hơn nữa này bộ xe ngựa tốc độ cực nhanh, từ khu vực công kích trận pháp cùng phòng ngự.

Hồng Vũ cười khổ lắc đầu: "Lớn như vậy một cỗ xe ngựa, có thể thông qua không gian chi cầu sao?"

Kỷ Cấn Hoài cưỡi ở hắn nhất phẩm hoang thú thượng, theo đuổi ở ngoài xe, đáp: "Thiếu gia yên tâm, lần này gia chủ đặc biệt hạ lệnh, trích cấp liễu đại lượng tài nguyên, chúng ta đem không gian chi cầu mắc hết sức rộng rãi, xe ngựa thông hành không thành vấn đề."

Hồng Vũ bất đắc dĩ lắc đầu, Kỷ Cấn Vũ hơn phân nửa là bởi vì chính mình phải ra khỏi một nửa vật liệu, cố ý làm lớn ra không gian chi cầu kích thước, cứ như vậy hay là mình chiếm tiện nghi.

Kỷ Cấn Vũ không nên như thế, Hồng Vũ cũng là lười lại đi để ý tới.

Từ Thiên Cơ thành hướng Mẫu Hà hoang lâm khu vực, dọc theo đường đi thực tế cũng không thái bình, cũng không phải là chỉ có Trung Ương cổ quốc có như vậy một cổ Thâu Thiên Tặc, Ngọc Càn triều cảnh nội cũng có rất nhiều sơn tặc cường đạo, nhưng là những người này xa xa thấy mấy trăm cường hãn võ giả cũng không dám xuất thủ, chờ bọn hắn thấy rõ trên

xe ngựa huy tiêu, cùng với tinh kỳ thượng kia đấu lớn "Hồng" chữ, tựu lập tức thấy quỷ giống nhau mất mạng chạy trốn rồi.

Kỷ gia chỉ có một người họ Hồng! Trừ một vị kia còn có thể là ai? Dám ở một vị kia xuất hiện trước mặt, không phải là muốn chết sao?

Trên thực tế Hồng Vũ trong xe lộ ra vẻ có chút chán đến chết, ngáp vặn eo bẻ cổ: "Đi chung đường từ từ, rất không thú vị, ngươi nói làm sao lại không có sơn tặc các loại nhảy ra, ta tốt phản đánh cướp một chút?"

Kỷ Lập Kiêu đang ở bên cạnh hắn, che miệng khanh khách cười không ngừng.

Bình thản lữ trình cuối cùng đã tới cuối, bọn họ tiến vào Mẫu Hà hoang lâm khu vực, lại qua mấy ngày, ra hiện tại Mẫu Hà bên cạnh.

Kỷ Vân mang theo đông đảo gia tộc võ giả xếp thành hàng nghênh đón: "Cung nghênh Hồng Vũ thiếu gia!"

Hồng Vũ khoát khoát tay, dưới mình lập tức xe sau, rất là hiếu thuận đem mẫu thân đở xuống tới.

Nhà hắn mẫu thân chính là nhất phẩm sáu sao siêu cấp cường giả, nơi nào cần người đở vịn? Nhưng là đối với nhi tử hiếu tâm, Kỷ Trinh Côi cười híp mắt đón nhận.

Đợi đến Hồng Vũ đi đỡ Kỷ Lập Kiêu thời điểm, người sau đã nhanh nhẹn tung người nhảy xuống tới. Hồng Vũ hướng Kỷ Vân khoát khoát tay: "Xin đứng lên." Không gian chi cầu đang ở trước phía nam, cùng lúc trước bất đồng chính là, trải qua Hồng Vũ cải tiến không gian chi cầu cũng không phải là chỉ có hai cây cầu trụ, hiện tại không gian chi cầu có hai hàng cầu trụ, từ trước mặt bọn họ, vẫn dọc theo người đến Mẫu Hà trong, ước chừng có hai mươi bốn cái cầu trụ, hơn nữa cầu trụ trong lúc dùng có chút đặc thù kết cấu cùng liên lạc, có thể tốt hơn ổn định không gian lối đi.

"Đi thôi." Đến nơi này, Kỷ Trinh Côi cũng kích động lên, trong lòng đối với trượng phu cùng hài tử tư niệm mãnh liệt là không nhưng ngăn chặn.

Hồng Vũ gật đầu, Kỷ Cấn Hoài ở một bên lập tức khởi động liễu không gian chi cầu.

Hai hàng cầu trụ trong lúc lam quang chớp động, mở ra một cái cánh cửa không gian.

Kỷ Cấn Hoài nói không sai, này một ngọn không gian chi cầu quy mô kiến tạo rất lớn, một ít phiến cánh cửa không gian có thể dễ dàng dung nạp một chiếc xe ngựa thông hành.

Hồng Vũ vốn là tính toán đem Huyền Binh xe ngựa để không gian Thiết giác mang về, hiện tại không cần, trực tiếp có thể lái vào đi.

Từ cẩn thận, Hồng Vũ phái Kỷ Trinh Tang đi vào trước, chỉ chốc lát sau Kỷ Trinh Tang đi ra: "Thiếu gia, hết thảy bình thường."

Hồng Vũ gật đầu, phất tay cùng Kỷ Cấn Hoài, Kỷ Vân nói lời từ biệt, tiến vào không gian lối đi.

Kỷ Lập Kiêu lần đầu tiên ghé qua không gian lối đi, lộ ra vẻ rất khẩn trương, dọc theo đường đi cũng nắm thật chặc Hồng Vũ đích tay. Ở một mảnh yên tĩnh màu lam lưu quang trong, bọn họ lặng lẽ xuyên qua liễu Mẫu Hà trong không gian loạn lưu, rồi sau đó ra hiện tại liễu một mảnh xa lạ rừng hoang trong.

"Hưng phấn két —— "

Một trận kỳ dị dòng điện thanh âm, tia sáng hướng bốn phía bắn ra, cửa không gian hộ dần dần đóng cửa.

Kỷ Trinh Côi kích động địa hai tay có chút phát run, nàng nhắm hai mắt lại, thật sâu hô hấp một ngụm không khí: "Thanh Nguyên đại lục, ta rốt cục trở lại."

Một câu nói kia, nhưng thiếu chút nữa để cho Hồng Vũ rơi lệ.

Mặc dù cầu trụ ở Mẫu Hà khác một bên, nhưng là bên này cũng có thể khởi động không gian chi cầu, bất quá cần dùng trận pháp trống rỗng thao tác, trước mắt chỉ có Hồng Vũ có thể làm được.

Hồng Vũ sờ lên cằm suy nghĩ, hắn là ở chỗ này lâu dài trú trát nhân mã, để ngừa vạn nhất.

Bất quá hiện tại, tạm thời chẳng quan tâm nhiều như vậy, hắn xin mẫu thân lên xe: "Mẹ, chúng ta đi thôi."

Quảng Dương quận Thanh Phổ huyện một đám hái thuốc người đang trong núi chạy vội như bay, nơi này nhích tới gần Mẫu Hà hoang lâm khu vực, ít ai lui tới, thường thường có thể tìm được rất nhiều trân quý dược liệu, nhưng là nơi này nếu so với phía ngoài nguy hiểm nhiều lắm, hái thuốc mọi người cũng chỉ có thể lẫn nhau kết bạn, lẫn nhau chiếu ứng.

"Được rồi, không thể xa hơn trước liễu, xa hơn trước chính là Mẫu Hà hoang lâm khu vực phạm vi, một khi đi vào tựu vĩnh viễn cũng đừng nghĩ ra được liễu."

Một gã lâu năm hái thuốc người một thanh kéo lại một người tuổi còn trẻ hậu sinh, hắn đang chuẩn bị hướng rừng rậm chỗ càng sâu đi tới.

Trẻ tuổi hái thuốc người nghe được trưởng bối khuyến cáo, hướng một mảnh kia chỗ rừng sâu nhìn thoáng qua, quả nhiên cảm giác được một loại thần bí hung lệ hơi thở mơ hồ truyền đến, nhất thời một run run, cũng không dám nữa về phía trước.

Nơi này chính là Mẫu Hà hoang lâm khu vực, cả Thanh Nguyên trên đại lục chỗ nguy hiểm nhất!

Nhưng là đang ở hái thuốc mọi người cuống quít triệt thoái phía sau thời điểm, một mảnh kia trong rừng rậm bỗng nhiên truyền đến một trận sàn sạt thanh âm, rồi sau đó là cây cối cũng gãy tiếng răng rắc, phảng phất có một đầu đáng sợ cự thú đang đi ra.

Mọi người bị làm cho sợ đến sắc mặt trắng bệch, liều lĩnh bỏ mạng mà chạy.

"Răng rắc!"

Một cây đại thụ ầm ầm sụp đổ, đi ra một người.

Kỷ Trinh Tang cầm trong tay một mảnh cổ quái chiến phủ, phía trên lóe ra các loại võ khí tia sáng, ngang nhiên mở

đường, đem hết thảy ngăn trở ở trước xe ngựa mặt cây cối, nham thạch toàn bộ chém vỡ.

Hắn cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân, nhưng là để làm loại này "Hạ nhân" việc, cũng là cam tâm tình nguyện, đây đều là Hồng Vũ dẫn dắt mười ba kỵ sĩ đối kháng Cung gia lúc, tích lũy xuống tới uy vọng.

Hái thuốc mọi người chạy ra đi thật xa, quay đầu lại thấy như vậy một màn, nhất thời trợn mắt hốc mồm.

Một vị kia tráng hán, cầm trong tay chiến phủ, người mặc Huyền Binh chiến giáp, giống như một tôn thời xa xưa đời chiến thần, che chở một ít chiếc xe ngựa hung hãn từ Mẫu Hà hoang lâm khu vực trong giết đi ra ngoài!

Đó là Mẫu Hà hoang lâm khu vực a, trên thế giới này gần như chín thành cường đại hoang thú, tất cả đều ở Mẫu Hà hoang lâm khu vực trong! Nơi đó là tử vong giải đất, chưa từng có người sau khi đi vào còn có thể đi ra ngoài, người này nhưng như thế "Cao điệu", thế nhưng không sợ kinh động bất kỳ hoang thú, tựu như vậy cường ngạnh giết đi ra ngoài!

Xe ngựa cùng cái kia sát thần hiển nhiên cũng đã phát hiện cách đó không xa hái thuốc người đội ngũ, nhưng là hiển nhiên những người này cũng không thể khiến cho chú ý của bọn hắn.

Cái kia chiến thần che chở xe ngựa tiếp tục hướng trước, rất nhanh tựu biến mất ở núi non trùng điệp trong.

Hái thuốc mọi người nhìn lẫn nhau, rốt cục có người nói chuyện liễu: "Ta sẽ không phải là nhìn lầm rồi sao?"

"Cũng không phải nhân lực có thể làm được, nhất định là viễn cổ thần minh!"

Hái thuốc mọi người một mảnh sợ hãi than có tiếng.

Kỷ Trinh Tang mở đường, cộng thêm Huyền Binh xe ngựa tốc độ rất nhanh, bọn họ chỉ dùng ba ngày thời gian, liền từ Mẫu Hà hoang lâm khu vực trong đi ra. Tiến vào Quảng Dương quận, Hồng Vũ có chút há hốc mồm, bởi vì trước kia hắn hoàn toàn không cần quan tâm lộ trình cái gì, tự nhiên có

hạ nhân đi an bài. Nhưng là hiện tại, hắn mang theo một đám Hà Tả đại lục cường giả, dĩ nhiên không có ai nhận thức đường!

Mà Hồng Vũ thiếu gia mình, lại càng không biết người ở chỗ nào.

Bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là để cho Kỷ Trinh Tang đi phụ cận một trên trấn mời một vị hướng đạo.

Hướng đạo là người địa phương, thời đại ở tại trên trấn. Hắn khi còn trẻ thời điểm trải qua hành thương, đối với từ Quảng Dương quận đến Vũ Đô lộ trình rất quen thuộc. Như năm nay kỷ lớn, không muốn nhúc nhích liễu đang ở trong nhà bảo dưỡng tuổi thọ.

Bất quá Kỷ Trinh Tang ra khỏi đại giới tiễn, hắn rất thích toan tính chạy này một chuyến.

Hành thương xuất thân hướng đạo họ Vương, tất cả mọi người gọi hắn Vương lão cha. Vương lão cha rất hay nói, dọc theo đường đi không ngừng cùng mọi người trò chuyện các nơi phong thổ.

Kỷ Trinh Côi hồi lâu chưa có trở về, chỉ cảm thấy mọi chuyện đều tốt, yên lặng địa nghe hắn nói đâu đâu.

Kỷ Lập Kiêu đám người dĩ nhiên lại càng tò mò, nghe được mùi ngon.

Một đường hướng Đông Bắc phương hướng đi, ngày này tiến vào một cái huyện thành, trên cửa thành mặt hai cái chữ to "Hoài huyện".

Hoài huyện chính là dọc theo con đường này bọn họ đường ác trôi qua lớn nhất một ngọn thành thị. Bên trong huyện thành nhiệt nhiệt nháo nháo, mặc dù đã là ban đêm liễu, cửa hàng cũng không có một chút muốn đóng cửa ý tứ, thanh lâu loại này hành nghề mới vừa vặn mở cửa, chuẩn bị nghênh đón trong vòng một ngày náo nhiệt nhất thời điểm.

Bên trong huyện thành con đường rộng rãi, cửa hàng đá phiến.

Hồng Vũ lôi kéo Kỷ Lập Kiêu xuống xe ngựa, theo đi theo đi dạo, Kỷ Lập Kiêu coi trọng thứ gì, Hồng Vũ tiện tay cho nàng mua lại.

Kỷ Trinh Côi còn lại là lẳng lặng ngồi ở trên xe ngựa, nàng rời đi mười mấy năm, tựa hồ đối với Thanh Nguyên đại lục hết thảy cũng xem không đủ rồi.

Kỷ Trinh Khác ba người cũng rất buông lỏng, Hồng Vũ lúc trước đã nói, lấy tu vi của bọn họ, ở Thanh Nguyên đại lục cơ hồ vô địch.

Phía trước một ngọn thanh lâu, các cô nương cũng còn đang chuẩn bị, có chút khách quen đã tới liễu, đang ngồi ở nhích tới gần bên cạnh lầu hai trong phòng uống rượu uống trà, trong đó có một người một thân lăng la tơ lụa, bó buộc phát dây lưng thượng khảm một khối chim bồ câu trứng lớn nhỏ Dạ Minh Châu, trong tay chơi hai con đã đỏ lên cây hạch đào, ánh mắt bất chánh, một thân tà khí.

Hắn vừa lúc nhìn thấy lầu dưới đường ác trôi qua Kỷ Lập Kiêu. Nhất thời một đôi mắt cũng thẳng!

Ở bên cạnh hắn, đi theo một đầy tớ nhà quan, thấy mình thiếu gia bộ dáng, nhất thời hắc hắc cười dâm nói: "Thiếu gia coi trọng?"

"Hảo hóa sắc!" Thiếu gia liên tục than thở: "Nhà ngươi thiếu gia ta chơi nhiều như vậy nữ nhân, chưa từng thấy qua cao như vậy chọn cực phẩm! Nghĩ biện pháp, nhất định phải đem cái này nữ nhân cảo thượng tay!"

Hắn ngay sau đó lại thấy được phía sau Huyền Binh xe ngựa, nhất thời ánh mắt sáng hơn liễu: "Tốt xe! Này bộ xe ngựa hơn muốn làm tới tay!"

Lầu dưới tựu ngừng lại một cỗ xe ngựa, dùng các loại danh quý bó củi, xin tên tượng chế tạo, chính là chỗ này vị thiếu gia. Ở cả Quảng Dương quận, này bộ xe ngựa cũng có thể đứng vào trước năm.

Nhưng là cùng Hồng Vũ Huyền Binh xe ngựa so sánh với, hắn này một bộ tựu thật muốn vội vàng món lòng, không nên mất mặt xấu hổ.

“Hắc hắc, thiếu gia thích nhất đúng là mỹ nhân, tốt xe, lần này tốt lắm, hai người đều có!”

Kia thiếu gia nhìn nhìn lại Kỷ Lập Kiêu, anh tư táp sảng trong, lại dẫn mấy phần thẹn thùng, thiếu chút nữa nước miếng cũng chảy xuống liễu.

“Nhanh đi điều tra thêm lai lịch của những người này, nghĩ biện pháp để cho hắn biết điều một chút đem nữ nhân cùng xe ngựa cũng cho ta hiến đi lên!”

“Dạ!” Cái kia đầy tớ nhà quan lập tức đi.

Hắn mới vừa đi, thì một gã khói thị mỵ làm được cô gái vào gian phòng, nũng nịu hoán một tiếng: “Tống công tử.”

Nếu là dĩ vãng, này Tống công tử đã sớm con khỉ nhanh chóng trước nhào lên, giở trò một phen, sau đó lại nói những khác. Nhưng là hôm nay, Tống công tử tâm tư tất cả Kỷ Lập Kiêu cùng một ít bộ tinh mỹ trên xe ngựa, nào có tâm tư để ý tới loại này dong chi tục phấn? Nhàn nhạt ứng phó mấy câu xong việc.

Đầy tớ nhà quan ra cửa, tìm đến mấy đầu đường lưu manh phân phó mấy tiếng, chỉ chốc lát sau, thì có hồi báo.

Những người này chỉ là một loại hành thương, mới vừa vào thành, còn không có ở trọ, nói vậy không có gì bối cảnh.

Đầy tớ nhà quan những năm này cũng giúp mình thiếu gia “Xử lý” quá rất nhiều tương tự sự kiện, hắn nhìn ra Hồng Vũ đám người khí độ bất phàm, mặc dù mình thiếu gia ở Quảng Dương quận chính là thổ hoàng đế, nhưng cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, dù sao trên cái thế giới này hoàn thị hữu bọn họ chọc không nổi chính là nhân vật. Hắn lặng lẽ phân phó một tiếng, mấy lưu manh lần nữa rời đi. Hồng Vũ đám người ghi danh ở trọ sau, mấy lưu manh lập tức liền từ khách sạn chưởng quỹ cái kia dặm chiếm được hắn mới vừa ghi danh tin tức.

“Kỷ Hồng?” Đầy tớ nhà quan nhìn một chút: “Vũ Đô người.”

Duy nhất để cho hắn cảm giác được khó giải quyết đúng là Vũ Đô, nơi đó chính là đế đô, quan lại quyền quý rất nhiều, nói không chính xác một cái nho nhỏ Vũ Đô thị dân, hãy cùng một loại vị quyền quý quan hệ họ hàng khu vực cố.

Bất quá hắn nghĩ tới nghĩ lui, cũng nghĩ không ra Vũ Đô có vị nào quyền quý họ Kỷ, hắn cười hắc hắc, chuyện này khi hắn xem ra đã thành một nửa.

Trong thanh lâu, thiếu gia ở đây tên khói thị mỵ làm được trên người cô gái qua loa phát tiết một phen, ngồi lên xe ngựa đi trở về. Dọc theo đường đi mỹ nhân cùng xe ngựa khi hắn trước mắt không ngừng mà lóe lên biến hóa, hắn đã bắt đầu ảo tưởng, ở đây một cổ xe ngựa trung hoà cái kia chân dài mỹ nữ điên loan gió ngược liễu, một ít cặp chân dài, quấn lên eo của mình tới còn không đem người cuối cùng một giọt dương tinh cũng ép khô liễu!

"Hắc hắc hắc…" Thiếu gia một trận cười dâm đảng, đầy tớ nhà quan đuổi theo, đi theo cạnh xe ngựa chạy thở hồng hộc: "Thiếu gia, cũng đã đã điều tra xong, từ Vũ Đô tới một chút hành thương, không có gì bối cảnh, chúng ta có thể vì sở dục vì."

Thiếu gia mừng rỡ: "Ngươi nhanh đi nói chuyện một chút, thiếu gia ta cũng vậy đói không phải là không giảng đạo lý người, chúng ta tiên lễ hậu binh, để cho hắn đem nữ nhân kia cùng xe ngựa hiến tặng cho thiếu gia, thiếu gia ta bảo đảm hắn sau này ở Quảng Dương quận làm ăn phong sinh thủy khởi!"

"Dạ!"

Hồng Vũ không giải thích được nhìn trước mắt người này.

Người này vóc người cao gầy, trên mặt treo dương dương đắc ý nụ cười, lại dám để cho mình đem nữ nhân cùng xe ngựa hai tay dâng lên, hơn nữa kia vẻ mặt, rõ ràng là nói ngươi tiểu tử may mắn liễu!

Hồng Vũ bỗng nhiên có một loại vọng động, đem cái này người đầu mở ra, xem một chút bên trong rốt cuộc là cái gì kết cấu.

Đầy tớ nhà quan hắc hắc một trận cười lạnh: "Chỉ sợ ngươi còn không biết thiếu gia nhà ta rốt cuộc là người nào sao? Ta tới nói cho ngươi biết, thiếu gia nhà ta họ Tống, chính là hôm nay Quảng Dương quận quận trưởng Tống Vĩnh Hiến cháu ruột. Tống đại nhân không có con nối dòng, đã chuẩn bị đem thiếu gia nhà ta cho làm con thừa tự đến hắn dưới gối."

Tống Vĩnh Hiến năm trước điều nhiệm Quảng Dương quận quận trưởng, ca ca của hắn Tống Vĩnh Niên cũng theo tới, chẳng qua là Tống Vĩnh Niên không có gì mới có thể, Tống Vĩnh Hiến đem hắn an bài ở Hoài huyện làm một Huyện lệnh.

Này Tống Đại thiếu gia Tống Liên, đang ở Hoài huyện thành địa phương một bá.

"Chỉ cần ngươi thức thời, biết điều một chút đem nữ quyến cùng xe ngựa dâng lên, thiếu gia nhà ta bảo đảm ngươi sau này ở Quảng Dương quận bất kỳ làm ăn thông suốt không trở ngại. Ngươi một thương nhân, vạn dặm bôn ba đồ (bản đồ) chính là cái gì? Không phải là một phần gia tài không. Nữ nhân có thể sẽ tìm, bỏ qua cái này cơ hội ngàn năm một thuở, ta bảo đảm ngươi sẽ hối hận cả đời!"

Kỷ Lập Kiêu ở một bên lỗ mũi đều nhanh khí sai lệch, nếu không phải bởi vì nàng hiện tại đi theo Hồng Vũ, chuyện gì cũng cần nam nhân quyết định, đã sớm xông đi lên một cái tát đem cái này ghê tởm người đầu phách thành tây qua liễu.

Nhất Phẩm Hợp Chân chú ý ngươi cũng dám đánh? Ông cụ ăn thạch tín, chán sống sao.

Hồng Vũ sờ lên cằm, thản nhiên nói: "Tống Vĩnh Hiến? Chưa nghe nói qua a."

Đầy tớ nhà quan hắc hắc một tiếng cười lạnh: "Làm sao, ngươi còn dám không tán thưởng?"

Hồng Vũ âm thầm thở dài, cho Kỷ Trinh Tang sử liễu cá nhãn sắc: "Đuổi đi ra sao."

Kỷ Trinh Tang không nói hai lời, giơ lên đầy tớ nhà quan cổ ném ra ngoài.

Đầy tớ nhà quan bị Kỷ Trinh Tang một ném, ngã thất điên bát đảo. Hắn ở Hoài huyện hoành hành ngang ngược quen, nơi nào chịu được cái này?

Lúc này ở trên đường nhảy dựng lên, chỉ vào khách sạn chửi ầm lên: "Tốt ngươi phần đất bên ngoài lão, chó ngồi kiệu tử không tán thưởng! Thiếu gia nhà ta có thể coi trọng mẹ ngươi tử, đó là ngươi phúc khí! Ngươi chờ đó cho ta, ta để chết không có chỗ chôn!"

Kỷ Lập Kiêu có chút giận dỗi: "Cứ như vậy dễ dàng bỏ qua cho hắn?"

Kỷ Trinh Tang nói: "Thiếu gia, có muốn hay không ta…"

Hồng Vũ khoát khoát tay, khinh bỉ nói: "Hừ, phụ nhân ý kiến!"

Kỷ Lập Kiêu một trận ủy khuất, Hồng Vũ sờ sờ đầu, vừa sữa chửa một chút: "Không đúng, phải nói ngươi hữu dũng vô mưu, làm sao cảm thấy lại càng không đúng rồi đâu, cái từ này thật giống như rất ít dùng để hình dung nữ nhân a."

Kỷ Lập Kiêu tức giận, quay mặt qua chỗ khác không để ý tới hắn, trong lòng đã quyết định chủ ý, buổi tối ngươi có cái gì đặc thù yêu cầu, bị trông cậy vào Bổn tướng quân đáp ứng!

Hồng Vũ cười hì hì nói: "Kiên nhẫn một chút, buông dài tuyến câu cá lớn. Xuất thủ ngoan liễu, bên kia sợ sẽ, hắn không theo náo, ta tại sao có thể đem Tống Vĩnh Hiến cùng với sau lưng của hắn thế lực nhổ tận gốc!"

Kỷ Lập Kiêu sửng sốt, có chút khó có thể tin: "Ngươi thật như vậy tính toán? Đối phương nhưng là đường đường quận trưởng!"

Hồng Vũ cười, tiến tới bên người mẫu thân: "Mẹ, ngươi cùng thằng ngốc này đại vợ nói một chút, chúng ta Hồng gia ở Đại Hạ là cái gì địa vị!"

Kỷ Lập Kiêu nghe hắn nói mình là "Một tên đại ngốc", nhất thời u oán, Kỷ Trinh Côi gõ hắn sọ não một chút: "Làm sao nói đâu, có như ngươi vậy nói mình vợ phụ sao? Ta xem Kiêu nhi rất tốt, thân hình cao lớn, là một có thể sinh dưỡng

kích thước lưng áo.” Kỷ Lập Kiêu nhất thời đỏ mặt. Kỷ Trinh Côi thản nhiên nói: “Hồng gia chính là Đại Hạ vương triều cao cấp nhất thế gia, có Tứ Đại Thiên Trụ danh xưng là, mặc dù không thể nói tùy ý nhận đuổi một quận chi thủ, nhưng là chỉ cần bắt được bọn họ nhược điểm, để cho bọn họ xuống đài hay là rất dễ dàng.”

Hồng Vũ bĩu môi một cái: “Mẹ, ngài nói cái kia lúc trước liễu, kể từ khi có nhi tử sau, người nào không biết chúng ta Hồng gia lớn lối… Không phải là, người nào không biết chúng ta Hồng gia theo lẽ công bằng chấp pháp, tiên lễ hậu binh.”

Kỷ Trinh Côi không nhịn được xem một chút nhi tử, bỗng nhiên cười: “Mẹ ngươi quá đơn thuần liễu, vốn cho là mình nhi tử là một hảo hài tử, lại không nghĩ tới ngươi đang ở đây cái loại nầy trong hoàn cảnh trưởng thành, hơn phân nửa là một quần áo lụa là trẻ hư.”

Hồng Vũ ủy khuất: “Nào có ngươi nói mình như vậy nhi tử.”

Người một nhà vui vẻ hòa thuận, Kỷ Trinh Tang ba người ở một bên đến mức trên mặt đỏ bừng, buồn cười lại sợ thiếu gia trên mặt mũi gây sự với, nhịn được rất cực khổ.

Đang lúc này, phòng khách cửa loảng xoảng lang một tiếng bị đẩy ra, Hồng Vũ đám người không khỏi cau mày, là ai vô lễ như vậy?

Chỉ thấy khách sạn chưởng quỹ vội vả đi tới, vẻ mặt là không bình tĩnh, tiện tay đem bạc nhét vào trên bàn: “Mấy vị, kính xin bỏ qua cho tiểu lão nhi, đổi lại chỗ ở sao.”

Hồng Vũ bất động thanh sắc hỏi: “Nhưng là bởi vì chúng ta đắc tội mới vừa rồi người nọ?”

Khách sạn chưởng quỹ thẳng thắn: “Chính là! Người trẻ tuổi không biết nặng nhẹ, thậm chí ngay cả Tống lớn nhỏ cũng dám đắc tội?” Hắn vừa nhìn về phía liễu Kỷ Trinh Côi, hừ một tiếng: “Ngươi lớn như vậy tuổi, làm việc cũng như vậy không có phân tấc, hài tử không hiểu chuyện, chẳng lẽ ngươi cũng không hiểu chuyện…”

“Ba!” Một cái vang dội bạt tai không đợi chưởng quỹ nói xong, nặng nề quất vào liễu trên mặt của hắn, Hồng Vũ đã giận dữ, một bạt tai đem chưởng quỹ đánh cho miệng đầy hàm răng vỡ vụn sau, xông lên hung hăng một cước dẫm ở trên mặt của hắn, răng rắc một tiếng xương mũi vỡ vụn.

“A ——” chưởng quỹ thê lương kêu thảm thiết.

Hồng Vũ u ám nói: “Cho ta ghi nhớ, này lão con chó dám nhục mẫu thân của ta, hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Hắn một nhà cách chức làm đầy tớ! Chỉ cần ta Hồng gia tồn tại một ngày, tựu quyết không cho phép nhà bọn họ khôi phục thân tự do!”

“Dạ!” Kỷ Trinh Tang lập tức nhớ kỹ.

Hồng Vũ hung hăng một cước đá vào trên lồng ngực của hắn, lại là một trận xương gảy lìa thanh âm, chưởng quỹ đã chỉ có bắt nạt không có vào tức giận.

Hồng Vũ giận vô cùng, tư liệu của mình Tống gia người có thể biết, hiển nhiên là này chưởng quỹ để lộ bí mật. Hắn lại còn tới đuổi mình ra cửa, ngôn ngữ vũ nhục mẫu thân, thật sự là muốn chết.

Kỷ Trinh Côi bản thân cũng là không có lớn như vậy lửa giận, mười mấy năm giam cầm cuộc sống, đã sớm làm cho nàng nội tâm tu luyện không hề bận tâm.

Chẳng qua là nhi tử động thủ quá nhanh, nàng muốn mở miệng thời điểm, chưởng quỹ kia đã mau xong đời liễu.

Kỷ Trinh Côi trong lòng ấm áp, nhi tử mặc dù xử lý thủ đoạn dữ dằn, nhưng dù sao một mảnh hiếu tâm, mười mấy năm liễu bị như vậy quan tâm cảm giác chân hảo. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Ở ngoài thành Vũ Đô (thượng)

"A ——" phía ngoài bỗng nhiên truyền đến rống to một tiếng, một mập mạp cô gái giơ thái đao vọt đi vào, không khỏi phân trần tựu hướng Kỷ Trinh Côi trên đầu chém tới!

Kỷ Trinh Côi vẫn không nhúc nhích, võ khí tia sáng nhu hòa ở bên ngoài cơ thể bao phủ. Kia mập mạp cô gái một đao chém đi xuống, đã bị võ khí tia sáng đọng lại không thể động đậy.

"Ngươi tại sao phải đả thương cha ta!" Mập mạp cô gái điên cuồng khóc lóc om sòm: "Hắn nói vừa không sai! Các ngươi bọn này ngu xuẩn, đắc tội Tống thiếu gia hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Còn không cút nhanh lên đi ra ngoài, nghĩ liên lụy nhà chúng ta không! Ngươi cái này lão yêu bà, mau buông! Có bản lãnh ngươi giết ta a! Không có chuyện gì đi xinh đẹp như vậy nữ nhân khô cái gì? Để ở nhà trêu hoa ghẹo nguyệt, đáng đời ngươi!

Ta không sợ các ngươi! Ngươi có loại đánh chết ta a! Tới nha! Tới nha!"

Nàng thả đoán được, khóc lóc om sòm lăn lộn hướng Hồng Vũ vọt tới, đem một thân thịt béo đẩu được loạn chiến, vọt tới trước gót chân, thậm chí trực tiếp vạch tìm tòi của mình áo: "Có ai không, đùa bỡn lưu manh nữa, có người dưới ban ngày ban mặt đùa giỡn dân nữ!"

Này hai người phụ nữ ở phụ cận mặt đường thượng nổi danh khó dây dưa, lão tử không có chút nào đạo đức hành vi thường ngày có thể nói, hám lợi, tính toán chi li. Nữ nhi chính là người đàn bà chanh chua, mỗi lần có người tranh đấu, tựu sử dụng loại này hạ tiện chiêu số, chính là mặt biên thượng lưu manh vô lại, cũng cầm nàng không có biện pháp, một khi có chuyện gì cũng tránh không kịp.

“Lão yêu bà sinh ra tới tiểu nghiệt chủng, có bản lãnh ngươi cùng Tống thiếu gia nảy sinh ác độc đi, nhìn Tống thiếu gia không đánh ngươi khuôn mặt nở hoa!”

Hồng Vũ lửa giận trong lòng bay lên, cười lạnh nói: “Xem ra mới vừa rồi trừng phạt thật sự quá nhẹ liễu…”

Sặc lang!

Bảo đao ra khỏi vỏ, một tiếng rồng ngâm.

Kia mập mạp cô gái tiếng gào thét kiết nhiên nhi chỉ, Hồng Vũ vừa quay đầu, Kỷ Lập Kiêu sắc mặt lành lạnh, run lên trong tay Huyền Binh, điểm một cái máu tươi bắn bay đi ra ngoài.

Thu đao vào vỏ!

Kia mập mạp cô gái ánh mắt chờ lão Đại, hai tay tựa hồ muốn đi sờ sờ cổ của mình, cảm giác được nơi đó có cái gì không đúng, hai tay vừa đụng cổ, đầu của nàng tựu rớt xuống.

Hồng Vũ cười: “Đến quên mất nhà ta Kiêu nhi chính là tung hoành chiến trường nữ anh hùng!”

Kỷ Lập Kiêu nhìn mập mạp cô gái thân thể hừ lạnh từng tiếng: “Đây đối với phụ nữ giữ lại cũng là người ta tai họa!

Ta là nữ nhân, giết ngươi không cố kỵ chút nào!”

Cô gái này ánh mắt còn trợn thật lớn, chết sống không thể tin được, nàng khóc lóc om sòm ăn quịt không biết xấu hổ da một chiêu này lại không dùng được liễu. Nữ nhân kia nhìn qua cũng không có cái gì bất đồng, lại còn nói giết liền giết…

Hồng Vũ thản nhiên nói: “Trợn tròn mắt sao, xem một chút ta làm sao thu thập các ngươi trong mắt không thể chiến thắng Tống Đại thiếu gia.”

Phía ngoài một trận huyên náo có tiếng truyền đến, mấy phòng trọ Hỏa Kế vốn là ở bên ngoài ngó dáo dác, lúc này cũng giải tán lập tức. Đầy tớ nhà quan thanh âm ở bên ngoài thét chói tai: “Mau, cho ta vây quanh khách sạn! Một ít nhà chính là phản tặc, một cũng không thể phạm quá! Nam chết đi

sống bất luận, nữ nhất định phải bắt được, đó là thiếu gia muốn!"

"Dạ!"

Một trận hô hòa có tiếng, như lang như hổ sai dịch một loạt mà vào.

Hồng Vũ không nhịn được cười lạnh: "Đó là một dạy dỗ a, nói cho thiên hạ trẻ hư cửa, ngàn vạn không nên dùng một không có tu luyện quá võ đạo người làm tâm phúc."

Mới vừa rồi này đầy tớ nhà quan bị Kỷ Trinh Tang giơ lên cổ ném xuống, hắn lại không nhìn ra Kỷ Trinh Tang thực lực đến tột cùng như thế nào.

Khi hắn khái niệm dặm, những thứ này như lang như hổ sai dịch cũng có thể đem mình như vậy ném xuống, nói vậy hai người thực lực kém không nhiều lắm. Nhưng là mình bên này nhiều người a!

"Kỷ Hồng" tiểu tử này lại dám đánh mình, thật là chán sống, lão tử dẫn người giết qua, đem mặt mũi tìm trở về!

Cho nên, hắn trở về triệu tập một loại sai dịch, hùng hổ giết chạy mà đến.

Hồng Vũ ngồi thẳng trong phòng, thản nhiên nói: "Xe thuyền phòng trọ chân nha, vô tội cũng nên giết!"

Kỷ Trinh Tang sẽ hiểu, hạ thủ bất luận nặng nhẹ.

Hồng Vũ bỗng nhiên cười khổ một tiếng: "Bổn thiếu gia hạ nhân không có ở đây, để đường đường Nhất Phẩm Hợp Chân đi sửa chữa một đám không vào phẩm sai dịch, thật sự là có nhục thân phận của ngươi."

Kỷ Trinh Tang cười: "Chúng ta cùng thiếu gia tới đây, không phải là vì xử lý những thứ này việc vặt sao?"

Bị giết liễu đi ra ngoài, phía ngoài nhất thời một trận quỷ khóc Lang Hào. Kia đầy tớ nhà quan cũng u mê, giống vậy nói sai dịch đầu lĩnh, bình thời ở đầy tớ nhà quan xem ra, đó chính là tuyệt đỉnh cao thủ! Ức hiếp lương dân thật to ống nhỏ giọt dùng, lại không nghĩ rằng đến Kỷ Trinh Tang trước mặt, một

võ khí phun trào, ngay tiếp theo vị kia "Tuyệt đỉnh cao thủ" ở bên trong, tất cả nha dịch tất cả đều trực tiếp bị thổi bay đến trên bầu trời, sau đó toàn thân cao thấp nhanh chóng xuất hiện từng đạo vết thương, huyết nhục mơ hồ!

Ba ba ba…

Mười mấy sai dịch giống như hạ bánh chẻo giống nhau từ phía trên không trung té rớt xuống tới, rơi trên mặt đất đã không còn thở.

"A —— "

Đầy tớ nhà quan bị làm cho sợ đến run rẩy liên tiếp lui về phía sau, đặt mông ngồi dưới đất, trong đũng quần đã ướt rồi.

Hắn dĩ nhiên không phải là hưng phấn, mà là bị làm cho sợ đến.

Cả con trên đường cái đã im ắng một mảnh, tất cả mọi người bị dọa đến một tiếng không dám ra.

Kỷ Trinh Tang một lần võ khí bộc phát, đại tài tiểu dụng, giải quyết những thứ này nha dịch sau xoay người trở về đi. Để cho hắn tới sửa chữa những người này, đúng là đối với hắn là một loại sỉ nhục. Bất quá cho thiếu gia làm việc, hắn cũng là không cần liễu.

Đầy tớ nhà quan thật lâu mới đứng lên, sau đó thấy quỷ giống nhau một tiếng tru lên trở về chạy trốn.

"Thiếu gia, thiếu gia, đã chết, đã chết, tất cả đều đã chết…"

Đầy tớ nhà quan quỷ khóc Lang Hào vọt vào nhà cửa, Tống Liên đang chờ "Tin tức tốt" đâu, lại không nghĩ rằng đầy tớ nhà quan thấy quỷ giống nhau trở lại.

Hắn căm tức, một phát bắt được đầy tớ nhà quan cổ: "Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

Đầy tớ nhà quan run rẩy nói.

Tống Liên thất kinh, bỏ qua đầy tớ nhà quan trong phòng đi tới đi lui, sau đó hung hăng một quyền nện xuống: "Nhanh đi báo cho phụ thân, chúng ta đi suốt đêm hướng Quảng Dương Thành!"

Tống Liên nhe răng cười một tiếng: "Hắn càng lợi hại, có thể đính ở một cái quốc gia? Tiểu tử này ngu xuẩn thấu, lại dám giết triều đình công sai, hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Chúng ta không giải quyết được hắn, nhưng là thúc phụ nơi đó có chân chính võ đạo cường giả!"

"Dạ!"

Tống Vĩnh Niên vốn là nông thôn phú nông, chưa từng thấy cái gì quen mặt, chỉ là bởi vì đệ đệ phát đạt liễu, hắn mới đi theo gà chó lên trời. Cũng là nhi tử rất có trẻ hư thiên phú, tới Hoài huyện không có mấy ngày, tựu vô pháp vô thiên liễu.

Tống Liên nói tình huống, hắn cũng vội vàng gật đầu: "Nhanh đi Quảng Dương Thành!"

Hắn không có gì chủ kiến, nhưng là rất sợ chết. Nghe nói những thứ kia "Cường nhân" thổi một hơi đem hắn thủ hạ tam ban nha dịch tất cả đều diệt, Tống Vĩnh Niên phản ứng đầu tiên chính là vội vàng trốn được đệ đệ phía sau đi.

Cho nên phụ tử hai người đi suốt đêm đường, đi Quảng Dương Thành.

Hoài huyện khoảng cách Quảng Dương Thành có hai ngày lộ trình, phụ tử hai người ngày đêm kiên trình, ngày thứ hai buổi tối thời điểm rốt cục đi tới Quảng Dương Thành, cửa thành quân coi giữ không dám ngăn trở, đưa bọn họ thả đi vào, phụ tử hai người ở Tống Vĩnh Hiến trước mặt gào khóc, nói với của mình "Ủy khuất".

Tống Vĩnh Hiến dĩ nhiên biết mình ca ca cùng cháu là cái gì đức hạnh, nhưng là Tống gia cứ như vậy một cây dòng độc đinh, hắn còn trông cậy vào Tống Liên thừa kế hương khói.

Ngoại giới lời đồn đãi Tống Liên cho làm con thừa tự cho Tống Vĩnh Hiến tin tức cũng không chân thật, Tống Vĩnh Niên cũng chỉ có như vậy một nhi tử, làm sao có thể cho làm con thừa tự cho đệ đệ? Nhưng là Tống Vĩnh Hiến rất sủng ái cái này cháu cũng là sự thật.

"Xin Bạch tiên sinh!"

Chỉ chốc lát sau, một vị khí độ bất phàm lão giả ra hiện tại phòng tiếp khách trong, Tống Vĩnh Hiến đối với hắn cũng rất khách khí: "Tiên sinh, có một chuyện khó giải quyết chuyện tình cần tiên sinh ra tay."

Bạch tiên sinh vừa chắp tay: "Hảo thuyết."

Bạch tiên sinh khu vực liễu ba mươi tên võ đạo cường giả, cầm trong tay Quảng Dương quận công văn, hộ tống Tống Vĩnh Niên phụ tử trở về.

Dọc theo con đường này, Bạch tiên sinh bên cạnh võ đạo cường giả đem võ đạo tu hành các cấp bậc cặn kẽ cùng này hai không có kiến thức phụ tử nói, phụ tử hai người mới rốt cục hiểu cái gì mới thật sự là cao thủ. Bọn họ lúc trước chính là tay sai, nha dịch đầu lĩnh thậm chí không vào phẩm!

Mà trước mắt Bạch tiên sinh, còn lại là đường đường Tam Phẩm Hiển Thánh siêu cấp cường giả! Cấp bậc này, coi như là đặt ở Vũ Đô trong, cũng là có thể trấn giữ một thế gia đứng đầu cường giả!

Có Bạch tiên sinh ra tay, Kỷ Hồng mấy người kia dễ như trở bàn tay!

Tống Vĩnh Niên phụ tử mới trung đại định, dọc theo đường đi đối với Bạch tiên sinh nịnh nọt, hết sức nịnh bợ khả năng chuyện.

Hai ngày sau này, đến Hoài huyện, phái người đi vừa hỏi, phụ tử lượng mừng rỡ: "Tiên sinh, đám kia phản tặc còn đang trong khách sạn, không có chạy trốn!"

Bạch tiên sinh chau mày đầu: "Thật lớn mật! Đi, đi xem một chút."

Bạch tiên sinh đầu tàu gương mẫu, phía sau đuổi theo đông đảo cao thủ. Từ cửa thành sải bước đi, dọc theo phố dài thẳng hướng khách sạn, chung quanh mọi người vừa nhìn, bực này khí thế cũng biết chính là cường giả, rối rít né tránh.

Bạch tiên sinh sắc mặt lạnh nhạt, hắn ở Quảng Dương quận cho Tống Vĩnh Hiến làm phụ tá, thực tại kinh sợ liễu không ít Quảng Dương quận độc hành đạo tặc, trong những người này

không ít cũng là cao thủ, nhưng là kiêng kỵ Bạch tiên sinh Tam Phẩm Hiển Thánh tu vi, cho dù là ở Quảng Dương quận gây án, cũng là rời xa Quảng Dương Thành, làm xong đã, tuyệt không dám lưu lại.

Bạch tiên sinh đã là Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh, nói không chính xác lúc nào là có thể cao hơn một bậc thang, trở thành Nhị Phẩm Khai Thần, cho nên người cả người khí thế đã tiến tới gần liễu Nhị Phẩm Khai Thần, cho dù là đối mặt một loại Tam Phẩm Hiển Thánh, cũng là lạnh nhạt mà chống đở, dễ dàng là có thể chiến thắng.

Hồng Vũ ở trong khách sạn chờ rất nhàm chán. Hắn thậm chí muốn trực tiếp giết thượng Quảng Dương Thành liễu.

"Thiếu gia, tới! Rốt cuộc đã tới!" Kỷ Trinh Tang hưng phấn vô cùng, Hồng Vũ cũng cười: "Thật chậm!"

Bạch tiên sinh đi tới cửa khách sạn, phát hiện lúc trước chiến đấu dấu vết sớm đã bị dọn dẹp sạch sẻ, Kỷ Trinh Tang ôm một chậu Quảng Dương quận địa phương đặc sản da hổ quả dâu, ngồi ở một tờ trên cái băng ngồi, ăn được có két có vị.

"Chính là hắn!" Đầy tớ nhà quan một tiếng thét chói tai, chỉ vào Kỷ Trinh Tang chửi ầm lên: "Phản tặc, chớ có lớn lối! Bạch tiên sinh ở chỗ này, còn không mau mau quỳ xuống cầu xin tha thứ, thúc thủ chịu trói!"

Phác thông!

Cũng là thực sự có người quỳ đi xuống liễu, đáng tiếc không phải là Kỷ Trinh Tang, hắn thư thư phục phục ngồi ở đó trương nhìn qua rất không có cấp bậc, hoàn toàn không phù hợp hắn Nhất Phẩm Hợp Chân thân phận hồi hương ghế nhỏ tử thượng, như cũ có két có vị ăn quả dâu.

Nhưng là Tống Vĩnh Niên đám người rõ ràng nghe được quỳ xuống đất thanh âm.

Bọn họ vừa quay đầu lại, sợ hết hồn: Bạch tiên sinh đầy người mồ hôi lạnh, quỳ trên mặt đất!

"Bạch tiên sinh, ngài…"

Bạch tiên sinh nghiến răng nghiến lợi: “Ngu xuẩn, câm miệng cho ta!” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Ở ngoài thành Vũ Đô (hạ)

Bạch tiên sinh phía sau, ba mươi tên võ đạo cường giả chỉ một thoáng ngã quỵ một mảnh, không có một người dám tùy ý động hạ xuống, mồ hôi lạnh dầm dề!

Bọn họ tu vi không bằng Bạch tiên sinh, nhưng là cũng có thể cảm giác được, cửa tùy ý ngồi cái kia người, như núi như hải sâu không lường được! Cho đến Bạch tiên sinh quỳ đi xuống, bọn họ mới thật kịp phản ứng, người nọ đích xác là một vị cường hãn tới cực điểm võ đạo chí tôn!

"Vãn bối Bạch Chiến Hồn… Có mắt không tròng…"

Bạch tiên sinh khó khăn mở miệng, hắn có thể "Nhìn" rõ ràng Kỷ Trinh Tang đến tột cùng mạnh cỡ bao nhiêu, cho nên mới cảm nhận được lớn nhất một phần áp lực.

Ở nơi này dạng áp lực cực lớn dưới, thậm chí không cách nào mở miệng đầy đủ nói chuyện.

Tống Vĩnh Niên phụ tử hoàn toàn trợn tròn mắt: Đây là chuyện gì xảy ra? Bạch tiên sinh không phải là đính đính cố chấp cường giả sao? Làm sao vừa thấy mặt đã làm cho người ta nhà quỳ xuống? Còn có phía sau hắn những người này, là chuyện gì xảy ra?

Bọn họ nhìn nhìn lại Kỷ Trinh Tang, mơ hồ cảm thấy không ổn liễu.

Ba người lặng lẽ lui về phía sau, Kỷ Trinh Tang thản nhiên nói: "Ở phía sau lui một bước, đoạn đi hai chân."

Ba người nhất thời cứng đờ, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Kỷ Trinh Tang cũng không nói chuyện, sẽ làm cho bọn họ quỳ như vậy. Hắn ăn được rất chậm, thật vất vả ăn xong rồi, Bạch Chiến Hồn đám người quỳ đầu gối cũng chua liễu.

Kỷ Trinh Tang đứng lên lấy ra vỗ vỗ y phục, ôm quyền khẽ khom người: "Cung nghênh thiếu gia!"

Hồng Vũ ở bên trong ngồi, Kỷ Trinh Khác hai người mở cửa phòng, để cho hắn có thể thấy phía ngoài.

"Phái người trở về, để cho Tống Vĩnh Hiến tới gặp ta."

"Tuân lệnh!"

Bạch Chiến Hồn sử liễu cá nhãn sắc, một gã võ đạo cường giả đi trở về.

Bọn họ những người này, tiếp tục ở đây dặm quỳ.

Ba ngày sau đó, Tống Vĩnh Hiến mang theo ba vạn đại quân, hạo hạo đãng đãng giết liễu Hoài huyện!

Trong ba ngày này, Bạch Chiến Hồn đám người không dám làm một cử động nhỏ nào. Bọn họ đều là võ đạo cường giả hoàn hảo một chút, Tống Vĩnh Niên, Tống Liên cùng đầy tớ nhà quan ba người, cũng là người bình thường, đứng ở tại chỗ đã sớm đói bụng đến phải ngất đi.

Kỷ Trinh Tang đi căn bản bất kể, cũng không có ai dám lên đi trước cứu trị một chút ba người.

Đại quân giết, Tống Vĩnh Hiến sắc mặt âm trầm, đem tay nặng nề vung lên: "Giết!"

Năm ngàn tinh nhuệ tiên phong từ bốn cửa thành xông đi vào, dọc theo bốn điều đường cái chia ra hướng khách sạn giết đi qua.

Rất nhanh, bọn lính đem khách sạn đoàn đoàn bao vây, một con con ruồi cũng không có thể bay ra ngoài.

Tống Vĩnh Hiến một thân nhung trang, bước đi liễu đi vào. Hắn thấy được quỳ trên mặt đất Bạch Chiến Hồn, biết đối phương nhất định là có võ đạo cao thủ, bất quá hắn bản thân tu vi cũng không kém, đồng dạng là Tam Phẩm Hiển Thánh, phía sau còn có đại quân ủng hộ, trong quân chẳng những có chuyên môn dùng để đối phó vũ đạo cường giả thiên quân trọng nỗ, còn mai phục khác hai vị Tam Phẩm Hiển Thánh. Đó là quân đội cao thủ, trong tình hình chung Tống Vĩnh Hiến cũng không cách nào điều động.

Hắn cũng nhìn thấy té xỉu trên đất thượng đại ca cùng cháu, lửa giận trong lòng hừng hực thiêu đốt, nếu là Tống gia vì vậy tuyệt hậu, hắn nhất định phải làm cho người ở bên trong sống không bằng chết!

"Người ở bên trong nghe…" Tống Vĩnh Hiến mới vừa hô lớn một tiếng, liền từ trong khách sạn truyền tới một lười biếng thanh âm: "Để chủ tử sau lưng đi ra ngoài nói chuyện, tránh cho vạn nhất cũng là người quen, còn muốn trách ta đả cẩu không nhìn chủ nhân!"

Tống Vĩnh Hiến giận tím mặt: "Không biết cuồng đồ!"

Bên trong truyền đến một tiếng thở dài: "Đã như vậy, vậy thì đừng trách ta đả cẩu không nhìn chủ nhân, bất quá Vũ Đô bên trong thành, cũng không còn ai dám trách ta. Người đâu, đánh là được."

"Oanh!" Cả khách sạn tạc toái, đầy trời vụn gỗ nê đồng ngói hướng bốn phía bay vụt, trong quân hai vị Tam Phẩm Hiển Thánh bay lên trời.

Khách trong chiến đấu cái kia lười biếng thanh âm lại nghĩ tới tới: "Đại hiệp quân đội còn có người dám đối với bổn thiếu gia xuất thủ?"

Hai vị Tam Phẩm Hiển Thánh nhìn nhau, cũng thấy được đối phương trong mắt khiếp sợ!

Hai người nhanh chóng đem rơi xuống, nghi hoặc nhìn đã tạc toái khách sạn, thanh âm run rẩy kích động vô cùng: "Nhưng là Vũ thiếu gia?"

"Di, hai người các ngươi lại ra mắt ta?"

Hai người vui mừng quá đỗi, ầm ầm quỳ rạp xuống đất: "Vũ thiếu gia, thật sự là ngài! Bọn ta hai người từng tại Hổ Sơn đại doanh phục vụ, lắng nghe quá Vũ thiếu gia dạy bảo!"

Hồng Vũ cười thầm, bổn thiếu gia ở Hổ Sơn trong đại doanh chính là đánh nhau đánh người, nơi đó có cái gì "Dạy bảo".

"Được rồi, quản tốt người của ngươi, thiếu gia ta vừa rời đi một năm, đã có người không nhận ra ta, xem ra ta trước kia rất

thất bại đâu, hung danh duy trì không tới một năm cũng chưa có hiệu quả."

Hai vị Tam Phẩm Hiển Thánh cùng nhau lui ra, một người trong đó giơ tay lên trung binh phù: "Tất cả tướng sĩ nghe lệnh, lập tức rút lui ra khỏi Hoài huyện, không được sai sót!"

Tống Vĩnh Hiến u mê: "Các ngươi làm gì! Bên trong người nọ rốt cuộc ai là ai!"

Hai vị Tam Phẩm Hiển Thánh thương hại địa nhìn hắn: "Tống Vĩnh Hiến, rửa cổ, chờ chết sao!"

Tống Vĩnh Hiến trong đầu một tiếng ầm vang, khó có thể tin quay đầu lại nhìn nhìn lại, bị tạc toái khách sạn đang quỷ dị "Đọng lại".

Hiển nhiên vốn là bên trong võ đạo cường giả hiển nhiên là muốn muốn trực tiếp đem khách sạn mảnh nhỏ bay vụt đi ra ngoài, đánh cho bị thương chung quanh cái kia chút ít binh lính. Nhưng là một nói chuyện với nhau, nguyên lai là người mình, bên trong võ đạo cường giả lập tức lại dùng cường hãn võ khí đem nổ tung khách sạn đọng lại ở, những thứ kia mảnh nhỏ bụi tất cả đều trôi lơ lửng ở trên bầu trời —— đối phương thu để tự nhiên, Tống Vĩnh Hiến cũng tu hành võ đạo, rất rõ ràng muốn đến điểm này, ít nhất cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân!

Nơi này không phải là Hà Tả đại lục, nơi này Nhất Phẩm Hợp Chân vô cùng hiếm thấy! Một vị Nhất Phẩm Hợp Chân, đừng nói ba vạn tinh binh, chính là mười vạn đại quân cũng đừng nghĩ vây khốn!

Tống Vĩnh Hiến chợt nhớ tới tới người ở bên trong là người nào liễu, Đại Hạ có mấy người "Vũ thiếu gia" ? Chỉ có thể là một vị kia!

"Ngươi… Không, ngài trở lại?" Tống Vĩnh Hiến tiểu tâm dực dực hỏi, hai chân không khỏi mềm nhũn, cũng đi theo quỳ xuống.

Hồng Vũ rất là không hài lòng, bổn thiếu gia ngàn dặm xa xôi trở về, "Trận chiến đầu tiên" đối thủ ít nhất cũng có thể là

Vũ Đô Tứ Đại Thiên Trụ một vị lớn nhỏ sao, lúc này mới phù hợp bổn thiếu gia thân phận.

Nhưng là đối mặt Tống Vĩnh Hiến, Vũ thiếu gia cảm thấy tát cua đi tiểu tựu cuốn đi chính là nhân vật, thật sự không có ý gì.

Cho nên Vũ thiếu gia bỗng nhiên hứng thú rã rời, khoát khoát tay nói: "Đi thôi, mau sớm chạy về Vũ Đô."

"Đem ăn hối lộ trái pháp luật Tống Vĩnh Hiến, cùng hắn chính là tay sai cửa toàn bộ áp tải Vũ Đô, chờ chực phát lạc!"

Ngoài thành, ba vạn tướng sĩ cùng nhau rống giận: "Dạ!"

Mặc dù làm như vậy không phù hợp quy củ, nhưng là Vũ thiếu gia phân phó, như vậy nhất định tu làm như vậy!

Tống Vĩnh Hiến cuống quít dập đầu: "Vũ thiếu gia tha mạng! Vũ thiếu gia tha mạng! Kính xin nhìn ở Đại tiểu thư phân thượng, tha nhỏ một cái mạng chó!"

"Đại tiểu thư?" Hồng Vũ bỗng nhiên hiểu: "Ngươi là nói ta kia mới nhập môn đại tẩu? Ngươi là Tống gia người?"

Tống Vĩnh Hiến đầu đầy mồ hôi: "Tiểu nhân đích xác là Tống lão gia môn sinh."

Hồng Vũ hừ một tiếng: "Ngươi đang ở đây Quảng Dương quận như vậy thịt cá hương lý ngươi chủ tử Tống Mặc Cẩn biết không?"

Tống Mặc Cẩn dĩ nhiên không biết, Tống Vĩnh Hiến làm sao dám cho hắn biết?

Hồng Vũ âm thầm bỉu môi, xem một chút trên mặt đất đã hôn mê bất tỉnh mạng treo một đường Tống Vĩnh Niên ba người, bọn họ vừa đói vừa khát đã bị hành hạ là không thành hình người liễu.

Vũ thiếu gia khoát tay chặn lại: "Toàn bộ bắt lại, áp tải Vũ Đô, giao cho Tống Mặc Cẩn phát lạc!"

Hồng Vũ có thể không để cho Tứ Đại Thiên Trụ Tống gia gia chủ mặt mũi, nhưng là không thể không suy nghĩ đại tẩu cảm thụ. Tống Du Nhiên cùng đại ca thật bận rộn sao, rốt cục

tu thành chánh quả, vợ chồng tình cảm chính là mật dặm điều du thời điểm. Hồng Vũ vì đại ca cũng không có thể làm được quá tuyệt.

…

Hoài huyện chuyện tình để cho Hồng Vũ luôn luôn chút ít không thoải mái, cuối cùng chân chính Lôi Đình Nhất Kích không có phát ra đi, Vũ thiếu gia tụ lực hồi lâu, sau đó mình tán công, này nhiều khó chịu!

Hắn vốn cho là Tống Vĩnh Hiến sau lưng đứng khác ăn hối lộ trái pháp luật hạng người, sau đó hắn tựu nhất cổ tác khí giết đi qua, thẳng đảo Hoàng Long. Kết quả là Tống Mặc Cẩn, Hồng Vũ dọc theo đường đi nâng quai hàm thẳng lắc đầu.

Kỷ Lập Kiêu ở một bên nhìn bật cười: "Được rồi, khác buồn khổ liễu, chờ đến Vũ Đô, luôn luôn ngươi phát huy thời điểm."

Hồng Vũ buồn khổ ở chỗ này, bổn tọa chính là Vũ Đô đệ nhất trẻ hư a, mất tích hơn một năm, tổng yếu lấy một thiên không một tiếng vang thật lớn tư thái gặt hái, trở về Vũ Đô mới phải như vậy im ắng trở về, ở Vũ Đô bên trong mới có thể hô phong hoán vũ, kia rất không ý tứ.

Kỷ Lập Kiêu thẳng mắt trợn trắng, tỏ vẻ cùng cái này con nhà giàu thật sự không cách nào trao đổi.

Hồng Vũ bỗng nhiên vỗ đầu một cái: "Đúng rồi, để cho tất cả mọi người đê điều một chút, mặc rách nát một chút, nhìn qua chúng ta rất tốt khi dễ bộ dạng, mau làm cho người ta tới trêu chọc ta…"

"Ngươi này…" Kỷ Lập Kiêu không phản bác được. Kỷ Trinh Côi ở một bên, cưng chiều nhìn nhi tử, cười dài theo hắn làm sao hành hạ.

Từ khác góc độ nói, Kỷ Trinh Côi tuyệt đối không phải là cái gì "Lương mẫu", nhưng là nàng từ bà ngoại nơi đó kế thừa một mẫu thân tốt đẹp phẩm chất: Hộ đoản!

Hồng Vũ nhớ nhà như tên bay, ở Hoài huyện làm trễ nãi mấy ngày, thật ra thì đã sớm không nhịn được, cho nên xử lý

Tống Vĩnh Hiến chuyện tình sau, một đường gia tốc hướng bắc, rất nhanh trừ Quảng Dương quận, tiến vào tiến vào Ngọc Nguyên quận, qua nữa liễu Nhạc Sơn quận, rồi sau đó khoảng cách Vũ Đô càng ngày càng gần liễu.

Dọc theo đường đi bình an vô sự, không còn có Tống Liên ngu xuẩn như vậy tới khiêu khích, Vũ thiếu gia ở một loại hắn rất không thích trong bình tĩnh, đi tới Vũ Đô ngoài thành.

Này một ngọn thiên cổ hùng thành hôm nay ở Hồng Vũ trong mắt lộ ra vẻ hết sức bình thản, nhìn quen Thiên Cơ thành rộng lớn đại khí, mấy ngàn trượng thạch tháp, nhìn lại Vũ Đô không khỏi có chút "Rơi ở phía sau" cảm giác.

Hồng Vũ nhẹ nhàng thở dài một tiếng: "Mẹ, chúng ta về đến nhà."

Hồng Vũ quyết định chủ ý cho trong nhà một kinh hỉ, cho nên cũng không có phái người trở về báo cho, tính toán đột nhiên mang theo mẫu thân ra hiện tại phụ thân dưới mặt, hù dọa lão nhân kia vừa nhảy.

Hắn vẫn như cũ là từ cửa thành phía Tây tiến vào, trên quan đạo người đến người đi hối hả, Hồng Vũ xe ngựa ngoài mặt coi trọng đi qua cũng không thu hút, hơn nữa trên xe ngựa huy tiêu chính là Kỷ gia, ở Thanh Nguyên trên đại lục căn bản không ai biết, Hồng Vũ vừa dặn dò liễu mọi người, thu liễm hơi thở của mình, cho nên vô cùng đê điều xen lẫn trong trong đám người đi lại.

Đang ở Hồng Vũ cho là mình này một chuyến xem hành trình, sẽ phải lấy một loại bình thản tư thái lúc kết thúc, nơi xa chợt nhớ tới từng đợt hùng hậu xa xưa tiếng kèn.

Ô ô —— ô ——

Hai ngắn một dài, Hồng Vũ hơi khẽ cau mày, hắn đi quá Bắc Phương Địch Nhung, đối với trên thảo nguyên tiếng kèn đắc ý nghĩa cũng có sở hiểu rõ, nhìn như đơn giản hai ngắn một dài, trên thực tế cũng không đơn giản, đây là thảo nguyên vương tử xuất hành hiệu lệnh.

Nhưng ngay sau đó, một trận chiến mã chạy chồm có tiếng truyền đến, phương xa trên quan đạo, có một đội hùng tráng

kỵ binh, người mặc khôi giáp, ngay cả chiến mã cũng bao phủ ở một bộ sáng như tuyết mã khải trong, bọn họ năm người một loạt, lẫn nhau trong lúc cách xa nhau một trượng, tổng cộng ước chừng ba trăm người, uy phong lẫm lẫm hướng Vũ Đô cửa thành phía Tây chạy chồm mà đến.

Kỵ binh trong đội ngũ, có người cầm trong tay tinh kỳ, tinh kỳ trên nóc cắm ba cái lửa đỏ điêu linh, chính là Địch Nhung vương tử mới có thể sử dụng trang sức!

"Địch Nhung người chạy đến nơi đây tới làm gì?" Hồng Vũ một trận nói thầm. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Có người đoạt vợ (thượng)

Địch Nhung cùng Đại Hạ trong lúc chính là kẻ thù truyền kiếp, lúc trước Địch Nhung bị Hồng Thắng Nhật tỷ số quân đánh cho không ngẩng đầu được lên, an ổn liễu mấy thập niên, sau đó một lần nữa bắt đầu sẵn sàng ra trận chuẩn bị xuôi nam, nhưng là ở trên cao một lần thử dò xét trong, Địch Nhung ở Hồng Vũ trước mặt thất bại thảm hại, cho nên cũng là hành quân lặng lẽ, tạm thời ẩn nhẫn.

Nhưng là hai nhà tuyệt đối không có đến lẫn nhau phái sứ giả, hữu hảo gặp gỡ trình độ.

Hơn nữa nhìn đi tới, trước mắt này một con ba trăm người kì binh, rõ ràng ngay cả có huyền diệu võ lực ý tứ. Không chỉ có như thế, bọn họ hay là đang Vũ Đô ngoài thành huyền diệu! Đây là Đại Hạ Đô thành, bọn họ muốn làm gì!

Hồng Vũ sắc mặt âm trầm xuống, dọc theo con đường này hắn nóng lòng lên đường, đến lúc này bỗng nhiên ý thức được, mình quên mất hỏi thăm Đại Hạ hôm nay tình huống liễu. Một năm không hề nữa, đã đầy đủ rất nhiều chuyện xảy ra!

Hắn theo sát lại bắt đầu lo lắng trong nhà, mình không có ở đây, Vũ Tông hoàng đế cùng Bách Lý Thịnh Thế hai tay tiễu trừ, không biết gia gia bà nội bọn họ có thể đính đến ở không…

Loại này lo lắng một khi xuất hiện, tựa như hồng thủy một loại, bắt đầu ở Hồng Vũ trong lòng lan tràn, càng không thể thu thập.

Hồng Vũ ngó chừng Địch Nhung kì binh, âm thầm căm tức, lão tử hoang thú kì binh binh đoàn đâu? Đám người này tại sao có thể dễ dàng tha thứ Địch Nhung người như thế diễu võ dương oai!

Hồng Vũ tức giận đồng thời, cũng có chút tò mò: "Địch Nhung vương tử tới Đại Hạ làm gì? Không sợ bị khấu trừ làm con tin sao?"

Kỷ Trinh Tang đang chuẩn bị đi vừa hỏi thăm một chút rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, một đội kia kỵ sĩ đã oai hùng bất phàm vọt tới cửa thành phía Tây ngoài.

Bọn họ xuất hiện thời điểm khoảng cách cửa thành còn rất xa, tất cả kỵ sĩ cũng điều khiển dưới thân chiến mã, dùng một loại nhìn qua cũng không nhanh nhanh chóng mảnh vụn bước dong ruỗi mà đến, nhưng là trên thực tế tốc độ cực nhanh, tựa hồ nhiều lần cũng muốn đụng phải người đi đường, nhưng là lập tức kỵ sĩ vốn có thể nhẹ thúc mạnh ngựa, chiến mã liền từ những thứ kia người đi đường trên người nhảy mà qua.

Đại Hạ con dân một mảnh thét chói tai có tiếng, lập tức kỵ sĩ thì cười ha ha đi.

Bọn họ triển hiện mình kỵ binh siêu cường chiến lực, đến cửa thành phía Tây miệng, Hồng Vũ xe vừa lúc ngăn ở trước mặt. Lái xe chính là Kỷ Trinh Khác, nhất phẩm một sao dĩ nhiên không có cho người khác nhường đường đích thói quen, cho nên xe ngựa như cũ không nhanh không chậm đi tới.

Chiến mã vọt tới trước gót chân, bỗng nhiên nhảy, sẽ phải từ trên xe ngựa bay vút lên đi qua —— Địch Nhung nhóm người này kỵ sĩ mục đích vô cùng minh xác, chính là huyền diệu võ lực, chẳng qua là dùng một loại hòa bình phương thức huyền diệu, bọn họ xuất hành lúc trước đã nhận được ra lệnh, không được tạo thành vô tội nhân viên thương vong.

Trước đó, bọn kỵ sĩ vẫn làm được rất tốt.

Nhưng là lần này, một nhóm kia ghim Mã Đằng vô ích dựng lên, sẽ phải từ trên xe ngựa bay qua, điều này sao có thể?

Hồng Vũ là thân phận gì? Bên trong xe ngựa còn có mẫu thân của mình cùng thê tử, để cho một đầu súc sinh từ mình ba người trên đầu bay qua?

Nhưng là Hồng Vũ cái gì cũng không có làm, phía trước người kéo xe chính là một đầu nhất phẩm hoang thú!

Kỷ Cấn Thủy biếu tặng xe ngựa thời điểm vốn là xứng liễu một đầu tam phẩm hoang thú, nhưng là Vũ thiếu gia không thích, nguyên nhân rất đơn giản, không đủ thuộc loại trâu bò a!

Hồng Vũ đi Mẫu Hà hoang lâm khu vực thời điểm, vừa đi săn bắt rồi một đầu hoang thú, suy nghĩ đến này đầu hoang thú muốn lôi kéo xe ngựa ở Thanh Nguyên trên đại lục ghé qua, không thể quá kinh thế hãi tục, cho nên Hồng Vũ thiếu gia vừa ngoài miệng không ngừng vừa nói "Muốn đê điều" vừa không chút do dự nắm một đầu thực lực tương đương cho nhất phẩm năm sao hoang thú!

Chỉ bất quá này đầu hoang thú ngoại hình đúng là rất bề bộn.

Một loại nhất phẩm hoang thú cũng là thân như Sơn Nhạc, này một đầu cũng chỉ có dài hai trượng ngắn, một trượng cao thấp. Hơn nữa này đầu hoang thú lớn lên thật giống như một đầu con bò già, chỉ bất quá nếu như nhìn kỹ sẽ phát hiện, này đầu hoang thú hai mắt chính là màu vàng.

Ở trên hai mắt, các hữu một đạo thật sâu nếp nhăn.

Đó là bốn chỉ nhắm ánh mắt!

Mà ở chính giữa, còn có một nhô ra, trên thực tế nhô ra phía dưới, cất giấu một con màu vàng Độc Giác!

Đây là một đầu Vạn Cổ Quỳ Ngưu! Bên trong thân thể có hết sức tinh khiết đại thời xa xưa đời thần thú Quỳ Ngưu huyết mạch, vượt xa Hồng Vũ lúc trước Đại Địa Quỳ Ngưu.

Nó ở Mẫu Hà hoang lâm khu vực trong, đã còn sống liễu mấy ngàn năm, có thể cùng những thứ kia cổ xưa tồn tại tranh phong.

Hồng Vũ vì thu phục nó, cũng là dạ uy cùng sử dụng, đại bổng thêm hành, chẳng những đem kích bại, hơn nữa đồng ý giúp nó tinh khiết hóa huyết mạch, tranh thủ có thể đạt tới nó viễn cổ tổ tiên trình độ. Vạn Cổ Quỳ Ngưu lúc này mới cam tâm tình nguyện thần phục.

Nó có thể vì Hồng Vũ kéo xe, nhưng là nó vẫn như cũ là nhất phẩm năm sao siêu cấp hoang thú! Nó trên người chảy xuôi theo thần thú huyết mạch, chính là một chiến mã, cũng dám theo hắn trên người bay vọt?,

Một ít con chiến mã mới vừa bay lên trời, Vạn Cổ Quỳ Ngưu bất mãn nháy một cái ánh mắt.

Kia con chiến mã lập tức một tiếng thê thảm tê minh, thẳng tắp té xuống. Thật ra thì vội vàng không kịp chuẩn bị, cũng đi theo té té thành trọng thương!

Chung quanh kỵ sĩ thất kinh: "Chuyện gì xảy ra?"

Bọn họ cũng đều biết té rớt xuống tới cái kia tên đồng bạn, thuật cỡi ngựa kỹ càng, từng một thúc ngựa, bay lên không vượt qua liễu ba chiếc xe ngựa, vì vậy tuyệt đối không thể có thể thất ngộ.

Bọn họ đi xuống vừa nhìn, kia con chiến mã cả người co quắp, trong miệng phun ra kéo một chút màu sắc không rõ chất lỏng.

Bọn kỵ sĩ càng thêm giật mình: "Này, đây là hù chết!"

Vừa lúc đó, chậm quá lôi kéo xe Vạn Cổ Quỳ Ngưu vừa nháy một cái ánh mắt, ba trăm chiến mã cùng nhau gào thét, tất cả đều bốn vó như nhũn ra, ầm ầm một tiếng té lăn trên đất.

Bọn kỵ sĩ vội vàng không kịp chuẩn bị, hơn phân nửa cũng bị chiến mã ngăn chận, khắp nơi thương binh.

Hồng Vũ cười hắc hắc, bất động thanh sắc tiếp tục hướng trước.

"Ha ha ha…"

Chung quanh dân chúng cười vang. Đại Hạ cùng Địch Nhung mấy ngàn năm ân oán huyết cừu, mặc dù hiện tại bởi vì có chút nguyên nhân hòa hoãn, nhưng là Địch Nhung kỵ binh như vậy diễu võ dương oai, tất cả mọi người xem không thuận mắt. Chỉ là bọn hắn không có năng lực ra mặt, hiện tại có người âm thầm xuất thủ trừng phạt, diệt Địch Nhung uy phong, tăng Đại Hạ chí khí, mọi người dĩ nhiên cũng rất vui vẻ.

Ba trăm kỵ sĩ té xuống, phía sau Địch Nhung quan viên thất kinh.

Này ba trăm kỵ sĩ, chính là Địch Nhung tinh nhuệ nhất bộ đội, từ củng Vệ Vương Đình hoàng thất thân quân trong sàng chọn ra tới. Những thứ này chiến mã, lại càng có hoang thú huyết mạch, cường hãn vô cùng, coi như là gặp được một loại hoang thú cũng có thể dũng cảm khởi xướng xung phong!

Đây chính là vì liễu đối phó Hồng Vũ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, gần đây mới vừa xây dựng.

Nhưng không có nghĩ đến, mới vừa đi tới Đại Hạ Vũ Đô, tựu tất cả đều bị bị làm cho sợ đến đứng không đứng lên.

"Hừ!"

Một tiếng cười lạnh truyền đến, một cái thanh âm âm lãnh ở cửa thành phía Tây ngoài quanh quẩn: "Vị cao nhân nào xuất thủ? Bổn tọa Khố Tư, kính xin đi ra ngoài vừa thấy!"

Cửa thành phía Tây bên ngoài nước cờ ngàn tên Đại Hạ con dân, cái thanh âm này ở nóng bức thì khí trời dặm, nhưng giống như lưỡi trượt giống nhau thổi qua liễu lòng của mỗi người đầu, để cho mọi người một cái giật mình cả người phát run!

"Địch Nhung Khố Tư Đại Hiền Giả!"

Lập tức có người kinh hô mới ra đời, Khố Tư chính là Nga Hách Lặc Nhật Khắc đệ tử, đã là Nhất Phẩm Hợp Chân, cường đại vô cùng! Mọi người cũng không có nghĩ đến, hắn thế nhưng ở trong đội ngũ.

Mà nay Hồng Vũ, Hà Tả đại lục một nhóm, nhãn giới thật to trống trải, bản thân đã là nhất phẩm hai sao.

Nếu là lúc trước, hắn còn có thể đối với Nhất Phẩm Hợp Chân hết sức kiêng kỵ, nhưng là hiện tại, Nhất Phẩm Hợp Chân? Bổn thiếu gia tọa hạ nghe lệnh thấp nhất cấp bậc cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân liễu.

Cho nên, từ trong xe ngựa truyền tới một lười biếng thanh âm: "Ngươi còn chưa đủ tư cách."

Khố Tư giận tím mặt: "Thật cuồng vọng người! Bổn tọa đường đường Nhất Phẩm Hợp Chân, thiên hạ này còn có ai là bổn tọa không có tư cách đi gặp?"

Hồng Vũ lười biếng thanh âm lần nữa truyền tới: "Ngươi thật đúng là không có tư cách, ngươi đừng không phục, xuất thủ đúng là ta trước xe con bò già, một mình ngươi đi xem một chút sao."

"A! Cuồng vọng tiểu nhi, nhục ta quá đáng!" Khố Tư cuồng nộ quát lên, Nhất Phẩm Hợp Chân lực lượng điên cuồng bộc phát, một cổ ngất trời khí thế ở Vũ Đô ngoài thành ầm ầm dựng lên thẳng lên tận trời.

Vũ Đô trong thành lập tức có phản ứng, mấy tiếng cười lạnh truyền đến, từng đạo Nhất Phẩm Hợp Chân khí thế xa xa cảm ứng, khóa liễu Khố Tư!

Hồng Vũ cảm giác được rõ ràng, trong đó hai đạo đúng là mình gia gia bà nội, hắn nhất thời kích động lên.

Khố Tư hướng Vũ Đô bên trong thành quát lên: "Chư vị an tâm một chút, bổn tọa cũng không phải là có thể khiêu khích, thật sự là có người khinh người quá đáng!"

Hồng Vũ không nhịn được nói: "Ngươi điểm này không quan trọng thực lực, người nào có tâm tư khi dễ ngươi? Coi như là khi dễ người, bổn thiếu gia cũng sẽ tìm một người đáng giá bổn thiếu gia khi dễ, cho một loại so đo, thật sự có mất thân phận!"

Chung quanh dân chúng trong, có người đã nghe được cái thanh âm này, mọi người nháy mắt mấy cái, bàn luận xôn xao, thậm chí có mắt người trung đã toát ra liễu hưng phấn mà tia sáng.

Khố Tư lửa giận như rồng: "Ngột tiểu tử kia, có bản lãnh đi ra ngoài cùng bổn tọa đánh một trận!"

Hồng Vũ thuận miệng cho hắn một câu: "Ngươi đánh không lại ta, không nên tự rước lấy nhục."

Không đợi Khố Tư nổi giận, hắn lại nói: "Ta cũng theo như ngươi nói, xuất thủ chính là ta trước xe con bò già, ngươi không có tư cách khiến nó đi gặp ngươi, nhưng ngươi có thể mình đi gặp nó, ngươi luôn là ở nơi đâu thượng thoan hạ khiêu, không bằng thật nghe lời của ta, đi xem một chút sẽ hiểu."

Khố Tư làm sao chịu nghe, gào thét một tiếng xông về xe ngựa.

Ngoài xe ngựa, nổi lên một trận nhàn nhạt nguyên năng linh quang.

Tam phẩm Huyền Binh xe ngựa, đủ để ngăn cản Nhất Phẩm Hợp Chân một kích toàn lực. Khố Tư còn không có xuất toàn lực, hắn cuồng bạo tịch quyển mà đến, lại phát hiện mình tất cả lực lượng đến xe ngựa chung quanh, toàn bộ bị dễ dàng hóa giải, tan rã ở vô hình cho.

Khố Tư thất kinh: "Huyền đẳng cấp cao binh!"

Hắn chưa từng có nghe nói qua có người dùng xe ngựa làm binh khí, cho nên này bộ xe ngựa hiển nhiên chẳng qua là thay đi bộ công cụ, nhưng là một thay đi bộ công cụ, là có thể làm thành tam phẩm Huyền Binh, đây là cở nào xa xỉ!

Đừng nói là Thanh Nguyên đại lục, coi như là ở Chủ Thần Vực, cũng không có nghe nói có như vậy xe ngựa!

Khố Tư nhất thời tỉnh táo lại, hắn âm thầm cảm thấy không ổn, tiểu tâm dực dực vây quanh lập tức xe chính diện, con bò già chậm quá lôi kéo xe, căn bản cũng không nhìn hắn cái nào.

Nhưng là Khố Tư mồ hôi lạnh nhưng rơi xuống, hơn nữa càng ngày càng nhiều, rất nhanh cả trên trán đã là một mảnh chi chít to như hạt đậu mồ hôi hột. Phía sau lưng của hắn đã toàn bộ ướt đẫm!

"Nhất phẩm năm sao!" Khố Tư một một bữa, khó khăn nói ra. Thanh âm của hắn rất nhẹ, chỉ có chính hắn có thể nghe thấy. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Có người đoạt vợ (hạ)

Khố Tư không nghĩ tới mình đời này còn có cơ hội thấy được đến một đầu nhất phẩm năm sao hoang thú. Sư tôn của hắn Nga Hách Lặc Nhật Khắc đã đột phá đến nhất phẩm một sao, nhưng là hắn tự hỏi so với sư tôn phải kém một chút, đời này đỉnh có thể cũng chính là nhất phẩm một sao liễu.

Cho dù là hắn một ngày kia, có thể đạt tới cái này đỉnh, hắn cũng không dám thật xâm nhập Mẫu Hà hoang lâm khu vực, đi tìm những thứ kia cổ xưa tồn tại, vì vậy cũng là khả năng không nhiều gặp phải nhất phẩm trở lên hoang thú.

Nhưng là hôm nay, hắn thấy.

Khó trách tiểu tử kia nói mặc dù chỉ là một đầu con bò già, mình nhưng không có tư cách khiến nó đi ra ngoài vừa thấy!

Con bò già chậm quá đi ra phía trước, Khố Tư cuống quít nhường đường, sau đó theo bản năng khom người đưa tiễn.

“A —— “

Không riêng gì Địch Nhung người, Đại Hạ con dân cũng là thất kinh, như vậy xem ra, mới vừa rồi trong xe ngựa cái thanh âm kia nói chính là thật tình, này một đầu con bò già “Thân phận” cũng so sánh với đường đường Địch Nhung Đại Hiền Giả cao hơn nhiều!

Khố Tư đã không dám ngẩng đầu đi xem xe ngựa, tam phẩm Huyền Binh xe ngựa, nhất phẩm năm sao hoang thú kéo xe, như vậy phô trương, trong xe ngồi đích rốt cuộc là người nào! ?

Khố Tư thật sâu thở dài, quỳ lạy ngã xuống đất: “Khố Tư ếch ngồi đáy giếng, tự cao tự đại, kính xin tiên sinh thứ tội! Ta đây tựu trở về Địch Nhung, bế môn tư quá!”

Hắn dứt lời, đứng dậy tới thay đổi liễu phương hướng, hướng Bắc Phương chạy như điên.

Địch Nhung người tất cả đều trợn tròn mắt, Khố Tư Đại Hiền Giả lần này theo đội ngũ tiền lai, nhưng là gánh vác cường điệu đại sứ mạng, kết quả còn không có vào Vũ Đô, hắn tựu mình đi trở về, này có thể thế nào là tốt?

Hồng Vũ xe ngựa chậm rãi lái vào Vũ Đô thành, sau lưng để lại trên đất tàn tật Địch Nhung kỵ binh. Hơn phía sau, còn lại là Địch Nhung sứ đoàn, hiển nhiên một vị kia vương tử đang ở sứ đoàn trong, tuy nhiên nó không có ai còn dám xuất hiện.

Trong đám người bỗng nhiên có người ác lớn tiếng hỏi: "Trong xe nhưng là Hồng Vũ thiếu gia?"

Hồng Vũ mở cửa xe, hướng mọi người cười nói: "Vũ Đô đệ nhất trẻ hư trở lại!"

Mọi người cùng kêu lên vui mừng, thanh chấn tận trời.

Hồng Vũ rốt cục hài lòng.

Kỷ Trinh Côi không nhịn được hỏi: "Địch Nhung người đến làm gì?"

Hồng Vũ cũng rất tò mò, Kỷ Trinh Tang lập tức đi tìm liễu người đến, người nọ có thể bị chọn trung, trước xe ngựa đáp lời, kích động không thôi, quỳ trên mặt đất cuống quít dập đầu: "Khởi bẩm thiếu gia, chúng ta Đại Hạ muốn cùng Địch Nhung kết minh, nghe nói là muốn cùng chung đối kháng Bắc Phương cường địch, vì kết minh, hai nhà đám hỏi, Địch Nhung vương tử Ngả Hòa Mã cưới vợ Thiên Vũ công chúa, lần này sứ đoàn, một là tới đón đón Thiên Vũ công chúa, hai là thương nghị hai nhà kết minh chuyện hạng…"

Hồng Vũ nghe được một nửa, nhất thời nổ: "Vũ Tông hoàng đế cái kia lão hồ đồ đản, lại muốn đem Mai Thiên Vũ gả cho Địch Nhung Dã Man Nhân!"

Hắn lúc này quên mất một chút, đó chính là hắn hay là trên danh nghĩa Mai Thiên Vũ tương lai Phò mã. Mặc dù lúc ấy là Mai Thiên Vũ tìm hắn để làm "Bia đở đạn" .

Bởi vì Hồng Vũ mất tích, Vũ Tông hoàng đế vốn là sẽ muốn đem nữ nhi gả cho hắn, lập tức tựu nhận định Hồng Vũ

“Tử vong”, vừa lúc lại có lần này cơ hội, vội vàng đem nữ nhi gả cho Địch Nhung vương tử.

Người nọ nhất thời im lặng, Hồng Vũ những lời này, thật đúng là xét nhà diệt tộc đắc tội chứng nhận a!

“Nghe nói Ngả Hòa Mã vương tử chính là Địch Nhung đệ nhất mỹ nam tử…”

“Ta phi!” Hồng Vũ hơn căm tức liễu: “Ngả Hòa Mã có phải hay không đang ở phía sau đặc phái viên đoàn dặm?”

“Ách, hẳn là sao?”

Hồng Vũ đã không thấy, Kỷ Lập Kiêu gấp gáp liễu: “Mẫu thân đại nhân, hắn nhất định phải đi gây chuyện, ngài mau mau ngăn cản hắn…”

Kỷ Trinh Côi cười híp mắt: “Sợ cái gì, ta nhi tử xem ra là cùng cái kia Mai Thiên Vũ tình đầu ý hợp, ngươi cũng đừng để ý, nam nhân mà, tam thê tứ thiếp bình thường, hơn nữa, thê tử nhiều con nối dòng nhiều, đây là chuyện tốt. Trời sập xuống có ta cái này làm mẹ ôi thay hắn đẩy lấy.”

Nhất phẩm sáu sao dĩ nhiên có thể đính đến ở. Nhưng là Kỷ Lập Kiêu có chút im lặng, các ngươi thật là mẫu tử a, không sợ gặp chuyện không may, chỉ sợ chuyện này không lớn.

Hồng Vũ cuồn cuộn nổi lên một đoàn Liệt Hỏa, gào thét một tiếng cao vọt tới sứ đoàn trong. Sứ đoàn hộ vệ đông đảo, phần lớn là Tứ Phẩm Thông Pháp, Tam Phẩm Hiển Thánh cấp bậc, những người này ác dưới sự kinh hãi cùng nhau xông lên hộ vệ: “Bảo vệ vương tử điện hạ!”

“Cút!”

Hồng Vũ gầm lên giận dữ, âm ba to, đem tất cả hộ vệ chấn đắc bay rớt ra ngoài, miệng phun máu tươi nội phủ chấn động, mười mấy tên cường đại hộ vệ ngã trên mặt đất, tất cả đều bò không dậy nổi liễu.

“Ngả Hòa Mã cái kia tuyệt thế nam nhân xấu xí ở nơi đâu? Lăn ra đây cho ta!”

Không có người trả lời, Ngả Hòa Mã đã sợ đến núp ở xe ngựa của mình, lạnh run, thiếu chút nữa tè ra quần!

Đây cũng là để cho Khố Tư đại nhân quỳ xuống cầu xin tha thứ cái kia một vị, hắn muốn giết mình, cùng bóp chết một con kiến không kém bao nhiêu đâu? Ta trốn, ta trốn, ta trốn trốn trốn…

Hồng Vũ khoát tay, một cổ võ khí tia sáng lăng không đem Ngả Hòa Mã nhiếp đứng lên bay lên trời không —— thật ra thì tìm được hắn rất đơn giản, mặt trắng nhất cái kia là được.

Ngả Hòa Mã bị làm cho sợ đến oa oa kêu to, một cổ tao mùi thúi truyền đến! Trong đũng quần, giọt giọt chất lỏng lăn xuống đi xuống.

"Ha ha ha…"

Đại Hạ con dân khoái ý chí cực, cười vang. Địch Nhung người đã chẳng quan tâm mất thể diện, chỉ cần không trung một vị kia nổi giận xuất thủ, đừng nói Ngả Hòa Mã, giết hết bọn họ tất cả mọi người là dễ dàng.

Một vị kia cảnh giới thật sự là quá cao, bọn họ đã nhìn chưa ra người ta đến tột cùng là cái gì trình độ! Khố Tư cũng muốn quỳ xuống cầu xin tha thứ, mình biết điều một chút trở về bế môn tư quá, người này lúc đầu so sánh với Khố Tư cường đại mấy lần! Thậm chí Khố Tư hiểu, coi như là sư tôn Nga Hách Lặc Nhật Khắc cũng che không được mình.

"Phế vật!" Hồng Vũ mắng một tiếng, đem Ngả Hòa Mã ngã trên mặt đất: "Ngươi hay là không phải là nam nhân? !"

"Tựu ngươi phế vật này bộ dáng, cũng dám đánh Thiên Vũ công chúa chú ý? Phi phi phi! Một mình ngươi tát cua đi tiểu theo theo, ngươi vậy có một chút thảo nguyên nam nhi khí khái!"

"Nga, thì ra là ngươi đã đái a, vậy thì đi tìm đồng gương!"

Hắn hướng chung quanh Địch Nhung người vừa trừng mắt: "Lão tử không phải là nói giỡn, các ngươi nhanh lên cho hắn tìm một mặt gương!"

“A?” Địch Nhung người há hốc mồm, thật muốn đi tìm gương? Nhưng là bọn họ một đám đại nam nhân, đi đến nơi nào tìm gương đi?

Hồng Vũ nhe răng cười một tiếng: “Đem lão tử lời nói làm thành gió bên tai đúng không?”

“Khác!” Mắt thấy Hồng Vũ sẽ phải phát tác, Ngả Hòa Mã bị làm cho sợ đến một tiếng thét chói tai: “Hảo hán, ta tùy thân khu vực có gương.”

Hồng Vũ ngược lại sửng sốt một chút, một người đàn ông tùy thân mang theo gương?

Ngả Hòa Mã hiển nhiên là sợ cực kỳ Hồng Vũ, cũng chẳng quan tâm cái gì mặt mũi liễu, tiểu tâm dực dực từ mình thiếp thân một tinh sảo tiểu trong túi da lấy ra một mặt tiểu tinh ác tử, Hồng Vũ nhìn thấy, tiểu túi da thêu hoa, bên trong còn có lược này một ít vụn vặt đồ, một loại cũng là nữ nhân tùy thân đeo.

Hồng Vũ che mặt, ngửa mặt lên trời một tiếng thở dài: “Ngươi có thể cùng Thiên Vũ công chúa trở thành khuê trung mật hữu, nàng đại đại liệt liệt, không thế nào có trang phục mình, ngươi có thể dạy nàng vẽ lông mày bôi thần.”

“Ha ha ha!” Đại Hạ con dân lại một lần nữa cười vang, cũng biết đây là Hồng Vũ thiếu gia cố ý chen nhau đổi tiền mặt Ngả Hòa Mã.

Địch Nhung người còn lại là không đất dung thân, Ngả Hòa Mã đích xác là Địch Nhung đệ nhất mỹ nam tử, nhưng là bọn họ cũng không biết thì ra là vương tử điện hạ nếu như lần này “Quyến rũ” một mặt.

Hồng Vũ vung tay lên, một bạt tai đem Ngả Hòa Mã rút ra ngoài mấy trăm trượng: “Cút! Cút được càng xa càng tốt, dám nữa cho ta xem gặp, gặp một lần đánh một lần!”

Ngả Hòa Mã rơi trên mặt đất, hai tay bụm mặt, nghẹn ngào nức nở chạy.

“Vương tử điện hạ!” Địch Nhung người hận đến nghiến răng nghiến lợi, ngươi bị nữa lớn ủy khuất, cũng không có thể

khóc a! Coi như là muốn khóc, cũng không muốn ở Đại Hạ nhân diện trước khóc a!

Hồng Vũ lúc này lớn vô cùng độ: "Các ngươi không nên trách móc nặng nề người ta, người ta sợ nha, không nhịn được nha, đối với tiểu cô nương muốn tha thứ chút."

"Ha ha ha…"

Đại Hạ người lần nữa cười to, Địch Nhung người hận không được tìm một cái lổ để chui vào!

Ngả Hòa Mã cũng biết mình không thể khóc, nhưng là hắn chính là không nhịn được. Bạch tích rõ ràng tay nhỏ bé một thanh một thanh lau nước mắt, nước mắt rầm nữa ngăn không được.

Địch Nhung người lấy tay áo che mặt đuổi theo Ngả Hòa Mã đi, bọn họ không mặt mũi gặp người, lần này thật là mất mặt vứt xuống bà ngoại nhà liễu.

Hồng Vũ xiên eo, đứng ở cửa thành phía Tây ngoài, hướng Vũ Đô rống to một tiếng: "Các hương thân, ta Hồng Vũ vừa đã về rồi!"

Vũ Đô bên trong thành vang lên một tiếng ứng với cùng: "Trong nhà có đại cô nương tiểu tức phụ cũng vội vàng coi trọng liễu!"

Kỷ Lập Kiêu thất kinh: "Hồng Vũ hắn…"

Hồng Vũ tức chết đi được: "Là đại ca của ta, ngươi đừng để ý đến hắn."

Kỷ Trinh Tang đám người buồn cười, âm thầm cười trộm.

"Ha ha ha!" Một trận tiếng cười lớn truyền đến, có một người mang theo một đạo sáng ngời hỏa đuôi, tốc độ cao từ Vũ Đô bên trong thành lao ra, Hồng Vũ cũng gia tốc, hướng hắn nghênh đón, hai người nặng nề đụng vào nhau, phanh một tiếng vang thật lớn, một quyền nhàn nhạt sóng xung kích hướng bốn phía khuếch tán, hai người hung hăng ôm ở chung một chỗ.

"Lão Nhị!"

“Đại ca!”

Hồng Vũ ánh mắt đau xót, thiếu chút nữa rơi lệ.

Đại ca Hồng Liệt nhe răng trợn mắt: “Tiểu tử thúi ngươi đụng ta!”

“Ha ha ha!”

Chung quanh có người hiểu chuyện lớn tiếng quát lên: “Vũ thiếu gia, không thể để cho chúng ta Đại Hạ công chúa gả cho Địch Nhung, ngươi đem Thiên Vũ công chúa cưới sao!”

Nhất thời chung quanh trầm trồ khen ngợi thanh một mảnh: “Chính là, Vũ thiếu gia ngươi cưới Thiên Vũ công chúa sao!”

“Ngươi đem người ta lão công tương lai cưỡng chế di dời liễu, ngươi phải chịu trách nhiệm cho dù!”

“Vũ thiếu gia, lấy ra ngươi Vũ Đô nam nhân đảm đương!”

Hồng Liệt ôm huynh đệ bả vai: “Tiểu tử ngươi trở lại đích thực là lúc! Ngươi có phải hay không nghe nói Địch Nhung người muốn tới đoạt vợ của ngươi, cho nên vội vàng lửa đốt cái mông gấp trở về?”

“Vợ ta?”

Hồng Liệt nhất thời im lặng: “Ngươi đã tỷ võ chuyện kiếm chồng tình rồi?”

Hồng Vũ vỗ ót: “Đúng nha, tên khốn kia thật lớn mật! Mới vừa rồi rất dễ dàng bỏ qua cho hắn.”

Hồng Liệt: “Cũng bị làm cho sợ đến tè ra quần liễu, nơi nào nhìn ra lớn mật?”

Kỷ Lập Kiêu nhìn phía ngoài tình cảm quần chúng sục sôi, trong lòng không phải là tư vị, Kỷ Trinh Côi xem một chút nàng, cũng là bất đắc dĩ nói: “Ngươi thích hắn thời điểm, cũng biết sẽ có một ngày như thế sao?”

Kỷ Lập Kiêu ảm nhiên gật đầu, các nàng cũng rất rõ ràng, ở thời đại này nam nhân tam thê tứ thiếp vốn là hiện trạng.

Cũng không biết là người nào dẫn đầu, quỳ xuống hô to: “Cung nghênh phò mã gia vào thành!”

Bách tính môn tất cả đều quỳ xuống: “Cung nghênh phò mã gia vào thành!”

Núi thở biển gầm một loại!

Hồng Vũ mặc dù được xưng Vũ Đô đệ nhất trẻ hư, trên thực tế chẳng qua là khi dễ những thứ khác trẻ hư. Bách tính môn trà dư tửu hậu, thích nhất đàm luận đúng là loại chuyện này. Hắn khi dễ cái kia chút ít trẻ hư nhưng là làm không ít lấn nam bá nữ chuyện, cho nên Hồng Vũ này một vị đệ nhất trẻ hư giống như là “Hành hiệp trượng nghĩa” một loại.

Hơn nữa mới vừa rồi Hồng Vũ hung hăng đả kích Địch Nhung người lớn lối khí diễm, tất cả mọi người hả giận, lúc này là Hồng Vũ ở Vũ Đô trình bên trong “Uy vọng” có thể nói đến cao nhất.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Về đến nhà (thượng)

Hồng Vũ nhớ tới điêu ngoa nhưng khả ái Mai Thiên Vũ, trước mắt không vừa hiện lên lên nàng mím môi môi đỏ mọng khẽ mỉm cười bộ dáng, trong lòng nhất thời một ngàn một vạn nguyện ý, đến khi hắn cùng Vũ Tông hoàng đế ở giữa mâu thuẫn, Hồng Vũ nếu không đi quản, hắn tuyệt sẽ không khiến cái này thế tục ích lợi chi tranh, ảnh hưởng đến tình cảm của mình.

Chẳng qua là ngoài miệng hắn như cũ căng thẳng một chút: "Chớ có lung tung. Đại ca, chúng ta đi trước sao." Hắn kéo Hồng Liệt chạy trối chết."Cung tiễn phò mã gia! " " cung tiễn phò mã gia…" Tiếng hô rung trời vang. Hồng Vũ chạy đi ra ngoài, Hồng Liệt kéo hắn, trên dưới xem hắn, mắt đục đỏ ngầu, cắn răng nhịn xuống, cười lớn nói: "Vốn là muốn nói tiểu tử ngươi gầy, nhưng là như vậy nhìn một chút, ngươi hơn khỏe mạnh liễu, tốt, tốt, tốt!"

Hồng Vũ xem một chút phía sau xe ngựa, hắn cảm giác được rõ ràng, bên trong xe ngựa một vị kia nhất phẩm sáu sao siêu cấp cường giả cảm xúc không bị khống chế kích động lên.

Hồng Liệt tựa hồ đã là đến cái gì, nghi ngờ quay đầu lại xem một chút xe ngựa. Cửa xe vô thanh vô tức mở ra, Kỷ Trinh Côi ngồi ở trong xe, hai tay đặt ở trên đầu gối, khẽ phát run, trong mắt của nàng đã lóe ra trong suốt lệ quang.

Hồng Liệt sâu trong đáy lòng thứ gì bị kích thích một chút, hắn rất kỳ quái mình đối với vị này trung niên phụ nhân có một loại thiên nhiên thân cận cảm. Hắn nghi ngờ hỏi: "Ngài là?"

Hồng Vũ lôi kéo hắn tiến lên, sau đó lôi hắn quỳ xuống tới: "Đại ca, cho mẹ dập đầu!" Hồng Liệt cọ một chút đứng lên: "Ngươi nói cái gì! ?" Kỷ Trinh Côi một cúi đầu, lệ nóng lăn xuống xuống tới."Đây là ta mẹ, ta đem mẹ đón trở lại!" Hồng Vũ nói. Hồng Liệt ngơ ngác nhìn hắn, nhìn lại hướng Kỷ Trinh Côi, có chút khó có thể tin: "Thật, thật?"

Hồng Vũ một tiếng cảm thán: "Thiệt giả ngươi không phải là đã cảm thấy?"

Cái loại nầy trời sanh mẫu tử ngay cả tâm cảm giác thân thiết thủy triều một loại dùng để, Hồng Liệt giống như đứa bé giống nhau gào khóc, nhào tới Kỷ Trinh Côi trong ngực: "Mẹ!"

"Ta số khổ hài tử…" Kỷ Trinh Côi ôm đại nhi tử, nước mắt lần nữa lã chã xuống.

Hồng Vũ khoát tay: "Hồi nhà, nơi này không phải nói chuyện chỗ. Đại ca ta nhưng nói cho ngươi, ta đem mẹ tìm trở về, ngươi cùng cha thiếu lão Đại ta một cái nhân tình đâu…"

Hồng phủ đã gầy dựng lại hoàn thành, Hồng gia người một lần nữa bàn hồi liễu Huân Quý Khu.

Hồng Vũ "Trùng Tiêu Lâu" ở Phương Lưu Vân dưới sự chủ trì cũng đã kiến tạo hoàn thành, trong đó cơ quan giăng đầy, trận pháp như vân, một khi tiến vào, coi như là Nhất Phẩm Hợp Chân cũng đừng muốn sống đi ra ngoài!

Nhưng là Phương Lưu Vân thường xuyên hướng về phía Trùng Tiêu Lâu âm thầm sầu não, bởi vì … này tòa lâu chủ nhân đã mất.

Lúc này ở Hồng phủ bên trong, Hồng Thắng Nhật ngồi thẳng chánh đường trong, bưng trong tay một chén trà, lão thần khắp nơi không nhanh không chậm uống.

Hồng Thừa Nghiệp ngồi ở dưới tay, phụ tử hai người tất cả đều rất trấn định bộ dạng.

Hồng Thân Hồng Dần đám người cũng theo ở một bên, lẫn nhau trong lúc tễ mi lộng nhãn, đã sớm đã đợi không kịp.

Chỉ chốc lát sau, Hồng Thừa Nghiệp có chút thiếu kiên nhẫn, hừ một tiếng nổi giận nói: "Cái này du côn cắc ké ở trên đường làm gì chuyện xấu, làm trễ nãi lâu như vậy!"

Hồng Thắng Nhật dạy dỗ nhi tử: "Trầm trụ khí! Vì Đại tướng người, trước núi thái sơn sụp đổ mà mặt không đổi sắc! Ngươi điểm này công phu hàm dưỡng, tương lai là cha làm sao yên tâm đi Đại Hạ quân đội giao cho ngươi?"

“Phụ thân dạy dỗ chính là.”

Vừa bà nội lặng lẽ đối với gia gia nói: “Trà, nóng.”

Hồng Thắng Nhật lúc này mới cảm giác được, mới vừa rồi lão thần khắp nơi uống mấy ngụm lớn, đã nóng đích đầu lưỡi cũng đã tê rần…

Hắn ngạnh sanh sanh chịu đựng, Nhất Phẩm Hợp Chân cường hãn tu vi phát huy cái kia là vô cùng nhuần nhuyễn!

Quan Lăng lo lắng ở trong viện đi tới đi lui, thỉnh thoảng chạy đến cửa viện hướng ra ngoài nhìn quanh một cái.

Trang Hàn ngồi ở trong viện tử, có tỷ muội vì nàng đưa đến một cái ghế, Trang Hàn, Quan Lăng cùng mười tám võ cơ cũng gầy không ít, nhìn qua làm cho đau lòng người.

“Hồng Khê trở về chưa?” Trang Hàn hỏi.

Mặc Cơ cùng Hỏa Vân Cơ theo ở bên người nàng, lắc đầu nói: “Còn không có, thiếu gia coi như là trở lại, cũng muốn đi trước Lão thái gia cùng lão gia nơi đó vấn an, trở lại không biết lúc nào.”

“Ai ——” Trang Hàn sâu kín thở dài.

Chánh đường trong, bà nội lặng lẽ nhắc nhở liễu Hồng Thắng Nhật một tiếng, lão gia tử gật đầu: “Trang thu thủy năm đó đối với chúng ta có ân, người, đi đi Trang Hàn bọn họ cũng gọi đến đây đi.”

“Dạ.” Hồng Thân đáp ứng, tự mình đi liễu.

Trong phủ trên dưới, cũng biết Trang Hàn đám người sớm muộn gì là thiếu gia trong phòng người, vì vậy tuyệt không có ai cầm các nàng lập tức người. Mà Hồng Thân lại càng biết các cô gái đã sớm trông mòn con mắt.

Hồng Thân mang theo Trang Hàn đám người khi trở về đang lúc không dài, các cô gái đứng ở phía sau rướn cổ lên ra bên ngoài nhìn quanh thời điểm, một bóng người nhẹ nhàng linh hoạt đi tới, cười hì hì hướng Hồng Thừa Nghiệp vừa chắp tay: “Cha, lúc này làm sao ngươi phần thưởng ta?”

Bà nội thiếu chút nữa lão nước mắt tung hoành, níu lấy hai cháu lỗ tai: "Tiểu tử thúi, ngươi chạy đến đâu mà đi liễu, ngươi muốn lo lắng chết bà nội sao?"

"Ôi ôi! Bà nội ngài nhẹ chút, đau a…"

Bà nội vừa lau nước mắt, buông ra cháu lỗ tai, ôm hắn: "Hoàn hảo không có chuyện gì, phía trước đã có thúc thúc của ngươi cùng tiểu cô, ngươi nếu là ra lại chuyện, bà nội cho gia gia…"

Hồng Vũ ảm nhiên, người đầu bạc tiễn người đầu xanh, loại chuyện này gia gia cùng bà nội đã kinh nghiệm hai lần liễu, nếu như đấu lại một lần, sợ rằng hai lão thật không chịu nổi.

"Không có chuyện gì, bà nội, người xem ta đây không phải là vui vẻ. Ngài trước đợi lát nữa, ta đi theo cha nói tốt điều kiện…"

Không đợi hắn nói tốt điều kiện, tựu thấy Hồng Thừa Nghiệp toàn thân rung mạnh, hai mắt chợt trừng trừng, dại ra nhìn cửa. Hồng Vũ âm thầm thở dài, xoay người, quả nhiên mẫu thân đã nhịn không được đi đến.

Nàng đứng ở cửa, cũng như vậy ngơ ngác nhìn Hồng Thừa Nghiệp, lão phu thê thật giống như riêng của mình xuyên qua mười mấy năm năm tháng, một lần nữa trở lại lần đầu tiên gặp mặt nước suối bên.

Hồng Thừa Nghiệp nhắm hai mắt lại, hai khỏa lệ nóng từ khóe mắt lăn xuống, một tiếng cảm thán: "Lão Thiên mở mắt!"

"Phu quân!" Một tiếng này kêu gọi cách mười mấy năm, lần nữa từ Kỷ Trinh Côi trong miệng kêu gọi đi ra ngoài, hai vợ chồng nặng nề ôm ở chung một chỗ.

Hồng Vũ cùng Hồng Liệt đứng ở một bên, len lén lau nước mắt.

Hồng Thắng Nhật thở dài một tiếng: "Hồi tới là tốt rồi…"

Hắn xem một chút cái nhà này, trừ Hồng Di Lan đều ở liễu, chẳng qua là của mình một người khác nhi tử cùng nữ nhi ở

nơi đâu? Hồng Thắng Nhật trong lòng sầu não, cho đến lúc này, trong lòng hắn mới lần đầu tiên đối với Vũ Tông hoàng đế có điều bất mãn!

Hồng gia vì Đại Hạ giao ra nhiều như vậy, nhưng là Vũ Tông hoàng đế làm sao đối đãi Hồng gia?

"Thiếu gia!" Hồng Thân Hồng Dần đám người cùng tiến lên tới bái kiến, Quan Lăng cùng Trang Hàn đẳng nữ, cũng thừa cơ hội này tiến lên. Hồng Vũ nhìn chư nữ hao gầy trước mặt cho, rất là đau lòng: "Nha đầu chết tiệt kia cửa, đối với thiếu gia không tin rằng sao? Ta nhất định có thể trở lại, các ngươi lại đem mình đói gầy."

Trang Hàn che miệng khóc lên, lần này tử tràn lan, các cô gái càng không thể thu thập, khóc xui xẻo rầm. Tình chỗ động, cũng là chẳng quan tâm người bên cạnh ánh mắt, làm thành một vòng, ôm Hồng Vũ, chết cũng không chịu buông tay ra.

Kỷ Lập Kiêu đứng ở cửa, hung hăng cắn răng, không nghĩ tới nhiều như vậy…

Kỷ Trinh Khác lặng lẽ ở sau lưng nàng nói: "Kiêu cô nương không cần lo lắng, sau lưng ngươi đứng Kỷ gia, nhà chúng ta thực lực không thể thắng được Hồng gia, địa vị của ngươi tuyệt đối có bảo đảm."

Kỷ Lập Kiêu nhẹ nhàng gõ đầu, âm thầm thở dài. Kỷ Trinh Khác như thế nào lại biết, Kỷ Lập Kiêu nhưng thật ra là thấy Hồng Vũ bên cạnh những nữ hài tử này tất cả đều là duyên dáng yêu kiều làm dung động lòng người, nào có đã biết dạng thân cao chân dài, nàng không khỏi có chút tự ti.

Người một nhà đoàn viên, tâm tình kích động, mãi cho đến liễu ban đêm mới xem như từ từ bình tĩnh trở lại.

Hồng Thừa Nghiệp cùng thê tử trong lúc có quá nhiều lời nói muốn, không có ai đi quấy rầy bọn họ.

Đến cơm tối thời gian, Hồng Vũ rốt cục vừa ăn vào Tiếu Nghiên hoang thú liệu lý, hắn một mặt ăn một mặt cố ý nhìn như tùy ý cùng chúng nữ giới thiệu Kỷ Lập Kiêu.

Mà lúc này, có Kỷ Trinh Côi làm tự chủ, Kỷ Lập Kiêu ngồi ở Hồng Vũ bên cạnh, vô luận là Trang Hàn hay là Quan Lăng cũng muốn ngồi đích xa một chút.

Mười tám võ cơ âm thầm cắn răng, mọi người lấy ánh mắt đi trừng Trang Hàn: Để da mặt mỏng, hiện tại tốt lắm sao, ngoài chăn tới hồ ly đoạt trước!

Trang Hàn tự nhiên hối hận, nhưng việc đã đến nước này, nàng cũng chỉ có thể nghe theo Kỷ Trinh Côi an bài. Về phần sau này… Trang Hàn hết sức bàng hoàng, không biết có phải hay không là hẳn là chủ động hạ thủ.

Mặc Cơ ở nàng bên tai thấp giọng nói: "Đừng nữa do dự, ngươi nhìn bên kia."

Trang Hàn vừa nhìn, Quan Lăng trong mắt quang mang dũ phát kiên định, hiển nhiên là hạ quyết tâm.

Trang Hàn tâm loạn như ma, khuôn mặt nhỏ nhắn nóng rần lên: "Ngươi đừng thúc dục ta, để cho ta còn muốn nghĩ, còn muốn nghĩ…" Mặc Cơ không thể làm gì. Trong nội cung, Mai Thiên Vũ thở phào nhẹ nhỏm nhắm hai mắt lại, hai tay khép tại trong tay áo, nắm một cái nhỏ bình sứ.

Trước mặt nàng quỳ một gã cung nữ, mang đến tin tức xác thực, mất tích một năm Hồng Vũ thật trở lại.

Mai Thiên Vũ như vậy quật cường mạnh hơn tính tình, đang nghe tin tức kia thời điểm thiếu chút nữa khóc lên.

Nàng nghiến răng nghiến lợi vừa nghiến răng nghiến lợi, Hồng Vũ ngươi bại hoại, không hợp cách bia đở đạn! Cần nhất ngươi lúc ngươi không thấy, làm hại Bổn cung ngay cả độc dược cũng chuẩn bị xong!

Nhưng là nhưng ngay sau đó, nàng lại nghĩ tới tới: Này một năm thời gian, kia tiểu bại hoại đến tột cùng gặp cái gì? Có hay không bị người khi dễ, bị cái gì ủy khuất? Ăn không ít khổ đi…

Mai Thiên Vũ bắt buộc mình muốn đi kế hoạch hạ xuống, làm sao trừng phạt cái kia tiểu bại hoại, nhưng là nghĩ đi nghĩ lại liền không nhịn được muốn đi quan tâm hắn, nàng tức giận

ở trong lòng đối với mình rồng: Mai Thiên Vũ, ngươi không có tiền đồ nha đầu! Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Về đến nhà (hạ)

Bên trong ngự thư phòng, Vũ Tông hoàng đế này một năm thời gian già nua liễu rất nhiều, lộ ra vẻ có chút tâm lực tiều tụy. Bách Lý Thịnh Thế quỳ trên mặt đất, vẻ mặt buồn bã cho.“Nước tộ bất hạnh a!” Vũ Tông hoàng đế ai thán một tiếng: “Vốn là chính là thời buổi rối loạn, không nghĩ tới cái kia yêu tà rồi lại ở nơi này thời gian trở lại! Hắn trở lại, tựu họa quốc ương dân, đem chúng ta mấu chốt nhất đồng minh đuổi đi, thật sự là tội ác tày trời!”

Bách Lý Thịnh Thế vô cùng khổ sở: “Bệ hạ, cựu thần vô năng!”

Vũ Tông hoàng đế thở dài: “Tại sao có thể trách ngươi? Đây là lão Thiên mắt không mở, vốn cho là hắn đã chết ở Mẫu Hà hoang lâm khu vực trong, người nào Thành Tưởng lại vừa trở lại!”

Hoàng đế bệ hạ hận đến nghiến răng nghiến lợi, thật lâu mới lại hỏi: “Thực lực của hắn đến tột cùng như thế nào?”

Bách Lý Thịnh Thế cảm giác sâu sắc vô lực: “Nghe nói ngay cả Khố Tư đều ở hắn trước xe dập đầu tạ tội!”

Vũ Tông hoàng đế hừ lạnh một tiếng: “Không có Địch Nhung, chúng ta như thế nào đối phó hoang bắc đất địch nhân? Chính hắn gây ra trán phiền toái, sẽ làm cho chính hắn đi giải quyết sao! Trẫm cũng không tin, một mình hắn, có thể đối kháng cả hoang bắc đất tất cả cường giả!”

Hồng Liệt đúng là đã cưới vợ liễu Tống Du Nhiên, trong lúc quá trình hết sức thuận lợi.

Hồng Vũ vốn tưởng rằng mình mất tích, Tống Mặc Cẩn khẳng định càng thêm nhìn không tốt Hồng gia, sẽ đối hôn sự ra sức khước từ, nhưng không có nghĩ đến mình không có ở đây này một năm thời gian, ca ca tựa như sao chổi giống nhau quật khởi, đã trở thành Vũ Đô bên trong thành mới một đời

thiên tài lĩnh quân nhân vật. Ngay cả Bách Lý Phong Ma cùng Hà Sùng, cũng bị hắn so đi xuống!

Chính là bởi vì có biểu hiện như vậy, Tống Mặc Cẩn đối với Hồng Liệt kiếm con mắt nhìn nhau, miễn cưỡng đồng ý, đem nữ nhi gả cho hắn.

"Thật ra thì hay là muốn cảm tạ ngươi, nếu như không phải là ngươi lưu đứng lại cho ta liễu Huyền Binh thân vệ đoàn, ta cũng vậy sẽ không có thành tựu như vậy."

Mà Hồng gia này một năm, phát triển hết sức thuận lợi, có phụ thân Hồng Thừa Nghiệp kịch trung trấn giữ, hai đại Nhất Phẩm Hợp Chân bảo hộ, Bạch Uyển Thần âm thầm chiếu cố, hơn nữa Hồng Thân Hồng Dần đông đảo cao thủ, Hồng gia như cũ phát triển không ngừng.

Bách Lý Thịnh Thế cùng Vũ Tông hoàng đế phát động liễu mấy vòng nhằm vào Hồng gia công kích, nhưng là toàn bộ bị Hồng Thừa Nghiệp âm thầm hóa giải liễu.

Hồng Vũ nghe được ca ca nói này một năm thời gian kinh nghiệm, vỗ bắp đùi cười nói: "Cha ta nguyên lai là ngưu khí ngất trời chính là nhân vật!"

Hồng Liệt cười: "Ta cho đến sau lại mới biết được, thì ra là phụ thân đại nhân năm đó, chính là Vũ Đô bên trong thành công nhận đệ nhất soái tài."

Hồng Vũ sờ sờ cằm, vui mừng cười.

"Được rồi, ta không quấy rầy ngươi. Bất quá ngươi phải cẩn thận một chút, ta nghe nói bệ hạ đối với cùng Địch Nhung đám hỏi kết minh, vô cùng khẩn thiết, ngươi đem Ngả Hòa Mã đuổi đi, sợ rằng sáng sớm mai lên triều, sẽ có nhóm lớn nhằm vào ngươi vào gián." Hồng Liệt cũng đang cười, cười đến rất hèn mọn, vừa cười vừa nhìn một bên chờ chực Trang Hàn đám người.

Nếu là có người ngoài ở tại, nhất định khó có thể tưởng tượng, hôm nay Vũ Đô bên trong thành, được xưng một thân chánh khí cương trực công chính Hồng gia Đại thiếu gia, lại còn giống như lần này dâm tà một mặt.

Hồng Vũ hướng hắn vừa trừng mắt, da mặt so sánh với thành tường còn dầy hơn: "Ngươi đã sớm cần phải đi."

"Ha ha ha!" Hồng Liệt cười to đi.

Cuối cùng không có người, Hồng Vũ xoay người, cố ý làm ra một bộ sắc lang bộ dáng, hung ác nhìn chúng nữ. Nhưng là ánh mắt cũng không bị khống chế tới càng ôn nhu, một năm không thấy, các loại tư niệm.

Hỏa Vân Cơ thứ nhất chịu không được, nhào lên ôm lấy thiếu gia.

"Thiếu gia…"

"Thiếu gia!"

Một mảnh duyên dáng gọi to, các cô gái tất cả đều đánh tới…

Một mảnh oanh thanh yến ngữ trong, Hồng Vũ đưa tay lên chụp vào Trang Hàn, cô bé nhất thời cả người cứng ngắc, bỗng nhiên võ khí bộc phát, sưu một tiếng thoát được không thấy bóng dáng.

Hồng Vũ ngạc nhiên, một bên rồi lại có một cụ lửa nóng thân thể mềm mại quấn quýt si mê đi lên, da thịt trắng mịn nhu nhược Vô Cốt, kia như lửa nhiệt tình sắp đem Hồng Vũ hòa tan. Hắn tự tay vừa sờ, vòng eo nhẹ nhàng mà có lực, theo hướng về phía trước, bằng phẳng cái gò đất trên, hai tòa giận ngọn núi đột ngột từ mặt đất mọc lên. Dưới bụng của hắn, một đoàn ngọn lửa nhanh chóng bốc cháy lên…

Cả đêm hồ trời tối, sáng ngày thứ hai Hồng Vũ lúc tỉnh lại, trên giường ngọc? Thể? Vượt qua? Trần, một mảnh tuyết trắng xuân sắc. Hồng Vũ nhớ lại hạ xuống, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, mặc dù rất nhạt, cũng rất hạnh phúc.

Nhất phẩm hai sao thân thể đúng là cường hãn, một đêm mười bảy cá cô bé, Hồng Vũ lại toàn thắng, bên cạnh hắn ngủ Mặc Cơ cùng Hỏa Vân <bn> mặc dù ngày đã nguội, hai nàng nhưng như cũ mỏi mệt không chịu nổi, đêm qua hai người hầu hạ mấy lần nhiều nhất, cuối cùng liên tục xin tha, Hồng Vũ cũng chỉ tốt phẫn nộ thu binh.

Hắn lặng lẽ đứng dậy, Vũ thiếu gia môn hạ đệ nhất chó săn Hồng Khê đã tại ngoài cửa chờ chực, nhìn đi ra ngoài, thấp giọng nói: "Thiếu gia, lão gia đã lên trên hướng liễu, phân phó ngài tùy thời chuẩn bị, bệ hạ chịu có thể có truyền ngài lên điện."

Hồng Vũ gật đầu, rửa mặt xong sau đi ăn điểm tâm.

Cha mẹ đều ở, đại ca mang theo hai vị chị dâu theo ở một bên.

Hồng Vũ cười híp mắt thăm hỏi một tiếng, Hồng Thừa Nghiệp khẽ gật đầu, Kỷ Trinh Côi nhưng đối với nhi tử lộ ra vẻ tươi cười: "Có đói bụng không? Mau ngồi xuống ăn cơm."

"Được rồi."

Điểm tâm ăn vào một nửa, thì cung nhân thật nhanh mà đến, tiêm tiếng nói truyền chỉ nói: "Thánh thượng có chỉ, tuyên Hồng Vũ trước điện câu hỏi!" Hồng Vũ lau miệng: "Tốt, ta đây phải đi." Hắn không có một chút quỳ xuống tiếp chỉ ý tứ, kia thái giám trong mắt hiện lên một tia tinh quang, âm thầm cười lạnh.

Hồng Vũ chạy tới bên trong hoàng cung, dọc theo đường đi hết nhìn đông tới nhìn tây, hy vọng có thể cùng Mai Thiên Vũ "Vô tình gặp được", nhưng là Mai Thiên Vũ hôm nay nhưng không có xuất hiện.

Cung vàng điện ngọc trên, văn võ bá quan đang chờ chực, có một tên quan ngũ phẩm viên thấy hắn tới, nhảy ra phẫn nộ quát: "Hồng Vũ, bệ hạ triệu kiến, ngươi mè nheo, để cho cả triều đồng Vũ Đô chờ ngươi, thật lớn mật!"

Hồng Vũ nghiêng đầu suy nghĩ một chút, sau đó nhìn thấy không ít nịnh hót cũng dược dược dục thí, chuẩn bị buộc bộ dáng của mình, Hồng Vũ thầm mắng một tiếng: "Đi? Ngươi? Mụ?? Đản!"

"Ba!"

Một cái bạt tai vang dội đại điện, tên kia quan viên bị Hồng Vũ một cái tát rút ra ngoài mấy trượng xa, hung hăng ngã trên

mặt đất, hé mở mặt cũng đánh cho sụp đi xuống, thê thảm vô cùng.

"Càn rỡ!"

"Cuồng vọng đồ, tội nên chém thủ!"

"Tru diệt cửu tộc!"

Chung quanh một mảnh tiếng rống giận dử, vô số quan viên nghĩa phẫn điền ưng. Vũ Tông hoàng đế cao cao tại thượng, sắc mặt âm trầm vô cùng, Hồng Vũ đây là đối với hắn hoàng quyền cùng tôn nghiêm, trần truồng khiêu khích!

Bách Lý Thịnh Thế có một loại chủ nhục thần chết cảm giác, thiếu chút nữa sẽ phải xông ra, tại chỗ cùng Hồng Vũ chém giết.

Tống Mặc Cẩn chân mày cau lại, suy nghĩ một chút, tại chỗ đứng không nói một lời.

Hà Thường sử liễu cá nhãn sắc, môn hạ của chính mình mấy quan viên cũng gia nhập lên án công khai trong.

Hồng Thắng Nhật âm thầm thở dài, đứa cháu này, thật sự là quá không để cho người bớt lo liễu.

Hồng Vũ đứng ở trong đại điện, đối mặt như nước thủy triều loại chỉ trích thanh âm, nhàn nhạt một câu: "Câm miệng!"

Ngày hôm qua ở cửa thành phía Tây ngoài, hắn gầm lên giận dữ kinh sợ liễu Địch Nhung toàn bộ cao thủ, lúc ấy lòng có nhận thấy, sau đó âm thầm tính toán một chút, đối với "Đồ Đằng Lôi Âm" lại có mới đích lĩnh ngộ.

Hôm nay một tiếng này "Câm miệng", Đồ Đằng Lôi Âm phát động, trong đó còn có bao hàm có chút thiên địa quy tắc.

Một tiếng quát mắng sau, vốn là huyên náo vô cùng trên đại điện, những thứ kia đang tức giận mắng chỉ trích người lập tức phát hiện mình căn bản nói không ra lời!

Trong những người này, thậm chí còn có Tam Phẩm Hiển Thánh cảnh giới cường giả, bọn họ miệng lưỡi linh hoạt, cũng biết phải nói chuyện như thế nào, nhưng chỉ là không có biện

pháp nói ra, tựa hồ trời cao có một vị thần minh, trực tiếp đưa bọn họ nói chuyện năng lực cầm đi. Mà vị thần minh, chính là Hồng Vũ! Bách Lý Thịnh Thế cả người chấn động, hắn đã là Nhất Phẩm Hợp Chân, cảm giác được rõ ràng liễu trong đại điện, ở Hồng Vũ mở miệng quát mắng cái kia trong nháy mắt, thiên địa quy tắc rất nhỏ ba động một chút. !

Không có tiến vào thiên địa nhất thể trạng thái, là có thể trực tiếp ảnh hưởng thiên địa quy tắc! Bách Lý Thịnh Thế trong lòng kinh hãi vô cùng: Này một năm thời gian, tiểu tử này rốt cuộc đã trải qua cái gì, làm sao đã tăng lên tới liễu đáng sợ như vậy cảnh giới!

Hắn nhanh chóng tĩnh táo phía, cho bệ hạ một cái ánh mắt, ý bảo hắn vô luận như thế nào cũng muốn ẩn nhẫn.

"Hừ!" Vũ Tông hoàng đế hừ lạnh một tiếng: "Hồng gia nhị thiếu, thật to uy phong!"

Hồng Vũ cũng đối chọi gay gắt: "Người không đáng ta, ta không phạm người!"

Phía sau nửa câu hắn còn không có nói, người nếu phạm ta, ta không buông tha người! Nhưng là hắn tin tưởng, Vũ Tông hoàng đế có thể hiểu ý của mình.

Vũ Tông hoàng đế lửa giận trong lòng phóng lên cao, thiếu chút nữa không nhịn được! Bất quá hắn kể từ khi lên ngôi, sóng to gió lớn kinh nghiệm rất nhiều, vẫn như cũ là cố gắng khống chế được liễu tâm tình của mình biết bây giờ không phải là lúc trở mặt.

"Ngươi đại bất kính chi tội tạm thời ghi nhớ, sau đó rồi hãy nói, tới trước bàn về một bàn về ngươi ngày hôm qua lớn lối cuồng bội, đuổi đi Địch Nhung sứ đoàn chuyện tình! Ngươi có biết hay không như ngươi vậy làm, đối với Đại Hạ có bao nhiêu ảnh hưởng!" Vũ Tông hoàng đế tức giận chất vấn.

Hồng Vũ giống như không có nhận thấy được hoàng đế tức giận giống nhau, trang mô tác dạng khẽ khom người: "Thần duy trì liễu Đại Hạ tôn nghiêm, bảo vệ bệ hạ thể diện, cứu vãn công chúa hạnh phúc, mặc dù có công lớn cho xã tắc, nhưng là thần làm người luôn luôn khiêm nhường cẩn thận, bệ hạ cũng

không cần để ở trong lòng, tùy tiện cho chút ban thưởng là được."

"Càn rỡ!" Vũ Tông hoàng đế nặng nề vỗ long ỷ: "Ngươi còn dám muốn ban thưởng! Ngươi hư trẫm đại sự! Ngươi có biết hay không hoang bắc đất địch nhân đã tiến tới gần Đại Hạ Bắc Phương biên cảnh, cùng thứ nhung kết minh, chính là cả triều văn võ nhất trí quyết định quốc sách, nhưng là ngươi cố tình làm bậy, nhưng đem Đại Hạ duy nhất cơ hội hủy hoại chỉ trong chốc lát!"

Hồng Thắng Nhật trong đám người kia ra: "Bệ hạ, kết minh Địch Nhung vi thần ban đầu tựu cũng không tán thành."

"Cho nên ngươi sai sử cháu phá hư liên minh?" Vũ Tông hoàng đế trong cơn giận dữ.

"Cũng không phải, cựu thần chỉ là muốn nói, cái quyết định này cũng không phải là cả triều đồng Vũ Đô đồng ý." Hồng Thắng Nhật nói xong, nhàn nhạt lui trở về.

Hồng Vũ không khỏi nhìn một chút gia gia, lão gia tử luôn luôn đối với bệ hạ trung thành cảnh cảnh, lúc trước vô luận Hồng Vũ khuyên như thế nào nói, hắn cũng kiên quyết sẽ không làm bất kỳ đối với bệ hạ bất lợi chuyện tình, hôm nay đây là tại sao? Bất quá, đây đối với Hồng gia mà nói, hiển nhiên là một chuyện tốt. Vũ Tông hoàng đế giận tím mặt: "Lão tướng quân đây là ý gì? Ngươi không đồng ý? Tốt lắm, trẫm mạng ngươi nắm giữ ấn soái xuất chinh, ngươi có dám lập nhiều quân lệnh trạng? Nếu là chiến bại, nói đầu tới gặp!"

Hồng Thắng Nhật ngang nhiên: "Cựu thần nguyện…"

Hồng Vũ một tiếng cười lạnh: "Không phải là hoang bắc đất một ít bầy Dã Man Nhân sao? Chuyện xui xẻo này ta nhận."

Bách Lý Thịnh Thế rốt cục không nhịn được: "Hừ, không biết tiểu nhi! Ngươi biết hoang bắc đất địch nhân mạnh cỡ bao nhiêu? Địch Nhung kỵ binh thực lực như thế nào? Khi hắn cửa trước mặt không chịu nổi một kích! Mà nay chỉ có liên hiệp hết thảy có thể liên hiệp lực lượng, cùng Địch Nhung, Thương

Lan, Sở Việt, Hoa Lang, Hà Tang toàn bộ kết minh, liên hiệp toàn bộ đại lục lực lượng, mới có thể đối kháng!”

Hoang bắc đất chuyện tình Hồng Vũ cũng nghe nói, ở nơi này tràng chiến tranh bộc phát lúc trước, thậm chí không có ai biết còn có hoang bắc đất tồn tại. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Lĩnh quân Bắc thượng (thượng)

Địch Nhung ở Đại Hạ Bắc Phương, xa hơn bắc chính là liên miên không dứt Tuyết Sơn.

Tuyết Sơn dưới chân cũng có Địch Nhung Bộ Lạc, trong bộ lạc cũng có võ đạo cường giả. Những thứ kia cường giả từng xâm nhập Tuyết Sơn mấy ngàn dặm, nơi đó nước đóng thành băng, nhưng như cũ không có đi đến Tuyết Sơn cuối.

Nghe nói từng có võ đạo cường giả, xa nhất tiến vào Tuyết Sơn tám nghìn dặm, khoảng cách này đã là từ Địch Nhung rót vào Đại Hạ liễu, nhưng là khi hắn phía trước, nhưng vẫn như cũ là một mảnh mịt mờ Tuyết Sơn.

Cho nên Địch Nhung người trăm ngàn năm qua, vẫn cho là Tuyết Sơn phía bắc hay là Tuyết Sơn, không có cuối.

Nhưng là nửa năm trước, bỗng nhiên có một chi quân đội từ trong núi tuyết đi ra, bọn họ cỡi một loại đặc thù hoang thú, Thanh Nguyên trên đại lục chưa từng có xuất hiện quá, bọn kỵ sĩ toàn thân bao phủ ở một loại kỳ lạ chiến giáp trong, cầm trong tay sắc bén binh khí, chỉ có hơn ngàn người bộ đội, nhưng hoành tảo cả Địch Nhung!

Địch Nhung vừa bắt đầu cũng không coi trọng, phái ra ba nghìn người kỵ binh đoàn, lại bị đối phương chỉ dùng một chiếc trà thời gian tựu tàn sát sạch sẻ, một người cũng không còn chạy đi.

Rồi sau đó Địch Nhung quân chánh quy vạn người đoàn giết ra, ở trên thảo nguyên cùng địch nhân hỗn chiến, lại là một chiếc trà thời gian, toàn quân bị diệt.

Sau đó, Địch Nhung phái ra một vị Nhị Phẩm Khai Thần cường giả, suất lĩnh ba vạn đại quân tiễu trừ. Nhưng là Nhị Phẩm Khai Thần chết trận, ba vạn đại quân tan tác ba Bách Lý, bị chém giết hai vạn bảy ngàn người, chỉ có ba nghìn người thừa dịp loạn trốn thoát.

Rồi sau đó, này một con quỷ dị kỵ binh đoàn, giống như không cần tiếp liệu giống nhau, ở Địch Nhung cảnh nội tung hoành ngang dọc, trước sau sát thương Địch Nhung quân đội mười bốn vạn người, chỉ dùng một tháng thời gian!

Địch Nhung căn bản làm không được bọn họ, thậm chí Vương Đình cũng bởi vì… này chỉ kỵ binh tiến tới gần, bị buộc dời liễu một lần.

Này một con quân đội tựa hồ không có gì tác chiến mục đích, tùy thời có thể ra hiện tại bất kỳ vị trí. Mà bọn họ khoảng cách Đại Hạ biên cảnh gần đây một lần, chỉ có một trăm hai mươi dặm, sau lại bởi vì khi hắn cửa phía sau xuất hiện một con Địch Nhung bộ đội, bọn họ mới quay đầu giết trở về.

Vì vậy, cả Đại Hạ cũng rất rõ ràng, những thứ kia kỵ binh một khi đem Địch Nhung hoàn toàn đánh bại, sẽ xuôi nam, giết chạy Đại Hạ mà đến!

Đối với Địch Nhung, đại hiệp mặc dù có thành tường nhưng thủ, nhưng là ai cũng không dám đem hi vọng ký thác vào những thứ này trên tường thành, Địch Nhung thảm bại, để cho bọn họ ý thức được, mình cũng không phải là chi kia quân đội đối thủ!

Mà hiện tại, này chi quân đội đang phía dưới núi tuyết xây dựng cơ sở tạm thời, tựa hồ đang đợi liễu "Hậu viên" !

Một chi ngàn người đội, đã làm cho cả Địch Nhung đều không thể chống đỡ, nếu như có nữa càng nhiều là kỵ binh chạy tới… Tất cả mọi người không dám tưởng tượng!

"Cùng Địch Nhung kết minh, chính là cả kế hoạch lớn trong mấu chốt nhất một khâu!" Bách Lý Thịnh Thế tức giận trách cứ nói: "Đại Hạ cùng Địch Nhung chính là kẻ thù truyền kiếp, Thương Lan chờ nước thấy Đại Hạ lớn như thế độ, cùng Địch Nhung cũng có thể cùng giải, bọn họ mới có thể để xuống hết thảy băn khoăn, cùng chúng ta liên thủ, đem trọn đại lục liên hợp lại!

Nhưng là ngươi, hết lần này tới lần khác phá hư này mấu chốt nhất một đốt!"

Hồng Vũ nháy mắt mấy cái, nhìn về phía Bách Lý Thịnh Thế, rất là thuần chân đích hỏi một câu: "Bách Lý đại nhân, xin hỏi ngài là ngu? Ép sao? Hoặc là cần ta giải thích cho ngươi một chút ngu? Ép ý tứ?"

Cái từ này ở Thanh Nguyên đại lục đương nhiên là không có, nhưng là Hồng Vũ thiếu gia nghe nói ở nhà mắng chửi người thời điểm, thường xuyên dùng đến, bởi vì dần dần truyền ra, lúc đầu Vũ Đô bên trong thành, những thứ này âm thầm chú ý Hồng Vũ mọi người là biết đến.

Bách Lý Thịnh Thế giận tím mặt: "Hồng Thắng Nhật! Ngươi thật là tốt dạy kèm tại nhà!"

Hồng Vũ hét lớn: "Bách Lý Thịnh Thế, ngươi thật là tốt biết thưởng thức!"

Hắn tiến lên một bước, lớn tiếng nói: "Ta mặc dù cũng không am hiểu chánh trị, nhưng là ta cũng vậy hiểu chánh trị chính là mọi người lẫn nhau tìm kiếm ích lợi nhu cầu. Địch Nhung hiện tại bị đánh được sẽ phải mất nước liễu, bọn họ so với chúng ta càng thêm cấp bách kết minh. Coi như là ta đem Ngả Hòa Mã đánh chết, Địch Nhung cũng giống nhau sẽ cùng chúng ta kết minh.

Nhưng là, Đại Hạ cần hướng Bắc Phương man di cúi đầu sao? Các ngươi khẳng định cũng biết Ngả Hòa Mã tiến vào Vũ Đô lúc diễu võ dương oai sao? Đại Hạ tôn nghiêm chính là như vậy bị các ngươi bán đứng sao?"

Bách Lý Thịnh Thế giận không kềm được: "Ngươi nói đạo lý rõ ràng, nhưng là hoang bắc đất địch nhân ngươi có biện pháp giải quyết sao? ! Nếu như không có, nói nhiều như vậy có cái gì ý nghĩa? Cùng Địch Nhung kết minh, đúng là có tổn hại quốc thể, nhưng là đây là hiện tại biện pháp duy nhất!"

Hồng Vũ không để ý tới hắn, hướng hoàng đế lãnh đạm nói: "Bệ hạ, ta nguyện ý lập nhiều quân lệnh trạng, tỷ số quân xuất chinh Bắc Phương!"

Vũ Tông hoàng đế ánh mắt ngưng tụ, chỉ một thoáng tâm tư bách chuyển.

Này tựa hồ là một diệt trừ Hồng Vũ thật là tốt cơ hội, chỉ dựa vào Đại Hạ một nước lực, nhất định là muốn chiến bại. Thậm chí coi như là Bách Lý Thịnh Thế kế hoạch thực hiện, liên hiệp cả Thanh Nguyên đại lục lực lượng, Vũ Tông hoàng đế cũng không có kỳ vọng quá lớn.

Nếu như Hồng Vũ chiến bại, dựa theo quân lệnh trạng, sẽ phải đưa hỏi chém!

Nhưng là Vũ Tông hoàng đế rất nhanh nghĩ tới một chút, quân quyền ở Hồng Thắng Nhật trong tay hoàn hảo chút, một khi đến Hồng Vũ trong tay, chỉ sợ hắn không bị khống chế a.

Huống chi, Đại Hạ xuất binh, trận chiến đầu tiên chí quan trọng yếu, thắng ủng hộ tinh thần, thua tiếp theo cũng nữa ngăn không được xu hướng suy tàn liễu.

Bách Lý Thịnh Thế một tiếng cười lạnh: "Chỉ bằng ngươi?"

Vũ Tông hoàng đế trầm giọng hỏi: "Ngươi muốn bao nhiêu binh mã?"

"Không cần triều đình phái binh, ta chỉ cần mang theo của mình Hoang Thú Kỵ Binh đoàn."

"Cái gì!" Mọi người thất kinh, lúc này có người quát mắng: "Khẩu khí thật là lớn!"

"Này thật sự là, không biết cho nên không sợ!"

Hồng Vũ Hoang Thú Kỵ Binh đoàn đúng là rất cường đại, nhưng là Hoang Thú Kỵ Binh đoàn có thể quét ngang cả Địch Nhung sao? Hiển nhiên không được. Nhưng là đối thủ làm được. Dưới tình huống như thế, Hồng Vũ vừa đâu tới cường đại như vậy tự tin? Này ở người khác xem ra, chính là không biết tự đại.

Bách Lý Thịnh Thế hừ lạnh một tiếng: "Vậy ngươi nghĩ muốn cái gì?"

Hồng Vũ ác thú vị bộc phát: "Cái gì lay động giặc cướp đòi nghịch ba mươi sáu đường Binh Mã đại nguyên soái… Danh hiệu, triều đình tổng yếu gia phong một sao?"

Vũ Tông hoàng đế một tiếng giận dữ mắng mỏ: "Hoang đường! Triều đình chuyện, há lại trò đùa!"

Hồng Vũ bĩu môi: "Ngươi đã có cho hay không!"

Bách Lý Thịnh Thế theo bản năng cảm thấy như vậy không ổn, hừ một tiếng nói: "Không biết tiểu nhi cũng muốn làm Binh Mã đại nguyên soái? Trừ phi bọn ta một đám cựu thần chết hết liễu!"

Hồng Vũ lạnh lùng nhìn hắn một cái, xoay người đối với Hoàng Hoàng đế đạo: "Bệ hạ, chuyện này không bằng chúng ta ngày mai nữa thương nghị."

Nói xong, hắn không đợi hoàng đế trả lời, xoay người rời đi ra khỏi cung vàng điện ngọc.

Hắn không phải là cùng hoàng đế thương lượng, chẳng qua là báo cho hoàng đế một tiếng quyết định của mình, thậm chí nói, là hắn ở giúp hoàng đế làm ra quyết định!

Vũ Tông hoàng đế tức sắc mặt xanh mét, hai tay thật chặc nắm chặt long ỷ tay vịn, hận không được lập tức hạ lệnh đem Hồng Vũ đánh vào Thiên Lao! Nhưng là hắn không dám!

Làm như vậy lời nói tại chỗ sẽ ép phản Hồng Vũ, Hồng Vũ không phải là Hồng Thắng Nhật, điểm này Vũ Tông hoàng đế thật ra thì rất rõ ràng.

Bách Lý Thịnh Thế trong mắt cũng muốn phun ra lửa, đây là Hồng Vũ đối với hoàng quyền trực tiếp nhất ác liệt nhất một lần khiêu khích!

Hồng Vũ đi ra đại điện, Vũ Tông hoàng đế nghiến răng nghiến lợi tuyên bố: "Bãi, triều!"

"Bãi —— triều —— "

Bên cạnh Đại thái giám cao giọng kêu đi ra, văn võ bá quan rối rít lui xuống đi. Phần lớn quan viên cũng cùng Hồng Thắng Nhật giữ vững khoảng cách, hiển nhiên cũng cảm thấy Hồng Vũ lần này là mình muốn chết liễu, hoàng đế bệ hạ làm sao có thể dễ dàng tha thứ hắn?

Hồng Thắng Nhật âm thầm thở dài, ngạnh sanh sanh bị buộc đến cái này tình cảnh, lựa chọn Hồng gia hay là lựa chọn trung Vua? Hồng Thắng Nhật trước kia còn có thể do dự hạ xuống, nhưng là hiện tại, hắn dĩ nhiên không chút do dự đứng ở thân nhân mình vừa.

"Vũ nhi, chờ một chút, cùng gia gia cùng nhau trở về."

Hồng Thắng Nhật ra khỏi đại điện, tựu la ở Hồng Vũ. Hồng Vũ cười, ông cháu lượng cùng đi ra liễu hoàng cung, ngồi lên xe ngựa trở về Hồng phủ.

"Ngươi tại sao bỗng nhiên muốn ngày mai rồi hãy nói?" Hồng Thắng Nhật có chút không giải thích được, Hồng Vũ cười hì hì: "Ngày mai ngài sẽ biết."

Lúc xế chiều, Hồng Vũ vấn an một chút Phương Lưu Vân cùng Vân Tư Nhạn, hai người so với mười tám võ cơ quan hệ muốn làm bất hòa một chút, Hồng Vũ có cái thời gian sẽ tới thăm, mặc dù lễ tiết thượng không có vấn đề, nhưng hai nàng khó tránh khỏi có chút u oán.

Phương Lưu Vân đồ nhi cửa lại đang ồn ào, Hồng Vũ chạy trối chết.

Vân gia từ trên xuống dưới cũng mắt ba ba địa mong đợi tiểu thư có thể đi vào Hồng gia cửa, nhưng là Vân Tư Nhạn cảm giác, cảm thấy mình cạnh tranh bất quá Quan Lăng, chớ nói chi là "Cường đại Trang Hàn" liễu.

Đến trưa thời gian trôi qua, Hồng Vũ ăn xong cơm tối, hừ tiểu khúc phá hủy của mình sân, đứng ở Trùng Tiêu Lâu, vui thích ảo tưởng, nơi này các loại cơ quan, thật ra thì cũng có thể cải tạo hạ xuống, biến thành một chút rất thú vị "Giúp tính" khí giới a.

"Các cô nương, khuya hôm nay ai tới thị tẩm?"

Không có một người trả lời, ngày hôm qua thiếu gia đem tất cả hành hạ thật sự quá, mười bảy cá cô bé hôm nay cả ngày cũng không xuống giường, hơi chút nhúc nhích hạ thân đau đến muốn chết.

Quan Lăng lặng yên không một tiếng động đứng ở cửa, xảo tiếu ngâm ngâm nhìn của hắn.

Hồng Vũ vui mừng quá đỗi, ngao một tiếng Lang Hào nhào tới.

Trang Hàn trong phòng một thân thầm than, nàng hay là mại bất quá đạo kia khảm. Này thuần túy là tính cách tác dụng, nàng cùng thiếu gia trong lúc đã sớm không có bất kỳ chướng ngại, Hồng lão gia tử cũng bởi vì cha của nàng Trang Thu Thủy nguyên nhân đối với nàng vài phần kính trọng, tương lai gả vào Hồng gia không có bất cứ vấn đề gì. Nhưng là nàng chính là làm không được như vậy chủ động. Hai canh giờ sau, Hồng Vũ thần thanh khí sảng từ Quan Lăng trên người bò dậy, cô bé mềm liệt ở trên giường, bị thiếu gia hành hạ toàn thân không có một chút khí lực, ửng hồng sắc trước mặt sắc biểu hiện ra nàng mới vừa kinh nghiệm vô cùng thượng vui thích, nhưng là nàng thật sự có chút ít hối hận, mình dũng khí quá lớn, lại một người tìm đến thiếu gia, tìm một chút để cho hắn cho hành hạ chết!

Nàng vô cùng hâm mộ lên Trang Hàn, có nhiều như vậy tỷ muội có thể giúp nàng chia sẻ.

Hồng Vũ hôn một chút gương mặt của nàng: “Chờ ta a, ta rất nhanh sẽ trở lại.”

Hồng Vũ lặng lẽ đi ra cửa liễu, Quan Lăng không hỏi hắn đi làm cái gì, nhưng là Hồng Vũ sau khi đi, Quan Lăng cắn răng gượng chống, đứng lên, nói gì khuya hôm nay cũng muốn chạy trốn, nếu không chờ thiếu gia trở lại, nữa hành hạ một phen nàng thật muốn chết rớt.

Quan Lăng gương mặt vừa đỏ, mình đã dùng tới liễu nữ nhân thân thể có thể thỏa mãn nam nhân bất kỳ một cái nào bộ phận, từ trước đến sau từ trên xuống dưới, lần đầu tiên đã bị hắn toàn diện khai phá liễu, nhưng là thiếu gia làm sao lại mạnh như vậy!

Quan Lăng vịn tường, chiến chiến nguy nguy ra khỏi cửa phòng, đã nhìn thấy một bên Mặc Cơ nhìn có chút hả hê nhìn

nàng, Quan Lăng trong lòng cười khổ, ngoài miệng nhưng quật cường: "Ngươi so với ta cũng không tốt đến đi đâu."

Mặc Cơ nhất thời mặt liền biến sắc, vịn tường đàng hoàng đi trở về.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Lĩnh quân Bắc thượng (hạ)

Bách Lý Phủ.

Đây là Hồng Vũ lần thứ hai tới.

Lần trước Hồng Vũ ở chỗ này đánh bại Bách Lý Phong Ma, đưa tới Bách Lý Thịnh Thế điên cuồng trả thù. Nhưng là lần này, hoàn toàn bất đồng liễu.

Hồng Vũ lăng không mà đứng, hai tay chắp sau lưng.

Hắn tựu như vậy đứng, có thể coi là là Bách Lý Thịnh Thế đứng ở trước mặt hắn, cũng không thể có thể phát hiện hắn.

Dạ Phong (gió đêm) phơ phất, Hồng Vũ cúi đầu nhìn phía dưới một cái, mới vừa ở Quan Lăng trên người sính liễu một phen nam nhân hùng phong, hắn chính là đắc chí vừa lòng thời điểm.

Mà ngay mới vừa rồi, hắn nghe được phía dưới Bách Lý Thịnh Thế ở mới dâng tiểu thiếp trong phòng ra sức đụng nhau, lão bò một loại gầm nhẹ.

Hồng Vũ có thể hiểu, hôm nay mình đem Bách Lý Thịnh Thế cùng hoàng đế khiến cho rất buồn bực, bọn họ cần phát tiết.

Nhưng là Hồng Vũ không hiểu chính là, ngươi cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân cường giả, làm sao thời gian một chén trà công phu tựu xong việc?

Hắn tiện tay xây dựng liễu một cái trận pháp kết cấu, bỏ lại đi, đem nam gầm nhẹ nữ thở gấp thanh âm làm bản sao.

Sau đó vẫn chờ đến hiện tại, người phía dưới đều ngủ chín.

Hồng Vũ sân vắng lửng thững đi tới Bách Lý Thịnh Thế gian phòng. Cả Bách Lý Phủ phòng ngự trận pháp đối với hắn mà nói, thùng rỗng kêu to. Bách Lý Thịnh Thế linh giác đối với hắn mà nói, thùng rỗng kêu to!

Hồng Vũ đi tới đầu giường, xem một chút Bách Lý Thịnh Thế mới dâng tiểu thiếp, vừa rút lui miệng: "Lão này lãng phí thứ tốt." Sau đó, hắn giải khai quần… Hắn ở Bách Lý Thịnh Thế đầu giường gắn đi tiểu, nâng lên quần sau, tìm văn chương, ở màn lụa một bên viết một hàng chữ: Hồng Vũ đến chỗ này một bơi!

Suy nghĩ một chút, hắn lại đang khác một mảnh màn lụa thượng tiếp tục viết: Ngắn nhỏ mà không xốc vác, mại lực nhưng còn vô lực, tiếng hô châu báu cụ nhỏ, dục vọng sâu tiết sớm, tốt phân nước Điền lão bò vô lực, tốt hoa thuần mật tàn điệp gãy gà! (HV: Đoản tiểu nhi bất tinh hãn, mại lực khước hoàn vô lực, hống thanh đại khí cụ tiểu, dục vọng thâm tiết đích tảo, hảo thủy phì điền lão ngưu vô lực, hảo hoa thuần mật tàn điệp đoạn kê!)

Vũ thiếu gia nhìn của mình "Bản vẽ đẹp", xiêu xiêu vẹo vẹo, bảy vượt qua tám dựng thẳng, so sánh với gà móng vuốt bào thật là tốt không tới đi đâu, hắn rung đùi đắc ý hay là rất hài lòng.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Hồng Vũ đi theo gia gia cùng đi ra cửa, gia gia tiến lên trên hướng, hắn đang ở phía ngoài chờ. Quả nhiên rất nhanh, thì ý chỉ truyền đến, thụ Hồng Vũ "Chinh Bắc Đại tướng quân", Thống soái Hoang Thú Kỵ Binh đoàn, xuất chiến Bắc Phương chiến trường.

Hồng Vũ tối hôm qua thượng nhìn như trò đùa cử động, trên thực tế thật sự hô ứng ban ngày nghị luận. Ngươi Bách Lý Thịnh Thế không phải nói ta không có tư cách ư, ta liền chứng minh cho ngươi xem, lúc đầu ta so sánh với ngươi có tư cách!

Hồng Thắng Nhật sau khi đi ra, thật tò mò hỏi: "Ngươi rốt cuộc dùng cái biện pháp gì, để cho Bách Lý Thịnh Thế cái kia người bảo thủ dễ dàng như vậy đáp ứng?"

Hồng Vũ gục ở gia gia bên tai nói, Hồng Thắng Nhật tức râu mép thẳng đầu: "Hồ nháo! Hồ nháo! Quá hồ nháo liễu!"

Hồng Vũ cười to đi, triệu tập Hoang Thú Kỵ Binh đoàn chuẩn bị xuất chinh.

Chờ đến lúc xế chiều, Hồng Vũ châm chọc Bách Lý Thịnh Thế cái kia một thủ vè thuận miệng đã tại Vũ Đô đầu đường cuối ngõ lưu truyền ra, Bách Lý Thịnh Thế tức quát lên như sấm, cả Bách Lý Phủ bọn hạ nhân câm như hến, tiểu tâm dực dực, Bách Lý Thịnh Thế đã trượng đập chết ba hạ nhân liễu.

Hồng phủ trong, gia gia cùng bà nội có chút bận tâm: "Thật không dùng hai người chúng ta cùng ngươi đi Bắc Phương?"

Hồng Vũ cười hì hì, từ từ đem hơi thở của mình buông ra, nhưng là khống chế ở một rất nhỏ trong phạm vi, gia gia cùng bà nội vẻ mặt khiếp sợ, không bao giờ … nữa cưỡng cầu cháu mang theo mình lão hai cái.

Hồng Vũ trở về Hoang Thú Kỵ Binh đoàn tinh thần đại chấn.

Ba ngày sau đó xuất chinh, trong triều quan viên nhưng không có người nào đến đây tiễn đưa. Nhưng là quân đội nhóm lớn tướng lãnh bao gồm Kiều Nguyên Thần ở bên trong, toàn bộ trình diện.

Bởi vì Hoang Thú Kỵ Binh đoàn chỉ có hơn một trăm người, mọi người ở Hồng phủ trước mặt trên quảng trường tập hợp, tuyên thệ trước khi xuất quân xuất chinh.

Hồng Vũ lặng lẽ đem đêm hôm đó dùng trận pháp làm bản sao một đoạn thanh âm truyền phát ra, Bách Lý Thịnh Thế lão bò một loại tiếng thở dốc, tiểu thiếp nũng nịu khóc nỉ non thanh âm, truyền khắp cả Huân Quý Khu.

Mọi người cười vang, vênh váo tự đắc lên đường.

Bách Lý Thịnh Thế ở trong nhà tức thiếu chút nữa hộc máu: "Hỗn trướng tiểu tử, mà để càn rỡ nhất thời, chờ ngươi chiến bại, nhìn lão tử làm sao thu thập ngươi!"

Hồng Vũ ra khỏi thành, cẩn thận mỗi bước đi, trải qua một loại nơi sườn núi thời điểm, lại càng liên tiếp nhìn quanh, Kỷ Lập Kiêu có chút bất minh sở dĩ: "Ngươi nhìn cái gì đâu?"

Trang Hàn đẳng nữ nhưng nhớ tới chuyện lúc trước, hừ lạnh một tiếng tức giận nói: "Người ta nhưng là đám người đâu, hừ!" Hồng Vũ lúng túng, gãi gãi đầu. Mai Thiên Vũ thủy

chung không có xuất hiện, Hồng Vũ trong lòng có chút thất vọng. Lần này trở lại, vội vả lại muốn xuất chinh. Mà hắn và Vũ Tông hoàng đế ở giữa mâu thuẫn càng thêm trực tiếp kịch liệt, sau này hai người muốn gặp mặt, chỉ sợ là càng thêm khó khăn liễu.

"Ai…"

Hồng Vũ trong lòng, âm thầm thở dài.

Đang lúc này, bỗng nhiên Kỷ Lập Kiêu bĩu môi một cái, Hồng Vũ khác biệt phát hiện, này tòa sườn núi nhỏ thượng lại thật xuất hiện một cô bé.

Cô bé thật nhanh mà đến, đến dưới sườn núi, cười dài nói: "Vũ thiếu gia, ta đi theo ngươi cùng đi, không tính là gánh nặng sao?"

Phương Lưu Vân dĩ nhiên không thể coi như là gánh nặng, nàng tinh thông trận pháp, bản thân cũng đã là Tứ Phẩm Thông Pháp tu vi đỉnh cao liễu, đúng là một đại trợ lực.

Hồng Vũ phát hiện không phải là Mai Thiên Vũ, hơi có chút thất vọng, nhưng là Phương Lưu Vân tiếu sanh sanh đứng ở nơi đó, cũng dưỡng nhãn.

"Vũ Đô bên trong chuyện tình ngươi cũng sắp xếp xong xuôi?"

Phương Lưu Vân mãn bất tại hồ: "Có thể có chuyện gì? Cũng giao cho các đệ tử tốt lắm."

Nàng trên thực tế có chút "Nội tình" chưa nói, những thứ kia đệ tử không lớn không nhỏ, tối ngày hôm qua sảo nàng một đêm, Phương Lưu Vân thật sự là bị buộc bất đắc dĩ, mới đuổi theo đi theo Hồng Vũ cùng đi ra thu. Nàng nếu là không đáp ứng, đoán chừng các đệ tử có thể phiền nàng ba tháng.

Hồng Vũ theo bản năng lại đi trên sườn núi nhìn một chút, Phương Lưu Vân che miệng hồ lô: "Ít cũng không cần nhìn, sườn núi phía sau không ai."

Hồng Vũ ấm ức: "Làm sao rất nhớ các ngươi mỗi người, cũng so sánh với thiếu gia ta còn muốn hiểu rõ chính mình."

Phương Lưu Vân tiện tay một ngón tay: "Di, nơi đó có chỉ trộm tinh Miêu nhi!"

Các cô gái cười trộm, Hồng Vũ nét mặt già nua đỏ bừng.

Đội ngũ tiếp tục hướng trước, rời đi Vũ Đô đã hai mươi dặm liễu, Hồng Vũ âm thầm thở dài, không hề nữa trì hoãn: "Hết tốc độ tiến về phía trước!"

Mọi người chợt thúc giục dưới người hoang thú tọa kỵ, tiếng sấm cuồn cuộn đi phía trước phi đi.

Ban đêm, bọn họ chạy tới một cái thành nhỏ Hồn huyện.

Ở ngoài thành thu hoang thú tọa kỵ, mọi người tựa như một loại thương đội giống nhau vào thành nghỉ ngơi.

Hồng Khê ngay cả chạy mấy nhà khách sạn, cũng buồn bực đi ra ngoài: "Thiếu gia, tất cả đều đầy ngập khách liễu."

Hồn huyện mặc dù không lớn, nhưng là bởi vì khoảng cách Vũ Đô rất gần, cho nên thương lữ lui tới tần phồn, nhân khẩu tại đây mặc dù không coi là nhiều, nhưng là khách sạn rất nhiều.

Dưới tình huống bình thường tuyệt sẽ không xuất hiện tình huống như thế.

"Tất cả gian phòng cũng bị người bao xuống liễu." Chưởng quỹ cũng là cái này trả lời.

Thứ tư nhà khách sạn thời điểm, Hồng Khê có chút căm tức liễu: "Bị người nào bao xuống rồi?"

"Vị kia khách quý tại hậu viện ở đâu."

Hồng Khê trong lòng cảm thấy có cái gì không đúng, hướng hậu viện đi tới: "Ta đi xem một chút."

"Khách quan, đừng…"

Hồng Khê đã đến hậu viện, đẩy cửa ra tiến vào.

Sau ót một trận kình phong đánh tới, Hồng Khê quát to một tiếng "Không tốt", chợt hướng phía trước bổ nhào về phía trước. Hắn không có tu luyện quả vũ kỹ, nhưng là dù sao đi

theo nhiều như vậy cường giả bên cạnh, phản ứng hay là rất nhanh.

Nhưng là phía trước bỗng nhiên xuất hiện một con giầy thêu, đông một tiếng kết kết thật thật đá vào hắn trên ót, Hồng Khê hai mắt vừa lộn ngất đi.

Chỉ chốc lát sau, Trương Đông Lôi đầy bụng nghi vấn trở lại: "Thiếu gia, Hồng Khê bị người dùng sợi dây treo ngược ở cửa, thật giống như bị đánh bất tỉnh, ta lo lắng có mai phục, về trước tới thông báo một tiếng."

Hoang thú kỵ sĩ cửa nhất thời om sòm đứng lên: "Cái gì, còn có người dám đánh chúng ta người!"

"Các huynh đệ, giết đem đi vào!"

"Thiếu gia, hạ lệnh sao!"

Hồng Vũ mặt nhăn nhíu, hắn cảm giác, cảm thấy chuyện có chút kỳ hoặc: "Ta đi xem một chút."

Cửa hậu viện miệng, Hồng Khê rất đáng thương cái chăn người buộc tay chân rớt tại cửa trên xà nhà.

Hồng Vũ thở dài trong lòng một tiếng, cười khổ nói: "Công Chúa Điện Hạ cần gì làm khó những thứ này hạ nhân đâu?" Nhưng là trong viện không có phản ứng. Tất cả mọi người ở phạm nói thầm, thiếu gia làm sao khẳng định như vậy chính là Thiên Vũ công chúa? Qua một hồi lâu, Hồng Vũ suy nghĩ một chút tiến lên, đẩy cửa ra đi vào. Cùng Hồng Khê giống nhau, hắn lập tức nhận được đánh lén.

Một đám hoang thú kỵ sĩ kinh hãi sẽ phải tiến lên, lại bị Hồng Thân rất nặng ổn cản lại: "Đừng đi thêm phiền."

Chạm mặt một con giày thêu mắt thấy sẽ phải đá vào Hồng Vũ trên người, nhưng ngạnh sanh sanh đích dừng lại.

Hồng Vũ cười nói: "Làm sao không đá, ta chính là tới cho ngươi bắt nạt."

Trước mặt cô bé đôi mi thanh tú hướng về phía trước, giả vờ cả giận nói: "Ngươi cho rằng Bổn cung không dám!"

Nàng một cước này tiếp tục đá, lại không cái gì lực đạo cùng tốc độ, bị Hồng Vũ nhẹ nhàng một thanh mò ở, cợt nhả nắm nàng chân bó. Mai Thiên Vũ xấu hổ và giận dữ, cắn môi giãy dụa nói: "Ngươi, ngươi buông ra ngươi… " " ta liền không." Hắn vung tay lên, sau lưng hai miếng viện môn loảng xoảng lang đóng kín. Sững sờ đầu thanh hoang thú kỵ sĩ cửa hướng Hồng Thân tự đáy lòng kính nể khoa tay múa chân liễu một ngón tay cái. Hồng Thân bày ra một bộ bí hiểm tư thái cười.

Trong sân, Mai Thiên Vũ luống cuống, Hồng Vũ đích tay theo chân của nàng đã sờ lên, nhẹ nhàng ôm bờ eo của nàng, hắn thấy Hồng Vũ càng đến gần càng gần, nhưng bỗng nhiên mất đi khí lực toàn thân, đôi môi mềm nhũn, đã bị hôn lên.

"Ngô ——" nàng phấn khởi phản kháng, đôi bàn tay trắng như phấn dùng hết liễu khí lực chuy ở Hồng Vũ trên ngực, nhưng giống như là con mèo nhỏ bắt nữa. Hồng Vũ hắc hắc cười dâm đảng: "Dùng sức phản kháng sao, nếu là quá hàng phục liễu bổn thiếu gia cũng không còn ý tứ."

Mai Thiên Vũ dở khóc dở cười, Hồng Vũ ôm nàng, nhìn ánh mắt của nàng, nghiêm túc nói: "Ngươi có thể tới, thật tốt! Trở lại mấy ngày qua, ngươi không biết ta có suy nghĩ nhiều ngươi."

"Hừ, đó chính là nói ngươi mất tích này một năm cũng không có nghĩ tới ta."

"Muốn chết ta…"

Hắn vừa hôn lên đi.

Lúc ăn cơm tối, Mai Thiên Vũ cùng Hồng Vũ cùng đi ra, Công Chúa Điện Hạ dùng hết liễu tất cả khí lực, mới bảo vệ liễu mình cuối cùng phòng tuyến, không để cho sắc lang trẻ hư được như ý, nhưng là trước ngực một đôi tiểu bạch thỏ đã tại trẻ hư bàn tay to trong biến hóa một chút cũng không có mấy lần hình dáng, làm cho Hồng Vũ hai mắt máu đỏ, tắm? Hỏa? Đốt? Thân.

Mai Thiên Vũ đã đổi một thân nam trang, nàng đi theo Hồng Vũ bên cạnh bao nhiêu có chút không có phương tiện, vì

vậy Công Chúa Điện Hạ dương dương tự đắc, cảm giác mình "Sớm có chuẩn bị" .

Một đêm này, Hồng Vũ chạm vào Kỷ Lập Kiêu gian phòng, cũng chỉ có nữ tướng nữ cường hãn thể chất còn có thể thừa nhận Hồng Vũ bão tố.

Nghỉ ngơi một đêm, tiếp tục Bắc thượng. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Vào thành không dễ (thượng)

Khổng lồ Thiên Cơ thành phun ra nuốt vào chung quanh hết thảy. Nhân khẩu tiến tiến xuất xuất, hàng hóa tiến tiến xuất xuất. Dùng hoang thú cùng gia súc tạp giao, ra đời khổng lồ súc thú lực lớn vô cùng, lôi kéo từng chiếc mười trượng xe ngựa, nhanh chóng ở cửa thành bên trong thông qua, đem các loại vật liệu vận vào Thiên Cơ thành, lại đem các loại phế vật đưa ra.

Đứng ở dưới thành tường, mới có thể chân chính cảm nhận được chỗ ngồi này thiên cổ hùng thành rộng lớn mạnh mẽ. Hồng Vũ ở cửa thành ngẩng đầu, tầm mắt tốc độ cao hướng về phía trước, kia thành tường phảng phất đã tại tận trời chi.

Triệu Đông Hải cảm khái một tiếng: "Mặc dù ta từ nhỏ sinh trưởng ở chỗ này, cũng là mỗi một lần đã gặp nàng, ta như cũ rung động không dứt "

Đây là loài người bởi vì tự thân nhỏ bé, đối với hết thảy vĩ đại sùng bái, cũng sẽ không bởi vì nào đó thói quen mà giảm bớt chút nào.

Hồng Vũ tràn đầy hiểu được gật đầu, Triệu Đông Hải cười cười nói: "Vũ thiếu gia, chúng ta vào đi thôi."

Mọi người hướng cửa thành bước đi, Thiên Cơ thành quá lớn, cho nên ngoài thành rất cho sạch, không giống như là Vũ Đô ngoài thành, còn có đại lượng không tuân theo quy định xây dựng.

Mỗi một tòa cửa thành cũng cao gần ba mươi trượng, chiều rộng hai mươi trượng. Dù vậy rộng lớn, như cũ lộ ra vẻ chật chội, tiến tiến xuất xuất đội ngũ hết sức bận rộn, canh giữ ở cửa vệ binh số lượng đạt đến ba trăm người, khôi giáp tiên minh, vừa nhìn chính là gia tộc tinh nhuệ.

Trên đầu thành, lại càng có cường đại võ giả, người mặc Huyền Binh chiến giáp, suất lĩnh lấy chiến sĩ tiểu đội tuần tra, những thứ kia võ giả mắt sáng như đuốc, không ngừng quét

mắt dưới thành, đem hết thảy nguy hiểm bóp chết ở nảy sinh trạng thái.

Bỗng nhiên một trận ăn uống thanh từ bận rộn đám người phía sau truyền đến: "Cút ngay xuống ngươi mắt chó, cũng không nhìn một chút ai vậy nhà đích xe ngựa, là ngươi kia đê tiện súc thú có thể đoạt nói không "

Theo một tiếng này quát mắng, cửa thành động chi bỗng nhiên sáng lên một mảnh võ khí tia sáng, người phía sau thấy không rõ phía trước rốt cuộc xảy ra chuyện gì, nhưng là rất nhanh cũng cảm giác được một cổ nổ tung lực lượng đập vào mặt. Theo sát liên tiếp tiếng kêu thảm thiết, mấy người tính một đầu hình thể khổng lồ súc thú bị vẻ này võ khí lực hung hăng đánh bay, thê thảm té đi ra ngoài.

Mọi người cuống quít né tránh, nhưng là cửa thành phụ cận người thật sự là quá nhiều, căn bản tránh né không ra. Có mấy người xui xẻo cái chăn nện vào, nhất là hai người bị súc thú đặt ở liễu phía dưới, tại chỗ chặt đứt vài căn cốt đầu, gục trên mặt đất rầm rì không đứng dậy nổi.

Cửa thành phụ cận mọi người nhất thời nổi giận: "Người nào kiêu ngạo như vậy nơi này chính là Thiên Cơ thành "

Phía trước có một đội vệ sĩ đang mặc khôi giáp, vênh váo tự đắc tiêu sái liễu đi ra ngoài, cầm đầu võ giả dùng sức vỗ khôi giáp của mình trên ngực một quả tộc huy, hừ lạnh một tiếng nói: "Một đám ngu ngốc mù các ngươi mắt chó hảo hảo xem một chút ai vậy, Thiên Cơ thành? Hừ, cả Thiên Cơ thành cũng là Kỷ gia, các ngươi muốn thế nào?"

Những thứ kia tức giận dân chúng vừa nhìn thấy kia mai tộc huy, nhất thời cúi đầu, giận mà không dám nói gì. Mặc dù địa vị của bọn họ rất thấp, cũng biết đó là Thiên Cơ thành Kỷ gia tộc huy, có thể sử dụng tộc huy người, ở Kỷ gia cũng có thân phận địa vị, có thể gọi được với danh hiệu.

Những người này đúng là có tư cách ở Thiên Cơ thành bên trong hoành hành ngang ngược, không phải là bọn họ có thể trêu chọc.

Trong tình hình chung, đại thị tộc có thể trùng điệp mấy ngàn năm, nhất định tổ quy sâm nghiêm, không được tự tiện khi dễ trên lãnh địa dẫn dân. Nếu không phải như thế, đã sớm bị đẩy ngã.

Nhưng là bất luận kia một đời, luôn luôn một chút bất thành khí phá sản. Chỉ cần gia tộc phần lớn cũng là tốt, vậy thì có thể tiếp tục theo bánh xe lịch sử cuồn cuộn về phía trước kéo dài. Những thứ này phá sản cũng chỉ có thể coi như là giới tiển chi nhanh-mạnh mẽ

Cửa thành phụ cận người thầm hô xui xẻo, hôm nay đụng phải Kỷ gia không nói đạo lý người. Bọn họ né tránh đến vừa, lẫn nhau chen chúc ở chung một chỗ, đem khổng lồ súc thú cùng xe ngựa chặc chẽ sắp hàng, mới từ đang lúc tránh ra liễu một cái coi như rộng rãi lối đi.

Một đội kia vệ sĩ vẫn như cũ là như vậy vênh váo tự đắc thông qua liễu. Ở nơi này một đội vệ sĩ phía sau, là một đoàn đắt tiền xe ngựa, hai đầu bát phẩm hoang thú dẫn dắt, lỗ mũi không ngừng phun ra từng đạo lửa đỏ nhiệt khí, bị làm cho sợ đến chung quanh súc thú một trận tao loạn, đặng đạp trong lúc lại đả thương không ít người.

Bên trong xe ngựa nhưng truyền đến một trận cười khẽ thanh: “Hì hì, tiểu ngươi nhìn, thật tốt chơi.”

“Đó là, ta này hai đầu Hỏa Vân Bạo Ngưu nhưng là xài đại giới tiễn mua được, kể từ khi ta dùng này hai đầu bát phẩm hoang thú kéo xe, một đường thông suốt không trở ngại, không còn có những thứ kia dân đen súc thú dám theo đoạt nói.”

“Thật tốt quá, tiểu ngươi nghĩ biện pháp cũng cho ta chuẩn bị hai đầu, không, ta muốn tám đầu, kia mới uy phong. Đến lúc đó nhìn người dân đen dám ở trước mặt của ta càn rỡ, tựu khu sử hoang thú một ngụm ăn hắn “

Cái thanh âm kia rất thanh thúy dễ nghe, nói vậy người cũng đích thị là tuyệt mỹ. Chẳng qua là giọng nói trong lúc khinh bạc cuồng vọng, thị nhân mạng như cỏ giới, làm cho lòng người sinh chán ghét.

Kia "Tiểu" chẳng những không phản đối, ngược lại cười ha ha: "Tân tiểu thư nhớ quá pháp. Ngươi yên tâm, chuyện này bao ở trên người của ta, bất quá không thể gấp gáp, hoang thú chuyện tình ngươi cũng biết, có thể không thể cầu. Tuy nói chẳng qua là bát phẩm, nhưng là ta cuối cùng cấp cho ngươi xứng thành cùng một loại hoang thú tám đầu mới thể diện đẹp mắt."

Tân tiểu thư vui sướng nói: "Tốt, vậy thì giao cho ngươi, tiểu ngươi làm việc ta yên tâm."

Xe chậm rãi mà đi, hết sức vững vàng. Đây là dùng Huyền Binh kỹ thuật chế tạo kiểu mới xe ngựa, chẳng những tốc độ cực nhanh, hơn nữa cơ hồ không có xóc nảy, ngồi ở bên trong hết sức thư thích.

Trải qua mọi người bên cạnh thời điểm, có người chứa đảm ngẩng đầu nhìn liễu một cái, xuyên thấu qua màn xe khe hở, loáng thoáng có thể thấy bên trong xe ngồi một nam một nữ, nam đã gầy xương bọc da, sắc mặt thanh hắc, một bộ bị tửu sắc lấy hết liễu thân bộ dáng. Nữ nhưng xinh đẹp động lòng người, phấn tinh trắng nõn trước mặt gò má, nước Linh Linh ánh mắt, kiều nhanh chóng kiều nhanh chóng lông mi, nói không ra lời thiếu nữ mê người.

Xe đến ngoài thành, Tiểu Kỷ Kiệt tựu thấy được Hồng Vũ đoàn người.

Hắn tìm đem thời gian đắn đo rất khá, quả nhiên vừa lúc ở nơi này gặp được "Mục tiêu".

Trên thực tế hắn đầu tiên nhìn là thấy được Kỷ Kiêu, hung hãn bé con vóc người thon dài cao ngất, vừa cõi một đầu hoang thú, ở ngoài thành thật có loại hạc giữa bầy gà cảm giác.

Kỷ Kiệt biết Kỷ Kiêu —— Kỷ Cấn Viễn chuyện tình chưa tính là dư luận xôn xao, nhưng là nghĩ không sai biệt lắm, Kỷ gia có chút thân phận mọi người biết rồi, bất quá mọi người chẳng qua là tại chỗ một trò cười. Kỷ Kiêu bất quá là bàng chi một đứa cô nhi, Kỷ Cấn Viễn là ai? Coi như là ở cả Kỷ gia, cũng là có thể sắp xếp thượng danh hiệu, nhưng là hắn coi

trọng một nữ nhân, lại dùng hết liễu các loại thủ đoạn lại không thể làm cho đối phương khuất phục, tự nhiên khai ra người khác cười nhạo.

Kỷ Kiệt cũng tốt nữ sắc, nhìn Kỷ Kiêu kia giấu ở Huyền Binh chiến giáp ở dưới mê người vóc người, hắn âm thầm nuốt từng ngụm nước, sau đó đổi một bộ khuôn mặt tươi cười, đối với bên cạnh tân ngọc nói: "Tân tiểu thư, ta hôm nay muốn dẫn ngươi đi địa phương cảnh sắc tuyệt đối tốt, ngươi đang ở đây Tinh Phong thành bên kia khẳng định chưa từng thấy tương tự…"

Phía trước vệ sĩ đã sớm được rồi kỷ Kiệt phân phó, đấu đá lung tung hướng Hồng Vũ đám người đi.

Mà ở bọn họ đi qua sau, cửa thành phụ cận dần dần khôi phục hối hả chiếu cố bận rộn, một gã lão giả đeo hai tay, không nhanh không chậm tiêu sái, lực chú ý nhưng khóa liễu phía trước kỷ Kiệt đoàn xe.

Hắc thúc thật ra thì rất là khinh thường kỷ Kiệt người như thế, nhưng là không có biện pháp, ai bảo người ta là Kỷ gia chính phòng đệ đâu?

Hắc thúc thân phận cùng Triệu Đông Hải tương tự, cũng là Kỷ gia gia thần sau, cũng không họ Kỷ, nhưng là trên thực tế cũng là Kỷ gia người. Hắc thúc vẫn phụ thuộc vào vị kia thiếu gia phụ thân của, hơn nữa hắn năm nay chỉ có năm mươi tuổi, đã là nhất phẩm một sao, tương lai tiền đồ thật xa, nhất định còn nghĩ tiếp tục đuổi theo thiếu gia, thiếu gia phân phó hắn mặc dù không vui, nhưng là không thể không cho mặt.

Kỷ Kiệt đội ngũ đấu đá lung tung, rất nhanh rồi cùng Triệu Đông Hải đám người gặp được.

Triệu Đông Hải né tránh một chút, không nghĩ tới đối phương nhưng theo sát chợt lóe thân, kết kết thật thật đụng vào liễu hắn trên chiến mã.

"Ai nha" người nọ hét thảm một tiếng té trên mặt đất. Kỷ Kiệt hộ vệ lập tức một loạt mà lên, rút đao mà đứng đem Hồng Vũ đám người bao vây lại.

“Thật to gan dám ở Thiên Cơ thành ngoài phóng ngựa đả thương người “

“Các ngươi là người nào, khi dễ chúng ta Thiên Cơ thành không người nào không “

“Nói nhiều như vậy cho cái gì, trước bắt lại liễu đưa đến phủ nha trị tội…”

Kỷ Kiệt người khác thanh khiếu hiêu, ác nhân cáo trạng trước. Kỷ Hoành đã sớm thấy được những người đó ở cửa thành trong động lớn lối, hừ lạnh một tiếng tiến lên phía trước nói: “Kỷ gia chỉ sợ không phải các ngươi chủ năng làm liễu chủ sao?”

“Chết tiệt lão già kia, ngươi chán sống? Biết nhà chúng ta thiếu gia là ai chăng, cũng dám nhảy đi ra ngoài phun phẩn?” Vệ sĩ thủ lĩnh vốn là tựu đón nhận ra lệnh, làm hết sức vén lên sự đoan, vì vậy không cố kỵ chút nào.

Kỷ Hoành giận tím mặt: “Tốt ca cẩu đảm nô tài “

Hắn khoát tay, một con tia sáng bàn tay nhanh chóng bành trướng, trong nháy mắt đã đến cửa thành lớn nhỏ, một thanh hướng tên kia vệ sĩ thủ lĩnh bắt đi qua.

Phía sau Hắc thúc hơi giật mình, Nhất Phẩm Hợp Chân cũng có sự phân chia mạnh yếu, vốn là Kỷ Hoành ở gia tộc chi cũng không bị coi trọng, bởi vì hắn là công nhận Nhất Phẩm Hợp Chân so với kém hơn nhỏ, hơn nữa tư chất ở Nhất Phẩm Hợp Chân chi cũng là xếp hạng vị trí cuối, lại không nghĩ rằng này một chuyến đi ra ngoài, gặp được đại tạo hóa, chẳng những đột phá trở thành nhất phẩm một sao, hơn nữa nhìn đi tới thực lực ở nhất phẩm một sao chi không tính là người yếu.

Hắn không dám trì hoãn, thân hình thoáng một cái tại chỗ biến mất. Mới vừa rồi đứng ở bên cạnh hắn mấy người, chỉ cảm thấy thấy hoa mắt kia vị lão nhân tựu biến mất, nhất thời thất kinh, cũng biết gặp phải chân chính võ đạo cường giả.

Hắc thúc ra hiện tại xem ra tia sáng bàn tay to phía trước, lấy thân hình của mình chặn lại cái tay kia chưởng. Kỷ Hoành mặt liền biến sắc, kia chỉ bàn tay to đọng lại ở giữa không trung, trống rỗng mà không phát.

“Hắc Vô Thường “

Nhất Phẩm Hợp Chân trong lúc đều biết, Kỷ Hoành dĩ nhiên biết hắn là ai vậy.

Lắc mình ra Hắc thúc trên người khí thế bộc phát, không bao giờ… nữa là vừa mới cái kia tầm thường lão đầu nhi, nhất phẩm một sao thực lực cường đại làm hậu thuẫn, cả người hắn tựa như một tôn giống như núi cao đứng sửng ở trước cửa thành.

Trên đầu thành những thứ kia tuần tra võ giả cùng binh lính, đã chú ý tới tình huống của nơi này, nhanh chóng tụ lại tới đây chuẩn bị xử trí khẩn cấp tình huống. Nhưng nhìn đến hai đại nhất phẩm một sao xuất thủ, tất cả đều trầm mặc.

Cũng là Kỷ gia người, hơn nữa nhìn đi tới địa vị cũng không nhỏ, để cho bọn họ những khổ này ha ha địa tầng võ giả xử lý thế nào đây?

Nhưng là không xử lý, chính là thất trách, tương lai quan trên nếu như thông cảm không truy cứu hoàn hảo, nếu quả thật tích cực, sẽ phải trị tội của bọn hắn.

Thậm chí đã có võ giả ở trong lòng nói thầm, các ngươi thần tiên đánh nhau, bò đến chúng ta tiểu quỷ trên địa bàn tới cho cái gì? Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Vào thành không dễ (hạ)

Hắc Vô Thường cười nhạt: "Kỷ Hoành, đây là đứa trẻ cửa chuyện tình, ngươi một nhất phẩm một sao xuất thủ, không cảm thấy có chút khi dễ người sao?"

Kỷ Hoành lạnh lùng nhìn của hắn, Hắc Vô Thường nhưng cảm giác, cảm thấy ánh mắt của hắn phía dưới cất giấu một chút thứ gì.

"Chuyện ngày hôm nay, các ngươi sớm có chuẩn bị đi?" Kỷ Hoành nhàn nhạt đặt câu hỏi.

Hắc Vô Thường biết không thẳng mình tính sao tới đối phương đều sẽ không tin đích, nhưng là nàng như cũ giả vờ ngây ngốc: "Ngươi nói cái gì? Ta chỉ là may mắn gặp dịp thôi, ngươi không nhìn thấy ta theo chân bọn họ cũng không phải là một đường?"

"Hừ" Kỷ Hoành hừ lạnh một tiếng, trên người khí thế bỗng nhiên nội liễm, một ít chỉ tia sáng Cự chưởng nhanh chóng thu nhỏ lại hóa thành một viên gạo lớn nhỏ quang châu, bay trở về rơi vào Kỷ Hoành mi tâm dung nạp đi vào.

Hắn không nói một lời, hai tay chắp sau lưng ngạo nghễ đi tới vừa đứng lại.

Hắc Vô Thường âm thầm thở phào nhẹ nhõm. Mới vừa rồi Kỷ Hoành lộ liễu một tay "Thu phát tự nhiên", thực tại để cho hắn có chút giật mình. Coi như là hắn cái này uy tín lâu năm nhất phẩm một sao, cũng làm không được như thế thong dong tự nhược. Hắn cũng đến đứng một bên, cùng Kỷ Hoành cách xa nhau một trượng, tâm tràn đầy nghi ngờ: Kỷ Hoành rốt cuộc gặp được cái gì tạo hóa, lại đột nhiên tăng mạnh đến nơi này to như vậy bước?

Hắc Vô Thường rất kiêng kỵ Kỷ Hoành, nhưng là nối chuyện kế tiếp tình tuyệt không lo lắng.

Kỷ Kiệt là ai hắn biết rõ.

Kỷ Kiệt chính là thiếu gia một con chó, nhưng là con chó này rất giảo hoạt rất hung ác. Nếu không nghĩ cho thiếu gia làm chó người rất nhiều, làm sao thiếu gia hết lần này tới lần khác lựa chọn kỷ Kiệt?

Thiếu gia ra lệnh chính là để cho hắn đến xò xét một chút Hồng Vũ, nhưng là người nầy lại đem Tinh Phong thành Tân Ngọc lôi kéo liễu. Này bằng với là nhiều hơn một lần tầng ô dù, quả nhiên giảo hoạt

Vệ sĩ thủ lĩnh thấy Hắc Vô Thường quả nhiên xuất hiện, khí diễm nhất thời tăng lên, nhảy dựng lên một quyền đánh hướng ngồi trên lưng ngựa Triệu Đông Hải.

“Đồ hỗn trướng còn không xuống ngựa tạ tội “

Hắn trên miệng nói như vậy, quả đấm chi nhưng ẩn hàm võ khí, đọng lại mà không phát, nhưng là đã đem toàn thân võ tức tám phần điều động.

Hắn chính là Tam Phẩm Hiển Thánh cảnh giới đỉnh cao, còn đang Triệu Đông Hải trên. Hơn nữa trên tay mang quyền sáo cũng là Huyền Binh

Một quyền này nếu như đánh thực liễu, tuyệt đối sẽ làm cho Triệu Đông Hải ở nhà cửa trọng thương không về nhà được ngược lại vào y quán.

Triệu Đông Hải giận tím mặt: “Khinh người quá đáng “

Hắn bay lên không hơn nữa ứng với hướng kia vệ sĩ thủ lĩnh, nhưng không ngờ một bên bỗng nhiên bắn tới một con khổng lồ chiến mâu, hung hăng đâm vào liễu vệ sĩ thủ lĩnh quyền sáo thượng.

“Làm —— “

Vệ sĩ thủ lĩnh lảo đảo lui về phía sau, một cái cánh tay nhất thời quá không đứng lên liễu.

Chiến mâu thượng cường đại võ khí ầm ầm phát động, một ** giống như sóng biển, hướng chiến vệ sĩ thủ lĩnh mãnh liệt đi

Vệ sĩ thủ lĩnh vừa lui lui nữa, rốt cục wow một tiếng phun ra một búng máu.

Kỷ Kiêu sát khí nghiêm nghị bước đi, thanh âm như băng: "Nghĩ đụng đến ta thủ hạ chính là binh, hỏi trước hỏi ta tay chiến mâu có đáp ứng hay không "

Bên trong xe Tân Ngọc hỗn không có làm chuyện, Tinh Phong thành Tân gia cùng Thiên Cơ thành Kỷ gia đều là Ngọc Càn triều tám lớn, nàng lần này đi theo người nhà đến đây Thiên Cơ thành gánh vác trách nhiệm nặng nề, Thiên Cơ thành trên dưới đối với nàng lễ ngộ có thêm.

Mà kỷ Kiệt cũng là cười hắc hắc, đối với nàng nói: "Tân tiểu thư ngồi tạm, nhìn trêu chọc nàng một chút cho ngươi chọc cười

Tân Ngọc vui vẻ cười: "Từ từ chơi, không nên một chút giết chết ơ."

Phía sau xe còn đi theo mấy Hắc y nhân, đó là Tân Ngọc hộ vệ, không có được tiểu thư ra lệnh, bọn họ trận địa sẵn sàng đón quân địch lại cũng không nhúng tay.

Kỷ Kiệt nhảy lên màn xe đi xuống đi, hắn chẳng qua là Tam Phẩm Hiển Thánh kỳ, bất quá năm nay đã hai mươi bốn tuổi. Đây là bởi vì gia tộc trút xuống một chút cũng không có đếm tài nguyên, mới đem hắn chồng chất đến cảnh giới này.

Nhưng là đối mặt Nhị Phẩm Khai Thần Kỷ Kiêu, hắn nhưng tuyệt không khẩn trương, ngồi ở trước xe vỗ sườn xe cười nói: "Ta còn tưởng rằng là ai kiêu ngạo như vậy đâu, nguyên lai là Kỷ Kiêu ngươi nha. Làm sao, cho là có Kỷ Cấn Viễn lão đại nhân chỗ dựa, tựu dám theo gọi nhịp?"

Kỷ Kiêu giận dữ: "Ta cùng cái kia lão thất phu không có bất cứ quan hệ nào "

"Đúng không?" Kỷ Kiệt lơ đễnh cười: "Ta làm sao nghe nói hắn rất chiếu cố ngươi nha." Chiếu cố hai chữ hắn cố ý tăng thêm hạ xuống, Kỷ Kiêu nghĩ tới đây dọc theo đường đi mình gặp gỡ các loại gây khó khăn cho, thì loại nhiệt huyết cấp trên cảm giác.

“Được rồi, ngươi cùng Kỷ Cấn Viễn ở giữa những thứ kia âm thiên chuyện, ta cũng vậy không muốn biết. Ngươi đi qua đi, hôm nay ta xem ở Kỷ Cấn Viễn trước mặt thượng không làm khó dễ ngươi, bất quá thủ hạ ngươi những người này lưu lại, bọn họ đụng nhau ta người, tổng yếu có một khai báo.”

“Không thể nào” Kỷ Kiêu một tiếng quát chói tai, chiến mâu lần nữa giơ lên chỉ hướng liễu kỷ Kiệt.

Kỷ Kiệt hắc hắc một tiếng cười lạnh: “Một Nhị Phẩm Khai Thần, thật cho là mình vô địch thiên hạ rồi? Tới mấy người, giáo giáo nàng hẳn là làm sao căn bản thiếu gia nói chuyện “

“Dạ”

Mấy tiếng chỉnh tề trả lời, từ hộ vệ chi bỗng nhiên vọt lên ba đạo khí thế cường đại, lại mỗi một đạo đều có Nhị Phẩm Khai Thần cảnh giới đỉnh cao

Ba người này cả người chấn động, trên người vệ sĩ áo xuy một tiếng chia năm xẻ bảy, lộ ra bên trong Huyền Binh chiến giáp, sau đó bay lên trời từ ba phương hướng cùng nhau hướng Kỷ Kiêu áp chế đi qua

Kỷ Kiêu nhất thời lâm vào một cuộc ác chiến.

Hắc Vô Thường cảm giác, cảm thấy có điểm gì là lạ, bởi vì ở bên cạnh hắn một trượng nơi Kỷ Hoành không khỏi quá lạnh yên lặng liễu một chút

Cục diện thượng Kỷ Kiêu một đám người hiển nhiên bị vây tuyệt đối hoàn cảnh xấu. Coi như là Kỷ Kiêu như truyền thuyết một loại dũng mãnh thiện chiến, nhưng là đối mặt ba vị Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, nàng cũng chỉ có thể nuốt hận thu tràng.

Tới liễu hiện tại, sợ rằng cũng có thể nhìn ra kỷ Kiệt hôm nay là có chuẩn bị mà đến, âm mưu bao phủ, nhưng là Kỷ Hoành tại sao tuyệt không bối rối? Chẳng lẽ hắn còn có thể có cái gì dựa?

Chi đội ngũ này bốn mươi người, mỗi người cũng bị cặn kẽ điều tra quá, tuyệt đối sẽ không có cái gì giấu diếm cao thủ.

Hắc Vô Thường một bụng nghi ngờ: Chẳng lẽ nói cái kia Mẫu Hà bờ bên kia tới nhóc con, phải cường giả không được?

Hồng Vũ đứng ở Triệu Đông Hải mọi người phía sau, rõ ràng chính là Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, Hắc Vô Thường tin tưởng mình tuyệt đối sẽ không nhìn lầm, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Nhất phẩm một sao cũng là ý niệm trong đầu cố chấp người, Kỷ Hoành chắc chắn sẽ không là dễ dàng đi vào khuôn khổ bỏ qua, nhất định còn có cái gì nguyên nhân

Hắc Vô Thường cảm thấy không thể nào là Hồng Vũ, kia nhất định là có "Cứu binh" liễu, hắn nhất thời cảnh giác lên: Chẳng lẽ Thiên Cơ thành dặm, có người muốn thừa dịp chuyện này, hướng thiếu gia làm khó dễ?

Kỷ Kiệt u ám cười, không hề nữa đi để ý tới Kỷ Kiêu liễu. Tam đại Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, Kỷ Kiêu kết quả có thể nghĩ.

Hắn chuyển hướng Triệu Đông Hải đám người: "Các ngươi là tự sát, hay là chờ ta động thủ?"

Triệu Đông Hải vẫn chưa trả lời, kỷ Kiệt tựu khoát tay chặn lại: "Giao cho các ngươi xử lý."

Mới vừa rồi còn bị đánh ngã trên mặt đất kêu rên liên tục cái kia người bỗng nhiên chạy trốn, lại cũng là Nhị Phẩm Khai Thần người nầy giấu diếm vô cùng tốt, đột nhiên làm khó dễ không đợi Triệu Đông Hải kịp phản ứng, đã bị hắn hai đấm như chiến chuy, nặng nề oanh ở trên lồng ngực

"A ——— "

Triệu Đông Hải hét thảm một tiếng từ trên lưng ngựa bay đi ra ngoài, đầy trời máu tươi phun tát

Mọi người ánh mắt một chút đỏ, một loạt mà lên: "Các ngươi dám đả thương người "

"Thật hèn hạ đích thủ đoạn "

"Vô sỉ bỉ ổi "

"Nói nhiều như vậy cho cái gì, động thủ "

Kỷ Kiệt cười hắc hắc, khoát khoát tay, đám vệ sĩ không sợ hãi chút nào nghênh đón, mắt thấy hai nhóm người sẽ phải xung đột, Hồng Vũ nhàn nhạt một tiếng: "Không nên vọng động."

Đồ Đằng Lôi Âm, mặc dù thanh âm không lớn, nhưng rõ ràng địa truyền tới liễu mỗi người lỗ tai chi. Thậm chí ngay cả đối phương cái kia chút ít vệ sĩ, cũng bởi vì… này một tiếng "Không nên vọng động" mà ngừng lại, không có tiếp tục động thủ.

Dĩ nhiên đây chỉ là bởi vì Đồ Đằng Lôi Âm "Thuyết phục" tác dụng, khi hắn cửa tiềm thức chi tạo thành ảnh hưởng. Hồng Vũ không thể nào thật ra lệnh cho bọn họ đi làm cái gì, bọn họ cũng căn bản sẽ không đáp ứng. Thuyết phục tác dụng chỉ là một loại không nhận thức được hiệu quả.

Điểm này yếu ớt hiệu quả, người bình thường căn bản sẽ không nhận thấy được, nhưng là một bên nhất phẩm một sao lại có thể phát hiện này rất nhỏ là không cùng.

Hắc Vô Thường là bởi vì trở thành nhất phẩm một sao thời gian rất dài, tư cách Cực Lão, lịch duyệt phong phú.

Mà Kỷ Hoành đã là lần thứ hai kinh nghiệm Hồng Vũ Đồ Đằng Lôi Âm liễu, lần đầu tiên hắn không có ý thức được, lần này nhưng cảm giác có điểm gì là lạ liễu.

Hai lão mắt các hữu một tia không dễ cảm thấy tinh quang hiện lên, nhưng ai cũng không có nói gì, yên lặng địa nhìn

Mấy tên chiến sĩ đở dậy ngã trên mặt đất Triệu Đông Hải, bực tức đối với Hồng Vũ nói: "Vũ thiếu gia, lão Triệu trọng thương này một thân tu vi tám phần là giữ không được "

Lần này, Kỷ Kiêu này một phương diện tướng sĩ lần nữa ồ lên

Hồng Vũ lạnh nhạt nói: "Có ta ở đây, bảo đảm lão Triệu sẽ không có bất cứ vấn đề gì "

Mọi người cũng không biết tại sao, chính là cảm thấy Vũ thiếu gia rất có thể tin. Nhìn qua là một rất không khảo phổ bảo đảm, nhưng là mọi người nhưng tất cả đều tin, không nói

thêm gì nữa nghe theo Vũ thiếu gia an bài, chỉ là một song song ánh mắt phóng hỏa, nhìn chằm chằm kỷ Kiệt.

Hồng Vũ nhìn về phía kỷ Kiệt, cười lạnh nói: "Để người không cần đóng kịch, bỏ qua cho Kỷ Kiêu sao, mục tiêu của ngươi là ta."

Kỷ Kiệt âm chí hai mắt chi hiện lên một tia kinh ngạc, hắn hết sức lớn lối thừa nhận: "Làm sao ngươi biết? Vậy thì ngươi vốn là tựu cuồng vọng tự đại, cảm thấy nhất định là hướng về phía ngươi tới?"

Hồng Vũ không có giải thích, chẳng qua là nói: "Ta có thể cảm giác được."

Hắn đề thăng làm Tam Phẩm Hiển Thánh sau linh giác trở nên càng thêm nhạy cảm, kỷ Kiệt từ vừa xuất hiện, mặc dù không có nhìn mình một cái, nhưng là hắn linh giác vẫn có thể đủ cảm giác được, kỷ Kiệt chân chính lực chú ý tại chính mình trên người.

Kỷ Kiệt cười: "Ngươi quả nhiên cùng ngươi kia ngu xuẩn mẫu thân giống nhau tự cho là đúng…"

Hắn còn chưa nói hết, bỗng nhiên cũng cảm giác thấy hoa mắt, theo sát một cổ đau nhức từ hai má truyền đến.

"Ô ——— "

Một tiếng mơ hồ không rõ kêu thảm thiết phát ra tới, ngồi ở bên trong xe ngựa Tân Ngọc trừng lớn hai mắt, bất khả tư nghị nhìn trước mắt một màn này, xe ngựa phía sau Tân gia hộ vệ nhanh chóng tiến lên, Huyền Binh nơi tay, vạn phần kiêng kỵ

Hồng Vũ trầm mặt đứng ở kỷ Kiệt trước mặt trước, Thất Tịch đoản kiếm khi hắn tay, từ kỷ Kiệt má trái truyền đi qua, má phải đâm ra tới Hồng Vũ bỗng nhiên run lên cổ tay, kỷ Kiệt miệng hàm răng tất cả đều bị quấy đến nát bấy

Hắc Vô Thường thất kinh, trăm triệu không nghĩ tới Hồng Vũ chỉ là một Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, xuất thủ nhưng tấn như Lôi Điện, càng không nghĩ đến hắn đối mặt cảnh giới cao hơn kỷ Kiệt, lại dễ dàng một kích đắc thủ.

Thậm chí Hắc Vô Thường mình lơ đãng dưới, cũng không có thấy rõ ràng Hồng Vũ rốt cuộc là làm sao xuất thủ Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Thanh nhã một bình trà (thượng)

Kỷ Kiệt cả khuôn mặt huyết nhục mơ hồ, đau nước mắt chảy ròng, lại càng cuồng nộ vô cùng, chỉ vào Hồng Vũ dùng sức phất tay, cũng đã nói không ra lời.

Đám vệ sĩ một tiếng điên cuồng hét lên xông tới, mà ở Hồng Vũ phía sau, các chiến sĩ một loạt mà lên

Hắc Vô Thường theo bản năng tiến lên một bước, lại nghe thấy bên cạnh Kỷ Hoành phương hướng thượng truyền tới một tiếng vang nhỏ, hắn vừa quay đầu, Kỷ Hoành tay một đôi Nhật Nguyệt Song Luân

Có đẳng cấp cao Huyền Binh, có đẳng cấp cao hoang thú tọa kỵ, Kỷ Hoành thực lực bây giờ bạo tăng, Hắc Vô Thường nhất thời do dự, có hay không cần thiết vì này chỉ chó săn cùng Kỷ Hoành đại chiến một cuộc?

Hắn này một do dự, bên kia bỗng nhiên đất bằng phẳng một tiếng sấm sét: "Càn rỡ "

Đồ Đằng Lôi Âm lần nữa thi triển, bất quá lần này, Đồ Đằng Lôi Âm hiệu quả biến thành "Kinh sợ", đám vệ sĩ nhất thời bị chấn trụ liễu, phía sau Kỷ Kiệt cũng có chút dại ra.

Hồng Vũ lạnh lùng liếc những vệ sĩ kia một cái, tay Thất Tịch đoản kiếm còn đang rỉ máu. Đám vệ sĩ một cái giật mình, có chút người nhát gan thậm chí không nhịn được lặng lẽ triệt thoái phía sau một bước.

Bọn họ không khỏi một lần nữa xem kỹ trước mắt người này, hắn tàn nhẫn, hắn kiên quyết, hắn mạnh mẻ —— cũng xa xa vượt ra khỏi lúc trước dự liệu. Đơn giản là thiếu gia một câu nói làm nhục liễu mẹ của hắn, sẽ đem thiếu gia há miệng hoàn toàn phá hủy

Hồng Vũ trở nên xoay người, không cố kỵ chút nào đem mình phía sau lưng để lại cho những vệ sĩ kia. Vệ sĩ chi có

người ánh mắt lóe lên, rất là ý động. Hồng Vũ mới vừa bước ra hai bước, đã có một đạo nhân ảnh lặng yên không một tiếng động tiến tới gần, tay Huyền Binh bảo kiếm giấu diếm hàn quang, giống như là hoang thú mở ra miệng to như chậu máu chi bén nhọn nanh

Hắn chẳng qua là Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, ta đã là Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh hơn nữa ta không phải là thiếu gia cái loại nầy tài nguyên cùng linh dược chồng chất ra tới Tam Phẩm Hiển Thánh, ta là dựa vào thực lực của mình từng bước huyết chiến trui luyện ra tới sau lưng đánh lén, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ

Đây là vị kia Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh cuối cùng ý niệm trong đầu liễu.

Sau lưng đánh lén? Hồng Vũ ở Tịch Diệt cổ giới chi không biết gặp phải qua bao nhiêu lần liễu. Cánh tay của hắn quỷ dị hướng về sau ngắt một cái, Thất Tịch đoản kiếm đinh đương một tiếng chặt đứt liễu tay hắn tứ phẩm Huyền Binh, rồi sau đó một đạo sáng ngời kiếm quang từ bên trong thân thể của hắn chui đi ra.

Hồng Vũ cơ hồ chốc lát không ngừng, tiếp tục đi trở về, tên kia Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh sửng sốt một chút, có chút khó có thể tin nhìn mình Huyền Binh, tứ phẩm a, làm sao có dễ dàng như vậy chặt đứt?

Đầu của hắn hướng hai bên vừa chuyển —— không sai, hướng hai bên vừa chuyển, sau đó cả người bị hai nửa đầu kéo, hoàn toàn tách ra…

“A “

Đám vệ sĩ đáy lòng sợ, xuất thủ người đang vệ sĩ chi cũng là cường giả, hạ thủ đánh lén, một chiếu diện, thê thảm mà chết

Mặc dù còn có ba lượng người thực lực khi hắn trên, nhưng cũng không dám ra tay liễu, bởi vì không có ai tự hỏi có thể làm được Hồng Vũ một kiếm kia. Đã như vậy, xông đi lên chẳng phải là không công chịu chết?

Hồng Vũ an an ổn ổn đi tới Triệu Đông Hải bên cạnh, Triệu Đông Hải đã tỉnh lại, thương thế trên người trầm trọng. Thấy Hồng Vũ tới đây, hắn mở mắt ra hô một tiếng: "Vũ thiếu gia…" Muốn giãy dụa đứng lên lại bị Hồng Vũ nhấn trở về.

Hồng Vũ linh giác đảo qua, phát hiện Triệu Đông Hải thương thế so với mình tưởng tượng muốn nhẹ một chút, chặt đứt mấy cây xương, nhưng là nội tạng bị hao tổn không nghiêm trọng lắm.

Trong lòng hắn kiên định liễu không ít, nói: "Chúng ta trên đường diễn luyện trận pháp, thiếu ngươi không thể làm được."

Triệu Đông Hải xấu hổ: "Vũ thiếu gia ta…"

Hồng Vũ khoát khoát tay: "Ta mới vừa nói liễu, có ta ở đây, ngươi này một thân tu vi tuyệt đối có thể giữ được."

Hắn tiện tay vừa sờ, từ không gian Thiết giác chi lấy ra một quả linh đan: "Ăn."

"Đây là cái gì?" Triệu Đông Hải theo bản năng hỏi.

Hồng Vũ vừa trừng mắt: "Hỏi cái kia sao nhiều cái gì? Rất đắt tiền bổn thiếu gia lấy ra đồ có thể tiện nghi sao? Bổn thiếu gia rất có tiền ngươi nhiều hơn nữa hỏi, ta cho ngươi biết giá tiền, bảo đảm ngươi hợp với toàn bộ gia sản cũng không đủ ngươi còn hỏi không hỏi?"

Triệu Đông Hải vội vàng không hỏi liễu, hắn biết là thứ tốt, hơn nữa hiển nhiên đang mang mình một thân tu vi, lúc này không phải là cùng Vũ thiếu gia lúc khách khí, dù sao ở Mẫu Hà hoang lâm khu vực chi, bọn họ tất cả mọi người đã thiếu Vũ thiếu gia một mạng, sau này chỉ có thể phục vụ quên mình tới còn.

Hắn một ngụm ăn đi, Hồng Vũ nói: "Cho ngươi nửa canh giờ."

"Dạ"

Ở Thiên Cơ thành cao cao thạch tháp tùy ý có thể thấy được, rất nhiều thậm chí độ cao cũng vượt qua bên ngoài thành tường.

Nhưng là chỉ có một ngọn tháp cao, vượt xa cái khác, có thể nhìn xuống cả Thiên Cơ thành. Chỗ ngồi này tháp cao ở Thiên Cơ thành chi tượng trưng cho cao nhất võ lực, nó là Thiên Cơ thành toàn thân phòng ngự chí quan trọng yếu một khâu, đỉnh tháp trên có một tôn uy lực có thể nói nghịch thiên siêu cấp Huyền Binh nỏ pháo.

Loại này võ lực, giống như trước cũng giống thu Thiên Cơ thành chi cao nhất quyền lực. Đây là Kỷ gia bổn tông chỗ ở, phía trên nhất mấy tầng, chỉ có le que mấy người có tư cách đi tới.

Mà lúc này, ở đỉnh tháp kia một tôn siêu cấp Huyền Binh nỏ pháo thượng, đang khoanh chân ngồi ba tên lão nhân.

Siêu cấp Huyền Binh nỏ pháo đường kính đạt đến hai mươi trượng, ba người ngồi ở phía trên giống như ngồi ở đất bằng phẳng thượng.

Nơi này khoảng cách mặt đất năm ngàn trượng, cuồng phong gào thét, nhưng ánh nắng tươi sáng. Từng sợi mây trắng từ Tam lão dưới chân thổi qua, từ nơi này xem xuống đi, trên mặt đất mọi người giống như là từng chích con kiến.

Nhưng là lấy ba vị lão nhân mục lực, con kiến đánh nhau cũng có thể thấy rõ ràng.

Ba vị lão nhân trước mặt chỉ bày biện một con chén trà một con bình trà, thay phiên châm trà thay phiên uống, nói về có chút cổ quái, nhưng là ba người nhưng đã sớm tập mãi thành thói quen.

Con kiến đánh nhau tựa hồ đối với Tam lão rất là thiếu hụt lực hấp dẫn, bọn họ bình thản như thường, trước sau như một uống trà. Cho đến Hồng Vũ một kiếm đâm thủng Kỷ Kiệt quai hàm, phá hủy hắn cả miệng.

Đến phiên uống trà cái kia một vị Cầu Nhiêm lão giả hơi sửng sờ, tay chén hơi ngừng một chút, tựu lập tức bị khác một vị lão giả cướp đi.

Cầu Nhiêm lão giả ảo não không dứt, nhưng vẫn cũ nói: "Này tiểu cũng là ngoan nhân vật."

Hồng Vũ móc ra linh đan, đút cho Triệu Đông Hải thời điểm, đến phiên cát Y lão người uống trà, đồng dạng là hơi sửng sờ, tay chén trà đã bị một vị khác tóc ngắn lão giả cướp đi, ha ha cười một tiếng một ngụm cho liễu.

Cát Y lão người tiếc nuối lắc đầu, nhưng như cũ nói: "Nửa canh giờ, này tiểu như vậy có tự tin?"

Duy chỉ có tóc ngắn lão giả đột nhiên tự đắc, uống một chén trà sau vừa rót một chén, mình từ từ thưởng thức.

Mà kia chỉ bình trà nhỏ, tựa hồ vĩnh viễn cũng cũng không xong một loại. Nếu có khác võ giả ở chỗ này, nhất định cũng có thể cảm giác được, này trên bầu trời, thiên địa nguyên khí phá lệ đầy đủ, theo cuồng phong gào thét mà đến, sau đó tựa hồ bị thứ gì hấp dẫn, chậm rãi rót vào kia chỉ bình trà nhỏ chi.

Từ bình trà chi đổ ra nước trà màu sắc bích lục, nhộn nhạo trong lúc có nguyên khí tán bật ra, chẳng qua là nghe thấy hạ xuống, sẽ làm cho lòng người khoáng thần vui vẻ.

Thiên Cơ thành cửa thành ở ngoài, Kỷ Kiệt đã bị khẩn cấp cứu trị, nhưng là gương mặt đã thê thảm vô cùng. Đáng hận nhất chính là, Tân Ngọc kể từ khi mặt của hắn bị hủy liễu sau, áp cái không có ở xem hắn một cái, thì ngược lại một đôi đôi mắt đẹp không ngừng mà ngó chừng Hồng Vũ trên người quét tới quét lui.

Kỷ Kiệt đuổi theo cô bé bản lãnh đang ở há miệng thượng —— những lời này có hai tầng ý tứ —— này há mồm phá hủy, cho dù là sau này có thể dung mạo phục hồi như cũ, chỉ sợ cũng sẽ không giống lấy trước như vậy linh hoạt, Kỷ Kiệt trăm triệu không nghĩ tới, một nhìn như đơn giản nhiệm vụ, cuối cùng nhưng khiến cho mình chật vật như vậy.

Hắn u ám ngó chừng Hồng Vũ, hung hăng địa hướng bộ hạ phất tay, hận không được lập tức tựu bóp áp đi qua, đem Hồng Vũ bầm thây vạn đoạn.

Đám vệ sĩ tập hợp lại, Hồng Vũ nhưng xoay đầu lại khinh thường nhìn của hắn: "Chờ nửa canh giờ, có dám hay không? Dĩ nhiên nếu như ngươi không dám cũng không còn vấn đề gì,

loại người như ngươi phế vật đương nhiên là kinh sợ hàng liễu, chúng ta cũng hiểu.”

Vừa Tân Ngọc cái loại nầy gần như si mê ánh mắt, để cho Kỷ Kiệt ghen tỵ với nổi điên

Tân Ngọc thân phận tôn quý, ở Tân gia địa vị vượt xa Kỷ Kiệt ở Kỷ gia. Hơn nữa lần này Tân Ngọc là tới chọn vị hôn phu —— này một môn quan hệ thông gia, đem làm tân, kỷ hai nhà kết minh ràng buộc.

Nếu như Kỷ Kiệt có thể ôm mỹ nhân thuộc về, như vậy hắn sau này sẽ nữa là công bên cạnh một con chó liễu, bước đầu có cùng công trở thành đồng minh tư chất cách.

Lòng đố kị đốt vô cùng phẫn nộ nhưng là Kỷ Kiệt âm độc đích thiên tính như cũ để cho hắn cảm thấy sớm một chút giết Hồng Vũ tốt nhất, tránh cho đêm dài lắm mộng.

Thiên Cơ thành này tòa tháp cao thượng, vừa đến phiên cát Y lão người uống trà liễu, nhưng là hắn giơ lên chén trà tựu thấy Kỷ Kiệt trên mặt vẻ mặt, đoán được Kỷ Kiệt lựa chọn.

Hắn do dự một chút, chén trà mỉm cười nói ngừng.

Lần này, tóc ngắn lão giả, Cầu Nhiêm lão giả hai con bàn tay to cùng nhau đưa qua, cơ hồ là đồng thời bắt được trên chén trà.

Hai lão cùng nhau cười ha ha: “Một người một nửa “

Cát Y lão người ảo não vô cùng, buông lỏng ra chén trà, nhẹ nhàng một gõ phía dưới siêu cấp Huyền Binh nỏ pháo, cơ hồ đang ở thanh âm nhớ tới cái kia trong nháy mắt, một gã nhất phẩm năm sao niên kỉ người đã ra hiện tại ở cát Y lão người trước người, quỳ một gối xuống.

“Để cho tên tiểu tử kia tiếp nhận Hồng Vũ đề nghị.”

“Dạ” trả lời vang lên trong nháy mắt, năm người cũng đã biến mất.

Từ cát Y lão người thấy Kỷ Kiệt vẻ mặt đến phát ra ra lệnh, đã làm trễ nãi một cái hô hấp thời gian. Nhất phẩm năm sao niên kỉ người đi nhắn nhủ cát Y lão người ra lệnh, từ năm

ngàn trượng thạch tháp đến Thiên Cơ thành cửa thành, đang lúc chỉ có một thời gian hô hấp.

Ra hiện tại Kỷ Kiệt sau lưng cũng một vị kia năm người —— Kỷ Kiệt còn chưa có tư cách cùng một vị nhất phẩm năm sao cường giả trực tiếp nói chuyện với nhau.

Mang theo ra lệnh mà đến, là một vị nhất phẩm hai sao, nàng lặng lẽ ra hiện tại Kỷ Kiệt phía sau nói một câu, thanh âm chỉ có Kỷ Kiệt có thể nghe thấy.

Kỷ Kiệt thất kinh, trở nên quay đầu nhìn vị kia nhất phẩm hai sao. Đối phương trước mặt lỗ giống như khối băng một loại, tìm không ra một tia đầu mối.

Nhưng là Kỷ Kiệt biết vị này nhất phẩm hai sao, nàng ở cả Kỷ gia cũng rất nổi danh, có thể phái ra như vậy một vị tồn tại tới nhắn nhủ mệnh lệnh này, sau lưng người nọ nhất định là một vị đầu sỏ

Kỷ Kiệt cảm nhận chi "Đầu sỏ" cùng Triệu Đông Hải những người này không giống với. Đối với Kỷ Kiêu, Triệu Đông Hải mà nói, Kỷ Cấn Viễn chính là "Đầu sỏ", nhưng là Kỷ Kiệt hiểu, cùng chân chính đầu sỏ so với, Kỷ Cấn Viễn chó má cũng không phải là.

Hắn kinh hãi nghi không chừng, suy đoán vị kia phía sau màn đầu sỏ làm sao sẽ ở trăm bận rộn chi rút ra thời gian, đưa ánh mắt hội tụ tại chính mình nhỏ như vậy nhân vật trên người?

Hắn biết rõ mình là cái gì đức hạnh, căn bản không thể nào khiến cho những thứ kia chân chính cao cao tại thượng tồn tại chú ý, vậy cũng chỉ có một có thể: Hồng Vũ

Nếu như hắn biết Hồng Vũ không phải là đưa tới một vị đầu sỏ chú ý, mà là ba vị, không biết nên làm cảm tưởng gì? Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Thanh nhã một bình trà (hạ)

Hồng Vũ dọc theo con đường này, từ Kỷ Vân bắt đầu, không ngừng có báo cáo đưa về nhà, hơn nữa Kỷ Cương chuyện tình, hắn có thể khiến cho ba vị đầu sỏ chú ý cũng không kỳ quái.

Kỷ Kiệt nghĩ mãi mà không rõ, nhưng là hắn xảo trá âm tàn bản tính để cho hắn nhanh chóng bắt được một tia hi vọng, chờ hắn nửa canh giờ, nếu như mình có thể hung hăng đánh bại Hồng Vũ, giống như trước có thể khiến cho vị kia đầu sỏ chú ý, có lẽ đây chính là cơ hội của mình, nhất phi trùng thiên cơ hội

Hắn hướng của mình vệ sĩ nặng nề vung tay lên, đám vệ sĩ đều nhịp triệt thoái phía sau một bước, kiếm bạt nỗ trương hai bang người trong lúc, chảy ra liễu một an toàn giải đất.

Hai nhóm người tranh đấu kéo dài thời gian không ngắn, nhưng là lui tới người đi đường cũng không dám vây xem, Kỷ Kiệt hộ vệ trên khải giáp, còn có xe ngựa của hắn thượng, đều có Kỷ gia gia huy, những người đó sợ bị ương cập trì ngư, rối rít bước nhanh hiện lên.

Hồng Vũ không rõ xảy ra chuyện gì, nhưng là hắn thấy được kia Vị lão phụ —— nhất phẩm hai sao mà Hắc Vô Thường cùng Kỷ Hoành cũng khẽ hướng nàng khom người hành lễ, lão phụ nhưng nhìn cũng không nhìn một cái. Hiển nhiên này một vị thân phận tôn quý.

Nàng đến, tựa hồ để cho Kỷ Kiệt thay đổi chú ý.

Hồng Vũ trong lòng đã ở phạm nói thầm, bất quá loại này thay đổi là mình sở kỳ vọng, vậy thì yên lặng theo dõi kỳ biến.

Hắn ở một bên khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt dưỡng thần.

Mà Kỷ Kiêu bên kia chiến đấu cũng không thể tiếp tục nữa. Lão phụ ánh mắt đảo qua, ba vị Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh mồ hôi lạnh dầm dề, hoảng sợ trở lui.

Kỷ Kiêu thở hồng hộc, đổ mồ hôi dầm dề, nhưng như cũ chiến ý mười phần, sinh long hoạt hổ.

Lão phụ quăng đi một tán dương ánh mắt, Kỷ Kiêu nhất thời cảm giác như tắm gió xuân, tựa như phục dụng liễu linh đan giống nhau, cả người trạng thái nhất thời tăng lên không ít.

Nàng lập tức xa xa hướng lão phụ ôm quyền một xá, lão phụ nhàn nhạt gật đầu. Rồi sau đó, cũng giống như Hồng Vũ giống nhau, nhắm mắt lại không hề nữa hỏi tới bất cứ chuyện gì.

Nửa canh giờ thoáng một cái đã qua, này trong đó Kỷ Kiệt nhiều lần chạy đến Tân Ngọc bên cạnh, mặc dù không thể nói chuyện, nhưng tìm muốn lấy lòng nàng. Nhưng là Tân Ngọc hôm nay đối với hắn cũng là vẻ mặt chán ghét, thậm chí đều lười được che dấu. Chờ hắn lần thứ ba đi qua, Tân Ngọc vung tay lên, Tân gia hộ vệ tiến lên một bước, đem Kỷ Kiệt ngăn ở liễu vừa không cho phép đến gần.

Ngược lại, Hồng Vũ "Tàn nhẫn" tựa hồ thật sâu hấp dẫn Tân Ngọc, nàng vẫn si mê nhìn Hồng Vũ, ánh mắt giống như là điều liễu mật giống nhau ngọt…

Kỷ Kiệt ghen tỵ với nổi điên, nửa canh giờ vừa đến hắn lập tức nhảy dựng lên, quơ cánh tay hung hăng chỉ huy đám vệ sĩ xông đi lên.

Hồng Vũ còn lại là đi tới Triệu Đông Hải bên cạnh, dùng sức vỗ bờ vai của hắn: "Vội vàng cút cho ta, đừng giả bộ chết "

Người chung quanh sợ hết hồn, lúc trước Hồng Vũ nói nửa canh giờ, bọn họ không có hiểu là có ý gì, còn tưởng rằng là nửa canh giờ ổn định Triệu Đông Hải thương thế, sau này từ từ điều dưỡng trị liệu. Không nghĩ tới nửa canh giờ Vũ thiếu gia trực tiếp một cái tát vỗ xuống, hơn nữa nhìn đi tới hạ thủ rất nặng nha

Trong tình hình chung mọi người thân mật một chút một tát này dĩ nhiên không có chuyện gì, nhưng là hiện tại Triệu Đông Hải người bị thương nặng, hơn nữa nội phủ thương thế nghiêm

trọng, một tát này đi xuống nữa một chấn động, không chuẩn thương thế sẽ phải tăng thêm.

Một tát này đi xuống, duy nhất thu hoạch là Tân Ngọc ánh mắt càng thêm mê ly liễu, đã mông lung hận không được nhào tới một ngụm đem Hồng Vũ nuốt. Nam nhân này, đối với mình mọi người ác như vậy lạt, rất có mùi vị một cái tát chụp chết cái tên kia cho phải đây

Nhưng là thật to ngoài mọi người dự liệu chính là, Triệu Đông Hải bị Hồng Vũ vỗ, uỵch một chút phản nhảy lên, cười hì hì nói: "Vũ thiếu gia tốt thuốc vốn còn muốn hù dọa một chút các ngươi đâu, không nghĩ tới bị Vũ thiếu gia cho xem thấu."

Kỷ Kiệt thất kinh, dưới tay hắn Nhị Phẩm Khai Thần xuất thủ một kích, là bực nào uy lực hắn rất rõ, không nghĩ tới Triệu Đông Hải nửa canh giờ lại tựu hoàn toàn khang phục điều này sao có thể? Hồng Vũ lấy ra chính là cái gì linh đan? Chẳng lẽ nhất phẩm không được cả Hà Tả đại lục mới có bao nhiêu mai một lọ linh đan? Nói đùa gì vậy

Kỷ Kiệt bên cạnh cái kia chút ít vệ sĩ tất cả cũng mọi người cùng thấy quỷ liễu giống nhau, bất khả tư nghị nhìn Triệu Đông Hải, nhất là xuất thủ cái kia một vị Nhị Phẩm Khai Thần, thậm chí có như vậy trong nháy mắt, cũng bắt đầu hoài nghi mình xuất thủ có hay không uy lực giảm đi…

Hồng Vũ cười mắng một tiếng: "Ngươi lão binh du mau chút ít về hàng, ngươi không thấy được đối diện đám kia lũ tiểu tử hoa cúc ngứa liễu, cần chúng ta giúp bọn hắn mãnh lực khơi thông khơi thông?"

"Ha ha ha" Triệu Đông Hải cười lớn một tiếng, phất tay chào hỏi mọi người: "Thỏ đám nam thanh niên, dàn trận hung hăng dạy dỗ tiết giúp khốn kiếp "

"Dàn trận" bốn mươi tên chiến sĩ nhanh chóng trở về vị trí cũ, Kỷ Kiêu sải bước tới đây, lại bị Hồng Vũ ngăn cản: "Lần này, ta tới "

Kỷ Kiêu có chút bận tâm: "Ngươi không rõ, mắt trận thượng áp lực khổng lồ…"

Hồng Vũ hướng nàng khẽ mỉm cười: “Tin tưởng ta, có thể.”

Kỷ Kiêu cũng không biết chuyện gì xảy ra, bị ánh mắt của hắn nhìn, như vậy mỉm cười chợt lóe thước, tâm hồ lại có gợn sóng quay cuồng, trên mặt hơi đỏ lên, quỷ thần xui khiến đã nghe nói mà biết điều thối lui đến liễu đi một bên.

Tân Ngọc nhìn ghen tức nổi lên: “Khốn kiếp tiện nhân thối biểu người, cho ta đem kia chỉ quý danh hồ ly tinh giết…” Phía sau nàng bọn hộ vệ nhất thời tao đỏ mặt cái cổ thô, mọi người ấp úng là không dám lên trước, trong lòng tự nhủ Đại tiểu thư của ta nha, ngài cũng đừng mất mặt xấu hổ liễu có được hay không? Chúng ta nhưng là đại biểu Tân gia nha

Kỷ Kiêu còn mơ mơ màng màng, không có kịp phản ứng Tân Ngọc theo lời quý danh hồ ly tinh chính là nàng, nếu không một cuộc song thư tỷ thí không thể tránh khỏi.

Kỷ Kiệt rất muốn cười, kết quả ý nghĩ này vừa ra tới, trên mặt truyền đến một trận giết người đau nhức, hắn nhất thời càng thêm nổi giận, hung hăng đẩy bên cạnh vệ sĩ, ý bảo bọn họ xông đi lên.

Đám vệ sĩ nhưng có thể cười: “Chẳng lẽ chỉ có các ngươi thao luyện liễu chiến trận? Hôm nay sẽ làm cho các ngươi biết, Kỷ gia chiến trận cũng chia có cao thấp cấp bậc, các ngươi những thứ này hạ tiện nhất võ sĩ, chỉ có thể thao luyện uy lực yếu nhất…”

Đám vệ sĩ vừa nói vừa nhanh chóng bày trận, bọn họ chiến trận đúng là so sánh với Kỷ Kiêu bọn họ vốn là chiến trận cường đại hơn, chiến trận một thành, không cần lao lực, thì một đầu bốn trảo Hỏa Giao bay lên trời, ở vô ích càng biến càng lớn, duy trì ở trăm trượng chừng, giương nanh múa vuốt phiên vân phúc vũ.

Nhưng là phía sau của bọn họ cười nhạo lời nói lại nói không nổi nữa, bởi vì bọn họ đối diện chiến trận chi, theo Hồng Vũ giơ tay lên chỉ thiên, một đầu một trăm năm mươi trượng Hỏa Giao cũng ngưng tụ thành hình, ầm ầm một tiếng khí thế bộc phát, cực kỳ kinh

Thẳng vào tận trời tháp cao trên, Cát Y lão nhân ở Triệu Đông Hải nhảy dựng lên cái kia một sát na lần nữa thất thần, tay chén trà lần nữa bị khác hai lão cướp đi, mặc dù ảo não, nhưng nhìn đến một quả linh đan lại nửa canh giờ bên trong phát huy ra như thế hiệu quả, hay là rất là kinh ngạc.

Này cái linh đan nếu như là hắn lấy ra, cả Hà Tả đại lục cũng sẽ không có người cảm thấy kỳ quái.

Nhưng là này cái linh đan là một chỉ có mười tuổi thiếu niên lấy ra

Tóc ngắn lão nhân cùng Cầu Nhiêm lão nhân chia sẻ một chén kia nguyên khí chi trà, sau đó đến phiên tóc ngắn lão nhân, hắn mới vừa đem bình trà chi mới ngưng tụ cái kia một chén trà đổ ra, Cát Y lão nhân cùng Cầu Nhiêm lão nhân cùng nhau đưa tay tới đây.

Tóc ngắn lão giả giận tím mặt: "Cho cái gì lão vẫn chưa đi thần đâu "

"Ngươi nhìn…"

Hai lão cùng nhau mở miệng. Tóc ngắn lão giả đi xuống nhìn lướt qua, nhất thời con ngươi trừng, một lúc lâu không có phục hồi tinh thần lại.

Cửa thành, kia rõ ràng chẳng qua là Kỷ gia chiến trận trụ cột bản bổn, cũng chính là thấp nhất cấp bậc chiến trận, tuy nhiên nó dễ dàng ngưng tụ ra một đầu một trăm năm mươi trương Hỏa Giao.

Lẽ ra muốn ngưng tụ Hỏa Giao, chỉ bằng mượn trụ cột bản bổn chiến trận, ít nhất chiến trận chi cần phải có một vị Nhất Phẩm Hợp Chân trấn giữ. Nhưng là hiện tại ở mắt trận thượng chủ trì người là Hồng Vũ, chỉ có Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ mà thôi.

Chờ hắn phục hồi tinh thần lại, mới phát hiện tay chén trà đã không có, Cát Y lão nhân cùng Cầu Nhiêm lão nhân uống mặt mày hớn hở.

Hắn khí bất quá, não nói: "Một điểm nhỏ tiện nghi mà thôi, xem các ngươi hai đường đường… Lại cũng như thế mở

Hai Lão Cáp Hmm cười một tiếng: “Chúng ta chính là vui vẻ, ngươi có thể như thế nào?”

Tóc ngắn lão giả không thể làm gì.

Rất nhanh vừa đến phiên hắn, tóc ngắn lão giả lần này tiểu tâm dực dực, rót đầy liễu chén trà đang muốn uống vào, cát Y lão người cùng Cầu Nhiêm lão giả bỗng nhiên cùng nhau hô to: “Mau nhìn “

“Lão mới không mắc mưu đâu” tóc ngắn lão giả mới vừa nói xong, cũng cảm giác được cái gì, cúi đầu vừa nhìn, Hồng Vũ ở mắt trận vị trí, cả chiến trận nhanh chóng vận chuyển lại, bộ pháp hay là những thứ kia căn bản bộ pháp, nhưng là hơi làm một chút thay đổi. Nhìn qua thay đổi cũng không lớn, nhưng là vận chuyển lại cả trận pháp tựu trở nên chỉ tốt ở bề ngoài.

Loại này chỉ tốt ở bề ngoài kết quả, chính là chiến trận bầu trời ngưng tụ đích thiên địa nguyên khí càng ngày càng nhiều, dần dần địa một ít đầu một trăm năm mươi trượng Hỏa Giao, một tiếng gầm thét, thịnh vân càng ngày càng trong trẻo, đến cuối cùng mơ hồ có tiếng long ngâm

“Oanh —— “

Một tiếng vang thật lớn, Hỏa Giao bỗng nhiên nổ bung, thành một đoàn chói mắt hỏa cầu, nhưng là lại từ hỏa cầu chi truyền đến một tiếng hoan khoái rồng ngâm

Hỏa cầu tản ra, một đầu chỉ có mười trượng Hỏa Long bay múa ra, mặc dù hình thể rất nhỏ, nhưng là lại là long chủng chính muốn vật lộn cho tiêu trên

“Này, này này…”

Tóc ngắn lão nhân tinh thông trận pháp, kinh ngạc vô cùng, hắn so sánh với bất luận kẻ nào cũng rõ ràng trụ cột trận pháp muốn cải tiến đến cỡ nào khó khăn, bởi vì trụ cột trận pháp cũng là kinh điển, kinh điển thường thường ý nghĩa khó có thể vượt xa, khó có thể cải tiến.

Nhưng là Hồng Vũ nhưng làm được.

Tay hắn chén trà lần nữa bị cướp đi, hợp với hai chén trà cũng không uống đến, tóc ngắn lão nhân giận tím mặt: “Vô liêm sỉ Hồng Vũ “

Khác hai lão còn lại là cười ha ha.

Cầu Nhiêm lão giả vuốt của mình nói nhảm nói: “Này nhỏ, khẳng định biết sau lưng có người ở chú ý hắn, trận chiến này, mượn đề tài để nói chuyện của mình, đem mình thực lực cùng tiềm lực tất cả đều biểu diễn đi ra ngoài, hắc hắc, hảo tâm cơ “

Cát Y lão người trầm ngâm hạ xuống, nói: “Nếu như hắn thật là Tứ nha đầu trẻ nhỏ, đối với Kỷ gia mà nói thật là một ngoài ý muốn chi hỉ.”

Tóc ngắn lão giả hừ hừ một tiếng: “Khởi dừng lại là ngoài ý muốn chi hỉ, quả thực là trên rụng kim bính ” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Không chút lưu tình (thượng)

Cửa thành, Kỷ Kiệt con ngươi thiếu chút nữa trừng đi ra ngoài, làm sao có thể! Kia rõ ràng là trụ cột chiến trận nha, có thể lộ vẻ hóa ra bốn trảo hỏa xà sẽ sai lầm rồi, làm sao có biến hóa ra một cái Hỏa Long!

Mà dưới tay hắn đám vệ sĩ, vốn là lòng tin tràn đầy, bọn họ chia đều cấp bậc so với tay cao, sử dụng lại càng cao cấp chiến trận, bóp áp đối thủ không nói chơi, nhưng là làm sao sẽ biến thành hiện tại tình huống như thế?

Kỷ Kiêu còn lại là có chút bận tâm nhìn Hồng Vũ, sợ Hồng Vũ không chịu nổi trận pháp uy lực.

Nhưng là nàng không biết, Hồng Vũ thân thể trải qua Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng cải tạo, cường hãn vô cùng, điểm này áp lực bị cho là cái gì?

Hồng Vũ ngón tay một chút, trên bầu trời mười trượng Hỏa Long lập tức hướng đầu kia Hỏa Giao phác qua, một va chạm Hỏa Giao đang ở hét thảm một tiếng có tiếng nổ tung thành khắp Thiên Hỏa hoa.

Hỏa Long thế đi không ngừng, hung hăng tiến đụng vào liễu đối thủ chiến trận trong, Long hé miệng, đem đả thương Triệu Đông Hải cái kia tên Nhị Phẩm Khai Thần một ngụm cắn thành hai nửa!

Ngọn lửa tàn sát bừa bãi, chiến trận trong một mảnh kêu thảm thiết, có ít nhất một nửa vệ sĩ biến thành than cốc, khó nghe mùi hôi thối vị xông vào mũi, Tân Ngọc ngược lại hưng phấn mà vỗ tay kêu to: “Tốt cũng! Quá tàn bạo liễu! Quá uy phong! Quá đẹp trai liễu! Hồng Vũ, còn tốt chứ, ta thích ngươi phong cách!”

Mọi người mồ hôi dầm dề! Vốn là một rất thê thảm cục diện, có Tân Ngọc cái này đầu óc ít cái dây cung ngu ngốc thiếu nữ xinh đẹp gia nhập, bỗng nhiên trở nên cổ quái.

Hồng Vũ vung tay lên, chiến trận hướng phía trước đẩy mạnh, đem còn lại một nửa vệ sĩ bóp đè ép. Mãi cho đến liễu Kỷ Kiệt trước mặt, Hắc Vô Thường không khỏi đứng lên, không đợi Kỷ Hoành phát tác, kia Vị lão phụ nhân chậm rãi mở mắt, Hắc Vô Thường nhất thời không thể động đậy, không thể làm gì vừa lui trở về.

Hồng Vũ ra lệnh một tiếng: "Đánh hắn, xảy ra chuyện gì đẩy cho ta!"

Oanh một tiếng chiến trận giải tán, các chiến sĩ một loạt mà lên, đem tội khôi họa thủ Kỷ Kiệt được kêu là một hành hung…

Hồng Vũ ôm cánh tay, cười dài đứng ở một bên nhìn.

Tháp cao trên, ba vị lão giả cùng nhau trầm mặc, Hồng Vũ lần đầu tiên ở Thiên Cơ thành lộ diện, mang cho bọn họ đắc ý ngoài thật sự quá nhiều. Cự pháo trên tam cự đầu chưởng quản lấy Thiên Cơ thành chân chính cao nhất quyền lực.

Hồng Vũ mới vừa rồi làm được những thứ này, bọn họ tất cả cũng có thể làm được. Nhưng là bọn họ đều là một phát dậm chân cả Ngọc Càn triều cũng muốn đẩu ba đẩu chính là nhân vật.

Mà Hồng Vũ đâu? Chỉ là một mới vừa tiến vào Hà Tả đại lục thiếu niên.

"Chúng ta có muốn hay không…" Cầu Nhiêm lão giả vừa mới mở miệng, đã bị Cát Y lão giả cắt đứt: "Không cần chúng ta nói thêm cái gì liễu, phía dưới đám kia con thỏ nhỏ chết kia nếu là còn không biết làm sao làm, nên đổi lại sẽ phải đổi lại một đổi."

Mọi người đem Kỷ Kiệt hành hung một bữa, tản ra sau Kỷ Kiệt đã bất thành nhân dạng liễu.

"Vũ thiếu gia, xử lý thế nào đây?"

Hồng Vũ nghĩ tới mình trước kia "Quang huy chiến tích" chung quanh xem một chút: "Ta quá mót, chung quanh có hay không nhà vệ sinh?"

“Có.” Này một nhóm các chiến sĩ phần lớn ở tại Thiên Cơ thành bên trong, đối với nơi này rất quen thuộc: “Cửa thành bên trong bên trái chính là nhà vệ sinh, dễ dàng mọi người sử dụng.”

Hồng Vũ gật đầu: “Đem người nầy vứt xuống trong nhà xí đi.”

Mọi người giờ mới hiểu được, thì ra là Hồng Vũ không phải là cái gì muốn lên nhà cầu…

Hồng Vũ rất là lời nói thấm thía nói cho mọi người: “Nhà vệ sinh là một nơi sân, cũng có thể tiếp thu ý kiến quần chúng khai phá ra bất đồng cách dùng sao.”

Mọi người cười vang, Triệu Đông Hải giơ lên Kỷ Kiệt cổ chân, đem hắn tha đi qua, sau đó ném vào trong nhà xí.

Hồng Vũ đứng ở hầm cầu trước, giải khai dây lưng quần nín hồi lâu, chính là không có đi tiểu, hắn căm tức liễu, đối với phía sau các chiến sĩ quát: “Đứng ngốc ở đó làm gì, các ngươi người nào có người thể nước nóng, mau tới giúp Kỷ Kiệt thiếu gia rửa mặt một chút nha.” Mọi người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, lần nữa một loạt mà lên. Hồng Vũ thấy một đám nam nhân giơ súng bắn nước xông về một nằm xuống nam nhân, nhất thời che mặt: “Tràng diện thật là tà ác, không đành lòng nhìn thẳng a!”

Hắc Vô Thường xanh mặt, không nói một lời đi. Hôm nay thiếu gia lời nhắn nhủ nhiệm vụ không có hoàn thành, nhưng là cũng không thể trách hắn. Lão phụ nhân xuất hiện ý nghĩa có chân chính đại nhân vật chú ý liễu chuyện này, hắn phải mau sớm trở về báo cáo thiếu gia.

Mà Kỷ Hoành còn lại là hướng lão phụ nhân khẽ khom người: “Từ tỷ cực khổ.”

Lão phụ nhân nhàn nhạt gật đầu, cũng không có cùng hắn nói thêm cái gì. Ngược lại là nhìn về phía liễu Kỷ Kiêu, hướng nàng ngoắt ngoắt tay: “Ngươi tới đây.”

Kỷ Kiêu tiến lên bái kiến, họ Từ phụ nhân nói: “Ngươi đứa nhỏ này không tệ, ta tạm thời thu ngươi làm đệ tử ký danh, ngươi có bằng lòng hay không?”

Kỷ Kiêu do dự hạ xuống, nói: "Ngài có biết hay không ta là Kỷ Kiêu?"

Họ Từ phụ nhân có chút kỳ quái: "Ngươi là Kỷ Kiêu tại sao?"

Kỷ Kiêu cắn môi, nói: "Kỷ Ngận Viễn…"

Họ Từ phụ nhân lại càng không giải thích được: "Kỷ Ngận Viễn tại sao?"

Vừa Kỷ Hoành tiến lên, nhỏ giọng nói. Họ Từ phụ nhân chợt hiểu ra, rồi sau đó cười nói: "Kỷ Ngận Viễn xem là cá thứ gì, hắn sau này còn dám tới quấy rầy ngươi, tới nói cho vi sư, ta cắt đứt hắn chân chó!"

Kỷ Kiêu thiếu chút nữa rơi lệ, không chút do dự quỳ xuống lạy: "Đồ nhi bái kiến sư tôn!"

Họ Từ phụ nhân đối đãi người bên cạnh lãnh đạm, đối đãi đồ đệ của mình nhưng cười híp mắt: "Mau dậy đi. Đệ tử ký danh chính là đệ tử ký danh, bất quá ngươi hảo hảo tu luyện, chỉ cần thành vị Nhất Phẩm Hợp Chân, ta liền chính thức bị ngươi làm đệ tử."

"Dạ, đa tạ sư tôn."

Họ Từ phụ nhân xem một chút còn đang hồ nháo Hồng Vũ mọi người, cau mày nói: "Kỷ Hoành, ngươi đi đem đám kia hỗn tiểu tử gọi về, Kỷ Kiệt mặc dù không phải thứ gì, nhưng dù sao cũng là người trong nhà, đừng làm rộn tai nạn chết người."

"Tuân lệnh."

Kỷ Hoành lập tức đi qua, có một phẩm một sao ra mặt, mọi người thu liễm, không hề nữa hành hạ Kỷ Kiệt liễu.

Chờ bọn hắn đều trở về, Từ Uyển Nhiên nói: "Những người khác riêng của mình về nhà, Hồng Vũ, Kỷ Kiêu, các ngươi đi theo ta."

Hai người đuổi theo, Kỷ Hoành cũng cùng theo một lúc, Từ Uyển Nhiên nhìn hắn một cái, nói: "Cũng được, ngươi đột

phá nhất phẩm một sao, lại có Huyền Binh cùng tọa kỵ, trong gia tộc nói vậy có có sắp xếp khác. Cùng đi sao."

Kỷ Hoành mừng rỡ.

Cũng vẫn là này tòa thạch tháp, bất quá tóc dài thiếu gia hôm nay không có đứng ở bên ngoài, mà là thư thư phục phục nằm ở bên trong phòng, một gã vóc người kiều tiểu Linh Lung thị nữ đang cho nhẹ nhàng vuốt ve bả vai.

Hắc Vô Thường sau khi đi vào cúi người hành lễ: "Thiếu gia."

"Tùy huống như thế nào?" Tóc dài thiếu gia mãn bất tại hồ hỏi một câu. Mặc dù Hà Tả đại lục cùng Thanh Nguyên đại lục ở giữa cách Mẫu Hà, hai bờ sông cơ hồ không có gì lui tới, nhưng là như cũ có một chút người bởi vì có chút cơ duyên xảo hợp nguyên nhân đi trước quá Thanh Nguyên đại lục, nói ví dụ Hồng Vũ mẫu thân.

Mà chính là thông qua những người này, về Thanh Nguyên đại lục tin tức mới có thể truyền về. Rất nhiều tình huống cũng chúng thuyết phân vân, nói ví dụ có người nói Thanh Nguyên đại lục hết sức giàu có, cũng có người cảm thấy nơi đó một mảnh cằn cỗi.

Nhưng là có một chút là chung nhận thức, đó chính là Thanh Nguyên đại lục võ đạo trình độ xa xa thấp hơn Hà Tả đại lục. Hồng Vũ một Thanh Nguyên đại lục tới tiểu tử, tóc dài công tử dĩ nhiên sẽ không cảm giác mình kế hoạch sẽ có ngoài ý muốn.

Nhưng là Hắc Vô Thường kế tiếp báo cáo để cho tóc dài công tử bỗng nhiên đi, thị nữ bị khí thế của hắn thoáng cái vén đến liễu đi một bên, rơi hết sức thống khổ, cũng không dám nói thêm cái gì, quỳ xuống tới dập đầu đầu tự động lui ra ngoài.

Hắc Vô Thường thở dài nói: "Lão nô cũng không có nghĩ đến…"

Tóc dài công tử sắc mặt âm tình bất định: "Tại sao có thể như vậy!"

Hắn rất nhanh vừa tỉnh táo lại, hừ một tiếng nói: "Vậy thì như thế nào? Mau hai mươi tuổi một Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, coi như là có các loại năng lực, đáng tiếc này năm nay kỷ mới là Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, nhất định sẽ không thức tỉnh cái gì huyết mạch liễu."

Hắc Vô Thường đang muốn nói gì, bỗng nhiên cảm thấy cái gì, khom người mau tránh ra vừa: "Lão gia!"

Tóc dài công tử sửng sốt, nhìn cửa cái kia khôi ngô nam nhân: "Cha, ngài làm sao tới liễu, ngài không phải là ở Liệt Hỏa Các chủ cầm kiểu mới Huyền Binh chiến giáp nghiên phát sao?"

Trung niên nam nhân nhàn nhạt hướng Hắc Vô Thường gật đầu: "Hắc huynh bận rộn đi đi, ta cùng Lân nhi nói chút nói."

"Dạ, lão nô lui ra!" Hắc Vô Thường khom người lui ra ngoài, ra cửa lúc trước theo bản năng quay đầu lại nhìn trung niên nam nhân một cái, trong lòng cũng nhịn không được nữa cảm thán, Kỷ gia người đích thiên tư đích xác là người bình thường vô pháp so sánh với, không nói đến Kỷ gia trong truyền thuyết một ít nói ngôi vị hoàng đế huyết mạch "Thanh Dương" chỉ là một loại không có thức tỉnh huyết mạch đệ tử, giống vậy nhà mình lão gia Kỷ Hoành, thiên tư cũng không phải là người bình thường có thể so sánh với.

Hắc Vô Thường so sánh với Kỷ Hoành đại tám tuổi, nhưng là hắn hiện tại chỉ là một phẩm một sao, mà Kỷ Hoành đã là nhất phẩm bốn sao! Cho dù là suy nghĩ đến gia tộc trợ giúp các loại nhân tố ở bên trong, Hắc Vô Thường cũng hiểu mình không đạt tới lão gia độ cao.

Kỷ Hoành ở Kỷ gia thế hệ này trong đứng hàng thứ lão Nhị, Kỷ gia bổn tông lão gia, gia chủ đương thời Kỷ Ngận Thiên tổng cộng có năm hài tử, lão Đại chính là Kỷ Cương, Hồng Vũ mẫu thân đứng hàng thứ thứ tư.

Hắc Vô Thường lui ra ngoài sau, Kỷ Lân vội vàng nhường chỗ ngồi: "Phụ thân, ngài mời ngồi."

Kỷ Hoành thẳng ngồi xuống, nói: "Mới vừa rồi Từ quản sự bỗng nhiên cầm lấy gia gia ngươi thủ dụ tới Liệt Hỏa các, để

cho là cha đem chủ trì kiểu mới Huyền Binh chiến giáp nghiên phát tồi thông báo một chút, có sắp xếp khác."

Kỷ Lân ngoài ý muốn: "Phụ thân cũng không phạm sai lầm, vì sao phải chiếm ngài đang qua tay tồi?"

Kỷ Hoành không nói, ánh mắt lấp lánh nhìn của mình nhi tử. Kỷ Lân giật mình: "Sẽ không phải là bởi vì… Hồng Vũ?"

Từ Uyển Nhiên nếu ra hiện tại liễu cửa thành, như vậy huynh trưởng của hắn, gia gia bên cạnh đại quản sự Từ Hạc Nhiên đi truyền đạt mệnh lệnh này cũng là không kỳ quái.

Từ gia thời đại cũng là Kỷ gia gia thần, nhưng là của mọi người nhiều đích gia thần trong, Từ gia không thể nghi ngờ là đặc thù nhất một. Từ gia bản thân cũng có chứa cao đẳng huyết mạch, mặc dù không kịp Kỷ gia, nhưng là cũng uy lực phi phàm.

Từ Hạc Nhiên, Từ Uyển Nhiên huynh muội, có tất cả đều là thức tỉnh rồi huyết mạch đệ tử, Từ gia tự nhiên lại càng so sánh với khác gia thần siêu nhiên một chút.

Hơn nữa Từ gia từ xa tổ tựu theo đuổi Kỷ gia, nghe nói lúc ban đầu thuỷ tổ cũng là ở Kỷ gia tổ tiên dưới sự giúp đở của thức tỉnh rồi huyết mạch, từ đó trung thành cảnh cảnh, một đời vừa một đời phụ tá Kỷ gia. Mỗi một cho dù Kỷ gia gia chủ, cũng phá lệ tín nhiệm Từ gia người.

Hà Tả đại lục quy củ là không có thức tỉnh huyết mạch đệ tử không cho phép liệt vào gia phả trong, như vậy bọn họ tên trong cũng là không có đại biểu bối phận cái kia cái chữ.

Này ở Thanh Nguyên đại lục tuyệt đối là không thể tưởng tượng khuất nhục, nhưng là ở Hà Tả đại lục cũng là theo lý thường phải làm.

Nói ví dụ Kỷ Kiệt, Kỷ Lân, cũng là không có thức tỉnh huyết mạch. Chỉ bất quá Kỷ Kiệt là đã khảo nghiệm qua, cho nên tiền đồ của hắn hoàn toàn đen tối. Mà Kỷ Lân thì còn chưa tới tuổi, rất có hi vọng. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Không chút lưu tình (hạ)

Kỷ gia "Cấn, Trinh, Lập, Ân" bốn bối, nếu như Kỷ Lân có thể ở kế tiếp huyết mạch kiểm tra đo lường trong thức tỉnh một loại loại cường đại huyết mạch, hắn tựu nói vinh quang đổi tên là "Kỷ Lập Lân".

Mà Từ gia như vậy gia thần, thì không có của mình độc lập gia phả, cho nên nguyện ý làm sao đặt tên chữ không sao cả.

Kỷ Hoành cũng không có trách cứ nhi tử hành động thiếu suy nghĩ: "Này Thiên Cơ thành trong, muốn thử dò xét Hồng Vũ người rất nhiều, ngươi có biết hay không hành động của ngươi, phía sau có bao nhiêu ánh mắt đang nhìn? Nhưng là tại sao nhiều người như vậy cũng muốn thử dò xét hắn, nhưng duy độc ngươi không nhịn được phó chư hành động?"

Kỷ Lân hổ thẹn nói: "Nhi tử hiểu, nhi tử hay là quá vọng động."

Kỷ Hoành hài lòng gật đầu: "Đã mất chuyện xui xẻo này không coi vào đâu, chỉ cần ngươi có thể từ đó hút lấy dạy dỗ là tốt rồi. Ngươi còn trẻ, huyết mạch kiểm tra đo lường lập tức sẽ phải bắt đầu, chỉ cần ngươi có thể thức tỉnh một loại huyết mạch, Hồng Vũ vừa coi là cái gì? Hắn lập tức hai mươi tuổi liễu, chỉ là một Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, nhất định không cách nào thức tỉnh huyết mạch còn có thể có cái gì tiền đồ? Ngươi cần gì phải cùng hắn so đo quá nhiều?"

"Dạ, nhi tử hiểu."

…

Cùng một thời gian, Hồng Vũ vào thành bị khiêu khích, rồi sau đó Từ Uyển Nhiên ra mặt, nữa sau đó Từ Hạc Nhiên mang theo Kỷ Cấn Thiên thủ dụ, chiếm Kỷ Hoành ở Liệt Hỏa các tồi chuyện tình đang ở Thiên Cơ thành bên trong truyền ra.

Rộng lớn Thiên Cơ thành trong, mấy trăm vạn dân thường như cũ cuồn cuộn ác mộng ác mộng kết thúc một ngày cuộc sống, trừ khi đó đi ngang qua trình cửa cái kia chút ít dân

chúng nhiều hơn một chút ít trà dư tửu hậu đề tài câu chuyện ở ngoài, bọn họ cũng không có cảm thấy được cái gì.

Nhưng là ở nơi này tòa thành thị chân chính cao tầng, những thứ kia người nắm quyền trong lúc, tin tức kia nhưng nhanh chóng lưu truyền ra, lực ảnh hưởng không thua gì một cuộc gió lốc.

Hồng Vũ bị dàn xếp ở một ngọn cao gần hai trăm trượng toà nhà hình tháp trên nhất tầng, tòa tháp này ôm vào cả Thiên Cơ thành trong cũng không thu hút, nhưng là nơi này cũng là Kỷ gia dùng để chiêu đãi khách quý chỗ, bên trong tất cả phương tiện vô cùng hoa lệ.

Tân Ngọc một đường đi theo Hồng Vũ trở lại, thấy Hồng Vũ cũng ở chỗ hứng ác phấn vô cùng, không đợi Từ Uyển Nhiên rời đi, nàng liền không nhịn được chạy lên đi vui rạo rực nói: "Uy, tiểu soái ca, ngươi cũng ở nơi này nha, thật là tấu xảo, tỷ tỷ ta cũng vậy ở chỗ, xem ra hai người chúng ta rất có duyên phận…"

Tân gia hộ vệ không mặt mũi thấy người, nào có như vậy không căng thẳng tiểu ác tỷ?

Hồng Vũ có sắc tâm không giả, nhưng là nữ nhân này thật sự là có chút trong lòng biến thái, hắn kính nhi viễn chi hoảng hốt chạy trốn.

"Ai ai ai, tiểu suất ca ngươi đừng chạy a, tỷ tỷ thương ngươi…"

Nếu không chạy sẽ trễ!

Kỷ Kiêu bị Từ Uyển Nhiên mang đi, mặc dù là đệ tử ký danh, nhưng là Từ Uyển Nhiên thân phận không đơn giản, coi như là ở tam cự đầu trước mặt cũng có thể nói hai câu nói, cho nên cần một đặc biệt nghi thức, khác cũng muốn trong gia tộc ghi danh xuống.

Hồng Vũ nhìn nàng muốn đi vội vàng la ở: "Tiền bối, ta lúc nào có thể nhìn thấy mẫu thân của ta?"

Từ Uyển Nhiên nhìn một chút hắn, tựa hồ muốn nhiều lời hai câu rồi lại dừng lại liễu: "Ngươi… Trước chờ một chút

sao, gần đây trong nhà nhiều chuyện, huống chi, mẹ của ngươi chỗ ở chỗ, cũng không phải là tùy thời cũng có thể đi vào."

Hồng Vũ một bụng nghi vấn, tại sao mẫu thân chỗ ở chỗ không phải là tùy thời có thể đi vào đi? Coi như là bị giam lỏng, chẳng lẽ còn không thể đi vào?

Nhưng là Từ Uyển Nhiên đã nhanh chóng rời đi, tựa hồ rất sợ Hồng Vũ hỏi nhiều.

Nàng vừa đi, Kỷ Hoành cũng đi theo ra: "Từ tỷ, ta làm sao an bài?"

Từ Uyển Nhiên không nghĩ tới Kỷ Hoành cũng thành kẹo da trâu, âm thầm một nụ cười khổ: "Đi theo ta."

…

Hồng Vũ ở bên trong phòng khóa kỹ liễu cửa, tĩnh tâm suy tư một phen, mình ở ngoài cửa thành một ít lần "Biểu diễn", nói vậy nên nhìn mọi người thấy được, hắn muốn nhắn nhủ đồ những người đó biết giải.

Không nên nhìn người cũng nhìn thấy, hẳn là cũng đạt tới đầy đủ kinh sợ.

Ở chỗ này hắn một thân một mình, không có dựa vào, lá bài tẩy không thể dễ dàng lộ ra, hết thảy cũng muốn dựa vào chính mình. Hắn phản phục đem hôm nay hành động suy tư mấy lần, xem kỹ của mình đúng sai được mất.

Ước chừng hai canh giờ sau, này hạng nhất làm việc xong thành, hắn khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu một ngày tu luyện.

Nhưng là hôm nay, nhưng thủy chung không thể tĩnh hạ tâm lai, vẻ mặt thử mấy lần, tất cả đều thất bại. Hắn một nụ cười khổ, biết không có thể cưỡng cầu.

Nơi này, là mẫu thân quê quán, trên người hắn có một nửa huyết mạch đến từ cái chỗ này. Hơn nữa rất nhanh là có thể nhìn thấy của mình ruột thịt mẫu thân, Hồng Vũ tâm tình tựa hồ bình tĩnh trên thực tế thầm ba mãnh liệt.

Hắn định không tu luyện, dùng linh giác đem cái này gian phòng tỉ mỉ kiểm tra một phen, xác định không có gì trận pháp, Huyền Binh tới giám thị mình sau, mở ra Bán Thần Vực chui đi vào, bắt đầu nghiên cứu lên đan đạo.

Chọn lựa một chút dược liệu, ném vào trong lò đan, dựa theo dược đồng trong trí nhớ phương pháp từ từ luyện chế. Trên thực tế ở nơi này ngồi Bán Thần Vực trong, nếu như là dài dòng luyện chế, cũng không cần Hồng Vũ tùy thời canh giữ ở vừa, bởi vì thường thường thời gian rất lâu cũng là dùng cùng một loại cường độ ngọn lửa không ngừng đi rèn luyện dược tính.

Hồng Vũ tính ra một chút, này một lò đan lúc đầu muốn ở hiện tại cái này ngọn lửa hạ giữ vững một ngày rưỡi, cho nên hắn buông lỏng một chút, ở Bán Thần Vực trong chung quanh xem một chút.

Vẻ màu xanh biếc chui vào trong mắt của hắn, Hồng Vũ trong lòng vui mừng, đi qua vừa nhìn quả nhiên là kiêu đằng đã sống liễu, ở Bán Thần Vực trong cắm rễ, hơn nữa rút ra một con chồi, đã dài đến một trượng tới dài.

Kiêu đằng trời sanh đối với trồng người của mình có hảo cảm, thấy Hồng Vũ tới đây lập tức đem non mềm cành nhẹ nhàng xoa liễu gương mặt của hắn.

Bách Nhật Hỏa Viên cũng chạy tới, tiểu Hầu Tử hiển nhiên đối với kiêu đằng rất không có hảo cảm, vừa chảy nước miếng vừa xèo xèo kêu loạn. Kiêu đằng cũng không phải là thiện tra, chẳng qua là ở Hồng Vũ trước mặt tương đối dịu ngoan thôi.

Thấy Bách Nhật Hỏa Viên, không chút khách khí quơ của mình non cành, giống như là roi giống nhau ba một tiếng quất vào liễu Bách Nhật Hỏa Viên trên người.

Tiểu Hầu Tử không nghĩ tới này tầm thường tiểu đằng điều thật đúng là dám đánh mình, giận tím mặt dưới lập tức hóa thân trăm trượng, hung ác sẽ phải một cước đạp xuống đi.

"Được rồi, đừng làm rộn!"

Hồng Vũ quát mắng một tiếng, Bách Nhật Hỏa Viên lúc này mới phẫn nộ biến trở về liễu lớn cỡ bàn tay tiểu con khỉ,

hướng về phía kiêu đằng nhe răng trợn mắt một chút.

Hồng Vũ vuốt ve kiêu đằng, cũng là lòng tràn đầy vui mừng, vật này quả nhiên là giữ nhà hộ viện lợi khí, nhỏ như vậy cứ như vậy hung ác, ngay cả Bách Nhật Hỏa Viên cũng dám đánh.

…

Thiên Cơ thành trung cao nhất này tòa thạch tháp tầng chót, coi như là Kỷ Cấn Thiên cũng không phải là tùy thời đều có thể đi tới, nhưng là hắn làm Kỷ gia gia chủ đương thời, đương nhiên là có tư cách ở tại nơi này ngồi thạch bên trong tháp.

Trên thực tế chỗ ngồi này thạch tháp cao nhất thượng mười tầng, trừ phía trên nhất bốn tầng chỗ dùng thần bí, ngoại nhân sở không biết ở ngoài, sáu mặt khác tầng cũng là Kỷ Cấn Thiên cùng phu nhân của hắn trụ sở.

Trừ nơi này, ở Thiên Cơ thành ngoài điền dã trong lúc, Kỷ Cấn Thiên còn có một ngồi kích thước khổng lồ trang viên. Chỉ là bởi vì sự vụ bận rộn, Kỷ Cấn Thiên trên thực tế hai ba năm đều chưa hẳn có thể đi được trong trang viên hưu nhàn một lần.

Từ Hạc Nhiên cùng muội muội Từ Uyển Nhiên cùng Kỷ Cấn Thiên rất quen thuộc, ba người từ nhỏ cùng nhau lớn lên, cùng nhau tu luyện, vẫn hầu hạ Kỷ Cấn Thiên ăn uống bắt đầu cuộc sống hàng ngày, cũng giúp hắn xử lý trong gia tộc các loại việc vặt.

Nắm trong tay khổng lồ Kỷ gia, người bình thường quả thực khó có thể tưởng tượng đây là như thế nào quyền thế.

Hôm nay Kỷ Cấn Thiên, uy nghiêm ngày long, không giận tự uy, cho dù là lạnh nhạt ngồi ở chỗ đó, cũng thường thường sẽ cho người cảm thấy một loại thở không ra hơi tới áp bách.

Huống chi hiện tại Kỷ Cấn Thiên, sắc mặt thật không tốt nhìn.

Từ Hạc Nhiên cùng Từ Uyển Nhiên biết lúc này tuyệt đối không thể chọc giận hắn, cho nên tất cả đều tiểu tâm dực dực ở

một bên đứng, Kỷ Cấn Thiên uống trà, trong chén trà không có thời điểm, Từ Uyển Nhiên sẽ giúp hắn tục thượng, tuyệt sẽ không có một ti dư thừa động tác.

Một trận tiếng bước chân truyền đến, lộ ra vẻ có chút cấp bách.

Nếu như là một loại hạ nhân, Kỷ Cấn Thiên lúc này nhất định đã nhàn nhạt phân phó một tiếng, kia hạ nhân căn bản không còn kịp nữa đi vào cũng sẽ bị tiềm phục tại chung quanh võ đạo cường giả trực tiếp từ thạch tháp thượng bỏ lại đi.

Nhưng là kia tiếng bước chân Kỷ Cấn Thiên rất quen thuộc, chủ nhân là hôm nay ở Kỷ gia, ít có có can đảm cải lời mệnh lệnh của hắn người, hơn nữa Kỷ Cấn Thiên đối với nàng không thể làm gì.

“Lão đầu tử, nghe nói ta ngoại tôn tới?”

Kỷ Cấn Thiên đối diện phu nhân đè nén để ý hỏa, đem thái độ trở nên hơi chút hòa ái một chút: “Đúng không phải là còn không có xác nhận đâu.” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Địa Tâm Nguyệt

Phu nhân đã tuổi trên năm mươi, nhưng là như cũ phong vận mười phần. Thái dương đang lúc có chút chỉ bạc, nhưng là da như cũ non mịn. Lúc tuổi còn trẻ nhất định cũng là một vị tuyệt đại giai nhân, Hồng Vũ mẫu thân chỉ sợ là di truyền dung mạo của nàng, mới có thể làm cho Hồng Thừa Nghiệp vừa gặp đã thương không thể tự thoát ra được.

"Ta xem chính là ta ngoại tôn, bộ dáng cùng Tứ nha đầu chân tướng."

Phu nhân có chút không nói đạo lý, Kỷ Cấn Thiên vốn là tựu căm tức, cái này có chút ép không được liễu: "Chớ cùng ta nói người kia! Ta Kỷ Cấn Thiên không có cái này nữ nhi!"

Nhưng là hắn lời này nói phu nhân hỏa khí so với hắn còn lớn hơn, chỉ vào Kỷ Cấn Thiên lỗ mũi kêu lên: "Lão Tứ chính là ta nha đầu! Ta tự mình sinh, ngươi không nhận không sao, có tin ta hay không cho thêm nha đầu tìm cha!"

Kỷ Cấn Thiên tức đầu tóc đứng đấy: "Ngươi dám!"

"Ngươi nếu không nhận thức nữ nhi, ngươi nhìn ta có dám hay không!" Phu nhân không hề nhượng bộ chút nào.

Từ Hạc Nhiên cùng Từ Uyển Nhiên đã sớm lui đi ra ngoài, tình huống như thế hai huynh muội đã sớm quá quen thuộc. Lão phu thê lượng thường xuyên làm trò hai hắn đích mặt gây lộn, tuyệt không đem bọn họ làm ngoại nhân.

Lão phu thê một khi khai chiến, cũng là tính tình nóng nảy, nhất thời bán hội tuyệt đối sẽ không yên tĩnh. Từ Hạc Nhiên thoải mái nhàn nhã, Từ Uyển Nhiên hỏi: "Ca ngươi đi làm cái gì?"

"Lão gia phu nhân nhất thời bán hội không cần người hầu hạ, ta đi uống hai miệng." Hắn cũng là điểm này yêu thích, cả ngày đánh "Vì lão gia lục soát La Thiên hạ rượu ngon" kỳ hào, ở Thiên Cơ thành bên trong chung quanh tìm rượu uống.

Còn đặc biệt thích nếm thử rượu mới, ngôi tửu lâu kia không xa vạn dặm vận tới nơi khác rượu ngon; ngôi tửu lâu kia cam kết liễu mới đích ủ rượu là sản xuất liễu rượu mới, Từ Hạc Nhiên là nhất định có tới cửa thưởng thức.

Cũng may hắn tửu lượng rất tốt, cũng là không có bởi vì uống rượu hỏng việc.

Từ Uyển Nhiên cười một tiếng: "Ta đưa ngươi đi ra ngoài."

Cao cao thạch tháp là võ giả chuyên chúc chỗ ở, giống vậy hai huynh muội chính là trực tiếp từ phía trên nhảy xuống, trên nửa đường mủi chân ở trên thân tháp nhẹ nhàng một chút, sau đó vững vàng đương đương rơi xuống đất.

Nếu như là người bình thường, mấy trăm trượng thạch tháp, chỉ là trên bậc thang đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ luy gần chết liễu.

"Không bằng ngươi theo ta cùng đi chứ, ta gần đây nghe nói Ngọc Quỷ Lâu mới ủ liễu một loại Mân Côi rượu, thích hợp nhất nữ nhân dùng để uống" Từ Hạc Nhiên đang muốn đem muội muội dụ dỗ, bỗng nhiên bên cạnh hiện lên tới một người người, đến trước mặt ôm quyền một xá rất là hữu lễ đếm: "Từ tỷ, thật là tấu xảo, ở chỗ này vừa gặp gỡ ngươi."

Từ Uyển Nhiên có chút kỳ quái địa nhìn Kỷ Hoành: "Làm sao ngươi ở chỗ này?"

"Ta" Kỷ Hoành có chút ý không tốt: "Khụ khụ, đi ngang qua, đi ngang qua "

Hắn vội vàng hỏi: "Các ngươi đây là chuẩn bị đi chỗ nào đâu?"

Từ Hạc Nhiên cũng là hi lý hồ đồ người: "Bằng hữu của ngươi?"

Từ Uyển Nhiên lạnh nhạt gật đầu: "Xem như thế đi."

"Vậy các ngươi chuyện vãn đi, ta đi trước." Từ Hạc Nhiên bỏ lại muội muội chạy.

Kỷ Hoành cũng không biết phải nói cái gì: "Cái kia, Từ tỷ ngươi có việc không có? Nếu không ta mời đi Ngọc Quỷ Lâu

nếm thử bọn họ mới ủ Mân Côi rượu?"

Từ Uyển Nhiên vẻ mặt cổ quái, đây mới là thật là tấu xảo đâu.

Kỷ Cấn Thiên tức đem cái bàn dặm ngọc khí đập nát bấy, phu nhân vẫn như cũ cười lạnh ngồi ở một bên, còn nhếch lên liễu hai chân!

"Kỷ Cấn Thiên, ngươi hôm nay nói với ta rõ ràng, rốt cuộc lúc nào để cho ta ngoại tôn cùng Tứ nha đầu gặp mặt! Ngươi nếu là dám hồ lộng ta, ta lập tức rời đi Thiên Cơ thành! Ta cảnh cáo ngươi, Ngọc Lạc Thành, Huyền Nghiệp Thành đều có người đợi ta mấy thập niên!"

Kỷ Cấn Thiên thở hổn hển, ánh mắt máu đỏ: "Ngươi dám!"

"Ta có cái gì không dám! Ngươi thử một chút nhìn!"

"Ngươi ——" Kỷ Cấn Thiên nhảy dựng lên vọt tới phu nhân trước mặt, phu nhân nhưng không hề nhượng bộ chút nào nghênh đón, hai cổ khổng lồ khí thế ầm ầm đụng vào nhau, Kỷ Cấn Thiên tại chỗ bất động, nhưng là hắn nhưng ngây ngẩn cả người: "Ngươi ngươi đã thu để tự nhiên, sẽ không nữa thương tổn được ta? Ngươi càng tiến một bước rồi?"

Phu nhân dương dương đắc ý: "Còn không coi là, bất quá gần đây có chút hiểu được, đúng là có điều tăng lên. Kỷ Cấn Thiên, ta cho ngươi biết, ta với ngươi liễu là gả cho, ngươi dám không nhận ta nha đầu, ta với ngươi không xong."

Kỷ Cấn Thiên thở hổn hển mấy hơi thở, căm tức ngồi trở lại đi, ảo não vô cùng nói: "Rõ ràng là ta rút lui! Nếu để cho Ngọc Lạc Thành cùng Huyền Nghiệp Thành cái kia hai lão nầy biết ngươi năm đó chính là nhất phẩm hai sao, so với chúng ta cao hơn một đại cấp bậc, ngươi nhìn bọn họ còn có người nào mặt theo đuổi ngươi!"

Phu nhân năm đó ẩn tàng thực lực của mình, chính là sợ một loại những thiên tài tự ti mặc cảm không dám ra tay, Kỷ Cấn Thiên lực áp quần hùng ôm mỹ nhân thuộc về, kết hôn ngày đó bực nào hăng hái, kết quả đêm động phòng hoa chúc đã bị phu nhân đặt ở liễu phía dưới, nhất thời rơi lệ đầy mặt biết mình rút lui.

Càng thêm bất đắc dĩ chính là, những năm này tới nay, phu nhân đột nhiên tăng mạnh, đã là nhất phẩm tám sao liễu! Hiện tại lại càng có đột phá đến nhất phẩm chín sao dấu hiệu, mà Kỷ Cấn Thiên vẫn chỉ là nhất phẩm Thất Tinh, chênh lệch tựa hồ càng kéo càng lớn

"Tốt!" Kỷ Cấn Thiên nghiến răng nghiến lợi: "Bảy ngày sau này, chính là 'Địa Tâm Nguyệt' mở ra thời gian, đến lúc đó đem tiểu tử kia đưa vào đi, xem một chút đến cùng phải hay không con của nàng."

Phu nhân lúc này mới hài lòng gật đầu: "Tốt, ta đến lúc đó tự mình đi nhìn, ngươi lão già này không cho phép nhúc nhích tay chân!"

Kỷ Cấn Thiên nặng nề hừ một tiếng.

Con gái thứ tư Kỷ Trinh Côi bởi vì một lần ngoài ý muốn lưu Thanh Nguyên đại lục, lại đắm mình gả cho Thanh Nguyên đại lục người! Cái kia võ đạo hoang vu đất, có thể có người tốt lành gì mới? Hắn Kỷ Cấn Thiên nữ nhi, đường đường Thanh Dương huyết mạch thức tỉnh người, lại gả cho một phế vật, hơn nữa sinh ba hài tử! Điều này làm cho Kỷ Cấn Thiên vốn là tựu quát lên như sấm, cảm thấy nữ nhi không có bảo vệ cho trinh tiết là một sai lầm.

Kế tiếp, Kỷ Cấn Thiên vừa cho nàng an bài mấy lần tương thân.

Mặc dù Kỷ Trinh Côi đã không phải là bạch bích thân, nhưng là nàng người bị ngôi vị hoàng đế Thanh Dương huyết mạch, như cũ có khổng lồ giá trị. Các đại thị tộc trong, cũng có không ít trung niên ủ rũ trực hệ đệ tử, nguyện ý cùng Kỷ gia kết thân.

Nhưng là Kỷ Trinh Côi lấy cái chết bức bách, chính là không chịu đi, Kỷ Cấn Viễn ba phen mấy bận trước mặt người khác đã mất mặt mũi, rốt cục dưới cơn nóng giận đem nàng giam lỏng ở Địa Tâm Nguyệt trong.

Phu nhân mặc dù dùng hết các loại thủ đoạn, bao gồm lấy "Bên ngoài…" Bức bách, Kỷ Cấn Viễn chính là không chịu thỏa hiệp.

Địa Tâm Nguyệt là vừa ra kỳ diệu chỗ ở, đối ứng trên bầu trời trăng sáng vận hành quỹ tích, từng cái đầy tháng thời điểm mở ra một lần. Mặc dù bên trong cô tịch kham khổ, nhưng là lại đối với tu hành có trợ giúp rất lớn, Kỷ gia chân chính đích thiên tài, hoặc là huyết mạch thức tỉnh người, thường thường sẽ bị đưa vào trong đó tu hành ba năm.

Kỷ Lân mới ra cửa, mấy chiếc xe ngựa chạm mặt mà đến, vừa lúc xuống tới mấy người gọi lại hắn: "Tiểu Lân!"

Này mấy người hắn đều biết, cũng là Kỷ gia đệ tử. Thân phận đại khái cùng Kỷ Kiệt tương đối, bình thường lấy hắn làm hạch tâm, cho như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

"Các ngươi đã tới." Hắn nhàn nhạt gật đầu.

Mấy người kia tức giận nói: "Tiểu Lân, A Kiệt chuyện tình cứ như vậy tính?"

Kỷ Lân chỉ đành phải ra vẻ một tia ân cần: "Lão Cửu thế nào?"

"Chúng ta mới vừa đi xem liễu A Kiệt, Tiểu Lân, được kêu là một thảm a, toàn thân xương cũng ngắn đích không sai biệt lắm, lần này coi như là bình phục, tu vi của hắn chỉ sợ cũng là phế đi."

"Cái kia dã chủng, lại dám như thế vũ nhục A Kiệt, hay là tại vũ nhục chúng ta a Tiểu Lân!"

Mọi người thất chủy bát thiệt, đều ở giựt giây Kỷ Lân giúp Kỷ Kiệt ra mặt. Hơn nữa mọi người trong lòng đều có đếm, Kỷ Kiệt cùng Hồng Vũ vừa không có gì ân oán, nhất định là Kỷ Lân vâng mệnh hắn mới có thể xuất thủ.

Kỷ Lân chau mày: "Ta sẽ phái người cho lão Cửu đưa đi linh đan, nhất định phải giữ được tu vi của hắn. Bất quá gần đây trong khoảng thời gian này tiếng gió rất chặc, chúng ta bảo tồn thực lực, không nên hành động thiếu suy nghĩ."

Trong lòng hắn thật ra thì khinh thường, Kỷ Kiệt về điểm này tu vi đều dựa vào đan dược chồng chất lên, chân chính động thủ liền một cái Tứ Phẩm Thông Pháp cũng có thể chiến thắng hắn, có chỗ lợi gì?

Chung quanh mọi người nhất thời thất vọng, Kỷ Lân hiển nhiên là không có ý định ra mặt liễu. Nhưng là Kỷ Kiệt bị thao luyện thành cái dạng kia, bọn họ nếu là không đem bãi tìm trở về, sau này kia còn có mặt mũi ở Thiên Cơ thành bên trong hoành hành ngang ngược?

Con nhà giàu cửa trong lúc cũng có không cùng vòng tròn, lẫn nhau trong lúc phân cao thấp ganh đua so sánh.

Bỗng nhiên có người hỏi một câu: "Tiểu Lân, ngươi đây là đi tìm tân tiểu thư sao?"

Kỷ Lân trong mắt hiện lên một tia không vui chi sắc, nhưng vẫn cũ gật đầu: "Dạ."

Kỷ Lân không thích Tân Ngọc, cảm thấy cô bé kia mặc dù xinh đẹp nhưng là đầu óc không đủ dùng. Nhưng là Tân Ngọc là Tân gia chính phòng tiểu thư, nếu như có thể cưới được nàng ý nghĩa trọng đại.

Mà Kỷ Lân cũng không tính toán vì Kỷ Kiệt ra mặt, trừ bỏ bị phụ thân đã cảnh cáo ở ngoài, còn có một nguyên nhân chính là Kỷ Kiệt kia chỉ con cóc lại dám đánh Tân Ngọc chú ý.

Có đồ Lân thiếu gia có thể không thích, nhưng này chính là Lân thiếu gia đồ. Lân thiếu gia chưa nói không nên lúc trước, người khác không thể đụng vào!

Mới vừa rồi mở miệng người nọ lập tức nói: "Tiểu Lân, nghe nói cái kia dã chủng gần đây cùng tân tiểu thư đi được rất gần, rất biết lấy lòng a!"

"A?" Kỷ Lân nhàn nhạt một tiếng: "Vậy cũng không có gì, nam chưa lập gia đình nữ chưa gả, rất bình thường. Tốt lắm, ta đi trước, có chuyện gì đợi phong thanh qua rồi hãy nói."

Mọi người thất vọng mà về, Kỷ Lân ở trên xe ngựa lộ ra một tia cười lạnh, hai đấm dần dần rất nhanh: Hồng Vũ, ngươi không biết sống chết dã chủng! Vốn còn muốn để sống lâu mấy ngày, chờ thêm liễu huyết mạch kiểm tra đo lường rồi hãy nói. Nhưng là ngươi như thế chăng biết tiến thối, vậy hãy để cho ngươi sớm một chút đi gặp Diêm vương!

Hồng Vũ vẫn an tĩnh chờ, mỗi ngày hắn cũng sẽ hỏi thăm vừa đưa ra đưa nước đưa cơm hạ nhân, mình chừng nào thì đi thấy mẫu thân, nhưng là những thứ kia hạ nhân cái gì cũng không biết, chỉ có thể mờ mịt nói cho hắn biết, xin hắn kiên nhẫn đợi chờ.

Triệu Đông Hải đám người thường xuyên trở lại nhìn, dẫn hắn cùng nhau đi dạo một chút Thiên Cơ thành.

Chỗ ngồi này rộng lớn mạnh mẽ hùng thành đúng là để cho Hồng Vũ mở rộng tầm mắt, các loại đại hình Huyền Binh cũng có thể vận dụng ở một loại buôn bán trong, mà cũng không phải là nhất định là chiến tranh lợi khí.

Thất Tịch Kiếm Linh nói cho Hồng Vũ, ở nơi này một chút thượng, Hà Tả đại lục thật ra thì đã vượt qua Thương Lê Cổ Triều. Thời đại kia cũng là bởi vì cực kì hiếu chiến, đại hình Huyền Binh chỉ dùng để chiến đấu, mới có thể cuối cùng đi về phía suy vong.

Kỷ Hoành cũng tới xem hắn một lần, bất quá lúc nói chuyện Kỷ Hoành luôn luôn chút ít không yên lòng, tựa hồ nhớ thương chuyện gì. Một đạo xế chiều giờ Dậu, hắn tựu lập tức cáo từ, tựa hồ hẹn ước người nào.

Kỷ Kiêu cũng tới một lần, bất quá hai người luôn luôn chút ít kỳ quái lúng túng, nói không được mấy câu nói, Kỷ Kiêu tựu chạy trối chết, sau này cũng không dám nữa tới.

Kỷ Kiêu cũng là nói cho Hồng Vũ, Từ Uyển Nhiên mang theo nàng đi tìm liễu Kỷ Cấn Viễn, bị làm cho sợ đến Kỷ Cấn Viễn liên tục cùng nàng nói xin lỗi, sau này thật sự rốt cuộc không cần lo lắng Kỷ Cấn Viễn uy hiếp.

Như vậy, ở bình thản trong vượt qua năm ngày thời gian, Từ Uyển Nhiên không có chút nào dấu hiệu ra hiện tại hắn trước mặt: “Chuẩn bị một chút, ngày mai ngươi có thể như nguyện lấy thường liễu.”

Hồng Vũ nhất thời cơ động! Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 11 : Ngọc Túy Lâu (thượng)

Một đêm hồi hộp, Hồng Vũ vẫn muốn mình và mẫu thân gặp mặt câu nói đầu tiên phải nói cái gì, sau đó mình hắn là chuẩn bị cái gì, lần đầu tiên nhìn thấy của mình ruột thịt mẫu thân, cũng không thể mang một ít Thanh Nguyên đại lục lễ vật, không biết nàng lão nhân gia có hay không tưởng niệm Thanh Nguyên đại lục thức ăn ngon mùi vị, sớm biết lần này muốn tới Hà Tả đại lục, nên mang một ít cha đồ tới đây

Như vậy suy nghĩ miên man bất tri bất giác một đêm đã qua, hắn nhưng cái gì đầu mối cũng không có sửa sang lại đi ra ngoài.

Hồng Vũ một nụ cười khổ, lắc đầu. Nhưng là hắn đắm chìm dưới loại tình huống này tâm tình trong cũng rất hưởng thụ, mãi cho đến liễu buổi trưa bị một trận tiếng gõ cửa thức tỉnh, mở cửa Triệu Đông Hải đám người đứng ở bên ngoài: "Vũ thiếu gia, ngươi chỗ này thật là khó khăn đi vào, chúng ta khuyên can mãi hồi lâu, cửa võ giả mới thả ta cửa thông hành!"

Chỗ ngồi này thạch tháp là Kỷ gia chuyên môn dùng để tiếp đãi khách quý, cho nên thủ vệ hết sức nghiêm khắc, coi như là Kỷ gia của mình võ sĩ muốn đi vào cũng muốn trải qua nghiêm khắc địa bàn tra. Triệu Đông Hải bọn họ hay là bởi vì lúc trước đã tới, nếu như nếu không sợ rằng còn muốn báo cho Hồng Vũ tự mình đi đem người dẫn đi vào.

Hồng Vũ cười nói: "Các ngươi trong bụng con sâu rượu vừa tham rồi?"

Triệu Đông Hải mấy người trong khoảng thời gian này cùng hắn pha trộn, da mặt đã sớm rèn luyện vô cùng cường nhận: "Này cũng không nên trách chúng ta, Vũ thiếu gia ngươi quá không hiền hậu, một cuộc tiền đánh cuộc đem chúng ta để dành tất cả đều thắng đi, hiện tại ở nhà chúng ta nhưng là căn bản không ngẩng đầu được lên, muốn uống rượu chỉ có thể tới tìm ngươi liễu."

Một người khác hăng hái bừng bừng nói: "Vũ thiếu gia, hôm nay là Ngọc Túy Lâu ngày mở cửa, ba tháng một lần, thịnh huống chưa bao giờ có, bỏ lỡ có thể bị đáng tiếc."

Hồng Vũ suy nghĩ một chút mình sống ở gian phòng cũng là tĩnh tọa, vậy thì cùng mọi người đi ra ngoài đi một chút sao.

Hắn trở tay khóa cửa: "Cái gì Ngọc Túy Lâu ngày mở cửa? Chúng ta vừa đi vừa nói chuyện."

"Được rồi!" Thấy Hồng Vũ nguyện ý đi, mọi người mừng rỡ, Triệu Đông Hải dọc theo đường đi nước miếng tung bay, cuối cùng là cho nói rõ liễu.

Ngọc Túy Lâu mặc dù không phải là Thiên Cơ thành trung cao quý nhất tửu lâu, nhưng cũng là một người trong đó. Ngọc Túy Lâu không nghi ngờ chút nào là nổi tiếng nhất một ngọn.

Ngọc Túy Lâu danh khí phần lớn đến từ chính một người, người này tên tất cả mọi người không nhớ rõ, đều gọi hô hắn vì Đồng đại sư.

Đồng đại sư là cả Ngọc Càn triều nổi tiếng nhất ủ rượu đại sư, có rượu tiên danh xưng là. Ngọc Túy Lâu dưới đất, có một tòa cự đại hầm rượu, Đồng đại sư ở trong đó chế riêng cho liễu đại lượng thật lâu, mỗi cách ba tháng, sẽ cử hành một lần ngày mở cửa, ý là một nhóm rượu ngon mở đàn.

Bất quá Đồng đại sư mình tự mình sản xuất rượu ngon cũng không nhiều, cũng chỉ có thể đủ cung cấp mỗi một lần ngày mở cửa tiêu hao.

Ngọc Túy Lâu những thời gian khác tiêu thụ rượu ngon, cũng là Đồng đại sư ba vị thân truyền đệ tử sản xuất, dù vậy, cái đẹp của nó rượu cũng xa so sánh với những thứ khác tửu lâu tốt.

Trừ rượu ngon nguyên nhân, mỗi một lần ngày mở cửa cũng vô cùng náo nhiệt, cũng bởi vì Đồng đại sư bản thân cũng là một vị võ đạo cường giả, hắn tu luyện trong pháp quyết, có một môn thần thông, đặc biệt bình luận thiên hạ anh hùng, Đồng đại sư rượu ngon kể từ khi cung không đủ cầu sau, tựu tác họ không bán liễu, từng cái ngày mở cửa tùy Đồng đại sư tự mình trấn giữ, bình luận đến đây uống rượu võ giả, từ

cửu phẩm đến nhất phẩm rượu ngon, cũng đúng đáp lời Đồng đại sư bình luận võ giả từ cửu phẩm đến nhất phẩm.

Đồng đại sư bình luận cũng không phải là chỉ nhìn cấp bậc, càng nhiều là hay là nhìn tiềm lực. Cho nên có rất nhiều Nhất Phẩm Hợp Chân ở Đồng đại sư trước mặt hôi đầu thổ kiểm tràng diện xuất hiện, đây cũng là một mừng rỡ chuyện.

Nghe thế chính là hình thức giới thiệu Hồng Vũ nổi hứng tò mò, đi theo mọi người cùng nhau ở cửa ngăn cản mấy chiếc xe ngựa, nhanh chóng chạy tới Ngọc Túy Lâu.

Bọn họ không có chú ý tới chính là, hắn mới vừa rời đi, cái kia lúc trước đối với Triệu Đông Hải đám người nghiêm khắc đề ra nghi vấn thủ vệ võ giả, tựu lặng lẽ đem tin tức truyền lại liễu đi ra ngoài.

Không bao lâu, Kỷ Lân liền mang theo một tia cười lạnh lẩm bẩm tự nói: "Đi Ngọc Túy Lâu? Tiểu tử này cũng là hảo tâm tình a, hắc hắc, xem hắn còn có thể giữ vững bao lâu. Đem cái này tin tức tung đi ra ngoài, Ngọc Túy Lâu hôm nay khẳng định rất náo nhiệt!"

"Dạ."

Ngọc Túy Lâu cũng không cao, tổng cộng chín tầng, ở Thiên Cơ thành trong chỉ có thể coi là là nhỏ thấp. Theo người biết chuyện sĩ theo như lời, Ngọc Túy Lâu dưới đất trước mặt tích, có thể sánh bằng trên mặt đất còn muốn lớn hơn.

Lúc này khoảng cách cơm chút còn sớm, vì vậy Ngọc Túy Lâu phía dưới mấy tầng trống trơn đương đương, bọn tiểu nhị còn đang bận rộn quét dọn vệ sinh, hậu trù làm giúp đang lấy tay xe đẩy đem đại lượng nguyên liệu nấu ăn vận đi vào.

Nhưng là đến phía trên nhất hai tầng, cũng là nhân mãn vi hoạn, cơ hồ không có một cái bàn cũng ngồi đầy liễu người, trống không trên bàn cũng bày biện một con dầy cộm nặng nề đen sắc mộc bài, viết tốt con ngựa, hiển nhiên là bị dự định.

Đầu bếp còn không có tổ chức bữa ăn tập thể, mọi người tới cũng không phải là vì ăn cơm, vì vậy mỗi tấm trên bàn chỉ có bày biện mấy điệp dưa và trái cây, cũng là mỗi người trước mặt, đều có một bộ tinh sảo chén rượu, sở dụng tài liệu cũng

vô cùng khảo cứu: Sứ men xanh, ngọc lưu ly, sừng tê giác, thú cốt chờ một chút tổng cộng tám loại, chuyên môn dùng để uống bất đồng rượu ngon.

Ngày mở cửa chính là ba tháng một lần việc trọng đại, Ngọc Túy Lâu cũng là chuẩn bị vô cùng đúng chỗ.

Này hai tầng lâu là tương thông, ở giữa một khổng lồ đích thiên giếng, lầu tám là đại sảnh, tửu lâu tất cả đều là nhã gian, ngày mở cửa đang ở trung ương thiên tỉnh cử hành, nhưng là tửu lâu giống nhau có thể nhìn thấy.

Muốn ở ngày mở cửa đặt đến một nhã gian, vậy thì thật là vô cùng khó khăn, cũng không phải là có tiền là được. Lớn như thế Thiên Cơ thành, cự phú vô số, mọi người đến lúc này, liều đích chính là quyền thế!

Ngoại lai phú thương vào lúc này chỉ có thể đang kẹp cái đuôi làm người, bởi vì Thiên Cơ thành là Kỷ gia Thiên Cơ thành, ai có thể ở chỗ này cùng Kỷ gia so đấu quyền thế?

Mỗi khi ngày mở cửa, nếu như có thể có ngoại lai phú thương, bị Kỷ gia người muốn mời tiến vào tửu lâu ghế lô chung uống, đó chính là một cuộc quan hệ xã hội thượng khổng lồ thành công, sẽ có rất nhiều người hiện trường nhìn thấy, sau đó đối với hắn địa vị cùng danh dự thật to tăng lên, ngày sau làm ăn cũng sẽ dễ dàng rất nhiều.

Triệu Đông Hải hăng hái bừng bừng: "Vũ thiếu gia, ta nhưng lấy dựa vào Kỷ Hoành đại nhân trước mặt tử, mới đặt đến một cái bàn, nếu không, chúng ta hôm nay căn bản không đủ tư cách vào."

Sử người đưa bọn họ dẫn tới một cái bàn phía trước, triệt bỏ trên bàn mộc bài, sau đó vô cùng đắc thể hầu hạ xong lui xuống.

Hồng Vũ nhìn một chút, chung quanh ầm ầm, cái này trong đại sảnh nói ít cũng ngồi ba trăm người.

Vị trí của bọn họ đã trên trung đẳng, xem ra Kỷ Hoành các hạ trước mặt tử hay là rất quản dụng.

Hồng Vũ quan sát chung quanh, bỗng nhiên có điều phát hiện, mỉm cười nói trắc thủ, khi hắn Đông Bắc trên phương hướng, có mấy bàn người, như có toan tính tựa như vô tình đánh giá hắn, thấy Hồng Vũ chú ý tới, riêng của mình na khai mục quang, duy chỉ có một người, mũi ưng, treo ngược sao mắt, hai gò má hẹp dài, ngầm có ý ác ý ngó chừng Hồng Vũ, không hề nhượng bộ chút nào.

Hồng Vũ nhướng mày, thấp giọng hỏi: "Người nọ là ai?"

Triệu Đông Hải nhìn thoáng qua, nói: "Cái kia là Kỷ Ưng, cũng đã từng là trong gia tộc hơi bị coi trọng một gã thiên tài, đáng tiếc ở mười sáu tuổi một năm kia, huyết mạch kiểm tra đo lường trong không thể thức tỉnh bất kỳ cường đại huyết mạch, lúc đó trầm luân đi xuống. Bất quá hiện tại cũng là Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh liễu, tiến bộ hay là rất nhanh."

Hắn quét nhìn một cái, có chút kỳ quái nói: "Thiếu gia, ngồi bên kia cũng là hắn người như vậy, còn trẻ lúc thiên tư hơn người, đáng tiếc mười sáu tuổi thời điểm một ít Đạo Môn hạm không có thể vượt qua đi, cuối cùng thành tựu chỉ so với người bình thường mạnh một chút mà thôi."

Hồng Vũ gật đầu, những người này tụ cùng một chỗ cũng không nghĩ là, người người đều có của mình vòng tròn, những người này gặp gỡ giống nhau, dĩ nhiên còn có tiếng nói chung.

Một bên lại có người nói nói: "Bọn họ tới cũng là không tốt, hôm nay là ngày mở cửa, Đồng đại sư bình luận thiên hạ anh hùng tặng lấy rượu ngon, những người này không có thể thức tỉnh huyết mạch, đã là tiền đồ lờ mờ, chắc chắn sẽ không vào đại sư pháp nhãn."

Đang nói, chỉ thấy bên kia Kỷ Ưng gõ cái bàn, hừ lạnh một tiếng nói: "Người như thế cũng có thể vào Địa Tâm Nguyệt, tại sao phải chúng ta không thể đi vào? Trong gia tộc có nhiều người như vậy thẻ ở bình cảnh thượng, chỉ cần cho chúng ta đi vào ngây ngốc mấy tháng là có thể đột phá, vốn so sánh với để cho một chút không rõ lai lịch phế vật đi vào lãng phí thật là tốt!"

“Địa Tâm Nguyệt?” Hồng Vũ hơi sửng sờ, hắn mơ hồ cảm giác Kỷ Ưng hẳn là ở nhằm vào mình, nhưng là Địa Tâm Nguyệt là cái gì địa phương? Cùng mình có quan hệ sao?

Kỷ Ưng thấy Hồng Vũ không có gì phản ứng, càng thêm tức giận, đột nhiên đứng dậy, không để ý người bên cạnh khuyên can, bước đi tới đây, hung hăng một quyền nện ở trên bàn.

Đông!

Cái bàn hung hăng vừa nhảy, phía trên chén rượu trà chén nhỏ binh binh bàng bàng vỡ nát.

Động tĩnh đưa tới người chung quanh chú ý, sử người vội vàng tới đây: “Vị khách quan kia, mời đi ra ngoài, Ngọc Túy Lâu không hoan nghênh như ngươi vậy khách nhân.”

Kỷ Ưng căn bản để ý đều không để ý hắn, chẳng qua là ngó chừng Hồng Vũ: “Tiểu tử, thức thời tựu cho ta đang kẹp cái đuôi cút ra khỏi Thiên Cơ thành! Ngươi cho rằng đánh bại Kỷ Kiệt cái kia ngu xuẩn cũng đã rất giỏi rồi? Chiến thắng phế vật không phải là cái gì đáng giá khen muốn chiến tích! Nếu là ngay cả như ngươi vậy dã chủng cũng có thể vào Địa Tâm Nguyệt, này Kỷ gia cách xong đời cũng không xa!”

Chung quanh lập tức có người lần sắc: “Kỷ Ưng! Quản tốt ngươi xem ra miệng thúi!”

Kỷ Ưng hừ một tiếng, tác họ đặc biệt nhằm vào Hồng Vũ: “Cái này không rõ lai lịch người ngày mai sẽ phải tiến vào Địa Tâm Nguyệt liễu, đây là chuyện gì xảy ra? Nói gì nhận thân? Hừ hừ, ta xem là không biết người nào dã chủng, tìm một cơ hội đưa vào Địa Tâm Nguyệt sao? Ai cũng biết Địa Tâm Nguyệt chính là gia tộc trọng địa, chúng ta những thứ này vì gia tộc cực khổ chiến đấu người không có tư cách vào đi tu luyện, người như thế nhưng đánh hoang đường kỳ hào muốn lẫn vào đi! Ta Kỷ Ưng không phục! Nơi này có tấm màn đen!” Chung quanh mọi người nhất thời nghị luận rối rít. Lầu chín trong rạp, Từ Hạc Nhiên mặt sắc hơi đổi, thấp giọng phân phó nói: “Đi thăm dò hạ xuống, là ai để lộ bí mật.”

“Tuân lệnh!”

Phía sau một gã Hắc y nhân lặng yên không một tiếng động biến mất liễu. Từ Hạc Nhiên thầm giận: Dụng tâm hiểm ác!

Hồng Vũ ngày mai muốn đi vào Địa Tâm Nguyệt đó là một cơ mật, Địa Tâm Nguyệt quan hệ trọng đại, tin tức kia nói trước tiết lộ ra đi nhất định đưa tới liên tiếp phiền toái.

Mà phía dưới, Kỷ Ưng lời nói đã khiến cho không ít người cộng minh.

Kỷ Ưng u ám cười một tiếng: "Đồ hỗn trướng, Kỷ Ưng đại gia hôm nay sẽ đem ngươi từ Thiên Cơ thành đuổi đi ra "

Hắn đã thẻ ở Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh bảy tám năm, vẫn không có biện pháp đột phá. Linh đan cũng xin liễu nhiều lần, nhưng là có thể dùng cho bình cảnh đột phá linh đan hết sức trân quý, không tới phiên phần của hắn mà.

Cho nên hắn ngược lại suy nghĩ biện pháp khác, xin tiến vào Địa Tâm Nguyệt chính là một người trong đó. Dĩ nhiên tức thì bị gia tộc không chút do dự cự tuyệt. Hiện tại có người thả ra tin tức, Hồng Vũ cái này ngoại lai hộ lại có thể tiến vào Địa Tâm Nguyệt, Kỷ Ưng những năm này bị đè nén nội tâm rốt cục bộc phát, giận không kềm được! Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 11 : Ngọc Túy Lâu (hạ)

Hồng Vũ nhìn một chút hắn, đột nhiên hỏi liễu bên cạnh Triệu Đông Hải một câu: "Ngươi có hay không cảm thấy này chỉ mũi ưng không phải là chọc người sinh chán ghét?"

"A?" Triệu Đông Hải há hốc mồm, này đến lúc nào rồi liễu, ngài lão nhân gia còn có tâm tư quan tâm cái này?

Hồng Vũ âm thầm thở dài, trong lòng tự nhủ nếu là Hồng Khê ở bên người bảo đảm thấu thú.

Hắn chuyển hướng Kỷ Ưng, nói: "Một mình ngươi đánh nát hãy để cho ta động thủ?"

Kỷ Ưng ha ha một trận cười to: "Chỉ bằng ngươi?"

Hồng Vũ nhẹ nhàng một gõ cái bàn, cử chỉ trong lúc không mang theo bất kỳ lửa khói hơi thở, sau lưng chậm rãi dâng lên liễu một mảnh màu vàng lợt quang vụ, Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng nhìn chằm chằm một đôi máu đỏ hai mắt hiện ra.

Lần này, nó cũng không có cái gì kinh người thanh thế, nhưng là chỉ có đi ra hiện, đã nó kia đến từ đại thời xa xưa đời cường hãn uy áp tung toàn trường. Người người mặt liền biến sắc. Rồi sau đó, này một cổ uy áp nhanh chóng thu nạp, tựa như một đạo cột sáng giống nhau phóng ở Kỷ Ưng trên người.

Kỷ Ưng mồ hôi lạnh nhất thời xuống. Hắn nghĩ mãi mà không rõ, tại sao Hồng Vũ rõ ràng chỉ là một Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, võ đạo Đồ Đằng lại có thể đem mình hoàn toàn áp chế!

Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng một ít song máu đỏ hai mắt khinh thường nhìn của hắn, đối với cái này chính là hình thức đối thủ, nó cảm giác mình xuất thủ quả thực là một loại nhục nhã.

Bổn tọa nhưng là ở đại thời xa xưa đời, có thể xông vào tinh không tham gia thần chiến tồn tại! Nhưng bây giờ chỉ có thể dùng để uy hiếp một chút trên mặt đất tiểu loài bò sát!

Màu vàng lợt võ khí tia sáng không khỏi vừa phiêu tán đi ra ngoài vài tia, Kỷ Ưng lập tức cảm giác được áp lực lần nữa tăng lớn, hắn lung la lung lay, đã có chút ít đứng không vững.

Hồng Vũ từ từ đứng dậy, vươn ra chân tới hướng về phía Kỷ Ưng mặt khoa tay múa chân một chút, rất là ác độc lớn tiếng nói: "Này khuôn mặt làm sao lớn lên dài như vậy? Một cái chân nha tử cũng không đủ a. Mẹ ngươi sinh ngươi lúc có phải hay không nhất thời thất ngộ, đem này cái đầu đè ép quá độ rồi?"

"Phốc!" Chung quanh không ít người một ngụm nước phun ra, nhìn lại Kỷ Ưng, đã là tức giận hai mắt máu đỏ, ngó chừng trước mắt Hồng Vũ chân cũng là không có biện pháp.

Hồng Vũ lắc đầu: "Thật là càng xem này chỉ mũi ưng, càng làm cho người ta chán ghét."

Bồi bàn ở một bên bất đắc dĩ nói: "Khách quan…"

Hắn còn chưa nói hết, Hồng Vũ đã một cước đạp xuống đi. Răng rắc! Một tiếng rõ nét địa xương mũi tiếng vỡ vụn, Kỷ Ưng bị Hồng Vũ một cước gạt ngã, Vũ thiếu gia dưới chân dùng sức bóp liễu bóp, tự nhủ: "Hẳn là giẫm bằng đi?"

Hắn vừa lắc đầu: "Khó mà nói nha, nếu là phải nhìn nữa kia chỉ chán mũi ưng, đối với ta trong lòng nhưng là một lần thương tổn cực lớn. Tái dẫm nhất giẫm sao, bảo hiểm một chút."

Cho nên vừa bóp liễu bóp, chờ hắn đem chân dịch chuyển khỏi, Kỷ Ưng gương mặt thượng, thật sâu vùi lấp đi xuống một dấu chân! Kia chỉ làm cho Hồng Vũ thiếu gia vô cùng chán ghét mũi ưng công khai xen lẫn trong một đống huyết nhục trong không nhìn thấy liễu.

Hồng Vũ chỉ vào trên mặt đất đã đã bất tỉnh Kỷ Ưng nói: "Các ngươi nhìn, ta mới vừa nói không sai sao, này khuôn mặt chính là so với ta chân còn trường!"

Tất cả mọi người có chút im lặng nhìn của hắn, không biết nên nói cái gì cho phải liễu. Kỷ Ưng cái kia chút ít đồng bạn lập tức đoạt lấy, sao Kỷ Ưng cứu trở về.

Có một người tựa hồ là những người này đầu lĩnh, đã là Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ, tức giận ra nói: "Hồng Vũ, làm người lưu một đường, ngày sau tốt gặp nhau! Ngươi hạ thủ như thế tàn nhẫn, sau này huynh đệ chúng ta sẽ là của ngươi địch nhân!"

Hồng Vũ cười nhẹ: "Kỷ Ưng tên khốn kia có hay không tưởng tượng quá cho ta lưu một đường? Ta nếu là bị hắn đánh ngã, ngươi chỉ biết xông lên giúp hắn, mà không có khuyên hắn cho ta lưu một chút sao? Dối trá đồ! Là địch? Các ngươi còn không xứng!"

Triệu Đông Hải cũng là âm nghiêm mặt quát lên: "Kỷ Trùng! Vũ thiếu gia cùng ta nhà kiêu tướng quân quan hệ vô cùng tốt, ngươi nếu là không sợ đắc tội kiêu tướng quân, để lại mã tới đây!"

Kỷ Trùng lạnh lùng cười một tiếng: "Hồng Vũ, mới vừa rồi Kỷ Ưng nói mặc dù có chút khắc bạc, nhưng là chẳng lẽ không có đạo lý? Đang ngồi chư vị, các ngươi người nào có tư cách tiến vào Địa Tâm Nguyệt? Cũng không có sao? Nhưng là tại sao cái tiểu tử này là có thể không duyên cớ đi vào? Này không công bình!"

Hắn vung cánh tay hô to kích động tâm tình, muốn cho mọi người "Cùng chung mối thù" hết lần này tới lần khác ở nơi này khẩn yếu quan đầu, một tiếng thanh thúy chuông vang, mới vừa rồi còn ở lời khuyên bồi bàn cửa lập tức toàn bộ đẩy sang một bên, chỉ thấy thiên tỉnh đại sảnh phía sau một cái trong cửa lớn, nối đuôi nhau ra ba vị trung niên nhân, đứng ở một bên ôm quyền khom người: "Cung nghênh sư tôn!"

Ba người cũng đã là Nhị Phẩm Khai Thần, mà mọi người tất cả cũng biết, bọn họ là Đồng đại sư ba vị thân truyền đệ tử.

Cho nên người người túc mục đứng dậy, lẳng lặng chờ chực. Kỷ Trùng không thể làm gì, hung hăng trợn mắt nhìn Hồng Vũ một cái, cũng vô cùng cung kính đứng hầu.

Một trận mùi rượu truyền đến, một gã vóc người hơi có vẻ mập lùn lão giả, hai cái tay riêng của mình ôm một cái nhỏ đúng dịp vò rượu, một bước ba sáng ngời tiêu sái liễu đi ra

ngoài. Phía sau hắn, còn có chín người chia ra ôm một con vò rượu đi theo, từng cái vò rượu lớn nhỏ cũng không giống nhau, càng về sau càng nhỏ nhưng là nhỏ nhất cái kia cũng so sánh với Đồng đại sư trong tay mình cái kia hai đàn thật tốt gấp mấy lần.

Đồng đại sư từ từ nuốt nuốt ngồi ở ngay trung ương một tờ khổng lồ trên ghế, sau đó cẩn thận đem vật cầm trong tay hai con vò rượu đặt ở hai bên. —— hắn và hai đàn rượu ngon, cùng nhau ngồi ở trên ghế. Ở đây cái ghế phía sau, một loạt chín bền chắc vô cùng mộc thai, chín người chia ra đem riêng của mình ôm vò rượu đặt ở phía trên. Mộc dưới đài mặt chia ra có khắc: Cửu phẩm, bát phẩm, thất phẩm…… Cho đến nhất phẩm.

Dĩ nhiên nhất phẩm cái kia một con vò rượu nhỏ nhất cửu phẩm lớn nhất.

Đồng đại sư ba tên đệ tử cũng cùng tới đây, lão nhân gia ông ta khoát tay chặn lại: "Bắt đầu đi."

Ba tên thân truyền đệ tử cùng nhau phụ xướng nói: "Khai —— đàn —— "

Chín người riêng của mình mở ra trước mặt mình vò rượu nê phong, nhất thời một cổ mê người mùi rượu phiêu tán đi ra ngoài, tất cả mọi người trong mắt sáng lên.

Hồng Vũ cũng uống quá không ít rượu ngon, nhưng là như vậy say lòng người mùi rượu cũng là lần đầu tiên gặp phải, nhất thời cảm thấy chuyến đi này không tệ.

Chín người thả ra rượu rồi hương, để cho mọi người nghe thấy mùi vị sau, hay nắp một lần nữa đắp kín, riêng của mình thối lui một bước, hai tay chắp sau lưng, nhìn chằm chằm nhìn chằm chằm chung quanh, tự hồ sợ người khác tới cướp đoạt một loại.

Đồng đại sư ánh mắt nhìn chung quanh mọi người: "Không cần nói lắm lời, dù sao mọi người đều biết là cái gì trình tự, ta xem các ngươi tất cả cũng đã đợi không kịp, bắt đầu đi. Người nào có lòng tin, trên mình."

Trong mọi người, không phát dược dược dục thí người, phần lớn rất trẻ tuổi, sẽ không vượt qua hai mươi tuổi. Này năm nay kỷ chính là lòng tin tràn đầy, cho là thiên địa một lão tử thứ hai thời điểm, thoáng cái thì bảy tám người chạy trốn ra ngoài, cùng kêu lên quát lên: "Ta tới!"

Bọn họ cùng nhau vọt tới phía trước, không ai nhường ai, trợn mắt cùng hướng rối rít quát mắng.

"Ta tới trước!"

"Rõ ràng là ta giành trước một bước đứng ở chỗ này."

"Là ta!"

Tranh chấp không dưới lúc, Đồng đại sư đã không nhịn được vươn ra hai ngón tay một đâm, hai đạo võ khí tia sáng giống như linh xà một loại chạy trốn ra ngoài, đem mọi người một "Gắp" biến thành một tiểu đoàn.

Những người tuổi trẻ kia phần lớn là tứ phẩm tam phẩm, trong ngày thường cũng là bạn cùng lứa tuổi trong người nổi bật, lại không nghĩ rằng nhiều người như vậy lại ở người ta hai ngón tay dưới không có chút nào sức phản kháng, nhất thời mặt liền biến sắc, tâm cao khí ngạo bị đả kích rớt không ít, đàng hoàng đứng hàng đội.

Đồng đại sư híp mắt híp mắt cười một tiếng: "Như vậy không được sao."

Hồng Vũ thầm giật mình, vị này Đồng đại sư ít nhất cũng là nhất phẩm một sao a!

Thứ nhất năm nay người tuổi trẻ cung kính tiến lên, ôm quyền một xá hắng giọng nói: "Ngọc Già thành Hàn Túc, cung thỉnh đại sư bình luận!"

Triệu Đông Hải thần sắc hơi động một chút, nói khẽ với Hồng Vũ nói: "Ngọc Già thành chính là Kỷ gia trị người kích thước rất lớn thành phố, Hàn gia ở Ngọc Già thành thế lực khổng lồ, cái này Hàn Túc ta nghe nói qua, cũng là Hàn gia vùng này lĩnh quân nhân tài!"

Đồng đại sư hai cái tay chia ra ôm hắn cái kia hai tiểu cái vò rượu, tự hồ sợ người khác đoạt chạy giống nhau. Một đôi

mắt nhìn về phía Hàn Túc, cũng rất kỳ lạ bịt kín liễu một tầng bạch quang, giống như dùng cây nến vẽ loạn liễu một tầng một loại.

Hàn Túc vẫn duy trì cái tư thế kia không dám động, Đồng đại sư chỉ nhìn lướt qua tựu thản nhiên nói: "Nhưng uống cửu phẩm."

Hàn Túc hơi có chút thất vọng, cũng không dám dây dưa, lần nữa một xá lui ra.

Rồi sau đó trình diện thanh niên tài tuấn cửa rối rít tiến lên, đáng tiếc liên tiếp mấy ngay cả phẩm cấp cũng không có hỗn loạn. Những người này xếp hạng Hàn Túc phía sau, vốn là nghe được Hàn tố chỉ đành phải liễu một cửu phẩm đánh giá, trong lòng nói xấu sau lưng, không nghĩ tới đến phiên mình mới biết cùng đại sư một cửu phẩm là cở nào là không dễ dàng!

Rất nhanh xếp hàng cái kia chút ít thanh niên tài tuấn cũng đi xuống, tốt nhất cũng chỉ là một bát phẩm mà thôi.

Những thứ kia được rồi phẩm cấp người, tự nhiên có người đưa lên tương ứng rượu ngon một bình, không có là quy tắc chỉ có thể ở một bên âm thầm mất mác.

Chờ Đồng đại sư đem những này nhân phẩm bình luận xong, còn thừa lại mọi người cũng có chút do dự, dược dược dục thí, lại lo lắng không có phẩm cấp đã mất mặt mũi. Trên lầu trong rạp đã có người không nhịn được: "Lão Đồng, ngươi để cho bọn họ đều nhanh chút, chúng ta mau đã đợi không kịp!"

Đồng đại sư không nhịn được nói: "Lăn tăn cái gì ầm ĩ? Quy củ cũ, nếu như bình luận chơi còn có còn dư lại rượu ngon, các ngươi riêng của mình dựa theo trước kia phẩm cấp nhận lấy chia cắt. Còn dám om sòm, lần tới không cho phép ngươi vào cửa."

Trên lầu đều là Kỷ gia người đương quyền, Đồng đại sư nhưng một chút mặt mũi cũng không cho. Đối phương cũng không tức giận, hì hì cười một tiếng: "Ta không phải là thúc dục ngươi, ta là thúc dục những thứ kia hậu sinh."

Cho nên lại có mấy người tiến lên, trong đó chỉ có một người được rồi bát phẩm đánh giá.

Lúc này, Kỷ Trùng hướng phía sau mọi người sử liễu cá nhãn sắc, mọi người tránh ra, tận cùng bên trong một gã mười sáu tuổi thiếu niên lộ ra.

Kỷ Trùng bước đi đến bên cạnh hắn: "Tiểu quả, không phải sợ, chúng ta đều ủng hộ ngươi. Hôm nay chính là ngươi ở Kỷ gia nhất phi trùng thiên bắt đầu!"

Kỷ Quả mặc dù chỉ có mười sáu tuổi, nhưng là đã lộ ra vẻ rất thành thục, trong ánh mắt liễm thâm hậu, nghe vậy khẽ mỉm cười, nói: "Trùng đại ca các ngươi yên tâm, các ngươi đối với ta ủng hộ, nhất định sẽ ở không xa tương lai nhận được phong hậu hồi báo."

Kỷ Trùng đám người gật đầu, mắt lộ ra mong được vẻ.

Bọn họ những người này là trong gia tộc thất ý giả, nhưng dù sao còn có không nhỏ thế lực. Này Kỷ Quả xuất thân Kỷ gia bàng chi, có thể có được tư chất nguyên ủng hộ có hạn. Bọn họ cùng Kỷ Quả đạt thành liễu hiệp nghị, bọn họ ở Kỷ Quả hiện giai đoạn, toàn lực ủng hộ hắn. Đợi đến Kỷ Quả tương lai thăng chức rất nhanh, sẽ phải thì ngược lại chiếu cố bọn họ.

Nghe được Kỷ Quả lần nữa bảo đảm, ngay cả mới vừa bị uy liễu linh đan cứu tỉnh tới được Kỷ Ưng cũng lộ ra vui mừng thần sắc, tựa hồ thật tốt quang minh đang ở trước mắt. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 12 : Bình luận (thượng)

"Tốt, ngươi lên đi, nhất định phải có lòng tin!" Kỷ Trùng khai báo một câu, mang theo Kỷ Quả cùng đi đi tới.

Có người nhìn thấy Kỷ Trùng đi ra ngoài, nhất thời trêu đùa: "Ơ, Kỷ Trùng ngươi còn muốn thử lại một lần?"

Kỷ Trùng âm thầm căm tức, cũng là bất động thanh sắc nói: "Làm sao có? Đồng đại sư quy củ mọi người đều biết, cả chỉ bình luận một lần, ta đây một lần là khu vực người khác tới."

"Một mình ngươi ở Đồng đại sư nơi này ngay cả phẩm cấp cũng không có mò đến, mang đến có thể có đồ gì tốt sắc." Người nọ khinh thường nói thầm một câu.

Kỷ Trùng hừ lạnh một tiếng không nói thêm gì nữa, mang theo Kỷ Quả tiến lên.

Kỷ Quả tuổi không lớn lắm, nhưng tiến thối có độ ứng đối đắc thể, tiêu sái tự nhiên ôm quyền khom người: "Biên Lưu thành Kỷ Quả, xin đại sư bình luận!"

"Ha ha ha!" Lại có người cười nhạo, Triệu Đông Hải thấp giọng cùng Hồng Vũ giải thích: "Biên Lưu thành chính là một ngọn trời xa thành nhỏ, cho tới bây giờ không có xảy ra cái gì đại nhân vật, thậm chí liền một cái huyết mạch thức tỉnh người cũng không có. Nơi đó, cơ hồ đều nhanh nếu bị Kỷ gia quên lãng."

Hồng Vũ âm thầm lắc đầu, nói: "Những người đó ngu xuẩn, khe suối dặm bay ra Kim Phượng Hoàng, cũng không phải là cái gì chuyện kỳ quái. Kỷ Trùng dám đem Kỷ Quả mang đến, tự nhiên là có nắm chặc."

Triệu Đông Hải xem thường: "Không thể nào, ta xem tiểu tử kia lơ lỏng bình thường…"

Hắn nhưng không biết, Hồng Vũ đã âm thầm phát động liễu "Vừa xem hiểu ngay" thiếu niên kia Kỷ Quả tư chất chất

đúng là bất phàm!

"Nếu không, chúng ta nữa đánh cuộc?" Hồng Vũ nói giỡn nói.

Triệu Đông Hải cũng muốn khóc: "Vũ thiếu gia, ngươi còn có để cho người sống hay không?"

Hồng Vũ cười một tiếng thôi.

Đồng đại sư trên hai mắt bạch quang cũng không tản đi, nhìn ghi tội giống nhau, thiếu niên bất ti bất kháng.

Đồng đại sư thần sắc hơi đổi, khen một tiếng: "Tốt! Ngũ phẩm!"

"Ngũ phẩm!" bốn phía mọi người kinh hô, mới vừa rồi cười nhạo người nọ lại càng giật mình, khó có thể tin nhìn Kỷ Quả cùng Kỷ Trùng. Kỷ Trùng dương dương đắc ý, đối với hắn nói: "Như thế nào?"

Người nọ bất đắc dĩ, đứng dậy liền ôm quyền: "Mỗ gia có mắt không tròng, kính xin quả ít tha thứ!"

Mới vừa rồi mười mấy người đi tới, tốt nhất bất quá một hóa phẩm đánh giá, Kỷ Quả thoáng cái chính là ngũ phẩm, tương lai tiền đồ bất khả hạn lượng. Người nọ không muốn đắc tội một rất có tiền đồ thiếu niên, lập tức mở miệng nói xin lỗi. Kỷ Quả cười nhạt: "Vị đại ca này khách khí." Hắn vừa hướng Đồng đại sư một xá, lúc này mới lui ra. Đồng đại sư đưa như thế nho nhã lễ độ, cũng là âm thầm gật đầu trong lòng thích. Gần đây trong khoảng thời gian này, tới tham gia bình luận người càng tới càng nhiều, nhưng là chân chính có thể có được khen ngợi giới cũng là càng ngày càng ít. Ngũ phẩm, đã là vô cùng khó được liễu.

Kỷ Trùng mang theo Kỷ Quả đi xuống, hài lòng, hăng hái. Trải qua Hồng Vũ bên cạnh thời điểm, hắc hắc một tiếng cười lạnh: "Bực này anh tài, tương lai chính là gia tộc lương đống, mới có tư cách vào vào Địa Tâm Nguyệt trong tu hành! Ngươi? Hừ, trời mới biết là sử cái gì thủ đoạn bị nhét vào đi!" Triệu Đông Hải giận tím mặt: "Các ngươi đám này vô liêm sỉ tốt không có đạo lý…" Hồng Vũ nhẹ nhàng nhấn một cái hắn,

sau đó thản nhiên nhìn nhìn Kỷ Trùng, mình đứng dậy tới đi tới.

Kỷ Trùng sửng sốt, nhưng ngay sau đó cười ha ha: "Ngươi cũng muốn tham gia bình luận? Hồng Vũ, mặt mũi là người khác cho, mặt nhưng là một mình ngươi vứt! Ngươi đây là tự rước lấy nhục! Cũng tốt, nếu như ngươi ngay cả phẩm cấp cũng hỗn (giang hồ) không hơn, thì càng có thể nói rõ gia tộc an bài ngươi vào Địa Tâm Nguyệt, là một sai lầm quyết định!"

Hồng Vũ cũng không nhiều nói, đứng ở Đồng đại sư trước mặt, mỉm cười nói ôm quyền: "Hồng Vũ, kính xin ngài cho nhìn một chút."

Đồng đại sư hơi khẽ cau mày, nhìn lướt qua còn nằm ở vừa Kỷ Ưng: "Là ngươi đả thương?"

"Là ta."

Đồng đại sư không vui hừ một tiếng: "Thiếu niên người tính nóng nảy."

Hồng Vũ cũng nói: "Người già tính kiêu căng."

Chung quanh nhất thời yên lặng như tờ. Đã nhiều năm như vậy, nào có người đang ngày mở cửa dám đắc tội Đồng đại sư? Hôm nay lại có người không chút lưu tình đánh trả liễu Đồng đại sư một câu, này thật đúng là to gan lớn mật không biết sống chết liễu.

Đồng đại sư cũng không có nghĩ đến Hồng Vũ còn có thể phản kích hắn một câu, ngẩn người sau, bỗng nhiên một phát miệng một cái cười lạnh: "Hảo hảo tốt!"

Hắn không nói thêm lời, hai mắt thẳng lên lần nữa bịt kín bạch quang.

Giữa bạch quang, Hồng Vũ tư chất chất cùng tiềm lực nhìn một cái không xót gì. Đồng đại sư cười nhẹ liễu, cuồng vọng tiểu nhi, ngay cả phẩm cấp cũng khó khăn vào, còn dám lên tiếng châm chọc bổn đại sư!

Hồng Vũ thản nhiên mà đứng, đang ở Đồng đại sư trên mặt cười nhạo thần sắc sắp trán phóng thời điểm, huyệt Thiên

Trung trong, La Hán pháp tướng chắp tay trước ngực chậm rãi ngẩng đầu mở mắt ra.

Đồng đại sư trên khóe miệng kia ý tứ còn không có hóa mở ra cười nhạo nhất thời đóng băng liễu, sau đó cả người trên mặt tất cả đều là bất khả tư nghị khiếp sợ.

Hồng Vũ hôm nay trong mắt hắn, từ vốn là lờ mờ không ánh sáng, dần dần bắt đầu sáng ngời, sau đó tia sáng càng ngày càng mãnh liệt, cho đến cuối cùng trở nên chói mắt, giống như một viên mặt trời, Đồng đại sư trong mắt đã hoàn toàn nhìn không thấy tới khác bất kỳ vật gì, chỉ có Hồng Vũ kia ánh sáng ngọc quang mang!

Người chung quanh tất cả đều nhìn chằm chằm Đồng đại sư, trên mặt hắn bất kỳ một tia rất nhỏ vẻ mặt cũng sẽ không bị bỏ qua cho. Huống chi lúc này như thế ánh mắt khiếp sợ?

Tất cả mọi người ở buồn bực, Đồng đại sư đến tột cùng nhìn thấy gì?

Kỷ Trùng thấp thỏm vừa chần chờ: Không thể nào đâu? Chúng ta hao tốn bao nhiêu khí lực, vận dụng bao nhiêu con đường, mới tìm được liễu Kỷ Quả như vậy một hôm nay mới, làm sao có thể từ Mẫu Hà bờ bên kia đã chạy tới một dã chủng, chính là siêu cấp thiên tài?

Nhưng là Đồng đại sư cái kia vẻ mặt rốt cuộc là có ý gì?

Kỷ Quả mặt ngoài lạnh nhạt, nhưng là có chút bối rối ánh mắt nhưng bại lộ nội tâm của hắn. Hắn biết rõ hôm nay đối với hắn mà nói ý vị như thế nào. Hắn so sánh với bất luận kẻ nào cũng còn có dã tâm!

Biên Lưu thành cho tới bây giờ không có xảy ra cái gì đại nhân vật, chỉ cần hắn có thể ở Thiên Cơ thành khiến cho oanh động, áo gấm về nhà, kia nhất định là quang tông diệu tổ quyền thế ngập trời! Sau này ở Biên Lưu thành, hắn chính là địa đầu xà, muốn làm gì thì làm!

Nếu như hôm nay chỉ có hắn một ngũ phẩm, như vậy ba tháng này bên trong, hắn nhất định ở Thiên Cơ thành bên trong danh tiếng lan truyền lớn. Thậm chí người ngày mở cửa, nếu

như không có ngũ phẩm trở lên, hắn như cũ phải một nhiệt chọn người vật.

Nhưng là nếu có người thứ hai ngũ phẩm xuất hiện, này đỉnh đầu hào quang hai người chia xẻ, hiệu quả sẽ phải đại đả chiết khấu. Hắn ở trong lòng oán độc rống giận: Ngàn vạn không làm cho cái kia nghiệt chủng là ngũ phẩm! Nhất định so với ta thấp, nhất định phải so với ta thấp! Hắn nhất định không bằng ta!

Triệu Đông Hải đám người không tự chủ được đứng lên, duỗi dài liễu cổ vạn phần mong đợi nhìn Đồng đại sư.

Đồng đại sư trong mắt bạch quang rốt cục dần dần tản đi, hắn vẻ mặt phức tạp nhìn Hồng Vũ, thật lâu không nói chuyện. Hồng Vũ ở La Hán pháp tướng ngẩng đầu cái kia trong nháy mắt, thật ra thì cũng đã biết kết quả.

Thất Tịch Kiếm Linh bày ra một bộ ra vẻ đạo mạo tư thái, trách cứ Hồng Vũ nói: "Thiếu niên lang, như ngươi vậy phải không đúng đích, chưa từng thấy như ngươi vậy khi dễ người…"

Hồng Vũ thẳng đi về phía nhất phẩm vò rượu, trông chừng cái kia người nhất thời mắt nhìn chằm chằm vào tiến lên: "Ngươi muốn làm gì? !" Đồng đại sư thở dài một tiếng: "Không nên cản hắn." Mọi người thất kinh: "Cái gì!" Đồng đại sư cảm khái và bất đắc dĩ nói: "Này một vị Hồng Vũ các hạ, nhất phẩm bình luận!"

"A ——" mọi người cảm giác được tuyệt đối là không nhưng tư nghị. Đồng đại sư nhất phẩm bình luận, cho đến tận này đây là thứ nhất! Trước đó, từng có bảy tám vị tươi đẹp liễu cả Hà Tả đại lục siêu cấp thiên tài, không xa vạn dặm chạy tới Thiên Cơ thành, xin Đồng đại sư bình luận, mỗi một lần cũng là muôn người đều đổ xô ra đường, mọi người mong đợi có thể có một vị tiềm lực đạt đến nhất phẩm đích thiên tài ngang trời xuất thế, nhưng mỗi một lần cũng thất vọng mà về. Những thứ kia siêu cấp những thiên tài, tốt nhất một cũng chỉ là nhị phẩm.

Đồng đại sư nhất phẩm rượu, cho tới bây giờ, cũng chỉ là biếu tặng cho có chút thân phận tôn quý người dùng để uống quá, còn chưa từng có ở ngày mở cửa phát ra đi qua.

Nhưng là hiện tại, ở mọi người lơ đãng trong lúc, nhất phẩm bình luận đến!

Giống như là một đạo mãnh liệt tia chớp, xẹt qua liễu cả Hà Tả đại lục là bầu trời bao la, hung hăng bổ trúng liễu Thiên Cơ thành Ngọc Túy Lâu, mọi người thoáng cái cũng không có kịp phản ứng, ngây người như phỗng.

Kỷ Trùng cùng Kỷ Ưng cảm thấy trời xanh quả thực là tại đùa bỡn mình, mới vừa bọn họ còn khinh bỉ nhìn Hồng Vũ, cảm thấy hắn là phế vật, không đủ tư cách vào vào Địa Tâm Nguyệt trong, nhưng là kế tiếp Hồng Vũ đã bị bình luận vì trước nay chưa có nhất phẩm!

Bọn họ lao lực liễu tâm tư tìm tới Kỷ Quả, muốn dựa thế quật khởi, lại không nghĩ rằng Kỷ Quả còn không có bay lên, đã bị Hồng Vũ hung hăng dậm ở dưới chân. Không, không thể nói là dậm ở dưới chân, bởi vì Hồng Vũ ở tận trời trên, mà Kỷ Quả ở nhưỡng nê trong…

Kỷ Quả giống như bị người nặng nề một kích thiết quyền đánh vào trên mặt, thật lâu không có phục hồi tinh thần lại.

Hắn chờ đợi chính là Hồng Vũ không nên là ngũ phẩm, lão Thiên tựa hồ là nghe được cầu nguyện của hắn, Hồng Vũ quả nhiên không phải là ngũ phẩm, mà là trước nay chưa có nhất phẩm!

Ai còn có nhớ được hắn cái này biên cảnh tới tiểu tử nghèo? Ngũ phẩm thì như thế nào? Không có bất kỳ oanh động hiệu quả, ở Hồng Vũ nhất phẩm Quang Huy Chi, hắn chính là đáng thương làm nền. Nào có người có nhớ được làm nền tồn tại?

Kỷ Quả biết, đã biết một lần Thiên Cơ thành hành trình, thất bại thảm hại.

Người chung quanh thật dễ dàng phục hồi tinh thần lại, ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Hồng Vũ, đều là bất khả tư nghị cùng hâm mộ ghen tỵ với. Triệu Đông Hải một đám người

nhảy dựng lên, hung hăng vung quyền đánh tới hướng không trung: “Ha ha ha, ta liền biết Vũ thiếu gia không phải bình thường người, không tin các ngươi cùng hắn đánh cuộc!”

Tửu lâu trong rạp, liên tiếp kinh ngạc có tiếng hiển nhiên bị cố ý áp chế, nhưng là hay là truyền ra.

Từ Hạc Nhiên có chút kinh ngạc nhìn phía dưới Hồng Vũ, hắn năm đó cũng bất quá là một tam phẩm đánh giá, mà Hồng Vũ tiểu tử này lại là nhất phẩm! Từ lão tiên sinh tốt ngắm nghía nha, tiểu tử này lại có tư cách quát lên nhất phẩm rượu ngon!

Từ Hạc Nhiên con ngươi cốt lục loạn chuyển, tính toán làm sao cùng Hồng Vũ (tìm) cách giao tình, đợi cọ chút nhất phẩm rượu ngon uống.

Đem lâu đích thiên giếng trong hành lang, chịu trách nhiệm thủ vệ nhất phẩm rượu ngon cái kia người dùng rượu cái muỗng múc liễu một bình sẽ phải đưa cho Hồng Vũ. Hồng Vũ một cười nhẹ, cũng không đi đón.

Người nọ buồn bực, đang muốn chất vấn, lại nghe thấy Đồng đại sư vừa truyền đến một tiếng thở dài, có chút đau lòng nói: “Cũng cho hắn sao, hắn nên được.”

Lần này mọi người lần nữa giật mình, loại này một người bao hết một vò tình huống trước kia không phải là không có quá, dĩ nhiên đây không phải là phát sinh ở nhất phẩm. Từng có quá bát phẩm, thất phẩm bao một vò tình huống.

Tình huống như thế có một rất rõ ràng tiêu chuẩn, đồng cấp vô địch! Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 12 : Bình luận (hạ)

Bát phẩm bao đàn hay là tại bát phẩm bình định trong, không…nhất kẻ địch, người khác cũng không đủ tư cách tới cùng hắn đoạt này một vũng rượu!

Dĩ nhiên là nhất phẩm bao đàn… Mọi người ánh mắt nóng bỏng vô cùng, tràn đầy ghen tỵ với cùng hâm mộ.

Hồng Vũ lúc này mới hài lòng, nâng cốc đàn bế lên, có cầm lên này một ít hồ vui thích đi trở về.

Đi ngang qua Đồng đại sư bên cạnh, hắn mỉm cười nói vuốt cằm: "Đại sư độ lượng to, tiểu tử lĩnh tình!"

Đồng đại sư khẽ mỉm cười, lúc này đã điều chỉnh tốt liễu tâm thái, hắn làm cái này bình luận, có ba phương diện nguyên nhân. Thứ nhất, hắn ban đầu cùng Ngọc Túy Lâu Ông Trùm giấu mặt hợp tác, nhất định phải lấy ra một phần mình ủ rượu ngon tới khai hỏa danh hiệu; thứ hai, chính hắn cũng là bằng vào cái này bình luận đem mình danh vọng tăng lên; thứ ba, mới là trọng yếu nhất một chút, thật ra thì mục đích cùng Kỷ Trùng bọn họ giống nhau, cũng muốn phát hiện sa đá sỏi trong trân châu, mình trợ giúp người ta đem danh vọng tăng lên, tương lai phát triển thuận lợi một chút, tương lai người ta cũng sẽ thì ngược lại đề huề mình.

Đã như vậy, Hồng Vũ chính là chỗ này người, hắn như thế nào lại cùng Hồng Vũ làm khó?

"Vũ thiếu gia tiền đồ vô lượng, hắn là lão hủ vinh hạnh."

Hồng Vũ ôm cái vò rượu trở về, đặt ở trên bàn, Triệu Đông Hải đám người đã sớm thèm ăn nước miếng cũng muốn chảy ra liễu. Đây cũng là Đồng đại sư sản xuất nhất phẩm rượu ngon, cả nay Thiên Cơ thành, uống qua loại rượu này người sẽ không vượt qua mười người! Nơi này còn bao gồm liễu Đồng đại sư mình và hắn ba thân truyền đệ tử, khác còn có một chính là Ngọc Túy Lâu Ông Trùm giấu mặt. Chân chính ngoại nhân chỉ có sáu.

Thấy mọi người chờ đợi địa ánh mắt, Hồng Vũ bỗng nhiên kê tặc, sờ lên cằm ngẩng lên đầu tính toán đứng lên: "Ngươi nói này nhất phẩm rượu ngon, ta bán một trăm lượng mỏ tinh một chén có thể hay không có người mua? Như vậy một hũ lớn, sợ rằng có hơn ngàn chén liễu, rất nhiều mỏ tinh nha…"

Mọi người nhất thời thất vọng, sầu mi khổ kiểm. Hồng Vũ ha ha cười một tiếng, vỗ vỗ cái vò rượu: "Nhưng là thiếu gia ta rất có tiền a, không kém một ít chút, mọi người phân ra!"

"Ha ha ha!" Mọi người nhất thời mặt mày hớn hở, từng đợt vuốt đuôi truyền đến: "Thiếu gia anh minh thần võ, thiếu gia anh tuấn tiêu sái!"

Hồng Vũ rất chân thành đè lại vò rượu miệng, phe phẩy đầu ngón tay đối với mọi người nói: "Nam nhân không cho phép khen ta anh tuấn tiêu sái, mặc dù đây là sự thật. Nhưng là vì để ngừa vạn nhất, cái này tán dương, ta chỉ tiếp nhận từ nữ nhân miệng ác trung nói ra."

"Thiếu gia anh minh thần võ!"

"Tốt, mở uống!"

Từ Hạc Nhiên tâm muốn đau chết!

Này hỗn trướng tiểu tử làm cái gì? Đây chính là nhất phẩm rượu ngon, cứ như vậy cho đám này hỗn trướng tiểu tử để cho bọn họ đi tao đạp? Đám này con rùa cháu biết cái gì là phẩm tửu không!

Trong rạp, mấy Hắc y nhân chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, Từ Hạc Nhiên đã không thấy.

"Đại quản sự?"

Từ Hạc Nhiên một trận ho khan, mặc dù rất nhẹ, nhưng là ở tiếng động lớn náo trong đại sảnh, như cũ rõ ràng địa truyền tới liễu Hồng Vũ đám người trong tai.

Đồng đại sư thấy Từ Hạc Nhiên xuất hiện, không khỏi cười. Hắn hướng chung quanh khoát tay chặn lại: "Còn có những thiếu niên anh hùng muốn bình luận, mời lên tiền lai, nếu như không có ta liền nghỉ ngơi."

Mặc dù có Hồng Vũ tia sáng vạn trượng xử lý tại phía trước, đã không thể nào vượt qua, nhưng là mọi người hay là muốn nhìn một chút tiềm lực của mình đến tột cùng như thế nào, hơn nữa, đòi một bình rượu ngon uống cũng là tốt. Cho nên lục tục lại có người tiến lên. Chỉ có Kỷ Trùng một ít bọn người, trong đôi mắt oán độc có thể giết chết cự tượng.

Hồng Vũ vừa quay đầu lại, cảm thấy lão đầu này có chút quen mắt, nhưng là nghĩ không ra đã gặp nhau ở nơi nào.

Từ Hạc Nhiên mắt thấy Triệu Đông Hải đã muốn bắt đến bầu rượu, vội vàng bày ra một cường giả khí độ: "Ta là Từ Uyển Nhiên ca ca."

Triệu Đông Hải một run run, quả nhiên không dám đi bắt bầu rượu liễu. Không riêng gì hắn, những người khác tất cả cũng theo bản năng cùng nhau phải lạy đi xuống, Từ Hạc Nhiên không để lại dấu vết khoát tay, một cổ lực lượng vô hình đưa bọn họ nâng: "Nơi này là Ngọc Túy Lâu không cần đa lễ…"

Bảo vệ một ít hồ nhất phẩm rượu ngon, Từ Hạc Nhiên tâm tình thật tốt.

Hồng Vũ nhưng ôm quyền một xá: "Tiền bối!"

Từ Uyển Nhiên đã giúp hắn, hơn nữa thu Kỷ Kiêu làm đồ đệ, chính là đáng giá tôn kính tiền bối.

Từ Hạc Nhiên nhìn những thứ kia rượu ngon, cảm giác giống như là tinh thần trọng nghĩa phát rạp anh hùng, nhìn sắp rơi vào sắc ác sói ma trảo Thánh nữ, hắn hướng Hồng Vũ gật đầu: "Ngươi đứa nhỏ này không tệ, Uyển Nhiên đã nói với ta, ngươi đi theo ta, ta có chút ít muốn nói với ngươi nói."

Hồng Vũ lập tức đuổi theo, Từ Hạc Nhiên nhưng một ngón tay rượu ngon: "Đem cái này cũng mang theo, có một số việc cùng nó có liên quan."

Hồng Vũ thật ra thì liếc thấy đi ra ngoài Từ Hạc Nhiên muốn làm gì liễu, bởi vì hắn thấy rượu ngon ánh mắt cùng Tào Quỷ Hùng thật sự quá giống. Hồng Vũ tựu buồn bực liễu, làm sao ta biết nhiều như vậy tửu quỷ?

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, xoay người đi tìm người chung quanh mượn một chút bầu rượu tới đây, Triệu Đông Hải bọn họ mỗi người phân ra một bình.

Vốn là Từ Hạc Nhiên nói muốn dẫn đi nhất phẩm rượu ngon thời điểm, Triệu Đông Hải đám người cũng không dám nói gì, trong lòng khẳng định thất vọng. Không nghĩ tới Vũ thiếu gia lại như vậy chiếu cố mọi người

Từ Hạc Nhiên ở một bên nhìn, đau lòng thiếu chút nữa đem mình râu mép thu hạ. Hồng Vũ cho Triệu Đông Hải bọn họ phân xong, còn dư lại còn có một hơn phân nửa. Sau đó suy nghĩ một chút, từ không gian Thiết giác bên trong lấy ra tới một con vò rượu, ngã một nửa đi ra ngoài, phong kín tốt thả lại đi, đó là để lại cho Tào Quỷ Hùng.

Sau đó đem còn dư lại nhất phẩm rượu ngon đưa tới Từ Hạc Nhiên trước mặt: "Từ lão, đây là vãn bối một chút tâm ý, xin ngài xin vui lòng nhận cho."

Từ Hạc Nhiên đương nhiên là tính toán cọ uống rượu, nhưng là cọ uống rượu nào có lấy về mình đóng cửa lại tới từ từ thưởng thức cảm giác tốt? Cọ uống rượu chỉ có thể tại chỗ uống hết, mang về sẽ giống nhau, nghĩ làm sao uống tựu làm sao uống.

Đừng xem Hồng Vũ thật giống như đã phân đi ra không ít, trên thực tế mỗi một lần ngày mở cửa, chuẩn bị bầu rượu cũng phi thường nhỏ cho nên vò rượu này bên trong, vẫn còn dư lại tiểu hơn phân nửa.

Từ Hạc Nhiên con ngươi cũng muốn trừng đi ra ngoài, thèm ăn không được, ngoài miệng nhưng còn căng thẳng một chút: "Như vậy không tốt sao…"

Hồng Vũ kiên trì đưa cho hắn, Từ Hạc Nhiên lập tức nói: "Ngươi đã như vậy kiên quyết, ta muốn là nữa cự tuyệt cũng có chút bất cận nhân tình liễu." Sau đó ha ha cười một tiếng, vỗ Hồng Vũ bả vai: "Đi, theo ta lên đi."

Từ Hạc Nhiên dẫn Hồng Vũ lên lầu, lầu chín thượng trong rạp những thứ kia "Đại nhân vật" trơ mắt nhìn Từ Hạc Nhiên như vậy vô ác sỉ chiếm được liễu rượu ngon, mọi người tức

giận bất bình, có người không nhịn được cách cửa mắng: "Lão Từ ngươi còn muốn không nhớ ngươi xem ra nét mặt già nua rồi? Cùng một vãn bối đưa tay?"

Từ Hạc Nhiên mặt già đỏ lên, cũng là không chút lưu tình phản kích: "Tại sao, các ngươi nghĩ uống sao? Không có cửa đâu! Lão tử tuyệt đối sẽ không cho các ngươi uống, ha ha ha, các ngươi người nào uống qua nhất phẩm rượu ngon?"

Những thứ kia trong rạp nhất thời không có thanh âm, nhưng là Hồng Vũ nhưng càng thêm cảm giác được rõ ràng bên trong truyền đến ảo não tức giận cảm xúc.

Từ Hạc Nhiên đem Hồng Vũ dẫn trở về mình ghế lô, sau đó kêu lên một bàn rượu và thức ăn, có một câu không có một câu hỏi Hồng Vũ mấy tiếng, tựu khẩn cấp mở ra vò rượu mở uống. Hồng Vũ nhìn âm thầm buồn cười.

Ngọc Túy Lâu món ngon ngon miệng, nhưng là Hồng Vũ ăn quen Tiếu Nghiên hoang thú yến, những thứ này đã cảm thấy đần độn vô vị, lúc đầu ăn ở miệng ác trung, không có hoang thú yến cái loại nầy nhè nhẹ linh năng bổ sung cảm giác.

Từ Hạc Nhiên đã chẳng quan tâm chào hỏi Hồng Vũ liễu, nhất phẩm rượu ngon uống hắn mắt say lờ đờ mê ly.

Phía dưới thiên tỉnh trong đại sảnh, Hồng Vũ mang đến rung động rốt cục từ từ bị mọi người tiêu hóa, rồi sau đó tới không ngừng có người tiến lên xin Đồng đại sư bình luận, theo vừa một vị ngũ phẩm xuất hiện, không khí dần dần nhiệt liệt.

Kỷ Trùng đám người lần bị đả kích, hôm nay coi như là không có Hồng Vũ, cũng sẽ không khiến bọn họ đỗ trạng nguyên.

Từ Hạc Nhiên tửu lượng không tệ, uống mặt đỏ tới mang tai, nhưng như cũ thần chí thanh tĩnh. Người thường thường được voi đòi tiên, hắn miệng ác trung uống nhất phẩm rượu ngon, ánh mắt lại ngó chừng phía dưới Đồng đại sư.

Đồng đại sư mặc dù đang càng không ngừng bình luận thiếu niên anh hào cửa, nhưng là cái kia song mập mạp đích tay nhưng thường xuyên sờ một chút ác bên cạnh cái kia hai

con tiểu vò rượu. Giống như kia hai vò rượu là của hắn hài tử giống nhau.

"Tiểu tử, ngươi có biết hay không Đồng bàn tử tốt nhất không phải là loại này nhất phẩm rượu ngon, mà là tay hắn bên kia hai đàn?" Từ Hạc Nhiên cùng Hồng Vũ thân quen, cũng là không thế nào chú ý cái gì tiền bối phong phạm liễu —— này cùng Tào đại hồ tử một khi uống nhiều quá, với ai đều gọi huynh nói đệ có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu!

Hồng Vũ dĩ nhiên đã sớm đã nhìn ra: "Chính là hắn trong tay kia hai đàn sao?"

Từ Hạc Nhiên đang ngó chừng kia hai con tiểu cái bình chảy nước miếng đâu, nghe được Hồng Vũ lời nói, hung hăng đem nước miếng hút trở về, sau đó nói: "Dĩ nhiên. Kia hai con tiểu cái vò rượu, từ ta lần đầu tiên nhìn thấy Đồng bàn tử thời điểm hắn tựu ôm vào trong ngực, phu đản giống nhau ấp trứng liễu nhiều năm như vậy, nhất định là nhân gian tuyệt ủ!"

Hồng Vũ trong lòng vừa động: "Vậy hắn có hay không nói gì người có tư cách uống đến kia hai đàn rượu ngon?"

Từ Hạc Nhiên ấm ức, tinh tế phẩm liễu một chén nhất phẩm rượu ngon, mới lên tiếng: "Cái tên mập mạp kia chết keo kiệt, hắn mới bỏ được không được cho người khác uống đâu. Cho nên đặc biệt đặt ra liễu, kia hai đàn rượu ngon, chỉ có thể là vượt qua nhất phẩm bình luận mới có thể uống đến. Làm sao có thể? Tên mập mạp chết bầm kia nhất phẩm đánh giá ở trước ngươi cũng chưa từng có xuất hiện quá đâu…"

Hồng Vũ trong lòng hơi động một chút, Tào Quỷ Hùng giúp hắn rất nhiều, mà hắn đối với Tào Quỷ Hùng tựa hồ không có gì hồi báo. Bằng hữu là cái gì? Gặp lại ngươi thích đồ có thể nghĩ tới ngươi, đơn giản một nhớ thương, như vậy đủ rồi.

Vừa lúc đó, lầu tám thiên tỉnh trong đại sảnh, lại là một trận hoan hô vang lên, Hồng Vũ cùng Từ Hạc Nhiên đi xuống vừa nhìn, thì ra là đang ở mới vừa rồi, Đồng đại sư vừa bình luận liễu một vị tứ phẩm thiếu niên.

Lúc này, thiếu niên kia đang đứng ở trong đại sảnh ác ương, mang theo căng thẳng nụ cười, không ngừng mà hướng bốn phía chắp tay trí kính.

Từ Hạc Nhiên có chút ngoài ý muốn: "Không nghĩ tới lần này ngày mở cửa lại phong vân tế hội, tới không ít có tiềm lực đích thanh niên. Đúng rồi, tiểu tử, chúng ta mới vừa nói đến nơi nào rồi?"

Hồng Vũ đã đứng dậy đi ra ngoài, Từ Hạc Nhiên kỳ quái: "Ngươi đi làm cái gì?"

Hồng Vũ cười híp mắt: "Đi thử xem thử, có thể hay không giúp ngài đem kia hai vò rượu ngon cầm trở về."

Từ Hạc Nhiên vui mừng, chợt ủ rũ: "Đừng vọng tưởng liễu, nhanh lên một chút trở lại sao, sinh thời có thể uống đến này nhất phẩm rượu ngon, ta lão đầu tử cũng đã rất vui vẻ liễu." Nhưng là Hồng Vũ đã đi xuống đi. Hắn ở chỗ này, tuyệt đối là vạn chúng chú ý. Cho dù là mới vừa có người bị bình luận vì tứ phẩm, nhưng là Hồng Vũ vừa đi đi xuống, lập tức hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Từ Hạc Nhiên là thân phận gì, tại chỗ là không ít người cũng biết. Nếu quả thật có người chỉ đem hắn làm thành một Kỷ gia "Hạ nhân" vậy cũng tựu thật là quá mức buồn cười. Hồng Vũ bị Từ Hạc Nhiên mời lên đi, tự nhiên là gấp đôi coi trọng. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 13 : Người khác lần thứ hai (thượng)

Hồng Vũ đi thẳng đến Đồng đại sư trước mặt, người sau vẻ mặt ôn hoà hỏi: "Vũ thiếu còn có chuyện gì?

Hồng Vũ có chút ý không tốt nhức đầu: "Cái kia, đại sư, có thể hay không mời sẽ giúp ta bình luận một chút

Mọi người sửng sốt, có ý gì? Ngươi không phải là vừa mới bình luận quá sao?

Đồng đại sư trong lòng cũng là nghi ngờ, nhưng như cũ hồi đáp: "Của ta bình luận, chỉ biết có một kết quả, cho nên người bình thường đều chỉ sẽ đến để cho ta bình luận một lần. Coi như là ta sẽ giúp ngươi bình luận hạ xuống, cũng là kết quả giống nhau, sẽ không thay đổi."

Hồng Vũ cười hì hì: "Ngài coi như là cho ta đây duy nhất nhất phẩm một chút đặc thù quyền lợi sao, có được hay không

Đồng đại sư suy nghĩ một chút, miễn cưỡng đáp ứng: "Được rồi, hiện tại lại bắt đầu sao?"

Hồng Vũ gật đầu: "Bắt đầu đi."

Hắn đứng ở nơi đó, Đồng đại sư hai mắt nổi lên bạch quang.

Lần này, Hồng Vũ ở trong mắt của hắn vẫn như cũ là ánh sáng ngọc tựa như nắng gắt, nhất phẩm không thể nghi ngờ.

Hồng Vũ ở yên lặng cầu nguyện. Hắn "Hữu cầu tất ứng" không phải là rất linh quang, thỉnh thoảng nhân phẩm bộc phát một lần còn có thể thành công, lần này kết quả như thế nào, hắn thật sự không có nắm chắc.

Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn tựa hồ đối với loại này thứ vô ích chuyện nhỏ rất không có hứng thú, ở mi tâm ấn đường huyệt kia mênh mông tựa như vũ trụ trong không gian, lù lù bất động, không phản ứng chút nào.

Hồng Vũ phát động "Hữu cầu tất ứng" thất bại, không thể làm gì thở dài, trong lòng tự nhủ Tào đại hồ tử không phải là ta không cố gắng a, là ngươi không có có lộc ăn.

Nhưng là nhưng vào lúc này, Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn bỗng nhiên từ bi nổi, hai tay khấu trừ nổi lên một Thủ Ấn, kéo một mảnh kia thần bí không gian thủy chung, Tinh Thần Biến huyễn.

Hồng Vũ ngẩn người, một trận vui mừng.

Đồng đại sư không rõ Hồng Vũ tại sao ngắn ngủn một canh giờ không tới, bỗng nhiên chạy tới một lần nữa làm cho mình bình luận xuống. Một người tiềm lực là cố định, nhìn lại một lần cũng sẽ không có cái gì biến hóa.

Loại này khó hiểu đang trong lòng hắn lan tràn, hắn đã chuẩn bị kết thúc đã biết một lần bình luận. Trong mắt bạch quang đang muốn tản đi, bỗng nhiên hắn thấy Hồng Vũ có một chút biến hóa.

Kia chói mắt bạch quang lại từ từ biến thành màu vàng, rồi sau đó lại càng tiến thêm một bước biến thành màu vàng lợt

Màu vàng lợt sau, vốn là nghĩ là một viên nắng gắt Hồng Vũ, ở trong mắt của hắn biến thành một mảnh mênh mông mà ánh sáng ngọc ánh sao hải

Đồng đại sư lại một lần nữa trợn mắt hốc mồm, thật là có người tiềm lực là ở không ngừng nhắc đến thăng, hơn nữa còn là trong thời gian ngắn như vậy, nhanh chóng tăng lên

Nhưng là này còn không phải là để cho hắn chân chính khiếp sợ chỗ, chân chính khiếp sợ chính là Hồng Vũ tiềm lực

Vượt qua nhất phẩm đánh giá tuyệt đối là vượt qua nhất phẩm

Một mảnh biển sao… Đồng đại sư cũng không biết đây rốt cuộc hắn là coi như là cái dạng gì cấp bậc, chỉ biết là nhất định là vượt qua nhất phẩm liễu. Loại này tiềm lực, coi như là hắn sở tu làm được cái kia truyền thừa, lịch đại cũng không có người ra mắt.

Đồng đại sư ngơ ngác ngồi ở trên ghế, mình trong mắt bạch quang từ từ tản đi cũng không có chú ý tới.

Mà người chung quanh lại càng kỳ quái, Hồng Vũ không giải thích được nhảy xuống, lại muốn một lần nữa bình luận, người nầy nghĩ cho cái gì? Không giải thích được nha. Hơn nữa Đồng đại sư tại sao lại là cái này vẻ mặt? Thật giống như còn hơn hồi nãy nữa khoa trương… Không phải là… Không thể nào, một người tiềm lực làm sao sẽ ở trong khoảng thời gian ngắn biến hóa đâu?

Mọi người rối rít suy đoán. Kỷ Trùng đám người trong lòng ghen ghét nổi điên, hắc hắc cười lạnh nói: "Coi như là hắn có một phẩm bình luận, cũng là bệnh thần kinh giống nhau người."

"Sư tôn?" Đồng đại sư ba vị trong hàng đệ tử, có người không nhịn được lên tiếng, Đồng đại sư lúc này mới xoay người lại, thật sâu nhìn Hồng Vũ một cái, khuôn mặt oán niệm ôm lấy trong tay hai con tiểu cái vò rượu, vô cùng không bỏ được giao cho liễu Hồng Vũ trong tay: "Ngươi chính là hướng về phía ta đây hai vò rượu tới sao? Từ Hạc Nhiên cái kia lão khốn kiếp nói cho ngươi sao? Từ Hạc Nhiên, ta với ngươi không xong "

Từ Hạc Nhiên nơi nào còn lo lắng cái này? Hắn thật không nghĩ tới Hồng Vũ vừa đi xuống đi một vòng, Đồng bàn tử mới thật giống như bệnh thần kinh giống nhau sẽ đem kia hai đàn vượt qua nhất phẩm bình luận rượu ngon giao cho trong tay của hắn

Này nói rõ cái gì? Hồng Vũ tiềm lực thật đạt đến vượt qua nhất phẩm mới vừa rồi người ta giấu dốt liễu. Rốt cuộc làm sao giấu dốt Từ Hạc Nhiên không biết, cũng không muốn biết, Hồng Vũ tại sao có khủng bố như vậy tiềm lực, hắn cũng không còn tâm tư đi quản, bởi vì Từ lão người ta hiện tại trong mắt chỉ có kia hai đàn vượt qua nhất phẩm rượu ngon

Đây cũng là Đại lão gia cùng phu nhân cũng không có uống qua a

Con sâu rượu vừa lên, Từ Hạc Nhiên hai con mắt thẳng ngoắc ngoắc.

Nhưng là người khác không phải là hắn, mọi người lúc này trong lòng ý niệm trong đầu chỉ có một: Trời giáng yêu nghiệt

Tiểu tử này từ Mẫu Hà bờ bên kia lủi tới đây là muốn quét ngang Hà Tả đại lục sao?

Tất cả mọi người biết kia hai đàn rượu ngon ý vị như thế nào. Đồng đại sư nhất phẩm bình luận bị hắn lấy được, đang ở một canh giờ trước kia. Vốn là cái này trước nay chưa có bình luận đã để cho mọi người rung động đầu ông ông tác hưởng, sau đó hắn vừa xuống tới, đơn giản là coi trọng kia hai đàn rượu ngon, cứ như vậy không chịu trách nhiệm sẽ đem chúng ta hung hăng rung động một chút?

Tiểu tử này quá không hiền hậu

Còn có người cảm thấy bất khả tư nghị, không nhịn được hỏi: "Đại sư, thật?"

Đồng đại sư đang khó chịu đâu, còn có người muốn hỏi, hắn quát lên như sấm quát mắng: "Thật, đương nhiên là thật, bổn đại sư hai đàn tâm can rượu ngon cũng làm cho người ta nhà liễu, chẳng lẽ còn giả bộ? Ai có thể thuyết phục bổn đại sư dùng hai đàn vượt qua nhất phẩm rượu ngon tới làm bộ? Các ngươi thử một chút nhìn "

Đồng đại sư ngửa mặt lên trời thở dài: "Vượt qua nhất phẩm a, hơn nữa còn là có tư cách một lần lấy đi hai ta đàn vượt qua nhất phẩm sợ rằng…" Hắn thận trọng nữa thận trọng, chỉ là dùng cái từ kia: "Không tiền khoáng hậu "

"A —— "

Cái này đánh giá quá kinh người, mọi người như cũ không khỏi thất thanh.

Đồng đại sư lưu luyến phải xem Hồng Vũ trong tay cái kia hai đàn rượu ngon, dùng sức khoát tay áo: "Lấy đi, nhanh lên lấy đi, lòng cũng muốn toái."

Hồng Vũ hướng Đồng đại sư khẽ khom người: "Cảm tạ đại sư."

Hắn như vậy tính toán người ta tâm can bảo bối, bao nhiêu có chút không hiền hậu, cũng quyết định chủ ý tương lai có cơ hội bồi bổ lại Đồng đại sư xuống.

Hắn ôm hai đàn vượt qua nhất phẩm rượu ngon còn chưa đi đâu, lầu chín thượng đã không bình tĩnh liễu.

"Hồng Vũ, chỗ này của ta có nhị phẩm Huyền Binh một, mời tới đây đánh giá hạ xuống, nếu như thích, có thể trực tiếp đưa."

"Đừng nghe hắn, chỗ này của ta có một phẩm hoang thú não tinh mười tám viên, xa hoa, nguyên khí như hải, sao không tới đây thưởng thức một chút?"

"Tựu những thứ kia rách nát các ngươi cũng tốt ý tứ mở miệng? Hồng Vũ tiểu ca, chỗ này của ta có một bộ uy lực cường đại Huyền Binh chiến giáp, ngươi có hứng thú hay không?"

"Chỗ này của ta có…"

Trong rạp người mặc dù ngại từ mặt mũi cũng không có trực tiếp đi ra ngoài, nhưng là rối rít mở miệng, các loại bảo vật hấp dẫn, xin Hồng Vũ đi bọc của bọn hắn mái hiên.

Hồng Vũ nhất thời cảm giác mình thành hoa khôi…

Từ Hạc Nhiên quát lên như sấm, từ trong rạp lao ra: "Các ngươi đám này lão già kia, còn muốn không biết xấu hổ rồi?

Có người hừ hừ một tiếng: "Là ngươi Từ Hạc Nhiên trước không nên nét mặt già nua người khác sợ ngươi, chúng ta cũng không sợ ngươi.

Từ Hạc Nhiên một thanh kéo Hồng Vũ: "Đừng để ý tới có bọn họ, đi, chúng ta trở về."

Từ Hạc Nhiên sợ hắn không đáp ứng, đánh ra một tờ quỷ dị tốt bài: "Kỷ Kiêu nha đầu kia ngươi cảm thấy như thế nào? Nàng không có cha mẹ, muội muội của ta là sư tôn của nàng, thập

Sao chuyện cũng có thể làm chủ, không bằng ta đi giúp ngươi nói một chút…

Hồng Vũ một trận ác hàn: “Tiền bối, ta vô phúc tiêu thụ…”

“Đừng có nhanh như vậy làm quyết định, ta xem cô nương kia không tệ, có thể sinh dưỡng, thích hợp nối dõi tông đường “

Hồng Vũ: “…”

Một già một trẻ câu kiên đáp bối vào ghế lô, lưu lại lầu tám thiên tỉnh trong đại sảnh trên đất ai oán. Vị kia mới vừa bị bình định vì tứ phẩm thiếu niên tài tuấn trong lòng tự nhủ ngài luôn tới chơi của ta sao? Ta đây danh tiếng mới ra khỏi không tới một nén nhang thời gian, ngài tựu ra để chà đạp liễu…

Lại bị Hồng Vũ như vậy không hiền hậu quấy rầy một cái, ngày mở cửa hoạt động tất cả mọi người cảm thấy đần độn vô vị liễu. Sau lại linh linh tán tán lại có mấy người đi tới, Đồng đại sư đau lòng vẻ đẹp của mình rượu, vẫn không có gì hảo sắc mặt, những người kia tất cả đều là rất một loại tiềm lực, nữa

Trong rạp, Từ Hạc Nhiên đã uống đến không sai biệt lắm, quấn quít chặt lấy từ Hồng Vũ nơi đó bắt đi liễu một vò vượt qua nhất phẩm rượu ngon, nhưng thủy chung không nỡ uống, hướng về phía cái bình chảy ròng nước miếng.

Ngày mở cửa hoạt động cứ như vậy kết thúc, những thứ kia ôm trong lòng dã tâm mà đến thiếu niên những thiên tài mọi người hôi đầu thổ kiểm rất buồn bực, những người khác nhưng cảm thấy rất đặc sắc, chẳng những mắt thấy nhất phẩm, còn có vượt qua nhất phẩm. Hôm nay nhất định trở thành Hà Tả đại lục trong lịch sử truyền kỳ một ngày —— nếu như Hồng Vũ tương lai có thể có cùng hôm nay bình luận tương đối ứng với thành tựu lời nói.

Từ Hạc Nhiên đưa Hồng Vũ xuống tới, Kỷ Trùng đám người nhưng vẫn chưa đi.

Hắn mang theo Kỷ Quả đám người đứng ở một bên, chờ Hồng Vũ xuất hiện, bỗng nhiên tiến lên ngăn ở liễu Hồng Vũ cùng Triệu Đông Hải đám người trong lúc. Kỷ Ưng thương thế đã ổn định liễu, đứng ở những người khác phía sau, oán hận vô hạn nhìn Hồng Vũ.

Kỷ Trùng sắc mặt nguội lạnh, cao cao ngẩng lên càm, dùng một loại bỉ di ánh mắt nhìn Hồng Vũ: "Bất kể Đồng đại sư bình luận như thế nào, ngươi đã mau hai mươi tuổi liễu, như cũ chẳng qua là Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, chúng ta cho rằng ngươi không có tư cách tiến vào Địa Tâm Nguyệt Địa Tâm Nguyệt ở gia tộc trong đường, không phải là người nào đều có tư cách vào vào Kỷ gia gia tộc Từ Đường không có thức tỉnh huyết mạch, không có ở tên của mình trong gia nhập bối phận, căn bản không nên có tư cách tiến vào Từ Đường cho nên, ngày mai chúng ta có lấy tánh mạng tới bảo vệ Kỷ gia tôn nghiêm cho dù là những thứ kia các đại nhân vật đã sớm quên mất cái gọi là gia tộc tôn nghiêm là cái gì "

"Chúng ta đi "

Một đám người phảng phất thật lưng đeo cái gì vinh quang sứ mạng một loại, ưỡn ngực ngẩng đầu, xoải bước về phía trước đi ra ngoài

Từ Hạc Nhiên ở một bên sắc mặt chợt trầm xuống, phía sau mấy tên Hắc y nhân biết, đây là đại quản sự giận thật à. Tầng dưới dân chúng vãng vãng như thử, vốn cho là các lão gia tại đùa bỡn quyền mưu, vốn cho là chỉ có bọn họ mới là nhiệt huyết hết sức chân thành. Nhưng trên thực tế đâu? Vô luận cái kia quần thể, đều có người tốt có người xấu, chẳng lẽ tầng dưới chót trong cũng chưa có khốn kiếp?

Bọn họ luôn là dùng hết thảy ác ý đi phỏng đoán người đương quyền, không chịu báo lấy tín nhiệm. Người đương quyền trong đúng là cũng có Kỷ Cấn Viễn như vậy bại hoại, nhưng là như cũ phải tin tưởng bọn họ cũng là Kỷ gia người, dĩ nhiên hi vọng Kỷ gia phát triển không ngừng, làm sao có thể hướng bọn họ phỏng đoán ngu xuẩn như vậy vừa ích kỷ?

Từ Hạc Nhiên xem một chút Hồng Vũ, lại phát hiện Hồng Vũ sắc mặt rất khó nhìn. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 13 : Người khác lần thứ hai (hạ)

"Ngươi làm sao vậy?"

Hồng Vũ nghiến răng nghiến lợi, đối với Triệu Đông Hải nói: "Cho ta cầm một mặt gương."

"Gương?"

Triệu Đông Hải buồn bực, nhưng là hay là thật nhanh đi, cùng Đồng đại sư thủ hạ chính là người vừa nói, chỉ chốc lát sau một mặt gương đưa tới. Thanh Nguyên đại lục vẫn như cũ là dùng là là gương đồng, nhưng là Hà Tả đại lục Huyền Binh lĩnh vực cao siêu thành tựu cũng ứng dụng cho dân sinh lĩnh vực, nơi này dùng là cũng là thủy ngân thủy tinh gương, Hồng Vũ nhìn kỹ, không sai biệt lắm hiểu.

Hắn hai năm qua tu vi tăng nhiều, hơn nữa Tiểu Nghiên hoang thú yến bổ dưỡng, vóc người vốn là tựu so sánh với bạn cùng lứa tuổi cao lớn không ít. Hơn nữa từ Mẫu Hà hoang lâm khu vực trong một mạch liều chết đến Thiên Cơ thành, gió thổi dầm mưa dãi nắng, đúng là so sánh với trước kia đen không ít, nhìn qua thành thục rất nhiều.

Hắn đem gương yên lặng để xuống, Từ Hạc Nhiên có chút kỳ quái: "Ngươi rốt cuộc tại sao?"

Hồng Vũ dở khóc dở cười: "Người ta nào có hai mươi tuổi, người ta bây giờ còn không tới mười sáu tuổi…"

"Ngươi nói cái gì!" Từ Hạc Nhiên nữa kinh: "Ngươi vẫn chưa tới mười sáu tuổi?"

Hồng Vũ có loại rơi lệ đầy mặt vọng động: "Thật không tới mười sáu tuổi, sinh nhật còn có mấy tháng đâu."

Từ Hạc Nhiên vẻ mặt nhất thời nghiêm túc lên: "Ta có chuyện trọng yếu, đi trước, chúng ta sau đó liên lạc!"

Hắn không dám làm trễ nãi, lập tức rời đi Ngọc Túy Lâu, chạy thẳng tới gia tộc trọng địa đi.

Hồng Vũ rất buồn bực, ta có già như vậy sao? Làm sao cũng cảm thấy ta hai mươi rồi?

Kỷ Ngận Thiên ở một gian rộng rãi trong tĩnh thất ngồi xuống. Tĩnh thất dài rộng đều ở ba mươi trượng, cao năm trượng. Lớn như thế trong không gian, trên mặt đất cũng là dùng hoang thú não tinh cùng cao phẩm vị mỏ tinh nát bấy liễu, hỗn hợp có một loại có thể tĩnh tâm ngưng thần trân quý khoáng thạch, một lần nữa hỗn hợp thành hình tấm gạch trải thành, mài hết sức bằng phẳng bóng loáng.

Gia chủ đại nhân bên tay trái dấy lên một chi hương dây, nhàn nhạt khói xanh thẳng tắp hướng về phía trước, tản mát ra làm cho người ta sự yên lặng mùi vị.

Cùng lão bà tử sảo một đoàn sau, Kỷ Ngận Thiên mỗi ngày cũng muốn như vậy mới có thể tĩnh hạ tâm lai tu luyện. Người khác không biết, duy chỉ có Kỷ Ngận Thiên mình hiểu, hắn tại sao đối với con gái thứ tư như vậy tức giận.

Nghĩ đến đây một chút, mới vừa bình tĩnh trở lại nội tâm lần nữa nổi lên gợn sóng, Kỷ Ngận Thiên khe khẽ thở dài, mở mắt ra. Cặp kia trong ngày thường đôi mắt ưng một loại lấp lánh hữu thần hai mắt, lúc này lại toát ra liễu một loại thắm thiết bi thương.

Kỷ Ngận Thiên năm hài tử, lão Đại Kỷ Cương, lão Nhị Kỷ Hoành, nhỏ nhất nữ JL nhiều Kỷ Mai. Này ba hài tử, cũng là không có thức tỉnh huyết mạch.

Huyết mạch loại chuyện này cho dù là hiện tại Hà Tả đại lục nghiên cứu rất nhiều năm, cũng như cũ làm không rõ ràng lắm thức tỉnh nhân tố rốt cuộc là cái gì. Nói cách khác, từng cái thị tộc đệ tử mười sáu tuổi huyết mạch kiểm tra đo lường, hoàn toàn chính là nhìn mọi người vận khí.

Cho dù là Kỷ Ngận Thiên hài tử, cũng chỉ có hai thức tỉnh rồi huyết mạch.

Một người là ba nhi tử Kỷ Trinh Hải, một chính là con gái thứ tư Kỷ Trinh Côi.

Tương lai có thể thừa kế Kỷ Ngận Thiên vị trí gia chủ, chỉ có thể là Kỷ Trinh Hải liễu, nhưng là Kỷ Ngận Thiên thủy

chung cảm thấy con gái thứ tư mới là nhất như mình. Cái này chủ yếu nói rất đúng tính cách.

Nguyên nhân chính là như thế, Kỷ Ngận Thiên đối với con gái thứ tư phá lệ thương yêu, kỳ vọng cũng vô cùng cao. Cho nên khi Kỷ Trinh Côi xảy ra chuyện, hắn so với ai khác cũng gấp gáp, mà Kỷ Cương đem Kỷ Trinh Côi mang về đến từ sau, Kỷ Trinh Côi rồi lại không nghe hắn an bài, cố ý thủ trinh, càng làm cho hắn thất vọng cực kỳ.

Kỷ Ngận Thiên nhẹ nhàng thở dài, trước mắt không khỏi hiện ra côi nha đầu khi còn bé bộ dạng, nhất thời cảm thấy lòng tràn đầy ấm áp.

Hết lần này tới lần khác vào lúc này, chuông đồng nhẹ - vang lên, Kỷ Ngận Thiên có chút căm tức, nhưng là hay là đứng dậy tới đi ra ngoài. Phía dưới người biết hắn ở trong tĩnh thất, không phải là sự kiện trọng đại, sẽ không quấy rầy hắn.

Chờ hắn ra hiện tại tĩnh thất ngoài trong phòng nhỏ, tựu thấy Từ Hạc Nhiên một thân mùi rượu đứng ở nơi đó, nhất thời không thích: "Làm sao như vậy?"

Từ Hạc Nhiên mê rượu hắn là biết đến, bất quá Từ Hạc Nhiên chưa bao giờ có mê rượu hỏng việc. Hơn nữa mỗi lần uống rượu xong, cũng sẽ nghĩ biện pháp đi một thân mùi rượu đấu lại thấy mình.

Từ Hạc Nhiên cúi người hành lễ, sau đó đem hôm nay ngày mở cửa trải qua nói, Kỷ Ngận Thiên trầm mặc không nói, hắn mặc dù cũng có chút ngoài ý muốn, nhưng là hắn rõ ràng hơn những thứ này bình luận chỉ là một tổng hợp tiềm lực đánh giá, có thể hay không trưởng thành đến tương ứng trình độ, còn có rất nhiều nhân tố quyết định.

Nhưng là Từ Hạc Nhiên cuối cùng một câu nói: "Lão gia, Hồng Vũ đứa bé kia, vẫn chưa tới mười sáu tuổi!"

Kỷ Ngận Thiên đầu tiên là mãn bất tại hồ đang muốn mở miệng, bỗng nhiên ý thức được cái gì, kinh ngạc nói: "Không phải là hai mươi tuổi? Chỉ có mười sáu tuổi?"

"Đúng, hắn chính miệng theo như lời!"

Kỷ Ngận Thiên trên mặt vẻ mặt nhất thời phức tạp, có vui mừng có kinh ngạc có tiếc nuối còn có mất mác. Hắn mỉm cười nói suy tư, cũng biết vấn đề ra ở nơi nào: "Nàng ở Thanh Nguyên đại lục có ba hài tử, lớn nhất cái kia một cái gần hai mươi liễu, cái này hẳn là lão Nhị. Chẳng qua là chúng ta lúc trước cũng cho là cái này là lão Đại, đánh giá sai lầm rồi hắn số tuổi."

Kỷ Trinh Côi ở Thanh Nguyên đại lục chuyện tình, để cho Kỷ Ngận Thiên quát lên như sấm, đối với nàng theo lời mấy người hài tử tên, căn bản không ai dụng tâm đi nhớ, vì vậy vào trước là chủ cho là Hồng Vũ là Hồng Liệt. Như vậy một mau hai mươi tuổi Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, ở Thanh Nguyên đại lục có lẽ rất tốt, nhưng là ở Hà Tả đại lục sẽ đủ nhìn.

Thanh Nguyên trên đại lục "Tam phẩm lộ vô cùng" mắc kẹt liễu rất nhiều người, ở Hà Tả đại lục võ đạo phát triển đã có rất nhiều phương pháp trợ giúp các võ giả mau sớm vượt qua tam phẩm. Ở chỗ này phân thủy lĩnh là Nhất Phẩm Hợp Chân. Rất nhiều người nhảy qua bất quá một ít nói trạm kiểm soát, cả đời cũng lưu tại Nhị Phẩm Khai Thần.

Hồng Vũ không tới mười sáu tuổi, đã là Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, cái thành tích này coi như là ở Hà Tả đại lục cũng là vô cùng kinh người, cả nay Thiên Cơ thành, có thể có cái thành tích này cũng sẽ không vượt qua năm người!

Mà lúc trước hắn ở Thiên Cơ thành cửa thành biểu hiện ra thực lực, thì càng có ý nghĩa, tương lai tiền đồ thật xa!

"Nói như vậy, hắn vẫn tới kịp tham gia huyết mạch kiểm tra đo lường?" Kỷ Ngận Thiên bỗng nhiên nói, Illa;i<1 càng thêm phức tạp liễu.

Từ Hạc Nhiên rất rõ ràng lão gia tâm tư, không dám nói thêm cái gì.

"Ai…" Kỷ Ngận Thiên một tiếng thở dài, rất là bất đắc dĩ.

"Ngươi làm rất tốt, an bài hắn ngày mai cứ theo lẽ thường tiến vào Địa Tâm Nguyệt sao."

Từ Hạc Nhiên suy nghĩ một chút, đem Kỷ Trùng đám người chuyện tình cùng Kỷ Ngận Thiên nói: "Đám người kia

trong, có ít nhất ba vị Nhị Phẩm Khai Thần…"

Từ Hạc Nhiên lo lắng là đạo lý, Hồng Vũ bây giờ nhìn lại, cơ bản có thể xác định là Tứ tiểu thư hài tử. Vậy cũng là nửa Kỷ gia người. Mà hắn lại có rất có tiền đồ, tương lai nếu như có thể lớn lên, nhất định người đối diện tộc rất có chỗ dùng, lúc này hẳn là cấp cho thích hợp bảo vệ.

Nhưng là Kỷ Ngận Thiên cái loại nầy phức tạp tâm tư quấy phá, cười hắc hắc nói: "Tổng yếu cho hắn một chút khảo nghiệm!"

"Dạ." Từ Hạc Nhiên không tốt nói thêm nữa cái gì, suy nghĩ một chút, dù sao phu nhân ngày mai cũng sẽ đi.

Kỷ Ngận Thiên dùng ngón tay kiếm gương mặt của mình, cường điệu cường điệu liễu một câu: "Bất quá, là ai đem Hồng Vũ muốn đi vào Địa Tâm Nguyệt tin tức tung đi ra ngoài, nhất định phải điều tra ra, nghiêm trị không tha!"

Triệu Đông Hải đám người tiền hô hậu ủng đem Hồng Vũ đưa trở về, chỉ thiếu chút nữa ở trên đường gặp phải một người tựu nói cho đối phương biết Hồng Vũ vượt qua nhất phẩm bình luận kết quả, khiến cho Hồng Vũ như vậy yêu khoe khoang người đều có chút ít ngượng ngùng.

Đến Hồng Vũ chỗ ở, mọi người vừa nóng náo một trận, riêng của mình cáo từ.

Hồng Vũ đợi đến bên trong gian phòng thanh tĩnh xuống tới, cái loại nầy tâm tình nhanh chóng lại một lần xông lên đầu, hắn ngồi xuống, một người lẳng lặng chờ chực, mặc cho suy nghĩ giống như cỡi cương ngựa hoang, miên man bất định.

Trời tối trời sáng, đã là ngày thứ bảy liễu.

Một trận tiếng gõ cửa vang lên, Hồng Vũ biết đó là hạ nhân đưa tới rửa mặt nước nóng cùng điểm tâm. Hắn đứng dậy tới mở ra cửa, phía ngoài cũng là một cao gầy thân ảnh.

Hồng Vũ sửng sốt một chút: "Ngươi mặc loại này y phục ta còn thật có chút không có thói quen…"

Kỷ Kiêu có chút ảo não nói: "Chính mình cũng không thói quen."

Nàng hôm nay đổi một thân rất có nữ nhân vị quần, đây là Hà Tả đại lục đặc sắc mặc, làn váy bay lả tả, trên người chặc dồn, đem tốt đẹp chính là bộ ngực cùng vòng eo đường cong vẽ bề ngoài vô cùng nhuần nhuyễn, dọc theo con đường này đi tới, vô số nam nhân ghé mắt, khiến cho Kỷ Kiêu có chút không biết làm sao.

Trong tay nàng bưng nước nóng bồn, Hồng Vũ nhận lấy giặt mặt súc miệng, Kỷ Kiêu lại đi ra ngoài cho hắn đem bữa ăn sáng bưng đi vào.

Hồng Vũ ăn cơm, nàng an vị ở một bên, Hồng Vũ vừa ăn vừa nhiều hứng thú đánh giá nàng, lại càng khiến cho Kỷ Kiêu một trận không được tự nhiên, theo bản năng muốn đem bộ ngực áo đi lên kéo lôi kéo.

Hồng Vũ cười nói: "Ngươi nếu mình cũng cảm thấy không được tự nhiên, tại sao còn muốn mặc đâu, thật ra thì ngươi mặc chiến giáp cũng rất đẹp mắt."

Kỷ Kiêu bĩu môi một cái, vốn không tốt nói cho hắn biết sư tôn nàng lão nhân gia hôm nay không biết tại sao, bỗng nhiên làm cho mình mặc quần tới đây…

Sắc đẹp có thể ăn được, coi như là bữa ăn sáng mùi vị xa không bằng Tiếu Nghiên đích tay nghề, Hồng Vũ cũng ăn được hài lòng.

"Tốt lắm, đi thôi."

Hồng Vũ xoa một chút miệng, đẩy ra chén đứng dậy.

Kỷ Kiêu gật đầu, chuyện ngày hôm nay nàng đã biết liễu: "Ta cùng ngươi đi."

Thạch tháp cửa đã có chuyên gia đang đợi hậu, cho chuẩn bị xe ngựa, thấy hai người đi ra ngoài, đối phương khẽ khom người: "Hồng Vũ các hạ, mời lên xe."

Nói là xe ngựa, trên thực tế cũng là cấp bậc thấp hoang thú cùng gia súc tạp giao súc thú, tốc độ xa so với bình thường thớt ngựa mau. Thiên Cơ thành rộng lớn vô cùng, có đôi khi từ thành thị này một đầu đi đâu một đầu, sẽ phải đón xe một ngày thời gian.

Xe ngựa ở đặc biệt phong bế lối đi tốc độ cao dong ruỗi, Hồng Vũ nhìn ngoài xe, cho dù là một ít thế, mặt đất công cụ giao thông có thể đạt tới cái tốc độ này cũng rất ít.

Một canh giờ sau, từ chuyên dụng phong bế dưới đường, lại đang một loại con đường đi lên chạy nhanh liễu một canh giờ, phía trước xuất hiện một mảnh phong cách ngưng trọng kiến trúc bầy.

Nơi này giống như là phố xá sầm uất trong một mảnh Niết bàn, vốn là chung quanh cao lớn thạch tháp, đối với nơi này chỉ có thể xa xôi mà kính sợ nhìn chăm chú vào. Phố phường hơi thở mười phần tiếng động lớn rầm rĩ cùng ồn ào, đến nơi này tựa hồ lập tức hành quân lặng lẽ an tĩnh lại.

Nơi này chính là Kỷ gia Từ Đường, thờ phụng Kỷ gia liệt tổ liệt tông. Trăm đời truyền thừa xuống tới, nơi này ngưng tụ đông đảo tộc nhân tín ngưỡng cùng cầu nguyện, thiên nhiên mà sinh một cổ túc mục trang nghiêm không khí.

Trang sức mộc mạc nhưng là dùng lường trước vô cùng trân quý cửa chính phía ngoài, có tám tên quần áo mộc mạc Kỷ gia đệ tử ở quét dọn.

Bên trái, còn lại là đứng một vị một vị giống như trước quần áo, nhưng buộc lên một cái màu đen đai lưng trung niên nhân, thân phận của hắn rõ ràng rất cao, thấy Hồng Vũ tới đây, lập tức chào đón nói: “Hồng Vũ các hạ, ngài không thể từ cửa chính đi vào, trên thực tế ngài cũng không có thể từ thiên môn đi vào. Đây không phải là cố ý gây khó khăn cho, Kỷ gia gia quy, không có tư cách liệt vào gia phả người, phải không có thể tự tiện tiến vào gia tộc Từ Đường. Nhưng là ngài còn không có tiến hành huyết mạch kiểm tra đo lường, cho nên giữ lại lục vào gia phả cơ hội, cho nên chúng ta nghĩ biện pháp biến thông hạ xuống, nhưng còn phải xin ngài đi theo ta, từ một người khác địa phương : chỗ đi vào.” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 14 : Ngăn ta người chết!

Hà Tả đại lục gia phả cùng Thanh Nguyên đại lục cũng có chút bất đồng, nói ví dụ Kỷ gia, tương tự với Hồng Vũ như vậy, nếu như thức tỉnh rồi Kỷ gia tổ tiên cường đại huyết mạch, cho dù là cũng không họ Kỷ, cũng sẽ đặc biệt có một bổn tộc phổ ghi chép. Nếu như hắn nguyện ý tại chính mình tên trong cộng thêm "Lập" chữ cũng là được phép.

Hồng Vũ ngày hôm qua nghe Kỷ Trùng đã nói, gật đầu, cũng không làm cho đối phương làm khó.

Vị kia Từ Đường quản sự dẫn Hồng Vũ cùng Kỷ Kiêu hướng phía đông đi, nơi đó có một con vờn quanh Từ Đường đá phiến đường. Quản sự vừa đi vừa giới thiệu: "Bên này có một phiến cửa nhỏ, bình thời dùng để vận chuyển trong đường hết thảy ứng dụng vật. Bất quá hôm nay vì nghênh đón ngài, ta đã làm cho người ta đem nơi này trống rỗng, hoàn toàn quét dọn qua."

Đây là đối với Hồng Vũ tôn trọng.

Nhưng là mới đi liễu không xa, quản sự sắc mặt tựu thay đổi, đá phiến giữa lộ, khoanh chân ngồi một người. Người nọ khí độ bất phàm, một cổ khí thế tựa như cột sáng, từ đầu hắn trên nóc thẳng tắp bay lên bầu trời, hướng bốn phía tản ra nhàn nhạt áp bách lực.

Đầu gối của hắn thượng, vượt qua bày đặt một con đen nhánh Trường Cung, Trường Cung cung hơi thượng, còn có hai mảnh đen nhánh đao phong!

Quản sự liếc thấy đi ra ngoài, đó là một lục phẩm Huyền Binh, ít nhất cũng là lục phẩm trung.

"Ngươi là người nào, không biết nơi này chính là gia tộc trọng địa sao?" Quản sự tiến lên quát chói tai, người nọ nhưng căn bản không để ý tới hắn, chẳng qua là dùng một loại xem kỹ thêm bỉ di ánh mắt nhìn Hồng Vũ.

“Hồng Vũ!” Hắn phảng phất cảm giác được mình nắm giữ lấy thời gian chân lý, thay trời hành đạo, trừng phạt những thứ này tiết độc Tổ tiên sinh linh đắc tội người!

“Ngươi là một chết nhát! Chỉ dám núp ở người khác phía sau không! Đi ra ngoài cùng ta đánh một trận! Ngươi cùng sau lưng ngươi người tùy ý chà đạp tổ tông định ra tới quy củ, chúng ta hôm nay, trước thẩm phán ngươi! Ta nhất định phải làm cho ngươi biết, nơi này là thị tộc trọng địa, là chúng ta Kỷ gia tổ tiên yên giấc chỗ, là tất cả Kỷ gia lòng người trong mắt Thánh Địa! Không phải là cái gì dã chủng cũng có thể đi vào, ngươi, không có tư cách này!”

Hồng Vũ nhẹ nhàng đẩy ra còn muốn nói nữa quản sự, tiến lên một bước lạnh nhạt hỏi: “Ngươi thật không để cho ta đi qua?”

Người này hắn ngày hôm qua ra mắt liễu, là Kỷ Trùng một ít bọn người trong một. Chỉ bất quá ngày hôm qua hắn tương đối thấp điều vẫn không có ra mặt, nhưng không có nghĩ đến lại cũng là Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ, thực lực bất phàm, cho nên hôm nay bị phái tới gác này “Cửa thứ nhất”.

“Không tha! Trừ phi ngươi từ thi thể của ta thượng giẫm qua đi!”

Hồng Vũ lúc này không chút do dự đi lên đi: “Tốt!”

Trong lúc nói chuyện, Thất Tịch đoản kiếm đã tại trong tay, tầm thường đoản kiếm tựa hồ mấy ngày liên tiếp quang đều lười được phản xạ hạ xuống, làm cho người ta căn bản nhìn chưa ra bệnh này đoản kiếm có cái gì bất phàm.

Quản sự sắc mặt đổi đổi, cũng không biết hẳn là xử lý thế nào đây liễu.

Ở trong đường, một yên lặng trong tiểu viện, phu nhân lạnh nhạt mà ngồi, trong tay bày biện một chén trà lài, nàng đã mất mấy khối đường phèn đi vào, dùng muỗng nhỏ tử nhẹ nhàng khuấy, nước trà trong chén đánh xoáy, tựa như nàng lúc này tâm tình giống nhau.

“Phu nhân!” Một gã Từ Đường quản sự thật nhanh mà đến: “Không xong, có người ở phía ngoài ngăn trở Hồng Vũ các

hạ.”

Phu nhân trên mặt có một tia ngoan lệ thần sắc chợt lóe lên: “Là ai!”

“Là Kỷ Trùng bọn họ, hiện tại người đầu tiên xuất thủ người là Kỷ Ngôn!”

Nghe được không phải là mình trượng phu an bài người, phu nhân rõ ràng tâm tình tốt hơn nhiều: “Một đám đứa ngốc mà thôi, nếu như không có Nhị Phẩm Khai Thần xuất thủ, không cần đi quản.”

Mặc dù là ngoại tôn của hắn, nhưng là nếu như ngay cả như vậy khảo nghiệm cũng ứng phó không qua, thẹn vì Kỷ gia tử tôn.

Đá phiến trên đường, Kỷ Ngôn trên người võ khí tia sáng bộc phát ra, bay lên trời, hai tay nhanh chóng vô cùng hơn nữa sức tưởng tượng vô cùng ở chuôi này đen cung trong lúc quấn quanh, khi hắn phi vô ích đến đỉnh điểm nhất thời điểm, bỗng nhiên quát to một tiếng, xem ra cung bị hắn kéo ra liễu.

Huyền Binh uy lực thể hiện đi ra ngoài, cong người thượng ngưng tụ ra một viên điểm sáng, nhanh chóng biến thành một đạo tia sáng mủi tên, băng một tiếng hướng Hồng Vũ bắn tới.

Hồng Vũ tiện tay một kiếm.

Hắn ở Tịch Diệt cổ giới trong đã trải qua quá nhiều chém giết, tên bắn lén cũng không biết bị bắn bao nhiêu lần, này một mủi tên làm sao để ở trong lòng?

Nhưng là đối với Kỷ Ngôn mà nói, này một mủi tên nhưng ít nhất ngưng tụ liễu hắn tám phần lực lượng, này một mủi tên sau, còn sẽ có các loại phức tạp kỷ xảo liên miên ra, cuối cùng đem Hồng Vũ chém giết.

Trong tay của hắn cái cung này nhưng xa nhưng gần, đánh xa uy lực vô cùng, gần giết còn có cung hơi thượng hai đạo lưỡi dao sắc bén.

Nhưng là mủi tên kia bắn đi ra, Hồng Vũ tiện tay một kiếm huơi ra, Kỷ Ngôn đã lộ ra cười lạnh, dám nhẹ như vậy chậm

rất đúng đợi của mình này một mủi tên, trận chiến này kết quả đã nhất định, Hồng Vũ hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Nhưng là Thất Tịch đoản kiếm nhưng ngoài dự đoán mọi người một kiếm chém nát liễu hắn quang mang mủi tên, dễ dàng vô cùng, thậm chí Hồng Vũ ngay cả dừng lại cũng không có dừng lại xuống.

Lần này tử Kỷ Ngôn tất cả kế hoạch cũng bị làm rối loạn. Hắn đến tiếp sau công kích phải mạnh mẽ phát động. Mà Hồng Vũ tựu như vậy từng bước đi tới, thậm chí ngay cả vũ khí cũng không có hoàn toàn phát động, khí thế cũng không có tích lũy, tựu như vậy để cho Kỷ Ngôn cảm thấy rất là cổ quái xuyên qua liễu cái kia hắt nước không vào trong công kích, hết lần này tới lần khác mình cái gì công kích cũng không có thể đánh trung hắn.

Sau đó Hồng Vũ lại là nhẹ nhàng như vậy bình thản một kiếm đâm ra!

"Phốc!"

Kỷ Ngôn hai mắt trừng trừng, muốn cúi đầu đi xem một chút một ít chỉ cắm tại chính mình trên cổ họng đoản kiếm. Đoản kiếm nói vậy cho dù bình thường trở lại máu tươi của mình, cũng vẫn như cũ là như vậy tầm thường. Nhưng là Kỷ Ngôn không nhúc nhích được liễu, vốn là cổ họng cũng rất đau, mạnh mẽ cúi đầu lời nói hơn đau…

Trong mắt của hắn thần quang tan rả, cả người té xuống.

Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ, ngay cả Hồng Vũ chốc lát cũng không có ngăn cản, sẽ đưa mạng liễu.

Hồng Vũ một cước dẫm ở thi thể của hắn thượng, bước đi qua. Một cước kia đi xuống, Kỷ Ngôn thi thể nhất thời thành một bãi thịt nát!

"Như ngươi mong muốn."

Phía sau Kỷ Kiêu ánh mắt có chút mê ly, đây mới là tuyệt thế mãnh tướng!

Từ Đường quản sự còn lại là há to miệng ba, trăm triệu không nghĩ tới như vậy một cuộc chiến đấu phải cái này

phương thức kết thúc. Tam phẩm lúc đầu, đối với tam phẩm trung kỳ —— nghĩ mãi mà không rõ a, tại sao có thể như vậy?

Hồng Vũ sải bước về phía trước, lộ ra vẻ cấp khó dằn nổi. Mà hắn cũng thật cấp khó dằn nổi.

Phía trước lần nữa xuất hiện một người, người kia nhìn qua so sánh với Kỷ Ngôn còn có khí độ, khí thế càng thêm cường thịnh. Hắn thấy Hồng Vũ đang muốn mở miệng, Hồng Vũ đã nhanh chóng vọt lên rút kiếm một kích, không nhịn được nói: "Không cần lãng phí lời lẽ liễu. Ta không cần các ngươi nói ta cái gì, bởi vì các ngươi đám người này trong mắt ta cũng chính là một đám ngu ép. Nhưng là hôm nay, ai dám ngăn trở ta đi thấy mẫu thân của ta, ta liền giết hắn! Tuyệt không thỏa hiệp! Bất kỳ đến trễ ta đi thấy mẫu thân của ta người, ta đều muốn chà đạp cửa thi thể, tuyệt không khoan thứ!"

"Phốc!"

Người nọ đã là Tam Phẩm Hiển Thánh hậu kỳ, Hồng Vũ vẫn như cũ là một kiếm đâm xuyên qua cổ họng của hắn, rồi sau đó không chút khách khí nhấc chân chà đạp liễu thi thể của hắn, rồi sau đó lướt qua!

Trong đường, một gã quản sự thật nhanh vọt vào trong tiểu viện: "Phu nhân! Hồng Vũ các hạ một kiếm đánh chết Kỷ Ngôn!"

Phu nhân còn chưa kịp đánh giá một đôi lời, lại có một gã quản sự chạy nhanh đi vào: "Phu nhân, Hồng Vũ các hạ một kiếm đánh chết Tam Phẩm Hiển Thánh hậu kỳ Kỷ Định!"

Phu nhân ngẩn người, vừa há miệng, tên thứ ba quản sự chạy nhanh đi vào: "Phu nhân, Hồng Vũ các hạ một kiếm đánh chết Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh Kỷ Thông!"

Lão nhân gia đau hài tử, dĩ nhiên có trong tiềm thức xem trọng mình ngoại tôn một cái. Nhưng là dù sao hắn chỉ là mười sáu tuổi thanh niên, hơn nữa chẳng qua là Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ. Như vậy một đường bóp áp kiểu ngay cả giết ba tên đối thủ, hơn nữa đối thủ cấp bậc cũng so với hắn cao. Phu nhân cũng có chút ngoài ý muốn, nàng coi như là xem trọng

liễu ngoại tôn của mình, nhưng cũng không nghĩ tới tiểu tử này như vậy nghịch thiên!

Nàng vui mừng ngoài thậm chí có chút ít không thể tin được. Theo bản năng địa hướng ngoài cửa nhìn một chút, không có ai nữa tiến vào, rốt cục lộ ra một khóc mò mẫm không được vẻ mặt, ở các quản sự trước mặt, phu nhân nhất định phải giữ vững căng thẳng, nhưng là trong ánh mắt một ít ti kiêu ngạo cũng là giấu diếm không được: "Đứa nhỏ này, tại sao là tính nôn nóng."

Dừng một chút, nàng lại hỏi: "Phía sau ngăn trở còn có ai?"

"Còn có một Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ Kỷ Việt, cùng một Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ Kỷ Trùng, những người này cũng từng là trong gia tộc mềm rủ xuống dâng lên hi vọng ngôi sao, nhưng là ở mười sáu tuổi thời điểm không có thể thức tỉnh huyết mạch, cũng là cả đời không có tư cách tiến vào gia tộc Từ Đường…"

Phu nhân lười nghe tiếp, mỗi cái đại gia tộc trong, đều có một nắm người như thế. Bọn họ hoài niệm ngày xưa vinh quang, không chịu tình nguyện hiện trạng, rồi lại đối với hiện trạng không thể làm gì, cho nên tích tụ cảm xúc thường thường thông qua những khác con đường phát tiết đi ra ngoài, nói ví dụ bị buộc hại chứng vọng tưởng, cảm giác, cảm thấy trên đời hết thảy chân lý cùng chánh nghĩa cũng nắm giữ ở trong tay bọn họ, trên thực tế là một đám đáng thương và thật đáng buồn ngu xuẩn.

"Được rồi." Phu nhân khoát tay chặn lại, đối với phía sau vẫn đi theo một gã thị nữ: "Ngươi đi xem một chút, nếu như Vũ nhi không được, đem kia hai Nhị Phẩm Khai Thần giải…"

Tên kia thị nữ từ nhỏ đi theo phu nhân, hôm nay cũng năm gần sáu mươi, đã là Nhất Phẩm Hợp Chân! Mặc dù không có đột phá nhất phẩm một sao, nhưng là đối phó Kỷ Trùng hai người rất đơn giản.

Nhưng là phu nhân lời nói còn chưa nói hết, lại có một gã quản sự thở hồng hộc địa chạy vào: "Phu nhân, Hồng Vũ các

hạ năm kiếm đánh chết Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ Kỷ Việt!”

Phu nhân nói không nổi nữa, trong lòng kinh ngạc ngoài, đã sướng được quay cuồng. Nàng xem nhìn trong tay chén trà, từ thứ nhất quản sự đi vào báo cáo Hồng Vũ đánh chết Kỷ Ngôn bắt đầu đến hiện tại, này chén trà như cũ nhiệt khí lượn lờ.

Nàng không khỏi nhớ tới một câu không biết lai lịch thơ cổ: Mười bước giết một người! Trong lòng rất an ủi nói: “Ta Tôn nhi, tuyệt thế mãnh tướng cũng!”

…

Hồng Vũ như cũ dùng một loại cấp khó dằn nổi cước bộ thật nhanh xông qua cái kia đá phiến đường. Ở trước mặt hắn thập bước, Kỷ Trùng hai chân tách ra bất đinh bất bát mà đứng, hắn là mọi người lãnh tụ, chẳng những tu vi cao nhất, hơn nữa một thân trang bị hoa lệ nhất.

Lại là một bộ bát phẩm Huyền Binh chiến giáp!

Cho dù là Kỷ Kiêu cái kia một bộ, cũng chỉ là cửu phẩm mà thôi.

Này một bộ Huyền Binh chiến giáp đã bị Kỷ Trùng kích thích, bộ ngực Huyền Binh trọng yếu vị trí, hắn không tiếc huyết bổn thay đổi liễu một quả nhất phẩm hoang thú não tinh, lúc này đang bằng đại nạn độ kích thích Huyền Binh chiến giáp từ nơi này một quả hoang thú não tinh trong lấy ra nguyên khí.

Huyền Binh chiến giáp uy lực bị lớn nhất hạn độ kích thích, từng đạo trận pháp quang mang chớp thước dựng lên, các loại khắc tuyến tạo thành quang mang đồ án khi hắn ngoài thân phế vật giống như Hồ Điệp.

Kỷ Trùng cũng không có nghĩ đến Hồng Vũ cư nhiên như thử đáng sợ, chính là một Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, tại sao có thể đủ ở một chiếc trà thời gian trong vòng, liên tiếp đánh chết bốn gã đối thủ? Hơn nữa mỗi một người tu vi cũng tại phía xa hắn trên.

Mới vừa rồi Kỷ Việt, hắn vốn tưởng rằng Hồng Vũ nhất định phải trải qua một phen khổ chiến, đây chính là so với hắn cao suốt một đại cảnh giới đối thủ!

Nhưng là Hồng Vũ đâu, chỉ dùng năm kiếm!

Sau đó chốc lát không ngừng, một cước thải bạo Kỷ Việt thi thể tựu hướng mình chạy như điên mà đến.

Hắn không biết là, cho dù là Hồng Vũ loại này chiến tích, Thiên Tuyền Huyệt trong Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng vẫn tựu quát lên như sấm, cảm giác mình tôn nghiêm bị mạo phạm, mà chủ nhân xử lý quá "Chậm chạp".

Nếu không phải nó hôm nay không thể ra tay, trực tiếp một chân đạp đi xuống, đừng nói cả con đường nói, cả Thiên Cơ thành cũng đã thành một mảnh phế tích.

La Hán pháp tướng lù lù bất động, chắp tay trước ngực, màu vàng quang vụ khi hắn quanh người vờn quanh, loại này võ tức uy lực vượt qua xa người bình thường có thể tưởng tượng, Hồng Vũ người bị tứ đại thần bí pháp tướng Đồ Đằng, còn có Thất Tịch đoản kiếm tương trợ, hiện tại khiêu chiến Nhất Phẩm Hợp Chân có lẽ lực không hề bắt bớ, nhưng là đối mặt Nhị Phẩm Khai Thần, thật sự là quá dễ dàng liễu.

Kỷ Trùng cẩn thận, chẳng những không tiếc huyết bổn mở ra liễu của mình Huyền Binh chiến giáp, hơn nữa còn là bằng đại nguyên khí lượng cung ứng Huyền Binh chiến giáp phòng ngự năng lực.

Bất quá Kỷ Trùng hoàn thị hữu nắm chặc thắng được trận chiến này, lúc trước hắn cũng gặp phải quá đối thủ như vậy, công kích vô cùng sắc bén, có thể vượt cấp khiêu chiến đối thủ. Một chút đặc thù truyền thừa chính là như thế.

Nhưng là người như thế đều không ngoại lệ, tu vi chưa đầy, sau lực không đông đảo, lực phòng ngự thấp xuống.

Chỉ cần chỉa vào công kích của hắn, nhiều nhất ba đợt, sau này sẽ là thiên hạ của mình liễu. Mà Kỷ Trùng Huyền Binh chiến giáp, bản thân chính là trọng điểm cho phòng ngự.

Chẳng những giáp tấm dầy đại trầm trọng, hơn nữa trên hai tay còn đặc biệt thêm giả bộ liễu hai quả quy giáp hình dáng tiểu lá chắn, mỗi một mặt tiểu lá chắn một mình lấy ra, đều có tứ phẩm Huyền Binh trình độ. Chuyên tấn công phòng ngự, tứ phẩm Huyền Binh đã có thể ngăn trở vô cùng đáng sợ công kích.

Chỉ cần mình ổn trầm ổn đánh, Hồng Vũ tuyệt đối không có cơ hội.

Đây là Kỷ Trùng ý nghĩ.

Sau đó Hồng Vũ lao đến.

Hắn đã là Tam Phẩm Hiển Thánh, 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 trong chiêu thức có thể thuần thục vận dụng. Một kiếm đánh ra, Kỷ Trùng đã cảm thấy thấy hoa mắt, phảng phất đại thời xa xưa đời tất cả Thương Mang cùng dầy cộm nặng nề, đều ngưng tụ ở liễu một kích kia trong, trong hoảng hốt, hướng hắn đánh tới là không là một kiếm, mà là một ngọn áp đỉnh núi lớn, là một đầu đỉnh thiên lập địa viễn cổ cự thú cường hãn một trảo.

Mà ở Hồng Vũ trong lòng, tựa hồ có đồ vật gì đó phá xác ra.

Từ bảy ngày lúc trước bắt đầu, tựu thủy chung quanh quẩn khi hắn trong lòng đích một ít loại thêm lo âu, thúc giục này trải qua thời gian dài ở Tịch Diệt cổ giới trong đối với vũ kỹ tôi luyện, rốt cục đạt đến một biến chất quá trình.

Một kích kia, chưa từng có từ trước đến nay! Ngưng tụ liễu cả 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 chân chính tinh túy! Cả Thanh Nguyên lịch sử đại lục thượng, tu luyện 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 mọi người, trừ lúc ban đầu sáng lập người ở ngoài, Hồng Vũ là duy nhất cảm nhận được loại này tinh túy người. Cho dù là gia gia Hồng Thắng Nhật ở nơi này một chút thượng cũng không bằng hắn.

Cái loại nầy lo âu nhìn như bình thản, trên thực tế có thể thiêu hết thảy. Khi hắn ra hiện tại Kỷ Trùng trước mặt thời điểm, loại này lo âu đạt đến một đỉnh, chỉ thiếu chút nữa là hắn có thể đủ nhìn thấy của mình ruột thịt mẫu thân! Kể từ khi

hắn ghi việc tới nay, cũng chưa có ra mắt mẫu thân của mình, lúc trước Hồng Vũ sở dĩ như vậy bất thành khí, theo tiểu không có mẫu thân làm bạn cũng có rất lớn quan hệ.

Mà đã trải qua một ít thế Hồng Vũ, đối với thân tình có càng nhiều là biết, dĩ nhiên là càng thêm mãnh liệt mà khẩn cấp kỳ vọng cùng mẫu thân gặp mặt. Hắn và người khác bất đồng, bởi vì một ít thế kinh nghiệm, hắn tuyệt đối không có gì "Tình e sợ" cảm giác, ngược lại là một lòng một dạ muốn gặp đến mẫu thân, muốn hướng hắn nói với đã biết chút ít năm đối với tình thương của mẹ tư niệm, muốn nói cho hắn biết ca ca cùng phụ thân đối với hắn vô hạn tưởng niệm!

Hết lần này tới lần khác đám người này đánh cái gì lật ngược phải trái khẩu hiệu ngăn trở ở trước mặt mình!

Hồng Vũ trong lòng một cổ chấp niệm kia, hận không được hóa thành diệt thế lửa cháy, phun trào đi ra ngoài đem những này người tất cả đều đốt thành tro bụi.

Cho nên này cổ chấp niệm hóa thành một kiếm này, trên thực tế là bao hàm mãnh liệt tình cảm một kiếm.

Kỷ Trùng biết mình chỉ sợ là không ngăn được, cho nên hắn lui về phía sau.

Nhưng là hắn không có nghĩ đến, căn bản không cách nào lui về phía sau.

Một kiếm kia dưới, thiên hạ đã không có hắn chỗ dung thân! Hồng Vũ đem Kỷ Trùng mang cho của mình lo âu, cấp bách, tức giận, tất cả đều trong một kiếm này trả cho Kỷ Trùng.

Kỷ Trùng phát hiện điểm này sau, điên cuồng hét lên một tiếng vượt qua tài nghệ phát huy, đem vũ khí quang mang đốt phảng phất một viên nắng gắt, không tiếc thật nhiều mạnh mẽ thiêu đốt hoang thú não tinh, đem khổng lồ nguyên khí ngạnh sanh sanh đích rót vào Huyền Binh chiến giáp trong. Huyền Binh chiến giáp uy lực lần nữa bạo tăng, nhưng là rất có thể trận chiến này sau, này một thân trân quý bát phẩm Huyền Binh chiến giáp sẽ phải báo hỏng liễu.

Nhưng là cho dù là hắn làm như thế liễu, phảng phất ở đây một kiếm trước mặt, vẫn như cũ là bọ ngựa chắn xe.

Kỷ Trùng trơ mắt nhìn một kiếm kia đâm xuyên qua mình trên hai tay hai quả lá chắn bảo vệ, sau đó xuyên qua liễu cánh tay của mình, tiến tới đâm xuyên qua mình trước ngực chiến giáp, từ lồng ngực của mình trong xỏ xuyên qua mà qua, nhưng không thể ra sức.

Cảm giác như vậy vô cùng quái dị, giống như một gã đại hán khôi ngô, đối mặt với một thiếu niên gầy yếu, rõ ràng cảm giác mình một đấm đi xuống, là có thể đem cái này người yếu tiểu tử đầu đánh phát, tuy nhiên nó hết lần này tới lần khác phát hiện mình đối mặt cái tiểu tử này thời điểm, thành một con mềm chân tôm, cả người lực lượng thi triển không ra, bị đối thủ một kiếm ám sát.

Hồng Vũ đã gào thét mà qua, Kỷ Trùng thi thể bị tạc được chia năm xẻ bảy, so với trước những người khác còn muốn thê thảm.

Một kiếm kia lực lượng cũng không có tiêu tán, bởi vì Hồng Vũ trong lòng lo âu còn không có hoàn toàn buông thả.

Theo ở phía sau cái kia danh gia tộc Từ Đường quản sự, thấy Hồng Vũ một kiếm giết ra, phía sau Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng hóa thành một đạo màu vàng lợt quang mang xông ào vào Hồng Vũ trong cơ thể. Mà Hồng Vũ tựa hồ bị một ít chỉ đoản kiếm dẫn dắt, hướng phía trước một đánh bất ngờ, thân kiếm trước mênh mông xông ra màu vàng lợt quang mang tạo thành một quang xác, phía sau còn lại là kéo ra tới vô số tàn ảnh, kia tàn ảnh giống như là một cái Thần Long!

Một kích dưới, Kỷ Trùng căn bản là giống như là một con vỏ trứng giống nhau bị đánh nát liễu, chia năm xẻ bảy. Mà Hồng Vũ còn lại là tiếp tục hướng sau xông ra chừng mười trượng, chưa từng có từ trước đến nay, uy thế không giảm!

Chỉ kém ba trượng, sẽ phải tập kích đến nhà tộc Từ Đường tường rào!

Quản sự bỗng nhiên cả người run lên, không nhịn được một run run, hắn hiểu được đã biết cả đời, cũng sẽ không

nguyện ý đứng ở Hồng Vũ một kích kia lúc trước —— cho dù là tương lai hắn tấn thăng làm Nhất Phẩm Hợp Chân.

…

Một mảnh trong trẻo lạnh lùng trong không gian, có thể nhìn thấy ngày thăng mặt trời lặn, có thể nhìn thấy trăng tròn trăng khuyết, có thể nhìn thấy Đấu Chuyển Tinh Di. Cùng bình thường thế gian sở bất đồng chính là, này ba loại quang cảnh ở chỗ này là đồng thời xuất hiện.

Trong không gian có một đạo đạo kỳ dị quang mang chậm chạp phiêu đãng, lớn lên không thấy đầu đuôi, ngắn đích chỉ có ngón tay lớn nhỏ. Nếu như cẩn thận quan sát, sẽ phát hiện những thứ này quang mang phất phới tựa hồ tuần hoàn theo nào đó thâm ảo mà thần kỳ quy luật, nhưng là nếu có người muốn thật tình đi nghiên cứu loại này quy luật, không có nhất phẩm sáu sao trở xuống đích thực lực, nhất định sẽ cảm thấy choáng váng, tu vi chấn động, ác tâm nôn khan. Nghiêm trọng vô cùng có thể có đưa đến cảnh giới rơi xuống.

Đó là từng đạo khe không gian, nhìn như xinh đẹp, nhưng nguy hiểm vô cùng. Môt khi bị nhích tới gần, bất kể là thứ gì, cũng sẽ quỷ dị không khỏi hoàn toàn từ nơi này cái thế giới thượng biến mất.

Những thứ kia kỳ lạ quang mang, đem điều này không gian tự nhiên phân cách thành mọi người phần nhỏ. Ở trong đó một chút "Phần nhỏ" trong, thẳng mà ngồi một gã tên nam nữ trẻ tuổi, bọn họ nhắm mắt ngồi xuống, tu hành không ngừng. Nơi này đích thiên địa nguyên khí nồng nặc trình độ chính là ngoại giới gấp mấy trăm lần! Ở chỗ này tu hành, thậm chí so sánh với ở bên ngoài không ngừng dùng linh đan càng thêm hữu hiệu.

Những năm kia nhẹ nam nữ trên người không ngừng dâng lên từng đạo quang mang, hiển nhiên là trên tu hành lại có thu hoạch, đáng giá mừng rỡ.

Chưa có tới quá người nơi này sẽ không hiểu, ở đây chút ít "Phần nhỏ" trong lúc rất nhỏ không gian lớn nhỏ sẽ có cở nào khổng lồ khác biệt. Nơi này đích thiên địa nguyên khí nồng

nặc vô cùng, không gian càng lớn, dung nạp đích thiên địa nguyên khí càng nhiều.

Cho nên mặc dù mọi người cũng là gia tộc đích thiên chi con cưng, nhưng là sau khi đi vào đãi ngộ hoàn thị hữu khác nhau. Có thể phân đến một lớn hơn nữa không gian, sau lưng thường thường ý nghĩa đại lượng giác trục, các loại trù mã đống thêm kết quả.

Mà cho dù là tiến vào nơi đây gia tộc kiêu ngạo cửa, cũng không biết trên thực tế ở nơi này phiến không gian ngay trung ương, thiên địa nguyên khí nồng nặc nhất chỗ, có một khổng lồ "Phần nhỏ", chiếm đoạt không gian, so sánh với thứ hai lớn "Phần nhỏ" lớn sáu lần còn nhiều!

Ở chỗ này, cơ hồ không có gì những vật khác, một con bồ đoàn, một tờ bàn đá. Trên bàn đá bày biện cùng một loại chai thuốc, đó là Kỷ gia lượng sinh ra một loại linh đan, dùng để chống cự đói bụng, bổ sung dinh dưỡng.

Mà ở trên bồ đoàn, khoanh chân ngồi một gã đoan trang trang nhã trung niên phụ nhân, mặt mày trong lúc cùng Hồng Vũ có mấy phần tương tự.

Làm Hồng Vũ một kiếm kia đâm ra thời điểm, còn chưa tới Địa Tâm Nguyệt mở ra thời gian, trên lý luận mà nói, Địa Tâm Nguyệt không gian cùng Hà Tả đại lục, hẳn là vẫn bị một đạo đặc biệt mà thần bí đích thiên hố tách ra, cũng không liên tiếp ở chung một chỗ.

Nhưng là trung niên phụ nhân hai mắt nhưng mở ra.

Mà đang ở nàng tiếng lòng mỉm cười nói gẩy cái kia trong nháy mắt, cả trong không gian đích thiên địa nguyên khí cũng như nước gợn giống nhau nhộn nhạo ra.

Trung niên mỹ phụ toàn thân cao thấp, cũng làm cho người ta một loại điềm tĩnh thanh nhã cảm giác, còn có một loại trước núi thái sơn sụp đổ mà không loạn thong dong khí độ.

Nếu như Hồng Vũ rất hiểu rõ ngoại công của mình cùng mẫu thân, nhất định sẽ vô cùng kỳ quái, tính tình táo bạo ông ngoại, làm sao sẽ cảm thấy yên lặng như dừng lại nước mẫu thân là nhất giống như hài tử của hắn?

Thân tình có đôi khi cũng là như vậy không thể nói lý.

Mẫu thân ngẩng đầu nhìn về không biết tên thâm thúy nơi, tựa hồ có thể xuyên qua kia vô tận hư không, đem ánh mắt rơi vào gia tộc Từ Đường ngoài một ít con đá phiến trên đường, thấy mình hài tử kia bất khả tư nghị một kiếm.

Nàng kích động lên, có lẽ năm đó cùng Hồng Thừa Nghiệp ngày đại hôn, mới có loại trình độ này kích động.

Cho nên nàng khoát tay, có một đạo đạo kỳ đặc biệt quang mang đường gãy bay múa đi ra ngoài, hội tụ ở chung quanh những thứ kia phất phới quang mang thượng, đem những thứ kia cắt liễu không gian quang mang từ từ dịch chuyển khỏi.

Mẫu thân đứng dậy, bước nhanh đi ra ngoài.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 15 : Mẫu tử gặp gỡ

Bà ngoại có chút kinh ngạc nhìn cuối cùng một gã đến đây báo hỏi quản sự, Hồng Vũ tao ngộ Kỷ Trùng, Kỷ Trùng là cái gì thực lực nàng hay là biết một chút. Người này khi còn nhỏ kỳ triển hiện vượt xa cùng lứa hài tử lĩnh ngộ năng lực, tu hành tốc độ cực nhanh, từ nhưng là đến xem, cực kỳ giống Kỷ gia Hoàng Vị huyết mạch "Thanh Dương" cho nên phá lệ được chú ý. Gia tộc các loại tài nguyên, từ nhỏ liền hướng hắn nghiêng, cho nên hắn tiến bộ nhanh chóng, mọi người lúc ấy cũng cho là hắn phải Kỷ gia tương lai ba mươi năm lương đống.

Nhưng là không nghĩ tới mười sáu tuổi thời điểm huyết mạch kiểm tra đo lường, Kỷ Trùng lại không có thể thức tỉnh bất kỳ huyết mạch. Điều này làm cho mọi người thất kinh, nhưng cũng càng thêm hiểu huyết mạch tính tàn khốc.

Kỷ Trùng trải qua lần này đả kích, sa sút liễu ước chừng ba năm, rốt cục một lần nữa phấn chấn. Mặc dù nói hắn không có thể thức tỉnh huyết mạch, nhưng là tư chất như cũ so với bình thường người cường đại, gia tộc tư chất nguyên mặc dù sẽ không giống lấy trước như vậy nhiều, nhưng là cũng không coi là ít. Hắn một lần nữa phấn chấn sau, như cũ tiến bộ thật nhanh chẳng qua là xa xa so ra kém huyết mạch thức tỉnh người thôi.

Nhưng là Kỷ Trùng thực lực như cũ cường đại, Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ, còn có một bộ bát phẩm Huyền Binh chiến giáp.

Hồng Vũ lúc trước năm kiếm giết tên kia Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ, bà ngoại vốn là cho là hắn đối mặt cường đại mấy lần Kỷ Trùng, có kinh nghiệm một cuộc ác chiến, nhưng là chẳng ai ngờ rằng, lại một kiếm tựu kết thúc chiến đấu.

Tên kia quản sự lúc ấy đang ở phụ cận âm thầm quan sát, hồi tưởng lại Hồng Vũ một kiếm kia, lúc này như cũ mồ hôi

lạnh dầm dề: "Phu nhân, Hồng Vũ các hạ một kiếm kia, trực tiếp vỡ nát Kỷ Trùng Huyền Binh chiến giáp!"

Cái này đủ để nói rõ một kiếm kia uy lực liễu, phu nhân khẽ thất thần, trong lòng không khỏi thương tiếc ngoại tôn của mình đồng thời càng thêm đau lòng con gái của mình, âm thầm đem nhà mình lão đầu tử lại mắng liễu một lần: Ta hảo hảo nữ nhi, Thanh Dương huyết mạch thức tỉnh, ngươi cái này lão bất tử lại cứ cứ đem nàng giam lại…

Phu nhân khoát tay: "Thời gian cũng không còn nhiều lắm đi, để cho hắn đi Địa Tâm Nguyệt lối vào chờ chực sao."

Quản sự gật đầu lui xuống. Phu nhân suy nghĩ một chút, hướng phía sau tên kia thị nữ lần nữa vẫy tay một cái, thị nữ đi tới trước mặt nàng, phu nhân nhẹ nhàng nắm chặt tay nàng, thị nữ cảm giác được tay mình trong lòng nhiều ra tới một quả ngọc bội, không khỏi giật mình. Phu nhân cho nàng một cái ánh mắt: "Ta bây giờ còn không có phương tiện ra mặt, ngươi thay ta đi xem một chút đứa bé kia."

"Dạ."

Thị nữ đáp ứng đi ra ngoài, từ đầu đến cuối, không có bị người thấy như vậy một quả trân quý ngọc bội.

Loại này ngọc bội tổng cộng chỉ có ba miếng, vốn là ban phát cho mỗi một lần tuyển ra tiến vào Địa Tâm Nguyệt tu luyện ba tên thiếu niên thiên tài. Trong ngọc bội phong ấn một phần bản đồ, theo bản đồ chỉ dẫn, có thể ở tiến vào Địa Tâm Nguyệt sau, tránh ra những thứ kia nguy hiểm quang mang, tiến vào một "Phần nhỏ".

Vốn là Hồng Vũ chắc là không biết có này cái ngọc bội, hắn chỉ có thể ở tiến vào Địa Tâm Nguyệt sau lẳng lặng đợi chờ ở khu vực an toàn.

Mà ở khu vực an toàn bên trong, thiên địa nguyên khí độ dày cùng ngoại giới tương đối, cho nên Kỷ Trùng bọn họ lúc trước ác ý phỏng đoán căn bản là không thành lập, bọn họ còn chưa đủ tư cách biết Địa Tâm Nguyệt trong đích thực thật tình huống.

Kỷ Ngận Thiên rất rõ ràng nữ nhi tu luyện công pháp, nếu như Hồng Vũ thật sự là con của nàng, chỉ cần đi vào Địa Tâm Nguyệt, nàng tựu nhất định có thể cảm ứng được, có mình tìm đến Hồng Vũ. Nếu như Kỷ Trinh Côi chưa có tới, đã nói lên Hồng Vũ nói láo, hắn không phải là Kỷ Trinh Côi hài tử.

Kỷ Trinh Côi có đầy đủ thực lực vòng qua những thứ kia quang mang.

Mà Kỷ Ngận Thiên không nghĩ tới chính là, hắn hay là đánh giá sai liễu Thanh Dương huyết mạch uy lực, cũng là đánh giá thấp nữ nhi của mình thực lực. Hồng Vũ còn đang Địa Tâm Nguyệt phía ngoài, Kỷ Trinh Côi cũng đã cảm ứng được liễu.

Loại này ngọc bội, là chỗ ở Kỷ Ngận Thiên thư phòng, nhưng là Kỷ Ngận Thiên về điểm này "Tiểu kỹ xảo" tại sao có thể phòng được mình phu nhân? Phu nhân bất kể kia phương diện đích thủ đoạn, đều ở Kỷ Ngận Thiên trên.

Hiện tại, phu nhân muốn chiếu cố một chút Hồng Vũ, sẽ đưa ra một quả ngọc bội, hiển nhiên là quyết định chủ ý, bất kể Hồng Vũ có phải hay không ngoại tôn của mình cũng muốn cho hắn trận này cơ duyên.

Nữ nhân quả nhiên là tình cảm động vật.

Thị nữ lĩnh mệnh đi, chỉ chốc lát sau liền gặp được liễu Hồng Vũ.

Hồng Vũ đang quản sự dẫn dắt, hướng Từ Đường hậu viện đi tới. Kỷ Kiêu thì lưu tại cửa, nàng không có thức tỉnh huyết mạch, không thể tiến vào Từ Đường. Phụng bồi Hồng Vũ đi tới cửa đã bị ngăn cản liễu.

Thị nữ tiến lên, ngăn cản hai người, đem Hồng Vũ gọi vào vừa, thấp giọng nói: "Có quý nhân giúp ngươi."

Đơn giản một câu nói, Hồng Vũ còn cảm thấy không giải thích được đâu, tên kia lâu năm thị nữ đã đi rồi. Hai người sai thân mà qua thời điểm, Hồng Vũ cảm giác được mình thắt lưng trung trong túi áo nhiều thứ gì. Quản sự tầm mắt vừa lúc bị ngăn trở không có nhìn thấy.

Hồng Vũ tiếp tục cùng quản sự đi về phía trước, âm thầm sờ soạng một cái, là một quả ngọc bội, xúc tua ôn nhuận, sờ ở trong tay làm cho người ta một loại kiên định cảm giác, Hồng Vũ có tám phần nắm chặc, vị kia "Quý nhân" từ hảo tâm.

Từ Đường hậu viện là một mảnh sinh cơ bừng bừng vườn trái cây, đào lý tương gian trồng, ở vườn trái cây ngay trung ương vị trí, có một loại giống như Đại Hạ tế thiên tế đàn giống nhau kiến trúc.

Ở nơi này ngồi chỉ có ba trượng đường kính trên tế đàn, cửa hàng các loại màu sắc thổ nhưỡng cùng cục đá hỗn hợp, phía ngoài quay chung quanh ba tầng thạch tuyến, che dấu một loại thâm ảo trận pháp.

Trận pháp lực lượng mơ hồ ba động, bị Hồng Vũ linh giác bắt đến.

Tế đàn ngay trung ương, có một ngồi kỳ lạ thạch cổng vòm, coi trọng lên hết sức cổ xưa, cửa trụ cùng trên khung cửa, đều có được hàm nghĩa không khỏi điêu khắc đồ án, chẳng qua là thấy không rõ lắm liễu.

Quản sự phụng bồi hắn, nói: "Qua nữa mấy canh giờ, sau khi trời tối, trăng tròn bay lên bầu trời, nơi này lối đi chi môn sẽ mở ra, ngươi đi vào là được."

Hồng Vũ gật đầu, mới vừa rồi một kiếm kia hơi phóng ra trong lòng hắn lo lắng, lúc này đã miễn cưỡng có thể an tĩnh lại, ở một bên đá phiến thượng ngồi xuống điều tức, từ từ nhắm hai mắt lại.

Lần nữa mở mắt, trời đã tối rồi, Minh Nguyệt nhô lên cao, sáng tỏ không rảnh.

Hồng Vũ linh giác nói cho hắn biết, hiện tại chính là lúc, quả nhiên chỉ chốc lát sau thời gian, chung quanh ánh trăng bắt đầu sóng gió nổi lên, từng đạo một tầng tầng, thật giống như cuộn sóng giống nhau hướng trước mặt hắn một ít ngồi tế đàn mạnh vọt qua.

Đây là Hồng Vũ linh giác "Nhìn" đến, trên thực tế trước mắt ánh trăng như cũ bình tĩnh, linh giác chỗ đã thấy chẳng

qua là ánh trăng trong sở đeo đích thiên địa nguyên khí biến hóa thôi.

Ánh trăng như nước thủy triều, ước chừng trải qua suốt một canh giờ hội tụ, một ít ngồi trên tế đàn cửa đá dần dần sáng ngời. Những thứ kia phong cách cổ xưa đến đã thấy không rõ đồ án điêu khắc, mọi người bị điểm phát sáng, sau đó có một chút làm cho người ta trầm mê trong đó lam sắc quang điểm ở thạch cổng vòm trong đích trong không gian xuất hiện, càng lúc càng lớn, rốt cục khuếch trương đến cùng thạch cổng vòm kín kẽ trình độ.

Hồng Vũ không cần người khác nhắc nhở, thật sâu hít một hơi, chuẩn bị sẵn sàng bước đi đi vào.

Không biết tại sao, bỗng nhiên có một cổ quái ý niệm trong đầu từ Hồng Vũ trong đầu nhô ra: Cha, ta muốn là đem mẹ tìm về đi, ngài lão nhân gia nhưng là thiếu ta một hôm nay lớn nhân tình!

Kèm theo cái này cổ quái ý niệm trong đầu, Hồng Vũ dung nhập vào giữa lam quang, xuyên qua kia lam quang, không gian thác loạn cảm giác mỉm cười nói sáng ngời, hắn tựu thấy rõ hết thảy trước mắt, cái này kỳ diệu không gian để cho Hồng Vũ khẽ thất thần, nhưng là rất nhanh thì những vật khác đem hắn lực chú ý từ nơi này không gian kỳ lạ thượng túm đi.

Một người trung niên mỹ phụ, đang đứng tại phía trước cách đó không xa, hai tay đém nắm, một thân nguyệt sắc mộc mạc quần áo, đầu tóc cao cao vén lên, trong mắt hàm chứa mỉm cười, hiền lành nhìn của hắn.

Hồng Vũ đôi môi giật giật, ánh mắt đã ướt át.

Không đợi hắn kêu đi ra, đối phương đã môi son hé mở, nụ cười nhộn nhạo ra: "Của ta Vũ nhi tới…"

"Mẹ một" Hồng Vũ nghẹn ngào, hung hăng cau cái mũi của mình, muốn nhịn xuống giàn giụa ra nước mắt, nhưng rốt cục đang cùng thiên luân tình chống lại trong bại hạ trận, cúi đầu bước nhanh đi tới, mẫu thân đã mở ra hai cánh tay nghênh đón mình thời gian năm không thấy xương thịt.

Mẫu tử ôm ở chung một chỗ, Hồng Vũ đem mặt tựa vào mẫu thân trên bả vai, nước mắt xui xẻo rầm chảy xuống, quả thực thành hai cái dòng suối nhỏ…

Mẫu thân ánh mắt cũng ướt át, xin vỗ nhẹ nhi tử phía sau lưng: "Được rồi, đợi thêm nữa một chút, mẹ là có thể nghĩ biện pháp đi ra ngoài, cho cùng nhau trở về gặp cha liễu."

Hồng Vũ dùng sức gật đầu: "Cha ta cái kia tự cho mình rất cao người, cũng chỉ có mẹ như vậy tuyệt thế giai nhân mới có thể hàng phục hắn. Ta đem ngài tìm về đi, hắn nhưng thiếu lão Đại ta một cái nhân tình."

Kỷ Trinh Côi cười, trìu mến nhẹ nhàng siết chặc nhi tử gương mặt: "Ngươi nha, cho cha trẻ tuổi thời điểm giống nhau không đến điều."

Nàng vẻ mặt mỉm cười nói ảm, cất dấu của mình thấp thỏm hỏi: "Cha ngươi như thế nào? Liệt nhi cùng Lan Lan cũng khỏe?"

Hồng Vũ đem Hồng gia những năm này chuyện tình nhặt được một chút trọng yếu nói, mẫu thân nghe trong mắt có chút tia sáng kỳ dị lóe lên: "Đại ca hạ thủ thật ác độc!"

Hồng Vũ vỗ bộ ngực nói: "Mẹ ngươi yên tâm, ta cũng muốn tốt lắm, chuyện này ngài theo cũng không tốt xuất thủ, chúng ta đem cha bồi dưỡng trở thành cao thủ, sau đó để cho hắn đi đem Đại cữu dạy dỗ một bữa, ngươi nói như thế nào?"

Kỷ Trinh Côi vốn là có chút đen tối tâm tình bị nhi tử thoáng cái trêu chọc cười: "Ngươi thật đúng là không đến điều…"

Ánh mắt của nàng ở nhi tử trên người đánh giá mấy lần, cười hỏi: "Trước ngươi mười mấy năm chuyện tình làm sao không cùng mẹ nói một chút? Có phải hay không cất giấu bí mật gì, ý không tốt mở miệng?"

Hồng Vũ khi đó là phá sản ngu xuẩn quần áo lụa là, phế vật nhị thế tổ, hắn thói quen khoe khoang, tự nhiên là chọn mình gần đây uy phong lẫm lẫm đại sát tứ phương mỹ nữ tới hướng quang huy sự tích nói, lúc trước chuyện tình một câu nói khu vực đã qua.

Bị mẫu thân hỏi, hắn cười hắc hắc: "Kia mười mấy năm a, không có gì đại sự, bình bình đạm đạm trưởng thành, có cái gì hảo thuyết?"

Kỷ Trinh Côi dĩ nhiên nhìn ra nhi tử nghĩ một đằng nói một nẻo, cũng không nói phá, chờ sau khi trở về để hỏi cho rõ ràng.

Hồng Vũ bỗng nhiên vỗ ót, đem kia mai ngọc bội lấy ra: "Đúng rồi, mẹ, mới vừa rồi có năm nay lão thị nữ đem cái này lặng lẽ tặng, nói là có quý nhân tương trợ."

Kỷ Trinh Côi vừa nghe "Lâu năm thị nữ" sẽ hiểu, vuốt ngọc bội nước mắt rơi xuống, cúi đầu kêu gọi một tiếng: "Mẹ…"

Trong đường, một ít ngồi trong sân nhỏ, bà ngoại tựa hồ cảm ứng được cái gì, không khỏi âm thầm thở dài: "Ta số khổ nha đầu a…"

Trong đường, lục tục cần có người đi vào, cũng là Kỷ gia các trưởng lão. Kỷ Ngận Thiên mặc dù quyền thế thật lớn, nhưng là dù sao có một số việc không tốt thật ra vẻ lấy thúng úp voi giá thế. Kia cao nhất thạch tháp đỉnh, nỏ khổng lồ pháo trên, ba tên thần kỳ lão giả lần nữa tề tựu, Cát Y lão giả không nhịn được lắc đầu: "Những tiểu tử này thật là càng ngày càng ngu xuẩn liễu, như vậy một mầm, cho dù không phải là Kỷ gia người, cũng muốn tương đối nghĩ cách đem hắn biến thành Kỷ gia người, bất kể hắn có cái gì thân phận, bất kể hắn đi tới Hà Tả đại lục là cái gì mục đích, cũng muốn tìm đem hắn cải biến thành Kỷ gia người!"

Kỷ Ngận Thiên không biết lão tổ tông cửa đã có cái này phán đoán suy luận, hắn mang theo mười hai tộc lão, ở gia tộc Từ Đường ba mươi sáu tên cao cấp quản sự quỳ nghênh trong, nối đuôi nhau đi vào liễu Địa Tâm Nguyệt trong.

Kỷ Trinh Côi đang ôm của mình nhi tử, hiếm thấy lộ ra kích động cảm xúc, nước mắt lòa xòa. Kỷ Ngận Thiên cứng ngắc lấy tâm địa hồi lâu không đến thấy nữ nhi, lần này tử thấy nữ nhi hai mắt tràn đầy nước mắt, nhất thời trăm mối cảm xúc ngổn ngang thiếu chút nữa lão nước mắt tung hoành. Cha

mẹ con gái sâu tùy vào lúc này bài xuất liễu thế tục hết thảy quan niệm quấy nhiễu, không thể ngăn chặn bộc phát ra.

Kỷ Ngận Thiên mỉm cười nói nghiêng đầu, ánh mắt dùng sức nháy mắt liễu hai cái, mới xem như đem nước mắt nhịn xuống, quay đầu lại đã khẽ điều chỉnh tâm tình của mình, trầm mặc không nói. Một vị tộc lão xem một chút nhìn Kỷ Trinh Côi cùng Hồng Vũ, hỏi: "A Côi, hắn là hài tử của ngươi?" Kỷ Trinh Côi kiêu ngạo đem Hồng Vũ lôi kéo, hai mẹ con hai tờ mặt song song: "Ngũ thúc, chẳng lẽ ngài còn nhìn chưa ra?" Vị kia tộc lão cũng cười, gật đầu: "Tốt, chuyện này không nghi ngờ chút nào." Hắn có chút dừng lại, vừa xem một chút mọi người: "Ba tháng này, dòng họ chuyện vụ ta đang làm nhiệm vụ, ta quyết định để cho Hồng Vũ tham gia nửa tháng sau Kỷ gia huyết mạch kiểm tra đo lường, mọi người không có ý kiến sao?"

Mặc dù là đang hỏi mọi người, nhưng là tộc lão cửa ánh mắt đều nhìn về Kỷ Ngận Thiên, gia chủ đại nhân ngưng trọng bất động, nhưng là chỉ kiên trì chỉ chốc lát, tựu nhẹ nhàng một vuốt cằm. Tộc lão cửa theo sát cũng rối rít tỏ thái độ, chuyện này cứ như vậy định ra tới. Kỷ Trinh Côi nhìn phụ thân một cái, Kỷ Ngận Thiên đã ở nhìn, đôi môi giật giật, rồi lại không có gì cả nói ra. Kỷ Trinh Côi nhẹ nhàng một đống Hồng Vũ: "Vũ nhi, gọi ông ngoại." Hồng Vũ mặt lạnh, không nói một lời. Vũ thiếu gia tính tình bướng bỉnh rất, để cho hắn la một đem mình mẫu thân giam lỏng lão nhân ông ngoại, căn bản không thể nào.

Kỷ Ngận Thiên nhìn một chút Hồng Vũ sắc mặt, cũng là hừ lạnh một tiếng, phẩy tay áo bỏ đi.

Kỷ Trinh Côi nhẹ nhàng thở dài, nói khẽ với nhi tử nói: "Ngươi nha, bướng bỉnh tính tình cho cha giống nhau. Ông ngoại ngươi có hắn khó xử, trên thực tế… Tính, không nói liễu, từ từ ngươi cũng sẽ biết đến."

Hồng Vũ sống ở Địa Tâm Nguyệt trong không muốn đi ra, mẫu tử trong lúc tựa hồ trời sanh thì nói không xong lời nói. Kỷ Trinh Côi đối với người khác trước mặt thanh nhã an tĩnh, nhưng là cùng mình nhiều năm không thấy nhi tử, cũng là hận

không được có thể trong thời gian ngắn nhất, đem mọi chuyện cần thiết cũng toàn bộ hiểu rõ xong.

Nhưng là thời gian trôi qua, Địa Tâm Nguyệt sẽ phải một lần nữa đóng cửa. Hồng Vũ ở bên ngoài tộc lão cửa dưới sự thúc giục, phải cùng mẫu thân lệ rơi chia ra.

"Mẹ, ngài chờ ta, ta nhất định mau sớm, hãy mau đem ngài cứu ra đi!"

Kỷ Trinh Côi ngược lại là cười nhạt: "Không sao, mẹ ở chỗ này rất tốt, đi ra ngoài một đống lớn chuyện loạn thất bát tao, ngược lại làm cho lòng người phiền. Ngươi mỗi tháng đến xem mẹ một lần là được." Hồng Vũ lắc đầu liên tục: "Như vậy sao được, cha ta mỏi mắt chờ mong, còn đang chờ ngài lão nhân gia trở về đâu." Kỷ Trinh Côi trên mặt hơi đỏ lên: "Ngươi đứa nhỏ này…" Hồng Vũ gật đầu lia lịa: "Mẹ ta đi, ngài bảo trọng ta nhất định sẽ mau sớm…"

Mẫu thân bình yên vô sự, tuy nói sẽ phải chia ra, một tháng mới có thể nhìn thấy một lần, nhưng là Hồng Vũ trong lòng đã kiên định. Hắn và Kỷ Trinh Côi chia ra sau từ Địa Tâm Nguyệt trong đi ra ngoài, trên đường bỗng nhiên lộ ra một cái mỉm cười, trong lòng âm thầm vui mừng, bất kể mình lúc trước thiết tưởng quá mẫu thân là một hạng người gì, thật cùng mẫu thân gặp nhau, ngươi đều sẽ cảm giác được, nàng thỏa mãn trong lòng ngươi đối với mẫu thân vĩ đại nhất ảo tưởng!

Từ Địa Tâm Nguyệt trong đi ra ngoài, Hồng Vũ đã bị Từ Đường quản sự dẫn đi ra ngoài.

Mặc dù hiện tại thời gian đã đã muộn, nhưng là Hồng Vũ dù sao còn không có thức tỉnh huyết mạch, lẽ ra là không có tư cách vào vào Từ Đường. Để cho hắn đi vào cùng Kỷ Trinh Côi quen biết nhau, đã phá lệ trường hợp đặc biệt, dĩ nhiên không thể nữa để cho hắn ở tại trong đường.

Từ Từ Đường cửa chính đi ra ngoài, phu nhân đang một bên hiền lành chờ hắn, thấy Hồng Vũ đi ra ngoài, nàng cười híp mắt chờ ở vừa. Hồng Vũ thấy vị kia cho mình đưa tới ngọc bội thị nữ đang ở đứng một bên, lập tức cũng biết người trước mắt là ai, bước nhanh tiến lên phác thông một tiếng quỳ trên

mặt đất: "Bà ngoại!" Phu nhân bị hắn một tiếng bà ngoại la được nước mắt cũng rơi xuống, vốn là thật cao hứng, lúc này lại không nhịn được vừa lau nước mắt vừa đem hắn kéo tới: "Ta số khổ hài tử, mau dậy đi mau dậy đi, để cho bà ngoại hảo hảo xem một chút! Ngươi kia quyết ông ngoại là một giết ngàn đao hỗn hàng! Ngoại hạng bà trở về dạy dỗ hắn, cho ta ngoại tôn cùng nữ nhi bắt nạt…"

Cách đó không xa chờ chực một chiếc xe ngựa bên trong, truyền đến một tiếng hơi bất đắc dĩ tiếng hừ lạnh

"Cám ơn bà ngoại!" Hồng Vũ này một câu, càng làm cho bên trong xe ngựa Kỷ Ngận Thiên tức một Phật xuất thế hai Phật thăng thiên.

Phu nhân ôm ngoại tôn của mình thấy thế nào làm sao mới vui mừng, còn muốn đến tiểu tử này các loại làm cho người kiêu ngạo chiến tích, lại càng trong lòng vui mừng: "Nhà ta Tứ nha đầu hài tử, chính là bất phàm. Vũ nhi ngươi hảo hảo cố gắng, tranh thủ huyết mạch kiểm tra đo lường đại phóng tia sáng kỳ dị, để cho những thứ kia mắt bị mù lão đầu tử xem một chút, tức chết bọn họ!"

Cuối cùng hai câu cũng là cố ý lớn hơn liễu thanh âm, để cho bên trong xe ngựa người nghe thấy. Kỷ Ngận Thiên thẳng mắt trợn trắng, giận đến cả người phát run, âm thầm rù rì nói: "Cái này chết lão bà tử, muốn nguyền rủa chết chồng a!" Hồng Vũ gật đầu lia lịa: "Bà ngoại nói rất đúng!" Kỷ Ngận Thiên: "… " " được rồi, hảo hài tử, ngươi nhiều hơn cố gắng, các hạng an bài ta cũng phân phó Từ Uyển Nhiên liễu, ngươi đi theo nàng đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ đi, có cái gì cần, sau này tựu trực tiếp tìm đến bà ngoại."

"Ừ, cám ơn bà ngoại."

Phu nhân lại dùng khăn tay xoa xoa khóe mắt, cùng ngoại tôn chia ra lên xe ngựa. Kỷ Ngận Thiên một tờ nét mặt già nua rất thối, vốn là muốn muốn nổi giận, nhưng là không nghĩ tới phu nhân sắc mặt so với hắn còn khó hơn nhìn, không đợi Kỷ Ngận Thiên mở miệng, đã một trận pháo oanh: "Lão già kia ngươi còn không thừa nhận là ngươi sai lầm rồi? Ta thật tốt nha đầu, thật tốt ngoại tôn ngươi không nên đem bọn họ biến

thành địch nhân là sao? Ngươi ngoan lệ hại ư, địch nhân càng nhiều càng tốt? Ngươi tuổi cũng không coi là quá lớn, cái này lão hồ đồ?"

Hồng Vũ nghe xe ngựa càng lúc càng xa, kia khiển trách thanh âm ngược lại càng lúc càng lớn, trong lòng hồi hộp.

Từ Uyển Nhiên không biết lúc nào ra hiện tại hắn bên cạnh, nhìn tiểu tử này vẻ mặt ranh mãnh nụ cười, không nhịn được lắc đầu nói: "Ngươi tiểu tử này nha… Thật sự là…" Nàng vừa không biết hẳn là hình dung như thế nào liễu.

"Đi thôi, theo trở về."

Kỷ Kiêu đi theo sư tôn phía sau, xinh đẹp mắt to trong suốt sáng, nhìn Hồng Vũ im lặng không lên tiếng, thon dài tư thái toàn thân cao thấp cũng tràn đầy mừng rỡ.

Từ Uyển Nhiên mang theo Hồng Vũ trở về, hắn đã từ này tòa thạch trong tháp chuyển ra đi.

Sau khi vào cửa Hồng Vũ có chút kỳ quái: "Lúc trước cái kia lính gát cửa Đầu Mục làm sao không thấy?"

Từ Uyển Như không hề bận tâm bộ dáng, lạnh nhạt nói: "Không biết sống chết người quản hắn khỉ gió làm chi?"

Kỷ Kiêu ở phía sau thấp giọng cùng hắn giải thích: "Người nọ tiết lộ hành tung của ngươi, đã sư tôn giết liễu."

Từ Uyển Như hừ lạnh một tiếng: "Có chút chuyện loạn thất bát tao, trong nhà không muốn để ý tới, bọn họ liền cho rằng có thể vì sở dục vì? Một tiểu nhân vật, cũng dám nhúng tay trong gia tộc đấu, đây không phải là muốn chết sao?"

Hồng Vũ chợt hiểu ra: "Khó trách ta đi Ngọc Túy Lâu chuyện tình, nhiều người như vậy cũng biết liễu."

Hắn mới chỗ ở tự nhiên được an bài ở Kỷ gia trọng yếu đệ tử ở lại khu vực. Này một mảnh khu vực chính là đặc biệt kế hoạch đi ra ngoài, cho dù là Kỷ Lân loại mầm mống này đệ, chính thức chỗ ở cũng là ở chỗ này, hắn chẳng qua là thỉnh thoảng trở về một lần.

Này một mảnh khu vực trong, cũng chia có các loại cấp bậc. Bên ngoài có tám tòa cao cao thạch tháp vờn quanh, điều kiện mặc dù không tồi, nhưng là hết sức chật chội, nơi đó ở đích đương nhiên là gia tộc bên ngoài đệ tử, hoặc là sau lưng không có gì quyền thế, đơn giản mà nói, chính là tương lai thất ý giả cửa.

Mà vị trí trung ương thượng, thành công tấm rậm rạp cổ thụ Lâm, xanh ngắt màu xanh biếc thấp thoáng dưới, là từng ngọn ba tầng tiểu lâu, mang theo độc lập sân, hoặc là phối hợp rừng trúc, hoặc là phối hợp ao hoa sen, tóm lại mỗi một chỗ cũng là một cảnh trí. Ở chỗ này ở lại đích đương nhiên là gia tộc trọng điểm bồi dưỡng đối tượng.

Từ Uyển Nhiên mang theo Hồng Vũ đi tìm một Vị lão quản sự Kỷ Tần cầm một quả nhập môn ngọc phù. Bởi vì là Từ Uyển Nhiên ra mặt, Kỷ Tần binh không nói thêm gì, chẳng qua là thản nhiên nhìn Hồng Vũ một cái sẽ đem một quả dự chi giao cho hắn.

Nhưng là cũng không biết tại sao, Hồng Vũ cảm giác, cảm thấy Kỷ Tần trong ánh mắt, cất giấu những thứ gì.

“Nơi này mỗi một tòa tiểu viện tử đều có phòng ngự trận pháp, dùng nhập môn ngọc phù mở ra tương đối dễ dàng.”

Nàng cũng biết những thứ này trận pháp căn bản ngăn không được Hồng Vũ.

Hồng Vũ chuyển vào tới lúc, Kỷ Lân vừa lúc thu thập đồ chuyển ra đi. Hắn mới vừa bị báo cho, hắn mất đi ở chỗ này có một ngọn tiểu viện quyền lực, đổi đi bên ngoài kia tám tòa thạch tháp ở lại.

Không biết có phải hay không là có người cố ý an bài, hai người chạm mặt gặp nhau, Kỷ Lân sắc mặt âm trầm vô cùng, tàn bạo địa ngó chừng Hồng Vũ.

Từ Uyển Nhiên ngừng lại theo dõi hắn, Kỷ Lân trong lòng chấn động, không dám nữa càn rỡ, cúi đầu bước nhanh từ Hồng Vũ bên cạnh đi qua. Phía sau hắn, còn đi theo mấy người, tất cả cũng đang kẹp cái đuôi xám xịt tiêu sái liễu.

Từ Uyển Nhiên hừ lạnh một tiếng, nói khẽ với Hồng Vũ: "Trong nhà xử lý, chỉ có thể đến một bước này liễu, ngươi muốn càng tiến một bước, phải nhờ vào một mình ngươi liễu. Nhưng là ngươi cũng muốn hiểu, để cho hắn chuyển ra đi, chỉ là một tượng trưng trừng phạt, nửa tháng sau, nếu như hắn thức tỉnh rồi huyết mạch, mà ngươi không có, như vậy hôm nay tình huống sẽ đảo, mà kết quả của ngươi khẳng định so với hắn thảm hại hơn."

Hồng Vũ gật đầu, lãnh đạm nói: "Ta hiểu, đơn giản mà nói, chính là người nào người đối diện tộc càng hữu dụng nơi, sẽ nhận được gia tộc chiếu cố quá."

Hắn nói trần truồng, loại này đơn giản đích thực cùng, có lẽ sẽ cho người một loại cảm giác không thoải mái. Nhưng là Từ Uyển Nhiên rất trực tiếp địa nhìn hắn: "Từng cái đại gia tộc muốn lâu dài gắn bó đi xuống, không cũng là như thế sao?"

Hồng Vũ trầm mặc, hắn không phải không thừa nhận, từ thực tế góc độ mà nói, Từ Uyển Nhiên không sai.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 16 : Cần Thiện Đường

Hồng Vũ mặc dù bị gia tộc liệt vào trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, nhưng là dù sao còn không có trải qua huyết mạch kiểm tra đo lường, ở nơi này một mảnh khu vực bên trong, hắn chỉ phân đến một rất nhỏ sân. Bất quá này đã đầy đủ rồi: Không một người họ Kỷ, chưa thức tỉnh huyết mạch, cũng đã ở nơi này một mảnh khu vực bên trong có vị trí của mình.

Hồng Vũ dàn xếp xuống tới rất đơn giản, hắn cũng không có cái gì hành lý, người đến là được. Trong sân tất cả vật phẩm đầy đủ hết, Từ Uyển Nhiên đem hắn đưa tới tựu chuẩn bị rời đi, Kỷ Kiêu tựa hồ muốn lưu lại, nhưng có chút ngượng ngùng, cuối cùng vẫn là đi theo sư tôn cùng nhau đi trở về.

Hồng Vũ hướng nàng khoa tay múa chân liễu một hình dáng của miệng khi phát âm, ý là sau này đi tìm nàng, Kỷ Kiêu cũng không biết tại sao, chiếm được cái này bảo đảm, tựu hài lòng đi trở về.

Nàng đi theo sư tôn phía sau, bỗng nhiên ý thức được mình trước kia không phải là rất chán cái này chết tiệt quần áo lụa là ư, lúc nào từ từ bắt đầu biến chuyển, có chút muốn gặp đến hắn?

…

Kỷ Lân mang theo khuất nhục đi vào thuộc về hắn thạch tháp trong phòng.

Gian phòng này phía ngoài là biết khách thất, bên trong có phòng ngủ cùng nhà cầu, còn có một tắm dùng là gian phòng nhỏ. So với thạch trong tháp những khác gian phòng tốt hơn nhiều lắm, nhưng là đây đối với Kỷ Lân mà nói vẫn như cũ là một nhục nhã!

Hắn ôm đồ đạc của mình đi tới, kinh ngạc phát hiện phụ thân Kỷ Hoành đang ngồi ở bên trong phòng của mình: “Cha, ngài làm sao tới đây.”

Phía sau đi theo cái kia chút ít người hầu vừa nhìn tình huống này, rối rít cáo từ.

Kỷ Hoành khẽ gật đầu: "Đóng cửa lại."

Kỷ Lân đem mình đồ để xuống, sau đó đi đi môn quan tốt, trở lại biết điều một chút ngồi ở phụ thân dưới tay, lắng nghe lời dạy dỗ.

Kỷ Hoành ánh mắt rơi vào Kỷ Lân rắc thượng: "Ngươi có nhiều như vậy người hầu, tại sao muốn mình khuân đồ?"

Kỷ Lân trên mặt hiện lên một mảnh vẻ nổi giận, nghiến răng nghiến lợi: "Ta muốn làm cho mình nhớ kỹ hôm nay cái này thời khắc, vĩnh viễn nhắc nhở mình từng gặp khuất nhục!"

Kỷ Hoành hài lòng gật đầu: "Có thể nghĩ tới đây một chút, chứng minh ngươi còn là một nhưng tạo chi tài!"

Kỷ Lân sửng sốt, ngoại trừ nhìn phụ thân: "Ngài không trách cứ ta?"

Kỷ Hoành hỏi ngược lại: "Ta tại sao muốn trách cứ ngươi?"

"Bởi vì… Ta không có nghe ngài lời nói, hay là âm thầm hướng Hồng Vũ xuất thủ."

Kỷ Hoành một tiếng cười lạnh: "Ngươi hiểu là tốt rồi! Gia tộc tự nhiên có gia tộc vận hành quy tắc. Mặc dù từ thuộc về mà nói, người nào người đối diện tộc càng hữu dụng, người nào là có thể đạt được càng nhiều là đặc quyền. Nhưng là ít nhất ở ngoài mặt, một đại gia tộc muốn dài lâu gắn bó đi xuống, căn bản quy tắc là nhất định phải bị tuân thủ một cách nghiêm chỉnh, nói ví dụ ngươi lần này hành động, tựu nhất định phải được trừng phạt."

Kỷ Hoành có chút dừng lại: "Nhưng là đây không phải là kết quả, chẳng qua là quá trình. Chân chính kết quả, ở nửa tháng sau này."

Kỷ Lân hung hăng nắm chặc quả đấm: "Nhi tử hiểu, huyết mạch kiểm tra đo lường."

Kỷ Hoành gật đầu, lộ ra một tia cười lạnh: "Hồng Vũ xem là cá thứ gì? Bất kể hắn biểu hiện hơn sao xuất sắc, nhưng là hắn chính là Kỷ Trinh Côi cái kia tiện 龘 người đang Thanh Nguyên đại lục lưu lại dã chủng! So với huyết mạch tinh khiết, hắn làm sao có thể so sánh với qua được chúng ta Hà Tả đại lục Kỷ gia? Buồn cười trong gia tộc cái kia chút ít lão già kia, lại còn đầy cõi lòng mong đợi người như thế có thể thức tỉnh huyết mạch!"

Kỷ Lân đại bị ủng hộ.

Kỷ Hoành nhìn một chút mình nhi tử: "Ngươi chỉ vì cái gì từ nhỏ đến lớn, mặc dù ngươi không ngừng gây chuyện thị phi, nhưng là bất luận là ta, mẹ ngươi, vậy thì ngươi tổ phụ bọn họ, cũng phá lệ tha thứ ngươi?"

Kỷ Lân mê hoặc: "Chẳng lẽ không đúng bởi vì các ngươi hơn yêu ta?"

Kỷ Hoành hắc hắc cười lạnh: "Ta với ngươi mẹ tự nhiên là, nhưng là những người khác… Huyết mạch chuyện tình mặc dù đến hiện tại cũng không có nghiên cứu ra cái gì vô cùng xác thực thành quả đi ra ngoài, nhưng là có chút dấu hiệu vẫn có thể đủ quan sát tổng kết ra tới. Ngươi từ nhỏ biểu hiện ra đủ loại, cho chúng ta có ít nhất bảy thành nắm chặc, ngươi có thức tỉnh huyết mạch."

Kỷ Lân vui mừng quá đỗi: "Thật!?"

Kỷ Hoành gật đầu: "Chuyện này vốn là không nên nói trước để biết, ta cho ngươi biết, chỉ là vì…"

"Để cho ta không nên mất đi lòng tin, không nên bị hiện tại nho nhỏ đả kích đánh sụp! Cha, ngài yên tâm đi, ta sẽ không! Hồng Vũ coi là cái gì? Chân chính tuyệt thế cường giả, không người nào là đánh bại vô số cường đại đối thủ mới có thể cuối cùng trèo lên đỉnh? Hắn đây chẳng qua là ta đi tới trên đường, một bị lão Thiên an bài, cho ta tôi luyện đối thủ thôi."

Kỷ Hoành hài lòng gật đầu.

…

Chuyển vào chỗ ngồi này tiểu viện, đối với rất nhiều Kỷ gia đích thanh niên mà nói, là mộng nghĩ thực hiện, nhưng là đối với Hồng Vũ mà nói nhưng muốn bình thản hơn. Lời nói lớn lối lời nói, Vũ thiếu gia chuyện gì không có trải qua? Mặc dù còn không đạt tới chân chính không quan tâm hơn thua, nhưng là điểm này chuyện nhỏ cũng sẽ không đối với hắn tâm tình có cái gì ảnh hưởng.

Chỗ ngồi này sân cho hắn lớn nhất thu hoạch, ngược lại là sân phía tây một phòng tàng thư.

Hắn đối với cả Hà Tả đại lục ấn tượng như cũ chẳng qua là dừng lại ở mặt ngoài, này một phòng tàng thư không thể nói rất nhiều, nhưng cũng để cho hắn khó hiểu Hà Tả đại lục đường đích lịch sử.

Ở "Vừa xem hiểu ngay" kỹ năng dưới sự giúp đở của, Hồng Vũ rất nhanh chóng đọc những thứ này tàng thư, rồi sau đó trong đầu cùng Thất Tịch Kiếm Linh trao đổi.

"Thật là kỳ lạ, Thương Lê Cổ Triều truyền thừa ở chỗ này bị thừa kế phần lớn, về đại hình Huyền Binh cùng huyết mạch kiến thức cũng không có tổn thất quá nhiều." Thất Tịch Kiếm Linh cũng là sách sách xưng kỳ: "Lẽ ra… Hủy diệt thời điểm, hẳn là cả nứt vỡ, làm sao có bảo lưu lại đến như vậy một mảnh?"

Hồng Vũ tò mò: "Cái gì nứt vỡ? Cái gì một mảnh?"

Thất Tịch Kiếm Linh vẫn như cũ là cái kia lão lấy cớ: "Những chuyện này ngươi cũng biết nhiều không tốt. Thương Lê Cổ Triều cũng không phải là một rất hoàn hoàn thiện văn minh, một vị theo đuổi võ đạo uy lực, cuối cùng đưa đến cả văn minh hoàn toàn hỏng mất."

"Huyết mạch rốt cuộc là cái thứ gì?" Hồng Vũ do dự dưới, hỏi một thoạt nhìn rất trống rỗng vấn đề. Nhưng là điều này cũng chính là Hồng Vũ đối với huyết mạch lực khốn hoặc.

Hắn cũng không phải là lần đầu tiên nghe được huyết mạch cái từ này, lúc trước Lăng Thiên Thần Hủy sở dĩ có đầu nhập vào hắn, cũng là bởi vì tự thân trong viễn cổ huyết mạch thủy chung không cách nào kích thích. Cái này danh từ nghe đi tới

tựa hồ vừa xem hiểu ngay, nhưng là tinh tế suy nghĩ, huyết mạch lực lượng cường đại đến tột cùng lai nguyên ở nơi nào?

Thất Tịch Kiếm Linh giải thích một phen: "Theo cái thế giới này cùng nhau ra đời sinh linh, sinh ra đã biết, sinh mà cường đại, đủ loại năng lực cũng là bọn họ vốn là tựu có, nhưng là những thứ này sinh linh sau đó bởi vì các loại nguyên nhân rơi xuống, mà bọn họ lưu lại đời sau chính là gây giống mà đến cũng không phải là Tiên Thiên, cho nên tựu không cách nào nữa sinh ra đã biết, sinh mà cường đại. Cho nên tựu cần không ngừng mà thông qua tự thân tu luyện tăng thực lực lên. Nhưng là bọn họ từ quan hệ huyết thống nơi đó kế thừa huyết mạch, mà chút ít tồn tại tu luyện, trên thực tế chính là không ngừng tinh khiết hóa tự thân huyết mạch.

Nhưng là xa hơn sau, đầy đàn càng ngày càng nhiều, huyết mạch càng ngày càng mỏng manh, tu luyện như thế pháp môn tu hành đứng lên sẽ càng ngày càng khó khăn. Mà sau đó võ đạo tu hành cũng là đúng thời cơ mà sinh.

Nhưng là bất kể cở nào mỏng manh, huyết mạch luôn là tồn tại, Thương Lê Cổ Triều huyết mạch thuật, trên thực tế chẳng khác gì là trở lại lúc ban đầu cái kia chút ít tồn tại tu luyện đường nhỏ thượng. Hoặc là nói, hai người đều xem trọng. Kích hoạt huyết mạch, tiếp theo sau đó võ đạo tu hành.

Bọn họ kiểm tra đo lường huyết mạch chính là một kích hoạt quá trình, bất quá cho dù là kích hoạt rồi, cũng xa xa không có đạt tới thuần khiết huyết mạch trình độ, nhiều nhất nhiều nhất, cũng là có thể có nửa thành khôi phục trở thành viễn cổ thuỷ tổ huyết mạch."

Thất Tịch Kiếm Linh những lời này, chẳng những không có để cho Hồng Vũ hiểu, ngược lại tăng thêm càng nhiều là không giải thích được. Thất Tịch Kiếm Linh bất đắc dĩ nói: "Lấy ngươi hiện tại kiến thức, bổn tọa thật rất khó cho giải thích rõ ràng, về huyết mạch, như bổn tọa lời vừa mới nói, liên quan đến đến so sánh với đại thời xa xưa đời sớm hơn mới bắt đầu niên đại, thời đại kia hết thảy bí mật, cũng liên quan đến đến thế giới nguyên thủy nhất nhất bản chất quy tắc, ngươi để cho ta làm sao cho giải thích?"

Hồng Vũ cũng là không thể làm gì khác hơn là tạm thời đem những này nghi ngờ để xuống, ngược lại đi suy tư Kỷ gia hiện tại huyết mạch.

Đọc qua liễu nơi này sách sau, Hồng Vũ mới biết được, trong truyền thuyết Kỷ gia tổ tiên xa chính là một vị từng đỉnh thiên lập địa Cự Nhân, ở đại thời xa xưa đời cũng là siêu cấp cường giả, chỉ thiếu chút nữa là có thể xông vào tinh không tham gia thần chiến.

Mà Kỷ gia trong lịch sử từng thức tỉnh tổng cộng có bốn loại huyết mạch, cường đại nhất tên là Thanh Dương huyết mạch. Loại này huyết mạch chính là cao cao tại thượng Hoàng Vị huyết mạch, lai lịch thần bí, cường đại vô cùng, một khi thức tỉnh loại này huyết mạch, vô luận là tốc độ tu luyện hay là đối với cho bất kỳ kỹ năng hiểu năng lực, cũng sẽ xa xa ra ngoài người bình thường, thậm chí ra ngoài những khác huyết mạch rất nhiều.

Có thể nói, Thanh Dương huyết mạch chính là một toàn năng thiên tài, hơn nữa còn là siêu cấp thiên tài cấp bậc.

Hồng Vũ mẫu thân thức tỉnh đúng là Thanh Dương huyết mạch.

Có thể nói ở Kỷ gia trong, một khi thức tỉnh rồi Thanh Dương huyết mạch, tương lai nhất định là gia tộc đích thiên chi con cưng.

Loại thứ hai huyết mạch, là Chu Điểu huyết mạch, loại này huyết mạch cũng đạt tới "Vương vị huyết mạch" cấp bậc, gần với Thanh Dương huyết mạch. Chu Điểu huyết mạch nghe nói truyền thừa cho đại thời xa xưa đời Chu Tước Thần Điểu, hoặc là đến từ chính ba chân Quạ Lửa, về ngọn nguồn thuyết pháp không chỉ một loại, không cách nào cuối cùng xác định. Nhưng là không nghi ngờ chút nào, Chu Điểu huyết mạch đối với điều khiển ngọn lửa cùng niếp vô ích mà đi có rất cường đại gia thành tác dụng.

Nếu như thức tỉnh rồi Chu Điểu huyết mạch, như vậy lựa chọn tu hành công pháp thời điểm, gia tộc nhất định sẽ tìm vì ngươi chuẩn bị một phần võ đạo Đồ Đằng chính là Hỏa Điểu

công pháp. Như vậy tu luyện tuyệt đối làm ít công to, tiến triển cực nhanh. Hơn nữa Chu Điểu huyết mạch lực sát thương khổng lồ, một khi thành tài, bị bị gia tộc coi trọng.

Loại thứ ba huyết mạch kém một chút một chút, chính là tướng vị huyết mạch "Chuyển Sơn". Nghe nói cái này huyết mạch đến từ chính lực lớn vô cùng Kỷ gia tổ tiên xa, loại này huyết mạch thức tỉnh người thích hợp tu luyện vọt mạnh dồn sức đánh loại công pháp, huyết mạch một khi thức tỉnh, tu luyện nhất định dũng mãnh tinh tiến, cường đại vô cùng. Hơn nữa tinh khiết thân thể trên lực lượng vượt xa đồng cấp khác võ giả, trong chiến đấu, am hiểu thi triển vũ khí nặng, lực sát thương cực kỳ kinh người.

Loại thứ tư huyết mạch là Ngọc Xích huyết mạch, loại này huyết mạch chính là "Binh vị" huyết mạch cấp bậc, cũng là đẳng cấp thấp nhất huyết mạch. Thức tỉnh loại này huyết mạch Kỷ gia người nhiều nhất. Loại này huyết mạch ưu thế lớn nhất là ở lực lĩnh ngộ tăng lên, tu hành tốc độ so với bình thường võ giả mau lên ba thành, có thể nói là một tước nhược loại "Thanh Dương huyết mạch".

Kỷ Cấn Viễn chính là thức tỉnh rồi Ngọc Xích huyết mạch, mới có thể từ một người bình thường bàng chi đệ tử, biến thành ngoài phòng nhân vật trọng yếu.

Huyết mạch cấp bậc từ thấp đến cao, binh vị, tướng vị, vương vị, hoàng vị, ở chỗ này trên còn có thiên vị, thần vị, thánh vị.

Kỷ gia đẳng cấp cao nhất chính là hoàng vị, nhưng Kỷ gia đã là Ngọc Càn triều tám đại một trong, có thể nghĩ hoàng vị trở lên huyết mạch là cỡ nào hiếm thấy.

Hồng Vũ đang suy nghĩ huyết mạch chuyện tình, bên ngoài sân nhỏ mặt bỗng nhiên truyền đến một trận thanh âm: "Chính là trong chỗ này, đến, chuyển vào."

Ngay sau đó đã có người đẩy cửa, cạch cạch một trận loạn hưởng.

"Di, làm sao khóa lại rồi?"

“Ngu ngốc, nhất định là có trận pháp khóa a, Tiểu Chân, đem ngọc phù lấy ra.”

Hồng Vũ ở bên trong cảm thấy kinh ngạc, còn tưởng rằng những người này đi nhầm liễu cửa, không nghĩ tới theo sát hắn cảm giác được tiểu viện trận pháp mỉm cười nói sáng ngời, lại thật mở ra!

Hồng Vũ từ trong phòng đi ra ngoài, chạm mặt gặp được mấy mười sáu mười bảy tuổi đích thanh niên mang một chút gia cụ vui sướng đi tới. Thấy Hồng Vũ ở bên trong, những người này rõ ràng cũng sửng sốt một chút: “Ngươi là người nào, ở chỗ này làm gì?”

Thậm chí có mấy tay không người, bàn tay đã đặt tại liễu trên binh khí.

Hồng Vũ bất động thanh sắc nói: “Ta tên là Hồng Vũ, nơi này là gia tộc phân cho chỗ ở của ta.”

Mấy người kia sửng sốt, một gã trong tay cầm ngọc phù thiếu niên quát mắng nói: “Nói nhảm, nơi này là Kỷ Tần đại nhân phân cho Kỷ Quân đại ca, làm sao phải chỗ ở của ngươi! Ngươi rốt cuộc là người nào, ở chỗ này có mục đích gì, từ thực khai ra!”

Mọi người cầm đầu thiếu niên vóc người so sánh với người chung quanh cao lớn không ít, dung mạo hết sức tuấn lãng, da trắng nõn, trên môi phương mới vừa dài ra đen sẫm lông tơ. Hắn tựa hồ rất tưởng muốn làm cho người ta một loại đàng hoàng chững chạc ấn tượng, nhất cử nhất động trong lúc lộ ra vẻ có chút làm bộ.

Hắn ngăn cản Tiểu Chân: “Ngươi chính là Hồng Vũ?”

Mặc dù hắn đã cố ý giữ vững trấn định, nhưng là Hồng Vũ trong khoảnh khắc đó hay là từ trong ánh mắt của hắn thấy được một chút thứ hắn muốn biết.

Hồng Vũ nhàn nhạt gật đầu: “Ngươi gọi Kỷ Quân?”

Kỷ Quân lạnh lùng khoát tay, một phần văn thư ra hiện tại trong tay: “Chỗ này của ta có Kỷ Tần đại nhân thủ dụ, còn có gia tộc Cần Thiện Đường văn thư, chứng minh chỗ ngồi này

sân là gia tộc phân cho ta ở lại, ngươi chiếm trước nơi đây, không hề có đạo lý, mau lui ra ngoài, nếu không đừng trách chúng ta đối với ngươi không khách khí! Đừng tưởng rằng ngươi bối cảnh thâm hậu, có thể man không nói đạo lý, cưỡng chiếm người khác trụ sở!"

Cần Thiện Đường chính là chỗ này một mảnh cư trụ khu tên, Kỷ Tần chính là Cần Thiện Đường đại quản sự, chịu trách nhiệm quản lý nơi đây.

Hồng Vũ vốn là chỉ có năm phần hoài nghi, nhưng là Kỷ Quân cố ý nhắc tới hắn bối cảnh thâm hậu, Hồng Vũ thì có tám phần khẳng định.

Hắn thản nhiên nói: "Để cho Kỷ Tần tới đây thấy ta."

Kỷ Chân hắc hắc một trận cười lạnh: "Ngươi cho rằng ngươi là ai? Há miệng sẽ làm cho Kỷ Tần đại nhân tới gặp? Kỷ Quân đại ca là bởi vì tu dưỡng tốt, đối với ngươi khách khí, đừng cho ngươi mặt không biết xấu hổ, cút nhanh lên đi ra ngoài."

Những người khác tất cả cũng buông xuống trong tay gia cụ, cùng nhau xông tới, rất có những người này nhiều thế chúng khi dễ người giá thế, hùng hổ: "Tiểu Chân nói rất đúng, ngươi tiểu tử này còn không mau cút đi!"

"Dám đoạt chúng ta Kỷ Quân đại ca chỗ ở, chúng ta có gia tộc văn thư!"

"Đừng tưởng rằng ngươi có bối cảnh là có thể hoành hành ngang ngược, đạo lý đứng ở chúng ta bên này."

Hồng Vũ nhìn một bên Kỷ Quân, bây giờ nhìn lại, Kỷ Quân khen ngược giống như là phối hợp diễn liễu, lộ ra vẻ "Bất đắc dĩ" đứng ở một bên.

"Ngươi cứ như vậy lợi dụng ngươi những thứ này tiểu đệ?" Hồng Vũ hỏi, chợt vỗ ót: "Cũng đúng, những người này đối với ngươi, cũng chính là giá trị lợi dụng."

"Phi! Kỷ Quân đại ca nghĩa khí ngút trời, trọng nghĩa khinh tài, chúng ta cam tâm tình nguyện theo đuổi Kỷ Quân đại ca,

sao lại bị ngươi nói ba xạo khích bác ly gián?" Kỷ Chân đám người giận dữ, rối rít chỉ trích Hồng Vũ.

Hồng Vũ chẳng qua là như vậy nhìn Kỷ Quân, người sau đứng ra, hướng tiểu đệ của mình cửa vẫy tay một cái, rất là vì bọn họ suy nghĩ tựa như nói: "Coi như hết, chuyện này chúng ta hay là nhịn sao, các ngươi không biết, hắn là Hồng Vũ, là gia chủ ngoại tôn."

"Sợ cái gì! Gia chủ ngoại tôn có thể như thế nào! Còn có thể không nói đạo lý liễu!"

"Đúng, huynh đệ chúng ta không thể bị người khi dễ!"

"Kỷ Quân đại ca không cần sợ hắn, chúng ta nước bùn cùng sinh cùng tử!"

Hồng Vũ trong lòng cảm thấy bi ai, nhóm người này nhiệt huyết thiếu niên, chỉ cần Kỷ Quân nhẹ nhàng trêu chọc mấy câu, tựu lập tức nghĩa phẫn điền ưng liều lĩnh vì "Huynh đệ" xông đi lên liễu.

Hết lần này tới lần khác những người này còn tưởng rằng khẳng khái của mình sục sôi là chính xác, là đáng giá —— lúc này mới khiến cho bọn hắn bi ai nhất, Hồng Vũ đáng thương nhất chỗ của bọn hắn.

Hắn nhàn nhạt nhìn Kỷ Quân, trong ánh mắt mang theo một tia đùa cợt đắc ý vị, loại này ánh mắt để cho Kỷ Quân bỗng nhiên rùng mình một cái, có chút khó tin cảm giác được, mình là vẫn bị độc xà tranh thượng con ếch. Hắn mơ hồ có chút hối hận từ vị kia "Đại nhân vật" trong tay nhận lấy nhiệm vụ này liễu.

Nhưng là việc đã đến nước này, lại chỉ có thể kiên trì đi phía trước hướng.

Hắn tiến lên một bước, chắp tay hướng Hồng Vũ nói: "Các hạ, kính xin tuân theo gia tộc quy củ làm việc. Ta mặc dù không muốn bởi vì mình địa ôi chao chuyện liên lụy chúng gia huynh đệ, nhưng là mọi người nhiệt tình như vậy, ta cũng vậy không thể để cho các huynh đệ thất vọng đau khổ. Cho nên ngươi nếu như không đi, cũng đừng trách chúng ta không khách khí!"

Hồng Vũ nghiêng đầu xem hắn, bỗng nhiên cười.

"Tiểu tử ngươi còn dám cười!"

"Ngông cuồng như thế, khó khăn Đạo gia chủ thân thuộc cũng là như thế? !"

"Hắn chính là ỷ vào thân phận của mình đặc thù, xem thường chúng ta những thứ này xuất thân người, muốn làm đặc quyền!"

Những người đó lần nữa nghĩa phẫn điền ưng, giọng nói so sánh với Kỷ Quân kịch liệt nhiều lắm.

Hồng Vũ cũng không có thiết dạ sao tiến thêm một bước cử động, chân mày hơi nhíu lại, tựa hồ đang suy tư Kỷ Quân mới vừa rồi "Đề nghị". Người chung quanh lập tức đắc ý.

"Tiểu tử này cuối cùng còn không có ngu xuẩn về đến nhà, biết nhiều người tức giận không thể phạm!"

"Hừ, Kỷ Quân đại ca trong gia tộc cũng là danh tiếng hiển hách, một khi náo, coi như là nhà ở cũng không giữ được hắn!"

"Nói rất đúng, bọn ta sau này gặp phải loại chuyện này, sẽ phải đoàn kết một lòng, theo chân bọn họ náo! Xem bọn hắn có thể đem chúng ta như thế nào!"

Phía sau những lời này càng thêm kiên định liễu Hồng Vũ quyết tâm —— Vũ thiếu gia muốn làm cái gì, căn bản không cần đi cố kỵ người khác thái độ.

Mà những người này tại chính mình trong sân náo loạn lâu như vậy, thanh âm rất lớn, nhưng là mãi cho đến hiện tại cũng không có ai đến đây xem xét, mà Kỷ Quân cũng áp cái không có phái người đi báo cho Kỷ Tần ý tứ, càng làm cho hắn nhớ tới mình đạo kia cái nhà này ngọc phù thời điểm, Kỷ Tần rất kỳ quái nhìn của mình cái nhìn kia.

Hắn khe khẽ thở dài, biết chờ không đến Kỷ Tần liễu.

Cho nên, hắn đối với Kỷ Quân nói: "Ngươi hiện tại từ trên mặt đất đánh xoáy mà đi ra ngoài, ta liền làm chuyện này không có phát sinh quá…"

Những người đó sửng sốt một chút, không có hiểu có ý gì, Kỷ Chân trước hết kịp phản ứng, giận dữ giơ chân, chỉ vào Hồng Vũ lỗ mũi chửi ầm lên: "Đồ khốn kiếp, ngươi là cho chúng ta cút…"

Hồng Vũ nhẹ nhàng lắc đầu, bất kể Kỷ Tần đích lưng sau đứng chính là người nào, lần này mưu kế thật sự là quá vụng về liễu. Có lẽ bọn họ chỉ là muốn ác tâm mình hạ xuống, có lẽ bọn họ chỉ là muốn thử dò xét thái độ của mình, nhưng là bất kể như thế nào, ở Hồng Vũ nơi này, thủ đoạn như vậy sẽ không có hiệu quả gì, bởi vì bọn họ hiển nhiên không biết Vũ thiếu gia là một hạng người gì.

Hắn nhìn những người đó, tay giơ lên chỉ bọn hắn một vòng, không có một người rơi xuống.

Kỷ Chân thiếu chút nữa xông lên: "Ngươi ngoan lớn lối a…"

Một cái chân to chạm mặt bay tới, hung hăng đá vào liễu trên mặt của hắn, đem phía sau nửa đoạn nói đạp trở về trong bụng của hắn, cũng đem hắn cả người đạp hiểu rõ trực tiếp từ trong viện đại môn bay đi ra ngoài.

"Ngươi dám động tay, các huynh đệ thượng! Cho hắn chút lợi hại nhìn một cái…"

Mọi người một loạt mà lên, sau đó chỉ nghe thấy một trận bùm bùm thanh âm, mỗi người trong nháy mắt bị đánh trúng mấy chục, hoặc là đầu bị đánh thành đầu heo, hoặc là miệng đầy phún huyết, hoặc là ôm cụt tay kêu thảm thiết kêu rên, mọi người lui xuống.

Kỷ Quân há hốc mồm! Hắn những thứ này "Huynh đệ", mặc dù không phải là trong gia tộc trọng điểm bồi dưỡng thiên tài, nhưng là mỗi người tất cả đều là người cùng thế hệ trong người nổi bật, những người này thật ra thì từng cái đều có nhiều cái "Theo đuổi" tiểu đệ, không đạt tới cấp bậc này, cũng không thể có thể bị hắn coi trọng, có thể phát triển vì "Huynh đệ".

Cứ như vậy, một khi Kỷ Quân có chuyện gì vung cánh tay hô lên, có ít nhất hơn trăm người hưởng ứng.

Tất cả những người này phần lớn là Tứ Phẩm Thông Pháp cấp bậc, thậm chí Kỷ Chân bọn họ mấy cũng là Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ. Nhưng là không nghĩ tới chỉ là một nháy mắt thời gian, những người này bị Hồng Vũ hời hợt thu thập.

Hồng Vũ cũng không có vận dụng cái gì vũ kỹ, hoặc là võ đạo Đồ Đằng, chẳng qua là dùng đơn giản nhất cũng nhất hết giận đích phương pháp xử lí, hung hăng rút ra bạt tai, đạp chân to nha tử.

Kỷ Quân thấy hoa mắt, Hồng Vũ đã đứng ở trước mặt mình.

Hắn bị làm cho sợ đến xẹt một tiếng lui về sau đi, nhưng là không nghĩ tới Hồng Vũ Như Ảnh Tùy Hình, lộ ra một nhìn qua cả người lẫn vật vô hại nụ cười, thản nhiên nói: "Bọn họ đều là ngu xuẩn, ngươi cũng thông minh không tới đi đâu. Bất kể sau lưng ngươi cái kia người cho phép cho ngươi nhiều đích chỗ tốt, nhưng là ngươi một chính là Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ, để hoàn thành nhiệm vụ này, quả thực chính là chịu chết."

Hồng Vũ ở gia tộc Từ Đường ngoài biểu hiện cũng không có truyền ra. Trận chiến ấy chết đông đảo, ở Kỷ Cấn Thiên an bài, tin tức bị phong tỏa. Có năng lực người biết dĩ nhiên biết rồi, nhưng là Kỷ Quân như vậy đích đương nhiên thuộc về không có năng lực.

Cho nên khi "Chịu chết" hai chữ này từ Hồng Vũ trong miệng nói ra được lúc, Kỷ Quân giận tím mặt, chỉ sợ hắn cảm thấy Hồng Vũ đúng là rất đáng sợ, nhưng là bị một Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ người, nói mình là chịu chết, cái loại nầy thật sâu khuất nhục cảm đau nhói hắn, song đang ở hắn muốn bộc phát ra của mình mạnh nhất thực lực rửa sạch sỉ nhục thời điểm, Hồng Vũ nhưng đưa tay lên liền nhéo cổ của hắn.

Kỷ Quân không có chút nào sức phản kháng!

Chung quanh cái kia chút ít "Huynh đệ" cũng sợ hết hồn, này so sánh với Hồng Vũ một người trong khoảnh khắc bắt bọn nó tất cả mọi người đánh ngã trên mặt đất càng làm cho bọn họ giật mình.

Kỷ Quân ở trong mắt bọn hắn, đó chính là cùng năm tuổi đoạn người mạnh nhất! Nhưng là hắn rõ ràng cảnh giới so sánh với Hồng Vũ cao hơn, ở Hồng Vũ trong tay nhưng không có chút nào sức phản kháng! Kỷ Quân trong ngày thường cùng bọn họ tỷ thí đấu, sở biểu hiện ra cái kia loại rầm rộ, cao thủ phong phạm, hoàn toàn không có, ở Hồng Vũ trong tay, giống như một con gà con giống nhau tiện tay là có thể bóp chết. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 17 : Đoạt chỗ ở

Hồng Vũ võ khí thúc dục, trong nháy mắt đem Kỷ Quân kinh mạch toàn thân rót đầy, rồi sau đó phong tỏa các mấu chốt huyệt vị —— đây càng thêm để cho Kỷ Quân giật mình, bởi vì Hồng Vũ chẳng qua là Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, hắn có thể có bao nhiêu võ khí? Lẽ ra mình Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ, võ khí tổng số tuyệt đối muốn vượt qua Hồng Vũ gấp đôi trở lên. Hồng Vũ nếu như dựa vào tu luyện bí pháp hoặc là cường đại kỹ thuật đánh nhau, có thể dễ dàng bắt được mình, mặc dù làm cho người ta giật mình, lại không phải bất khả tư nghị.

Nhưng là mỗi cái cảnh giới võ khí tổng số là nhất định, Hồng Vũ làm sao có thể dùng hắn võ khí trong nháy mắt lất đầy kinh mạch của mình phong tỏa huyệt đạo của mình?

Hắn không biết Hồng Vũ người bị tứ đại đánh võ Đồ Đằng, võ khí tổng số cùng chất lượng cũng muốn xa xa ra ngoài một loại võ giả, có như vậy khốn hoặc dĩ nhiên cũng không kỳ quái.

Hồng Vũ giơ lên hắn, cái tay còn lại từ không gian Thiết giác trong lấy ra tới một sợi thừng tử, giống như là trói bánh chưng giống nhau đem không thể nhúc nhích Kỷ Quân trói thành một nhục cầu.

Sau đó hướng không trung ném đi, ở Kỷ Quân rơi xuống nện ở mặt đất đồng thời, một "Rút ra bắn" đá vào Kỷ Quân trên người. Trải qua tuyệt không mập mờ buộc chặc sau, biến thành một viên mặc dù "To lớn" lại cũng không như vậy mượt mà "Nhục cầu" Kỷ Quân, một đường sôi nổi từ trong sân lăn đi ra ngoài…

Hồng Vũ khiến cho rất vui vẻ, quay mặt lại xem một chút những người khác, những người đó nhất thời một run run.

Kỷ Chân lúc này mới vừa ngất ngất núc ních từ bên ngoài một chỗ trong bụi hoa ngồi dậy, mang trên mặt một rõ ràng

dấu chân, nói vậy cùng Vũ thiếu gia đáy giày vô cùng phù hợp.

Hắn khuôn mặt máu tươi, lỗ mũi đã bị đạp toái, có còn hay không hoàn toàn tỉnh táo lại, đã nhìn thấy mọi người bị trói ghim thành nhục cầu đồng bạn, sưu sưu sưu từ nhỏ viện trong cửa lớn bắn ra, cầu nhanh chóng cực nhanh! Đây là chuyện gì xảy ra? Kỷ Chân thật lâu mới hiểu được tới đây, nhất thời một trận ác hàn: Tại sao có thể như vậy! ?

Trên mặt đất mọi người lăn lộn, cũng là mình quen thuộc bằng hữu, còn có Kỷ Quân!

Kỷ Chân thật vất vả hoàn toàn tỉnh táo lại, nhất thời khiếp sợ cả người cũng ngu rớt. Mà lúc này đây, "Sút gôn" luyện được đang thoải mái Vũ thiếu gia không có cầu liễu, hắn con ngươi vừa chuyển, đi ra ngoài một thanh xách ở Kỷ Chân cổ, tìm một hoàn mỹ lấy cớ: "Bổn thiếu gia nói cút ngay đi, tựu nhất định là cút ngay đi! Ngươi là bay ra ngoài là không coi là!"

Kỷ Chân gào khóc, Hồng Vũ không nhúc nhích chút nào, giơ lên hắn trở về trói thành một mới cầu, một cước giận bắn!

"Cạch!"

Hồng Vũ tiếc nuối vung lên quả đấm: "Nổ bắn ra trung trụ! A —— "

Hắn vừa đi đi "Cầu" nhặt về, một lần nữa một cước giận bắn!

"Cân!"

Đánh trúng cạnh cửa!

Hồng Vũ vô tận "Tiếc nuối" vừa đi đi cầu nhặt về, lần thứ ba rút ra bắn, bá

Kỷ Chân đời này tuyệt đối không nghĩ tới, mình có một ngày bị trói thành nhục cầu, sau đó từ một cái trong cửa nhỏ bị đá đi ra ngoài thời điểm, sẽ có như thế mãnh liệt hạnh phúc cảm…

Hồng Vũ vỗ vỗ tay, tiếc nuối đưa mắt nhìn quanh, đáng tiếc a, chung quanh không có đồng đội vì mình "Xức giày".

Hắn đóng kín tiểu viện tử cửa, sau đó tiện tay đem nơi này trận pháp cải biến một chút. Hắn tin tưởng, cả Kỷ gia, hiện tại không cần bạo lực thủ đoạn phá giải, có thể tiến vào sẽ không vượt qua năm người.

Sau đó, hắn thanh thản ổn định trở về ngủ.

Kỷ Tần đứng ở cách đó không xa một ngọn giả Sơn Âm ảnh trong, sắc mặt so với bóng ma còn muốn đen.

"Một đám phế vật!" Kỷ Tần tức giận mắng một tiếng, cũng không thèm nhìn tới trên mặt đất phế vật rời đi.

Một lát sau, mới có người đi tới đem trên mặt đất những thứ kia rầm rì nhân thân hình cầu cứu, riêng của mình tặng trở về. Kỷ Quân ngửa mặt lên trời rống to: "Hồng Vũ ngươi chờ đó cho ta! Ta sẽ không bỏ qua ngươi, ta muốn đi tìm đại ca của ta! Ngươi chờ đó cho ta!"

Những thứ khác "Huynh đệ" —— bao gồm thê thảm vô cùng Kỷ Chân ở bên trong, mọi người nghe được Kỷ Quân lời nói, nhất thời tinh thần rung lên: "Kỷ Lập Quật ca ca ra mặt, nhất định có thể hung hăng sửa chữa cái này tiểu tử cuồng vọng! Hắn dù sao còn không có thức tỉnh huyết mạch!"

Hồng Vũ áp cái không có nghe được bọn họ khiếu hiêu, cho dù là nghe được cũng sẽ không để ý. Càng không khả năng mở cửa đi ra ngoài, cùng những thứ này ngu xuẩn không thể thành lũ tiểu tử đi gọi mắng.

Nhưng là thái độ như thế, ở đây những người này trong mắt đủ, cũng là một loại "Yếu thế" biểu hiện, cho nên bọn họ mặc dù mới vừa bị Hồng Vũ sửa chữa, trên người đả thương còn rất mới mẻ, cũng đã bắt đầu ảo tưởng Hồng Vũ làm sao bị Kỷ Lập Quật trả thù, bị đánh được thê thảm không nỡ nhìn.

Kỷ Lập Quật cũng không phải là Kỷ Quân anh ruột, chỉ bất quá hai nhà quan hệ tương đối thân cận.

Cùng Kỷ Quân từ nhỏ tựu ra vẻ siêu nhân đích thiên phú bất đồng, Kỷ Lập Quật một mực yên lặng lặng yên vô nghe

thấy, ở nơi này dạng một đại gia tộc trong, bình thường cũng là ý nghĩa không có địa vị, Kỷ Lập Quật từ nhỏ chính là bị khi phụ sỉ nhục cái kia loại người. Kỷ Quân lớn lên sau, chỉ là bởi vì hai nhà trưởng bối quan hệ không tệ, đối với hắn chợt có chiếu cố.

Ai cũng không nghĩ tới thường thường không có gì lạ Kỷ Lập Quật, sẽ ở mười sáu tuổi năm ấy huyết mạch kiểm tra đo lường trong thức tỉnh rồi tướng vị Chuyển Sơn huyết mạch! Rồi sau đó nhất phi trùng thiên, mà nay đã ở Cần Thiện Đường bên trong ở lại, hơn nữa ở sân so sánh với Hồng Vũ tốt nhiều lắm.

Kỷ Quân thương thế cũng không nặng, cho nên rất nhanh hắn tựu ra hiện tại liễu Kỷ Lập Quật ngoài cửa.

Kỷ Lập Quật thức tỉnh rồi huyết mạch sau, Kỷ Quân thường xuyên ở bên ngoài tuyên bố Kỷ Lập Quật là của mình đại ca, mà lúc trước hắn mấy lần trợ giúp Kỷ Lập Quật giải vây, mọi người tất cả cũng nhìn thấy, cũng cho là hai "Huynh đệ" quan hệ rất tốt.

Nhưng là trên thực tế chỉ có Kỷ Quân trong lòng mình rõ ràng, ban đầu trợ giúp Kỷ Lập Quật, hoàn toàn là bởi vì trong nhà trưởng bối, mà hắn cũng tốt danh tiếng thôi.

Mỗi một lần trợ giúp Kỷ Lập Quật sau, hắn cũng muốn làm trò Kỷ Lập Quật cha mẹ trước mặt khoe thành tích, hơn nữa còn muốn làm bộ lời nói thấm thía giáo dục Kỷ Lập Quật một phen.

Hắn làm như vậy thời điểm rất có cảm giác thỏa mãn, nhưng là hắn hiểu được đây đối với ngay lúc đó Kỷ Lập Quật mà nói là cỡ nào khổng lồ một loại khuất nhục.

Cho nên hắn cũng chỉ là ở bên ngoài mượn Kỷ Lập Quật danh tiếng, chưa bao giờ có thật tìm đến Kỷ Lập Quật hỗ trợ.

Nhưng là lần này bất đồng, hắn phải để cho Kỷ Lập Quật xuất thủ.

Chẳng qua là tương đối mình năm đó gia tăng cho Kỷ Lập Quật trên người khuất nhục, Kỷ Quân tựu hết sức thấp thỏm,

mình hiện tại cầu xin tới cửa đi, Kỷ Lập Quật thì như thế nào nhục nhã mình?

Hắn ở ngoài cửa viện do dự thời gian rất lâu, thủy chung không cách nào lấy hết dũng khí đi gõ cửa. Đang nội tâm phản phục giãy dụa thời điểm, cửa bỗng nhiên mở ra.

Vóc người không cao, tướng mạo trung đẳng, nhìn qua hết sức bình thường Kỷ Lập Quật đứng ở trong cửa, trên mặt hắn vẻ mặt tựa hồ vĩnh viễn là lãnh đạm, tựa hồ là ở nhắc nhở bất luận kẻ nào hắn không quên được năm đó các loại khuất nhục.

Kỷ Quân sửng sốt, nặn ra một nụ cười tới: "Đại, đại ca…"

Kỷ Lập Quật lạnh lùng nhìn hắn một cái: "Vào đi."

Hắn trước xoay người đi vào, Kỷ Quân vội vàng đuổi theo, sau đó đem môn quan tốt.

Đến trong phòng, Kỷ Lập Quật mình ngồi xuống, không có một chút chào hỏi Kỷ Quân ý tứ, đi thẳng vào vấn đề nói: "Chuyện ta cũng biết liễu, ngươi nghĩ làm sao bây giờ?"

Kỷ Lập Quật như vậy thống khoái mà tỏ vẻ nguyện ý giúp bận rộn, điều này làm cho Kỷ Quân hơi có chút ngoài ý muốn, hắn hơi hơi do dự hạ xuống, nghiến răng nghiến lợi nói: "Ta muốn để cho tên khốn kia ở cả Cần Thiện Đường mọi người trước mặt cho ta quỳ xuống nói xin lỗi, liếm giày của ta đáy!"

Kỷ Lập Quật thản nhiên nhìn hắn một cái, nói: "Ta chỉ phải không muốn cho người cho là ta vong ân phụ nghĩa thôi, nhưng trên thực tế ta liền coi là buông tay bất kể, có phải thật vậy hay không vong ân phụ nghĩa trong lòng ngươi cũng hiểu. Cho nên không nên nói như vậy quá đáng yêu cầu, ta sẽ không đáp ứng."

Kỷ Quân trên mặt cừu hận vẻ mặt cứng ngắc lại hạ xuống, lại nói: "Tốt lắm, để cho hắn từ cái nhà kia dặm cút ngay đi, đó là Kỷ Tần quản sự phân cho của ta!"

Kỷ Lập Quật gật đầu: "Cái này hay làm. Ngươi đi theo ta."

Kỷ Quân mừng rỡ, vội vàng theo ở phía sau.

Kỷ Lập Quật rất nhạt đột nhiên mà dẫn dắt Kỷ Quân đi tới Hồng Vũ bên ngoài sân nhỏ, đeo hai tay đứng ở cửa, phân phó nói: "Tiến lên gõ cửa."

Kỷ Quân trong mắt hiện lên một tia khuất nhục vẻ, hiện tại Kỷ Lập Quật thái độ cùng năm đó mình đối đãi hắn sao mà tương tự! Hắn cố nén ngươi cái này tâm ý trong đích tức giận, tiến lên gõ cửa.

Chỉ chốc lát sau Hồng Vũ mở cửa đi ra ngoài, thấy Kỷ Quân lại tới nữa, nhất thời vui vẻ: "Đến, ta còn không có chơi đủ đâu…"

Kỷ Lập Quật ho khan một tiếng, tiến lên phía trước nói: "Ngươi là Hồng Vũ?"

Kỷ Quân tàn bạo địa nhìn chằm chằm Hồng Vũ, giới thiệu nói: "Đây là ta đại ca Kỷ Lập Quật, đã tại hai năm trước thức tỉnh tướng vị huyết mạch Chuyển Sơn!"

Hồng Vũ cười: "Quả nhiên đánh nhỏ đã tới rồi lớn."

Kỷ Lập Quật nhướng mày, nhìn Hồng Vũ nói rất chân thành: "Ngươi người này thái độ, ta rất không thích."

Hồng Vũ cười, nhìn như văn nhã hắn, bỗng nhiên không chút lưu tình chửi ầm lên: "Nằm cái rãnh nê mã xiết sa mạc, ngươi rất không hài lòng? Ngươi đặc biệt sao coi là kia chỉ điểu? Ngươi không hài lòng thì thế nào? Lão tử chính là chỗ này thái độ, như thế nào?"

Kỷ Lập Quật bị chửi á khẩu không trả lời được. Kể từ khi hắn thức tỉnh rồi Chuyển Sơn huyết mạch sau, bất luận kẻ nào nhìn thấy hắn cũng là nhún nhường hữu lễ. Những thứ kia trước kia khi dễ quá người của hắn, lại càng tiểu tâm dực dực, sợ nhắm trúng hắn không nhanh. Trên thực tế, hắn bình thời chỉ cần nói một câu "Không thích" là có thể bị làm cho sợ đến rất nhiều người buổi tối trở về ngủ không yên, chớ nói chi là "Rất" không thích liễu.

Cho dù là những thứ kia quyền cao chức trọng trưởng bối, hoặc là giống như trước thức tỉnh rồi huyết mạch đệ tử, đối với hắn khu vực cũng là rất khách khí, mọi người lẫn nhau kính đang cầm.

Hắn tuyệt không nghĩ tới mình trợ giúp Kỷ Quân ra mặt, kết quả bị đổ ập xuống một bữa chửi mắng. Kỷ Lập Quật ngắn ngủi thất thần sau, lập tức đang nhớ lại bị khi dễ ngày cũ thời gian, hai mắt nhất thời máu đỏ, trong ngày thường cái gì trấn định tĩnh táo tất cả đều vứt không thấy bóng dáng, một tiếng gầm thét vọt lên: "Du côn cắc ké ngươi muốn chết!"

Hồng Vũ một trận cười lạnh: "Kỷ Lập Quật đúng không? Ngươi có nghĩ tới hay không ngươi hôm nay sở tác sở vi, cùng trước kia khi dễ ngươi những người đó có cái gì khác nhau? Trong lòng không muốn, đạo lý này chẳng lẽ ngươi không hiểu?"

Nơi này là Cần Thiện Đường, từng cái hộ gia đình căn bản tin tức Hồng Vũ tiểu viện tàng thư trong đều có ghi chép, Kỷ Quân giới thiệu thời điểm Hồng Vũ cũng đã nghĩ tới.

Đúng như Hồng Vũ theo như lời, trong lòng không muốn. Có người từ bị khi dễ địa vị nhảy dựng lên thành người bề trên, càng thêm có mang thiện ý. Nhưng là cũng có rất nhiều người bay lên đầu cành lần Phượng Hoàng sau, chẳng những phải đổi vốn thêm lệ trả thù trở lại, hơn nữa lập tức tựu biến thành khi dễ người yếu - hảo thủ.

Nhưng là Kỷ Lập Quật tính tình, Hồng Vũ ba lượng câu làm sao có thể đủ lời khuyên được? Hắn cuồng nộ đánh tới, một quyền trào ra —— cả người trong nháy mắt bành trướng liễu gấp ba, biến thành hai tờ cao bao nhiêu Cự Nhân, chỉ một quyền đầu chừng thùng nước lớn nhỏ hung hăng hướng Hồng Vũ đập phá tới đây. Khí thế loại này tựa hồ muốn đem Hồng Vũ cùng phía sau hắn cái kia một cái nho nhỏ viện môn cùng nhau đập thành phấn vụn!

Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng, một cái tay giơ lên tới nhẹ nhàng nâng liễu Kỷ Lập Quật cái kia một quyền.

Quyền chưởng tương giao cái kia trong nháy mắt, một bên Kỷ Quân trên mặt hiện lên một tia cười lạnh. Kỷ Lập Quật thức tỉnh nhưng là Chuyển Sơn huyết mạch, lực lớn vô cùng! Chuyển Sơn huyết mạch đến từ chính Kỷ gia khác có viễn cổ huyết mạch tổ tiên, lực lượng cơ thể vượt xa đồng cấp tu sĩ

khác. Chớ nói chi là Kỷ Lập Quật hiện tại đã là Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh, cấp bậc còn đang Hồng Vũ trên.

Một cổ cường đại lực lượng mãnh liệt mà đến, Hồng Vũ cũng là mặt liền biến sắc, huyết mạch lực có thể được Hà Tả đại lục coi trọng, quả nhiên không phải đợi rỗi rãnh! Chỉ là một tướng vị huyết mạch Chuyển Sơn, thì cường đại như thế lực lượng, hắn bị vẻ này lực lượng cường đại làm cho nho nhỏ lui về phía sau một bước!

Kỷ Quân cười, phảng phất ở nơi này một bước nhỏ trong, Hồng Vũ lúc trước gia tăng cho hắn trên người các loại nhục nhã tựu tất cả đều báo ứng trở lại.

Kỷ Lập Quật điên cuồng hét lên một tiếng, lực lượng cường thịnh trở lại ba phần! Muốn một quyền đem Hồng Vũ oanh kích trở về.

Ở Hồng Vũ Thiên Tuyền Huyệt trong, Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng quát lên như sấm, hướng lên trời gầm thét! Thật sự của nó cảm nhận được một ít ti đến từ viễn cổ huyết mạch lực, mà một tia huyết mạch lực, lại là đến từ chính đại thời xa xưa đời một loại vị tồn tại.

Nhưng là cái kia tồn tại năm đó so đấu lực lượng chính là Thái Cổ Ma Tượng chính là thủ hạ bại tướng!

Điều này làm cho vốn là tựu tánh khí táo bạo nó tại sao có thể nhẫn?

Màu vàng lợt quang mang phá lệ nồng nặc, Hồng Vũ cảm giác được nhục thể của mình trong nháy mắt được cường hóa đến một biến thái trình độ! Hắn mặc dù nhìn qua hay là cái kia hình thể, cùng đã biến hóa vì Cự Nhân Kỷ Lập Quật hoàn toàn không có cách nào so sánh với, nhưng là liễu trên lực lượng cũng đã xảy ra kinh người bay vọt.

Nho nhỏ triệt thoái phía sau một bước kia lúc này đã không thấy, bởi vì Hồng Vũ bước nhanh đến phía trước, một bàn tay nâng Kỷ Lập Quật một ít chỉ thùng nước lớn nhỏ quả đấm, nhẹ nhàng phát lực, đã hắn đẩy liên tiếp lui về phía sau!

"A!"

Kỷ Quân con ngươi thiếu chút nữa rơi ra, chuyện gì xảy ra? Ngắn ngủn trong nháy mắt, tình thế nghịch chuyển! Mới vừa còn rơi vào hạ phong Hồng Vũ làm sao bỗng nhiên thần linh phụ thể giống nhau cường đại vô cùng, trên người cũng không có võ khí quang mang chớp thước, chỉ bằng mượn thân thể lực lượng, đem Kỷ Lập Quật đẩy được liên tiếp lui về phía sau!

Đây là tuyệt đối không thể nào, coi như là Kỷ gia cao nhất huyết mạch Thanh Dương, đơn thuần so đấu lực lượng cơ thể, cũng tuyệt không phải Chuyển Sơn đối thủ.

Kỷ Lập Quật so với hắn còn muốn giật mình, bởi vì hắn rất rõ ràng cảm giác được đối diện Hồng Vũ, lực lượng giống như là Đại Giang sông lớn giống nhau, cuồn cuộn mà đến, hơn nữa không thể ngăn cản!

Hắn người bị đem núi huyết mạch, càng thêm rõ ràng lực lượng của mình đến tột cùng có bao nhiêu. Trên thực tế khi hắn một quyền trào ra Hồng Vũ chỉ là triệt thoái phía sau một bước nhỏ thời điểm hắn cũng đã giật mình liễu, mà càng làm cho hắn không có nghĩ đến thời điểm Hồng Vũ kiên quyết nhanh chóng phản kích, hơn nữa phản kích sắc bén như thế!

Bên ngoài sân nhỏ mặt có một ngọn núi giả, dưới núi giả mặt là một ngọn nho nhỏ ao hoa sen tử. Hồng Vũ đẩy Kỷ Lập Quật thật nhanh lui về phía sau, Kỷ Lập Quật mơ hồ cảm thấy có chút không ổn. Hắn gầm lên giận dữ lần nữa phát lực. Khẩn cấp trước mắt, hắn đã vận dụng không thể dễ dàng vận dụng huyết mạch kỹ năng "Thiêu đốt" đem lực lượng của mình tăng vọt gấp đôi!

Hắn lúc này đã tuyệt sẽ không hy vọng xa vời chuyển bại thành thắng, chỉ là muốn hơi ngăn trở Hồng Vũ hạ xuống, sau đó lập tức mau tránh ra, không nên bị Hồng Vũ đẩy rơi vào ao hoa sen tử dặm, vậy thì thật mất thể diện.

Nhưng là để cho hắn càng thêm không nghĩ tới chính là, hắn vận dụng "Thiêu đốt" huyết mạch kỹ năng sau, Hồng Vũ bên kia lực lượng lại càng thêm bạo tăng, hắn còn không có triển khai phản kích, đã bị Hồng Vũ lực lượng nặng nề lui ra ngoài, phác thông một tiếng tiến vào trong ao sen!

“Thiêu đốt” di chứng chính là toàn thân bủn rủn, Kỷ Lập Quật rơi vào đi sau trong lúc nhất thời không thể động đậy, sùng sục sùng sục chìm vào đáy nước.

Cần Thiện Đường cũng có chút lâu lắm rồi, này ao hoa sen mặc dù không lớn, nhưng là từ vừa mới bắt đầu tựu tồn tại, rất nhiều năm bên trong có thật dầy bùn lầy, Kỷ Lập Quật rơi vào đi nhất thời đầy người chật vật hôi không nói nổi.

Một lúc lâu hắn mới từ ao hoa sen tử trong leo ra, cũng rốt cuộc không có mới vừa rồi khí thế, vóc người cũng biến hóa trở về người bình thường lớn nhỏ. Kỷ Quân tiến lên muốn đi đở vịn hắn, bị hắn một thanh hất ra, còn quăng Kỷ Quân vẻ mặt thối hoắc nước bùn.

“Hồng Vũ!” Hắn chỉ vào Hồng Vũ kêu to: “Ta là huyết mạch thức tỉnh người, ta bây giờ nhìn lên ngươi này làm sân, ngươi lập tức cho ta chuyển ra đi! Đây là gia tộc quy củ!”

Hồng Vũ cũng biết ở Cần Thiện Đường trong, đúng là có này một cái quy củ. Huyết mạch thức tỉnh người có đặc quyền như vậy.

Kỷ Quân vốn là treo lấy tâm cũng thả đi xuống, đúng là, còn có như vậy một cái quy củ đâu, Hồng Vũ nếu là không tuân thủ, lập tức là có thể báo lên cho gia tộc trừng trị hắn!

Đối mặt Kỷ Lập Quật hùng hổ, Hồng Vũ cười, chỉ vào cái mũi của mình nói: “Ngươi nhìn ta giống như là cái loại nầy thủ quy củ người sao? Quy củ là đang làm gì? Quy củ chính là vì làm cho người ta đánh vỡ! Dĩ nhiên, là ta người như thế —— các ngươi như vậy hóa sắc, trời sanh cũng chỉ có thể đang kẹp cái đuôi thủ quy củ.”

Kỷ Lập Quật cùng Kỷ Quân quát lên như sấm: “Ngươi ngươi ngươi I ngươi mạnh khỏe lớn mật tử, ngay cả gia quy cũng dám xúc phạm?”

Hồng Vũ hướng hắn trát trát nhãn tình, sau đó ha ha cười một tiếng trở về tiểu viện, ầm một tiếng khóa cửa lại, bất kể bọn họ ở bên ngoài làm sao giơ chân kêu to, chính là không ra liễu.

“Đại ca, chúng ta đi tìm Kỷ Tần đại nhân chủ trì công đạo!” Kỷ Quân đề nghị. Kỷ Lập Quật cũng không còn biện pháp, gật đầu oán hận nói: “Tốt, chúng ta cái này đi!”

Kỷ Tần nhãn tuyến một mực âm thầm giám thị lấy Hồng Vũ tiểu viện. Kỷ Quân đem Kỷ Lập Quật kéo vào tới chuyện hắn đã sớm biết. Chẳng qua là Kỷ Tần cũng không có nghĩ đến, Hồng Vũ chẳng những có thể đủ đánh bại một loại Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ, thậm chí còn có thể dễ dàng đánh bại Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh huyết mạch võ giả.

Kỷ Quân cùng Kỷ Lập Quật lúc tiến vào, Kỷ Tần cũng là vẻ mặt mờ mịt: “Kỷ Lập Quật, ngươi làm sao?”

Kỷ Lập Quật nhất thời một bộ ủy khuất vẻ mặt, thêm dầu thêm mở đem chuyện nói. Kỷ Tần đột nhiên biến sắc: “Buồn cười!” Dứt lời bước nhanh đi ra ngoài. Kỷ Lập Quật cùng Kỷ Quân vội vàng theo ở phía sau.

Kỷ Tần lúc trước không có phương tiện ra mặt, bởi vì rất dễ dàng đem mình cho rơi vào đi. Dù sao cũng là hắn “Sai lầm” tạo thành này ngồi tiểu viện có Hồng Vũ cùng Kỷ Quân hai chủ nhân. Nhưng là lần này bất đồng, đạo lý trong tay hắn, Hồng Vũ đã xúc phạm liễu Cần Thiện Đường quy củ, hắn nhất định phải bắt được điểm này, hung hăng trừng phạt Hồng Vũ. Nói vậy sau lưng cái kia một vị nhất định sẽ rất vui vẻ.

Trừ Kỷ Tần, hắn còn khu vực liễu khác mấy tên quản sự, đoàn người hạo hạo đãng đãng giết chạy Hồng Vũ tiểu viện, ra đến bên ngoài, Kỷ Tần lớn tiếng quát: “Đem xúc phạm gia quy đắc tội người cho ta gọi ra!”

Kỷ Quân lập tức cáo mượn oai hùm tiến lên, dùng sức gõ cửa: “Hồng Vũ! Mau cút đi ra ngoài! Kỷ Tần đại nhân tới bắt ngươi hỏi tội!”

Đứng hàng liễu hồi lâu, hai miếng cửa gỗ rung trời vang, bên trong nhưng một chút thanh âm cũng không có.

“Hừ! Núp ở bên trong không ra là được sao?” Kỷ Tần hừ lạnh một tiếng, trong tay một quả ngọc phù ném ra ngoài: “Mở cửa ra!”

Hắn là Cần Thiện Đường đại quản sự, này một quả ngọc phù, là cả Cần Thiện Đường tất cả trận pháp cao nhất quyền hạn ngọc phù. Đừng nói này một cái nho nhỏ viện môn, coi như là cả Cần Thiện Đường hộ pháp đại trận, cũng có thể dễ dàng mở ra.

Kỷ Quân vội vàng nhận lấy đi, tiến lên sẽ phải mở ra cánh cửa kia. Nhưng là ngọc phù thoáng một cái, tiểu viện trận pháp không có một điểm động tĩnh, kia hai cánh cửa cũng không có động tĩnh.

Kỷ Quân còn tưởng rằng mình không ra, lần nữa lung lay xuống. Kết quả hay là không có một điểm động tĩnh.

Lần này, ngay cả Kỷ Tần đám người cũng nhìn ra không được bình thường: "Chuyện gì xảy ra?"

Kỷ Quân liên tiếp ba lần, nhưng là tiểu viện trận pháp nếu không có nửa điểm đáp lại. Một gã quản sự kỳ quái nói: "Là không phải là trận pháp căn bản cũng không có mở ra?"

Kỷ Quân vừa nghĩ cũng có có thể, nếu quả thật pháp không có mở ra, chính là hai miếng cửa gỗ tự nhiên không ngăn được hắn. Hắn bước nhanh đến phía trước, nặng nề một chưởng vỗ vào Liễu Mộc trên cửa.

Sau đó ở mọi người nhìn kỹ giữa, cửa gỗ bộc phát ra liễu đáng sợ quang mang, Kỷ Quân giống như là bị một con tiền sử cự thú Cự chưởng phách trung, hét thảm một tiếng bay đi ra ngoài, phác thông một tiếng ngã ở trong ao sen, rơi vào cùng Kỷ Lập Quật một kết quả.

Kỷ Tần đám người sắc mặt thay đổi. Hắn cũng không quản Kỷ Quân rốt cuộc như thế nào, lăng không một trảo, một cổ võ khí tia sáng đem Kỷ Quân trực tiếp nhiếp bay trở về, Kỷ Tần một thanh đoạt lấy ngọc phù, tỉ mỉ kiểm tra một lần, đúng là không có bất cứ vấn đề gì.

Hắn tự mình cầm lấy ngọc phù tiến lên, hướng về phía viện môn thoáng một cái, trong tiểu viện trận pháp hay là không có một chút phản ứng!

Kỷ Tần mồ hôi lạnh xuống tới: Đây là chuyện gì xảy ra? Hoàn toàn không nên a!

Một gã quản sự tiến lên, nhìn tiểu viện dùng mình cũng có chút không dám tin tưởng giọng nói nói: "Chẳng lẽ, Hồng Vũ thay đổi tiểu viện trận pháp!"

"Nói nhảm!" Kỷ Tần một tiếng giận dữ mắng mỏ: "Cần Thiện Đường trận pháp chính là tiền bối trận pháp mọi người tự mình bố trí, đã nhiều năm như vậy, có bao nhiêu không biết trời cao đất rộng tiểu tử muốn sửa đổi nơi này trận pháp, nhưng là kết quả đâu? Có người nào thành công!"

Kỷ Tần mặc dù không muốn tin tưởng, nhưng là hiện tại đến xem chỉ có này một có thể liễu.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, rốt cục có người hỏi: "Đại nhân, chúng ta làm sao bây giờ?"

Nơi này là Cần Thiện Đường, nếu là vận dụng võ lực mạnh mẽ tấn công đi vào, bao nhiêu có chút không ổn.

Nhưng là ở đây mấy người trận pháp tài nghệ cũng rất một loại, mặc dù này tiểu viện trận pháp ở cả Cần Thiện Đường bên trong đều chỉ có thể coi như là kế cuối trình độ, nhưng là bọn họ cũng hoàn toàn phá giải không ra.

Kỷ Tần cũng là nghĩ trực tiếp ủng hộ hay phản đối sau đích một vị kia cầu viện, nhưng là như vậy chẳng phải là ra vẻ mình vô năng?

Hắn suy tư một phen, đã có chú ý: "Đi tìm Kỷ Lập Đan."

Mọi người một mảnh chợt hiểu ra, rối rít nói: "Tốt, bọn ta cùng đi." Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 18 : Kết quả thay đổi một chút trận pháp (thượng)

Kỷ Lập Đan ở Cần Thiện Đường tuyệt đối là khác loại. Người nầy mới vừa sinh hạ tới lúc phấn điêu ngọc mài phá lệ khả ái, đáng tiếc thuộc về càng ngày càng oai loại, đợi đến mười hai tuổi, đã thành tựu một bộ Lôi công diện mạo, người nào nhìn lên một cái, cũng sẽ không nhịn được nhíu. Nhưng là hắn dung mạo càng ngày càng xấu, tư chất cũng là càng ngày càng tốt, đợi đến mười sáu tuổi, đã khó coi kinh thiên động địa, nhưng là ở huyết mạch kiểm tra đo lường trong, nhưng kinh người thức tỉnh rồi Thanh Dương huyết mạch!

Hắn từ nhỏ tựu thích trận pháp, thức tỉnh rồi Thanh Dương huyết mạch sau, võ đạo tu hành tự nhiên không cần phải đi nói, tiến triển cực nhanh. Trừ lần đó ra hắn cảm thấy hứng thú nhất đúng là trận pháp. Cả Cần Thiện Đường, nếu như hắn tự nhận trận pháp thứ hai, vậy thì không người nào dám nhận thức đệ nhất.

Cần Thiện Đường lớn nhất một ngọn trong sân, một vóc người nhỏ gầy, đầu đầy Hoàng Mao, mặt như đáy nồi, nhìn chưa ra tuổi người đang nằm nghiêng ở một tờ trên ghế trúc, hết sức chuyên chú đang cầm một quyển trận pháp sách cổ nhìn.

Kỷ Tần đám người đi vào, hắn cũng lười được rất tốt thân, chẳng qua là tùy ý nói một tiếng: "Các ngươi làm sao tới rồi?"

Kỷ Tần trên mặt có chút ít gây sự với, nhất định ta cũng vậy Cần Thiện Đường đại quản sự! Nhưng là nghĩ đến mình có việc cầu người, hay là chịu đựng tức giận nói: "Có một sự việc hay tới báo cho ngươi, ta nghĩ ngươi nhất định rất cảm thấy hứng thú."

Hắn chờ Kỷ Lập Đan nói tiếp, nhưng là không nghĩ tới Kỷ Lập Đan áp cái không có ý tứ này, như cũ đang cầm của mình sách cổ, nhận thức thật tình thật nhìn.

Kỷ Tần đợi hồi lâu, không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ nói: "Chuyện này cùng trận pháp có liên quan."

Kỷ Lập Đan ánh mắt sáng lên, xẹt một chút lủi tới đây, cười hì hì ghé vào Kỷ Tần bên cạnh: "Kỷ Tần đại nhân, ngài Lão Tân khổ nữa, nói mau nói mau, rốt cuộc là chuyện gì?"

Người chung quanh đều có chút im lặng, này trước ngạo mạn sau cung, quả thực không che dấu chút nào a!

Kỷ Tần cũng có chút không quá thích ứng, không để lại dấu vết cùng Kỷ Lập Đan kéo ra liễu khoảng cách, nói: "Có một tòa tiểu viện tử, vốn là đẳng cấp thấp nhất, nhưng là bỗng nhiên trong lúc, nhưng ngay cả của ta ngọc phù cũng mở không ra chỗ ngồi này tiểu viện trận pháp, như thế nào, ngươi có hứng thú hay không?"

Kỷ Lập Đan trong đôi mắt đã là tia sáng kỳ dị liên tục liễu: "Có người có thể đủ cải biến Cần Thiện Đường trận pháp? Thật tốt quá, là kia vừa ra sân, mau dẫn ta đi xem một chút."

Tất cả mọi người nhìn Kỷ Tần, trong lòng tự nhủ hẳn không phải là có người cải biến liễu trận pháp, cái kia Hồng Vũ hiển nhiên không có bản lãnh này. Bất quá Kỷ Tần dĩ nhiên không có ý định đem chân tướng nói cho Kỷ Lập Đan, mục đích của hắn chính là đem Kỷ Lập Đan đã lừa gạt đi giúp tự mình giải quyết vấn đề.

"Hắc hắc!" Kỷ Tần cười khan một tiếng, Kỷ Lập Đan lập tức liên tục vái chào: "Kỷ Tần đại nhân, ta sai lầm rồi, mới vừa rồi chậm trễ ngài, ngài đại nhân có đại lượng, chớ cùng ta không chấp nhặt được không? Phiền toái ngài, xin ngài mang ta đi này tòa sân, cám ơn ngài nha, ngài đây là một vị đáng giá tôn kính địa trưởng giả…"

Kỷ Tần liên tục ho khan, mình cũng bị khen được ngượng ngùng: "Được, chúng ta cái này đi qua."

Kỷ Lập Đan lôi Kỷ Tần bỏ chạy, tốc độ bay mau, chốc lát cũng đợi không được.

Một nén nhang thời gian, bọn họ tựu đứng ở Hồng Vũ ngoài cửa.

“Chính là chỗ này?”

Kỷ Lập Đan có chút ngoài ý muốn nhìn chỗ ngồi này ở trong mắt của hắn thậm chí có chút ít “Đơn sơ” sân. Nơi này đích xác là cả Cần Thiện Đường kém cõi nhất trong viện liễu, nơi này trận pháp nhất định cũng là đơn giản nhất.

Kỷ Tần cũng không dùng nói thêm cái gì, hắn lấy ra của mình một ít mai cao nhất quyền hạn ngọc phù, giao cho Kỷ Lập Đan.

Kỷ Lập Đan không phải là Kỷ Quân như vậy phế vật, này cái ngọc phù vừa vào tay, là hắn biết ngọc phù khẳng định không có vấn đề, cho nên tiến lên hướng này tòa tiểu viện tử vung lên, ngoài dự liệu của hắn, tiểu viện tử trận pháp không có một chút phản ứng.

“Di ——” Kỷ Lập Đan trong đôi mắt thần thái lóe lên, giống như thấy ngưỡng mộ trong lòng món đồ chơi hài đồng, lần nữa tiến lên một bước, dùng ngọc phù ngay cả thử ba lần, cũng không có một chút phản ứng.

Sau đó hắn đem ngọc phù trả lại cho Kỷ Tần, đi tới trước cửa bỗng nhiên xuất thủ dùng sức một kích!

“Không nên —— “

Thình thịch! Nhất thanh muộn hưởng Kỷ Lập Đan bị trận pháp quang mang tạc đi ra ngoài, cùng Kỷ Quân giống nhau phác thông một tiếng tiến vào trong ao sen.

Cái kia nho nhỏ ao hoa sen hôm nay sao mà may mắn, liên tiếp có ba Kỷ gia thiếu niên anh tài dấn thân vào ngực của nó.

Đang lúc mọi người tiếng kinh hô trong, Kỷ Lập Đan thật nhanh lại từ trong ao sen bay ra, trong mắt hứng ác phấn quang mang càng thêm mãnh liệt liễu: “Lợi hại! Lợi hại! Thật lợi hại!”

Hắn cũng không để ý một thân bùn lầy thối nước, cước bộ như bay, vòng quanh tiểu viện tử quay một vòng, không ngừng mà nhìn tới nhìn lui, Kỷ Tần chen vào suy nghĩ muốn hỏi một chút tình huống, còn chưa mở miệng đã bị Kỷ Lập Đan đưa tay lên đặt tại trên mặt cho lui trở về.

Kỷ Tần thất kinh, Kỷ Lập Đan mặc dù là Nhị Phẩm Khai Thần, nhưng dù sao chẳng qua là lúc đầu, hắn đã Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, lại bị người ta nhẹ như vậy miêu đạm viết một thanh đẩy ra, Thanh Dương huyết mạch quả nhiên cường đại!

Mọi người thấy đến Kỷ Tần trên mặt cái kia đen nhánh Thủ Ấn, cũng rất sáng suốt đứng ở một bên chờ, ngay cả Kỷ Tần cũng như vậy "Đãi ngộ", bọn họ đi tới thì càng không cần phải nói liễu.

Kỷ Lập Đan một con nhìn hai canh giờ, lúc này mới ở cửa đứng lại, sờ lên cằm vẻ mặt trầm tư.

Lại qua một lúc lâu, hắn mới bỗng nhiên xoay người hỏi: "Nơi này ở chính là người nào?"

"Hồng Vũ."

"Hồng Vũ?" Kỷ Lập Đan chau mày đầu: "Cho tới bây giờ chưa nghe nói qua a."

Kỷ Tần đem Hồng Vũ lai lịch thêm dầu thêm mở chửi bới liễu vừa thông suốt, nhưng không ngờ hắn những thứ này bôi đen toàn bộ không có hiệu quả, Kỷ Lập Đan nhìn tiểu viện tử, trong đôi mắt có bắt đầu sáng lên: "Nói vậy cái này Hồng Vũ biết một vị kia cải biến liễu nơi đây trận pháp đại sư, nếu như là như vậy, cái này Hồng Vũ thật đáng giá nhiệt tâm gặp gỡ hạ xuống, xin hắn cho dẫn kiến một chút vị kia đại sư!"

Kỷ Tần thất kinh: "Nơi này trận pháp thật bị cải biến rồi?"

Kỷ Lập Đan khinh bỉ hắn một cái: "Đây không phải là nói nhảm a? Không có bị cải biến quá, ngươi ngọc phù làm sao có thể mở không ra?"

"Nhưng là… Nhưng là…" Kỷ Tần hồi lâu nói không ra lời. Vừa Kỷ Lập Quật nói: "Đây cũng là tiền bối đại sư bố trí trận pháp, trước càng động toàn thân, làm sao có thể bị cải biến quá?"

Kỷ Lập Đan càng thêm khinh bỉ nhìn hắn một cái: "Đối với loại người như ngươi tài trí bình thường mà nói, tiền bối đại sư thành tựu đương nhiên là cao không thể chạm, nhưng là đối

với những người khác mà nói, tiền bối hết thảy thành tựu cũng là dùng để vượt xa!"

Kỷ Lập Quật chỉ cảm thấy một cổ nhiệt huyết xông lên ót, nhưng là chợt nghĩ đến đối phương nhưng là Kỷ Lập Đan! Cần Thiện Đường người thứ nhất, Thanh Dương huyết mạch thức tỉnh người! Hắn nhất thời lựa chọn nén giận.

Kỷ Tần bất đắc dĩ hỏi: "Kia có thể hay không phá vỡ trận pháp này?"

Kỷ Lập Đan dược dược dục thí: "Ta tới thử một chút nhìn, hẳn là vấn đề không lớn, vị kia đại sư tự hồ chỉ là tiện tay làm, cũng không có quá lớn cải biến."

Hắn vừa nói vừa đã bắt đầu động thủ.

Kỷ Tần đám người đầy cõi lòng mong đợi chờ ở vừa, Kỷ Lập Quật lại càng ngoài mạnh trong yếu thả ra ngoan thoại: "Chờ trận pháp phá vỡ, nhất định phải để cho Hồng Vũ tiểu tử kia đẹp mắt!"

Kỷ Lập Đan thử mấy lần, nhưng là sắc mặt nhưng càng ngày càng khó coi, vừa Kỷ Tần nhìn không ổn, không nhịn được tiến lên: "Như thế nào?"

"Cút!" Kỷ Lập Đan một tiếng điên cuồng hét lên, hắn phá giải không ra trận phát, chính là buồn bực cùng táo bạo thời điểm, Kỷ Tần giận tím mặt, nhưng là nghĩ đến mới vừa rồi một cái tát kia, cũng nhất thời lựa chọn nén giận, âm thầm ghi hận trong lòng.

Như vậy bất tri bất giác, lại là một ngày đi qua. Kỷ Lập Đan vốn là tựu lớn lên xấu, như bây giờ lo lắng hết lòng cả ngày, tinh thần hao tổn rất lớn, tiều tụy vô cùng, lại càng lộ ra vẻ phá lệ xấu xí.

Hắn cũng không để ý cái gì hình tượng, đặt mông ngồi dưới đất, kinh ngạc nhìn này tòa tiểu viện: "Tại sao có thể như vậy, tại sao có thể như vậy… Không đúng nha, không có đạo lý…"

Nhìn hắn được rồi mất tâm điên giống nhau lẩm bẩm tự nói, Kỷ Tần đám người cũng rất buồn bực, bọn họ đối với trận

pháp hiểu rõ không nhiều lắm, Kỷ Lập Đan ở trong mắt bọn hắn, đã là không được trận pháp đại sư liễu, nhưng là ngay cả Kỷ Lập Đan cũng thúc thủ vô sách, đây rốt cuộc là người nào cải biến?

Kỷ Lập Đan ở trước cửa ngồi xuống lại là hồi lâu, Kỷ Tần thật sự đã đợi không kịp, tiến lên cũng muốn hỏi một câu, còn chưa mở miệng đã nhìn thấy Kỷ Lập Đan sắc mặt không đúng, sau đó wow một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, cả người nhất thời uể oải đi xuống.

"Không tốt!" Kỷ Tần kêu to một tiếng, vội vàng ôm lấy đã ngã xuống Kỷ Lập Đan, lục lọi linh đan cho hắn uy đi xuống.

Hắn là Cần Thiện Đường đại quản sự, có thể nói lớn nhất trách nhiệm chính là bảo đảm những thiên tài này tất cả đều thành tài. Kỷ Lập Đan nhưng là Thanh Dương huyết mạch, nếu là có chuyện gì xảy ra, hắn cái này đại quản sự cũng là không cần làm, sau này nói không chừng bị lưu vong đến cái quỷ gì địa phương đi.

Mọi người ba chân bốn cẳng, thật vất vả đem Kỷ Lập Đan cứu tỉnh tới đây, Kỷ Lập Đan khoát khoát tay: "Ta không sao."

Hắn đứng lên nhìn này tòa tiểu viện tử, trong đôi mắt đã không có lúc trước dược dược dục thí, ngược lại là một loại nồng đậm kính sợ, một lúc lâu, mới cảm khái nói: "Thật là thủ đoạn a! Nhìn như hời hợt, le que vài nét bút, cũng đã đem cả cục diện hoàn toàn thay đổi! Đây mới thực sự là đại sư, là ta quá nông cạn liễu, nhãn giới cực hạn, trận pháp nhất đạo, đường của ta còn rất dài, ai…"

Kỷ Tần mấy người trăm triệu không nghĩ tới Kỷ Lập Đan đối với cái này cái tiểu viện trận pháp cư nhiên như thử sùng bái, tất cả đều sống ở nơi đó, kế tiếp nên làm thế nào cho phải?

Kỷ Lập Đan nhìn Kỷ Tần một cái, nói: "Ngươi nếu là có bản lãnh mời được Ngôn gia, còn có thể phá vỡ chỗ ngồi này trận pháp, nếu không, sẽ chết nầy tâm sao."

Kỷ Tần há hốc mồm, Kỷ Lập Đan theo lời "Ngôn gia", chính là gia chủ Kỷ Cấn Thiên cùng thế hệ trận pháp đại sư Kỷ Cấn Ngôn, nhưng là Kỷ Cấn Ngôn trong gia tộc địa vị cao

cả, thật ra thì hắn một cái nho nhỏ quản sự có thể mời được? Coi như là sau lưng của hắn cái kia người muốn xin Kỷ Cấn Ngôn xuất thủ cũng không có mười phần nắm chặc…

Kỷ Lập Đan vừa nhìn ánh mắt của hắn, cũng biết người nầy khẳng định không có bản lãnh xin Kỷ Cấn Ngôn xuất thủ, đã nói nói: "Tính, ta đi xin Ngôn gia tới đây, hắn nếu như biết nơi này có như vậy một ngọn trận pháp, nhất định cũng sẽ nghĩ đến xem một chút."

Kỷ Lập Đan tinh thiện trận pháp, từng nhận được quá Kỷ Cấn Ngôn chỉ điểm, cùng Kỷ Cấn Ngôn cũng vừa là thầy vừa là bạn. Hắn đi tìm Kỷ Cấn Ngôn, thi triển đích thủ đoạn cùng Kỷ Tần giống nhau, hơn nữa hắn là "Chuyên nghiệp nhân sĩ", nói đến tiểu viện kia trận pháp ảo diệu, thật là ba hoa chích choè, so với Kỷ Tần cái loại nầy khô cằn miêu tả, càng thêm có sức hấp dẫn. Cho nên Kỷ Cấn Ngôn không nói hai lời sẽ giết tới đây.

Kỷ Lập Đan ở bên ngoài sân nhỏ mặt đứng một ngày rưỡi, Kỷ Cấn Ngôn ở bên ngoài sân nhỏ mặt đứng suốt ba ngày, rồi sau đó thán phục sát đất, cảm thấy bố trí hạ như thế trận pháp người, nhất định là tuyệt thế thiên tài, trận pháp thành tựu đăng phong tạo cực, mình xa xa không kịp… Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 18 : Kết quả thay đổi một chút trận pháp (hạ)

Lần này tử, Kỷ Tần đám người hoàn toàn há hốc mồm.

Việc tất cả đều không để ý liễu, chỉ một là Hồng Vũ đứng phía sau ở một vị siêu cấp trận pháp đại sư, tin tức kia cũng đã đầy đủ sức lực bạo, đây cũng là đối với Kỷ Tần phe phái cực kỳ bất lợi.

Hắn cũng chẳng quan tâm cái gì "Trừng trị" Hồng Vũ liễu, cuống quít động thân đi gặp liễu phía sau mình người nọ, hết thảy chi tiết bẩm báo.

Kỷ Tần chủ tử là Kỷ Cấn Hải, hắn và Kỷ Cấn Thiên cùng thế hệ, nhưng là xuất thân ngoài phòng. Kỷ gia trừ Kỷ Cấn Thiên như vậy Bổn gia đệ tử ở ngoài, còn có mười mấy chi ngoài phòng, thường thường cũng có người tài ba dị sĩ xuất hiện, nhưng là bởi vì xuất thân ngoài phòng, vô luận là được tư chất nguyên ủng hộ, hay là đang sau này gia tộc nhậm chức phương diện, cũng muốn so sánh với Bổn gia đệ tử sai một chút.

Những thứ này không có cam lòng ngoài phòng ốc đệ, tựu thành liễu Kỷ gia nội bộ lớn nhất một cổ phản đối lực lượng. Kỷ Cấn Hải chính là chỗ này cổ lực lượng thủ lĩnh.

Nghe được Kỷ Tần bẩm báo, Kỷ Cấn Hải bất động thanh sắc để cho hắn đi về trước, âm thầm nhìn thẳng Hồng Vũ tiểu viện, một khi Hồng Vũ đi ra ngoài, dặm có thể lôi đình thủ đoạn bắt lại rồi hãy nói

Kỷ Tần đi trở về, mà lúc này, chỗ ngồi này tiểu viện đã thành một "Truyền thuyết", ở Cần Thiện Đường bên trong quảng vì truyền bá.

Cần Thiện Đường bản thân chính là một có chứa truyền kỳ sắc thái chỗ, Hồng Vũ là bởi vì dễ dàng vào ở tới, vì vậy cũng không cảm thấy có gì đặc biệt hơn người, nhưng trên thực tế, Cần Thiện Đường ở Kỷ gia chính là đứng đầu kinh doanh đệ

tử chỗ cư trụ, cơ hồ mỗi một thời đại, đều có vô số lương đống tài quật khởi cho Cần Thiện Đường.

Mà Kỷ gia chính là Thiên Cơ thành đứng đầu, Thiên Cơ thành phạm vi rộng lớn vô cùng, có thể trở thành Kỷ gia người, ở cả Thiên Cơ thành trong phạm vi mọi người trong mắt, cũng là nhân trung long phượng liễu.

Kỷ gia trong, không biết có bao nhiêu đệ tử vì có thể tiến vào Cần Thiện Đường mà ra sức phấn đấu, chảy máu chảy mồ hôi, giao ra đông đảo đã ở sở không tiếc

Hồng Vũ chỗ ngồi này tiểu viện, liên tục thất bại liễu Kỷ gia hai đại trận pháp đại sư, sửng sốt để cho muốn đuổi bắt hắn Kỷ Tần đại quản sự cầm hắn không có biện pháp, này ở người thiếu niên trong lòng, quả thực chính là phản nghịch anh hùng kinh điển hình tượng nha, hơn nữa Cần Thiện Đường người thứ nhất Kỷ Lập Đan tuyên dương, cho nên một truyền mười, mười truyền một trăm, Hồng Vũ còn không có tiến hành huyết mạch giám sát, cũng đã danh dương Cần Thiện Đường liễu. Hơn nữa dời đổi theo thời gian, nhất định còn có thể tên Dương Thiên cơ thành.

Kỷ Tần sở tác sở vi, sớm có người phi báo Từ Uyển Nhiên.

Cần Thiện Đường đang mang trọng đại, mặc dù bởi vì có chút sửa trị ích lợi trao đổi nguyên nhân, cái này đại quản sự vị trí cho Kỷ Cấn Hải người, nhưng là Kỷ Cấn Thiên ở Cần Thiện Đường bên trong thế lực vẫn khổng lồ, Kỷ Tần mọi cử động có người âm thầm giám thị.

Từ Uyển Như nhìn sau nhịn cười không được: "Tiểu tử này, tới chỗ nào cũng là gây chuyện thị phi nha."

Kỷ Kiêu đứng ở sau lưng nàng, không nhịn được nói: "Không thể trách hắn sao, sư tôn, rõ ràng là những người đó khinh người quá đáng, cố ý bới móc."

Từ Uyển Như tự tiếu phi tiếu nhìn đồ đệ của mình, Kỷ Kiêu nhất thời nụ cười phi hồng, che dấu nói: "Đồ nhi chẳng qua là bất bình dùm sao."

Từ Uyển Như nói: "Vi sư dĩ nhiên hiểu, bất quá, ngươi đang ở đây chỗ này của ta thời gian cũng không ngắn liễu, sao

không thấy ngươi vì người khác bất bình dùm?"

Kỷ Kiêu trên mặt đỏ hơn, Từ Uyển Như cười một tiếng, không hề nữa trêu đùa đồ đệ của mình liễu.

"Kỷ Tần hiển nhiên là cố ý như vậy an bài, để cho Kỷ Quân đi ác tâm Hồng Vũ hạ xuống, trên thực tế hắn chân chính mục tiêu vẫn như cũ là chúng ta, Kỷ Quân bất quá là một tìm tòi trước khi hành động cục đá thôi."

"Sư tôn, vậy chúng ta làm sao bây giờ?" Kỷ Kiêu thoáng cái vừa khẩn trương.

Từ Uyển Như đột nhiên cảm giác được Hồng Vũ thật không sai: "Chúng ta dĩ nhiên án binh bất động. Ở Kỷ Cấn Hải trong mắt, Kỷ Quân mới là cùng Hồng Vũ đối âm con cờ, kết quả đâu, hiện tại ngay cả Kỷ Tần cũng đi ra, nói không chừng đến cuối cùng ngay cả hắn Kỷ Cấn Hải cũng muốn bị dính dấp đi ra ngoài cùng Hồng Vũ đối âm, chúng ta bên này kiếm tiền lớn."

Kỷ Kiêu con mắt lóe sáng phát sáng, am hiểu vọt mạnh dồn sức đánh nàng, có chút không biết rõ sư tôn ý tứ, bất quá nàng cuối cùng nghe rõ, sư tôn nói Hồng Vũ rất lợi hại, cái này vậy là đủ rồi.

Hồng Vũ núp ở trong tiểu viện, tại chính mình bên trong gian phòng vừa tăng thêm nhất trọng trận pháp, cách trở liễu phía ngoài hết thảy cho nhiễu, sau đó nửa tháng này thời gian, ban ngày nghiên cứu đan đạo cùng trận pháp, buổi tối chuyên tâm tu luyện. Nếu như thật sự mỏi mệt liễu, hãy tiến vào Tịch Diệt cổ giới trong chém giết một phen, được chỗ ích không nhỏ.

Hắn mấy lần thỉnh giáo Thất Tịch Kiếm Linh, về huyết mạch kiến thức, nhưng là Thất Tịch Kiếm Linh nhưng nói thác mình cũng không tinh thông, sau đó nó bày ra một bộ cùng mình không liên quan bộ dạng nói: "Thiếu niên lang, ngươi nếu như muốn giải huyết mạch bí mật, không bằng gia tăng đối với Tịch Diệt cổ giới đầu nhập."

Hồng Vũ rất rõ ràng gia tăng đối với Tịch Diệt cổ giới đầu nhập, phần lớn mỏ tinh khẳng định cuối cùng cũng vào Thất

Tịch Kiếm Linh túi tiền, vì vậy vẫn không chịu đáp ứng, Thất Tịch Kiếm Linh bí hiểm nói: "Bổn tọa đề cử, luôn luôn đáng giá, ngươi cứ việc yên tâm "

Hồng Vũ hay là không đồng ý, nhưng là Thất Tịch Kiếm Linh toái miệng, thỉnh thoảng từ trong đầu hắn nhô ra nói một câu, khiến cho Hồng Vũ cuối cùng không thắng kia phiền, không thể làm gì khác hơn là xài mấy ngàn lượng mỏ tinh nếm thử xuống.

Này mấy ngàn lượng mỏ tinh đối với hiện tại Hồng Vũ mà nói thật không coi là cái gì, đầu nhập sau khi đi vào hắn tựu kiên nhẫn đợi chờ, chờ Thất Tịch Kiếm Linh nói "Có thể liễu", lập tức tiến vào Tịch Diệt cổ giới.

Cùng lúc trước mỗi một lần đều ở này tòa tàn phá sa mạc cổ thành trong chém giết bất đồng, lần này Hồng Vũ trước mắt là một mảnh liên miên không dứt màu xanh gò núi, cao thấp phập phồng, xa xa nhìn lại giống như từng chích màu xanh biếc cừu.

Ở đây chút ít gò núi trong lúc, có một san sát lều giống nhau vật kiến trúc, dùng bó củi cùng da thú chế thành, Hồng Vũ biết nơi này sẽ không có cái gì "Hữu hảo" tồn tại, cho nên ẩn núp liễu hành tích của mình lặng lẽ nhích tới gần, đến phụ cận hơn có thể thấy rõ ràng, những thứ kia lều nhìn như cô độc, trên thực tế cũng là một khổng lồ mà phong cách cổ xưa trận pháp giao điểm.

Bên ngoài lều dùng cây trúc ghim thành ly ba tường, chỉ là một tượng trưng đắc ý nghĩa, chân chính lực phòng ngự đến từ chính này tòa phong cách cổ xưa trận pháp.

Ly ba trên tường có một ngồi trúc lâu đại môn, trung ương hai kỳ dị cổ triện, Hồng Vũ vốn là hắn là không nhận ra, nhưng là nơi này là Tịch Diệt cổ giới, hắn thấy kia hai chữ thời điểm, trong đầu lập tức hiện ra đối ứng hàm nghĩa.

Cái này hàm nghĩa để cho Hồng Vũ thất kinh, bởi vì kia hai chữ chính là "Ngọc Xích "

Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm vang lên, mang theo vẻ đắc ý: "Nơi này, chính là viễn cổ Ngọc Xích tộc lãnh địa, thiếu

niên lang, bổn tọa nghĩ đến thành tín làm gốc, trẻ nhỏ dễ bị gạt, ngươi sau này trăm triệu không thể nữa hoài nghi bổn tọa xích đảm chân thành. Hảo hảo nắm chặc sao thiếu niên “

Hồng Vũ còn không có chuẩn bị xong, cũng cảm giác được trong không khí nhẹ nhàng một rung động, Ngọc Xích tộc bị kinh động liễu, một đám cả người trắng noãn Như Ngọc, vóc người thon dài, tỷ lệ cân xứng viễn cổ chiến sĩ từ mọi người trong lều vải nhảy ra, trong miệng hô quát Hồng Vũ nghe không hiểu tiếng kêu, quơ trong tay ngọc mâu, ngọc phủ (rìu), ngọc đao… Vũ khí hướng Hồng Vũ xung phong liều chết tới đây.

Kỷ gia Ngọc Xích huyết mạch nghe nói tựu đến từ chính thời xa xưa đời Ngọc Xích tộc. Chẳng qua là đến Kỷ gia thời đại này, huyết mạch đã phá lệ mỏng manh, chỉ có bảo lưu lại vốn là huyết mạch một phần trăm năng lực.

Những thứ kia chiến sĩ thân cao đạt đến một trượng tám, hai chân thon dài, vừa sải bước ra chính là bảy tám trượng, chốc lát thời gian tựu vọt tới Hồng Vũ bên cạnh, cầm đầu chiến sĩ lại càng cao gần hai trượng, hai mắt đã máu đỏ, hiển nhiên vẫn như cũ là khôi lỗi chiến sĩ cũng không phải là vật còn sống, nó giơ lên cao cao trong tay ngọc phủ (rìu) hung hăng vung lên, Hồng Vũ thấy một đạo tuyết trắng hình cung khí toàn từ ngọc phủ (rìu) huy vũ quỹ tích thượng phát ra, sưu một tiếng phá vỡ không khí, nhanh chóng hướng mình bay tới.

Cổ tay hắn một phen, lấy ra một thanh Huyền Binh ngăn cản xuống.

Binh khí tương giao, thanh âm thanh thúy mà khổng lồ, không khí chung quanh một trận vặn vẹo, hai người riêng của mình lui về phía sau một bước, tên kia Ngọc Xích tộc chiến sĩ thủ lĩnh một lần nữa lại giết liễu đi lên, mà ở phía sau hắn, còn lại là mấy trăm tên Ngọc Xích tộc chiến sĩ, đông đảo địch nhân một loạt mà lên, Hồng Vũ nhất thời cảm giác được áp lực tăng lên gấp bội

Ngọc Xích huyết mạch ở Kỷ gia được gọi là “Tước nhược bản” Thanh Dương huyết mạch, nhưng là Hồng Vũ ở chỗ này

mới phát hiện, đây chẳng qua là bởi vì Ngọc Xích huyết mạch đã cực độ mỏng manh liễu.

Trên thực tế những thứ này Ngọc Xích tộc chiến sĩ thiên phú xuất chúng, sát phạt sắc bén, chẳng những lực lớn vô cùng, kỹ thuật đánh nhau mộc mạc, cho lãi ròng rơi, hơn nữa binh khí trong công kích còn mang theo tương tự với thiên phú thần thông năng lực, vô cùng khó đối phó, quả nhiên có thể ở thời xa xưa đời đặt chân, cũng không phải là hời hợt hạng người.

Hồng Vũ coi như là kinh nghiệm chiến đấu phong phú, hắn cố gắng muốn tìm được Ngọc Xích tộc chiến sĩ nhược điểm, đáng tiếc bọn họ tựa hồ hợp thành một chiến trận, lẫn nhau che chở, Hồng Vũ căn bản không có cơ hội.

Lần đầu tiên đối mặt Ngọc Xích tộc chiến sĩ, Hồng Vũ chỉ kiên trì liễu một canh giờ, đã bị mấy tên chiến sĩ thủ lĩnh liên thủ đánh chết.

Mang theo một thân đau nhức từ Tịch Diệt cổ giới trong thối lui khỏi, Hồng Vũ cũng là đánh không cam lòng, căm tức nhưng hưng phấn nghỉ ngơi chỉ chốc lát sau, đau đớn trên người dần dần thối lui, hắn lập tức lần nữa tiến vào Tịch Diệt cổ giới.

Ở bên ngoài thời gian nghỉ ngơi, Hồng Vũ đầu óc cũng không có nhàn rỗi, hắn một mực nghĩ lại mình lần đầu tiên chiến đấu trải qua, tổng kết được mất cùng kinh nghiệm.

Lần này nữa đi vào, quả nhiên so với lần trước tốt hơn nhiều lắm, một phen chém giết xuống tới, đã mơ hồ tìm được rồi Ngọc Xích tộc một chút nhược điểm, lần này hắn nhiều kiên trì liễu nửa canh giờ.

Cứ như vậy, Hồng Vũ lần nữa vô cùng lớn nhiệt tình vùi đầu vào liễu Tịch Diệt cổ giới trong khi tu luyện. Một ngày sau đó, hắn liền đi tìm Ngọc Xích tộc chiến sĩ trên thân thể bốn nhược điểm, nhưng là những thứ này nhược điểm cũng bị Ngọc Xích tộc chiến sĩ phối hợp với nhau được chiến trận, gần như hoàn mỹ che dấu. Hồng Vũ mặc dù biết, nhưng như cũ không cách nào công kích, không thể công kích được những

thứ này nhược điểm, hắn chỉ có thể cứng rắn hướng đón đánh, dùng nhất hao tổn thực lực đích phương pháp xử lí để giải quyết những thứ này Ngọc Xích tộc chiến sĩ

Ngọc Xích tộc thân thể cứng rắn thật là tốt giống như mỹ ngọc, lực phòng ngự mạnh biến thái, không có giết chết một người Ngọc Xích tộc chiến sĩ, Hồng Vũ cũng đại khó khăn.

Mà Ngọc Xích tộc chiến sĩ thủ lĩnh, chính là bọn họ trận pháp đầu mối then chốt, nhận lấy chiến trận nghiêm mật nhất bảo vệ. Mà chút ít chiến sĩ thủ lĩnh thực lực của bản thân vừa mạnh phi thường vượt qua, Hồng Vũ đến hiện tại cũng không thể giết chết một gã chiến sĩ thủ lĩnh.

Bất quá đến ngày thứ hai lúc kết thúc, Hồng Vũ rốt cục có thể lợi dụng của mình trận pháp thành tựu, dẫn động Ngọc Xích tộc chiến sĩ chiến trận, đem những thứ này nhược điểm nhất nhất bộc lộ ra, rồi sau đó chiến đấu sẽ phải dễ dàng nhiều lắm. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 19 : Huyết mạch bí mật (thượng)

Ngọc Xích tộc nhân những thứ này nhược điểm chỉ cần một kích là có thể đem bọn họ hoàn toàn giết chết, mà Hồng Vũ trước kia, thường thường muốn bốn đánh mới có thể giết chết một gã Ngọc Xích tộc chiến sĩ.

Sau vừa chiến đấu hai canh giờ, Hồng Vũ lần đầu tiên đánh chết một gã chiến sĩ thủ lĩnh. Làm tên kia chiến sĩ thủ lĩnh gầm thét té xuống, toàn thân hóa thành vô số bể tan tành ngọc mảnh tứ tán bay múa thời điểm, Hồng Vũ mơ hồ cảm giác có cái gì có cái gì không đúng, nhưng là tùy theo mà đến chiến đấu để cho hắn căn bản không có thời gian đi thi lo những thứ này.

Cùng Ngọc Xích tộc chiến đấu, đối với Hồng Vũ kỹ thuật đánh nhau lại là một đề cao, để cho hắn nhiều đối mặt xa lạ địch nhân như thế nào chiến đấu kinh nghiệm.

Ba ngày chém giết xuống tới, Hồng Vũ đã xông vào Ngọc Xích tộc doanh địa, ngày này kết thúc, Hồng Vũ ở Ngọc Xích trong tộc chém giết trên thực tế đã kiện một giai đoạn, một đoạn, Ngọc Xích tộc đối với Hồng Vũ mà nói đã vô cùng quen thuộc liễu.

Huyết mạch của bọn hắn năng lực, nhược điểm của bọn hắn Hồng Vũ tất cả đều nhất thanh nhị sở.

Khi hắn từ Tịch Diệt cổ giới trong thối lui khỏi tới lúc, nhưng cảm giác trong lòng bàn tay có chút kỳ quái, cúi đầu vừa nhìn, một tia tinh tế huyết tuyến tại chính mình vân tay trong chậm chạp du tẩu.

Mà một tia huyết tuyến cảm giác cùng Ngọc Xích tộc chiến sĩ cho mình cảm giác vô cùng tương tự.

Hồng Vũ sửng sốt một chút, hắn cảm giác được mình có thể đủ dung hợp này một tia huyết mạch, hơn nữa đây là tinh khiết nhất Ngọc Xích huyết mạch, tuyệt không phải Kỷ gia loại này mỏng manh liễu không biết bao nhiêu lần đồ bỏ đi…

Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm vang lên, không nói ra đắc ý: "Như thế nào? Bổn tọa không có lừa ngươi sao? Sau này gia tăng một vốn một lời ngồi đầu nhập, bảo đảm ngươi vật vượt qua chỗ đáng!"

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, hay là đem này một tia huyết mạch bức đi ra, đựng vào liễu một con trong bình ngọc.

Ngọc Xích huyết mạch mặc dù cường đại, nhưng là cũng không phải là Hồng Vũ muốn. Hoặc là nói thẳng, nó còn chưa đủ cường đại!

Nếu có thể ra đời Ngọc Xích huyết mạch, như vậy Tịch Diệt cổ giới trong hẳn là vẫn có thể ra đời những thứ khác huyết mạch!

Hồng Vũ dĩ nhiên hiểu, mình gia tăng liễu đối với Tịch Diệt cổ giới đầu nhập, thu được thu hoạch khẳng định so ra kém Thất Tịch Kiếm Linh. Nhưng là nhưng bây giờ không phải là tính toán chi li thời điểm. Hắn lập tức rồi hướng Tịch Diệt cổ giới đầu nhập vào vạn lượng mỏ tinh.

Lần này, không có gì bất ngờ xảy ra mở ra liễu một người khác chiến trường.

Còn lần này, Hồng Vũ ra hiện tại một mảnh mịt mờ trên đại thảo nguyên. Nơi xa có nguy nga dãy núi, chỉ sợ chiều cao mười vạn trượng!

Trên thảo nguyên cỏ hoang chừng hai trượng cao, coi như là Ngọc Xích tộc nhân còn đang nơi này, cũng nhìn không thấy tới đỉnh đầu.

Hồng Vũ có thể cảm giác được này tấm tươi tốt trong cỏ hoang cất dấu khổng lồ nguy hiểm. Hắn xác thực không do dự, cẩn thận nhưng kiên quyết đi tới trong cỏ hoang.

Đây là Tịch Diệt cổ giới mẫu ra tới cảnh tượng, so sánh với cùng lúc ban đầu cái kia ngồi sa mạc cổ thành, gia tăng liễu mỏ tinh đầu nhập sau, nơi này cảnh tượng càng thêm chân thật, giống vậy này thảo nguyên, các loại sâu, chim tước tất cả cũng có, Hồng Vũ đi ở trong đó, cảm giác phá lệ chân thật, hắn thậm chí có chút ít hoài nghi nơi này chính là thời xa xưa đời khác bộ tộc lãnh địa.

Hắn đem của mình linh giác buông ra, bao trùm hơn một trăm trượng phạm vi, cẩn thận đi về phía trước. Đi ước chừng mấy dặm, không có thấy địch nhân, nhưng thủy chung có một loại bị nhìn trộm cảm giác tồn tại. Đã có cảm giác như vậy tồn tại, khẳng định như vậy là nguy hiểm địch nhân đang ở chung quanh không xa. Nhưng là mặc dù lấy Hồng Vũ linh giác lại cũng không thể tìm ra địch nhân đến tột cùng ở nơi đâu, hắn không nhịn được trong đầu hỏi: "Nơi này địch nhân rốt cuộc là người nào?"

Thất Tịch Kiếm Linh cũng là lặng yên không một tiếng động không có trả lời.

Hồng Vũ chẳng qua là như vậy mỉm cười nói lúc thất thần thời gian, sau lưng của hắn cái kia một mảnh trên cỏ, một gốc cây tráng kiện nhưng thấp bé cổ thụ trên cây khô, bỗng nhiên mở ra sáu ánh mắt, trong con mắt phóng xạ ra màu xanh biếc xạ tuyến, nhánh cây hóa thành trường mâu, từ khác nhau góc độ hướng Hồng Vũ hung hăng đâm tới!

Loại này tráng kiện nhưng thấp bé cổ thụ, là này tấm trên thảo nguyên thường gặp thực vật, Hồng Vũ lúc trước cũng gặp phải liễu nhiều lần, dùng linh giác đảo qua, xác định là một loại cây cối không thể nghi ngờ, cũng là không có để ở trong lòng.

Nhưng không có nghĩ tới đây trồng cây mộc có bỗng nhiên hóa thành địch nhân, cho Hồng Vũ lúc ban đầu kỳ không đồng nhất một kích!

Hồng Vũ nhanh chóng né tránh đồng thời, dùng mình thân thể cường hãn đón đở liễu mấy cái công kích, nhất thời như gặp phải sét đánh, thân hình chậm trễ không ít. Vừa lúc đó, đại địa bỗng nhiên liên tục run rẩy, ở Hồng Vũ linh giác thị giác bên trong, phụ cận ước chừng có bốn khỏa loại này cổ thụ rút lên liễu của mình vài gốc, hóa thành nửa người nửa cây sinh linh, sải bước hướng chính hắn một phương hướng vây giết tới đây. Nhưng là đồng thời, cũng có bảy tám khỏa loại này cổ thụ cũng không có động tĩnh, xem ra cũng không phải là tất cả cổ thụ cũng là "Sống".

Ở Hồng Vũ trong đầu, Thất Tịch Kiếm Linh dùng một loại dương dương đắc ý thanh âm giới thiệu nói: "Thiếu niên lang, biết một chút Cửu Tang Tộc chiến sĩ, bọn họ nhưng là Tinh Phong thành Tân gia Hoàng Vị huyết mạch Cửu Tang ngọn nguồn!"

Hồng Vũ nào có thời gian cùng nó cãi nhau? Gặp phải một mới đích viễn cổ chủng tộc, tốt một phen chém giết! Những thứ này Cửu Tang Tộc người, hiển nhiên là mộc thuộc tính sinh linh, đối với thống khổ lại càng không có chút nào cảm giác, đối với tử vong cũng là hết sức "Đờ đẫn", "Cánh tay" chính là vũ khí, cho dù là bị chém đứt liễu một đoạn, cũng như cũ có thể tiếp tục làm làm vũ khí giết địch.

Hơn nữa bọn người kia công kích xuất kỳ bất ý, lúc ban đầu bí mật phục giết không nói đến liễu, cho dù là trong chiến đấu, Hồng Vũ cũng muốn thường xuyên lo lắng cho mình dưới chân trong đất bùn, có đột nhiên nhô ra một đoạn rễ cây, hóa thành trường mâu hướng mình đâm tới.

Trận này Hồng Vũ chỉ kiên trì hơn phân nửa canh giờ, trên người đã bị đâm tám máu lỗ thủng, "Lừng lẫy hy sinh" liễu. Hắn mang theo đầy người đau đớn, không thể làm gì từ Tịch Diệt cổ giới trong thối lui khỏi, phẫn nộ không dứt, cùng Thất Tịch Kiếm Linh đánh một trận miệng trận chiến, phát tiết một chút trong lòng buồn bực, sau đó như cũ đem chủ yếu tinh lực dùng ở tổng kết kinh nghiệm chiến đấu thượng.

Loại này nghĩ lại, chính là tiến bộ một phải quá trình, Hồng Vũ nghỉ ngơi sau nửa canh giờ, lần nữa sát nhập vào Tịch Diệt cổ giới trong.

Cùng lúc trước nghênh chiến Ngọc Xích tộc giống nhau, lần này đối mặt Cửu Tang Tộc, Hồng Vũ hữu dụng ba ngày thời gian mới sấm quan thành công, rồi sau đó vân tay trong nhiều hơn một ti Cửu Tang huyết mạch.

Cửu Tang Tộc cũng không so sánh với Ngọc Xích tộc cường đại quá nhiều, nhưng là bề ngoài hiện tại hôm nay Hà Tả đại lục, Tinh Phong thành Tân gia Cửu Tang huyết mạch chính là hoàng vị, nhưng là Thiên Cơ thành Kỷ gia Ngọc Xích huyết mạch nhưng chỉ là binh vị, truy cứu nguyên nhân, chẳng

qua là bởi vì Ngọc Xích huyết mạch càng thêm mỏng manh thôi.

Này một tia Cửu Tang huyết mạch, Hồng Vũ vốn là cũng muốn thu lại giữ lại sau này dùng, nhưng bỗng nhiên trong lòng vừa động, mở ra của mình Bán Thần Vực chui vào.

Bán Thần Vực trong, đang kinh thiên động địa.

Một khối mặt bàn lớn nhỏ cự thạch ngang trời bay tới, thiếu chút nữa đập vào Hồng Vũ trên đầu. Hồng Vũ giận tím mặt, vừa nhìn nguyên lai là Bách Nhật Hỏa Viên lộ vẻ hóa ba trượng thân cao, đang xích thủ không quyền cùng kiêu đằng giết khó hoà giải.

Kiêu đằng đã dài đến ba mươi trượng dài, chừng cánh tay lớn bằng. Mặc dù thực lực xa xa không bằng Bách Nhật Hỏa Viên, cũng là táo bạo vô cùng, không ngừng chung quanh quật. Mỗi nhất kích đi xuống, cũng có thể rút ra nham thạch rạn nứt.

Bách Nhật Hỏa Viên bây giờ đối với kiêu đằng không có gì khẩu vị liễu, hay là chồi thời điểm rất ngon miệng, già rồi sẽ ăn ngon liễu.

Hồng Vũ xông đi lên đem hai người tách ra, đổ ập xuống riêng của mình một bữa chửi mắng. Kiêu đằng nhất thời ỉu xìu, rũ cụp lấy của mình đằng điều, bàn thành một vòng, không còn có liễu mới vừa rồi hung hãn.

Bách Nhật Hỏa Viên sẽ phải giảo hoạt rất nhiều, xẹt một tiếng biến hóa vì khéo léo Hầu Tử, nhảy về phía trước lên Hồng Vũ bả vai, lại là đấm lưng cho hắn, lại là cho hắn gãi ngứa dương.

Hồng Vũ cầm lên nó ném ra ngoài, sau đó đối với kiêu đằng nói: “Có thứ tốt cho ngươi, chuẩn bị xong.”

Kiêu đằng “Nhu nhược” giơ lên đằng đầu, hướng Hồng Vũ gật đầu.

Hồng Vũ ngón tay một chút, Cửu Tang huyết mạch theo đầu ngón tay sáp nhập vào kiêu đằng trong. Kiêu đằng chấn động toàn thân, trong huyết mạch tím màu xanh biếc nhất thời

tràn ngập toàn thân của nó, kiêu đằng tùy theo không ngừng lay động, rồi sau đó cái loại nầy tím màu xanh biếc thế nhưng theo nó bộ rễ bắt đầu ở đại địa trong lan tràn, chung quanh ngàn trượng mặt đất thế nhưng tất cả đều biến thành loại này màu sắc, có thể thấy được kiêu đằng bộ rễ đã trải rộng liễu này một mảnh khu.

Phiến lá nhanh chóng bóc ra, thậm chí có mười trượng trở lại đằng điều cũng khô héo liễu!

Hồng Vũ thất kinh còn tưởng rằng mình hảo tâm làm chuyện xấu, nhưng là hiện tại cũng không có biện pháp khác, chỉ có thể nhìn kiêu đằng chờ đợi không nên ra đại sự.

Ước chừng qua nửa canh giờ, trên mặt đất cái kia loại tím màu xanh biếc chậm rãi thu về, rốt cục toàn bộ không thấy. Mà kiêu đằng cũng một lần nữa bắt đầu sinh trưởng, nó toàn thân phiến lá đã rơi sạch, một lần nữa mọc ra từ phiến lá cùng trước kia hình dáng tương tự, lại có màu tím diệp mạch.

Phiến lá xanh biếc, giống như ngọc bích điêu khắc mà thành giống nhau.

Mà đằng điều cũng bắt đầu một lần nữa sinh trưởng, mặt ngoài phiếm một loại nhàn nhạt tử sắc quang trạch.

Vốn là chỉ có ba mươi trượng đằng điều, hiện tại một hơi dài đến sáu mươi trượng! Hơn nữa thô liễu gần một nửa. Kiêu đằng tựa hồ hết sức vui mừng, giản ra thân thể của mình không ngừng lắc lư, hướng Hồng Vũ gật đầu trí kính.

Rồi sau đó, nó hướng xuống đất hung hăng vừa kéo, đùng một tiếng trên mặt đất nứt ra rồi một đạo lớn lên ba trăm trượng khổng lồ cái khe, sâu đạt một trượng!

Kiêu đằng lại là mạnh mẽ vừa chuyển, phiến lá tựa như từng đạo đao phong, ào ào nữa nữa đem cái khe hai bên nham thạch cắt gọt thành thạch phấn!

Hồng Vũ giật mình, trăm triệu không nghĩ tới này một tia Cửu Tang huyết mạch, cư nhiên như thử cường đại! Kiêu đằng bản thân cấp bậc đã vô cùng cao liễu, muốn cho kiêu đằng hoàn thành huyết mạch tiến hóa vô cùng khó khăn, cần giống như trước cấp bậc rất cao vật phẩm —— hiển nhiên này một

tia Cửu Tang huyết mạch so sánh với Hồng Vũ dự liệu còn muốn trân quý.

“Hừ!” Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm truyền đến: “Tiểu tử ngốc, lần này là ngươi vận khí tốt. Trong huyết mạch học vấn vô cùng thâm ảo, như ngươi vậy tự cho là đúng nhận định đồng chúc tính huyết mạch có thể dung hợp, quả thực là… Ngu xuẩn không thể thành! Có thể thành công, hoàn toàn là tiểu tử ngươi vận khí tốt, cộng thêm kiêu đằng bản thân cũng rất cường hãn. Ngươi sau này hay là hảo hảo nghiên cứu một chút huyết mạch, không bao giờ… nữa muốn loại này to gan lớn mật chuyện tình liễu…”

Hồng Vũ căm tức: “Ta hướng ngươi thỉnh giáo ngươi vừa không nói cho ta!”

Thất Tịch Kiếm Linh lập tức nói: “Bổn tọa nghĩ đến vui với giúp người, chẳng qua là bổn tọa hiện tại trạng huống thật sự không tốt, không thể nói nói chuyện quá nhiều, nếu không sẽ tiêu tán, ngươi muốn thỉnh giáo, vốn cần bổn tọa tự thân có thể gắn bó đi xuống mới đúng chứ?”

Hồng Vũ cảm giác một trận vô lực: “Chính là muốn tiền quá!”

“Bổn tọa đây là vì tốt cho ngươi…” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 19 : Huyết mạch bí mật (hạ)

Hồng Vũ tất cả về huyết mạch kiến thức, phần lớn là cùng hoang thú có liên quan, rồi sau đó đi tới Hà Tả đại lục, tiếp xúc đến liễu một chút Nhân Tộc huyết mạch kiến thức, nhưng đi tới hiện tại cũng không có tạo thành một hệ thống thể hệ. Hắn không thể làm gì khác hơn là "Ủy khúc cầu toàn" giao ra liễu sáu ngàn lượng mỏ tinh sau, cuối cùng là từ Thất Tịch Kiếm Linh trong miệng, chiếm được huyết mạch kiến thức trụ cột toàn bộ nội dung. Hồng Vũ dở khóc dở cười: "Này học phí tốt quý!" Huyết mạch lực đến từ chính Tiên Thiên, đại thời xa xưa đời sinh linh cùng thiên địa cùng nhau ra đời, độc nhất vô nhị, trong huyết mạch cất dấu đông đảo cùng cái thế giới này tương quan quy tắc năng lực, cho nên huyết mạch lực quy tắc vô cùng cao, so sánh với cái thế giới này bổn nguyên quy tắc hơi thấp một tầng mà thôi.

Mà huyết mạch trải qua vô số đời truyền thừa, càng ngày càng mảnh mỏng, muốn thức tỉnh trong đó năng lực cũng là càng thêm khó khăn.

Thất Tịch Kiếm Linh thu Hồng Vũ sáu ngàn lượng mỏ tinh "Học phí" giảng giải đứng lên cũng là tận chức tận trách, nhưng là chỉ nói trụ cột nhất bộ phận, muốn cao cấp hơn, xin lỗi, còn phải bỏ tiền.

Hồng Vũ không thể không tiền, nhưng là trụ cột nhất kiến thức hắn cũng muốn bỏ chút thời gian thông hiểu đạo lí, muốn đem những cơ sở này lao cố, sau đó lại tiến thêm một bước nghiên cứu.

Cứ như vậy, năm ngày sau đó Hồng Vũ rốt cục hiểu rõ liễu tất cả trụ cột kiến thức, vừa giao ra liễu một vạn hai ngàn hai mỏ tinh sau, học được liễu về huyết mạch trích cùng chiết xuất kiến thức.

Kết hợp Hồng Vũ vốn là đối với hoang thú huyết mạch một chút giải, hắn đối với huyết mạch vô cùng nhiều biết càng thêm rõ ràng liễu.

Rồi sau đó hắn vừa giao ra liễu tương đối số lượng mỏ tinh sau, ở Tịch Diệt cổ giới trong tao ngộ một người khác viễn cổ bộ tộc Chu Điểu.

Chu Điểu là một loại bán thần thú, huyết mạch hẳn là lai nguyên ở đại thời xa xưa đời một vị cường đại thần thú. Hồng Vũ hữu dụng ba ngày thời gian, qua cửa liễu cái này Bộ Lạc, chiếm được một tia Chu Điểu huyết mạch.

Hồng Vũ bây giờ đối với cho huyết mạch đã coi như là tương đối hiểu rõ… Dĩ nhiên ở Thất Tịch Kiếm Linh trong miệng, hắn chỉ có thể coi là là nhập môn… Chu Điểu Bộ Lạc ra hiện tại "Chuyển Sơn" lúc trước, hiển nhiên nói rõ ở thời xa xưa đời, Chuyển Sơn huyết mạch cấp bậc còn đang Chu Điểu trên. Đây cũng là một bởi vì truyền thừa đích niên đại vô cùng rất xa, huyết mạch mỏng manh sau suy yếu ví dụ chứng minh.

Từ Chu Điểu Bộ Lạc giết sau khi đi ra, Hồng Vũ tính một cái thời gian, vừa lúc nửa tháng liễu, thản nhiên triệt hồi liễu trong phòng trận pháp, từ nhỏ trong viện đi ra.

Viện môn vừa mới mở ra, cọ một đạo hắc ảnh chui lên!

Hồng Vũ không chút lưu tình một kích trào ra.

Lúc trước hắn có thể một kiếm chết ngay lập tức Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ liễu, hiện tại mặc dù không có xử dụng kiếm, nhưng là gần ở Tịch Diệt cổ giới trong rèn luyện thu hoạch khổng lồ, một kích kia thập phần cường đại, bóng đen kia hét thảm một tiếng bay rớt ra ngoài, phác thông một tiếng lại một lần tiến vào trong ao sen.

"Rầm…"

Một trận tiếng nước chảy, chật vật không chịu nổi Kỷ Lập Đan từ trong ao sen dụng cả tay chân leo ra, không kịp xóa đi trên mặt nước bùn, tựu lấy lòng lộ ra một thật to nụ cười: "Hắc hắc, hắc hắc, huynh đệ không nên hiểu lầm, ta không có ác ý."

Hồng Vũ nói: "Ngươi cũng không phải sợ, ta không phải là cái gì người tốt."

Kỷ Lập Đan sửng sốt một chút, rất nhanh nhếch lên ngón tay cái: "Huynh đài quả nhiên người phi thường!"

Hắn hấp tấp chạy đến Hồng Vũ bên cạnh, dọc theo đường đi nhân tiện đem mặt thượng nước bùn lau khô liễu, dọa Hồng Vũ vừa nhảy, hắn chưa từng thấy qua trên mặt dán lên nước bùn Bỉ Kiền sạch thời điểm còn anh tuấn người!

Hắn cũng nhịn không được nhếch lên ngón tay cái: "Tiên sinh cũng người phi thường a!"

"Xấu hổ xấu hổ!" Kỷ Lập Đan vừa chắp tay: "Tại hạ Kỷ Lập Đan, không biết huynh đài có cần hay không người hầu làm việc lặt vặt? Tại hạ coi như cơ trí, ở Thiên Cơ thành trong coi như có mấy phần tính tôi, năng lực làm việc khá lắm, nguyện ý cung huynh đài ra roi."

Kỷ Lập Đan vẫn chờ ở phía ngoài, này chừng mười ngày, hắn ngay cả tu luyện cũng chẳng quan tâm liễu, một lòng một dạ chờ Hồng Vũ đi ra ngoài giúp hắn tiến cử vị kia "Đại sư".

Hồng Vũ ở bên trong thoải mái nhàn nhã, hắn ở bên ngoài trăm trảo cong tâm.

Thật vất vả Hồng Vũ đi ra ngoài, Kỷ Lập Đan nơi nào còn lo lắng cái gì tiết tháo?

Mấy ngày qua cả Cần Thiện Đường mọi người biết Kỷ Lập Đan chờ ở Hồng Vũ ngoài cửa, nói coi như là để cho người tán dương đích tình thánh cũng không có như thế si mê, cho nên tất cả mọi người tò mò, mỗi lần đi ngang qua thời điểm, cũng muốn thuận đường liếc mắt nhìn.

Hôm nay vừa lúc có mấy người từ nơi này đi ngang qua, nghe được Kỷ Lập Đan lại nguyện ý cho Hồng Vũ làm người hầu! Mọi người cả kinh phun ra đầu lưỡi: Đây là chúng ta Cần Thiện Đường người thứ nhất, Thanh Dương huyết mạch thức tỉnh người không!

Kỷ Lập Đan bình thời đối với người lãnh đạm, cùng người khác cũng không còn cái gì tiếng nói chung, khó tránh khỏi làm cho người ta một loại cao ngạo ấn tượng. Cùng trước mắt đối với Hồng Vũ nịnh hót thái độ vừa so sánh với so sánh, người tốt tương phản quá lớn!

Hồng Vũ nghi hoặc nhìn hắn: "Có chuyện gì, kính xin nói thẳng."

Kỷ Lập Đan còn chưa kịp nói, chỉ nghe thấy một bên truyền đến Kỷ Tần gầm lên giận dữ: "Hồng Vũ, ngươi rốt cục đi ra! Chừng, bắt lại cho ta!"

Kỷ Tần âm thầm phái người ngó chừng sân này, Hồng Vũ vừa ra tới tự nhiên có người phi báo cho hắn. Kỷ Tần lập tức giết đem tới đây, hắn biết rồi Hồng Vũ ở gia tộc Từ Đường ngoài chiến tích, không dám một người tới đây, đặc biệt từ Kỷ Ngận Hải nơi đó điều tạm liễu hai đại Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, thời khắc ở Cần Thiện Đường bên trong chờ chực, hôm nay rốt cục phái lên công dụng.

Hai đại Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh đang muốn tiến lên, hừ lạnh một tiếng truyền đến, thanh âm kia giống như là băng châm giống nhau, đâm thấu màng nhĩ, tốc hành đại não! Hai đại Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh nhất thời không thể động đậy, Từ Uyển Như lạnh nhạt đi tới.

Nàng xem thấy Kỷ Tần, thẩm vấn nói: "Kỷ Tần, hôm nay là gia tộc huyết mạch kiểm tra đo lường cuộc sống, ngươi chẳng lẽ không biết?"

Kỷ Tần vỗ ót, giả vờ ngây ngốc: "Ai nha, ngươi nhìn ta, bận quá liễu, đem chuyện trọng yếu như vậy cấp quên mất liễu."

"Huyết mạch kiểm tra đo lường chính là gia tộc trọng yếu nhất, bất kể có chuyện gì, cũng muốn làm cho này chuyện nhường đường. Hồng Vũ chính là tham gia huyết mạch kiểm tra đo lường người, ta trước mang đi, có chuyện gì sau này hãy nói!"

Huyết mạch thức tỉnh quan hệ lấy gia tộc tồn vong cùng phát triển, cho nên huyết mạch kiểm tra đo lường chính là từng cái gia tộc là tối trọng yếu nghi thức. Ở huyết mạch giám sát ngày này đuổi bắt tham gia huyết mạch kiểm tra đo lường gia tộc đệ tử, tuyệt đối là nếu bị trừng phạt đắc tội được. Kỷ Tần hiển nhiên là ở chống chế, nhưng là hắn đã mình quên mất, Từ Uyển Như cũng cầm hắn không có biện pháp. Từ Uyển Như mang đi Hồng Vũ: "Đi theo ta." Kỷ Lập Đan nơi đó chịu thả hắn đi? Vội vàng đuổi theo tới: "Ta là Hồng Vũ thiếu gia người hầu."

Từ Uyển Như dĩ nhiên biết Kỷ Lập Đan, khác biệt nhìn hắn: "Kỷ Lập Đan chớ hồ nháo, ngươi rốt cuộc muốn làm gì?"

Kỷ Lập Đan đối mặt Từ Uyển Như, cũng không dám giả ngây giả dại, cười hì hì nói: "Ta nghĩ xin Hồng Vũ thiếu gia giúp ta tiến cử một chút cải biến tiểu viện kia trận pháp đại sư."

Hồng Vũ rốt cuộc hiểu rõ, nguyên lai là vì cái này.

"Không cần, một mình ngươi từ từ nghiên cứu sao." Hắn vừa nói, tiện tay huy vũ mấy cái, võ khí quang mang chớp thước, che dấu rất nhiều rất nhỏ động tác.

Kỷ Lập Đan nhìn lại hướng này tòa tiểu viện, thiếu chút nữa nhảy dựng lên: "Vừa đổi đi trở về! Của ta lão thiên, đây là làm sao bây giờ đến!"

Hắn nắm mình vốn là tựu thưa thớt khô vàng đầu tóc, vừa kéo liễu không ít. Hắn tỉ mỉ quan sát, thật lâu ta đây hay là không hiểu được, nhất thời vẻ mặt đưa đám: "Bị hãm hại rồi, bị hãm hại rồi, cái này hơn nghiên cứu không ra được, không được, nhất định phải cuốn lấy Hồng Vũ thiếu gia…" Hắn phát chân chạy như điên, đuổi theo Hồng Vũ. Hồng Vũ đi theo Từ Uyển Nhiên phía sau, đi tới Cần Thiện Đường cửa, xe ngựa ở nơi đâu chờ chực. Kỷ Kiêu cầm trong tay roi ngựa, ngồi ở xe thượng, thấy Hồng Vũ tới khẽ mỉm cười.

Hồng Vũ lên xe ngựa thuận miệng trêu đùa: "Mấy ngày không thấy, ngươi cũng là nhiều hấp dẫn liễu."

Kỷ Kiêu khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng, trong lòng mỹ mỹ, trong tay roi ngựa huy vũ đứng lên cũng lướt nhẹ liễu không ít, người kéo xe sáu đầu súc thủ ít bị không ít khổ.

Huyết mạch thức tỉnh cũng không ở gia tộc trong đường, mà là đang Thiên Cơ thành ngoài một ngọn núi lĩnh thượng. Thiên Cơ thành khổng lồ, muốn ra khỏi thành lộ trình khá dài. Trên xe ngựa liễu phong bế nhanh chóng lối đi, lập tức chạy như điên, so sánh với Hồng Vũ một ít thế công cụ giao thông tốc độ nhanh hơn.

Mấy cái canh giờ sau mới ra khỏi Thiên Cơ thành, hướng trong núi đi.

Thiên Cơ thành chung quanh vùng núi, núi đại rãnh sâu, rừng cây rậm rạp. Bên trong hoang thú thường lui tới hết sức nguy hiểm.

Kỷ gia đặc biệt kế hoạch, mấy cái thương đạo chung quanh hoang thú cũng bị quét dọn sạch sẻ, hơn nữa có chiến đội trú trát, định kỳ càn quét, lấy bảo đảm thương lộ thông suốt. Nhưng là trừ những thứ này khu vực, những địa phương khác không cho phép tự tiện chặt cây cây cối, nhất định phải bảo đảm thảm thực vật, nói như vậy mới có thể có hoang thú sinh tồn. Cho Kỷ gia đệ tử một lịch lãm nơi.

Mà ở Thiên Cơ thành Tây Bắc trên phương hướng, có một khu vực chính là cấm địa, cho dù là Kỷ gia người không có được cho phép cũng không đúng tiến vào. Này một mảnh khu vực, bị một ngọn khổng lồ trận pháp phong ấn, Từ Uyển Như mang theo Hồng Vũ cùng Kỷ Kiêu tới đây, ở lối vào bị cẩn thận kiểm tra sau mới cho đi.

Khoảnh khắc đến gần này một mảnh khu vực, Hồng Vũ cũng cảm giác được hoàn cảnh nơi này có chút dị thường. Chờ tiến vào trong đó, theo ngay trung ương một ít con rộng rãi đá phiến đại đạo đi mấy dặm, hắn mới bừng tỉnh đại ngộ, nơi này địa tâm nguyên từ lực phá lệ cường đại.

Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm vang lên: "Thương Lê Cổ Triều thức tỉnh huyết mạch kỹ thuật, trọng yếu năng lượng chính là địa tâm nguyên từ lực. Lấy đại hình Huyền Binh ngưng tụ địa tâm nguyên từ lực, hóa thành so sánh với đầu cọng tóc còn muốn mảnh năng lượng ti, trêu chọc trong cơ thể huyết mạch, gấp rút phát huyết mạch thức tỉnh." Hồng Vũ tỏ vẻ hiểu rõ. Tiếp tục đi đến bên trong đi hơn mười dặm, tiến vào một ngọn hồ lô hình dạng trán núi, bên trong hết sức rộng rãi, không biết bị Kỷ gia khai phá liễu bao nhiêu năm, trước mặt của dùng một loại cây đay sắc nham thạch cửa hàng bằng phẳng, các loại vật kiến trúc san sát nối tiếp nhau, ngay trung ương thì có một ngồi đài cao, dùng trân quý đen nguyên thạch kiến tạo mà thành, trên đài cao có một cái lối đi, tốc hành phía sau trên vách núi đá một ngọn đại động. Cửa động điêu khắc các loại đồ án, lộ ra vẻ hết sức tang thương cổ xưa.

Từ Uyển Nhiên dẫn Hồng Vũ đi tới dưới bệ đá mặt trên quảng trường, đã có mấy trăm tên mười sáu tuổi thiếu niên đứng ở nơi đó lẳng lặng chờ chực.

Từ Uyển Như thấp giọng nói: "Chỉ có lúc này, mới thật sự là công bình. Huyết mạch thức tỉnh, người người cơ hội ngang hàng. Ngươi đi qua đi, chúng ta cũng vô lực chiếu cố ngươi cái gì."

Hồng Vũ gật đầu, vừa hướng vừa lo lắng lo sợ Kỷ Kiêu khẽ mỉm cười, ngẩng đầu mà bước đi vào liễu chúng thiếu niên trong.

Đài cao bên trái cách đó không xa, có khác một ngọn cao hơn hình chữ nhật ban công, Kỷ Ngận Thiên chờ gia tộc bô lão cũng ngồi ở trong đó, Từ Uyển Nhiên mang đến Hồng Vũ sau, liền đi qua bẩm báo.

Kỷ Ngận Thiên nhàn nhạt gật đầu, chẳng qua là tỏ vẻ biết rồi. Nội tâm của hắn quấn quýt, sợ rằng chỉ có mình hiểu. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 20 : Nguyên từ xạ tuyến

Ban công phía sau, phu nhân đang ngồi ở một ngọn trong lương đình, trước mặt bày đầy mới mẻ dưa và trái cây, nàng lão nhân gia có két có vị ăn, Hồng Vũ ở Cần Thiện Đường bên trong mỗi tiếng nói cử động đều có người hướng nàng bẩm báo, phu nhân nhưng là hồi hộp. Mình ngoại tôn quả nhiên bất phàm! Kỷ Cấn Hải ngươi lão hồ đồ đản, còn muốn trêu đùa ta ngoại tôn? Như thế nào? Lấy hôi đầu thổ kiểm sao? Xem một chút, ngay cả Kỷ Lập Đan cũng không phải là ta ngoại tôn đối thủ, Kỷ Cấn Ngôn cũng cam bái hạ phong, hắc hắc!

Lúc này thấy trượng phu như cũ băng bó một tờ giấy mặt, phu nhân tức giận hừ một tiếng: "Đây cũng là một lão hồ đồ đản!"

Mắt thấy này đến xế chiều, mặt trời độc nhất lạt thời điểm, phu nhân xem một chút mặt trời, vội vàng đau lòng phân phó: "Mau cho ta ngoại tôn đưa một thanh che nắng tán đi, còn có, những thứ này nước trái cây cho hắn cầm một chút đi, khác phơi hư ta bảo bối ngoại tôn…"

Phía sau cái kia danh thiếp thân thị nữ cười khổ nói: "Phu nhân, Tôn thiếu gia cũng là Tam Phẩm Hiển Thánh tu vi, điểm này độc dương coi là cái gì."

Phu nhân sâu kín thở dài: "Ta người nữ kia mà còn đang chịu khổ, ta đây không phải là nghĩ tới, đừng làm cho ta ngoại tôn nữa chịu khổ sao."

Nàng khoát khoát tay: "Thôi, là ta xử trí theo cảm tính, đối với hắn như vậy không tốt. Người bên cạnh có dùng cổ quái ánh mắt nhìn."

Hồng Vũ đứng ở trong đội ngũ, bởi vì Thiên Cơ thành khoảng cách nơi này quá xa, cho nên mặc dù nói hôm nay là huyết mạch kiểm tra đo lường cuộc sống, trên thực tế chân chính nghi thức bắt đầu, là ở ban đêm.

Hồng Vũ xem một chút người chung quanh, mọi người vẻ mặt khẩn trương, ánh mắt không có chút nào giữ lại bại lộ nội tâm thấp thỏm.

Hắn không nhịn được thấp giọng lầm bầm lầu bầu: "Cũng rất lo lắng a."

Bên cạnh một cùng năm nào tuổi xấp xỉ, cũng giống nhau vẻ mặt khẩn trương thiếu niên miễn cưỡng cười một tiếng, nói: "Đang mang cả tiền đồ, ai có thể không thấp thỏm?"

Hồng Vũ cười một tiếng, đối với thiếu niên này có chút hảo cảm: "Ta tên là Hồng Vũ, huynh đài đại danh?"

Người nọ một chắp tay: "Ta tên là Kỷ Dương." Hắn cũng cười cười: "Hi vọng sau ngày hôm nay, có thể đổi tên Kỷ Lập Dương."

Hai người hàn huyên, chung quanh thiếu niên tất cả cũng nghĩ giảm bớt một chút khẩn trương cảm xúc, rối rít gia nhập vào. Mặc dù mọi người cũng không có bao nhiêu cùng chung đề tài, theo lời không có gì hơn là đối với huyết mạch thức tỉnh kỳ vọng, nhưng là như cũ rất có lợi cho buông lỏng tâm tình.

Đợi đến mặt trời mau xuống núi thời điểm, cuối cùng một chiếc đắt tiền xe ngựa nhanh chóng mà đến, phía trước có bốn chiếc xe ngựa mở đường, phía sau còn có bốn cỗ xe áp trận.

Các thiếu niên trong mơ hồ một trận xôn xao, tựa hồ mọi người biết là ai tới, cũng lộ ra một tia kiêng kỵ cùng hướng tới vẻ.

Xe ngựa cửa xe mở ra, Kỷ Lân đi ra, ngẩng đầu mà bước, thần thái tự, không có đem mặt khác người thả ở trong mắt, đi tới trên quảng trường, một mình một người đứng ở một chỗ. Bên cạnh hắn người tự động tránh ra liễu một trượng đất trống.

Hồng Vũ âm thầm một cái cười lạnh.

Kỷ Lân đến sau, lần này Kỷ gia tham gia huyết mạch kiểm tra đo lường một ngàn sáu trăm tên thiếu niên đã toàn bộ đến đông đủ, một tiếng hùng hậu xa xưa tiếng chuông vang lên,

mọi người nhất thời túc mục. Đây là Kỷ gia là tối trọng yếu nghi thức, tất cả nhân vật trọng yếu toàn bộ trình diện.

Một gã Kỷ gia trưởng lão đứng dậy đi tới trên đài cao, đảm nhiệm người điều khiển chương trình, trung khí mười phần cao giọng tuyên bố huyết mạch kiểm tra đo lường nghi thức bắt đầu. Rồi sau đó gia chủ Kỷ Cấn Thiên tự mình lên đài, miễn cưỡng mọi người. Sau đó lại có đang làm nhiệm vụ trưởng lão tuyên đọc liễu nghi thức các loại yêu cầu cùng cấm kỵ. Này một đốt, chỉ có Hồng Vũ thật tình đang nghe, bởi vì những người khác đã sớm nhớ kỹ trong lòng, đại khái từ lúc còn nhỏ bắt đầu, sẽ gãy có trong nhà trưởng bối đang cùng bọn họ phản phục cường điệu cái này huyết mạch kiểm tra đo lường nghi thức.

Mắt thấy sắc trời đã đen, phía trước ngắn gọn cũng rất cần thiết trình tự hoàn thành, người điều khiển chương trình trưởng lão vung tay lên: "Chư vị, các ngươi cũng là gia tộc tương lai hi vọng, gia tộc tương lai thịnh vượng gánh nặng rơi vào các ngươi đầu vai! Cũng mời vào đi đi!"

Hắn ở trên đài cao triệt thoái phía sau vừa, khoa tay múa chân liễu một ra dấu tay chỉ hướng liễu đài cao phía sau cái kia một cái lối đi. Lối đi cuối là ngọn núi kia động, huyết mạch kiểm tra đo lường là ở chỗ này mặt tiến hành.

Các thiếu niên mặc dù không ngừng ở trong lòng đối với mình nói muốn trấn định, nhưng là lại như cũ không khỏi khẩn trương, mọi người mặc dù cũng biết sớm đi vào muộn đi vào cũng là một hiệu quả, nhưng như cũ phía sau tiếp trước.

Một bên có các quản sự đi lên duy trì trật tự, thông qua này tòa đài cao thời điểm, lại có mười mấy tên quản sự nghiệm minh chính bản thân, để ngừa bị lẫn vào tới làm phá hư.

Dần dần địa đến phiên Hồng Vũ, trải qua sau khi kiểm tra để hắn đi qua, hắn xen lẫn trong trong dòng người, đi vào trong sơn động.

Sơn động chiều cao trăm trượng, chiều rộng hơn ba trăm trượng, hơn một ngàn người đứng ở bên trong rất rộng nới lỏng. Thạch bích chung quanh có khổng lồ đồng đèn chiếu

sáng, mọi người im lặng đứng ở chỗ này, phần lớn nhắm mắt dưỡng thần, điều chỉnh của mình trạng thái, mặc dù như thế, trong lòng thấp thỏm nhưng càng thêm mãnh liệt liễu.

Kỷ Dương còn đứng khi hắn bên người, Hồng Vũ không nhịn được hỏi: "Như thế này nghi thức trong, như thế nào mới có thể coi như là thức tỉnh rồi huyết mạch?"

Kỷ Dương giải thích: "Ta nghe các tiền bối đã nói, một khi nghi thức bắt đầu, sẽ phải trầm xuống tâm, làm hết sức đi đến quan tưởng trầm tư lực lượng của mình bổn nguyên. Ở nơi này trong quá trình, trong đầu có thể sẽ có các loại hỗn độn huyễn tượng. Nếu như lúc này có một chỉ Hỏa Điểu hướng ngươi đánh tới, vậy thì nói rõ ngươi có Hỏa Điểu huyết mạch tiềm chất, kế tiếp sẽ phải làm hết sức đem này chỉ Hỏa Điểu dung nhập vào tự thân. Quá trình này cũng trọng yếu phi thường, chỉ cần thành công, là có thể thức tỉnh Hỏa Điểu huyết mạch.

Từng có rất nhiều tiền bối, rõ ràng quan tưởng đến Hỏa Điểu, nhưng bởi vì một kích động, bỏ lỡ tốt nhất dung hợp thời cơ, cho nên không có thể thức tỉnh huyết mạch, chỉ có thể cả đời thương tiếc.

Dùng cái này loại suy, nếu như là một vị Cự Nhân, đó chính là Chuyển Sơn huyết mạch, nếu như là một người ngọc đó chính là Ngọc Xích huyết mạch, nếu như là một vị quân vương bộ dáng chính là nhân vật, đó chính là nhất hiếm thấy Thanh Dương huyết mạch!"

Hồng Vũ gật đầu, Kỷ Dương được không tàng tư, hiển nhiên là thẳng thắng người.

Trên mặt đất giống như bàn cờ giống nhau bị phân chia thành mọi người phương cách, tất cả thiếu niên cũng sau khi đi vào, mỗi người đứng ở một phương cách bên trong, lẫn nhau trong lúc khoảng cách cố định, rồi sau đó chỉ nghe thấy phía trước niên kỉ trường quản chuyện một tiếng quát mắng: "Chú ý! Nghi thức sắp bắt đầu!"

Vốn là ở chỗ này duy trì trật tự các quản sự lục tục lui ra. Khổng lồ bên trong sơn động chỉ còn lại có một ngàn hơn sáu trăm tên thiếu niên, sau đó cửa động cửa đá ùng ùng rơi

xuống, rơi trên mặt đất thời điểm, phát ra nhất thanh muộn hưởng, cả sơn động khẽ lay động xuống.

Nhưng ngay sau đó, đồng xanh đèn một chiếc một chiếc dập tắt. Bên trong động đen nhánh một mảnh.

Nhưng là không có một người phát ra âm thanh, chỉ có thể nghe thấy mọi người bởi vì khẩn trương mà trở nên dồn dập hô tức thanh.

Tư ——

Bỗng nhiên một tiếng trách vang, đỉnh thượng, trên vách động, trên mặt đất, có vô số cực kỳ nhỏ màu lam xám ánh sáng bắn tới, đúng như là Thất Tịch Kiếm Linh theo như lời, những thứ này ánh sáng vô cùng thật nhỏ, nhanh chóng mà thác loạn, lẫn nhau lần lượt thay đổi, phản phục quét qua liễu tất cả thiếu niên.

Mọi người nhất thời cảm thấy một trận ngày yên tĩnh xoáy địa chuyển, không tự chủ được tất cả đều tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Những thiếu niên này trong, bất phàm thiên tài, có chút thậm chí cùng Hồng Vũ là một cấp bậc chính là! Nhưng là tất cả mọi người cũng té trên mặt đất, duy chỉ có Hồng Vũ đứng ở tại chỗ không nhúc nhích.

Ở nơi này chút ít nguyên từ xạ tuyến yếu ớt quang mang dưới, Hồng Vũ thấy chung quanh thiếu niên mọi người hai mắt nhắm nghiền, vẻ mặt thống khổ, tựa hồ là đang cùng thứ gì tranh đấu.

Kỷ Dương gục khi hắn bên cạnh, hai đấm chặc nắm, khẽ nhíu mày, không biết có phải hay không là quan tưởng xảy ra điều gì.

Hồng Vũ im lặng không lên tiếng địa bàn đầu gối ngồi xuống, sau đó hai mắt nhắm lại bắt đầu quan tưởng trầm tư.

Hưng phấn két ——

Trách vang không ngừng, những thứ kia nguyên từ xạ tuyến như cũ không ngừng mà của mọi người trên người thiếu

niên qua lại bắn càn quét, kích thích bọn họ huyết mạch chỗ sâu lực lượng.

Trong đó, một đạo nguyên từ xạ tuyến từ Hồng Vũ trên người quét qua, chợt thật giống như phát hiện cái gì, một lần nữa vòng trở lại, hoàn toàn ngưng tụ khi hắn trên người!

Thương Lê Cổ Triều kích thích huyết mạch lực phương pháp, là dùng nguyên từ xạ tuyến trêu chọc trong cơ thể huyết mạch —— là trêu chọc, mà không phải chiếu xạ! Bởi vì cơ hồ không có một người nào, không có một cái nào mười sáu tuổi thiếu niên có thể chịu đựng được như thế mãnh liệt nguyên từ xạ tuyến chiếu xạ, hội này đối với thiếu niên thân thể tạo thành không thể nghịch chuyển thương tổn!

Nhưng là Hồng Vũ ở nơi này một đạo nguyên từ xạ tuyến chiếu xạ dưới nhưng vẫn không nhúc nhích, thậm chí ngay cả đám ti thần sắc thống khổ cũng không có!

Chợt điều thứ hai nguyên từ xạ tuyến bị "Hấp dẫn" tới đây, két một tiếng chiếu xạ ở Hồng Vũ trên người.

Rồi sau đó là đạo thứ ba, đạo thứ tư, đệ ngũ đạo…

Màu lam xám nguyên từ xạ tuyến càng ngày càng nhiều, dần dần địa Hồng Vũ chung quanh chi chít tất cả đều là loại này xạ tuyến, đưa biến thành một màu lam xám quang cầu!

Ước chừng một nén nhang thời gian sau, cả bên trong sơn động tất cả nguyên từ xạ tuyến toàn bộ bị Hồng Vũ hấp dẫn tới đây, phóng ở trên người của hắn.

Mà ở bên ngoài sơn động, Kỷ Cấn Thiên đám người ngồi ở đó một ngọn ban công thượng, lẳng lặng địa chờ chực lần này huyết mạch kiểm tra đo lường kết quả, trong lòng mang theo một tia mong đợi: Có thể hay không ra biên một Thanh Dương huyết mạch? Có thể hay không nhiều ra mấy Chu Điểu huyết mạch?

Một gã quản sự đầu đầy mồ hôi, thở hồng hộc xông lên: "Gia chủ! Việc lớn không tốt, kích thích huyết mạch đại hình Huyền Binh bỗng nhiên nguyên có thể tổn hao nhiều, chúng ta lúc trước chuẩn bị mười vạn lượng mỏ tinh, vốn là có thể thi

hành ba lần huyết mạch kiểm tra đo lường, nhưng là bây giờ nhìn lại, một lần kiểm tra đo lường cũng không đủ a!"

Bao gồm Kỷ Cấn Thiên ở bên trong, tất cả trưởng lão thất kinh, tất cả đều đứng lên: "Ngươi nói cái gì! Chuyện gì xảy ra! Đừng động tới nhiều như vậy liễu, nhanh đi kiếm mỏ tinh!"

Một khi nghi thức thất bại, này một ngàn sáu trăm tên thiếu niên tựu toàn bộ không cách nào thức tỉnh huyết mạch, đây đối với Kỷ gia mà nói, tuyệt đối là một không thể thừa nhận tổn thất!

Mọi người rối rít mở ra của mình trữ vật Huyền Binh, sưu tầm mỏ tinh, chẳng qua là các trưởng lão tựu thấu đi ra ngoài mười lăm vạn hai mỏ tinh, đưa tiễn đi sau chốc lát, tên kia quản sự trên đầu mồ hôi nhiều hơn đã chạy tới: "Gia chủ, hay là chưa đủ!"

"A —— "

Lần này tử, tất cả mọi người luống cuống, rốt cuộc chuyện gì xảy ra? !

Bên trong sơn động, những thứ kia màu lam xám xạ tuyến tựa hồ cùng Hồng Vũ so sánh lên sức lực, càng ngày càng sáng ngời, càng ngày càng thô to, Hồng Vũ ngồi thẳng trong đó, tựa như một tôn cổ xưa thần minh, dần dần, tựa hồ có một cổ có thể cắn nuốt thiên địa khí thế từ trong cơ thể hắn thức tỉnh… Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 21 : Cái gì vị? (thượng)

Sơn động bên cạnh có một đang lúc nhỏ hẹp thạch thất, mấy tên Kỷ gia quản sự là ngồi ở bên trong, giống như là ngồi ở một cụ khổng lồ khôi giáp trong.

Nơi này chính là dùng để kích hoạt huyết mạch đại hình Huyền Binh thao tác thất, Kỷ Cấn Thiên mang theo đông đảo trưởng lão bước nhanh xông tới, một đôi mắt hổ trong ẩn hàm tức giận cùng lo lắng: "Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Thao tác trong phòng, chính diện có mấy người cột sáng, chia ra đại biểu bất đồng đắc ý nghĩa. Nhất bên phải một ít cái màu xanh biếc đại biểu đại hình Huyền Binh còn thừa lại nguyên có thể —— mắt thấy cái này muốn tới rốt cuộc. Bên trái nhất cái kia một cây màu lam xám, đại biểu nguyên từ xạ tuyến trước độ, đã tiêu thăng đến đỉnh cao nhất.

Kỷ Cấn Thiên vừa nhìn thấy tình huống như thế, cũng không kịp nói thêm cái gì liễu, lập tức vung tay lên, phía sau một gã trưởng lão đem mới vừa thấu ra tới mười hai vạn lượng mỏ tinh toàn bộ vùi đầu vào liễu một bên Huyền Binh lò luyện trong, một ít cái màu xanh biếc cột sáng rốt cục từ từ tăng trở lại.

Tất cả mọi người thở phào nhẹ nhõm.

Mấy tên quản sự cuống quít quỳ xuống tới: "Gia chủ đại nhân, chúng ta cũng không rõ ràng, nguyên gốc cắt bình thường, lẽ ra một lần huyết mạch kiểm tra đo lường, tiêu hao mỏ tinh sẽ không vượt qua năm vạn hai, nhưng là hôm nay cũng không biết tại sao, đột nhiên trong lúc nguyên từ xạ tuyến nguyên có thể cường độ tự động điên cuồng gia tăng…"

Kỷ Cấn Thiên nhìn một chút bên cạnh một vị trưởng lão, hắn là trong mọi người nhiều tuổi nhất: "Theo ý ngươi, đây là chuyện gì xảy ra?"

Vị kia trưởng lão suy nghĩ một chút, trong mắt bỗng nhiên toát ra một cổ mong được vẻ: "Gia chủ, theo ta thấy này chưa

chắc là chuyện xấu. Nguyên từ xạ tuyến bỗng nhiên tăng cường, rất có thể chính là mặt xuất hiện nào đó cao đẳng huyết mạch đeo người, nguyên từ xạ tuyến tự động gia, chính là muốn kích hoạt loại này huyết mạch! Hơn nữa lần này nguyên từ xạ tuyến tiêu hao to lớn như thế, hiển nhiên cái loại nầy huyết mạch phi thường cường đại!"

Mọi người vừa nghe vui mừng quá đỗi: "Thật không?"

Vị kia trưởng lão gật đầu: "Có nên không sai, ta từng tại một quyển cổ xưa trong điển tịch đã từng gặp tình huống như thế."

Kỷ Cấn Thiên thần tình trên mặt lóe lên biến hóa mấy lần, rốt cục hạ quyết tâm: "Ngươi có mấy thành nắm chặc?"

"Sáu thành!"

Kỷ Cấn Thiên cắn răng một cái: "Tốt! Người, mở ra cho ta Huyền Binh chiếu hình!"

Loại này kích hoạt huyết mạch đại hình Huyền Binh, Hà Tả đại lục hiện tại cũng có thể chế tạo, nhưng là hiệu quả xa xa không bằng từ có chút phá toái văn minh di tích trong đào móc ra tới.

Kỷ gia dùng là này một chính là đào móc ra tới, năm đó vì tranh đoạt cái này Huyền Binh, Kỷ gia cùng khác Tam gia hung hăng đánh nhau chết sống liễu một phen, giao ra liễu thảm trọng thật nhiều, tạo liễu hai tử địch, mới cướp được cái này đại hình Huyền Binh.

Loại này bảo vật tất cả cũng là tự nhiên mình sử dụng tuổi thọ, mở ra chức năng càng nhiều, tiêu hao mỏ tinh càng nhiều, hơn nữa đối với tuổi thọ hao tổn càng lớn. Vì vậy hàng năm huyết mạch kiểm tra đo lường, trên thực tế Kỷ gia chẳng qua là sử dụng nguyên từ xạ tuyến chức năng, những thứ khác giống như dùng để thực lúc giám sát Huyền Binh chiếu hình, cũng là đóng cửa trạng thái.

Hiện tại vì làm rõ ràng bên trong rốt cuộc xảy ra chuyện gì, Kỷ Cấn Thiên quyết định bất kể thật nhiều, mở ra Huyền Binh chiếu hình.

Bên cạnh có trưởng lão chất vấn: “Gia chủ, mỏ tinh khan hiếm, nữa mở ra Huyền Binh chiếu hình…”

Kỷ Cấn Thiên không nói một lời lấy ra một quả đẳng cấp cao mỏ tinh —— này một quả chừng một trăm lượng, phiếm nồng nặc kim sắc quang mang, chống đỡ được với một loại mỏ tinh một vạn lượng!

Tên kia trưởng lão lập tức câm miệng. Đẳng cấp cao mỏ tinh tất cả mọi người có, chỉ bất quá không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, không bỏ được lấy ra thôi.

“Mở ra Huyền Binh chiếu hình!” Theo quản sự thi hành mệnh lệnh, bên trong thạch thất khác một bên trên vách tường, dần dần có một tấm thất thải quang mang hiện ra, rồi sau đó nhanh chóng ngưng tụ xoay tròn, biến thành một bức họa mặt.

Mọi người thấy rõ ràng sau, tất cả đều đem ánh mắt trừng được tròn căng, thật lâu cả bên trong thạch thất không có một người nói chuyện, rồi sau đó mọi người nhìn lẫn nhau, trăm miệng một lời nói: “Yêu nghiệt a!”

Nguyên từ xạ tuyến vốn là so sánh với đầu cọng tóc còn mảnh, nhưng là hiện tại Huyền Binh chiếu hình trong, hội tụ ở Hồng Vũ ngoài thân nguyên từ xạ tuyến, đã chừng cánh tay lớn bằng, khó trách mỏ tinh tiêu hao khổng lồ như vậy.

Hơn nữa tất cả nguyên từ xạ tuyến tất cả đều hội tụ ở Hồng Vũ trên người, những thứ khác thiếu niên thì cũng đã tê liệt ngã xuống ở trên mặt đất.

Đối với những thứ khác thiếu niên mà nói, huyết mạch của bọn hắn thức tỉnh như cũ đang tiếp tục, bởi vì nguyên từ xạ tuyến tăng cường đến trình độ như vậy sau, phóng xạ hướng chung quanh năng lượng, đã đầy đủ kích hoạt huyết mạch liễu.

“Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? !” Có người khiếp sợ.

Lúc trước vị kia trưởng lão kích động không thôi: “Ít nhất là thần vị huyết mạch! Gia chủ, chư vị, chúng ta Kỷ gia, rốt cục hữu thần vị huyết mạch liễu!”

…

Thiên Cơ thành trung, cao nhất thạch tháp trên. Cực lớn hình nỏ pháo pháo quản lại một lần nữa thành ăn cơm dã ngoại bàn, ba vị lão giả ngồi vây quanh, dọn xong ấm trà cùng chén trà.

Tóc ngắn lão giả ngẩng đầu vừa nhìn, nói: "Trong thánh địa nguyên có thể phóng xạ càng ngày càng mạnh liễu, các ngươi đoán được đáy là chuyện gì xảy ra?"

Cầu Nhiêm lão giả gãi gãi râu mép của mình: "Nơi này thấy không rõ lắm, chúng ta nhích tới gần một chút sao."

Theo những lời này, ba người phảng phất mượn tiền thiên địa một loại, thoáng qua trong lúc đến Thánh Địa bên cạnh một ngọn núi trên nóc.

Cát Y lão giả nâng chung trà lên, hơi có vẻ tiếc nuối: "Đáng tiếc chính là nơi này đích thiên địa nguyên khí quá mỏng manh liễu, này trà mùi vị không tốt."

Cầu Nhiêm lão giả hai mắt vừa lộn: "Ngươi nếu là không muốn uống tặng cho ta."

Cát Y lão giả vội vàng một ngụm uống sạch.

Tóc ngắn lão giả ánh mắt lại thủy chung ngó chừng trong thánh địa, con ngươi không ngừng mà lớn hơn thu nhỏ lại, mấy qua lại sau kinh ngạc há to miệng ba: "Hai người các ngươi lão già kia, mau nhìn rõ ràng!"

Hai lão kết thúc đối với chén trà tranh đoạt, cùng nhau nhìn về phía trong thánh địa.

Chỉ chốc lát sau hai tiếng kinh ngạc vang lên: "Đây là cái gì huyết mạch! ?"

…

Thao tác đại hình Huyền Binh các quản sự mồ hôi lạnh vừa rơi xuống: "Đại nhân, mỏ tinh hay là chưa đầy!"

Kỷ Cấn Thiên vừa móc ra ba đồng đẳng cấp cao mỏ tinh, sau đó nói: "Các ngươi tất cả cũng khác tàng tư liễu, lúc này quan hệ đến gia tộc tiền đồ, có cái gì thứ tốt cũng vội vàng lấy ra."

Một khi mỏ tinh tiêu hao hầu như không còn, mà huyết mạch kiểm tra đo lường nghi thức xác thực không có hoàn thành, bên trong tất cả thiếu niên đều muốn cả đời không cách nào thức tỉnh huyết mạch. Trưởng lão trong đúng là phân không có cùng phái, lẫn nhau trong lúc minh tranh ám đấu. Nhưng là này một ngàn sáu trăm tên thiếu niên trong, đều có bọn họ riêng của mình người, mặc dù biết rõ mỏ tinh lấy ra, hơn phân nửa là bị Hồng Vũ tiêu hao, lại cũng chỉ có thể kiên trì cống hiến đi ra.

Đã có người chạy về Thiên Cơ thành, khẩn cấp điều lấy gia tộc mỏ tinh, nhưng là đường xá xa xôi, một chốc không về được.

Mọi người vừa cùng nhau đại lượng đẳng cấp cao mỏ tinh, cuối cùng là ứng phó đi qua, đại hình Huyền Binh trong đích nguyên từ xạ tuyến rốt cục từ từ yếu bớt, rồi sau đó dần dần dập tắt.

Hồng Vũ như cũ ngồi thẳng bất động, Kỷ Cấn Hải vẫn dấu kín đang lúc mọi người trong, đến lúc này, bỗng nhiên một tiếng cười lạnh: "Nếu như hao phí nhiều như vậy tư chất nguyên, nhưng như cũ không có thể thức tỉnh huyết mạch, đó mới là thiên đại chê cười đâu!"

Huyền Binh chiếu hình còn đang tiếp tục, mọi người thấy đến bên trong sơn động những thiếu niên kia dần dần tỉnh lại.

"Ta thành công! Ha ha ha, ta thức tỉnh liễu Ngọc Xích huyết mạch!"

"Hắc hắc hắc, ta thức tỉnh liễu Chu Điểu huyết mạch!"

"Ta là Chuyển Sơn! Chuyển Sơn! Chuyển Sơn! Ha ha ha…"

Những thứ kia phát hiện mình thức tỉnh rồi huyết mạch thiếu niên, vô luận bình thời cở nào trầm ổn, giờ phút này cũng là trước tiên giống như điên cuồng lớn tiếng la lên đi ra ngoài, mười sáu năm đợi chờ, vào giờ khắc này mơ ước trở thành sự thật, vô luận là ai cũng khó có thể bị đè nén loại này mãnh liệt đích tình cảm.

Mà Hồng Vũ lại cứ an phận an tĩnh yên lặng như cũ ngồi xếp bằng, khó tránh khỏi làm cho người ta hoài nghi hắn thức tỉnh huyết mạch thất bại.

Kỷ Cấn Thiên sắc mặt khó coi, nếu như Hồng Vũ thật thất bại, lần này đầu nhập vào ít nhất sáu mươi vạn lượng mỏ tinh, nhất định phải cho gia tộc một cái công đạo!

Ở đây chút ít mừng như điên thiếu niên trong, còn có một người cũng không điên cuồng, chẳng qua là liễu trên mặt treo kiêu ngạo nhưng căng thẳng cười nhạt, nhìn chung quanh cái kia chút ít đồng bạn.

Ở Kỷ Lân trong mắt, chính là Ngọc Xích huyết mạch cũng đáng được giống như điên?

Cho dù là Chuyển Sơn, Chu Điểu, thì phải làm thế nào đây? Ở Kỷ gia, chân chính vương giả là Thanh Dương huyết mạch!

Hắn trong đám người tìm kiếm Hồng Vũ, lúc tiến vào Kỷ Lân cố ý nhìn cũng không nhìn hắn, bởi vì còn không phải là lúc. Phụ thân từng đã nói, huyết mạch kiểm tra đo lường mới thật sự là quyết chiến, cho dù ngươi Hồng Vũ thiên tư hơn người, khắp nơi vượt lên đầu cũng vô ích nơi, quá không được huyết mạch kiểm tra đo lường cửa ải này, suốt đời cũng không có thời gian xoay sở!

Hắn rất nhanh tìm được rồi Hồng Vũ, người sau "Cô đơn" ngồi ở chỗ đó, Kỷ Lân trong lòng một trận mừng như điên, không nhịn được muốn cất tiếng cười to! Quả nhiên bị phụ thân đoán trúng, tiểu tử này nhất định là không có thức tỉnh bất kỳ huyết mạch!

Kỷ Lân mơ hồ cảm thấy có chút không đủ đã nghiền. Nếu như tiểu tử này thức tỉnh rồi một loại huyết mạch, vốn là ôm lấy hi vọng thời điểm, mình nữa đứng ra, dùng của mình Thanh Dương huyết mạch hung hăng bóp áp hắn, đây mới thực sự là khoái ý đâu!

Hồng Vũ cảm thấy một cổ nồng đậm ác ý, vừa quay đầu đã nhìn thấy Kỷ Lân.

Hắn không nhịn được âm thầm lắc đầu, có người chính là muốn tự rước lấy nhục.

…

"Mở ra cửa đá!" Gia chủ ra lệnh một tiếng, bên trong sơn động đồng xanh đèn từ từ thắp sáng, rồi sau đó trầm trọng cửa đá ùng ùng thăng lên, các quản sự đi vào, duy trì trật tự, để cho các thiếu niên theo thứ tự đi ra.

Thức tỉnh rồi huyết mạch khuôn mặt sắc mặt vui mừng, thất bại là quy tắc là vẻ mặt xám xịt.

Những thứ kia vốn là kỳ tài ngút trời, cũng đang nghi thức trong thất bại, lại càng tâm tình xuống thấp, rất rõ ràng dĩ vãng vinh quang nhất định rời xa mình đi —— tình huống như thế hàng năm cũng sẽ phát sinh, mọi người cũng không ngoài ý.

Hồng Vũ như cũ lộ ra vẻ rất bình thường giống nhau xen lẫn trong trong dòng người đi ra. Hắn từ đầu đến cuối thần thái bình thản, để cho những thứ kia âm thầm quan sát người của hắn làm không rõ ràng lắm trạng huống.

Ngay cả trên đỉnh núi Tam lão cũng nhịn không được nữa quấn quýt: "Tiểu tử này rốt cuộc là thành công vẫn bị thất bại?"

Cầu Nhiêm lão giả: "Nhìn qua giống như là thất bại, nhưng là ta cuối cùng cảm thấy tiểu tử này không đơn giản nha…"

Kỷ Cấn Thiên đeo hai tay, bước đi ra thạch thất, đi tới trên đài cao. Ở chỗ này, không có thức tỉnh huyết mạch thiếu niên ảm nhiên lui ra, thức tỉnh thiếu niên lưu lại, bị tiến thêm một bước kiểm tra xác nhận sau, đứng ở một bên chờ chực.

Kỷ Lân đi mau mấy bước, lặng yên không một tiếng động gần sát liễu Hồng Vũ bên cạnh, đang muốn mở miệng châm chọc mấy câu, nhưng không ngờ Hồng Vũ tựa hồ sau ót mở to mắt một loại, bỗng nhiên cước bộ tăng nhanh, trong đám người ngược lại linh hoạt vô cùng, cá vào trong nước một loại hưu một tiếng đến hơn phía trước đi.

Kỷ Lân các loại giải hận lời nói đã đến khóe miệng, lại cứ bị ngăn không thể nói ra được, được kêu là một buồn bực.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 21 : Cái gì vị? (hạ)

Thứ hai mươi một chương hà vị? (hạ)

Loại hình: huyền huyễn pháp thuật tác giả: thạch ba tên sách: sáng thế chí tôn

“Tên khốn kiếp này” Kỷ Lân chửi bới một tiếng, đẩy ra chặn ở trước mặt mình thiếu niên, nhanh chân hướng Hồng Vũ đuổi tới.

Lại không nghĩ rằng hắn mới vừa vừa khởi động, Hồng Vũ không biết chuyện gì xảy ra lại lui trở về, hơn nữa tựa như vừa nãy như thế, tốc độ cực nhanh, Kỷ Lân vừa gia tốc, suýt chút nữa va đầu vào Hồng Vũ trên người.

Hắn vội vàng dừng lại, Hồng Vũ rồi lại thừa cơ hội này, vèo một tiếng hướng về trước chạy trốn, rất nhanh lẫn trong đám người tìm không ra

“Ta thảo, ngươi chơi ta a” Kỷ Lân giận tím mặt: “Được, liền để ngươi kiêu ngạo một lúc, đợi được ta Thanh Dương huyết mạch hiển lộ ra, nhìn ngươi còn có thể có cái gì sức phản kháng những này, bất quá là khôn vặt thôi, không thành được đại sự “

Một ngàn sáu trăm tên thiếu niên, rất nhanh sẽ kiểm tra hơn nửa, chỉ có mười mấy tên thiếu niên thức tỉnh rồi huyết mạch, trăm người chọn một

Kỷ Cấn Hải mang theo đông đảo trưởng lão liền đứng ở trên đài cao, người bên ngoài xem ra, bọn họ là tại kiểm tra những này thức tỉnh rồi huyết mạch thiếu niên, nhưng là chỉ có chính bọn hắn biết, bọn họ đang chờ đợi chính là Hồng Vũ.

Nhưng không nghĩ tới phụ trách kiểm tra quản sự một tiếng thét kinh hãi: “Thanh Dương huyết mạch ta Kỷ gia lại xuất ra một vị Thanh Dương huyết mạch “

Cũng khó trách quản sự kích động, Thanh Dương huyết mạch đặc biệt hiếm thấy, thường thường một thế hệ bên trong

chỉ có một cái. Không nghĩ tới phía trước mấy năm vừa có một cái kỷ lập đan thức tỉnh rồi Thanh Dương huyết mạch, lần này lại có Kỷ Lân thức tỉnh.

Trên đài cao gia tộc các trưởng lão cũng bị đã kinh động một — — cái Thanh Dương huyết mạch, cũng xác thực đầy đủ phân lượng kinh động bọn họ.

Các trưởng lão dồn dập đi xuống đến, tỉ mỉ phúc tra một thoáng, xác thực là Thanh Dương huyết mạch, nhất thời người người cổ vũ. Thậm chí liền Kỷ Cấn Thiên cũng khó khăn đến mở miệng cố gắng vài câu.

Thế nhưng Kỷ Lân nhưng luôn cảm thấy không đúng, tại sao? Bởi vì hắn cảm giác mình bị có lệ.

Mấy năm trước kỷ lập đan thức tỉnh Thanh Dương huyết mạch thời điểm, đây chính là cả tộc chấn động. Các vị trưởng lão đều dùng tâm giao hảo, trong bóng tối đưa vô số lễ vật, tộc trưởng thậm chí tự mình hỏi tới hắn tại cần thiện đường được nơi, giúp hắn điều chỉnh hay nhất một cái sân —— có thể là chính mình ni, đơn giản mấy câu nói đuổi

Này không công bình

Kỷ Lân ở trong lòng rống giận, sắc mặt cũng trở nên khó xem ra. Hắn giác đến mình đã là Thanh Dương huyết mạch, có tư cách cho người khác sắc mặt nhìn, dù cho những này nhân chính là gia tộc trưởng lão.

Đáng tiếc hắn lần thứ hai bị không để ý tới, hắn không vui, căn bản không có ai chú ý tới hoàn toàn bị không nhìn

Kỷ Lân căm tức muốn thổ huyết, ngày hôm nay là thế nào? Đường đường Thanh Dương huyết mạch bị bỏ qua? Kỷ gia trong lịch sử tuyệt đối không có loại chuyện này, làm sao hết lần này tới lần khác bị chính mình đụng phải? Này rất không đúng nha, Thanh Dương huyết mạch hắn là bị chịu coi trọng mới đúng

Hắn không biết là, Thanh Dương huyết mạch xác thực bị chịu coi trọng, thế nhưng ở trong sơn động phát sinh một màn kia, để các trưởng lão càng thêm chờ mong Hồng Vũ đến cùng

có hay không thức tỉnh huyết mạch, vô tình hay cố ý liền đem hắn không để mắt đến.

So với cái kia vô số thô to hôi màu xanh lam nguyên từ xạ tuyến hội tụ tại Hồng Vũ một trên thân thể người cảm giác chấn động, Thanh Dương huyết mạch liền đã biến thành mưa phùn thanh phong, lướt nhẹ qua mặt mà qua cũng sẽ không có cái gì rõ ràng cảm giác.

Các trưởng lão duỗi dài cái cổ chờ, dòng người càng ngày càng ít, rốt cục đến phiên Hồng Vũ.

Tại trước hắn, tổng cộng mười một tên thiếu niên thức tỉnh rồi huyết mạch, trong đó đẳng cấp cao nhất chính là Kỷ Lân Thanh Dương huyết mạch. Trừ hắn ra, còn có một tên Chu Điểu huyết mạch. Những người khác cũng chỉ là cấp bậc thấp Na Sơn cùng Ngọc Xích.

Những này nhân đứng chung một chỗ chờ đợi, từ một bên buồn bã trải qua những này không có thức tỉnh huyết mạch thiếu niên, từng cái từng cái ước ao lại đố kị nhìn bọn họ; những này nhân nhưng ước ao lại đố kị nhìn Kỷ Lân.

Trên thực tế Thanh Dương huyết mạch xuất hiện tỷ lệ phi thường thấp, mỗi một đời nhân bên trong nếu như xuất hiện hai cái, như vậy gần nhất sáu mươi năm, Kỷ gia nhất định sẽ phi thường hưng thịnh, cũng không trách Kỷ Lân phiền muộn. Như vậy huyết mạch đều bị lạnh nhạt.

Không có thức tỉnh huyết mạch người tự động lui xuống đi, thức tỉnh huyết mạch đi tìm quản sự tiến một bước kiểm tra. Đến nơi đây các thiếu niên bắt đầu phân lưu. Hồng Vũ tại đông đảo nhân nhìn kỹ dưới đứng ở một tên quản sự trước mặt, rất khách khí nói: "Làm phiền, ta thức tỉnh huyết mạch."

Kỷ Cấn Thiên nhất thời hô hấp cứng lại, theo bản năng duỗi dài cái cổ.

Có trưởng lão không nhịn được nói thầm một câu: "Không ngờ lại thật sự thức tỉnh huyết mạch, tiểu tử này làm sao như thế có thể giữ được bình tĩnh?"

Nếu để cho Hồng Vũ nghe thấy, nhất định sẽ cười nhạo bọn họ ếch ngồi đáy giếng, bổn thiếu gia cái gì trận chiến không có

trải qua? Chỉ là huyết mạch thức tỉnh, nơi nào sẽ mừng rỡ như điên? Nếu như Trang Hàn cùng mười tám vũ cơ đáp ứng cùng chính mình "Mười chín tốp", cái này ngược lại cũng đúng đáng giá mừng như điên một phen.

Quản sự sửng sốt một chút, hắn cũng chưa từng thấy qua thức tỉnh rồi huyết mạch vẫn như thế bình tĩnh, chợt nghĩ tới đây một vị đoán chừng là bởi vì đối với mình chờ mong rất cao, kết quả nhưng chi thức tỉnh rồi Ngọc Xích huyết mạch loại lính này vị huyết mạch, trong lòng có chút thất lạc đi.

Kỷ Lân cũng hơi giật mình, tiểu tử này vẫn đúng là có thể trầm trụ khí, thức tỉnh huyết mạch lại không hề có một chút nào biểu hiện ra.

Thế nhưng Kỷ Lân không chỉ không lo lắng, trái lại đặc biệt hài lòng. Kỷ gia chỉ có bốn loại huyết mạch, mình đã thức tỉnh rồi Thanh Dương huyết mạch, vững vàng đứng ở hết thảy huyết mạch giả đỉnh cao nhất, Hồng Vũ dù như thế nào cũng không thể nào vượt quá chính mình. Hắn thức tỉnh rồi huyết mạch càng tốt hơn, sau này còn có thể kinh thường gặp mặt, mỗi một lần chính mình cũng có thể mạnh mẽ đả kích hắn

"Mời hỏi ngươi thức tỉnh chính là cái gì huyết mạch?" Quản sự cũng rất khách khí hỏi.

Hồng Vũ hai tay mở ra, bất đắc dĩ nói: "Ta cũng không biết loại này huyết mạch tại Hà Tả đại lục hắn là gọi là gì

Kỷ Cấn Hải đám người nguyên bản rất thấp thỏm, dựng thẳng lỗ tai nghe được những lời này, suýt chút nữa bật cười: "Gia chủ đại nhân, ngài vị này ngoại tôn vẫn đúng là túc trí đa mưu a, muốn như thế lừa gạt chúng ta? Không có thức tỉnh huyết mạch nếu không có, không biết cái gì huyết mạch? Khà khà, lại có thể nghĩ ra loại này chống chế biện pháp, ta rất bội phục "

Kỷ Cấn Thiên tao nét mặt già nua đỏ chót, mạnh mẽ trừng Kỷ Cấn Hải một chút, có chút niềm tin không đủ cường ngạnh nói: "Làm sao ngươi biết hắn là nói mò? Hắn dẫn động như vậy dị tượng, thức tỉnh huyết mạch có chút cổ quái cũng là bình thường

“Khà khà” Kỷ Cấn Hải lại là một tiếng cười lạnh: “Tốt lắm nha, không bằng chúng ta đồng thời kiểm tra một thoáng, xem hắn đến cùng là cái gì huyết mạch làm sao?”

“Hảo” Kỷ Cấn Thiên kiên trì đáp ứng.

Kỷ Cấn Thiên lập tức đối với phía trước quản sự hô: “Đem Hồng Vũ mang tới.”

Quản sự chính không biết nên xử lý như thế nào, nghe được mệnh lệnh vội vàng đem Hồng Vũ dẫn quá khứ.

Mặt sau Kỷ Lân có thể thật sự là bật cười, chẳng trách Hồng Vũ như thế bình tĩnh, e sợ với ngươi vốn là giả vờ chứ? Tiểu tử này cũng thật là dám làm, tại huyết mạch trên nói dối… Hắn đến cùng là thế nào nghĩ tới? Coi như là xuẩn cũng không nên xuẩn tới mức này nha.

Hồng Vũ đứng ở một các trưởng lão trước mặt, nhưng vẫn là như vậy một mặt hờ hững, không có nửa điểm kích động địa ý tứ.

Từ Hạc Nhiên trốn ở mọi người phía sau, có chút lo lắng nhìn hắn, âm thầm hướng hắn nháy mắt, để hắn thái độ khiêm tốn một điểm, Hồng Vũ hoàn toàn giống như là không nhìn thấy.

Kỷ Cấn Hải đứng ra, tới chính là nghi vấn: “Ngươi thật sự thức tỉnh rồi huyết mạch? Bản tọa cảnh cáo ngươi, loại chuyện này căn bản không làm được giả, ngươi muốn lừa dối qua cửa ải tuyệt đối không thể nào “

Hồng Vũ cũng không tức giận, nhàn nhạt nhìn Kỷ Cấn Hải, phi thường giản minh nói tóm tắt trả lời: “Thật sự.”

Như hắn vậy thái độ, để Kỷ Cấn Hải cảm giác mình khiêu khích rất buồn cười, Hồng Vũ loại này khí độ, giống như hắn mới là cao cao tại thượng gia tộc trưởng lão, mà chính mình thành cái kia vai hề

Kỷ Cấn Hải trong lòng khuể nộ, trái lại tỉnh táo lại, trầm mặt nói: “Tốt lắm, chúng ta tới cho ngươi kiểm tra.

Hắn phất tay một cái, có người đưa lên một viên cỡ trứng gà kim loại cầu.

“Nắm trong tay, nỗ lực kích phát ngươi huyết mạch lực —— nếu như ngươi thật sự thức tỉnh rồi huyết mạch lực

Hồng Vũ nắm lên con kia kim loại cầu, nhẹ nhàng vừa dùng lực, từ kim loại cầu bên trong bắn ra một cỗ hào quang màu tử kim, “Xoạt” một tiếng đem chu vi năm mươi trượng toàn bộ bao phủ ở bên trong.

Lập tức, một cái Thần Long bay lên trời, phún vân thổ vụ.

Hồng Vũ huyệt Thiên Trung bên trong, La Hán Pháp tướng dưới trướng, cái kia một con Long Hồn lười biếng mang tới một thoáng đầu.

Ngũ trong phạm vi mười trượng, mọi người bao quát Kỷ Cấn Thiên ở bên trong, đều vẫn không nhúc nhích, kinh ngạc nhìn trên đỉnh đầu cái kia một cái Thần Long.

Cái kia viên cỡ trứng gà kim loại cầu, cũng là một loại huyền binh, có điều công năng chỉ một, chỉ là dùng để phúc tra huyết mạch loại hình.

Nếu như là Thanh Dương huyết mạch, bắn ra đến hào quang bên trong, sẽ có một vị quân vương như thế hư ảnh. Nếu như là Chu Điểu huyết mạch, đương nhiên liền là một con hoả hồng chim thần.

Nhưng là không ai từng nghĩ tới, Hồng Vũ xuất hiện cũng không phải là Kỷ gia bất luận một loại nào huyết mạch, thế nhưng rất rõ ràng so với bất luận một loại nào đều cường đại hơn

Kỷ Lân miệng trương có thể nhét vào đi một con vịt trứng, hắn không phải là không biết hàng, Hồng Vũ một mảnh này tử hải, một cái Thần Long, chắc chắn sẽ không là cấp bậc thấp huyết mạch, liền xem rốt cục là nhiều đẳng cấp cao

Kỷ Lân đại không cam lòng, trong lòng điên cuồng hét lên: tại sao lại như vậy tại sao có như vậy? Tiểu tử này hắn là cái gì huyết mạch đều không thể thức tỉnh mới đúng a coi như là thức tỉnh rồi có thể làm sao hắn vẫn là không sánh bằng ta Thanh Dương huyết mạch, nhất định là như vậy, Thanh Dương huyết mạch chính là Kỷ gia cao nhất

Hắn không ngừng an ủi chính mình, dần dần mà mình cũng tin là thật, tự tin một lần nữa kiên cố lên, vênh váo tự đắc nhìn Hồng Vũ.

Trên đỉnh núi ba tên lão giả cũng trợn mắt ngoác mồm, quên hết sạch trong ấm trà đã một lần nữa ngưng tụ một chén trà.

Một hồi lâu, cát y lão giả mới một tiếng cảm thán: "Tử Hải Đằng Long —— thật cường đại dị tượng "

"Tiểu tử này huyết mạch, đến cùng là cái gì đẳng cấp?"

Cái nghi vấn này cũng xoay quanh tại Kỷ Cấn Thiên đám người trong lòng, còn lại hơn một trăm tên thiếu niên bên trong, hẳn là còn có huyết mạch thức tỉnh giả, bọn họ cũng không kịp nhìn, mang tới Hồng Vũ lập tức chạy về thiên cơ thành.

Tại thiên cơ thành cao nhất toà kia thạch tháp bên trong, có mặt khác một cái loại cỡ lớn huyền binh, đã rất nhiều năm chưa từng dùng qua. Cái này loại cỡ lớn huyền binh có thể đo lường huyết mạch cấp bậc chân thật.

Phu nhân kích động địa con mắt có chút đã ươn ướt, một bên rất ăn hoa quả, vừa nói: "Ta ngoại tôn chính là không chịu thua kém, so với hắn cái kia ông ngoại mạnh hơn nhiều, hừ, liền lão bà của mình cũng không sánh bằng người, còn không thấy ngại trừng phạt con gái

Một đám quyền cao chức trọng các trưởng lão nói đi là đi, chuẩn bị ngồi xe suốt đêm lao nhanh. Bọn họ rào ào ào ào đi, thậm chí căn bản không có đi lưu ý một thoáng "U oán" Thanh Dương huyết mạch thức tỉnh giả Kỷ Lân

Hắn đại khái là từ trước tới nay, nhất là khổ rồi Thanh Dương huyết mạch.

Hết thảy trưởng lão đều đi, thậm chí làm sao sắp xếp hắn cái này Thanh Dương huyết mạch đều không có ai bàn giao một tiếng.

Kỷ Lân ở phía sau một đời đau khổ kêu thảm thiết: "Ta là Thanh Dương huyết mạch…"

Xe ngựa chạy như bay, âm thanh nghiền nát tại bánh xe dưới. Kỷ Lân oan ức đều muốn khóc lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 22 : Đãi ngộ cùng điều kiện (thượng)

Thứ hai mươi hai chương đãi ngộ cùng điều kiện (thượng)

Loại hình: huyền huyễn pháp thuật tác giả: thạch ba tên sách: sáng thế chí tôn

Hồng Vũ đi theo nhiều tuổi nhất Kỷ Cấn Thủy trong xe rơi vào phía sau cùng. Kỷ Cấn Thủy tóc râu mép trắng lóa như tuyết, cười híp mắt nhìn Hồng Vũ, dọc theo đường đi hỏi thăm ân cần, còn kém trực tiếp nói rõ muốn đem chính mình tôn nữ gả cho hắn.

Râu quai nón, tóc ngắn, cát y Tam lão đã sớm na di thiên địa trở lại thạch tháp bên trên, các loại : chờ hơi không kiên nhẫn: "Bang này thằng nhóc con làm sao chậm như vậy?"

Chờ đến trời sáng mau quá, Kỷ Cấn Thiên đám người rốt cục trở lại. Bọn họ không ngừng không nghỉ lập tức mang theo Hồng Vũ lên lầu. Kỷ Cấn Thủy cầm lấy Hồng Vũ đai lưng, cười híp mắt nói rằng: "Tiểu tử, cẩn trọng một chút a."

Sau đó một cái đề túng, vũ khí ầm ầm bạo phát, mới vừa rồi còn hành động chậm chạp lão già hóa thành một đạo hào quang ngút trời mà lên, rất nhanh sẽ đến cao ngàn trượng không.

Sau đó vũ khí lại là một cái bạo phát, lần thứ hai xông lên một ngàn trượng.

Cao 2000 trượng độ tầng kia, có vỗ một cái rộng rãi cửa lớn, các trưởng lão nối đuôi nhau mà vào. Thạch trong tháp vẫn có người trị thủ, toàn bộ trưởng lão viện người đột nhiên giá lâm, sợ hãi đến những này quản sự run lên một cái toàn quỳ trên mặt đất.

Kỷ Cấn Thiên nơi nào có công phu giải thích, vung tay lên: "Đem huyền binh chuẩn bị kỹ càng."

Một toà trên bình đài, để ba bộ huyền binh chiến giáp.

Ba cái quản sự ba chân bốn cẳng giúp Hồng Vũ mặc vào một bộ, sau đó điều chỉnh huyền binh, mở ra quáng tinh nguyên năng dây dẫn, chậm rãi khởi động huyền binh.

Tại này ba bộ huyền binh chiến giáp trên ngực, có bảy đạo cầu vồng như thế khắc tuyến. Đạo thứ nhất khắc tuyến đại diện cho binh vị huyết mạch, đạo thứ hai đại diện cho đem vị huyết mạch, cứ thế mà suy ra, cuối cùng ba đạo phân biệt người đại biểu thiên vị, thần vị, thánh vị huyết mạch.

Kích phát rồi này một bộ huyền binh chiến giáp chi hậu, trên ngực khắc tuyến cấp tốc thắp sáng, đạo thứ nhất, đạo thứ hai, đạo thứ ba… Không có chút hồi hộp nào đốt sáng lên.

Sau đó là đạo thứ tư

Điều này đại biểu Hồng Vũ huyết mạch chí ít cùng Thanh Dương huyết mạch bình tề

Tất cả mọi người ngừng lại rồi hô hấp, đứng ở phía sau cùng Kỷ Cấn Hải cùng hắn mấy cái minh hữu sắc mặt âm trầm, muốn nhiều khó coi có bao nhiêu khó coi. Bọn họ vẫn ở trong lòng không ngừng nguyền rủa, tuyệt đối không nên lại tăng nếu như chỉ là cùng Thanh Dương huyết mạch bình tề ngôi vị hoàng đế huyết mạch, như vậy bọn họ trong tương lai còn có áp đảo Kỷ Cấn Thiên cơ hội.

Nhưng là sự tình nhưng hết lần này tới lần khác không bằng bọn họ mong muốn, Hồng Vũ trên ngực đệ ngũ đạo khắc tuyến cấp tốc thắp sáng.

Kỷ Cấn Thủy đám người một tiếng thét kinh hãi: “Thiên vị huyết mạch “

Theo gia tộc sinh sôi, huyết mạch không ngừng truyền thừa, sẽ trở nên càng ngày càng mỏng manh. Cho nên đẳng cấp cao huyết mạch phi thường hiếm thấy, căn cứ văn hiến ghi chép, ba ngàn năm trước đây, Hà Tả trên đại lục còn có thể thường thường xuất hiện thiên vị, thậm chí thần vị huyết mạch. Thế nhưng sau 3000 năm ngày hôm nay, ngôi vị hoàng đế huyết mạch đã phi thường khan hiếm, chỉ có ngọc càn hướng hoàng thất, vẫn bảo lưu một đạo thiên vị huyết mạch. Mà hoàng thất cũng chính là dựa vào này một đạo thiên vị

huyết mạch, mới có thể áp chế ngọc càn hướng tám đại thế gia.

Thế nhưng hiện tại, Kỷ gia cũng xuất hiện một đạo thiên vị huyết mạch

Các trưởng lão kích động không thôi, tựa hồ xem được Kỷ gia tại tám đại thế trong nhà đỗ trạng nguyên hi vọng

"Không muốn sảo" Kỷ Cấn Thiên một tiếng rít gào: "Còn chưa kết thúc "

Hắn tử tử nhìn chằm chằm Hồng Vũ, vào lúc này cái gì nội tâm xoắn xuýt hoàn toàn bị dứt bỏ rồi một bên, cái này thời khắc, đã quan hệ đến toàn bộ Kỷ gia tương lai ngàn năm bay lên thịnh vượng

"Đáng chết nằm mơ đi thôi" Kỷ Cấn Hải ở trong lòng điên cuồng hét lên, thế nhưng Hồng Vũ trên ngực khắc tuyến, hoàn toàn không lấy hắn ý chí vì làm dời đi, vẫn cứ vững vàng đốt sáng lên đạo thứ sáu

Chỉnh cái gian phòng bên trong yên lặng như tờ, đại gia có chút không dám tin vào hai mắt của mình, đạo thứ sáu thần vị huyết mạch coi như là tìm khắp cả toàn bộ Hà Tả đại lục, cũng chưa chắc có mấy người thế gia nắm giữ thần vị huyết mạch toàn bộ ngọc càn triều, tuyệt đối không có thần vị huyết mạch.

Kỷ Cấn Hải biết lần này xem như là ngã xuống, chính mình cả đời này, rất khả năng vĩnh viễn cũng không có biện pháp siêu việt Kỷ Cấn Thiên. Gia hoả này đầu tiên là cưới một cái hảo lão bà, đè ép chính mình mấy chục năm. Sau đó lại không hiểu ra sao nhô ra một cái hảo ngoại tôn, nhìn dáng dấp lại muốn áp chế cả đời mình

Hồng Vũ vẫn cứ không có từ huyền binh chiến giáp bên trong đi ra, tại bộ ngực hắn trên, cuối cùng một Đạo Quang mang sáng lên…

"Thánh vị "

Thánh vị huyết mạch hết thảy lão già đều điên rồi, toàn bộ Hà Tả đại lục, cũng không có nghe từng nói thánh vị huyết mạch coi như là tại ba ngàn năm trước, thánh vị huyết mạch

cũng phi thường hiếm thấy không nghĩ tới nha, vạn vạn không nghĩ tới nha, lại tại trong nhà mình, xuất hiện một đạo thánh vị huyết mạch

Kỷ Cấn Thiên hưng phấn mà trực trảo chính mình râu mép, vào lúc này đối với Hồng Vũ thái độ đã triệt để chuyển biến, cái này ngoại tôn không nghi ngờ chút nào đã thành hắn kiêu ngạo

"Mọi người, nhất định phải lấy chính mình tổ tiên anh linh thề, không cho phép tiết lộ Hồng Vũ huyết mạch chân chính đẳng cấp" Kỷ Cấn Thiên trước tiên nghĩ tới phải bảo vệ Hồng Vũ, bảo hộ được cái này thánh vị huyết mạch dòng độc đinh

Hắn thể hiện ra gia chủ nên có cường ngạnh thủ đoạn, cứ việc Kỷ Cấn Hải đám người rất không muốn phối hợp, nhưng cũng biết cái này thệ ngôn căn bản từ chối không xong, không thể làm gì khác hơn là cùng mọi người cùng nhau, dùng tổ tiên anh linh thề tuyệt không tiết lộ nửa điểm.

Về phần những này qua tay quản sự, Kỷ Cấn Thiên tuyệt đối không yên lòng, vừa liền là loại như bọn hắn thề, gia chủ đại nhân vẫn là quyết định tìm một cơ hội, giao cho bọn họ một ít không thể nào hoàn thành nhiệm vụ, để bọn hắn hoàn toàn biến mất.

Hà Tả đại lục người tin tưởng là bởi vì tổ tiên anh linh phù hộ, bọn hắn có thể đủ không ngừng thức tỉnh huyết mạch, từ tổ tiên nơi ấy kế thừa lực lượng. Bởi vậy dùng tổ tiên anh linh thề, tại Hà Tả đại lục là nghiêm trọng nhất thệ ngôn, một khi vi phạm, chính mình hậu duệ sẽ vĩnh viễn mất đi huyết mạch thức tỉnh cơ hội.

Mọi người đều xin thề, Hồng Vũ vẫn tại cái kia một cái huyền binh chiến giáp bên trong không hề đi ra, hơn nữa bộ ngực hắn bảy Đạo Quang mang vẫn sáng.

Kỷ Cấn Thiên bất mãn nói: "Vẫn lo lắng với cái gì? Nhanh đi đem Tôn thiếu gia mời đi ra."

"Vâng." Các quản sự hoảng vội vàng tiến lên, Hồng Vũ sau khi đi ra phát hiện, một đám các trưởng lão con mắt sáng lấp

lánh nhìn mình, nhất thời để hắn một trận phát tởm: "Thế nào?"

"Không có chuyện gì không có chuyện gì." Kỷ Cấn Thiên cười híp mắt: "Đi thôi, chúng ta thương lượng một chút, sau này ngươi nên có đãi ngộ gì."

Thạch đỉnh tháp trên, ba vị lão giả ngươi xem một chút ta, ta xem một chút ngươi, đều có một cái nghi vấn: "Thật sự chỉ là thánh vị huyết mạch?"

Ở phía dưới những này nhân trong mắt, thánh vị huyết mạch đã là đỉnh cấp. Thế nhưng Tam lão tầm mắt càng thêm trống trải, bọn họ biết thế giới này trên huyết mạch, hoàn toàn không chỉ với thánh vị.

Chỉ bất quá phía dưới cái kia ba bộ huyền binh chiến giáp chỉ có thể đo lường đến thánh vị mà thôi.

"Đứa bé kia cuối cùng vẫn không đi ra, mà bình thường đo lường xong xuôi, bảy Đạo Quang mang sẽ tùy theo tắt, nhưng là vừa nãy những hào quang kia nhưng vẫn cứ sáng."

"Ngươi là nói có thể là càng cao cấp hơn huyết mạch?"

"Ta có bảy phần mười nắm chặt "

Kỷ Cấn Hải bị gia chủ đại nhân tìm cái mượn cớ đẩy ra, hắn rất phiền muộn, cũng không thèm lưu lại. Hồng Vũ đã xác nhận là thánh vị huyết mạch, mặc kệ hắn làm sao ngăn cản, gia tộc đều nhất định sẽ đem hết toàn lực bồi dưỡng hắn.

Hắn nếu như cực lực ngăn cản, không chỉ không sẽ có hiệu quả gì, ngược lại sẽ làm cho người ta lưu lại bụng dạ hẹp hòi, không có cái nhìn đại cục ấn tượng. Chẳng trốn đi ra ngoài nhắm mắt làm ngơ.

Kỷ Cấn Thiên mang theo Kỷ Cấn Thủy cùng kỷ cấn ngôn, ba người đồng thời cùng Hồng Vũ trao đổi.

Thế nhưng Hồng Vũ câu nói đầu tiên thì để Kỷ Cấn Thiên sắc mặt âm trầm lại: "Ta muốn đem mẫu thân của ta cứu ra.

Kỷ Cấn Thủy nhìn gia chủ đại nhân, đả viên tràng nói: "Hồng Vũ a, ngươi suy nghĩ một chút xem, Kỷ Lập Đan chỉ là

Thanh Dương huyết mạch, cũng đã thành cần thiện đường người số một, chỉ cần ngươi trung với gia tộc, mặc kệ ngươi trước kia là tình huống nào, gia tộc nhất định sẽ toàn lực ủng hộ ngươi. Ngươi còn không biết Hà Tả đại lục tám đại thế gia đến tột cùng lớn bao nhiêu năng lượng đi, tin tưởng ta, mặc kệ ngươi thế nào hướng về đáng sợ đoán, tình huống chân thực vẫn cứ sẽ làm ngươi thất kinh."

Hồng Vũ lắc đầu: "Ta không có những khác yêu cầu, chỉ muốn xin các ngươi đem mẫu thân của ta thả ra, ta muốn dẫn nàng về nhà, về nhà của chính chúng ta "

"Nói bậy" Kỷ Cấn Thiên giận dữ: "Từ nay về sau, nơi này chính là ngươi gia ngươi chỉ có thể có này một cái gia những chuyện khác, ngươi sẽ chết tâm ba "

Hồng Vũ hoàn toàn không cùng hắn cải cọ, hờ hững nhìn hắn, chờ hắn phát tiết xong lửa giận, lúc này mới rất "Giảng đạo lý" nói với hắn nói: "Ngươi suy nghĩ một chút xem, nếu như ta không phối hợp, các ngươi toàn lực bồi dưỡng ta, cuối cùng thu hoạch ngược lại là một cái kẻ địch cường đại. Nếu như ta không cam tâm tình nguyện, trên người của ta trân quý như vậy huyết mạch, lãng phí chẳng phải đáng tiếc?"

Kỷ Cấn Thiên còn muốn nổi giận, lại bị Kỷ Cấn Thủy cùng kỷ cấn ngôn đồng thời kéo: "Gia chủ bớt giận "

Kỷ Cấn Thủy từ bên ngoài gọi đi vào Từ Hạc Nhiên: "Ngươi trước tiên dẫn hắn đi ra ngoài tọa một lúc, chúng ta khuyên nhủ gia chủ.

Từ Hạc Nhiên dẫn Hồng Vũ đi ra ngoài, giả công tể tư đem Kỷ Cấn Thiên dùng để chiêu đãi tôn quý nhất khách nhân trà ngon cùng điểm tâm tất cả đều cho Hồng Vũ lên, sau đó chính mình đứng ở một bên khuyên: "Tiểu tử ngươi nha, quật tính khí, kỳ thực cần gì chứ? Hắn là ông ngoại ngươi, lẽ nào nơi này liền không phải là nhà của ngươi?"

Hồng Vũ im lặng không lên tiếng, chính hắn cũng biết mình là đang giận lẩy, thế nhưng cậu đem mẹ cướp đi, đả thương phụ thân, mẹ trở lại Hà Tả đại lục lại bị giam lỏng

—— này liên tiếp ân oán, lại há lại là nói ba xạo liền có thể xóa bỏ?

Đối phương là của mình trưởng bối, Hồng Vũ không thể báo thù, như vậy báo thù trọng trách giao cho phụ thân cùng gia gia được rồi. Thế nhưng hắn nhất định phải đem mẹ cứu ra. Nếu như ngay cả điểm này đều không làm nổi, uổng làm người tử.

"Ai…" Từ Hạc Nhiên nhìn hắn, lắc đầu một cái than nhẹ một tiếng.

Khoảng chừng nửa canh giờ, Kỷ Cấn Thủy đi ra, cười ha ha hướng về Hồng Vũ ngoắc: "Hồng Vũ, đến, tiến vào đến nói chuyện."

Hắn đem Hồng Vũ lĩnh đi vào, Kỷ Cấn Thiên ngồi ngay ngắn, hiển nhiên bình tĩnh một chút.

Lần thứ hai nhìn thấy Hồng Vũ, hắn đông cứng nói rằng: "Ngươi muốn cứu ra mẹ của ngươi, có thể ngươi muốn về thanh nguyên đại lục, có thể thế nhưng ta có một cái điều kiện."

"Ngươi nói."

"Cho ta Kỷ gia, chí ít lưu lại năm cái thánh vị huyết mạch hậu duệ." Kỷ Cấn Thiên theo dõi hắn, từng chữ từng chữ nói rằng: "Ngươi làm được, ta lập tức thả Tứ nha đầu, cho các ngươi đồng thời về thanh nguyên đại lục "

Hồng Vũ tựa hồ không có chú ý tới cái điều kiện này sau lưng âm mưu, gật đầu xác nhận: "Được, ta đáp ứng ngươi" nói xong, hắn lập tức đứng dậy đi ra ngoài.

Ở sau lưng hắn, Kỷ gia Tam lão đồng thời nở nụ cười.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 22 : Đãi ngộ cùng điều kiện (hạ)

Thứ hai mươi hai chương đãi ngộ cùng điều kiện (hạ) cầu vé tháng!

Loại hình: huyền huyễn pháp thuật tác giả: thạch ba tên sách: sáng thế chí tôn

Sinh ra năm cái thánh vị huyết mạch, ở đâu là dễ dàng như vậy?

Huyết mạch thức tỉnh có cực đại tính ngẫu nhiên, coi như là Hồng Vũ trên người chịu thánh vị huyết mạch, cũng không có thể bảo đảm hắn hậu duệ nhất định có loại này huyết mạch, cho dù là có loại này huyết mạch, cũng chưa chắc có thể thức tỉnh.

Như vậy tới nay, Hồng Vũ coi như là sinh mấy chục cái hài tử, cũng chưa chắc có thể sinh ra một cái thánh vị huyết mạch thức tỉnh giả. Hồng Vũ rất khả năng bị cái điều kiện này, vĩnh viễn ràng buộc tại Hà Tả đại lục.

Thế nhưng Hồng Vũ thật không có nhận thấy được bọn họ âm mưu sao?

Ở ngoài cửa, Từ Hạc Nhiên đang chờ hắn, mang theo hắn từ thạch tháp trên dưới đi. Trên thực tế Hồng Vũ mình tuyệt đối có thực lực xuống, chỉ bất quá Kỷ gia nhân lấy bình thường tam phẩm hiển thánh thực lực suy đoán năng lực của hắn, mỗi một lần đều phái người dẫn hắn trên dưới.

Từ Hạc Nhiên tựa hồ muốn nói cái gì, thế nhưng mấy lần đều không có mở miệng. Mãi cho đến trên mặt đất, hắn mới biệt đi ra một câu: “Kỳ thực Kỷ gia rất tốt, ngươi sống ở chỗ này cũng không rất tốt sao?”

Hồng Vũ khẽ mỉm cười, Từ Hạc Nhiên sửng sờ một chút, tổng thể cảm giác mình nhìn lầm rồi, tiểu tử này vừa mới cái kia nụ cười, lại cho mình một loại cảm giác cao thâm khó dò —— lẽ nào hắn nhìn ra cái gì?

Lần này Từ Hạc Nhiên đem hắn đuổi về Cần Thiện Đường, trên đường Từ Hạc Nhiên đối với hắn giải thích: "Lấy ngươi huyết mạch đẳng cấp, vốn nên là gia chủ tự mình đưa ngươi trở về, nhưng là bởi vì muốn bảo mật, cho nên gia tộc sau đó sẽ tuyên bố ngươi là thiên vị huyết mạch, mà cái này huyết mạch tên, chính thức bị xác định là 'Long Duệ, cho nên do ta đến hộ tống ngươi trở về, thân phận vừa vặn thích hợp."

Từ Hạc Nhiên thân phận tại kỷ trong nhà, so với bình thường trưởng lão còn muốn tôn quý.

Hồng Vũ không tỏ rõ ý kiến gật đầu một cái, tựa hồ Từ Hạc Nhiên đang nói một cái không có quan hệ gì với chính mình chuyện của ngươi. Hắn ánh mắt xem hướng về phía trước xa xôi nơi, tổng thể cho Từ Hạc Nhiên một loại cảm giác, tiểu tử này tựa hồ có thể nhìn thấu tương lai

Cảm giác này để Từ Hạc Nhiên thất kinh, hắn rõ ràng đến võ đạo tu luyện đến chính hắn một mức độ, tuyệt đối sẽ không vô duyên vô cớ bốc lên cảm giác gì, chẳng lẽ nói…

Hắn không dám suy nghĩ xuống, bởi vì chuyện kia thực sự quá kinh người. Hắn trong bóng tối nhìn một chút Hồng Vũ, ở trong lòng cảm thán một tiếng: đồng mập mạp quả nhiên quá có thể xem người.

Kỷ Lập Đan duỗi dài cái cổ tại Cần Thiện Đường cửa chờ. Trước hắn điên cuồng đuổi theo ra, bất đắc dĩ từ uyển nhiên xe ngựa tốc độ cực nhanh, trong ngắn hạn hắn vẫn cùng trên, thời gian dài thì không được. Gia hoả này chưa từ bỏ ý định, không thể chờ đợi được nữa muốn hướng về Hồng Vũ lĩnh giáo, một hơi nuốt vài viên linh đan, vẫn cứ lại đuổi rất xa, mãi đến tận cuối cùng mới vỗ một cái sau đầu thầm mắng mình ngu xuẩn: Hồng Vũ là đi tiến hành huyết mạch đo lường, muốn đi gia tộc Thánh địa, coi như mình đi theo cũng không có biện pháp đi vào nha.

Hắn rầu rĩ không vui trở về, vẫn đứng ở Cần Thiện Đường cửa chờ.

Rốt cục thời gian xấp xỉ rồi, hắn cũng toại nguyện thấy được phía trước có mười mấy người, tại gia tộc quản sự cùng

đi hạ, chậm rãi đi về tới. Kỷ Lập Đan vui mừng quá đỗi, lập tức nghênh đón, la lớn: "Hồng Vũ thiếu gia Hồng Vũ thiếu gia ngươi ở đâu?"

Hồng Vũ không ở, những này nhân bên trong tự nhiên là lấy thức tỉnh rồi Thanh Dương huyết mạch Kỷ Lân dẫn đầu —— hiện tại hẳn là gọi là Kỷ Lập Lân.

Mấy cái chỉ là thức tỉnh rồi Ngọc Xích huyết mạch con cháu dọc theo con đường này đều tại nịnh bợ hắn: "Lân thiếu gia không cần lo lắng, Hồng Vũ đứa kia nhiều lắm vậy chính là cái ngôi vị hoàng đế, chúng ta Kỷ gia chưa từng có càng cao hơn huyết mạch, khẳng định không cách nào vượt quá Lân thiếu gia."

"Ta xem thì cũng thôi, Lân thiếu gia thiên tư hơn người, còn có thể là ai so với ngài càng ưu tú hơn? Hồng Vũ bất quá là nhất thời vận may, đưa tới các trưởng lão quan tâm thôi. Chúng ta Kỷ gia, chân chính vương giả huyết mạch nhưng vẫn là ngài Thanh Dương

"Chúng ta sau này, duy Lân thiếu gia như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, đi theo Lân thiếu gia, mạnh mẽ chèn ép Hồng Vũ "

Ở tại bọn hắn không ngừng lấy lòng cùng nịnh bợ dưới, Kỷ Lập Lân tâm tình được rồi rất nhiều, suy nghĩ một chút cũng xác thực, Kỷ gia xưa nay chưa từng xuất hiện so với Thanh Dương huyết mạch càng cao đẳng hơn cấp huyết mạch, Hồng Vũ tiểu tử kia càng là đến từ lạc hậu thanh nguyên đại lục, sao lại như vậy so với mình huyết mạch còn mạnh mẽ hơn?

Hắn đang có chút hãnh diện cảm giác, Kỷ Lập Đan liền gầm rú "Hồng Vũ thiếu gia" vọt tới.

Làm Cần Thiện Đường người số một, Kỷ Lập Đan chưa từng có điều kiêng kị gì. Hắn xông lại, như lựa hàng hóa như thế, đem bọn hắn tất cả đều lật xem một lần, sau đó đều ném ở một bên —— bao quát Kỷ Lập Lân các hạ ở bên trong.

"Không có không thể nào, Hồng Vũ thiếu gia nhất định có thể thức tỉnh huyết mạch" Kỷ Lập Đan có chút buồn bực, trong mắt của hắn chỉ có Hồng Vũ, thái độ này để Kỷ Lập Lân

giận tím mặt, chống nạnh giận dữ hét: “Kỷ Lập Đan, ta đã thức tỉnh Thanh Dương huyết mạch “

Kỷ Lập Đan nguýt một cái: “Cút sang một bên Thanh Dương huyết mạch có gì đặc biệt hơn người, ta cũng vậy Thanh Dương huyết mạch

Nhất thời để Kỷ Lập Lân nói không ra lời: đúng nha, nhân gia cũng là Thanh Dương huyết mạch, ngươi có thần mã hảo nói khoác

Kỷ Lập Lân một cái ác khí tát không ra, trong lòng đã đem Kỷ Lập Đan hận chết, xin thề đón lấy nhất định phải tức giận phấn đấu, một lần vượt trên Kỷ Lập Đan, đem hắn cùng Hồng Vũ đồng thời, vĩnh viễn đạp ở dưới chân

“Hừ” Kỷ Lập Lân tầng tầng hừ một tiếng, xoay người muốn đi.

Một bên một tên thiếu niên đối với Kỷ Lập Đan nói rằng: “Hồng Vũ thiếu gia cũng thức tỉnh rồi huyết mạch, bất quá hắn tình huống có chút đặc thù, hiện ra Tử Hải Long Đằng dị tượng, các trưởng lão cũng không có thể xác định đến tột cùng là cái gì huyết mạch, bởi vậy dẫn hắn đi đo lường.”

Kỷ Lập Đan bừng tỉnh: “Ta liền nói Hồng Vũ thiếu gia tuyệt đối không bình thường, không phải cái loại này chỉ là Thanh Dương huyết mạch liền thiêu bao hận không thể làm cho tất cả mọi người biết mặt hàng.”

Kỷ Lập Lân đi không bao xa, nghe nói như thế suýt chút nữa một đầu cắm ở trên đất, hắn dùng sức quay đầu lại, mạnh mẽ trừng Kỷ Lập Đan một chút.

Kỷ Lập Đan có thể so với hắn kiêu ngạo hơn nhiều, hất đầu phát càng thêm tàn bạo trừng quá khứ: “Nhìn cái gì vậy ni nói chính là ngươi ni, không phục đến đánh một chiếc?”

Kỷ Lập Lân bên người cái kia mấy cái vuốt đuôi tinh khẩn trương ngăn cản: “Lân thiếu gia đừng chấp nhặt với hắn…”

Kỳ thực bọn họ cũng đều biết thật đánh nhau, Kỷ Lập Lân chính là bị thuấn sát kết cục, nhân gia Kỷ Lập Đan, nhưng là

vững vững vàng vàng làm thật là nhiều năm Cần Thiện Đường người số một, thực lực há lại là bình thường?

Kỷ Lập Lân mượn pha hạ lư, muốn đi, Kỷ Lập Đan lại không chịu buông quá hắn, hỏi vừa nãy nói chuyện với chính mình thiếu niên: "Ngươi tên là gì?"

"Tiểu đệ Kỷ Dương."

Kỷ Lập Đan nở nụ cười: "Ngươi bây giờ hẳn là gọi Kỷ Lập Dương."

Kỷ Lập Dương hài lòng nở nụ cười.

Kỷ Lập Đan lại nói: "Ngươi so với Kỷ Lập Lân mạnh hơn nhiều, mặc dù chỉ là… Nga, chỉ là Ngọc Xích huyết mạch."

"Hừ" Kỷ Lập Lân lại là tầng tầng hừ một tiếng, khinh thường nói: "Chỉ là Ngọc Xích huyết mạch, cũng không cảm thấy ngại nói không sai? Ta xem có chút tự thổi Cần Thiện Đường người số một gia hỏa, ánh mắt cũng không có gì đặc biệt?"

Ngay vào lúc này, Từ Hạc Nhiên hộ tống Hồng Vũ trở lại. Kỷ Lập Đan mặt mày hớn hở nghênh đón, lại bị Hồng Vũ giơ tay nhẹ nhàng ngăn cản, hắn nhìn về phía Kỷ Lập Lân: "Ai nói Ngọc Xích huyết mạch liền nhất định không bằng Thanh Dương huyết mạch?"

Kỷ Lập Lân hết lần này tới lần khác tính toán chính mình, lấy Hồng Vũ tính cách, thì làm sao có thể sẽ không mạnh mẽ trả thù trở về?

Trên thực tế vũ thiếu gia hiện tại đã dưỡng thành một loại mới ác thú vị, đó chính là xin các ngươi nhanh lên một chút đến trêu chọc ta đi, ta hảo tàn nhẫn mà trả thù trở về

Kỷ Lập Lân thằng ngốc này qua liền thuộc về cái loại này hùng hục đưa tới cửa ni cầu ngược đãi loại hình.

Kỷ Lập Lân nghe được Hồng Vũ, càng là cười ha ha: "Ngu xuẩn loại lời nói này ngươi cũng nói ra được? Có điều cũng khó trách, ngươi đến từ thanh nguyên đại lục cái loại này lạc hậu địa phương, nông cạn ngu xuẩn không thể tránh được "

Từ Hạc Nhiên hừ lạnh một tiếng, cất cao giọng nói: “Gia tộc tuyên bố, Hồng Vũ thiếu gia huyết mạch Long Duệ, chính là thiên vị huyết mạch “

“Thiên vị huyết mạch” chu vi nhiều tiếng hô kinh ngạc, mặc dù mọi người đều nhìn thấy “Tử Hải Long Đằng” dị tượng, rõ ràng Hồng Vũ huyết mạch không phải chuyện nhỏ, nhưng là chân chính xác nhận là so với Thanh Dương huyết mạch còn cao cấp hơn thiên vị huyết mạch, đại gia chấn động vẫn là vô cùng lớn lao.

Mà Kỷ Lập Lân đám người sắc mặt trong nháy mắt trở nên khó coi cực kỳ. Kỷ Lập Lân phi thường không muốn tin tưởng kết quả này, thế nhưng Từ Hạc Nhiên không thể nào nói dối, bởi vì hắn đại diện cho toàn cả gia tộc

Hắn thay đổi không được sự thực là, Hồng Vũ tại trong cuộc sống sau này, muốn vĩnh viễn vượt qua hắn

Mà những này mới vừa rồi còn tại lấy lòng nịnh bợ Kỷ Lập Lân các gia hoả, thì lại tất cả đều trợn tròn mắt, Kỷ Lập Lân bị Hồng Vũ đè xuống, bọn họ ngày sau tháng ngày cũng sẽ không dễ chịu. Liền từng cái từng cái bắt đầu hối hận, không nên ánh mắt thiển cận, tại Hồng Vũ kết quả đi ra trước đó liền lòng như lửa đốt đầu phục Kỷ Lập Lân.

Kỷ Lập Lân đại không cam lòng, lúc này lại cũng chỉ có thể chua xót nói một tiếng: “Chỉ có huyết mạch có thể làm sao? Ánh mắt không được…”

Hồng Vũ đánh gãy hắn: “Ngươi không tin Ngọc Xích huyết mạch không thể so Thanh Dương huyết mạch kém đúng không?”

Kỷ Lập Lân hừ một tiếng: “Đây còn phải nói sao? Ngươi chỉ cần đi hỏi hỏi Hà Tả trên đại lục bất luận là một người nào, bọn hắn đều sẽ nói cho ngươi biết xã này ba lão chính xác đáp án “

Hồng Vũ gật đầu một cái, hướng Kỷ Lập Dương vung tay: “Ngươi tới.”

Kỷ Lập Dương có chút buồn bực, Hồng Vũ lật tay một cái xuất ra một con ngọc bình, cười đối với hắn nói: “Thả lỏng

toàn thân.

Kỷ Lập Dương có chút không rõ, Hồng Vũ hơi nhấc ngón tay, bình ngọc nghiền nát, bên trong có một đạo huyết tuyến, theo Hồng Vũ ngón tay điểm ở Kỷ Lập Dương mi tâm

Huyết tuyến tại mọi người vẫn không có phản ứng lại thời điểm, liền vèo một tiếng chui vào Kỷ Lập Dương bên trong thân thể. Kỷ Lập Dương toàn thân run lên, hai mắt trừng trừng, sau đó toàn thân huyết quản đều phấn trương lên, như từng cái từng cái giun cổn như thế nằm nhoài hắn trên da.

Người chung quanh thất kinh, không rõ Hồng Vũ tại sao bỗng nhiên ra tay "Sát hại" rõ ràng là hắn trận doanh Kỷ Lập Dương.

Kỷ Lập Lân càng là cho rằng bắt được cơ hội, rống to chỉ trích nói: "Hồng Vũ ngươi với cái gì, mỗi một dòng máu giả đều là gia tộc của cải, ngươi đừng tưởng rằng ngươi thức tỉnh rồi đẳng cấp cao huyết mạch, liền có thể đối với những khác huyết mạch giả quyền sinh sát trong tay "

"Ngươi cho lão tử câm miệng" Hồng Vũ bỗng nhiên thay đổi trước đó hảo tính khí, một tiếng tức giận mắng: "Ngươi tính là thứ gì? Chỉ là Thanh Dương huyết mạch mà thôi lão tử muốn với cái gì không cần hướng về ngươi phụ trách, liền tính ta có cái gì sai lầm, cũng là gia chủ cùng các vị trưởng lão sự tình, không tới phiên như ngươi vậy tiểu nhân vật nhảy ra kêu gào "

Kỷ Lập Lân phiền muộn muốn thổ huyết: ta là Thanh Dương huyết mạch a ta hắn là đại nhân vật, làm sao ở trước mặt hắn ta thành tiểu cà chớn?

Hắn đang muốn không thèm đến xỉa cùng Hồng Vũ đấu, Từ Hạc Nhiên trầm mặt một tiếng quát mắng: "Đều câm miệng "

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 23 : Tăng lên (thượng)

Thứ hai mươi ba chương tăng lên (thượng)

Loại hình: huyền huyễn pháp thuật tác giả: thạch ba tên sách: sáng thế chí tôn

Từ Hạc Nhiên chú ý Kỷ Lập Dương, ngắn ngủi không thích ứng chi hậu, Kỷ Lập Dương tình huống đã dần dần chuyển biến tốt. Khoảng chừng lại qua một nén nhang thời gian, Kỷ Lập Dương một thân đại hãn, đem quần áo tất cả đều ướt đẫm, nhưng là cả nhân khôi phục như cũ chi hậu, tinh thần trạng thái cực kì tốt, coi như là người bên ngoài cũng nhìn ra được, Kỷ Lập Dương tựa hồ khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều tràn đầy một cỗ lực lượng, từ da thịt đến con mắt, đều lộ ra một cỗ nhàn nhạt hào quang xanh ngọc.

Từ Hạc Nhiên cực kỳ thận trọng hỏi: "Kỷ Lập Dương, ngươi cảm giác như thế nào?"

Kỷ Lập Dương gật đầu lia lịa: "Được, không nói ra được hảo ta không biết vũ thiếu gia cho ta chính là cái gì, thế nhưng ta cảm giác mình so với trước đây cường đại mười mấy lần "

Mọi người nghe được âm thầm kinh hãi: mười mấy lần cứ như vậy thời gian một nén hương? Hồng Vũ thả ra cái kia một đạo tơ máu đến cùng là cái gì?

Hồng Vũ nhưng là nhìn Kỷ Lập Lân: "Ngươi không phải cảm thấy Thanh Dương huyết mạch vô cùng ghê gớm, Ngọc Xích huyết mạch khẳng định không bằng Thanh Dương huyết mạch sao? Không bằng chúng ta đồng thời lại đi đo lường một thoáng, nhìn Kỷ Lập Dương Ngọc Xích huyết mạch bây giờ là cái gì đẳng cấp?"

Kỷ Lập Lân một trận hồ nghi, ai cũng biết Ngọc Xích huyết mạch chỉ là binh vị, xa xa không bằng ngôi vị hoàng đế Thanh Dương huyết mạch, liền tính Hồng Vũ đến từ thanh nguyên đại lục, thế nhưng hắn tại Hà Tả đại lục dài như thế thời gian, không thể nào không biết những này cơ bản thường

thức, trước hắn cũng chỉ là cố ý châm chọc Hồng Vũ thôi, muốn nói Hồng Vũ liền những này cơ bản thường thức cũng không biết, hắn cũng không tin.

Cái kia Hồng Vũ tại sao khẳng định như vậy Kỷ Lập Dương Ngọc Xích huyết mạch sẽ không so với mình kém?

Kỷ Lập Lân mơ hồ cảm giác được một tia không ổn. Thế nhưng hắn lại không chịu tin tưởng Hồng Vũ thật sự có biện pháp đem Ngọc Xích huyết mạch tăng lên tới đến không cần chính mình Thanh Dương huyết mạch kém trình độ.

Trong này đến cùng có huyền cơ gì?

Kỷ Lập Lân không nghĩ ra được, thế nhưng vào lúc này hắn tuyệt đối không thể thoái nhượng, bởi vậy không chút lưu tình tiến lên một bước, tàn bạo nhìn Hồng Vũ: "Hảo đi thì đi ta cũng không tin, Ngọc Xích huyết mạch có thể cùng Thanh Dương huyết mạch so với "

Từ Hạc Nhiên có chút không biết ứng nên xử trí như thế nào.

Gia tộc loại cỡ lớn huyền binh phần lớn là từ nghiền nát di tích văn minh bên trong khai quật, sử dụng tuổi thọ hữu hạn trân quý cực kỳ, muốn là bởi vì hai tiểu hài tử dỗi liền khởi động một lần…

Hồng Vũ tựa hồ rõ ràng Từ Hạc Nhiên lo lắng, tiểu gãy đao: "Từ gia gia có tin ta hay không?"

Từ Hạc Nhiên chợt nhớ tới trước đó trên đường, Hồng Vũ liên tiếp không ngừng cho hắn cái loại này cảm giác cao thâm khó dò… Cuối cùng cắn răng một cái, đúng là vẫn còn xem ở những này rượu ngon phần trên: "Được rồi, ta đi theo gia chủ xin một thoáng

"Đi mọi người cùng nhau đi" Kỷ Lập Lân một tiếng thét to, lần này hết thảy huyết mạch thức tỉnh giả, thêm vào Kỷ Lập Đan, mênh mông cuồn cuộn hướng về gia tộc thạch tháp mà đi.

Đến thạch tháp hạ, Từ Hạc Nhiên lên trước đi bẩm báo Kỷ Cấn Thiên.

Kỷ Cấn Thiên chính đắc ý uống chút rượu nhi, vì mình tính toán ngoại tôn mà đắc chí.

Ngươi cái này hỗn tiểu tử, tự cho là, hừ, như thế nào, lần này liền gọi ngươi biết, gừng càng già càng cay bị ông ngoại ta tính toán đi, ha ha ha

Từ Hạc Nhiên đi vào nói chuyện, Kỷ Cấn Thiên phản ứng đầu tiên là: "Hồ đồ loại cỡ lớn huyền binh trân quý cực kỳ, không phải cho một đám tiểu bối xì đánh cược."

Từ Hạc Nhiên rất cẩn thận nói: "Gia chủ, ta xem Hồng Vũ thiếu gia tựa hồ rất có nắm chắc…"

"Ừm? Tiểu tử kia lại có gì đó cổ quái thủ đoạn?"

"Ngược lại ta cảm giác, Lân thiếu gia lần này cần ném đại nhân."

"Không thể nào, Ngọc Xích huyết mạch tại sao có thể so được với Thanh Dương huyết mạch" Kỷ Cấn Thiên bĩu môi không tin.

Từ Hạc Nhiên đứng ở nơi đó, thần tình cổ quái nói: "Nhưng là, hắn là Hồng Vũ thiếu gia."

Kỷ Cấn Thiên há miệng, Từ Hạc Nhiên một câu nói nhắc nhở, hắn sẽ muốn một thoáng chính hắn một ngoại tôn đi tới thiên cơ thành chi hậu, tựa hồ… Luôn có thể đánh vỡ thường quy, ngoài dự đoán mọi người.

Kỷ Cấn Thiên sờ sờ chính mình cằm, loại cỡ lớn huyền binh đối với gia tộc mà nói chính là trọng yếu tài sản —— không phải hắn Kỷ Cấn Thiên, mà là toàn cả gia tộc, nếu như hắn đồng ý những này các tiểu tử hồ đồ, vạn nhất cái gì cũng không đo lường đi ra, nhất định muốn đối mặt Kỷ Cấn Hải đám người cật khó.

"Thôi, ta lão già này còn có cái gì đáng sợ? Đúng "

Từ Hạc Nhiên tiếp, Kỷ Cấn Thiên suy nghĩ một chút, lặng yên đi tới hai ngàn trượng loại cỡ lớn huyền binh phụ cận, đi vào một cái bí ẩn gian phòng. Ở chỗ này hắn có thể nhìn thấy bên trong thạch thất tất cả, mà người ở bên trong không nhìn thấy hắn

Chờ giây lát, Từ Hạc Nhiên mang theo vài tên cao thủ, đem những thiếu niên kia toàn bộ nối liền được.

Kỷ Lập Lân trên mặt mang theo cười lạnh: "Hồng Vũ, vẫn làm phiền cái gì? Bắt đầu đi ta ngày hôm nay ngược lại muốn xem xem, chỉ là Ngọc Xích huyết mạch, làm sao có thể theo ta Thanh Dương huyết mạch so với."

Hồng Vũ không một chút nào sốt ruột, trước tiên châm chọc Kỷ Lập Lân dừng lại : một trận: "Ngươi Thanh Dương huyết mạch? Xin nhờ ngươi không muốn thiển mặt như thế có chịu không? Nhân gia Kỷ Lập Đan cũng trên người chịu Thanh Dương huyết mạch, sẽ không gặp người gia há mồm ngậm miệng chính là 'Ta, Thanh Dương huyết mạch, tại chúng ta quê nhà, hành vi của ngươi như vậy có lời giải thích."

Hắn cố ý ngừng lại một chút, Kỷ Lập Đan trên mặt mang theo lấy lòng nụ cười, tập hợp thú tới: "Thuyết pháp gì?

Hồng Vũ trung khí mười phần quát: "Không muốn cái bức · mặt "

Xì xì ——

Chu vi thiếu niên không nhịn được toàn bật cười, Kỷ Lập Lân một khuôn mặt căn đến mức đỏ bừng, tức giận đến cả người run: "Hồng Vũ chúng ta chính là kỷ gia con cháu, đại người có thân phận…"

"Phi liền ngươi vẫn đại người có thân phận? Chính là cái không nên ép · mặt người "

Kỷ Lập Lân suýt chút nữa thổ huyết. Hồng Vũ đã vung tay lên đối với Kỷ Lập Dương nói: "Vào đi thôi. Để những này không nên ép · mặt gia hỏa nhìn, Ngọc Xích huyết mạch thực lực chân chính "

Kỷ Cấn Thiên tại mặt khác căn phòng kia bên trong phiền muộn không được, từ này liên tiếp tức giận mắng, thấy thế nào chính mình này ngoại tôn đều có chút vô căn cứ.

Kỷ Lập Dương gật đầu một cái, hướng đi cái kia ba bộ huyền binh chiến giáp, tại quản sự dưới sự giúp đỡ, mặc vào trong đó một

Các quản sự mở ra quáng tinh nguyên năng dây dẫn, Kỷ Lập Dương ngực bảy đạo khắc tuyến bên trong, đạo thứ nhất sáng lên.

Này không có cái gì hồi hộp, Ngọc Xích huyết mạch vốn chính là binh vị huyết mạch.

Kỷ Lập Lân đám người trên mặt mang theo cười lạnh, trong mắt phún lửa giận. Nhưng là lập tức, Kỷ Lập Dương trên ngực, đạo thứ hai khắc tuyến sáng lên

Phụ trách thao tác huyền binh chiến giáp ba tên quản sự đã ngây dại, quên mất các loại thao tác.

Tại mặt khác trong một gian thạch thất, Kỷ Cấn Thiên đã bỗng nhiên đứng lên, một đôi mắt hổ trợn thật lớn: đây là tình huống nào? Huyết mạch tăng lên

Huyết mạch tăng lên không phải chưa từng xuất hiện, thế nhưng quá hiếm thấy.

Bởi vì huyết mạch đều là càng ngày càng mỏng manh, cho nên huyết mạch đẳng cấp đều là không ngừng giảm xuống, loại này huyết mạch tăng lên tình huống, tại Hà Tả trên đại lục mấy ngàn năm cũng chưa chắc có thể có một cái —— những điều kia đều là tồn tại cùng trong truyền thuyết

Mà bây giờ, chân thực xuất hiện ở Kỷ Cấn Thiên trước mắt, nói rõ Hồng Vũ nắm giữ tăng lên huyết mạch năng lực. Mặc kệ Hồng Vũ có thể hay không đem Ngọc Xích huyết mạch tăng lên tới cùng Thanh Dương huyết mạch đánh đồng trình độ, dù cho chỉ là tăng lên một cái cấp bậc, Hồng Vũ giá trị cũng lại một lần nữa tăng vọt, vượt xa trước đó đại gia đối với hắn đánh giá

Từ Hạc Nhiên dại ra đến nửa ngày, trong lòng một tiếng cảm thán, quả nhiên chính mình trước đó đối với Hồng Vũ thiếu gia liên tục sản sinh cảm giác cao thâm khó dò không phải không có lửa mà lại có khói. Hồng Vũ thiếu gia thực sự là.… Không cách nào hình dung

Kỷ Lập Lân vẫn coi chính mình nhìn lầm rồi, tàn nhẫn mà vuốt vuốt con mắt, không sai, Kỷ Lập Dương trên ngực, rõ ràng địa có hai Đạo Quang mang khắc tuyến, nguyên bản ít

nhất là cấp bậc thấp nhất binh vị huyết mạch, hiện tại cư nhưng đã là tướng vị huyết mạch

"Tại sao lại như vậy" Kỷ Lập Lân thất thanh rống to: "Không thể nào tuyệt đối không thể nào "

Thế nhưng hắn còn chưa hô xong, Kỷ Lập Dương trên ngực, đệ tam Đạo Quang mang khắc tuyến sáng lên, vương vị huyết mạch

Lần này tử, Kỷ Lập Lân thất thanh, cái gì cũng cũng không nói ra được. Đến lúc này, ai cũng rõ ràng Hồng Vũ đã toàn thắng. Bởi vì tăng lên huyết mạch chính là một cái gần như kỳ tích hành vi, cho dù là cuối cùng vẫn cứ Ngọc Xích huyết mạch không bằng Thanh Dương huyết mạch, hắn nhiều nhất cũng chỉ có thể miệng lưỡi trên chiếm chút tiện nghi, từ nay về sau, Hồng Vũ vĩnh viễn cao cao tại thượng, mà hắn Kỷ Lập Lân, chỉ là một cái làm nền

Nhưng là tiếp đó, chứng minh vũ thiếu gia ngôn ra tất bên trong. Đệ tứ Đạo Quang mang sáng lên

Ngôi vị hoàng đế huyết mạch —— Hà Tả lịch sử đại lục trên cái thứ nhất ngôi vị hoàng đế Ngọc Xích huyết mạch

Kỷ Lập Dương khó có thể tin nhìn mình ngực, Hồng Vũ thiếu gia không ngờ lại thật sự đem chính mình tăng lên tới ngôi vị hoàng đế huyết mạch loại cỡ lớn huyền binh là sẽ không phạm sai lầm, khẳng định chính mình huyết mạch tăng lên rất nhiều.

Hắn một trận mừng như điên, nhìn về phía Kỷ Lập Lân cười ha ha: "Ngọc Xích huyết mạch hoàn toàn không so với Thanh Dương huyết mạch kém như thế nào? Ngươi vẫn cảm thấy ngươi Thanh Dương huyết mạch thiên hạ vô địch sao? Hồng Vũ thiếu gia nói được là làm được, Kỷ Lập Lân, ngươi còn có lời gì nói "

Kỷ Lập Lân không nói một lời, cúi đầu, từ mặt vẫn hồng đến cái cổ rễ : cái.

Từ Hạc Nhiên có chút thương hại nhìn Kỷ Lập Lân, thiếu niên này nguyên vốn cũng là gia tộc trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, mà hắn cũng không phụ trọng vọng thức tỉnh rồi Thanh

Dương huyết mạch , nhưng đáng tiếc a, hắn gặp được Hồng Vũ, nhất định thành một cái tiểu phối hợp diễn.

Các thiếu niên nhìn về phía Hồng Vũ trong ánh mắt tràn đầy cuồng nhiệt. Ở đây cũng không chỉ là Kỷ Lập Dương một cái Ngọc Xích huyết mạch. Nếu Hồng Vũ có thể trợ giúp Kỷ Lập Dương tăng lên, liền cũng có thể trợ giúp bọn họ tăng lên

Ngọc Xích huyết mạch chỉ là binh vị, so với bình thường địa võ giả khá hơn một chút, thế nhưng tại gia tộc huyết mạch giả bên trong địa vị là thấp nhất, nếu như có thể tăng lên tới ngôi vị hoàng đế… Mỗi người đều ý nghĩ kỳ quái, nhưng là bọn hắn biết rõ, trước tiên là vũ thiếu gia nguyện ý giúp giúp ngươi.

Mà cái khác Na Sơn, Chu Điểu huyết mạch cũng đều đầy cõi lòng chờ mong, Hồng Vũ có thể tăng lên Ngọc Xích huyết mạch, cái khác huyết mạch đây? Đại có thể có nha.

Những này vừa bắt đầu liền đầu phục Kỷ Lập Lân, lúc này liền ruột đều hối thanh.

Một cái khác trong gian phòng, Kỷ Cấn Thiên kích động địa hai vai run, không hiểu ra sao chạy đến một cái ngoại tôn, lại có thể là cái tuyệt thế thiên tài

Hắn cũng bất chấp đến xem những thiếu niên này trong lúc đó tranh đấu, lập tức trở về đi, phái người đem hết thảy trưởng lão cũng gọi được.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 23 : Tăng lên (hạ)

Thứ hai mươi ba chương tăng lên (hạ)

Loại hình: huyền huyễn pháp thuật tác giả: thạch ba tên sách: sáng thế chí tôn

Các trưởng lão một ngày một đêm không có nghỉ ngơi, có vừa ngủ hạ, có chính ôm tiểu thiếp làm việc, có đả tọa tu hành, bất kể là một loại nào, bị quấy rầy đều rất thiếu kiên nhẫn. Vội vội vàng vàng tới rồi, sắc mặt đều khó coi.

Nhưng là Kỷ Cấn Thiên đem sự tình nói chuyện, các trưởng lão tất cả đều không bình tĩnh, trong nhà nhất thời sảo thành một mảnh, bọn họ so với Kỷ Cấn Thiên vẫn kích động huyết mạch tăng lên, loại năng lực này quá là đáng sợ, bao quát ở đây mọi người, ai không muốn đem chính mình huyết mạch tăng lên một cái hoặc là mấy cái đẳng cấp? Nói như vậy, nguyên bản tu hành bình cảnh hay là căn bản là không tồn tại…

Kỷ Cấn Thiên nhìn kích động vạn phần các trưởng lão, bỗng nhiên rõ ràng một việc: chính mình cùng Hồng Vũ đề điều kiện là lưu lại năm cái thánh vị huyết mạch, giống như Hồng Vũ bị lừa rồi, nhưng là bây giờ xem ra, hắn có thể đem binh vị huyết mạch tăng lên vì làm ngôi vị hoàng đế, như vậy đem ngôi vị hoàng đế huyết mạch hoặc là vương vị huyết mạch tăng lên tới thánh vị, tựa hồ cũng không phải là việc khó gì…

Kỷ Cấn Thiên thu râu mép, hận đến hàm răng ngứa, cuối cùng đã rõ ràng rồi Hồng Vũ tại sao cao điệu như vậy biểu diễn hắn tăng lên huyết mạch năng lực: tiểu tử này là làm cho ta xem ni, ta cho rằng tính toán hắn, không nghĩ tới kỳ thực tiểu tử này ngược lại tính toán ta một cái

Chờ Hồng Vũ cùng chúng bao nhiêu năm đồng thời trở lại Cần Thiện Đường thời điểm, đối với Hồng Vũ đãi ngộ lại một lần tăng lên

Trước đó tìm Hồng Vũ phiền phức Kỷ Tần, trực tiếp bị biếm truất đến bên ngoài mấy chục ngàn dặm một cái biên cảnh thành nhỏ cùng hoang thú chiến đấu đi tới. Mới đổi đến Cần Thiện Đường đại quản sự, chính là là năm đó Hồng Vũ mẹ thiếp thân thị nữ Từ Ngọc Nhã.

Kỷ Cấn Hải tuy rằng rất giống "Chống lại" một thoáng, bất đắc dĩ trừ hắn ra, liền ngay cả nguyên bản minh hữu cũng đối với việc này trả đũa, mãnh liệt yêu cầu đem Hồng Vũ thiếu gia đãi ngộ nhắc tới cấp bậc cao nhất. Kỷ Cấn Hải rất sáng suốt thoái nhượng.

Hồng Vũ trở lại Cần Thiện Đường thời điểm, trung niên phụ nhân Từ Ngọc Nhã đã cười híp mắt đứng ở cửa nghênh tiếp hắn: "Thiếu gia, ngài trước tiên oan ức một thoáng, tạm thời ở tại vọng nhạc viện, ngài mới sân đã bắt đầu xây dựng, ta bảo đảm một tháng trong vòng liền có thể vào trụ."

Từ Ngọc Nhã chỉ tay một cái, tại Cần Thiện Đường tối Đông Phương, cảnh sắc ưu mỹ nhất khu vực, một toà mới trạch viện đã phá thổ động công.

"Toà kia sân đem siêu việt Kỷ Lập Đan thanh tuyền uyển, trở thành Cần Thiện Đường cao nhất quy cách sân."

Kỷ Lập Đan rất không mặt mũi không bì một mực một bên bồi tiếp, vào lúc này cấp nói gấp: "Hồng Vũ thiếu gia, nếu như ngài để ý, ta sân cho ngươi cho trước tiên ở làm sao?"

Hồng Vũ lắc đầu một cái: "Không cần."

Từ Ngọc Nhã những này năm trải qua cũng không tốt, Kỷ Trinh Côi sự tình cũng làm liên lụy tới nàng, vạn vạn không nghĩ tới nhân quá trung niên, còn có như vậy kỳ ngộ, một mình chấp chưởng trọng yếu cực kỳ Cần Thiện Đường

Hồng Vũ đang trên đường tới đã biết rồi Từ Ngọc Nhã thân phận, cho nên đối với nàng cũng rất tôn kính: "Từ di, ta ngay trước đây tiểu viện là được."

"Như vậy sao được đây." Không giống nhau : không chờ Từ Ngọc Nhã lên tiếng, Kỷ Lập Đan đã kêu lên: "Tiểu viện kia tử, không xứng thân phận của ngài a "

Kỷ Lập Đan vẫn suy nghĩ các loại : chờ Hồng Vũ chuyển đi ra ngoài, chính mình lặng lẽ chiếm, chậm rãi trong nghiên cứu trận pháp.

Từ Ngọc Nhã nói rằng: "Thiếu gia, đây là ngươi nên được, cũng là gia tộc quy củ thể hiện."

Hồng Vũ một bộ không đáng kể thái độ: "Vậy cũng tốt."

Chúng bao nhiêu năm vây quanh Hồng Vũ đi tới vọng nhạc viện, mấy cái nguyên bản nương nhờ vào Kỷ Lập Lân thiếu gia, cũng mặt dày đồng thời đi theo, chỉ còn lại Kỷ Lập Lân một cái người cô đơn, não tu cực kỳ, rồi lại không chỗ phát tiết.

Hắn cô đơn một người trở về đi, Từ Ngọc Nhã cũng không hề bạc đãi hắn, phân phối cho hắn một cái cùng Kỷ Lập Đan không muốn trên dưới sân, thế nhưng có Hồng Vũ so sánh, thấy thế nào đều cảm giác mình sân kia chật hẹp chật chội.

Hắn cúi đầu đi tới, chợt phát hiện đường đi bị người ngăn trở, Kỷ Lập Lân vừa ngẩng đầu: "Phụ thân "

Kỷ Hoành chắp hai tay sau lưng đứng ở trước mặt của hắn, trong ánh mắt tựa hồ cất dấu rất nhiều thứ. Kỷ Lập Lân bị hắn xem có chút sợ hãi, lần thứ hai cúi đầu.

Kỷ Hoành trước tiên mà đi: "Đi theo ta "

Thiên cơ trong thành một cái nào đó không đáng chú ý bên trong góc, có một chỗ tiểu viện, nhà đơn, ẩn giấu ở chu vi cao vót thạch tháp bên trong, có vẻ là như vậy không có tiếng tăm gì.

Kỷ Hoành xe ngựa dừng ở tiểu viện bên ngoài. Gần như là đồng thời, trong sân cấp tốc chạy đến mười mấy tên người hầu, chuẩn bị các loại vật phẩm, đem phụ tử hai người tiến cử đi.

Kỷ Lập Lân một trận kỳ quái, địa phương này hắn chưa từng có đã tới, cũng không biết phụ thân còn có như vậy một chỗ sản nghiệp. Nhưng là vừa vào cửa, hắn sắc mặt liền không đúng, bên trong giả sơn cây xanh, hồ cá hoa sen, trang sức vô cùng nhã trí. Mà từ khi bọn họ đi vào, chính là tám tên mười

ba, mười bốn tuổi thanh thuần thiếu nữ khoanh tay mà đứng, chờ đợi hai

Kỷ Lập Lân bỗng nhiên xoay người nhìn về phía phụ thân, hắn lại cõng lấy mẹ lấy như thế một nơi

Kỷ Hoành căn bản không cùng nhi tử giải thích, hướng cái kia tám tên thiếu nữ chỉ tay, chính mình xoay người rời đi. Kỷ Lập Lân há mồm muốn hỏi, tám tên thiếu nữ đã nhẹ nhàng bước liên tục si quấn lên đến, các nàng hiển nhiên trải qua nghiêm ngặt huấn luyện, chỉ là một ít đơn giản động tác, liền trêu chọc đến Kỷ Lập Lân cái này huyết khí phương cương thiếu niên nổi lên mãnh liệt phản ứng…

Kỷ Hoành tại tiểu viện một chỗ nhà kề bên trong chờ đợi, yên lặng mà uống trà. Bên ngoài truyền đến từng đợt thở gấp âm thanh, dày đặc dường như lâm trận kích trống.

Khoảng chừng một cái nửa canh giờ, thanh âm kia dần dần ngừng lại, lại một lát sau, Kỷ Lập Lân đi tới, rầm quỳ trên mặt đất: "Cha, các nàng đều là xử nữ, ta ngộ giải ngài."

Kỷ Hoành bỗng nhiên đứng dậy, nhanh chân vọt tới nhi tử trước mặt, một phát bắt được hắn cái cổ nhấc lên đến, đùng đùng hai cái bạt tai mạnh mẽ đánh lên đi, sau đó tầng tầng đem hắn thả ở trên mặt đất, gầm lên giận dữ: "Như cái người đàn ông như thế cho ta dừng lại "

Kỷ Lập Lân trong mắt bắn mạnh ra một mảnh chó sói như thế dã tính hào quang, mạnh mẽ đứng ở nơi đó.

"Lúc này mới như cái dáng vẻ" Kỷ Hoành gật đầu: "Địa phương này đã sớm chuẩn bị cho ngươi được rồi. Ngươi nhớ kỹ cho ta, từ nay về sau ngươi chính là nam nhân muốn như cái người đàn ông như thế đi chiến đấu huyết mạch đo lường chỉ là bước thứ nhất, coi như là Hồng Vũ huyết mạch đẳng cấp so với ngươi cao có thể làm sao? Ngươi cũng thức tỉnh rồi Thanh Dương huyết mạch, bản thân hoàn toàn không kém. Đẳng cấp cao huyết mạch cuối cùng nhưng tầm thường một đời ví dụ rất nhiều, ngươi há có thể nhân vì làm một dòng máu đẳng cấp liền triệt để chán chường?

Ngươi hận Hồng Vũ, biện pháp tốt nhất không phải tự giận mình, mà là dũng cảm đánh bại hắn khi ngươi thông qua chính mình nỗ lực, đem hắn đạp ở dưới chân thời điểm, thắng lợi tư vị mới là tối vui tươi “

Kỷ Lập Lân tầng tầng gật đầu: “Cha, ngươi yên tâm, ta hiểu “

“Hảo huyết mạch đo lường chi hậu , dựa theo thông lệ, sau ba tháng sẽ có một lần cách xa vạn dặm hành, làm huyết mạch giả lần thứ nhất thí luyện, nếu như ngươi ở đây một lần cách xa vạn dặm giữa các hàng, biểu hiện vượt quá Hồng Vũ, gia tộc nhất định sẽ một lần nữa cân nhắc hai người các ngươi đến tột cùng trọng điểm bồi dưỡng người nào “

“Là “

Hồng Vũ rất phiền muộn, bởi vì hắn trong sân người đến người đi, không hề có một chút nhàn rỗi thời gian. Gia tộc đã chính thức đối ngoại tuyên bố, Hồng Vũ thức tỉnh rồi một loại hoàn toàn mới huyết mạch Long Duệ, hơn nữa còn là hiếm thấy thiên vị huyết mạch.

Toàn bộ Cần Thiện Đường người đều nối liền không dứt tới rồi bái kiến. Trừ bọn hắn ra, trong nhà chỉ cần có thể phàn được với quan hệ, tất cả đều mang theo lễ vật tới.

Sau đó lại nghe nói Hồng Vũ còn có thể tăng lên huyết mạch, này xem nguyên vốn chuẩn bị lễ vật lại cảm thấy không đủ phân lượng, một lần nữa trở lại một lần…

Kỷ Lập Đan cũng rất phiền muộn, bởi vì Hồng Vũ trong sân người đến người đi, không hề có một chút nhàn rỗi thời gian. Hắn muốn thỉnh giáo một thoáng trận pháp sự tình xác thực không có cơ hội.

Kỷ Lập Đan cùng kỷ cấn ngôn tập hợp ở cùng nhau —— kỷ cấn ngôn cũng đợi rất lâu rồi.

Ròng rã thời gian bảy ngày, Hồng Vũ rốt cục thanh rảnh rỗi, này hay là bởi vì gia chủ đại nhân hạ lệnh, không được lại quấy rối Hồng Vũ tu hành.

Hai người đang muốn lĩnh giáo, Hồng Vũ bỗng nhiên thấy Kỷ Kiêu đứng ở cửa, lập tức đem hai người niện đi, cười hì hì đem Kỷ Kiêu mời đến được. Hai người muốn tìm bất mãn đều muốn nội thương.

Hồng Vũ không có hứng thú cùng hai người tham thảo trận pháp gì, làm trễ nãi thời gian bảy ngày, hắn còn muốn bắt tiến vào thời gian tu luyện, cùng bỗng nhiên trong lúc đó trở nên yêu mặt đỏ Kỷ Kiêu hàn huyên một chút, đưa nàng đưa ra, Hồng Vũ đưa cho hai người một quyển trận pháp bí tịch, để chính bọn hắn nghiên cứu đi tới.

Hồng Vũ đuổi hai người, đang muốn bế quan tu luyện, một cái ngọt ngào dính âm thanh ở ngoài cửa vang lên: "Vũ ca ca có ở đó hay không nha?"

Hồng Vũ run lên một cái, đầy người nổi da gà, Tân Ngọc tại Từ Ngọc Nhã cùng đi hạ cười híp mắt đi tới: "Vũ ca ca, đã lâu không gặp, ngươi liền không một chút nào muốn nhân gia à?"

Hồng Vũ há mồm đã nghĩ nói không muốn, thế nhưng là bị một bên Từ Ngọc Nhã dùng ánh mắt ngăn lại, Từ Ngọc Nhã bởi vì chịu đến mẹ liên lụy, những này qua tuổi đến rất cực khổ, Hồng Vũ không thể không nể tình, không thể làm gì khác hơn là đem muốn nói chuyện a nuốt xuống.

Tân Ngọc rất vui vẻ đi tới ôm lấy Hồng Vũ cánh tay, hữu ý vô ý tại chính mình trước ngực cọ tới cọ lui: "Vũ ca ca, ngươi thật hung tàn, ta nghe nói ngươi đem đến ngươi trước cửa gây sự người tất cả đều đánh một trận, đem bọn hắn đều đá tiến vào ao hoa sen, quá tốt rồi ta đúng là càng ngày càng yêu thích ngươi."

Hồng Vũ không còn gì để nói, thực sự không biết nên nói cái gì, không thể làm gì khác hơn là với tiếu hai tiếng.

"Vũ ca ca, ngươi ngày mai có thời gian không có, theo ta đi ra ngoài đi một chút có được hay không o "

"Cái này, ta muốn chuẩn năm nay tu luyện nha."

Tân Ngọc miệng nhỏ một bẹp, muốn khóc lên dáng vẻ, Từ Ngọc Nhã khẩn trương tại vừa nói: "Tân tiểu thư, sau ba tháng

chính là Kỷ gia mới huyết mạch giả cách xa vạn dặm hành, thiếu gia không thể lạc hậu, còn muốn một tiếng hót lên làm kinh người ni, không tu luyện sao được. Cuộc sống sau này vẫn dài ra ni, ngài liền thoáng nhẫn nại một thoáng tưởng niệm tình đi."

Hồng Vũ suýt chút nữa phun ra, Tân Ngọc nhưng cười híp mắt gật đầu một cái: "Từ di nói đúng, nam tử hán đại trượng phu, làm người muốn hung tàn, muốn đem những gia hoả kia mạnh mẽ sửa chữa, không có thực lực sao được, vũ ca ca ngươi an tâm tu hành đi, Ngọc nhi sẽ không vô duyên vô cớ quấy rối ngươi."

Hồng Vũ khẩn trương gật đầu, đem cái này cô sữa đưa đi: "Được, vậy ta đi bế quan."

Hắn xoay người liền trở về phòng, đưa đều lười đưa nàng một thoáng.

Từ Ngọc Nhã không thể làm gì khác hơn là đem Tân Ngọc đưa đi, khuyên can mãi trấn an.

Từ Ngọc Nhã vòng trở lại, Hồng Vũ quả nhiên ở trong sân chờ nàng, Từ Ngọc Nhã không giống nhau : không chờ Hồng Vũ mở miệng liền cướp lời nói: "Thiếu gia, Tân Ngọc tuy rằng tính cách có chút thiếu hụt, thế nhưng nàng dù sao cũng là Tinh Phong thành tân gia tiểu thư, nếu như cưới nàng, đối với ngài tương lai phát triển rất nhiều trợ giúp, ta cũng vậy vì làm chào ngài…"

Hồng Vũ đối với loại chuyện này thực sự là dở khóc dở cười, suy nghĩ một chút, hắn rất chăm chú địa đối với Từ Ngọc Nhã nói rằng: "Từ di, ta tương lai chỉ có thể nắm giữ ở ta trong tay mình, ta không cần vì thế hướng về bất kỳ ai thỏa hiệp càng không sẽ đem mình hạnh phúc để lên đi. Ngài tại Kỷ gia loại này đại gia tộc ngốc thời gian dài, rất tự nhiên sẽ cho rằng hết thảy thiếu gia đều sẽ dùng thông gia đến lớn mạnh chính mình thực lực, thế nhưng ta sẽ không hi vọng ngươi có thể rõ ràng, ta sinh mệnh có thể dùng đến giao dịch, thế nhưng ta cảm tình không thể "

Từ Ngọc Nhã ngẩn người, nàng xác thực là bởi vì tại Kỷ gia nhìn thấy quá nhiều loại này sự tình, mới có thể vì làm Hồng Vũ như vậy sắp xếp. Thế nhưng hiện tại, nàng cảm giác được thiếu gia nhà mình tựa hồ có hơi không giống…

Hồng Vũ nhìn nàng đã hiểu, khẽ gật đầu, trở lại tu luyện.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 24 : Cứu viện (thượng)

Chương thứ 24 cứu viện (thượng)

Loại hình: huyền huyễn pháp thuật tác giả: thạch ba tên sách: sáng thế chí tôn

Đón lấy ở trong ba tháng, Hồng Vũ một đầu đâm vào Tịch Diệt Cổ Giới bên trong.

Hắn mỗi ngày sắp xếp thời gian đến mức rất mãn, nghỉ ngơi hai canh giờ, còn lại thời gian chia ra làm hai, tu luyện, luyện đan cùng nghiên cứu trận pháp chiếm đi một nửa. Còn lại thời gian tất cả đều tại Tịch Diệt Cổ Giới bên trong, cùng từng cái từng cái viễn cổ bộ tộc chém giết.

Mỗi một lần chém giết đều có thể có được một tia viễn cổ huyết mạch. Cùng lúc đó, Hồng Vũ đối với mỗi cái viễn cổ bộ tộc ưu thế cùng khuyết điểm đều phi thường hiểu rõ.

Thu hoạch to lớn đại đồng thời, Hồng Vũ trả giá thật nhiều cũng rất nặng nề, bình quân mỗi ngày đều muốn tiêu hao 3000 lạng quáng tinh, tại như vậy không ngừng thôn phệ quáng tinh chi hậu, Hồng Vũ mơ hồ cảm thấy thất tịch đoản kiếm bên trong, có một cổ lực lượng thần bí chính đang dần dần thức tỉnh…

Kỷ Cấn Viễn chỉ là Kỷ gia một cái bàng chi con cháu, hắn từ nhỏ tư chất bình thường, không bị nhân coi trọng, thế nhưng tại mười sáu tuổi năm ấy nhưng vận may bạo phát, thức tỉnh rồi Ngọc Xích huyết mạch, do đó nhảy một cái mà lên, thành trong gia tộc một cái nhân vật hết sức quan trọng. Những này từ năm đó, hắn cũng dần dần trở thành Kỷ gia ở ngoài trong viện một vị đại quản sự, coi như là trong gia tộc một ít biên giới hóa nhất phẩm hợp thật, thấy hắn cũng muốn lễ nhượng ba phần, có chút càng là muốn tận tâm nịnh bợ lấy lòng.

Thế nhưng Kỷ Cấn Viễn biết mình đến cùng có bao nhiêu cân lượng, diện đối với trong gia tộc những này chân chính đại nhân vật thời điểm, hắn biểu hiện đến mức phi thường nhu

thuận tiền bối, tuyệt không như đối đãi phía dưới nhân như vậy ngang ngược, muốn làm gì thì làm.

Thế nhưng lần này, tuy rằng biết rõ Kỷ Kiêu chính là Từ Uyển Nhiên đệ tử, hơn nữa Kỷ Kiêu tựa như cùng Hồng Vũ quan hệ vô cùng tốt, hắn nhưng lại không thể không mạo hiểm hành sự.

Hắn bước chân vội vã, bởi vì hắn một tên tâm phúc mang đến hắn muốn biết nhất tình báo, chính đang trong mật thất chờ hắn.

Từ thư phòng tiến vào chính mình mật thất, tâm phúc vội vã đứng dậy ôm quyền: "Đại nhân."

"Không cần đa lễ, điều tra như thế nào?"

Tâm phúc lập tức nói: "Đại nhân, thời cơ vừa vặn. Hồng Vũ đang lúc bế quan, ta phái người tại Cần Thiện Đường quan sát thời gian rất lâu, hắn xưa nay cũng không có đi ra.

Từ Uyển Nhiên vừa bị gia chủ phái đi Thiên Thủy thành, ít nhất cũng muốn nửa tháng mới có thể trở về. Ngàn năm một thuở đối với thời cơ "

Kỷ Cấn Viễn gật đầu một cái: "Được, ngươi đi trước chuẩn bị một chút, đường lui sắp xếp tốt."

"Là "

Kỷ Kiêu ăn mặc một thân võ sĩ phục, trong tay chiến mâu vũ uy thế hừng hực, rộng rãi trong sân cuốn lên một đạo cương phong, theo nàng lăn lộn xê dịch, cái kia một cỗ cương phong màu sắc càng ngày càng nặng, dần dần đã biến thành đen kịt một màu, dường như có một tia tia năng lượng màu đen ở trong đó ngưng tụ.

Kỷ Kiêu cái cuối cùng chiêu thức hướng lên trời đâm một cái, ầm ầm một tiếng, chiến mâu màu đen từ cái kia một đạo cương trong gió xuyên qua, chỉnh đạo cương phong triệt để nổ nát, cường đại nguyên năng hướng bốn phía bay vụt khuếch tán, sân tảng đá xanh mặt đất phát sinh một trận tê tê tiếng, giống như là bị vô số đạo lưỡi dao sắc cắt chém.

Nàng cái trán hơi gặp hãn, sâu sắc một cái hô hấp, ngưng ngày hôm nay tu luyện.

Trở về phòng giặt sạch một cái táo, từ trong thùng tắm để trần hai chân đi ra, cúi đầu vừa nhìn, tấm ván gỗ trên mặt đất liên tiếp vệt nước vết chân, không khỏi làm cho nàng nhớ tới hồi thiên cơ thành trên đường, cùng Hồng Vũ lần kia trải qua, khuôn mặt nàng trên hơi đỏ lên, mình cũng nói không rõ ràng tại sao, từ khi lần kia chi hậu, nàng liền thích tắm rửa xong đi chân đất đi ra giẫm ở trên sàn nhà.

Gần nhất quãng thời gian này, nàng nhớ tới Hồng Vũ số lần tựa hồ càng ngày càng nhiều, hơn nữa mỗi lần kéo dài thời gian càng ngày càng dài, thân thể càng ngày càng nóng…

Sau nửa canh giờ, Kỷ Kiêu mặc chỉnh tề chính mình huyền binh chiến giáp, cưỡi liệt ma tê, sải bước chính mình chiến mâu màu đen, mang theo hai tên thủ hạ hướng về gia tộc "Thống binh đường" đi đến.

Ngày hôm nay đến phiên nàng thuật chức, chính là làm theo phép.

"Kỷ Kiêu tướng quân tới, mau mời tọa, ngài chờ một chút nhi, đại quản sự vừa vặn có chút việc khác."

Từ khi Kỷ Kiêu thành Từ Uyển Nhiên đệ tử chi hậu, địa vị đột nhiên tăng lên, mặc kệ đi nơi nào, tất cả mọi người đối với nàng phi thường khách khí. Huống chi gần nhất vẫn truyền thuyết, nàng cùng nhanh chóng quật khởi gia chủ ngoại tôn quan hệ ái mèi.

Kỷ Kiêu nhìn tên quản sự kia, một bên ngồi uống trà, một bên thuận miệng hỏi: "Làm sao đổi thành ngươi? Trước đây Kỷ Huấn cổn đây?"

Người kia cúi đầu, trong mắt loé ra một vẻ bối rối, chợt trấn định đáp: "Kỷ Huấn điều cổn đổi cương vị, hiện ở chỗ này do ta phụ trách."

Kỷ Kiêu không có suy nghĩ nhiều, gật đầu tiếp tục chờ hậu. Đang lúc này, bên cạnh hắn hai tên thủ hạ thùng thùng hai tiếng ngã xuống,. Kỷ Kiêu sửng sốt, bỗng nhiên đứng lên một, bỗng nhiên cảm giác được một trận trời đất quay cuồng, nàng

cái cuối cùng ấn tượng là, đối diện quản sự lộ ra một cái nụ cười đắc ý…

Nội đường bên trong, phụ trách thuật chức thống binh đường đại quản sự, cùng đông đảo thủ hạ cũng như thế nằm trên mặt đất hôn mê bất tỉnh, Kỷ Cấn Viễn mang theo vài tên tâm phúc bước nhanh đi ra: "Đắc thủ sao?"

Nhìn thấy ngã trên mặt đất Kỷ Kiêu, Kỷ Cấn Viễn ánh mắt lộ ra tham lam hào quang, ôm lấy Kỷ Kiêu giang ở đầu vai: "Đi mau "

"Là "

Bọn họ rời khỏi cũng không đến bao lâu, thống binh đường tình huống dị thường liền bị người phát giác, nhất thời toàn cả gia tộc đều công việc lu bù lên.

Thống binh đường người cũng chỉ là bị mê ngất đi, cứu tỉnh chi hậu lập khắc liền có người chỉ chứng Kỷ Cấn Viễn, nhưng là Kỷ Cấn Viễn trong nhà, chỉ còn lại hắn một đám xinh đẹp tiểu thiếp —— tận đến giờ phút này, đại gia mới bỗng nhiên phản ứng lại, Kỷ Cấn Viễn này lớn tuổi như vậy, vẫn không có chính thất thê tử

Sau đó lại có nhân phát hiện, sự phát trước đó, cái cuối cùng tiến vào thống binh đường Kỷ Kiêu mất tích…

Tất cả mọi người rõ ràng, chỉ là bọn hắn càng thêm khó hiểu, chỉ là vì nữ sắc, Kỷ Cấn Viễn đến mức như vậy sao

Một mảnh màu vàng sậm vũ khí giống như có sinh mệnh giống như vậy, từ bên trong đất trời, bốn phương tám hướng hội tụ đến, ngưng tụ thành một cái hoa sen trạng chùm sáng, tàn nhẫn mà bắn vào một cái cả người đỏ đậm, lượn lờ hỏa diễm sinh linh trong cơ thể, ầm ầm một tiếng đem này con thân cao đạt đến sáu trượng người khổng lồ nổ thành nát tan.

Hồng Vũ thở dài một hơi, cúi đầu vừa nhìn, vân tay bên trong quả nhiên lại thêm một tia huyết mạch.

Lần này hắn chủ động từ Tịch Diệt Cổ Giới bên trong lui đi ra, cẩn thận từng li từng tí một thu cẩn thận này một tia "Sơn hỏa" huyết mạch.

“Thiếu niên lang, bản tọa đã nhắc nhở quá ngươi, không thể nghĩ như vậy đương nhiên cho rằng ngoại hình khổng lồ chủng tộc huyết mạch liền thích hợp con bé kia, ngươi nếu như muốn hiểu rõ liên quan với huyết mạch càng cấp độ sâu tri thức, bản tọa có thể truyền thụ cho ngươi, không, có điều, ai ai, bản tọa, bản tọa tâm có thừa, mà, mà lực không đủ a…”

Nó lập tức giả ra suy yếu trên khí không tiếp hạ khí : tức giận dáng vẻ, Hồng Vũ khí : tức giận trợn tròn mắt: “Nói thẳng đi, ngươi cần bao nhiêu quáng tinh?”

“Thiếu niên lang, ngươi nói như vậy liền không đúng, bản tọa thật tình là muốn trợ giúp ngươi, chỉ là… Chỉ là bản tọa nguyên khí không đủ, không, không thể tiếp tục được nữa, ngươi há có thể, há có thể đem bản tọa nổi khổ tâm, xem là là… Một hồi giao dịch?”

“Được rồi, gần nhất hành động tiến bộ rất nhanh, sắp đạt đến nhân dân nghệ thuật gia trình độ. Sau đó, đến cùng bao nhiêu quáng tinh?”

Thất tịch kiếm linh cấp tốc nói: “Một trăm ngàn lạng “

“Sáu mươi ngàn lạng “

Lại là một phen cò kè mặc cả, cuối cùng tám mươi ngàn lạng thành giao, Hồng Vũ chiếm được một phần liên quan với huyết mạch trung cấp trình độ tri thức. Này một phần tri thức hoàn toàn là liên quan với huyết mạch dung hợp, bao quát tiền kỳ làm sao xác nhận là một loại nào huyết mạch, trung kỳ suy đoán thích hợp dung hợp cái nào huyết mạch, cùng với hậu kỳ làm sao tiến hành dung hợp các loại.

Có điều thất tịch kiếm linh rất tận chức tận trách, Hồng Vũ có cái gì không rõ, hắn tất cả đều tận tâm giảng giải.

Có những kiến thức này, Hồng Vũ tỉ mỉ tư duy một thoáng, từ các loại dấu hiệu tới suy đoán, Kỷ Kiêu vẫn đúng là không hẳn liền như chính mình trước đó suy đoán như vậy, có thể dung hợp người khổng lồ hệ huyết mạch.

Hắn có chút quấy nhiễu, cuối cùng nhức đầu: “Quên đi, ta đi tìm nàng tại chỗ đo lường một thoáng, ngược lại trong tay

của ta đã có mấy chục loại huyết mạch, đến thời điểm chọn một loại cho nàng là được."

Thánh vị huyết mạch không phải chuyện nhỏ, coi như là Hồng Vũ hiện tại cũng không thể nào một bước đúng chỗ đem người nào trực tiếp tăng lên tới thánh vị huyết mạch, hắn nhất định phải từng bước từng bước được. Nếu phải cho Kỷ gia lưu lại năm cái thánh vị huyết mạch, tại sao không chọn chọn chính mình quan hệ hảo người?

Hơn nữa tâm địa một tia cảm tình quấy phá, Hồng Vũ mục tiêu đầu tiên lựa chọn định Kỷ Kiêu. Trước đem Kỷ Kiêu biến thành huyết mạch giả, sau đó tại từng bước dung hợp thích hợp huyết mạch, Hồng Vũ phỏng chừng, ba, bốn lần chi hậu, liền có thể đem Kỷ Kiêu tăng lên vì làm thánh vị huyết mạch.

Hồng Vũ hơn một tháng tới nay, lần thứ nhất rời khỏi chính mình sân. Lập tức có người phi báo cho Từ Ngọc Nhã, Từ Ngọc Nhã nghênh lại đây: "Thiếu gia, ngài mới sân đã kiến được rồi, ngài có muốn hay không trước tiên đi xem xem, có cái gì không nơi thích hợp, ta lập tức để bọn hắn đi cải."

Hồng Vũ không khỏi muốn từ bản thân tại vũ đều trình bên trong "Ngút trời lâu", hắn nhất thời mất hết cả hứng, khoát tay một cái nói: "Quên đi, ta còn có việc, trước tiên đi ra ngoài một chuyến."

"Có muốn hay không ta phái người theo ngươi?"

Hồng Vũ thiếu gia gật đầu một cái: "Hảo."

Từ Ngọc Nhã lập tức gọi tới hai tên nhị phẩm Khai Thần đỉnh cao, nàng bây giờ nắm quyền, càng là dựa lưng tiền đồ vô hạn Hồng Vũ thiếu gia, thậm chí không cần chính mình đi thu phục, dĩ nhiên là có âu sầu thất bại cao thủ nương nhờ vào lại đây.

Những này người cũng không phải tư chất không tốt, ở một cái khổng lồ trong gia tộc, rất nhiều thiên tài cũng bởi vì cơ duyên xảo hợp quan hệ cuối cùng trầm lun] đến không có tiếng tăm gì.

Một khi một cái nào đó mới quyền thế nhân vật quật khởi, những này nhân liền sẽ lập tức nương nhờ vào lại đây, để bác

một cái đại tiền đồ tốt.

Từ Ngọc Nhã an bài cho hắn hai vị nhị phẩm Khai Thần đỉnh cao, một cái tên là Kỷ Trinh Trần, một cái tên là Kỷ Trinh Hà, đều là huyết mạch thức tỉnh giả, có điều cũng chỉ là cấp bậc thấp nhất Ngọc Xích huyết mạch, trước đó bởi vì các loại nguyên nhân, đến bây giờ cũng không có một cái có thể dựa vào cường thế nhân vật.

Có điều hai người tư chất cũng không tệ, lại có thêm thời gian mười mấy năm, cũng có thể chậm rãi tôi luyện tăng lên tới nhất phẩm hợp thật

Hồng Vũ vung tay lên: "Theo ta đi."

Đang muốn ra ngoài, bỗng nhiên bên ngoài tiến vào tới một người nhân, nhìn thấy Hồng Vũ lập tức vội vàng nói: "Vũ thiếu gia vừa vặn, mau mau nhanh, Kỷ Kiêu bị Kỷ Cấn Viễn tên khốn kia bắt đi "

Làm đến là Hồng Vũ người quen cũ Kỷ Hoành, Hồng Vũ vừa nghe tóc đều muốn dựng thẳng lên tới: "Kỷ Cấn Viễn muốn chết

"Đã nửa canh giờ, chúng ta nhanh lên một chút hành động" Kỷ Hoành kéo Hồng Vũ liền đi, Kỷ Trinh Trần cùng Kỷ Trinh Hà cũng đều lập tức theo ở phía sau, liên quan với thiếu gia nhà mình cùng cái kia cỡ lớn mỹ nhân trong lúc đó "Quan hệ", bọn họ cũng từng nghe nói qua một ít.

Trên đường, Kỷ Hoành nhanh chóng nói rằng: "Kỷ Cấn Viễn lão Vương này · tám · trứng khẳng định mưu đồ đã lâu, chuyên môn lựa chọn Uyển Nhiên đi ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, mà ngươi lại đang bế quan thời điểm ra tay tên khốn kiếp này bị ta bắt được, nhất định phải đem chém thành muôn mảnh "

Chương mới nhanh thuần văn tự

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 24 : Cứu viện (hạ)

Thứ hai mươi bốn chương cứu viện (hạ)

Loại hình: huyền huyễn pháp thuật tác giả: thạch ba tên sách: sáng thế chí tôn

Cũng không ai dám nói Kỷ Cấn Viễn sẽ đối với Kỷ Kiêu làm cái gì, bởi vì đại gia trong lòng đều rất rõ ràng, trái lại càng không muốn suy nghĩ những này.

Hồng Vũ trầm mặt, đầu tiên là chạy tới Thống Binh Đường, một phen sau khi kiểm tra, cũng không hề phát hiện gì. Tại Hồng Vũ trước đó, nơi này đã bị vô số người lật xem rất nhiều khắp cả, có thể tìm tới đầu mối đã sớm tìm đến.

Thiên Cơ Thành cửa thành đã đóng, chỉ là Thiên Cơ Thành vô cùng lớn lao, mấy người giấu đi không bị nhân tìm tới thực sự quá dễ dàng.

Mà Thiên Cơ Thành bên trong lại phân làm một người cái "Phường", phụ cận phường môn cũng đều đóng lại, thế nhưng loại này phường môn không ngăn được cao thủ, chỉ là đối với người bình thường hữu hiệu.

Hồng Vũ thống khổ vò vò mi tâm, khổ sở suy nghĩ đối sách.

Người khác không có cách nào, Hồng Vũ cũng không phải là không có biện pháp, chỉ là cái biện pháp này, Hồng Vũ cũng không biết có hiệu quả hay không.

Hắn đối với Kỷ Hoành nói: "An bài cho ta một gian tĩnh thất."

"Hảo" Kỷ Hoành cũng không hỏi hắn muốn làm gì, một lời đáp ứng luôn. Nơi này là Thống Binh Đường, Kỷ Hoành hiện tại cũng nhận thức mấy người, lập tức sắp xếp xong xuôi một gian tịnh thất, Hồng Vũ đi vào khoanh chân ngồi xuống, lấy thành kính nhất tâm tính bắt đầu cầu khẩn.

Hữu cầu tất ứng

Hắn cũng không biết lần này, cái này kỹ năng có hay không có thể phát động.

Hắn cầu khẩn rất lâu sau đó, bởi vì trong lòng đối với Kỷ Kiêu lo lắng, Hồng Vũ cảm giác thời gian hảo như quá khứ mấy cái thế kỷ giống như vậy, thế nhưng mi tâm ấn đường huyệt bên trong đại nhật Như Lai pháp tôn vị nhưng bất động, tựa hồ căn bản không có cảm ứng được Hồng Vũ cầu khẩn.

Hồng Vũ tâm tính càng ngày càng lo lắng, lại qua một hồi lâu, hắn cụt hứng bỏ qua, đứng thẳng người lên chuẩn bị dùng tối ngốc biện pháp thảm thức tìm tòi, nhưng là ngay hắn đứng lên trong nháy mắt đó, hắn ý thức cũng theo cao tốc bay lên, vèo một tiếng bay lên mấy vạn trượng trên không, bạch vân xa xôi, cương phong mãnh liệt, những này cương phong đối với ý thức có cực đại thương tổn, mạnh mẽ lôi kéo hắn ý thức, suýt chút nữa liền muốn đem hắn ý thức xả nát tan

Hồng Vũ tại loại này hiểm cảnh dưới căn bản kiên trì không được bao lâu, hắn đan điền huyệt bên trong, lão quân đạo tôn tựa hồ khẽ mỉm cười, một cỗ lành lạnh hào quang bỗng dưng sinh ra, bao lấy hắn ý thức, cản trở những này đủ để trí mạng cương phong.

Hồng Vũ trên cao nhìn xuống, dùng một loại kỳ dị góc độ xem kỹ này thời gian tất cả. Toàn bộ Thiên Cơ Thành "Vừa xem hiểu ngay", ngoại trừ số ít mấy cái địa phương bao phủ tại một mảnh "Mê vụ" bên trong, cái gì cũng thấy không rõ lắm chỉ ở, Thiên Cơ Thành bên trong mọi người, chỉ cần hắn nguyện ý, người kia trên mặt có mấy sợi râu cũng có thể xem rõ rõ ràng ràng.

Hữu cầu tất ứng thêm vào vừa xem hiểu ngay, lại có lão quân đạo tôn bảo hộ, Hồng Vũ vận dụng hầu như chính mình toàn bộ lực lượng.

"Vừa xem hiểu ngay" kỹ năng đem đông đảo hỗn độn hình ảnh toàn bộ loại bỏ đi, chỉ để lại Hồng Vũ muốn xem đến, tại Thiên Cơ Thành phía tây nam hướng về, có một chiếc mộc mạc xe ngựa chính đang không nhanh không chậm đi tới, chỉ lát nữa là phải tiến vào một toà đồng dạng không hề bắt mắt chút nào tiểu viện.

Tại khổng lồ Thiên Cơ Thành bên trong, như vậy xe ngựa, như vậy sân lên tới hàng ngàn, hàng vạn, coi như là từng cái từng cái tìm quá khứ, cũng không thể nào phát hiện cái gì. Kỷ Cấn Viễn nhất định tại cái kia trong viện nhỏ còn có mật thất, hi vọng loại này tìm tòi tìm ra bọn họ thực sự không hiện thực.

Hồng Vũ thu rồi kỹ năng, muốn lấy tốc độ nhanh nhất đuổi tới đi, có thể là cả nhân nhưng lay động một thoáng, trời đất quay cuồng ngã chổng vó trên mặt đất.

Hắn vô thanh vô tức trên mặt đất nằm đến một nén nhang thời gian, mới tính là lấy lại sức được, chính mình nuốt vào hai hạt chính quy linh đan, đem vũ khí bổ sung hơn nửa, liền không thể chờ đợi được nữa lao ra cửa đi: "Đều đi theo ta

Kỷ Hoành ba người đương nhiên lập tức đuổi tới.

Thống Binh Đường bên trong đã tụ tập rất nhiều cao thủ, những này nhân đại nhiều tâm tư linh xảo thông thấu, Hồng Vũ một tiếng gọi, lập tức liền có bảy, tám tên nhất phẩm Hợp Chân cùng theo một lúc giết sắp xuất hiện.

Mặc kệ có thể hay không tìm tới Kỷ Kiêu, cùng Hồng Vũ thiếu gia tròng lên giao tình cơ hội có thể là rất khó đến.

Hồng Vũ dựa vào trong trí nhớ con đường, cấp tốc tìm quá khứ, Thiên Cơ Thành thực sự quá khổng lồ, tuy rằng biết rõ đường xá, thế nhưng Hồng Vũ mấy người cũng đầy đủ dùng gần nửa canh giờ mới cảm thấy địa điểm phụ cận. Hồng Vũ vốn là cho rằng Kỷ Cấn Viễn đám người khẳng định đã tiến vào sân, đón lấy cường công bắt đầu tìm kiếm sẽ khá là phiền toái.

Nhưng là không nghĩ tới đến địa phương vừa nhìn, Tân Ngọc chính dương dương đắc ý dùng chính mình lộc bì tiểu giày, giẫm một ông lão, roi ngựa tàn nhẫn mà đánh: "Lão hỗn đản ngươi dám trêu bổn tiểu thư? Ngươi có biết hay không bổn tiểu thư là người nào? Bổn tiểu thư người đàn ông rất hung tàn, nếu như hắn đã đến rồi, nhất định đem ngươi băm thành tám mảnh ồ, ta làm sao cảm thấy ngươi có chút quen mắt đây? Là không phải chúng ta trước đó gặp gỡ? Nếu chúng

ta gặp gỡ ngươi còn dám chọc ta, ngươi chán sống chứ? Nam nhân ta rất hung tàn…”

Nàng vừa ngẩng đầu nhìn thấy Hồng Vũ, òm ọp nở nụ cười, lặng lẽ nằm nhoài Kỷ Cấn Viễn bên tai nói rằng: “Nam nhân ta tới, bọn ngươi chết đi “

Hồng Vũ thật sự tức giận giá trị mãn, cái gì cũng không cần nói, nhanh chân đi ra phía trước, trong tay Thất Tịch Đoản Kiếm đã ra khỏi vỏ, cũng bất kể có hay không sẽ ngộ thương Tân Ngọc, một chiêu kiếm hạ xuống Kỷ Cấn Viễn hai mắt các loại : chờ lão đại, đầu vội vã cút đi một bên, sắp chết cũng không nghĩ tới Hồng Vũ lại cái gì cũng không hỏi, tới liền một chiêu kiếm giết hắn

Hắn vừa bị Tân Ngọc hộ vệ đánh thành trọng thương, liền Tân Ngọc đều có thể giẫm hắn, nơi nào còn có một chút sức phản kháng

Hồng Vũ giết Kỷ Cấn Viễn trong lồng ngực ác khí cuối cùng là thoáng phát tiết một ít, hắn nhấc theo Thất Tịch Đoản Kiếm, đi tới bên cạnh xe ngựa nhẹ nhàng mở cửa xe, Kỷ Kiêu vẫn tại trong hôn mê, bị nhốt rồi tay chân, trên người còn có tương tự với nô dịch khế ấn trận pháp phong ấn, quần áo hoàn chỉnh, nằm ở trong xe.

Hồng Vũ thở phào nhẹ nhõm, Kỷ Kiêu không có chuyện gì.

Hồng Vũ vừa nãy giết Kỷ Cấn Viễn, máu tươi văng Tân Ngọc một thân, nàng hộ vệ nhất thời mặt liền biến sắc, đang muốn làm khó dễ, lại bị nha đầu này liên tục phất tay ngăn lại, Tân Ngọc hai mắt bốc lên quang, si mê nhìn Hồng Vũ bóng lưng: “Quá hung tàn đây mới là ta người đàn ông, không được không được, muốn cao · triều…”

“Tiểu thư, trong xe có một người phụ nữ.” Một gã hộ vệ không nhịn được nhắc nhở một câu.

“Nữ nhân” Tân Ngọc nhãn bên trong lập tức bốc lên hào quang, hộ vệ một trận nói thầm: này có ý gì?

Hồng Vũ ôm Kỷ Kiêu xông vào toà kia tiểu viện, đông đảo nhất phẩm hợp thật cao thủ môn một tìm, quả nhiên tại tiểu

viện phía dưới tìm được một toà phương tiện phi thường hoàn thiện mật thất.

Mà khi một đám nhất phẩm Hợp Chân tranh nhau chen lấn muốn hỏi han cái gì thời điểm, Kỷ Cấn Viễn tâm phúc môn rất "Thức thời" tất cả đều chiêu.

Khoảng chừng sau nửa canh giờ, Kỷ Kiêu mơ màng tỉnh lại, thậm chí thoáng tỉnh táo chi hậu, nàng lập tức thân thể co rụt lại, bày ra một cái đề phòng phòng ngự động tác, biết nàng nhìn thấy Hồng Vũ.

Hồng Vũ ngồi ở bên giường, mỉm cười nói: "Là Kỷ Cấn Viễn, có điều đã không có chuyện gì, hơn nữa hắn sau này cũng sẽ không bao giờ trở thành ngươi quấy nhiễu."

Kỷ Kiêu sờ sờ chính mình y phục trên người, thở phào nhẹ nhõm, nhưng không khỏi một trận nghĩ đến mà sợ hãi, nước mắt đã qua tại trong vành mắt đảo quanh, bỗng nhiên trong lúc đó cảm tình mãnh liệt, nhào vào Hồng Vũ trong lòng ôm chặt lấy.

Hồng Vũ nhuyễn hương đầy cõi lòng, ngẩn người cũng mềm nhẹ ôm Kỷ Kiêu, vỗ nàng phía sau lưng: "Không có chuyện gì, không có chuyện gì…"

Kỷ Kiêu cắn răng, mạnh mẽ đem nước mắt cho biệt trở lại, hỏi: "Đến cùng là xảy ra chuyện gì?"

Hồng Vũ đem nhất phẩm Hợp Chân môn tấn hỏi lên tình huống theo như nàng nói một lần: "Chẳng ai ngờ rằng Kỷ Cấn Viễn nguyên tới vẫn là cái huyết mạch nghiên cứu học giả, hắn từ đông đảo sách cổ bên trong phát hiện một loại rất kỳ lạ huyết mạch Chúc Long, thông qua một cái viết tay bản thiếu nghiên cứu, hắn phát hiện Chúc Long huyết mạch cùng Ngọc Xích huyết mạch hậu duệ, nhất định có thể thức tỉnh, hơn nữa một khi thức tỉnh, rất khả năng liền là một loại hoàn toàn mới thánh vị huyết mạch

Hắn bản thân đã là Ngọc Xích huyết mạch, liền liền hao hết tâm tư đi tìm Chúc Long huyết mạch, thế nhưng Chúc Long huyết mạch tại Hà Tả đại lục phi thường hiếm thấy, các đại thị tộc đều không có Chúc Long huyết mạch, trái lại một ít trong

gia tộc nhỏ, còn có loại này huyết mạch mang theo giả. Mà ngươi mẹ trong gia tộc, vừa vặn có loại này huyết mạch truyền thừa. Chỉ bất quá loại này huyết mạch quá mức mỏng manh, mấy ngàn năm qua cũng không có một cái thức tỉnh giả.

Nhưng là Kỷ Cấn Viễn tìm mấy chục năm, mới tìm được như thế một cái mang theo giả, cho nên tuyệt đối không chịu từ bỏ, hắn xác nhận ngươi xác thực mang theo có Chúc Long huyết mạch, cho nên hao hết tâm tư muốn cho ngươi thuận theo hắn."

Kỷ Kiêu chợt nhớ tới đến: "Chẳng trách kỷ tuy tại ta mười sáu tuổi huyết mạch đo lường nghi thức chi hậu, chuyên môn đi tới nhà của ta, hỏi thăm ta tại nghi thức tình huống bên trong."

Hồng Vũ hỏi: "Ngươi trả lời thế nào hắn?"

"Đương nhiên là ăn ngay nói thật, ở lúc đó ta lại không biết hắn bộ mặt thật, hắn là cha mẹ ta tri giao bạn tốt, đối với hắn sẽ không có cái gì ẩn giấu. Ta tại trong ý thức, xác thực quan tưởng xuất ra một con kỳ dị Hỏa Long, nhưng là nhưng trước sau không cách nào dung hợp."

Hồng Vũ gật đầu một cái: "Nói vậy kỷ tuy liền là bị Kỷ Cấn Viễn sai khiến mới tới tìm ngươi đích, ngươi nói những này, hắn rốt cục xác nhận ngươi xác thực trên người chịu Chúc Long huyết mạch. Sau đó hắn liền từng bước ép sát, hắn sở dĩ vô dụng mạnh, vẫn là cho rằng không chỗ nương tựa ngươi sớm muộn muốn hướng về hắn khuất phục, mãi đến tận Từ Uyển Nhiên tiền bối thu ngươi làm đồ đệ."

Kỷ Kiêu hận đến nghiến răng nghiến lợi: "Cái này đồ vô sỉ, chết chưa hết tội "

Hồng Vũ ôm nàng cảm giác thật thoải mái, không nỡ lòng bỏ thả ra. Kỷ Kiêu tâm tình ổn định được chi hậu, cảm giác ngượng ngùng, nhẹ nhàng buông tay ra, không nghĩ tới Hồng Vũ trái lại ôm chặt hơn nữa.

Kỷ Kiêu trên mặt hồng hồng, thân thể lại có chút toả nhiệt, Hồng Vũ cảm nhận được, trong lòng rõ ràng, đây là Chúc Long huyết mạch mang theo giả tất nhiên phản ứng.

“Ta có cái biện pháp, có thể ⊥ bên trong cơ thể ngươi Chúc Long huyết mạch thức tỉnh, ngươi có nguyện ý hay không thử một lần?”

Kỷ Kiêu sửng sốt, đẩy ra Hồng Vũ nhìn hắn: “Tại loại phương pháp này rất khó khăn chứ? Hoặc giả nói, muốn tiêu hao đồ vật rất trân quý?”

Hồng Vũ gật đầu một cái: “Đối với các ngươi mà nói, xác thực như vậy.”

Phía sau hắn còn có nửa câu “Đối với ta mà nói không tính là gì” vẫn không nói ra, Kỷ Kiêu đã ánh mắt sáng quắc theo dõi hắn hỏi: “Ngươi tại sao muốn đối với ta tốt như vậy?”

Hồng Vũ thiếu niên hư suýt chút nữa bật thốt lên “Bổn thiếu gia coi trọng ngươi người”, nhưng là đón nhận Kỷ Kiêu cái kia chấp nhất ánh mắt, hắn nhưng không mở miệng được. Hắn bỗng nhiên có chút rối rắm, chính mình tại Hà Tả đại lục có thể chỉ là một cái khách qua đường, chính mình gia tại Thanh Nguyên đại lục, lưu lại đoạn này tình duyên là một cái phụ trách nhiệm thái độ sao?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 25 : Chúc Long huyết mạch (thượng)

Thứ hai mươi chương lăm

Loại hình: huyền huyễn pháp thuật tác giả: thạch ba tên sách: sáng thế chí tôn

Có ngắn như vậy tạm một khắc, Hồng Vũ thiếu gia rất muốn làm một lần thánh nhân. Thế nhưng chợt hắn ở trong lòng mắng một câu, thiếu gia ta không phải thánh nhân.

Sau này ủng có vô hạn khả năng, nếu như hiện tại làm thánh nhân, sau này cũng chỉ có tiếc nuối.

Hắn nỗ lực, nỗ lực hơn nữa, lần thứ ba nỗ lực, nhưng là chung quy không thể đem sắc đảm bắt đầu tăng lên, nhìn Kỷ Kiêu cái kia trần bì sắc mê người đôi môi, tràn đầy chờ mong, lòng ngứa ngáy khó nhịn.

Bỗng nhiên cặp kia môi càng ngày càng gần, dùng một loại võ giả cực hạn tốc độ, cấp tốc dán lên Hồng Vũ môi, sau đó, một trận trời long đất lở cảm giác ầm ầm kéo tới, Hồng Vũ chỉ cảm giác mình cả người, đều chìm đắm tại cái loại này mềm mại ngọt ngào cảm giác bên trong…

Giết ngàn đao thiếu niên hư lúc này nhưng trong lòng có một cái cổ quái ý niệm bay qua: bổn thiếu gia bị cường hôn

“Khái khái…” Một trận tiếng ho khan đem tình mê ý loạn thiếu nam thiếu nữ thức tỉnh, hai người cuống quít tách ra, Hồng Vũ có tật giật mình quay đầu lại nhìn, ho khan chính là Kỷ Hoành, nhưng cũng không hề đi vào, mà là ở ngoài cửa nói rằng: “Hồng Vũ thiếu gia, Tân tiểu thư đợi ngài đã lâu rồi.”

Kỷ Cấn Viễn đã an bài gần như hoàn mỹ đường lui, toà này sân chủ nhân mười mấy năm trước liền đưa đến Thiên Cơ Thành ở lại, thân phận chắc chắn sẽ không bị người hoài nghi. Mà sân phía dưới mật thất, cho dù là nhất phẩm Hợp Chân

cũng muốn dụng tâm tìm kiếm mới có thể phát hiện, thảm thức tìm tòi tuyệt đối sẽ không có bất luận phát hiện gì.

Sân chủ nhân làm chính là cho các đại tửu lâu cung cấp nguyên liệu nấu ăn chuyện làm ăn, trong nhà ở thêm mấy người, từ nguyên liệu nấu ăn phương diện muốn phát hiện cái gì kỳ lạ cũng là không thể nào.

Kỷ Cấn Viễn nguyên vốn định, tại hợp lý ẩn núp ba tháng, để Kỷ Kiêu mang thai, sau đó lại nghĩ cách lén lút ra khỏi thành.

Lại cứ bị Hồng Vũ phát hiện, càng xui xẻo hơn chính là, hắn nóng lòng tiến vào sân, cùng gần nhất bởi vì Hồng Vũ bế quan, có vẻ axít lactic Tân Ngọc trùng đụng vào nhau, không đợi Hồng Vũ tới rồi, hắn một đám người đã bị Tân Ngọc hộ vệ cho tất cả đều đánh ngã xuống đất, bản thân của hắn cũng bị thương nặng.

Bất kể nói thế nào, Tân Ngọc xem như là giúp vội, Hồng Vũ ngượng ngùng tại làm sao đông cứng đối đãi nhân gia, không thể làm gì khác hơn là để Kỷ Kiêu nghỉ ngơi trước, chính mình đi ra ngoài ứng phó một thoáng.

Tân Ngọc xác thực đã chờ lâu rồi, nhìn thấy Hồng Vũ đi ra, nàng lập tức trở nên hưng phấn: "Vũ ca ca, như thế nào, đắc thủ không có?"

Hồng Vũ sửng sốt: "Cái gì đắc thủ không có?"

"Tên bé gái kia trinh tiết a."

Hồng Vũ biết vậy nên không thích ứng, Tân Ngọc tự cho là thông minh chắp tay sau lưng, ở trong phòng tản bộ bước chân phân tích nói: "Theo ta thấy là không có hiểu được tay, nếu không phải như vậy ngươi sớm nên đi ra. Như thế nào, vũ ca ca, có phải hay không ngươi thương hương tiếc ngọc, không có thi triển ra tàn bạo thủ đoạn? Ta đã nói với ngươi vũ ca ca, như vậy là không được, bé gái đều yêu thích người đàn ông bá đạo một điểm, nói ví dụ ta, nếu như ngươi nhất định phải dùng cường…"

"Đình chỉ" Hồng Vũ khẩn trương ngăn cản nàng: "Ngươi tìm ta đến cùng có chuyện gì?"

Tân Ngọc thần bí hề hề xuất ra một con bình sứ: “Cái này gọi Ngọc Nhân Tô, ta từ đại ca của ta nơi ấy lén ra đến, có người nói đặc biệt dùng tốt…”

Hồng Vũ khẩn trương đẩy nàng ra ngoài: “Ta cảm tạ ngài ngươi giữ lại chính mình dùng ba “

Tân Ngọc còn muốn nói nữa, Hồng Vũ đã ầm một tiếng đóng cửa lại. Tân Ngọc đứng ở ngoài cửa, con ngươi không ngừng chuyển: “Chính ta dùng? Lẽ nào hắn muốn… Ồ ồ ồ, nguyên lai hắn yêu thích cái này giọng a, hảo “

Hồng Vũ đương nhiên không biết Tân Ngọc trong đầu chuyển ý niệm, hắn sau khi trở lại, Kỷ Kiêu đã thức dậy, khôi phục vô địch nữ võ tướng tư thái.

Hồng Vũ giơ tay lên: “Ta đến đo lường ngươi một chút huyết mạch.”

Đây là một bộ rất phức tạp đo lường phương pháp, so với gia tộc huyết mạch đo lường nghi thức kỳ thực càng phức tạp hơn, bởi vì muốn phân tích đến phi thường nhỏ bé trình độ, mới có thể suy đoán đi ra, thích hợp nhất cùng một loại nào huyết mạch dung hợp.

Nếu như có hai người, dù cho đồng dạng là trên người chịu Chúc Long huyết mạch, cũng có thể là bởi vì tự thân thể chất không giống, mà cần dung hợp không giống huyết mạch. Một khi tính sai, khả năng chính là tai hoạ ngập đầu. Lần trước kiêu đằng thành công, chỉ do vận may.

Hồng Vũ dùng võ khí tỉ mỉ kiểm tra một chút Kỷ Kiêu tình huống thân thể, sau đó hay dùng ngón tay gõ lên mi tâm khổ sở suy nghĩ, Kỷ Kiêu ở một bên lẳng lặng mà chờ đợi.

Hồng Vũ trong tay có ba loại huyết mạch thích hợp cho Kỷ Kiêu thôn phệ, loại thứ nhất chính là Tinh Phong thành tân gia Cửu Tang huyết mạch, mộc sinh hỏa, thuộc tính tới nói vừa vặn thích hợp, có điều sử dụng loại này huyết mạch, không hẳn có thể một lần kích phát Kỷ Kiêu Chúc Long huyết mạch, rất khả năng Kỷ Kiêu vẫn chỉ là cái Chúc Long huyết mạch mang theo giả.

Loại thứ hai là Nhiên Đăng huyết mạch, loại này huyết mạch mạnh nhất chỗ ở chỗ đối với thuộc tính "Hoả" nguyên năng chưởng khống cùng nhỏ bé thao túng , tương tự không hẳn thích hợp hiện tại Kỷ Kiêu.

Loại thứ ba chính là hắn vừa đạt được sơn hỏa huyết mạch. Sơn hỏa huyết mạch đẳng cấp rất cao, hơn nữa khắp mọi mặt thuộc tính cùng Chúc Long huyết mạch kết hợp lại, hiện nay đến xem là lựa chọn tốt nhất.

Hồng Vũ lấy ra sơn hỏa huyết mạch bình ngọc, đối với Kỷ Kiêu nói: "Ngươi chuẩn bị xong chưa?"

Kỷ Kiêu gật đầu một cái, ngồi ở Hồng Vũ trước người, Hồng Vũ khoát ngón tay, Kỷ Kiêu bỗng nhiên nói rằng: "Ngươi nhắm mắt lại."

"Tại sao?"

"Ta nghe nói ngươi lần trước vì làm Kỷ Dương tăng lên huyết mạch, dáng vẻ… Dáng vẻ rất khó nhìn, ta không muốn làm cho ngươi nhìn thấy ta xấu như vậy dáng vẻ." Kỷ Kiêu có chút nữu nhăn nhó nắm, Hồng Vũ nở nụ cười, theo lời nhắm hai mắt lại. Kỷ Kiêu dùng chính mình tay nắm chặt Hồng Vũ tay, từ từ đi tới chính mình mi tâm, hơi điểm nhẹ.

Cái kia một đạo tơ máu vèo một tiếng chui vào Kỷ Kiêu mi tâm, Kỷ Kiêu một tiếng kêu đau đớn, cắn chặt hàm răng, gắt gao chịu đựng không lại phát sinh một điểm tiếng vang.

Đây đã là hai tháng trong vòng, trưởng lão hội lần thứ ba bởi vì Hồng Vũ mà triệu tập.

Kỷ Cấn Thiên mặt âm trầm, bất kể nói thế nào Kỷ Cấn Viễn chính là gia tộc ngoại viện một cái trọng yếu quản sự, ở ngoại viện cũng coi như là quyền cao chức trọng, nhưng làm loại chuyện này, để hắn tên gia chủ này đều cảm giác được trên mặt tối tăm.

Kỷ Cấn Hải nhưng nhàn nhạt nói rằng: "Chư vị, Kỷ Cấn Viễn đã chết, mặc kệ hắn trước đây là thân phận gì, lại thảo luận xuống đã không có ý nghĩa. Ta ngược lại thật ra cảm thấy, Hồng Vũ đối với việc này xử lý thái độ cùng phương thức trên, rất đáng giá thương thảo "

Kỷ Cấn Thiên trong mắt mơ hồ có Lôi Đình tránh qua, nhưng đè lên chính mình tức giận hỏi: "Ngươi lời này là có ý gì?"

Kỷ Cấn Hải bãi làm ra một bộ có vẻ như công chính sắc mặt nói rằng: "Ta không phải nói Hồng Vũ làm được không đúng, mà là cảm thấy, làm vì gia tộc trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, tương lai muốn gánh vác lập nghiệp tộc gánh nặng nhân vật, có phải hay không quá không lạnh tĩnh, hơn nữa có chút sẽ không phân tích lợi ích được mất?

Hắn không hỏi chuyện đã xảy ra, trực tiếp sẽ giết Kỷ Cấn Viễn, kiêu ngạo cũng được, táo bạo cũng được, chỉ cần hắn có đầy đủ lý do, ta đều chống đỡ hắn làm như vậy. Nhưng là lý do đây? Lý do chỉ là bởi vì Kỷ Kiêu, hắn cùng Kỷ Kiêu quan hệ hảo mà thôi. Vậy có phải hay không có vẻ hơi xử trí theo cảm tính? Một người như vậy, tương lai nhiều nhất vậy chính là cái cường lực tay chân mà thôi, có thể nào đảm đương trọng trách?"

Hắn tất cả mọi người rõ ràng, Hồng Vũ làm được không tính sai, thế nhưng hiển nhiên thiếu hụt lợi ích cân nhắc cùng suy tính. Mà muốn trong gia tộc đảm đương trọng trách, không hiểu được lấy chính trị tư duy đến cân nhắc vấn đề hiển nhiên là không thể nào

Đại gia dồn dập châm chước lên, Hồng Vũ xác thực rất cường đại, đồng thời ngàn dặm vô hạn, thế nhưng cũng đúng như Kỷ Cấn Hải từng nói, e sợ cũng không thích hợp nắm quyền lực.

Kỷ Cấn Thiên hừ lạnh một tiếng: "Lẽ nào ngươi trời sinh chính là cái gì đều sẽ? Có chút không đủ để chậm rãi giáo dục.

Hắn tuy rằng như thế tỏ thái độ, nhưng tổng thể khiến người ta cảm thấy không cái gì sức thuyết phục. Bởi vì đang ngồi trưởng lão đều là người tinh, gặp gỡ thái độ nhiều ngày phú giả cùng hậu thiên bồi dưỡng chênh lệch với nhau.

Vừa lúc đó, một trận gấp gáp linh tiếng vang lên, các trưởng lão mở hội thời điểm, gần như là cùng ngoại giới ngăn

cách, chỉ có khẩn cấp tình huống, bên ngoài Từ Hạc Nhiên mới có thể kéo hưởng cái này lục lạc.

Kỷ Cấn Thiên chính căm tức, mở cửa căm tức Từ Hạc Nhiên, Từ Hạc Nhiên vội vàng nói: "Gia chủ, các vị trưởng lão, Kỷ Kiêu thức tỉnh rồi một loại hoàn toàn mới huyết mạch, bước đầu suy đoán, không thua gì Thanh Dương huyết mạch ta đã sai người đem Kỷ Kiêu lấy tốc độ nhanh nhất mang đến tiến hành đo lường "

"A "

Các vị trưởng lão thất kinh, nhìn lẫn nhau, cũng không biết nên nói gì. Kỷ Cấn Thiên hãnh diện, thư thái cực kỳ, lấy một loại trên cao nhìn xuống thần thái nhìn Kỷ Cấn Hải một chút, cười hì hì nói: "Xem ra, ta cái kia ngoại tôn đã sớm có lợi ích đến cân nhắc cùng suy tính. Một cái hoàn toàn mới ngôi vị hoàng đế huyết mạch, cùng một cái già mà không đứng đắn, sinh hoạt không bị kiềm chế ngu xuẩn quản sự, nên lựa chọn người nào?"

Kỷ Cấn Hải một khuôn mặt căn đến mức đỏ bừng, hắn vừa vẫn đàng hoàng trịnh trọng, đạo lý văn hoa quở trách Hồng Vũ sai lầm, kết quả là phát hiện kỳ thực nhân gia rễ : cái vốn không phải sai rồi, ngược lại là hắn ếch ngồi đáy giếng, công khai làm ngu xuẩn. Loại cảm giác này, thật sự là quá lúng túng, quá bết bát.

Kỷ Cấn Thiên vung tay lên: "Đi, chúng ta cùng đi nhìn."

Kỷ Cấn Hải vẫn ôm một tia hi vọng: "Chỉ là bước đầu phán định mà thôi, cũng không phải là cái gì huyết mạch đều có thể theo kịp Thanh Dương."

Kỷ Cấn Thiên không phản ứng hắn, tâm nói chờ một lát sự thực đem bãi ở trước mắt, lại cho ngươi á khẩu không trả lời được

Một các trưởng lão đi tới lần trước Kỷ Cấn Thiên cái kia mật thất, bí mật quan sát huyết mạch đánh giá.

Này ba bộ dùng để đánh giá huyết mạch đẳng cấp huyền binh chiến giáp tuy rằng trân quý, thế nhưng trước đó đều là hiếm thấy vận dụng một lần. Bị phân phối đến nơi này quản

sự, cơ bản bằng bị đày vào lãnh cung, không nghĩ tới gần nhất liên tiếp không ngừng sai biệt sự phân công lại đây.

Kỷ Kiêu mặc được rồi huyền binh chiến giáp chi hậu, các quản sự theo thường lệ khởi động.

Lần này theo lại đây rất nhiều người, Kỷ Hoành, Kỷ Trinh Trần, Kỷ Trinh Hà, còn có cái kia bảy, tám tên nhất phẩm Hợp Chân. Từng cái từng cái trợn to mắt nhìn, Kỷ Kiêu huyền binh chiến giáp trên ngực, đệ một Đạo Quang mang không có chút hồi hộp nào sáng lên, sau đó là đạo thứ hai, đạo thứ ba

Đến thời điểm mấu chốt nhất, đệ tứ Đạo Quang mang không hề dừng lại sáng lên

"Ngôi vị hoàng đế huyết mạch" mọi người đồng thời hoan hô, bọn họ không riêng gì sâu sắc ước ao, càng là may mắn từ nay về sau Kỷ gia lại nhiều hơn một loại ngôi vị hoàng đế huyết mạch này tại Hà Tả đại lục, tuyệt đối là muốn nâng gia vui mừng sự tình.

Hơn nữa một ít ánh mắt càng sâu xa hơn cường giả đã nhìn ra, chuyện này vẫn là cùng Hồng Vũ thiếu gia có quan hệ. Mấu chốt nhất chỗ thì lại ở chỗ, Kỷ Kiêu đã sớm quá mười sáu tuổi, Hà Tả đại lục trước đây thường thức là, mười sáu tuổi huyết mạch thức tỉnh, nếu như không thể thức tỉnh, cả đời này cũng là nhất định tầm thường vô vi.

Hàng năm không biết có bao nhiêu không thể thức tỉnh huyết mạch người buồn bã thất lạc, nhưng là bây giờ, Hồng Vũ cho bọn họ lần thứ hai hi vọng

Này quá là đáng sợ, có vô số nhân nguyện ý vì cái này hi vọng trả giá tất cả

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 25 : Chúc Long huyết mạch (hạ)

Thứ hai mươi chương 5 Chúc Long huyết mạch (hạ) cầu cất dấu

Loại hình: huyền huyễn pháp thuật tác giả: thạch ba tên sách: sáng thế chí tôn

Các trưởng lão từng cái từng cái nhãn thả tinh quang, hiển nhiên cũng cân nhắc đến điểm này, liền ngay cả Kỷ Cấn Hải, tuy rằng nét mặt già nua bị Hồng Vũ đánh cho rung động đùng đùng, nhưng cũng nhịn không được nữa động lòng, chính mình tử tôn bên trong có rất nhiều không thể thức tỉnh huyết mạch, là không phải có thể tìm Hồng Vũ hỗ trợ?

Kỷ Cấn Thiên cảm giác được, chính mình ở trong nhà uy vọng chưa từng có như hôm nay như vậy đạt đến một cái đỉnh điểm, hắn đắc ý vuốt chính mình cằm, rất là giả vờ giả vịt hướng mọi người cười nói: "Tiểu hài vận khí tốt, đại gia không muốn quá để ý, chúng ta trở lại kế tục mở hội, nhìn Kỷ Cấn Viễn sự tình xử lý như thế nào, tiểu tử này, quá vọng động, hay là muốn cố gắng quản giáo."

Các trưởng lão đố kị cực kỳ nhìn hắn, tâm nói ngươi vẫn trang, lão già trong lòng ngươi đã hồi hộp chứ? Đều tình huống này, vẫn quản giáo cái gì? Kế tục mở hội liền tiếp tục thương lượng làm sao cho Hồng Vũ càng tốt hơn đãi ngộ chứ?

Nhưng là vào lúc này ai dám đắc tội Kỷ Cấn Thiên? Liền ngay cả Kỷ Cấn Hải đều cúi đầu, tránh né Kỷ Cấn Thiên ánh mắt.

Kỷ Trinh Trần cùng Kỷ Trinh Hà âm thầm may mắn, mình lựa chọn nương nhờ vào Hồng Vũ thiếu gia quả nhiên là rất sáng suốt, ngươi nhìn lại một chút chu vi những này nhất phẩm Hợp Chân ánh mắt, e sợ kim hôm sau, những người này đều sẽ tranh nhau chen lấn hướng về thiếu gia bên người tập hợp, chính mình chỉ là nhị phẩm Khai Thần, cũng may còn có

nguyên từ công lao, muốn là mình bây giờ tập hợp đi tới, thiếu gia căn bản không thể nào nhận lấy chính mình.

Kỷ Kiêu ngơ ngác nhìn mình ngực, Hồng Vũ nói có thể giúp nàng thức tỉnh huyết mạch, nàng cùng những khác hãm sâu ái tình nữ tử như thế ngơ ngác ngây ngốc liền tin, đại não hồn nhiên không có phản ứng lại đây là cỡ nào trái với Hà Tả đại lục thường thức.

Cho tới giờ khắc này, xác nhận nàng đã là ngôi vị hoàng đế huyết mạch Chúc Long thức tỉnh giả, nàng mới mãnh lập tức phản ứng lại, nhất thời cảm thấy quá khó mà tin nổi, hắn là thế nào làm được?

Hồng Vũ đứng ở nơi đó, cười híp mắt nhìn nàng.

Hồng Vũ đãi ngộ lần thứ hai tăng lên. Không riêng gì hắn, thức tỉnh rồi Chúc Long huyết mạch Kỷ Kiêu cũng tại Từ Hạc Nhiên làm chủ dưới, trở thành Từ Uyển Nhiên đệ tử chính thức, vô số Kỷ gia trưởng lão đỏ mắt, mấy vạn nhiên vận khí tốt nha, bằng không thì một cái ngôi vị hoàng đế huyết mạch đệ tử, không hiểu được cường giả đến mức nào tranh đoạt, nơi nào đến phiên Từ Uyển Nhiên?

Thế nhưng Hồng Vũ biết, Kỷ Kiêu đối với Kỷ gia là có oán khí —— bất kể là ai tình huống như thế hạ e sợ đều là có oán khí chứ? Kỷ gia muốn như thế nào vãn hồi Kỷ Kiêu đối với gia tộc thái độ, đây cũng không phải là Hồng Vũ chuyện

Kỷ Kiêu hiện tại chỉ là ngôi vị hoàng đế huyết mạch, muốn tăng lên tới thánh vị huyết mạch cũng không dễ dàng. Hồng Vũ trong tay hai loại khác huyết mạch, phỏng chừng có thể đem Kỷ Kiêu vẫn tăng lên tới thần vị, nhưng là cuối cùng thánh vị nhưng có chút khó khăn, ngoại trừ Hồng Vũ nỗ lực tại Tịch Diệt Cổ Giới bên trong chém giết ở ngoài, còn muốn dựa vào vận may —— bởi vì Tịch Diệt Cổ Giới cái kế tiếp tràng cảnh không bị khống chế, trời mới biết sẽ là chủng tộc gì, có thích hợp hay không vì làm Kỷ Kiêu tăng lên huyết mạch.

Hồng Vũ lần thứ hai bế quan, mỗi ngày nỗ lực tu hành.

Hắn lá bài tẩy tuy rằng không ít, thế nhưng đối mặt cường giả như mây Hà Tả đại lục, Hồng Vũ vẫn cứ cảm thấy phải

nhanh một chút đem chính mình cảnh giới tăng lên bay lên được.

Như vậy chặt chẽ mà phong phú ba tháng trôi qua chi hậu, Hồng Vũ tại lần thứ hai xuất quan trước ngươi phát hiện, bất tri bất giác, mình đã là tam phẩm hiển thánh đỉnh cao nhất.

Muốn tăng lên tới nhị phẩm Khai Thần cũng không dễ dàng, thế nhưng cái tốc độ này đối với "Tam phẩm đường vô cùng" mà nói, thần tốc khó mà tin nổi.

"Thiếu gia." Từ Ngọc Nhã cái thứ nhất tới rồi, vui vẻ nói: "Chúc mừng thiếu gia tu vi tiến nhanh "

Hồng Vũ cười gật đầu một cái, hỏi: "Gần nhất có chuyện gì không có?"

Từ Ngọc Nhã nói: "Không chuyện đại sự gì, có điều kỷ lập kiêu tiểu thư đã là ba sao đại tướng, trong gia tộc còn có nghe đồn, chờ một lần cách xa vạn dặm hành trở về, cũng sẽ cho thiếu gia ngài trao tặng quân hàm."

Kỷ gia tướng quân từ một tinh đến năm sao, năm sao chính là đỉnh cao, Kỷ Kiêu trước đó vẻn vẹn là cái thiên tướng, thậm chí liền đem quân đều không phải, đã biến thành kỷ lập kiêu chi hậu, lập tức trực tiếp thành ba sao đại tướng, quả nhiên huyết mạch lực lượng là vô cùng.

Ngược lại là Hồng Vũ chính mình, đối với cái gì đại tướng vị trí không thế nào cảm thấy hứng thú.

"Vạn dặm hành trình địa điểm xác định sao?"

"Vẫn không có, gần nhất có mấy cái nghe đồn, có nói là đi phương bắc biên cảnh sét sơn, có nói đi mẫu hà hoang dải rừng, cũng có người nói là đi tây nam tám trăm dặm khí độc lâm. Có điều gia tộc dĩ vãng vẫn là như vậy, vì phòng ngừa đại gia sớm làm chuẩn bị, chân thật nhất thể hiện tài nghệ của mọi người, đều là đến thời khắc cuối cùng mới tuyên bố địa điểm."

Hồng Vũ gật đầu một cái: "Ngươi giúp ta chuẩn bị một chút cần vật phẩm…"

"Cái này không cần thiếu gia ngài phân phó, đã sớm cho ngài chuẩn bị xong."

Từ Ngọc Nhã đưa lên một viên cổ phác nhẫn, không biết là lấy cái gì tài liệu chế thành, cùng hắn không gian thiết giác như thế, chính là dùng không gian trận pháp mở ra chứa đồ trang bị.

Hồng Vũ mở ra vừa nhìn, dã ngoại mạo hiểm tất cả vật phẩm quả nhiên vô cùng đầy đủ hết, hắn nghĩ tới, không nghĩ tới, Từ Ngọc Nhã tất cả đều chuẩn bị đủ.

"Ngươi làm rất tốt."

Cách xa vạn dặm hành thời gian tại sáng mai, buổi tối thời điểm Kỷ Lập Dương đám người quá đến bái phỏng, bọn họ cũng sẽ đồng thời tham gia lần này cách xa vạn dặm hành, Kỷ Lập Dương bị một phần hậu lễ cảm tạ Hồng Vũ, đồng thời thỉnh Hồng Vũ ở trên đường chiếu cố chính mình một thoáng.

Kỷ Lập Dương mang đến ba người, tất cả đều là lần này huyết mạch đo lường nghi thức bên trong thức tỉnh huyết mạch giả, một cái Ngọc Xích huyết mạch, hai cái Chu Điểu huyết mạch, tất cả đều có vẻ hơi thấp thỏm, cùng Hồng Vũ đối đáp trong lúc đó, hết sức cẩn thận cẩn trọng, ngồi ở chỗ đó nửa cái cái mông đều lộ tại cái ghế bên ngoài.

Ba người này khổ tâm ta nghệ, không biết bỏ ra bao nhiêu đời giá cả, mới để cho Kỷ Lập Dương đáp ứng vì bọn hắn dẫn tiến, lúc này đương nhiên là lo được lo mất, rất sợ trêu đến Hồng Vũ không thích kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Hồng Vũ đối với Kỷ Lập Dương nhân phẩm tin được, những người khác liền muốn chậm rãi quan sát. Bất quá hắn khi quen rồi thiếu gia, những chuyện này cũng cũng đã quen rồi, hoàn toàn không mâu thuẫn có người tập hợp tới.

Ba người kia nhìn thấy Hồng Vũ tuy rằng cũng không nhiệt tình, nhưng là không thể nói được lãnh đạm, đã vượt xa khỏi mong muốn, trong lòng cuối cùng là kiên định một ít.

Sáng sớm ngày thứ hai, Hồng Vũ mới vừa vừa ra khỏi cửa, bốn người liền chờ ở bên ngoài, đại gia kết bạn đi tới Cần Thiện Đường cửa chính hậu trên quảng trường. Bởi vì tham gia cách xa vạn dặm hành đều là này một kỳ huyết mạch thức tỉnh giả, cho nên trực tiếp từ Cần Thiện Đường xuất phát.

Lần này tổng cộng mười bảy tên huyết mạch thức tỉnh giả, nhân số cũng không coi là nhiều, trong gia tộc phái tới một vị trưởng lão vì làm đại gia chủ trì thề sư nghi thức, vẫn đúng lúc là Hồng Vũ người quen cũ Kỷ Cấn Thủy.

Lần này cách xa vạn dặm hành chỗ cần đến tất cả mọi người đã đoán sai, là Thiên Cơ Thành hướng tây bắc bên ngoài vạn dặm cuồng sa pháo đài cổ. Nơi ấy đã là Kỷ gia phạm vi thế lực tối khu vực biên giới, có người nói chính là vô số năm trước đó, một cái nào đó văn minh di lưu lại cổ lão kiến trúc, bị Kỷ gia tại ba ngàn năm trước đây phát hiện chi hậu, liền từng bước khai phá trùng kiến, dùng làm hướng tây bắc cái thứ nhất cứ điểm.

Ngoại trừ cuồng sa pháo đài cổ, chính là mênh mông đại mạc, đại mạc bên trong mai táng vô số văn minh, nghe đồn càng có mấy trăm đạo Thiên Tiệm đem đại mạc bên trong thế giới cắt chém thành vô số mảnh vỡ.

Cuồng sa pháo đài cổ ngoại vi hoang thú hơn nhiều bình thường hoang thú lãnh địa hung tàn, ngoại trừ hoang thú ở ngoài, trong sa mạc quỷ dị khí hậu, cùng với không có dấu vết mà tìm kiếm sa dân, mới là là trí mạng nhất.

Mục đích này địa một công bố, huyết mạch giả môn sắc mặt khẽ thay đổi.

Mà Kỷ Cấn Thủy hồi ức một phen chính mình năm đó, lấy này đến cố gắng đại gia, sau đó đem gia tộc vì làm đại gia chuẩn bị linh đan, huyền binh cùng quáng tinh từng cái phân phát mọi người, sau đó vung cánh tay hô lên: “Bọn nhỏ, lên đường đi ưng non cuối cùng rồi sẽ giương cánh, bây giờ là các ngươi hướng về toàn bộ Hà Tả đại lục phát sinh tiếng thứ nhất hò hét lúc “

Các thiếu nam thiếu nữ bị Kỷ Cấn Thủy cổ động nhiệt huyết sôi trào, hô khẩu hiệu chính thức lên đường.

Kỷ Lập Lân xen lẫn trong trong đội ngũ, tựa hồ không có tiếng tăm gì. Bên cạnh hắn không lại giống như kiểu trước đây có đông đảo người theo đuổi, ngược lại là trước đây muốn

nương nhờ vào hắn người, cũng biết hắn cùng Hồng Vũ mâu thuẫn, đối với hắn kính sợ tránh xa.

Chỉ có khi không ai chú ý thời điểm, Kỷ Lập Lân trong mắt mới có thể loé lên một tia hận ý, mục tiêu hiển nhiên chính là Hồng Vũ.

Người khác đương nhiên không biết, Kỷ Hoành vì lần này cách xa vạn dặm hành nhưng là làm đủ "Chuẩn bị", không riêng gì vì hắn làm chuẩn bị, cũng vì Hồng Vũ chuẩn bị kỹ càng

Cách xa vạn dặm hành đối với huyết mạch giả mà nói là người thứ nhất thử thách, gia tộc không sẽ phái người bảo hộ, từ Thiên Cơ Thành hướng về cuồng sa pháo đài cổ, có thể lựa chọn đơn độc ra đi, cũng có thể lựa chọn kết bạn mà đi.

Kỷ Lập Dương bốn người lập tức lại đây đối với Hồng Vũ nói: "Vũ thiếu gia chúng ta đồng thời đi."

Hồng Vũ không chút biến sắc nhìn phía trước Kỷ Lập Lân: "Các ngươi không sợ chịu ta liên lụy?"

Kỷ Lập Dương nở nụ cười, hỏi ba người kia: "Các ngươi sợ sao?"

Ba người đầu diêu đắc tượng trống bỏi: "Không trứng mới sợ hắn "

Ba người hiển nhiên có "Cho thấy thái độ" ý tứ, cố ý nói âm thanh rất lớn, để Kỷ Lập Lân nghe thấy, người sau trên mặt bắp thịt mạnh mẽ co rúm một thoáng, không nói một lời đi.

Tiến lên mấy chục bước, Kỷ Lập Lân mạnh mẽ cắn răng, âm thầm nói: "Mà lại cho các ngươi càn rỡ nhất thời, rất nhanh các ngươi liền sẽ biết, chỉ có hảo huyết mạch là còn thiếu rất nhiều "

Từ Ngọc Nhã cũng tới tiễn đưa, Hồng Vũ hướng nàng gật đầu một cái hỏi: "Sự tình bạn như thế nào?"

Từ Ngọc Nhã nói: "Thiếu gia yên tâm, tất cả dựa theo phân phó của ngài, tất cả đều sắp xếp thỏa đáng, những này nhân nghe nói là thiếu gia mời chào, không nói hai lời đáp ứng."

Hồng Vũ nở nụ cười: “Thật tốt, ngươi an tâm chờ ta trở về đi, mặt khác nhớ tới chiếu cố Kỷ Kiêu một thoáng.”

Vũ thiếu gia xuất thân làm sao sẽ không rõ chỉ có hảo huyết mạch là không đủ? Tại điểm này trên, hắn cùng Kỷ Lập Lân ngược lại là lạ kỳ nhất trí. Chỉ bất quá Kỷ Lập Lân vạn vạn không nghĩ tới, hắn những việc làm, Hồng Vũ cũng trong bóng tối làm —— bằng người tốt lành gì chỉ có thể bị người xấu âm mưu tính toán? Người tốt càng muốn dùng âm mưu tính toán người xấu, hơn nữa tính toán đến so với người xấu càng thêm triệt để, càng thêm tàn nhẫn

—— nếu để cho Tân Ngọc biết Hồng Vũ sắp xếp, e sợ lại sẽ hô to hung tàn, tình mê ý loạn, trực tiếp cao · triều.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 25 : Kỷ gia khí sư (thượng)

Kỷ Cấn Thiên vừa nói tiếp: "Gia tộc sẽ không trực tiếp đem Huyền Binh chiến giáp cho các ngươi, mặc dù thời gian kéo dài liễu gấp đôi, nhưng là các ngươi như cũ cần thông qua cố gắng của mình, phát huy của mình tài trí, mới có thể nhận được Huyền Binh chiến giáp. Cũng như cũ có người có thể không chiếm được Huyền Binh chiến giáp."

Hắn nhìn chung quanh mọi người một tuần: "Tốt lắm, chuyện kế tiếp, tùy Từ Đường quản sự chịu trách nhiệm."

Kỷ Cấn Thiên xoay người rời đi, lên vừa chuẩn bị xong tốc độ cao Huyền Binh xe ngựa, thật nhanh rời đi. Từ đầu đến cuối hắn cũng không có nhìn Hồng Vũ một cái, Hồng Vũ trong lòng âm thầm thở dài: Cho dù ngươi là nhất phẩm Thất Tinh, nhưng là ta linh giác vô cùng nhạy cảm, như cũ có thể cảm giác được chú ý của ngươi lực tất cả đều ở trên người của ta.

Chẳng qua là, Hồng Vũ vô luận như thế nào cũng không có thể tiếp nhận hắn đem mẫu thân mình giam lỏng chuyện tình.

Cậu thù ơ thỉnh thoảng phụ thân đi báo, ông ngoại "Thù" chẳng lẻ muốn để cho gia gia đi báo? Nhưng là chênh lệch có chút lớn a, bây giờ nhìn lại, mình lão gia tử rất không tranh khí a…

"Vũ thiếu, Vũ thiếu ngươi nghĩ gì thế." Hồng Vũ vừa đi thần, Từ Đường quản sự nói gì hắn cũng không còn nghe rõ chưa, vừa Kỷ Lập Dương nhắc nhở hắn một tiếng.

Hồng Vũ cười một tiếng: "Không có gì, tại sao?"

Kỷ Lập Dương một bĩu môi: "Bàn quản sự đã tuyên bố liễu, ngươi Vạn Lý Viễn Hành lịch lãm bình định cấp bậc vì cao nhất nhất đẳng! Kỷ gia nhưng là có suốt ba trăm năm, không có ai đạt được quá cái này bình định liễu."

Người chung quanh cùng nhau vỗ tay, đối với cái này kết quả, bọn họ rất tòng phục, không có ai bất mãn.

Kế tiếp, Kỷ Lập Dương, Kỷ Lập Ngư chờ đi theo Hồng Vũ tiến vào sa mạc năm người, chiếm được tam đẳng đánh giá. Những người khác chiếm được tứ đẳng đánh giá.

Trên thực tế Kỷ gia lịch lãm bình xét cấp bậc tổng cộng cửu đẳng, năm trước có thể có một bát đẳng bình định đã không sai, thường thường cấp bậc cao nhất cũng chính là thất đẳng, hiện tại thấp nhất cấp bậc cũng so sánh với năm trước cao nhất mạnh hơn ba cấp bậc, này trên thực tế cũng là gia tộc đối với bọn hắn phần thưởng.

Quản sự Kỷ Trinh Bàn tuyên bố xong, khẽ mỉm cười, đối với mọi người nói: "Ngay cả ta cũng hâm mộ các ngươi, ha ha, tốt lắm, hiện tại lên đường!"

Từ Đường đã chuẩn bị mấy cỗ xe tốc độ cao Huyền Binh xe ngựa, cùng gia chủ ngồi đích đương nhiên không có biện pháp so sánh với, nhưng là đã so với bình thường xe ngựa mau hơn.

Hồng Vũ cùng Kỷ Lập Dương Kỷ Lập Ngư một chiếc xe, trên đường Kỷ Lập Dương rõ ràng rành mạch cùng hắn giải thích Tuyệt Ly bí cảnh chuyện tình.

"Tuyệt Ly bí cảnh trên thực tế chính là ngăn cách cảm thấy ý tứ, căn cứ tiền bối các cường giả tính ra, Tuyệt Ly bí cảnh chung quanh cũng là lạch trời, chỉ có thể thông qua đặc thù không gian lối đi ra vào, trên thực tế tương đương với gia tộc một cái bí mật phủ kho, bất quá tự thành nhất phương thiên địa, không gian muốn lớn rất nhiều.

Mà một gia tộc có thể có được mấy Tuyệt Ly bí cảnh, cũng là gia tộc thực lực thể hiện. Nghe nói khoảng cách bí cảnh trong, bản thân thì rất nhiều tư chất nguyên nhưng cung khai phá."

Hồng Vũ ở một bên nghe, trong lòng có chút kỳ quái, làm sao cảm giác giống như là tư hữu Thần Vực?

"Chúng ta muốn đi này một chỗ Tuyệt Ly bí cảnh, nghe nói chính là gia tộc lớn nhất một ngọn Huyền Binh xưởng, đang ở Huyền Binh xưởng phía sau núi thượng, có chín tầng trận pháp bí cảnh, bên trong tồn phóng cửu phẩm Huyền Binh chiến

giáp, đối ứng lịch lãm chín bình định cấp bậc. Chúng ta mỗi người cũng có thể tiến vào mình tương đối ứng với trận pháp bí cảnh, ở bên trong ngây ngốc nửa canh giờ —— bây giờ là một canh giờ liễu —— nghĩ biện pháp mang đi ra một bộ Huyền Binh chiến giáp."

Hồng Vũ hỏi: "Đó chính là nói, tiến vào trận pháp bí cảnh sau, còn sẽ có khác khó khăn, chỉ có xông qua những thứ này cửa ải khó, mới có thể đạt được Huyền Binh chiến giáp?"

"Đúng, Vạn Lý Viễn Hành chẳng qua là cho chúng ta một nhận được Huyền Binh chiến giáp cơ hội. Dĩ vãng hàng năm đều có người không có cách nào giải khai vấn đề khó khăn nhận được Huyền Binh chiến giáp. Ta nhớ được năm ngoái tổng cộng có mười lăm người hoàn thành Vạn Lý Viễn Hành, nhưng là cuối cùng chỉ có bảy người chiếm được Huyền Binh chiến giáp."

"Thậm chí ngay cả một nửa cơ hội cũng chưa tới." Hồng Vũ cảm giác có chút ngoài ý muốn, Kỷ Lập Dương ở một bên "U oán" nhìn của hắn: "Vũ thiếu, ngài đã biết được sao, đây đã là cả Kỷ gia dễ dàng nhất nhận được Huyền Binh chiến giáp cơ hội. Không tin ngươi đi hỏi hỏi Kỷ Lập Kiêu, nàng một ít bộ thấp nhất cấp bậc cửu phẩm Huyền Binh chiến giáp, bậc cha chú lập được bao nhiêu chiến công mới đổi lấy?"

"Như vậy trận pháp bí cảnh trong vấn đề khó khăn đều có những?"

Kỷ Lập Dương hai tay một vũng: "Ta đây cũng không biết, chẳng qua là nghe nói, có thể là để chiến thắng một đầu hư ảo hoang thú, cũng có thể có thể là để giơ lên trầm trọng đồng đỉnh, còn có thể là để phá giải một đạo trận pháp vấn đề khó khăn. Tựa hồ những thứ kia khảo nghiệm sẽ không ngừng biến hóa, hàng năm cũng không giống nhau, không có nghe nói có người gặp phải tái diễn khảo nghiệm."

Hồng Vũ gật đầu, trong lòng hiểu rõ liễu.

Huyền Binh xe ngựa thật nhanh, thông qua đặc biệt xây dựng nhanh chóng con đường, chỉ dùng hai ngày thời gian, tựu

ra hiện tại liễu một cái trấn nhỏ ngoài. Lần này Tuyệt Ly bí cảnh cửa vào, đang ở trấn nhỏ phía sau núi thượng.

Kỷ Trinh Bàn mang theo mọi người đi xuống, trấn nhỏ Trấn trưởng đã đợi hậu đã lâu, ân cần chiêu đãi —— này đều là tương lai đại nhân vật, hiện tại kết thiện duyên, tương lai luôn luôn chỗ dùng.

Nghỉ ngơi một đêm, ngày thứ hai mọi người đến phía sau núi, nơi này có một mảnh nhà đá, hàng năm trú trát sáu vị Nhất Phẩm Hợp Chân. Khi hắn cửa thao tác, một tương tự với "Bát Quái khóa" không gian khóa mở ra, Hồng Vũ tiến vào lối đi đồng thời, thầm nghĩ trong lòng: Quả thế.

Hà Tả đại lục theo lời Tuyệt Ly bí cảnh, chính là Thanh Nguyên đại lục tư hữu Thần Vực.

Cầm lên không gian trong thông đạo đi ra ngoài, Hồng Vũ đã bị một trận cuồng phong bạo vũ loại tiếng chửi rủa bao phủ liễu.

"Lại tới một đám không biết trời cao đất rộng nhãi con! Hàng năm cũng là như vậy, trong nhà đám kia lão khốn kiếp có thể hay không học thông minh chút? Bọn họ bây giờ đối với gia tộc có cái gì cống hiến? Tại sao phải nhiều như vậy đẫm máu chiến đấu hăng hái gia tộc võ giả chỉ có thể đôi mắt - trông mong nhìn, mà chút ít chưa dứt sửa tiểu tể tử môn lại có thể công khai tới chọn lựa Huyền Binh chiến giáp? Lão tử Huyền Binh chiến giáp là cho chân chính chiến sĩ chế tạo, không phải là cho các ngươi những thứ này con thỏ nhỏ chết kia dùng để cùng người khác huyền diệu!"

Một Thiết Tháp giống nhau đại hán xiên thắt lưng đứng ở ngoài thông đạo, hàng năm ngọn lửa quay, đưa da trở nên ngăm đen tỏa sáng, phiếm đỏ sậm quang mang.

Theo hắn đại tảng môn một trận chửi mắng, tức giận kéo võ khí, một cổ ngọn lửa giống nhau võ khí tia sáng từ hắn thể nội không ngừng mà nhô ra, lại bị mạnh mẽ kéo ra trở về.

Kỷ Trinh Bàn trầm mặt đi ra: "Kỷ Trinh Chuy ngươi miệng khô sạch chút! Đây là gia tộc chế độ, đã thi hành liễu mấy

ngàn năm, ngươi có cái gì bất mãn, mình đi theo gia chủ bọn họ nói, có bản lãnh khác cầm những đứa bé này tử xì!"

Kỷ Trinh Chuy hắc hắc một trận cười lạnh: "Cầm gia chủ tới dọa ta? Ngươi cho rằng ta không dám? Chờ ta lần sau trở về, nhất định phải cùng gia chủ hảo hảo nói nói!"

"Như vậy ở trước đó, xin mời ngươi nhắm lại ngươi miệng thúi, đàng hoàng thi hành gia tộc quy định!" Mở miệng phản kích chính là Hồng Vũ —— Vũ thiếu gia tuyệt đối không có mắng không trả miệng mỹ đức.

Kỷ Trinh Chuy quát lên như sấm, chỉ vào Hồng Vũ lỗ mũi chửi ầm lên: "Tiểu vương bát đản ngươi cho rằng ngươi là ai! Dám như vậy cùng lão tử nói chuyện, nếu không phải nhìn ở ngươi là vãn bối, lão tử một cái tay tựu giết chết ngươi!"

Hồng Vũ bỗng nhiên một cái cười lạnh, khí thế trong nháy mắt bộc phát, Nhất Phẩm Hợp Chân lực lượng cuồn cuộn đi, tựa như Vân Hải sóng dữ một loại áp hướng đang tức giận Kỷ Trinh Chuy. Kỷ Trinh Chuy mặc dù đã là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, nhưng là cùng Nhất Phẩm Hợp Chân trong lúc cách một đạo lạch trời, nhất thời bị cổ khí thế này áp chế một câu cũng nói không nên lời, một tờ đen nhánh mặt thang, đến mức một mảnh tử hồng.

Kỷ Trinh Bàn vội vàng tiến lên khuyên: "Vũ thiếu gia hạ thủ lưu tình, Kỷ Trinh Chuy chẳng qua là nhanh mồm nhanh miệng, miệng thúi một chút, cũng không phải là người xấu, hơn nữa người đối diện tộc có công lớn làm phiền."

Hồng Vũ hừ một tiếng, khí thế đột nhiên vừa thu lại, đang điều động toàn thân võ khí đối kháng Hồng Vũ khổng lồ kia áp lực Kỷ Trinh Chuy vội vàng không kịp chuẩn bị, thoáng cái đụng ngã ở trên mặt đất, khiến cho một thân tro bụi chật vật không chịu nổi.

Huyết mạch người cửa bị Kỷ Trinh Chuy một trận chửi mắng, giận mà không dám nói gì, lúc này Vũ thiếu gia ra mặt, sửa chữa Kỷ Trinh Chuy hôi đầu thổ kiểm, mọi người nhất thời cười vang.

Kỷ Trinh Chuy từ trên mặt đất bò dậy, trong ánh mắt nhưng không có hung ác, giật mình nhìn Hồng Vũ: "Ngươi mới mười sáu tuổi, đã là Nhất Phẩm Hợp Chân rồi?"

Hồng Vũ tiêu làm ra một bộ cao thủ ngạo nghễ tư thái, đối với cái này vấn đề không đáng trả lời, Kỷ Trinh Chuy nhất thời càng thêm kính nể liễu, không hề không đề cập tới lúc trước cái kia chút ít luận điệu, làm một Nhị Phẩm Khai Thần, ra vẻ liễu đối với Nhất Phẩm Hợp Chân ứng hữu tôn kính, mỉm cười nói khom người, giơ tay lên vẽ một cái: "Xin mời!"

Hồng Vũ ngang nhiên mà qua, sau đó lặng lẽ đối với Kỷ Lập Dương nói: "Nhất Phẩm Hợp Chân uy phong quả nhiên rất tốt dùng, khó trách tất cả mọi người liều mạng muốn tu luyện đến Nhất Phẩm Hợp Chân."

Kỷ Lập Dương nhất thời không biết trả lời thế nào Vũ thiếu gia liễu. Phần lớn võ giả kỳ vọng trở thành Nhất Phẩm Hợp Chân, cũng là vì đối với võ đạo theo đuổi. Cao thượng mục đích đến Vũ thiếu gia nơi này thuận tiện thành như vậy luận điệu, hắn ho khan hai tiếng: "Khụ khụ, ngài nói rất đúng…"

Kỷ Trinh Bàn ở phía sau đối với Kỷ Trinh Chuy nói: "Ngu xuẩn, vị này là Hồng Vũ thiếu gia… Đúng rồi, các ngươi ở Tuyệt Ly bí cảnh trong, chuyện bên ngoài biết đến quá ít, ta đã nói với ngươi vừa nói."

Kỷ Trinh Bàn ở phía sau đem Hồng Vũ này gần một năm thời gian chuyện dấu vết dùng ngắn gọn nhất phương thức giảng thuật liễu một lần, không có gì sinh động như thật miêu tả, càng không có chút nào khoa trương diễn dịch, chẳng qua là như vậy nhất trắng ra sự kiện, đã nghe được Kỷ Trinh Chuy trợn mắt hốc mồm, nhìn lại phía trước Hồng Vũ, ánh mắt nhất thời sùng kính.

Hắn nhanh chóng chạy đến Hồng Vũ trước mặt, dùng sức một cúi người chào: "Vũ thiếu gia, ta lão chuy là đục người, mới vừa rồi những thứ kia lời nói ngu xuẩn ngài khác để ý, ta chính là cái này tật bệnh miệng đầy phun phẩn. Ngài xa đi vạn dặm, tiến vào Biên gia lãnh địa, giương ta Kỷ gia uy phong, ta Kỷ Trinh Chuy bội phục!"

Hồng Vũ khoát khoát tay: “Không sao, dẫn chúng ta đi qua đi.”

“Dạ.”

Kỷ Trinh Bàn âm thầm đối với Hồng Vũ giới thiệu: “Chỗ ngồi này Tuyệt Ly bí cảnh trong, có một vị tổng quản, tam đại khí sư, mới vừa rồi Kỷ Trinh Chuy, chính là tam đại khí sư một trong, cho nên tự nhiên tính tình có chút ngay thẳng.”

Hồng Vũ lạnh nhạt gật đầu tỏ vẻ biết rồi.

Này một ngọn Tuyệt Ly bí cảnh, cấp bậc rất cao, Hồng Vũ mới vừa rồi âm thầm quan sát bị đánh một cái cái thế giới này, đã hết sức hoàn thiện, so với Quỳnh Thần Vực cũng không kém.

Nơi xa là ngay cả miên không dứt dãy núi, khí hậu ấm áp, thảm thực vật rậm rạp, lấy rộng rãi lá lâm làm chủ. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 25 : Kỷ gia khí sư (hạ)

Ở không gian lối đi ra khỏi miệng đang phía trước, là một mảnh trống trải bình nguyên, ước chừng ngàn trượng ở ngoài, là một ngọn rất có kích thước trấn nhỏ. Bên ngoài trấn dùng cự thạch kiến tạo liễu mười trượng cao tường rào, tường rào phía sau còn có mấy tràng cao cao thạch tháp lộ đầu ra.

Kỷ Trinh Chuy vội vàng trước dẫn đường: "Ngài đi theo ta."

Kỷ Trinh Chuy của mình mấy người hầu dĩ nhiên lại càng không có địa vị, xa xa địa ở phía trước cho mọi người mở đường.

Chờ đến trấn nhỏ cửa, mấy trông chừng gia tộc võ giả muốn dựa theo lệ cũ tiến hành kiểm tra, lại bị Kỷ Trinh Chuy một ánh mắt hung ác trừng trở về: "Mù các ngươi mắt chó! Tra cái gì tra, còn không mau cút đi!"

Mấy võ giả rất buồn bực, hôm nay đây là tại sao, Kỷ Trinh Chuy cái này người hồ đồ lại có giúp đở tân tấn huyết mạch giả thuyết nói, trước kia cũng là hắn phải nhớ phương nghĩ cách gây khó khăn cho những hài tử này a!

Khi hắn cửa ánh mắt kinh ngạc trong, Kỷ Trinh Chuy lộ ra một vô cùng trúc trắc nịnh hót nụ cười, cúi đầu khom lưng đối với Hồng Vũ nói: "Vũ thiếu, ngài xin. Nhiều tổng quản hôm nay có chuyện làm trễ nãi, nhưng là đó là bởi vì hắn không biết ngài muốn tới, nếu là hắn biết rồi, nhất định đem hết thảy chuyện cũng thoái thác cũng muốn chạy tới."

Kỷ Trinh Chuy hiển nhiên sẽ không nói láo, thoáng cái là có thể nghe được.

Hồng Vũ sẻ không để ý, đi theo hắn vào trong tiểu trấn trạm dịch, vừa vào cửa chỉ nghe thấy một đại tảng môn ở ồn ào: "Gia tộc cũng thiệt là, vốn chuẩn bị chút ít trống rỗng đầu ba não chuyện tình tới phiền chúng ta, nơi này là Huyền Binh xưởng, cũng không phải là danh thắng cổ tích, những thứ kia

thân phận tôn quý bọn muốn Huyền Binh, để cho bọn họ dựa vào cố gắng của mình đi tranh thủ, hàng năm tới đây vô duyên vô cớ đem chúng ta cực khổ chế tạo tác phẩm điều chọn lấy, này xem là cá chuyện gì?"

Kỷ Trinh Chuy trước kia nhất định sẽ đối với cái này luận điệu mọi người tán thưởng, không cố kỵ chút nào cổ động ứng với cùng một phen. Nhưng là hôm nay, hắn nhưng vô cùng lúng túng, lặng lẽ nhìn Hồng Vũ một cái, phát hiện Vũ thiếu gia tựa hồ không có tức giận dấu hiệu, lúc này mới thở phào nhẹ nhỏm, căm tức hướng bên trong hét lên: "Kỷ Bân ngươi câm miệng cho ta! Nhanh lên một chút lăn ra đây, lần này có khách quý tới."

Một gã vóc người cao gầy trung niên nam tử từ bên trong đi ra, vẻ mặt là không cao hứng: "Ta là khí sư! Khí sư a! Nếu không phải bởi vì… này mấy nhãi con muốn tới, ta hôm nay hẳn là ở số chín miệng núi lửa rèn một mặt chất lượng tốt Huyền Binh tấm chắn. Nhưng là cũng bởi vì bọn người kia tới, ta liền phải chịu trách nhiệm ra mặt tiếp đãi, cùng điếm tiểu nhị giống nhau, làm trễ nãi ta một ngày thời gian, bọn họ biết một vị khí sư thời gian có nhiều trân quý sao?"

Kỷ Bân căn bản không cần Hồng Vũ đám người có phải hay không ở một bên, hoặc là hắn vốn chính là nói cho Hồng Vũ bọn họ nghe.

Kỷ Trinh Chuy mới vừa rồi cũng đã làm ngu như vậy ép hề hề chuyện tình, nhưng là hiện tại hắn lúng túng muốn tìm một cái lổ để chui vào, hắn nhìn chằm chằm một đôi mắt, không có chút nào kỷ xảo hướng Kỷ Bân nháy mắt, Kỷ Bân cảm thấy có chút kỳ quái: "Lão chuy ngươi làm sao vậy?"

Kỷ Trinh Chuy bất đắc dĩ xoa bóp ánh mắt: "Tính, không có chuyện gì. Ngươi nghe ta, đàng hoàng đi đi gian phòng quét dọn đi ra ngoài…"

"Quét dọn cái rắm, lão tử nào có thời gian như vậy." Hắn hừ hừ một tiếng, tiện tay đem một chuỗi cái chìa khóa rầm một tiếng ném xuống đất, chắp tay sau lưng nghênh ngang rời đi: "Mình thu thập gian phòng, mình múc nước dọn dẹp, muốn ăn

cái gì mình chuẩn bị, muốn lão tử hầu hạ những thứ này nhãi con, cửa cũng không có!"

Kỷ Trinh Chuy mặt trướng đến đỏ bừng, có thể nhỏ ra huyết, được kêu là một lúng túng a, hắn vội vàng đem cái chìa khóa nhặt lên tới: "Vũ thiếu gia, ngài chờ, ta tới giúp ngài quét dọn… Cái này trạm dịch cũng chính là phía ngoài người thời điểm mới dùng hạ xuống, một năm cũng chính là ba lượng lần, cho nên không có người đặc biệt tay, an bài cho Kỷ Bân, có người tới hắn cứ tới đây hỗ trợ chiếu cố xuống."

Kỷ Trinh Bàn kéo hắn, cười khổ nói: "Coi như hết, mỗi một lần tới đây cũng là như vậy, chúng ta cũng đã quen rồi."

Hồng Vũ chắp tay sau lưng, hắc hắc một tiếng cười lạnh: "Bổn thiếu gia không có thói quen!"

Kỷ Trinh Bàn bất đắc dĩ nói: "Vũ thiếu gia, bọn họ hàng năm ở Tuyệt Ly bí cảnh, cùng ngoại giới trao đổi rất ít, một lòng một dạ nghiên cứu Huyền Binh, làm xử sự thượng tự nhiên có chút cực đoan…"

Hồng Vũ khoát khoát tay: "Hắn là gia tộc một phần tử, phần này tồi là gia tộc an bài cho hắn, bất kể hắn là không phải là khí sư, bất kể thời gian của hắn đến cỡ nào quý giá, nếu là gia tộc nhiệm vụ sẽ phải hoàn thành —— đây là gia tộc quy củ. Nếu có chút là thực lực người, tựa như hắn quản gia tộc nhiệm vụ làm thành trò đùa, gia tộc chẳng phải là muốn rối loạn bộ?

Hơn nữa, ngươi mới vừa nói nơi này một năm cũng chính là sử dụng ba lượng lần, như vậy trong gia tộc quyền cao chức trọng cái kia những người này tới, hắn Kỷ Bân cũng dám như thế sao? Ta xem chưa chắc sao, còn không phải là khi dễ chúng ta trẻ tuổi!"

Kỷ Trinh Chuy không lời nào để nói.

Hồng Vũ thản nhiên nhìn hắn một cái, ngón tay bắn ra, một cổ lực lượng hưu một tiếng đánh vào Kỷ Trinh Chuy trong tay cái kia một chuỗi cái chìa khóa thượng, rầm một tiếng cái chìa khóa lần nữa rơi trên mặt đất.

Hồng Vũ vung tay áo tử, ngồi ở vừa trên ghế: "Để cho Kỷ Bân trở lại, đem cái chìa khóa cho ta nhặt lên, gian phòng quét sạch sẻ, nếu không, chuyện này hậu quả nhất định sẽ nghiêm trọng đến để cho hắn cả đời cũng hối hận! Đừng tưởng rằng đây chỉ là một làm việc nhỏ tình, không đáng giá được gióng trống khua chiêng, bổn thiếu gia chưa bao giờ có nén giận, ta nói đến làm được!"

Kỷ Trinh Bàn cũng có chút luống cuống, tựa như trước khi lên đường Kỷ Lập Ngư theo lời như vậy, coi như là Hồng Vũ vừa cảm giác ngủ thẳng thái dương lạc sơn, Kỷ Trinh Bàn bọn họ cũng phải chờ.

Nếu là lần này Hồng Vũ không có thể chọn đến thích hợp Huyền Binh, đối với hắn mà nói chính là một trọng đại thất ngộ, tương lai trong gia tộc tấn chức nhất định đại bị ảnh hưởng.

Hắn vội vàng tiến lên, hung hăng một tay lấy Kỷ Trinh Chuy túm đến vừa, căm tức vô cùng nói: "Cho các ngươi trong mắt không có người, cho các ngươi thị cưng chìu mà kiêu, hiện tại tốt lắm sao, đắc tội chân chính quý nhân sao! Nếu là chuyện này không có biện pháp giải quyết, gia chủ nhất định nổi giận, các ngươi những năm này khắp nơi gây khó khăn cho tân tấn huyết mạch người chuyện tình, nhất định sẽ bị điều tra ra, vậy thì chờ bị thu thập sao!"

Kỷ Trinh Chuy đầu đầy mồ hôi, hướng Hồng Vũ chắp tay chào thở dài: "Vũ thiếu gia ngài sau đó, ta đây sẽ đem tên khốn kia cho ngài xách trở lại!"

Hắn nhanh như điện chớp đi đến liễu, chỉ chốc lát sau thật giơ lên Kỷ Bân cổ trở lại.

Hiển nhiên Kỷ Trinh Chuy đã đem Hồng Vũ chuyện dấu vết nói, Kỷ Bân mặc dù cuồng ngạo, nhưng là người như thế cuồng ngạo chỉ dám nhằm vào thân phận thấp kém người.

Khí sư, đan sư những người này địa vị có chút siêu nhiên, cho nên coi như là biết Hồng Vũ đám người tương lai tiền đồ thật xa cũng không để ở trong lòng, chẳng qua là những thứ

kia chân chính người đương quyền, bọn họ mới có thể hơi tôn kính một chút.

Nhưng là nghe nói Hồng Vũ chuyện dấu vết, biết rồi người ta chính là Nhất Phẩm Hợp Chân, hơn nữa có năng lực tăng lên huyết mạch, Kỷ Bân lập tức tựu kinh sợ liễu. Biết điều một chút đi theo Kỷ Trinh Chuy trở lại, một chút cường ngạnh tư thái cũng không dám bày ra, tiểu tâm dực dực nhặt lên rớt tại Hồng Vũ bên chân cái chìa khóa, một cái phòng một cái phòng đi đến quét dọn.

Ước chừng một canh giờ sau, hắn cầm lấy cái chìa khóa vừa trở lại, hai tay đem cái chìa khóa một mực cung kính đưa cho Hồng Vũ: "Vũ thiếu gia, đã vì ngài chuẩn bị xong gian phòng, nước nóng cũng đốt tốt lắm, ngài còn có cái gì phân phó?"

Hồng Vũ nhàn nhạt phun ra một chữ: "Cút!"

Kỷ Bân cái trán một tầng mồ hôi lạnh: "Tiểu nhân biết sai rồi…"

Vừa Kỷ Trinh Chuy vội vàng đem Kỷ Bân lôi đi: "Vũ thiếu ngài nghỉ ngơi đi, chúng ta cáo lui."

Hai người từ trạm dịch đi ra ngoài, một đường yên lặng im lặng. Nhất là Kỷ Bân, tâm tình xuống thấp tới cực điểm, Kỷ Trinh Chuy bỗng nhiên vỗ ót: "Ta phải đi theo nhiều tổng quản báo cáo xuống."

Kỷ Trinh Đa chấp chưởng cả Tuyệt Ly bí cảnh, thật ra thì hắn hôm nay chuyện gì cũng không có, thư thư phục phục ở của mình Huyền Binh xưởng bên trong thí nghiệm một loại hoàn toàn mới sáng ý, đem một cái trận pháp cùng một loại đặc thù tài liệu kết hợp lại.

Kỷ Trinh Chuy chạy tới thời điểm, hắn Huyền Binh xưởng mới vừa xảy ra nổ tung, đáng thương hơn tổng quản vốn là không công mập mạp, hiện tại một thân đen nhánh vọt ra.

"Lão chuy, sao ngươi lại tới đây, không phải là cho ngươi đi nghênh đón đám con nit kia sao?"

Say mê nghiên cứu người, thường thường phải không làm sao chú trọng hưởng thụ. Kỷ Trinh Đa trong viện thì một cái giếng nước, chính hắn động thủ đánh một thùng nước đi lên, vào đầu tưới xuống, đem trên người nổ tung đen hôi hướng sạch sẻ.

Kỷ Trinh Chuy buồn bực đem chuyện trải qua vừa nói, Kỷ Trinh Đa ánh mắt sáng lên: "Trong gia tộc ra khỏi một tuyệt thế thiên tài, đây là chuyện tốt a." Rồi sau đó tiếng nói vừa chuyển: "Bất quá khí sư là đặc quyền, hắn không thể đem khí sư làm thành hạ nhân giống nhau sai sử, điểm này nhất định phải làm cho hắn hiểu được."

Kỷ Trinh Chuy nhất thời cảm thấy bất an: "Đa đại nhân, ta xem Hồng Vũ thiếu gia không dễ chọc, ngài cũng…"

"Ta tự có chủ trương." Kỷ Trinh Đa cố chấp.

Chín tầng trận pháp bí cảnh cũng không phải là hắn bố trí, nhưng là hắn đối với nơi đó vô cùng quen thuộc, hơi cải biến một chút có chút "Khảo nghiệm", khó khăn sẽ tăng lớn mấy lần! Đến lúc đó để cho Hồng Vũ tay không mà về, nhìn có hay không thật không cần Huyền Binh chiến giáp! Hơn nữa hắn kể từ khi ra hiện tại Hà Tả đại lục, còn không có như thế hôi đầu thổ kiểm sao?

Về phần Hồng Vũ lấy không được Huyền Binh chiến giáp, gia chủ nơi đó không tốt khai báo, cái này hơn đơn giản, quay đầu lại đem mình đắc ý tác phẩm đưa một bộ cấp gia chủ, hắn nguyện ý cho ai tựu cho ai.

…

"Mọi người khuya hôm nay nghỉ ngơi dưỡng sức, ngày mai tranh thủ bằng tốt trạng thái tiến vào chín tầng bí cảnh. Huyền Binh chiến giáp đang chờ các ngươi!" Kỷ Trinh Bàn đơn giản khai báo một câu, sẽ làm cho mọi người riêng của mình trở về phòng nghỉ ngơi.

Có người mê đầu ngủ say, có người ngồi xuống điều tức, riêng của mình dùng phương pháp của mình điều chỉnh trạng thái.

Hồng Vũ đem Thất Tịch Kiếm Linh gọi ra: "Ngươi có thể hay không theo hệ thống nói một chút Huyền Binh chiến giáp?"

"Ai, bổn tọa gần đây thường xuyên cảm thấy lực bất tòng tâm, nói không chừng lúc nào sẽ tiêu tán, không cách nào tiếp tục phụng bồi ngươi, thiếu niên lang, mỗi lần nghĩ tới những thứ này, bổn tọa đã cảm thấy đau lòng như đao xoắn, không nỡ cùng ngươi chia ra…"

"Chính là muốn mỏ tinh quá." Hồng Vũ nói thầm một câu: "Nói cùng thật sự là ngươi, đau lòng như đao xoắn, ngươi có lòng sao?"

Trải qua một phen dối trá xảo trá điều chỉnh giá trả giá, Hồng Vũ giao ra liễu năm ngàn lượng mỏ tinh sau, cuối cùng từ Thất Tịch Kiếm Linh nơi đó chiếm được về Huyền Binh chiến giáp trụ cột kiến thức.

Huyền Binh chiến giáp căn bản lý niệm là "Một… khác cụ thân thể", cho nên bình định một bộ Huyền Binh chiến giáp cấp bậc chủ yếu có hai tiêu chuẩn, thứ nhất dĩ nhiên chính là Huyền Binh chiến giáp uy lực, người thứ hai còn lại là Huyền Binh chiến giáp cùng người sử dụng thân thể phù hợp độ. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 26 : Cách xa vạn dặm hành (thượng)

Thứ hai mươi sáu chương cách xa vạn dặm hành (thượng)

Loại hình: huyền huyễn pháp thuật tác giả: thạch ba tên sách: sáng thế chí tôn

Rời khỏi Thiên Cơ Thành chi hậu trạm thứ nhất là Ngọc Long cổ trấn, toà này trấn nhỏ đã tồn tại mấy ngàn năm, chính là tiến vào Thiên Cơ Thành người gần nhất trung chuyển trạm.

Kỷ Lập Lân một mình một người lẻ loi hoàn thành từ Thiên Cơ Thành đến Ngọc Long cổ trấn lữ đồ, trong lòng khuể nộ cấp tốc bắt đầu bành trướng, nếu là ở trước đây, nhất định có vô số nhân dọc theo đường nịnh bợ chính mình, nhưng bây giờ thì sao, những này lợi thế đồ đều vây quanh ở Hồng Vũ bên người

Hắn tìm khách sạn nghỉ ngơi đến, đêm đén bỗng nhiên điếm tiểu nhị mà nói nói: "Công tử, bên ngoài có người tìm ngài."

Kỷ Lập Lân trong lòng vui vẻ, quả nhiên vẫn có nhân thật tinh mắt

Hắn đi ra vừa nhìn, quả nhiên là ba tên lần này đồng thời thức tỉnh huyết mạch giả.

Kỷ Lập Lân tâm tình nhất thời tốt đẹp, khoát tay nói: "Các ngươi yên tâm, vào lúc này đến nương nhờ vào ta, bảo đảm tương lai các ngươi có một cái đại tiền đồ tốt…"

Dẫn đầu chính là là một vị Chu Điểu huyết mạch thức tỉnh giả Đông Phương nhung, nghe được hắn nói như vậy nhất thời lúng túng không ngớt, vội vã khoát tay nói: "Lân thiếu gia hiểu lầm, chúng ta… Khái khái, trong trấn nhỏ khách sạn cũng đã trụ đầy, chúng ta nghe nói ngài một mình chiếm cứ một toà sân, nói vậy còn có gian phòng, đều là người một nhà, có thể hay không dàn xếp một thoáng, làm cho chúng ta…"

Kỷ Lập Lân giận tím mặt, một khuôn mặt như gan heo như thế màu sắc, tàn bạo mắng: “Lăn “

Dứt lời phẩy tay áo bỏ đi. Đi tới một nửa, hắn lại cảm thấy chưa hết giận, giận dữ xoay người nói: “Các ngươi cho rằng bổn thiếu gia nhất định phải thua? Hừ hừ, đánh bóng các ngươi mắt chó hảo nhìn cho kỹ, bổn thiếu gia làm sao đánh bại Hồng Vũ “

Đông Phương nhung ba người hai mặt nhìn nhau, một người khác oán giận nói: “Ngươi xem đi, ta cũng đã sớm nói không cần đến thương lượng với hắn, loại này Đại thiếu gia nơi đó là cái gì dễ đối phó nhân vật…”

Người thứ 3 lắc đầu một cái, khinh thường nói: “Một cái thất thế công tử ca thôi, vẫn thật sự coi chính mình có thể tuyệt địa phản kích? Nằm mơ đi thôi.”

Đông Phương nhung bất đắc dĩ nói: “Chúng ta tìm tiếp đi, thực sự không được tìm một nhà nhà dân, cho bọn hắn chút ngân lượng mượn ở một buổi chiều.”

Kỷ Lập Lân sau khi trở lại, liền mở ra địa đồ, con mắt tử nhìn chòng chọc một cái đường bộ.

Đường dây này đường liên tiếp Thiên Cơ Thành đến Cuồng Sa pháo đài cổ. Trung gian có ngũ cái ngã ba, thế nhưng từ Thiên Cơ Thành đến Ngọc Long cổ trấn chỉ có một con đường.

Rời khỏi Ngọc Long cổ trấn, lựa chọn nhất thời bắt đầu tăng lên.

Ở trong đó một con đường trên, dùng màu đỏ thuốc màu đánh dấu một cái xoa, Kỷ Lập Lân nhìn chằm chằm cái kia xoa, lộ ra một tia cười gằn.

Kỷ Hoành an bài một vị nhất phẩm Hợp Chân ở trên đường mai phục , dựa theo Kỷ Hoành ý tứ, chỉ là muốn cản trở một thoáng Hồng Vũ, để hắn không cách nào hoàn thành cách xa vạn dặm hành.

Từ Kỷ Hoành góc độ đến xem, Hồng Vũ năng lực đối với gia tộc có không cần nói cũng biết tầm quan trọng. Bên trong

gia tộc cạnh tranh, khiến một ít không thể lộ ra ngoài ánh sáng thủ đoạn hoàn toàn không tính là gì, hắn mục đích là ngăn cản Hồng Vũ quật khởi áp chế Kỷ Lập Lân, cũng không phải là sinh tử đại thù.

Nhưng là Kỷ Lập Lân chẳng phải nghĩ, hắn cảm thấy phụ thân có chút "Lòng dạ đàn bà", nếu hạ thủ, vậy thì không làm không ngớt. Phụ thân sắp xếp những này nhân, hắn tất cả đều trong bóng tối chiếu cố quá, một khi gặp phải Hồng Vũ, có thể đánh giết coi như tràng đánh giết

Cứ như vậy, ảo tưởng minh hôm sau liền không nữa có Hồng Vũ cái này "Vấn đề", Kỷ Lập Lân gần như là làm mộng đẹp ngủ.

Ngày thứ hai, Kỷ Lập Lân cố ý đi được muộn một ít, hỏi thăm được Hồng Vũ năm người con đường tiến tới, lúc này mới theo ở phía sau khoảng chừng ba dặm đường, chậm rì rì lên đường.

Buổi trưa ở hoang dã ăn chút với lương, đến nửa lần ngọ, phía trước xuất hiện một toà nguy nga vách núi, bên dưới vách núi nộ thủy cuồn cuộn, tiếng gầm gừ truyền ra hơn mười dặm.

Kỷ Lập Lân nở nụ cười, địa điểm này chính là bọn hắn trước đó thương định hảo phục kích địa điểm. Giết Hồng Vũ, trực tiếp đem thi thể ném vào giang trong nước, trong nước hoang thú đông đảo, ai cũng không tìm được một tia vết tích

Hắn cố ý lại đợi gần nửa canh giờ, tính toán Hồng Vũ hẳn là đã thành bụng cá mỹ thực chi hậu, lúc này mới ung dung xuất phát, chinh cá nhân cảm giác tinh thần sảng khoái, tinh thần tăng gấp bội.

Nhưng là đến ngọn núi kia bên dưới vách núi, nhưng rất buồn bực, nơi này yên tĩnh có chút quá mức a. Trên mặt sông nổi lơ lửng từng mảng từng mảng dòng máu, đã đem phụ cận những này cường đại hoang thú đều dẫn lại đây, có thể nhìn thấy từng cái từng cái to lớn mà đá lởm chởm phía sau lưng, thỉnh thoảng tại trên mặt nước chìm nổi.

Hắn chính đang hoài nghi thời điểm, bỗng nhiên trên vách núi xuất hiện một người áo đen, xa xa hướng hắn ngoắc. Kỷ

Lập Lân một chút liền nhận ra chính là phụ thân sắp xếp vị kia nhất phẩm Hợp Chân. Hắn vui mừng quá đỗi, chung quanh nhìn không có ai, lập tức vũ khí bạo phát, giống như một con Đại Bằng bình thường bay lên không bay lên rơi vào trên vách núi.

Vị kia nhất phẩm Hợp Chân liền tại phía trước cách đó không xa, gặp lại hắn tới, cũng lập tức phá không bay tới. Kỷ Lập Lân trong giây lát cảm giác được không đúng, bởi vì người kia nhãn thấy được trước mặt mình, nhưng chút nào không có giảm tốc độ ý tứ

Không chờ Kỷ Lập Lân phản ứng lại, cái kia người đã đánh vào trên người hắn.

Bính một tiếng vang trầm thấp, Kỷ Lập Lân giống như bị một con tiền sử cự thú va phải, hắn phun ra một ngụm máu tươi bay ngược ra ngoài, cùng tên kia người áo đen đồng thời rơi về phía cuồn cuộn đại trong sông.

“A ——— “

Kỷ Lập Lân hét thảm một tiếng, rơi xuống nước một sát na kia mới tính là hiểu được, người áo đen đã sớm chết đi, hắn bị người ném quá đến, trực tiếp đem chính mình va tiến vào trong nước

Nhiên kế tiếp mới thật sự là ác mộng bắt đầu, người áo đen thi thể còn chưa rơi vào trong nước, thì có một đạo mấy chục trượng trường to lớn bóng đen từ trong nước bỗng nhiên xông tới, mang theo sấm nổ bình thường tiếng nước chảy, một cái đem người áo đen thôn ăn đi, sau đó tầng tầng lạc vào trong nước.

Kỷ Lập Lân vẫn ở giữa không trung, cúi đầu vừa nhìn dưới thân, đã có một tấm cái miệng lớn như chậu máu mở ra, lẳng lặng chờ đợi hắn đến

Kỷ Lập Lân sợ đến lông tơ đều dựng thẳng lên tới, cuồng kêu một tiếng vũ khí bạo phát, mạnh mẽ na mở ra khoảng cách mấy trượng, thế nhưng theo sát, một đầu khác càng khổng lồ hơn hoang thú một cái đuôi đem trước cái kia một con đập chìm vào dưới mặt nước, mà nó tự thân nhảy lên thật cao, mở

ra một đôi mỏng manh cánh thịt, một cái bay lượn lao ra mấy chục trượng, mở ra càng khổng lồ hơn khéo nói, mạnh mẽ hướng hắn cắn tới

Kỷ Lập Lân hồn phi phách tán, dùng hết toàn lực mới tính là né tránh, nhưng chung quy không thể làm gì lọt vào giang trong nước, nhất thời mười mấy con cường đại hoang thú nhanh chóng bơi lại đây, Kỷ Lập Lân khổ không thể tả.

Hồng Vũ năm người xuất hiện ở trên vách núi cheo leo, Kỷ Hoành cùng mặt khác một vị nhất phẩm Hợp Chân đứng ở sau lưng bọn hắn. Hồng Vũ hướng về đại trong sông ra sức phấn đấu Kỷ Lập Lân một kiều ngón tay cái, lớn tiếng tán dương: "Được lắm lộng triều nhi ngươi yên tâm đi, ngươi vì tăng cường cách xa vạn dặm hành độ khó, tự động nhảy vào đại giang, cùng đông đảo hoang thú liều mạng quang huy sự tích, ta nhất định sẽ giúp ngươi mang về bẩm báo gia tộc "

Kỷ Lập Lân phiền muộn muốn thổ huyết, là lão tử chính mình nhảy vào đến sao

Mặt sau một đêm ngủ không ngon Đông Phương nhung ba người trải qua, một trận buồn bực: "Kỷ Lập Lân đầu óc bị lư đá sao?"

"Sẽ không phải là có chuyện gì nghĩ không ra đi…"

"Cũng thật là khó nói, ta nhìn hắn lòng dạ hẹp hòi, chính là tự mình kết thúc tướng mạo."

Hồng Vũ chắp hai tay sau lưng loạng choà loạng choạng đi, Kỷ Lập Lân ở bên trong nước cửu tử nhất sinh, hơn một canh giờ chi hậu, chung khắp toàn thân ướt dầm dề bò đi ra. Nếu như không phải phụ thân Kỷ Hoành vì hắn chuẩn bị vài kiện tương tự với tiểu thiên lôi cái loại này đại uy lực một lần huyền binh, hắn khả năng liền thật sự trên không tới.

Lên bờ Kỷ Lập Lân oa oa lại phun ra vài bún máu, không phải thụ thương, là bị Hồng Vũ tức giận.

"Hồng Vũ ta không giết ngươi, thề không làm người "

Cái thứ hai phục kích địa điểm ổn định ở hai ngày sau này, Vân Cương Thành ở ngoài.

Trong hai ngày này Kỷ Lập Lân muốn nhiều phiền muộn có bao nhiêu phiền muộn, hắn "Nghĩ không ra" chính mình nhảy vào đại giang bên trong cùng chúng mạnh mẽ bao nhiêu hoang thú "Tắm rửa", bị Đông Phương nhung ba người ra bên ngoài một truyện, tình cờ trên đường gặp được Kỷ gia nhân, đều sẽ dùng một loại ánh mắt quái dị nhìn hắn, Kỷ Lập Lân rất giống rống giận hướng về toàn thế giới giải thích: ta không phải là mình nhảy vào đi

Thế nhưng một khi nói ra, liền muốn bại lộ người áo đen, hắn cùng hắn cha tất cả đều chạy không thoát, chỉ có thể âm thầm biệt đến nội thương.

Thật vất vả đến Vân Cương Thành, nơi này có mặt khác một vị nhất phẩm Hợp Chân mai phục, thế nhưng lần này Kỷ Lập Lân học ngoan, biết Hồng Vũ bên người rất khả năng có cao thủ bảo hộ, liền dùng bí mật tin tức con đường sớm báo cho nơi này mai phục nhất phẩm Hợp Chân, hội hợp mặt khác một vị, tổng cộng hai vị nhất phẩm Hợp Chân mai phục Hồng Vũ.

Lần này Kỷ Hoành vận dụng sáu vị nhất phẩm Hợp Chân, đây đã là hắn tại không bị nhân phát hiện dưới tình huống, có thể vận dụng lực mạnh nhất lượng.

Thế nhưng lần này, hắn lại tính sai.

Vân Cương Thành bên ngoài có một mảnh chướng khí nằm dày đặc ao đầm, nguyên bản muốn giết Hồng Vũ ném vào đi, không đi được hai vị kia nhất phẩm Hợp Chân trái lại chết rồi. Ngược lại là Kỷ Lập Lân không hiểu ra sao giẫm chết một tổ màu đỏ cá chạch, sau đó bị một đám đến hai mươi trượng trường to lớn cá chạch đuổi bỏ mạng mà chạy, suýt chút nữa một chân đều bị cắn đi.

Liên tục hai lần phục kích thất bại, tổn thất ba vị nhất phẩm Hợp Chân chi hậu, Kỷ Lập Lân mệnh lệnh đã truyền đạt không xuống nữa.

Cho dù là tại Hà Tả đại lục, nhất phẩm Hợp Chân cũng là rất trân quý, mỗi một vị nhất phẩm Hợp Chân đều có chính

mình đặc quyền, có thể lựa chọn là phủ chấp hành thượng cấp mệnh lệnh.

Đối mặt tuy rằng không biết, nhưng là rõ ràng so với mình kẻ địch cường đại, còn lại ba vị nhất phẩm Hợp Chân một phương diện ngưng hẳn kế hoạch, tự mình trở về Thiên Cơ Thành.

Lần này khổ Kỷ Lập Lân, hắn không ám toán Hồng Vũ, có thể không có nghĩa là Hồng Vũ cứ như vậy buông tha hắn.

Hồng Vũ đối với Kỷ Hoành là rất tín nhiệm, thế nhưng mặt khác còn có bảy vị nhất phẩm Hợp Chân, chính là cứu viện Kỷ Kiêu thời điểm chủ động nương nhờ vào. Những này nhân trung thành Hồng Vũ đang định dùng lần này sự tình đến thử thách.

Bởi vậy để Kỷ Hoành thống suất, dọc theo đường nhổ Kỷ Lập Lân đối với mình mai phục. Phía trước hai cái cũng rất thuận lợi, dùng loại chuyện này đem hai vị nhất phẩm Hợp Chân vững vàng quấn vào chính mình trên chiến xa. Kỷ Lập Lân dừng tay, còn dư lại năm vị nhất phẩm Hợp Chân không đáp ứng

Ngươi không ám toán, chúng ta làm sao hướng về Hồng Vũ thiếu gia biểu đạt trung tâm?

Liền năm người này không chút khách khí bắt đầu hành hạ lên Kỷ Lập Lân. Một vị nhất phẩm hợp nếu thật là muốn đặt cạm bẫy hành hạ nhân, vậy nhất định là khiến người ta dục tiên dục tử, nếu ai không phục, Kỷ Lập Lân thiếu gia bảo đảm thối hắn một mặt, bởi vì Lân thiếu gia đã dùng chính mình tự mình thể sẽ chứng minh quá

Sau nửa tháng, đại gia khoảng cách Cuồng Sa pháo đài cổ đã chỉ còn lại một ngày lộ trình. Lúc chạng vạng, một thân là thương Kỷ Lập Lân thiếu gia luy cùng tôn tử như thế đi vào Cuồng Sa pháo đài cổ trước vừa đứng mạc hà thành, ở cửa thành, hắn bị một người ngăn cản.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 26 : Cách xa vạn dặm hành(hạ)

“Hiện tại hẳn là gọi ngươi Kỷ Lập Lân đi?”

Người mười sáu mười bảy tuổi, cũng hẳn là mới vừa thức tỉnh rồi huyết mạch, bất quá so với Kỷ gia người, da tay của hắn trắng gần như trong suốt, dưới da thịt mơ hồ có một tầng huyết sắc quang mang chảy xuôi.

Kỷ Lập Lân thấy rõ người, sắc mặt đại biến, nói: “Biên Quýnh”

Người khẽ mỉm cười: “Ngươi cũng có thể gọi ta Biên Vân Quýnh liễu.”

“Ngươi đã thức tỉnh rồi Đấu Bạt huyết mạch “

Biên Vân Quýnh khấu trừ chỉ bắn ra, sưu một tiếng một đạo màu đỏ như máu võ khí bắn vào vừa trên tường thành. Dầy cộm nặng nề trên tường thành nhất thời xuất hiện một thật sâu hắc động, chung quanh để lại rõ ràng bị đốt trọi dấu vết

Kỷ Lập Lân ngó chừng hắc động kia nhìn hồi lâu: “Quả nhiên không hổ là Hoàng Vị huyết mạch trong thích hợp nhất chiến đấu Đấu Bạt huyết mạch” hắn có chút dừng lại, hỏi: “Ngươi tìm đến ta làm cái gì?”

Biên Vân Quýnh nhẹ nhàng lắc đầu: “Ta không phải là tới tìm ngươi, ta chỉ cùng người mạnh nhất chiến đấu.”

Kỷ Lập Lân trong lòng dâng lên một cổ nổi giận, nhưng nhưng ngay sau đó bị mình đè ép đi xuống: “Ngươi tới tìm Hồng Vũ?”

Biên Vân Quýnh cười: “Ngay cả ngươi cũng cảm thấy hắn là mạnh nhất.”

Kỷ Lập Lân cũng không dây dưa cái vấn đề này: “Hắn đang ở trong thành, ngươi đi tìm là được.”

“Ta chỉ là muốn nói trước xác nhận hạ xuống, hắn là hay không đáng giá ta Đại lão xa từ Xích Nguyệt thành đã chạy

tới.”

Kỷ Lập Lân rất nghiêm túc gật đầu: “Hắn đã là Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh liễu “

Biên Vân Quýnh ánh mắt sáng lên, vỗ tay cười nói: “Đại thiện “

Kỷ Lập Lân cũng cười cười: “Chúc ngươi khiến cho vui vẻ “

Hắn lúc rời đi, cước bộ nhẹ nhàng, quả nhiên là Mộc Tú Vu Lâm gió vẫn thổi bật rễ, Hồng Vũ ngươi không phải là đường làm quan rộng mở ư, khai ra chân chính cường địch đi

Xích Nguyệt thành Biên gia, chính là Thiên Cơ thành Kỷ gia chết đi kẻ địch. Kỷ Lập Lân trước kia ra mắt Biên Vân Quýnh, được xưng Biên gia ba trăm năm tới đệ nhất thiên tài không nghĩ tới hắn thế nhưng thật thức tỉnh rồi Biên gia mạnh nhất Hoàng Vị huyết mạch Đấu Bạt

Đấu Bạt huyết mạch được xưng Hoàng Vị huyết mạch trong thích hợp nhất chiến đấu huyết mạch, cùng Kỷ gia Thanh Dương huyết mạch bất đồng, Đấu Bạt huyết mạch cơ hồ đem tất cả ưu thế cũng tập trung vào chiến đấu thượng, nếu như giống nhau cảnh giới hai loại huyết mạch thức tỉnh người tỷ thí, cơ hồ không nghi ngờ chút nào là Đấu Bạt huyết mạch chiến thắng.

Mà Biên Vân Quýnh so sánh với Kỷ Lập Lân lớn hơn một tuổi, năm ngoái thời điểm nói vậy cũng đã thức tỉnh rồi Đấu Bạt huyết mạch, một năm dốc lòng tu luyện, rất có thể đã đột phá đến Nhị Phẩm Khai Thần.

Đấu Bạt huyết mạch Nhị Phẩm Khai Thần, cũng không phải là Kỷ Trùng những thứ kia phế vật, Biên Vân Quýnh muốn giết Hồng Vũ, dễ dàng

Một đêm tu luyện, Hồng Vũ trong cơ thể võ khí từ sôi trào đến sự yên lặng, dần dần thở bình thường xuống tới.

Hắn mở mắt ra, hơi có chút khốn nhiễu.

Gần đây nửa tháng này, hắn cảm giác mình cảnh giới giống như là một bình nước sôi. Mặc dù bọt khí sùng sục sùng sục

cũng muốn đem nắp đẩy ra liễu, nhưng là một khi làm lạnh xuống tới, nhưng vẫn như cũ là thì ra là cái kia tài nghệ. Tựa hồ vốn sai một chút cơ duyên, không có biện pháp chân chính tăng lên tới cái kia tài nghệ.

Ở Tịch Diệt cổ giới trong chém giết như cũ tiếp tục, nhưng là loại này chiến đấu tích lũy tựa hồ luôn luôn chút ít thiếu sót.

Xem một chút phía ngoài bóng đêm, Hồng Vũ cùng quần áo mà ngủ, nghỉ ngơi hai canh giờ trời đã sáng.

Tây Bắc hiện tại chính là cho táo khốc nhiệt thời điểm, Hồng Vũ đi bên giếng nước, đánh mấy thùng nước lạnh thống thống khoái khoái vọt tắm rửa, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn sang thiên không, ướt nhẹp tóc nhỏ giọt Thủy Châu, theo cường tráng tinh thông thân thể lăn xuống xuống tới, hắn tựa hồ lòng có biết, dần dần địa lộ ra một cái mỉm cười.

Rồi sau đó một thời gian ngắn, Hồng Vũ hành động bằng phẳng mà thư thích, thái độ như thế xỏ xuyên qua khi hắn mỗi một cái động tác trong, mặc quần áo, uống nước, ăn cái gì…

Hắn một mực cố gắng điều chỉnh trạng thái.

Kỷ Lập Dương bốn người cũng cảm thấy cái gì: "Vũ thiếu gia hôm nay có chuyện gì không?"

Hồng Vũ cười mà không nói, có một số việc là giải thích không rõ ràng lắm.

Năm người kết bạn ra khỏi thành, đến cửa thành, Hồng Vũ bỗng nhiên đối với Kỷ Lập Dương bốn người nói: "Đợi có một số việc, các ngươi đáp ứng ta, năm bút không nên nhúng tay."

Kỷ Lập Dương sửng sốt, Hồng Vũ đã trước đi ra ngoài.

Mạc Hà thành đã tại sa mạc giải đất, ra khỏi thành chính là đầy trời cát vàng, đại mạc vào lúc này hiển lộ ra liễu của mình mênh mông, một cái nhìn lại mịt mờ cát vàng không thấy giới hạn.

Ở đây một mảnh cát vàng trong, có một chút tuyết trắng vô cùng rõ ràng.

Hồng Vũ khẽ mỉm cười, hướng cái kia điểm trắng đi tới.

Biên Vân Quýnh một thân tuyết trắng trường sam, bên tay trái bày biện một con đầu gỗ bao đồng quan tài, đồng trên da điêu khắc phong cách cổ xưa mà xinh đẹp hoa văn, mơ hồ có cường đại nguyên có thể ba động phát ra.

Bên tay phải cắm một thanh kiếm, màu trắng da thú chế thành vỏ kiếm, chuôi kiếm cũng là màu trắng, bông trong, có một ti máu đỏ đang đón gió tung bay.

Thấy Hồng Vũ đi tới, Biên Vân Quýnh cười: "Ngươi không tệ so sánh với Kỷ Lập Lân cái kia hèn yếu phế vật mạnh hơn nhiều lắm, đáng giá ta chạy này một chuyến."

Hồng Vũ đang muốn nói chuyện, một bên bỗng nhiên truyền đến gầm lên giận dữ: "Biên Vân Quýnh là ngươi "

Ở Hồng Vũ phía sau, một đạo khí thế cường đại phóng lên cao, cổ khí thế kia nhanh chóng hướng Biên Vân Quýnh nhích tới gần. Khí thế bay lên thời điểm ở dưới thành tường, chạy như điên mà đến đồng thời không ngừng kéo lên, chờ đến Hồng Vũ phía sau mười trượng, đạt đến một đỉnh, lại cũng là Tam Phẩm Hiển Thánh

Mặc dù chẳng qua là lúc đầu, nhưng là huyết mạch mới vừa thức tỉnh ba tháng, tựu đánh sâu vào đến Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, đã là vô cùng hiếm thấy.

Hồng Vũ vừa quay đầu lại, một đạo mâu hình dạng xích hồng sắc quang mang gào thét tới, thẳng tắp xông về phía trước Biên Vân Quýnh

Một ít đạo quang mang dài đến mười trượng, chiều rộng hai trượng, ngay trung ương có một tên thiếu niên nghiến răng nghiến lợi, hai tay cầm một con tráng kiện Huyền Binh ngắn mâu, hung hăng thẳng hướng Biên Vân Quýnh.

Biên Vân Quýnh cười ha ha: "Kỷ Lập Tuyền nguyên lai là ngươi cái phế vật này, ngươi lại có thể thức tỉnh Hỏa Điểu huyết mạch, nhưng là vậy thì như thế nào? Bổn thiếu gia đồng tử vị đái nói ngươi còn muốn nữa thường một chút đúng không?"

Hồng Vũ nhớ được Kỷ Lập Tuyền, chính là lần này huyết mạch kiểm tra đo lường trong, thức tỉnh rồi vương vị Hỏa Điểu huyết mạch một, đối với Hồng Vũ cũng rất khách khí, vốn là thực lực sẽ tục, thức tỉnh rồi Hỏa Điểu huyết mạch sau, lại càng có ở nơi này một nhóm người trong tự thành nhất phái ý tứ, đã có hai gã khác huyết mạch người đối với hắn theo lệnh mà làm.

Biên Vân Quýnh như cũ khoanh chân ngồi ở cát vàng trong, ở Kỷ Lập Tuyền đánh tới cái kia một sát na, hời hợt giơ lên bày tay trái vỗ, khi hắn sau lưng, bực tức dựng lên khôn cùng huyết diễm, trong biển lửa một tôn cao gần ba mươi trượng khổng lồ Ma thần pháp tướng xuất hiện, theo Biên Vân Quýnh động tác, Ma thần pháp tướng quơ ngọn lửa Cự chưởng hung hăng vỗ

Oanh

Huyết sắc ngọn lửa bộc phát, nhiệt độ chợt tiêu thăng mấy chục lần, Kỷ Lập Tuyền Hỏa Điểu huyết mạch bản thân cũng là ngọn lửa nguyên có thể, nhưng lại xa xa so ra kém Đấu Bạt huyết mạch, huyết diễm tịch quyển, Kỷ Lập Tuyền hét thảm một tiếng, người bên cạnh thậm chí không có thấy rõ chuyện gì xảy ra, hắn tựu cả người mạo hiểm huyết diễm bay ngược liễu trở về.

Đồng bạn của hắn cuống quít đuổi đi qua giúp hắn dập tắt lửa, nhưng là ngọn lửa kia chính là Biên Vân Quýnh võ khí biến thành, cường đại vô cùng, coi như là sắt cứng cũng có thể thiêu đốt, bọn họ làm sao có thể bổ nhào được diệt?

Hồng Vũ rõ ràng nhìn cách nhìn, Biên Vân Quýnh một chưởng kia, cử trọng nhược khinh vỗ vào Kỷ Lập Tuyền ngắn mâu trên, cường đại huyết diễm trong nháy mắt đem một ít vật đẳng cấp cao Huyền Binh hòa tan, rồi sau đó ngọn lửa quấn lên liễu Kỷ Lập Tuyền thân thể, Kỷ Lập Tuyền thất khiếu trong nhanh chóng toát ra huyết diễm, chỉ là một chiếu diện, Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ, cường đại Hỏa Điểu huyết mạch thức tỉnh người Kỷ Lập Tuyền đã bị phế đi

Biên Vân Quýnh nhìn như phong độ chỉ có, xuất thủ cũng tuyệt đối tàn nhẫn.

Hồng Vũ thật sâu nhìn hắn một cái, xoay người thoáng một cái, ra hiện tại liễu Kỷ Lập Tuyền bên cạnh, bàn tay hướng xuống chậm rãi đè, màu vàng lợt võ khí quang mang chớp hiện, bao phủ huyết diễm.

Biên Vân Quýnh có chút hăng hái nhìn Hồng Vũ làm, không có một chút muốn nhúng tay ý tứ, tựa hồ chắc chắc Hồng Vũ xuất thủ cũng khó mà dập tắt máu của mình diễm.

Hồng Vũ sắc mặt khẽ biến thành hơi lần, bởi vì kia huyết diễm trong cuồng bạo lực lượng, đang điên cuồng mà hướng mình vồ đến

Những thứ này huyết diễm đã rời đi Biên Vân Quýnh khống chế, như cũ như thế cuồng bạo, để cho Hồng Vũ cảm thấy ngoài ý muốn. Hơn nữa huyết diễm uy lực quả thật đáng sợ, Hồng Vũ cố gắng khống chế, nhưng liên tiếp cái chăn huyết diễm vồ đến, liên tiếp thất bại ba lần.

“Hồng Vũ thiếu gia, van cầu ngươi mau cứu cứu tuyền ít sao “

Kỷ Lập Tuyền đã thống khổ ở trên cát vàng quay cuồng, luôn miệng âm cũng không phát ra được liễu. Từng đạo huyết diễm không ngừng mà từ hắn thất khiếu trong phun ra.

Hồng Vũ trên trán toát ra một tầng mồ hôi lạnh, lần nữa tăng lên võ khí thâu xuất lượng, màu vàng lợt quang mang đem Kỷ Lập Tuyền cả người cũng bao phủ lại, một chút xíu cùng huyết diễm bắt đầu tranh đoạt.

Kỷ gia mọi người đã tụ lại tới đây, bọn họ vốn là cho là Hồng Vũ xuất thủ, hẳn là dễ dàng là có thể đem huyết diễm dập tắt, nhưng không có nghĩ đến huyết diễm thật không ngờ ương ngạnh

Người người trong lòng cũng nhịn không được sợ hãi than một câu: Đấu Bạt huyết mạch quả nhiên là hoàng vị trong thích hợp nhất chiến đấu huyết mạch

Xài ước chừng một nén nhang thời gian, Hồng Vũ cuối cùng đem huyết diễm hoàn toàn áp chế đi xuống.

Phía trước, bạch y bồng bềnh Biên Vân Quýnh khẽ mỉm cười, mang theo một tia nói không ra lời tự: “Thiên vị huyết mạch? Không gì hơn cái này “

Kỷ Lập Dương căm tức, quát lên: “Hồng Vũ thiếu gia Long duệ huyết mạch cũng không thích hợp chiến đấu thôi. Thiên vị vĩnh viễn là thiên vị “

Biên Vân Quýnh lắc đầu cười nhạo: “Ngoài mạnh trong yếu, sao mà ngu xuẩn “

Kỷ Lập Dương bị đâm phá nội tâm, trong lúc nhất thời mặt đỏ lên rồi lại không biết hắn là làm sao phản bác. Nếu như là Hồng Khê đám người, bảo đảm có không chút do dự tin tưởng thiếu gia, nhưng là Hồng Vũ ở Kỷ Lập Dương đám người trong suy nghĩ, tạm thời còn không có đạt tới ngốc nghếch tín nhiệm độ cao, Hồng Vũ lúc trước dập tắt huyết diễm nhìn qua rất là cố hết sức, tự nhiên làm cho người ta cảm thấy Hồng Vũ khẳng định không phải là Biên Vân Quýnh đối thủ, tiến tới bắt đầu hoài nghi Biên Vân Quýnh Đấu Bạt huyết mạch mạnh hơn Hồng Vũ Long duệ huyết mạch.

Trên thực tế Hà Tả đại lục vẫn có một thuyết pháp, Đấu Bạt huyết mạch hắn là bị quy về thiên vị huyết mạch, mà không phải hoàng vị.

Phía sau Mạc Hà thành trên đầu thành, Kỷ Lập Lân núp ở lấp kín tường chắn mái phía sau, nhìn hưng phấn vô cùng, nắm chặc hai đấm nghiến răng nghiến lợi nói: “Tốt mau giết hắn rồi bầm thây vạn đoạn “

Biên Vân Quýnh mỉm cười nói hí mắt, nhìn Hồng Vũ, hắn vẫn tựu khoanh chân mà ngồi, hai tay từ thân thể hai bên chậm rãi lập tức, theo động tác này, hắn tuyết trắng trên mặt quần áo, hừng hực huyết sắc lửa cháy bắt đầu thiêu đốt, bùng nổ, càng đốt càng cao, dần dần tạo thành một đạo thẳng Thông Thiên khung sáu trăm trượng hỏa trụ

Xa xa nhìn lại, giống như là một ngọn màu trắng dàn tế thượng, thiêu đốt lên huyết sắc ngọn lửa. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 27 : Thần đồ (thượng)

Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ Kỷ gia người cùng nhau biến sắc, Biên Vân Quýnh chẳng qua là mười bảy tuổi, lại đã là Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ liễu, cái thành tích này ở Thiên Cơ thành cũng là tuyệt vô cận hữu

Hồng Vũ Thiên Tuyền Huyệt trong, Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng quát lên như sấm, đến bây giờ còn không có bình tĩnh trở lại. Hồng Vũ mới vừa rồi dập tắt huyết diễm thời điểm, ngạnh sanh sanh không để cho nó nhúng tay

Nó cảm giác được kia huyết diễm lực lượng đến từ chính đại thời xa xưa đời nó một bại tướng dưới tay như vậy đáng thương lực lượng cấp, lại cũng dám ở ma tượng đại gia trước mặt khoe khoang? Nó tại sao có thể nhẫn?

Nhưng là Hồng Vũ hết lần này tới lần khác không để cho nó xuất thủ, Hồng Vũ chỉ có dựa vào mình Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh võ khí lực lượng, ngạnh sanh sanh đích dập tắt liễu Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ võ khí ngọn lửa

Nếu như cái này chân tướng bị biết rồi, Kỷ gia người không thể nào hoài nghi Hồng Vũ huyết mạch, Biên Vân Quýnh càng không khả năng ở Hồng Vũ trước mặt dương dương đắc ý.

Mà lúc này, Biên Vân Quýnh tư thái đã cao cao tại thượng, đem máu của mình diễm cao cao dâng lên, chuẩn bị tuyên bố Biên gia thế hệ này, bóp áp Kỷ gia niên kỉ thanh một đời

Đến đây đi, để cho ta hảo hảo kiểm nghiệm hạ xuống, cái gọi là thiên vị huyết mạch, đến tột cùng có bao nhiêu tỉ lệ

Hồng Vũ cho nên rất nhạt nhưng đích đi lên đi, Kỷ Lập Dương đám người không yên lòng sẽ phải theo sau, Hồng Vũ nhẹ nhàng khoát tay: Nhớ được ta mới vừa nói sao?

Kỷ Lập Dương sửng sốt: Hồng Vũ mới vừa rồi cũng cảm giác được Biên Vân Quýnh ở ngoài thành chờ hắn?

Hồng Vũ lộ ra một nụ cười: Tin tưởng ta.

Hắn dứt lời, xoay người cất bước, khí độ thong dong hướng Biên Vân Quýnh đi tới. Đi tới Biên Vân Quýnh trước người ba mươi trượng, kia cuồng bạo huyết diễm buông thả đáng sợ lực lượng đã sinh ra khổng lồ lực đẩy, bài xích của hắn khó có thể nhích tới gần. Trên mặt đất hạt cát cũng đã bị huyết diễm hòa tan, biến thành một tầng đủ mọi màu sắc khuê tinh thể.

Biên Vân Quýnh trong mắt mang theo một nụ cười, khinh miệt hướng Hồng Vũ vẫy tay một cái: Đến đây đi, tốc chiến tốc thắng.

Hồng Vũ sờ sờ cằm của mình, xin lỗi cười một tiếng: Thực xin lỗi, sợ rằng không thể để cho ngươi như nguyện.

Hắn thân thể lay động hạ xuống, nhất thời làm cho người ta một loại long trời lỡ đất cảm giác Hồng Vũ lúc trước mỏng tư thái ở nơi này run lên trong lúc hoàn toàn bị phá vỡ liễu, hắn giống như bỗng nhiên trong lúc biến thành liễu một ngọn khổng lồ Sơn Nhạc, làm cho người ta một loại đáng sợ áp lực, khí thế cường đại gào thét dựng lên, đem trên mặt đất cát vàng cuốn lên thiên không ngàn trượng, chỉ là Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh khí thế, lại tuyệt không so sánh với Biên Vân Quýnh kém

Cát vàng long quyển gào thét, cùng Biên Vân Quýnh huyết diễm hỏa trụ hung hăng va chạm một chút, một trận quỷ khóc Lang Hào kỳ dị tiếng vang, cuồng phong gào thét, ngọn lửa bắn ra bốn phía, Kỷ gia những người khác nhất thời bị này cổ mạnh mẻ lực lượng làm cho liên tiếp lui về phía sau, nhanh chóng rút lui đến mấy ngàn trượng ở ngoài, đã đến dưới thành tường.

Trẻ tuổi huyết mạch người cửa mới vừa vào thành, Mạc Hà thành thành trì phòng ngự trận pháp cũng đã cảm ứng được liễu cổ lực lượng này, tự động mở ra phòng ngự năng lực, một tầng nhàn nhạt vì lam sắc quang màng bao trùm ở trên tường thành, rồi sau đó chậm rãi dâng lên, giống như màn sân khấu giống nhau đem trọn Mạc Hà thành bao phủ đi vào.

Hai người thứ nhất va chạm lực lượng cường đại đánh sâu vào ở quang màng thượng, mềm nhũn cái chăn cản trở về.

Huyết mạch người cửa xông lên đầu tường, xa xa nhìn lại nhất thời hoảng sợ: Hai người tỷ thí đất, từng đoàn từng đoàn cát vàng cùng từng đoàn từng đoàn ngọn lửa dây dưa ở chung một chỗ, không ngừng mà lẫn nhau đụng nhau nổ tung, kinh khủng lực lượng không ngừng gào thét tịch quyển, trên mặt đất đã hiện đầy mọi người rãnh to.

Những thứ kia rãnh to mặt ngoài, đầu tiên là bị huyết diễm hòa tan thành một tầng khuê tinh thể, rồi sau đó lại đang cát vàng là không gãy đánh sâu vào dưới, một lần nữa nát bấy trở thành tinh cát.

Đây vẫn chỉ là lần đầu tiên va chạm, đây vẫn chỉ là một Nhị Phẩm Khai Thần cùng Tam Phẩm Hiển Thánh rất đúng quyết

Có thể so với Nhất Phẩm Hợp Chân

Đây chính là huyết mạch người rất đúng quyết

Di —— Biên Vân Quýnh một tiếng kinh ngạc: Rõ ràng chính là Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh a, làm sao có thể đối kháng của ta biển lửa lên không trung?

Thân hình hắn một phiêu, rốt cục không hề nữa ngồi thẳng bất động. Nhưng là hắn một khi động, tựu vô cùng đáng sợ, vô số ngọn lửa Lưu Tinh từ trên trời giáng xuống, mà kèm theo ngọn lửa Lưu Tinh công kích, Biên Vân Quýnh thân thể càng thêm nhanh chóng. Chợt lóe dưới, hắn đã tính dễ nổ hướng Hồng Vũ liên tiếp trào ra mấy trăm quyền

Trên tường thành huyết mạch người cửa, có chẳng qua là nháy một cái ánh mắt, nữa mở ra thời điểm tựu thấy ngoài thành nhanh chóng chợt nổ tung mấy trăm đoàn võ khí tia sáng, mỗi một đoàn cũng hỗn hợp có màu đỏ ngọn lửa cùng màu vàng cát bay, đường kính đều ở mười trượng trở lên

Bọn họ nhất thời liên tục dậm chân, hối hận không thôi, lại bỏ lỡ lần này đặc sắc rất đúng quyết.

Biên Vân Quýnh càng thêm kinh ngạc: Lại còn có thể ngăn ở của ta Hỏa Vân tinh phát, có thể nha, xem ra cần thật tình đối đãi ngươi cái này thiên vị huyết mạch, thật cũng không tất cả đều là thủy hóa.

Hồng Vũ đở được hắn như vậy cuồng bạo một vòng công kích, đã lui về phía sau mười trượng, hơi đang ở hạ phong.

Mà ở Thiên Tuyền Huyệt trong, Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng đã muốn bạo tẩu liễu, Hồng Vũ thủy chung áp chế lực lượng trong cơ thể, kiên trì dùng mình Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh lực lượng đối phó với địch, nhìn từng bại tướng dưới tay lưu lại lực lượng ở trước mặt mình lớn lối, ma tượng đại gia giận đến nhảy loạn.

Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh, chỉ kém một đường chính là Nhị Phẩm Khai Thần. Bất quá một cảnh giới chênh lệch hay là quá rõ ràng liễu. Hồng Vũ có thể làm được hiện tại tình trạng này, ở hậu phương Kỷ gia huyết mạch người trong mắt, đã là giá trị tuyệt đối được kiêu ngạo liễu.

Ngay cả núp trong bóng tối Kỷ Lập Lân đều không thể không thừa nhận, Hồng Vũ thật là một thiên tài, Tam Phẩm Hiển Thánh thế nhưng có thể cùng Nhị Phẩm Khai Thần đánh đến cái trình độ này

Biên Vân Quýnh thân thể lắc lư, bỗng nhiên trong lúc khắp Thiên Hỏa diễm tát rơi xuống, đem này một mảnh bầu trời địa biến thành một mảnh chân chính biển lửa, thập bước ở ngoài cũng đã thấy không rõ bóng người. Mà những thứ kia hừng hực thiêu đốt huyết diễm, lại càng nghiêm trọng ảnh hưởng tới một loại võ giả linh giác. Biên Vân Quýnh bỗng nhiên từ Hỏa Vân trong giết đi ra ngoài, nhưng là đang ở Hồng Vũ sắp phản kích cái kia trong nháy mắt, một người khác Biên Vân Quýnh từ một phương hướng khác giết đi ra ngoài. Theo sát là người thứ ba, người thứ tư, người… Trong nháy mắt vung lên, thì mấy trăm Biên Vân Quýnh từ bốn phương tám hướng hướng Hồng Vũ xông lại.

Từng cái Biên Vân Quýnh, mỗi một quyền trên, đều có vạn quân lực, oanh kích dưới tựa hồ một ngọn Sơn Nhạc cũng muốn bị nện đều liễu. Nhưng là Hồng Vũ rất rõ ràng, nhiều

như vậy hình ảnh, bất quá là lợi dụng ngọn lửa vặn vẹo không khí chiết xạ ánh sáng sinh ra ảo ảnh thôi.

Một loại võ giả có lẽ có bởi vì huyết diễm lực lượng cho quấy rầy linh giác, mà phân biệt không rõ ràng lắm rốt cuộc người mới là thật thực đối thủ, nhưng là Hồng Vũ không biết.

Hai tay hắn ôm ở trước ngực, lù lù bất động, trước núi thái sơn sụp đổ mà mặt không đổi sắc.

Những thứ kia hư ảnh vọt tới Hồng Vũ trước mặt, tựu mọi người giống như là bọt khí giống nhau tiêu tán liễu. Một tiếng kinh ngạc từ sau lưng của hắn truyền đến: Không nghĩ tới ngươi thật đúng là có thể bảo trì bình thản

Chân chính Biên Vân Quýnh từ đầu đến cuối không có xuất thủ.

Một tiếng này kinh ngạc sau, vô số hư ảnh trùng hợp, chồng thành một chân thật Biên Vân Quýnh, từ sau cùng sau lưng không có chút nào hoa xảo hung hăng một quyền đập tới

Đông đông đông…

Không khí đè ép, phát ra liên tiếp nổ đùng thanh âm, một quyền này tựa hồ ngay cả không gian cũng có thể bóp méo. Trên nắm tay, ngưng tụ ra liễu một cái khổng lồ Hỏa Long.

Hỏa Long đầu rồng chừng mười trượng, cao cao vung lên, mà Biên Vân Quýnh trên người bạch y ở trong cuồng phong phất phới, giống như một bức rộng lớn mạnh mẽ bánh bột mì.

Nhưng là kia chỉ đầu rồng trong nháy mắt tiêu tán, ngọn lửa chảy xuôi, thật chặc địa giữ tại liễu một cái tay trung.

Hồng Vũ một phát bắt được liễu Biên Vân Quýnh quả đấm, dập tắt ngọn lửa Cự Long, nhưng cũng liên tiếp lui về phía sau. Mỗi một bước đều ở trên mặt đất để lại một hố sâu

Biên Vân Quýnh cuồng mãnh đột tiến, Hồng Vũ vẻ mặt lui chừng mười trượng, mới rốt cục ngăn chặn ở thế công của hắn.

Trên đầu thành Kỷ gia mọi người tâm thoáng cái nhắc tới liễu cổ họng, mắt thấy Hồng Vũ sẽ phải không địch lại

Biên Vân Quýnh cười.

Bát Hoang Hỏa Long

Thiên Mạc Vân Quyển

Thập Phương Tinh Vẫn

Liên tiếp cường hãn vũ kỹ thi triển ra, Hồng Vũ bấp bênh, tựa hồ tùy thời khả năng bị kia vô biên vô hạn huyết diễm đốt thành tro bụi, nhưng là hắn mỗi một lần cũng sai một ly kiên trì xuống.

Đến lúc này, Biên Vân Quýnh cũng nhìn ra không được bình thường: Hảo tiểu tử đáng giá ta đây bao lớn thật xa đã chạy tới, bất quá kế tiếp, ta muốn thật tình đối đãi liễu, đây là của ngươi mà may mắn, có thể thấy ta chân thật thực lực cũng là cái bất hạnh của ngươi, bởi vì thấy được, cũng là muốn chết đi

Hắn lại nhớ tới mình lúc ban đầu khoanh chân mà ngồi địa phương. Nơi đó tựa hồ bị cái gì thần bí năng lượng bảo vệ, từ đầu đến cuối cũng không có cái gì thay đổi, kia quan tài, kiếm kia, không thể bị ảnh hưởng.

Biên Vân Quýnh khấu trừ lên hai ngón tay cách không vừa nhấc, trắng sao trường kiếm hưu một tiếng bay ra, kiếm tuệ thượng một ít bôi màu đỏ, cùng trên bầu trời khôn cùng vô tận Hỏa Vân hô ứng, cả thiên không Hỏa Vân, làm cho người ta một loại vẽ rồng điểm mắt tác dụng, ở trường kiếm ra khỏi vỏ cái kia trong nháy mắt, thoáng cái sống lại

Hồng Vũ sắc mặt ngưng trọng, Thất Tịch đoản kiếm vô thanh vô tức ra hiện tại liễu lòng bàn tay.

Biên Vân Quýnh sửng sốt, hắn không nghĩ tới Hồng Vũ cũng là dụng binh lưỡi dao.

Hắn một thân vũ kỹ hơn phân nửa đều ở đây chuôi Huyền Binh bảo kiếm thượng. Mà mới vừa rồi xích thủ không quyền tỷ thí, Hồng Vũ liên tiếp đở liễu công kích của hắn, để cho Biên Vân Quýnh cho là Hồng Vũ tu luyện chính là công phu quyền cước, không nghĩ tới Hồng Vũ cũng có binh khí —— Biên Vân Quýnh động trước dụng binh khí, trên mặt của hắn có chút quải bất trụ liễu.

Bạo Phong Hỏa Vũ

Xích Nguyệt Thiên Kích

Hỏa Lôi Cổn Thiên

Địa Dũng Hỏa Tuyền

Biên Vân Quýnh bỗng nhiên cuồng bạo, một kiếm nơi tay dường như bầu trời địa trong lúc duy ngã độc tôn, khôn cùng vô cùng ngọn lửa cuồn cuộn mà đến, kiếm chiêu núp trong ngọn lửa, thúc dục ngọn lửa, quay cuồng cuốn tuôn, uy lực đáng sợ chí cực.

Hồng Vũ thủy chung nghiêm khắc tuân thủ nghiêm ngặt mình định ra quy củ, chỉ dùng Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh lực lượng, bằng vào tự thân tu vi, đau khổ chống đở. Chiến đấu đến trình độ này, Biên Vân Quýnh công kích bộ sách võ thuật Hồng Vũ mặc dù đã rõ ràng, nhưng là hai người cấp bậc ở giữa khổng lồ chênh lệch không thể đền bù, Biên Vân Quýnh liên tiếp tấn công mạnh, Hồng Vũ đã đầy người Đại Hãn : mồ hôi, vốn là cường hãn khí thế cũng bị Biên Vân Quýnh đánh sâu vào được thất linh bát lạc, tựa hồ có chút quân lính tan rã liễu

Hồng Vũ thiếu gia chịu đựng a —— Kỷ gia huyết mạch người cửa lo lắng không dứt, Hồng Vũ tình huống không ổn, một khi Hồng Vũ bị thua, kết quả nhất định thê thảm, Kỷ gia cũng đem gặp trọng đại đả kích.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 27 : Thần đồ (hạ)

Kỷ Lập Lân kiên định liễu, Hồng Vũ rõ ràng cho thấy muốn chiến bại bị giết, từ nay về sau, hắn vẫn như cũ là Kỷ gia vùng này lĩnh quân nhân vật, tương lai chỉ cần còn muốn biện pháp giết bại Kỷ Lập Đan, Kỷ gia tương lai chính là của hắn thiên hạ

Nhưng là Biên Vân Quýnh đem mình toàn bộ vũ kỹ thi triển một lần, mắt thấy sẽ phải thăng cấp mà suy thời điểm, Hồng Vũ nhưng như cũ đau khổ kiên trì rơi xuống trên người hắn nhiều hai đạo kinh khủng vết thương, kiếm thương bị huyết diễm cháy, mặc dù không có tiếp tục chảy máu, nhưng là huyết diễm võ khí đối với kinh mạch cùng nội tạng thương tổn càng thêm đáng sợ

Hồng Vũ như cũ kiên trì chịu đựng, khí thế của hắn đang từng điểm từng điểm phản thăng, mà Biên Vân Quýnh thì mơ hồ có chút duy trì không được đỉnh cảm giác

Thịnh vô cùng mà suy, ai vậy cũng biết đạo lý, nếu như không có biện pháp tái tiến một bước, tựu nhất định sẽ bị Hồng Vũ nhân cơ hội vãn hồi xu hướng suy tàn, hơn nữa nói không chừng có từ từ chiếm cứ chủ động.

Biên Vân Quýnh đã thành cỡi hổ khó xuống cục diện, hắn hung hăng cắn răng một cái, quanh thân ngọn lửa quay cuồng, rơi vào kia chỉ trên thùng gỗ.

Răng rắc

Rương gỗ ngoài đồng con mở ra, một mảnh trận pháp tia sáng bay lên trời, đem Biên Vân Quýnh gói lại. Ở trận pháp lực dẫn dắt dưới, rương gỗ trong Huyền Binh chiến giáp từng cái bộ phận, tự động bám vào ở Biên Vân Quýnh trên người, rồi sau đó chia ra co rút lại giữ chặt, Huyền Binh chiến giáp trong nguyên có thể dây dẫn chuyển được, các loại trận pháp theo thứ tự khởi động, khí thế của hắn lần nữa tiêu thăng, đạt đến một trước nay chưa có độ cao

“A ——— “

Biên Vân Quýnh vung cánh tay, ngửa mặt lên trời rống to một tiếng, vốn là sáu trăm trượng huyết diễm hỏa trụ lần nữa tăng lên tới liễu một ngàn trượng

Biên Vân Quýnh ở hỏa trụ trong thẳng thăng mà lên, từng vòng ngọn lửa vờn quanh của hắn, để cho hắn nhìn qua giống như một tôn đến từ viễn cổ thần minh một loại không thể chiến thắng

“Đấu Bạt huyết mạch quả nhiên cường hãn, bực này uy thế, có thể so với Nhất Phẩm Hợp Chân” trừ Kỷ gia người, Mạc Hà thành trong có đông đảo người đang xem cuộc chiến, thấy được một màn này, người người kinh ngạc than thở, thật sâu bội phục.

Biên Vân Quýnh ở Huyền Binh chiến giáp dưới sự giúp đở của, đem phía dưới cái kia ngàn trượng hỏa trụ trực tiếp hóa thành một đạo Hỏa Long, giạng chân ở Hỏa Long trên lưng, gào thét mà đến thẳng hướng Hồng Vũ.

Ở Mạc Hà trong thành, những người đó thậm chí hoài nghi Biên Vân Quýnh nếu như thúc dục nầy Hỏa Long hướng Mạc Hà thành đánh tới, Mạc Hà thành thành tường trận pháp có thể hay không chống đở được

Trên tường thành Kỷ gia huyết mạch người cửa đã tuyệt vọng: “Hồng Vũ thiếu gia, hảo hán không ăn trước mắt thiếu, chúng ta rút lui sao…”

Hồng Vũ nhưng khẽ ngẩng đầu, trong mắt mơ hồ lộ ra mong đợi thần sắc, cuối cùng đã tới giờ khắc này.

Hắn không ngừng áp chế lực lượng của mình, chỉ có dùng Tam Phẩm Hiển Thánh tu vi đỉnh cao để chiến đấu, trong cơ thể võ khí rốt cục sôi trào đến một cực hạn, khoảng cách xông phá Nhị Phẩm Khai Thần trạm kiểm soát chỉ kém một bước cuối cùng.

“Chính là hiện tại” Hồng Vũ gầm lên giận dữ, Thất Tịch đoản kiếm ở trong tay hóa thành vô tận trong trẻo lạnh lùng tia sáng, đón nhận kia ngàn trượng Hỏa Long, không sợ hãi chút nào cường hãn va chạm

Nhưng là tựa hồ Hồng Vũ dũng khí cùng cố gắng, ở lực lượng tuyệt đối trước mặt lộ ra vẻ vô lực, kia vô cùng vô tận huyết diễm ầm ầm xuống, giống như là một đạo cao ngàn trượng ngọn lửa thác nước, ào ào xuống, chỉ là một trong nháy mắt, sẽ đem Hồng Vũ bao phủ ở hừng hực Liệt Hỏa trong.

Bắt được ngọn lửa thác nước trong, có thiên ngoại Hỏa Diễm Lưu Tinh, có dưới đất dung nham hỏa mạch, có đỉnh đầu Đại Nhật Chân Hỏa, các loại ngọn lửa mãnh liệt thiêu đốt, vô kiên bất tồi

"A ——" trên đầu thành Kỷ gia mọi người một mảnh kinh hô, xen lẫn Kỷ Lập Lân kia đè nén hưng phấn có tiếng. Ở nơi này chính là hình thức công kích dưới, Hồng Vũ tuyệt không có thể

Ngọn lửa thác nước cọ rửa liễu suốt ba mươi hô hấp, Biên Vân Quýnh ngửa mặt lên trời huýt sáo, cả người khí thế lần nữa bay vụt khó khăn đánh bại một vị cường địch, đối với hắn mà nói cũng là một đột phá, mơ hồ có tấn thăng đến Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ dấu hiệu.

Nhưng hết lần này tới lần khác hay là tại lúc này, ngọn lửa kia dưới thác nước, một tiếng rồng ngâm một loại tiếng thét dài, đâm rách liễu ngọn lửa, xông thẳng đến trời cao trên. Tựa hồ có một con Thần Long, không cam lòng ngủ đông, muốn thẳng đánh cửu thiên, ngao du vạn dặm

Trong trẻo lạnh lùng kiếm quang nhìn qua cũng không cường thịnh, lại có thể dễ dàng đem ngọn lửa từng điểm từng điểm cắt ra, phân cách, sau đó dùng của mình lạnh như băng, đem bọn họ dập tắt.

Hồng Vũ lực lượng, giống như là một vị trấn định tự nhược kẻ leo núi, từng bước từng bước nhìn qua cũng không nhanh chóng, lại có thể ổn định mà thong dong một con tăng lên đi tới.

Đến Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh thời điểm, cũng không có làm chút nào lưu luyến, trở một bước, đã là Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ

Biên Vân Quýnh nhe răng cười một tiếng, trong lòng tự tin vẫn cường đại: "Ngươi cho rằng lâm trận đột phá là có thể chạy trốn bại vong vận mệnh…"

Hồng Vũ hướng hắn cười thần bí: "Nói cho ngươi biết một cái bí mật, trong lòng ta, có mãnh thú "

Biên Vân Quýnh còn chưa hiểu tới đây có ý gì, Hồng Vũ đã hoàn toàn thả Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng trói buộc. Ma tượng đại gia đã bị đè nén quá lâu, một tiếng gầm thét, chấn đắc thiên địa biến sắc, từ Hồng Vũ sau lưng lộ vẻ hóa ra trở lại, đan chân một đập mạnh, đại địa rạn nứt, màu vàng lợt ngọn lửa từ dưới mặt đất bay lên. Ngửa mặt lên trời một rống, màu vàng lợt ngọn lửa từ trên trời giáng xuống. Giống mũi vung vẩy, màu vàng lợt ngọn lửa từ bốn phương tám hướng như gió thổi qua

Ngươi không phải là ngọn lửa cố chấp sao? Ma tượng đại gia hay ngọn lửa lực lượng chiến thắng ngươi ma tượng đại gia chính là chỗ này sao nắm chắc khí.

Biên Vân Quýnh cảm thấy một loại sợ hãi thật sâu đó là Đấu Bạt huyết mạch từ đại thời xa xưa đời truyền thừa xuống tới tới trí nhớ, ẩn sâu ở huyết mạch sâu nhất tầng thứ, mặc dù Biên Vân Quýnh trên người huyết mạch đã vô cùng mỏng manh liễu, nhưng là như cũ có thể cố định ảnh hưởng hắn.

Khôn cùng vô tận màu vàng lợt ngọn lửa, ở Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng tiếng gầm gừ trong, hóa thành vô số kinh khủng hỏa xà, trong nháy mắt đã Biên Vân Quýnh Hỏa Long hủy đi phân, cắn nuốt

Biên Vân Quýnh hét thảm một tiếng, bị chín mươi chín nói màu vàng lợt hỏa xà quấn quanh luyện hóa, hắn ở kêu thảm thiết trong bỗng nhiên hiểu được: "Ngươi từ vừa mới bắt đầu là có thể chiến thắng ta, ngươi cố ý áp chế lực lượng, chỉ là vì lợi dụng ta tới đột phá "

Hồng Vũ gật đầu: "Ngươi nói rất đúng, cho nên một khi đột phá, bổn thiếu gia sẽ không hứng thú cùng ngươi chơi, đã có nguyện ý xuất thủ, bổn thiếu gia tại sao còn muốn phí cái kia khí lực?"

Biên Vân Quýnh ra sức chống cự, nhưng là màu vàng lợt ngọn lửa vô cùng đáng sợ, bất kể hắn Hỏa Long như thế nào ngăn cản, cuối cùng cũng khó trốn bị cháy sạch ngoài tiêu dặm non kết cục.

Hồng Vũ nhìn từ từ bất động, cuối cùng chỉ còn lại có một đoạn than cốc Biên Vân Quýnh, bĩu môi một cái thầm nói: "Thật là khờ khả ái a, một vị đem mỗi cái chiêu thức lên cố chấp tên tựu thật cố chấp rồi?"

Hắn đeo hai tay, thu Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng, thản nhiên đi về phía trước đi. Cuồng Sa Cổ Bảo đang chờ hắn

Giết hết liễu tử địch kiệt xuất nhất tuổi trẻ thiên tài, đối với Kỷ gia mà nói, đây tuyệt đối là hạng nhất thiên đại chiến công

Mạc Hà trên đầu thành, tất cả đang xem cuộc chiến người trợn mắt hốc mồm. Mãi cho đến Hồng Vũ bóng lưng lặng lẽ đi xa, tựa như một truyền thuyết một loại, bọn họ mới phục hồi tinh thần lại. Chiến đấu nghịch chuyển thức sự quá đột nhiên, Hồng Vũ thì ra là vẫn có tuyệt sát đích thủ đoạn, mà Biên Vân Quýnh cuối cùng biểu hiện không khỏi làm người ta thất vọng, điều này cũng từ một người khác phương diện, cho thấy Hồng Vũ thiếu gia cường đại.

Kỷ Lập Dương đám người cho đến lúc này mới hiểu được, tại sao Hồng Vũ trước đó nói, không để cho bọn họ động thủ.

Kỷ Lập Lân núp ở tường chắn mái phía sau, mồm dài có thể nhét vào đi một con gà đản lớn nhỏ con rùa · đầu, làm sao cũng nghĩ không thông, tại sao cuối cùng là như vậy một kết quả Biên Vân Quýnh không phải là đã chiến thắng sao, làm sao sẽ bị Hồng Vũ bỗng nhiên lật bàn? Này, này này…

Hắn cảm giác mình đầu óc có chút chuyển không đến liễu.

Kỷ Lập Dương đám người vội vàng đuổi theo đi, dại ra mọi người mới từ từ phục hồi tinh thần lại, có chút tựa hồ biết tin tức người, lặng lẽ nhìn Kỷ Lập Lân một cái, không nói thêm gì lên đường. Nhưng là mọi người cơ hồ cũng đã đem Kỷ Lập Lân làm thành một người chết liễu.

Kỷ Lập Lân cô lẻ một người, cuối cùng một đi ra khỏi Mạc Hà thành. Ở đại mạc cát vàng trong, hắn bôn ba liễu hơn mười

dặm, dần dần thấy rõ phía trước có tám bóng đen.

Kỷ Lập Lân có chút kỳ quái, hắn không một chút nhận thấy được có người nhích tới gần. Chẳng lẽ là ảo ảnh?

Kỷ Lập Lân cảnh giác lên, hắn nhanh chóng đem phụ thân Kỷ Hoành vì mình chuẩn bị toàn bộ duy nhất Huyền Binh chuẩn bị xong, đồng thời mặc liễu Huyền Binh chiến giáp, nhanh chóng triệt thoái phía sau

Nhưng là hắn sau đó kết kết thật thật đụng vào liễu một ngọn núi thượng.

Đầu óc choáng váng ngã nhào trên đất thượng, một lúc lâu mới xem như phục hồi tinh thần lại Kỷ Lập Lân thấy rõ, kia căn bản không phải núi, mà là một vị Nhất Phẩm Hợp Chân

Này một vị Nhất Phẩm Hợp Chân Kỷ Lập Lân ra mắt, tựa hồ là gần đây cùng Hồng Vũ đi được tương đối gần một.

Kỷ Lập Lân nữa vừa nhìn chung quanh, Kỷ Hoành cầm đầu, tám tên Nhất Phẩm Hợp Chân đã đem hắn bao vây. Hắn mồ hôi lạnh thoáng cái rơi xuống: Tám vị Nhất Phẩm Hợp Chân coi như là hắn trân bảo nhiều hơn nữa, vận khí khá hơn nữa, cũng không thể có thể từ tám vị nhất phẩm cùng thật trong vây công tránh được

"Ngươi, các ngươi muốn cho cái gì ta là Kỷ Lập Lân, ta, ta là Kỷ gia thiếu gia…"

Tám vị Nhất Phẩm Hợp Chân thần tình trên mặt khác nhau. Có lạnh như băng, có đờ đẫn, có cười nhạo. Cũng lúc này liễu, nói những lời này sẽ hữu dụng sao?

Kỷ Hoành người đầu tiên xuất thủ, Kỷ Lập Lân ngay cả tránh né cơ hội cũng không có, trơ mắt nhìn Kỷ Hoành trong tay binh khí đâm vào thân thể của mình. Nhưng là hắn không có chết, bởi vì Kỷ Hoành xuất thủ vô cùng dạy, một kích kia chỉ lấy hắn một phần tám tánh mạng. Làm như Nhất Phẩm Hợp Chân, muốn nắm trong tay đến cái này hỏa hầu rất dễ dàng. Bảy người kia cũng giống như vậy.

Mỗi người một kích, làm cuối cùng một vị Nhất Phẩm Hợp Chân chủy thủ trong tay đâm vào Kỷ Lập Lân trong thân thể,

hắn trong con mắt thiêu đốt tánh mạng chi hỏa nhanh chóng lờ mờ đi xuống.

Kỷ Hoành ghé vào lỗ tai hắn thấp giọng nói: "Ngươi nghĩ sai rồi một chút, Hồng Vũ thiếu gia mặc dù là người tốt, nhưng là hắn là đối với địch nhân lòng dạ độc ác thật là tốt người ngươi mặc dù là người xấu, nhưng là ngươi mưu kế không bằng hắn, thiên phú không bằng hắn, thậm chí ngay cả đối với địch nhân lòng dạ ác độc cũng không bằng hắn, làm sao ngươi cùng hắn đấu?"

Kỷ Lập Lân hiểu, đáng tiếc hết thảy đều đã không còn kịp rồi.

Hồng Vũ quay đầu lại xem một chút, hiểu Kỷ Hoành bọn họ nhất định đã đắc thủ liễu.

Lần này để cho bọn họ giết Kỷ Lập Lân, chính là dùng loại này tàn nhẫn đích thủ đoạn, để cho bọn họ hoàn toàn đối với mình trung thành.

Kỷ Lập Dương bọn họ đã đuổi theo, không nhịn được hỏi: "Tại sao?"

Hồng Vũ khẽ mỉm cười: "Không có chuyện gì."

Ngày này lộ trình, bọn họ tao ngộ tám đầu hoang thú, tất cả đều bị dễ dàng giải quyết, vạn dặm đi xa sắp tới cuối. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 28 : Sa dân (thượng)

Ban đêm, màu đỏ sậm mặt trời ở Tây Phương bỏ ra ánh chiều tà, đầy trời cát vàng cũng đang trong cuồng phong liều mạng giãy dụa, Hồng Vũ năm người mông lung trong tầm mắt, rốt cục xuất hiện một mảnh liên miên không dứt thạch bảo.

Lúc trước mặc dù nghe nói Cuồng Sa Cổ Bảo chính là một ngọn di tích, sau lại bị Kỷ gia lục tục khai phá, nhưng là chẳng ai ngờ rằng này một mảnh cổ bảo kích thước thật không ngờ to lớn

Mục lực có thể đạt được phạm vi, có vô số hoặc là hoàn hảo hoặc là tàn phá thạch bảo vẫn dọc theo người đến xa nhất. Từ kích thước nhìn lại, đoán chừng cũng không so sánh với Thiên Cơ thành nhỏ.

"Này…" Kỷ Lập Dương cảm thán một tiếng: "Tiền sử kỳ tích a "

Mọi người vừa đi một canh giờ, mới xem như đi tới cổ bảo phía dưới. Đến bên cạnh hơn có thể thấy rõ ràng, nơi này hoàn hảo cổ bảo tất cả đều là sau lại chữa trị. Kiến tạo cổ bảo thạch tài màu sắc cùng cát vàng vô cùng tương tự, chắc chắn vô cùng. Kỷ gia chữa trị những thứ này cổ bảo, cũng là chọn lựa coi như hoàn hảo, sau đó trực tiếp đem những thứ kia tàn phá không chịu nổi cổ bảo hủy đi, lấy dùng những thứ kia thạch tài tu bổ.

"Người nào "

Cổ bảo dầy cộm nặng nề bảo trên tường, truyền đến một tiếng quát mắng, mười mấy tên cường đại võ giả, điều khiển Huyền Binh sàng nỏ, nhắm ngay phía dưới năm người.

Kỷ Lập Dương tiến lên một bước: "Ta là Kỷ Lập Dương, tham gia lần này gia tộc Vạn Lý Viễn Hành, mục đích địa chính là Cuồng Sa Cổ Bảo, các ngươi hẳn là đã nhận được báo cho."

Trên đầu thành võ giả lại cũng không buông lỏng cảnh giác: "Thân phận ngọc bài ném đi lên."

Kỷ Lập Dương ném ra thân phận của mình ngọc bài, đối phương nhìn sau, thái độ lập tức đại biến, nhanh chóng chạy xuống, tự mình vì bọn họ mở ra cổ bảo đại môn, cười hì hì nói: "Dương thiếu gia một đường cực khổ, mau mau mời vào, ta lập tức tựu phái người báo cho thành chủ đại nhân, khác làm cho người ta cho ngài cửa an bài rửa mặt dùng là nước nóng."

Kỷ gia mỗi người thân phận trên ngọc bài đều có một chút căn bản tin tức, nói ví dụ có phải là hay không huyết mạch người, huyết mạch là cái gì cấp bậc.

Có tư cách tham gia Vạn Lý Viễn Hành nhất định là huyết mạch người, vô luận là cái gì huyết mạch, cũng đã là cao cao tại thượng, không phải là những thứ này bị đày đi đến nhất xa xôi giải đất trấn thủ võ giả có thể với tới.

Thậm chí chỉ cần bợ đỡ được liễu những thứ này huyết mạch người, đợi đến bọn họ tương lai thăng chức rất nhanh, tùy tiện chiếu cố hạ xuống, có thể triệu hồi Thiên Cơ thành, mà không cần ở chỗ này ăn cát vàng liễu.

Kỷ Lập Dương thân phận trên ngọc bài, lại càng đánh dấu liễu hắn chính là Hoàng Vị huyết mạch, kia tiểu đội trưởng dĩ nhiên càng thêm tận tâm nịnh bợ.

Thiên Cơ thành bên trong gần đây chuyện đã xảy ra, Cuồng Sa Cổ Bảo thành chủ có lẽ biết, nhưng là những thứ này tiểu lâu la có thể bị không biết liễu. Hắn còn tưởng rằng Kỷ gia đẳng cấp cao nhất huyết mạch chính là Hoàng Vị huyết mạch Thanh Dương, như vậy trước mắt vị này người bị Hoàng Vị huyết mạch thiếu gia nhất định chính là thân phận tôn quý nhất người. Nhưng không có nghĩ đến, Kỷ Lập Dương tránh ra vừa, đối với Hồng Vũ nói: "Vũ thiếu gia, ngài trước hết mời."

Hồng Vũ tự nhiên là việc nhân đức không nhường ai.

Tiểu đội trưởng sửng sốt, lại càng buồn bực này một vị là ai, ngay cả Hoàng Vị huyết mạch người cũng tôn kính như vậy?

Hồng Vũ phía sau, là Kỷ Lập Dương, sau đó mới là khác ba người. Tiểu đội trưởng hấp tấp theo ở phía sau hầu hạ, về phần những võ giả khác, ngay cả tư cách này cũng không có.

Từ từ bức tranh trong cát, có một chiếc xe ngựa chậm rãi mà đi.

Xe ngựa chung quanh, có tám tên võ giả đi theo hộ tống. Những người này một thân áo đen, dùng màu đen khăn quàng cổ bao lấy đầu, thấy không rõ dung mạo. Trên người bọn họ cũng không có tản mát ra cái gì khí thế cường đại, nhưng là lại đều có thể ở nơi này dạng thiên khí trời ác liệt trong nhẹ nhàng như thường đi lại, thậm chí còn có thể có phải hay không thả ra võ khí, đem những thứ kia cố gắng nhích tới gần hoang thú giải quyết xong.

Làm cho người ta giật mình chính là, bất kể nhích tới gần hoang thú là cái gì cấp bậc, cho dù là cao gần nhị phẩm, cũng tất cả đều là một chiêu giải quyết. Chỉ có đối mặt nhất phẩm hoang thú thời điểm, mới có một gã Hắc y nhân độc thân rời đi đội ngũ đi trước xử lý, thường thường ước chừng một canh giờ sau, hắn sẽ nhanh chóng đuổi theo.

Ở nơi này dạng ác liệt trong hoàn cảnh, xe ngựa căn bản không thích hợp sử dụng. Nhưng là này một chiếc xe ngựa nhưng nhẹ nhàng như thường, bởi vì đây là một chiếc hiếm thấy Huyền Binh xe ngựa.

Mặc dù Hà Tả đại lục Huyền Binh kỷ xảo hết sức cao minh, nhưng là chế tạo Huyền Binh phải cần nguyên liệu như cũ hết sức trân quý, mà thúc dục Huyền Binh cần đại lượng mỏ tinh tiêu hao không rẻ, cho nên loại này đơn thuần vì hưởng thụ mà chế tạo Huyền Binh vô cùng hiếm thấy.

Mặc dù xe ngựa trải qua cố ý ngụy trang, nhưng là như cũ có thể thấy một chút lộ ở bên ngoài kỳ lạ văn sức. Những thứ này văn sức ở chỗ này không có ai biết, nhưng là nếu như ở Thiên Cơ thành, Kỷ Cấn Thiên nhất định sẽ nhìn ra, đây là chỉ có Ngọc Càn triều hoàng thất mới có thể sử dụng văn sức.

Một gã da thịt tuyết trắng, dung mạo tuấn tú thiếu niên ngồi ở trong xe, mặc cả Ngọc Càn triều nhất đắt tiền tơ lụa, tất cả

chi phí cũng là cả Ngọc Càn triều cao cấp nhất tài liệu.

Ở thiếu niên đối diện, một gã bí hiểm lão giả khoanh chân mà ngồi: "Điện hạ, Biên Vân Quýnh kiệt ngao bất tuân, mặc dù đầu nhập vào điện hạ, nhưng là tương lai chỉ sợ sẽ có biến số, lần này đã chết cũng bớt việc, vừa lúc có thể mượn lần này vén lên Biên gia cùng Kỷ gia đại quy mô xung đột, thật to tiêu hao hai đại thế gia thực lực, đối với tương lai điện hạ vững vàng thừa kế sự nghiệp thống nhất đất nước có lợi thật lớn."

Hoàng tử gật đầu: "Chỉ là không có nghĩ đến Kỷ gia cái kia dã chủng, lại có như thế thực lực."

Hắn hơi một bữa: "Thật ra thì Biên Vân Quýnh cũng là nhân tài, dám nghĩ dám làm, lại có thực lực, nếu như có thể trung thành phụ tá Bổn vương, nhất định là một vị trị thế năng thần."

Lão giả khẽ mỉm cười: "Điện hạ sắp có thiên hạ, còn buồn không có người tốt mới?"

Hoàng tử cười một tiếng, xinh đẹp dung nhan nhất thời làm cho người ta một loại xuân về hoa nở cảm giác: "Bách Lý tiên sinh nói rất đúng

Hắn không nhịn được nhìn về phía ngoài xe: "Hồng Vũ nếu như có thể cho sở dụng, coi như là để cho Kỷ gia một nhà độc đại lại có thể thế nào?"

Bách Lý tiên sinh mặt liền biến sắc, vội vàng ngăn cản: "Điện hạ trăm triệu không thể hoàng gia áp chế bát đại thế gia, lớn nhất dựa chính là hoàng thất đích thiên vị huyết mạch, hôm nay Kỷ gia có thiên vị huyết mạch, vẫn thế nào có thể tiếp tục ngủ đông? Kỷ Cấn Thiên vốn là tựu dã tâm bừng bừng, đối với hoàng thất ra lệnh dương phụng âm vi, hiện tại lại càng không thể tin cho dù kia Hồng Vũ, lại là bờ bên kia man di người, không phục Vương hóa, không có chút nào trung thành có thể nói, điện hạ muốn thu phục hắn, không khác bảo hổ lột da "

Hoàng tử cười nhạt: "Tiên sinh yên tâm, ta chỉ là vừa nói như vậy thôi. Bất quá Bổn vương có chút rầu rĩ, nếu như không phải là Hà Nộ Dương đang bế quan, Bổn vương cần gì

phải hao tổn tâm cơ đi mượn hơi Biên Vân Quýnh để làm chuyện này. Hiện tại Biên Vân Quýnh cũng thua, tám đại thị tộc trẻ tuổi một đời trong, còn có ai là của hắn đối thủ? Chẳng lẽ không muốn cho Bổn vương xuất thủ?"

Bách Lý tiên sinh cười hắc hắc nói: "Điện hạ bực nào tôn quý thân phận? Huống chi ngài xuất thủ, có nữu đến giết gà cảm giác."

Hoàng tử ánh mắt sáng lên: "Chẳng lẻ tiên sinh trong lòng đã có người chọn thích hợp?"

"Điện hạ, ta mới vừa nói liễu, Biên Vân Quýnh có chút bảo thủ, nhưng là Biên gia còn có một người khác, từ nhỏ tựu âm hiểm xảo trá, các loại bỉ ổi thủ đoạn dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, người như thế, chính là đối phó Hồng Vũ tốt nhất chọn người "

Hoàng tử mắt sáng rực lên: "Ngươi là nói Biên Vân Quýnh nhị ca, Biên Vân Vĩ?"

Bách Lý tiên sinh vỗ tay cười nói: "Chính là một ít chỉ Biên gia quỷ sói "

"Không cần chúng ta trêu chọc, Biên Vân Vĩ thích nhất cái này đệ đệ, hiện tại Biên Vân Quýnh đã chết, hắn nhất định sẽ lập tức chạy tới "

Bách Lý tiên sinh nói: "Chúng ta ngươi muốn, chẳng qua là đem Hồng Vũ đám người người ràng buộc ở Cuồng Sa Cổ Bảo, cho Biên Vân Vĩ tranh thủ một chút thời gian thôi."

Hoàng tử sờ sờ cằm: "Còn chưa đủ, cảm giác, cảm thấy lần này sự kiện có thể náo lớn hơn nữa."

Bách Lý tiên sinh vừa hiến kế nói: "Không bằng thêm một mồi lửa, để cho Biên gia cùng Kỷ gia ở Cuồng Sa Cổ Bảo đại chiến một cuộc

"Đại thiện" hoàng tử suy nghĩ một chút, lấy ra một con hộp gỗ: "Đem cái này thả ra, cả kiện chuyện sẽ càng thêm thú vị."

Bách Lý tiên sinh thấy kia chỉ cái hộp, nhất thời ánh mắt sáng lên: "Điện hạ quả quyết bực này bảo vật nói hy sinh tựu hy sinh, nhất định có đại trí tuệ đại nghị lực "

Hoàng tử khẽ mỉm cười: "Nghĩ biện pháp để cho Hồng Vũ nhận được cái này đồ vật, ha hả, hi vọng Hồng Vũ có thể kiên trì đến kia chỉ Biên gia quỷ sói chạy tới sao."

"Ha ha ha" Bách Lý tiên sinh cất tiếng cười to.

Cuồng Sa Cổ Bảo thành chủ tên là Kỷ Trinh Quần, Ngọc Xích huyết mạch thức tỉnh người. Cái này xui xẻo người đã là Nhất Phẩm Hợp Chân liễu, hắn vốn là có thể ở Thiên Cơ thành bên trong thư thư phục phục chịu đựng tư lịch, sau đó chờ đột phá đến nhất phẩm một sao sau, là có thể từ từ tiếp chưởng một chút quyền lực, hơn nữa cuối cùng từng điểm từng điểm bò lên gia tộc địa vị cao.

Đáng tiếc người nầy trẻ tuổi thời điểm quá mức tình huống, một lần bởi vì bất bình dùm cùng Kỷ Hoành tranh đấu, cuối cùng bị gia tộc một cước đá đến nơi này cái đầu buồi không sót cứt địa phương, từ đó bị bị đả kích, chưa gượng dậy nổi, cả ngày say khướt, Cuồng Sa Cổ Bảo bên trong chuyện tình cũng lười được xử lý, nếu như không phải là bởi vì hắn chính là Nhất Phẩm Hợp Chân, hiện tại sợ rằng ngay cả ra lệnh cũng thi hành không nổi nữa.

Hồng Vũ năm người vào thành, cả Cuồng Sa Cổ Bảo có chút thân phận mọi người hành động, tìm ở một đám thiếu gia trước mặt nhiều ra hiện mấy lần, hy vọng có thể lưu lại một ấn tượng khắc sâu. Duy chỉ có Kỷ Trinh Quần, chẳng qua là lễ tiết tính ra mặt hạ xuống, sau đó sẽ làm cho hạ nhân đi dàn xếp Hồng Vũ bọn họ.

Hồng Vũ đi theo có tám vị Nhất Phẩm Hợp Chân bảo vệ, đối với an toàn tự nhiên không lo lắng, cho nên đến Cuồng Sa Cổ Bảo, tạ tuyệt liễu hết thảy xã giao sau, trở lại bên trong gian phòng an tâm tu luyện đi.

Bán Thần Vực trong lại có một lò linh đan luyện thành, Hồng Vũ thu sau, liền giết vào Tịch Diệt cổ giới trong. Hôm nay, hắn đã là Nhị Phẩm Khai Thần, thực lực tăng nhiều, tự nhiên là đại sát tứ phương, cả đêm tựu quét sạch một bộ tộc, đạt được một loại mới đích huyết mạch.

Sau nửa đêm tu hành sau, Hồng Vũ không có một chút cảm giác uể oải, ngược lại thần thanh khí sảng, đứng dậy tới nghe vừa nghe, phía ngoài truyền đến từng đợt cuồng phong tiếng rống giận dử, còn có hạt cát đánh vào trên vách tường bành bạch thanh.

Hắn đi ra khỏi gian phòng, trong bóng đêm đại mạc, ở dưới ánh trăng dù sao điểm một cái ngân quang, trống trải, cô tịch cảnh sắc vào lúc này hơn lộ ra vẻ rung động lòng người.

Hắn lửng thững đi ra ngoài, đi không bao xa, chỉ nghe thấy liễu một trận rung trời tiếng lẩm bẩm.

Hắn chỗ ở địa phương cũng không ở trạm dịch trong, mà là vừa ra vô cùng xa hoa viện, phía ngoài chính là rộng rãi đường phố, hai bên đường phố cửa hàng san sát, nghe nói có cả Cuồng Sa Cổ Bảo tốt nhất tiệm rượu cùng tốt nhất thanh lâu.

Đang ở ngoài cửa mười trượng chỗ, nằm một người, uống say khướt, ôm một khối tảng đá đang thở to ngủ, tiếng ngáy như sấm.

Hồng Vũ đi tới vừa nhìn ngây ngẩn cả người: Dĩ nhiên là thành chủ đại nhân Kỷ Trinh Quần Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 28 : Sa dân (hạ)

Đường đường thành chủ, một người say té ở trong thành, truyền đi chỉ sợ cũng không có người tin tưởng. Nữa hồi tưởng hạ xuống, tựa hồ trong thành người đối với vị này thành chủ cũng không làm sao tôn trọng, hắn không khỏi sinh ra một cổ đồng tình, âm thầm thở dài, từ Bán Thần Vực trong lấy ra một ít đàn Thanh Nguyên đại lục rượu ngon, nhẹ nhàng đặt ở thành chủ đại nhân bên người.

…

Vạn Lý Viễn Hành đối với tân tấn huyết mạch người cửa là một tổng hợp khảo nghiệm. Dựa theo yêu cầu, không thể tiếp nhận trong nhà bất kỳ trợ giúp, bôn ba vạn dặm, trừ trên đường các loại nguy hiểm ở ngoài, đối đãi người xử sự cũng là một loại rèn luyện.

Tới liễu mục đích, chân chính khảo nghiệm mới coi là bắt đầu.

Nói ví dụ lần này, mục đích hơn là Cuồng Sa Cổ Bảo, mà ở nơi này nhiệm vụ chính là, ở trong vòng mười ngày, săn giết ba trăm tên sa dân.

Sa dân chính là này một mảnh trong sa mạc nguyên tác cư dân, rất khó tiếp giáp định sa dân rốt cuộc là một loại gì chính là hình thức sinh vật, bọn họ tựa hồ hẳn là loài người, nhưng là bởi vì quanh năm cuộc sống ở như vậy ác liệt trong hoàn cảnh, thân thể xảy ra một chút biến dị. Bọn họ thiên phú thần thông có thể ở cát vàng trong ghé qua, xuất quỷ nhập thần, xảo trá tàn nhẫn. Thường xuyên cướp bóc tàn sát loài người thương đội.

Mà để cho Nhân Tộc không thể tiếp nhận chính là, sa dân đơn thuần sùng bái lực lượng, bọn họ tin tưởng cùng hoang thú giao phối, có thể ra đời càng cường đại hơn đời sau, sa dân vô luận nam nữ, cũng sẽ ý nghĩ nghĩ cách dụ khiến cho hoang thú cùng mình giao phối.

Vì vậy đến hiện tại, sa dân huyết thống đã hết sức pha tạp, thường xuyên có thể nhìn thấy nửa người nửa thú sa dân.

Nhưng là như vậy tạp giao kết quả là, sa dân quả thật thân thể càng ngày càng lớn mạnh, hơn nữa bọn họ bảo lưu lại vốn là xảo trá cùng tàn nhẫn, thích hơn quần tụ, tập thể xuất động, săn giết sa dân trở nên hết sức nguy hiểm.

Mười ngày thời gian, săn giết ba trăm tên sa dân, chia đều mỗi ngày ba mươi, đối với một đám mười sáu tuổi thiếu nam thiếu nữ mà nói cũng không dễ dàng. Cho nên sáng sớm ngày thứ hai, tất cả mọi người lên đại sớm, ăn điểm tâm sau, cẩn thận kiểm tra của mình trang bị, tựu chuẩn bị đi trước thi hành săn giết nhiệm vụ.

Hồng Vũ năm người như cũ kết bạn mà đi, nhưng không có nghĩ đến mới ra cửa tựu thấy một người đưa lưng về phía viện môn, ngẩng lên đầu, hai tay chắp sau lưng, trong tay giơ lên một cái nhỏ nhỏ cái vò rượu.

"Thành chủ đại nhân." Kỷ Lập Dương nhận ra liễu, vội vàng làm lễ ra mắt.

Kỷ Trinh Quần xoay người lại, nhìn về phía Hồng Vũ ánh mắt có chút phức tạp. Hắn tiện tay một ném, kia chỉ tiểu cái vò rượu rơi vào Hồng Vũ trong tay. Chính là Hồng Vũ tối ngày hôm qua đặt ở bên cạnh hắn cái kia một con.

Vò rượu vào tay trầm xuống, Hồng Vũ có một chút ngoài ý muốn, người nầy lại nhịn xuống không có uống?

Kỷ Trinh Quần nói: "Đây là ta mình sản xuất một chút rượu ngon, đi săn giết sa dân lúc trước, uống trước một chút, đối với các ngươi mới có lợi." Dứt lời, vừa thâm ý sâu sắc nhìn liễu Hồng Vũ một cái, mang theo đầy người tựa hồ khó có thể tiêu tán mùi rượu lâng lâng đi đến liễu.

Kỷ Lập Dương đám người có chút buồn bực, không rõ Kỷ Trinh Quần bỗng nhiên tới đưa rượu là có ý gì. Hồng Vũ tâm tình không tệ, khi hắn xem ra, đây là thành chủ Kỷ Trinh Quần buông thả thiện ý một hành động. Hơn nữa này một vò rượu cũng sẽ không sao đơn giản.

“Đừng nghĩ nhiều như vậy liễu, lên đường đi, chúng ta đã rơi ở phía sau liễu.”

Ngày hôm qua chạy tới Cuồng Sa Cổ Bảo huyết mạch người cũng đã lên đường, Hồng Vũ năm người này một trì hoãn, đúng là đã là cuối cùng một lớp liễu.

Cuồng Sa Cổ Bảo trên thực tế chính là một mảnh di tích, mọi người vốn cho là săn giết sa dân nhất định phải đi ra bên ngoài trong sa mạc đi, nhưng không có nghĩ đến làm hướng đạo võ giả trực tiếp đem bọn họ dẫn hướng di tích chỗ sâu nhất: “Sa dân trên thực tế mới là Cuồng Sa Cổ Bảo chủ nhân, cho dù là đến hiện tại, bọn họ như cũ bàn ngoan cố địa bàn cứ ở Cuồng Sa Cổ Bảo Bắc Phương, chúng ta ở phía sau có một con phòng tuyến, sa dân cửa cũng không có năng lực tấn công tới đây, bình an vô sự đã có một thời gian ngắn liễu.”

Kỷ Lập Dương không nhịn được hỏi: “Bọn họ không có năng lực tấn công tới đây, chúng ta có hay không năng lực giết đi qua?”

Hướng đạo cười một tiếng, trong giọng nói tràn đầy đối với hiện giữ thành chủ là không mảnh: “Tiền một nhiệm thành chủ ở thời điểm, Cuồng Sa Cổ Bảo trong bận rộn nhất nhiệm vụ chính là bắc tấn công sa dân, chia đều mỗi tháng, chúng ta có bốn lần lớn tảo thanh hành động, mỗi một lần xuất động gia tộc võ giả kích thước ở ngàn người trở lên. Trăm người tiểu quy mô hành động thì càng không cần phải nói liễu, cơ hồ là mỗi ngày đều có.

Nhưng đã đến này mặc cho thành chủ, chỉ biết là uống rượu, chuyện gì cũng không quản. Mặc dù chúng ta hiện tại như cũ thường xuyên cùng sa dân bộc phát tiểu quy mô xung đột, nhưng là cái loại nầy đại quy mô tảo thanh cũng rốt cuộc không có. Nếu như là tiền nhậm thành chủ còn đang, sợ rằng đã đem sa dân hoàn toàn đuổi ra Cuồng Sa Cổ Bảo liễu.”

Kỷ Lập Dương bốn người đối với Kỷ Trinh Quần nhất thời cũng có chút bất mãn.

Hồng Vũ ở một bên nghe, nhưng không có phát biểu ý kiến, hắn cảm giác, cảm thấy Kỷ Trinh Quần không phải là

đơn giản như vậy một người.

Cuồng Sa Cổ Bảo đá phiến mặt đường thượng, vĩnh viễn bao trùm lấy một tầng cát vàng, đi lên đi vô cùng lao lực, dùng túc túc ba canh giờ, bọn họ mới chạy tới Cuồng Sa Cổ Bảo Bắc Phương phòng tuyến.

Phòng tuyến thượng gia tộc võ giả tất cả cũng biết những thứ này các thiếu gia thân phận tôn quý, rất có thể tương lai thăng chức rất nhanh sẽ phải tin tức ở nơi này chút ít thiếu gia trên người, nầy đây vô cùng ân cần.

Hướng đạo đến nơi này, dừng lại nói: "Mấy vị thiếu gia, ta chỉ có thể đưa đến nơi này, xa hơn bắc chính là sa dân địa bàn. Phòng tuyến ngoài ước chừng một ngàn trượng khoảng cách là an toàn giải đất, qua khoảng cách này sẽ phải tùy thời cẩn thận."

Một bên phòng tuyến tiểu đội trưởng vội vàng lấy ra một tờ bản đồ, ân cần dâng lên: "Mấy vị thiếu gia, đây là phụ cận sa dân cứ điểm bản đồ, phía trên đánh dấu bọn hắn thực lực tổng số lượng, hi vọng đối với các ngươi có điều trợ giúp."

Kỷ Lập Dương hài lòng gật đầu: "Vật này đối với chúng ta rất hữu dụng, ngươi tên là gì?"

Tiểu đội trưởng mừng rỡ, vội vàng nói: "Tiểu nhân Tống Hiểu."

"Tốt, ta nhớ ở tên của ngươi liễu."

Tống Hiểu vui thích thối lui đi một bên liễu. Kỷ Lập Dương nhìn về phía Hồng Vũ: "Vũ thiếu gia, chúng ta lên đường?"

Hồng Vũ nhìn về phía phòng tuyến phía bắc: Phòng tuyến này cũng là ngay tại chỗ lấy tài liệu, dựa vào một chút cao lớn chưa tổn hại cổ bảo làm cứ điểm, ở giữa dùng màu vàng cự thạch lũy thành một bộ thành tường. Đạo này phòng tuyến hướng bắc ngàn trượng trong vòng, tất cả cổ bảo cũng bị hủy đi liễu, lộ ra trống rỗng giải đất. Xa hơn bắc, còn lại là từng ngọn tổn hại trình độ bất đồng cổ bảo.

Cuồng phong thổi qua những thứ kia cổ bảo, mang lên thành từng mảnh cát vàng, vốn làm cho người ta một loại cảm giác, nơi đó cất dấu một đôi không nhìn thấy ánh mắt, đang tàn bạo ngó chừng bên này nhìn, rất có thể khóe miệng còn giữ phát ra mùi hôi thối nước miếng.

Hồng Vũ khẽ mỉm cười: "Đi thôi."

Này một con năm người tiểu đội ngũ cách thành viên đều nhịp nhảy xuống thành tường, lăng không một phiêu đã đến năm trăm trượng khoảng cách. Rơi xuống đất thời điểm năm người hướng năm phương hướng bất đồng, nghiêm mật cảnh giới. Trên người võ khí tia sáng mơ hồ lóng lánh, thật ra thì đọng lại mà không phát, chững chạc mà không thấy chút nào bối rối.

Phòng tuyến bên trong gia tộc võ giả cùng nhau than thở: "Quả nhiên là gia tộc tương lai tinh nhuệ, cũng là không giống bình thường!"

Năm người quan sát một chút chung quanh, giữ vững đội hình từ từ đẩy mạnh, dần dần thông qua liễu ngàn trượng khoảng cách an toàn, xâm nhập một mảnh kia hoang vu cổ bảo trong.

Cát vàng phốc phốc đánh vào trên mặt, Kỷ Lập Dương mang lên trên trước đó chuẩn bị thông khí cát khăn quàng cổ, bao lấy hơn phân nửa khuôn mặt, nhìn về phía giống như trước giả dạng Hồng Vũ hỏi: "Vũ thiếu, chúng ta đi bên nào?"

"Xem một chút bản đồ, gần đây trước tìm người đếm ít sa dân Bộ Lạc, chúng ta thử một lần sa dân thực lực."

"Tốt."

Rất nhanh Kỷ Lập Dương đang ở trên bản đồ tìm được rồi một tiểu Bộ Lạc, khoảng cách bọn họ hiện tại vị trí có nửa canh giờ lộ trình, cái này Bộ Lạc chỉ có hơn một trăm người, năm người tự nghĩ đối phó đứng lên vấn đề không lớn, cho nên tiềm hành đi trước.

Trận chiến này chỉ là vì hiểu rõ một Hạ Sa dân cụ thể lực chiến đấu. Chiến đấu không có gì huyền niệm, nhưng là làm

các thiếu niên lần đầu tiên thấy những thứ kia nửa người nửa thú sa dân thời điểm, có một thậm chí ác tâm trực tiếp phun ra.

Cái này chủng tộc quả thực chính là đối với Thánh linh khinh nhờn, khó có thể tưởng tượng một đứa bé con trên thân thể, sinh trưởng ra xà giống nhau đích tay cánh tay cùng Dã Trư đỉnh đầu!

Bọn họ trời sanh yêu thích giết chóc, Hồng Vũ năm người mới vừa xuất hiện thời điểm, một đám sa dân hài đồng trước hết phát hiện bọn họ, không đợi Hồng Vũ năm người động thủ, những thứ kia sa dân hài đồng đã giữ lại nước miếng hưng phấn mà lao đến, không khỏi phân trần bắt đầu chém giết.

Trận này chiến đấu không có gì huyền niệm, một trăm sáu mươi người sa dân Bộ Lạc, có hợp cách sa dân chiến sĩ tám mươi người, sa dân chiến sĩ thực lực cấp bậc tương đương với Cửu Phẩm Dũng Tuyền.

Coi như là đứa trẻ, cũng có không nhập lưu võ giả thực lực.

Chỉ dùng một nén nhang cái thời gian cái này tiểu Bộ Lạc đã bị tảo thanh không còn, năm người thực lực tự nhiên là Hồng Vũ mạnh nhất, một mình hắn tựu quét sạch sáu mươi tên sa dân chiến sĩ.

Quét dọn chiến trường thời điểm, ở nơi này Bộ Lạc một chỗ tương tự với tập thể phòng ăn chỗ, mọi người phát hiện nửa cụ thi thể của con người. Thi thể hạ nửa bộ phận đã bị ăn sạch, nội tạng bị lấy ra, giắt chung quanh hong gió, tựa hồ chuẩn bị chế luyện nào đó sa dân "Thức ăn ngon"…

Người này chắc là Cuồng Sa Cổ Bảo trong đích một vị gia tộc võ giả, ở tảo thanh sa dân trong chiến đấu bị chiếm đóng hơn thế, rơi vào thê thảm như thế kết quả.

Năm người ra cách tức giận, Kỷ Lập Dương điên cuồng hét lên: "Ta muốn đi tới một sa dân Bộ Lạc, giết sạch tất cả sa dân!"

Chung quanh đây sa dân Bộ Lạc cũng không lớn, một loại cũng là hai trăm người trên dưới kích thước, nhưng là ở người thứ hai sa dân Bộ Lạc, bọn họ tao ngộ ba tên đẳng cấp cao sa dân chiến sĩ.

Những thứ này sa dân chiến sĩ không biết dùng phương pháp gì, tựa hồ thức tỉnh rồi trong cơ thể hoang thú huyết mạch, một có thể phun ra độc hỏa, một ngón tay giáp sắc bén có thể chặc đứt kim khí, một da thịt giống như nham thạch, lì lợm.

Vội vàng không kịp chuẩn bị dưới tình huống, có người thiếu chút nữa bị thương, hay là Hồng Vũ ở phía xa lăng không một kiếm, đánh chết một gã đẳng cấp cao sa dân chiến sĩ, mới giải quyết nguy cơ.

Này ba tên đẳng cấp cao sa dân chiến sĩ, đều có Tứ Phẩm Thông Pháp thực lực.

Ở nơi này Bộ Lạc phía sau, bọn họ phát hiện một tương tự với tế đàn đồ, trên tế đàn bày biện ba bộ đã bị nướng chín đích nhân loại thi thể!

Mọi người một mồi lửa đốt cái này Bộ Lạc.

Một ngày càn quét xuống tới, bọn họ tảo thanh liễu ba sa dân Bộ Lạc, chém giết năm trăm bốn mươi người, không có một người nào, không có một cái nào sa dân chạy trốn.

Mỗi người đều có không gian trang bị, sa dân đầu lâu cũng ném vào, hôm nay biết được, để cho mỗi người cũng rất tức giận, mọi người không có ý định trở về, dù sao tiếp liệu đã tùy thân đeo, bọn họ phải ở lại chỗ này, không lãng phí thời gian, ngày mai tiếp tục săn giết sa dân. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 29 : Giải độc (thượng)

Ban đêm, mọi người dâng lên liễu đống lửa, nướng một khối hoang thịt thú vật. Dầu trơn mười phần, tích lạc ở trong lửa hưng phấn rung động, vang lên xa xa bay ra đi.

Kỷ Lập Dương trong lòng rất không thoải mái, bỗng nhiên muốn uống rượu: "Vũ thiếu, thành chủ đưa cái kia một vò rượu đâu?"

Hồng Vũ tiện tay nhảy ra tới ném cho hắn, Kỷ Lập Dương mở ra vò rượu tựu ngây ngẩn cả người: "Đây là rượu sao?"

Vò rượu mở ra, nhưng không có một chút mùi rượu bay ra. Mọi người thấu tới đây vừa nhìn, bên trong là một loại mặc lục sắc thảo dịch, có chút mùi.

"Đây là vật gì? Thảo dược?"

"Vị này thành chủ đại nhân là có ý gì? Lừa dối chúng ta?"

Hồng Vũ xem một chút chung quanh, Kỷ Lập Dương bọn họ cũng thấy xét đến. Trong sa mạc truyền đến một trận tất tất tác tác thanh âm, xem ra cố ý ở chỗ này thịt nướng, quả nhiên làm ra dụ địch hiệu quả.

"Mọi người chuẩn bị đi, vật này chờ đánh xong trận này nữa nghiên cứu."

Hồng Vũ liên hệ rồi ban ngày chiến đấu, còn muốn nghĩ Kỷ Trinh Quần đưa ra vò rượu này lúc trước nói, trong lòng đã có một suy đoán. Trong bóng tối, những thứ kia đổ nát cổ bảo giống như là tất cả cự thú, lúc này đang có từng đạo bóng đen, từ những thứ kia "Cự thú" thân ảnh hạ đi ra.

Sa dân!

Số lượng đông đảo sa dân! Bọn họ hai mắt bày đặt lục quang, ngó chừng thịt nướng cùng Hồng Vũ năm người, lộ ra um tùm răng nanh, nước miếng một giọt một giọt rơi trên mặt đất, coi như là cát vàng, cũng bị hủ thực khúc khích rung động!

“Hay là nói trước uống một chút sao, thành chủ đại nhân thật là tốt toan tính không nên cô phụ.” Hồng Vũ khẽ cười nói.

Kỷ Lập Dương đám người có chút kỳ quái nhìn nhìn Hồng Vũ, Hồng Vũ chẳng qua là gật đầu. Bốn người nắm lỗ mũi riêng của mình tưới một ngụm cái loại nầy mặc lục sắc chất lỏng, cổ quái mùi vị để cho bọn họ thiếu chút nữa phun ra.

Hồng Vũ đưa tay lên, Thất Tịch đoản kiếm ra hiện tại trong lòng bàn tay, chỉ hướng này chút ít từ từ tụ lại tới được sa dân, ngửa mặt lên trời một tiếng huýt sáo: “Giết ——— “

“Giết ——— “

Năm người cùng nhau rống giận, giống như ra áp Mãnh Hổ giết đi qua đi.

Sa dân mặc dù hung hãn không sợ chết nhưng là cấp bậc dù sao quá thấp, cho dù là có đẳng cấp cao sa dân chiến sĩ, cũng chỉ là Tứ Phẩm Thông Pháp. Cho đến trước mắt, bọn họ cũng không có gặp phải cao cấp hơn khác sa dân chiến sĩ.

Nhưng là ban đêm chém giết, sa dân quen thuộc địa hình tính, hơn nữa từ hoang thú trên người thu hoạch liễu nhìn ban đêm năng lực, chiếm đủ tiện nghi. Hơn nữa bọn họ số lượng đông đảo, lần này lặng lẽ tụ lại tới được sa dân, chừng hơn ba ngàn, có người không để ý đã bị một sa dân từ dưới đất chui đi ra, hung hăng một ngụm cắn lấy liễu trên bắp chân.

Hắn gầm lên giận dữ, một cước đem cái kia sa dân đầu thải phát, tiếp theo sau đó chiến đấu, từ đầu đến cuối, cũng không có cảm thấy có cái gì có cái gì không đúng.

Chém giết hơn phân nửa đêm, sa dân tiếng kêu thảm thiết cùng tiếng rống giận dử truyền ra hơn mười dặm, mắt thấy chiến đấu sẽ phải kết thúc, bỗng nhiên liên tiếp sa dân kêu khóc thanh truyền đến, hơn nữa càng ngày càng gần, mọi người đã cảm thấy có cái gì không đúng liễu.

Một đạo thân ảnh từ trong bóng tối vọt ra, rơi vào Kỷ Lập Dương trước mặt, thân thể mềm nhũn mới ngã xuống đất thượng: “Dương ca, cứu ta…”

Kỷ Lập Dương vừa nhìn là lần này cùng nhau thức tỉnh huyết mạch người Kỷ Lập Ngư, nàng thức tỉnh chính là Chu Điểu huyết mạch, có thể nói cường đại. Mà đuổi theo nàng mà đến sa dân, cũng chỉ có hơn năm mươi Kỷ Lập Dương có chút buồn bực, lẽ ra lấy Kỷ Lập Ngư thực lực, coi như là đánh không thắng, chạy trốn luôn là không thành vấn đề, làm sao sẽ bị đuổi theo chật vật như vậy?

Kỷ Lập Ngư sắc mặt xám ngắt, đã đã hôn mê, Kỷ Lập Dương không có biện pháp hỏi thăm, Hồng Vũ nói: "Xem một chút bắp chân của nàng."

Kỷ Lập Ngư trên người không có mấy chỗ vết thương, nhưng là trên bắp chân quần bị xé nứt liễu, Kỷ Lập Dương vừa nhìn, bắp chân của nàng thượng hai động sâu, hiển nhiên cũng là bị sa dân xuất kỳ bất ý từ dưới đất chui đi ra cắn trúng.

Cả bắp chân đã sưng sắp có bắp đùi thô liễu, mặt ngoài ô thanh tỏa sáng.

"Có độc!"

Kỷ Lập Dương vội vàng đi xem mới vừa rồi bị áp cắn trúng đồng bạn, lại phát hiện hắn một chút vấn đề không có, sinh long hoạt hổ chiến đấu, một đao đem hai sa dân chặn ngang chặt đứt.

Kỷ Lập Dương cũng hiểu: "Là cái loại nầy chất lỏng tác dụng!"

Kỷ Trinh Quần để cho bọn họ sông sa dân chiến đấu lúc trước uống một chút, hiển nhiên chính là vì dự phòng trong bọn họ độc.

Truy đuổi Kỷ Lập Ngư mà đến sa dân đã đến năm mươi trượng ở ngoài, hô một tiếng gầm thét, một đạo hắc ảnh từ những thứ kia sa dân trong bay lên không nhảy lên, mãi cho đến liễu chừng mười trượng trời cao, hung hăng hướng Kỷ Lập Dương đánh tới.

Kỷ Lập Dương đem Kỷ Lập Ngư để ở một bên, một nhe răng cười trên người võ khí bộc phát, Huyền Binh nơi tay, hung hãn hướng cái bóng đen kia nghênh đón.

“Làm!”

Kỷ Lập Dương Huyền Binh chiến đao đã là tứ phẩm, cùng kia tay không có đeo găng tay bóng đen hung hăng va chạm một cái, vốn là hẳn là đại chiếm thượng phong Kỷ Lập Dương nhưng ngay cả liền lui về phía sau, biến sắc quát lên: “Tam Phẩm Hiển Thánh cấp bậc!”

Bóng đen kia lăng không dựng lên, hướng trong bầu trời đêm mông lung trăng sáng một trận điên cuồng hét lên, khí thế trên người lần nữa bay vụt, đạt đến Nhị Phẩm Khai Thần cấp bậc!

Mọi người sắc mặt cũng thay đổi, không nghĩ tới sa dân trong lại còn có cường giả như vậy!

Hồng Vũ âm thầm thở dài, trong lòng tự nhủ vận khí thật không tốt, lại phía bên ngoài tựu gặp được một Nhị Phẩm Khai Thần cấp bậc chính là sa dân.

Sa dân có thể cùng Kỷ gia đối kháng nhiều năm như vậy, tự nhiên cũng có của mình cường giả, nếu không chỉ cần Kỷ gia phái ra cao thủ, sớm đã đem bọn họ tiêu diệt sạch sẻ.

Hồng Vũ chẳng qua là cho là, chân chính sa dân chiến tướng, sẽ không ra hiện tại loại này bên ngoài giải đất. Cái này Kỷ Lập Ngư thật đúng là xui xẻo, chẳng những bị cắn, còn gặp được như vậy một sa dân cường giả.

Tên kia Nhị Phẩm Khai Thần cấp bậc chính là sa dân cường giả, trên người dài khắp liễu dầy cộm nặng nề lân giáp, đỉnh đầu vai nam, đầu thật giống như Tích Dịch giống nhau. Nó đang muốn tiếp tục truy kích Kỷ Lập Dương, bỗng nhiên cảm giác được một cổ cường đại lực lượng đánh tới, cổ lực lượng này đã kinh khủng đến khiến nó căn bản không có cơ hội đi ứng đối, mới vừa quay đầu, trong mắt đã chỉ còn lại có một mảnh sáng lạng kiếm quang, sau đó đầu bay đi ra ngoài.

Hồng Vũ một kiếm chém giết tên này đẳng cấp cao sa dân chiến tướng, nhưng là trong đội ngũ còn có những thứ khác sa dân chiến tướng, mà lúc trước còn sót lại cái kia chút ít sa dân, thấy có cường lực cao thủ tăng viện, cũng bắt đầu thề vồ đến. Hồng Vũ rất thuộc luyện tướng sa dân chiến tướng trên người

một con da thú túi ném vào không gian của mình Thiết giác trong, Thất Tịch đoản kiếm một ngón tay sa dân: "Giết!"

Kia chỉ da thú túi là sa dân cửa tùy thân dùng để chở đồ miệng túi, sa dân cũng có không ít trân quý vật, bọn họ chỉ có Bộ Lạc không có "Nhà" cho nên một loại sa dân cũng là thói quen đem mình toàn bộ "Tài sản" tùy thân đeo.

Lúc trước trong chiến đấu, tất cả mọi người đã dưỡng thành liễu thói quen, chém giết sa dân sau, chỉ cần tới kịp, tiện tay thu lại những thứ này da thú túi cùng sa dân đỉnh đầu

Hồng Vũ một loại là không làm sao quan tâm điều này, bởi vì cấp bậc thấp sa dân cũng không còn thứ gì Vũ thiếu gia có thể đập vào mắt. Nhưng là này một đẳng cấp cao chiến tướng sẽ giống nhau

Thu kia chỉ da thú miệng túi sau, Hồng Vũ lần nữa sát nhập vào sa dân trong. Những thứ kia sa dân rống giận gầm thét, một lát tiến vào cát vàng trong, một lát lao ra hung hăng hướng mọi người cắn một ngụm.

Khác còn có một sa dân đẳng cấp cao chiến tướng, từng ngụm nước phun ra, bay ra chừng mười trượng sau, lại có thể hóa thành một đoàn khổng lồ dung nham hỏa cầu, sờ chi tiếp xúc tạc, uy lực kinh người.

Một phen cực khổ chém giết, lại qua một canh giờ, mới xem như đem tất cả sa dân toàn bộ tiêu diệt sạch sẻ.

Mọi người thở phào nhẹ nhỏm, Kỷ Lập Dương còn lại là vội vàng đi xem Kỷ Lập Ngư. Cô bé trên mặt đã bao phủ một tầng hắc khí, bị sa dân cắn trúng cái kia chỉ bắp chân, sưng cao hơn, Kỷ Lập Dương nóng nảy: "Mau, nâng cốc đàn lấy tới."

Lập tức có người lấy tới cho Kỷ Lập Ngư rót hết, mấy người lo lắng cùng đợi, nhưng là qua một lúc lâu, trong hôn mê Kỷ Lập Ngư như cũ không có một điểm động tĩnh.

Kỷ Lập Dương hơn gấp gáp liễu: "Chuyện gì xảy ra, không phải mới vừa rất hữu hiệu không…"

Hồng Vũ xé mở Kỷ Lập Ngư trên bắp chân y phục, từ đó kiểm tra một chút, vừa đi đi mình chém giết cái kia tên Nhị

Phẩm Khai Thần cấp bậc chính là sa dân chiến tướng đầu nhặt về, đối lập một chút hai khỏa nanh, nói: "Là người nầy cắn, cấp bậc càng cao, độc tính cũng càng cao, thành chủ các hạ loại này thuốc giải độc nước, sợ rằng dược hiệu chưa đầy."

"A! Vậy phải làm sao bây giờ? Kỷ Lập Ngư lần này sợ rằng muốn hư, gia tộc lại muốn tổn thất một vị Chu Điểu huyết mạch liễu."

Khác mấy người tất cả cũng hoảng hốt, đến nơi này đối mặt tàn nhẫn xảo trá sa dân, tất cả Kỷ gia mọi người là nhất thể, mọi người lẫn nhau an tâm.

Hồng Vũ có chút kinh ngạc nhìn xem bọn hắn: "Gấp gáp như vậy làm gì? Ta chỉ là nói thành chủ các hạ dược thủy không dùng được liễu, cũng không phải là nói không có biện pháp cứu nàng."

Mọi người mới vừa rồi đã tuyệt vọng, bỗng nhiên Vũ thiếu gia đến như vậy một câu, mọi người lập tức nhìn về phía hắn: "Vũ thiếu ngươi còn có biện pháp?"

Hồng Vũ bĩu môi, lấy ra một quả giải độc linh đan nhét vào Kỷ Lập Ngư trong miệng. Kỷ Lập Ngư đã không có bất kỳ phản ứng nào, không cách nào nuốt xuống. Hồng Vũ thấy vừa Kỷ Lập Dương lo lắng bộ dáng, bỗng nhiên cổ quái cười một tiếng, sau đó vẻ mặt khẩn trương nói: "Ai nha, này có thể thế nào là tốt. Ta đây giải độc linh đan, nhất định có thể giải sa dân chi độc, nhưng là nàng nuốt không trôi, dược hiệu cũng chưa có biện pháp phát huy nha."

Kỷ Lập Dương lại là gấp gáp nói: "Vậy làm sao bây giờ? Nhanh lên một chút cho nàng uống nước…"

"Không được!" Hồng Vũ vội vàng ngăn cản: "Loại này linh đan có rất đặc thù yêu cầu, lúc này phải miệng đối miệng, chậm rãi mà ôn nhu đem của mình võ khí, từ miệng trung vượt qua đi, đem kia không có linh đan đưa vào nàng thực quản trong, nếu không nghe lời dược hiệu lập tức giảm phân nửa, có thể hay không giải độc, ta liền không có nắm chắc liễu."

"Này, này…" Kỷ Lập Dương nhanh chóng tựa như kiến bò trên chảo nóng, không ngừng xoa xoa tay chưởng: "Này có thể

thế nào là tốt?”

Bọn họ đều là bé trai, hết lần này tới lần khác Kỷ Lập Ngư là một nữ. Hắn vòng vo hai vòng, chợt phát hiện mọi người tất cả đều ánh mắt cổ quái nhìn mình.

“Các ngươi xem ta làm gì!”

Hồng Vũ thở dài một tiếng nói: “Kỷ Lập Dương, ngươi tựu hy sinh một chút sao, mặc dù nói có thể như vậy không giải thích được đã mất Ngươi nhóc xử nam nụ hôn đầu, nhưng là cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp, đại nghĩa trước mặt, ngươi cũng đừng có nhăn nhó liễu.”

Kỷ Lập Dương mới thật nhăn nhó đứng lên: “Tại sao là ta…” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 29 : Giải độc (hạ)

Hồng Vũ lung tung lập liễu một cái lấy cớ: "Ngươi võ khí thuộc tính cùng nàng thích hợp nhất, tùy ngươi tới uy nàng uống thuốc, hiệu quả tốt nhất. Không nên nữa do dự, sắp không còn kịp rồi!"

Hồng Vũ một tay lấy Kỷ Lập Dương lui đi qua: "Nữa do dự lời nói, nàng tựu thật cứu không trở lại!"

Đến lúc này, Kỷ Lập Dương cũng quả thật không dám ở suy nghĩ quá nhiều, vội vàng dựa theo Hồng Vũ phân phó, hướng về phía Kỷ Lập Ngư đôi môi hôn đi xuống, rồi sau đó rất là khẩn trương đem võ khí độ tới.

Đầu lưỡi của hắn đưa vào Kỷ Lập Ngư trong miệng, muốn thông qua đầu lưỡi đem võ khí chuyển vận đi qua, trợ giúp Kỷ Lập Ngư nuốt xuống linh đan, lại không nghĩ rằng đầu lưỡi ở Kỷ Lập Ngư trong miệng quay một vòng, cái gì cũng không có tìm được!

Kỷ Lập Dương đang buồn bực, bỗng nhiên cảm giác được vốn là ở trong hôn mê Kỷ Lập Ngư cái lưỡi thơm tho hơi động một chút, sau đó ánh mắt của nàng mở ra.

Kỷ Lập Dương cả người cứng ngắc, hoàn toàn không biết phải làm gì liễu.

Kỷ Lập Ngư một lúc lâu mới hiểu được tới đây, ra sức đẩy ra hắn, một tiếng thét chói tai: "Kỷ Lập Dương ngươi khốn kiếp! Ta với ngươi không xong!"

Nàng đứng lên giương lên bạt tai, cũng là một trận suy yếu, mềm nhũn té xuống, Kỷ Lập Dương vừa vội vàng ôm lấy nàng, Kỷ Lập Ngư lần nữa lâm vào trong hôn mê.

Kỷ Lập Dương lúng túng nhìn Hồng Vũ: "Vũ thiếu, ngươi trêu đùa ta."

Hồng Vũ linh đan cửa vào tiếp xúc hóa, Kỷ Lập Dương dĩ nhiên tìm không được liễu. Hồng Vũ nơi nào chịu thừa nhận,

lắc đầu liên tục: "Ta nào có trêu đùa ngươi? Ngươi xem rồi cũng là bởi vì ngươi võ khí thuộc tính cùng Kỷ Lập Ngư rất thích hợp, tất cả mới có thể nhanh như vậy sẽ đem nàng cứu tỉnh liễu."

Những người khác tất cả cũng nhìn ra là chuyện gì xảy ra liễu, nhưng là cũng không đối với Hồng Vũ hành động cảm thấy bất mãn, ngược lại mọi người che miệng cười trộm, Kỷ Lập Dương mới vừa rồi kia khẩn trương bộ dáng, tất cả mọi người nhìn ở trong mắt, muốn hắn đối với Kỷ Lập Ngư không có cảm giác gì quỷ đều không tin

Mặc dù mọi người cũng là Kỷ gia người, nhưng là trên thực tế huyết thống quan hệ đã vô cùng xa, lấy nhau cũng không phạm cái gì kiêng kỵ. Nếu như hai người có thể hỉ kết liên để ý, cũng là đời sau có rất lớn có thể là một đẳng cấp cao huyết mạch thức tỉnh người, coi như là gia tộc cũng nhất định vui mừng thấy kia thành.

Kỷ Lập Dương ôm Kỷ Lập Ngư, ủy khuất nói: "Nhưng là, nhưng là…"

Hồng Vũ cắt đứt hắn: "Ngươi yên tâm đi, chờ cô nương tỉnh, chúng ta có nói cho nàng biết chân thật tình huống."

Kỷ Lập Dương thở phào nhẹ nhỏm. Một bên ba người nhìn mặc dù cảm thấy buồn cười, nhưng cũng là thầm giật mình: Trước kia thật giống như chưa nghe nói qua Hồng Vũ thiếu gia còn có thể luyện chế linh đan!

Hơn nữa hắn Giải Độc Đan hiệu quả thật tốt quá, trong thời gian ngắn như vậy, Kỷ Lập Ngư thế nhưng tỉnh lại! Ba người lẫn nhau nhìn thoáng qua, bất khả tư nghị, quả nhiên đầu nhập vào Hồng Vũ thiếu gia là một lựa chọn chính xác.

Hồng Vũ nói: "Được rồi, quét dọn một chút chiến trường, chúng ta tựu rút lui sao. Tìm một chỗ chân chính nghỉ ngơi một chút."

Chém giết liễu một ngày một đêm, mọi người tất cả cũng có chút mỏi mệt. Hắn như cũ chiếu cố Kỷ Lập Ngư, muốn hắn giao cho người khác, hắn có chút không yên lòng. Mọi người cùng nhau, tìm được rồi một chỗ tránh gió thạch bảo, an bài trị

giá thủ người, sau đó những người còn lại riêng của mình nghỉ ngơi.

Hồng Vũ thiêm thiếp trong chốc lát sau đứng lên tu hành, 《 Bắc Hoang Chân Kinh 》 cùng 《 Mật Nghiên Kinh 》 riêng của mình vận chuyển chín đại chu thiên, cảm giác được cảnh giới của mình không ngừng vững chắc, mơ hồ còn có tiến thêm một bước tăng lên khuynh hướng, Hồng Vũ trong lòng càng thêm kiên định.

Hà Tả đại lục cường giả như vân, anh hùng xuất hiện lớp lớp, chỉ có cảnh giới của mình không ngừng nhắc đến thăng, mới có thể đổi lấy chân chính an toàn.

Hắn hơi thở phào nhẹ nhỏm, tránh ra mọi người sau, tiến vào của mình Bán Thần Vực. Kiểm tra một chút Kiêu Đằng cùng Bách Nhật Hỏa Viên sau, Hồng Vũ lấy ra cái kia sa dân đẳng cấp cao chiến tướng da thú túi.

Mở ra, bên trong có một chút sa mạc giải đất sản xuất đẳng cấp cao mỏ tinh, còn có mấy khối hoang thú thú cốt. Trừ lần đó ra, chỉ có một hộp gỗ nhỏ.

Hộp gỗ công nghệ có thể nhìn ra hiển nhiên không phải là sa dân kết quả, nói vậy lại là từ khác đáng thương trong thương đội cướp đoạt tới. Hồng Vũ ở trong tay lật xem mấy cái, tựu đoán được tới cái hộp gỗ mặt có một đơn giản phong ấn trận pháp, cũng chính bởi vì trận pháp này tồn tại, sa dân chiến tướng không có cách nào mở ra.

Ngón tay của hắn gảy mấy cái, đầu ngón tay nhảy lên khấu trừ khâu, ba một tiếng hộp gỗ mở ra, bên trong dùng thật dầy vải nhung, rất cẩn thận bao quanh một khối hình lập phương mỏ tinh.

Này một khối mỏ tinh phẩm chất cực cao, cơ hồ là Hồng Vũ trước mắt ra mắt tốt nhất một khối!

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là, mỏ tinh trong ngưng tụ từng đạo tuyến điều, tựa hồ là một bức bản đồ, nhưng là cũng không đầy đủ, làm cho người ta nhìn chưa ra đây tột cùng là cái gì bản đồ.

Ở hộp gỗ nắp thượng, có khắc một hàng chữ, tự thể rất là phong cách cổ xưa, Hồng Vũ cũng không nhận ra. Nhưng là trong đầu của hắn, Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm vang lên: "Thiếu niên lang, bổn tọa khẳng khái giúp người, phẩm chất cao thượng, ngươi luôn là không chịu tin tưởng ta, hiện tại, bổn tọa tựu chứng minh cho ngươi xem, chuyến đi này chữ là: Thiên Hạ Phong Thủy Đồ."

"Thiên Hạ Phong Thủy Đồ?" Hồng Vũ một trận buồn bực: "Đây là vật gì? Một bức bản đồ sao?"

"Cái này bổn tọa cũng không biết."

Hồng Vũ có nghiên cứu mấy cái, không có gì đầu mối, tiện tay thu lại liễu. Bất kể thế nào nói, vật này là một khối rất cao cấp bậc mỏ tinh, coi như là một thu hoạch.

Hắn từ mình chiếm cứ thạch thất đi ra, đã nhìn thấy đã khôi phục nguyên khí Kỷ Lập Ngư, đang cùng Kỷ Lập Dương trợn mắt cùng hướng. Kỷ Lập Dương ủy khuất vô cùng: "Ta thật không là cố ý khinh bạc ngươi, ai, Vũ thiếu, ngươi ra tới vừa lúc, mau giúp ta cùng tiểu cá giải thích xuống…"

Hồng Vũ vẻ mặt chánh nghĩa lẫm nhiên: "Kỷ Lập Dương, ta thật không có nghĩ đến ngươi là lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn thật là tốt sắc đồ…"

"Kỷ Lập Dương ta muốn giết ngươi!" Kỷ Lập Ngư vừa nghe, nhất thời bạo tẩu.

"Hỏng bét, chơi lớn." Hồng Vũ nói thầm một tiếng vội vàng ngăn ở liễu trong hai người, một trận giải thích: "Đừng có gấp, ta mới vừa rồi là nói giỡn, chân thật tình huống là như vậy…"

Nói tốt một chút, Kỷ Lập Ngư như cũ chẳng phải tin tưởng nhìn Kỷ Lập Dương: "Thật?"

Kỷ Lập Dương chỉ thiên thề: "Tuyệt đối là thật. Ta đối với cô nương hết sức kính ngưỡng, làm sao có thể làm ra cái loại nầy chuyện."

Hồng Vũ ôm cánh tay ở một bên nói thầm: "Ta xem ngươi làm cái loại nầy chuyện thời điểm, cũng rất hưởng thụ."

Kỷ Lập Dương cũng muốn khóc, đáng thương nhìn Hồng Vũ. Hồng nhị thiếu cuối cùng là câm miệng không hề nữa nói.

"Được rồi, thời gian không sai biệt lắm, mọi người tất cả cũng nghỉ ngơi tốt liễu, chúng ta lên đường."

Hồng Vũ xem một chút Kỷ Lập Ngư: "Thương thế của ngươi như thế nào, nếu không hãy cùng chúng ta cùng nhau, mọi người lẫn nhau cũng có chiếu cố."

Kỷ Lập Ngư hung hăng trợn mắt nhìn Kỷ Lập Dương một cái, rồi mới lên tiếng: "Chuyện có cái gì không đúng, tối ngày hôm qua thời điểm, ta vốn là đã nghỉ ngơi, lại bị mấy Lạc Đan sa dân dẫn tới liễu một vòng mai phục trong, đầu tiên là bị cái kia Nhị Phẩm Khai Thần cấp bậc chính là sa dân chiến tướng đột nhiên từ hạt cát trong chui đi ra cắn một cái, rồi sau đó lại bị đại lượng sa dân vây công. Ta dùng hết liễu toàn lực mới giết đi ra ngoài, không nghĩ tới độc tính phát tác, cũng không có chạy đi, nếu như không phải là gặp phải các ngươi, ta đây một lần nhất định phải chết."

Nàng dừng hạ xuống, thấy trong năm người, duy chỉ có Hồng Vũ sắc mặt khẽ biến thành khẽ biến hóa, không khỏi kính nể nói: "Vũ thiếu đã nhìn ra không được bình thường? Ta cũng vậy hoài nghi lần này sa dân cửa sợ rằng có đặc biệt nhằm vào chúng ta những thứ này lịch lãm huyết mạch người kế hoạch!" Hồng Vũ vung tay lên: "Đi về trước." Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 30 : Thanh tẩy

Mọi người vội vàng chạy về Bắc Phương phòng tuyến, Bắc Phương phòng tuyến người cũng đang ở buồn bực, bởi vì dựa theo dĩ vãng lệ cũ, đúng là có lực lượng huyết mạch người, ỷ mình cường đại, ban đêm cũng ở lại sa dân trong lãnh địa, không muốn đem thời gian lãng phí ở trên đường. Nhưng là phần lớn lịch lãm người cũng còn là biết trở lại phòng tuyến bên trong nghỉ ngơi thật tốt một đêm, ngày thứ hai nữa bằng giai trạng thái đầu nhập chiến đấu.

Nhưng là tối ngày hôm qua chỉ có năm người trở lại. Lần này tổng cộng mười bảy tên huyết mạch người, trên đường tử vong ba người, khấu trừ rụng Hồng Vũ một nhóm sáu người, có ba người mất tích.

Kỷ Lập Ngư đem chuyện vừa nói, cả Bắc Phương phòng tuyến cũng khẩn trương lên, lập tức đem trên tình huống báo.

Chỉ chốc lát sau, thành chủ Kỷ Trinh Quần đại nhân lại vội vả chạy đến.

Bắc Phương phòng tuyến các tướng sĩ rất có chút ít ngoài ý muốn, bởi vì dĩ vãng bất kể có bao nhiêu chuyện tình, Kỷ Trinh Quần thủy chung ngất ngất núc ních chỉ biết là uống rượu, lần này làm sao sẽ như thế "Cần chính".

Hồng Vũ cũng là hiểu Kỷ Trinh Quần đến tột cùng quan tâm cái gì, đi thẳng vào vấn đề nói: "Ngươi dược thủy nói trước ăn vào, đối với một loại sa dân độc tính có nhưng chế luyện dùng, nhưng là nếu như bị sa dân đẳng cấp cao chiến tướng cắn đả thương, sau đó lại phục dụng, cũng chưa có hiệu quả gì liễu."

Kỷ Trinh Côi ánh mắt sáng lên: "Như vậy đã đầy đủ liễu."

Kỷ Lập Ngư có chút bất mãn: "Đầy đủ cái gì? Nếu như không phải là Vũ thiếu gia giải độc linh đan, ta lần này trở về đừng tới!"

Kỷ Trinh Quần kinh ngạc nhìn nhìn Hồng Vũ: "Vũ thiếu còn hiểu được luyện đan?"

Vũ thiếu gia khó được khiêm nhường từng cái: "Hiểu sơ."

Kỷ Trinh Quần xem hắn, cảm giác, cảm thấy thiếu niên này có chút yêu nghiệt quá…, có chút làm không rõ ràng lắm hắn này một câu "Hiểu sơ" rốt cuộc là thật hay giả, cho nên thử dò xét cái đó cùng hắn tham thảo liễu mấy đan đạo vấn đề, nhất thời đầu đầy mồ hôi bại lui xuống tới: "Vũ thiếu quá khiêm nhường, ngài nước này đều nếu như chẳng qua là hiểu sơ, kia cả Hà Tả đại lục, cũng chưa có người tinh thông liễu."

Hồng Vũ trong lòng vui thích, vốn là mới vừa rồi một câu kia "Hiểu sơ" chính là trang mô tác dạng, sau đó đê điều triển lộ một chút của mình tài nghệ thật sự, đối với Kỷ Trinh Quần mà nói, loại này rung động tuyệt đối để cho hắn đối với mình đánh giá lần nữa tăng lên sinh một cái cấp bậc. Hồng Vũ cũng không phải là bắn tên không đích, Kỷ Trinh Quần cũng không phải là thật cam chịu liễu, cái này từng đích thiên tài, hôm nay đã trở nên đa mưu túc trí, hắn đang chọn chọn một đáng giá theo đuổi chủ nhân, mà Hồng Vũ cũng cảm thấy, hắn là một đáng giá tốn tâm tư đi thu phục chính là thủ hạ.

Kỷ Trinh Quần có chút ý không tốt, hắn vừa bắt đầu chẳng qua là cảm thấy Hồng Vũ người này không tệ, cho nên bánh ít đi, bánh quy lại, đem mình không có công khai thuốc giải độc nước cho Hồng Vũ một chút, không nghĩ tới dược thủy hiệu quả không đủ mạnh hung hãn, còn muốn người ta Vũ thiếu gia của mình giải độc linh đan để giải quyết vấn đề.

Mà Hồng Vũ phô bày đan đạo trình độ sau, Kỷ Trinh Quần cũng đã có đầu nhập vào tâm tư. Đã như vậy, hắn dĩ nhiên muốn treo giá, này bước đầu tiên, chính là muốn biểu diễn thực lực của mình.

Lập tức, thành chủ đại nhân từ mơ mơ màng màng tửu quỷ, biến thành Lôi Lệ thịnh hành cấp trên.

"Kỷ Thắng đi thăm dò một tra không có trở lại mấy vị huyết mạch người cũng là cái gì huyết mạch, riêng của mình là cái gì cấp bậc."

“Kiều Nhất Đan cầm của ta ngọc bài đi trong thành quân giới kho, nhận lấy đại uy lực Huyền Binh hai mươi vật, trong đó thập vật dùng cho quần chiến, thập vật dùng cho từng binh sĩ tác chiến.”

“Lưu Bằng lập tức đi truyền lệnh, gấp gáp hai mươi tên Nhị Phẩm Khai Thần cấp bậc chính là gia tộc chiến sĩ, chạy tới nơi đây đợi lệnh.”

Từng đạo ra lệnh nhắn nhủ đi xuống, chỉnh tề. Bắc Phương phòng tuyến thượng tiểu đội trưởng cửa mọi người kinh ngạc, không nghĩ tới thành chủ đại nhân thậm chí ngay cả tên của mình cũng nhớ lấy, trong lúc nhất thời ngây ngốc quên mất hành động, Kỷ Trinh Quần trong mắt tinh quang chợt lóe, Nhất Phẩm Hợp Chân khí thế ầm ầm bộc phát, quát lên: “Thi hành mệnh lệnh!”

“Dạ!” Tất cả bị điểm tên tiểu đội trưởng ầm ầm một tiếng, nhanh chóng rời đi, bọn họ cũng đã nhìn ra, thì ra là thành chủ đại nhân là một đầu ngủ say sư tử mạnh mẽ, hiện tại này đầu sư tử mạnh mẽ sẽ phải tỉnh lại, cấp cho Bắc Phương sa dân một kích trí mạng!

Kỷ Trinh Quần ban bố mệnh lệnh sau, đối với Hồng Vũ nói: “Vũ thiếu gia có hứng thú hay không, ta dẫn ngươi đi xem một ít đồ vật.”

“Tốt!” Hồng Vũ hớn hở đáp ứng.

Kỷ Trinh Quần mang theo bọn họ, nhanh chóng trở lại phủ thành chủ.

Hồng Vũ đứng ở phủ thành chủ cửa, không khỏi có chút kinh ngạc: “Làm sao như thế đổ nát?”

Kỷ Trinh Quần không thèm để ý chút nào: “Tiền của ta có khác chỗ dùng, ngươi nhìn ta ngay cả người hầu đều không có một người nào, không có một cái nào thật sự là bởi vì nghèo quá liễu.”

Một nén nhang thời gian sau, Hồng Vũ cũng biết Kỷ Trinh Quần bạc cũng hoa ở nơi nào, khi hắn phủ thành chủ hoang vu hậu hoa viên dưới đất, có một khổng lồ phòng thí nghiệm.

Nơi này sắp đặt tám thời đại hình Huyền Binh, chia ra không có cùng tác dụng. Mà chung quanh thí nghiệm trên đài, còn lại là vô số cỗ bị giải phẩu sa dân thi thể!

Dựa vào phía đông trên vách tường, có một đứng hàng hộc tủ, phía trên là từng dãy thủy tinh đồ đựng dụng cụ, bên trong dùng dược thủy cua mọi người sa dân khí quan!

Kỷ Lập Ngư vừa tiến đến, tựu che miệng chạy ra đi, Kỷ Lập Dương bốn bé trai cũng không tốt đến đi đâu. Kỷ Trinh Quần còn lại là từ đầu đến cuối cũng không nói một lời, chẳng qua là lặng lẽ quan sát Hồng Vũ.

Hồng Vũ đã trải qua một ít thế, đối với trường hợp như vậy cũng là cũng không xa lạ, chân chính để cho hắn ngoài ý muốn chính là, Kỷ Trinh Quần chẳng những là một thiên tài, hơn nữa còn là có nghiêm cẩn nghiên cứu thái độ đích thiên tài! Này quá trọng yếu, ở Hà Tả đại lục cực kỳ khó được. Hắn đối với Kỷ Trinh Quần đánh giá, lần nữa tăng lên một cái cấp bậc.

Hồng Vũ một tiếng cảm thán: "Quần thúc nếu dẫn chúng ta tới nơi này, nói vậy đã có đầy đủ ưu tú nghiên cứu thành quả, không nên nữa tàng tư liễu, cũng lấy ra đi."

Phía sau một gã thiếu niên không nhịn được nói: "Đây cũng quá tàn nhẫn sao? Ngươi đang ở đây Cuồng Sa Cổ Bảo ngủ đông những năm này, cứ như vậy nghiên cứu sa dân?"

Lần này, đến phiên Hồng Vũ im lặng không lên tiếng, nhìn Kỷ Trinh Quần biểu hiện.

Kỷ Trinh Quần đối với cái này loại chỉ trích hỗn không thèm để ý, lạnh nhạt nói: "Ta chi anh hùng, kia chi ác ma."

Tên thiếu niên kia thiên tư cũng rất không tệ, Kỷ Trinh Quần lời nói để cho hắn như có điều suy nghĩ.

Hồng Vũ nhìn Kỷ Trinh Quần hài lòng cười.

Nhìn rồi sa dân như thế nào đối đãi loài người, nếu như đối trước mắt trường hợp như vậy còn cảm giác được không nhân đạo, tàn nhẫn, như vậy người như thế đầu óc nhất định có vấn đề.

Kỷ Trinh Quần đối với Hồng Vũ mỉm cười nói khom người: "Thiếu gia, mời theo ta tới."

Kỷ Trinh Quần nghiên cứu thành quả chủ yếu là hai phương diện, một là phòng ngự, một là tiến công.

Phòng ngự mà nói, chủ yếu chính là lúc trước thuốc giải độc nước.

Có sa dân móng vuốt sắc bén, có sa dân chiều dài bối đâm, hơn nữa đều có kịch độc. Cùng sa dân nanh thượng kịch độc giống nhau, cũng là uy hiếp Kỷ gia võ giả, đại quy mô tảo thanh sa dân lớn nhất chướng ngại.

Mỗi một chủng sa dân độc tính cũng đều bất đồng, cái này cần một loại "Vạn ứng với" thuốc giải độc nước. Hơn nữa muốn đại quy mô trang bị, giá tiền vẫn không thể quá cao.

Kỷ Trinh Quần những năm này đau khổ nghiên cứu, cuối cùng là miễn cưỡng thỏa mãn những thứ này điều kiện, nhưng là điều kiện tiên quyết là hiệu quả đánh chiết khấu, chỉ có thể đối phó một loại sa dân chiến sĩ độc tính. Bất quá đối với bình thường võ giả mà nói, này đã đầy đủ liễu.

Mà công kích phương diện thành quả cũng rất nhiều liễu, là tối trọng yếu hạng nhất, là Kỷ Trinh Quần nghiên cứu ra một loại, đối với sa dân hữu hiệu độc tố, đại quy mô đưa lên lời nói, đối với sa dân lực chiến đấu ảnh hưởng khổng lồ.

Mà Kỷ Trinh Quần lại càng nghiên cứu ra cung nỏ đưa lên phương pháp, tương lai một khi cùng sa dân đại quy mô khai chiến, hiệu quả thật tốt.

Trừ những thứ này, còn có một chút Huyền Binh, đặc biệt nhằm vào sa dân nhược điểm, trang bị liễu võ giả sau, nhất định làm ít công to.

Kỷ Trinh Quần đem những này đồ cũng mang theo, đối với Hồng Vũ nói: "Vũ thiếu gia, đây cũng không phải là Vạn Lý Viễn Hành lịch lãm đơn giản như vậy, chúng ta người rõ ràng bị phục kích liễu, sau lưng có thể có người mưu kế, đây đã là một cuộc chiến tranh, chúng ta muốn trước chặt đứt địch nhân đích tay chân cùng nanh vuốt, trận chiến đầu tiên, sẽ phải tiêu diệt ở Cuồng Sa Cổ Bảo trong sa dân!"

Hồng Vũ gật đầu: "Không lên tiếng thì thôi, bỗng nhiên nổi tiếng, Quần thúc ngủ đông nhiều năm, rốt cục muốn nhất phi trùng thiên bay lượn cho trên chín tầng trời liễu."

Kỷ Trinh Quần không mất thời cơ nói một câu: "Còn muốn Vũ thiếu đề huề!"

Hồng Vũ cười một tiếng: "Hảo thuyết."

Hai người đạt thành liễu ăn ý.

Mọi người lần nữa chạy tới Bắc Phương phòng tuyến, hai mươi tên Nhị Phẩm Khai Thần cấp bậc chính là võ giả tạo thành đặc biệt tiểu đội đã trang bị tốt lắm đại uy lực Huyền Binh, chờ xuất phát ý chí chiến đấu sục sôi. Kỷ Trinh Quần vung tay lên: "Đi theo ta!" Cũng không có quá nhiều khai báo, mọi người đều biết muốn đi làm gì, Cuồng Sa Cổ Bảo trong, người nào cùng sa dân không có thâm cừu đại hận? Không cần trước khi chiến đấu động viên, chỉ cần là săn giết sa dân, mọi người nhất định dũng dược tham gia.

Ra khỏi Bắc Phương phòng tuyến, Kỷ Trinh Quần tựu cảnh cáo tiểu đội cái kia chút ít Nhị Phẩm Khai Thần: "Cũng thu liễm khí thế, sa dân trong bộ lạc, cũng có tương tự tế ti người, cảm giác của bọn hắn rất nhạy cảm, nếu như bại lộ, này một chuyến có thể tay không mà về."

Sau khi nói xong, Kỷ Trinh Quần tay lấy ra đại địa đồ, lúc trước Hồng Vũ bọn họ dùng là một ít trương, cùng cái này so sánh với tới chỉ có thể nói xấu hổ.

Tấm bản đồ này đem trọn Cuồng Sa Cổ Bảo trong phạm vi, tất cả sa dân cứ điểm cũng đánh dấu liễu đi ra ngoài, hơn nữa có bao nhiêu người miệng, chiến sĩ có bao nhiêu, chiến tướng có bao nhiêu, có hay không có tế ti chờ một chút tin tức đánh dấu vô cùng hoàn thiện.

Kia hai mươi tên võ đạo cường giả vốn là đối với thành chủ không quá tòng phục, thấy tấm bản đồ này, mới hiểu được thành chủ đại nhân những năm này nhìn qua cái gì cũng không còn làm, trên thực tế âm thầm đã đem sa dân tất cả tình huống cũng nắm rõ ràng rồi.

Kỷ Trinh Quần chỉ vào khoảng cách mọi người gần đây một sa dân Bộ Lạc: "Đi trước nơi đó…".

Cái này sa dân Bộ Lạc chỉ có ba trăm người, mọi người ở nơi này một lần trong chiến đấu, lần đầu tiên kiến thức Kỷ Trinh Quần "Vũ khí bí mật khí".

Khai chiến lúc trước, Kỷ Trinh Quần trước hết để cho mọi người uống xong liễu hắn thuốc giải độc nước. Sau đó tự mình ra trận, dùng một con cung nỏ, đem thập chỉ đặc thù mủi tên chiếu vào liễu trong bộ lạc.

Loại này mủi tên Tiễn Đầu chừng quyền đầu lớn tiểu trên không trung tựu tự động nổ tung, đem một mảnh bụi bỏ ra. Thập mũi tên, sẽ đem ba trăm người một Bộ Lạc hoàn toàn bao trùm.

Mười mấy thời gian hô hấp, độc tính sẽ phát tác. Rồi sau đó Kỷ Trinh Quần dẫn người xung phong, mọi người cảm giác được dưới loại tình huống này độc tính dưới tác dụng, một loại sa dân chiến sĩ thực lực cũng bị tước nhược liễu bốn thành.

Vốn là chính là một cuộc không có huyền niệm chiến đấu, chỉ là vì để cho mọi người thói quen loại này phương thức tác chiến. Cho nên nghiêng về một phía tru diệt chỉ kéo dài nửa canh giờ, cái này sa dân Bộ Lạc liền từ trên bản đồ biến mất.

Loại này càn quét tiến hành đến ngày thứ ba thời điểm, sa dân tựa hồ có điều phát hiện, bọn họ tao ngộ một con hai ngàn người sa dân bộ đội cường lực đánh lén, một phen ác chiến, sa dân bộ đội chết vượt qua tám phần, còn lại giải tán lập tức. Nhưng là sau đó, thì một con vạn người trong đại quân đồ phục kích, nếu như không phải là bởi vì Hồng Vũ linh giác nhạy cảm, bọn họ rất có thể sẽ bị bỗng nhiên từ dưới chân cát vàng trong nhô ra vạn tên sa dân chiến sĩ giết trở tay không kịp.

Trận chiến này, sa dân xuất động cường giả chân chính, một vị thực lực đạt đến Nhất Phẩm Hợp Chân cấp bậc chính là Chiến Vương!

Nhưng là Kỷ Trinh Quần bản thân cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân, trong tay lại càng đều biết vật đặc biệt nhằm vào sa dân

nhược điểm thiết kế Huyền Binh. Nói như vậy Nhất Phẩm Hợp Chân chiến đấu, thế lực ngang nhau lời nói có giằng co mấy ngày, cho tới mấy chục thiên, nhưng là lần này, ở Kỷ Trinh Quần châm chích chiến thuật, sa dân Chiến Vương chỉ có kiên trì liễu hai canh giờ, tựu chạy trối chết, Kỷ Trinh Quần đuổi theo ra đi hơn mười dặm, ở Kỷ Hoành âm thầm dưới sự giúp đở của, thành công chém giết cái này sa dân Chiến Vương.

Vạn tên chiến sĩ chết trận năm ngàn, nhân số quá nhiều Hồng Vũ bọn họ thật sự không có biện pháp khống chế, còn lại tất cả đều chui vào hạt cát trong đào tẩu.

Như vậy, không ngừng mà có gian khổ chiến đấu chạm mặt mà đến, tiểu đội nhưng thủy chung vẫn duy trì ngẩng cao ý chí chiến đấu, cho dù là bị thương, cũng không có ai nguyện ý trở về dưỡng thương.

Đánh bại sa dân vạn người đội sau, mọi người đã mơ hồ nhận thấy được thành chủ đại nhân dã tâm, đây là muốn đem Cuồng Sa Cổ Bảo tất cả sa dân tảo thanh không còn a! Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 31 : Trí giả? (thượng)

"Đã năm ngày liễu, những người kia coi như là tốc độ nữa chậm, cũng có thể chạy đến sao." Hoàng tử mỉm cười nhìn trên mặt đất chiến tranh dấu vết, không để ý chút nào rong chơi trong lúc, mặc cho mình cặp kia danh quý gấm giày, dẫm ở ăn no uống sa dân máu tươi sa địa thượng.

Bách Lý tiên sinh mỉm cười đi theo bên cạnh hắn, tám tên siêu cấp cao thủ hộ vệ tung ở chung quanh, linh thức cảm giác đưa vào dưới đất, bảo đảm sẽ không có sa dân đánh lén điện hạ.

"Điện hạ, nước đã trộn lẫn liễu, hơn nữa lần này hiệu quả ngoài dự đoán mọi người thật là tốt. Không nghĩ tới sa dân trong, lại xuất hiện một vị trí giả, cùng Kỷ gia người triền đấu."

Hoàng tử cũng cười nói: "Hồng Vũ đám người trải qua như vậy liên tục không ngừng triền đấu, nhất định mỏi mệt không chịu nổi, nếu là những người kia vẫn không thể giết hắn rồi, tựu thật là quá để cho Bổn vương thất vọng."

Bách Lý tiên sinh ha hả cười một tiếng: "Điện hạ yên tâm đi, một khối giận Hải vương hướng Thiên Hạ Phong Thủy Đồ, đám kia lũ tiểu tử khẳng định liều mạng tranh đoạt. Khác, Biên Vân Vĩ cũng có thể đã tới rồi, Hồng Vũ lần này hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Hoàng tử gật đầu.

…

Hồng Vũ mới vừa tảo thanh liễu một sa dân Bộ Lạc.

Mấy ngày qua xuống tới, mọi người đúng là mỏi mệt không chịu nổi. Mỗi người trên mặt cũng mang theo thật sâu mệt mỏi. Không tới ba mươi người một cái nhỏ đội, tính cơ động thật tốt, nhưng là đối mặt đại quy mô địch nhân, thật sựcủa bọn hắn có chút cố hết sức.

Từ lên đường đến hiện tại, bọn họ đã chém giết ba vạn sáu ngàn tên sa dân, dựa theo Kỷ Trinh Quần thống kê, Cuồng Sa Cổ Bảo trong sa dân, có bảy vạn người, nói cách khác bọn họ đã giết vượt qua một nửa!

Như vậy quang huy chiến tích ủng hộ mọi người, tất cả mọi người muốn kiên trì, hoàn thành ba mươi người tiêu diệt sa dân công tích vĩ đại.

Trong những người này, duy chỉ có một người như cũ thần thái sáng láng, nhiệt tình mười phần, đó chính là Hồng Vũ.

Bởi vì hắn ở Tịch Diệt cổ giới trong, đã trải qua nhiều lần lắm như vậy gian khổ chiến đấu, đã sớm thói quen. Kỷ Trinh Quần là trơ mắt nhìn Hồng Vũ từ vừa mới bắt đầu rồi cùng mọi người giống nhau nhiệt tình mười phần; sau đó Kỷ Lập Dương năm người trước hết lộ ra vẻ mỏi mệt, dù sao bọn họ mặc dù là huyết mạch người, nhưng là tu vi quá thấp, khi đó, Hồng Vũ như cũ thần thái sáng láng.

Sau đó là Nhị Phẩm Khai Thần trong, từ từ thể hiện xuất soa cách, có người dần dần lộ ra vẻ mỏi mệt, lúc này Hồng Vũ hay là thần thái sáng láng.

Cuối cùng là thật Kỷ Trinh Quần mình, hắn là Nhất Phẩm Hợp Chân, lẽ ra hắn hẳn là kiên trì dài nhất, trên thực tế cũng quả thật như thế, nhưng là muốn đem Hồng Vũ cái này khác loại cạo đi ra ngoài.

Đợi đến Kỷ Trinh Quần mình cũng cảm thấy mỏi mệt thời điểm, Hồng Vũ hay là như vậy thần thái sáng láng!

Kỷ Trinh Quần mắt thấy cả quá trình, chỉ có thể ở trong lòng cảm thán một câu: Những người khác tồn tại ý nghĩa lớn nhất, chính là để cho người khác sinh ra tự ti…

“Tất cả mọi người nghỉ ngơi một chút sao, Vũ thiếu gia, phiền toái ngươi trực đêm, có cái gì tình huống tùy thời la chúng ta.” Đến lúc này, duy nhất còn có thể trực đêm cũng là còn dư lại Hồng Vũ liễu, mọi người cũng không còn biện pháp cùng hắn khách khí, Hồng Vũ mới vừa đáp ứng từng tiếng, mọi người ngã đầu đi nằm ngủ, tiếng lẩm bẩm liên tiếp, ngay

cả Kỷ Lập Ngư ôn nhu như vậy tiểu cô nương, cũng tiếng ngáy như sấm.

Hồng Vũ nhìn mọi người, không nhịn được cười lắc đầu.

Hắn ngồi ở cổ bảo cửa, trong tay nắm một thanh cục đá, tùy ý ở trên mặt đất bày biện, nếu có trận pháp đại sư vừa lúc trải qua nhìn thấy, nhất định sẽ thất kinh, bởi vì Hồng Vũ bày ra tới những thứ này đồ án, cũng là thâm ảo trận pháp, thậm chí bên trong có mấy người, giải quyết Hà Tả đại lục cấp bậc cao nhất mấy trận pháp vấn đề khó khăn!

Đây đối với hiện tại Hồng Vũ mà nói, chính là một tiêu khiển.

Ngón tay của hắn bỗng nhiên vừa động, một cục đá rơi đích vị trí không đúng, cả đồ án hài hòa cảm giác lập tức đã bị phá hư.

Hồng Vũ khẽ thở dài một cái, nhìn một chút trong tay cục đá, còn có mười một viên, đủ liễu.

Mọi người nghỉ ngơi chỗ, chính là một chỗ đổ nát cổ bảo trong, Hồng Vũ ngồi ở cửa, trước mắt là một cái đại đạo, hai bên có rất nhiều giống như trước rách nát không chịu nổi cổ bảo, chẳng qua là còn không có sụp xuống thôi.

Hồng Vũ trong tay thủ sẵn một cục đá, hưu một tiếng bắn ra đi.

Cục đá trong bao hàm võ khí, đụng vào liễu xa nhất nơi ước chừng trăm trượng ở ngoài một ngọn kiến trúc thượng.

"Thình thịch!"

Nhất thanh muộn hưởng, võ khí bộc phát, một viên nho nhỏ cục đá uy lực, so ra mà vượt Tam Phẩm Hiển Thánh một kích toàn lực! Này tòa kiến trúc ầm ầm một tiếng sụp đổ, tán làm đầy đất thạch đống.

Hồng Vũ lắc đầu, tựa hồ đối với cái kết quả này cũng không rất hài lòng.

Mà đang ở cục đá xuất thủ cái kia trong nháy mắt, trống trải trên đường phố, tựa hồ có một đạo nhàn nhạt nguyên có

thể ba động hiện lên, nhưng là rất nhanh tựu vô ảnh vô tung biến mất.

Hồng Vũ đã sớm định liệu trước, đệ nhất mai cục đá xuất thủ cái kia trong nháy mắt, thứ hai mai cục đá xuất thủ.

Rồi sau đó là thứ ba mai, thứ tư mai…

Oanh! Oanh! Oanh!

Kiến trúc sụp đổ thanh âm không dứt bên tai, âm thầm giấu diếm tồn tại trong lòng cười lạnh: Đây là muốn làm gì? Muốn dùng sụp đổ tảng đá đem ta mai táng? Không khỏi quá ngây thơ rồi sao?

Thứ mười một cục đá xuất thủ, cuối cùng oanh sụp một ngọn kiến trúc, âm thầm tồn tại thấy hoa mắt, cảnh trí bỗng nhiên thay đổi! Chung quanh tựa hồ nơi cũng là loạn thạch đống, một mảnh dài hẹp hết đường ở thạch đống trong lúc, nhưng là hắn nhưng nhìn không thấy tới tình huống bên ngoài liễu! Hắn dựa vào lúc trước trí nhớ, lựa chọn một cái phương hướng đi tới, nhưng là vòng vo vài vòng sau, nhưng giật mình phát hiện mình trở lại tại chỗ!

Đây là một tòa trận pháp!

Âm thầm tồn tại thất kinh, trận pháp hắn kinh nghiệm vô cùng nhiều, nhưng là như vậy tiện tay trong lúc, lấy cục đá đánh nát kiến trúc, kiến trúc loạn thạch đống tạo thành trận pháp, loại này thần hồ kỳ thần kỷ xảo hắn còn chưa có chưa từng thấy qua!

Hắn lại đang loạn thạch trong đống đi vài vòng, như cũ không có thể đi ra ngoài.

Hắn rất rõ ràng những thứ này loạn thạch đống không ngăn được mình, vô luận là mình trực tiếp đem loạn thạch đống đánh nát, hay là bay lên trời không tìm kiếm được đường, đều có thể dễ dàng thoát khốn.

Nhưng là Hồng Vũ như vậy giống như trò đùa một loại đích thủ pháp, tựu bố trí như vậy một ngọn trận pháp, để cho hắn sống lưng phát rét! Hắn cũng là tự cho mình siêu phàm người, ở cùng thế hệ trong tu hành cảnh giới vẫn xa xa vượt

lên đầu, nếu không cũng không có tư cách một người xâm nhập Cuồng Sa Cổ Bảo, để cướp đoạt Thiên Hạ Phong Thủy Đồ.

Nhưng là đối mặt chỗ ngồi này loạn thạch trận, hắn có chút không tự tin liễu: Người như vậy thật sự là mình có thể đủ đối phó sao?

Hắn do dự một chút, quyết định buông tha cho, lặng lẽ lui về phía sau, này vừa lui mới phát hiện, thì ra là trận pháp chẳng qua là ngăn người về phía trước, phải nhớ lui về phía sau vô cùng dễ dàng, rất nhanh tựu thoát khỏi trận pháp phạm vi.

Hắn mồ hôi lạnh dầm dề, nhanh chóng biến mất trong bóng đêm biến mất không thấy gì nữa.

"Đàm Nhất Băng đi ra?"

"Cái này ngu xuẩn, đường đường Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, cư nhiên bị một mảnh sụp đổ kiến trúc cho dọa lùi liễu."

"Cũng không thể trách Đàm Nhất Băng, hắn chẳng qua là Nhị Phẩm Khai Thần, bên kia dù sao còn có Kỷ Trinh Quần, mặc dù đã vô cùng mỏi mệt, nhưng là người ta là Nhất Phẩm Hợp Chân. Hắn môt khi bị phát hiện, chỉ có thể rút đi."

"Ta và ngươi cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân, chúng ta không sợ Kỷ Trinh Quần, vốn là muốn cho Đàm Nhất Băng đi dò xét một chút bọn họ hư thật, người nầy không có loại, chúng ta tựu mình."

"Tốt, đi!"

Hai đạo đạm được cơ hồ không nhìn thấy bóng đen từ một ngọn cổ bảo sau nhẹ nhàng đi ra ngoài, dọc theo cái kia đường phố vẫn đi phía trước, rất nhanh hãy tiến vào liễu loạn thạch trong đống.

Qua một chiếc trà thời gian, vừa lặng yên không một tiếng động lui trở lại.

Một người nghiến răng nghiến lợi nói: "Đàm Nhất Băng cái này tiểu hồ ly, quá giảo hoạt liễu, đi vô cùng sáng suốt!"

Tên còn lại cũng là âm thầm kinh hãi: “Chúng ta làm sao bây giờ? Có muốn hay không tiếp tục?”

“Chỗ ngồi này trận pháp cũng không khó phá, nhưng là tiểu tử kia dùng loại này không thể tưởng tượng nổi đích thủ đoạn bày trận, ngươi có lòng tin sanh cầm hắn ép vấn thiên hạ phong thuỷ đồ tung tích sao?”

Tên còn lại trầm mặc.

Hai người đại không cam lòng, tuy nhiên cũng bị loạn thạch đống trận pháp cho hù sợ liễu. Do dự thật lâu, rốt cục vẫn phải nói: “Nếu không, chúng ta nhìn kỹ hẵn nói?”

“Tốt!”

Hai người quyết định chờ một thằng xui xẻo đi trước chịu chết, xem một chút Hồng Vũ đám người thực lực đến tột cùng như thế nào làm tiếp quyết định.

Một đêm này, Kỷ Trinh Quần đám người ngủ được rất kiên định, trừ ở giữa thật giống như có đồ vật gì đó sụp đổ, bọn họ mơ mơ màng màng trở mình ở ngoài.

…

Ngày thứ hai, Kỷ Trinh Quần cũng thấy xét đến không được bình thường, đi vào thế lực, Kỷ Trinh Quần tựu cau mày, đem Hồng Vũ lặng lẽ kéo đến vừa: “Thiếu gia, là người của ngài sao?”

Hắn đoán được âm thầm nhất định là có cao thủ bảo vệ Hồng Vũ.

Hồng Vũ lắc đầu, ngược lại cười nói: “Càng ngày càng tốt chơi, ngươi đoán, là ai ở sau lưng không ngừng mà cho chúng ta gia tăng khó khăn?”

Kỷ Trinh Quần dở khóc dở cười: “Thiếu gia, cũng chính là ngài, lúc này còn có thể cười được.”

Buổi trưa, trước mọi người phương cát vàng trong xuất hiện một đại hán.

Người nọ thân cao trượng hai, rộng rãi khôi ngô, giống như là một tòa núi nhỏ giống nhau ngồi chung một chỗ trên tảng

đá. Thân thể của hắn ngoài, võ khí tia sáng khuếch trương, tạo thành một đường kính trăm trượng viên cầu. Ở nơi này, bão cát hoàn toàn không có.

Đại hán nhóm một đống lửa, đang dựa vào một khối dầu sôi ứa ra hoang thịt thú vật.

Ở đại hán bên người, ngồi một nũng nịu cô gái, một thân màu hồng phấn quần, nhìn qua giống như là trong sa mạc một đóa xinh đẹp vinh quang buổi sáng.

Kỷ Trinh Quần chau mày đầu, Hồng Vũ ở một bên thản nhiên nói: "Nếu phiền toái đã tìm tới tận cửa rồi, vậy cũng không cần sợ."

Hắn trước một bước, không sợ hãi chút nào nhảy vào liễu đại hán võ khí quang cầu trong, rất là tán thành một câu: "Quả nhiên không có bão cát cảm giác tốt nhiều lắm."

Thật tình nướng thịt thú vật đại hán ngay cả đầu cũng không mang hạ xuống, thì ngược lại cô gái kia, khẽ mỉm cười: "Kỷ gia binh sĩ, quả nhiên thật can đảm sắc."

Nàng này vừa mở miệng, Hồng Vũ đã gặp nàng dung mạo, vốn cho là sẽ phi thường xinh đẹp, không nghĩ tới một cái dử tợn vết sẹo từ cô gái bên trái thái dương, một con xỏ xuyên qua đến bên phải càm! Đem một tờ vốn là tinh sảo tuyệt diễm mỹ mặt, hoàn toàn phá hư.

Dù vậy, Hồng Vũ như cũ có thể cảm giác được, đại hán kia đối với cô gái hết sức ôn nhu ý nghĩ - yêu thương.

Đầy trời bão cát, mấy dặm ở ngoài cũng đã chỉ có thể miễn cưỡng thấy rõ ràng hình người. Một gã đầu trâu mặt ngựa hán tử ẩn thân ở một ngọn sa mạc hoang vu phía sau, ánh mắt của hắn gắt gao ngó chừng Hồng Vũ phương hướng, đang đợi kết quả. Hắn trên thực tế so sánh với hoàng tử điện hạ cùng Bách Lý tiên sinh dự liệu còn muốn đã sớm tới, bởi vì hắn trên thực tế từ vừa mới bắt đầu tựu cũng không tán thành đệ đệ đầu nhập vào hoàng tử điện hạ lựa chọn.

Hắn thủy chung cảm thấy hoàng thất nhiều năm như vậy cao cao tại thượng, vẫn thực hành phân hoá mượn hơi bát đại

thế gia phương lược, không để cho bất kỳ một nhà phát triển an toàn.

Hiện tại, bất quá là lợi dụng Biên gia tới đả kích Kỷ gia thôi, cho hoàng thất làm lính hầu, có thể có cái gì kết quả tốt? Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 31 : Trí giả? (hạ)

Nhưng là Biên Vân Quýnh trưởng thành, đã có chủ kiến của mình. Biên Vân Vĩ không cách nào ngăn cản hắn, nhưng là lần này Biên Vân Quýnh Cuồng Sa Cổ Bảo hành trình, hắn thủy chung cảm thấy không nỡ. Vì vậy ở biết được đệ đệ chạy tới Cuồng Sa Cổ Bảo sau, hắn lập tức xử lý trong tay chuyện tình, bí mật đuổi lại đây.

Ở Biên Vân Quýnh bị giết ngày thứ hai, hắn cũng đã đến nơi này.

Sa dân có tổ chức phục kích Kỷ gia người, cũng là bút tích của hắn! Hiện tại, hắn muốn lập lại chiêu cũ, mượn đao giết người, đem Hồng Vũ vĩnh viễn mai táng ở nơi này một mảnh cát vàng trong.

"Tiễn Thị vợ chồng, nhất phẩm một sao, không để cho ta thất vọng a…" Biên Vân Vĩ lộ ra một tia cười lạnh, vì đem Hồng Vũ hành tung không lưu dấu vết tiết lộ cho Tiễn Thị vợ chồng, nhưng hắn là mất không ít tâm tư tư.

…

"Chúng ta năm đó cùng ngươi Kỷ gia các vị tiền bối kề vai chiến đấu quá, bao nhiêu có chút hương khói tình, nhưng là Thiên Hạ Phong Thủy Đồ đối với chúng ta vợ chồng chí quan trọng yếu, kính xin ngươi giao ra đây, lấy tu vi của ngươi, căn bản giữ không được Thiên Hạ Phong Thủy Đồ. Dĩ nhiên, chúng ta sẽ cho ngươi thích hợp bồi bổ lại."

Tiễn Thế Hùng vừa nói vừa cũng không ngẩng đầu lên như cũ nướng thịt thú vật, ngón tay chuyển động, một quả khéo léo lưỡi dao ra hiện tại hai ngón tay trong lúc, đống lửa hơn vượng liễu, tay hắn chỉ thật nhanh vừa động, đã từ nướng tốt thịt thú vật thượng cắt xuống tới thật mỏng một mảnh rơi vào một con đầu gỗ trong mâm.

Sưu sưu thanh không ngừng, đem thịt nướng hỏa hầu nắm giữ ở tốt nhất lúc, rất nhanh trong mâm thì chừng mười tấm

liễu.

Tiễn Thế Hùng đem cái mâm đẩy, thường thường bay về phía thê tử của mình: "Thừa dịp ăn nóng, mùi vị vừa lúc."

Hồng Vũ đá tới một khối đại tảng đá, nhanh như chớp cút liễu đống lửa đống bên cạnh, sau đó mình đặt mông ngồi xuống, từ không gian Thiết giác trong lấy ra một con tinh sảo sứ men xanh cái mâm: "Ta cũng vậy coi như là khách nhân."

Tiễn Thị cẩn thận ăn, thấy Hồng Vũ này diễn xuất, không nhịn được che miệng cười một tiếng.

Tiễn Thế Hùng cũng là tán dương nhìn Hồng Vũ một cái: "Cũng là có mấy phần sự can đảm. Tốt, tựu hướng điểm này, đủ tư cách tới một miếng."

Hồng Vũ bĩu môi một cái: "Hẹp hòi, tựu một miếng."

Tiễn Thế Hùng trong mắt hiện lên một tia đùa cợt nụ cười, chậm rãi nói: "Đây là một phẩm hoang thú sa mạc hoang vu cự khâu trên người tinh hoa nhất một miếng thịt, chỉ có ta độc nhất vô nhị nấu nướng thủ đoạn xử lý sau, Nhất Phẩm Hợp Chân trở xuống đích mới có thể dùng ăn."

Hắn đương nhiên là có mình kiêu ngạo lý do, hoang thú liệu lý cũng là một môn học vấn, cả Hà Tả đại lục, có thể xử lý nhất phẩm hoang thịt thú vật người vô cùng rất ít, hắn cũng là vì thê tử trên mặt vết sẹo, mới đặc biệt lao lực liễu tâm tư đi học đến nơi này dạng một môn thủ nghệ.

Hơn nữa Tiễn Thế Hùng cố ý có một chút chưa nói, này dù sao cũng là nhất phẩm hoang thú thịt, cho dù là trải qua hắn xử lý, giống như Hồng Vũ cấp bậc này võ giả ăn, cũng muốn thượng thổ hạ tả chừng mấy ngày.

Nhưng là Hồng Vũ xem một chút trong mâm thịt thú vật, một ngụm ăn sau, bĩu môi —— điều này làm cho hắn dũ phát tưởng niệm Tiếu Nghiên đích tay nghề liễu.

Tiễn Thế Hùng nhìn chằm chằm một đôi mắt, chờ Hồng Vũ ôm bụng chạy đi, nhưng là Hồng Vũ nhưng không có một chút chuyện, chẳng qua là hứng thú rã rời đem cái mâm nhét

vào vừa, nhẹ nhàng lắc đầu, thế nhưng làm cho người ta một loại từng Thương Hải làm khó nước cảm giác.

Điều này làm cho Tiễn Thế Hùng kinh ngạc vô cùng: "Ngươi…"

Hồng Vũ cảm thán một tiếng: "Không phải là đại thúc tay ngươi nghệ không tốt, là bởi vì ta ăn xong tốt hơn."

Tiễn Thế Hùng nhất thời lần bị đả kích, không tin nói: "Không thể nào! Ta…"

Hồng Vũ lười tại này kiện sự tình thượng cùng hắn dây dưa, khoát tay nói: "Đại thúc nếu có cơ hội đi Thanh Nguyên đại lục, ta mời nếm thử chân chính hoang thú thịnh yến."

Tiễn Thế Hùng càng bị đả kích: "Chân chính?"

Hồng Vũ ngoài mặt đánh ha ha, trên thực tế hay là đang đả kích hắn: "Không có chuyện gì không có chuyện gì, đại thúc ngươi cái này tài nghệ đã rất tốt liễu."

Tiễn Thế Hùng buồn khổ nói không ra lời.

Hồng Vũ một lần nữa nói đến liễu chánh sự: "Các ngươi là làm sao biết Thiên Hạ Phong Thủy Đồ ở chỗ này của ta?"

Ở Tiễn Thế Hùng mới vừa nói ra Thiên Hạ Phong Thủy Đồ tên sau, Hồng Vũ cũng biết phần này cái gọi là trong bảo khố đồ (bản đồ), chỉ sợ là có người cho mình bố trí bẫy rập.

Hắn nhận được Thiên Hạ Phong Thủy Đồ chuyện tình căn bản không có người khác nhìn thấy!

Tiễn Thế Hùng nói: "Đã thiên hạ đều biết liễu."

Hồng Vũ trong lòng hiểu rõ: Âm thầm mưu kế người năng lượng khổng lồ, chẳng những có biện pháp đem Thiên Hạ Phong Thủy Đồ núp sa dân cường giả trên người, làm cho mình "Trong lúc vô tình" nhận được, hơn nữa có thể chỉ trong một thời gian ngắn, đem cái này tin tức tung cho đông đảo cường giả.

Tiễn Thế Hùng nhìn Hồng Vũ một cái: "Ngươi cái tiểu tử này rất làm cho người ta chán ghét."

Mới vừa rồi Hồng Vũ níu lấy trù nghệ của hắn một phen đả kích, Tiễn Thế Hùng dĩ nhiên không có cảm tình gì.

"Bất quá, cũng là rất đối với ta tính tình." Tiễn Thế Hùng bỗng nhiên lộ ra vẻ mỉm cười: "Nhà ta nương tử năm đó bị một loại cổ quái hoang thú bị dung mạo, ta mặc dù không ngần ngại, nhưng là chính nàng không hài lòng. Những năm này chúng ta một mực bôn ba, tìm kiếm một loại có thể làm cho dung mạo của nàng phục hồi như cũ như lúc ban đầu phương pháp.

Năm đó Nộ Hải vương triều cực thịnh một thời, từng thống trị cả Hà Tả đại lục. Thiên Hạ Phong Thủy Đồ, chính là Nộ Hải vương triều triệu tập lúc ấy Hà Tả đại lục tốt nhất trận sư cùng nhau hành động, thăm dò liễu cả Hà Tả đại lục địa hình. Phía trên đánh dấu khoáng thạch, linh mạch, dược điền chờ đông đảo trân bảo địa điểm. Nộ Hải vương triều chuẩn bị sau này từ từ khai phá, bất đắc dĩ hoàng quyền giàu sang cũng chỉ có tan thành mây khói thời điểm, Nộ Hải vương triều sụp đổ, thời khắc tối hậu, vương thất đem cái này trọng bảo chia làm mười tám phân, lưu các nơi.

Ngươi nơi này chỉ có một phần, lấy năng lực của ngươi, giữ được này một phần đã thành khó khăn, chớ nói chi là lại đi tìm kiếm những thứ khác mười bảy phân. Cho nên đối với ngươi tới nói, cái này đồ vật trên thực tế một chút chỗ dùng cũng không có. Không bằng giao cho chúng ta, chúng ta cho ngươi hàng thật giá thật bồi bổ lại."

Thê tử của hắn Tiễn Thị cười nói: "Tiểu huynh đệ, tướng công nhà ta chính là chỗ này thối tính tình, ngươi càng là đối với hắn không tốt, hắn ngược lại càng cảm thấy ngươi là đáng giá gặp gỡ người. Ngược lại là những thứ kia một vị nịnh hót lấy lòng người, hắn hận không được một cước đá văng ra.

Chỗ này của ta có ba vật nhị phẩm Huyền Binh, cũng có thể trao đổi ngươi cho ngươi. Nếu như ngươi còn nhìn không khá, ta có một cái đầu mối, có thể đào móc đến một ngọn tiền triều lưu lại đại hình Huyền Binh. Thậm chí chúng ta còn có thể cho ngươi đại lượng đẳng cấp cao mỏ tinh, hết thảy tựu xem ngươi lựa chọn."

Hồng Vũ đối với này một đôi vợ chồng quan cảm không tệ, nếu như bọn họ đi lên tựu động thủ đoạt, Hồng Vũ dĩ nhiên không khách khí, quản ngươi cùng Kỷ gia người có hay không giao tình, trước một bữa hành hung thành đầu heo rồi hãy nói.

Âm thầm Kỷ Hoành chính là nhất phẩm một sao, hơn nữa khác bảy tên Nhất Phẩm Hợp Chân, còn có Kỷ Trinh Quần, đánh bại này hai vợ chồng cũng không khó khăn, Lăng Thiên Thần Hủy cùng Bách Nhật Hỏa Viên đều không cần xuất động.

"Ngươi muốn khôi phục thê tử dung mạo, Thiên Hạ Phong Thủy Đồ hữu dụng sao?" Hồng Vũ có chút kỳ quái.

"Thiên Hạ Phong Thủy Đồ nói trắng ra là, chính là một thiên hạ bảo tàng đồ (bản đồ). Bên trong có rất nhiều thiên nhiên linh ruộng vị trí, sinh trưởng đông đảo linh dược. Những thứ này linh ruộng, hoặc là ở nguy hiểm hoang thú trong lãnh địa, hoặc là bị từng đạo lạch trời cách trở, cũng chỉ có năm đó cực thịnh một thời Nộ Hải vương triều, mới có thể gánh nặng được rất tốt loại này đại quy mô khảo sát.

Nghe nói năm đó đại lục cao cấp nhất trận sư tử trận một nửa, hộ tống những thứ này trận sư chí tôn các cường giả cũng tử thương hơn trăm, chính là bởi vì… này lần trọng đại tổn thất, Nộ Hải vương triều lúc sau thịnh chuyển suy, vô lực ngăn cản chỗ ngang ngược, cuối cùng sụp đổ."

Hồng Vũ gật đầu, Hà Tả đại lục mấy trăm vạn dặm rộng lớn phạm vi, ở giữa lại có vô số lạch trời cách trở, muốn duy trì như vậy một khổng lồ địa vực thống trị, cao đoan chiến lực mới thật sự là quốc gia bạo lực thủ đoạn.

Bởi vì một khi khác địa phương phát sinh làm phản, núi cao hoàng đế xa, con đường khó đi, phái ra đại quân phải không thực tế, phải mười mấy tên chí tôn người trước đi trước, thân thể mở ra không gian lối đi, xuyên qua lạch trời, mới có thể ra kia vô ý cho quân phản loạn một kích trí mạng.

Một khi chí tôn cường giả tổn thất quá nhiều, tựu không cách nào áp chế những thứ kia dã tâm bừng bừng địa phương ngang ngược.

Hồng Vũ sờ lên cằm, ngó chừng Tiễn Thế Hùng trong tay thịt nướng: "Loại này nguyên liệu nấu ăn, ngươi có còn hay không?"

"Sặc cái gì?" Tiễn Thế Hùng hai mắt một phen, Hồng Vũ vừa nhắc tới cái đề tài này, để cho cả người hắn cũng cảm giác không xong.

Hồng Vũ một bộ theo lý thường phải làm bộ dạng nói: "Dù sao ngươi giữ lại cũng không có thể vật tận kỳ dụng, không bằng cho ta làm báo thù."

Tiễn Thế Hùng tà hỏa đi từ từ đi lên mạo, làm một vị nhất phẩm một sao, có thể tùy tiện mấy câu nói đem hắn trêu chọc được như thế táo bạo người thật không nhiều.

"Ngươi đặc biệt dùng vật tận kỳ dụng cái từ này, có phải hay không suy nghĩ đến tâm tình của ta, cố ý uyển chuyển liễu một chút?" Tiễn Thế Hùng nghiến răng nghiến lợi hỏi. Hồng Vũ cười híp mắt: "Đúng nha, ngươi hiểu, ngươi là nhất phẩm một sao nữa, tổng yếu cho ngươi chút mặt mũi."

"Không cần!" Tiễn Thế Hùng hung ác nói: "Bổn tọa có thể nhận được ở!"

Vừa Tiền phu nhân không nhịn được che miệng cười không ngừng: "Hồng Vũ tiểu ca, ngươi mới vừa nói báo thù là có ý gì? Chẳng lẽ mấy khối hoang thịt thú vật, là có thể đổi lại đến Thiên Hạ Phong Thủy Đồ?"

"Phu nhân dùng nghi vấn giọng nói, hiển nhiên lời này chính ngài đều không tin." Hồng Vũ cười hì hì: "Ta nói chính là báo thù là trị lành ngươi trên mặt vết sẹo."

"Cái gì!" Vợ chồng hai người thoáng cái đem những chuyện khác toàn bộ đã, cùng nhau đứng lên nhìn Hồng Vũ. Tiễn Thế Hùng trong nháy mắt trở nên dử tợn, khí thế cuồng bạo phun ra, đến bên ngoài cơ thể ba trượng, mắt thấy sẽ phải đánh sâu vào đến Hồng Vũ, hắn mới bỗng nhiên tỉnh ngộ, ngạnh sanh sanh đích dừng lại. Nhưng là trên mặt cái loại nầy ngoan lệ vẻ mặt không có một chút thay đổi: "Hồng Vũ các hạ! Ta hi vọng ngươi có thể hiểu, loại chuyện này, vợ chồng chúng ta không chấp nhận người khác nói giỡn! Một khi cho

chúng ta hi vọng, lại không thể thực hiện, vợ chồng chúng ta nhất định sẽ bày bằng nghiêm nghị trả thù!"

Vốn là từ trước đến nay hòa khí khí tức Tiền phu nhân, cũng đi theo trịnh trọng gật đầu.

Hồng Vũ bĩu môi một cái: "Không phải là hoang thú trong huyết mạch có chút cổ quái lực lượng, cho đến bây giờ còn chiếm cứ ở Tiền phu nhân trên mặt, các ngươi không có biện pháp trừ tận gốc sao? Hơn nữa một chút độc tố tác dụng, mới có thể để cho hai đại nhất phẩm một sao cũng thúc thủ vô sách. Không phải là cái gì việc khó, cho nên báo thù cũng không cần nhiều, chỉ cần loại này mới mẻ hoang thịt thú vật, thập đồng là được. Ta không nhớ ngươi tao đạp trôi qua, ý không tốt, nhanh mồm nhanh miệng, ý của ta là không nhớ ngươi nướng trôi qua…"

Mặc dù loại này hoang thịt thú vật, một đầu sa mạc hoang vu cự khâu trên người chỉ có một khối, mà loại nhất phẩm hoang thú ở trong biển cát vô cùng khó đối phó, nhưng là chỉ cần có thể thật trị lành, đừng nói thập đồng, một vạn đồng bọn họ cũng cam tâm tình nguyện.

Nhưng là Hồng Vũ nói là sự thật sao? Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 32 : Huyết Hải Thất Sát Trận

Hai vợ chồng xem kỹ nhìn Hồng Vũ, Hồng Vũ mới vừa đơn giản mấy câu nói đã đi ra Tiền phu nhân thương thế mấu chốt chỗ ở. Năm đó đầu kia hoang thú, thực lực có thể so với nhất phẩm năm sao! Bọn họ vợ chồng mặc dù thoát được một mạng, lại làm cho Tiền phu nhân để lại cả đời tiếc nuối.

Những năm này mặc dù bọn họ nghĩ hết biện pháp, nhưng cũng không có vị nào đan sư có thể vì bọn họ hóa đi trên mặt vết sẹo.

Đến hiện tại, bọn họ chỉ có thể gửi hi vọng ở tìm được một loại tuyệt thế linh dược, có thể bằng vào cường đại dược tính, hóa giải trên mặt vết sẹo trong lưu lại hoang thú lực lượng cùng độc tính.

"Ngươi thật có thể…" Tiền phu nhân không nhịn được mở miệng, dưới sự kích động, thanh âm rõ ràng run rẩy.

Hồng Vũ tiện tay ném ra hai quả linh đan, một quả Giải Độc Đan chính là hắn phòng, khác một quả "Mỹ nhân đan" là gần luyện chế liễu, chuẩn bị trở về đi sau lấy lòng Trang Hàn đám người.

…

Biên Vân Vĩ rất kinh ngạc nhìn đến, nhất phẩm một sao Tiễn Thị vợ chồng lại chẳng qua là cùng Hồng Vũ xem một chút sa mạc tâm sự, sau đó rồi rời đi!

Nếu như nói Hồng Vũ bên cạnh cất dấu cường đại cao thủ, hai người một cuộc đại chiến không địch lại bị thua, Biên Vân Vĩ cũng sẽ không khác biệt, bởi vì hắn nghĩ biện pháp đem Hồng Vũ hành tung tiết lộ cho vợ chồng hai người, vốn chính là muốn dùng hai người kia, thử dò xét một chút Hồng Vũ "Lá bài tẩy".

Nhưng là hắn vạn lần không ngờ vợ chồng hai người lại không có xuất thủ, cứ như vậy rút lui!

Hắn khoảng cách xa, không có thấy Tiền phu nhân trên mặt đã trở thành nhạt vết sẹo.

Đạo kia vết sẹo chiếm cứ ở Tiền phu nhân trên mặt, thời gian quá dài liễu, một mỹ nhân đan không cách nào lập tức hóa giải, Hồng Vũ nhiều biếu tặng liễu một quả, Tiễn Thế Hùng vợ chồng cảm kích muốn không ra nói, ưng thuận liễu có ân phải trả lời hứa sau, vô cùng rời đi.

Bọn họ loại này tâm tình dĩ nhiên không cách nào lây bệnh cho Biên Vân Vĩ, Biên Vân Vĩ ở nghi ngờ ngoài, khô gầy thật giống như gà trảo đích tay nắm càm của mình, liên tiếp độc kế suối tuôn giống nhau từ trong lòng xông ra.

Rồi sau đó hơn một tháng trong thời gian, Hồng Vũ đoàn người bị sa dân cùng Hà Tả đại lục cao thủ hai đường đuổi giết!

Sa dân như cũ có hơn ba vạn người, hơn nữa trong chuyện này chiến tướng cho tới Chiến Vương tỷ lệ thật to tăng lên. Bọn họ xuất quỷ nhập thần, từ sa địa trong bỗng nhiên chui đi ra chiến thuật làm cho người ta vô cùng nhức đầu.

Mà đổi thành ngoài một phương diện, Hà Tả đại lục các cường giả cũng không phải là cũng giống như Tiễn Thị vợ chồng quang minh lỗi lạc như vậy hạng người, cũng có Biên Vân Vĩ như vậy âm hiểm đồ. Ở Biên Vân Vĩ xảo diệu địa dùng các loại thủ đoạn ảnh hưởng dưới, hai đường đuổi giết đại quân cơ hồ là lẫn nhau không ảnh hưởng dưới tình huống, đối với Hồng Vũ triển khai không ngừng mà công kích.

Dọc theo con đường này chiến đấu khó khăn vô cùng, Hồng Vũ đoàn người rất nhanh từ đuổi giết sa dân thợ săn, biến thành bị đuổi giết con mồi.

Nhưng là ở nơi này dạng gian khổ dưới điều kiện, Kỷ Hoành chờ tám đại Nhất Phẩm Hợp Chân người cũng chưa có bại lộ. Bọn họ núp mịt mờ cát vàng trong, cũng không ai biết đến tột cùng đang làm gì đó.

Biên Vân Vĩ còn lại là dương dương đắc ý nhìn kiệt tác của mình, mà hoàng tử điện hạ cùng Bách Lý tiên sinh thấy cái này cục diện, hài lòng rời đi Cuồng Sa Cổ Bảo, khi hắn cửa

xem ra, khổng lồ như thế cục diện, Hồng Vũ hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Biên Vân Vĩ quả nhiên không để cho bọn họ thất vọng.

Hồng Vũ đội ngũ hiện tại ở vào một vô cùng cổ quái trạng thái, có nhiều lần, coi như là Kỷ Trinh Quần cũng cho là kiên trì không nổi nữa, ngủ đông mấy chục năm, muốn nhất phi trùng thiên, trăm triệu không nghĩ tới xuất sư bất lợi, chôn xương cát vàng. Nhưng là mỗi lần lúc này, Hồng Vũ luôn là bỗng nhiên nhô ra một cái kỹ năng, đem cái kia không cách nào vượt qua nguy cơ hóa giải.

Có đôi khi là một lọ trân quý linh đan, có đôi khi là một chiến trận, có đôi khi dứt khoát chính là Vũ thiếu gia chiến lực bỗng nhiên bạo tăng.

Như vậy ba phen mấy bận xông qua đến từ sau, ở Kỷ Trinh Quần cùng Kỷ Lập Dương những người này trong lòng, đối với Vũ thiếu gia ngốc nghếch tín nhiệm cũng là từ từ tạo dựng lên.

Kỷ Lập Dương, Kỷ Lập Ngư năm người, trải qua như vậy tàn khốc chiến đấu tẩy lễ, chân chính từ một gã tân tấn huyết mạch thức tỉnh người, biến thành một gã hợp cách chiến sĩ.

Như vậy kinh nghiệm, đối với tâm linh cùng ý chí tôi luyện, sẽ để cho bọn họ được lợi cả đời.

Suốt nửa tháng, Biên Vân Vĩ cũng đắm chìm ở một loại khổng lồ cảm giác thành tựu trong. Hắn mặc dù không có trực tiếp chỉ huy những thứ này cường giả, nhưng dùng các loại thủ đoạn ảnh hưởng quyết định của bọn hắn, hơn nữa cuối cùng cơ hồ hoàn mỹ đạt thành liễu thực hiện ý nguyện của mình.

Hắn cả đời này đến bây giờ đối với cho lục đục với nhau làm không biết mệt, nhưng là đối mặt Hồng Vũ trận chiến này, không thể nghi ngờ là hắn cuộc đời này tâm kế đỉnh!

Phía trước, là một đám đáng sợ Rắn Mối Sa Mạc Sáu Chân(hỏa sa lục cước xà). Loại này hoang thú chính là quần cư sinh vật, ở nhất phẩm hoang thú trong vô cùng hiếm thấy. Mặc dù thực lực của bọn nó ở nhất phẩm hoang thú trong chỉ

có thể coi là là kế cuối, nhưng là dù sao cũng là nhất phẩm hoang thú.

Biên Vân Vĩ dùng bọn họ mẫn cảm nhất Cửu Diệp Sa Quả chất lỏng đem bọn họ dẫn tới liễu nơi này, phục kích một đám siêu cấp cường giả. Nhóm người này siêu cấp cường giả, lấy một vị nhất phẩm bốn sao cầm đầu, còn có bốn vị nhất phẩm một sao, cùng với sáu tên Nhất Phẩm Hợp Chân.

Trước mắt Rắn Mối Sa Mạc Sáu Chân(hỏa sa lục cước xà) tổng cộng hơn sáu mươi đầu, cũng chỉ có Rắn Mối Sa Mạc Sáu Chân(hỏa sa lục cước xà), có thể thấu ra nhiều như vậy đầu, ngăn cản những thứ này cường giả.

Mà phía trước ước chừng Bách Lý, Hồng Vũ đám người đang bị một vạn năm ngàn tên sa dân chiến sĩ vây công, trong chuyện này có sa dân Chiến Vương ba, chiến tướng mấy chục!

Một khi Hà Tả đại lục các cường giả đuổi đi qua, nhất định sẽ cùng sa dân xung đột, cho nên Biên Vân Vĩ phải nghĩ biện pháp kéo bọn họ. Hắn này nửa tháng tới nay, dùng là chính là tương tự phương pháp.

Những thứ này Rắn Mối Sa Mạc Sáu Chân(hỏa sa lục cước xà) khẳng định không phải là các cường giả đối thủ, nhưng là kéo bọn họ đợi đến bên kia chiến đấu không sai biệt lắm kết thúc nhưng hoàn toàn vậy là đủ rồi.

Đây là Biên Vân Vĩ bày ra một kích cuối cùngnhất, hắn đầu tiên là hướng dẫn liễu vị này nhất phẩm bốn sao, xây dựng liễu như vậy một chi đội ngũ, sau đó bố trí sa dân phát ra trước mắt mạnh nhất một lần công kích.

Từ Hồng Vũ lúc trước biểu hiện tính dai đến xem, một vạn năm ngàn sa dân đại quân, tịnh không đủ để giết chết bọn họ, nhưng là khi bọn hắn tân tân khổ khổ đem sa dân đánh bại, nhất phẩm bốn sao đội ngũ tái xuất hiện lời nói, như vậy đủ rồi!

Biên Vân Vĩ lộ ra một tia tàn nhẫn mỉm cười, này nửa tháng, nhưng thật ra là hắn trừng phạt Hồng Vũ nửa tháng! Dám can đảm giết chết đệ đệ của ta người, tuyệt không có thể dễ dàng chết đi, nhất định phải làm cho hắn ở hi vọng cùng

tuyệt vọng trong lúc trằn trọc mấy lần, thưởng thức liễu cơ hồ tất cả đau khổ sau, lại đem hắn vĩnh viễn mai táng ở cát vàng trong, hài cốt không còn!

Nhưng là Biên Vân Vĩ đắm chìm ở báo thù trong khoái cảm thời điểm, chợt thấy phía trước nổi lên biến cố.

Một gã Nhất Phẩm Hợp Chân lăng không mà đến, giơ tay lên sái ra một mảnh thuốc bột. Cũng không biết những thuốc kia phấn là cái gì thành phần, Rắn Mối Sa Mạc Sáu Chân(hỏa sa lục cước xà) nhất thời hắt xì không ngừng, trong nháy mắt đã bị chém giết mười đầu!

Rắn Mối Sa Mạc Sáu Chân(hỏa sa lục cước xà) thủ lĩnh tê tê một trận quái khiếu, còn lại Rắn Mối Sa Mạc Sáu Chân(hỏa sa lục cước xà) nhanh chóng chui vào sa mạc hoang vu trong biến mất không thấy gì nữa!

Phía trước, tên kia đột nhiên giết ra tới Nhất Phẩm Hợp Chân hướng về kia vị nhất phẩm bốn sao cung thân thể, tựa hồ tỏ vẻ thần phục. Rồi sau đó phương Biên Vân Vĩ đã trợn tròn mắt, nơi nào đến tên khốn kiếp này, đem mình kế hoạch hoàn toàn phá hư!

Âm mưu của hắn giống như là xiếc đi dây, không thể có một chút sơ xuất. Bởi vì… này dạng một đám cường giả, một khi lộ ra dấu vết, bọn họ lập tức sẽ phát hiện, lấy những thứ này cường giả bản tính, tuyệt đối không thể có thể dựa theo người khác an bài tốt kịch bản đi biểu diễn.

Bất quá cũng may Biên Vân Vĩ còn có một người khác dự án, hắn lặng lẽ rời đi, chạy tới một người khác địa điểm, ở nơi đâu, hắn bố trí một ngọn trận pháp, trận pháp trong còn ẩn tàng mấy trăm đầu nhị phẩm hoang thú.

Nếu như hết thảy thuận lợi, cái này mai phục căn bản không cần khởi động, thả bọn họ đi qua là được. Nhưng là hiện tại hắn nhất định phải dùng đến cái này đồ dự bị phương án liễu.

Nhưng là trận pháp này cùng những thứ kia hoang thú có thể ngăn cản nhất phẩm bốn sao đội ngũ thời gian bao lâu, Biên Vân Vĩ không có quá lớn nắm chặc.

Nhưng là chờ hắn chạy tới trước địa điểm thời điểm nhưng giật mình phát hiện, trận pháp thất linh bát lạc! Trên mặt đất hiện đầy hoang thú dấu chân, hiển nhiên bên trong hoang thú cũng đã đào tẩu.

"Là ai!"

Biên Vân Vĩ đã tới không kịp táo bạo liễu, bởi vì hắn biết nhất phẩm bốn sao lập tức tới ngay, trận pháp kích thước khổng lồ, dĩ nhiên không cách nào khôi phục, hắn chỉ có thể mau sớm giấu diếm tự thân, không nên bị nhất phẩm bốn sao phát hiện.

Núp ở sa mạc hoang vu dưới Biên Vân Vĩ, chỉ có thể trơ mắt nhìn nhất phẩm bốn sao mang theo một đám cường giả gào thét đi…

Khi bọn hắn chạy tới ngoài trăm dặm chiến trường, kết quả có thể nghĩ, cũng không biết là Hà Tả đại lục cường giả dẫn đầu động thủ, hay là sa dân cửa đầu tiên xuất thủ, tóm lại một khi gặp gỡ, chính là một cuộc hỗn chiến.

Thì ngược lại Hồng Vũ nhất phương, co rút nhanh phòng tuyến, tựa hồ thực lực nhược tiểu nhất, bất kể chiến thắng, cũng có thể dễ dàng thu thập bọn họ.

Biên Vân Vĩ lặng lẽ ra hiện tại chiến trường bên ngoài, yên lặng địa nhìn như vậy một cuộc tàn khốc đại chiến, biết lần này kế hoạch coi như là thất bại.

Trong lòng hắn có chút mất mác, nhưng là chẳng qua là cái loại nầy siêu cường tự tin, bị thất bại đả kích sau mất mác. Hắn như cũ cảm thấy, sau này mình có khi là cơ hội có thể giết chết Hồng Vũ.

Trong sa mạc sa dân thu nạp hạ xuống, còn có thể thấu đi ra ngoài một vạn người. Hà Tả đại lục cường giả thì càng nhiều, nghe nói còn có một vị nhất phẩm năm sao đang chạy tới trên đường. Chỉ cần mình đang thi triển mấy cao minh mưu kế, điều động liễu những người này tiễu trừ, Hồng Vũ chạy trời không khỏi nắng.

Nhưng là dời đổi theo thời gian, trong chiến đấu mọi người không có cảm giác, Biên Vân Vĩ đã mơ hồ phát hiện không

được bình thường. Đầu tiên, dưới chân hạt cát tựa hồ nóng hổi đứng lên!

Này một mảnh sa mạc lúc ban ngày hạt cát vĩnh viễn là nóng lòng bàn chân, thậm chí giữa trưa thời điểm, hạt cát dặm có thể nấu chín trứng gà.

Vì vậy vừa bắt đầu Biên Vân Vĩ cũng không có chú ý tới điểm này, nhưng là rất nhanh hắn liền phát hiện, vốn là hắn mặc loại này giày dẫm ở sa địa thượng là không có cái gì cảm giác không thoải mái, nhưng là hiện tại, nhưng cảm thấy càng ngày càng nóng, một cúi đầu, dưới chân hạt cát trong, mơ hồ nhô ra nhiều tia màu đỏ năng lượng!

Đệ đệ của hắn thức tỉnh chính là Đấu Bạt huyết mạch, Biên Vân Vĩ đối với hỏa thuộc tính lực lượng vô cùng quen thuộc, này một lưu ý lập tức nhìn ra không được bình thường!

"Chuyện gì xảy ra! ?" Trong lòng hắn nghiêm nghị, bị vây một cái âm mưu người cẩn thận, hắn lập tức triệt thoái phía sau, trên chiến trường là cái gì tình huống cũng không còn tâm tư đi quản.

Nhưng là hắn bay ngược mấy dặm, sa mạc vẫn như cũ là cái loại nầy trạng thái!

Bay ngược hơn mười dặm! Hay là cái bộ dáng này!

Hắn hợp lại ra khỏi của mình mạnh nhất thực lực, trong vòng nửa canh giờ bão táp Bách Lý, sa mạc hay là cái bộ dáng này!

"Chuyện gì xảy ra! ?" Biên Vân Vĩ thật sự có chút ít bối rối liễu, hắn thói quen cho đem hết thảy nắm trong tay với mình lòng bàn tay cảm giác, đối với cái này loại không cách nào thao túng không biết càng thêm sợ hãi.

Khi hắn thối lui đến ngoài trăm dặm, dưới sa mạc trôi ra tới cái loại nầy màu đỏ nhạt nguyên có thể, đã vô cùng nồng nặc liễu. Mà chút ít nguyên có thể trôi lên thiên không, cũng không có tiêu tán, ngưng tụ ở ước chừng ngàn trượng trời cao, đã mơ hồ hóa thành một mảnh Hồng Vân!

Mặc dù bởi vì đầy trời cát vàng, nhìn cũng không chân thiết, nhưng là Biên Vân Vĩ đã có thể đoán được, này một mảnh Hồng Vân bao phủ phương viên mấy ngàn dặm phạm vi. Mà một mảnh phạm vi, chính là hắn gần đây khu sử sa dân cùng Hà Tả đại lục những cao thủ đuổi giết Hồng Vũ phạm vi!

Trong tim của hắn, dâng lên liễu một cổ dự cảm bất tường: Cái này không thể nào sao…

Biên Vân Vĩ nhanh chóng hồi tưởng đến, mặc dù lần này kế hoạch, tựa hồ mỗi một lần đã thành công liễu, nhưng là Hồng Vũ hành tung của bọn họ nhưng có chút phiêu hốt không chừng. Sa dân mỗi một lần đuổi giết, cũng không phải là phát sinh ở Biên Vân Vĩ vốn là dự liệu địa điểm!

Nghĩ tới nơi này, Biên Vân Vĩ mồ hôi lạnh đi ra —— hôm nay xem ra, chẳng lẽ là Hồng Vũ ở nắm cái mũi của mình đi? Hắn đang chọn chọn đại chiến địa điểm?

Nữa tinh tế nghĩ hạ xuống, kế hoạch của hắn ở giữa, thỉnh thoảng cũng xuất hiện như vậy mấy lần khúc chiết. Tương tự với mới vừa rồi nhất phẩm bốn sao cái loại nầy, vốn là cơ hồ tốt chuyện bỗng nhiên xuất hiện sai lầm, những cao thủ nói trước thoát khốn chuyện tình cũng phát sinh quá, nhưng là Biên Vân Vĩ "Vận khí" không tệ, trên đường tổng hội có nữa điểm khác chuyện tình ràng buộc ở bọn họ, để cho Biên Vân Vĩ kế hoạch có thể thuận lợi áp dụng.

Bắt đầu mấy lần, Biên Vân Vĩ còn có chút kỳ quái, sau lại không ngừng thành công để cho hắn quên liễu những thứ này nho nhỏ nghi điểm. Lúc này lại đi hồi tưởng, Biên Vân Vĩ mồ hôi lạnh lả tả nhô ra: Hồng Vũ!

Đối thủ này thật là đáng sợ, hắn thế nhưng như vậy tương kế tựu kế!

Nhưng là, người nầy rốt cuộc đang làm gì đó!

Biên Vân Vĩ nghĩ phá đầu cũng nghĩ không ra được, ngươi Hồng Vũ nếu đã sớm xem thấu cái này mưu kế, tại sao còn muốn mình hướng trong bẫy chui?

Thậm chí còn phải trợ giúp ta hoàn thành cái này mưu kế?

Đang ở Biên Vân Vĩ trăm mối vẫn không có cách giải thời điểm, nơi xa trên chiến trường truyền đến một lần rung mạnh, cả sa mạc tựa hồ cũng hoảng động liễu nhất hạ.

Biên Vân Vĩ thấy một đoàn sáng ngời quang mang lên không trung dựng lên!

Là vị kia nhất phẩm bốn sao. Cũng chỉ có hắn vũ khí bộc phát quang mang, ở nơi này trên sa mạc, còn có thể truyền ra ngoài trăm dặm.

Nhất phẩm bốn sao lực lượng bộc phát, Biên Vân Vĩ trong lòng vừa hơi chút cảm giác kiên định một chút, bất kể Hồng Vũ có âm mưu gì, đối mặt nhất phẩm bốn sao cũng chỉ có nuốt hận thu tràng. Loại này lực lượng tuyệt đối, chính là thắng lợi nhất lao cố bảo đảm.

Song để cho Biên Vân Vĩ ngoài ý muốn chuyện tình lần nữa xảy ra, trong sa mạc, một đoàn vừa một đoàn ánh sáng phóng lên cao, tựa hồ mỗi một đoàn đều có được không thua gì vị kia nhất phẩm bốn sao khí thế!

Nhưng là những thứ kia tia sáng trong cũng không có sinh mệnh khí tức, chỉ là đơn thuần lực lượng. Hiển nhiên cũng không phải là một vị cường giả.

Biên Vân Vĩ đếm hạ xuống, những thứ kia tia sáng tổng cộng có mười hai, hắn đoán một chút đại khái địa điểm, nhất thời sợ hết hồn: Kia cũng là xảy ra tử vong ngàn tên sa dân trở lên đại chiến địa điểm.

Cũng là Hồng Vũ lựa chọn chiến đấu địa điểm!

"Chuyện gì xảy ra? Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Biên Vân Vĩ hoàn toàn hoảng loạn rồi.

Đang ở hắn phía trước Bách Lý, đại chiến trung tâm, cường thịnh nhất một đoàn tia sáng dâng lên, kia thanh thế, dễ dàng lấn át vị kia nhất phẩm bốn sao!

Rồi sau đó trên bầu trời mười ba địa điểm liên tiếp, tia sáng hợp thành trận pháp khắc tuyến, thô to vô cùng, cuồn cuộn nguyên có thể chạy chồm qua, giống như là một mảnh dài hẹp Đại Giang sông lớn.

Trong vòng ngàn dặm bên trong, đã thành liễu bọn họ "Thủy Hệ" phạm vi.

Dưới sa mạc, dâng lên tới hỏa thuộc tính nguyên có thể càng ngày càng nhiều, làm cái này khổng lồ đáng sợ trận pháp thành hình, loại này nguyên có thể phân ra cũng trở nên càng thêm nhanh chóng, tự hồ chỉ là mười mấy hô hấp trong lúc, đã tại đỉnh đầu ngàn trượng trên, ngưng tụ liễu một mảnh nồng đậm Hồng Vân!

Hồng Vân dưới, uy áp bao phủ, cuồng phong dần dần mai danh ẩn tích, bay múa đầy trời cát vàng trở lại đại địa hoài bão.

Ngàn dặm bên trong, bỗng nhiên biến thành một mảnh thanh minh!

Biên Vân Vĩ hoàn toàn hiểu, Hồng Vũ từ vừa mới bắt đầu tựu nhìn thấu mình kế hoạch, hắn thuận thế làm, dùng sa dân tánh mạng cùng máu tươi, bố trí như vậy một ngọn đáng sợ trận pháp!

Mình lúc trước dương dương tự đắc, cho là thành công, thì ra là bất quá là trò cười, Hồng Vũ tên khốn kia nói không chừng đang ở âm thầm hướng mình cười lạnh đâu!

Ngu xuẩn a! Biên Vân Vĩ hối hận vô cùng, cả đời mình tính toán người, làm sao sẽ bị người dạng này tính kế rồi?

Hồng Vũ rất có thể đã sớm nghĩ bố trí như vậy một ngọn trận pháp, nhưng là không có kia mấy vạn con sa dân tánh mạng, hắn căn bản không cách nào hoàn thành. Mình sỏa hồ hồ giúp hắn hoàn thành trận pháp này, quả thực là ngu xuẩn đến nhà liễu!

…

Chiến trường trong, Hồng Vũ trên mặt treo vẻ mỉm cười.

Ở bên cạnh hắn, Kỷ Trinh Quần đám người giống như trước kinh ngạc vô cùng, bọn họ trợn mắt cứng lưỡi thật lâu, mới lắp bắp hỏi: "Vũ, Vũ thiếu gia? Này, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Hồng Vũ trong lồng ngực tràn đầy cảm giác thành tựu, đưa mắt nhìn quanh, nhìn kia phạm vi mấy ngàn dặm khổng lồ trận pháp thành hình: "Quả nhiên trận pháp không có chánh tà chi phân, chỉ nhìn bày trận người tâm cảnh. Dùng mấy vạn sinh linh huyết tế ra trận pháp, cũng có thể như thế lớn bàng bạc, không một chút âm quỷ cảm giác!"

Hắn dùng tay một ngón tay thiên không, nghiêm nghị đối với mọi người giải thích: "Huyết Hải Thất Sát Trận! Muốn dùng ít nhất hai vạn sinh linh máu tươi mới có thể bố trí hoàn thành, sinh linh trí khôn càng cao, thân thể thực lực càng mạnh, trận pháp uy lực cũng là càng mạnh —— loại này kích thước trận pháp, sợ rằng không còn có cơ hội như vậy bố trí. Ha hả, thật muốn cảm tạ phía sau màn người nọ, cho ta đưa lên như vậy một phần đại lễ!"

Từ Hồng Vũ biết mình bị tính toán, hắn thì có cái kế hoạch này. Nhưng là rốt cuộc có thể hay không thành công, hắn thật ra thì cũng không có nắm chặc. Bởi vì Huyết Hải Thất Sát Trận khó khăn nhất đạt thành một cái điều kiện, chính là huyết tế sinh linh số lượng.

Trận pháp này uy lực tuyệt luân, nhưng là tổn thương nặng nề thiên hòa, cho nên Trận Đồng ký ức trong, cũng chỉ là có như vậy một cái trận pháp, chưa từng có bố trí xong thành quá.

Nhưng là Hồng Vũ lần này cơ duyên xảo hợp, quyết định nếm thử xuống. Nếu như thành công, như vậy tiền lời khổng lồ, nếu như thất bại cũng không còn cái gì tổn thất.

Hai tay hắn nhất phân, dưới chân cát vàng biến thành một ngọn cát khâu, Hồng Vũ khoanh chân mà ngồi, nhàn nhạt phân phó một tiếng: "Cho hộ pháp!"

Kỷ Trinh Quần vội vàng đáp ứng một tiếng: "Tuân lệnh!"

Nhưng là nhưng ngay sau đó khác tám thanh âm vang lên: "Tuân lệnh!"

Kỷ Trinh Quần sửng sốt, có thể giấu diếm được cảm giác của mình, ít nhất cũng là nhất phẩm một sao! Chờ hắn thấy Kỷ Hoành thời điểm bừng tỉnh đại ngộ, thì ra là như vậy.

Tám tên Nhất Phẩm Hợp Chân, hơn nữa nhất phẩm một sao Kỷ Hoành, quay chung quanh ở Hồng Vũ chung quanh, mà Hồng Vũ ngồi xuống vị trí, vừa vặn là cả Huyết Hải Thất Sát Trận mắt trận!

Khi hắn chung quanh, một vạn năm ngàn sa dân máu chảy thành sông.

Khi hắn phía trước, cuối cùng một vị Hà Tả đại lục cường giả, nhất phẩm bốn sao đang liều mạng duy trì của mình màn sáng, cố gắng đối kháng trận pháp cường đại uy lực.

Trận pháp quang mang khổng lồ giống như một mảnh Sơn Nhạc, hung hăng áp chế khi hắn trên đỉnh đầu, có loại thiên địa chảy ngược cảm giác. Nhưng là nhất phẩm bốn sao tâm trí cương nghị, đã trải qua bốn lần sinh tử khô vinh, xông qua một chút cũng không có đếm khó khăn hiểm trở, cho dù là ở nơi này dạng tuyệt đối hoàn cảnh xấu trong hoàn cảnh, như cũ không chịu buông tha cho. Trợn mắt tròn xoe, ra sức bộc phát, muốn đem cục diện thay đổi.

Nhưng thích hợp Hồng Vũ trở về vị trí cũ, ngồi xuống mắt trận cái kia một khắc, cả đại trận sống lại. Hồng Vũ tâm niệm vừa động, vốn là áp lực cường đại trong nháy mắt ngưng tụ thành một chút, chợt một chút sẽ mặc thấu sự chống cự của hắn, nhất phẩm bốn sao mi tâm lưu lại một viên màu đỏ đốm, ngơ ngác đứng ở nơi đó không nhúc nhích. Trên thực tế trong cơ thể hắn hết thảy sinh cơ cũng đã bị triệt để đoạn tuyệt, chỉ còn lại có một trống trơn thể xác.

Nhất phẩm bốn sao rơi xuống, vốn là nhất định muốn kèm theo phong vân biến sắc, thiên địa đại bi, nhưng là ở Huyết Hải Thất Sát Trận dưới, cứ như vậy hời hợt cái chăn chết ngay lập tức liễu.

Kỷ Trinh Quần đám người thất kinh, rất rõ ràng lúc này Hồng Vũ có như thế nào khổng lồ lực lượng, muốn tiêu diệt giết bọn hắn chín người, cũng chỉ bất quá là ý niệm trong đầu vừa động chuyện tình.

Bọn họ đều là chí tôn cường giả, hơn hiểu phải nhớ khống chế cường đại như thế trận pháp, thân thể cần thừa nhận khổng

lồ cở nào áp lực. Mà Hồng Vũ chỉ là một Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ, cư nhiên như thử nhẹ nhàng như thường, có thể thấy được Vũ thiếu gia trên người bí mật đông đảo, bọn họ sở hiểu rõ, bất quá là một góc của băng sơn tựa như hạt gạo mà so với mặt trăng.

Nhất phẩm bốn sao rơi xuống, toàn bộ chiến trường thượng cũng chỉ còn lại có Hồng Vũ nhất phương người.

Mượn trận pháp uy lực, Hồng Vũ có thể đem linh giác khuếch trương đến mấy ngàn dặm phạm vi, trận pháp bên trong, một côn trùng một nghĩ, cũng khó khăn tránh được cảm giác của hắn.

Biên Vân Vĩ tự nhiên cũng không phải là ngoại lệ, bất quá Hồng Vũ cũng đang trong lòng nhẹ nhàng cười một tiếng, cũng không có ngay lập tức đem hắn bóp giết.

Bất luận cường đại hay là nhỏ yếu, tất cả hoang thú tất cả đều tiềm phục tại dưới, lạnh run không dám nhúc nhích. Mà sa dân đã hoàn toàn bị quét dọn sạch sẻ, phương viên mấy ngàn dặm bên trong, cũng không có Hà Tả đại lục cao thủ.

Hết thảy an toàn, Hồng Vũ buông ra tinh thần của mình, dung nhập vào đến nơi này vùng trời trong đất.

Nhị Phẩm Khai Thần, chính là một vô cùng trắng ra gọi, đến nơi này cảnh giới, đã là người bình thường trong mắt thần minh rồi. Chân chính cường đại người, có di chuyển Sơn Nhạc lực lượng, đối mặt một loại thành trì, nếu như không có trận pháp phòng ngự, dễ dàng là có thể rút lên thành tường.

Nhưng là Nhất Phẩm Hợp Chân, hợp đạo cho thật, ta tức là thiên địa, thiên địa tức là ta —— không thể hiểu được loại cảnh giới này, vĩnh viễn cũng không cách nào đạt tới Nhất Phẩm Hợp Chân cảnh giới, cho dù là ngươi có Nhất Phẩm Hợp Chân lực lượng.

Hồng Vũ đem tinh thần của mình dung nhập vào này vùng trời trong đất, sa mạc khô ráo nóng bỏng, nhưng cũng có thể lý giải vì có thể đem tánh mạng thiêu đốt nhiệt tình. Hồng Vũ ở hiểu được phương diện có so sánh với người khác lớn hơn nữa ưu thế.

Hắn có tứ đại võ đạo Đồ Đằng, hắn có vượt xa đồng cấp khác linh giác. Hắn còn có chỗ ngồi này Huyết Hải Thất Sát Trận!

Mặc dù chỉ là Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ, nhưng là Hồng Vũ ngang nhiên dựa vào Huyết Hải Thất Sát Trận, bắt đầu hiểu được thiên địa!

Cảm nhận được tuần này vây trong trời đất, tựa hồ sáp nhập vào một tia bọn họ quen thuộc hơi thở, Kỷ Hoành đám người thất kinh, quay đầu lại nhìn về phía Hồng Vũ: Thiếu gia thật ở hiểu được thiên địa? !

Hắn mới là Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ nha, tích lũy nghiêm trọng chưa đầy, tại sao có thể đủ tùy tiện đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân? Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 33 : Đạo hợp quy chân (thượng)

Trùng quan loại chuyện này, vĩnh viễn không phải là cái gì "Kinh nghiệm" lời tuyên bố, thường thường là lần đầu tiên thành công tỷ lệ lớn nhất. Bởi vì thất bại càng nhiều, càng không có lòng tin. Đây không phải là một loại tổng kết dạy dỗ là có thể thành công chuyện tình, trừ phi ngươi là có một lần thành công kinh nghiệm, sau đó sống lại trở về, lần nữa đánh sâu vào.

Thất bại kinh nghiệm càng nhiều, càng là bất lợi.

Vì vậy các võ giả đánh sâu vào cảnh giới, thường thường là chuẩn bị đầy đủ, hậu tích bạc phát, tranh thủ một lần thành công. Đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân càng phải như vậy, có rất nhiều võ giả thậm chí cố ý đem cảnh giới của mình một con áp chế ở Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, dùng mấy chục năm thời gian tới chuẩn bị, sau đó mãnh lực vừa xông.

Cho dù là như vậy, thất bại hay là đại đa số.

Hồng Vũ nhẹ như vậy tỷ số bắt đầu đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân, ở Kỷ Trinh Quần đám người xem ra, ít nhất là không đủ ổn thỏa.

Mà ở ngoài trăm dặm, Biên Vân Vĩ bởi vì khoảng cách cùng cảnh giới nguyên nhân, lộ ra vẻ có chút hậu tri hậu giác, nhưng là khi hắn bắt đến chung quanh trong trời đất một ít nhè nhẹ cảm giác sau, cũng là thấy buồn cười: "Vốn tưởng rằng ngươi là lực lượng ngang nhau đối thủ, không nghĩ tới thì ra là bản thân mình tin đến cuồng vọng. Người như vậy căn bản không cần ta xuất thủ, sớm muộn gì có một ngày ngươi sẽ đem mình đùa chơi chết. Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ, đã nghĩ đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân? Coi như là ngươi có này đại trận tương trợ, cũng nhất định thất bại!"

Hắn lầm bầm lầu bầu dương dương đắc ý, hắn không phải là cái gì cường giả chân chính, tự nhiên cũng sẽ không vì mất đi một "Đối thủ" mà tiếc hận. Hắn thích âm mưu tính toán, không đạt mục đích không chừa thủ đoạn nào. Nếu là đối thủ

mình đem mình làm đã chết, hắn tuyệt đối là muốn thả pháo ăn mừng loại.

Nhưng là hắn mới vừa nói xong, tựu cảm thấy được này thiên địa trong lúc, nhẹ nhàng một rung động.

Kia rung động bắt đầu lộ ra vẻ hết sức đột ngột, hoàn toàn độc lập cùng thiên địa ở ngoài, nhưng là nhanh chóng rồi cùng thiên địa dung hợp ở chung một chỗ, làm cho người ta một loại cảm giác cổ quái: Cái loại nầy nguyên có thể rung động rõ ràng tồn tại, nhưng là ngươi chính là cảm giác không ra.

Bởi vì rung động đã cùng thiên địa hòa hợp nhất thể, mà ngươi đang ở đây trong trời đất, coi như là ngươi biết rõ tồn tại, cũng không cách nào đi cảm giác.

Biên Vân Vĩ trợn mắt hốc mồm, hắn mặc dù đối với như vậy Huyền Diệu cảnh giới không cách nào hiểu, nhưng cũng hiểu Hồng Vũ đang ở hắn mới vừa rồi lầm bầm lầu bầu ngắn như vậy ngắn trong nháy mắt, đã hiểu được thiên địa thành công!

Đây là cái gì chính là hình thức yêu nghiệt tư chất!

Chẳng lẽ đây chính là thiên vị huyết mạch cường đại chỗ đáng sợ?

Từ Hồng Vũ trở về vị trí cũ mắt trận giết hết nhất phẩm bốn sao bắt đầu, đến mới vừa rồi một ít đạo tiêu chí tính nguyên có thể rung động, trung gian không tới một chiếc trà thời gian!

Thanh Nguyên đại lục cái kia võ đạo cằn cỗi đất sẽ phải nói liễu, cho dù là ở Hà Tả đại lục, dõi mắt cổ kim, chưa từng có như thế nhanh chóng ghi chép!

Biên Vân Vĩ rất rõ ràng, ở Hồng Vũ lúc trước, trùng quan Nhất Phẩm Hợp Chân, hiểu được thiên địa nhanh nhất ghi lại là ba ngày!

Nhưng là cái này từng kiêu ngạo vô cùng, làm cho không người nào có thể với tới ghi chép, cùng Hồng Vũ làm sao so sánh với?

Biên Vân Vĩ vào lúc này giờ phút này, cả người cũng ngu rớt. Hắn cũng rất tự tin —— đây là dĩ vãng lần lượt tính toán thành công tích lũy xuống tới.

Nhưng là hiện tại đối mặt Hồng Vũ, hắn đột nhiên cảm giác được tựa hồ mình căn bản không cách nào chiến thắng người này, không dùng được thủ đoạn gì!

Kỷ Trinh Quần chín người giống như trước trợn mắt hốc mồm, bọn họ cũng đã quên mất mình ở trợ giúp Hồng Vũ hộ pháp, vốn hẳn nên chín người hướng ra ngoài, đem Hồng Vũ vây quanh ở trong, nhưng là hiện tại, bọn họ nhưng tất cả đều xoay người, mặt hướng Hồng Vũ, giật mình nhìn của hắn.

Hồng Vũ hay là Hồng Vũ, tựa hồ không có gì biến hóa. Nhưng lúc này ngồi ở chỗ đó thiếu gia, ở trong mắt bọn hắn tự thành thiên địa!

Biên Vân Vĩ cũng không rõ ràng cái loại nầy Huyền Diệu cảnh giới, nhưng bọn hắn cũng là người từng trải, hiểu thành công hiểu được thiên địa sau, võ giả từ thiết dạ vị trí quy tắc cấp bậc, cũng đã tăng lên tới liễu cùng thiên địa cùng một cái cấp bậc. Dưới loại tình huống này quy tắc cấp bậc dưới, bọn họ thuộc về "Bao trùm" tồn tại, Biên Vân Vĩ người như vậy, dĩ nhiên cảm giác không tới bọn họ nguyên có thể ba động.

Quả thật, tánh mạng đối với cả thiên địa như cũ lộ ra vẻ nhỏ yếu, cho dù là đã hiểu được thiên địa. Cho nên loại này dung nhập vào thiên địa cảnh giới không thể kéo dài.

Cho dù là uy tín lâu năm nhất phẩm, cũng chỉ có thể tạm thời đem mình tăng lên tới cái này tầng thứ, thường thường cũng là ở tánh mạng cùng bác trong chiến đấu.

Mà tuyệt đại đếm đa tình huống, Nhất Phẩm Hợp Chân vẫn ở thiên địa "Trong lúc" hoạt động.

Cái kia ba ngày ghi chép, Kỷ Trinh Quần bọn họ cũng tất cả đều biết. Hiểu được thiên địa thậm chí so sánh với sau đó sinh tử khô vinh càng thêm khó khăn, cho nên cái này ghi chép mới lộ ra vẻ cao không thể chạm.

Tại chỗ mọi người, nói ví dụ từng đích thiên tài Kỷ Trinh Quần, hiểu được thiên địa cửa ải này thẻ dùng túc túc mười

ngày! Về phần vốn là chính là trong gia tộc nhất dọc theo hóa Nhất Phẩm Hợp Chân Kỷ Hoành, năm đó khô tọa một tháng mới thành công.

Những người khác thời gian, tất cả đều là mười mấy hai mươi ngày không đợi.

Nói như vậy, ba tháng nếu như không thể thành công, có thể bỏ qua, Hà Tả đại lục thượng không còn có lâu ghi chép.

Kỷ Trinh Quần chín người vốn là đã làm xong giúp Hồng Vũ thủ ba tháng chuẩn bị, nơi này là đại mạc, nhất định gian khổ. Song cho dù là có người cảm thấy Hồng Vũ không chuẩn vận khí tốt có thể thành công, cũng tuyệt đối không nghĩ tới Hồng Vũ cứ như vậy hời hợt vượt qua này gian nan nhất một đạo khảm!

Ở Hồng Vũ thể bên trong, Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng hoan khoái kêu to; La Hán pháp tướng tạo thành chữ thập mỉm cười; Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn chậm rãi vận chuyển; Lão Quân đạo tôn lông mi trắng vi dương.

Bọn họ đều ở bảng một ý tứ, có bọn họ, Nhất Phẩm Hợp Chân coi là cái gì?

Hoặc là nói, có bọn họ, hiểu được thiên địa vốn là không có…nhất khó khăn chuyện tình.

Này tứ đại tồn tại trong, có hai vị nhưng là khai sáng thiên địa tồn tại.

Kỷ Trinh Quần phản ứng đầu tiên tới đây, hung hăng dậm chân, đem cát vàng bị đá nơi bay loạn, để diễn tả mình nội tâm: "Hừ, sau này thiếu gia nói mặt trời là băng cái kia chính là băng, thiếu gia nói cứt trâu là hương cái kia tựu nhất định là hương…"

Chung quanh đông đảo chí tôn cường giả, lòng có ưu tư nhưng đích cùng nhau gật đầu.

Kỷ Hoành hồi tưởng biết Hồng Vũ đến hiện tại đủ loại, không khỏi cảm khái hàng vạn hàng nghìn, cuối cùng quy kết làm một chút: Lão tử vận khí tốt, có thể cùng Vũ thiếu gia cùng nhau lăn lộn ! Kỷ Vân các ngươi là cố chấp, tư chất so

với ta tốt, công pháp so với ta tốt, nhưng là các ngươi vận khí không có ta tốt, như thế nào! Hừ hừ!

Tất cả mọi người rất kích động, thất chủy bát thiệt nghị luận, nói cũng là cao thâm vô cùng võ đạo chẳng qua là, đáng thương Kỷ Lập Dương chờ một đám đứa trẻ, mắt to trừng đôi mắt ti hí, rất giống từ đó hấp thu một chút chất dinh dưỡng, nhưng là ở là nghe không hiểu, vừa cảm thấy như vậy lãng phí cơ hội quả thực hay là tại tội phạm, trong lòng quấn quýt thống khổ cũng không cần nói.

Mọi người vốn là cùng Hồng Vũ cùng nhau huyết mạch thức tỉnh, nhưng là hôm nay đâu, Vũ thiếu gia đã là Nhất Phẩm Hợp Chân liễu, bọn họ nhưng ngay cả Nhất Phẩm Hợp Chân nói chuyện phiếm cũng nghe không hiểu. Đả kích người nha.

Kỷ Trinh Quần một đám người khí thế ngất trời hàn huyên tốt một chút, bỗng nhiên có người kịp phản ứng: "Thiếu chủ làm sao còn không có từ hiểu được thiên địa cảnh giới trong thối lui khỏi tới?"

Có người một nhắc nhở, mọi người mới kịp phản ứng, bởi vì quá kích động lại đem cái này vấn đề trọng yếu quên liễu.

Nhất Phẩm Hợp Chân khó có thể lâu dài duy trì đang cùng thiên địa nhất thể trong trạng thái, thường thường là ở tánh mạng du quan trong chiến đấu, mới có thể đem mình tăng lên tới cảnh giới này.

Mà cảnh giới thường thường không cách nào duy trì quá lâu —— rốt cuộc có thể duy trì bao lâu, cũng đã thành một loại Nhất Phẩm Hợp Chân thực lực thể hiện một trong.

Nói ví dụ Kỷ Trinh Quần, có thể duy trì gần nửa cái canh giờ. Kỷ Hoành năm đó chỉ có thể duy trì một bữa cơm thời gian. Những người khác tất cả cũng không có có thể vượt qua Kỷ Trinh Quần.

Thời gian này dài ngắn, cùng lần đầu tiên hiểu được thiên địa thời gian không sai biệt lắm. Hậu kỳ đề thăng làm một sao, hai sao sau, mỗi kinh nghiệm một lần sinh tử khô vinh, thời gian này có tương ứng gia tăng, thân thể to lớn tiêu chuẩn là

mỗi một lần gia tăng gấp đôi. Có người nhiều một chút, có ít một chút.

Vì vậy lần đầu tiên hiểu được thiên địa thời gian cũng rất trọng yếu, tất cả mọi người sẽ cố gắng kiên trì một thời gian ngắn.

Mới vừa rồi bọn họ một bữa nhiệt liệt nói chuyện phiếm, thời gian bất tri bất giác đi qua, tính ra một chút cũng có một đoạn phản thời gian. Kỷ Trinh Quần mơ hồ có chút hứng phấn: "Các ngươi đoán Thiếu chủ có thể duy trì bao lâu?"

Kỷ Hoành nắm chặc hai đấm, hung hăng tuôn ra liễu một tự cho là tuyệt cao suy đoán: "Sáu canh giờ!"

Cho tới bây giờ, Hà Tả đại lục có minh xác ghi lại, lần đầu tiên hiểu được thiên địa dài nhất thời gian là bốn canh giờ. Kỷ Hoành báo ra tới sáu canh giờ, hiển nhiên là đối với thiếu gia có cực mạnh lòng tin.

Những người khác thất chủy bát thiệt, có nói bốn nửa canh giờ, có so sánh với Kỷ Hoành còn "Cuồng dã", trực tiếp tuôn ra tới mười canh giờ.

Cũng may mọi người cùng Thiếu chủ còn không có như vậy quen thuộc, không dám cầm chuyện này bắt đầu phiên giao dịch miệng. Bất quá mọi người mắt to trừng đôi mắt ti hí, cũng nhìn Hồng Vũ rốt cuộc có thể kiên trì bao lâu.

Cứ như vậy, một canh giờ đi qua… Hai canh giờ đã qua… Bốn canh giờ đã qua… Đánh vỡ Hà Tả đại lục ghi chép quả nhiên không có chút nào huyền niệm.

Sa mạc thái dương lạc sơn, tùy khốc nhiệt biến thành rét lạnh, nửa ngày thời gian đã qua.

Rồi sau đó là một đêm, rồi sau đó lại là một ngày!

Mọi người đã nhìn quái vật giống nhau nhìn Hồng Vũ, Thiếu chủ đây là đang làm gì, không có một chút dừng lại ý tứ nha. Vốn là suy đoán mười canh giờ người kia, một trận tiếc nuối: "Quả nhiên sau này đối với Thiếu chủ đoán chừng, không thể bảo thủ!"

Mười canh giờ, vượt qua vốn là ghi chép gấp hai nhiều, còn ngại bảo thủ…

Sau đó là ba ngày.

Sau đó là mười ngày.

Sau đó là một tháng!

Kỷ Trinh Quần bọn người đã chết lặng.

Bọn họ đã lần nữa bắt đầu phỏng đoán: Thật muốn ở trên sa mạc hộ pháp ba tháng?

Nhưng là lúc này ba tháng, cùng lúc trước ba tháng ý nghĩa đã hoàn toàn bất đồng.

Sau đó quả bất kỳ nhiên, ba tháng đã qua, Hồng Vũ còn đắm chìm tại loại này trong trạng thái, mà hắn đã mơ hồ có ở tại nơi này mấy ngàn dặm thiên địa khuynh hướng!

Kỷ Trinh Quần ngồi ở chỗ đó, ba tháng thời gian, tất cả mọi người lộ ra vẻ có chút tiều tụy chật vật.

"Nếu không đem thiếu gia đánh thức sao? Tiếp tục như vậy sau lại người làm sao làm? Cái này ghi chép hoàn toàn để cho bọn họ tuyệt vọng nha."

Có người thực vì "Hậu nhân" suy nghĩ, Kỷ Hoành quả quyết lắc đầu: "Không được! Quan hệ đến Thiếu chủ thành tựu tương lai, không thể qua loa."

Mọi người trong lòng cũng nói thầm, Thiếu chủ hiện tại cái bộ dáng này, tương lai thành tựu đã tuyệt đối làm cho không người nào lực đuổi theo liễu…

Hồng Vũ ở sáu tháng sau này đã tỉnh lại, hắn đắm chìm tại loại này trong trạng thái cảm giác vô cùng thư thích, tựa hồ mình vốn là nên lấy loại này trạng thái tồn tại.

Hắn và khác Nhất Phẩm Hợp Chân bất đồng ngay tại ở lần này, người khác là khó khăn vẫn duy trì cái loại nầy trạng thái, hắn là như cá gặp nước, tại loại này trong trạng thái hoan khoái du lịch. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 33 : Đạo hợp quy chân (hạ)

Sở dĩ tỉnh lại, là bởi vì Vũ thiếu gia bỗng nhiên toát ra một cái ý niệm trong đầu: Tiễn Thế Hùng đôi còn thiếu ta một khoản trái đâu, không biết bọn họ có hay không săn giết được đầy đủ hoang thú?

Cho nên nổi lên ăn uống chi dục Vũ thiếu gia tỉnh lại, Kỷ Trinh Quần đám người đã không biết nên nói cái gì cho phải, mọi người nhìn Hồng Vũ ánh mắt đã không cách nào dùng "Sùng bái" tới đơn giản hình dung liễu.

Kỷ Hoành làm sớm nhất theo đuổi Hồng Vũ lão nhân, tự đáy lòng khuyên: "Thiếu chủ, ngài như vậy không tốt lắm, để cho người khác sống thế nào a."

Kỷ Lập Dương năm sâu chấp nhận gật đầu: Chúng ta thật không có cách sống liễu.

Hồng Vũ ha ha cười một tiếng, khoát tay nói: "Vừa đi vừa nói chuyện!"

Tiễn Thế Hùng vợ chồng chuyện tình, khai báo cho Kỷ Trinh Quần, để cho hắn lưu ý phát hiện hai vợ chồng nhất định đem khoản này sổ sách thu hồi lại.

Mà Hồng Vũ rất chân thành dặn dò Kỷ Hoành tám người: "Nhất định phải bảo vệ tốt ta nha, nhưng là có thể không xuất hiện sẽ xuất hiện, muốn cho tràng diện thoạt nhìn, chính là thiếu gia chính mình giết đi qua."

Tám người gật đầu lia lịa: "Thiếu gia yên tâm, bọn ta hiểu."

Hồng Vũ sờ sờ cằm: "Thiếu gia ta đây cả đời, chính là lớn lối cùng cẩn thận."

Kỷ Lập Dương ở một bên nói: "Còn có đả kích người."

"Ha ha ha!"

…

Biên Vân Vĩ gục ở sa địa trong —— xác thực nói hắn đã bị hạt cát cho chôn liễu.

Này trong vòng nửa năm, cuộc đời của hắn tốt thê thảm.

Hắn vốn cảm giác được có vô số ánh mắt đang nhìn mình, một cử động cũng không dám, không ăn không uống, không sót không tát.

Mặc dù biết rõ coi như là bất động, những thứ kia "Ánh mắt" cũng có thể thấy mình, nhưng là hắn thủy chung tồn tại một tia may mắn. Biên Vân Vĩ rất sợ chết, càng là loại này tâm tư thâm trầm, giảo hoạt giảo quyệt người, càng là yêu quý tánh mạng của mình. Bọn họ có thể không thèm để ý chút nào hy sinh ngàn vạn người, chỉ vì liễu giữ được cái mạng nhỏ của mình.

Hắn rất thương yêu đệ đệ của mình không giả, muốn vì đệ đệ báo thù cũng không giả. Nhưng là hắn tuyệt đối không nghĩ tới nên vì liễu chuyện này đem mình kia so sánh với bất luận kẻ nào cũng tánh mạng quý giá đáp thượng.

Trên thực tế Biên Vân Vĩ ở Hồng Vũ tấn thăng làm Nhất Phẩm Hợp Chân sau lại bắt đầu hối hận. Si ngốc ngu nha, tại sao muốn như vậy thương yêu đệ đệ? Đệ đệ đối với mình có ích lợi gì? Hiện tại đem mình lâm vào loại này tình cảnh nguy hiểm, thật sự là cái được không bù đắp đủ cái mất!

Hắn thậm chí có chút ít ôm hận Biên Vân Quýnh, đem mình lôi vào nguy hiểm như vậy trong!

Rốt cục, hôm nay trong lúc này bị vô số ánh mắt ngó chừng cảm giác biến mất. Biên Vân Quýnh hạnh phúc có chút không dám tin tưởng, giống như là một con sắp chết đói bọ hung, bỗng nhiên tiến vào một mảnh cứt trâu đại dương!

Hắn nhanh chóng vọt ra, cũng không thẳng bản thân thể trạng thái cở nào sai, lập tức phát chân chạy như điên, chỉ muốn rất xa rời đi cái chỗ này. Chỉ cần trở lại Biên gia, hắn vẫn là một ít chỉ làm cho hi vọng của mọi người mà sinh ra Biên gia quỷ sói, sau này từ từ tăng lên, sớm muộn gì cũng có thể trở thành Nhất Phẩm Hợp Chân, đối mặt Hồng Vũ là có

thể giữ được một cái mạng nhỏ liễu —— yêu cầu của hắn đã như thế đơn giản.

Chạy như điên đếm Bách Lý, Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ cảnh giới đã mơ hồ có chút không ổn cố liễu, dù sao nửa năm thời gian không nhúc nhích, hơn nữa lại là ở khốc nhiệt trong sa mạc, coi như là đối với Nhị Phẩm Khai Thần, cũng không phải là dễ dàng như vậy chịu đựng qua tới.

Nhưng là Biên Vân Vĩ nhưng có một loại mãnh liệt cảm giác nguy cơ bao phủ tại trong lòng, hắn không dám dừng lại xuống tới, thậm chí không dám quay đầu nhìn lại! Hắn thủy chung cảm thấy, Hồng Vũ đang ở sau lưng của hắn!

Hắn sợ mình chỉ cần dừng lại, tựu lập tức sẽ bị Hồng Vũ đuổi theo giết chết. Cho nên cứ như vậy không ngừng mà chạy như điên, thỉnh thoảng võ khí bộc phát, đạp không bay lượn một thời gian ngắn.

Như thế ba ngày sau đó, hắn tựu lấy của mình tốc độ nhanh nhất chạy ra khỏi kia tấm sa mạc, một đường hướng nam đi.

Lại qua bảy ngày, hắn rời đi Kỷ gia Bắc Phương, tiến vào khí hậu hợp lòng người trung bộ khu. Cho đến lúc này, hắn mới dám thiểu thiểu thở dốc một hơi, bởi vì ở nơi này dạng đi xuống, chính hắn sẽ phải sụp đổ mất liễu.

Nhưng là hơi dừng lại bỗng nhiên, theo bản năng quay đầu nhìn lại, Biên Vân Vĩ nhất thời hồn phi phách tán, Hồng Vũ thật tựu như vậy, mang theo mỉm cười thản nhiên, đứng ở phía sau hắn ba mươi trượng!

Biên Vân Vĩ liều mạng chạy, lại là một đường hướng tây, chạy như điên liễu ba ngày ba đêm, thật đạt đến cực hạn của hắn, hắn cảm giác được tứ chi của mình đã không nghe sai sử, đại não có chút chết lặng, khó có thể suy tư. Cúi đầu xem một chút, toàn thân cao thấp cũng là một tầng màu đỏ tươi máu tươi, hơn nữa còn đang không ngừng mà thẩm thấu.

Hắn biết, mình không được, trái tim nhảy lên càng ngày càng vô lực, máu đã sắp chảy khô. Trong kinh mạch võ khí đã khô kiệt, tầm mắt bắt đầu trở nên mơ hồ, để cho hắn có thể

tiếp tục chống đỡ dưới đi, duy nhất động lực chính là đối với tử vong sợ hãi.

Hắn vừa hướng phía trước chạy như điên Bách Lý, rốt cục một đầu mới ngã xuống đất thượng, cũng nữa không thể động đậy.

Thân thể của hắn, đã tần lâm tan rả.

Hồng Vũ dọc theo con đường này, vẫn là như vậy không nhanh không chậm tốc độ, cùng hắn vẫn duy trì trăm trượng khoảng cách, biết Biên Vân Vĩ té xuống, tốc độ của hắn đêm không có thay đổi, thong dong đi tới liễu Biên Vân Vĩ bên người, mang theo một tia đùa cợt nhìn của hắn, đem điều này dáng ngoài hèn mọn nam tử từ đầu tới đuôi đánh giá một lần. Vốn là Biên Vân Vĩ sinh cũng rất xấu xí, hiện tại trạng thái, lại càng cùng quỷ quái giống nhau.

Hồng Vũ lắc đầu: "Xấu như vậy người không xứng với làm bổn thiếu gia đối thủ."

Biên Vân Vĩ nếu như không phải là máu đã chảy khô, khẳng định còn có thể phun ra tới một ngụm.

Hắn con ngươi tan rả, thẳng vào nhìn Hồng Vũ, mình cũng không biết mình đang suy nghĩ gì.

Hồng Vũ khẽ mỉm cười: "Ta đã sớm biết sự tồn tại của ngươi, ngươi đại khái không rõ tại sao ta không còn sớm sớm đem ngươi cái này tai họa gạt bỏ sao? Thật ra thì rất đơn giản, ngươi là Nhị Phẩm Khai Thần, ta cũng vậy Nhị Phẩm Khai Thần, như vậy không tốt, đuổi giết đã dậy chưa bóp áp khoái cảm.

Cho nên ta nhất định phải tăng lên tới Nhất Phẩm Hợp Chân, hưởng thụ một chút tùy ý chà đạp khoái cảm."

Biên Vân Vĩ chết không nhắm mắt! Hà Tả đại lục thượng, chưa từng gặp qua như thế "Cường đại" lý do đột phá Nhất Phẩm Hợp Chân?

Hồng Vũ cảm giác được Biên Vân Vĩ trong cơ thể sinh cơ đã hoàn toàn đoạn tuyệt, không nhịn được lắc đầu: "Cái này tức chết? Độ lượng thật nhỏ a…"

Hắn dưới chân nhẹ nhàng một đập mạnh, từ dưới đất mấy ngàn trượng lấy ra đi ra ngoài một tia địa hỏa lực, trong nháy mắt đem Biên Vân Vĩ thi thể thiêu thành tro tàn.

Sau đó, hắn ngẩng đầu nhìn phía tây, lần nữa lộ ra một cái mỉm cười: "Biên gia, ta tới liễu!"

…

Từ Kỷ gia lãnh địa đi trước Biên gia lãnh địa, ở giữa cách Tinh Phong thành Tân gia, còn có vài nói lạch trời.

Hồng Vũ ẩn tàng thân phận của mình, lặng lẽ thông qua liễu Tân gia địa bàn, sau đó xen lẫn trong một chi trong thương đội, vô thanh vô tức ra hiện tại liễu Biên gia Cổ Việt Thành ngoài.

Cổ Việt Thành chính là biên quan trọng trấn, trú trát Biên gia một vạn hai ngàn gia tộc võ giả, cầm binh Đại tướng chính là Nhất Phẩm Hợp Chân bên thành, được xưng Biên gia chúng tướng, thao lược đệ nhất.

Hồng Vũ nhìn kia hùng vĩ trên tường thành "Cổ Việt Thành" ba cứng cáp phong cách cổ xưa chữ to, vuốt càm của mình khẽ cười.

Hắn gần đây thích động tác này, đáng tiếc chính là bất kể hắn làm sao sờ, càm thượng cũng không có một chút chòm râu. Hồng Vũ có bất đắc dĩ nghĩ tới, chẳng lẽ nói không phá · nơi sẽ trường chòm râu?

Hắn sau khi vào thành tìm khách sạn, muốn gian phòng sau ném ra ngoài một thỏi bạc, liền từ điếm tiểu nhị trong miệng chiếm được mình muốn tin tức.

Biên gia năm nay thức tỉnh huyết mạch người, đang Cổ Việt Thành ngoài rất có trong núi tiến hành săn thú thí luyện.

Kỷ gia thí luyện là Vạn Lý Viễn Hành, mà Biên gia còn lại là hoang thú săn thú. Rất có trong núi hoang thú cấp bậc sẽ không quá cao, mạnh nhất cũng chỉ là nhị phẩm cấp bậc, đối với mới vào huyết mạch người mà nói, có nguy hiểm, cũng có thể có thể trí mạng, nhưng là hệ số an toàn tương đối mà nói rất cao.

Hồng Vũ đuổi đi liễu điếm tiểu nhị, trong lòng đã có một cái kế hoạch.

Cùng Vạn Lý Viễn Hành bất đồng, hoang thú săn thú sẽ có người chủ trì. Biên gia lần này phái ra, là ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân, mặc dù không có nhất phẩm một sao, nhưng là cũng làm cho Hồng Vũ cảm giác được có chút khó giải quyết.

Hắn không xa vạn dặm đi tới Biên gia, hoàn toàn là vì ra một ngụm ác khí. Ngươi Biên Vân Quýnh nghênh ngang giết chúng ta Kỷ gia trên địa bàn, cho là chuyện này cứ như vậy tính? Làm sao có thể?

Vũ thiếu gia từ trước đến giờ dạy người nếu phạm ta, ta không buông tha người, giết Biên Vân Quýnh chỉ là món ăn khai vị, kế tiếp thị uy cùng hành động trả thù giờ mới bắt đầu.

Hắn cũng muốn đến Biên gia trên địa bàn diễu võ dương oai một phen, sau đó nghênh ngang trở về mới phải

Hắn cả đêm ra khỏi thành, lẻn vào rất có trong núi. Biên gia huyết mạch thức tỉnh hành giả, mạnh nhất cũng bất quá là Đấu Bạt huyết mạch. Mà trên thực tế, Đấu Bạt huyết mạch thức tỉnh vô cùng hiếm thấy.

Kỷ gia Thanh Dương huyết mạch, mấy năm này, phía trước có Kỷ Lập Đan phía sau có Kỷ Lập Lân, thức tỉnh rồi hai. Mà Biên gia Đấu Bạt huyết mạch mấy năm này cũng chỉ có Biên Vân Quýnh một người. Hồng Vũ giết Biên Vân Quýnh, trên thực tế đối với Biên gia đả kích vượt quá tưởng tượng trầm trọng.

Rất có trong núi, tổng cộng có mười lăm vị huyết mạch người, phân tán ở trong núi các nơi, săn giết hoang thú thời điểm. Nhất Phẩm Hợp Chân cửa chắc là không biết đối với bọn họ cung cấp bất kỳ trợ giúp.

Hồng Vũ cũng không nóng lòng, hắn đã hỏi thăm được lần này hoang thú săn giết, ba ngày sau sẽ phải kết thúc.

Hắn ở trong núi tỉ mỉ làm chuẩn bị, đem có thể gặp gỡ đến các loại tình huống, tất cả đều đã làm xong dự án, sau đó châm chích chuẩn bị thỏa đáng.

Sau đó có chút nhàm chán Hồng Vũ thiếu gia lặng yên không một tiếng động dùng Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng, đem rất có trong núi tất cả hoang thú tất cả đều bị làm cho sợ đến hướng càng sâu trong núi bỏ chạy —— cứ như vậy, Biên gia đệ tử săn giết hoang thú nhất định ít đến thương cảm.

Ba ngày sau này, ở rất có dưới chân núi một ngọn chiếm diện tích rộng lớn trang viên cửa, ba vị khí thế như núi chí tôn cường giả thành phẩm hình chữ đứng yên, trong ánh mắt mang theo một tia mong đợi nhìn phía xa sơn cốc.

Mặt trời lên cao thời điểm, đạo thứ nhất bóng người từ trong sơn cốc chạy nhanh ra, nhanh chóng đến trang viên trước, quỳ gối ba người trước mặt: "Biên gia đệ tử Biên Vân Hoành thành công trở về, săn giết hoang thú cửu đầu."

Ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân sắc mặt có chút khó coi.

Biên Vân Hoành chính là này một nhóm huyết mạch người trong người nổi bật, dựa theo năm trước đồng cấp khác huyết mạch người đối lập, thật sự của hắn hẳn là thứ nhất đi ra ngoài, hơn nữa săn giết hoang thú ở hai mươi đầu trở lên. Nhưng là Biên Vân Hoành cũng chỉ có cửu đầu!

Năm ngày thời gian, chỉ giết liễu cửu đầu hoang thú, cái thành tích này thật sự khó có thể để cho ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân cảm thấy hài lòng.

Biên Vân Hoành mình cũng rất ủy khuất, hắn cũng không biết sao, vận khí của mình kém như vậy, năm ngày thời gian hai ngày trước hoàn hảo, mỗi ngày cũng có thể gặp phải năm đầu trở lên hoang thú, nhưng là từ ngày thứ ba bắt đầu, một đầu cũng không thấy liễu! Cuối cùng ba ngày, hắn ở rất có trong núi nhàm chán đi dạo, nơi đó nguy hiểm hướng nơi nào chui, kết quả nhưng như cũ hai tay trống trơn vô ích. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 34 : Tuyệt Ly bí cảnh (thượng)

"Hừ, đứng ở một bên đi!" Nhất Phẩm Hợp Chân bất mãn khiển trách một tiếng.

"Dạ." Biên Vân Hoành đầy bụng ủy khuất.

Không có chút nào phẩm đức Vũ thiếu gia đang âm thầm cười trộm, khoái ý cực kỳ.

Chỉ chốc lát sau, đạo thứ hai bóng người từ trong sơn cốc chạy nhanh ra. Một vị Nhất Phẩm Hợp Chân nhận ra liễu, mỉm cười nói: "Là Biên Vân Cao, đứa nhỏ này luôn luôn chăm chỉ cố gắng, có nên không cho chúng ta thất vọng."

Biên Vân Cao rơi vào ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân trước mặt, quỳ xuống đất bẩm báo nói: "Biên gia đệ tử Biên Vân Cao, bái kiến ba vị đại nhân, vãn bối lần này săn giết hoang thú cửu đầu."

"Cái gì!" Ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân sắc mặt phá lệ khó coi, lại là cửu đầu! Này một nhóm huyết mạch người đều ở làm gì!

"Cút qua một bên!" Mới vừa rồi mở miệng tán dương hắn "Chăm chỉ cố gắng" Nhất Phẩm Hợp Chân cảm thấy trên mặt không ánh sáng, hung hăng một tiếng tức giận mắng. Biên Vân Cao mang theo cùng Biên Vân Hoành giống nhau ủy khuất đã qua.

Âm thầm Vũ thiếu gia lần nữa cười.

Như vậy, Biên gia năm nay mười lăm tên huyết mạch người lục tục tất cả đều đi ra, ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân mới cảm thấy có cái gì không đúng, bởi vì Biên Vân Hoành cùng Biên Vân Cao thành tích lại là tốt nhất! Phía sau cái kia chút ít người, hoặc là bảy đầu, hoặc là năm đầu. Cuối cùng hai trở lại đệ tử, lại chỉ săn giết được liễu tam đầu! Bọn họ bẩm báo thành tích thời điểm, mình cũng phát run, sợ ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân dưới cơn nóng giận xuất thủ, đưa bọn họ tại chỗ đánh chết.

Nhưng là mọi người trong lòng cũng rất ủy khuất, thật không phải là chúng ta không cố gắng a, nếu không có gặp gỡ hoang thú chúng ta có biện pháp gì?

"Một đám phế vật!" Bên trái Nhất Phẩm Hợp Chân một tiếng tức giận mắng. Các đệ tử thành tích, cũng quan hệ đến đối với bọn hắn kiểm tra đánh giá. Biên gia cùng Kỷ gia giống nhau, là truyền thừa liễu mấy ngàn năm đại tộc, cũng không phải là nói Nhất Phẩm Hợp Chân tựu nhất định thăng chức rất nhanh, Nhất Phẩm Hợp Chân trong lúc cạnh tranh giống như trước kịch liệt. Mang theo thành tích như vậy trở về, có thể nghĩ sau này nếu bị gia tộc tuyết ẩn dấu.

Ở giữa cái kia vị một tiếng thở dài: "Không cần trách bọn họ liễu, tình huống có cái gì không đúng."

"Bản thân ta là cảm thấy này một vị nói không sai, Biên gia người chính là một đám phế vật." Một cái thanh âm bỗng nhiên vang lên, ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân sắc mặt đại biến, có thể giấu diếm được cảm giác của bọn hắn, vẫn núp ở vừa, ít nhất cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân!

Hồng Vũ thản nhiên đi ra, hướng bọn họ khẽ mỉm cười: "Không cần hỏi, ta tên là Hồng Vũ, hôm nay là rất không hữu hảo tới đập bãi, các ngươi ai tới ứng chiến?"

Biên Vân Hoành gầm lên giận dữ tung người giết ra: "Kỷ gia khinh người quá đáng!"

"Không thể!" Ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân cùng nhau ngăn trở, nhưng là Hồng Vũ xuất hiện chỗ cự ly này chút ít huyết mạch người gần hơn, hắn nhìn ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân, trên mặt lộ ra một tàn nhẫn mỉm cười. Sau đó tùy ý giơ tay lên chỉ nhẹ nhàng một chút.

Biên Vân Hoành thân thể phanh một tiếng nổ nát bấy!

"Quy tắc hỏng mất!" Ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân một tiếng thét kinh hãi: "Ngươi điên rồi, đối mặt cũng không phải là Nhất Phẩm Hợp Chân đối thủ, dĩ nhiên là trưng thiên địa nhất thể trạng thái!"

Loại này trạng thái đối với bất kỳ một vị Nhất Phẩm Hợp Chân cũng là phá lệ trân quý, bởi vì giữ vững thời gian rất

ngắn tạm, sẽ chỉ ở đối mặt Nhất Phẩm Hợp Chân thời điểm thi triển ra.

Hơn nữa mỗi một lần thi triển sau, cũng sẽ có rất thời gian dài không thể lần nữa vận dụng.

Nhưng là Hồng Vũ mặt chính là một huyết mạch người, tựu vận dụng loại này trạng thái, ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân cho là hắn điên rồi.

Hồng Vũ một khi dung nhập vào thiên địa nhất thể, phương viên mấy ngàn dặm chính là của hắn thế giới. Hắn cảm giác được rõ ràng Cổ Việt Thành trung, một đạo cường hãn khí thế đằng không bay lên, hướng bên này thật nhanh chạy tới. Hiển nhiên trong thành một vị kia được xưng Biên gia chúng tướng thao lược đệ nhất Biên Thành cũng chạy tới trợ giúp.

Hắn âm thầm mắng một tiếng, trước mắt cục diện chính là hắn suy tính các loại cục diện trong, bết bát nhất một, hắn chỉ có thể dùng phiền toái nhất cái kia biện pháp tới ứng đối.

Hồng Vũ không để ý tới có tam đại Nhất Phẩm Hợp Chân, hướng còn lại Kỷ gia huyết mạch người khinh thường cười nói: "Biên gia phế vật cứ như vậy vô dụng?"

"Vô liêm sỉ!"

"Cuồng đồ ngươi dám!"

Hồng Vũ hơi trêu chọc, Biên gia huyết mạch người nhất thời nổi giận, cùng nhau vọt lên.

"Dừng tay!" Nhất Phẩm Hợp Chân rống to, Hồng Vũ đã liên tiếp dùng quy tắc hỏng mất dẫn bạo liễu bốn người thân thể, chỉ còn lại có mười tên huyết mạch người, mà ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân cũng đã giết qua, Hồng Vũ cũng không cùng bọn họ giao chiến, ỷ vào của mình thiên địa nhất thể trạng thái, dễ dàng du tẩu.

"Ta nói phế vật chẳng lẽ sai lầm rồi? Năm ngày thời gian, tốt nhất thành tích lại chỉ có cửu đầu hoang thú, chúng ta Kỷ gia coi như là không có thức tỉnh huyết mạch một loại võ giả, cũng so sánh với các ngươi làm được xuất sắc. Biên gia đến các ngươi thế hệ này, coi như là hoàn toàn trầm luân liễu."

“Ta muốn giết ngươi!” Huyết mạch người cửa xấu hổ và giận dữ không chịu nổi, rống giận liên tục. Tam đại Nhất Phẩm Hợp Chân quát lên: “Hết thảy lui ra! Không nên rút lui! Ai dám bất đồng hiệu lệnh, gia pháp từ chuyện!”

“Dạ!” Huyết mạch người cửa bất đắc dĩ lui ra, trong mắt nhưng như cũ thiêu đốt lên xấu hổ và giận dữ lửa giận.

Tam đại Nhất Phẩm Hợp Chân đối với Hồng Vũ bao vây chặn đánh, lại bị Hồng Vũ vừa tìm được cơ hội giơ tay lên một ngón tay lại giết liễu một gã huyết mạch người.

“Tức chết ta cũng!” Ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân cùng nhau rống giận, sẽ phải đồng thời tiến vào thiên địa nhất thể trạng thái, nhất cử đánh chết Hồng Vũ.

“Không thể!” Quát to một tiếng truyền đến, cắt đứt tam đại Nhất Phẩm Hợp Chân trên người cuồng bạo võ khí tia sáng.

Biên Thành nhanh chóng mà đến, sắc mặt ngưng trọng: “Hắn là Hồng Vũ, Hồng gia đích thiên vị huyết mạch! Huyết mạch thức tỉnh không tới một năm thời gian, cũng đã là Nhất Phẩm Hợp Chân! Hắn dám dễ dàng như vậy tiến vào thiên địa nhất thể trạng thái nhất định có điều dựa! Ta đoán hắn đích thiên địa nhất thể trạng thái có thể giữ vững vô cùng lâu. Nếu như chúng ta đồng thời tiến vào thiên địa nhất thể, một khi thời gian qua, cũng chỉ có thể có hắn xâm lược!”

Hồng Vũ không khỏi xem trọng liễu Biên Thành một cái, quả nhiên không hổ là thao lược thứ nhất, quả thật có chút tài cán.

“Chúng ta từng bước từng bước tiến vào thiên địa nhất thể trạng thái.” Biên Thành cười lạnh nhìn Hồng Vũ: “Chỉ cần kéo hắn, không bị hắn tiếp tục tàn sát huyết mạch người có thể. Ta liền không tin, bốn người chúng ta người đích thiên địa nhất thể tăng lên, thời gian có thể so với hắn còn thiếu! Chỉ cần hắn có tác dụng trong thời gian hạn định vừa đến, cứ mặc cho tùy chúng ta xâm lược —— đánh chết Kỷ gia thiên vị huyết mạch, nhưng là một cái công lớn!”

Biên Thành lời nói để cho ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân tinh thần rung lên, cười ha ha nói: “Tốt, thành tướng quân đại tài,

cứ định như vậy."

Một vị Nhất Phẩm Hợp Chân nói: "Ta tới trước!"

Hắn rống to một tiếng võ khí lần nữa bộc phát, thành công tiến vào thiên địa nhất thể trạng thái. Sau đó hàm theo sau đuổi Hồng Vũ. Quả nhiên hữu dụng hắn sau, Hồng Vũ nhất thời trở nên chẳng phải thong dong. Biên Thành ba người thì vững vàng bảo vệ còn lại huyết mạch người, Hồng Vũ trong lúc nhất thời không có cơ hội có thể ngồi.

Kỷ Hoành tám người đang âm thầm nhìn, không nhịn được thương lượng: "Có muốn hay không xuất thủ? Thiếu gia thật giống như đã không có gì biện pháp liễu."

"Thiếu gia không có phát ra tín hiệu, chúng ta không nên tự tiện hành động, chẳng lẽ các ngươi còn chưa tin thiếu gia?"

Mọi người lập tức tiến vào ngốc nghếch tín nhiệm trạng thái, rối rít gật đầu: "Không thể xuất thủ!"

Hồng Vũ muốn lớn lối lại muốn an toàn. Mới sẽ không giống những thứ kia chân chính con nhà giàu giống nhau, sỏa hồ hồ một thân một mình tiến vào Biên gia lãnh địa. Kỷ Hoành tám người đang âm thầm bảo vệ, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm không cho phép xuất thủ, như vậy thoạt nhìn, Hồng Vũ giống như là Biên Vân Quýnh giống nhau, một mình một người khiêu chiến cả Biên gia.

Lót bên trong áo hay chăn mặt mũi toàn bộ có —— đây mới là Vũ thiếu gia hành động phương thức.

Biên Thành đám người bắt đầu là lão thần khắp nơi, cảm thấy thắng lợi nhất định thuộc về mình. Đúng là bốn người hợp lại một, Hồng Vũ càng lợi hại, cũng không thể có thể một người đích thiên địa nhất thể thời hạn, so với bọn hắn bốn người thêm ở chung một chỗ còn dài.

Nhưng là Hồng Vũ phía bên ngoài không ngừng du tẩu, thời gian bất tri bất giác đã qua nửa canh giờ, cái kia Nhất Phẩm Hợp Chân chống đở không nổi liễu lui ra, Hồng Vũ ở nơi này khe hở, thình lình bạo sát liễu một gã huyết mạch người, sau đó ở vị thứ hai Nhất Phẩm Hợp Chân tiến vào thiên

địa nhất thể trạng thái trong tiếng rống giận dữ, cười lớn phiêu nhiên đi xa, bắt đầu vòng thứ hai tính nhẫn nại so đấu.

Hơn nửa canh giờ sau, vị này Nhất Phẩm Hợp Chân bất đắc dĩ thối lui ra khỏi thiên địa nhất thể.

Cái này gian khích, bởi vì có Biên Thành chủ trì, Hồng Vũ đánh lén không có thể đích tay. Vị thứ ba Nhất Phẩm Hợp Chân đón.

Lại qua nửa canh giờ, vị này Nhất Phẩm Hợp Chân đã rõ ràng sắp chống đở không nổi, Hồng Vũ nhưng như cũ thành thạo, Biên Thành sắc mặt trở nên càng ngày càng khó coi liễu. Hắn cảm giác mình lúc trước phán đoán có thể có xuất hiện thất ngộ!

Nhưng là cái này kết luận làm cho người ta khó có thể tin, Hồng Vũ nói hiện tại, đã kiên trì liễu mau hai canh giờ! Biên Thành không phải là không có ra mắt có thể kiên trì hai canh giờ người, trên thực tế chính hắn đích thiên địa nhất thể thời hạn chính là một nửa canh giờ!

Nhưng là Hồng Vũ nhẹ nhàng như vậy tự nhiên, hiển nhiên không ngừng hai canh giờ.

Lại qua một bữa cơm thời gian, vị thứ ba Nhất Phẩm Hợp Chân cũng không được liễu, Biên Thành hét lớn một tiếng tiến vào trạng thái, tự mình tiếp nhận đi tới.

Từ Biên Thành xuất hiện bắt đầu, cục diện sẽ gãy địa hướng xấu nhất phương hướng phát triển.

Trên thực tế nếu như bọn họ thật đồng thời tiến vào thiên địa nhất thể, Hồng Vũ tuyệt đối có thể áp chế bọn họ.

Có thể nói như vậy, bình thường trạng thái, Hồng Vũ không sử dụng lá bài tẩy lời nói, không phải là những thứ này uy tín lâu năm nhất phẩm đối thủ.

Nhưng là ở thiên địa nhất thể trạng thái, tất cả mọi người cùng thiên địa hòa hợp nhất thể, lúc này so đấu đúng là mọi người đối với thiên địa quy tắc hiểu cùng nắm giữ.

Hồng Vũ ở nơi này phương diện có trời sanh ưu thế. Cho dù là một đôi bốn, không cách nào thủ thắng, cũng sẽ không bị

thua. Du đấu tiêu hao bọn họ vẫn là có thể làm được.

Nói như vậy, chỉ cần một nửa canh giờ, tất cả đối thủ đều không thể không thối lui khỏi thiên địa nhất thể trạng thái —— đó chính là chiến đấu lúc kết thúc.

Nhưng là Biên Thành nhạy cảm nhìn đi ra ngoài điểm này, ngạnh sanh sanh đem cái này quá trình trì hoãn đến gần bốn canh giờ!

Dời đổi theo thời gian, Biên Thành sắc mặt càng ngày càng khó coi. Hồng Vũ hay là nhẹ nhàng như vậy, nhưng là hắn đã là cường nỗ chi mạt.

Người nầy kiên trì liễu bốn canh giờ, còn không có một chút vấn đề, cực hạn của hắn rốt cuộc ở nơi đâu?

Biên Thành trong lòng lo sợ không yên, nhưng là hắn nhưng lại không thể không tiếp tục kiên trì. Đã qua liễu một nửa canh giờ, hắn liều mạng nội thương, như cũ duy trì ở thiên địa nhất thể trong trạng thái.

Phía sau còn dư lại huyết mạch người, nhưng là gia tộc tương lai hi vọng. Nếu như tất cả đều chết ở chỗ này, hắn cái này Cổ Việt Thành thành chủ cũng thoát không khỏi liên quan.

Nhưng là lực ý chí cường đại trở lại, tu vi còn tại đó. Biên Thành vừa kiên trì liễu một chiếc trà thời gian, thật sự không thể ra sức liễu, chán nản một tiếng thở dài, thối lui ra khỏi thiên địa nhất thể trạng thái, sau đó không nói một lời quay đầu xông về những thứ kia huyết mạch người, nắm lên hai đẳng cấp cao nhất huyết mạch, gào thét một tiếng chạy như điên chạy trốn. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 34 : Tuyệt Ly bí cảnh (hạ)

Còn lại ba vị huyết mạch người kịp phản ứng, cũng là riêng của mình mang theo hai gã huyết mạch người, hướng bất đồng phương hướng chạy trốn.

Nhưng là này mấy ngàn dặm phạm vi, đều ở Hồng Vũ dưới sự khống chế, bọn họ chạy trốn tới liễu nơi nào Hồng Vũ cũng có thể biết.

Hắn thong dong đuổi giết, đối với Nhất Phẩm Hợp Chân, hắn ở không bại lộ ác lá bài tẩy dưới tình huống, không có quá tốt đích phương pháp xử lí, nhưng là vận dụng thiên địa quy tắc tiến hành áp chế dễ dàng —— đây chính là thiên địa nhất thể trạng thái ở dưới Nhất Phẩm Hợp Chân, cùng bình thường Nhất Phẩm Hợp Chân khác nhau.

Mặc dù không thể giết bọn họ, nhưng là giết chết bọn họ dưới sự bảo vệ huyết mạch người cũng không khó khăn.

Hồng Vũ xài một canh giờ, còn lại tất cả Biên gia huyết mạch người tất cả đều bỏ mạng.

Biên Thành quát lên như sấm, rống giận liên tục: “Hồng Vũ! Chúng ta Biên gia không để yên cho ngươi!”

Đáp lại hắn chính là Hồng Vũ liên tiếp sảng lãng khoái ý tiếng cười lớn.

…

Ở đếm ngoài trăm dặm, Hồng Vũ có cùng liễu Kỷ Hoành đám người, sau đó dựa theo trước đó bố trí tốt lộ tuyến, tránh được Biên gia truy tung, nhanh chóng tiến vào Tân gia địa bàn, sau đó xài trong vài ngày thời gian, trở lại Kỷ gia trong lãnh địa.

Cho đến lúc này, Hồng Vũ từ Cuồng Sa Cổ Bảo đến Cổ Việt Thành đủ loại sự tích, mới xem như ở Ngọc Càn triều nội bộ truyền ra.

Hoàng đô Ngọc Càn Thành bên trong, hoàng tử điện hạ quả thực không thể tin được trong tay chiến báo, Bách Lý tiên sinh cũng há to miệng, không biết nên nói cái gì cho phải.

Thật lâu hai người liếc mắt nhìn nhau, cùng nhau lắc đầu: "Xem ra coi như là Hà Nộ Dương xuất quan, cũng không cách nào kiềm chế Hồng Vũ liễu."

Ngừng lại một chút, hoàng tử cắn răng nói: "Phái ra Nhất Phẩm Hợp Chân ám sát tổ, bất kể thật nhiều diệt trừ Hồng Vũ!

Lập tức chính là 'Chúng Hưởng Nhật' liễu, một khi để cho hắn tiến vào Binh Hà tổ lăng, nhất định trở nên càng cường đại hơn, không cách nào khắc chế, nhất định phải ở trước đó, hoàn toàn giải quyết cái này phiền toái!"

Bách Lý tiên sinh cả người chấn động, khom người nói: "Điện hạ anh minh!"

…

Kỷ Lập Dương bọn họ đã nói trước trở lại Thiên Cơ thành, mang về tới tin tức để cho Kỷ gia tất cả trưởng bối rất là phấn chấn. Duy chỉ có Kỷ Hoành buồn bực vô cùng.

Vạn Lý Viễn Hành vốn chính là một lần lịch lãm, đương nhiên là có tử vong danh sách. Hắn nhi tử Kỷ Lập Lân đã chết cũng chết vô ích liễu, cho dù là hắn hoài nghi trong đó có vấn đề, vậy cũng muốn xuất ra chứng cớ tới rồi hãy nói.

Hết lần này tới lần khác chuyện này, không có cách nào sâu tra. Bởi vì một khi bắt đầu tra xét, hắn an bài Nhất Phẩm Hợp Chân ám sát Hồng Vũ chuyện tình cũng là che dấu không thể.

Bọn họ nghĩ tại Vạn Lý Viễn Hành trên đường cho Hồng Vũ chế tạo một chút "Phiền toái", để cho hắn không cách nào hoàn thành lần này thí luyện. Không nghĩ tới không có hoàn thành thí luyện chính là hắn nhi tử, mà Hồng Vũ từ thí luyện trở lại, lại đã là Nhất Phẩm Hợp Chân liễu!

"Kỷ Hoành! Ngươi hay là không phải là nam nhân!" Một tiếng tiếng động ở cửa phu nhân xông vào, nàng tóc tai bù xù, hình dạng như quỷ mỵ, hai mắt đã khóc đến sưng đỏ, vẻ mặt trong lại càng tràn đầy oán độc!

Kỷ Hoành khe khẽ thở dài: "Nhi tử đã chết, ta với ngươi giống nhau khổ sở…"

"Thúi lắm!" Kỷ Hoành phu nhân ác độc mắng: "Chính là Hồng Vũ cái kia dã chủng hại chết con ta! Ngươi muốn thật là một nam nhân, ngươi muốn còn là một phụ thân, ta sẽ đi ngay bây giờ nghĩ biện pháp đem Hồng Vũ giết vì Lân nhi báo thù!"

"Hồ nháo!" Kỷ Hoành một tiếng quát mắng: "Ngươi có cái gì chứng cớ chứng minh là Hồng Vũ làm? Không có chứng cớ làm sao động thủ?"

"Ta bất kể!" Phu nhân bắt đầu khóc lóc om sòm: "Chính là Hồng Vũ, nhất định là Hồng Vũ! Chỉ sợ không phải là hắn, ta nhi tử đã chết hắn cũng muốn chôn cùng! Còn có Kỷ Trinh Côi cái kia tiện ác người, không biết xấu hổ tiểu hồ ly tinh, sinh như vậy một dã chủng hại chết ta nhi tử, ta nhất định phải đem nàng cũng bầm thây vạn đoạn!"

Kỷ Hoành một thanh kéo nàng: "Không cho phép hồ nháo!"

Phu nhân hất ra đích tay: "Kỷ Hoành ngươi là phế vật! Mình nhi tử bị người giết, cái rắm cũng không dám để một, muốn cho nữ nhân ra mặt báo thù, lão nương nhìn lầm ngươi!"

Nàng nghiến răng nghiến lợi sải bước đi, Kỷ Hoành càng thêm phiền muộn, gọi tới một người: "Ngó chừng phu nhân, đừng làm cho nàng làm loạn."

"Dạ!"

…

Hồng Vũ thấy xa xa Thiên Cơ thành cửa, đứng một cao gầy thân ảnh, hắn khẽ mỉm cười, trong lòng ấm áp. Nhưng là cái kia cao gầy thân ảnh nhưng bỗng nhiên chợt lóe không thấy, Hồng Vũ rất là buồn bực, đang suy nghĩ chuyện gì xảy ra đâu, đã nhìn thấy cửa thành bên trong, Tân Ngọc cưỡi ở một trên chiến mã, hoan khoái thắng đi ra ngoài: "Vũ ca ca, ngươi mạnh khỏe uy phong nha, ngay cả Biên Vân Quýnh cùng Biên Vân Vĩ cũng giết, quá hung tàn liễu, người ta thật thích…"

Hồng Vũ che bụng nhỏ đi tiểu chạy trốn: "Ý không tốt a, ta quá mót, đi trước."

Tân Ngọc cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên: "Thiệt là, ngươi cho rằng như vậy ngươi là có thể chạy thoát."

Hồng Vũ chung quanh loạn chuyển, men theo mới vừa rồi nhìn qua cái kia thân ảnh tìm đi qua, chui vào một cái cái hẻm nhỏ, chỉ thấy một đạo thân ảnh tựa như mềm mại, dám chui lên liễu bên cạnh hai trượng cao một đạo tường rào, trong nháy mắt biến mất.

Hồng Vũ hô một tiếng, đối phương không có đáp ứng. Hồng Vũ không thể làm gì lắc đầu trở về Cần Thiện Đường đi.

Kỷ Kiêu núp ở tường viện phía sau, nụ cười rát, hôm nay bị ma quỷ ám ảnh liễu, làm sao lại nghĩ đến muốn tới đón cái kia bại hoại. Nhưng là tại sao nhìn thấy hắn liền không nhịn được tim đập rộn lên đâu?

"Vị tỷ tỷ này, ngươi bị bệnh sao? Ngươi đang ở đây nhà của ta làm gì?" Một thanh âm non nớt vang lên, Kỷ Kiêu sợ hết hồn, ở nàng phía trước đứng một đứa tám tuổi hài đồng, còn chải lấy hai cây ngất trời bím tóc nhỏ. Kỷ Kiêu một trận lúng túng, vội vàng leo tường đi ra ngoài.

…

Hồng Vũ sau khi trở về hơi rửa sạch một phen, vấn an liễu bà ngoại xuống. Đang Kỷ gia, hầu hết có thể để cho hắn cảm nhận được thân tình, trừ mẫu thân ở ngoài chính là chỗ này bà ngoại liễu.

Chi cho ông ngoại Kỷ Cấn Thiên, Hồng Vũ áp cái không nghĩ thấy ý tứ.

Kỷ Cấn Thiên lặng lẽ núp ở nội thất, nhìn Hồng Vũ một cái. Bà ngoại lôi kéo Hồng Vũ đích tay, nói liên miên cằn nhằn hỏi hắn ở Thanh Nguyên đại lục trưởng thành, nghĩ đến mình số khổ nữ nhi, thỉnh thoảng sờ một thanh nước mắt.

Kỷ Cấn Thiên lặng lẽ nhìn chốc lát, nội tâm thở dài, ảm nhiên đi.

Từ Hạc Nhiên đem hết thảy nhìn ở trong mắt, nhưng cái gì cũng làm như không biết. Lão gia chính là chỗ này bướng bỉnh tính tình, người khác nói nhiều, ngược lại sẽ hoàn toàn ngược lại.

Bà ngoại lưu Hồng Vũ cơm nước xong, Hồng Vũ có chút do dự. Bà ngoại rất thiện giải nhân ý, tàn bạo nói: "Tựu chúng ta tổ tôn lượng ăn cơm, cái kia lão bất tử đuổi ra ngoài, không cho phép hắn thượng cái bàn!"

Hồng Vũ ngẩn người, nói: "Ngài theo bà nội giống nhau khí phách, thật sự là thật tốt quá!"

Bà ngoại cười một tiếng.

Tổ tôn lượng vui vẻ hòa thuận ăn bữa ăn tối, Hồng Vũ cáo từ rời đi, trở lại Cần Thiện Đường trong mỹ mỹ nghỉ ngơi cả đêm, sáng sớm ngày thứ hai đã bị Kỷ Lập Dương cho gõ cửa kêu lên liễu, Kỷ Lập Dương trong mắt có chút hứng ác phấn, đứng phía sau Kỷ Lập Ngư.

Không đợi hắn mở miệng, Hồng Vũ tựu lộ ra một "Ta hiểu" nụ cười, nhìn hai người gật đầu: "Sớm như vậy hai người các ngươi đang ở cùng nhau nữa, nga nga nga, ta lắm mồm."

Kỷ Lập Ngư chân bó một đập mạnh, đỏ mặt giận trách nói: "Vũ thiếu ngươi nói mò cái gì đâu, không phải là như ngươi nghĩ…"

Hồng Vũ vừa rửa mặt vừa cười hì hì hỏi: "Ta nghĩ cái dạng gì a?"

Kỷ Lập Ngư nhất thời hơn lúng túng liễu, không biết nên nói như thế nào, Kỷ Lập Dương vội vàng chuyển hướng đề tài: "Được rồi, Vũ thiếu làm sao ngươi thức dậy trễ như thế, nhanh lên một chút nếu không không còn kịp rồi."

Kỷ Lập Ngư còn đối với mới vừa rồi Hồng Vũ trêu đùa "Ghi hận trong lòng", bỉu môi nói: "Ngươi cứ yên tâm đi, thiếu ai cũng không thể thiếu Vũ thiếu, hắn coi như là thái dương hạ sơn mới, những thứ kia các quản sự cũng muốn biết điều một chút chờ."

Kỷ Lập Dương đồng học hiện tại nguyên tắc dạ, Kỷ Lập Ngư nói hết thảy cũng là chân lý.

"Hắc hắc, ngươi nói rất đúng. Ta đây là mò mẫm gấp gáp."

Hồng Vũ rửa mặt xong hỏi: "Hôm nay rốt cuộc có chuyện gì?"

"Dựa theo lệ cũ, Vạn Lý Viễn Hành mọi người sau khi trở về, bình định thí luyện thành tích, căn cứ thành tích tiến vào Tuyệt Ly bí cảnh, chọn lựa một Huyền Binh chiến giáp!" Kỷ Lập Dương hứng ác phấn, Huyền Binh chiến giáp có thể nói là Hà Tả đại lục Huyền Binh kỹ thuật tại chiến đấu mặt thượng cao nhất thể hiện một trong, đối với từng cái võ giả, cho dù là huyết mạch người tất cả đều là phá lệ trân quý.

Ở Kỷ gia, Vạn Lý Viễn Hành sau lần này chọn lựa, chính là dễ dàng nhất đạt được Huyền Binh chiến giáp cơ hội.

Hồng Vũ vừa nghe cũng tới hứng thú, hắn vẫn đối với Huyền Binh chiến giáp thật tò mò, nhưng không có cơ hội cẩn thận nghiên cứu một chút: "Tốt, chúng ta đi mau."

Lần này mục đích, vẫn như cũ là gia tộc Từ Đường.

Chỉ bất quá cùng lần trước bất đồng, Hồng Vũ đã tuyệt đối có tư cách tiến vào gia tộc Từ Đường, mà không cần bất luận kẻ nào cho "Ngoại lệ" cho đi.

Xài gần hai canh giờ chạy tới gia tộc Từ Đường, đã nhanh đến buổi trưa. Từ Đường cửa đứng lần này huyết mạch người cửa. Hồng Vũ quả nhiên là cuối cùng một đến, nhưng là hiện tại, đã không có người lộ ra vẻ mong mỏi, tất cả mọi người hiểu, nếu như không phải là bởi vì Hồng Vũ xem thấu sa dân âm mưu, bọn họ rất có thể sẽ phải vĩnh viễn mai táng ở Cuồng Sa Cổ Bảo ngoài đại mạc trong liễu.

"Xin lỗi xin lỗi, ta thật không biết còn có chuyện này, lên chậm." Hồng Vũ liên tục cáo lỗi, những người khác rối rít khoát tay tỏ vẻ không sao. Từ Đường quản sự đi lên tiền lai, mỉm cười hướng Hồng Vũ liền ôm quyền: "Vũ thiếu gia đã đến, vậy chúng ta lại bắt đầu sao."

Hồng Vũ đứng ở đội ngũ trong, mọi người cùng nhau lẳng lặng chờ chực. Từ Đường quản sự đi vào chốc lát, Kỷ Cấn Thiên từ bên trong bị mời đi ra.

Các thiếu nam thiếu nữ ngoài ý muốn, đồng thời trong đáy lòng dâng lên một tia hứng ác phấn.

Lẽ ra hôm nay nghi thức, Kỷ Cấn Thủy ra mặt cũng đã rất long trọng, mà hiện tại gia chủ tự mình chủ trì, quy cách đãi ngộ đề cao thật lớn, hiển nhiên gia tộc lần này chuẩn bị cho mọi người ưu đãi, không chuẩn mỗi người cũng có thể chọn đến một Huyền Binh chiến giáp.

Kỷ Cấn Thủy xem một chút mọi người, hiếm thấy lộ ra vẻ mỉm cười: "Lần này, các ngươi làm rất tốt!"

Gia chủ đại nhân một khẳng định khen ngợi, các thiếu nam thiếu nữ càng thêm hứng ác phấn.

Kỷ Cấn Thiên có chút dừng lại, nói tiếp: "Thưởng phạt có độ, đây mới là một đại gia tộc ứng hữu quy tắc. Lần này Vạn Lý Viễn Hành, các ngươi phối hợp Kỷ Trinh Quần tiêu diệt liễu Cuồng Sa Cổ Bảo sa dân, công lao thật lớn, gia tộc phải cho các ngươi đầy đủ tưởng thưởng.

Nhưng là… Cũng như cũ muốn cho các ngươi nhớ kỹ, cạnh tranh chỗ nào cũng có, cho dù là như vậy phần thưởng. Cho nên, lần này gia tộc đối với các ngươi phần thưởng dạ, từng cái cấp bậc tiến vào Tuyệt Ly bí cảnh thời gian, kéo dài gấp đôi!"

Mọi người nhất thời một trận hoan hô, duy chỉ có Hồng Vũ còn có chút bất minh sở dĩ. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 36 : Chín bộ (thượng)

Lý tưởng nhất trạng thái Huyền Binh chiến giáp đương nhiên là có thể hoàn toàn cùng người sử dụng "Dung hợp" ở chung một chỗ, nói như vậy hai cỗ "Thân thể" trùng hợp, uy lực mới có thể phát huy đến cực đại.

Mà từ kỹ thuật mặt đến xem, Huyền Binh chiến giáp liên quan đến đến tài liệu phối hợp, trận pháp cấu Kiến Hoà Huyền Binh rèn, là một hết sức phức tạp quá trình.

Kỷ gia này một Tuyệt Ly bí cảnh trong, có khí sư hai ngàn người, trong chuyện này có năm thành đô là học đồ, khác có ba thành chính là cửu phẩm khí sư, hai thành là bát phẩm, còn lại một thành, mới thật sự là nồng cốt đẳng cấp cao khí sư.

Như vậy kích thước ở Thanh Nguyên đại lục quả thực không dám tưởng tượng, cho dù là đặt ở Hà Tả đại lục, chỗ ngồi này Huyền Binh xưởng kích thước cũng là vô cùng hiếm thấy, nhưng là dù vậy, chỗ ngồi này xưởng hàng năm cũng chỉ có thể sản xuất hai mươi bộ Huyền Binh chiến giáp, hơn nữa phần lớn cũng là cửu phẩm bát phẩm.

Chân chính đẳng cấp cao Huyền Binh chiến giáp, chỉ có Kỷ Trinh Đa đám người có thể rèn đi ra ngoài, hơn nữa tỷ lệ thành công rất thấp, hàng năm bởi vì thất bại Huyền Binh chiến giáp hao tổn đại lượng trân quý tài liệu. Nhưng là dù vậy, Kỷ Trinh Đa bọn người ở tại trong gia tộc như cũ địa vị cao cả.

Trừ cái này xưởng ở ngoài, gia tộc hàng năm còn có thể từ các loại phá toái văn minh di tích trong, nhận được mấy bộ Huyền Binh chiến giáp, cấp bậc cao có thấp có.

Bất quá loại vật này, vĩnh viễn cũng là cung không đủ cầu.

Hồng Vũ cẩn thận sơ để ý một chút Huyền Binh chiến giáp kiến thức, hắn các hạng kỹ năng trong, khí sư kỹ năng hắn là yếu nhất một môn, không có dụng tâm nghiên cứu quá.

Bất quá Huyền Binh chiến giáp hắn rất cảm thấy hứng thú, hắn ở trận pháp cùng đối với ngọn lửa thao túng thượng đã thành tựu thâm hậu, rèn Huyền Binh khó khăn khó khăn cũng không lớn.

…

Ngày thứ hai, tân tấn huyết mạch người cửa vô cùng kích động, nghĩ đến có thể tới tay Huyền Binh chiến giáp, mọi người trong mắt phóng xạ ra khát vọng quang mang.

Nhưng là Kỷ Trinh Đa như cũ không có xuất hiện, chịu trách nhiệm tiếp đãi hay là Kỷ Trinh Chuy. Kỷ Trinh Chuy lúng túng nói láo: "Xin lỗi a, Vũ thiếu gia, Đa tổng quản một con rút ra không ra thời gian…"

Chín tầng bí cảnh là ở phía sau núi, chỗ ngồi này Tuyệt Ly bí cảnh trong, núi lửa phân bộ hết sức dày đặc. Chỗ ngồi này phía sau núi chính là một núi lửa không hoạt động, ở vòng tròn miệng núi lửa trong xây dựng liễu chín tầng bí cảnh.

Mọi người làm từng bước, căn cứ riêng của mình cấp bậc, ở Kỷ Trinh Chuy mang đến khí sư dưới sự hướng dẫn của riêng của mình tiến vào bí cảnh trong.

Hồng Vũ đương nhiên là ở tầng cao nhất, nhưng là không biết tại sao, nhích tới gần phía sau núi thời điểm hắn lại bắt đầu hết nhìn đông tới nhìn tây, lên núi sau, hắn tựa hồ đối với nơi này phá lệ có hứng thú, thỉnh thoảng dừng lại lấy tay kiểm tra mặt đất. Kỷ Trinh Chuy không thể làm gì khác hơn là nhẫn nại tính tình chờ hắn.

Chờ đến chín tầng bí cảnh, hắn lại càng tỉ mỉ nhìn chỗ ngồi này núi lửa không hoạt động miệng. Tất cả mọi người sau khi đi vào, hắn hay là đang Kỷ Trinh Bàn nhắc nhở, mới a một tiếng, đi nhanh lên đi vào.

Tất cả huyết mạch cũng tiến vào, Kỷ Trinh Bàn cùng Kỷ Trinh Chuy thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Lần này khúc chiết rất nhiều, nhưng là hiện tại cuối cùng là sẽ phải hoàn thành, đợi đến một canh giờ sau, bọn họ có thể thuận lợi hoàn thành lần này nhiệm vụ.

Kỷ Trinh Bàn nhìn một chút đứng ở một bên thấp thỏm bất an Kỷ Trinh Chuy, không nhịn được cười nói: "Không có chuyện gì, nghe nói Vũ thiếu gia mặc dù ngang ngược, nhưng là đối với mình người thật ra thì rất tốt."

Kỷ Trinh Chuy lo lắng là không là Hồng Vũ, mà là của mình lão cấp trên Kỷ Trinh Đa.

Tổng quản cộng thêm tam đại khí sư, chính là cái này Tuyệt Ly bí cảnh cao nhất quyền lực khung, bốn người cũng là mấy thập niên lão giao tình, Kỷ Trinh Chuy biết lão cấp trên cố chấp, khẳng định đã tại chín tầng bí cảnh trong động tay chân. Hắn không lo lắng Hồng Vũ —— Hồng Vũ ngày như vầy chi con cưng làm sao có thiếu hụt liễu Huyền Binh chiến giáp?

Hắn lo lắng chính là Kỷ Trinh Đa, hắn cảm thấy thật sự không cần thiết vì loại chuyện này cùng Vũ thiếu gia xung đột. Không cần chờ đến Vũ thiếu gia tương lai thăng chức rất nhanh, chính là hiện tại, chỉ cần hắn đi ra ngoài vừa nói, gia chủ sợ rằng lập tức sẽ giáng tội.

Khí sư đúng là ở trong nhà địa vị cao cả, nhưng là ngươi đúng là vẫn còn trong nhà người không phải là?

Kỷ Trinh Chuy không yên lòng trả lời: "Ngươi nói lần này bọn họ có mấy người có thể có được Huyền Binh chiến giáp?"

Kỷ Trinh Bàn nói: "Vũ thiếu gia nhất định là có một, đoán chừng ít nhất hẳn là có năm vật."

Hắn vừa cười liễu cười: "Bản thân ta là cảm thấy, ngươi hẳn là đoán một cái, Vũ thiếu gia có dùng thời gian bao lâu phá giải một đạo vấn đề khó khăn."

Kỷ Trinh Chuy trong lòng tự nhủ ngươi còn lạc quan như vậy, ngươi không biết lão Đa đã động tay chân. Hắn tự mình xuất thủ, Vũ thiếu gia căn bản không thể nào có cơ hội.

Trong lòng có quỷ, Kỷ Trinh Chuy cười cũng có chút miễn cưỡng: "Khó mà nói nha, tầng thứ nhất rất khó…"

Lời còn chưa dứt, chịu trách nhiệm thao túng trận pháp bên trong thạch thất, bỗng nhiên có một trận tiếng gào truyền đến:

“Tình huống không ổn! Trong trận pháp nguyên có thể nhanh chóng lưu thất!”

“Không tốt! Mỏ tinh chưa đầy! Nhanh lên một chút gia tăng mỏ tinh!”

Cả miệng núi lửa nhẹ nhàng chấn động, rồi sau đó hết thảy an tĩnh lại.

Trong thạch thất lần nữa truyền đến một mảnh kinh ngạc thanh âm: “Thật giống như có chỗ nào có cái gì không đúng.”

“Ta cũng vậy như vậy cảm giác, nhưng là căn bản tìm không ra tới hỏi đề ở nơi đâu nha.”

“Kỳ quái kỳ quái, không có gì biến hóa nha, tại sao ta cuối cùng cảm thấy trong lòng không nỡ đâu.”

Kỷ Trinh Chuy bắt đầu lo lắng: Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?

Trước mặt màn sáng chợt lóe, Hồng Vũ đã từ chín tầng bí cảnh trong đi ra.

Kỷ Trinh Chuy con ngươi cũng muốn tuôn ra tới: “Lúc này mới thời gian một chén trà thời gian, Vũ thiếu gia ngươi đã kết thúc?”

Kỷ Trinh Bàn còn lại là ân cần hỏi: “Vũ thiếu gia, ngươi phải đến kia một bộ Huyền Binh chiến giáp?”

Hắn đối với cái này dặm rất hiểu rõ, biết chín tầng bí cảnh trong, coi như là cùng tầng trong, đồng cấp khác Huyền Binh chiến giáp, trên thực tế cũng có thật xấu cao thấp chi phân.

Hồng Vũ sửng sốt một chút, hỏi: “Chỉ có thể cầm một bộ?”

Kỷ Trinh Bàn còn chưa kịp trả lời, màn sáng liên tục lóe lên, Kỷ Lập Dương, Kỷ Lập Ngư đám người nối đuôi nhau đi ra. Cùng Hồng Vũ hai tay trống trơn bất đồng, bọn họ mỗi người cũng hứng ác phấn vô cùng, trong tay đang cầm một con khổng lồ rương gỗ —— bên trong hiển nhiên chính là Huyền Binh chiến giáp.

Kỷ Trinh Bàn cùng Kỷ Trinh Chuy trợn mắt hốc mồm: Đây là cái gì tình huống? Nhanh như vậy tựu tất cả đều đi ra, hơn nữa còn đều được đến Huyền Binh chiến giáp!

Kỷ Trinh Chuy thậm chí có chút ít hoài nghi, có phải hay không lão Đa tên kia khẩu thị tâm phi, không phải là muốn gây khó khăn cho, mà là cố ý đem khó khăn thấp xuống?

Đang ở hai người bọn họ sững sờ thời điểm, còn lại huyết mạch người cũng tất cả đều đi ra.

Cùng Kỷ Lập Dương giống nhau, mỗi người cũng hứng ác phấn địa muốn bốc lửa, trong tay đang cầm trang bị Huyền Binh chiến giáp rương gỗ.

"Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!" Kỷ Trinh Bàn phục hồi tinh thần lại câu nói đầu tiên thì hỏi.

Kỷ Lập Dương một nhóm người sướng được mạo cua: "Chúng ta cũng kỳ quái đâu, vốn là những vấn đề khó khăn vô cùng khó khăn, ta liên tiếp đổi ba, đều có chút tuyệt vọng, không nghĩ tới đến người thứ tư, trận pháp bỗng nhiên vừa động, tự động giải khai, ta liền vội vàng cầm Huyền Binh chiến giáp đi ra ngoài, sợ trận pháp thay đổi, ta cũng không kịp thấy đáy là cái gì Huyền Binh chiến giáp."

"Ta cũng vậy, trận pháp thật giống như bỗng nhiên thiện tâm nổi, không hề nữa làm khó chúng ta."

"Ta cũng vậy."

"Ta cũng vậy giống nhau."

Mọi người thất chủy bát thiệt, nói ra được tình huống lại làm cho Kỷ Trinh Bàn cùng Kỷ Trinh Chuy càng thêm giật mình: "Không thể nào! Tại sao có thể như vậy?"

Kỷ Lập Dương thấy vừa Hồng Vũ cái gì cũng không còn cầm, không nhịn được hỏi: "Vũ thiếu gia, ngươi có cái gì thu hoạch?"

Kỷ Trinh Chuy cùng Kỷ Trinh Bàn lúc này mới nhớ tới mới vừa rồi Hồng Vũ câu hỏi: "Vũ thiếu gia ngươi là có ý gì?"

Hồng Vũ có chút ý không tốt nhức đầu: "Mỗi người chỉ có thể chọn một bộ?"

Hai người nhất thời làm khó liễu: "Cái này hay giống như không có cụ thể quy định, bởi vì coi như là đem thời hạn kéo

dài đến một canh giờ, cũng vẫn là rất khẩn trương, có thể phá giải bí cảnh trong một nan đề sẽ sai lầm rồi."

Hồng Vũ thở phào nhẹ nhỏm, nhìn bộ dáng, nắm bắt tới tay đồ để cho hắn lui nữa trở về hiển nhiên là không thể nào. Này bức vẻ mặt để cho Kỷ Trinh Chuy có chút lo sợ bất an: "Cái kia, Vũ thiếu gia, ngươi cầm không chỉ một bộ?"

Hồng Vũ từ không gian Thiết giác trong ra bên ngoài khuân đồ: "Ta cũng vậy không biết kia một cụ thích hợp nhất ta, đúng không, cái này cho mua thợ may giống nhau, không hơn thân thử một chút, làm sao biết được không nhìn đâu? Cho nên từ từ thử, ta có thể tìm tới tựu cũng lấy ra liễu…"

Một hai ba… Tổng cộng chín đại quan tài, Kỷ Lập Dương một nhóm người há to miệng, nhưng là rất nhanh phục hồi tinh thần lại, cùng bên cạnh Kỷ Lập Ngư kề tai nói nhỏ: "Ngươi nhìn sao, đi theo Vũ thiếu gia, quả nhiên tùy thời tùy chỗ đều có thể có vui mừng…"

Kỷ Lập Ngư gà con mổ thóc một loại gật đầu lia lịa.

Kỷ Trinh Chuy đau lòng muốn rỉ máu! Này chín bộ Huyền Binh chiến giáp chính là cả Tuyệt Ly bí cảnh tối cao hóa sắc liễu. Nhiều năm như vậy tích góp từng tí một xuống tới, cũng chỉ có này chín bộ Huyền Binh chiến giáp đầy nhất toan tính. Cái này giống như là con của mình giống nhau, bọn họ rất không tình nguyện bị đâu lấy đi. Hồng Vũ đến tốt, đi lên tựu trực tiếp tất cả đều mang đi!

Kỷ Trinh Chuy nghĩ mãi mà không rõ: "Vũ thiếu gia, trong thời gian ngắn như vậy, ngài là làm sao liên tiếp phá giải chín đạo vấn đề khó khăn?"

Hồng Vũ khoát khoát tay, hoàn toàn thất vọng: "Một đạo một đạo phá giải nhiều phiền toái, ta trực tiếp đem chín tầng bí cảnh trận pháp phá giải, những đồ này, tựu tự động hiển lộ ra tới, này nhiều bớt việc."

Này nhiều bớt việc…

Kỷ Trinh Chuy đã hoàn toàn hết chỗ nói rồi, hắn một vị ngang tàng đen đại hán, dùng thiếu nữ loại u oán ánh mắt nhìn

Hồng Vũ: “Vũ thiếu gia, ngài này một chuyến, là đặc biệt tới đả kích tinh thần của chúng ta?”

Khí sư nhất định phải đối với trận pháp có rất sâu đích thành tựu, bởi vì Huyền Binh phải bên trong khảm trận pháp. Bên trong khảm trận pháp đích tốt xấu, thường thường ảnh hưởng một Huyền Binh thành bại.

Cho nên từ Kỷ Trinh Đa đến Kỷ Trinh Chuy, đối với trận pháp cũng vô cùng tinh thông. Bất quá so với chân chính trận pháp đại sư mà nói, bọn họ hoàn thị hữu sở không bằng.

Nói ví dụ này chín tầng bí cảnh trận pháp, chính là năm đó một vị chân chính trận pháp đại sư lưu lại đích tay bút.

Mà hôm nay cả Huyền Binh xưởng trong, đối với trận pháp thành tựu sâu nhất Kỷ Trinh Đa, cũng chỉ có thể miễn cưỡng cải biến một chút bên trong vấn đề khó khăn mà thôi, đối với trận pháp bản thân, bọn họ vô lực cải biến, chớ nói chi là phá giải.

Mà Hồng Vũ đi vào thời gian một chén trà công phu, cả trận pháp đã bị phá vỡ liễu…

Khó trách mới vừa rồi chịu trách nhiệm điều khiển trận pháp cái kia những người này cảm giác được có cái gì có cái gì không đúng. Nghĩ tới đây một chút, Kỷ Trinh Chuy mồ hôi lạnh vừa rơi xuống, những người đó cũng là khí sư, có thể được an bài ở chỗ này thao túng trận pháp, nói rõ bọn họ ở khí sư trong trận pháp thành tựu rất cao liễu, nhưng là bọn họ nhưng không có phát hiện Hồng Vũ đã đem trận pháp cả phá vỡ liễu!

Này cần cao cở nào minh đích thủ pháp! Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 36 : Chín bộ (hạ)

Kỷ Lập Dương đám người vui vẻ: "Chúng ta bất kể, chúng ta dù sao dính Vũ thiếu gia cạn sạch, ha ha ha!"

Bọn họ tất cả cũng hiểu, khó trách trận pháp bỗng nhiên "Thiện tâm nổi", nguyên lai là Vũ thiếu gia đem cả trận pháp phá vỡ liễu. Quả nhiên đi theo Vũ thiếu gia bên cạnh, vui mừng liên tục nha.

Kỷ Trinh Chuy ủ rũ, chuyện này hắn cũng không biết hắn là xử lý thế nào đây liễu.

"Các ngươi đi về trước đi, ta đi bẩm báo Đa tổng quản."

…

Kỷ Trinh Đa còn đang thí nghiệm hắn cái kia tư tưởng, bất quá hôm nay vừa bắt đầu cũng rất không thuận lợi, mấy lần thí nghiệm cũng thất bại, mặc dù không có tạo thành cái gì tổn thất, nhưng là điều này cũng làm cho hắn rất buồn bực.

Kỷ Trinh Chuy tới lúc, tinh thần hắn rung lên: "Mau cho ta một chút tin tức tốt, ha ha, ta đặc biệt điều cao khó khăn, có phải hay không Hồng Vũ bọn họ một bộ Huyền Binh chiến giáp cũng không có nhận được?"

Kỷ Trinh Chuy rũ cụp lấy đầu: "Không có tin tức tốt! Người ta nhân thủ một bộ! Hồng Vũ dứt khoát đem cả chín tầng bí cảnh trận pháp phá vỡ liễu, đem tầng cao nhất thượng chín bộ Huyền Binh chiến giáp tất cả đều mang đi!"

Kỷ Trinh Đa dao động hoảng nhất hạ, ôm ngực: "Mau đở ta hạ xuống, trái tim của ta muốn nổ bung liễu, tên khốn kiếp này, làm sao có thể! Chín tầng bí cảnh trận pháp a, cả Hà Tả đại lục có mấy người có thể phá giải rụng, ta làm sao xui xẻo như vậy nha…"

Kỷ Trinh Chuy vịn hắn, sâu kín còn nói liễu một câu: "Người ta chỉ dùng thời gian một chén trà công phu tựu phá vỡ liễu, Kỷ Hướng bọn họ mấy ở trong trận pháp trụ cột trong

phòng ngó chừng, sửng sốt không có phát hiện trận pháp đã bị phá vỡ liễu…”

“Này…” Kỷ Trinh Đa đã không biết nên nói cái gì cho phải.

Kỷ Trinh Chuy khuyên: “Lão Đại, chúng ta phục nhuyễn sao. Vũ thiếu gia không phải là chúng ta có thể đối kháng, người ta là nhất định tương lai muốn sất trá cả Hà Tả đại lục chính là nhân vật. Hơn nữa có như vậy một vị chân chính trận pháp đại sứ ở, đối với chúng ta chế tạo Huyền Binh cũng có lợi thật lớn nha.”

Cuối cùng này một câu đả động liễu Kỷ Trinh Đa, hắn miễn cưỡng gật đầu: “Được rồi, chuẩn bị lễ vật, ta tới cửa tạ tội.”

Hắn vừa đau lòng của mình Huyền Binh chiến giáp, một tiếng kêu rên: “Mấy thập niên tích lũy a, thoáng cái sẽ không có!”

…

Hồng Vũ bọn họ tạm thời còn ở tại trong khách sạn, Kỷ Trinh Bàn có chút bận tâm: “Vũ thiếu gia, ngài hay là trừu không đem chín tầng bí cảnh khôi phục sao, sau này còn muốn xử dụng đây.”

Hồng Vũ sờ sờ cằm, nói: “Ngươi đi cùng Kỷ Cấn Thiên nói một tiếng, đem mẹ ta thả ra, ta giúp hắn đem cả Huyền Binh xưởng hiệu suất tăng lên ba thành!”

Kỷ Trinh Bàn đầu tiên là sửng sốt, ba thành!

Kỷ Trinh Đa đã là cả Ngọc Càn triều đứng đầu nhất khí sư một trong liễu, hắn chủ trì Huyền Binh xưởng, khẳng định đã tại năng lực của hắn trong phạm vi, đạt đến cao nhất hiệu suất.

Nhưng là Hồng Vũ lòng tin mười phần mở miệng chính là ba thành —— cái này quá kinh người, hàng năm muốn nhiều sản xuất bao nhiêu Huyền Binh a!

Nhưng là mừng như điên cùng khiếp sợ về phần, hắn rất nhanh khóc tang liễu mặt: Gia chủ đại nhân chuyện nhà a, ai dám lẫn vào?

Nhưng là Hồng Vũ khoát khoát tay để cho hắn đi, Kỷ Trinh Bàn không thể làm gì đi ra, nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ hảo chính mình kiên trì về trước Thiên Cơ thành.

…

Hồng Vũ tạm thời ở Tuyệt Ly bí cảnh trong ở, Kỷ Lập Dương đám người chiếm được Huyền Binh chiến giáp, mọi người hứng 龘 phấn vô cùng, mấy ngày qua đều ở mài hợp của mình chiến giáp, nho nhỏ trạm dịch trong, thỉnh thoảng nhìn đến một đạo sáng lạng võ khí tia sáng phóng lên cao.

Đến lúc xế chiều, Kỷ Lập Dương cũng đã không nhịn được, lôi kéo mấy người cùng nhau vọt vào trong núi, thí nghiệm Huyền Binh chiến giáp uy lực đi.

Hồng Vũ trong phòng, bày biện trên đất giáp tấm.

Hắn đem một bộ Huyền Binh chiến giáp mở ra, tỉ mỉ nghiên cứu. Một bộ sau, là thứ hai bộ. Suốt chín bộ Huyền Binh chiến giáp, hắn toàn bộ hủy đi quá một lần, sau đó đối với Huyền Binh chiến giáp hiểu rõ đạt đến một mới đích tầng thứ. Hắn sờ lên cằm bắt đầu nghĩ lại, này chín bộ Huyền Binh chiến giáp có cái gì ưu điểm khuyết điểm.

Hồng Vũ chẳng qua là đối với Huyền Binh cũng không hiểu rõ, vô luận là Thất Tịch Kiếm Linh giảng giải, hay là Trận Đồng ký ức trong cùng chế khí có liên quan bộ phận, cũng muốn xa xa cao hơn hiện tại Hà Tả đại lục Huyền Binh trình độ. Vì vậy như vậy một phản tư, nhất thời cảm thấy này chín bộ Huyền Binh chiến giáp, không có gì nên nơi, nơi cũng là chưa đầy!

Cho nên hắn lại bắt đầu tiến thêm một bước suy nghĩ sâu xa, hắn là làm sao cải tiến những thứ này Huyền Binh chiến giáp, này trầm xuống ngâm trong đó, mấy ngày thời gian bất tri bất giác đã trôi qua rồi.

Cho đến có một ngày, Kỷ Lập Dương tới gõ cửa: "Vũ thiếu gia, bàn đại nhân trở lại, hơn nữa Kỷ Trinh Đa đại nhân đã chờ ngươi chừng mấy ngày liễu."

Kỷ Trinh Đa tới chịu nhận lỗi, nhưng là Hồng Vũ vẫn đang đóng cửa, tựa hồ là đang bế quan, hắn vừa không dám quấy

rầy. Đợi chừng mấy ngày, Hồng Vũ một lần không có đi ra ngoài, Kỷ Trinh Đa trong lòng lo sợ bất an rất đau khổ.

Hôm nay, Kỷ Trinh Bàn trở lại, Hồng Vũ đi ra ngoài, Kỷ Trinh Bàn cười khổ quả nhiên như hắn sở suy đoán, Kỷ Cấn Thiên đổ ập xuống cho hắn một bữa chửi mắng, sau đó không chút do dự cự tuyệt.

Nhưng là hắn sau khi rời đi không tới nửa canh giờ, đã bị gia chủ đại nhân phái người vừa cho kêu trở về. Lần này Kỷ Cấn Thiên sắc mặt khó hơn nhìn, cũng không biết là người nào ngược đãi liễu hắn. Nhưng là Kỷ Cấn Thiên thái độ biến chuyển liễu, Kỷ Trinh Bàn lần này mang đến Kỷ Cấn Thiên điều kiện.

"Gia chủ đại nhân nói liễu, buông thả bốn tiểu 龘龘 tỷ không thể nào, nhưng là có thể làm cho các ngươi mỗi tháng thấy mặt một lần."

Hồng Vũ cắn răng: "Lão tử không làm! Cái này lão…" Hắn thiếu chút nữa mắng ra, mấy chữ thô tục cũng đến khóe miệng liễu, mới nhớ tới dù sao cũng là mình ông ngoại, ngạnh sanh sanh đích nhịn được, sau đó bỗng nhiên đứng dậy: "Chính mình đi theo hắn nói!"

"Vũ thiếu gia…"

Hồng Vũ thật sự bạo nộ rồi! Mẫu thân từ đầu đến cuối không có gì sai, chẳng lẽ theo đuổi hạnh phúc cùng tình yêu, cũng muốn được trừng phạt?

Coi như là ông ngoại tức giận, đã đóng mẫu thân mười mấy năm liễu, tại sao còn không chịu đem nàng thả ra! Hắn lái điều kiện hết sức hậu đãi, cũng là muốn bởi vì Kỷ Cấn Thiên là ông ngoại, cho hắn một cái hạ bậc thang. Không nghĩ tới lão này lại như vậy ngoan cố.

Kỷ Trinh Bàn ngăn không được Hồng Vũ, mọi người không thể làm gì khác hơn là cùng nhau đi theo Hồng Vũ nhanh chóng rời đi Tuyệt Ly bí cảnh, bằng nhanh nhất tốc độ trở về Thiên Cơ thành.

Từ đầu đến cuối, Kỷ Trinh Đa các hạ giơ lên lễ vật sỏa hồ hồ đứng ở một bên, Vũ thiếu gia áp cái không có chú ý tới còn

có như vậy một vị tồn tại…

…

Vài ngày sau, Thiên Cơ thành thân thể cao lớn ra hiện tại cuối tầm mắt thời điểm, Hồng Vũ tâm tình kích động đã sớm bình tĩnh trở lại.

Hắn khẽ thở dài một hơi, mơ hồ cảm thấy chuyện chỉ sợ không phải đơn giản như vậy.

Cửa thành, ngừng lại một chiếc mộc mạc xe ngựa, nhìn qua không hề giống là một chiếc Huyền Binh xe ngựa.

Lão phu nhân an tĩnh ngồi ở trong xe, phía sau là nàng tên kia thị nữ. Lão phụ nhân cúi đầu thở dài: "Cũng khổ liễu đứa nhỏ này liễu…"

…

Hồng Vũ thấy lão phu nhân thời điểm giật mình, cuống quít xuống xe: "Bà ngoại, ngài tại sao lại ở chỗ này?"

"Ta muốn phải không tới ngăn, chỉ sợ ngươi sẽ phải trực tiếp vọt vào ông ngoại ngươi thư phòng đi?"

Hồng Vũ khẽ đỏ mặt: "Sẽ không. Vừa bắt đầu thật rất tức giận, nhưng là ta nghĩ chuyện sợ rằng không giống ta nghĩ cái kia sao đơn giản."

Bà ngoại gật đầu, vui mừng nói: "Ngươi so với cái kia lỗ mãng hỗn tiểu tử khá. Ai, mặc dù ta cũng vậy trách lão đầu kia tử, nhưng là có một số việc cấp không đến, đến lúc đó ngươi sẽ biết."

…

Hồng Vũ cũng không trở về đi, hắn ném ra tới một tờ bản vẽ.

Bất kể thế nào nói, trong lòng hắn đều có chút oán khí, cho nên Kỷ Cấn Thiên đem điều kiện đánh chiết khấu, như vậy hắn cũng không chuẩn bị tự mình động thủ, chẳng qua là cho ra một cải tạo phương án.

Kỷ Trinh Bàn thầm nghĩ chính mình mệnh khổ, lại dẫn bản vẽ đi Tuyệt Ly bí cảnh.

Nhưng là lúc trở lại, cũng là mang theo Kỷ Trinh Đa cùng Kỷ Trinh Chuy cùng nhau.

Kỷ Trinh Đa ở trong nhà địa vị rất cao, hắn muốn gặp Kỷ Cấn Thiên, cũng chỉ là đợi hai canh giờ, Kỷ Cấn Thiên có thời gian sau, lập tức để cho hắn đi vào.

Kỷ Trinh Đa đè nén của mình hứng 龘 phấn, đi vào cũng không uống trà cũng không ngồi xuống, vọt tới gia chủ đại nhân trước mặt, nắm chặc trong tay bản vẽ: "Gia chủ, ta cần Hồng Vũ thiếu gia trợ giúp!"

Kỷ Cấn Thiên mặt nhăn nhíu: "Nói kỹ hơn một chút."

Hắn nói cẩn thận, Kỷ Cấn Thiên tựu buồn bực.

Bởi vì hay là cái điều kiện kia. Hồng Vũ mặc dù cấp ra phương án, nhưng là phủi bất kể, chính các ngươi bố trí đi. Kỷ Trinh Đa cùng Kỷ Trinh Chuy tỉ mỉ nghiên cứu bản vẽ, suy tính hạ xuống, nếu quả thật dựa theo Hồng Vũ thiết kế cải tạo, thật có thể đem Huyền Binh xưởng hiệu suất tăng lên ba thành trở lên!

Này quá kinh người, coi như là Kỷ Trinh Đa cũng là kích động không thôi. Nhưng là trận pháp vật này, không phải là xem hiểu liễu là có thể bố trí, lúc đầu Kỷ Trinh Đa làm không được. Hiện tại Kỷ gia không có chân chính cao nhất trận sư trấn giữ, như vậy có thể làm được cũng chỉ có Hồng Vũ thiếu gia.

Kỷ Trinh Đa vốn là muốn đi tìm Hồng Vũ, nhưng là sờ sờ của mình mập mặt cảm thấy sợ rằng mặt mũi không đủ, cho nên trực tiếp tìm đến gia chủ cầu viện.

Thấy gia chủ sắc mặt bất thiện, Kỷ Trinh Đa vội vàng thêm dầu thêm mở nói cái kế hoạch này hiệu quả, đây không phải là Kỷ Trinh Bàn lần trước không khẩu bạch nha mà nói, lần này là Kỷ Trinh Đa đã khẳng định liễu cái này phương án hiệu quả!

Kỷ Cấn Thiên cũng động tâm, nhưng là muốn hắn đi cùng tên tiểu tử kia phục nhuyễn, rất không có khả năng. Hơn nữa tiểu gia hỏa kia được để ý không buông tha người, mình không giao ra một chút thật nhiều, hắn là sẽ không hỗ trợ.

Gia chủ đại nhân cảm thấy mi tâm đau, khoát khoát tay nói: "Ta biết rồi, ngươi trước đi ra ngoài chờ."

"Gia chủ, cái kế hoạch này tuyệt đối có thể được, ngài nhất định phải giúp ta nha."

"Được rồi, đi ra ngoài đi." Kỷ Cấn Thiên không nhịn được.

Đuổi đi đi Kỷ Trinh Đa, Kỷ Cấn Thiên có chút phiền não, chắp tay sau lưng ở bên trong thư phòng đi tới đi lui, nâng chung trà lên một ngụm uống. Hay là cảm thấy phiền não, gõ cái bàn đem Từ Hạc Nhiên gọi đi vào: "Cho ta chút rượu."

Từ Hạc Nhiên yên lặng địa lấy ra của mình tùy thân bầu rượu đưa tới. Kỷ Cấn Thiên dùng sức tưới một hơi, lúc này mới cảm thấy khá hơn một chút.

Hắn nắm bầu rượu, suy nghĩ xuất thần, một lúc lâu mới nhẹ nhàng thở dài.

Nhưng là rất nhanh, hắn vừa biến thành nghiến răng nghiến lợi: "Con thỏ nhỏ chết kia, ta là ông ngoại ngươi! Xem ta như thế nào thu thập ngươi!" Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 37 : Ông ngoại mưu kế (thượng)

Kỷ Lập Dương đám người gần trong lòng hồi hộp, mỗi người một Huyền Binh chiến giáp, hơn nữa cũng là đẳng cấp cao! Mặc dù chín tầng bí cảnh cũng không trực tiếp đối ứng Huyền Binh chiến giáp cấp bậc, bất quá bọn hắn trong, thấp nhất cấp bậc một cũng nhận được liễu một thất phẩm Huyền Binh chiến giáp. Cấp bậc cao nhất chính là Kỷ Lập Ngư, chính là ngũ phẩm Huyền Binh chiến giáp!

Như vậy cấp bậc coi như là cấn chữ lót các tiền bối cũng muốn hâm mộ quen mắt. Cho nên sau khi trở về, mọi người ở Ngọc Túy Lâu bày tiệc rượu, cảm tạ Hồng Vũ.

Hôm nay mọi người đã xưa đâu bằng nay, phía sau gia đình cũng toàn lực ủng hộ, thậm chí còn có người chủ động tới cửa "Đầu tư". Trực tiếp nhất thể hiện chính là mọi người túi tiền khua lên. Giống vậy Kỷ Lập Dương, vốn là trong nhà tình huống bình thường, trước kia từ Ngọc Túy Lâu cửa đi ngang qua, cũng là che hà bao cúi đầu đi mau, hiện tại cũng hào khí đích bao xuống liễu lớn nhất một ngọn ghế lô, kêu la hôm nay hắn tới mời khách.

Nguyên gốc bầy người trẻ tuổi ở chung một chỗ cũng rất nhiệt liệt, mọi người vừa chính là đường làm quan rộng mở thời điểm, khó tránh khỏi khinh cuồng. Đang náo nhiệt thời điểm, ghế lô cửa bỗng nhiên bị đẩy ra.

Mọi người giận dữ, đang muốn phát tác, đi cũng thấy rõ ràng đẩy cửa tiến vào lại là Từ Hạc Nhiên!

Từ Hạc Nhiên sau khi đi vào, tựu yên lặng đứng ở cửa, xuôi tay mà đứng, tựa hồ là ở nghênh đón người nào. Có thể làm cho Từ Hạc Nhiên làm ra loại này tư thái, đương nhiên là Kỷ Cấn Thiên liễu.

Gia chủ đại nhân chắp tay sau lưng, sắc mặt nghiêm nghị ra hiện tại cửa thời điểm, tất cả muốn phát tác thiếu niên co rụt lại cổ, đàng hoàng tọa tại tọa vị thượng.

Đợi đến Kỷ Cấn Thiên đi tới, mọi người tất cả đều đồng tình nhìn liễu Hồng Vũ một cái, sau đó không chút do dự từ bỏ chiến hữu, hướng Kỷ Cấn Thiên cung kính thi lễ, xám xịt từ vừa đi vòng qua rời đi.

Từ Hạc Nhiên hướng ra phía ngoài hô một tiếng: "Thu thập xuống."

Ngọc Túy Lâu đích bối cảnh mặc dù rất lớn, nhưng là đối mặt Kỷ Cấn Thiên cũng là không có một chút lo lắng, mười mấy tiểu nhị đã sớm ở bên ngoài chờ, nhận được phân phó lập tức tràn vào, trong khoảnh khắc hỗn độn chén bàn chén chén nhỏ rút lui sạch sẽ, thậm chí ngay cả cái bàn cũng đổi, mặt đất dùng vội vàng cây lau nhà lau ba lần, sau đó lại đang bốn trong góc chia ra đốt bốn chỉ danh quý cây mun trầm hương, mùi rượu và vân vân nhanh chóng tiêu tán.

Từ Hạc Nhiên thấy lão gia khẽ gật đầu, lúc này mới phất tay để cho những thứ kia điếm tiểu nhị tản đi liễu, sau đó mình cũng đi ra ngoài, nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Hắn đứng ở cửa, hướng về phía phía ngoài trên trán nhỏ giọt mồ hôi lạnh Ngọc Túy Lâu lão bản, cáo mượn oai hùm nói: "Để cho Đồng bàn tử đem tốt nhất rượu lấy ra, ta nhưng lấy ở lão gia trước mặt cho các ngươi nói tốt vài câu."

Lão bản gật đầu lia lịa, sầu mi khổ kiểm đi đến liễu.

Đồng đại sư rượu, chỉ có hắn tự thân xuất mã mới có thể làm ra.

Từ Hạc Nhiên ánh mắt sáng lên, không nghĩ tới dễ dàng như vậy tựu lừa gạt tới tay.

Trong rạp, Kỷ Cấn Thiên chầm chậm ngồi xuống, Hồng Vũ vẫn duy trì vãn bối lễ tiết, chờ hắn ngồi xuống sau, mới ở đối diện ngồi. Bất quá hai người sắc mặt cũng không làm sao đẹp mắt.

Lúng túng trầm mặc, giữa hai người xem ra trên bàn, không khí tựa hồ cũng ngưng kết liễu.

Một lát sau, Kỷ Cấn Thiên chậm rãi mở miệng nói: "Ngươi không muốn gặp lại ta, ta đối với ngươi cũng rất không thích.

Đã như vậy, vậy thì đi thẳng vào vấn đề sao.”

Hồng Vũ gật đầu.

Kỷ Cấn Thiên nói: “Ta nhưng lấy đem ngươi mẫu thân thả ra, nhưng là ta có một cái điều kiện.”

Hồng Vũ trong mắt tinh quang chợt lóe lên, theo bản năng đem tay đặt ở trên bàn: “Điều kiện gì?”

“Ngươi muốn cưới vợ Tân Ngọc.”

Hồng Vũ trở nên dựng lên, kinh hãi vô cùng: “Ngươi nói cái gì?”

Kỷ Cấn Thiên tám gió bất động: “Ngươi đi Biên gia diễu võ dương oai một vòng, dĩ nhiên uy phong bốn phía, nhưng là cũng đừng đã, Biên gia đồng dạng là Ngọc Càn triều tám lớn, thực lực hùng hậu, bọn họ sẽ không nén giận. Ta đã chiếm được tin tức, Biên gia đang tích cực mượn hơi Tân gia, hơn nữa nghe nói bọn họ cho ra điều kiện vô cùng hậu đãi, cho nên chúng ta phải lập tức cùng Tân gia kết làm đồng minh.”

Hắn có chút dừng lại, lại nói: “Biên gia một nhà cũng không làm cho người ta sầu lo, nhưng là ta đã chiếm được có thể tin địa tin tức, Biên gia sau lưng có hoàng thất ủng hộ.” Hồng Vũ nói: “Vậy hãy để cho ta hy sinh?” Kỷ Cấn Thiên hừ một tiếng nói: “Ngươi không phải là vì Kỷ gia hy sinh, ngươi là vì mẹ của ngươi! Mẹ của ngươi năm đó làm trái với ta an bài hôn ước, đưa đến Kỷ gia ở sau đó trong thời gian phá lệ bị động, hiện tại, đến phiên ngươi, ngươi chỉ cần tiếp nhận, coi như là đền bù ngươi mẫu thân khuyết điểm!”

“Mẫu thân của ta theo đuổi người yêu của mình tình cùng hạnh phúc, nàng không có gì khuyết điểm! Nếu như nói chuyện này trong có người sai lầm, đó cũng là…”

“Tốt lắm!” Kỷ Cấn Thiên không đợi hắn chỉ trích đi ra ngoài, quát lớn cắt đứt: “Ta chỉ là cho ra như vậy một cái điều kiện, có đáp ứng hay không, xem ngươi mình! Ta cho ngươi hai ngày thời gian suy nghĩ, hi vọng ngươi có thể làm ra lựa chọn sáng suốt.”

Hắn nói xong, đứng dậy tới mở cửa đi ra ngoài.

Từ Hạc Nhiên rất là tự nhiên địa đứng ở ngoài cửa, nhưng là Kỷ Cấn Thiên như cũ ngửi được một tia nhàn nhạt mùi rượu, hắn hung hăng trợn mắt nhìn Từ Hạc Nhiên một cái, Từ Hạc Nhiên cười hắc hắc, Kỷ Cấn Thiên cầm hắn không có biện pháp, lắc đầu chắp tay sau lưng đi.

Hồng Vũ ngồi ở lớn như thế ghế lô bên trong, nâng cằm lên suy nghĩ hẳn là làm sao ứng đối.

Để cho hắn tiếp nhận cái điều kiện này hiển nhiên là không thể nào, Tân Ngọc cái kia Phong nha đầu Hồng Vũ nghĩ tới tới tựu thẳng run run, nhưng là Kỷ Cấn Thiên đã đem nói làm rõ, đó chính là muốn ngả bài liễu, nếu như không chấp nhận, cuối cùng kết quả chính là trở mặt.

Hắn suy nghĩ một chút, bằng vào lá bài tẩy của mình cứu ra mẫu thân, sau đó giết ra Kỷ gia khả năng. Nhưng là cái này mới nhìn qua rất mê người ý nghĩ, rất nhanh đã bị chính hắn hủy bỏ liễu. Không nói hắn có thể hay không làm được đến, mẫu thân khẳng định thứ nhất không đồng ý. Nơi này là nhà của nàng.

Mà Hồng Vũ nghĩ đến bà ngoại, cũng không nhẫn tâm làm như vậy.

Hắn phiền não gãi gãi đầu phát, âm thầm lắc đầu.

Kỷ Cấn Thiên hai ngày này trôi qua rất thích ý, nghĩ đến Hồng Vũ nhất định quấn quýt vô cùng, thế khó xử, hắn liền không nhịn được muốn bật cười, tiểu tử ngu ngốc kia, ta đây làm ông ngoại, còn thu thập không được ngươi?

Đã đến giờ liễu sau, Từ Hạc Nhiên chủ động xin đi giết giặc: "Lão gia, ta đi hỏi một chút Tôn thiếu gia suy nghĩ thế nào?"

Kỷ Cấn Thiên hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái: "Ngươi muốn đi cho tiểu tử kia gió lùa báo tin sao?"

Từ Hạc Nhiên chột dạ, cười hắc hắc nói: "Nhìn ngài nói, làm sao có đâu."

"Hừ! Ngươi cho ta đàng hoàng ở nhà ngốc! Chuyện này, ta khác tìm người đi làm."

“Dạ.” Từ Hạc Nhiên buồn bã ỉu xìu đáp ứng.

Kỷ Cấn Thiên khác vỗ một gã tâm phúc, đi hỏi Hồng Vũ: “Tôn thiếu gia suy nghĩ thế nào?” Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng, không đáng trả lời. Tên kia tâm phúc rất là có đặc sắc khuyên: “Tôn thiếu gia thật ra thì hẳn là hớn hở đáp ứng mới đúng, Tân Ngọc tiểu thư thân thế xuất sắc, dung mạo xinh đẹp, đối với thiếu gia lại là mối tình thắm thiết, quả thật lương xứng.

Hơn nữa, nam nhân tại thế, tam thê tứ thiếp đúng là bình thường. Tôn thiếu gia nếu quả thật là không thích tân tiểu thư, cưới sau khi trở về, nữa cưới vợ bé là được. Quyền sắc hai không lầm, vẹn toàn đôi bên…”

“Ngươi có thể đi.”

Tên kia tâm phúc bĩu môi đi ra ngoài: “Tôn thiếu gia kính xin sớm làm quyết định, lão gia đã đợi không kịp, nói không chừng sẽ phải tuyên bố hôn ước liễu.” Hồng Vũ nghiến răng nghiến lợi: “Không thể nào!” Tên kia tâm phúc đi thời gian không lâu, phía ngoài một cái thanh âm vang lên: “Vũ thiếu gia? Vũ thiếu gia có ở đây không?”

Hồng Vũ đứng dậy tới mở cửa, ngoài ý muốn nhìn đến Kỷ Trinh Chuy cùng Kỷ Trinh Đa giơ lên lễ vật đứng ở bên ngoài, hắn cũng không biết hai người này đã đến Thiên Cơ thành.

“Các ngươi làm sao tới rồi?”

Kỷ Trinh Chuy tiếu a a nói: “Có một số việc muốn làm, trở lại một chuyến, thuận tiện xem một chút Vũ thiếu gia.”

Kỷ Trinh Đa vội vàng đem lễ vật đưa lên: “Ở Tuyệt Ly bí cảnh trong có nhiều chậm trễ, Vũ thiếu gia xin hãy tha thứ.”

Hồng Vũ khoát khoát tay: “Không phải là cái gì đại sự, ngươi đừng để ở trong lòng.”

Hắn xin hai người ngồi xuống, tán gẫu chỉ chốc lát, Kỷ Trinh Đa xem một chút hỏa hầu không sai biệt lắm, nói: “Vũ thiếu gia chuyện tình chúng ta cũng nghe nói, ta có một biện pháp, có lẽ có thể giải quyết cái vấn đề khó khăn này.” Hồng Vũ ánh mắt sáng lên: “Biện pháp gì? ” ” ta có nhi tử, năm nay mười lăm tuổi, từ Tiểu Thiên tư thông tuệ, hôm nay đã là bát

phẩm khí sư, tương lai Huyền Binh trình độ vượt qua ta là không thành vấn đề. Chỉ cần sang năm huyết mạch kiểm tra đo lường, có thể thức tỉnh một loại cường đại huyết mạch, tùy hắn và Tân Ngọc tiểu thư đám hỏi, cũng không bôi nhọ liễu đối phương."

Hồng Vũ có chút không xác định: "Gia chủ đại nhân đồng ý không?"

Kỷ Trinh Đa cười nói: "Gia chủ đại nhân nói trước tiên có thể lập nhiều hôn ước, nếu như sang năm ta đứa bé kia có thể thức tỉnh huyết mạch, tựu lập tức cử hành hôn lễ."

Hồng Vũ mơ hồ cảm thấy có cái gì không đúng: "Ngươi có điều kiện gì?"

Kỷ Trinh Đa lấy ra một ít phân bản vẽ: "Ta nghĩ xin Vũ thiếu gia giúp chúng ta hoàn thành này một phần cải tạo kế hoạch."

Hồng Vũ nhìn Kỷ Trinh Đa cùng Kỷ Trinh Chuy, bỗng nhiên cười: "Ta hiểu được, trên thực tế từ vừa mới bắt đầu mục đích của các ngươi chính là chỗ này sao? Để cho ta tự mình xuất thủ."

Kỷ Trinh Đa làm sao có thể thừa nhận? Nhưng là hắn và Kỷ Trinh Chuy nói láo kỹ năng ở vào cùng một cái trục hoành thượng, thần tình trên mặt xin viết ta ở lừa ngươi, trong miệng nói lắp bắp: "Cũng không phải là như thế, đây mới thật là ta nghĩ ra tới biện pháp giải quyết."

"Hừ!" Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng: "Tốt, ta đáp ứng liễu."

Kỷ Trinh Đa một trận mừng như điên: "Thật? !"

"Đương nhiên là thật, bất quá ngươi trước cùng gia chủ đại nhân nói rõ ràng, đến lúc đó đừng hối hận."

"Hảo hảo tốt, ta đây phải đi nói!" Đạt được ước muốn hai đại khí sư bích lưu một tiếng từ Hồng Vũ trước mặt biến mất, Hồng Vũ nghiến răng nghiến lợi: "Dám như vậy chơi ta, nhất định phải làm tầm trọng thêm trả thù trở lại, để hối hận không kịp!" Ông cháu lượng tiến vào giận dỗi trạng thái. Nếu như là người bình thường nhìn không thấu cái này mưu kế, bị cái kia

trầm trọng như núi hôn ước áp không thở nổi, lúc này Kỷ Trinh Đa bỗng nhiên nói lên nguyện ý đem mình nhi tử đưa vào "Hổ." Đem mình đổi lại, nhất định là cảm động đến rơi nước mắt, tận tâm tận lực trợ giúp Kỷ Trinh Đa tiến hành Tuyệt Ly bí cảnh cải tạo.

Nhưng là Hồng Vũ không phải bình thường người, hắn có lẽ cũng không thích chủ động dùng âm mưu đi tính toán người, nhưng là hắn đối với âm mưu có rất cao khứu giác. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 37 : Ông ngoại mưu kế (hạ)

Kỷ Cấn Thiên vui thích uống trà, hắn rất ít giống như như bây giờ, không cần chén trà trực tiếp đang cầm kia chỉ thích nhất Tây Thi hồ, hướng về phía hồ nước hơi nhỏ non miệng mím môi.

Về phần Hồng Vũ để cho Kỷ Trinh Đa tiện thể nhắn, cảnh cáo hắn không nên hối hận cái kia một câu, một cách tự nhiên cái chăn hắn quên liễu, khi hắn xem ra, bất quá là tiểu hài tử thua trò chơi không phục ngoan thoại thôi.

Từ Hạc Nhiên biết, lão gia chỉ có ở vô cùng vui vẻ thời điểm sẽ làm như vậy, hắn đã có hai ba năm không có thấy lão gia như vậy.

Từ Hạc Nhiên cảm giác có chút dở khóc dở cười, đây đối với ông cháu xem là cá chuyện gì?

Hồng Vũ hớn hở lên đường, chạy tới Tuyệt Ly bí cảnh.

Từ Ngọc Nhã còn rất lo lắng, từ tối ngày hôm qua lại bắt đầu lời khuyên Hồng Vũ, mãi cho đến hiện tại, đưa Hồng Vũ ra Cần Thiện Đường, vẫn là có chút không yên lòng: "Thiếu gia, ngài ngàn vạn đừng tìm lão gia đối đầu, hắn là trưởng bối, ngài nhường cho hắn một chút. Chuyện này cũng là chuyện tốt, người một nhà ngàn vạn không nên mang thù, nếu không tiểu thư có khó làm…"

Hồng Vũ cười híp mắt: "Từ di ngươi cứ yên tâm đi, ta không sao, tâm tình ta rất tốt. Được rồi, ta đi."

Hắn lên Huyền Binh xe ngựa, Kỷ Trinh Chuy cùng Kỷ Trinh Đa đã sớm chờ gấp gáp liễu, thúc dục xe ngựa nhanh chóng đi.

Vài ngày sau đến Tuyệt Ly bí cảnh. Hồng Vũ lần trước tiến vào chín tầng bí cảnh lúc trước, đang ở quan sát địa thế của nơi này, cho nên mới phải lộ ra vẻ không yên lòng. Khi đó hắn cũng đã nghĩ kỹ chưa làm sao cải tạo nơi này.

Kỷ Trinh Đa bên này đã là mọi sự đã chuẩn bị, nhân thủ, vật lường trước cũng đã chuẩn bị đủ, còn kém một trù tính chung người, người này dĩ nhiên chính là Hồng Vũ. Trừ lần đó ra, Hồng Vũ nhiệm vụ trọng yếu nhất chính là bố trí trận pháp.

Cả Huyền Binh xưởng đình công, tất cả khí sư đều ở đang đợi khởi công ra lệnh.

Hồng Vũ tới sau nhìn một chút tài liệu đan: "Được rồi, chúng ta khởi công sao."

Cứ như vậy, bị gia chủ đại nhân "Tính toán" liễu Hồng Vũ, thái độ khác thường ở Tuyệt Ly bí cảnh trong tận tâm tận lực, bắt đầu cải tạo, vốn là kế hoạch ba tháng tiến độ, ở Hồng Vũ thống nhất kế hoạch trù tính chung, nhiều tuyến khởi công, lại chỉ dùng một tháng tựu hoàn thành!

Kỷ Cấn Thiên nhưng là tùy thời chú ý Tuyệt Ly bí cảnh báo cáo, dù sao nơi đó chính là gia tộc Huyền Binh xưởng, phá lệ trọng yếu. Nhưng là không có thấy Hồng Vũ buồn bực đùa bỡn tính tình làm trễ nãi kỳ hạn công trình báo cáo, trong lòng hắn rất kỳ quái, còn tưởng rằng này ngoại tôn bị mình cả tòng phục liễu —— nếu là như vậy, tựu thật sự là thật tốt quá.

Kỷ Cấn Thiên vui thích, lần nữa nâng lên liễu bình trà nhỏ.

Xây cất đến nơi này một bước, này một ngọn Tuyệt Ly bí cảnh trong, đã là hoàn toàn thay đổi, muốn khôi phục trở về nguyên dạng đã không thể nào, chỉ có tiếp tục tiến hành cải tạo.

Khí sư cửa nhàn hạ ngoài, hay là có không có chuyện gì gõ gõ đánh, rèn một chút đồ chơi nhỏ.

Hoặc là một thanh Huyền Binh chủy thủ, hoặc là một con kim khí bao cổ tay, những đồ này rất nhỏ đúng dịp, hơn nữa còn là tiện tay mà làm, linh cảm bộc phát, ngược lại LL]Ij chút ít bọn họ hợp lực chế tạo Huyền Binh chiến giáp còn có linh tính.

Nghe nói những thứ này tiểu đồ chơi ở bên ngoài hơn được hoan nghênh. Giá tiền không mắc, còn rất tốt dùng.

Ngày này, cực khổ cải tạo công việc kết thúc, lúc nghỉ ngơi khí sư cửa lại đang đinh leng keng làm gõ. Hồng Vũ vừa lúc đi ngang qua, nhìn thoáng qua sau, bỗng nhiên ngừng lại, lẳng lặng đứng ở một bên. Đang rèn chính là Kỷ Trinh Chuy. Hắn là một cuồng nhiệt Huyền Binh kẻ yêu thích, mỗi ngày không rèn Huyền Băng đã cảm thấy cả người không thoải mái. Vì vậy cho dù là nữa luy, cũng muốn kiên trì rèn một tiểu đồ chơi, hoặc là thành công, hoặc là thất bại, hắn thích thú.

Hồng Vũ nhìn chốc lát, âm thầm gật đầu, Kỷ Trinh Chuy quả nhiên so sánh với Tôn Bán Sơn mạnh hơn nhiều, dù sao cấp bậc còn tại đó. Mà Hà Tả đại lục Huyền Binh trình độ, cũng muốn vượt xa Thanh Nguyên đại lục.

Kỷ Trinh Chuy cuối cùng một búa tử rơi xuống đi, quyết định cái này Huyền Binh vận mệnh thời khắc đến.

Nhưng là ầm một tiếng, Huyền Binh nứt ra rồi, chung quanh vang lên một mảnh tiếc hận có tiếng. Bởi vì lúc trước cả rèn quá trình cũng vô cùng thuận lợi, không có bất kỳ không may. Mọi người vốn là cho là có thể có một chuyện tinh xảo Huyền Binh tác phẩm xuất thế, nhưng là cuối cùng một búa nhưng hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Tình huống như thế tại chỗ mỗi người cũng gặp phải quá, tất cả mọi người có thể hiểu được trong đó tiếc nuối.

Kỷ Trinh Chuy cũng là cười toe toét miệng lắc đầu, hướng cầm lấy chùy tay phải phi phi hai tiếng.

Hồng Vũ bỗng nhiên ở một bên mở miệng: "Ngươi trận pháp này bố trí có vấn đề, sáu Tiểu Trận pháp đứng hàng bố trí không phải là cánh hoa hình dáng, mà hẳn là…"

Hắn muốn mở miệng giải thích, tựa hồ vừa cảm thấy có chút nói không rõ, đi ra phía trước nói: "Hay là ta tới biểu diễn một chút sao."

Chung quanh khí sư mọi người mở to mắt: "Vũ thiếu gia, ngài còn có thể rèn Huyền Binh? !"

Hồng Vũ một nhún vai bàng: "Ta cũng vậy chưa nói ta sẽ không nha…"

Mọi người hết chỗ nói rồi, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi. Trong khoảng thời gian này Tuyệt Ly bí cảnh trong truyền lưu một câu nói: Vũ thiếu gia tồn tại chính là vì đả kích người khác lòng tin.

Hắn đã tại tu luyện cùng trên trận pháp đả kích quá lớn nhà liễu, chẳng lẽ "Cuối cùng trừng phạt" sẽ phải đã tới, hắn muốn ở mọi người am hiểu nhất Huyền Binh lĩnh vực đả kích người! ?

Này một ngọn Tuyệt Ly bí cảnh cùng Hồng Vũ Bán Thần Vực có một chút tương tự, đó chính là núi lửa giăng đầy. Cho nên nơi này vốn là Huyền Binh xưởng, dùng để rèn Huyền Binh ngọn lửa cũng là lấy trận pháp đưa tới núi lửa ngọn lửa.

Bất quá những thứ này trận pháp phần lớn cũng đã bị một lần nữa bố trí, còn dư lại cũng không nhiều liễu. Hồng Vũ bọn họ hiện tại vị trí, chính là một "Hỏa Nhãn".

Hỏa Nhãn có nước giếng lớn nhỏ lại đang bên ngoài mở ra tám vết xe, ngọn lửa ở trận pháp dẫn đường, phân ra bát cổ, có thể cung tám người đồng thời sử dụng —— đây đã là rất cũ kỹ bố trí.

Loại này bố trí, một miệng núi lửa có thể mở đi ra ngoài mười sáu Hỏa Nhãn, mỗi cái Hỏa Nhãn bát hỏa cừ.

Mà Hồng Vũ mới thiết kế phương án, có thể từ một miệng núi lửa mở đi ra ngoài sáu mươi bốn Hỏa Nhãn, mỗi cái Hỏa Nhãn ba mươi hai đạo hỏa cừ.

Thậm chí ngay cả trước kia chỉ có thể vứt đi chết đi núi lửa, Hồng Vũ cũng có thể dùng trận pháp từ dưới đất chỗ sâu lấy ra hỏa lực, mở tám Hỏa Nhãn.

Vốn là xưởng bên trong, là khí sư nhiều, hỏa cừ ít, hiện tại biến thành hỏa cừ nhiều khí sư chưa đầy. Cho nên toàn thân coi là xuống tới, hiệu suất tăng lên ba thành.

Nhưng là đây là hiện tại, Hồng Vũ một lần nữa kế hoạch thiết kế liễu toàn thân trận pháp kết cấu sau, này một mảnh Tuyệt Ly bí cảnh đối với khí sư dung nạp số lượng nhiều tăng nhiều thêm, sau này theo khí sư nhân số gia tăng, sản năng còn sẽ có rất lớn một đoạn bay lên không gian.

Hồng Vũ chiếm ác theo liễu một đạo hỏa cừ, trong lòng mình trên thực tế đã có nghĩ sẵn trong đầu, chọn xong liễu các loại tài liệu sau lại bắt đầu chuẩn bị rèn.

Chúng khí sư cửa nhìn ngón tay bắn ra, võ khí rót vào hỏa cừ trong, ngọn lửa kia nghe lời giống như biết điều người hầu, không cao không thấp, vừa lúc đầy đủ Hồng Vũ rèn Huyền Binh —— Hồng Vũ đối với ngọn lửa như thế điều khiển năng lực, để cho bọn họ trong lòng trầm xuống: Quả nhiên Vũ thiếu gia muốn phát ra một kích cuối cùng nhất liễu…

Nhưng là kế tiếp, Hồng Vũ ngốc gõ các loại nguyên liệu, lại để cho bọn họ trong lòng dâng lên liễu một tia hi vọng: Thật giống như Vũ thiếu gia thật không có rèn quá Huyền Binh nha.

Đinh đinh đương đương tiếng vang trong, Hồng Vũ cố gắng đem mình dung nhập vào Trận Đồng ký ức trong, đáng tiếc Huyền Binh hay là dùng rèn phương pháp sản xuất, mà Trận Đồng ký ức trong, tất cả đều là chế khí trí nhớ, cơ hồ toàn bộ cũng là luyện. Giống như rèn như vậy "Cấp thấp" tài liệu phương thức xử lý tất cả đều không có.

Cho nên Vũ thiếu gia bi kịch phát hiện, mình đối với tài liệu phối hợp, hỏa hầu nắm trong tay cùng trận pháp bố trí cũng vô cùng tinh thông, duy chỉ có đối với Huyền Binh cơ bản nhất rèn một chữ cũng không biết.

Đệ nhất kiện Huyền Binh đánh mười mấy chuy, coi như một tiếng nứt ra rồi.

Vừa có khí sư không nhịn được che miệng cười trộm, trong lòng tự nhủ vạn năng Vũ thiếu gia rốt cục cũng có không làm được lúc. Cho nên tất cả mọi người thở phào nhẹ nhõm, nếu là ở mọi người am hiểu nhất Huyền Binh lĩnh vực, lại bị Vũ thiếu gia đả kích, người này sinh nhất thời sẽ lần đen tối không thú vị.

Nhưng là Hồng Vũ nhưng một chút cũng không bị nổi giận, một lần nữa lựa chọn tài liệu, lần nữa bắt đầu.

Lần này không có chút nào ngoài ý muốn lần nữa thất bại, bất quá lần này, hắn gõ liễu hơn một trăm chuy, đã mơ hồ có

thể nhìn ra đại khái hình dáng liễu.

Lần thứ ba, hắn gõ liễu ba trăm chuy, đã hoàn toàn thành hình, chỉ kém cuối cùng mười mấy chuy.

Đến lúc này, khí sư cửa không hề nữa cười nhạo, mà là cảm thán: Vũ thiếu gia tiến bộ thật sự là quá là nhanh. Bình thường khí sư học đồ, hoàn thành Hồng Vũ thiếu gia này ba lần tiến bộ, cần suốt một năm thời gian.

Bất quá khí sư cửa cũng hiểu, cuối cùng này mười mấy chuy, mới thật sự là khó khăn chỗ ở.

Nhưng là đối với Hồng Vũ mà nói, hắn đã mò tới môn lộ, như vậy hết thảy cũng không phải là vấn đề.

Hồng Vũ lần thứ tư rèn, một đường thuận lợi, cuối cùng kia mười mấy chuy lại cũng không có xuất hiện cái gì cạm bẫy, mắt thấy chỉ còn lại cuối cùng một búa, Hồng Vũ sẽ phải hoàn thành hắn đệ nhất kiện Huyền Binh liễu.

Đến nơi này trình độ, khí sư cửa đã không biết nói cái gì cho phải. Bất kể Vũ thiếu gia chế tạo ra tới Huyền Binh uy lực đến tột cùng như thế nào, có thể động thủ bốn lần, tựu hoàn thành một Huyền Binh, đã là đầy đủ đả kích người —— thậm chí so với bọn hắn lúc ban đầu dự liệu còn muốn đả kích người.

"Làm!" Hồng Vũ cuối cùng một búa rơi xuống, Huyền Binh bộc phát ra liễu một mảnh sáng lạng cửu sắc tia sáng, hướng ra ngoài phun ra tựa như một đóa nở rộ kim hoa cúc, đoạt người nhãn cầu.

"Thành công!" Khí sư cửa một mảnh kinh hô. Bọn họ tại chỗ tất cả, bao gồm Kỷ Trinh Chuy, Kỷ Trinh Đa ở bên trong, từ bắt đầu học tập rèn Huyền Binh, đến mình độc lập chế tạo ra đệ nhất kiện Huyền Binh, ngắn nhất ghi chép là hai năm.

Mà cả Hà Tả đại lục, trong lịch sử có ghi lại cái này ghi chép là tám tháng.

Vũ thiếu gia đâu?

Kỷ Trinh Đa tính ra hạ xuống, cho ra một làm cho người ta bội cảm nhân sinh xám xịt ghi lại: "Nửa canh giờ…"

Kỷ Trinh Chuy thống khổ: “Ta cảm giác cùng Vũ thiếu gia ở chung một chỗ thật không tốt, ta đã bắt đầu hoài nghi lên nhân sinh của ta giá trị cùng kia Huyền Binh theo đuổi liễu.”

Kỷ Trinh Đa một nụ cười khổ, ai mà không đâu?

Hồng Vũ cầm lấy mình mới rèn Huyền Binh, đây là một chuôi hình dáng rất kỳ lạ đoản đao, Nguyệt Nha hình dáng, nhưng là lưỡi đao tại nội bộ, lộ ra vẻ càng thêm hung ác.

Hồng Vũ lấy ra một quả mỏ tinh, khảm vào chuôi đao trong, kích phát rồi Huyền Binh sau, theo tay vung lên, một tiếng bén nhọn không khí tiếng rít, trên lưỡi đao phóng xạ ra ba đạo hình cung bạch quang, rơi vào phía trước một Thiết châm thượng, bá bá bá ba tiếng, đem khổng lồ Thiết châm liên tiếp lột bỏ ba tầng, mỗi một tầng đều chỉ có giấy Tuyên Thành dày mỏng, binh binh bàng bàng rơi trên mặt đất, thanh âm phá lệ chói tai.

“Ti ——— “

Khí sư cửa hít sâu một hơi, uy lực này, đã đạt đến ngũ phẩm Huyền Binh cấp bậc sao? Lần đầu tiên rèn Huyền Binh, chỉ dùng nửa canh giờ, hơn nữa chính là một ngũ phẩm Huyền Binh! Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 38 : Bạch Dương trận sư (thượng)

Khí sư cửa bị đả kích có chút chưa gượng dậy nổi, rối rít tìm lấy cớ cáo từ rời đi. Trong bọn họ rất nhiều người, đến hiện tại cũng không còn biện pháp chế tạo ra một ngũ phẩm Huyền Binh.

Hồng Vũ đem này chỉ Huyền Binh đoản đao đưa cho Kỷ Trinh Chuy: "Ngươi nhìn kỹ hạ xuống, tựu hiểu ta nói liễu."

Kỷ Trinh Chuy có chút đờ đẫn nhận lấy đi, cơ giới dựa theo Hồng Vũ theo lời kiểm tra một phen, không khỏi cả người chấn động, trong mắt thả ra tinh quang: "Ta làm sao lại không nghĩ tới đâu chỉ là một rất nhỏ cải biến, tất cả vốn là khó khăn, tựu tất cả đều giải quyết dễ dàng liễu."

Kỷ Trinh Đa cấp khó dằn nổi: "Mau cho ta xem nhìn…"

Hồng Vũ lộ ra vẻ mỉm cười. Hôm nay thật sự của hắn là muốn "Lập uy", khiến cái này khí sư hoàn toàn tòng phục liễu, phía sau hắn kế hoạch mới có thể áp dụng.

Ngày thứ hai bắt đầu, Hồng Vũ bắt tay vào làm bày trận. Lúc trước công tác chuẩn bị cũng đã đã làm xong, bày trận hết sức thuận lợi, nhưng là các loại hao tổn nhưng lớn kinh người

Kỷ Trinh Đa chuẩn bị một trăm vạn hai mỏ tinh, các loại trân quý tài liệu chất đầy liễu bốn thương khố. Nhưng là chỉ là một ngày thời gian, Hồng Vũ sẽ đem những thứ này trân quý vật liệu tiêu hao một nửa

Kỷ Trinh Đa sắc mặt thảm biến: "Vũ thiếu gia, làm sao hao tổn lớn như vậy, ta cảm giác không nên có nhiều như vậy nha

Hồng Vũ nghiêm sắc mặt: "Ngươi đây là ý gì? Cảm thấy ta ở tham ô vật liệu? Vậy cũng tốt, các ngươi đi thăm dò sao "

"Không phải là, chúng ta cũng không phải ý tứ này, Vũ thiếu gia ngàn vạn không nên hiểu lầm." Kỷ Trinh Đa vừa không dám đắc tội hắn, sợ Hồng Vũ bỏ gánh không cho liễu.

Hắn vừa chần chờ nói nói: "Chỉ là của ta cảm thấy, tựa hồ những thứ này trận pháp, sẽ không tiêu hao nhiều như vậy tài liệu a."

Hồng Vũ bắt đầu cùng hắn tính toán đứng lên: "Đến, ngươi nhìn nhìn cái này tiểu kết cấu, nhất định phải như vậy xây dựng, nếu không nghe lời hiệu quả thật to rớt xuống, nhưng là như vậy xây dựng, tiêu hao lật ra vài lần…"

Hồng Vũ từng điểm từng điểm theo chân bọn họ coi là, cuối cùng cho ra kết luận là: Quả thế

Hồng Vũ trên mặt nghiêm trang, trong bụng cười nở hoa, tựu các ngươi điểm này tài nghệ, còn muốn tới tra ta?

Khí sư cửa bao gồm Kỷ Trinh Đa ở bên trong, cũng đã bị Hồng Vũ lúc trước các loại biểu hiện thu thập phục phục thiếp thiếp, cơ hồ là Hồng Vũ nói cái gì là làm cái đó, huống chi Hồng Vũ coi là vô cùng "Chính xác", Kỷ Trinh Đa là thật không có nhìn ra có cái gì chỗ không đúng.

"Nhưng là như vậy tiêu hao… Sợ rằng chống đỡ không nổi đi nha." Kỷ Trinh Đa thống khổ vô cùng.

Hồng Vũ nói: "Ngươi đi tìm gia chủ lại muốn một chút."

Vũ thiếu gia nói dễ dàng, Kỷ Trinh Đa không thể làm gì khác hơn là sầu mi khổ kiểm trở về Thiên Cơ thành liễu.

Kỷ Cấn Thiên nghe Kỷ Trinh Đa hồi báo, vuốt tang thương lão càm, mơ hồ phẩm ra chút - ý vị tới.

"Xưởng bên trong vốn là trận pháp đã toàn bộ dỡ bỏ, không cách nào khôi phục đúng không?"

"Dạ." Kỷ Trinh Đa đàng hoàng trả lời, Huyền Binh phương diện, hắn có thể nói cho ngươi đạo lý rõ ràng, mưu kế phương diện… Không nên cùng Kỷ Trinh Đa nói mưu kế sao.

"Nếu như hiện tại dừng lại, Huyền Binh xưởng cũng là phế đi đúng không?"

"Dạ."

Kỷ Cấn Thiên hừ một tiếng, cái này con thỏ nhỏ chết kia, ta liền biết hắn không yên lòng

Lúc trước hắn âm liễu Hồng Vũ hạ xuống, không nghĩ tới Hồng Vũ như vậy mang thù, mới một tháng thời gian, tựu phản đen mình một chút

Hồi lâu 50 vạn lượng mỏ tinh, còn có hai thương khố trân quý tài liệu nếu để cho tiểu tử này tiếp tục hành hạ đi xuống, Kỷ gia còn không cho hắn cho lấy hết liễu.

Kỷ Cấn Thiên suy nghĩ một chút: "Trước đình công. Đối với Hồng Vũ nói, một mình hắn quá cực khổ, trong nhà không đành lòng, ta chuẩn bị liên lạc Ngọc Càn triều tam đại trận sư một trong Cù Bạch Dương tới giúp hắn chia sẻ một chút công việc."

"Nga, tốt." Kỷ Trinh Đa đáp ứng một tiếng, sỏa hồ hồ đi trở về, mơ hồ cảm thấy thật giống như không đúng lắm đầu, nhưng là lại muốn không rõ không đúng chỗ nào đầu.

"Cù Bạch Dương?" Hồng Vũ nói thầm một tiếng.

Cù Bạch Dương làm Ngọc Càn triều tam đại trận sư một trong, cơ hồ mọi người đều biết.

Hắn quý vì tam phẩm trận sư, được xưng Hà Tả đại lục có thể xử dụng tiền xin đến cấp bậc cao nhất trận sư. Về người này tranh cãi rất nhiều, hắn được gọi là "Không có…nhất phẩm đức trận sư", lại được xưng làm "Cực kỳ có nhất nghề nghiệp đạo đức trận sư".

Hắn không có phẩm đức, cái gì chuyện xấu cũng có thể cho được đi ra. Thậm chí từng vì bày trận, giết hết quá suốt một thôn dân chúng làm "Trận dẫn". Vì tiền, hắn lại càng có thể từ cao cao tại thượng trận sư, hóa thân làm nịnh hót hạ nhân.

Nhưng là nghề nghiệp của hắn đạo đức bị bị khen, chỉ cần tiếp nhận việc, nhất định chỉ mình lớn nhất cố gắng hoàn thành. Hơn nữa tuyệt đối sẽ vì hộ khách giữ bí mật, người khác coi như là cho nhiều hơn nữa mỏ tinh, hắn cũng sẽ không tiết lộ nửa điểm bí mật

Hắn đắc ý nhất tác phẩm, là chính bản thân hắn ở lại "Đại trận trang" trong cái kia một ngọn "Thiên địa tuyệt trận", được xưng tiến vào trong trận, trời cao không đường chạy, địa ngục không cửa vào bởi vì… này người cừu nhân thật sự nhiều lắm,

cho nên không thể làm gì khác hơn là mình đào rỗng liễu tâm tư kiến tạo liễu như vậy một ngọn đại trận bảo vệ mình.

Lúc đầu đến trước mắt, địch nhân của hắn trong thì nhất phẩm năm sao, mà hắn như cũ sống được hảo hảo.

Người này hảo sắc như mệnh, giúp người khác bày trận, trừ kếch xù báo thù ở ngoài, còn có một phụ gia điều kiện, nhìn gần đây tính… Muốn có hay không tràn đầy, muốn bốn đến tám tên không đợi tuyệt sắc mỹ tỳ.

Nếu như thỉnh cầu hắn bày trận nhất phương, có tuyệt sắc nữ võ giả nguyện ý tự mình hầu hạ, như vậy giá tiền có thể đánh pháo gãy… Không đúng, là bát chiết.

Nghe nói hắn trời sanh tính cẩn thận, nhát gan sợ chết, đến hiện tại tổng cộng chỉ gặp phải quá ba lần ám sát, tất cả đều là nữ nhân đã hạ thủ.

Kỷ Trinh Đa cùng Kỷ Trinh Chuy đối với Cù Bạch Dương miêu tả, từ trong tới ngoài lưu lộ ra một loại trần truồng hâm mộ, điều này làm cho Hồng Vũ không nhịn được nghĩ tới một ít thế một từ "Kỹ thuật chỗ ở".

Hồng Vũ cười cười: "Tốt, vậy thì chờ sao."

Huyền Binh xưởng cải tạo chuyện tình tạm hoãn, khí sư cửa rỗi rãnh e rằng hàn huyên, cũng nguyện ý chế tạo một chút tiểu đồ chơi. Hồng Vũ chủ yếu thời gian dùng để tu luyện, chiếu khán một chút Bán Thần Vực, sau đó chính là tiến vào Tịch Diệt cổ giới săn bắt huyết mạch.

Thỉnh thoảng có thời gian, hắn xảy ra cửa đi bộ xuống.

Hắn rất kỳ quái, khí sư cửa vốn là vây tại một chỗ đinh leng keng làm gõ hết sức náo nhiệt, xa xa địa thấy hắn lập tức tựu giải tán lập tức.

Hắn còn buồn bực: Ta có đáng sợ như vậy sao? Bổn thiếu gia rất thân thiết thật là tốt sao?

Đợi nửa tháng, một đội xe ngựa chậm rãi đi tới Tuyệt Ly bí cảnh cửa vào trong trấn nhỏ.

Loại gia tộc này tư hữu Tuyệt Ly bí cảnh, một nửa là tuyệt đối sẽ không để cho ngoại nhân đi vào, nhưng là Cù Bạch Dương nghề nghiệp đạo đức vẫn rất được khen, Kỷ Cấn Thiên lúc này mới phá lệ.

Cù Bạch Dương mặc rộng thùng thình áo choàng, từ trong xe chui đi ra thân lưng mỏi, đai lưng lập tức nới lỏng, lộ ra bên trong cho gầy thân thể trần truồng, hắn mãn bất tại hồ tựu như vậy mở rộng ra, từ bên trong xe đi xuống bốn thị nữ, giúp hắn một lần nữa đem đai lưng buộc lại.

"Ha ha ha" Cù Bạch Dương ôm bốn cô bé, riêng của mình hôn một cái: "Lên đường, khởi công nữa "

Hắn ở trong trấn nhỏ không có ngừng lưu, trực tiếp đi phía sau núi Tuyệt Ly bí cảnh cửa vào.

Mở ra Tuyệt Ly bí cảnh cửa vào thời điểm, Nhất Phẩm Hợp Chân rất cố hết sức. Cù Bạch Dương khoát khoát tay: "Trước dừng dừng lại, bổn lão bản mua một tặng một."

Hắn tiến lên đi, nhìn qua cải biến liễu trong trận rất không thu hút mấy chỗ, sau đó trở lại ôm thị nữ cười hì hì nói: "Được rồi, thử lại lần nữa nhìn, nếu là cảm giác không tệ, cùng nhà các ngươi chủ nói một tiếng, sau này nhiều chiếu cố chiếu cố bổn lão bản làm ăn. Chỗ này của ta hàng thật giá thật, chất ưu giá rẻ…"

Nhất Phẩm Hợp Chân cửa lần nữa khởi động trận pháp, mở ra không gian lối đi, tất cả đều cảm giác có chút kinh ngạc, so với mới vừa rồi tiết kiệm liễu gần hai thành võ khí

Ngọc Càn triều tam đại trận sư quả nhiên bất phàm.

Tuyệt Ly bí cảnh bên trong, Kỷ Trinh Đa cùng Kỷ Trinh Chuy đám người, cũng rất khách khí ở lối vào nghênh đón, nhưng là Vũ thiếu gia áp cái không có lộ diện.

Cù Bạch Dương cũng biết mình rốt cuộc là tới cho cái gì, hắn cũng không ngại. Trên thực tế tâm tư của hắn ác độc hơn. Kỷ Cấn Thiên giao ra liễu 50 vạn lượng mỏ tinh thật nhiều, xin hắn tới thẩm tra cùng giám đốc Hồng Vũ.

Mà Cù Bạch Dương chuẩn bị coi như là trứng gà dặm chọn xương cũng phải đem Hồng Vũ đuổi đi đi, mình chiếm cái này "Đại xây cất", một lần nữa cùng Kỷ Cấn Thiên nói giá tiền, ít nhất cũng phải hai trăm vạn hai mỏ tinh.

Cho nên Hồng Vũ không ra mặt, hắn cũng không nếu nói. Cùng Kỷ Trinh Đa bọn họ có lệ một chút, tựu chạy thẳng tới Hồng Vũ không đáng giá được trận pháp đi liễu.

Trận pháp chỉ là vừa vừa mới bắt đầu, lẽ ra lúc này là dễ dàng nhất nhìn ra vấn đề tới, bởi vì trận pháp vẫn chưa hết thiện, cho dù không có vấn đề cũng có thể lựa ra vấn đề.

Cù Bạch Dương lòng tin mười phần, ôm bốn thị nữ, lung la lung lay đi đến liễu. Nghĩ đến sắp có một hạng "Đại xây cất" vào tay, cù lão bản tính chất nhất thời vừa, tính toán bằng nhanh nhất tốc độ đem Hồng Vũ đuổi đi đi, sau đó chui chăn với mình yêu cho chuyện đi.

Hắn không cảm thấy một mười sáu tuổi thiếu niên sẽ đối với mình tạo thành ngươi cho uy hiếp gì. Bất kể thiếu niên này là không phải là cái gì thiên vị huyết mạch, lại càng không quản thiếu niên này ngoài chăn giới truyền hơn sao thần hồ kỳ thần. Cả Hà Tả đại lục, muốn ở trận pháp nhất đạo thượng, để cho những khác Cù Bạch Dương tòng phục người, căn bản không có

Nhưng là hắn ôm nữ nhân ở Hồng Vũ trên trận pháp vòng vo nửa vòng, sắc mặt tựu thay đổi.

Tiện tay đẩy ra bốn gã thị nữ, Cù Bạch Dương lấy ra các loại trận pháp khảo nghiệm dùng là Huyền Binh. Đây đều là chính hắn nghiên cứu đi ra ngoài, xin cao minh khí sư chế tạo. Đây là hắn "Độc môn tuyệt kỷ", tin tưởng coi như là tam đại trận sư khác hai vị, muốn ở trong trận pháp mặt làm cái gì tay chân, chỉ cần buông ra trận pháp để cho hắn dùng những thứ này Huyền Binh một trắc lượng, cũng có thể tìm được tin vịt chỗ ở

Bọn thị nữ ngã trên mặt đất, nhưng giận mà không dám nói gì, lặng lẽ thối lui đến liễu đi một bên không dám quấy rầy.

Kỷ Trinh Đa cùng Kỷ Trinh Chuy ở một bên nhìn, nói lý ra trao đổi.

"Vũ thiếu gia thật có vấn đề?"

"Không biết nha…"

"Ngươi cảm thấy người nầy rốt cuộc tới cho cái gì?"

"Ta cũng vậy đang muốn hỏi ngươi đâu."

"Ta muốn là biết còn dùng được hỏi ngươi sao?"

Hai vị khí sư thảo luận hồi lâu, cùng chưa nói giống nhau.

Bên kia Cù Bạch Dương chân mày càng vắt càng sâu.

Hắn biết trận pháp này trong nhất định là có vấn đề. Nhưng là hắn tìm không ra tới hỏi đề tại nơi nào. Lúc đầu hiện tại không tìm ra.

Hiển nhiên là không thể phá hư trận pháp, bởi vì đây là quy củ, phá hư trận pháp tìm kiếm vấn đề, một khi người ta căn bản không có vấn đề, trách nhiệm này ai tới gánh chịu?

Cù Bạch Dương một đầu nhào vào những thứ này vẫn chưa xong trên trận pháp, bất tri bất giác đích thiên tựu đen.

Kỷ Trinh Đa cùng Kỷ Trinh Chuy hô hắn mấy lần, để cho hắn ăn cơm trước, Cù Bạch Dương đắm chìm ở trận pháp nghiên cứu trong, ngoài thân không có gì mắt điếc tai ngơ. Hai người không thể làm gì khác hơn là mình đi trước nghỉ ngơi. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 38 : Bạch Dương trận sư (hạ)

Ngày thứ hai hai người tới nữa, Cù Bạch Dương hay là kia phó bộ dáng, ít nhất so sánh với ngày hôm qua lộ ra vẻ càng thêm tinh thần liễu!

Cù Bạch Dương lúc này thật sự toàn tâm đầu nhập trong đó liễu, hắn tin tưởng mình trực giác, cho nên hắn không tin mình tìm không ra vấn đề! Loại này động lực dưới sự thúc giục, tinh thần hắn toả sáng, liều mạng nghiên cứu.

Lại là một ngày ở Kỷ Trinh Chuy cùng Kỷ Trinh Đa nhàm chán ngáp trong vượt qua, hai người thủ đến trời tối vừa đi trở về.

Ngày thứ ba như cũ.

Cù Bạch Dương nhìn qua rất gầy yếu, nhưng là hắn cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân tu vi! Kinh nghiệm vô cùng tràn đầy, không ngủ không nghỉ ba ngày, một chút vấn đề không có.

Nhưng là Kỷ Trinh Đa hai người không nhịn được, sau lại cũng là không đi. Hồng Vũ lúc trước đã đem nơi này khí sư toàn bộ hàng phục, hai người trên thực tế vẫn tin tưởng Vũ thiếu gia sẽ không có vấn đề gì. Hơn nữa, cho dù có vấn đề ngươi cũng tìm không ra tới a, Vũ thiếu gia nhưng là bọn họ ra mắt nhất yêu nghiệt chính là nhân vật liễu.

“Hôm nay Cù Bạch Dương bên kia như thế nào?”

“Như cũ.”

Như vậy rất đúng nói mỗi sáng sớm ở Kỷ Trinh Đa cùng Kỷ Trinh Chuy trong lúc tái diễn, liên tục bốn ngày.

Đến ngày thứ tám, có người vội vàng hấp tấp chạy tới: “Đại nhân, đại nhân không xong, Cù Bạch Dương đại sư nổi điên liễu! Các ngài mau đi xem một chút sao…”

Kỷ Trinh Đa cùng Kỷ Trinh Chuy vội vàng chạy tới.

Hồng Vũ kia chưa hoàn thành trận pháp trong, Cù Bạch Dương trợn mắt dử tợn, trên cổ từng đạo da thịt giống như con giun giống nhau giãy dụa, hắn chấn động mãnh liệt hai cánh tay, ngửa mặt lên trời rống giận: "Không thể nào! Tuyệt đối không thể nào! Trận pháp này có vấn đề! Trên thế giới này còn không có ta Cù Bạch Dương tìm không ra vấn đề trận pháp! Ta không tin! Ta không phục! Ta không cam lòng! A —— "

Hai người nhìn nhau, cũng hiểu là chuyện gì xảy ra liễu. Bảy ngày thời gian, một vẫn chưa xong trận pháp, hắn thân là Ngọc Càn triều tam đại trận sư một trong, nhưng sững sờ trứng gà dặm chọn xương cũng không có tìm ra vấn đề, này nếu là truyền đi, hắn mặt mũi hướng chỗ đặt?

Cù Bạch Dương gầm thét liễu một chút, mình tỉnh táo lại, nhàn nhạt liếc Kỷ Trinh Đa đám người một cái, nhấc chân đi lên.

"Đại sư." Hai người liền vội hỏi hậu.

Cù Bạch Dương đi tới trước mặt hai người, hơi có chút được ăn cả ngã về không khí thế: "Trận pháp này nhất định là có vấn đề, ta dám dùng ta Cù Bạch Dương tánh mạng đảm bảo! Nhưng là loại này trạng thái hạ rất khó tìm xảy ra vấn đề chỗ ở, cho nên ta muốn phá hư trận pháp, từ bên trong tìm kiếm!"

"A ——" hai người thất kinh: "Trăm triệu không thể a!"

Hai người cũng là không có ý thức được phá hư trận pháp tìm kiếm vấn đề, bản thân cũng không cùng quy tắc. Bọn họ chẳng qua là âm thầm nghĩ tới: Ngươi cũng không nhìn một chút ai vậy trận pháp, ngươi dám phá hư, một vị kia bướng bỉnh, ngươi chịu không nổi a!

Cù Bạch Dương cao ngạo nói: "Bổn lão bản chẳng qua là báo cho các ngươi một tiếng mà thôi." Hắn nói xong, thân hình đi vòng vèo, khoát tay từ trữ vật Huyền Binh trong, thả ra ba mươi lục đạo ba lăng hình cương thứ, bá bá bá hạ xuống tới, đâm vào ba mươi sáu trận pháp tiết điểm trong, hoàn toàn đem gãy pháp phá đi!

“Xong!” Kỷ Trinh Đa hai người vẻ mặt đưa đám: “Cái này chuyện náo lớn, Vũ thiếu gia nhất định phải thu thập hắn…”

Cù Bạch Dương nghe được, tức muốn hộc máu! Bổn lão bản chính là đường đường Ngọc Càn triều tam đại trận sư một trong, hắn một đứa bé có thể đem bổn lão bản như thế nào! Này hai không biết ngu xuẩn, nói thật hay giống như bổn lão bản sẽ phải đại họa lâm đầu giống nhau!

Cù Bạch Dương tín niệm thúc dục, ba mươi lục đạo ba lăng hình cương thứ trong, chậm rãi dọc theo người ra từng đạo võ khí ngưng tụ sợi tơ, xâm nhập đến cả trận pháp trong, dọc theo những thứ kia trận pháp khắc tuyến từng điểm từng điểm sưu tầm.

Vừa lúc đó, Tuyệt Ly bí cảnh trong chợt nhớ tới một tiếng quát giận rung trời thanh: “Là ai sao mà to gan như vậy, dám phá hủy bổn thiếu gia trận pháp!”

Một đạo màu vàng lợt quang mang phóng lên cao, ở trên không trong, tựa như một vòng mới dâng lên mặt trời, phóng xạ tia sáng thiêu đốt đại địa.

Cù Bạch Dương không chút nào yếu thế: “Là bổn lão bản làm, ngươi đãi như gì?”

“Tốt Đại Cẩu đảm!” Hồng Vũ một tiếng gầm thét, nghe đi tới tức giận cực kỳ, một ít đổi phiên màu vàng lợt quang mang gào thét mà đến hướng Cù Bạch Dương đụng tới.

Cù Bạch Dương hắc hắc vẫn rất lạnh cười, hắn chính là Nhất Phẩm Hợp Chân, khoảng cách nhất phẩm một sao cũng chỉ sai một bước, gần đây đang tìm cách hiểu được sinh tử khô vinh, như thế nào sợ một mười sáu tuổi thiếu niên?

Song hắn không có nghĩ đến chính là, Hồng Vũ xông lại thời điểm, tựu nhanh chóng đem mình tăng lên tới liễu thiên địa nhất thể cảnh giới trong!

Lần này Cù Bạch Dương thất kinh, bởi vì một khi dung nhập vào loại cảnh giới này trong, tựu đại biểu Nhất Phẩm Hợp Chân ở giữa sinh tử đánh giết!

Cù Bạch Dương hơi sửng sốt, rất nhanh trên mặt tựu lộ ra một tia tàn nhẫn nhe răng cười: Một mình ngươi muốn chết, nhưng không trách được ta! Giết ngươi liễu, ta cũng vậy không cần phí nhiều như vậy tâm tư, cái này đại xây cất chính là ta liễu!

Hắn cả người run lên, tầng bảy lưu quang bốn phía võ khí tia sáng hiện ra, bay lên không nhảy lên hướng Hồng Vũ đụng tới.

"Thình thịch!"

Hai đại Nhất Phẩm Hợp Chân trên không trung hung hăng địa đụng vào nhau, giống như trên bầu trời hai vì sao Thần lẫn nhau đụng nhau, kịch liệt chấn động để cho Tuyệt Ly bí cảnh cũng hoảng động liễu nhất hạ, thiếu chút nữa không gian không yên.

Kịch liệt nổ tung liên tiếp, từng đoàn từng đoàn quang mang chiếu rọi người tròng mắt đều có chút không mở ra được. Những thứ kia trong lúc nổ tung vòng sáng, ngưng tụ hai người đối với thiên địa pháp tắc lĩnh ngộ cùng nắm trong tay. Nhìn như một đơn giản va chạm, trên thực tế là hai người dựa vào riêng của mình đối với thiên địa quy tắc nắm giữ, lẫn nhau bóp áp.

Ở nơi này một quá trình trong, Cù Bạch Dương cắn răng kiên trì liễu mười hô hấp, sẽ thấy cũng vô lực chống đở, mà Hồng Vũ bên kia quy tắc bóp áp, giống như là mọi người thớt giống nhau, không ngừng mà ném tới đây.

Cù Bạch Dương ầm ầm một tiếng bị liên tiếp sáu thiên địa quy tắc bóp áp đánh trúng, đánh bay đi ra ngoài đồng thời, trong lòng không khỏi điên cuồng hét lên: "Tại sao có thể như vậy! ?"

Hắn đã đến sắp hiểu được sinh tử khô vinh trình độ, đối với thiên địa quy tắc nắm giữ, nhưng còn không bằng một mới vừa đi vào Nhất Phẩm Hợp Chân thiếu niên?

Cù Bạch Dương làm sao cũng nghĩ không thông, cũng không còn thời gian cho hắn nghĩ.

Hồng Vũ lần đầu tiên va chạm, đã Cù Bạch Dương oanh bay đi ra ngoài, rồi sau đó vừa đuổi mà đến, muốn tiếp tục bóp áp hắn.

Cù Bạch Dương hù đích hồn phi phách tán, hắn rất sợ chết, nếu là đã chết mình kiếm này sao nhiều tiền lại có cái gì dùng? Hắn một tiếng tru lên, chạy trối chết. Hai đại Nhất Phẩm Hợp Chân đang ở trên bầu trời truy đuổi. Hồng Vũ khí thế như cầu vồng, Cù Bạch Dương thất bại thảm hại.

Đối với người khác xem ra, cả quá trình thật ra thì vô cùng đơn giản, Hồng Vũ thiếu gia giận dữ xuất thủ, một chiêu giết thua Cù Bạch Dương, đuổi theo hắn khắp thế giới chạy loạn.

Cù Bạch Dương vừa chạy vừa rống giận: "Hồng Vũ, ngươi không nên quá mức phân liễu! Ta nhưng là các ngươi Kỷ gia mời tới khách quý!"

Hồng Vũ căn bản không để ý hắn, liên tiếp bảy tám quy tắc bóp áp ném đi qua, Cù Bạch Dương thiếu chút nữa lại bị đánh trúng, một tiếng quái khiếu vội vàng gia tốc.

"Ngươi nếu là dám giết ta, ở người khác trong mắt, sẽ là của ngươi trận pháp có vấn đề, sợ bị ta điều tra ra!"

Hồng Vũ như cũ không để ý hắn, cúi đầu mãnh truy. Vũ thiếu gia lúc nào quan tâm quá người khác đối với mình cách nhìn?

Cù Bạch Dương cũng bất đắc dĩ liễu, hắn không thể làm gì khác hơn là miễn cưỡng hỏi: "Ngươi muốn giải quyết như thế nào? Kỷ Cấn Thiên mướn ta tới kiểm tra trận pháp, ta lấy liễu hắn 50 vạn lượng mỏ tinh, tổng yếu cho hắn một cái công đạo!"

"Hừ!" Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng: "Đó cũng không phải ngươi phá hư ta trận pháp lý do!"

"Nhưng là không phá hư trận pháp, ta tìm không ra tới hỏi đề chỗ ở."

"Hắc hắc, ngươi cứ như vậy khẳng định của ta trận pháp có vấn đề?"

Cù Bạch Dương tinh thần rung lên: "Ta phi thường khẳng định, ngươi trong trận pháp mặt tuyệt đối có tin vịt, ngươi dám không dám để cho ta tiếp tục tra được?"

Hồng Vũ bỗng nhiên ngừng lại, như cũ giống như một viên mặt trời giống nhau treo ở không trung, nhìn về phía trước Cù Bạch Dương nói: "Nhưng là nếu như ngươi phá hư của ta trận pháp, như cũ tìm không ra vấn đề, thật là như thế nào?"

Cù Bạch Dương âm thầm thở phào nhẹ nhỏm, cũng dừng lại nói: "Ta theo giới bồi thường!"

"Theo giới bồi thường? Tòa trận pháp này dùng 50 vạn lượng mỏ tinh, còn có hai thương khố trân quý tài liệu." Hồng Vũ nhàn nhạt nhìn của hắn, ôm cánh tay nói.

"Ta theo!" Cù Bạch Dương điểm mạnh một cái đầu.

"Không chỉ chừng này. Ngươi cũng là trận sư, hẳn là hiểu để cho một vị trận sư xuất thủ thật nhiều. Ngươi phá hư của ta trận pháp, chấp nhận tương đương để cho ta một lần nữa xuất thủ bày trận, ngươi biết này lên giá phí bao nhiêu thật nhiều sao?"

Cù Bạch Dương hung hăng cắn răng một cái: "Ta là Ngọc Càn triều tam đại trận sư một trong, xuất thủ bày trận giá tiền trong suốt, nói thẳng ra mỗi một lần hai trăm vạn hai mỏ tinh…"

Hồng Vũ không chút khách khí địa cắt đứt hắn: "Ngươi cảm thấy ngươi tài nghệ có thể cùng bổn thiếu gia đánh đồng sao?"

Cù Bạch Dương dĩ nhiên nói không nên lời loại này không biết xấu hổ lời nói. Hắn dùng liễu bảy ngày thời gian, còn tìm không ra một không có hoàn thành trận pháp vấn đề, làm cho chỉ có thể phá hư trận pháp tìm đến, chỉ từ điểm này thượng, Hồng Vũ trình độ đã xa xa khi hắn trên.

"Vậy ngươi nghĩ giá bao nhiêu tiền?"

Hồng Vũ nói: "Bây giờ là ba trăm vạn hai. Chờ ngươi phá hư trận pháp còn tìm không ra vấn đề, vậy thì nói rõ tài của ta

đúng so sánh với ngươi cao quá nhiều, giá tiền còn phải dâng đi lên, bốn trăm vạn hai!"

Cù Bạch Dương trong lòng một trận mãnh liệt nhảy, bốn trăm vạn hai mỏ tinh! Hắn kinh nghi bất định quan sát Hồng Vũ: Tiểu tử này rốt cuộc là thật như vậy tự tin đâu, hay là ngoài mạnh trong yếu, cố ý hạ trọng chú làm cho mình không dám tiếp tục tra được?

Cù Bạch Dương khó có thể lựa chọn, cuối cùng là nhất cắn răng một cái, lựa chọn tin tưởng mình thực lực.

Hắn cảm thấy có lẽ của mình trận pháp tài nghệ đúng là không bằng Hồng Vũ, nhưng là muốn phá hư trận pháp còn tìm không ra vấn đề, hắn cảm thấy không thể nào!

Dõi mắt cả Hà Tả đại lục, có như vậy tài nghệ trận sư còn không có xuất hiện đâu.

Hắn hung hăng cắn răng một cái: "Tốt, ta đáp ứng!"

Dứt lời, hắn lập tức một đầu lao xuống đi, rơi vào trận pháp trên, tỉ mỉ nghiên cứu.

Hồng Vũ cũng lặng yên không một tiếng động hạ xuống tới, nhàn nhạt nhìn Cù Bạch Dương làm.

Cù Bạch Dương ba mươi sáu cái ba góc cương thứ trong, phát ra võ khí sợi tơ đã đem cả trận pháp chi chít bao trùm, cơ hồ là vô khổng bất nhập. Từ tài liệu xử lý nói trận pháp bố trí, cơ hồ đã đem Hồng Vũ bày trận quá trình trở lại như cũ liễu.

Nhưng là mãi cho đến hiện tại, Cù Bạch Dương như cũ không có tìm được có vấn đề gì. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 39 : Nhất phẩm sát thủ (thượng)

Nếu như là những người khác, Cù Bạch Dương còn có thể lung tung lập một cái vấn đề, dù sao người khác không dám chất vấn quyền uy của hắn, coi như là chất vấn liễu, ở về trận pháp nguyên lý biện luận trong, hắn cũng có thể dễ dàng để cho đối thủ bại hạ trận. Nhưng là đối mặt Hồng Vũ hắn không dám, Hồng Vũ sợ rằng tùy tiện vừa mở miệng, là có thể đâm xuyên hắn nói dối.

Không có tìm được, làm sao bây giờ? !

Cù Bạch Dương trong lòng hốt hoảng, mồ hôi lạnh ứa ra.

"Cho thêm ta một chút thời gian."

Một ngày đi qua lại là một ngày, ngay cả Kỷ Trinh Đa bọn họ cũng đã nhìn ra, Cù Bạch Dương căn bản không thể nào tìm ra cái gọi là "Vấn đề", nhưng là Cù Bạch Dương chính là không chịu buông tha cho.

Hồng Vũ cũng không thúc giục, bắt đầu mỗi ngày hắn còn tới liếc mắt nhìn, sau lại áp cái cũng là lười tới. Cù Bạch Dương nếu là dám làm cái gì tay chân, hắn một cái là có thể nhìn ra, đến lúc đó chính là Cù Bạch Dương thân bại danh liệt.

Hắn mỗi ngày tu luyện, hoặc là tiến vào Tịch Diệt cổ giới săn bắt huyết mạch. Gần đây trong khoảng thời gian này, hắn vừa tích góp từng tí một liễu chín đạo huyết mạch, thô sơ giản lược tính ra hạ xuống, mới có thể đủ đem Kỷ Kiêu huyết mạch tăng lên tới thánh vị.

Lại là bảy ngày, hôm nay Cù Bạch Dương dại ra sự ngu dại ngồi ở trận pháp trong, hồn nhiên không để ý cái gì hình tượng. Trên tóc, trên y phục thậm chí cả trên mặt cũng dính đầy bùn đất.

Hắn hay là không có tìm ra vấn đề chỗ ở, nhưng là cái loại nầy trực giác ngược lại càng ngày càng mãnh liệt: Trận pháp này, tuyệt đối có vấn đề!

Phải nhớ đem vấn đề giấu diếm ngay cả hắn Cù Bạch Dương động thủ phá hư trận pháp cũng hãy tìm không ra, nước này đúng thật sự là quá kinh người. Cù Bạch Dương trước đó, tuyệt đối không nghĩ tới, người như vậy thế nhưng xuất hiện!

Bảy ngày thời gian trôi qua, Cù Bạch Dương mình cũng biết, mình là tuyệt đối tìm không ra tới.

Trước khi tới đây, Cù Bạch Dương dã tâm bừng bừng, tuyệt không nghĩ tới cuối cùng phải kết quả như thế.

Hắn bỗng nhiên cảm giác được cái gì, vừa ngẩng đầu, Hồng Vũ không biết lúc nào đứng ở trận pháp phía ngoài.

Cù Bạch Dương vui lòng phục tùng quỳ xuống: "Ta thua…"

Hồng Vũ gật đầu: "Ngươi thừa nhận là tốt rồi."

"Bốn trăm vạn hai mỏ tinh, hai thương khố trân quý tài liệu, ta sẽ phái người đưa tới được."

Hồng Vũ khoát khoát tay: "Trước đừng có gấp, cho ta xem nhìn còn có hay không cái gì những vật khác cần ngươi bồi."

Cù Bạch Dương sửng sốt, mơ hồ cảm thấy có chút không ổn: "Cái gì? Còn sẽ có những vật khác?"

"Dĩ nhiên!" Hồng Vũ một ngón tay dưới đất: "Phía dưới này nhưng là một đạo rất trân quý Địa Tâm Hỏa mạch, ta bố trí trận pháp này, chính là vì đem đạo này Địa Tâm Hỏa mạch lực lượng đưa ra tới cho sở dụng. Nếu là ngươi phá hư đạo này Địa Tâm Hỏa mạch, của ta cả kế hoạch sẽ phải lần nữa sửa đổi…"

Cù Bạch Dương cảm giác được không ổn, vội vàng khoát tay phiết thanh liên quan: "Ta vẫn không nhúc nhích phía dưới Địa Tâm Hỏa mạch!"

"Nói nhảm!" Hồng Vũ một tiếng giận dữ mắng mỏ: "Vậy tại sao hiện tại đạo này Địa Tâm Hỏa mạch đã không cách nào dẫn ra? !"

"A!"

Cù Bạch Dương há hốc mồm.

Hắn trên thực tế áp cái không có đi chú ý quá cái gì Địa Tâm Hỏa mạch, dù sao Hồng Vũ trận pháp mới vừa bố trí một ngày, còn xa không có đạt tới Địa Tâm Hỏa mạch tầng thứ.

Vì vậy Cù Bạch Dương phá hư trận pháp chờ một chút hành động, cũng chỉ là trên mặt đất bề ngoài mỏng tầng hành động, hắn thậm chí ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn một cái phía dưới Địa Tâm Hỏa mạch.

Hồng Vũ bỗng nhiên nói Địa Tâm Hỏa mạch không thể dùng, hắn vội vàng dùng linh giác đi dò xét một chút, này một "Nhìn" chính hắn cũng trợn tròn mắt —— cũng không phải là mỗi một đạo Địa Tâm Hỏa mạch cũng có thể dùng trận pháp tiếp dẫn đi ra ngoài, sau đó để lợi dụng. Muốn làm như thế, phải thỏa mãn một chút điều kiện, mà chút ít điều kiện một khi thay đổi, Địa Tâm Hỏa mạch sẽ không biện pháp sử dụng.

Mà hiện tại phía dưới đạo này Địa Tâm Hỏa mạch, quả thật đã không cách nào sử dụng.

Hắn mơ hồ cảm thấy này có thể là Hồng Vũ cho mình đào một cái hố, nhưng là hắn vừa tìm không được chứng cớ, tựa như hắn tìm không được Hồng Vũ trận pháp vấn đề chỗ ở giống nhau.

"Này, này này…" Cù Bạch Dương lắp bắp nói không ra lời, thật lâu mới ủy khuất nói: "Nhưng là ta thật không có động Địa Tâm Hỏa mạch a!"

"Nói nhảm!" Hồng Vũ không chút lưu tình chỉ trích: "Nếu là Địa Tâm Hỏa mạch vốn là thì không thể dùng, ta đầu óc có bệnh a ở nơi này phía trên kiến tạo trận pháp, tốn hao nhiều tiền như vậy? Nhưng là ngươi động của ta trận pháp sau, Địa Tâm Hỏa mạch thì không thể dùng, ngươi nói trách nhiệm này hẳn là có ai tới gánh chịu? Coi như là làm cho cả Hà Tả đại lục tới phân xử, cũng không có thể nói chúng ta Kỷ gia muốn tự nhận xui xẻo?"

Cù Bạch Dương biết mình nói bất quá Hồng Vũ, trong lòng vô cùng buồn bực, biết cái này ngậm bồ hòn mình đoán chừng liễu.

“Kia… Vũ thiếu gia dứt lời, chuyện này xử lý thế nào đây.” Hắn vẻ mặt chán nản.

Hồng Vũ cùng hắn định đứng lên: “Cù lão bản quả nhiên là có đảm đương người! Tốt, vậy chúng ta cho dù tính toán. Này một đạo Địa Tâm Hỏa mạch nếu như đưa ra, chúng ta Kỷ gia sẽ nhận được khổng lồ tiền lời, Huyền Binh một bao nhiêu tiền? Huyền Binh chiến giáp một bộ bao nhiêu tiền?”

Cù Bạch Dương vừa nhìn dạng này tính đi xuống cũng không Biên nhi liễu, vội vàng cắt đứt hắn: “Vũ thiếu gia ngươi cũng không thể như vậy coi là, coi như là Địa Tâm Hỏa mạch đưa ra, các ngươi Kỷ gia muốn nhận được như vậy tiền lời, cũng muốn bồi thượng rất nhiều nhân lực vật lực…”

“Cù lão bản nguyên lai là tính toán chi li người.”

Cù Bạch Dương: “…”

Hai người một phen cò kè mặc cả, cuối cùng bồi thường độ cứng xác định ở một ngàn tám trăm vạn hai mỏ tinh.

Cù Bạch Dương cảm giác trong miệng phát khổ, bởi vì hắn cũng không biết Hồng Vũ là làm sao tính toán, dám để cho hắn không có biện pháp nữa áp súc liễu.

Hồng Vũ nhìn hắn: “Cù lão bản, tổng cộng là hai nghìn hai trăm vạn hai mỏ tinh, cộng thêm hai thương khố trân quý tài liệu, người xem khoản này sổ sách làm sao kết?”

“Ta không có nhiều tiền như vậy…” Cù Bạch Dương mặt xám như tro tàn.

Hồng Vũ cười híp mắt nói: “Không có tiền? Ai nha, vậy cũng thật là xin lỗi rồi. Ngươi biết ở quán cơm ăn cơm chùa, phải kết quả gì?”

Cù Bạch Dương không dám nói tiếp, Hồng Vũ phối hợp nói tiếp: “Đầu tiên, sẽ bị phiêu mập thể cường tráng bọn tiểu nhị đánh một trận —— này phương diện, ta Kỷ gia loại này cấp bậc chính là Hỏa Kế rất nhiều, cho dù bọn họ không muốn xuất thủ, bổn thiếu gia cũng rất vui lòng tự mình ra trận.”

Cù Bạch Dương đứng ở trong góc, một run run.

“Sau đó thì sao, mặc dù bị đánh đánh, nhưng là nên còn tiền tuyệt không có thể ít, sẽ làm ngươi đang ở đây trong nhà hàng đi làm, sỉ nhục nhất bẩn mệt mỏi nhất việc, cầm ít nhất bạc.”

Cù Bạch Dương muốn đứng lên kháng nghị: “Ta nhưng là Ngọc Càn triều tam đại trận sư…” Hắn rất nhanh đã không nổi nữa, bởi vì Hồng Vũ thiếu gia dùng một loại khinh bỉ ánh mắt nhìn hắn.

Cù Bạch Dương đứng lên một nửa, vừa rụt lại cổ ngồi chồm hổm trở về, quyết định sau này kiên quyết không có ở đây Vũ thiếu gia trước mặt khoe khoang của mình trận pháp thành tựu.

“Nhìn ở cù lão bản cũng là có đảm đương hán tử phân thượng, ta quyết định nhảy qua hành hung một bữa quá trình, ngươi không bằng ở chỗ này của ta làm một cu li sao.”

“Nhưng là trong nhà của ta trên có già dưới có trẻ…” Cù Bạch Dương trăm triệu không nghĩ tới, mình lại còn có giả bộ đáng thương thời điểm, nhân sinh thảm đạm, năm tháng ảm nhiên cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Hồng Vũ một cước đá đi: “Vậy thì hơn hẳn là có đảm đương, giống như nam nhân giống nhau chịu nổi trách nhiệm!”

Cù Bạch Dương im lặng đọng lại ế, đáng thương nhìn Hồng Vũ, Hồng Vũ thở dài: “Cũng được, ngươi người nầy mặc dù ghê tởm, nhưng là đáng thương. Như vậy đi, ngươi bắn công, hàng năm hai trăm vạn hai mỏ tinh, chỉ cần mười năm, là có thể còn thượng sổ nợ. Kia hai thương khố đẳng cấp cao tài liệu, ta liền chịu thiệt một chút, cho ngươi cho rằng linh đầu biến mất liễu.”

“Trong nhà của ta có tám trăm vạn hai mỏ tinh, còn cho ngươi sau cũng chỉ còn lại có một ngàn hai trăm vạn lượng liễu.”

“Có thể nha, vậy thì chỉ cần sáu năm.”

Cù Bạch Dương bất đắc dĩ đi vào khuôn khổ, trong lòng bị đè nén cực kỳ. Lần này lúc đi ra tâm tình dễ dàng vui vẻ,

không nghĩ tới cuối cùng thế nhưng thành gia nô! Đường đường Ngọc Càn triều tam đại trận sư, lại muốn bán mình trả nợ!

Hồng Vũ cười híp mắt: "Không nên buồn bực, nói không chừng sáu năm sau, ngươi còn không muốn đi rồi sao."

…

Hồng Vũ trong lòng vui thích, cho tới một cường thế gia nô, này sau này mang đi ra ngoài, người trước người sau vừa nói, ta gia nô chính là Ngọc Càn triều tam đại trận sư một trong, có nhiều mặt mũi, cở nào gió %!

Về phần đạo kia Địa Tâm Hỏa mạch, vốn chính là cái dạng kia. Người khác không thể đem Địa Tâm Hỏa mạch đưa ra, nhưng là Vũ thiếu gia có thể. Hiện tại bất quá lúc buông tha cho một ít nói Địa Tâm Hỏa mạch mà thôi, dù sao chỗ ngồi này Tuyệt Ly bí cảnh trong, núi lửa còn nhiều, rất nhiều, đổi lại một là được.

Thiên Cơ thành trong, Kỷ Cấn Thiên nghe nói chuyện quá trình, thật lâu im lặng.

Tiểu tử này giống như là một nước ao, thật giống như một cái là có thể nhìn thấu, nhưng là mỗi khi có người cho là như thế thời điểm, hắn biết sử dụng thực tế hành động nói cho ngươi biết, hắn sâu không thấy đáy!

Cù Bạch Dương mặc dù nhân phẩm không được, nhưng là trận pháp thành tựu cũng là không có nói, cả Ngọc Càn triều, nếu như quả thật cần bố trí cao thâm trận pháp, chọn lựa đầu tiên chính là Cù Bạch Dương.

Nhưng là Cù Bạch Dương đem hết liễu tất cả vốn liếng, cuối cùng còn đem mình cho góp đi vào, cũng không thể tìm được Hồng Vũ sơ hở, cái kết quả này thật sự là quá kinh người. Coi như là Kỷ Cấn Thiên, nhất thời bán hội cũng có chút khó có thể tiếp nhận.

Cũng là Từ Hạc Nhiên, đứng ở một bên thoải mái nhàn nhã, bỗng nhiên nhô ra một câu: "Lão gia, lẽ ra đây là một việc chuyện tốt a, Cù Bạch Dương coi như là chúng ta Kỷ gia gia nô a."

Kỷ Cấn Thiên hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái, Từ Hạc Nhiên không có tim không có phổi cười.

Kỷ Cấn Thiên cầm hắn không có biện pháp, phiên trứ bạch nhãn nói: "Cũng chỉ có thể nghĩ như vậy liễu."

Hắn có chút dừng lại, không thể làm gì nói: "Cái này, cũng nữa không có biện pháp cùng tiểu tử kia ra giá giới trả giá liễu, hắn phải như thế nào, tựu cho hắn sao…"

Kỷ Cấn Thiên rất buồn bực, tự cho là lần này để cho Hồng Vũ ăn ngậm bồ hòn, biến tướng sai sử một chút cái này không nghe lời ngoại tôn, lại không nghĩ rằng ngoại tôn giá tiền thật cao…

Hồng Vũ kế tiếp, mỗi ngày mang theo Cù Bạch Dương đi bố trí trận pháp, mỗi ngày tiêu hao ít nhất cũng muốn ba mươi vạn lượng mỏ tinh, nhiều nhất thời điểm đạt đến tám mươi vạn lượng!

Điều này làm cho Kỷ Cấn Thiên đau lòng muốn tự mình hại mình. Cù Bạch Dương rất muốn lẻn, bất đắc dĩ Hồng Vũ đối với hắn canh phòng nghiêm ngặt tử thủ, chẳng qua là để cho hắn làm một đơn thuần người hầu, chân chính bày trận thời điểm, biết sử dụng võ khí tia sáng bao phủ, hắn cái gì cũng không nhìn thấy.

Thoáng một cái nửa tháng đi qua, Tuyệt Ly bí cảnh trong cải tạo cũng tiến vào vĩ thanh, Hồng Vũ bày trận công việc đã hoàn thành, hắn trong khoảng thời gian này, khấu trừ xuống tới mỏ tinh chừng năm trăm vạn hai, các loại trân quý tài liệu có thể chất đầy ba mươi thương khố!

Hung hăng hãm hại liễu ông ngoại một thanh Hồng Vũ tâm tình thật tốt, hoàn thành Tuyệt Ly bí cảnh trong toàn bộ công việc sau, vui thích trở về Thiên Cơ thành. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 39 : Nhất phẩm sát thủ (hạ)

Kỷ Trinh Đa rất là ân cần muốn tự mình đem Vũ thiếu gia đuổi, Hồng Vũ lời nói dịu dàng tạ tuyệt liễu. Trên đường, Hồng Vũ để cho Cù Bạch Dương đổi lại một bộ áo xanh mũ quả dưa hạ nhân trang phục, buồn bực Ngọc Càn triều tam đại muốn gặp trở ngại.

Ngày này ban đêm, bọn họ tiến vào một cái trấn nhỏ trong.

Trấn không lớn, sáu bảy trăm gia đình. Ở Hà Tả đại lục thượng, kích thước trung đẳng chếch xuống dưới. Trong trấn có Tam gia khách sạn, hai người tuyển một nhà điều kiện tốt nhất, sau đó Hồng Vũ ném cho điếm tiểu nhị một thỏi bạc: "Được rồi, không cần ngươi hầu hạ liễu."

Điếm tiểu nhị sửng sốt: "Nước trà, nước tắm cái gì đều không cần cho ngài chuẩn bị sao?"

Hồng Vũ cười híp mắt: "Không cần nữa, ngươi ngày này đã rất cực khổ, chính mình có hạ nhân, để cho hắn đi làm là được."

Điếm tiểu nhị cảm kích lệ nóng doanh tròng: "Những khách nhân muốn cũng giống như ngài như vậy thể thiếp, chính là chúng ta những khổ này sai người tin vui liễu."

Cù Bạch Dương hướng về phía điếm tiểu nhị trợn mắt nhìn, đáng tiếc người ta không nhìn thấy, cầm lấy Vũ thiếu gia dă phần thưởng, thiên ân vạn tạ đi ra ngoài.

Hồng Vũ đá Cù Bạch Dương một cước: "Ngươi nhìn cái gì nhìn? Còn không mau chút đi cho bổn thiếu gia pha trà, sau đó chuẩn bị xong nước tắm?"

Cù Bạch Dương cắn răng đi ra ngoài.

Hắn vừa ra khỏi cửa, đã cảm thấy có cái gì không đúng, cả khách sạn an tĩnh có chút quỷ dị. Cù Bạch Dương mặt liền biến sắc vừa lui trở về, đang muốn cùng Hồng Vũ giải thích, Hồng Vũ đã lặng lẽ khoa tay múa chân liễu một đừng bảo là

nói đích tay thế, sau đó hướng hắn ngoắt ngoắt tay, hai người lặng lẽ đến bên tường, Hồng Vũ bàn tay nhấn một cái, lấp kín tường quỷ dị biến hóa, lại giống như mặt nước giống nhau để cho hai người trực tiếp ghé qua đi qua!

Cù Bạch Dương sợ hết hồn: Thiên địa nhất thể trạng thái!

Chỉ có tiến vào loại này trạng thái, mới có thể thay đổi có chút thiên địa quy tắc, để cho vách tường trở nên có thể mặc được. Cũng chỉ có như vậy, mới có thể ở không kinh động phía ngoài địch nhân dưới tình huống, lặng lẽ rời phòng.

Chỉ là như vậy nói trước tiến vào thiên địa nhất thể trạng thái, tệ đoan cũng rất rõ ràng, đó chính là trạng thái thời hạn sẽ bị tiêu hao, vạn nhất không có thể chạy trốn, bị địch nhân ngăn ngừa, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Cù Bạch Dương lần trước cùng Hồng Vũ tỷ thí, ngắn ngủi mấy cái đã bị Hồng Vũ dùng thiên địa quy tắc bóp đè ép, hắn cũng không biết Hồng Vũ đích thiên địa nhất thể trạng thái có thể duy trì bao lâu, khi hắn xem ra, có nên không vượt qua một canh giờ.

Đây đã là vô cùng "Dư dả" thời gian, nếu không Hồng Vũ không thể nào dễ dàng hãy tiến vào loại này trạng thái.

Xuyên qua liễu một tầng vách tường, Hồng Vũ mang theo hắn đi xuống, một con ẩn núp đến Liễu Mộc lâu phía dưới cùng một tầng.

Từ một cái che đậy trong cửa sổ ra bên ngoài nhìn, phía ngoài tinh thần nhô lên cao, xa xôi sự yên lặng. Tinh thần nhìn chăm chú dưới, trong bầu trời đêm phiêu đãng một loại nguy hiểm hơi thở. Có nhàn nhạt cự thú hư ảnh thật giống như màn sân khấu giống nhau từ từ bay qua, sau đó những thứ kia hư ảnh trở nên càng lúc càng lớn, riêng của mình trấn giữ một cái phương hướng, đem chỗ ngồi này khách sạn bao phủ lại.

"Thiên Tù Tứ Tượng Trận!" Cù Bạch Dương thất kinh, trận pháp này đối với hắn mà nói cũng không khó phá giải, chân chính để cho hắn giật mình chính là trận pháp này lai lịch.

Nếu như hắn không phải là Ngọc Càn triều tam đại trận sư, hắn đều chưa hẳn có thể nhận ra được chỗ ngồi này trận pháp. Bởi vì đây là một cơ hồ coi như là cấm kỵ bí mật, liên quan đến đến Ngọc Càn triều hoàng thất Hắc Ám Chi Thủ.

Hoàng thất vẫn bí mật nuôi một cường đại tổ chức sát thủ, tất cả sát thủ cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân cấp bậc. Bọn họ từ nhỏ bị chọn lựa ra, tiến hành nhất nghiêm khắc huấn luyện, có tốt nhất Lão sư chỉ điểm, cho bọn hắn tốt nhất tài nguyên cung ứng, chỉ vì liễu bồi dưỡng được một vị Nhất Phẩm Hợp Chân sát thủ!

Mà Thiên Tù Tứ Tượng Trận, chính là chỗ này sát thủ ngự dụng trận pháp. Bọn sát thủ động thủ lúc trước, thường thường thích dùng trận pháp này đem mới phát địa phong kín, không cho phép bất luận kẻ nào chạy đi.

Cù Bạch Dương do dự hạ xuống, không biết có nên hay không nên nói cho Hồng Vũ. Hoặc là, mình buông tay sau bất kể, mặc cho Hồng Vũ bị bọn họ ám sát, mình trùng hoạch tự do?

Ý nghĩ này rất mê người, nhưng là Cù Bạch Dương hay là ngầm thở dài, chỉ có thể buông tha cho. Bọn sát thủ không nói đạo lý, sẽ không bởi vì chính mình cố gắng muốn cùng Hồng Vũ phủi sạch quan hệ, sẽ đối với mình hạ thủ.

Bọn họ nếu động thủ, nhất định trảm thảo trừ căn.

“Hoàng thất, nhất phẩm sát thủ!” Hắn lặng lẽ đối với Hồng Vũ nói. Sau đó dùng ngắn gọn nhất lời nói đem cái này tổ chức nói rõ ràng.

Hồng Vũ chân mày khẽ nhíu hạ xuống, sau đó sẽ thấy cũng không có tiến thêm một bước buồn rầu vẻ mặt. Trên thực tế Hồng Vũ đã sớm đoán được, hoàng thất sớm muộn gì sẽ đối dưới mình tay. Của mình “Thiên vị huyết mạch”, đối với bọn hắn mà nói là một khổng lồ uy hiếp.

“Xé nữa —— “

Kèm theo một trận quỷ dị trách vang, khách sạn phía trước bóng tối bỗng nhiên bị một đạo vặn vẹo màu lam điện quang xé rách, điện quang thô như trăm năm cổ thụ, hung hăng đem

Hồng Vũ bọn họ mới vừa rồi chỗ ở gian phòng nổ nát bấy. Ngay tiếp theo chung quanh bảy tám cái gian phòng cũng không có thể may mắn thoát khỏi, toàn bộ ở cường hãn điện quang trong công kích, biến thành đầy trời vụn gỗ, sau đó vừa bay múa vừa bốc cháy lên.

Mộc lâu nhất thời lảo đảo muốn ngã.

Cù Bạch Dương thấy màu lam điện quang chỗ đầu nguồn, có một thân ảnh chợt lóe lên. Hắn khẽ cắn răng, sẽ phải giết đi ra ngoài, lại bị Hồng Vũ kéo lại.

Hồng Vũ lấy ra tới mấy khối mỏ tinh, sau đó mang theo hắn lặng lẽ mò tới phía ngoài.

Thời cơ trôi qua rồi biến mất, mới vừa rồi tên kia hiển lộ liễu hành tàng sát thủ, nhanh chóng lần nữa ẩn nặc. Cù Bạch Dương âm thầm đáng tiếc, nhất phẩm sát thủ, một lòng một dạ che dấu, coi như là hắn cũng rất khó khăn đem các nàng tìm ra.

Hồng Vũ mang theo Cù Bạch Dương đến khách sạn một góc, nơi đó bố trí mấy cây trận cái cọc, là bọn sát thủ chôn xuống, không có những thứ này trận cái cọc, cũng là không có Thiên Tù Tứ Tượng Trận.

Hồng Vũ dùng mỏ tinh đã làm gì tay chân.

Kế tiếp vừa tìm được rồi khác mấy chỗ trận cái cọc, giống như trước cải biến liễu một chút.

Cù Bạch Dương sửng sốt, bởi vì Hồng Vũ nhìn như hời hợt cử động, nhưng sinh ra khổng lồ hiệu quả. Thiên Tù Tứ Tượng Trận bỗng nhiên khuếch trương, bao phủ phạm vi càng thêm khuếch trương tát một chút, chắc là đem những thứ kia sát thủ cũng phong ấn đi vào.

Hồng Vũ muốn làm gì? Ở chỗ này cùng những thứ kia nhất phẩm sát thủ quyết nhất tử chiến sao?

Cù Bạch Dương cũng không muốn, đối thủ có bao nhiêu người còn không biết, hiện tại giết đi ra ngoài chạy trối chết mới là tốt nhất lựa chọn.

Hồng Vũ lặng lẽ hướng hắn vẫy tay một cái, sau đó trước người trận pháp bỗng nhiên dã mở một cái nho nhỏ lổ hổng, hai người lập tức chui ra ngoài.

Cù Bạch Dương lần này khó được cảm thấy Hồng Vũ làm rất đúng, mạng nhỏ trọng yếu, không nên cậy mạnh, dùng trận pháp khó khăn ở địch nhân, tranh thủ thời gian chạy trối chết mới đúng, chỉ cần trở lại Thiên Cơ thành, coi như là nhất phẩm sát thủ cũng hết đường xoay xở.

Hắn đang muốn cổ động võ khí đằng không bay lên, lại bị Hồng Vũ một thanh túm xuống tới: "Chạy cái gì!"

Cù Bạch Dương sửng sốt: "Không chạy còn có thể làm gì?"

Hồng Vũ hừ hừ một tiếng: "Thủ tại chỗ này, đi ra ngoài một giết một người, đi ra ngoài một đôi giết một đôi!"

Hồng Vũ vung tay lên, lại có ba mươi sáu mai trận cái cọc bay ra ngoài, chia ra rơi vào khách sạn chung quanh, làm trận cái cọc rơi vào trong đất bùn một khắc kia, lại có một đạo không gì phá nổi đại trận, đem khách sạn tầng thứ hai bao phủ.

"Ta giữ một sơ hở, Nhất Phẩm Hợp Chân mới có thể đủ tìm được."

Cù Bạch Dương gấp gáp: "Làm sao ngươi biết bọn họ có từng bước từng bước đi ra ngoài? Vạn nhất bọn họ tụ ở chung một chỗ, cùng nhau giết đi ra ngoài, hai người chúng ta có thể nào ngăn cản được?"

Hồng Vũ cười, nhìn trong đại trận nói: "Ta không bảo đảm bọn họ có từng bước từng bước giết đi ra ngoài, nhưng là ta bảo đảm bọn họ lúc đi ra, không phải là hai người chúng ta đối thủ."

Cù Bạch Dương nghi ngờ, cũng xem một chút này tòa đại trận, bên trong nồng đặc bóng tối giống như là mực nước giống nhau chảy xuôi, hắn căn bản thấy không rõ lắm nội bộ tình huống. Chẳng qua là kia ba mươi sáu cái trận cái cọc, tựa hồ bí hiểm, để cho Cù Bạch Dương đối với Hồng Vũ trận pháp thành tựu lại có một hoàn toàn mới biết.

Chủ nhân không đi, hắn cái này người hầu cũng chỉ có thể phụng bồi.

Mặc dù lo lắng cho mình mạng già, tâm can phốc phốc loạn chiến, nhưng là hắn cũng rất tò mò, có nhiều trận pháp có thể trực tiếp sát thương Nhất Phẩm Hợp Chân?

Như vậy trận pháp không phải là không có, bất quá Hồng Vũ hiện tại không có năng lực cùng tài nguyên bố trí. Hồng Vũ ba mươi sáu cái trận cái cọc, là hắn nhàn hạ thời khắc luyện chế để ngừa vạn nhất trận pháp. Phủ kín ở Nhất Phẩm Hợp Chân vấn đề không lớn, giết thượng cũng không có thể.

Hồng Vũ chân chính giết đi lên đến từ lá bài tẩy của hắn.

Đi ra ngoài lúc trước, hắn đã lặng lẽ đem Bách Nhật Hỏa Viên cùng Lăng Thiên Thần Hủy thả ra liễu. Trừ bọn họ ở ngoài, Hồng Vũ còn đang trong khách sạn dã mở ra Bán Thần Vực một mở miệng, Kiêu Đằng đang quơ cành từ bên trong vươn đi ra.

Nhất phẩm bọn sát thủ tự cho là ẩn nặc hành tích công phu nhất lưu, nhưng là bọn họ nhưng không biết Vũ thiếu gia linh giác càng thêm nhạy cảm. Bốn người bọn họ ở trong khách sạn chỗ ẩn thân, đối với Hồng Vũ mà nói rõ như lòng bàn tay.

Lăng Thiên Thần Hủy cùng Bách Nhật Hỏa Viên đều có một mình đánh chết bình thường Nhất Phẩm Hợp Chân thực lực, bất quá vì cẩn thận, Hồng Vũ hãy để cho bọn họ liên thủ.

Bách Nhật Hỏa Viên hóa thành lòng bài tay lớn nhỏ, bọn sát thủ trăm triệu không nghĩ tới, hắn sẽ bị như vậy một tiểu Hầu Tử đánh lén!

Gần như vượt qua nhất phẩm Bách Nhật Hỏa Viên cùng Lăng Thiên Thần Hủy cùng nhau hành động, lại là đánh lén, trận chiến này không có huyền niệm, tên kia Nhất Phẩm Hợp Chân sát thủ rất nhanh đã bị bóp áp đem chết.

Kiêu Đằng bắt được thời cơ, vô số con đằng điều hung hăng đâm vào nhất phẩm sát thủ thể nội, đưa toàn bộ tánh mạng tinh túy hút lấy sạch sẻ!

Đây là bồi dưỡng Kiêu Đằng một cái đường tắt!

Cắn nuốt liễu một vị Nhất Phẩm Hợp Chân tánh mạng tinh túy, tương đương với Kiêu Đằng mình sáu mươi năm trưởng thành.

Còn lại ba tên sát thủ bị kinh động, kế tiếp mới là thảm thiết chiến đấu. Bách Nhật Hỏa Viên một ngăn cản hai vị nhất phẩm sát thủ, Lăng Thiên Thần Hủy đối phó một người khác. Kiêu Đằng mặc dù mới vừa cắn nuốt một vị Nhất Phẩm Hợp Chân tánh mạng tinh túy, nhưng là loại này cấp bậc chính là chiến đấu nó còn vô lực tham dự.

Bọn sát thủ thật ra thì cũng không thích loại này chiến đấu, bọn họ hơn thói quen cho ẩn thân chỗ tối, một kích giết chết. Nếu như không trúng, viễn độn ngàn dặm.

Cứng như vậy đụng cứng rắn chiến đấu cũng không phải là bọn họ cường hạng. Chiến đấu kéo dài mấy cái canh giờ. Trời đã sáng liễu. Trận pháp trong vẫn như cũ là một mảnh bóng tối, Hồng Vũ đại trận đem hết thảy cũng ngăn cách liễu, bên trong giết kinh thiên động địa, phía ngoài bình tĩnh một mảnh.

Chỉ có Hồng Vũ tự mình biết, bị tam đại Nhất Phẩm Hợp Chân, hai đầu siêu cấp hoang thú chiến đấu dư ba không ngừng oanh kích, trận pháp nhiều nhất còn có thể kiên trì hai canh giờ.

Hắn tâm niệm vừa động, bỏ lại một câu nói: “Ngươi ở đây dặm chờ.” Thân hình thoáng một cái chui vào trận pháp trong. Cù Bạch Dương muốn theo vào đi, lại bị trận pháp kết kết thật thật cản lại.

Hồng Vũ tiến vào trong trận, lập tức gia nhập chiến đấu. Tình thế nhất thời nghịch chuyển. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 40 : Danh sách tranh đoạt

Đơn thuần trên lực lượng, Hồng Vũ không phải là Lăng Thiên Thần Hủy cùng Bách Nhật Hỏa Viên đối thủ. Dù sao lực lượng chính là hoang thú cường hạng. Nhưng là nếu như so đấu thiên địa quy tắc, coi như là sắp đạt tới vượt qua nhất phẩm Bách Nhật Hỏa Viên, so với Hồng Vũ cũng kém quá xa. Đây là Nhân Tộc cường hạng.

Hồng Vũ từng đạo thiên địa quy tắc bóp áp đi qua, bọn sát thủ cuống quít bước vào thiên địa nhất thể trạng thái, Bách Nhật Hỏa Viên quơ đại bổng liên tục rống giận, thành công đập nát liễu một gã nhất phẩm sát thủ đầu, Kiêu Đằng lập tức đem mình đằng điều đâm đi vào.

Một phen khổ chiến xuống tới, bốn gã nhất phẩm sát thủ toàn bộ chết, Kiêu Đằng đã đầy người máu đỏ, từ trong tới ngoài bày đặt huyết quang, thật giống như dùng một khối màu đỏ mỹ ngọc điêu khắc mà thành.

Hồng Vũ cũng bị một chút vết thương nhẹ, Lăng Thiên Thần Hủy là nhất thê thảm, một nhất phẩm sát thủ trước khi chết vồ đến, Lăng Thiên Thần Hủy vì Hồng Vũ đở liễu một kích kia, một cái chân sau bị tạc gãy!

Hồng Vũ cho nó uy liễu một linh đan, sau đó đem hai đầu hoang thú cùng Kiêu Đằng cùng nhau thu vào liễu Bán Thần Vực trong.

Cơ hồ chính là hắn làm xong điều này đồng thời, ba mươi sáu cái trận cái cọc rốt cục chống đở không nổi, răng rắc một tiếng vỡ vụn liễu.

Ở Cù Bạch Dương trước mắt, cả khách sạn đã biến thành trên đất phấn vụn, Nhất Phẩm Hợp Chân chiến đấu đáng sợ chí cực. Trừ Cù Bạch Dương ở ngoài, trấn nhỏ cư dân đã sớm bị ngoài khách sạn bao phủ dị tượng kinh động, đều ở vây xem. Hồng Vũ đột nhiên xuất hiện, những người này cũng sợ hết hồn.

Hồng Vũ hướng Cù Bạch Dương khoát tay chặn lại: "Lên đường đi."

Cù Bạch Dương ngơ ngác nhìn của hắn, có chút đờ đẫn gật đầu: "Nga, tốt!"

Thiện hậu chuyện tình tự nhiên có Kỷ gia người đi giải quyết, Hồng Vũ cũng hiểu mình hẳn là mau sớm chạy về Thiên Cơ thành —— mạo hiểm đánh chết tứ đại nhất phẩm sát thủ, trên thực tế là vì bồi dưỡng Kiêu Đằng.

Tứ đại nhất phẩm sát thủ trên người không có bất kỳ vật gì, thậm chí ngay cả bạc cũng không có một khối. Hồng Vũ bởi vậy tìm không được bất kỳ đầu mối.

Kiêu Đằng ở nơi này một lần cắn nuốt liễu bốn Nhất Phẩm Hợp Chân tánh mạng tinh túy, tương đương với bản thân 240 năm sinh trưởng, chờ nó đem lần này thành quả hoàn toàn tiêu hóa, sẽ chính thức đi vào thành thục kỳ, đến lúc đó, Hồng Vũ vừa tăng một cánh tay đắc lực!

Bọn họ chạy vội Bách Lý, chạm mặt gặp được chạy tới Kỷ Hoành đám người.

"Thiếu gia, làm sao ngươi dạng?" Kỷ Hoành đám người cực kỳ lo lắng. Hồng Vũ hơi khoát tay: "Không có chuyện gì."

Mọi người cùng nhau thở phào nhẹ nhỏm, hộ tống Hồng Vũ trở về Thiên Cơ thành.

Từ Hạc Nhiên đã tại cửa thành chờ, sắc mặt ngưng trọng: "Vũ thiếu gia, gia chủ xin ngài lập tức đi qua."

Kỷ Hoành đám người lại là một đường hộ tống, đem Hồng Vũ đưa đến Kỷ Cấn Thiên thạch tháp phía dưới.

Kỷ Cấn Thiên sắc mặt hết sức khó coi, ngồi ở bàn đọc sách phía sau, nghiến răng nghiến lợi hỏi: "Là ai hạ thủ? Có mấy người?"

Hồng Vũ thành thật trả lời: "Nhất phẩm sát thủ, một người."

Hắn cần ẩn dấu thực lực, dù sao những thứ kia sát thủ thi thể Hồng Vũ cũng xử lý xong, sẽ không có người phát hiện.

“Quả nhiên là hoàng thất! Ta vốn là cho là, bọn họ có dùng hàm súc một chút phương thức, không nghĩ tới, hắc hắc! Quả nhiên ta Kỷ gia vừa xuất hiện thiên vị huyết mạch, hoàng thất an vị không thể a!”

Tay hắn chỉ gõ cái bàn, cẩn thận suy tư một phen, sau đó đối với Hồng Vũ nói: “Gần ngươi tạm thời ở lại Cần Thiện Đường, Kỷ Hoành bọn họ trước bảo vệ ngươi. Có tiến thêm một bước tin tức sau ta nữa báo cho ngươi.”

“Tốt!”

Hồng Vũ sau khi ra ngoài, Kỷ Cấn Thiên lộ ra một tia cười lạnh: “Gấp gáp như vậy mạo hiểm hạ thủ, hừ hừ, là lo lắng Hồng Vũ Chúng Hưởng Nhật ở Binh Hà tổ lăng thu hoạch quá lớn sao?”

Từ Hạc Nhiên đi tới: “Lão gia, các trưởng lão tề tựu liễu, ngài là không phải là đi qua?”

Kỷ Cấn Thiên có chút căm tức: “Cõi đời này luôn luôn tầm nhìn hạn hẹp người! Đi!”

Kỷ gia các trưởng lão chia làm mấy phe phái, nhưng trên thực tế một khi thiết kế kịp tự thân ích lợi, bọn họ lại đi hướng có nhất kiên định vì mình tranh thủ, đồng minh cái gì chỉ có thể lui ở thứ tịch.

Giống vậy hiện tại, cả trưởng lão hội đã ầm ĩ thành một mảnh.

“Ai nói nhà các ngươi Kỷ Lập Dương so với chúng ta nhà đích Kỷ Lập Đan mạnh? Ngươi lão nhãn hôn hoa đi?”

“Huyết mạch này lại có thể thế nào? Chúng Hưởng Nhật quy củ ngươi cũng không phải không biết, nhà chúng ta Kỷ Bình rất có thể thu hoạch lớn nhất.”

“Nhất phái nói bậy, nhà ta Kỷ Lập Nguyệt mới là tốt nhất lựa chọn…”

Kỷ Cấn Thiên đi tới, cải vả muốn đánh lên các trưởng lão không có một người chú ý tới, gia chủ đại nhân phải nặng nề ho khan một tiếng, mới để cho các trưởng lão an toàn yên tĩnh.

“Còn thể thống gì!” Kỷ Cấn Thiên một tiếng giận dữ mắng mỏ, hung hăng nhìn gần liễu mọi người một cái, sau đó mới tại chính mình vị trí ngồi xuống.

“Gia chủ, không phải là ta không nói thể diện, thật sự là lão già này rất đáng hận liễu, nhà chúng ta Kỷ Lập Dương rõ ràng cho thấy lựa chọn tốt nhất…”

“Ngươi lão già kia thúi lắm! Trước kia làm sao không thấy ngươi như vậy đau lòng ngươi cái kia bà con xa cháu Kỷ Lập Dương? Không phải là người ta thức tỉnh rồi huyết mạch, ngươi tựu vội vàng đem người ta gần hơn ngươi trận doanh sao?”

“Kia thì thế nào? Ngươi dám nói ngươi tất cả cháu bối, ngươi tất cả đều thương yêu?”

Kỷ Cấn Thiên giận dữ mắng mỏ: “Đủ rồi! Muốn ầm ĩ tới khi nào? Chúng Hưởng Nhật, cả Ngọc Càn triều đều ở ngó chừng ngày này, chưa cùng ngoại nhân cạnh tranh, mình đánh trước, các ngươi thật có tiền đồ nha, không hổ là ta Kỷ gia trưởng lão!”

Lão đầu tử cửa mọi người mặt đỏ tới mang tai, ý không tốt tranh cãi nữa ầm ĩ đi xuống. Nhưng là mọi người vừa tất cả đều không có cam lòng, Kỷ Cấn Thủy hỏi: “Gia chủ, cái này một lần Chúng Hưởng Nhật chọn lựa, hay là dựa theo trước kia quy củ cũ?”

Kỷ Cấn Thiên gật đầu: “Đây là công bình nhất, huyết mạch kỹ năng so đấu, xem ai có thể đủ thứ nhất đạt được huyết mạch kỹ năng, nếu như không chỉ một người, tựu so đấu kỹ năng uy lực cấp bậc.”

“Tốt, cứ làm như thế!” Mọi người cùng nhau gật đầu.

…

Từ Ngọc Nhã không nghĩ tới Hồng Vũ đi ra ngoài một chuyến, mang về tới một người hạ nhân.

Nàng ngó chừng cái này hạ nhân đánh giá thật lâu, trong lòng thực tại không thích. Thiếu gia này tuổi, chính là khai chi tán diệp, vì trong nhà tăng thêm nhân khẩu thời điểm, nếu là

dẫn trở lại một tiểu nha hoàn, Từ Ngọc Nhã cũng cảm thấy là vật chuyện tốt, làm sao cầm trở về một lão đầu tử?

Nàng không khỏi có chút oán giận: "Thiếu gia, ngài nếu là bên cạnh thiếu hụt hầu hạ người, nói một tiếng, ta giúp ngài ở trong nhà chọn lựa mấy cơ trí xinh đẹp, lai lịch có thể tin tiểu nha hoàn chính là, chẳng những nhìn dưỡng nhãn thư thái, hơn nữa cũng sẽ hầu hạ người, chẳng phải so sánh với loại này tao lão đầu tử quản dụng nhiều lắm?"

Cù Bạch Dương quát lên như sấm: "Cái gì gọi là tao lão đầu tử, bổn tọa đường đường…"

"Khụ khụ!"

Hồng Vũ nặng nề ho khan một tiếng, cắt đứt Cù Bạch Dương mình nói khoác, sau đó nói: "Từ di nói rất đúng, bất quá như là đã nhận hắn, sẽ làm cho hắn đi theo ta đi."

Từ Ngọc Nhã có bất mãn đánh giá Cù Bạch Dương thật lâu, lấy Cần Thiện Đường đại chủ quản thân phận dạy dỗ: "Sau này đi theo thiếu gia, ánh mắt muốn lanh lợi chút, có chuyện gì không nên đều khiến thiếu gia phân phó. Các ngươi cái này tuổi hạ nhân, thích nhất trộm gian dùng mánh lới, cũng không biết thiếu gia nhìn trúng ngươi điểm nào nhất liễu, nhưng là ta cảnh cáo ngươi, không để cho ta phát hiện ngươi có cái gì không làm nơi, nếu không, ta Kỷ gia gia quy cũng không phải là bài biện!"

Cù Bạch Dương đối với nàng trợn mắt nhìn, Từ Ngọc Nhã nhất thời giận: "Thiếu gia ngươi nhìn, người nầy căn bản không hiểu quy củ, còn dám trừng ta, loại này hạ nhân phải hảo hảo điều giáo!"

Điều giáo… Hồng Vũ một trận im lặng, vội vàng nói: "Được rồi được rồi, Từ di chuyện này ngươi cũng đừng quản, hắn chính là tính tình thối một chút, bản lãnh thiếu chút nữa, tuổi lão một chút, dung mạo xấu một chút, khác tất cả cũng không có gì liễu."

Hồng Vũ khuyên can mãi đem Từ Ngọc Nhã khuyên đi ra ngoài, trước khi đi Từ Ngọc Nhã còn cảm thấy không yên

lòng, dám nhiều dài dòng một câu: "Thiếu gia ngài không biết, có chút hạ nhân thì phải đánh, không đánh không nghe lời."

Cù Bạch Dương hai đấm nắm chặc: "…"

Hồng Vũ trở lại nhìn Cù Bạch Dương, gãi đầu: "Ta còn thật có chút hối hận, mang theo ngươi như vậy một lão đầu tử, sợ rằng thật không có một xinh đẹp tiểu nha hoàn thích hợp."

"Ngươi!" Cù Bạch Dương tức nói không ra lời, Hồng Vũ cười ha ha.

Lúc xế chiều, Từ Ngọc Nhã lần nữa chạy tới, đầu tiên là lý lý ngoại ngoại nhìn một lần, đem Cù Bạch Dương từ đầu quở trách đến chân: trong sân ngoài không có quét dọn sạch sẻ, thiếu gia y phục không có điệp chỉnh tề, nước trà cũng nguội…

Cù Bạch Dương muốn nổ tung.

Từ Ngọc Nhã đem Cù Bạch Dương "Điều giáo" liễu một phen sau, mới đúng Hồng Vũ nói ra lần này tới chính là nguyên nhân: "Thiếu gia, ngài chuẩn bị một chút, kế tiếp là kỹ năng hiểu được, quan hệ trọng đại."

"Kỹ năng hiểu được? Huyết mạch kỹ năng sao?" Hồng Vũ bây giờ đối với cho huyết mạch đã không phải là không biết gì cả liễu, bình thường mà nói một gã huyết mạch giả nhiều nhất có thể thức tỉnh ba loại huyết mạch năng lực, đây là huyết mạch lực trong từ khu vực một loại kỹ năng, giống như là đẳng cấp cao hoang thú đích thiên phú thần thông giống nhau.

Thứ nhất huyết mạch kỹ năng, thường thấy nhất đúng là "Thiêu đốt", trong khoảng thời gian ngắn tiêu hao tánh mạng, để đổi lấy lực lượng cường đại. Loại này kỹ năng mặc dù tiêu hao lớn vô cùng, nhưng là vẫn như cũ là một loại rất hữu dụng huyết mạch kỹ năng, thường thường ở lúc mấu chốt, có cứu mình một mạng. Vì vậy ở huyết mạch giả trong cũng vô cùng được hoan nghênh.

Mà huyết mạch giả người thứ hai huyết mạch kỹ năng cấp bậc hẳn là có thể so với thứ nhất cao, dùng cái này loại suy người thứ ba vừa so sánh với người thứ hai cao. Huyết mạch giả cửa phần lớn cũng có thể thức tỉnh thứ nhất huyết mạch kỹ

năng, người thứ hai sẽ hảo thuyết, ở tất cả huyết mạch giả trong, ước chừng chỉ có ba thành có thể thức tỉnh người thứ hai huyết mạch kỹ năng. Mà ở trong những người này, vừa chỉ có ba thành có thể thức tỉnh người thứ ba huyết mạch kỹ năng.

Đối với huyết mạch giả mà nói, huyết mạch bản thân cấp bậc trực tiếp quan hệ lấy thực lực của bọn họ, mà huyết mạch kỹ năng cũng là trọng yếu nhân tố. Cho dù là tất cả mọi người thức tỉnh rồi huyết mạch kỹ năng, những thứ này kỹ năng lẫn nhau trong lúc còn có cao thấp chi phân.

Mà muốn thức tỉnh huyết mạch kỹ năng, chỉ có mình hiểu được.

Hồng Vũ vuốt càm của mình, đối với mình có thể hiểu được đến cái dạng gì huyết mạch kỹ năng cũng không khỏi có chút mong đợi. Huyết mạch kỹ năng, có thể so với được với "Vừa xem hiểu ngay " " đã gặp qua là không quên được" cùng "Hữu cầu tất ứng" sao? Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 41 : Nhiều kỹ năng (thượng)

"Thiếu gia ngài chuẩn bị một chút, ngày mai tân tấn huyết mạch giả sẽ phải cùng nhau tiến vào vạn thế huyết ngưng, ở trong đó hiểu được huyết mạch kỹ năng, ngài có cái gì cần cứ mở miệng, ta nhất định giúp ngài chuẩn bị xong." Từ Ngọc Nhã thật ra thì đã chuẩn bị rất nhiều dùng để ngắn ngủi tăng lên tinh thần lực linh đan, còn có một chút đẳng cấp cao mỏ tinh, đợi đến ngày mai đi trước vạn thế huyết ngưng thời điểm giao cho thiếu gia.

Hồng Vũ gật đầu: "Tốt, ta biết."

Đợi đến Từ Ngọc Nhã đi, hắn mới kịp phản ứng mình quên mất hỏi cái gì là "Vạn thế huyết ngưng" liễu. Cho nên hắn đem Cù Bạch Dương kêu đến hỏi hạ xuống, Cù Bạch Dương rất là bất đắc dĩ giải thích: "Ngươi lại ngay cả vạn thế huyết ngưng cũng không biết? Tính một cái liễu, ta cho ngươi biết sao.

Vạn thế huyết ngưng có thể nói là một gia tộc không…nhất pháp mưu lợi nội tình tích lũy. Gia tộc mỗi một tên huyết mạch giả, chỉ cần thức tỉnh rồi huyết mạch kỹ năng, nhất định phải đem của mình một giọt máu huyết ở lại kho máu trong, dùng đặc thù tài liệu cùng trận pháp phong ấn, bảo đảm này một giọt máu tươi có thể vẫn có cường đại sức sống.

Trừ mình ra gia tộc võ giả ở ngoài, gia tộc ở giữa chinh phạt, cũng có thể đối địch người đối diện tộc vạn thế huyết ngưng đoạt lại, phong phú máu của mình kho.

Khác còn có thể săn giết đẳng cấp cao hoang thú, nếu như hoang thú có thiên phú thần thông, cũng có thể đem máu của bọn nó phong ấn tại vạn thế huyết ngưng trong.

Làm tân tấn huyết mạch giả tiến vào vạn thế huyết ngưng, sẽ có các loại hư ảo hình ảnh, thi triển các loại kỹ năng điên cuồng tấn công, huyết mạch giả muốn dưới loại tình huống này trong hoàn cảnh đi hiểu được, có thể hiểu một ít loại công kích của mình kỹ năng, có thể thức tỉnh một ít loại kỹ năng.

Phải chú ý, vạn thế huyết ngưng trong cảnh tượng vô cùng chân thật, thường thường sẽ cho người mê loạn, nếu như sinh ra ảo giác, cho là mình ở nơi này chính là hình thức công kích đến tử vong liễu, vậy cũng tựu thật sự là chết.

Cho nên kỹ năng hiểu được cũng không phải là an toàn, hết thảy còn muốn một mình ngươi cẩn thận. Bất quá so với tử vong, sợ rằng không có thể thức tỉnh bất kỳ kỹ năng, mới là đúng huyết mạch giả cửa trực tiếp nhất chân thật nhất uy hiếp. Nếu như ngươi không cách nào lĩnh ngộ, vậy thì không có cách nào thức tỉnh kỹ năng, trên thực lực tựu Tiên Thiên bị vây yếu thế địa vị."

Hồng Vũ hỏi: "Huyết mạch giả nhiều nhất có thể thức tỉnh ba loại huyết mạch kỹ năng, như vậy có phải hay không muốn trước sau ba lần tiến vào vạn thế huyết ngưng?"

"Đúng, ngày mai là các ngươi lần đầu tiên, ba năm sau này phải lần thứ hai, qua nữa ba năm là lần thứ ba. Chẳng qua nếu như ba năm sau này ngươi cảm thấy không có nắm chắc, có thể đẩy về sau trễ, đợi đến ngươi cảm thấy thời cơ chín muồi, lại cùng tiếp theo ba huyết mạch giả cùng nhau tiến vào. Kéo dài thời gian không hạn, nhưng là mỗi người cơ hội cũng chỉ có thể mình sử dụng, không thể chuyển nhượng cho những người khác."

Hồng Vũ hiểu rõ, gật gật đầu nói: "Tốt, ta ngày mai đi vạn thế huyết ngưng, ngươi đàng hoàng bảo vệ tốt môn hộ. Mình cũng cơ trí chút, nên làm việc sống, khác đều khiến Từ di nói ngươi."

Cù Bạch Dương thiếu chút nữa lại muốn táo bạo: "Ta đường đường Ngọc Càn triều tam đại khí sư, ngươi để cho ta cho ngươi quét sân xức bàn?"

"Nhớ kỹ ngươi hiện tại thân phận!" Hồng Vũ bày ra chủ nhà trước mặt lỗ, Cù Bạch Dương hận đến hàm răng ngứa.

…

Lúc xế chiều, những thứ khác tân tấn huyết mạch giả ở Kỷ Lập Dương dưới sự hướng dẫn của cùng đi bái phỏng Hồng Vũ. Mọi người có chút áy náy, bởi vì tất cả mọi người cảm

thấy lần này Chúng Hưởng Nhật danh sách hẳn là Hồng Vũ, bọn họ đã được đến liễu Hồng Vũ quá nhiều trợ giúp, thật sự ý không tốt cùng Hồng Vũ đoạt cái này danh sách, nhưng là trong nhà trưởng bối thái độ, bọn họ cũng không còn biện pháp thay đổi.

Hồng Vũ đến là rất rộng rãi, hồn nhiên không có cảm thấy có cái gì không tốt. Trên thực tế Hồng Vũ là rất đề xướng loại gia tộc này nội bộ tốt cạnh tranh.

Bất kể mọi người giao tình như thế nào, lúc này các bằng bản lãnh. Chỉ cần không giống Kỷ Lập Lân cái loại người này giống nhau sử dụng âm mưu quỷ kế, vô luận người nào đạt được thắng lợi đều không có vấn đề.

…

"Bốn vị nhất phẩm sát thủ một cũng không có trở lại? !" Bách Lý tiên sinh khó có thể tin, hoàng tử điện hạ sắc mặt cũng hết sức ngưng trọng, lại đem khác một phần báo cáo ném cho Bách Lý tiên sinh: "Đi theo Hồng Vũ bên cạnh cái kia vị lão giả, hẳn là chính là bỗng nhiên mất tích Cù Bạch Dương."

Bách Lý tiên sinh nhướng mày: "Cù Bạch Dương cái này sợ chết người, cũng là rất có thể che giấu thực lực, chắc là cấp cho âm thầm cái kia chút ít địch nhân một 'Vui mừng'. Nếu như là hắn xuất thủ tương trợ, cũng là có thể giải thích bốn vị nhất phẩm sát thủ thất thủ nguyện ý."

Hoàng tử một trận đau lòng: "Kế hoạch thất bại, còn tổn thất bốn vị Nhất Phẩm Hợp Chân, tiên sinh, ta áp lực rất lớn a."

Bách Lý tiên sinh rất thanh Sở Hoàng bên trong phòng bộ cạnh tranh, các hoàng tử trong lúc tuyệt không ôn tình, phàm là có chút tài cán, ai không ngó chừng cái kia chỗ ngồi?

Nhất phẩm sát thủ một phần của hoàng thất, cũng không phải là một phần của trước mắt điện hạ. Hắn chẳng qua là nhận lấy hoàng đế coi trọng, có thể điều phối sử dụng những thứ này sát thủ thôi.

Nhưng là mỗi một tên nhất phẩm sát thủ bồi dưỡng cũng vô cùng khó khăn, duy nhất tổn thất bốn vị, đối thủ lập tức

nhân cơ hội công kích điện hạ.

Bách Lý tiên sinh trầm tư một phen, nói: "Điện hạ, thật ra thì chỉ cần giải quyết Hồng Vũ, chúng ta gặp phải khốn cảnh sẽ giải quyết dễ dàng."

Hoàng tử ánh mắt sáng lên: "Tiên sinh có biện pháp?"

"Cho lúc trước chúng ta cung cấp Hồng Vũ hành tung cái kia một vị, sợ rằng cùng chúng ta giống nhau chờ đợi Hồng Vũ đi tìm chết. Sao không làm cho nàng âm thầm xuất thủ?"

…

Kỷ Hoành cơm trưa ăn vào một nửa, vừa hạ nhân đi vào bẩm báo: "Phu nhân, nhà mẹ đẻ có người tới đây thăm."

Kỷ Hoành thê tử bất động thanh sắc tiếp tục ăn cơm "Biết rồi, để cho hắn trước chờ."

"Dạ."

Kỷ Hoành nghi ngờ đánh giá thê tử mấy lần, Kỷ Lập Lân sau khi chết, thê tử điên cuồng mấy ngày, thậm chí phát ngôn bừa bãi nhất định phải làm cho Hồng Vũ đền mạng. Nhưng là sau lại nhưng hành quân lặng lẽ, cũng nữa không có gì động tĩnh. Chỉ bất quá nhà mẹ đẻ người đến có chút chuyên cần liễu.

Hắn suy nghĩ một chút, nhà mẹ đẻ nhiều người tới đây khuyên một chút thê tử cũng là chuyện tốt, cứ tiếp tục ăn cơm không hề nữa hỏi nhiều.

Kỷ Hoành thê tử nhà mẹ đẻ, cũng là một đại thị tộc, so ra kém tám lớn, cũng có thể xếp hạng thứ hai cấp bậc.

Kỷ Hoành phu nhân ăn xong, thu thập thỏa đáng, lúc này mới đi gặp này người.

Dẫn vào mật thất, người nọ im lặng không lên tiếng lấy ra một cái nhỏ bình.

"Mê Loạn Tán, vô sắc vô vị."

Kỷ Hoành phu nhân mặt liền biến sắc: "Các ngươi muốn cho ta hạ đến Hồng Vũ trong nước?"

Người nọ cười nhạt: "Phu nhân yên tâm, điện hạ cung cấp dược vật tuyệt đối là cao cấp nhất, coi như là Hà Tả đại lục cao minh nhất đan sư, cũng tra không ra có vấn đề gì. Mặc dù đang vạn thế huyết ngưng trong chết đi mất tỷ lệ cũng không cao, nhưng là dù sao vẫn là có. Hồng Vũ nếu như ở trong đó bỏ mình, cũng tra không tới phu nhân trên người."

Phu nhân dử tợn nói: "Tra được liễu lại có thể thế nào! Ta nhi tử đã chết, ta cũng vậy không muốn sống, ta liền cùng Hồng Vũ đồng quy vu tận!"

Nàng một bả nhấc lên kia chỉ bình nhỏ, dùng sức nắm trong tay.

Người nhất thời cười.

…

Vạn thế huyết ngưng ở vào gia tộc trong đường. Đối với Hà Tả đại lục đại thị tộc mà nói, tổ tiên kho máu cùng tổ tông bài vị có ngang hàng trọng yếu địa vị.

Hồng Vũ chờ tân tấn huyết mạch giả trang nghiêm túc mục đi theo người Kỷ Trinh Bàn quản sự nối đuôi nhau tiến vào trong đường. Ở Kỷ Cấn Thủy chủ trì nghi thức sau khi chấm dứt, lại bị Kỷ Trinh Bàn dẫn, đi tới gia tộc Từ Đường phía tây. Nơi đó, có một ngồi kiến tạo phong cách nghiêm túc phong cách cổ xưa viện, cái này viện diện tích rộng lớn, chiếm cứ toàn cả gia tộc Từ Đường ba thành.

Viện cửa chính sau là một cái rộng rãi đá phiến đại đạo, hai bên mỗi cách hai trượng, tương đối mà đứng hai pho tượng khổng lồ thạch thú. Đại đạo đối diện một ngọn đại điện, dầy cộm nặng nề đại môn đóng thật chặc, ngay cả cửa sổ cũng là phong kín, nhìn không thấy tới bên trong nửa điểm tình huống.

"Canh giờ còn không đúng." Kỷ Trinh Bàn vừa nói, dẫn mọi người ở đại điện phía bên phải một ngọn thiên trong điện nghỉ ngơi, có cấp thấp quản sự đưa lên tới nước trà cùng điểm tâm.

"Vạn thế huyết ngưng bởi vì đã trải qua mấy ngàn năm năm tháng, trận pháp không ngừng ngưng tụ thiên địa nguyên khí tẩm bổ, cho nên đã biến thành chí cương chí dương vật. Ở

vào lúc giữa trưa hiệu quả là cường liệt nhất. Các ngươi buổi trưa tiến vào, thu hoạch mới có thể lớn nhất. Hiện tại nơi này nghỉ ngơi một chút."

Mọi người hơi có chút khẩn trương, gật đầu sau, cũng không có mấy người nói chuyện. Hồng Vũ tiện tay cầm lấy một quả điểm tâm nhét vào trong miệng. Khác huyết mạch giả tựa hồ cũng vì giảm bớt khẩn trương cảm xúc, hoặc là uống trà, hoặc là ăn một ngụm điểm tâm.

…

Kỷ Cấn Thiên sự vụ bận rộn, hôm nay không có đi gia tộc Từ Đường —— hắn trên thực tế là tìm lấy cớ né tránh, tránh cho tương lai nếu như Hồng Vũ đoạt được Chúng Hưởng Nhật danh sách, những lão gia hỏa kia vừa chít chít méo mó, nói hắn đi gia tộc Từ Đường động tay động chân.

Lúc này tiếng gõ cửa vang lên, Từ Hạc Nhiên mở cửa, phía ngoài đứng một rất không thu hút vóc dáng thấp, hắn sắc mặt bình thường, hướng Từ Hạc Nhiên gật đầu, rất tự nhiên tiêu sái liễu đi vào.

Từ Hạc Nhiên không có cản hắn, ngược lại mình đi ra ngoài.

Đây là quy củ. Từ Hạc Nhiên có thể bàng thính cơ hồ bất kỳ cơ mật, nhưng là người này ở thời điểm, Từ Hạc Nhiên phải tránh.

Kỷ Cấn Thiên thấy người nọ, khẽ vuốt cằm: "Điều tra ra rồi?"

Người nọ lấy ra hai sổ con, đưa cho Kỷ Cấn Thiên, sau đó mỉm cười nói khom người, vừa lui ra ngoài.

Từ đầu đến cuối, hắn cũng không có mở miệng nói một câu. Nhìn như bình thường một người, vào lúc này, nhưng làm cho người ta một loại mãnh liệt cảm giác thần bí.

Kỷ Cấn Thiên mở ra một sổ con, thứ nhất tên rõ ràng chính là Kỷ Lập Lân!

Kỷ Cấn Thiên càng xem sắc mặt càng đen. Trong báo cáo, Hồng Vũ tên nhiều lần xuất hiện, rồi sau đó Kỷ Hoành chờ

tám người cũng không có người nào ít. Cuối cùng kết luận công chính khách quan: Kỷ Lập Lân không tuân theo quy tắc ở phía trước, cái chết của hắn, có bảy thành có thể cùng Hồng Vũ có liên quan.

Kỷ Cấn Thiên từ từ để xuống cái này sổ con, ánh mắt phức tạp, nhìn chưa ra là cái gì tâm tình.

Loại này điều tra Kỷ gia đặc biệt có người chịu trách nhiệm, mà mới vừa rồi cái kia vóc dáng thấp, là Kỷ Cấn Thiên "Hắc Ám Chi Thủ". Trừ chịu trách nhiệm điều tra một chút Kỷ Cấn Thiên muốn biết đích thực cùng ở ngoài, còn có thể âm thầm xử lý sạch một chút Kỷ Cấn Thiên không muốn gặp lại được người.

Kỷ Lập Lân chết đi mất, gia tộc điều tra kết quả không có gì đặc biệt, cả quá trình lộ ra vẻ vô cùng trong suốt công chính, dĩ nhiên cũng là không có nói tới Kỷ Hoành phái ra bốn gã Nhất Phẩm Hợp Chân, trên đường nhiều ra thiết thẻ, muốn đánh chặn đường Hồng Vũ chuyện tình.

Kỷ Cấn Thiên từ từ lộ ra một tia cười lạnh, lấy ra của mình ngọc ấn, ký tên liễu mấy cái mệnh lệnh.

Nhưng là sau đó hắn lại muốn liễu nghĩ, tự nhủ: "Chờ huyết mạch kỹ năng sau rồi nói sau."

Vốn là mấy đạo ra lệnh sửa lại hạ xuống, sau đó phát ra đi.

Đạo thứ nhất ra lệnh, chia ra đem Kỷ Hoành tám người điều tra Thiên Cơ thành, tiến đến dọc theo địa vực. Đây là gia chủ tự mình hạ lệnh, trừ phi Nhất Phẩm Hợp Chân cửa không muốn ở Kỷ gia lăn lộn, nếu không đều phải thi hành.

Đạo thứ hai ra lệnh, đem Kỷ Hoành từ gia tộc cơ yếu ngành rơi ra đi, tạm thời an bài một chức quan nhàn tản.

Ra lệnh phát ra đi, hắn vừa cầm lấy nữa người thứ hai sổ con, đây là về Hồng Vũ lần trước bị ám sát điều tra, thấy Hồng Vũ hành tung tiết lộ bộ phận, Kỷ Cấn Thiên bạo nộ rồi, hung hăng một chưởng đem sổ con phách thành phấn vụn, một tiếng tức giận mắng: "Tiện nhân này!"

Kỷ Cấn Thiên cắn chặc hàm răng, suy nghĩ kỹ một chút, làm xuống liễu quyết định, ngược lại tâm bình khí hòa liễu. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 41 : Nhiều kỹ năng (hạ)

Hồng Vũ điểm tâm cửa vào, núp ngoài cửa lặng lẽ quan sát một gã cấp bậc thấp quản sự âm thầm rút lui.

Hồng Vũ nhai vài hớp, khẽ cau mày, sau đó rất nhanh giãn ra, cơ hồ không có ai chú ý tới hắn cái này vẻ mặt. Hắn đem điểm tâm nuốt xuống, sau đó giơ lên chén trà uống một hớp, nâng lên chén trà thời điểm, không lưu dấu vết đi đến liễu một quả Giải Độc Đan phục dụng đi xuống.

Mặc dù nói hoàng tử điện hạ Mê Loạn Tán vô sắc vô vị, cơ hồ khiến người không thể phát hiện, nhưng là Hồng Vũ trình độ cũng không phải là Hà Tả đại lục đan sư có thể so sánh với.

Ở cửa vào lúc trước, hắn có thể đúng là không thể nhận ra cảm giác, nhưng là chỉ cần ăn một lần, hắn lập tức là có thể cảm giác được điểm tâm bên trong có một chút những thứ khác "Thành phần".

Hồng Vũ âm thầm cười lạnh, lần trước bị tứ đại Nhất Phẩm Hợp Chân phục kích, hắn cũng cảm giác được trong nhà ra khỏi nội ứng, bây giờ nhìn lại quả thế!

Cái loại nầy độc dược cửa vào, hắn cũng đã phân tích ra dược hiệu tác dụng, dồn huyễn hiệu quả, phục dụng liễu loại độc chất này thuốc, rồi sau đó tiến vào vạn thế huyết ngưng, rất có thể tựa như Cù Bạch Dương theo lời như vậy, lầm tưởng mình là ở chân thật ảo cảnh, bị kỹ năng đánh trúng, lúc đó tử vong.

Hắn suy đi nghĩ lại, chân chính cùng mình giống như lần này thâm cừu đại hận, cũng là chỉ có Kỷ Hoành liễu.

Hắn âm thầm một cái cười lạnh, đã quyết định huyết mạch kỹ năng sau khi giác tỉnh, tựu hoàn toàn giải quyết cái này phiền toái.

Đến buổi trưa, Kỷ Trinh Bàn vừa dẫn mọi người đi tới cửa đại điện, xoay người đối với một đám thiếu nam thiếu nữ nói: "Vào đi thôi, các ngươi mỗi người đều có cơ duyên của mình,

cho nên sau khi đi vào, bất kể là cái gì cảnh tượng, cũng không muốn kinh ngạc, nhớ kỹ, dụng tâm hiểu được!"

Bàn tay của hắn ở đại điện cửa chính thượng nặng nề vỗ, ông một tiếng trách vang, cửa chính nhộn nhạo tựa như mặt nước, Kỷ Trinh Bàn từ phía sau lưng đẩy mọi người, mọi người tất cả đều đụng phải đi vào.

Đợi đến Hồng Vũ đi vào, Kỷ Trinh Bàn bước nhanh đi tới đại điện bên trái thiên điện, nơi đó có bốn gã quản sự trận địa sẵn sàng đón quân địch, bọn họ đều là gia tộc từ các địa phương điều mà đến trận pháp cao thủ, mỗi người trong tay đều có bốn không gian Huyền Binh, bên trong tồn phóng đại lượng mỏ tinh.

Kỷ Trinh Bàn nghiêm túc nói: "Vũ thiếu gia đã tiến vào, các ngươi cũng cẩn thận một chút!"

Thật sự là bởi vì vết xe đổ, lần này mọi người phải cẩn thận nha. Lần đầu tiên huyết mạch thức tỉnh nghi thức, Hồng Vũ thiếu gia thiếu chút nữa để cho đại hình Huyền Binh hao hết mỏ tinh.

Lần thứ hai Tuyệt Ly bí cảnh chín tầng trận pháp, bị hắn giở tay nhấc chân trong lúc phá vỡ liễu, huyết mạch giả mỗi người một Huyền Binh chiến giáp, chính hắn lấy chín bộ! Huyết mạch giả cửa cũng là mặt mày hớn hở liễu, Kỷ Trinh Đa những thứ này khí sư đau lòng muốn tự mình hại mình.

Lần này, trong nhà nhưng là đã làm xong hoàn toàn chuẩn bị.

…

Xuyên qua kia phiến đại môn trong nháy mắt, mọi người cảnh vật trước mắt đột nhiên biến đổi, chung quanh đồng bạn vô ảnh vô tung, đổi lại các loại đáng sợ cảnh tượng.

Hồng Vũ đối mặt chính là một mảnh nham tương biển lửa, sôi trào nham tương trong, không ngừng bởi vì dưới đất toát ra nhiệt khí nhấc lên cuộn sóng. Chung quanh nhiệt độ làm cho người ta cảm giác giống như là ở Huyền Binh rèn trong lò lửa. Một tiếng khổng lồ nổ vang trong, đại lượng xích hồng sắc

nham tương bay ra ngoài, vẩy vào chung quanh trên tảng đá, nhất thời bốc lên thành từng mảnh ngọn lửa.

Một đầu thân cao vượt qua trăm trượng bò thủ nhân thân quái vật, từ trong biển lửa đứng lên, trên người nham tương hắt vẫy xuống tới, nó có bốn chỉ cường tráng đích tay cánh tay, chia ra nắm chiến chuy, Cự Phủ, tấm chắn cùng trọng kiếm. Ngửa mặt lên trời gầm thét, chấn chung quanh vách núi lung la lung lay.

Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm ở Hồng Vũ trong đầu vang lên: "Thiếu niên lang, vận khí của ngươi thật không sai, gặp được một biến dị huyết mạch."

Cù Bạch Dương cùng Hồng Vũ giảng giải cũng không hoàn toàn, có chút niên đại quá mức rất xa máu huyết, có thể có bởi vì năm tháng khá dài, trận pháp ngưng tụ liễu đại lượng thiên địa nguyên khí, thôi phát dưới phát sinh biến dị.

Tựu giống với trước mắt cái này Ngưu Đầu Nhân thân quái vật, có thể là Nhân Tộc huyết mạch biến dị mà đến, cũng có thể có thể là Hoàng Thú huyết mạch.

Gặp gỡ tình huống như thế, cũng không nên nói là tốt là xấu. Bởi vì biến dị huyết mạch rất cường đại, không dễ dàng chiến thắng, nhưng là một khi thành công, lĩnh ngộ huyết mạch kỹ năng thường thường phi thường cường đại.

Quái vật kia rống giận liên tục, trong tay trọng binh khí thay nhau hướng Hồng Vũ đập phá tới đây. Hồng Vũ liên tục tránh né, thân hình quy về hư ảo, mặc cho quái vật kia như thế nào phát lực, đem trọng binh khí ở trong tay huy vũ giống như rơm rạ một loại, cũng thủy chung không thể đối với Hồng Vũ tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Quái dị ư có chút tức giận, bỗng nhiên dừng lại chân, biển lửa thủy triều, bắt đầu lan tràn! Vô số đạo Hỏa Long từ trong biển lửa lao ra, quấn quanh ở trên người của nó. Vốn là cũng đã mạnh phi thường cường tráng quái vật, trở nên giống như núi nhỏ một loại.

Nó lần nữa xuất thủ, oanh kích trong, mang theo nồng đậm chết đi mất cùng ngọn lửa hơi thở, đem chung quanh không

gian cũng đọng lại, Hồng Vũ né tránh nhất thời trở nên chậm chạp.

Đây là biến dị huyết mạch kỹ năng "Nộ trào", toàn bộ phương vị tăng lên huyết mạch giả lực chiến đấu, khóa địch nhân, trong công kích mang vào thuộc tính gia thành hiệu quả.

Nếu như Hồng Vũ có thể lĩnh ngộ loại này kỹ năng, xa so sánh với "Thiêu đốt" cao cấp. Nộ trào sẽ không hao tổn bất kỳ sinh mệnh lực, hoàn toàn là huyết mạch lực lượng bộc phát.

…

Gia tộc các trưởng lão mọi người ánh mắt lóe sáng, ngó chừng không cho phép Kỷ Cấn Thiên tới gia tộc Từ Đường. Nhưng chính bọn hắn nhưng thật sớm chạy tới, chia ra lợi dụng của mình lực ảnh hưởng, để cho Kỷ Trinh Bàn cho mình nhà đích đệ tử một chút chiếu cố.

Kỷ Trinh Bàn tiếu a a tất cả đều đáp ứng, tranh thủ làm được ai cũng không đắc tội, dù sao hắn "Chiếu cố" cũng không còn bao nhiêu chỗ dùng.

Đám lão già này đều ở trong đường chờ, muốn sớm nhất biết được kết quả.

Huyết mạch kỹ năng không riêng quan hệ đến đệ tử tương lai phát triển, hơn quan hệ đến lần này "Chúng Hưởng Nhật".

Chúng Hưởng Nhật ba năm một lần, chính là trời cao ban cho Ngọc Càn triều ân điển, mỗi cái gia tộc đều chỉ có thể phái ra một gã chữ thứ tiến vào Binh Hà tổ lăng. Một khi tiến vào trong đó, Huyền Binh bí điển các loại trân bảo cũng có thể nhận được, hơn nữa cơ hồ không có nguy hiểm, chỉ nhìn ngươi thu hoạch lớn nhỏ.

Vận khí tốt sau khi đi vào, có thể phải nhận được bảy tám vật trọng bảo, sau khi đi ra toàn cả gia tộc cũng đi theo hưng vượng lên.

Vận khí không tốt, cũng có thể có một chuyện hàn huyên dẹp an an ủi.

Cho nên ba năm một lần Chúng Hưởng Nhật đối với Ngọc Càn triều các đại gia tộc mà nói, tuyệt đối là là tối trọng yếu

cuộc sống một trong.

Mặc dù tất cả mọi người nhận khả Hồng Vũ năng lực, nhưng là kia dù sao cũng là gia chủ đại nhân ngoại tôn, mà ai không hi vọng chính nhà mình đích hài tử xuất sắc? Vì vậy Chúng Hưởng Nhật danh sách là phải tranh đoạt.

Huyết mạch kỹ năng hiểu được, thời cơ tốt nhất chính là vào lúc giữa trưa, qua khoảng thời gian này, sẽ càng ngày càng yếu. Đợi đến thái dương lạc sơn, vạn thế huyết ngưng trong huyết mạch cũng sẽ từ từ quy về yên lặng, cũng nữa không cách nào hiểu được bất kỳ kỹ năng.

Cho nên trên thực tế huyết mạch giả cửa chỉ có một xế chiều thời gian.

Các trưởng lão vội vàng địa ngóng nhìn kết quả đi ra ngoài, mà Kỷ Trinh Bàn thì khẩn trương hề hề ở trận pháp bên kia ngó chừng. Đây cũng là vạn thế huyết ngưng, kho máu trong trừ Kỷ gia lịch đại tổ tiên lưu lại huyết mạch ở ngoài, còn có săn giết có thiên phú thần thông hoang thú sáu trăm tám mươi mốt loại.

Khác, Kỷ gia lịch đại, đánh dẹp gia tộckhác, thu nạp trở lại huyết mạch một ngàn ba trăm sáu mươi hai loại, kho máu kích thước ở cả Ngọc Càn triều tuyệt đối đứng hàng vào trước năm!

Nếu là Hồng Vũ tại như vậy trọng yếu địa phương làm một ít chuyện đi ra ngoài… Kỷ Trinh Bàn không dám tưởng tượng.

Nhưng trên thực tế Hồng Vũ đã đứng ở trong đại điện.

Từng cái huyết mạch giả đi vào đại điện, cũng sẽ lâm vào đủ loại ảo cảnh trong, sau đó ở trong hoàn cảnh cùng huyết mạch kỹ năng chiến đấu, đem kích bại, hơn nữa tiến thêm một bước hiểu được.

Cho dù là cuối cùng hiểu được thành công, cũng sẽ không có người thấy đại điện chân thật cảnh tượng.

Nhưng là Hồng Vũ thấy được. Hắn đánh bại đầu kia quái vật, cũng không có đi bắt chặc thời gian hiểu được cái gì huyết mạch kỹ năng. Mà là "Tò mò" khiến thủ đoạn nhỏ, đem trong đại điện trận pháp giải khai.

Loại này phá giải cũng không phải là phá hư, mà là để cho trận pháp đối với mình mất đi hiệu lực.

Đại điện trên thực tế là một người khác độc lập không gian, duy chỉ có như vậy mới có thể bảo đảm kho máu chân chính an toàn.

Một mảnh bóng tối trong hư không, hiện lên mọi người hồng sắc quang chút. Bọn họ đứng hàng bố trí chỉnh tề, tại trong hư không giống như một chiếc chén đèn dầu giống nhau, tản mát ra cổ xưa mà cường đại hơi thở.

Những thứ này huyết mạch lâu nhất xa sợ rằng muốn ngược dòng đến vạn năm trước kia, dài dòng năm tháng khiến chúng nó rất sâu xa linh tính.

Huyết mạch tựa hồ biết Hồng Vũ đang đánh giá bọn họ, bọn họ cảm thấy bị mạo phạm! Từng đạo hư ảnh từ trong đó huyễn hóa ra, không có hư ảo cảnh tượng, chỉ có huyết mạch kỹ năng bộc phát. Bọn họ từ hư vô trong bóng tối đánh tới, mang theo đến từ rất xa niên đại lực lượng, khí thế thêm vào, khổng lồ kinh người!

Hồng Vũ muộn hanh nhất thanh, sẽ phải tiến vào thiên địa nhất thể trạng thái.

Này mấy ngàn huyết mạch kỹ năng thức sự quá cường đại, tích lũy ở chung một chỗ có lẽ chỉ có thể đủ phát ra một kích, nhưng là một kích kia cũng đã đầy đủ để cho nhất phẩm một sao trở xuống không cách nào thừa nhận.

Hồng Vũ cảm thấy nguy hiểm, lúc này mới muốn tăng lên lực lượng của mình.

Nhưng là lần này, Hồng Vũ huyệt Thiên Trung trong, La Hán pháp tướng chậm rãi ngẩng đầu, miệng tụng kinh đồng, Phạm âm lượn lờ. Ở Hồng Vũ phía sau, một tôn La Hán pháp tướng hư ảnh lộ vẻ hóa đi ra ngoài. Mà ở này pho tượng La Hán pháp tướng dưới chân, còn có một con Thần Long.

Sáu trăm tám mươi mốt loại hoang thú huyết mạch trước hết thần phục, rồi sau đó là những thứ kia thu nạp mà đến huyết mạch, cuối cùng còn lại là Kỷ gia huyết mạch của mình.

Loại này thần phục cùng Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng thu phục hoang thú bất đồng, ma tượng đại gia sử dụng của mình uy áp ngạnh sanh sanh đích bức bách, mà La Hán pháp tướng còn lại là dùng một loại thường nhân không cách nào hiểu đại uy năng, hàng phục những thứ kia huyết mạch. Nếu như những thứ này huyết mạch là sinh vật có trí khôn, như vậy bọn họ hiện tại trạng thái là "Vui lòng phục tùng".

Vốn là trong huyết mạch phún dũng ra tới kỹ năng cũng không có tiêu tán, mà là hóa thành mọi người quang cầu, phía ngoài bao phủ một tầng có chứa sắc thái quang màng, bên trong còn lại là kỹ năng bản thân. Hoặc là lộ vẻ hóa thành hai mảnh chồi, hoặc là một tia ngọn lửa, hoặc là một khối núi đá, hoặc là một mặt tấm chắn…

Những thứ này kỹ năng lẳng lặng sắp hàng ở nơi đâu, chờ chực Hồng Vũ chọn lựa. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 42 : Nửa tháng ước hẹn (thượng)

Hồng Vũ ở nơi này đông đảo trong huyết mạch, tìm được rồi mới vừa rồi mình gặp phải "Nộ trào" nó lộ vẻ hóa thành một màu xanh biếc tia chớp dấu hiệu.

Những thứ này huyết mạch cũng có nghiêm khắc cấp bậc, tổng cộng sắp hàng thành chín tầng, phía dưới cùng một tầng nhiều nhất, "Thiêu đốt" đã ở trong đó. Rồi sau đó trục tầng giảm dần, đến phía trên nhất một tầng, cũng chỉ có sáu quang cầu.

"Nộ trào" ở vào từ thượng xuống phía dưới tầng thứ hai, đã là lần đẳng cấp cao huyết mạch kỹ năng liễu.

Hồng Vũ kiểm tra một chút, phía trên nhất ba tầng kỹ năng, cơ hồ tất cả đều là biến dị huyết mạch sinh ra. Hồng Vũ suy nghĩ một chút, vừa đi xem một chút nơi này trận pháp, không nhịn được lắc đầu.

Nơi này trận pháp rất lớn trình độ hạn mức cao nhất chế liễu huyết mạch kỹ năng biến dị.

Có lẽ vừa bắt đầu bố trí trận pháp người, chỉ là muốn muốn bảo đảm huyết mạch sẽ không "Biến chất" tuy nhiên nó không biết cường đại huyết mạch bản thân có cực mạnh sức sống, chỉ cần thiên địa nguyên khí đầy đủ, có thể vẫn vẫn duy trì loại chuyện lặt vặt này lực. Mà trận pháp "Giữ tươi" tác dụng, vừa vặn hạn chế liễu huyết mạch thâm niên nữ biến dị phát triển.

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, mình động thủ bắt đầu sửa đổi trận pháp.

Hồng Vũ phá vỡ nơi này trận pháp, tất cả huyết mạch kỹ năng cùng nhau hướng hắn đánh tới cái kia một khắc, vốn là đang cùng huyết mạch kỹ năng chiến đấu Kỷ Lập Dương đám người, trước mắt "Địch nhân" đột nhiên biến mất liễu!

Chính là như vậy không giải thích được biến mất liễu, không có chút nào dấu hiệu. Không có huyết mạch kỹ năng làm đối thủ, bọn họ còn thế nào hiểu được? Ngắn ngủi bối rối

sau, tất cả mọi người nghĩ tới: Chúng ta là cùng Vũ thiếu gia cùng nhau tiến vào nha! Nhất định là hắn, còn có thể là ai?

Cho nên Kỷ Lập Dương đám người ngược lại không nóng nảy liễu, tại nguyên chỗ ngồi xuống xuống tới, khí định thần nhàn. Bởi vì bọn họ cũng biết Vũ thiếu gia đối với mình người là rất phúc hậu, nếu làm hại mọi người không có thể lĩnh ngộ huyết mạch kỹ năng, phía sau nhất định sẽ dùng phương pháp khác bồi bổ lại mọi người, hơn nữa nhất định sẽ tốt hơn!

Mà Hồng Vũ phá vỡ trận pháp này thời điểm, bên trái thiên trong điện, suy nghĩ dốc lòng trận pháp quản sự cũng không có phát hiện —— bọn họ cho là không có chuyện gì liễu, lần này đang mang Chúng Hưởng Nhật danh sách, nói vậy Vũ thiếu gia cũng biết nặng nhẹ không có hồ nháo.

Cho nên Kỷ Trinh Bàn làm cho người ta rót trà ngon, mọi người ngồi cùng một chỗ uống uống trà, buông lỏng xuống.

"Từ từ phẩm, đây cũng là gia chủ đại nhân ban thưởng ở dưới trà ngon." Kỷ Trinh Bàn cười híp mắt đang cầm một con nhẵn nhụi Như Ngọc sứ trắng chén trà, cẩn thận thổi nước, sau đó từ từ nhấp một miếng, nhưng là hắn động tác này nhưng dần dần biến dạng liễu, ánh mắt dại ra, nước trà nhanh chóng toàn bộ rót vào trong miệng.

Khác bốn quản sự trong lòng kỳ quái: Ngươi không phải là nói cho chúng ta biết từ từ phẩm, làm sao mình mở mới bò uống?

"A ——" Kỷ Trinh Bàn rốt cục kịp phản ứng, đầu lưỡi bị nóng đích không nhẹ, hắn nhảy dựng lên chỉ vào trận pháp phương hướng: "Ta liền biết Vũ thiếu gia sẽ không dễ dàng bỏ qua cho chúng ta…"

Bốn gã quản sự kinh hãi, vội vàng quay đầu lại, này vừa nhìn nhất thời hù đích hồn phi phách tán, dùng để giám sát trận pháp cái kia một cái màn sáng thượng, một mảnh chói mắt màu đỏ, kia nói rõ cả trận pháp cũng đã bị sửa lại!

"Của ta lão Thiên, hắn rốt cuộc đang làm gì đó! Nơi đó là vạn thế huyết ngưng, cả Kỷ gia căn cơ chỗ ở, hắn muốn phá hủy Kỷ gia không!"

Kỷ Trinh Bàn cũng là lo sợ bất an, vội vàng xông ra tìm gia chủ báo cáo đi. Loại chuyện này, trừ gia chủ ai cũng không làm chủ được.

Hồng Vũ thực tại xài một phen tâm tư, hao tổn liễu gần một thương khố trân quý tài liệu —— đây là lần trước khấu trừ xuống tới —— sau đó mới đưa trận pháp sửa đổi xong.

Sửa đổi sau, huyết mạch kỹ năng biến dị vô cùng dễ dàng. Các huyết mạch kỹ năng trong lúc đã ở nhất định tỷ lệ dưới, lẫn nhau thông hiểu đạo lí. Chỗ ngồi này kho máu trong huyết mạch kỹ năng đủ nhiều, hơn nữa đã tích lũy liễu mấy ngàn năm đích thiên địa linh khí, một khi buông ra hạn chế, so sánh với rất nhanh là có thể ra đời nhiều hơn cường đại biến dị kỹ năng.

Hồng Vũ vỗ vỗ tay, hài lòng gật đầu, sau đó bày ra thiếu gia phái đoàn, đeo hai tay đi ra ngoài.

Phía ngoài đã là hoàng hôn, chính là lần này lĩnh ngộ kỹ năng lúc kết thúc. Chạm mặt một đám râu bạc bồng bềnh, cầm đầu chính là không bị hắn chào đón ông ngoại.

Kỷ Lập Dương đám người cúi đầu, xếp thành một loạt đứng ở góc tường, tựa hồ mới vừa bị đánh mắng. Nhưng nhìn đến Hồng Vũ đi ra ngoài, rồi lại tất cả đều mọi người dùng chờ đợi ánh mắt lặng lẽ nhìn về phía Hồng Vũ.

“Hồng Vũ!” Kỷ Cấn Hải gầm lên giận dữ, nhảy ra chỉ vào mũi của hắn mắng to: “Ngươi làm cái gì? Nơi này là vạn thế huyết ngưng ngươi có biết hay không? Ngươi đang ở đây chỗ khác giương oai có gia chủ che chở ngươi, ngươi cho rằng nơi này cũng là tùy tiện chỗ?”

Kỷ Cấn Thiên phát hỏa: “Kỷ Cấn Hải! Ngươi không nên chỉ cây dâu mà mắng cây hòe. Hồng Vũ phạm sai lầm thời điểm, ta chưa từng che chở hắn? Ngươi ngậm máu phun người muốn xuất ra chứng cớ! Trưởng lão hội đã gọp đủ liễu, ngươi phải nhớ tố cáo ta, xin mời cao minh một chút, không làm cho mọi người chê cười!”

Kỷ Cấn Hải hừ một tiếng: “Không che chở là tốt rồi! Vậy ngươi nói một chút, lần này chuyện tình, hẳn là xử lý thế nào

đây sao!”

Hắn dùng ngôn ngữ ép ở Kỷ Cấn Thiên, để cho hắn không thể che chở Hồng Vũ sau, vung tay áo đứng qua một bên, lạnh lùng chờ Kỷ Cấn Thiên xử trí Hồng Vũ.

“Hồng Vũ!” Kỷ Cấn Thiên gầm lên giận dữ: “Ngươi biết sai không!”

Hồng Vũ cũng nổi giận: “Ta không biết! Ta sai ở nơi đâu? Kính xin các ngươi mọi người nhiều hơn chỉ ra chỗ sai!”

“Ngươi!” Chúng các trưởng lão chán nản: “Lần này tất cả tân tấn huyết mạch giả một cũng không thể lĩnh ngộ huyết mạch kỹ năng, đây đều là ngươi giở trò quỷ gì? Ngươi vừa tự tiện sửa đổi vạn thế huyết ngưng trong trận pháp, ngươi muốn làm gì?”

Hồng Vũ cười lạnh: “Đúng nguyên nhân chính do ta, bất quá ngươi lớn như vậy tuổi, còn không biết hẳn là làm sao tìm từ. Giở trò quỷ? Ta đây là ở giúp mọi người, giúp cả Kỷ gia!”

Kỷ Lập Dương đám người ánh mắt sáng lên, lặng lẽ hưng phấn.

“Ngươi còn tín khẩu thư hoàng! Rất đáng hận liễu! Nơi này trận pháp cũng là tiền bối cao nhân lưu lại, ngươi tự tiện cải biến liễu sau này làm sao bây giờ?”

“Trận pháp cũng không tốt, ta hảo tâm cải tiến hạ xuống, các ngươi ngược lại còn tới chỉ trích ta, buồn cười.” Vũ thiếu gia khó được “Nhiệt tâm” hạ xuống, còn rơi xuống không phải là, tự nhiên buồn khổ.

“Chỉ bằng ngươi còn muốn cải biến tiền bối cao nhân lưu lại trận pháp?”

Cái này luận điệu Hồng Vũ vừa nghe sẽ bình tĩnh liễu: “Tiền bối cao nhân tại sao? Tiền bối cao nhân lưu lại đồ, không phải là vì để cho mọi người vượt xa cùng cải tiến sao?

Hơn nữa, ta tôn kính bọn họ, còn muốn xưng bọn họ một tiếng tiền bối cao nhân. Ta nếu như thực sự cầu thị, cũng chỉ xưng hô bọ họ là tiền bối liễu. Loại này trình độ trận pháp, cũng cân xứng vì ‘Cao nhân’ ? Chớ có nói đùa.”

Một loại trưởng lão giận đến cả người phát run: "Cuồng vọng! Cuồng vọng chí cực!"

Kỷ Cấn Hải cười lạnh liên tục: "Gia chủ thật là tốt dạy kèm tại nhà, dạy dỗ đến như vậy một cuồng vọng vô tri ngoại tôn!"

Kỷ Cấn Thiên hung hăng trợn mắt nhìn Kỷ Cấn Hải một cái, quay tới nghiêm túc hỏi han Hồng Vũ: "Ngươi rốt cuộc muốn làm gì? Nơi này chính là tổ tông trọng địa, không thể khinh nhờn!"

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Không cần phải nói nhiều như vậy, nửa tháng sau một lần nữa tiến hành huyết mạch hiểu được, đến lúc đó cái gì cũng hiểu."

"Hắn không thể đi!" Kỷ Cấn Hải hét lớn một tiếng: "Chúng ta tựu xem một chút, nửa tháng sau sẽ có kết quả gì! Bất quá Hồng Vũ, ngươi muốn mượn cơ hội chạy trốn là không thể nào. Mọi người đưa bắt lại!"

"Hừ!" Kỷ Cấn Thiên hừ lạnh một tiếng, đang xông đi lên đuổi bắt Hồng Vũ Kỷ Cấn Hải cùng khác hai trưởng lão thân trước sóng gợn chấn động, trực tiếp bị tạc bay đi ra ngoài.

Kỷ Cấn Hải kinh nghi bất định nhìn gia chủ, hắn vốn tưởng rằng tu vi của mình trình độ cùng Kỷ Cấn Thiên không phân cao thấp, lúc này mới hiểu thì ra là gia chủ vẫn bất hiện sơn bất lộ thủy, trên thực tế đã vượt xa hắn.

"Kỷ Cấn Thiên! Ngươi nghĩ bao che tội phạm!"

Kỷ Cấn Thiên u ám cười một tiếng: "Thứ nhất, Hồng Vũ còn không phải là tội phạm, hắn rốt cuộc đúng là làm, nửa tháng sau này thấy rõ ràng! Thứ hai, Kỷ gia ta làm chủ, muốn cầm người nào, Bổn gia hạ lệnh! Thứ ba, cũng là là tối trọng yếu một chút, ta Kỷ Cấn Thiên ngoại tôn chính mình quản giáo, ngươi Kỷ Cấn Hải, không có tư cách này!"

Kỷ Cấn Hải tức cả người phát run: "Tốt! Tốt! Tốt! Tất cả mọi người thấy được gia chủ đại nhân là như thế nào bao che che chở ngoại tôn của mình ta liền đợi thêm nữa nửa tháng, xem một chút Hồng Vũ còn có thể có cái gì hoa chiêu. Bất quá, nếu như hắn chạy trốn, Kỷ Cấn Thiên, gia tộc vì ngươi là hỏi! Hừ!"

Hắn bỏ lại ngoan thoại phẩy tay áo bỏ đi. Những thứ khác trưởng lão tất cả cũng đều có tâm tư, ít nhiều gì có chút bất mãn Kỷ Cấn Thiên phương thức xử lý, quan hệ tốt hướng hắn vừa chắp tay, không nói một lời đi, quan hệ không tốt là quy tắc là hung hăng trừng một cái, cười lạnh đi.

Kỷ Cấn Thiên nếu ra mặt, dĩ nhiên tựu cường ngạnh rốt cuộc, hắn suy nghĩ một chút đối với Hồng Vũ nói: "Ngươi trước trở về Cần Thiện Đường, gần đây trong khoảng thời gian này không nên tần phồn đi ra ngoài, bọn họ nhất định sẽ phái người âm thầm giám thị ngươi, đi ra ngoài hơn liễu, ngược lại cho mình rước lấy phiền não."

Hồng Vũ không nghĩ tới ông ngoại có đứng ở phía bên mình, hắn có chút ngoài ý muốn.

Kỷ Cấn Thiên chú ý tới Hồng Vũ ánh mắt, há miệng muốn giải thích cái gì, nhưng cuối cùng là nhất khoát khoát tay: "Tốt lắm, trở về đi thôi."

Hồng Vũ khẽ gật đầu, xoay người rời khỏi nhà tộc Từ Đường.

Kỷ Cấn Thiên ánh mắt ngưng trọng, cúi đầu hướng phía sau Từ Hạc Nhiên phân phó: "Lúc trước ký tên cái kia mấy đạo ra lệnh, tạm hoãn thi hành."

"Dạ."

Bất kể là đối với Hồng Vũ trừng phạt —— đem Kỷ Hoành đám người điều tra Thiên Cơ thành —— hay là đối với cho con dâu trừng phạt, cũng muốn đợi đến lần này kết quả sau khi đi ra rồi hãy nói.

Gia tộc có gia tộc quy củ, nhưng đã đến Kỷ Cấn Thiên cái này tầng thứ, hơn hiểu có lúc những quy củ này chừng mực, là có thể linh hoạt nắm giữ.

Cùng một đám các trưởng lão trời sập liễu giống nhau bi quan bất đồng, Kỷ Lập Dương một đám thiếu nam thiếu nữ nhưng mơ hồ hưng phấn, chẳng qua là ngượng ngùng biểu lộ ra.

Bọn họ đi theo Hồng Vũ cùng đi ra, không đợi rời đi mọi người tầm mắt, liền không nhịn được hưng phấn mà hỏi: "Vũ thiếu, rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Ngươi nói cũng là có thật không?"

"Nửa tháng sau này vạn thế huyết ngưng trong huyết mạch kỹ năng có càng cường đại hơn?"

Bọn họ thất chủy bát thiệt, Hồng Vũ không thể làm gì khác hơn là cười khổ một tiếng nói: "Đương nhiên là thật, bất quá các ngươi cũng đừng cao hứng quá sớm, đến tột cùng là tốt là xấu còn không nhất định đâu. Các ngươi phải hiểu, ở vạn thế huyết ngưng trong, chỉ có đánh bại những thứ kia huyết mạch kỹ năng lộ vẻ hóa hình tượng, mới có thể tiến thêm một bước lĩnh ngộ những thứ kia kỹ năng. Kỹ năng mặc dù trở nên mạnh mẻ liễu, nhưng là các ngươi đánh bại khó khăn đã gia tăng rồi."

Mọi người hưng phấn mà nhiệt độ khẽ giảm xuống một chút, nhưng là mọi người chính là tuổi trẻ khinh cuồng thời điểm, làm sao sẽ cảm thấy mình không được? Cho nên nhanh chóng vừa khôi phục như cũ.

"Ha ha ha, ta liền biết, lần này nhất định sẽ thu hoạch lớn hơn nữa."

"Đúng, những thứ kia kỹ năng địch nhân đột nhiên biến mất, ta liền biết chắc là Vũ thiếu gia đích tay cánh tay, vừa cho chúng ta làm liễu chỗ tốt rồi, ha ha ha. Vũ thiếu gia đưa tài đồng tử!"

"Sau này Vũ thiếu gia ngươi muốn đi đâu, nhất định cho chúng ta biết hạ xuống, ta quyết định cùng định ngươi!"

Hồng Vũ dở khóc dở cười, khoát khoát tay: "Tính, chúng ta trở về đi thôi. Rốt cuộc là tốt là xấu, còn phải đợi đến nửa tháng sau này mới biết được." Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 42 : Nửa tháng ước hẹn (hạ)

"Cái gì Hồng Vũ không có chuyện gì" Kỷ Hoành thê tử hai tay nắm chặc, móng tay thật sâu khảm vào trong thịt: "Tại sao có thể như vậy hắn hẳn là chết ở vạn thế huyết ngưng trong này không nên, tuyệt không nên nên "

"Phu nhân" tâm phúc bận rộn lo lắng nhắc nhở hắn, Kỷ Hoành thê tử phục hồi tinh thần lại, vẻ mặt oán độc: "Ta tuyệt không bỏ qua không giết liễu Hồng Vũ, ta chết không nhắm mắt "

"Nghĩ biện pháp âm thầm liên lạc Kỷ Cấn Hải, chỉ cần hắn có thể giết chết Hồng Vũ, cần gì ta cũng có thể cho hắn cung cấp "

Hồng Vũ trở lại Cần Thiện Đường, đang ở của mình bên ngoài viện phát hiện mấy người ngó dáo dác. Vũ thiếu gia giận tím mặt, hung hăng mấy bạt tai đem mấy người kia rút ra ngay cả lật mấy cây té ngã, ở đá phiến trên mặt đất té chó gặm bùn.

Mấy người kia quỷ khóc Lang Hào: "Ngươi ngươi ngươi, làm sao ngươi tùy tiện đánh người "

Hồng Vũ u ám nói: "Bởi vì lão tử là Hồng Vũ các ngươi có cái gì không phục, mặc dù đi tố cáo "

Mấy người tức cười, đang kẹp cái đuôi xám xịt tiêu sái liễu.

Sau, Kỷ Cấn Hải đám người phái tới giám thị người của hắn cũng không dám dựa vào là quá gần liễu.

Cù Bạch Dương cảm thụ được phía ngoài một ít từng đạo ánh mắt, tức giận nói: "Ngươi thật là tốt tính tình, điều này cũng có thể nhịn? Nếu là ta, đã sớm phản ra Kỷ gia liễu, chúng ta bực này bản lãnh, tùy tiện đầu nhập vào kia một nhà, cũng là một cẩm tú tiền trình "

Hồng Vũ lắc đầu, không nói gì. Nếu như không có mẫu thân, hắn dĩ nhiên không sao cả, giận dữ trốn đi chuyện tình

cũng không phải là không làm được. Nhưng là hiện tại hiển nhiên không được.

Ngày thứ hai, Kỷ Kiêu ra hiện tại tiểu viện ngoài cửa. Cù Bạch Dương làm người hầu đi xem cửa đích lúc, rất là khác biệt đánh giá Kỷ Kiêu hạ xuống, cao như vậy chọn cô bé hắn cũng là lần đầu tiên gặp. Sau khi trở về, Cù Bạch Dương hay ánh mắt khác thường đem Hồng Vũ từ trên xuống dưới nhìn nhiều lần, trong lòng tự nhủ cái này chủ tử thì ra là thích này một ngụm.

Hồng Vũ không biết Cù Bạch Dương hèn mọn tâm tư, phất tay đem hắn đuổi đi đi, sau đó cười xin Kỷ Lập Kiêu làm xuống, hỏi: "Làm sao lần trước đi cửa thành đón ta, nhìn thấy ta nhưng quay đầu bỏ chạy?"

Kỷ Lập Kiêu trên mặt hơi đỏ lên, mạnh miệng giải thích: "Người ta nơi đó có đi đón ngươi, ngươi muốn tự mình đa tình tốt lắm."

"Có thật không?" Hồng Vũ cười hì hì nhìn nàng, Kỷ Lập Kiêu ánh mắt cùng hắn vừa đụng, vội vàng chột dạ tránh qua, tránh né, hai tay đã co quắp là không biết hẳn là đặt ở nơi nào.

Hồng Vũ nhìn cao gầy mỹ nhân nụ cười ửng đỏ, rõ ràng là một vị cường thế nữ tướng quân, cũng đang trước mặt mình co quắp thật là tốt giống như một nhà bên cô bé, trong lòng nhất thời cảm thấy thỏa mãn cười lên ha hả.

Kỷ Lập Kiêu xấu hổ lên, đứng dậy một dậm chân: "Ngươi bại hoại người ta nghe nói ngươi bị ủy khuất, đặc biệt tới thăm ngươi, ngươi còn muốn trêu đùa người ta.

Hồng Vũ vội vàng đứng dậy kéo tay nàng: "Đừng nóng giận nha, ta với ngươi nói giỡn."

Kỷ Lập Kiêu ngọc thủ bị hắn kéo, nhất thời ý không tốt, rút mấy cái không có rút về, Hồng Vũ ngược lại cầm chặc hơn, hắn coi như là nữa chậm lụt, cũng biết lúc này là kiên quyết không thể buông tay.

Kỷ Lập Kiêu hướng hắn trợn mắt: "Buông "

Hồng Vũ thấy một ít đôi tròng mắt mang theo giận tái đi, hắc bạch phân minh, linh động trong mang theo một tia kiều mỵ, trong lòng đại động, không nhịn được đụng lên đi mân lên đôi môi tới ở đôi môi của nàng thượng nhẹ nhàng một mổ.

Kỷ Lập Kiêu cả người cũng u mê. Tay cũng quên mất rút, thân thể cứng ngắc lại, đại não mất đi khống chế: Đây là chuyện gì xảy ra?

Nàng còn không có suy nghĩ cẩn thận, Hồng Vũ cũng đã cảm thấy một ít song ngày thường phát hiệu lệnh, khiển trách bộ hạ lửa cháy môi đỏ mọng, không nói ra mềm mại ngọt ngào, cảm giác chân hảo.

Cho nên tham lam cùng nhau đi tới, lần này, không phải là lướt qua triếp dừng lại, mà là dùng sức mút vào…

Kỷ Lập Kiêu trong đầu oanh một tiếng nổ tung, đem nàng hết thảy ý niệm trong đầu tạc tan thành mây khói, suy nghĩ không thể. Một lúc lâu, đợi nàng rốt cục tỉnh táo lại, nhưng xấu hổ và giận dữ phát hiện, mình không biết lúc nào, đã giống như một con bạch tuộc giống nhau quấn quýt si mê ở Hồng Vũ trên người, cái lưỡi thơm tho cùng đôi môi nhiệt liệt đáp lại.

“Nha “

Nàng vội vàng muốn đẩy ra Hồng Vũ, nhưng là Hồng Vũ thật vất vả thưởng thức đến “Mỹ vị”, làm sao có thể dễ dàng buông tha cho? Hắn thừa thắng xông lên, hai người kỷ xảo trúc trắc, nhưng là tình cảm nhiệt liệt.

Kỷ Lập Kiêu vô lực kháng cự liễu mấy cái, rốt cục ở trong lòng sâu kín thở dài, tuyên bố buông tha cho chống cự.

Này vừa hôn quấn quýt si mê một lúc lâu, hai người dần dần tách ra thời điểm, đều có chút hơi thở rối loạn, tình mê trong đó. Hồng Vũ nhìn Kỷ Lập Kiêu, bỗng nhiên thấp giọng ở nàng bên tai nói: “Hôm nay chớ liễu.”

Kỷ Lập Kiêu sợ hết hồn, từ trong lòng ngực của hắn nhảy ra liên tục nói: “Không được là không làm được…”

Hồng Vũ trêu đùa đến nàng, xấu xa cười một tiếng: "Ngươi nghĩ gì thế? Ta chỉ là muốn giúp ngươi đem huyết mạch tăng lên."

Kỷ Lập Kiêu đại xấu hổ, dậm chân đi lên muốn đánh: "Ngươi thật là xấu đã chết "

"Ha ha ha" Hồng Vũ đắc ý cười to.

Hắn trong khoảng thời gian này ở Tịch Diệt cổ giới trong săn bắt huyết mạch, từ thu hoạch trong chọn chọn lựa lựa, chọn lựa tới ba loại huyết mạch, vì Kỷ Lập Kiêu dung hợp, Kỷ Lập Kiêu ngủ thật say, lần này ngủ say, thời gian có vượt xa lúc trước một ít lần, đoán chừng trong vòng ba ngày, Kỷ Lập Kiêu chắc là không biết tỉnh lại.

Hồng Vũ đã sớm biết phải tình huống này, cũng không có cùng Kỷ Lập Kiêu giải thích cái gì. Hắn Hồng Vũ hôn trôi qua nữ nhân, chính là của hắn liễu. Người nào còn dám động, đó chính là mình muốn chết

Trong vòng ba ngày, Hồng Vũ tự mình bảo vệ Kỷ Lập Kiêu, dùng tu luyện giết thời gian.

Kỷ Lập Kiêu sau khi tỉnh lại, cảm giác được thể nội huyết mạch lực khổng lồ tăng lên, cảm giác được khó có thể tin: "Ta hiện tại huyết mạch cấp bậc đến trình độ nào?"

Hồng Vũ khẽ mỉm cười, nói ra làm cho nàng chấn động vô cùng đáp án: "Thánh vị."

"Cái gì ngươi không có gạt ta sao? Một mình ngươi mới là thiên vị…" Kỷ Lập Kiêu thất kinh, cảm giác nan dĩ tương tín.

Hồng Vũ bĩu môi một cái: "Thiên vị? Chính mình cũng không biết mình là cái gì cấp bậc, thiên vị chẳng qua là gia tộc vì không để cho hoàng thất quá mức nhạy cảm tuyên bố cấp bậc thôi."

Kỷ Lập Kiêu kinh ngạc liễu, gia tộc đại hình Huyền Binh có thể kiểm tra đo lường ra thánh vị huyết mạch, nhưng là Hồng Vũ nói chính hắn cũng không biết mình là cái gì cấp bậc, vậy thì nói rõ khẳng định không chỉ là thánh vị

Chẳng lẽ thánh vị trên, còn có cao hơn cấp bậc huyết mạch?

Hồng Vũ khoát khoát tay nói: "Ngươi đã ngủ say ba ngày liễu, nhanh lên một chút trở về tìm ngươi sư phụ, nàng sẽ biết phải nên làm như thế nào."

"Nha." Kỷ Lập Kiêu đáp ứng, còn đắm chìm tại loại này kinh hãi trong, rất nghe lời đờ đẫn đi ra ngoài. Hồng Vũ vội vàng ở phía sau đóng kỹ cửa lại.

Kỷ Lập Kiêu đi ra ngoài bảy tám bước, thấy người chung quanh dùng ánh mắt khác thường nhìn mình, bỗng nhiên tỉnh ngộ lại: Ba ngày

Nàng nhất thời xấu hổ và giận dữ muốn chết, Hồng Vũ khốn kiếp ngươi để cho ta sau này còn thế nào gặp người nha

Nàng cúi đầu đi nhanh, chạy trốn đi.

Sau một thời gian ngắn, Kỷ Lập Kiêu không có xuất hiện. Nàng ý không tốt tới Hồng Vũ nơi này, khác gia tộc bí mật xác nhận nàng đã là thánh vị huyết mạch, Hồng Vũ thực hiện liễu của mình một phần đồng ý, hơn nữa chứng minh thật sự của mình có sáng tạo ra thánh vị huyết mạch năng lực

Kỷ Cấn Thiên càng thêm kiên định liễu muốn che chở Hồng Vũ quyết tâm

Hồng Vũ cũng không có y theo Kỷ Cấn Thiên "Chỉ điểm", an tâm sống ở của mình trong tiểu viện.

Trên thực tế cũng chính là đầu ba ngày, hắn muốn thủ hộ Kỷ Lập Kiêu, đàng hoàng ở trong sân ngây người ba ngày. Rồi sau đó mỗi một ngày, hắn coi như là rõ ràng không có chuyện gì, cũng muốn mang theo Cù Bạch Dương đi ra bên ngoài du đãng một vòng vừa một vòng.

Kỷ Cấn Thiên hảo tâm nhắc nhở, là lo lắng một khi ra cửa phía sau một đám người đi theo rất phiền lòng. Nhưng là Vũ thiếu gia hiển nhiên không thể theo lẽ thường phỏng đoán, hắn hiển nhiên thuộc về "Chủ động phóng" loại.

Kỷ Cấn Hải đám người phái tới giám thị người của hắn đã đổi một gẩy, lúc ban đầu cái kia mấy người bị Hồng Vũ bị

đánh một trận liễu hơi dừng sau, đối phương tựu đổi một gẩy

Hồng Vũ lần đầu tiên ra cửa, những người đó lửa đốt cái mông giống nhau theo sau, bị Vũ thiếu gia phát hiện, đương nhiên là không chút khách khí lại là một bữa thối đánh.

Có mấy người cơ trí bị đánh lúc còn kháng nghị: "Ngươi tại sao phải đánh ta cửa? Con đường này ngươi có thể đi chúng ta thì không thể đi?"

Hồng Vũ cười: "Lão tử đánh ngươi còn cần lý do? Đúng rồi, đương nhiên là có lý do, lão tử xem ngươi không vừa mắt "

Cho nên mấy cái bị đánh đích ác hơn liễu.

Kỷ Cấn Hải tức muốn chửi má nó, lại không thể vì điểm này chuyện tựu tự mình ra mặt đi cùng Hồng Vũ lý luận. Hắn nhi tử nghe nói, quyết định thay phụ thân ra mặt

Hồng Vũ một bữa chửi mắng, hai người thiếu chút nữa bên đường đánh nhau. Hồng Vũ chiến lực kinh người nhưng là xưng tên liễu, Kỷ Cấn Hải nhi tử không có thức tỉnh huyết mạch, cũng bất quá là bình thường Nhất Phẩm Hợp Chân, làm sao dám cùng Hồng Vũ động thủ?

Cho nên chạy trối chết, Hồng Vũ đuổi theo ra liễu ba đường nhai, đem Kỷ Cấn Hải tổ tông mười tám đời một chưa từng quên thăm hỏi liễu một lần, mắng hắn máu chó xối đầu, được kêu là một thống khoái.

Thậm chí còn ngăn ở Kỷ Cấn Hải cửa đại môn la mắng, Kỷ Cấn Hải càng không biện pháp ra mặt, ở bên trong đến mức một tờ nét mặt già nua xanh mét: "Đầy tớ nhỏ mà để càn rỡ mấy ngày, chờ kết quả đi ra ngoài, ta muốn ngươi nghìn lần, vạn lần hoàn lại "

Từ nay về sau, Kỷ Cấn Hải phái tới cũng là một chút cơ trí người, bất kể lúc nào, cũng là nhìn xa xa Hồng Vũ, tuyệt không nhích tới gần cho hắn cơ

Ngươi không đến Vũ thiếu gia tựu mình đi qua. Hắn một trận bão táp, đuổi theo một bắt được, chính là một trận hành hung.

Loại này man không nói đạo lý hành động phương thức, để cho Kỷ Cấn Hải ngược lại hết đường xoay xở. Hắn cùng Kỷ Cấn Thiên loại này phân rõ phải trái người đấu liễu mấy thập niên, đã thành thói quen. Bỗng nhiên gặp gỡ Hồng Vũ như vậy một không nói đạo lý, nhất thời có chút không biết nên như thế nào ứng đối rồi.

Mỗi một lần bị đánh, cũng chỉ có thể nữa đổi lại một nhóm người tới theo dõi. Ba phen mấy bận sau, này ở Kỷ Cấn Hải quý phủ thành một khổ sai chuyện.

Cuối cùng là trải qua vô số "Tiên liệt" huyết lệ dạy dỗ sau, mọi người tổng kết ra liễu một chút kinh nghiệm: Xa xa ngó chừng Vũ thiếu gia, hơn nữa nhất định phải đề cao cảnh giác, mọi người cùng nhau trông coi, phát hiện Vũ thiếu gia vừa xông lại khuynh hướng nhất định phải lẫn nhau thông báo, mọi người cùng nhau chạy trốn, ở nơi này dạng lạnh như băng thế giới, mọi người chỉ có lẫn nhau ôm đoàn sưởi ấm mới có thể sống đi xuống a Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 43 : Độc phụ

Hồng Vũ mấy lần chủ động phóng, cũng bị bọn họ tránh được liễu sau, Vũ thiếu gia vừa chơi ra khỏi trò gian trá.

Hắn có bỗng nhiên gia tốc, xông về Thiên Cơ thành cửa thành, làm ra một bộ muốn chạy trốn tư thái. Những thứ kia theo dõi người thất kinh, vội vàng đuổi theo đi, cho nên bị Hồng Vũ bắt được một bữa hành hung!

Kỷ Cấn Hải thủ hạ chính là người khổ không thể tả, cuộc sống như vậy nếu là tiếp tục kéo dài đi xuống, bọn họ sẽ phải điên rồi.

Kỷ Cấn Hải cuối cùng cũng bất đắc dĩ liễu, không thể làm gì khác hơn là đi tìm Kỷ Cấn Thiên lý luận, Kỷ Cấn Thiên vừa trừng mắt: "Đâu có chuyện gì liên quan tới ta tình? Ta nói liễu Hồng Vũ không có chạy trốn, ngươi nhất định phải phái người đi ngó chừng, xảy ra chuyện gì tới tìm ta?"

"Nhưng là…" Kỷ Cấn Hải kiên trì nói: "Ngươi cũng không thể để cho hắn như vậy không chút kiêng kỵ sao?"

"Ngươi nếu là xem không xem qua, mình đi dạy dỗ hắn nha."

Kỷ Cấn Hải bị ngăn trở lại, nếu là hắn xuất thủ, tựu thật là tự hạ thân phận. Nhưng là cái này cũng không làm trở ngại hắn vận dụng thủ hạ cao thủ chân chánh đi dạy dỗ một chút Hồng Vũ.

Mấy theo dõi lẫn nhau trong lúc lặng lẽ truyền lời: "Hồng Vũ vừa đi ra."

"Mau bẩm báo."

"Tốt."

Tin tức rất nhanh truyền lại trở về, cuối cùng một nhận được báo cho, là một ngồi ở trong trà lâu bình thường lão nhân.

Hắn mặc một bộ sâu màu nâu bình thường áo, không ngờ không tính là danh quý cũng không coi là bình thường. Cả người nhìn qua giống như là Thiên Cơ thành một người trong trung đẳng gia đình chủ nhân. Tuổi đến, có chút của cải, cho nên không tính là bận rộn, còn có thể có thời gian đi ra ngoài uống uống trà.

Hắn nhàn nhạt gật đầu: "Biết rồi."

Truyền đến tin tức người khom người lui ra. Lão giả nhìn về phía lầu dưới phố dài, không có gì bất ngờ xảy ra lời nói một bữa cơm thời gian sau, Hồng Vũ xảy ra hiện tại phía dưới trên đường phố.

Hắn đã là nhất phẩm ba sao, đối mặt Nhất Phẩm Hợp Chân có ba đại cấp bậc ưu thế tuyệt đối, bóp áp vô huyền niệm. Cho nên đem chiến đấu địa điểm chọn ở trên đường phố cũng không có cái gì vấn đề, hắn có thể rất tốt khống chế cả chiến đấu kích thước.

Hắn đã nghe nói Hồng Vũ đã lâu rồi —— gần đây tên tiểu tử này thành cả Thiên Cơ thành nhiệt môn đề tài. Gần đây một việc hình như là hắn phá hủy vạn thế huyết ngưng!

Lão giả không khỏi bắt đầu hồi ức chuyện cũ, mình năm đó ở vạn thế huyết ngưng trong lĩnh ngộ huyết mạch kỹ năng trải qua.

Hắn tiến vào ba lần, lĩnh ngộ tam đại huyết mạch kỹ năng. Điều này làm cho hắn ở cùng thế hệ trong, chiến lực thủy chung xa xa vượt lên đầu.

Tiểu tử này lại phá hủy nơi đó, đúng là tội đáng chết vạn lần!

Nhưng là Kỷ Cấn Hải chỉ cần dạy dỗ hắn một bữa, lão giả hơi có chút bất mãn. Mắt thấy phía dưới trên đường phố, Hồng Vũ cùng một người khác lão đầu từ từ đi tới, hắn biết lão đầu kia chính là Cù Bạch Dương, không khỏi một cái cười lạnh: "Không có chút nào hành vi thường ngày phẩm đức người!"

Lão giả đã chuẩn bị xuất thủ, chung quanh trà khách nhưng chỉ là cảm giác được có một chút kỳ quái, bọn họ cũng ngẩng đầu lên xem một chút, nhưng không có phát hiện cái gì khác

thường, cho nên vừa riêng của mình uống trà, tiếp tục lấy đề tài mới vừa rồi.

Một người bỗng nhiên bước nhanh từ lầu dưới đi tới, phảng phất có được minh xác mục tiêu, lên lầu trèo lên trèo lên trèo lên chạy thẳng tới lão giả cái bàn mà đến.

Lão giả nhưng vẫn đợi đến người nọ đứng ở trước mặt mình, mới bỗng nhiên kịp phản ứng!

Hắn mới vừa rồi điều chỉnh của mình trạng thái, tùy thời có thể bộc phát ra nhất phẩm ba sao đáng sợ thực lực. Quá trình này chung quanh trà khách cảm thấy, nhưng nhìn chưa ra có cái gì khác thường, đó là bởi vì thực lực của bọn họ cùng lão giả xê xích quá xa.

Mà người nọ sải bước Lưu Tinh mà đến, lão giả nhưng không có nhận thấy được hắn chạy thẳng tới mình cái bàn, cũng là bởi vì lão giả cùng người này ở giữa thực lực xê xích quá xa!

Người nọ một thân cát y, mặc dù tuổi tác đã cao, nhưng như cũ tinh thần quắc thước, thân thủ cao ngất. Lão giả thất kinh, thiếu chút nữa sẽ phải quỳ đi xuống: "Lão tổ tông…" Cát Y lão giả khẽ cau mày: "Ngươi biết ta?" Lão giả quỳ trên mặt đất, thật sâu cai đầu dài chôn ở của mình hai tay trong lúc. Hai người như thế dị trạng, người chung quanh nhưng không có một cảm thấy được.

Lão giả thanh âm mang theo kích động run rẩy: "Tiểu tử Kỷ Cấn Toàn, trẻ tuổi thời điểm từng may mắn ra mắt lão tổ tông một mặt, còn từng nhận được lão tổ tông chỉ điểm, mới có thể liên tục lĩnh ngộ ba loại huyết mạch kỹ năng."

"Kỷ Cấn Toàn?" Cát Y lão giả cẩn thận nhớ lại hạ xuống, thật lâu mới rốt cục có một chút ấn tượng: "Ngươi là Kỷ Tồn Hiếu đứa bé kia đời sau sao?"

Kỷ Cấn Toàn kích động không thôi: "Lão tổ tông còn nhớ rõ tiểu tử, là tiểu tử thiên đại phúc phận. Không tệ, Kỷ Tồn Hiếu chính là gia tổ."

Cát Y lão giả nhất thời làm khó: "Kỷ Tồn Hiếu tiểu tử kia đối với lão phu coi như hiếu thuận, ngươi là hắn hậu nhân, này

có thể có chút không hạ thủ liễu…”

Kỷ Cấn Toàn cả người một run run, khúm núm hỏi: “Không biết tiểu tử điểm nào nhất làm sai liễu, muốn cho lão tổ tông giáng tội?”

Cát Y lão giả không nhịn được nói: “Các ngươi đám ngu xuẩn này, đã ngu xuẩn về đến nhà! Nhất là cái kia Kỷ Cấn Hải, ngu xuẩn trong vương giả, lão phu có đôi khi thật là hoài nghi, hắn thức tỉnh chính là không phải là heo mẹ huyết mạch! Còn có cái kia Kỷ Cấn Thiên, cũng thông minh không tới đi đâu, Kỷ Cấn Hải là đồ con lợn, hắn chính là đần bò! Sắp tức chết chúng ta, Kỷ gia nếu như bị bọn họ hành hạ như thế đi xuống, sớm muộn gì muốn xong đời!”

Kỷ Cấn Toàn không dám nói tiếp, mặc cho lão tổ tông chửi ầm lên.

Chờ Cát Y lão giả phát tiết xong, nhìn một chút trên mặt đất quỳ hắn, hừ một tiếng nói: “Mau cút! Vốn là lão phu còn muốn dạy dỗ ngươi một bữa, nhìn ở Kỷ Tồn Hiếu trước mặt tử thượng, lần này coi như xong. Sau này muốn hay là đi theo Kỷ Cấn Hải cùng nhau phạm ngu xuẩn, có thể bị đừng trách lão phu ta không nói tình cảm liễu!”

“Dạ!” Kỷ Cấn Toàn chạy trối chết.

Cát Y lão giả lần nữa sải bước Lưu Tinh đi.

Trong quán trà trà khách cửa ngẩng đầu chung quanh xem một chút, làm sao cảm giác thật giống như thiếu một điểm gì đó, nhưng là vừa thật giống như thật là làm không đến ít, chuyện gì xảy ra?

Lầu dưới trên đường phố, Hồng Vũ rất là buồn bực: “Chuyện gì xảy ra, hôm nay những thứ kia theo dõi một cũng không trông thấy liễu, như vậy đi dạo phố, không có chút nào niềm vui thú có thể nói a.”

Cù Bạch Dương hai mắt một phen, đối với hiện tại cái này chủ tử có chút im lặng: “Ngày mai sẽ là ngày thứ mười sáu liễu, ngươi tựu tuyệt không lo lắng ngươi trận pháp? Nói thật, coi như là ta, cũng không dám dễ dàng cải biến vạn thế huyết ngưng trong trận pháp.”

Hồng Vũ thương hại nhìn của hắn: "Chẳng lẽ ngươi cho đến hiện tại, còn thấy không rõ lắm ngươi và ta trình độ ở giữa khổng lồ chênh lệch? Đó là lạch trời!"

Cù Bạch Dương nhất thời bị đả kích dục tiên dục tử: "Ta không thèm nghe ngươi nói nữa…"

Cát Y lão giả trở lại cao nhất cái kia ngồi thạch tháp thượng, khác hai lão cũng đã chờ liễu: "Làm thỏa đáng rồi?"

"Dĩ nhiên!" Cát Y lão giả vừa trừng mắt: "Bổn tọa ra tay, lúc nào làm cho người ta thất vọng quá?"

"Trực tiếp nhúng tay gia tộc sự vụ, cùng chúng ta nguyên tắc có chút làm trái với nha."

"Không nhúng tay vào chẳng lẽ tựu nhìn Kỷ gia một quật khởi cơ hội không công bỏ qua?"

Tam lão do dự một trận, cuối cùng cho ra liễu một cái kết luận: "Uống trà!"

Kỷ Cấn Toàn bước nhanh đi xuyên qua Thiên Cơ thành đường phố trong, mọi người thường thường chẳng qua là cảm thấy một trận gió mát quất vào mặt mà qua, Kỷ Cấn Toàn thích ở nơi này chính là hình thức trạng thái hạ tĩnh táo suy tư.

Cát Y lão tổ tông chính là Kỷ gia một truyền thuyết, hắn cũng chỉ là ở mười sáu tuổi thời điểm, bị tổ phụ Kỷ Tồn Hiếu mang theo, may mắn bái kiến một lần, chiếm được mấy câu chỉ điểm, hơn nữa cả đời được lợi.

Sự xuất hiện của hắn, hiển nhiên là vì Hồng Vũ mà đến. Hơn nữa không nghi ngờ chút nào, là muốn bảo vệ Hồng Vũ. Ngay cả nhân vật như thế cũng vì Hồng Vũ ra mặt, lời nói không tôn kính lời nói, Kỷ Cấn Hải toán cá thí? Coi như là Kỷ Cấn Thiên có thể coi là cái gì?

Kỷ Cấn Toàn bây giờ không phải là u buồn còn muốn không nên đi theo Kỷ Cấn Hải tiếp tục cùng Hồng Vũ là địch, hắn do dự chính là có muốn hay không lấy mình nhất phẩm ba sao tu vi, đầu nhập Hồng Vũ môn hạ.

Làm như vậy lộ ra vẻ có chút "Đắm mình" nhưng là chỗ tốt cũng là rõ ràng: Kỷ Hoành loại này phế vật mời đứng sang bên

cạnh, sau này bổn tọa mới là Vũ thiếu gia tọa hạ đệ nhất cao thủ.

Hắn sở dĩ quấn quýt, hoàn toàn là bởi vì… này chút ít năm siêu cấp cao thủ làm đã lâu, có chút kéo không dưới mặt mũi.

Kỷ Cấn Hải ngạc nhiên hỏi: "Không có xuất thủ? Mất tích? Ngươi nhìn hoa mắt sao?"

"Tuyệt đối không phải là!" Quỳ gối phía dưới chính là thủ hạ vội vàng dập đầu: "Đại nhân không tin lời nói có thể đi điều tra thêm, tiểu nhân nhìn chằm chằm vào, nhưng là Kỷ Cấn Toàn đại nhân chính là nhất phẩm ba sao, hắn muốn biến mất, tiểu nhân nơi nào có thể tránh được."

Kỷ Cấn Hải sờ sờ cằm, bọn họ dưới có không ít Nhất Phẩm Hợp Chân trở lên cường giả, Kỷ Cấn Hải đối với mấy cái này người lễ ngộ có thêm, nhưng trên thực tế, hắn vẫn không thế nào tín nhiệm những người này.

Bởi vì hắn thủy chung cảm thấy, những thứ này chí tôn các cường giả nhất định là không cam lòng ngủ đông, rất nhiều cơ mật, hắn tình nguyện lựa chọn tu vi thấp tâm phúc đi xử lý, cũng sẽ không khiến những nhân sâm này cùng.

Hiện tại Kỷ Cấn Toàn lâm trận thay đổi, để cho Kỷ Cấn Hải càng thêm kiên định liễu của mình cái này lý niệm: Quả nhiên cao thủ không đáng tin.

"Ta biết rồi."

Thủ hạ từ từ lui ra, Kỷ Cấn Hải có chút bất đắc dĩ. Ngày mai, Hồng Vũ đắc tội tên sẽ phải chứng thực. Kỷ Cấn Hải lựa chọn vào hôm nay động thủ, đơn giản là muốn dựa vào dạy dỗ Hồng Vũ vãn hồi một chút mặt mũi. Ngày mai sẽ coi như là Hồng Vũ bị xử tử cũng là gia tộc trừng phạt, hắn Kỷ Cấn Hải trước mặt tử coi như là hoàn toàn đã mất.

"Ai…" Kỷ Cấn Hải một tiếng tiếc nuối thở dài.

"Cái này lão phế vật!" Kỷ Hoành phu nhân một tiếng tức giận mắng, đã bắt đầu tính toán, ngày mai như vậy làm sao âm thầm phát lực, đem Hồng Vũ đưa vào chỗ chết!

Hồng Vũ coi như là phá hủy vạn thế huyết ngưng, trên người hắn như cũ có khổng lồ giá trị, khả năng nhất kết quả, chính là chung thân nhốt, đưa trên người có thể giá trị lợi dụng toàn bộ nghiền ép đi ra ngoài.

Nhưng là đây không phải là Kỷ Hoành phu nhân muốn kết quả, nàng muốn Hồng Vũ đi tìm chết lập tức đi chết!

Một độc kế dần dần trong lòng hắn thành hình, nàng lộ ra một tia đáng sợ mỉm cười

Ban đêm, một ít tên từng đem Mê Loạn Tán sảm vào Hồng Vũ điểm tâm trong cấp bậc thấp quản sự, lặng lẽ ra hiện tại liễu gia tộc Từ Đường ngoài cửa, hắn nhìn hai bên một chút, tiểu tâm dực dực chui vào một cái đen ngõ hẻm, gõ một cánh cửa sau, không hỏi cái gì lắc mình chui đi vào.

"Phu nhân." Quản sự thấy trong ngọn đèn Kỷ Hoành phu nhân, cuống quít quỳ lạy: "Ngài có cái gì phân phó, phái người mà nói một tiếng là được, cần gì phải ngài tự mình chạy tới."

Kỷ Hoành phu nhân trong ánh mắt, có độc đuôi bò cạp phác thảo một loại âm độc: "Ta tới, là bởi vì có chuyện trọng yếu chuyện giao cho ngươi đi làm."

Nàng mỉm cười nói khoát tay, tâm phúc giơ một con khay tiến lên, vén lên phía trên tấm vải đỏ, là suốt thập bình Mê Loạn Tán!

Quản sự cả người chấn động, thất thanh hỏi: "Phu nhân, ngài đây là…"

"Hừ, Hồng Vũ tiểu tử kia mạng lớn, nhưng là ta không tin những người khác cũng cùng hắn vận tốt như vậy khí! Ngày mai, trừ Hồng Vũ ở ngoài, khác tất cả huyết mạch giả, bọn họ điểm tâm cùng trong nước trà, ngươi cũng cho ta gia nhập đầy đủ phân lượng Mê Loạn Tán! Ta muốn bọn họ hết thảy chết ở vạn thế huyết ngưng trong, đến lúc đó đây đều là Hồng Vũ đắc tội trách! Ha ha ha, ta thấy được lúc, ai còn có thể giữ được hắn! Ha ha ha ha!"

Cấp thấp quản sự bị làm cho sợ đến cả người phát run: "Phu nhân, trăm triệu không thể a!"

“Câm miệng! Ngươi một nhà già trẻ mạng còn muốn không muốn muốn! Cho dù ngươi không tệ, chỉ cần ta đem ngươi lần trước ám hại Hồng Vũ chuyện tình nói ra, ngươi cho rằng ngươi còn có thể may mắn thoát khỏi?”

Cấp thấp quản sự khổ sở mà bất đắc dĩ cúi đầu.

Hồng Vũ ngồi ở trong viện tử, nhìn đỉnh đầu trăng sáng, mỗi khi nhìn trăng sáng, sẽ làm cho hắn nhớ tới “Địa Tâm Nguyệt” một cách tự nhiên liên tưởng đến mẫu thân.

Kỷ Cấn Thiên hứa hẹn quá, sau này mỗi tháng để cho bọn họ mẫu tử gặp gỡ một lần. Ngày mai xác nhận vạn thế huyết ngưng không có vấn đề sau, hắn là sẽ an bài tháng nầy gặp mặt.

Hồng Vũ trong lòng mang theo mong đợi, đột nhiên hỏi phía sau Cù Bạch Dương: “Ngươi nói trong nhà cái kia nội ứng, ngày mai có làm sao hãm hại ta?”

Lần trước huyết mạch hiểu được, cái kia nội ứng tựu ra tay liễu, không có thể hại chết Hồng Vũ nhất định rất không cam tâm, lần này lần nữa tiến vào vạn thế huyết ngưng, cơ hội thật tốt mong rằng đối với phương sẽ không bỏ qua.

Cù Bạch Dương lắc đầu: “Bổn lão bản không phụ trách lục đục với nhau. Khác, loại chuyện này ngươi tại sao không nói cho Kỷ Cấn Thiên đâu? Hắn là gia chủ nhất định sẽ nghiêm túc trừng phạt…”

Hồng Vũ lắc đầu, nhưng không có nói ra cái gì.

Ngày thứ hai, làm từng bước tất cả tân tấn huyết mạch giả lần nữa tụ tập ở gia tộc Từ Đường. Chỉ bất quá lần này không có phía trước nhiều hạn chế nghi thức, mọi người quan tâm cũng là vạn thế huyết ngưng.

Các trưởng lão không thiếu một người tất cả đều đến đông đủ, Kỷ Cấn Hải thấy Hồng Vũ xuất hiện thời điểm, hơi có chút kinh ngạc: “Tiểu tử này thật là tự tin đến cuồng vọng, hắn thật đúng là cho là chỉ bằng hắn, là có thể cải biến tổ tiên truyền xuống vạn thế huyết ngưng?”

Ở bên cạnh hắn, một gã khác trưởng lão hừ một tiếng: "Nếu như thất bại, vô luận như thế nào cũng muốn để cho Hồng Vũ trả giá thật nhiều!"

Hai người quen biết một cái, ngầm hiểu lẫn nhau cười.

Chuyện này coi trọng tựa hồ bọn họ cũng rất ngu xuẩn, chỉ sợ Hồng Vũ phạm vào sai lầm, nhưng là hắn vẫn như cũ là trận pháp đại sư, như cũ có thể tăng lên huyết mạch, giáng tội cho Hồng Vũ, người đối diện tộc thật ra thì không có gì hay. Nhưng trên thực tế, các trưởng lão có dụng ý khác. Hiện tại Hồng Vũ là gia chủ ngoại tôn mặc dù cũng là Kỷ gia người, nhưng là bọn họ muốn xin Hồng Vũ hỗ trợ, chẳng những muốn ăn nói khép nép, còn muốn giao ra khổng lồ thật nhiều. Hơn nữa Hồng Vũ có nguyện ý hay không xuất thủ, hoàn toàn nhìn tâm tình.

Nhưng là nếu như Hồng Vũ trọng tội bỏ tù, thành tù phạm, đó chính là ai cũng có thể đắn đo xuống. Nhà giam trong, cho dù là làm bằng sắt hán tử, cũng là gánh không được. Muốn đổi lấy khá hơn một chút phòng giam, muốn ăn no một chút, muốn uống nước, muốn không bị cả, tốt nhất, làm trao đổi điều kiện, chúng ta có cái gì yêu cầu ngươi cũng muốn thỏa mãn sao?

Như cũ phải chờ tới buổi trưa mới có thể tiến nhập đại điện, thiên điện đương nhiên là xin các trưởng lão an vị liễu, tân tấn huyết mạch giả cửa cũng chỉ có thể chờ chực ở bên ngoài liễu.

Trong viện dọn xong liễu cái bàn, gia tộc Từ Đường các quản sự suy nghĩ chu đáo, không thể chậm trễ những gia tộc này tương lai lương đống cửa.

Đợi một lát, thì quản sự đưa lên nước trà cao điểm. Hồng Vũ cầm lên một, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, ánh mắt thật nhanh quét qua toàn trường, muốn tìm được có hay không người khả nghi.

Hắn đem cao điểm ném vào trong miệng, lần này nhưng không có vấn đề gì. Nói vậy cho dù phía sau màn người nọ nữa ngu xuẩn, cũng sẽ không lập lại chiêu cũ.

Nhưng là ý nghĩ này mới vừa ở Hồng Vũ trong đầu nhô ra, hắn đột nhiên lại nghĩ tới một loại khả năng!

Kỷ Lập Dương đã cầm lấy một quả cao điểm muốn ném vào trong miệng, Hồng Vũ tia chớp một loại ra hiện tại hắn bên người, đưa tay lên đem một ít mai cao điểm đoạt tới đây.

"Vũ thiếu? Ngươi muốn ăn thì cứ nói thẳng đi."

Hồng Vũ một thanh trương quất vào hắn sau ót: "Ăn ngươi đại đầu quỷ!"

Kỷ Trinh Bàn tới đây hỏi: "Tại sao?"

Hồng Vũ một ngón tay mọi người: "Đem tất cả cao điểm cùng nước trà cũng kiểm tra xuống."

Kỷ Trinh Bàn nghi hoặc nhìn hắn, giọng nói có chút bất thiện: "Tại sao? Những thứ này nước trà cùng cao điểm cũng là gia tộc Từ Đường chuẩn bị, tuyệt sẽ không có vấn đề gì!"

Hắn cũng là gia tộc Từ Đường quản sự, dĩ nhiên sẽ chọn tin tưởng "Người mình".

Hồng Vũ mặt lạnh, đơn giản mà trực tiếp: "Kiểm tra một chút!"

Kỷ Trinh Bàn im lặng không lên tiếng đi đến liễu, mà ở khác trong phòng, tên kia quản sự đã sắc mặt thảm biến, cả người phát run, biết lần này là xong.

Chỉ chốc lát sau, Kỷ Trinh Bàn mau không trở lại, đầu đầy mồ hôi, bưng co lại cao điểm uống trà nước trực tiếp vào thiên điện, hướng gia chủ cùng các trưởng lão báo cáo.

Chỉ chốc lát sau, Hồng Vũ chỉ nghe thấy thiên điện bên trong một mảnh tiếng gầm! Rồi sau đó, Từ Đường võ giả nhanh chóng xuất động, rất nhanh đã có người đến đây báo cáo: "Gia chủ đại nhân, chịu trách nhiệm cao điểm uống trà ống nước chuyện Kỷ Côn sợ tội tự sát!"

"Tiện nghi tên khốn kiếp này!"

"Tra! Tiếp tục đi xuống tra! Kỷ Côn bất quá là cái cấp thấp quản sự, cùng huyết mạch giả không thù không oán, làm sao có hạ như thế độc thủ!"

“Dạ!” Từ Đường võ giả lĩnh mệnh đi. Kỷ Trinh Bàn xấu hổ tới cùng Hồng Vũ nói trước: “Vũ thiếu gia, lần này làm phiền ngươi, mới vừa rồi thái độ của ta không tốt, xin ngài tha thứ.”

Hồng Vũ khoát khoát tay, cũng là một trận mồ hôi lạnh. Hắn có Giải Độc Đan, nhưng là Kỷ Lập Dương bọn họ không có! Này chỉ nội ứng thật độc ác tâm địa, lại muốn đem tất cả nhiệt huyết mạch người một lưới bắt hết!

Nghĩ tới nơi này, hắn mới bỗng nhiên hiểu mục đích của đối phương —— hay là muốn đưa mình vào tử địa a!

Thiên trong điện, các trưởng lão ánh mắt âm sâm, Kỷ Cấn Thiên nghiến răng nghiến lợi: “Chuyện này, ta sẽ tự mình xử lý, nhất định sẽ cho mọi người một cái công đạo!”

Kỷ Cấn Hải liền nói: “Tốt lắm, không có bị gian nhân được như ý là tốt rồi, thời gian lập tức đến liễu, trước tiến hành huyết mạch kỹ năng hiểu được.”

Như cũ cùng lần trước giống nhau, mọi người tiến vào trong đại điện, liền nhanh chóng tiến vào mọi người nghiêm khắc chiến tranh cảnh tượng, đối mặt huyết mạch kỹ năng lộ vẻ hóa địch nhân, chỉ có đánh bại địch nhân, mới có thể lĩnh ngộ này một đạo kỹ năng.

Hồng Vũ thì vừa tiến đến, tựu đứng ở đó mảnh hắc ám trong hư không, từng đạo kỹ năng ở trước mặt hắn hóa thành mọi người quang cầu, để cho chính hắn chọn lựa.

Mà lúc này, trên nhất tầng kỹ năng đã biến thành hai mươi mốt tất cả kỹ năng tổng số cũng gia tăng thật lớn. Hiển nhiên mở ra liễu kỹ năng biến dị sau, hiệu quả vô cùng rõ ràng.

Hồng Vũ kén cá chọn canh, từ trên nhất tầng kỹ năng trong lựa chọn năm.

Huyết mạch kỹ năng cũng không phải là càng nhiều càng tốt, có kỹ năng cũng không thích hợp huyết mạch của ngươi, có kỹ năng cũng không thích hợp ngươi phương thức chiến đấu. Cho nên nếu có lựa chọn dư âm, nhất định phải lựa chọn thích hợp nhất của mình.

Mà huyết mạch kỹ năng phát động, cần tiêu hao huyết mạch lực. Mà huyết mạch lực chính là trời sanh, không cách nào dựa vào tu luyện đạt được. Một khi tiêu hao, tại chiến đấu sau tựu cần hoa thời gian rất lâu, tự hành bổ sung.

Hơn nữa một khi trong chiến đấu sử dụng huyết mạch kỹ năng quá nhiều, huyết mạch lực tiêu hao quá lớn, đối với võ giả bản thân cũng có rất lớn thương tổn, thậm chí có thể đưa đến huyết mạch cấp bậc ngã xuống.

Vì vậy huyết mạch giả tới có thể thức tỉnh ba huyết mạch kỹ năng là đạo lý —— Hồng Vũ một lần chọn lựa năm đã là vô cùng yêu nghiệt lựa chọn.

Hắn chọn lựa xong huyết mạch của mình sau, còn có một chút thời gian nhàn hạ, ánh mắt xuyên thấu trận pháp che dấu, thấy được những người khác chiến đấu.

Kết quả thật ra khiến Hồng Vũ khẽ ngoài ý muốn, hắn vốn là lo lắng biến dị kỹ năng quá nhiều, thực lực yếu một ít huyết mạch giả có thể có không thu hoạch được gì, nhưng là sau đó phát hiện, ví dụ như "Thiêu đốt" một loại cấp thấp kỹ năng như cũ còn đang, cũng không có bởi vì kỹ năng biến dị mà biến mất. Cường giả nhiều hơn một chút ít lựa chọn, người yếu cũng có thể bảo đảm thu hoạch của mình.

Thời gian từ từ mà qua, ở bên ngoài chờ chực các trưởng lão trong lòng lo lắng, bọn họ giống như là một đám đợi chờ thu hoạch người đánh cá, Hồng Vũ chính là một con cá lớn. Hiện tại chính là thu lưới thời điểm, lấy Kỷ Cấn Hải cầm đầu một đám người đánh cá đã cấp khó dằn nổi.

Rốt cục, mặt trời dần dần xuống núi, đại điện cửa chính nổi lên một trận ba quang, một gã huyết mạch giả đi ra, sau đó là tên thứ hai, tên thứ ba…

Hồng Vũ xen lẫn trong mọi người trong, người đi ra.

Mọi người, vẻ mặt vui sướng, thì ngược lại Hồng Vũ sắc mặt lộ ra vẻ rất có thể bình tĩnh.

Kỷ Cấn Hải đám người trong lòng âm thầm cảm thấy không ổn, không thể nào, chẳng lẽ Hồng Vũ thật làm được?

Kỷ Trinh Bàn lập tức tiến lên, hỏi thăm đệ nhất danh huyết mạch giả: "Tùy huống như thế nào? Vạn thế huyết ngưng có hay không được tổn hại?"

"Báo cáo quản sự! Theo ta chứng kiến, vạn thế huyết ngưng không có một chút vấn đề, ta đã hiểu được liễu một loại huyết mạch kỹ năng."

Kỷ Cấn Hải đám người trong lòng lộp bộp hạ xuống, không khỏi thầm mắng, nhưng như cũ không chịu hết hy vọng: "Ngươi hiểu được cái gì huyết mạch kỹ năng?"

"Hồi trưởng lão lời nói, là Đăng Tháp!"

"Đăng Tháp!" Mấy tên trưởng lão khẽ kinh ngạc, một người trong đó chính là tên này huyết mạch giả tộc lão, khẽ đắc ý: "Thật? Đăng Tháp nhưng là bát phẩm kỹ năng, không thể nói lung tung!"

"Thất gia gia, Tôn nhi không có nói lung tung, đích xác là Đăng Tháp."

Đăng Tháp chính là một dùng tốt phi thường phòng ngự kỹ năng, ngụ ý đến từ chính vô luận trong biển rộng ba đào cở nào mãnh liệt, cũng không thể hướng hủy Đăng Tháp.

Huyết mạch giả một khi phát động liễu cái này kỹ năng, cơ hồ tựu ở vào một loại hoàn toàn phòng ngự trạng thái, ở công kích của địch nhân trong, nhất định vững như Bàn Thạch.

"Tốt, ngươi thí nghiệm xuống."

"Dạ!"

Tên kia huyết mạch giả lui về phía sau mấy bước, kéo ra liễu khoảng cách sau, cúi đầu một tiếng hống khiếu, võ khí tia sáng từ quanh thân phún dũng đi ra ngoài, cuồn cuộn nổi lên liễu một mảnh gió lốc sau, khi hắn ngoài thân ngưng tụ thành một hình cái tháp màu xanh màn hào quang.

Tầng này màn hào quang, dùng có siêu cường lực phòng ngự. Các trưởng lão dĩ nhiên một cái tựu nhận ra, đây chính là bát phẩm huyết mạch kỹ năng "Đăng Tháp".

“Quả dù không tệ! Ha ha ha!” Tên kia trưởng lão rất là vui vẻ, đây cũng là bát phẩm kỹ năng, hơn nữa đây là lần đầu tiên kỹ năng hiểu được, có thể có một hạng cửu phẩm kỹ năng đã là rất thành công.

Lần đầu tiên tựu hiểu được ra bát phẩm kỹ năng, cái thành tích này đã có thể được xưng là “Thiên tài” liễu.

Những thứ khác trưởng lão tất cả cũng bối rối, riêng của mình nhìn nhà mình đệ tử, liên tục hỏi: “Như thế nào, hiểu được ra máu mạch kỹ năng sao?” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 44 : Nhất phẩm kỹ năng (thượng)

Dù sao không phải là mỗi người cũng may mắn như vậy, có ba người thần sắc ảm nhiên lắc đầu, nhưng là những người khác nhưng tất cả đều hưng phấn mà gật đầu, số lượng đã chiếm được liễu gần bảy thành, cái này phần trăm để cho các trưởng lão cũng thất kinh, chẳng lẽ Hồng Vũ cải tạo sau còn có chỗ tốt này? Hiểu được kỹ năng tỷ lệ gia tăng thật lớn?

Kỷ Cấn Thiên theo bản năng nhìn hướng Hồng Vũ, Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng: "Trước kia bố trí trận pháp người sao mà ngu xuẩn, liền một cái châm chích sàng chọn trận pháp cũng sẽ không, hiện tại trận pháp, có thể căn cứ tiến vào trong đó huyết mạch giả tự thân đặc điểm, tự động ghép thành đôi thích hợp hắn kỹ năng. Như vậy hiểu được tỷ lệ sẽ gia tăng thật lớn.

Chúng các trưởng lão hai mặt nhìn nhau, không nghĩ tới Hồng Vũ chẳng những cải tiến thành công, hơn nữa đem vạn thế huyết ngưng hiệu quả thật to tăng lên bọn họ lúc trước các loại chỉ trích, hoài nghi, hết thảy không thành lập, bây giờ nhìn lại hoàn toàn thành một đám lão gia nầy mất mặt xấu hổ biểu hiện

Các trưởng lão trên mặt rát, lần này thật sự là quá mất mặt. Hơn nữa, cái kia "Châm chích sàng chọn trận pháp" là có ý gì? Làm sao chúng ta chưa từng có nghe nói qua? Cũng không thể trách năm đó vị kia bố trí trận pháp phát tiền bối nha…

Trên cái thế giới này vĩnh viễn cũng là như vậy, đối với mình hoàn toàn nghe không hiểu danh từ, lập tức sẽ cảm thấy thần bí mà cao thâm, đối với nói ra những lời này người cũng tùy theo có tôn kính.

Các trưởng lão bị Hồng Vũ thuận miệng một cái trận pháp danh từ khiến cho trong lòng lo sợ, không dám nữa lung tung sanh sự.

Kế tiếp đến phiên Kỷ Lập Ngư, nàng đi ra thúy sinh sinh nói: "Gia chủ, trưởng lão, ta lĩnh ngộ huyết mạch kỹ năng là Cửu Tuyền "

"Lục phẩm huyết mạch kỹ năng Cửu Tuyền" các trưởng lão một tiếng thét kinh hãi: "Ngươi không phải là nói đùa sao?"

Nàng tộc lão cũng thận trọng nói: "Tiểu Ngư ngươi xác định là Cửu Tuyền?"

Kỷ Lập Ngư khẽ mỉm cười: "Tam gia gia, loại chuyện này ta tại sao có thể nói giỡn đâu. Ngài nhìn…"

Nàng yên lặng chuẩn bị một phen, rồi sau đó vũ khí thúc dục, một đạo khổng lồ võ đạo Đồ Đằng ở phía sau bày ra, đó là một tôn đến từ thời xa xưa đời cường đại thần thú, có Chu Tước huyết mạch, mọc lên ba chỉ thật dài màu vàng lông đuôi, hai con phượng thủ đối nhau.

Võ đạo Đồ Đằng vuốt cánh, đem một cổ cường đại nguyên có thể ba động phát ra. Mà sau đó, Kỷ Lập Ngư phát động liễu huyết mạch của mình kỹ năng Cửu Tuyền.

Ở võ đạo Đồ Đằng phía sau, lại có chín đạo "Con suối" mở ra, phảng phất liên thông liễu khác thần bí thế giới, không ngừng mà có thiên địa nguyên khí, từ chín đạo trong con suối phún dũng đi ra ngoài, rót vào võ đạo Đồ Đằng trong.

Vốn là hai mươi trượng cao lớn võ đạo Đồ Đằng, chiếm được chín con suối ủng hộ, một tiếng to rõ kêu to, sau đó không ngừng bành trướng, cuối cùng vẫn tăng trưởng đến bảy mươi trượng độ cao mới ngừng lại được.

"Tốt" chung quanh một mảnh khổng lồ tiếng than thở: "Không hổ là lục phẩm kỹ năng quá cường đại "

Kỷ Lập Ngư cười híp mắt bĩu một cái miệng, thu của mình kỹ năng cùng võ đạo Đồ Đằng, hướng các trưởng lão mỉm cười nói khom người, thật biết điều đúng dịp lui xuống.

Lục phẩm Cửu Tuyền kỹ năng, có thể trực tiếp mở ra dị hư không, từ đó lấy ra thiên địa nguyên khí gia trì cho võ đạo Đồ

Đằng, tổng hợp phân tích, vận dụng này hạng nhất kỹ năng sau, toàn thân chiến lực gia tăng sáu thành trở lên.

Kỷ Lập Ngư sau, một gã khác đi theo Hồng Vũ huyết mạch giả đi ra, hắn cũng lĩnh ngộ một loại huyết mạch kỹ năng, so với Kỷ Lập Ngư hơi kém, nhưng là đã là thất phẩm, Thiết Lan

Thiết Lan cũng là một loại phòng ngự tính kỹ năng, một khi phát động, có thể đem cảnh vật chung quanh trong hết thảy kim khí nguyên tố hấp dẫn mà đến, tại chính mình hoặc là khác đồng đội trước người, ngưng tụ thành một mặt khổng lồ thiết thuẫn.

Kế tiếp một gã khác cùng Hồng Vũ quan hệ tốt hơn huyết mạch giả thức tỉnh rồi một người khác thất phẩm huyết mạch kỹ năng "Dã Hỏa".

Cũng đạt được hiệu quả vô cùng trực tiếp, một khi phát động, tự thân dựng ở trong biển lửa. Dã hỏa thiêu bất tẫn, lửa này hải bất kể đối thủ thi triển thủ đoạn gì cũng khó mà dập tắt, sẽ kéo dài không ngừng cho đối thủ tạo thành thương tổn.

Mọi người dần dần cũng phát hiện, Hồng Vũ có phải hay không ở trong trận pháp mặt làm cái gì tay chân? Làm sao cùng Hồng Vũ quan hệ tốt huyết mạch giả tất cả đều lĩnh ngộ cường đại huyết mạch kỹ năng?

Các trưởng lão lại đi xem một chút kia ba không có hiểu được đến huyết mạch kỹ năng người, dần dần hiểu liếc: Thật giống như này mấy người, cũng là lúc ban đầu muốn theo đuổi Kỷ Lập Lân.

Các trưởng lão nhìn nhau, thì ra là Vũ thiếu gia rất mang thù. Cho nên, mọi người theo bản năng địa cùng Kỷ Cấn Hải kéo ra liễu khoảng cách. Kỷ Cấn Hải đã nhạy cảm - ý thức đến nơi này một chút, trong lòng giận dữ, rồi lại không có biện pháp.

Đến phiên Kỷ Lập Dương, không riêng hắn tộc lão mở to hai mắt nhìn tràn đầy mong đợi, vừa Kỷ Lập Ngư ánh mắt cũng là sáng trông suốt. Mọi người ở bên trong thời điểm từng người tự chiến, sau khi đi ra cũng không có cơ hội trao đổi, Kỷ

Lập Ngư cũng không biết hắn lĩnh ngộ đến đáy là cái gì kỹ năng.

Kỷ Lập Dương thật thà cười một tiếng, âm thầm hướng Hồng Vũ cùng Kỷ Lập Ngư gõ ngón tay cái.

Sau đó, hắn thong dong rất đúng các trưởng lão khẽ khom người: "Gia chủ đại nhân, các vị trưởng lão, ta thức tỉnh huyết mạch kỹ năng là lục phẩm Địa Vương."

"Lại là lục phẩm" hắn còn chưa nói hết, các trưởng lão đã một mảnh kinh ngạc. Lần đầu tiên huyết mạch kỹ năng lĩnh ngộ a, cũng đã là lục phẩm kỹ năng. Dựa theo lệ cũ, lần đầu tiên hiểu được kỹ năng là đẳng cấp thấp nhất, như vậy dùng cái này loại suy, lần thứ hai kỹ năng hiểu được hắn ít nhất cũng có thể linh vật một loại ngũ phẩm kỹ năng, lần thứ ba chính là tứ phẩm

Cả Kỷ gia trong lịch sử, mới có mấy người hiểu được ra tứ phẩm kỹ năng

Kỷ Lập Dương bằng vào ở huyết mạch kỹ năng thượng biểu hiện, đã có thể được liệt vào "Siêu cấp thiên tài" hàng ngũ liễu.

Mà có chút tâm tư linh xảo các trưởng lão, đã tại âm thầm nhìn về phía Hồng Vũ liễu. Lần này kỹ năng lĩnh ngộ mùa thu hoạch lớn, tất cả đều là Hồng Vũ một tay thúc đẩy

Thậm chí, xem một chút những thứ này huyết mạch giả trong, chân chính lĩnh ngộ đẳng cấp cao kỹ năng, nói ví dụ Kỷ Lập Dương, trước kia chẳng qua là rất bình thường đệ tử, cũng là bởi vì cùng Hồng Vũ quan hệ tốt, kết quả hiện tại đã là "Siêu cấp thiên tài" liễu.

Kỷ Lập Dương theo thường lệ phô bày một chút huyết mạch của mình kỹ năng. Hắn võ đạo Đồ Đằng chính là một tôn thân cao hai mươi trượng viễn cổ sáu tay Cự Nhân.

Theo kỹ năng phát động, Kỷ Lập Dương hai chân trầm xuống, ở một mảnh hư ảo trong chìm vào dưới mặt đất. Mà phía sau hắn võ đạo Đồ Đằng, cũng đi theo gầm lên giận dữ, hai chân nặng nề một bữa, chìm vào đại địa trong.

Rồi sau đó, mọi người cảm giác được rõ ràng, từng đạo địa mạch liên tiếp đến Kỷ Lập Dương hai chân trên, đem cường đại nguyên có thể cuồn cuộn không ngừng mà đưa vào trong cơ thể hắn. Kỷ Lập Dương cảnh giới bị ngạnh sanh sanh cất cao liễu một tầng.

Mà sau lưng của hắn sáu tay Cự Nhân, cũng bạo tăng đến tám mươi trượng

Kỷ Lập Ngư ánh mắt cười híp mắt loan thành hai đạo Nguyệt Nha, mặc dù Kỷ Lập Dương "Địa Vương" tựa hồ vượt qua nàng "Cửu Tuyền", nhưng là nàng ngược lại càng thêm cao hứng quá.

"Thật cường đại" các trưởng lão một tiếng than thở, trong lòng cũng thực tại hâm mộ. Tại chỗ trưởng lão trong, rất nhiều cũng liên tục thức tỉnh rồi ba loại huyết mạch kỹ năng, nhưng là trong chuyện này phần lớn đều chỉ đến thất phẩm.

Bọn họ lần đầu tiên thức tỉnh cũng là cửu phẩm huyết mạch kỹ năng, như vậy lần thứ ba thường thường cũng chính là thất phẩm. Có thể có một hạng lục phẩm huyết mạch kỹ năng cũng đã vô cùng đáng giá kiêu ngạo liễu. Nhưng là bây giờ nhìn những hài tử này, lục phẩm cũng chỉ là có một loại loại a.

Tất cả huyết mạch giả cũng đã biểu diễn qua, chỉ còn lại có Hồng Vũ một người yên lặng địa đứng ở nơi đó.

Các trưởng lão cũng thật tò mò, Hồng Vũ có hay không lĩnh ngộ huyết mạch kỹ năng, rốt cuộc là cái gì huyết mạch kỹ năng. Nhưng là bọn họ lúc trước các loại công kích Hồng Vũ, nhưng bây giờ ý không tốt mở miệng. Các trưởng lão cùng nhau nhìn về phía Kỷ Cấn Thiên, người sau thầm mắng một tiếng, nhưng mình cũng muốn biết, hơn nữa đây là hướng tất cả trưởng lão thị uy thật là tốt cơ hội.

Cho nên, hắn ho khan một tiếng hỏi: "Hồng Vũ, còn ngươi thì sao?"

Hồng Vũ mắt điếc tai ngơ, nhìn chung quanh mọi người một vòng, tràn đầy tính công kích ánh mắt rơi vào Kỷ Cấn Hải trên người, lạnh giọng hỏi: "Như thế nào? Có thể xác định vạn

thế huyết ngưng chẳng những không có vấn đề, hơn nữa so sánh với trước kia tốt hơn sao?"

Hắn trên thực tế chất vấn đúng là Kỷ Cấn Hải một người, Kỷ Cấn Hải lúng túng vô cùng, lúc trước phái đi theo dõi người, bị Hồng Vũ đánh chạy trối chết, đã đủ thật mất mặt liễu, hiện tại lại bị hắn ở các trưởng lão trước mặt chất vấn, hết lần này tới lần khác Kỷ Cấn Hải hiện tại không có cách nào phát tác. Hắn im lặng không lên tiếng, coi như không nghe thấy.

Hồng Vũ không chút khách khí quát hỏi: "Những người khác lỗ tai điếc rồi? Không phải là muốn trị tội của ta sao? Ban đầu vui vẻ, hiện tại chuyện gì xảy ra, bị nấu chín rồi? Không dám lên tiếng rồi?"

Kỷ Cấn Hải thật sự không nhịn được, căm tức quát lên: "Hồng Vũ, ngươi không nên được để ý không buông tha người ta dầu gì cũng là trưởng bối của ngươi, có như ngươi vậy cùng trưởng bối nói chuyện không "

Hồng Vũ một cái cười lạnh: "Ơ a, ngươi còn biết ngươi là trưởng bối? Có ngài như vậy ái hộ vãn bối trưởng bối thật sự là cả Kỷ gia may mắn a "

Kỷ Cấn Hải tao được đỏ bừng cả khuôn mặt: "Ngươi ngươi thật là quá đáng "

"So với ngài đối với các vãn bối ái hộ, ta đối với trưởng bối tôn kính, thật sự là không coi vào đâu liễu" hắn vung tay áo: "Nếu không thành vấn đề liễu, ta đây trở về đi."

"Sau này muốn cho ta cải tiến trận pháp, cửa cũng không có đổi một lần hai trăm vạn hai mỏ tinh, tuyệt không đánh gảy tuyệt không bao bưu "

Bỏ lại một câu nói kia Hồng Vũ muốn, chúng các trưởng lão buồn bực: Bao bưu là có ý gì?

Nhưng là lúc này mọi người chính tâm dặm ngứa, nơi đó chịu thả hắn đi? Một đám trưởng lão vây lên đi: "Vũ thiếu, xin bớt giận, cũng là người trong nhà, hơn nữa Kỷ Cấn Hải chính là thối tính tình, ngươi đừng cùng hắn một loại thấy người nào."

“Chính là, năm nào kỷ lớn, luôn luôn lão hồ đồ thời điểm.”

Kỷ Cấn Hải tức muốn hộc máu, đám này đầu tường thảo

Hắn rất muốn tại chỗ phẩy tay áo bỏ đi, nhưng là Hồng Vũ tương lai không thể nghi ngờ phải hắn là tối trọng yếu đối thủ —— đúng vậy, hắn đã đem Hồng Vũ làm thành là của mình đối thủ.

Lưu lại, còn có thể xem một chút Hồng Vũ huyết mạch kỹ năng rốt cuộc là cái gì. Biết người biết ta, biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng.

Kỷ Cấn Thiên bất đắc dĩ mở miệng: “Hồng Vũ, ngươi rốt cuộc lĩnh ngộ cái gì huyết mạch kỹ năng?”

Hồng Vũ dừng lại, các trưởng lão mọi người mở to hai mắt nhìn, tràn đầy mong đợi.

“Đi tới đi lui.” Hồng Vũ nhàn nhạt phun ra hai chữ.

Các trưởng lão hai mặt nhìn nhau: “Đi tới đi lui? Đây là một hạng huyết mạch kỹ năng tên? Làm sao trước kia chưa từng có nghe nói qua?”

Nhưng là đây là Hồng Vũ thiếu gia lĩnh ngộ huyết mạch kỹ năng, không ai dám loạn đánh giá cái này nghe đi tới rất bình thản đích danh xưng đến tột cùng như thế nào, Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 44 : Nhất phẩm kỹ năng (hạ)

"Kính xin Vũ thiếu gia biểu diễn hạ xuống, cho chúng ta khai mở nhãn giới." Kỷ Trinh Bàn mở miệng thỉnh cầu. Các trưởng lão thở phào nhẹ nhõm, đối với Kỷ Trinh Bàn hảo cảm gia tăng thật lớn, đứa nhỏ này rất biết sát ngôn quan sắc sao.

Các trưởng lão cũng muốn xem một chút, nhưng là lại không tốt ý tứ mở miệng muốn nhờ, bọn họ đều là cấn chữ lót trưởng lão.

Kỷ Trinh Bàn thật ra thì cũng rất buồn bực, ta cũng vậy Hồng Vũ cậu bối nha!

Hồng Vũ đẩu động liễu một chút hai vai của mình, một tầng quang mang nhàn nhạt từ phía sau dâng lên, đến đầu hắn trên nóc nửa trượng chừng, tia sáng một lần nữa tát rơi xuống, thác nước giống nhau đem Hồng Vũ bao phủ.

"Tốt lắm."

"Tốt lắm?" Các trưởng lão dù thế nào nhìn, cũng nhìn chưa ra, tầng này bình thản quang mang đến tột cùng có cái gì chỗ bất phàm. Nhưng là mọi người lại không tốt ý tứ hơn nữa, đến mức rất cực khổ.

Hồng Vũ đem những này vẻ mặt cũng nhìn ở trong mắt, một trận cười thầm.

"Các ngươi ai tới công kích ta một chút thử một chút nhìn." Hồng Vũ đối với Kỷ Lập Dương đám người nói. Kỷ Lập Dương đã đến đối với Vũ thiếu gia ngốc nghếch tín nhiệm trình độ, nghe được Hồng Vũ như vậy phân phó, lập tức đáp ứng một tiếng, một tiếng gầm nhẹ trên nắm tay võ khí tia sáng bộc phát, một quyền hướng Hồng Vũ trào ra. Võ khí tia sáng ly thể bay ra, tia sáng Lưu Tinh gào thét vọt tới Hồng Vũ.

Hồng Vũ nhưng cũng không nhúc nhích, Kỷ Lập Dương cái kia một viên tia sáng Lưu Tinh trong nháy mắt đến hắn cái kia một tầng quang mang trên. Sau đó một màn quỷ dị xảy ra, công kích Hồng Vũ quang mang Lưu Tinh đột nhiên biến mất

ở Hồng Vũ trước người quang mang trong, rồi sau đó vừa chui ra, nhưng là lần này, nhưng chạy thẳng tới Kỷ Lập Dương đi!

Kỷ Lập Dương một tiếng quái khiếu, luống cuống tay chân một trận ứng đối, mới xem như đem này viên tia sáng Lưu Tinh mai một liễu. Lần này mọi người ánh mắt cũng sáng! "Đi tới đi lui nguyên lai là ý tứ này! Quá thần kỳ! " " đây là một hạng mới đích huyết mạch kỹ năng! Cấp bậc đợi định, nhưng là theo ta thấy, ít nhất cũng là tam phẩm!"

"Còn muốn thấy đáy có thể bắn cái gì cấp bậc công kích của địch nhân!"

Mọi người thất chủy bát thiệt, trong mắt tất cả đều là hâm mộ.

Kỷ Cấn Thiên nói: "Nếu như có thể phản xạ so với mình cảnh giới thấp hai đại cấp bậc chính là công kích của đối thủ, vậy thì đạt đến tam phẩm trình độ. Nếu như có thể phản xạ so với mình thấp một đại cảnh giới, đó chính là nhị phẩm. Nếu như có thể phản xạ cùng mình đồng cấp khác công kích, đó chính là nhất phẩm!"

Hồng Vũ đã là Nhất Phẩm Hợp Chân, phản xạ Nhất Phẩm Hợp Chân công kích… Coi như là các trưởng lão cũng không dám tưởng tượng, cảm thấy thật sự thật là đáng sợ. Hồng Vũ nhưng lạnh nhạt nói: "Đó chính là nhất phẩm."

"Nhất phẩm! Có thể phản xạ cùng ngươi đồng cấp khác công kích? ! Nhất Phẩm Hợp Chân công kích? Hồng Vũ ngươi xác định ngươi không có tính sai?" Chung quanh một mảnh kinh hô, Hồng Vũ biểu hiện trên mặt thủy chung là lạnh nhạt: "Tìm người tới thử thử."

Gia tộc trong đường cũng có Nhất Phẩm Hợp Chân cao thủ, rất nhanh đã bị người tìm đến.

Tên này Từ Đường võ giả có chút không dám khẳng định phải xem Hồng Vũ: "Vũ thiếu gia, thật muốn lấy Nhất Phẩm Hợp Chân uy lực công kích?"

Hồng Vũ gật đầu: "Dĩ nhiên. Nếu như ngươi muốn dùng thiên địa nhất thể cảnh giới tới công kích, nói với ta một tiếng, ta cũng vậy tiến vào thiên địa nhất thể cảnh giới là được rồi."

Các trưởng lão vừa không bình tĩnh liễu: "Vũ thiếu, ngươi là nói thiên địa nhất thể trạng thái, này hạng nhất huyết mạch kỹ năng cũng có thể sử dụng?"

"Dĩ nhiên, đây là huyết mạch kỹ năng, loại này căn bản thường thức còn muốn ta nhắc nhở các ngươi?"

Các trưởng lão bị thưởng liếc, nhưng không có mọi người tức giận, ngược lại hai mắt trừng trừng, mọi người nhiệt tình cũng bị bốc cháy lên, vô cùng mong đợi.

"Đúng đúng, chúng ta quá ngu xuẩn liễu, chúng ta bất loạn nói chuyện, Vũ thiếu gia ngươi xin bắt đầu."

Tên kia Nhất Phẩm Hợp Chân ngưng trọng: "Vũ thiếu gia cẩn thận!"

Tiếng nói rơi xuống, Nhất Phẩm Hợp Chân công kích phát động!

Mặc dù bởi vì chung quanh có quá nhiều nhất phẩm bốn sao, năm sao trưởng lão, lấy cường đại năng lực hạn chế liễu công kích uy lực, nhưng là Nhất Phẩm Hợp Chân công kích hay là không phải chuyện đùa, thiên địa biến sắc, cuồng phong như rồng. Một đoàn màu vàng lợt quang mang từ tên kia Từ Đường võ giả song chưởng trong lúc gào thét ra, đưa mắt nhìn giống như thiết cầu, hàm chứa có thể đem một ngọn núi san thành bình địa lực lượng, nhìn như chậm chạp lúc thì nhanh chóng hướng Hồng Vũ oanh kích đi qua.

Mọi người thấy đến Hồng Vũ vẫn như cũ là không nhúc nhích, tâm thoáng cái nhắc tới liễu cổ họng.

Nhưng là rất nhanh, một ít đoàn màu vàng lợt quang mang biến mất, chợt lần nữa xuất hiện, cùng lần trước giống nhau thay đổi liễu mục tiêu công kích hướng tên kia Nhất Phẩm Hợp Chân giết đi qua! Hơn nữa uy lực cùng tốc độ không thể giảm! Tên kia Nhất Phẩm Hợp Chân một tiếng quái khiếu: "Gia chủ đại nhân mau mời xuất thủ!" Kỷ Cấn Thiên khoát tay, một cổ cường đại lực lượng kéo ra một ít đoàn màu vàng lợt quang mang xiêu xiêu vẹo vẹo thay đổi phương hướng, rơi vào trong tay của hắn. Kỷ Cấn Thiên tiện tay sờ, một ít đoàn lực lượng cường đại tựu hoàn toàn dập tắt.

Mọi người kinh ngạc đến ngây người nhìn Hồng Vũ. Trong chuyện này, Kỷ Cấn Thiên mơ hồ có thể nhìn ra cái này "Đi tới đi lui" kỹ năng đích thực thực bổn sắc. Đây là một không gian năng lực, công kích của địch nhân tiến vào Hồng Vũ thân thể trước nhất định trong khoảng cách, tựu lâm vào một cái không gian thác loạn phạm vi, thông qua không ngừng không gian biến hóa, một lần nữa tiếp nhận đến mọi người chỗ ở không gian sau, công kích phương hướng đã xảy ra thay đổi, thay đổi liễu phương hướng, hướng vốn là người công kích giết tới.

"Thật có thể đủ phản xạ Nhất Phẩm Hợp Chân công kích! Này một huyết mạch kỹ năng, bình định làm một phẩm không có chút nào tranh cãi!"

"Đúng nha, nếu như phóng khoáng nới lỏng một chút, thậm chí có thể bị bình định vì vượt qua nhất phẩm!"

Mọi người một mảnh tiếng than thở, thất chủy bát thiệt còn nói lên. Hồng Vũ có chút không nhịn được: "Khác còn có nhìn hay không, không nhìn ta liền đi."

Vốn là ầm ầm mọi người thoáng cái an tĩnh lại, tất cả đều nhìn chằm chằm Hồng Vũ, thật lâu mới có người lộ ra vẻ vô cùng khó khăn nói: "Còn có khác? Là có ý gì? Khác kỹ năng sao?"

"Dĩ nhiên, các ngươi rốt cuộc còn có nhìn hay không, ta rất bận rộn…"

"Nhìn!" Mọi người trăm miệng một lời: "Dĩ nhiên nhìn, ai không xem ai là chày gỗ!"

Kỷ Cấn Hải đang nhìn đến Nhất Phẩm Hợp Chân công kích bị "Đi tới đi lui" sau, tâm đã chìm xuống. Nhất phẩm kỹ năng! Không nghi ngờ chút nào nhất phẩm kỹ năng! Có cái này kỹ năng, chỉ cần Hồng Vũ sau này làm từng bước tu luyện, chờ hắn đến chính hắn một cấp bậc, mình căn bản là không phải là đối thủ của hắn! Công kích của ngươi tất cả đều sẽ bị phản xạ trở lại, này còn thế nào đánh?

Trong lòng hắn một mảnh lạnh như băng, hết lần này tới lần khác lúc này Hồng Vũ còn muốn tới giội thượng một chậu

nước lạnh: Lại vẫn có! Tiểu tử này một lần lĩnh ngộ mấy huyết mạch kỹ năng!

Kỷ Cấn Thiên thận trọng lên: "Hồng Vũ, ngươi duy nhất lĩnh ngộ hai huyết mạch kỹ năng?" Hồng Vũ lắc đầu: "Không phải a." Mọi người thở phào nhẹ nhỏm, cười: "Vũ thiếu gia học xong nói giỡn liễu, cho tới bây giờ không có nghe nói một lần có thể lĩnh ngộ hai huyết mạch kỹ năng…"

"Ta lĩnh ngộ năm nha."

"…"

Thật giống như có người té lăn trên đất thanh âm.

Kỷ Cấn Hải lui về phía sau mấy bước, trong lòng khiếp sợ chồng tuyệt vọng, vốn là cho là lần này có thể mượn đề tài để nói chuyện của mình, tường cũng mọi người đẩy, đem Hồng Vũ đánh vào nhà giam, vĩnh viễn khống chế lại. Lại không nghĩ rằng cuối cùng là như vậy một kết quả, Hồng Vũ sẽ phải hoàn toàn đem mình đánh vào Địa Ngục liễu.

Kỷ Cấn Thiên còn lại là hết sức ngưng trọng: "Ngươi nói chính là thật?"

Hồng Vũ khoát khoát tay, lộ ra vẻ rất không bình tĩnh: "Các ngươi thối lui một chút, thật là phiền toái, ta định duy nhất biểu diễn xong, các ngươi cũng thấy rõ ràng liễu!"

"Thiên tai!"

Theo Hồng Vũ quát to một tiếng, hắn ngoài thân xuất hiện một màu đỏ như máu "Lĩnh vực", lĩnh vực trước mặt tích đem không ngừng mở rộng, rất nhanh đã toàn cả gia tộc Từ Đường bao phủ đi vào.

Kỷ Cấn Thiên một tiếng thấp giọng hô: "Không tốt!" Ngang nhiên xuất thủ, đem mọi người cùng nhau bay vụt lên mấy ngàn trượng trời cao. Mây trắng dằng dặc, Hồng Vũ lĩnh vực không ngừng khuếch trương, rất nhanh đã chung quanh Bách Lý cũng bao phủ trong đó, mây trắng biến thành Hồng Vân!

Các trưởng lão đã cảm thấy cái này "Lĩnh vực" tác dụng, hoảng sợ biến sắc: "Phạm vi lớn sát thương kỹ năng! Khắp nơi

loại này màu đỏ lĩnh vực trong phạm vi, tất cả công kích cũng sẽ bị vô khác nhau gia tăng cho từng cái địch nhân trên thân thể!"

Cái này kỹ năng một khi phát động, đối mặt rộng lượng địch nhân vây công, thì có khổng lồ ưu thế.

"Nhất phẩm kỹ năng! Tuyệt đối nhất phẩm kỹ năng!"

"Lại là một nhất phẩm!"

"Không biết Vũ thiếu phía sau kỹ năng phải cái gì, còn có thể là nhất phẩm sao?"

Duy nhất hiểu được năm huyết mạch kỹ năng, hơn nữa trước hai tất cả đều là nhất phẩm. Coi như là phía sau cũng là cửu phẩm, cũng đã là không tiền khoáng hậu kỳ tích liễu!

Hồng Vũ thu "Thiên tai" hơi nghỉ ngơi, trong cơ thể huyết mạch lực chảy xuôi, người thứ ba kỹ năng phát động.

"Tinh Hà!"

Mây trắng trên dâng lên một mảnh rực rỡ ánh sao, ở nơi này chính là hình thức hoàng hôn thời khắc, hơn lộ ra vẻ ánh sáng ngọc sáng ngời, làm ánh sao xuất hiện, mỗi một viên tinh thần tựa hồ cũng đối ứng chân chính ánh sao trong nước một viên sao. Hai người tựa hồ có thể thông qua nào đó thần bí liên lạc, bù đắp nhau.

Nhiều tia ánh sao lực từ xa xôi được tinh không truyền lại mà đến, Tinh Hà đang ở Hồng Vũ sau lưng, tướng tinh Thần lực chuyển thành thiên địa nguyên khí, cuồn cuộn rót vào Hồng Vũ võ đạo Đồ Đằng trong.

"Cái này hiệu quả cùng Kỷ Lập Ngư Cửu Tuyền có chút tương tự, nhưng là hiệu quả nhưng cường đại mấy chục hơn trăm lần!"

"Lại là một nhất phẩm kỹ năng, không nghi ngờ chút nào!"

"Trời ạ, đã ba nhất phẩm kỹ năng liễu!"

"Còn có thể có nữa nhất phẩm sao?"

Liên tục ba nhất phẩm kỹ năng, để cho các trưởng lão ngược lại càng phát ra mong đợi, vốn là không dám nghĩ chuyện tình, hiện tại cũng nói đi ra.

Hồng Vũ thu "Tinh Hà" ngắn ngủi nghỉ ngơi, từ từ nổi lên.

"Nước lũ!"

Quát khẽ một tiếng, người thứ tư huyết mạch kỹ năng phát động.

Lần này, Hồng Vũ giơ tay lên một chưởng trào ra, từ phía sau hắn bỗng nhiên dâng lên tới một đạo sông lớn, cuộn sóng mãnh liệt, theo cái kia một chưởng quỹ tích xông ra, dung hợp một chưởng kia sau, này một con sông lớn trong "Nước chảy" bị vô số "Bàn tay" thay thế được, biến thành một cái công kích nước lũ, gào thét xuất hiện trùng lặp mấy ngàn dặm, mới cuối cùng tiêu tán!

Bực này uy lực, để cho các trưởng lão lại một lần nữa trợn mắt hốc mồm.

"Thật bất khả tư nghị!"

"Đây là cường giả tỷ thí lợi khí!"

Tất cả mọi người đã nhìn ra, mới vừa rồi "Thiên tai" có thể đối mặt quần công tạo thành khổng lồ sát thương, mà "Nước lũ" còn lại là cường giả trong quyết đấu sử dụng.

"Hay là nhất phẩm! Tuyệt đối nhất phẩm kỹ năng!"

Đến trước mắt, Hồng Vũ bốn huyết mạch kỹ năng tuyệt không tái diễn, các hữu cách dùng, hơn nữa tất cả đều là nhất phẩm kỹ năng.

Hồng Vũ chậm rãi thu "Nước lũ" chợt phát động liễu cuối cùng hạng nhất kỹ năng. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 45 : Xử trí nội ứng (thượng)

"Lạc Hà!"

Hôm nay ban đêm vốn là không có ánh nắng chiều, nhưng là theo Hồng Vũ một tiếng này hét lớn, đỏ bừng ánh nắng chiều nhiễm đám mây, tất cả mọi người cảm giác được bao phủ ở trong đó hết sức thoải mái, chỉ chốc lát sau mới kịp phản ứng, mọi người sắc mặt đại biến: "Hiếm thấy chữa thương kỹ năng!"

Huyết mạch kỹ năng phần lớn cũng là dùng để chiến đấu, hoặc là tiến công, hoặc là phòng ngự, hoặc là năng lực cùng với thuộc tính gia thành. Chữa thương thuộc tính huyết mạch kỹ năng vô cùng chi hiếm thấy, Hồng Vũ này một chữa thương kỹ năng, không nghi ngờ chút nào là cả Kỷ gia thứ nhất này phương diện kỹ năng.

"Kỷ gia, từ đó cũng có chữa thương kỹ năng, ha ha ha!" Kỷ Cấn Thiên ngửa mặt lên trời cười to, thoải mái cực kỳ. Làm một gia chủ, khi hắn nhiệm kỳ bên trong, không ngừng có mới đích ghi chép ra đời, lại có hoàn toàn mới huyết mạch xuất hiện, hiện tại lại càng có hoàn toàn mới kỹ năng xuất hiện, tương lai ở gia phả thượng, hắn người gia chủ này nhất định muốn lưu lại nặng nề một khoản!

"Lại là nhất phẩm!" Cảm thụ được "Lạc Hà" trong cường đại trị liệu sự khôi phục sức khỏe lượng, các trưởng lão yên lặng ở trong lòng vừa nói. Lần đầu tiên lĩnh ngộ ngũ đại huyết mạch kỹ năng, từng cái cũng là nhất phẩm kỹ năng. Đã không có bất kỳ tiếng nói cùng thần thái, có thể biểu đạt kinh ngạc của của bọn hắn liễu, đến lúc này, bọn họ ngược lại lộ ra vẻ có chút chết lặng.

"Ai… Quả nhiên người so với người tức chết người."

"Thật sự khó có thể tưởng tượng, hắn còn nhỏ tuổi, là như thế nào làm được?"

Các trưởng lão bỗng nhiên có chút hứng thú rã rời, bị ngũ đại nhất phẩm kỹ năng liên hoàn xuất hiện, đả kích có ít người sinh không thú vị liễu.

Hồng Vũ vỗ tay một cái, thu "Lạc Hà" xem một chút chung quanh: "Được rồi, cứ như vậy nhiều, lúc này ta nhưng lấy đi sao?"

"Có thể, dĩ nhiên có thể." Các trưởng lão vội vàng nói.

Hồng Vũ hướng mọi người tượng trưng vừa chắp tay, rả rích nhiều đi đến liễu. Kỷ Lập Dương đám người vội vàng đuổi theo đi: "Vũ thiếu chờ ta một chút."

Các trưởng lão ở phía sau nhìn, không biết là ai nói liễu một câu: "Vũ thiếu gia liên tục vận dụng ngũ đại nhất phẩm kỹ năng, làm sao thật giống như huyết mạch lực còn rất dư thừa, không có một chút quỹ kiệt bộ dạng?"

Mọi người lúc này mới kịp phản ứng, đúng nha, nếu như là người khác, vận dụng một lần nhất phẩm kỹ năng cũng đã là cực hạn!

Kỷ Cấn Thiên không nhịn được lắc đầu: "Tiểu tử này, là một quái thai!"

Hồng Vũ đến Cần Thiện Đường, cùng mọi người chia ra, riêng của mình trở về riêng của mình chỗ ở. Từ Ngọc Nhã đã tại cửa viện chờ hắn, thấy Hồng Vũ trở lại, quỳ rạp xuống đất hân hoan vô cùng: "Chúc mừng thiếu gia, bại hoàn toàn quần hùng, đoạt được Chúng Hưởng Nhật danh sách."

Hồng Vũ thì ngược lại không thế nào để ý: "Từ di, chuyện này đáng giá ngươi ngươi cao hứng như thế?"

Từ Ngọc Nhã đứng dậy, cười híp mắt nói: "Thiếu gia, ngươi vẫn không rõ Chúng Hưởng Nhật giá trị đâu."

Hồng Vũ mở cửa, xin nàng đi vào: "Rốt cuộc có bao nhiêu giá trị,, ngươi theo ta hảo hảo nói một chút."

Cù Bạch Dương một vạn không tình nguyện, đi chuẩn bị nước trà liễu.

Từ Ngọc Nhã nhìn là thấy thế nào làm sao không vừa mắt: "Thiếu gia, nếu không ta cho ngươi đổi lại một hạ nhân sao."

Cù Bạch Dương thẳng mắt trợn trắng: "Ngươi tin không tin ta ở ngươi nước trà trong nước nhổ nước miếng?"

Từ Ngọc Nhã giận dữ mắng mỏ: "Tốt không có quy củ! Ta xem như ngươi vậy hạ nhân chính là thiếu thu thập!"

Cù Bạch Dương quát lên như sấm: "Dám thu thập người của ta còn không có sinh hạ tới đâu."

Hồng Vũ ho khan một tiếng: "Ngươi nhìn, bổn tọa không phải là ở chỗ này không."

Cù Bạch Dương nhất thời ỉu xìu, lòng mang hận ý đi châm trà liễu. Trong bụng đem cái này lão bà lăn qua lộn lại mắng mười mấy lần.

Từ Ngọc Nhã đối với Hồng Vũ nói: "Sở dĩ được gọi là Chúng Hưởng Nhật, là bởi vì Ngọc Càn triều người cho là, đây là trời xanh đối với Ngọc Càn triều ân tứ. Có thể làm cho Ngọc Càn triều trên dưới cảm động đến rơi nước mắt ân tứ, dĩ nhiên sẽ không rất keo kiệt. Trên thực tế Chúng Hưởng Nhật trong có thể có được bảo vật, chẳng những không keo kiệt, ngược lại vô cùng trân quý.

Từng có người bài xuất quá Ngọc Càn triều thập đại chí bảo, trong đó có bảy vật cũng là ở Chúng Hưởng Nhật lấy được. Mặc dù cái bài danh này chưa chắc sẽ bị mọi người tiếp nhận, nhưng là ít nhất có thể nói rõ Chúng Hưởng Nhật là nặng cở nào muốn.

Nói Chúng Hưởng Nhật sẽ phải nhắc tới Binh Hà tổ lăng. Mặc dù được gọi là tổ lăng, nhưng trên thực tế nơi đó cũng không phải là một mảnh lăng mộ, chẳng qua là bởi vì tiền bối các cao nhân đoán, một mảnh kia giải đất, chính là đại diệt sạch thời đại lúc trước cái kia văn minh cuối cùng di tích, tựu giống như chôn ở cái kia văn minh một loại, mà cái kia văn minh lại là hiện tại Hà Tả đại lục khởi nguyên, cho nên mới phải có như vậy một cái tên." Hồng Vũ nhướng mày: "Đại diệt sạch thời đại? " " đó là một trong truyền thuyết thời đại. Trên thực tế đến hiện tại chúng ta cũng không biết đến tột cùng

chuyện gì xảy ra, mới có thể để cho mạnh như vậy thịnh một văn minh bỗng nhiên hủy diệt."

Hồng Vũ trong lòng vừa động, hỏi: "Kiếm Linh, tại sao những thứ kia cường thịnh cổ triều, thường thường cũng là cuối cùng đột nhiên trong lúc tiêu diệt?" Không riêng gì Thương Lê Cổ Triều, Hiên Viên cổ triều cũng giống như vậy. Thất Tịch Kiếm Linh tựa hồ ở ngủ say, không hắn. Từ Ngọc Nhã tiếp tục nói: "Binh Hà tổ lăng mỗi ba năm tự động mở ra một lần, thời gian cũng chỉ có ngắn ngủn một ngày. Qua thời gian này, tựu vĩnh viễn cũng ra không được liễu. Trước kia từng có người nghĩ tới ở bên trong đợi ba năm, lấy thêm bảo vật, ba năm sau Binh Hà tổ lăng lần nữa mở ra sau đó trở lại, nhưng là từ tới không có ai thành công quá. Mọi người không biết tại sao, dưới tình huống bình thường Binh Hà tổ lăng dặm không có nguy hiểm, nhưng là nếu như qua thời gian không ra, sẽ hoàn toàn biến mất.

Trừ Chúng Hưởng Nhật ngày này, Binh Hà tổ lăng bị đại lượng đích thiên hố cách trở, không hề giống là một loại đích thiên hố đơn giản như vậy, tựa hồ là chồng chất, có vô số đạo lạch trời

Trước kia cũng từng có người muốn xuyên qua những thứ này lạch trời tiến vào trong đó, nhưng là cuối cùng kết quả tất cả đều là thất bại bỏ mình kết thúc, những thứ này cố gắng nếm thử người trong, có hai vị nhất phẩm tám sao, một vị nhất phẩm chín sao! Cho nên sau lại sẽ thấy cũng không có ai dám đi thử, tất cả mọi người nhận định liễu, trời xanh ban thưởng thể hiện liễu trời xanh ý chí: Cho các ngươi, các ngươi có thể cầm. Không để cho các ngươi, muốn đi động chỉ có một con đường chết."

Từ Ngọc Nhã một trận cảm thán: "Thiếu gia, ngươi không biết Ngọc Càn triều có bao nhiêu gia tộc, là bởi vì ở Chúng Hưởng Nhật trong, đột nhiên đạt được một thậm chí nhiều vật chí bảo, sau đó thăng chức rất nhanh cảnh tượng vô số năm. Ngay cả tám tại trung tâm, cũng có hai nhà là bởi vì liên tục mấy lần ở Binh Hà tổ lăng trong thu hoạch khổng lồ, mới có thể cuối cùng đưa thân tám lớn."

Hồng Vũ hỏi: “Nhưng là Chúng Hưởng Nhật danh sách bị mọi người tộc cầm giữ, đối với những thứ kia bình dân mà nói, có phải hay không có chút không công bình?”

Từ Ngọc Nhã cười nói: “Ngọc Càn triều đặc biệt có thi võ, bình dân cũng có thể tham dự. Thi võ được rồi tốt hạng, trừ có thể vào triều làm quan ở ngoài, còn có một chỗ tốt chính là, trước mười có thể tiến vào Binh Hà tổ lăng.” Hồng Vũ chợt hiểu ra: “Thì ra là như vậy.” Đây là cho không có xuất thân bình dân một hi vọng. Nhưng trên thực tế bị Ngọc Càn triều nhận khả thế gia ít cũng trăm những gia tộc này đều có một tiến vào Binh Hà tổ lăng danh sách, so ra mà nói, bình dân mười danh sách thật là bé nhỏ không đáng kể.

“Trừ những thứ này danh sách, Ngọc Càn triều hoàng tử Hoàng nữ cửa cũng có mười danh sách, bọn họ trong lúc cũng muốn tranh đoạt.”

Hồng Vũ thấy buồn cười: “Hoàng đế này hảo tâm kế, nói về hình như là thiên tử cùng dân chúng danh sách giống nhau, nhưng trên thực tế cả nhà bọn họ mười danh sách, so sánh với thế gia còn nhiều!”

Từ Ngọc Nhã cười nói: “Nhưng là thiên hạ dân chúng nhưng bởi vì đối thiên tử cảm động đến rơi nước mắt đâu.” Hồng Vũ thẳng lắc đầu. Từ Ngọc Nhã nói: “Thiếu gia ngài sớm một chút nghỉ ngơi đi, ta cáo lui. Ngày mai đoán chừng về Chúng Hưởng Nhật an bài sẽ phải triển khai, ngài sẽ rất bận rộn.”

Kỷ Cấn Thiên lại cùng Từ Hạc Nhiên muốn một bầu rượu, cô độc ngồi ở bên trong thư phòng, tự rót uống một mình.

Cửa phòng nhẹ nhàng được tôn sùng mở, một bóng người từ từ nhích tới gần. Kỷ Cấn Thiên thở dài, cười nói: “Lúc này lão bà tới nhất thiếp tâm.”

Phu nhân nhìn hắn, yên lặng ngồi xuống, cho mãn lên trong chén rượu, do dự liên tục, mới nói: “Thật không có biện pháp khác?”

Kỷ Cấn Thiên cười, nhìn như sảng lãng, trong mắt nhưng có chút giấu diếm sâu đậm khổ sở

“Ngươi lão thái bà này, lúc trước ta đối với Hồng Vũ không tốt, ngươi vừa khóc hai náo ba treo ngược, hiện tại ta muốn bảo vệ hắn, ngươi vừa thay con tiện nhân kia nói chuyện, ngươi rốt cuộc để gia lão đầu lĩnh làm sao làm?”

Phu nhân có chút không đành lòng: “Nàng cuối cùng là lão Nhị vợ cả, đã nhiều năm như vậy, ta sợ lão Nhị hắn… Cũng là chúng ta hài tử, một chén nước nội dung chính đều.”

Kỷ Cấn Thiên uống một chén rượu, phu nhân nữa châm, hắn vừa uống. Liên tiếp bảy chén, hắn uống thật ra thì cũng không nhanh, phu nhân rót cũng chậm. Quá trình này suốt kéo dài một bữa cơm thời gian.

Kỷ Cấn Thiên thâm tư thục lự sau, ngẩng đầu lên hay là lắc đầu: “Nàng lần đầu tiên, còn chưa tính, nhưng là liên tiếp không ngừng… Ta không thể dung túng. Ngươi nói một chén nước nội dung chính đều, không trừng phạt nàng, đối với Tứ nha đầu không công bình.” Phu nhân lỗ mũi đau xót: “Nhưng là lão Nhị hắn…” Kỷ Cấn Thiên không có rồi hãy nói, đem cuối cùng một chén rượu uống cạn, đứng dậy tới đi ra ngoài. Cửa, Từ Hạc Nhiên gác, Kỷ Cấn Thiên phun ra một ngụm tửu khí, vỗ vỗ bờ vai của hắn: “Lão Từ, rượu là một thứ tốt, khó trách ngươi thích, sau này cho nhiều ta chừa chút rượu ngon.”

Từ Hạc Nhiên đôi môi giật giật, đúng là vẫn còn tuân thủ nghiêm ngặt Từ gia tổ huấn, không có ở những vấn đề này thượng hướng Kỷ Cấn Thiên gián nói.

Kỷ Cấn Thiên đi ra ngoài, hắn không có đuổi theo. Kỷ Cấn Thiên đứng ở tầng này cửa, trên bầu trời cuồng phong xuy phất, hắn tóc trắng bay múa, tung người nhảy, ở tốc độ cao giảm xuống trong trong đích mâu thuẫn cùng thống khổ tựa hồ rốt cục chiếm được phát tiết.

Chờ đến thạch tháp tầng dưới chót nhất, hắn đã từ thống khổ phụ thân của, khôi phục thành cái kia mạnh thạch một loại gia chủ.

Vóc dáng thấp nam nhân từ trong bóng ma đi ra, Kỷ Cấn Thiên gật đầu: “Mang theo cao thủ, đi theo ta.”

“Dạ.”

Kỷ Hoành đang trong lúc ngủ mơ, phía ngoài trong viện tử truyền đến một tiếng kêu gọi: “Lão Nhị “

Kỷ Hoành mãnh liệt thoáng cái thức tỉnh, hắn tựa hồ đã đoán được cái gì, chậm chạp bắt đầu mặc quần áo, bên cạnh hắn rỗng tuếch, thê tử không có ở đây. Kể từ khi Kỷ Lập Lân gặp chuyện không may sau, thê tử sẽ cùng hắn cùng nhau ngủ, hắn cũng không phải là vô cùng rõ ràng, thê tử gần đây trong khoảng thời gian này rốt cuộc làm cái gì.

Mượn mặc quần áo thời gian, hắn sửa sang lại một chút ý nghĩ của mình, lại phát hiện hết đường xoay xở. Hắn cắn chặc hàm răng đi ra.

Kỷ Cấn Thiên chắp tay sau lưng đứng tạp trong sân, ngẩng đầu nhìn sao trên trời. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 45 : Xử trí nội ứng (hạ)

"Cha…"

Kỷ Cấn Thiên xoay người lại xem hắn, khẽ ý bảo, phía sau cái kia vóc dáng thấp nam nhân đưa tới một phần sổ con. Kỷ Hoành nghi ngờ nhận lấy đi xem liễu, nhất thời hai tay phát run.

Cấu kết hoàng thất, tiết lộ Hồng Vũ hành tung, thu nhận Hồng Vũ bị hoàng thất nhất phẩm sát thủ phục kích!

Âm thầm bỏ thuốc Mê Loạn Tán, ý đồ để cho Hồng Vũ ở vạn thế huyết ngưng trong bỏ mình!

Xuống lần nữa Mê Loạn Tán, ý đồ để cho tất cả tân tấn huyết mạch giả bỏ mình, hãm hại Hồng Vũ!

Kỷ Hoành nổi giận: "Cha, ngươi không cần như thế! Ta biết từ nhỏ đến lớn, ngươi thích nhất chính là Tứ muội, cho dù là nàng cho Kỷ gia rước lấy một chút cũng không có đếm phiền toái, mất hết thể diện, ngươi hay là thích hơn nàng! Chúng ta trong mắt ngươi, vĩnh viễn so ra kém Tứ muội."

"Ba!"

Một bạt tai quất vào liễu trên mặt của hắn, Kỷ Cấn Thiên xoay người đi: "Ngươi biết người đàn bà kia hiện tại đang làm gì? Nàng đang chỉ huy nàng từ nhà mẹ đẻ mang đến cao thủ, mạnh hơn tấn công Cần Thiện Đường, giết chết Hồng Vũ! Ngươi để cho ta rất thất vọng, nhưng là để cho ta dễ dàng hơn làm xuống cái quyết định này!"

Kỷ Hoành một mình đứng ở sân, trên mặt một rõ ràng địa Chưởng Ấn. Hắn chết chết nắm kia chỉ sổ con, hai mắt tựa như hai tòa sắp núi lửa bộc phát!

…

"Kỷ Cấn Toàn đi, còn có Kỷ Hoành bọn họ ở, người đàn bà kia căn bản không có cơ hội. Nàng từ nhà mẹ đẻ mang đến cái

kia những người này, mặc dù ẩn tàng bộ phận thực lực, nhưng là mạnh nhất cũng chỉ là một nhất phẩm một sao."

Vóc dáng thấp nam nhân mở miệng nói, thanh âm của hắn cũng rất bình thường, tuyệt đối là cái loại nầy nghe qua sau tựu không nhớ được loại.

Nhưng là Kỷ Cấn Thiên như cũ nói: "Ngươi đi một chuyến, bảo đảm không có một người lọt lưới."

"Dạ." Hắn hơi một bữa, hỏi: "Người đàn bà kia nhà mẹ đẻ bên kia làm sao khai báo?"

Kỷ Cấn Thiên suy nghĩ một chút: "Đã đi ra ngoài du ngoạn, gặp được Biên gia tập kích."

"Dạ."

Kỷ Cấn Thiên biết đối phương sẽ không tin, nhất định sẽ phái người tới tra. Sau đó Kỷ Cấn Thiên sẽ thông qua một chút con đường, đem chân tướng để lộ ra đi. Nếu như đối phương không chịu từ bỏ ý đồ, Kỷ gia cũng tuyệt không sợ phiền phức.

Chuyện này, vốn là đuối lý cũng không phải là Kỷ gia.

…

Hồng Vũ có chút khác biệt nhìn Kỷ Cấn Toàn: "Ngươi…"

Kỷ Cấn Toàn ôm quyền một xá, quỳ một chân trên đất: "Ta vốn là Kỷ Cấn Hải người, muốn phục kích Vũ thiếu gia, may là có tiền bối cao nhân thức tỉnh. Mà nay ta phản bội Kỷ Cấn Hải, đã không chỗ dung thân, xin Vũ thiếu gia chứa chấp."

Hắn nói thê thảm, nhưng là ai không hiểu một nhất phẩm ba sao làm sao có thể có "Không chỗ dung thân" ?

Hồng Vũ khẽ mỉm cười: "Tiên sinh quá lời rồi, ngươi nhất phẩm ba sao, nguyện ý giúp ta thật sự là vinh hạnh của ta."

Kỷ Cấn Toàn thở phào nhẹ nhõm, hôm nay Hồng Vũ một lần lĩnh ngộ ngũ đại nhất phẩm kỹ năng sau, Kỷ Cấn Toàn thật đúng là không có mười phần nắm chặc, Hồng Vũ có tiếp nhận của mình đầu thành.

Bên ngoài sân nhỏ mặt thi thể rất nhanh bị quét dọn sạch sẻ, có Kỷ Cấn Toàn xuất thủ, trận này đánh lén chiến đấu phạm vi bị hạn định, cũng không có kinh động quá nhiều người.

Vốn là bọn họ tựu chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, sau lại bỗng nhiên lại đánh tới một nhóm cường giả, đối phương thì càng thêm không cách nào ngăn cản.

Tập kích bảy người toàn bộ chết trận, Kỷ Hoành thấy nơi xa trong bóng tối có người mạnh mẽ mang đi một nữ tử, kia thân hình, có chút giống là Kỷ Hoành thê tử.

Hắn bất động thanh sắc, lặng lẽ nói cho Hồng Vũ.

Hồng Vũ trong lòng một cái cười lạnh, đây chính là nội ứng sao? Ông ngoại cũng quả thật lôi Lệ Phong được!

Hừng sáng sau, Hồng Vũ quả nhiên cũng nhận được báo cho, để cho hắn đi trước gia tộc Từ Đường ngoài tập hợp. Lúc ra cửa vừa lúc gặp được Kỷ Lập Dương bọn họ, mọi người kết bạn cùng đi.

Hồng Vũ có chút buồn bực, tại sao Kỷ Lập Dương bọn họ còn muốn đi? Nhưng là cái nghi vấn này ý không tốt hỏi ra.

Đến nhà tộc Từ Đường, Kỷ Cấn Thiên thế nhưng đã đến, trừ Kỷ Cấn Thiên ở ngoài, lại còn có khác một vị gia tộc trưởng lão Kỷ Cấn Thủy, cùng với một chút cường hãn gia tộc võ giả. Huyết mạch giả cửa cảm thấy ngoài ý muốn, cuống quít làm lễ ra mắt.

Kỷ Cấn Thiên đứng lên, nhìn về phía mọi người, câu nói đầu tiên thì để cho bọn họ thất kinh: "Đây là một tràng chiến tranh!"

"Đừng tưởng rằng Chúng Hưởng Nhật thật giống như ngoại giới miêu tả được tốt đẹp như vậy, ở Binh Hà tổ lăng mở ra lúc trước, các đại gia tộc từ kiểm lẫn nhau đả kích, vì để cho đối thủ không cách nào tiến vào Binh Hà tổ lăng, có thể nói dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào!"

"Cho nên, các ngươi nhất định phải bảo vệ tốt Hồng Vũ, đây đối với chính các ngươi, cũng là một lần trọng yếu lịch

lãm, đối với các ngươi tương lai phát triển có lợi thật lớn!"

"Cũng nghe rõ sao? !" Kỷ Cấn Thiên quát to một tiếng.

"Nghe rõ!"

Kỷ Cấn Thiên hài lòng gật đầu.

Lần này Binh Hà tổ lăng hành trình, dẫn đội chính là Kỷ Cấn Thủy, nhưng là trên thực tế gia tộc âm thầm sai liễu bốn gã nhất phẩm ba sao xen lẫn trong một loại gia tộc võ giả trong bảo vệ Hồng Vũ.

Bởi vì Chúng Hưởng Nhật lúc trước trong khoảng thời gian này, mọi người sẽ ở băng hà tổ lăng phía ngoài triển khai không nhìn thấy "Chém giết", thường thường tạo thành nghiêm trọng tổn thất, mấy lần huyên không thể tách rời ra, cuối cùng Ngọc Càn triều vương thất hạ lệnh, mỗi một nhà hộ tống đội ngũ, nhiều nhất chỉ có thể có một vị nhất phẩm năm sao, trừ lần đó ra, phải cũng là nhất phẩm trở xuống.

Bất kỳ vượt qua cái này tiêu chuẩn đội ngũ, môt khi bị phát hiện, toàn cả gia tộc lập tức bị thủ tiêu lần này Chúng Hưởng Nhật tư chất cách.

Nhưng là cái này quy định chỉ có thể hạn chế mọi người bên ngoài lực lượng, giống như Kỷ gia như vậy, đem cao thủ chân chánh núp bình thường võ giả trong, âm thầm xuất thủ ví dụ chỗ nào cũng có. Thậm chí chỉ cần có như vậy năng lực gia tộc, tất cả đều phải làm như vậy.

Trước kia mỗi một lần Chúng Hưởng Nhật, cũng sẽ không để cho những thứ khác huyết mạch giả phụng bồi, bởi vì lẫn nhau trong lúc có bởi vì ghen ghét mà sinh ra phiền toái không cần thiết. Nhưng là Hồng Vũ ở nơi này một nhóm huyết mạch giả trong uy vọng rất cao, dĩ nhiên cũng là không tồn tại cái vấn đề này, mang theo thật sự của bọn hắn là vì lịch lãm.

Dù sao Kỷ gia tương lai không thể nào chỉ dựa vào Hồng Vũ một khởi động. Huyết mạch giả cửa mau sớm lớn lên cũng trọng yếu phi thường.

Trừ bọn họ ra, lúc trước mấy năm huyết mạch giả trong người thích hợp, nói ví dụ Kỷ Lập Đan, cũng làm gia tộc võ

giả cùng nhau đi tới.

Chúng Hưởng Nhật ba năm một lần, vốn là mỗi một năm huyết mạch giả quyết ra một người mạnh nhất, sau đó ba người trong lúc nữa tiến hành đối lập. Nhưng là Hồng Vũ ở vạn thế huyết ngưng trong biểu hiện thật sự quá nghịch thiên liễu, khác hai người áp cái không có một chút tranh đấu tâm tư, cho nên cũng là bớt đi liễu cái này đốt.

Kỷ Lập Đan xen lẫn trong trong đội ngũ, hưng phấn mà hướng Hồng Vũ không ngừng phất tay, nhưng hắn là nghe nói, Hồng Vũ đem vạn thế huyết ngưng trận pháp cũng cho sửa lại, hắn cũng tiến vào hơn vạn thế máu đọng lại, dĩ nhiên hiểu cái này "Hành động" khó khăn.

Gần đây hắn đang có rất nhiều về trận pháp phương diện nghi vấn muốn tìm Hồng Vũ thỉnh giáo.

Trừ Kỷ Lập Đan ở ngoài, Hồng Vũ còn đang gia tộc võ giả trong phát hiện một thân ảnh quen thuộc: Kỷ Lập Kiêu.

Hắn nhếch miệng cười một tiếng, Kỷ Lập Kiêu nhất thời có tật giật mình, thật giống như tất cả mọi người phát hiện hai người "Gian tình" một loại, vội vàng quay mặt đi, một ít nửa trên gương mặt, giống như là lau một tầng chu sa một loại đỏ bừng.

Hồng Vũ nhìn trong lòng vui thích.

Triệu Đông Hải đám người là bởi vì thực lực chưa đầy, lần này không có thể đi theo Hồng Vũ cùng đi ra thu.

Kỷ Cấn Thiên nói đây là một tràng chiến tranh, không hề chỉ dừng lại ở trên đầu lưỡi, này chỉ đội ngũ tên sẽ phải "Dao Sơn quân viễn chinh" —— Binh Hà tổ lăng chỗ ở hơn là Cổ Dao Sơn.

Mà Hồng Vũ, mặc dù không có chân chính trải qua chiến trường, nhưng bởi vì là chi đội ngũ này tuyệt đối nhân vật trọng yếu, mà bị trao tặng liễu thuốc thiện quân viễn chinh đại soái danh hiệu, gia phong Kỷ gia bốn sao Đại tướng!

Hắn so sánh với Kỷ Lập Kiêu cao hơn cấp một, bây giờ là Kỷ Lập Kiêu quan trên liễu.

Kỷ Cấn Thủy thì treo "Quân sư" đầu hàng, Kỷ Lập Kiêu đám người cũng riêng của mình là tự nhiên mình chức vị.

Đội ngũ tổng cộng một trăm sáu mươi người, gia tộc chuẩn bị hai mươi cỗ xe đại hình Huyền Binh xe ngựa, những thứ này Huyền Binh xe ngựa có thể bị không chỉ là vì tốc độ nhanh, mỗi một cỗ xe bên trong đều có đặc thù chiến đấu trang bị, thậm chí có mấy cỗ xe bên trong cất dấu Huyền Binh nỏ pháo!

Nếu như trên đường gặp phải địch nhân, thậm chí có thể trực tiếp xông qua.

Tất cả chuẩn bị đình đương, Dao Sơn quân viễn chinh lên đường. Hồng Vũ nhưng có chút tiếc nuối, đi lần này, vốn là nói xong cùng mẫu thân gặp mặt, không biết lại muốn kéo dài tới lúc nào…

Đã xuất gia tộc Từ Đường không bao xa, Hồng Vũ đã nhìn thấy ven đường đứng một nhóm người, Tân Ngọc cười híp mắt ngồi ở trên lưng ngựa chờ chực. Hồng Vũ theo bản năng đã nghĩ né tránh, lại phát hiện Kỷ Cấn Thủy cái này cáo già ôm hai tay đứng ở bên cạnh mình, vô tình hay cố ý đem hắn có thể tránh né chỗ tất cả đều cho ngăn chận.

Hồng Vũ không thể làm gì, đoàn xe chậm rãi mà đi, nhưng đúng là vẫn còn đến Tân Ngọc đám người trước mặt.

Tân Ngọc nhảy lên vừa nhảy lên Hồng Vũ xe ngựa, ôm cánh tay của hắn tại chính mình trước ngực một trận lay động, Hồng Vũ cánh tay mặc dù hết sức trở về lui, nhưng là Tân Ngọc còn nhỏ tuổi tiền vốn cũng rất hùng hậu, cao cao nổi lên, hoàn thị hữu một chút không có một chút ma sát của hắn đích tay cánh tay.

"Vũ ca ca, ngươi muốn đi Binh Hà tổ lăng nha? Ta chúc ngươi kỳ khai đắc thắng, đại sát tứ phương, cứ để gia tộc những thứ kia người yếu, lãnh giáo ngươi một chút hung tàn!"

Hồng Vũ cười khan hai tiếng, dư quang đã thấy phía trước cưỡi ở Liệt Ma Tê thượng Kỷ Kiêu, sắc mặt đã hết sức khó coi liễu.

“Vũ ca ca, lần này nhà chúng ta đi chính là Tam ca của ta Tân Bản Kiên, ngươi yên tâm, ta đã báo cho hắn, để cho hắn nhất định cho hảo hảo hợp tác. Hì hì, như thế nào, Vũ ca ca, tiểu ngọc vẫn có chút chỗ dùng sao?”

Hồng Vũ vội vàng ứng phó: “Đa tạ cô nương! Thời gian không còn sớm, chúng ta phải lên đường, lúc đó sau khi từ biệt!”

Hồng Vũ thấy thế nào đều có chút chạy trối chết, Tân Ngọc ở phía sau đứng ở trên lưng ngựa nhìn bọn họ đi xa, cũng không nhìn thấy liễu, như cũ lưu luyến không rời.

Nàng đối với Hồng Vũ ở cả Ngọc Càn triều trước mặt, biểu diễn “Hung tàn” tràn đầy mong đợi!

…

Tinh Phong bên trong thành, một con kích thước không thua gì Hồng gia đội ngũ cơ hồ là cùng một thời gian lên đường, Tân Bản Kiên so sánh với Hồng Vũ đại hai tuổi, đã là Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ, ở nơi này tuổi gãy, Tân Bản Kiên không nghi ngờ chút nào là cả Tân gia kiệt xuất nhất đích thiên tài.

Tân gia có không kém gì Kỷ gia thực lực, Huyền Binh xe ngựa chờ phối trí so với Hồng Vũ đội ngũ cũng không kém chút nào. Ở bên cạnh hắn làm bạn, cũng là một vị Tân gia trưởng lão.

Tân Bản Kiên tự hỏi lần này Binh Hà tổ lăng hành trình, không nhịn được lắc đầu: “Tiểu ngọc cái nha đầu này a, thật là…”

Trưởng lão khẽ mĩm cười nói: “Nếu như cái kia Hồng Vũ thật như ngoại giới theo như lời ưu tú như vậy, cũng là có thể làm đồng minh.”

Tân Bản Kiên xem một chút trưởng lão, cười khổ nói: “Bát gia gia ngài theo còn có cái gì không thể nói thẳng? Tiểu ngọc không hiểu chuyện, chẳng lẽ chúng ta còn có thể không rõ?” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 46 : Đã tới Cổ Dao Sơn (thượng)

Bát gia gia rồi mới lên tiếng: "Không riêng gì ta một người hoài nghi, sợ rằng cả Ngọc Càn triều thế gia đều ở hoài nghi. Kỷ gia đem Hồng Vũ khen được tốt như vậy, nhưng là mọi chuyện cần thiết cũng không có khác thế gia chứng kiến, cũng là Kỷ gia người mình tuyên dương ra tới. Hồng Vũ có thể quả thật không tệ, nhưng là ta đoán chừng xa không có đạt tới Kỷ gia tuyên truyền cái kia sao tốt."

Tân Bản Kiên gật đầu: "Kỷ gia bởi vì năm đó Kỷ Trinh Côi chuyện tình, những năm này vẫn bị đánh áp, có như vậy một thiên tài xuất hiện, mượn cơ hội tuyên truyền, chuẩn bị quật khởi cũng là biện pháp."

"Bất quá làm như vậy, nhất định sẽ để cho Hồng Vũ hấp dẫn càng nhiều là người khiêu chiến, nói thật ta còn là cảm thấy, Kỷ gia tuyên truyền có chút quá…, trên thực tế Hồng Vũ hiện tại những thứ này nếu nói 'Sự tích', chỉ cần ba thành như vậy đủ rồi, Kỷ gia làm có chút quá liễu. Ngươi chờ xem đi, lần này Binh Hà tổ lăng hành trình, hắn nhất định sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích."

Tân Bản Kiên gật đầu: "Bát gia gia nói rất đúng, chúng ta vẫn là cùng hắn giữ một khoảng cách tốt lắm, tránh cho ương cập trì ngư."

"Không tệ!"

…

Xích Nguyệt thành phương Tây Nam hướng một ngàn sáu Bách Lý, có một ngồi phồn vinh trấn nhỏ, trong ngày thường trong trấn nhỏ cũng là hối hả, tiếng rao hàng thanh liên tiếp, nhưng là hôm nay, rõ ràng là vào lúc giữa trưa, trong trấn nhỏ cũng là im ắng một mảnh, tất cả mọi người an tĩnh ở lại trong nhà.

Vốn là hắn là người đến người đi trên đường phố, mỗi cách mười trượng, thì một gã đang mặc Biên gia chế kiểu đồng

phục gia tộc võ giả cầm trong tay lưỡi dao sắc bén canh chừng, tất cả cư dân cũng đàng hoàng ở lại trong nhà, không được tiếng động lớn xôn xao, quấy nhiễu liễu đại nhân vật.

Đang ở ngoài trấn nhỏ, một mảnh rừng cây thưa thớt trong, Biên gia gia chủ Biên Ngọc Hành lù lù bất động ngồi ở một tờ ghế thái sư. Ở bên cạnh hắn, còn có mấy vị gia tộc trưởng lão lộ ra vẻ có chút lo lắng.

"Gia chủ, Biên Vân Phá có thể đi ra không? Đây cũng là Địa Ngục a!"

Ở trước mặt mọi người trong rừng cây nhỏ, cất dấu một ngọn gia tộc Tuyệt Ly bí cảnh cửa vào. Gia tộc Tuyệt Ly bí cảnh đều có tên, nói ví dụ Hồng Vũ đi cái kia một ngọn, trên thực tế tên tựu kêu là "Xưởng".

Mà trước mặt này một ngọn, tên là "Địa Ngục" !

Biên Ngọc Hành chỉ một nhìn mấy tâm thần không yên trưởng lão một cái, khiển trách: "Tĩnh tâm!"

"Dạ!" Mấy tên trưởng lão khom người thụ giáo, một lần nữa ngồi trở về.

Biên Ngọc Hành hừ một tiếng nói: "Chúng ta Biên gia nội tình thâm hậu, tự nhiên làm không ra Kỷ gia cái loại nầy giả dối tuyên truyền chuyện tình. Hơn nữa vừa vặn ngược lại, chúng ta chân chính đích thiên tài, vĩnh viễn là núp chỗ tối, muốn một mình đối kháng cô độc, ngồi xem người khác vân lên Vân Lạc. Chỉ có như vậy, mới có thể tôi luyện nội tâm, trở nên chân chính cường đại!

Biên Vân Phá là Biên gia thế hệ này trong người mạnh nhất! Địa Ngục bí cảnh mặc dù đáng sợ, nhưng là nếu hắn lựa chọn nơi này tiến hành tôi luyện, ta liền tin tưởng hắn nhất định có thể đi ra ngoài!"

Tựa hồ là ở nghiệm chứng gia chủ lời nói, hắn mới vừa nói xong, rừng cây nhỏ bầu trời tựu dâng lên tới một mảnh tia sáng, chúng trưởng lão vui mừng quá đỗi: "Đi ra! Biên Vân Phá quả nhiên không để cho chúng ta thất vọng!"

Một chiếc trà thời gian sau, Bát Quái khóa mở ra, không gian trong thông đạo, đi ra một dã nhân giống nhau thiếu niên.

Hắn cả người run lên, khuôn mặt chòm râu bóc ra, lộ ra một tờ trẻ tuổi trước mặt lỗ, nhìn qua cũng chính là hai mươi ra mặt bộ dạng.

"Nhất Phẩm Hợp Chân!" Các trưởng lão một tiếng thét kinh hãi, đang ở mới vừa rồi, Biên Vân Phá trong lúc vô tình triển lộ ra tới khí thế, đã đạt đến Nhất Phẩm Hợp Chân!

"Hảo hảo tốt!" Biên Ngọc Hành lớn tiếng khen ngợi: "Hai mươi bốn tuổi Nhất Phẩm Hợp Chân, ha ha ha, Biên Vân Phá ngươi tại Địa ngục bí cảnh trong năm năm, quả nhiên thu hoạch khổng lồ! Vốn là Chúng Hưởng Nhật danh sách sẽ là của ngươi, nhưng là trước ngươi vẫn không có đi ra ngoài, trong nhà sẽ làm cho người khác đi trước, lần này, ngươi tựu đại biểu gia tộc, đi Binh Hà tổ lăng tranh đoạt!"

…

Hoàng tử điện hạ nhìn một chút trước sau Huyền Binh xe ngựa, vẻ mặt có chút không nhanh.

Bách Lý tiên sinh ngồi ở một bên đang cầm một quyển cổ thư đang đọc lấy, bất động thanh sắc nói: "Điện hạ, nhịn được tịch mịch, mới có thể thành tựu đại sự."

Hoàng tử nghe vậy, nặng vừa an tĩnh lại, sau một lúc lâu, khe khẽ thở dài: "Chẳng qua là cảm thấy tiếc nuối, trước kia lão Nhị cùng lão Thất nào có tư cách theo ngồi ngang hàng! Hôm nay, cũng là mười người cùng nhau, xe phân trước sau, ta đã rơi vào vị thứ ba liễu."

Bách Lý tiên sinh để xuống cuốn sách, tiếu a a nói: "Tứ điện hạ, này chưa chắc là chuyện xấu. Ngài lúc trước danh tiếng thái thịnh, âm thầm ghen ghét người càng ngày càng nhiều, chẳng thừa cơ hội này, tạm thời giấu tài, nhìn đúng cơ hội nữa nhất cử định Càn Khôn!"

Tứ hoàng tử gật đầu: "Tiên sinh nói rất đúng."

Hắn bỗng mỉm cười một chút: "Ít nhất, ta so với bọn hắn rõ ràng hơn Hồng Vũ hư thật."

“Ha ha ha!” Bách Lý tiên sinh cất tiếng cười to: “Đám kia tự cho mình siêu phàm người, nhất định ở hao hết tâm tư mưu kế như thế nào giải quyết Hồng Vũ cái này phiền toái.”

“Đúng nha, ta thất bại chuyện tình, bọn họ nếu như hoàn thành, một cách tự nhiên áp ta một đầu.” Tứ hoàng tử cũng cười theo. Đây chính là một khổng lồ bẫy rập, căn bản không cần bọn họ đi bố cục, những khác chín vị hoàng tử Hoàng nữ, cũng sẽ tre già măng mọc xông đi vào.

…

Thái cổ thành.

Ngọc Càn triều bát đại thế gia một trong Hà gia. Gia tộc cao nhất cái kia một ngọn bổn tông thạch tháp dưới, dưới đất hai nghìn trượng sâu nơi, một cái mắt thường không nhìn thấy địa mạch chậm rãi mà qua, chung quanh ngưng tụ nồng đậm địa sát khí, người bình thường lại tới đây, lập tức cũng sẽ bị đông lạnh được cứng ngắc, coi như là Hà gia, cũng muốn ở chỗ này bố trí hạ trận pháp đặc biệt, phòng ngừa địa sát khí tiết lộ, cho phía trên thái cổ thành tạo thành thương tổn.

Nhưng là lúc này trận pháp này trong mắt trận, nhưng đoan tọa trứ một gã người trẻ tuổi.

Màu xanh trường bào đã tại trong mắt trận càng thêm mãnh liệt địa sát nước xoáy xâm nhập dưới, biến thành một loại cổ quái màu sắc, thanh niên ngoài thân, ngưng kết một tầng Ám Hắc sắc băng sương.

Hắn nhẹ nhàng vừa động, áo cùng băng sương cùng nhau vỡ vụn hóa thành phấn vụn.

Hắn mở mắt ra, hai đạo nồng đậm màu vàng lợt tia sáng, từ trong con mắt phun ra đi, mãi cho đến liễu ngoài thân một trượng!

Rồi sau đó, tia sáng dần dần thu liễm. Thanh niên từ trận pháp trong ngồi dậy, xích… Trắng trợn toàn thân lộ ra cường kiện có lực da thịt, làm cho người ta một loại tùy thời có thể bộc phát ra tồi suy sụp Sơn Nhạc lực lượng cường đại cảm giác.

Khi hắn đứng dậy, hắn chính là một ngọn không thể leo tới trèo lên Sơn Nhạc!

Cả thái cổ thành khẽ lay động một chút, Hà gia đầu sỏ cửa rối rít mặt lộ vẻ vui mừng: "Hà Nộ Dương xuất quan! Hai mươi ba tuổi Nhất Phẩm Hợp Chân, cả Hà Tả đại lục cũng không có mấy sao!"

Hà Nộ Dương năm đó chính là Ngọc Càn triều đệ nhất thiếu niên thiên tài, vì đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân ghi chép, từ khốn tại thái cổ dưới thành địa mạch trận pháp trong, lấy địa sát mỗi ngày cọ rửa cảnh giới của mình, ở cực độ nguy hiểm trong hoàn cảnh nghiền ép tiềm lực của mình.

Hiện tại, hắn phá quan ra, hiển nhiên đã là Nhất Phẩm Hợp Chân!

Hà gia, muốn dùng một vị hai mươi ba tuổi Nhất Phẩm Hợp Chân, hướng cả Ngọc Càn triều, chiến sĩ một chút thực lực của mình.

"Mau, đem buổi sáng mới vừa lên đường Chúng Hưởng Nhật quân viễn chinh đuổi trở về, đổi thành Hà Nộ Dương lãnh binh!"

…

Tương tự cảnh tượng ở cả Ngọc Càn triều rộng lớn khôn cùng quốc thổ bên trong không ngừng trình diễn, các gia tộc đích thiên tài, tuấn kiệt, rối rít xuất quan, ở gia tộc mạnh nhất có lực ủng hộ, suất lĩnh lực lượng tinh nhuệ, đầy cõi lòng hào hùng cùng mong đợi, thẳng hướng Cổ Dao Sơn cùng cả Ngọc Càn triều anh hùng hào kiệt tranh phong!

Hồng Vũ đã ở trên đường, Huyền Binh ngoài xe ngựa cảnh vật thật nhanh rút lui, Kỷ Cấn Thủy ngồi ở bên cạnh hắn, lời nói thấm thía dạy hắn: "Không nên xem thường cái này quốc độ, ngươi thật sự đã rất ưu tú, nhưng là Ngọc Càn triều diện tích rộng lớn, trừ tám đại ở ngoài, còn có rất nhiều cổ xưa thị tộc. Bọn họ có lẽ bây giờ nhìn lại cũng không như tám lớn như vậy cảnh tượng, nhưng là bọn họ đều là ngủ đông Mãnh Hổ, trong gia tộc nội tình thâm hậu, cũng không ai biết sẽ có cái dạng gì anh hùng hào kiệt ẩn thân trong đó."

Hắn hơi một bữa, lại nói: "Nghe nói ở đại diệt sạch thời đại lúc trước, này mảnh thổ địa trên văn minh, đã chế tạo ra khỏi có thể bay lượn ở thiên không siêu cấp Huyền Binh! Mặc dù đến bây giờ còn không có người thế gia ở di tích trong phát hiện loại này Huyền Binh, nhưng là ai có thể nói xong đúng, có thể hay không có cái gì khác siêu cấp Huyền Binh tồn tại đâu?"

Hồng Vũ ở nơi này phương diện rất khiêm tốn, gật gật đầu nói: "Ngài nói rất đúng, chúng ta hay là muốn cẩn thận một chút."

Dài dòng lộ trình rốt cục muốn đến gần điểm cuối, phía trước chính là Cổ Dao Sơn, này một mảnh khu vực ở vào cả Ngọc Càn triều nhất Bắc Phương, đã là đầy trời băng tuyết, tất cả mọi người mặc vào thật dầy áo lông da.

Càng đi về phía trước chính là biển rộng, trên mặt biển cũng là thật dầy tầng băng. Từng ngọn cũng từ giống như là ngọn núi giống nhau đứng sửng ở mặt băng thượng, Cổ Dao Sơn chính là trong đó khổng lồ nhất một ngọn.

Nghe nói nếu như mặt băng toàn bộ tan chảy, Cổ Dao Sơn trên thực tế là một ngọn diện tích đạt đến mấy vạn dặm cũng từ, trên của hắn không có đất bằng phẳng, tất cả đều là đá lởm chởm ngọn núi.

Mà hiện tại, Cổ Dao Sơn hàng năm băng tuyết bao trùm, loại địa hình này dưới rất dễ lạc đường. Mà Binh Hà tổ lăng đang ở Cổ Dao Sơn vị trí trung tâm thượng, bị từng đạo lạch trời ngăn cách.

Càng là đến gần Cổ Dao Sơn, lại càng dễ dàng gặp phải đến đây tham gia Chúng Hưởng Nhật đội ngũ. Mọi người lẫn nhau trong lúc cũng là cạnh tranh quan hệ, trừ vốn là cũng rất thân mật đồng minh, lẫn nhau gặp mặt thường thường cũng là trợn mắt nhìn nhau, trong ánh mắt cũng có thể ma sát ra tia lửa.

Kỷ gia đội ngũ thật sớm sẽ đem gia tộc cờ xí cắm ở liễu đầu trên xe, những thực lựckia nhược tiểu gia tộc thấy được,

sẽ chủ động né tránh. Mà thường thường không nhượng bộ tựu ý nghĩa chiến đấu.

Ở tiến vào Cổ Dao Sơn lúc trước, tất cả mọi người không muốn bởi vì "Lẫn nhau xem không thuận mắt" loại này nhàm chán nguyên nhân tiêu hao thực lực, cho nên coi như là tương đối khắc chế.

Nhưng là cũng có khắc chế không được, ở ngày thứ hai, Hồng Vũ đội ngũ tựu gặp được một lần chiến đấu —— cũng không phải là bọn họ chiến đấu, mà là trên đường có hai tiểu gia tộc đã đánh nhau.

Này hai gia tộc vốn là chính là kẻ thù truyền kiếp, không nghĩ tới ở chỗ này không hẹn mà gặp, căn bản không cần nhiều lời cái gì, lập tức khai chiến, giết ngươi tới ta đi, máu tươi bay ngang.

Rồi sau đó, loại này ma sát càng ngày càng nhiều, càng là nhích tới gần Cổ Dao Sơn, mọi người tinh thần càng khẩn trương, ma sát cũng là càng nhiều.

Ngày thứ ba thời điểm, đã gặp được ba khởi gia tộc chiến đấu. Trong chuyện này một lần, có một phẩm trở lên cường giả xuất thủ, ở băng nguyên trên, các cường giả chiến đấu khơi dậy khắp Thiên Tuyết hoa, vỡ nát tầng băng, đem phía dưới nước biển cũng chưng phát rồi rất nhiều. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 46 : Đã tới Cổ Dao Sơn (hạ)

Kỷ gia cờ xí rất hữu dụng nơi, để cho rất nhiều ánh mắt không mang theo thiện ý đối thủ chùn bước. Nhưng đã đến ngày thứ tư, khác một chi đội ngũ từ bọn họ tà trắc phương bay nhanh mà đến, chi đội ngũ này hoang thú tọa kỵ cùng Huyền Binh xe ngựa, tốc độ cũng bị thúc dục đến cực hạn, chạy như điên mà đến sau lưng để lại một cái thật dài tuyết Long.

Đội ngũ tổ phía trước, là một nho nhỏ tam giác chiến trận, ngay trung ương chính là một gã cao lớn khôi ngô, giống như núi cao thanh niên, dưới người tọa kỵ lại là một đầu nhị phẩm hoang thú

Mà ở phía sau của hắn, tả hữu hai bên các hữu hai gã người cỡi ngựa, dưới người cũng là tứ phẩm hoang thú.

Phía bên phải tên kia người cỡi ngựa trong tay một cây đại kỳ, lá cờ phía trên không có cho dù Hà gia tộc đánh dấu, chỉ có một to lớn tên: Hà Nộ Dương

Hồng Vũ trong đội ngũ vang lên một trận tao loạn thanh âm, Hồng Vũ mạn bất kinh tâm nhìn liễu một cái này mặt lá cờ: "Hà Nộ Dương là ai?"

Cù Bạch Dương cũng là lười biếng: "Một tiểu tử thôi."

Hắn có thể như vậy không cần, vừa gia tộc võ giả lại không thể, hắn dùng một loại tràn đầy sùng bái giọng nói đối với Hồng Vũ nói: "Vũ thiếu gia, Hà Nộ Dương là Thái Cổ Thành Hà gia Đại thiếu gia, năm đó được xưng Ngọc Càn triều từ ngàn năm nay đệ nhất thiên tài khi hắn thời đại kia, tất cả cùng hắn cùng thế hệ phân người, bất kể tuổi so với hắn đại hay là so với hắn nhỏ, chỉ cần tới cửa khiêu chiến, không có một người có thể ở dưới tay hắn sống quá ba chiêu

Trong những người này, còn có rất nhiều cũng là tên táo nhất thời anh hùng hào kiệt, vốn là có tranh hùng tư, chiến bại sau tuy nhiên cũng đối với Hà Nộ Dương tâm phục khẩu phục.

Người này tu hành thật giống như chưa từng có quá bình cảnh, vô luận cái gì cảnh giới, cũng có thể dễ dàng bước qua; vô luận cái gì vũ kỹ, đến trong tay của hắn cũng có thể thi triển không chê vào đâu được. Bốn năm trước, hắn đã là Nhị Phẩm Khai Thần hậu kỳ, cho nên tuyên bố bế quan, đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân, bây giờ nhìn lại, hẳn là đã là Nhất Phẩm Hợp Chân ngươi nhìn khí thế, chưa từng có từ trước đến nay, phảng phất cả thiên địa, cũng chỉ có một mình hắn tồn tại “

Hà Nộ Dương thẳng tắp hướng Hồng Vũ đội ngũ lao đến, đội ngũ phía trước nhất chính là Kỷ Lập Kiêu, Liệt Ma Tê mặc dù ăn xong Hồng Vũ linh đan, tăng lên một chút thực lực, nhưng là cùng Hà Nộ Dương dưới người một ít đầu nhị phẩm hoang thú Thôn Nhật Địa Long so sánh với, như cũ có chênh lệch thật lớn.

Hà Nộ Dương khống chế hoang thú cuồng chạy mà đến, Liệt Ma Tê tựu cả người phát run. Đối mặt với trong truyền thuyết Ngọc Càn triều đệ nhất thiên tài một ít hướng vô địch khí thế, Kỷ Lập Kiêu bên cạnh gia tộc võ giả nhất thời sinh lòng sợ hãi, theo bản năng đem chiến mã gẩy hướng vừa tránh ra đi.

Ngay cả Liệt Ma Tê cũng là cúi đầu, chung quanh loạn chuyển, muốn tránh né qua một bên.

Kỷ Lập Kiêu giận dữ, màu đen chiến mâu hung hăng vỗ Liệt Ma Tê cái mông, đau Liệt Ma Tê một tiếng tru lên, đang định nảy sinh ác độc, nhưng là đối diện hiểu rõ Thôn Nhật Địa Long ở chạy như điên trong đột nhiên một tiếng gầm thét, đáng sợ âm ba giống như là một quả uy lực cường đại Huyền Binh nỏ pháo, hung hăng địa oanh kích ở Liệt Ma Tê trên người, Liệt Ma Tê một tiếng thấp kêu, hèn yếu cúi đầu bỏ chạy, tức Kỷ Lập Kiêu liều mạng quật, nhưng là Liệt Ma Tê nếu không có dũng khí lại đi đối mặt Thôn Nhật Địa Long liễu.

Hà Nộ Dương phía sau trong đội ngũ, Hà gia người thả thanh cười to, dương dương đắc ý hơn nữa không chút kiêng kỵ.

Đội ngũ một khi bắt đầu né tránh, cũng giống như là ôn dịch giống nhau bắt đầu lây bệnh, từ đầu sau này, Hà Nộ Dương chạy như điên xông qua, tốc độ không thể giảm, mà Kỷ gia trong đội ngũ cái kia chút ít gia tộc võ giả né tránh tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.

Núp bình thường võ giả trong nhất phẩm ba sao hết sức buồn bực, bọn họ không thể bại lộ, cũng là không thể làm gì khác hơn là đi theo mọi người cùng nhau tránh ra, âm thầm căm tức hôm nay Kỷ gia mất mặt ném lớn.

Hà Nộ Dương mang theo vương giả quân lâm khí thế chạy như điên tới, Kỷ gia đội ngũ nhanh chóng né tránh, nhưng là lại bỗng nhiên xuất hiện một cái ngoại lệ.

Một chiếc Huyền Binh xe ngựa lù lù bất động, chắn Hà Nộ Dương đi tới đường thẳng thượng.

Hà Nộ Dương cũng không nghĩ là, bởi vì Kỷ gia trong đội ngũ, nhất định có một vị nhất phẩm năm sao trấn giữ, mình nhất định là hướng không qua.

Hắn đang muốn ước thúc dưới người hoang thú, không nên một đầu đụng vào, bỗng nhiên kia chiếc xe ngựa cửa xe mở ra liễu, đi ra một người, chậm quá đứng ở trước xe ngăn cản Hà Nộ Dương đi đến đường sau, một cổ đáng sợ thật ra thì bỗng nhiên bộc phát

Thái Cổ Ma Tượng đại gia đã nhẫn ngươi đã lâu rồi.

Cái loại nầy đối với hoang thú mà nói vô cùng đáng sợ khí thế vừa xuất hiện, Thôn Nhật Địa Long tựu một run run bốn chân như nhũn ra. Nó còn chưa kịp chậm lại, cho nên bốn chân mềm nhũn thân thể cao lớn lập tức mất đi chống đở, ầm ầm một tiếng té lăn trên đất, đập mặt băng thượng khối băng bông tuyết chung quanh vẩy ra, mọi người dưới chân kịch liệt chấn động, thật dầy tầng băng đã xuất hiện vết rách.

Khổng lồ Thôn Nhật Địa Long dọc theo mặt băng lăn mấy vòng sau, tốc độ như cũ không giảm, hướng Hồng Vũ trợt đi đánh tới

Hà gia trong đội ngũ mọi người, thấy mới vừa rồi còn uy phong vô hạn Thôn Nhật Địa Long nhìn thấy Hồng Vũ tựu lập

tức bị làm cho sợ đến té ngã trên đất, cười đắc ý thanh nhất thời kẹt, bất khả tư nghị nhìn một màn này.

Và để cho bọn họ tinh thần đại chấn chính là, ở Thôn Nhật Địa Long té xuống cái kia trong nháy mắt, Hà Nộ Dương đã lăng không dựng lên, tựa như một con Đại Bằng một loại đánh về phía liễu Hồng Vũ

"Tốt" Hà gia người khác tiếng uống thái.

Thôn Nhật Địa Long thân thể cao lớn mắt thấy sẽ phải đụng phải Hồng Vũ, Hồng Vũ nhưng chỉ là mạn bất kinh tâm vươn liễu một cái chân.

"Thình thịch" một tiếng trầm muộn tiếng vang, Hà gia người rõ ràng địa thấy, Thôn Nhật Địa Long thân thể cùng Hồng Vũ cái kia một cái chân tiếp xúc. Vốn là hẳn là nhỏ bé vô cùng Hồng Vũ bị đánh bay đi ra ngoài, nhưng là Thôn Nhật Địa Long thân thể lại sâu sâu địa ao hãm đi xuống, mãi cho đến liễu xương cốt bộ vị, sau đó nhanh chóng đàn hồi, núi nhỏ một loại Thôn Nhật Địa Long hét thảm một tiếng bị Hồng Vũ hời hợt một cước đạp bay đi ra ngoài, giống như một quả nỏ pháo đạn pháo giống nhau, nhanh chóng vọt tới Hà Nộ Dương

Hồng Vũ trên người, không có bất kỳ võ khí tia sáng bộc phát, một cước này đơn thuần bằng vào lực lượng cơ thể

Như thế nhỏ bé một người, lại ở lực lượng cơ thể thượng toàn thắng một đầu lấy lực lượng trứ danh nhị phẩm hoang thú

Hà Nộ Dương nhìn hướng mình bay tới tọa kỵ, thân hình mỉm cười nói trì hoãn, sau đó hai tay tiếp dẫn, lấy một loại nhu hòa lực đạo, đem Thôn Nhật Địa Long tiếp được, rồi sau đó không nhanh không chậm lui về phía sau ba mươi trượng, sẽ đem Thôn Nhật Địa Long trên người lực đạo hoàn toàn hóa giải.

"Đặc sắc" Hà gia người lần nữa lớn tiếng quát thái, mà Kỷ gia bên này, gia tộc các võ giả xấu hổ cho mới vừa rồi thối lui, mọi người cúi đầu không nói một lời. Cho dù là Vũ thiếu gia biểu hiện cũng giống như trước đặc sắc.

Hà Nộ Dương cao cao tại thượng, nhìn phía dưới Hồng Vũ, hừ lạnh một tiếng, giơ tay lên chỉ hướng phương xa: "Trên

phiến đại lục này anh hùng xuất hiện lớp lớp, há có thể để giành riêng tên đẹp cho trước?"

Hắn xoay người phiêu nhiên nhi khứ, mang theo hoang thú tọa kỵ cùng nhau hạ xuống: "Nơi này không phải là chiến trường, ta ở Binh Hà tổ lăng chờ ngươi "

Hà gia đội ngũ cười lớn chạy như điên, Hồng Vũ nhức đầu, rất là không giải thích được hỏi bên cạnh Cù Bạch Dương: "Tên kia cũng không có thắng a, làm sao Hà gia người tốt giống như chiến thắng trở về mà về giống nhau đắc ý?"

Cù Bạch Dương bĩu môi một cái: "Bởi vì bọn họ hết sức tự tin, cảm thấy ngươi nhất định là thua."

"Ha ha" Hồng Vũ cười.

Đã trải qua lần này nhạc đệm, trong đội ngũ không khí có chút trầm muộn. Gia tộc các võ giả thầm hận mình vô dụng, ở Hà gia nhân diện trước đã mất lớn như vậy một người. Bọn họ trong lòng nảy sinh ác độc, lần sau có nữa trường hợp như vậy, nhất định phải chết chiến không lùi, đem mất tôn nghiêm tìm trở về.

Nhưng là kế tiếp mấy ngày, cũng không có gặp phải có phân lượng địch nhân. Những thứ kia đoàn xe thấy Kỷ gia đại kỳ, cũng lựa chọn thối lui. Gia tộc các võ giả nín một bụng chiến ý phát tiết không ra, càng thêm buồn khổ liễu.

Ngày này, Cổ Dao Sơn cuối cùng đã tới, hoàng thất đã nói trước chạy tới, chịu trách nhiệm chủ trì lần này Chúng Hưởng Nhật chính là hoàng thất một vị Vương gia trong bảo khố như thân vương, đương kim Thánh thượng thân huynh đệ. Trẻ tuổi thời điểm trong bảo khố như thân vương cũng làm hoàng thất mười tên chọn người một trong tiến vào quá Binh Hà tổ lăng, cho nên hắn đối với hết thảy trình tự cũng rất quen thuộc.

Vì phòng ngừa đối địch gia tộc lẫn nhau trong lúc phát sinh ma sát, trong bảo khố như thân vương đem Cổ Dao Sơn phân chia thành ba khu vực, lẫn nhau đối địch gia tộc ở phía ngoài nhất, lẫn nhau khu vực không tiếp nhưỡng, ở giữa còn lại là hoàng thất cùng bình dân khu vực, đem song phương tách ra.

Hồng Vũ bọn họ tới không tính là sớm cũng không coi là muộn, không sai biệt lắm có một nửa thế gia cũng đã đến. Tìm được rồi trước đó phân chia tốt thuộc về Kỷ gia khu vực, mọi người xây dựng cơ sở tạm thời, đem Huyền Binh xe ngựa đầu xe hướng ra ngoài làm thành một vòng, một khi phát sinh cái gì ngoài ý muốn, Huyền Binh trong xe ngựa cái kia có chút lớn hình chiến tranh Huyền Binh là có thể phát huy tác dụng.

Kỷ gia bên này dàn xếp tốt, Kỷ Cấn Thủy sẽ tới tìm Hồng Vũ: "Vũ thiếu gia, ta xem Tân gia cách chúng ta không xa, ngươi nếu là không có chuyện gì liễu, không bằng đi qua bái phỏng hạ xuống, hai nhà quan hệ không tệ, hiện tại chính là cùng nhau trông coi thời điểm."

Hồng Vũ đã sớm nhìn thấy Tân gia đại kỳ liễu, chẳng qua là hắn làm bộ như không thấy được mà thôi, hiện tại Kỷ Cấn Thủy cũng mở miệng, hắn cũng không nên từ chối, miễn cưỡng đáp ứng: "Được rồi, ta đợi phải đi."

Có thể kéo nhất thời coi là nhất thời.

Kỷ Cấn Thủy đứng ở một bên cười híp mắt: "Vậy được, dù sao ta cũng vậy không có chuyện gì tình, ta tại bực này, ngươi chuẩn bị đi ta cùng ngươi cùng nhau."

Hồng Vũ bất đắc dĩ liễu, này cáo già đem hết thảy cũng thấy vậy rất rõ ràng.

Hồng Vũ vừa ma thặng trong chốc lát, Kỷ Cấn Thủy một mực vừa nhìn hắn, Hồng Vũ rốt cục nhận mệnh, thở dài trong lòng một tiếng: "Được rồi, chuẩn bị thượng lễ vật, cái này đi qua đi."

Lễ vật chuyện tình không cần hắn quan tâm, tự nhiên có người xử lý tốt lắm. Sau đó Hồng Vũ ở Kỷ Cấn Thủy cùng đi, cùng nhau đi trước Tân gia doanh địa.

Tân Bản Kiên rất nhanh chiếm được báo cáo: "Thiếu gia, Kỷ gia bên kia có người tới."

Tân Bản Kiên bất đắc dĩ nhìn nhìn bát gia gia: "Quả nhiên không ra ngài đoán, ai, muốn tránh cũng tránh không thoát a."

Tám trưởng lão lạnh nhạt nói: “Có người tới cửa liễu cũng không thể đuổi đi ra, lãnh đạm một chút là được, bọn họ nếu là còn không thức thời, vậy chúng ta cũng là không cần cho thêm bọn họ lưu cái gì mặt mũi.”

Tân Bản Kiên gật đầu: “Tốt.”

Một lát sau, quả nhiên có người lại tới báo cáo: “Thiếu gia, Kỷ gia Hồng Vũ ở bên ngoài cầu kiến.”

“Xin hắn chờ một lát, đã chỗ này của ta còn có chuyện.”

Doanh địa ngoài, chiếm được hồi báo Hồng Vũ cùng Kỷ Cấn Thủy cũng sửng sốt một chút, lại để cho bọn họ ở doanh ngoài cửa chờ

Trông chừng doanh địa Tân gia võ giả không có một chút muốn mời bọn họ đi vào chờ chực ý tứ, thậm chí nhìn chằm chằm một đôi mắt nhìn bọn họ, giống như giám thị một loại.

Hồng Vũ cùng Kỷ Cấn Thủy đứng ở doanh ngoài cửa, phía sau đi theo người nhà cũng có chút bất mãn liễu. Kỷ Cấn Thủy an ủi Hồng Vũ: “Không chuẩn người ta thật sự có chuyện gì đâu.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 47 : Quần Anh hội (thượng)

Vũ thiếu gia nhẫn nại tính tình chờ. Này nhất đẳng chính là suốt một canh giờ, ở giữa Kỷ Cấn Thủy cùng Hồng Vũ cũng thúc dục mấy lần, Tân gia nhân đạo thị dã đi vào lần nữa hỏi thăm, nhưng là mỗi một lần trở lại kết quả cũng giống nhau: Chuyện còn không có xử lý xong, xin chờ một chút.

Hồng Vũ không nhịn được muốn phẩy tay áo bỏ đi liễu, lại bị Kỷ Cấn Thủy âm thầm túm ở.

Thật vất vả một canh giờ đi qua, rốt cục trong doanh địa có người đi ra ngoài: "Thiếu gia nhà ta có thời gian liễu, Hồng Vũ các hạ mời vào đi đi."

Lời này nói xong Hồng Vũ phá lệ không thoải mái, thật giống như mình "Cầu kiến" Tân Bản Kiên giống nhau, còn muốn đàng hoàng ở ngoài cửa chờ, người ta có thời gian mới có thể "Tiếp kiến" ngươi.

Kỷ Cấn Thủy vội vàng ở một bên thấp giọng khuyên nhủ: "Nhẫn nhất thời gió êm sóng lặng, Vũ thiếu, chúng ta hiện tại rất cần đồng minh, Tân gia là ổn thỏa nhất lựa chọn."

Hồng Vũ trong lòng một vạn không tình nguyện, Kỷ Cấn Thủy nhưng lôi hắn đi vào.

Trong trướng bồng, Tân Bản Kiên thật giống như thật bề bộn nhiều việc giống nhau, thấy bọn họ đi vào, mới đem trong tay văn thư để xuống, nhìn hai người cũng không đứng dậy, cười nhạt, giơ tay lên khoa tay múa chân một chút: "Hai vị chờ lâu, xin ngồi tạm một lát, ta đem điểm này đồ nhìn xong."

Sau đó cũng không chào hỏi hai người, một mình nhìn trong tay văn thư.

Lần này, ngay cả Kỷ Cấn Thủy trên mặt cũng có chút quải bất trụ liễu, hắn so sánh với Tân Bản Kiên cao suốt hai bối, lại bị như thế chậm trễ.

Cho nên hắn lãnh đạm nói: "Không cần, chẳng qua là nhìn hai nhà trong ngày thường có chút giao tình, cho nên tới đây thăm xuống. Lễ vật đã dẫn tới, chúng ta lúc này đi liễu."

Dứt lời, hướng Hồng Vũ khiến một cái ánh mắt, hai người ra cùng với.

"Tiền bối quá khách khí." Tân Bản Kiên ở phía sau nói một câu: "Người, thay ta đưa tiễn tiền bối."

Kỷ Cấn Thủy tức thiếu chút nữa hộc máu.

"Không biết tiểu nhi! Thật cho là ta Kỷ gia còn muốn cầu xin của hắn cửa không được!" Ra khỏi Tân gia doanh địa, Kỷ Cấn Thủy tựu tức giận mắng lên tiếng.

Hồng Vũ lúc này thì ngược lại chẳng phải kích động liễu, chắp tay sau lưng thoải mái nhàn nhã vừa đi vừa nói chuyện nói mát: "Ngài lão nhân gia này cũng không đúng rồi, chúng ta hiện tại cần đồng minh, Tân gia là ổn thỏa nhất lựa chọn nha, làm sao điểm này chuyện nhỏ ngài thì không chịu nổi? Muốn chịu nhục a…"

Kỷ Cấn Thủy nét mặt già nua không ánh sáng, cũng không cách nào phản bác hắn.

Phía sau có một người đi đường đuổi theo, trong tay cầm chính là bọn họ mới vừa đưa ra ngoài lễ vật.

"Tiền bối xin chờ một chút, thiếu gia nhà ta nói, vô công bất thụ lộc, những lễ vật này kính xin tiền bối thu hồi đi đi."

Kỷ Cấn Thủy càng cảm thấy được nét mặt già nua rát, mắt thấy không nhịn được muốn phát tác, ngược lại là Hồng Vũ cười híp mắt: "Vậy thì thật là tốt, vốn là ta liền cảm thấy những lễ vật này đưa ra ngoài chỉ do lãng phí."

Tân gia người không nghĩ tới Hồng Vũ nói như vậy trắng ra, trong lúc nhất thời ngược lại không biết hắn là như thế nào trả lời liễu.

Hồng Vũ mới bất kể bọn họ, vung tay lên đối với mình nhân đạo: "Các ngươi lo lắng làm gì, vội vàng cầm lại tới a."

Chính hắn chộp từ những người đó trong tay trước tiên đem lễ vật đoạt lại, nhục nhã Kỷ gia, chúng ta còn muốn cho các ngươi tặng lễ, Kỷ gia người đầu óc nước vào rồi? Hiện tại các ngươi chủ động đuổi tới vừa lúc, tránh cho bổn thiếu gia còn muốn nghĩ biện pháp cầm trở về.

Hồng Vũ cầm lại tới lễ vật mang người nghênh ngang rời đi, Tân gia người hồi bẩm Tân Bản Kiên, người sau thở phào nhẹ nhỏm: "Như vậy tốt nhất, chúng ta theo chân bọn họ một chút liên quan cũng không có, ta vốn đang lo lắng, hắn sẽ nhớ phương nghĩ cách chối cải thượng chúng ta, thậm chí nói trước tuyên bố Tiểu Ngọc cùng bọn họ Kỷ gia hôn ước, dùng cái này tới để cho chúng ta giúp hắn chia sẻ cừu hận."

…

Kỷ Cấn Thủy chắp tay sau lưng mặt đen lên trở lại của mình doanh địa, Kỷ Lập Kiêu lặng lẽ hỏi Hồng Vũ: "Chuyện gì xảy ra?"

Hồng Vũ đem chuyện nói, Kỷ Lập Kiêu giật mình: "Tân gia tại sao có thể như vậy!"

Hồng Vũ xem một chút phía ngoài càng ngày càng nhiều doanh địa nói: "Chỉ sợ là muốn chỉ lo thân mình. Tựa như nước gia gia nói, chúng ta hiện tại địch nhân đông đảo, Tân Bản Kiên giỏi tính toán a, đây là muốn cùng chúng ta vạch rõ giới hạn đâu."

Kỷ Cấn Thủy hung hăng vung tay lên: "Ta xem cùng Tân gia hôn sự muốn thận trọng liễu! Tân gia cũng là như thế không có đảm đương mềm trứng dái, đám hỏi có ý gì? Không chuẩn còn có thể mỏng manh liễu chúng ta Kỷ gia nhiệt huyết!"

Kỷ Lập Kiêu cũng là tức giận: "Ta liền không tin, thiếu hắn Tân Bản Kiên có thể như thế nào? Chúng ta vốn là cũng là không có trông cậy vào dựa vào người khác, hắn Tân gia, không khỏi đem mình nhìn quá cao!"

Ba người đang nói chuyện, phía ngoài bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng ầm ỹ, theo sát chính là một tiếng vang thật lớn. Ba người trừ lều vừa nhìn, khoảng cách bọn họ xa nhất

cái kia cái khu vực trong, một đạo tia sáng phóng lên cao, một con bay lên liễu ba nghìn trượng trời cao, sau đó nổ tung tạo thành một khổng lồ quang mang "Bên" chữ.

Kỷ Cấn Thủy sắc mặt khẽ biến thành hơi lần: "Võ khí tận trời! Ba nghìn trượng khoảng cách!"

Võ khí thả ra bên ngoài cơ thể nhất định sẽ càng ngày càng mảnh mỏng, cuối cùng tiêu tán, không phải là người nào đều có thể đem của mình võ khí một hơi thả ra ba nghìn trượng, sau đó còn có thể tự nhiên thao túng, ngưng tụ thành như vậy một khổng lồ văn tự.

Ngón này nhìn qua chẳng qua là xinh đẹp đẹp mắt khí thế kinh người, nhưng trên thực tế ở nơi này chút ít "Đẹp mắt" đích lưng sau, là đối với thực lực trực tiếp biểu diễn.

Kỷ Cấn Thủy đột nhiên kịp phản ứng: "Biên gia lần này tới là ai, lại đã đạt đến Nhất Phẩm Hợp Chân!"

Kỷ Lập Kiêu thất thanh: "Rất không có khả năng sao?"

Cái này số tuổi giai đoạn, Hồng Vũ mười sáu tuổi Nhất Phẩm Hợp Chân đã là vô cùng kinh người liễu, làm sao sẽ ở cùng năm tuổi đoạn lần nữa xuất hiện một vị Nhất Phẩm Hợp Chân?

Dựa theo Ngọc Càn triều quy định, đến đây Cổ Dao Sơn trong đội ngũ, chỉ có thể có một vị dẫn đội chính là nhất phẩm năm sao, những người khác đều là nhất phẩm xuống. Bất kể mọi người âm thầm ẩn tàng bao nhiêu cao thủ, ít nhất bên ngoài cần như thế.

Mà người biểu diễn ra tới lực lượng vừa vặn là Nhất Phẩm Hợp Chân, chắc chắn sẽ không là dẫn đội cái kia một vị chí tôn cường giả, vậy thì chỉ còn là Chúng Hưởng Nhật người tham dự bản thân liễu, hắn cũng không bị Nhất Phẩm Hợp Chân cấp bậc này hạn chế.

Chỉ chốc lát sau, Biên gia Chúng Hưởng Nhật người tham dự đã là Nhất Phẩm Hợp Chân tin tức nhanh chóng truyền ra. Chúng Hưởng Nhật cũng là trẻ tuổi tham dự, thế hệ trước tuyệt sẽ không tới cùng các vãn bối tranh đoạt. Cho dù có

“Tiền bối” không biết xấu hổ, gia tộc cũng sẽ không cho phép loại chuyện này phát sinh.

Cho nên nhất định là một vị người trẻ tuổi, nhưng là người này là ai vậy? Biên gia trẻ tuổi một đời kiệt xuất nhất hai vị, Biên Vân Quýnh cùng Biên Vân Vĩ cũng đã chết ở liễu Hồng Vũ trong tay, chẳng lẽ bọn họ còn có một vị lánh đời không ra đích thiên tài?

Chân chính thế hệ trước trong lòng hiểu rõ: Biên gia luôn luôn như thế!

Đây là Biên gia trăm ngàn năm qua sách lược, bọn họ đã không biết bao nhiêu lần làm như vậy quá, biểu diễn cho ngoại nhân nhìn, cũng không phải bọn họ tốt nhất. Biên gia từng có vô số “Thiếu niên thiên tài”, mà cuối cùng những thiên tài này lớn lên sau, cũng đúng là trong nhà đảm nhiệm chức vị quan trọng, nhưng là Biên gia gia chủ cuối cùng thường thường là một người khác bỗng nhiên nhô ra chính là nhân vật, hơn nữa vô luận là kia một phương diện, cũng đặc sắc tuyệt diễm, vượt xa lúc trước cái chăn gia tộc đẩy ra cái kia chút ít “Thiên tài”.

Hiển nhiên, lần này bởi vì Chúng Hưởng Nhật, bởi vì Hồng Vũ ngang trời xuất thế, giết Biên gia bày ở phía ngoài cho người khác nhìn hai đại thiên tài, làm cho Biên gia phải đem chân chính niên kỉ thanh một đời nhân vật trọng yếu nói trước cho hấp thụ ánh sáng.

Kỷ Cấn Thủy sắc mặt khó hơn nhìn, lần này Chúng Hưởng Nhật, xem ra sẽ không dễ dàng a. Hắn thật sâu vì Hồng Vũ lo lắng, thì ngược lại Hồng Vũ vẻ mặt dễ dàng tư thái, cười hì hì nhìn Kỷ Cấn Thủy cùng Kỷ Lập Kiêu nói giỡn nói: “Bổn thiếu gia có phải hay không hắn là kiêu ngạo kiểu tới một câu: Như vậy mới có ý tứ, đối thủ quá yếu cái trò chơi này cũng rất không thú vị rồi?”

Kỷ Lập Kiêu bị hắn trêu chọc cười, Kỷ Cấn Thủy cũng là lo lắng lo lắng: “Hồng Vũ, ngàn vạn không thể khinh địch. Binh Hà tổ lăng trong cơ hồ không có gì nguy hiểm, điểm này đã sớm được chứng thực một chút cũng không có mấy lần, nhưng là mỗi một lần Chúng Hưởng Nhật nhưng luôn luôn người không thể hoặc là đi ra, nguy hiểm đến từ chính tham

dự Chúng Hưởng Nhật chọn người ở giữa tranh đoạt. Hà Nộ Dương xem ra đối với chúng ta không có cảm tình gì, Biên gia vừa bỗng nhiên có như vậy một vị ngang trời xuất thế, hiển nhiên cũng là nhằm vào ngươi. Mà hoàng thất… Bên kia nhưng là có mười người chọn a…"

Hồng Vũ hai tay một vũng: "Vậy ngài lão nhân gia nói ta hẳn là cái gì thái độ? Sầu mi khổ kiểm lo lắng lo lắng? Vừa vu sự vô bổ, còn không bằng tiếp tục nhạc a a."

Kỷ Cấn Thủy cũng là khóc cười, Hồng Vũ luôn luôn như vậy một chút ngụy biện, để không cách nào cãi lại.

Ngày này ban đêm cũng không bình tĩnh, các nhà dâng lên đống lửa, dùng tiếng động lớn rầm rĩ cùng rượu mạnh che dấu mọi người âm mưu. Trong bóng tối, tiểu quy mô xung đột xảy ra ít nhất thập lên.

Ngày thứ hai mọi người, các loại tin tức đã bắt đầu truyền lưu, nhất kinh người có hai.

Thứ nhất, Hà gia gặp phải tử địch Hàn gia đánh lén, Hà Nộ Dương một người đối kháng hai đại Nhất Phẩm Hợp Chân, không thể lạc hạ phong, cuối cùng Hàn gia tổn thất thảm trọng, sợ rằng đã thối lui ra khỏi lần này Chúng Hưởng Nhật tranh đoạt, trong khoảng thời gian ngắn chỉ có thể kẹp chặc cái đuôi làm người.

Hàn gia cũng không phải là Ngọc Càn triều tám lớn, nhưng cũng là gần với tám lớn cấp bậc, thực lực mặc dù so với Hà gia hơi yếu, nhưng là tuyệt đối có khiêu chiến Hà gia thực lực.

Lần này có thể thêm vào triệu tập ra hai vị Nhất Phẩm Hợp Chân vây công Hà Nộ Dương, hiển nhiên bọn họ là có chuẩn bị mà đến. Lại không nghĩ rằng Hà Nộ Dương cái này Ngọc Càn triều năm thứ nhất nhẹ thiên tài quá mức yêu nghiệt, lại một người đối kháng hai đại Nhất Phẩm Hợp Chân, còn không thể lạc hạ phong, cuối cùng dám tha được Hàn gia binh bại người mất, thực lực đại tổn.

Hà Nộ Dương đã có đã nhiều năm không có ra hiện tại tầm mắt của mọi người trong, kể từ khi hắn bắt đầu bế quan, Ngọc Càn triều vừa khôi phục "Quần hùng cũng lên" thời đại, không

còn có người người có thể có được Hà Nộ Dương bá đạo như vậy khí thế cùng "Thống trị lực".

Bất quá dù sao mấy năm thời gian trôi qua, mọi người đối với Hà Nộ Dương dĩ vãng cường đại có chút quên lãng. Hà Nộ Dương hết lần này tới lần khác lại đang lúc này cường thế trở về, hơn nữa dùng như vậy nghịch thiên chiến tích, để cho tất cả mọi người hiểu, hắn Hà Nộ Dương vẫn như cũ là Ngọc Càn triều thế hệ này đệ nhất thiên tài!

Chuyện thứ hai, còn lại là Biên gia ngày hôm qua ban đêm chủ động phóng, một đêm tập kích ba mục tiêu, đem Tam gia túc địch hoàn toàn đánh cho tàn phế. Ở nơi này một lôi đình trong khi hành động, Biên gia xuất hiện một vị "Thần bí nhân", thủ đoạn tàn nhẫn, một kích giết chết! Này Tam gia Chúng Hưởng Nhật chọn người cũng là tùy hắn tự mình đối với giao, mặc dù đối với phương cũng là Nhị Phẩm Khai Thần, nhưng là có một Nhị Phẩm Khai Thần hậu kỳ, khác hai tất cả đều là trung kỳ. Nhưng là ba người này giống như những người khác giống nhau, ở trong tay hắn không có sống quá một hiệp!

Người này vừa ra tay, sinh tử đã phân!

Không chỉ là thắng bại, thật sự sinh tử!

Này Tam gia Chúng Hưởng Nhật chọn người tử vong, tự nhiên cũng là thối lui ra khỏi Chúng Hưởng Nhật tranh đoạt. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 47 : Quần Anh hội (hạ)

Hà Nộ Dương một người đối kháng hai đại Nhất Phẩm Hợp Chân, hiển nhiên bản thân cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân. Biên gia vị kia "Thần bí nhân" đã sớm chứng minh mình Nhất Phẩm Hợp Chân thực lực, hai người này nhất thời thành lần này Chúng Hưởng Nhật sốt dẻo nhất chọn người.

Mặc dù Chúng Hưởng Nhật đó là trời xanh ban cho, cho nên cũng không làm cái gì bình xét xếp hạng các loại, nhưng là mọi người bí mật hay là có lẫn nhau tương đối, đem các nhà ở Chúng Hưởng Nhật trong thu hoạch làm một xếp hạng.

Thường thường xếp hàng thứ nhất cái kia một nhà, sẽ ở tương lai trong vòng mười năm, nghênh đón một tốc độ cao phát triển hoàng kim thời kỳ.

Tất cả mọi người ở nhiệt liệt nghị luận Hà Nộ Dương cùng Biên gia vị kia nhân vật thần bí, lại tựa hồ như vô tình hay cố ý ở biếm đê Hồng Vũ.

Hồng Vũ ở ngày thứ nhất biểu hiện hiện thiện nhưng trần, và có người đưa bọn họ đi trước Tân gia bái phỏng, lại bị lạnh nhạt chuyện tình tuyên dương liễu đi ra ngoài. Lần này tử, mọi người lại càng nhìn chê cười.

Hồng Vũ nếu quả thật có thực lực tuyệt đối, cần gì mới vừa xây dựng cơ sở tạm thời, tựu khẩn cấp đi đến mượn hơi đồng minh? Hiển nhiên là lo lắng chưa đầy nha.

Hơn nữa còn bị vắng vẻ vừa, nghe nói cuối cùng tức giận mà quay về.

Tân Bản Kiên mục đích đạt đến, không có ai đem hắn nhìn thành là Hồng Vũ một nhóm.

Thật ra thì không riêng gì Tân Bản Kiên, có rất nhiều người đều có cùng hắn hoài nghi: Kỷ gia đối với Hồng Vũ tuyên truyền quá mức liễu, nếu như cũng là thật, tiểu tử này hay là người sao? Hắn cái kia chút ít "Quang huy sự tích" bên trong, sợ rằng dưỡng khí chiếm đa số.

Còn lần này Chúng Hưởng Nhật, có Hà Nộ Dương, còn có liễu Biên gia thần bí nhân, hiển nhiên là kiểm nghiệm Hồng Vũ chân thật trình độ cơ hội tốt nhất. Mọi người trên thực tế đã bắt đầu mong đợi, xem một chút Kỷ gia "Mặt nạ" bị đâm rách nát một khắc kia.

Ngày này, như cũ có thế gia liên tục không ngừng địa chạy tới, Cổ Dao Sơn trong doanh địa càng ngày càng chật chội. Đến trưa thời điểm, tám tại trung tâm cuối cùng một nhà, tòa sơn thành Đặng gia chạy tới, bất quá bọn hắn xây dựng cơ sở tạm thời thời điểm nhưng trừ một chút ngoài ý muốn.

Đặng gia doanh địa bị bên cạnh khác hai nhà nắm giữ liễu.

Kia hai nhà cũng không phải là tám lớn, nhưng là thực lực cũng không yếu, một người là gần với tám lớn Bạch gia, một người khác thuộc về thứ ba cấp bậc, lần này bọn họ tới người rất nhiều, vốn là phân chia cho bọn hắn doanh địa diện tích quá nhỏ, cho nên phải ngoài khuếch trương xuống. Hết lần này tới lần khác chung quanh cũng đã bị chiếm ác theo, duy chỉ có Đặng gia còn không có, cho nên không thể làm gì khác hơn là hơi hướng Đặng gia bên kia nắm giữ một chút, muốn đợi đến Đặng gia tới, thương lượng một chút, từ tài vật thượng cho Đặng gia một chút bồi bổ lại.

Không nghĩ tới Đặng gia tới sau rất là nổi giận, cảm giác mình thân là Ngọc Càn triều tám lớn tôn nghiêm bị mạo phạm. Cải vả sẽ phải động thủ.

Đặng gia ỷ mình thực lực hùng hậu, một đôi hai như cũ không hề nhượng bộ chút nào. Không nghĩ tới một khi khai chiến, Bạch gia trong trận bỗng nhiên giết đi ra ngoài một gã thiếu niên, sinh gầy Tiểu Như con khỉ, một tờ Lôi công mặt, nhưng lực lớn vô cùng. Trong tay một đôi đẳng cấp cao Huyền Binh đại chùy, oanh kích dưới điện thiểm Lôi Minh, thanh thế kinh người. Dưới người tọa kỵ lại càng kinh người, lại là một đầu nhất phẩm hoang thú Đạp Vân Giao!

Đạp Vân Giao mặc dù mới vừa trưởng thành, thực lực còn không có đạt tới nhất phẩm hoang thú cao nhất, nhưng là hắn còn trẻ như vậy, là có thể để cho một đầu nhất phẩm hoang thú

thần phục, cam nguyện trở thành tọa kỵ, bản thân cũng đã vô cùng kinh người liễu.

Đặng gia Chúng Hưởng Nhật chọn người Đặng Gia Thành bản thân cũng là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, không chút nào yếu thế nghênh đón, không nghĩ tới Bạch gia thiếu niên kia cảnh giới thượng cùng hắn ngang bằng, chiến lực nhưng cao hơn một mảng lớn, không có quá nhiều dựa vào tọa kỵ lực lượng, cũng chỉ có dùng tám chuy, sẽ đem Đặng Gia Thành đánh rớt xuống ngựa trọng thương hộc máu.

Bạch gia thiếu niên thừa cơ dẫn người tấn công mạnh, Đặng gia trong lúc nhất thời ứng phó không kịp, bị hai đường giáp công, thiếu chút nữa tan tác.

Lúc này hoàng thất nhúng tay liễu —— hoàng thất ở Chúng Hưởng Nhật trong khi hành động, vốn là thì duy trì trật tự nghĩa vụ.

Bất quá lần này xuất thủ cũng không phải là Bảo Như Thân Vương, mà là thập đại hoàng tử Hoàng nữ trong một vị: Cửu Hoàng Nữ.

Nàng tay không cùng Bạch gia thiếu niên liều mạng mười tám chiêu, ngọc chưởng cùng trọng chùy va chạm có tiếng vang tận mây xanh đinh tai nhức óc. Rồi sau đó, Cửu Hoàng Nữ khí thế đại phóng, thể hiện ra liễu Nhất Phẩm Hợp Chân thực lực!

Cả Cổ Dao Sơn khiếp sợ! Cửu Hoàng Nữ năm nay cũng chỉ có mười chín tuổi! Cho dù là lời đồn đãi trong, nàng vô cùng được sủng ái, chính là đương kim thiên tử thích nhất hài tử, các loại tài nguyên cung ứng không dứt, thành tựu như vậy cũng thật sự là quá kinh người.

Có lẽ nàng bây giờ còn chỉ có Nhất Phẩm Hợp Chân cảnh giới, chiến lực thượng có lẽ so sánh với Hà Nộ Dương cùng với Biên gia thần bí nhân hơi yếu một chút, nhưng là đừng quên, nàng chỉ có mười chín tuổi, so với kia hai người hơn trẻ tuổi!

Mọi người đã rối rít bắt đầu suy đoán, kinh tài tuyệt diễm vừa phong hoa tuyệt đại Cửu Hoàng Nữ, sẽ trở thành Ngọc

Càn triều tương lai "Hắc Ám hoàng quyền" chấp chưởng người.

Ngọc Càn triều cái gọi là Hắc Ám hoàng quyền, bao gồm ví dụ như nhất phẩm sát thủ bao gồm nhiều ngành, chịu trách nhiệm tiễn trừ dị kỷ, giám thị đại thần cùng với bí mật xử lý hoàng thất một chút không thể cho người ngoài biết cơ mật chờ một chút. Tương lai vị này Cửu Hoàng Nữ, hiển nhiên chính là Ngọc Càn triều Hắc Ám nữ hoàng.

Trận chiến này, Cửu Hoàng Nữ cùng Bạch gia thiếu niên Bạch Tinh Tuyệt ngang trời xuất thế, Chúng Hưởng Nhật tranh đoạt chọn người trong, lần nữa tăng thêm hai khỏa ánh sáng ngọc ánh sao.

Mà xui xẻo Đặng Gia Thành liễu làm nền, đường đường Ngọc Càn triều tám đại ngược lại hy sinh tự thân thành tựu người khác danh tiếng, Đặng gia không người nào so sánh với buồn bực. Đặng Gia Thành ngoài ý muốn bị thua, hơn nữa thua không có chút nào tính tình, sợ rằng sau khi trở về lập tức cũng sẽ bị gia tộc vứt bỏ.

…

Ở Hồng Vũ đi tới Cổ Dao Sơn sau ngày thứ ba, tất cả có tư cách tham gia Chúng Hưởng Nhật chọn người cũng đến đông đủ liễu.

Thập đại bình dân đệ tử đã ở người trước xuất hiện, quả nhiên cả đám đều là kinh tài tuyệt diễm hạng người, cho dù là không có thế gia đệ tử như vậy các loại tài nguyên ủng hộ, sự thành tựu của bọn họ cũng không thể so với thế gia đệ tử sai.

Mà bình dân đệ tử lại càng rõ ràng tình cảnh của mình, cũng không cùng thế gia gặp gỡ, chẳng qua là ôm chặc lấy liễu hoàng thất bắp đùi.

Không có hoàng thất, bọn họ căn bản không cách nào cùng thế gia đối kháng.

Thập đại bình dân đệ tử ở nơi này ngắn ngủn trong vòng vài ngày, cũng riêng của mình đã chọn mình thần phục rất đúng giống. Đại hoàng tử bên cạnh có ba người, Tứ hoàng tử bên cạnh cũng có ba người.

Nhị hoàng tử cùng Thất hoàng tử bên cạnh các hữu một người. Mà Cửu Hoàng Nữ bởi vì lúc trước kỹ kinh bốn tòa biểu hiện, bên cạnh có hai người đi theo.

…

Mặc dù tất cả mọi người đã đến đủ, nhưng là khoảng cách Chúng Hưởng Nhật Binh Hà tổ lăng mở ra còn có bảy ngày thời gian. Cổ Dao Sơn trọng yếu vị trí, một ít từng đạo lạch trời lưu quang tràn ngập các loại màu sắc không ngừng lóe lên, biểu hiện ra nó cực độ nguy hiểm. Vì để ngừa vạn nhất, hoàng thất phái tới nhóm lớn cao thủ trông chừng này một mảnh khu vực, bất luận kẻ nào dám can đảm ở lạch trời mở ra lúc trước tự tiện đến gần khu vực này, lập tức cũng sẽ bị hủy bỏ Chúng Hưởng Nhật tư chất cách!

Trải qua đoạn thời gian này "Bạo lực mài hợp", đông đảo thế gia trong vốn là tích lũy cừu hận hơi phát tiết, mọi người tạm thời bình tĩnh trở lại. Địch nhân đã thấy rõ, kế tiếp chính là tìm kiếm đồng minh.

Có cùng chung địch nhân hiển nhiên là một kết minh thật là tốt lý do; dĩ vãng tốt đẹp chính là gia tộc quan hệ cũng là kết minh bảo đảm; thời kì phi thường ngắn ngủi là không đang lúc quan hệ nam nữ cũng có thể vì bí mật kết minh đáp cầu dắt mối.

Cho nên mọi người kéo bè kết phái, bất đồng đội trong lúc lẫn nhau căm thù, âm thầm bày ra tiến vào Binh Hà tổ lăng sau các loại hành động.

Như vậy khí thế ngất trời không khí trong, duy chỉ có Kỷ gia cổng và sân vắng vẻ, Hồng Vũ thanh nhàn vô cùng.

Ngay cả Tân gia cũng muốn cùng Kỷ gia vạch rõ giới hạn, có thể nghĩ những người khác phải cái gì thái độ. Mà dần dần cũng có người nhìn hiểu, thiên vị huyết mạch không phải là cái gì chuyện tốt, nhất định sẽ khai ra hoàng thất ghen ghét. Cho dù là lấy Ngọc Càn triều tám lớn ánh mắt đến xem, hoàng thất cũng vẫn như cũ là quái vật lớn, tuyệt đối thuộc về không thể xúc phạm tồn tại!

Vì Hồng Vũ vì Kỷ gia, đắc tội hoàng thất? Chớ có nói đùa!

Nhưng là ngày này, bỗng nhiên có một quần chiến mã chạy như điên mà đến, ra hiện tại liễu vắng lạnh Kỷ gia doanh địa ngoài.

Đoàn ngựa thồ trong lao ra một con vạm vỡ kỵ binh, chiến mã hùng tráng, kỵ sĩ nhị phẩm! Yên ngựa bên cạnh treo đẳng cấp cao Huyền Binh, người mặc bát phẩm Huyền Binh chiến giáp. Hắn bay theo tới đến doanh cửa, tung mình xuống ngựa tiêu sái lưu loát, hai tay liền ôm quyền, đưa lên một tờ thiệp: "Xin thông báo Hồng Vũ thiếu gia, Cửu điện hạ xế chiều Tuyết Sơn săn thú, muốn mời hắn thông hành, điện hạ một mảnh thịnh tình, kính xin Vũ thiếu gia không nên từ chối."

Canh giữ ở cửa Kỷ gia võ giả sửng sốt, Cửu điện hạ chính là gần đây danh tiếng đang sức lực Cửu Hoàng Nữ, hoàng thất kiêng kỵ Kỷ gia đích thiên vị huyết mạch đã không phải là bí mật, vị này Cửu điện hạ làm sao có lòng tốt như vậy, muốn mời chính là tứ cố vô thân Hồng Vũ đi trước săn thú?

Nơi này là Cổ Dao Sơn, mịt mờ băng tuyết bao trùm dưới, cất dấu số lượng khả quan cường đại hoang thú.

Săn thú, bất quá là lấy cớ, những thứ này ngày săn thú đội ngũ rất nhiều, cũng có kết minh ý đồ song phương, lẫn nhau quan sát thực lực hành động. Cửu Hoàng Nữ muốn mời Hồng Vũ cùng nhau săn thú, cái này dụng ý thật sự là làm cho người ta khó có thể tính toán.

Mặc dù trong lòng nghi ngờ, nhưng là các võ giả hay là lễ số chu đáo đem thiệp thu, hơn nữa tạ ơn tên kia kỵ sĩ.

Kỵ sĩ hoàn thành sứ mạng, phóng ngựa đi, oai hùng tiêu sái. Gia tộc võ giả không khỏi cảm thán: Dưới tay tướng mạnh không có binh hèn, Cửu điện hạ bản thân là nữ trung hào kiệt, thủ hạ tự nhiên cũng không bình thường.

Thiệp bị đưa đến Hồng Vũ trước mặt, Kỷ Cấn Thủy cũng đi theo chạy tới đây. Hồng Vũ đang đầy bụng nghi vấn, đem thiệp đưa cho Kỷ Cấn Thủy: "Đây là ý gì?"

Kỷ Cấn Thủy nhìn một chút, tìm từ hết sức khách khí, nhưng là cũng như cũ vẫn duy trì hoàng thất đối với thế gia

kiêu ngạo. Từ thiệp thượng, coi như là Kỷ Cấn Thủy cũng nhìn không ra vấn đề gì.

Kỷ Lập Kiêu ở một bên đứng, trong tay nắm chặt đen nhánh chiến mâu. Nàng chiến mâu rất dài, đều nhanh muốn đâm chọt lều cãi lại.

Hồng Vũ mơ hồ cảm thấy, hiện tại Kỷ Lập Kiêu khí tràng cùng ghen Trang Hàn rất giống.

Kỷ Cấn Thủy vuốt râu mép của mình trầm tư chốc lát, nói: "Trước khi đến chúng ta thật ra thì đã được đến tin tức, ngươi bị đâm cái kia đoạn thời gian, chịu trách nhiệm nhất phẩm sát thủ chính là Tứ hoàng tử, sau lại đã nghe nói trong triều có biến, Tứ hoàng tử thất sủng. Kết hợp Cửu Hoàng Nữ này trương thiếp mời, ta đoán, nhằm vào ngươi ám sát có thể là Tứ hoàng tử tự chủ trương, mà bây giờ là hoàng thất chủ động hướng chúng ta lấy lòng, muốn chữa trị quan hệ."

Hồng Vũ cũng không như vậy nhìn: "Nếu quả thật là như vậy, tại sao không đồng nhất bắt đầu tựu cao điệu ủng hộ chúng ta, nhất định phải đợi đến hiện tại?"

Kỷ gia đi tới Cổ Dao Sơn trong khoảng thời gian này, đối với người khác trong mắt tuyệt đối là tình cảnh "Thê lương". Hoàng thất nếu có toan tính thân thiện hữu hảo, đã sớm hẳn là hành động mới dạ, hơn nữa hẳn là Đại hoàng tử ra mặt thích hợp nhất. Nhưng là hiện tại chẳng qua là Cửu Hoàng Nữ, trong chuyện này dụng ý đã làm cho thưởng thức liễu. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 48 : Bích Nhãn Lôi Hống (thượng)

"Bất kể thế nào nói, Cửu điện hạ làm ra cái này tư thái cũng là chuyện tốt, ngươi chuẩn bị một chút, xế chiều nhất định phải đi."

Hồng Vũ mặt nhăn nhíu, phỏng đoán nói: "Sẽ không phải là cố ý để cho ta suy nghĩ muốn nhục nhã ta đi?"

Kỷ Cấn Thủy cũng nói: "Không loại bỏ khả năng này, ngươi làm tốt hai loại chuẩn bị là được."

Hồng Vũ làm cái gì chuẩn bị? Hắn từ trước đến giờ là đối với dám mạo hiểm phạm người của mình hung hăng địa mạo phạm trở về. Dùng Vũ thiếu gia lời của mình mà nói đó chính là: Ta nhớ tính không tốt, cách đêm thù tựu đã, cho nên ta một loại không mang thù, tại chỗ tựu báo.

Lúc xế chiều, căn bản không có cái gì "Chuẩn bị" Hồng Vũ thiếu gia, mang theo quả đấm của mình cùng cái tát phải đi liễu.

Cưỡi ở một trên chiến mã, Hồng Vũ vô hạn hoài niệm lên của mình Liệt Mã. Kia kháng hàng mặc dù ngu xuẩn, còn thích đùa bỡn tiểu tính tình, lại càng mã trung sắc quỷ, nhưng là không thể không nói hay là rất cường hãn, so với hiện tại này một ưu tú quá nhiều. Có nó ở, Vũ thiếu gia ít nhất đang ngồi cỡi không thua cho người.

Nhưng là hiện tại đâu, chung quanh lui tới cũng là các đại thế gia trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, tọa kỵ thường thường cũng là hoang thú, hơn nữa còn cũng là đẳng cấp cao hoang thú. Này con tuấn mã có lẽ ở mã trung coi như là không sai, nhưng là gặp hoang thú lập tức tựu bị làm cho sợ đến chân nhũn ra, theo bản năng muốn tránh.

Hồng Vũ bất kể thế nào dạy dỗ, người nầy sững sờ chính là bùn lầy hồ không hơn tường, không tránh né liễu cũng cúi đầu, hướng những thứ kia lui tới hoang thú tọa kỵ tỏ vẻ thần phục.

Như vậy một đường đi một chút ngừng ngừng, rốt cục đi tới cửu hoàng nữ điện hạ doanh địa phía ngoài. Canh giữ ở doanh cửa võ giả thấy hắn, lập tức lộ ra một nụ cười, lộ ra răng trắng như tuyết, ôm quyền thi lễ: "Vũ thiếu gia tới, điện hạ đã phân phó liễu, ngài tới đây không cần thông báo, để cho ta lập tức đem ngài dẫn đi vào. Mời theo ta tới sao."

Cửu hoàng nữ thân phận xa so sánh với Tân Bản Kiên cao quý, nhưng là đối đãi Hồng Vũ nhưng lễ số chu đáo, làm cho người ta cảm thấy thân thiết. Hai tướng đối lập, làm xử sự khí độ cao hơn hạ lập phán.

Hồng Vũ cũng lộ ra vẻ tươi cười, khách khí một câu: "Làm phiền liễu."

Cả Cổ Dao Sơn doanh địa bị Bảo Như Thân Vương chia làm ba bộ phận, mỗi một bộ phận trước mặt tích lớn nhỏ thật ra thì xê xích không nhiều. Mà hai bên doanh địa chen vào đi mấy trăm thế gia, trung gian cũng chỉ có hoàng thất cùng bình dân, tự nhiên lộ ra vẻ hết sức rộng thùng thình. Cửu hoàng nữ cho dù là không có lúc trước kinh tài tuyệt diễm biểu hiện, nàng cũng là hoàng đế bệ hạ thương yêu nhất hài tử, vô luận cái gì cũng không thể khinh mạn, vì vậy doanh địa của mọi người nhiều hoàng tử Hoàng nữ trong coi như là rất lớn liễu.

Hồng Vũ mang theo mấy tên tùy tùng, đi theo tên kia kỵ sĩ dắt mà đi. Mặc dù không phải là đại chiến trong lúc, nhưng là dù sao coi như là quân doanh, Ngọc Càn triều trong doanh không thể phóng ngựa dong ruỗi quy củ nhất định phải tuân thủ.

Đi ước chừng một nén nhang thời gian, đi tới một ngọn bãi bắn bia, kỵ sĩ cười nói: "Nhà ta Cửu điện hạ bậc cân quắc không thua đấng mày râu, từ nhỏ sẽ thích nữ công, chỉ thích múa đao chuẩn bị thương."

Bãi bắn bia trong, chỉ thấy một gã nữ tướng mặc hỏa hồng sắc giáp váy, áo khoác màu vàng lợt Huyền Binh chiến giáp, không có mang nón an toàn, chẳng qua là đem đen nhánh ngay thẳng mái tóc dùng một cây màu vàng phát hoàn đâm vào sau ót. Nàng phóng ngựa dong ruỗi, trong tay cung điêu cũng là

một Huyền Binh, bỗng nhiên trong lúc mở cung ba lần: Băng! Băng! Băng!

Ba đạo xích hồng sắc lưu quang trong nháy mắt tốc hành trăm bước ở ngoài, ba sắt luyện đúc thành tiêu bá lên tiếng tạc toái, chung quanh nhất thời vang lên một trận ủng hộ có tiếng.

"Cửu điện hạ tốt Xạ Thuật!"

"Thần hồ kỳ thần, bậc cân quắc không thua đấng mày râu!"

"Điện hạ hơn xa nam nhi!"

Hồng Vũ cũng đã nhìn ra, kia vật Huyền Binh cung điêu, căn bản không cần tiến, bắn tên uy lực dựa vào Huyền Binh tự thân, nhưng là cái loại nầy tia sáng mủi tên, nhưng cần võ giả tự thân võ khí tới ngưng tụ. Cửu điện hạ kia ba tiến, sợ rằng chân chính nhìn ra lợi hại không có mấy người.

Bởi vì kia ba mục tiêu trong, trộn lẫn liễu trân quý Hắc Ngư Thiết cùng Thái Ất vân tinh, dựa theo nhất định tỷ lệ pha trộn cho cân đối, rèn ra tới mục tiêu đơn thuần từ cường độ đi lên nói, so ra mà vượt thất phẩm Huyền Binh chiến giáp! Nói cách khác, nếu như mới vừa rồi là ba bộ thất phẩm Huyền Binh chiến giáp, cũng muốn bị Cửu điện hạ trực tiếp bắn phát!

Dẫn Hồng Vũ tới được tên kia kỵ sĩ tiến lên bẩm báo, Cửu điện hạ xoay người lại đến xem hướng Hồng Vũ, khẽ mỉm cười. Nàng làn da trắng Như Ngọc, quốc sắc Thiên Hương, khí chất cao nhã, hợp với này một thân nhung trang, lại càng lộ ra vẻ có khác một phen ý nhị.

Hồng Vũ cũng tùy theo đáp lễ, Cửu điện hạ thúc ngựa tới đây, mỉm cười nói: "Lần đầu tiên gặp mặt, bất quá ta nhưng là nghe tiếng đã lâu đại danh của ngươi. Không nên câu thúc, hôm nay cũng là rất tốt bằng hữu, ngươi đã đến rồi người đi ra đủ, chúng ta lên đường đi!"

"Hồng Vũ tuân lệnh."

Cửu điện hạ cũng không cần thay quần áo, này một thân nhung trang đang thích hợp săn thú. Nàng mang theo mới vừa rồi xem ra cung, lại để cho người đem mình hoang thú tọa kỵ chuẩn bị xong, nhưng ngay sau đó tựu xuất phát liễu.

Mới vừa rồi những thứ kia vuốt mông ngựa người, phần lớn là Cửu điện hạ môn khách, không có tư cách đi theo đi săn thú, chân chính đi theo chỉ có năm người.

Hai người chính là gần đây đầu nhập vào Cửu điện hạ cái kia hai gã bình dân, khác ba người một người là Hồng Vũ, hai ngoài còn có hai thế gia thiếu gia.

Cửu điện hạ vì Hồng Vũ giới thiệu: "Này một vị là Hắc Thủy Thành Cổ gia Cổ Dạ Hành, một vị kia là Thiên Ngư Hồ Lữ gia Lữ Phàm Tùng."

Hắc Thủy Thành Cổ gia cùng Thiên Ngư Hồ Lữ gia tất cả đều là kích thước khổng lồ thế gia, gần với bát đại thế gia mà thôi. Cửu điện hạ ở trong khoảng thời gian ngắn, đã tranh thủ đến nơi này hai nhà ủng hộ thành quả khả quan.

Nếu như nàng không phải là thân nữ nhi, sợ rằng đã có thực lực giác trục đại vị.

Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng nhàn nhạt cùng Hồng Vũ làm lễ ra mắt, chưa nói tới nhiệt tình cũng không có thể nói chậm trễ, vẫn duy trì lần đầu gặp mặt căng thẳng.

Đang lúc này, một tiếng trầm thấp thú tiếng hô truyền đến, Cửu điện hạ khẽ mỉm cười: "Tọa kỵ của chúng ta tới, cái này có thể lên đường."

Có người dắt qua tới tam đầu hoang thú tọa kỵ, ngay trung ương cái kia một đầu nhị phẩm hoang thú Lục Dực Thiên Hùng vừa nhìn thấy Cửu điện hạ, tựu hoan khoái kêu lên, hoạt động dáng điệu thơ ngây chân thành thân thể, hướng điện hạ cọ xát tới đây.

Cửu hoàng nữ tung người nhảy lên Lục Dực Thiên Hùng phía sau lưng, nơi đó có một rất thư thích thú yên, mạ vàng khảm bạc, không phải là hoàng gia không được sử dụng.

Mà hai ngoài hai đầu hoang thú tọa kỵ, thì đối với Lục Dực Thiên Hùng thật sâu kiêng kỵ không dám nhích tới gần.

Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng cũng riêng của mình đi tới. Cổ Dạ Hành hoang thú tọa kỵ là một đầu tứ phẩm hoang thú Song Đầu Hỏa Tích, ở nơi này dạng băng Thiên Tuyết

trong đất, sinh từ sa mạc Song Đầu Hỏa Tích rất không thích ứng, rũ cụp lấy đầu lộ ra vẻ buồn bã ỉu xìu.

Lữ Phàm Tùng hoang thú tọa kỵ cũng là tứ phẩm, một đầu Băng Nguyên Giác Mãng.

Băng Nguyên Giác Mãng mặc dù tương đối thích ứng hoàn cảnh nơi này, nhưng là loại này hoang thú tọa kỵ kề sát đất du tẩu, ngồi kỵ hết sức không có phương tiện, cũng không so sánh với Song Đầu Hỏa Tích lộ ra vẻ uy phong, hai người tọa kỵ chỉ có thể coi là là bằng nhau.

Bất quá vô luận như thế nào, vốn so sánh với Hồng Vũ một ít thất bình thường chiến mã mạnh hơn nhiều lắm.

Hai người đối mặt Hồng Vũ vốn là bình thản trong ánh mắt, cũng là nhiều hơn một ti cảm giác về sự ưu việt.

Hồng Vũ rất buồn bực, hoài niệm của mình đầu kia kháng hàng.

Nếu là tên kia ở, quản ngươi Song Đầu Hỏa Tích hay là Băng Nguyên Giác Mãng, chỉ cần không vừa mắt, khẳng định một chân đạp ở đầu của đối phương thượng.

"Tốt lắm, lên đường!" Cửu hoàng nữ lộ ra vẻ hết sức hân hoan, tựa hồ hôm nay xin Hồng Vũ tới chẳng qua là chơi đùa, ra lệnh một tiếng đội ngũ lên đường. Hồng Vũ bọn người không có khu vực rất nhiều hộ vệ, đây là đối với hoàng thất tôn trọng. Cửu hoàng nữ còn lại là vận dụng một trăm tên hộ vệ mở đường, hạo hạo đãng đãng lái liễu doanh địa.

Lớn như vậy trương cờ trống nghĩ không bị người nhìn thấy cũng khó khăn. Trung ương trong doanh địa, khác một vị hoàng tử doanh địa cửa, Thất điện hạ đứng ở Nhị điện hạ bên cạnh, oán hận nói: "Cửu muội là nghĩ như thế nào? Cùng Hồng Vũ tên tiểu tử kia câu kết làm bậy làm gì?"

Nhị điện hạ nhìn hắn một cái: "Nói như vậy huynh đệ chúng ta trong lúc nói một chút còn chưa tính, ngàn vạn không thể để cho ngoại nhân nghe qua, chúng ta dù sao cũng là huynh muội, truyền tới phụ hoàng trong tai, ngươi cũng không sao hy vọng."

Thất điện hạ gật đầu: "Nhị ca ngươi không cần phải nói ta, những thứ này ta cũng hiểu, cũng chính là ta và ngươi huynh đệ mới như vậy nói chuyện."

Nhị điện hạ nói: "Ngươi còn nhớ rõ trước khi lên đường, cửu muội đã nói cái kia lời nói?"

Thất điện hạ kinh ngạc trát trát nhãn tình: "Ngươi là nói một ít lần rắm chó không kêu thu gom tất cả lý luận, cửu muội lại thật muốn thực tế?"

Nhị điện hạ nhìn về phía đã đi xa cửu hoàng nữ đội ngũ: "Nếu không phải như thế, làm sao ngươi giải thích trước mắt một màn này?"

Thất điện hạ nhức đầu: "Chúng ta sở dĩ có thể ổn thỏa thiên tử vị mấy ngàn năm, dựa vào là chính là cường đại võ lực, nàng thật cho là dựa vào nàng một ít bộ dụ dỗ thu gom tất cả lý luận, là có thể thống trị thiên hạ?"

Nhị điện hạ cũng lắc đầu, hiển nhiên đối với này một bộ rất không đồng ý.

…

Tuyết Sơn khó đi, trừ doanh địa ước chừng gần nửa cái canh giờ, gió lớn đột khởi bông tuyết đầy trời. Ở nơi này chính là hình thức trong hoàn cảnh. Lục Dực Thiên Hùng ngược lại hưng phấn lên, ngửa mặt lên trời gầm thét, Cự chưởng phách mặt đất giống như muộn lôi.

Cổ Dạ Hành Song Đầu Hỏa Tích mặc dù uể oải, nhưng là có thể kiên trì. Lữ Phàm Tùng Băng Nguyên Giác Mãng lại càng như cá gặp nước, đem khổng lồ xà tín ói được tê tê rung động, ở trong tuyết dạo chơi xuyên qua.

Hồng Vũ tựu thảm liễu, hắn và Cửu điện hạ thủ hạ chính là những thứ kia võ giả giống nhau, chẳng qua là cỡi bình thường chiến mã, lúc này Mã Lực lộ ra vẻ chưa đầy, chẳng những theo không kịp tốc độ, đi lại cũng trở nên khó khăn liễu.

Lần này, không riêng gì Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng khinh bỉ hắn, ngay cả Cửu điện hạ tân tấn chiêu dụ hai vị bình dân cường giả tất cả cũng có chút xem thường Hồng Vũ liễu:

Ngươi không phải là Kỷ gia đích thiên kiêu ư, làm sao gia tộc ngay cả đám đầu hoang thú tọa kỵ cũng không cho ngươi xứng?

Coi như là hai người bọn họ, Cửu điện hạ cũng vì bọn họ mỗi người chuẩn bị một đầu thất phẩm hoang thú tọa kỵ.

Đi ra ngoài một canh giờ, chung quanh đã là trắng xoá một mảnh không nói ra hoang vu.

Lục Dực Thiên Hùng bỗng nhiên lỗ mũi trừu động, tựa hồ phát hiện cái gì. Cửu điện hạ âm thầm hưng phấn: "Mọi người chú ý chút ít, có con mồi liễu!"

Lục Dực Thiên Hùng dọc theo mùi hướng phía trước tìm tòi, mới đi đi ra ngoài ba dặm đường, phía trước ngọn núi một bên trong đống tuyết, bỗng nhiên một tiếng gầm thét có quái vật lớn ầm ầm dựng lên, đem tuyết đọng cùng khối băng tung bay nơi cũng là.

Một mảnh trắng xoá trong, mơ hồ có thể thấy một đầu sư tử hình dáng cự thú, thân thể hắn thon dài đạt đến hai mươi trượng, phía sau lưng sinh trưởng một loạt bén nhọn băng thứ, từ cổ vẫn dọc theo người đến cái đuôi. Cả người tuyết trắng, vừa phân bộ màu đỏ sậm hoa văn. Một đôi mắt Kim Hoàng Sắc, tựa hồ có điện quang hiện lên.

Ở nơi này đầu hoang thú gầm lên giận dữ trong nháy mắt, tất cả chiến mã tất cả đều tê liệt ngã xuống trên mặt đất, bao gồm Hồng Vũ dưới thân một ít thất. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 48 : Bích Nhãn Lôi Hống (hạ)

"Là nhị phẩm hoang thú Băng Phách Cuồng Sư!"

"Tốt con mồi!"

"Mọi người phối hợp tốt!"

Lữ Phàm Tùng đám người lẫn nhau gào thét, thúc dục hoang thú tọa kỵ chuẩn bị giết đi tới. Mà vừa lúc này, chỉ nghe thấy một tiếng hưng phấn mà quát, Cửu điện hạ Lục Dực Thiên Hùng đã vuốt cánh chụp một cái đi ra ngoài, Cửu điện hạ từ Lục Dực Thiên Hùng trên lưng nhảy dựng lên, bay lên không ba trăm trượng, tháo xuống trên lưng Huyền Binh cung điêu. Lục Dực Thiên Hùng hung hăng cùng Băng Phách Cuồng Sư ngạnh bính liễu một cái, hai người cũng là lực lượng sở trường hoang thú, một kích kia liều mạng, thật chung quanh trên ngọn núi tuyết đọng ầm ầm sụp đổ, các võ giả rối rít đằng không bay lên tránh né Tuyết Băng.

Mà Băng Phách Cuồng Sư cùng Lục Dực Thiên Hùng riêng của mình lăn xuống, cường đại lực phản chấn khiến chúng nó quanh thân tê dại.

Cửu hoàng nữ kéo ra rảnh tay trong đích Huyền Binh cung điêu, cùng lúc đó, nàng Huyền Binh chiến giáp cũng khởi động liễu, chung quanh đích thiên địa nguyên khí mãnh liệt hướng Huyền Binh chiến giáp bên trong dũng mãnh lao tới, rồi sau đó theo Huyền Binh chiến giáp hướng Cửu điện hạ đầu ngón tay dũng mãnh lao tới, dung hợp Cửu điện hạ bản thân võ khí, một đoàn mãnh liệt tia sáng chói mắt ở đầu ngón tay tạo thành.

"Băng —— "

Một tiếng vang lớn, xa so sánh với mới vừa rồi thô to hồng quang mủi tên bắn ra, mà trên ngọn núi, Tuyết Băng ầm ầm xuống, đem Băng Phách Cuồng Sư cùng Lục Dực Thiên Hùng cùng nhau bao phủ.

Hồng quang mủi tên bắn vào trong tuyết, trong khoảnh khắc đó, Tuyết Băng tựa hồ cũng bởi vì… này một mũi tên mà đọng lại, tuyết tầng hạ truyền đến một tiếng kinh thiên tiếng kêu thảm thiết, tuyết trắng bay loạn túc túc qua một chiếc trà thời gian, hỗn loạn hết thảy mới rốt cục khôi phục bình tĩnh.

Lục Dực Thiên Hùng thở hổn hển thở hổn hển từ trong đống tuyết xông tới, đôi cánh đánh bay lên thiên không.

Cửu hoàng nữ lăng không hạ xuống, đến mới vừa rồi mủi tên kia bắn trúng vị trí, bàn tay giơ lên ngưng tụ liễu mấy trăm trượng hồng quang, rơi xuống chúi xuống, tuyết đọng nhanh chóng bị trống rỗng, lộ ra phía dưới Băng Phách Cuồng Sư thi thể. Mủi tên kia, tinh chuẩn vô cùng từ Băng Phách Cuồng Sư mi tâm bắn vào, từ đầu đến cuối, đem nó đối với xuyên thấu! Như vậy bị thương dưới, coi như là Băng Phách Cuồng Sư sinh mệnh lực cường đại vô cùng, cũng tuyệt không may mắn thoát khỏi.

Cổ Dạ Hành đám người hít sâu một hơi, đối với Cửu điện hạ mới thật sự là vui lòng phục tùng.

"Điện hạ thần võ, bọn ta xa xa không kịp!"

Cửu hoàng nữ cười một tiếng: "Đi ra ngoài thì như vậy thu hoạch, vận khí thật là không tệ, chúng ta tiếp tục."

Lữ Phàm Tùng bật cười, nói: "Điện hạ, sợ rằng không có biện pháp tiếp tục."

Hắn có chút trêu nhìn Hồng Vũ: "Cũng không thể để cho đường đường Hồng Vũ thiếu gia đi bộ đi theo chúng ta phía sau sao?"

Không riêng gì Hồng Vũ, tất cả võ giả chiến mã tất cả đều ở Tuyết Băng trong táng thân tuyết hải. Duy chỉ có hoang thú tọa kỵ mới có thể tránh được một kiếp. Cổ Dạ Hành ba người cũng đi theo cười lên, trong thanh âm chế nhạo đùa cợt ý rõ ràng.

Cửu điện hạ nhất thời xin lỗi: "Là ta suy nghĩ không chu toàn, coi như hết, chúng ta cái này trở về."

Hồng Vũ dĩ nhiên không muốn đi bộ, bất quá hắn trong tay hai đầu hoang thú Lăng Thiên Thần Hủy cùng Bách Nhật Hỏa Viên cũng là cuối cùng lá bài tẩy, không muốn dễ dàng bại lộ, vừa lúc đó, Cửu điện hạ nói ra một để cho tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm đề nghị, nàng hướng Hồng Vũ vươn tay, trong sáng cười một tiếng: "Không thể chậm trễ khách nhân, Vũ thiếu có nguyện ý hay không cùng ta cùng cưỡi một con?" Nụ cười kia trong tràn đầy ấm áp ý, cho dù là ở nơi này dạng băng Thiên Tuyết trong đất cũng có thể làm cho người ta rất dễ dàng cảm giác được.

Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng con ngươi cũng muốn trừng đi ra ngoài: Cửu điện hạ tại sao phải đối với tiểu tử này nhìn với cặp mắt khác xưa? Cùng cưỡi một con, đây cũng là hai người tha thiết ước mơ chuyện tình, làm sao bị tiểu tử này nhanh chân đến trước liễu!

Hai người đầu nhập vào Cửu điện hạ, trừ lý trí suy nghĩ ở ngoài, Cửu điện hạ bản thân quốc sắc Thiên Hương mị lực cũng là rất trọng yếu một cái nguyên nhân. Bọn họ ỷ mình gia cảnh không tệ, trở thành chín Phò mã cũng không có nhục không có điện hạ, vì vậy mấy ngày qua hết sức biểu hiện, âm thầm phân cao thấp, lại không nghĩ rằng một mới tới người, lần đầu tiên rồi cùng điện hạ cùng cưỡi một con!

Hồng Vũ nhất thời lúng túng, có sắc tâm không có sắc đảm tật bệnh lại tái phát, âm thầm đối thủ chỉ: "Cái này… cái kia… Hay là…" Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng giết người ánh mắt nhìn gần mà đến, ngầm có ý cảnh cáo, ngươi nếu là dám đi tới… Không đợi hai người trong ánh mắt ý tứ biểu đạt xong, Hồng Vũ đã một tung người một phát bắt được Cửu điện hạ ngọc thủ, một mượn lực vững vàng đương đương rơi vào thú yên trong! Sau đó, hắn dùng một loại phản khiêu khích ánh mắt, không chút khách khí đánh trả phía dưới hai người: Lão tử lên tới, các ngươi có thể như thế nào? !

Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng tức thiếu chút nữa hộc máu, mắng thầm: "Không biết tiến thối ngu xuẩn! Cũng không tát cua đi tiểu mình theo theo!"

“Tốt lắm, trở về đi thôi.” Cửu điện hạ khẽ mỉm cười, tự nhiên hào phóng.

Hồi trình tốc độ nhanh hơn, Lữ Phàm Tùng Băng Nguyên Giác Mãng ở trong đống tuyết ghé qua, hắn và Cổ Dạ Hành trao đổi liễu một cái ánh mắt, hiện tại hai người ngắn ngủi bỏ qua địch ý, nhất trí ứng đối đến từ Hồng Vũ “Uy hiếp”.

“Điện hạ.” Lữ Phàm Tùng bỗng nhiên nói: “Tọa kỵ của ta thật giống như phát hiện cái gì.” Cửu hoàng nữ vốn là cũng có chút ý do vị tẫn, nghe nói như thế lập tức tinh thần tỉnh táo: “Thứ gì?”

Lữ Phàm Tùng nói: “Tọa kỵ của ta cảm thấy sợ hãi, hẳn là một đầu cường đại hoang thú.” Hắn tựa hồ vừa cùng tọa kỵ câu thông liễu một phen, sau đó nói: “Hẳn là ở phương Tây Nam hướng mấy dặm ở ngoài.”

Tây Nam phương diện cũng không xa, cũng chỉ coi như là đường về trên đường lượn một vòng tròn tử mà thôi. Cửu hoàng nữ vô cùng động tâm, nàng vỗ vỗ Lục Dực Thiên Hùng: “Ngươi cũng cảm giác xuống.” Lục Dực Thiên Hùng cúi đầu ở trong đống tuyết củng tới củng đi, chỉ chốc lát sau hướng phương Tây Nam hướng một tiếng gầm nhẹ, tràn đầy đề phòng, quả nhiên là một đầu cường đại hoang thú. Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng cùng nhau giựt giây: “Điện hạ, thuận đường đi qua nhìn một chút, có nên không làm trễ nãi bao nhiêu thời gian. Chúng ta đi ra ngoài một lần, tổng yếu đùa tận hứng.” Cửu hoàng nữ gật đầu: “Tốt, thay đổi phương hướng, truy tung đi qua xem một chút.” “Dạ!” Hai người cùng nhau đáp ứng, trong mắt hiện lên một tia xảo trá quang mang. Băng Nguyên Giác Mãng cùng Lục Dực Thiên Hùng cũng là truy tung con mồi - hảo thủ, dẫn mọi người truy tung đi xuống cũng không có bao lâu, thì cao thủ cảm giác được phía trước mơ hồ truyền đến một cổ cảm giác bị áp bách, hiển nhiên cự ly này đầu hoang thú càng ngày càng gần liễu. Hồng Vũ cùng cửu hoàng nữ điện hạ làm ở chung một chỗ, Lục Dực Thiên Hùng hiển nhiên bị quá này phương diện huấn luyện, chạy trốn cùng phi hành thời điểm, ngồi ở thú yên trong người ngược lại cảm giác rất vững vàng. Hắn và cửu hoàng nữ trong

lúc cũng không có bởi vì xóc nảy lẫn nhau va chạm tiếp xúc, làm cho người ta không khỏi có chút tiếc nuối.

Mà Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng còn lại là thường xuyên đang âm thầm dùng một loại vô cùng ghen tỵ với ánh mắt lặng lẽ tranh thượng Hồng Vũ một cái. Ước chừng hai mươi dặm bộ dạng, hai đầu hoang thú cùng nhau ngừng lại, lần này tại phía trước mấy dặm, cánh đồng tuyết trên, mơ hồ có một điểm trắng đang di động. Cũng không biết đầu kia hoang thú có hay không phát hiện khu vực phía sau "Thợ săn" cửa, nó như cũ dựa theo tốc độ của mình, không nhanh không chậm hướng phía trước đi lại. Cửu hoàng nữ lộ ra vẻ có chút hưng phấn, đối với Hồng Vũ nói: "Hồng Vũ ngươi trước đi xuống, chờ ta săn giết này một đầu hoang thú, chúng ta cùng nhau trở về."

Hồng Vũ gật đầu đáp ứng một tiếng từ Lục Dực Thiên Hùng đích lưng thượng xuống tới. Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng trong mắt hiện lên một tia đắc ý, bọn họ phí nhiều công sức, chính là vì để cho Hồng Vũ xuống tới. Sau đó hết thảy kế hoạch mới có thể áp dụng. Kia hai gã bình dân tựa hồ đã nhìn ra cái gì, nhưng là lẫn nhau nhìn thoáng qua, cùng nhau trầm mặc. Những thứ này thế gia đệ tử chuyện giữa, bọn họ không muốn lẫn vào. Càng không có cái gì mênh mông tinh thần trọng nghĩa cảm thấy hẳn là đi vạch trần có chút âm mưu.

"Điện hạ, chúng ta cho cùng đi."

Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng thúc dục tọa kỵ, đi theo cửu hoàng nữ phía sau, các võ giả cùng Hồng Vũ cùng nhau ở hơn phía sau đi theo. Cái kia điểm trắng trở nên càng lúc càng lớn, chờ đuổi tới phụ cận, đã biến thành núi nhỏ một loại khổng lồ. Nó toàn thân cao thấp bao trùm lấy một tầng thật dầy thật dài lông trắng, từ phía sau nhìn chỉ có thể nhìn đến một người cao lớn sáu mươi trượng khổng lồ thân thể, trong lúc nhất thời thế nhưng không cách nào phân biệt đi ra ngoài, rốt cuộc là cái gì hoang thú. Đầu kia hoang thú bỗng nhiên bất động, giống như là ở lẳng lặng chờ chực truy binh phía sau giống nhau, Hồng Vũ mơ hồ cảm thấy không ổn. Này đầu hoang thú cho hắn một loại vô cùng tự tin cảm giác, cường đại như thế một đầu hoang thú, trong lúc vô tình là có thể ba

không ra phạm vi lớn uy áp. Nó thật không có phát hiện sau lưng truy kích thợ săn? Còn lần này dừng lại, càng giống là một vị cao thủ phát hiện sau lưng có một chút chán người để cho hắn phiền chán, cho nên dừng lại đem quét sạch bọn người kia rồi hãy nói bộ dạng.

Này đầu hoang thú cho Hồng Vũ cảm giác chính là trấn định —— chỉ có thực lực cường đại làm hậu thuẫn, mới có thể trấn định.

"Phóng!" Cửu hoàng nữ ra lệnh một tiếng, ba người thành phẩm hình chữ xông tới, nhanh chóng đem đầu kia hoang thú vây quanh. Hoang thú cúi đầu, tựa hồ ở cánh đồng tuyết trong tìm kiếm thứ gì, vẫn đợi đến cửu hoàng nữ đã ngăn ở liễu nó trước mặt, nó mới chậm quá ngẩng đầu, lộ ra một ít song ngọc bích một loại khổng lồ tròng mắt.

Răng rắc!

Một đạo sấm sét từ trên trời giáng xuống, thô như người eo, chính xác oanh hướng cửu hoàng nữ. Hoang thú dùng như vậy một loại phương thức, tuyên cáo liễu sự cường đại của mình!

"Bích Nhãn lôi sư tử!"

Cửu hoàng nữ một tiếng thét kinh hãi, lập tức khởi động liễu trên người mình Huyền Binh chiến giáp, võ khí tia sáng bắt đầu khởi động, lên đỉnh đầu thượng ngưng tụ thành một đạo tia sáng lá chắn bảo vệ, hung hăng ngăn cản một ít nói lôi quang, bảo vệ liễu mình và Lục Dực Thiên Hùng.

"Tư —— "

Lôi quang oanh kích ở lá chắn bảo vệ thượng, suốt kéo dài mười thời gian hô hấp, cửu hoàng nữ cứng rắn chặn lại này một vòng công kích, cũng không thoải mái, sắc mặt biến hóa. Cổ Dạ Hành cũng không có nghĩ đến lại gặp gỡ như vậy một đầu đáng sợ hoang thú. Bích Nhãn Lôi Hống mặc dù cấp bậc bình định là cấp hai, nhưng là chiến lực thẳng đuổi theo rất nhiều nhất phẩm hoang thú. Nhất là nó chính là lôi thuộc tính hoang thú, ở đồng cấp khác hoang thú trong, vốn chính là khó đối phó nhất. Lôi hệ công kích, uy lực cuồng bạo, hơn nữa

nhưng xa nhưng gần, nhưng chỉ một nhưng quần thể, cơ hồ không có góc chết cùng tệ đoan.

Cửu hoàng nữ cũng không có nghĩ đến sẽ gặp phải một đầu cường đại Bích Nhãn Lôi Hống, ngắn ngủi là không thích ứng sau, rồi lại hưng phấn lên, đem mình Nhất Phẩm Hợp Chân thực lực hoàn toàn bày ra, cùng dưới thân hoang thú cùng nhau, không ngừng mà cùng Bích Nhãn Lôi Hống du đấu.

Nàng hiển nhiên cũng là mới vừa tấn thăng làm Nhất Phẩm Hợp Chân, tuyệt đối trên thực lực mà nói cũng không so sánh với Bích Nhãn Lôi Hống mạnh quá nhiều, hơn nữa nếu ứng nghiệm đối với Bích Nhãn Lôi Hống cường hãn sét đánh, cũng lộ ra vẻ có chút cố hết sức. Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng cùng nhau quát lên: “Điện hạ, chúng ta đi giúp ngươi! ” ” điện hạ yên tâm, có ta chờ ở, nhất định sẽ không để cho điện hạ được bất cứ thương tổn gì!” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 49 : Hoàng nữ muốn mời (thượng)

Hai người mặc dù gọi khẩu hiệu vang dội, bất đắc dĩ thực lực chưa đầy. Bất kể là bọn họ tự thân, hay là đám bọn hắn hoang thú, đối với Bích Nhãn Lôi Hống đều chỉ có thể tạo được một kiềm chế tác dụng, chân chính chủ lực thật ra thì hay là Cửu Hoàng Nữ.

Cửu Hoàng Nữ mang đến những thứ này võ giả trong, giống như trước ẩn tàng cao thủ chân chánh, những người này đã âm thầm đề phòng, cho dù là bại lộ cũng không thể khiến Cửu điện hạ bị thương tổn.

Nếu như nói Cửu Hoàng Nữ cùng Bích Nhãn Lôi Hống chiến đấu chính là hai đầu chân chính cường đại cự thú tranh đấu, như vậy Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng xông đi lên, giống như là hai con chó săn ở bên cạnh không ngừng mà chạy tới nhảy xuống, đồ chó sủa không ngừng, lại chỉ dám thình lình đi tới cắn một ngụm, còn muốn thời khắc đề phòng chớ bị Bích Nhãn Lôi Hống một phản kích hôi phi yên diệt.

Cửu Hoàng Nữ đánh lâu không dưới, dần dần có chút không kiên nhẫn, cùng hoang thú so đấu sự chịu đựng hiển nhiên không phải là một lựa chọn sáng suốt. Mà Bích Nhãn Lôi Hống trong truyền thuyết lực lớn vô cùng, nhưng là cho đến hiện tại, nó vẫn chỉ là vận dụng thiên phú của mình kỹ năng sét đánh, sẽ làm cho mọi người mệt mỏi.

Cửu Hoàng Nữ cắn răng một cái, mãnh liệt tăng lên khí thế của mình, rốt cục ở đỉnh điểm nhất cái kia một khắc, ầm ầm tiến vào thiên địa nhất thể trạng thái.

Lần này, Bích Nhãn Lôi Hống cũng nhất thời thận trọng lên, cả người run lên, màu trắng lông dài một cây đứng đấy, cương châm một loại, nó một khi động, tốc độ không thể so với của mình sét đánh chậm, hơn nữa chớp động liên tục, linh xảo ngoài dự đoán mọi người!

Cửu Hoàng Nữ ở thiên địa nhất thể trạng thái, không ngừng mà dùng quy tắc lực ảnh hưởng Bích Nhãn Lôi Hống, nhiều lần Bích Nhãn Lôi Hống sét đánh đã ngưng tụ, nhưng bỗng nhiên tiêu tán, tức Bích Nhãn Lôi Hống rống giận liên tục.

Chiến cuộc dần dần hướng có lợi cho Cửu Hoàng Nữ nhất phương tư thế nghiêng, Bích Nhãn Lôi Hống trí khôn cực cao, một đôi ngọc bích một loại khổng lồ hai mắt đã bắt đầu nhỏ giọt loạn chuyển, đánh chạy trốn chú ý liễu.

Cửu Hoàng Nữ một tiếng quát: "Cổ Dạ Hành, Lữ Phàm Tùng, nó muốn chạy trốn, nhất định phải bảo vệ cho, tha thượng một khắc ta liền có thể chạy tới."

"Dạ, điện hạ yên tâm!" Hai người cùng nhau bảo đảm.

Quả nhiên Bích Nhãn Lôi Hống đã có đi toan tính, nổi giận gầm lên một tiếng cuồng bạo đột kích, hung hăng cùng Cửu Hoàng Nữ va chạm một chút, đem Cửu Hoàng Nữ cùng Lục Dực Thiên Hùng đánh lui lại mấy ngàn trượng, sau đó mượn lực phản chấn nhanh chóng triệt thoái phía sau, hướng Lữ Phàm Tùng phương hướng phá vòng vây.

Lữ Phàm Tùng dùng hết liễu bú sữa mẹ khí lực, mới xem như kéo lại Bích Nhãn Lôi Hống, Cửu Hoàng Nữ sau đó giết, lần nữa quấn lấy Bích Nhãn Lôi Hống.

Như thế như vậy, Bích Nhãn Lôi Hống mấy lần muốn phá vòng vây, tuy nhiên cũng bị Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng liều mạng ngăn lại, ba bốn lần sau, Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng trên người cũng đã mang thương, mà hai hắn đích làm trống canh một thêm thê thảm, đối mặt Bích Nhãn Lôi Hống toàn diện đang ở hạ phong, Song Đầu Hỏa Tích một cái chân trước đã bị cắt đứt, trên người có ba đạo vết thương sâu tới xương. Băng Nguyên Giác Mãng cái đuôi thiếu chút nữa bị Bích Nhãn Lôi Hống bẻ gảy, trên người lại càng vết thương trải rộng, vô số lân phiến bị xé toang.

Hai người thở hồng hộc, thấy hỏa hầu không sai biệt lắm, cùng nhau âm thầm gật đầu.

Bích Nhãn Lôi Hống lại một lần nữa đánh lui Cửu Hoàng Nữ sau, quay đầu hướng Lữ Phàm Tùng vọt tới, Lữ Phàm Tùng hét lớn một tiếng nghênh đón, nhưng là lần này không biết tại sao, Lữ Phàm Tùng cùng Bích Nhãn Lôi Hống vừa đụng đụng, nhất thời lảo đảo lui về phía sau, xem bộ dáng là bởi vì thương thế trầm trọng, cũng nữa làm không được Bích Nhãn Lôi Hống công kích.

Ba người vòng vây bị kích phá, Bích Nhãn Lôi Hống một tiếng huýt sáo ngang nhiên lao ra. Mà ở Lữ Phàm Tùng đích lưng sau, chính là Hồng Vũ đám người!

Cửu Hoàng Nữ khẩn trương, quát mắng nói: "Súc sinh chạy đâu!"

Nàng thúc dục Lục Dực Thiên Hùng nhanh chóng đuổi theo, nhưng là hiển nhiên đã tới đã không kịp.

Hồng Vũ không chút hoang mang, đưa mắt vừa nhìn, Lữ Phàm Tùng cùng Cổ Dạ Hành đang nhìn hắn, dùng một Cửu Hoàng Nữ không nhìn thấy góc độ, hướng hắn lộ ra một tia âm hiểm cười.

Quả nhiên không phải là ngoài ý muốn, Hồng Vũ trong lòng một cái cười lạnh.

Bích Nhãn Lôi Hống vọt tới Hồng Vũ trước mặt, Cửu Hoàng Nữ ở phía sau hô lớn: "Hồng Vũ cẩn thận!"

Hồng Vũ có cái gì thật nhỏ tâm? Trên thực tế Hồng Vũ hiện tại rất vui vẻ.

Dọc theo con đường này hắn đối với một ít con chiến mã thật sự là đã nhẫn nại đến cực hạn, vốn là cùng Cửu Hoàng Nữ đi ra ngoài săn thú, cũng là muốn thu được một con hoang thú tọa kỵ.

Không có nghĩ rằng địa một đầu hoang thú Cửu Hoàng Nữ tựu đại triển thần uy, dễ dàng giết chết. Sau đó còn rất "Thiếp tâm" quyết định đường về. Hồng Vũ vốn cho là mình trở về, lại muốn dùng khác một vô dụng chiến mã thay đi bộ hồi lâu, kết quả đường về trên đường Lữ Phàm Tùng cùng Cổ Dạ Hành hai ngu ngốc muốn gây sự, đem đoàn người dẫn tới liễu

nơi này, gặp được một đầu khác càng thêm thích hợp hoang thú!

Hồng Vũ thật ra thì từ vừa mới bắt đầu đang ở suy nghĩ, người nầy dầy như vậy lông dài, ngồi ở phía trên nhất định ấm áp, ở băng Thiên Tuyết trong đất thật sự là thích hợp nhất bất quá tọa kỵ liễu.

Bích Nhãn Lôi Hống chờ một đôi mắt đã vọt tới Hồng Vũ trước mặt, đang ở tất cả mọi người cảnh giác cao độ, nhìn trong truyền thuyết mười sáu tuổi Nhất Phẩm Hợp Chân Hồng Vũ thiếu gia rốt cuộc thì như thế nào biểu hiện thời điểm, Hồng Vũ cũng không làm cho người ta thất vọng giơ tay lên, một bạt tai rút đi ra ngoài.

Cái này hình ảnh thật sự có chút tức cười, Bích Nhãn Lôi Hống cao gần sáu mươi trượng, cùng nó so sánh với Hồng Vũ nhỏ bé giống như là một con kiến. Mà con kiến lại phiến bạt tai?

Hồng Vũ thậm chí không có sử dụng võ khí —— trên người không có bất kỳ võ khí tia sáng.

Này một bạt tai, thuần túy là lực lượng cơ thể bộc phát.

Đang ở tất cả mọi người cảm thấy Hồng Vũ nhất định là đầu óc có vấn đề thời điểm, Bích Nhãn Lôi Hống cũng là một tiếng gào thét, bị này một bạt tai trực tiếp rút ra bay đi ra ngoài.

Nó kia núi nhỏ một loại thân thể cao lớn trên không trung liên tục quay cuồng, sau đó nặng nề ngã ở mấy ngàn trượng ở ngoài, một trận đất rung núi chuyển, tầng băng cũng bị ném ra tới một người lổ thủng lớn.

"…"

Trong lúc nhất thời mọi người bao gồm Cửu Hoàng Nữ ở bên trong, tức cười thất thanh, ngơ ngác nhìn trước mắt kia một màn quỷ dị, không biết phải nói thế là tốt hay không nữa.

Mà bị Hồng Vũ một bạt tai rút ra ngoài Bích Nhãn Lôi Hống, ngược lại là phản ứng đầu tiên tới đây, tung mình bò dậy, chẳng quan tâm sưng lên tới nửa bên mặt, thở hổn hển thở

hổn hển chạy về đến Hồng Vũ trước mặt, lại quỳ xuống tới không ngừng dập đầu!

Cửu Hoàng Nữ không nhịn được vuốt vuốt hai mắt của mình: Chuyện gì xảy ra, không phải là ta xem sai lầm rồi sao?

Một đầu hoang thú, kiệt ngao bất tuân, lại sẽ đối với một người quỳ xuống dập đầu! Hơn nữa còn là bị người ta một cái tát rút ra bay ra ngoài sau.

Này làm sao nhìn qua đều giống như một gia nô bị chủ tử dạy dỗ tiết tấu!

Nhưng là Hồng Vũ trước mặt chính là một đầu nhị phẩm hoang thú a, hơn nữa còn là chiến lực thẳng đuổi theo nhất phẩm Bích Nhãn Lôi Hống. Bích Nhãn Lôi Hống trên người rõ ràng không có nô dịch khế ấn, nếu không nghe lời Cửu Hoàng Nữ nhất định sẽ hoài nghi này đầu hoang thú bản thân chính là Hồng Vũ.

Hồng Vũ nhìn Bích Nhãn Lôi Hống, này đầu quái vật lớn hai khỏa trong đôi mắt thật to, tràn đầy cầu khẩn cùng lấy lòng.

Hắn cũng là có chút ngoài ý muốn: "Ngươi súc sinh này cũng là thông minh, muốn cho ta nhận lấy ngươi?"

Bích Nhãn Lôi Hống vội vàng cuống quít dập đầu, tỏ vẻ nhỏ một mảnh trung thành. Nhưng là Hồng Vũ nhưng chỉ là cười hắc hắc, Bích Nhãn Lôi Hống thấy Hồng Vũ không buông miệng, cũng có chút gấp gáp liễu, tiểu tâm dực dực vừa hướng Hồng Vũ nhích tới gần một chút, sau đó hướng hắn gật đầu ý bảo. Theo sát, Bích Nhãn Lôi Hống quay đầu mà đi, đi vài bước trở về đầu hướng Hồng Vũ gật đầu. Hiển nhiên là muốn để cho Hồng Vũ cùng nó cùng đi.

Như vậy cơ trí biểu hiện, để cho Cửu Hoàng Nữ đám người lại càng kinh ngạc: Đây là hoang thú ư, thiện giải nhân ý giống như là một đầu sủng vật a!

Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng đã hiểu lần này âm mưu hoàn toàn thất bại. Chẳng những không có thể để cho Hồng Vũ bêu xấu, ngược lại để cho hắn ở Cửu điện hạ trước mặt đại xuất danh tiếng, thất bại là không có thể thất bại nữa liễu.

Chẳng qua là hai người nghĩ mãi mà không rõ, tại sao Bích Nhãn Lôi Hống ở đối mặt mình ba người thời điểm hung hãn vô cùng, vừa đến liễu Hồng Vũ trước mặt, tựu thành liễu chó Nhật?

Cửu Hoàng Nữ cũng chưa từng có gặp phải quá tình huống như thế.

Hà Tả đại lục thú sư so sánh với Thanh Nguyên đại lục cường đại, hàng phục hoang thú không tính là khó khăn nhưng cũng cũng không dễ dàng, nhị phẩm trở lên hoang thú tọa kỵ, cũng cần từ nhỏ thuần dưỡng, trực tiếp bắt trưởng thành hoang thú hàng phục, trừ phi vị này thú sư chính là nhất phẩm ba sao trở lên.

Hồng Vũ tình huống như thế, hoang thú chủ động thần phục, nàng cũng cho tới bây giờ chưa nghe nói qua.

Hồng Vũ tựa hồ rất không tình nguyện đi theo Bích Nhãn Lôi Hống phía sau, Bích Nhãn Lôi Hống tựa như mới vừa rồi gặp phải trước mọi người như vậy, đem đầu chôn ở trong đống tuyết, không ngừng tìm kiếm, gần nửa cái canh giờ sau, mang theo mọi người đi tới liễu một mảnh hết sức bí mật núi trong khe, trong triều gật đầu, Hồng Vũ ngón tay bắn ra, một chút võ khí tia sáng rơi vào trong đó, chỉ thấy ở núi trong khe sinh trưởng một buội đã hóa thành nõn nà Bạch Ngọc màu sắc Cửu Diệp Tuyết Chi!

"Vượt qua nhất phẩm chí tôn bảo dược!" Cổ Dạ Hành hai người rất là ghen tỵ với, như vậy một buội vượt qua nhất phẩm linh dược, chỉ sợ là tìm lần cả Ngọc Càn triều cũng không có vài cọng, không nghĩ tới Bích Nhãn Lôi Hống dĩ nhiên là đang tìm kiếm vật này, hơn nữa còn đem vật này hiến tặng cho liễu Hồng Vũ!

Bích Nhãn Lôi Hống lấy lòng hướng Hồng Vũ hừ hừ một tiếng, lại không nghĩ rằng Hồng Vũ không chút khách khí hung hăng cho nó sọ não một kích.

"Cân!"

Bích Nhãn Lôi Hống trên đầu bị gõ đứng lên một cái túi lớn.

Cửu Hoàng Nữ ngoài ý muốn: "Ngươi còn đánh nó làm gì?"

Người ta chẳng những thần phục, hơn nữa còn cho ngươi tìm được rồi một buội vượt qua nhất phẩm chí tôn bảo dược. Nhưng là Hồng Vũ nhưng một cái cười lạnh, đối với Bích Nhãn Lôi Hống nói: "Tự cho là thông minh!"

Bích Nhãn Lôi Hống nhất thời chột dạ, không dám có cái gì động tác, biết điều một chút gục trên mặt đất.

Lữ Phàm Tùng cùng Cổ Dạ Hành tức giận bất bình: "Thật là không biết nhất định! Hoang thú cũng có mắt mù thời điểm, lại không giải thích được muốn đầu nhập vào như vậy chủ nhân."

Hồng Vũ thản nhiên nhìn hai người một cái, nói: "Đã như vậy, không bằng hai người các ngươi đi đi này một buội Cửu Diệp Tuyết Chi thái trở lại, chỉ cần các ngươi có thể cầm lại, tựu thuộc về các ngươi, như thế nào?"

Hai người vui mừng quá đỗi: "Nói thế thật không?"

"Thật không!"

"Tốt!"

Hai người vui mừng quá đỗi, nhưng là theo bản năng cảm thấy Hồng Vũ có nên không ngu như vậy a, nơi này hẳn là có cái gì khác duyên cớ, chẳng lẽ là nói này một ở Cửu Diệp Tuyết Chi có cái gì đáng sợ thủ hộ hoang thú?

Hai người cho nên tiểu tiểu tâm dực dực, cầm trong tay Huyền Binh tiến vào núi trong khe, dùng võ tức tia sáng đem cả núi vá chiếu rọi một mảnh sáng như tuyết, nhưng là tỉ mỉ tìm tới tìm lui, cũng không có phát hiện có cái gì hoang thú. Hai người một trận mừng như điên, xem ra này một buội vượt qua nhất phẩm chí tôn bảo dược chính là của mình liễu!

Nhưng là dĩ nhiên bọn họ tiếp tục hướng trước, hai người trong tay Huyền Binh cũng đang cùng một thời gian lặng yên không một tiếng động biến mất liễu một nửa!

Hai người thất kinh, cuống quít triệt thoái phía sau, nhưng là Huyền Binh đã hoàn toàn tổn hại! Chương trình ủng hộ

thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 49 : Hoàng nữ muốn mời (hạ)

Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng trong tay cũng là tứ phẩm Huyền Binh, cho dù là ở Hà Tả đại lục, cái này cấp bậc Huyền Binh cũng không phải là nói có thì, giống như trước trân quý, giá trị không rẻ.

Hiện tại, hai kiện Huyền Binh đã không giải thích được tổn hại.

Nhớ ngày đó trong gia tộc, vì tranh đoạt này hai kiện Huyền Binh, bọn họ tất cả đều là mất không ít tâm tư tư. Bây giờ nhìn hai kiện đã không trọn vẹn Huyền Binh, đương nhiên là vô cùng đau lòng.

Hồng Vũ nhưng ôm cánh tay ở bên ngoài cười lạnh, Cửu Hoàng Nữ thật sâu nhìn hắn một cái, đã phi thường khẳng định, có liên quan Hồng Vũ các loại "Tin đồn" có lẽ không thể tưởng tượng nổi, nhưng là tuyệt đối không phải là vô căn cứ.

Nàng nói khẽ với hai người nói: "Đều trở về sao, một ít gốc cây Cửu Diệp Tuyết Chi chung quanh, có không nhìn thấy không gian mạch nước ngầm, so sánh với lạch trời trong không gian loạn lưu còn muốn nguy hiểm, các ngươi xông không qua đi."

Hai người giận tím mặt, hiện tại mới hiểu được Hồng Vũ là cố ý hại bọn họ, tức giận dị thường nhìn chằm chằm Hồng Vũ, Hồng Vũ hắc hắc cười lạnh, điềm nhiên nói: "Người nào còn dám nhìn, ta liền đem hắn con ngươi đào ta nhưng có thể là nói giỡn, cho nên các ngươi không tha thử một lần "

Hai người một run run, trong lòng phát rét. Từ Bích Nhãn Lôi bắt đầu đến hiện tại, Hồng Vũ đủ loại biểu hiện đã là yêu nghiệt cấp bậc chính là liễu, hai người coi như là nữa ngu xuẩn, cũng hiểu Hồng Vũ cũng không phải mình bây giờ có thể đủ đối kháng. Vì vậy mặc dù vô cùng oán độc, nhưng như cũ biết điều một chút cúi đầu, không dám lại đi nhìn.

Cửu Hoàng Nữ cảm khái nói: "Không nghĩ tới Vũ thiếu gia đối với không gian quy tắc cũng như thế giải, ta lúc trước cũng không còn nhìn ra, nơi này lại có không gian mạch nước ngầm tồn tại."

Không gian mạch nước ngầm giống như là dưới đất sông ngầm giống nhau, chỉ bằng mắt thường căn bản nhìn chưa ra, phải đối không đang lúc quy tắc có rất xâm nhập hiểu rõ mới có thể phát hiện.

Cửu Hoàng Nữ mới vừa tiến vào Nhất Phẩm Hợp Chân, bàn về đối với thiên địa quy tắc hiểu, nàng xa xa không bằng Hồng Vũ.

Hồng Vũ khẽ mỉm cười: "Ta vận khí tốt thôi."

Nói xong, hắn đi vào núi vá, từ từ vươn tay, đang ở mới vừa rồi Cổ Dạ Hành hai người Huyền Binh bị cắn nuốt chỗ, Hồng Vũ đích tay tựa hồ quỷ dị giãy dụa một chút, không biết chuyện gì xảy ra, tựu tránh được một ít đạo không gian mạch nước ngầm, sau đó tiểu tâm dực dực đem một ít gốc cây Cửu Diệp Tuyết Chi ngắt lấy trở lại.

Quá trình này hết sức chậm chạp, nhìn qua cực kỳ đơn giản, lại làm cho người chung quanh ngắt một thanh mồ hôi lạnh. Hà Tả đại lục lạch trời tùy ý có thể thấy được, cho nên các võ giả đối với không gian mạch nước ngầm nguy hiểm vô cùng rõ ràng. Mới vừa Hồng Vũ hành động trong tích chứa bao nhiêu hung hiểm bọn họ lòng dạ biết rõ.

Đổi lại là bọn hắn bất cứ người nào đi tới, rất có thể cái tay kia đã cùng Cổ Dạ Hành hai người Huyền Binh giống nhau biến mất không thấy.

Hồng Vũ đem Cửu Diệp Tuyết Chi cất xong, sau đó hung hăng trợn mắt nhìn Bích Nhãn Lôi một cái, người sau một tiếng gào thét, đáng thương gục trên mặt đất, hoàn toàn tỏ vẻ thần phục.

Hồng Vũ mới vừa rồi gõ nó một cái, là căm tức người nầy lại cùng mình tính toán, mưu trí, khôn ngoan, muốn thử dò xét mình. Cố ý đem mình mang đến nơi này, cũng không cảnh cáo có không gian mạch nước ngầm.

“Tốt lắm, nơi này không có gì đồ liễu, chúng ta trở về đi thôi.” Cửu Hoàng Nữ ra lệnh một tiếng, mọi người lần này thật sự đường về liễu. Hồng Vũ một vọt người lên Bích Nhãn Lôi đích lưng thượng, quả nhiên lông dài mềm mại ngồi rất thoải mái

“Cẩn thận đi lại, điên bá bổn thiếu gia, cẩn thận ta thiến ngươi “

Bích Nhãn Lôi mới vừa rồi còn uy phong bát diện, lấy một địch ba mà không lạc hạ phong, nhưng bây giờ đáng thương, thật giống như một con bị ủy khuất chó mà giống nhau nức nở không ngừng.

Này bộ hình dáng, nhìn qua hết sức khả ái, Cửu Hoàng Nữ là càng xem càng thích, nàng Lục Dực Thiên Hùng vốn là đã rất xuất sắc, nhưng là cùng này một đầu hoang thú vừa so sánh với, tựu nhất thời chỗ thua kém không ít.

Nàng thúc dục liễu Lục Dực Thiên Hùng cùng Hồng Vũ sóng vai mà đi, cười nói: “Hồng Vũ, ngươi chuẩn bị cho này đầu tọa kỵ lên cái gì tên?”

“Đặt tên chữ?” Hồng Vũ nhức đầu, trong lòng tự nhủ Lăng Thiên Thần Hủy cùng Bách Nhật Hỏa Viên bổn thiếu gia đều lười được hoa tư đặt tên chữ

“Đúng nha, nói ví dụ ta đây đầu Lục Dực Thiên Hùng, khuê danh đã bảo ngân bảo, Đa Hỉ Khánh.”

Bích Nhãn Lôi nghe rõ, nhất thời một run run, lấy cao lớn uy mãnh tự cho mình là Bích Nhãn Lôi, cũng không hi vọng có như vậy một “Khả ái” tên.

Hồng Vũ thật ra thì rất muốn thuận miệng đùa giỡn một câu “Ta đây này đầu đã bảo kim bảo, thấu một đôi mà sao”. Nhưng là một câu nói ở khóe miệng vòng vo vừa chuyển, đúng là vẫn còn không có cái kia sắc đảm nói ra, hắn vừa lười tốn tâm tư suy nghĩ tên, vừa lúc lúc này phía trước một mảnh Bạch Tuyết phản quang, sáng ngời một mảnh, hắn thuận miệng nói: “Ta đây một đầu đã bảo ‘Minh’ sao.”

Cửu Hoàng Nữ bỉu môi: “Cái này gọi là tên là gì?”

Hồng Vũ nói: "Cái này… Cái tên này thật ra thì thâm ý sâu sắc. Ngươi không biết, ở ta nhất xa xôi cái kia quê quán, có một vô cùng nổi danh người tên là tiểu Minh, tiểu Minh chỗ nào cũng có, tiểu Minh không gì làm không được. Cho nên ta cho hoang thú tọa kỵ đặt tên tên là minh, hắn nếu so với tiểu Minh còn lợi hại hơn, đã bảo nó Đại Minh sao."

Cửu Hoàng Nữ bị hắn lừa dối tin là thật, gật đầu nói: "Ngươi quả nhiên đối với mình hoang thú tọa kỵ cũng rất để ý, lên tên còn có chú ý nhiều như vậy, ta liền chỉ muốn dễ nghe là được."

Hồng Vũ vỗ vỗ Bích Nhãn Lôi: "Từ hiện tại bắt đầu, ngươi chính là Đại Minh liễu."

Bích Nhãn Lôi yên lặng rơi lệ, còn không bằng gọi kim bảo đâu.

Hồi trình lộ ra vẻ có chút bình thản, nhưng là Hồng Vũ đi ra ngoài thời điểm cỡi chiến mã, lúc trở lại cũng là một đầu sáu mươi trượng cự thú, hữu tâm nhân dĩ nhiên nhìn ở trong mắt, cho nên tin tức nhanh chóng truyền ra, mọi người cũng không ngoài ý, Kỷ gia đem Hồng Vũ tuyên truyền cái kia sao cường đại, luôn là có chút bản lãnh thật sự.

Đến Cửu Hoàng Nữ doanh địa, nàng đưa cho Hồng Vũ một quả Hoạn Thú Ấn, tương tự với Phương Lưu Vân gọi về Thiết giác, bất quá càng thêm tinh xảo cao cấp một chút.

Hồng Vũ đem "Đại Minh" thu vào liễu Hoạn Thú Ấn sau, Cửu Hoàng Nữ liền muốn mời nói: "Hồng Vũ, chỗ này của ta có phụ hoàng ban thưởng xuống tới thật là tốt trà, ngươi có muốn hay không nếm thử?"

Hồng Vũ biết đây mới là cần chánh sự thời điểm, hớn hở gật đầu nói: "Thật tốt quá."

Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng mặc dù một vạn không tình nguyện, nhưng vẫn là ở Cửu điện hạ ánh mắt ý bảo hạ khom người cáo từ rời đi, có chút bí mật bọn họ còn chưa có tư cách tham dự.

Cửu điện hạ đối với Hồng Vũ khẽ mỉm cười: "Ngươi trước chờ hạ xuống, ta đổi lại một bộ quần áo."

Hồng Vũ ôm quyền cung tiễn: "Điện hạ xin cứ tự nhiên."

Cửu Hoàng Nữ xoay người rời đi, khác có người đem Hồng Vũ dẫn tới một ngọn đỏ thẫm sắc thêu hoa trong lều vải, trong trướng bồng bốn góc trên, để bốn bồn lửa than, bên trong ấm áp hoà thuận vui vẻ, sau khi đi vào một trận mùi thơm xông vào mũi, hiển nhiên đây là Cửu điện hạ thường xuyên ngốc chỗ.

Ngay trung ương để một bộ trà cụ, còn có hai con bồ đoàn, Hồng Vũ tựu hiện tại ghế khách thượng khoanh chân ngồi xuống

Ước chừng một bữa cơm thời gian, lều bị đẩy ra, làn gió thơm chợt lóe, một thân quần, người mặc màu tím lông chồn com lê Cửu Hoàng Nữ xuất hiện.

Cùng nhung trang so sánh với, hôm nay Cửu điện hạ lộ ra vẻ còn có nữ nhân vị, bộ mặt tuyến điều ôm trọn hơn nữa nhu hòa, tràn đầy quý tộc khí chất, quả nhiên không hổ là hoàng thất Thiên nữ.

Hồng Vũ không khỏi có chút than thở, cô gái này khí chất nhiều thay đổi, tựa hồ cái dạng gì trang phục cũng có thể khống chế.

Hắn ngắn ngủi thất thần sau, khẽ mỉm cười đứng dậy tới: "Điện hạ."

Cửu Hoàng Nữ khoát khoát tay: "Chỉ có hai người chúng ta, không cần đa lễ ngồi sao."

Nàng đi tới chủ vị thượng ngồi chồm hỗm xuống tới, Hồng Vũ cũng miễn cưỡng đổi dùng loại này Hà Tả đại lục tương đối chính thức tư thế ngồi —— trong lòng hắn oán trách, thật khó chịu.

Cửu Hoàng Nữ tự mình pha trà, Hồng Vũ làm nhanh lên làm ra một bộ "Thụ sủng nhược kinh" tư thái. Hà Tả đại lục trà cùng Thanh Nguyên đại lục rất giống, vị cũng thật rất tốt.

Hai người uống vài chén trà, Cửu Hoàng Nữ có chút áy náy nói: "Lúc trước là ta Tứ ca chủ sự, có nhiều chỗ làm không

thỏa đáng, cũng may ngươi không có được cái gì thương tổn, nếu không, ta nhưng thật sự muốn áy náy cho tâm liễu."

Nàng mặc dù không có nói rõ, nhưng là hai người rõ ràng chỉ chính là chuyện gì.

Hồng Vũ gật đầu, nói: "Đó là Tứ hoàng tử chuyện tình, cùng điện hạ không liên quan."

Cửu Hoàng Nữ không nhịn được nhìn hắn một cái, sâu kín thở dài nói: "Xem ra ngươi vẫn còn có chút oán khí."

Hồng Vũ lắc đầu, muốn nói điều gì, rồi lại cảm thấy cùng đối phương giải thích không rõ ràng lắm.

Tứ hoàng tử phái tứ đại nhất phẩm sát thủ muốn đẩy hắn vào chỗ chết, Hồng Vũ thái độ nơi đó là "Oán khí" đơn giản như vậy? Vũ thiếu gia nghĩ đến vâng chịu ăn miếng trả miếng ăn miếng trả miếng Tứ hoàng tử nếu ra khỏi tử thủ, Hồng Vũ cũng nhất định trả thù trở về

Hắn và Tứ hoàng tử trong lúc, tuyệt đối là không chết không thôi cục diện. Nhưng là Cửu Hoàng Nữ cùng Tứ hoàng tử dù sao cũng là huynh muội, lại càng cùng nhau đại biểu hoàng thất lợi ích cùng thể diện, cho nên những lời này Hồng Vũ chắc là không biết cùng nàng nói.

Cửu Hoàng Nữ vì Hồng Vũ mãn thượng một chén trà, sau đó nói: "Hiện tại ta đã bắt đầu nắm giữ một chút quyền lợi, hơn nữa ta có bảy thành nắm chặc, bốn không cách nào trong tương lai thừa kế sự nghiệp thống nhất đất nước. Cho nên ta nghĩ muốn mời ngươi tới đây giúp ta, ngươi không cần thường trú Ngọc Càn Thành, chúng ta giữ liên lạc, có phải cần lúc ta sẽ hướng ngươi cầu trợ."

Nàng có chút dừng lại, vừa nói tiếp: "Mọi người đều biết phụ hoàng rất yêu thích ta, ở ta không có trở thành Nhất Phẩm Hợp Chân lúc trước, phụ hoàng lo lắng ta một cô bé nắm giữ quyền lực ngược lại là một thanh kiếm 2 lưỡi, cho nên vẫn không cho phép ta quá nhiều giao thiệp với cho những chuyện này. Nhưng là hiện tại bất đồng, có phụ hoàng ủng hộ, thế lực của ta đã từ từ thành kích thước. Kỷ gia lúc trước vẫn được nghi kỵ, nếu như ngươi nguyện ý tới giúp ta, sau này chúng ta

còn có thể nghĩ biện pháp hòa hoãn Kỷ gia cùng hoàng thất quan hệ trong đó."

Hồng Vũ gật đầu, Cửu Hoàng Nữ nói vô cùng trắng ra, cho nên lộ ra vẻ điều kiện hết sức mê người.

"Điện hạ có thể hay không để ta suy nghĩ một chút?"

Cửu Hoàng Nữ hớn hở nói: "Tự nhiên có thể, chỉ cần ở tiến vào Binh Hà tổ lăng lúc trước, cho ta trả lời chắc chắn là được.

"Tốt."

Cửu Hoàng Nữ cười một tiếng: "Chúng ta tiếp tục uống trà."

Hồng Vũ từ Cửu Hoàng Nữ doanh địa trở về, Kỷ Cấn Thủy lập tức lao đến: "Vũ thiếu gia, Cửu điện hạ rốt cuộc là có ý gì?"

Hồng Vũ đem Cửu Hoàng Nữ nguyên nói thuật lại liễu một lần, Kỷ Cấn Thủy lông mi trắng nhảy lên: "Như vậy là một chuyện tốt tình. Cửu điện hạ đúng là ở trung thiên tử con nối dòng trong nhất được sủng ái, không riêng gì bệ hạ, hoàng hậu cùng Thái hậu cũng rất thích nàng. Nhà chúng ta cùng hoàng thất thật ra thì không có gì thâm cừu đại hận, nếu như Cửu điện hạ nguyện ý từ đó điều đình, hẳn là có thể hóa giải mâu thuẫn."

Hắn lại có chút ít do dự: "Đáng tiếc chính là chúng ta Ngọc Càn triều cô gái không thể cầm quyền, Cửu điện hạ nhất định tương lai tối đa cũng chính là Hắc Ám Nữ Vương, ủng hộ nàng, thì không thể nữa ủng hộ hoàng tử khác tranh đoạt sự nghiệp thống nhất đất nước, thiếu từ Long công a…" Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 50 : Hoang thú có bí mật

Hồng Vũ cái gì cũng không nói, lão nhân gia mình đã ở đây mái hiên củ kết liễu thật lâu: "Bất quá cũng không thể quá tham lam, hiện tại Cửu điện hạ đã là chúng ta lựa chọn tốt nhất liễu."

Hồng Vũ cười khổ nói: "Ngài lão nhân gia rốt cuộc là cái gì lựa chọn?"

Kỷ Cấn Thủy kỳ quái nhìn Hồng Vũ: "Cửu điện hạ muốn mời chính là ngươi, tại sao để cho ta tới lựa chọn?"

Hồng Vũ lộ ra vẻ có chút thần bí cười, cũng không có giải thích cái gì.

…

"Cửu muội làm như vậy quá ngu xuẩn liễu!" Tứ hoàng tử nặng nề vỗ cái bàn: "Nàng là cố ý cùng ta đối nghịch, biết rõ không được, nhưng còn muốn chọn dùng cùng ta ngược lại chính sách! Đây là ỷ vào phụ hoàng sủng ái, cố ý làm cho ta xem đâu!"

Bách Lý tiên sinh ha hả cười một tiếng: "Điện hạ cần gì tức giận? Chúng ta ngồi xem Cửu điện hạ thất bại là được. Nàng làm như vậy đối với chúng ta chỉ có chỗ tốt không có chỗ xấu."

Hắn nhìn phía ngoài lều một cái, nếu có điều chỉ nói: "Ta nhưng là nghe nói, có ít người đã đợi không kịp muốn xuất thủ đâu."

Tứ hoàng tử cũng cười theo: "Chúng ta xem một chút, mấy cái người nào trước thiếu kiên nhẫn!"

…

Thất hoàng tử căm tức vô cùng: "Cửu muội quá không bị kiềm chế liễu! Lại một mình cùng tên tiểu tử kia ở trong lều ngây người một canh giờ, muốn làm gì chuyện tất cả cũng làm xong liễu!"

“Ngươi câm miệng cho ta! Rốt cuộc là chúng ta muội muội!” Nhị hoàng tử không nhịn được.

“Nhị ca, chúng ta cứ như vậy nhìn cửu muội ném hoàng gia mặt? Ai cũng biết chúng ta lúc trước đối phó quá Hồng Vũ, hiện tại sẽ không làm như vậy coi là chuyện gì xảy ra? Làm người khác xem ra, là chúng ta cầm Hồng Vũ không có biện pháp, sau đó bắt đầu thi triển mỹ nhân kế liễu! Đường đường hoàng gia mặt mũi quét sân!”

Nhị hoàng tử một cái cười lạnh: “Dĩ nhiên không thể để cho người khác chế giễu! Ta đã sắp xếp xong xuôi, ngươi chờ nhìn là được.”

…

Hồng Vũ đuổi Kỷ Cấn Thủy, trở lại mình trong lều vải nắm chặt Hoạn Thú Ấn tiến vào của mình Bán Thần Vực. Hắn ở Bán Thần Vực trong, đem Bích Nhãn Lôi Hống triệu hoán đi ra, Lăng Thiên Thần Hủy cùng Bách Nhật Hỏa Viên hiện tại cũng ở chỗ này, thấy đồng loại đi vào, lập tức hùng hổ giết tới đây.

Đại Minh mặc dù bị đối phương khí thế áp chế, nhưng là trong hai mắt nhưng không nhiều ít vẻ sợ hãi.

Hồng Vũ thầm nghĩ xem ra chính mình đoán không lầm, Đại Minh trên người cũng có bí mật. Nó đầu thành so với lúc trước Lăng Thiên Thần Hủy còn muốn chủ động. Hồng Vũ còn không có tới kịp thúc dục Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng, người nầy tựu mình đầu phục.

Hồng Vũ khoát khoát tay đem Lăng Thiên Thần Hủy cùng Bách Nhật Hỏa Viên đuổi đi, này hai tinh lực tràn đầy người chạy đến một bên núi lửa chỗ sâu đánh nhau chơi đùa, va chạm tiếng oanh minh đinh tai nhức óc, uy thế kinh người. Đại Minh lộ ra rõ ràng hâm mộ vẻ mặt.

Hồng Vũ khoát tay, võ khí thả ra đem Đại Minh bao phủ trong đó, tinh tế kiểm tra lên.

Đại Minh cũng không kháng cự, mặc cho Hồng Vũ làm.

Hồng Vũ trước từ huyết mạch bắt đầu, Đại Minh thể nội có một cổ vô cùng rõ ràng viễn cổ huyết mạch, thậm chí so sánh với Lăng Thiên Thần Hủy mạnh hơn hơn nữa nồng nặc.

Hồng Vũ vốn tưởng rằng đây chính là Đại Minh trí khôn vượt qua một loại hoang thú, hơn nữa nguyện ý đầu nhập vào nguyên nhân của mình. Nhưng là sau đó hắn tiến thêm một bước xâm nhập, vừa phát hiện một chút kỳ lạ nơi.

Đại Minh não tinh trong, lóe ra điểm một cái Kim Quang!

Đây là Tiên Thiên mở ra linh trí dấu hiệu! Hồng Vũ thất kinh, cho dù là loài người, được xưng vạn vật chi linh, cũng cơ hồ không có người có thể Tiên Thiên mở ra linh trí, mới vừa mới ra đời trẻ nít cũng là rất u mê, cần ngày mai không ngừng mà dạy mới có thể càng ngày càng thông minh.

Mà một đầu hoang thú, lại Tiên Thiên tựu mở ra liễu linh trí, thật sự là thật là làm cho người ta giật mình liễu.

Hồng Vũ thử muốn chuẩn bị hiểu là chuyện gì xảy ra, nhưng là Đại Minh lập tức thống khổ giãy dụa thân thể, Hồng Vũ không dám hành động thiếu suy nghĩ liễu, não tinh chính là hoang thú một thân lực lượng trọng yếu, tánh mạng du quan, hắn quyết định đợi đến sau này mình có mười phần nắm chặc thời điểm đấu lại nghiên cứu.

Lúc trước gặp phải Đại Minh thời điểm, Hồng Vũ đã cảm thấy này đầu hoang thú có chút bất thường. Cho dù là Bích Nhãn Lôi Hống được xưng nhị phẩm mạnh nhất, nhưng là này một đầu Bích Nhãn Lôi Hống mạnh cũng có chút quá mức, Cửu Hoàng Nữ nhưng là Nhất Phẩm Hợp Chân, nó lại có thể ở Cửu Hoàng Nữ tiến vào thiên địa nhất thể dưới tình huống, còn một cuộc đại chiến hào phát vô thương, hiển nhiên trên người cất dấu bí mật gì.

“Ngươi trước an tâm ở chỗ này tu luyện, huyết mạch chuyện tình để cho ta thử nghĩ xem, tìm kiếm một ổn thỏa đích phương pháp xử lí vì ngươi kích hoạt.”

Đại Minh hưng phấn, gật đầu lia lịa.

Nhưng là kế tiếp, Hồng Vũ một phen khiến nó nhất thời rơi vào Địa Ngục chỗ sâu.

“Hai người các ngươi cút cho ta tới đây, đây là mới tới, gầy yếu không chịu nổi, hai người các ngươi đảm đương, mỗi ngày đem nhiều thao luyện mấy lần, tranh thủ hãy mau đem thực lực tăng lên tới nhất phẩm.”

“Rống rống!”

“Ngao ngao!”

Lăng Thiên Thần Hủy cùng Bách Nhật Hỏa Viên hớn hở lĩnh mệnh.

Hồng Vũ không để ý đến Đại Minh ai oán ánh mắt, bỏ lại nó phải đi xem một chút Kiêu Đằng. Lần trước vẻ mặt cắn nuốt liễu tứ đại Nhất Phẩm Hợp Chân tánh mạng tinh túy, hôm nay Kiêu Đằng đã sắp tiêu hóa xong, nó sở thống trị cái kia một mảnh khu vực, đã là thật dầy một mảnh màu xanh biếc, đến gần trưởng thành.

Hồng Vũ tới đây, Kiêu Đằng cảm thấy, tất cả cành lập tức rầm nữa đằng không bay lên, hoan khoái hướng Hồng Vũ nhào đầu về phía trước, Hồng Vũ nhất thời rơi vào một mảnh màu xanh biếc trong hải dương.

Kiêu Đằng thân mật đi từ từ hắn, làm cho Hồng Vũ ngứa, cười ha ha.

Cùng tiểu hài tử giống nhau Kiêu Đằng chơi đùa liễu một chút, Hồng Vũ thối lui ra khỏi của mình Bán Thần Vực, bên ngoài lều, có một vị gia tộc võ giả chờ chực, thấy Hồng Vũ đi ra lều, lập tức hai tay đem một tờ thiệp đưa lên: “Thiếu gia, đây là mới vừa Bạch Trảm Long phái người đưa tới.”

Bạch Trảm Long chính là Bạch gia thiếu niên kia, ngang trời xuất thế đánh bại Đặng Gia Thành. Nếu như không phải là bởi vì Cửu Hoàng Nữ xuất hiện, Bạch Trảm Long rất có thể sẽ trở thành làm cho này một lần Chúng Hưởng Nhật thứ ba được xem trọng chọn người, nhưng là hiện tại chỉ có thể đành phải thứ tư.

“Hắn?” Hồng Vũ có chút kỳ quái, Kỷ gia cùng Bạch gia không có gì trao đổi, Bạch Trảm Long nhất chiến thành danh sau quảng giao bằng hữu mở rộng của mình lực ảnh hưởng, ở

nơi này một quá trình trong cũng đem Hồng Vũ loại bỏ bên ngoài, làm sao hiện tại bỗng nhiên đưa tới thiệp?

Hắn mở ra, thiệp tìm từ cường ngạnh, để cho hắn sáng mai đi gặp Bạch Trảm Long, không được trì hoãn. Hồng Vũ có chút kinh ngạc, này họ Bạch tiểu tử đầu óc có bị bệnh không? Hắn cho là hắn là ai a? Lại dùng loại này ra lệnh giọng nói cùng chính mình nói chuyện. Ở lạc khoản nơi, trừ Bạch Trảm Long tên ở ngoài, còn có hai đồ án.

Trong đó một Hồng Vũ biết, chính là Bách gia được tộc huy. Mà đổi thành ngoài một rõ ràng càng thêm phức tạp, hắn còn chưa có chưa từng thấy qua, chẳng lẽ là một người khác gia tộc?

Hồng Vũ khẽ cau mày, hắn tới Hà Tả đại lục có đoạn thời gian, Ngọc Càn triều cái kia chút ít thị tộc tộc huy, hắn trên căn bản toàn bộ nhớ được, nhưng là trong ấn tượng, nhưng không có cái này tộc huy.

"Người, đi đi Thủy trưởng lão mời tới."

"Dạ!" Bên ngoài lều gia tộc võ giả đi thời gian không lâu, Kỷ Cấn Thủy bước nhanh đi tới: "Ta nghe nói Bạch Trảm Long cũng đưa tới thiệp rồi? Đây là chuyện tốt a, chúng ta gần đây càng ngày càng được hoan nghênh liễu."

Hồng Vũ đem thiệp đưa cho hắn: "Ta xem chưa chắc."

Kỷ Cấn Thủy nhìn mấy câu nói sắc mặt tựu chìm xuống, hiển nhiên cũng bị Bạch Trảm Long vô lễ chọc giận, nhưng là khi hắn thấy cuối cùng lạc khoản, nhưng bỗng nhiên sắc mặt đại biến: "Đúng…"

Phía sau hắn nhưng không có nói ra, nhưng là Hồng Vũ rõ ràng từ trong mắt của hắn thấy được một tia sợ hãi!

Có thể làm cho Kỷ Cấn Thủy sợ hãi nên như thế nào cường đại tồn tại?

"Tiền bối, cái này đồ án đại biểu cái gì?"

Kỷ Cấn Thủy không cần suy nghĩ thật nhanh nói: "Nguy hiểm! Cực đoan nguy hiểm! Không nghĩ tới Bạch Trảm Long thế nhưng theo chân bọn họ đáp lên tuyến, khó trách không

kiêng nể gì như thế, ngay cả chúng ta Kỷ gia cũng không để vào trong mắt. Điều này cũng khó trách, có những người đó chỗ dựa, hắn hiện tại sợ rằng ngay cả hoàng thất cũng không để vào trong mắt liễu…"

Hồng Vũ lại càng tò mò: "Rốt cuộc là người nào?"

Kỷ Cấn Thủy không hắn, một trận trầm tư nói: "Bọn ngươi ta hạ xuống, chuyện này quan hệ trọng đại, ta muốn thượng hướng trong gia tộc báo cáo. Sau đó… Ngày mai ngươi đi liễu, hết thảy ẩn nhẫn, ngàn vạn không nên đắc tội Bạch Trảm Long. Tính, hay là ta với ngươi cùng đi chứ, tránh cho ngươi trẻ tuổi khí thịnh không nhịn được, gây thành sai lầm lớn."

Hắn nói xong lập tức đi ra ngoài, Hồng Vũ vẻ mặt ngạc nhiên: Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

…

Của Bạch gia trong doanh địa, Bạch Trảm Long tại chính mình chủ trong trướng, lại chỉ có thể ngồi ở dưới tay, chủ nhân vị trí tặng cho liễu một gã tử y trung niên nhân. Trung niên nhân y phục ống tay áo thượng, thêu một cùng thiệp lạc khoản giống nhau tộc huy.

Phái đi cho Hồng Vũ đưa tin người đang quỳ trên mặt đất, chi tiết bẩm báo tình huống sau lui xuống.

Bạch Trảm Long mang trên mặt lấy lòng nụ cười, để cho này trương vốn là cũng rất xấu xí trước mặt lỗ hơn lộ vẻ hèn mọn: "Tiên sinh, người xem chuyện này…"

Trung niên nhân sắc mặt lạnh như băng, hừ một tiếng: "Yên tâm đi, ta sẽ ủng hộ ngươi. Cái kia Hồng Vũ, ngươi tùy tiện xử lý thế nào đây. Hắn nếu là người đàn bà kia nghiệt chủng, vậy thì không nên lưu lại nơi này cái thế giới thượng!"

Bạch Trảm Long vui mừng quá đỗi: "Đa tạ tiên sinh!"
Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 51 : Trung ương cổ quốc (thượng)

Một sáng sớm trời còn chưa sáng, Hồng Vũ đã bị Kỷ Cấn Thủy lôi dậy: "Mau mau rời giường, hôm nay đi gặp Bạch Trảm Long, không thể thất lễ, nếu không nhất định sẽ bị người nọ chọn đâm."

Hồng Vũ vừa đứng dậy, vừa kỳ quái hỏi: "Tiền bối, cái kia đồ án rốt cuộc đại biểu người nào? Làm sao để sợ hãi như thế?"

Kỷ Cấn Thủy cũng không có cảm thấy lúng túng, ngược lại nói nói: "Khởi dừng lại là ta? Cả Ngọc Càn triều, bao gồm vương thất ở bên trong, ai không sợ hãi? Nếu như Cửu Hoàng Nữ biết Bạch Trảm Long sau lưng đứng chính là những người này, ban đầu nàng khẳng định theo đuổi Bạch gia đánh bại Đặng gia cũng không dám xuất thủ!"

Hắn khoát khoát tay: "Về phần rốt cuộc là người nào, bây giờ còn không phải lúc nói cho ngươi biết. Qua hôm nay cửa ải này rồi nói sau."

Hồng Vũ không hiểu ra sao, mặc quần áo xong đơn giản ăn chút gì, đã bị Kỷ Cấn Thủy thúc dục lên đường.

Hai nhà doanh địa cũng không ở một cái khu vực, bọn họ từ cả doanh địa dọc theo nhiễu được nửa vòng, đến khác một bên doanh địa, mạo hiểm cùng Biên gia người gặp gỡ nguy hiểm, đi tới của Bạch gia doanh địa ngoài.

Kỷ Cấn Thủy tự mình tiến lên, tiếu a a vừa chắp tay: "Vị huynh đệ kia, kính xin thông báo một tiếng, đã Kỷ gia Kỷ Cấn Thủy, Hồng Vũ phụng mệnh đến đây."

Của Bạch gia gia tộc võ giả nhàn nhạt quét bọn họ mấy lần, dưới chân nhưng giống như là mọc rể giống nhau vẫn không nhúc nhích một chút ý tứ, rất không bình tĩnh nói: "Sớm như vậy thiếu gia còn không có rời giường đâu, các ngươi cũng quá không hiểu chuyện liễu, nào có như vậy sáng sớm sẽ tới

quấy rầy? Lớn như vậy tuổi, làm sự tình còn như vậy không thỏa đáng, thật không biết Kỷ gia là làm sao trở thành Ngọc Càn triều tám lớn!"

Kỷ Cấn Thủy đường đường Kỷ gia trưởng lão, lại bị đối phương một giữ cửa như thế nhục nhã. Kỷ Cấn Thủy cũng không dám có chút tức giận, cười theo mặt nói: "Tốt lắm, chúng ta ở bên ngoài vân vân, Bạch thiếu gia đã dậy phiền toái huynh đệ thông báo một tiếng."

Người nọ hai mắt vừa lộn: "Chờ xem."

Hồng Vũ tại chỗ sẽ phải phát tác, lại bị Kỷ Cấn Thủy gắt gao túm ở: "Nhẫn nhất thời gió êm sóng lặng!"

Hồng Vũ bực mình không dứt, đồng thời trong lòng cũng càng thêm tò mò, cái kia tộc huy đại biểu người nào, thế nhưng để cho Bạch gia như thế lớn lối, mà Kỷ Cấn Thủy sợ hãi như thế?

Mãi cho đến liễu mặt trời lên cao, Bạch gia doanh địa bỗng nhiên náo nhiệt lên. Từng đống xe ngựa xuất hiện, thông bẩm một tiếng sau, tất cả đều tiến vào.

Những người này cũng là một chút trung đẳng kích thước thế gia, thực lực cùng Bạch gia không kém bao nhiêu, cũng là Bạch Trảm Long những thứ này ngày kết giao bằng hữu.

Mà cái kia giữ cửa nhưng không một gây khó khăn cho, tất cả đều để cho bọn họ tiến vào.

Kỷ Cấn Thủy không thể làm gì khác hơn là lần nữa tiến lên, cười hỏi: "Vị huynh đệ kia, chúng ta là không phải là cũng có thể tiến vào?"

Người nọ nhưng như cũ lỗ mũi hướng lên trời: "Các ngươi tiếp tục tại phía ngoài chờ! Những điều này là do thiếu gia bằng hữu, dĩ nhiên có thể đi vào, các ngươi coi là thứ gì? Bất tương chờ ngươi trở về a, ta xem ngươi dám không dám?"

"Không dám, không dám…" Kỷ Cấn Thủy miễn cưỡng cười lui trở lại.

Hồng Vũ lúc này ngược lại bình tĩnh trở lại. Bất kể hắn muốn làm cái gì, Kỷ Cấn Thủy khẳng định cũng sẽ ngăn trở

hắn. Hắn lại không thể thật vì loại chuyện này cùng Kỷ Cấn Thủy trở mặt.

Nhưng là cái này cũng không không có nghĩa là Hồng Vũ thiếu gia tựu thật nén giận liễu, thật ra thì vừa vặn ngược lại, khi hắn chân chính muốn làm cái gì thời điểm, nhất định không thể ngăn cản!

Lại đợi ước chừng một canh giờ, từ của Bạch gia trong doanh địa, không ngừng mà truyền tới từng đợt sảng lãng tiếng cười, hiển nhiên Bạch Trảm Long cùng những bằng hữu kia của hắn cửa tâm tình đang vui mừng, hết lần này tới lần khác đem Hồng Vũ bọn họ gạt ở chỗ này.

Kỷ Cấn Thủy thật sâu lo lắng đứng lên: "Xem ra đây là có toan tính gõ chúng ta, tình huống không ổn a, Hồng Vũ, ngươi đợi ngàn vạn nhịn xuống, không thể mạo phạm đối phương. Qua hôm nay cửa ải này, hẳn là tình huống có chuyển biến tốt đẹp rất nhiều."

Hồng Vũ tuyệt sẽ không đem mình hi vọng ký thác vào người khác thương hại thượng. Hắn đối với lo lắng lo lắng Kỷ Cấn Thủy không có chút nào đáp lại.

Trong doanh địa đi ra một người, lặng lẽ cùng trông chừng đại môn gia tộc võ giả nói mấy tiếng, tên kia hướng Hồng Vũ mấy người nhất câu ngón tay: "Tới đây!"

Kỷ Cấn Thủy vội vàng túm lên Hồng Vũ đã qua, gật đầu nói tạ ơn: "Cực khổ nữa!"

Tên kia lại đi bên trong một ngón tay: "Vào đi thôi."

Hắn phát hiện Hồng Vũ đang ngó chừng hắn nhìn, vừa trừng mắt: "Ngươi nhìn cái gì nhìn!"

Hồng Vũ cười cười: "Được, ta nhớ ở là kia một ngón tay."

Tên kia một trận không giải thích được, Hồng Vũ đã chắp tay sau lưng thoải mái nhàn nhã đi tới đi.

Doanh địa kích thước không nhỏ, Hồng Vũ ra khỏi Tân gia cùng Cửu Hoàng Nữ doanh địa, cũng chưa có đi qua nhà khác liễu, vì vậy cũng không biết mọi người doanh địa đến tột cùng là cái gì kích thước. Kết quả đến Bạch gia vừa nhìn mới biết

được, Kỷ gia kích thước thật không tính lớn. Ít nhất trước mắt Bạch gia doanh địa trước mặt tích tựu so với bọn hắn còn muốn lớn hơn.

Này tựa hồ cũng thể hiện liễu trước mắt ở Cổ Dao Sơn, mọi người đối với các Chúng Hưởng Nhật tư cách người nhận khả trình độ —— Bạch Trảm Long là xếp hạng thứ tư.

Hồng Vũ thì tương đối lúng túng, căn bản nói không rõ ràng hắn hẳn là xếp hạng thứ mấy, nhưng là tựa hồ bởi vì thụ đại chiêu phong, cũng có thể có thể là bởi vì mọi người đối với Kỷ gia tuyên truyền cũng không nhận khả, cho nên theo bản năng muốn đi biếm đê Hồng Vũ.

Bạch Trảm Long ngồi ở trong mọi người, chuyện trò vui vẻ, mặc dù dung mạo thật sự có chút làm cho không người nào có thể khen tặng, nhưng là phần này khí độ đã thể hiện đi ra ngoài.

Ở Bạch Trảm Long bên người, còn ngồi một tử y trung niên nhân, trầm mặc ít nói, chẳng qua là thỉnh thoảng bưng lên trước mặt chén rượu uống một ngụm. Hồng Vũ cùng Kỷ Cấn Thủy đi vào, Bạch Trảm Long cùng trung niên nhân kia cơ hồ là đồng thời nhìn hắn một cái, trung niên nhân ngăn tay áo, phía trên thêu gia tộc huy chương hiển lộ ra, Kỷ Cấn Thủy nét mặt già nua trắng bệch.

Trung niên nhân thì tại bên kia lạnh lùng cười một tiếng.

Bạch Trảm Long ngồi thẳng bất động, xa xa nhìn Hồng Vũ. Kỷ Cấn Thủy kiên trì, lôi kéo Hồng Vũ tiến lên bái kiến. Hồng Vũ nhưng lù lù bất động, Kỷ Cấn Thủy nóng nảy: "Hồng Vũ ngươi…"

Hồng Vũ khoát tay ngăn cản hắn, nhìn về phía Bạch Trảm Long hai tay một vũng nói: "Ngươi để cho ta tới, nhìn, ta tới liễu."

Bạch Trảm Long ha ha cười một tiếng, nhìn Kỷ Cấn Thủy một cái, bỗng nhiên đưa tay ủng hộ hay phản đối sau một trảo, một đôi khổng lồ chiến chuy xuất hiện, Bạch Trảm Long trên người võ khí ầm ầm bộc phát, đem trọn lều vén lên, phía ngoài tuyết đọng bay múa dựng lên, đầy trời trắng xoá.

Hắn một tiếng hổ rống: "Hồng Vũ, đây là huyết cừu khiêu chiến!"

Một cái lớn chuy gào thét mà đến, tựa như Hỏa Diễm Lưu Tinh, thẳng tắp đánh tới hướng liễu Hồng Vũ.

Khi hắn phía sau, tử y trung niên nhân ánh mắt lạnh lẻo ngó chừng Hồng Vũ cùng Kỷ Cấn Thủy. Kỷ Cấn Thủy hung hăng cắn răng một cái: "Hồng Vũ, buông tha đi, lần này Chúng Hưởng Nhật, chúng ta không tham gia liễu, để cho Bạch Trảm Long thắng!"

Chúng Hưởng Nhật lúc trước, là nghiêm cấm một mình ẩu đả, nhưng là huyết cừu khiêu chiến là một ngoại lệ, bởi vì muốn khởi xướng huyết cừu khiêu chiến, chính là muốn đánh bạc mình tham gia Chúng Hưởng Nhật tư chất cách. Một khi chiến bại, tựu thua trận liễu Chúng Hưởng Nhật tư chất cách. Mà bị khiêu chiến nhất phương cũng là như thế.

Bạch Trảm Long đã âm thầm cùng Nhị hoàng tử đạt thành liễu hiệp nghị, ít nhất phải để cho Hồng Vũ trọng thương, thối lui khỏi lần này Chúng Hưởng Nhật tranh đoạt. Chuyện này đối với hắn mà nói nắm chắc, bởi vì hắn sau lưng đứng vị kia Tử y nhân.

Hơn nữa hắn cũng từ Cửu Hoàng Nữ khác thủ hạ trong tay, đón mua một cái trọng yếu tin tức, Hồng Vũ hiểu rõ xác thực thật là Nhất Phẩm Hợp Chân.

Không dùng được bao lâu, Hồng Vũ cảnh giới cũng sẽ bị xác nhận, cho đến lúc này, mọi người sẽ bắt đầu thổi phồng hắn Bạch Trảm Long Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, là có thể dễ dàng chiến thắng Nhất Phẩm Hợp Chân quang huy chiến tích!

Chuyện này Bạch Trảm Long tính đi tính lại, trăm lợi không một hại, hơn nữa cơ hồ không có nguy hiểm, không làm chính là kẻ ngu.

Huyết cừu khiêu chiến một khi triển khai lại không thể nghịch chuyển, Bạch Trảm Long trên mặt treo một tia nhe răng cười, hơn mang theo một chút như vậy đắc ý, đem Huyền Binh chiến chuy hung hăng oanh hướng Hồng Vũ, một kích kia chính là hắn toàn lực phát ra, quanh thân võ khí điều động

hoàn toàn, hắn tin tưởng Hồng Vũ có đứng ở nơi đó làm cho mình đánh trúng, sau đó trọng thương hộc máu, từ đó thối lui khỏi Chúng Hưởng Nhật tranh đoạt.

Hắn đoán được thật đúng là sao sai, Hồng Vũ quả thật đứng ở nơi đó không nhúc nhích, mặc cho cái kia thanh thế lớn một búa hung hăng đập vào trên người. Nhưng là kết quả nhưng cùng hắn đoán là không giống nhau.

Một ít chuy rõ ràng là đánh hướng Hồng Vũ, nhưng quỷ thần xui khiến bỗng nhiên thay đổi phương hướng, một búa đánh tới hướng liễu chính hắn!

Nhất phẩm huyết mạch kỹ năng: Đi tới đi lui!

Cho dù là Nhất Phẩm Hợp Chân công kích cũng có thể phản xạ sẽ đi, chớ nói chi là hắn chính là một Nhị Phẩm Khai Thần liễu.

Bạch Trảm Long sợ hết hồn, cuống quít vung khác một cái lớn chuy, hung hăng đập vào đệ nhất chuy thượng.

"Cạch —— "

Một tiếng vang thật lớn, hai lần toàn lực xuất thủ, là thế lực ngang nhau, hai đại chùy ầm ầm rơi xuống đất, Bạch Trảm Long hai cánh tay nhức mỏi, đã cầm lên không nổi. Hắn kinh ngạc nhìn hướng Hồng Vũ, rất nhanh liền đổi lại một bộ dử tợn khuôn mặt: "Ngươi muốn chết!"

Hồng Vũ hướng hắn khoát tay chặn lại: "Ngươi còn chưa có tư cách nói chuyện với ta, ta trước hết để cho ngươi nhìn nhìn việc."

Kỷ Cấn Thủy có chút há hốc mồm, không đợi hắn xông đi lên ngăn trở, Hồng Vũ đã vẻ mặt dễ dàng hướng đi này tên tử y trung niên nhân: "Ngươi chính là Bạch Trảm Long núi dựa sao? Thật giống như ngươi tới đầu rất lớn, Kỷ Cấn Thủy lão gia tử còn không dám nói với ta."

Tử y trung niên nhân thấy Hồng Vũ đối với mình khinh mạn thái độ, còn muốn đến Hồng Vũ chính là người đàn bà kia nghiệt chủng, trong lồng ngực lửa giận nổi lên, đang muốn mở miệng rồi lại bị Hồng Vũ dừng lại liễu: "Ngươi không cần

phải nói liễu, ta đối với ngươi rốt cuộc là người nào không có hứng thú. Có vô số tự cho là bối cảnh thâm hậu người đang trước mặt của ta lớn lối quá, không ngoài dự tính cũng bị ta bóp chết liễu. Bọn họ trước khi chết cũng sẽ thả ra ngoan thoại, nhưng là bổn thiếu gia đến hiện tại như cũ sống được hảo hảo.

Cho nên, ngươi có thể chết không nhắm mắt liễu!"

Hồng Vũ khoát tay, Thất Tịch đoản kiếm xuất hiện, một kiếm đâm ra, khắp Thiên kiếm quang ngưng tụ thành một đạo "Nước lũ" gào thét mà qua. Trung niên nhân kia căn bản không có sức hoàn thủ, ở nơi này một cái cường đại huyết mạch kỹ năng cùng Thất Tịch đoản kiếm phối hợp, thân thể ở kiếm quang nước lũ trong một chút xíu cái chăn nát bấy, hóa thành bay đầy trời sái phấn vụn!

Trước khi chết ánh mắt của hắn còn chờ được thật to, quả nhiên một bộ chết không nhắm mắt bộ dạng, biết cặp mắt kia đã ở kiếm quang nước lũ công kích đến hóa thành phấn vụn.

Vừa Bạch Trảm Long cũng u mê, Hồng Vũ giết hắn rồi, Hồng Vũ thế nhưng thật giết hắn rồi! Hồng Vũ ngay cả người này cũng dám giết, hắn thì càng không cần phải nói liễu. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 51 : Trung ương cổ quốc (hạ)

Kỷ Cấn Thủy cũng ngây dại, cái kia tộc huy đại biểu một thái quá mức thế lực cường đại, cái kia thế lực tuyệt đối không phải là Kỷ gia có thể địch nổi. Hơn nữa cái kia thế lực nổi danh hộ đoản, năm đó bởi vì Hồng Vũ mẫu thân nguyên nhân, hai người đã trở mặt, cuối cùng khiến cho Kỷ Cấn Thiên phải đem Kỷ Trinh Côi giam lỏng.

Hiện tại, Hồng Vũ lại càng trực tiếp giết người của đối phương —— nếu như là tình huống bình thường, thế lực lớn thường thường sẽ không vì một tiểu tốt hưng sư động chúng, bọn họ muốn suy nghĩ tiêu diệt Kỷ gia như vậy một siêu cấp gia tộc thành bổn. Nhưng là cái kia thế lực không thể theo lẽ thường phán đoán suy luận, bọn họ vì một tiểu tốt khởi binh đại chiến chuyện tình, đã trải qua không chỉ một lần liễu.

Thì ngược lại chung quanh cái kia chút ít Bạch Trảm Long "Bằng hữu", cũng không rõ ràng tử y trung niên nhân thân phận, có chút buồn bực đến tột cùng chuyện gì xảy ra.

Bạch Trảm Long bỗng nhiên nhảy dựng lên: "Ngươi kẻ điên! Ngươi biết hắn là ai vậy ư, ngươi giết hắn, cả Kỷ gia cũng xong đời liễu! Ngay tiếp theo ta cũng vậy muốn đi theo xui xẻo, ngươi kẻ điên, ngu xuẩn, đồ bỏ đi…"

Hồng Vũ một cái cười lạnh: "Ngươi nhìn rõ ràng? Đây chính là ta thái độ. Ngươi cho rằng ngươi làm chó săn, là có thể diễu võ dương oai? Sai lầm rồi, ngay cả chủ tử của ngươi ta cũng không sợ, còn có thể sợ ngươi như vậy một cái Hà Tả đại lục xấu nhất chó? Nhà ngươi chủ tử thẩm mỹ thật có vấn đề, tìm chó cũng không chọn một xinh đẹp chút, thế nào ngươi như vậy một cái? Dẫn ra cửa đi cũng mất mặt a!"

Bạch Trảm Long bị hắn mắng muốn hộc máu, điên cuồng hét lên một tiếng: "Ta với ngươi liều mạng!"

Hồng Vũ một kiếm đánh ra, "Hồng Lưu" phát động: "Ngươi còn không xứng!"

Bạch Trảm Long quát to một tiếng ném ra ném ra Hoạn Thú Ấn, nhất phẩm hoang thú Đạp Vân Giao gầm thét ra, đây là Bạch Trảm Long tự tin có thể cùng Hồng Vũ chính diện đối kháng lớn nhất dựa.

Song Hồng Vũ trong nháy mắt tiến vào thiên địa nhất thể trạng thái, giơ tay lên chỉ một chút, thiên địa quy tắc cùng Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng cùng nhau phát động, nhàn nhạt nói một chữ: "Chết!"

Còn không có hoàn toàn trưởng thành Đạp Vân Giao đầu ba một tiếng tạc toái, não tinh rơi trên mặt đất, đã bể bảy tám đồng!

"A ——" lần này, chung quanh "Các bằng hữu" mới là quá sợ hãi, tử y trung niên nhân đại biểu cái gì bọn họ không rõ ràng lắm, nhưng là Đạp Vân Giao nhưng là nhất phẩm hoang thú!

Hồng Vũ khoát tay chỉ, tựu nguyền rủa giết Đạp Vân Giao, loại này cấp bậc chính là lực lượng, thậm chí đã vượt ra khỏi bọn họ hiểu phạm vi.

Bạch Trảm Long lần này hoàn toàn há hốc mồm, Hồng Vũ kiếm quang Hồng Lưu gào thét mà qua, Bạch Trảm Long một tiếng gầm thét còn muốn huy vũ song chùy chống lại hạ xuống, nhưng là hắn Huyền Binh chiến chuy ở kiếm quang Hồng Lưu dưới, nhanh chóng biến thành một mảnh sắt sa khoáng, mà bản thân của hắn cũng tùy theo bước lên liễu tử y trung niên nhân rập khuôn theo.

Bạch gia từ ngàn năm nay, kiệt xuất nhất hiểu rõ một thiên tài, cũng bởi vì một tự cho là đúng lựa chọn, cuối cùng nói trước rơi xuống!

Hồng Vũ ngay cả giết hai người một thú, sắc mặt không thay đổi, tùy ý đem bên chân một khối vụn băng đá văng ra, xoay người hướng Kỷ Cấn Thủy vẫy tay một cái: "Thủy lão gia tử, chúng ta trở về đi thôi. Ta cùng những người này chuyện giữa giải quyết."

Kỷ Cấn Thủy nhất thời im lặng: Giải quyết, đây là giải quyết sao?

Hồng Vũ chẳng muốn đi quản hắn khỉ gió nghĩ như thế nào, chắp tay sau lưng giơ lên Thất Tịch đoản kiếm đi ra ngoài, bỗng nhiên lại là một xoay người lại, đột nhiên vừa nhấc Thất Tịch đoản kiếm làm bộ muốn giết, Bạch Trảm Long cái kia chút ít các bằng hữu nhất thời bị làm cho sợ đến một mảnh sợ hãi kêu, giải tán lập tức. Hồng Vũ cười ha ha, lúc này thật sự đi.

Đến doanh địa cửa, mới vừa rồi tên kia còn đang, Hồng Vũ đi ra phía trước một cái tay cầm lên hắn, người nầy hiển nhiên đã biết Hồng Vũ ở trong doanh địa làm cái gì, mặc dù cuồng bạo thôi phát của mình võ khí, nhưng là hắn và Hồng Vũ thực lực xê xích thật sự nhiều lắm, căn bản là một con gà tử ở đồ tể trong tay giãy dụa.

Hồng Vũ rất thích hòa thiện đích cười nói: "Yên tâm, ngươi tội không đáng chết, ta sẽ không giết ngươi."

Người nọ mới vừa vui mừng, Hồng Vũ quơ lấy vừa là không biết người nào thiết kiếm, hung hăng xếp hạng trên mặt của hắn. Ba! Miệng đầy bạch nha bay loạn.

"Đừng nóng vội để cho ta thử nghĩ xem mới vừa rồi là kia một ngón tay. Ta mới vừa rồi đặc biệt nhớ một chút, chính là muốn lúc đi ra đánh nát nó." Hồng Vũ vỗ vỗ ót: "Ngươi nhìn ta, tuổi không lớn lắm trí nhớ không tốt, thật đúng là nghĩ không ra là người liễu, tính, Trữ giết lầm không buông tha, mười ngón tay tất cả đều đánh nát sao."

Tên kia đã miệng đầy là máu, hé mở mặt biến hình, hoàn toàn tay không ra nói, duy chỉ có trong ánh mắt lộ ra quý hoảng sợ, liều mạng địa vươn ra mới vừa rồi kia một ngón tay, để cho Hồng Vũ đánh nát nó, sau đó bỏ qua cho những thứ khác.

Nhưng là Hồng Vũ giống như không nhìn thấy, nắm lên ngón tay của hắn một cây một cây phách toái.

Đến đệ tam cây thời điểm, người nầy đã đau đến ngất đi, đệ tứ cây thời điểm vừa đau tỉnh lại. Cứ như vậy chết đi sống lại nhiều lần, Hồng Vũ cuối cùng đem mười ngón tay toàn bộ

đánh nát, sau đó đem hoàn toàn ngất đi hắn nhét vào trong đống tuyết.

Kỷ Cấn Thủy đối với loại chuyện này cũng chết lặng, hắn đầy trong đầu dặm hiện tại chỉ có bốn chữ to: Đại họa lâm đầu!

Trở lại của mình trong doanh địa, Kỷ Cấn Thủy đờ đẫn uống một chén trà, nhìn Hồng Vũ một cái, bỗng nhiên quát lên như sấm: "Ngươi muốn đem cả Kỷ gia cũng hại chết!"

Hồng Vũ ngồi thẳng bất động, Kỷ Cấn Thủy không ngừng trách cứ, trách hắn không nên trẻ tuổi khí thịnh, động thủ giết tử y trung niên nhân cùng Bạch Trảm Long.

"Ngươi có biết hay không? Những ngững người kia cái gì lai lịch? Bọn họ đến từ trung ương quốc gia cổ! Trung ương quốc gia cổ mới là Hà Tả đại lục thượng chân chính cường đại đế quốc, chúng ta Ngọc Càn triều, bất quá là an phận ở một góc thôi."

"Trung ương quốc gia cổ chiếm cứ lấy Hà Tả đại lục trọng yếu nhất vị trí, ở nơi đâu các loại tài nguyên cực độ phong phú, hơn nữa nơi đó ở đại diệt sạch lúc trước, cũng là thượng một văn minh trọng yếu nhất vị trí, còn sót lại các loại Huyền Binh cùng truyền thừa nhiều nhất."

"Cùng trung ương quốc gia cổ cái kia chút ít thế gia đối lập, chúng ta Ngọc Càn triều bát đại thế gia căn bản không chịu nổi một kích, ở nơi đâu, chỉ có nhất phẩm năm sao trở lên, mới có thể bị gia tộc coi trọng, không có ở ba mươi tuổi lúc trước đột phá đến Nhất Phẩm Hợp Chân, bất kể là người nào cũng sẽ bị gia tộc buông tha cho!"

"Ở Ngọc Càn triều, nhất phẩm năm sao đã là đỉnh cường giả, nhưng là ở nơi đâu, ít nhất cũng phải nhất phẩm tám sao mới có thể trấn thủ nhất phương. Thậm chí lời đồn đãi, những thứ kia cổ xưa trong gia tộc, thậm chí còn sẽ vượt qua liễu nhất phẩm chín sao tồn tại! Người như vậy, chỉ cần tới một người, chúng ta Kỷ gia toàn bộ cao thủ thêm ở chung một chỗ, cũng không đủ người ta giết!"

“Cái kia tộc huy, thuộc về trung ương quốc gia cổ một phi thường cường đại cổ xưa gia tộc Cung gia, năm đó mẫu thân của ngươi Kỷ Trinh Côi, mất mác ở Thanh Nguyên đại lục lúc trước, vốn là đã miệng ước định gả cho Cung gia một vị nhà kề thiếu gia, mặc dù không có đặt sính lễ, nhưng là Cung gia nhưng nhận định ngươi mẫu thân là bọn hắn nhà đích vợ, cho nên Kỷ Cương đem ngươi mẫu thân đón sau khi trở về, Cung gia không thuận theo không buông tha, gia chủ thật sự không có cách nào, mới đưa nàng giam lỏng ở Địa Tâm Nguyệt trong, nếu không phải như thế nặng phạt, Cung gia tuyệt không chịu bỏ qua!

Dù vậy, chúng ta Kỷ gia hay là giao ra liễu tương đương một ngàn tám trăm vạn hai mỏ tinh lớn bồi thường, mới để cho Cung gia không có tiếp tục đuổi nghiên cứu.”

“Những năm gần đây, chúng ta tiểu tâm dực dực, không dám lại đi trêu chọc Cung gia, nhưng là đâu…”

Kỷ Cấn Thủy oán hận không dứt: “Ngươi, ngươi lại la ó, đi lên sẽ đem Cung gia một người giải quyết, Cung gia tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, Kỷ gia lần này thật sự là bị ngươi hại chết!”

Hồng Vũ sắc mặt như thường, lẳng lặng chờ Kỷ Cấn Thủy nói xong, mới bỗng nhiên mở miệng nói: “Không bằng Thủy lão gia tử ngươi đem nơi này chuyện đã xảy ra chi tiết hướng trong nhà hồi báo, sau đó để cho ta mang theo mẫu thân rời đi. Các ngươi đối với Cung gia khai báo, đã ta cướp mẫu thân chạy trốn, các ngươi thậm chí còn có thể loại bỏ truy binh truy sát ta cửa, nói như vậy nói vậy Cung gia lửa giận có thể hơi thở bình thường, sẽ không liên lụy Kỷ gia liễu.”

Kỷ Cấn Thủy mới vừa rồi vừa thông suốt phát tiết, đã tỉnh táo lại, hắn ngạc nhiên nhìn Hồng Vũ: “Ngươi, ngươi thật ra thì từ vừa mới bắt đầu đã nghĩ tốt lắm cái này xử lý biện pháp đúng không? Vì đem ngươi mẫu thân tựu ra đi, ngươi thật đúng là một chút cơ hội cũng không bỏ qua cho!”

Hồng Vũ không thừa nhận, nhưng trên thực tế hắn vừa bắt đầu chính là chỗ này sao kế hoạch.

Kỷ gia ở Ngọc Càn triều có thể xếp vào tám lớn, nhưng là ở Cung gia trước mặt nhưng xưng không hơn là một cần thật tình đối đãi "Đối thủ".

Người ta ngay cả vượt qua nhất phẩm chín sao tồn tại đều có, mà Kỷ gia thì ngay cả đám phẩm chín sao cũng không có.

Khổng lồ thực lực cách xa, để cho Kỷ gia thậm chí không sinh ra chống cự tâm tư, lúc này tai vạ đến nơi, Hồng Vũ cho ra phương án thật ra thì chính là tốt nhất lựa chọn.

Cho dù là Kỷ Cấn Thiên không đáp ứng, những thứ kia các trưởng lão cũng sẽ buộc hắn đáp ứng. Mà ngắn ngủi tiếp xúc trong, Hồng Vũ có thể nhìn ra, Kỷ Cấn Thiên là một vô cùng lấy đại cục làm trọng người, hắn vô cùng có khả năng tiếp nhận đề nghị của mình.

Kỷ Cấn Thủy ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, lắc đầu không nói thêm gì nữa, trở về viết báo cáo báo cho trong nhà liễu.

…

Hồng Vũ một chiêu đánh chết Bạch Trảm Long, làm cho cả Cổ Dao Sơn doanh địa ồ lên.

Vốn là mọi người công nhận, Bạch Trảm Long ở trong mọi người xếp hạng thứ tư. Tiền tam Hà Nộ Dương, Biên Vân Phá cùng Cửu Hoàng Nữ thứ tự đến tột cùng như thế nào không có công luận, nhưng là Bạch Trảm Long dù sao cũng là thứ tư!

Ngay cả tám lớn Đặng Gia Thành cũng không phải là đối thủ của hắn, nhưng là một người như vậy, cư nhiên bị Hồng Vũ một chiêu chết ngay lập tức! Thậm chí ngay cả hắn nhất phẩm hoang thú tọa kỵ, cũng khoát tay chỉ oanh phát đỉnh đầu.

Như vậy chiến tích để cho mọi người phải một lần nữa xem kỹ Hồng Vũ, ý thức được lúc trước đối với hắn các loại biếm đê tựa hồ có chút quá mức.

Biết tin tức Nhị hoàng tử cùng Thất hoàng tử thất kinh, không nghĩ tới Hồng Vũ lại thật dám trực tiếp giết Bạch Trảm Long, điều này làm cho bọn họ có chút không biết làm sao liễu.

Cửu Hoàng Nữ tựa hồ cũng càng đun nóng tình, liên tiếp không ngừng muốn mời Hồng Vũ tham gia của mình yến hội. Muốn đối với Cửu Hoàng Nữ tiến hành sửa trị đầu tư người rất nhiều, vì vậy mỗi một lần yến hội cũng là khách quý chật nhà, nhưng là những người đó tựa hồ cũng rất sợ hãi Hồng Vũ, theo bản năng cách hắn xa một chút a.

Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng thì từ vừa mới bắt đầu căm thù như cũ vẫn duy trì căm thù, chỉ bất quá tăng thêm khác một loại tâm tình sợ hãi, cho nên căm thù không dám như vậy minh mục trương đảm biểu hiện ra là được.

Ở một lần yến hội sau, mọi người hâm mộ trong ánh mắt, Cửu Hoàng Nữ lại đem Hồng Vũ một mình lưu lại, hỏi thăm hắn là hay không tiếp nhận mình lúc trước đề nghị. Hồng Vũ hớn hở đáp ứng, Cửu Hoàng Nữ vô cùng vui sướng, lời nói trong lúc tự nhiên đối với hắn cũng thành thật với nhau.

Mãi cho đến liễu ngày thứ bảy, Binh Hà tổ lăng mở ra cuộc sống rốt cục đã tới.

Trời còn chưa sáng, cả Cổ Dao Sơn doanh địa đã náo nhiệt lên, phần lớn gia tộc võ giả cũng muốn ở lại trong doanh địa, các nhà chỉ có thể phái ra mình dẫn đội người mạnh nhất, cùng người tham dự cùng nhau đi trước Cổ Dao Sơn trọng yếu khu vực, dù vậy, này chỉ đội ngũ cũng chừng gần ngàn người.

Hạo hạo đãng đãng lên đường, mỗi người cũng thả ra của mình võ khí tia sáng chiếu rọi mặt đường, cho nên từ xa nhìn lại lưu quang tràn ngập các loại màu sắc xa hoa.

Những người này tất cả đều là võ đạo cường giả, chỉ dùng nửa canh giờ, tựu chạy như điên đi tới trọng yếu khu vực, lúc này ngày hay là đen. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 52 : Chúng hưởng mở ra (thượng)

Kỷ Cấn Thủy mấy ngày qua vẫn không có ra hiện tại Hồng Vũ trước mặt, cho đến hiện tại. Hắn như cũ mặt lạnh, dọc theo đường đi tuyệt không chủ động cùng Hồng Vũ nói gì.

Nhà khác các trưởng lão cũng muốn cẩn thận dặn dò một chút vãn bối cần chú ý cái gì, Kỷ Cấn Thủy nhưng thủy chung trầm mặc ít nói, Hồng Vũ đối với lần này bất trí khả phủ. Hắn sẽ không đi đối với người khác yêu cầu cái gì, nhưng là người khác đối với hắn thái độ như thế nào, hắn cũng sẽ tương ứng cho ra thích hợp hồi báo.

Lúc trước hắn đối với Kỷ Cấn Thủy quan cảm cũng không tệ lắm, nhưng là lần này coi như là chân chính "Khảo nghiệm", Kỷ Cấn Thủy loại này lão thành thế cố người khuyết điểm lộ rõ.

Lẫn nhau căm thù gia tộc chọn người lúc này lẫn nhau gặp, cũng chỉ là hung hăng trừng một cái, cũng hiểu trọng yếu chính là sắp đến Chúng Hưởng Nhật, không có ai sinh thêm sự cố.

Đợi đến mặt trời từ từ dâng lên, Tuyết Sơn đỉnh núi bắt đầu phản xạ ra quang mang màu vàng. Hồng Vũ cảm giác được chung quanh có đông đảo lẫn nhau dính dấp lực lượng bắt đầu tác dụng. Hắn khẽ cau mày, bằng vào mình đối với thiên địa quy tắc hiểu rõ, cẩn thận cảm giác, những thứ kia lẫn nhau dính dấp lực lượng, mạnh nhất một cổ đến từ chính mới vừa dâng lên mặt trời.

Trừ lần đó ra, đông đảo lực lượng hắn là đến từ chính tinh thần. Mặc dù lúc này đã không nhìn thấy liễu, nhưng là lực lượng của bọn nó như cũ ở có tác dụng.

Tinh thần lực lượng theo chu thiên vận chuyển vốn chính là đang không ngừng biến hóa, mà mặt trời đột nhiên gia nhập, thì càng thêm kịch liễu loại biến hóa này.

Chung quanh nhất phẩm trở lên các cường giả cũng sắc mặt ngưng trọng, giống như Hồng Vũ giống nhau tinh tế cảm ngộ những lực lượng này huyền bí —— đây là làm sâu sắc đối với thiên địa quy tắc hiểu thời cơ tốt nhất, tất cả mọi người không thể nào buông tha cho.

Mà trẻ tuổi một đời trong, mặc dù cũng đã ra đời mấy vị Nhất Phẩm Hợp Chân, nhưng là bất luận là được xưng đệ nhất thiên tài Hà Nộ Dương, hay là thần bí thâm ảo Biên Vân Phá, cùng với ngang trời xuất thế Cửu Hoàng Nữ, tất cả đều vẻ mặt đờ đẫn, chẳng qua là ngó chừng phía trước kia quang hoa chảy xuôi sắc thái biến hóa đích thiên hố. Trong mắt của bọn hắn chỉ có nóng bỏng, đối với Binh Hà tổ lăng trong bảo vật nóng bỏng!

Đối với thiên địa quy tắc lĩnh ngộ, hiển nhiên bọn họ còn kém một bậc.

Chờ đến mặt trời lên cao, Hồng Vũ bỗng nhiên trong mắt tinh quang chợt lóe, hắn cảm giác được rõ ràng, kia đông đảo lực lượng, ở khá dài mà phức tạp lẫn nhau tác dụng sau, rốt cục vào thời khắc này đạt thành liễu một thăng bằng!

Hắn đột nhiên ngẩng đầu, quả nhiên ngay một khắc này, trước mặt đích thiên hố chậm rãi thu hồi, giống như một cuộc tuồng khai mạc, mà những thứ kia chân chính "Giác mà" cửa, thì phô trương thật lớn, một tầng màn sân khấu sau là tầng thứ hai màn sân khấu, sau đó là tầng thứ ba.

Từng đạo lạch trời mở ra, rốt cục lộ ra bên trong Binh Hà tổ lăng!

Từ bên ngoài nhìn lại, bên trong trắng xoá một mảnh, tựa hồ nhiệt khí bốc hơi, nhìn không rõ lắm.

"Đi đi!" Chịu trách nhiệm chủ trì Bảo Như Thân Vương ra lệnh một tiếng: "Thời gian quý giá, không nên lãng phí ở vô vị chuyện tình thượng!"

Hắn ám hiệu mọi người nắm chặc thời gian tranh đoạt bảo vật, không nên vì gia tộc cừu hận lãng phí thời gian. Không cần hắn nhiều lời, tất cả người tham dự một loạt mà vào, trong

khoảnh khắc gần năm trăm người đã biến mất ở một mảnh kia sương trắng trong.

Bọn họ sau, Bảo Như Thân Vương vung tay lên, mười mấy tên hoàng thất cường giả trận địa sẵn sàng đón quân địch, bảo vệ cho cửa vào không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào, chỉ qua liễu một nén nhang thời gian, cửa vào ra từng đạo lạch trời một lần nữa xuất hiện, đem trọn Binh Hà tổ lăng lần nữa phong bế.

Nơi này vừa xem hiểu ngay, hoàng thất làm trật tự duy trì người, cũng khó mà phái người lặng lẽ lẻn vào Binh Hà tổ lăng, bởi vì còn có gần năm trăm thế gia cao thủ giám thị lấy.

Lạch trời một lần nữa xuất hiện, mọi người tất cả cũng thở phào nhẹ nhõm, không cần nữa lẫn nhau giám thị.

Hồng Vũ đi theo mọi người tiến vào trong đó, trắng xoá sương mù rộng chừng mấy dặm, mọi người dựa vào cảm giác của mình đi ra, trước mắt là một mảnh đổ nát thành thị.

Nơi này nơi cũng là tường đổ, không biết cái gì năm tháng kiến trúc, đã không có một tràng đầy đủ. Một cái nhìn lại liên tục không dứt làm cho người ta một loại tàn phá cảm giác, phảng phất thời gian Hồng Lưu đã đem nơi này phản phục cọ rửa, lưu lại chẳng qua là xưa nhất cũ rách nguyên thủy kiến trúc tài liệu.

Hồng Vũ đối với lần này địa không biết gì cả, nhưng là những người khác đều đã được đến liễu gia tộc trưởng lão chỉ điểm, nhìn đến đây nhất thời sắc mặt khó coi: "Là thời gian chi xuyên!"

Rốt cục không hiểu ra sao, Cửu Hoàng Nữ thiện giải nhân ý dựa đi tới, thấp giọng nói: "Binh Hà tổ lăng trong có tứ đại cảnh tượng, cự kiếm rừng rậm, thời gian chi xuyên, Đồ Đằng cổ địa cùng toái trận không gian. Này tứ đại cảnh tượng cũng là lẫn nhau chuyển đổi, trung gian quy tắc hết sức thâm ảo, chúng ta hoàng thất cũng không hiểu rõ.

Cho nên cho đến hiện tại, mỗi một lần tiến vào Binh Hà tổ lăng như cũ muốn bằng vận khí. Mà thời gian chi xuyên được gọi là, nói đúng là vô luận thứ gì, ở thời gian Hồng Lưu cọ rửa

dưới, cuối cùng cũng sẽ biến thành một đống phế vật. Thành thị như thế, quốc gia như thế, tánh mạng như thế, Huyền Binh trọng bảo cái gì càng phải như vậy!"

Hoàng thất mỗi một lần có mười danh sách tiến vào Binh Hà tổ lăng, vì vậy bọn họ đối với cái này dặm hiểu rõ cùng nghiên cứu là sâu nhất vào. Nếu như ngay cả hoàng thất cũng chuẩn bị không rõ, như vậy những gia tộc khác thì càng không cần phải nói liễu.

Cửu Hoàng Nữ phen này giới thiệu, Hồng Vũ cũng rốt cục hiểu chung quanh mọi người tại sao vẻ mặt xui liễu: Ngay cả Huyền Binh trọng bảo, cũng muốn bị thời gian Hồng Lưu cọ rửa được thành vì phế vật, như vậy nơi này bảo vật hiển nhiên là ít nhất, mọi người bị ném đến nơi đây, dĩ nhiên rất không vui vẻ liễu.

Đã có người hành động, hoặc là kết bạn quần tam tụ ngũ, hoặc là một thân một mình, bằng nhanh nhất tốc độ xông vào phế tích trong sưu tầm.

Này một mảnh phế vật vô cùng rộng lớn, mấy trăm người nhét vào trong đó căn bản không thấy bóng dáng.

Cho dù là lúc trước bị rất nhiều đời người sưu tầm quá, như cũ có thể có cất dấu không có bị phát hiện bảo vật.

Hà Nộ Dương cùng Biên Vân Phá đối với mình thực lực cũng rất tự tin, sau khi đi vào đương nhiên là độc lai độc vãng. Một người khác nhiệt môn chọn người Cửu Hoàng Nữ nhưng vừa vặn ngược lại. Nàng ở bên ngoài chiêu dụ cái kia những người này, lúc này toàn bộ cũng tụ tập ở bên người nàng, Cửu Hoàng Nữ lớn tiếng nói: "Chư vị, bọn ta thống nhất hành động, thu hoạch nộp lên, cuối cùng dựa theo mọi người riêng của mình cống hiến trình độ phân phối. Ta nhất định sẽ làm được công bình, cho dù là chính mình một bảo vật không được, cũng muốn để cho mọi người hài lòng!"

Phía dưới mọi người có khách khí, có từ chối, cũng có người ứng với tốt. Tính cả Hồng Vũ ở bên trong, Cửu Hoàng Nữ bên cạnh chừng mười sáu tên người theo đuổi.

Hồng Vũ chú ý tới vừa một gã khí vũ hiên ngang nam tử trong ánh mắt ngầm có ý địch ý nhìn mình hạ xuống, sau đó sửa sang lại một chút bên hông cái kia chuôi tam phẩm Huyền Binh trường kiếm, ngang nhiên tiến vào phế tích trong.

Hồng Vũ nhớ lại hạ xuống, thật sự nghĩ không ra vị kia là ai, tại sao lần đầu tiên gặp mặt tựu đối với mình kịp đầy cõi lòng địch ý? Chẳng lẽ cũng là Cửu Hoàng Nữ người ngưỡng mộ?

Hắn nói khẽ với Cửu Hoàng Nữ nói: "Điện hạ phong hoa tuyệt đại, người ngưỡng mộ đông đảo nha."

Cửu Hoàng Nữ trên mặt hơi đỏ lên, phun nói: "Mò mẫm nói nhảm, mới vừa rồi người nọ là ta Tứ ca."

Hồng Vũ chợt hiểu ra liễu, đây chính là lúc trước phái ra tứ đại nhất phẩm sát thủ cái kia cái tên!

Trong lòng hắn hiện lên một đạo ngoan tuyệt ý, trên mặt nhưng một mảnh bình tĩnh.

Cửu Hoàng Nữ âm thầm quan sát, không có từ Hồng Vũ trên mặt nhìn ra cái gì, ngược lại trong lòng nghi ngờ tùng sinh, đối mặt cừu nhân có thể như thế ẩn nhẫn?

"Chúng ta cũng lên đường đi." Cửu Hoàng Nữ ra lệnh một tiếng, mọi người dùng một loại coi như dễ dàng tâm thái tiến vào thời gian chi xuyên.

Chúng Hưởng Nhật chính là trời xanh ân tứ, nơi này bản thân, không có gì nguy hiểm, chân chính sát cơ đến từ cùng mọi người tranh đoạt bảo vật. Nhưng là có Cửu Hoàng Nữ trấn giữ, mọi người nhiều người như vậy tụ ở chung một chỗ, coi như là Hà Nộ Dương cũng không dám tới trêu chọc, còn có thể có cái gì nguy hiểm?

Duy nhất băn khoăn đó là có thể không thể tìm được đầy đủ đông đảo bảo vật liễu.

Tứ đại cảnh tượng trong lúc cũng sẽ chuyển đổi, nhưng là chuyển đổi bao nhiêu lần, thời gian bao lâu mới có thể chuyển đổi sẽ hảo thuyết.

Tìm tòi gần nửa cái canh giờ, thời gian chi xuyên chỗ sâu truyền đến tiếng thứ nhất kêu thảm thiết!

Cửu Hoàng Nữ rất có chút ít ngày tận thế trán một tiếng thở dài, mọi người tất cả cũng hiểu, đó là một xui xẻo quỷ, đoán chừng bị giết người đoạt bảo liễu.

Ở chỗ này xuất thủ cướp đoạt bảo vật, tuyệt sẽ không lưu lại người sống, để tránh đi ra ngoài bị trả thù.

Thời gian chi xuyên "Cằn cỗi", chẳng qua là tương đối cùng khác tam đại cảnh tượng mà nói, Hồng Vũ đi theo mọi người, xâm nhập thời gian chi xuyên sau này, nửa canh giờ bên trong, ngay cả tục phát hiện ba vật bảo vật. Một quả cực phẩm mỏ tinh, hai kiện Huyền Binh.

Cực phẩm mỏ tinh tương đương với nhất phẩm hoang thú não tinh, kia hai kiện Huyền Binh một tứ phẩm một ngũ phẩm, cũng là hết sức khó được. Nhưng là như vậy thu hoạch, hiển nhiên không thể thỏa mãn mọi người, cho nên mọi người tản ra, giữa lẫn nhau cách trăm trượng, tỉ mỉ bắt đầu sưu tầm. Cứ như vậy, hiệu suất tăng nhiều, kế tiếp trong nửa canh giờ, bọn họ liên tục phát hiện mười hai vật bảo vật. Làm một quả nhị phẩm linh đan xuất hiện thời điểm, rốt cục có cướp đoạt người xuất hiện. Đó là một Nhị Phẩm Khai Thần điên phong cường giả, che mặt, liên y dùng cũng đổi thành liễu màu đen, làm cho người ta nhận không ra đến tột cùng là người nào.

Nhưng là cảnh báo thanh cùng nhau, mọi người lập tức chạy tới, chính là trăm trượng khoảng cách ngay lập tức tiếp xúc tới, tên kia cướp đoạt người bị đoàn đoàn bao vây, cuối cùng nuốt hận thu tràng.

Mọi người cũng không có kéo ra hắn trước mặt bọc, cho là một khi mở ra, nhận ra là ai, rồi cùng gia tộc sau lưng của hắn kết thù liễu. Nơi này là Binh Hà tổ lăng, có cái gì ân oán cũng ở tốt lắm.

Mọi người bỏ qua thi thể tiếp tục sưu tầm, mới vừa rồi trong nháy mắt chém giết một gã Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, cũng làm cho phụ cận những thứ kia âm thầm mơ ước người biết điều rút lui.

Ước chừng một nửa canh giờ sau, mọi người đã thu hoạch khổng lồ, chia đều xuống tới, mỗi người cũng có thể phân đến hai kiện bảo vật.

Cửu Hoàng Nữ một mực phía trước nhất dẫn đường, tu vi của nàng đã là Nhất Phẩm Hợp Chân, vì vậy nhiệm vụ này mọi người không có người nào cùng nàng tranh đoạt.

Hồng Vũ cũng thao quang mịt mờ, không có ai chú ý mình, vậy thì bảo tồn thực lực. Hắn dọc theo con đường này cũng phát hiện bốn vật trọng bảo, mặc dù chính hắn nhìn không khá, nhưng là ở nơi này chỉ tiểu đội ngũ hiện tại phát hiện những thứ này bảo vật trong, hắn bốn vật cũng có thể đứng vào trước mười.

Những người khác tìm kiếm dựa vào chính là vận khí, Hồng Vũ cũng là linh giác.

Hắn linh giác hôm nay đã có thể khuếch tán đến ngàn trượng phạm vi —— đây là nếu không tiến vào thiên địa nhất thể trạng thái ở dưới phạm vi —— mà ở trong đó trải qua thời gian Hồng Lưu cọ rửa, vô luận là cái gì tài liệu cũng vô cùng rời rạc, linh giác có thể rất nhẹ nhàng xuyên thấu, phát hiện phía dưới giấu diếm bảo vật.

Cho nên khi hắn đi qua, ngàn trượng bên trong bảo vật nhìn một cái không xót gì.

Nhưng hắn như cũ chỉ lấy liễu mình trong phạm vi đồ, những người khác trong phạm vi, hắn căn bản lười động thủ. Cho đến trước mắt, còn không có một có thể làm cho Hồng Vũ động tâm chính là "Trọng bảo", hắn tự nhiên tuyệt không có cần thiết đi "Mò quá giới", cùng người khác xung đột. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 52 : Chúng hưởng mở ra (hạ)

Nơi này vĩnh hằng chủ đề chính là "Hoang vu", một cái nhìn lại thật giống như cũng là một bộ dáng, rất dễ dàng bị lạc phương hướng.

Nhưng là Hồng Vũ đã có thể đối với thiên địa quy tắc hiểu được đã đạt đến nhất định tầng thứ, ở chỗ này như cũ có thể cảm ứng được một ít nhè nhẹ tinh thần lực, thông qua những thứ này tinh thần lực, hắn có thể đối với với mình chính xác định vị.

Hắn cảm giác được phía trước Cửu Hoàng Nữ cũng không có dựa theo thẳng tắp đi tới, mà là hơi nghiêng về liễu bên trái. Đây là tại sao? Chẳng lẽ nàng cũng lạc đường?

Dù sao là chẳng có mục đích là sưu tầm, Hồng Vũ cũng là không có hỏi nhiều.

Hai canh giờ sau, chính trang khuông làm dạng cúi đầu sưu tầm Hồng Vũ trong mắt hiện lên một tia tinh quang, khi hắn linh giác trong tầm mắt, tà trước Phương mỗ đốt, một mảnh nhu hòa mà sáng lạng Kim Quang.

Trọng bảo! Tuyệt đối trọng bảo!

Không phải là những thứ kia tam phẩm ngũ phẩm Huyền Binh, cũng không phải là cái gì không biết tên đan dược, đây mới thực là cực phẩm bảo vật.

Hồng Vũ ngẩng đầu lên bất động thanh sắc nhìn một chút, chung quanh khẳng định không có ai nhìn trộm —— không ai có thể né tránh hắn linh giác.

Hắn chẳng qua là phán đoán hạ xuống, vị trí kia có hay không tại chính mình trong phạm vi, nhưng là kết quả để cho hắn có chút thất vọng, nơi đó vừa lúc ở bên trái Lữ Phàm Tùng trong phạm vi.

Hồng Vũ không chút do dự, thân thể mỉm cười nói chấn, đã tiến vào thiên địa nhất thể trạng thái.

Một khi tiến vào loại này trạng thái, rồi cùng thiên địa hòa hợp nhất thể, có thể từ người khác "Cảm giác" trong biến mất. Hồng Vũ ở tiến vào loại này trạng thái đồng thời, tựu lợi dụng mình đối với thiên địa quy tắc nắm trong tay, tại nguyên chỗ giả tạo ra khỏi một "Cảm giác".

Cái này "Cảm giác" ở người khác cảm giác trong, chính là mình. Chỉ bất quá hiện tại đứng ở tại chỗ bất động thôi.

Mà "Cảm giác" là vì không để cho Cửu Hoàng Nữ phát hiện thôi.

Hắn nói trước một bước chạy tới địa điểm kia.

Nơi này vẫn như cũ là một mảnh tường đổ, cùng chung quanh hơi có vẻ bất đồng chỗ dạ, nơi này có bảy tám cái đã tàn phá không chịu nổi cột đá, cột đá trong chỉ có một cây hay là dọc theo, hơn nữa đã gãy đi hơn phân nửa. Những khác mấy cây cây cột ngổn ngang té ở chung quanh, có ba cái tất cả đều khoác lên dọc theo cái kia cây cột thượng, mà Hồng Vũ linh giác cảm giác, tựu đến từ chính những cây cột này phía dưới.

Hắn nhẹ nhàng đẩy, cột đá vô thanh vô tức cái chăn thăng lên trời cao. Trụ cơ phía dưới, lộ ra một tảng đá hộp núp một hốc tối trong.

So sánh với chung quanh đồi bại, này một con tảng đá hộp lộ ra vẻ "Mới tinh".

Ở thời gian chi xuyên trong, càng có thể chống cự thời gian Hồng Lưu cọ rửa lại càng trân quý. Này một con tảng đá hộp hiển nhiên bất phàm. Hồng Vũ đã cảm giác được Lữ Phàm Tùng sắp sưu tầm tới đây liễu, hắn không còn kịp nữa nhìn nhiều, đem trọn tảng đá hộp nhanh chóng thu nhập rồi không gian của mình Thiết giác trong, sau đó đem nơi đây khôi phục nguyên trạng, lặng yên không một tiếng động trở lại của mình trong phạm vi.

Vốn là hắn sưu tầm tốc độ đang lúc mọi người trong coi như là nhanh đến, nhưng là này một trì hoãn, đã rơi xuống phía sau cùng. Hồng Vũ gia tốc đuổi theo đi, rất nhanh rồi cùng mọi người chung đồng tiến.

Lữ Phàm Tùng sưu tầm quá những thứ kia cột đá, cũng không có chú ý tới phía dưới đã rỗng tuếch. Cột đá đổ nát, hắn chẳng qua là thản nhiên nhìn một cái, xoay người rời đi.

Hồng Vũ thở phào nhẹ nhõm, hiện tại cả sự kiện, sơ hở duy nhất chính là mới vừa rồi mình tại chỗ bất động thời gian hơi dài, không biết có hay không bị Cửu Hoàng Nữ phát hiện.

…

Cửu Hoàng Nữ ở phía trước nhất, cũng không có chuyên tâm tìm tòi, nhiệm vụ của nàng chính là mở đường, đám đông đi tới trên đường những người khác xua đuổi đi.

Nàng thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn nhìn chung quanh, có đôi khi cũng sẽ ngồi chồm hổm xuống trên mặt đất cẩn thận tính toán cái gì, ở nàng dẫn dắt, này chỉ kích thước lớn nhất đội ngũ, vòng một đường vòng cung, ở là một loại riêng thời gian đã tới là một loại riêng địa điểm.

Đang trang mô tác dạng cúi đầu sưu tầm Hồng Vũ cảm thấy một tia khác thường, hắn ngẩng đầu lên chợt phát hiện chung quanh không gian quy tắc bể nát.

Cho nên thì có một loại thay trời đổi đất cảm giác kỳ dị.

Vốn là thời gian chi xuyên cũ rách đồi bại phế tích, trong nháy mắt biến hóa thành một mảnh sắt cứng rừng rậm! Từng ngọn giống như cự kiếm giống nhau hắc thiết kiến trúc đâm vào trời cao, mỗi một tòa độ cao cũng không thua kém với Kỷ gia Thiên Cơ thành trong, cao nhất cái kia một ngọn thạch tháp.

Cũng không biết nơi này đến tột cùng đã trải qua cái gì, có ước chừng một phần ba cự kiếm tháp cao bẻ gảy, nhưng là còn dư lại như cũ bất khuất chống lại cao ngất.

“Cảnh tượng biến hóa, cự kiếm rừng rậm!” Mọi người mừng rỡ.

Bởi vì tứ đại cảnh tượng biến hóa không có quy luật mà theo, bọn họ lần này rất không may mắn đi vào chính là nhất cằn cỗi thời gian chi xuyên. Nếu như vận khí không tốt, có thể ở thời gian chi xuyên ngây ngốc cả ngày cũng không thay đổi

cảnh tượng, cái này một lần Chúng Hưởng Nhật, mọi người cũng chỉ có thể thất vọng mà về liễu.

Hiện tại chỉ dùng hai canh giờ, tựu chuyển đổi thành cự kiếm rừng rậm, mặc dù nói so với Đồ Đằng cổ địa cùng toái trận không gian như cũ có vẻ không bằng, nhưng vốn so sánh với thời gian chi xuyên tốt hơn.

Cửu Hoàng Nữ sắc mặt nghiêm túc: "Mọi người mau chút ít động thủ!"

Trong mọi người đại thị tộc đệ tử mừng rỡ: "Nơi này tất cả đều là hoàn hảo không tổn hao gì cự kiếm tháp cao, loại này trong tháp cao bảo vật nhiều nhất, mọi người mau mau động thủ!"

Quả nhiên tuần này vây cũng là vạn trượng chừng đầy đủ tháp cao, hơn nữa tựa hồ những thứ này tháp cao còn dựa theo nào đó kỳ lạ quy luật đứng hàng bố trí. Mọi người riêng của mình vọt vào một ngọn tháp cao, rất nhanh thì từng đợt cười vui thanh truyền đến.

Hồng Vũ quyết định theo đại lưu, tìm một ngọn tháp cao đi vào sưu tầm.

Trên thực tế hắn vừa mới đi vào, trong tháp cao có bảo vật gì tựu "Vừa xem hiểu ngay". Hắn chỉ cần không ngừng thu là được.

Đến nơi này, Hồng Vũ càng cảm thấy được có chút cổ quái, Chúng Hưởng Nhật, trời cao ân tứ. Không có chút nào nguy hiểm, bảo vật cũng không có làm sao giấu diếm —— thật có loại này ít cần giao ra, là có thể cổ động thu hoạch - hảo sự?

Nhưng là Chúng Hưởng Nhật cũng không phải là hắn đi tới sau mới có, trước đó Ngọc Càn triều đã hưởng dụng loại này "Ân tứ" mấy ngàn năm liễu, nếu có vấn đề lời nói, đã sớm nên bộc phát, không thể nào vẫn dấu kín lâu như vậy sao?

Nhưng là hắn suy nghĩ một chút, vẫn là đem lúc trước cái kia tảng đá hộp một mình được lưu giữ trong liễu một cái không gian Thiết giác trong.

Cự kiếm trong rừng rậm thu hoạch quả nhiên so với trước thời gian chi xuyên tốt hơn nhiều đích, mọi người đem chung quanh cự kiếm tháp cao vơ vét một lần sau, chẳng những so với trước ở thời gian chi xuyên bảo vật số lượng gia tăng gấp đôi nhiều, hơn nữa chất lượng thượng cũng thật to tăng lên, chia đều cũng cao hơn ra một cái cấp bậc.

Trong chuyện này, Lữ Phàm Tùng tìm được rồi một nhị phẩm Huyền Binh, nhảy trở thành trước mắt mới chỉ đẳng cấp cao nhất thu hoạch, nhất thời cả người cũng phấn chấn lên, vốn là nhìn về phía Hồng Vũ có chút sợ hãi ánh mắt, hiện tại một lần nữa mang theo một tia khiêu khích đắc ý vị.

Cửu Hoàng Nữ đem dưới chân tính toán một chút mấy chữ san bằng, sau đó hướng Đông Bắc phương hướng một ngón tay: "Hướng bên kia lên đường."

Trên đường vừa gặp được mấy lần giết người đoạt bảo chuyện tình, kèm theo từng tiếng kêu thảm thiết, một mảnh dài hẹp tươi sống tánh mạng chung kết. Nơi này là cự kiếm rừng rậm, trọng bảo nhiều hơn, giết người đoạt bảo chuyện tình cũng đi theo tăng nhiều liễu.

Một canh giờ sau này, Cổ Dạ Hành vận khí bộc phát, tìm được rồi một quả nhất phẩm linh đan! Lần này tử cả đội ngũ cũng sôi trào. Nhất phẩm bảo vật coi như là ở Binh Hà tổ lăng cũng không nhiều thấy. Lại hướng lên, chính là chút ít nhất phẩm một cấp, đến nhất phẩm cấp chín bảo vật liễu.

Mà đang ở bọn họ nhận được này một quả linh đan sau ước chừng nửa canh giờ, đội ngũ tao ngộ lần đầu tiên cướp bóc!

Hẳn là có cái gì mạnh có lực chính là nhân vật đang âm thầm ủng hộ, tổng cộng năm ba người, từ khác nhau phương hướng cùng nhau hướng bọn họ triển khai đánh lén. Địch nhân tổng số hai mươi bốn người, Cửu Hoàng Nữ giận tím mặt, đại phát thần uy, độc thân đánh chết mười người, đối phương rốt cuộc biết này đồng xương không tốt gặm, giải tán lập tức.

Nhưng là ở nơi này một lần tập kích trong, đội ngũ nghiêm trọng giảm quân số, chỉ còn lại có mười ba người.

“Đi mau!” Cửu Hoàng Nữ đánh lùi đánh lén sau, lập tức hạ lệnh. Nàng lộ ra vẻ rất cấp bách, không biết là đang lo lắng sẽ có đợt thứ hai địch nhân đánh lén, hay là đơn thuần nóng lòng đuổi đi qua.

Trên đường, Cửu Hoàng Nữ để cho mọi người nhanh hơn độ: “Hoàng thất có một bộ đặc biệt tính toán phương pháp, có thể đại khái suy tính ra nơi nào bảo vật nhiều hơn, cho nên mọi người đi theo ta, nơi này bảo vật xuất hiện rất kỳ quái, cơ hồ không có gì quy luật, nhưng là dựa theo của ta tính toán phương pháp, mới có thể so sánh với người khác khá hơn một chút. Loại này tính toán phương pháp rất khô khan, cơ hồ không người nào nguyện ý học, huynh đệ trong tỷ muội, cũng chỉ có ta hiểu sơ da lông.”

Mọi người chợt hiểu ra, khó trách mới vừa rồi chuyển đổi cảnh tượng sau, mọi người trực tiếp ra hiện tại bảo vật nhiều nhất cự kiếm tháp cao phụ cận, chiếm trước liễu tiên cơ.

Lần này, mọi người lòng tin tăng nhiều, đi theo Cửu Hoàng Nữ nhanh hơn độ hướng bảo vật càng nhiều là chỗ chạy tới.

Ở cự kiếm trong rừng rậm dừng lại thời gian tương đối dài, ước chừng bốn canh giờ sau, chung quanh không gian quy tắc lần nữa bể tan tành, quy tắc một lần nữa sống lại sau, cảnh tượng lần nữa biến hóa.

“Đồ Đằng đất!” Mọi người càng thêm vui mừng.

Khi hắn cửa chung quanh, là từng ngọn tiền sử cự thạch trận, thấp bé cự thạch cũng có hai mươi trượng, cao lớn lại càng vượt qua ngàn trượng!

Những thứ này cự thạch phong cách cổ xưa ồ ồ, cũng không biết là từ nơi nào chở tới đây. Bọn họ bị dựa theo nào đó kỳ lạ quy luật để, mỗi một tòa trên đá lớn, cũng dùng vô cùng cổ sơ bút pháp cùng thuốc màu, buộc vòng quanh mọi người kỳ dị Đồ Đằng.

Lúc trước hai cảnh tượng trong, bọn họ đã thu hoạch liễu trên trăm vật trân bảo, cấp bậc cao nhất hay là Cổ Dạ Hành cái kia một quả nhất phẩm linh đan. Mà ở kia sau, Cổ Dạ Hành tựa hồ một chút đi vận, vừa tìm được rồi một quả nhị phẩm

linh đan cùng một cực phẩm mỏ tinh. Người độ cống hiến vượt qua Hồng Vũ, nhảy trở thành trong đội ngũ vị thứ nhất.

Cho nên Cổ Dạ Hành lại bắt đầu cũng không có việc gì hướng Cửu Hoàng Nữ bên cạnh thấu, cảm giác mình một lần nữa có liễu cùng Hồng Vũ tranh đoạt Cửu điện hạ "Sủng ái" tư chất cách.

Đồ Đằng đất cùng toái trận không gian chính là tứ đại cảnh tượng trong nhất "Giàu có và đông đúc" hai, nghe nói chỉ cần cẩn thận sưu tầm, ở mỗi một tòa đầy đủ Đồ Đằng cột đá phụ cận, đều có thể tìm được một bảo vật.

Dĩ nhiên đây chỉ là lời đồn đãi, mọi người ở Cửu điện hạ ra lệnh một tiếng sau tản ra, mỗi một tòa cột đá cũng không bỏ qua cho tỉ mỉ sưu tầm.

Thu hoạch của bọn hắn cho dù là chia đều xuống tới, cũng vượt xa những người khác. Cả trong quá trình, Cửu Hoàng Nữ vẫn không có tham dự tầm bảo, chẳng qua là rất lớn công vô tư vì mọi người tính toán cùng dẫn đường, nếu như không có hắn, mọi người tuyệt đối không thể nào có như bây giờ thu hoạch. Cho nên trong lòng mỗi người, cũng đối với Cửu điện hạ tràn đầy cảm kích. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 53 : Toái trận không gian (thượng)

Ha ha ha, tìm được rồi, đây là một việc nhất phẩm Huyền Binh" Lữ Phàm Tùng rốt cục hãnh diện, ở một ngọn cao gần một ngàn trượng siêu cấp Đồ Đằng dưới cột đá mặt, tìm được rồi một niêm phong cất vào kho hết sức hoàn hảo hộp ngọc, mở ra tới bên trong là một nhất phẩm Huyền Binh

Lần này, hắn cảm giác mình có thể cùng Cổ Dạ Hành chống lại liễu, hai người là đệ nhất thê đội, đem Hồng Vũ xa xa địa lắc tại liễu phía sau.

Cổ Dạ Hành nhất thời cảm thấy áp lực, hai người ngươi tranh ta đoạt, không ngừng phát hiện từng kiện trọng bảo. Chung quanh những người khác vô cùng hâm mộ, lại cũng chỉ có thể cho trợn mắt.

Hồng Vũ tâm tư cũng không tại tầm bảo thượng, hắn thủy chung cảm thấy Chúng Hưởng Nhật có chút quỷ dị vô cùng, nhưng là hắn tìm không được nguyên nhân, cũng chỉ phải đem nghi vấn dằn xuống đáy lòng. Mà liên tiếp hai lần không gian quy tắc bể tan tành, rồi sau đó sống lại, để cho hắn đối với chung quanh không gian quy tắc cảm thấy hứng thú, cho nên ngoài mặt hắn đã ở tầm bảo, trên thực tế đúng là yên lặng cảm ngộ không gian quy tắc.

Nơi này không gian quy tắc không ổn định, so sánh với phía ngoài càng thêm dễ dàng nhìn thấu, thật sự là khó được cơ hội.

Mà Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng đám người nông cạn chấp nhất cho bảo vật thu hoạch, nhưng không biết chờ bọn hắn đến Hồng Vũ cảnh giới này, nơi này một loại có thể tìm được bảo vật đã không có giá bao nhiêu trị giá, xa không bằng thể ngộ quy tắc tăng lên tự thân cảnh giới trọng yếu.

Hồng Vũ ở hiểu được ngoài, tiện tay tìm ra vài món bảo vật, cũng so với bình thường thành viên thu hoạch lớn, cứ như

vậy có chút không nhanh không chậm xuyết ở Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng phía sau, cùng khác hai vị bình dân võ giả hợp thành "Thứ hai thê đội".

Một tia nhàn nhạt mùi máu tươi truyền đến, Cửu Hoàng Nữ mặt liền biến sắc: "Mọi người tập trung lại "

Các võ giả nhanh chóng triệt thoái phía sau, có người hô to: "Ta lập tức sẽ phải tìm được một trọng bảo liễu, rất có thể là nhất phẩm, chờ ta với "

Hồng Vũ thầm mắng một tiếng ngu ngốc, thân hình cấp tốc bắn ra, hướng thanh âm phương hướng phóng đi. Mà vừa Cửu Hoàng Nữ cơ hồ là đồng thời động. Hồng Vũ trong lòng bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, khống chế tốc độ của mình, để cho Cửu Hoàng Nữ phát sau mà đến trước, mình rơi ở phía sau nửa bước chạy tới.

Một ngọn chừng tám trăm trượng dáng vóc to Đồ Đằng dưới cột đá mặt, nằm một cỗ thi thể.

Đơn giản nhìn qua thương thế tựa hồ là bởi vì cổ bị cắt, máu tươi theo mặt đất chảy xuôi vào cách đó không xa một thạch trong máng. Cái kia thạch cái rãnh vốn là phía trên đang đắp một khối đá phiến, đồ vật bên trong đã không thấy.

Trên thực tế đây là một vị Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh, chỉ là ngoài mặt thương thế quyết không về phần để cho hắn bị mất mạng. Hồng Vũ linh giác rõ ràng địa cảm giác, trong cơ thể hắn kinh mạch đã tại hung thủ xuất thủ cái kia trong nháy mắt, toàn bộ bị chấn nát

Cửu Hoàng Nữ ngồi xổm xuống đi kiểm tra một phen, sắc mặt ngưng trọng vô cùng.

Theo sát hai người, những võ giả khác cũng chạy đến.

Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng ý thức trách nhiệm mười phần kêu to: "Người nào dám đánh lén chúng ta "

"Chán sống, đem hắn tìm ra, nhất định bầm thây vạn đoạn "

Cửu Hoàng Nữ đứng dậy tới: "Một kích bị mất mạng, xuất thủ tàn nhẫn, hơn nữa kinh mạch toàn thân cũng toái, hung thủ

ít nhất cũng có Nhất Phẩm Hợp Chân chiến lực “

Cổ Dạ Hành lập tức kêu to: “Đây không phải là Hà Nộ Dương chính là Biên Vân Phá “

Mọi người đều biết, trừ Cửu Hoàng Nữ cùng Hồng Vũ ở ngoài, lần này người tham dự trong, chỉ có hai người bọn họ có thực lực như vậy

Người chung quanh rối rít gật đầu, tức giận mắng không dứt: “Hai người bọn họ lại có thể thế nào? Có Cửu điện hạ trấn giữ, chúng ta ai cũng không sợ “

“Nói rất đúng hôm nay chúng ta là lần này Chúng Hưởng Nhật mạnh nhất đội ngũ, dám trêu chọc chúng ta, nhất định phải làm cho bọn họ trả giá thật nhiều “

Nhưng là Cửu Hoàng Nữ nhưng không có xác nhận hung thủ thân phận, mà là hướng mọi người vẫy tay một cái, hướng một phương hướng khác đi, đi một đoạn, Lữ Phàm Tùng lỗ mũi vừa động: “Mùi máu tươi?”

“Thật giống như chúng ta còn thiếu liễu một người “

Lần này tử, tất cả mọi người hiểu, trong lòng trầm xuống.

Vòng qua liễu liên tiếp thấp bé Đồ Đằng cột đá, phía trước một cây ngàn trượng cột đá lực lượng mới xuất hiện. Ở đây cái dưới cột đá, lẳng lặng nằm một cỗ thi thể. Đồng dạng vết thương, đồng dạng là máu tươi chảy xuôi vào mới vừa mở ra một thạch trong máng.

Cửu Hoàng Nữ đi qua xem xét, chỉ chốc lát sau nói: “Giống nhau, kinh mạch toàn bộ toái “

“Vô liêm sỉ” mọi người giận tím mặt: “Không thể tha hắn “

Tình cảm quần chúng xúc động, muốn tra tra ra manh mối. Nhưng là Cửu Hoàng Nữ lại tựa hồ như nghĩ tới chuyện gì khác tình, vẫn đọng lại lông mày không nói. Chờ mọi người dần dần phát hiện ra khác thường, cùng nhau nhìn về phía nàng lúc, nàng mới lên tiếng: “Lần này chúng ta nhiệm vụ là tận lực tìm được càng nhiều là bảo vật. Những thứ này cừu hận, chờ sau khi ra ngoài, chúng ta từ từ tính sổ “

Mọi người nhất thời tỉnh ngộ lại, người chết cùng bọn họ cũng bất quá là hời hợt chi giao, thật sự không cần thiết vì loại này "Cừu hận" lãng phí ở Binh Hà tổ lăng trong quý giá thời gian. Cho nên đối với ích lợi truy đuổi, nhanh chóng vượt qua xúc động phẫn nộ, mọi người rối rít gật đầu: "Hay là điện hạ suy nghĩ chu đáo "

"Tốt, chúng ta tiếp tục lên đường đi, đã làm trễ nãi không ít thời gian. Phía dưới đường ta đã tìm xong rồi, mọi người đi theo ta."

Vừa bởi vì… này một lần làm trễ nãi, trên đường Cửu Hoàng Nữ thúc giục mọi người nhanh hơn độ, cũng không có đem hẳn là tìm tòi khu vực toàn bộ tìm tòi xong.

Dù vậy, đi tới Đồ Đằng đất hai canh giờ, bọn họ hãy tìm đến hai kiện nhất phẩm trân bảo, sáu vật nhị phẩm, cùng mười mấy món tam phẩm. Vốn thu hoạch tăng lên, đạt đến hai trăm mười vật. Mới vừa vừa tử vong hai người, chi đội ngũ này còn dư lại mười một người, chia đều mỗi người gần hai mươi vật

Mà thôi hướng Chúng Hưởng Nhật, coi như là tám lớn đệ tử, một loại cũng chỉ có thể có thập đến hai mươi vật thu hoạch. Lần này còn chưa kết thúc, hiển nhiên mọi người thu hoạch hẳn là không chỉ chừng này. Nếu như không có Cửu Hoàng Nữ, bọn họ tối đa cũng chính là mỗi người chừng mười vật trình độ.

Cửu Hoàng Nữ thúc giục mọi người lên đường, quả nhiên đi tới một chỗ có cao lớn Đồ Đằng cột đá chỗ, mọi người mừng rỡ, ngay tại chỗ sưu tầm, không có bao lâu, Cổ Dạ Hành lần nữa phát hiện một nhị phẩm tài liệu, chính là nào đó cường đại viễn cổ hoang thú thú cốt.

Nhưng là lúc này, Cửu Hoàng Nữ không biết tại sao lộ vẻ lo lắng. Lại đợi nửa canh giờ, nàng loại này tâm tình càng rõ ràng.

Cổ Dạ Hành trở về tới hỏi nói: "Điện hạ, đang lo lắng cái gì chuyện?"

Hồng Vũ rời đi cũng không xa, Cửu Hoàng Nữ nhìn một chút hai người, thành thật với nhau thấp giọng nói: "Mới vừa

rồi cái kia sát thủ, có thể không phải là Hà Nộ Dương hoặc là Biên Vân Phá."

"Tại sao? Chẳng lẽ còn có khác Nhất Phẩm Hợp Chân?" Cổ Dạ Hành giật mình.

Cửu Hoàng Nữ nói: "Binh Hà tổ lăng hết sức rộng lớn, chúng ta đi lộ tuyến là ta đặc biệt tính toán. Chỉ sợ cũng chỉ có trong hoàng thất người mới có thể tìm được. Mà trong hoàng thất, cũng có vài loại biện pháp, có thể đem Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, trong ngắn hạn tăng lên, cảnh giới mặc dù không cách nào đột phá, nhưng có Nhất Phẩm Hợp Chân một loại trạng thái lực chiến đấu "

Hai người chợt hiểu ra.

"Điện hạ thật sự lo lắng tên sát thủ kia tiếp tục truy tung mà đến?"

Cửu Hoàng Nữ gật đầu: "Tính toán thời gian, nếu như muốn đuổi theo hắn là không sai biệt lắm."

Đang nói, chỉ nghe thấy một trận trầm trọng tiếng bước chân thùng thùng mà đến, muộn lôi một loại nhanh chóng nhích tới gần.

"Là ai?" Cổ Dạ Hành một tiếng quát hỏi, nhưng là kia tiếng bước chân trán chủ nhân nhưng căn bản không để ý hắn, nhanh chóng nhích tới gần sau, mục tiêu lại cũng không hướng ba người mà đến, mà là hướng một ngọn Đồ Đằng cột đá phóng đi.

"Muốn chết" Cổ Dạ Hành một tiếng quát mắng nghênh đón.

Kia tiếng bước chân chốc lát không ngừng, một tôn cường đại võ đạo pháp tướng từ Đồ Đằng cột đá trong lộ vẻ hóa đi ra ngoài, thế nhưng so sánh với chung quanh cao vài chục trượng Đồ Đằng cột đá cao hơn ra hơn phân nửa

Kia một tôn Đồ Đằng pháp tướng chính là thần minh, đầu đội cao quan, hai mắt giống như nắng gắt một loại sáng ngời, Cổ Dạ Hành giết chạy tới, lại bị kia Đồ Đằng thần minh nhìn một cái, một cổ cường đại nhất phẩm khí thế bao phủ mà đến.

Cổ Dạ Hành đầy ngập chiến ý trong nháy mắt tiêu tán vô ảnh vô tung, áp lực cực lớn dưới, hắn ngay cả ổn đã thành vấn đề, mồ hôi lạnh theo cái trán chảy đi xuống, chống đở phá lệ cực khổ.

Kia tiếng bước chân ầm ầm đi, võ đạo pháp tướng cũng tùy theo đi theo, Cổ Dạ Hành cảm giác được trên người áp lực buông lỏng, đặt mông ngồi trên mặt đất, đã là một tiếng mồ hôi lạnh ướt đẫm áo.

Hắn sợ hãi nhìn kia tiếng bước chân chủ nhân, chiến chiến nguy nguy phun ra bốn chữ: "Nhất Phẩm Hợp Chân "

"Oanh "

Kia võ đạo pháp tướng giơ lên hai cánh tay, ôm lấy một tôn Đồ Đằng cột đá, theo sát nghe được phía dưới rống to một tiếng: "Lên "

Khổng lồ Đồ Đằng cột đá bị cao gần trăm trượng chừng võ đạo pháp tướng ngạnh sanh sanh rút lên

Hồng Vũ cùng Cửu Hoàng Nữ chạy tới sau phát hiện, một đạo nhân ảnh từ Đồ Đằng dưới cột đá mặt xông tới, trong tay giơ một con phong cách cổ xưa hộp ngọc.

Mà bọn họ một gã thành viên đã té xỉu ở một bên không biết sống chết.

Cửu Hoàng Nữ giận tím mặt: "Hà Nộ Dương "

Thanh niên kia cũng không giấu đầu lòi đuôi, rõ ràng chính là Hà Nộ Dương, hắn lạnh lùng liếc Hồng Vũ cùng Cửu Hoàng Nữ một cái, võ đạo pháp tướng mãnh liệt vừa phát lực, đem ngàn trượng Đồ Đằng cột đá hung hăng ném liễu tới đây ngươi.

"Ùng ùng…"

Dáng vóc to Đồ Đằng cột đá phi hành, mang theo tới một trận gió lôi có tiếng, áp bách lực làm cho người ta kinh hãi. Cửu Hoàng Nữ phải tạm lánh phong mang, Hồng Vũ hai tay mở ra, nhẹ nhàng đẩy, võ khí tia sáng chậm rãi ra, mấy hơi thở phối hợp, trương thỉ trong lúc, đem kia pho tượng khổng lồ Đồ Đằng cột đá đọng lại tại trong giữa không trung.

Hà Nộ Dương thật sâu nhìn Hồng Vũ một cái, thân hình thoáng một cái đã tại mấy ngàn trượng ở ngoài, lần nữa chợt lóe, thân hình biến mất không thấy gì nữa.

Lữ Phàm Tùng mang người lúc này mới vội vả chạy tới, liên tục dậm chân nói: "Ít nhất cũng là một nhất phẩm trọng bảo, Hồng Vũ ngươi là làm sao như vậy, cứ như vậy để cho hắn cho đoạt đi?"

Hồng Vũ nhàn nhạt a một tiếng: "Ta bận rộn tiếp được vật này, nếu không ngươi giúp ta cầm lấy, ta đây phải đi đuổi theo?"

Hắn làm bộ muốn đem kia ngàn trượng cột đá "Giao cho" Lữ Phàm Tùng, người sau bị làm cho sợ đến vội vàng lui về phía sau: "Không cần, dù sao cũng đuổi không kịp liễu, ngươi hay là từ từ để xuống đến đây đi."

Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng, đang muốn đem cột đá để xuống, bỗng nhiên cảm giác được trong tay chợt nhẹ, chung quanh không gian quy tắc lần nữa bể tan tành. Vốn là thuộc về Đồ Đằng cổ địa cột đá, lưu tại Đồ Đằng cổ. Mà khi không gian quy tắc một lần nữa sống lại, bọn họ đã ra hiện tại liễu một hoàn toàn mới cảnh tượng trong.

Chung quanh là từng ngọn đài cao, tất cả lớn nhỏ cao thấp, có thật giống như một ngọn rộng lớn Sơn Nhạc, có thì chỉ có bồn hoa lớn nhỏ, tựa hồ vừa ra cửa nhà là có thể gặp cái kia loại.

Nhưng là cơ hồ mỗi một tòa đài cao cũng là bể tan tành. Hư hao tương đối nhẹ thiếu một giác, hư hao nghiêm trọng là quy tắc cả rạn nứt, lảo đảo muốn ngã, không biết lúc nào sẽ phải sụp đổ. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 53 : Toái trận không gian (hạ)

Một cổ thiên địa nguyên có thể từ những thứ kia tổn hại đài cao trong tán bật ra, Hồng Vũ đối với mấy cái này năng lượng rất quen thuộc, đó là dùng trận pháp tụ tập lại lực lượng.

Những thứ này không biết đã tổn hại liễu bao nhiêu năm trận pháp, như cũ có bộ phận ở phát huy trước tác dùng. Đem thiên địa nguyên có thể thu nạp tụ lại, rồi lại không có biện pháp chứa đựng cùng chuyển hóa, cho nên một lần nữa tán bật ra đi.

"Toái trận không gian! Ha ha ha, tứ đại cảnh tượng kinh nghiệm một lần, chúng ta nhất định có đại thu hoạch, các người cố gắng lên a, Cửu điện hạ vừa cho chúng ta tìm một địa phương tốt, mau mau hành động!"

"Tốt!"

Mọi người giải tán lập tức, tuần này vây đài cao chẳng những cao lớn, hơn nữa tổn hại không nghiêm trọng lắm. Rất nhanh đã có người có thu hoạch: "Nhất phẩm tài liệu! Ha ha ha, vận khí thật tốt!"

Hồng Vũ cũng cùng theo một lúc tìm kiếm, nhưng là hắn rời đi lúc trước nhưng thấy Cửu Hoàng Nữ vẻ mặt không có một chút dễ dàng ý, ngược lại càng ngày càng ngưng trọng!

Nơi này đã là cuối cùng một cảnh tượng, cả ngày thời gian cũng chỉ còn dư lại ước chừng ba canh giờ. Dựa theo lệ cũ, một lần Chúng Hưởng Nhật, bốn cảnh tượng nhiều nhất thay phiên một lần, tuyệt đối sẽ không nặng hơn nữa tái nhậm chức hiện.

Hồng Vũ có chút kì quái, cho nên cũng không có rời xa.

Ước chừng sau nửa canh giờ, mọi người đem tuần này vây đài cao sưu tầm vừa, thu hoạch liễu năm mươi vật trọng bảo, mọi người hưng phấn không thôi.

Cửu Hoàng Nữ đem tất cả tụ lại đứng lên: "Thời gian sẽ phải đến, càng gần đến mức cuối càng nguy hiểm, không cần ta cùng mọi người nhiều lời sao?"

Điểm này tất cả mọi người hiểu, bởi vì hậu kỳ đánh chặn đường một gã người tham dự, rất có thể cướp được mười mấy vật trọng bảo, xuất thủ người có càng ngày càng nhiều.

"Hà Nộ Dương cùng Biên Vân Phá sợ rằng đang chạy tới trên đường, còn có một chút giữ tại đối thủ cũng sẽ không từ bỏ ý đồ. Ta nghĩ chúng ta cần đem nhiệm vụ phân phối xuống. Ta có thể dẫn mọi người tìm kiếm được nhiều hơn trọng bảo, nói không chừng còn sẽ có nhất phẩm một cấp trở lên!"

Mọi người hô hấp nhất thời dồn dập lên, trong mắt trần truồng cũng là tham lam.

"Bất quá chúng ta phải hất ra những địch nhân kia. Nếu có người đuổi theo, chúng ta cần dũng giả nghênh đón, kéo hắn! Cho chúng ta những người khác tranh thủ tầm bảo thời gian."

"Chỉ cần kiên trì đến cuối cùng, bất kể chúng ta ở nơi đâu, Binh Hà tổ lăng cuối cùng cũng sẽ đem chúng ta cùng nhau đưa ra ngoài. Sau khi ra ngoài, chúng ta một lần nữa phân phối thu hoạch, nhất định khiến mỗi một vị giao ra, đều có chỗ hồi báo!"

Cửu Hoàng Nữ mong đợi ánh mắt xem mỗi người.

Mọi người rối rít nói: "Điện hạ yên tâm, chúng ta không phải là mềm trứng dái, hiểu ngài an bài là tốt nhất phương án."

Cửu Hoàng Nữ vừa gật đầu: "Như vậy tốt nhất. Một loại võ giả tất cả mọi người có thể ứng phó, nhưng là Nhất Phẩm Hợp Chân…" Không cần nàng chỉ dẫn, tất cả mọi người nhìn về phía liễu Hồng Vũ.

Cửu Hoàng Nữ thân phận tôn quý, còn muốn vì mọi người chỉ đường, như vậy bây giờ có thể đủ ngăn trở Nhất Phẩm Hợp Chân chỉ có Hồng Vũ liễu.

Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng lập tức chăm chú nhìn Hồng Vũ, chỉ cần Hồng Vũ ra vẻ một chút như vậy do dự, bọn họ lập tức sẽ phải mở miệng châm chọc. Nhưng là Hồng Vũ

bỗng nhiên ra vẻ liễu bất đồng dĩ vãng nhiệt tình cùng đảm đương: "Nhất Phẩm Hợp Chân giao cho ta, coi như là Biên Vân Phá cùng Hà Nộ Dương cùng đi liễu, ta cũng vậy nhất định sẽ kéo bọn họ, điện hạ cùng mọi người tranh thủ nhiều nhất thời gian!"

"Tốt!" Có người lớn tiếng than thở, Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng có chút phẫn nộ, nhưng là thở phào nhẹ nhõm, Nhất Phẩm Hợp Chân có người đối phó rồi.

Lúc trước kia cường hãn tiếng bước chân, một cái ánh mắt sẽ làm cho Cổ Dạ Hành không thể động đậy uy áp thật sự là thật là đáng sợ, hắn đời này cũng không nghĩ lại trải qua lần thứ hai.

Cửu Hoàng Nữ cũng là vui mừng gật đầu: "Tốt, chúng ta tiếp tục lên đường. Ta đã tính toán đi ra ngoài một chỗ chút, nhất định có một phẩm trở lên trọng bảo, hơn nữa không chỉ một vật, mọi người cố gắng lên!"

Mọi người nhất thời bị dục vọng đánh sâu vào nhiệt huyết cấp trên, hai mắt đỏ bừng hống khiếu: "Điện hạ đại ân, suốt đời khó khăn báo!"

Đội ngũ lần nữa lên đường, đi không bao xa, thì một con năm người tiểu đội ngũ ở hậu phương xuất hiện, lần này không cần thương lượng cái gì, có ba người tự động thoát khỏi đội ngũ, đi trước chặn lại.

Bọn họ trước khi đi, Cửu Hoàng Nữ sắc mặt ngưng trọng dặn dò: "Kéo địch nhân, ngàn vạn không nên liều mạng."

"Dạ!"

Nhưng là Hồng Vũ nhưng trong lòng hiểu, lấy ba đối với năm, những người này chết chắc.

Mọi người đẩy mạnh tốc độ cực nhanh, có đôi khi cho dù là phát hiện bảo vật, nhưng là vì tranh thủ thời gian cũng không có đi thu, phía trước có vượt qua nhất phẩm trọng bảo, những đồ này vừa coi là cái gì?

Dù vậy, như cũ có ba chi đội ngũ trước sau đuổi tới, Cửu Hoàng Nữ người bên cạnh càng ngày càng ít, tất cả đều dùng

ít địch nhiều kéo những thứ kia truy binh đi.

Cuối cùng, bên người nàng chỉ còn lại có ba người, Cổ Dạ Hành, Lữ Phàm Tùng cùng Hồng Vũ. Ngay cả kia hai gã bình dân võ giả cũng đã mất.

"Điện hạ, có còn xa lắm không?" Lữ Phàm Tùng không nhịn được hỏi. Cửu Hoàng Nữ đang vừa thật nhanh lên đường vừa lo lắng hết lòng tính toán, bỗng nhiên bị quấy rầy, có chút không nhịn được nói: "Rất nhanh, đừng hỏi liễu!"

"Dạ." Lữ Phàm Tùng không dám nói nữa cái gì, nhưng là để cho bọn họ tràn đầy hi vọng chính là, phía trước đài cao càng ngày càng nhiều, càng thêm dày đặc, hơn nữa càng ngày càng cao, thậm chí tổn hại trình độ đã ở từ từ giảm bớt.

Lữ Phàm Tùng cùng Cổ Dạ Hành càng ngày càng kích động, trong giấc mộng vượt qua nhất phẩm trọng bảo sẽ phải xuất hiện.

Cửu Hoàng Nữ trên mặt hốt nhiên đột nhiên hiện lên một mảnh sắc mặt vui mừng, nàng gia tốc vượt mức quy định phóng đi, có lẽ là tâm tình kích động nguyên nhân, Nhất Phẩm Hợp Chân lực lượng hết tốc lực bộc phát, trong nháy mắt đã Lữ Phàm Tùng cùng Cổ Dạ Hành hai người lắc tại liễu phía sau, chờ hai người đuổi theo đi, trước mắt tràng diện rộng mở trong sáng, ở một mảnh cao gần ngàn trượng dáng vóc to đài cao vây quanh dưới, xuất hiện một mảng lớn rộng lớn đất trống.

Chung quanh những thứ kia đài cao, đường đáy chiều dài vượt qua hai nghìn trượng, thậm chí so sánh với một chút ngọn núi còn muốn khổng lồ. Mà trên của hắn, lại càng có tầng tầng lớp lớp màu vàng nhạt trận pháp khắc tuyến, trong đó phần lớn trận pháp khắc tuyến còn đang vận hành trong, đem chung quanh đích thiên địa nguyên khí hút nhiếp tới đây, ở trên đài cao vô ích ngưng tụ thành thành từng mảnh ngũ thải ban lan nguyên có thể quang vụ, đón đỉnh đầu sáng rỡ lòe lòe nhấp nháy, giống như là một đám cường đại ngũ thải Cự Nhân vờn quanh chung quanh.

Trung ương một mảnh kia rộng lớn đất trống chừng hơn mười dặm phương viên, mặt đất toàn bộ dùng một loại tương tự với ngọc thạch tài liệu trải thành, vốn là bóng loáng bằng phẳng, nhưng là nhưng bây giờ không biết bị cái gì lực lượng dưới tác dụng, xuất hiện mấy đạo tung hoành nam bắc khổng lồ vết rách.

Vết rách trong, thỉnh thoảng có xích hồng sắc nguyên có thể tán bật ra.

Ở nơi này một mảnh kỳ lạ bằng phẳng giải đất trung ương, có một ngồi khéo léo thạch đài.

Chỗ ngồi này thạch đài chỉ có miệng giếng lớn nhỏ, có thể nói là bọn họ tiến vào toái trận không gian sau, ra mắt nhỏnhất đúng dịp một ngọn đài cao. Nhưng là này tòa nho nhỏ thạch đài nhưng làm cho người ta một loại vương giả quân lâm thiên hạ cảm giác!

Tựa hồ cái này toái trận trong không gian tất cả đài cao, bất luận lớn nhỏ cũng là nó thủ hạ chính là thần dân. Mà một mảnh rộng lớn giải đất tồn tại cũng là bởi vì nó. Chung quanh những thứ này cao lớn nhất đài cao, chính là vì bảo vệ xung quanh nó!

Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng rất là kinh ngạc, tại sao mình sẽ có cảm giác như vậy. Nhưng là cảm giác như vậy khi hắn cửa thấy này tòa nho nhỏ thạch đài cái kia một khắc, thật giống như đã bị thạch đài ngạnh sanh sanh nhét vào trong đầu của bọn hắn trong!

Cửu Hoàng Nữ đã bằng nhanh nhất tốc độ xông về một ít ngồi thạch đài, lấy nàng Nhất Phẩm Hợp Chân thực lực, ngắn như vậy thời gian ngắn ngủi, đã sắp vọt tới này tòa thạch đài phụ cận!

Vừa lúc đó, từ Tây Phương truyền đến một trận như sấm rền tiếng bước chân, Cổ Dạ Hành sắc mặt thay đổi.

Nhưng là ở đây tiếng bước chân lúc trước, Đông Phương một ngọn khổng lồ đại trên đài cao xuất hiện một thân ảnh khôi ngô. Hắn đứng ở cao ngàn trượng nơi, đứng chắp tay, áo Chiến Phong, bay phất phới. Một cổ bễ nghễ thiên hạ khí thế

thản nhiên mà phát, phảng phất này một mảnh bầu trời địa trong lúc, tất cả sinh linh trời sanh sẽ phải thần phục quỳ lạy ở dưới chân của hắn!

"Hà Nộ Dương!" Cổ Dạ Hành hàm răng trong khe nặn đi ra một cái tên. Bọn họ thế hệ này người, cơ hồ cũng là ở Hà Nộ Dương trong bóng ma trưởng thành. Vốn là Hà Nộ Dương bế quan, bọn họ rốt cục có thể không hề nữa bị đè nén, nhưng là không nghĩ tới người nầy đột nhiên xuất quan, áp lực của hắn tựa như một mảnh mây đen giống nhau lần nữa bao phủ ở nơi này một đời mọi người trong lòng.

Ngọc Càn triều đệ nhất thiên tài!

Bất kể người nào cùng hắn sanh ở cùng một cái thời đại, cũng nhất định là một mảnh lờ mờ lá xanh, nhân sinh tràn đầy bi kịch.

Đông đông đông…

Kia muộn lôi một loại tiếng bước chân cũng chạy tới, một ngọn cao ngàn trượng thai tựa hồ ngăn trở hắn con đường, kia một tôn thần minh pháp tướng một quyền trào ra, một tiếng vang thật lớn đài cao cả tạc toái, khổng lồ khối vụn kèm theo trận pháp tan biến quang mang hướng bốn phía bay đi, đụng phải ầm ầm rung động, một mảnh bụi mù.

Bụi mù tan hết sau, thần bí nhất Biên Vân Phá ngang nhiên mà đứng, hai tay nắm tay, sau lưng cao gần trăm trượng thần minh pháp tướng trợn mắt nhìn, đem một cổ đáng sợ uy áp cuồn cuộn đưa ra, giống như Đại Giang vỡ đê, không thể ngăn cản!

Hà Nộ Dương cùng Biên Vân Phá hai người khí thế cường đại cách hơn mười dặm khoảng cách, ở trên không trong hung hăng một cái va chạm, trên bầu trời một cái tình thiên phích lịch.

Các loại nguyên có thể tia sáng chung quanh tản ra, mặc dù cũng không phải là toàn lực xuất thủ, cũng làm cho Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng hai lỗ tai nổ đùng, ánh mắt hoa mắt.

“Hồng Vũ!” Hai người cơ hồ là đồng thời hô lên liễu miệng.

Bọn họ trong ngày thường vô số không đợi thấy Hồng Vũ, nhưng là đến nơi này loại muốn chết trước mắt, nhưng vẫn là không có chút nào liêm sỉ lập tức mở miệng hướng Hồng Vũ cầu trợ.

Nhưng là hai người hô lên liễu miệng, mới phát hiện Hồng Vũ không thấy!

“Hắn đi đến nơi nào rồi?”

“Thật giống như mới vừa rồi điện hạ gia tốc, chúng ta ra sức đuổi theo một khắc kia sau, sẽ thấy cũng chưa từng thấy qua hắn!”

Hai người nhất thời chửi ầm lên, đã vọt tới trung ương một ít ngồi tiểu Tiểu Thạch trên đài Cửu Hoàng Nữ cũng là cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng không còn kịp nữa truy cứu cái gì, lớn tiếng quát: “Cổ Dạ Hành, Lữ Phàm Tùng, hôm nay có thể hay không thành công, Bổn cung đem hi vọng cũng ký thác vào các ngươi trên người!”

Hai người liếc nhìn nhau, kiên trì thân bắn ra, Cổ Dạ Hành thật sự không có dũng khí đi đối mặt Biên Vân Phá, hắn lựa chọn Hà Nộ Dương. Lữ Phàm Tùng cắn răng một cái, quản gia tộc chuẩn bị ngắn ngủi tăng lên công lực linh đan nuốt vào, một mới vừa lấy được nhất phẩm Huyền Binh thi triển ra, điên cuồng hét lên đánh về phía liễu Biên Vân Phá.

Cửu Hoàng Nữ căn bản không đi quản hai người chết đi sống, nàng đứng ở đó ngồi nho nhỏ trên thạch đài, cúi đầu đi xuống nhìn.

Đến nơi này mới có thể giật mình phát hiện, chỗ ngồi này nho nhỏ thạch đài, thì ra là thật sự là một ngụm cái giếng sâu! Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 54 : Người cảnh tượng (thượng)

Miệng giếng vừa lúc đầy đủ một người chui đi xuống, nhưng là phía dưới tổng cộng có tầng bảy sắc thái khác nhau quang màng cách trở. Những thứ kia quang màng nhìn qua tựa như dưới ánh mặt trời cái phao giống nhau yếu ớt, nhưng là Cửu Hoàng Nữ sắc mặt nhưng trở nên phá lệ ngưng trọng.

Nàng nuốt vào liễu một quả mang theo mùi máu tươi xích hồng sắc linh đan, chỉ một thoáng đầu đầy mái tóc đứng đấy, kinh nghiệm bạo tăng, sau đó nhanh chóng bắt đầu tính toán. Vô số mấy chữ, các loại thần bí tính toán phương pháp, Cửu Hoàng Nữ cái kia giơ lên tới đầu tóc, lấy mắt thường có thể nhìn thấy tốc độ bắt đầu tùy đen biến trắng!

Thời gian của nàng không nhiều lắm, Hồng Vũ đột nhiên biến mất, nghiêm trọng làm rối loạn kế hoạch của nàng, Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng không biết có thể ngăn cản bao lâu —— trên thực tế nàng đối với hai người không ôm bao nhiêu hi vọng.

Hai tay của nàng thật nhanh, ở quỷ dị linh đan thúc dục, cùng đại lượng tiêu hao tự thân sinh mệnh lực dưới tác dụng, nàng dùng một ít có thể thời gian, nhanh chóng đem kết quả tính toán đi ra ngoài.

Sau đó tung người nhảy, nhảy vào liễu miệng giếng trong.

Cơ hồ chính là nàng rơi vào miệng giếng cái kia trong nháy mắt, thập cái nhỏ và dài ngón tay ngọc nhanh chóng vẽ phác thảo, một phức tạp trận pháp kết cấu thành hình, rơi vào tầng thứ nhất quang màng thượng.

Tầng kia quang màng lay động một chút, cũng không có đúng hạn bể tan tành. Cửu Hoàng Nữ sắc mặt đại biến, nhưng là lúc này đã không có đường lui!

Giếng trên vách phiếm một loại màu vàng lợt quang mang, nàng rất rõ ràng đây là đáng sợ cấm chế, nếu như muốn nhập

vào thân giếng vách tường, tuyệt đối so với trực tiếp đụng vào tầng kia quang màng thượng còn muốn thê thảm.

Nhưng là miệng giếng phụ cận quy tắc đã bị thay đổi, nàng căn bản không có biện pháp bay trở về, ở chỗ này, chỉ có thể dựa theo nơi này quy tắc dưới đường đi rơi!

Đang ở chân của nàng sắp tiếp xúc đến tầng kia quang màng, đã lúc tuyệt vọng, mới vừa rồi trận pháp kết cấu tựa hồ tạo nên tác dụng, bỗng nhiên tầng kia quang màng ba một tiếng bể nát. Cửu Hoàng Nữ thở phào nhẹ nhỏm, sau đó nhanh chóng vẽ bề ngoài liễu người thứ hai trận pháp kết cấu. Cứ như vậy, một đường thuận lợi mở ra tầng bảy quang màng, Cửu Hoàng Nữ hữu kinh vô hiểm rơi vào ba nghìn trượng ở dưới đáy giếng.

Khi nàng hai chân rơi vào đáy giếng cái kia một khắc, chung quanh không gian quy tắc bắt đầu bể tan tành, hơn nữa nhanh chóng sống lại.

Binh Hà tổ lăng trong, thì ra là còn có người cảnh tượng!

Nơi này là một mảnh chân chính mộ địa.

Những khác bốn cảnh tượng tới Thiểu Dương quang minh mỵ, nhưng đã đến nơi này, thiên không là một mảnh xám xịt hơn nữa mang theo huyết sắc. Trên đỉnh đầu không có nắng gắt chỉ có một mảnh thảm đạm ánh sao.

Trên mặt đất, khổng lồ Mộ Bia thành tấm, phần lớn cũng đã nghiêng lệch, thậm chí có chút ít không biết bị cái gì lực lượng trực tiếp cưỡng gãy, lộ ra thô ráp nham thạch tiết diện.

Mỗi một tòa phần mộ kích thước cũng rất lớn, trừ Mộ Bia ở ngoài, còn có đứng mộ thú chờ trang sức.

Cả trong không gian, quanh quẩn một loại quỷ dị nguyên có thể, làm cho người ta không tự chủ được sinh ra một loại bị đè nén, mặt trái, trầm thấp cảm xúc.

Đến nơi này, Cửu Hoàng Nữ đã không giống mới vừa rồi như vậy thong dong, nàng liên tục không ngừng quan sát vài toà Mộ Bia. Trên bia mộ mặt văn tự quá mức rất xa, sở đại biểu văn minh đã sớm mai một ở lịch sử sông dài trong.

Cửu Hoàng Nữ cau mày, hiển nhiên đọc những thứ này văn tự đối với nàng mà nói cũng rất khó khăn.

Nhưng là nàng xem bảy tám Mộ Bia sau, phía sau bỗng nhiên nhẹ nhàng vừa vang lên, nàng quay người lại, vừa hay nhìn thấy Tứ hoàng tử từ "Miệng giếng" trong lọt vào.

Đã gặp nàng, Tứ hoàng tử khẽ mỉm cười: "Cửu muội, ngươi mạnh khỏe lợi hại!"

Cửu Hoàng Nữ hừ lạnh một tiếng: "Tứ ca, đây là phụ hoàng giao cho ta nhiệm vụ. Ngươi giết người của ta, cướp đi bảo vật, ta nhưng lấy không so đo với ngươi, nhưng là ngươi tự tiện lại tới đây, sẽ không sợ phụ hoàng tức giận! ?"

Tứ hoàng tử cười: "Của ta muội muội ngốc, mới vừa rồi ca ca còn cảm thấy ngươi siêu quần bạt tụy, không nghĩ tới ngay sau đó ngươi lại bắt đầu vờ ngớ ngẩn. Ngươi lần này nhiệm vụ nguy hiểm như thế, ai có thể bảo đảm ngươi nhất định có thể thành công? Coi như là ngươi chết ở chỗ này, phụ hoàng cũng không ngoài ý muốn. Hắn như thế nào lại biết cái chết của ngươi cùng ta có liên quan?

Huống chi, chờ ta lấy được kia kiện đồ vật, dốc lòng nghiên cứu mấy năm, cho đến lúc này, phụ hoàng giống như là nghĩ không lùi vị cũng không được liễu!"

Cửu Hoàng Nữ giận dữ: "Ngươi đại nghịch bất đạo!"

"Thôi đi!" Tứ hoàng tử khoát tay chặn lại: "Nếu là hắn thật đau lòng ngươi, làm sao có phái ngươi tới hoàn thành nguy hiểm như vậy nhiệm vụ? Sách sách, ngươi nhìn một cái, vốn là nũng nịu tiểu mỹ nhân, hiện tại đầu đầy tóc trắng, ai, dù sao ngươi cũng không ai thèm lấy liễu, tựu chôn xương hơn thế sao!"

Cửu Hoàng Nữ hừ một tiếng: "Tứ ca, coi như là ngươi dùng hoàng gia bí pháp đem của mình chiến lực tăng lên tới liễu nhất phẩm, nhưng là đừng quên, ta nhưng là hàng thật giá thật Nhất Phẩm Hợp Chân, ta còn có thiên địa nhất thể trạng thái, ngươi căn bản không phải đối thủ của ta!"

Tứ hoàng tử hết sức nhận đồng gật đầu lia lịa: "Ngươi nói rất đúng, cho nên ta chuẩn bị cái này."

Hắn khoát tay, suốt bốn miếng Hoạn Thú Ấn bay ra ngoài, rơi trên mặt đất tứ thanh muộn lôi, bốn đầu quái vật lớn xuất hiện, mỗi một đầu hoang thú lại cũng là nhất phẩm, hơn nữa cũng là trưởng thành nhất phẩm hoang thú, tuyệt không phải Bạch Trảm Long cái kia một đầu Đạp Vân Giao có thể so sánh với!

Cửu Hoàng Nữ sắc mặt thay đổi.

Cho dù là một đầu hoang thú hơn nữa Tứ hoàng tử bọn ta cũng không sợ hãi, hai đầu hoang thú cũng miễn cưỡng có thể ứng phó. Nhưng là nàng rất rõ ràng, của mình thiên địa nhất thể trạng thái duy trì thời gian, tối đa cũng chỉ có thể giết chết hai đầu nhất phẩm hoang thú.

Rồi biến mất có thiên địa nhất thể trạng thái, nàng đối mặt có nhất phẩm chiến lực Tứ hoàng tử cùng khác hai đầu hoang thú, chỉ có một con đường chết!

"Xem ra những năm này, ngươi cổ động trung gian kiếm lời túi tiền riêng a!"

Tứ hoàng tử khẽ mỉm cười: "Cửu muội, thật ra thì tại sao chúng ta không thể hợp tác đâu? Dù sao ngươi cũng không có thể đi lên cái kia bảo tọa, ngươi tới giúp ta, chúng ta huynh muội đồng tâm, đem vật kia lấy ra, chỉ cần cùng lão đầu tử nói nhiệm vụ thất bại, hắn cũng sẽ không đem làm sao ngươi dạng, dù sao nhiệm vụ này thật sự là quá khó khăn liễu."

Cửu Hoàng Nữ thận trọng suy nghĩ một chút: "Chờ ngươi đi lên bảo tọa, ngươi có thể cho ta cái gì?"

"Nếu như ngươi nguyện ý ở lại Ngọc Càn Thành, ngươi chính là Ngọc Càn triều Hắc Ám Nữ Hoàng, nếu như ngươi không muốn, ta nhưng cấp cho ngươi một khối đất phong, sẽ không so sánh với bát đại thế gia tiểu!"

Hắn dừng một chút, lại dùng càng thêm hấp dẫn thanh âm nói: "Hoặc là, ta nhưng lấy đem này hai điều kiện cũng cho ngươi!"

Cửu Hoàng Nữ cúi đầu trầm tư chốc lát: "Ngươi lấy cái gì tới bảo đảm? Ta làm sao biết tương lai ngươi sẽ không thay đổi quẻ?"

“Ta nhưng lấy dưới tóc huyết mạch lời thề, bảo đảm tuyệt không ruồng bỏ.” Tứ hoàng tử lời thề son sắt, sau đó lại là cười một tiếng nói: “Cửu muội, thật ra thì ngươi căn bản không cần lo lắng cho ta có đổi ý, ngươi như vậy xuất sắc, có ngươi giúp ta là của ta may mắn. Hai người chúng ta liên thủ, ta có thập thành nắm chặc có thể thừa kế sự nghiệp thống nhất đất nước.

Hắc hắc, lần này sợ rằng chỉ có ta xem rõ ràng dụng tâm của ngươi, lão Nhị cùng lão Thất kia hai ngu ngốc, thật đúng là nghĩ đến ngươi muốn dùng cái gì dụ dỗ chính sách, thu gom tất cả đâu. Bọn họ còn xúi giục Bạch Trảm Long đi khiêu chiến Hồng Vũ, không tiếc đem trung ương quốc gia cổ Cung gia cũng tiến cử, thật sự là ngu xuẩn không thể thành!”

Cửu Hoàng Nữ ngẩng đầu nhìn nhìn, cũng là cười hỏi: “Tứ ca nhìn ra cái gì tới?”

“Ngươi bất quá là lợi dụng những tên kia thôi, Cổ Dạ Hành, Lữ Phàm Tùng cùng với Hồng Vũ, bọn họ mọi người, cũng chỉ là trong tay ngươi công cụ. Ngươi lần này nhiệm vụ vô cùng hung hiểm, cần đại lượng trợ thủ. Cho nên ngươi đang ở đây Cổ Dao Sơn trung lại bắt đầu bố cục, bày ra hôn dân tư thái, thậm chí không tiếc kết giao Hồng Vũ. Mà vào đến từ sau, ngươi lại càng hy sinh thời gian của mình, vì mọi người tính toán đường nhỏ, để cho bọn họ có thể tìm được càng nhiều là bảo vật, không ngừng mà thu mua lòng người, chỉ vì liễu để cho bọn họ khăng khăng một mực hiệu trung với ngươi, thời khắc mấu chốt sỏa hồ hồ chống đi tới.”

Cửu Hoàng Nữ khẽ lắc đầu: “Nhân tính trục lợi, cho dù là ta làm nhiều như vậy, thời khắc mấu chốt hay là cần dùng ích lợi tới dụ khiến cho bọn hắn, mới có thể để cho bọn họ rút lui. Nếu như không phải là ta nói cuối cùng địa điểm sẽ có vượt qua nhất phẩm trân bảo, bọn họ tuyệt sẽ không như vậy nghĩa vô phản cố động thân ra, mạo hiểm khổng lồ nguy hiểm đi kéo truy binh.”

Tứ hoàng tử bành bạch vổ tay: “Cửu muội quả nhiên đối với người tính thấy vậy rất thấu triệt!”

“Vậy thì như thế nào cùng?” Cửu Hoàng Nữ có chút phẫn nộ: “Còn không phải là không có nhìn thấu Hồng Vũ? Ta cho là bằng vào mưu kế của ta tốt đẹp sắc, có thể làm cho hắn ở thời khắc mấu chốt anh dũng tranh tiên, giúp ta ngăn cản một chút Hà Nộ Dương cùng Biên Vân Phá, không nghĩ tới hắn cũng là chết nhát, lâm trận bỏ chạy liễu!”

Hai người trong lúc nói chuyện, càng đến gần càng gần. Cửu Hoàng Nữ lại là một tiếng cảm thán: “Thật ra thì, lợi dụng bọn họ một vốn bốn lời. Nếu như những người này có thể còn sống trở về, ta còn là có dựa theo lúc trước ước định, đem những này trân bảo tất cả đều phân cho bọn họ, hoàng thất cũng không thiếu những đồ này, nhưng là đã trải qua lần này chuyện tình sau, bọn họ nhất định sẽ đối với ta càng thêm máu chảy đầu rơi. Sau này lợi dụng, nhất định vô cùng thuận tay. Đáng tiếc nhìn lầm rồi Hồng Vũ, nếu không nghe lời…”

Trong lúc nói chuyện, Cửu Hoàng Nữ đã bất tri bất giác tiêu sái đến Tứ hoàng tử trước người hai trượng, nàng trong nháy mắt dữ dội lên, bằng nhanh nhất tốc độ tiến vào thiên địa nhất thể trạng thái, rồi sau đó điều động liễu thiên địa quy tắc, quỷ thần xui khiến “Lần” đi ra ngoài một thanh nhất phẩm Huyền Binh bảo kiếm, Kinh Thiên Nhất Kích một kiếm đâm về liễu Tứ hoàng tử.

Song ngoài dự liệu của hắn dạ, cơ hồ đang ở nàng đánh lén đồng thời, Tứ hoàng tử cũng động!

Phía sau hắn một tôn cao gần trăm trượng cổ thú pháp tướng bay lên trời, há mồm một phun có bốn vật nhất phẩm Huyền Binh gào thét ra, mang theo vô cùng hung ác thẳng hướng Cửu Hoàng Nữ.

Ở đây một sát na, hai người vẻ mặt cơ hồ cũng là giống nhau, đầu tiên là kinh ngạc, sau đó tất cả đều biến thành ngoan lệ!

Hai người cũng là chân chính xảo trá hung ác người, từ vừa mới bắt đầu cũng chưa có nghĩ tới muốn giảng hoà. Lúc trước thương lượng tựa hồ đã tiến vào thực chất giai đoạn, trên thực tế cũng là ở tê dại đối phương, đợi chờ đánh lén thời cơ.

Cửu Hoàng Nữ đích thiên địa nhất thể trạng thái Tứ hoàng tử không cách nào ngăn cản, nhưng là Tứ hoàng tử trừ bốn vật nhất phẩm Huyền Binh ở ngoài, khác còn có bốn đầu nhất phẩm hoang thú gầm thét đồng loạt ra tay.

Rầm rầm rầm…

Liên tiếp kinh thiên tiếng oanh minh ở nơi này lăng mộ trong thế giới phát vang, nhưng là làm cho người ta giật mình chính là, nơi này hết thảy lại vẫn không nhúc nhích, Nhất Phẩm Hợp Chân cấp bậc chính là chiến đấu, lại ngay cả đám đồng Mộ Bia cũng không thể hư hao!

Lưỡng bại câu thương!

Cửu Hoàng Nữ trên người nhiều mấy đạo nhìn thấy mà giật mình vết thương, đó là bốn đầu nhất phẩm hoang thú tạo thành.

Tứ hoàng tử che ngực phải hộc máu rút lui, ở bên cạnh hắn, hai đầu nhất phẩm hoang thú đã tử trận.

Nhưng là tình thế nhìn qua như cũ đối với Tứ hoàng tử có lợi. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 54 : Người cảnh tượng (hạ)

"Ha ha ha…" Tứ hoàng tử một tiếng cuồng tiếu, đắc ý cực kỳ, đang muốn phát biểu một phen cao đàm khoát luận, nhưng bỗng nhiên cảm thấy cái gì, vừa quay đầu chỉ thấy một người đứng ở một bên trấn định tự nhược nhìn của hắn cửa.

"Hồng Vũ!" Hai huynh muội cùng nhau kinh hô.

Hồng Vũ rất bất đắc dĩ nói: "Nói thật, ta cũng vậy biết hiện tại đi ra ngoài thời cơ không đúng, hẳn là chờ các ngươi hai liều đích chân chính lưỡng bại câu thương mới xuất hiện, đó mới là ngồi thu ngư ông thủ lợi thời cơ tốt nhất. Bất quá ngươi vốn nói ta là chết nhát, điều này làm cho bổn thiếu gia rất không thoải mái a, cho nên ta quyết định nói trước đi ra ngoài, mình nói cho ngươi biết bổn thiếu gia không phải là chết nhát, chỉ bất quá bổn thiếu gia không thích bị tính toán, ngươi tính toán ta, ta đây cho dù kế ngươi."

Cửu Hoàng Nữ sắc mặt âm trầm: "Ngươi là làm sao thấy được?"

Hồng Vũ vừa rút lui miệng, chắp tay sau lưng chậm quá đi tới bên cạnh hai người: "Ngươi cho rằng ngươi làm rất hoàn mỹ đúng không? Dĩ nhiên, Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng những thứ kia ngu xuẩn dĩ nhiên bị ngươi đùa bỡn xoay quanh, nhưng trên thực tế ngươi nơi cũng là sơ hở. Rõ ràng nhất một, ngươi quá mau cho lên đường liễu, ta cuối cùng cảm thấy, ngươi là muốn ở cố định thời gian chạy tới cố định địa điểm. Nếu như đối với không gian quy tắc hiểu không sâu người nhìn chưa ra như ngươi vậy làm có cái gì có cái gì không đúng, nhưng là ta lại biết, ngươi làm như vậy, là ở tìm kiếm một cái bất đồng không gian ở giữa đặc thù đi vào lộ tuyến, đã đi trước là một loại riêng địa điểm. Bây giờ nhìn lại, chính là trong chỗ này liễu, Binh Hà tổ lăng người cảnh tượng."

Cửu Hoàng Nữ giọng căm hận nói: "Chẳng lẽ còn có khác sơ hở? "

“Dĩ nhiên, ngươi đang ở đây mọi người trước mặt tính toán, bản thân chính là sơ hở, bọn họ xem không hiểu, nhưng là ta có thể nhìn hiểu, bất quá là một chút thô thiển không gian quy tắc công thức thôi. Dĩ nhiên, ngươi có thể không gọi cái tên này. Ngươi lừa gạt bọn họ nói đây là đang tính toán bảo vật xuất hiện nhiều nhất địa điểm, đáng tiếc ta có thể nhìn hiểu ngươi rốt cuộc ở tính toán cái gì, dĩ nhiên sẽ không tin tưởng ngươi. Bất quá ngươi có biết hay không ta ở một bên thấy vậy rất gấp gáp? Đơn giản như vậy vấn đề, ngươi tại sao thật lâu coi là không ra? Cuối cùng còn muốn phục dụng cái gì linh đan, cổ động tiêu hao tinh thần lực, ai, đây là cần gì chứ, ngươi đã thiên phú thông minh không đủ, cũng đừng có tới chơi loại này độ khó cao trò chơi có được hay không? Ta đây thật sự là vì muốn tốt cho ngươi mới khuyên ngươi, ngươi nhìn lão rất mau sao, nếu không phải ta lúc trước tựu biết ngươi, hiện tại sẽ phải la dì của ngươi liễu…”

“Ngươi tên khốn kiếp này câm miệng cho ta!” Cửu Hoàng Nữ hoàn toàn táo bạo liễu, nàng kiêu ngạo nhất hai hạng, một người là dung mạo của mình, một người là trí tuệ của mình.

Nàng từ nhỏ là có thể đem nam nhân lừa xoay quanh, mà cái loại nầy hoàng thất bí truyền tính toán phương pháp, đông đảo hoàng tử Hoàng nữ trong, cũng chỉ có nàng có thể học xong hơn nữa sử dụng. Nhưng là như vậy cơ Trí Thông tuệ, ở Hồng Vũ trong miệng nhưng thành “Thiên phú thông minh không đủ” !

Nàng cực kì cho rằngnhất làm ngạo dung mạo, bị Hồng Vũ nói thành “Lão rất mau”, hơn nữa đưa lấy kính xưng “A di…” Cửu Hoàng Nữ làm sao có thể không táo bạo?“Các ngươi hoàng thất biết này người cảnh tượng bí mật cũng không kỳ quái, dù sao không có một lần các ngươi tiến vào mọi người là nhiều nhất.” Tứ hoàng tử trầm mặc không nói, coi như là cam chịu. Trên thực tế hoàng thất phát hiện điều bí mật này, so với Hồng Vũ tưởng tượng muốn khó khăn nhiều lắm hoàng thất mỗi một lần tiến vào người nhiều nhất, nhưng cũng bất quá là mười người. Đối với khác thế gia, bọn họ nhân số đúng là rất nhiều. Mười người sau khi trở về, nhất định sẽ đem mình kinh

nghiệm dạy dỗ tổng kết ra, cửu nhi cửu chi, sẽ phát hiện Binh Hà tổ lăng trung một chút kỳ quái địa phương.

Nhưng là cũng túc túc dùng một ngàn năm thời gian, mới xem như có thể xác nhận, Binh Hà tổ lăng tồn tại thần bí nhất người cảnh tượng.

Sau đó lại dùng liễu 1500 năm, tổng kết ra này một bộ tính toán phương pháp.

Gần đây ba trăm năm, không ngừng phái người đi vào dựa theo này một bộ phương pháp tiến hành lục lọi, tổng kết liễu kinh nghiệm sau, tiếp tục hoàn thiện.

Mãi cho đến liễu lần này, mới xem như giao cho kiệt xuất nhất Cửu Hoàng Nữ, để hoàn thành này hạng nhất trách nhiệm nặng nề.

Hồng Vũ nhìn về phía Cửu Hoàng Nữ: "Ngươi còn không tòng phục? Ngươi cho rằng ở miệng giếng kia tầng bảy quang màng ngươi là làm sao thông qua?"

Cửu Hoàng Nữ chợt hiểu ra: "Là ngươi âm thầm xuất thủ?" Hồng Vũ hừ hừ một tiếng: "Đây còn phải nói? Khác, Tứ hoàng tử điện hạ ngươi sẽ tò mò, tại sao ngươi xuống tới thời điểm, miệng giếng dặm không có chút nào cách trở?"

"Cũng là ngươi…" Tứ hoàng tử thanh âm có chút run rẩy.

Hai người vốn cho là mình là Hoàng Tước, nhưng không có nghĩ đến thì ra là có một chức cao minh thợ săn, một mực âm thầm nhìn bọn hắn chằm chằm!

"Nhưng là ngươi hay là thiếu kiên nhẫn!" Tứ hoàng tử chậm rãi lui về phía sau, lấy ra tới một quả linh đan nuốt vào, thương thế nhất thời thật tốt: "Ngươi cho rằng mưu kế của mình thành công sắp tới, không dùng tại ẩn nhẫn liễu đúng không? Cho nên ngươi nói trước đi ra ngoài hưởng thụ thắng lợi vui vẻ liễu. Đáng tiếc, ngươi không biết, ta người này, vĩnh viễn có giữ lại cuối cùng một khoản tiền đánh cuộc!" Hắn bỗng nhiên từ trong lòng ngực vừa móc ra hai quả Hoạn Thú Ấn, hung hăng ngã trên mặt đất: "Ra đi!"

Hai tiếng khổng lồ thú rống, lại là hai đầu nhất phẩm hoang thú! Hiện tại Tứ hoàng tử bên cạnh, một lần nữa quay chung quanh bốn đầu nhất phẩm hoang thú.

Cửu Hoàng Nữ tiến lên một bước: "Tứ ca chúng ta cuối cùng là người một nhà, liên thủ giết hắn rồi đang nói!"

"Tốt!"

Hồng Vũ có chút thương hại nhìn Tứ hoàng tử: "Ta trước thời gian đi ra ngoài, chỉ là bởi vì ta có nắm chặc dễ dàng giết hai người các ngươi mà thôi…"

"Ha ha ha! Thật cuồng vọng tiểu tử! Nhất phẩm hoang thú, giết!" Hắn ra lệnh một tiếng, bốn đầu khổng lồ nhất phẩm hoang thú gầm thét rống giận, sẽ phải cùng nhau xung phong liều chết tiến lên.

Hồng Vũ trong mắt màu vàng lợt quang mang chớp động, đeo hai tay, ngang nhiên một tiếng lãnh xích: "Câm miệng!"

Bốn đầu cường hãn nhất phẩm hoang thú bực nào hung hãn? Gầm thét rống giận dáng vẻ khí thế độc ác ngập trời. Lại bị Hồng Vũ một tiếng giận dữ mắng mỏ dưới, gào thét một tiếng giống như là bị rút một gậy chó hoang giống nhau, biết điều một chút cúi đầu, sau trảo ngồi xổm xuống, ngồi đàng hoàng!

"A ——" Tứ hoàng tử thất thanh, hắn không ngừng mà dùng Hoạn Thú Ấn thúc dục bốn đầu nhất phẩm hoang thú, Hoạn Thú Ấn có tương tự với nô dịch khế ấn tác dụng, thúc dục dưới bốn đầu nhất phẩm hoang thú thống khổ vô cùng, thậm chí đã bắt đầu trên mặt đất lăn lộn, nhưng là chính là không dám lướt qua Lôi Trì nửa bước đi công kích Hồng Vũ.

"Chuyện gì xảy ra! ?"

Lần này, Cửu Hoàng Nữ cũng kinh ngạc nhìn Hồng Vũ, nàng lúc trước cảm giác mình có thể đem Hồng Vũ nắm trong tay ở trong tay để lợi dụng, kết quả Hồng Vũ ở mấu chốt nhất thời khắc đột nhiên biến mất, thiếu chút nữa làm cho nàng hoàn mỹ kế hoạch sắp thành lại bại.

Mà sau đó Hồng Vũ lần nữa xuất hiện, Cửu Hoàng Nữ cho là trải qua lúc trước thất bại, mình rốt cục có thể hoàn toàn nhìn thấu Hồng Vũ thời điểm, Hồng Vũ rồi lại để cho hắn thất kinh!

Một tiếng trách cứ, sẽ làm cho bốn đầu nhất phẩm hoang thú không dám nhúc nhích, biết điều thật là tốt giống như con mèo nhỏ. Coi như là nhất phẩm năm sao chí tôn cường giả cũng làm không được a.

Hồng Vũ quát lui liễu bốn đầu nhất phẩm hoang thú, lạnh lùng nhìn Tứ hoàng tử: "Hiện tại tới trước coi là coi là chúng ta ân oán." Hắn quay đầu hướng Cửu Hoàng Nữ nói: "Cửu điện hạ, ngài lúc trước có chút việc nói sai rồi, ta đối với Tứ điện hạ, không chỉ có riêng là có mang oán khí đơn giản như vậy. Dĩ nhiên, ở các ngươi xem ra, các ngươi là hoàng tộc, đối với thần tử quyền sanh sát trong tay, phái ra mấy sát thủ muốn giết ta xem là cá chuyện gì JL? Vua để cho thần chết thần phải chết, đúng không. Nhưng là các ngươi có nghĩ tới hay không, đối với ta tới nói, tánh mạng đến cỡ nào quý giá, há có thể cho các ngươi nghĩ cầm đi thì lấy đi? Đây đối với ta, có phải hay không có chút không công bình?"

"Cho nên, ta đối với Tứ điện hạ cũng không phải là oán khí đơn giản như vậy, đó là ngập trời cừu hận!"

Thất Tịch đoản kiếm không biết lúc nào ra hiện tại liễu Hồng Vũ trong tay, hắn dùng kiếm một ngón tay Tứ hoàng tử, vô thanh vô tức tiến vào thiên địa nhất thể trong trạng thái. Cửu Hoàng Nữ trong lòng vui mừng, Hồng Vũ dùng thiên địa nhất thể trạng thái đối phó Tứ hoàng tử, như vậy nàng tựu còn có cơ hội! Chỉ cần Hồng Vũ không cách nào duy trì ở loại này trạng thái, nàng còn có một chiến lực.

Tứ hoàng tử cắn răng nói: "Ngươi một dân đen, còn muốn cầu xin cái gì công bình? Bổn vương chính là hoàng tộc, muốn giết ngươi chính là vinh hạnh của ngươi! Ngươi không nghển cổ tựu lục, chính là đại nghịch bất đạo!"

Hồng Vũ đối với cái này loại luận điệu, chỉ có một thái độ: "Ta đi ngươi mắng cách vách!" Thất Tịch đoản kiếm đánh ra, huyết mạch kỹ năng Hồng Lưu phát động! Khôn cùng kiếm

quang hội tụ thành liễu một đạo hàn quang Hồng Lưu, ở thiên địa nhất thể trạng thái dưới tác dụng, Hồng Lưu kỹ năng uy lực bạo tăng!

Tứ hoàng tử một tiếng điên cuồng hét lên: "Chẳng lẽ ngươi cho rằng Bổn vương không chịu nổi một kích không!"

Hắn thất khiếu trong bắn ra bảy đạo máu tươi, sau lưng cổ thú pháp tướng thân thể bạo tăng năm mươi trượng, biến thành một trăm năm mươi trượng quái vật lớn!

Bốn vật nhất phẩm Huyền Binh theo hắn trong miệng phun ra, uy lực siêu phàm tuyệt luân.

Nhưng là một ít đạo hàn quang Hồng Lưu từ trên trời giáng xuống tịch quyển đánh tới, bốn vật nhất phẩm Huyền Binh ở Thất Tịch đoản kiếm trước mặt không chịu nổi một kích, nhanh chóng biến thành một mảnh sắt sa khoáng theo gió phiêu tán.

Rồi sau đó là một ít trăm năm mươi trượng cổ thú pháp tướng, cuối cùng còn lại là Tứ hoàng tử bản thân!

Hồng Vũ hàn quang Hồng Lưu chỉ có tiêu hao một nửa, Tứ hoàng tử đã từ nơi này thiên địa trong lúc biến mất, Hồng Vũ bĩu môi một cái: "Vốn chính là không chịu nổi một kích." Tay hắn cầm đoản kiếm, từ từ xoay người, hỏi: "Cửu điện hạ, ngươi không cần lao lực liễu, bằng ngươi kia chưa đầy đích thiên phú thông minh, muốn tính nhầm ra cái thế giới này hết đường, căn bản là người si nói mộng."

"Ngươi!" Cửu Hoàng Nữ tính nhẩm bị cắt đứt. Làm cho nàng giật mình chính là, Hồng Vũ một cái xem thấu nàng, làm cho nàng tức giận chính là, Hồng Vũ lại một lần cười nhạo nàng thông minh…

Hồng Vũ tìm một khối Mộ Bia, cũng không để ý kịp có phải hay không "Khinh nhờn" liễu khác xa xôi không thể biết niên đại người chết, đặt mông ngồi lên đi, một cái tay giơ lên Thất Tịch đoản kiếm, có chút tản mạn loạng choạng, một cái tay hướng Cửu Hoàng Nữ ngoắt ngoắt tay: "Cửu điện hạ tới ngồi, nhờ một chút nơi này. Ta tính một cái, hẳn là còn có một chút thời gian."

Cửu Hoàng Nữ sắc mặt âm tình bất định, bởi vì mãi cho đến hiện tại, Hồng Vũ như cũ ở vào thiên địa nhất thể trong trạng thái! Không có người Nhất Phẩm Hợp Chân sẽ đem thiên địa nhất thể trạng thái lãng phí ở cùng người nói chuyện phiếm thượng —— trừ phi lúc trước Kỷ gia về Hồng Vũ hết thảy tuyên truyền cũng là thật, Hồng Vũ có gần như vô hạn đích thiên địa nhất thể trạng thái!

Cửu Hoàng Nữ có chút hoảng sợ nhìn hướng Hồng Vũ, cho đến lúc này, nàng mới hiểu được mình lúc trước ý nghĩ là cỡ nào buồn cười! Dạt ra Hồng Vũ tâm trí không nói, chỉ một là loại này kinh khủng đích thiên địa nhất thể thời gian —— Hồng Vũ nhân vật như thế, há lại có thể khống chế cùng lợi dụng? Do dự một chút, Cửu Hoàng Nữ đi ra phía trước, khi hắn phía trước một thấp một ít trên bia mộ ngồi xuống, đây đã là tỏ vẻ thần phục một ám hiệu liễu.

Mà Cửu Hoàng Nữ đi tới thời điểm, tựa hồ không cẩn thận khẽ động liễu thương thế, thân thể thống khổ giãy dụa một chút, vừa lúc để cho cổ áo vốn là cũng có chút quần áo bị phá hỏng càng thêm rủ xuống, lộ ra hai tuyết trắng phấn nị, ôm trọn muốn ra bán cầu. Hồng Vũ giả bộ không nhìn thấy. Bị thương Cửu Hoàng Nữ vừa bày ra một bộ thần phục tư thái, vốn là cao cao tại thượng đích thiên chi kiêu nữ, hiện tại ngược lại có chút điềm đạm đáng yêu.

“Ngươi muốn biết cái gì?” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 55 : Trung ương huyệt (thượng)

Hồng Vũ chỉ chỉ này vùng trời địa: "Các ngươi rốt cuộc muốn từ nơi này được cái gì? Binh Hà tổ lăng căn bản bí mật vậy là cái gì?"

Cửu Hoàng Nữ suy nghĩ một chút nói: "Trên thực tế chúng ta đối với cái này dặm cũng là không biết gì cả. Hoàng thất gần ba năm thời gian, cũng chỉ là đoán ra có một chỗ như vậy. Bất quá, chúng ta cũng tin tưởng, nơi này mới thật sự là bảo khố!"

"Bảo khố? Ngươi là nói khác bốn cảnh tượng trong trân bảo, thật ra thì cũng là đến từ chính nơi này?"

Cửu Hoàng Nữ gật đầu nói: "Không sai. Mặc dù đây chỉ là một đoán, nhưng là chúng ta cũng cảm thấy có nên không sai. Căn cứ hoàng thất này ba ngàn năm nay bắt được tài liệu đến xem, tứ đại cảnh tượng trong, nguyên gốc chút ít đã bản thân lấy đi liễu trân bảo, vượt qua mấy trăm năm, vốn là tàng bảo địa phương, có thể còn có thể xuất hiện khác một trân bảo."

Hồng Vũ nhướng mày: "Là bị gì bỏ vào?"

Hắn dĩ nhiên sẽ không tin tưởng, có cái gì "Bảo địa" có tự động ra đời Huyền Binh loại này hoàn toàn là nhân tạo bảo vật.

"Chúng ta cũng nghĩ như vậy, nhưng là từ tới không có ở Binh Hà tổ lăng trong phát hiện quá bất kỳ sinh linh tung tích, cho nên chúng ta ngươi đoán, hẳn là sẽ có người cảnh tượng.

Ta lúc tiến vào, vốn là đã làm tốt liễu chiến đấu chuẩn bị, nhưng là không nghĩ tới nơi này phải một mảnh tử địa.

Cho nên, trên thực tế ta cũng vậy không biết đến tột cùng muốn từ nơi này được cái gì, bởi vì ta cũng không biết nơi này đến tột cùng có cái gì."

Nàng hơi chút dừng lại, ngón út trêu chọc một chút bên tai rũ xuống sợi tóc, nói tiếp: "Về phần ngươi nói Binh Hà tổ lăng

căn bản bí mật, chúng ta thì càng không biết liễu."

Hồng Vũ rõ ràng không tin: "Nơi này không làm mà hưởng, ngươi thật tin tưởng sẽ có chuyện tốt như vậy?"

Cửu Hoàng Nữ thở dài một tiếng: "Ta cũng vậy không tin, nhưng là nơi này làm cho cả Ngọc Càn triều không làm mà hưởng đã mấy ngàn năm liễu, cũng không có phát hiện có cái gì không tốt chuyện tình. Hết thảy tử vong, tất cả đều là tiến vào người nơi này tàn sát lẫn nhau tạo thành."

Hồng Vũ bỗng nhiên nghĩ tới một chịu có thể: "Không có phát hiện không tốt chuyện tình, cũng không đại biểu không có."

Cửu Hoàng Nữ đã phục dụng liễu hoàng thất linh đan, vốn là nhìn thấy mà giật mình thương thế hoàn toàn chuyển tốt, những thứ kia cũng là đơn thuần vết thương, không có hoang thú lực lượng chiếm cứ, cho nên ở linh đan dưới tác dụng rất nhanh khép lại, da thịt như cũ tuyết trắng Như Ngọc, hơn nữa áo rách nát, nàng hữu ý vô ý giãy dụa dưới, che che lấp lấp, muốn lộ còn nghỉ ngơi, hơn lộ ra vẻ hấp dẫn.

Cửu Hoàng Nữ tiến lên đây, dịu dàng một xá: "Hồng Vũ thiếu gia, ngươi có nghĩ tới hay không, ta và ngươi liên thủ?"

Hồng Vũ bất động thanh sắc hỏi: "Như thế nào liên thủ? Ta tại sao có thể tin tưởng ngươi?"

Cửu Hoàng Nữ trên mặt lộ ra một tia oán độc: "Của ta tất cả huynh đệ tỷ muội, tất cả đều ghen ghét ta hơn bị phụ hoàng yêu thích, từ nhỏ bọn họ hay các loại thủ đoạn hãm hại ta, thậm chí còn có người muốn âm thầm gia hại ta! Sáu tuổi năm ấy, mười hai ca chi mở ra tất cả thái giám cùng cung nữ sau, đem ta đẩy mạnh ngự hoa viên ao hoa sen! Tám tuổi năm ấy, Tam tỷ thừa dịp ta ngủ say thời điểm, muốn dùng cương châm chọc mù hai mắt của ta! Mười ba tuổi năm ấy, Ngũ Ca thừa dịp tiết nguyên tiêu trong cung châm ngòi lửa khói, che miệng của ta muốn cường bạo ta… Nhưng là trong những người này, nhất định có một người muốn ngồi lên hoàng vị! Cho nên ta không cam lòng!"

“Ta nhưng lấy giúp ngươi, đem Kỷ gia lần Thành Hoàng thất, nhưng là phải đợi phụ hoàng đi về cõi tiên sau! Của ta những huynh đệ kia tỷ muội, ngươi phải giúp ta giết sạch, một tên cũng không để lại!”

Nàng vừa nói, đã kia trên người, trong cổ phát ra khát khao thanh âm, mềm mại ngọc thể quấn quýt si mê xoa nắn, ở Hồng Vũ bên tai tràn đầy hấp dẫn nhẹ nói nói: “Thật ra thì, ta rất biết hầu hạ nam nhân…”

Hồng Vũ trong lòng có cái thanh âm ở reo hò: “Sắc dụ! Trong truyền thuyết sắc dụ a! Thiếu gia ta miệt mài gặp được, tại sao trễ như thế mới đến! Tại sao muốn ở nơi này là sau lại? !”

Hắn ánh mắt sắc híp mắt híp mắt nhìn hướng Cửu Hoàng Nữ, đưa tay ra hung hăng ở nàng ôm trọn trên bộ ngực xoa nắn hai cái, đang ở Cửu Hoàng Nữ cảm thấy mưu kế được như ý thời điểm, Hồng Vũ trong mắt bỗng nhiên trở nên một mảnh thanh minh, mang theo một loại đùa cợt nụ cười nhìn nàng: “Điện hạ, đem ngươi ở phía sau sau lưng, sắp mò tới ta cổ tay ngọc cầm mở, giữa kẽ tay cất giấu một cây độc châm, mặc dù không khỏi sợ, nhưng là vạn nhất ngươi thật đâm xuống, ta sẽ theo bản năng phản kích, ta hiện tại còn ở thiên địa nhất thể trong trạng thái, một khi phóng, dẫn động quy tắc, ta sợ ngươi không chịu nổi a.

Đã sớm theo như ngươi nói, ngươi cái này thông minh, không nên chơi cái gì âm mưu quỷ kế, đó là người ta thông minh tay của nữ nhân đoạn. Ngươi tựu mại lộng một chút vẻ thùy mị cùng thân thể là tốt…”

Cửu Hoàng Nữ trở nên thối lui, nổi giận vô cùng: “Ngươi tên khốn kiếp này, ta muốn giết ngươi!”

Đường đường Cửu Hoàng Nữ, bị hắn nói xong cùng hạ tiện kỹ nữ giống nhau.

Cửu điện hạ điên cuồng nhào tới, lại phát hiện bất kể mình cái dạng gì công kích, rơi vào Hồng Vũ trên người nhưng toàn bộ cũng thay đổi liễu phương hướng hướng mình công kích mà đến!

Nàng càng đánh càng kinh hãi, thương thế của nàng đã khôi phục, hiện tại có ít nhất bình thời tám phần thực lực, nhưng là Hồng Vũ thế nhưng không chút nào hoàn thủ, mặc cho nàng cuồng bạo công kích, nàng nhưng không làm gì được được Hồng Vũ!

Giữa hai người, đến tột cùng có bao nhiêu sai biệt!

Hồng Vũ thản nhiên nói: "Ta cho ngươi thêm cuối cùng một cái cơ hội, nói ra ngươi biết về Binh Hà tổ lăng hết thảy bí mật, ta nhưng lấy nhiễu ngươi vừa chết!"

Cửu Hoàng Nữ cắn răng nói: "Ngươi trước thả ta đi ra ngoài, nếu không ta chết cũng không nói!"

Hồng Vũ khoát tay, Thất Tịch đoản kiếm hóa thành một mảnh hàn quang nước lũ, trong nháy mắt cọ rửa qua Cửu Hoàng Nữ. Nàng trước khi chết hai mắt trừng trừng, không nghĩ tới Hồng Vũ cư nhiên như thử không chút do dự xuất thủ.

"Ngươi không có tư cách cò kè mặc cả!"

Cửu Hoàng Nữ thủy chung tự cho mình quá cao, nàng cho là mình đối với Hồng Vũ hoàn thị hữu giá trị, cho nên muốn muốn muốn hiệp hạ xuống, nhưng không biết Hồng Vũ thật ra thì đã đoán được, bọn họ đối với cái này cảnh tượng nhất định cũng là không biết gì cả, bằng vào Ngọc Càn triều hoàng thất kia thô lậu tính toán phương pháp đủ lại tới đây, vận khí thành quá lớn.

Thông qua cái kia miệng giếng thời điểm, còn có Hồng Vũ trợ giúp.

Mới vừa Cửu Hoàng Nữ cùng Tứ hoàng tử chiến đấu đã để cho Hồng Vũ nhìn ra, cái thế giới này quy tắc cấp bậc vô cùng cao! Những thứ kia nhìn như tàn phá không chịu nổi Mộ Bia, ở hai đại nhất phẩm trong chiến đấu lại không hư hao chút nào, cũng đã nói rõ, Nhất Phẩm Hợp Chân lực lượng cấp đối với cái này cái thế giới quy tắc không có ảnh hưởng.

Mà Cửu Hoàng Nữ tiến vào thiên địa nhất thể trạng thái vô cùng ngắn ngủi, hơn nữa hắn đối với quy tắc hiểu là không đủ thấu triệt, cho nên không có phát hiện cái gì. Nhưng là Hồng Vũ vẫn giữ vững dưới loại tình huống này trong trạng thái,

hơn nữa hắn đối với quy tắc hiểu cùng nắm trong tay, xa xa không phải là Cửu Hoàng Nữ có thể so sánh với.

Loại này cấp bậc thế giới, lẽ ra không nên ra hiện tại Hà Tả đại lục mới đúng, Hồng Vũ một bụng nghi vấn, trong đầu hô Thất Tịch Kiếm Linh mấy tiếng, người sau lộ ra vẻ có chút tiêu điều đáp lại: "Cũng bất quá là một thế giới mảnh nhỏ thôi, ngươi truy cứu những thứ này không có quá lớn đắc ý nghĩa, còn không bằng chuyên tâm tìm một chút, xem một chút nơi này còn có cái gì thứ tốt lưu lại. Cung gia đã tránh thượng ngươi, chẳng lẽ ngươi sẽ lo lắng?"

Một khi Thất Tịch Kiếm Linh bắt đầu nói sang chuyện khác, Hồng Vũ cũng biết mình cái gì cũng hỏi không ra tới. Người này dối trá, giảo hoạt, làm bộ, nhưng là tuyệt đối tâm chí kiên định. Nó không muốn nói chuyện tình, làm sao hỏi cũng vô dụng.

Hắn như cũ đắm chìm ở thiên địa nhất thể trong trạng thái, linh giác có thể bao trùm chung quanh mấy ngàn dặm. Nhưng là cái này phần mộ thế giới nhìn qua tựa hồ cũng không lớn, Hồng Vũ linh giác nhưng như cũ không thể đem chi toàn bộ bao trùm.

Mà trên thực tế cho tới bây giờ, Hồng Vũ ở Binh Hà tổ lăng trong gặp được năm cảnh tượng, cũng chính là năm không gian, hắn cũng không có thấy, những thứ này không gian cuối ở nơi đâu.

Một cái ý niệm trong đầu nhảy vào liễu trong đầu của hắn: Đi thăm dò một chút cái thế giới này cuối?

Nhưng là không biết tại sao, ý nghĩ này một nhô ra, sẽ theo chi mang đến một cổ khổng lồ cảm giác nguy cơ. Hồng Vũ lập tức để nổi lên cái ý nghĩ này, hắn biết mình linh giác vẫn vô cùng chính xác.

Giương mắt xem một chút chung quanh, thiên địa nhất thể trạng thái dưới, hắn linh giác phạm vi nhìn càng thêm rõ ràng. Mà lúc này có thể "Nhìn" đến chính là, ở đây từng ngọn hoặc lớn hoặc nhỏ trong phần mộ, vô số cỗ hình thái khác nhau hài cốt đang tản ra nhàn nhạt các màu linh quang.

Đó là bởi vì mộ chủ nhân khi còn sống lực lượng quá mức cường đại, cho dù là tử vong cũng không có tiêu tán, mà là vẫn đọng lại ở trong phần mộ, theo thi thể dần dần biến thành hài cốt, vừa tùy theo thấm ướt ở hài cốt trong.

Đẳng cấp cao nhất linh quang chính là màu vàng, mà những thứ kia tản ra màu vàng linh quang hài cốt thì lại là tất cả trong phần mộ chiếm diện tích lớn nhất.

Hồng Vũ trong lòng hiểu rõ liễu.

Mặc dù nơi này nhìn qua tựa như khác bốn cảnh tượng giống nhau không có gì nguy hiểm, nhưng là Hồng Vũ mơ hồ cảm thấy, Binh Hà tổ lăng chân chính bí mật tựu chôn dấu ở chỗ này!

Hắn cẩn thận đi tới, dùng linh giác bắt đầu sưu tầm.

Thời gian từng điểm từng điểm trôi qua, mắt thấy rời đi Binh Hà tổ lăng thời gian sẽ phải đến, nhưng là Hồng Vũ không thu hoạch được gì. Hắn linh giác đã quét qua liễu hơn vạn dặm khoảng cách, nhưng là như cũ không thu hoạch được gì.

Bỗng nhiên trong lúc Hồng Vũ nhíu mày, bởi vì đang ở phía trước, một khối bể tan tành Mộ Bia nhìn qua có chút quen mắt. Tựa hồ mình lúc trước từng đã từng gặp.

Hồng Vũ ngừng lại, ngồi chồm hổm trên mặt đất, hai tay án lấy mặt đất, một cổ màu vàng lợt võ khí chậm rãi ra, chỉ chốc lát sau, Hồng Vũ trên mặt lộ ra vẻ ngạc nhiên: "Thật cao minh bát cực Huyền Âm ngày trận!"

Coi như là Hồng Vũ có Trận Đồng ký ức, trước mắt tài nghệ so với năm đó bày trận người cũng chưa chắc cao minh bao nhiêu.

Chỗ ngồi này kích thước to, cấp bậc vô cùng cao đích thiên trận, hoàn mỹ núp liễu cái thế giới này quy tắc dưới, coi như là Hồng Vũ đêm không có phát hiện, nếu như không phải là bởi vì trận pháp có thể bởi vì niên đại quá mức rất xa, xuất hiện một tia sơ hở, vận hành thời điểm hơi ngưng trệ, để cho Hồng Vũ thấy được một ít đồng Mộ Bia, Hồng Vũ rất có thể ở chỗ

này không ngừng mà quanh đi quẩn lại, mãi cho đến Binh Hà tổ lăng đưa đưa ra ngoài cũng không thu hoạch được gì.

Hắn vừa đổi mấy địa điểm, cẩn thận thăm dò liễu chỗ ngồi này trận pháp, rồi sau đó trong lòng dần dần có một khái niệm, hắn ngồi chồm hổm xuống dùng Thất Tịch đoản kiếm trên mặt đất vẽ bề ngoài đẩy diễn. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 55 : Trung ương huyệt (hạ)

Cửu Hoàng Nữ chính là như vậy tính toán, cần như vậy suy tính thời điểm nói rõ tính nhẩm năng lực đã không đủ để ứng phó khổng lồ như vậy trận pháp —— đây đối với Hồng Vũ mà nói, cơ hồ là chưa từng có phát sinh trôi qua chuyện!

Có thể bố trí hạ như vậy trận pháp, năm đó kiến tạo này tấm mộ địa đến đáy là bực nào cường đại tồn tại?

Mà tấm mộ địa vừa mai táng nhiều như thế cường đại sinh linh, cái thế giới này rốt cuộc là cái gì lai lịch? Nó vừa vì sao mà tồn tại?

Hồng Vũ loại bỏ liễu tạp niệm hết tốc lực đẩy diễn, trên mặt đất các loại trận pháp kết cấu nhanh chóng gia tăng, lúc này coi như là đem Hà Tả đại lục cao minh nhất trận pháp đại sư gọi tới, để cho hắn liếc mắt nhìn Hồng Vũ những thứ này thôi diễn đồ hình, lập tức sẽ bởi vì quá mức bề bộn, khó có thể tiếp nhận mà ác tâm muốn ói.

Hồng Vũ túc túc tính toán gần nửa cái canh giờ, bỗng nhiên linh quang chợt lóe, Thất Tịch đoản kiếm rời tay bay ra, xuyên qua liễu mấy ngàn dặm là bầu trời bao la, chính xác hạ xuống tới, hung hăng địa đâm vào dưới mặt đất!

"Phốc!"

Nồng nặc kim sắc quang mang giống như là suối phun giống nhau bừng lên, đó là ngàn vạn năm tới đây ngồi khổng lồ mà cao nhất đích thiên trận tích lũy xuống tới là tinh thuần nhất đích thiên địa nguyên có thể!

Trào ra kim sắc quang mang bởi vì thức sự quá nồng nặc, nhanh chóng kết tinh trở thành từng cục cao nhất mỏ tinh! Mỗi một đồng đều có thể đạt tới nhất phẩm cấp ba trình độ, vượt xa lúc trước Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng bọn họ tìm được cái kia chút ít mỏ tinh.

Cái loại nầy tia sáng còn đang không ngừng xông ra, cao nhất mỏ tinh đã ngưng kết đi ra ngoài mười mấy đồng. Ở kim

sắc quang mang tiết lộ cái kia trong nháy mắt, cả Bát Cực Huyền Âm Thiên Trận trong, mấu chốt nhất một đốt đã bị phá vỡ liễu.

Hồng Vũ trong lòng hơi có chút ngoài ý muốn, bởi vì vốn là dựa theo hắn tính ra, mình hẳn là còn cần một bữa cơm thời gian, mới có thể tìm được chỗ ngồi này sở hở của trận pháp chỗ ở, nhưng là hiện tại tại sao nói trước?

Mà theo kia kim sắc quang mang xông ra, Hồng Vũ linh giác trong tầm mắt, này một mảnh bầu trời địa đã ở từ từ trở nên "Rõ ràng", Hồng Vũ đã phát hiện mình lúc trước đang ở mấy ngàn dặm trong phạm vi không ngừng mà đổi tới đổi lui.

Chỗ ngồi này Bát Cực Huyền Âm Thiên Trận, lớn nhất tác dụng chính là đem những thứ này trong phần mộ mai táng chí tôn cường giả khi còn sống lực lượng "Kéo dài" xuống tới, loại này kéo dài kết quả, chính là từng ngọn trong phần mộ, tản ra linh quang hài cốt.

Nhưng là này lại để cho Hồng Vũ dâng lên liễu một người khác nghi vấn: Loại này đơn thuần lực lượng ngưng tụ có chỗ lợi gì? Một khi tử vong, vô luận cỡ nào lực lượng cường đại cuối cùng cũng sẽ theo thời gian tiêu tán.

Hồng Vũ có thể tưởng tượng đi ra ngoài, nơi này mai táng những thứ này cường giả, khẳng định mỗi một vị thân thể cũng cứng rắn thắng được sắt cứng, cho dù là tử vong liễu, ở sau đó mấy ngàn năm trong thời gian, thi thể cũng sẽ không rửa nát. Nhưng là vậy thì như thế nào? Thời gian hồng lưu dưới, mấy ngàn năm không được, vài ngàn năm đâu? Mấy chục vạn năm đâu?

Cuối cùng những thứ kia thi thể hay là sẽ biến thành hài cốt, chính là hiện tại bộ dáng như vậy.

Bố trí như vậy một ngọn cường đại trận pháp tuyệt không đơn giản, trừ yêu cầu bày trận người bản thân cường đại trận pháp thành tựu cùng cực cao tu vi cảnh giới ở ngoài, còn muốn hao phí khó có thể tưởng tượng rộng lượng trân quý tài liệu.

Nếu như chỉ là vì như vậy một cái mục đích, Hồng Vũ cảm thấy có chút khó có thể hiểu.

Ở nơi này tòa trận pháp trong, cái này công dụng là chủ yếu, mà lúc trước mê hoặc Hồng Vũ ẩn nặc cùng mê hoặc bộ phận, thì nhiều nhất chỉ chiếm liễu cả trận pháp một phần mười lực lượng.

Hồng Vũ không hiểu chút nào, hắn suy đoán cái nghi vấn này ở nơi này một mảnh trong mộ địa tiếp tục sưu tầm, mặc dù nơi này thế giới cấp bậc rất cao, nhưng là Hồng Vũ như cũ tìm được rồi một chút không gian quy tắc bể tan tành dấu vết, chỉ bất quá những thứ này "Dấu vết" đối với cái này cái thế giới ảnh hưởng rất nhỏ, xa thấp hơn lúc trước bốn cảnh tượng.

Phía trước bỗng nhiên có một tòa cự đại lăng mộ tiến vào hắn linh giác phạm vi nhìn. Hồng Vũ ở thiên địa nhất thể trạng thái, linh giác phạm vi nhìn đều biết ngàn dặm phạm vi, khi hắn hướng này tòa khổng lồ lăng mộ nhanh chóng chạy tới thời điểm, linh giác phạm vi nhìn cũng tùy theo chuyển dời, nhưng là mãi cho đến hắn chạy tới này tòa phần mộ linh giác phạm vi nhìn cũng không thể đem trọn lăng mộ bao trùm, nói cách khác, chẳng qua là này một ngọn lăng mộ, tựu vượt qua mấy ngàn dặm!

Hồng Vũ cũng đã lục lọi ra, ở nơi này ngồi nghĩa trang trong, phần mộ trước mặt tích càng lớn, nói rõ mộ chủ nhân khi còn sống cấp bậc càng cao. Còn sót lại hài cốt phát tán ra tới linh quang cấp bậc cũng càng cao.

Nhưng là lúc trước hắn ra mắt lớn nhất lăng mộ cũng chỉ là chiếm diện tích mấy dặm mà thôi, này một ngọn chiếm diện tích mấy ngàn dặm, ngay cả Hồng Vũ cũng cảm thấy khiếp sợ!

Hắn từ từ xâm nhập trong đó, hướng phía trước đẩy mạnh ba nghìn dặm sau, rốt cục linh giác phạm vi nhìn thấy được cái mả mộ cuối! Hắn tính ra một chút, này một ngọn phần mộ chiếm diện tích sáu nghìn dặm!

Cho dù là ở rộng lớn Hà Tả đại lục, cái này diện tích cũng tương đương với một trung đẳng thế gia toàn bộ lãnh địa liễu! Mà ở này rộng lớn sáu nghìn dặm trong phạm vi, có các loại phức tạp lăng mộ kiến trúc, cũng không phải là chẳng qua là đơn giản địa vòng ra một mảnh thổ địa mà thôi, loại này Linh Mộc kiến tạo xây cất lớn, thật sự khó có thể tưởng tượng. Cho

dù là đạt đến nhất phẩm chín sao đỉnh, muốn kiến tạo ra như vậy một ngọn kinh khủng lăng mộ cũng cơ hồ là không thể nào.

Lăng mộ phía trước Thần Đạo rộng chừng ba mươi dặm, trường hai nghìn dặm, hai bên đứng sừng sững từng ngọn cao gần ngàn trượng khổng lồ đứng mộ thú cùng cột đá. Cùng nơi này so sánh với, lúc trước Đồ Đằng cổ địa những thứ kia thô ráp cột đá căn bản là Dã Man Nhân tác phẩm.

Thần Đạo xa hơn một chút, chính là liền khối khổng lồ kiến trúc, bên trong hoặc là pho tượng, hoặc là bích hoạ, hẳn là dùng để ghi lại từng cái kia niên đại một chút sự kiện trọng đại.

Hồng Vũ dọc theo Thần Đạo hướng lăng mộ đi tới, rất nhanh hắn liền phát hiện, chỗ ngồi này lăng mộ cũng không phải là mai táng một người, ở Thần Đạo hai bên lục tục xuất hiện một chút mộ thất, những thứ kia mộ thất trong cũng là chôn cùng nhân viên, nhưng là những người này cũng không phải là đơn giản địa chôn cùng, mỗi một vị đều có mình độc lập mộ thất, vờn quanh trung gian chủ mộ, Hồng Vũ căn cứ hình dạng và cấu tạo tính ra một chút, hẳn là tổng cộng có ba mươi sáu vị chôn cùng người.

Mỗi một vị chôn cùng người mộ thất lớn nhỏ giống nhau, chiếm diện tích mười dặm! Vượt xa phía ngoài những thứ kia một mình hạ táng cường giả.

Mà Hồng Vũ dùng linh giác quét qua liễu trong đó một ngọn mộ thất. Chỗ ngồi này mộ thất quy chế hết sức đầy đủ, mộ thất, dũng đạo, niêm phong cửa tường, mộ đạo, thoát nước rãnh chờ đầy đủ mọi thứ, mà mộ thất trong, còn có vàng ròng chế thành quan tài, chôn cùng người người mặc ngọc quần áo. Ngọc dưới áo mặt hài cốt tản mát ra một loại màu vàng lợt linh quang!

Nơi này chôn cùng người, cũng so sánh với phía ngoài một mình hạ táng người mạnh nhất mạnh hơn!

Hồng Vũ trong lòng lẫm nhiên, những thứ này chôn cùng người hiển nhiên cũng là cam tâm tình nguyện, hơn nữa tựa hồ

là lấy có thể ở chỗ này chôn cùng vẻ vang diệu. Chỗ ngồi này lăng mộ chủ nhân, rốt cuộc là người nào, lại có thể nhận được như thế đãi ngộ?

Hồng Vũ dọc theo Thần Đạo tiếp tục đi đến bên trong đi, dần dần, Thần Đạo cuối một ít tòa cự đại thần rõ ràng rõ ràng. Nó đứng sửng ở lăng mộ lối vào, cao gần ba nghìn trượng, Hồng Vũ nhìn chỗ ngồi này to lớn thần cửa, bỗng nhiên có một loại cảm giác, thần cửa chính là chỗ này mộ chủ nhân binh khí, cho dù là hắn đã chết đi, nhưng như cũ binh tướng khí hướng thiên không, tiếp tục cùng kia tối tăm trong tồn tại chiến đấu!

Hồng Vũ đứng ở thần môn hạ, thần trên cửa từng đạo cổ xưa Thương Mang hoa văn thật giống như vật còn sống một loại, tựa hồ có thể dọc theo khác quỹ tích vận chuyển, truyền lại ra có chút thần bí tin tức.

Hồng Vũ một hoảng hốt, cuống quít kiềm chế tinh thần của mình, không hề nữa đi xem những thứ kia hoa văn, ngẩng đầu mà bước đi về phía liễu thần phía sau cửa phần mộ.

Từ khổng lồ phần mộ cửa vào đi vào, mộ đạo bên trong thạch bích đại khí mà mộc mạc, đây mới thực sự là cường giả tôn trọng phong cách, đến cái kia tầng thứ, đã khinh thường cho đi chơi hoa gì trạm canh gác liễu.

Hồng Vũ bằng nhanh nhất tốc độ thông qua liễu mộ đạo, đi tới phần mộ trước thất.

Chỗ ngồi này trước thất rộng lớn đạt đến ba mươi dặm, một cái nhìn lại quả thực chính là một ngọn nhỏ địa hạ thành! Trận pháp lực lượng chống đở khổng lồ khung đính, trong bóng tối, mơ hồ có một chút ánh đèn lóe lên.

"Đây là cái gì?" Hồng Vũ có chút ngạc nhiên, Thất Tịch Kiếm Linh thuận miệng trả lời một câu: "Đèn chong."

Trong huyệt mộ đốt đèn chong cũng là bình thường, trừ kia ánh đèn, Hồng Vũ còn chứng kiến liễu đông đảo điêu khắc cùng các loại không biết cách dùng vật. Những đồ này bầy đặt ở chỗ này thật ra thì không có gì thực tế đắc ý nghĩa, chỉ là vì

phối hợp chỗ ngồi này lăng mộ quy chế, để cho cái này khổng lồ đáng sợ mộ thất lộ ra vẻ chẳng phải trống trải.

Làm Hồng Vũ đi tới một ít chén nhỏ đèn chong trước thời điểm, mặc dù đã làm tốt liễu chuẩn bị tư tưởng, nhưng như cũ thật sâu bị chấn hám liễu.

Đây là một ngồi cao gần ba trăm trượng khổng lồ Huyền Quy tượng đồng, trông rất sống động Huyền Quy trên đỉnh đầu, có một chén nhỏ tương đối khéo léo ngọn đèn, ngọn đèn trong ngọn lửa lẳng lặng thiêu đốt lên, tùy bên trong ra ngoài, màu lam, màu vàng, màu trắng ba tầng ngọn lửa phân chia rõ ràng.

Hồng Vũ ngó chừng ngọn lửa kia, từ linh hồn chỗ sâu nhất cảm thấy một tia sợ hãi.

Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm trong đầu vang lên: "Đó là U Minh tinh hỏa, đối với linh hồn có khó có thể tưởng tượng uy lực. Ngươi bây giờ còn chẳng qua là… Nhất Phẩm Hợp Chân giai đoạn, linh hồn lực lượng nhỏ yếu, dĩ nhiên là có cảm giác được uy hiếp."

Hồng Vũ gật đầu, Thất Tịch Kiếm Linh lại có chút ít hưng phấn nói: "Chỗ ngồi này Huyền Quy tượng đồng, chính là dùng biển sao đục làm bằng đồng thành, cũng chỉ có loại tài liệu này, mới có thể thừa nhận U Minh tinh hỏa. Đây cũng là nhất phẩm năm sao tài liệu, chính là tinh thần ra đời thời điểm nương theo sinh ra cực phẩm tài liệu, lớn như vậy một khối, ha ha ha, đây vẫn chỉ là nhất cằn cỗi trước thất, thiếu niên lang, tiến công sao, lần này, chúng ta phát tài!"

Hồng Vũ sữa đúng liễu hắn một chút: "Đúng ta phát tài!"

Hắn ha ha cười một tiếng, sẽ phải đem kia một tôn khổng lồ Huyền Quy còng đèn tượng đồng thu vào không gian của mình Thiết giác, nhưng ngay khi hắn muốn động thủ cái kia một khắc, hừ lạnh một tiếng từ lăng mộ chỗ sâu truyền đến.

Nhưng ngay sau đó, cả lăng mộ ầm ầm chấn động, trước thất liền và thông nhau trung thất hai miếng khổng lồ cửa đá vô thanh vô tức mở ra. Kia hai miếng cửa đá vây quanh ở một mặt khổng lồ trên thạch bích, chung quanh bị điêu khắc các

loại quỷ quái hoa văn, cửa đá mở ra, giống như một con dử tợn lệ quỷ mở ra đáng sợ ngụm lớn, có thể đem người linh hồn hoàn toàn cắn nuốt.

Trung thất chính là cả huyệt chủ thất, xa so sánh với trước thất rộng lớn, kia hai miếng cửa đá mở ra, tá trợ lấy đèn chong yếu ớt quang mang, Hồng Vũ mơ hồ thấy chủ thất ngay trung ương, có một pho tượng khổng lồ vô cùng chạm ngọc tượng ngồi, tự nhiên mặt mày trong lúc nhìn không rõ lắm, nhưng là một ít cổ ức hiếp thiên địa bàng đại khí thế nhưng đập vào mặt.

Một đạo hư ảnh từ kia khổng lồ chạm ngọc trên gào thét ra, cuồn cuộn nổi lên liễu một trận cuồng phong xông qua liễu hai miếng cửa đá, kéo cả huyệt bổ nhào bổ nhào loạn đấu!

Oanh!

Vẻ này hư ảnh ở hư thật trong lúc không ngừng biến hóa, ở trên hư không cùng vật thật trong lúc qua lại xuyên qua, rồi sau đó mang theo một loại dầy cộm nặng nề như núi áp lực thật lớn rơi vào Hồng Vũ trước mặt. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 56 : Hồn sát (thượng)

Thất Tịch Kiếm Linh ở hai miếng cửa đá mở ra, kia một tôn chạm ngọc tượng ngồi xuất hiện thời điểm kêu to một tiếng, lời nói không có mạch lạc ở Hồng Vũ trong đầu loạn la: "Bổn tọa nghĩ tới, bổn tọa nghĩ tới! Thiếu niên lang, bổn tọa biết nơi này là địa phương nào liễu! Chết tiệt, thiếu niên lang làm sao ngươi xông vào nơi này! Nếu quả thật là một vị kia tồn tại, bổn tọa cũng muốn bị ngươi liên lụy a…"

Hồng Vũ hét lớn một tiếng: "Câm miệng! Nơi này rốt cuộc là địa phương nào? Mộ chủ nhân rốt cuộc là người nào?"

Thất Tịch Kiếm Linh khe khẽ thở dài, cũng đã không còn kịp nữa nói cái gì nữa.

Kia hư ảnh đeo hai tay, hai chân đạp trên mặt đất, đỉnh đầu đã đến mộ thất chỗ cao nhất —— trước thất chừng bốn trăm trượng cao.

Nó mặt phương miệng rộng rãi, sống mũi cao thẳng, không giận tự uy, mặc dù chỉ là một đạo hư ảnh, mặc dù chỉ là như vậy nhìn chăm chú vào, sẽ làm cho Hồng Vũ cảm thấy một cổ trực tiếp đến từ linh hồn áp lực thật lớn!

Có thể tưởng tượng, nó khi còn sống chính là thời đại kia kiệt xuất nhất chính là nhân vật. Cho dù là đã tử vong không biết bao nhiêu năm, cũng như cũ không thể mạo phạm.

"Hừ!" Hư ảnh lần nữa một hừ lạnh, huyệt ầm ầm run lên, ngay tiếp theo phía ngoài cả nghĩa trang thế giới đều ở lạnh run. Vô số Mộ Bia cùng nhau lay động, tựa hồ là ở hô ứng vua của mình người!

Hồng Vũ càng phát ra cảm giác được không ổn, bởi vì kia hư ảnh hiển nhiên nắm trong tay nơi này, hắn mặc dù phá vỡ liễu Bát Cực Huyền Âm Thiên Trận, nhưng là chỗ ngồi này trận pháp thập phần lớn lớn, cũng chưa xong toàn bộ tê liệt, trên thực tế như cũ có phần lớn chức năng còn đang vận chuyển. Mà hư ảnh tựa hồ có thể khống chế chỗ ngồi này ngày

trận, mượn trận pháp lực lượng, ngưng tụ liễu khổng lồ đích thiên địa nguyên khí làm hậu thuẫn, mơ hồ hướng hắn tạo áp lực!

Hồng Vũ quyết định tiên lễ hậu binh, ôm quyền một xá: "Quấy rầy tiền bối an bình, đúng là không lòng dạ nào, kính xin tiền bối tha lỗi."

Kia hư ảnh thân thể lay động một chút, một cổ ý niệm lưu trực tiếp đưa vào liễu Hồng Vũ trong linh hồn.

"Càn rỡ! Mấy chục vạn năm liễu, ngươi là người thứ nhất dám quấy rầy bổn tọa người! Làm sao, chẳng lẽ ngươi không rõ, tham lam chắc chắn thu nhận diệt vong! Phía ngoài cái kia chút ít trọng bảo, vẫn không thể thỏa mãn ngươi tham lam? !"

Hồng Vũ thất kinh, đối phương có thể trực tiếp đem ý niệm lưu đưa vào linh hồn của mình, đây chẳng phải là nói, nếu như đối phương trực tiếp công kích linh hồn của mình, mình không hề có lực hoàn thủ? !

Trước mắt cục diện, có thể nói là Hồng Vũ cả đời này gặp được liễu nguy hiểm nhất tình huống liễu. Hồng Vũ mồ hôi lạnh theo cái trán chảy đi xuống, hắn sợ chết! Thật sợ chết, phía sau hắn còn có cha mẹ huynh muội, Thanh Nguyên trên đại lục còn có đông đảo hồng nhan tri kỷ đang đợi hậu hắn trở về, lớn lối mà dễ chịu quần áo lụa là thiếu gia cuộc sống cũng không có quá đủ, hắn đối với cái thế giới này có quá nhiều lưu luyến, cho nên hắn thật sợ chết!

Nhưng là hắn hiện tại đối mặt, là một tồn tại mười mấy vạn năm lão quái vật, trên cái thế giới này rất có thể đã không có người là của hắn đối thủ.

"Càn rỡ!" Một tiếng giận dữ mắng mỏ, lần nữa trực tiếp truyền lại đến linh hồn của hắn chỗ sâu, một cổ rung động lực lượng phát động, Hồng Vũ cảm giác tựa như mình yếu ớt não nhân mà bị người dùng co dãn cực mạnh cương ty hung hăng bắn hạ xuống, cái loại nầy thống khổ làm cho người ta sống không bằng chết.

"A ——" hắn trong đầu gầm lên giận dữ, linh hồn lực ầm ầm bộc phát, theo ý niệm truyền lưu tới phương hướng điên

cuồng phản kích đi.

Thất Tịch Kiếm Linh một tiếng thở dài: "Ai, đồ lao vô công, ngươi còn không có tu hành quá linh hồn sát phạt kỷ xảo…"

Quả nhiên, kia hư ảnh chẳng qua là đeo hai tay, cười lạnh nhìn hắn, Hồng Vũ linh hồn công kích rất nhanh tựu mất đi mục tiêu, ngay cả đối thủ ở nơi đâu tìm khắp không tới, chớ nói chi là phản kích liễu.

Hồng Vũ thở hồng hộc, từ sâu trong linh hồn đánh tới một cổ mãnh liệt mỏi mệt cảm, làm cho người ta không nhịn được muốn trực tiếp ngủ.

Mới vừa gặp bị thương nặng, hắn vừa toàn lực phát động liễu một lần linh hồn lực lượng, loại này mỏi mệt cũng là trong dự liệu.

Lại là một cổ ý thức truyền lưu, lạnh như băng lành lạnh, chân thật đáng tin, không có thương lượng: "Quỳ xuống, thần phục!"

Hồng Vũ hung hăng một phát khóe miệng, ngẩng đầu phấn đột nhiên nhìn về phía kia khổng lồ hư ảnh, há mồm gầm lên giận dữ: "Không thể nào!"

Linh hồn cũng tùy theo phát ra reo hò, hướng kia hư ảnh tuyên chiến!

Thật sự của hắn rất sợ chết, hắn đối với cái thế giới này có quá nhiều lưu luyến, nhưng là ti nhan quỳ gối sống, hắn làm không được. Nếu như hôm nay quỳ xuống, hắn sẽ nữa là Hồng Vũ, cái này thể xác trong sẽ dung nạp một khuất nhục linh hồn, giống như hành thi tẩu nhục!

Hắn dũng cảm địa nhìn về phía kia hư ảnh, cũng không quản hắn khỉ gió có phải hay không có thể nghe hiểu được, phối hợp vừa nói, đó là hắn khai chiến tuyên ngôn, cũng là hắn đối với mình khẳng định cùng khích lệ!

"Ngươi căn bản không rõ vận mệnh cho ta an bài cái gì, đây rốt cuộc là đối với ta ân tứ hay là trừng phạt ta không biết. Không phải ai đều có cơ hội thứ hai lặp lại, nhưng là cho dù là

cho ta lần thứ ba cơ hội, ta còn là giống nhau muốn chozn lựa như vậy, bởi vì ta sống chính là ta mình!"

Hư ảnh tựa hồ là nghe hiểu liễu, nhưng như cũ lộ ra một tia cười nhạo, lại là một cổ cường đại linh hồn chấn chiến công kích, trực tiếp tập vào Hồng Vũ trong linh hồn: "Quỳ xuống! Bổn tọa khoan thứ tội của ngươi!"

Hồng Vũ cười, Thất Tịch đoản kiếm nơi tay, hắn như cũ ở thiên địa nhất thể trong trạng thái. Huyết mạch kỹ năng toàn bộ phát động, bên cạnh hai khổng lồ bóng đen hiện lên, Lăng Thiên Thần Hủy cùng Bách Nhật Hỏa Viên xuất hiện. Lúc này căn bản không cần cái gì giữ lại.

Kiêu Đằng từ Bán Thần Vực trong đem nó đằng điều vươn ra, giống một điều con linh xà giống nhau, hướng kia hư ảnh làm bộ muốn bổ nhào!

Hư ảnh trên mặt cười lạnh đắc ý vị nặng hơn liễu, nó ánh mắt vừa động, Lăng Thiên Thần Hủy cùng Bách Nhật Hỏa Viên ôm đầu thống khổ ngã xuống.

Hoang thú bởi vì trí khôn nguyên nhân, Thú Hồn tu luyện vốn là tựu so sánh với Nhân Tộc hơn yếu một ít, bị hư ảnh trực tiếp ở linh hồn mặt công kích, lập tức tựu khó có thể chống đở.

Hồng Vũ gắt gao ngó chừng hư ảnh, suy tư dùng cái dạng gì công kích mới có thể đánh bại đối phương.

Ánh mắt của hắn rơi vào kia chén nhỏ đèn chong thượng, Thất Tịch Kiếm Linh đã nói, U Minh tinh hỏa đối với linh hồn có thương tổn cực lớn lực!

Thân hình hắn thoáng một cái, vọt tới kia Huyền Quy tượng đồng phía trước, hét lớn một tiếng hai tay rút lên kia ba trăm trượng khổng lồ tượng đồng, cho rằng cây đuốc hướng hư ảnh phất qua. Hô ——— U Minh tinh hỏa trên không trung họa xuất tới một đạo thật dài dấu vết, nhưng là hư ảnh trên mặt cười lạnh không có thay đổi, ngọn lửa theo hắn trên thân thể xẹt qua, xác thực không có tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Hư ảnh giơ tay lên chỉ một chút, lăng không chỉ hướng Hồng Vũ mi tâm. Hồng Vũ nhất thời cảm giác mình trong ý nghĩ, bị hung hăng địa đâm vào một cây đốt hồng gậy sắt!

Hắn gầm lên giận dữ bỏ qua Huyền Quy tượng đồng, hướng hư ảnh tức giận nhào tới.

Hắn sẽ không khuất phục, kia cường đại hư ảnh áp bách, ngược lại tiếp xúc phát ra nội tâm của hắn trong, nhất kiên cường tức giận cùng chống lại.

"Thất Tịch!" Hắn trong đầu rống to một tiếng, Thất Tịch Kiếm Linh không thể làm gì: "Yên tâm đi, cũng đến lúc này, bổn tọa cũng chỉ có thể liều cái mạng già, chẳng qua nếu như may mắn có thể còn sống sót, ngươi cấp cho bổn tọa cổ động vào bổ!"

Thất Tịch trên đoản kiếm, bốc cháy lên nhiều tia màu bạc ngọn lửa, hư ảnh thấy ngọn lửa kia, lần đầu tiên lộ ra ngưng trọng thần sắc, Hồng Vũ một kiếm giết tới, hồng lưu bộc phát!

Hư ảnh hừ lạnh một tiếng, Hồng Vũ đầu nhất thời giống như nổ tung liễu giống nhau.

Hắn bất khuất ở trong lòng đối với mình một tiếng gầm thét: "Chịu đựng!"

Hư ảnh không có thể đẩy lui Hồng Vũ, hơi có chút ngoài ý muốn, nó tựa hồ rất kiêng kỵ Thất Tịch trên đoản kiếm kia màu bạc quang mang, ở Thất Tịch đoản kiếm hồng lưu đánh tới cái kia trong nháy mắt, thân hình của nó bỗng nhiên tiêu tán, hồng lưu gào thét mà qua nhưng cái gì cũng không có công kích được.

Mà hư ảnh thì tại khác một chỗ một lần nữa ngưng tụ, trong mắt lại càng là mang theo một cổ đùa cợt nụ cười. Nó tựa hồ cho Hồng Vũ một hi vọng, sau đó đích thân tan biến nó, nhìn Hồng Vũ tuyệt vọng bộ dạng, cảm thấy đây là một loại niềm vui thú.

Nhưng là khiến nó ngoài ý muốn chính là, Hồng Vũ không có một chút tuyệt vọng bộ dạng! Ngược lại, hắn vẫn như cũ là như vậy bất khuất, ngược lại càng thêm ý chí chiến đấu sục sôi!

Vô luận như thế nào, Hồng Vũ biết mình là thủ đoạn có thể xúc phạm tới hư ảnh, đây chính là hi vọng!

Hắn đối với hư ảnh nhếch miệng cười một tiếng, mặc dù giờ phút này hắn não nhân giống như là nứt ra rồi giống nhau đau nhức, thậm chí suy nghĩ đều có chút đứt quãng. Nhưng là hắn như cũ như vậy cười, hướng về phía hư ảnh cấp ra một thật to thăm hỏi: Ngón giữa!

Hư ảnh sửng sốt, hiển nhiên không rõ đây là ý gì. Hồng Vũ cười ha ha, lớn tiếng kêu lên: "Cái này ra dấu tay ý tứ là: ta đi ngươi mã xiết sa mạc!"

Hư ảnh giận tím mặt, vừa lúc đó Hồng Vũ đã bắt được trôi qua rồi biến mất thời cơ, lần nữa nâng kiếm một kích!

"Oanh!" Hồng lưu phát động, màu bạc kiếm quang gào thét ra.

Hư ảnh một cái cười lạnh, mặc dù bởi vì tức giận hơi làm trễ nãi một chút thời gian, nhưng là nó như cũ thong dong đem thân thể của mình tiêu tán, để cho Hồng Vũ công kích không có mục tiêu.

Song đang lúc nó chuẩn bị ở một người khác địa điểm ngưng tụ thời điểm, hồng lưu bỗng nhiên tiêu tán!

Thiên tai!

Huyết mạch kỹ năng ở giữa chuyển đổi, trừ Hồng Vũ sợ rằng không người nào có thể làm được. Đây đối với huyết mạch lực tiêu hao to đến kinh người, rất có thể để cho một vị thánh vị huyết mạch trong nháy mắt rơi xuống, vĩnh viễn chỉ là một cái bình thường người!

Thiên tai khắp Thiên Lạc, đang muốn ngưng tụ ra hiện hư ảnh một trận tức giận cảm xúc nghĩ gió lốc giống nhau bộc phát, nó bị thương tổn! Mặc dù chẳng qua là vô cùng thương tổn rất nhỏ, nhưng là Hồng Vũ có thể thương tổn được nó, như cũ khiến nó rất là nổi giận!

Hồng Vũ vẫn duy trì thiên tai, kéo đau đớn khó nhịn thân thể, từng bước hướng đi liễu lăng mộ chủ thất.

Một trận mãnh liệt tức giận tâm tình ở trong huyệt mộ bộc phát, đưa đến ầm ầm Lôi Minh, huyệt chấn động, khổng lồ hòn đá phốc phốc rơi xuống. Hiển nhiên kia hư ảnh đoán được

Hồng Vũ ý nghĩ. Hồng Vũ muốn đi chủ thất phá hư nó di hài! Hồng Vũ đã đoán được, hư ảnh tồn tại rất có thể như cũ cần dựa vào hài cốt, đánh nát liễu hài cốt, hư ảnh tựu thành một chút cũng không có cái lục bình, chỉ cần kiên trì, là có thể đạt được thắng lợi.

"Oanh!"

Hai miếng cửa đá ở hư ảnh ý niệm dưới tác dụng đóng cửa, phía trên trận pháp bắt đầu lóe lên, đã đem cửa đá hoàn toàn phong bế.

Hồng Vũ duy trì "Thiên tai" huyết mạch kỹ năng, đối với tự thân tiêu hao lớn vô cùng. Mà hắn hiện tại trạng thái vừa rất kém cỏi, linh hồn nghiêm trọng bị thương, mỗi đi một bước cũng phá lệ khó khăn. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 56 : Hồn sát (hạ)

Mấy dặm con đường lộ ra vẻ phá lệ khá dài, hắn hoạt động đến cửa đá ở dưới lúc, đã cả người mồ hôi đầm đìa, hai mắt trong chảy ra huyết thủy.

Hồng Vũ ngẩng đầu nhìn nhìn cửa đá, nếu như là ở bình thời, loại này phong ấn trận pháp đối với hắn mà nói nhẹ nhàng như thường là có thể phá vỡ, nhưng là hiện tại, suy nghĩ của hắn đứt quãng, căn bản không cách nào tĩnh táo suy tư.

Thiên tai dưới, hư ảnh chỉ có thể tiêu tán, nhưng như cũ nhắm cơ hội tựu cho Hồng Vũ một linh hồn chấn chiến.

Hồng Vũ mới vừa ngưng tụ đứng lên một chút tinh lực chuẩn bị phá trận, đã bị nó cắt đứt.

Như thế khó khăn trong hoàn cảnh, Hồng Vũ đã đem hàm răng của mình cắn nát, huyết thủy theo khóe miệng chảy xuôi xuống tới. Hắn chậm rãi giơ lên tay của mình.

Âm thầm hư ảnh thất kinh, không tiếc mạo hiểm bị thiên tai vài loại nguy hiểm, liên tiếp ba đạo linh hồn chấn chiến phát ra, Hồng Vũ liên tiếp run lên ba cái, cả người tựa hồ thấp một tấc, nhưng như cũ vững vàng mà đem ngón tay của mình rơi vào trên trận pháp, một phá giải trận pháp kết cấu từ từ thành hình, trên cửa đá phong ấn trận pháp theo gió đi, hóa thành một trận màu vàng quang vụ.

Hồng Vũ đắm chìm trong kia màu vàng quang trong sương mù, thê thảm, dử tợn, ngoan lệ, lại có một cổ xông thẳng trời cao cường hãn ý chí, bất khuất mà chống lại, đó là võ giả trân quý nhất phẩm chất, nó quyết định võ giả thành tựu cực hạn!

Hồng Vũ hai tay hung hăng địa đặt tại liễu trên cửa đá, dùng sức đẩy.

Bình thường trạng thái, như vậy đẩy, chỉ sợ là một ngọn Sơn Nhạc cũng muốn được tôn sùng cũng. Nhưng là lần này Hồng Vũ dưới chân vừa trợt, cửa đá vẫn không nhúc nhích, hắn nhưng ngã trên mặt đất.

Hư ảnh nhân cơ hội giết ra, liên tiếp ba nhớ linh hồn châm đâm, toàn bộ Bộ Lạc ở trên người của hắn. Hồng Vũ thống khổ núp ở trên mặt đất co quắp.

Nhưng là chỉ chốc lát sau, hắn vừa cắn răng quan đứng lên liễu!

Lần này ngay cả hư ảnh cũng kinh ngạc liễu, ngược lại bị Hồng Vũ đích thiên tai họa hung hăng thương tổn một cái!

Hồng Vũ cười ha ha, máu tươi từ trong miệng phun ra, hung hăng một kiếm oanh kích ở trên cửa đá. Nổ trong, hai miếng cửa đá bể tan tành thành vô số hòn đá, Hồng Vũ đón những thứ kia còn đang bay vụt hòn đá ngang nhiên xông vào liễu huyệt chủ thất!

Chủ thất ngay trung ương, một ngọn khổng lồ chạm ngọc tượng ngồi chừng cao ngàn trượng thấp, tựa như một tôn thiên thần, nó ngẩng đầu nhìn lên tinh không, điêu khắc hết sức sinh động, trong hai mắt tràn đầy tiếc nuối cùng không cam lòng, tựa hồ bởi vì chưa từng sanh ở cái kia xông vào biển sao tham gia thần chiến đích niên đại mà tiếc nuối.

Hồng Vũ sải bước xông đi lên, Thất Tịch đoản kiếm lần nữa vung lên, kéo một mảnh quy tắc lực, ảnh hưởng chung quanh thời không.

Hư ảnh theo sát đuổi theo đi vào, tựa hồ vô cùng khẩn trương kia chạm ngọc bổn tôn, nhưng là Hồng Vũ một kiếm kia sắp đâm trúng chạm ngọc tượng ngồi thời điểm nhưng bỗng nhiên thay đổi liễu phương hướng, hung hăng thẳng hướng liễu hư ảnh.

Một mảnh ánh nắng chiều bao phủ Hồng Vũ —— huyết mạch kỹ năng Lạc Hà, đối với huyết mạch giả mà nói, thậm chí so sánh với linh đan còn muốn hữu hiệu.

Hồng Vũ trước mắt linh đan, toàn bộ cũng là dùng cho thân thể, còn không có có thể tu bổ linh hồn đan dược. Nhưng là lúc này, thương thế của hắn cũng là đến từ chính linh hồn, cũng là không có sử dụng linh đan, mà là gửi hi vọng ở Lạc Hà.

Một mảnh kia xinh đẹp sáng mờ trong, Hồng Vũ linh hồn thương thế nhanh chóng chuyển tốt, công kích của hắn uy lực cũng chợt bạo tăng, hồng lưu phạm vi cùng cường độ bạo tăng gấp ba, này một cái, tấn công kia tất cứu, có thể nói chí ở nhất định phải!

Nhưng là một kích kia lại lạc vô ích liễu!

Hư ảnh ở mấu chốt nhất cái kia một khắc, phù một tiếng tiêu tán, thế nhưng bộ nhưng tư nghị tránh qua, tránh né!

Hồng Vũ sửng sốt một chút, hư ảnh trong nháy mắt lại đang bên cạnh hắn ngưng tụ, hung hăng một kích linh hồn đụng nhau, Hồng Vũ hét thảm một tiếng nặng nề ngã văng ra ngoài.

Linh hồn đụng nhau, chính là cho tới bây giờ, hư ảnh thi triển ra cường đại nhất linh hồn công kích. Nhưng là Hồng Vũ bị đánh bay đi ra ngoài hãy để cho hư ảnh có chút giật mình, đây là trực tiếp nhằm vào linh hồn công kích, tại sao thân thể thân thể cũng ngã văng ra ngoài?

Sau đó nó phát hiện, Hồng Vũ thân thể là bay đi ra ngoài, thẳng tắp bắn ra cửa đá, lại đến huyệt trước thất.

Hư ảnh nhất thời cảm giác không ổn, người này giống như là đánh không chết giống nhau, càng như vậy đối thủ, càng có thể bộc phát ra kinh người tiềm lực. Hơn nữa dời đổi theo thời gian, chuyện gì cũng có thể phát sinh. Đơn giản mà nói, chiến tuyến kéo dài, sơ hở liền có hơn.

Hư ảnh thật nhanh hướng ra ngoài đuổi theo, nhưng là Hồng Vũ đã chiếm trước liễu tiên cơ, tốc độ của hắn vốn là cũng rất mau. Bị đánh một cái linh hồn đụng nhau sau, mặc dù đầu đau như muốn vỡ tung, nhưng là hắn như cũ cắn chặc hàm răng, giành trước một bước xông qua liễu cửa đá.

Rồi sau đó, hắn khoát tay, đầy trời Kim Quang rơi xuống, một đạo trận pháp đem trống rỗng cửa đá phong ấn!

Hư ảnh nặng nề đụng vào liễu trên trận pháp, liều mạng địa hướng trận pháp đánh sâu vào, kia trận pháp nhìn qua giống như là một tầng lá mỏng, hư ảnh tùy thời có thể xông phá,

nhưng là lại tính dai mười phần, hư ảnh liên tục đánh sâu vào chính là sai một chút như vậy.

Nó cuồng nộ vô cùng, ở trận pháp phía sau công kích thậm tệ, liên tục năm lần linh hồn đụng nhau, trận pháp lảo đảo muốn ngã.

Mà cách trận pháp, nó thấy Hồng Vũ hai mắt bịt kín liễu một tầng kỳ dị quang mang, đem cả trước thất quét nhìn một lần, cuối cùng rơi vào một ít ngồi Huyền Quy còng đèn tượng đồng thượng.

Hư ảnh luống cuống.

Một trận mãnh liệt linh hồn ba động vô khác biệt thả ra, cả huyệt ầm ầm một trận, cửa đá bên cạnh kiến trúc hoàn toàn bị phá hư, rầm nữa té rớt xuống tới, vốn là cửa đá biến thành một khổng lồ thạch động. Bám vào ở trên cửa đá trận pháp cũng tùy theo mất đi tác dụng. Hư ảnh tức giận lao ra, Hồng Vũ lần nữa hướng hắn dựng lên ngón giữa: "Động tác này là có ý gì, hiện tại ngươi hiểu chưa?"

Liên tiếp ba đạo tức giận linh hồn ba động khuếch tán, Hồng Vũ cắn răng gắng gượng, không lùi mà tiến tới, từng bước đi về phía này tòa tượng đồng!

Hư ảnh thất kinh, linh hồn chấn chiến, linh hồn châm đâm, linh hồn đụng nhau một tia ý thức hướng Hồng Vũ đập phá đi qua. Hồng Vũ giống như Phong Ma, lung tung quơ Thất Tịch đoản kiếm liều mạng địa hướng phía trước phóng đi, mục tiêu chính là ngồi tượng đồng!

"Thiếu chút nữa bị ngươi đã lừa gạt, còn tưởng rằng ngươi là mộ chủ nhân, thì ra là cũng chỉ là trộm ở người khác nghỉ ngơi đất tiểu tặc!"

Hồng Vũ vừa hướng vừa mắng, liên tiếp không ngừng linh hồn đau đớn đã có chút ít chết lặng, hắn thất khiếu chảy máu, ánh mắt đã có chút ít mơ hồ, tuy nhiên nó có một cổ chấp niệm, để cho hắn không ngừng mà hướng tượng đồng đi tới, lúc này linh hồn đối với kia U Minh tinh hỏa sợ hãi đã hoàn toàn bị hắn đè xuống, trong lòng chỉ có một ít cổ tuyệt không khuất phục chống lại chi niệm!

Tượng đồng mới vừa bị bọn họ cho rằng cây đuốc vung hướng hư ảnh, không có chút nào hiệu quả sau bị Hồng Vũ ném vào vừa, mặc dù đã té xuống, nhưng là đèn chong trong U Minh tinh hỏa cũng không có dập tắt, như cũ an tĩnh thiêu đốt lên.

Ở hư ảnh điên cuồng trong công kích, Hồng Vũ rốt cục đi tới tượng đồng bên cạnh, hắn lại một lần nữa cười ha ha, chỉ vào U Minh tinh hỏa lớn tiếng nói: "Đây mới là ngươi chân chính chỗ dung thân sao? Ha ha ha! Nhìn thần nước dập tắt nó!"

Hồng Vũ giải khai dây lưng quần!

Hư ảnh giận tím mặt, khỏi phải phát mình cường đại nhất linh hồn lực, liên tiếp chín linh hồn đụng nhau, Hồng Vũ nhưng khó khăn đái ra, cột nước tưới vào liễu ngọn lửa thượng!

Đi tiểu dĩ nhiên diệt không xong U Minh tinh hỏa, nhưng là ngọn lửa kia đích xác là hư ảnh dung thân đất, nếu như không có ngọn lửa, hư ảnh cũng là muốn tùy theo tiêu tán. Loại vũ nhục này, đối với cao cao tại thượng hư ảnh mà nói là tuyệt đối không thể nhẫn nhịn bị!

Nó phát ra một tiếng linh hồn gầm thét! Điên cuồng hướng Hồng Vũ đánh tới, Hồng Vũ giơ lên Thất Tịch đoản kiếm, một kiếm đâm trúng liễu U Minh tinh hỏa!

Một kiếm này đâm ra sau, Hồng Vũ cũng không biết sẽ có hiệu quả gì. Hắn không biết hắn là như thế nào đem U Minh tinh hỏa dập tắt, chỉ có thể đem trong tay mình cực kỳ có nhất nắm chặc binh khí, đâm đi tới đánh cuộc một lần!

Hư ảnh trong mắt hiện lên một tia đùa cợt, hiển nhiên U Minh tinh hỏa không phải là đơn giản như vậy.

Nhưng là kế tiếp một màn để cho hắn trợn mắt hốc mồm, Thất Tịch trên đoản kiếm truyền đến một trận cường đại hấp lực, U Minh tinh hỏa sưu một tiếng bị Thất Tịch đoản kiếm cắn nuốt vô ảnh vô tung!

Hư ảnh trong đầu chỉ được toát ra một cái ý niệm trong đầu: Đây là một đem cái gì kiếm…

Không có U Minh tinh hỏa làm căn cơ, hư ảnh thống khổ giãy dụa bắt đầu tiêu tán. Vốn là phương diện rộng rãi miệng không giận tự uy cường giả dung mạo cũng nữa không chứa không nổi đi, lộ ra nó vốn là âm tàn xấu xí trước mặt cho.

Thân thể càng ngày càng nhỏ, cuối cùng hóa thành một viên điểm, hoàn toàn từ trong hư không tiêu tán.

Ở nó cuối cùng tiêu diệt cái kia một sát na, Hồng Vũ rõ ràng nghe được linh hồn mặt có một thanh thê lương kêu thảm thiết…

Mà hắn cúi đầu xem một chút trong tay Thất Tịch đoản kiếm, ban đầu Thất Tịch đoản kiếm trọng yếu cái kia mấy kết cấu trong, tựa hồ có một trở nên ôm trọn.

Trong đầu, Thất Tịch Kiếm Linh đánh một ợ một cái!

Hồng Vũ dở khóc dở cười, trong ý nghĩ vừa truyền đến một trận mãnh liệt đau nhức, hắn âm thầm thở dài, Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm vang lên: "Thiếu niên lang, xem ngươi như thế thống khổ, bổn tọa cho ngươi chỉ một con đường sáng: Lần nữa thi triển một lần Lạc Hà sao."

Hồng Vũ quát lên như sấm: "Ngươi phải này sao thật tốt nơi, cũng không chịu chia lãi một chút, lại còn để cho ta mình thi triển Lạc Hà?"

Thất Tịch Kiếm Linh nhất thời chống chế: "Ai nói! Bổn tọa bị thương rất nặng! Một ít nói ngọn lửa nhỏ có thể có bao nhiêu chỗ dùng? Ngay cả bổn tọa tự thân tổn thất đều không thể đền bù, nơi nào còn có thể chia lãi ngươi một chút? Bổn tọa nói một không hai, thành thực có thể tin, ngươi trăm triệu không thể tự dưng nói xấu bổn tọa!"

Hồng Vũ đã sớm biết hắn là này bức đức hạnh, phát động liễu Lạc Hà sau, linh hồn thương thế rất là chuyển biến tốt đẹp: "Tiện hàng! Đừng nghĩ độc chiếm U Minh tinh hỏa, hiện tại thời gian quý giá, ta trước cướp đoạt bảo vật đi, chờ đi trở về nữa cho cò kè mặc cả!"

Thất Tịch Kiếm Linh hừ một tiếng, đưa tới đây một đạo ý niệm lưu. Hồng Vũ hơi xem xét, tựu hiểu đây là Thất Tịch

Kiếm Linh cắn nuốt liễu hư ảnh trí nhớ, lựa liễu trong đó hữu dụng, cho mình phát tới đây.

Kia Huyền Quy còng đèn trong hư ảnh, từ vừa mới bắt đầu tựu nói dối Hồng Vũ, cố ý từ chủ trong phòng lao ra, để cho Hồng Vũ cho là nó chính là chỗ này ngồi huyệt chủ nhân, do đó đánh giá cao thực lực của nó, tranh thủ để cho Hồng Vũ từ vừa mới bắt đầu tựu đánh mất chống cự lòng tin, thần phục ở dưới chân của nó.

Nhưng là nó trăm triệu không nghĩ tới, Hồng Vũ là một tuyệt không chịu khuất phục người, chỉ sợ tràn đầy đối với sinh mạng lưu luyến, hắn cũng là chống lại rốt cuộc tuyệt không quỳ xuống.

Mà Hồng Vũ ban đầu sức khỏe hoài nghi, là hắn dùng U Minh tinh hỏa công kích, hư ảnh lại tốt phát vô đả thương. Thất Tịch Kiếm Linh nói, U Minh tinh hỏa đối với linh hồn có cực mạnh thương tổn lực. Mà hư ảnh rõ ràng đã là một linh hồn tánh mạng, tuy nhiên nó đối với U Minh tinh hỏa không phản ứng chút nào, Hồng Vũ lúc ấy đã cảm thấy kỳ quái.

Sau đó, hắn tấn công kia tất cứu cái kia một kích, hư ảnh thế nhưng tránh qua, tránh né, vậy thì chỉ có thể nói rõ kia pho tượng ngọc tượng đối với hư ảnh mà nói, cũng không có trọng yếu như vậy, đã như vậy, chạm ngọc hiển nhiên cũng không phải là hư ảnh bản thân.

Hai điểm này lý do, đã đầy đủ Hồng Vũ đi vật lộn đọ sức một thanh, nhưng là hắn hay là vận dụng "Vừa xem hiểu ngay" kỹ năng tìm tòi một phen, xác định một ít nói U Minh tinh hỏa đúng là có vấn đề, lúc này mới ngang nhiên một kích cuối cùng thành công.

Nhưng trận chiến này, chân chính ủng hộ hắn cuối cùng chiến thắng, hay là hắn bất khuất đắc ý chí. Nếu như không có loại này kiên trì, hư ảnh cũng sẽ không bởi vì chiến tuyến kéo dài liên tiếp xuất hiện sơ hở. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 57 : Long Dương tỷ muội (thượng)

Thất Tịch Kiếm Linh giải thích: "Nơi này hẳn là Thương Lê Cổ Triều năm đó một chỗ Thánh Địa, Tiên Linh Học Viện, ngươi khẳng định tưởng tượng không ra, nơi này ở năm đó Thương Lê Cổ Triều đến cỡ nào siêu nhiên địa vị mỗi ba năm thu nhận học sinh một lần, cả Thương Lê Cổ Triều cũng muốn hơi bị oanh động. Có thể tiến vào nơi này học tập tuổi trẻ võ giả, cũng là cả Thương Lê Cổ Triều cao cấp nhất đích thiên tài. Từng cái từ nơi này đi ra võ giả, cho dù là kém cỏi nhất, tương lai cũng sẽ ở Thương Lê Cổ Triều hô phong hoán vũ…"

Ngay cả Thất Tịch Kiếm Linh cũng lâm vào một loại nhớ lại trong, có thể nghĩ này một ngọn Tiên Linh Học Viện làm từng là cỡ nào huy hoàng

"Nhưng là ta còn có chút không rõ, nếu là học viện, tại sao vừa biến thành mộ viện rồi?"

"Đây chính là Tiên Linh Học Viện đặc sắc, cũng là cường đại chỗ ở. Một ít ngồi Bát Cực Huyền Âm Thiên Trận, có thể đem linh hồn làm hết sức bảo lưu lại. Thương Lê Cổ Triều một chút chí tôn cường giả, ở thọ nguyên hao hết sau không muốn lúc đó rời đi, sẽ đến nơi này an táng, làm bảo tồn linh hồn thật nhiều, bọn họ phải dùng linh hồn của mình tới giáo sư nơi này đệ tử."

Hồng Vũ chợt hiểu ra: "Người chỉ có một lần chết, nhưng là không người nào nguyện ý chết đi. Cho nên nơi này tụ tập chí tôn cường giả càng ngày càng nhiều. Bọn họ chỉ lưu lại liễu linh hồn, không có lực lượng cường đại, lại có không gì sánh kịp kiến thức cùng kinh nghiệm "

"Không tệ, vài ngàn năm xuống tới, Tiên Linh Học Viện tích lũy liễu số lượng kinh người chí tôn cường giả linh hồn. Cơ hồ bất kỳ võ đạo vấn đề khó khăn, ở chỗ này cũng có thể tìm được cổ xưa linh hồn vì ngươi giải đáp, cho nên Tiên Linh Học Viện càng ngày càng lớn mạnh.

Hồng Vũ không nhịn được phun ra một ngụm trọc khí: "Cái biện pháp này tốt, sau khi trở về có lẽ ta nhưng lấy ở Thanh Nguyên đại lục nếm thử xuống."

Thất Tịch Kiếm Linh không chút do dự cho hắn giội cho một thùng nước lạnh: "Đừng nghĩ liễu, Thương Lê Cổ Triều sở dĩ có thể như thế, là bởi vì đó là một cường thịnh năm thứ nhất đại học thống vương triều, không có ngoại địch, mới có thể bảo đảm Tiên Linh Học Viện vài ngàn năm tới ổn định phát triển.

Ngươi nếu như ở Thanh Nguyên đại lục mở như vậy một ngọn học viện, bất kể là Thương Lan hay là Địch Nhung, cũng sẽ không cho phép sự hiện hữu của nó, bởi vì… này đối với quốc gia khác mà nói quá nguy hiểm, thậm chí không cần vượt qua mấy ngàn năm, có một trăm năm thời gian, quốc gia khác võ đạo phương diện căn bản là không cách nào cùng Đại Hạ chống lại bọn họ có dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào mà bố trí như vậy một ngọn Bát Cực Huyền Âm Thiên Trận hao tổn quá mức khổng lồ, môt khi bị phá hư, muốn gầy dựng lại thì phải hết thảy lặp lại, căn bản cái được không bù đắp đủ cái mất."

Hồng Vũ không phải không thừa nhận Thất Tịch Kiếm Linh nói không sai, hắn mới vừa rồi chẳng qua là tâm huyết dâng trào, thật ra thì tỉnh táo lại thật tình suy nghĩ một chút, không cần Thất Tịch Kiếm Linh nhắc nhở, hắn cũng có thể hiểu cái kế hoạch này không thể nào.

Thất Tịch Kiếm Linh tiếp tục nói: "Người nầy năm đó cũng là Thương Lê Cổ Triều danh chấn nhất phương ma đạo kiêu hùng, đáng tiếc tu luyện một môn kỳ dị công pháp ra khỏi một chút vấn đề, thân thể hỏng mất, nhưng là cửa kia công pháp có một loại phương pháp, tự mở ra một con đường có thể dùng vốn là đối với linh hồn có khổng lồ thương tổn U Minh tinh hỏa rèn luyện linh hồn, hơn nữa cuối cùng trở thành gần như bất hủ linh hồn sinh vật.

Cho nên hắn lặng lẽ lẻn vào Tiên Linh Học Viện, kết quả bị vây ở Bát Cực Huyền Âm Thiên Trận trong. Bất quá cuối cùng ngược lại nhân họa đắc phúc, tránh thoát Thương Lê Cổ Triều đại diệt sạch.

Ngàn vạn năm sau, Hà Tả đại lục văn minh một lần nữa phồn thịnh, có người phát hiện nơi này, hắn cũng nghiên cứu ra một loại tăng nhanh mình trở thành bất hủ linh hồn phương pháp. Hắn tu luyện cái kia loại công pháp, có thể ở các loại bảo vật trong đánh rớt xuống một in dấu ấn, người sử dụng sẽ ở trong lúc bất tri bất giác, võ khí bị cái này in dấu ấn trộm lấy, sau đó thông qua một loại thần bí liên lạc, liên tục không ngừng địa cung cấp hắn.

Vốn là Tiên Linh Học Viện trong bảo vật đông đảo, nhưng là đại diệt sạch thời đại, bảo khố bể tan tành, đông đảo trân bảo có hoàn toàn hủy diệt, có tán lạc tại trong hư không.

Trong lúc này quá trình, ngay cả ma đầu mình cũng nói không rõ ràng, bởi vì hắn bị vây ở Bát Cực Huyền Âm Thiên Trận trong. Đợi đến đại diệt sạch sau khi, hắn phát hiện Tiên Linh Học Viện cùng khác bốn Hà Tả đại lục chỗ thần bí cùng nhau, tại trong hư không tạo thành một quỷ dị ổn định không gian kết cấu, những thứ kia tán lạc tại trong hư không trân bảo cũng sẽ dựa theo nhất định vận hành quỹ tích, đúng giờ từ năm cảnh tượng thiên không xẹt qua.

Cho nên hắn lợi dụng mình đối với không gian quy tắc nắm giữ, miễn cưỡng ảnh hưởng những thứ này trân bảo, làm trân bảo bay qua Tiên Linh Học Viện thời điểm, hắn tựu bắt xuống tới, đánh lên công pháp của mình in dấu ấn, sau đó lại thả ra. Làm những thứ kia trân bảo bay đến những khác cảnh tượng bầu trời thời điểm, hắn lần nữa ảnh hưởng không gian quy tắc, đem trân bảo đáp xuống khác địa điểm che dấu."

Hồng Vũ cảm khái một tiếng: "Hắn cứ như vậy yên lặng trộm lấy võ khí số ngàn năm, này mấy ngàn năm qua, cả Ngọc Càn triều nói vậy đã có mấy chục vạn vật đánh lên liễu hắn in dấu ấn trân bảo tản mạn khắp nơi đi ra ngoài, cho dù là mỗi một vật đều chỉ có thể cung cấp vô cùng chút ít võ khí, đây cũng là một kinh người tích lũy "

"Không tệ." Thất Tịch Kiếm Linh nói: "Hắn loại này công pháp thật ra thì cấp bậc rất cao, có thể tốc hành nhất phẩm chín sao. Hơn nữa tu hành đứng lên tốc độ cực nhanh, còn có các loại đặc biệt pháp môn, nhưng chính là có như vậy một khổng

lồ thiếu sót: Không thể tránh khỏi có tạo thành thân thể hỏng mất

Hắn cái kia công pháp in dấu ấn, vô cùng ác độc, nếu như là đánh vào linh đan cùng Huyền Binh thượng đương nhiên hết sức tiện lợi, trực tiếp trộm lấy võ khí. Cho dù là tài liệu thượng, bị rèn thành Huyền Binh, in dấu ấn cũng sẽ không tiêu tán, như cũ có âm thầm tác dụng.

Vốn là có nữa mấy trăm năm năm, ma đầu kia là có thể ma công đại thành, đến lúc đó, ít nhất cũng là nhất phẩm chín sao chiến lực, ở chúng ta thật sự là vận khí tốt."

Hồng Vũ gật đầu, vỗ tay cười nói: "Nhưng là hiện tại, chỗ ngồi này Tiên Linh Học Viện chính là chúng ta liễu "

Thất Tịch Kiếm Linh cũng cười: "Thiếu niên lang, bổn tọa ở nơi này đánh một trận trong cũng là không thể bỏ qua công lao, bổn tọa luôn luôn khẳng khái rộng lượng, sẽ không cùng ngươi tính toán chi li, chúng ta đơn giản phân chia một chút bảo vật quy chúc là tốt, ngươi yên tâm, không thuộc về bổn tọa, bổn tọa tuyệt sẽ không lấy thêm nhất phân "

"Phi "

Trước trong phòng điêu khắc đông đảo, Hồng Vũ lúc trước không có làm sao nhìn kỹ, hắn vẫn cho là nơi này có giá trị đúng là kia một tôn biển sao đục làm bằng đồng thành Huyền Quy còng đèn tượng đắp, nhưng là hiện tại rảnh rỗi cẩn thận một kiểm tra, mới phát hiện những thứ kia pho tượng toàn bộ cũng là dùng các loại trân quý tài liệu chế thành, cấp bậc từ nhị phẩm, mãi cho đến nhất phẩm cấp bốn nơi này quả thực chính là một ngọn bảo khố

Hồng Vũ ngửa mặt lên trời cười to, không còn kịp nữa thu thập những tài liệu này, tựu một đầu xông ào vào chủ thất.

Chủ thất tương đối mà nói trống rỗng, nhưng là Hồng Vũ lần nữa phát động liễu một màn hiểu rõ kỹ năng sau, lập tức phát hiện kia một tôn khổng lồ chạm ngọc trong hàm chứa đáng sợ năng lượng, ở "Vừa xem hiểu ngay" trong lóng lánh kinh người kim hồng sắc tia sáng

"Đây là một cụ siêu cấp Huyền Binh chiến giáp "

Hồng Vũ thất kinh.

Siêu cấp Huyền Binh chiến giáp chính là Hà Tả đại lục các võ giả một suy đoán. Bọn họ từng tại một chút Thương Lê Cổ Triều di tích trong đã từng gặp một chút bích hoạ, phía trên miêu tả liễu một loại so với bình thường Huyền Binh chiến giáp khổng lồ mấy chục lần, điều khiển đứng lên uy lực lại càng hủy thiên diệt địa dáng vóc to Huyền Binh chiến giáp.

Nhưng là Hà Tả đại lục chưa từng có phát hiện quá loại này siêu cấp Huyền Binh chiến giáp, cho nên các võ giả cũng không có thể khẳng định, loại này siêu cấp Huyền Binh chiến giáp rốt cuộc là chân thật tồn tại quá, hay là đại diệt sạch thời đại lúc trước, những thứ kia cường hãn tồn tại cửa một chưa thực hiện tư tưởng.

Bất quá hiện tại, một cụ siêu cấp Huyền Binh chiến giáp chân thật bày ở Hồng Vũ trước mặt, mặc dù kinh nghiệm liễu ngàn vạn năm, này một cụ siêu cấp Huyền Binh chiến giáp trong như cũ hàm chứa lực lượng đáng sợ, hiển nhiên còn có thể sử dụng

Ngay cả Thất Tịch Kiếm Linh cũng nhịn không được than thở: “Cái này bảo vật ít nhất nhất phẩm cấp chín Ngọc Càn triều lúc trước ở Binh Hà tổ lăng lấy được tất cả trọng bảo thêm ở chung một chỗ, cũng xa xa so ra kém này một giá trị “

Hồng Vũ lặng lẽ xoa xoa nước miếng, vui thích: “Ha ha ha, cũng là của ta “

Chủ thất sau còn có hậu thất, Thất Tịch Kiếm Linh nhắc nhở Hồng Vũ: “Thời gian có chút không còn kịp rồi “

Hồng Vũ rất là không thôi: “Cả Tiên Linh Học Viện chính là một ngọn bảo địa, nhưng là như vậy Đa Bảo vật toàn bộ mang đi căn bản không còn kịp nữa, buông tha cho thật sự đáng tiếc…”

Thất Tịch Kiếm Linh đã sớm nghĩ kỹ chưa: “Tiên Linh Học Viện bây giờ là một độc lập không gian, tương tự với Bán Thần Vực. Đem nơi này và ngươi Bán Thần Vực hợp lại đón ở chung một chỗ… Tính, bổn tọa quên ngươi hiện tại cảnh giới còn rất thấp, căn bản không có năng lực này.”

Hồng Vũ không phục: “Bổn thiếu gia cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân liễu “

“Ha hả “

Hồng Vũ nhất thời im lặng.

Thất Tịch Kiếm Linh suy nghĩ một chút: “Như vậy, ngươi đem lúc trước cái kia cửa vào lại dùng trận pháp phong ấn, bảo đảm không có người có thể đi vào. Sau đó ở chỗ này lưu lại một ngồi cánh cửa không gian, có thể trực tiếp từ Bán Thần Vực đã tới nơi này. Đợi đến tương lai ngươi cấp bậc đủ rồi, lại đem nơi đây cùng Bán Thần Vực hợp lại đón đứng lên “

“Tốt “

Thất Tịch Kiếm Linh cũng biết thời gian quý giá, chẳng quan tâm nữa gõ Hồng Vũ trúc giang, nhanh chóng chỉ điểm lấy hắn bố trí tốt liễu không gian chi môn. Hiện tại đã là Nhất Phẩm Hợp Chân Hồng Vũ, thiết lập hư không Đăng Tháp, bố trí trong không gian chi môn cũng không khó khăn.

Rồi sau đó, Hồng Vũ đã chọn một so với kia miệng giếng tầng bảy quang màng thêm ở chung một chỗ cao hơn cấp trận pháp, đem cái lối đi kia hoàn toàn phong ấn. Coi như là có nữa người có thể tìm được cái kia miệng giếng, phá vỡ tầng bảy quang màng trận pháp, cũng đừng muốn vào vào Tiên Linh Học Viện.

Lấy Hồng Vũ tuyệt đối vượt xa thời đại này trận pháp thành tựu, này trong cơ bản đã phòng thủ kiên cố, là thuộc về Hồng Vũ một người “Hậu hoa viên” liễu.

Hắn mới vừa đem trận pháp bố trí xong tất, cả không gian quy tắc bỗng nhiên biến đổi, Hồng Vũ cảm giác được mình mới vừa thành lập hư không Đăng Tháp đang lấy một loại bất khả tư nghị tốc độ cách mình đi xa, cuối cùng hóa thành xa xôi không thể biết nơi, một loáng thoáng cảm giác.

Mà trước mắt hắn không gian quy tắc một lần nữa vững chắc, đã bị một loại cấp bậc thấp quy tắc thay thế.

Hắn trở lại Cổ Dao Sơn trong, chung quanh mọi người bóng người hiện lên, từ Binh Hà tổ lăng trong đi ra người đã

chỉ còn lại không tới ba trăm người.

Ra tới người khác nhiều mặt khu vực sắc mặt vui mừng, hiển nhiên thu hoạch hơi phong.

Khoảng cách Hồng Vũ gần đây chính là bốn người, Hà Nộ Dương, Biên Vân Phá, Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng.

Để cho Hồng Vũ có chút ngoài ý muốn chính là, Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng lại còn sống, mặc dù hai người trạng thái vô cùng hỏng bét, đều có trọng thương trong người, Lữ Phàm Tùng còn đang không ngừng hộc máu, sau khi đi ra tựu hai mắt vừa lộn đã hôn mê, nhưng là dù sao còn sống. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 57 : Long Dương tỷ muội (hạ)

Cổ Dạ Hành chung quanh xem một chút, Cửu Hoàng Nữ điện hạ "Đội" trừ mình ra hai người cùng Hồng Vũ ở ngoài, mọi người bao gồm Cửu Hoàng Nữ bản thân ở bên trong cũng đã không thấy!

Lúc này còn không có xuất hiện chỉ có một có thể: Chết ở liễu Binh Hà tổ lăng trong _ những thứ kia dùng đặc thù thủ đoạn tránh né Binh Hà tổ lăng quy tắc tác dụng, tiếp tục lưu lại người ở bên trong khẳng định cũng là chết người.

Hồng Vũ hiện tại biết, những người đó trên thực tế cũng là bị hư ảnh trực tiếp cắn nuốt liễu, ma đầu cảm thấy Binh Hà tổ lăng quy tắc là mình định ra, những người này không tuân theo quy tắc, trên thực tế chính là dám can đảm cải lời mình.

Cổ Dạ Hành xúc động phẫn nộ không dứt, không để ý trên người mình thương thế, xông về Hồng Vũ: "Ngươi cái này chết nhát! Làm sao ngươi đối với Cửu điện hạ đồng ý! Nhưng là ngươi lại là làm sao làm? Lâm trận bỏ chạy! Ta, sỉ cùng làm bạn!"

Hồng Vũ giận tím mặt: "Cổ Dạ Hành ngươi nhát gan bọn chuột nhắt, còn dám ngậm máu phun người, vu hãm bổn thiếu gia lâm trận bỏ chạy? Ngươi dám không dám cùng mọi người nói một chút ngươi cùng Lữ Phàm Tùng ở Binh Hà tổ lăng trong cũng làm cái gì?"

Cổ Dạ Hành mở to hai mắt nhìn, hắn thật không có nghĩ đến, Hồng Vũ chẳng những chết không nhận trướng, hơn nữa còn muốn bị cắn ngược lại một cái! Lúc trước hắn chưa cùng Hồng Vũ đánh quá giao tế, thật sự đối với hắn thật không thể giải thích liễu.

"Ngươi! Ngươi vô sỉ!"

Hồng Vũ trong lòng nói: Ngươi nói đúng rồi!

Hắn trên mặt tức giận bất bình: "Cửu điện hạ thật là mắt bị mù, làm sao sẽ tin mặc cho các ngươi hai lang tâm cẩu phế

người! Vốn là chúng ta đoàn kết nhất trí, ở Cửu điện hạ suất lĩnh tiếp theo đường hát vang tiến mạnh, nhất định có thể kiếm được thu hoạch bảng vị thứ nhất! Lại không nghĩ rằng hai người này…"

Hắn chỉ vào Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng, vẻ mặt ác tâm: "Hai người này lại có đồng tính chi thích!"

Mọi người ồ lên! Như vậy sức lực bạo phát tin tức, mọi người thậm chí chẳng quan tâm đi lẫn nhau hỏi thăm riêng của mình thu hoạch liễu, tất cả đều dựng lên lỗ tai sợ đổ vào một chữ!

Cổ Dạ Hành thiếu chút nữa tức ngất đi qua: "Hồng Vũ ngươi thúi lắm!"

Hồng Vũ tức giận không dứt: "Hai người này dưới ban ngày ban mặt, tránh ra đang sưu tầm trọng bảo mọi người, ở một ngọn cự kiếm trong tháp cao làm kia cẩu thả chuyện, không muốn lại bị mọi người đánh vỡ, vì che dấu bọn họ chuyện xấu, cho nên bọn họ cấu kết liễu Hà Nộ Dương cùng Biên Vân Phá, đem người của chúng ta nhất nhất ám sát! Thậm chí ngay cả Cửu điện hạ cũng không bỏ qua cho!"

"Hừ!" Hà Nộ Dương hừ lạnh một tiếng: "Nếu là như vậy, Cổ Dạ Hành như thế nào lại đả thương ở trong tay của ta?"

Hồng Vũ một tiếng cười lạnh, hướng chung quanh nói: "Mọi người suy nghĩ một chút, Hà Nộ Dương là cái gì tu vi? Biên Vân Phá là cái gì cảnh giới? Nếu quả thật muốn giết chết hắn hai người, Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng còn có thể sống đến hiện tại sao?"

Mọi người vừa nghĩ, thật giống như cũng thật là có chuyện như vậy a. Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng mặc dù thực lực không tầm thường, nhưng là đối mặt Hà Nộ Dương cùng Biên Vân Phá, sợ rằng ngay cả mười chiêu cũng chống đỡ không nổi tới a.

Mà nhìn hai người trên người vết máu đã có chút ít đọng lại dấu hiệu, rõ ràng là đã sớm bị thương. Quả nhiên có vấn đề!

Hà Nộ Dương cùng Biên Vân Phá trong lúc nhất thời không có cách nào giải thích. Hai người sở dĩ không có hạ sát thủ, chỉ là bởi vì lúc ấy là đã phát hiện Cửu Hoàng Nữ chui vào cái kia một ngụm giếng, còn có tầng bảy trận pháp cách trở, coi như là giết Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng hai người, hai người bọn họ cũng không thể đi xuống. Đã như vậy, tạm tha liễu hai người một mạng, không muốn cho gia tộc gây thù hằn —— Cửu Hoàng Nữ đã đào tẩu, nếu như Cổ Dạ Hành hai người đã chết, hai người bọn họ căn bản che dấu không được.

Nhưng là nếu như chi tiết nói, tựu lộ ra vẻ bọn họ sợ hãi Cổ gia cùng Lữ gia giống nhau, tại nhiều như vậy nhân diện trước, bọn họ là tuyệt đối sẽ không thừa nhận, mặc dù làm như vậy, rất có thể kia cùng người chết gia thuộc sẽ cầm đệ bị giết cừu hận tất cả đều trách tội đến hai người trên người.

Đại thế gia đệ tử vãng vãng như thử, bọn họ kế toán coi là lợi ích của gia tộc được mất.

Ở toái trận không gian thời điểm, giết Cổ Dạ Hành hai người vu sự vô bổ, định để lại bọn họ một con ngựa.

Nhưng là hiện tại một khi trần thuật sự thật, thì sẽ làm gia tộc vinh dự bị hao tổn, vậy thì tình nguyện thừa nhận khác tổn thất cũng muốn duy trì gia tộc tôn nghiêm!

"Cửu điện hạ đâu? Cửu điện hạ liều chết che chở để cho ta rút lui, nàng một người ngăn cản các ngươi bốn người, nhất định là bị các ngươi gia hại liễu!"

Lần này Hà Nộ Dương cùng Biên Vân Phá không cách nào bình tĩnh liễu: "Ngậm máu phun người!"

"Nhất phái nói bậy!"

"Ta Hà gia trung quân ái quốc, làm sao sẽ đối với bệ hạ con gái hạ thủ?"

"Ta Biên gia thời đại trung lương, gặp phải Cửu điện hạ gặp nguy hiểm, nhất định sẽ liều mạng bảo vệ, Hồng Vũ như lời ngươi nói tuyệt đối không thể có thể!"

Bảo Như Thân Vương hừ lạnh một tiếng: "Chuyện này, hoàng gia nhất định sẽ điều tra!"

Hai người hơi nhả ra khí, mặc dù vẫn có hiềm nghi, nhưng là hiển nhiên hoàng thất sẽ không dễ tin Hồng Vũ lời nói của một bên. Nhưng là vô duyên vô cớ bị Hồng Vũ xé vào Cửu điện hạ đến chết trong, hai người như cũ cảm thấy họa trời giáng, vô cùng buồn bực.

Cổ Dạ Hành so với hắn lượng buồn bực nhiều! Hiện tại mọi người xem hướng hắn và Lữ Phàm Tùng ánh mắt cũng không thích hợp liễu, thậm chí vốn là có mấy người đứng khoảng cách hai người tương đối gần, lập tức vọt đến liễu đi một bên.

Cũng là có một thân thể vạm vỡ không thua gì Hà Nộ Dương cô bé, hưng trùng trùng đánh về phía liễu Lữ Phàm Tùng: "Lữ tỷ tỷ, người ta đã sớm nghĩ có một Long Dương chi thích thật là tốt tỷ muội! Ta tới chiếu cố tỷ tỷ!"

Cổ Dạ Hành một run run, hoàn hảo như vậy cô gái chỉ có một người. Hắn vừa nhìn về phía Hồng Vũ, nhất thời giận từ trong lòng lên: "Hồng Vũ! Ngươi cái này chết nhát! Ngươi đáp ứng Cửu điện hạ Hà Nộ Dương cùng Biên Vân Phá có ngươi đúng đúng giao, lúc ấy ngươi nói bực nào tự tin? Nhưng là trên thực tế đâu? Hai người bọn họ thứ nhất, ngươi lập tức thoát được vô ảnh vô tung! Ngươi sợ hãi hai người bọn họ lẩn trốn, hiện tại ngược lại hồ ngôn loạn ngữ, còn dám vu ta cùng Lữ huynh!"

Hồng Vũ trát trát nhãn tình: "Tại sao ngươi mới vừa rồi một ít thanh 'Lữ huynh' cảm giác có chút khó đọc? Có phải hay không đối với xưng hô thế này không quá thói quen? Nga, đúng rồi, ngươi cùng Lữ Phàm Tùng làm kia cẩu thả chuyện thời điểm, nhưng là sinh sôi thở gấp gọi chính là 'Lữ lang" ngươi có biết hay không chúng ta lúc ấy nghe được, nổi lên một thân nổi da gà?"

Mọi người cùng nhau run run, không biết bao nhiêu người một thân nổi da gà.

Cổ Dạ Hành giận đến cả người phát run: "Hồng Vũ! Ngươi ngậm máu phun người! Loại chuyện này ngươi cũng lập đi ra ngoài! Ta thích chính là nữ nhân!"

Hồng Vũ âm thầm thở dài, ngươi không biết ta ở Thanh Nguyên đại lục nhưng là đặc biệt làm tạp chí tín khẩu thư hoàng lập chuyện xấu mắng chửi người…

Cổ Dạ Hành một ít thanh "Lữ huynh" có phải hay không có khó đọc cảm giác, mọi người vừa bắt đầu cũng không có cái gì cảm giác, Hồng Vũ nói như vậy, mọi người phản phục nhớ lại mấy lần, thật giống như thật sự là như vậy a.

Cho nên Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng "Gian tình" nhìn qua càng thêm có thể tin liễu.

Mọi người xem hướng ánh mắt của hai người càng thêm không đúng, Cổ Dạ Hành tức giận sôi lên, bất kể hắn làm sao giải thích, chính là không ai tin tưởng! Mà Lữ Phàm Tùng hơn đáng thương, còn đang trong hôn mê, Hồng Vũ đã cho hắn một đồng tính đồng bóng mới mê!

Bảo Như Thân Vương nhìn thoáng qua, hoàng thất trong mười người chỉ trở lại tám người, nhất thời trong lòng đau xót!

Dĩ vãng nhưng là rất ít xuất hiện hoàng thất nhân viên thương vong, cho dù là giết người đoạt bảo, chỉ cần không phải kẻ ngu, tất cả cũng có tránh ra hoàng tử Hoàng nữ cửa.

Về phần Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng trong lúc có phải hay không có cái loại nầy ác tâm chuyện tình, Bảo Như Thân Vương mới chẳng muốn đi quản, hoàng cung đại nội trong, có khi là so sánh với này còn ác tâm chuyện tình.

Hắn nhìn về phía mọi người: "Được rồi, ngươi cùng Lữ Phàm Tùng chuyện tình các ngươi đi xuống tự!"

Cổ Dạ Hành ủy khuất vô cùng: "Điện hạ, ta cùng hắn thật không có gì…" Tại sao nói như vậy có điểm gì là lạ đâu?

Bảo Như Thân Vương khoát tay chặn lại, quát lớn: "Được rồi! Riêng của mình kiểm tra thu hoạch của mình sao."

Mặc dù thu hoạch đứng hàng thứ không phải là phía chính phủ Địa Bảng đan, nhưng là mọi người đã tạo thành thói quen,

Bảo Như Thân Vương cũng chuẩn bị để cho mọi người hiện trường kiểm kê đi ra ngoài.

"Hồng Vũ!" Cổ Dạ Hành nghiến răng nghiến lợi, hận tại trong lòng!

Hồng Vũ trên mặt lộ ra một tia cười lạnh: "Ngươi nói ta sợ hãi hai người bọn họ cho nên lẩn trốn? Chê cười!"

Hà Nộ Dương hừ một tiếng, bỉ di hắn một cái: "Chết nhát!"

Biên Vân Phá còn lại là lạnh lùng nhìn hắn, khóe miệng cùng càm nguội lạnh tựa như tượng đá: "Ngươi trốn không thoát đâu, Biên gia người máu tươi, muốn dùng tánh mạng tới hoàn lại! Không riêng gì ngươi, còn có cả Kỷ gia! Ta là đòi nợ người, một cái một cái thu hoạch các ngươi Kỷ gia tánh mạng!"

Hồng Vũ xem một chút chung quanh bỗng nhiên lộ ra một nụ cười: "Ta biết, chúng ta ba không có đánh một đoàn, các ngươi cũng rất thất vọng!"

Mọi người mọi người duỗi dài liễu cổ, nhiều cái người thiếu chút nữa gật đầu.

Hoặc là nói, mọi người thật ra thì đều ở chờ đợi, Hà Nộ Dương hoặc là Biên Vân Phá người nào đi Hồng Vũ thu thập một bữa. Tốt nhất là mỗi người thu thập một lần. Hồng Vũ nhìn mọi người vẻ mặt, không khỏi cười: "Không dạy dỗ hai người bọn họ một bữa, thật ra thì ta cũng vậy rất thất vọng."

Hà Nộ Dương sắc mặt trầm xuống, thanh như sấm sét, ở trời quang trong nổ vang: "Cuồng vọng!"

Biên Vân Phá lạnh như băng nhìn của hắn, giống như là nhìn một bốn người. Trên người, từng đạo xích hồng sắc võ khí giống như là Nộ Long giống nhau qua lại lẻn. Một lúc lâu, hắn xem một chút Hà Nộ Dương: "Ngươi tới hay là ta tới?"

Hà Nộ Dương vẫn chưa trả lời, Hồng Vũ đã hướng hai người ngoắc ngoắc ngón tay: "Cùng đi sao!"

"Cuồng vọng!" Hai người cùng nhau gầm lên. Lần này người chung quanh cũng có chút bỉ di nhìn Hồng Vũ liễu, làm

như vậy phái hơn phân nửa là lấy lòng mọi người, đúng là quá mức cuồng vọng liễu.

Hồng Vũ không nhịn được lắc đầu: "Ếch ngồi đáy giếng!"

Hắn thân thể chấn động, tiến vào thiên địa nhất thể trong trạng thái, Thất Tịch đoản kiếm ra hiện tại trong tay, một ngón tay thiên không, một đạo thẳng tắp ánh địa quang bó buộc từ trên mũi kiếm thẳng lên tận trời, rồi sau đó khuấy thay đổi bất ngờ, thiên địa quy tắc tùy theo thay đổi, hướng đối với Hồng Vũ có lực phương hướng không ngừng biến hóa!

Hà Nộ Dương trong mắt tinh quang nổ bắn ra, cười ha ha: "Tốt! Đáng giá Hà mỗ xuất thủ một lần!"

Hồng Vũ mắng một câu: "Ngu ép! Lão tử nghe thấy loại này luận điệu đã cảm thấy chán. Hà Nộ Dương a Hà Nộ Dương, ngươi nói ngươi tại sao dài quá như vậy một tờ làm cho người ta quát lên như sấm mặt?"

Hà Nộ Dương chưa từng bị như vậy nhục mạ quá? Hắn điên cuồng hét lên một tiếng cũng tiến vào thiên địa nhất thể trạng thái, một đạo Kim Quang Lưu Tinh từ trên trời giáng xuống đưa bao phủ, tia sáng tản đi sau, một bộ nhị phẩm Huyền Binh chiến giáp đã ra hiện tại hắn trên người.

Kim Quang lóe lên, võ khí tung hoành, này một thân Huyền Binh chiến giáp uy vũ bất phàm, sấn thác Hà Nộ Dương thật giống như chiến thần hạ phàm một loại!

Hắn chấn động trong tay trứng vịt lớn bằng trường thương, đây là một việc nhất phẩm Huyền Binh: "Cuồng vọng tiểu nhi, chịu chết đi!"

Hồng Vũ cũng không thèm nhìn hắn, ngược lại xoay người qua: "Ta nói tất cả, gặp lại ngươi này khuôn mặt tựu tức giận, trước không nhìn đi, đem Biên gia ngu xuẩn giải quyết, lại đi giải quyết Hà gia ngu ép." Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 58 : Chí tôn (thượng)

Hà Nộ Dương thiếu chút nữa tức ngất đi qua! Ngươi tiểu tử này là có ý gì? Biết ta đường đường Ngọc Càn triều đệ nhất thiên tài, không thể nào từ sau lưng ngươi ra tay đi?

Chính diện, Biên Vân Phá lại càng tức giận trong lòng: "Hồng Vũ, ngươi là ta đã thấy nhất người cuồng vọng, như ngươi vậy người, nhất định sống không lâu!"

Hồng Vũ không có tiết tháo chút nào mắng: "Bổn thiếu gia việc rất dài, đáng tiếc bổn thiếu gia đối với ngươi không có hứng thú, ngươi không bằng đi tìm Cổ Dạ Hành cùng Lữ Phàm Tùng, cùng hai người bọn họ cùng nhau nhu tình mật ý…"

Mọi người phản ứng một chút mới hiểu được Hồng Vũ có ý gì, các nữ hài tử nhất thời mắc cở đỏ bừng cả khuôn mặt, thẳng hướng hắn nhổ nước miếng. Khó được cũng là âm thầm cười trộm, chẳng qua là không dám để cho Biên Vân Phá nhìn thấy.

Biên Vân Phá phấn đột nhiên giết ra: "Muốn chết!"

Hắn tại Địa ngục bí cảnh trong tôi luyện năm năm, đã trải qua vô số hung hiểm, mấy lần thiếu chút nữa bỏ mạng! Từ nơi này loại ác liệt hoàn cảnh dưới có thể đi ra, hắn đối với tự thân có vô cùng cường đại lòng tin. Hắn đối với mình ở mấy lần sống chết trước mắt lĩnh ngộ ra tới kỹ thuật đánh nhau lại càng tự tin, hắn kiên định cho là, cả Ngọc Càn triều, không có người có thể tại chiến kỹ thượng thắng được mình, bởi vì bọn họ tuyệt đối sẽ không như mình như vậy, có nhiều như vậy kinh nghiệm chiến đấu, nhiều như vậy sống chết trước mắt khảo nghiệm!

Hắn sau khi xuất quan mấy lần chiến đấu, cũng xác minh liễu phán đoán của hắn. Những thứ kia đối thủ bất kể danh tiếng bao nhiêu, tu vi cao bao nhiêu, bọn họ kỹ thuật đánh nhau ở Biên Vân Phá trong mắt cũng là sơ hở chồng chất.

Hắn có đôi khi thậm chí dùng một loại mèo vờn chuột chơi đùa tâm thái mà đối đãi loại này tầng thứ chiến đấu, hắn cảm thấy loại này chiến đấu nếu như kinh nghiệm quá nhiều, có nghiêm trọng ảnh hưởng mình kỹ thuật đánh nhau tiến thêm một bước tăng lên, bởi vì thật sự rất đơn giản.

Khi hắn đối mặt Hồng Vũ thời điểm, hắn cũng là loại tâm thái này. Một thiên tư hơn người công tử ca, có thể có cái gì cao siêu kỹ thuật đánh nhau? Nhưng là hôm nay làm vừa ra tay, hắn đã cảm thấy có điểm gì là lạ, bởi vì Hồng Vũ dễ dàng một kiếm, là có thể đưa tất cả công kích đã chuẩn bị toàn bộ phong kín!

Biên Vân Phá ở chánh diện không ngừng xuất thủ, Hà Nộ Dương ở hậu phương mắt nhìn chằm chằm vào.

Chung quanh yên lặng như tờ, tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn đang nhìn cuộc chiến đấu này, bởi vì chiến đấu song phương, vừa bắt đầu thời điểm tất cả đều là ôm "Trêu" tâm thái, cho nên vừa mới bắt đầu chiến đấu lộ ra vẻ có chút vô cùng "Dễ dàng".

Mọi người hai mặt nhìn nhau.

Nhưng là sau đó, Hồng Vũ hay là như vậy cà lơ phất phơ bộ dạng. Nhưng là Biên Vân Phá nhưng càng ngày càng ngưng trọng!

"Ta làm sao cảm thấy, Hồng Vũ chiếm cứ tràng diện thượng ưu thế?" Có người nghi ngờ hỏi.

Mọi người vốn cho là, Hồng Vũ nhất định là không bằng Biên Vân Phá cùng Hà Nộ Dương, hai người này cùng Cửu Hoàng Nữ, chính là lần này tham gia Chúng Hưởng Nhật mạnh nhất ba người, cho nên mong mỏi bọn họ dạy dỗ Hồng Vũ, trăm triệu không nghĩ tới thật đánh nhau, phải như vậy một tràng diện!

Vừa có người dùng mình cũng cảm thấy không quá tin tưởng giọng nói nói: "Chỉ sợ là Biên Vân Phá muốn bày ra kẻ địch lấy yếu, sau đó phát động Lôi Đình Nhất Kích sao?"

Hồng Vũ như cũ hời hợt mấy kiếm, tựu làm cho Biên Vân Phá thượng thoan hạ khiêu, đánh ra tất cả vốn liếng mới có thể

hóa giải. Hắn phải đối mặt thực tế, Hồng Vũ kỹ thuật đánh nhau vượt xa hắn. Nhưng là hắn làm sao cũng nghĩ không thông, cái này quần áo lụa là công tử, rõ ràng lang thang không kềm chế được, tại sao có thể có cao minh như thế kỹ thuật đánh nhau?

Hắn không biết, so sánh với Tịch Diệt cổ giới, nhà hắn Địa Ngục bí cảnh bị cho là cái gì?

Biên Vân Phá đánh cho không được tự nhiên vô cùng, Hồng Vũ đánh cho nhàm chán vô cùng. Hắn nhìn Biên Vân Phá, nói rất chân thành: "Nóng người có thể kết thúc sao? Ngươi mạnh khỏe ngạt cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân, lấy ra một chút để cho ta có thể thật tình lên bản lãnh!"

Biên Vân Phá một ngụm lão máu thiếu chút nữa phun ra, trước kia cũng là hắn dùng lô hỏa thuần thanh kỹ thuật đánh nhau áp chế người khác, lúc nào như vậy biệt khuất cái chăn người áp chế quá? Hồng Vũ còn nói lời như thế làm giận! Hắn đã toàn lực ứng phó có được hay không? Loại này cố gắng, lại còn không thể để thật tình đứng lên? Ngươi còn muốn như thế nào nữa!

Phía sau Hà Nộ Dương càng xem càng kinh hãi, hắn rốt cục khẳng định liễu một chút: Mọi người, bao gồm chính hắn cũng xem thường Hồng Vũ! Đợi một thời gian, chính là một vị mới đích nhất phẩm chín sao ra đời!

Hắn là khinh thường cùng sau lưng xuất thủ, nhưng là Biên Vân Phá cũng chật vật như vậy… Hà Nộ Dương nghĩ kĩ mình, cũng có chút không có lòng tin.

"A ——" Biên Vân Phá một tiếng điên cuồng hét lên, phát khởi một vòng điên cuồng công kích.

Hồng Vũ đần độn vô vị lắc đầu, định không đánh trả liễu: "Rất không thú vị."

Biên Vân Phá toàn bộ công kích tuy nhiên cũng ở Hồng Vũ trước người không giải thích được thay đổi liễu phương hướng, hướng Biên Vân Phá mình giết trở lại!

"Huyết mạch kỹ năng! Có thể tác dụng cho Nhất Phẩm Hợp Chân trên người huyết mạch kỹ năng!" Bảo Như Thân

Vương chờ cường giả chân chính thất kinh. Tương tự với Hồng Vũ loại này phản xạ công kích huyết mạch kỹ năng không phải là không có, nhưng là những thứ kia kỹ năng nhiều nhất chỉ có thể đối với thấp hơn mình cấp bậc cấp ba trở xuống đích công kích tiến hành phản xạ. Nói cách khác nếu như kỹ năng kẻ có được chính là Nhất Phẩm Hợp Chân, cũng chỉ có thể bắn Tứ Phẩm Thông Pháp kịp trở xuống võ giả công kích tiến hành bắn.

Nhất Phẩm Hợp Chân phản xạ Nhất Phẩm Hợp Chân —— đông đảo siêu cấp cường giả cảm giác đây căn bản có vi thường thức a!

Biên Vân Phá bị huyên luống cuống tay chân, một lúc lâu mới đem công kích của mình hóa giải.

Mà đúng lúc này, Hà Nộ Dương quát to một tiếng: "Hồng Vũ! Xoay người lại cùng ta đánh một trận!"

Hắn kêu đi ra cái kia trong nháy mắt, đã phát động liễu công kích, bất kể Hồng Vũ có phải thật vậy hay không xoay người liễu.

Hồng Vũ không có xoay người, hắn gần như toàn lực nhất thương, mắt thấy sẽ phải đâm vào Hồng Vũ trên người, tuy nhiên nó quỷ thần xui khiến thay đổi liễu đầu thương, chạy thẳng tới cổ họng của hắn mà đến!

Hà Nộ Dương một tiếng điên cuồng hét lên ở thiên địa nhất thể trạng thái hạ liều mạng cải biến chung quanh quy tắc. Nhưng là hắn bi ai phát hiện, ở thiên địa quy tắc tranh đoạt thượng, hắn hiển nhiên lại càng không đoạt lấy ưu thế.

Hắn rút súng triệt thoái phía sau, đem hết toàn lực tránh qua, tránh né phản xạ trở lại công kích.

Bốn phía một mảnh xôn xao!

Hà Nộ Dương không có xuất thủ thời điểm, mọi người vẫn tồn tại một tia ảo tưởng, cho là tia sáng bắn ra bốn phía Ngọc Càn triều đệ nhất thiên tài có thể áp chế Hồng Vũ. Nhưng là cái này cũng không quang thải một kích, nhưng lấy Hà Nộ Dương chật vật lui về phía sau chấm dứt, mọi người trong lúc nhất thời khó có thể tiếp nhận.

Hồng Vũ đứng ở tại chỗ nhún vai, bộ dáng ra vẻ vô tội: "Sớm với các ngươi hai nói, cùng tiến lên. Các ngươi không nên chơi tiểu quật cường, bắt đầu còn không từ, hiện tại muốn lại không tốt ý tứ nói, chỉ có thể yên lặng địa làm, ngươi nói các ngươi khổ như thế chứ?"

Biên Vân Phá cùng Hà Nộ Dương tao đỏ bừng cả khuôn mặt, chợt quát một tiếng trước sau giết thượng. Lúc này, đã không có mặt mũi nói thêm nữa cái gì.

Hồng Vũ hay là không phản kháng, chẳng qua là phát động liễu huyết mạch kỹ năng đi tới đi lui, sau đó an tĩnh mà tò mò nhìn hai người công kích.

Biên Vân Phá đem vũ kỹ của mình thi triển đến cực hạn, sau đó bi ai phát hiện, đây là đang dùng mình mạnh nhất kỹ thuật đánh nhau công kích mình!

Hà Nộ Dương bộc phát kinh khủng nhất công kích, như cũ không cách nào đột phá Hồng Vũ huyết mạch kỹ năng.

Hai người vắt hết óc, nghĩ ra liễu các loại phương pháp, muốn lướt qua Hồng Vũ trước mặt một ít đạo huyết mạch kỹ năng bộ hạ "Lạch trời", nhưng là lần lượt nếm thử, lần lượt thất bại!

Đông đảo chí tôn cường giả đã bắt đầu thấp giọng nghị luận, cuối cùng kết luận làm cho người ta giật mình: Đồng cấp khác trong, không có ai là Hồng Vũ đối thủ. Bởi vì Nhất Phẩm Hợp Chân công kích, căn bản không cách nào xông qua một ít đạo huyết mạch kỹ năng phòng tuyến!

"Vậy thì như thế nào? Hồng Vũ bất quá là ỷ vào mình thiên phú tốt, lĩnh ngộ một cường đại huyết mạch kỹ năng thôi. Biên Vân Phá cùng Hà Nộ Dương mặc dù không thể đánh bại hắn, nhưng là hắn chính là một con lui đầu Ô Quy, cũng không còn biện pháp đánh bại Biên Vân Phá cùng Hà Nộ Dương."

Biên gia cùng Hà gia người cường tự giải thích.

Bảo Như Thân Vương có chút thương hại nhìn này hai nhà nhân, bọn họ tất cả đều là chí tôn cường giả, sẽ không không có ánh mắt, nhưng là lập trường của bọn hắn để cho bọn họ nói ra ngu xuẩn như vậy lời nói.

Hồng Vũ ngáp một cái, nhàm chán đứng lên: "Không có tí sức lực nào, kết thúc sao, hay là xin chút chiến lợi phẩm chơi thật khá."

"Chiến lợi phẩm?" Biên Vân Phá cùng Hà Nộ Dương không có kịp phản ứng, Hồng Vũ đã bỗng nhiên giết tới đây!

Bầu trời trong xanh trong, bỗng nhiên xuất hiện một đạo hồng thủy! Thật giống như không gian bể tan tành, đến từ dị hư không đáng sợ năng lực tịch quyển mà đến, đợi đến hai người kịp phản ứng, mới hiểu được đó là Hồng Vũ phát ra một đạo công kích!

Hồng Lưu!

Hà Nộ Dương hét lớn một tiếng hươi thương mà lên. Hắn cũng ôm lấy một đường hi vọng, đó chính là Hồng Vũ nếu như giết đi ra ngoài, ai chết vào tay ai cũng còn chưa biết.

Nhưng là Hồng Lưu rất nhanh đưa cuối cùng này một tia hi vọng nát bấy.

Hắn nhất phẩm Huyền Binh trường thương, ở Hồng Lưu trong kiên trì liễu không tới mười hô hấp, tựu từng mãnh nát bấy!

Tất cả mọi người cho là đây là Hồng Vũ huyết mạch kỹ năng cường đại, nhưng là bọn họ không biết, Hồng Lưu có thể dễ dàng nát bấy Huyền Binh, chân chính công thần là Thất Tịch đoản kiếm.

Vũ thiếu gia lúc này giống như là một vị tuyệt đỉnh cao thủ, cỏ cây đều có thể vì kiếm!

Thất Tịch đoản kiếm nhìn qua cũng không phải là cái gì thần binh lợi khí, nhưng là ở Hồng Vũ trong tay, nhưng phát huy liễu thần binh lợi khí uy lực!

Hà Nộ Dương cuồng lui, nhưng là Huyền Binh chiến giáp như cũ chạy không khỏi kiếp nạn, một tầng tầng cái chăn Hồng Lưu trong hàn quang bào, mà Hồng Vũ đối với Hồng Lưu khống chế làm cho người ta xem thế là đủ rồi, đem Hà Nộ Dương Huyền Binh chiến giáp bào sạch sẻ sau, lại đem Hà Nộ Dương áo toàn bộ nát bấy!

Hà Nộ Dương ở mọi người trước mặt thân thể trần truồng!

Hồng Vũ cười ha ha, một câu hai ý nghĩa nói: "Ngươi cuộc đời này, chỉ khó khăn ra mặt a!"

Hà Nộ Dương xấu hổ và giận dữ muốn chết, hận không được tìm một cái lổ để chui vào!

Đang "Chiếu cố" Long Dương khuê mật cái kia tên vạm vỡ cô gái nháy mắt mấy cái: "Nhỏ có chút xấu hổ a!"

Hồng Vũ nhất thời đối với nàng có phần coi trọng: Cô nương kiến văn rộng rãi!

Kia Hồng Lưu quét sạch Hà Nộ Dương sau, giống như một đầu Hồng Hoang cự thú, quay đầu gầm thét xông về Biên Vân Phá!

Biên Vân Phá đã sớm sợ, hắn tại Địa ngục bí cảnh trong năm năm lịch lãm, tâm chí kiên định vững như Thái Sơn. Nhưng là hắn cho tới bây giờ chưa từng thấy như vậy không thể tưởng tượng nổi đối thủ!

Hà Nộ Dương trong nháy mắt bị đánh bại sau, hắn không cần suy nghĩ quay đầu bỏ chạy!

Hắn cảm thấy Hồng Vũ đối với mình sát ý, cùng Hà Nộ Dương bất đồng, Biên gia cùng Kỷ gia chính là tử thù, hắn vừa mới vừa thả ra ngoan thoại, muốn giết Hồng Vũ còn muốn giết Kỷ gia người!

Hồng Vũ tiếng cười lạnh ghé vào lỗ tai hắn vang lên: "Ngươi cho rằng ngươi có thể chạy thoát?"

Biên Vân Phá đột nhiên cảm giác được chung quanh không gian có cái gì không đúng, hắn hai chân chạy như điên, võ khí bộc phát, lẽ ra đã sớm xông ra hơn mười dặm, nhưng là hắn cũng đang tại chỗ đảo quanh!

"Ngươi lại có thể ảnh hưởng không gian quy tắc!" Biên Vân Phá thất kinh. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 58 : Chí Tôn (hạ)

Hồng Vũ tại Binh Hà Tổ Lăng bên trong đã trải qua nhiều lần không gian quy tắc nghiền nát cùng trọng sinh, có chỗ cảm ngộ, hiện tại tựu dùng tới rồi. Tiểu tiểu nhất điểm không gian biến hóa, vây khốn Biên Vân Phá.

"Một điểm nhỏ kỹ xảo mà thôi, đối phó cao thủ không được, đối phó ngươi cái kia chính là đao mổ trâu giết gà rồi."

Nước lũ vọt vào cái này một phiến không gian, nhiều lần cọ rửa gột rửa, hàn quang hung hãn, Biên Vân Phá triệt để hóa thành một mảnh bụi, rơi vãi tại ở giữa thiên địa

Hồng Vũ trong tay, nhiều hơn một mai không gian giới chỉ, đó là Biên Vân Phá đấy. Hà Nộ Dương đúng lúc này mới kịp phản ứng, chính mình không gian giới chỉ cũng không thấy rồi, tại Hồng Vũ trên tay —— hắn thậm chí không biết Hồng Vũ lúc nào lấy đi

Hồng Vũ cười tủm tỉm mở ra lưỡng mai không gian giới chỉ.

Trên mặt nhẫn phong ấn trận pháp, đối với hắn mà nói thùng rỗng kêu to. Đồ vật bên trong lại để cho Hồng Vũ rất hài lòng, đại bộ phận đều là hai người tại Binh Hà Tổ Lăng bên trong thu hoạch, hắn cười hắc hắc: "Quả nhiên sát nhân đoạt bảo sự tình không ít tại "

Hắn nhìn xem Bảo Như thân vương: "Điện hạ, thắng bại đã phân, chúng ta có thể tiếp tục?"

Chúng Hưởng Nhật người tham dự đám bọn họ ngây ra như phỗng, Bảo Như thân vương các loại Chí Tôn các cường giả cũng âm thầm khiếp sợ.

Tại trận này tựa như trò đùa chiến đấu trước kia, bọn họ đều nói nhận định Hồng Vũ xa không bằng Hà Nộ Dương cùng Biên Vân Phá, cảm thấy hai người tùy tiện một cái đi ra, cũng có thể giáo huấn thoáng một phát Hồng Vũ, lại để cho

hắn lĩnh giáo thoáng một phát Hà Tả đại lục trẻ tuổi một đời thiên tài tài nghệ thật sự

Về sau Hồng Vũ dần dần triển lộ ra một ít chỗ bất phàm, cho nên bọn họ bắt đầu chờ mong, ba người ở giữa quyết đấu, hẳn là một hồi long tranh hổ đấu.

Có lẽ sẽ có số ít như vậy mấy người cảm thấy, Hồng Vũ nếu như phát huy tốt, không chuẩn có thể ngoài dự đoán mọi người chiến thắng Biên Vân Phá, nhưng là Hà Nộ Dương —— Hồng Vũ cùng Hà Nộ Dương căn bản không phải một cấp độ đấy.

Tuyệt đối không có nhân nghĩ đến, Biên Vân Phá cùng Hà Nộ Dương hai người cùng tiến lên, một cái bị Hồng Vũ như hài đồng đồng dạng trêu đùa, một cái như gà tử đồng dạng tiện tay bóp chết

Kết quả như vậy thật sự quá rung động rồi, nguyên bản Hồng Vũ cùng Biên Vân Phá Hà Nộ Dương hoàn toàn chính xác không phải một cấp độ đấy, hắn cấp độ quá cao, Biên Vân Phá cùng Hà Nộ Dương nhìn lên đều nhìn không tới.

Đây mới thực sự là Chí Tôn —— cùng cùng thế hệ tầm đó kéo ra lại để cho nhân tuyệt vọng chênh lệch

Hà Nộ Dương xấu hổ và giận dữ muốn chết, trán của hắn không gian giới chỉ lại bị Hồng Vũ thu được đi qua, muốn tạm thời tìm ra một bộ y phục mặc lên đều không có. Hà gia trưởng lão gấp bước lên phía trước, lấy ra một kiện trường bào cho hắn. Hà Nộ Dương khóa lại trên người, không nói một lời xoay người rời đi, thật sự không mặt mũi lưu lại.

Hồng Vũ kiểm lại lưỡng mai không gian giới chỉ, cười nói: "Quả nhiên điểm nhẹ chiến lợi phẩm là vui vẻ nhất đấy."

Lưỡng miếng trong không gian giới chỉ, tổng cộng có 58 kiện trân bảo, huyền binh đẳng cấp cao nhất vi nhất phẩm, hơn nữa có suốt ba kiện

Trừ đó ra, linh đan cùng trân quý tài liệu cũng có tất cả một kiện nhất phẩm, sở hữu tất cả trân bảo, thấp nhất cấp bậc cũng là tam phẩm. Hiển nhiên đẳng cấp quá thấp đồ vật, hai người khinh thường tại động thủ chém giết.

Người chung quanh lập tức bị thụ đả kích, cái này còn có cái gì tốt bài danh đấy, Hồng Vũ thiếu gia ngài trực tiếp tiếp tựu là đệ nhất.

Thế nhưng mà Hồng Vũ không dứt. Trừ bọn họ ra hai người đấy, còn có theo cửu hoàng nữ cùng Tứ hoàng tử trên người thu được đồ vật, từng cái từng cái lấy ra, sở hữu tất cả trân bảo hợp cùng một chỗ, đã vượt qua 400 kiện

Mọi người bắt đầu từng người thu dọn đồ đạc: "Vũ thiếu gia, ngài chậm rãi mấy, chúng ta trước đi nha."

Bảo Như thân vương hai mắt khẽ đảo: "Có thể rồi, Hồng Vũ, ngươi là lúc này đây Chúng Hưởng Nhật xếp hàng thứ nhất, bổn vương còn có chuyện, cũng đi trước một bước rồi."

Hắn cũng thật sự không muốn lưu lại lại thụ đả kích, còn lần này Chúng Hưởng Nhật, điểm đáng ngờ quá nhiều, lại có hai vị hoàng tử bỏ mình, hắn nhất định phải tận mau trở về cùng bệ hạ thương lượng kế tiếp hành động.

"Cổ Dạ Hành, Lữ phàm tùng, Hà Nộ Dương, Hồng Vũ" Bảo Như hôn Vương ly khai trước kia hạ lệnh: "Gần đây trong khoảng thời gian này, các ngươi tốt nhất thành thành thật thật ngốc tại gia tộc của chính mình trong lãnh địa. Không được tự tiện đi xa, hoàng gia rất có thể sẽ tùy thời tìm các ngươi câu hỏi, nếu như tìm không thấy các ngươi, đừng trách Thiên gia vô tình "

Bảo Như thân vương dứt lời, thúc giục dưới háng Hoang thú, mang theo còn lại hoàng tử Hoàng nữ rời đi.

Nhị hoàng tử cùng Thất hoàng tử hung hăng trừng Hồng Vũ liếc, theo Bảo Như hôn Vương Ly đi. Hồng Vũ ở phía sau trong mắt hiện lên một tia hiểu ra. Hắn một mực hoài nghi Bạch Trảm Long sau lưng có nhân sai sử, chuyện kia liên lụy đến Cung gia, nhưng là theo ngày đó Cung gia nhân bị hắn đánh chết trước kia phản ứng đến xem, không quá giống là hắn phía sau màn sai sử.

Mà ở trước linh trong học viên, Tứ hoàng tử lại vừa lúc nâng lên Nhị hoàng tử cùng Thất hoàng tử, trùng trùng điệp điệp điểm đáng ngờ đều chỉ hướng hai người. Tuy nhiên vẫn

không thể bằng này hoàn toàn khẳng định hai người tựu là phía sau màn độc thủ, nhưng là ít nhất có thể xác định hai người đối với mình tuyệt đối sẽ không ôm lấy thiện ý.

Chúng Hưởng Nhật tại lúc kết thúc thay đổi bất ngờ, mỗi người đều cho rằng Kỷ gia hư giả tuyên truyền Hồng Vũ, rõ ràng thật là một vị siêu cấp thiên tài, mà ngay cả năm đó đệ nhất thiên tài Hà Nộ Dương cũng không phải đối thủ, 2 vs 1 như cũ bại hoàn toàn

Lần này, những cái…kia kiến phong sử đà (*) gia tộc lập tức đổi lại một trương khuôn mặt tươi cười, theo Cổ Dao Sơn hạch tâm khu vực phản hồi nơi trú quân thời điểm, đã có không ít gia tộc đến đây bắt chuyện, muốn cùng Hồng Vũ mặc lên giao tình.

Tân Bản Kiên bên người cùng Bát trường lão, hai người cúi đầu hành tẩu, trong nội tâm hối hận không thôi.

Nhà mới nguyên bản cùng Kỷ gia quan hệ vô cùng tốt, mà Tân Ngọc truyền lại trở về tin tức vô cùng rõ ràng mà phản ứng Hồng Vũ xuất sắc siêu quần, hơn nữa muội muội Tân Ngọc hiển nhiên đối với Hồng Vũ rất có hảo cảm, hy vọng quan hệ thông gia đối tượng có thể là Hồng Vũ.

Nhưng là hắn thành kiến cùng cố chấp lại để cho hắn đối với Hồng Vũ hoài có thành kiến, tại Hồng Vũ trước tới bái phỏng thời điểm cố ý làm bất hòa, không duyên cớ bỏ lỡ cơ hội tốt nhất.

Hiện tại, đổi thành Hồng Vũ đối với hắn có mang thành kiến cùng cố chấp rồi.

Hai người một đường đi tới, Tân Bản Kiên nhìn xem những cái…kia nguyên một đám đụng lên đi gia hỏa, cùng Hồng Vũ chuyện trò vui vẻ, trong nội tâm vô cùng hối hận, nguyên bản lúc này cùng tại Hồng Vũ bên người, cùng hắn cùng một chỗ chia xẻ vinh quang hắn là chính mình ah

Lúc trước làm sao lại ngu xuẩn như vậy, ngạo mạn đối đãi Hồng Vũ?

Hiện tại, người ta nắm quyền chứng minh thực tế rõ , hắn mới là ngọc càn hướng đệ nhất thiên tài, tại người ta cần đưa

than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi thời điểm, bọn hắn không có duỗi ra viện trợ chi thủ, hiện tại muốn đụng lên đi lại không có như vậy da mặt dày rồi.

Bát trường lão cũng là hối hận không thôi: "Lúc này đây trở về, chỉ sợ cũng bị gia tộc trách phạt rồi. Chúng ta trước đó… Hoàn toàn chính xác hơi quá đáng, ai, kỳ thật Hồng Vũ theo xem như tại lúc trước, cũng chưa chắc cần chúng ta ủng hộ, chủ động tới bái phỏng chúng ta, hơn phân nửa là xem tại tiểu thư trên mặt mũi…"

Tân Bản Kiên hồi tưởng thoáng một phát, đúng là như thế, nếu như mình có Hồng Vũ thực lực như vậy, mặc kệ ở vào cái dạng gì bất lợi trong hoàn cảnh, cũng đồng dạng vững như Thái Sơn sẽ không kinh hoảng, bởi vì hoàn toàn không có cái kia tất yếu.

Kết quả chính mình chẳng những phá hủy hai nhà quan hệ, càng là rất có thể chôn vùi muội muội cả đời hạnh phúc

Tân Bản Kiên hiện tại ruột đều muốn hối hận thanh rồi.

Trở lại trong doanh địa, tin tức đã trước một bước truyền về, Kỷ gia trong doanh địa một mảnh sôi trào, mỗi người cũng gọi hô hào muốn chúc mừng.

Hồng Vũ lại ở thời điểm này lặng lẽ rời đi, còn có cuối cùng một cái lỗ thủng, hắn muốn bổ sung.

Bảo Như thân vương nghe được thuộc hạ báo cáo thời điểm có chút kinh ngạc: "Hồng Vũ? Hắn đến tại cái gì?"

Tiểu tử này đại xuất danh tiếng, đem hoàng thất phong quang đều chém giết đi qua, hơn nữa tổng thể mà nói, tiểu tử này cùng hoàng thất quan hệ cũng không tốt, hắn như thế nào hội tại nhất đường làm quan rộng mở thời điểm không đi trắng trợn chúc mừng, mà là chạy tới bái thấy mình?

"Thỉnh "

Sau một lát một hồi dồn dập tiếng bước chân, Hồng Vũ vọt lên tiến đến, còn không tựu gào khóc: "Điện hạ, tiểu thần tâm tính thiện lương đau nhức ah…"

Bảo Như thân vương lắp bắp kinh hãi: "Hồng Vũ, ngươi làm sao?"

"Điện hạ có chỗ không biết, Cửu điện hạ đối với ta có ơn tri ngộ, càng là tại thời khắc mấu chốt, đem cơ hội chạy trốn tặng cho tiểu thần, có thể, thế nhưng mà chính cô ta lại…"

Hắn vừa khóc lấy nói không được nữa, Bảo Như thân vương đầu hơi khẽ cau mày, giả ý an ủi: "Nhân tử không có thể sống lại, lại nói chuyện này tình cũng không trách ngươi, không cần quá mức tự trách."

"Nếu như không phải điện hạ ngăn trở bọn hắn, tiểu thần cũng sẽ không có cơ hội sống sót hơn nữa cuối cùng đã nhận được chí bảo linh đan, trong ngắn hạn trên diện rộng tăng lên công lực, một lần hành động đả bại Biên Vân Phá cùng Hà Nộ Dương." Hồng Vũ ra sức đã ngừng lại nước mắt, nghiêm mặt nói: "Những người này đều là Cửu điện hạ ân tình, cho nên ta muốn đem tại Binh Hà Tổ Lăng trân quý nhất thu hoạch, hiến cho Cửu điện hạ "

Hắn vừa nói, một bên lấy ra một cái thạch đầu hộp, vật kia xem xét đã biết rõ cực kỳ cổ xưa, trải qua tuế nguyệt cọ rửa, chắc hẳn đại có lai lịch.

Hồng Vũ mở ra, bên trong có bốn cái máng bằng đá, một cái trong đó đã không rồi, mặt khác ba cái phân biệt để đó ba miếng dùng đặc thù tài liệu phong lên linh đan.

Bên cạnh, còn bày biện một bản sách cổ.

"Loại này linh đan ta cũng không biết danh tự, này là hộp đá chính là ta tại Cửu điện hạ mà liều tử yểm hộ hạ đào thoát về sau, trong lúc vô tình phát hiện đấy, ta đã uống một quả, chiến lực bạo tăng. Cái này linh đan đối với cảnh giới tăng lên trợ giúp không lớn, nhưng là chiến đấu trước kia phục dụng một quả, chiến lực ít nhất bạo tăng bốn lần "

Bảo Như thân vương mí mắt hung hăng nhảy dựng: "Ngươi đang cùng Hà Nộ Dương Biên Vân Phá chiến đấu trước kia, phục dụng loại này linh đan?"

"Đương nhiên, bằng không thì tiểu thần làm sao có thể một người nhẹ nhõm đập phát chết luôn hai đại đỉnh cấp thiên tài?"

Bảo Như thân vương trong nội tâm không phải là không có hoài nghi, nhưng là rất nhanh đã bị chính mình đẩy ngã. Hồng Vũ dâng ra linh đan là thật là giả, chỉ phải đi về tìm một vị hoàng gia đan đạo đại sư một kiểm nghiệm, lập tức có thể nghiệm rõ . Hắn chắc có lẽ không ngu xuẩn đến cho là mình sẽ tùy tiện tin tưởng hắn, lấy ra linh đan lập tức tựu cho nhân ăn vào. Cho nên tại linh đan Thượng làm bộ không có ý nghĩa, trong hoàng thất tập trung toàn bộ ngọc càn hướng ưu tú nhất đan sư.

Hắn nghi hoặc nhìn xem Hồng Vũ, Hồng Vũ vẻ mặt hết sức chân thành cùng xúc động phẫn nộ, tựa hồ là chân tình.

Hắn lại nhìn một chút cái kia một bản sách cổ: "Đây là?"

"Đây là một bản bí tịch, ta còn chưa kịp xem, lẽ ra cùng một chỗ hiến cho điện hạ."

Bảo Như thân vương bản thân tu vị cũng rất cao, linh đan hắn không cách nào tại chỗ phán đoán thiệt giả, nhưng là công pháp tuyệt đối không có vấn đề.

Cái này một bộ sách cổ chính là dùng thương lê cổ hướng văn tự ghi thành, Hà Tả đại lục văn minh cùng thương lê cổ hướng nhất mạch tương thừa, Bảo Như thân vương đương nhiên nghiên cứu qua thương lê cổ hướng văn tự, thậm chí hắn hay là ngọc càn hướng phương diện này chuyên gia

Cầm lấy cái kia bản sách cổ, chỉ là nhìn lướt qua bìa mặt, Bảo Như thân vương trái tim tựu bất tranh khí (*) hung hăng nhảy bỗng nhúc nhích.

Bìa mặt Thượng một chuyến chữ to: Đại Ma Thiên Vô Thượng Bí Đạo Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 59 : Thạch da (thượng)

Thương Lê Cổ Triều thời đại, đối với văn tự vận dụng vô cùng có dạy, mà không phải giống như hiện tại, một bộ công pháp như thế nào mệnh danh, đều xem sáng lập người tâm tình của mình.

Tại cái đó thời đại, loại này công pháp mệnh danh nhưng là có nghiêm khắc quy định. Này một bộ công pháp dùng "Vô thượng" hai chữ, ít nhất nói rõ đã là nhất phẩm trở lên công pháp. Mà phía trước còn có "Đại" cái chữ này, như vậy tựu nhắm thẳng vào nhất phẩm chín sao! Thậm chí cao hơn!

Cho dù là ở Ngọc Càn triều hoàng thất trong bảo khố, nhất phẩm chín sao công pháp cũng sẽ không vượt qua ba bộ!

Bảo Như Thân Vương cùng đương kim bệ hạ quan hệ vô cùng tốt, nhưng là cũng chỉ là được ban thưởng một bộ nhất phẩm tám sao công pháp. Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, hắn cả đời này, tựu dừng bước tại nhất phẩm tám sao.

Nhưng là hiện tại, một bộ rất có thể là nhất phẩm chín sao, thậm chí vượt qua nhất phẩm chín sao công pháp bày ở trước mắt, hắn có thể nào không kích động?

Không nên xem thường nhất phẩm tám sao cùng nhất phẩm chín sao ở giữa chênh lệch, tuyệt đối là khác biệt trời vực! Nhất phẩm chín sao mới thật sự là đỉnh, không có đạt tới nhất phẩm chín sao, vĩnh viễn cũng không cách nào xưng là cường giả chân chính!

Bảo Như Thân Vương nhìn kia bản cổ cổ thư, trong lòng ý niệm trong đầu nhanh chóng chuyển động: Như vậy một bộ công pháp bày ở trước mắt, mình vì nghiệm chứng thật giả quan sát liễu, biết rồi trong đó nội dung, coi như là hoàng đế bệ hạ không hi vọng thân vương trong xuất hiện một vị nhất phẩm chín sao, cũng không thể có thể cường ngạnh ra lệnh mình không cho phép tu luyện. Trên thực tế này không công pháp chẳng khác nào là của mình liễu.

Hắn đè kích động trong lòng, từ từ giơ tay lên, mở ra trang sách bắt đầu kiểm tra bộ công pháp kia đích thực thực tính.

Hồng Vũ ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, trong lòng một tia cười lạnh, linh đan, công pháp, như vậy hấp dẫn, nào có người có thể ngăn cản được?

Hồng Vũ lấy một địch hai, toàn thắng Hà Nộ Dương cùng Biên Vân Vĩ, nhất định sẽ có người sau hoài nghi, ngươi đã lợi hại như thế, làm sao ở Binh Hà tổ lăng trong còn cần Cửu điện hạ che chở ngươi chạy trốn?

Chỗ sơ hở này Hồng Vũ hiện tại cho chắn, lấp, bịt. Hắn cố ý không có ở đây mọi người trước mặt nói ra, ra vẻ mình rất đúng cho hoàng gia rất thể thiếp, loại này trân quý bảo vật lặng lẽ dâng lên, không để cho người khác biết, tránh cho bọn họ ngắm nghía, rước lấy phiền toái không cần thiết. Mà đổi thành một phương diện, Hồng Vũ cũng chính là cố ý lưu lại chỗ sơ hở này, đây là một "Bẫy rập" hắn chờ tương lai có người có chỗ sơ hở này công kích mình, đến lúc đó thì trò hay nhìn.

Bảo Như Thân Vương tỉ mỉ nhìn liễu một lần, suốt dùng đi bốn canh giờ!

Cho đến xế chiều, hắn mới từ trong say mê tỉnh táo lại, khép lại một ít bản cổ thư, Bảo Như Thân Vương nhắm mắt lại, trong đầu yên lặng đem trọn công pháp nhớ lại một lần, tìm kiếm công pháp trong có hay không tồn tại chỗ sơ hở cùng bẫy rập.

Nhưng là phản phục ba lần, lấy tu vi của hắn, hắn tin tưởng mình sẽ không làm lỗi, đây tuyệt đối là một bộ nhất phẩm chín sao siêu cường công pháp, thậm chí còn để cho hắn mơ hồ cảm giác được, bộ công pháp kia tu luyện đến cực hạn, mới có thể đủ tìm được một cái đột phá nhất phẩm chín sao con đường!

Nhất phẩm chín sao trên, đây là cái gì chính là hình thức cảnh giới? ! Kia lại là một cái cái dạng gì võ đạo chi đồ? !

Từng cái võ giả cũng sẽ đối với lần này vô cùng hướng tới, Bảo Như Thân Vương cũng không ngoại lệ.

Hồng Vũ an tĩnh chờ chực ở một bên, Bảo Như Thân Vương mở mắt ra, than thở một tiếng: "Hồng Vũ, ngươi thật là ta Ngọc Càn triều lớn nhất trung thần nghĩa sĩ! Lúc trước trong hoàng thất đối với ngươi cùng Kỷ gia có thể có chút hiểu lầm, ta sau khi trở về, nhất định sẽ hướng bệ hạ nói rõ hết thảy, Cửu nha đầu chuyện tình, hẳn là cùng không liên quan!"

Hồng Vũ lộ ra như trút được gánh nặng bộ dạng, vội vàng nói: "Đa tạ điện hạ! Như vậy, ta liền không quấy rầy liễu, cáo từ."

Bảo Như Thân Vương tự mình đem Hồng Vũ đưa ra ngoài, sau đó trở lại doanh trướng của mình, suy nghĩ một chút, đem kia ba miếng linh đan khấu trừ xuống tới một quả, sau đó đem 《Đại Ma Thiên Vô Thượng bí đạo》 cũng sao chép liễu một phần.

Làm xong đây hết thảy, hắn mới lộ ra một tia cười lạnh: "Ngu xuẩn! Ngươi cho rằng ngươi cùng Kỷ gia muốn bị đại nạn, là bởi vì hoàng gia hoài nghi các ngươi trung thành? Kỷ gia cường đại chính là đối với hoàng thất uy hiếp, bất kể có phải hay không các người trung thành cảnh cảnh, đều chỉ có một cái tử lộ!"

Hồng Vũ từ Bảo Như Thân Vương nơi đó đi ra ngoài, trong lòng đã ở cười lạnh, ba miếng linh đan là hắn trước kia tùy ý luyện chế Độc đan, đúng là có thể tăng cường chiến lực, bất quá đó là một loại độc tính thiêu đốt tánh mạng sau "Bộc phát" giống như là lửa khói giống nhau, chợt lóe rồi biến mất, không cách nào duy trì cho nên căn bản không có giá bao nhiêu trị giá.

Mà Hồng Vũ đối với mình đan đạo rất có lòng tin, bảo đảm Hà Tả đại lục đan sư không có một người nào, không có một cái nào có thể nhìn ra! Bọn họ nhất định sẽ cho là, kia ba miếng linh đan trân quý vô cùng.

Về phần một ít bộ 《Đại Ma Thiên Vô Thượng bí đạo》, nhưng là hàng thật giá thật nhất phẩm chín sao công pháp, bất quá đó là trung ương đại màn trong hư ảnh tu luyện công pháp.

Hồng Vũ theo hắn trong trí nhớ trực tiếp đọc đến đi ra ngoài, sau đó ngụy tạo một quyển.

Này không công pháp nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, cũng là thật có thể tu luyện tới nhất phẩm chín sao, bất quá kể từ khi này không công pháp xuất hiện, còn không có không có gì bất ngờ xảy ra. Mỗi một vị Tu Luyện Giả cuối cùng kết quả cũng là thân thể hỏng mất! Hơn nữa cũng không phải mỗi một vị Tu Luyện Giả đều có hư ảnh thành tựu cùng vận khí, có thể nghĩ biện pháp đem linh hồn bảo tồn ở U Minh tinh hỏa trong.

Mà thôi hiện tại Hà Tả đại lục võ đạo trình độ, một khi thân thể hỏng mất, cũng là ý nghĩa linh hồn tùy theo tiêu tán, hoàn toàn chết đi mất.

Hồng Vũ cái này hãm hại đào vô cùng lớn, đoán chừng có thể đem hoàng thất rất nhiều võ đạo cường giả cũng hãm hại liễu!

Bởi vì… này bộ 《 Đại Ma Thiên Vô Thượng bí đạo 》 tu hành tốc độ rất nhanh, hơn nữa cơ hồ không có bình cảnh, nhất định sẽ hấp dẫn rất nhiều người cướp tu hành!

Hồng Vũ phất phất ống tay áo, đem liên tiếp rãnh to lưu lại, mình trở lại Kỷ gia trong doanh địa.

Mọi người đã mở ra rượu ngon, nhiệt nhiệt nháo nháo ăn mừng liễu một phen, ngay cả Kỷ Lập Kiêu đều nhiều hơn uống mấy chén, một đôi mắt đẹp nước nhuận nhuận sáng trông suốt nhìn Hồng Vũ, Hồng Vũ nhìn về phía nàng lúc, nàng vừa vội vàng né tránh ánh mắt.

Hồng Vũ tựu thích xem cường hãn nữ tướng quân ở trước mặt mình thẹn thùng nhưng lại, trong lòng nhất thời hồi hộp.

Vào đêm, cuồng hoan như cũ không có đình chỉ, đống lửa bay lên, vừa múa vừa hát.

Kỷ Cấn Thủy lo lắng vui quá hóa buồn, an bài người trị giá thủ. Chính hắn cũng là không có thật cao hứng, Cung gia giống như là một tảng đá lớn đặt ở hắn trong lòng, để cho hắn ăn không ngon, ngủ không yên.

Hồng Vũ sau khi đi ra, luân phiên thủ thắng, cũng không có có thể giảm bớt trong lòng hắn loại này áp lực. Coi như là có thể chiến thắng Hà Nộ Dương thì như thế nào? Có lẽ ba năm sau trăm tuổi, Hồng Vũ có thể trở thành nhất phẩm chín sao, dẫn dắt Kỷ gia vượt xa Cung gia. Nhưng là Cung gia sẽ không cho ngươi ba năm trăm năm thời gian a!

Kỷ Cấn Thủy nhìn chúc mừng đám người, thở dài trong lòng một tiếng, một mình trở lại trướng bồng của mình trong rầu rỉ đi.

Hồng Vũ cũng uống không ít, hắn lại cùng một gia tộc võ giả cụng rượu, đem đối phương rót lật sau, bỏ qua một con vò rượu lung la lung lay đi đến liễu vừa. Còn có người muốn đi lên cùng hắn uống rượu, bị hắn một cước đạp trở về: "Đều chờ đợi! Bổn thiếu gia đi tát đi tiểu rồi trở về thu thập các ngươi!"

"Ha ha ha!" Mọi người cười to, cũng nói: "Vũ thiếu ngươi không thể trốn chạy a, chúng ta đều chờ đợi ngươi!"

"Phi! Bổn thiếu gia lúc nào kinh sợ quá!"

Hồng Vũ lắc lư đến trong nhà xí giải quyết hạ xuống, sau đó trở về lộ trình trong, chợt thấy liễu đỉnh đầu lều, bên trong lóe lên ánh đèn, thấy kia lều, Hồng Vũ trong lỗ mũi tựu tựa hồ nghe thấy được một loại dễ ngửi mùi thơm của cơ thể, đó là Kỷ Lập Kiêu để lại cho cảm giác của hắn, Hồng Vũ nhất thời cảm thấy cả người nóng rang.

Nếu nói rượu cường tráng kinh sợ người đảm, hắn lặng lẽ sờ soạng đi qua, từ từ trước mở cửa mành.

Kỷ Lập Kiêu đang chải đầu, một thân nhung trang không tháo, đen nhánh thuận thẳng tóc dài thật giống như thác nước giống nhau rủ xuống ở hiện đầy chiến đấu dấu vết giáp vai thượng, còn có một loại không nói ra hấp dẫn.

Kỷ Lập Kiêu thấy hắn sửng sốt: "Sao ngươi lại tới đây?"

Hồng Vũ nhìn ánh mắt có chút đăm đăm, đi lên đến đây sắc đảm ngập trời ra lệnh một tiếng: "Kỷ Lập Kiêu tướng quân!"

Kỷ Lập Kiêu theo bản năng nhanh chóng đứng dậy: "Có mạt tướng!"

"Bổn năm sao Đại tướng hạ lệnh, ngươi tối nay không được phản kháng Bổn tướng quân!"

Kỷ Lập Kiêu sửng sốt, có chút không biết rõ Hồng Vũ là có ý gì, Hồng Vũ đã giống như một ngọn di động núi lớn giống nhau nhào đầu về phía trước, đem nàng áp đảo trên mặt đất, một trận võ khí làn gió hiện lên, trong trướng bồng ngọn đèn dầu dập tắt.

Kỷ Lập Kiêu theo bản năng muốn đưa tay đẩy ra Hồng Vũ, nhạy cảm thùy tai lại bị Hồng Vũ đôi môi mút ở liễu: "Kỷ Lập Kiêu tướng quân, ngươi muốn kháng mệnh bất tuân sao?"

Kỷ Lập Kiêu quỷ thần xui khiến ngừng lại, tùy ý Hồng Vũ bá đạo mà cấp khó dằn nổi đem trên người nàng Huyền Binh chiến giáp nhanh chóng bóc đi, rồi sau đó chính là mặt đỏ thẫm sắc giáp váy.

Nàng cúi đầu ở Hồng Vũ bên tai thẹn thùng một tiếng: "Mạt, mạt tướng hay là lần đầu tiên, xin tướng quân thương tiếc…"

Một câu nói kia nói Hồng Vũ lại càng "Thú tính nổi" gầm nhẹ một tiếng đem mình to con xích 2 trắng trợn thân thể ức hiếp đi tới. Da thịt cọ sát lẫn nhau, một khắc kia rốt cục đã tới, Kỷ Lập Kiêu đau một tiếng kêu rên, lại vừa cứng sinh sôi nhịn được.

Hồng Vũ quả nhiên ôn nhu thương cảm, đè nén dục vọng của mình. Vẫn chờ đến sơ trải qua nhân sự Kỷ Lập Kiêu từ từ thích ứng, lúc này mới từ từ từ nhẹ nhàng chuyển làm cuồng phong bạo vũ, tùy ý biểu thị công khai mình làm giống đực cường hãn!

Kỷ Lập Kiêu cúi đầu thở gấp, ở Hồng Vũ tùy ý đánh sâu vào dưới nhận thức một loại chẳng bao giờ kinh nghiệm vui vẻ, bỗng nhiên, nàng một tiếng kiều gáy, sự mềm dẻo thân thể gắt gao quấn lấy Hồng Vũ, một hồi lâu sau mới rốt cục thư trì hoãn xuống tới.

Hồng Vũ gục ở trên người nàng, nàng ôm Hồng Vũ cổ, ghé vào lỗ tai hắn nhẹ giọng nói: "Bại hoại tướng quân, thật ra thì ta đã chờ đợi mệnh lệnh này rất lâu rồi."

Một câu nói, nhất thời để cho Hồng Vũ càng thêm thú tính nổi, vốn là mới vừa rồi sẽ không có thể phát tiết đi ra ngoài, chẳng qua là Kỷ Lập Kiêu có chút không chịu nổi chinh phạt.

Kỷ Lập Kiêu nhạy cảm đã nhận ra còn đang thân thể của mình bên trong tiểu Hồng Vũ càng thêm nộ trướng, thẹn thùng nói: "Bại hoại tướng quân ngươi đang ở đây Hỏa Nham thành hạ không có nói láo."

Tiểu Hồng Vũ bị tán dương ở nữ tướng quân trong cơ thể ra sức vừa nhảy, Hồng Vũ thật sự chịu không được liễu, lần nữa bộc phát…

Rạng sáng, sắc trời không rõ, Hồng Vũ rốt cục cáo biệt liễu cái thế giới này xử nam kiếp sống, đắc chí vừa lòng hăng hái, cảm giác mình từ nay về sau chính là chân chính sắc đảm ngập trời quần áo lụa là trẻ hư liễu! Đại Hạ đệ nhất trẻ hư tính cách ngắn bản rốt cục bị mình cho bổ sung liễu! Hắn là kiên quyết sẽ không thừa nhận, ngày hôm qua ban đêm, nếu như không phải là rượu cường tráng kinh sợ người đảm, hắn là tuyệt không dám chạm vào Kỷ Lập Kiêu gian phòng!

Cho nên, Vũ thiếu gia bắt đầu kế hoạch, sau khi trở về từ Trang Hàn bắt đầu, cho những thứ kia bọn nha đầu mọi người phá trinh!

Nghĩ đi nghĩ lại nước miếng sẽ phải chảy xuống. Nhưng là tại sao cảm giác, cảm thấy cái kế hoạch này thật giống như không tốt lắm áp dụng a, bổn thiếu gia tuyệt đối không phải là trước kia có sắc tâm không có sắc đảm trạng thái, chẳng qua là cái kế hoạch này muốn thực hiện, còn có rất nhiều kỹ thuật thượng vấn đề khó khăn, ừ, đợi bổn thiếu gia bàn bạc kỹ hơn!

Sơ trải qua nhân sự Kỷ Lập Kiêu ở bên cạnh hắn ngủ rất say, tối hôm qua thượng thật là cực khổ nàng, một ít tràng cuồng phong bạo vũ, nàng từ ước chừng phía trước một phần tư thời điểm tựu kiên trì không được liễu, dám bằng vào nữ tướng quân cường đại lực ý chí, rất đến cuối cùng, cuối cùng

dùng hết liễu các loại thủ đoạn, cuối cùng là để cho bại hoại tướng quân hoàn toàn phóng ra đi ra ngoài. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 59 : Thạch da (hạ)

Hồng Vũ nhìn ngủ say trong Kỷ Lập Kiêu, nhịn cười không được.

Hắn đứng dậy tới khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện.

Hừng sáng thời điểm, hắn thoải mái từ Kỷ Lập Kiêu trong lều đi ra ngoài, gia tộc các võ giả thấy được sửng sốt, chợt mập mờ cười, Hồng Vũ hiểu Kỷ Lập Kiêu da mặt mỏng, giơ lên ngón tay: "Cũng không đúng giễu cợt, nếu không bổn thiếu gia đánh các ngươi!"

Gia tộc các võ giả hắc hắc cười trộm, không ngừng mà hướng Kỷ Lập Kiêu lều nhìn sang.

Hôm nay, Hồng Vũ tìm các loại lấy cớ trì hoãn đường về thời gian, bởi vì hắn biết mình tối hôm qua thượng cho nữ tướng quân tạo thành liễu bao nhiêu thương tổn. Bất quá cho dù là hắn tìm tranh thủ thời gian, luôn là phải ra khỏi phát. Mà Kỷ Lập Kiêu vẫn không có thể khôi phục như cũ, vẫn cưỡi ở hoang thú trên lưng nữ tướng quân, hôm nay không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ đổi ngồi xe ngựa, kia ánh mắt u oán, để cho mới vừa thực tủy biết vị bại hoại tướng quân tiểu bức một đoàn lửa nóng, thật hận không được nữa tiến vào bên trong xe ngựa hồ trời tối địa một phen.

Tân Bản Kiên đã cả đêm lên đường, hắn phải nhanh một chút chạy trở về hướng gia tộc báo cáo, tranh thủ vãn hồi hai nhà quan hệ.

Trước mắt bao người, Hồng Vũ dĩ nhiên không thể vẫn nị lệch qua Kỷ Lập Kiêu bên trong xe ngựa, hơn nữa Kỷ Lập Kiêu thật sự không cách nào thừa ân liễu, Hồng Vũ không thể làm gì khác hơn là ấm ức trở lại xe ngựa của mình bên trong.

Hắn đem cửa xe đóng kỹ, phân phó một tiếng mình muốn tu luyện, cũng sẽ không có người tới quấy rầy hắn.

Hắn vừa bố trí một cái trận pháp đem xe ngựa phong ấn, sau đó mở ra của mình Bán Thần Vực.

Bởi vì gần đây trong khoảng thời gian này đối với không gian quy tắc tính toán có chút tâm đắc, hắn mở ra Bán Thần Vực không gian ba động bị hạn định ở một nhỏ nhất trong phạm vi, ngoài xe ngựa không phát giác gì.

Từ của mình Bán Thần Vực trong tiến vào cánh cửa không gian, sau một khắc Hồng Vũ đã ra hiện tại Tiên Linh Học Viện trong. Nơi này còn có rất nhiều chỗ hắn không có cẩn thận đã kiểm tra, nhưng là không nghi ngờ chút nào hắn trạm thứ nhất, vẫn như cũ là chạy thẳng tới trung ương đại mộ.

Tiến vào trong đó sau, Hồng Vũ ở chủ trong phòng mở ra hai tay, một cổ linh giác đem kia một tôn khổng lồ chạm ngọc tượng ngồi gói lại.

Lần trước bởi vì thời gian không đủ đầy đủ, Hồng Vũ chẳng qua là nhìn ra đây là một cụ siêu cấp Huyền Binh chiến giáp, không còn kịp nữa cẩn thận nghiên cứu này một cụ Huyền Binh chiến giáp đến tột cùng nên sử dụng như thế nào, uy lực như thế nào.

Linh giác bao trùm trên của hắn, Hồng Vũ lập tức tựu đối với này là siêu cấp Huyền Binh chiến giáp tài liệu hiểu rõ liễu.

Chế luyện này một cụ siêu cấp Huyền Binh chiến giáp sử dụng là không là kim khí, mà là một loại ngọc thạch tài liệu, loại này ngọc thạch tài liệu thậm chí so sánh với cao cấp nhất mỏ tinh có thể ẩn chứa nguyên năng còn nhiều hơn, bất đồng duy nhất chính là, loại này ngọc thạch tài liệu cũng không có thiên nhiên tựu trừ bị có nguyên năng, phải từ ngoại giới rót vào.

Không có nguyên năng rót vào thời điểm, loại tài liệu này chính là một loại địa ngọc thạch độ cứng, nhưng là một khi bỏ thêm vào đại lượng nguyên năng, loại tài liệu này lập tức biến thành kiên cố nhất phòng ngự, hơn nữa tính dai mười phần, gặp siêu cường công kích cũng không dễ dàng bể tan tành. Loại này ngọc thạch tài liệu phối hợp bên trong khảm khắc các

loại trận pháp, để cho này một cụ siêu cấp Huyền Binh chiến giáp lực phòng ngự đạt đến một trình độ kinh người!

Hồng Vũ tính ra một chút, mình hiện tại cho dù là tiến vào thiên địa nhất thể trạng thái, một kích toàn lực cũng khó mà công phá một mảnh ngọc giáp.

Linh giác tiếp tục hướng bên trong xâm nhập, Hồng Vũ đối với siêu cấp Huyền Binh chiến giáp hiểu rõ càng lúc càng thâm nhập, cũng không khỏi sợ hãi than cho Thương Lê Cổ Triều cái kia chút ít cổ xưa tồn tại cửa trí khôn.

Bọn họ có lẽ xa xa so ra kém Lão Quân đạo tôn, nhưng là lại có thể cách khác lối tắt, chế tạo ra như vậy một cùng "Võ đạo theo đuổi" cũng không có cái gì trực tiếp quan hệ, chuyên môn dùng để chiến đấu siêu cấp Huyền Binh.

Mà loại siêu cường chiến lực, thật ra thì chính là đối với võ đạo theo đuổi mạnh nhất có lực bảo đảm.

Hồng Vũ linh giác xuyên thấu cả Huyền Binh chiến giáp sau, tiến vào một kỳ lạ không gian, nơi này là siêu cấp Huyền Binh chiến giáp nội bộ, này một cụ siêu cấp Huyền Binh chiến giáp đứng lên lời nói, chiều cao ba trăm trượng, mà võ giả ở chỗ này điều khiển này một cụ khổng lồ Huyền Binh chiến giáp.

Hồng Vũ tâm niệm vừa động, đi tới siêu cấp Huyền Binh chiến giáp phía sau, võ khí thúc dục bay vút lên đi tới, rơi vào siêu cấp Huyền Binh chiến giáp trên bả vai, tại chiến giáp cái cổ Tử bộ vị tìm được rồi một chỉ có lòng bài tay lớn nhỏ kỳ dị trận pháp, loại này trận pháp cùng tư hữu Thần Vực không gian khóa có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Đối với người khác mà nói, trận pháp này phong ấn chính là một đạo không thể vượt qua đích thiên hố, nhưng là Hồng Vũ chỉ dùng một nén nhang thời gian tựu mở ra, hơn nữa đem chi cải tạo, rồi sau đó cái này phong ấn trận pháp chỉ nhận nhưng Hồng Vũ thân phận.

Hồng Vũ suy nghĩ một chút vừa cảm thấy không an toàn, định mình lại đem đạo này trận pháp phong ấn gia một chút,

cường độ vượt qua trước kia gấp ba!

Hồng Vũ mở ra trận pháp kia sau, răng rắc một tiếng giòn vang, trên trận pháp vô ích mở ra một mảnh một người lớn nhỏ ngọc giáp, Hồng Vũ đi vào, theo một cái tản ra nhàn nhạt lam quang địa giai thê, đi thẳng tới liễu mới vừa rồi linh giác phạm vi nhìn sở "Nhìn" đến cái kia không gian.

Hắn đứng ở trong đó, nhìn lên bốn phía, đưa thân vào này một cụ đến từ thượng một văn minh kỷ cao cấp nhất chiến tranh Huyền Binh trong, hắn tựa hồ vẫn có thể ngửi được từ cái kia xa xôi thời đại truyền đến chiến đấu hơi thở, máu và lửa, cố gắng cùng mồ hôi, thành tựu cùng vinh quang… Đây là một loại làm cho người ta trầm mê cảm giác, càng làm cho người nhớ lại cái kia có thể kiến tạo ra bực này siêu cấp chiến tranh Huyền Binh đích niên đại!

Hắn hít một hơi thật sâu, muốn đem cái kia niên đại mùi vị in dấu thật sâu khắc ở trong lòng, sau đó nhắm mắt lại, thúc dục võ khí, ầm ầm một tiếng vang thật lớn, siêu cấp Huyền Binh chiến giáp thứ nhất trận pháp khởi động!

Rồi sau đó, từng đợt tiếng oanh minh liên tiếp không ngừng vang lên, này một cụ Huyền Binh chiến giáp, xuyên qua ngàn vạn năm, yên lặng vô tận năm tháng, rốt cục bị lần nữa tỉnh lại!

Từng đạo trận pháp kết cấu từ chung quanh trong bóng tối liên tiếp không ngừng bay lên, có đọng lại dừng hình ảnh ở khác khu vực, có sơ hốt chợt lóe tựu biến mất không thấy gì nữa. Lại một lần nữa khởi động, siêu cấp Huyền Binh chiến giáp hao phí tương đối nhiều thời gian, suốt sau nửa canh giờ, tất cả trận pháp rốt cục vững chắc xuống tới, mà ở Hồng Vũ chính diện trong hư không, các loại tia sáng hội tụ, phảng phất vũ trụ Tinh Vân một loại, cuối cùng lộ vẻ hóa đi ra ngoài hai phong cách cổ xưa chữ to: Tinh cương!

Hồng Vũ trong lòng sáng tỏ, đây là giáp tên, tinh cương giáp!

Rồi sau đó kia hai cái chữ to từ từ tiêu tán, từ chung quanh trong bóng tối lần nữa vươn ra một cây so sánh với sợi tóc còn

muốn mãnh khảnh quang tia, đủ mọi màu sắc, hơi mờ trạng thái, hổ phách một loại.

Những thứ kia quang tia vừa lúc một trăm lẻ tám cái, chia ra đâm vào Hồng Vũ toàn thân một trăm lẻ tám nơi đại huyệt. Hồng Vũ chấn động toàn thân, cảm giác của hắn theo những thứ kia quang tia dọc theo người, truyền lại đến cả tinh cương giáp, trong nháy mắt, Hồng Vũ có một loại ảo giác thân thể của mình bành trướng đến mấy trăm trượng lớn nhỏ!

Một sát na kia, hắn có một loại chân chính lực nhổ ra núi này khí cái thế lỗi giác!

Quang tia đâm vào sau, Hồng Vũ đối với tinh cương giáp càng thêm biết. Này là siêu cấp Huyền Binh chiến giáp uy lực quả thật kinh người, Hồng Vũ hiện tại dùng Nhất Phẩm Hợp Chân cảnh giới điều khiển này là Huyền Binh chiến giáp, chỉ cần tinh cương giáp tràn đầy nguyên năng, ít nhất có thể phát huy ra nhất phẩm năm sao lực chiến đấu!

Nhưng là lực phòng ngự có thể cường đại đến nhất phẩm tám sao!

Đây tuyệt đối là Hồng Vũ hiện tại trong tay cường đại nhất một tờ lá bài chủ chốt!

Trừ những thứ này căn bản năng lực ở ngoài, tinh cương giáp ở trọng yếu bộ vị, cũng chính là Hồng Vũ hiện tại dưới chân, còn có năm kỳ dị trận pháp kết cấu. Loại này kết cấu trong, có thể riêng của mình chứa đựng một loại công kích hình thức.

Loại công kích này hình thức rất nhiều dạng hóa, có thể là một ân cần săn sóc ở trận pháp trong Huyền Binh, cũng có thể là người sử dụng một chiêu công kích, còn có thể là người sử dụng đặc biệt xây dựng một loại công kích hình thức.

Loại này nếu nói xây dựng công kích hình thức, thật ra thì vô cùng thích hợp Hồng Vũ. Hắn tinh thông trận pháp, có hạ độc, vũ kỹ kỹ càng, còn có huyết mạch kỹ năng. Nhưng là trong chiến đấu, thường thường không cách nào đem tất cả ưu thế cùng nhau phát huy ra. Nói ví dụ trận pháp, tựu cần nói trước bố trí.

Nhưng là hiện tại, Hồng Vũ suy nghĩ xây dựng một loại đem mình tất cả thủ đoạn công kích tập hợp ở chung một chỗ công kích hình thức.

Cứ như vậy, nhất định uy lực tăng nhiều. Hơn nữa này năm cái trận pháp kết cấu cũng có thể đem công kích hình thức uy lực không ngừng nhắc đến thăng, chỉ cần nguyên năng đầy đủ, trên lý luận uy lực thậm chí có thể tích lũy đến vô cùng lớn.

Hồng Vũ cẩn thận nghiên cứu trận pháp này, quả nhiên Thương Lê Cổ Triều cao nhất trận pháp tổng kết hết sức bất phàm, Hồng Vũ bây giờ không phải là không thể phục chế, chẳng qua là có vài loại tài liệu trân quý tìm không được.

Đan tựu này là tinh cương giáp mà nói, sử dụng thấp nhất cấp bậc tài liệu cũng đạt tới nhất phẩm cấp ba. Còn có mười mấy loại cao cấp nhất tài liệu, Hồng Vũ suy đoán hẳn là đã vượt qua nhất phẩm cấp chín!

Khó trách Hà Tả đại lục thủy chung không có phát hiện một cụ siêu cấp Huyền Binh chiến giáp, khổng lồ như vậy tiêu hao, coi như là ở Thương Lê Cổ Triều cường thịnh nhất thời kỳ chỉ sợ cũng chế tạo không ra mấy cổ, hơn nữa đại diệt sạch thời đại tổn thất, này một cụ tinh cương giáp, rất có thể chính là hiện tại cái thế giới này còn sống một cụ liễu.

Có công kích trận phát gia uy lực, trong công kích gia nhập các loại kỳ độc, sau đó đem huyết mạch của mình năng lực cùng kỹ thuật đánh nhau dung nhập vào trong đó —— công kích như vậy trải qua không ngừng mà tăng lên sau, ai có thể ngăn cản? !

Hồng Vũ đang mặc sức tưởng tượng công kích của mình hình thức cường đại uy lực, bỗng nhiên chung quanh không gian từ từ bóng tối đi xuống, rốt cục một tiếng ầm vang, một trăm lẻ tám cái quang tia lui ra ngoài, chung quanh hoàn toàn lâm vào một mảnh trong bóng tối.

Hồng Vũ âm thầm thở dài một tiếng, tinh cương giáp cuối cùng còn sót lại nguyên năng đã tiêu hao hết.

Xây dựng công kích hình thức chuyện tình chỉ có thể trước tiên ở trong lòng cấu tứ liễu.

Hắn từ tinh cương giáp trong đi ra, tính ra một chút, nếu như tướng tinh cương giáp toàn bộ tràn đầy nguyên năng, mình hiện tại tất cả mỏ tinh cũng muốn nện vào đi!

Mặc dù tiêu hao kinh người, nhưng là giống như trước tác dụng cũng là khổng lồ. Hắn sắp đối mặt trung ương quốc gia cổ siêu cấp thế lực Cung gia trả thù, lúc này tinh cương giáp quá trọng yếu.

Hắn đem tất cả của mình bộ mỏ tinh lấy ra, mất hết tinh cương giáp trong, tinh cương giáp có tự động từ từ "Tiêu hóa".

Hắn vừa vui thích nhìn liễu một cái tinh cương giáp, lúc này mới xoay người sau này thất đi tới.

Thất Tịch Kiếm Linh đau lòng vô cùng: "Thiếu niên lang, mặc dù là ngươi mỏ tinh bổn tọa không tốt xen vào, nhưng là như ngươi vậy làm thật quá lãng phí liễu, nhiều như vậy mỏ tinh, ngươi đưa cho bổn tọa, bổn tọa bảo đảm che chở ngươi đang ở đây Hà Tả đại lục giết thượng bảy tám qua lại!"

Hồng Vũ đối mặt Thất Tịch Kiếm Linh khó được hào khí bộc phát, nhưng cầm thái độ hoài nghi: "Nghe đi tới cùng thật tựa như."

Thất Tịch Kiếm Linh nhất thời nói không ra lời, than thở hồi lâu, cảm thấy đáng tiếc. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 60 : Nguy cơ buông xuống

Hậu thất cùng chủ trong phòng đang lúc cũng có hai miếng cửa đá khổng lồ, cửa đá sau còn có một cái lối đi.

Xuyên qua lối đi sau, hậu thất trống rỗng tình huống để cho Hồng Vũ thất vọng. Nơi này chỉ có thành từng mảnh bích hoạ, nửa phần trước phân ghi chép mộ chủ nhân điều khiển Tinh Cương Giáp đại sát tứ phương quang huy chiến tích. Phần sau bộ phận còn lại là mộ chủ nhân trù hoạch kiến lập Tiên Linh Học Viện, sau dạy đệ tử tràng diện.

Hồng Vũ sờ sờ càm, cảm giác, cảm thấy có chút không cam lòng: Đầu voi đuôi chuột a, lẽ ra hậu thất trong, hẳn là để đặt một chút mộ chủ nhân khi còn sống sử dụng các loại Huyền Binh mới đúng, cũng không thể chỉ có một Tinh Cương Giáp sao?

Hắn ở chung quanh xem một chút, bỗng nhiên cau mày.

Hậu thất cũng phi thường to lớn, rộng lớn đều có năm ngàn trượng, Hồng Vũ thả ra của mình linh giác đưa vào dưới đất, chỉ chốc lát sau thì có phát hiện.

Mộ chủ nhân đối với nơi này bí mật tựa hồ vô tình giấu diếm, Hồng Vũ vũ khí thúc dục, nhẹ nhàng chạm đến dưới mặt đất một chỗ trận pháp cơ quan. Chỉ chốc lát sau, cả mộ thất một tiếng ầm vang chấn động xuống. Dưới chân đá phiến hướng chung quanh thối lui, mặt đất tuyến thăng lên một ngọn "Lui vi" mô hình, chính là cả Tiên Linh Học Viện!

Cái này lui vi mô hình trên bao phủ một mảnh dày tia sáng, nhưng là tia sáng trọng yếu vị trí, xuất hiện một khổng lồ chỗ sơ hở. Đây là cả Tiên Linh Học Viện Bát Cực Huyền Âm Thiên Trận trong khống chế trụ cột, chỗ sơ hở vị trí, chính là bị Hồng Vũ phá giải cái kia bộ phận.

Ở chỗ này, có thể ý điều khiển Bát Cực Huyền Âm Thiên Trận, nói cách khác, đứng ở chỗ này, tựu nắm giữ cả Tiên Linh Học Viện.

Nơi này mặc dù không có đông đảo trân bảo, nhưng là lại có thể chân chính nắm giữ Tiên Linh Học Viện.

Hồng Vũ nhìn tòa pháp trận này đầu mối, bỗng nhiên trong lòng vừa động.

Chữa trị Bát Cực Huyền Âm Thiên Trận cũng không khó khăn, nói vậy tài liệu cũng đầy đủ, nhưng là hiện tại Hồng Vũ có càng tiến một bước ý nghĩ. Tiên Linh Học Viện trên thực tế là trôi lơ lửng ở dị trong hư không một độc lập tiểu thế giới, nhưng là hiện tại nơi này đích thiên địa nguyên khí là ở không ngừng tiêu tán. Mặc dù nơi này thế giới quy tắc rất cao, nhưng là nguyên khí mỏng manh, không có cách nào trực tiếp từ dị trong hư không trực tiếp hấp thu hỗn loạn nguyên năng.

Nếu như mình có thể bố trí một ngọn trận pháp, lấy ra phía ngoài dị trong hư không hỗn loạn nguyên năng, chuyển thành thiên địa nguyên khí, tẩm bổ cái thế giới này, nói không chừng có thể làm cho cả Tiên Linh Học Viện một lần nữa linh động, mà không phải như bây giờ không khí trầm lặng.

Mặc dù không biết làm như vậy có ích lợi gì, nhưng là Hồng Vũ mơ hồ cảm thấy đây là một rất tốt quyết định, hắn là sẽ cho mình mang đến "May mắn" !

Đây là một hạng lớn xây cất, thiết kế trận pháp nếu có thể đủ ngăn cản dị trong hư không hỗn loạn nguyên năng xâm nhập, hơn nữa còn muốn căn cứ Tiên Linh Học Viện tự thân điều kiện tới an bài, cần suy nghĩ tình huống rất nhiều, không thể nào một lần là xong, Hồng Vũ tính toán thời gian, quyết định trước tiên lui đi ra ngoài.

Hắn kiểm tra một chút cái kia miệng giếng, xác định mai có vấn đề gì sau, từ cánh cửa không gian thối lui khỏi trở lại của mình Bán Thần Vực, rồi sau đó ra hiện tại lập tức bên trong xe.

Đã đến buổi trưa, đội ngũ tạm thời nghỉ ngơi chôn oa nấu cơm.

Mỗi khi lúc này, Hồng Vũ sẽ hoài niệm Tiếu Nghiên. Khi hắn - ý thức trong, thiếu gia ra cửa, cái gì đầu bếp, may cũng

muốn tùy thân đi theo, kia mới gọi trẻ hư phái đoàn, đáng tiếc a, lần này xem ra là không có hy vọng.

Kỷ Lập Kiêu khôi phục không ít, lúc ăn cơm có chút không được tự nhiên xuống tới, sau đó mọi người một trận hống tiếu, cũng nháy mắt ra hiệu nói giỡn, lặng lẽ nói Vũ thiếu gia thật cường hãn, ngay cả kiêu tướng quân lâu như vậy còn không có khôi phục như cũ, Kỷ Lập Kiêu tức thẳng hướng Hồng Vũ mắt trợn trắng.

Hồng Vũ cười hì hì, lúc này giận tái đi thẹn thùng Kỷ Lập Kiêu phá lệ động lòng người.

Kỷ Cấn Thủy vẫn bất cẩu ngôn tiếu, hắn cũng lười phải đi quản Hồng Vũ có phải thật vậy hay không giết Cửu Hoàng Nữ, dù sao một Cung gia đã khó có thể ứng phó, cho dù ở cộng thêm hoàng thất cũng không nếu nói liễu.

Mà lúc này, ở Thiên Cơ thành bên trong, Kỷ Cấn Thiên trước mặt bày biện Kỷ Cấn Thủy báo cáo, sắc mặt âm tình bất định.

Phu nhân ngồi ở vừa, nàng chính là Kỷ gia đều biết cao thủ, cho nên chân chính trọng đại cơ mật, nàng tuyệt đối có tư cách tham dự.

"Làm sao bây giờ?" Kỷ Cấn Thiên lúc này cũng có chút không biết nên như thế nào ứng đối.

"Này một đôi mẫu tử, chẳng lẽ cùng Cung gia xung đột?"

Phu nhân cắn chặc hàm răng: "Năm đó vì gia tộc, ngươi đã để cho Tứ nha đầu chịu nhục liễu, chẳng lẽ lần này, ngươi còn muốn hy sinh một ngoại tôn?"

Kỷ Cấn Thiên lần này không có cùng nàng tranh luận, thần sắc ảm nhiên hỏi: "Ta dĩ nhiên không muốn hy sinh bất cứ người nào, nhưng là ngươi có cái gì biện pháp tốt sao?"

Phu nhân hung hăng nhìn chằm chằm hắn, tựa hồ là ở oán giận trượng phu nói ra nàng cũng không cách nào thay đổi đích thực cùng.

Kỷ Cấn Thiên thở dài một tiếng: "Ta đây gia chủ vô năng, mời ra lão tổ tông cửa sao."

Vợ chồng hai người yên lặng chốc lát, Kỷ Cấn Thiên truyền xuống ra lệnh, triệu tập gia tộc trưởng lão hội.

Trừ Kỷ Cấn Thủy cùng khác hai vị trưởng lão bên ngoài không về, tất cả trưởng lão cũng tề tựu liễu, biết rồi tin tức sau, cả trưởng lão hội yên lặng như tờ chừng một chiếc trà thời gian!

Cung gia! Đó là bực nào quái vật lớn, Trung Ương cổ quốc, cường đại cổ xưa thị tộc. Mặc dù không thể nói nhúc nhích đầu ngón tay sẽ làm cho Kỷ gia hôi phi yên diệt, nhưng là thật muốn đấu, mười Kỷ gia cũng không phải là đối thủ của người ta!

Những thứ này các trưởng lão có thể có thành tựu ngày hôm nay, cả cũng trải qua vô số tuyệt cảnh. Nhưng là chưa từng có kia một lần, giống như như bây giờ gặp phải diệt tộc nguy hiểm!

Lần trước chỉ là một miệng hôn ước, tựu làm cho gia chủ phải đem mình thương yêu nhất nữ nhi giam lỏng ở Địa Tâm Nguyệt trong, lần này Hồng Vũ trực tiếp giết bọn họ người, lấy Cung gia bá đạo, há có thể từ bỏ ý đồ?

Một hồi lâu sau, Kỷ Cấn Hải mới mở miệng nói: "Gia chủ nói vậy chuẩn bị từ nhiệm, đem điều này tin tức báo lên cho cho lão tổ tông cửa liễu."

Dựa theo gia quy, ba Vị lão tổ tông tiêu dao tự tại, các vãn bối không được dùng trong gia tộc chuyện vụ đi phiền bọn họ. Nếu như nhất định phải bẩm báo, đó chính là hiện tại gia chủ không cách nào xử lý. Điều này cũng làm cho chứng minh gia chủ vô năng, vậy thì không nên làm tiếp gia chủ.

Kỷ Cấn Hải cùng Kỷ Cấn Thiên tranh đấu cả đời, mắt thấy mục đích sẽ phải đạt tới, Kỷ Cấn Thiên từ nhiệm, nhưng là hắn nhưng một chút cao hứng cũng không có. Đối mặt Cung gia, sợ rằng ba Vị lão tổ tông cũng chưa chắc có cái gì biện pháp tốt.

Kỷ Cấn Thiên gật đầu: "Xin Kỷ Cấn Hải, Kỷ Cấn Vũ theo ta đi ra mắt lão tổ tông."

Vốn là hẳn là Kỷ Cấn Thủy cùng Kỷ Cấn Hải cùng đi, Kỷ Cấn Thủy không có ở đây đổi thành liễu khác một Vị lão tư cách trưởng lão Kỷ Cấn Vũ.

Ba người cùng nhau mặc nhiên đứng dậy, hướng bổn tông thạch tháp tầng cao nhất đi tới.

Hôm nay ba vị lão giả không có ngồi ở cao nhất ra cái kia một tôn siêu cấp nỏ pháo thượng, ba người tại hạ quân cờ, Cát Y lão giả cùng tóc ngắn lão giả đánh cờ, Cầu Nhiêm đứng ở một bên, so với hai người còn muốn gấp gáp, một lát ở tóc ngắn lão giả phía sau chỉ chỗ, một lát đến Cát Y lão giả sau lưng không ngừng quở trách tài đánh cờ của hắn.

Kỷ Cấn Thiên ba người đến ngoài cửa, ngã quỵ bái kiến, đem thanh âm dùng võ khí đưa vào đi. Ba vị lão giả sửng sốt, khuôn mặt không nhịn được địa đưa bọn họ dẫn dụ đến: “Có chuyện gì?”

Kỷ Cấn Thiên đem chuyện báo cáo, Tam lão cũng có chút ngoài ý muốn, Cát Y lão giả xem một chút Kỷ Cấn Thiên, tùy ý nói: “Ngươi cái kia ngoại tôn, còn thật sự là một phiền toái người chế tạo.”

Kỷ Cấn Thiên thật sâu lễ bái đi xuống, đầu tựa vào hai tay trong lúc: “Kính xin lão tổ tông thương hại, che chở ở đứa bé kia!” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 61 : Mèo tốt (thượng)

Kỷ Cấn Hải giận dữ: "Kỷ Cấn Thiên ngươi điên rồi? Hắn lần này đắc tội chính là Cung gia! Ngươi cho rằng nhà chúng ta có thể che chở được hắn? Nếu như không phải là ngươi lần nữa bao che, hắn cũng sẽ không kiêu ngạo như vậy cuồng vọng, không chút kiêng kỵ, cuối cùng chọc cho hạ như thế lật trời đại họa!"

Kỷ Cấn Thiên không để ý tới hắn, chẳng qua là thật sâu lễ bái, cầu xin ba Vị lão tổ tông khai ân.

Kỷ Cấn Vũ ở một bên thở dài một tiếng, đối với Kỷ Cấn Thiên nói: "Đại ca, ta biết ngươi đối với Tứ nha đầu trong lòng còn có áy náy, không muốn nữa hy sinh con của nàng, nhưng là tình thế không khỏi người, ngươi cũng thấy đấy, chúng ta còn có khác lựa chọn sao?"

Ba vị lão giả liếc nhìn nhau, cuối cùng vẫn là Cát Y lão giả mở miệng hỏi: "Các ngươi trước tiên là nói về nói, các ngươi thương lượng kết quả, có mấy người biện pháp giải quyết?"

Kỷ Cấn Thiên quỳ bất động, thái độ của hắn đã nói rõ hết thảy. Ban đầu nhốt mình thương yêu nhất nữ nhi, mặc dù hắn ở phu nhân trước mặt thái độ cường ngạnh, nhưng là cái này "Lý trí" quyết định mười mấy năm qua mỗi cái ban đêm cũng giống như rắn độc giống nhau gặm phệ của hắn nội tâm, hắn không muốn đấu lại một lần liễu. Dù sao hắn sắp từ nhiệm gia chủ, không cần nữa mọi chuyện cũng từ gia tộc lợi ích suy nghĩ liễu.

Kỷ Cấn Hải không chút do dự nói: "Lập tức đuổi bắt Hồng Vũ, áp tải đi Cung gia chịu nhận lỗi, đưa lên trân quý lễ vật, tốt nhất đem Kỷ Trinh Côi cùng nhau đưa qua, nói vậy Cung gia cũng sẽ không lại vì khó khăn chúng ta."

Vừa Kỷ Cấn Vũ có chút không đành lòng, nói: "Hồng Vũ đứa bé kia mình cũng là đưa ra một phương án, đưa cùng mẫu thân hắn cùng nhau thả, hắn hộ tống mẫu thân chạy trốn, đối với Cung gia nói chúng ta vốn là muốn đuổi bắt bọn họ mẫu tử

áp tải bồi tội, nhưng là bị hắn cướp mẫu thân chạy trốn, chúng ta thậm chí có thể phái người cùng Cung gia cùng nhau đuổi giết bọn họ."

Cát Y lão giả không khỏi cười: "Này vật nhỏ, sẽ không phải là từ hắn đắc tội Cung gia bắt đầu cho dù kế tốt lắm, ép chúng ta đem hắn mẫu thân thả ra a."

Kỷ Cấn Hải vội vàng nói: "Lão tổ tông, cái kế hoạch này nguy hiểm quá lớn, biến số quá nhiều, nếu như hắn cuối cùng thật có thể đủ chạy trốn, Cung gia nhất định muốn đem lửa giận chuyển dời đến chúng ta trên người a."

Cát Y lão giả hừ lạnh một tiếng: "Nhưng là nếu như dựa theo kế hoạch của ngươi, Kỷ gia mọi người còn có mặt mũi còn sống ở trên thế giới này sao? Không đúng, ngươi nhất định là có mặt, bởi vì ngươi da mặt đã hiền hậu không biết liêm sỉ không có chút nào tôn nghiêm trình độ!"

Kỷ Cấn Hải cả người chấn động, cuống quít quỳ xuống: "Lão tổ thứ tội!"

"Hừ!" Cát Y lão giả nặng nề hừ một tiếng, nhìn một chút khác hai lão, nói: "Kỷ Trinh Côi thị giác không thể để."

Kỷ Cấn Hải trong lòng vui mừng, nhưng không ngờ Cát Y lão giả nói tiếp: "Một khi để cho chạy liễu Kỷ Trinh Côi, Hồng Vũ tiểu tử này khẳng định tựu ước thúc không thể, nhất định sẽ không ở lại Kỷ gia, chạy vô ảnh vô tung!"

"Lão tổ tông…" Kỷ Cấn Hải tức cười thất thanh.

Cát Y lão giả khoát tay chặn lại, đối với hắn nói: "Ngươi biết ngươi tại sao vĩnh viễn cũng không phải là gia chủ tốt nhất chọn người?"

Kỷ Cấn Hải mờ mịt lắc đầu, Cát Y lão giả nhưng lúc đó không nói liễu. Hắn nhìn về phía Kỷ Cấn Thiên: "Dựa theo tộc quy, ngươi muốn từ nhiệm gia chủ, đi xuống sau sẽ đem chuyện giao tiếp một chút sao. Ta xem Kỷ Cấn Vũ đứa nhỏ này cũng không tệ lắm, liền từ ngươi tới kế nhiệm gia chủ. Về Hồng Vũ cùng Cung gia, tạm thời án binh bất động. Nơi này khoảng cách Trung Ương cổ quốc đường xá xa xôi, tin tức đi

tới đi lui, nhân viên phái cũng không phải là dễ dàng như vậy. Chúng ta tạm thời yên lặng theo dõi kỳ biến."

Hắn vừa nhìn ba người một cái: "Các ngươi yên tâm, Cung gia người nếu như tới, trước tùy Hồng Vũ đẩy lấy."

Ba người cùng nhau ngạc nhiên: Hồng Vũ đẩy lấy? Hắn một Nhất Phẩm Hợp Chân làm sao đính đến ở?

Nhưng là Cát Y lão giả vung lên ống tay áo: "Được rồi, cứ định như vậy, cũng đi xuống đi."

Không gian mượn tiền, ba người đã trở lại trưởng lão hội trong.

Còn lại các trưởng lão mắt to trừng đôi mắt ti hí, đều ở chờ ba người mở miệng. Kỷ Cấn Thiên lui về phía sau một bước: "Kỷ Cấn Vũ bây giờ là tân nhiệm gia chủ, để cho hắn mà nói sao."

Kỷ Cấn Vũ còn có chút trượng hai hòa thượng sờ không được đầu óc, đem ba Vị lão tổ tông quyết định nói, các trưởng lão cũng là hai mặt nhìn nhau: "Cứ như vậy xử lý? Hồng Vũ không thể nào đính đến ở a…"

Đối mặt Cung gia, có thể là một cuộc tai hoạ ngập đầu! Coi như là thật muốn thề đánh một trận, cần chuẩn bị chuyện tình cũng rất nhiều. Nhưng là ba Vị lão tổ tông cứ như vậy hời hợt sẽ đem chuyện này xử lý hoàn tất?

Tất cả mọi người không dám nói, nhưng là tất cả cũng cảm thấy lần này ba Vị lão tổ quá trò đùa liễu, để cho Hồng Vũ chỉa vào Cung gia, nói giỡn đâu sao?

…

Hồi trình nhanh chóng, nhớ nhà như tên bay. Nửa tháng sau Hồng Vũ đoàn người rốt cục đã tới Thiên Cơ thành ngoài, lần này, Hồng Vũ môn hạ đông đảo cường giả phụng bồi Kỷ Cấn Thiên vợ chồng cùng nhau, ở cửa thành ngoài nghênh đón hắn.

Kỷ Cấn Thủy xuống xe bái kiến: "Gia chủ…"

Kỷ Cấn Thiên cười khổ một tiếng đở dậy hắn tới: "Không cần, ta đã từ nhiệm, hiện tại gia chủ là Kỷ Cấn Vũ."

Kỷ Cấn Thủy tựa hồ hiểu, lập tức hỏi tới: "Ba Vị lão tổ tông quyết định gì?"

Kỷ Cấn Thiên chi tiết nói, Kỷ Cấn Thủy ngạc nhiên, Hồng Vũ lại càng kinh ngạc, thiếu chút nữa bật thốt lên này ba lão gia nầy quá giảo hoạt liễu!

"Hồi đi rồi hãy nói." Kỷ Cấn Thiên khoát tay chặn lại.

Trở lại Thiên Cơ thành trong, lần này Chúng Hưởng Nhật quân viễn chinh ngay tại chỗ giải tán, Kỷ Lập Kiêu muốn đi, lại bị Hồng Vũ kéo, đối ngoại công bà ngoại nói: "Đây là ta nữ nhân."

Hai lão hơi sửng sờ, cũng tịnh không kinh hãi. Từ Uyển Nhiên hiển nhiên đã đem một ít chuyện nói trước nói cho bọn hắn biết liễu.

Phu nhân cười híp mắt: "Ngươi thích là tốt rồi. Ta xem này khuê nữ rất tốt, thân cao chân dài, thắt lưng mảnh mông tròn, rất nuôi."

Cuối cùng ba chữ để cho Kỷ Lập Kiêu càm sắp cúi tại liễu trên ngực.

Kỷ Cấn Thiên hơi có vẻ bất cận nhân tình nói: "Chuyện của các ngươi tạm thời áp sau, chờ giải quyết Cung gia rồi hãy nói."

Hồng Vũ cùng Kỷ Lập Kiêu dĩ nhiên không thể phản đối.

Kỷ Cấn Thiên đem hiện nay tình thế giới thiệu một lần, Hồng Vũ lộ ra vẻ có chút không có tim không có phổi một loại nói: "Chờ Cung gia người đến rồi hãy nói quá."

Kỷ Cấn Thiên chau mày đầu, cái này luận điệu làm sao cùng ba Vị lão tổ tông rất giống a.

"Ngươi…" Hắn muốn nói điều gì, cuối cùng lắc đầu, cảm khái nói: "Ngươi đứa nhỏ này đều khiến người nhìn không thấu. Cũng được, nếu ba Vị lão tổ tông như vậy có lòng tin, ta liền mỏi mắt mong chờ sao, hi vọng ngươi có thể mang cho chúng ta một người khác kỳ tích."

Kỷ Cấn Thiên vợ chồng rời đi, Hồng Vũ đứng dậy đưa tiễn.

Chờ bọn hắn cũng đi, Kỷ Lập Kiêu cũng muốn trở về, lại bị Hồng Vũ một thanh túm ở, cợt nhả nói: "Đi gì nha, sau này sẽ ở chỗ này với ta dặm liễu, có một số việc ta và ngươi cũng yêu làm, ở chỗ dễ dàng."

Kỷ Lập Kiêu muốn phản kháng, bị hắn một thanh kéo vào trong ngực, nhất thời mềm cả người: "Ngươi… Ngươi tựu tuyệt không rầu rỉ sao?"

Hồng Vũ hừ một tiếng: "Cung gia? Còn không đến mức."

…

Núi non trùng điệp trong cất dấu một đạo lạch trời, khổng lồ vết rách đem đại địa cắt thành hai nửa, Sơn Nhạc cũng bị chia lìa, khó có thể ngăn cản loại này đến từ chính không gian quy tắc lực lượng cường đại.

Trong cái khe, thăng lên một đạo lưu quang tràn ngập các loại màu sắc trong suốt thác nước, dưới ánh mặt trời lòe lòe sáng lên. Chỉ bất quá trong đó chảy xuôi là không là nước, mà là không gian quy tắc lực lượng cường đại.

Kia "Thác nước" trong bỗng nhiên nhô ra một đoàn vầng sáng, rồi sau đó bị tạo ra, biến thành một có thể dung nạp bốn năm người cũng làm được lỗ hổng.

"Thiếu chủ, phía trước chính là Kỷ gia lãnh địa."

Một cái thanh âm từ cái kia lỗ hổng sau vang lên, nhưng ngay sau đó một gã người mặc vàng ròng sắc, miêu tả xanh biếc hoa văn Huyền Binh chiến giáp cường hãn võ giả đi ra, hắn sau khi đi ra, khoát tay Hoạn Thú Ấn trong thả ra một đầu cường đại nhất phẩm hoang thú!

Thân dài một trăm sáu mươi trượng địa được Cự Long ầm ầm rơi xuống đất, cúi xuống cao quý đỉnh đầu, kính thỉnh vị kia kỵ sĩ đi lên sau lưng của mình.

Kỵ sĩ chờ chực ở một bên, rồi sau đó từ cái kia lỗ hổng trong, liên tiếp không ngừng tiêu sái đi ra ngoài từng vị kỵ sĩ, tất cả đều là nhất phẩm hoang thú tọa kỵ, hoặc là tử vong cự

nhện, hoặc là sáu thủ cuồng mãng, hoặc là Thiết Dực Long Lang…

Mà những thứ kia bọn kỵ sĩ mặc trên người đeo đích Huyền Binh chiến giáp cũng phá lệ hoàn mỹ, mặc dù trải rộng vết thương, hiển nhiên thân kinh bách chiến, nhưng là những thứ kia hoàn mỹ chi tiết cùng huyễn lệ vẻ ngoài như cũ có thể thẻ chỗ tối tới bất phàm của bọn nó.

Tổng cộng mười ba vị kỵ sĩ, thậm chí trong đó có một vị, hoàn thủ cầm quân đoàn chiến kỳ! Bọn họ Huyền Binh chiến giáp cũng đã đạt đến nhị phẩm, mà quân đoàn chiến kỳ lại càng hết sức hiếm thấy Huyền Binh, có thể vì cả quân đoàn Huyền Binh kỵ sĩ cung cấp một dùng cho che chở đích thiên màn lĩnh vực, ở nơi này tấm lĩnh vực trời sanh có thể tước nhược công kích của địch nhân, còn có thể vì quân đoàn chiến sĩ trị liệu thương thế tăng lên tinh thần. Cả Hà Tả đại lục, có thể chế luyện loại này Huyền Binh khí sư cũng sẽ không vượt qua hai mươi.

Mười ba ma kỵ cung kính đứng ở ngoài thông đạo, cầm đầu đại kỵ sĩ quỳ gối hoang thú tọa kỵ thượng: "Cung nghênh Thiếu chủ!"

Lổ hổng trong đi ra một gã âm nhu đích thanh niên, da trắng nõn thắng được cô gái, vóc người thon thả để cho nữ nhân ghen ghét, hắn vẻ mặt bệnh hoạn, nhưng làm cho người ta một loại cực độ cảm giác nguy hiểm. Khi hắn trong tay, ôm một con biết điều màu bạc con chồn nhỏ.

Hắn bước chậm đi tới, mười ba ma kỵ vô cùng cường đại, ở trước mặt hắn nhưng một mực cung kính không dám chút nào mạo phạm.

Đại kỵ sĩ cung xin bày ra nói: "Thiếu chủ, Thỉnh cho phép ta vì ngài mở ra bản đồ?"

Thiếu chủ gật đầu, đại kỵ sĩ khoát tay, trong lòng bàn tay bay ra mông lung linh quang, hóa thành một mảnh màn sáng. Ở màn sáng trong, đánh dấu mọi người điểm đỏ, đó là Kỷ gia trên lãnh địa thành thị, ở phía xa, có một khổng lồ điểm vàng,

đó là Thiên Cơ thành. Từng đạo màu xanh biếc tuyến điều liên tiếp những thành thị này đó là con đường.

Đại kỵ sĩ chỉ vào khoảng cách bọn họ gần đây một điểm đỏ nói: "Thiếu gia, nơi này là Vô Vọng Thành, chính là Kỷ gia ở nơi này biên giới thượng một chỗ pháo đài, trú trát có ba nghìn người quân coi giữ, chúng ta chỉ cần một canh giờ là có thể chạy tới."

Thiếu chủ có chút lười biếng phân phó nói: "Vậy thì lên đường đi, chúng ta hôm nay đang ở Vô Vọng Thành phế tích thượng nghỉ ngơi đi."

…

"Sưu!"

Một con khổng lồ tên nỏ xuyên không mà đến, chính xác bắn vào Huyền Binh kỵ sĩ tọa kỵ dưới chân, trường thương một loại tên nỏ trên mặt đất để lại một rãnh to.

"Người kia dừng bước! Nơi này là Kỷ gia biên cảnh tất yếu Vô Vọng Thành, xin nói minh lai ý, nếu không giết không tha!"

Dùng màu đen cự nham kiến tạo dầy nặng thành tường, có che thành đại trận gia trì. Trên đầu thành, mấy chục cửa khổng lồ nỏ pháo đã nhắm ngay cái phương hướng này, thay phiên công việc thủ thành Đại tướng lớn tiếng quát mắng. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 61 : Mèo tốt (hạ)

Nhìn qua có vẻ bệnh Thiếu chủ mạn bất kinh tâm gãi ngực mình con chồn nhỏ, lười biếng hỏi một câu: "Vô Vọng Thành đến? Loại này nhàm chán không thú vị không sao cả chuyện tình, sớm một chút kết thúc sao."

"Dạ!" Đại kỵ sĩ khom người đáp ứng, quay đầu lại phân phó nói: "Lão Cửu ngươi đi, nghe được Thiếu chủ phân phó sao? Mau sớm giải quyết."

Mười ba ma kỵ trong xếp hạng thứ chín thúc giục dưới thân Cự Đại Tri Chu đi ra ngoài: "Thiếu chủ yên tâm, sẽ không để cho ngài chờ chực vượt qua ba mươi hô hấp."

"Người kia dừng bước!" Trên đầu thành lần nữa truyền đến khổng lồ tiếng rống giận dử, Tri Chu ma kỵ nhưng không thèm để ý chút nào, không ngừng tiến tới gần, rốt cục thành công trên đầu quát to một tiếng: "Bắn!"

Ba mươi cửa đại uy lực nỏ pháo ầm ầm phát động, pháo khẩu trong phun ra mỏ tinh tan ra Hóa Hình thành ánh lửa, thôi động người chừng miệng chén thô bạo liệt tên nỏ gào thét bắn tới.

Tri Chu ma kỵ như cũ không tránh không né, giống như là những thứ kia nỏ pháo căn bản không phải bắn về phía hắn giống nhau.

"Oanh!" Một con bạo liệt tên nỏ bắn vào trên người của hắn, lập tức nổ tung, oanh nổi lên một đoàn chừng trăm trượng hỏa cầu khổng lồ, nhưng là Tri Chu ma kỵ nhưng sáng ngời cũng không Koichi dạng, chạy ra khỏi ngọn lửa gia tốc vọt tới.

"Rầm rầm rầm…"

Bạo liệt tên nỏ tiếng nổ mạnh không ngừng, các chiến sĩ trải qua nghiêm khắc huấn luyện, mỗi một mai bạo liệt tên nỏ cũng chính xác trúng mục tiêu liễu Tri Chu ma kỵ, nhưng là hắn như cũ không bị ngăn trở vọt tới trước cửa thành.

“Nhị phẩm Huyền Binh chiến giáp!” Trên đầu thành thủ tướng thất kinh, chỉ có nhị phẩm Huyền Binh chiến giáp, mới có thể ở nơi này chính là hình thức nổ tung uy lực trong lông tóc không tổn hao gì. Mà có tư cách sử dụng nhị phẩm Huyền Binh chiến giáp võ giả, ít nhất cũng là nhất phẩm một sao!

Tri Chu ma kỵ lăng không nhảy lên, thẳng lên cao ngàn trượng vô ích, sắp tới đem xuống núi trời chiều chiếu rọi dưới, hắn Huyền Binh chiến giáp phát ra làm cho người ta đẹp mắt quang mang. Hắn tháo xuống giắt hoang thú trên người trầm trọng Huyền Binh, đó là một thanh dầy cộm nặng nề vô cùng răng cưa đao, nhìn qua tựu biểu hiện một cái cửa bản trang thượng liễu một loạt răng cưa, phần che tay bộ phận lại càng phá lệ dầy cộm nặng nề, đây quả thực là thô bạo ở dùng một khối khổng lồ Thiết ngật đáp đập người!

Nhưng là khi hắn xuất thủ cái kia trong nháy mắt, kia dầy cộm nặng nề răng cưa trên đao, nhưng bộc phát ra liễu thành từng mảnh trận pháp tia sáng, vô số phức tạp trận pháp kết cấu chồng, ngưng tụ ở răng cưa trên đao, hắn rống to một tiếng một đao rơi xuống!

Cả Vô Vọng Thành phòng thủ thành phố đại trận ầm ầm mở ra, tự động thúc dục lên tới uy lực lớn nhất. Trong thành trú trát cao thủ nhất tề rống giận, cùng nhau lên không trung chuẩn bị nghênh chiến.

Nhưng là ở trên bầu trời một ít đạo cự đại đao ảnh càng kéo càng dài, càng biến càng lớn, cuối cùng hóa thành một đạo che khuất bầu trời bóng ma, trầm trọng vô cùng nhanh chóng rơi xuống.

Kia khổng lồ bóng ma bao phủ dưới, thiên địa quy tắc bị thay đổi, bóng ma trở thành chúa tể!

Tất cả lên không trung nghênh chiến võ đạo cường giả, còn không có lao ra phòng thủ thành phố đại trận, đã bị một cổ không thể kháng cự cường đại áp lực chất chứa hạ xuống tới!

Phòng thủ thành phố đại trận ầm ầm nứt vỡ, chỉ kiên trì liễu bốn thời gian hô hấp.

Trong thành truyền đến vô số tuyệt vọng thanh âm, có người muốn chạy trối chết, lại bị bóng ma vững vàng địa khóa ở trong thành. Ở nơi này dạng nhanh chóng trong tuyệt vọng, bóng ma ầm ầm rơi xuống, cả Vô Vọng Thành bị san thành bình địa!

Tiếng kêu thảm thiết nhanh chóng biến mất liễu, bóng ma đem Vô Vọng Thành san thành bình địa sau, lại càng không chút do dự tiếp tục hướng dưới mặt đất bóp áp ba trượng, đem một chút ẩn thân lô-cốt trong sinh linh, cũng hoàn toàn giết chết.

"Oanh!"

Bóng ma lần nữa rung động, dẫn phát rồi phương viên trong vòng trăm dặm một tiểu quy mô động đất, hoàn toàn đem còn chưa chết thấu người cuối cùng một đường sinh cơ đoạn tuyệt.

Từ thứ chín ma kỵ giết đi ra ngoài, đến cuối cùng bóng ma tiêu tán, cả quá trình chỉ dùng mười mấy hô hấp!

Thiếu chủ lộ ra một tia hài lòng mỉm cười: "Nơi này tràn đầy tử vong hơi thở, làm cho người ta say mê. Đi sửa sang lại hạ xuống, hôm nay đang ở phế tích trên nghỉ ngơi đi."

"Dạ!"

…

Hồng Vũ mấy ngày qua đối với cấp nguyên trận pháp có một đại khái tư tưởng, muốn đi Tiên Linh Học Viện thực địa thăm dò hạ xuống, buổi tối một chút chi tiết. Khác cũng tiến hành một chút trước bố trí.

Hắn tiến vào của mình Bán Thần Vực, đang muốn trung chuyển đi trước Tiên Linh Học Viện, bỗng nhiên nhìn thấy không thể tưởng tượng nổi một màn.

Một con lòng bài tay lớn nhỏ tiểu Hầu Tử, mang theo một con giống như trước sau lòng bài tay lớn nhỏ, cả người dài khắp liễu Kim Mao, ánh mắt xanh biếc thật giống như lục bảo thạch thú con, đang một mảnh trên ngọn cây nhảy tới nhảy đi!

Hồng Vũ sửng sốt, kia chỉ thú con có chút nhìn quen mắt, hắn suy nghĩ một chút mới bừng tỉnh đại ngộ: "Bích Nhãn Lôi Hống!"

Thú con lòng tràn đầy vui mừng nhảy về phía trước tới đây, hướng hắn không được gật đầu. Hồng Vũ kinh ngạc: "Ngươi cũng có thể đem tự thân thu nhỏ lại?"

Hồng Vũ lúc trước đoán, đây là một loại trong huyết mạch đeo đích thiên phú kỹ năng. Lúc trước chỉ có Bách Nhật Hỏa Viên có bản lãnh này, coi như là Lăng Thiên Thần Hủy cũng không được.

Nhưng là hắn vạn lần không ngờ, hiện tại cấp bậc chỉ có nhị phẩm Bích Nhãn Lôi Hống lại cũng có thể làm được, nó trên người rốt cuộc cất dấu bí mật gì?

Bích Nhãn Lôi Hống giơ lên tiểu móng vuốt hướng Bách Nhật Hỏa Viên chỉ chỉ, ý là Bách Nhật Hỏa Viên dạy cho của mình. Tiểu Hầu Tử nhất thời thần khí, ưỡn ngực ngẩng đầu, đeo hai móng, tốt một phen danh sư bộ dáng.

Hồng Vũ cười lắc đầu, yên lặng hai con "Thú con".

"Hiện tại, ngươi biến thành tiểu Minh liễu."

Hai con thú con gào thét đi tiếp tục chơi đùa, Hồng Vũ thì xuyên qua liễu không gian chi môn đi tới Tiên Linh Học Viện.

Lần này, hắn tiến vào thiên địa nhất thể trạng thái, linh giác bao trùm mấy ngàn dặm, tinh tế kiểm tra cả Tiên Linh Học Viện. Cái thế giới này cấp bậc rất cao, cho dù là Nhất Phẩm Hợp Chân chiến đấu, cũng rất khó khăn hư hao trong đó đồ —— Hồng Vũ loại này biến thái nhất phẩm đương nhiên là ngoại lệ.

Hắn bây giờ đối với ở thiên địa quy tắc hiểu, muốn chân chính hoàn toàn hiểu rõ cái thế giới này cũng không thực tế, mà Hồng Vũ cũng rất làm đến nơi đến chốn, hắn muốn, chẳng qua là bố trí một ngọn cấp nguyên trận pháp, để cho cái này tiết lần nữa khôi phục linh động thôi, đối với thế giới trọng yếu bí mật, tạm thời không đi đụng vào.

Này một thăm dò Hồng Vũ phát hiện, so với mình tưởng tượng được càng thêm phức tạp, cho nên vừa thăm dò để cải tiến phương án của mình, đợi đến đem cả Tiên Linh Học Viện tình huống đại khái nắm giữ, hắn lại có mới một hãy phương án.

Bố trí trận pháp phải cần tài liệu, trung ương đại trong mộ cũng có thể tìm được.

Trở lại bên trong phòng của mình, Từ Ngọc Nhã đang ở ngoài cửa chờ chực: "Thiếu gia, lại có người đến đây bái kiến."

Về Cung gia chuyện tình, trên thực tế người biết cũng không nhiều, giới hạn cho Kỷ gia chân chính cao tầng, mà Kỷ Cấn Thiên đột nhiên từ nhiệm gia chủ, đổi thành liễu nguyên gốc thẳng rất bề bộn Kỷ Cấn Vũ, lại làm cho tất cả mọi người rối rít suy đoán rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

Bất quá Hồng Vũ như cũ đoạt tay, ngày hôm qua, đi theo hắn đi trước Binh Hà tổ lăng tứ đại nhất phẩm ba sao trong, có một vị nhi tử tới cửa bái phỏng, mặc dù lời nói vô cùng mịt mờ, nhưng là lại có thể làm cho Hồng Vũ hiểu, vị kia nhất phẩm ba sao, muốn đầu nhập Hồng Vũ môn hạ, nhưng là người ta thân phận còn tại đó, hi vọng Hồng Vũ tự mình ra mặt cùng xin.

Trừ này một vị, những thứ khác đi theo gia tộc võ giả, không có chủ công tất cả cũng rối rít tỏ thái độ, ít nhất đã ba mươi vị đầu nhập Hồng Vũ môn hạ.

Ở Kỷ Cấn Thiên xuống đài nhạy cảm thời khắc, tới thần phục Hồng Vũ, không thể nghi ngờ là một cuộc đánh bạc. Nhưng là đánh cuộc thắng, tương lai chính là một vốn bốn lời.

Những thứ này võ giả tầng thứ không có cao như vậy, không cần cao tầng đấu sức đến tột cùng như thế nào, bọn họ chỉ nhìn tốt Vũ thiếu gia tương lai, tin tưởng mình ánh mắt sẽ không nhìn lầm.

Cho nên mấy ngày qua Hồng Vũ bề bộn nhiều việc, trừ tu luyện cùng nghiên cứu trận pháp ở ngoài, bái phỏng khách nhân nối liền không dứt.

Hồng Vũ gật đầu: “Tốt, xin hắn đi phòng tiếp khách chờ chực sao.”

Từ Ngọc Nhã đi sau, Hồng Vũ sửa sang lại một chút nghi dung, cũng sau đó chạy tới.

Hồng Vũ lần đầu tiên nhìn thấy vị khách nhân này sau cũng hoảng hốt chỉ chốc lát, bởi vì… này cô gái vô luận từ tướng mạo, vóc người hay là trang phục, cơ hồ cũng có thể xưng là hoàn mỹ.

Làm cho người ta một loại cảm giác, bất kể cải biến trên người nàng điểm nào nhất, cũng là phá hư loại này xinh đẹp.

Cô gái khẽ mỉm cười, đầu vai nằm úp sấp một con Hắc Miêu meo meo ô kêu to một tiếng, tựa hồ đối với Hồng Vũ bỏ qua nó có điều bất mãn, Hồng Vũ sửng sốt, lúc trước cô gái dung quang đúng là chói mắt bắn ra bốn phía, làm cho người ta không khỏi quên liễu những chuyện khác vật. Hiện tại mới nhìn đến này chỉ Hắc Miêu, nó kêu một tiếng sau, lần nữa lười biếng gục ở liễu cô gái đầu vai, thuận tiện ném cho Hồng Vũ một cái liếc mắt.

Hồng Vũ giật mình liễu, không bình tĩnh liễu, đó là một con mèo nha, lại có như vậy nhân tính hóa ánh mắt, hơn nữa có khinh bỉ xem thường!

Cô gái hé miệng vừa cười: “Đây là ta bằng hữu, tính tình không tốt lắm, ngươi đừng để ý.”

Hắc Miêu bất mãn hừ hừ một tiếng, cô gái lại nói: “Ngươi nhìn, chính là tính tình này, không thể nói nó, vừa nói sẽ cao hứng.”

Hồng Vũ cũng cười: “Có cá tính như vậy… Bằng hữu, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy.”

Hắn cũng ngồi xuống. Bởi vì hiện tại có đôi khi Kỷ Lập Kiêu có ở chỗ, Từ Ngọc Nhã an bài hai tiểu nha hoàn. Lúc này nha hoàn đưa lên trà, Hồng Vũ thỉnh khách nhân thưởng thức liễu, sau đó hỏi: “Không biết cô nương tới tìm ta có chuyện gì.”

Nàng kia Liễu Diệp Mi giương lên: "Ta là tới cứu ngươi mạng."

Hồng Vũ nhẹ nhàng cười một tiếng: "Nếu như ngươi nghĩ ra nhân ý lường trước, trên thực tế ở ta thấy đến ngươi một khắc kia, ngươi đã làm được, không cần thiết như thế, lộ ra vẻ cấp thấp."

Cô gái nhưng lắc đầu: "Ta thật thoại thật thuyết."

Nàng đem đầu vai Hắc Miêu ôm xuống tới, đặt ở trên bàn, lại hỏi: "Cấp cho ta bằng hữu cũng tới một chén trà."

Hồng Vũ vung tay lên, thị nữ vừa đưa lên một con chén trà. Hắc Miêu huy động móng vuốt, lại mình có thể uống trà, hơn nữa nhìn đi tới đối với trà đạo rất thật sự được!

Cô gái chờ Hắc Miêu hài lòng, rồi mới lên tiếng: "Cung Hoành Thiên đã tới liễu, ngươi còn không biết sao? Hắn và hắn mười ba ma kỵ, cường đại đến ra ngoài tưởng tượng của ngươi năng lực. Mà ta, đến từ chính Trung Ương cổ quốc một người khác gia tộc. Muốn đối phó Trung Ương cổ quốc gia tộc, chỉ có đầu nhập vào Trung Ương cổ quốc một người khác gia tộc, ta nghĩ đạo lý này không cần ta với ngươi nhiều lời sao?"

Hồng Vũ nhướng mày: "Các ngươi tới được thật là nhanh!"

Nàng kia lạnh nhạt nói: "Lạch trời cách trở chẳng qua là đại quân, đối với cao thủ mà nói như giẫm trên đất bằng."

Nàng có chút dừng lại: "Có lẽ ngươi vẫn không rõ Cung Hoành Thiên mười ba ma kỵ chính là thực lực, bất quá, hắn là đã nhanh…"

Nàng lộ ra một tia thần bí mỉm cười, đang lúc này, Từ Hạc Nhiên bước nhanh đi tới: "Hồng Vũ, mau cùng ta đi!"

Hắn không khỏi phân trần, cũng không quản một bên có khách người có hay không thất lễ, lôi Hồng Vũ bay lên không xuyên qua đại môn biến mất. Trước khi đi Hồng Vũ nhìn nàng kia một cái, cô gái như cũ mỉm cười, cùng kia chỉ Hắc Miêu rất có ăn ý cùng nhau giơ lên tay trái, hướng hắn phất tay nói

đừng. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 62 : Ân Thu Nguyệt (thượng)

"Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?" Hồng Vũ trên đường không nhịn được hỏi. Từ Hạc Nhiên mang theo hắn bay vút, không tiếc hao tổn rất lớn võ khí nhanh như thiểm điện.

Từ Hạc Nhiên cũng không trả lời, sắc mặt ngưng trọng mãi cho đến liễu bổn tông thạch tháp, mang theo Hồng Vũ đến trong đó một tầng.

Kỷ Cấn Vũ ở giữa, Kỷ Cấn Thiên, Kỷ Cấn Thủy đều ở, kể từ khi Kỷ Cấn Hải bị Cát Y lão giả trách cứ sau, hắn trong gia tộc tựu hoàn toàn xuống dốc liễu.

Ba người trước mặt, đang phát hình một mảnh hình ảnh, đó là Vô Vọng Thành tiêu diệt lúc trước, hộ thành đại trận truyền về.

Một đao! Chỉ cần vừa đến, một ngọn chắc chắn quân sự tất yếu tựu hoàn toàn hóa thành đất bằng phẳng! Hồng Vũ từ hình ảnh trong góc, thấy được cái kia khuôn mặt bệnh hoạn âm nhu thiếu niên công tử, cùng với bên cạnh hắn Huyền Binh chiến giáp binh đoàn!

Hắn đếm hạ xuống, vừa lúc mười ba người!

Cung Hoành Thiên cùng hắn mười ba ma kỵ!

Hình ảnh phản phục phát hình, trận pháp trong một khối mỏ tinh rốt cục hao hết, ba một tiếng vỡ vụn, mà một mảnh kia màn sáng cũng tùy theo biến mất.

Kỷ Cấn Vũ vẻ mặt ngưng trọng vô cùng, nhìn một chút Hồng Vũ, nói: "Tình huống ngươi cũng nhìn thấy, đây là đệ nhất tòa Vô Vọng Thành, trong đó trú trát có gia tộc võ giả ba nghìn người, khác có ba tên Nhất Phẩm Hợp Chân trấn giữ. Tuy nhiên nó làm không ở kia người một đao!"

Kỷ Cấn Thủy trầm giọng nói: "Bọn họ sử dụng trang bị, huyễn lệ mà dầy cộm nặng nề, uy lực khổng lồ, chẳng qua là nhị phẩm lại có không thuộc về nhất phẩm lực sát thương, điển

hình Trung Ương cổ quốc phong cách, Cung gia người ép chúng ta tưởng tượng, tới nhanh hơn! Hơn nữa lần này, bắt đầu 1 cuộc chiến không báo trước, hiển nhiên sự thái cực kỳ nghiêm trọng!"

Hồng Vũ ở trong lòng tính toán một chút, một đạo tiêu diệt hết một ngọn tòa thành, hắn cũng có thể miễn cưỡng làm được. Nhưng là, đối phương chẳng qua là xuất động liễu mười ba ma kỵ trong một người, hơn nữa khẳng định không phải là mạnh nhất một người, phía sau còn có một vị sâu không lường được Cung Hoành Thiên!

"Phía sau còn có Thanh Đường thành, Bách Mộc Thành cùng Liên Diệp Thành. Bọn họ dựa theo vô cùng cố định tốc độ đi tới, hơn nữa không tiếc đường vòng, muốn đem chúng ta tất cả thành thị, một ngọn một ngọn toàn bộ tiêu diệt!"

"Nếu lão tổ tông quyết định, có ngươi ra mặt ứng đối, ngươi thu thập một chút tựu xuất phát sao. Thời gian cấp bách, ngươi có cái gì yêu cầu hiện tại tựu nói ra, chúng ta tận lực thỏa mãn ngươi."

Hồng Vũ lắc đầu: "Không cần, chính mình đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ đủ rồi!"

Hắn nói xong, không hề nữa nhìn nhiều một cái, xoay người đi ra ngoài. Trong phòng, ba vị gia tộc đầu sỏ trầm mặc một lúc lâu, rốt cục, Kỷ Cấn Thủy có chút khổ sở nói: "Ta đối với đứa nhỏ này, có chút trách móc nặng nề liễu."

Kỷ Cấn Thiên cả người chấn động, thống khổ nhắm hai mắt lại, khóe mắt lăn xuống hai giọt lão nước mắt.

…

Ba Vị lão tổ tông an bài sau lại mọi người dần dần phỏng đoán, có một chung nhận thức.

Để cho Hồng Vũ ứng đối Cung gia, chính là để cho Hồng Vũ đi chịu chết.

Ba Vị lão tổ tông nhìn qua là quyết không nhượng bộ, cùng Cung gia tử chiến rốt cuộc, bảo toàn liễu Kỷ gia tôn nghiêm cùng khí khái. Trên thực tế đem Hồng Vũ trực tiếp đưa lên

chiến trường, chính là để cho Cung gia trực tiếp giết Hồng Vũ bắt nạt.

Cung gia nhất định cũng sẽ suy nghĩ tiêu diệt Kỷ gia thành bổn, những thứ không nói khác, muốn giết chết ba Vị lão tổ tông, sợ rằng Cung gia ít nhất phải giao ra một vị nhất phẩm chín sao thật nhiều. Vì vậy, Cung gia rất có thể sẽ giết Hồng Vũ sau thú binh.

Có như vậy "Phán đoán", nữa để cho Hồng Vũ ra chiến trường, chính là để cho hắn đi chịu chết. Kỷ Cấn Thủy nghĩ đến mình dọc theo đường đi bởi vì Cung gia chuyện tình, đối với Hồng Vũ hết sức lãnh đạm, lúc này cũng có chút cho tâm không đành lòng.

Kỷ Cấn Vũ làm ra cái quyết định này rất khó khăn, nhưng là đây là lão tổ tông ra lệnh, lại không thể không tuân thủ.

Thống khổ nhất chớ quá cho Kỷ Cấn Thiên, đã là lão nước mắt tung hoành.

…

Lúc trước bị che dấu tin tức truyền ra, dù sao Kỷ gia bốn tòa thành trì che diệt, tin tức kia căn bản che dấu không được. Lúc trước chỉ là vì không làm cho khủng hoảng, nhưng bây giờ cần để cho mọi người biết tình thế nghiêm trọng.

Nghe nói trận này đại họa là Hồng Vũ đưa tới, hơn nữa hắn sắp được tôn sùng ra chiến trường, nghênh chiến Cung Hoành Thiên cùng hắn mười ba ma kỵ, vốn là đầu nhập vào Hồng Vũ vô cùng nhiều võ giả, nhất thời vô ảnh vô tung biến mất!

Hồng Vũ vốn là cũng là cảm thấy, bên cạnh mình quay chung quanh người nhiều lắm, một khi nhiều lên, tựu ngư long hỗn tạp, ẩn núp nguy hiểm. Vừa lúc thừa cơ hội này khảo nghiệm hạ xuống, Liệt Hỏa ra chân kim.

Nơi này không phải là Hồng gia, ở Hồng gia những thứ kia gia tướng cũng là trải qua trên chiến trường sinh tử khảo nghiệm. Mà ở nơi này, những người này theo đuổi mục đích của mình tính quá minh xác, khó bảo toàn sẽ không xảy ra vấn đề.

Hồng Vũ không có yêu cầu bất luận kẻ nào đi theo mình đi, nhưng là Kỷ Lập Kiêu sau khi biết thứ nhất chạy tới. Nàng mang đến của mình hoang thú tọa kỵ cùng Huyền Binh chiến giáp, quật cường vô cùng: "Ta với ngươi đi."

Hồng Vũ bày ra "Ta là nam nhân của ngươi" sắc mặt dạy dỗ nàng: "Đánh giặc là nam nhân chuyện tình, ngươi một cô bé mọi nhà, đi theo xem náo nhiệt gì?"

Kỷ Lập Kiêu gần đây rất nghe lời, Vũ thiếu gia yêu cầu cái gì tư thế bọn ta có đỏ mặt đáp ứng, nữ võ tướng sự mềm dẻo tính cực mạnh thân thể có thể lớn nhất hạn độ thỏa mãn Vũ thiếu gia dã vọng.

Nhưng là lần này Kỷ Lập Kiêu không nghe hắn: "Ta là Kỷ gia ba sao Đại tướng!"

"Ngươi cái này nha đầu chết tiệt kia, ta còn quản giáo không được ngươi…"

Một trận tiếng ho khan truyền đến, Hồng Vũ ngượng ngùng thu hồi đưa về phía Kỷ Lập Kiêu bộ ngực ma trảo.

"Hồng lão gia tử, sao ngươi lại tới đây?"

Kỷ Hoành ra hiện tại cửa, bên cạnh hắn còn phụng bồi Từ Uyển Nhiên.

Kỷ Lập Kiêu vội vàng tiến lên: "Sư tôn."

Bị mình sư tôn bắt vừa vặn, Kỷ Lập Kiêu vô cùng thẹn thùng.

Từ Uyển Nhiên hướng nàng mỉm cười gật đầu: "Ngươi trước chờ."

Kỷ Hoành hướng Hồng Vũ nói: "Ngươi sẽ không phải cho là ta cùng những thứ kia đầu tường thảo giống nhau, xa xa né tránh sao?"

Hồng Vũ cười hì hì: "Ta vừa lúc thử dò xét hạ xuống, rốt cuộc ai mới là bằng hữu chân chính."

Kỷ Hoành gật đầu: "Phía ngoài đều ở truyền, để đi trước nghênh chiến, là cho ngươi đi chịu chết. Nhưng là kể từ khi ta biết ngươi bắt đầu, ngươi lại luôn là có thể từ người khác cho

là tuyệt cảnh trong xông ra. Lần này, mặc dù nhìn qua thật giống như ngươi thật không có gì chiến thắng hi vọng, nhưng là ta mạn phép Không tin, ta còn là muốn cho cùng nhau xông vào một lần!"

Hắn thở dài: "Ngươi đừng chê ta cấp bậc quá thấp là được."

Hồng Vũ cười: "Không thấp, nhất phẩm một sao đủ liễu."

Kỷ Hoành rất buồn bực: "Nhất phẩm một sao ở ngươi nơi này chẳng qua là đủ mà thôi."

Hồng Vũ cười ha ha, vừa xem một chút vừa Từ Uyển Nhiên, Kỷ Hoành ngược lại thật xin lỗi: "Ta vẫn là mắt lão tặc, không nghĩ tới một thanh tuổi, lại có liễu động tâm cảm giác."

Từ Uyển Nhiên cũng là tự nhiên hào phóng cười một tiếng: "Lần này nếu như hắn không đi theo ngươi, ta ngược lại sẽ không quyết định tiếp nhận hắn."

Hồng Vũ hướng Kỷ Hoành âm thầm giơ ngón tay cái lên, Từ Uyển Nhiên thân phận không thấp, tu vi lại càng so sánh với Kỷ Hoành còn cao, Kỷ Hoành lại có thể theo đuổi thành công, thật sự không đơn giản.

"Hai người chúng ta cùng đi!"

Hồng Vũ gật đầu: "Tốt, hiện tại có ba người liễu…"

Kỷ Lập Kiêu ở một bên sữa đúng hắn: "Bốn người!"

Hồng Vũ lại muốn dạy dỗ nàng, Từ Uyển Nhiên lại nói: "Làm cho nàng cùng đi chứ."

Kỷ Lập Kiêu bày ra một bộ ta hiện tại có người chỗ dựa giá thế, kiêu ngạo mà đắc ý nhìn chằm chằm Hồng Vũ, Hồng Vũ cái này không thể làm gì liễu.

Hồng Vũ trong lòng nói, xem một chút ta có thể hay không thấu ra mười ba kỵ sĩ!

…

Thời gian cấp bách, ngày thứ hai sẽ phải lên đường, để lại cho Hồng Vũ chuẩn bị thời gian thật sự không nhiều lắm. May

là hắn bình thường nhàn hạ lúc, thường xuyên mình trừu không luyện chế một chút đan dược, ít nhất linh đan phương diện không cần rầu rĩ.

Kỷ Cấn Vũ hay là cảm thấy cho tâm không đành lòng, phái người cho Hồng Vũ đưa đã tới một quả ngọc bài, hắn có thể bằng vào ngọc bài, đi gia tộc phủ kho trong lãnh bất kỳ vật gì.

Hồng Vũ cũng là không hề nữa từ chối, hắn hiện tại đang cần tiền đâu. Cho nên cầm lấy ngọc bài đi đi gia tộc phủ kho trong một nửa mỏ tinh tất cả đều mang đi!

Đến lúc này, hắn mới biết được mình trước kia là cở nào giàu có. Cả Kỷ gia gia tộc phủ kho trong, một nửa mỏ tinh cũng là cùng hắn trước kia trữ hàng không sai biệt lắm!

Hồng Vũ từ gia tộc phủ kho trong đi ra ngoài, meo meo ô một tiếng mèo kêu từ một bên trên mái hiên truyền đến, Hồng Vũ ngẩng đầu nhìn lên, kia chỉ Hắc Miêu vây bắt cái đuôi, đem mấy cái đang nịnh hót lấy lòng nó con mèo cái đuổi đi, sau đó di chuyển cước bộ, quân lâm thiên hạ một loại chậm rãi đi tới, hướng Hồng Vũ vừa trừng mắt, sau đó nhanh chóng nhảy lên vừa một ngọn phòng ốc.

Hồng Vũ hiểu ý của nó, lập tức đi theo.

Hắc Miêu tốc độ càng lúc càng nhanh, không bao lâu thế nhưng vượt qua Từ Hạc Nhiên! Hồng Vũ theo ở phía sau, cũng không khỏi không đem tốc độ nhắc tới liễu cực hạn, lúc này mới có thể miễn cưỡng đuổi theo.

Mãi cho đến liễu một cái trong hẻm nhỏ, Hắc Miêu mới ngừng lại được, sau đó vừa mua kiêu ngạo nện bước, đi vào cái hẻm nhỏ cuối một ngọn nho nhỏ trong quán ăn.

Điếm tiểu nhị xa xa nhìn thấy Hắc Miêu tới, vội vàng chào đón mở ra cửa sổ, nịnh hót cười nói: "Miêu gia ngài đã tới, nhỏ cho ngài mở cửa sổ. Ngài lão coi chừng một chút…"

Hắc Miêu kiêu ngạo nhảy cửa sổ đi vào, vừa lúc rơi vào nữ chủ nhân trên bàn. Sau đó há mồm vừa phun, một viên kim cây đậu rơi vào điếm tiểu nhị trong tay, tiểu nhị nhất thời mặt mày hớn hở, liên tục thở dài nói cám ơn.

Trên bàn bày biện một loạt cơm nắm, mới mẻ mới ra lò. Cơm trong cũng quấn vây cá hải sâm… Trân quý nguyên liệu nấu ăn. Hắc Miêu a ô một ngụm nuốt trọn một, quai hàm phồng đến lão Cao, hài lòng đại nhai lấy.

Hồng Vũ đi tới, mình đẩy ra cửa, ngay cả Hắc Miêu đãi ngộ cũng không có.

Hắn nhìn bên bàn sao chịu được xưng hoàn mỹ cô gái, không nhịn được cười nói: "Ngươi cũng là sẽ tìm địa phương : chỗ, nơi này nhìn tầm thường, trên thực tế cũng là Thiên Cơ thành trung tốt nhất tiệm cơm một trong."

Nhà này lão bản trước kia là Ngọc Càn Thành ngự trù, áo gấm về nhà sau liền mở ra như vậy một ngọn Tiểu Điếm. Mùi rượu không sợ ngõ hẻm sâu, mỗi ngày cũng khách nhân chật ních. Hiển nhiên hôm nay bị cô gái bao hết tràng.

Cô gái nhưng cười lắc đầu, chỉ chỉ Hắc Miêu: "Không phải là ta tìm được, là nó."

Hắc Miêu kiêu ngạo dùng móng vuốt chỉ chỉ cái mũi của mình, sau đó một cúi đầu, a ô vừa một ngụm ăn hết người thứ hai cơm nắm.

Hồng Vũ đi tới ngồi xuống: "Ngươi rốt cuộc là cái gì mèo?"

Cô gái kinh ngạc hạ xuống, cũng cười, Hồng Vũ lại đột nhiên đối với mèo so với người còn có hứng thú, nàng trước kia cũng là chưa bao giờ gặp.

Nhưng là rất nhanh hắn tiếp theo câu sẽ đứng đắn liễu: "Ngươi một con mèo đực, cả ngày chơi xấu mỹ nữ trong ngực, ngươi có biết hay không có bao nhiêu nam nhân ghen ghét ngươi?"

Cô gái trát trát nhãn tình, nói: "Không nghĩ tới thì ra là ngươi cũng to gan như vậy, vốn là ta nghĩ đến ngươi là loại nào có sắc tâm không có sắc đảm người."

Hắc Miêu ở một bên vừa đại nhai lấy cơm nắm tử vừa gật đầu lia lịa, tỏ vẻ nó cũng đã nhìn ra. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 62 : Ân Thu Nguyệt (hạ)

Hồng Vũ nhất thời bị đánh trúng yếu hại một loại, cả người thiếu ba phần lớn lối. Hắn ngồi xuống, phẫn nộ hỏi: "Ta còn không biết tên của ngươi đấy."

Cô gái đánh trúng bên tai sợi tóc, nói: "Ta tên là Ân Thu Nguyệt, Ân gia ngươi nghe nói qua sao? Bất quá đoán chừng nơi này quá mức xa xôi, Ân gia thế lực không có thẩm thấu đến bên này, cho nên…"

Hồng Vũ khoát tay chặn lại: "Ta đối với Ân gia rốt cuộc là có phải giống như Cung gia giống nhau cường đại không có hứng thú, ta chỉ là muốn biết, Cung Hoành Thiên dẫn dắt mười ba ma kỵ tới đây, ngươi… Chỉ dẫn theo một con Hắc Miêu, ngươi có thể cho ta cái gì trợ giúp?"

Ân Thu Nguyệt cười, vươn ra loại bạch ngọc trắng mịn trắng nõn bàn tay trắng nõn, gãi gãi Hắc Miêu cổ, Hắc Miêu thư thư phục phục hưởng thụ: "Ngươi cũng không nên xem thường nó."

Hồng Vũ nói giỡn nói: "Vua Mèo cường đại ta đã thấy được, dĩ nhiên sẽ không nhỏ nhìn."

Ân Thu Nguyệt nghiêm sắc mặt, nói: "Đội ngũ của ngươi chuẩn bị thế nào, ta nhưng lấy cùng đi với ngươi nghênh chiến Cung Hoành Thiên."

Hồng Vũ cổ quái nhìn nàng một cái: "Ngươi sẽ không phải là cùng Cung Hoành Thiên trong lúc…"

Ân Thu Nguyệt lập tức sẽ hiểu, lạnh lùng cười một tiếng nói: "Ta ba tuổi, cha mẹ chết bởi Cung Hoành Thiên gia gia tay. Ta sáu tuổi thời điểm, ta bà ngoại âm thầm phục kích, giết Cung Hoành Thiên gia gia, cho cha mẹ báo thù. Mười tuổi thời điểm, của ta hai cậu bị Cung Hoành Thiên bốn Vị bá phụ thiết kế, chết ở liễu một chỗ phá toái văn minh di tích trong. Ta mười một tuổi thời điểm, Cung Hoành Thiên một thẩm thẩm bị của ta ba thúc thúc bắt được, nghe nói chết vô cùng thê

thảm… Loại này cừu hận, vẫn trùng điệp đến hiện tại, đợi đến hai người chúng ta trưởng thành, cừu hận tựu tùy chúng ta thừa kế! Đại gia tộc ở giữa tranh đấu chém giết, thời đại huyết cừu, ngươi cho rằng là cái loại nầy trò đùa một loại vui mừng oan gia?"

Hồng Vũ gật đầu: "Đã như vậy ta liền yên tâm."

Ân Thu Nguyệt nhìn hắn một cái, nói: "Ta biết ngươi khẳng định vẫn là không yên lòng, ngươi chờ nhìn là được."

Ân Thu Nguyệt tự mình một người đi tới Thiên Cơ thành, không khẩu bạch nha nói cho Hồng Vũ ta nhưng lấy giúp ngươi đối phó Cung Hoành Thiên, không có bất kỳ chứng minh thân phận, nếu như là Cung Hoành Thiên gian tế đâu?

"Ngươi chừng lên đường?"

"Sáng mai."

"Tốt, trong đội ngũ cho ta lưu hai vị đưa."

"Hai?"

Kèm theo Hồng Vũ nghi vấn giọng nói, Hắc Miêu ở một bên tức giận quơ móng vuốt, Hồng Vũ lập tức hiểu: "Đúng rồi, còn ngươi nữa."

Hắc Miêu chòm râu kiều nhếch lên, trong lổ mũi hừ hừ một tiếng.

Hồng Vũ trở lại Cần Thiện Đường, trong viện chờ một nhóm lớn người, cũng là một chút quen thuộc trước mặt lỗ, để cho Hồng Vũ ngoài ý muốn chính là, có một vị nhất phẩm ba sao lại đã ở.

Hắn là lần trước Binh Hà tổ lăng hành trình biết, cố ý đầu nhập vào, bất quá song phương vẫn chỉ là ở vào ý đồ giai đoạn, Hồng Vũ thậm chí không có cùng này một vị nhất phẩm ba sao Kỷ Ngận Hoài nói qua.

Kỷ Ngận Hoài không đến lời nói, có thể nói bất kể là ai cũng không có biện pháp nói gì.

"Ngài lão…" Hồng Vũ vừa mới mở miệng, Kỷ Ngận Hoài tựu cười nói: "Vũ thiếu gia không cần nhiều lời, ta Kỷ gia luôn

luôn một chút Thiết cốt boong boong hán tử, không thể để cho ngươi một Nhất Phẩm Hợp Chân thiếu niên, một mình đi đối mặt Cung gia!"

Hồng Vũ trong lòng ấm áp, gật đầu chứng thực nói: "Tốt!"

Hồng Vũ nhẹ chút một chút nhân số, vừa lúc mười hai người. Tính cả Ân Thu Nguyệt lời nói cũng có thể kiếm đủ mười ba kỵ sĩ. Nhưng là Hồng Vũ cảm giác, cảm thấy có chút tiếc nuối, dù sao Ân Thu Nguyệt không phải là Kỷ gia người.

Hắn khoát tay chặn lại: "Mọi người trở về chuẩn bị một chút. Ta sẽ không nói láo, ta phải nói cho các ngươi biết, xin cùng các ngươi người nhà bằng hữu nói lời từ biệt!"

Mọi người yên lặng gật đầu, cũng có người sảng lãng: "Nếu tới đã sớm nghĩ tới liễu, ngươi đừng nghĩ ba lượng câu sẽ đem chúng ta hù dọa trở về." Hồng Vũ cũng cười. Mọi người lục tục trở về, Hồng Vũ đem Kỷ Lập Kiêu lưu lại, nàng đã không có người nhà, hiện tại Hồng Vũ chính là nàng người nhà. Hai người ban đêm một phen liều chết triền miên, Kỷ Lập Kiêu đòi hỏi vô độ, tựa hồ cảm giác được hạnh phúc ngày giờ không nhiều liễu.

Ngày thứ hai sáng sớm, Hồng Vũ lên đường.

Mười hai người toàn bộ đúng lúc đã tới, Hồng Vũ vừa ra khỏi cửa, Kỷ Ngận Thiên vợ chồng chờ chực ở ngoài cửa, bà ngoại khóe mắt ướt át, hiển nhiên mới vừa đã khóc, không nói một lời đi lên sẽ đem ngoại tôn ôm lấy. Hồng Vũ trong lòng một mảnh dòng nước ấm chảy qua. Kỷ Ngận Thiên ở một bên nói: "Các ngươi cũng yên tâm đi, người nhà của các ngươi, ta sẽ chiếu cố." Hắn nhìn Hồng Vũ một cái, Hồng Vũ người nhà dĩ nhiên bao gồm mẹ của hắn.

Bà ngoại từ đầu đến cuối không nói lời gì, nàng đã nghẹn ngào không biết nói cái gì cho phải. Nàng hận không được thay thế Hồng Vũ giết ra tiền tuyến, nhưng là lão tổ tông cửa không cho phép.

Hồng Vũ vung quyền hướng bầu trời một kích: "Lên đường!"

Mười hai người theo đuôi phía sau, ngồi Huyền Binh xe ngựa tốc độ cao dong ruỗi, trừ Thiên Cơ thành, bỗng nhiên một cái thanh âm hô lớn đứng lên: "Vũ thiếu gia, chờ ta một chút, ta tới nữa, ta tới nữa…"

Mọi người vừa quay đầu lại, cửa thành trong động thở hỗn hển chạy tới một người, phía sau đeo một ngụm bát tô.

"Triệu Đông Hải!"

Triệu Đông Hải cười hì hì chạy tới mọi người bên cạnh: "Vũ thiếu gia, trong nhà chuyện quá nhiều, lão bà hài tử một đống lớn cũng muốn an bài. Đã tới chậm, ngài tha lỗi."

Hồng Vũ vành mắt đỏ lên, Triệu Đông Hải như vậy, mới thật sự là tính tình hán tử.

Vừa Kỷ Lập Kiêu thở dài: "Triệu Đông Hải, trong nhà người già trẻ một đống lớn, cũng muốn trông cậy vào ngươi nuôi sống, ngươi theo tới xem náo nhiệt gì?"

Triệu Đông Hải liên tục khoát tay: "Cũng sắp xếp xong xuôi, không có chuyện gì."

"Ngươi cảnh giới thấp như vậy, hiện tại mới là Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ, đi theo liễu lại có cái gì dùng?"

Triệu Đông Hải gõ gõ sau lưng mình nồi sắt lớn: "Ta liền coi như là đánh nhau không được, hậu cần bảo đảm luôn là có thể, mọi người ở phía trước chém giết, ta cho các ngươi làm chút ăn ngon."

Hắn trừng tròng mắt nói: "Kiêu tướng quân, ta thổi phồng người tràng được rồi đi? Cung gia kia con thỏ nhỏ chết kia mang theo mười ba tên kỵ sĩ, chúng ta Kỷ gia tất nhiên đầu xà, cũng không thể ở nhân số thượng cũng làm cho người ta cho so sánh với đi xuống đi?"

Hồng Vũ trong lồng ngực ấm áp nhộn nhạo, hướng hắn hung hăng vung tay lên: "Mau cút cho ta đi lên!"

"Dạ!" Triệu Đông Hải vang dội đáp ứng một tiếng, vui mừng đích lưng hắc oa bò lên trên một chiếc xe ngựa.

Xe ngựa cuồn cuộn, chạy nhanh hướng trống trải vùng quê, Hồng Vũ quay đầu lại, Thiên Cơ thành cao vút trong mây trên tường, một cô bé cùng một con Hắc Miêu ngồi ở trên đầu thành, cùng nhau hướng hắn phất tay một cái. Khi hắn lượng phía sau, tuần tra Kỷ gia võ giả hồn nhiên không có nhận thấy được hai vị nầy. Hồng Vũ cách không hướng các nàng khẽ mỉm cười. Đường xá trong, mọi người riêng của mình tu hành, tựa hồ cũng muốn ở cuối cùng đánh một trận đến lúc trước đâu, làm hết sức tăng lên thực lực của mình. Cho dù là biết rất rõ ràng không có hi vọng, cũng quyết không buông tha cho tranh thủ kia cuối cùng một đường có thể.

Hồng Vũ đi tới Tiên Linh Học Viện, ở chính giữa đại màn trong quan sát một chút bích hoạ, quả nhiên Trung Ương cổ quốc Huyền Binh chiến giáp kỹ thuật cùng Thương Lê Cổ Triều nhất mạch cùng thừa.

Hồng Vũ từ hộ thành đại trận truyền về cái kia chút ít hình ảnh trong, thấy được Cung Hoành Thiên cùng hắn mười ba ma kỵ, những thứ kia Huyền Binh chiến giáp phong cách nhìn rất quen mắt, hiện tại nhìn lại một chút những thứ này bích hoạ, đã có thể xác định kia mười ba vật Huyền Binh chiến giáp chính là truyền thừa cho Thương Lê Cổ Triều.

Hậu thất bích hoạ trong, miêu tả liễu mộ chủ nhân dẫn theo người theo đuổi cửa tác chiến đích tình cảnh, ba mươi sáu vị chôn cùng người, chính là mộ chủ nhân khi còn sống ba mươi sáu tên người theo đuổi.

Những người này khi còn sống tất cả cũng cường đại vô cùng, dưới thân tọa kỵ chính là cùng Lăng Thiên Thần Hủy đồng cấp khác hoang thú. Mặc trên người đeo đích Huyền Binh chiến giáp, sử dụng Huyền Binh lại càng cường đại vô cùng.

Những chiến giáp này cùng Huyền Binh, tất cả cũng Toại cùng lên hạ táng.

Lúc trước hư ảnh không có đánh những thứ này trân bảo chú ý, là bởi vì những thứ này chôn cùng trong huyệt mộ, cũng có mình độc lập trận pháp, hơn nữa bọn họ là dùng là Huyền Binh chiến giáp cấp bậc quá cao, hư ảnh nếu muốn đánh

thượng công pháp của mình in dấu ấn, vô cùng khó khăn, có chút cái được không bù đắp đủ cái mất.

Nhưng là Hồng Vũ cần những thứ này Huyền Binh chiến giáp, hắn ở từng cái chôn cùng huyệt xá một cái, sau đó động thủ bắt đầu bài trừ trận pháp.

Trừ Triệu Đông Hải ở ngoài, theo đuổi Hồng Vũ mà đến người, ít nhất cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân.

Cấp bậc cao nhất tựu Từ Uyển Nhiên cùng Kỷ Ngận Hoài, cũng là nhất phẩm ba sao.

Ngay cả Kỷ Kiêu, đã ở đường xá trong hoàn thành đối với thiên địa quy tắc hiểu được, tấn thăng làm Nhất Phẩm Hợp Chân. Hồng Vũ giúp nàng tăng lên tới liễu thánh vị huyết mạch, quả nhiên là có trợ giúp rất lớn.

Hồng Vũ mở ra đệ nhất ngồi mộ thất, hướng về phía mộ chủ nhân quan tài lần nữa xá ba lạy, trong lòng hướng hắn yên lặng trần thuật liễu của mình bất đắc dĩ, sau đó chọn lựa đi một bên Huyền Binh chiến giáp cùng một ưng dực chiến phủ hình dáng đẳng cấp cao Huyền Binh.

Này hai kiện vật tới tay, Hồng Vũ lập tức cũng biết kia cấp bậc vượt xa qua Cung Hoành Thiên mười ba ma kỵ sử dụng. Hồng Vũ khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười.

Mười ba vật Huyền Binh chiến giáp bị lấy ra, hơn nữa Hồng Vũ phát hiện, này mười ba vật Huyền Binh chiến giáp, đều có phối hợp sử dụng Huyền Binh.

Huyền Binh sử dụng tài liệu, trong đó khảm khắc trận pháp, tất cả đều cùng chiến giáp lẫn nhau hô ứng, phối hợp sử dụng lời nói, uy lực lẫn nhau đều có gia thành tác dụng.

Đây đối với Hồng Vũ mà nói lại là một mới đích ý nghĩ, ở cấu tứ Huyền Binh chiến giáp thời điểm, thật ra thì hắn là đem vũ khí cũng làm thành một phần.

Hắn đem mười ba cụ Huyền Binh chiến giáp cất xong, rồi sau đó, dựa theo mình lúc trước thân mật cấp nguyên trận pháp bắt đầu bố trí. Đây là một hạng lớn xây cất, không thể nào một lần là xong, Hồng Vũ lần này chỉ hoàn thành cả lượng công

việc một thành, sau đó thối lui khỏi Tiên Linh Học Viện nghỉ ngơi một chút.

Hắn ngồi Huyền Binh trong xe ngựa, bố trí một ngọn trận pháp có thể cùng Thiên Cơ thành trực tiếp liên lạc. Hắn thối lui khỏi tới lúc, tựu thấy trận pháp quang mang chớp thước. Cho nên chút mở trận pháp, một đoạn hình ảnh bị truyền tới. Hồng Vũ sắc mặt nhất thời trở nên có chút cổ quái. Hình ảnh này trong, ghi chép chính là ba tòa thành thị tiêu diệt, mặc dù cũng là mấy vạn người thành nhỏ, nhưng là lại cơ hồ là ở đồng thời che diệt, mà ra tay Huyền Binh ma kỵ cũng là một thân một mình, hiển nhiên Cung Hoành Thiên đã có chút ít không nhịn được, chia phóng.

Hồng Vũ mở cửa xe, nhàn nhạt phân phó một tiếng: "Tăng tốc đi tới!"

Phía trước không ngừng có tin tức truyền về Thiên Cơ thành, mà Thiên Cơ thành vừa nhanh chóng truyền tới Hồng Vũ nơi này.

Hồng Vũ mang theo của mình mười ba kỵ sĩ rốt cục từ từ tiến tới gần liễu tiền tuyến, nhưng là Hồng Vũ nhưng không thể tưởng tượng nổi đột nhiên đường vòng đi một chuyến hoang thú lãnh địa!

Chờ bọn hắn từ hoang thú lãnh địa đi ra ngoài, mười ba kỵ sĩ đã mỗi người một đầu nhất phẩm hoang thú tọa kỵ! Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 63 : Sơ chiến (thượng)

Hồng Vũ tu vi hiện tại đã là Nhất Phẩm Hợp Chân, có Bách Nhật Hỏa Viên làm bạo lực đả thủ, có Lăng Thiên Thần Hủy cùng Bích Nhãn lôi sư tử Đại Minh hiện thân thuyết pháp, nhất phẩm hoang thú cửa ôm trong lòng thức tỉnh thượng cổ huyết mạch mơ ước, rối rít gia nhập Hồng Vũ đội ngũ.

Đường xá trong, Hồng Vũ tựu luyện chế liễu linh đan, đem mười ba đầu nhất phẩm hoang thú huyết mạch kích phát ra.

Mặc dù những thứ này bị kích thích viễn cổ huyết mạch hết sức mỏng manh, lại làm cho nhất phẩm hoang thú cửa cảm giác được lực lượng thật thật tại tại tăng thêm —— đây là thấy được hi vọng.

Cho dù là nhất phẩm hoang thú, trên người viễn cổ huyết mạch cũng có mỏng manh nồng hậu chi phân, Lăng Thiên Thần Hủy tựu thuộc về hết sức nồng hậu, có thể thừa nhận năm lần trở lên kích thích. Còn lần này, Hồng Vũ tùy ý chọn trúng một chút hoang thú, phần lớn trong cơ thể huyết mạch chỉ có thể kích thích hai lần, nhiều nhất cũng chính là ba lần.

Thức tỉnh rồi bộ phận huyết mạch nhất phẩm hoang thú trên lực lượng đã vượt qua một loại nhất phẩm hoang thú, lại càng khăng khăng một mực gia nhập Hồng Vũ kỵ binh đoàn.

Vẫn theo ở phía sau Ân Thu Nguyệt có chút khác biệt rất đúng Hắc Miêu nói: "Tiểu tử này lại một hơi hàng phục liễu mười ba đầu nhất phẩm hoang thú! Ngươi khoan hãy nói, không chuẩn hắn thật có thể cho chúng ta một kinh hỉ đâu."

Hắc Miêu lười biếng mang mang móng vuốt, tựa hồ là đang nói…, Hồng Vũ thành tích ở nó xem ra lơ lỏng bình thường.

Hai ngày sau, Hồng Vũ mang theo người của mình ra hiện tại liễu Việt Cổ Thành.

Tòa thành thị này vừa lúc ở vào Cung Hoành Thiên đi tới con đường thượng, nhân khẩu mười vạn, quân coi giữ một ngàn, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, ngày mai sẽ sẽ có một vị ma kỵ chạy tới.

Hồng Vũ mở ra trận pháp, vì mọi người phát hình ra liễu một đoạn hình ảnh.

Hình ảnh trong, một gã ngực giáp lóe ra màu lam hào quang, cầm trong tay kinh khủng cự kiếm, cưỡi ở một đầu khổng lồ bốn nha ma tượng thượng Huyền Binh kỵ sĩ, một kiếm rơi xuống đem một cái thành nhỏ hủy diệt. Rồi sau đó, hắn giống như là thị uy giống nhau, khu sử bốn nha ma tượng ở thành thị phế tích thượng cẩu thả dong ruỗi, ngửa mặt lên trời cười to.

"Bị hủy diệt thành thị, chính là Việt Cổ Thành phía trước Hồng Nham Thành. Kỷ gia con dân mười vạn, không ai sống sót! Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, ngày mai, hắn là người này ra hiện tại Việt Cổ Thành hạ!"

"Những người này chẳng qua là cho hả giận, mấy vạn mấy vạn giết chóc, đối với bọn họ mà nói nhưng không có một chút trong lòng gánh nặng! Những người đó không phải là một đơn giản mấy chữ, bọn họ là một mảnh dài hẹp sống sờ sờ tánh mạng! Bọn họ là tự nhiên mình cuộc sống, người nhà của mình, lại bị những thứ này khốn kiếp nhẹ như vậy mà dễ dàng giơ liền từ trên thế giới xóa đi liễu!"

Hồng Vũ đè nén phẫn nộ của mình: "Ngày mai, chính là để cho bọn họ trả giá thật nhiều bắt đầu!"

Hắn lấy ra một bộ Huyền Binh chiến giáp ném cho một vị nhất phẩm một sao: "Kỷ Quyền, ngày mai tùy ngươi xuất chiến, có lòng tin hay không!"

Kỷ Quyền thấy Huyền Binh chiến giáp thời điểm ánh mắt thoáng cái sáng: "Có!"

"Đây là… … Phẩm Huyền Binh chiến giáp!"

"Hơn nữa còn là Thương Lê Cổ Triều nhất phẩm, không phải là hiện tại trình độ!"

“Thứ tốt! Trọng bảo, tuyệt đối trọng bảo a!”

Ngay cả Kỷ Cấn Hoài cùng Từ Uyển Như cũng là cùng khen ngợi, Hồng Vũ cười híp mắt, vẫn đợi đến những người kia trong đôi mắt tham lam quang mang cũng muốn bốc cháy lên, lúc này mới hai tay nhất phân, khác mười hai vật tất cả đều xuất hiện: “Người người có phần!”

Mọi người cười vang: “Vũ thiếu gia ngươi thật xấu, cố ý chỉ ném ra một tới cho chúng ta trông mà thèm.”

“Ha ha ha!”

Chẳng qua là mọi người có chút kỳ quái, ngày mai chính là trận chiến đầu tiên, chính là muốn đánh ra uy phong, nói chấn sĩ khí đánh một trận. Nhưng là mới vừa rồi hình ảnh trong, tất cả mọi người đã nhìn ra, tên kia ma kỵ chính là nhất phẩm hai sao tu vi, lẽ ra hẳn là phái Kỷ Cấn Hoài hoặc là Từ Uyển Nhiên xuất chiến mới đúng, tại sao muốn phái ra Kỷ Quyền cái này nhất phẩm một sao?

Đối thủ chính là nhất phẩm hai sao, nhưng là sử dụng chính là nhị phẩm Huyền Binh chiến giáp. Kỷ Quyền là nhất phẩm một sao, sử dụng chính là nhất phẩm Huyền Binh chiến giáp.

Mà song phương tọa kỵ đối lập đến xem, Kỷ Quyền kích hoạt rồi ý tứ viễn cổ huyết mạch, muốn mạnh hơn một bậc.

Cho nên, ngày mai Kỷ Quyền phần thắng trọng đại, bất quá chỉ sợ cũng là thắng hiểm.

Triệu Đông Hải cái này miệng rộng đem nghi vấn của mọi người tất cả đều nói ra, hắn ôm thật chặc của mình Huyền Binh chiến giáp, kia giá thế, coi như là có người đem hắn cánh tay chém đứt, cũng đừng muốn từ trong tay của hắn cướp đi.

Hồng Vũ mãn bất tại hồ vung tay lên: “Chính là chỉ cần đánh bại hắn, mà không có thể giết hắn. Nhất định phải làm cho Cung Hoành Thiên đem hắn mười ba ma kỵ một lần nữa tụ tập, chúng ta đường đường chánh chánh đánh bại hắn!”

Mọi người hai mặt nhìn nhau, rõ ràng có từng cái đánh bại cơ hội, tại sao muốn buông tha cho? Tựu vì trên tâm lý một cảm giác sảng khoái? Được rồi, thiếu gia luôn là là tự nhiên

mình ý nghĩ, phía dưới người làm theo đã đi. Chỉ là như vậy sách lược nhìn qua không kháo phổ a?

Kỷ Hoành ở một bên đối với Từ Uyển Nhiên nói: "Đi theo Vũ thiếu gia, làm theo đã đi, không cần nghĩ nhiều như vậy, nhớ kỹ, nhất định phải tin tưởng thiếu gia, đây là ta kinh nghiệm lời tuyên bố…"

Từ Uyển Nhiên thiếu chút nữa bật cười: "Làm sao ngươi đi theo Hồng Vũ bên cạnh thời điểm, lập tức đại não sẽ vận chuyển?"

Kỷ Hoành vui thích: "Như vậy không tốt sao, nhiều bớt việc a."

Từ Uyển Nhiên nhất thời im lặng.

Hồng Vũ vung tay lên: "Mọi người đi xuống nghỉ ngơi đi."

Bọn họ chỗ ở phòng nghị sự đại môn mở ra, Việt Cổ Thành thành chủ ở ngoài cửa chờ chực, bên cạnh hắn còn có tám tên người hầu. Thấy Hồng Vũ đám người thương lượng xong, thành chủ đi tới, bò lổm ngổm trên mặt đất cung kính hướng Hồng Vũ một xá: "Vũ thiếu gia, đối với Việt Cổ Thành bất ly bất khí, ta đại biểu dân chúng trong thành cảm tạ các ngươi! Nếu có cái gì chúng ta có thể làm được chuyện tình, xin ngài nhất định phân phó! Các dũng sĩ lại xuất phát lúc trước, lý nên nhận được rất phong phú nhất khoản tiền chắc chắn đợi."

Hồng Vũ dở khóc dở cười, vị này thành chủ thái độ rất làm cho người ta cảm động, nhưng là hắn và mọi người giống nhau, cho là Hồng Vũ mang theo mười ba kỵ sĩ chính là khẳng khái chịu chết mà đến!

Hồng Vũ đở dậy hắn, thật tình nói: "Không cần, cho mọi người mỗi người chuẩn bị một gian sạch thất, khác làm cho người ta chịu trách nhiệm đem mười ba đầu hoang thú nuôi nấng tốt là được."

Thành chủ tha thiết nói: "Vũ thiếu ngàn vạn không nên khách khí, bất kể có cái gì yêu cầu, ta nhất định hết sức thỏa mãn các ngài!"

Hồng Vũ thầm nghĩ trong lòng, các ngươi không nên đem bổn thiếu gia nghĩ cái kia sao cao thượng có được hay không? Tất cả mọi người cho là bổn thiếu gia khẳng khái chịu chết làm sao có thể? Bổn thiếu gia như vậy người sợ chết, không có mười phần nắm chặc, ta tại sao có thể như vậy hùng hổ giết qua tới? Hắn nhìn thành chủ: "Các hạ, hảo ý tâm lĩnh." Việt Cổ Thành trung, không khí ngưng trọng. Có thể chạy trốn người ngay từ lúc mấy ngày lúc trước cũng đã giơ nhà di chuyển liễu.

Còn dư lại những cư dân này, cũng là chỉ có nghe ngày tùy mạng lựa chọn người. Trong thành tiêu điều rất nhiều, trên đường phố vắng ngắt, cửa hàng cơ hồ cũng không có mở cửa, bày quầy thiết chút người lại càng một không có. Ân Thu Nguyệt chắp tay sau lưng ở trên đường đi tới, cước bộ của nàng rất có vận luật, mỗi một bước trong lúc lưu lại khoảng cách vừa lúc đầy đủ Hắc Miêu chui tới chui lui.

Ân Thu Nguyệt cũng không biết có phát hiện hay không, Miêu Quân thỉnh thoảng tổng hội ngẩng đầu đi lên rình coi một cái dưới váy cảnh tượng.

"Thật là thất vọng nha." Ân Thu Nguyệt bĩu môi: "Vốn là nghe nói Việt Cổ Thành đầu đường ăn vặt mùi vị rất tốt, cho là có thể một ăn no có lộc ăn, kết quả không có gì cả liễu."

Hắc Miêu lỗ mũi giật giật, chui ra, hướng nàng ngoắt ngoắt tay. Ân Thu Nguyệt cười híp mắt theo sau.

Chỉ chốc lát sau, một người một con mèo ra hiện tại một quán cơm nhỏ trong, Hắc Miêu vốn có thể tìm tới loại này nhìn qua rất một loại trên thực tế mùi vị không tệ tiệm ăn.

Ở há mồm phun ra một quả kim cây đậu đem điếm tiểu nhị thái dương ném ra một cái túi lớn sau, đối phương thái độ lập tức đại biến chuyển, đem Miêu Quân làm Thành Tổ tông chào hỏi.

Ân Thu Nguyệt vừa ăn một con tạc khô vàng tiểu cá, vừa nói: "Ngươi thuyết minh ngày Hồng Vũ có thể thắng sao? Trừ hoang thú, dưới tay hắn nhân hòa Cung Hoành Thiên so sánh với, không có bất kỳ ưu thế a."

Hắc Miêu bất mãn meo meo ô một tiếng, liếc nàng một cái sau, hung hăng dúi đầu vào liễu một đống tạc cá nhỏ trong. Ân Thu Nguyệt hé miệng cười một tiếng: "Tốt, lúc ăn cơm không cho phép nói chuyện. Thật không biết ngươi một con mèo, với ai học quy củ nhiều như vậy."

"Triệu Đông Hải ngươi cho ta tới đây!"

Sáng sớm, Hồng Vũ gầm lên giận dữ, Triệu Đông Hải vừa dùng khăn lau xúc tay, vừa hấp tấp đã chạy tới: "Vũ thiếu gia, ngài có chuyện gì?"

Hồng Vũ chỉ vào trên bàn một chén đồ, đổ ập xuống mắng: "Đây là cái gì? Đây là nước rửa chén sao? Ngươi đeo một ngụm Đại Hắc oa, ngàn dặm xa xôi theo tới, tựu vì mỗi ngày tai họa chúng ta dạ dày?"

Triệu Đông Hải vẻ mặt đưa đám: "Nhỏ đã vô cùng tận tâm liễu, nhưng là, nhưng là người ta trước kia chưa từng có hạ quá phòng bếp nha…"

Hồng Vũ một cái tát rút ra đi qua: "ĐxxCM! Vậy ngươi còn căn bản thiếu gia nói ngươi cấp cho mọi người bảo đảm hậu cần?"

Triệu Đông Hải co rụt lại cổ: "Ta cuối cùng được cho mình tìm chỗ dùng, nếu không đừng nói thiếu gia ngươi sẽ không mang ta lên, chính mình cũng cảm thấy tới liên lụy mọi người…"

Hồng Vũ không chút khách khí tiếp tục tức giận mắng: "Ngươi phế vật! Tam Phẩm Hiển Thánh trung kỳ có thể có cái gì dùng? Ngươi xen lẫn trong một đống Nhất Phẩm Hợp Chân bên trong, không cảm thấy đỏ mặt sao? Cầm đi! Vội vàng đem cấp bậc cho ta tăng lên, mau cút! Sau này không cho phép ngươi gặp mặt kia nồi nấu một chút! Thiếu gia của ta dạ dày chính là thân thể một phần, coi như là bị tao đạp, cũng cần một vị tuyệt sắc mỹ nữ tới tao đạp!"

Một viên linh đan húc đầu mà đến, đập vào trên mặt của hắn, Hồng Vũ đã chắp tay sau lưng nghênh ngang rời đi.

Triệu Đông Hải trong mũi ngửi được một tia thanh nhã mùi thuốc, cả người nhất thời tinh thần rung lên, hiển nhiên này

linh đan dược hiệu không phải chuyện đùa!

"Thiếu gia…" Triệu Đông Hải thất thanh nói: "Như vậy trân quý linh đan, cho những người khác sao, bọn họ tăng lên cấp một, ít nhất cũng là nhất phẩm một sao, ta tăng lên cấp một, tối đa cũng chính là Nhị Phẩm Khai Thần."

Từ Uyển Nhiên ở một bên khe khẽ thở dài nói: "Ngươi cũng nhanh chút ít phục dụng đi, chuyện ngày hôm nay cũng không dùng được ngươi, ngươi an tâm ngồi xuống tu luyện, đem cảnh giới nâng lên đi. Vũ thiếu gia đã nhịn ngươi một đường liễu, tại sao hết lần này tới lần khác hôm nay phát tác? Này linh đan nhất định là tối hôm qua thượng mới luyện chế đi ra ngoài, lo lắng ngươi không chịu tiếp nhận, hắn mới nói như vậy. Ngươi nếu là cho thêm liễu người khác, thiếu gia nổi khổ tâm tựu uổng phí liễu."

Triệu Đông Hải cao cường tráng hán tử, ánh mắt thoáng cái đã ươn ướt: "Thiếu gia…"

Hồng Vũ thanh âm từ đàng xa đến: "Ta nói để cho hắn sau này không cho phép gặp mặt kia miệng Đại Hắc oa, những lời này là nhận chân a! Ta đã có chút hối hận, ngày hôm qua hẳn là để cho thành chủ phái một vị chân chính đầu bếp tới đây."

Triệu Đông Hải nhất thời hết chỗ nói rồi. Từ Uyển Nhiên che miệng mà cười.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 63 : Sơ chiến (hạ)

Giữa trưa, mặt trời đang liệt, Việt Cổ Thành ngoài con đường bên, một loạt cổ xưa liễu rủ đã bị phơi được có chút khô héo.

Ân Thu Nguyệt ngồi ở một buội khổng lồ trên cây liễu, cặp chân khoác lên phía ngoài lắc lư đung đưa. Hắc Miêu gục ở bên cạnh, buồn bã ỉu xìu, ngáp cùng ợ một cái một tên tiếp theo một tên, mèo sinh thật đẹp tốt.

"Ngươi nói đợi có muốn hay không ngươi xuất thủ, giúp Hồng Vũ đem cái tên kia giải quyết?" Ân Thu Nguyệt hỏi một câu, Hắc Miêu ở trên nhánh cây đánh biến, đem tròn vo cái bụng lộ ra, ý là bổn quân cật quá no rồi, không có phương tiện động trảo.

Ân Thu Nguyệt khí cười: "Ngươi người này, tính, thật sự không được, ta ra tay đi. Cung Hoành Thiên nếu là biết ngươi cũng tới, không chuẩn quay đầu bỏ chạy liễu."

Hắc Miêu kiêu ngạo hừ hừ một tiếng.

Con đường nơi xa, trống trải vùng quê thượng truyền tới một trận trầm muộn thanh âm, rồi sau đó, khẽ run rẩy dọc theo mặt đất truyền lại mà đến. Một đầu khổng lồ bốn nha ma tượng thân ảnh từ từ ra hiện tại bình tuyến thượng.

Kỵ sĩ ngồi ngay ngắn ở hoang thú trên lưng, bốn nha ma tượng ở nhất phẩm hoang thú trong cũng là cường giả, trên người nghe nói chảy xuôi theo đến từ viễn cổ thần thú huyết mạch, tổ tiên của nó tại cái đó xa xôi đích niên đại, nghe nói là có thể cùng thần minh tranh phong tồn tại.

Kỵ sĩ trước mặt lỗ núp Huyền Binh chiến giáp dầy cộm nặng nề trước mặt cụ phía sau, trên mặt nạ sắc thái tiên minh, trương dương mà tràn đầy uy hiếp ý tứ hàm xúc. Lúc trước hắn đã một mình hủy diệt ba tòa thành thị, mười mấy vạn con sinh linh tử vong lúc oán niệm, vờn quanh khi hắn chung quanh, tạo thành một đạo nồng đậm sát khí, nhưng là hắn bản

thân, huyết khí tràn đầy, võ khí mênh mông. Loại này sát khí chẳng những không thể xúc phạm tới hắn, ngược lại để cho hắn đều tăng liễu ba phần uy thế. Mặt nạ phía sau trong hai mắt, bắn ra hai đạo lưỡi dao sắc bén một loại rét lạnh quang mang. Đối với phía trước Việt Cổ Thành, hắn như cũ không có một tia thương hại.

Cung gia đối với bất kỳ có can đảm mạo phạm đối thủ của mình, cũng là tận hết sức lực đả kích. Loại này tàn sát hàng loạt dân trong thành diệt quốc chuyện tình cũng không phải là lần đầu tiên làm. Mười ba ma cưỡi ở Cung Hoành Thiên chính là thủ hạ tung hoành nam bắc, giết người vô số, điểm này sát nghiệt đối với bọn hắn mà nói coi là cái gì?

Dần dần, thành thị nhích tới gần. Kỵ sĩ dừng lại hoang thú, xa xa đã một cái, khoảng cách một ngàn hai trăm trượng, đang thích hợp hắn phát huy.

Một ít chuôi làm cho người ta mao cốt tủng nhiên kỳ hình cự kiếm tựu giắt hắn thú yên bên phải, đưa tay lên là có thể hái xuống. Làm cự kiếm vào tay, trong cơ thể hắn một cổ võ tức điên tán, ầm ầm một tiếng kịch chấn, thả ra chín đạo hỏa khâu, không ngừng hướng chung quanh khuếch tán. Lấy hắn làm trung tâm ba trăm trượng bên trong một mảnh đất khô cằn, tất cả thảm thực vật bao gồm ven đường những thứ kia cổ lão Liễu cây vòng cũng hóa thành tro bụi. Quấn quanh khi hắn chung quanh sát khí nhất thời bị đuổi tản ra, kỵ sĩ giơ tay lên trong đích cự kiếm, lăng không vẽ một cái, này một mảnh bầu trời địa quy tắc lung la lung lay, theo tâm ý của hắn xảy ra thay đổi.

“Sưu “

Một đạo linh quang phá không mà đến, xuyên qua liễu một ngàn hai trăm trượng khoảng cách, trong nháy mắt đã đến trước mặt của hắn,

“Từ trong thành tới?” Kỵ sĩ nói thầm một tiếng, trong mắt tinh quang chợt lóe: “Nói như vậy, rốt cục gặp phải một có thể chịu được đánh một trận đối thủ rồi?” Kỵ sĩ thấy cái mình thích là thèm, cự kiếm hung hăng hướng một ít đạo quang mang chém tới, làm một tiếng rung trời nổ, ba đạo lực lượng

hào quang bộc phát, gào thét mà qua đem mặt đất cạo đi một tầng. Trong thành, một đạo khổng lồ thân ảnh bay lên không bay ra, hướng kỵ sĩ vọt tới. Mới vừa bị kỵ sĩ một kiếm đánh bay cái kia tia sáng, trở lại thân ảnh trong tay, lăng không vẽ một vòng tròn tử, nguyên lai là một thanh trầm trọng ưng dực chiến phủ. Tối ngày hôm qua, Hồng Vũ mới vừa cho Kỷ Quyền ăn vào một quả linh đan. Mặc dù không cách nào đem Kỷ Quyền trực tiếp tăng lên tới nhất phẩm một sao, lại làm cho nhục thể của hắn lực lượng bạo tăng, làm cho Kỷ Quyền một đêm không ngủ, toàn thân có dùng không hết khí lực không chỗ phát tiết.

Hiện tại, bị đè nén suốt cả đêm Kỷ Quyền rốt cuộc tìm được liễu đối thủ. Ưng dực chiến phủ trầm trọng vô cùng, nhưng là giờ phút này cầm ở Kỷ Quyền trong tay, nhưng nhẹ đích thật giống như một cây rơm rạ. Hắn thúc giục dưới thân hoang thú, phá không vọt tới kỵ sĩ.

Cung gia kỵ sĩ mới vừa rồi đã cảm giác được, đối thủ cấp bậc hẳn là so với mình thấp một tầng, nhưng là hai kiện Huyền Binh va chạm sau, trong tay cự kiếm nhưng phát ra một trận gào thét, lại đang ở hạ phong, hiển nhiên đối thủ Huyền Binh tăng thêm một bậc.

Cái này không thể nào sao?

Kỵ sĩ trong lòng kinh ngạc, mình đến từ Trung Ương cổ quốc, Thương Lê Cổ Triều còn sót lại phần lớn trân bảo đều ở Trung Ương cổ quốc. Trong tình hình chung, Trung Ương cổ quốc võ giả trang bị hơn xa cho xa xôi khu.

Nhưng là Kỷ gia lại sẽ có người Huyền Binh trang bị so với mình còn tốt hơn?

Hắn nhưng ngay sau đó hiểu: Hắn là đối phương trọng yếu nhiệm vụ

Kỷ Quyền một tiếng hổ rống cùng kỵ sĩ giết lại với nhau. Cuồng bạo năng lượng chung quanh tịch quyển, Việt Cổ Thành phòng thủ thành phố đại trận tự động mở ra, kia xanh biếc màn hào quang bị bốn phía năng lượng xuy phất một trận lắc lư, tựa hồ tùy thời có thể bể tan tành. Đây vẫn chỉ là dư ba,

nếu như bị chính diện đánh trúng, sợ rằng cả thành thị cũng sẽ giống như lúc trước giống nhau trực tiếp tiêu diệt, trong thành, thành chủ mang theo một loại quan viên sắc mặt trắng bệch, lo lắng nhìn chiến cuộc.

Hai người càng đánh càng kịch liệt, từ từ đi xa, đối với Việt Cổ Thành ảnh hưởng càng ngày càng nhỏ. Hoang thú tiếng rống giận dử không ngừng truyền đến, hiển nhiên hai đầu tọa kỵ cũng chém giết. Từng đoàn từng đoàn võ khí tia sáng phóng lên cao, có thậm chí có thể đem cả thiên không nhuộm thành màu đỏ. Ân Thu Nguyệt giật mình nhìn trong chiến đấu hai người: "Hồng Vũ, Hồng Vũ lại có như vậy một bộ cường đại Huyền Binh chiến giáp nhất phẩm cấp bậc coi như là ở Trung Ương cổ quốc cũng là hết sức trân quý, khó trách hắn như vậy tự tin."

Cung Hoành Thiên mười ba ma kỵ, chính là Cung gia xếp hạng thứ hai tinh nhuệ quân đoàn. Bọn họ trang bị Huyền Binh chiến giáp chính là nhị phẩm. Mà cho dù là Cung gia tinh nhuệ nhất Huyền Binh chiến giáp binh đoàn, cũng chỉ là bộ phận trang bị nhất phẩm Huyền Binh chiến giáp. Dù sao loại này cường hãn võ trang, coi như là ở Thương Lê Cổ Triều thời đại, cũng không phải là một loại khí sư có thể chế tạo ra tới.

Hắc Miêu như cũ mơ mơ màng màng, đối với cái này loại cấp thấp khác chiến đấu đề không nổi hứng thú.

Trận chiến này, suốt kéo dài mười canh giờ, vẫn giết liễu đêm khuya, không ngừng bộc phát võ khí tia sáng tựa như vô số viên tiểu mặt trời, để cho bầu trời đêm thỉnh thoảng bỗng nhiên lóe sáng. Rốt cục, ở liên tiếp mười tám lần mãnh liệt võ khí dữ dằn sau, đại địa nặng nề lay động một chút, rồi sau đó một đạo sáng ngời quang mang đâm rách trời cao, kỵ sĩ một tiếng điên cuồng hét lên hóa thành một viên Hỏa Diễm Lưu Tinh viễn độn đi.

Kỷ Quyền giạng chân ở hoang thú tọa kỵ thượng, cầm trong tay chiến phủ ngửa mặt lên trời một tiếng huýt sáo.

Hồng Vũ đám người chạy tới, Kỷ Quyền cả người mềm nhũn, từ tọa kỵ thượng ngã xuống xuống tới. Vô luận như thế

nào, trận chiến này hắn đánh bại cường đại đối thủ chiến thắng, thật to ủng hộ liễu Kỷ gia sĩ khí.

Việt Cổ Thành thành chủ kích động không thôi, ra lệnh thủ hạ: "Mau, đem kết quả truyền về Thiên Cơ thành, Hồng Vũ thiếu gia tỷ số quân xuất chiến, trận đầu báo cáo thắng lợi, đánh lui một gã ma kỵ "

"Dạ"

Hồng Vũ mang theo Kỷ Quyền trở về trong thành, cả thành hoan hô không đề cập tới.

Ân Thu Nguyệt rất là ngoài ý muốn: "Lại thật thắng? Nhưng là…" Nàng mơ hồ cảm thấy có cái gì không đúng: "Tên kia tại sao không đem cường đại như vậy Huyền Binh chiến giáp cho thủ hạ mạnh nhất võ giả?"

Thành chủ thiên ân vạn tạ, Hồng Vũ cười nhạt: "Ngươi trước đừng cao hứng, tên kia ma kỵ trở về, trễ nhất ngày mai, Cung Hoành Thiên nhất định sẽ khu vực đủ mười ba ma kỵ giết dưới thành."

"A ——" thành chủ nhất thời thất thanh.

Hồng Vũ trận chiến này đã thắng được như thế khó khăn, nếu như Cung Hoành Thiên tề tựu mười ba ma kỵ… Hắn nơi nào còn có cơ hội?

Hồng Vũ mỉm cười nói: "Thành chủ các hạ cực khổ, hay là sớm một chút đi về nghỉ ngơi đi."

Thành chủ thất hồn lạc phách đi trở về.

Đối với mọi người mà nói, tại sao trận chiến đầu tiên phái Kỷ Quyền ra sân, vẫn như cũ là mê.

Đợi chờ có đôi khi cũng không khá dài, trên thực tế đối với Việt Cổ Thành trong đích người mà nói, cái này đợi chờ thật sự là quá là nhanh. Bọn họ thậm chí ước gì vĩnh viễn như vậy đợi chờ đi xuống. Nhưng là đến ngày thứ ba, muộn lôi một loại liên tiếp không ngừng tiếng oanh minh, cùng đại địa truyền đến rõ ràng chấn động, nói cho bọn hắn biết nên tới cuối cùng sẽ đến, địch nhân đã ở ngoài thành.

Ân Thu Nguyệt như cũ đứng ở đó một buội trên cây liễu, ngọc thủ khoác lên cái trán xa xa vừa nhìn, Cung Hoành Thiên ở mười ba ma kỵ vòng vây, tựa như một vị thần minh, nắm giữ lấy thời gian này cường đại nhất lực lượng.

Hắn mặc dù vẻ mặt âm nhu, nhưng lạnh nhạt tự nhược, tựa hồ trên cái thế giới này hết thảy đối thủ cho hắn mà nói, bóp áp đi qua cũng là theo lý thường phải làm. Đối mặt Hồng Vũ, tự nhiên không nói chơi.

"Đắc tội Cung gia người chưa từng có kết quả tốt, trước kia không có ngoại lệ, sau này cũng sẽ không có. Hồng Vũ, hừ, lại càng sẽ không trở thành cái kia ngoại lệ."

Đi tới dưới thành, Cung Hoành Thiên lộ ra vẻ có chút lười biếng, cho dù là xuất hiện một có thể cùng mình ma kỵ chống lại đối thủ, hắn cũng như cũ đề không nổi cái gì hứng thú.

Lần này viễn chinh, nhất định là một lần bóp áp mà qua võ trang du hành. Ngày hôm trước một ít có thể cùng mình thủ hạ ma kỵ chiến một cuộc lực lượng ngang nhau người, chỉ sợ là Kỷ gia ở phương viên mấy vạn dặm bên trong, có thể điều người mạnh nhất đi?

"Tất cả đều ra tay đi, không cần giữ lại. Nghe nói Hồng Vũ đang ở trong thành, giết hắn rồi, tiếp theo sau đó đẩy mạnh, các ngươi coi là nước cờ chữ, tru diệt Kỷ gia trăm thành sau, dừng lại để cho Kỷ gia phái người tới đàm phán!"

"Dạ!"

Mười ba ma cưỡi một lên đón lấy ra lệnh, rồi sau đó đại kỵ sĩ cầm đầu, thúc giục dưới thân hoang thú, chợt quát một tiếng: "Giết!"

Âm ba hóa thành công kích, một đạo trắng xoá khí trụ hung hăng vọt tới Việt Cổ Thành.

Không đợi Việt Cổ Thành phòng thủ thành phố trận pháp có điều phản ứng, từ Việt Cổ Thành trong bay lên trời một cự Đại Hắc ảnh, vung mạnh lên trong tay thiền trượng, rầm nữa một mảnh vang lớn, âm ba khuếch tán, đem một ít cổ Âm Ba Công đánh trừ khử ở vô hình.

“Di ——” đại kỵ sĩ có chút kinh ngạc, Từ Uyển Nhiên đã thúc dục liễu hoang thú, cầm trong tay Huyền Binh xung phong liều chết tới đây.

Từ Việt Cổ Thành trong, lần nữa lao ra là một gã tên Huyền Binh chiến giáp kỵ sĩ, người người cũng là nhất phẩm Huyền Binh chiến giáp, người người cũng là nhất phẩm hoang thú tọa kỵ.

Ân Thu Nguyệt thất kinh, một tay lấy Hắc Miêu bắt lại: “Ngươi mau nhìn xem, Hồng Vũ cái tiểu tử này, gạt chúng ta thật là khổ hắn, hắn cất dấu thực lực cường đại như vậy.”

Hắc Miêu meo meo ô meo meo ô kháng nghị, móng vuốt vỗ Ân Thu Nguyệt đích tay, mình rớt xuống. Sau đó rất có phái đoàn ở trên nhánh cây bước đi thong thả liễu hai bước, gục xuống đi tiếp tục thở to ngủ.

Ân Thu Nguyệt thì nghiến răng nghiến lợi: “Tiểu tử này, vẫn là chưa tin ta a “

Cung Hoành Thiên trong mắt tinh quang chợt lóe, nhưng như cũ lạnh nhạt lầm bầm lầu bầu một tiếng: “Ngu xuẩn, Kỷ gia đây là mình lấy chết.”

Hắn đeo hai tay đứng ở phía sau, đối với chiến cuộc tựa hồ như cũ tràn đầy lòng tin.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 64 : Diệu kế cẩm nang (thượng)

Việt Cổ Thành trung, Triệu Đông Hải đã xuất quan. Hồng Vũ một quả linh đan đưa tăng lên tới liễu Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh! Triệu Đông Hải kích động không thôi, hơn hiểu kia linh đan giá trị.

Hắn mặc một thân Huyền Binh chiến giáp, nhiệt huyết cấp trên, ngao một tiếng sẽ phải xông ra, lại bị Hồng Vũ một thanh lôi trở lại.

"Thiếu gia, để cho ta đi!"

Hồng Vũ gõ gõ đầu của hắn nón trụ, thần bí cười: "Yên tâm, có ngươi xuất thủ thời điểm."

Triệu Đông Hải theo bản năng nói: "Thiếu gia, mỗi lần ngươi như vậy cười thời điểm, nhất định một bụng âm mưu quỷ kế, có người muốn xui xẻo."

Hồng Vũ thốt nhiên sắc giận: "Nói nhảm! Bổn thiếu gia đó là bày mưu nghĩ kế, diệu kế cẩm nang!"

"Dạ, dạ, ngài là thiếu gia, ngài nói là là được."

Hồng Vũ hận đến hàm răng ngứa: "Triệu Đông Hải, ta tới hỏi ngươi, ngươi có muốn hay không chiến thắng một thành viên ma kỵ?"

"Ta?" Triệu Đông Hải vốn là tính toán đi tới liều mạng, mười hai đối với mười ba, cạnh mình không chiếm ưu thế a: "Ta không được sao?"

Hồng Vũ lại gõ một chút đầu của hắn nón trụ: "Ngu ngốc! Ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ?"

Triệu Đông Hải một cái lồng ngực: "Nghĩ! Dĩ nhiên muốn liễu! Nhưng là ta thực lực không đủ, mình cũng biết."

Hồng Vũ thần bí cười: "Cảm tưởng là được, thiếu gia ta có chính là âm mưu quỷ kế… Phi, cũng là ngươi khu vực hư, là diệu kế cẩm nang! Bảo đảm để thành công!"

Hắn nhìn về phía ngoài thành chiến trường, cười hắc hắc liễu, tựa hồ là tại từ nói tự nói: "Các ngươi nói ta Kỷ gia giả dối tuyên truyền? Lần này tựu thật giả dối tuyên truyền hạ xuống, nếu không cái này danh tiếng chúng ta không phải là không duyên cớ chịu trách nhiệm rồi?" Hồng Vũ đối với Triệu Đông Hải nói: "Ở chỗ này chờ ta." Hắn phi thân ra, tiến vào thiên địa nhất thể trạng thái. Cùng lúc đó, Lăng Thiên Thần Hủy cùng Bách Nhật Hỏa Viên cùng nhau phóng ra.

"Rống!"

Bách Nhật Hỏa Viên rơi xuống đất, ngửa mặt lên trời gầm thét, đại bổng nặng nề trên mặt đất một đập, ầm ầm một tiếng một đạo cái khe hướng phía trước lan tràn, một gã ma kỵ đang cùng Kỷ Kiêu chiến đấu, lại bị bỗng nhiên rạn nứt đại địa cắn nuốt.

Tên kia ma kỵ đang muốn tập hợp lại, Bách Nhật Hỏa Viên đã hung hãn vô cùng giết tới đây, man không nói đạo lý đích phủ đầu một gậy đập phá tới đây.

Ma cưỡi một thanh rống to, chiếm được ra lệnh hoang thú tọa kỵ đón da đầu xông tới.

Bách Nhật Hỏa Viên ở gặp phải Hồng Vũ lúc trước cũng đã là vượt qua nhất phẩm trình độ, gắng phải giới định, đại khái tương đương với nhất phẩm năm sao cùng nhất phẩm sáu sao trong lúc. Cùng Hồng Vũ lăn lộn lâu như vậy, thực lực lại càng tăng lên, hơn nữa một ít chỉ hoang thú Huyền Binh đại bổng, nó hiện tại tổng hợp chiến lực tương đương với nhất phẩm Thất Tinh!

Ở nhận được siêu cấp Huyền Binh chiến giáp lúc trước, Bách Nhật Hỏa Viên chính là Hồng Vũ lớn nhất lá bài tẩy!

Ma kỵ hoang thú tọa kỵ bất quá là bình thường nhất phẩm hoang thú, làm sao có thể là hung tính nổi Bách Nhật Hỏa Viên đối thủ?

Bách Nhật Hỏa Viên một gậy nện xuống, đầu kia nhất phẩm hoang thú ngay cả khóc thét cũng không có thể phát ra một tiếng, phù một tiếng đã bị đánh đầu tính não tinh cùng nhau nát bấy!

Hồng Vũ ở phía sau thẳng mắng: "Cái này bại gia tử! Lần tới không cho phép đem não tinh cũng đập vỡ."

Bách Nhật Hỏa Viên mới vừa rồi còn hung hãn vô cùng, bị Hồng Vũ một khiển trách, lập tức trở về đầu hướng hắn nịnh hót cười một tiếng, gật đầu lia lịa.

Tên kia hoang thú ma kỵ thất kinh, tọa kỵ của mình thế nhưng một hiệp cũng không chịu đựng. Nhưng là hắn đã không có thời gian kinh hãi, bởi vì Bách Nhật Hỏa Viên đã giơ lên đại bổng hướng hắn đánh tới. Ma kỵ vội vàng lui về phía sau, Bách Nhật Hỏa Viên hai chân đứng ở chính là cái khe hai bên, đem Huyền Binh đại bổng trở nên vừa thô vừa dài, muốn khiến cho đứng lên thuận buồm xuôi gió, trên mặt đất trong cái khe quấy tới đảo đi, chỉ cần hơi vừa đụng, chính là sơn băng địa liệt.

Tên kia ma kỵ âm thầm kêu khổ, ứng phó cực kỳ chật vật. Hắn chính là đường đường nhất phẩm một sao tu vi, người mặc nhị phẩm Huyền Binh chiến giáp, phối hợp với dưới thân nhất phẩm hoang thú tọa kỵ, chính là cả Hà Tả đại lục đứng đầu nhất võ giả một trong, có thể đối phó nhất phẩm hai sao chừng thực lực võ giả. Bất đắc dĩ hắn đối mặt chính là thực lực đạt đến nhất phẩm Thất Tinh Bách Nhật Hỏa Viên, xê xích quá nhiều, bị đánh đích không hề có lực hoàn thủ.

Bách Nhật Hỏa Viên nhìn trên mặt đất trong cái khe không ngừng nhảy về phía trước tránh né, mấy lần cũng hiểm lại càng hiểm tránh được đi, nhất thời căm tức vô cùng, điên cuồng hét lên một tiếng hai chân hợp lại, kia bị hắn ngạnh sanh sanh bổ ra chính là cái khe, ầm ầm một tiếng bắt đầu từ từ khép lại, tên kia ma kỵ thất kinh, vội vàng hướng ra ngoài phóng đi, đón đầu một cái lớn gậy đập tới, ma kỵ muốn bao nhiêu, kia chỉ đại bổng trên nhưng đột nhiên phát ra một mảnh có thể ngưng trệ Sơn Nhạc lực lượng, đưa vững vàng khóa lại.

Ma kỵ điên cuồng muốn tránh thoát, bất đắc dĩ kia chỉ đại bổng tựa như có ma lực một loại, làm sao cũng tránh thoát không xong.

"Ba!"

Ma kỵ đầu bị một gậy tạp nát, Bách Nhật Hỏa Viên dáng vẻ khí thế độc ác bùng cháy mạnh, hung hăng gõ chấm mặt, ngửa mặt lên trời điên cuồng hét lên. Sau đó, tiếp tục hướng một người khác đối thủ phác qua.

Triệu Đông Hải trợn mắt hốc mồm nhìn một màn này, hắn vốn là cho là bởi vì thiếu mình, mấy phe nhân số ít không chiếm ưu thế, không nghĩ tới Bách Nhật Hỏa Viên lại chỉ dùng một chiếc trà thời gian, tựu giữ rớt đối phương một gã cường đại ma kỵ!

Đây cũng là nhất phẩm trở lên chiến đấu, nếu như là lực lượng ngang nhau, một loại cần một ngày một đêm mới có thể phân ra thắng bại, tựa như lần trước Kỷ Quyền cùng tên kia ma cưỡi một dạng.

Coi như là cấp bậc xê xích một hai tập cấp, đánh không thắng cũng hoàn toàn có thể chạy trốn. Giống như ban ngày Vượn Lửa như vậy, căn bản không để cho đối thủ bất cứ cơ hội nào, đi lên cây gậy mấy đại bổng tử, là có thể đem một cường đại ma kỵ đầu đập nát —— không thể tưởng tượng nổi! Bực này cấp xê xích muốn phi thường to lớn!

Bên kia Lăng Thiên Thần Hủy còn đang khổ chiến, nó hiện tại tổng hợp thực lực đại trí tương đương với nhất phẩm ba sao, cùng nhất phẩm hai sao ma kỵ chiến đấu đứng lên chính là lực lượng ngang nhau.

Đại Minh không biết lúc nào chạy đến, đứng ở vừa cho Lăng Thiên Thần Hủy gào khóc tru lên cố gắng lên.

Hồng Vũ hướng Bách Nhật Hỏa Viên mắng một câu: "Như vậy hồi lâu mới kết thúc chiến đấu, còn có cái gì tốt đắc ý?"

Bách Nhật Hỏa Viên nhất thời không la không gọi liễu, kéo đại bổng xông về một gã khác ma kỵ.

Từ Uyển Nhiên chống lại này tên đại kỵ sĩ, đại kỵ sĩ cũng là nhất phẩm ba sao trình độ, nhưng là trang bị so với Từ Uyển Nhiên thấp một đại cấp bậc, khắp nơi bị quản chế, đánh cho vô cùng buồn khổ.

Cộng thêm Bách Nhật Hỏa Viên cùng Lăng Thiên Thần Hủy, Hồng Vũ bên này nhưng thật ra là mười bốn đánh người

nhà mười ba. Ở cộng thêm Bách Nhật Hỏa Viên đi lên tựu hung uy nổi, ngược đãi mẫu vượn nộp? ? Xứng quyền tranh đoạt người giống nhau hung tàn đem một gã ma kỵ hành hạ đến chết, Hồng Vũ bên này biến thành mười bốn đánh mười hai toàn diện chiếm cứ thượng phong!

Việt Cổ Thành trên đầu thành, thành chủ cùng một loại quan viên hoàn toàn trợn tròn mắt: Kỷ gia lúc nào cường đại như vậy rồi? Chúng ta thân là Kỷ gia người làm sao không biết đâu?

Đối phương nhưng là Cung gia a, hơn nữa nghe nói Cung Hoành Thiên mười ba ma kỵ Huyền Binh chiến giáp quân đoàn, chính là Cung gia thứ hai tinh nhuệ siêu cấp chiến binh, coi như là ở Trung Ương cổ quốc trong, cũng là tung hoành ngang dọc khó gặp địch thủ! Làm sao đến nơi này, bị cắt dưa chém món ăn giống nhau hành hạ đến chết…

Bọn họ rất nhanh sẽ hiểu: Đây không phải là Kỷ gia cường đại, đây là Vũ thiếu gia cường đại!

Hồng Vũ tựu đứng ở phía trước, thành chủ đám người từ sau phương nhìn lại, nhất thời cảm thấy cái này có chút quần áo lụa là hơi thở thiếu niên sâu không lường được!

Ngoài thành, Ân Thu Nguyệt trưởng thành miệng nhỏ, hồng nhuận môi anh đào biến thành một vòng tròn, nếu là Hồng Vũ ở chỗ này, chỉ sợ cũng có sinh ra cái gì tà ác ý niệm trong đầu.

“Cái này du côn cắc ké!” Ân Thu Nguyệt dậm chân: “Thật là quá đáng! Lừa ta thật là khổ! Hắn căn bản không cần trợ giúp của chúng ta, cũng có thể mình đối kháng Cung Hoành Thiên! Không, không phải là đối kháng, là đánh bại!”

Hắc Miêu đối với Bách Nhật Hỏa Viên rất cảm thấy hứng thú, hổ phách giống nhau Miêu Nhãn nheo lại, chăm chú nhìn Bách Nhật Hỏa Viên chiến đấu, đối với nó trong tay kia cái khổng lồ cây gậy tràn đầy khát vọng, loại này vọng động tổng kết lại chính là: Cự côn hấp dẫn, Miêu Quân có thể nào ngăn cản?

Ân Thu Nguyệt vểnh lên miệng nhỏ hừ một tiếng: "Cái này tiểu bại hoại. Đáng tiếc, hắn không biết Cung Hoành Thiên lai lịch, ngươi đang chuẩn bị ra tay đi, đừng làm cho Cung Hoành Thiên chạy."

Hắc Miêu nhận chân gật đầu.

Cung Hoành Thiên nổi giận!

Hắn vốn là đứng ở chỗ cũ, lão thần khắp nơi chuẩn bị quan sát thủ hạ mình Huyền Binh chiến giáp quân đoàn "Biểu diễn" trong ngực ôm kia chỉ con chồn nhỏ, chải lấy nó thuận trơn lông dài. Không nghĩ tới kết quả nhưng ngoài dự đoán mọi người!

Hắn thành lập mười ba ma kỵ tới nay, còn chưa từng có ở một cuộc trong chiến đấu tử trận vượt qua hai người! Nhưng là bây giờ nhìn lại, hôm nay nhất định muốn đánh phá cái này ghi chép.

Hồng Vũ thủ hạ nhóm người này đám ô hợp, lại toàn diện chiếm cứ thượng phong! Ở nơi này sao trong thời gian thật ngắn, Bách Nhật Hỏa Viên rống giận gầm thét, lần nữa đập vỡ một gã ma kỵ đầu. Lần này, nó cũng là nhớ được Hồng Vũ phân phó, chỉ đem hoang thú tọa kỵ đánh chết rồi biến mất có món lòng não tinh.

Mình khổ tâm đuổi bắt hàng phục hoang thú tọa kỵ, thế nhưng thành Hồng Vũ hỏa cừ não tinh con mồi, Cung Hoành Thiên tức sùi bọt mép. Nếu không xuất thủ, hắn mấy năm tâm huyết sẽ phải nước chảy về biển đông!

"Hừ!"

Một tiếng nhẹ nhàng hừ lạnh truyền khắp toàn bộ chiến trường. Bất kể chiến đấu cở nào kịch liệt, bất kể tiếng hô cở nào kinh người, cái thanh âm này cũng xuyên thấu mà qua, dễ dàng địa truyền lại đến mỗi người mỗi một đầu hoang thú trong tai.

Cung Hoành Thiên nhẹ nhàng buông lỏng tay, con chồn nhỏ rất thiện giải nhân ý, sưu một tiếng chạy đến liễu đi một bên.

Hắn lấy ra một con bình ngọc, đổ ra một chỉ có gạo lớn nhỏ màu đỏ như máu linh đan một ngụm nuốt vào. Rồi sau đó, trên mặt của hắn nổi lên tới một mảnh ửng hồng, cả người tinh khí thần nhất thời ngưng tụ nhất thể, một cổ mênh mông cuồn cuộn rộng lớn rộng rãi khí thế chợt bộc phát, xông thẳng trời cao, đem trong chiến đấu tất cả mọi người áp đảo đi xuống!

Hắn bình tĩnh mở ra mình không gian trang bị, từ bên trong lấy ra một bộ kỳ dị Huyền Binh chiến giáp.

Huyền Binh chiến giáp sử dụng tài liệu hết sức hiếm thấy, hơn nữa hình thức kỳ lạ. Ở hai vai trên, phía sau lưng cột sống, cùng với các các đốt ngón tay, đều hữu dụng tới tăng cường lực lượng đặc thù kết cấu, hoặc là đinh ốc mũi nhọn hình dáng, hoặc là một mảnh ngọn lửa giống nhau nhô ra

Mỗi một đồng tạo thành bộ phận trên, còn có màu vàng hoa văn trang sức, những thứ kia hoa văn ở vào khoảng giữa trận pháp cùng Đồ Đằng trong lúc, tràn đầy lực lượng thần bí!

"Nhất phẩm một cấp!" Kỷ Cấn Hoài một tiếng thét kinh hãi.

Này một bộ Huyền Binh chiến giáp dĩ nhiên là nhất phẩm một cấp chí bảo!

Cùng thủ hạ chính là Huyền Binh chiến giáp bất đồng, Cung Hoành Thiên này một bộ, mới thật sự là cường hãn trang bị.

Hắn mặc tốt lắm nhất phẩm một cấp Huyền Binh chiến giáp, lại từ không gian trang bị trong lấy ra binh khí của mình. Dĩ nhiên là một thanh cao một trượng hai đại đao.

Hoạn Thú Ấn rơi xuống đất, một đầu thực lực đạt đến nhất phẩm một sao hoang thú tọa kỵ rống giận liên tục vọt ra, đó là một đầu đầu giao sư tử thân thú! Nó vừa ra tới, tựu nhìn chằm chằm một đôi máu đỏ con ngươi chung quanh tìm kiếm con mồi!

Bất đắc dĩ, Bách Nhật Hỏa Viên cùng Lăng Thiên Thần Hủy đều ở, đầu giao sư tử thân thú mới vừa cuồng vọng chỉ chốc lát, đã bị hai cổ hung tàn khí thế ép tới đây, nhất thời

ngao ô một tiếng kêu rên, rúc vào đi một bên. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 64 : Diệu kế cẩm nang (hạ)

Cung Hoành Thiên nhất thời có loại bị tại chỗ rút một bạt tai cảm giác, sắc mặt khó coi vô cùng.

Hắn hừ một tiếng, sải bước hoang thú tọa kỵ, chấn động mạnh trong tay trượng hai trường đao, chín tầng hào quang nguyên năng bộc phát, ầm ầm nổ vang một mảnh sấm sét có tiếng.

Hắn chợt sẽ phải thúc dục hoang thú tọa kỵ xung phong liều chết đi lên, nhưng là này một cổ cường hãn hơn nữa nhất định muốn làm liền một mạch khí thế, ngạnh sanh sanh bị một cái thanh âm cắt đứt: "Giả bộ cái gì giả bộ? Không phải là mấy viên Khấp Huyết Đan sao? Ăn vừa không chết được người, chẳng qua là có chút rách nát công pháp trời sanh thiếu sót, phải dùng linh đan để kích thích khí huyết mới có thể thi triển thôi. Khiến cho cùng hy sinh vì nghĩa tựa như, có ý tứ không có ý nghĩa? Lừa gạt đứa ngốc đâu? Vậy thì ngươi chính là mình đứa ngốc > "

Cung Hoành Thiên thiếu chút nữa một đầu từ hoang thú tọa kỵ thượng trồng xuống đi!

Khấp Huyết Đan chính là cực kỳ bí mật, năm đó truyền thụ hắn này một bộ công pháp tiền bối, từng vô cùng nghiêm nghị nói cho hắn biết, tuyệt đối không cho phép tiết ra ngoài. Hơn nữa điều bí mật này bảo đảm ở cả Hà Tả đại lục, sẽ không có người thứ ba biết!

Hắn từ nhỏ tu hành cực kỳ nhanh chóng, vượt xa cùng thế hệ, bất quá mỗi một lần ra trận lúc trước, phải dùng Khấp Huyết Đan điều động toàn thân khí huyết, nếu không thực lực chỉ có thể phát huy ra ba thành!

Hắn hôm nay ba mươi tuổi, đã là nhất phẩm bốn sao thực lực, cho dù là ở Trung Ương cổ quốc, cái thành tích này cũng rất khó có người đạt tới. Phối hợp nàng Huyền Binh chiến giáp cùng tọa kỵ, hắn tuyệt đối có thực lực cùng nhất phẩm Thất Tinh đánh một trận! Hơn nữa trên người Huyền Binh chiến

giáp còn có càng nhiều là tác dụng, cho dù là đối mặt nhất phẩm tám sao, đánh không lại vốn có thể chạy trốn.

Nhưng là hôm nay vừa lên trận, đã bị Hồng Vũ đổ ập xuống một bữa chửi mắng, giận đến hắn cả người phát run: "Miệng lưỡi bén nhọn! Như thế này bổn thiếu gia đánh nát ngươi miệng đầy cương nha, xem ngươi còn có thể không thể tiếp tục nói ẩu nói tả!"

Hồng Vũ đứng ở trên đầu thành, hướng hắn trát trát nhãn tình: "Ngươi xác định ngươi muốn đánh với ta?"

"Bổn thiếu gia không phải là đánh với ngươi, mà là muốn hành hạ đến chết ngươi!" Cung Hoành Thiên gầm lên giận dữ, hướng hắn vọt tới.

Hồng Vũ cười ha ha, vẫy tay một cái Bách Nhật Hỏa Viên bỏ qua một bên đối thủ cung kính nhận được dưới đầu thành, Hồng Vũ nhảy rơi vào trên vai của nó.

Cung Hoành Thiên cười lạnh nói: "Ngươi cho rằng bằng vào một đầu cường đại hoang thú tọa kỵ là có thể cùng bổn thiếu gia chống lại, tựu mười phần sai liễu!"

Hắn cũng không sợ hãi Bách Nhật Hỏa Viên, thật muốn chiến đấu, hắn có ít nhất bảy thành nắm chặc có thể đem này một đầu hoang thú tại chỗ chém giết.

Hồng Vũ cười lắc đầu, giơ tay lên hướng thiên không một ngón tay, một đạo tia sáng từ trên trời giáng xuống bao phủ ở Hồng Vũ trên người, rồi sau đó chỉ nghe thấy Bách Nhật Hỏa Viên một tiếng trầm muộn rống to, chờ kia tia sáng tản đi, chỉ thấy một tôn mấy trăm trượng Bạch Ngọc chiến giáp ra hiện tại Bách Nhật Hỏa Viên trên bả vai.

Bách Nhật Hỏa Viên hôm nay hóa thân trăm trượng, kia Bạch Ngọc chiến giáp so sánh với Bách Nhật Hỏa Viên còn muốn khổng lồ, càng làm cho người cảm thấy có chút khó tin chính là, kia Bạch Ngọc chiến giáp bày ra tới một người cực kỳ phong tao Kim Kê Độc Lập tạo hình!

Lúc ấy tại chỗ mọi người, bao gồm đang trong chiến đấu ma kỵ cùng Kỷ gia người, tất cả đều ngừng lại, trợn mắt hốc mồm nhìn Tinh Cương Giáp!

Xanh ngọc tia sáng chảy xuôi, một cổ mãnh liệt nguyên năng ba động hướng chung quanh khuếch tán, hướng mọi người biểu thị công khai sự cường đại của nó!

Tinh Cương Giáp đã tràn đầy nguyên năng, Hồng Vũ đặt mình trong trong đó, cảm giác được một cổ cường đại lực lượng, loại lực lượng này dễ sai khiến, cảm giác chân hảo!

Núp vừa Ân Thu Nguyệt tốt một chút mới phát ra một tiếng thét kinh hãi: "Siêu cấp Huyền Binh chiến giáp! Thế nhưng thật tồn tại! Hồng Vũ! Hồng Vũ hắn lại có siêu cấp Huyền Binh chiến giáp, hắn lừa ta thật là khổ!"

Hắc Miêu cũng rất ngoài ý muốn, không nghĩ tới ở nơi này dạng trời xa giải đất, một cuộc chiến đấu ngã nhưng phập phồng, cuối cùng thế nhưng xuất hiện một cụ chỉ tồn tại trong truyền thuyết siêu cấp Huyền Binh chiến giáp!

Lấy Hắc Miêu tầng thứ, cũng chỉ có một món đồ như vậy siêu cấp Huyền Binh chiến giáp, mới có thể làm cho nó chân chính kinh ngạc.

"Kia, đây là cái gì đồ?" Việt Cổ Thành thành chủ kiến thức sẽ phải kém rất nhiều, còn không có nhận ra siêu cấp Huyền Binh chiến giáp.

Bách Nhật Hỏa Viên lần nữa một tiếng gầm thét, thân thể bành trướng đến ba trăm trượng, cùng Tinh Cương Giáp lớn nhỏ không sai biệt lắm. Nó khiêng Tinh Cương Giáp, phát chân chạy như điên, mỗi một bước rơi xuống, cũng là một vài mười trượng khổng lồ hố sâu!

Cung Hoành Thiên cơ hồ là không cần suy nghĩ, quay đầu bỏ chạy!

Hắn nhất phẩm một cấp Huyền Binh chiến giáp trong, cất dấu một cái không gian trận pháp, có thể tùy thời tùy chỗ mở ra một cái cánh cửa không gian, để cho hắn viễn độn đi.

Nhưng là lần này, hắn ra sức hướng muốn đánh mở cánh cửa không gian, trận pháp kia nhưng không có một chút phản ứng!

"Chuyện gì xảy ra? Không gian đọng lại? !"

Một mình đối mặt Bách Nhật Hỏa Viên, Cung Hoành Thiên tuyệt đối có lòng tin. Nhưng là nhưng đối với đối mặt siêu cấp Huyền Binh chiến giáp, hắn cũng chưa có nắm chặc liễu, dù sao siêu cấp Huyền Binh chiến giáp lực chiến đấu đến tột cùng như thế nào ai cũng làm không rõ ràng lắm.

Đồng thời đối mặt Bách Nhật Hỏa Viên cùng siêu cấp Huyền Binh chiến giáp, không chạy chính là kẻ ngu!

Nhưng là Cung Hoành Thiên trăm triệu không nghĩ tới, hắn cuối cùng một bảo vệ tánh mạng tuyệt kỷ, lại bị người dễ dàng như vậy hóa giải liễu! Không gian đọng lại, nói về đơn giản, nhưng sẽ đối không gian quy tắc có cực cao hiểu, lúc đầu muốn vượt qua hắn Cung Hoành Thiên bốn cấp bậc, mới có thể đem hắn hạn định ở nơi này trong không gian.

Mà Hồng Vũ chẳng qua là Nhất Phẩm Hợp Chân, làm sao sẽ đối với không gian quy tắc hiểu rõ còn đang chính hắn một nhất phẩm bốn sao trên? Này làm sao nhìn cũng làm cho người cảm giác là tuyệt đối không thể nào phát sinh!

Hồng Vũ cũng không có nghĩ đến, Tinh Cương Giáp đối với không gian quy tắc nắm trong tay cũng có cực mạnh gia thành tác dụng! Hắn cảm thấy điểm này sau, lập tức dùng không gian khóa đem Cung Hoành Thiên "Nhốt".

Sau đó, đưa nhét vào vừa bất kể, từ Bách Nhật Hỏa Viên trên người nhảy dựng lên, riêng của mình thẳng hướng liễu một gã ma kỵ.

Lần này, tồi khô lạp hủ!

Tinh Cương Giáp binh khí chính là một thanh dầy cộm nặng nề cự kiếm, trên thân kiếm có mãn Thiên Tinh thành, rơi trong lúc ánh sao từng mãnh. Cơ hồ mỗi một kiếm rơi xuống, cũng sẽ mang đi một gã ma kỵ tánh mạng!

Bách Nhật Hỏa Viên cũng càng thêm hung hãn, đại bổng đảo tới cũng đi, còn giết chết ba tên ma kỵ.

Một bên tầm thường trong góc, một ít chỉ thủy chung bị Cung Hoành Thiên ôm vào trong ngực con chồn nhỏ ánh mắt dần dần biến thành màu vàng, tựa hồ có một người khác linh hồn, đang bên trong thân thể của nó thức tỉnh!

Nhưng là nhưng vào lúc này, Hắc Miêu cả người Hắc Miêu giống như cương châm giống nhau ghim, hướng con chồn nhỏ phương hướng, meo meo ô kêu to một tiếng, toàn bộ chiến trường thượng không có ai chú ý tới như vậy một cái nho nhỏ chi tiết. Nhưng là con chồn nhỏ đang tăng lên lực lượng nhưng bỗng nhiên bị cắt đứt. Giống như có cái gì lực lượng đang thông qua một thần bí liên lạc ràng buộc, chuyển vận đến con chồn nhỏ trong cơ thể, nhưng là Hắc Miêu một ít thanh âm, nhưng đem loại này liên lạc ràng buộc chặt đứt liễu.

Con chồn nhỏ một run run, sưu một tiếng biến mất không thấy, Hắc Miêu muốn đuổi theo, cuối cùng nhưng do dự một chút, bệnh lười phát tác, híp mắt một lần nữa nằm trở về.

Cuối cùng, chỉ dùng hai canh giờ, mười ba ma kỵ cũng chỉ còn lại có liễu người cuối cùng.

Này một người chính là mười ba ma kỵ trong yếu nhất một, chỉ có Nhất Phẩm Hợp Chân trình độ, người mặc nhị phẩm Huyền Binh chiến giáp, còn có một đầu nhất phẩm hoang thú tọa kỵ.

Bách Nhật Hỏa Viên hét lớn một tiếng sẽ phải một gậy nện xuống, Hồng Vũ vội vàng hô: "Không nên đánh chết!"

Bách Nhật Hỏa Viên đại bổng phiến diện, tên kia ma kỵ kêu thảm bay đi ra ngoài, nửa người đã không thể động.

Hồng Vũ mừng rỡ, hô: "Mở cửa thành, để Triệu Đông Hải, thượng!"

Triệu Đông Hải vốn là hăng hái bừng bừng, bị thiếu gia như vậy một thét, nhất thời buồn bực, mặc nhất phẩm Huyền Binh chiến giáp, cầm trong tay Huyền Binh, cưỡi ở nhất phẩm hoang thú tọa kỵ thượng giết sắp xuất hiện, cùng tên kia đã bị thương ma kỵ chém giết.

Đối phương dù sao cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân, Triệu Đông Hải chẳng qua là Nhị Phẩm Khai Thần. Hắn xông ra sau, bằng vào dũng mãnh dị thường, trong lúc nhất thời cùng đối phương đấu liễu lực lượng ngang nhau, nhưng là rất nhanh đối phương ổn định trận cước, từ từ đem hoàn cảnh xấu thay đổi.

Triệu Đông Hải luy thở hồng hộc, Hồng Vũ gấp gáp liễu: "Các ngươi cũng nhìn làm gì, nhanh đi hỗ trợ!"

Kỷ Cấn Hoài tiến lên một bước, một chiêu trào ra, tên kia đáng thương ma kỵ nhất thời bị tạc bay ra ngoài, đả thương càng thêm đả thương. Hồng Vũ vội vàng vừa la: "Đủ rồi! Còn dư lại giao cho Triệu Đông Hải."

Triệu Đông Hải trở, chỉ chốc lát sau lui ra, Từ Uyển Nhiên lại là một chiêu, tên kia ma kỵ lần thứ ba bị thương, Triệu Đông Hải lần này, rốt cục nhất cổ tác khí, ở hoang thú tọa kỵ dưới sự giúp đở của, dùng Huyền Binh chiến giáp nguyên bộ vũ khí, hung hăng chém rụng liễu đối thủ đỉnh đầu!

Hồng Vũ cười ha ha: "Tốt! Ta Kỷ gia một vị Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh chiến sĩ, đánh chết Cung gia mười ba ma kỵ một trong!"

Ân Thu Nguyệt cùng Cung Hoành Thiên cơ hồ là trăm miệng một lời: "Tốt vô sỉ!"

Hồng Vũ mới bất kể đâu: "Tin tức truyền trở về sau, sẽ làm cho bọn họ như vậy tuyên truyền. Đã chúng ta gian khổ chiến đấu hăng hái, người người tranh tiên, hy sinh vì nghĩa, chưa từng có từ trước đến nay! Rốt cục tổ tiên phù hộ, bộc phát cực mạnh chiến lực, cuối cùng trước mắt Nhị Phẩm Khai Thần Triệu Đông Hải anh dũng đánh chết đối thủ một gã ma kỵ, rốt cục đánh vỡ cục diện bế tắc, cuối cùng chiến thắng!"

Ân Thu Nguyệt trợn mắt hốc mồm: "Người ta lúc trước thật không có nhìn ra, tiểu tử này thì ra là vô sỉ như vậy! Ngươi nhìn đi ra sao?"

Nàng đi hỏi Hắc Miêu, mới phát hiện Hắc Miêu đã dùng móng vuốt che hai mắt của mình, không đành lòng nhìn lại liễu…

Ngươi từ vừa mới bắt đầu tựu tồi khô lạp hủ, cuối cùng còn trêu liễu người ta một gã ma kỵ, làm liễu một thanh giả dối tuyên truyền, nơi đó "Gian khổ chiến đấu hăng hái" rồi?

Cung Hoành Thiên không ngừng giãy dụa, nhưng là cũng không cách nào từ không gian đọng lại trong tránh thoát đi ra ngoài, Hồng Vũ xoay tay lại một kiếm, mãn Thiên Tinh quang

ánh sáng ngọc, cả thiên không trung mặt trời quang mang cũng bị che đậy đi xuống.

Cung Hoành Thiên nhất thời đọng lại ở, thật lâu, mới khó có thể tin cúi đầu xem một chút lồng ngực của mình, hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo nhất phẩm một cấp Huyền Binh chiến giáp, ở Tinh Cương Giáp cự kiếm dưới, yếu ớt giống như là đậu hủ. Cự kiếm thẳng tắp địa đâm vào lồng ngực của hắn!

"Ngươi, thế nhưng thật dám giết ta…" Cung Hoành Thiên làm sao cũng nghĩ không thông.

Hồng Vũ nhưng tiện tay run lên, không thèm để ý chút nào đưa từ cự kiếm thượng phủi xuống đi xuống.

Cung Hoành Thiên một tiếng điên cuồng hét lên, cả người bị ánh sao lực lượng hòa tan, thành một mảnh vết lốm đốm mọi nơi bay múa.

Hồng Vũ hô một tiếng nói: "Triệu Đông Hải, đi đi trên mặt đất bị đánh hư cái kia chút ít Huyền Binh chiến giáp cũng thu thập, tương lai bổn thiếu gia tu bổ hạ xuống, tìm mấy coi tiền như rác giá cao bán kiếm tiền một khoản!"

Ân Thu Nguyệt vô lực nói: "Được rồi, người nầy thì ra là còn có thể càng thêm vô sỉ." Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 67 : Nguyệt Lạc thành (thượng)

Biên Thành Hùng ở nhà ở phần đông hài tử bên trong rất được coi trọng, phái đến như thế xa xôi địa phương ra, thứ nhất vì tôi luyện, thứ hai nơi này và hoàng thất giáp giới, Biên gia luôn luôn là theo sát hoàng thất, gia chủ hi vọng Biên Thành Hùng có thể cùng hoàng thất thành lập quan hệ tốt đẹp.

Hồng Vũ một bên nghe Kỷ Cấn Hoài giảng thuật những… này chuyện cũ, một mặt nghênh ngang đi tới Nguyệt Đan thành.

Cửa thành thương đội nối liền không dứt, Hà Tả đại lục buôn bán cực kỳ phồn thịnh, thương thuế chính là từng cái thế gia là tối trọng yếu nhất thu nhập. Nhìn xem phía trước thương đội đang tại nguyên một đám nộp thuế vào thành, Triệu Đông Hải rất tự giác tiến lên chuẩn bị cho bạc. Vũ thiếu gia ở sau lưng một cái tát quất vào hắn cái ót bên trên: "Giao cái gì tiền? Chúng ta hôm nay tới, chính là muốn quấy rối đấy!"

Triệu Đông Hải con mắt sáng ngời, tuyệt đối e sợ cho thiên hạ bất loạn: "Tốt lắm! Vấn đề này ta lấy tay!"

Hồng Vũ cười mắng: "Ngươi binh lính càn quấy xuất thân, đương nhiên sở trường nhất rồi!"

Triệu Đông Hải thủ sẵn trên lỗ mũi liều mạng, thủ ở cửa thành chỉ là bình thường võ giả, lục phẩm thất phẩm tiêu chuẩn, Triệu Đông Hải đã là nhị phẩm khai thần đỉnh phong, đối phương ngăn lại hắn, rất giải quyết việc chung nói: "Các ngươi mười bốn người, vào thành thuế mười bốn lưỡng mỏ tinh."

Triệu Đông Hải hừ hừ một tiếng: "Đại gia ta không muốn cho làm sao bây giờ?"

Thủ vệ kia trừng mắt, Triệu Đông Hải lại còn nói thêm: "Ta dùng những vật khác chống đỡ khấu trừ như thế nào?"

Có thương nhân lặn lội đường xa, hoàn toàn chính xác hữu dụng hàng hóa chống đỡ khấu trừ thuế kim đích thói quen. Mà

bình thường loại tình huống này, lấy ra hàng hóa khẳng định giá trị muốn xa xa cao hơn vốn nên giao nạp thuế khoản. Thủ vệ nhóm: đám bọn họ từ đó cũng có thể nhiều kiếm một điểm.

Vì vậy, thủ vệ thái độ hòa ái mà bắt đầu…, xem tại mỏ tinh trên mặt mũi, tha thứ vừa rồi Triệu Đông Hải bất kính.

"Ngươi muốn dùng cái gì hàng hóa chống đỡ khấu trừ?"

Triệu Đông Hải vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười mà nói: "Ta muốn dùng Biên Thành Hùng lão bà cái yếm chống đỡ khấu trừ, ngươi xem coi thế nào? Nguyên vị đấy, vừa mới theo thành chủ phu nhân trên ngực cởi xuống ra, ha ha ha!"

Thủ vệ giận tím mặt, thế nhưng mà không đợi hắn phát tác, Triệu Đông Hải đã hai tay chấn động, ầm ầm một tiếng vang thật lớn, cửa thành trong động bị hắn võ khí hào quang nhồi vào, sở hữu tất cả thủ vệ kêu thảm bay rớt ra ngoài, Triệu Đông Hải chửi ầm lên: "Biên gia đại tiểu vương bát đản nhóm: đám bọn họ, Kỷ gia gia gia đến rồi!"

Hắn cũng không mặc bên trên huyền binh chiến giáp, chỉ là đem huyền binh lấy trong tay, một mạch liều chết đi qua, võ khí hào quang không ngừng lóng lánh, cả con đường trên đường đều có thể chứng kiến hắn sáng lạn hào quang!

Biên gia tại Nguyệt Đan thành đóng quân có trọng binh, có thể là cao thủ chân chính đều tại từng người trong phủ, không có khả năng trên đường phố tuần tra, theo cửa thành mãi cho đến thành chủ phủ, cái này đoạn khoảng cách trên đường phố chính, đồng nhất gia tộc võ giả tuần tra.

Triệu Đông Hải vung vẩy lấy cường hãn huyền binh, bốn phía phun ra võ khí, kêu to "Kỷ gia gia gia đánh tới rồi" một đường chém giết đi qua, nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa, khoái ý đến cực điểm!

"Ha ha ha!" Triệu Đông Hải đứng tại thành chủ cửa phủ khẩu, cất tiếng cười to, tại hắn phía trước, thì là mấy trăm tên Biên gia gia tộc võ giả, bọn hắn giơ binh khí, sợ hãi không ngừng lui về phía sau, thời gian dần qua ngăn ở thành chủ phủ cửa lớn.

Triệu Đông Hải một người đối mặt một chi quân đội, đắc ý cực kỳ: "Không nghĩ tới oa, ta Triệu Đông Hải cũng có trở thành tuyệt thế mãnh tướng, lẻ loi một mình theo thành nam một mực giết đến thành bắc một ngày!"

"Hừ!"

Một tiếng cười lạnh theo thành chủ phủ cửa lớn truyền đến, lập tức hai miếng đại môn ầm ầm mở ra khai mở, một gã vóc người gầy cao Hắc y nhân lưng cõng hai tay ngạo nghễ đi tới.

"Đáy giếng bên ngoài! Chính là nhị phẩm khai thần, cũng dám tại ta Biên gia trên địa bàn giương oai! Thật không biết Kỷ gia người lúc nào ngu xuẩn đến loại tình trạng này, cùng các ngươi là địch, chính là ta Biên gia vô cùng nhục nhã!"

Triệu Đông Hải giận dữ, chửi ầm lên: "Thả ngươi? Mẹ? Hay sao? Cẩu? Cái rắm! Không phải là cái nhất phẩm hợp chân ấy ư, có gì đặc biệt hơn người! Có dám hay không cùng gia gia ta đại chiến một hồi? Gia gia của ngươi ta đi không đổi danh, ngồi không đổi họ, Hồng Vũ thiếu gia tọa hạ đệ nhất tay sai, Triệu Đông Hải là đấy!"

Hồng Vũ ở phía sau rất là thoả mãn, liên tục gật đầu.

Kỷ Lập Kiêu thẳng lắc đầu: "Về sau tên hỗn đản này đừng nói hắn là Bổn tướng quân mang đi ra binh!"

Những người khác thì là âm thầm cười trộm, Triệu Đông Hải ngược lại thật sự là tính cách tươi sáng rõ nét.

Hắn cũng không phải người ngu, đối mặt một vị nhất phẩm hợp chân, một bên kêu gào tức giận mắng, một bên đem nhất phẩm huyền binh chiến giáp mặc vào rồi, cũng thế nhất phẩm Hoang Thú tọa kỵ triệu hoán đi ra!

Biên gia nhất phẩm hợp chân chấn động: "Ngươi tựu là Triệu Đông Hải! ?"

Kỷ gia đại thắng Cung gia viễn chinh huyền binh chiến giáp quân đoàn, ở trong đó Kỷ gia trọng điểm tuyên truyền hai người, cái thứ nhất đương nhiên là Hồng Vũ, ngăn cơn sóng dữ, lấy yếu thắng mạnh. Thứ hai tựu là Triệu Đông Hải. Nhị

phẩm khai thần đánh chết nhất phẩm hợp chân, chính là là cả chiến cuộc bước ngoặt!

Tuy nhiên Biên gia cao tầng cũng không quá tin tưởng cái gì nhị phẩm khai thần chiến thắng nhất phẩm hợp chân tuyên truyền, nhưng là nghe được nhiều hơn, dĩ nhiên là ghi tạc trong nội tâm.

Hơn nữa Triệu Đông Hải cái này một thân có thể làm cho người đố kỵ nổi giận cực phẩm trang bị, Hắc y nhân thật đúng là tin tưởng, hắn có thể chiến thắng bình thường nhất phẩm hợp chân!

Tối thiểu Hắc y nhân chính mình tựu không có chiến thắng Triệu Đông Hải nắm chắc.

"Giết ——— "

Triệu Đông Hải cũng nhạy cảm địa bắt đến đối phương cảm xúc chấn động, bắt lấy chiến cơ một hét lên điên cuồng, thúc dục dưới háng Hoang Thú tọa kỵ, vung vẩy lấy huyền binh hướng phía đối thủ xông giết đi qua.

Cực lớn Hoang Thú tọa kỵ cường hãn vô cùng, một con đường đã không cách nào dung nạp, chung quanh phòng ốc tường vây tất cả đều bị lách vào ngược lại.

Nguyên bản ngăn đón ở phía trước cái kia chút ít Biên gia võ giả, trước khi còn có thể ngăn cản một hai, thế nhưng mà Triệu Đông Hải một khi võ trang đầy đủ, bọn hắn tựu căn bản không ai có thể ngăn cản thoáng một phát.

Triệu Đông Hải huyền binh vung lên, cường đại nguyên năng bị từ chung quanh trong trời đất hấp nhiếp mà đến, theo nhất phẩm huyền binh chiến giáp từng cái bộ vị hội tụ đến trên cánh tay của hắn, phối hợp với Triệu Đông Hải bản thân võ khí, một cái bộc phát tựu bắn ra ra nhất ánh sáng mãnh liệt mang.

Đợi đến lúc hào quang tán đi, trên mặt đất đã là một mảnh đống bừa bộn. Biên gia võ giả ngổn ngang lộn xộn, có bị chặn ngang chặt đứt, có một xương gãy gân đứt, không có một cái nào hoàn hảo đấy.

Triệu Đông Hải một tiếng gào thét, dưới háng Hoang Thú cuồng bạo gào thét, chấn động đại địa hướng phía Hắc y nhân xông giết đi qua.

Hắc y nhân ổn định tinh thần của mình, ngửa mặt lên trời một tiếng thét dài, võ khí hào quang vờn quanh bản thân trùng thiên bay lên, hào quang bên trong, có hai thanh thon dài lưỡi dao sắc bén không ngừng bay múa.

Hắn vẫy tay một cái, hai thanh thon dài huyền binh lưỡi dao sắc bén rơi vào trong tay, ngang nhiên hướng phía Triệu Đông Hải giết tới đây.

Cạch!

Một tiếng vang thật lớn, sóng âm tựa như bạo tạc nổ tung, đem thành chủ phủ đại môn cùng chung quanh mặt khác kiến trúc toàn bộ chấn được nát bấy. Thành chủ trong phủ trận pháp phát động, áp chế hai người lực phá hoại, nếu không nửa cái Nguyệt Đan thành muốn hóa thành hư ảo!

Tên kia Hắc y nhân bị tổn thất nặng, Triệu Đông Hải mượn nhờ tọa kỵ cùng huyền binh chiến giáp lực lượng, trọng thương đối thủ. Hắc y nhân phún huyết lui về phía sau, tựu muốn mạnh mẽ tiến vào Thiên Địa nhất thể trạng thái. Triệu Đông Hải theo sát trên xuống không để cho hắn cơ hội này. Thành chủ trong phủ truyền đến một tiếng gầm lên: "Làm càn!" Mà Nguyệt Đan thành trong những thứ khác cường giả cũng kịp phản ứng, rất nhanh tựu có hai vị nhất phẩm Nhất Tinh, một vị nhất phẩm Tam Tinh lên không mà lên.

"Chính là nhị phẩm khai thần, cũng dám tại ta Kỷ gia địa bàn giương oai!"

Ba vị cường giả một khi lên không, lập tức đem khí thế rải, bao phủ toàn bộ Nguyệt Đan thành, ý đồ áp chế Triệu Đông Hải.

Hồng Vũ vỗ vỗ tay: "Chư quân, vui đùa đã đến giờ rồi!"

Kỷ Cấn Hoài cùng Từ Uyển Nhiên liếc nhìn nhau, cơ hồ là đồng thời nói ra: "Ngươi tới đi."

“Chúng ta bây giờ cái này một thân trang bị, đi theo cùng cảnh giới người chiến đấu quả thực tựu là khi dễ người.”

Hai người cái này một thân trang bị không nói đến, bọn hắn cũng đã được đề thăng đến thần vị huyết mạch, chỉ bằng vào huyết mạch lực lượng, cũng có thể nghiền áp cùng cảnh giới đối thủ!

Kỷ Hồng một tiếng thét dài giết đi ra ngoài, thẳng đến tên kia nhất phẩm Tam Tinh!

Đối phương lại là một cái cười lạnh, Hồng Vũ ở dưới mặt căm tức chửi ầm lên: “Cười con em ngươi! Hồng lão gia tử nhất định phải nhanh chóng đánh được hắn cái rắm đều phóng không đi ra một cái! Nói cách khác, ngươi cùng Từ tiền bối kết hôn thời điểm ta có thể không theo lễ!”

Kỷ Hồng thiếu chút nữa một đầu theo trên bầu trời trồng xuống ra, điều chỉnh tốt về sau càng thêm dũng mãnh hướng đối thủ đánh tới.

Huyết mạch của hắn cũng đã đạt đến Thiên Vị, tại không có Hồng Vũ cái này quái thai trước khi, toàn bộ Ngọc Càn triều cũng không có mấy nay Thiên Vị huyết mạch Giác Tỉnh Giả. Hắn tuy nhiên hay (vẫn) là nhất phẩm Nhất Tinh, lại ẩn ẩn có kinh nghiệm lần thứ hai Sinh Tử khô khốc dấu hiệu, đã là nhất phẩm Nhất Tinh đỉnh phong!

Hơn nữa một thân trang bị cùng huyết mạch chi lực, ngang nhiên cùng đối thủ nhất phẩm Tam Tinh chiến cái lực lượng ngang nhau!

Biên gia nhất phẩm Tam Tinh chấn động, đối thủ so với hắn thấp suốt hai cái cảnh giới, lại ẩn ẩn còn có áp chế hắn dấu hiệu!

Kỷ Hồng cùng nhất phẩm Tam Tinh ở trên không bên trong chiến đấu, phía dưới Nguyệt Đan thành hộ thành đại trận đã bị dẫn động. Nhất phẩm Tam Tinh càng đánh càng kinh hãi, vừa rồi cười lạnh cái chủng loại kia ngạo nghễ cùng tự tin đã hoàn toàn không thấy, trong lòng của hắn gào thét cuồng hỏi: những…này đến cùng là người nào! Tại sao lại đúng hạn đáng sợ trang bị! Coi như là trung ương quốc gia cổ cái kia chút ít

đại thế gia cũng không có khả năng tốt hơn a? Kỷ gia lúc nào như vậy có tiền rồi hả?

Từ Uyển Nhiên bị vừa rồi Hồng Vũ một câu hô được mặt mũi tràn đầy đỏ bừng, thân hình nhoáng một cái tránh lưỡng tránh, hai đại nhất phẩm Nhất Tinh từ trên cao rơi xuống dưới đi, giống như sao băng thiêu đốt lên võ khí hào quang, ầm ầm nện trên mặt đất.

Từ Uyển Nhiên hiện tại sức chiến đấu, so sánh nhất phẩm Ngũ Tinh, chém giết hai cái nhất phẩm Nhất Tinh quá mức nhẹ nhõm.

Giết hai người về sau, Từ Uyển Nhiên thẳng lên mây xanh, trợ chiến Kỷ Hồng, một chiêu đè xuống, trăm dặm Vân Hải lập tức bị nàng võ khí nhuộm trở thành xinh đẹp quả cam màu đỏ.

Thế nhưng mà đối với Biên gia nhất phẩm Tam Tinh mà nói, thật giống như bách lý sơn nhạc hung hăng đặt ở trên đỉnh đầu, trầm trọng vô cùng.

"Ah ——" hắn một hét lên điên cuồng, cắn nát đầu lưỡi phun ra một ngụm máu, thực lực lập tức bạo tăng ba thành, đáng tiếc mặc dù là bạo tăng chín thành, hắn cũng xa xa không phải Từ Uyển Nhiên đối thủ, trăm dặm Vân Hải thậm chí liền sáng ngời đều không có lắc lư thoáng một phát, tiếp tục đem tên kia nhất phẩm Tam Tinh trấn đè xuống.

Từ Uyển Nhiên ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, huyền binh vèo một tiếng bay ra ngoài.

Cái kia kiện huyền binh đến vài dặm bên ngoài, đã nhanh chóng bành trướng đến trăm trượng dài ngắn, bên ngoài vờn quanh lấy đỏ vàng lam ba màu quang diễm, diễm lệ bức người, rồi lại đặc biệt trí mạng! Biên gia nhất phẩm Tam Tinh cũng là vừa gặp còn có đi vào Nguyệt Đan thành, tuyệt đối thật không ngờ sẽ gặp phải như thế đối thủ cường đại.

Hắn điên cuồng hét lên một tiếng song chưởng liên tục cuốn, đem chính mình cường đại nhất công kích phát động đi ra, bên trên bầu trời hiện ra một tôn hồng hoang cự thú Nộ Hống Thiên Hổ hư ảnh, gầm thét hướng phía Từ Uyển Nhiên

huyền binh nghênh đón tiếp lấy. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 67 : Nguyệt Lạc thành (hạ)

Nộ Hống Thiên Hổ hư ảnh chừng ba cao ngàn trượng thấp, cũng tại cái kia kiện huyền binh trước mặt bị buộc đến chỗ tán loạn, Từ Uyển Nhiên tiêu sái vô cùng, tại hơn mười dặm bên ngoài, như cũ không mất xinh đẹp ngón tay ngọc nhẹ nhàng kích thích, đánh đàn giống như, huyền binh liền hào quang vạn trượng qua lại tung hoành, giết chóc Vô Song.

Mấy cái cắt gọt, Nộ Hống Thiên Hổ hư ảnh liền sụp đổ. Biên gia nhất phẩm Tam Tinh rống to một tiếng phun ra một ngụm máu đen quay đầu bỏ chạy.

Thế nhưng mà cái kia một đoàn mấy trăm dặm màu cam vân hải nhanh chóng khuếch trương, trong nháy mắt đã là ngàn dặm phạm vi, vào đầu đè xuống, nhất phẩm Tam Tinh hét thảm một tiếng, đình trệ tại trong mây.

Rồi sau đó, trong mây kêu thảm thiết liên tục, Vân Hải lập tức co rút lại, màu cam hỏa diễm hừng hực bốc cháy lên, bất quá thời gian qua một lát, nhất phẩm Tam Tinh đã tan thành mây khói!

Đang tại cùng Triệu Đông Hải chém giết Hắc y nhân một cái thất thần, bị Triệu Đông Hải nắm lấy cơ hội, lại là một hồi tấn công mạnh, tối chung tại nhất phẩm Hoang Thú tọa kỵ cùng Triệu Đông Hải liên thủ giáp công ah phía dưới kêu thảm một tiếng gặp trọng thương, quay đầu trở lại thành chủ phủ.

Triệu Đông Hải tiếc nuối vô cùng, hắn dù sao không phải nhất phẩm hợp chân, ở thời điểm này, thiếu khuyết một lần hành động đánh chết nhất phẩm hợp chân năng lực.

Nhất phẩm Hoang Thú cùng nhất phẩm hợp chân so sánh với, thực lực hay là muốn hơi kém một chút.

Thế nhưng mà tên kia Hắc y nhân lại không có thể chạy trở về, Kỷ Hồng không biết lúc nào xuất hiện tại thành chủ cửa phủ khẩu, khoát tay, huyền binh từ trên cao đi xuống xỏ xuyên qua này tên Hắc y nhân

Tại mãnh liệt võ khí hào quang bên trong, tên kia Hắc y nhân thân hình bên trong miệng vết thương càng lúc càng lớn, tối chung đem trọn cái Hắc y nhân đều cắn nuốt.

Trong thành chủ phủ, Biên Thành Hùng cái kia một tiếng "Làm càn" trở thành một truyện cười, hắn cao thủ ra hết, kết quả lại là không đến một bữa cơm công phu, đã bị người ta cả đoàn bị diệt rồi.

Biên Thành Hùng đằng sau chuẩn bị phát uy mà nói nói không nên lời, này cũng cũng thế rồi, hắn nghĩ mãi mà không rõ chính là, Kỷ gia người vì cái gì bỗng nhiên tầm đó xuất hiện tại Nguyệt Đan thành?

Coi như là Kỷ gia muốn công kích Biên gia, cũng có thể đi Xích Nguyệt thành, ít nhất cũng là Mãn Nguyệt thành cái loại này cấp bậc Đại Thành ah, nho nhỏ một cái tiểu thành, giá trị được các ngươi như thế đại động can qua sao?

Triệu Đông Hải thúc dục tọa kỵ vung vẩy huyền binh, cứ thế mà theo trong thành chủ phủ "Mở" đi ra một đầu rộng rãi đại đạo, sở hữu tất cả ngăn trở tại đây đầu đại đạo phía trước công trình kiến trúc, hết thảy phá hủy.

Biên Thành Hùng ngồi ngay ngắn ở thành chủ phủ chính trong nội đường, đang tại nghĩ ngợi kế tiếp ứng làm như thế nào ứng đối, hắn cũng chỉ là nhất phẩm Nhất Tinh tu vị mà thôi, nguyên bản hắn cái này niên kỷ, có thể có này tu vị đã rất tốt, hơn nữa tại gia chủ phần đông nối dõi bên trong, hắn cũng đích thật là xếp hạng hàng đầu đấy.

Nhưng là bây giờ chợt phát hiện cảnh giới này tại chính thức giao phong bên trong, tựu là bị người lập tức đập phát chết luôn chủ nhân ah…

"Oanh!" Một tiếng vang thật lớn, Triệu Đông Hải trong tay huyền binh hung hăng đánh tới, đem chánh đường phía trước cuối cùng một mảnh kiến trúc phá hủy, thanh lý đi ra một đầu rộng chừng 300 trượng đại đạo, nối thẳng Biên Thành Hùng trước mặt.

"Vũ thiếu gia, ngài thỉnh!" Triệu Đông Hải căn bản không thấy được Biên Thành Hùng đồng dạng, hào không ngại đem

phía sau lưng lưu cho hắn, quay người hướng phía Hồng Vũ cúi đầu khom lưng, vẻ mặt cười mà quyến rũ

Hồng Vũ bước chậm mà đến, nắm bắt cái mũi vẻ mặt chán ghét: "Như thế nào khắp nơi đều là một cỗ lại để cho người buồn nôn tanh tưởi?"

Triệu Đông Hải rất là phối hợp: "Thiếu gia, không có biện pháp ah, đây là Biên gia người chỗ ở, Biên gia trên thân người đều mang theo loại này tanh tưởi, cùng heo tựa như."

Hồng Vũ bừng tỉnh đại ngộ: "Khó trách đâu rồi, Biên gia gia chủ một ổ sinh ra hơn ba mươi đứa bé, quả nhiên cùng lợn giống có liều mạng!" Biên Thành Hùng giận tím mặt: "Vô liêm sỉ…" Hồng Vũ nhìn xem Kỷ Cấn Hoài, Kỷ Cấn Hoài tại chỗ biến mất. Hắn gần đây trong khoảng thời gian này cũng đem thiếu gia tính tình sờ thấu rồi, cái kia chính là thiếu gia ưa thích mắng chửi người, thủ hạ muốn cam đoan thiếu gia đối thủ mắng không trả khẩu; thiếu gia ưa thích đánh người, thủ hạ muốn cam đoan thiếu gia đối thủ đánh không hoàn thủ.

Với tư cách thủ hạ, loại này "Giáo hóa" đối thủ bản lĩnh nhất định phải cao cường!

Cho nên Kỷ Cấn Hoài cường hữu lực cam đoan Biên Thành Hùng bảo trì mắng không trả khẩu mỹ đức. Ba ba ba liên tiếp bạt tai, đánh cho Biên Thành Hùng miệng đầy hàm răng đều toái hết, trong miệng máu tươi hòa với toái răng PHỐC PHỐC ra bên ngoài nhả.

Hồng Vũ rất là thoả mãn: "Được rồi, Nguyệt Đan thành bị chúng ta Kỷ gia tiếp thu rồi, từ giờ trở đi, Nguyệt Đan thành đổi tên Nguyệt Lạc thành, thuộc sở hữu Thiên Cơ thành Kỷ gia!"

Đương nhiên sự tình sẽ không đơn giản như vậy.

Nguyệt Đan thành tại Biên gia thống trị phía dưới mấy ngàn năm, Biên gia thực lực thâm căn cố đế, cả cái trong thành thị, khắp nơi đều là phản kháng chi hỏa, bất quá Hồng Vũ thiếu gia không quan tâm, hắn thích nhất làm sự tình tựu là phái ra cao thủ hung hăng ngược đãi những cái…kia gan dám phản kháng địch nhân.

Tại Hồng Vũ với tư cách kẻ xâm lược, làm không biết mệt trấn áp Biên gia quân phản kháng thời điểm, Ân Thu Nguyệt đi tới Nguyệt Lạc thành bên ngoài.

Trong thành chuyện đó xảy ra nàng đã nghe nói, nàng rất là khó hiểu, Hồng Vũ hung hăng đả kích Biên gia , có thể giải thích vi hắn đối với Biên gia cừu hận. Nhưng là tại sao phải tuyển tại lúc này điểm bên trên?

Hồng Vũ coi như là buông tha cho chủ động xuất kích, sát nhập Cung gia lãnh địa kế hoạch, cũng có thể đường cũ triệt thoái phía sau, tay trống Việt Cổ thành, chờ đợi gia tộc tiếp viện; thật sự không có tất [nhiên] phải ở chỗ này lãng phí thời gian.

Ân Thu Nguyệt vào thành, nàng muốn làm mặt hỏi một chút Hồng Vũ, rốt cuộc là vì cái gì.

Thế nhưng mà Ân Thu Nguyệt vào thành thời điểm Hồng Vũ lại không tại trong thành, nàng bị vồ ếch chụp hụt. Lưu thủ trong thành ba người, cầm đầu chính là Kỷ Quyền, chỉ có ba người, lại đủ để trấn áp toàn bộ Nguyệt Lạc thành rồi.

"Không tại?" Ân Thu Nguyệt có chút kinh ngạc: "Khẩn trương như vậy thời khắc, hắn không tại Nguyệt Lạc thành ở bên trong, chạy đi nơi nào?" Hồng Vũ đang đứng tại thiên tiệm phía dưới. Biên gia cùng hoàng thất quan hệ gần đây càng ngày càng mật thiết, Nguyệt Đan thành chính là song phương liên lạc một cái trọng yếu quan khẩu, bởi vậy tại đây một mảnh bầu trời hố hai bên, từng người không có không gian đại môn, mở ra không gian đại môn vận dụng mỏ tinh không nhiều lắm, thích hợp đại quy mô thương đội thông hành.

Hồng Vũ tựa hồ muốn từ cái kia hai cây chôn ở thiên tiệm bên này cổng không gian trụ bên trên nhìn ra hoa đến —— chăm chú nhìn đã có một bữa cơm thời gian.

Cái này một đạo thiên tiệm cùng Kỷ gia chung quanh thiên tiệm bất đồng, hung ác hung ác vạc nước phẩm chất cột sáng chỉnh tề chặt chẽ xếp đặt cùng một chỗ, hạ nhập đại địa, thượng đâm trời xanh, liên tục không dứt bố trí mở đi ra, liền

nhau hai cây cột sáng tầm đó, tựa hồ có khe hở có thể nhìn thấu đi qua, nhưng khi ngươi cẩn thận nhìn thời điểm, rồi lại phát hiện những cái…kia cái gọi là khe hở căn bản không tồn tại.

Chỉ có chính thức đối với không gian quy tắc thâm nhập hiểu rõ nhân tài có thể nhìn ra, những cái…kia cái gọi là "Khe hở" chẳng qua là không ổn định không gian thỉnh thoảng tán bật ra đến một tia lổ hổng.

Đừng nói chui không lọt đi, coi như là chui vào rồi, cũng lập tức sẽ bị đưa vào vô tận Hư Không, bị hỗn loạn nguyên năng quấy đến nát bấy.

Kỷ Hồng thẳng ngáp, Từ Uyển Nhiên đối với hắn loại này tản mạn diễn xuất có chút không vừa ý: "Ngươi bây giờ chính là Vũ thiếu gia thủ hạ một viên Đại tướng, thiếu gia đang trầm tư, chúng ta cũng có thể bày mưu tính kế mới là."

Kỷ Hồng hay (vẫn) là cái kia thuyết pháp: "Ngươi móa nó cái gì tâm? Thiếu gia khẳng định đã sớm sắp xếp xong xuôi, hắn nói như thế nào, chúng ta như thế nào làm là được rồi."

Từ Uyển Nhiên lập tức im lặng, quyết định về sau không cùng Kỷ Hồng lại thảo luận loại lời này đề rồi. Nàng rất chân thành nhìn lấy cái kia hai cái cổng không gian trụ, hiển nhiên thiếu gia là tại nghiên cứu cái này hai cây cổng không gian trụ bên trong trận pháp. Nàng muốn giúp bề bộn, kẻ ngu ngàn lo tất [nhiên] có được một. Thế nhưng mà nàng còn không có có xem minh bạch hai cây cổng không gian trụ bên trong khảm khắc rốt cuộc là cái gì trận pháp thời điểm, Hồng Vũ đã vẫy tay một cái: "Hay lắm, chúng ta vậy thì cho hoàng thất một kinh hỉ!"

Sau đó Hồng Vũ mà bắt đầu động thủ, sửa chữa cổng không gian trụ bên trong trận pháp. Hắn khoát tay, tựu có mấy vạn đến thật nhỏ vô cùng trận pháp khắc tuyến bay ra, mọi người lập tức cảm thấy trước mắt kim quang lập loè hoa mắt, Từ Uyển Nhiên lần thụ đả kích, Kỷ Hồng cười ha hả: "Ngươi xem, ta đã sớm theo như ngươi nói, không cần uổng phí tâm cơ đấy."

Từ Uyển Nhiên tức giận trắng mặt nhìn hắn liếc.

Biên gia cùng hoàng thất bỏ ra đem thời gian gần ba tháng, mới tại thiên tiệm hai bên bố trí Cánh Cổng Không Gian, Hồng Vũ chỉ dùng một canh giờ tựu cải biến rồi.

"Thiếu gia, chúng ta làm sao bây giờ?" Triệu Đông Hải hỏi thăm.

Hồng Vũ vung tay lên: "Đợi lấy xem kịch vui."

"Xem kịch vui?"

Hồng Vũ cười tủm tỉm: "Tuyệt đối trò hay, vô cùng đặc sắc!"

Cho dù đã có Cánh Cổng Không Gian, thông qua thiên tiệm hai bên một cái giá lớn sâu sắc giảm xuống, nhưng là đây cũng chỉ là tương đối. Mở ra Cánh Cổng Không Gian chỗ hao phí mỏ tinh, đối với bất luận cái gì một cái thương đội mà nói, đều là một cái trầm trọng gánh nặng. Bởi vậy Biên gia cùng hoàng thất có ước định, mỗi cách bảy ngày, đánh mở một lần.

Trong bảy ngày này, thiên tiệm hai bên đều sẽ tụ tập đại lượng thương đội, mọi người bình quán phí tổn.

Hồng Vũ trước khi hỏi qua thời gian, hôm nay đúng lúc là thương đội thông hành thời gian, cho nên mới phải có một vị nhất phẩm Tam Tinh tại Nguyệt Đan thành tọa trấn. Nói như vậy, Nguyệt Đan thành có một vị nhất phẩm Nhất Tinh cũng đã đủ rồi. Bởi vì Biên Thành Hùng nguyên nhân, Nguyệt Đan thành bên trong nhiều hơn hai vị nhất phẩm Nhất Tinh bảo hộ an toàn của hắn.

Mà vị kia nhất phẩm Tam Tinh thì là tọa trấn phía sau một tòa Đại Thành đấy. Chỉ là tại thương đội thông hành thời điểm mới đến tọa trấn.

Thiên tiệm mặt khác một bên, hoàng thất có hai vị nhất phẩm Tam Tinh tọa trấn, trừ đó ra, còn có một vị nhất phẩm Ngũ Tinh! Những người này lại tới đây, cũng không là hoàn toàn vì công sự. Lúc này đây thông hành trong thương đội, có vài con, ba vị cường giả đều tham dự cổ phần. Tại hoàng thất trong lãnh địa, đây là rất bình thường hiện tượng, thương đội

thường thường hội (sẽ) phụ thuộc vào một ít hoàng tộc cường giả, dâng lên mấy thành cổ phần danh nghĩa, đổi lấy bảo hộ.

Ba vị cường giả cũng là vì bảo vệ mình thương đội, bởi vậy đòi hỏi lúc này đây việc cần làm.

"Đã đến giờ rồi, bỏ thêm vào mỏ tinh, chuẩn bị mở ra Cánh Cổng Không Gian, lại để cho thương đội đều chuẩn bị cho tốt, chuyển tiến thời gian thông qua." Theo nhất phẩm Ngũ Tinh truyền hạ mệnh lệnh, một gã tên võ giả chạy vội mà ra, rồi sau đó có rất nhiều võ giả hội (sẽ) trung thực chấp hành mệnh lệnh của hắn.

Thương đội một hồi bạo động, đã chuẩn bị xong.

"Oanh!"

Không gian hơi khẽ chấn động, hai cái không gian thật lớn môn trụ tầm đó, mở ra một cái xanh thẳm sắc không gian vòng xoáy. Dựa theo bình thường chương trình, cái này một đạo xanh thẳm sắc không gian vòng xoáy, hội (sẽ) dần dần mở rộng, cuối cùng biến thành một cái có thể dung nạp cự xe ngựa to trải qua thông đạo.

Nhưng là hôm nay, xanh thẳm sắc vòng xoáy vừa mở ra, đã bị nhanh chóng xé rách!

Không có nhẹ nhàng mở ra, mà là thô bạo xé rách. Một đầu mọc ra bảy cái đầu quái long, dùng móng vuốt hung hăng vạch tìm tòi không gian vòng xoáy, đem thân thể cao lớn lách vào đi ra!

Rồi sau đó, theo bị nó xé rách vết nứt không gian bên trong, lại xông tới một đầu chừng núi cao lớn nhỏ Thôn Thiên Thiềm thừ, lại đằng sau, là một đầu táo bạo cực lớn thiết ngạc! Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 68 : Trận pháp tánh mạng (thượng)

Thiết ngạc thân hình so mặt khác hai đầu cộng lại còn muốn khổng lồ, cuồng bạo vô cùng, một chui đi ra tựu gầm lên giận dữ phun ra đến một đạo dài đến hơn mười dặm màu xanh da trời quang mang, chỉ là quét qua, liền đem trên mặt đất phòng ốc, núi rừng ngay tiếp theo mấy cái thương đội, cùng một chỗ hóa thành một mảnh hỗn loạn nguyên năng, nuốt tiến trong bụng!

Ba đầu cổ quái dị thú cường đại vô cùng, tả xung hữu đột, hoàng thất thương đội vội vàng không kịp chuẩn bị, cơ hồ toàn quân bị diệt! Những…này thương đội hàng hóa giá trị liên thành, mặc dù là hoàng thất vô cùng giàu có và đông đúc, đã nhận lấy lúc này đây tổn thất, cũng muốn một năm thời gian mới có thể trì hoãn quá mức đến.

Mà cái kia ba đại cao thủ, kiên trì xông đi lên ngăn cản được ba đầu dị thú. Bọn hắn tất cả đều nhìn ra, cái này ba đầu dị thú cũng không phải Hoang Thú, tuy nhiên lại so nhất phẩm Hoang Thú càng cường đại hơn!

Bọn hắn từ nơi này ba đầu dị thú vừa vặn đà ở trong, cảm giác không thấy tánh mạng khí tức, loại tình huống này bọn hắn trước kia cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp, đừng nhìn bọn hắn đã là siêu cấp cường giả, thế nhưng mà càng là cường đại càng là cẩn thận, bởi vì bọn hắn so cấp bậc thấp võ giả càng minh bạch, cái thế giới này vô cùng rộng lớn, tồn tại rất nhiều không muốn người biết nguy hiểm!

Bình thường loại tình huống này, tất cả mọi người là quay đầu bỏ chạy đấy, nhưng là hôm nay, ba đầu dị thú quét sạch những cái…kia thương đội cùng bình thường võ giả về sau, lập tức hướng ba người giết tới đây!

“Không đúng!”

Nhất phẩm Ngũ Tinh rống to một tiếng: "Đây không phải tánh mạng, chúng tuy nhiên cường đại, thế nhưng mà thể đà nội chỉ có một cỗ giết chóc chấp niệm!"

Ba đầu dị thú đuổi theo ba đại cao thủ lên trời xuống đất, giết hào quang loạn bạo, tầng mây tạc toái. Trong lúc nhất thời Thiên Địa không ánh sáng, ba đại cao thủ chật vật không chịu nổi.

Ba gã cao thủ các loại thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, bên trong hỗn chiến đã đem cái này một mảnh núi rừng triệt để hủy diệt, mấy trong vòng trăm dặm một mảnh phế tích.

Đối thủ của bọn hắn tại chiến kỹ phương diện xác thực rất yếu, duy nhất có thể dựa vào đúng là lực lượng!

Nhưng là lại để cho ba gã cao thủ sụp đổ ngay tại ở này, đối thủ tại chiến đấu kỹ năng cùng kinh nghiệm phương diện, quả thực so ba tuổi hài đồng còn muốn ngu ngốc, thế nhưng mà chúng lại có được lực lượng cường đại, cường đại đến lại để cho nhất phẩm Ngũ Tinh đều cảm thấy run rẩy!

Chúng chỉ là bằng vào lực lượng nghiền áp, tuy nhiên vô số lần bỏ qua cơ hội tốt, tuy nhiên lại có thể lực lượng ưu thế luôn đối với ba người bảo trì áp lực!

Một trận chiến này, Tam đại cường giả phiền muộn vô cùng, bọn hắn tựa hồ toàn diện chiếm ưu, ngoại trừ lực lượng.

Một gã nhất phẩm Tam Tinh nổi giận gầm lên một tiếng tiến nhập Thiên Địa nhất thể trạng thái, tại loại trạng thái này xuống, hắn đem Thiên Địa quy tắc hóa thành từng đạo mấy vạn trượng băng, quấn lên này đầu Thôn Thiên Thiềm thừ.

Thế nhưng mà lại để cho hắn giật mình chính là, đầu kia Thôn Thiên Thiềm thừ bất vi sở động, mãnh liệt nhảy lên, tựu là hơn mười dặm, sau đó há miệng một nuốt, chung quanh mặc kệ cái gì đó, đều bị một cỗ cực lớn hấp lực đã nhét vào nó trong bụng.

Một khi đi vào, còn cho tới bây giờ không có có đồ vật gì đó đi ra qua.

"Thiên Địa quy tắc không thể áp chế! Không đúng!"

Nhất phẩm Ngũ Tinh chấn động.

Đại chiến giằng co trọn vẹn sáu canh giờ, nhất phẩm Ngũ Tinh mỏi mệt không chịu nổi, máu huyết tổn hao nhiều, mặt khác hai vị nhất phẩm Tam Tinh cũng đã bị thương. Thế nhưng mà ba đầu dị thú như cũ sinh long hoạt hổ, chúng bị tập trung vô số lần, nhưng là không biết vì cái gì, ăn một ít bùn đất núi đá, có thể rất nhanh khôi phục!

Ngay tại nhất phẩm Ngũ Tinh cảm thấy một trận chiến này muốn gãy kích chìm cát thời điểm, bỗng nhiên ba đầu dị thú lắc lư một cái, thể đà nội bắn ra ra thành từng mảnh kim quang, giống như là lưỡi dao sắc bén đồng dạng đem thân thể của bọn nó cắt thành từng khối mảnh vỡ!

Sau đó gào thét một tiếng dẫn động Thiên Địa đại biến, Phong Vân bắt đầu khởi động, sấm sét vang dội, mưa to gió lớn nhao nhao mà xuống.

Ba đầu dị thú tại Thiên Địa dị tượng bên trong dần dần biến mất.

Nhất phẩm Ngũ Tinh trợn mắt há hốc mồm, hắn biết rõ, vừa rồi kim quang kia lập loè, chính là trận pháp sụp đổ, chẳng lẽ nói cái này ba đầu dị thú, chỉ là ba cái trận pháp huyễn hóa ra đến hay sao?

Thế nhưng mà ba đầu dị thú biến mất về sau cũng không có có đồ vật gì đó rớt xuống, hắn chưa bao giờ biết rõ, trận pháp nguyên lai có thể lăng không mà thiết, không cần dựa vào bất luận cái gì trận thung, trận bàn các loại đồ đạc?

Ba người ngơ ngác lăng không mà đứng, người bị dội mưa, mấy đạo thiểm điện thậm chí trực tiếp bổ vào ba người trên người, bọn hắn lại hảo vô sở giác.

Thật lâu, nhất phẩm Ngũ Tinh mới sai biệt hỏi: “Cái kia đến cùng là vật gì? Nếu như là bị người chưởng khống đấy, tựu là tại thật đáng sợ!”

Mặt khác một vị nhất phẩm Tam Tinh vô cùng phẫn nộ: “Biên gia đến cùng làm cái gì!”

Ba người lại đi nhìn một cái Cánh Cổng Không Gian, đã triệt để nghiền nát, hai cây cổng không gian trụ một mảnh cháy đen, hiển nhiên là không chịu nổi cực lớn trận pháp lực lượng đã báo hỏng.

Chuyện này điểm đáng ngờ trùng trùng điệp điệp, ba người cau mày trầm tư, đơn giản thương nghị thoáng một phát, nhanh chóng phản hồi Ngọc Càn thành báo cáo.

Mà ở Biên gia bên này, Hồng Vũ mở ra một cái màn sáng, thiên tiệm cái kia một bên hết thảy đều rõ ràng vốn là tại màn sáng bên trên. Mọi người thấy được mục trừng túi, Kỷ Cấn Hoài cùng Từ Uyển Nhiên trước hết nhất nhìn ra không đúng, lập tức chấn động vô cùng: "Trận pháp tánh mạng? !"

Hai người bọn họ sở dĩ nhận ra, cũng không phải bọn hắn nhất phẩm Tam Tinh tựu so người ta nhất phẩm Ngũ Tinh càng có kiến thức, mà là vì mấy ngày gần đây nhất Hồng Vũ trong lúc vô tình lại nói tiếp, cùng hai đại nhất phẩm Tam Tinh thảo luận thoáng một phát cái gọi là trận pháp tánh mạng.

Hai đại nhất phẩm Tam Tinh thủy chung cảm thấy Hồng Vũ cái này tưởng tượng căn bản không có khả năng thực hiện, nhưng là hiện tại, Hồng Vũ sống sờ sờ biểu hiện ra tại trước mặt bọn họ!

Hồng Vũ lại nhẹ nhàng lắc đầu: "Nào có đơn giản như vậy? Cái này chỉ có thể coi là là vật thí nghiệm, chỉ có một giết chóc ý thức, khoảng cách chính thức tánh mạng, còn kém rất xa."

Vật thí nghiệm một cái giá lớn đắt đỏ, hủy diệt rồi một tòa cỡ lớn không gian Truyền Tống Trận, mới có thể sinh ra đời như vậy ba cái vật thí nghiệm. Một tòa cỡ lớn không gian Truyền Tống Trận Pháp, hao phí món tiền khổng lồ, coi như là hoàng thất cùng Biên gia cùng một chỗ chia sẻ, cũng làm cho hai nhà đau lòng tốt một hồi.

Hồng Vũ muốn bất quá một cái như vậy thí nghiệm cơ hội không biết phải đợi bao nhiêu năm. Dùng hắn hiện tại thân gia mà nói, chỉ sợ lại tiến hành một lần thí nghiệm, sẽ táng gia bại sản.

Từ khi tại Tiên Linh học viện bên trong cùng cái kia đạo hư ảnh một hồi đại chiến, hắn đối với linh hồn thì có càng thâm nhập một tầng rất hiểu rõ. Mấy ngày nay nhàn rỗi thời gian có cùng Thất Tịch Kiếm Linh trao đổi một phen, tại bỏ ra mấy vạn mỏ tinh học phí về sau, cuối cùng từ miệng Thất Tịch Kiếm Linh bên trong lấy được mình muốn tri thức.

Đúng vậy, Vũ thiếu gia hiện tại lại có tiền rồi. Bị diệt Cung gia huyền binh chiến giáp quân đoàn về sau, Hồng Vũ chiến lợi phẩm cực kỳ phong phú.

Hồng Vũ hiện tại tăng cường linh hồn tu hành, bởi vì hắn biết rõ tương lai hắn tất nhiên sẽ tao ngộ thêm nữa… Hư ảnh một loại sinh linh.

Hắn đối với trận pháp tánh mạng nghiên cứu, hoàn toàn là linh cơ khẽ động. Về sau cùng Thất Tịch Kiếm Linh thảo luận mấy lần, lại cùng hai đại nhất phẩm Tam Tinh nghiên cứu thảo luận đã qua. Vừa vặn lúc này đây có một cái cơ hội như vậy, Hồng Vũ liền quyết định thí nghiệm thoáng một phát.

Hắn cải biến Cánh Cổng Không Gian trận pháp thời điểm, ở trong đó cài đặt ba cái trận pháp. Cái này ba loại trận pháp không cần dựa vào cái gì đặc thù tài liệu, chỉ là bằng vào Hồng Vũ tinh xảo trận pháp tiêu chuẩn, lăng không thành lập.

Hồng Vũ phân ra đến ba cái chính mình "Ý niệm" phân biệt rót vào ba cái trận pháp bên trong.

Mà trận pháp tánh mạng sinh ra đời cần là tối trọng yếu nhất một cái nhân tố tựu là năng lượng, Hồng Vũ mượn vô tận trong hư không hỗn loạn nguyên năng.

Đem làm người của hoàng thất mở ra thiên tiệm mặt khác hơi nghiêng Cánh Cổng Không Gian, cũng tựu ý nghĩa khởi động Hồng Vũ trận pháp, vô tận Hư Không bị mở ra, trận pháp từ vô tận trong hư không rút lấy đại lượng hỗn loạn nguyên năng, sau đó nhanh chóng tạo thành ba cái trận pháp tánh mạng, nhưng là cái này vẫn không thể xưng là chính thức trận pháp tánh mạng, bởi vì chúng có được chỉ là Hồng Vũ một cái ý niệm trong đầu, cái gọi là ý niệm, chỉ là một cái ý niệm, mà không phải tư duy.

Hồng Vũ tại ý nghĩ này bên trong lưu lại về phần một cái chấp nhất sát niệm. Cho nên cái kia ba cái trận pháp tánh mạng vật thí nghiệm vừa ra tới, tựu trắng trợn giết chóc.

Hồng Vũ tương lai tư tưởng là, đem ý nghĩ của mình dần dần phức tạp, gia tăng hai cái, ba cái thậm chí càng nhiều nữa ý niệm, lại để cho chế tạo trận pháp tánh mạng, có được đơn giản phán đoán lựa chọn năng lực.

Nhưng là căn bản mà nói, cái này như cũ không thể được gọi là trận pháp tánh mạng, chính thức trên ý nghĩa trận pháp tánh mạng, không phải là bị người giao phó linh hồn, mà là mình sinh ra đời linh hồn. —— vậy thì càng thêm khó khăn rồi. Mặt khác, Hồng Vũ cái này ba cái vật thí nghiệm vận dụng chính là vô tận trong hư không hỗn loạn nguyên năng, đã xưng là hỗn loạn nguyên năng, tự nhiên là cuồng bạo, hơn nữa không thể đem ra sử dụng đấy. Hồng Vũ dùng trận pháp đem hỗn loạn nguyên năng chỉnh hợp lại, thế nhưng mà cũng chỉ có thể kiên trì thời gian rất ngắn.

Đây chính là vì cái gì cuối cùng ba cái trận pháp tánh mạng chính mình sụp đổ nguyên nhân.

Mặc dù nói lúc này đây thí nghiệm tối chung không thể đạt tới mục đích, hoàng thất ba đại cao thủ thoát được một mạng, nhưng là vô luận là đối với Hồng Vũ chính mình, hay là đối với tại cái thế giới này mà nói, đây đều là một lần cực kỳ lịch sử ý nghĩa thí nghiệm!

Hồng Vũ vỗ tay một cái, trước mặt màn sáng từng mảnh nghiền nát, hắn quay đầu lại hướng chúng nhân nói: “Tốt rồi, tiền hí đã xem xong rồi, kế tiếp mới thật sự là tuồng khai mạc.”

Hắn hướng có chút ngoài ý muốn mọi người nháy mắt mấy cái: “Chúng ta yên lặng theo dõi kỳ biến là tốt rồi.”

Nói xong, Hồng Vũ thật sự dẫn người rời đi thiên tiệm, phản hồi Nguyệt Lạc thành.

Thiên tiệm xuống, hai cây không gian thật lớn môn trụ đã bởi vì vô cùng trầm trọng năng lượng phụ tải, bị đốt (nấu) uốn lượn, trở thành hắc ám sắc.

Nếu có cường giả chân chính ở đây, tựu sẽ phát hiện thiên tiệm tựa hồ đã hình thành thì không thay đổi, nhưng trên thực tế nội bộ không gian cách trở đã không ngừng mà đã bắt đầu biến hóa.

Nhìn về phía trên hơi mỏng một tầng thiên tiệm tầm đó, trên thực tế bên trong ẩn chứa vô số nghiền nát thứ đẳng không gian. Tại Hồng Vũ lúc rời đi, chúng đã bắt đầu giúp nhau va chạm, thôn phệ.

Lớn nhỏ bất đồng nghiền nát không gian gặp nhau, thường thường là loại nhỏ bị lớn thôn phệ, cấp thấp quy tắc bị cao đẳng quy tắc áp chế.

Mà khi hai cái lực lượng ngang nhau không gian gặp nhau, thì là một hồi có thể khiến cho không gian Phong Bạo kịch liệt bạo tạc nổ tung, rất có thể hai cái không gian cùng một chỗ nghiền nát…

Cứ như vậy, đem làm màn đêm buông xuống thời điểm, thiên tiệm lại bỗng nhiên trở nên càng thêm sáng ngời, bên trong không gian dần dần có ổn định xu thế!

Ân Thu Nguyệt trăm mối vẫn không có cách giải, Hồng Vũ đi một chuyến thiên tiệm, hủy hoàng thất cùng Biên gia ở giữa Cánh Cổng Không Gian. Thế nhưng mà cái này hữu dụng sao?

Tại Hà Tả đại lục, quyết định chiến tranh thắng bại sớm đã không phải là bình thường Chiến Sĩ, mà là võ đạo cường giả. Hoàng thất nếu như muốn muốn chinh phạt, chỉ cần phái ra nhất phẩm Ngũ Tinh đã ngoài cường giả. Mà những…này cường giả, không cần Cánh Cổng Không Gian, cũng có thể nhẹ nhõm xuyên việt thiên tiệm.

Hủy diệt Cánh Cổng Không Gian cũng không thể ngăn cản hoàng thất quân viễn chinh, ngược lại sẽ bởi vậy chọc giận hoàng thất, đem Kỷ gia cùng hoàng thất mâu thuẫn trong sáng hóa, tại tình huống hiện tại hạ đúng là không khôn ngoan.

Ân Thu Nguyệt hiện tại đương nhiên không sẽ cảm thấy Hồng Vũ là vì ngu xuẩn mới làm như vậy, thế nhưng mà nàng thật sự nhìn không thấu, Hồng Vũ đến cùng muốn làm gì? Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 68 : Trận pháp tánh mạng (hạ)

Chương 68: Trận pháp tánh mạng (hạ)

Vào lúc ban đêm, Ân Thu Nguyệt có liên lạc trong nhà đến đây tiếp viện người chủ sự Ân Tổ Lâm, thông tri các nàng chạy đến Nguyệt Đan thành.

Cơ hồ tựu là tại Ân Thu Nguyệt tin tức phát ra ngoài đồng thời. Nàng cảm giác được không gian chung quanh nhẹ nhàng chấn động, không đợi nàng kịp phản ứng, toàn bộ trong không gian, bỗng nhiên có một đạo mịt mờ vô cùng không gian năng lượng bộc phát, nhanh chóng mang tất cả mà qua

Đối với không gian quy tắc khống chế không có đạt tới trình độ nhất định người, căn bản cảm giác không thấy cái gì. Nhưng là Ân Thu Nguyệt nhưng trong nháy mắt biến sắc, bởi vì nàng rất rõ ràng cấp bậc này không gian năng lượng bộc phát ý vị như thế nào

Mới đích thiên tiệm sinh ra đời

"Chuyện gì xảy ra" Ân Thu Nguyệt bay lên trời, dưới ánh trăng bên trong bay lên không trung, tựa như theo nguyệt trong nội cung đi xuống thế gian tiên tử, đưa mắt nhìn quanh, lập tức biến sắc, sự tình đã xa xa vượt ra khỏi tưởng tượng của nàng.

Tại ước chừng mấy ngoài trăm dặm, nguyên bản thiên tiệm trên vị trí, từng đạo không gian linh quang chính đang không ngừng phun ra đến. Lúc này thiên tiệm giống như là một tòa đang tại phun trào núi lửa, mà uy lực của nó, lại vượt xa.

"Không tốt không gian sụp đổ, đi mau" Ân Thu Nguyệt một bả nhấc lên Hắc Miêu muốn viễn độn mà đi. Một cái lười biếng thanh âm lại ở sau lưng nàng vang lên: "Sợ cái gì, nhìn xem lại đi chứ sao. Loại này trò hay, chỉ sợ cả đời cũng gặp không được mấy lần."

Ân Thu Nguyệt không cần quay đầu lại, đã biết rõ cái thanh âm kia chủ nhân đúng là mình gần đây hận hàm răng ngứa gia

“Ngươi nói được nhẹ nhàng linh hoạt xem cuộc vui? Loại này thời điểm đi được đã chậm, muốn cùng cái này phiến thiên địa cùng một chỗ tan thành mây khói, biến mất tại vô tận trong hư không rồi”

Hồng Vũ cười hì hì đấy, chắp tay sau lưng, đạp không mà đến nhàn nhã dạo chơi: “Không cần lo lắng, ta có chừng mực.”

Ân Thu Nguyệt sững sờ, lập tức phát điên bình thường muốn nhảy dựng lên đi xiên Hồng Vũ cổ: “Ngươi có ý tứ gì? Đây là ngươi làm ra đến hay sao?”

Hồng Vũ thân hình nhoáng một cái né tránh Ân Thu Nguyệt, lại phát hiện Hắc Miêu thẳng ngoắc ngoắc nhìn mình chằm chằm, một loại kỳ dị lực lượng âm thầm ảnh hưởng hành động của mình, lại để cho chính mình tựa hồ chẳng phải thong dong rồi.

Hồng Vũ kinh ngạc: “Thật là lợi hại một cái mèo “

Hắn hai vai run lên, làm vỡ nát cái loại này lực lượng, nhưng là đối với Hắc Miêu lại đặc biệt kiêng kị lên.

Ân Thu Nguyệt hừ hừ một tiếng: “Đó là đương nhiên bổn cô nương mèo đương nhiên là tốt mèo “

Hồng Vũ cười hì hì mà nói: “Mặc kệ mèo trắng mèo đen, bắt lấy con chuột mới là tốt mèo. Uy, mèo con, trảo một chú chuột cho ta xem một chút.”

Hắc Miêu lập tức dựng râu trừng mắt: “ngươi cho rằng bổn tọa là cái gì mèo”

Hồng Vũ tắc thì cười lên ha hả.

Tại tiếng cười của hắn bên trong, ở giữa thiên địa bỗng nhiên truyền đến một tiếng kinh thiên lôi minh, Ân Thu Nguyệt quay đầu nhìn, lập tức hoảng sợ biến sắc. Thiên tiệm đã triệt để sụp đổ, một mảnh to lớn vô biên không thể hình dung không gian linh quang tán phát ra, đem cả buổi thiên không đều bao phủ.

Không gian linh quang bộc phát phương hướng nhưng lại hướng phía hoàng thất lãnh địa đấy, chỉ sợ bên kia đã có mấy ngàn dặm đại địa hóa thành một mảnh đất khô cằn

Thế nhưng mà kế tiếp một màn, lại càng thêm lại để cho Ân Thu Nguyệt giật mình, theo một mảnh kia hỗn loạn không gian linh quang bên trong, dần dần bay lên một tòa Địa Thượng Thiên Quốc

Hoàng Kim bảo thạch phố đấy, đẳng cấp cao mỏ tinh xây trở thành ngọn núi.

Mỗi một tòa công trình kiến trúc phía trên, đều lóe ra chí bảo linh quang, những cái…kia đặc biệt cao công trình kiến trúc bên trong, còn không ngừng địa có đã Thông Linh thần kỳ huyền binh, như là tinh nghịch chim yến tước đồng dạng bay múa mà ra, chơi đùa mệt mỏi, lại lần nữa bay trở về trong sào huyệt.

Trên bầu trời Linh Vân thỉnh thoảng bỏ ra cam lộ, trên mặt đất linh tuyền không ngừng tuôn ra ẩn chứa tinh khiết nguyên năng nước suối.

Trong núi rừng sinh trưởng lấy vô số hiếm quý dược liệu cùng loại cây, còn có mây mù không ngừng theo trong núi bay lên, chắc hẳn hấp bên trên một ngụm, có thể chống đỡ mà vượt mấy tháng khổ tu

Chim quý thú lạ tại trong núi xuyên thẳng qua hành tẩu, một thân là bảo

Cả tòa Địa Thượng Thiên Quốc bị bao phủ tại một tòa cự đại trận pháp bên trong. Ở đằng kia tòa trận pháp dưới sự bảo vệ, Địa Thượng Thiên Quốc không bị ngoại giới ảnh hưởng, cho dù là không gian sụp đổ, cũng khó có thể ảnh hưởng đến nó.

Mà càng thêm ngoài dự đoán mọi người thì còn lại là, cái này một tòa Địa Thượng Thiên Quốc một khi xuất hiện, tựu lập tức đã trấn áp sụp đổ không gian, chung quanh dần dần ổn định lại.

Từng đạo không gian linh quang kiềm chế trở về, dần dần chìm xuống mặt đất xuống. Cái kia từng tòa cuồng bạo "Núi lửa" một lần nữa quy về yên lặng.

Ở giữa thiên địa, minh dưới ánh trăng, không gian quy tắc phía trên, duy chỉ có cái kia một tòa Địa Thượng Thiên Quốc

lù lù đứng sừng sững

"Cái này…" Ân Thu Nguyệt á khẩu không trả lời được. Địa Thượng Thiên Quốc mang cho nàng rung động thật sự quá khổng lồ, cái loại này trong giấc mộng tồn tại, mặc dù là xuất thân trung ương quốc gia cổ Ân Thu Nguyệt cũng chưa bao giờ từng thấy qua. Chỉ là xa như vậy xa xem xét, trong đó tùy tiện một loại trân quý bảo vật, mặc dù là xuất hiện ở trung ương quốc gia cổ, cũng thế tất sẽ khiến tất cả đại thế gia một hồi điên cuồng tranh đoạt

Hồng Vũ chỉ vào một mảnh kia Địa Thượng Thiên Quốc nghiêm túc và trang trọng nói: "Không nghĩ tới a? Đại Diệt Thánh Cảnh nguyên lai giấu ở nhất phiến thiên tiệm bên trong "

Ân Thu Nguyệt lần nữa rung mạnh: "Cái kia chính là Đại Diệt Thánh Cảnh?"

Hồng Vũ không có trả lời nàng, tại Hồng Vũ sau lưng mấy ngoài trăm dặm, cái nào đó không ngờ núi nhỏ dưới mặt đất, con chồn nhỏ vãnh tai, nghe được Hồng Vũ nói ra "Đại Diệt Thánh Cảnh" bốn chữ, con chồn nhỏ cũng là toàn thân chấn động, chợt lập tức buông tha cho trợ giúp chủ nhân báo thù ý niệm, chui vào càng sâu dưới mặt đất viễn độn mà đi, đem tin tức này thông tri trong nhà, không hề nghi ngờ ý nghĩa càng tăng thêm đại

Hồng Vũ cảm giác được con chồn nhỏ đi xa, khóe miệng lộ ra một tia không dễ cảm thấy mỉm cười, mục đích đã đạt tới.

Hắn hướng Ân Thu Nguyệt vẫy tay: "Không cần nhìn rồi, không gian sẽ không sụp đổ, có Đại Diệt Thánh Cảnh trấn áp, hết thảy không thành vấn đề. Chúng ta vào thành a, rất nhanh sẽ có rất nhiều cao thủ chạy đến, tại đây hội (sẽ) càng ngày càng nóng náo."

Ân Thu Nguyệt xa xa nhìn qua Đại Diệt Thánh Cảnh, trong mắt toát ra một tia tham lam, do dự mà muốn hay không đi qua. Hồng Vũ vào đầu một chậu nước lạnh giội xuống: "Đại Diệt Thánh Cảnh bên ngoài bao phủ trận pháp thần kỳ, ngươi cảm thấy ngươi có thể phá vỡ mẹ a?"

Ân Thu Nguyệt lập tức xoắn xuýt lên. Hắc Miêu lại ở bên cạnh Meow ô kêu to một tiếng, tựa hồ là tự cấp Ân Thu Nguyệt cổ vũ. Nữ hài đã nhận được Hắc Miêu ủng hộ, lập tức tinh thần phấn chấn, hướng Hồng Vũ vung tay lên: "Bổn cô nương không nhìn tới xem không cam lòng "

Hồng Vũ nhìn qua nàng đi xa, lớn tiếng nhắc nhở một câu: "Ngươi đừng quên Đại Diệt Thánh Cảnh danh tự tồn tại "

Ân Thu Nguyệt tựa hồ thoáng dừng lại một chút, nhưng vẫn cựu cố định hướng phía Đại Diệt Thánh Cảnh bay đi.

Hồng Vũ cười khổ lắc đầu, chỉ có thể do nàng đi.

Tại Hà Tả đại lục, Đại Diệt Thánh Cảnh thậm chí so siêu cấp huyền binh chiến giáp còn muốn nổi tiếng.

Siêu cấp huyền binh chiến giáp dù sao chỉ là một cái truyền thuyết, phải chăng chân thật tồn tại, trước khi một mực còn nghi vấn. Nhưng là Đại Diệt Thánh Cảnh tại Thương Lê cổ triều các loại ghi lại bên trong lại liên tiếp xuất hiện.

Đại Diệt Thánh Cảnh bên trong bảo vật phong phú làm cho người tức lộn ruột, mỗi một lần xuất hiện, tất nhiên sẽ tại Thương Lê cổ triều bên trong, nhấc lên một cỗ diệt tuyệt triều dâng

Vô số cường giả vận dụng tất cả của mình bộ lực lượng, sát nhập Đại Diệt Thánh Cảnh bên trong tranh đoạt bảo vật, thường thường tối chung kết quả là cả nhà bị diệt

Cái này là Đại Diệt Thánh Cảnh danh tự tồn tại.

Nhưng là có thể theo Đại Diệt Thánh Cảnh bên trong còn sống đi tới, hồi báo cũng đồng dạng phong phú làm cho người tức lộn ruột. Chỉ nhìn cái kia Địa Thượng Thiên Quốc lượt bảo vật tựu minh bạch, chỉ cần tiến vào, khẽ cong eo có thể được đi ra bên ngoài khắp nơi tìm không đến một kiện chí bảo

Thế nhưng mà Hồng Vũ nhìn về phía Địa Thượng Thiên Quốc trong ánh mắt lại không có một tia tham lam.

Hắn và Thất Tịch Kiếm Linh nghiên cứu thật lâu, mới xác định từng đã là Đại Diệt Thánh Cảnh ứng nên giấu ở Biên gia

cùng hoàng thất lãnh địa ở giữa cái này một đạo thiên tiệm bên trong.

Tại lúc này đây suy tính bên trong, Thất Tịch Kiếm Linh làm ra rất quan trọng yếu tác dụng.

Có lẽ là bởi vì Hồng Vũ đem đại lượng mỏ tinh toàn bộ đút cho siêu cấp huyền binh chiến giáp, kích thích Thất Tịch Kiếm Linh, nó gần đây giống như là bị xem nhẹ vợ bé, kiệt lực biểu hiện, hi vọng đạt được coi trọng, tiến tới đạt được mỏ tinh

Nhưng là tại Hồng Vũ bố trí trận pháp, dẫn động thiên tiệm bên trong không gian biến hóa một khắc này, là hắn biết, Đại Diệt Thánh Cảnh không gian đẳng cấp cực cao

Cái này một phiến thiên địa cũng không phải là bị tạo vật chi thần ưu ái, chỉ là bởi vì nó đẳng cấp cực cao, những cái… kia bảo vật tại cái đó đẳng cấp thế giới bên trong bất quá là vật tầm thường, cho nên mới phải đầy đất đều là.

Loại này đẳng cấp thế giới, còn không phải hiện tại Hồng Vũ có thể nhúng chàm đấy, nếu không hắn nhất định cũng sẽ như xử trí Tiên Linh học viện đồng dạng, trước phong ấn, sau đó từ từ suy nghĩ biện pháp đem chi biến thành chính mình sở hữu tư nhân Thần vực.

Hồng Vũ cảm thấy có lẽ đem làm chính mình đạt đến nhất phẩm Cửu Tinh thời điểm , có thể thử bắt Đại Diệt Thánh Cảnh làm vì chính mình sở hữu tư nhân Thần vực, nhưng là trước mắt tuyệt đối không có lẽ đi hy vọng xa vời.

Mà hắn lúc này đây đem Đại Diệt Thánh Cảnh phóng xuất, mục đích thực sự này đây Đại Diệt Thánh Cảnh vi chiến trường, đánh lén Cung gia nhóm thứ hai quân viễn chinh

Vừa rồi cùng Cung Hồng Thiên giao thủ, Hồng Vũ đã biết Đạo Cung gia chí cao pháp quyết chính là một bộ cũng không hoàn chỉnh 《 Thiên Thu Kỷ 》 , bộ công pháp kia truyền tự đại diệt tuyệt trước khi Thương Lê cổ triều.

Mà ở Thương Lê cổ triều,《 Thiên Thu Kỷ 》 chính là đến từ Đại Diệt Thánh Cảnh.

《 Thiên Thu Kỷ 》 năm đó ở Thương Lê cổ triều, cũng là được xưng "Tuyệt đại thần pháp, tốc hành Thương Khung" đỉnh cấp công pháp, Cung gia lấy được mặc dù chỉ là không trọn vẹn không được đầy đủ 《 Thiên Thu Kỷ 》 lại cũng có thể dễ dàng đến nhất phẩm Cửu Tinh. Bất quá muốn càng tiến một bước, muốn xem cá nhân ngộ tính cùng cơ duyên rồi.

Có thể nói, Cung gia đến trước mắt vị trí, thành cũng 《 Thiên Thu Kỷ 》 bại cũng 《 Thiên Thu Kỷ 》.

Cái này bộ pháp quyết tu luyện thập phần thuận tay, bởi vậy trong gia tộc rất nhiều người lựa chọn. Nhưng là đến nhất phẩm Cửu Tinh về sau đằng sau không trọn vẹn, rất khó càng tiến một bước, cũng đã hạn chế Cung gia hướng càng cao tầng thứ thế gia khởi xướng khiêu chiến.

Hồng Vũ tin tưởng, nếu như Cung gia biết rõ Đại Diệt Thánh Cảnh xuất hiện lần nữa, tất nhiên sẽ không tiếc bất cứ giá nào, sát nhập Đại Diệt Thánh Cảnh tìm kiếm nguyên vẹn 《 Thiên Thu Kỷ 》.

Hắn đối với Hoang Thú rất hiểu rõ vượt xa thời đại này là bất luận cái cái gì người, Cung Hồng Thiên cái kia một cái đã vượt qua nhất phẩm Hoang Thú cấp bậc con chồn nhỏ, một cái tiềm phục tại chung quanh, Hồng Vũ lòng dạ biết rõ.

Thế nhưng mà bất luận là hắn hay (vẫn) là Bách Nhật Hỏa Viên đều không có ra tay, bởi vì Hồng Vũ có an bài khác.

Hắn muốn đem chiến hỏa đốt tới Cung gia trong lãnh địa, cái mục tiêu này nhất định sẽ thực hiện. Bất quá hiện tại, Hồng Vũ như cũ rất rõ ràng nhận thức đến, thực lực của chính mình bên trên chưa đủ. Hắn sẽ không cuồng vọng đến bây giờ liền trực tiếp thẳng hướng Cung gia, hắn cần phải thời gian, để mở rộng thực lực của mình.

Cả cái kế hoạch, Hồng Vũ kỳ thật tựu là muốn đem Cung gia, Biên gia cùng Ngọc Càn triều hoàng thất toàn bộ kéo xuống nước

Hiện tại xem ra, hết thảy tiến triển coi như thuận lợi.

Đại Diệt Thánh Cảnh, mặc dù là ai cũng biết trong đó hung hiểm vô cùng. Lại không ai có thể ngăn cản được nó hấp dẫn

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 69 : Thánh cảnh chi trục (thượng)

Mười vạn dặm bên ngoài, tiểu điêu theo một chỗ trong bụi cỏ chui ra, cái mũi khẽ động, hướng một cái phương hướng thoáng qua, rất nhanh phía trước trên bầu trời, một đạo cầu vồng xẹt qua.

Tiểu điêu ra sức một tiếng kêu to, tuy nhiên lại không âm thanh âm phát ra tới.

Đó là một loại vượt ra khỏi nhân loại thính giác phạm vi sóng âm, chỉ có cao cao tại thượng tồn tại mới có thể bắt đến.

Cầu vồng dừng lại:một chầu, hàng rơi xuống, phát hiện tiểu điêu về sau, cầm đầu lão giả cả kinh, vươn tay ra, tiểu điêu vèo một tiếng theo bàn tay của hắn bò lên trên bả vai.

"Xuyên Vân Điêu, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Cung Hồng Thiên chết trận, vốn trong nhà cho rằng tiềm lực vô hạn địa Xuyên Vân Điêu cũng đã chết.

Tiểu điêu xèo…xèo một hồi gọi, lão giả chấn động: "Đại Diệt Thánh Cảnh? Ngươi xác định không có lầm?"

Tiểu điêu liên tục gật đầu, lão giả quyết định thật nhanh: "Lập tức bẩm báo gia tộc, thỉnh cầu tiếp viện đồng thời toàn quân cải biến phương hướng, thẳng tiến Nguyệt Lạc thành "

"Vâng"

Lúc này đây Cung gia thật sự phẫn nộ rồi, phái ra Cung gia tinh nhuệ nhất huyền binh chiến giáp quân đoàn, tổng cộng ba mươi sáu người, thấp nhất cấp bậc cũng là nhất phẩm Tam Tinh cấp bậc cao nhất chính là nhất phẩm lục tinh

Ở trong đó, có một nửa người trang bị nhất phẩm huyền binh chiến giáp.

Ngoại trừ huyền binh chiến giáp quân đoàn bên ngoài, dẫn đội chính là một vị nhất phẩm cửu tinh Chí Tôn cường giả

Cung Thế Thông, dưới trướng còn có hai vị nhất phẩm bát tinh cường giả, Cung Thế Niên cùng Cung Thế Viêm.

Bực này lực lượng, Cung gia là muốn ý định một lần hành động đem Kỷ gia bị diệt

Bất quá cũng đúng như Hồng Vũ đoán trước đấy, Cung Thế Thông nghe nói Đại Diệt Thánh Cảnh xuất thế, không chút do dự buông tha cho nguyên bản kế hoạch tác chiến, thẳng đến Nguyệt Lạc thành mà đến.

Giết chết Hồng Vũ hiện tại đã trở thành lần này hành động thứ hai mục tiêu, chỉ cần có thể tìm được bản đầy đủ 《 Thiên Thu Kỷ 》, hắn tựu là một cái công lớn

Hồng Vũ hiện tại giống như là một cái con nhện, mở ra một cái lưới lớn tên là "Đại Diệt Thánh Cảnh", hắn ngồi ngay ngắn ở nhện trong lưới, yên lặng chờ lấy con mồi đến thăm

Ân Thu Nguyệt là người thứ nhất đến Đại Diệt Thánh Cảnh đấy.

Cái này một tòa nhân gian Thiên quốc cao cao treo ở ngàn trượng Hư Không, phía dưới là đã tổn hại một nửa thiên tiệm. Tại Đại Diệt Thánh Cảnh trấn áp phía dưới, thiên tiệm không có tiếp tục sụp đổ.

Nhưng là đối với Ân Thu Nguyệt mà nói, Đại Diệt Thánh Cảnh xa không thể chạm. Cao ngàn trượng độ phía dưới, có vô số mắt thường thấy được cùng nhìn không thấy không gian mảnh vỡ, những…này không gian mảnh vỡ rậm rạp chằng chịt, bản thân tựu cực kỳ hung hiểm. Càng tăng thêm, thiên tiệm tuy nhiên đã đình chỉ sụp đổ, lại như cũ đem từng đạo không gian linh quang tán bật ra đến.

Những cái…kia không gian linh quang hóa thành từng đạo lớn lên hơn mười dặm hào quang băng, nhìn như không có quy luật chút nào phiêu đãng lấy, chỉ cần bị chúng quét trúng, tất nhiên sẽ theo trong thế giới này biến mất.

Ngoại trừ những…này bên ngoài, chính thức khó có thể vượt qua đấy, là Đại Diệt Thánh Cảnh bên ngoài, tầng kia phong ấn trận pháp.

Ân Thu Nguyệt cũng đã là nhất phẩm nhị tinh tu vị, nàng mạo hiểm tiến nhập Thiên Địa nhất thể trạng thái, tại loại trạng thái này xuống, tinh tế đi quan sát tầng kia nhìn về phía trên bình thản không có gì lạ trận pháp.

Cái này xem xét, lập tức có vô số bề bộn đẳng cấp cao quy tắc đập vào mặt, thiếu chút nữa lại để cho Ân Thu Nguyệt linh hồn không chịu nổi mà sụp đổ

Ân Thu Nguyệt chật vật thối lui ra khỏi Thiên Địa nhất thể trạng thái, nàng biết rõ cái này tòa Đại Diệt Thánh Cảnh, xa không phải mình hiện tại có khả năng nhúng chàm đấy.

Nàng nhanh chóng đem tin tức truyền cho gia tộc cùng Ân Tổ Lâm. Cũng may Ân Tổ Lâm đã tại ngàn dặm ở trong, nhanh chóng chạy đến.

Hoàng thất đã bị kinh động, Biên gia cũng đã bị kinh động.

Trọng đại như vậy sự tình, căn bản không có khả năng giữ bí mật, rất nhanh tựu lấy một loại tốc độ kinh người, tại toàn bộ Hà Tả đại lục lên, nhanh chóng truyền bá ra đi.

Ba ngày sau đó, tin tức đã truyền khắp cả cái Trung Ương Cổ Quốc.

Những cái…kia đơn giản tuyệt không ra tay Cổ lão thị tộc, quái vật khổng lồ, cũng đều tâm động không thôi, nhao nhao phái ra chính mình quân viễn chinh.

Ngọc Càn triều hoàng thất cùng Biên gia hối hận không thôi, nếu như sớm biết như vậy Đại Diệt Thánh Cảnh đang ở đó đạo thiên tiệm bên trong, những năm này âm thầm nghiên cứu, nói không chừng đã đem Đại Diệt Thánh Cảnh nắm giữ ở trong tay.

Đã có Đại Diệt Thánh Cảnh, Ngọc Càn triều thậm chí có tư cách cùng Trung Ương Cổ Quốc địa vị ngang nhau

"Cung nghênh cô nãi nãi" Ân Thu Nguyệt cúi đầu bái xuống, trên thực tế một mực đang âm thầm mắt trợn trắng.

Nàng rất lo lắng gia tộc hội phái tới một đám tâm lý vặn vẹo lão xử nữ, kết quả trong nhà tựu phái tới những…này lão xử nữ bên trong, biến thái nhất một cái.

Kỳ thật trước mặt nàng Ân Tổ Lâm năm nay chỉ là ba mươi tuổi đầu, nhưng nàng nhưng lại Ân gia "Tổ, Nghĩa, Thu, Quân" thuộc nhóm Tổ chữ lót người. Suốt so Ân Thu Nguyệt cao hơn hai cái bối phận.

Càng làm cho Ân Thu Nguyệt không cách nào tiếp nhận chính là, cái này lão xử nữ rõ ràng hơn ba mươi, lại thủy chung lớn lên như là một cái 17 tuổi thiếu nữ, cùng chính mình đứng chung một chỗ, rõ ràng tựu là hai tỷ muội.

Hơn nữa, Ân Tổ Lâm chính là Ân Thu Nguyệt trước khi, Ân gia xuất sắc nhất đích thiên tài.

Năm nay chỉ có ba mươi tuổi đầu, cũng đã là nhất phẩm bát tinh

Cho dù là hiện tại, Ân Thu Nguyệt cũng sẽ thường xuyên bị người lấy ra cùng Ân Tổ Lâm so sánh với. Ân Thu Nguyệt đối với cái này phi thường bất mãn, bởi vì nàng tổng cảm giác mình sống ở Ân Tổ Lâm trong bóng râm.

Vô luận là theo bên ngoài, khí chất còn có thiên tư, đều tự nhận hoàn mỹ Ân Thu Nguyệt, đương nhiên không thể dễ dàng tha thứ chính mình trở thành "Ân Tổ Lâm thứ hai" .

Cho nên, tại Ân gia sở hữu tất cả lão xử nữ bên trong, Ân Thu Nguyệt nhất xem không vừa mắt đúng là vị này tuổi trẻ "Nãi nãi bối" .

Ân Tổ Lâm vung tay lên, thần sắc đạm mạc: "Đứng lên mà nói."

Ánh mắt của nàng thủy chung nhìn về phía trước Đại Diệt Thánh Cảnh —— vô luận là ai, đứng ở chỗ này đều nhất định cũng bị Đại Diệt Thánh Cảnh hấp dẫn.

Ngoại trừ Ân Tổ Lâm bên ngoài, đồng hành còn có vài chục tên cường giả, các nàng tất cả đều mục say thần mê, một hồi lâu sau, mới chậm rãi nói: "Quả nhiên là truyền kỳ chi địa, nhân gian Thiên quốc trân bảo khắp nơi trên đất ta cần ta cứ lấy "

Ân Tổ Lâm thoáng thu nhiếp tinh thần, hỏi: "Nói rõ chi tiết vừa nói, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Ân Thu Nguyệt liền đem trước sau trải qua nói. Ân Tổ Lâm cau mày, suy nghĩ sau một lát, thỉnh giáo một bên một vị nửa lão phu nhân: "Thất tỷ, ta nhớ được từng tại một bộ trong sách xưa đã từng gặp, Đại Diệt Thánh Cảnh phong ấn trận pháp, Tây Nam hướng là yếu kém nhất khâu."

Thất tỷ nhẹ gật đầu: "Bất quá tây nam phương hướng diện tích rộng lớn, mà cái kia trận pháp nghe nói chỉ có một chỗ chưa đủ nửa trượng bạc nhược yếu kém khâu chỗ, muốn tìm được cũng không dễ dàng."

Ân Tổ Lâm hướng nàng có chút khẽ khom người: "Thất tỷ uyên bác."

Ân Thu Nguyệt âm thầm bĩu môi một cái: "Dối trá" mặc kệ vị này nãi nãi bối lão xử nữ như thế nào làm, nàng tựu là xem không vừa mắt.

Ân Tổ Lâm đưa tay một ngón tay tây nam phương hướng: "Xuất phát Ân Thu Nguyệt đi theo, Hồng Vũ cùng Cung gia sự tình đợi xử lý xong Đại Diệt Thánh Cảnh nói sau "

Sự tình có nặng nhẹ, trước mắt hiển nhiên Đại Diệt Thánh Cảnh mới là trọng yếu nhất. Ân Tổ Lâm muốn thừa dịp Trung Ương Cổ Quốc phần đông thế gia còn không có có chạy đến, dẫn đầu tiến vào Đại Diệt Thánh Cảnh.

Huyền binh mã xa tại trên đường bay nhanh, tốc độ nhanh vô cùng.

Đệ nhất cổ xe ngựa lên, cắm Tân gia cờ xí, bị chạy như bay xe ngựa run được BA~ BA~ rung động, cách thật xa là có thể chứng kiến cờ xí trung ương, cái kia một cái cực lớn "Tân" chữ.

Tân gia chính là phản ứng nhanh chóng thế gia một trong, lập tức phái ra một vị nhất phẩm lục tinh cường giả dẫn đội, mười mấy tên cao thủ lướt qua Tân gia cùng Biên gia ở giữa thiên tiệm, kéo dài qua mà đến thẳng tiến Đại Diệt Thánh Cảnh.

Loại này không có nói trước thông báo, trực tiếp tiến vào đối phương lãnh địa hành vi, thậm chí có thể bị coi là đánh

lén. Nhưng vì Đại Diệt Thánh Cảnh, Tân gia cũng chẳng quan tâm những thứ này.

Tân gia chủ trì hành động nhất phẩm lục tinh bỗng nhiên cảm giác được một hồi hãi hùng khiếp vía, hắn trong xe đột nhiên mở to mắt: "Không tốt "

Bên trên bầu trời, một đạo cầu vồng xẹt qua, khí thế rộng rãi uy áp tứ phương.

"Hừ" theo cầu vồng bên trong truyền đến hừ lạnh một tiếng: "Không biết tự lượng sức mình "

Cầu vồng tự thiên không mà hàng, hướng xuống chúi xuống, bao phủ toàn bộ đoàn xe.

Thời gian qua một lát, cầu vồng một lần nữa bay lên, tiếp tục hướng phía phương xa gào thét mà đi. Nhưng là trên mặt đất, những cái…kia nguyên bản tại chạy như bay huyền binh mã xe tại chỗ bất động rồi, vô thanh vô tức một mảnh tĩnh mịch.

Bỗng nhiên một hồi đại gió thổi qua, những cái…kia huyền binh mã xe xôn xao một tiếng tán làm đầy trời bột mịn, theo gió phiêu tán

Cung Thế Thông tiện tay diệt đi Tân gia người, chỉ là căm tức đối phương rõ ràng dám đánh Đại Diệt Thánh Cảnh chủ ý. Đối với hắn mà nói, một đám thâm sơn cùng cốc "Tiểu địa chủ", tiện tay giết cũng sẽ giết.

Bất quá một canh giờ, bọn hắn là có thể đuổi tới Đại Diệt Thánh Cảnh phụ cận, Cung Thế Thông chính mình cũng nhịn không được nữa kích động lên. Nếu như có thể tìm được nguyên vẹn 《 Thiên Thu Kỷ 》, hắn cũng có hi vọng vượt qua nhất phẩm Cửu Tinh hàng rào, đi xem bao la tinh hải.

Hồng Vũ vô thanh vô tức trú đóng ở tại Nguyệt Lạc thành bên trong, lẳng lặng yên nhìn xem từng nhánh đội ngũ thẳng hướng Đại Diệt Thánh Cảnh

Ân gia đến rồi, Cung gia đến rồi, Ngọc Càn triều hoàng thất đến rồi, Ngọc Càn triều Hà gia đến rồi…

Mấy ngày về sau, càng rất cường đại đội ngũ xuất hiện ở Đại Diệt Thánh Cảnh chung quanh, thực lực của những người này vượt xa Ngọc Càn triều chúng thế gia, trong đội ngũ bất phàm lãnh ngạo thanh tuyệt thiếu niên thiên tài, tùy tiện cái đó một cái, cũng có thể nhẹ nhõm đập phát chết luôn Hà Nộ Dương, hiển nhiên những người này đều là tới từ ở Trung Ương Cổ Quốc

"Ngươi rốt cuộc là cái gì ý định?" Kỷ Lập Kiêu xuất hiện tại hắn sau lưng, có chút lo lắng mà khó hiểu mà hỏi.

Hồng Vũ cười cười: "Ngươi có biết hay không Đại Diệt Thánh Cảnh trước kia tại Thương Lê cổ triều các loại ghi lại bên trong, biến hóa thất thường làm cho không người nào có thể nắm lấy?"

Kỷ Lập Kiêu sững sờ: "Cái gì?"

"Có người nói Đại Diệt Thánh Cảnh bên trong chính là một mảnh Hoàng Kim biển cát, hình mũi khoan tháp cao đứng vững trong mây. Hoàng Kim trong biển cát thỉnh thoảng hội (sẽ) ngưng tụ ra tất cả đáng sợ sa mạc Hoang Thú, thực lực cường đại vô cùng, hơn nữa thường thường thành đàn xuất hiện, khó có thể ứng đối.

Cũng có người nói Đại Diệt Thánh Cảnh bên trong chính là một mảnh Cổ lão lăng mộ, mỗi một tòa lăng mộ đều là một cái mê cung, có trung tâm võ sĩ tự nguyện hóa thành binh dong, vi vương của bọn hắn túc trực bên linh cữu.

Còn có người nói Đại Diệt Thánh Cảnh chính là không ngớt không ngừng phun trào núi lửa, nham thạch nóng chảy giàn giụa, thỉnh thoảng có Địa Tâm Hỏa mạch xé rách đại địa trở mình dũng mãnh tiến ra. Cái kia trong đó, có vô số có thể tại nham thạch nóng chảy trong biển lửa sinh tồn Cổ lão Hoang Thú, mỗi một đầu đều có được lấy hủy thiên diệt địa lực lượng

Những…này truyền thuyết còn có rất nhiều, ngươi biết rõ vì cái gì?"

Kỷ Lập Kiêu mờ mịt lắc đầu: "Không biết."

Hồng Vũ cười, chưa cùng nàng giải thích, mà là nhìn về phía Đại Diệt Thánh Cảnh phương hướng: “Những người kia cũng không biết, đây mới là chúng ta thủ thắng mấu chốt ” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 69 : Thánh cảnh chi trục (hạ)

Ở đếm ngoài trăm dặm Đại Diệt Thánh Cảnh trong, khắp nơi trân bảo che dấu dưới, một loại nơi thần bí thâm thúy, vốn không nên tồn tại ở trên cái thế giới này kia dị trong hư không, thành từng mảnh hỗn loạn nguyên năng ngưng tụ thành các loại kỳ dị hình dáng, cổ thú một loại bảo vệ này một mảnh hư không.

Hỗn loạn nguyên năng tản mát ra các loại mỹ lệ quang mang, đem này phiến hư không giả dạng vô cùng xinh đẹp.

Nhưng là bất kể những thứ này hỗn loạn nguyên năng biến hóa hơn sao xinh đẹp, bọn họ thủy chung không phải là này một mảnh khu vực bên trong chân chính chủ giác. Chủ giác quang mang vĩnh viễn sẽ không bị phối hợp diễn che dấu.

Ở hỗn loạn nguyên năng vờn quanh trong, có một bộ dầy cộm nặng nề cổ thư lẳng lặng trôi lơ lửng ở trong hư không.

Bởi vì nơi này là hư không, không có tham chiếu vật, bởi vì vốn là nhìn chưa ra này một quyển cổ thư cụ thể lớn nhỏ. Nhưng là này một quyển sách chính là làm cho người ta một loại lớn vô cùng cảm giác, tựa hồ cả hư không cũng chứa không nổi nó.

Mà những thứ kia hỗn loạn nguyên năng cũng bị đè ép được sắp không chỗ có thể!

Cổ thư toàn thân vàng óng ánh, ngoài mặt điêu khắc một chút đã không biết bao nhiêu năm trước kia văn tự, sợ rằng cả Hà Tả đại lục cũng không có mấy người biết.

Mà ở cổ thư bìa mặt ngoài, còn có hai đạo vòng sắt chữ thập va chạm, đem chi khóa lại. Làm người ta càng thêm cật kinh hãi dạ, này một đạo chữ thập va chạm khóa lên mặt, thậm chí có tương tự với không gian khóa phong ấn, hơn nữa còn là vô cùng đẳng cấp cao mười sáu trọng tỏa định!

Đại Diệt Thánh Cảnh còn không có bị quấy rầy, một mảnh yên tĩnh.

Cổ thư thượng tự nhiên cũng là một mảnh an tĩnh, gợn sóng không sợ hãi.

…

"Oanh!"

Lại là một đạo lôi đình tịch quyển mà đến, Đại Diệt Thánh Cảnh ngoài lần nữa phủ xuống một nhóm cao thủ.

Lúc này, này một mảnh địa vực đã gió nổi mây phun anh hùng tụ tập!

Trừ Ngọc Càn triều cùng Trung Ương cổ quốc ở ngoài, cùng Ngọc Càn triều giáp giới Vạn Thế vương triều, Thông Cổ Tư hoàng triều, Binh Thư Thánh Quốc thế gia cường giả cũng rối rít chạy tới.

Tụ tập đông đảo cường giả, tự nhiên có dẫn phát liên miên chiến đấu liên miên. Ngắn ngủn mấy ngày thời gian, này một mảnh khu vực bên trong, đã có hai vị nhất phẩm Thất Tinh nuốt hận chôn xương, nhất phẩm Thất Tinh trở xuống đích võ giả, bị giết ít nhất trên trăm!

Đến từ Trung Ương cổ quốc gia tộc, thực lực cường đại, làm cho người ta ngưỡng mộ. Bọn họ thường thường có một vị thậm chí hai vị nhất phẩm chín sao chí tôn cường giả trấn giữ. Một khi xuất thủ, không người nào có thể ngăn!

Ngọc Càn triều, Vạn Thế vương triều, Thông Cổ Tư hoàng triều cùng Binh Thư Thánh Quốc thế gia cửa phải nén giận, riêng của mình tìm kiếm núi dựa, quăng hướng Trung Ương cổ quốc trong đích là một loại thế gia tìm kiếm che chở.

"Là Tọa Vong Thành Từ gia!" Gần đây chạy tới cường giả có người biết, hắn cao cao đứng thẳng ở trời cao trên, trong cặp mắt hàm chứa bức người uy sát, hướng bốn phía vừa nhìn, tất cả nhất phẩm chín sao trở xuống đích võ giả tất cả đều cảm thấy một cổ đáng sợ áp lực, phảng phất cặp mắt kia trong, có một đoàn Liệt Hỏa, đang thiêu đốt của hắn cửa linh hồn!

Cho nên, đông đảo vũ giả cửa rối rít cúi đầu.

Từ Uổng Nhiên hài lòng, mới tới lập uy, đã để cho mọi người nhận rồi Từ gia ở chỗ này, đoạt lấy một chỗ ngồi!

Hắn vung tay lên, Từ gia đông đảo võ giả chậm rãi phủ xuống, những thứ kia nhược tiểu thị tộc còn lại là chủ động nhường lại một khối địa phương cho Từ gia người.

Nhưng vào lúc này, Từ Uổng Nhiên bỗng nhiên cảm ứng được cái gì, mặt lộ vẻ vẻ kinh hãi, đột nhiên quay đầu lại.

Cơ hồ là đồng thời, đã có người giật mình kêu đi ra: "Đây là cái gì! ?"

Mọi người theo tiếng nhìn lại, xa xôi đích thiên bên có một tấm máu tươi một loại ngọn lửa đang thiêu đốt lên, ngọn lửa chung quanh tán loạn! Mặc dù bởi vì khoảng cách xa xôi, những thứ kia ngọn lửa lộ ra vẻ vô cùng nhỏ bé, nhưng là lại làm cho người ta từ trong tâm chỗ sâu cảm giác được đáng sợ, thảm thiết, thê lương, cổ xưa, Thương Mang, các loại làm cho nhân sinh sợ hơi thở đan vào ở chung một chỗ, để cho mọi người bao gồm tại chỗ nhất phẩm chín sao ở bên trong, cũng nhịn không được ngừng lại rồi hô hấp.

Rất nhanh, một mảnh kia ngọn lửa cũng đã gần, mọi người lúc này mới thấy rõ ràng, kia căn bản không phải cái gì ngọn lửa, hay là một đám toàn thân máu đỏ Đại Điểu.

Đại Điểu mãnh liệt vuốt cánh, giống như là từng đoàn từng đoàn nhảy lên ngọn lửa.

"Đó là… Vượt qua nhất phẩm hoang thú Huyết Hải Minh Điêu!" Đã có người nhận ra liễu, bị làm cho sợ đến hô to.

Huyết Hải Minh Điêu tương đương với nhất phẩm năm sao cường giả, lớn như vậy một đám, chừng mười hai chỉ, làm sao xảy ra hiện tại nơi này?

Mà kia mười hai chỉ Huyết Hải Minh Điêu trên người, mặc giáp trụ thú yên, phía sau tựa hồ kéo một đoàn đám mây!

Gần hơn một chút sau, mọi người đã có thể cảm giác được rõ ràng một ít bầy hoang thú phát tán ra tới đáng sợ uy áp! Mười hai đầu nhất phẩm năm sao, bực này thực lực đủ để bóp đặt ở tràng rất nhiều "Nước nhỏ" thế gia liễu.

Cho dù là đến từ Trung Ương cổ quốc cái kia chút ít thế gia, cũng cùng nhau biến sắc, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Phốc!

Nhất thanh muộn hưởng, giống như là một đoàn bọt khí tan biến, một ít bầy Huyết Hải Minh Điêu sau lưng đám mây bỗng nhiên tản đi, từ bên trong lao ra một giá rộng lớn vô cùng xe vua.

Xe vua khổng lồ, so sánh với thượng một ngọn xa hoa cung điện. Mà ở này tòa không có bánh xe xe bóp trên, cũng đúng là kiến tạo liễu một ngọn nhỏ cung điện!

Làm chỗ ngồi này cung điện ra hiện tại mọi người trước mắt thời điểm, mọi người ánh mắt hoa lên, còn tưởng rằng là Đại Diệt Thánh Cảnh rút nhỏ. Bởi vì… này tòa cung điện cực kỳ hoa lệ, đồng dạng là hoàng kim khắp nơi, bảo thạch mãn tường. Ở dưới thái dương lòe lòe sáng lên làm cho không người nào có thể nhìn thẳng.

Chỉ có những thứ kia nhất phẩm chín sao cường giả, mới có thể nhìn thấu kia các loại sáng lạng quang mang sau lưng, cất dấu từng đạo cường hãn trận pháp khắc tuyến, nếu có người sỏa hồ hồ cho là đây chỉ là một ngồi xa hoa cung điện, tham lam xông đi lên lời nói, những thứ này trận pháp sẽ ở trong nháy mắt tương lai phạm người bốc hơi lên trở thành khí thể!

“Đại Đế hành cung!”

Đến từ Trung Ương cổ quốc thế gia trong, có người cúi đầu một tiếng thét kinh hãi, không dám lớn tiếng kêu đi ra.

Rầm!

Trung Ương cổ quốc mọi người ngã quỵ một mảnh!

“Cung nghênh Ngô Hoàng!”

Cùng Ngọc Càn triều những thứ này nước nhỏ bất đồng, Trung Ương cổ quốc hoàng thất từ thượng một hoàng triều kế thừa đại lượng tài nguyên, hôm nay hoàng thất đối với Trung Ương cổ quốc, như cũ có cường đại nắm trong tay lực, hoàng thất nhất phẩm chín sao là nhiều nhất, hoàng thất nắm giữ nhất phẩm trở lên Huyền Binh cũng là nhiều nhất.

Đang ở không lâu lúc trước, còn tiêu diệt liễu một không nghe từ hoàng thất ra lệnh cường đại thế gia.

"Oanh!" Một tiếng vang thật lớn, Đại Đế hành cung ở mười hai đầu nhất phẩm năm sao Huyết Hải Minh Điêu dẫn dắt hạ dừng ở mọi người trên đỉnh đầu, lực lượng cường đại trong lúc vô tình phát ra ba động, đã để cho mọi người mồ hôi đầm đìa, đi theo Trung Ương cổ quốc người cùng nhau quỳ xuống lạy, không dám phản kháng.

Trong chuyện này thì các nước nhỏ thành viên hoàng thất!

Hành cung trong truyện tới một hùng hậu thanh âm, giống như lôi đình từ cửu thiên trên mãnh liệt đánh xuống tới.

"Trẫm vừa đích thân tới, đến mức, Giai vì trẫm chi lãnh địa!"

Ngọc Càn triều dẫn đội chính là Bảo Dã Thân Vương, chính là nhất phẩm tám sao, trong hoàng thất gần với Mục Hiến Đế đệ nhị cường giả! Nhưng là lúc này lại quỳ trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt, to như hạt đậu giọt hồ môi bành bạch rơi xuống, không dám tỏ vẻ một chút phản đối.

"Ngô Hoàng anh minh! Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!" Trung Ương cổ quốc mọi người núi thở biển gầm.

"Kích trống! Triệu tập mọi người, nhận được trẫm cho phép, mới có thể tiến vào Đại Diệt Thánh Cảnh. Không có trẫm ngọc bài ra hiện tại Đại Diệt Thánh Cảnh trong, bất luận kẻ nào nhìn thấy đều có thể tru diệt, hơn nữa có công với hoàng thất, đem nhận được trọng thưởng!"

Những thứ kia nước nhỏ gia tộc âm thầm kêu khổ, vị này Trung Ương cổ quốc quân chủ không khỏi thật là bá đạo, thứ nhất tựu tuyên bố Đại Diệt Thánh Cảnh là của hắn, muốn đi vào Đại Diệt Thánh Cảnh tầm bảo, còn muốn nhận được hắn nhận khả. Nếu không những thứ kia Trung Ương cổ quốc cường giả nhất định hết sức vui vẻ đánh chó mù đường.

Đại Đế hành cung trong, đi ra một gã người ở trang phục nhất phẩm tám sao, vung lên dùi trống nặng nề xao hưởng liễu hành cung phía trước điểm tướng cổ.

“Đông đông đông…”

Theo tiếng trống, từng đạo hàm chứa Trung Ương cổ quốc Thông Thiên Đại Đế thánh chỉ quang mang âm ba hướng chung quanh khuếch tán, mãi cho đến liễu mấy vạn dặm ở ngoài cũng chưa từng tiêu tán.

Hồng Vũ đứng ở Nguyệt Lạc Thành trong, tự nhiên cũng nhìn thấy đạo kia thánh chỉ, hắn khẽ mỉm cười, đối với phía sau Kỷ Lập Kiêu nói: “Tốt lắm, rốt cục đến phiên chúng ta ra sân.”

Kỷ Lập Kiêu thất kinh: “Cung gia người nhưng cũng ở bên kia…”

Hồng Vũ cười hì hì vỗ vỗ gương mặt của nàng: “Yên tâm, thiếu gia ta còn có thật tốt cảnh xuân, làm sao có sỏa hồ hồ đi đến chịu chết?”

Kỷ Lập Kiêu vội vàng mau tránh ra: “Nhiều người như vậy đâu, ngươi đừng náo.”

…

Thông Thiên Đại Đế xuất hiện, để cho những thứ kia núp âm thầm thế lực không đi không được đi ra ngoài, cũng không chẳng qua là Hồng Vũ một nhà, điểm tướng trống vang lên sau, từng nhánh đội ngũ đi ra, bọn họ đều là khuôn mặt bất đắc dĩ.

Hà Tả đại lục đệ nhất vương giả đã cường ngạnh tỏ thái độ, trừ phi bọn họ buông tha cho Đại Diệt Thánh Cảnh, nếu không chỉ có thể đi ra.

Nhưng là Hồng Vũ cũng không giống nhau, hắn là cao hứng vô cùng mình ra tới. Hắn đợi chờ đúng là một cái cơ hội như vậy.

Ân gia đúng là sẽ phái người tới ủng hộ mình, nhưng là vì mình, Ân gia có nguyện ý hay không cùng Cung gia toàn diện xung đột còn rất khó nói. Hồng Vũ cần một tờ lớn hơn nữa ô dù, Thông Thiên Đại Đế không nghi ngờ chút nào là lựa chọn thích hợp nhất.

Về phần nói như thế nào dùng Thông Thiên Đại Đế áp chế Cung gia, Hồng Vũ dĩ nhiên sớm có an bài.

Núp chỗ tối người dĩ nhiên đều có các mục đích, có khi là bởi vì người chủ sự trời sanh âm quỷ, nhưng là phần lớn còn lại là vì tránh ra thực lực cường đại địch nhân.

Cho nên những người này vừa ra tới, nhất thời đưa tới vô số tức giận mắng. Cừu nhân gặp mặt hết sức ngắm nghía!

"Câm miệng!"

Một tiếng giận dữ mắng mỏ từ Đại Đế hành cung trong truyền đến, cường hãn Thông Thiên Đại Đế cũng không chỉ nói là nói, một tiếng này quát mắng trong, hàm chứa nào đó trải qua cải biến đích thiên địa quy tắc, những thứ kia vốn là còn đang tức giận mắng người, lập tức nói không ra lời, chỉ có thể tàn bạo nhìn mình lom lom cừu nhân.

Trong những người này, thì Cung Thế Thông.

Cung gia người hung ác nhìn chằm chằm Hồng Vũ, không nghi ngờ chút nào, nếu như không phải là Thông Thiên Đại Đế ở chỗ này, bọn họ đã sớm nhào lên đem Hồng Vũ xé thành mảnh nhỏ.

Ân Thu Nguyệt lặng lẽ nhích tới gần Ân Tổ Lâm: "Hắn chính là Hồng Vũ."

Ân Tổ Lâm nhướng mày: "Cũng đến lúc này, chẳng lẽ hắn còn vọng tưởng phân một chén canh? Như thế chăng biết tiến thối, tự chui đầu vào lưới, người này cũng không như ngươi hướng gia tộc bẩm báo cái kia dạng thông tuệ, ta muốn đem này một tình huống chi tiết báo lên cho, xin gia tộc làm tiếp quyết định!"

Ân Thu Nguyệt âm thầm hướng nàng mắt trợn trắng, trong lòng tự nhủ cái này bại hoại tiểu tử như vậy ngoài dự đoán mọi người đã không phải là lần đầu tiên, ngươi nếu là nghĩ ra xấu, mặc dù đi báo cáo, bổn cô nương còn vui mừng nhìn chê cười đâu.

Nàng bất động thanh sắc thối lui đến liễu đi một bên.

Hồng Vũ công khai tiêu sái đến Biên gia cùng hoàng thất trung ương, cười hì hì hướng Biên gia vừa chắp tay: “Trùng hợp như thế, lại đang nơi này gặp được, chẳng lẽ lão Thiên nhất định, muốn cho ta đem Biên gia đuổi tận giết tuyệt?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 70 : Sát cơ

"Càn rỡ!"

"Cuồng vọng!"

Biên gia lớn tiếng giận dữ mắng mỏ, kết quả Thông Thiên Đại Đế một ít đạo pháp thì nhanh chóng tác dụng, mới vừa mở miệng khiển trách mấy Biên gia người, lập tức thành câm.

Hồng Vũ vui vẻ cười một tiếng, cúi đầu mắng một câu: "Ngu ngốc."

Biên gia người nổi giận, rồi lại không có biện pháp mở miệng phản mắng trở về.

Hồng Vũ vừa nhìn về phía liễu Bảo Dã Thân Vương, ôm quyền một xá, làm ra rất nhiệt tình bộ dạng tới: "Điện hạ, lần đầu tiên gặp mặt, kính xin chiếu cố nhiều hơn."

Bảo Dã Thân Vương biết Hồng Vũ ở Cổ Dao Sơn "Hiến vật quý" chuyện tình, chỉ có bề ngoài ít nhất là muốn một làm, không thể làm gì khác hơn là cũng trở về liễu thi lễ, tiếu a a nói: "Hoàng huynh sau khi trở về, khen ngợi Vũ thiếu chính là quốc gia lương đống, nhân tài mới xuất hiện!"

Biên gia người thầm giật mình, bất hữu hồ nghi nhìn hai người, chẳng lẽ là hoàng thất mọi việc đều thuận lợi, hai đầu lấy lòng? Nếu như là như vậy, lần này Đại Diệt Thánh Cảnh hành trình, có thể bị dữ nhiều lành ít liễu!

Hồng Vũ ở lạch trời một bên hãm hại liễu hoàng thất một thanh chuyện tình, trừ hắn ra bên cạnh mười ba kỵ sĩ, cũng không có người khác biết.

Bảo Dã Thân Vương biết Biên gia người hiểu lầm, tạm thời cũng bất đắc dĩ, chỉ có thể đợi đến sau đó nữa giải thích.

Ân Tổ Lâm suy nghĩ một chút, hay là hạ lệnh nói: "Dù sao chúng ta lần này tới nhiệm vụ, là muốn bảo vệ Hồng Vũ cùng Kỷ gia, bất kể tương lai gia tộc như thế nào quyết định, ít nhất

hiện tại chúng ta cần thi hành nhiệm vụ này. Nếu như đủ khả năng, đã giúp bọn họ xuống."

"Dạ."

Đại Đế hành cung trong, một ít tên nhất phẩm tám sao người ở trong tay dừng lại, thứ ba thông điểm tướng cổ rốt cục gõ xong liễu.

Thông Thiên Đại Đế hừ lạnh một tiếng: "Điểm tướng xong, có nữa tự tiện đến đây Đại Diệt Thánh Cảnh người, giết không tha!"

"Dạ!" Một mảnh hô quát có tiếng, núi thở biển gầm một loại từ bốn phương tám hướng truyền đến, đáp lại bệ hạ. Mọi người sắc mặt trắng bệch, không biết bệ hạ lần này đến tột cùng mang đến bao nhiêu lực lượng, thế nhưng bất tri bất giác đã Đại Diệt Thánh Cảnh chung quanh mấy ngàn dặm a hoàn toàn phong tỏa.

Thập nhị chi Huyết Hải Minh Điêu được khu sử, oa oa quái khiếu vỗ cánh bay lên, đem Đại Đế hành cung dẫn dắt lên cao cao là bầu trời bao la. Một ít ngồi hành cung trong, tản mát ra vô cùng vô tận uy áp, đem chung quanh đám mây cũng xua đuổi đến đếm ngoài trăm dặm.

Hành cung chánh điện đại môn ầm ầm mở ra, hai đội người mặc nhất phẩm Huyền Binh chiến giáp vệ sĩ xếp thành hàng ra, cùng sở hữu tám người, từng cái cũng là nhất phẩm chín sao! Bực này thực lực, đúng là ngạo thị quần hùng. Ở nơi này hai đội vệ sĩ sau, đợi chờ chỉ chốc lát, lại có một người long hành hổ bộ đi ra, người vẫn chưa ra khỏi thạch lâm đại điện, đã có một đạo khổng lồ bóng ma đem trọn hôm nay địa bao phủ!

Phía dưới mọi người, vô số thế gia cường giả, tất cả đều bị bao phủ ở nơi này một bóng ma trong!

"Cung nghênh Ngô Hoàng! Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!"

Cho dù là nhất phẩm chín sao, ở nơi này một đạo trong bóng ma cũng lạnh run.

Thông Thiên Đại Đế rốt cục đứng ở dưới ánh mặt trời, hắn người mặc màu tím Long pháo, đầu đội bình thiên quan, sắc mặt tử hồng, không giận tự uy, hai tay chắp sau lưng, kể từ khi hắn xuất hiện cái kia một khắc, thì vạn đạo Kim Quang từ bốn phương tám hướng hội tụ mà đến, đây là đối với thiên địa quy tắc nắm trong tay đến trình độ nhất định, một cách tự nhiên một loại lộ vẻ hóa.

Hồng Vũ tại phía dưới thầm giật mình, bởi vì hắn thấy không rõ vị này Thông Thiên Đại Đế đến tột cùng là cái gì cấp bậc!

Hồng Vũ linh giác vô cùng nhạy cảm, cho dù là đối mặt nhất phẩm chín sao, hắn cũng có thể liếc thấy ra đối phương cảnh giới. Nhưng là ở đối mặt Thông Thiên Đại Đế thời điểm, loại này dị năng không có.

Hắn suy nghĩ một chút, không có mạo hiểm vận dụng "Vừa xem hiểu ngay" hắn còn có đến tiếp sau kế hoạch, nếu như vận dụng "Vừa xem hiểu ngay" bị đối phương phát hiện, phía sau kế hoạch không cách nào thuận lợi thi triển vậy thì tổn thất khổng lồ.

"Các khanh bình thân!" Thông Thiên Đại Đế nhàn nhạt phân phó một tiếng, thiên địa trong lúc tự có một cổ quy tắc ứng với cùng của hắn lời nói, để cho quỳ rạp xuống đất mọi người, không tự chủ được biến thành đứng thẳng.

Chân chính hiểu được trong chuyện này ảo diệu người tất cả đều kinh hãi không dứt.

Có hai gã vệ sĩ đưa đến hắn long ỷ, Thông Thiên Đại Đế ở tận trời trên an vị, trên cao nhìn xuống phân phó nói: "Mỗi một nhà chỉ có thể phái một người tiến vào Đại Diệt Thánh Cảnh, kẻ không theo, chém!"

Mọi người nhất thời trong lòng cao hứng phản kháng ý niệm trong đầu, từ Trung Ương cổ quốc khi đến mặt nước nhỏ, từng cái thế gia cũng phái ra nhóm lớn cường giả, nhưng là chỉ làm cho một người đi vào nhất định thu hoạch có hạn.

Nhưng là ý nghĩ này mới vừa cao hứng, bọn họ đã cảm thấy có một song kinh khủng ánh mắt từ cửu thiên trên xem

xuống, đưa ánh mắt hội tụ tại chính mình trên người, ánh mắt kia đáng sợ chí cực, tựa hồ có thể nhìn thấu hắn hết thảy ý nghĩ!

Từng cái cao hứng liễu phản kháng ý niệm trong đầu người, đều có cảm giác như vậy. Những thứ kia đối với Thông Thiên Đại Đế vô cùng trung thành, hết thảy mặc cho phân phó cường giả nhưng không có cảm giác như vậy.

Các võ giả lại càng âm thầm kinh hãi, Thông Thiên Đại Đế đã cường đại đến có thể trực tiếp nhìn thấu người linh hồn rồi? !

Hồng Vũ rõ ràng cảm giác được một loại cùng trung ương đại mộ hư ảnh tương tự cảm giác, nhưng là Thông Thiên Đại Đế khẳng định không phải là linh hồn sinh vật, vậy thì nói rõ linh hồn của hắn tu vi, đã không kém gì một ít đạo hư ảnh!

Hắn cũng là thầm giật mình, trong lòng phán đoán, chẳng lẽ nói Thông Thiên Đại Đế đã vượt qua nhất phẩm chín sao? !

Đây cũng không phải là không thể nào, mặc dù nhất phẩm chín sao rào cực kỳ khó khăn vượt qua, nhưng là Trung Ương cổ quốc tài nguyên phong phú, hắn lại là thiên cổ nhất đế, đột phá nhất phẩm chín sao có nhiều khả năng!

"Hừ!" Đại Đế lại là hừ lạnh một tiếng, mới vừa rồi cao hứng phản kháng ý niệm trong đầu cái kia chút ít cường giả, nhất thời thật giống như bị người dùng roi hung hăng ở phía sau trên lưng rút một cái, rát đau đớn.

Bọn họ cũng hiểu đó là trực tiếp tác dụng cho linh hồn quất roi, mà cũng không phải là thân thể trừng phạt.

"Phá giải Huyền Thiên Vân Đô Đại Trận bản lãnh các ngươi có sao?"

"Từ hỗn loạn sông dài trong cướp lấy bảo vật Kiêu Đằng các ngươi có sao?"

"Khám phá Đại Diệt Thánh Cảnh trong các loại ảo cảnh trí khôn các ngươi có sao?"

Thông Thiên Đại Đế liên tiếp hỏi ra ba vấn đề, phía dưới mọi người trợn mắt hốc mồm, duy chỉ có Hồng Vũ vội vàng

cúi đầu, che dấu mình giật mình bề ngoài tùy.

Ân Tổ Lâm có chút thẹn đỏ mặt, nàng mấy ngày trước sẽ đến liễu nơi này, biết chỗ ngồi này đại trận yếu kém đốt ở phương Tây Nam hướng, nhưng là cho đến hiện tại hắn cũng không thể tìm ra.

Hay là từ Thông Thiên Đại Đế trong miệng mới biết được, thì ra là chỗ ngồi này đại trận tên là "Huyền Thiên Vân Đô Đại Trận".

Hồng Vũ giật mình chính là quả nhiên không thể nhỏ xem thiên hạ anh hùng, hắn vốn tưởng rằng đã biết một lần ưu thế lớn nhất là ở đối với Đại Diệt Thánh Cảnh hiểu rõ. Nhưng là bây giờ nhìn lại, Thông Thiên Đại Đế tựa hồ đối với Đại Diệt Thánh Cảnh bí mật cũng rất rõ ràng.

Hắn không khỏi càng thêm cẩn thận, lúc trước kế hoạch muốn nặng mới sửa đổi một chút o

"Hừ, cũng không có? Vậy các ngươi còn không đàng hoàng, nghe theo trẫm phân phó!"

"Bọn ta tuân lệnh!"

Mọi người nhất thời không có tính tình, cái gì Huyền Thiên Vân Đô Đại Trận, cái gì Kiêu Đằng, tại chỗ coi như là nhất phẩm chín sao, cũng căn bản nghe cũng chưa từng nghe nói qua.

Thông Thiên Đại Đế nhìn chung quanh một tuần, nói: "Trẫm tự có thủ đoạn phá vỡ đại trận, cũng có thể nghĩ biện pháp cho các ngươi không bị ảo cảnh mê hoặc. Nhưng là, này Đại Diệt Thánh Cảnh trân quý nhất bảo vật, tất cả đều ân cần săn sóc ở hỗn loạn sông dài trong, không có Kiêu Đằng, coi như là trẫm, cũng không có biện pháp từ trong đó lấy ra chân chính trọng bảo.

Các ngươi trong tay ai có Kiêu Đằng, trẫm đảm bảo hắn an toàn đi vào, an toàn đi ra ngoài, tất cả thu hoạch tuyệt sẽ không có người cướp đoạt!"

Hồng Vũ đang do dự thời điểm, bỗng nhiên có một người càng chúng ra: "Bệ hạ, tiểu nhân trong tay có một gốc cây

Kiêu Đằng!”

Hồng Vũ giật mình, loại này hiếm thấy thượng cổ kỳ vật, lại còn có một gốc cây!

Mọi người vội vàng đi xem người nọ, rất là xa lạ. Nhưng là Hồng Vũ nhưng sắc mặt biến hóa: Trùng hợp như thế? Quỳ trên mặt đất, chính là Biên gia Biên Thành Hâm. Oan gia hẹp lộ! Biên Thành Hâm quỳ trên mặt đất hết sức nhún nhường, hai tay giơ lên cao cao, khi hắn hai tay trong lúc, có một chuyện không gian Huyền Binh, trong đó có một chút lục sắc quang mang, theo Biên Thành Hâm tâm niệm vừa động, một ít chút lục sắc quang mang nhanh chóng mở rộng đi ra ngoài, đón gió chập chờn, thật giống như thiếu nữ vòng eo.

Trong mọi người không ít cũng không có nghe nói qua Kiêu Đằng loại thực vật này, nhưng là vừa nhìn tựu hiểu vật này tính công kích cực mạnh!

Hồng Vũ nhìn thoáng qua tựu thở phào nhẹ nhõm, đây chỉ là một cái Kiêu Đằng cây non. Hắn có thể cảm ứng được Biên Thành Hâm cái kia một không gian Huyền Binh trong, đầu nhập vào không ít tài nguyên, nhưng là hiển nhiên hắn cũng không hiểu được như thế nào đào tạo Kiêu Đằng, vì vậy không có đại lượng đầu nhập, nhưng là Kiêu Đằng sinh trưởng nhưng vô cùng chậm chạp.

Thông Thiên Đại Đế ngó chừng một ít gốc cây Kiêu Đằng đến xem liễu một lúc lâu, quỳ trên mặt đất Biên Thành Hâm mồ hôi rơi như mưa. Thông Thiên Đại Đế rốt cục gật đầu: “Mặc dù chỉ là một gốc cây cây non, nhưng là… Miễn cưỡng khả dụng sao.”

Biên Thành Hâm mừng rỡ, lập tức dập đầu, oán độc vô cùng nói: “Tiểu nhân nguyện ý đem Kiêu Đằng dâng lên, chỉ cầu bệ hạ giết Hồng Vũ, tiêu diệt hết Kỷ gia! Đây đối với bệ hạ tới nói, chẳng qua là tiện tay mà thôi!”

Cung gia nhìn có chút hả hê, Ân gia nhưng biết vậy nên làm khó, Thông Thiên Đại Đế xuất thủ, coi như là Ân gia cũng không dám ngăn trở.

Mọi người thấy hướng Hồng Vũ, mang theo ánh mắt thương hại, tiểu tử này cũng là ở quá xui xẻo! Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 71 : Tại chỗ khiêu chiến (thượng)

Biên Thành Hâm quỳ trên mặt đất, lòng tin mười phần. Thông Thiên Đại Đế đã nói, Kiêu Đằng ở nơi này một lần tầm bảo trong khi hành động không thể thiếu. Hắn dâng lên Kiêu Đằng, chỉ cần cầu xin Thông Thiên Đại Đế chém giết Hồng Vũ, đây đối với Thông Thiên Đại Đế mà nói việc rất nhỏ, căn bản không có cự tuyệt có thể.

So sánh với hỗn loạn sông dài trong chí bảo, Kỷ gia coi là cái gì?

Không riêng gì hắn, Biên gia những người khác, bao gồm tại chỗ phần lớn người, đều cho rằng bệ hạ căn bản sẽ không cự tuyệt.

Nhưng là đến từ Trung Ương cổ quốc, mấy hiệu trung với hoàng thất cổ xưa thế gia người nhưng sắc mặt khẽ biến thành hơi lần —— bọn họ xa so với bình thường người càng thêm hiểu rõ Thông Thiên Đại Đế.

Thông Thiên Đại Đế chân mày hơi nhíu lại: "Ngươi không có nghe tiếng trẫm lời nói?"

Biên Thành Hâm buồn bực: "Tiểu nhân nghe rõ ràng…"

"Nếu nghe rõ ràng, vậy tại sao còn muốn khác nói lên điều kiện?"

Biên Thành Hâm càng thêm buồn bực: "Tiểu nhân…"

"Trẫm mới vừa rồi đã nói, trẫm đảm bảo hắn an toàn đi vào, an toàn đi ra ngoài, tất cả thu hoạch tuyệt sẽ không có người cướp đoạt. Đây chính là trẫm điều kiện. Trẫm là miệng vàng lời ngọc, tuyệt không có cò kè mặc cả dư âm địa! Ngươi nếu nghe rõ ràng, rồi lại khác nói lên điều kiện, sự cố dịch mầm là trẫm?"

Biên Thành Hâm mồ hôi lạnh như mưa, cuống quít khấu đầu: "Tiểu nhân trăm triệu không dám! Tiểu nhân chẳng qua

là…”

Hắn còn chưa nói hết, Thông Thiên Đại Đế đã không nhịn được lắc đầu, một gã nhất phẩm chín sao vệ sĩ một cái không gian mượn tiền ra hiện tại liễu Biên Thành Hâm bên người, giơ tay chém xuống, Biên Thành Hâm giải thích thanh kiết nhiên nhi chỉ, một viên chết không nhắm mắt đầu lâu ngất trời bay lên!

“A —— “

Mọi người thất thanh, không nghĩ tới chuyện này dĩ nhiên là như vậy một kết quả.

Biên Thành Hâm trong hai tay còn đang cầm chuẩn bị dâng lên Kiêu Đằng, nhưng là tánh mạng của hắn đã biến mất.

Tên kia vệ sĩ từ Biên Thành Hâm thi thể trong tay đem Kiêu Đằng mang tới, Kiêu Đằng bực tức, liều mạng hướng hắn công kích. Nhưng là tên kia nhất phẩm chín sao nhẹ nhàng như thường, chỉ dùng võ khí phòng ngự, tựu chặn lại hay là cây non Kiêu Đằng.

Hắn đi tới Thông Thiên Đại Đế trước người, khẽ khom người đem Kiêu Đằng kính thượng.

Thông Thiên Đại Đế nhận lấy đi, nhẹ nhàng một vuốt ve, nhìn qua hết sức yêu thương. Nhưng là Kiêu Đằng nhưng kịch liệt lay động nhanh chóng chết héo!

“Này…”

Mọi người không hiểu chút nào, duy chỉ có Hồng Vũ hiểu, Thông Thiên Đại Đế giết Kiêu Đằng chủ nhân, Kiêu Đằng là tuyệt đối sẽ không khuất phục, cho sở dụng.

Thông Thiên Đại Đế giết chết Kiêu Đằng cây non, từ đó rút lấy một đoạn thảo tâm, rồi sau đó lấy ra một lọ linh dịch, nhỏ tại liễu thảo tâm thượng.

Vốn là đã sinh cơ đoạn tuyệt Kiêu Đằng, lần nữa mọc rễ nẩy mầm. Bất quá lần này, đã là một buội hoàn toàn mới Kiêu Đằng, nó “Trí nhớ” đã theo lần trước tánh mạng chung kết mà biến mất, hiện tại chỉ “Nhớ được” Thông Thiên Đại Đế cứu vãn tánh mạng của hắn.

Thông Thiên Đại Đế đem Kiêu Đằng giao cho bên cạnh một gã vệ sĩ: "Đưa đến phía sau giao cho Tứ nha đầu, trong vòng ba ngày trẫm muốn một buội có thể chịu được sử dụng Kiêu Đằng."

"Dạ!" Vệ sĩ lĩnh mệnh đi, ngược về Đại Đế hành cung. Mọi người thế mới biết, thì ra là Thông Thiên Đại Đế đem Tứ công chúa cũng mang đến.

Những thứ kia đến từ Trung Ương cổ quốc thế gia đệ tử nhất thời một mảnh xôn xao, không ít trẻ tuổi tuấn kiệt trong mắt, thậm chí mơ hồ có vẻ hưng phấn.

Ân Thu Nguyệt bĩu môi một cái, không phục nói: "Nếu như không phải là bởi vì nàng xuất thân tôn quý, tại sao có thể có nhiều người như vậy chú ý?"

Hồng Vũ không biết lúc nào đi tới bên người nàng, lập tức nói: "Ta làm sao cảm thấy ngươi mạnh khỏe giống như có chút ghen tỵ với?"

Ân Thu Nguyệt thiếu chút nữa nhảy dựng lên: "Ngươi nói mò cái gì? Bổn cô nương điểm nào nhất không cần cái kia mập nữ nhân mạnh? Có ghen tỵ với nàng? Hừ!"

Hồng Vũ cười cười: "Vậy ngươi nói cho ta một chút, vị này Tứ công chúa rốt cuộc là người nào?"

Ân Thu Nguyệt đang muốn mở miệng chửi bới, Ân Tổ Lâm đi tới. Nàng thản nhiên nhìn Hồng Vũ một cái: "Ngươi có thể tránh được mới vừa rồi một ít cướp, ít nhất là có số mệnh người. Ta tới muốn nói với ngươi nói Tứ công chúa chuyện tình. Nếu để cho nàng nói…"

Ân Tổ Lâm liếc Ân Thu Nguyệt một cái: "Chỉ sợ cách chân tướng cách xa vạn dặm."

Ân Thu Nguyệt quai hàm một cổ, hầm hừ lui qua một bên liễu.

"Tứ công chúa cũng không phải là bệ hạ sủng ái nhất hài tử, nhưng là không nghi ngờ chút nào là bệ hạ khí trọng nhất hài tử, thậm chí ngay cả thái tử điện hạ cũng không so bằng. Nàng từ nhỏ tựu thiên tư thông tuệ, người bị thiên vị huyết

mạch ‘Cơ Hành” tu hành tốc độ vượt xa những thứ khác huynh đệ tỷ muội. Hơn nữa đan đạo, trận pháp, Huyền Binh không gì không giỏi thông. Nghe nói từ nàng mười một tuổi bắt đầu, bệ hạ sẽ làm cho nàng hiệp trợ phê duyệt tấu chương, lớn nhỏ quốc sự Tứ công chúa đều có thể xử lý thỏa thỏa thiếp thiếp, quả thực làm cho người ta hoài nghi nàng trời sanh chính là làm hoàng đế lường trước!”

Ân Thu Nguyệt ở một bên nói thầm: “Cái kia nữ mập mạp nào có tốt như vậy, bất quá là một chút người nhàm chán gò ép, thổi phồng ra tới thôi.”

Ân Tổ Lâm bất mãn nhìn nàng một cái: “Ba năm trước đây Trung Ương cổ quốc Vân Hải tranh tài, Tứ công chúa dũng đoạt giải nhất, ngươi là thứ mấy?”

Ân Thu Nguyệt nghiến răng nghiến lợi, hận không được đem Ân Tổ Lâm ăn sống rồi: “Thứ ba!”

“Nếu như ta không có nhớ lầm, ngươi chính là thua ở liễu Tứ điện hạ trong tay, cuối cùng vô duyên trận chung kết, chỉ có thể đi tranh đoạt tên thứ ba.”

Ân Thu Nguyệt hừ hừ một tiếng, không nói gì nữa.

Hồng Vũ không khỏi cười: “Ta rốt cuộc biết trên người của ngươi có chỗ nào phải không hoàn mỹ, tính cách! Ngươi còn là một tiểu nữ nhân tính tình —— may là như thế, nếu không ngươi từ đầu đến chân, vô luận dung mạo hay là vóc người, cũng làm cho người tìm không ra một chút tỳ vết nào, nữ nhân khác còn thế nào sống?”

Ân Thu Nguyệt mừng rỡ: “Thật? Dung mạo của ta cùng vóc người cũng không có nhưng thiêu dịch? Hì hì, người ta mình cũng như vậy cảm thấy.”

Hồng Vũ nhất thời im lặng: “Khụ khụ, của ta trọng điểm dạ, tính cách của ngươi…”

Ân Thu Nguyệt đã mình qua một bên mỹ đi: “Ta liền biết cái kia mập nữ nhân vô luận là vóc người hay là dung mạo, cũng muốn bị bổn cô nương hoàn toàn đánh bại.”

Ân Tổ Lâm lúng túng không dứt, có như vậy một vị vãn bối, thật sự là để cho Ân gia "Hổ thẹn".

"Bệ hạ đem Kiêu Đằng đưa cho Tứ điện hạ, chỉ có ba ngày thời gian, tới kịp sao?" Hồng Vũ biết rõ Kiêu Đằng bồi dưỡng phương pháp, hắn biết rõ ba ngày thời gian tới kịp, nhưng là này có hai điều kiện tiên quyết. Thứ nhất, cần đầu nhập khó có thể tưởng tượng được tài nguyên. Thứ hai, dục tốc bất đạt sau, Kiêu Đằng tuổi thọ thật to rút ngắn, có thể lần này đoạt bảo sau, Kiêu Đằng sẽ hoàn toàn chết héo cũng nữa khó có thể cứu sống.

Ân Tổ Lâm rất chân thành gật đầu: "Chỉ cần bệ hạ phân phó, Tứ công chúa tựu nhất định sẽ làm được."

Hồng Vũ xem một chút chung quanh, những năm kia nhẹ tài tuấn cửa mọi người dược dược dục thí, muốn ở Tứ công chúa trước mặt bộc lộ tài năng, lưu lại một khắc sâu ấn tượng, không nhịn được âm thầm cảm thấy buồn cười.

Người ta cha thiên cổ hùng tài, há có thể coi trọng các ngươi?

Xử lý Kiêu Đằng chuyện tình, Thông Thiên Đại Đế hướng mọi người vung tay lên: "Trẫm muốn chuyên tâm phá trận, bọn ngươi ở riêng của mình vị trí an tâm chờ chực!

Đợi trận pháp phá vỡ, mỗi nhà chỉ có thể có một người tiến vào! Cũng sẽ nhớ ở! Phải nghe theo trẫm hiệu lệnh, nếu không giết không tha!"

"Dạ!"

Thông Thiên Đại Đế khoát tay, tận trời trên có một đạo cầu vồng tốc hành Đại Diệt Thánh Cảnh phương Tây Nam hướng, hắn đứng ở cầu vồng thượng, bị tự động đưa đạt liễu mục đích.

Hai đội nhất phẩm chín sao hộ vệ, một đội nhân mã lưu lại trông chừng Đại Đế hành cung, nhân tiện bảo vệ Tứ công chúa; một đội khác nhân mã thì đi theo Thông Thiên Đại Đế.

Hắn một khi bắt đầu phá trận, hai tay huy vũ trong lúc, thì thành từng mảnh trận pháp khắc tuyến bay múa đi ra ngoài, chi chít rơi vào Huyền Thiên Vân Đô Đại Trận trên, phức tạp

làm cho người ta hoa cả mắt, coi như là có người muốn nhân cơ hội tham quan hoc tập, cũng sẽ không nhịn được ngực buồn bực nôn mửa.

Hồng Vũ chỉ nhìn lướt qua, tựu âm thầm gật đầu, lấy Hà Tả đại lục hiện tại trận pháp trình độ mà nói, Thông Thiên Đại Đế là vượt xa thời đại!

Nếu như không phải là hắn, đổi lại khác bất cứ người nào, cơ hồ cũng không thể đem này một ngọn Huyền Thiên Vân Đô Đại Trận phá vỡ.

Đầy trời trận pháp khắc tuyến, ánh vàng, tung hoành mấy ngàn dặm, ở nơi này một mảnh bầu trời thầm địa trong lúc, coi như là mặt trời quang mang cũng không cách nào áp chế những thứ kia trận pháp khắc tuyến Kim Quang.

Tất cả mắt thấy Đại Đế phá trận người, trong lòng chỉ có một ý niệm trong đầu: Rộng lớn mạnh mẽ!

Cho dù là ở Thương Lê Cổ Triều thời đại, mỗi khi Đại Diệt Thánh Cảnh xuất hiện, ước hẹn tầm bảo người cũng sẽ mời ra mấy vị chân chính trận pháp đại sư. Có này mấy vị trận pháp đại sư đồng loạt ra tay, hao phí mấy ngày thời gian, mới có thể đem Huyền Thiên Vân Đô Đại Trận phá vỡ.

Ở thời đại này, có thể chỉ bằng vào sức một mình, phá vỡ Huyền Thiên Vân Đô Đại Trận người, lại càng lông phượng sừng lân.

Ba ngày sau đó, Huyền Thiên Vân Đô Đại Trận ở Thông Thiên Đại Đế phá giải dưới, tia sáng từ từ trở nên lờ mờ, rốt cục, hắn một tiếng huýt sáo, trong miệng phun ra một đạo thanh bích sắc quang mang, nặng nề oanh kích ở trận pháp trên.

Một ít đạo quang mang chung quanh, quấn quanh lấy vô số nhanh chóng vậy. Cũng quang chui lên liễu đại trận, không ngừng mà đem trận pháp trong nguyên năng khắc tuyến chặc đứt, gây dựng lại.

Một tiếng huýt sáo kéo dài chừng nửa canh giờ, thiên địa quy tắc cũng bị xúc động, không gian mơ hồ có chút không ổn định liễu.

Rốt cục, một ít ngồi đại trận mãnh liệt một trận, đem ba đạo cường hãn lôi quang hướng ra ngoài đưa ra, mọi người ứng phó không kịp chật vật không chịu nổi.

Đại trận năng lượng phát tiết sau, rốt cục dần dần tản đi, giống như một mảnh Thủy Mạc từ từ hạ xuống đi xuống, lộ ra bên trong một ít ngồi làm cho người ta hướng tới trên mặt đất thiên quốc!

"Ha ha ha!" Có người kích động không thôi, không nhịn được sẽ phải xông qua, nhưng là mới vừa nhích tới gần, một đạo võ khí tia sáng sơ hốt tới, tia sáng trong nhất phẩm Huyền Binh chợt lóe, đem người nọ đỉnh đầu chém rụng!

Nhất phẩm chín sao đám vệ sĩ liên tiếp xuất thủ, mấy hơi thở thời gian, cũng đã không chút lưu tình chém giết mười mấy tên không nhịn được tiến lên võ đạo cường giả!

"Hắc hắc!" Một trận cười lạnh có tiếng truyền đến, mọi người mới tỉnh ngộ lại, Thông Thiên Đại Đế hiển nhiên là không ngần ngại đem tại chỗ tất cả mọi người bộ giết chết nói như vậy cùng hắn phân trong bảo khố người hơn ít! Cho nên mọi người vội vàng dừng liễu cước bộ, tránh cho cho thêm hắn cổ động giết chóc lấy cớ.

Thông Thiên Đại Đế nhìn chung quanh mọi người một cái, liên tục ba ngày phá trận, nhưng không thấy bất kỳ vẻ mỏi mệt: "Trẫm lúc trước nói, mỗi nhà một người."

Không nữa người dám cải lời hắn, cho nên các nhà thương lượng, dần dần địa đề cử trừ chọn người. Thật ra thì cũng không khó khăn, đương nhiên là tu vi cao nhất tiến vào. Cung gia tự nhiên là Cung Thế Thông, Ân gia nhưng tuyển Ân Tổ Lâm. Mặc dù "Thất tỷ" tu vi còn đang Ân Tổ Lâm trên, nhưng là nói riêng về chiến lực, Ân Tổ Lâm ngược lại thắng được Thất tỷ.

"Thiếu gia, ta đi!" Kỷ Cấn Hoài tiến lên chờ lệnh.

"Hay là ta đi sao." Từ Uyển Nhiên cũng đứng dậy. Hai người bọn họ ở Hồng Vũ thủ hạ tu vi cao nhất, tự nhiên muốn động thân ra.

Đại Diệt Thánh Cảnh ý nghĩa kỳ ngộ, cũng ý nghĩa hung hiểm!

Hồng Vũ nhưng khoát khoát tay: “Thiếu gia việc cần phải làm, các ngươi làm không xong.” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 71 : Tại chỗ khiêu chiến (hạ)

"Chẳng lẽ thiếu gia còn lo lắng của ta trung thành?" Kỷ Cấn Hoài giận hiện ra sắc.

Hồng Vũ vừa trừng mắt không chút lưu tình vạch trần hắn: "Giả còn rất giống như ngươi cho rằng nói như vậy ta liền có thể làm cho ngươi đi rồi?"

Kỷ Cấn Hoài bất đắc dĩ liễu, hắn là kiềm lư kỹ cùng.

"Có một số việc, các ngươi thật làm không được. Cũng không muốn nhiều lời, ta là thiếu gia nghe ta" Hồng Vũ vung tay lên, cứ như vậy quyết định.

Thông Thiên Đại Đế trên cao nhìn xuống, ánh mắt lạnh như băng nhìn chăm chú vào đông đảo thế gia, từng cái tiến vào Đại Diệt Thánh Cảnh người, cũng sẽ từ dưới tay hắn hộ vệ trong tay nhận lấy một quả ngọc bài.

Một khi sau khi đi vào, này cái ngọc bài chính là bọn họ an toàn bảo đảm. Mặc dù này nhất trọng bảo đảm vô cùng yếu kém, nhưng ít ra sẽ không được Đại Đế nhất mạch công kích.

Trước tiến vào người lập tức biến mất không thấy gì nữa, hiển nhiên đã liều lĩnh xông vào Đại Diệt Thánh Cảnh chỗ sâu đi tìm bảo vật liễu. Người phía sau cho nên xôn xao, rối rít đi phía trước chật chội.

Thông Thiên Đại Đế một tiếng cười lạnh: "Ngu xuẩn các hữu cơ duyên sờ ao ước người, thật cho là đi vào được cũng sớm đã thu hoạch khổng lồ?"

Mọi người chợt hiểu ra: "Đúng nha, nói không chừng xông đi vào bên trong có cái gì nguy hiểm bẫy rập, vừa lúc dùng tánh mạng của bọn hắn đi điền đều "

Lời tuy như thế, nhưng là như cũ có người ánh mắt nhỏ giọt loạn chuyển, muốn sớm một chút tiến vào trong đó.

Ân Tổ Lâm lặng lẽ nhích tới gần Hồng Vũ, thấp giọng nói: "Đợi đi theo ta phía sau, ta tận lực che ngươi chu toàn."

Hồng Vũ chẳng qua là nhìn nàng một cái, nhưng không có lên tiếng. Ân Tổ Lâm chỉ cho là đây là người thiếu niên tốt mặt mũi, đợi đến chân chính sinh tử nguy cơ đến, hắn cũng sẽ không như vậy quật cường liễu.

Biên gia nén giận, cũng phái người tiến vào Đại Diệt Thánh Cảnh, chính là dẫn đội nhất phẩm sáu sao Biên Ngọc Viễn.

Biên Ngọc Viễn dùng một loại nhìn người chết ánh mắt ngó chừng Hồng Vũ. Trong lòng hắn không khỏi hoài nghi, Kỷ gia rõ ràng minh có càng cường đại hơn võ giả, Đại Diệt Thánh Cảnh trọng yếu như vậy sự kiện tại sao không phái hơn đắc lực nhân thủ tiền lai, mà chẳng qua là để cho Hồng Vũ "Gần đây" chạy tới?

Hắn đem điều này tình huống dị thường quy kết vì Kỷ gia nội bộ quyền lực đấu tranh, bởi vì vô luận như thế nào đi xem, Hồng Vũ một Nhất Phẩm Hợp Chân, ở trong mọi người cũng là yếu nhất, cho dù là hắn trang bị liễu cường đại nhất Huyền Binh, cũng căn bản không thể nào cùng những người này tranh phong

Hắn u ám cười, đã bắt đầu tính toán, tiến vào Đại Diệt Thánh Cảnh sau, cho dù là ít cầm một trọng bảo, cũng phải tìm đến cơ hội đem Hồng Vũ giết chết, một tuyết trước sỉ

Hắn đã nhìn ra, Ân Tổ Lâm tựa hồ cùng Hồng Vũ quan hệ không tệ, hắn hơi khẽ cau mày đầu, nhìn về phía liễu phía trước tựa như một tôn Ma thần một loại Cung Thế Thông.

Biên Ngọc Viễn cười.

Mọi người nối đuôi nhau mà vào, Cung Thế Thông căn bản cũng không thèm nhìn tới phía sau Hồng Vũ. Hắn so sánh với Biên Ngọc Viễn càng thêm có lòng tin, Đại Diệt Thánh Cảnh chính là Hồng Vũ Mai Cốt Chi Địa

Hồng Vũ tra sa Cung Hoành Thiên một nhóm, gọn gàng, không có bao nhiêu tài liệu truyền trở về. Cho nên Cung Thế Thông đối với Hồng Vũ cũng không hiểu rõ, nhưng là một vị nhất phẩm chín sao muốn giết người nào, cũng căn bản không

cần đi giải, bất kể ngươi có cái gì thủ đoạn, ta chỉ cần dùng thực lực tuyệt đối bóp áp đi qua là được.

Hồng Vũ ở trong mắt của hắn, bất quá là một con nhất định ở thớt hạ nát bấy con kiến nhỏ thôi.

Đại Diệt Thánh Cảnh sau, tiêu diệt Kỷ gia, có lẽ mới có như vậy một tia khiêu chiến. Trong lòng hắn lạnh lùng cười một tiếng: hi vọng Kỷ gia có thể có một làm cho mình có thể hoạt động một chút tay chân đối thủ sao.

Trung Ương cổ quốc nhân diện đối với mấy cái này nước nhỏ, cho dù là hoàng thất, cũng có một loại Tiên Thiên mà đến cảm giác về sự ưu việt. Bọn họ thói quen cao cao tại thượng, dùng bỉ di ánh mắt đối đãi đối thủ.

Cung Thế Thông tiến vào Đại Diệt Thánh Cảnh, Biên Ngọc Viễn cũng theo sát phía sau.

Đi vào sau, Biên Ngọc Viễn tựu lập tức đuổi theo đi trước mấy bước: "Tiền bối xin dừng bước, tiểu nhân có chuyện trọng yếu bẩm báo "

Phía trước Cung Thế Thông ngừng lại, vẻ mặt là không bình tĩnh. Mà Biên Ngọc Viễn lặng lẽ quay đầu lại nhìn Hồng Vũ một cái, trong ánh mắt đều là âm hàn vẻ đắc ý, sau đó cùng Cung Thế Thông cùng đi đến vừa trong bóng ma thương nghị độc kế đi.

Ân Tổ Lâm nói khẽ với Hồng Vũ nói: "Tình huống không ổn, nếu là hai người bọn họ liên thủ… Ngươi tận lực chạy trốn sao."

Hồng Vũ nhịn cười không được: "Làm sao ngươi như vậy không tin rằng? Có phải hay không cảm thấy ta đây một lần chết chắc?"

Ân Tổ Lâm cảm giác mình không tốt "Nói rõ", nhưng là trên thực tế nàng do dự đã biểu lộ thái độ, đó chính là nàng thật cảm thấy Hồng Vũ lần này chạy trời không khỏi nắng. Có lẽ lập tức buông tha cho tiến vào Đại Diệt Thánh Cảnh tính toán, xoay người bỏ chạy mới là tốt nhất lựa chọn.

Hắn nhất phẩm Thất Tinh tu vi, giết bại Biên Ngọc Viễn không thành vấn đề, nhưng là vừa còn có Cung Thế Thông, Cung Thế Thông sẽ không để cho nàng có cơ hội xuất thủ.

Hồng Vũ một mình chống lại nhất phẩm sáu sao Biên Ngọc Viễn, đây còn không phải là một cái tử lộ?

Ân Thu Nguyệt trong suy nghĩ lão xử nữ cửa quả nhiên rất không nhà thông thái tình thế cố, cơ hồ không có gì che dấu, sẽ đem của mình chân thật ý nghĩ bộc lộ ra.

Hồng Vũ khẽ mỉm cười, nói với nàng nói: "Nghe ta một câu nói, sau khi đi vào, đàng hoàng đi theo Thông Thiên Đại Đế bên cạnh, bảo đảm Ân gia hưởng thụ vô tận "

"Cái gì?" Ân Tổ Lâm có chút không biết rõ, Hồng Vũ ở nơi này dạng tự thân sống chết trước mắt, lại còn có tâm tư đi quan tâm Ân gia hơn nữa một câu như vậy điên cuồng lời nói là có ý gì?

Nhưng là Hồng Vũ nói xong này một câu, bước nhanh đến phía trước từ một vị nhất phẩm chín sao vệ sĩ trong tay lấy tới một quả ngọc bài, chợt lóe thân tiến vào Đại Diệt Thánh Cảnh trong, căn bản không để cho Ân Tổ Lâm hỏi thăm cơ hội.

"Ai…"

Nàng hô một tiếng, lại phát hiện Hồng Vũ vừa tiến vào Đại Diệt Thánh Cảnh sau, thân hình thoáng một cái, võ khí tia sáng nhanh chóng bành trướng, sau lưng ầm ầm minh hưởng, lộ vẻ hóa ra khỏi một tôn khổng lồ Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng, màu vàng lợt võ khí tia sáng bắn ra bốn phía phún dũng, đem Hồng Vũ bản thân sấn thác, cũng tựa như từ tinh không thần chiến chiến trường, phủ xuống thế gian một tôn đáng sợ Ma thần

Hồng Vũ tựu đứng ở cửa vào không xa, giơ tay lên cũng lên hai ngón tay, tựa như lợi kiếm một loại, hung hăng một chi Biên Ngọc Thành: "Biên gia ngu xuẩn, Ngọc Càn triều nổi tiếng phế vật, Hà Tả đại lục nam nhân sỉ nhục, Biên Ngọc Viễn, có dám tới hay không đường đường chánh chánh đánh một trận "

“A” Ân Tổ Lâm đỏ hồng miệng nhỏ há thật to, giật mình thất thanh, nhìn Đại Diệt Thánh Cảnh cửa vào phụ cận Hồng Vũ: người nầy điên rồi sao

Biên Ngọc Thành là nhất phẩm sáu sao a hắn chẳng qua là Nhất Phẩm Hợp Chân, nhìn thấy Biên Ngọc Thành còn không vội vàng vượt qua đi, có thể trốn rất bỏ chạy rất, nhưng là hắn lại chỉ mặt gọi tên khiêu chiến, còn đem người nhà mắng được máu chó xối đầu

Ân Tổ Lâm thật sự khó có thể hiểu Hồng Vũ làm, không khỏi cảm thấy gia tộc tuyển định này một vị “Đồng minh”, thật sự là cái cự đại sai lầm.

Biên Ngọc Viễn cũng thất kinh, tiểu tử này được rồi mất tâm điên? Đầu óc nước vào rồi? Kia cái gân đáp sai lầm rồi? Biên Ngọc Viễn đang trong bóng ma cùng Cung Thế Thông thương lượng kế hoạch, như thế nào đánh chặn đường Ân Tổ Lâm, như thế nào đánh chết Hồng Vũ, hơn nữa muốn đem kế hoạch an bài chu đáo chặt chẽ, bảo đảm vạn vô nhất thất

Ân gia cùng Kỷ gia đều có không ít đồng minh, vạn nhất gặp phải có người ra tay cứu viện hắn là xử trí như thế nào.

Hai người muốn một kế hoạch kín đáo, tranh thủ một lần, đem Hồng Vũ cùng Ân Tổ Lâm cùng nhau giải quyết

Vốn là nghĩ ra như vậy một vạn vô nhất thất kế hoạch thật là có chút ít khó khăn, hai người bọn họ còn không có thương lượng ra một cho nên vẫn, Hồng Vũ thế nhưng mình lủi tới đây, hướng Biên Ngọc Viễn khiêu chiến

Hai người thì ra là cái gì kế hoạch cũng không cần thương lượng, xông ra nghênh chiến là được. Đối với Biên Ngọc Viễn mà nói, hạnh phúc tới có chút quá đột nhiên đột nhiên Biên Ngọc Viễn sửng sốt, theo bản năng cảm thấy đây là một âm mưu

Nhưng là mỗi một nhà chỉ có thể vào tới một người người, Hồng Vũ nào có thực lực đi an bài cái gì âm mưu?

Cung Thế Thông hắc hắc một cái cười lạnh, một tay lấy Biên Ngọc Viễn đẩy đi ra: “Còn đứng ngây đó làm gì? Có

người cầu xin chết nhanh, ngươi còn không mau đi thành toàn hắn

"Ha ha ha" Biên Ngọc Viễn cất tiếng cười to, sải bước ra, vừa đi vừa cổ đi lại của mình võ khí. Biên Ngọc Viễn ở Cung Thế Thông trước mặt ăn nói khép nép, nhưng là hắn vẫn như cũ là nhất phẩm sáu sao siêu cấp cường giả ba bước sau, phía sau đã có một đạo xông thẳng trời cao cường đại vũ khí cột sáng, theo hắn nhanh chóng di động, một ít nói như núi cao, dài mấy ngàn trượng ngắn đích cường đại võ khí cột sáng lắc lư tựa như băng, từng vòng nguyên năng ba động bởi vì quá mức cường đại, hóa thành nhàn nhạt hồng sắc quang khâu, không ngừng mà từ cột sáng trên hướng chung quanh liễu khuếch tán, hơn nữa ở trong không khí phát ra liên tiếp bành bạch nổ đùng thanh

Biên Ngọc Viễn bước ra bảy bước, phía sau võ khí tia sáng bành trướng đến cực hạn, nhất phẩm sáu sao áp lực đạt đến một đỉnh rồi sau đó một tiếng kinh thiên nổ, đạo kia võ khí trong cột sáng, lộ vẻ hóa đi ra ngoài một tôn kim cánh Đại Bằng võ đạo thật hình dạng

Võ đạo thật hình dạng vừa ra, Biên Ngọc Viễn uy áp lần nữa bay vụt, đạt đến một hoàn toàn mới độ cao, chung quanh những thứ kia trước tiến vào các cường giả, cũng rối rít đẩy ra, không muốn đối mặt loại này áp lực cường đại. Những người này cũng đã là nhất phẩm bốn sao trở lên, ngay cả bọn họ cũng né tránh liễu, có thể nghĩ lúc này Biên Ngọc Viễn cường đại cỡ nào

Đại Diệt Thánh Cảnh trong ngoài mọi người không rõ, Hồng Vũ rốt cuộc muốn làm gì?

Trông cậy vào Thông Thiên Đại Đế xuất thủ? Đó là không có khả năng, bệ hạ sẽ không quản những thứ này thứ vô ích chuyện tình.

Không có ai sẽ cảm thấy là Hồng Vũ chuẩn bị mình đi đánh bại Biên Ngọc Viễn, kia căn bản là không thể nào.

Hà Tả đại lục thượng anh hùng xuất hiện lớp lớp, thanh niên thiên tài ngang trời xuất thế chuyện xưa rất nhiều, nếu

như nói Hồng Vũ khiêu chiến một vị nhất phẩm một sao, thậm chí là nhất phẩm hai sao, mọi người còn có thể suy đoán một chút hắn có thể muốn bằng vào cái gì cường đại Huyền Binh, vượt cấp khiêu chiến, như vậy còn có như vậy một chút điểm chiến thắng có thể

Nhưng là Nhất Phẩm Hợp Chân khiêu chiến nhất phẩm sáu sao…

Đây tuyệt đối không có cho dù Hà Thắng coi là a cho dù là hắn có trên cái thế giới này cường đại nhất Huyền Binh, cũng không có hi vọng

Hồng Vũ mười ba kỵ sĩ cũng là trợn mắt hốc mồm, nhưng là bọn họ so sánh với người khác khá hơn một chút chính là, bọn họ biết Hồng Vũ dùng có siêu cấp Huyền Binh chiến giáp.

Nhưng là bọn họ cũng không biết siêu cấp Huyền Binh chiến giáp đến tột cùng có thể đối phó cái gì cấp bậc chính là địch nhân đâu vì vậy vẫn như cũ là trong lòng lo sợ bất an.

"Cuồng vọng vô tri ngu xuẩn không thể thành" Biên Ngọc Viễn giơ lên cao cao tay trái của mình, từ trên bầu trời tiếp dẫn hạ một đạo quang mang màu vàng. Tia sáng ánh sáng ngọc trong, một bộ nhị phẩm Huyền Binh chiến giáp đã mặc khi hắn trên người.

Đồng thời, hắn mở ra không gian của mình Huyền Binh, từ đó lấy ra một nhất phẩm Huyền Binh Hám Sơn Việt

Cổ tay hắn cuốn, tùy ý huy động dưới, nhất phẩm Huyền Binh Hám Sơn Việt phát ra một trận quỷ khóc Lang Hào nức nở thanh âm, từ binh khí bay lên bảy viên dử tợn hắc khí quỷ thủ, quay chung quanh của hắn trên dưới bay múa, thê lương kêu to, làm cho người ta cảm thấy mao cốt tủng nhiên Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 72 : Thất đại quỷ

“Tất cả mọi người thấy được, như vậy một người ngu ngốc gia hỏa, lại là Kỷ gia đệ nhất thiên tài, ha ha ha Kỷ gia đã chỉ còn lại có loại này mặt hàng, còn có thể có cái gì hi vọng “

Biên Ngọc Viễn đem Hám Sơn Việt hung ác hướng phía Hồng Vũ một ngón tay, bảy khỏa dữ tợn hắc khí quỷ thủ gào thét mà ra, hướng phía Hồng Vũ nhào tới: “Kỷ gia không biết lãng phí bao nhiêu tài nguyên, mới đưa ngươi chồng chất đến nhất phẩm hợp chân cảnh giới bất quá dầu gì cũng là nhất phẩm hợp chân, hôm nay giết ngươi, lại để cho Hám Sơn Việt thất đại quỷ cắn nuốt linh hồn của ngươi, nhất định có thể sinh ra đời một đầu Quỷ vương, ha ha ha “

Cái này nhất phẩm huyền binh chính là Biên Ngọc Viễn một thân chiến lực năm thành chỗ

Năm đó hắn tại một loại chỗ nghiền nát văn minh di tích bên trong phát hiện một thanh này Hám Sơn Việt thời điểm, thất đại quỷ cũng đã tồn tại. Cho dù tại tuế nguyệt Trường Hà bên trong yên lặng ngàn vạn năm, nhưng là Hám Sơn Việt cái kia đập vào mặt thảm thiết sát khí, như cũ lại để cho Biên Ngọc Viễn mừng rỡ như điên

Đúng là loại này chém giết vô số người cường hãn sát khí, mới có thể áp chế thất đại quỷ, sai khiến chúng vi ta sở dụng.

Mà làm cam đoan loại này sát khí, Biên Ngọc Viễn cho dù là không có địch nhân chém giết, cũng sẽ định kỳ ẩn núp đến đối địch thế gia trong lãnh địa, chém giết bình dân dùng bỏ thêm vào sát khí

Thất đại quỷ hôm nay đã bị hắn dưỡng hung hãn vô cùng, trong chiến đấu chẳng những có thể đủ kêu sợ hãi đoạt nhân tâm thần, càng có thể trực tiếp tấn công xuống dưới, đem địch nhân một thân máu huyết hấp tại

Võ giả máu huyết ẩn chứa phong phú thiên Địa Nguyên khí, đối với thất đại quỷ mà nói càng là đại bổ chi vật.

Thất đại quỷ Vi Tiên phong, Hám Sơn Việt sau đó gào thét mà đến. Cái này nhất phẩm huyền binh phía trên, mang theo đáng sợ uy áp, hung ác tập sát đến trong nháy mắt đó, chung quanh hết thảy cảnh vật tất cả đều trở nên mơ hồ, chỉ còn lại có một món đồ như vậy đoạt mệnh huyền binh

So với việc Biên Ngọc Viễn triệu hoán huyền binh chiến giáp thời điểm huy hoàng long trọng, Hồng Vũ lộ ra không có tiếng tăm gì.

Mọi người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, cũng không thấy Hồng Vũ có cái gì động tác, như thế nào hắn tựu biến lớn rồi.

Hơn nữa lớn rồi không ngớt nửa lần hay một lần, rõ ràng khoảng chừng mấy trăm trượng cao thấp

Mọi người ngây người một lúc, chợt hiểu được, trong lúc nhất thời mà ngay cả cao cao tại thượng Thông Thiên Đại Đế cũng là biến sắc, trầm thấp kinh hô một tiếng: "Siêu cấp huyền binh chiến giáp vậy mà thật là tồn tại "

Thông Thiên Đại Đế so với bình thường người càng minh bạch siêu cấp huyền binh chiến giáp ý vị như thế nào, hắn một đôi mắt hổ chằm chằm vào Hồng Vũ, hàm nghĩa không rõ, thật lâu ngưng mắt nhìn, tựa hồ muốn cái này một kiện siêu cấp huyền binh chiến giáp bên trong sở hữu tất cả bí mật toàn bộ phân tích đi ra.

"Ah" mọi người một mảnh kinh ngạc thanh âm, thậm chí có người nhịn không được kêu đi ra: "Của ta ông trời siêu cấp huyền binh chiến giáp, khó trách Hồng Vũ ngang nhiên khiêu chiến, chẳng biết hươu chết về tay ai cũng còn chưa biết ah "

Có trong truyền thuyết siêu cấp huyền binh chiến giáp bàng thân, hoàn toàn chính xác có tư cách lại để cho một vị nhất phẩm hợp chân khiêu chiến nhất phẩm lục tinh. Mọi người chỉ là tuyệt đối thật không ngờ, Kỷ gia thậm chí có cái này một kiện chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết cường hãn chiến giáp

Ngay tại tất cả mọi người đem ánh mắt đều hội tụ đến cái kia một hồi đại chiến thời điểm, không có người chú ý tới, tại Đại Đế hành cung bên trong, một cái cửa nhỏ vô thanh vô tức

mở ra, thủ ở bên cạnh hai gã nhất phẩm cửu tinh vệ sĩ liền vội vàng khom người: "Tứ điện hạ."

Cả cái Trung Ương Cổ Quốc sở hữu tất cả thiếu niên thiên tài tình nhân trong mộng, khinh thường cả cái Trung Ương Cổ Quốc toàn tài Tứ công chúa, chậm rãi đi tới, có thể hấp dẫn nàng đấy, đương nhiên là cái kia một bộ siêu cấp huyền binh chiến giáp

Nàng đôi mắt - đẹp hơi đổi, cái kia một bộ siêu cấp huyền binh chiến giáp tại trong mắt nàng đã phân hóa thành mấy bộ phận, tất cả bộ phận đều có chính mình công hiệu, nhưng là như thế nào thực hiện những…này công hiệu, cùng với đem những…này công hiệu cả hợp lại, đạt tới một cái trạng thái tốt nhất, lại là phi thường khó khăn đấy, coi như là nàng, cũng phải đi qua dài dằng dặc mà khắc khổ nghiên cứu mới có thể được ra kết luận, có thể không phục chế nàng cũng không có có bao nhiêu nắm chắc.

Tứ công chúa như có điều suy nghĩ, không biết làm xuống quyết định gì.

Tại Ân Thu Nguyệt trong miệng, Tứ công chúa là thứ Béo, nhưng trên thực tế nàng vòng eo hết sức nhỏ dịu dàng nắm chặt, đi đi lại lại tầm đó tựa như Dương Liễu Tùy Phong lắc nhẹ. Chỉ là Tứ công chúa bộ ngực to lớn, cái này một thân quần áo mặc lên người, vốn là rất vừa người đấy, duy chỉ có bộ ngực chỗ đó sắp căng nứt rồi.

Như vậy dáng người, hoàn toàn chính xác không bằng Ân Thu Nguyệt như vậy tỉ lệ hoàn mỹ, thế nhưng mà cũng không cho người cảm thấy không cân đối, trái lại cho người một loại càng thêm mãnh liệt thị giác trùng kích.

Ân Thu Nguyệt dứt bỏ tiểu nữ nhân tính tình, cho người cảm giác là một loại "Hoàn mỹ" . Tăng một trong phân quá mập, giảm một trong phân quá gầy.

Mà Tứ công chúa thì là mặt khác một loại xinh đẹp, theo thân phận đến thiên phú, lại từ thân phận đến dáng người, nàng đều có thể thỏa mãn nam nhân là bất luận cái cái gì dục vọng

Chỉ là như vậy cực đại hùng vĩ bộ ngực, đến Ân Thu Nguyệt trong miệng, là được rồi" béo little Girl" tiêu chuẩn

Biên Ngọc Viễn cũng có chút ít ngoài ý muốn, nhưng là rất nhanh hắn tựu điều chỉnh tốt tâm tình của mình, lộ ra một tia nhe răng cười, Hám Sơn Việt cùng thất đại quỷ không thấy chút nào dừng lại, chưa từng có từ trước đến nay hướng Hồng Vũ đánh tới

Gào khóc thảm thiết, võ khí lăng lệ ác liệt.

Cho dù là Hồng Vũ mặc vào một thân siêu cấp huyền binh chiến giáp, Biên Ngọc Viễn cũng như cũ có lòng tin đưa hắn một lần hành động đánh chết, dù sao giữa hai người đẳng cấp kém thật sự quá lớn, mặc dù là đã có được siêu cấp huyền binh chiến giáp, cũng chưa chắc có thể đền bù.

Huống chi, siêu cấp huyền binh chiến giáp chỉ là tồn tại cùng trong truyền thuyết, uy lực đến tột cùng như thế nào còn khó mà nói đây này.

Hồng Vũ khoát tay, tinh cương giáp nguyên bộ ngôi sao Cự Kiếm xuất hiện, trong tay hắn vung vẩy mà xuống, lập tức có đầy trời Tinh Quang theo trên chín tầng trời rủ xuống rơi xuống, như là một đạo mênh mông quảng đại thác nước

Oanh…

Một mảnh tiếng sấm, Tinh Quang bên trong tia chớp bắn ra bốn phía. Những cái…kia điện quang vặn vẹo, sinh ra đời tại ngôi sao chi lực, ứng đối tại Chu Thiên ngôi sao, trong mơ hồ để lộ ra to lớn uy năng.

Cự Kiếm tại một mảnh tiếng oanh minh bên trong cử trọng nhược khinh dùng mũi kiếm điểm vào Hám Sơn Việt phía trên.

Thật giống như Hồng Vũ trong tay chỉ là một cái bay bổng rơm rạ, lại coi như một cái bút lông sói, lại để cho hắn tùy ý hắt vẫy, đón gió thoải mái

Siêu cấp huyền binh chiến giáp bên trong, "Tinh cương" hai quả cổ triện bỗng nhiên lập loè, theo trên chín tầng trời lần nữa Tiếp Dẫn xuống đại lượng ngôi sao chi lực, đồng thời thu

nạp chung quanh Thiên Địa linh khí, toàn bộ hội tụ cùng một chỗ, theo siêu cấp huyền binh chiến giáp cuồn cuộn vận chuyển đến ngôi sao cự trên thân kiếm

Rồi sau đó, tại Cự Kiếm mũi kiếm cùng Hám Sơn Việt chạm nhau phanh cái đó một điểm bên trên bạo phát đi ra

Biên Ngọc Viễn ám đạo một tiếng không tốt, bởi vì là siêu cấp huyền binh chiến giáp rõ ràng đem chung quanh toàn bộ Thiên Địa linh khí đều cướp đoạt mà đi, hắn huyền binh chiến giáp cũng là nhị phẩm, có thể nói tốt, thế nhưng mà tại siêu cấp huyền binh chiến giáp trước mặt là được nhược gà

Ngôi sao Cự Kiếm bên trên lực lượng bộc phát, Biên Ngọc Viễn cho rằng vi ngạo Hám Sơn Việt hào quang nhanh chóng ảm đạm xuống dưới. Lòng của hắn trầm xuống, chỉ có thể gửi hi vọng ở thất đại quỷ

Bảy đầu đen kịt quỷ thủ thê lương tru lên, coi như là tại mấy trăm trượng bên ngoài võ đạo cường giả nghe xong, cũng thấy sợ nổi da gà, tâm trí bất ổn.

Đây là Biên Ngọc Viễn một đại đòn sát thủ, dựa vào Hám Sơn Việt, Biên Ngọc Viễn dùng nhất phẩm lục tinh tu vị, có thể đối chiến nhất phẩm Thất Tinh, chiến lực vững vàng tiến vào Biên gia Top 5

Hắn nhìn không tới siêu cấp huyền binh chiến giáp bên trong Hồng Vũ, nhưng là hắn suy đoán, đối mặt thất đại quỷ quỷ đòi mạng gào thét, chắc hẳn Hồng Vũ cũng là hoảng sợ biến sắc, tâm thần có chút không tập trung a?

Cái này thất đại quỷ, coi như là gặp được nhất phẩm Tam Tinh, một tiếng tru lên cũng có thể làm cho đối phương trong lòng đại loạn, chớ nói chi là Hồng Vũ cái này một cái nhất phẩm hợp chân rồi.

Hồng Vũ sau lưng, Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng ngửa mặt lên trời gào thét, nguyên bản trăm trượng thân hình tại siêu cấp huyền binh chiến giáp trước mặt lộ ra có chút nhỏ bé, nhưng là theo cái này gầm lên giận dữ, đến từ đại Thời Đại Viễn Cổ hung hãn thần thú thân hình không ngừng bành trướng, nhanh chóng đến ngàn trượng lớn nhỏ

Răng cưa bình thường răng nanh, huyết hồng hai mắt, phát màu vàng lợt cánh chim

Hết thảy đều biểu thị công khai lấy ma tượng đại gia một lần nữa quân lâm, mặc dù là đã có siêu cấp huyền binh chiến giáp, ma tượng đại gia vẫn như cũ là không thể thiếu đấy.

Mà theo vương giả trở về, một cỗ xa so thất đại quỷ hung ác khí tức phát ra. Đó là tại đại Thời Đại Viễn Cổ vô số chém giết lắng đọng xuống đấy.

Thất đại quỷ đối thủ cao nhất cũng không quá đáng là nhất phẩm Thất Tinh, thế nhưng mà Thái Cổ ma tượng như đối với trong tay, nguyên một đám huy hoàng danh tự đã từng chiếu rọi nửa bầu trời

Chết ở nó răng nanh phía dưới cái kia chút ít tồn tại, đều đã từng dáng vẻ khí thế độc ác ngập trời, xưng bá một phương. Nó càng đã từng nhảy vào tinh hải, tham gia thần chiến, thậm chí tạo thành qua cường đại thần minh vẫn lạc

Cùng Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng trên người dáng vẻ khí thế độc ác so với, thất đại quỷ tính toán cái gì? Hám Sơn Việt tính toán thập

Nguyên bản hung hăng càn quấy vô cùng xông lại thất đại quỷ, tại Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng gầm lên giận dữ phía dưới, nhất thời dọa được sau này co rụt lại, chờ đợi nhìn rõ ràng Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng hung uy về sau, lập tức biến thành bảy chú chuột, kêu thảm nhanh chóng rút về Hám Sơn Việt bên trong mặc kệ Biên Ngọc Viễn như thế nào thúc dục, tựu là không dám trở ra

"Cái này, cái này cái này…"

Tràng diện thức sự quá quỷ dị, thất đại quỷ như vậy hung tàn, lại bị Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng gầm lên giận dữ cho dọa đi trở về chung quanh mọi người trợn mắt há hốc mồm, cho dù Hà Tả đại lục truyền lưu lấy rất nhiều về anh hùng truyền thuyết, tại đây chút ít trong chuyện xưa, những cái…kia đội trời đạp đất anh hùng gầm lên giận dữ, đem địch nhân dọa bể mật, không chiến mà bại sự tích nhiều vô cùng, thế nhưng mà trên thực tế những cái…kia đều là truyền thuyết, gò ép

thành phần rất nhiều, dù sao có thể tu luyện thành công võ giả không người nào là đã trải qua ngàn khó vạn hiểm tâm chí kiên định? Như thế nào lại tại đối mặt cường đại đối thủ thời điểm, chỉ là gầm lên giận dữ đã bị dọa bể mật?

Nhưng là hôm nay, như vậy gầm lên giận dữ dọa lùi địch nhân trận điển hình ngay tại bọn hắn phát sinh trước mắt, hết thảy mọi người tất cả đều trợn mắt há hốc mồm.

Mặc dù là Thông Thiên Đại Đế cũng là sai biệt, hắn cả đời kinh nghiệm đại chiến vô số, cho dù là cho tới bây giờ, hắn mấy có lẽ đã là Hà Tả đại lục hoàn toàn xứng đáng võ đạo đệ nhất nhân, cũng chưa từng có rống to một tiếng sẽ đem đối thủ dọa được té cứt té đái điên cuồng trốn chạy để khỏi chết đấy.

"Tiểu tử này, ngược lại là có chút ý tứ." Thông Thiên Đại Đế lúc này mới lần thứ nhất, xem như rất nghiêm túc đánh giá thoáng một phát Hồng Vũ.

Trước khi bất kể là Biên gia người dùng kiêu đằng yêu cầu đại địa tru sát Hồng Vũ, hay (vẫn) là siêu cấp huyền binh chiến giáp xuất hiện, đều không có thể lại để cho Đại Đế thật sự lưu tâm tiểu tử này.

Mọi người khiếp sợ cũng không có tiếp tục quá lâu, bởi vì Hồng Vũ trong tay Tinh Thần cự kiếm triệt để bạo phát. Mũi kiếm cùng Hám Sơn Việt đụng vào cái kia một điểm lên, lực lượng cường đại gào thét mà ra.

Trước hết nhất phát tác chính là có tinh thần chi lực chèo chống Lôi Điện, chỉ một thoáng có vài chục vạn đạo điện quang bắn ra đi ra, đem nửa cái thiên không nhuộm trở thành xanh thẳm sắc, sáng ngời lại để cho người mắt mở không ra.

Rồi sau đó là mãnh liệt võ khí, ám quang mang màu vàng đem Hám Sơn Việt cùng chủ nhân của hắn cùng một chỗ bao phủ

Biên Ngọc Viễn hét lớn một tiếng, không cam lòng yếu thế bạo phát chính mình võ khí

Hắn chính là đường đường nhất phẩm lục tinh, há có thể bị nho nhỏ nhất phẩm hợp chân áp chế?

Võ đạo chân hình Kim Dực Đại Bằng một tiếng to rõ kêu to, đập động lên cực lớn cánh, đem mênh mông bành trướng võ khí hắt vẫy đi ra. Võ khí hào quang ngưng tụ thành bảy tòa núi lớn, hung hăng địa hướng phía Hồng Vũ đánh tới.

Rầm rầm rầm…

Mãnh liệt đập va chạm đã dẫn phát sơn băng địa liệt bình thường đáng sợ chấn động, thế nhưng mà Đại Diệt Thánh Cảnh lù lù bất động, quy tắc của nó đẳng cấp cực cao, những…này nhất phẩm cửu tinh trở xuống đích chiến đấu, cũng không thể đối với nó tạo thành cái gì thực chất tính tổn thương.

Tinh Thần cự kiếm cùng Hám Sơn Việt từng người dựa vào chủ nhân, thảm thiết giao phong. Bên ngoài đẹp mắt võ khí hào quang bao phủ, người khác thấy không rõ hạch tâm vị trí hai kiện huyền binh chính thức đọ sức.

Nhưng là bọn hắn từng người chủ nhân lại có thể rất rõ ràng địa cảm giác được.

Nhất phẩm lục tinh Biên Ngọc Viễn đối mặt mặc siêu cấp huyền binh chiến giáp Hồng Vũ võ khí đối kháng bên trên không rơi vào thế hạ phong, thế nhưng mà hắn Hám Sơn Việt chỉ là nhất phẩm huyền binh, đối mặt Tinh Thần cự kiếm chênh lệch quá lớn.

Tinh Thần cự kiếm điện quang không ngừng mà chui vào Hám Sơn Việt bên trong, nguyên bản tránh về Hám Sơn Việt thất đại quỷ khổ không thể tả, từng đạo ngôi sao điện quang oanh kích phía dưới, thân hình nhanh chóng bị luyện hóa, tại Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng hung uy áp chế phía dưới, chúng lại không dám xông tới, chỉ có thể từng chút một bị đã luyện hóa được.

Mà Hám Sơn Việt phía trên, cũng bị Tinh Thần cự kiếm từng chút một trầm xuống, đâm ra một cái động sâu

Biên Ngọc Viễn rống to một tiếng, võ khí tại một lần điên cuồng bộc phát, ánh sáng mãnh liệt mang tại hắn ngoài thân tạo thành một cái đường kính đạt đến sáu ngàn trượng cường đại quả cầu ánh sáng, cứ thế mà đem chính mình cùng Hám

Sơn Việt theo như vậy một hồi giằng co trong lúc giằng co giãy giụa đi ra, thuận tiện lấy hung hăng một quyền oanh ra.

Nương theo lấy một quyền này, sau lưng Kim Dực Đại Bằng mạnh mà một hồi cánh, một mảnh võ khí lưu quang hội tụ, ngưng tụ tại quả đấm của hắn lên, hóa thành một vì sao rơi gào thét đụng ra.

"Diệt Thành Quyền "

Biên Ngọc Viễn một tiếng gầm lên, cái kia lưu tinh một quyền nhanh chóng bành trướng, chừng một tòa thành trì lớn nhỏ.

Hồng Vũ thúc dục siêu cấp huyền binh chiến giáp, bước nhanh đến phía trước, trong khi đi vội Lôi Minh từng cơn, bứt ra một kiếm giết ra, Tinh Thần cự kiếm phía trên chiếu rọi ra vô số tinh đấu, vật đổi sao dời vận hành tầm đó, có một cỗ to lớn không hiểu lực lượng, nhẹ nhõm đem một quyền kia mở ra.

Cái này một cái Diệt Thành Quyền bên trong, ẩn chứa phong phú chiến kỹ, mặc kệ đối thủ ứng đối như thế nào, đều có liên tục không dứt sát chiêu liên hoàn mà ra, tất nhiên sẽ lại để cho đối thủ lộ ra sơ hở, mà lúc kia, Biên Ngọc Viễn mặt khác sát chiêu sẽ tùy theo không ngớt không dứt trên xuống.

Thế nhưng mà cái tuổi này nhẹ nhàng Hồng Vũ, chiến kỹ tạo nghệ tựa hồ vẫn còn hắn phía trên, rõ ràng hời hợt một kiếm liền đem Diệt Thành Quyền triệt để phá vỡ, sở hữu tất cả đến tiếp sau chiêu số hết thảy thất bại

Biên Ngọc Viễn kinh ngạc, Kỷ gia tiểu tử này không ngừng ngoài dự đoán mọi người ah.

Thế nhưng mà cái này cũng không có thể làm cho Biên Ngọc Viễn trong lòng có chút nào gợn sóng, hắn là nhất phẩm lục tinh, đối mặt Hồng Vũ lại có cường đại tâm lý ưu thế. Cho dù là Hồng Vũ mặc siêu cấp huyền binh chiến giáp, hắn cũng có mười hai thành tự tin , có thể đem Hồng Vũ chém giết tại chỗ

Cung Thế Thông đứng ở phía sau phương, sắc mặt lại có vẻ có chút âm trầm.

Biên Ngọc Viễn cái phế vật này, đã lâu như vậy liền một cái nhất phẩm hợp chân đều không có có thể giải quyết, quả nhiên tiểu quốc những…này thô bỉ thế gia đại không đáng tin

Cũng thế, lại để cho hắn đã giết Hồng Vũ, sau đó tựu cùng cái này Biên gia phân rõ giới hạn, cắt không thể lại để cho bọn hắn đập vào chúng ta Cung gia cờ hiệu giả danh lừa bịp.

Ân Tổ Lâm lo lắng lo lắng, nàng biết rõ Hồng Vũ có được siêu cấp huyền binh chiến giáp, Ân Thu Nguyệt đã hướng gia tộc báo cáo đã qua. Nhưng là nàng đồng dạng không cho rằng một kiện siêu cấp huyền binh chiến giáp, có thể đền bù nhất phẩm hợp chân cùng nhất phẩm lục tinh ở giữa cực lớn chênh lệch. Hồng Vũ làm như vậy, có loại được ăn cả ngã về không cảm giác, thật sự không sáng suốt.

Tứ công chúa tại Hồng Vũ một kiếm kia giết ra về sau, lại đệ đệ một tiếng kinh ngạc, nàng nhìn ra Diệt Thành Quyền sau lưng che dấu trùng trùng điệp điệp sát chiêu, đang ở đó một quyền oanh ra đồng thời, Tứ công chúa tựu đang suy tư, nếu như thay đổi chính mình, có lẽ ứng đối như thế nào, mới có thể đem đối thủ sở hữu tất cả đến tiếp sau chiến kỹ toàn bộ phá hỏng.

Nàng cảm thấy có chút khó khăn, dù là nàng là cả Trung Ương Cổ Quốc công nhận đệ nhất thiếu niên thiên tài.

Nhưng là cái này lại để cho Tứ công chúa có chút khó xử chiêu số, bị Hồng Vũ nhìn như rất tùy ý một kiếm tan vỡ rồi. Tứ công chúa kinh ngạc, Hồng Vũ võ kỹ tu vị thật không ngờ cao minh?

Nàng có chút khó mà tin được, vì vậy, nổi lên một tia tranh cường háo thắng chi tâm —— đây đối với Tứ công chúa mà nói, chính là một cái thú vị trò chơi. Bởi vì đối với nàng mà nói, thật sự là cao xử bất thắng hàn (ở chỗ cao không khỏi rét vì lạnh, ở càng cao thì đái càng xa), theo nàng mười một tuổi bắt đầu, tựu không có một cái nào có thể xem là đối thủ bạn cùng lứa tuổi.

Hiện tại, Hồng Vũ so tuổi của nàng còn nhỏ, tuy nhiên tu vị bên trên kém một chút, nhưng là chiến kỹ bên trên tựa hồ có

thể để làm một cái "Đối thủ" .

Biên Ngọc Viễn gào thét một tiếng, Hám Sơn Việt chỉ lên trời một kích, vô số hàn mang do đó hàng, bão tố bình thường mang tất cả hướng Hồng Vũ.

Một chiêu này cùng Hồng Vũ huyết mạch kỹ năng "Nước lũ" có chút cùng loại, từng đạo hàn mang chính là võ khí thúc dục Hám Sơn Việt phong nhận kích phát ra ra, mỗi một đạo đều cường hãn vô cùng, hội tụ cùng một chỗ, cái này một đạo phong nhận đạt hơn mười dặm

Hồng Vũ tại siêu cấp huyền binh chiến giáp bên trong nở nụ cười. Hắn tâm niệm vừa động, siêu cấp huyền binh chiến giáp cùng hắn phảng phất hòa thành một thể, hắn thấp khẽ quát một tiếng: "Nước lũ "

Tinh Thần cự kiếm hướng phía trước đâm một phát, nhìn về phía trên bình thản không có gì lạ, tuy nhiên lại có một đạo hàn quang nước lũ gào thét mà ra đây là Hồng Vũ lần thứ nhất dùng siêu cấp huyền binh chiến giáp thi triển chảy huyết mạch kỹ năng, đã có siêu cấp huyền binh chiến giáp gia trì, nước lũ uy lực bị gấp mấy trăm lần, hơn một ngàn lần phóng đại

Hồng Vũ bĩu môi một cái, mặt mũi tràn đầy khinh thường: "Múa rìu qua mắt thợ."

Tại ở ngoài đứng xem xem ra, cái này là đối chọi gay gắt —— hơn nữa hiển nhiên là Hồng Vũ không biết tự lượng sức mình một lần đối chọi gay gắt.

Đối thủ thế nhưng mà nhất phẩm lục tinh, ngươi như vậy đối chọi gay gắt hoàn toàn không có chiến thắng khả năng ah

Thế nhưng mà cái kia một đạo nước lũ nhanh chóng lớn mạnh, rồi sau đó theo "Nước lũ" biến thành một mảnh "Hải lưu", Biên Ngọc Viễn một mảnh kia Phong Bạo, tại Hồng Vũ đã biến thành mênh mông biển lớn huyết mạch kỹ năng trước mặt, lộ ra nhỏ bé gầy yếu, không chịu nổi sủng hạnh, dễ dàng tựu bị cắn nuốt rồi.

Biên Ngọc Viễn cũng chấn động, có loại chính mình đưa đi lên cửa cầu lăng o nhục cảm giác, cái này lại để cho hắn táo bạo vô cùng, cuồng nộ phía dưới không hề có giữ lại chút nào,

nhất phẩm lục tinh thực lực cường đại toàn bộ phát huy ra ra, các loại công kích không ngớt không dứt hướng Hồng Vũ oanh kích đi qua.

Hắn như vậy một cái luân(phiên) tấn công mạnh, lập tức chiếm cứ thượng phong, Hồng Vũ liên tiếp lui về phía sau.

Biên Ngọc Viễn trong tay Hám Sơn Việt hung ác, không ngừng chế tạo sát cơ.

Thất Tịch Kiếm Linh có chút không kiên nhẫn được nữa: "Cái kia kiếm mẻ thật sự phế vật, thiếu niên lang, như thế bổn tọa ra tay, Hám Sơn Việt đã sớm trở thành một đống sắt vụn "

Hồng Vũ ngầm thở dài: "Ngài lão nhân gia ra tay cần gì một cái giá lớn?"

"Ngươi xem ngươi, tổng nói loại này đả thương người tâm mà nói. Bổn tọa vi linh, tình nghĩa đi đầu chưa từng vi hơi có chút thù lao tính toán chi li? Mặc dù là đã từng cầm qua ngươi chỗ tốt gì, cũng là vì gắn bó bản thân tồn tại, tương lai có thể tiếp tục giúp ngươi…"

Hồng Vũ không kiên nhẫn được nữa: "Nói cái đo đếm "

"Năm vạn lưỡng mỏ tinh "

"Ngài lão hảo hảo an nghỉ ngơi đi."

"Bốn vạn lượng "

"Tối đa hai vạn lưỡng, yêu tại không tại."

"Ba vạn năm ngàn lượng "

Một phen cò kè mặc cả, rốt cục xác định ba vạn lượng giá tiền.

Đại trong chiến đấu Hồng Vũ bỗng nhiên trên diện rộng triệt thoái phía sau, cùng Biên Ngọc Viễn tầm đó kéo ra khoảng cách. Tất cả mọi người cho rằng Hồng Vũ muốn chạy trốn rồi, đúng lúc này thừa dịp còn có thể thoát thân tranh thủ thời gian trốn chạy để khỏi chết, đích thật là cái lựa chọn sáng suốt.

Thế nhưng mà Hồng Vũ lui ra phía sau về sau, cũng không có đào tẩu, mà là đứng tại nguyên chỗ, trong tay một chuyến, Tinh Thần cự kiếm biến mất không thấy gì nữa, mà chuyển biến thành một thanh xinh xắn có chút khoa trương đoản kiếm.

Cái kia một thanh đoản kiếm, không mặc mang huyền binh chiến giáp cầm, đều chỉ có thể xưng là "Đoản kiếm", xuyên thẳng [mặc vào] bình thường huyền binh chiến giáp nhìn về phía trên giống như là một cái dao găm. Mà bây giờ Hồng Vũ ăn mặc siêu cấp huyền binh chiến giáp, vừa ý giống như là trong tay chỗ đó một căn cây tăm.

Trước khi Tinh Thần cự kiếm đang cùng Hám Sơn Việt va chạm bên trong chiếm hết tiện nghi, nhưng bây giờ đột nhiên đem "Công thần" bỏ cũ thay mới xuống dưới, đổi lại một cái cây tăm, Hồng Vũ đến cùng muốn tại cái gì? Tất cả mọi người không rõ.

Thông Thiên Đại Đế trong mắt tinh quang lập loè, mọi người tại đây, chỉ sợ cũng chỉ có hắn nhìn ra một điểm Thất Tịch đoản kiếm bất phàm.

Hắn trên thực tế cũng không rõ ràng lắm Thất Tịch đoản kiếm đến cùng có cái gì năng lực, hắn chỉ là biết rõ, sở hữu tất cả huyền binh, kể cả Hồng Vũ trên người siêu cấp huyền binh chiến giáp ở bên trong, hắn đều có thể liếc xem thấu hư thật, duy chỉ có cái này một cái đoản kiếm, hắn rõ ràng nhìn không thấu

"Tiểu tử này, trên người bí mật rất nhiều nha." Đại Đế trong nội tâm một câu nói thầm.

"Ha ha ha" Biên Ngọc Viễn một tiếng cuồng tiếu, Hám Sơn Việt lăng không vung vẩy, sải bước xung phong liều chết đi lên, phía sau hắn, mấy trăm trượng Kim Dực Đại Bằng theo sát trên xuống, chỉ một thoáng cường hãn hung uy cuồn cuộn mà đến, thật giống như có một cái bách chiến chi sư, người mặc thiết giáp, hướng phía Hồng Vũ đẩy mạnh tới, không thể ngăn cản

"Tiểu tử, mặc kệ ngươi có âm mưu gì quỷ kế, tại thực lực tuyệt đối trước mặt đều là không tốt Kỷ gia, nhất định từ giờ

trở đi diệt vong tử vong của ngươi, tựu là trận này gia tộc hủy diệt mở màn kéo ra “

Biên Ngọc Viễn tin tưởng mười phần, chém giết Hồng Vũ vào thời khắc này

Hám Sơn Việt gào thét mà ra, lăng không kéo ra khỏi một đạo dài đến 600 trượng đáng sợ hàn mang.

Hồng Vũ tựu như vậy khoát tay, đêm đầy thiên tinh thần chi lực, cùng chung quanh thiên Địa Nguyên khí, thông qua được siêu cấp huyền binh chiến giáp, liên tục không ngừng địa rót vào Thất Tịch đoản kiếm bên trong, sau đó, đâm đi ra ngoài.

Siêu cấp huyền binh chiến giáp cùng Thất Tịch đoản kiếm tầm đó, thông qua nguyên năng liên hệ cùng một chỗ. Loại này liên hệ vừa mới một thành lập, Hồng Vũ tựu cảm giác được rõ ràng siêu cấp huyền binh chiến giáp bên trong truyền đến một mảnh chấn động

Sở hữu tất cả trận pháp kết cấu, sở hữu tất cả tài liệu, tất cả đều “Hưng phấn” lên. Hồng Vũ cũng hiểu được không hiểu thấu, một món đồ như vậy huyền binh, tựa hồ đã có tâm tình của mình.

Mặc dù là bị thay cho đi Tinh Thần cự kiếm, cũng là một mảnh ủng hộ hân hoan.

Hồng Vũ phúc chí tâm linh. , không chút nào giữ lại địa toàn bộ bạo phát chính mình võ khí.

Thất Tịch Kiếm Linh đem sở hữu tất cả lực lượng đều thôn phệ tại sạch, không có một điểm tiết lộ ra ngoài, tựu như vậy ảm đạm không ánh sáng nghênh hướng Hám Sơn Việt.

So với việc Thất Tịch đoản kiếm, Hám Sơn Việt có thể nói phong quang vô hạn

Cứ như vậy hai kiện nhìn về phía trên khác biệt cực lớn huyền binh phanh đụng vào nhau. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 73 : Huyền binh đọ sức

Cơ hồ không có gì tiếng vang, Thất Tịch đoản kiếm theo Hám Sơn Việt bên trên vẽ một cái mà qua, sau đó Hám Sơn Việt vạn trượng hào quang triệt để chôn vùi, Biên Ngọc Viễn ngây người một lúc, bởi vì hắn cảm thấy, trong tay mình Hám Sơn Việt phía trước có một bộ phận theo chính mình Linh Giác cảm ứng bên trong biến mất

Hắn cúi đầu xem xét, Hám Sơn Việt hay (vẫn) là Hám Sơn Việt, tựa hồ không có có thay đổi gì. Thế nhưng mà tay của hắn có chút run lên, Hám Sơn Việt cắt thành hai đoạn. , Thất Tịch Kiếm Linh xẹt qua địa phương, lề sách phi thường bóng loáng, thật giống như mặt kính đồng dạng.

Toàn bộ hiện trường lặng ngắt như tờ.

Bất kể là Đại Diệt Thánh Cảnh ở trong, hay (vẫn) là Đại Diệt Thánh Cảnh bên ngoài. Sở hữu tất cả mắt thấy một màn này người tất cả đều mở to hai mắt nhìn, không biết có lẽ có cái dạng gì hành động để diễn tả mình giật mình.

Cường đại Hám Sơn Việt, quang đầy vạn trượng, phảng phất có thể đem cái con kia cây tăm nhẹ nhõm nghiền nát. Thế nhưng mà cây tăm lại trái lại đem Hám Sơn Việt cắt thành hai nửa. Hơn nữa là như thế hời hợt không uổng phí thổi cáp tro chi lực.

Cái này cùng bọn họ trước khi dự đoán, hoàn toàn nghịch chuyển, kém thật sự là quá lớn. Bọn hắn thật sự không biết ứng nên nói cái gì cho phải.

Hồng Vũ trong đầu cũng tại cùng Thất Tịch đoản kiếm phàn nàn: “Một chút cũng không đốt tiền, như vậy ảm đạm im ắng, không phù hợp thiếu gia của ta thẩm mỹ, thù lao phải suy giảm, hai vạn năm ngàn lượng “

Thất Tịch Kiếm Linh lập tức nóng nảy: “Há có thể như thế ngươi yên tâm, đẹp mắt lập tức đã tới rồi “

Hồng Vũ xoay người lại, Thất Tịch đoản kiếm một ngón tay Biên Ngọc Viễn: "Biên gia bị diệt, theo ngươi bắt đầu "

Đây là vừa rồi Biên Ngọc Viễn đối với Hồng Vũ nói lời, ngày nay Hồng Vũ nắm lấy cơ hội trả lại.

Biên Ngọc Viễn dữ tợn cười cười: "Khó trách ngươi tiểu tử như thế cuồng vọng, nguyên lai là có vài món sắc bén huyền binh buồn cười, chẳng lẽ ngươi không rõ, thực lực tựu là thực lực, thực lực tuyệt đối không phải ngươi dựa vào vài món huyền binh có thể đền bù

Hai tay của hắn một chuyến, một quả tinh xảo khiên tròn xuất hiện tại tay trái phía trên, hắn nhẹ nhàng đem khiên tròn khấu trừ tại trên cánh tay trái, rồi sau đó hai đấm nắm chặt, đùng đùng (*không dứt) một mảnh vừa thô vừa to Lôi Điện tại giữa ngón tay hiện lên, ẩn ẩn phát ra nguyên năng chấn động, lại để cho chung quanh những cái…kia võ đạo cường giả nhao nhao biến sắc.

"Ngu xuẩn tiểu tử, không nghĩ tới a, bổn tọa chính thức cường đại công kích, tại hai đấm phía trên "

Có người bỗng nhiên chỉ vào Biên Ngọc Viễn trên cánh tay cái kia một mặt tấm chắn kinh hô: "Trời ạ, dĩ nhiên là Cửu Li Thuẫn nhất phẩm cấp hai truyền kỳ huyền binh, đã mất tích mấy chục năm, không nghĩ tới lại bị Biên gia lấy được "

Mọi người vội vàng nhìn, tầm đó Biên Ngọc Viễn trên cánh tay cái kia một quả cũng không ngờ tiểu tiểu trên tấm chắn, trung tâm một quả quang chứng giám người nhô lên, chung quanh tắc thì vây quanh chín đạo nhàn nhạt hắc tuyến, nhìn kỹ thời điểm mới sẽ phát hiện, cái kia chín đạo hắc tuyến dĩ nhiên là sống, đang tại chậm chạp du động lấy

"Hồng Vũ cái này bị động Cửu Li Thuẫn nhất phẩm cấp hai, lực phòng ngự kinh người, coi như là nhất phẩm tứ giai công kích hình huyền binh, cũng khó có thể đâm thủng. Biên Ngọc Viễn trước khi chỉ sợ là lo lắng bị người ngấp nghé, không có sử dụng cái này huyền binh, hiện tại lấy ra dùng cho phòng ngự, cơ hồ dựng ở thế bất bại. Cái con kia đoản kiếm

càng lợi hại, cũng không có khả năng đâm thủng Cửu Li Thuẫn “

“Năm đó cái này Cửu Li Thuẫn thế nhưng mà một đoạn truyền kỳ “

Cửu Li Thuẫn cũng không phải tiền triều di vật, nhưng là nó chính là là cả Hà Tả đại lục huyền binh tiêu chuẩn cao nhất đại biểu bách niên trước khi có một vị nhất phẩm cửu tinh Chí Tôn cường giả tại Mẫu Hà Hoang Lâm mang bên trong phát hiện một ổ Vân Li. Khi đó, cái này một ổ Vân Li đã ẩn ẩn có Hóa Rồng dấu hiệu.

Vân Li bản thân tựu là tương đương với nhân loại nhất phẩm bát tinh cường giả, mà cái này một ổ Vân Li đã sắp Hóa Rồng, sắp đột phá đến nhất phẩm cửu tinh.

Vị kia Chí Tôn cường giả hẹn chính mình bốn vị hảo hữu chí giao, cùng nhau tiến đến săn giết. Bằng hữu của hắn cũng đều là nhất phẩm cửu tinh, ngũ đại nhất phẩm cửu tinh ra tay, cái kia một ổ Vân Li tuy nhiên khổ chiến, lại tối chung hay (vẫn) là bị thua bị giết. Cửu Đầu Vân Li bị tại chỗ chém giết.

Mà những cái…kia nhất phẩm cửu tinh cường giả lúc này đạo đức tốt, sở hữu tất cả thu hoạch đều cho lúc ban đầu vị nào, bọn hắn chỉ là nghĩa vụ hỗ trợ.

Cửu Đầu Vân Li thu hoạch cực lớn, vị nào nhất phẩm cửu tinh vì vậy mời ra sảng khoái lúc Hà Tả đại lục đệ nhất khí sư Vấn Thủy tiên sinh, thỉnh hắn dùng cái này Cửu Đầu Vân Li vi nguyên liệu, luyện chế vài món đẳng cấp cao huyền binh đi ra, hắn muốn đưa tặng cho bốn vị hảo hữu.

Nhưng là ngoài dự đoán mọi người chính là, Vấn Thủy tiên sinh vắt hết óc, lo lắng hết lòng về sau, rõ ràng chỉ dùng Cửu Đầu Vân Li nguyên liệu, luyện chế ra đến rồi một kiện huyền binh

Cái này là Cửu Li Thuẫn

Thế nhưng mà Cửu Li Thuẫn nhưng lại nhất phẩm tam giai siêu cấp huyền binh, Vấn Thủy tiên sinh rèn tạo ra được Cửu Li Thuẫn về sau, đầu đầy tóc đen biến bạch, cũng không lâu lắm tựu qua đời.

Cái này một quả Cửu Li Thuẫn, bị cho rằng là hắn cuộc đời này đỉnh phong chi làm

Mà cái này một quả Cửu Li Thuẫn vừa xuất thế, tựu lập tức chiếm đoạt toàn bộ Hà Tả đại lục đệ nhất phòng ngự huyền binh vị trí, tại mấy lần trong chiến đấu, tức bắt đầu từ nghiền nát văn minh di tích bên trong khai quật đi ra nhất phẩm lục giai huyền binh cũng không thể công phá này cái tấm chắn.

Đến tiếp sau cổ thị thực sự đặc sắc, lúc trước cùng nhau săn giết Vân Li cái kia bốn vị nhất phẩm cửu tinh, mặc dù là Vân Li loại này trân quý Hoang Thú bày ở trước mắt cũng bất vi sở động, nhưng khi bọn hắn chứng kiến Cửu Li Thuẫn thời điểm, lại tất cả đều tham lam nổi lên, nhao nhao biểu thị chính mình tại chém giết Vân Li trong quá trình, cống hiến thật lớn, mà vị kia nhất phẩm cửu tinh cường giả lúc ban đầu cũng biểu thị muốn đem Vân Li với tư cách tài liệu chế tạo huyền binh đưa tặng cho mọi người, như vậy hiện tại Cửu Li Thuẫn nên đưa cho chúng ta

Lúc ban đầu vị nào nhất phẩm cửu tinh cũng muốn đem Cửu Li Thuẫn làm của riêng, tựu là không chịu giao ra đây.

Vì vậy, nguyên bản quan hệ vô cùng tốt năm vị nhất phẩm cửu tinh trở mặt thành thù, một phen hỗn chiến. Bọn hắn từng người đều có được cực kỳ thế lực cường đại, những thế lực này đương nhiên cũng tham gia chiến đấu, tối chung đưa đến toàn bộ Hà Tả đại lục một trường hạo kiếp

Trường hạo kiếp này giằng co suốt năm mươi năm, ngũ đại nhất phẩm cửu tinh lần lượt vẫn lạc, Cửu Li Thuẫn tối chung hạ lạc không rõ, chuyện này mới rốt cục dần dần dẹp loạn.

Mà ai cũng thật không ngờ, đã từng khiến cho như vậy một hồi cực lớn hạo kiếp Cửu Li Thuẫn, vậy mà sẽ ở trăm năm về sau, đã rơi vào Biên gia như vậy một cái không ngờ tiểu thế gia trong tay.

Biên Ngọc Viễn vốn không muốn đem Cửu Li Thuẫn lấy ra, hôm nay một lấy ra, về sau Biên gia tựu vĩnh viễn không ngày yên tĩnh.

Nhưng là hắn không có khả năng hướng Hồng Vũ cúi đầu nhận thua

Hắn dữ tợn cười một tiếng, hai đấm phía trên Lôi Điện hào quang không ngừng lập loè, tùy ý hội (sẽ) động thoáng một phát, tựu có một mảnh như núi quyền ảnh nhanh chóng hiện lên.

"Đồ ngu ngươi cho rằng một vị nhất phẩm lục tinh, hội (sẽ) khinh địch như vậy bị ngươi yếu như vậy người đả bại? Nằm mơ ban ngày tỉnh a, đây mới là bổn tọa thực lực chân thật, vừa rồi Diệt Thành Quyền, chẳng qua là dùng dao mổ trâu cắt tiết gà mà thôi

Hắn hai vai chấn động, một cỗ võ khí hào quang như là núi lửa phun trào, ầm ầm Lôi Minh, tự sau lưng phún dũng mà ra.

Hắn hai đấm biến ảo, quyền ảnh chồng chất, mà sau lưng cái kia một cái Kim Sí Đại Bằng đằng không bay lên, tại quyền ảnh bên trong ẩn ẩn có một loại "Bằng Xuất Tây Sơn" dị tượng

"Đoạt Sơn Quyền "

Như vậy chiến kỹ, chung quanh mọi người không khỏi biến sắc, những cái…kia đến từ chính Trung Ương Cổ Quốc cường đại thế gia thấy được, cũng là liên tục gật đầu tán thưởng: "Không nghĩ tới Ngọc Càn triều xa xôi khu vực, vậy mà cũng có cái này bọn người mới "

Trước khi một mực xem thường Biên gia Cung Thế Thông cũng không có đổi mới: xem tới đây Biên gia cũng là có ít người mới đấy, cái này Biên Ngọc Viễn, tuy nhiên không có gì cốt khí, thế nhưng mà võ đạo tu vị xem ra rất có tiền đồ, nếu là xuất thân chúng ta Trung Ương Cổ Quốc, nhất định cũng là một vị nhất phẩm cửu tinh

Thông Thiên Đại Đế ánh mắt lộ ra một loại vẻ đăm chiêu, muốn xem xem Hồng Vũ đến cùng như thế nào ứng đối.

Tứ công chúa đã đi tới phụ hoàng bên người, đang tại nhíu mày suy tư, nếu như là chính mình đối mặt như vậy chiến kỹ, ứng nên như thế nào ứng đối, có thể hay không xông qua cái này một đạo cửa ải khó.

Tại bên người nàng, đứng đấy một vị nhất phẩm cửu tinh hộ vệ, người này hộ vệ bình thường còn phụ trách dạy bảo Tứ công chúa võ kỹ, hắn chứng kiến Tứ công chúa chính đang suy tư, liền mở miệng chỉ điểm nói: "Điện hạ suy nghĩ thời điểm không nên quên rồi, Cửu Li Thuẫn đã là nhất phẩm tứ giai siêu cấp huyền binh, ít khả năng bị công phá. Cho nên muốn muốn phá vỡ võ kỹ, chỉ có thể theo võ kỹ bản thân động thủ, không thể mưu lợi trực tiếp dùng cường đại huyền binh giết phá Cửu Li Thuẫn "

Tứ công chúa giật mình: "Đúng rồi, ta ngược lại là không để ý đến điểm này. Cửu Li Thuẫn năm đó nhất khiến người tâm động một cái đặc điểm tựu là, bên trong phong ấn Cửu Đầu Vân Li thú hồn, không ngừng tẩm bổ, theo những…này thú hồn phát triển, Cửu Li Thuẫn đẳng cấp cũng sẽ tùy theo không ngừng nhắc đến thăng, đã trăm năm qua đi, Cửu Li Thuẫn nhất định đã tăng lên tới nhất phẩm Tứ Tinh "

Biên Ngọc Viễn đi vận khí cứt chó, trong lúc vô tình đã nhận được Cửu Li Thuẫn, mà ở Cửu Li Thuẫn bên cạnh, còn rất có nghề) : (có một bộ quyền pháp, chuyên môn căn cứ Cửu Li Thuẫn ưu thế xếp đặt thiết kế —— cái này là năm đó cuối cùng một vị có được Cửu Li Thuẫn nhất phẩm cửu tinh cường giả xếp đặt thiết kế

Nói cách khác, đây là nhất phẩm cửu tinh tìm hiểu đi ra chiến kỹ

Hắn lặng lẽ tu luyện, còn chưa bao giờ từng trước mặt người khác lộ ra thi triển. Dựa vào Cửu Li Thuẫn gần như Vô Địch bảo hộ, quyền pháp của hắn có thể tùy ý thi triển.

Tứ công chúa cũng nhìn ra, Biên Ngọc Viễn võ kỹ hoàn toàn dựa vào Cửu Li Thuẫn. Cho nên trực tiếp giết phá Cửu Li Thuẫn, chính là nhất nhanh và tiện phá giải hắn võ kỹ phương pháp.

Nhưng là nói như vậy tựu đã mất đi kỹ thuật bên trên ý nghĩa, hoàn toàn dựa vào lực lượng. Huống chi, Cửu Li Thuẫn là không thể nào bị công phá đấy, bách niên trước khi sớm đã có vô số nhất phẩm cửu tinh cường giả thí nghiệm qua.

Hồng Vũ nhìn về phía trên tựa hồ có chút chần chờ, có thể là bị cường đại như vậy mà đẹp mắt võ kỹ chấn nhiếp, một hồi lâu không có ra tay, thẳng đến Biên Ngọc Viễn Đoạt Sơn Quyền đã giết đến trước mắt, hắn mới đột nhiên khoát tay, cây tăm đồng dạng đoản kiếm, chuẩn xác đâm về một vị trí.

Mà vị trí kia rỗng tuếch

Mọi người ở đây cảm thấy không hiểu thấu thời điểm, Biên Ngọc Viễn lại bỗng nhiên đem đầy trời quyền ảnh vừa thu lại, nhanh chóng triệt thoái phía sau

Mọi người thấy không hiểu ra sao: chuyện gì xảy ra?

Thông Thiên Đại Đế lại khẽ gật đầu: "Hảo tiểu tử "

Chỉ có nhất phẩm bát tinh đã ngoài cường giả mới nhìn ra ra, vị trí kia, chính là Biên Ngọc Viễn kế tiếp võ kỹ thi triển đầu mối chỗ. Hồng Vũ nhìn như hời hợt một kiếm, lại đem Biên Ngọc Viễn kế tiếp sở hữu tất cả lựa chọn toàn bộ phong kín, mặc kệ Biên Ngọc Viễn như thế nào biến chiêu, tối chung đều một đầu đâm vào Hồng Vũ trên đoản kiếm —— cho dù có được Cửu Li Thuẫn hắn cơ hồ là dựng ở thế bất bại, nhưng là nếu như chiến kỹ tiếp tục, hắn cuối cùng cũng chỉ có dùng Cửu Li Thuẫn ngạnh kháng Hồng Vũ một kiếm cái này một cái lựa chọn.

Biên Ngọc Viễn triệt thoái phía sau, nhưng lại cũng không phải là bại lui, trên thực tế hắn cảm giác mình càng thêm thong dong, Hồng Vũ thua không nghi ngờ.

Quyền ảnh tái khởi, một tầng tầng hướng bốn phía phố điệp mở đi ra, lập tức liền đem Biên Ngọc Viễn bên người ngàn trượng trong phạm vi, hóa thành một mảnh quyền ảnh hải dương

Cái kia từng đạo quyền ảnh thật giống như Hồ Điệp đồng dạng ở bay múa lấy, lại coi như hỏa diễm đang nhảy nhót thiêu đốt, lực lượng cường đại một gẩy gẩy hướng chung quanh khuếch tán lấy, nếu như không là bởi vì nơi này chính là Đại Diệt Thánh Cảnh, quy tắc đẳng cấp rất cao, chỉ sợ phụ cận mấy trăm dặm đã bị tàn phá hoàn toàn thay đổi.

"Hám Địa Quyền "

Biên Ngọc Viễn rống to một tiếng, quyền ảnh hóa thành một hồi Phong Bạo, gào thét mà đến muốn đem Hồng Vũ triệt để bao phủ

Hồng Vũ lại khoát tay, siêu cấp huyền binh chiến giáp cực lớn cánh tay vung vẩy lấy cây tăm đoản kiếm, đâm hướng về phía quyền ảnh chính giữa một điểm Biên Ngọc Viễn một tiếng quái gọi, lại một lần nữa nhanh chóng triệt thoái phía sau, cái kia Phong Bạo đồng dạng quyền ảnh cũng tùy theo biến mất vô tung vô ảnh.

Đầy trời quyền ảnh giống như là biểu hiện giả dối, bị Hồng Vũ một kiếm tựu cho đâm phá.

Lúc này đây, mọi người bạo động lên. Nếu như lần thứ nhất mọi người xem có chút không hiểu thấu, như vậy lúc này đây, đoán cũng có thể đoán được là chuyện gì xảy ra rồi.

Biên Ngọc Viễn không ngừng thể hiện ra kinh người một mặt, lại để cho mọi người lần nữa khẳng định, có thể tấn thăng đến nhất phẩm lục tinh cường giả tuyệt không đơn giản

Mà hắn biểu hiện ra ngoài võ kỹ, lại để cho một ít nhất phẩm Thất Tinh cũng nhịn không được nữa xấu hổ, coi như là bọn hắn, đừng nói thi triển đi ra muốn phá vỡ cũng là vọng tưởng.

Mà Hồng Vũ lại luôn hời hợt một kiếm, giải quyết

Tứ công chúa càng không ngừng đang tự hỏi, theo tại vừa mới bắt đầu Diệt Thành Quyền bắt đầu, mãi cho đến vừa rồi Hám Địa Quyền, nàng đều không thể có thể giải, nhưng là Hồng Vũ tất cả đều nhẹ nhõm bài trừ.

Nàng không phải không thừa nhận, Hồng Vũ tại chiến kỹ bên trên so với chính mình cường.

Nhưng là cái này ngược lại khơi dậy Tứ công chúa tranh cường háo thắng chi tâm. Tại nàng xem ra, Hồng Vũ mặc dù là chiến kỹ bên trên so với chính mình cường một ít, nhưng là phương diện khác nói ví dụ võ đạo tu vị, trận pháp, đan đạo, huyền binh vân…vân, đợi một tý, cũng tuyệt đối so với không bên trên chính mình

Bỏ lỡ hôm nay, nhất định phải tại phương diện khác cùng hắn hảo hảo tỷ thí một phen, hung hăng đả kích thoáng một phát tiểu tử này hung hăng càn quấy khí diễm

Hồng Vũ rất người vô tội, bởi vì hắn tại chính mình cũng không biết dưới tình huống, bị Tứ công chúa tăng thêm một cái "Hung hăng càn quấy" tên tuổi.

Thông Thiên Đại Đế thì là thoáng gật đầu, cảm thấy tiểu tử này miễn cưỡng đủ tư cách, lại để cho trẫm tài bồi thoáng một phát.

Cung Thế Thông ánh mắt có chút âm trầm, Hồng Vũ tiểu tử này quá khó giải quyết hắn đã không thể đi trách cứ Biên Ngọc Viễn rồi, với tư cách xa xôi Địa Khu một cái tiểu thế gia nhất phẩm lục tinh, hắn đã làm được thật tốt rồi, không thể lại muốn cầu cái gì

Nhưng khi nhìn tình huống trước mắt, tựa hồ lấy tịnh không đủ để đem Hồng Vũ triệt để đả bại hơn nữa chém giết.

Chẳng lẽ, còn muốn bổn tọa đường đường nhất phẩm cửu tinh, tự mình ra tay đối phó một cái nhất phẩm hợp chân?

Cung Thế Thông phiền muộn vô cùng, hắn luôn xem như minh bạch trong gia tộc thiên tài Cung Hồng Thiên tại sao phải tại Trung Ương Cổ Quốc liền chiến thắng liên tiếp, cũng tại Hồng Vũ trước mặt gãy kích chìm cát.

Ân Tổ Lâm cái miệng anh đào nhỏ nhắn đã không khép được, nàng đến bây giờ còn không có hiểu rõ đến tột cùng là chuyện gì xảy ra. Nàng là ngay từ đầu tựu muốn "Bảo hộ" Hồng Vũ đấy, lúc này nàng đối với gia tộc trách nhiệm. Nàng vừa tiến vào Đại Diệt Thánh Cảnh thời điểm cùng với Hồng Vũ nói, chính mình hội (sẽ) bảo hộ hắn đấy.

Nhưng là hiện tại… Tình huống giống như có điểm gì là lạ ah. Biên Ngọc Viễn trước khi bày ra năng lực chiến đấu, cũng đủ để cùng bình thường nhất phẩm Thất Tinh chống lại. Nhưng là Ân Tổ Lâm cũng không động dung. Bởi vì nàng không phải bình thường nhất phẩm Thất Tinh.

Nhưng khi Biên Ngọc Viễn xuất ra Cửu Li Thuẫn về sau, tình huống lại lần nữa đã xảy ra cải biến, Biên Ngọc Viễn

tuyệt đối có thể chiến thắng đại bộ phận nhất phẩm Thất Tinh

Coi như là Ân Tổ Lâm chính mình, đối mặt có được Cửu Li Thuẫn Biên Ngọc Viễn, cũng là vô kế khả thi

Dựa vào Cửu Li Thuẫn cái này một bộ quyền pháp, chính là là năm đó vị kia nhất phẩm cửu tinh nghiên cứu đi ra , có thể nói cũng là vị kia nhất phẩm cửu tinh suốt đời võ kỹ cao nhất tổng kết, coi như là Ân Tổ Lâm chính là hiếm thấy thiên tài, lưỡng cấp bậc cực lớn chênh lệch, hãy để cho nàng đối mặt cái này một bộ quyền pháp thời điểm cũng là vô kế khả thi.

Nàng vừa rồi cũng đang suy tư, nếu như thay đổi chính mình, ứng làm như thế nào phá giải quyền pháp này, kết quả cuối cùng nhưng lại: không cách nào khả thi

Cái này lại để cho nàng cảm nhận được cực lớn đả kích. Nhưng mà càng lớn đả kích nhưng lại, Hồng Vũ hời hợt sẽ đem quyền pháp phá vỡ

Nói cách khác Hồng Vũ làm được Ân Tổ Lâm làm không được sự tình cái này lại để cho Ân Tổ Lâm muốn "Bảo hộ" Hồng Vũ nghĩ cách, trở thành một truyện cười nếu quả thật có nguy hiểm gì phát sinh, không chuẩn là Hồng Vũ bảo vệ mình đây này.

Ân Tổ Lâm bừng tỉnh đại ngộ, khó trách nàng trước khi nói phải bảo vệ Hồng Vũ, Hồng Vũ ánh mắt có chút kỳ quái, hiện tại nhớ tới, Hồng Vũ không có khinh bỉ chính mình, đã thật là hiền hậu.

Biên Ngọc Viễn liên tục hai chiêu, tất cả đều không công mà lui, trong nội tâm một cỗ hậm hực chi khí đã đạt đến đỉnh hắn ngửa mặt lên trời một tiếng thét dài, võ hoá khí làm gợn sóng cuồn cuộn mà phát, cả người đang không ngừng áp lực phía dưới, ngược lại càng bị áp chế thì bùng nổ càng mạnh, lần nữa trèo lên một cái đỉnh phong

"Phá Thiên Quyền "

Một quyền hướng lên trời

Vô số quyền ảnh hướng bên trên bầu trời gào thét phóng đi, hóa thành một mảnh mây đen, đem chung quanh ngàn dặm ở

trong thiên không toàn bộ che đậy. Rồi sau đó, những cái…kia quyền ảnh tại bên trên bầu trời công tác chuẩn bị, kết hợp, một lần nữa hóa thành một khỏa cực lớn nắm đấm tản ra kim loại sáng bóng, uyển như thiên thần một kích, theo mấy vạn trượng không trung gào thét mà xuống, hung hăng nện xuống dưới

Cái kia đã không phải là một quyền, đó là theo Cửu Thiên bên ngoài vẫn lạc một khỏa ngôi sao

Hồng Vũ ngẩng đầu nhìn lên, trong tay Thất Tịch đoản kiếm giơ lên, hướng phía đỉnh đầu đâm một phát.

Vẫn như cũ là bình thản không có gì lạ, không có mang theo đến một điểm hào quang, thế nhưng mà cái kia một khỏa xé trời lưu tinh chi quyền, lại ầm ầm một tiếng rách nát rồi. Vô số quyền ảnh tản ra, đã không có nào đó quy tắc ước thúc, giống như là đầy trời Khô Diệp bình thường bay lả tả rơi vãi rơi xuống.

Biên Ngọc Viễn đều ngây dại, thốt ra: "Điều đó không có khả năng "

Biên Ngọc Viễn mình cũng nghiên cứu qua cái này một bộ quyền pháp, phía trước mấy chiêu hắn còn có thể miễn cưỡng nhìn ra chỗ sơ hở, nhưng là cuối cùng này một quyền, Phá Thiên Quyền, căn bản không có sơ hở

Hắn nghiên cứu mấy chục năm, cũng không có tìm được chỗ sơ hở, hắn cảm thấy một chiêu này không có khả năng bị người dùng chiến kỹ phá vỡ cho dù là Thông Thiên Đại Đế cũng làm không được

Thế nhưng mà Hồng Vũ như cũ hay (vẫn) là như vậy hời hợt tựu phá vỡ rồi, cái này đã vượt ra khỏi Biên Ngọc Viễn thưởng thức phạm vi, hắn quả thực khó có thể tưởng tượng

"Điều đó không có khả năng" cùng một chỗ kinh hô còn có chung quanh chúng nhiều cường giả, mặc dù là rất nhiều nhất phẩm cửu tinh cường giả, cũng không thể trong thời gian ngắn như vậy, tìm được Phá Thiên Quyền sơ hở.

Mà Hồng Vũ chẳng những đã tìm được, còn tiện tay phá giải, là như vậy không đếm xỉa tới

Thông Thiên Đại Đế nhịn không được hai ngón tay chà xát, lúc này hắn có chút ngứa nghề. Nhưng là hắn dù sao cũng là Trung Ương Cổ Quốc thiên cổ nhất đế, minh bạch một khi tự mình ra tay ý vị như thế nào, hay (vẫn) là rất lý trí nhịn xuống dưới.

Tứ công chúa há to miệng, sau đó hậm hực nhắm lại, không thể không đã tiếp nhận tiểu tử này tại chiến kỹ bên trên vượt xa sự thật của mình.

Cung Thế Thông đã làm tốt ra tay chuẩn bị, Hồng Vũ cường hãn cùng cứng cỏi, đã sâu sắc vượt qua dự liệu của hắn.

Ân Tổ Lâm đã không biết ứng nên nói cái gì cho phải, nàng rất xấu hổ, lão xử nữ hận không thể tìm một cái lỗ chui vào.

Kỷ gia mọi người thì là vui mừng khôn xiết, Kỷ Hồng cười ha ha: "Ta đã sớm nói với các ngươi rồi, tin tưởng thiếu gia, hắn tinh lắm, mới sẽ không trì độn đưa lên đi bị người giáo huấn hắn đã ra tay, nhất định là giáo huấn người

Biên Ngọc Viễn sửng sờ ở này ở bên trong, Hồng Vũ lại không có tâm tư cùng hắn tốn thời gian gian, tâm niệm vừa động, siêu cấp huyền binh chiến giáp huy động Thất Tịch đoản kiếm giết đến tận đi.

Thất Tịch Kiếm Linh hô lớn: "Đốt tiền kiếm kỹ đến rồi ngươi nhìn xem có đáng giá hay không ba vạn lượng mỏ tinh "

Thất Tịch đoản kiếm lăng không một kích, chỉ một thoáng có bảy sắc cầu vồng chỉ từ xa xôi Thiên Ngoại bay tới, phảng phất Viễn Cổ cự thần theo tinh không thần chiến chi địa phóng mà đến một cái trường mâu vượt qua Hư Không, xuyên qua vô tận tuế nguyệt, phóng đến trong thế giới này.

Cái kia bảy sắc cầu vồng quang chiếu sáng toàn bộ thiên không, thật giống như một đạo đại màn, từ nam đến bắc, kéo qua toàn bộ Thương Khung.

Hết thảy tất cả, kể cả Thái Dương ở bên trong, đều ảm đạm thất sắc, không cam lòng lại bất đắc dĩ đã trở thành phụ gia.

Bảy sắc cầu vồng dưới ánh sáng, Thất Tịch đoản kiếm bỗng nhiên bạo tăng, bên ngoài một vòng quang xác nhanh chóng bành trướng đến mấy vạn trượng dài đoản, mấy ngàn trượng rộng, thật giống như một tòa núi cao, đỉnh núi hướng xuống, hung hăng hướng phía Biên Ngọc Viễn đâm tới.

“Oanh “

Một tiếng vang thật lớn chấn động Thương Khung, coi như là Đại Diệt Thánh Cảnh cũng không khỏi được kịch liệt lay động lên. Mọi người chân đứng không vững, hoảng sợ biến sắc, cường đại cỡ nào công kích, mới có thể tại Đại Diệt Thánh Cảnh bên trong, tạo thành đáng sợ như thế hiệu quả

Hồng Vũ một kích phát ra, một tiếng thét dài thân hình hóa thành một đạo thiểm điện, nhanh chóng vọt vào Đại Diệt Thánh Cảnh bên trong biến mất không thấy gì nữa.

Cung Thế Thông liên tục dậm chân, không nghĩ tới tiểu tử này vậy mà như vậy chạy thoát

“Tốt tên giảo hoạt “

Nhưng mà chờ đợi hào quang toàn bộ tán đi, bên trên bầu trời bảy sắc cầu vồng quang dần dần làm nhạt, mọi người lại chứng kiến Biên Ngọc Viễn vẫn không nhúc nhích đứng ở nơi đó, đã sớm sinh cơ đoạn tuyệt

Mà càng làm cho mọi người giật mình chính là, hắn trên cánh tay cái kia một quả Cửu Li Thuẫn, rõ ràng xuất hiện một cái trong suốt lỗ thủng

“Cửu Li Thuẫn rách nát rồi “

“Nhất phẩm tứ giai mạnh nhất phòng ngự huyền binh bị đâm xuyên qua “

“Là Hồng Vũ trong tay hắn cái kia một thanh đoản kiếm tại “

“Cái này, cái này cái này… Thanh đoản kiếm này đến cùng là lai lịch gì?”

Sợ hãi thán phục thanh âm liên tiếp, Ân Tổ Lâm đã phi thường khẳng định, nếu quả thật có nguy hiểm gì, nhất định là

Hồng Vũ bảo vệ mình, cái này lại để cho nàng lần thụ đả kích đồng thời, trên mặt đẹp nóng rát đấy.

Tứ công chúa ngơ ngác nhìn xem Cửu Li Thuẫn bên trên cái kia một cái lổ thủng, tốt một hồi mới lộ ra một nụ cười khổ: "Thằng này, quá ghê tởm rõ ràng có thể ngay từ đầu liền trực tiếp đâm thủng Cửu Li Thuẫn, giết Biên Ngọc Viễn, thế nhưng mà hắn hết lần này tới lần khác không như vậy tại, nhất định phải dùng chiến kỹ phá vỡ Biên Ngọc Viễn chiến kỹ, không chiếm huyền binh tiện nghi. Khó trách hắn tại một lúc mới bắt đầu có chút chần chờ, chắc là đang chọn chọn đến tột cùng là trực tiếp giết Biên Ngọc Viễn, hay (vẫn) là cùng hắn chơi một chút chiến kỹ trò chơi…"

Thông Thiên Đại Đế thì là nhìn xem Đại Diệt Thánh Cảnh ở trong chỗ sâu, Hồng Vũ xông đi vào hơn nữa nhanh chóng biến mất, người khác nhìn không ra cái gì, thế nhưng mà Thông Thiên Đại Đế rất rõ ràng, đó là bởi vì Hồng Vũ mượn Đại Diệt Thánh Cảnh bên trong trận pháp yểm hộ

Tựu như là Hồng Vũ lúc ban đầu phát hiện Thông Thiên Đại Đế đối với Đại Diệt Thánh Cảnh rất hiểu rõ thời điểm kinh ngạc đồng dạng, Thông Thiên Đại Đế phát hiện điểm này về sau, so Hồng Vũ càng thêm kinh ngạc.

"Tiểu tử này, thâm bất khả trắc ah…"

Một bên nhất phẩm cửu tinh hộ vệ cùng Tứ công chúa cùng một chỗ khiếp sợ, có thể làm cho Đại Đế bệ hạ dùng "Thâm bất khả trắc" để hình dung người, toàn bộ Hà Tả đại lục cũng sẽ không vượt qua năm người. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 73 : Huyền binh đọ sức (hạ)

Quyền ảnh tái khởi, một tầng tầng hướng bốn phía phố điệp mở đi ra, lập tức liền đem Biên Ngọc Viễn bên người ngàn trượng trong phạm vi, hóa thành một mảnh quyền ảnh hải dương

Cái kia từng đạo quyền ảnh thật giống như hồ điệp đồng dạng ở bay múa lấy, lại coi như hỏa diễm đang nhảy nhót thiêu đốt, lực lượng cường đại một gẩy gẩy hướng xung quanh khuếch tán lấy, nếu như không là bởi vì nơi này chính là đại diệt thánh cảnh, quy tắc đẳng cấp rất cao, chỉ sợ phụ cận mấy Bách Lý đã bị tàn phá hoàn toàn thay đổi.

“Hám địa quyền “

Biên Ngọc Viễn rống to một tiếng, quyền ảnh hóa thành một hồi Phong Bạo, gào thét mà đến muốn đem Hồng Vũ triệt để bao phủ

Hồng Vũ lại khoát tay, siêu cấp huyền binh chiến giáp cực lớn cánh tay vung vẩy lấy cây tăm đoản kiếm, đâm hướng về phía quyền ảnh chính giữa một điểm Biên Ngọc Viễn một tiếng quái gọi, lại một lần nữa nhanh chóng triệt thoái phía sau, cái kia Phong Bạo đồng dạng quyền ảnh cũng tùy theo biến mất vô tung vô ảnh.

Đầy trời quyền ảnh giống như là biểu hiện giả dối, bị Hồng Vũ một kiếm tựu cho đâm phá.

Lúc này đây, mọi người bạo động lên. Nếu như lần thứ nhất mọi người xem có chút không hiểu thấu, như vậy lúc này đây, đoán cũng có thể đoán được là chuyện gì xảy ra rồi.

Biên Ngọc Viễn không ngừng thể hiện ra kinh người một mặt, lại để cho mọi người lần nữa khẳng định, có thể tấn thăng đến nhất phẩm lục tinh cường giả tuyệt không đơn giản

Mà hắn biểu hiện ra ngoài võ kỹ, lại để cho một ít nhất phẩm bảy tinh cũng nhịn không được nữa xấu hổ, coi như là

bọn hắn, đừng nói thi triển đi ra muốn phá vỡ cũng là vọng tưởng.

Mà Hồng Vũ lại luôn hời hợt một kiếm, giải quyết

Tứ công chúa càng không ngừng đang tự hỏi, theo tại vừa mới bắt đầu diệt thành quyền bắt đầu, mãi cho đến vừa rồi hám địa quyền, nàng đều không thể có thể giải, nhưng là Hồng Vũ tất cả đều nhẹ nhõm bài trừ.

Nàng không phải không thừa nhận, Hồng Vũ tại chiến kỹ Thượng so với chính mình cường.

Nhưng là cái này ngược lại khơi dậy Tứ công chúa tranh cường háo thắng chi tâm. Tại nàng xem ra, Hồng Vũ mặc dù là chiến kỹ Thượng so với chính mình cường một ít, nhưng là phương diện khác nói ví dụ võ đạo tu vị, trận pháp, đan đạo, huyền binh vân…vân, đợi một tý, cũng tuyệt đối so với không Thượng chính mình

Bỏ lỡ hôm nay, nhất định phải tại phương diện khác cùng hắn hảo hảo tỷ thí một phen, hung hăng đả kích thoáng một phát tiểu tử này hung hăng càn quấy khí diễm

Hồng Vũ rất người vô tội, bởi vì hắn tại chính mình cũng không biết dưới tình huống, bị Tứ công chúa tăng thêm một cái "Hung hăng càn quấy" tên tuổi.

Thông thiên Đại Đế thì là thoáng gật đầu, cảm thấy tiểu tử này miễn cưỡng đủ tư cách, lại để cho trẫm tài bồi thoáng một phát.

Cung Thế Thông ánh mắt có chút âm trầm, Hồng Vũ tiểu tử này quá khó giải quyết hắn đã không thể đi trách cứ Biên Ngọc Viễn rồi, với tư cách xa xôi Địa Khu một cái tiểu thế gia nhất phẩm lục tinh, hắn đã làm được thật tốt rồi, không thể lại muốn cầu cái gì

Nhưng khi nhìn tình huống trước mắt, tựa hồ lấy tịnh không đủ để đem Hồng Vũ triệt để đả bại hơn nữa chém giết.

Chẳng lẽ, còn muốn bổn tọa đường đường nhất phẩm Cửu Tinh, tự mình ra tay đối phó một cái Nhất Phẩm Hợp Chân?

Cung Thế Thông phiền muộn vô cùng, hắn luôn xem như minh bạch trong nhà thiên tài Cung Hồng Thiên tại sao phải ở chính giữa quốc gia cổ liền chiến thắng liên tiếp, cũng tại Hồng Vũ trước mặt gãy kích chìm cát.

Ân Tổ Lâm cái miệng anh đào nhỏ nhắn đã không khép được, nàng đến bây giờ còn không có hiểu rõ đến tột cùng là chuyện gì xảy ra. Nàng là ngay từ đầu tựu tưởng "Bảo hộ" Hồng Vũ đấy, lúc này nàng đối với gia tộc trách nhiệm. Nàng vừa tiến vào đại diệt thánh cảnh thời điểm cùng với Hồng Vũ nói, chính mình sẽ bảo hộ hắn đấy.

Nhưng là hiện tại… Tình huống giống như có điểm gì là lạ ah. Biên Ngọc Viễn trước kia bày ra năng lực chiến đấu, cũng đủ để cùng bình thường nhất phẩm bảy tinh chống lại. Nhưng là Ân Tổ Lâm cũng không động dung. Bởi vì nàng không phải bình thường nhất phẩm bảy tinh.

Nhưng khi Biên Ngọc Viễn xuất ra chín li thuẫn về sau, tình huống lại lần nữa đã xảy ra cải biến, Biên Ngọc Viễn tuyệt đối có thể chiến thắng đại bộ phận nhất phẩm bảy tinh

Coi như là Ân Tổ Lâm chính mình, đối mặt có được chín li thuẫn Biên Ngọc Viễn, cũng là vô kế khả thi

Dựa vào chín li thuẫn cái này một bộ quyền pháp, chính là là năm đó vị kia nhất phẩm Cửu Tinh nghiên cứu đi ra , có thể nói cũng là vị kia nhất phẩm Cửu Tinh suốt đời võ kỹ cao nhất tổng kết, coi như là Ân Tổ Lâm chính là hiếm thấy thiên tài, lưỡng cấp bậc cực lớn chênh lệch, hãy để cho nàng đối mặt cái này một bộ quyền pháp thời điểm cũng là vô kế khả thi.

Nàng vừa rồi cũng đang suy tư, nếu như thay đổi chính mình, ứng làm như thế nào phá giải quyền pháp này, kết quả cuối cùng nhưng lại: không cách nào khả thi

Cái này lại để cho nàng cảm nhận được cực lớn đả kích. Nhưng mà càng lớn đả kích nhưng lại, Hồng Vũ hời hợt sẽ đem quyền pháp phá vỡ

Nói cách khác Hồng Vũ làm được Ân Tổ Lâm làm không được sự tình cái này lại để cho Ân Tổ Lâm muốn "Bảo hộ" Hồng Vũ nghĩ cách, trở thành một truyện cười nếu quả thật có

nguy hiểm gì phát sinh, không chuẩn là Hồng Vũ bảo vệ mình đây này.

Ân Tổ Lâm bừng tỉnh đại ngộ, khó trách nàng trước kia nói phải bảo vệ Hồng Vũ, Hồng Vũ ánh mắt có chút kỳ quái, hiện tại nhớ tới, Hồng Vũ không có khinh bỉ chính mình, đã thật là hiền hậu.

Biên Ngọc Viễn liên tục hai chiêu, tất cả đều không công mà lui, trong nội tâm một cỗ hậm hực chi khí đã đạt đến đỉnh hắn ngửa mặt lên trời một tiếng thét dài, võ hoá khí làm gợn sóng cuồn cuộn mà phát, cả người đang không ngừng áp lực phía dưới, ngược lại càng bị áp chế thì bùng nổ càng mạnh, lần nữa trèo lên một cái đỉnh phong

"Xé trời quyền "

Một quyền hướng lên trời

Vô số quyền ảnh hướng bên trên bầu trời gào thét phóng đi, hóa thành một mảnh mây đen, đem xung quanh ngàn dặm ở trong bầu trời toàn bộ che đậy. Rồi sau đó, những cái…kia quyền ảnh tại bên trên bầu trời công tác chuẩn bị, kết hợp, một lần nữa hóa thành một khỏa cực lớn nắm đấm tản ra kim loại sáng bóng, uyển như thiên thần một kích, theo mấy vạn trượng không trung gào thét mà xuống, hung hăng nện xuống dưới

Cái kia đã không phải là một quyền, đó là theo Cửu Thiên bên ngoài vẫn lạc một khỏa ngôi sao

Hồng Vũ ngẩng đầu nhìn lên, trong tay Thất Tịch đoản kiếm giơ lên, hướng phía đỉnh đầu đâm một phát.

Vẫn như cũ là bình thản không có gì lạ, không có mang theo đến một điểm hào quang, thế nhưng mà cái kia một khỏa xé trời lưu tinh chi quyền, lại ầm ầm một tiếng rách nát rồi. Vô số quyền ảnh tản ra, đã không có nào đó quy tắc ước thúc, giống như là đầy trời Khô Diệp bình thường bay lả tả rơi vãi rơi xuống.

Biên Ngọc Viễn đều ngây dại, thốt ra: "Điều đó không có khả năng "

Biên Ngọc Viễn mình cũng nghiên cứu qua cái này một bộ quyền pháp, phía trước mấy chiêu hắn còn có thể miễn cưỡng nhìn ra chỗ sơ hở, nhưng là cuối cùng này một quyền, xé trời quyền, căn bản không có sơ hở

Hắn nghiên cứu mấy chục năm, cũng không có tìm được chỗ sơ hở, hắn cảm thấy một chiêu này không có khả năng bị người dùng chiến kỹ phá vỡ cho dù là thông thiên Đại Đế cũng làm không được

Thế nhưng mà Hồng Vũ như cũ hay là như vậy hời hợt tựu phá vỡ rồi, cái này đã vượt ra khỏi Biên Ngọc Viễn thưởng thức phạm vi, hắn quả thực khó có thể tưởng tượng

"Điều đó không có khả năng" cùng một chỗ kinh hô còn có xung quanh chúng nhiều cường giả, mặc dù là rất nhiều nhất phẩm Cửu Tinh cường giả, cũng không thể trong thời gian ngắn như vậy, tìm được xé trời quyền sơ hở.

Mà Hồng Vũ chẳng những đã tìm được, còn tiện tay phá giải, là như vậy không đếm xỉa tới

Thông thiên Đại Đế nhịn không được hai ngón tay chà xát, lúc này hắn có chút ngứa nghề. Nhưng là hắn dù sao cũng là trung ương quốc gia cổ thiên cổ nhất đế, minh bạch một khi tự mình ra tay ý vị như thế nào, hay là rất lý trí nhịn xuống dưới.

Tứ công chúa há to miệng, sau đó hậm hực nhắm lại, không thể không đã tiếp nhận tiểu tử này tại chiến kỹ Thượng vượt xa sự thật của mình.

Cung Thế Thông đã làm tốt ra tay chuẩn bị, Hồng Vũ cường hãn cùng cứng cỏi, đã sâu sắc vượt qua dự liệu của hắn.

Ân Tổ Lâm đã không biết ứng nên nói cái gì cho phải, nàng rất xấu hổ, lão xử nữ hận không thể tìm một cái lỗ chui vào.

Kỷ gia mọi người thì là vui mừng khôn xiết, Kỷ Hồng cười ha ha: "Ta đã sớm nói với các ngươi rồi, tin tưởng thiếu gia, hắn tinh lắm, mới sẽ không trì độn đưa lên đi bị nhân giáo huấn hắn đã ra tay, nhất định là giáo huấn nhân

Biên Ngọc Viễn sửng sờ ở này ở bên trong, Hồng Vũ lại không có tâm tư cùng hắn tốn thời gian gian, tâm niệm vừa động, siêu cấp huyền binh chiến giáp huy động Thất Tịch đoản kiếm giết đến tận đi.

Thất Tịch Kiếm Linh hô lớn: "Đốt tiền kiếm kỹ đến rồi ngươi nhìn xem có đáng giá hay không ba vạn lượng mỏ tinh "

Thất Tịch đoản kiếm lăng không một kích, chỉ một thoáng có bảy sắc cầu vồng chỉ từ xa xôi Thiên Ngoại bay tới, phảng phất xa cổ cự thần theo tinh không thần chiến chi địa phóng mà đến một cái trường mâu vượt qua hư không, xuyên qua vô tận tuế nguyệt, phóng đến trong thế giới này.

Cái kia bảy sắc cầu vồng quang chiếu sáng toàn bộ bầu trời, thật giống như một đạo đại màn, từ nam đến bắc, kéo qua toàn bộ trời xanh.

Hết thảy tất cả, kể cả Thái Dương ở bên trong, đều ảm đạm thất sắc, không cam lòng lại bất đắc dĩ đã trở thành phụ gia.

Bảy sắc cầu vồng dưới ánh sáng, Thất Tịch đoản kiếm bỗng nhiên bạo tăng, bên ngoài một vòng quang xác nhanh chóng bành trướng đến mấy vạn trượng dài đoản, mấy ngàn trượng rộng, thật giống như một tòa núi cao, đỉnh núi hướng xuống, hung hăng hướng phía Biên Ngọc Viễn đâm tới.

"Oanh "

Một tiếng vang thật lớn chấn động trời xanh, coi như là đại diệt thánh cảnh cũng không khỏi được kịch liệt lay động lên. Mọi người chân đứng không vững, hoảng sợ biến sắc, cường đại cỡ nào công kích, mới có thể tại đại diệt thánh cảnh bên trong, tạo thành đáng sợ như thế hiệu quả

Hồng Vũ một kích phát ra, một tiếng thét dài thân hình hóa thành một đạo thiểm điện, nhanh chóng vọt vào đại diệt thánh cảnh bên trong biến mất không thấy gì nữa.

Cung Thế Thông liên tục dậm chân, không nghĩ tới tiểu tử này vậy mà như vậy chạy thoát

"Tốt tên giảo hoạt "

Nhưng mà chờ đợi hào quang toàn bộ tán đi, bên trên bầu trời bảy sắc cầu vồng quang dần dần làm nhạt, mọi người lại chứng kiến Biên Ngọc Viễn vẫn không nhúc nhích đứng ở nơi đó, đã sớm sinh cơ đoạn tuyệt

Mà càng làm cho mọi người giật mình chính là, hắn trên cánh tay cái kia một quả chín li thuẫn, rõ ràng xuất hiện một cái trong suốt lỗ thủng

“Chín li thuẫn rách nát rồi “

“Nhất phẩm tứ giai mạnh nhất phòng ngự huyền binh bị đâm xuyên qua “

“Là Hồng Vũ trong tay hắn cái kia một thanh đoản kiếm tại “

“Cái này, cái này cái này… Thanh đoản kiếm này đến cùng là lai lịch gì?”

Sợ hãi thán phục thanh âm liên tiếp, Ân Tổ Lâm đã phi thường khẳng định, nếu quả thật có nguy hiểm gì, nhất định là Hồng Vũ bảo vệ mình, cái này lại để cho nàng lần thụ đả kích đồng thời, trên mặt đẹp nóng rát đấy.

Tứ công chúa ngơ ngác nhìn xem chín li thuẫn Thượng cái kia một cái lổ thủng, tốt một hồi mới lộ ra một nụ cười khổ: “Thằng này, quá ghê tởm rõ ràng có thể ngay từ đầu liền trực tiếp đâm thủng chín li thuẫn, giết Biên Ngọc Viễn, thế nhưng mà hắn hết lần này tới lần khác không như vậy tại, nhất định phải dùng chiến kỹ phá vỡ Biên Ngọc Viễn chiến kỹ, không chiếm huyền binh tiện nghi. Khó trách hắn tại một lúc mới bắt đầu có chút chần chờ, chắc là đang chọn chọn đến tột cùng là trực tiếp giết Biên Ngọc Viễn, hay là cùng hắn chơi một chút chiến kỹ trò chơi…”

Thông thiên Đại Đế thì là nhìn xem đại diệt thánh cảnh ở trong chỗ sâu, Hồng Vũ xông đi vào hơn nữa nhanh chóng biến mất, người khác nhìn không ra cái gì, thế nhưng mà thông thiên Đại Đế rất rõ ràng, đó là bởi vì Hồng Vũ mượn đại diệt thánh cảnh bên trong trận pháp yểm hộ

Tựu như là Hồng Vũ lúc ban đầu phát hiện thông thiên Đại Đế đối với đại diệt thánh cảnh rất hiểu rõ thời điểm kinh ngạc

đồng dạng, thông thiên Đại Đế phát hiện điểm này về sau, so Hồng Vũ càng thêm kinh ngạc.

"Tiểu tử này, thâm bất khả trắc ah…"

Một bên nhất phẩm Cửu Tinh hộ vệ cùng Tứ công chúa cùng một chỗ khiếp sợ, có thể làm cho Đại Đế bệ hạ dùng "Thâm bất khả trắc" để hình dung nhân, toàn bộ Hà Tả đại lục cũng sẽ không vượt qua năm người

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 74 : Dễ dàng

Thông Thiên Đại Đế lại không muốn nhiều lời, khoát tay nói: "Bốn nha, cùng trẫm cùng một chỗ đi vào."

"Vâng, phụ hoàng."

Hồng Vũ tiến vào, Thông Thiên Đại Đế tựa hồ cũng có chút ít sốt ruột, không chờ còn lại cái kia chút ít thế gia, để lại bốn gã nhất phẩm cửu tinh hộ vệ trông coi cửa vào, chính mình mang theo còn lại hộ vệ cùng Tứ công chúa tiến vào.

Cung Thế Thông âm thầm tiếc nuối, không có thể đánh chết tại chỗ Hồng Vũ, lại để cho hắn đào thoát về sau chỉ sợ tiếp theo gặp phải còn phải lại phí một ít tay chân.

Dùng một canh giờ, tất cả đại thế gia nhân tuyển trước sau tiến vào Đại Diệt Thánh Cảnh, trong truyền thuyết vô số bảo vật Địa Thượng Thiên Quốc, rốt cục ở trước mặt mọi người triển lộ ra chân diện mục.

Thế nhưng mà một khi tiến vào trong đó, mọi người liền không nhịn được nhíu mày.

Bởi vì từ bên ngoài xem, nguyên bản Bảo Quang bắn ra bốn phía Đại Diệt Thánh Cảnh, chính thức tiến vào ở trong chỗ sâu về sau, lại là một mảnh chán chường hoang vu sa mạc

Trong sa mạc, từng tòa tam giác hình mũi khoan hình dáng cao lớn kiến trúc đứng vững. Những kiến trúc này dùng màu vàng cự thạch xây mà thành, không biết đã trải qua bao nhiêu năm tháng tang thương tẩy lễ, hiện tại đã khắp cả người vết thương, lại như cũ ương ngạnh đứng vững.

Chúng cao lớn to lớn, thấp nhất thấp cũng có 5000 trượng, cao chừng vạn trượng cho dù là những cái…kia to lớn núi cao cùng chúng so sánh với, cũng sẽ cảm thấy hổ thẹn

Mà ở từng tòa cực lớn kiến trúc tầm đó, tắc thì có các loại cực lớn pho tượng sụp đổ, theo những cái…kia hài cốt bên

trong, như cũ có thể nhìn ra chúng năm đó hoa mỹ cùng hùng vĩ.

Một hồi cuồng phong không hề dấu hiệu thổi tới, lập tức cát vàng đầy trời, nức nở nghẹn ngào trong tiếng gió, lại bỗng nhiên truyền đến đến rồi từng đợt khàn giọng tiếng rống giận dữ.

Cuồng phong xoáy lên cát vàng, cát vàng tại giữa không trung ngưng tụ, hóa thành tất cả cao tới mấy trăm trượng Cự Thú, gầm thét hướng mọi người lao đến. Lập tức một hồi hỗn chiến bộc phát

Hồng Vũ ẩn núp tại một chỗ.

Đại sa mạc ảo cảnh cũng không thể tại nhiễu đến hắn, chỉ là Hồng Vũ hiện tại còn không có có khống chế thánh cảnh chi trục, hắn cũng không cách nào phá vỡ cái này một mảnh ảo cảnh.

Cái chỗ này chính là Đại Diệt Thánh Cảnh ảo cảnh trận pháp một cái "Góc chết", Hồng Vũ rất có lòng tin coi như là Thông Thiên Đại Đế cũng tìm không thấy tại đây, trừ phi hắn đoạt trước một bước đã khống chế thánh cảnh chi trục.

Hồng Vũ khoanh chân mà ngồi, cho dù hắn rất muốn hiện tại tựu khống chế được thánh cảnh chi trục, nhưng là bây giờ hắn rồi lại chuyện trọng yếu hơn.

Mượn nhờ Thất Tịch đoản kiếm trợ giúp, hắn một lần hành động đánh chết Biên Ngọc Viễn về sau, nguyên bản trốn vào Đại Diệt Thánh Cảnh tránh né chính là xứng đáng kế hoạch, nhưng là tuyệt đối không có vội vả như vậy bách.

Cung Thế Thông hoàn toàn chính xác cường đại, nhưng là tại Đại Diệt Thánh Cảnh bên trong, Hồng Vũ cũng không úy kỵ.

Thất Tịch Kiếm Linh tinh tường nhớ rõ Đại Diệt Thánh Cảnh bên trong hết thảy bố trí —— Hồng Vũ thậm chí hoài nghi, lúc trước thành lập Đại Diệt Thánh Cảnh thời điểm, thằng này phải hay là không cũng tham dự.

Hắn hoàn toàn có thể dùng ngôn ngữ đem đã bị giết Biên Ngọc Viễn "Cây roi thi", Vũ thiếu gia vốn tựu có quyết định này đấy. Thế nhưng mà cùng nhất phẩm lục tinh một trận chiến, cho dù mượn nhờ phần đông ngoại lực, hắn như cũ thu hoạch cực lớn, dù sao nhất phẩm lục tinh cùng nhất phẩm hợp chân ở giữa chênh lệch quá xa.

Hồng Vũ ẩn ẩn cảm giác được, chính mình muốn đột phá.

Nếu như là tại nhất phẩm phía dưới, Hồng Vũ còn có nắm chắc áp chế thoáng một phát. Nhưng là bây giờ đã là nhất phẩm hợp chân, lần nữa đột phá tựu là nhất phẩm Nhất Tinh. Nhất Tinh một sinh tử, khô khốc cảm ngộ tầm đó, Hồng Vũ cũng không dám lãnh đạm, vội vàng bỏ chạy, đã tìm được cái này vừa ra chỗ an toàn, ngồi xuống về sau mà bắt đầu vượt qua ải.

Hắn nhắm mắt minh tưởng, lập tức cảm giác được trong cơ thể võ khí lực lượng nhanh chóng bốc cháy lên, loại này hỏa diễm cơ hồ tại trong nháy mắt, có thể đem tánh mạng của hắn nguyên năng thiêu đốt tại sạch

Mà Sinh Tử khô khốc mấu chốt nhất ngay tại ở này, cảm ngộ, Sinh Tử một đường, sau đó trọng sinh đột phá

Bình thường võ đạo cường giả đến một bước này, thường thường hội (sẽ) nghĩ biện pháp áp chế. Bọn hắn cùng Hồng Vũ đồng dạng, không cách nào tại sự đáo lâm đầu (*) thời điểm áp chế, bọn họ là sớm áp chế.

Nếu như cảm giác mình không có chuẩn bị cho tốt, vậy thì tận lực tránh cho tao ngộ loại này có thể trên diện rộng tăng lên cảnh giới sự kiện. Nói ví dụ trọng yếu cuộc chiến có thể tránh tựu tránh, nói ví dụ Thiên Địa linh khí đầy đủ chi mà không thể giao thiệp với, nói ví dụ mới lấy được tinh diệu công pháp không được xem vân…vân, đợi một tý.

Mà Hồng Vũ là thật không ngờ, cùng nhất phẩm lục tinh một trận chiến, thu hoạch vậy mà hội (sẽ) to lớn như thế

Hắn không hề kinh nghiệm, đem làm võ khí triệt để bốc cháy lên, Thất Tịch Kiếm Linh chấn động: "Coi chừng "

Loại này thời khắc, nó cũng chẳng quan tâm cùng Hồng Vũ cò kè mặc cả rồi, Hồng Vũ cũng chỉ là mặt ngoài keo kiệt mà thôi, mỗi một lần nó thật sự cần, Hồng Vũ chưa bao giờ hội (sẽ) thực cùng nó so đo.

"Oanh "

Thất Tịch Kiếm Linh Chu Nhiên phát ra tiếng, một cấp cảnh tỉnh, rồi sau đó hắn cắn răng một cái, muốn đem một đoạn Cổ lão khẩu quyết niệm đi ra, một đoạn này khẩu quyết, rất có thể bạo lộ thân phận chân thật của nó, không phải vạn bất đắc dĩ, nó là tuyệt đối không muốn vận dụng đấy.

Thế nhưng mà không đợi nó niệm đi ra, cũng cảm giác được Hồng Vũ trong cơ thể một cỗ bừng bừng sinh cơ sinh phát ra tới…

Lão Quân đạo tôn lù lù bất động, Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn tốt như cái gì cũng không có cảm ứng được, La Hán pháp tướng cùng Long Hồn lộ ra lạnh nhạt. Duy chỉ có Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng thiếu chút nữa ngồi không yên, cho là mình cùng với Hồng Vũ cùng một chỗ hóa thành tro tàn

Cái kia một cỗ bành trướng sinh cơ nhanh chóng lan tràn tới toàn thân, nguyên vốn đã bị võ khí chi hỏa thiêu đốt đã trở thành than cốc thân hình nhanh chóng trọng sinh. Toàn bộ quá trình thuận lợi lại để cho người khó có thể tưởng tượng

Hồng Vũ hai hàng lông mày khẽ động, mở mắt ra, mình cũng là nghi hoặc: chuyện gì xảy ra?

Nhất Tinh một sinh tử đây không phải hay nói giỡn đấy, Sinh Tử một đường ý tứ tựu là khác biệt cực kỳ bé nhỏ, rất có thể tựu thật sự chết đi, rốt cuộc không sống được. Trong khoảnh khắc đó, Hồng Vũ cũng cho là mình thật sự đã chết đi, nhưng là vì cái gì bỗng nhiên tầm đó lại sống lại?

Hắn vò đầu sau nửa ngày, bỗng nhiên chú ý tới một điểm: dĩ vãng chính mình chính thức nguy hiểm thời điểm, bất luận là lão Quân Đạo Tôn hay (vẫn) là Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn, luôn luôn một vị đứng ra.

Thế nhưng mà lúc này đây, ngoại trừ Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng cái kia loại ngốc bên ngoài, mặt khác ba vị đều là lù

lù bất động. Chẳng lẽ nói, đám bọn họ cũng biết, chính mình một lần tuyệt sẽ không gặp nguy hiểm?

Không có khả năng ah, Sinh Tử khô khốc tầm đó, chính là đại hung hiểm, ai có thể bảo chứng không xảy ra vấn đề?

Hồng Vũ cảm thấy khẳng định có chỗ nào chính mình không để ý đến.

Không suy nghĩ cẩn thận cái này, trong lòng của hắn không nỡ.

Vì vậy hắn minh tư khổ tưởng, bỗng nhiên tầm đó linh quang lóe lên, biết rõ chính mình không để ý đến cái gì.

Sinh Tử khô khốc ở giữa cảm ngộ —— còn có ai có thể so với chính mình càng làm sâu sắc khắc?

Hắn là chân thật là người của hai thế giới, hai đời Sinh Tử, chăm chú tính ra, tại thời khắc sinh tử, hắn đã đi qua một lần. Đây không phải là Sinh Tử một đường, thật sự theo sinh đến chết, theo chết đến sinh

Nếu bàn về đối với Sinh Tử chi ý lý giải, coi như là nhất phẩm cửu tinh cũng xa không bằng hắn.

Cho nên Hồng Vũ căn bản không cần cảm ngộ cái gì, đột phá Sinh Tử khô khốc đối với hắn mà nói, tựu là nước chảy thành sông, chỉ cần cảnh giới tích lũy đến rồi, lập tức có thể đột phá

Nhất phẩm Nhất Tinh, tại cường giả như mây Đại Diệt Thánh Cảnh bên trong, chỉ nhìn một cách đơn thuần cảnh giới thật sự không coi vào đâu, hắn khả năng hay (vẫn) là thấp nhất một cái, nhưng là đối với Hồng Vũ mà nói, nhất phẩm Nhất Tinh cùng nhất phẩm hợp chân cũng là cách biệt một trời, đến cảnh giới này, hắn lại có thể làm càng nhiều nữa sự tình.

Nguyên bản không thể giao thiệp với trận pháp, đan đạo, hiện tại cũng có thể động thủ nếm thử.

Đối với thánh cảnh chi trục tranh đoạt, cũng càng có nắm chắc

Hồng Vũ lặng yên đứng dậy, theo chỗ ẩn thân hướng ra ngoài nhìn lại. Thánh cảnh chi trục có lẽ vẫn còn sa mạc ảo cảnh cái kia một tờ lên, bởi vì bên ngoài vẫn như cũ là cát vàng đầy trời, liên tục không ngừng thú tiếng hô truyền đến, xen lẫn các cường giả giận dữ mắng mỏ

Cát vàng, Cự Thú, các cường giả đã sớm bị tách ra rồi.

Những cái…kia cường giả ở bên ngoài, đều là đập phát chết luôn nhất phẩm Hoang Thú tồn tại, thế nhưng mà đến nơi này, quy tắc đẳng cấp rất cao, lực lượng của bọn hắn còn đang, nhưng là tạo thành tổn thương lại kém rất nhiều.

Những cái…kia cát vàng Cự Thú, lực lượng phảng phất cùng ngoại giới nhất phẩm Hoang Thú tương tự, nhưng là quy tắc đẳng cấp cùng Đại Diệt Thánh Cảnh ngang hàng, bọn hắn chiến đấu bắt đầu đặc biệt cố hết sức.

Tiến vào Đại Diệt Thánh Cảnh đã hai canh giờ rồi, cát vàng nhìn không thấy cuối cùng, trọng bảo một cái không gặp, đã có hơn mười vị siêu cấp cường giả vẫn lạc ở trong đó, không thiếu nhất phẩm Ngũ Tinh cao thủ.

Hồng Vũ đi ra ngoài, hắn nhắm mắt lại, mở ra hai tay, Linh Giác hướng phía chung quanh khuếch tán, tay của hắn nhẹ nhàng trong không khí đụng vào lấy. Tại Linh Giác trong tầm mắt, chung quanh trong không khí, trên thực tế hiện đầy trận pháp khắc tuyến. Cường đại nguyên năng, dọc theo những… này trận pháp khắc tuyến không ngừng vận chuyển, chỉ là bởi vì tại đây quy tắc đẳng cấp rất cao, che dấu những…này trận pháp khắc tuyến.

Hồng Vũ hướng phía trước lục lọi, ước chừng nửa canh giờ chế về sau, bỗng nhiên cảm giác được chung quanh trùng trùng điệp điệp chấn động, hắn trong lòng giật mình, biết rõ đó là có người đã đột phá Đại Diệt Thánh Cảnh tầng thứ nhất, tiến nhập tầng thứ hai

Thông Thiên Đại Đế

Hồng Vũ nghĩ không ra còn có thể là ai, hắn nhanh hơn tốc độ.

Lại qua nửa canh giờ, hắn cũng phá giải địa một tầng trận pháp, tiến nhập tầng thứ hai.

Mà ở tầng thứ nhất ảo cảnh bên trong, đại sa mạc ảo cảnh cái kia một tờ đã bị bay qua đi, hiện tại đổi thành băng hà ảo cảnh. Phần đông những cao thủ như cũ ở trong đó ra sức chém giết.

Tầng thứ hai càng thêm tiếp cận với chân thật Đại Diệt Thánh Cảnh, đến nơi này đã có từng kiện từng kiện trọng bảo, hoặc là như là trái cây bình thường treo ở trên cây, hoặc là như thực vật rễ cây đồng dạng chôn ở trong đất bùn, hay hoặc là hoạt bát như là con cá bình thường tại trong sông du lịch.

Hồng Vũ lặng lẽ về phía trước, men theo trận pháp dấu vết, chậm rãi lục lọi đi qua. Hắn rất cẩn thận, bởi vì hắn biết rõ Thông Thiên Đại Đế cũng ở đây một tầng.

Bỗng nhiên tầm đó Hồng Vũ trong lòng dâng lên một cỗ cực độ hung hiểm cảm giác, hắn lập tức không chút do dự thân hình lóe lên, đem chính mình dung tiến vào Đại Diệt Thánh Cảnh trận pháp bên trong, tựa như con cá vào nước, mấy cái lắc lư tựu biến mất không thấy

Loại thủ đoạn này, mặc dù là hắn tại nhất phẩm hợp chân thời điểm, đều không thể thi triển đi ra.

Tại hắn phía trước cách đó không xa, Thông Thiên Đại Đế mở to mắt ra, ở bên cạnh hắn, ngồi Tứ công chúa, đứng phía sau hơn mười người nhất phẩm cửu tinh hộ vệ.

“Phụ hoàng?”

Đại Đế hơi có chút kinh ngạc: “Tiểu tử này, rõ ràng chuồn mất “

Tứ công chúa chấn động: “Chuồn mất? Chẳng lẽ nói hắn phát hiện ngài tồn tại? Điều đó không có khả năng a?”

Thông Thiên Đại Đế trong mắt nhiều hơn mỉm cười, chỉ có điều cái loại này vui vẻ không có một điểm ôn hòa ý tứ, ngược lại lại để cho người lưng phát lạnh.

“Tiểu tử này rõ ràng muốn vào tròng, lại bỗng nhiên đem chính mình dung nhập toàn bộ Đại Diệt Thánh Cảnh, mượn

này đến tránh né trẫm truy tung, không thể tưởng được, chính là nhất phẩm Nhất Tinh, thậm chí có bực này thủ đoạn “

Cao cao tại thượng Thông Thiên Đại Đế thất thủ rồi, hắn nổi giận đã sớm vượt qua đối với một người tuổi còn trẻ tài tuấn cái đó một điểm đáng thương thưởng thức.

“Phụ hoàng, chúng ta làm sao bây giờ?”

Thông Thiên Đại Đế một cái cười lạnh: “Bắt đầu chơi bắt chuột trò chơi “

Lặng yên không một tiếng động hành tẩu tại Đại Diệt Thánh Cảnh tầng thứ hai Hắc Miêu vừa mới đã nghe được những lời này, đánh cái im ắng ngáp, vốn định đối với Thông Thiên Đại Đế “Bắt chuột” bổn sự báo dùng đùa cợt dáng tươi cười, nhưng là muốn tưởng tượng chính mình đã từng bị Hồng Vũ tên tiểu tử kia dùng “Trảo con chuột” chuyện này làm cho vô kế khả thi, lúc này lòng có ưu tư yên, không hề cười nhạo Thông Thiên Đại Đế rồi.

Hồng Vũ biết rõ kế tiếp có thể so với so sánh vất vả, lại thật không ngờ thật không ngờ vất vả

Thông Thiên Đại Đế lại lại để cho đưa hắn Linh Giác khuếch tán khai mở, bao phủ toàn bộ tầng thứ hai

Hồng Vũ đem mình dung nhập trận pháp bên trong, tựu như là cùng Đại Diệt Thánh Cảnh hóa làm một thể. Như vậy trạng thái xuống, mặc kệ hắn đứng ở địa phương nào, tại Đại Đế Linh Giác cảm giác bên trong, tựu như là không tồn tại.

Thế nhưng mà tại loại trạng thái này xuống, hắn đẩy mạnh tốc độ sâu sắc giảm xuống.

Nguyên bản Thông Thiên Đại Đế ngay tại hắn phía trước, hiện tại Thông Thiên Đại Đế có thể không hề cố kỵ hướng phía trước thăm dò, hắn lại muốn cẩn thận từng li từng tí trốn đi, tốc độ so trước kia giảm bớt bốn năm lần.

Không hề nghi ngờ, kế tiếp tiến vào tầng thứ ba, Thông Thiên Đại Đế khẳng định còn sẽ như thế. Một mực tiếp tục như vậy, cuối cùng khống chế thánh cảnh chi trục nhất định là Thông Thiên Đại Đế.

Như vậy kế tiếp, Hồng Vũ lợi dụng Đại Diệt Thánh Cảnh, trọng thương Cung gia kế hoạch tựu không cách nào thực hiện. Kế hoạch này không cách nào thực hiện, đợi đến lúc Đại Diệt Thánh Cảnh đóng cửa, Cung gia sẽ đối với hắn phát động lôi đình một kích

Nếu như nếu đổi lại là người khác, nhất định sẽ luống cuống, tìm kiếm nghĩ cách cũng muốn đi ra ngoài, tránh đi Đại Đế Linh Giác.

Nhưng là Hồng Vũ lại rất nặng lấy. Hắn kiên nhẫn chờ lấy.

Thông Thiên Đại Đế vô cùng cường đại, nhưng là chỉ là cường đại cũng không đủ để lại để cho Hồng Vũ sợ hãi. Hồng Vũ sở dĩ cẩn thận như vậy, là vì hắn phát hiện mình làm không được "Biết mình biết người" .

Hắn vừa mới tấn thăng làm nhất phẩm Nhất Tinh, đối với cảnh giới này còn cần phải thời gian đến thích ứng, ít nhất trước mắt, hắn làm không được "Tri kỷ" .

Thông Thiên Đại Đế rốt cuộc là cái gì cảnh giới, hắn có được như thế nào huyết mạch kỹ năng, hắn còn cất giấu cái dạng gì thủ đoạn, Hồng Vũ trước mắt cũng là hoàn toàn không biết gì cả, hắn càng làm không được "Biết kia" .

Dưới loại tình huống này, hắn quyết định ẩn núp.

Tầng thứ hai so tầng thứ nhất khó khăn, Thông Thiên Đại Đế dùng hai ngày thời gian, như cũ không có tiến vào tầng thứ ba.

Mà đồng thời Thông Thiên Đại Đế cũng đúng Hồng Vũ kiên nhẫn cảm thấy kinh ngạc, bất quá hắn cũng không sao cả, hắn Linh Giác có thể một mực như vậy mở ra, tiếp tục xuống dưới, Hồng Vũ căn bản không có tư cách cùng hắn tranh đoạt Đại Diệt Thánh Cảnh.

Hắn cũng không nóng nảy.

Hồng Vũ đã tại nghĩ biện pháp rồi. Hai ngày thời gian, hắn đối với cảnh giới của mình đã triệt để hiểu rõ, biết rõ chính mình cùng trước kia có cái gì bất đồng, trước kia cái đó một ít

làm không được sự tình hiện tại có thể làm được rồi, không sẽ được bỏ qua cơ hội tốt.

Hắn hiện tại muốn làm đấy, là biết kia.

Hồng Vũ ngẩng đầu —— đây chỉ là một vô ý thức động tác, trên thực tế hắn ngẩng đầu cái gì cũng nhìn không thấy. Hắn muốn "Xem" đến đấy, là tầng thứ nhất.

Hắn đem chính mình Linh Giác theo trận pháp kéo dài vươn đi ra, dần dần xuyên thấu tầng thứ hai, tiến nhập tầng thứ nhất.

Trong tầng thứ nhất đã đổi thành Cự Mộc ảo cảnh, vô số cường đại thụ nhân vung vẩy lấy cự bổng, cùng các cường giả chiến đấu say sưa.

Hồng Vũ đã chọn một cái nhất phẩm cửu tinh.

Người này đến từ chính Trung Ương Cổ Quốc, chính là một cái cường đại thế gia người cầm đầu. Cảnh giới bên trên có lẽ so ra kém Thông Thiên Đại Đế, nhưng là muốn vượt qua Đại Đế những hộ vệ kia.

Hồng Vũ trước khi cẩn thận quan sát qua, cái này một loại người, bị hắn liệt vào có tư cách khiêu chiến Đại Đế người, lúc này đây đến những…này cũng không có nhiều người, Hồng Vũ tinh tế chải vuốt qua sau phát hiện năm người.

Hiện tại Hồng Vũ chú ý đấy, tựu là một người trong đó, Lôi Bồi Khải.

Lôi Bồi Khải mặc vào huyền binh chiến giáp về sau, chừng hai trượng cao thấp, hai tay của hắn cầm kiếm, Cự Kiếm dài đến sáu trượng, vung vẩy tầm đó, dễ dàng đem những cái…kia khủng bố thụ nhân chặn ngang chặt đứt.

Loại này nhẹ nhàng như thường, cùng chung quanh mặt khác cường giả khổ chiến tạo thành tươi sáng rõ nét đối lập, Hồng Vũ đối với tu vi của hắn phi thường hài lòng.

Vì vậy, Hồng Vũ sử dụng một ít thủ đoạn nhỏ, Lôi Bồi Khải chính tại chiến đấu, lại bỗng nhiên cảm giác được Thiên Địa một chuyến, hắn đã theo kịch Cự Mộc ảo cảnh bên trong thoát ly, ngay sau đó dưới chân trận pháp không còn, hắn

muốn rơi xuống xuống dưới, lại cường hành đem thân thể của mình ổn định, cẩn thận đánh giá dưới chân trận pháp kia trống rỗng.

Hồng Vũ cũng không có tiếp tục làm cái gì, bởi vì hắn tin tưởng, chính mình mở ra một con đường, Lôi Bồi Khải có thể nhìn ra con đường này thông hướng ở đâu, hắn nhịn không được cái này hấp dẫn.

Quả nhiên, Lôi Bồi Khải rất cẩn thận quan sát cả buổi, lộ ra giật mình thần sắc, dùng cảnh giới của hắn, coi như là cũng không am hiểu trận pháp, cũng có thể nhìn ra dưới chân trận pháp trống rỗng ý vị như thế nào.

Hắn hiển nhiên có chỗ giãy dụa, nhưng là cuối cùng vẫn là quyết định mạo hiểm thử một lần.

Thân hình của hắn chậm rãi hạ thấp, chậm rãi đã rơi vào tầng thứ hai. Cơ hồ ngay tại hắn hạ thấp trong nháy mắt đó, Hồng Vũ nhanh chóng đem trận pháp trống rỗng bổ sung, sau đó đi tìm thứ hai có tư cách khiêu chiến Thông Thiên Đại Đế người.

Đồng thời, hắn phân ra một đám tâm thần, chú ý Lôi Bồi Khải.

Lôi Bồi Khải là hắn dùng đến tìm tòi trước khi hành động đấy, muốn giải Thông Thiên Đại Đế, tựu cần một ít có thể khiêu chiến Thông Thiên Đại Đế người.

Mà cùng lúc đó, Thông Thiên Đại Đế nhướng mày: “Tốt giảo hoạt tiểu tử “

Hồng Vũ đem Lôi Bồi Khải dẫn dụ đến, Thông Thiên Đại Đế đã biết rõ hắn muốn tại cái gì. Bất quá Đại Đế tịnh không để ý, vô luận là muốn kiềm chế trẫm .” Hay (vẫn) là muốn thăm dò ra trẫm hư thật, chính là một cái Lôi Bồi Khải không khỏi quá coi thường trẫm

Hắn nghĩ nghĩ, làm ra quyết định: “Trước giải quyết cái này tiểu vấn đề này.”

Đại Đế hướng phía còn rất mờ mịt Lôi Bồi Khải đi đến.

Hồng Vũ đương nhiên sẽ không nhỏ xem chính mình tu hành đến nay gặp được nhất đối thủ cường đại, bởi vậy đem Lôi Bồi Khải phóng sau khi đi vào, hắn tựu lập tức tâm phân nhị dụng, một mặt chú ý Lôi Bồi Khải bên này tình thế, một mặt lại đi tìm tầng thứ nhất còn lại bốn người.

"Bệ hạ không thể khinh động "

Nhất phẩm cửu tinh vệ sĩ thủ lĩnh quỳ xuống đất thỉnh chiến, Đại Đế lại cười hắc hắc: "Không thể để cho tiểu bằng hữu quá thất vọng đấy." Nói xong, đi nhanh mà đi.

Lôi Bồi Khải còn không có hiểu rõ chuyện gì xảy ra, cũng cảm giác được có người tại hướng chính mình tới gần.

Tại đây chính là Đại Diệt Thánh Cảnh, quy tắc đẳng cấp cực cao, coi như là Lôi Bồi Khải chính là là cả Hà Tả đại lục cao cấp nhất cái kia một nắm người một trong, ở chỗ này cũng khó có thể ảnh hưởng đến thế giới quy tắc vi ta sở dụng.

Hắn vô ý thức cảm giác được không ổn, bởi vì có thể đi vào tầng thứ hai đấy, hắn càng nghĩ chỉ có Thông Thiên Đại Đế

Thông Thiên Đại Đế vì cái gì đem mình buông đến? Lôi Bồi Khải không có suy nghĩ cẩn thận, nhưng là nàng rất rõ ràng chính mình cũng không muốn ở thời điểm này cùng Thông Thiên đạt địa tao ngộ, cho dù là dưới tay hắn vệ sĩ.

Lôi Bồi Khải thân hình nhoáng một cái, đã xuất hiện tại mấy ngàn trượng bên ngoài, thế nhưng mà vu sự vô bổ, cái kia chính tại ở gần người, chẳng những không có bởi vì hắn tránh né mà trở nên xa xôi, ngược lại càng gần

Lôi Bồi Khải trên đầu mồ hôi lạnh thoáng cái đi ra, hắn đã đoán được, đây là đang tại tới gần chi nhân, ảnh hưởng tới nơi đây Thiên Địa quy tắc, lại để cho chính mình rõ ràng là kéo xa hành vi, biến thành hướng hắn tới gần

Ngoại trừ Thông Thiên Đại Đế, còn có ai có thể làm được?

Hồng Vũ cũng cảm thấy, trong lòng hơi khẽ chấn động, Thông Thiên Đại Đế quả nhiên đáng sợ

Hắn đã đã tìm được người thứ hai, sau đó không hề che dấu cái gì, nhanh chóng đem người kia để xuống, mà tựu tại ngắn như vậy ngắn thì trong nháy mắt, Lôi Bồi Khải khí tức đã biến mất

Hồng Vũ chấn động, cái này là Trung Ương Cổ Quốc thiên cổ nhất đế thực lực chỉ cần hắn nguyện ý, trên cái thế giới này đem không tồn tại có thực lực khiêu chiến người của hắn —— hoặc là nói, trên cái thế giới này vốn tựu không có loại người này, cái gọi là võ đạo cường giả, trong mắt hắn chỉ là một đám con kiến, Lôi Bồi Khải cái này một loại người, chẳng qua là cường tráng một ít con kiến, vì vậy liền theo như tự cho là đúng cho rằng, chính mình có được khiêu chiến Đại Đế tư cách.

Thông Thiên Đại Đế nhẹ nhõm diệt sát Lôi Bồi Khải, rồi sau đó lại hướng phía Hồng Vũ dẫn dụ đến người thứ hai đi đến.

Hồng Vũ không dám lãnh đạm, chỉ một thoáng đem linh hồn của mình lực lượng thúc đến cực hạn, một bên biến hóa lấy phương vị của mình, để tránh bị Thông Thiên Đại Đế tìm được, một mặt quan sát đến người thứ hai tình huống, hy vọng có thể theo quá trình chiến đấu bên trong, được dòm Đại Đế thực lực chân thật một hai, một mặt nhanh chóng giảm xuống giải nhiệt ân để xuống.

Người thứ hai diệt

Cơ hồ là đồng thời, Hồng Vũ đem người thứ ba để xuống

Người thứ ba diệt

Hồng Vũ áp lực đột nhiên tăng, hắn phát hiện kế hoạch của mình tựa hồ hoàn toàn không có hiệu quả, những người này cùng Đại Đế tầm đó chênh lệch đại không thể tưởng tượng, hoàn toàn không cách nào đạt tới đá thử vàng tác dụng.

Thậm chí Hồng Vũ thả người xuống tốc độ, cản không nổi Đại Đế sát nhân tốc độ

Hồng Vũ có chút dở khóc dở cười, nghĩ nghĩ, cũng tựu đứng tại người thứ ba, cũng không có đem còn lại hai vị cũng

buông đến —— không biết cái kia hai vị nếu như sau đó biết được, phải chăng muốn bái tạ Vũ thiếu gia ân không giết?

Đại Đế dễ dàng, giết người thứ ba về sau tựa hồ vẫn chưa thỏa mãn: "Đám ngu xuẩn này, ngày bình thường tổng cho rằng có thể khiêu chiến trẫm, đối với hoàng gia chỉ dụ bằng mặt không bằng lòng, đã sớm muốn xử lý xong, còn muốn cảm tạ tiểu bằng hữu cho trẫm lần này cơ hội."

Hắn biết rõ Hồng Vũ có thể nghe thấy, những lời này, khí Hồng Vũ hàm răng ngứa.

Đại Đế lại đợi trong chốc lát, nhưng không thấy có người thứ tư xuống, hừ lạnh một tiếng, lưng cõng hai tay cưỡi gió đi về phía trước, về tới mọi người bên người: "Tứ nha đầu, tiếp tục."

"Vâng, phụ hoàng."

Tứ công chúa khom người lĩnh mệnh, ngẩng đầu thời điểm trong mắt lại có chút nghi hoặc, nhìn xem phụ thân của mình.

Tứ công chúa đối với phụ thân rất hiểu rõ, phụ thân chính thức buông lỏng thời điểm, hai tay lúc rất tùy ý rủ xuống tại thân thể hai bên, phàm là lão nhân gia ông ta còn đeo hai tay, cái kia chính là tùy thời chuẩn bị ra tay

Hồng Vũ mặc dù là đột phá nhất phẩm Nhất Tinh, cũng không biết phụ thân như thế đề phòng

Thông Thiên Đại Đế hướng nàng khẽ lắc đầu, trao đổi một cái chỉ có hai cha con có thể minh bạch ánh mắt. Tứ công chúa an tâm về phía trước, chuẩn bị phá trận.

Thông Thiên Đại Đế thủy chung lưng cõng hai tay, cô lập ngạo nghễ, bễ nghễ Thiên Địa. Hắn cảm giác, cảm thấy có đồ vật gì đó tại nhìn mình chằm chằm, không phải Hồng Vũ, cái loại cảm giác này lại để cho hắn rất không thoải mái, thậm chí muốn đề phòng.

Tại không muốn người biết chỗ, sẽ không trảo chuột Hắc Miêu lặng yên không một tiếng động hành tẩu lấy, màu hổ phách mắt mèo nhi bên trong, toát ra một tia kiêng kị. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 75 : Kim sắc cổ thư

Tứ công chúa rốt cuộc tìm được tầng thứ hai cuối cùng, cảnh giới của nàng đối với cái thế giới này quy tắc đẳng cấp lộ ra rất vô lực, nhất phẩm lục tinh trở xuống cường giả ở chỗ này, giống như là một người bình thường tại Hà Tả đại lục cảm giác.

Nhất phẩm lục tinh đã ngoài, giống như là tu luyện bình thường võ kỹ người , có thể một quyền đánh tảng đá, nhưng là muốn đạt tới chính thức di sơn đảo hải uy năng, ít nhất cũng phải đến Thông Thiên Đại Đế cấp bậc.

Cho nên Tứ công chúa nhưng thật ra là một cái "Đại não", phá trận thời điểm động thủ chính là Thông Thiên Đại Đế.

Hồng Vũ tại Đại Diệt Thánh Cảnh trận pháp bên trong cất dấu, chứng kiến Tứ công chúa thủ đoạn, rốt cục ám ám thở dài một hơi, ít nhất tương đối với mình mà nói, Tứ công chúa đối với trận pháp tạo nghệ còn hơi kém hơn không ít, nếu quả thật cuối cùng muốn tranh đấu, chỉ sợ mình cũng chỉ có thể ở phương diện này ra tay.

Mà Hồng Vũ vốn kế hoạch, muốn là lợi dụng Đại Diệt Thánh Cảnh bên trong trận pháp, nghiền giết Cung gia cường giả.

Tầng thứ hai đi thông tầng thứ ba trận pháp chi môn rốt cục mở ra, Thông Thiên Đại Đế hạ trước khi đi phân phó một gã nhất phẩm cửu tinh vệ sĩ: "Ở tại chỗ này, nếu như tiểu tử kia đến rồi, ngay tại chỗ cầm xuống "

Nhất phẩm cửu tinh có chút do dự, hỏi một câu: "Bệ hạ cần phải chết hay sống?"

Tứ công chúa ăn cả kinh: "Ngươi rõ ràng không có nắm chắc bắt giữ?"

Hồng Vũ tại Đại Diệt Thánh Cảnh lối vào biểu hiện, tất cả mọi người có mắt thấy, nhất phẩm cửu tinh rõ ràng cũng không có nắm chắc bắt giữ hắn, cái này lại để cho Tứ công

chúa cảm thấy không thể tưởng tượng nổi —— đây đối với Hồng Vũ là một cái cao không thể lại cao đánh giá

Càng thêm không thể tưởng tượng nổi chính là, Thông Thiên Đại Đế hơi trầm ngâm, gật đầu nói: "Chết hay sống không cần lo."

Tuy nhiên Đại Đế không có thừa nhận chính mình cân nhắc không chu toàn, nhưng trên thực tế đã xem như sửa lại chỉ dụ. Đây cũng chính là tương đương tán thành nhất phẩm cửu tinh vô lực bắt giữ Hồng Vũ

Tứ công chúa biết rõ chính mình phụ hoàng là không có nhìn lầm, nàng càng thêm giật mình, đồng thời trong nội tâm cũng có chút ít không phục, Hồng Vũ thật sự có đáng sợ như vậy?

Nếu như không là vì hắn còn muốn tiếp tục phá trận, nói không chừng muốn lưu lại cùng nhất phẩm cửu tinh cùng một chỗ chờ, tự tay thử một lần Hồng Vũ "Sức nặng" .

Hồng Vũ chứng kiến nhất phẩm cửu tinh canh giữ ở lối vào, đã biết rõ Đại Đế ý tứ. Hắn ám đạo may mắn, lặng yên theo một bên bỏ chạy.

Tứ công chúa mở ra tầng thứ hai trận pháp cửa vào, dùng suốt sáu canh giờ. Hồng Vũ lại chỉ tốn một canh giờ.

Hơn nữa Tứ công chúa hiển nhiên không biết, tầng thứ hai đi thông tầng thứ ba cửa vào không chỉ một cái.

Hồng Vũ nương tựa theo Thất Tịch Kiếm Linh đối với Đại Diệt Thánh Cảnh rất hiểu rõ, lặng yên tránh được phục kích, tiếp tục theo ở phía sau.

Tầng thứ ba mỗ cái địa phương, đẳng cấp cực cao Đại Diệt Thánh Cảnh trận pháp bỗng nhiên một hồi vặn vẹo.

Loại này vặn vẹo thường thường khiến cho trận pháp chấn động thật lớn, tất nhiên sẽ khiến cho Thông Thiên Đại Đế chính là Tứ công chúa cảnh giác. Thế nhưng mà phía trước hành tẩu mọi người lại không phát giác gì, cái kia trận pháp vặn vẹo đến trình độ nhất định, rốt cục chống đỡ không nổi, sóng một tiếng rò khai mở một cái lỗ nhỏ, một vòng bóng

nhoáng tỏa sáng hắc sắc da lông nặn đi ra, sau đó dụng lực giãy dụa một phen, rốt cục ừng ực một tiếng toàn bộ ngã vào tầng thứ ba.

Hắc Miêu đứng lên, tựa hồ có chút bất mãn Meow ô Meow ô kêu vài tiếng, hướng về phía đỉnh đầu trận pháp quơ quơ tiểu móng vuốt thị uy.

Trận pháp lần nữa khôi phục nguyên dạng.

Hắc Miêu căm tức, gãi gãi đầu của mình, quyết định đi tìm Hồng Vũ, tốt xấu chính mình là vì hắn mới tiến vào đấy, không có lý do tiểu tử này có thể dễ dàng phá trận, chính mình lại muốn xông vào ah.

Tầng thứ ba bên trong, Đại Đế cái loại này bị người nhìn xem cảm giác lại trở về rồi, hắn nhíu mày, hai tay lại vác tại sau lưng.

Hồng Vũ như cũ đem mình dung nhập tại Đại Diệt Thánh Cảnh trận pháp bên trong, lặng yên không một tiếng động đi theo Đại Đế đằng sau. Đem làm tầng thứ ba trận pháp vặn vẹo thời điểm, lòng hắn có cảm ứng, quay đầu lại vừa nhìn, lại chỉ cảm thấy rất yếu ớt địa một tia chấn động, Hồng Vũ rất là nghi hoặc, nhìn xem phía trước Đại Đế một chuyến, nhìn nhìn lại phía sau cái kia một tia chấn động, lộ ra có chút do dự.

Hắc Miêu lười biếng hành tẩu lấy, sau đó đứng lại, hướng phía một cái phương hướng nghi hoặc nhìn.

Nó dù sao cũng là một cái mèo, đối với trận pháp nghiên cứu xa không bằng Hồng Vũ, mơ hồ cảm thấy có chút không đúng, cái đuôi rung một cái, rồi lại nhìn không ra đến cùng có cái gì không đúng.

Bỗng nhiên một tay lăng không theo trận pháp bên trong vươn ra, đằng sau trảo mèo, Hắc Miêu vốn duỗi ra móng vuốt, rồi lại phát hiện cái kia về sau chụp vào nó phần gáy.

Nó gần đây có một hồi, lập tức hoài niệm khởi Ân Thu Nguyệt mỗi ngày nhiều lần như vậy gãi, dứt khoát phóng khai tâm thần , mặc kệ bằng cái tay kia đem nó trảo đi vào.

Trận pháp hào quang lóe lên, lần nữa khép kín.

Thông Thiên Đại Đế đột nhiên cảm giác được cái loại này bị người nhìn xem cảm giác biến mất —— hắn cũng tuyệt không thể tưởng được, không phải người tại nhìn xem hắn, mà là một cái mèo.

Hồng Vũ cầm lấy Hắc Miêu, Hắc Miêu bất mãn, bởi vì không thoải mái. Nó hướng phía Hồng Vũ trừng mắt, Hồng Vũ rốt cục cảm thấy cái này Hắc Miêu có chút bất phàm rồi, một cái mèo nhà nhưng có thể một mình đi vào tầng thứ ba

Nhưng là cái này mèo nếu quả thật rất cường hãn, như thế nào lại bị chính mình nhẹ nhõm một phát bắt được?

Hắc Miêu bất mãn kêu một tiếng, Hồng Vũ lại đã hiểu lầm, vì vậy rất lễ phép địa đem nó buông đến. Hắc Miêu chán nản, nó là tại không biết dùng như thế nào biểu đạt cầu muốn được vuốt ve, gãi nghứa.

Hồng Vũ hướng nó khoa tay múa chân một thủ thế, bởi vì phía trước Thông Thiên Đại Đế một đoàn người bỗng nhiên nhanh hơn tốc độ.

Hắc Miêu rất phiền muộn đi theo Hồng Vũ sau lưng, mèo tâm bên trong có chút khinh thường, ám đạo bổn tọa cần muốn như vậy cẩn thận từng li từng tí sao?

Tầng thứ ba bên trong, càng là lượt bảo vật. Trên mặt đất có từng tòa tiểu sườn đất, những cái…kia sườn đất hiện lên vòng tròn, vị trí trung ương lõm xuống dưới, muốn nguyên một đám nho nhỏ núi lửa.

Từng vòng đất hoàn quay chung quanh bên trong, thai nghén lấy một kiện bảo vật.

Hoặc là suối nước, chảy xuôi bên trong bỗng nhiên dâng lên một đóa bọt nước, bọt nước trên đầu chính là một kiện trọng bảo. Trước khi tầng thứ nhất, bảo vật phần lớn là nhất phẩm nhất giai đến nhất phẩm tam giai; tầng thứ hai là nhất phẩm tứ giai đến nhất phẩm lục giai. Đến cái này tầng thứ ba, đã là nhất phẩm thất giai đến nhất phẩm cửu giai

Chỉ có điều tại tầng thứ nhất, mọi người mệt mỏi ứng phó các loại nguy hiểm, cho dù là cố tình thu, cũng bất lực. Huống chi đừng nhìn chỉ là đơn giản địa khảm trên mặt đất, nhưng là

bởi vì nơi này cực cao thế giới đẳng cấp, đối với mọi người mà nói đó cũng là một đạo thập phần khó có thể phá vỡ cấm chế.

Mà Hồng Vũ tắc thì căn bản nhìn cũng không nhìn, chỉ cần đã khống chế Thánh Cảnh Chi Trục, những vật này tự nhiên ta cần ta cứ lấy.

Duy nhất có thể tiếc chính là, Đại Diệt Thánh Cảnh có thể trên thế giới này tồn tại thời gian có hạn, hắn diệt sát Cung gia chúng cường giả bên trong, không biết còn có bao nhiêu thời gian đi thu những tài liệu này.

Đến Hồng Vũ cảnh giới này, càng minh bạch tài liệu cùng bảo vật, cũng không phải đợi cấp càng cao càng tốt, đẳng cấp cao cũng không có nghĩa là thích hợp nhất.

Ước chừng bốn ngày thời gian, Tứ công chúa rốt cuộc tìm được tối chung trong trận pháp trụ cột khu vực.

Tại Thông Thiên Đại Đế đám người trước mặt, là một mảnh hiếm thấy thung lũng. Hình tròn thung lũng phía trên, khảm nạm lấy một mảnh đầy sao

Cái kia là một khối khối xanh thẳm sắc bảo thạch, dùng một loại thường nhân chỗ không cách nào lý giải thâm ảo quy luật, khảm nạm tại bồn trong đất, lẫn nhau tầm đó có huyền diệu liên quan, càng dựa vào che dấu dưới mặt đất trận pháp khắc tuyến, cùng lẫn nhau tầm đó huyền ảo cảm ứng liên quan, hợp thành một tòa vượt xa Hà Tả đại lục tầm thường võ giả nhận thức kỳ diệu trận pháp.

“Bắt đầu đi.” Thông Thiên Đại Đế gật gật đầu, tuy nhiên hắn như cũ không có có cảm giác đã có cái uy hiếp gì, nhưng vẫn là toàn bộ tinh thần đề phòng.

Hà Tả đại lục, cũng không phải là không có có thể uy hiếp được người của hắn, chỉ là những người kia lánh đời không ra, bộ vị người bình thường biết rõ mà thôi.

Đại Diệt Thánh Cảnh trọng đại như vậy sự kiện, Đại Đế mới không tin, những người kia có thể nhịn hấp dẫn

Như vậy trận pháp so với trước hai tầng tầng ba ở giữa cửa vào trận pháp phức tạp quá nhiều, Hồng Vũ đoán chừng một

chút Tứ công chúa tiêu chuẩn, muốn phá vỡ thập phần khó khăn, chỉ sợ ít nhất cũng phải một ngày thời gian.

Ngày hôm nay thời gian, đầy đủ Hồng Vũ làm ra rất nhiều an bài.

Thế nhưng mà đến đệ tứ canh giờ thời điểm, Hồng Vũ cũng cảm giác không được bình thường. Bởi vì Tứ công chúa tốc độ bỗng nhiên nhanh hơn, rồi sau đó chỉ dùng nửa canh giờ, này tòa dùng tinh không ngọc tinh bố trí thành phong ấn trận pháp tựu phát ra một tiếng tán thưởng y hệt kỳ dị minh hưởng, thăng lên giữa không trung.

Một cổ quỷ dị hỗn loạn nguyên năng từ phía dưới phun phát ra tới, Thông Thiên Đại Đế ngang nhiên ra tay, một cỗ võ khí hào quang từ hắn song chưởng tầm đó phát ra, bao phủ chung quanh mấy vạn trượng, rồi sau đó nhanh chóng thu liễm, đem sở hữu tất cả hỗn loạn nguyên năng đều ngưng tụ, hóa thành một khỏa điểm nhỏ, tại lòng bàn tay tầm đó vuốt vuốt.

Trận pháp phía dưới, chính là sâu kín Hư Không, không biết liên thông ở đâu.

Trong đó có vô số hỗn loạn nguyên năng hóa thành từng đạo mỹ lệ kỳ dị hào quang băng, vô ý thức vặn vẹo lăn lộn. Lại bởi vì nào đó quy tắc hạn chế, cũng không thể thật sự lao tới.

Ở đằng kia vô số hỗn loạn nguyên năng trong vòng vây, một bộ kim sắc cổ thư lẳng lặng nổi lơ lửng.

Hồng Vũ không nghĩ tới Tứ hoàng nữ như vậy giảo hoạt, trước khi rõ ràng che giấu thực lực dựa theo nàng vừa rồi biểu hiện, phá vỡ tầng thứ hai đến tầng thứ ba ở giữa trận pháp kia, tối đa chỉ cần một cái nửa canh giờ

Nếu như mình thật sự có cái gì an bài, cho rằng nàng cần cả ngày thời gian, như vậy cái này an bài khẳng định bởi vì thời gian chênh lệch nguyên nhân rơi vào khoảng không.

Thông Thiên Đại Đế ánh mắt ngưng tụ, chằm chằm vào cái kia bộ kim sắc cổ thư, đồng thời toàn thân võ khí phun trào,

đem chung quanh mấy vạn trượng trong vòng toàn bộ phong tỏa, để ngừa dừng lại có người đột nhiên giết đi ra

"Đông "

Một tiếng nặng nề nổ mạnh từ phía trên một tầng truyền đến, rồi sau đó lại là liên tiếp vài tiếng, chẳng qua là tại địa phương khác nhau vang lên. Một người duy nhất đã tìm được chính xác địa điểm: trận pháp lối vào.

Hồng Vũ thầm giật mình, bên trên một tầng oanh kích, có thể trực tiếp truyền lại đến nơi đây, thực lực của những người này mới thật là có thể khiêu chiến Thông Thiên Đại Đế

Không thể tưởng được những cái thứ này tàng được sâu như vậy

Hồng Vũ tiến vào tầng thứ hai thời điểm, những người kia hiển nhiên còn ẩn núp tại tầng thứ nhất. Bọn hắn không có Tứ công chúa như vậy siêu cấp trận pháp thiên tài trợ giúp, càng không có Hồng Vũ bổn sự, vì vậy chỉ có thể chính mình chậm rãi lục lọi xuống, tốc độ chậm rất nhiều.

Đợi Hồng Vũ tiến vào tầng thứ ba, bọn hắn mới vừa vặn phá vỡ trận pháp, tiến vào tầng thứ hai.

Tứ công chúa mở ra đầu mối chi địa trận pháp, bọn hắn lập tức cảm ứng được rồi, lập tức sốt ruột muốn lao xuống ra, vì vậy chỉ có thể thử cường hành phá vỡ trận pháp cách trở, sát nhập tầng thứ ba.

Thông Thiên Đại Đế lộ ra một tia cười lạnh: "Ngu xuẩn "

Tứ công chúa: "Phụ hoàng, không có kiêu đằng, chúng ta như thế nào thu cái kia bộ sách cổ?"

Thông Thiên Đại Đế hừ lạnh một tiếng: "Không có kiêu đằng trẫm cũng có biện pháp, chỉ có điều đã có kiêu đằng càng thêm phương tiện chứ sao."

Chi lúc trước cái loại này bị nhìn xem cảm giác lại để cho Đại Đế có chút không yên lòng, dặn dò đám hộ vệ của mình: "Âm thầm có người, các ngươi tiểu tâm đề phòng. Trẫm thu cái kia kiện chí bảo thời điểm vô tâm bên cạnh chú ý."

“Tuân chỉ “

Tu vị cao nhất hộ vệ thủ lĩnh lĩnh chỉ về sau khoa tay múa chân một thủ thế, sở hữu tất cả hộ vệ bên trong, cường đại nhất bốn người lui ra ngoài, hai người hộ vệ lấy Tứ công chúa, hai người canh giữ ở Thông Thiên Đại Đế bên cạnh, còn lại nhất phẩm cửu tinh tắc thì bố trí trở thành một tòa chiến trận.

Hồng Vũ thấy vô cùng hâm mộ: thiếu gia ta lúc nào có thể có như vậy một cái đơn thuần dùng nhất phẩm cửu tinh tạo thành hộ vệ, tùy tùy tiện tiện một cái chiến trận, cũng có thể tung hoành toàn bộ đại lục, xem ai không vừa mắt tựu kéo qua đến chà đạp dừng lại:một chầu.

Cái này chiến trận hiển nhiên cũng là Tứ công chúa thủ bút, so Hà Tả đại lục bình thường chiến trận mạnh hơn nhiều lắm.

Thông Thiên Đại Đế thoả mãn gật đầu một cái, ngược lại mặt hướng một mảnh kia bị phong ấn vô tận Hư Không. Hắn thật sâu hít một hơi, thân hình phảng phất lại tăng nhiều một vòng.

Hồng Vũ mơ hồ cảm giác, cho dù có Đại Diệt Thánh Cảnh cách trở, Thông Thiên Đại Đế như cũ đem chính mình cùng mạn thiên tinh thần liên hệ tới. Mượn tinh thần lực lượng, theo hai tay mười ngón ở bên trong, phân biệt phóng xạ ra từng đạo mông lung quang ti.

Quang ti thời gian dần qua thâm nhập vô tận trong hư không, hết sức linh xảo tránh được những cái…kia hỗn loạn nguyên năng. Nhưng là mặc cho ai đều có thể nhìn ra, Đại Đế làm như vậy cũng rất cố hết sức.

Mặc dù này đây Thông Thiên Đại Đế năng lực, cũng không dám đơn giản giao thiệp với vô tận Hư Không. Mà vô tận trong hư không hỗn loạn nguyên năng tắc thì càng là có chứa cái này đáng sợ hủy diệt lực.

Không ngừng có hỗn loạn nguyên năng tập kích mà đến, muốn lại để cho những cái…kia quang ti tránh đi hỗn loạn nguyên năng, lại muốn tiếp tục bảo trì tính liên tục, tự nhiên phi thường khó khăn.

Một bữa cơm thời gian, Đại Đế quang ti gần kề thâm nhập vô tận Hư Không ba thước.

Hồng Vũ im im lặng lặng chờ lấy, cũng không nóng nảy. Hắn hiện tại gặp phải cái này một cái lựa chọn, phải chăng đem thượng diện những cái…kia chính thức có thể cùng Đại Đế chính diện chống lại tồn tại buông đến.

Thế nhưng mà như qua những người kia xuống, đánh bại Đại Đế về sau, chính mình có như thế nào đối phó bọn hắn?

Đang tại Hồng Vũ ước định phong hiểm cùng tiền lời thời điểm, toàn bộ tầng thứ ba bỗng nhiên mãnh liệt chấn động, tầng thứ hai trận pháp bị một cỗ vô cùng hùng vĩ chi lực cứ thế mà đã phá vỡ một cái lổ hổng, bốn gã hình thái khác nhau cường giả cười ha ha cúi xông tới

"Ha ha ha, Thông Thiên, ngươi không nghĩ tới mấy người chúng ta này lão bất tử cũng sẽ liên thủ a "

Bốn người này thực lực mạnh so về Thông Thiên Đại Đế cũng chỉ kém một đường, bọn hắn mặc dù là tách ra, chỉ cần thời gian đầy đủ, cứ thế mà đánh bay tầng thứ hai trận pháp cũng là có khả năng đấy. Nhưng là bốn người hiển nhiên đều cảm thấy thời gian cấp bách, bởi vậy rõ ràng buông lẫn nhau ở giữa cừu hận, quyết đoán liên thủ, bốn người đồng loạt ra tay, một kích liền đem tầng thứ hai đánh xuyên qua

Hồng Vũ âm thầm cảm thán, quả nhiên có thể có như thế thành tựu người, vô luận là tâm trí hay (vẫn) là quyết đoán lực đều không thể tầm thường so sánh.

"Oanh "

Một đạo vừa thô vừa to lưu quang theo nhất phẩm cửu tinh trong chiến trận bay lên, không khỏi phân hướng phía bốn người đánh tới, bốn người cười ha ha, tiện tay vung vẩy, tay áo bồng bềnh, có giống như núi cao võ khí hào quang hắt vẫy đi ra, dễ dàng đem cái kia một đạo lưu quang oanh kích ngăn cản trở về.

"Thông Thiên" trong đó một gã lão giả râu tóc bạc trắng một tiếng gầm lên: "Ngươi biết rõ những…này đám tiểu tể tử

không là đối thủ của chúng ta, như thế nào, chẳng lẽ ngươi muốn cho bọn hắn bên trên đi tìm cái chết “

Thông Thiên Đại Đế còn không nói gì, những cái…kia nhất phẩm cửu tinh bọn hộ vệ đã giận tím mặt, chiến trận mọi người cùng kêu lên quát: “Quỷ Nghiêu lão nhi đừng vội càn rỡ xem chiêu “

Chiến trận toàn lực phát động, vận chuyển như bay lập tức một cái cực lớn trận pháp kết cấu theo mọi người dưới chân bay lên, đem nhất phẩm cửu tinh sở hữu tất cả lực lượng đều rót vào trong đó về sau, ầm ầm một tiếng hóa thành một thanh ngàn trượng dài ngắn cực lớn chiến phủ, ánh sáng màu xanh bốn phía, nguyên năng rung trời, hung hăng hướng hướng lão giả kia quỷ Nghiêu chém giết đi qua.

“Hừ” Quỷ Nghiêu hừ lạnh một tiếng, trên mặt thoáng lộ ra một tia ngưng trọng, hai vai chấn động, phía sau hắn đại phiến không gian cũng đi theo nổi lên một mảnh chấn động, một tôn mấy ngàn trượng cao thấp Cự Nhân hư ảnh xuất hiện.

Cái này một tôn đáng sợ võ đạo chân hình trán sinh mắt dọc, vai sinh bốn tay, bốn cánh tay phân biệt kiềm giữ kiếm, linh, chùy, thuẫn nguyên bản hư ảo thân ảnh càng ngày càng ngưng thực, cuối cùng vậy mà biến thành một tôn chân thật như người khổng lồ.

Đối mặt chiến trận đánh tới chiến phủ, Cự Nhân dễ dàng vung lên tấm chắn, ầm ầm một tiếng đem chiến phủ đánh bay đi ra ngoài, rồi sau đó trong tay lục lạc chuông nhẹ nhàng lay động.

Reng reng reng…

Sóng âm rung động lắc lư, chiến trong trận nhất phẩm cửu tinh lập tức thống khổ vô cùng, văng ra tứ tán, chiến trận tự sụp đổ

Hồng Vũ xem âm thầm líu lưỡi, cái này là bực nào uy năng? Nhất phẩm cửu tinh tạo thành chiến trận ah, cứ như vậy hời hợt một hiệp tầm đó đã bị đánh tản

“Ha ha ha” Quỷ Nghiêu một tiếng cười to: “Thông Thiên, chẳng lẽ ngươi còn muốn co đầu rút cổ không ra “

Vệ sĩ thủ lĩnh giận tím mặt đang định giết ra, lại bị hừ lạnh một tiếng đuổi: "Lui ra "

Thông Thiên Đại Đế đã lưng cõng hai tay đi tới, lúc trước hắn cố gắng uổng phí, tự nhiên sắc mặt hết sức khó coi. Chỉ là vô luận lúc nào, Trung Ương Cổ Quốc thiên cổ nhất đế thủy chung là một loại quân lâm thiên hạ khí độ

"Một đám phế vật trẫm tìm tới nơi này trước khi các ngươi như thế nào không dám ra tay?"

Quỷ Nghiêu hét lớn một tiếng: "Hãy bớt sàm ngôn đi, cùng tiến lên "

Bốn người tựa hồ đã sớm thương lượng tốt rồi, Quỷ Nghiêu rống to một tiếng về sau, dẫn đầu nhào tới, tại hắn bên trái là một người trung niên phu nhân, dung mạo bình thản bình thường, tựa hồ tựu là một vị nhà bên đại thẩm, nhưng là nàng vừa ra tay, gió tuyết nảy ra, Thiên Địa biến sắc

Phía bên phải chính là một gã thiếu một chân lão giả, chống một căn quải trượng, quải trượng một điểm từng đạo màu vàng gợn sóng theo mặt đất khuếch tán đi ra ngoài, gợn sóng bên trong lập tức dâng lên mười tám tên kim quang khôi lỗi, mỗi một cỗ đều có trăm trượng cao thấp, cùng một chỗ gào thét hướng phía Thông Thiên Đại Đế vọt tới.

Duy chỉ có người thứ tư, chính là một cái anh tuấn có chút hư không tưởng nổi người trẻ tuổi, thân hình nhoáng một cái, cả người hóa thành một đạo lăng lệ ác liệt vô cùng kiếm ý, dùng thân là kiếm đâm hướng Thông Thiên Đại Đế.

Nhưng đã đến nửa đường, cái này người chắc chắn vẫn đang một chuyến, quét sạch Thông Thiên Đại Đế nhất phẩm cửu tinh hộ vệ, thẳng đến Tứ công chúa mà đi

Thông Thiên Đại Đế đang theo mặt khác ba người triền đấu, lập tức tức giận đến nổi trận lôi đình: "Kiếm Quân Bạch, ngươi nếu là dám động nàng một căn lông tơ, trẫm thề diệt ngươi Bạch gia cả nhà "

Kiếm Quân Bạch cười hắc hắc, đến Tứ công chúa trước mặt bỗng nhiên đứng lại.

Tứ công chúa bên người hai đại hộ vệ chấn động, liều lĩnh về phía trước, thế nhưng mà Kiếm Quân Bạch ngoài thân, một mảnh lăng lệ ác liệt kiếm ý đã hóa thành thực chất, cứ thế mà làm cho bọn hắn không cách nào tới gần.

Tứ công chúa trong mắt hiện lên một vẻ bối rối.

Kiếm Quân Bạch nhưng chỉ là nhẹ nhàng khoát tay chỉ, theo trên cổ của nàng cho cởi xuống đến một cùng lông tơ

Không nhiều không ít, chấm dứt thế cao thủ nhãn lực cùng thủ đoạn, tuyệt đối chỉ có một căn

"Hắc, Thông Thiên, bổn tọa tựu động hắn một căn lông tơ, ngươi có thể làm khó dễ được ta?"

Bành trướng bá đạo kiếm ý đột nhiên một chuyến, thẳng đến một mảnh kia vô tận Hư Không đi.

Hồng Vũ đang âm thầm xem trợn mắt há hốc mồm, những…này đã sắp thành tinh nhân vật, Sinh Tử đại chiến cũng như vậy trò đùa?

Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm vang lên: "Ngươi thật sự cho rằng như vậy?"

Hồng Vũ hướng tầng sâu có lẽ thoáng một phát, lập tức tán thưởng bắt đầu: "Vị này Kiếm Quân Bạch các hạ giỏi tính toán "

"Hắn không thể tại Thông Thiên Đại Đế uy hiếp hạ thu tay lại, nhưng là nếu quả thật bị thương Tứ công chúa, Thông Thiên Đại Đế nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ. Thế nhưng mà hắn như vậy hờn dỗi bình thường chỉ lấy một căn lông tơ, ngôn từ bên trên chiếm được thượng phong, Thông Thiên Đại Đế cũng không có khả năng thật sự bởi vì con gái thiếu đi một căn lông tơ, tựu trả giá cực lớn một cái giá lớn diệt đi Bạch gia thật sự là giỏi tính toán "

Thất Tịch Kiếm Linh cười hắc hắc: "Những cái thứ này, không người nào là ngàn năm hồ ly tinh? Nguyên một đám gian hoạt như quỷ, dáng vẻ này bổn tọa, trung hậu trung thực, đứng thẳng đoan chính."

“Tuy nhiên ngươi là Kiếm Linh, nhưng là cũng thỉnh ngươi yếu điểm mặt được không?”

Kiếm Quân Bạch vọt tới một mảnh kia vô tận Hư Không trước, Thông Thiên Đại Đế lại lộ ra một tia cười lạnh, cũng không hoảng loạn cùng còn lại ba người du đấu.

Trong bốn người này bất luận cái gì một người, hắn một mình đối mặt đều có thể nhẹ nhõm chiến thắng, một lần đối mặt hai người, cũng có thể khổ chiến chiến thắng. Nhưng là đối mặt ba người, tối đa chỉ có thể miễn cưỡng giữ cho không bị bại. Nếu như bốn người cùng một chỗ giết đến tận ra, cũng chỉ có bị thua đạt được.

Hiện tại Thông Thiên Đại Đế bắt tay bên cạnh tất cả lực lượng đều tính cả, cũng chỉ có thể miễn cưỡng cùng đối thủ ngang hàng.

“Kiếm Quân Bạch, ngươi cho rằng vô tận trong hư không phong ấn bảo vật, dễ dàng như vậy lấy ra?” Thông Thiên Đại Đế một tiếng mỉa mai.

Kiếm Quân Bạch thật giống như không có nghe thấy, nhìn chằm chằm một mảnh kia vô tận Hư Không, thời gian dần qua theo trên người hắn ngưng tụ ra một cỗ kỳ dị lam nhạt hào quang.

Cái kia hào quang càng tụ càng nhiều, dần dần tại bên cạnh của hắn ngưng tụ trở thành một thanh chỉ có to cỡ lòng bàn tay ánh sáng màu lam đoản kiếm

“Ý niệm chi kiếm” Tứ công chúa lắp bắp kinh hãi, tàng hình chỗ tối Hồng Vũ cũng có chút ít ngoài ý muốn. Tại hắn gặp được trong địch nhân, linh hồn năng lực cường đại nhất không thể nghi ngờ là trung ương đại mộ hư ảnh, kế tiếp tựu là Thông Thiên Đại Đế. Danh thứ ba tựu là vị này Kiếm Quân Bạch

Chuôi này ý niệm tiểu Kiếm lực sát thương đến tột cùng như thế nào không nói đến, chỉ cần có thể ngưng tụ thành thật thể, cũng đã phi thường không dễ.

Hồng Vũ trong nội tâm không khỏi một hồi suy đoán: chẳng lẽ nói cường giả chân chính đến nhất định cấp độ, phải

tu luyện linh hồn?

"Đây là phải đấy." Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm vang lên: "Ngươi ngẫm lại xem, võ đạo tu luyện lúc ban đầu chính là muốn cường hóa thân hình, bởi vì theo trong cơ thể năng lượng tăng nhiều, thân hình phải cường hoành mới có thể chứa nạp.

Đồng dạng đạo lý, đến càng cao tầng thứ về sau, linh hồn quá yếu lời mà nói…, cũng khó có thể khu động như vậy lực lượng cường đại."

Hồng Vũ âm thầm gật đầu.

Lúc này, chiến cuộc lần nữa nổi lên biến hóa, Tứ công chúa đã đem sở hữu tất cả nhất phẩm cửu tinh hộ vệ tổ chức, trở thành một tòa mới đích chiến trận.

Chiến trận mắt trận chính là vị kia hộ vệ thủ lĩnh, Tứ công chúa ở một bên chỉ điểm. Chiến trận trên không ngưng tụ ra một thanh đen kịt chiến mâu, phiêu phù ở một mảnh điểm một chút Tinh Quang bên trong, đang cùng Kiếm Quân Bạch giết khó hoà giải.

Kiếm Quân Bạch cái kia một cái ý niệm chi kiếm đã thâm nhập vô tận trong hư không. Tại Kiếm Quân Bạch cường hãn khống chế năng lực phía dưới, cái kia một thanh tiểu Kiếm vậy mà hóa thành một cái xinh xắn bàn tay bộ dáng, hướng phía cái kia một bộ kim sắc cổ thư trảo tới.

Nhưng là bây giờ hắn bị Tứ công chúa dẫn người cuốn lấy, khó có thể tiếp tục thúc dục ý niệm của mình chi kiếm.

"Không tốt" Hồng Vũ bỗng nhiên cảm ứng được cái gì, sắc mặt hơi đổi, cơ hồ là đồng thời, Thông Thiên Đại Đế sắc mặt cũng thay đổi, hắn bỗng nhiên một tiếng thét dài, trong trẻo vô cùng, chuẩn bị toàn lực xuất thủ. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 76 : Chí bảo tranh đoạt (thượng)

Theo cái kia một tiếng thét dài, Thông Thiên Đại Đế đưa tay hướng bầu trời một ngón tay. Một đạo hỏa quang phi tốc mà xuống, nhanh chóng biến lớn hóa thành một chỉ kim quang đại bàng hư ảnh, cùng Quỷ Nghiêu sau lưng cự nhân chân hình hung hăng đụng vào nhau

Hai đầu quái vật khổng lồ ầm ầm lăn đến, bị đâm cho đại địa run rẩy, vô số mô đất nát bấy.

Thông Thiên Đại Đế quay người, hai tay giống như nâng phi thường trầm trọng đồ vật, tại song chưởng phía trước, lăng không xuất hiện hai tòa rộng lớn đại điện, ngoại hình cùng Đại Đế hành cung có chút cùng loại, một trái một phải chắn hai người khác trước mặt

Hai người kia muốn tiến lên, lại phát hiện Thông Thiên Đại Đế một kích này, trong đó rõ ràng cất dấu một tòa trận pháp, vậy mà đưa bọn chúng tạm thời vây ở bên trong

Phát ra cái này tam kích, Thông Thiên Đại Đế sắc mặt tái nhợt, phù một tiếng phun ra một búng máu ra, lại chẳng quan tâm rất nhiều quay đầu xông về một mảnh kia Hư Không.

Đem làm hắn đem quang ti một lần nữa phóng xuất, mạo hiểm cao tốc bắn về phía cái kia một bộ sách cổ thời điểm, trước khi bị Tứ đại cường giả liền mở ra trận pháp thiếu trong miệng, 'Rầm Ào Ào' thoáng cái tràn vào đến một đám người

Một mực ở phía trên mọi người rốt cục ra rồi, theo tầng thứ hai tiến vào tầng thứ ba không hề độ khó.

"Không tốt "

Còn lại cường giả cũng là cùng một chỗ biến sắc, phần đông gia tộc đại biểu xông tới, chứng kiến một mảnh kia vô tận Hư Không, cũng đều minh bạch là chuyện gì xảy ra

"Nhanh, mọi người tất cả ra thủ đoạn" cũng không biết là ai hô một tiếng, mọi người một loạt trên xuống hướng phía

một mảnh kia Hư Không phóng đi. Thông Thiên Đại Đế đám người giận tím mặt, ngang nhiên ra tay chém giết mấy người.

Nhưng là tình cảm quần chúng sục sôi, toàn bộ Đại Diệt Thánh Cảnh vô số trân bảo, người ở chỗ này đều nguyện ý dùng mạng của mình đi đánh cuộc một lần

Thông Thiên Đại Đế năm người xem đến mọi người cũng đã điên cuồng, biết rõ lại sát nhân cũng không chỗ hữu dụng, từng người thi triển thần thông, muốn đoạt trước một bước chưa từng tận trong hư không đem cái kia kim sắc cổ thư đoạt ra đến.

Thích hợp nhất dùng hết bắt kim sắc cổ thư đích đương nhiên là kiêu đằng, không có kiêu đằng sẽ rất khó tránh đi những cái…kia hỗn loạn nguyên năng. Thậm chí đẳng cấp hơi chút kém một chút huyền binh, vừa tiến vào vô tận trong hư không, liền trực tiếp bị thế giới kia đẳng cấp cắn nát.

Trong lúc nhất thời, các loại kỳ quái huyền binh đều phóng ra, nhao nhao loạn loạn xông đi vào.

Vô tận trong hư không sôi trào

Hỗn loạn nguyên năng cảm giác nhận lấy khiêu khích, lập tức cuồng bạo điên cuồng càn quét phía dưới, vô số huyền binh nát bấy, Thông Thiên Đại Đế năm trong lòng người mắng to, đám ngu xuẩn này, đem sự tình khiến cho càng thêm phức tạp.

Bọn hắn đành phải càng thêm tiểu tâm, tiến triển cũng thì càng chậm.

Không cần Thông Thiên Đại Đế đám người ra tay, những người này trong hỗn loạn ngươi đụng phải, ta ảnh hưởng ngươi, một lời không hợp tựu động thủ, vô tận Hư Không chung quanh một mảnh hỗn loạn…

Hồng Vũ âm thầm dùng võ khí tại trên mặt tác dụng, cải biến thoáng một phát tướng mạo, lặng yên không một tiếng động đi ra, xen lẫn trong nhóm người kia bên trong, cũng đi tới vô tận Hư Không bên cạnh. Hắn giả vờ giả vịt thả ra một kiện huyền binh, cũng cùng mọi người đồng dạng không chế từ xa lấy, tiến nhập vô tận Hư Không.

Ở bên cạnh hắn đứng đấy mấy người, một cái chính là nhất phẩm thất tinh, mặt khác cũng đều là nhất phẩm lục tinh.

Những người kia chứng kiến Hồng Vũ tựu nở nụ cười: "Ngươi là cái tiểu tử của nhà nào? Rõ ràng chỉ là nhất phẩm nhất tinh tựu cho ngươi vào được? Đây là cho ngươi đi tìm cái chết a?"

Hồng Vũ cũng không nói lời nào, nhìn về phía trên tựa hồ khống chế được huyền binh tại bên ngoài cơ thể phi hành đều phi thường khó khăn. Một khi huyền binh tiến vào vô tận Hư Không, lập tức hung hăng địa lay động vài cái. Hồng Vũ trên mặt một hồi tái nhợt, tựa hồ đã dùng hết toàn bộ lực lượng, mới đưa chính mình huyền binh một lần nữa khống chế được, như vậy sứt sẹo biểu hiện, lập tức lại đưa tới chung quanh một hồi cười vang.

Vị nhất phẩm thất tinh kia xảo diệu điều khiển chính mình huyền binh, tránh thoát một đạo hỗn loạn nguyên năng, càng là mang theo một đạo rụt rè mỉm cười, nhìn nhìn Hồng Vũ. Cho dù nhất phẩm thất tinh lộ ra có chút rụt rè, nhưng là cái loại này khoe khoang cùng cảm giác về sự ưu việt hay (vẫn) là đúng mức biểu hiện ra ngoài.

Mà Hồng Vũ loại này "Vụng về biểu hiện", cũng làm cho người chung quanh đối với hắn triệt để mất đi cảnh giác, một cái nhất phẩm nhất tinh, thao túng sứt sẹo huyền binh, còn có lẽ tranh đoạt kim sắc cổ thư?

Ngoài dự đoán mọi người chính là, trải qua ước chừng hai canh giờ mà liều bác, cái thứ nhất tiếp xúc đến kim sắc cổ thư người, vậy mà không phải Thông Thiên Đại Đế năm người, mà là một vị vận khí không tệ nhất phẩm bát tinh.

Hắn điều khiển huyền binh là một tấm lưới túi, phi thường phù hợp, thừa dịp hỗn loạn nguyên năng đi chặn đường mặt khác huyền binh thời điểm, bỗng nhiên thoáng một phát đem kim sắc cổ thư bao lại, sau đó nhanh chóng trở về luôn.

Đồng thời, tên kia nhất phẩm bát tinh hô to: "Chúng gia huynh đệ giúp ta "

Hắn cũng có mấy vị minh hữu, gia tộc tầm đó cũng là đồng minh. Hắn cũng biết bảo vật một khi bắt tay:bắt đầu, lập tức cũng sẽ bị người ám toán. Bởi vậy hô to một tiếng, bốn gã minh hữu nhanh chóng đưa hắn bảo vệ.

Chung quanh đã có bảy tám người ra tay, không chút nào khách khí đánh tới

Một hồi nổ vang nổ mạnh, hào quang loạn chiến, đánh tới công kích đều bị ngăn cản trở về, tên kia nhất phẩm bát tinh đại hỉ, toàn tâm đi thu kim sắc cổ thư, lại bỗng nhiên cảm giác phía sau lưng đau xót, hét thảm một tiếng.

Hắn một gã minh hữu không chút nào khách khí ra tay giết hắn

Rồi sau đó, lại có người vận khí tốt bắt đến kim sắc cổ thư, loại này phản bội cùng bị phản bội không ngừng trình diễn, liên tiếp tử vong hơn mười người

Thông Thiên Đại Đế hừ lạnh một tiếng, mười đạo quang ti tối chung chỉ còn lại có bảy đạo, một mực đã triền trụ kim sắc cổ thư

"Thông Thiên mơ đi cưng" Kiếm Quân Bạch một tiếng quát chói tai, ý niệm chi kiếm một lần nữa hóa thành kiếm hình hung hăng đâm tới. Đồng thời ba người khác cũng đồng loạt ra tay, Thông Thiên Đại Đế một cây chẳng chống vững nhà, thời gian qua một lát bảy căn quang ti tất cả đều bị chặt đứt.

Thông Thiên Đại Đế khí nổi trận lôi đình liên tục gào thét, lần nữa cùng bốn người giết lại với nhau.

Đại chiến cùng một chỗ, chung quanh những người khác gặp không may ương, bị dư âm-ảnh hưởng còn lại quét trúng ít nhất cũng là trọng thương, thậm chí có người liền thất thủ đều không có để lại, biến thành bột mịn.

Hồng Vũ giấu ở trong mọi người rất không ngờ, bên cạnh hắn nhất phẩm Thất Tinh có chút tò mò nhìn hắn, bởi vì có một cái Hắc Miêu theo tay áo của hắn ở bên trong chui ra.

Hắc Miêu tựa hồ vừa mới ngủ một giấc, con mắt có chút nhập nhèm, quơ quơ đầu, rốt cục làm rõ ràng tình huống trước mắt.

Tại mọi người không ngừng cố gắng cùng giết chóc lẫn nhau phía dưới, kim sắc cổ thư hay (vẫn) là từng điểm từng điểm bị kéo đi qua, khoảng cách mọi người càng ngày càng gần rồi.

Mà đến lúc này, mọi người cũng tựu càng khẩn trương rồi, giúp nhau chằm chằm vào, một khi phát hiện ai bắt được kim sắc cổ thư, tất cả mọi người nhất định không chút do dự cùng một chỗ giết đến tận đi.

Thông Thiên Đại Đế cả đám hỗn chiến vẫn còn tiếp tục, tựa hồ bọn hắn đã không có gì tâm tư chú ý kim sắc cổ thư rồi.

Tiến vào tầng thứ ba sở hữu tất cả gia tộc đại biểu đã chết đi tám phần, máu chảy thành sông. Rốt cục, có người rống to một tiếng, lần nữa bắt đến kim sắc cổ thư.

Lúc này, kim sắc cổ thư đã bị kéo xuống vô tận hư không ven, tự hồ chỉ muốn vừa dùng lực có thể đi ra, thế nhưng mà vừa lúc đó, mảng lớn hỗn loạn nguyên năng lăng không xuất hiện, đem cái kia một bản kim sắc cổ thư bao bọc vây quanh

"Đừng có ngốc rồi" người nọ rống to một tiếng: "Mọi người cùng nhau ra tay, trước làm ra đến nói sau "

Mọi người tưởng tượng cũng thế, nhao nhao ra tay, các loại huyền binh quấn quanh, chống cự lại hỗn loạn nguyên năng.

Hỗn loạn nguyên năng vô cùng cường hoành, thường thường chỉ là quét qua, một kiện đẳng cấp cao huyền binh tựu nghiền nát, sau đó cũng hóa thành hỗn loạn nguyên năng. Nhưng là phần đông huyền binh dưới sự bảo vệ, cái kia kim sắc cổ thư hay (vẫn) là từng chút một bị kéo về đến.

Mọi người đã âm thầm đề phòng, sắp ra tay.

Bỗng nhiên đang tại bên trong hỗn chiến ngũ đại cường giả một tiếng quát chói tai, đồng loạt ra tay, năm đạo cường hoành lực lượng xông tới, cường hành đám đông sở hữu tất cả huyền

binh đánh nát, mà bọn hắn từng người phân ra một thành tâm tư, tại hỗn chiến ngoài, tiếp tục tranh đoạt kim sắc cổ thư

Mọi người giận dữ, nhưng không ai có dũng khí xông đi lên cùng ngũ đại cường giả tranh phong. Chỉ có thể nén giận, một lần nữa sẽ tìm một kiện phù hợp huyền binh.

Những…này huyền binh đưa vào vô tận Hư Không, kết cục phần lớn đều là bánh bao thịt đánh chó.

Thông Thiên Đại Đế đem một tay bên trên năm đạo quang ti ngưng tụ thành một căn, chẳng những mạnh phi thường mềm dai, hơn nữa càng thêm linh hoạt. Kiếm Quân Bạch cũng vẫn là phóng ra ý niệm của mình chi kiếm, Quỷ Nghiêu thì là một mảnh lưới lửa, lúc lớn lúc nhỏ nhỏ, nhỏ có thể co lại thành hạt gạo, đại có thể bao khỏa núi cao. Trung niên phu nhân thả ra một quả lục giác bông tuyết, nhìn về phía trên không chút nào thu hút tựa như bản thân nàng đồng dạng, lại đặc biệt linh xảo, tại trong năm người xông lên phía trước nhất.

Một chân lão giả dùng tinh thần lực huyễn hóa ra một cái tượng người, ném vào vô tận trong hư không.

Năm người ngươi tranh ta đoạt, duy chỉ có nhất phẩm thất tinh chú ý tới, Hồng Vũ huyền binh tiến độ chậm nhất, trước khi không có vượt qua mọi người hợp lực thu kim sắc cổ thư, hiện tại còn lại vừa chậm vừa nát lung la lung lay bay về phía kim sắc cổ thư.

Ngũ đại cường giả tranh đoạt, Kiếm Quân Bạch ý niệm chi kiếm hung hăng cùng Thông Thiên Đại Đế quang ti liều mạng một cái, cả hai tất cả đều bị phá khai. Trong thời gian ngắn khó có thể tới gần kim sắc cổ thư.

Bông tuyết bồng bềnh đung đưa muốn rơi vào kim sắc cổ thư lên, Quỷ Nghiêu lại bỗng nhiên gia tốc, hỏa Vương đột nhiên mở lớn đem bông tuyết cùng kim sắc cổ thư cùng một chỗ thu nạp đi vào.

Một chân lão giả tượng người đuổi đi lên, hung hăng một bả triệt tiêu lưới lửa, lưới lửa hướng về sau một cuốn, mang theo bông tuyết cùng tượng người dây dưa cùng một chỗ.

Vừa lúc đó, Hồng Vũ huyền binh rốt cục lệch ra xiêu xiêu vẹo vẹo đến rồi.

Nhất phẩm Thất Tinh thiếu chút nữa bật cười: "Ngươi chí khí là tốt, bất quá cục diện như vậy, ngươi cảm thấy ngươi có khả năng đem cái này chí bảo lấy đi sao?"

Hồng Vũ hướng hắn mỉm cười, cái kia kiện huyền binh đã rơi vào kim sắc cổ thư lên, tựu như vậy rách nát rồi.

Nhất phẩm thất tinh cùng người bên cạnh cùng một chỗ mỉm cười, cái này nhất phẩm nhất tinh thật sự là quá không biết tự lượng sức mình rồi. Vô tận Hư Không đối với huyền binh bản thân thì có thương tổn cực lớn, cái này nhất phẩm nhất tinh huyền binh khẳng định không phải mặt hàng nào tốt, có thể kiên trì đến bây giờ đã không dễ dàng.

Thế nhưng mà ngay tại huyền binh nghiền nát một khắc này, một điểm lục quang chợt bộc phát mà ra, sau đó nhanh chóng đã triển trụ kim sắc cổ thư, nhanh chóng hướng ra phía ngoài thoát đi

"Chuyện gì xảy ra" Thông Thiên Đại Đế năm người giận tím mặt: "Kiêu đằng "

Thích hợp nhất thu kim sắc cổ thư bảo vật

Mọi người nguyên bản không rõ vì cái gì Thông Thiên Đại Đế tại một lúc mới bắt đầu tựu phải tìm kiêu đằng, hiện tại mới xem như kiến thức. Bọn hắn trước khi tất cả ra thủ đoạn, cái gì đều dùng, lại vô cùng chậm rãi, thế nhưng mà kiêu đằng thì không xem hỗn loạn nguyên năng, mạnh mẽ đâm tới, thẳng tắp hướng Hồng Vũ vọt tới

Nhất phẩm Thất Tinh mấy người trợn mắt há hốc mồm, trong lúc nhất thời đều đã quên ra tay: cái này không biết tự lượng sức mình nhất phẩm Nhất Tinh, nguyên lai thâm tàng bất lộ bọn hắn từ vừa mới bắt đầu tựu cười nhạo người ta, nguyên đến chính mình một đám người mới là trì độn có lẽ bị người cười nhạo đấy. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 76 : Chí bảo tranh đoạt (thượng + hạ)

Theo một ít thanh huýt sáo, Thông Thiên Đại Đế giơ tay lên hướng bầu trời một ngón tay. Một đạo ánh lửa nhanh chóng xuống, nhanh chóng trở nên to lớn hóa thành một ngón tay Kim Quang chảy xuôi chim đại bàng hư ảnh, cùng Quỷ Nghiêu phía sau Cự Nhân thật hình dạng hung hăng địa đụng vào nhau. Hai đầu quái vật lớn ầm ầm cút, đụng phải đại địa run rẩy, vô số gò đất nát bấy Thông Thiên Đại Đế xoay người, hai tay thật giống như đẩy vô cùng trầm trọng đồ, ở song chưởng lúc trước, trống rỗng xuất hiện liễu hai tòa rộng lớn đại điện, ngoại hình cùng Đại Đế hành cung có chút tương tự, một tả một hữu chắn khác trước mặt hai người!

Hai người kia muốn xông qua, lại phát hiện Thông Thiên Đại Đế một kích kia, trong đó lại cất dấu một ngọn trận pháp, thế nhưng đưa bọn họ tạm thời vây ở liễu bên trong!

Phát ra này tam kích, Thông Thiên Đại Đế sắc mặt tái nhợt, phù một tiếng phun ra một búng máu, nhưng chẳng quan tâm rất nhiều quay đầu xông về một mảnh kia hư không.

Khi hắn đem quang tia một lần nữa thả ra, mạo hiểm tốc độ cao bắn về phía một ít bộ cổ thư thời điểm, lúc trước bị tứ đại cường giả ngay cả mở ra trận pháp lỗ hổng trong, rầm thoáng cái tràn vào tới một đám người!

Một mực phía trên mọi người rốt cục rơi xuống, từ tầng thứ hai tiến vào tầng thứ ba không có chút nào khó khăn.

"Không tốt!"

Còn lại cường giả cũng là cùng nhau biến sắc, đông đảo gia tộc đại biểu xông tới, liễu thấy một mảnh kia vô tận hư không, tất cả cũng hiểu là chuyện gì xảy ra liễu!

"Mau, mọi người các xuất thủ đoạn!" Cũng không biết là người nào hô một tiếng, mọi người một loạt mà lên hướng một

mảnh kia hư không phóng đi. Thông Thiên Đại Đế đám người giận tím mặt, ngang nhiên xuất thủ chém giết mấy người.

Nhưng là tình cảm quần chúng sục sôi, cả Đại Diệt Thánh Cảnh vô số trân bảo, người ở chỗ này cũng nguyện ý dùng mạng của mình đi đánh cuộc một lần!

Thông Thiên Đại Đế năm người thấy tất cả mọi người đã điên cuồng, biết nữa giết người cũng vô ích nơi, riêng của mình thi triển thần thông, muốn giành trước một bước chưa từng tẫn trong hư không đem kia màu vàng cổ thư đoạt ra.

Thích hợp nhất dùng hết bắt màu vàng cổ thư đích đương nhiên là Kiêu Đằng, không có Kiêu Đằng sẽ rất khó tránh ra những thứ kia hỗn loạn nguyên năng. Thậm chí cấp bậc hơi chút sai một chút Huyền Binh, vừa tiến vào vô tận trong hư không, tựu trực tiếp bị cái thế giới kia cấp bậc cắn nát.

Trong lúc nhất thời, các loại kỳ quái Huyền Binh cũng phóng ra, rối rít loạn loạn xông đi vào. Vô tận trong hư không sôi trào! Hỗn loạn nguyên năng cảm giác nhận lấy khiêu khích, nhất thời cuồng bạo! Điên cuồng càn quét dưới, vô số Huyền Binh nát bấy, Thông Thiên Đại Đế năm người trong lòng mắng to, đám ngu xuẩn này, đem chuyện khiến cho càng thêm phức tạp.

Bọn họ không thể làm gì khác hơn là càng thêm cẩn thận, tiến triển cũng là càng chậm liễu.

Không cần Thông Thiên Đại Đế đám người xuất thủ, những người này trong hỗn loạn ngươi đụng, ta làm trở ngại ngươi, một lời không hợp tựu động thủ, vô tận hư không chung quanh một mảnh hỗn loạn…

Hồng Vũ âm thầm dùng võ khí ở trên mặt tác dụng, thay đổi một chút tướng mạo, lặng yên không một tiếng động đi ra ngoài, xen lẫn trong này một nhóm người trong, cũng tới đến vô tận hư không bên cạnh. Hắn trang mô tác dạng thả ra một Huyền Binh, cũng cùng mọi người giống nhau viễn trình khống chế, tiến vào vô tận hư không.

Ở bên cạnh hắn đứng mấy người, một chính là nhất phẩm Thất Tinh, khác tất cả đều là nhất phẩm sáu sao.

Những người đó thấy Hồng Vũ tựu cười: "Ngươi là kia một nhà? Lại chỉ là một phẩm một sao sẽ làm cho ngươi tiến vào? Đây là để đi tìm cái chết sao?"

Hồng Vũ cũng không nói lời nào, nhìn qua tựa hồ khống chế Huyền Binh ở bên ngoài cơ thể phi hành cũng vô cùng khó khăn. Một khi Huyền Binh tiến vào vô tận hư không, lập tức hung hăng địa lay động mấy cái. Hồng Vũ trên mặt một trận tái nhợt, tựa hồ dùng hết liễu toàn bộ lực lượng, mới đưa của mình Huyền Binh một lần nữa khống chế được, như vậy kém bản lĩnh biểu hiện, nhất thời vừa đưa tới chung quanh một trận hống tiếu.

Một vị kia nhất phẩm Thất Tinh xảo diệu điều khiển của mình Huyền Binh, tránh thoát liễu một đạo hỗn loạn nguyên năng, lại càng mang theo một đạo căng thẳng mỉm cười, nhìn một chút Hồng Vũ. Mặc dù nhất phẩm Thất Tinh lộ ra vẻ có chút căng thẳng, nhưng là cái loại nầy huyền diệu cùng cảm giác về sự ưu việt hay là đúng mức biểu hiện ra.

Mà Hồng Vũ loại này "Vụng về biểu hiện", cũng làm cho người chung quanh đối với hắn hoàn toàn mất đi phòng bị, một nhất phẩm một sao, thao túng kém bản lĩnh Huyền Binh, còn muốn tới tranh đoạt màu vàng cổ thư?

Ngoài dự đoán mọi người chính là, trải qua ước chừng hai canh giờ phấn đấu, thứ nhất tiếp xúc đến liễu màu vàng cổ thư người, thế nhưng không phải là Thông Thiên Đại Đế năm người, mà là một vị vận khí không tệ nhất phẩm tám sao.

Hắn thao túng Huyền Binh là một tờ túi lưới, vô cùng thích hợp, thừa dịp hỗn loạn nguyên năng đi chặn lại những khác Huyền Binh thời điểm, bỗng nhiên một chút đem màu vàng cổ thư bao lại, sau đó nhanh chóng trở về kéo.

Đồng thời, tên kia nhất phẩm tám sao hô to: "Chúng gia huynh đệ giúp ta!"

Hắn cũng có mấy vị đồng minh, gia tộc trong lúc cũng là đồng minh. Hắn cũng biết bảo vật một khi vào tay, lập tức cũng sẽ bị người ám toán. Vì vậy hô to một tiếng, bốn gã đồng minh nhanh chóng đưa bảo vệ.

Chung quanh đã có bảy tám người xuất thủ, không chút khách khí đánh tới!

Một trận nổ vang nổ, tia sáng loạn chiến, đánh tới công kích cũng bị ngăn chặn trở về, tên kia nhất phẩm tám sao mừng rỡ, toàn tâm đi đến thu màu vàng cổ thư, nhưng bỗng nhiên cảm giác phía sau lưng đau xót, hét thảm một tiếng.

Hắn một gã đồng minh không chút khách khí ra tay giết liễu hắn!

Rồi sau đó, lại có người vận khí tốt bắt đến màu vàng cổ thư, loại này phản bội cùng bị phản bội không ngừng trình diễn, liên tiếp tử vong liễu hơn mười người!

Thông Thiên Đại Đế hừ lạnh một tiếng, mười đạo quang tia cuối cùng chỉ còn lại có bảy đạo, vững vàng quấn lấy màu vàng cổ thư!

"Thông Thiên ngươi nằm mơ!" Kiếm Quân Bạch một tiếng quát chói tai, ý niệm chi kiếm một lần nữa hóa thành kiếm hình hung hăng đâm tới. Đồng thời ba người kia cũng đồng loạt ra tay, Thông Thiên Đại Đế một cây chẳng chống vững nhà, chốc lát thời gian bảy cái quang tia tất cả đều bị chặt đứt.

Thông Thiên Đại Đế tức quát lên như sấm liên tục rống giận, lần nữa cùng bốn người giết lại với nhau.

Đại chiến cùng nhau, chung quanh những người khác gặp ương, bị dư ba quét trúng ít nhất cũng là trọng thương, thậm chí có người ngay cả thất thủ cũng không có lưu lại, biến thành phấn vụn.

Hồng Vũ núp trong mọi người rất không thu hút, bên cạnh hắn nhất phẩm Thất Tinh có chút ngạc nhiên nhìn hắn, bởi vì có một chỉ Hắc Miêu từ tay áo của hắn dặm chui ra.

Hắc Miêu tựa hồ mới vừa ngủ một giấc, ánh mắt có chút tỉnh táo, quơ quơ đầu, rốt cục làm rõ ràng tình huống trước mắt.

Đang lúc mọi người là không gãy cố gắng cùng giết chóc lẫn nhau dưới, màu vàng cổ thư hay là từng điểm từng điểm

cái chăn kéo tới đây, khoảng cách mọi người càng ngày càng gần liễu.

Tới liễu lúc này, mọi người cũng là càng khẩn trương liễu, lẫn nhau ngó chừng, một khi phát hiện người nào bắt được liễu màu vàng cổ thư, mọi người nhất định không chút do dự cùng nhau giết đi tới.

Thông Thiên Đại Đế đám người hỗn chiến vẫn còn tiếp tục, tựa hồ bọn họ đã không có cái gì tâm tư chú ý màu vàng cổ thư liễu.

Tiến vào tầng thứ ba tất cả gia tộc đại biểu đã chết đi tám phần, máu chảy thành sông. Rốt cục, có người rống to một tiếng, lần nữa bắt đến màu vàng cổ thư.

Lúc này, màu vàng cổ thư đã bị kéo xuống một chút cũng không có tẫn hư không ven, tự hồ chỉ muốn vừa dùng lực là có thể đi ra ngoài, nhưng là vừa lúc đó, tảng lớn hỗn loạn nguyên năng trống rỗng xuất hiện, đem một ít tiền vốn sắc cổ thư bao bọc vây quanh.

"Không nên có ngốc liễu!" Người nọ rống to một tiếng: "Mọi người cùng nhau xuất thủ, trước làm ra tới rồi hãy nói!"

Mọi người vừa nghĩ cũng là, rối rít xuất thủ, các loại Huyền Binh quấn quanh, chống cự lại hỗn loạn nguyên năng.

Hỗn loạn nguyên năng vô cùng mạnh mẻ, thường thường chỉ là một quét, một đẳng cấp cao Huyền Binh tựu bể tan tành, sau đó cũng hóa thành hỗn loạn nguyên năng. Nhưng là đông đảo Huyền Binh dưới sự bảo vệ, kia màu vàng cổ thư hay là một chút xíu cái chăn kéo về.

Mọi người đã âm thầm đề phòng, sắp xuất thủ.

Bỗng nhiên đang hỗn chiến trong ngũ đại cường giả một tiếng quát chói tai, đồng loạt ra tay, năm đạo mạnh mẻ lực lượng xông tới, mạnh mẽ đám đông tất cả Huyền Binh đánh nát, mà bọn họ riêng của mình phân ra một thành tâm tư, ở hỗn chiến ngoài, tiếp tục tranh đoạt màu vàng cổ thư!

Mọi người giận dữ, nhưng không ai có dũng khí xông đi lên cùng ngũ đại cường giả tranh phong. Chỉ có thể nhịn khí

im hơi lặng tiếng, một lần nữa sẽ tìm một thích hợp Huyền Binh.

Những thứ này Huyền Binh đưa vào vô tận hư không, kết cục phần lớn cũng là bánh bao thịt đáng chó.

Thông Thiên Đại Đế đem một cái tay thượng năm đạo quang tia ngưng tụ thành một cây, chẳng những mạnh phi thường nhận, hơn nữa càng thêm linh hoạt. Kiếm Quân Bạch cũng vẫn là thả ra ý niệm của mình chi kiếm, Quỷ Nghiêu còn lại là một mảnh lưới lửa, lúc lớn lúc nhỏ nhỏ, tiểu có thể lui thành gạo, đại năng bao vây Sơn Nhạc. Trung niên phụ nhân thả ra một quả lục giác bông tuyết, nhìn qua không chút nào thu hút tựa như bản thân nàng giống nhau, nhưng phá lệ linh xảo, ở trong năm người xông lên phía trước nhất.

Một chân lão giả dùng tinh thần lực huyễn hóa ra một con tượng người, ném vào vô tận trong hư không.

Năm người ngươi tranh ta đoạt, duy chỉ có nhất phẩm Thất Tinh chú ý tới, Hồng Vũ Huyền Binh tiến độ chậm nhất, lúc trước không có vượt qua mọi người hợp lực thu màu vàng cổ thư, bây giờ còn vừa chậm vừa nát lung la lung lay bay về phía màu vàng cổ thư.

Ngũ đại cường giả tranh đoạt, Kiếm Quân Bạch đích ý niệm chi kiếm hung hăng cùng Thông Thiên Đại Đế quang tia liều mạng một cái, hai người tất cả đều bị đụng vỡ. Trong khoảng thời gian ngắn khó có thể nhích tới gần màu vàng cổ thư.

Bông tuyết bồng bềnh đung đưa sẽ phải rơi vào màu vàng cổ thư thượng, Quỷ Nghiêu nhưng bỗng nhiên gia tốc, Hỏa Vương đột nhiên mở lớn đem bông tuyết cùng màu vàng cổ thư cùng nhau thu nạp đi vào.

Một chân lão giả tượng người đuổi đi lên, hung hăng một thanh triệt tiêu lưới lửa, lưới lửa hướng về sau một quyển, mang theo bông tuyết cùng người thỉnh thoảng dây dưa ở chung một chỗ.

Vừa lúc đó, Hồng Vũ Huyền Binh rốt cục méo mó oai nữu nữu đến liễu.

Nhất phẩm Thất Tinh thiếu chút nữa bật cười: "Ngươi chí khí là tốt, bất quá cục diện như thế, ngươi cảm thấy ngươi có thể có đem cái này chí bảo lấy đi sao?"

Hồng Vũ hướng hắn khẽ mỉm cười, kia vật Huyền Binh rơi vào màu vàng cổ thư thượng, tựu như vậy bể nát.

Nhất phẩm Thất Tinh cùng người bên cạnh cùng nhau cười nhẹ, cái này nhất phẩm một sao thật sự là quá không biết tự lượng sức mình liễu. Vô tận hư không đối với Huyền Binh bản thân thì có thương tổn cực lớn, cái này nhất phẩm một sao Huyền Binh khẳng định không phải là cái gì hảo hóa sắc, có thể kiên trì đến hiện tại đã không dễ dàng.

Nhưng là đang ở Huyền Binh bể tan tành cái kia một khắc, một chút lục quang chợt bộc phát ra, sau đó nhanh chóng quấn lấy màu vàng cổ thư, thật nhanh hướng ra phía ngoài thoát đi!

"Chuyện gì xảy ra!" Thông Thiên Đại Đế năm người giận tím mặt: "Kiêu Đằng!"

Thích hợp nhất thu màu vàng cổ thư bảo vật!

Mọi người vốn là không rõ tại sao Thông Thiên Đại Đế ở vừa bắt đầu thời điểm sẽ phải tìm kiếm Kiêu Đằng, hiện tại mới xem như kiến thức. Bọn họ lúc trước các xuất thủ đoạn, cái gì cũng dùng, nhưng vô cùng chậm rãi, nhưng là Kiêu Đằng thì không thị hỗn loạn nguyên năng, đấu đá lung tung, thẳng tắp hướng Hồng Vũ vọt tới!

Nhất phẩm Thất Tinh mấy người trợn mắt hốc mồm, trong lúc nhất thời cũng đã xuất thủ: Này không biết tự lượng sức mình nhất phẩm một sao, thì ra là thâm tàng bất lộ! Bọn họ từ vừa mới bắt đầu tựu cười nhạo người ta, thì ra là mình một nhóm người mới là sỏa hồ hồ hắn là bị cười nhạo.

Những người khác sửng sốt dưới kịp phản ứng, rống giận hướng Hồng Vũ vọt tới.

"Oanh" đại địa chấn động, siêu cấp Huyền Binh chiến giáp xuất hiện, mọi người lần nữa một tiếng thét kinh hãi: "Là hắn!"

Hồng Vũ khoát tay Kiêu Đằng bay trở lại, tốc độ cực nhanh.

Quỷ Nghiêu gầm lên giận dữ: "Ngăn cản Kiêu Đằng!"

Đông đảo cường giả rối rít hướng Kiêu Đằng trở về lộ tuyến thượng ngăn trở.

Bỗng nhiên lại có một đạo lục quang bộc phát, ở vô tận trong hư không ghé qua tự nhiên, gặp phải những thứ kia hỗn loạn nguyên năng, cũng là không tránh không né, dễ dàng xông đi qua.

"Lại là một đạo Kiêu Đằng!"

Mọi người thất kinh, lúc này mới nhìn thấy một bên Tứ công chúa của mọi người nhiều nhất phẩm chín sao hộ vệ trong, sắc mặt vô cùng ngưng trọng, nhìn chằm chằm một mảnh kia hư không, hai tay xa xa khống chế, phảng phất nặng như thiên quân!

"Tứ điện hạ mới thật sự là đích thiên tài! Trong thời gian ngắn như vậy, lại thật đem Kiêu Đằng một lần nữa đào tạo thành mới!

Một loại cường giả ở hơi giật mình, cũng là có loại kính nể.

Thông Thiên Đại Đế ở Đại Diệt Thánh Cảnh lối vào đem tân sinh Kiêu Đằng giao cho Tứ công chúa, nói là ba ngày thời gian làm cho nàng đào tạo thành mới, tất cả mọi người không có thật không.

Dù sao Kiêu Đằng trưởng thành là một vô cùng dài dòng quá trình, ba ngày căn bản không thể nào.

Hiện tại mặc dù đã vượt qua ba ngày, nhưng dù sao thời gian quá ngắn, lúc trước Thông Thiên Đại Đế cũng chỉ là dùng của mình võ khí ngưng tụ quang tia thu màu vàng cổ thư, rồi biến mất có sử dụng Kiêu Đằng, tất cả mọi người cho là nhất định là không có bồi dưỡng thành công, không nghĩ tới Tứ công chúa thì ra là vẫn ẩn nhẫn, cho đến hiện tại mới lấy ra

Tứ công chúa cùng Thông Thiên Đại Đế phụ nữ ăn ý, biết có người âm thầm nhìn trộm, cho nên lao thẳng đến Kiêu Đằng giấu diếm, chờ cuối cùng xuất kỳ bất ý!

Quả nhiên thời khắc tối hậu, lại có khác một buội Kiêu Đằng xuất hiện. Tứ công chúa sắc mặt ngưng trọng trong lòng đắc ý: Tiểu tử kia quả thật xảo trá, bất quá may là Bổn công chúa còn chưa ra hết thực lực!

Nàng đột nhiên giết ra, nửa đường chặn lại.

So sánh với mọi người những khác các loại thủ đoạn ngốc, Tứ công chúa Kiêu Đằng vô cùng linh xảo, không thể thua kém với Hồng Vũ cái kia một buội. Nàng chẳng những phát sau mà đến trước, hơn nữa nhẹ ngăn ở liễu Hồng Vũ Kiêu Đằng trước mặt trước.

Sau đó chợt mở ra, hung hăng địa hướng Hồng Vũ Kiêu Đằng nhào tới.

Vốn là Tứ công chúa cho là sẽ có một cuộc long tranh hổ đấu, dù sao Hồng Vũ một ít gốc cây Kiêu Đằng nhìn qua đã trưởng thành, tuyệt đối không thể có thể khinh địch như vậy địa buông tha cho kia vật chí bảo.

Tứ công chúa chiến ý hừng hực, Hồng Vũ kể từ khi xuất hiện, Tứ điện hạ chỉ thấy săn tâm hỉ, hôm nay rốt cục có cơ hội hiện tại Kiêu Đằng phía trên so đấu hạ xuống, dùng dao mổ trâu cắt tiết gà coi như là đỡ thèm.

Nhưng là nàng trăm triệu không nghĩ tới, mình hùng hổ khiêu chiến, Hồng Vũ lại kinh sợ liễu hắn Kiêu Đằng sưu một tiếng rụt trở về, thả một ít bộ màu vàng cổ thư!

Tứ công chúa vốn là đã chế định các loại kế hoạch tác chiến, nói trước dự tính thôi diễn liễu Hồng Vũ các loại ứng đối, bọn ta có phương pháp tới tác chiến.

Nhưng là nàng nếu không có dự liệu được cái kết quả này, Hồng Vũ lại thật đem bảo vật như vậy chắp tay nhường cho

Cho nên Tứ công chúa tốt vô chuẩn bị tiếp nhận liễu màu vàng cổ thư, khi nàng Kiêu Đằng quấn lên đi thời điểm, nàng thậm chí còn có chút không dám tin tưởng!

Nhưng là Hồng Vũ Kiêu Đằng kế tiếp lập tức cũng cuốn trở lại, tựu thừa dịp Tứ công chúa như vậy một sát na thất

thần, Hồng Vũ Kiêu Đằng đem Tứ công chúa Kiêu Đằng cùng một ít bộ khổng lồ màu vàng cổ thư cùng nhau gói lại

Một khi bị Hồng Vũ Kiêu Đằng cuốn lấy, Tứ công chúa cũng biết không ổn liễu.

Bởi vì Hồng Vũ Kiêu Đằng lại ở cắn nuốt nàng!

Kiêu Đằng bản thân là một loại vô cùng có linh tính thực vật, thậm chí có thể nói là tất cả thực vật trong "Trí khôn" cao nhất. Cho nên học tập năng lực cực mạnh.

Hồng Vũ lúc trước đã khiến nó cắn nuốt liễu mấy vị Nhất Phẩm Hợp Chân tánh mạng tinh hoa, Kiêu Đằng bởi vậy tiến hóa ra khỏi một loại kỹ năng chính là cắn nuốt!

Tứ công chúa Kiêu Đằng dùng bí pháp bồi dưỡng, không thể lâu dài, săn bắt rồi màu vàng cổ thư sau, sẽ nhanh chóng khô héo cũng nữa khó có thể sống lại. Nhưng dù vậy, nó như cũ hàm chứa đại lượng Kiêu Đằng tánh mạng tinh hoa, đây đối với Hồng Vũ Kiêu Đằng mà nói, tuyệt đối là đại bổ vật!

Tứ công chúa chán nản phát hiện, Hồng Vũ Kiêu Đằng thập phần cường đại, cường đại đến vượt ra khỏi dự tính của nàng quá nhiều. Hơn nữa nàng Kiêu Đằng lại bị bao trùm, căn bản không cách nào thi triển, ở cắn nuốt kỹ năng dưới, nhanh chóng khô héo, vô dụng bao lâu tựu hoàn toàn bị Hồng Vũ Kiêu Đằng cắn nuốt liễu!

Tứ công chúa đến lúc này, cái gì cũng hiểu, hận đến nghiến răng nghiến lợi: "Cái này tiểu bại hoại, hắn đã sớm tính toán tốt lắm! Hắn tựu đợi đến ta xuất thủ đâu, đào bẫy rập chờ ta nhảy đi xuống! Quả thực hư hỏng!"

Người khác đối với Tứ công chúa Kiêu Đằng không có gì phòng bị, là bởi vì hắn cửa không tin Tứ công chúa có thể trong thời gian ngắn như vậy đem Kiêu Đằng bồi dưỡng thành tài.

Nhưng là Hồng Vũ biết có phương pháp như vậy có thể học cấp tốc, hắn làm sao có thể không đề phòng?

Trên thực tế từ Biên gia người lấy ra một ít gốc cây Kiêu Đằng thời điểm, Hồng Vũ lại bắt đầu tính toán, chẳng qua là

Thông Thiên Đại Đế giết Biên gia người, giết chết Kiêu Đằng, để cho hắn rất là đáng tiếc. Như vậy lăn qua lăn lại, một ít gốc cây Kiêu Đằng sinh mệnh lực thật to rớt xuống, hắn cắn nuốt sau lấy được chỗ tốt cũng đánh chiết khấu.

Cắn nuốt liễu một… khác gốc cây Kiêu Đằng, Hồng Vũ cái kia một buội tựa hồ cả người sảng khoái, trở về tốc độ lại càng tăng nhanh rất nhiều.

"Ngăn cản hắn! Nhất định phải ngăn cản hắn!"

Mọi người hò hét loạn lên kêu to, nhưng là mặc dù Hồng Vũ cùng Tứ công chúa như vậy một phen dây dưa, bọn họ những thứ kia ở vô tận trong hư không lộ ra vẻ ngốc Huyền Binh, như cũ không có thể kịp thời đuổi theo ngăn cản.

Đã có người thả bỏ quên ở vô tận trong hư không cùng Hồng Vũ "Đấu" liễu, ở nơi đâu là Kiêu Đằng đích thiên hạ!

Bọn họ tâm tư thật nhanh chuyển động, lập tức đã nghĩ hiểu, để cho Hồng Vũ đem màu vàng cổ thư lấy ra, ra đến bên ngoài mọi người lại ra tay cướp đoạt từ một nhất phẩm một sao trong tay cướp đoạt bảo vật, thậm chí so với bọn hắn chưa từng tẫn trong hư không đoạt bảo còn muốn dễ dàng!

Nhưng là càng làm cho bọn họ không nghĩ tới, Kiêu Đằng mới vừa thoát khỏi vô tận hư không, tựu vô thanh vô tức biến mất liễu, liên đới cùng nhau biến mất, còn có một ít bộ khổng lồ màu vàng cổ thư!

"Độc lập không gian!" Tất cả mọi người là đính cấp cường giả, thoáng cái tựu hiểu là chuyện gì xảy ra, nhất thời táo bạo đứng lên: "Bắt được hắn nghiêm hình đánh khảo, thẩm vấn chí bảo tung tích!"

Thông Thiên Đại Đế bỏ qua liễu đối thủ của mình, sải bước mà đến: "Hảo tiểu tử, quả nhiên là ngươi!"

Hắn khoát tay, trên đỉnh đầu, khổng lồ chim đại bàng bên cạnh, khác vừa xuất hiện một tôn đỉnh thiên lập địa Ma thần pháp tướng, trợn mắt dử tợn, miệng nuốt thế giới, nhìn qua đáng sợ vô cùng.

"Thứ hai Đồ Đằng!"

Mọi người thất kinh, thứ hai Đồ Đằng tựa như siêu cấp Huyền Binh chiến giáp giống nhau, chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết. Nhưng không có nghĩ đến Thông Thiên Đại Đế thế nhưng thật tu thành!

Đại Đế bệ hạ không cần xuất thủ, chẳng qua là lộ ra liễu thực lực chân chính của mình, hai pho tượng võ đạo Đồ Đằng đồng thời xuất hiện, cũng đã để cho chung quanh cường giả câm như hến không dám ra tay.

Trực tiếp đối mặt Đại Đế Hồng Vũ, lại càng cảm thấy vô cùng áp lực!

Hắc Miêu ở Hồng Vũ mặc thượng siêu cấp Huyền Binh chiến giáp cái kia trong nháy mắt, đã bị tự động gạt ra, rơi vào ngoài thân ngoài thân.

Từ đầu đến cuối cầu ái phủ mà không được Hắc Miêu, có chút bất mãn há miệng, giống như một con sư tử giống nhau ngáp một cái. Sau đó, mua kiêu ngạo nện bước, đi tới Hồng Vũ trước mặt,

Ở đây một tôn khổng lồ vô cùng siêu cấp Huyền Binh chiến giáp trước mặt, nhỏ bé Hắc Miêu giống như là một màu đen chút, hết sức tầm thường.

Thậm chí cơ hồ chung quanh tất cả cường giả, cũng không có chú ý tới Hắc Miêu tồn tại.

Nhưng là đang kẹp lấy quân lâm thiên hạ uy thế sải bước mà đến Thông Thiên Đại Đế, nhưng bỗng nhiên dừng bước.

Quỷ Nghiêu đám người không rõ, Thông Thiên Đại Đế không ra tay, bọn họ tự nhiên muốn xuất thủ!

Một chân lão giả hừ lạnh một tiếng, mười tám tên khôi lỗi chiến binh chợt tăng lớn, mỗi một tôn cũng không thua kém với Hồng Vũ siêu cấp Huyền Binh chiến giáp. Mười tám tên khôi lỗi chiến binh ầm ầm mà đến, một bên Cung Thế Thông rốt cục tỉnh ngộ lại, điên cuồng gầm thét: “Giết hắn rồi! Giết hắn rồi!”

Một chân lão giả năm xưa thân tàn, bản thân tu vi mặc dù không ngừng nhắc đến cao, nhưng là lực chiến đấu nhưng thủy

chung chịu ảnh hưởng, cho nên lựa chọn khác một cái con đường. Khôi lỗi chiến binh chính là hắn đem Huyền Binh chiến giáp phát triển đến một người khác cực hạn thành quả.

Mỗi một tên khôi lỗi chiến binh đều có được không thua gì Đại Đế bệ hạ hộ vệ trưởng thực lực. Vừa chính là trong đó một, Hồng Vũ cũng không phải là đối thủ, huống chi một lần mười tám.

Nhưng là làm cho người ta kinh ngạc cũng là, Hồng Vũ chẳng những không có thối lui, ngược lại ngẩng đầu ưỡn ngực, thúc dục liễu tinh cương giáp nghênh đón.

Một chân lão giả lộ ra một tia cười lạnh, hắn những năm này, đã bóp đè ép vô số không biết trời cao đất rộng thiếu niên thiên tài, đưa bọn họ hóa thành bụi bậm, bất kỳ có can đảm khiêu chiến người của hắn, vốn là cũng sẽ có một tốt đẹp chính là tiền trình, nhưng là khi hắn nơi này bị sinh sôi chặt đứt liễu.

"Đông!"

Siêu cấp Huyền Binh chiến giáp cùng phía trước nhất một tôn khôi lỗi chiến binh nặng nề đúng rồi một quyền. Khôi lỗi chiến binh một quyền này, đơn thuần trên lực lượng so ra mà vượt nhất phẩm chín sao đỉnh một kích!

Một chân lão giả lại càng cười nhẹ, hắn thật chẳng qua là cười nhẹ, bởi vì hắn biết trận này chiến đấu kết thúc.

Một vị đính cấp cường giả ánh mắt có lẽ sẽ có nhìn lầm thời điểm, nhưng là ở Hồng Vũ cái này tầng thứ thượng, hắn cũng tuyệt đối sẽ không nhìn lầm.

Hồng Vũ quá không sức của đo, lại dám cùng khôi lỗi của mình chiến binh cứng đối cứng. Hắn có thể chiến thắng nhất phẩm sáu sao, nhưng là cùng nhất phẩm chín sao ở giữa chênh lệch, như cũ không thể đền bù.

Hắn tâm niệm vừa động, điều động liễu còn dư lại khôi lỗi chiến binh chuẩn bị ngăn trở người chung quanh, cùng Hồng Vũ liều mạng một quyền cái kia một gã khôi lỗi chiến binh tướng Hồng Vũ bắt giữ, mau rời khỏi nơi này. Tìm được một

chỗ yên lặng đất, hắn muốn hảo hảo thẩm vấn Hồng Vũ, nhất định phải cạy mở cái miệng của hắn, tìm được kia vật chí bảo!

Nhưng là chân chính kết quả lại làm cho hắn nhướng mày.

Hai khỏa chừng thạch tháp thật lớn quyền đầu cứng sinh sôi Bành đụng vào nhau, Hồng Vũ nhưng vẫn không nhúc nhích. Ngược lại, khôi lỗi chiến binh theo hắn quả đấm bắt đầu, từng đạo tiếng vỡ ra từ từ dọc theo người mở ra, cuối cùng hiện đầy khôi lỗi chiến binh toàn thân!

"Ừ?" Một chân lão giả cũng kinh ngạc liễu, hắn trải qua rất nhiều kỳ dị cảnh tượng, nhưng là trước mắt một màn này, không thể nghi ngờ là nhất kinh người. Thậm chí để cho hắn cũng không cách nào giữ vững bình tĩnh.

Chỉ chốc lát sau một chân lão giả cũng đã hiểu là chuyện gì xảy ra liễu: Khôi lỗi của mình chiến binh cũng không phải là bị Hồng Vũ phá hủy, mà là bởi vì tài liệu không cách nào thừa nhận tự thân lực lượng cường đại, mình nứt vỡ liễu! Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 77 : Quy Tắc Mục Tràng (thượng + hạ)

Đây là một tuyệt đối không thể nào phát sinh tình huống, bởi vì khôi lỗi chiến binh là một chân lão giả tự mình chế tạo, tất cả tài liệu trong lòng hắn đều biết, trọng yếu tài liệu cũng là nhất phẩm cấp chín, phụ trợ tài liệu thấp nhất cũng là nhất phẩm cấp bảy, tuyệt đối đầy đủ thừa nhận nhất phẩm chín sao đỉnh lực lượng.

Trên thực tế chỉ cần nhất phẩm cấp tám làm trọng yếu tài liệu, nhất phẩm cấp sáu làm phụ trợ tài liệu, tựu tuyệt đối đầy đủ thừa nhận nhất phẩm chín sao đỉnh lực lượng. Một chân lão giả dùng lường trước, trên thực tế còn có giàu có, là vì tương lai khôi lỗi chiến binh lực lượng tiến thêm một bước tăng lên trước làm chuẩn bị.

Nhưng là chính là như vậy một tôn khôi lỗi chiến binh, làm sao có không giải thích được tựu tự thân vỡ vụn?

Khi hắn hồ nghi không chừng trong, một ít cụ khôi lỗi chiến binh trong thân thể bắn tán loạn ra vô số đạo xích hồng sắc quang mang, có dùng đột nhiên một tiếng hoàn toàn bể tan tành thành một đống khối vụn, ào ào nữa nữa rơi lả tả đi xuống.

Một chân lão giả tâm niệm vừa động dưới, còn lại thập Thất Cụ khôi lỗi chiến binh âm thầm hướng Hồng Vũ vây giết đi tới.

Hồng Vũ trong lòng cũng rất buồn bực, mình một quyền kia thật sự có cường đại như vậy lực lượng? Không thể nào a!

Nhưng là hắn đối mặt cường địch, từ trước đến giờ tuyệt không lùi bước. Cho dù là trong lòng hiểu, mình đối mặt thập Thất Cụ khôi lỗi chiến binh căn bản không có phần thắng, nhưng cũng muốn ngang nhiên tiến lên, đánh trước một cuộc rồi hãy nói. Về phần đường lui, Hồng Vũ đã sớm sắp xếp xong xuôi.

Hắn trước tiên có thể tiến vào Bán Thần Vực, sau đó từ Tiên Linh Học Viện đi ra ngoài.

Chỉ bất quá tại chỗ siêu cấp cường giả thật sự quá nhiều, tiến vào Bán Thần Vực, rất có thể có tướng địch người cũng tiến cử đi —— nhưng là ở Bán Thần Vực trong, Hồng Vũ ít nhất có thể chiến thắng nhất phẩm chín tê —— chỉ cần tránh ra Thông Thiên Đại Đế chờ năm người, Hồng Vũ coi như là thoát thân liễu.

Hắn mơ hồ cảm giác được, mình phía trước tựa hồ bao phủ một thứ gì, mỗi một quyền trào ra, cũng hổ hổ sanh uy, cường đại là không nhưng tư nghị!

Mười bảy cục khôi lỗi chiến binh gào thét mà lên, Hồng Vũ ngang nhiên ra quyền, thậm chí ngay cả Thất Tịch đoản kiếm cũng không có sử dụng.

"Đông!" Một quyền kinh thiên, đại địa cùng thiên không cùng nhau chấn động lay động.

Một ít cụ khôi lỗi chiến binh ầm ầm nứt vỡ.

Một chân lão giả đau lòng vô cùng, mỗi một cụ khôi lỗi chiến binh dùng giá trị liên thành để hình dung cũng không chút nào khoa trương, là trọng yếu hơn dạ, chế luyện tài liệu cực kỳ khó khăn tìm kiếm, coi như là hắn, muốn tái tạo một cụ cũng phá lệ khó khăn.

Thứ ba cụ khôi lỗi chiến binh xông tới, tinh cương giáp ở Hồng Vũ dưới sự thao túng ba bước bước ra, ngang nhiên một kích.

Khổng lồ thân thể mang đến làm người ta khiếp sợ cường đại uy lực, khí thế vô lượng, nguyên năng tung hoành. Mấy trăm trượng dáng vóc to kim khí thân thể bộc phát lực lượng làm cho người ta sanh mục kết thiệt.

Hai pho tượng cự vật ở giữa oanh kích, làm cho tất cả mọi người phải lui về phía sau đến mấy ngàn trượng ở ngoài.

Thứ ba cụ khôi lỗi chiến binh ầm ầm bể tan tành, núi nhỏ một loại thân thể hóa thành từng hột chỉ có cây hạch đào lớn

nhỏ khối vụn, rầm một tiếng bể tan tành, mãn Thiên Hồng quang bắn ra bốn phía!

Mọi người mới vừa rồi đã tận mắt nhìn thấy liễu khôi lỗi chiến binh cường đại, đây chính là có thể đón đở Thông Thiên Đại Đế một kích hoàn hảo không tổn hao gì đồ, làm sao sẽ bị Hồng Vũ một kích tựu thành liễu khối vụn! ?

Liên tiếp tổn thất ba bộ khôi lỗi chiến binh, một chân lão giả đau lòng muốn chết, chí tôn cường giả có thể không cần kim tiền, không cần mỏ tinh, thậm chí không cần cái gì đẳng cấp cao Huyền Binh. Nhưng là bọn họ cũng không phải là thật sự là tiền tài như cặn bã, tiền tài thật nhiều đến liễu trình độ nhất định, nói ví dụ đến một cụ khôi lỗi chiến binh trình độ, bọn họ giống nhau kê tặc!

Một chân lão giả lập tức đem mình còn lại khôi lỗi chiến binh rút về, hắn mơ hồ đã có chút ít hiểu, đến tột cùng xảy ra vấn đề gì.

Kia bình thường phụ nhân ẩn nhẫn không hiểu động, hiện ra tính cách trong cẩn thận.

Quỷ Nghiêu nhưng một tiếng cười lạnh: "Độc Tôn, tượng gỗ của ngươi chiến binh có chút ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu a!"

Hắn trên miệng châm chọc một chân lão giả Độc Tôn, trên thực tế chỉ là bởi vì lão đối thủ ở giữa thói quen, hắn không chịu buông tha cho cơ hội như vậy, nhưng là hắn đối mặt Hồng Vũ thời điểm, nhưng giống nhau cẩn thận.

Quỷ Nghiêu hai tay biến hóa, đánh ra mọi người hàm nghĩa không khỏi đích tay thế.

Khi hắn sau lưng, khổng lồ võ đạo thật hình dạng Linh Đang lay động, đinh linh linh…

Ma âm rót não, chung quanh cường giả trước mắt nhất thời xuất hiện một mảnh thảm thiết chiến trường, tà dương như máu, chung quanh cũng là các tộc thi thể, chiến kỳ không trọn vẹn, khói thuốc súng nổi lên bốn phía, lửa cháy bừng bừng đốt cháy chiến mã cùng khôi giáp, phía trước mờ mờ nơi, có vô số yêu ma quỷ quái gầm thét đánh tới.

Kia Linh Đang thanh lúc này đã biến thành thùng thùng tiếng trống trận, làm cho người ta không nhịn được chỗ xung yếu đi tới nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly chém giết một phen!

Trong những người này, có không ít đã là nhất phẩm chín sao!

Bọn họ đã nhiệt huyết sôi trào, sẽ phải tham dự khổ chiến. Bỗng nhiên trong lúc tỉnh táo lại, nhất thời một trận mồ hôi lạnh!

Thật là lợi hại ma âm! Đây vẫn chỉ là bị liên lụy!

Nhưng là trực diện ma âm Hồng Vũ, nhưng hồn nhiên bất vi sở động, ngẩng đầu mà đứng, tinh cương giáp trên phiếm điểm một cái quang mang, giống như vô số tạo thành quay chung quanh của hắn.

Quỷ Nghiêu có chút ngoài ý muốn, nhưng là cũng không còn trông cậy vào có thể ngay cả hủy ba bộ khôi lỗi chiến binh người, cứ như vậy bị của mình ma âm khống chế.

Võ đạo thật hình dạng ầm ầm giơ tay lên trung chiến chuy, cự kiếm vuốt tấm chắn, mãnh liệt hướng Hồng Vũ nhào tới. Này một tấn công, nhất thời làm cho người ta cảm giác cả thiên địa, Sơn Nhạc, Giang Hà, hồ hải, vô số sinh linh cùng nhau hướng Hồng Vũ nhào tới, đây mới thực là hiệp thiên địa oai!

Quỷ Nghiêu xông ào vào Hồng Vũ trước người ba trăm trượng, lập tức cũng cảm giác được không được bình thường.

Cường giả chân chính xuất thủ, khí thế chí quan trọng yếu.

Tựu giống với Quỷ Nghiêu hiện tại, hiệp thiên địa oai, một loại đối thủ căn bản không cần chiến đấu, trực tiếp đã bị loại này uy thế bị làm cho sợ đến bại lui liễu.

Nhưng là nếu như không có liễu loại này uy thế, cho dù là công kích của hắn như cũ cường đại, có thể xé rách thiên địa, cũng làm cho người ta một loại có thể đánh một trận cảm giác.

Quỷ Nghiêu vọt vào Hồng Vũ trước người ba trăm trượng, lập tức đã cảm thấy khí thế của mình bị đọng lại liễu. Đọng lại

kết quả nhất định là suy yếu, cho nên Quỷ Nghiêu lập tức ngưng.

Hắn đem của mình trạng thái duy trì ở nơi này một lần công kích đỉnh trên, cũng chỉ có hắn như vậy đứng đầu cường giả mới có thể làm được.

Hắn muốn chuẩn bị hiểu đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

Sau đó hắn liền phát hiện, vốn là loại này đỉnh trạng thái, hắn có thể rất nhẹ nhàng duy trì mấy cái canh giờ, nhưng là hiện tại, mới vừa đã qua mấy hơi thở, hắn đã cảm thấy có chút khó khăn liễu!

"Chuyện gì xảy ra?" Quỷ Nghiêu trong lòng kinh nghi bất định.

Hắn bỗng nhiên ý thức được một chút: Tại sao Thông Thiên Đại Đế không công kích?

Thông Thiên Đại Đế chính là trong năm người cường đại nhất, nếu như hắn phải ra khỏi tay, nhất định có thể đoạt ở thứ nhất. Mà loại chuyện, Thông Thiên từ trước đến giờ là việc nhân đức không nhường ai.

Mà trên thực tế Thông Thiên Đại Đế từ vừa mới bắt đầu thì cơ hội, tại sao hắn sẽ buông tha?

Quỷ Nghiêu quay đầu lại vừa nhìn, Thông Thiên Đại Đế sắc mặt đã khôi phục bình tĩnh, nhưng đeo hai tay, ngạo nghễ đứng ở cuối cùng, lạnh lùng nhìn Hồng Vũ.

Cho dù là Thông Thiên Đại Đế che dấu rất khá, làm lão đối thủ Quỷ Nghiêu như cũ từ ánh mắt của hắn trong bắt đến một tia kiêng kỵ!

Kiêng kỵ!

Quỷ Nghiêu trong bụng kinh hãi, vì sao?

Có đồ vật gì đó lại có thể làm cho Hà Tả đại lục người thứ nhất kiêng kỵ? Cho dù là mình bốn người liên thủ, Thông Thiên Đại Đế cũng chưa bao giờ từng lộ ra quá loại này vẻ mặt!

Quỷ Nghiêu cũng là cáo già, hắn âm thầm triệt hạ, mọi người càng thêm giật mình: "Tại sao?"

"Vị kia đại nhân tại sao không ra tay rồi?"

"Chẳng lẽ tiểu tử kia thật cường đại như vậy?"

Một nhất phẩm một sao, coi như là phối hợp lên tinh cương giáp, tối đa cũng đó là có thể đủ chiến thắng nhất phẩm Thất Tinh, làm sao có thể để cho một vị vượt qua nhất phẩm chín sao cường đại tồn tại lui bước?

Nhưng là Quỷ Nghiêu tựu rút lui như vậy lui, hắn không cần cái gì thể diện, nó có thể có thành tựu của ngày hôm nay, không biết xấu hổ chính là chí quan trọng yếu một nhân tố!

Thông Thiên Đại Đế căm tức, hung hăng trợn mắt nhìn Quỷ Nghiêu một cái, châm chọc nói: "Co được dãn được, ở điểm này trẫm xa không bằng ngươi!"

Quỷ Nghiêu hắc hắc cười lạnh: "Thông Thiên lão nhi, ngươi không cần châm chọc ta, làm sao ngươi không hơn?"

Thông Thiên Đại Đế năm người, hiện tại quay chung quanh Hồng Vũ, nhưng không có một người xuất thủ! Tràng diện này để cho tất cả mọi người cảm thấy bất khả tư nghị.

Ân Tổ Lâm núp trong mọi người, thật sự có chút không biết nói cái gì cho phải, này năm vị chí tôn cường giả, tùy tiện vị nào cũng có coi rẻ thiên hạ thực lực! Nhưng là năm người vây bắt Hồng Vũ một cái nho nhỏ nhất phẩm một sao, nhưng không có một người dám ra tay liễu!

Đây là sao nhiều khổng lồ một châm chọc!

Cung Thế Thông núp mấy tên đồng minh phía sau, đã âm thầm chuẩn bị xong, chỉ cần Hồng Vũ lộ ra sơ hở, hắn nhất định sẽ không chút lưu tình xuất thủ! Nhất phẩm chín sao đánh lén nhất phẩm một sao? Này coi là cái gì! Chỉ cần có thể giết chết Hồng Vũ, có ai có nhớ được hắn Cung Thế Thông dùng là là loại này vô sỉ đích thủ đoạn?

Nhưng là hiện tại ngay cả ngũ đại chí tôn cũng kiêng kỵ, hành quân lặng lẽ, Cung Thế Thông vẫn thế nào dám tùy tiện xông đi lên?

Cục diện trong lúc nhất thời biến thành giằng co.

Một mực Hồng Vũ tinh cương giáp phía trước Hắc Miêu tựa hồ cảm thấy có chút nhàm chán liễu, buồn bã ỉu xìu ngáp một cái.

Thông Thiên Đại Đế trong lòng vừa động: Nó mệt mỏi? Kia tốt nhất, nếu như nó kiên trì không được, hôm nay còn có cơ hội!

Hồng Vũ cũng mơ hồ cảm thấy trước người một mảnh kia kỳ dị khu vực cùng này chỉ Hắc Miêu có quan hệ, rồi lại nói không rõ, một mảnh kia kỳ dị khu vực rốt cuộc có cái gì thần bí.

Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm vang lên: "Đó là Quy Tắc Mục Tràng."

"Kia chỉ màu đen tiểu nhục đoàn chế tạo liễu một Quy Tắc Mục Tràng, ở nó bãi cỏ trong, hết thảy quy tắc tùy nó quyết định, mới vừa rồi kia mấy cổ khôi lỗi chiến binh, vừa tiến vào này tấm Quy Tắc Mục Tràng, tài liệu cấp bậc lập tức bị đánh rơi xuống nhất phẩm cấp ba trở xuống, thậm chí không cần ngươi xuất thủ, bọn họ mình toàn lực xuất thủ, lập tức sẽ mình nứt vỡ."

Hồng Vũ bừng tỉnh đại ngộ, hắn mới vừa rồi cũng cảm thấy kỳ quái, kia ba bộ khôi lỗi chiến binh đánh tới, trên nắm tay nhưng miên nhuyễn vô lực. Cho dù là một khổng lồ như vậy người sắt, cũng không thể có thể chỉ có một chút như vậy lực lượng. Nguyên lai là phát lực thời điểm, thân thể đã tự thân nứt vỡ, căn bản vô công truyền lại công kích lực lượng.

"Quỷ Nghiêu lão nhân kia giảo hoạt vừa da mặt dày, bổn tọa luôn luôn nhất khinh bỉ đúng là người như thế, nhưng là, bất đắc dĩ nha, thói đời ngày sau, người như thế ngược lại có thể đạt được thành công. Hắn vừa phát hiện tình huống không đúng, tựu lập tức rút lui, nếu không kia chỉ tiểu nhục đoàn tử này một đạo Quy Tắc Mục Tràng, nói không chừng còn có thể cho hắn một kinh hỉ đâu, ngươi nhìn Thông Thiên Đại Đế cũng rất cẩn thận, chết sống không chịu xuất thủ, nói không chừng hắn đã nhìn ra này tiểu nhục đoàn lai lịch đâu."

Hồng Vũ vừa nghi ngờ kia sẽ không bắt con chuột Hắc Miêu rốt cuộc là cái gì lai lịch, vừa càng thêm nghi ngờ: "Ngươi khinh bỉ người như thế? Ta làm sao cảm thấy ngươi chính là người như thế đâu?"

"Đây là ác ý hãm hại! Xích? Lõa lồ? Trắng trợn phỉ báng!"

Thông Thiên Đại Đế ngưng mắt nhìn Hắc Miêu, trong lòng có một suy đoán, cái này suy đoán để cho hắn càng thêm cẩn thận.

So sánh với khổng lồ siêu cấp Huyền Binh chiến giáp, Hắc Miêu nhỏ bé hoàn toàn có thể quên, nó thậm chí đã có chút ít lười biếng liễu, tựa hồ buồn ngủ tới cực điểm, tùy thời có thể ngủ thiếp đi.

Chung quanh có cường địch, Thông Thiên Đại Đế không muốn ở Hắc Miêu trên người hao phí quá nhiều tinh lực. Hơn nữa hắn nhìn Hắc Miêu kia lười biếng bộ dạng, cảm giác, cảm thấy này vật nhỏ là ở dụ địch.

Thông Thiên Đại Đế hi vọng có người tiến lên, lần nữa thử dò xét một chút Hắc Miêu.

Nhưng là, quỷ phải đợi người đã cật liễu khuy, những thứ này cáo già là tuyệt sẽ không trở trước liễu. Thông Thiên Đại Đế bất đắc dĩ chuẩn bị ra lệnh hộ vệ của mình đi tới một thử một chút, nhưng chợt thấy trong mọi người, có một nhân diện hàm vẻ oán độc, đang lặng yên không một tiếng động hướng Hồng Vũ sau lưng di động.

Cung Thế Thông.

Đại Đế trong lòng mừng thầm, lúc này bất động thanh sắc.

Hắc Miêu tựa hồ thật mỏi mệt liễu, có chút phí sức nhảy tới Hồng Vũ tinh cương giáp đầu vai, gục ở chỗ này thở to ngủ.

Tinh cương giáp mặt ngoài những thứ kia chảy xuôi ánh sao quang, đối với nó tựa hồ cũng không bài xích, ở thân thể hắn thượng chuyển động liễu mấy cái, Cửu Giang nó cũng cùng nhau bao vây liễu đi vào.

Hắc Miêu tựa hồ cảm giác thật thoải mái, hừ hừ một tiếng tiếp tục ngủ.

Cung Thế Thông đường đường nhất phẩm chín sao, nhưng không có chút nào cao thủ phong phạm, lặng lẽ từ phía sau lưng xuất thủ đánh lén Hồng Vũ. Nhưng là hắn mới vừa tiến vào Hồng Vũ quanh người ba trăm trượng, nhất thời bị đọng lại ở nơi đâu.

Đối với Quỷ Nghiêu chính diện đánh bất ngờ, tựa hồ Quy Tắc Mục Tràng càng thêm chán nhỏ như vậy người. Cung Thế Thông thực lực vừa xa xa không bằng Quỷ Nghiêu, muốn bứt ra trở lui cũng không thể.

Ở Quy Tắc Mục Tràng dưới tác dụng, Cung Thế Thông cảnh giới bị một đường đánh rớt, nhanh chóng té liễu nhất phẩm một sao

Hồng Vũ đột nhiên một cái xoay người, tá trợ lấy thân hình khổng lồ khổng lồ năng lượng, ánh sao cự kiếm hung hăng giết ra. Chói mắt võ khí tia sáng cùng chảy xuôi ánh sao quang hỗn hợp ở chung một chỗ, bộc phát ra liễu trước nay chưa có mãnh liệt linh quang, không có chút nào huyền niệm chém ở Cung Thế Thông trên người.

Cung Thế Thông Huyền Binh chiến Giáp Đốn lúc nát bấy, một ngụm lão máu phun ra ba trượng có hơn, kêu thảm một tiếng bay đi ra ngoài, trên người đã xuất hiện một đạo kinh khủng vết thương

Người khác còn không có rơi xuống đất, đã liều lĩnh gào lên một tiếng bỏ mạng mà chạy

Đại Đế vừa nhìn, thầm nghĩ may mắn, quả nhiên kia vật nhỏ là trang mô tác dạng, may nhờ mình không có tùy tiện động thủ, nếu không sẽ lâm vào một cuộc ác chiến, cuối cùng bị người khác nhặt được tiện nghi.

Hồng Vũ hét lớn một tiếng: “Cung Thế Thông, trốn chỗ nào “

Chọn lựa chân liền đuổi tới. Siêu cấp Huyền Binh chiến giáp chạy vội, hai chân dưới phun ra nồng đậm ngọn lửa, tốc độ nhanh là không nhưng tư nghị.

Cung Thế Thông hù đích hồn phi phách tán, hắn vốn là đối mặt Hồng Vũ, có cực mạnh tự tin, nhưng là tất cả đều bị mới

vừa rồi một kiếm kia cho chém nát liễu. Vừa nhìn thấy Hồng Vũ đuổi theo tới đây, Cung Thế Thông cuống quít chạy trốn, trên người kia vết thương thật lớn rắc đi thành từng mảnh máu tươi.

Hai người một đuổi một chạy, Thông Thiên Đại Đế hừ lạnh một tiếng: "Muốn đi? Hừ "

Hắn đem của mình uy thế buông ra, bao phủ cả tầng thứ ba, giống như là một đoàn khổng lồ mây đen một loại đặt ở Hồng Vũ trên đỉnh đầu, nhanh chóng đuổi theo.

Mọi người lập tức hiểu được, thầm mắng một tiếng Hồng Vũ giảo hoạt, người nầy rõ rệt đuổi theo Cung Thế Thông, trên thực tế là mượn cơ hội chạy trốn a

"Mau đuổi theo "

"Không thể để cho hắn chạy thoát "

"Tiểu tử đem trân bảo lưu lại "

Mọi người rống giận kêu la, vừa đi đuổi theo, nhưng tất cả đều tặc mi thử nhãn đi theo Thông Thiên Đại Đế ngũ đại cường giả phía sau —— Hồng Vũ mới vừa rồi thật sự là quá kinh người, hơi có chút thần cản sát thần, Phật ngăn chặn giết Phật mùi vị, bọn họ không thôi buông tha cho kia vật trọng bảo, rồi lại lo lắng bị Hồng Vũ một đánh tới, cùng Cung Thế Thông giống nhau thê thảm, tất cả đều ôm kiếm tiện nghi trong lòng, đi theo Thông Thiên Đại Đế một nhóm phía sau người nghịch thắng ngày toàn bộ phương đọc.

Hồng Vũ ở phía trước điên cuồng đuổi theo, Cung Thế Thông bỏ mạng chạy trốn, Hồng Vũ một kiếm bay ra, thẳng tắp địa giết liễu ngàn trượng ở ngoài, Cung Thế Thông gầm lên giận dữ không thể tránh khỏi nghênh đón xuống. Huyền Binh va chạm nhất thời Kim Quang bắn ra bốn phía, Cung Thế Thông nhưng bình yên vô sự.

Đây càng đột nhiên Cung Thế Thông muốn tũ 'xuè: tiểu tử này không gì hơn cái này nhưng là hắn hơn hiểu, nếu như bị Hồng Vũ đuổi theo gần ba trăm trượng trong vòng, chính là khác một loại tình huống liễu tiểu tử này rõ ràng xa xa không bằng bổn tọa, lần này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Song bất kể trong lòng hắn bao nhiêu khốn hoặc không giải thích được cùng không cam lòng, ít nhất trước mắt, hắn ở Hồng Vũ trước mặt chỉ có chật vật chạy trối chết phân mà. Mà Hồng Vũ tốc độ thật nhanh, thậm chí đã muốn vượt qua hắn cái này nhất phẩm chín sao liễu Cung Thế Thông vẫn không thể hơi có lười biếng, bởi vì mấy trăm trượng khoảng cách, đối với bọn hắn cấp bậc này cường giả mà nói, ngay cả đám nháy mắt công phu của ngươi đều không cần là có thể đuổi theo.

Ở tầng thứ ba truy đuổi chốc lát, Thông Thiên Đại Đế đã dần dần nhích tới gần Hồng Vũ, hắn vẫn duy trì khoảng cách nhất định, không tới gần ba trăm trượng trong vòng, hắn rõ ràng địa cảm giác được, Quy Tắc Mục Tràng còn đang

Hắn đối với kia chỉ Hắc Miêu hận đến hàm răng ngứa, ngươi không phải là ngủ thiếp đi, làm sao vẫn không quên liễu duy trì Quy Tắc Mục Tràng

Tầng thứ ba đã rất rộng rộng rãi liễu, nhưng là tất cả mọi người là siêu cấp cường giả, tốc độ nhanh là không nhưng tư nghị, quanh đi quẩn lại, đã tại tầng thứ ba vòng vo tầm vài vòng liễu.

Mọi người ở đây đem lực chú ý tất cả đều tập trung ở Hồng Vũ trên người thời điểm, bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn truyền đến, cả tầng thứ ba mãnh liệt chấn động

Có người ở trước tiên kịp phản ứng, một tiếng thét kinh hãi: “Là (vâng,đúng) vô tận hư không bên kia “

Chúng rén ‘dà ăn cả kinh, vội vàng đi xem. Vô tận hư không phong ấn một khi phá vỡ, những thứ kia hỗn loạn nguyên năng xông tới, mọi người sợ rằng cũng rất khó toàn thân trở lui, bao gồm Thông Thiên Đại Đế ở bên trong

Vừa lúc đó, không có ai chú ý tới, Hồng Vũ lặng lẽ bay lên, nhìn như chậm chạp lúc thì nhanh chóng sáp nhập vào cả Đại Diệt Thánh Cảnh trận pháp trong

Thông Thiên Đại Đế uy thế bao trùm cả tầng thứ ba, hắn trước hết cảm giác được vô tận hư không phong ấn như cũ ổn định, mà Hồng Vũ hơi thở cũng đang dần dần biến mất.

Thông Thiên Đại Đế giận tím mặt: lại dám trêu chọc trẫm

Hắn cuồng nộ xông qua, nhưng một đầu tiến đụng vào liễu Quy Tắc Mục Tràng trung. Thông Thiên Đại Đế mặt âm trầm, do dự một chút, có chút không muốn cùng Hắc Miêu xung đột trực tiếp, chính là chỗ này sao ngắn ngủi do dự, Hồng Vũ đã toàn bộ sáp nhập vào Đại Diệt Thánh Cảnh trận pháp trong. Còn đang thở to ngủ Hắc Miêu rớt xuống, từ trận pháp trong đột ngột vươn một cái tay, một phát bắt được Hắc Miêu vừa rụt trở về.

Thông Thiên Đại Đế hừ lạnh một tiếng: "Cho là như vậy ta liền tìm không được ngươi không "

Thông Thiên Đại Đế hai cánh tay mở ra, màu tím long bào không gió phiêu đãng, một đạo màu lam nhạt vòng sáng lấy hắn làm trung tâm nhanh chóng khuếch tán mở ra, tràn ngập liễu tầng thứ ba sau, lại từ tầng thứ hai trận pháp cửa vào ra bay lên đi tới, nhanh chóng khuếch tán hiện đầy tầng thứ hai, sau đó lại là tầng thứ nhất…

Bị kia màu lam nhạt vòng sáng quét qua, ngay cả Quỷ Nghiêu bốn người cũng nhịn không được biến sắc: "Linh giác đã thực chất hóa" Thông Thiên Đại Đế nghiêm mật giám thị cả Đại Diệt Thánh Cảnh, hắn cũng không tin, Hồng Vũ có thể vẫn ẩn núp ở trận pháp trong, chỉ cần hắn đi ra ngoài, thậm chí hơi lộ ra một tia ba động, lập tức cũng sẽ bị bệ hạ nhận thấy được.

Thông Thiên Đại Đế tóc rối bời cuồng bay, tựa như Ma Quân gặp thế, hiển nhiên đã là tức giận tới cực điểm.

Lúc này cho thêm hắn một lần lựa chọn, hắn nhất định sẽ không chút do dự cùng Hắc Miêu đại chiến một cuộc, mà không có chiêm tiền cố hậu, sai sót cơ hội.

Hồng Vũ núp ở Đại Diệt Thánh Cảnh trận pháp trong, tự nhiên thấy rõ ràng liễu Thông Thiên Đại Đế dùng đã thực chất hóa linh giác, đem trọn Đại Diệt Thánh Cảnh phong tỏa.

Lần này, Hồng Vũ cũng là âm thầm chắc lưỡi hít hà hắn hay là lần đầu tiên thấy, so với mình khác cảm giác mạnh hơn cao thủ.

Bất quá Thông Thiên Đại Đế hiển nhiên hay là không đủ hiểu rõ Đại Diệt Thánh Cảnh. Đối với người khác mà nói, một khi dung nhập vào trận pháp trong, hóa thành nhất thể, tối đa cũng chỉ có thể ở trận pháp trong tiềm hành, rất khó hoàn thành những thứ khác động tác.

Nhưng là Đại Diệt Thánh Cảnh bất đồng, Hồng Vũ cũng bất đồng.

Hắn tâm niệm vừa động, một ít bộ màu vàng cổ thư ra hiện tại trong tay.

Này bộ cổ thư chừng một cánh cửa bản lớn nhỏ —— là Đại Đế hành cung cánh cửa, không phải là Hồng Vũ phòng nhỏ cánh cửa

Hồng Vũ cầm trong tay quả thật nhẹ như không có gì, không khỏi cũng là tò mò vật này rốt cuộc là cái gì tài liệu chế thành

Cổ thư trên, thập tự : chữ thập tinh va chạm vòng sắt phong ấn, thập lục đạo không gian khóa gia trì.

Hồng Vũ bắt tay vào làm phá giải, khó khăn nhưng thật to ngoài dự liệu của hắn. Này trầm xuống say trong đó, chính là cả ngày thời gian lặng lẽ chạy đi.

Lấy hắn trận pháp thành tựu, lại cũng cảm thấy tối tăm vô cùng, khó có thể giải khai.

Lại qua ba ngày, Hồng Vũ rốt cục vỗ đầu một cái, nhanh chóng thả ra từng đạo trận pháp kết cấu, rơi vào cổ thư vòng sắt trên, ở một trận thanh thúy ken két trong tiếng, thập lục đạo không gian khóa theo thứ tự mở ra

Thập tự : chữ thập hình dạng vòng sắt nhanh chóng co rút lại, ở cổ thư bìa mặt thượng, ngưng tụ thành một hình vuông kim khí nhô ra, giống như là đại môn thượng cửa đinh giống nhau.

Cùng lúc đó, màu vàng cổ thư bản thân đã ở không ngừng nhỏ đi, từ từ cùng Hồng Vũ hình thể xứng đôi hợp, trở nên so sánh với bình thường lớn nhỏ hơi lớn hơn một chút.

Hồng Vũ cầm trong tay, đã cảm nhận được màu vàng cổ thư đối với mình nhận khả, chỗ ngồi này Đại Diệt Thánh Cảnh, cũng đồng thời đối với mình nhận khả

Hắn khẽ mỉm cười, mặc dù khúc chiết đông đảo, thậm chí còn thiếu chút nữa kế hoạch thất bại, nhưng là cuối cùng hắn hay là đi tới một bước này, kế hoạch trên thực tế đã thành công.

Cơ hồ hay là tại Hồng Vũ phá giải màu vàng cổ thư trận pháp đồng thời, nhất phẩm chín sao Cung Thế Thông chợt cảm giác được một trận sợ hết hồn hết vía

Hắn thất kinh, không cần suy nghĩ phi thân đã.

Mấy ngày qua thời gian, vừa bắt đầu tất cả mọi người rất tức giận, Hồng Vũ cái này hỗn trướng tiểu tử, đem tất cả mọi người đùa bỡn liễu

Vì vậy Thông Thiên Đại Đế gặp ma giống nhau điên cuồng sưu tầm Hồng Vũ. Quỷ Nghiêu bốn người còn lại là ngó chừng Thông Thiên Đại Đế. Bất quá dời đổi theo thời gian, còn lại người dần dần địa trở về lý trí, bọn họ biết coi như là tìm được rồi Hồng Vũ, cũng cùng bọn họ không có bao nhiêu quan hệ, bọn họ suy nghĩ cho hiện tại, bắt đầu tìm thu Đại Diệt Thánh Cảnh trong bảo vật.

Nơi này quy tắc cấp bậc quá cao, vốn là chẳng qua là bình thường sắp đặt, đối với bọn hắn mà nói coi như là nhất trọng nặng khó có thể phá giải cấm chế, cho nên mọi người lẫn nhau liên thủ, tam tam lưỡng lưỡng hợp tác, mấy ngày qua cũng là có đại thu hoạch, ở tầng thứ nhất quét sạch mấy trăm vật trọng bảo.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 78 : Bạch Cốt Hải

Cung Thế Thông thu hoạch cũng không nhỏ, hắn và ba vị nhất phẩm chín sao hợp tác, mỗi người cũng phân đến hơn mười vật trọng bảo, lần này Đại Diệt Thánh Cảnh hành trình, chỉ cần có thể sống sót, cũng là một vốn bốn lời!

Nhưng là Cung Thế Thông cũng là người lão thành tinh, một khi cảm giác được có cái gì không đúng, không cần suy nghĩ lập tức để nổi lên ích lợi thật lớn, điên cuồng hướng ra ngoài phóng đi.

Nhưng là ở Đại Diệt Thánh Cảnh trận pháp trong, một không thể biết đất, Hồng Vũ đã lật ra kia bộ màu vàng cổ thư tờ thứ nhất. Tờ thứ nhất thượng, một mảnh cát vàng đại mạc. Hắn tiện tay lật ra đi qua. Tờ thứ hai thượng, một mảnh tuyết trắng băng hà. Hắn lần nữa lật ra đi qua. Thứ ba tờ thượng, cự mộc thành rừng, cây già bàn cái. Hắn lại một lần lật ra đi qua. Đến thứ tư tờ, Bạch Cốt um tùm, Quỷ Hỏa bay múa! Hồng Vũ cười, tựa hồ là tại từ nói tự nói, tựa hồ lại là ở đối với Cung Thế Thông nói chuyện: "Kế tiếp ngươi mới có thể biết, các ngươi lúc trước đại mạc ảo cảnh, băng hà ảo cảnh cùng cự mộc ảo cảnh là cở nào an toàn vừa ôn nhu."

Hắn khoát tay, một mảnh võ khí tia sáng trong, bao hàm một khéo léo trận pháp kết cấu, lọt vào này một tờ trong.

Đang chạy như điên Cung Thế Thông, rất xa đã thấy được Đại Diệt Thánh Cảnh cửa ra vào, chỉ cần mấy hơi thở, là hắn có thể chạy ra thăng thiên. Nhưng là kia ra khỏi miệng nhưng bỗng nhiên trong lúc không thấy, hắn phát hiện mình đưa thân vào một mảnh Tử Vong Chi Địa, nơi cũng là lớn lớn nhỏ nhỏ phần mộ, phần mộ trên Quỷ Hỏa bay múa, một trận làm cho người ta cảm thấy tim đập nhanh ken két thanh từ phần mộ hạ truyền đến, tựa hồ có đồ vật gì đó đang đẩy quan tài bản, chuẩn bị giãy dụa đi ra ngoài.

Cung Thế Thông nhất thời cảnh giác, hung hăng địa ngó chừng bốn phía, hai tay hắn không ngừng huy vũ, võ khí tia

sáng ngưng tụ, sau đó hung hăng tại chính mình trên ánh mắt nhấn một cái, hy vọng có thể gia trì cho hai mắt, nhìn thấu cả ảo cảnh.

Nhưng là hành vi của hắn đồ lao vô công! Đại Diệt Thánh Cảnh quy tắc cấp bậc quá cao, chỉ sợ hắn là nhất phẩm chín sao, cũng tuyệt đối không thể có thể nhìn thấu đây hết thảy!

Thình thịch!

Một đoạn khổng lồ đích tay gai xương mặc phần mộ duỗi đi ra ngoài, chỉ là một đoạn bàn tay cùng phía dưới liên đới cánh tay, cũng đã từ một người cao thấp! Lại càng tráng kiện tựa như đại thụ một loại.

Cung Thế Thông diện mục âm trầm, nơi này tuyệt đối không phải là bình thường mộ địa!

Rất nhanh, chung quanh càng ngày càng nhiều Bạch Cốt từ trong phần mộ nằm úp sấp đi ra ngoài, làm bọn họ đứng lên thời điểm, chừng mười trượng cao thấp, xương cốt xa so với bình thường người tráng kiện, đây là viễn cổ cuộc chiến Cự Nhân chiến sĩ phần mộ!

Mà sau đó, còn có đại lượng Bạch Cốt hoang thú từ mục đích trong ra đời, rất nhanh thì một con mấy ngàn người kích thước Bạch Cốt Cự Nhân kỵ binh đoàn xuất hiện.

Những thứ này "Tỉnh lại" được Bạch Cốt Cự Nhân kỵ sĩ, tựa hồ có chút mờ mịt chung quanh nhìn, sau đó riêng của mình hướng phần mộ của mình vẫy tay một cái, một chút rách tung toé không biết chôn dấu liễu bao nhiêu năm Huyền Binh chiến giáp, từ trong phần mộ bay ra, mặc ở bọn họ trên người.

Cự Nhân Bạch Cốt kỵ sĩ ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng không tiếng động rống giận, nhìn qua tức cười, lại làm cho Cung Thế Thông cảm giác được vô cùng áp lực, những thứ kia tiếng rống giận dử trực tiếp tác dụng cho hắn linh hồn, chấn đắc đầu hắn trong ông ông tác hưởng.

Cự Nhân Bạch Cốt kỵ binh đoàn phát khởi đánh sâu vào, mặc dù Cung Thế Thông chính là nhất phẩm chín sao, ứng đối đứng lên cũng chia ngoài cố hết sức.

Hắn ngoài mạnh trong yếu một tiếng điên cuồng hét lên, quơ trong hai tay Huyền Binh, tay trái chính là một con huyền thiết cự bổng, tay phải chính là một thanh Lưu Tinh Chùy, điên cuồng oanh kích dưới, mỗi một chiêu đều có thể đem một gã kỵ sĩ đánh bay đi ra ngoài, môt khi bị đánh bay, ở giữa không trung chiêu thức ẩn chứa cường đại võ khí sẽ bộc phát, đem thực trực tiếp nổ thành liễu mảnh nhỏ. Đầy trời Bạch Cốt bay lả tả tát rơi xuống. Nhưng là chỉ cần Cung Thế Thông đánh nát một, trong phần mộ sẽ có mới đích kỵ sĩ ra đời, lần nữa gia nhập trong chiến đấu.

Cung Thế Thông đối mặt chính là một đám căn bản giết không chết, không biết sợ hãi, số lượng sẽ không giảm bớt cường đại địch nhân. Hơn nữa những địch nhân này lực chiến đấu vô cùng mạnh!

Cung Thế Thông nhìn qua tựa hồ là uy phong bát diện, thủ hạ không một hợp chi kẻ địch. Nhưng là này chính là hắn mạnh nhất trạng thái ở dưới trình độ, hắn không thể nào vĩnh viễn giữ vững loại này trạng thái, thậm chí hiện tại, Cung Thế Thông ở khổng lồ áp lực tâm lý dưới, đã cảm giác được mỏi mệt liễu.

Hồng Vũ cũng đang chỗ tối mỉm cười —— âm người chết trò chơi Vũ thiếu gia cũng rất thích chơi.

Hai tay hắn thật nhanh, trên không trung buộc vòng quanh liễu một kỳ lạ trận pháp kết cấu, giống như một viên điểm sáng giống nhau lọt vào liễu màu vàng cổ thư một ít tờ trong.

“Ùng ùng…”

Cung Thế Thông chỗ ở Bạch Cốt ảo cảnh đại địa dưới truyền đến từng đợt trầm muộn Lôi Minh, nhưng ngay sau đó càng nhiều là Bạch Cốt từ dưới đất phún dũng đi ra ngoài. Những thứ này Bạch Cốt cũng là các chủng tộc Khô Lâu thủ, bọn họ cổn động tụ hợp ở chung một chỗ, càng đống càng cao, cuối cùng biến thành liễu một tôn cao gần mấy trăm trượng Bạch Cốt Cự Nhân!

“Ách —— “

Một tiếng phảng phất đến từ viễn cổ dài thở dài, tràn đầy tang thương cùng tử vong hơi thở, kèm theo một tiếng này thở dài, kia pho tượng Bạch Cốt Cự Nhân mở hai mắt ra, có màu lam Quỷ Hỏa ở nó trống rỗng trong hốc mắt đốt, nó nhất thời "Sống" liễu tới đây!

Cung Thế Thông cả người kịch chấn, bởi vì hắn đã cảm giác được này một tôn Bạch Cốt Cự Nhân đáng sợ!

Bạch Cốt Cự Nhân nặng nề một quyền nện ở trên mặt đất, Bạch Cốt cánh tay thật sâu đâm vào mặt đất, chấn đắc Cung Thế Thông đặt chân không yên, nó dùng sức đưa cánh tay từ dưới mặt đất rút ra, mang đi ra một thanh tú tích loang lổ cự kiếm!

"Rống!"

Bạch Cốt Cự Nhân ngửa mặt lên trời điên cuồng hét lên, tú tích cự kiếm thượng bốc cháy lên vô số hồn hỏa, nó ngang nhiên một kiếm đánh tới, Cung Thế Thông cuống quít ngăn cản, huyền thiết đại bổng Một tiếng trống vang lên bị tú tích cự kiếm chém trúng, Cung Thế Thông một tiếng quát chói tai, lại bị khổng lồ lực lượng đập tại chỗ quỳ đi xuống, huyền thiết đại bổng thượng cũng đã xuất hiện một rõ ràng địa vết thương!

"A…"

Cung Thế Thông thất kinh, Bạch Cốt Cự Nhân đã hai tay cầm kiếm, điên cuồng chém giết mà đến. Một kiếm nhanh hơn một kiếm, hồn hỏa mọi nơi bay múa, đem tử vong hơi thở phun đến nơi cũng là, nghiêm trọng ảnh hưởng tới Cung Thế Thông linh giác.

"Đương đương đương…"

Không ngừng mà nổ đùng trong tiếng, Cung Thế Thông liên tiếp lui về phía sau, nhưng còn đột nhiên phát hiện, mình đã lui vào Bạch Cốt Cự Nhân kỵ binh đoàn trong! Mấy ngàn Bạch Cốt khí thế một loạt mà lên…

"A ——— "

Cung Thế Thông điên cuồng hét lên một tiếng đại phát thần uy, chọi cứng bị thương mấy chục nơi, nhưng ngạnh sanh sanh

giết ra một con đường. Nhưng là hắn sau khi đi ra, nghênh đón hắn cũng là ngang trời mà đến một thanh cự kiếm!

"Đông!"

Cung Thế Thông lần nữa bị nện liễu trở về.

Hồng Vũ hai tay vừa động, lại là một đạo trận pháp kết cấu rơi vào trang sách trong.

Cung Thế Thông chỗ ở dưới mặt đất, vươn ra một đôi Bạch Cốt bàn tay khổng lồ, hung hăng bắt lấy hắn. Thừa cơ hội này, mười mấy tên Bạch Cốt kỵ sĩ một loạt mà lên, hung hăng dùng trong tay binh khí oanh kích Cung Thế Thông đầu.

Cung Thế Thông bị đánh đích hỗn loạn, một tiếng chợt quát đem vây khốn của mình Bạch Cốt bàn tay khổng lồ tạc toái, nhưng là rất nhanh lại có bảy tám chỉ Bạch Cốt bàn tay khổng lồ từ dưới mặt đất vươn ra hướng hắn chộp tới!

Hồng Vũ lần thứ ba thả ra liễu trận pháp kết cấu, mỗi một lần sử dụng trận pháp kết cấu, hắn trước mặt sắc sẽ tái nhợt mấy phần.

Đại Diệt Thánh Cảnh quy tắc cấp bậc quá cao, coi như là Hồng Vũ đã phá giải thánh cảnh chi trục, muốn khống chế Đại Diệt Thánh Cảnh như cũ hết sức cố hết sức.

Liên tục thao túng dưới, người thứ ba trận pháp kết cấu bay ra ngoài, Hồng Vũ rốt cục không nhịn được một ngụm máu tươi phun ra.

Nhưng là người thứ ba trận pháp kết cấu đã bắt đầu liễu tác dụng.

Lần này cùng lúc trước hai lần thanh thế lớn bất đồng, nếu như từ trời cao nhìn lại, tại chiến trường chung quanh xuất hiện mọi người điểm trắng, những thứ kia điểm trắng tốc độ di động rất nhanh, quả thực làm cho người ta không thể tin được bọn họ chính là Bạch Cốt sinh vật.

Bên cạnh nhìn mới có thể phát hiện, đó là từng chích kỳ lạ Bạch Cốt cự nhện.

Bạch Cốt cự nhện không ngừng mà bò sát, trong bụng phun ra từng đạo chu ti, từ bên ngoài hướng vào phía trong đẩy mạnh, dần dần không được một cái lưới lớn.

Ước chừng qua gần nửa cái canh giờ, những thứ này chu võng đã chi chít đem trọn chiến trường vây lại.

Vào lúc này, Bạch Cốt Cự Nhân một tiếng huýt sáo, tất cả Bạch Cốt kỵ sĩ nhanh chóng rút lui ra khỏi chiến trường. Cung Thế Thông còn tưởng rằng Bạch Cốt Cự Nhân muốn một mình đối mặt mình, lại không nghĩ rằng Bạch Cốt Cự Nhân hai chân nặng nề một bữa, thình thịch một tiếng bắn ra lên trời cao. Thở phì phò thở phì phò ——— đang ở Cung Thế Thông có chút bất minh sở dĩ thời điểm, vô số màu trắng chu ti từ chung quanh nhanh chóng xúm lại tới đây, đem Cung Thế Thông vững vàng địa vây ở trong đó.

Vô số Bạch Cốt cự nhện thật nhanh bò sát, kéo ra của mình chu ti nhanh chóng buộc chặc, Cung Thế Thông hét lớn một tiếng võ khí tia sáng hóa thành ngọn lửa, không ngừng mà đem chu ti hòa tan, nhưng là Bạch Cốt cự nhện không ngừng phun ra mới đích chu ti.

Trên bầu trời Bạch Cốt Cự Nhân ầm ầm rơi xuống, hung hăng một kiếm chém rụng ở Cung Thế Thông trên đỉnh đầu.

Bạch Cốt kỵ sĩ một lần nữa tịch quyển mà đến, tựa như một đạo màu trắng sóng triều, thoáng cái đã Cung Thế Thông bao phủ liễu.

Đại Diệt Thánh Cảnh trong tiền tam ảo cảnh thật ra thì chỉ có thể coi là là "Ôn hòa", từ Bạch Cốt ảo cảnh bắt đầu, mới thật sự là sát cơ vô hạn!

Cung Thế Thông ra sức khổ chiến, bất đắc dĩ đối thủ là ở quá cường đại, hắn võ khí không ngừng suy yếu, thiên địa nhất thể trạng thái ở Đại Diệt Thánh Cảnh trong căn bản không cách nào sử dụng, hắn đem tất cả đích thủ đoạn cũng thi triển ra, sát thương Bạch Cốt kỵ sĩ vô số, thậm chí ngay cả nơi xa Bạch Cốt cự nhện cũng tiêu diệt nhất thời nữa khắc, nhưng cuối cùng là nhất bị Bạch Cốt Cự Nhân một kiếm xuyên tim, vô số hồn bốc lửa phát, xông ào vào trong cơ thể hắn, nồng

đậm chết đi mất hơi thở trong nháy mắt đưa tất cả sinh cơ toàn bộ chặt đứt!

Cung Thế Thông linh hồn lực nhập vào cơ thể ra, xông lên mấy trăm trượng trời cao, có chút mờ mịt chung quanh vừa nhìn, không biết nên đi về phía nơi nào.

Bạch Cốt Cự Nhân nhìn về hắn, trong hốc mắt có màu lam ngọn lửa nhảy lên, một cổ cường đại kéo ra lực, ngưng tụ liễu một nước xoáy, nhất thời đem Cung Thế Thông linh hồn cắn nuốt dưới đi.

Cơ hồ là đồng thời, Hồng Vũ bàn tay vừa nhấc, trên đầu ngón tay một chút màu lam quang mang nhảy lên, tạo thành một quả hình thoi tinh thể, tinh thể trong Cung Thế Thông trước mặt cho chợt lóe rồi biến mất, rống giận sau quy về bình tĩnh.

Thất Tịch Kiếm Linh nói: "Đây là Cung Thế Thông linh hồn lực ngưng tụ hồn tinh, sau này ngươi nếu muốn tu luyện linh hồn, đây là đại bổ vật."

Hồng Vũ chợt hiểu ra.

Hắn lợi dụng Đại Diệt Thánh Cảnh giết Cung Thế Thông, bản thân cũng hao tổn không nhỏ, nhưng là thời gian cấp bách, phía ngoài còn có Cung gia những người khác.

Hồng Vũ dùng liễu mấy mai linh đan, hơi khôi phục sau, tâm niệm vừa động, màu vàng cổ thư lần nữa mở ra.

Lần này, cả Đại Diệt Thánh Cảnh tia sáng bắn ra bốn phía, bao phủ ở Đại Diệt Thánh Cảnh phía ngoài phong ấn trận pháp hoàn toàn mở ra, này một ngọn trên mặt đất thiên quốc, nhân gian bảo khố, cứ như vậy không có chút nào cách trở giương hiện tại mọi người trước mặt.

Căn bản không cần Hồng Vũ làm cái gì, phía ngoài vốn là đàng hoàng chờ chực các đại thế gia cường giả, hơi sửng sốt sau, không cần suy nghĩ cùng nhau vọt đi vào!

Cung gia khác còn có hai đại nhất phẩm tám sao, Cung Thế Niên cùng Cung Thế Viêm, Hồng Vũ từng cái đánh bại.

Nhất phẩm tám sao mặc dù chém giết đứng lên so sánh với nhất phẩm chín sao dễ dàng, nhưng là cũng không thoải mái. Hồng Vũ vừa phun ra hai cái máu, cuối cùng là mượn Đại Diệt Thánh Cảnh lực, đem hai người này giết hết.

Còn dư lại cái kia chút ít nhà nước cường giả, Hồng Vũ còn lại là lợi dụng Đại Diệt Thánh Cảnh, vén lên bọn họ cùng những gia tộc khác cường giả ở giữa mâu thuẫn, cuối cùng bộc phát chiến đấu, sau đó hắn đang âm thầm hiệp trợ những thứ kia đối thủ, đem Cung gia cường giả từng cái giết hết.

Cứ như vậy dễ dàng rất nhiều, Hồng Vũ trước sau tổng cộng năm ngụm máu tươi, nội phủ thương thế trầm trọng, nhưng rốt cục hoàn thành tất cả của mình bộ kế hoạch, đem Cung gia lần này quân viễn chinh lần nữa tiêu diệt.

Nhân tiện, hắn còn "Chiếu cố" một chút Biên gia người, đối với Cung gia, những người này rất dễ dàng đối phó rồi.

Hoàn thành này một loạt kế hoạch, Hồng Vũ đã thương thế trầm trọng, không có quá nhiều năng lực lại đi thu những thứ kia trân bảo, chỉ có thể mơ mơ màng màng đem tầng thứ ba một chút trọng bảo tùy ý lấy vài món, sau đó ôm màu vàng cổ thư thối lui ra khỏi Đại Diệt Thánh Cảnh, một khắc không ngừng chui vào của mình Bán Thần Vực.

"Oanh…"

Khổng lồ tiếng sấm từ cửu thiên trên truyền đến, Đại Diệt Thánh Cảnh bắt đầu lay động, vốn là bị Hồng Vũ xe đi phong ấn trận pháp một lần nữa dâng lên, tất cả cường giả cảm nhận được Đại Diệt Thánh Cảnh hơi thở biến hóa, quá sợ hãi: "Đi mau! Đại Diệt Thánh Cảnh nếu lần trốn vào không gian mảnh nhỏ trong, ra không được sẽ bị vây ở chỗ này liễu!"

Các cường giả chen chúc ra, Thông Thiên Đại Đế che chở con gái của mình, mang theo hộ vệ dẫn đầu giết đi ra ngoài.

Sắc mặt của hắn âm trầm vô cùng, trên đường phàm là có người ngăn trở đường đi của hắn, giơ tay lên tựu giết hết liễu. Những thứ kia cường giả bị làm cho sợ đến rối rít né tránh, Thông Thiên Đại Đế lao ra sau, quay đầu lại vừa nhìn, Đại

Diệt Thánh Cảnh đã bắt đầu chậm rãi trầm xuống, chung quanh lạch trời quang mang đang từ từ dâng lên.

Hắn lần này có thể nói là tay không mà về, trong lòng rất là tức giận, hung hăng trừng mắt liếc Quỷ Nghiêu bốn người: "Lần này chuyện tình, trẫm nhất định còn có thể hướng các ngươi Tứ gia thật tình tính sổ! Hồi cung!"

Đại Đế hành cung gào thét mà đến, mọi người lên đại địa hành cung, một đạo bảy sắc cầu vồng quang xa xa đi.

Quỷ Nghiêu bốn người cũng là xám xịt, bọn họ không tiếc cùng Thông Thiên Đại Đế xung đột chính diện, nhưng cũng không có thể nhận được thánh cảnh chi trục, thất vọng, kế tiếp còn muốn đối mặt Đại Đế điên cuồng trả thù, cũng là tâm tình xuống thấp.

Phía sau, các đại gia tộc các cường giả quỷ khóc Lang Hào, liều mạng đoạt đi ra ngoài.

Cuối cùng tất cả mọi người là võ đạo cường giả, ở Đại Diệt Thánh Cảnh một lần nữa bế hợp, chìm vào lạch trời trong trước, tất cả đều trốn thoát.

Cùng Thông Thiên Đại Đế chờ đính cấp cường giả bất đồng, bọn họ mỗi người cũng thu hoạch khổng lồ, mọi người mặt mày hớn hở.

Ân Thu Nguyệt tìm kiếm khắp nơi: "Tiểu tử chạy đi đâu?"

Ân Tổ Lâm thu hoạch khổng lồ, Hồng Vũ hay là chiếu cố nàng hạ xuống, Ân Tổ Lâm gặp phải những "Cấm chế" thường thường tự động giải trừ, nàng đã được đến liễu hai mươi sáu vật trọng bảo, trừ đẳng cấp cao Huyền Binh, trân quý tài liệu chờ một chút ở ngoài, là tối trọng yếu còn có hai bộ cổ thư, nói vậy bên trong ghi chép cao thâm công pháp, sau khi trở về tìm hiểu hạ xuống, nhất định rất có đột phá.

Đại Diệt Thánh Cảnh lần nữa tiến vào lạch trời trong, nơi này bị một lần nữa cách trở.

Biên gia, Cung gia lần này tổn thất thảm trọng, toàn quân bị diệt.

Biên gia cũng không cần nói, lần này vì tranh đoạt Đại Diệt Thánh Cảnh, bài xuất chính là trong gia tộc có thể điều cường lực nhất đo, lần này ở Đại Diệt Thánh Cảnh trong toàn quân bị diệt, trên căn bản đã tổn thất gia tộc một nửa cao đoan chiến lực, bị nặn ra Ngọc Càn triều tám cực kỳ tất nhiên kết quả.

Có thể nói, trận chiến này sẽ đem Biên gia cho đánh cho tàn phế liễu. Kế tiếp Kỷ gia có hội hợp những nhà khác, cùng nhau viễn chinh Biên gia, hoàn toàn đem Biên gia tiêu diệt.

Mà Cung gia mặc dù thực lực cường đại, nhưng là tổn thất một gã nhất phẩm chín sao cũng là đả thương gân động cốt.

Nhất phẩm chín sao đối với bất kỳ một cái nào thế gia mà nói, cũng là không thể dễ dàng vận dụng lực lượng. Sự hiện hữu của bọn hắn, lớn hơn nữa tác dụng là ở uy hiếp.

Giống vậy Cung gia cùng Ân gia chính là kẻ thù truyền kiếp, song phương nhất phẩm chín sao nhân số giống nhau, trong gia tộc cần nhất phẩm chín sao cường giả trấn thủ tất yếu số lượng cũng giống nhau.

Hiện tại Cung gia thiếu một người, Ân gia nhất định sẽ thừa dịp trống rỗng mà vào. Có một vị nhất phẩm chín sao suất lĩnh quân đội, chỉ cần công kích, nhất định có thể bắt lại một ngọn mấu chốt tất yếu.

Mà Cung gia địch nhân khẳng định không chỉ Ân gia một, có thể nói tương lai một đoạn thời gian rất dài, Cung gia tự lo không xong, căn bản không có năng lực lần nữa viễn chinh Kỷ gia liễu.

Ngọc Càn triều hoàng thất lần này cũng tổn thất không nhỏ, Bảo Dã Thân Vương chật vật không chịu nổi, suy nghĩ một chút nữa, cùng hoàng thất quan hệ thân mật Biên gia sắp tiêu diệt, hoàng thất thiếu một ủng độn, lại càng trong bụng ảm nhiên, cũng may lần này bọn họ thu hoạch không nhỏ, các loại linh đan tài liệu vân vân, sau khi trở về nói vậy có thể làm cho vài vị đã nhất phẩm tám sao thành viên hoàng thất trong, ra đời ít nhất một vị nhất phẩm chín sao cường giả.

Mục Hiến Đế bệ hạ hùng tài đại lược, mặc dù lúc trước cũng không hi vọng trong hoàng thất tái xuất hiện một vị nhất

phẩm chín sao, nhưng là hiện tại Trung Ương cổ quốc đã đem xúc tua đưa tới Ngọc Càn triều nội bộ, bệ hạ nhất định sẽ hiểu, lúc này hoàng thất thực lực càng cường đại càng tốt.

Hồng Vũ tại chính mình Bán Thần Vực trong nghỉ ngơi liễu ba ngày.

Thân thể thương thế so với hắn tưởng tượng còn muốn hỏng bét. Lấy cảnh giới của hắn thao túng Đại Diệt Thánh Cảnh, cắn trả thật sự quá nghiêm trọng.

Cũng may Hồng Vũ đem trừ bị linh dược lấy ra, mình luyện đan, điều dưỡng một chút, cuối cùng không có thương tổn kịp căn bản.

Đại Diệt Thánh Cảnh ở không gian mảnh nhỏ trong phiêu lưu, từng cái không gian mảnh nhỏ, hiện tại cũng là một độc lập tiểu không gian.

Một ít nói lạch trời chính là chút ít bể tan tành không gian, cùng Hà Tả đại lục một tiếp giáp.

Đại Diệt Thánh Cảnh vốn là núp lạch trời dưới, bị một tầng không gian lực ràng buộc không thể nhúc nhích. Hồng Vũ phá vỡ này một tầng không gian lực, đem Đại Diệt Thánh Cảnh thăng lên. Làm nó lần nữa chìm vào bể tan tành trong không gian, cũng chưa có ràng buộc hoàn toàn bắt đầu phiêu lưu.

Hồng Vũ hiện tại khống chế thánh cảnh chi trục, có thể cảm giác được rõ ràng Đại Diệt Thánh Cảnh tồn tại, nhưng là khoảng cách mình quá mức xa xôi, hơn nữa Phá Toái Hư Không trong hết sức nguy hiểm, dùng không gian truyền tống lời nói rất có thể sẽ bị một đạo bể tan tành không gian xông lại cắt đứt, Hồng Vũ quyết định tạm thời không tiến hướng Đại Diệt Thánh Cảnh, chờ nó tự động nhích tới gần Hà Tả đại lục thời điểm trở đi.

Phía ngoài Kỷ Ngận Hoài đám người đã gấp đến độ thành kiến bò trên chảo nóng. Rốt cục đợi đến Hồng Vũ xuất hiện, bọn họ mới thở phào nhẹ nhỏm.

Hồng Vũ ở tại Nguyệt Lạc Thành trong khôi phục một chút thương thế, Biên gia quả nhiên đã vô lực đánh dẹp Nguyệt Lạc Thành.

Vài ngày sau tin tức truyền đến, Kỷ gia liên hiệp Tân gia, vừa lôi kéo liễu bốn hơi sai một chút thế gia, cùng đi ra binh đánh dẹp Biên gia.

Biên gia tràn ngập nguy cơ, hoàng thất không thể trầm mặc, nhưng là hoàng thất phát ra thánh chỉ, ngăn lại Kỷ gia sau, nhưng không có tiến thêm một bước xuất binh động tác.

Kỷ gia cùng Tân gia liên quân thế như chẻ tre, Biên gia mắt thấy sẽ phải tiêu diệt liễu.

Nhưng là Biên gia nội bộ lại cũng không nổi giận, bởi vì hoàng thất đã cấp ra hứa hẹn: Sẽ phái ra một vị nhất phẩm chín sao trợ chiến, nhất định sẽ giúp Biên gia một lần nữa quật khởi!

Hoàng thất trước mắt chỉ có một vị nhất phẩm chín sao, chính là Mục Hiến Đế bản thân.

Tới chắc chắn sẽ không là bệ hạ, vậy thì thành "Ngự giá thân chinh" liễu. Hiển nhiên hoàng thất là rất có nắm chắc, sắp có một vị mới đích nhất phẩm chín sao ra đời.

Hiển nhiên hoàng thất chính là bởi vì… này chuyện, tạm thời mới không rảnh bận tâm Biên gia chuyện tình.

Biên gia hơn đoán được đây là bởi vì hoàng thất ở Đại Diệt Thánh Cảnh trong trung thu hoạch khổng lồ, mới có tài nguyên ủng hộ một vị nhất phẩm tám sao đột phá đến nhất phẩm chín sao. Có thể nghĩ Đại Diệt Thánh Cảnh trong bảo vật bực nào quý trọng! Nếu như mình người nhà không có sờ dân kỳ diệu toàn quân bị diệt, cũng mang về tới một chút… Tính, đừng nghĩ nhiều như vậy liễu.

Biên gia người mang theo vô tận tiếc nuối, đôi mắt - trông mong cùng đợi hoàng thất viện quân.

Nhưng là viện binh không có đợi đến, nhưng chờ tới ba vị thân vương báo tang!

Hoàng thất cường giả, nhất phẩm tám sao Bảo Như Thân Vương, hoăng!

Hoàng thất cường giả, nhất phẩm tám sao Bảo Vân Thân Vương, hoăng!

Hoàng thất cường giả, nhất phẩm tám sao Bảo Hà Thân Vương, hoăng!

Bảo Vân Thân Vương cùng Bảo Hà Thân Vương, người trước là Bảo Như Thân Vương cùng mẫu cùng phụ thân đệ đệ, là Bảo Như Thân Vương lặng lẽ đem kia bộ công pháp tịch thu cho hắn tu hành; người sau còn lại là Mục Hiến Đế ban thưởng ở dưới kia bộ công pháp.

Có kia bộ công pháp, ba người tu hành tốc độ thật to tăng nhanh, vượt xa hoàng thất những khác nhất phẩm tám sao cường giả, nhanh chóng đạt đến tám sao đỉnh!

Cũng chính là vì vậy, mặc dù Mục Hiến Đế đối với Bảo Như Thân Vương một mình truyền thụ công pháp chuyện tình bất mãn, nhưng vẫn là đem Bảo Vân Thân Vương cũng liệt vào lần này đánh sâu vào nhất phẩm chín sao trong hàng ngũ.

Mục Hiến Đế đúng là hiểu, bây giờ là hoàng thất cần tăng cường thực lực thời điểm, nhất phẩm tám sao đỉnh đánh sâu vào, nắm chặc lớn nhất.

Nhưng là cuối cùng kết quả lại làm cho cả hoàng thất há hốc mồm!

Ba người toàn bộ thất bại bỏ mình!

Mặc dù nói Mục Hiến Đế từ vừa mới bắt đầu sẽ không trông cậy vào ba người có thể toàn bộ thành công, chỉ cần có một người đột phá đến nhất phẩm chín sao cho dù thành công. Nhưng là hắn cũng không có nghĩ đến, ba toàn bộ đã chết!

Cái này, chẳng những không có ra đời một vị nhất phẩm chín sao tăng cường hoàng gia thực lực, ngược lại tổn thất ba vị nhất phẩm tám sao đỉnh, hoàng thất thực lực lớn đại tước nhược!

Một sao một sinh tử, Mục Hiến Đế tuyệt không nghĩ tới là Hồng Vũ ở công pháp trên hại liễu hoàng thất, hắn cho là đây là bình thường kết quả!

Biên gia hoàn toàn tuyệt vọng, hoàng thất lần này "Thất ngộ", đem Biên gia hoàn toàn bị mất liễu.

Kỷ gia cùng Tân gia liên quân Thống soái không phải là người khác, Hồng Vũ hắn ông ngoại Kỷ Ngận Thiên.

Nửa tháng sau, Kỷ Ngận Thiên lão gia tử cùng phu nhân liên thủ tiến vào Xích Nguyệt thành, từ đó Biên gia ở Ngọc Càn triều trong lịch sử bị xóa đi.

Mặc dù sau đó hoàn toàn tiêu hóa Biên gia tất cả lãnh địa cùng sản nghiệp còn cần thời gian rất lâu, nhưng Biên gia đã không tồn tại liễu.

Mục Hiến Đế giận tím mặt, vô luận như thế nào hắn phát ra thánh chỉ, không cho phép Kỷ gia cùng Tân gia chinh phạt Biên gia, nhưng là hai nhà hoàn toàn không để ý tới, nhanh chóng sẽ đem Biên gia diệt Mục Hiến Đế hiện tại gặp phải một cái lựa chọn, đó chính là có hay không muốn duy trì hoàng thất tôn nghiêm!

Nghe nói Kỷ gia lão thái bà kia ở công phá Xích Nguyệt thành đánh một trận trong, đã thể hiện ra liễu nhất phẩm tám sao chiến lực, như vậy nữa phái ra nhất phẩm tám sao đánh dẹp, hiển nhiên không đủ để đánh bại này hai nhà. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 79 : Quốc gia cổ có đại tặc

Mục Hiến Đế bản thân ngự giá thân chinh, hắn cũng là có mười phần nắm chặc, nhưng là một khi hắn ngự giá thân chinh, tựu thật không có đường lui liễu.

Huống chi, Hồng Vũ nhưng là ngăn cản được liễu Cung gia nhất phẩm chín sao Cung Thế Thông.

Một vị kia chết là không minh không trắng, Mục Hiến Đế sâu trong đáy lòng trên thực tế có chút sợ hãi, trẫm là thiên kim : ngàn vàng chi thân thể…

Ngọc Càn Thành trong Mục Hiến Đế rất quấn quýt thời điểm, Hồng Vũ ở Nguyệt Lạc Thành trong nhưng thư thư phục phục. Hắn đang đang cầm một cái nhỏ ngọt dưa, dựa vào cái ghế, hai chân kiều ở trên bàn, cật miệng đầy sinh tân.

Ở bên cạnh hắn, Hắc Miêu chiếm đoạt một cái lớn ngọt dưa, giống như trước cật khuôn mặt cũng là chất mật.

Bách Nhật Hỏa Viên hóa thành một cái nhỏ nhỏ Viên Hầu, đáng thương gục ở trên bàn mài mực, đôi mắt - trông mong nhìn Hắc Miêu đang cật ngọt dưa.

Hắc Miêu phía sau, còn có một đống lớn, cũng là nó chiếm lấy.

Bách Nhật Hỏa Viên không biết tại sao, chính là đối với Hắc Miêu cảm giác được sợ hãi. Mặc dù rất muốn ăn, cũng không dám đi theo Hắc Miêu đoạt.

“Ngươi tiểu không có lương tâm!” Ân Thu Nguyệt thanh âm từ ngoài cửa sổ truyền đến, Hắc Miêu nhất thời chạy trốn ra ngoài, Ân Thu Nguyệt một tiếng quái khiếu: “Dính chít chít, nhanh đi rửa!”

Hồng Vũ từ trong cửa sổ thấy, Ân Thu Nguyệt trắng như tuyết ngọc thủ, giơ lên Hắc Miêu cổ, đem nó mất hết trong viện ao hoa sen.

Phác thông!

Một mảnh bọt nước, Hồng Vũ nhịn cười không được.

Chỉ chốc lát sau, Hắc Miêu rửa sạch sẻ, nhảy ra đem trên người nước đẩu sỉ nhục, tung người nhảy rơi xuống Ân Thu Nguyệt trong ngực. Ân Thu Nguyệt gãi nó trên cổ thịt mềm, thỉnh thoảng còn đang nó cật tròn vo trên bụng ngứa hạ xuống, Hắc Miêu thoải mái thở ra một hơi, đã lâu rồi, rốt cục như nguyện lấy thường.

Nó u oán xem xét Hồng Vũ một cái: ngay cả trêu chọc mèo cũng sẽ không, hừ!

"Ta là tới cho nói lời từ biệt." Ân Thu Nguyệt nói ra những lời này thời điểm hơi có chút cảm khái, mặc dù cùng Hồng Vũ chung đụng thời gian không lâu, lại làm cho nàng sinh ra một loại "Cảnh còn người mất" cảm giác!

Hồng Vũ hay là lấy trước kia Hồng Vũ, nhưng là hắn liên tiếp không ngừng biểu hiện ra "Kỳ dị", lại để cho Ân Thu Nguyệt phải một lần nữa biết hắn.

Trong lúc nhất thời, Ân Thu Nguyệt mình cũng không biết đối với Hồng Vũ nên nói cái gì cho phải.

Thì ngược lại Hồng Vũ, vô cùng tĩnh táo: "Tình huống bây giờ, Ân gia có kế hoạch gì?"

Ân Thu Nguyệt một trận do dự, không biết phải nói như thế nào, ngoài cửa một người khác thanh linh thanh âm vang lên: "Ân gia nhất định sẽ bắt được chiến đấu cơ."

Đang khi nói chuyện, hôm nay ở Ngọc Càn triều, Ân gia chân chính người chủ sự Ân Tổ Lâm đi đến: "Cung gia thực lực lớn đại bị hao tổn, ta nghĩ gia tộc sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy."

"

Nàng hơi một bữa, vừa rất thực tế nói: "Bất quá Trung Ương cổ quốc trong các đại thế gia thế lực bàn căn thác tiết, muốn nhất cử đem Cung gia cái này quái vật lớn diệt trừ, cũng không quá có thể. Cho nên ngươi còn muốn chuẩn bị sẵn sàng, đợi đến Cung gia trì hoãn quá mức, lấy bọn họ cái loại nầy hẹp

hòi lòng dạ, có thù tất báo, nhất định còn có thể tổ chức quân viễn chinh, đến đây Ngọc Càn triều.

Bất quá ta nghĩ, kia ít nhất cũng là mấy năm sau liễu."

Hồng Vũ nhịn cười không được: "Không bằng chúng ta bàn lại nói chuyện mấy năm sau hợp tác, bất kể Cung gia phái tới quân viễn chinh mạnh cỡ bao nhiêu, ta chịu trách nhiệm giải quyết, như vậy đến lúc đó cục diện sẽ cùng hiện tại giống nhau, các ngươi lại một lần nữa thừa dịp trống rỗng mà vào, có thể hay không hoàn toàn đem Cung gia giải quyết?"

Hồng Vũ lời nói trong lúc để lộ ra cường đại tự tin, Ân Tổ Lâm chú ý tới, hắn căn bản không cần mấy năm sau Cung gia rốt cuộc phái tới cái dạng gì cường giả!

Ân Tổ Lâm không nhịn được khẽ cau mày, thiện ý nhắc nhở: "Lần này Cung Thế Thông đền tội, Cung gia toàn quân bị diệt, đúng là may mắn…"

Hồng Vũ cắt đứt nàng: "Trên thế giới này nào có nhiều như vậy may mắn?"

Ân Tổ Lâm như gặp phải sét đánh, kinh ngạc nhìn Hồng Vũ. Ân Thu Nguyệt cũng trong lòng chấn động, nhìn như lơ đãng nhìn liễu Hồng Vũ một cái. Duy chỉ có Hắc Miêu như cũ híp mắt, thư thư phục phục.

Ân gia người không phải là không có hoài nghi cả Đại Diệt Thánh Cảnh chính là Hồng Vũ một "Âm mưu", nhưng là đây cũng quá kinh người liễu, ai có thể khống chế Đại Diệt Thánh Cảnh? Nhất là biết Đại Diệt Thánh Cảnh ẩn thân cho lạch trời dưới, lại đem Đại Diệt Thánh Cảnh từ Thiên Khiển trong dâng lên!

Hồng Vũ vẻ mặt lạnh nhạt: "Cung gia nếu là đấu lại, bất kể là ai, bảo đảm hắn chỉ có tới chớ không có lui!"

Ân Tổ Lâm thật sâu nhìn Hồng Vũ một cái: "Tốt, ngươi cần gì trợ giúp?"

Hồng Vũ đã sớm chuẩn bị xong một tờ danh sách, Ân Tổ Lâm nhận lấy đi vừa nhìn, trầm ngâm một trận, danh sách

thượng các loại tài nguyên đều có, chủ yếu dùng cho người tu hành.

Ân Tổ Lâm gật đầu: "Không thành vấn đề, ta nhưng lấy thay trong nhà làm chủ, những đồ này rất nhanh sẽ đưa đến trên tay của ngươi!" Hồng Vũ hài lòng cười. Cùng Ân gia lần đầu tiên liên hiệp đến đây là kết thúc, nhưng là chân chính ngang hàng hợp tác giờ mới bắt đầu.

Không có thực lực, căn bản sẽ không nhận được công bình địa vị. Hồng Vũ hiện tại mặc dù cấp bậc không cao, nhưng là lại triển hiện thực lực cường đại, ngay cả Cung Thế Thông cũng chết ở liễu trong tay của hắn, Ân Tổ Lâm rốt cục nhận rồi địa vị của hắn.

Xử lý cùng Ân gia hợp tác, Hồng Vũ tiếp tục tại Nguyệt Lạc Thành nghỉ ngơi và hồi phục.

Kỷ gia cùng Tân gia liên quân đã bắt đầu chia cắt Biên gia lãnh địa. Hai nhà cũng không có đem quá nhiều chỗ tốt thu vào mình trong túi, mà là phân cho liễu theo đuổi những khác thế gia.

Ngọc Càn triều tám tại trung tâm còn có khác Ngũ gia mắt nhìn chằm chằm vào, nếu như kỷ tân hai nhà thực lực bạo tăng quá mức ly phổ, sợ rằng Ngũ gia an vị không thể, muốn liên hiệp đánh dẹp hai nhà. Huống chi còn có hoàng thất ở một bên mắt nhìn chằm chằm vào. Kỷ gia đem một chút lâu dài ích lợi bộ phận thu vào trong túi, nói ví dụ có chút quý trọng kim khí quáng mạch, lãnh địa cũng chỉ chiếm cứ ước chừng một thành.

Những chuyện này Hồng Vũ cũng không quan tâm, hắn thủy chung là muốn trở về Thanh Nguyên đại lục, ở trong lòng hắn, thủy chung không cảm thấy Kỷ gia là của hắn nhà. Trừ bà ngoại cùng mẫu thân ở ngoài, nơi này không có người nào có thể làm cho hắn có thân nhân cảm giác. Hồng Vũ rất không thích. Hắn ở lại Nguyệt Lạc Thành, nếu như không có chuyện gì, mỗi ngày cũng phải đi một chuyến lạch trời.

Ở lạch trời tiếp theo đứng chính là hai canh giờ, không nói một lời, không nhúc nhích, tựu như vậy nhìn tia sáng chảy xuôi lạch trời, kinh ngạc ngẩn người.

Mỗi khi lúc này, mười ba kỵ sĩ sẽ dị thường cẩn thận canh giữ ở phía sau, không cho phép bất luận kẻ nào quấy rầy thiếu gia.

Triệu Đông Hải gần đây mặc dù tu vi đột nhiên tăng mạnh, nhưng là như cũ có chút không thể hiểu, nhỏ giọng hỏi: "Thiếu gia làm cái gì vậy? Một đạo lạch trời mà thôi, có cái gì đẹp mắt?"

Kỷ Ngận Hoài hừ lạnh một tiếng: "Câm miệng! Không nên quấy rầy thiếu gia hiểu được."

"Hiểu được?" Triệu Đông Hải có chút không giải thích được.

"Đại Diệt Thánh Cảnh đánh một trận, thiếu gia thu hoạch khổng lồ, mấy ngày qua, nhất định là đang không ngừng tiêu hóa những thứ này thành quả, tham quan hoc tập lạch trời lại càng một loại hiểu được."

Triệu Đông Hải nghi ngờ nhìn nhìn bầu trời hố: "Vật này có cái gì hảo cảm ngộ?"

Kỷ Ngận Hoài bỉ di: "Ngươi biết cái gì?"

Triệu Đông Hải kiêu ngạo kiều giơ chân: "Đừng tưởng rằng ngươi là nhất phẩm ba sao là có thể khi dễ ta! Ta cũng vậy Hà Tả đại lục nổi tiếng đích thiên tài liễu, tuổi còn trẻ cũng đã là Nhị Phẩm Khai Thần liễu!"

Kỷ Ngận Hoài cái gì cũng không cần nói với hắn, chẳng qua là đi phía trước chỉ chỉ thiếu gia bóng lưng, Triệu Đông Hải nhất thời bị đánh đích một câu cũng nói không nên lời, mình đầu óc nước vào liễu, lại ở thiếu gia trước mặt tự xưng cái gì thiên tài?

"Hừ!" Kỷ Ngận Hoài cười híp mắt, trang mô tác dạng hừ lạnh một tiếng: "Chờ xem, không dùng được bao lâu thiếu gia sẽ có sở đột phá."

"Vừa đột phá?" Triệu Đông Hải thất kinh, nhìn nhìn lại phía trước thiếu gia: "Không thể nào đâu, thiếu gia đột phá nhất phẩm một sao mới bao lâu…"

Hồng Vũ từ Đại Diệt Thánh Cảnh trong đi ra ngoài, cũng đã đột phá đến nhất phẩm một sao, lúc này mới một tháng thời gian, nếu như có thể đột phá đến nhất phẩm hai sao, tuyệt đối là cả Hà Tả đại lục từ trước tới nay nhanh nhất tu hành ghi chép!

Vừa lúc đó, Hồng Vũ bỗng nhiên khoanh chân ngồi xuống.

Một mảnh nhàn nhạt nguyên năng giống như là sương chiều giống nhau tràn ngập ra đi, cùng này vùng trời địa dần dần hòa hợp nhất thể.

Triệu Đông Hải thấy hoa mắt, cảm giác thiếu gia thật giống như cũng muốn từ nơi này một mảnh bầu trời địa trong lúc biến mất! Hắn dùng lực trừng mắt nhìn, thiếu gia rõ ràng hảo đoan đoan ngồi ở chỗ đó, tuy nhiên nó vừa làm cho người ta một loại hắn cũng không ở nơi đâu cảm giác.

Cảm giác như vậy hết sức quái dị, Triệu Đông Hải cảnh giới quá thấp, khổ sở thiếu chút nữa phun ra.

Kỷ Ngận Hoài đích tay nhẹ nhàng đặt tại liễu Triệu Đông Hải phía sau lưng thượng, một cổ hùng hậu bình thản võ khí vượt qua, Triệu Đông Hải thoải mái nhiều, hướng Kỷ Ngận Hoài gật đầu: "Đa tạ."

" o.

Kỷ Ngận Hoài nhìn Hồng Vũ, một tiếng cảm khái: "Thời gian một tháng, sẽ phải đột phá nhất phẩm hai sao, thiếu gia nếu như được gọi là Hà Tả đại lục đệ nhất thiếu niên thiên tài, tuyệt đối là cái này danh hiệu khen ngợi! Cái này danh hiệu đã xa xa không thể hình dung thiếu gia nghịch thiên tư chất liễu!"

Kỷ Hoành cũng là gật đầu lia lịa: "Thiếu gia lần này hiểu được tựa hồ là không gian quy tắc! Nhìn hiện tại loại tình huống này, thiếu gia nếu như có thể thành công, nhất định sẽ ở không gian quy tắc thượng hết sức am hiểu, chỉ là một phẩm hai sao, là có thể am hiểu cao như thế cấp bậc quy tắc, thiếu gia thật thần nhân vậy!"

Từ Uyển Nhiên cũng có chút lo lắng: "Nhưng là một sao một sinh tử, vừa chuyển một khô khốc, không người nào là đã

làm xong hoàn toàn chuẩn bị sau, mới dám bắt đầu hiểu được, nhưng là thiếu gia… Chuẩn bị chưa đầy a."

Kỷ Hoành duy độc dưới loại tình huống này trên sự tình dám cùng lão bà cải cọ: "Đó là người khác! Bây giờ là chúng ta thiếu gia có được hay không? Hắn tiến vào Đại Diệt Thánh Cảnh thời điểm chẳng qua là Nhất Phẩm Hợp Chân, lúc đi ra chính là nhất phẩm một sao liễu. Ở Đại Diệt Thánh Cảnh trong có thể có cái gì chuẩn bị? Thiếu gia cũng không giống nhau thuận lợi tăng lên? Huống chi là hiện tại!"

Từ Uyển Nhiên thủy chung vẫn là có chút không yên lòng, nàng vừa nói như vậy, đến là khiến người khác cũng thấp thỏm. Mặc dù Kỷ Hoành nói tựa hồ rất có đạo lý, nhưng là dù sao một sao một sinh tử chính là ngàn vạn năm tới võ giả Thiết luật! Thiếu gia có thể một lần may mắn, không thể nào mỗi lần cũng may mắn như vậy sao?

Cho nên mọi người cũng bắt đầu lo lắng, thiếu gia lần này có phải hay không quá qua loa rồi? Lúc đầu báo cho mọi người hạ xuống, chúng ta cũng tốt chuẩn bị một chút.

Nhưng là Hồng Vũ rõ ràng đã bắt đầu liễu hiểu được, bọn họ cũng không có biện pháp khác, chỉ có thể bất an cùng đợi.

Cứ như vậy, Hồng Vũ ở lạch trời dưới khô tọa, ngồi xuống chính là cả ngày, cả người hoàn toàn sáp nhập vào trong trời đất, nếu như là một người bình thường, hiện tại coi như là nhìn thấy Hồng Vũ, cũng sẽ không cảm giác được sự hiện hữu của hắn, thậm chí nếu như từ nơi này đi tới, không chuẩn có một đầu đụng vào Hồng Vũ trên người.

Ban đêm, chung quanh một mảnh lạnh như băng, Hồng Vũ cũng rất giống đánh mất tất cả sinh cơ giống nhau, thân thể lạnh như băng.

Đến ngày thứ hai mặt trời dâng lên, Hồng Vũ thân thể cũng theo đại địa cùng nhau tiết trời ấm lại, đến vào lúc giữa trưa, nắng gắt cao theo, Hồng Vũ thân thể cũng tựa hồ muốn bốc cháy lên —— hắn cùng với cả không gian đã hoàn toàn dung hợp.

Lại qua một ngày sau đó, thân thể của hắn bắt đầu nhanh chóng khô héo, mỗi người cũng cảm thấy Hồng Vũ bên trong thân thể có một cổ khổng lồ lực lượng bốc cháy lên!

Kỷ Cấn Hoài chờ trải qua sinh tử hiểu được người nhất thời khẩn trương lên, đã đến thời điểm mấu chốt nhất!

Hồng Vũ thân thể nhanh chóng bị thiêu tẫn, Kỷ Cấn Hoài đám người tâm cũng nhắc tới liễu cổ họng, nhưng là kết quả nhưng thật to ngoài dự liệu của bọn hắn, Hồng Vũ cơ hồ không có bất kỳ khúc chiết, nhanh chóng niết bàn sống lại!

"Này…" Nhìn Hồng Vũ nhanh chóng khôi phục, trong thân thể khí thế so sánh với nhất phẩm một sao thời kỳ càng cường đại hơn, hiển nhiên đã đột phá đến nhất phẩm hai sao, mọi người vừa vui vẻ vừa khiếp sợ.

Kỷ Cấn Hoài thật lâu mới khó khăn mở miệng hỏi: "Từ nương tử, ngươi ngắn nhất một lần sinh tử hiểu được dùng bao lâu?"

Từ Uyển Nhiên dĩ nhiên hiểu Kỷ Cấn Hoài ý tứ, trên thực tế khiếp sợ của nàng tuyệt không so sánh với Kỷ Cấn Hoài ít, nàng cười khổ một tiếng đáp: "Ta ngắn nhất một lần vừa lúc cũng là tấn thăng làm nhất phẩm hai sao thời điểm, lúc ấy có ta ca ca là ta hộ pháp, suốt dùng đi hai mươi ngày."

Kỷ Cấn Hoài thở dài ra một hơi: "Đây mới là người bình thường a."

Hắn ngừng lại một chút, cũng cười khổ nói: "Ta ngắn nhất một lần, tấn thăng làm nhất phẩm ba sao thời điểm, túc túc dùng hai mươi sáu ngày!"

Người chung quanh lúc này mới coi như là chân chính hiểu trắng, thiếu gia chỉ dùng hai ngày thời gian, tựu tấn thăng làm nhất phẩm hai sao rốt cuộc đến cỡ nào nghịch thiên!

Kỷ Hoành ở một bên nhưng thật ra vô cùng không cần: "Các ngươi thử nghĩ xem thiếu gia tăng lên tới Nhất Phẩm Hợp Chân cái kia một lần, những thứ này tiểu vui mừng coi là cái gì."

Mọi người nhất thời im lặng, nhưng cũng không phải không thừa nhận, Kỷ Hoành nói không sai.

Đang mọi người nghị luận thời điểm, cả không gian một vô cùng rất nhỏ ba động, cái này ba động đem một ý tứ rõ ràng truyền lại đến mọi người trong đầu, mọi người căn bản không cần đi nhìn, cùng nhau ầm ầm ngã quỵ: "Chúc mừng thiếu gia!"

Hồng Vũ mở mắt ra, khẽ mỉm cười, mí mắt nháy mắt động một sát na kia, không gian hết thảy ba động tựa hồ cũng khi hắn nắm trong bàn tay!

…

Tăng lên tới liễu nhất phẩm hai sao Hồng Vũ không có tiếp tục tại Nguyệt Lạc Thành dừng lại —— Nguyệt Lạc Thành bị phân chia cho theo đuổi Tân gia xuất chinh Lưu gia.

Này một mảnh lãnh địa phía sau, chính là Tân gia địa bàn. Trên thực tế Tân gia cũng chỉ là để cho Lưu gia chiếm cứ nơi này, khi hắn cùng lạch trời khác vừa hoàng thất trong lúc, giơ lên một đạo bình chướng.

Hồng Vũ phải về Thiên Cơ thành, tin tức truyền đến, Thiên Cơ thành chuẩn bị trước nay chưa có long trọng nghi thức hoan nghênh, nhưng là luôn luôn thích "Phô trương" hắn, nhưng lặng lẽ một người vào thành, đem hết thảy phồn hoa cũng để lại cho Triệu Đông Hải.

Nếu như nơi này là Vũ Đô, Hồng Vũ nhất định là tả ủng hữu bão, ôm mười tám võ cơ cùng Quan Lăng đem trẻ hư diễn xuất phát huy mười đủ mười, sau đó diễu võ dương oai vào thành.

Nhưng là ở chỗ này, Hồng Vũ làm không được.

Nơi này không phải là nhà của hắn, hắn gần đây dũ phát mãnh liệt tư niệm Thanh Nguyên đại lục liễu.

Trở lại Thiên Cơ thành, Hồng Vũ đi trước thăm một chút mẫu thân, mẫu tử hai người chung tự thiên luân chi nhạc.

Đợi đến Kỷ Cấn Thiên vợ chồng chiến thắng trở về mà về, hắn vừa vấn an một chút bà ngoại.

Mười ba kỵ sĩ các hữu ban thưởng, hơn nữa lần này bọn họ trong chiến đấu thu hoạch, nói vậy không bao lâu nữa, cũng là có thể riêng của mình tăng lên cấp một.

Rồi sau đó một đoạn cuộc sống, Hồng Vũ dốc lòng ở Tịch Diệt cổ giới trong đánh giết, săn bắt liễu đại lượng huyết mạch, chuẩn bị hoàn thành mình đối với Kỷ Cấn Thiên hứa hẹn, sau đó rời đi Hà Tả đại lục đi về nhà.

Kỷ Cấn Hoài đoán được không sai, hắn đột phá đến nhất phẩm hai sao, hiểu được sâu nhất đúng là không gian quy tắc. Mẫu Hà mặc dù chính là vừa đến lớn nhất lạch trời, không gian quy tắc bể tan tành mà hỗn loạn, nhưng là hiện tại Hồng Vũ đã có nắm chặc một mình xuyên qua Mẫu Hà, thời cơ đã thành thục.

Nhưng là ở nơi này một ngày, Triệu Đông Hải hưng trùng trùng chạy tới, bang bang gõ cửa xông vào: "Thiếu gia thiếu gia, xảy ra chuyện lớn! Đại hảo sự, ha ha ha!"

"Chuyện gì đem ngươi cao hứng thành cái bộ dáng này?"

"Ha ha ha!" Triệu Đông Hải trước cười đủ rồi, rồi mới lên tiếng: "Thiếu gia, chúng ta tâm phúc đại họa đã trừ!"

Hồng Vũ phản ứng một chút, mới hiểu được Triệu Đông Hải nói rất đúng Cung gia.

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

Triệu Đông Hải hưng phấn mà mi phi sắc vũ: "Gia tộc mới vừa nhận được tin tức, ước chừng mười ngày trước, Cung gia cũng đang khẩn trương chuẩn bị ứng đối Ân gia chờ đối đầu thời điểm, đột nhiên ở nửa đêm gặp phải đánh bất ngờ, Bổn gia nhà cũ trong trấn giữ ba vị nhất phẩm chín sao bị tại chỗ chém giết!

Bổn gia nhà cũ mấy ngàn người, phàm là tu luyện quá vũ kỹ một tên cũng không để lại! Chỉ có một chút lão kém phụ nữ và trẻ em còn sống, hơn nữa cũng là chưa từng tu luyện quá vũ kỹ người bình thường.

Rồi sau đó, ngày thứ hai, Cung gia ở Trung Ương cổ quốc các tất yếu cứ điểm, bị từng cái nhổ! Những thứ này tất yếu

trong, tất cả trấn giữ nhất phẩm chín sao không một mạng sống, võ đạo cường giả cũng đều bị chém giết! Cung gia lần này, thật sự là bị nhổ tận gốc, Ân gia không duyên cớ xây liễu một đại tiện nghi!"

Hồng Vũ cũng là ngoài ý muốn: "Cánh sẽ như thế? Này, điều này thật sự là một cuộc truyền kỳ cuộc chiến!"

Triệu Đông Hải nước miếng tung bay: "Cũng không phải là không! Nghe nói từ bắt đầu đến cuối cùng một Cung gia tất yếu bị nhổ, trước sau chỉ dùng bốn ngày thời gian! Thông Thiên Đại Đế vì thế giận tím mặt, hạ lệnh tra rõ!"

Hồng Vũ không nhịn được hỏi một câu: "Biết là người nào làm sao?"

Có thực lực như vậy thế lực, có ít nhất một vị Quỷ Nghiêu cấp bậc kia cường giả xuất thủ, mới có thể như thế gọn gàng đem nhất phẩm chín sao chém giết.

"Thật ra thì mọi người đều biết là ai, Thông Thiên Đại Đế cũng chỉ là làm bộ dáng thôi."

"Rốt cuộc là người nào? !"

"Thâu Thiên Tặc!" Triệu Đông Hải báo ra tới một người Hồng Vũ vô cùng xa lạ danh hiệu. Hồng Vũ sửng sốt: "Thâu Thiên Tặc?"

Trộm ngày hai chữ này khẩu khí không nhỏ, nhưng phối hợp thượng một hẹp hòi "Tặc" chữ, thật có chút ít cổ quái.

Hơn nữa hôm nay Trung Ương cổ quốc hoàng đế hiệu "Thông Thiên Đại Đế", trộm ngày đối với Thông Thiên, tựa hồ có chút khiêu khích đắc ý vị a.

"Thiếu gia ta nhưng là vì tin tức kia đặc biệt đi hỏi thăm một chút Thâu Thiên Tặc!" Triệu Đông Hải hiến vật quý: "Ha ha ha, cái này Thâu Thiên Tặc, nhưng khó lường liễu, nghe nói đây là Trung Ương cổ quốc cảnh nội một nhóm vô cùng truyền kỳ đạo tặc, tới vô ảnh đi vô tung, làm án tử cũng là kinh thiên đại án, hơn nữa tựa hồ đặc biệt cùng Thông Thiên Đại Đế đối nghịch.

Mười năm trước, bọn họ tựu nửa đường cướp đi liễu thế gia kính hiến tặng cho Thông Thiên Đại Đế một nhóm cống phẩm, nghe nói khi đó, Thông Thiên Đại Đế mới vừa vượt qua nhất phẩm chín sao một ít nói giới hạn, bước vào liễu chưa bao giờ làm biết lĩnh vực, vậy thì thật là cả nước vui mừng. Thông Thiên Đại Đế hạ chỉ vì Khánh Công, chế tạo vô thượng Huyền Binh Đại Đế hành cung, cử hành muôn đời thịnh yến.

Các đại thế gia vì phách hoàng đế vuốt đuôi, rối rít dâng lên cống phẩm, trợ giúp Đại Đế chế tạo hành cung. Loại này cống phẩm chính là tự nguyện dâng lên, chuyên môn dùng để chế tạo Đại Đế hành cung, cho nên bị dân gian trở thành 'Hành cung cống', mỗi một bút hành cung cống cũng trân bảo vô số, nghe nói lúc ấy dâng lên thấp nhất cấp bậc, cũng là nhất phẩm cấp ba tài liệu!

Các đại thế gia vì bảo đảm hành cung cống an toàn, cũng phái nhất phẩm chín sao hộ tống, đến kinh sư phụ cận, Thông Thiên Đại Đế còn có thể phái người tiếp ứng. Hết lần này tới lần khác chính là như thế nghiêm mật trông chừng dưới, lại bị Thâu Thiên Tặc cho cướp đi liễu, hơn nữa còn không chỉ một nhóm, bọn họ liên tiếp đoạt ba đợt. Hộ tống nhất phẩm chín sao toàn bộ chết trận, thậm chí những thứ kia chịu trách nhiệm áp tải võ đạo các cường giả, cũng không có thấy rõ ràng đối thủ rốt cuộc là người nào!

Từ đó về sau, Thâu Thiên Tặc tên bất hĩnh nhi tẩu. Những năm gần đây, Thâu Thiên Tặc nhằm vào Thông Thiên Đại Đế cùng Trung Ương cổ quốc hoàng thất, tiến hành vô số lần cướp bóc cùng trộm cắp, hoàng thất tổn thất thảm trọng.

Có người còn đặc biệt thống kê quá, những năm này hoàng thất có ít nhất một thành thu vào cũng rơi vào Thâu Thiên Tặc trong tay!"

"Một thành!" Hồng Vũ thất kinh, nước miếng cũng muốn chảy xuống liễu.

Thiếu gia gần đây đang cần tiền đâu, Trung Ương cổ quốc hoàng thất, một thành thu vào a! Đây tuyệt đối là một làm cho người ta trợn mắt cứng lưỡi mấy chữ.

Trung Ương cổ quốc vô cùng cường đại, hàng năm thuế má cùng thế gia tiến cống nhiều đích đếm không hết, nương tựa cướp bóc cùng trộm đạo, là có thể tiết lưu một thành thu vào, này Thâu Thiên Tặc thật sự là quá yêu nghiệt liễu.

Triệu Đông Hải lại có chút nghĩ mãi mà không rõ: "Lần này Thâu Thiên Tặc nhổ Cung gia, cũng làm cho người có chút xem không hiểu, bởi vì bọn họ luôn luôn chỉ nhằm vào Thông Thiên Đại Đế, đây là lần đầu tiên đối với hoàng thất ở ngoài người xuất thủ.

Có người suy đoán là Cung gia đắc tội bọn họ, đây là giết gà dọa khỉ. Nhưng là có người nói là bởi vì Cung gia ám trợ Thông Thiên Đại Đế bắt Thâu Thiên Tặc, lúc này mới chọc giận bọn họ… Bất kể, bất kể như thế nào, chúng ta ngồi thu ngư ông thủ lợi, ha ha ha!"

Hồng Vũ bây giờ đối với cho Cung gia đã không hề nữa cảm thấy là một uy hiếp, cho hắn mấy năm thời gian, hắn nhất định có thể tấn chức nhất phẩm chín sao. Đến lúc đó hơn nữa siêu cấp Huyền Binh chiến giáp, huyết mạch, Thất Tịch đoản kiếm chờ một chút thủ đoạn, hắn thậm chí có lòng tin cùng Thông Thiên Đại Đế đánh một trận!

Cái kia là hậu cung nhà nếu, chính là chịu chết, Hồng Vũ rất vui vẻ siêu độ bọn họ.

Bất quá cái này phiền toái hiện tại đột nhiên bị giải quyết, Hồng Vũ cũng đói hay là rất vui vẻ, chẳng qua là hắn đối với cái này truyền kỳ loại "Thâu Thiên Tặc" càng thêm tò mò.

Vũ thiếu gia lúc này hào nói: "Hắn là truyền kỳ Thâu Thiên Tặc, bổn thiếu gia nhất định phải làm truyền kỳ trộm tâm tặc!"

Triệu Đông Hải nhanh mồm nhanh miệng: "Thiếu gia ngài cười giỡn thật tốt cười."

Hồng Vũ trợn mắt nhìn, Triệu Đông Hải nhất thời lúng túng: "Ngài không phải là nói giỡn a?" Hắn âm thầm nói thầm, ngài lão nhân gia có tặc tâm không có tặc đảm bộ dạng, nếu không phải mượn rượu sức lực sợ rằng hiện tại ngay cả Kỷ Kiêu còn không có bắt lại đâu…

…

Mẫu Hà trong, không gian bể tan tành, vô số không gian mảnh nhỏ nổi lơ lửng, còn có đông đảo không gian loạn lưu chung quanh lẻn. Ở nơi này một mảnh trong hỗn loạn, nhưng có một cái vĩnh hằng đinh ốc không gian lối đi.

Kỷ Cương phiêu du tại cái thông đạo này trong, hắn đã không biết thời gian trôi qua liễu bao lâu, vừa bắt đầu hắn vô cùng tức giận, hận không được một quyền đem trọn Mẫu Hà nổ nát bấy, nhưng là nổi giận dưới cũng là năng lượng bốn phía, làm cho cả không gian lối đi cũng trở nên không ổn định liễu, Kỷ Cương hù dọa ra một thân mồ hôi lạnh, một khi không gian lối đi bể tan tành, hắn cũng không có lòng tin ở Mẫu Hà trong may mắn còn sống sót xuống tới. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 80 : Thiện ác cuối cùng tất báo

Dần dần địa Kỷ Cương đã học xong khống chế phẫn nộ của mình, hắn biết rõ ước chừng mình không có phát tiết lửa giận rất đúng giống. Tiểu tử kia đến Hà Tả đại lục một ít Biên, có Kỷ Vân đám người gác, hắn tại sao có thể có thể chạy thoát được?

Lúc này tám chín phần mười đã bị Kỷ gia chém giết, tuy nói đối với muội muội lại thêm một tia thua thiệt, nhưng là chỉ cần không để cho nàng biết không là được?

Trong khoảng thời gian này tới nay, Kỷ Cương một mực yên lặng địa tìm hiểu không gian quy tắc, hắn đã phát hiện Hồng Vũ bố trí cái này vĩnh hằng đinh ốc lối đi một tia không thể xưng là sơ hở sơ hở, trải qua thời gian dài cố gắng, cũng nhanh muốn đem lối đi phục hồi như cũ.

"Hừ!" Kỷ Cương ở trong lòng hừ lạnh một tiếng, thầm nghĩ: "Không gì hơn cái này!"

Hắn xem thường Hồng Vũ, lại không nghĩ nghĩ, Hồng Vũ lúc ấy vây khốn hắn thời điểm mới là cái gì trình độ? Hắn đường đường nhất phẩm ba sao, chẳng những bị người ta vây khốn, còn muốn tìm hiểu hồi lâu mới có thể phá giải, lại còn không biết xấu hổ xem thường người khác.

Theo Kỷ Cương tâm niệm chuyển động, vĩnh hằng đinh ốc lối đi dần dần xảy ra vặn vẹo, thời gian dài cố gắng rốt cục chiếm được hồi báo, Kỷ Cương thật dài thở phào nhẹ nhõm, thân hình hướng cuối thông đạo thổi đi.

"Két! Két! Két!"

Mẫu Hà tả ngạn, rừng hoang khu vực trong giữa không trung, mấy đạo màu lam tia chớp chợt lóe rồi biến mất, phát ra mãnh liệt dòng điện thanh.

Rốt cục mãnh liệt một cái nổ tung, một đoàn lam quang nhanh chóng xuất hiện, mạnh mẽ mở ra một cái cánh cửa không gian, hình ảnh không gian lối đi, sau đó vừa bằng vào

lực lượng của mình mở ra cánh cửa không gian Kỷ Cương, cơ hồ đã tiêu hao hết toàn bộ võ khí, chật vật không chịu nổi từ giữa không trung rơi xuống dưới, nặng nề ở trên mặt đất ném ra tới một người rãnh to.

Thật lâu, Kỷ Cương mới miễn cưỡng bò người lên, phân biệt một chút phương hướng, hướng gia tộc trụ sở chạy tới.

Mấy cái canh giờ sau, thấy Kỷ Cương Kỷ Vân thất kinh, hắn nghe Kỷ Cương tự thuật, đã trợn mắt hốc mồm, một lúc lâu mới hướng Kỷ Cương giảng thuật liễu trong khoảng thời gian này tới nay Hồng Vũ ở Hà Tả đại lục truyền kỳ kinh nghiệm.

"Vô sỉ tiểu nhi! Đợi bổn tọa chạy về Thiên Cơ thành, nhất định phải ngay mặt vạch trần hắn!" Kỷ Cương lửa giận công tâm: "Kỷ Vân, lập tức an bài nhân thủ, hộ tống bổn tọa giết trở về Thiên Cơ thành!"

Kỷ Vân do dự, cuối cùng không nói thêm gì, khom người nói: "Tuân lệnh."

Từ trong phòng đi ra ngoài, Kỷ Vân không khỏi âm thầm lắc đầu, Kỷ Cương tính cách bảo thủ, đây là mọi người đều biết chuyện tình. Hắn đã bị lửa giận làm cho hôn mê liễu đầu, căn bản nghe không vào người khác khuyến cáo.

Ngươi bây giờ trở về đi lại có thể thế nào? Hồng Vũ đã là nhất phẩm hai sao, nắm giữ lấy siêu cấp Huyền Binh chiến giáp, có thể tăng lên gia tộc huyết mạch, lại càng mới vừa đánh bại cường đại vô cùng Cung gia, ở Ngọc Càn triều cho tới cả Hà Tả đại lục, danh tiếng như mặt trời ban trưa!

Dưới loại tình huống này cục diện, trừ phi Kỷ Cấn Vũ đầu óc nước vào liễu, mới có thể vì Kỷ Cương "Ủy khuất" mà trừng phạt Hồng Vũ. Thậm chí, hiện tại Kỷ Cương muốn bằng vào thực lực của mình đi trả thù Hồng Vũ cũng làm không được.

Hai canh giờ sau, Kỷ Cương dẫn dắt này một đôi nhân mã lao ra doanh địa, chạy thẳng tới Thiên Cơ thành đi.

Kỷ Vân suy nghĩ một chút, xoay người phân phó nói: "Dùng trận pháp báo cho trong nhà, Kỷ Cương trở lại."

Hắn báo cho trong nhà, chẳng khác nào báo cho Hồng Vũ, đây là đối với Hồng Vũ một loại biến tướng lấy lòng. Hắn nhớ lại hạ xuống, ban đầu mình đối với Hồng Vũ coi như khách khí, Vũ thiếu gia hẳn là nhớ được nhân tình của mình. Như thế, hắn mới yên lòng. Hiện tại Hồng Vũ, đã là một tôn quái vật lớn, cũng không phải hắn có thể khiêu khích.

…

"Kỷ Cương trở lại?" Hồng Vũ cũng có chút ngoài ý muốn, hắn vốn là cho là ít nhất có thể đem Kỷ Cương vây ở Mẫu Hà mấy năm thời gian, xem ra quả nhiên không thể nhỏ xem thiên hạ anh hùng.

Triệu Đông Hải gần đây đang bế quan, nghe nói là chỗ xung yếu đánh cao hơn cảnh giới. Lần này tới truyền lại tin tức chính là Kỷ Hoành: "Thiếu gia, chúng ta làm sao bây giờ?"

Hồng Vũ cười: "Để cho hắn."

Kỷ Cương ngựa không ngừng vó câu, lửa giận khi hắn trong lồng ngực không ngừng thiêu đốt, hắn đường đường nhất phẩm ba sao, cư nhiên bị một tiểu tử trêu chọc, thiếu chút nữa vĩnh viễn bị vây ở Mẫu Hà trong ra không được!

Hắn ở không gian trong thông đạo thời điểm đè nén của mình lửa giận không dám phát tác, lại cũng không đại biểu hắn đã không nổi giận. Ngược lại, một khi thích phóng đi ra, Kỷ Cương sẽ phải hoàn toàn mất đi lý trí.

Cứ như vậy, hắn ngày đêm kiên trình, cơ hồ không có nghỉ ngơi, cũng không đúng theo tính cho dù Hà gia tộc võ giả nghỉ ngơi, hai mắt máu đỏ, điên cuồng xông ào vào Thiên Cơ thành.

Từ Hạc Nhiên nhận được báo cáo, Kỷ Cương chạy thẳng tới Cần Thiện Đường đi, lúc này thất kinh: "Làm sao nhanh như vậy?"

Hắn cuống quít đi về phía Kỷ Cấn Thiên bẩm báo, Kỷ Cấn Thiên cũng cùng hắn một phản ứng: "Làm sao nhanh như vậy!"

Kỷ Cấn Thiên cùng lão vợ tựu chuyện này thương thảo quá, hai lão hết đường xoay xở. Bàn tay thủ bối cũng là thịt, chỉ có thể chờ Kỷ Cương trở lại, hai lão ra mặt ngăn trở, làm người hoà giải.

Chẳng qua là Kỷ Cương so sánh với bình thường hành trình nhanh suốt mười ngày!

"Lão gia, nói vậy cương thiếu gia ngày đêm kiên trình gấp trở về." Từ Hạc Nhiên đã đoán được.

Kỷ Cấn Thiên ngẩn ngơ, một tiếng thở dài cảm thấy làm khó.

Kỷ Cương trong lòng nói vậy oán niệm sâu nặng, sợ rằng chuyện này khó có thể thiện liễu.

Kỷ Cấn Thiên vội vàng chạy tới thời điểm, Kỷ Cương đã ra hiện tại Hồng Vũ bên ngoài viện liễu, hắn không khỏi phân trần, một chiêu trào ra, võ khí tung hoành đem Hồng Vũ viện môn nổ nát bấy.

Đồng thời, một tiếng quát chói tai ở cả Cần Thiện Đường bầu trời nổ vang: "Hồng Vũ ngươi con thỏ nhỏ chết kia, lăn ra đây cho ta!"

Từ Ngọc Nhã xuất hiện, mặt âm trầm chất vấn: "Đại thiếu gia ngươi muốn làm gì!"

Kỷ Cương vung tay lên, một cổ võ hoá khí làm vô số màu đen quang vũ, hướng nàng cuốn đi qua: "Kỷ gia chuyện tình, lúc nào đến phiên một hạ nhân nói chuyện!"

Từ Ngọc Nhã gắt gao đứng vững gót chân, bởi vì Kỷ Trinh Côi, Từ Ngọc Nhã vốn là tựu đối với Kỷ Hoành không có cảm tình gì, vừa ra sức chống cự lại Kỷ Cương võ khí tịch quyển, vừa hừ lạnh nói: "Hừ, lão gia nhưng cho tới bây giờ chưa nói quá chúng ta Từ gia người là hạ nhân!"

Kỷ Cương nếu như còn có lý trí, lúc này nên tỉnh ngộ liễu, Từ gia còn có Từ Hạc Nhiên huynh muội, há có thể trở xuống người đối đãi?

Nhưng là hắn đã lửa giận công tâm, đốt cuồng bạo vô cùng. Đột nhiên phát lực, ầm ầm một tiếng sau lưng võ khí tia sáng

phóng lên cao, ngưng tụ ra một ngọn nguy nga núi lớn.

Từ Ngọc Nhã chung quanh hắc sắc quang vũ thoáng cái biến thành một đoàn màu đen long quyển phong, gào thét một tiếng đem Từ Ngọc Nhã từ mặt đất rút lên, xa xa địa ném đi ra ngoài.

Kỷ Cương nổi giận gầm lên một tiếng: "Hạ tiện người hầu còn dám om sòm, cút cho ta —— "

Nhưng là Từ Ngọc Nhã cũng không có bay ra ngoài rất, Kỷ Cương cuồng bạo võ khí nguyên năng ở nửa đường bị một đạo màu vàng lợt quang mang ngăn trở xuống.

Một ít đạo vũ khí tia sáng cấp bậc rất cao, dính dính hạ xuống, xảo diệu vô cùng đã Kỷ Cương cuồng bạo lực lượng hóa giải, giải cứu liễu Từ Ngọc Nhã.

Từ Ngọc Nhã biết là tiểu thiếu gia, mà hiện tại nàng cũng không phải là lúc trước mặc người khi dễ thời điểm liễu, nàng hiện tại có dựa vào!

Từ Ngọc Nhã ủy khuất vô cùng gào khóc: "Tiểu thiếu gia, ngươi nên vì nô tỳ làm chủ a!"

Kỷ Cương bỗng nhiên cảm giác được có một ánh mắt đang nhìn mình, ánh mắt kia giống như thực chất, xuyên qua liễu viện tường rào, phòng ốc, hoa cỏ, cây cối, núi giả, chòi nghỉ mát, trực tiếp phóng đến trên người của mình.

Mà càng làm cho Kỷ Cương hoảng sợ chính là, cặp mắt kia nhìn chăm chú vào hắn thời điểm, lại để cho hắn rõ ràng địa cảm ứng được, Hồng Vũ tựa như một tôn Cổ thần, tự cho là tên trong hư không, phát ra hạo hạo đãng đãng khổng lồ uy năng, nầy đây một loại mắt nhìn xuống chúng sanh tư thái đang nhìn hắn!

"A —— "

Kỷ Cương cuống quít lui về phía sau, mãi cho đến liễu lúc này, hắn mới rốt cục nhận rõ liễu thực tế!

Nhất thời, mồ hôi lạnh từ Kỷ Cương thái dương lăn xuống xuống tới. Hắn sẽ nhớ nổi lên Kỷ Vân lời nói, hồi tưởng lại liễu dọc theo con đường này bên cạnh những gia tộc kia võ giả

lời nói. Hồng Vũ, đã không phải là trước kia Hồng Vũ, hắn là nhất phẩm hai sao, hắn là Kỷ gia tương lai hi vọng, hắn đã vượt qua Kỷ Cương thế hệ này người, có siêu cấp Huyền Binh chiến giáp cùng đông đảo thần bí thủ đoạn!

Năm đó ở Mẫu Hà phải bờ, bị hắn tùy ý bắt tới thiếu niên, đã không phải là hắn có thể chống lại liễu.

Kia tựa như thượng cổ thần minh một loại mắt nhìn xuống, cao cao tại thượng, lại có một loại cùng cả thiên địa không gian hòa hợp nhất thể lớn cùng túc mục, để cho Kỷ Cương đầy ngập lửa giận hóa thành băng tuyết, lại càng không dám cao hứng một tia phản kháng niên kỉ đầu.

Hắn không biết mình tại sao phải như vậy, rõ ràng cảnh giới của mình còn chiếm có ưu thế, nhưng là hắn nhưng phi thường khẳng định, mình một khi xuất thủ, Cổ thần nhất định Lôi Đình Nhất Kích, làm cho mình hoàn toàn hôi phi yên diệt!

Hắn liên tiếp lui về phía sau, thất hồn lạc phách dưới lại hai chân mềm nhũn đặt mông ngồi dưới đất!

Khi hắn phía sau, gia tộc các võ giả trợn mắt cứng lưỡi: "Đây là nhất phẩm ba sao đính cấp cường giả sao?"

"Hừ!"

Hừ lạnh một tiếng từ sân chỗ sâu truyền đến, Hồng Vũ thanh âm chậm rãi vang lên: "Chuyện của mẫu thân ta sẽ không từ bỏ ý đồ, nhưng ngươi chính là trưởng bối. Tội lỗi của ngươi, thì sẽ có người đối với ngươi thanh toán!"

Kỷ Cương âm thầm thở phào nhẹ nhõm, nhưng là kế tiếp, Hồng Vũ lời nói lại làm cho hắn như rơi vào hầm băng: "Câu cửa miệng nói phụ trái tử thường, ta không thể đối với ngươi xuất thủ, nhưng là ta nhưng lấy đem ngươi đắc tội nghiệt báo ứng ở ngươi nhi tử trên người! Ta cùng hắn cùng thế hệ, đánh tàn bạo đứng lên không có chút nào trong lòng gánh nặng…"

Kỷ Cương mới vừa đứng lên, này cả kinh một lần nữa vừa đặt mông ngồi trở về. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1 : Song tinh (thượng)

Lần này xuyên qua lạch trời, Hồng Vũ nóng lòng muốn thử. Hắn mơ hồ cảm thấy tinh ngô là một loại rất trọng yếu "Tài nguyên", hiện tại tu vi tăng nhiều, hắn diệt sát tinh ngô phải là như vậy rất chuyện dễ dàng, vì vậy muốn nhiều "Tích góp từng tí một" một điểm.

Đáng tiếc không như mong muốn, lần này bọn họ trái lại bình an trở lại đối diện.

Đã trải qua dài dòng tuyết sơn lữ hành sau đó, bọn họ trở lại đã tiến vào mùa đông Địch Nhung thảo nguyên.

Thu Lâm công chúa muốn theo mẫu thân hội vương đình, Hồng Vũ có thể không có hứng thú gặp cha vợ tương lai kiêm phía trước đối đầu, trên nửa đường cùng Thu Lâm công chúa mẹ con phân biệt sau đó, mang theo Bạch Uyển Thần hướng Phi Thiên quan mà đi.

Hai mẹ con một cái nhất phẩm thất tinh, một cái Nhất Phẩm Hợp Chân, ở Thanh Nguyên đại lục thượng, đây là một cỗ đủ để nghiền áp bất kỳ thế lực lực lượng. An toàn vấn đề căn bản không cần lo lắng.

Tiến vào Đại Hạ sau đó, khác buổi tối, Bạch Uyển Thần lặng lẽ rời đi.

Hồng Vũ cảm giác được nàng đi, Bạch Uyển Thần lưu luyến không rời, ở Hồng Vũ ngoài cửa bồi hồi hồi lâu, lại thủy chung không có dũng khí đi vào nói lời từ biệt. Hồng Vũ trợn tròn mắt nằm ở trên giường, cũng rất muốn đi ra ngoài lưu lại nàng, nhưng là nói như vậy, sẽ để sư thúc tỷ tỷ khó xử, trong lòng hắn khe khẽ thở dài, ám đạo thuận theo tự nhiên sao.

Hồng Vũ cô linh linh một người trở về võ đô, lúc này võ đô thành ở Hồng Vũ trong mắt đã không lộ vẻ hùng vĩ, nhưng là cái loại này dầy cộm nặng nề lịch sử tang thương cảm giác như cũ tồn tại.

Cửa thành cuối cùng không có gặp lại đến cái gì mắt không mở ngu xuẩn tới khiêu khích hồng nhị thiếu, hắn vào thành sau đó trở lại Hồng phủ, người gác cổng vẫn còn cho là mình nhìn lầm rồi, xoa xoa ánh mắt vui mừng quá đỗi: "Nhị thiếu gia, ngài trở về!"

Bọn hạ nhân vội vàng đem hắn nghênh đi vào, phía ngoài một trận tiếng vó ngựa vang lên, một gã mặt như quan ngọc thanh niên, ở mấy tên người hầu cùng đi dưới thật nhanh mà đến. Những thứ kia người hầu tất cả đều là Nhị Phẩm Khai Thần cấp bậc, cầm đầu thanh niên trên người một cỗ lãnh ngạo chi khí, tựa hồ cả thiên hạ cũng không để vào mắt.

Hắn thẳng đi tới hồng trước cửa phủ, phiên thân xuống ngựa, thấy Hồng Vũ sau đó, lại lập tức đổi một người, lấy lòng cười: "Nhị ca, ngài trở về, khổ cực khổ cực!"

Hồng Vũ sửng sốt, vắt hết óc cũng nghĩ không ra người này rốt cuộc là ai.

Bọn hạ nhân đều ở một bên cười trộm, Hồng Vũ càng cảm thấy được kỳ quái: "Ngươi là?"

Người nọ vội vàng tự giới thiệu mình: "Nhị ca, tiểu đệ ta là Vân Nê Thần Vực Từ gia, Từ Thiếu Vị, chúng ta Từ gia chính là Vân Nê Thần Vực cường đại nhất ngũ đại thế gia một trong, cái kia, ta cùng Di Lan là bạn tốt."

Hồng Vũ nhất thời âm trầm khuôn mặt, nguyên lai lại là một cái theo đuổi muội muội.

Bất kể là người nào ca ca, biết có người nhớ thương muội muội mình, tâm tình cũng sẽ không quá tốt. Hắn hừ một tiếng, nhàn nhạt gật đầu, lười nói thêm cái gì chính mình đi trở về.

Từ Thiếu Vị còn muốn theo vào đi, lại bị bọn hạ nhân ngăn cản: "Xin lỗi Từ thiếu gia, hôm nay nhị thiếu trở về, đoán chừng trong nhà sự tình tương đối nhiều, ngài vẫn còn là hôm nào lại tới sao."

Từ Thiếu Vị bất đắc dĩ trảo trảo đầu, mang người đi trở về.

Đã sớm có người đi vào bẩm báo, gia gia bà nội, phụ thân mẫu thân, đại ca đại tẩu cùng tiểu muội tất cả đều nghênh đi

ra, người một nhà đoàn viên, kia nhạc vui hòa.

Hồng Vũ đem mình ở Thủy Nguyên đại lục kinh nghiệm, giản lược nói một lần, tại chúng nhân một mảnh tiếng kinh hô trung, đem muội muội bắt tới đây: "Ngươi thành thật khai báo, trừ Trương Ngọc Thư ở ngoài, vẫn còn có bao nhiêu người theo đuổi ngươi?"

Hồng Di Lan tức giận nhìn hắn: "Ai cần ngươi lo!"

"Ta là anh của ngươi, ta không quản ai quản!"

Đại ca Hồng Liệt tựu tại một bên cười trộm, không chút lưu tình bán đứng muội muội: "Lão nhị, ngươi cũng không biết, Tiểu Lan trở về trong khoảng thời gian này, có bao nhiêu…" Hắn vẫn còn ở coi là, một bên đại tẩu Lôi Viện Viện đã giúp hắn nói ra: "Chín vị!"

"Đối, toàn bộ chín vị Chủ Thần Vực thiếu niên tài giỏi chuyên môn chạy tới võ đô, mỗi ngày quấn quít lấy Tiểu Lan."

Hồng Vũ hừ hừ một tiếng hỏi: "Phía ngoài cái kia Từ Thiếu Vị có hay không coi là ở chín người này bên trong?"

Lôi Viện Viện cười nói: "Từ Thiếu Vị là tới tối chịu khó, thật ra nha, ta xem kia tiểu tử người rất tốt…"

Lôi Viện Viện nói không được nữa, bởi vì Hồng Di Lan giống như một cái nhỏ cọp mẹ giống nhau, tức giận nhìn chằm chằm nàng. Lôi Viện Viện cười cười: "Thật tốt, ta không nói."

Hồng Vũ nói: "Ta cảnh cáo ngươi, bất kể là ai, cũng phải trước trải qua anh của ngươi ta cửa ải này, không quản, ta đánh cho cha hắn mẹ cũng nhẫn không ra!"

Hồng Di Lan ủy khuất: "Mẹ, ngươi xem hắn…. "

Kỷ Trinh Côi cười đem nữ nhi ôm chầm tới: "Không có chuyện gì, có mẹ cho ngươi chỗ dựa, ngươi thích ai cứ việc nói, đừng để ý tới anh của ngươi, hắn nha chính là quá quan tâm ngươi."

Có mẫu thân ra mặt, Hồng Vũ không có cách, buồn bực ngồi ở một bên.

Buổi tối nhà yến, cực kỳ long trọng, Trang Hàn đẳng nữ cũng bị lão gia tử ân chuẩn tham gia.

Sau khi trở về, Quan Lăng nhóm người đã sớm tư niệm thành họa, mười mấy cái cô bé cùng một chỗ, một phen hoang đường Vu Sơn mây mưa.

Ngày thứ hai điểm tâm thời điểm, Hồng Vũ mới nhớ tới: "Trương Ngọc Thư kia tên tiểu tử thúi có tới không? Hắn không phải là luôn miệng nói muốn bảo vệ ngươi cả đời cả đời…"

Lôi Viện Viện ở bên cạnh che miệng cười trộm: "Trương Ngọc Thư đã cùng Từ Thiếu Vị ở cửa trùng đột nhiều lần, nếu không phải anh của ngươi đè ép, nói không chừng tựu đánh nhau."

Hồng Di Lan vẻ mặt Mộc Nhiên, thật giống như chuyện này đi theo chính mình không có quan hệ giống nhau.

Hồng Vũ hừ hừ một tiếng: "Coi như tiểu tử này có lương tâm."

Đang nói, đã nghe khách khí mặt một trận hưng phấn hô to: "Hồng nhị ca, vũ ít, ngài trở về, ha ha ha, có thể tưởng tượng chết ta."

Trương Ngọc Thư sải bước đi vào, bọn hạ nhân ngăn ngăn không được.

Hắn luôn miệng nói muốn Hồng Vũ, một đôi ánh mắt lại tặc linh lợi là không dừng ở Hồng Di Lan trên người đảo quanh.

Hồng Vũ xem xem muội muội, bỗng nhiên một trận cảm khái, muội muội cũng đã trưởng thành, dung mạo như ngọc vô hạ, thân thủ yểu điệu rung động lòng người, hơn nữa thân phận của nàng sao, khó trách có nhiều như vậy ngưỡng mộ giả.

"Đi, không cần theo ta lấy lòng." Hồng Vũ tức giận.

"Hắc hắc, nhị ca…"

"Nhị ca là ngươi gọi sao?" Hồng Di Lan sinh khí.

Trương Ngọc Thư bất đắc dĩ nói: "Ta đi theo nhị ca quan hệ cũng rất tốt nhất, hành hành hành, ta hô hắn Hồng nhị ca được đi?"

Hồng Di Lan lúc này mới bỏ qua cho hắn.

Trương Ngọc Thư đánh trúng thăm hỏi Hồng Vũ kỳ hào tới đây, đi theo Hồng Vũ có một câu không có một câu trò chuyện ngày, không yên lòng, Hồng Vũ giận dữ, phẩy tay áo bỏ đi. Trương Ngọc Thư ngượng ngùng cười một tiếng, sau đó tựu ưỡn nghiêm mặt tiến tới Hồng Di Lan bên cạnh.

…

Hồng Vũ một người trở về, đi theo Trang Hàn nói một chút lời, trở lại bên trong gian phòng đem na nhất mai thần thú não tinh lấy đi ra.

Đoạn đường này thượng Hồng Vũ đều ở nghiên cứu vật này. Cứ việc bởi vì theo tinh không rơi xuống, này một quả trân quý vô cùng não tinh đã bị thiêu đốt là không còn dư lại ít nhiều, nhưng là nó trong đó lại như cũ hàm chứa một loại để Hồng Vũ cũng cảm thấy tim đập nhanh lực lượng.

Hồng Vũ thủy chung ở tiểu tâm dực dực phá vỡ phía ngoài na nhất tầng đã trở nên khét lẹt cứng rắn xác. Tầng này cứng rắn xác hợp lại không đơn giản, chính là này đầu thần thú bản thân lực lượng, cùng cái thế giới này quy tắc sau khi thỏa hiệp kết quả.

Hồng Vũ không muốn quá sớm kích thích thần thú lực lượng, cho nên nhất định phải cẩn thận.

Công việc hạng này đã tiến triển đến rồi cuối cùng, Hồng Vũ lại dùng một canh giờ, cuối cùng, một khối trạm lam rực rỡ, tựa như hột xoàn thông thường màu lam tinh thể xuất hiện ở Hồng Vũ trước mặt.

Hắn không nghĩ tới, nguyên lai thần thú não tinh thật không ngờ xinh đẹp! Hắn theo sâu trong nội tâm ca ngợi.

Thiên Tuyền huyệt bên trong, Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng một mảnh yên lặng, tựa hồ là ở nhớ lại kia từng huy hoàng qua lại.

Hồng Vũ theo Linh Hồn Tịch Diệt chi địa, thả ra nhất đạo linh hồn lực, chậm rãi quấn quanh ở tại na nhất khối cũng không đầy đủ não tinh thượng, nhất thời, một cỗ bề bộn vô cùng trí nhớ, theo na nhất đạo linh hồn tiếp nối, điên cuồng tràn vào Linh Hồn Tịch Diệt chi địa!

Nhưng là những thứ này trí nhớ xông tới, lập tức bị ba cái dòng suối hạn chế ở, rồi sau đó mấy trăm con cá lội hồn kiếm một loạt mà lên, hoàn toàn đem này cỗ trí nhớ chế trụ!

Hồng Vũ khẽ mỉm cười, đã sớm ý thức được này hội gặp nguy hiểm, may là mình là thông qua Linh Hồn Tịch Diệt chi địa liên hệ.

Những thứ kia thần thú bậc nào cường đại? Cho dù là đã theo trong tinh không vẫn lạc, nói vậy cũng như cũ ở thời thời khắc khắc đợi chờ sống lại cơ hội, mới vừa rồi nếu như Hồng Vũ trực tiếp tiếp xúc này một khối não tinh, tất phải sẽ bị thần thú di lưu lại nơi này một khối não tinh bên trong cường đại trí nhớ chiếm trước thân thể. Cùng loại với "Đoạt xá" .

Dựa theo bình thường trình tự, nhận được này một quả hoang thú não tinh người, tất nhiên sẽ kích động không thôi, cho là đây là một việc trân quý bảo vật, sau đó tiếp xúc dưới, bị này cỗ trí nhớ chiếm trước thân thể, mặc dù bề ngoài sẽ không phát sinh biến hóa, nhưng là trên thực tế đã biến thành "Thần thú" .

Rồi sau đó, thần thú hội căn cứ tàn lưu lại nhất đoạn trí nhớ, từ từ hồi phục, tìm về kia trí nhớ của hắn, sau đó sự khôi phục sức khỏe lượng, hơn nữa cuối cùng, hội đem tự thân trọng tân biến thành thần thú!

Hồng Vũ đem những thứ này thần thú trí nhớ trấn áp sau đó, cách Linh Hồn Tịch Diệt chi địa, tiểu tâm dực dực xem xét.

Hồng Vũ tính ra, đoạn này trí nhớ nhiều lắm là chỉ có thể coi là là thần thú trong trí nhớ một phần hai mươi, nhưng là lại đã bề bộn đến vượt xa người bình thường trí nhớ mấy chục vạn lần!

Thần thú tuổi thọ dài, trong lúc này cứ việc tuyệt phần lớn thời gian, thị xử ở một loại cùng loại với nhân loại "Bế quan" thời gian, tăng lên lực lượng. Nhưng là bọn họ sở kinh nghiệm chuyện tình, vượt xa nhân loại.

Hồng Vũ ở đoạn này trong trí nhớ, nhìn qua đều là rải rác đoạn ngắn, có khi còn nhỏ quang thoáng hiện, thành công chiều dài bên trong chiến đấu, cũng có sau trưởng thành chinh chiến tứ phương dũng cảm, thậm chí còn có một chút giao phối hình ảnh.

Bất quá, tối lệnh Hồng Vũ rung động, vẫn như cũ là tinh không thần chiến!

Đây là một truyền thuyết!

Nhưng là lại không ai có thể nói rõ, tinh không thần chiến rốt cuộc là hình dáng ra sao. Những thứ kia vô cùng cường đại tồn tại ở nơi đâu chiến đấu, bọn hắn phương thức chiến đấu là dạng gì, cuối cùng kết quả lại là như thế nào?

Nhưng là ở nơi này một chút không trọn vẹn trí nhớ mảnh nhỏ bên trong, Hồng Vũ có thể ếch ngồi đáy giếng.

Đó là một mảnh tinh hải, trừ những thứ này cường đại tồn tại ở ngoài, còn có một chút cùng loại với tinh ngô nguyên thủy chủng tộc, ban đầu chính là đản sinh ở tinh hải bên trong, bọn họ cũng sẽ cỏ dại lan tràn, đối những thứ kia cường đại tồn tại tạo thành uy hiếp.

Mà những thứ kia cường đại tồn tại, một cái ý niệm trong đầu là có thể để một mảnh thiên địa tiêu diệt.

Bọn hắn nếu như xuất thủ chiến đấu, nhân thể tất hội dẫn phát nhất tràng tinh hải bên trong tai nạn…

Hồng Vũ nhìn tâm thần sảng khoái, tinh thần tiêu tan, nguyên lai cũng là bởi vì thần chiến! Nếu có hai vị phi thường cường đại tồn tại, bộc phát nhất tràng đại chiến, kia thậm chí sẽ khiến nhất tràng quy mô khổng lồ địa mưa sao sa!

Những thứ kia hình ảnh cực độ rung động, Hồng Vũ say mê trong đó, hồi lâu không thể tự thoát ra được. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 2 : Thần bí hoàng phi (trên)

Chương 2: Thần bí hoàng phi (trên)

Chương trước trở về mục lục chương sau trở về trang sách

Này tựa hồ là tên này tướng lĩnh trong cơ thể chuyên môn bao bọc một loại năng lực, Hồng Vũ lần trước gặp phải Thiên nhân tướng lĩnh, trong cơ thể sẽ không có loại năng lực này.

Bất quá hắn giật mình chỉ là loại năng lực này tồn tại, mà cũng không phải năng lực uy lực. Loại năng lực này có thể đối kháng nhất phẩm nhất tinh quy tắc năng lực, thế nhưng Hồng Vũ mặc dù là hiện tại chỉ có nhất phẩm nhất tinh cũng không phải nó loại năng lực này có thể đối phó.

Huống chi hiện tại Hồng Vũ đã là nhất phẩm hai sao, hơn nữa hắn lần này có sáp nhập vào vận rủi ma văn năng lực.

Hồng Vũ hơi suy nghĩ, quy tắc nghiền ép, vận rủi ma văn tác dụng đột nhiên tăng lớn, đem tên kia tướng lĩnh ngọn lửa trên người hết mức tắt.

Ở xung quanh hắn, vô số trên người mặc đen kịt chiến giáp Hoang Bắc Ma Quân giết tới.

Hồng Vũ đã không cần động thủ, hơi suy nghĩ, một đạo "Thiên tai" từ trên trời giáng xuống.

Tiến hóa sau khi huyết mạch skill bất kể là phạm vi vẫn là uy lực đều tăng cường mấy chục lần, vây quanh Hồng Vũ, thật giống bão táp như thế cắn giết.

Hồng Vũ nhìn qua hướng thiên không, lập tức nơi đó nứt ra rồi một khe hở không gian, Vạn Cổ Quỳ Ngưu cùng Bách Nhật Hỏa Viên từ trên trời giáng xuống.

Hồng Vũ nhìn về phía đại địa, lập tức nơi đó mở ra một đạo vực sâu màu đen, Kiêu Đằng từ dưới vực sâu đem trí mạng sờ vươn tay ra.

Hồng Vũ tay trái giơ lên, chu vi xuất hiện từng vòng màu vàng sóng gợn, sóng gợn đem một tên ngàn người cấp bậc tướng lĩnh lăng không hút tới, mặc kệ tên kia tướng lĩnh giãy giụa như thế nào, sức mạnh quy tắc đều chăm chú trói buộc hắn.

Mà trong tay trái hồi lâu không có phát huy tác dụng giấy vàng thư, rốt cục có đất dụng võ, tên kia tướng lĩnh đang đến gần màu vàng sóng gợn một sát na, đã bị nát tan, trong cơ thể vận rủi ma văn bị giấy vàng thư nuốt chửng, chậm rãi tiêu hóa

Mà đồng thời bị thôn phệ, còn có tác dụng đến chế tạo tên này Thiên nhân tướng lĩnh nguyên năng.

Hồng Vũ bỗng cảm thấy phấn chấn, bởi vì chế tạo một tên Thiên nhân tướng lĩnh tiêu hao nguyên năng, dĩ nhiên tương đương với mười vạn lượng khoáng tinh ẩn chứa nguyên năng

Hồng Vũ lo lắng có vấn đề gì, này một đạo nguyên năng không thì ra mình sử dụng, hết mức chuyển cho thất tịch đoản kiếm.

Thất Tịch Kiếm Linh mừng như điên: “Ha ha ha, thiếu niên lang, bản tọa không có nhìn lầm ngươi, quả nhiên hùng hồn hào phóng, có bản tác năm đó phong độ.”

Từ trên trời giáng xuống Vạn Cổ Quỳ Ngưu cùng Bách Nhật Hỏa Viên đều vô cùng cường đại, vừa vặn đã rơi vào trung ương tên kia tướng lĩnh chu vi, lập tức hướng nó giết tới.

Kiêu Đằng cũng xuất quỷ nhập thần, thỉnh thoảng từ mặt đất tuyến khoan ra một con xúc tu (chạm tay), cuốn lấy một tên ma quân vừa phát lực, đem đối phương cắn giết thành vài đoạn.

Vô số Ma Quân vây chặt ở hai con hoang thú phía trước, ngăn cản bọn họ bước chân tiến tới.

Thế nhưng hai con hoang thú vô cùng cường đại, bọn nó căn bản là không có cách ngăn cản.

Mà bên này Hồng Vũ đã liên tiếp nuốt chửng ba tên ngàn người cấp bậc tướng lĩnh, nuốt chửng nguyên năng hết mức quá độ cho thất tịch đoản kiếm.

Mà bây giờ, Hồng Vũ cũng không dám ở nuốt chửng, để thất tịch đoản kiếm tiêu hóa hạ xuống, vạn nhất những này nguyên năng bên trong thật sự ẩn giấu đi cái gì hắn không biết thủ đoạn, số lượng không nhiều dưới tình huống Thất Tịch Kiếm Linh hay là còn có thể ứng phó, vạn nhất nhiều lắm liền Thất Tịch Kiếm Linh cũng không đối phó được này thì phiền toái.

Chính giữa đại quân, gần vạn tên ma quân từng tầng từng tầng phòng ngự, ngoại vi 20 ngàn ma quân đang cùng bảy mươi tên hoang thú kỵ Binh tác chiến, tình cảnh huy hoàng bao la, khiến người ta không dám tin vào hai mắt của mình.

Hồng Vũ hậu quân đã chậm rãi tới rồi, những người này chính là tu vi không có đạt đến tam phẩm hiển thánh những kỵ sĩ kia. Trong đó còn có thu Lâm công chúa một nhóm.

Nàng đứng ở trên nóc xe ngựa, quần áo Tùy Phong phấp phới, khác nào mới vừa từ nguyệt trong cung hàng lâm xuống tiên tử.

Tiếu Nghiên liền ở bên người nàng, thu Lâm công chúa nhìn bảy mươi tên hoang thú kỵ sĩ, cộng thêm hai con hoang thú tướng 30 ngàn Hoang Bắc Ma Quân quấy nhiễu đại loạn, nhẹ nhàng thở dài, tựa hồ là đang lầm bầm lầu bầu, lại tựa hồ là đang nói cho Tiếu Nghiên nghe: "Hồng Vũ các hạ có cỡ này thực lực, hà tất lo lắng ta Địch Nhung uy hiếp? Rất không cần phải dùng loại thủ đoạn này suy yếu chúng ta Địch Nhung thực lực."

Tiếu Nghiên tựu xem như không nghe thấy. Thiếu gia làm cho nàng giám thị vị công chúa này, nàng liền đàng hoàng cùng ở bên người nàng, giám thị không hề kỹ xảo có thể nói.

Lưng của nàng trong túi, có một bộ đầy đủ dao phay.

Có thể đủ đến nấu nướng, cũng có thể dùng để giết người.

Ngoài ra, còn có một cái khác công năng.

Ở các nàng nhìn kỹ giữa, Hoang Bắc Ma Quân rốt cục bắt đầu chậm rãi lùi lại. Thế nhưng mặc dù là lùi lại, cũng không thấy bất kỳ tâm tình gì trên hoảng loạn.

Chỉ là bởi vì Hồng Vũ có thủ đoạn đặc thù, chặt đứt Hoang Bắc Ma Quân binh tướng trong lúc đó liên hệ, cho nên bọn họ lui lại không hề như trước đó hành động như thế chỉnh tề như một, bao nhiêu có vẻ hơi hỗn loạn.

Bọn họ chậm rãi thối lui đồng thời, cũng đang không ngừng một lần nữa bố trí trận địa, đánh lén Hồng Vũ đám người.

Mà thân ở đại chiến bên trong Hồng Vũ rất rõ ràng ý thức được, đối phương sở dĩ lui bước, không phải là bởi vì sợ hãi, mà là cảm thấy làm như vậy tiếp tục đánh, đối với bọn họ rất bất lợi.

Bọn họ lui lại, chỉ là một cái lựa chọn tốt nhất.

Liền, màu đen quân đội chầm chậm lùi lại.

Mà Hồng Vũ ở phía sau truy kích cũng có vẻ vô cùng gian nan, ròng rã ba ngày ba đêm, Hồng Vũ thủ hạ uể oải không thể tả, Hoang Bắc Ma Quân nhưng vẫn cứ như mới bắt đầu tiến vào chiến đấu như thế tinh thần gấp trăm lần, không có uể oải, không có ủ rũ

Hồng Vũ thầm than một tiếng, truyền lệnh thu binh.

Hắn và Vạn Cổ Quỳ Ngưu cùng với Bách Nhật Hỏa Viên đoạn hậu, Hoang Bắc Ma Quân cũng rất sáng suốt không có phản công.

Này ba ngày ba đêm, Hồng Vũ kỳ thực chi truy sát ngàn dặm khoảng cách, bởi vì Hoang Bắc Ma Quân tốc độ thực sự quá chậm. Bất quá từ sát thương góc độ tới nói, ngàn dặm truy kích, hơn nữa trước đó một trận đại chiến, Hoang Bắc Ma Quân tổn thất mười hai ngàn người.

Mặc dù là một hồi đại thắng, cũng rất khó khiến người ta sản sinh loại kia sảng khoái tràn trề cảm giác.

Từ vừa mới bắt đầu đại chiến, đến Hoang Bắc Ma Quân bắt đầu lùi lại, Hồng Vũ suất lĩnh mạnh mẽ bảy mươi tên hoang thú kỵ Binh, thật giống như một tên đại lực sĩ, xông ào vào một đoàn năm sền sệt dung dịch bên trong, hắn ra sức quơ múa cánh tay, nhưng luôn cảm thấy bị chu vi sền sệt chất môi

giới ràng buộc, khó có thể toàn bộ phát huy ra uy lực của mình.

Mà còn lại 18,000 tên Hoang Bắc Ma Quân, vẫn cứ có uy hiếp Địch Nhung, thậm chí uy hiếp toàn bộ Thanh Nguyên đại lục thực lực.

Bọn họ chắc chắn sẽ không bởi vì này dạng một hồi đại bại, mà đánh mất ý chí chiến đấu. Trên thực tế bọn họ cũng căn bản không có ý chí chiến đấu, bọn họ có, chỉ có nghiêm ngặt thi hành mệnh lệnh chuẩn tắc.

Hồng Vũ dẫn người lùi lại, hắn kỵ sĩ rất nhiều đã bị thương, thậm chí có mấy người thương thế nghiêm trọng. Ngoài ra, hầu như mỗi một đầu hoang thú vật cưỡi trên người đều có thương, Hồng Vũ lập tức bắt đầu bận túi bụi.

Đang bế quan luyện chế linh đan trước đó, Hồng Vũ đem hai bộ thi thể giao cho Tiếu Nghiên.

Một bộ thi thể là phổ thông Hoang Bắc Ma Quân, một bộ thi thể là ngàn người cấp những thủ lĩnh khác.

Lần trước đại chiến, Hồng Vũ vì bảo đảm thủ hạ an toàn, trực tiếp dùng võ khí hỏa vân đem hết thảy Hoang Bắc Ma Quân thiêu thành tro tàn, thế nhưng lần này, hắn có cơ hội lấy được hoàn chỉnh thi thể.

Này hai bộ thi thể, chính là hắn khống chế trong tay trái màu vàng sách cổ, chỉ nuốt chửng trong cơ thể hai người vận rủi ma văn, do đó hoàn chỉnh bảo lưu lại.

Đối với bình thường chiến sĩ tới nói, muốn giết chết bọn họ, chỉ có thể đưa bọn họ cắt thành mảnh vỡ.

Đối mặt với mãn doanh thương binh, thu Lâm công chúa rất sáng suốt không có trở lại Hồng Vũ nơi này ồn ào, đồng thời nghiêm ngặt ràng buộc bộ hạ mình, không cho phép cùng Đại Hạ người xung đột.

Hoang thú kỵ binh đoàn tại chỗ nghỉ ngơi bảy ngày.

Này bảy ngày, Hồng Vũ ba ngày trước luyện chế chữa thương linh đan, đem bảy mươi tên kỵ sĩ, cùng bọn họ hoang thú thương thế chữa khỏi.

Sau khi bốn ngày, nhưng là toàn lực luyện chế tăng cao tu vi linh đan.

Hắn cơ hồ là đem mình có thể tìm tới linh dược toàn bộ tiêu hao với sạch, bao quát Tiên Linh Học Viên bên trong một ít cất giấu cũng cướp đoạt với sạch, mới xem như là đủ vật liệu.

Mà bốn ngày thời gian thực sự quá gấp gáp, Hồng Vũ lại sẽ bán bên trong Thần Vực tám cái miệng núi lửa cải tạo thành vì là luyện đan chi lô, thêm vào trước đó tổng cộng chín cái núi lửa lò luyện đan đồng thời khai lò luyện đan. Tuy rằng mặt sau tám thanh núi lửa kém xa ban đầu một ít khẩu, thế nhưng là để Hồng Vũ mức độ lớn nhất lợi dụng thời gian.

Bốn ngày hạ xuống, Hồng Vũ mệt mỏi suýt chút nữa hư thoát.

Mà ngày sau, hắn đem linh đan phân phát xuống, cho Trương Đông Lôi các loại (chờ) hiện nay chỉ có ngũ phẩm nguyên định kỵ sĩ.

Còn lại sáu mươi người dùng ba ngày, toàn bộ tăng lên tới tứ phẩm thông pháp, nhưng là nghĩ muốn tăng thêm một bước đến tam phẩm sớm định ra tất nhiên không thể dễ dàng.

Dùng linh đan sau khi, Hồng Vũ dẫn người tự mình làm bọn họ hộ pháp. Phát hiện có người có đột phá dấu hiệu, liền lập tức chạy tới, sau đó nếu như vượt cửa ải kỵ sĩ ở giai đoạn khẩn yếu nhất cần phải trợ giúp, Hồng Vũ đám người sẽ không chút do dự ra tay.

Ở Thanh Nguyên đại lục, đơn thuần dựa vào linh đan sức mạnh, mạnh mẽ từ ngũ phẩm nguyên định bay vụt đến tam phẩm hiển thánh quả thực là khó có thể tưởng tượng, thế nhưng nếu như là đặt ở Hà Tả Đại Lục, tình huống như vậy cũng không thèm khát.

Mà thôi Hồng Vũ ở đan đạo phương diện trình độ, từ cửu phẩm Dũng Tuyền đến nhị phẩm Khai Thần, hoàn toàn cũng có thể dùng linh đan chồng chất đi ra. Vấn đề là có hay không thích hợp luyện chế linh đan linh dược.

Thậm chí hắn ra tay luyện chế linh đan, so với Hà Tả Đại Lục ưu tú. Sẽ không lưu lại cái gì di chứng về sau, hơn nữa còn có như vậy một tia hi vọng, xung kích nhất phẩm Hợp Chân.

Cứ việc này một tia hi vọng phi thường xa vời, thế nhưng so với Hà Tả Đại Lục loại kia hoàn toàn không có hi vọng cũng cao minh nhiều lắm

Hồng Vũ xuất hiện đang hối hận chính là, hắn ở Hà Tả Đại Lục bởi vì vẫn rất bận rộn, không có cơ hội nhiều tích góp một ít linh dược. Hà Tả Đại Lục linh dược so với Thanh Nguyên đại lục phong phú.

Mà thu Lâm công chúa đám người, trơ mắt nhìn Hồng Vũ đầu tiên là đem một đám tứ phẩm thông pháp trong vòng ba ngày tăng lên trở thành tam phẩm hiển thánh, sau đó hữu dụng mười ngày, đem một đám ngũ phẩm nguyên định cũng tăng lên tới tam phẩm hiển thánh

Đặc biệt là thu Lâm công chúa hộ vệ thủ lĩnh, hắn chính là tam phẩm hiển thánh, bình thường tự cao tự đại, hiện tại phát hiện mình khổ cực tu luyện cả đời đạt được thành tựu, ở Hồng Vũ các hạ nơi này, chỉ dùng mười ngày có thể đạt đến, nhất thời để hắn cảm giác được cả cuộc đời đều lật đổ

Thu Lâm công chúa đám người khoảng thời gian này rất trầm mặc, bọn họ càng ngày càng rõ ràng, nắm giữ Hồng Vũ Đại Hạ, đã xa hoàn toàn không phải Địch Nhung có thể chống lại.

Hồng Vũ trước đó ăn nói ngông cuồng, chỗ hắn ở chính là Đại Hạ lãnh địa, bây giờ nhìn lại, hắn nói vô cùng “Thực sự” . Nếu như Hồng Vũ ở đây xuyên vào Đại Hạ cờ xí, tuyên bố nơi này là Đại Hạ lãnh địa, như vậy coi như là Địch Nhung cả nước đến công, cũng không cách nào rút đi chỗ đó một mặt cờ xí

Hồng Vũ vị trí, chính là Đại Hạ lãnh địa

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Mạo lĩnh quân công (thượng)

Hồng Vũ trong lòng đối với cái gọi là hoang bắc đất rất là tò mò. Đối với những thứ kia đến từ hoang bắc đất địch nhân càng thêm tò mò.

Hôm nay Đại Hạ cảnh nội về những thứ kia cường hãn địch nhân hết thảy tài liệu tất cả đều đến từ chính "Truyền thuyết". Nhưng là Hồng Vũ cảm thấy trong chuyện này có rất nhiều không thật nơi.

Nói ví dụ hoang bắc đất rốt cuộc ở nơi đâu, những thứ này trong truyền thuyết đã không rõ ràng lắm. Chỉ biết là là ở Địch Nhung bắc bộ trong núi tuyết càng thêm hướng bắc.

Mà về địch nhân chủng tộc, thậm chí cũng không có một minh xác thuyết pháp.

Có truyền thuyết những người này thân cao chín trượng, chính là viễn cổ Cự Nhân, Hồng Vũ nhưng cảm thấy cái này thuyết pháp không thể tin.

Khác có một loại thuyết pháp, những thứ này kỵ sĩ toàn thân cũng bao phủ ở một loại kỳ lạ chiến giáp trong, thậm chí ngay cả mặt mũi bộ cũng bị dữ tợn trước mặt cụ bao phủ lại, hơn nữa những chiến giáp này lực phòng ngự xuất kỳ cao, coi như là tam phẩm Huyền Binh cũng rất khó khăn một kích giết chết một gã kỵ sĩ —— này nhìn qua lại có chút ít giống như là Hà Tả đại lục Huyền Binh chiến giáp.

Nửa tháng sau, Hoang Thú Kỵ Binh đoàn thông qua Đại Hạ Bắc Phương Phi Thiên Quan tiến vào Địch Nhung cảnh nội. Xuyên qua liễu một mảnh hoang vu giải đất, phía trước chính là sinh cơ dạt dào Địch Nhung đại thảo nguyên.

Như vậy viễn chinh, trên thực tế chính là đối với Địch Nhung một loại khiêu khích, thậm chí có thể coi là làm là xâm lược.

Đại Hạ cùng Địch Nhung còn không có kết minh, Đại Hạ quân đội tựu tự tiện tiến vào Địch Nhung cảnh nội. Nhưng là

Hồng Vũ thiếu gia vốn là tựu đối với Địch Nhung loại này dã man dân tộc không có cảm tình gì, huống chi hắn vừa căn bản không cần Địch Nhung nghĩ như thế nào.

Nếu như Địch Nhung kháng nghị, hắn thậm chí không ngần ngại nhân tiện ngay cả Địch Nhung cũng cùng nhau thu thập một bữa.

Nhưng là cứ như vậy, thì một chút khó khăn: Tình báo.

Trên thực tế Hồng Vũ hiện tại ngay cả địch nhân đến tột cùng ở nơi đâu cũng không rõ ràng, hắn mỗi ngày đem Quỷ Mẫu Tuyết Điêu phái đi ra, tìm tòi rộng lớn thảo nguyên.

Ngày thứ ba thời điểm, bọn họ gặp được một Bộ Lạc, Hồng Vũ huyền diệu một chút võ lực, cái này Bộ Lạc tựu lập tức biết điều một chút thần phục khi hắn dưới chân. Hồng Vũ từ nơi này Bộ Lạc trong miệng chiếm được mình muốn tin tức.

Hoang bắc đất cái kia một con bộ đội, vốn là trú đóng ở đại phía dưới núi tuyết, nhưng là mấy ngày lúc trước, bọn họ đã nhổ trại dựng lên, một đường thẳng hướng Địch Nhung Vương Đình!

Điều này làm cho cả Địch Nhung rất là khiếp sợ, bởi vì vốn là chi đội ngũ này tựa hồ là chẳng có mục đích là. Từng mấy lần đều có thẳng đảo Hoàng Long phá hủy Vương Đình cơ hội nhưng tất cả đều buông tha, nhưng là lần này mục tiêu minh xác!

Này chi bộ đội khoảng cách Vương Đình trú trát địa còn có hai nghìn dặm thời điểm, Địch Nhung Vương Đình cũng rất không có cốt khí cả đêm rút lui liễu!

Hiện tại Vương Đình rốt cuộc ở nơi đâu, ngay cả Địch Nhung các đại Bộ Lạc cũng không biết.

Hồng Vũ thay đổi hành quân phương hướng, hướng hoang bắc đất cái kia chi bộ đội đuổi theo.

Vài ngày sau hết tốc độ tiến về phía trước Hoang Thú Kỵ Binh đoàn tựu đuổi theo liễu này một chi bộ đội.

Hồng Vũ mặc dù tự tin, lại cũng không tự đại. Quỷ Mẫu Tuyết Điêu phát hiện địch nhân sau, hắn cũng không có lập tức

đuổi theo đi cùng địch nhân chém giết, mà là tự mình mang người, lặng lẽ đi theo, xem trước một chút tình huống rồi nói sau.

Hoang bắc đất quân đội trú đóng ở một mảnh trống trải trong sơn cốc.

Hai bên cũng là rộng rãi sườn đất, lan tràn hơn mười dặm. Một cái trên thảo nguyên hiếm thấy sông lớn từ trong sơn cốc hi giữa dòng chảy mà qua, đem sơn cốc cắt càng ngày càng chiều rộng.

Nơi này cũng không phải là cái gì mai phục thật là tốt địa phương, bởi vì hai bên sơn cốc khoảng cách phía dưới quá xa.

Mà chi bộ đội tựa hồ cũng căn bản không sợ bị phục kích.

Phát hiện địch nhân chính là Hỏa Vân Cơ, nàng đi theo Hồng Vũ bên cạnh, mang theo thiếu gia lặng lẽ lên đất núi, từ một mảnh trong rừng cây rậm rạp đi xuống nhìn quanh.

"Thiếu gia, ta tuần tra tới đây phát hiện bọn họ thời điểm, tựa hồ thủ lĩnh của bọn họ cũng phát hiện ta, nhưng là đối phương chẳng qua là ngẩng đầu nhìn ta một cái, cũng không chút nào để ý tới, cúi đầu tiếp tục ăn đồ."

Hồng Vũ khẽ gật đầu, hắn chú ý tới có mấy người rõ ràng cho thấy tướng lãnh người, chiến mã một bên cũng treo một cây cung.

Nhìn hình dáng hắn là sử dụng nào đó bò loại hoang thú giác chế thành, thời chiến không dưới dây cung, tựu như vậy giắt chiến mã một bên, đồng thời còn có một túi tên.

Hồng Vũ lần đầu tiên tận mắt thấy những thứ này hoang bắc đất tới kỵ sĩ, mới biết được quả nhiên là tai nghe là giả mắt thấy mới là thật, những thứ này kỵ sĩ quả thật rất cao lớn, nhưng là cũng chính là hai trượng chừng, so với Thanh Vân đại lục người bình thường quả thật cao hơn rất nhiều, nhưng tuyệt đối không có trong truyền thuyết cái loại nầy Cự Nhân giống nhau thân cao.

Mà hắn cửa chiến mã, cao gần bốn trượng, thân dài năm trượng, so với bình thường hoang thú còn muốn khổng lồ.

Hơn nữa chính là một người song kỵ, chiến mã trên đầu mọc lên một con đen nhánh Độc Giác, Độc Giác thượng phủ lấy sắc bén mũi nhọn, hàn quang lóe lên, nói vậy mỗi một đầu chiến mã Độc Giác, đều có vô số oan hồn.

Từ chiến mã trên độ cao phán đoán, những thứ kia hoang thú cung khảm sừng phi thường to lớn, chừng dài hai trượng, hiển nhiên cũng là Huyền Binh, mà những thứ kia mủi tên, thì cũng có một trượng sáu bảy dài ngắn, hiển nhiên một khi mở cung, có đầy đủ thực lực có thể uy hiếp được trên bầu trời Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, thậm chí cả cường đại hơn biến dị Quỷ Mẫu Tuyết Điêu.

Cho nên những tướng lãnh kia mới căn bản không đi quản Hỏa Vân Cơ, thậm chí hi vọng nàng có thể đưa tới nhiều hơn địch nhân.

Hồng Vũ bên cạnh phụng bồi Hồng Thân cùng Kỷ Trinh Khác, hai người cũng cau mày, thấp giọng nói: "Thiếu gia, những người này cấp cho ta cảm giác thật cổ quái."

Hồng Vũ cũng đã nhận ra, những người này trên người, cơ hồ không có gì sinh mệnh khí tức!

Hồng Vũ tấn thăng làm nhất phẩm hai sao sau, đã có thể đem của mình linh giác buông thả đến mấy ngàn dặm ở ngoài, cảm giác một chút này một ngàn kỵ binh cũng không khó khăn.

Không riêng gì những người này, thậm chí liên chiến mã, Hồng Vũ cũng không cảm giác được sinh mệnh khí tức.

Nhưng là những kỵ binh này cùng chân chính chết đi người khác biệt là ở, bọn họ bên trong thân thể cũng có mãnh liệt nguyên năng ba động! Hồng Vũ tính ra hạ xuống, những thứ này kỵ sĩ chia đều cấp bậc hẳn là ở Tứ Phẩm Thông Pháp trên dưới, mà những chiến mã kia, chỉ sợ cũng có tứ phẩm hoang thú thực lực!

Như vậy một con ngàn người kỵ binh đoàn, ở Thanh Nguyên đại lục là khó có thể tưởng tượng, nhưng là nếu như đặt ở Hà Tả đại lục, cũng chỉ có thể coi như là một loại, không nói Trung Ương cổ quốc, coi như là Ngọc Càn triều tám lớn,

cũng có thể rất dễ dàng thấu đi ra ngoài như vậy một con đội ngũ.

Nhưng mấu chốt của vấn đề là ở, hoang bắc đất kỵ binh đoàn không có sinh mệnh khí tức.

Hồng Vũ rất rõ ràng, cái này ý nghĩa những người này không thể dùng bình thường đích thủ đoạn giết chết, cần đưa bọn họ hoàn toàn chém nát mới có thể tiêu tan diệt.

Mà bọn họ không có tánh mạng, cũng là ý nghĩa không biết sợ hãi.

Nếu như là bình thường tánh mạng, thấy cường đại người, bất luận là kỵ sĩ hay là chiến mã, cũng sẽ tự nhiên sợ hãi, tiến tới chạy bại chiến bại.

Nhưng là những người này không biết. Bất kể nhiều địch nhân sao cường đại, bọn họ khẳng định cũng sẽ tre già măng mọc giết đi tới, cuối cùng bằng vào nhân số, con kiến đem núi, đem địch nhân ngạnh sanh sanh hao tổn chết.

Hồng Vũ trong lòng không nhịn được nói thầm một tiếng: Cương thi?

Cái thế giới này không có không chết hệ sinh vật, Hồng Vũ mặc dù hoài nghi, nhưng là chẳng qua là nói thầm xuống.

Hắn suy nghĩ một chút, vung tay lên dẫn người trở về.

Hoang Thú Kỵ Binh đoàn trong doanh địa, Vạn Cổ Quỳ Ngưu đang nhàn nhã đi chơi ăn cỏ, Liệt Mã rất là bất mãn đi theo vừa, dùng một đôi mã nhãn rất không cam tâm nhìn chằm chằm nó.

Liệt Mã hôm nay đã có tam phẩm hoang thú thực lực, nhưng là cùng Vạn Cổ Quỳ Ngưu so sánh với tới hay là sai quá xa.

Nó đã tại mã trung xưng vương, cả Vũ Đô cho tới cả Đại Hạ, chiến mã trong vòng, ai cũng không phải là đối thủ của nó. Nhưng là Vạn Cổ Quỳ Ngưu thứ nhất, cũng không chút nào khách khí đem người kéo xe nhiệm vụ ném cho liễu nó.

Liệt Mã không phục, dọc theo con đường này không ít cho Vạn Cổ Quỳ Ngưu tìm không được tự nhiên. Nhưng là Vạn Cổ Quỳ Ngưu luôn là nhàn nhã đi chơi đang ăn cỏ, không có phản ứng nó.

Điều này làm cho Liệt Mã càng thêm quát lên như sấm, nó tự cho mình rất cao, lại bị bò không nhìn, súc sinh bướng bỉnh sức lực đi lên, nhất định phải đem chuyện này làm ra một kết quả!

Hồng Vũ triệu tập nhân thủ tới đây, đem mình điều tra kết quả nói một lần. Sau đó nói: "Vì an toàn khởi kiến, Tam Phẩm Hiển Thánh trở xuống đích không nên tham dự công kích. Chúng ta có cường đại hoang thú tọa kỵ, chỉ cần mười mấy người, là có thể vỡ tung đối phương trận hình."

Mọi người đi theo Hồng Vũ lâu ngày, cũng hiểu thiếu gia phán đoán không có sai. Những cảnh giới kia không đủ kỵ sĩ mặc dù tháng dược dược dục thí, lại cũng chỉ tốt hành quân lặng lẽ.

Này một sàng chọn, Tam Phẩm Hiển Thánh trở lên kỵ sĩ tính cả Kỷ Lập Kiêu đám người, vừa lúc hai mươi bốn người. Những người này tọa kỵ thấp nhất cấp bậc cũng là tam phẩm hoang thú.

Mà Kỷ Lập Kiêu đám người, thì cũng là nhất phẩm hoang thú tọa kỵ. Kỷ Lập Kiêu việc nhân đức không nhường ai nói: "Ta tới chỉ huy."

Hồng Vũ biết Kỷ Lập Kiêu lành nghề quân tác chiến phương diện kinh nghiệm phong phú, cho nên gật đầu: "Tốt, ngươi tới chỉ huy, ta tới vì ngươi đấu tranh anh dũng!"

Trang Hàn đẳng nữ sắc mặt khẽ biến thành hơi lần, lặng lẽ cúi đầu.

Hồng Vũ chú ý tới, giải thích một câu: "Đây là bản lĩnh của nàng."

Quan Lăng hừ một tiếng: "Đã sớm đã nhìn ra."

Kỷ Lập Kiêu giơ lên cao cao liễu của mình màu đen chiến mâu: "Lên đường!"

Hai mươi bốn tên kỵ sĩ, cường đại hoang thú tọa kỵ, thật chạy vội, thật so sánh với thiên quân vạn mã càng thêm rung động.

Một ít rõ ràng hợp lý núi nhỏ giống nhau hoang thú ở cả vùng đất chạy như điên, mỗi một bước rơi xuống cũng sẽ chấn đắc mặt đất loạn chiến, nhỏ một chút hòn đá phốc phốc nhảy về phía trước.

Hai mươi bốn tên kỵ sĩ rất nhanh giết liễu trên sơn cốc, Kỷ Lập Kiêu lần nữa giơ lên của mình màu đen chiến mâu: "Giết ——— "

Nàng đầu tàu gương mẫu vọt đi xuống, sau lưng, hai mươi ba cưỡi một chữ gạt ra, hung ác tịch quyển xuống tới.

Trong sơn cốc, ngoài dự đoán mọi người, đối mặt như vậy một con cường đại kỵ binh tập kích, hoang bắc đất kỵ binh đoàn lại không có một chút bối rối dấu hiệu, ở cả đội ngũ yên lặng như tờ, thậm chí ngay cả truyền lại ra lệnh tiếng hô cũng không có.

Hồng Vũ âm thầm thở dài: Quả nhiên là không có tâm tình!

Một ngàn kỵ sĩ đâu vào đấy sửa sang lại đội ngũ, Liệt mở trận thế, nghênh đón sắp đến cường địch!

Bọn họ chiến trận rất kỳ quái, lấy năm tên cường đại tướng lãnh làm trung tâm, hai trăm người một phương trận, một ngàn người chia làm năm phương trận gạt ra.

Năm tên tướng lãnh tháo xuống trên chiến mã treo hoang thú cung khảm sừng, chậm rãi kéo ra.

Mà ở cả giương cung trong quá trình, Hồng Vũ cảm giác được rõ ràng, một ít ngồi phương trận, đem tất cả lực lượng ngưng tụ đến tướng lãnh trên người, vốn là tướng lãnh cũng chỉ là Tam Phẩm Hiển Thánh thực lực, nhưng là này một mủi tên bắn ra, ít nhất cũng là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh thực lực!

Thậm chí, nếu như bọn họ có thể đem năm chiến trận lực lượng lần nữa hợp nhất, là có thể phát huy ra Nhất Phẩm Hợp Chân lực sát thương!

Khó trách Địch Nhung kì binh thất bại thảm hại!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Mạo lĩnh quân công (hạ)

Loại này chiến trận ở Hà Tả đại lục rất lưu hành, Thanh Nguyên đại lục ở nơi này phương diện sẽ phải yếu rất nhiều. Không nghĩ tới những thứ này đến từ chính hoang bắc đất kỵ sĩ lại cũng rất am hiểu.

Hơn nữa bọn họ mỗi người, đối với trận pháp vận hành vô cùng quen thuộc, đi vị cực kỳ chính xác, thậm chí đến một loại làm cho người ta trợn mắt cứng lưỡi trình độ, tựa hồ những người này căn bản không phải tánh mạng, mà là mọi người kim khí bộ kiện, hợp thành một cường đại Huyền Binh!

Hồng Vũ chân mày cau lại: "Nhất phẩm trở lên, theo ta giết!"

Hắn lần này mang đến người trong, cũng không có thiếu chẳng qua là Tam Phẩm Hiển Thánh. Nếu như tùy ý những thứ này hoang thú cung khảm sừng bắn ra, rất có thể có tạo thành nhất định thương vong.

Kỷ Trinh Khác, Kỷ Trinh Nông, Kỷ Trinh Tang cùng Kỷ Lập Kiêu, hơn nữa Hồng Vũ, bay lên trời, hóa thành bốn đạo ánh sáng mãnh liệt mũi nhọn hướng địch nhân giết tới.

Kia năm tên tướng lãnh đối mặt gào thét mà đến tứ đại cường giả, không một chút bất kỳ tâm tình ba động, chẳng qua là lẳng lặng chờ một chút hậu, đương đương hoang thú cung khảm sừng thượng nguyên năng đạt đến mạnh nhất, bọn họ ngón tay tát để, năm chỉ tên dài thượng, che một tầng Thanh Thanh nguyên năng linh quang, đâm rách không khí, bén nhọn kêu to, hướng Hồng Vũ bọn kỵ sĩ bắn tới.

Nhưng là giữa không trung, Hồng Vũ một tiếng huýt sáo, võ khí tia sáng hóa thành ngọn lửa, hừng hực bốc cháy lên, trong nháy mắt thì một mảnh thập mẫu lớn nhỏ Hỏa Vân bao phủ.

Loại này Nhị Phẩm Khai Thần cấp bậc chính là công kích, ở Hồng Vũ nhất phẩm hai sao thực lực cường đại trước mặt,

căn bản không cách nào xuyên qua Hỏa Vân, ở trên nửa đường đã bị hoàn toàn hòa tan.

Nhưng là đối mặt cường đại như vậy địch nhân, kia năm tên tướng lãnh vẫn như cũ là không có một tia sợ hãi cảm xúc, một ngàn người kỵ binh một lần nữa biến hóa liễu trận thế, năm phương trận kết hợp một. Bốn gã tướng lãnh vờn quanh trung ương một người.

Hắn lần nữa kéo ra này một tờ hoang thú cung khảm sừng, còn lần này, mỗi một tên kỵ sĩ trên người cũng không phải là ra một đạo nguyên năng linh quang, hội tụ đến tên dài thượng.

Hồng Vũ cảm giác được rõ ràng, một ít danh tướng dẫn sử dụng bí pháp nào đó, trong cơ thể có cường đại nguyên năng bộc phát, đưa cảnh giới mạnh mẽ đẩy lên tới Nhị Phẩm Khai Thần!

Mà hắn ở Nhị Phẩm Khai Thần cảnh giới hạ sử dụng loại thủ đoạn này, lực lượng nhanh chóng tăng lên, một ít chỉ tên dài thượng, đã có có thể bắn chết bình thường Nhất Phẩm Hợp Chân lực lượng!

Quả thế! Hồng Vũ thầm nghĩ một tiếng, khó trách Khố Tư chờ Nhất Phẩm Hợp Chân không dám dễ dàng xuất chiến, bọn họ hiển nhiên cũng đoán ra này một con kỵ binh đoàn đã cụ bị uy hiếp thực lực của mình.

Cũng không phải là bọn họ sợ chết, mà là bởi vì một khi Nhất Phẩm Hợp Chân chiến bại, đối với Địch Nhung sĩ khí, tựu thật sự là một hủy diệt tính hiểu rõ đả kích! Từ đó về sau, nói vậy Địch Nhung sẽ thấy cũng khó mà tổ chức lên chân chính có hiệu phản kích liễu.

Hồng Vũ về phía trước, thập mẫu Hỏa Vân ầm ầm mà lên, vô cùng võ khí lửa cháy đem một ngàn người chiến tranh bao vây đi vào.

Hồng Vũ linh giác cũng theo Hỏa Vân cùng nhau, xâm nhập đến nơi này chút ít kỵ sĩ trong cơ thể.

Làm ngọn lửa tịch quyển mà đến trong nháy mắt, Hồng Vũ liền phát hiện, những người này chẳng những không có tâm tình, hơn nữa không có cảm giác. Bị Liệt Hỏa cháy, bọn họ

nhưng không có một chút tự cứu phản ứng, như cũ duy trì chiến trận vận chuyển, đem nguyên năng làm hết sức nhiều đích chuyển vận cho trung ương cái kia một Viên đại tướng.

Bọn họ căn bản không cần sự hiện hữu của mình, chỉ để ý lớn nhất hạn độ thương tổn địch nhân.

Bất đắc dĩ Hồng Vũ cấp bậc thật sự quá cao, Hỏa Vân trong, hắn lấy ra Thất Tịch đoản kiếm hướng xuống vẽ một cái. Mặt đất mở ra, cường đại nguyên năng tịch quyển, cùng ngọn lửa cùng nhau đem những thứ này kỳ lạ sinh linh toàn bộ hóa thành tro bụi…

Hồng Vũ dần dần thu ngọn lửa, Quan Lăng lại phát hiện ánh mắt của hắn có cái gì không đúng: "Thiếu gia, kỳ khai đắc thắng, hẳn là cao hứng mới đúng vậy a."

Hồng Vũ lắc đầu, hắn suy nghĩ một chút, truyền lệnh nói: "Hướng bắc, mục tiêu Địch Nhung Đại Tuyết Sơn!"

"Dạ!"

Có một số việc không có cách nào cùng Quan Lăng bọn họ nói, bởi vì nói bọn họ cũng không cách nào hiểu.

Hiện tại Hồng Vũ hoài niệm lên Bạch Uyển Thần, hoặc là sư thúc tỷ tỷ ở chỗ này, có thể cùng mình thương lượng một chút.

Thất Tịch Kiếm Linh đối với hắn phiền muộn rất phẫn uất: "Thiếu niên lang, ngươi tại sao luôn là không nhìn bổn tọa? Bổn tọa…"

"Ngươi đừng luôn là quảng cáo rùm beng mình trung hậu đàng hoàng, ta không chuẩn là có thể nhớ tới ngươi."

Thất Tịch Kiếm Linh một phen dối trá nói khoác bị ngăn liễu trở về, nó ấm ức nói: "Vận rủi ma văn mệnh danh trên thực tế có mất công bằng hợp lý. Loại này linh văn quy tắc cấp bậc vô cùng cao, cho nên ra hiện tại trên cái thế giới này tựu lộ ra vẻ uy năng khổng lồ. Chính là loại này uy năng, đưa tới đông đảo mơ ước người, mới đưa đến liên tiếp vận rủi bộc phát."

Hồng Vũ đối với cái này quan điểm rất nhận đồng, hắn thủy chung cảm thấy lực lượng bản thân không có thiện ác, tựu giống như nhân sinh xuống tới một mảnh giấy trắng giống nhau. Tà ác chẳng qua là sử dụng lực lượng người.

Nàng mới vừa rồi sở dĩ sắc mặt ngưng trọng, dễ dàng tiêu diệt liễu khốn nhiễu cả Thanh Nguyên đại lục hoang bắc đất cường địch, cũng không có một chút hưng phấn cảm giác, là bởi vì hắn phát hiện, từng cái bị mình đốt thành tro bụi hoang bắc đất kỵ sĩ trong cơ thể, đều có một quả vận rủi ma văn!

Thậm chí, khi hắn tiêu diệt này một con kỵ binh đoàn sau, hắn trả hết nợ rõ ràng cảm giác được, những thứ này vận rủi ma văn, cùng Bắc Phương cực kỳ xa xôi khác địa phương, nhẹ nhàng cảm ứng một chút.

Hắn biết, cái chỗ kia nhất định là những kỵ binh này ổ, những thứ này kỳ quái sinh linh bị tiêu diệt, nơi đó tồn tại sẽ không từ bỏ ý đồ.

Thất Tịch Kiếm Linh lại nói: "Những thứ này sinh linh không phải là tự nhiên ra đời."

Bình thản một câu nói lại làm cho Hồng Vũ thất kinh: "Ngươi nói cái gì? !"

"Nhìn chung… Lịch sử, không có một người nào, không có một cái nào cổ triều có loại này chế tạo tánh mạng năng lực. Nhưng là cái này cũng không đại biểu loại này kỹ thuật không tồn tại.

Hôm nay này một văn minh kỷ, cũng đã phát triển liễu vài ngàn năm, ở có chút địa phương ra đời loại này kỹ thuật, bổn tọa tuyệt không cảm thấy ngoài ý muốn. Trên thực tế…"

Hắn tựa hồ là đang suy tư, vừa tựa hồ thật sự châm chước phải nói như thế nào: "Ở Bách Chiến cổ triều thời đại, thì một chút kẻ điên, từng sáng chế một lý luận, tên là sinh linh bộ kiện học thuyết.

Đó là một đám chiến tranh kẻ điên, được rồi, trên thực tế ở cả Bách Chiến cổ triều thời đại, chiến tranh kẻ điên ùn ùn, cho nên cái kia vốn nên là sáng tạo ra hơn Đại Huy hoàng thời đại,

chỉ gắn bó liễu ngắn ngủn một vạn năm, tựu tan thành mây khói bị mình hủy diệt."

Hồng Vũ hỏi tới: "Sinh linh bộ kiện học thuyết rốt cuộc là cái gì khái niệm?"

"Đơn giản mà nói, chính là chút ít chiến tranh kẻ điên cảm thấy sinh linh các bộ phận, có thể giống như Huyền Binh bộ kiện giống nhau tự do tổ hợp.

Giống vậy, bọn họ cảm thấy xuất sắc nhất chiến tranh hoang thú, cần phải có Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng thân thể cùng lực lượng, Thần Điểu Chu Tước ngọn lửa thần thông, Thái Cổ Quỳ Ngưu đại địa thần thông, Thái Cổ Kim Hống âm ba thần thông vân vân, bọn họ sẽ tìm, đem những thứ này thần thú trong cơ thể nắm giữ những thứ này thần thông bộ kiện tổ hợp, tạo thành một hoàn mỹ chiến tranh hoang thú.

Giống như trước, cái này lý luận bọn họ cũng có thể dùng ở loài người trên người. Chế tạo ra một chút hình thù kỳ quái sinh linh, đã không thể được gọi là người, chỉ là vì chiến đấu mà tồn tại cơ thể sống động vật."

Hồng Vũ trợn mắt hốc mồm, cái quan điểm này thật là điên cuồng, có bội luân lý, quả thực không nên tồn tại ở thiên địa trong lúc.

"Ngươi đoán không sai, những thứ kia kẻ điên không có thành công. Bất quá cái này học thuyết là tồn tại. Cho nên ta nói, nếu như cũng đem sinh mạng thể mọi người khí quan xem là mọi người bộ kiện, như vậy nhân tạo tánh mạng cũng không phải là không thể nào thực hiện. Tựu giống với ngươi mới vừa rồi gặp phải cái kia chút ít."

Hồng Vũ nhất thời lâm vào trầm tư.

…

Địch Nhung Vương Đình cũng muốn điên rồi.

Một ít chỉ cường đại kỵ binh đoàn căn bản không thể chiến thắng! Ngay cả Khố Tư Đại Hiền Giả cũng không có dũng khí xuất chiến, từ Đại Hạ trở lại, tìm bế môn tư quá lấy cớ núp vào —— khi hắn cửa xem ra, chính là như vậy.

Vốn là những thứ kia bọn kỵ sĩ chẳng qua là ở trên thảo nguyên chẳng có mục đích phóng, Vương Đình mặc dù hoảng sợ độ nhật, nhưng biết mình không phải là mục tiêu vốn cảm giác khá hơn một chút.

Nhưng là gần đây đám kia thật ra thì bỗng nhiên điên cuồng, chạy thẳng tới Vương Đình mà đến, dọc theo đường đi đã đánh tan liễu Địch Nhung gần mười vạn đại quân!

Trên thực tế bị những thứ này kỵ sĩ giằng co nửa năm sau, Địch Nhung quốc nội khả dụng chi binh đã không nhiều lắm liễu. Từng chích tinh nhuệ kì binh khi hắn cửa trước mặt tan tác, để cho Địch Nhung các tướng sĩ tinh thần xuống thấp. Này mười vạn người, cơ hồ là đã là Vương Đình có thể triệu tập cuối cùng quân đội.

Vương Đình người bên trong người cảm thấy bất an, thành viên hoàng thất từ Địch Nhung hoàng đế mãi cho đến mới vừa có hiểu biết vương tử, cũng nơm nớp lo sợ, sợ một ngày kia kia chỉ đại biểu người tử vong kỵ binh, bỗng nhiên ra hiện tại Vương Đình ở ngoài.

Nhưng là hôm nay, một khoái mã xông ào vào Vương Đình: "Đại thắng! Đại thắng! Đại thắng!"

Vương Đình yên lặng chốc lát, chợt có người lao ra, một phát bắt được báo hỏi kỵ sĩ cổ, lớn tiếng quát hỏi: "Nơi đó đại thắng!"

Trên thực tế bọn họ cũng rõ ràng là nơi nào, bởi vì cả Địch Nhung hiện tại đang đánh giặc chỉ có một địa phương. Chẳng qua là liên chiến liên bại, để cho tất cả mọi người có chút không dám tin tưởng, bọn họ đối mặt kia chỉ ma quỷ kỵ binh còn có thể có chiến thắng thời điểm.

Đưa tin binh cũng là hưng phấn quá…, không kịp tôn ti, lập tức đáp: "Ngạch Lôn lòng chảo đại thắng! Ba cốc ngươi Đại tướng quân ở Ngạch Lôn lòng chảo phục kích hoang bắc đất kỵ binh, toàn diệt quân địch!"

Tên kia thành viên hoàng thất thoáng cái ngây dại, toàn diệt quân địch! Đây cũng chính là nói, khốn nhiễu liễu cả Địch

Nhung nửa năm "Ma quỷ" bị triệt để tiêu diệt! Vương Đình uy hiếp giải trừ!

"Đây là thật sao? !"

"Tuyệt đối là thật!"

"Ha ha ha!" Thành viên hoàng thất ngửa mặt lên trời cười to.

Rất nhanh, cả Vương Đình cũng náo nhiệt lên, bị đè nén gần một tháng thành viên hoàng thất cửa hưng phấn vô cùng, ngừng nửa năm tiệc rượu nặng mở, cả Vương Đình đắm chìm ở một mảnh mừng như điên trong.

Nhưng là Địch Nhung hoàng đế vẫn là có chút không yên lòng, lặng lẽ hạ chỉ tra rõ.

Đến buổi tối, một mảnh dài hẹp tin tức truyền đến, Ngạch Lôn lòng chảo phụ cận ba nghìn dặm trong vòng, không có bất kỳ địch nhân tung tích.

Đến sau nửa đêm, càng tiến một bước tin tức truyền đến, Ngạch Lôn lòng chảo năm nghìn dặm trong vòng, không có địch nhân tung tích!

Địch Nhung mặc dù không có Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, nhưng là bọn họ đời đời thuần hóa Hải Đông Thanh, chính là tốt nhất trinh sát binh. Coi như là những thứ kia "Ma quỷ" tốc độ cực nhanh, nhưng là cũng không thể có thể ở hồi lâu bên trong chạy như điên năm nghìn dặm. Nói cách khác, bọn họ thật bị triệt để tiêu diệt!

"Ha ha ha!" Địch Nhung hoàng đế cất tiếng cười to, rốt cục yên lòng, ôm phi tử gia nhập phía ngoài cuồng hoan trong.

Mặc dù mọi người trong lòng cũng còn có chút nghi ngờ, ba cốc ngươi chỉ có hai vạn kỵ binh, tại sao có thể đủ đem đám ma quỷ toàn bộ tiêu diệt, nhưng là nếu ma quỷ thật đã biến mất, vậy thì không ngại trước ăn mừng xuống. Mà chiến đấu cụ thể chi tiết, đợi đến ba cốc ngươi trở lại tựu rõ ràng.

Hồng Vũ tỷ số quân giết hướng Bắc Phương Đại Tuyết Sơn, cũng không biết công lao của mình cư nhiên bị người mạo dẫn liễu!

Mà hắn này một chi đội ngũ chỉ có hơn một trăm người, ở mịt mờ trên đại thảo nguyên rất không thu hút, thậm chí ngay cả Địch Nhung Hải Đông Thanh cũng không có phát hiện bọn họ. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Đàm phán (thượng)

Ngày thứ hai ban đêm, Ba Cốc Nhĩ suất lĩnh hai vạn đại quân "Chiến thắng trở về" mà về, Vương Đình cho cử hành liễu long trọng nghi thức hoan nghênh, Địch Nhung hoàng đế tự mình ra nghênh đón. Sau đó, quân thần mấy trăm người, tụ tập ở Vương trong trướng, nghe Ba Cốc Nhĩ đến tột cùng như thế nào chiến thắng địch nhân.

Ba Cốc Nhĩ chậm rãi mà nói, giống như thật trận này thắng trận lớn là hắn đánh giống nhau. Hắn bí quyết là: Hỏa công!

Hắn nói mình phát hiện đám ma quỷ nhược điểm, đám ma quỷ nhất định là đến từ Cửu U Minh Ngục, nơi đó quanh năm giá lạnh, cho nên Ba Cốc Nhĩ Đại tướng quân phán đoán, đám ma quỷ sợ hãi ngọn lửa. Quả nhiên hắn bao vây Ngạch Lôn lòng chảo sau, đại lượng đưa lên thiêu đốt vật, đem đám ma quỷ toàn số chết cháy!

Hoàng thất rốt cuộc hiểu rõ, rối rít than thở. Ba Cốc Nhĩ hớn hở tiếp nhận, không có một chút áy náy ý tứ.

Trên thực tế Ba Cốc Nhĩ cũng cao không rõ ràng lắm những thứ kia ma quỷ là làm sao biến mất.

Hắn vốn là suất lĩnh hai vạn tinh kỵ nghênh chiến hoang bắc đất ma quỷ, ở Ngạch Lôn lòng chảo phía trước ngăn chặn địch nhân. Nhưng là hắn nhưng rất sợ chết, tự tiện thoát khỏi chiến trường, trốn được đếm ngoài trăm dặm, thậm chí ngay cả thám báo cũng rất ít phái đi ra, sợ địch nhân vì vậy phát hiện mình tồn tại.

Vì vậy, hắn cũng không có phát hiện Hồng Vũ bộ đội.

Hồng Vũ bỏ chạy sau, hắn một gã thám báo mới nơm nớp lo sợ đi tới Ngạch Lôn lòng chảo, kết quả lại phát hiện đầy đất đất khô cằn, đám ma quỷ không thấy.

Lúc mới bắt đầu Ba Cốc Nhĩ sợ hết hồn, cho là đám ma quỷ đã thắng hướng Vương Đình! Hắn vội vàng phái ra đại

lượng thám báo tìm kiếm, nhưng là tìm tới tìm lui cũng không có phát hiện có ngàn người trở lên hành quân dấu vết.

Hắn còn muốn nghĩ lòng chảo trong tình huống, tựa hồ là đã trải qua một cuộc đại chiến a…

Cho nên một to gan suy đoán ra hiện tại hắn trong đầu: Những thứ kia ma quỷ đã bị tiêu diệt!

Hắn không biết là ai làm, nhưng là khẳng định không phải là Địch Nhung quân đội, bởi vì Địch Nhung ở phụ cận đã không có khác quân đội. Cho nên hắn to gan lớn mật, chuẩn bị mạo lĩnh quân công!

Càng đi Bắc Việt rét lạnh, dĩ nhiên Hồng Vũ tất cả mọi người là võ đạo cường giả, cũng không sợ hãi rét lạnh. Bất quá có chút hoang thú đã cảm thấy không thoải mái.

Hồng Vũ mơ hồ cảm giác được có một loại ẩn sâu ở thiên địa quy tắc sau lưng liên lạc, liên tiếp mình và hoang bắc đất cái kia chút ít tồn tại. Loại này liên lạc, chính là tùy vận rủi ma văn duy trì. Hồng Vũ đối với vận rủi ma văn hiểu rõ rất nhiều, thậm chí rất có thể là trên cái thế giới này biết vận rủi ma văn số lượng nhiều nhất người. Hắn có thể dễ dàng chặt đứt loại này liên lạc, nhưng là hắn không có làm như vậy.

Hắn muốn chính là đại lượng sát thương địch nhân, cho nên không bằng giữ lại đạo này liên lạc, để cho những người kia lướt qua liễu tầng tầng Tuyết Sơn sau, vẫn có thể tìm được mình.

Bọn họ ở Đại Tuyết Sơn hạ xây dựng cơ sở tạm thời, Hồng Vũ có ở không thời gian, trừ mỗi ngày tu luyện, sau đó cùng một đám cô bé làm một chút yêu việc làm, hắn tựu quá chú tâm bắt đầu nghiên cứu vận rủi ma văn.

Hắn không ngừng nhớ lại mình dùng Hỏa Vân đem những thứ kia thật ra thì đốt thành tro bụi cuối cùng trước mắt, vận rủi ma văn từ những thứ kia trong thân thể bay ra tới tình cảnh.

Lần lượt tái diễn hiểu được, để cho hắn đối với những thứ kia cổ quái sinh linh hiểu rõ càng lúc càng thâm nhập.

Hắn đã có thể khẳng định, những thứ kia sinh linh tuyệt đối không phải là tự nhiên tánh mạng, nhưng là bọn họ đến tột cùng là làm sao "Chế tạo" ra tới, Hồng Vũ còn có chút chuẩn bị không rõ.

Nếu quả thật chẳng qua là giống như chế tạo Huyền Binh như vậy chế tạo ra, tựa hồ lại có rất nhiều chỗ giải thích không thông. Nói ví dụ vận rủi ma văn rốt cuộc là sâu như thế nào chôn ở những đồ này trong cơ thể.

Như cũ có rất nhiều vấn đề khốn nhiễu Hồng Vũ, để cho hắn đối với người như thế tạo vật, tràn đầy dọ thám biết dục vọng.

Hồng Vũ còn không biết, mấy ngày qua cảm thấy đã "Thiên hạ thái bình" Địch Nhung hoàng thất, rốt cục bắt đầu từ từ khôi phục trên thảo nguyên trật tự. Ngày này, một trận tiếng vó ngựa từ đàng xa truyền đến, đang chịu trách nhiệm cảnh giới Trương Đông Lôi cau mày vừa nhìn, ước chừng hai mươi tên Địch Nhung kỵ binh đang nhanh chóng mà đến.

"Đi người, báo cáo thiếu gia, có Địch Nhung người đi tới liễu."

Trong trướng bồng, Hồng Vũ đến liễu báo cáo, hắn bĩu môi một cái: "Bọn họ rốt cuộc đã tới."

"o tất cả mọi người đối với Địch Nhung người rất bất mãn. Bọn họ tiêu diệt hoang bắc đất cường địch, thật thật tại tại là cứu vớt cả Địch Nhung. Bất kể song phương có bao nhiêu cừu hận, bất kể các ngươi cở nào không thích Hồng Vũ thiếu gia, như vậy ân tình, tóm lại phải có điều tỏ vẻ sao?

Nhưng là bọn họ tiếp tục Bắc thượng, Địch Nhung lại chẳng quan tâm, thật giống như bọn họ căn bản không tồn tại giống nhau!

Mãi cho đến hiện tại ở, mới có Địch Nhung người đi tới, hơn nữa nhìn đi tới, cũng là một chút cấp bậc rất thấp binh sĩ, bọn họ rốt cuộc muốn làm gì?

Doanh địa cửa, Địch Nhung kỵ sĩ đã nhích tới gần, cầm đầu tiểu Đầu Mục bọc da dê áo choàng, vô cùng bất mãn quát hỏi: "Các ngươi là người nào? Tại sao đánh Hạ triều cờ xí?

Nơi này là Địch Nhung lãnh địa, các ngươi Hạ triều người không mời từ vào, chẳng lẽ muốn đưa tới Hạ triều diệt quốc tai ương!"

Trương Đông Lôi vốn là cũng có chút bất mãn, này tiểu Đầu Mục khẩu khí còn như thế cường ngạnh, hắn nhất thời nổi giận mắng: "Đồ hỗn trướng! Chúng ta là tới trợ giúp các ngươi tiêu diệt hoang bắc đất cường địch, cõi đời này lại còn có các ngươi Địch Nhung loại này không biết tốt xấu vong ân phụ nghĩa súc sinh!"

Tiểu Đầu Mục hắc hắc một trận cười lạnh: "Tiêu diệt cường địch? Chỉ bằng các ngươi Hạ triều? Đừng có nằm mộng, muốn đối kháng hoang bắc đất, hay là muốn chúng ta Địch Nhung dũng sĩ ra tay! Các ngươi gầy yếu Hạ triều người căn bản không được! Không ngại nói cho ngươi biết, chúng ta Ba Cốc Nhĩ Đại tướng quân, đã tại Ngạch Lôn lòng chảo đem hoang bắc đất ma quỷ toàn bộ tiêu diệt, các ngươi cần một lần nữa nghĩ một cái lấy cớ liễu!"

Trương Đông Lôi trợn mắt cứng lưỡi: "Cái gì! ? Ba Cốc Nhĩ? Các ngươi? Toàn bộ tiêu diệt?"

Tiểu Đầu Mục dương dương đắc ý: "Không nghĩ tới sao? Ta Địch Nhung dũng sĩ chính là cường đại như thế! Hèn yếu nhưng xảo trá Hạ triều người, không nên giả bộ khuông làm dạng liễu. Các ngươi căn bản không dám đối mặt hoang bắc đất ma quỷ. Nói gì trợ giúp chúng ta tiêu diệt địch nhân, các ngươi lẫn mất xa như vậy, còn dùng như vậy vụng về lấy cớ, cho là chúng ta là đứa ngốc sao?"

"Cách Đô ở nơi đâu?" Hồng Vũ rét lạnh thanh âm từ phía sau vang lên, hắn tịnh không để ý công lao của mình, nhưng là hắn a không thích Địch Nhung người lẫn lộn đen trắng!

Địch Nhung kỵ binh nhìn Hồng Vũ cười lạnh: "Cho dù các ngươi biết Cách Đô đại nhân cũng vô dụng…"

Hồng Vũ lười cùng hắn nhiều lời, không chút khách khí cắt đứt hắn, nói: "Ta là Hồng Vũ!"

Địch Nhung người đang muốn mở miệng châm chọc, bỗng nhiên ý thức được cái gì, mãnh kinh, thiếu chút nữa từ trên

chiến mã té xuống: "Ngươi là Hồng Vũ! Ngươi thật sự là Hồng Vũ? Đại Hạ Vũ Đô Hồng Vũ?"

Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng: "Ngươi đem tin tức truyền trở về, để cho Cách Đô trong vòng ba ngày tới gặp ta, nếu không tự gánh lấy hậu quả!"

Hồng Vũ năm đó ở Ô Hà Long Tháp đại ra vẻ ta đây, mất tích một năm lần nữa trở về, đang ở Vũ Đô Thành Tây ngoài cửa kinh sợ thối lui liễu Khố Tư Đại Hiền Giả, còn đem Ngả Hòa Mã vương tử khi dễ khóc nhè.

Nếu như muốn bình chọn Địch Nhung nhất sợ hãi chính là nhân vật, Hồng Vũ trên thực tế cùng gia gia Hồng Thắng Nhật chẳng phân biệt được cao thấp, để cho Địch Nhung người rất khó lựa chọn!

Vì vậy mới vừa rồi còn diễu võ dương oai Địch Nhung người vừa nghe nói là hắn, nhất thời tất cả đều thành cháu, biết điều vô cùng, miễn cưỡng cười nói: "Hồng Vũ thiếu gia làm sao không nói sớm đâu, khụ khụ, mới vừa rồi có nhiều đắc tội, là của chúng ta sai, xin ngài tiếp nhận chúng ta mười hai vạn phần xin lỗi! Ta đây trở về đi, đem yêu cầu của ngài, dùng Hải Đông Thanh truyền về Vương Đình. Cách Đô đại nhân hẳn là đang ở Vương Đình phụ cận."

"Cút!"

"Dạ, dạ, chúng ta cái này cút."

Kỷ Lập Kiêu ở một bên xem một chút Hồng Vũ, Vũ thiếu gia dương dương đắc ý, nói khoác nói: "Nhìn thấy không có, đây chính là Thanh Nguyên đại lục đệ nhất trẻ hư uy phong!"

Kỷ Lập Kiêu xì một tiếng cười: "Khó trách ngươi nói kế tiếp muốn trở thành Hà Tả đại lục đệ nhất trẻ hư."

Hồng Vũ thoả thuê mãn nguyện, đang định nói khoác mấy câu, bỗng nhiên lòng có nhận thấy, không khỏi nhìn về phía liễu Bắc Phương mịt mờ Tuyết Sơn, mặt mũi trong hiện ra vẻ thần sắc lo lắng.

Cách Đô này một năm nhắc tới tâm treo mật. Nhắc tới trên thế giới người nào nhất hi vọng Hồng Vũ đi tìm chết, Cách Đô

nhất định là một người trong đó. Nhắc tới trên thế giới người nào nhất không hi vọng Hồng Vũ gặp chuyện không may, hắn cũng là một người trong đó.

Vừa bắt đầu nghe nói Hồng Vũ ở Mẫu Hà hoang lâm khu vực trong thần bí mất tích, Cách Đô như cha mẹ chết, hắn dĩ nhiên không phải là quan tâm Hồng Vũ mà là lo lắng cho mình giải dược.

Cũng may Hồng Vũ trên thực tế đã sớm đem đại lượng giải dược phát ra đi, những thứ này trích nội dung chính có thể duy trì thật lâu, Cách Đô như cũ đúng hạn dẫn tới giải dược, hắn mới xem như hơi chút đưa cho liễu khẩu khí. Nhưng là hắn cũng như cũ lo lắng, vạn nhất giải dược dùng hết rồi, mà Hồng Vũ còn không có xuất hiện…

Cho nên khi Ngả Hòa Mã khóc sướt mướt từ Vũ Đô thành trở lại, cả Địch Nhung trên dưới nghĩa phẫn điền ưng duy chỉ có Cách Đô âm thầm may mắn, buổi tối một người uống một bữa tiểu rượu.

Đại Tuyết Sơn ở dưới tin tức truyền đến, Vương Đình chấn động.

Mặc dù nói Hồng Vũ cũng không có nói rõ, Ngạch Lôn lòng chảo chiến đấu là bọn hắn đánh, nhưng là mấy Địch Nhung kỵ sĩ đã từ Trương Đông Lôi trong sự phản ứng ý thức được cái gì, cũng được suy đoán của mình tháo dỡ liễu trong báo cáo, dùng Hải Đông Thanh cùng nhau đuổi liễu Vương Đình.

Địch Nhung trong hoàng thất bộ chấn động, Cách Đô nhận được hoàng đế khẩn cấp triệu kiến, hắn sợ mình âm thầm cấu kết Hồng Vũ chuyện tình bại lộ, quỳ gối hoàng đế dưới chân một trận chột dạ, âm thầm tính toán hắn là làm sao chống chế rửa cỡi của mình hiềm nghi.

Không ngờ hoàng đế căn bản không tâm tư đi quan tâm hắn có hay không trung thành, cau mày hỏi: “Dựa theo Hồng Vũ ý tứ, hoang bắc đất cường địch chính là bị bọn họ tiêu diệt, Cách Đô ái khanh, làm sao ngươi xem chuyện này tình?”

Địch Nhung hoàng đế nhìn qua hơn 40 tuổi, tựa như hắn tổ tông giống nhau, sinh thân hình cao lớn, rất có kiêu hùng chi cùng. Chỉ tiếc năm đó bệ hạ hùng tâm bừng bừng, cho đến xuôi nam chinh phục Đại Hạ, tuy nhiên nó bị Hồng Thắng Nhật đón đầu thống kích, thảm bại thu tràng.

Những năm này Địch Nhung một mực khôi phục thực lực của một nước, hoàng đế bệ hạ bị đè nén hồi lâu, theo tuổi tăng trưởng dần dần đã lộ ra anh hùng tuổi xế chiều thái độ, không còn nữa năm đó hào hùng, tính tình cũng trở nên cẩn thận.

Cách Đô do dự một chút, không biết hoàng đế hỏi như thế là có ý gì, không thể làm gì khác hơn là nói: "Vi thần không nghĩ pháp, bệ hạ ý nghĩ, chính là cả Địch Nhung thảo nguyên ý nghĩ."

Hoàng đế khẽ gật đầu, hiển nhiên cũng không còn trông cậy vào Cách Đô loại này ngu xuẩn có thể nói ra cái gì tính kiến thiết - ý kiến.

"Chúng ta đã chiêu cáo thiên hạ, đánh bại hoang bắc đất cường địch chính là Ba Cốc Nhĩ Đại tướng quân, hơn nữa trẫm cũng đã sắc phong Ba Cốc Nhĩ vì Địch Nhung thiên mã thần tướng, chiếu thư không thể nào thu hồi, cho nên ngươi đi liễu sau, nhất định phải cắn chặc hàm răng không thể nới miệng, phần này công lao phải là chúng ta Địch Nhung, nếu không chúng ta tựu thành liễu toàn bộ thiên hạ trò cười!" Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Đàm phán (hạ) canh thứ ba!

Cách Đô trong lòng lộp bộp hạ xuống, trong lòng tự nhủ một vị kia tính tình ngươi cũng không phải không biết, cũng không phải là nén giận chủ nhân a, ngươi đây không phải là làm khó thần tử sao?

Hoàng đế khẽ dừng hạ xuống, nói tiếp: "Dĩ nhiên, Hồng Vũ nếu có yêu cầu khác, chúng ta thảo nguyên dân tộc háo khách, có thể tận lực thỏa mãn hắn."

Cách Đô hiểu, nói đúng là tự chụp mình đi theo Hồng Vũ nói điều kiện, đem kia phân công lao tặng cho Địch Nhung, từ những khác phương diện bồi bổ lại Hồng Vũ. Như vậy hoàn hảo làm một chút. Hoàng đế ngay sau đó lại nói: "Năm đó Ô Hà Long Tháp, hai nước tranh tài, Hồng Vũ là thắng liễu. Dựa theo trước đó ước định, trẫm hắn là đem một vị công chúa gả cho Hồng Vũ, chúng ta thảo nguyên dân tộc một lời nói một gói vàng, lần này ngươi đi gặp hắn, thương lượng một chút hôn sự sao."

Ban đầu Địch Nhung phải không tính toán nhận thức sổ sách. Hồng Vũ quá độc ác, một chút mặt mũi cũng không cho Địch Nhung lưu. Hoàng đế bệ hạ tức giận, hai nước tranh tài sau chưa kể tới chuyện này liễu.

Hồng Vũ vốn là tựu đối với cái điều kiện này không thế nào tình nguyện, hơn nữa nhà có hung hãn tỳ, Trang Hàn từng bầy người nhìn chằm chằm theo dõi hắn, Hồng Vũ mặc dù có lòng cũng không còn đảm. Chuyện này mọi người tựu xem như là quên mất, Địch Nhung hoàng đế nhưng cảm thấy, ta đem công chúa gả cho ngươi, coi như là một loại thiên đại bồi bổ lại liễu.

Ở nơi này dạng một ngọn xa hoa Vương bên trong trướng, duy nhất coi như hiểu rõ Hồng Vũ có thể cũng chỉ có Cách Đô liễu.

Hắn âm thầm kêu khổ, bệ hạ quá chắc hẳn phải vậy liễu, ngài nữ nhi ngài dĩ nhiên làm thành bảo bối, hình như người ta

Đại Hạ mỹ nữ khắp nơi, Hồng Vũ thiếu gia bên cạnh nghe nói thì mười tám võ cơ, tươi đẹp tên có một không hai Vũ Đô, ngài những thứ kia nữ nhi… Cũng cùng ngài giống nhau lưng hùm vai gấu, người ta làm sao có thể để ý.

"Cái này, bệ hạ, vi thần xin hỏi một chút, là vị nào công chúa chuẩn bị gả cho?" Hoàng đế do dự hạ xuống, hay là nói: "Thu Lâm sao." Cách Đô sửng sốt một chút, quỳ lạy nói: "Vi thần lĩnh mệnh." Hắn không có nghĩ đến hoàng đế lại bỏ được đem Thu Lâm công chúa gả cho Hồng Vũ, nếu như là Thu Lâm công chúa, như vậy chuyện này còn có hi vọng thành công.

Thu Lâm công chúa mẫu thân cũng không phải là Địch Nhung người, cũng không phải là Đại Hạ người, lời đồn đãi là Hà Tang người, nhưng là vừa rồi không có người có thể cuối cùng xác định.

Năm đó Địch Nhung hoàng đế một lần vào đông vây săn, ở thảo nguyên Tây Nam bộ gặp được một con Hà Tang thương đội, thương đội vì tìm kiếm bệ hạ che chở, chủ động dâng lên liễu một vị xinh đẹp kinh người cô gái.

Nàng kia bệnh hoạn nhu nhược, làm cho lòng người sinh thương tiếc. Lại còn thảo nguyên cô gái không sở hữu tinh xảo ngũ quan.

Địch Nhung hoàng đế không để ý nàng không rõ lai lịch, dám sắc phong vì Vương Phi.

Vị này Vương Phi ở Địch Nhung năm năm, thủy chung buồn bực không vui trầm mặc ít lời, sanh ra Thu Lâm công chúa sau thời gian không lâu tựu bệnh qua đời liễu, cho dù là Địch Nhung hoàng đế vận dụng cả quốc gia lực lượng, thậm chí không tiếc xin đông Nga Hách Lặc Nhật Khắc đại sư, đều không thể giữ lại tánh mạng của nàng.

Mà từ đầu đến cuối, cũng không có người chuẩn bị hiểu, nữ tử này rốt cuộc là từ đâu tới đây.

Muốn hắn là Hà Tang người, kia chỉ Hà Tang thương đội sau lại cũng thừa nhận, cô gái chỉ là bọn hắn nửa đường cứu,

lúc ấy cô gái đông lạnh bất tỉnh ở ven đường, bọn họ chỉ là một lúc hảo tâm mà thôi.

Mặc dù vị này thần bí hoàng phi nói chuyện không nhiều lắm, nhưng là nàng ở tiếng nói thượng đích thiên phú hết sức kinh người, Hà Tang thương nhân nói, vừa bắt đầu cô gái cũng sẽ không nói Hà Tang nói, đi theo đám bọn hắn ba ngày sau này, là có thể đơn giản cùng bọn họ trao đổi liễu.

Mà nàng bị hiến tặng cho Địch Nhung hoàng đế ba ngày sau đó, cũng miễn cưỡng có thể cùng hoàng đế nói chuyện với nhau liễu.

Lai lịch thần bí, tướng mạo tuyệt mỹ, người mang bệnh kín, trí khôn hơn người… Các loại nhân tố tăng lên, đưa đến vị này hoàng phi để cho Vương Đình trong ngoài rất không yên tâm, nhưng duy độc hoàng đế đối với nàng rất yên tâm, vô hạn sủng ái tập trung vào một thân.

Hoàng phi sau khi qua đời, hoàng đế cực kỳ bi thương, mấy tháng không cười nhan. Sau lại, hắn đối với hoàng phi tư niệm cùng sủng ái, cũng tập trung vào Tiểu công chúa Thu Lâm trên người.

Thu Lâm không phải là một người trong thảo nguyên tên, cái tên này là hoàng phi mình vì nữ nhi lên, tựa hồ từ nơi này tên trong, có thể tìm được hoàng phi thân phận chân chính đầu mối.

Mà Thu Lâm công chúa kế thừa mẫu thân xinh đẹp cùng phụ thân cao gầy, năm nay chỉ có mười bốn tuổi, đã là trên thảo nguyên đệ nhất mỹ nhân.

Nàng là hoàng đế con gái trong "Khác loại".

Nàng khỏe mạnh hoạt bát, tinh thần phấn chấn bồng bột, thon dài vóc người chập chờn tựa như liễu cành, xuất chúng dung mạo càng giống là trong ao Bạch Liên.

Đem Thu Lâm công chúa nhà cho Hồng Vũ, hiển nhiên cũng là vì trấn an Hồng Vũ, để cho hắn không nên náo. Bởi vì Hồng Vũ một khi náo, Địch Nhung hoàng đế cũng rất rõ ràng cả thảo nguyên cũng cầm hắn không có biện pháp.

Cách Đô lĩnh mệnh, đang muốn rời đi, hoàng đế bỗng nhiên lại gọi lại hắn, thanh sắc đều lệ nói: "Ngươi muốn cho hắn hiểu được, trẫm đã làm ra lớn nhất nhượng bộ cùng hy sinh! Để cho hắn không nên không biết tốt xấu, thật điểm mấu chốt không tha khiêu chiến!"

"Là (vâng,đúng), vi thần hiểu."

Cách Đô sau khi đi ra, lập tức đổi lại một đầu hoang thú tọa kỵ, bằng nhanh nhất tốc độ hướng Bắc Phương chạy tới.

Hồng Vũ để cho hắn trong vòng ba ngày chạy tới, đã qua một ngày thời gian, hắn biết rõ Vũ thiếu gia từ trước đến giờ nói một không hai, hắn còn thừa thời gian không nhiều lắm liễu.

Bằng nhanh nhất tốc độ ở trên thảo nguyên chạy như điên, cho dù là lấy Cách Đô tu vi, liên tục hai ngày cũng mệt mỏi quá.

Rốt cục, ở ngày thứ ba ban đêm, thái dương lạc sơn lúc trước, hắn xa xa thấy được phía dưới núi tuyết cái kia một mảnh doanh địa. Cách Đô thở phào nhẹ nhỏm, lần nữa thúc giục hoang thú tọa kỵ gia tốc, một bữa cơm thời gian sau, hắn rốt cục đi tới Hồng Vũ doanh địa ngoài.

"Vũ thiếu gia, Vũ thiếu gia ta tới liễu…"

Hồng Vũ từ Cách Đô trong miệng biết rồi chuyện toàn bộ trải qua, cười giận dữ: "Ba Cốc Nhĩ tốt Đại Cẩu đảm!"

Hồng Vũ ở Đại Hạ trong quân ngốc quá, rất rõ ràng mạo lĩnh quân công loại chuyện này, từ xưa tới nay tựu liên tiếp không ngừng phát sinh.

Có người chém giết bình dân mạo lãnh thưởng kim, cũng có người hại có quân cướp lấy công nghiệp quân sự. Ba Cốc Nhĩ không chiến trước trốn, vốn là chính là bị chặt đầu trọng tội, nhưng là hắn xem được một cái cơ hội, mạo lĩnh quân công không chuẩn có thể tránh được một kiếp, cho nên không chút do dự làm như vậy liễu.

Nguy hiểm thật lớn, nhưng lúc ấy trên thực tế Ba Cốc Nhĩ đã là một cái tử lộ, này ngược lại thành lựa chọn tốt nhất.

Trương Đông Lôi ở một bên, tức giận bất bình đem chuyện đã xảy ra giảng thuật liễu một lần.

Cách Đô nghe mồ hôi lạnh dầm dề, nếu như Trương Đông Lôi nói là sự thật, Hồng Vũ thiếu gia một người tựu giải quyết chiến đấu, hắn nên mạnh cỡ bao nhiêu rồi? !

"Chết tiệt Ba Cốc Nhĩ, ta liền biết cái kia dối trá người mặt ngoài dõng dạc, kì thực nội tâm rất sợ chết, quả nhiên không có nhìn lầm!" Cách Đô nghiến răng nghiến lợi, nếu như không phải là Ba Cốc Nhĩ tên khốn kia làm ra chuyện ngu xuẩn như thế, mình cần gì mệt chết việc cực ngàn dặm bôn ba? Bây giờ còn muốn cùng Hồng Vũ cò kè mặc cả, Hồng Vũ tiện nghi là tốt như vậy chiếm sao?

"Ai, Vũ thiếu gia, ngài còn nhớ rõ Ô Hà Long Tháp một ít lần sao?" Cách Đô bỗng nhiên nhắc tới chuyện này, Hồng Vũ có chút không rõ: "Nhớ được, tại sao?"

Cách Đô đem hoàng đế bệ hạ ý tứ chuyển đạt liễu, sau đó cổ động tán dương Thu Lâm công chúa: "Thu Lâm điện hạ nhưng là chúng ta Địch Nhung đệ nhất mỹ nhân, hơn nữa còn là dưới ngòi bút thương yêu nhất hài tử, tài mạo song toàn, thật sự là khó được lương xứng. Bệ hạ nguyện ý đem Thu Lâm điện hạ gả cho ngươi, có thể thấy được bệ hạ thành ý."

Hồng Vũ khóe mắt dư quang nhìn thấy một thân nam trang trang phục Mai Thiên Vũ, tiếu sanh sanh còn giống một buội bạch lan, đứng ở doanh trướng của mình một góc, nhất thời nghĩa chánh từ nghiêm cự tuyệt nói: "Thu Lâm công chúa? Tài mạo song toàn? Hừ, có thể so sánh được với chúng ta Đại Hạ Thiên Vũ công chúa sao? Cùng Thiên Vũ công chúa so sánh với, nàng chính là một hương dã thôn phụ, không đáng giá nhắc tới!"

Mai Thiên Vũ rõ ràng cao hứng trở lại, cười híp mắt một đôi sáng rỡ mắt to hoàn thành mềm mại Nguyệt Nha.

Quan Lăng thấy vậy thẳng lắc đầu, trong lòng tự nhủ nha đầu này a, bị thiếu gia ba lượng câu tựu dụ dỗ được vui vẻ như vậy, như vậy cũng tốt, tương lai làm tỷ muội tốt chung đụng.

Cách Đô có chút không giải thích được nhìn Hồng Vũ, không rõ Vũ thiếu gia bỗng nhiên nói lời này là có ý gì. Hồng Vũ nghĩa chánh từ nghiêm cự tuyệt: "Chuyện này không nên nhắc lại, hay là nói một chút Ba Cốc Nhĩ chuyện tình xử lý thế nào đây."

Cách Đô khổ liễu mặt: "Nhưng là bệ hạ đã chiêu cáo thiên hạ, phần này công lao ghi tạc chúng ta Địch Nhung trên người, bệ hạ cố kỵ mặt của mình…"

Hồng Vũ có chút không vui, nói: "Ý của ngươi là đâm lao phải theo lao?"

Cách Đô một run run, vội vàng giải thích: "Cũng không phải là tiểu nhân ý tứ, mà là bệ hạ ý tứ. Bệ hạ nói, có thể nói Thu Lâm công chúa gả cho thiếu gia, thiếu gia ngươi chưa từng thấy Thu Lâm công chúa, không bằng ta an bài các ngươi thấy một mặt, sau đó lại nói hôn sự như thế nào?"

Hồng Vũ vung tay lên: "Không cần, bổn thiếu gia thề không từ!"

Các cô nương đối với cái này thái độ tương đối hài lòng, một đôi trong mắt đẹp nhu tình mật ý, có thể đem thiếu gia hòa tan.

"Vậy cũng tốt, chuyện này không nói trước, bệ hạ cũng hứa hẹn liễu, trừ để cho hắn thừa nhận mạo lĩnh quân công ở ngoài, khác điều kiện ngài cũng có thể nói."

Hồng Vũ nhướng mày: "Các ngươi hoàng đế rất mạnh cứng rắn?"

Cách Đô kiên trì nói: "Bệ hạ cả đời này chú trọng thể diện, điểm này thượng hắn vô cùng cố chấp a, Vũ thiếu gia, thật ra thì đây đối với ngài mà nói chưa chắc là tổn thất, thụ đại chiêu phong, đem cái này vinh dự tặng cho Địch Nhung, sau đó đổi lấy chân chính giàu nhân ái cũng rất tốt. Rồi hãy nói ngài nghĩ nha, bệ hạ có thẹn trong lòng, nhất định sẽ thật to bồi bổ lại ngài."

Hồng Vũ khoát tay chặn lại, hừ lạnh một tiếng nói: "Ngươi không cần phải nói liễu, ngươi có thể đi, nói cho các ngươi biết bệ hạ, để cho hắn không nên hối hận."

Hồng Vũ trong lòng vừa động, ở quy tắc mặt thượng, chặc đứt liễu một đạo thần bí liên lạc.

“Thiếu gia…” Cách Đô còn muốn khuyên nữa.

“Cút!”

Cách Đô bất đắc dĩ, xám xịt đi ra ngoài, hắn không dám chọc Hồng Vũ tức giận, cái mạng nhỏ của hắn còn nắm ở Hồng Vũ trong tay đâu.

Từ Hồng Vũ doanh địa, Cách Đô vắt hết óc tự hỏi, muốn đem chuyện này tìm một người vẹn toàn đôi bên phương án giải quyết.

Bỗng nhiên sau lưng truyền đến một trận thanh âm, hắn quay đầu nhìn lại, Hồng Vũ lại hạ lệnh nhổ trại đi!

Đây là muốn đi? Cách Đô sửng sốt, mơ hồ cảm thấy chuyện sẽ không đơn giản như vậy. Hắn bỗng nhiên sợ hết hồn: Hồng Vũ sẽ không phải là đi tìm bệ hạ cùng Ba Cốc Nhĩ phiền toái sao?

Hắn theo bản năng muốn đi nhanh lên, có xa lắm không trốn rất.

Hồng Vũ hoang thú kì binh tốc độ rất nhanh, một ngọn đại doanh chốc lát thời gian hãy thu thập xong, kỵ binh đoàn thúc dục tọa kỵ, rầm rầm ù ù đi xa, tựa như một đạo trầm trọng tiếng sấm liên tục.

Cách Đô nhìn phương hướng, cũng không phải là đi trước Vương Đình, trong lòng hắn có bắt đầu nói thầm: “Hồng Vũ rốt cuộc muốn làm gì?”

Cách Đô nghĩ mãi mà không rõ, cho nên quyết định lập tức trở về báo bệ hạ. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Thu Lâm công chúa (thượng)

Ba ngày sau đó, lại một lần rầu rĩ gần chết Cách Đô trở lại Vương Đình, ở bệ hạ bên trong Vương trướng, hắn rất châm chước dùng từ, tiểu tâm dực dực đem đi sứ quá trình nói.

Mặc dù hắn đã tận lực sử dụng uyển chuyển tìm từ, nhưng là bệ hạ hay là lập tức đã hiểu Hồng Vũ cường ngạnh.

"Ba!"

Một con trân quý lỗi thời bình hoa nặng nề ngã trên mặt đất, Địch Nhung hoàng đế quát lên như sấm: "Cuồng vọng vô tri! Ngu xuẩn không thể thành! Không có thuốc nào cứu được! Trẫm cho hắn tốt như vậy điều kiện, hắn đây là cho mặt không biết xấu hổ! Trẫm sẽ hối hận? Hừ, nằm mơ!"

Hắn tức giận phát tiết một trận, tàn bạo địa vung quyền ở trên hư không ra một kích: "Không đi quản hắn khỉ gió liễu, nhìn có thể làm gì. Không có gì hơn hướng thiên hạ tuyên cáo là hắn giết hoang bắc đất cường địch, chúng ta không thừa nhận, bọn họ lại có thể thế nào!"

"Nhưng là…" Cách Đô muốn khuyên hạ xuống, bởi vì lấy nàng cùng Hồng Vũ giao thiệp với kinh nghiệm, Hồng Vũ tuyệt sẽ không đơn giản như vậy, hắn nhất định đã chuẩn bị xong hậu thủ chiêu số.

Nhưng là Địch Nhung hoàng đế đã nghe không vào lời của hắn liễu: "Đi ra ngoài đi!"

"Vi thần tuân chỉ."

Cách Đô lui ra, kế tiếp ngắn ngủn trong vòng hai ngày, Vương Đình chung quanh phòng ngự binh lực, từ hai vạn mạnh thêm đến tám vạn, hơn nữa còn không ngừng có tinh nhuệ kỵ binh liên tục không ngừng chạy tới.

Cách Đô nhìn ra hoàng đế chột dạ, hắn hay là rất sợ hãi Hồng Vũ, một có thể một mình giết sạch hoang bắc đất cường

địch, làm cho Khố Tư Đại Hiền Giả bế môn tư quá cường giả, tuyệt đối có năng lực vạn trong quân lấy hoàng đế thủ cấp.

Hắn không khỏi thầm than: Ngươi đây là khổ như thế chứ, không phải là mặt mũi ư, lại không thể đổi thành bạc, nhận thức sai, không phải không có chuyện gì liễu…

Vương Đình chung quanh sợ bóng sợ gió, đã làm tốt liễu đại chiến chuẩn bị. Địch Nhung trên thảo nguyên gần bảy thành võ đạo cường giả cũng tập trung vào hoàng đế chung quanh.

Qua mấy ngày, Cách Đô lại nghe nói Ba Cốc Nhĩ đang chiêu binh mãi mã, hoa trọng kim chiêu mộ võ đạo cường giả.

Hiển nhiên Ba Cốc Nhĩ cũng chột dạ liễu, Cách Đô thẳng lắc đầu, đối với Ba Cốc Nhĩ hận đến nghiến răng nghiến lợi: Cũng là ngươi cái này ngu xuẩn, nếu không gì về phần náo đến một bước này?

Bình tĩnh mà xem xét, Cách Đô cũng cảm thấy bệ hạ làm không đúng.

Hồng Vũ giết bại hoang bắc đất cường địch, cứu cả Địch Nhung, bệ hạ lại chỉ suy nghĩ đến mặt mũi của mình vấn đề, rõ ràng mấy phe sai lầm lại không chịu sửa lại, còn muốn ép Hồng Vũ thỏa hiệp, thật sự là điển hình đế vương suy nghĩ, lấy mình làm trung tâm.

Nhưng là làm người ta kỳ quái chính là, mười ngày trôi qua, Địch Nhung cảnh nội vô cùng bình tĩnh, Hồng Vũ giống như biến mất giống nhau, không còn có xuất hiện quá.

Vương Đình trong đích người cũng dần dần buông lỏng liễu cảnh giác.

Cách Đô cũng có chút buồn bực: Khó có thể Hồng Vũ thật đi trở về?

Nhưng là đang ở ngày thứ mười một, một con khoái mã không muốn sống vọt vào Vương Đình, lập tức kỵ sĩ đã gần như hỏng mất, một đường điên cuồng gào thét: "Lại tới nữa, lại tới nữa, lại tới nữa!"

Mặc dù Địch Nhung hoàng thất cũng không có Đại Hạ quy củ nhiều như vậy, nhưng là cũng không thể khiến người tùy tiện cỡi ngựa đụng nhau a. Mấy tên cướp tiến lên, đem điều này đã sắp điên mất kỵ sĩ chế phục, liên tiếp giội cho hai bồn nước lạnh, kỵ sĩ rốt cục trấn định lại.

Hắn bị dẫn tới trước mặt bệ hạ, lập tức quỳ trên mặt đất hoảng sợ vạn phần nói: "Bệ hạ, những thứ kia ma quỷ lại tới nữa, từ Đại Tuyết Sơn trung đi ra, đông nghịt một mảnh, chúng ta một cái cũng nhìn không thấy tới a đội ngũ cái đuôi, ít nhất cũng có vạn người, xin bệ hạ mau phái Ba Cốc Nhĩ thần tướng xuất chinh sao, chỉ có hắn có thể cứu vớt Địch Nhung liễu!"

"A!"

Bên trong Vương trướng mọi người trợn mắt hốc mồm, những thứ kia ma quỷ lại tới nữa, hơn nữa ít nhất vạn người!

Lúc trước chính là một ngàn người, thiếu chút nữa diệt Địch Nhung, hiện tại chừng vạn người… Địch Nhung làm sao có thể ngăn cản được? Chỉ sợ sẽ là đem cả Thanh Nguyên đại lục phàm tục thế giới lực lượng cũng tăng lên cũng không phải là đối thủ của người ta a.

"Bệ hạ, xin ngài lập tức phái Ba Cốc Nhĩ thần tướng xuất chinh sao, van xin ngài, quê quán của ta đang bị những thứ kia ma quỷ giày xéo, van cầu ngài!"

Kỵ sĩ quỳ trên mặt đất, thùng thùng dập đầu, bởi vì Địch Nhung tuyên truyền, Ba Cốc Nhĩ đã thành cả Địch Nhung anh hùng. Này kỵ sĩ cũng đem cứu vớt gia viên hi vọng hoàn toàn ký thác vào liễu Ba Cốc Nhĩ trên người.

Nhưng là ở đây người không sai biệt lắm cũng hiểu Ba Cốc Nhĩ là mạo lĩnh quân công liễu, nếu như không phải là bởi vì đang mang Địch Nhung mặt mũi, hoàng đế bệ hạ đã sớm tự mình suất binh đem hắn giết chết, để cho hắn đi đánh dẹp những thứ kia ma quỷ, hắn dám đi không?

Hoàng đế bệ hạ bất đắc dĩ, trấn an nói: "Ngươi trước đi xuống nghỉ ngơi, trẫm cái này hạ chỉ, để cho Ba Cốc Nhĩ thần tướng phóng."

“Đa tạ bệ hạ!”

Kỵ sĩ đi xuống, hoàng đế âm trầm nhìn nhìn chung quanh thần tử: “Các ngươi đều nói nói đi, làm sao bây giờ.”

Cách Đô rốt cuộc hiểu rõ, Vũ thiếu gia nói để cho hoàng đế không nên hối hận, chỉ đúng là chuyện này! Ma quỷ cũng không có bị triệt để tiêu diệt, bọn họ còn có cường đại hơn quân đội!

Các thần tử thật ra thì đã sớm kinh sợ liễu, bọn họ trong, có bảy thành trở lên, mình Bộ Lạc tinh binh từng bị những thứ kia ma quỷ tiêu diệt hoặc là đánh tan. Bọn họ rất rõ ràng Địch Nhung lực lượng, căn bản không đủ để ngăn cản những thứ kia ma quỷ.

Trước kia có lẽ bọn họ còn có thể ôm lấy hi vọng, chân chính đến không thể vãn hồi thời điểm, Nga Hách Lặc Nhật Khắc cùng Khố Tư đồng loạt ra tay, vốn có thể ngăn cản ở địch nhân. Nhưng là hiện tại, gần vạn quân địch, coi như là hai đại Nhất Phẩm Hợp Chân xuất thủ, chỉ sợ cũng chỉ có thể nuốt hận thu tràng liễu. Hiện tại duy nhất hi vọng chính là Hồng Vũ. Nhưng là tất cả mọi người không dám nói lời nào, đó là bệ hạ nghịch lân.“Một đám phế vật!” Hoàng đế gầm thét rống giận: “Cách Đô, ngươi cùng trẫm tới đây!”

“Dạ.”

Vũ Đô bên trong thành, Ba Cốc Nhĩ tiêu diệt hoang bắc đất cường địch tin tức đã truyền về, mặc dù Đại Hạ dân chúng một vạn không tình nguyện, cũng chỉ có thể tiếp nhận sự thật này.

Nhưng ngược lại ứng với, chính là bọn họ vạn phần mong đợi Hồng Vũ thiếu gia, đến hiện tại như cũ lặng yên không một tiếng động, không có tin tức gì truyền về.

Này mấy Thiên hoàng cung nội, Bách Lý Phủ cùng Hà phủ trong, không ngừng truyền đến chủ nhân lang lảnh tiếng cười.

Trong triều bọn họ phe phái quan viên, tất cả cũng ngẩng đầu ưỡn ngực, hăng hái.

Lâm triều thời điểm, Tống Mặc Cẩn thủ hạ quan viên lặng lẽ xin chỉ thị: “Đại nhân, tình thế nguy cấp, chúng ta nên xử trí

như thế nào?"

Tống Mặc Cẩn trừng mắt liếc hắn một cái: "Cho có quan hệ gì? Ta đem nữ nhi gả cho Hồng Liệt, đó là chuyện riêng, công sự thượng chúng ta chính là Đại Hạ thần tử, trung quân ái quốc, tận tâm làm việc là được!"

"Là, hạ quan hiểu."

Tống Mặc Cẩn bàng quan, Hồng Thắng Nhật một hệ người cũng rất buồn bực, bọn họ đều ở suy đoán, rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

Trên thảo nguyên cũng có không ít thức ăn ngon, đáng tiếc cũng không phù hợp Hồng Vũ khẩu vị.

Hắn gần trôi qua rất nhàn nhã đi chơi, cả ngày ở trên thảo nguyên mò mẫm đi dạo, đi săn hoang thú, sau đó để cho Tiểu Nghiên cho đã làm xong đại khoái cắn ăn.

Bọn họ qua như gió, coi như là Hải Đông Thanh, cũng sẽ bởi vì Quỷ Mẫu Tuyết Điêu nguyên nhân, theo bản năng rời xa bọn họ, cho nên Địch Nhung người căn bản tìm không được bóng dáng của bọn họ.

Cách Đô ở trên thảo nguyên tìm chừng mấy ngày liễu, kiến bò trên chảo nóng giống nhau lo lắng, nhưng là chính là tìm không được Hồng Vũ.

Hoàng đế bệ hạ một ngày ba đạo chiếu thư, thúc dục hắn nhanh lên tìm được Hồng Vũ đàm phán, Cách Đô cũng gấp gáp thượng hoả, miệng đầy vết bỏng rộp lên. Hắn đem hoàng đế sứ giả khách khí đưa ra ngoài sau, mình trở lại lại bắt đầu chửi má nó: "Ngu ép sao, hối hận sao! Ban đầu không nghe lão tử, bảo thủ, cuồng vọng tự đại, hiện tại tốt lắm, lại muốn đi cầu xin người ta! Hạ tiện! Hạ tiện! Chính là hạ tiện!"

Trong đội ngũ của hắn cũng là người mình, mọi người cũng chỉ có thể cho rằng không nghe thấy.

Đội ngũ phía sau, có ba chiếc xe ngựa, chung quanh có hoàng thất hôn quân hộ vệ, còn có đông đảo võ đạo cường giả bảo vệ, trung ương một ít chiếc bên trong xe ngựa, ngồi đúng là Thu Lâm công chúa.

Lúc này một lần, Địch Nhung hoàng đế muốn đem nữ nhi đưa đi lên cửa.

Hoàng đế chính là không tin, nhà ta nha đầu đẹp như vậy mạo, ngươi có không động tâm?

Hoàng đế thật ra thì cũng không muốn vội vả như vậy gấp rút đi đến thúc dục Cách Đô, hắn cũng là ở là bị ép bất đắc dĩ. Hoang bắc đất cái kia đám ma quỷ số lượng đã xác nhận, không chỉ một vạn người, chừng ba vạn!

Hơn nữa lần này trong đại quân, cường giả đông đảo.

Đại quân mục tiêu minh xác, kiếm chỉ Vương Đình.

Địch Nhung hoàng đế đã bị ép ba lần dời Vương Đình, tựa như chó nhà có tang, hắn đường đường vua của một nước, lúc nào chật vật như vậy quá?

Lúc trước có lẽ còn có chút cường ngạnh đế vương lòng, nhưng là ở liên tục không ngừng vội vàng thoát thân trong, loại này cường ngạnh nhanh chóng cái chăn sinh tồn nguy cơ ma diệt, hiện tại hắn thật chỉ có Hồng Vũ này một cây cây cỏ cứu mạng, mặt mũi cái gì cũng không để ý, sống sót rồi hãy nói!

Mà ở thảo nguyên chỗ sâu, Hồng Vũ đem một cây gặm được trơn thú cốt nhét vào vừa, nhận lấy Quan Lăng đưa tới khăn lông ướt xoa một chút tay: "Thời gian không sai biệt lắm sao? Nên chúng ta ra sân. Trở về Phi Thiên Quan!"

"Dạ!"

Hoang Thú Kỵ Binh đoàn rốt cục "Chơi đùa" đủ rồi, trở về Phi Thiên Quan.

Mà một ngày sau đó, Cách Đô vắt hết óc, rốt cục linh quang chợt lóe: Hồng Vũ nhất định là không có ý định quản Địch Nhung chết sống liễu, nhưng là hắn là Đại Hạ người, hắn nhất định sẽ nghĩ biện pháp ngăn cản những thứ kia ma quỷ ở diệt vong liễu Địch Nhung sau tiến vào Đại Hạ. Hắn lập tức hạ lệnh: "Hết tốc lực chạy tới Phi Thiên Quan!" Hồng Vũ đã tới Phi Thiên Quan, lúc này thủ tướng đã đổi thành liễu Đặng Thông Hoa, hắn cũng là Hồng Thắng Nhật bộ hạ cũ, thầm

nghĩ Tôn thiếu gia tới đây thật giống như sắc mặt không vui, suy nghĩ một chút tựa hồ cũng hiểu, ngàn dặm xa xôi chạy tới Địch Nhung, nhưng kẻ vô tích sự trở lại, cho dù ai cũng sẽ cảm thấy nha có chút bực mình.

Cho nên Đặng Thông Hoa trong lòng đồng tình, lặng lẽ phân phó bộ hạ: "Thiếu gia nếu là có yêu cầu gì, chỉ cần không phải quá ly phổ, tận lực thỏa mãn hắn sao."

"Dạ."

Ở Phi Thiên Quan thủ tướng trong mắt "Thất ý" Hồng Vũ ở Phi Thiên Quan chỉ chờ liễu một ngày, Cách Đô đã tới rồi.

Hắn chính là Địch Nhung quý tộc, cho nên muốn đi vào Phi Thiên Quan rất không cho phép dễ dàng, rất là mất một phen miệng lưỡi, sau đó lại đem các loại chứng minh thân phận vật trình đi vào, cuối cùng còn không đúng hắn dẫn dắt quá nhiều tùy tùng, một thân một mình vào Phi Thiên Quan. Đặng Thông Hoa có chút buồn bực: Cách Đô tới làm gì? Hắn suy nghĩ một chút, ổn thỏa khởi kiến hay là tự mình phụng bồi thiếu gia tiếp kiến Cách Đô. Người sau vừa tiến đến, thái độ sẽ làm cho Đặng Thông Hoa thất kinh một Cách Đô vẻ mặt nịnh hót nụ cười, cho dù là năm đó Hồng Thắng Nhật đánh Địch Nhung kỵ binh tan tác chạy trốn, cũng không có ở Địch Nhung mặt người thượng thấy loại vẻ mặt này.

Cách Đô cũng không muốn làm ra loại vẻ mặt này, hắn rất mới lạ a! Hắn ở Địch Nhung vẫn cao cao tại thượng, coi như là đối mặt hoàng đế cũng không cần bày ra như vậy sắc mặt, nhưng là hiện tại bất đắc dĩ, hắn đối mặt chính là Hồng Vũ. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Thu Lâm công chúa (hạ)

Cách Đô vô cùng buồn bực, đều nói hoàng đế nữ nhi không lo gả, Thu Lâm công chúa làm sao lại như vậy thê thảm đâu?

"Hắc hắc, Vũ thiếu gia, ngài gần đây tốt không?"

Hồng Vũ không để ý tới hắn khách sáo, hai mắt vừa lộn: "Không tốt, lão tử tâm tình thật không tốt!"

Cách Đô lúng túng, xoa xoa tay nói: "Vũ thiếu gia, chuyện này đúng là chúng ta làm được không đúng…"

Đặng Thông Hoa thiếu chút nữa con ngươi trừng đi ra ngoài, Địch Nhung đám này man di nổi danh không nói đạo lý, dĩ vãng coi như là mỗi lần xua quân xuôi nam cướp bóc, cuối cùng cũng muốn tìm để cho Đại Hạ bồi thường bọn họ, tuyệt sẽ không thừa nhận mình có sai ở phía trước, hôm nay rốt cuộc là tại sao?

"… Chúng ta bệ hạ đã nói, hết thảy dựa theo yêu cầu của ngài, ngài nói làm như thế nào thì sẽ làm như thế đó!"

Đặng Thông Hoa đầu đã có chút ít chuyển bất quá loan tới: người nầy không phải là quân bán nước sao? Hắn thật chiếm được Địch Nhung hoàng đế trao quyền?

Tựa hồ là nhìn ra Đặng Thông Hoa nghi vấn, Cách Đô từ tùy thân trong bao lấy ra một thanh màu vàng loan đao, phía trên gắn đầy bảo thạch.

Đây là một việc tam phẩm Huyền Binh, là trọng yếu hơn dạ, đây là Địch Nhung hoàng đế tùy thân xứng đao!

"Bệ hạ đã trao quyền ta, có thể đáp ứng Vũ thiếu gia hết thảy điều kiện, chỉ cần ngài nguyện ý lập tức xuất binh, cứu viện Địch Nhung!"

Cách Đô hai tay giơ bảo đao, thật sâu quỳ xuống lạy.

Đặng Thông Hoa thất kinh, bật thốt lên hỏi: "Các hạ có biết như ngươi vậy làm đồng đẳng với Địch Nhung hướng Đại Hạ

đầu hàng!”

Cách Đô cắn răng, thân là Địch Nhung người, hắn rất không tình nguyện lời này cuối cùng từ trong miệng mình nói ra, nhưng là vừa rất bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là nói: “Ta biết.”

“Này…”

Làm trấn thủ biên quan trọng tướng, Đặng Thông Hoa dĩ nhiên vô cùng kỳ vọng ngày này đến, nhưng là hiện tại tràng diện này, thật sự có chút đột nhiên xuất hiện để cho hắn ngược lại không biết hẳn là làm sao ứng đối rồi.

Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng: “Truyền hịch thiên hạ, Địch Nhung thừa nhận mạo lĩnh quân công, lên đường Ba Cốc Nhĩ, Địch Nhung hoàng đế tự mình hạ chỉ nói xin lỗi!”

Cách Đô kiên trì: “Không thành vấn đề, bệ hạ trên thực tế đã làm như vậy liễu, chiếu thư nói vậy lúc này đã sắp phát đến Phi Thiên Quan liễu, hơn nữa Vũ Đô còn có một đội khác người đưa qua.”

Hồng Vũ như cũ bất mãn: “Ta muốn ba vạn mai Địch Nhung Tuyết Sơn cực phẩm hàn ngọc tinh.”

Cách Đô nhất thời khổ liễu mặt: “Thiếu gia, không phải chúng ta không muốn cho, thật sự không có nhiều như vậy a. Cho dù đem bệ hạ tất cả giấu hàng lấy ra cũng không đủ nha.”

“Có bao nhiêu trước cho bao nhiêu, còn dư lại ba năm trả hết nợ.” Hồng Vũ không hề nhượng bộ chút nào: “Cái giá tiền này, một khối cũng không có thể thiếu, nếu không ta liền bảo vệ cho Phi Thiên Quan, một Địch Nhung người cũng không phương đi vào!”

Cách Đô một run run, Hồng Vũ nếu là thủ tại chỗ này, Địch Nhung người thật đúng là hướng không qua, nói như vậy muốn chạy trốn Đại Hạ cũng không thể, chỉ có thể bị những thứ kia ma quỷ từng bước từng bước giết chóc sạch sẻ.

“Được rồi, chúng ta đồng ý!” Cách Đô giống như một con đấu bại gà trống, nhưng là hắn nhưng ngay sau đó lại nói: “Nhưng là chúng ta bệ hạ có một yêu cầu.”

Hồng Vũ giận dữ: "Hắn còn dám có yêu cầu!"

"Chuyện tốt, tuyệt đối là chuyện tốt!" Cách Đô vội vàng giải thích: "Tiểu nhân đem Thu Lâm công chúa mang đến."

Cách Đô trong lòng tự nhủ, ngươi nếu là không chịu cưới nữ nhi của hắn, bệ hạ sợ rằng buổi tối đều ngủ không đến cảm giác. Bị như vậy một cường đại mà tồn tại ký hận trứ, coi như là đế vương cũng cuộc sống hàng ngày khó an.

Hồng Vũ nếu như nguyện ý đám hỏi, đã nói lên hắn cố ý hóa giải này đoạn ân oán. Hơn nữa Địch Nhung hoàng đế đối với mình nữ nhi rất có lòng tin, chỉ cần Hồng Vũ cưới nàng vào cửa, sớm muộn gì muốn thần phục tại chính mình nữ nhi dưới váy, khi đó hắn mới là hoàn toàn an toàn.

Hồng Vũ vừa nghe lại là này loại chuyện, lúc này đại nghĩa lẫm nhiên tỏ vẻ: "Từ rày không được nhắc lại chuyện này!"

Ánh mắt nhưng có chút dược dược dục thí, đây chính là Địch Nhung đệ nhất mỹ nhân a.

Cách Đô cười hì hì nói: "Thiếu gia tạm tha liễu tiểu nhân sao, tiểu nhân chẳng qua là phụng chỉ đem công chúa mang đến cùng thiếu gia thấy một mặt, nếu là làm không được, trở về sẽ bị bệ hạ chém đầu. Thiếu gia chỉ là thấy một mặt, có hay không đám hỏi hay là muốn nhìn thiếu gia ý kiến của mình. Thiếu gia đáng thương đáng thương tiểu nhân, ngài tựu trừu không thấy một mặt sao."

Bởi vì Đặng Thông Hoa ở, cho nên Trang Hàn bọn họ ý không tốt bàng quan, không có các cô nương tại chỗ, Hồng Vũ "Không thể làm gì khác hơn là" nổi lên thương hại lòng: "Cũng được, ta liền cùng ngươi đi một chuyến sao."

"Đa tạ Thiếu gia!"

Thu Lâm công chúa mặc một thân Địch Nhung thảo nguyên dân tộc truyền thống phục vụ, an tĩnh ngồi ở trong xe.

Xe ngựa của nàng còn đang Phi Thiên Quan ngoài, Kỷ Trinh Khác hai vị nhất phẩm một sao đi theo Hồng Vũ phía sau hộ vệ.

Cửa xe mở ra, cái kia an bình cô gái ánh mắt bình tĩnh nhìn hắn, không có khuất nhục, không có kiêu ngạo, không có tức giận; không có lãnh cũng không có nhiệt, chỉ có bình tĩnh. Nàng giống như là vạn dặm bầu trời xanh trên một đóa mây trắng.

Nàng xem Hồng Vũ vẫn bình tĩnh, Hồng Vũ đã gặp nàng nhưng thất kinh, thất thần một lúc lâu, không nói một lời.

Cách Đô cười đắc ý liễu, Thu Lâm công chúa tựa như chín Thiên tiên tử, không có người nam nhân nào có thể ngăn cản mỹ mạo của nàng. Đã biết một nhóm nhiệm vụ viên mãn hoàn thành.

Thật lâu, Hồng Vũ thật sâu nhìn nàng một cái, hai bên Địch Nhung thị nữ chậm rãi đem màn xe để xuống đi, che ở kia nghiêng nước nghiêng thành dung nhan.

Hồng Vũ nói khẽ với Đặng Thông Hoa nói: "Đem nàng đón vào Phi Thiên Quan, an bài trong quân cao thủ nghiêm gia bảo vệ!"

Đặng Thông Hoa giật mình nhìn Hồng Vũ, thiếu gia khẽ gật đầu, ý bảo hắn không có có sai toan tính. Đặng Thông Hoa khom người ôm quyền: "Dạ!"

Hai người trao đổi thời điểm đưa lưng về phía Cách Đô, người sau không có phát hiện có cái gì có cái gì không đúng, thấy Đặng Thông Hoa an bài Đại Hạ quân sĩ đem Thu Lâm công chúa nghênh trở về, Cách Đô cười híp mắt hỏi: "Vũ thiếu gia, lúc nào có thể trên lưng, bệ hạ thật đã kiên trì không được bao lâu liễu."

Hồng Vũ gật đầu: "Sáng mai lên đường."

"Đa tạ Thiếu gia!"

…

Một đêm này, Hồng Vũ đáng thương một người ngủ.

Kỷ Lập Kiêu vốn là không thế nào để ý những chuyện này, nàng đã bị Kỷ Trinh Côi khuyên giải qua. Hơn nữa Kỷ Trinh Khác đại biểu Kỷ gia bảo đảm làm hậu thuẫn của nàng, Kỷ Lập Kiêu căn bản không có gì lo lắng liễu.

Nhưng là gần đây Quan Lăng cái nha đầu này thi triển giao tế cổ tay, đem Kỷ Lập Kiêu, Trang Hàn đám người ngưng tụ thành một tiểu đội, Hồng Vũ mơ hồ cảm thấy những cô nương này là tính toán đối kháng Mai Thiên Vũ.

Mai Thiên Vũ cùng Đao Khinh Nguyệt quan hệ vô cùng tốt.

Kỷ Lập Kiêu thằng ngốc này bé con bị Quan Lăng mượn hơi đi qua sau, nửa hiểu nửa không đã bị Quan Lăng lừa dối "Trừng phạt" Hồng Vũ: ngươi đi tìm Thu Lâm công chúa sao.

Hồng Vũ thật không có cái kia tâm tình.

Hắn một mình một người trong phòng, khoanh chân tu luyện, nhưng làm sao cũng tĩnh không nổi tâm.

Thử mấy lần sau, hắn rốt cục âm thầm thở dài bỏ qua.

"Cô bé kia tư chất rất khác thường, cũng không có thức tỉnh cái gì huyết mạch lực, nhưng là tuổi còn trẻ cũng đã đến Nhị Phẩm Khai Thần sơ kỳ! Coi như là so với ta cũng vậy không kém quá nhiều."

Thất Tịch Kiếm Linh thanh âm khi hắn trong đầu vang lên: "Trong lòng ngươi đã có đáp án, vì sao không dám đối mặt?"

"Nhưng là nàng là một sống sờ sờ người a!"

Thất Tịch Kiếm Linh nói: "Năm đó cái kia vị hoàng phi lai lịch, hẳn là có đáp án."

Hồng Vũ lo lắng lo lắng.

Sáng ngày thứ hai, Hồng Vũ chỉnh quân lên đường. Đặng Thông Hoa tới trước một bước, thừa dịp chung quanh còn không người, nói khẽ với Hồng Vũ nói: "Thiếu gia, tối hôm qua thượng dựa theo phân phó của ngài, trong quân cao thủ nghiêm mật giám thị vị công chúa kia, cũng không có phát hiện cái gì có cái gì không đúng."

Hồng Vũ gật đầu, vốn là muốn Thu Lâm công chúa ở lại Phi Thiên Quan, xin Đặng Thông Hoa nghiêm mật giám thị, nhưng là vừa không yên lòng: "Làm cho các nàng chuẩn bị sẵn sàng, theo cùng đi."

“Tốt.”

Cách Đô tối hôm qua thượng đã đi suốt đêm trở về, Địch Nhung hoàng đế rất lo lắng cùng đợi đàm phán kết quả.

Hoang Thú Kỵ Binh đoàn chuẩn bị lên đường, đội ngũ phía sau đi theo một chiếc xe ngựa. Trừ hai gã thị nữ ở ngoài, còn đi theo mười tám tên võ đạo cường giả hộ vệ.

Này mười tám người, thấp nhất cấp bậc cũng là Ngũ Phẩm Nguyên Định, cấp bậc cao nhất đã là Tam Phẩm Hiển Thánh. Có thể thấy được Địch Nhung hoàng đế đối với cái này nữ nhi đúng là rất thương yêu.

Chẳng qua là phía sau đi theo như vậy một đám, các cô gái một vạn mất hứng.

Bọn kỵ sĩ cũng cảm giác được hôm nay không khí có chút không đúng, khu sử của mình hoang thú tọa kỵ, tận lực cách thiếu gia xa một chút, miễn cho bị ương cập trì ngư.

Hồng Vũ có chuyện trong lòng, cũng không có chú ý tới những thứ này.

Duy chỉ có phía sau kia chiếc xe ngựa, một mảnh bình tĩnh.

Đi một canh giờ, Hồng Vũ bỗng nhiên chau mày: “Tại sao hành quân tốc độ chậm như vậy?”

Quan Lăng lập tức bắt được cơ hội: “Phía sau có một liên lụy!”

Hồng Vũ quay đầu nhìn lại, Thu Lâm công chúa xe ngựa đúng là rất chậm, thậm chí, xe ngựa của nàng cũng là dùng hoang thú lôi kéo, nhưng là những thứ kia lục phẩm hoang thú ở Địch Nhung đã rất khó được rồi, nhưng là nhưng bây giờ không dám nhích tới gần đại đội, khoảng cách Hoang Thú Kỵ Binh đoàn chừng ba mươi trượng, kia hai đầu lục phẩm hoang thú mới miễn cưỡng không bị bị làm cho sợ đến trực tiếp mềm liệt.

Mặc dù lục phẩm hoang thú tốc độ rất nhanh, nhưng là Thu Lâm công chúa xe ngựa không phải là Huyền Binh xe ngựa, tốc độ căn bản mau không nổi.

Hồng Vũ bất mãn nói: “Cho bọn hắn thay hoang thú tọa kỵ, nhanh hơn độ!”

“Dạ!” Quan Lăng mừng rỡ, các cô gái cũng thư thái liễu, này nói rõ thiếu gia cũng không sủng ái một vị kia.

Thu Lâm công chúa ở Địch Nhung lớn lên, đổi lại ngồi hoang thú tọa kỵ dĩ nhiên không có bất cứ vấn đề gì. Hồng Vũ suy nghĩ một chút, vì phù hợp thân phận của nàng, cần một đầu nhị phẩm hoang thú.

Cũng không có thể cao hơn, bởi vì hắn cho Mai Thiên Vũ liễu một đầu nhất phẩm hoang thú.

Nhưng là Thu Lâm công chúa đều khiến Hồng Vũ có chút không yên lòng, hắn cân nhắc một chút, đem Đại Minh thả ra, Đại Minh huyết mạch dung hợp thức tỉnh sau đã là nhất phẩm hoang thú.

Thậm chí một loại nhất phẩm hoang thú căn bản không phải đối thủ của nó.

Nhưng là nếu như Đại Minh thu liễm huyết mạch lực, nó nhìn qua vẫn như cũ là một đầu nhị phẩm hoang thú.

Hồng Vũ thấp giọng dặn dò liễu một phen, vốn là tựu trí khôn không thấp Đại Minh quơ lão đại, lỗ mũi hướng Hồng Vũ phun ra một cổ nhiệt khí, dương dương đắc ý trừng mắt nhìn, kia ý là ngươi cứ yên tâm đi.

Thu Lâm công chúa và hai gã thị nữ cưỡi ở Đại Minh trên lưng, còn lại mười tám tên hộ vệ võ sĩ, tùy tiện cho bọn hắn tìm hai đầu tam phẩm hoang thú chen chúc ở phía trên.

Rốt cục giải quyết cái này “Liên lụy”, Hồng Vũ vung tay hướng về phía trước: “Lên đường!”

Bọn họ tốc độ cao giống như một ít chỉ hoang bắc đất đại quân nhích tới gần, ngày thứ ba thời điểm, Địch Nhung nói xin lỗi nhận lầm, làm sáng tỏ sự thật tin tức truyền ra, nhưng là lại có một chút để cho Hồng Vũ không hài lòng. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Bắt nạt người

Quyển 16 Chương 10: Bắt nạt người

Chương trước trở về mục lục chương sau trở về trang sách

Đối với Ba Cốc Nhĩ trừng phạt, chỉ là tước đoạt hắn "Thiên Mã thần tướng" phong hào, triệt hồi toàn bộ chức vụ, nhưng vẫn cũ để hắn lưu ở trong quân.

An bài như thế, căn cứ Hồng Thân phân tích, hẳn là bởi vì Địch Nhung quốc nội quân mã đều nắm giữ ở từng người bộ lạc trong tay. Tựa như Ba Cốc Nhĩ thủ hạ còn có 20 ngàn tinh nhuệ kỵ binh, những kỵ binh này chính là Ba Cốc Nhĩ bộ lạc quân đội, nếu như muốn giết Ba Cốc Nhĩ, e sợ sẽ khiến cho nội loạn.

Địch Nhung Hoàng Đế nằm ở ổn định cân nhắc, như thế sắp xếp chính là là bình thường, thế nhưng Hồng Vũ mới sẽ không quan tâm các ngươi Địch Nhung bên trong làm sao, Hồng Vũ thiếu gia rất không hưng cao, bất kể là ai phạm tội, nhất định phải trả giá thật lớn

Vì lẽ đó hôm sau xuất phát, phương hướng đã thay đổi.

Chỉ chốc lát sau, một bóng người từ phía sau đuổi theo, là thu Lâm công chúa thị vệ thủ lĩnh, tam phẩm hiển thánh trung kỳ cường giả. Sắc mặt hắn có chút không lo: "Hồng Vũ các hạ, chúng ta hành quân phương hướng, tựa hồ không phải Vương Đình phương hướng, ngài có thể giải thích một chút tại sao không?"

Đối mặt chất vấn, Hồng Vũ không chút khách khí từ chối: "Không thể "

"Ngươi" đối phương nhất thời chán nản: "Mời ngài không nên quên, ngài cùng bệ hạ là có thỏa thuận, mời ngài hết lòng tuân thủ hứa hẹn "

Hồng Vũ cười ha ha: "Thú vị thú vị, vừa mạo hiểm lĩnh công trận của ta, đồng thời còn không có ý định nhận sai Địch

Nhung người, lại cảnh cáo ta muốn có thành tín?”

Đối phương nhất thời xấu hổ đỏ cả mặt, trên thảo nguyên cũng có rất nhiều phóng khoáng dũng sĩ, trước mắt này một vị chính là. Ba Cốc Nhĩ chuyện tình làm cho hắn loại này tính tình người ở Đại Hạ nhân diện trước không nhấc nổi đầu lên.

“Hừ, bổn thiếu gia làm việc, không cần hướng về Địch Nhung giải thích “

Hắn lạnh rên một tiếng, dưới khố Vạn Cổ Quỳ Ngưu bỗng nhiên gia tốc, đem thị vệ thủ lĩnh xa xa bỏ lại đằng sau.

Thị vệ thủ lĩnh một bụng bất mãn đi trở về, bẩm báo thu Lâm công chúa sau khi, công chúa hờ hững nhìn đỉnh đầu Thái Dương, phân biệt một chút phương hướng, nói rằng: “Hắn là muốn đi tìm Ba Cốc Nhĩ.”

“Cái gì?” Thị vệ thủ lĩnh há hốc mồm.

Chỉ chốc lát sau, một con Hải Đông Thanh thật cao đang bay lên, vỗ cánh hướng phương xa bay đi.

Hồng Vũ nhàn nhạt dặn dò một tiếng: “Hỏa Vân Cơ.”

Nữ hài thúc một chút dưới thân Quỷ Mẫu Tuyết Điêu, nguyên bản tầng trời thấp phi hành ở mặt trước mở đường hoang thú nhất phi trùng thiên, ung dung đuổi theo Hải Đông Thanh, mấy lần lôi kéo nuốt vào cái bụng.

“Phái một người đi nói cho nàng biết, dọc theo con đường này không cho phép lại đùa giỡn tiểu hoa chiêu” Hồng Vũ lạnh giọng hạ lệnh.

Trương Đông Lôi lĩnh mệnh đi tới, chỉ chốc lát sau trở về, khom người ở Hồng Vũ trước mặt nói: “Thiếu gia, thu Lâm công chúa nói: nàng bây giờ còn là Địch Nhung công chúa, đương nhiên phải giữ gìn Địch Nhung lợi ích, về điểm này ngài không thể nào chỉ trích nàng.

Quan Lăng ở một bên bật cười: “Tiểu nha đầu này đúng là quật cường.”

Hồng Vũ mạnh mẽ trừng nàng một chút, Quan Lăng nhưng hỗn không thèm để ý.

Hồng Vũ thúc một chút Vạn Cổ Quỳ Ngưu: "Tiếp tục tiến lên "

Tối hôm đó, tà dương dùng một cái rất tiêu hồn góc độ chiếu rọi thảo nguyên, xanh mượt cỏ nuôi súc vật bốc ra nhàn nhạt kim quang, hướng về ánh nắng chiều khoe khoang mỹ lệ của chính mình thời điểm, hoang thú kỵ binh đoàn đi tới một toà đại doanh bên ngoài.

Toà này trong đại doanh trú đóng 20 ngàn đại quân, quân dung chỉnh tề, đại doanh vô cùng vững chắc, hơn nữa trong đó dê bò đông đảo —— Địch Nhung người xuất chinh chỗ tốt chính là, không cần lo lắng tiếp tế, lương thực chính là đi theo mang theo dê bò.

Đem gần 130 đầu hoang thú xuất hiện ở đại doanh ở ngoài, này từng toà từng toà núi nhỏ như thế thân thể đứng sững ở trên thảo nguyên, làm cho cả đại doanh đều cảm thấy áp lực cực lớn.

Hồng Vũ ngồi ngay ngắn ở Vạn Cổ Quỳ Ngưu bên trên, vừa mở miệng, toàn bộ bên trong đất trời quy tắc tùy theo chấn động, tiếng nói của hắn rõ ràng truyền lần lượt đến khu này thảo nguyên bất luận cái nào sinh linh trong tai.

"Ta là Hồng Vũ, Ba Cốc Nhĩ hẳn phải chết "

"Nguyện ý vì hắn tuẫn táng giả, ta giết chết "

"Bất luận nhân thú, các ngươi có một thời gian uống cạn chén trà rời đi đại doanh, bằng không các ngươi không phải nhận được bất kỳ nhân từ

Ngắn ngủi tĩnh mịch sau khi, toàn bộ đại doanh sôi sùng sục, bốn phía doanh môn toàn bộ mở ra, đào binh uyển như nước thủy triều.

Thế nhưng ở trong đại doanh, Ba Cốc Nhĩ ngồi ở trong lều, một mặt tàn nhẫn, bên cạnh hắn hỏi vây quanh mấy trăm tên thân vệ, những thứ này đều là cái chết của hắn trung.

Ba Cốc Nhĩ trong tay nắm chặt huyền binh chiến đao, nghiến răng nghiến lợi: "Nhóc con miệng còn hôi sữa, khinh

người quá đáng ta đã Tướng quân công trả lại hắn, còn chờ thế nào thật sự cho rằng ta sợ hắn sao “

Hồng Vũ ở mấy ngàn trượng ở ngoài, khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

Lấy hắn bây giờ cảnh giới, huyết thống skill có thể linh hoạt phát động.

Hắn ngẩng đầu nhìn sang bầu trời, ở hắn ánh mắt chiếu tới chỗ, một dòng lũ lớn hóa thành ánh sáng thác nước ngút trời mà tướng, đường kính đạt đến mấy trăm trượng, đem trong đại doanh khối này hoàn toàn bao phủ đi vào.

Ầm ầm ầm trong tiếng nổ, trong đại doanh chỉ để lại một cái cùng ánh sáng bình thường độ lớn hố đen, sâu không thấy đáy

Ba Cốc Nhĩ liên đới cái chết của hắn trung, toàn bộ bị bốc hơi rồi.

“Được rồi, điểm ấy phiền lòng sự rốt cục giải quyết.” Hồng Vũ vỗ vỗ tay: “Đi Địch Nhung Vương Đình “

Hoàng cung.

Trăm dặm phủ.

Hà phủ.

Mấy ngày nay một mảnh âm u đầy tử khí, trước đó sang sảng tiếng cười đã sớm không thấy, thay vào đó chính là ba vị chủ nhân ngột ngạt sự phẫn nộ.

Có người nói trong cung gần nhất bị trượng giết nhân số tăng lên dữ dội mười mấy lần, vị kia đã từng hùng tài đại lược Hoàng Đế ở áp lực nặng nề dưới, tựa hồ có hơi không chịu nổi gánh nặng.

Bách Lý Thịnh Thế đóng cửa không ra, chủ nhục thần tử, hắn mấy ngày qua tại mọi thời khắc bị một loại sâu sắc hổ thẹn quấy nhiễu.

Vốn cho là lần này Hồng Vũ nhất định mặt mày xám xịt trở về, sau đó là có thể đứng ở đại nghĩa góc độ, dùng quân lệnh trạng chèn ép hắn.

Tuy rằng không thể liền như vậy giết chết Hồng Vũ, nhưng có thể bức Hồng gia giao ra quân quyền.

Nhưng là ai cũng chưa hề nghĩ tới đến, Địch Nhung đám khốn kiếp kia lại có thể làm ra chuyện như vậy lại còn muốn chiêu cáo thiên hạ Địch Nhung Hoàng Đế đầu óc bị lừa đá rồi? Loại này sai lầm, nhất định phải đâm lao phải theo lao, làm sao có khả năng thừa nhận, còn muốn làm được thiên hạ đều biết? ngươi đường đường vua của một nước, còn biết xấu hổ hay không rồi?

Bách Lý Thịnh Thế phẫn nộ rồi mấy ngày, sau đó liền biết rồi tại sao.

Địch Nhung Hoàng Đế là thật không có biện pháp, chỉ có Hồng Vũ có thể cứu hắn.

Bọn họ suýt chút nữa phẫn uất hướng ông trời gào thét chất vấn: Tại sao đều là Hồng Vũ lại không thể có một lần ngoại lệ ư

Hồng Thắng Nhật dầy đạo vẻn vẹn nhằm vào Hoàng Đế bệ hạ, hắn đối với Bách Lý Thịnh Thế nhưng là thấy thế nào đều không vừa mắt, nhất định phải đánh ngã để hắn máu me đầy mặt mới xinh đẹp nhất.

Vì lẽ đó gần Hồng lão gia tử mỗi khi vào triều, đều vênh váo tự đắc, ở Bách Lý Thịnh Thế trước mặt không ngừng cõng lấy tôn tử ghi một ít thủ vè thuận miệng, tức giận Bách Lý Thịnh Thế suýt chút nữa một cái lão huyết phun ra đi.

Bách Lý Thịnh Thế không phản kích, Hồng Thắng Nhật quyết định bắt nạt tới cửa đi.

Huân quý khu liền lớn như vậy địa phương, các gia tất cả hộ trạch viện bình thường đều khó mà xây dựng thêm. Nhưng là cùng trăm dặm phủ cách đó không xa Lôi phủ, liền quyết định xây dựng thêm mình một chút hậu viện.

Hắn hậu viện quay về trăm dặm phủ cửa lớn, Bách Lý Gia đường đường tứ đại Thiên Trụ, mặc dù là ở huân quý khu, trước cửa cũng có một đám lớn gò đất, bày ra chạm trổ tảng đá xanh, chu vi có trấn thú pho tượng, có vẻ nghiêm túc mà trang nghiêm.

Lôi gia đem mình sau tường hủy đi, quyết định xa hơn sau "Chuyển một chuyển", này một chuyển, liền đem nguyên bản trăm dặm trước cửa phủ một mảnh kia đất trống vạch tới hơn một nửa, chỗ còn dư, một chiếc xe ngựa quay đầu đều khó khăn.

Bách Lý Gia nơi nào có thể chịu? Nhất thời cùng Lôi gia tranh chấp.

Hồng lão gia tử vào lúc này, chắp tay sau lưng xuất hiện.

"Này một mảnh đất là các ngươi Bách Lý Gia? Lấy ra khế đất."

Bách Lý Gia người há hốc mồm.

Huân quý khu mấy ngàn năm qua cách cục đã sớm cố định, mỗi một toà trạch viện phía trước đất trống cùng đường tắt cũng là cố định, thế nhưng này một phần không có khế đất.

Những này trạch viện đều là rất nhiều năm trước đây liền kiến tạo được rồi, tất cả mọi người chấp nhận từng người trước cửa địa phương chính là mình.

Nhưng là Hồng lão gia tử nhất định phải khế đất, bọn họ khẳng định không có.

Hồng Thắng Nhật lại bày làm ra một bộ "Ta rất công chính" sắc mặt, đối với Lôi gia người hỏi: "Các ngươi muốn chiếm khu vực này, có thủ tục sao?"

Lôi gia đứng ra chính là Lôi Viện Viện đại ca, lập tức cười híp mắt hai tay trình lên một phần công văn: "Lão gia tử mời xem, đây là chúng ta hướng về Kinh Triệu phủ giao nộp bạc, Kinh Triệu phủ chấp thuận chúng ta sử dụng khối này thổ địa công văn.

Kinh Triệu phủ doãn nhưng là Quảng Vũ Dương a, vững chắc hồng phái.

"Nói đến, chúng ta vẫn là cân nhắc đến lão hàng xóm cảm tình, kỳ thực này một mảnh quảng trường đều là của chúng ta."

Bách Lý Gia người suýt chút nữa tức chết: các ngươi còn rất phúc hậu? Còn muốn chúng ta cảm kích? các ngươi đem này một mảnh quảng trường toàn bộ chiếm, bách lệ gia cửa lớn liền chặn lại, chúng ta từ chỗ nào đi ra ngoài?

Chuyện này làm lớn dưới mặt người không làm chủ được, mau mau đi bẩm báo Bách Lý Thịnh Thế.

Hồng Thắng Nhật sẽ chờ Bách Lý Thịnh Thế đứng ra đây, lão nhân gia bày sự thực giảng đạo lý: ngươi xem, thổ địa đích thật là nhân gia Lôi gia, nhân gia hiện tại sân nhỏ, nhân khẩu nhiều, ở không được chỉ có thể xây dựng thêm. Lại nói nhân gia cũng cho ngươi chảy ra đường nối, hết lòng quan tâm giúp đỡ.

Các ngươi Bách Lý Gia mình ở đại viện, không thể không thông cảm nhân gia gia đình chen chúc nhỏ hẹp khó xử chứ?

Bách Lý Thịnh Thế đương nhiên nói không lại hắn, muốn động tay, Hồng Thắng Nhật ôm cánh tay đứng ở một bên, bà nội lại rất "Xảo" đến Lôi gia uống trà, Bách Lý Thịnh Thế tức giận sắc mặt tái xanh, sau khi trở về nghe ngoài cửa Lôi gia khởi công thanh âm, tức giận một cái lão huyết phun tại thư phòng trên tường.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 11 : Tiến công ma quân (trên)

Chương 11: Tiến công ma quân (trên)

Chương trước trở về mục lục chương sau trở về trang sách

Hồng Vũ đứng ở Lăng Thiên Thần Hủy trên lưng, xa xa nhìn một ít toà tối om om quân doanh.

Toà này quân doanh chỉnh tề trình độ đã đến một cái khiến người ta nhìn mà than thở trình độ ba vạn người đại doanh, 30 ngàn đỉnh lều vải, không đỉnh đầu lều vải cao to nhỏ, cao thấp đều giống nhau như đúc, chính xác khiến người ta tuyệt vọng.

Mà các khoản đó cột buồm đồng thời, hợp thành một tòa khổng lồ trận pháp, tuy rằng vô cùng đơn sơ, thế nhưng từng cái lều vải, đều là một cái trận pháp giao điểm. Dựa vào về số lượng ưu thế, bổ sung trận pháp không đủ. Nếu như có người muốn tập doanh, chờ đợi hắn nhất định định là một cái kinh ngạc vui mừng vô cùng.

Toàn bộ đại doanh yên lặng như tờ, nhưng là Hồng Vũ lại có thể cảm giác được trong doanh trại từng cái "Người" đều thanh tỉnh.

Hắn âm thầm thở dài, những người này tạo sinh mệnh dựa vào vận rủi ma văn mà sinh, tựa hồ cũng sử dụng vận rủi ma văn tương quan một loại nào đó quy tắc lẫn nhau liên hệ, bọn họ mặc dù là giao lưu, cũng căn bản không cần mở miệng.

Ngay khi đại doanh ngay chính giữa, có một to lớn lều vải. Đây là toàn bộ trong doanh địa duy nhất ngoại lệ. Hồng Vũ cảm giác được một ít toà bên trong lều cỏ, vận rủi ma văn sức mạnh rõ ràng so với chu vi mạnh mẽ.

Hắn càng là rõ ràng, nguyên bản cùng hắn trong lúc đó, dựa vào vận rủi ma văn mơ hồ liên hệ, chính là trong đại doanh người kia.

Hắn nhíu nhíu mày, trầm tư một phen, nhàn nhạt dặn dò một câu: "Đi về trước."

Đối phó quân đội như vậy, đánh lén cùng chính diện xung kích không có khác nhau. bọn họ sẽ không bởi vì đánh lén mà thất kinh, như vậy đánh lén cũng là mất đi ý nghĩa.

Vì lẽ đó Hồng Vũ với giòn quang minh chính đại đến xem, không lo lắng bị hoang bắc ma quân phát hiện.

Hồng Vũ nơi đóng quân ngay khi bên ngoài hai mươi dặm.

Trở lại nơi đóng quân sau khi, hắn có vẻ hơi lo lắng. Lần này hiển nhiên bởi vì số lượng quan hệ, hoang bắc ma quân tố chất có chỗ hạ thấp, chiến sĩ bình thường chỉ có ngũ phẩm nguyên định thực lực, thế nhưng khổng lồ số lượng vẫn cứ để này một nhánh đội ngũ biến đến cơ hồ không thể chiến thắng.

Mặc dù là Hồng Vũ trước đó đã từng ung dung giết chết một ít ngàn hoang bắc ma quân, đối mặt như vậy ba vạn người đại quân, hắn cũng không dám dễ dàng phát động tấn công.

30 ngàn hoang bắc ma quân hiển nhiên cũng phát hiện bọn họ, nhưng cũng không để ý. Ngày thứ hai thời điểm, nghỉ ngơi một buổi tối đại quân kế tục xuất phát, hướng về Địch Nhung Vương Đình rất gần.

Hồng Vũ chỉ là mang theo hoang thú kỵ binh đoàn xa xa mà theo ở phía sau, mà cũng không có phát động công kích.

Một ngày, hoang bắc ma quân thẳng tiến 800 dặm, cùng Địch Nhung Vương Đình một con hộ vệ kỵ binh giao chiến một hồi, Địch Nhung kỵ binh tan tác, mươi lăm ngàn người bị giết

Vương Đình cuống quít lùi lại, Địch Nhung Hoàng Đế hốt hoảng bên trong, phái người đến chất vấn Hồng Vũ.

Nhưng là sứ giả căn bản không có nhìn thấy Hồng Vũ, Vũ thiếu gia biết bọn họ muốn nói gì, liền thấy cũng lười thấy.

Người đứng bên cạnh hắn rất kinh ngạc phát hiện, Vũ thiếu gia này cả ngày đều biểu hiện nghiêm nghị, hầu như không có nụ cười.

Đến buổi tối, dựng trại đóng quân, lửa trại vừa thăng lên, Hồng Vũ chỉ nghe thấy một trận tiếng ồn ào, Trương Đông Lôi

tức giận quát mắng, Hồng Dần hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên là muốn ra tay rồi.

Trong lúc này, xen lẫn thu Lâm công chúa hộ vệ thủ lĩnh thanh âm: "Tại sao không cho ta thấy Hồng Vũ? Hắn thẹn trong lòng sao?"

Chính huyên náo không thể tách rời ra, bỗng nhiên một thanh âm vang dội vang lên: "Công chúa điện hạ giá lâm ——
"

Hồng Dần đám người sững sờ, thu Lâm công chúa đã đổi lại một thân với luyện lưu loát thảo nguyên săn bắn trang, anh tư táp sảng đi tới.

Hồng Vũ khẽ gật đầu, Hồng Dần đám người tránh ra đường. Thu Lâm công chúa tiến quân thần tốc, đi tới Hồng Vũ trước mặt, thái độ của nàng đúng mực, nhưng cũng không có ở trên cao nhìn xuống vênh mặt hất hàm sai khiến cảm giác, nàng chỉ là rất thẳng thắn dò hỏi: "Hồng Vũ các hạ tại sao không chịu xuất binh?"

Hồng Vũ không hề trả lời, chỉ là nhàn nhạt một câu: "Hóa ra là ngươi, để người của ngươi sau đó không muốn như thế hô, ta chỉ thừa nhận Thiên Vũ điện hạ."

Thu Lâm công chúa lẳng lặng mà nhìn hắn, tựa hồ có hơi bất ngờ Hồng Vũ trả lời, nhưng không hề có một chút tâm tình chập chờn. Tựa hồ người nói lời này, không phải nàng sẽ phải gả cho người, mà là một cái cùng nàng không quan hệ chút nào người.

Thế nhưng thu Lâm công chúa hộ vệ thủ lĩnh phẫn nộ rồi: "Các hạ, xin chú ý ngài ngôn từ thu Lâm điện hạ chính là Địch Nhung tôn quý nhất công chúa, nơi này càng là Địch Nhung thổ địa, ngài nói chuyện như vậy, thực sự không thoả đáng "

Hồng Vũ bình tĩnh nhưng phi thường kiên định nói cho hắn biết: "Có ta ở đây địa phương, chính là Đại Hạ lãnh thổ ở Đại Hạ lãnh thổ trên, ta chỉ thừa nhận Đại Hạ điện hạ "

"Ngươi quá ngông cuồng" hộ vệ thủ lĩnh phẫn nộ.

Hồng Vũ nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, này phẫn nộ cường giả nhất thời cảm giác ngã : cũng một luồng băng chảy từ đầu đến chân, rót vào người mà vào, cái gì thời gian để toàn thân hắn cứng ngắc không thể động đậy.

Hồng Vũ nhàn nhạt nói: "Ngươi nếu không phục khí, đi tìm Địch Nhung Hoàng Đế đến nói với ta."

Thu Lâm công chúa mở miệng nói: "Các hạ đồng ý nghĩ như thế nào, đó là chuyện của ngươi. Thế nhưng các hạ đã cùng phụ hoàng ta đạt thành thỏa thuận, kính xin các hạ giữ lời hứa, lập tức suất quân xuất kích "

Hồng Vũ cười lạnh một tiếng: "Đối với giữ lời hứa giả, ta đương nhiên cũng sẽ thành tâm lấy chờ. Nhưng là đối với Địch Nhung, ta mặc dù là xé bỏ hiệp ước, cũng không hề hổ thẹn tâm ý."

Thu Lâm công chúa lại nói: "Nếu các hạ khinh bỉ Địch Nhung không thành tín, vậy tại sao lại muốn cho mình biến thành đồng dạng không thành tín giả?"

Nàng vẫn chưa nói hết, nguyên bản vẫn đều tĩnh tọa Hồng Vũ bỗng nhiên đứng lên, một luồng táo bạo khí thế ầm ầm bốc lên, đem trọn cái nơi đóng quân bao phủ trong đó.

Bất luận là hoang thú kỵ binh đoàn, vẫn là thu Lâm công chúa hộ vệ cùng hầu gái, đều cảm giác được rõ rệt Hồng Vũ táo nộ, luồng khí thế kia bên trong ẩn chứa sức mạnh, để đại địa run rẩy, để bầu trời biến sắc, thiên địa quy tắc ở loại sức mạnh này đè ép dưới, mơ hồ xuất hiện không ổn định dấu hiệu

Ngoại trừ Kỷ Trinh Khác cùng Kỷ Trinh Nông hai vị nhất phẩm nhất tinh miễn cưỡng có thể chống đối ở ngoài, coi như là nhất phẩm hợp thật, cũng đều thống khổ không thể tả.

"Giữ lời hứa?" Hồng Vũ bị đè nén hai ngày, rốt cục rít gào: "Để thủ hạ ta huynh đệ đi xung kích 30 ngàn ma quân? Đây không phải là một ngàn người, đó là ròng rã 30 ngàn coi như là ta tự mình ra tay, cũng không có khả năng phong tỏa toàn bộ chiến trường, ở ta chiếu cố không tới địa phương, sẽ có huynh đệ của ta chết trận ta không muốn nhìn thấy

Ở các ngươi Địch Nhung người trong mắt, Vương Đình bên trong những kia ngồi không mà hưởng đồ con lợn vô cùng tôn quý. Nhưng là ở trong mắt ta, coi như là Địch Nhung Hoàng Đế mệnh, cũng so không được thủ hạ ta bất luận cái nào huynh đệ mệnh nếu như muốn cho ta ở giữ lời hứa, cùng bảo vệ các huynh đệ tính mạng bên trong chọn một, ta nhất định sẽ không chút do dự lựa chọn người sau

"Thiếu gia…" Một tiếng nhẹ nhàng hô hoán từ Trang Hàn nơi đó truyền đến, thanh âm kia khác nào Thiên Lại, rốt cục để Hồng Vũ táo bạo từ từ rút đi, dần dần tỉnh táo lại.

Hắn thật sâu nhìn thu Lâm công chúa một chút: "Tiễn khách "

Buổi tối, trăng sáng sao thưa.

Hồng Vũ tu luyện hoàn tất, mở mắt ra, lều vải của hắn đỉnh chóp bởi vì một loại nào đó quy tắc thay đổi, tự động xốc lên, lộ ra phía ngoài thâm thúy bầu trời đêm.

Có người đi tới. Hồng Thân đã rất lâu không có ở bên người thiếu gia tu luyện. Thiếu gia trở về sau khi, hắn phát hiện cùng ở bên người thiếu gia tu luyện, hiệu quả tốt hơn rồi.

Hắn đi tới bên ngoài lều, khẽ thở một hơi: "Thiếu gia, năm đó tuỳ tùng lão gia xuất chinh huynh đệ, ngươi biết bây giờ còn còn lại bao nhiêu không?"

Hồng Vũ cũng không trả lời, hắn tựa hồ biết Hồng Thân muốn khuyên cái gì, đồng thời bởi vậy cùng Hồng Thân giận hờn.

Từ tuổi tới nói, hắn dù sao vẫn là cái mười bảy tuổi thiếu niên.

Hồng Thân tự hỏi tự đáp: "Chỉ còn dư lại hơn 100. Người bị chết, phần lớn đều chết trận ở trên sa trường. chúng ta nghi ngờ niệm tình bọn họ, thế nhưng cũng không cảm thấy đáng tiếc. chúng ta đều là quân nhân, chết trận sa trường mới là kết quả tốt nhất.

Nếu như một tên quân nhân, bởi vì sợ hãi cái chết mà lâm trận bỏ chạy, như vậy chính là hắn tuyệt đại sỉ nhục loại này sỉ

nhục, thậm chí sẽ khắc ở trong linh hồn, mặc dù là chuyển thế Luân Hồi, cũng sẽ đi theo hắn.”

“Nếu như thiếu gia vì bảo vệ chúng ta, không chịu để cho chúng ta ra trận, này đối với chúng ta mà nói liền là một loại thất bại nuôi binh ngàn ngày, dụng binh nhất thời. Tướng quân khó tránh khỏi trận trên vong, thiếu gia, để cho chúng ta xuất chiến thôi “

“Thiếu gia, để cho chúng ta xuất chiến thôi “

Toàn bộ trong doanh địa, hết thảy hoang thú kỵ binh đã dần dần tụ tập ở Hồng Vũ bên ngoài lều, làm Hồng Thân nói ra này câu cuối cùng, tất cả mọi người đồng thời tự đáy lòng xin chiến

“Ai —— “

Bên trong lều cỏ, Hồng Vũ khe khẽ thở dài: “Xuất chiến có thể.”

Bên ngoài lều, trầm thấp một mảnh hoan hô.

“Đều đi ngủ đi.” Hồng Vũ tựa hồ cũng hạ quyết tâm, nhàn nhạt dặn dò một tiếng.

Mọi người từng người về đi ngủ.

Hồng Vũ một đêm không ngủ.

Hắn ở bán bên trong Thần Vực, toàn lực luyện đan

Ở luyện đan khoảng cách, hắn tiến vào Tiên Linh Học Viên, bắt đầu trắng trợn cướp đoạt huyền binh.

Sáng sớm ngày thứ hai, Hồng Vũ một mặt uể oải xuất hiện ở trước mặt mọi người, không nói lời gì vung tay lên: “Tứ phẩm thông pháp trở lên, mình đứng ra.”

Hồng Vũ hoang thú bọn kỵ sĩ thực lực bản thân sẽ không tục, hắn rời đi một năm này, đại gia càng là chăm chỉ khổ tu. Mặc dù là Trương Đông Lôi, lúc này cũng đã là ngũ phẩm nguyên định đỉnh cao.

Hiện tại, bọn kỵ sĩ cảnh giới đại thể đều kẹt ở ngũ phẩm nguyên định cùng tứ phẩm thông pháp. Hồng Vũ vừa mở

miệng, mọi người hai mặt nhìn nhau, lục tục có sáu mươi người đi ra, trong này tứ phẩm thông pháp có bốn mươi người.

Trang trạch cùng Tô Tam cũng đã đột phá đến tam phẩm hiển thánh.

Hồng Vũ gật gù, khoát tay rất nhiều linh đan từ không gian thiết giác tuyệt bên trong lấy ra: "Tứ phẩm thông pháp, mỗi người một hạt, lập tức bắt đầu bế quan, ta cho các ngươi hộ pháp, tận lực đột phá đến tam phẩm hiển thánh "

"Thiếu gia…" Mọi người một mảnh kinh ngạc.

Hồng Vũ trợn mắt: "Tất cả im miệng cho ta, phục tùng mệnh lệnh "

Lần này linh đan đông đảo, đã đem Hồng Vũ những năm này trữ hàng tất cả đều lấy hết, hơn nữa hắn đêm hôm qua suốt đêm luyện chế một lò linh đan, cuối cùng là đủ.

Hồng Vũ vô cùng kiên định, dữ tợn quát lên: "Muốn xuất chiến, có thể chỉ cần đạt đến tam phẩm hiển thánh trở lên, mỗi người một cái đẳng cấp cao huyền binh, ngay lập tức sẽ có thể theo ta xuất chinh trước đó, các ngươi đều cho ta đàng hoàng tu luyện đây là quân lệnh, không tuân theo giả, đuổi ra kỵ binh của ta đoàn "

Mà còn lại những kia ngũ phẩm nguyên định đang muốn cổ vũ, Hồng Vũ đã mạnh mẽ trừng lại đây ngươi: "Không cho phép náo tiếp theo phê linh đan chính là các ngươi. Muốn là không thể tăng lên tới tam phẩm hiển thánh, cả đời cũng không chuẩn xuất chiến "

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 11 : Tiến công ma quân (dưới)

Chương 11: Tiến công ma quân (dưới)

Chương trước trở về mục lục chương sau trở về trang sách

“Ta có thể mang bọn ngươi xông pha chiến đấu, thế nhưng ta các ngươi phải bảo đảm, mỗi người đều phải sống sót trở về không có thực lực này, liền đàng hoàng cho ta ở phía sau ở lại “

“Ra trận giết địch là quân nhân vinh quang. Giết địch mà mình sống sót, mới là quân nhân bản lĩnh “

“Tên khốn kiếp kia nghe không hiểu, đứng ra cho ta “

Vũ thiếu gia làm nóng người, hiển nhiên là chuẩn bị có cái kia mắt không mở đứng ra hắn dễ sửa lý một phen, mọi người run lên một cái, nhất thời nghĩ tới thiếu gia ở Hổ Sơn đại doanh “Hào quang sự tích”, dồn dập gật đầu biểu thị: “Hiểu rõ rồi, toàn bộ đều hiểu, ngớ ngẩn cũng đều hiểu…”

“Hừ”

Ngày đó, Hồng Vũ hoang thú kỵ binh đoàn không có đi truy kích Hoang Bắc Ma Quân, mặc cho bọn họ đem Vương Đình truy dường như chó mất chủ, ở trên thảo nguyên chung quanh tán loạn.

Thu Lâm công chúa người ở bên cạnh lòng như lửa đốt, thu Lâm công chúa nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Không cần phải gấp gáp, vô dụng. Hồng Vũ tâm chí kiên định, chắc chắn sẽ không bởi vì ta mà thay đổi quyết định của hắn.”

Trong lòng nàng bổ sung một câu: Mai Thiên Vũ hay là còn tạm được.

Kỳ thực từ vừa mới bắt đầu nàng liền rõ ràng, Hồng Vũ không chịu xuất chiến, ngoại trừ yêu thương tất cả tướng sĩ tính mạng ở ngoài, e sợ còn có một mục đích đúng là phải lớn hơn bức tiêu hao Địch Nhung thực lực của một nước

Thu Lâm công chúa cũng phải thừa nhận, nếu như nàng có cơ hội như vậy trên diện rộng tiêu hao Đại Hạ quốc lực, nàng cũng sẽ không chút do dự đi làm.

Bốn mươi tên tứ phẩm thông pháp bỏ ra ba ngày, trong đó có ba mươi lăm người thành công vọt qua tam phẩm hiển thánh cửa ải, cũng có năm người thất bại.

Năm người này xấu hổ không chịu nổi. Hồng Vũ nhưng an ủi bọn họ, đồng thời bảo đảm, đều sẽ vẫn cho bọn họ cơ hội, biết bọn họ đột phá làm dừng.

Mỗi người tư chất đều là không giống, coi như là có mấy người phi thường nỗ lực, hao phí lượng lớn tài nguyên, nhưng cũng chưa chắc có thể có được muốn thành quả, đây chính là con đường võ đạo không công bằng cùng tàn khốc.

Sau ba ngày, Hồng Vũ rốt cục suất quân xuất kích.

Hết thảy tam phẩm hiển thánh trở lên cường giả, ròng rã bảy mươi người, thừa dịp mạnh mẽ hoang thú, cầm trong tay đẳng cấp cao Huyền Binh. Thậm chí Hồng Vũ còn đem ở Kỷ gia lấy được những kia đẳng cấp cao Huyền Binh chiến giáp phân cho Hồng Thân Hồng Dần đám người

Bắt được Huyền Binh chiến giáp thời điểm, Hồng Thân đám người khiếp sợ có thể tưởng tượng được. Trên thế giới này, lại còn có loại này Huyền Binh không thể tưởng tượng nổi, xảo đoạt thiên công

Hồng Vũ đem Tiên Linh Học Viên quét sạch một lần, lại tìm được rồi hai mươi kiện Huyền Binh chiến giáp, thêm vào chính hắn trước đó, tổng cộng hai mươi chín bộ, toàn bộ phát cho kỵ binh của mình, cảnh giới cao nhất hai mươi chín người mặc vào, hơn nữa Kỷ Lập Kiêu bốn người bản thân mình thì có, bảy trong mười người, đã có ba mươi ba người nắm giữ Huyền Binh chiến giáp, còn có một Hồng Vũ nắm giữ siêu cấp Huyền Binh chiến giáp.

Hồng Vũ cuồng lên truy đuổi gắt gao.

Hoang Bắc Ma Quân ba ngày lộ trình, đẳng cấp cao hoang thú môn chỉ dùng một ngày liền đuổi lên.

Phía trước, Hoang Bắc Ma Quân nhanh chóng mà đi, thế nhưng tốc độ như thế này đối với đuổi theo phía sau hoang thú kì binh tới nói, coi như là "Chậm chạy nghỉ ngơi".

Chờ đến chạng vạng, Hoang Bắc Ma Quân phía trước xuất hiện một đạo lâu dài sườn núi.

Khi bọn họ tới gần thời điểm, trên sườn núi dần dần xuất hiện một loạt kỵ binh.

Đó là Địch Nhung phái tới chặn lại chiến sĩ, nhân số càng ngày càng nhiều, Hồng Vũ xa xa liếc mắt nhìn, nhân số khoảng chừng ở 20 ngàn.

Người như vậy mấy muốn ngăn cản 30 ngàn Hoang Bắc Ma Quân quả thực là tự tìm đường chết. Địch Nhung Hoàng Đế không phải người ngu, làm ra lựa chọn như vậy, chỉ có thể nói rõ Địch Nhung Vương Đình liền tại phía trước không xa, hắn nhất định phải giảm bớt một thoáng Hoang Bắc Ma Quân truy kích tốc độ, để mình và Vương Đình có thể tạm thời thoát khỏi nguy hiểm khu vực.

Một khi bị 30 ngàn Hoang Bắc Ma Quân đuổi theo, coi như là Địch Nhung Hoàng Đế cũng chỉ có một con đường chết.

20 ngàn Địch Nhung kỵ binh, sử dụng một loại hùng hồn phó tâm muốn chết thái đến đây ngăn chặn. bọn họ là Địch Nhung Vương Đình tinh nhuệ nhất binh lính, đời đời kiếp kiếp bảo vệ Địch Nhung vương thất.

Hiện tại, Địch Nhung Hoàng Đế cuối cùng đã tới trình độ sơn cùng thủy tận, nhất định phải đưa bọn họ phái ra.

Liền, dẫn đầu đại tướng đón cuồn cuộn mà đến màu đen làn sóng, rút ra loan đao của mình, cao giơ cao khỏi đỉnh đầu. Cơ hồ là đồng thời, 20 ngàn chuôi loan đao cùng đi ra sao, kim loại va chạm thanh âm giống như là giữa bầu trời phích lịch, hoặc như là một đạo anh hùng bài ca phúng điếu, khiếp sợ thảo nguyên

Hồng Vũ lạnh lẽo nhìn về phía trước chiến trường, không hề có một chút sớm tiến vào chiến trường ý tứ.

Ngược lại, hắn hạ lệnh: "Tại chỗ nghỉ ngơi "

Ta chi anh hùng, đối phương chi ma quỷ.

Một khi Hoang Bắc Ma Quân bị tiêu diệt, hai nước lại khải chiến sự, những này tinh nhuệ Địch Nhung kỵ binh, chính là Đại Hạ quân dân ác mộng bọn họ sẽ không chút lưu tình tàn sát cướp đoạt bất kỳ Đại Hạ con dân, mà không hề có một chút lòng thương hại.

30 ngàn Hoang Bắc Ma Quân phát khởi xung kích.

Bọn họ không có để lại bất kỳ bộ đội áp trận, cho dù là bọn họ rõ ràng sau lưng theo một con quy mô nhỏ kỵ binh

Đối với bọn hắn tới nói, đánh lén căn bản không có hiệu quả.

Đệ nhung bọn kỵ sĩ ngửa mặt lên trời kêu thảm thiết, đó là trước khi chết cuối cùng thanh âm.

Chiến đấu như vậy không có một chút nào hồi hộp, nhưng vẫn là nghiêng về một phía tàn sát. Tinh nhuệ cùng phổ thông kỵ binh vào lúc này khác nhau, chỉ là tàn sát thời điểm thoáng nhận lấy chống lại mà thôi.

20 ngàn tinh kỵ, đây là Địch Nhung cuối cùng vốn liếng.

Chỉ dùng nửa canh giờ, liền triệt để tan tác, sau đó 30 ngàn Hoang Bắc Ma Quân hoàn thành vây kín, từ bốn phương tám hướng trong triều giết tới.

Khoảng chừng lại qua nửa canh giờ, dòng lũ đen ngòm triệt để đem vùng đất trung ương nhấn chìm, lại cũng không nhìn thấy một cái Địch Nhung kỵ binh

Hồng Vũ lấy ra một vò rượu ngon, đó là Hà Tả Đại Lục đặc sản, vốn là cho tào râu ria rậm rạp chuẩn bị.

Hắn mở ra bùn phong, mình uống một hớp, sau đó lần lượt lan truyền xuống.

Mùi rượu trùng thiên, nhiệt huyết dâng lên.

Hồng Vũ ngửa mặt lên trời thét dài, thiên địa nhất thể trạng thái mở ra, đem phạm vi ba ngàn dặm bao phủ lại

Quy tắc thay đổi, âm thầm ảnh hưởng tới vận rủi ma văn

Đây là ba ngày bên trong, Hồng Vũ hao tốn tương đương với bảy vạn lượng khoáng tinh đánh đổi, hướng về Thất Tịch Kiếm Linh học tập, liên quan với vận rủi ma văn sử dụng.

Thất Tịch Kiếm Linh chi truyền thụ cho hắn rất ít một phần rất nhỏ, sẽ không chịu sẽ dạy, bởi vì dựa theo nó lời giải thích, cái giá này, thêm ngươi nhiều như vậy đã là thổ huyết toả sáng đưa —— không sai, thổ huyết toả sáng đưa cái từ này, là nó từ Hồng Vũ nơi đó học được.

Bất quá, chỉ là này một phần rất nhỏ, đã để Hồng Vũ được ích lợi không nhỏ, chí ít hiện tại, khi hắn khống chế thiên địa quy tắc, đồng thời trong bóng tối có chút trúc trắc sử dụng bảy viên vận rủi ma văn, ảnh hưởng những Hoang Bắc Ma Quân đó thời điểm, hắn cảm giác được rõ ràng những người kia tạo sinh linh hoạt động cứng ngắc lại không ít.

Quan trọng nhất đó là, bọn nó toàn bộ quân đội vận chuyển không khoái

Đây là chưa từng có.

“Đại trượng phu kiến công lập nghiệp ngay khi hôm nay giết “

“Giết —— “

Bảy mươi tên kỵ sĩ, bảy mươi đầu khổng lồ hoang thú, một khi chạy như điên, giống như là bảy mười ngọn núi cuồn cuộn mà đến, khí thế loại này có thể tưởng tượng được.

30 ngàn Hoang Bắc Ma Quân, phủ kín mấy chục dặm thảo nguyên. Giống như là một mảnh đại dương màu đen.

Mà Hồng Vũ đám người, nhưng là bảy mươi đầu mạnh mẽ động vật biển, nhảy vào trong đó vui sướng “Chơi đùa” lên, nhấc lên từng mảng từng mảng màu đen sóng biển.

Loại này giết chóc không có gặp phải hữu hiệu chống lại. Hồng Vũ dùng bảy viên vận rủi ma văn, trình độ lớn nhất trì hoãn nhân tạo sinh linh lẫn nhau trong lúc đó tin tức lan truyền.

Quy mô lớn quân đội, mặc dù là chuẩn bị tiên tiến nhất Huyền Binh, cũng không có khả năng đem quan chỉ huy mệnh

lệnh rõ ràng lan truyền đến mỗi một tên chiến sĩ trong đầu.

Mà chiến sĩ thông thường cảm xúc rất dễ dàng gợn sóng, một khi gặp phải tập kích, sẽ thất kinh, trong hỗn loạn mệnh lệnh không cách nào lan truyền, sẽ tạo thành tuần hoàn ác tính.

Hoang Bắc Ma Quân địa phương đáng sợ nhất, không là bọn hắn cỡ nào thực lực mạnh mẽ, cũng không phải bọn họ không có tâm tình, mà là tin tức của bọn họ lan truyền thông qua một loại kỳ dị liên hệ, từ quan chỉ huy tối cao, trực tiếp đưa đạt mỗi một tên binh lính trong đầu.

Toàn bộ quân đội, giống như là một bàn hoàn chỉnh Huyền Binh, vận chuyển phi thường trôi chảy.

Mặc dù là hậu đội bị đánh lén, bọn họ cũng có thể cấp tốc phân ra một nhóm người, quay đầu phản giết bằng được.

Hơn nữa bọn họ căn bản sẽ không có cái gì tâm tình chập chờn, cho nên đánh lén đối với bọn họ không có hiệu quả.

Bọn họ này hai đại ưu thế, ở Thanh Nguyên đại lục tới nói cơ hồ là không cách nào phá giải, nhưng là bọn hắn gặp được Hồng Vũ.

Bảy mươi tên cường hãn kỵ binh lấy đáng sợ từng binh sĩ năng lực tác chiến giết vào, cảnh giới của bọn họ đẳng cấp, bọn họ dưới khố mạnh mẽ hoang thú, đều là bọn hắn an toàn to lớn nhất bảo đảm.

Nguyên bản nếu như Hoang Bắc Ma Quân trong lúc đó tin tức lan truyền thông thường, bọn họ có thể ở Hồng Vũ dẫn người xông lên trước đó, bố trí thành mạnh mẽ chiến trận, nói như vậy, đối với từng binh sĩ năng lực tác chiến mạnh mẽ hoang thú kỵ Binh tới nói uy hiếp to lớn.

Thế nhưng hiện tại, bọn họ chỉ có thể trơ mắt nhìn hoang thú kỵ Binh nổi lên đến tốc độ đáng sợ mạnh mẽ tiến đụng vào của mình trận trong doanh trại.

Nhất thời từng người từng người Hoang Bắc Ma Quân giống như là trong biển rộng bị gió lãng nhấc lên màu đen giọt nước mưa như thế, hướng về bốn phương tám hướng dội.

Cứ việc mỗi một tên ma quân đều cực kỳ cường hãn, nhất định phải đem thân thể nát tan mới có thể triệt để giết chết, thế nhưng những này hoang thú mỗi một lần xông tới, sức mạnh mạnh mẽ cũng đã đem ma quân trong cơ thể chấn động đến mức nát tan, rơi trên mặt đất xương cốt vỡ vụn, khó có thể tái chiến.

Hồng Vũ quy tắc bao phủ thiên hạ, ma trong quân vị nào tướng lĩnh ngồi ở một nhóm cao to trên chiến mã, chiến mã không nhận rõ có cái gì huyết thống, hai mắt đen kịt, cao tới năm trượng, tên kia tướng lĩnh bản thân cũng có cao ba trượng, đặc biệt kinh người chính là, đầu của hắn lớn đến mức kinh người.

Dựa theo bình thường tỉ lệ tính toán, đầu của hắn chí ít so với bình thường nhân đại gấp đôi

Mà lúc này, trên đỉnh đầu hắn một ít không cách nào dựa theo nguyên bản "Con đường" lan truyền ra ngoài tin tức, bởi vì cùng Hồng Vũ quy tắc nhằm phía, mà để này một phần không gian vặn vẹo lên, mơ hồ có thể nhìn thấy kỳ dị linh văn lấp loé, vừa phát huy tác dụng, rồi lại rất nhanh bị Hồng Vũ trong bóng tối bố trí vận rủi ma văn xoắn đến nát tan.

Nhưng là tướng lĩnh cũng không phẫn nộ cũng không hoảng hốt, hắn như chiến sĩ bình thường như thế không có một chút nào tâm tình chập chờn, mà là không ngừng nghĩ biện pháp, muốn xông ra Hồng Vũ quy tắc bao phủ.

Trên người hắn bắt đầu dấy lên một loại nguyên năng hỏa diễm. Mà thân thể của hắn cũng tựa hồ bởi vì nguyên năng quá độ tiêu hao, mà cấp tốc thu nhỏ lại xuống.

Hồng Vũ giật nảy cả mình, bởi vì loại kia nguyên năng trong ngọn lửa, dĩ nhiên mơ hồ có có thể đối kháng thiên địa quy tắc sức mạnh

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 13 : Mộ thất giấu bí (dưới)

Chương 13: Mộ thất giấu bí (dưới)

Chương trước trở về mục lục chương sau trở về trang sách

Hồng Vũ âm thầm cười trộm.

Nếu như nói mộ thất trên vách tường có khắc những kia "Đơn giản văn tự" chính là vận rủi ma văn nhập môn, như vậy kim sợi quần áo mặt trái có khắc đúng là cao thâm một tầng bí tịch.

Hồng Vũ vội vã quét qua, ở "Vừa xem hiểu ngay" skill dưới sự giúp đỡ, đem những nội dung này toàn bộ nhớ ở trong lòng

Hắn hơi dư vị, lại cảm thấy chưa đủ đã nghiền, thật giống như một bình trà ngon, uống một đạo.

Liền hắn lại lần nữa nhìn một lần, sau đó thị lần thứ ba, lần thứ tư, mãi cho đến thứ bảy khắp cả.

Đây là một loại rất hiện tượng kỳ quái, rõ ràng hết thảy nội dung Hồng Vũ đều nhớ ở trong lòng, nhưng là xem thêm một lần sau khi, hắn vẫn cứ nhiều một lần thu hoạch. Mà chỉ là hồi ức mình nội tâm ký ức, nhưng không có hiệu quả như thế này.

Bảy lần sau khi, Hồng Vũ rốt cục triệt để tìm hiểu được phía trên này ghi chép.

Một cái kim sợi quần áo, ghi chép ba mươi viên vận rủi ma văn phương pháp sử dụng, phi thường tỉ mỉ.

Hắn cũng hiểu rõ rồi vị kia thần bí hoàng phi là làm sao ảnh hưởng khí hậu.

Tức chính là có thể thông thạo vận dụng ba mươi ba viên vận rủi ma văn, muốn làm được điểm này cũng phi thường khó khăn. E sợ vị kia hoàng phi, mỗi một lần sử dụng sau khi đều khí huyết hai thiệt thòi, cần tĩnh dưỡng rất lâu.

Mà Hồng Vũ hiện tại, chân chính nắm giữ vận rủi ma văn đã đạt đến bốn mươi viên, quen biết hắn vận rủi ma văn so sánh với nhau kém quá xa, thế nhưng nhìn chung Thanh Nguyên đại lục cùng Hà Tả Đại Lục, Hồng Vũ bây giờ đối với với vận rủi ma văn nắm giữ kể đến hàng đầu, e là cho dù là vị kia thần bí hoàng phi, cũng phải bái phục chịu thua.

Hồng Vũ đem kim sợi trên áo liên quan với vận rủi ma văn tri thức cảm ngộ xong xuôi, phát hiện thu Lâm công chúa còn chìm đắm ở mộ huyệt "Bích hoạ" bên trong. hắn cũng không quấy rầy, đây là vị kia thiện lương hoàng phi, lưu cho nữ nhi mình cơ duyên

Thu Lâm công chúa ngước đầu, cả người đọng lại, màu da trắng nõn mà hiện ra một loại ngọc thạch bình thường ánh sáng lộng lẫy. nàng không nhúc nhích, hoặc như là một vị cung nữ điêu khắc.

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, đi tới mộ huyệt cửa khoanh chân ngồi xuống, vì nàng hộ pháp.

Hắn học tập kim sợi trên áo vận rủi ma văn, chân thực thiếu nợ vị kia hoàng phi một ân tình, liền quyết định bồi thường ở thu Lâm công chúa trên người.

Hồng Vũ ở đây giữ ròng rã ba ngày, thu Lâm công chúa vẫn không có từ loại kia tìm hiểu cảnh giới bên trong lui ra ngoài

Đến ngày thứ tư, Hồng Vũ không khỏi cười khổ, hắn biết sự tình khẳng định "Làm lớn" .

Quả nhiên, đến ngày thứ năm, thu Lâm công chúa khí tức trong người dần dần mà bắt đầu dập dờn, thật giống như thủy triều Đại Hải, võ khí nguyên năng nguyên lai càng mãnh liệt, từ từ dốc lên sau khi, đã đạt đến nhị phẩm Khai Thần sơ kỳ đỉnh cao

Sau đó hầu như không có ngừng trệ, xung kích đến nhị phẩm Khai Thần trung kỳ.

Sau đó ngắn ngủi vững vàng một canh giờ, lại một làn sóng làn sóng nhấc lên, qua một ngày nữa, nàng đã là nhị phẩm Khai Thần đỉnh cao

Lần thứ hai ngắn ngủi bình tĩnh ba canh giờ, nhị phẩm Khai Thần đỉnh cao tu vi vẫn cứ giữ không nổi nàng, nàng bắt đầu xung kích nhất phẩm Hợp Chân

Đứng ở Hồng Vũ trên lập trường, hắn là tuyệt không hy vọng Địch Nhung lại xuất hiện một vị nhất phẩm Hợp Chân. Thế nhưng nếu như muốn ngăn cản, tựa hồ có vẻ hẹp hòi hơn nữa không tử tế.

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, mặc dù là Địch Nhung xuất hiện một vị nhất phẩm Hợp Chân lại có thể thế nào? Huống chi, chỉ cần hắn gật đầu, thu Lâm công chúa chính là Hồng gia người.

Hắn cười khổ một tiếng, quyết định yên lặng xem biến đổi.

“Oanh —— “

Mơ hồ có tiếng sấm tự trên chín tầng trời truyền đến, đã kinh động đại dưới mặt đất trong huyệt mộ thu Lâm công chúa.

Hai con mắt của nàng hóa thành hai đám năm màu đủ ánh sáng vòng xoáy, chính thức bắt đầu cảm ngộ thiên địa quy tắc, xung kích nhất phẩm Hợp Chân

Cái cảm giác này, xúc động thiên địa biến hóa, lăng mộ ở ngoài, có thiên địa nguyên năng hội tụ thành to lớn cái phễu hình, từ bầu trời bên trên rủ xuống, chạm đất điểm phía dưới chính là toà mộ thất.

Mà ở mộ trong phòng, buông xuống thiên địa nguyên năng đã tại một ít song vòng xoáy con ngươi ảnh hưởng, hóa thành một mảnh năm màu quang vụ, bao phủ toàn bộ mộ thất, không ngừng từ thu Lâm công chúa thất khiếu chui vào.

Ở xa xôi Vương trong đình, đang uống buồn bực rượu Địch Nhung Hoàng Đế bỗng nhiên ngẩng đầu, ngay khi hắn kinh ngạc trong lúc đó, bên ngoài lều đi tới một tên nhìn qua phi thường phổ thông ông lão, mỉm cười nói: “Chúc mừng bệ hạ thu Lâm công chúa đã bắt đầu cảm ngộ thiên địa quy tắc, nói vậy chúng ta Địch Nhung, lại sẽ tăng cường một vị nhất phẩm Hợp Chân “

“Quá tốt rồi” Địch Nhung Hoàng Đế đại hỉ, hắn không nghi ngờ chút nào trước mắt ông lão lời nói tính là chân thật, ông lão sẽ không sai, bởi vì hắn là nga Heller ngày khắc. Làm Hoang Bắc Ma Quân nguy cơ bạo phát, hắn ngay lập tức sẽ chạy tới Vương Đình, trong bóng tối bảo vệ Hoàng Đế.

Thế nhưng rất nhanh, Hoàng Đế liền lại trở nên trở nên trầm mặc, khe khẽ thở dài: “Mặc dù là có thêm Thu Lâm cái này nhất phẩm Hợp Chân lại có thể thế nào? Địch Nhung vẫn cứ không cách nào đối kháng Hồng Vũ.”

Nga Heller ngày khắc khẽ mỉm cười, so với Địch Nhung Hoàng Đế hào hiệp hơn nữa nhạy bén: “Bệ hạ, không ngại đem tầm mắt mở rộng một ít, không muốn hạn chế với Thanh Nguyên đại lục.

Nếu như Hồng Vũ không thể đối kháng, vậy thì đi theo, nếu như bệ hạ làm thành công, nói vậy Hồng Vũ sẽ đồng ý đem phương bắc thế giới giao cho bệ hạ quản lý.”

Địch Nhung Hoàng Đế cả người rung bần bật: “Ý của ngài là… Lẽ nào… Được rồi, để trẫm ngẫm lại.”

Thu Lâm công chúa cảm ngộ thiên địa quy tắc thời gian hơi dài, sau mười ngày vẫn cứ không có ngừng hạ xuống dấu hiệu.

Hồng Vũ ở trong đoạn thời gian ngắn này, vẫn thủ ở một bên, hắn lo lắng duy nhất chuyện tình là hoang bắc nơi người, bất quá tựa hồ hoang bắc nơi bỗng nhiên trong lúc đó không còn động tĩnh.

Nghĩ đến chế tạo như vậy một con ba vạn người đại quân, bất luận đối với cỡ nào văn minh đều là to lớn tiêu hao, không phải nói bổ sung có thể bổ sung lên.

Lại là năm ngày trôi qua, Hồng Vũ sắc mặt nhưng có chút nghiêm nghị. Bởi vì thu Lâm công chúa khí tức càng ngày càng yếu, hiển nhiên nàng còn có chút tích lũy không đủ, ở một bên trong theo bản năng dưới tình huống xung kích nhất phẩm Hợp Chân, rất có thể dã tràng xe cát

Mặc dù là cách xa ở Vương Đình Địch Nhung Hoàng Đế đều cảm giác được một ít cổ hơi thở chính đang từ từ suy

nhược, ái nữ sốt ruột Hoàng Đế bệ hạ nhanh chóng ở trong lều vua đi tới đi lui: "Đại Tát Mãn…"

Nga Heller ngày khắc cười ha hả nói: "Bệ hạ lo lắng cái gì đây? Đừng quên có Hồng Vũ cùng ở bên người nàng đây."

Địch Nhung Hoàng Đế nghiến răng nghiến lợi: "Tiểu tử kia khốn nạn, ước gì chúng ta Địch Nhung thị lực suy nhược đến cực điểm, như thế nào lại ra tay giúp đỡ."

Nga Heller ngày khắc vẫn cứ trên mặt mang theo nụ cười không chút hoang mang: "Bệ hạ không phải đã đem công chúa điện hạ gả cho hắn sao?"

"Nhưng là Thu Lâm người ở bên cạnh nói, Hồng Vũ đối với Thu Lâm cũng không tốt, trẫm thật có chút hối hận, muốn hại : chỗ yếu Thu Lâm cả đời."

Nga Heller ngày khắc nụ cười càng thêm xán lạn: "Bệ hạ, quan tâm sẽ bị loạn, Hồng Vũ đem công chúa điện hạ mang theo bên người không tha nàng đi, trên thực tế cũng đã nói rõ vấn đề. Bệ hạ nghiêng nước nghiêng thành, chắc chắn sẽ không có người đàn ông kia có thể khoanh tay đứng nhìn."

Địch Nhung Hoàng Đế ngầm thở dài, cũng không biết hắn là đang nói cái gì.

Hắn đăng cơ đến nay, chỉ cần nga Heller ngày khắc nói chuyện này không thành vấn đề, hắn liền chưa bao giờ sẽ lo lắng, ngày hôm nay là lần đầu tiên, nga Heller ngày khắc nói không có vấn đề, trong lòng hắn vẫn cứ có chút không vững vàng.

Hồng Vũ nhìn khí tức càng ngày càng suy nhược thu Lâm công chúa, không khỏi âm thầm thở dài.

Hắn nhìn một chút chiếc kia quan tài, ở trong lòng nói rằng: ngươi đã sớm tính tới sẽ là như thế? Cho nên mới phải lưu lại kim sợi quần áo?

Hắn lắc đầu một cái, nếu như không có kim sợi trong quần áo những kia liên quan với vận rủi ma văn ghi chép, hắn sẽ không lưu lại bảo vệ thu Lâm công chúa.

Nếu như không có kim sợi trong nội y vận rủi ma văn, mặc dù là hắn lưu lại bảo vệ cũng không giúp đỡ được.

Tất cả then chốt chính là ở kim sợi quần áo.

Hồng Vũ lưu lại, đồng thời có năng lực giúp đỡ.

Hắn khe khẽ thở dài, ám đạo cũng được, đem phần này ân tình còn trên là được rồi.

Hắn khoát tay, lực lượng linh hồn ngưng tụ trở thành một đạo ý niệm chảy, nghĩ bị năm màu quang vụ vây quanh thu Lâm công chúa bay đi.

Nhưng là ý niệm chảy mới vừa cùng những kia hào quang năm màu tiếp xúc, liền lập tức bị một luồng sức mạnh khổng lồ phẫn nộ bài xích đi ra, đó là một loại thiên địa ý chí, muốn cảm ngộ thiên địa quy tắc, hết thảy đều muốn dựa vào dựa vào chính mình.

Hồng Vũ cũng không ngoài ý muốn, gần nhất linh hồn tu luyện thành tựu thể hiện ra, ý niệm chảy bắt đầu chậm rãi hướng vào phía trong thẩm thấu, đối kháng mạnh mẽ ý chí đất trời.

Nhưng là như thế này làm vô cùng gian nan, coi như là Hồng Vũ đã là nhất phẩm hai sao, cũng đặc biệt vất vả.

Hắn suy nghĩ một chút, tiến nhập thiên địa nhất thể trạng thái.

Hắn cũng không đi thay đổi cái gì quy tắc, chỉ là để ý chí đất trời tán thành mình.

Thế nhưng ý chí đất trời đặc biệt cố chấp, nhận rồi Hồng Vũ tồn tại, nhưng cũng không tán thành Hồng Vũ với vượt người bên ngoài cảm ngộ thiên địa quy tắc hành vi.

Hồng Vũ thủ xảo biện pháp mất đi hiệu lực, bất đắc dĩ chỉ có thể lần thứ hai dùng phương pháp đơn giản nhất, lấy sức mạnh của chính mình bao quanh ý niệm chảy, mạnh mẽ hướng vào phía trong đột tiến.

Quá trình này khó khăn cực kỳ, mặc dù không có cái gì hung hiểm, thế nhưng làm cho người ta cảm giác thật giống

như là dùng ngón tay đầu ở trên ngọn núi chụp một cái động, không chỉ vô cùng gian nan hơn nữa đặc biệt thống khổ.

Cũng may Hồng Vũ lực ý chí mạnh mẽ, mạnh mẽ chịu đựng, từng điểm từng điểm hướng vào phía trong đẩy mạnh. hắn võ khí nguyên năng trên diện rộng tiêu hao, cũng may thiên địa nhất thể trạng thái, võ khí có thể có được nhanh chóng nhất bổ sung.

Cứ như vậy, Hồng Vũ cướp thời gian, đối kháng ý chí đất trời, đầy đủ tiêu hao bán ngày, rốt cục đem ý niệm của mình chảy đưa vào thu Lâm công chúa não hải.

Thu Lâm công chúa cả người chấn động, năm màu vòng xoáy trong con ngươi có chút hỗn loạn. Loại kia hỗn loạn để con người thật kỳ quái có thể một chút nhìn thấu tâm tình của nàng, đó là một loại hoảng loạn, bé gái bí mật bị nhìn thấu hoảng loạn.

Hồng Vũ ý niệm chảy đưa vào thu Lâm công chúa trong đầu trong nháy mắt đó, hắn tiếp xúc được thu Lâm công chúa ký ức.

Cảm ngộ thiên địa quy tắc, muốn đem tâm thần của chính mình toàn bộ thả ra, dung nhập vào trong thiên địa. Một khi thả ra, cũng là mang ý nghĩa không đề phòng. Hồng Vũ ý niệm chảy cùng ý thức của nàng tiếp xúc phi thường ngắn ngủi, trạng thái bình thường là Hồng Vũ đem ý niệm chảy đưa vào thu Lâm công chúa não hải sau khi, nhanh chóng chặt đứt liên hệ, đem này vừa đến ý niệm chảy để cho thu Lâm công chúa.

Thế nhưng cái kia tiếp xúc tuy rằng vô cùng ngắn ngủi, cũng đã đủ truyền tới có đủ nhiều ký ức.

Hồng Vũ chỉ cảm thấy vèo hạ xuống, liền thật nhiều mẩu ký ức xông vào trong đầu của chính mình.

Hắn hơi sững sờ, mạnh mẽ chặt đứt giữa hai người liên hệ. Thu Lâm công chúa như trút được gánh nặng, nàng bây giờ ở vào không đề phòng trạng thái, nếu như Hồng Vũ không chủ động chặt đứt, như vậy là có thể không hạn chế chọn đọc trí nhớ của nàng, nàng đối với Hồng Vũ liền thật sự không có bí mật gì để nói. Đáy lòng nơi sâu xa nhất không nguyện ý nhất

bị người chạm đến bộ phận, cũng sẽ bị Hồng Vũ xem rõ rõ ràng ràng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 14 : Chịu trách nhiệm (thượng)

Hồng Vũ chủ động chặc đứt, để cho công chúa âm thầm thở phào nhẹ nhỏm, lần đầu tiên cảm thấy cái này tuyệt tình lãnh khốc chán người, thì ra là hoàn thị hữu một chút quân tử phong độ.

Nàng nhưng không biết, Hồng Vũ lúc này đang ngơ ngác ngồi ở mộ thất cửa, mới vừa rồi ngắn ngủi cái kia một lần tiếp xúc, thủy triều một loại tràn vào trong óc hắn Thu Lâm công chúa trí nhớ, phần lớn là nàng trưởng thành kinh nghiệm, từ còn nhỏ đã cảm thấy mình "Cùng người khác bất đồng" cô độc chính là này một phần trí nhớ chủ yếu nhất nhạc dạo.

Nhưng là Hồng Vũ này sắc phôi chú ý tới cũng là trong chuyện này về trưởng thành bộ phận, từ La Lỵ đến thiếu nữ, thân thể các bộ vị phát? Dục, thiếu nữ lúc tắm rửa đối với tự thân phủ? Sờ… Các loại cảnh tượng hình ảnh đứt quãng, thiếu chút nữa để cho Hồng Vũ máu mũi cũng phun ra.

Hồng Vũ rất là hối hận, sớm biết dừng lại thêm một hồi, nhiều hơn nữa nhìn một chút…

Hắn định ra tâm thần, len lén liếc Thu Lâm công chúa một cái, nhìn chưa ra cô bé này thì ra là như vậy có lường trước.

Hồng Vũ - ý thức lưu trong hàm chứa hắn đối với thiên địa quy tắc một phần hiểu được, Hồng Vũ nhìn ra đây chính là Thu Lâm công chúa thiếu sót cái kia một phần.

Trừ lần đó ra, còn có kim sợi trong quần áo khác hai quả vận rủi ma văn hiểu cùng vận dụng.

Có này hai bộ phận, Thu Lâm công chúa hiểu được thiên địa đang ở cũng không có bất kỳ trở ngại, thuận thuận lợi lợi tiến hành đi xuống.

Ba ngày sau đó, Thu Lâm công chúa đột nhiên vừa ngẩng đầu, nước xoáy trong con mắt phát ra hai đạo tia sáng, ở giữa không trung hội tụ thành một bó, xuyên qua liễu mộ thất thẳng tắp bắn lên thiên không.

Phía ngoài cái phễu hình dáng đích thiên địa nguyên có thể bể tan tành, hóa thành tảng lớn đom đóm một loại linh quang hướng bốn phương tám hướng phiêu tán đi. Thiên địa chấn động, cung chúc một vị mới đích Nhất Phẩm Hợp Chân ra đời. Vương Đình trong, Địch Nhung hoàng đế thở dài một cái, ở Nga Hách Lặc Nhật Khắc trước mặt dùng sức gật đầu: "Đại Tát Mãn quả nhiên tính toán không bỏ sót, liệu sự như thần!" Nga Hách Lặc Nhật Khắc khẽ mỉm cười, cũng không kể công. Lăng mộ ngoài, Hoang Thú Kỵ Binh đoàn nghi ngờ không giải thích được, trong lăng mộ rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Nhưng là Hồng Vũ không có đi ra ngoài, gần một tháng sau này, Thu Lâm công chúa nhưng hiểu được thiên địa quy tắc thành công, tấn thăng làm Nhất Phẩm Hợp Chân, điều này làm cho các cô gái rất là ăn vị.

Mà mộ thất trong, Thu Lâm công chúa vô cùng mỏi mệt, nhẹ nhàng bay xuống xuống tới, chậm rãi ngồi trên mặt đất.

Nàng tĩnh tọa chốc lát, đã có chút ít tiêu hao thân thể nhanh chóng từ chung quanh đích thiên trong đất hấp thu tinh khiết nhất nguyên năng, không lâu lắm, đã một lần nữa khôi phục thành dung quang toả sáng trạng thái.

Hồng Vũ đã gặp nàng lần nữa đứng dậy, mỉm cười nói: "Chúc mừng điện hạ."

Thu Lâm công chúa cúi người một xá: "Đa tạ các hạ tương trợ."

Hồng Vũ cười một tiếng: "Hẳn là."

Hắn chỉ vào quan tài trong: "Kia vật kim sợi quần áo ngươi thu lại, là ngươi mẫu thân để lại cho ngươi."

Thu Lâm công chúa đi qua cầm lấy kim sợi quần áo, rất nhanh liền phát hiện liễu bên trong bí mật, nhất thời mặt liền biến sắc, nhìn chỉ chốc lát sau mạnh mẽ làm cho mình thu hồi ánh mắt, đem kim sợi quần áo cất xong.

Hồng Vũ gật đầu: "Không tệ, tâm chí kiên định. Ngươi hiện tại đúng là còn không rất thích hợp biết nhiều như vậy vận rủi ma văn."

Hắn nói xong, nhìn chung quanh một chút, nói: "Đã làm trễ nãi thời gian quá dài, đi thôi."

Hai người đi ra mộ thất, trên vách tường những thứ kia "Bích hoạ" tựu hóa thành một mảnh thời gian lưu sa, ào ào tát rơi xuống.

Mộ thất bên trong vách tường biến thành khô khan thổ hoàng sắc.

Ở dũng đạo bên trong, đi theo Hồng Vũ phía sau Thu Lâm công chúa rất ngượng ngùng, mấy lần khua lên dũng khí, rồi lại thất bại. Mắt thấy muốn đi ra liễu lăng mộ, nếu không nói cũng chưa có cơ hội, nàng thật nhanh hỏi: "Ngươi nhìn đến cái gì?" Hồng Vũ thiếu chút nữa một té ngã ngã trên mặt đất. Thu Lâm công chúa trong lòng một trận kêu rên: Hắn nhìn thấy! Hắn khẳng định nhìn thấy! Hồng Vũ cố gắng trấn định: "Không có gì." Thu Lâm công chúa không nói lời nào, trong lòng đã mắng to: Đồ lưu manh, đăng đồ tử, tiểu? Dâm? Tặc…

Trên mặt nàng nóng lên, tàn bạo trừng mắt nhìn Hồng Vũ bóng lưng một cái, rồi lại chỉ có thể nhận mệnh, tự mình an ủi mình: Phụ hoàng muốn đem mình gả cho hắn, những thứ kia hình ảnh, coi như là bị mình trượng phu thấy, tựa hồ cũng không còn cái gì sao…

Nhưng là rất nhanh Thu Lâm công chúa tựu tỉnh ngộ lại, đã biết dạng nghĩ, tựa hồ có chút không biết xấu hổ không có tao nha, nhất thời lại để cho trên mặt nàng càng thêm lửa nóng.

Đi ra khỏi lăng mộ, Hồng Vũ đối với canh giữ ở phía ngoài mọi người vung tay lên: "Quay về."

Rời đi lăng mộ năm mươi dặm, Hoang Thú Kỵ Binh đoàn ở trên thảo nguyên không nhanh không chậm đi tới, Hồng Vũ thư thư phục phục chơi xấu Huyền Binh trong xe ngựa, suy nghĩ bước kế tiếp kế hoạch hành động.

Liệt Mã dọc theo đường đi bất mãn trán đánh vang phun, đối với một bên thoải mái nhàn nhã lắc lư, lại làm cho mình người kéo xe Vạn Cổ Quỳ Ngưu rất bất mãn, tính toán nhất định phải tìm một cơ hội, khiêu chiến một chút này đầu dường như trung hậu con bò già.

Hồng Vũ bỗng nhiên từ bên trong xe ngựa ngồi dậy, trong mắt có một ti vui mừng.

Hắn mở cửa xe tung bay đi ra ngoài, phía trước trên thảo nguyên, đang có một yểu điệu thân ảnh, giày thêu đạp trên xanh cỏ nuôi súc vật, từng bước từng bước chậm rãi mà đến, nàng tùy ý nhìn bốn phía phong cảnh, rộng lớn thảo nguyên phảng phất anh hùng con gái lòng dạ, có gió nhẹ phủ? Vuốt cây cỏ, từ từ mà đến vung lên nàng mái tóc.

Nàng tựa hồ lơ đãng xoay đầu lại, dùng một loại đã lâu ánh mắt chi tiết lấy Hồng Vũ.

Hồng Vũ nhưng so với nàng nhiệt tình vô số lần, ha ha một tiếng sảng lãng cười to, hướng nàng đánh tới, mở ra hai cánh tay muốn ăn trước chút đậu hủ: "Sư thúc tỷ tỷ, đã lâu không gặp, muốn chết ta!"

Bạch Uyển Thần cười híp mắt nhìn của hắn, Hồng Vũ nỗ lực nhiều lần, dám không có thể đập xuống đi, rõ ràng đang ở ba thước ở ngoài, nhưng là trung gian chính là cách một tầng không nhìn thấy cách trở.

Bạch Uyển Thần hay là như vậy nhìn hắn, nhìn Hồng Vũ có chút ngượng ngùng, ngượng ngùng thu hồi mở ra hai cánh tay, hừ hừ một tiếng nói: "Thiệt là, không để cho ôm, lạp lạp tay nhỏ bé được rồi đi?"

Bạch Uyển Thần giận trách: "Miệng lưỡi trơn tru."

Hồng Vũ cười hì hì, hắn ở Bạch Uyển Thần trước mặt chính là một bộ bại hoại bộ dáng, thích ăn quịt, có chút bị làm hư liễu hài tử cảm giác.

"Sư thúc tỷ tỷ, muội muội của ta có khỏe không?"

Hồng Vũ sau khi trở về, trước tiên thông qua Trương gia ở Vũ Đô bên trong thế lực, hướng Hư Không Thần Vực phát đi tin tức, để cho tiểu muội vô luận như thế nào lập tức trở về nhà một chuyến.

Bạch Uyển Thần dùng thon dài quang chất ngón tay ngọc nhẹ nhàng vung lên liễu mà trở nên mái tóc: "Nàng đã đi trở về." Hồng Vũ không khỏi có chút bận tâm: "Nàng một

người?" Bạch Uyển Thần bất mãn liếc hắn một cái: "Nàng nhưng là của ta đồ nhi!" Hồng Vũ vừa nghĩ cũng là, không khỏi cười nói: "Quan tâm sẽ bị loạn, ngươi nhìn ta đây một năm lại luôn là lo lắng sư thúc tỷ tỷ an nguy của ngươi."

Bạch Uyển Thần cầm hắn thật sự không có biện pháp liễu, chính nàng cũng nói không rõ ràng lắm, tại sao muốn lớn như vậy thật xa chạy tới nhìn một lần. Đồ nhi trở về Vũ Đô, lẽ ra mình hẳn là đưa nàng đi qua, nhưng là tự mình biết hắn ở Địch Nhung, tựu quỷ thần xui khiến để cho đồ nhi mình trở về, mỹ kỳ danh ngày rèn luyện, mình nhưng trên lưng Địch Nhung, ngàn dặm xa xôi tới hắn tìm. Ai ——— Bạch Uyển Thần âm thầm thở dài, không nhịn được nhìn thoáng qua phía sau hắn, nơi đó có ít nhất hai mươi người nữ tử, ganh đua sắc đẹp, quốc sắc Thiên Hương.

"Sư thúc tỷ tỷ tới vừa lúc, ta đang có chút ít chuyện muốn hỏi ngươi., chúng ta trên xe nói."

Hồng Vũ nghiêm trang muốn mời, Bạch Uyển Thần xem một chút, xe ngựa của hắn nghiêm nghiêm thực thực, phía ngoài căn bản nhìn không thấy tới bên trong. Cái đó cùng cô nam quả nữ sống chung một phòng có cái gì khác nhau?

Không gian càng thêm hẹp hòi, hai người phải dựa vào là gần hơn.

"Thật sự là chuyện rất trọng yếu!" Hồng Vũ cường điệu.

Bạch Uyển Thần bất đắc dĩ, gật đầu: "Được rồi."

Hồng Vũ trước lên xe ngựa, Bạch Uyển Thần đi vào hắn tiện tay chân phá lệ tê dại bá một tiếng đóng cửa xe lại. Bạch Uyển Thần có chút bất đắc dĩ nhìn của hắn, Hồng Vũ nhưng nghiêm trang, ngữ ra kinh người: "Hoang bắc ma quân không phải là người sống, bọn họ sử dụng vận rủi ma văn làm hạch tâm, chế tạo ra tới cổ quái tánh mạng!"

"Ngươi nói cái gì!" Bạch Uyển Thần cũng rất là khiếp sợ, Hồng Vũ nhìn nàng kia tản ra vô cùng sức hấp dẫn tiên diễm môi đỏ mọng, trong lòng tính toán thừa dịp sư thúc tỷ tỷ thất thần thời điểm, đụng lên đi đánh lén một ngụm sẽ có bao nhiêu thành công tỷ lệ?

Kể từ khi hư thân sau, Hồng Vũ sắc đảm từ từ lớn mạnh, nhưng thủy chung tựu hay là không dám thật đi làm, tiếc nuối thở dài, đem điều này tâm tư áp xuống tới, đối với Bạch Uyển Thần đem chuyện đã xảy ra giảng thuật liễu.

Hai lần đại chiến, mặc dù xưng không hơn kinh tâm động phách, nhưng là tất cả đều là thoải mái phập phồng, ngoài ý muốn liên tiếp không ngừng.

Hồng Vũ sau khi nói xong, nói: "Sư thúc tỷ tỷ, ta nghĩ đi một chuyến hoang bắc đất."

"o.

Bạch Uyển Thần sửng sốt: "Tại sao, bên kia hết thảy không biết. Có thể chế tạo ra như vậy vật còn sống, uy hiếp nhất phẩm một sao, hoang bắc đất sợ rằng tràn đầy nguy hiểm, cho dù ngươi là nhất phẩm chín sao, cũng chưa chắc có thể an toàn trở về…"

Hồng Vũ hai tay đặt tại trên đầu gối: "Bọn họ sẽ không chết tâm. Nếu như Địch Nhung cường đại đến đủ để đối kháng bọn họ, ta nhưng lấy không cần đi quản, sẽ làm cho Địch Nhung đi đối phó hoang bắc ma quân tốt lắm. Nhưng là Địch Nhung rõ ràng lên không tới một bình chướng tác dụng, chỉ cần hoang bắc ma quân đấu lại một lần, Địch Nhung tựu hoàn toàn xong đời liễu, đến lúc đó trực tiếp đối mặt hoang bắc ma quân đúng là Đại Hạ Bắc Phương biên quân. Bọn họ đều là Đại Hạ thật là tốt nam nhi, cũng là ông nội của ta mang đi ra binh, ta không thể để cho hoang bắc ma quân như vậy tru diệt bọn họ!

Chiến sĩ khó tránh khỏi tử trận, nhưng là chiến sĩ muốn chết có tôn nghiêm, Đại Hạ binh sĩ không thể như vậy sỉ nhục chết đi đi!"

Hắn hơi dừng lại hạ xuống, thật sâu hít một hơi, hào hùng bộc phát: "Huống chi, cho tới bây giờ chỉ có ta khi dễ người khác, không người nào có thể khi dễ ta! Vũ Đô đệ nhất trẻ hư danh tiếng, là bổn thiếu gia lần lượt chủ động phóng ức hiếp nhỏ yếu bại hoại đánh ra tới. Ở, mặc cho hoang bắc ma quân lần lượt giết qua, tuyệt đối không phải là tính cách của ta!"

Bạch Uyển Thần chăm chú nhìn hắn, tựa hồ đang suy đoán, này hai mục đích, đến tột cùng người mới là Hồng Vũ cam tâm mạo hiểm nguyên nhân chân chính.

Hồng Vũ tựa hồ rất không nguyện ý bị nàng đoán được, hì hì cười một tiếng nói: "Ta muốn giết qua Đại Tuyết Sơn, nhất cử đặt toàn bộ thế giới đệ nhất trẻ hư hiển hách uy danh!"

Bạch Uyển Thần không nhịn được lắc đầu, tiểu tử này, rõ ràng có một vĩ đại mơ ước, nhưng không nên làm bộ như một bộ quần áo lụa là bộ dạng.

Nàng suy nghĩ một chút, nói: "Ta gần đây không có chuyện gì, ta cùng ngươi đi một chuyến."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 14 : Chịu trách nhiệm (hạ)

Hồng Vũ ngoài ý muốn: "Nhưng là ngươi không phải nói coi như là nhất phẩm chín sao đi cũng chưa chắc có thể còn sống trở lại…"

Bạch Uyển Thần trong lòng: Hừ hừ, ngươi không để cho ta biết ngươi bản tâm, ta cũng vậy không để cho ngươi biết của ta.

"Nhưng là tỷ tỷ ta không phải bình thường nhất phẩm Thất Tinh!"

"Sư thúc tỷ tỷ đã là nhất phẩm Thất Tinh rồi?" Hồng Vũ một trận vui mừng, Bạch Uyển Thần hơi có chút tiếc nuối: "Những năm này Tùng Giang Phủ chuyện vụ quá nhiều, làm trễ nãi tu luyện."

Hồng Vũ: "Sư thúc tỷ tỷ lời như thế ngươi ngàn vạn đừng đi ra nói."

"Tại sao?"

"Ta và ngươi vốn là đồng dạng thiên tài, ngươi đang ở đây trước mặt của ta nói một chút cũng là thôi, ngươi nếu là đi ra ngoài cùng bị nói, người ta còn không muốn ghen tỵ với chết ngươi!"

Bạch Uyển Thần cười một tiếng, lại hỏi: "Ngươi chuẩn bị lúc nào lên đường?"

Hồng Vũ cười: "Ta muốn về trước Vũ Đô một chuyến, có chút bất an phần đích người, muốn cho bọn họ hoàn toàn an phận xuống tới!"

Ngoài xe, một cái thanh âm bẩm báo: "Thiếu gia, phía sau có Địch Nhung đại quân đuổi theo!"

"Ừ?" Hồng Vũ nhất thời khó chịu: "Địch Nhung người ăn hùng tâm gan báo, chạy tới đuổi theo ta!"

Hắn đi ra ngoài vừa nhìn, phía sau ô mênh mông một mảnh đại quân, nói ít cũng có bốn năm vạn người!

Địch Nhung mới vừa bị hoang bắc ma quân giày xéo một trăm lần a một trăm lần, tổn thất thảm trọng, này bốn năm vạn người rất có thể là Địch Nhung hiện tại cả nước Tổng binh lực liễu. Hoàng đế lão nhi tại sao, đây là muốn cùng mình liều mạng?

Hồng Vũ cũng nổi giận, âm thầm hạ lệnh: "Toàn quân chuẩn bị chiến tranh! Địch Nhung hoàng đế nếu là nổi điên, tựu một thanh chưởng rút ra tỉnh hắn!"

"Dạ!"

Địch Nhung hoàng đế mang theo còn sót lại năm vạn kỵ binh gào thét đuổi theo, hắn người mặc màu vàng khôi giáp, cầm trong tay gắn mãn bảo thạch Huyền Binh loan đao, ngự giá thân chinh!

"Hồng Vũ ngươi cho trẫm đứng lại! Ngươi trước cùng trẫm nói rõ ràng, ngươi chiếm lấy trẫm nữ nhi, không nói cưới nàng, rồi lại không chịu để nàng trở lại, đây rốt cuộc là có ý gì!"

Mãn quân oanh động!

Địch Nhung hoàng đế đương nhiên là cố ý. Ngoài mặt thoạt nhìn lan truyền mở tựa hồ đối với Thu Lâm thanh danh bất hảo, nhưng là trên thực tế hắn cũng đoan chắc liễu, Hồng Vũ không phải là cái loại nầy không chịu trách nhiệm nam nhân. Chuyện này một khi vỡ lở ra, Hồng Vũ nhất định phải ăn cái này "Ngậm bồ hòn."

Chỉ bất quá Địch Nhung bệ hạ quên mất một mấu chốt: Loại chuyện này, nam nhân làm sao cũng không lỗ lả.

Thu Lâm công chúa mắc cở đỏ bừng cả khuôn mặt, hung hăng thối phụ thân một ngụm, đường đường Nhất Phẩm Hợp Chân, trốn vào trong xe ngựa không dám ra.

Hoang Thú Kỵ Binh cửa cười vang, Trương Đông Lôi tụ tập liễu nổi giận, huýt sáo ồn ào. Trang Trạch cùng Tô Tam sắc mặt có chút khó coi, lại tới một? ! Hồng Vũ ngượng

ngùng, cảm nhận được sau lưng nhất thời nhiều hơn mười đạo nóng rực mỹ nhân ánh mắt, nhiệt độ đạt đến hủy diệt cấp bậc.

Địch Nhung hoàng đế bên cạnh đi theo Cách Đô, Cách Đô cười khổ, hướng Hồng Vũ chắp tay: "Vũ thiếu gia, như ngươi vậy để cho ta cái này người làm mai rất khó làm a."

"Ngươi nói ngươi cũng đi theo điện hạ đi bái tế nàng mẫu thượng, bây giờ còn nghĩ đổi ý có phải hay không có chút không quá hiền hậu?"

Vừa lặng lẽ xuất hiện một người, Hồng Vũ sửng sốt: "Khố Tư, ngươi không phải là ở bế môn tư quá sao?"

Có một số việc Nga Hách Lặc Nhật Khắc không có phương tiện ra mặt, dĩ nhiên đệ tử đời kia làm phiền.

Hắn lặng lẽ đi tới Hồng Vũ bên cạnh, hướng Hồng Vũ thi lễ: "Các hạ, kính xin mượn một bước nói chuyện."

Hắn liếc Hồng Vũ xe ngựa, ý là chúng ta lên xe nói.

Hồng Vũ xe ngựa bất phàm, một chút rất chuyện bí ẩn tình ở bên trong nói lời nói, không cần lo lắng để lộ bí mật.

Nhưng là Hồng Vũ lúng túng cười cười: "Chúng ta hay là đi xa một chút."

Khố Tư vốn là không có gì Bát Quái lòng, nhưng là Hồng Vũ như vậy lúng túng. Hắn theo bản năng hướng bên trong xe ngựa liếc mắt một cái, nhất thời thấy được một người.

Một nữ nhân.

Một mạnh ly phổ nữ nhân!

Bạch Uyển Thần!

Khố Tư dù sao cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân, huống chi còn có Nga Hách Lặc Nhật Khắc cái này sư phụ, có một số việc hắn cũng là biết đến, nhất thời bị làm cho sợ đến cả người một run run, trong lòng tự nhủ khó trách người ta nhìn không khá nhà mình công chúa… Khố Tư cuống quít cúi đầu, đi theo Hồng Vũ đi. Bạch Uyển Thần trong xe dở khóc dở cười, lại có chút ít ảo não, rất muốn giải thích một chút mình và Hồng Vũ không có gì, nhưng là tuyệt thế cao thủ đích thiên tính lại để

cho nàng cảm giác mình không cần thiết cùng bất luận kẻ nào giải thích. Cho nên, nhất phẩm Thất Tinh lần đầu tiên củ kết khởi. Khố Tư xin Hồng Vũ qua một bên nói chuyện, hai phòng đại quân giằng co, nhưng không có một chút mùi thuốc súng. Mặc dù Địch Nhung hoàng đế trợn mắt trừng trừng, nắm chặc chiến đao, rất có một lời không hợp sẽ phải xua quân chém giết giá thế, nhưng là bất luận là kỵ binh của hắn, hay là Hồng Vũ bộ đội, tất cả đều lười biếng.

Khố Tư Đại Hiền Giả mang đến tin tức để cho Hồng Vũ rất giật mình.

"Chỉ cần các hạ nguyện ý cưới Thu Lâm điện hạ, ta Hoàng bảo đảm, Địch Nhung vĩnh viễn vì các hạ trấn thủ Bắc Cương, tuyệt không nam phạm. Hơn nữa, nếu như các hạ cùng công chúa sinh hạ nhi tử, hắn chính là Địch Nhung tương lai nhiếp chính vương, dưới một người, trên vạn người!"

Hồng Vũ trong lòng chợt vừa nhảy, không khỏi nhìn nơi xa Địch Nhung hoàng đế một cái: Cái này quật cường vương giả lại thỏa hiệp rồi? Đây là ý gì? Hướng mình thần phục?

Tới cùng Địch Nhung tại sao không hướng Đại Hạ thần phục, Hồng Vũ mới sẽ không hỏi cái này loại ngu xuẩn vấn đề.

"Bệ hạ đã ý thức được, Địch Nhung không cách nào cùng các hạ đối kháng, mà các hạ ý chí, hắn là tuyệt không chỉ có giới hạn trong Thanh Nguyên đại lục phàm tục thế giới, bệ hạ hi vọng, nếu có một ngày như vậy, có thể trở thành Bắc Phương vua."

Hồng Vũ hiểu, hắn hướng về phía Khố Tư vui mừng cười.

Khố Tư Đại Hiền Giả đi trở về, chỉ chốc lát sau hắn ra hiện tại liễu Địch Nhung hoàng đế sau lưng, một phen rỉ tai.

Địch Nhung hoàng đế vẫn như cũ là vẻ mặt mất hứng bộ dạng, nhưng vung mạnh tay lên. Cách Đô trong đám người kia ra, đi tới Hồng Vũ trước mặt, đem đã sớm chuẩn bị xong hai phần hôn thư giao cho Hồng Vũ.

Sau đó cười hì hì hướng Hồng Vũ vừa chắp tay: "Chúc mừng thiếu gia… Nga, không, là chúc mừng Phò mã gia!"

Hồng Vũ sờ sờ lỗ mũi, lộ ra một không thể làm gì nụ cười.

Trong đầu, Thu Lâm công chúa từ nhỏ la lỵ một đường trưởng thành là thanh thuần thiếu nữ xinh đẹp trí nhớ lần nữa thoáng hiện. Hắn cũng âm thầm thở dài, biết rồi những thứ này trí nhớ, hắn cũng quả thật rất khó đón thêm bị Thu Lâm công chúa gả cho người khác.

Hắn ở hai phần hôn thư thượng cũng ký vào tên, đem trong đó một phần đổi lại cho Cách Đô. Cách Đô trở về phục mệnh, Địch Nhung hoàng đế nhìn kỹ một phen, hừ lạnh một tiếng: "Không duyên cớ tiện nghi tiểu tử ngươi!"

Hắn tàn bạo trợn mắt nhìn Hồng Vũ một cái, nhìn nhìn lại nữ nhi của mình xe ngựa, rất muốn đem nữ nhi gọi ra phụ nữ nói lời từ biệt, Cách Đô nhìn ra hoàng đế ý tứ, ở một bên thấp giọng nói: "Bệ hạ, công chúa làm sao không biết xấu hổ đi ra ngoài."

Hoàng đế vừa nghĩ cũng là, không nói thêm gì nữa, đánh ngựa trở về: "Thu binh!"

"Thu binh —— "

Địch Nhung đại quân tới cũng nhanh đi cũng nhanh, Hồng Vũ cầm lấy hôn thư trở lại trên xe ngựa, trong lòng còn có chút là lạ, hắn đối với Bạch Uyển Thần oán trách một câu: "Ai, người trong giang hồ thân bất do kỷ, coi như là ta, cũng không khỏi không tiếp nhận chánh trị hôn nhân."

Bạch Uyển Thần vừa nhìn tựu nhìn thấu hắn: "Giả mù sa mưa, người ta cô bé xinh đẹp như vậy, trong lòng ngươi sướng chết sao?"

Hồng Vũ rất chân thành nói cho nàng biết: "Sư thúc tỷ tỷ, ngươi vốn như vậy đâm phá người khác ngụy trang, người ta sẽ cảm thấy rất lúng túng."

Bạch Uyển Thần: "…"

Xuyên qua Phi Thiên Quan, Hồng Vũ nhận được long trọng hoan nghênh.

Hoang bắc ma quân cường đại Đại Hạ Bắc Cương biên quân cũng rất rõ ràng, bọn họ biết, nếu như Địch Nhung địa

tinh cưỡi ở hoang bắc ma quân trước mặt không chịu nổi một kích, bọn họ cũng sẽ không tốt tới chỗ nào.

Bọn họ thời khắc đều ở lo lắng hoang bắc ma quân tiêu diệt Địch Nhung sau xua quân xuôi nam.

Không có ai không sợ chết, chẳng qua là có người có thể đủ bởi vì nào đó cao thượng mơ ước mà thấy chết không sờn. Đại Hạ Bắc Cương biên quân có rất nhiều người như vậy, bọn họ sợ hãi tử vong, nhưng là càng không thể chịu được Đại Hạ Bắc Phương đệ nhất hùng quan Phi Thiên Quan khi hắn cửa trong tay đình trệ!

Nhưng là bọn họ mỗi người cũng rõ ràng, một khi hoang bắc ma quân đánh tới, bọn họ căn bản thủ không được Phi Thiên Quan. Bất kể bao nhiêu đại quân cũng thủ không được.

Hồng Vũ tiêu diệt hoang bắc ma quân, trên thực tế cũng là giải trừ Phi Thiên Quan uy hiếp. Hơn nữa hắn chính là Hồng Thắng Nhật thân tôn tử (là cháu) thân phận, càng làm cho các tướng sĩ mừng rỡ.

Hồng Vũ ở Phi Thiên Quan trung dừng lại một ngày, sau đó tiếp tục lên đường, nửa tháng sau trở về Vũ Đô.

Bách Lý Thịnh Thế cùng hoàng đế vừa nữa thương lượng: Làm sao bây giờ?

Hồng Vũ đại thắng mà về, theo lý thuyết bực này chiến công hắn là hoàng đế ra khỏi thành nghênh đón, nhưng là để cho Vũ Tông hoàng đế đi nghênh đón, Vũ Tông hoàng đế một vạn không tình nguyện.

Bách Lý Thịnh Thế gần đây bị một cái nho nhỏ Lôi gia làm cho không có biện pháp, cũng là bực mình, khó có thể lời khuyên hoàng đế chịu nhục.

Mà ở Vũ Đô ngoài thành, Hồng Vũ nắm Mai Thiên Vũ đích tay, hai người đi ở này tòa trên núi nhỏ. Nơi đó là lần đầu tiên Đao Khinh Nguyệt cùng Mai Thiên Vũ đưa chỗ của hắn.

Hai người cũng biết, lần này trở về, sợ rằng Hồng gia sẽ phải cùng hoàng thất ngả bài liễu.

Mai Thiên Vũ thế khó xử, nàng rất muốn hòa hoãn phụ hoàng cùng Hồng Vũ quan hệ trong đó, nhưng là vừa không biết nên như thế nào mở miệng.

Hồng Vũ cúi đầu trầm tư chốc lát: "Ngươi phải hiểu được, Hồng gia chưa từng có không phù hợp quy tắc lòng, ta đối với hắn cái kia chỗ ngồi cũng không cần. Ông nội của ta chính là trung thần, nhưng là phụ thân ngươi không chịu tin tưởng."

Mai Thiên Vũ bất đắc dĩ: "Phụ hoàng cả chí hướng thật xa, muốn đem tất cả toàn lực cũng tập trung ở hoàng gia trong tay, hắn cảm thấy quyền thần tồn tại, chính là một vương triều nguy hiểm lớn nhất."

"Kia Bách Lý Thịnh Thế giải thích như thế nào?"

"Hắn tín nhiệm Bách Lý Thịnh Thế, bởi vì Bách Lý thúc thúc cùng hắn cùng nhau phấn đấu, hơn nữa Bách Lý thúc thúc cũng không ngựa nhớ chuồng quyền lực."

Hồng Vũ cười, hắn biết loại chuyện này thảo luận đã dậy chưa kết quả. Cùng Mai Thiên Vũ như thế, đổi thành Vũ Tông hoàng đế sẽ càng thêm nghiêm trọng.

"Ngươi trước hồi cung, nói cho bệ hạ, lần này ta không cần bất kỳ ban thưởng, ta chỉ muốn thống khoái làm một lần!"

Mai Thiên Vũ lo lắng không dứt: "Ngươi muốn làm gì? Như ngươi vậy đi xuống, cùng phụ hoàng càng không có biện pháp hòa hoãn, hai chúng ta…"

Hồng Vũ cười, nhìn Mai Thiên Vũ điềm đạm đáng yêu bộ dáng, hắn giơ tay lên nhẹ nhàng sờ sờ nàng khuôn mặt nhỏ nhắn: "Ngươi cứ yên tâm đi, ta đã sớm nghĩ kỹ xử trí như thế nào cùng bệ hạ quan hệ. Ta bảo đảm, để cho hắn không một chút ý kiến đem ngươi gả cho ta!"

"Chán." Mai Thiên Vũ nín khóc mỉm cười: "Không thể nói ba câu lại bắt đầu không đứng đắn." Hồng Vũ đứng ở Bách Lý Phủ trước cửa. Hoang Thú Kỵ Binh đoàn tạm thời ở ngoài thành trú trát, này chỉ cường đại quân đội để cho Vũ Tông hoàng đế vô cùng bất an, bọn họ là Hồng Vũ tư quân!

Vì để cho hoàng đế có thể ngủ ngon giấc, Hồng Vũ ở Vũ Đô ngoài thành ba mươi dặm xây dựng cơ sở tạm thời, đem Thiên Vũ công chúa trước đuổi Vũ Đô, mà Hồng Vũ mình cũng lặng lẽ lẻn vào Vũ Đô.

Bởi vì Lôi gia xâm chiếm, Bách Lý Phủ trước cửa đất trống thật to giảm bớt, hiện tại trước cửa đỗ xe ngựa cũng lộ ra vẻ rất chật chội liễu.

Nhìn từng không thể khiến cho Bách Lý Phủ, hôm nay biến thành như vậy thê thảm bộ dáng, Hồng Vũ nhếch miệng cười: Thì ra là gia gia loại này phúc hậu người, cũng có âm hiểm một mặt a!

Lão gia tử, ngài giấu vô cùng sâu a. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 15 : Mong đợi đã lâu (thượng)

Bên trong hoàng cung, Mai Thiên Vũ quỳ trên mặt đất, đem lần này Địch Nhung hành trình trước sau trải qua không có chút nào giấu diếm về phía của mình phụ hoàng giảng thuật liễu.

Vũ Tông hoàng đế sắc mặt rất khó nhìn, tầm thường nhân gia con gái lấy chồng chạy, cũng sẽ không có cái gì sắc mặt tốt, huống chi là hoàng đế? Huống chi hay là đi theo địch nhân chạy? Vũ Tông hoàng đế lẳng lặng nghe, đợi đến nữ nhi nói xong, không nói một lời tiếp tục quỳ ở nơi đó. Nàng không cần mở miệng, Vũ Tông hoàng đế cũng hiểu ý của nàng.

Nhưng là, hắn và Hồng gia, còn có hòa hoãn có thể sao? Nha đầu này, quá u mê a.

Để cho hoàng đế âm thầm kinh hãi chính là Hồng Vũ thực lực bây giờ, nữ nhi hẳn là không có khoa trương, từ Bắc Phương truyền về tin tức, cũng xác minh liễu điểm này.

Hắn chợt nhớ tới tới: "Ngươi mới vừa nói cái gì, Hồng Vũ muốn tùy ý làm một lần? Không tốt, người, nhanh đi cứu viện Bách Lý gia!"

"Ngắn nhỏ người Bách Lý Thịnh Thế!"

"Nhanh chóng bắn người Bách Lý Thịnh Thế!"

"Mềm nhũn người Bách Lý Thịnh Thế!"

"Có dám đi ra ngoài đánh một trận!"

Hoàng đế thánh chỉ mới vừa hạ đạt, liên tiếp vang tiếng chửi bậy giống như tháng sáu tiếng sấm liên tục một loại ở cả Vũ Đô bầu trời qua lại phiêu đãng!

Hoàng đế tức cười, âm thầm lắc đầu, biết chuyện không thể làm.

Hắn nếu là mạnh làm cung đình cung phụng cửa xuất thủ, đó chính là hoàn toàn muốn cùng Hồng Vũ quyết liệt liễu.

Hồng Vũ cường đại Hoang Thú Kỵ Binh đoàn đang ở Vũ Đô ngoài thành, một khi thật vạch mặt, hậu quả không phải là hắn hiện tại nguyện ý nhìn qua.

Hoàng đế hai đấm chặc nắm, đầu ngón tay sắp khảm vào thịt dặm, trong lòng yên lặng hướng lão hữu nói xin lỗi, trước mắt, chỉ có ngươi có thể thở bình thường hắn tức giận…

Loại khuất nhục này cùng áy náy, để cho hoàng đế bệ hạ muốn dùng đầu đụng trụ mà chết.

Năm đó cừu hận như cũ giống như Liệt Hỏa giống nhau ở Hồng Vũ trong lồng ngực thiêu đốt, cũng không có bởi vì thời gian chuyển dời mà hơi giảm bớt.

Hồng gia duy nhất một lần bị đánh lên cửa, chính là Bách Lý Thịnh Thế!

Khi đó, hắn tu vi chưa đầy, gia gia không có ở đây, cả trong nhà không người nào có thể ngăn cản Bách Lý Thịnh Thế, để cho hắn một người quát tháo, trọng thương nhiều người, bao gồm chính hắn ở bên trong! Cái thù này hôm nay rốt cục phải báo liễu. Bất kể lúc trước hắn như thế nào hành hạ Bách Lý Thịnh Thế, cuối cùng không bằng từng quyền đến thịt đưa oanh đánh tới sướng khoái! Địch nhân uất ức, xa không bằng địch nhân máu tươi có thể tiêu diệt cừu hận chi hỏa!

Bách Lý Thịnh Thế ngồi ngay ngắn ở trong phòng của mình, hắn mới vừa ở thị nữ hầu hạ hạ tắm rửa qua, trước mặt bày biện một bộ tuyết trắng trường bào, xứng có màu đen đai lưng.

Phía ngoài lớn lối tiếng chửi bậy truyền đến, Bách Lý Thịnh Thế không nói một lời, hắn biết ngày này đúng là vẫn còn tới. Hắn cũng biết ngày này sớm muộn gì sẽ đến. Hắn suy nghĩ một chút, nhưng ngay cả chính mình cũng không biết đang suy nghĩ gì. Chốc lát, hắn đứng dậy, trịnh trọng vô cùng từ giá sách một bí ẩn hốc tối bên trong, lấy ra một con tinh sảo gỗ đàn hương cái hộp. Mở ra cái hộp, bên trong bày biện vừa để xuống ôn nhuận nội liễm mỹ ngọc thắt lưng rơi.

Thắt lưng rơi chính diện, điêu khắc phong cách cổ xưa thú văn, phía sau có khắc bốn chữ: Rường cột nước nhà.

Này cái ngọc bội là Vũ Tông hoàng đế lên ngôi thời điểm ban cho hắn, những năm này hắn vẫn cẩn thận cất dấu không nỡ mang theo. Hắn chăm chỉ cố gắng, phụ tá hoàng đế, muốn có thể xứng đôi bốn chữ này.

Nhưng là hôm nay, hắn đổi lại tốt lắm y phục, nịt lên đai lưng, đem này cái thắt lưng rơi vô cùng nghiêm túc đọng ở ngang hông.

Hắn cảm thấy, mình sở tác sở vi không thẹn với lương tâm, không làm… thất vọng bốn chữ này! Chỉ sợ muốn chết, hắn cũng cảm thấy mình có thể nói thiên cổ một hiền thần!

Cho nên, Bách Lý Thịnh Thế ngẩng đầu mà bước đi ra ngoài, ra đến bên ngoài, hạ nhân lập tức hành động, dắt tới liễu hắn chiến mã, đưa lên liễu hắn Tinh Hà Lưu Quang Thương.

"Ùng ùng…"

Bách Lý Phủ trầm trọng màu đỏ thắm đại môn mở ra, Bách Lý Thịnh Thế một mình đan mã, ngang nhiên ra, trường thương chỉ xéo trên bầu trời Hồng Vũ, lớn tiếng quát lên: "Nghịch tặc Hồng Vũ, lão phu hôm nay vì bệ hạ làm cuối cùng một việc, chém giết nghịch tặc!"

Hồng Vũ có chút thương hại nhìn của hắn: "Đáng thương, ngươi đến bây giờ còn không biết mình sai ở nơi đâu đúng không? Ngươi còn cảm thấy ngươi là chính xác, ngươi là chánh nghĩa nhất phương, ngươi nắm giữ lấy chân lý."

"Lão phu đỉnh thiên lập địa, thượng không làm… thất vọng thiên tử, hạ không làm… thất vọng lê dân, không thẹn với lương tâm!"

Hồng Vũ lắc đầu: "Ngươi vấn đề không tại ở ngắn nhỏ vô lực, mà ở cho hữu tâm vô lực."

Bách Lý Thịnh Thế giận tím mặt: "Nghịch tặc… Nhục ta quá đáng!"

Hắn tung người mà lên, Tinh Hà Lưu Quang Thương thượng bay lên một đạo cầu vồng thẳng tắp bắn về phía Hồng Vũ.

Hồng Vũ dễ dàng tránh ra, khoát khoát tay nói: "Trước đừng có gấp động thủ, ta tới nói cho ngươi nói, ngươi rốt cuộc sai ở nơi đâu. Trừ trên sinh lý vấn đề, còn có trên tâm lý."

"Ngươi cảm thấy ngươi không thẹn với lương tâm, đó là bởi vì lòng của ngươi vốn là tựu sai lầm rồi. Ngươi từ vừa mới bắt đầu tựu hướng một sai lầm phương hướng cố gắng, vẫn thế nào có thể nhận được một chính xác kết quả?"

Bách Lý Thịnh Thế giận dữ: "Lời trẻ con nói sạo, lão phu nơi nào sai lầm rồi!"

"Ngươi thủy chung cảm thấy ta Hồng gia là một uy hiếp, cho nên phải tước nhược Hồng gia, thậm chí cả đem Hồng gia hoàn toàn tiêu diệt."

"Ngươi hôm nay biểu hiện, chẳng lẽ còn có tư cách nói lão phu sai lầm rồi?"

Hồng Vũ lắc đầu: "Ngươi hay là sai lầm rồi. Ta hôm nay biểu hiện, là bị các ngươi ép. Thỏ nóng nảy còn muốn cắn người huống chi ta Hồng Vũ vốn là cũng không phải là cái gì lương thiện chi phỉ?

Ngươi hết thảy hành động cũng chỉ là thành lập ở giả thiết trên cơ sở. Nhưng là quên ngươi, vô tội mà giết, mới là sai lầm lớn nhất! Trong lòng ác niệm chỉ là một ý niệm trong đầu, không phải là tội! Phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện cũng không phải khiến ngươi có quyền lợi tùy ý quyết định người khác tiền đồ cùng sinh tử.

Hồng gia trên dưới, vì Đại Hạ giao ra liễu trầm trọng thật nhiều, ngươi nhưng khắp nơi chèn ép Hồng gia, chẳng những không có đối với công thần ban thưởng cùng chiếu cố, ngược lại đi ngược lại, chỉ vì ngươi cửa suy đoán, tựu nhận định Hồng gia có uy hiếp, không hề lòng thần phục, quả thực là đệ nhất thiên hạ hoang đường!

Mà ngươi, Bách Lý Thịnh Thế, ngươi là bệ hạ cận thần, tư tưởng của ngươi cùng lời nói, đối với bệ hạ có lực ảnh hưởng cực lớn. Ngươi ảnh hưởng bệ hạ làm ra sai lầm phán đoán, đưa đến cục diện hôm nay tạo thành, đây chính là ngươi thân là người thần, sai lầm lớn nhất! Ngươi chẳng những không có

tựu chẩn bệ hạ sai lầm, ngược lại hướng dẫn bệ hạ phạm sai lầm, là ngươi hại bệ hạ! Ngươi tội ác tày trời, chết trăm lần không đủ!

Nếu như Đại Hạ vì vậy mà triều đình không yên, ngươi chính là Đại Hạ vương triều thiên cổ đệ nhất tội nhân!"

"Ngươi, ngươi, ngươi… Nhất phái nói bậy!" Bách Lý Thịnh Thế giận đến cả người phát run.

Hồng Vũ cười lạnh nhìn hắn một cái: "Rường cột nước nhà? Như ngươi vậy tội nhân thiên cổ cũng dám bôi nhọ bốn chữ này!"

Bách Lý Thịnh Thế ngửa mặt lên trời điên cuồng hét lên: "Loạn thần tặc tử, cưỡng từ đoạt lý, lão phu hôm nay tựu nói bệ hạ giết ngươi!"

Hắn trong khoảnh khắc đó, tiến vào thiên địa nhất thể trạng thái. Tương đối mà nói, Thanh Nguyên đại lục các võ giả đối với cái này loại trạng thái hiểu rõ xa xa không bằng Hà Tả đại lục, nhưng là dưới loại tình huống này trạng thái ở dưới uy lực cũng là giống nhau.

Tinh Hà Lưu Quang Thương chấn động, vô số đại biểu thiên địa quy tắc kỳ lạ ký hiệu từ trên thân thương bay vút lên dựng lên, quay chung quanh Bách Lý Thịnh Thế ngưng tụ thành một mảnh đặc thù quang hoa. Kia quang hoa có trận pháp tác dụng, đem chung quanh đích thiên địa nguyên năng nhanh chóng tụ lại tới đây.

Tinh Hà Lưu Quang Thương vừa chuyển, một đoàn đường kính chừng mười trượng mạnh Liệt Quang mũi nhọn thẳng tắp hướng Hồng Vũ oanh kích tới đây.

Kia tia sáng trong, mơ hồ có thay đổi thiên địa quy tắc lực lượng.

Nhưng là Bách Lý Thịnh Thế đối với quy tắc hiểu, để cho Hồng Vũ lộ ra có một cười nhẹ.

Hắn giơ tay lên một ngón tay, thậm chí ngay cả huyết mạch năng lực đều không cần vận dụng, cũng đã mổ ra một ít đoàn tia sáng trong đích thiên địa quy tắc. Mà một đạo công kích,

trọng yếu nhất bộ phận bị hóa giải, đơn thuần lực lượng căn bản không đáng giá nhắc tới, Hồng Vũ nhẹ nhàng thổi một hơi, giống như là xuy phá một bọt khí giống nhau, phù một tiếng, tia sáng bể nát.

Bách Lý Thịnh Thế một tiếng điên cuồng hét lên quơ Tinh Hà Lưu Quang Thương đem từng đoàn từng đoàn chói mắt quang hoa tán phát ra, cái này đẳng cấp cao Huyền Binh, từng không ai bì nổi, làm cho Hồng gia trên dưới liên tục bị thua, gia thần liều chết, người bị thương nặng.

Nhưng là hiện tại, nó ở Hồng Vũ trong mắt, giống như là một cây thiêu hỏa côn.

Những thứ kia có thể dễ dàng đem một tòa núi nhỏ san thành bình địa cường hãn công kích, xâm nhập Hồng Vũ bên cạnh trăm trượng, lập tức tựa như dưới ánh mặt trời tuyết trắng giống nhau tan rã liễu.

Bách Lý Thịnh Thế cũng không có nghĩ đến, chỉ có một năm thời gian, Hồng Vũ thực lực thế nhưng đã cường hãn đến bực này trình độ!

Hồng Vũ nhìn hắn, trong ánh mắt lại nhiều hơn một ti thương hại!

Bách Lý Thịnh Thế hiểu sai lầm, cho là đây là Hồng Vũ xem thường thực lực của hắn, hắn nhất thời cảm thấy vô cùng nhục nhã, phát rống một tiếng đem mạnh mẽ đem thực lực của mình đẩy lên tới Nhất Phẩm Hợp Chân đỉnh, hơn nữa thầy trò nhảy qua lãnh thổ sinh tử hiểu được, phát huy ra nhất phẩm một sao thực lực!

Hồng Vũ thương hại thật ra thì cũng không chẳng qua là nhằm vào cho Bách Lý Thịnh Thế thực lực, hơn nữa là cảm thấy hắn và Vũ Tông hoàng đế đáng thương.

Hai người này thủy chung cho là mình là vì một cao thượng mục tiêu mà cố gắng, nhưng không biết bọn họ từ căn bản thượng tựu sai lầm rồi. Bọn họ muốn một hoàng quyền dưới quy phạm thế giới, nhưng quên mất mình dễ dàng quyết định công thần tiền đồ, chèn ép trung thành thần tử, bản thân chính là không phù hợp chính bọn hắn "Quy phạm".

Bách Lý Thịnh Thế điên cuồng dưới, bất kể hậu quả, thể Nội Kinh mạch nhanh chóng khuếch trương, đã đạt đến một cái cực hạn, ở nơi này dạng đi xuống, nhất định sẽ bạo liệt nổ tung!

Nhưng là Bách Lý Thịnh Thế cái gì cũng không để ý liễu, cường đại võ khí sóng sau cao hơn sóng trước, khi hắn ngoài thân, đã ngưng tụ thành một đoàn liên Thông Thiên địa khổng lồ nguyên năng nước xoáy.

Này một đạo đường kính vượt qua ba nghìn trượng nguyên năng nước xoáy giống như là một đóa đáng sợ màu đen ma cô giống nhau bao phủ ở cả Vũ Đô bầu trời, bình dân bách tính môn lần đầu tiên thấy được liễu Nhất Phẩm Hợp Chân thực lực cường đại, nhất thời chấn động vô cùng, núp ở trong nhà lạnh run, ở nơi này dạng lực lượng tuyệt đối phía dưới cảm thấy của mình nhỏ bé.

Nguyên năng nước xoáy phía ngoài, có bảy đạo thô to quang mang băng quấn quanh bay múa, hơn nữa càng ngày càng thô to, càng ngày càng sáng ngời.

Đó là Bách Lý Thịnh Thế tấn thăng làm Nhất Phẩm Hợp Chân sau lĩnh ngộ bảy con thiên địa quy tắc. Ở nơi này chính là hình thức nước xoáy dưới, bảy con thiên địa quy tắc quấn quanh, trong lúc nhất thời để cho Bách Lý Thịnh Thế có một loại ảo giác: Chỉ cần ở nơi này một ngọn nước xoáy dưới, chính là thế giới của mình! Nơi này, mình là vua!

Hồng Vũ nhẹ nhàng lắc đầu, không có hứng thú cùng Bách Lý Thịnh Thế tiếp tục dây dưa đi xuống. Hôm nay Bách Lý Thịnh Thế, đã xa xa không đủ để trở thành đối thủ của hắn. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 15 : Mong đợi đã lâu (hạ)

Cho dù là bình thường nhất phẩm hai sao, tất cả cũng không phải là Hồng Vũ đối thủ, huống chi Bách Lý Thịnh Thế ngay cả đám phẩm một sao cũng không có đạt tới? Bách Lý Thịnh Thế công pháp nhiều nhất chỉ có thể tu luyện tới Nhất Phẩm Hợp Chân, mạnh như vậy được tăng lên, công pháp nội tình vừa chưa đầy, không có chút nào uy hiếp có thể nói.

Bất quá trận chiến này, Hồng Vũ bản thân mục đích đúng là lập uy. Hắn tâm niệm vừa động, một đạo ánh sáng mãnh liệt mũi nhọn từ trên trời giáng xuống đưa bao phủ, cái loại nầy tia sáng trong, mơ hồ để lộ ra rộng lớn lớn hơn nữa nghiêm nghị không thể xâm phạm khí thế, tựa hồ có một vị thần minh phủ xuống thế gian.

Vũ Đô bên trong thành mọi người, bao gồm tu vi tinh thâm võ giả, bao gồm vẫn cao cao tại thượng Vũ Tông hoàng đế, đều có loại quỳ xuống lạy vọng động!

Làm một ít đạo quang mang dần dần biến mất, Hồng Vũ đã không thấy, thủ nhi đại chi, là một cụ khổng lồ đáng sợ chiến giáp! Siêu cấp Huyền Binh chiến giáp! Thanh Nguyên đại lục người thậm chí ngay cả Huyền Binh chiến giáp cũng không có ra mắt, chớ nói chi là siêu cấp Huyền Binh chiến giáp liễu.

Hồng Vũ cầm trong tay cự kiếm, không có bất kỳ chiêu thức, cũng không có cái gì chuẩn bị, chính là như vậy đơn giản, tiện tay một kiếm chém giết đi qua.

"Oanh…"

Khổng lồ nguyên năng nước xoáy trong nháy mắt bể tan tành, bảy nội quy thì quang mang ở cự kiếm dưới lại càng yếu ớt không chịu nổi nhanh chóng bể tan tành.

Bách Lý Thịnh Thế trong lòng mới vừa dâng lên tới cái loại nầy "Nắm giữ hết thảy" lỗi giác, nhất thời bị Hồng Vũ một kiếm chém nát bấy!

Cự kiếm quang mang chiếu rọi liễu cả Vũ Đô thành, ngay cả đỉnh đầu mặt trời tựa hồ cũng thua chị kém em.

Cùng một kiếm này uy năng so sánh với, mới vừa rồi Bách Lý Thịnh Thế nguyên năng nước xoáy cùng quy tắc quang mang, giống như là một con Hầu Tử ở loài người trước mặt huyền diệu nó phát hiện Liễu Mộc gậy ở có chút lúc rất tốt dùng.

Hồng Vũ chẳng qua là tiện tay một kiếm, tựu tan biến liễu Bách Lý Thịnh Thế hết thảy ảo tưởng. Thực lực như vậy, cả Vũ Đô tất cả mọi người nhìn ở trong mắt.

Mà có chút tâm tư thâm trầm, tỷ như Hà Thường, đã sớm nhìn ra, Hồng Vũ trên thực tế căn bản không cần vận dụng cường đại như thế võ lực, có thể giống nhau dễ dàng đem Bách Lý Thịnh Thế chém giết. Hắn làm như vậy, đơn giản là cấp cho trong thành chi thành cái kia người xem một chút!

Cự kiếm rơi xuống, Bách Lý Thịnh Thế bực tức phản kích! Hắn gầm lên giận dữ, trong cơ thể bắn ra ra lực lượng đáng sợ, nghiền ép tiềm năng của mình, Tinh Hà Lưu Quang Thương thượng bộc phát ra trước nay chưa có lực lượng cường đại, hung hăng địa hướng cự kiếm giết tới.

Tinh Hà Lưu Quang Thương cùng cự kiếm tiếp xúc chỗ, võ khí bộc phát liên tiếp không ngừng, từng đoàn từng đoàn quang mang, một tầng tầng chấn động sóng xung kích, uy năng đủ để hủy thiên diệt địa.

Kích thứ nhất!

Kích thứ hai!

Thứ ba đánh!

Bách Lý Thịnh Thế không cam lòng, tuyệt không cam tâm! Hắn thề nhất định phải công phá cự kiếm, chân lý cùng chánh nghĩa đứng ở đã biết nhất phương, nhất định phải đem Hồng Vũ cái này loạn thần tặc tử, Đại Hạ u ác tính trừ đi, cho dù là hợp lại thượng tánh mạng của mình đã ở sở không tiếc!

Nhưng là hắn vẫn bộc phát vẫn rống giận, đến lần thứ bảy, như cũ không cách nào rung chuyển cự kiếm.

Thậm chí để cho cự tưởng khẽ dao động hoảng nhất hạ cũng làm không được!

Cự kiếm trong, ngưng tụ liễu quá nhiều quy tắc lực, phong tỏa thiên địa, nhắm thẳng vào bổn nguyên. Cũng không phải Bách Lý Thịnh Thế hiện tại đủ khả năng chống lại.

Cả Huân Quý Khu đã biến thành một mảnh phế tích, cho dù là có đại hình trận pháp bảo vệ cũng khó mà may mắn thoát khỏi.

Huân Quý Khu phía ngoài, hơn mười dặm dân trạch, mấy con phố nói cửa hàng, tất cả đều bị chiến đấu dư âm ba chấn đắc nát bấy, bách tính môn cuống quít thoát đi, các thương nhân khóc không ra nước mắt huyết bổn vô thuộc về.

Cự kiếm như cũ không nhanh không chậm rơi xuống, tựa hồ là tự cấp Bách Lý Thịnh Thế chảy ra cuối cùng hi vọng, nhưng trên thực tế chính là muốn cho hắn một lần lại một lần thất vọng.

Bách Lý Thịnh Thế lần thứ tám rống giận, lần này hắn đem trong lòng tất cả là không cam cùng tức giận, tất cả đều thích phóng đi ra, thiêu đốt tánh mạng, kinh mạch nứt vỡ, võ khí bằng hỗn loạn trạng thái, bộc phát ra liễu uy lực cường đại nhất!

Nhưng là hết lần này tới lần khác vào lúc này, một tiếng thê lương tiếng gọi ầm ỉ phá vỡ liễu Vũ Đô là bầu trời bao la.

“Bách Lý đại nhân, ta van cầu ngươi, đừng đánh, tiếp tục đánh xuống, còn sẽ có nhiều hơn người cửa nát nhà tan!” Đây là ngoài mấy chục dặm một gã thương nhân thanh âm, hắn lấy mình nhất đánh cho phẫn uất, hô lên liễu những lời này, thanh âm của hắn khó có thể nhắn nhủ đến vài chục dặm ở ngoài, nhưng là Bách Lý thắng là có thể đủ nghe thấy.

Tên này thương nhân vừa mở miệng, vốn là nhà tại chiến đấu vòng trong phạm vi, bị chiến đấu dư âm ba phá hủy liễu gia viên, phải thoát đi bách tính môn rối rít đứng dậy, cùng nhau cầu khẩn nói: “Bách Lý đại nhân, đừng đánh, van cầu ngươi, đừng đánh!”

“Chúng ta phố phường tiểu dân, không hiểu ngài cái kia có chút lớn đạo lý, chúng ta chỉ biết là, có Hồng Vũ thiếu gia sau, Vũ Đô bên trong thành những thứ kia quần áo lụa là các thiếu gia cũng không dám càn rỡ làm bậy, việc buôn bán của chúng ta tốt làm rất nhiều, chúng ta sẽ không bị ức hiếp, cuộc sống của chúng ta cũng khá rất nhiều.”

“Có Hồng Vũ thiếu gia, Hoa Lang người không dám nữa tự cao tự đại, Hà Tang người không dám nữa quấy rầy biên cảnh, Sở Việt người không dám ở Đông Nam thẩm thấu, Thương Lan nhân hòa ta Đại Hạ giao hảo. Quan trọng nhất là, Địch Nhung bị hắn sợ, Vũ thiếu gia đánh đánh cho chúng ta Đại Hạ mặt dài, chúng ta sống được thống khoái!”

“Bách Lý đại nhân, chúng ta thật không biết ngươi vì Đại Hạ người làm cái gì! Thân phận ngài tôn quý, có thể không giống chúng ta như vậy tầm nhìn hạn hẹp, nhưng là chúng ta thật nhìn không thấy tới, này Đại Hạ có ngươi không có ngươi, sẽ có cái gì khác nhau. Nhưng là nếu như không có Vũ thiếu gia, chúng ta khẳng định không đáp ứng!”

Bách Lý Thịnh Thế tại chỗ dại ra, thật lâu mới dử tợn quát lên: “Một đám không biết ngu dân…”

Hồng Vũ một tiếng cười lạnh, cự kiếm ép xuống, một cổ to sóng chấn động ra trong, mang theo vận rủi ma văn cường đại uy lực, đem Bách Lý Thịnh Thế cả người từ đầu đến chân tồi suy sụp dưới đi, hắn và Tinh Hà Lưu Quang Thương cùng nhau, bể trên đất phấn vụn!

Một ít cổ sóng chấn động ra tiếp tục hướng xuống, cả Bách Lý Phủ trong nháy mắt biến thành một mảnh đất bằng phẳng!

Hà phủ cũng đã bị hủy liễu, Hà Thường mang theo nhi tử đứng ở đàng xa một ngọn không biết nhà ai dưới mái hiên, đối với bên cạnh nhi tử nói: “Mộc Tú Vu Lâm gió vẫn thổi bật rễ, đây chính là dẫn đầu ra mặt kết quả. Cho nên Bách Lý Thịnh Thế đã chết, là cha còn sống.”

Hà Sùng sâu chấp nhận gật đầu.

Hoàng cung đại nội, Vũ Tông hoàng đế đã dại ra, hoàng đế chưa từng có giống như như bây giờ chán chường, cả người

thật giống như thoáng cái già nua liễu hai mươi năm bên trong, ngồi liệt ở cửa hàng màu vàng chăn lông ngọc bệ thượng.

Hắn đem mình nhốt tại trong đại điện, không cho phép bất luận kẻ nào đi vào, bao gồm hoàng hậu cùng Thiên Vũ công chúa.

Trận chiến ấy trước sau quá trình, hoàng đế nhất thanh nhị sở. Thời khắc tối hậu bách tính môn lời nói đối với hắn mà nói cũng là trầm trọng đả kích, hắn không nhịn được bắt đầu hoài nghi: Chẳng lẽ trẫm sai lầm rồi?

Không! Trẫm không thể nào sai! Trẫm có thiên hạ, Vua để cho thần chết, thần phải chết! Hồng gia không muốn đi chết, cũng đã phạm vào tội lớn, trẫm dĩ nhiên không có sai, sai phải là Hồng Vũ! Hắn bỗng nhiên lại phấn chấn.“Bách Lý khanh mặc dù tử trận, nhưng là hắn di chí có người thừa kế, trong triều nhất định còn có có thể phụ tá trẫm hoàn thành đại sự người!”

Hoang Thú Kỵ Binh đoàn vẫn tựu trú đóng ở ngoài thành, này tựa hồ là Hồng Ngọc một loại thái độ: Hắn chẳng qua là bất mãn, cũng không có nghĩ qua tạo phản.

Đến lúc này, không có ai cảm thấy Hồng Vũ làm như vậy là không sáng suốt.

Bình thường trạng thái, như là đã cùng hoàng đế náo đến trình độ này, đương nhiên là muốn đem mình cường đại nhất võ lực tất cả đều mang theo trên người lấy bảo đảm an toàn.

Nhưng là Hồng Vũ chết ngay lập tức Bách Lý Thịnh Thế sở bày ra thực lực, để cho mọi người hiểu Hồng gia hiện tại đã không phải là Đại Hạ vương triều có thể diệt trừ liễu, có hay không Hoang Thú Kỵ Binh đoàn cũng giống nhau.

Trên thực tế bọn họ cũng không biết, Hồng Vũ còn có Bách Nhật Hỏa Viên bao gồm nhiều lá bài tẩy, còn có mẫu thân Kỷ Trinh Côi vị này nhất phẩm sáu sao trấn giữ!

Ngoài thành Hoang Thú Kỵ Binh đoàn trong quân doanh, còn có một phẩm Thất Tinh Bạch Uyển Thần ẩn thân chỗ tối trợ trận.

Hồng Vũ giết Bách Lý Thịnh Thế, trong lồng ngực một ngụm sướng khoái khí phun ra. Hồng phủ chính là cả Huân Quý Khu, ở nơi này đánh một trận trong duy nhất may mắn còn sống sót, bởi vì Hồng Vũ đặc biệt phân ra lực lượng lão bảo vệ Hồng phủ.

Hắn trở về nhà, vừa vào cửa, một đạo hương ảnh chạm mặt đánh tới, hung hăng cho hắn một ôm.

"Nhị ca, muốn chết ta!"

Hồng Vũ cười ha ha, ôm muội muội hưng phấn mà quay một vòng: "Cũng muốn chết ngươi ca ta! Đến, để cho nhị ca xem một chút, có hay không trường xinh đẹp? Sách sách, họa quốc ương dân a, ngươi cùng nhị ca nói một chút, ngươi rốt cuộc tai họa liễu bao nhiêu Hư Không Thần Vực thanh niên tài tuấn?"

Hồng Di Lan có chút xấu hổ, không biết nghĩ tới chuyện gì tình: "Nào có! Cũng là chính bọn hắn giống như con ruồi giống nhau dính lên, phiền cũng phiền đã chết."

"Ha ha ha!" Hồng Vũ lần nữa cất tiếng cười to: "Ngươi sư tôn ở ngoài thành đâu, hôm nay đi bái kiến hạ xuống, không còn gì để mất lễ."

Hồng Di Lan nhất thời hoài nghi lòng nổi lên, ngó chừng nhị ca hỏi: "Sư tôn đi tìm ngươi?"

Hồng Vũ lập tức trở nên nghiêm trang: "Chúng ta có chánh sự."

Hồng Di Lan sáng ngời phát sáng mắt to đi lòng vòng: "Chánh sự, đương nhiên rồi!"

Hồng Vũ giơ quả đấm uy hiếp nàng: "Xú nha đầu, đó là ngươi sư tôn, muốn thả chút tôn trọng!"

Hồng Di Lan sầu mi khổ kiểm hướng đi của Kỷ Trinh Côi: "Mẹ, nhị ca khi dễ ta."

Kỷ Trinh Côi làm bộ tới đánh, Hồng Vũ chạy trối chết, người một nhà vui vẻ hòa thuận ha ha cười một tiếng.

Hồng Di Lan ôm mẫu thân cổ: "Mẹ, ngài nói nếu là nhị ca thật cùng sư tôn thế nào, nhà chúng ta này bối phận nhưng làm sao coi là a?"

Mọi người nhất thời cũng không biết hắn là trả lời như thế nào. Bà nội còn lại là cười híp mắt: "Không sao, chỉ cần có thể cho chúng ta Hồng gia thêm một trọng tôn tử, cũng là bà nội của ta tốt cháu dâu!"

Quan Lăng đẳng nữ đứng ở phía sau, nhất thời đem lỗ tai giơ lên, đây cũng là lão tổ tông tự mình lên tiếng, bọn tỷ muội muốn cố gắng lên a!

Gia gia Hồng Thắng Nhật sắc mặt thủy chung có chút khó coi. Hiển nhiên Hồng Thắng Nhật hay là không hi vọng thật cùng bệ hạ náo lật.

Hồng Vũ còn chưa nói cái gì, bà nội đã đổ ập xuống đem gia gia huấn liễu một bữa. Hồng Thắng Nhật trong tình hình chung cũng là kinh sợ liễu, nhưng là hôm nay, hắn không nói một tiếng chắp tay sau lưng đi, cũng không biết đi nơi nào.

Kế tiếp ngày này, Hồng Thừa Nghiệp mang theo Hồng Vũ đi ra ngoài, nhất nhất bái phỏng này chút ít gia viên bị hủy huân quý.

Mặc dù nói chủ yếu trách nhiệm ở Bách Lý Thịnh Thế, nhưng là Hồng Thừa Nghiệp hay là cảm thấy cái này tư thái, Hồng gia phải làm ra.

Quả nhiên, lấy Hồng Vũ hiện tại thân phận, chủ động tới cửa bái phỏng, tất cả mọi người cảm giác được thụ sủng nhược kinh, cho dù là Tống Mặc Cẩn sắc mặt cũng tốt nhìn rất nhiều.

Như vậy, vì Hồng gia tranh thủ đến rất nhiều đồng minh.

Ai cũng có thể nhìn ra, nếu như Hồng gia thật muốn tạo phản, tùy thời cũng có thể giết vào Hoàng Thành, căn bản không cần làm cái gì chuẩn bị.

Vừa chính là bọn họ không muốn ủng hộ Hồng Vũ, lúc này cũng sẽ giữ vững trung lập, sẽ không đi ủng hộ hoàng đế.

Trên thực tế cái này bái phỏng, chẳng qua là ở mỗi một nhà huân quý tạm thời đặt chân nhà cửa hoặc là khách sạn hơi ngồi

xuống, nói lên mấy câu khách khí nói, thậm chí bưng lên trà còn không có lạnh, bọn họ phụ tử tựu cáo từ rời đi, nhưng là hiệu quả nhưng xuất kỳ thật là tốt. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 16 : Lấn nam bá nữ (thượng)

Kết thúc lần này "Quan hệ xã hội" sau, Hồng Vũ trở lại Hồng phủ trong, âm thầm cảm thụ hạ xuống, thông qua cái loại nầy thần bí liên lạc, hắn biết hoang bắc đất người còn không có hành động, hắn còn có một chút thời gian tiến hành kế hoạch của mình.

Hắn sau khi về nhà, đem tất cả mọi người tìm đến, cũng tịnh không khách khí, hai vị đại tẩu cũng cùng nhau gọi tới.

Chủ yếu nói chuyện người không phải là Hồng Vũ, mà là mẫu thân Kỷ Trinh Côi. Nàng nói Hà Tả đại lục huyết mạch lực, người một nhà rất là giật mình, duy chỉ có phụ thân Hồng Thừa Nghiệp trước đó biết.

Hồng Vũ ở Hà Tả đại lục đã chuẩn bị đầy đủ huyết mạch, chính là chuẩn bị trở về đến sử dụng.

Hắn nhất nhất kiểm tra người nhà thể chất, phán đoán bọn họ thích hợp hơn cái dạng gì huyết mạch, trong lúc này đến phiên hai vị đại tẩu, cũng chỉ có thể nhảy qua, dù sao vẫn là không có phương tiện.

Về phần hai người bọn họ cần gì huyết mạch, Hồng Vũ chỉ có thể đại khái phán đoán.

…

Hồng Vũ phá lệ bận rộn thời điểm, Đăng Cao khách sạn nghênh đón một vị bí mật đến tìm hiểu khách nhân.

Đăng Cao khách sạn là Vũ Đô bên trong thành phải tính đến xa hoa khách sạn, bình thường một gian phòng khách một đêm tựu cần năm lượng bạc, cũng không phải người bình thường nhà có thể ở được rất tốt.

Nhưng là từ Đại Hạ bốn phương tám hướng chạy tới quan viên địa phương, như cũ xua như xua vịt vào ở nơi này, bởi vì nơi này Ông Trùm giấu mặt chính là Hà Thường.

Nếu như vận hành thích đáng, có một chút cơ hội có thể ra mắt Hà phủ quản sự, nếu như chịu giao ra lớn hơn nữa thật nhiều, nói không chừng còn có thể có cơ hội gặp một lần Hà Sùng công tử.

Nhưng là hiện tại, Đăng Cao khách sạn không đối ngoại buôn bán, bởi vì cả Hà phủ đem liễu tới đây.

Nhà người ta tòa nhà bị hủy liễu, còn có thể âm thầm mắng mấy câu, nhưng là Hà Thường vân đạm phong khinh, giống như một ít ngồi tòa nhà lớn, căn bản không phải nhà bọn họ giống nhau.

Hồng Vũ có thể hỗ trợ Hồng phủ, hắn cũng có thể hỗ trợ Tống gia cùng Lôi gia, nhưng là hắn không có.

Bởi vì hắn muốn cho cả Vũ Đô hiểu, Hồng gia là độc nhất vô nhị!

Mà Hà Thường còn lại là không có năng lực, hắn Nhị Phẩm Khai Thần tu vi đỉnh cao, đến hiện tại cũng không thể nhận thức thiên địa quy tắc đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân. Ở đây dạng cấp bậc chính là trong chiến đấu, nếu là hắn trên nóc, chính là hôi hôi kết quả.

Hà gia đưa đến Đăng Cao khách sạn, rất nhanh đã có người biết rồi.

Bách Lý Thịnh Thế bị giết, Bách Lý gia bị diệt, nhưng là cả triều đình nhưng vạn mã hý vang lừng, không có một người lên lớp giảng bài buộc Hồng gia. Vũ Tông hoàng đế biết mình khẩn cấp cần một trợ thủ, bất kể là hay không cường lực.

Đới công công xe ngựa ở ngoài khách sạn đợi một hồi, Hà Sùng từ trong mặt đi ra, khom người đối với xe ngựa thi lễ, nói: "Công công mời trở về đi, phụ thân đêm qua bị chiến đấu dư âm ba quét trúng, đang dưỡng thương. Bất quá hắn đối với bệ hạ trung thành, mặt trời chứng giám."

Đới công công bất đắc dĩ thở dài, đại biểu hoàng đế quan tâm liễu Hà Thường mấy câu, chỉ đành phải đi trở về.

Ngày thứ hai, về Bách Lý Thịnh Thế một chuyện, trong triều rốt cục có một ngũ phẩm tiểu quan lên lớp giảng bài buộc

Hồng gia, cố tình làm bậy, tàn sát đại thần, tội ác tày trời.

Nhưng là, này một đạo lên lớp giảng bài, đá chìm xuống biển, không có ai hưởng ứng.

Vũ Tông hoàng đế cầm lấy phần này tấu chương, ngửa mặt lên trời thở dài, Hà Thường này chỉ cáo già, đẩy ra liễu như vậy một tiểu lâu la tìm tòi trước khi hành động, cáo già nha.

…

Hồng gia trận địa sẵn sàng đón quân địch, Hồng Vũ thậm chí đem Hồng Thân Hồng Dần lặng lẽ triệu hồi liễu trong thành hộ pháp.

Ở Hồng phủ trong, vòng thứ nhất huyết mạch kích thích bắt đầu.

Hồng Vũ phát hiện mình người nhà tư chất chất cũng còn không tệ, vòng thứ nhất huyết mạch dung hợp rất thuận lợi thành công, khiến người ngoài ý chính là, thành công nhất một người lại là tiểu muội Hồng Di Lan.

Nàng dung hợp một đạo Nguyệt Hoàng huyết mạch, cùng nàng bản thân cơ hồ hoàn mỹ phù hợp, chỉ này một lần, thì đến được liễu vương vị huyết mạch!

Mà những khác người nhà, bà nội, phụ thân, đại ca, gần với muội muội, tăng lên tới liễu tướng vị huyết mạch, kém cõi nhất lại là lão gia tử Hồng Thắng Nhật, một đạo trân quý Cổ Giao huyết mạch, chỉ tăng lên tới liễu binh vị.

Hai vị đại tẩu bởi vì cũng không phải là dung hợp thích hợp nhất huyết mạch, cho nên cũng chỉ tăng lên tới liễu binh vị.

Nhưng là dù vậy, cũng làm cho mọi người thực lực lớn đại tăng lên.

Hai vị đại tẩu trực tiếp tấn chức liễu cấp một, mà gia gia Hồng Thắng Nhật bởi vì chính là Nhất Phẩm Hợp Chân, thực lực tăng lên cũng không rõ ràng, nhưng là đối với thiên địa quy tắc hiểu được có một bay vọt.

Bà nội thẳng ép Nhất Phẩm Hợp Chân đỉnh, nói vậy không cần quá lâu, là có thể chuẩn bị sinh tử khô vinh, tấn chức nhất phẩm một sao.

Đại ca Hồng Liệt vốn là đã là Tam Phẩm Hiển Thánh đỉnh, cái này một hơi vọt tới Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ, ở cảnh giới thượng xa xa áp quá hai vị phu nhân, xem ra trọng chấn phu cương cuộc sống không xa.

Phụ thân Hồng Thừa Nghiệp đã tới Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, nói vậy chuẩn bị một phen, có thể bắt đầu hiểu được thiên địa quy tắc, đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân.

Hồng Vũ có chút không vừa ý: "Phụ thân đại nhân, ngài cùng mẫu thân chênh lệch càng lúc càng lớn liễu. Ta còn trông cậy vào ngài cùng gia gia có thể áp quá ông ngoại cùng cậu, bây giờ nhìn lại, ta đây ý nghĩ có phải hay không quá ngây thơ rồi?"

Hồng Thừa Nghiệp giận tím mặt: "Con thỏ nhỏ chết kia ngươi ngứa da dương rồi?"

Hồng Di Lan một hơi từ Tam Phẩm Hiển Thánh sơ kỳ đánh sâu vào đến Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, thậm chí vượt qua đại ca! Hồng Liệt đối với lần này rất không bình tĩnh, bởi vì qua nữa mấy năm, hắn chỉ sợ cũng muốn cho muội muội bảo vệ mình liễu.

Lần đầu tiên huyết mạch dung hợp đại được thành công, Hồng Vũ cũng không có nóng lòng cầu thành.

Hắn để cho tất cả mọi người vững chắc một chút cảnh giới, nhận thức một chút huyết mạch lực, tranh thủ sớm một chút lĩnh ngộ huyết mạch của mình kỹ năng, sau đó chờ hắn từ hoang bắc đất trở lại, lại vì mọi người tiến hành huyết mạch tăng lên.

Hắn nhất định phải đem người cả nhà, cũng tăng lên tới thánh vị huyết mạch.

Từ trong nhà đi ra ngoài, Hồng Vũ vừa đi một chuyến Hoang Thú Kỵ Binh đoàn đại doanh.

Hắn hiện tại trên tay huyết mạch có hạn, khó có thể làm được đem không có ai cũng tăng lên tới thánh vị huyết mạch, nhưng là Trang Hàn đẳng nữ phải tăng lên đi tới, những người khác tạm thời chỉ có thể mỗi người ban thưởng hạ một đạo huyết mạch, còn lại tựu xem bọn hắn vận mệnh của mình liễu.

Mười tám võ cơ còn có Quan Lăng đám người muốn tiến hành huyết mạch dung hợp, dĩ nhiên muốn kiểm tra một chút thể chất.

Nghe nói thiếu gia nên vì mọi người "Kiểm tra thân thể", các cô gái mọi người dược dược dục thí!

Duy chỉ có Trang Hàn lo sợ bất an.

Nàng lặng lẽ sau này trốn: "Các ngươi, các ngươi tới trước."

Hoang Thú Kỵ Binh đoàn trong, trừ mười tám võ cơ cùng Quan Lăng ở ngoài, còn có thiên tài trận sư Phương Lưu Vân, con gái rượu Hoàng Thiên Lan hai cái Hồng Vũ quan hệ không minh bạch cô gái.

Mà Bạch Uyển Thần cùng Thu Lâm công chúa hiển nhiên cũng là không thể loại bỏ.

Vân Tư Nhạn không có ở đây Hoang Thú Kỵ Binh đoàn trong, chỉ sợ muốn bỏ qua một cơ hội này liễu.

Bạch Uyển Thần biết huyết mạch lực sau, lạnh nhạt lắc đầu cự tuyệt Hồng Vũ thật là tốt toan tính.

Hồng Vũ cũng có thể hiểu, Bạch Uyển Thần đối với võ đạo theo đuổi rất thuần túy, nàng muốn cũng không phải là đơn thuần lực chiến đấu, cho nên huyết mạch lực đối với nàng mà nói, cũng không có quá lớn lực hấp dẫn, ngược lại sẽ vì vậy, lẫn lộn liễu Bạch Uyển Thần đi tới phương hướng.

Phương Lưu Vân lớn tuổi một chút, đi theo trong đội ngũ xa đi Địch Nhung, cái gì tâm ý thật ra thì đã rất rõ ràng liễu. Đến phiên nàng lúc, nàng thoải mái đi vào trong lều vải, cười híp mắt nhìn Hồng Vũ, ngược lại đem Hồng Vũ khiến cho không dám hạ thủ.

Này một khi kiểm tra, sau này sẽ phải chịu trách nhiệm a…

Phương Lưu Vân vân đạm phong khinh nói một câu: "Ta nhưng là biết ngươi Trùng Tiêu Lâu hết thảy bí mật người."

Hồng Vũ sau này là tính toán đem Trùng Tiêu Lâu làm mình bắt đầu cuộc sống hàng ngày chỗ, phàm là có cái gì hiệp khách nghĩa sĩ muốn tới ám sát mình, đều muốn bọn họ đình trệ ở Trùng Tiêu Lâu trong.

Nữ nhân này nắm giữ mình ổ bí mật, hay là thu ở bên người thật là tốt.

Cho nên Hồng Vũ giơ lên móng vuốt sói, nụ cười dâm đãng nhào tới: "Quai, ca ca cho ngươi kiểm tra một chút thân thể…"

…

Phương Lưu Vân lúc đi ra, sai tóc mai có chút tán loạn, trên mặt vẻ đỏ hồng, thẹn thùng vô hạn, tựa hồ lại có một chút thỏa mãn. Cho dù là nàng, bị mọi người vừa nhìn cũng cảm thấy ý không tốt, thật nhanh tiến vào trong đám người ẩn núp.

Kế tiếp là Thu Lâm công chúa, nàng đang muốn tiến lên, Hồng Vũ ở bên trong ho khan một tiếng: "Ngươi cũng không cần liễu."

Thu Lâm công chúa sửng sốt, rất nhanh đã nghĩ hiểu, mình toàn thân cao thấp, Hồng Vũ đoán chừng đã "Nắm giữ" vô cùng rõ ràng. Nhất thời đỏ bừng cả khuôn mặt, chạy trốn tựa như địa thật nhanh che dấu.

Mọi người một trận buồn bực: Chuyện gì xảy ra?

Trang Hàn trốn đi trốn tới, biết đúng là vẫn còn tránh không khỏi. Nàng khẩn trương tiến lên, cảm thấy phía sau lưng cũng thẳng băng liễu. Bỗng nhiên một cái tay ở phía sau nhẹ nhàng kéo nàng: "Ngươi rốt cuộc xác thực không xác định muốn cả đời đi theo thiếu gia?"

Trang Hàn sửng sốt, hồi tưởng lại nàng lần đầu tiên nhìn thấy Hồng Vũ, hận đến hàm răng ngứa, nhưng là sau lại từng màn, từng tí trong lúc tựa như cam lộ, dễ chịu nội tâm của nàng.

Cửa nát nhà tan lúc, có thể gặp gỡ Hồng Vũ, là mình đời này lớn nhất may mắn liễu.

Nàng cũng không phải là không dám chắc, chẳng qua là tính cách thiên về bảo thủ, thật sự khó có thể tiếp nhận ở thành thân lúc trước tựu…

Quan Lăng thản nhiên nói: "Lời này ta chỉ nói một lần, người phải biết rằng quý trọng, nữ nhân hơn hẳn là hiểu hạnh phúc của mình ở nơi đâu."

Trang Hàn tiếng lòng trên, có như vậy một cây bị kích thích liễu. Nàng xem nhìn lều, chậm chạp nhưng kiên định tiêu sái liễu đi vào.

Hồng Vũ ngẩng đầu nhìn lên, cười: "Đến phiên ngươi?"

Hắn hết thảy rất tự nhiên, để cho Trang Hàn trong lòng bỗng nhiên có loại nói không rõ nói không rõ đích tình tố hoàn toàn bộc phát ra, Hồng Vũ kinh ngạc phát hiện, Trang Hàn ánh mắt dần dần đã ươn ướt, sau đó cô bé hung ác đánh tới, một tay lấy hắn chết chết ôm lấy.

Ngô —— cảm giác chân hảo! Hồng Vũ trong lòng mỹ lên.

Bên ngoài lều có quá nhiều người, Hồng Vũ cố nén dục vọng, giúp Trang Hàn kiểm tra xong, sờ sờ càm giật mình nói: "Thể chất của ngươi, vô cùng thích hợp Băng Hoàng huyết mạch a…"

Hồng Vũ lại dùng liễu bảy ngày thời gian, khi hắn thủ hộ cùng chiếu cố dưới, tất cả mọi người hoàn thành huyết mạch dung hợp. Chẳng qua là mọi người riêng của mình thu hoạch bất đồng.

Thành công nhất quả nhiên là Trang Hàn, Băng Hoàng huyết mạch vốn chính là rất cao cấp bậc huyết mạch, làm cho nàng giống như Hồng Di Lan giống nhau, một bước tựu khóa nhập vương vị huyết mạch. Hơn nữa Hồng Vũ cảm giác được, trải qua một thời gian ngắn tu dưỡng, không chuẩn Trang Hàn huyết mạch cấp bậc còn có thể tăng lên.

Quan Lăng, Phương Lưu Vân, Mặc Cơ đẳng nữ phải kém một chút, chỉ tấn thăng đến liễu tướng vị huyết mạch. Cũng là

Thu Lâm công chúa, cũng mơ hồ mò tới vương vị huyết mạch ven.

Nhưng là trong cơ thể nàng cường đại nhất lực lượng như cũ đến từ chính vận rủi ma văn.

Thu hoạch khổng lồ không thể nghi ngờ là Hồng Thân Hồng Dần, hai người đã là Nhị Phẩm Khai Thần, lần này huyết mạch dung hợp sau, lập tức liền có năng lực đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân!

Hồng Vũ vội vàng xuất thủ, chế trụ hai người cảnh giới, bởi vì hắn cần vì hai người hảo hảo chuẩn bị một phen.

Về phần những người khác, cũng các hữu thu hoạch, chia đều mỗi người cũng tăng lên một đại cấp bậc. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 16 : Lấn nam bá nữ (hạ)

Lần này trở về Vũ Đô, Hồng Vũ vốn là không có ý định lưu lại thời gian quá dài, nhưng là nhưng bây giờ phải tạm thời yên tĩnh quyết tâm, hắn cần linh dược.

Nhưng là ở Địch Nhung, hắn cổ động luyện đan, tăng lên Hoang Thú Kỵ Binh đoàn cấp bậc cảnh giới, đã sớm đem tất cả linh dược tiêu hao sạch sẻ, tạm thời mua vừa rất khó tìm đến vật trân quý như vậy, Hồng Vũ nhất thời có chút làm khó.

Kỷ Trinh Côi biết Hồng Thân Hồng Dần vẫn đối với nhi tử trung thành cảnh cảnh, chính là từ nhi tử phát tích vẫn theo đuổi, nam chinh bắc chiến lập được công lao hãn mã. Bởi vì Kỷ Trinh Côi chủ động yêu cầu mình trở về một chuyến Hà Tả đại lục.

Hồng Vũ có chút không yên lòng, nhưng là làm mẹ ôi khẽ mỉm cười: "Vi nương chính là nhất phẩm sáu sao, là ngươi bảo vệ ta vẫn là ta bảo vệ ngươi?"

Hồng Vũ không thể làm gì khác hơn là đáp ứng.

Kỷ Trinh Côi tốc độ cực nhanh, bảy ngày thời gian liền từ Vũ Đô đến phía chân trời thành một qua lại, đem Hồng Vũ phải cần linh dược thu hồi, sau đó cười nói: "Ngươi hiện tại thật đúng là đại hồng nhân mà, mẹ trở về vừa nói là ngươi nhu cầu cấp bách, gia chủ lập tức toàn lực trợ giúp, trong nhà những thứ kia thân thích, đứng hàng đội đưa tới cửa, thậm chí ngay cả Tân gia cũng phái một vị nhất phẩm Thất Tinh, cả đêm mang theo linh dược chạy tới Thiên Cơ thành. Đối với ngươi, ngươi còn nhớ rõ Tân gia cái tiểu cô nương kia ư, nàng nhưng là rất nhớ ngươi a, chơi xấu Thiên Cơ thành không đi…"

Hồng Vũ chống đỡ không được, lấy linh dược chạy trối chết liễu.

Lần này hắn muốn luyện chế linh đan so sánh với Chuyển Sinh Đan thấp một cái cấp bậc, nhưng trên thực tế so với

Chuyển Sinh Đan càng thêm khó khăn.

Hơn một năm trước kia, hắn ở Thương Lan cảnh nội giống như một vị trách cây cao lương giống nhau, dùng một loại tên là "Chuyển Sinh Đan" Đường Đậu hấp dẫn Thương Lan uy tín lâu năm Nhất Phẩm Hợp Chân Khúc Thiên Túng lâm trận phản chiến, đầu nhập vào Vũ thiếu gia hoài bão.

Nhưng là Chuyển Sinh Đan hơn trọng điểm chính là sinh tử quy tắc hiểu được, cho nên thích hợp hơn ở một sao một sinh tử trong phục dụng.

Muốn đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân, là trọng yếu hơn là hiểu được thiên địa địa quy tắc.

Hồng Vũ lần này muốn luyện chế linh đan tên là "Nhất Nguyên đan", Nhất Nguyên mới bắt đầu ý tứ, trong đó hàm chứa thiên địa quy tắc nhất nhất mặc dù đối với Chuyển Sinh Đan mà nói cấp bậc thấp một chút, nhưng trên thực tế ở không có chân thật nắm giữ vận rủi ma văn lúc trước, Hồng Vũ căn bản luyện chế không ra loại này linh đan.

Hắn có thể luyện chế ra Chuyển Sinh Đan, bởi vì hắn trải qua sinh tử.

Nắm giữ vận rủi ma văn, mới có thể luyện chế ra Nhất Nguyên đan, bởi vì vận rủi ma văn quy tắc cấp bậc cao hơn, Hồng Vũ dùng loại thủ đoạn này, mới có thể đem thiên địa quy tắc dung nhập vào linh đan trong.

Hiện tại Hồng Vũ người bên cạnh hầu hết đã đến nơi này quan khẩu, rất nhanh sẽ phải đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân, loại này Nhất Nguyên đan, đương nhiên là càng nhiều càng tốt.

Cũng may bởi vì Hà Tả đại lục các thân thích "Ân cần", mẫu thân mang về tới linh dược rất đầy đủ, Hồng Vũ một hơi luyện chế liễu ba lò, thành công thu hoạch ba mươi sáu mai Nhất Nguyên đan.

Nhất Nguyên đan luyện chế sau khi đi ra, Hồng Vũ mang theo Hồng Thân Hồng Dần đi tới Hổ Sơn đại doanh, chuẩn bị hiểu được thiên địa, đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân.

Cả Vũ Đô trong khoảng thời gian này đều ở kỳ quái, Hồng Vũ thiếu gia uy phong bát diện đánh giết liễu Bách Lý Thịnh Thế, tiêu diệt Bách Lý gia, làm sao bỗng nhiên tựu hành quân lặng lẽ rồi?

Bách Lý Thịnh Thế bị giết, cả triều đình không có một người vì Bách Lý Thịnh Thế nói chuyện. Trải qua một ít lần lên lớp giảng bài thử dò xét sau, coi như là Vũ Tông hoàng đế mình, cũng chỉ có thể làm thành chuyện này không có phát sinh.

Trong khoảng thời gian này, hoàng đế đem đã vứt bỏ hồi lâu ẩn nhẫn một lần nữa nhặt lên, âm thầm liên lạc đại thần trong triều, tìm kiếm có thực lực gia tộc trợ giúp, bất quá hiệu quả quá nhỏ.

Rất nhiều người cho là Hồng Vũ thiếu gia chỉ sợ là muốn hành quân lặng lẽ, không dám mạo thiên hạ to lớn sơ suất, vì vậy trong lòng có chút lắc lư không chừng, có muốn hay không ủng hộ hoàng đế thời điểm, từ ngoài thành Hổ Sơn trong đại doanh, liên tiếp truyền đến hai đạo kinh khủng hơi thở, Vũ Đô chấn động

Hồng gia một lần nhiều hai gã Nhất Phẩm Hợp Chân

Nhớ năm đó Bách Lý Thịnh Thế đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân, cở nào khó khăn, khúc chiết vô số

Mà ở cả Đại Hạ con dân trong mắt, lúc này mới hẳn là Nhất Phẩm Hợp Chân bình thường tiết tấu a, nào có Hồng gia như vậy, bích lưu một chút hai vị Nhất Phẩm Hợp Chân đi ra

Khó trách Hồng Vũ thiếu gia trong khoảng thời gian này im ắng không có chút nào tiếng động, thì ra là âm thầm ở tăng lên Hồng gia thực lực

Hổ Sơn trong đại doanh kia hai đạo hơi thở còn không có tản đi, một đạo càng thêm kinh khủng hơi thở từ Hồng phủ trong bay lên không dâng lên, thẳng lên tận trời

Vừa một

Vũ Đô người đã không biết nên nói cái gì cho phải, Hồng gia thật là quá đáng, đem tất cả vứt thật xa, muốn đuổi theo

Hồng gia người lúc này mới phát hiện, Hồng gia là nhanh mã thêm tiên, đã chạy được không thấy bóng dáng

Hồng Vũ ở Hổ Sơn trong đại doanh kinh ngạc, sau đó một nụ cười khổ.

Đạo thứ ba hơi thở hắn rất quen thuộc, là hắn cha Hồng Thừa Nghiệp.

Hồng Thừa Nghiệp không có sử dụng Nhất Nguyên đan, ở trong phủ gạt mình, vô thanh vô tức đột phá. Lão này, đây là đang cùng mình giận dỗi đâu.

Hồng Vũ không nhịn được lắc đầu.

Hồng gia trong một đêm tăng thêm ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân, thực lực bạo tăng, kinh hãi Vũ Đô đồng thời, cũng làm cho Hồng Vũ hoàn toàn yên tâm Hồng gia an toàn.

Hắn để lại hai mươi mai Nhất Nguyên đan, nếu có người thật sự áp chế không nổi cảnh giới, không kịp đợi mình trở lại sẽ phải đánh sâu vào Nhất Phẩm Hợp Chân, những thứ này Nhất Nguyên đan cũng có thể bảo đảm an toàn của bọn họ.

Sau đó, Hồng Vũ tựu chuẩn bị lần nữa Bắc thượng, chạy tới hoang bắc đất.

Bất quá ở trước đó, hắn còn có một chuyện muốn.

Hồ Uyên Thực chỉ là một ngũ phẩm tiểu quan, dĩ nhiên không có tư cách ở tại Huân Quý Khu.

Vũ Đô trong thành quan viên đông đảo, nếu như không có tư cách ở tại Huân Quý Khu, phần lớn sẽ chọn cùng Huân Quý Khu phía Đông, cùng Huân Quý Khu chỉ cách một cái Bách Thắng đường cái, vô cùng dễ dàng.

Hồ Uyên Thực một nhà thì ở lại đây.

Hôm nay trên triều đình không dám nói Hồng gia một môn độc đại, nhưng là thật dám cùng Hồng lão gia tử đối với phun cũng chỉ còn dư lại cương trực công chính Tống Mặc Cẩn.

Nhưng là ai cũng hiểu, Hồng lão gia tử không có đại tát tai rút ra hắn, hoàn toàn là bởi vì hai nhà chính là thân gia, hơn nữa Tống Du Nhiên ở Hồng gia biểu hiện thật sự không tệ.

Hồ Uyên Thực chính là Hà Thường một hệ, Hà Thường gần đây nói năng thận trọng, Hồ Uyên Thực cũng chỉ là ở mấy ngày trước, Hà Thường âm thầm bày mưu đặt kế dưới tình huống, ôn nguội nuốt lên một phong tấu chương buộc Hồng gia, nhưng như đá ném vào biển rộng.

Hồ Uyên Thực âm thầm có chút hối hận, đầu nhập vào Hà Thường đại nhân, đến hiện tại đã ba năm liễu, không có một chút chỗ tốt.

Hắn ngầm thở dài, cỗ kiệu đến nhà cửa, phía ngoài kiệu phu bẩm báo nói: "Lão gia, quý phủ đến."

Hà Thường xuống cỗ kiệu liền nghe phía sau một trận dồn dập tiếng vó ngựa truyền đến, hắn có chút bất mãn, chung quanh đây ở cũng là đại thần trong triều, là người không thăng mắt dám ở chỗ này phóng ngựa dong ruỗi, bị người làm sao bây giờ

Liệt Mã tát vui mừng.

Nó gần đây bị Vạn Cổ Quỳ Ngưu cái kia ỉu xìu hư lão gia nầy âm thầm khi dễ, trong lòng thực tại buồn khổ. Hôm nay thiếu gia bởi vì muốn ở Vũ Đô trong thành làm việc, cho nên cỡi nó, Liệt Mã tát thăng bốn vó chạy trốn thật giống như tia chớp.

Hồ Uyên Thực thấy Liệt Mã thời điểm tựu loáng thoáng cảm thấy không ổn.

Mà ở Hồng Vũ phía sau, còn lại là một đám như lang như hổ Hoang Thú Kỵ Binh, tất cả đều Tam Phẩm Hiển Thánh cấp bậc, chỉ bất quá hôm nay những người này tất cả đều nổi lên chiến mã.

Một nhóm người gào thét mà đến, Hồ Uyên Thực còn chưa kịp hô lên thanh âm, đã bị Liệt Mã dễ dàng cho đánh bay đi ra ngoài.

"Ôi…"

Hồ Uyên Thực ngã trên mặt đất, cảm giác cả người xương cũng chặt đứt vài cái. Hồng Vũ đã quần áo lụa là khí mười

phần lỗ mũi hướng lên trời, dùng roi ngựa hướng hắn một ngón tay, nói ra trẻ hư thường quy lời kịch: "Bắn"

Hoang Thú Kỵ Binh cửa một loạt mà lên, lên người đến phá lệ mại lực.

Có mấy người thân thể khoẻ mạnh, nói ví dụ Tô Tam, vây quanh ở phía trước chiếm trước có lợi vị trí, tu vi kém một chút một chút, nói ví dụ Trương Đông Lôi, ra sức về phía trước chen vào đi mới vừa đạp trên mặt đất Hồ Uyên Thực một cước, đã bị lại một lần cho chen chúc liễu đi ra ngoài.

Hồ Uyên Thực cửa nhà đánh thăng, mấy gia đinh lao ra, hùng hùng hổ hổ: "Nơi nào đến là không thăng mắt con thỏ nhỏ chết kia, lại dám đánh lão gia nhà chúng ta, biết đây là cái gì chỗ ư, biết lão gia nhà ta là ai chăng?"

Hồng Vũ xoay người, lộ ra một nhe răng cười: "Cho ta cùng nhau đánh "

"A ơ nhất nhất" bọn gia đinh một mảnh kêu thảm thiết, thấy rõ Hồng Vũ cái kia một sát na, những người này trên thực tế đã ôm đầu ngồi xổm xuống đi, cho dù đánh cho dù mắng không dám phản kháng.

Bọn họ trong lòng âm thầm oán giận, lão gia chọc cho ai không tốt, làm sao muốn vời chọc cho này một vị, ngay cả chúng ta cũng biết chọc này một vị đó là muốn chết a.

Hồ Uyên Thực đã đoán được tại sao mình bị đánh liễu.

Trong lòng hắn ai thán, quả nhiên không nên đầu nhập vào Hà Thường a

Hồng Vũ ngồi ở trên ngựa, đưa mắt nhìn quanh. Cùng hoang bắc ma quân chém giết sau khi, hắn cảm thấy dẫn người khi dễ một chút "Nhỏ yếu" loại chuyện này làm đứng lên quá không có khó khăn, nếu là lúc này có cái gì lỡ đường nữ hiệp, dạo chơi tuổi thanh xuân ni cô… Nhảy ra thay trời hành đạo, mình đuổi bắt trở về đùa giỡn một phen còn có chút ý tứ.

Đáng tiếc a, lão Thiên chính là chỗ này sao không thăng mắt, để cho hắn cái này trẻ hư như thế bên đường khi dễ người, lại cứ thiên không có nhận ra "Mở rộng chánh nghĩa "

Nơi xa không biết nhà ai tiểu tức phụ, toái hoa vải xanh đích tay khăn bao lấy đầu, vác lấy một con món ăn cái giỏ mới vừa đi tới đầu ngõ, thấy Hồng Vũ sau mặt liền biến sắc, vội vội vàng vàng lui ra ngoài.

Hồng Vũ không vui, la lớn: "Tiểu nương tử đừng sợ a, ca ca ta không phải là cái gì người tốt… A phi ca ca ta không phải là cái gì người xấu."

Trương Đông Lôi chiếu vào một gia đinh chân hung hăng đạp một cước, lại bị như lang như hổ cùng bào cho chen chúc liễu đi ra ngoài, hắn buồn bực, các ngươi có lầm hay không? Đánh người cũng ngươi tranh ta đoạt?

Hắn thối lui khỏi, nhìn một cái xem một chút Hồng Vũ, trong lòng tự nhủ thiếu gia cũng chính là Trang Hàn tỷ các nàng không có ở đây thời điểm sắc đảm ngập trời xuống.

Mọi người một bữa hành hung xong, trên mặt đất Hồ Uyên Thực một nhóm người cả người là máu, rầm rì đã là nửa hôn mê trạng thái.

Hồng Vũ giục ngựa tiến lên, đối với trên mặt đất Hồ Uyên Thực nói: "Người nào mắng ta ta liền đánh người nào, thiếu gia ta chính là như vậy không nói đạo lý. Ngươi là Kinh Quận Nha Sơn người sao, ngươi yên tâm, ngươi lão gia mấy thân thích, mấy ngày nữa cũng sẽ bị người đánh một trận."

Hắn vung tay lên: "Chúng ta đi "

Thanh Nguyên đại lục đệ nhất trẻ hư mang đám người diễu võ dương oai tiêu sái liễu.

Rất nhanh, chuyện này tựu truyền khắp cả Vũ Đô.

Vũ Tông hoàng đế vốn là liên lạc mấy vị đại thần, trong chuyện này đúng là có người trung thành cảnh cảnh, nhưng là có người thuộc về chính ác trị đầu cơ.

Nhưng là chuyện này sau, đầu cơ cái kia mấy người phát hiện, nguy hiểm quá lớn, rối rít rút lui ra khỏi, giận đến Vũ Tông hoàng đế bị bệnh một cuộc, các ngự y luống cuống tay chân chừng mấy ngày. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 17 : Đi hoang bắc (trên)

Chương 17: Đi hoang bắc (trên)

Chương trước trở về mục lục chương sau trở về trang sách

"Ai mắng ta ta đánh ai" tôn chỉ thả sau khi đi ra ngoài, Hồng Vũ xem như là giải quyết cái cuối cùng nỗi lo về sau, quyết định khởi hành lên phía bắc.

Trước khi đi Hồng Vũ rất muốn gặp lại Mai Thiên Vũ một lần, nhưng là hắn nhưng không có đem phát đem tin tức truyền vào trong cung.

Vũ Tông Hoàng Đế đem con gái chặt chẽ trông giữ lên, Mai Thiên Vũ bây giờ căn bản không thể chạy ra ngoài.

Hồng Vũ trước khi đi, đi tới ngoài hoàng thành quay một vòng, hướng Mai Thiên Vũ "Ngàn mai viên" phương hướng liếc mắt nhìn, lặng yên mà đi.

Lần này đi tới hoang bắc nơi, Hồng Vũ chỉ dẫn theo hai người, Bạch Uyển Thần cùng thu Lâm công chúa.

Nguyên bản Kỷ Trinh Khác đám người muốn đi theo bảo vệ, thế nhưng có Bạch Uyển Thần bọn họ cũng chỉ có thể phục tùng thiếu gia sắp xếp . Còn mang tới thu Lâm công chúa, đương nhiên là bởi vì vận rủi ma văn nguyên nhân.

Ba người ba mã, nhanh chóng lên phía bắc.

Lần này bọn họ lựa chọn khó đi nhất nhưng lộ trình ngắn nhất một con đường, từ càng phía Đông Băng Hà nhốt vào nhập Địch Nhung, chỉ dùng ba ngày, liền đả tới Địch Nhung tối bắc bộ Đại Tuyết sơn.

Tiến vào Tuyết Sơn, một cái giá lạnh.

Trong núi có rất nhiều mạnh mẽ hoang thú, thế nhưng xa xa mà cảm ứng được Bạch Uyển Thần trên người loại kia khí thế khủng bố, tất cả đều lẩn đi rất xa. Tuyết Sơn nơi sâu xa cũng như mẫu hà rừng hoang mang như thế, có rất nhiều từ

thời kỳ viễn cổ liền tiếp tục sống sót cổ lão tồn tại, thế nhưng những người kia càng có trí tuệ, mới không sẽ chủ động đi trêu chọc Bạch Uyển Thần.

Đã từng có vô số Địch Nhung cường giả một đường hướng bắc, cuối cùng hoặc là chôn xương bên trong Đại Tuyết Sơn, hoặc là không cam lòng lui về.

Mà Hồng Vũ so với bọn họ càng thêm vào hơn mục đích tính, bởi vì hắn biết Hoang Bắc Ma Quân đi tới con đường.

Hồng Vũ đi ngược chiều con đường này, dọc theo đường đi cứ việc đại học Phong Sơn, hay là tìm được mấy chỗ quy mô lớn hành quân vết tích.

Tiến vào trong núi tuyết mấy vạn dặm, phía trước cánh đồng tuyết dần dần trở nên bằng phẳng lên, không giống như là trước đó như vậy nghiêm túc.

Ngọn núi càng ngày càng thấp ải, khí hậu cũng dần dần trở nên ấm áp ẩm ướt lên.

Thu Lâm công chúa không khỏi hơi kinh ngạc: "Không nghĩ tới vạn dặm Tuyết Sơn sau khi, dĩ nhiên ẩn giấu đi một toà thế ngoại đào nguyên."

Hồng Vũ cũng không có lạc quan như vậy , dựa theo trước hắn cùng hoang bắc nơi loại kia thần bí liên hệ cảm ứng, nơi này chỉ là Hoang Bắc Ma Quân tiến vào Địch Nhung một nửa lộ trình.

Chí ít ở Tuyết Sơn này một nửa, cực kỳ gian nan khó đi. Mặc dù là Hoang Bắc Ma Quân muốn thông qua cũng cũng không dễ dàng, nói vậy giảm quân số nghiêm trọng.

Đi lên trước nữa, tuyết trắng từ từ biến mất, màu xanh lục thay thế màu trắng.

Một mảnh xanh um tươi tốt biển rừng ra xuất hiện ở tiền phương của bọn hắn.

Mới vừa tiến vào biển rừng, thì có một cái đần độn mãng xà từ một cây có tới ba cao trăm trượng to lớn vân sam trên lặng lẽ trượt xuống, vừa hé miệng, liền phát hiện mình 7 tấc bị một nguồn sức mạnh nắm, sau đó 7 tấc liền đứt đoạn mất.

Hồng Vũ đại hỉ: “Ha ha, ngày hôm nay cải thiện thức ăn, chúng ta ăn thịt rắn canh “

Hắn chợt nghĩ đến Tiếu Nghiên không có ở, nhìn Bạch Uyển Thần cùng thu Lâm công chúa, bất luận người nào cũng không giống là dưới đến nhà bếp chủ nhân, không thể làm gì khác hơn là ai thán một tiếng tự mình động thủ.

Biển rừng ngoại vi, phần lớn là bình thường dã thú, không có gì trí tuệ, còn sẽ công kích ba người. Theo bọn họ thâm nhập, hoang thú càng ngày càng nhiều càng ngày càng lớn mạnh, liền cũng không còn ngu xuẩn chạy đi tìm cái chết.

Ba ngày sau đó, cũng không bao lớn bất ngờ, một đạo lạch trời xuất hiện ở Hồng Vũ ba người trước mặt.

Này một đạo lạch trời quy mô cùng mẫu hà tương tự, vượt xa Hà Tả Đại Lục trên phổ thông lạch trời, chẳng trách có thể đem Địch Nhung cùng mặt khác một bên thế giới cách trở lâu như vậy.

Hồng Vũ men theo loại kia liên hệ ký ức, tìm được rồi Hoang Bắc Ma Quân thông qua lạch trời địa phương. Ở đây, hắn phát hiện một ít đốt cháy khét tương tự với không gian chi kiều gì đó.

Bất quá loại này không gian xuyên qua thủ đoạn, quy mô so với Hồng Vũ không gian chi kiều lớn hơn nhiều lắm.

Thu Lâm công chúa mặt ủ mày chau: “Xem ra chỉ có thể tới đây…”

Nàng dọc theo con đường này đã cùng Bạch Uyển Thần thân quen, ngoại trừ vận rủi ma văn Bạch Uyển Thần cũng không biết ở ngoài, những thứ khác tất cả tu hành vấn đề, chỉ cần nàng hỏi lên, Bạch Uyển Thần đều có thể thuận miệng giải đáp, cứ như vậy, Bạch Uyển Thần đối với nàng mà nói, cũng vừa là thầy vừa là bạn, rất được tôn trọng.

Nàng cảm thấy lần này lên phía bắc liền muốn chấm dứt ở đây, tuy nhiên nó nhìn thấy Bạch Uyển Thần một mặt hờ hững đứng ở một bên cũng không hề có một chút tiếc nuối ý tứ nhất thời kỳ quái.

Bạch Uyển Thần khẽ mỉm cười: "Có một số việc, không cần quan tâm, tiểu tử kia sẽ giải quyết."

Thu Lâm công chúa cùng Hồng Vũ thời gian chung đụng không dài, đối với hắn còn không hiểu được: "Hắn?"

Bên kia Hồng Vũ đã tại động thủ dựng không gian chi kiều.

Các loại tài liệu quý hiếm lấy ra, Hồng Vũ cũng âm thầm đau lòng, Tiên Linh Học Viên bên trong tàng bảo đều sắp bị hắn cướp đoạt với sạch, miễn miễn cưỡng cưỡng đủ một toà quy mô nhỏ không gian chi kiều vật liệu.

Dùng ba ngày, Hồng Vũ bố trí kỹ càng toà này "Cầu nối", hắn thoáng điều chỉnh một chút, bảo đảm Tại Thiên hố một ít chếch cửa ra vào, không sẽ cùng Hoang Bắc Ma Quân xuất phát trùng hợp, để tránh khỏi quá sớm phát sinh tao ngộ chiến.

Thu Lâm công chúa vừa bắt đầu cảm thấy khó có thể tin, Hồng Vũ lại còn đối với quy tắc không gian có thâm hậu như thế trình độ, Bạch Uyển Thần hờ hững nói cho nàng biết: "Chớ giật mình, nếu không… Sau đó giật mình thời điểm liền nhiều lắm."

Hồng Vũ mang theo hai nữ đi vào đường hầm không gian, chỉ chốc lát sau sau lưng bọn họ, một ít phiến xanh thẳm Không Gian Chi Môn đóng cửa. Ở trong không gian thông đạo thật giống thời gian đều đọng lại, chung quanh là màu xanh lam không gian năng lượng cùng màu bạc thể lưu, uyển như tinh thần chi hải.

Không gian chi kiều hay là tại loại này hư không vô tận bên trong, mở ra một toà đường hầm không gian.

Hồng Vũ nhìn ra ngoài, chợt phát hiện có một viên màu bạc điểm nhỏ từ từ lớn lên. Từ thời gian đọng lại góc độ tới nói, cái này điểm nhỏ lớn lên tốc độ trên thực tế không chậm, trái lại rất nhanh.

Ngay khi Hồng Vũ một cái hoảng hốt thời điểm, một ít viên màu bạc điểm nhỏ đã cấp tốc đến đường hầm không gian bên ngoài, trở nên có tới dài ba mươi trượng ngắn, thân hình mở ra, hóa thành một cái lớn vô cùng rết màu bạc

Rết màu bạc vừa xuất hiện, liền mạnh mẽ nhào vào Hồng Vũ xây dựng đường hầm không gian trên. Ở đây không có thanh âm, thế nhưng ba người nhưng tất cả đều cảm giác được rõ rệt đường hầm không gian mãnh liệt chấn động, tựa hồ có hơi không chịu nổi gánh nặng.

Sau đó, nằm nhoài đường hầm không gian trên đầu kia to lớn rết màu bạc quơ múa trên mấy trăm cây liêm đao như thế sắc bén sờ đủ, tàn nhẫn mà cắt đường hầm không gian.

Mỗi một con liêm đao sờ đủ hạ xuống, đường hầm không gian đều sẽ rung động mà lên một mảnh màu xanh lam sóng gợn, thậm chí lưỡi đao đâm vào nơi sâu xa nhất, sẽ nổi lên một mảnh màu đỏ "Vết thương" .

Hồng Vũ ám đạo không tốt.

Hắn đã trải qua nhiều lần không gian xuyên qua rồi, nhưng xưa nay chưa bao giờ gặp loại dị thú này lại còn còn sống linh năng đủ ở hỗn loạn trong hư không tồn tại?

Cái ý niệm này vừa nhô ra, hắn liền lập tức nghĩ tới Kiêu Đằng có thể không bị hỗn loạn trong hư không hỗn loạn nguyên năng ảnh hưởng thu lấy bảo vật, lập tức thoải mái.

Hắn hơi suy nghĩ, Kiêu Đằng gào thét ra, xuyên qua đường hầm không gian quản bích, tàn nhẫn mà đâm về này một con con rết màu bạc.

Rết màu bạc cũng không nghĩ tới, đường hầm không gian bên trong ba người kia ngon miệng "Đồ ăn" lại còn có năng lực chống cự. nó trước đây săn mồi, những kia đồ ăn tất cả đều thất kinh rồi lại bó tay toàn tập.

Mặc dù là có chút "Thông minh" gia hỏa nhanh chóng chạy về phía trước, trên thực tế tại đây dạng thời gian đọng lại hỗn loạn trong hư không, là căn bản chạy không ra được, ở nó phát hiện những kia đồ ăn thời điểm, kết quả thường thường cũng đã nhất định

Ai có thể lần này, cường hãn Kiêu Đằng bỗng nhiên xuất hiện, tàn nhẫn mà đâm trúng bụng của nó

Rết màu bạc có thể ở hỗn loạn trong hư không sinh hoạt, chính là là vì sinh mạng của nó thuộc tính nguyên nhân. Cứ việc cũng không phải là dựa vào xác ngoài cường hãn đến đối kháng hỗn loạn nguyên năng, thế nhưng bọn chúng màu bạc xác ngoài cường độ không chút nào kém hơn bình thường Huyền Binh chiến giáp.

Nhưng là Kiêu Đằng trí tuệ cực cao, mấy trăm đạo cây mây xuyên qua quản bích, men theo rết màu bạc xác ngoài khoảng cách chui vào. Tránh nặng tìm nhẹ, lập tức thì có gần trăm đạo Kiêu Đằng đâm vào rết màu bạc bên trong thân thể.

Rết màu bạc đau toàn thân uốn một cái, hung hãn phát lực, cứng rắn xác ngoài biên giới thật giống như Lợi Nhận, dễ như ăn cháo liền đem theo khe hở đâm vào Kiêu Đằng chặt đứt.

Kiêu Đằng cũng là đau cả người run rẩy, nó không phải bình thường thực vật.

Thế nhưng Kiêu Đằng liều mạng, dùng từng đạo từng đạo cây mây đem rết màu bạc quấn quanh lại, chờ đợi chủ nhân động tác kế tiếp.

Hồng Vũ hết đường xoay xở, ngoại trừ Kiêu Đằng, hắn thực sự không biết còn có đồ vật gì đó có thể không bị hỗn loạn nguyên năng phá hủy.

Thế nhưng lập tức, đột nhiên thông suốt

Thất Tịch Kiếm Linh lập tức kêu to lên: “Bản tọa không đi chống lại hỗn loạn nguyên năng tiêu hao thực sự quá lớn, làm không cẩn thận vừa tích lũy lên một điểm nguyên khí liền muốn tiêu hao hầu như không còn, bản tọa liền vĩnh viễn cũng vẫn chưa tỉnh lại.”

Hồng Vũ liền biết, gia hoả này lại muốn cò kè mặc cả

Bên ngoài hỗn loạn trong hư không, rết màu bạc ra sức giãy dụa, sắc bén liêm đao sờ đủ đem tảng lớn Kiêu Đằng chặt đứt, bích lục cây mây thật giống hạt mưa như thế rải xuống ở hỗn loạn trong hư không.

Hồng Vũ rất là đau lòng, não giận dữ hét: “Ngươi ra cái giá “

“Mười vạn lượng khoáng tinh “

Thời gian cấp bách, hơn nữa Thất Tịch Kiếm Linh hiển nhiên biết không có thể chỉ thấy lợi trước mắt, cái giá này rất công đạo, Hồng Vũ lớn tiếng đáp ứng: “Thành giao “

Thất tịch đoản kiếm ra xuất hiện ở trong tay hắn, Hồng Vũ một chiêu kiếm đâm ra, thất tịch đoản kiếm nhưng dừng lại ở đường hầm không gian bên trong, mũi kiếm vừa vặn đỉnh ở quản trên vách, một luồng nồng nặc kiếm khí màu xanh lam, từ trên đoản kiếm gào thét ra, xuyên qua quản bích nhảy vào hỗn loạn hư không, không chút nào được hỗn loạn nguyên năng ảnh hưởng, chuẩn xác đâm vào rết màu bạc đầu lâu bên trong.

Rết màu bạc chấn động toàn thân, cứng ngắc run rẩy mấy lần, chậm rãi xốp xuống không động đậy.

Kiêu Đằng mạnh mẽ vừa thu lại, tựa hồ là ở tiên thi. Sau đó nó mang theo rết màu bạc thi thể, về tới bán bên trong Thần Vực.

Ba người thở phào nhẹ nhõm, trận chiến này nhìn như thời gian rất ngắn, nhưng là hung hiểm vô cùng. Nếu như Hồng Vũ không thể ở hỗn loạn trong hư không chiến đấu thủ đoạn, cuối cùng ba người kết quả nhất định là từng cái bị rết ăn đi. Cho dù là Bạch Uyển Thần, cũng chỉ là nhiều kiên trì chốc lát thôi.

Sau đó, ba người tiếp tục hướng phía trước, cũng không còn xuất hiện hắn bất ngờ.

Có thể thấy được loại này có thể ở hỗn loạn trong hư không tồn tại sinh linh cũng là vô cùng hiếm thấy.

Từ đường hầm không gian bên trong đi ra, bên ngoài nhưng vẫn là liên miên không dứt biển rừng.

Bởi vì lạch trời nguyên năng phóng xạ, phụ cận ba dặm bên trong một mảnh trống trải, qua phạm vi này, rừng cây nhanh chóng sum xuê lên, cao đủ có mấy ngàn trượng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 17 : Đi Hoang Bắc (dưới)

Chương 17: Đi Hoang Bắc (dưới)

Chương trước trở về mục lục chương sau trở về trang sách

Hồng Vũ lặng yên bò lên trên một gốc cây cao nhất đại thụ, hướng bốn phía nhìn, ở tại bọn hắn hướng đông nam, có một mảnh đất trống, chắc là Hoang Bắc Ma Quân nơi đóng quân.

Hồng Vũ hạ xuống sau khi, ba người đồng thời lặng yên hướng phía đó tiềm hành trở về.

Đến ở gần, Bạch Uyển Thần âm thầm vận dụng bí pháp, đem ba người hành tích triệt để ẩn giấu đi.

Ba người xé ra lá cây nhìn ra ngoài đi, một mảnh kia đất trống vô cùng hoang vu, có thể nhìn ra đã từng có người dựng trại đóng quân vết tích, nhưng đã sớm hoang phế.

Hồng Vũ hơi nhíu mày, Bạch Uyển Thần đã thanh tĩnh lại: "Trong phương viên trăm dặm, không có một người nào, không có một cái nào Hoang Bắc Ma Quân."

"Kỳ quái…"

Hồng Vũ đi ra ngoài, nhìn thấy trong doanh trại còn có tám cái to lớn kim loại cọc. Ở loại kim loại này cọc tương tự với Hồng Vũ không gian chi kiều kiều trụ, bất quá quy mô càng lớn, hơn tiêu hao càng nhiều, có thể thông hành nhân số cũng nhiều hơn.

Như vậy tám cái kim loại cọc, hoàn toàn có thể sử dụng nữa hơn mười lần, nhưng cứ như vậy bỏ đi, thật sự là lãng phí

Hồng Vũ tin tưởng, Hoang Bắc Ma Quân cũng không phải chủ động từ bỏ, thế nhưng có nguyên nhân gì, đều có thể khiến cho mạnh mẽ Hoang Bắc nơi tồn tại từ bỏ những này quý trọng kim loại cọc đây?

Hồng Vũ mơ hồ có chút bất an, lẽ nào bọn họ sắp sửa đối mặt, là một cái so với Hoang Bắc chi sự tồn tại càng thêm kẻ

địch đáng sợ?

Căn cứ tuyệt không lãng phí nguyên tắc, Hồng Vũ đem Bách Nhật Hỏa Viên gọi ra, hầu tử man lực rất lớn, miễn cưỡng đem tám cái kim loại cọc từ trên mặt đất rút ra dời vào bán thần vực.

Bán bên trong Thần Vực còn tồn phóng đầu kia rết màu bạc thi thể, Hồng Vũ nhân cơ hội nhìn lướt qua. Con này rết sinh mệnh thuộc tính cùng Hồng Vũ thông thường sinh linh tuyệt nhiên không giống, tựa hồ là trời sinh liền tồn tại ở hỗn loạn trong hư không. nó tất cả sinh mệnh kết cấu, đều thuận theo hư không vô tận yêu cầu mà sinh.

Điều này làm cho Hồng Vũ cảm thấy hơi có chút thất vọng, vì vậy nguyên nhân, ở hư không vô tận bên trong vô cùng cường đại rết màu bạc, đi tới thế giới này sau khi lập tức trở nên suy yếu cực kỳ. Thật giống như Hồng Vũ đám người tiến vào hư không vô tận suy yếu cực kỳ như thế.

Kiêu Đằng cùng thất tịch đoản kiếm loại này hoa tuyệt thế dù sao không nhiều.

Này con rết màu bạc đối với Hồng Vũ tác dụng to lớn nhất, chỉ sợ sẽ là có thể dùng đến nghiên cứu một chút hư không vô tận. Đối với tương lai có lẽ sẽ có giúp đỡ lớn.

Hồng Vũ bỏ lại rết màu bạc, cùng Bạch Uyển Thần thu Lâm công chúa đồng thời động thủ, xây dựng một toà nơi đóng quân. Sắc trời đã tối, nghỉ ngơi một đêm ngày mai tái xuất phát.

Ở một mảnh hoàn cảnh xa lạ bên trong tất cả mọi người sẽ duy trì đầy đủ tính cảnh giác, ba người thay phiên trực đêm. Đến sau nửa đêm, trong sáng mặt trăng dần dần ngã về tây, Hồng Vũ bỗng nhiên mở mắt ra, nhìn thấy hắn là chính đang trực đêm Bạch Uyển Thần chính đang lặng yên không một tiếng động hướng mình tới gần, hắn vui mừng khôn xiết: “Sư thúc tỷ tỷ ngươi giống như ta nghĩ?

Bạch Uyển Thần hơi sửng sốt một chút, chợt xấu hổ không thể tả, mạnh mẽ ninh hắn một cái: “Đầy đầu nghĩ gì thế nhẹ chút, đi theo ta.”

Hồng Vũ thất vọng.

Bạch Uyển Thần càng làm thu Lâm công chúa kêu lên, ba người dưới sự yểm hộ của bóng đêm, vô thanh vô tức đi xuyên qua trong rừng cây. Chỉ một lúc sau, ở phía trước bọn hắn liền xuất hiện một vệt bóng đen.

Bóng đen nhanh nhẹn cực kỳ, tốc độ thật nhanh. Theo dõi chỉ chốc lát sau, bóng đen bỗng nhiên một chuỗi lên một cây đại thụ, nguyên lai chỉ là một chỉ Viên Hầu.

Bất quá này Viên Hầu đặc biệt hung hãn, móng vuốt trên tàng cây vỗ một cái, liền lưu lại một sâu sắc vết trảo.

Hồng Vũ có chút buồn bực, Bạch Uyển Thần hướng hai người nhẹ nhàng xua tay. Ba người tại chỗ bất động, con kia Viên Hầu từ trên cây nhanh chóng đi xa sau khi thời gian không lâu, lại có một con báo săn hình dạng hoang thú trải qua. Sát theo đó là một con vượt qua mười trượng một sừng cự mãng, sau đó lại là một con duỗi dài hai mươi trượng, Gundam chín trượng màu vàng sư tử.

Đến hừng đông ngăn ngắn một cái canh giờ bên trong, trở về hoang thú to to nhỏ nhỏ đẳng cấp bất nhất, có tới hơn ba mươi đầu

Hồng Vũ cùng thu Lâm công chúa đều nhìn ra không được bình thường, bởi vì này chút hoang thú tất cả đều là chạy tới một phương hướng, tựa hồ là ở cử hành cái gì hoang thú "Tụ hội" .

Hừng đông sau khi, hoang thú dần dần ít ỏi, thế nhưng trong vòng một canh giờ, cũng có mười con hoang thú chạy tới. Hơn nữa ban ngày đi đường hoang thú vô cùng cường đại, thực lực chí ít cũng là nhị phẩm. Thậm chí trong đó còn có một đầu nhất phẩm hoang thú

Những người này hoành hành vô kị, lại cứ lệch một đường đi xuyên qua đi, cũng không có đụng vào bao nhiêu cây cối, đặc biệt là đối với một ít mầm cây nhỏ, bọn nó sẽ vặn vẹo thân thể cao lớn cẩn thận từng li từng tí một tách ra.

Thu Lâm công chúa đặc biệt buồn bực: "Đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Hồng Vũ giơ tay hướng phía trước chỉ tay: “Qua xem một chút.”

Bọn họ đi theo hoang thú mặt sau, mặc dù là nhất phẩm hoang thú cũng không có khả năng phát hiện. Cứ như vậy vừa đi chính là ba ngày, biển rừng mênh mông, không gặp phần cuối.

Ba người kiên trì bị làm hao mòn gần đủ rồi, đứng ở dưới một cây đại thụ lúc nghỉ ngơi, thu Lâm công chúa đang muốn mở miệng nói chuyện, bỗng nhiên chân xuống mặt đất chấn động mạnh, tảng lớn bùn đất kèm theo dưới đáy nham thạch, rễ cây bị hung hăng quăng lên thiên không, một cái to lớn xúc tu (chạm tay) từ dưới mặt đất điên cuồng lao ra, hướng về ba người tàn nhẫn mà đập đánh tới

Ba người thân hình loáng một cái tránh qua, tránh né đi, nguyên bản đứng thẳng trên mặt đất, bộp một tiếng bị nện ra một cái thật sâu khe, mà phía sau bọn họ này một cây đại thụ, bất hạnh bị tai vạ tới, ầm ầm một tiếng từ trung ương bị đánh trở thành hai nửa

Sưu sưu sưu

Lại có ba đạo xúc tu (chạm tay) vọt ra, phân biệt đánh úp về phía ba người, Hồng Vũ một tiếng quát mắng: “Muốn chết “

Võ khí hỏa vân ầm ầm ra, từ phía trên không bay xuống, bao phủ phạm vi mười dặm phạm vi

Xúc tu (chạm tay) bị ngọn lửa thiêu đốt, vô cùng thống khổ, điên cuồng giãy dụa. Thế nhưng giữa bầu trời Hồng Vũ cũng hơi cảm thấy bất ngờ, hắn giơ tay chỉ tay, mấy viên vận rủi ma văn chảy xuôi ra, dung nhập vào hỏa vân bên trong.

Những này vận rủi ma văn gia nhập, để đầu kia quái lạ hoang thú từ dưới đất phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương, đột nhiên mặt đất một trận, nó từ dưới đất trốn ra, ầm ầm vang vọng bên trong, bùn đất tung bay, cự mộc ngã xuống đất, trong phạm vi nhỏ thật giống như đã xảy ra một hồi đáng sợ địa chấn.

Nó vài gốc xúc tu (chạm tay) chi chống đất, hóa ra là một con huy hiệu cá như thế hoang thú. Gundam ba mươi trượng, mỗi một điều ra tay đều có trăm trượng dài ngắn.

Hồng Vũ vốn tưởng rằng con này hoang thú liền muốn chạy trốn lấy mạng, lại không nghĩ rằng nó lại hung hãn không sợ chết từ trong biển lửa xông lại, hướng hắn nhào tới.

Hồng Vũ khoát tay, trong biển lửa ngưng tụ ra một con rồng lửa, vận rủi ma văn số lượng tăng cường đến tám viên, mạnh mẽ đem đầu kia hoang thú một quấn, phát lực bên dưới đầu kia hoang thú ầm ầm ngã xuống, phát ra liên tiếp gào thét, chạy tới phần cuối của sinh mệnh

"Cẩn thận" Bạch Uyển Thần hướng về thu Lâm công chúa kêu to một tiếng, bàn tay hướng về trên mặt đất ép một chút, một cái cự đại chưởng ấn trong nháy mắt xuất hiện, dưới mặt đất hãm mười trượng

Dưới mặt đất truyền đến một tiếng vang trầm thấp, máu tươi trong nháy mắt thẩm thấu toàn bộ mặt đất, rất nhanh sẽ ở Bạch Uyển Thần một ít chỉ to lớn chưởng ấn bên trong tụ tập trở thành một toà Huyết Trì

Thu Lâm công chúa lần thứ nhất trải qua loại này khốc liệt chém giết, sắc mặt có chút tái nhợt, không quá quen thuộc.

Bạch Uyển Thần đưa nàng mang theo bên người, thật cao đứng ở không trung, biểu hiện như băng ngạo thị thiên hạ, cũng không thấy nàng làm sao vận dụng võ khí, chỉ là một song thanh tú mỹ lệ tay ngọc, trên không trung nhìn như lung tung không có mục đích nhấn một cái, cái hướng kia trên bất luận là mặt đất vẫn là đại thụ, hoặc là núi đá, đều sẽ rõ ràng xuất hiện một cái cự đại chưởng ấn, sau đó sẽ có máu tươi thẩm thấu ra.

Hồng Vũ bị chọc giận, quát to một tiếng tiến nhập thiên địa nhất thể trạng thái, hai tay hắn mở ra, hướng về bầu trời mạnh mẽ nhéo một cái.

Quy tắc không gian phát động, vùng không gian này bị hắn vặn vẹo

Thật giống như toàn bộ không gian chính là một cái khăn lông, ẩn giấu ở chu vi hoang thú chính là trong khăn tắm nước, này nhéo một cái, hoang thú từng cái từng cái kêu thảm rơi xuống đi ra, máu tươi tung toé, phá nát xương nội tạng bay tung tóe đâu đâu cũng có

Hồng Vũ sắc mặt có chút tái nhợt, phát sinh như vậy một đòn hắn cũng không thoải mái. Nếu như không là bởi gì mấy ngày qua trong bóng tối nghiên cứu đầu kia rết màu bạc, đối với quy tắc không gian chưởng khống lần thứ hai tăng lên một đẳng cấp, hắn cũng không có khả năng cường hãn như vậy.

Đòn đánh này, liền ngay cả Bạch Uyển Thần đều có chút thay đổi sắc mặt. Hồng Vũ song nhẹ buông tay, không gian khôi phục trạng thái bình thường.

Thế nhưng thay đổi quy tắc không gian gây nên liên hoàn rung động, vẫn cứ không ngừng hướng chu vi khoách tán. Tại loại này vì là uy hiếp dưới, xa xa những kia rục rà rục rịch hoang thú, trong lúc nhất thời dừng bước.

“Chuyện gì xảy ra?” Thu Lâm công chúa không rõ hỏi: “Dọc theo con đường này, những này hoang thú đều rất thông minh, biết đến tập kích chúng ta chỉ có một con đường chết, tất cả đều là xa xa né tránh, tại sao đến nơi này, sẽ có nhiều như vậy hoang thú không muốn sống xông lên?”

Trên mặt đất khắp nơi bừa bộn, máu tươi đã đem phụ cận mấy chục dặm trong vòng mặt đất tất cả đều nhuộm thành màu đỏ.

Một ít may mắn không có ngã xuống cây cối, phiến lá cây với cũng tất cả đều là hoàn toàn đỏ ngầu.

Hồng Vũ cùng Bạch Uyển Thần trước mặt sắc có chút nghiêm nghị, nhìn về phía trước, nói: “Sợ là chúng ta chạm tới bọn chúng bí mật quan trọng nhất “

Ở cái hướng kia trên, từng con hoang thú tụ tập, nhị phẩm, nhất phẩm, nhất phẩm nhất tinh, nhất phẩm hai sao, nhất phẩm ba sao… Càng ngày càng nhiều mạnh mẽ hoang thú từ bốn phương tám hướng hội tụ đến, dùng một loại thấy chết không sờn quyết tâm, ngăn ở ba người trước mặt.

Bạch Uyển Thần cau mày: "Tình huống có gì đó không đúng a."

Hồng Vũ ngẩng đầu hướng về phía trước vừa nhìn.

Vừa xem hiểu ngay skill phát động.

Tầng tầng trong rừng cây có thể nhìn thấy từng con mạnh mẽ hoang thú, thân thể của bọn nó đều chẳng khác nào núi nhỏ, cũng có một chút độc tính kịch liệt, nhưng nhắc nhở rất nhỏ hoang thú, thế nhưng bọn chúng trí mạng tính không một chút nào yếu hơn những kia núi nhỏ như thế tồn tại.

Những này hoang thú ở Hồng Vũ "Vừa xem hiểu ngay" skill bên dưới dần dần hư huyễn, Hồng Vũ ánh mắt xuyên qua bọn chúng, lần thứ hai nhìn về phía xa xôi hơn.

Khoảng chừng bên ngoài ngàn dặm, biển rừng đột nhiên chìm xuống, nguyên bản phi thường sum xuê biển rừng triệt để trống trải.

Cũng không phải là loại kia từ rừng cây hướng về thảo nguyên quá độ từ từ thưa thớt, mà là phi thường đột ngột, mạnh mẽ dưới biển rừng biến mất rồi, trên mặt đất thậm chí ngay cả một khỏa tiểu thảo đều không có.

Thật giống như biển rừng đến nơi này, bị Thiên Thần lấy sức mạnh vô thượng một đao chặt đứt

Hồng Vũ ánh mắt đi lên trước nữa, biển rừng lấy vô cùng vô tận sinh cơ dạt dào màu xanh lục bao vây này trống rỗng nơi. Nhưng là này trống rỗng nơi, nhưng cho Hồng Vũ một loại càng thêm cảm giác cổ quái —— nó sinh cơ, muốn so với toàn bộ biển rừng tính gộp lại còn muốn dâng trào cuồn cuộn

Hồng Vũ đột nhiên cảm giác thấy hai mắt cay cay, nhất thời nước mắt giàn giụa, một tiếng rên cúi đầu. hắn nỗ lực đi nhìn rõ ràng giữa đất trống ương rốt cuộc là thứ gì, lại bị phản phệ, hai mắt trong lúc nhất thời không mở ra được.

Đây là Hồng Vũ từ khi đã lấy được "Vừa xem hiểu ngay" skill tới nay, lần thứ nhất xuất hiện tình huống như thế

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 18 : Thần bí trái cây (thượng)

Hồng Vũ đề thăng làm nhất phẩm hai sao sau, tùy theo kỹ năng cũng nhận được liễu tăng lên. Trước kia "Vừa xem hiểu ngay" nhìn không thấy tới xa như vậy chỗ.

"Chuyện gì xảy ra?" Hai nàng ở bên người, hết thảy ân cần hỏi.

Hồng Vũ khoát khoát tay, cái tay còn lại che mắt của mình kính, hắn thật sự cảm thấy không có cần thiết cùng những thứ này hoang thú khinh xuất, các ngươi hết hy vọng mắt, bổn thiếu gia cũng không thể giống như các ngươi ngu như vậy thiếu.

Hắn hướng hai nàng vẫy tay một cái: "Trước tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút."

Ba người chậm rãi thối lui, Thu Lâm công chúa có chút tức giận, cho là những thứ kia hoang thú bị Hồng Vũ, một tiếng quát đẩu thủ từ trong tay áo bay ra một đạo màu vàng trường tiên, trường tiên trên, từng đạo màu vàng vận rủi ma văn lóe lên bay múa, ba một tiếng quất vào này chút ít hoang thú trong, giống như thần minh tiện tay nắm lên một cái sơn mạch làm roi rút ra đi xuống, đại địa rạn nứt!

Nhất Phẩm Hợp Chân phối hợp với vận rủi ma văn, uy lực cường đại vô cùng, nhất thời có vài chục đầu hoang thú bị chặn ngang cắt đứt, thảm không nói nổi.

Thu Lâm công chúa chỉ cảm thấy bên trong thân thể cơ hồ tất cả võ khí, cũng bị này trước hết tử cho rút ra ngoài, nhất thời cả người chột dạ thiếu chút nữa từ giữa không trung té xuống.

Bạch Uyển Thần một phát bắt được nàng, mang theo hai người chậm rãi triệt thoái phía sau.

Những thứ kia hoang thú bị này trước hết tử đánh ra hỏa khí, liên tục rống giận sẽ phải đuổi theo. Bạch Uyển Thần khí thế càng, giống như một đạo lạch trời ngăn ở hoang thú cửa

phía trước, hoang thú nhất thời đàng hoàng xuống tới, hướng ba người phương hướng không ngừng gầm thét, nhưng không có một sỏa hồ hồ đuổi theo.

Từ nơi này phản ứng đến xem, hoang thú cửa hay là rất có lý trí. Bọn họ liều chết ngăn trở, hơn nói rõ một mảnh kia trên đất trống đồ đối với bọn họ phá lệ trọng yếu.

…

Hồng Vũ nằm trên mặt đất đau thẳng lăn lộn: "Ôi, ôi, đau chết mất, đau chết mất, ai tới cho ta xoa xoa, ai nha nha, đau quá a…"

Thu Lâm công chúa cho tâm không đành lòng, vịn đầu của hắn đang muốn cho hắn thổi nhẹ ánh mắt, khóe mắt dư quang nhưng nhìn thấy Bạch Uyển Thần tự tiếu phi tiếu ôm cánh tay đứng ở một bên, nàng theo bản năng cảm thấy không ổn, cũng đã không còn kịp rồi, Hồng Vũ thật nhanh mà đến, ở trên môi của nàng nhẹ nhàng một chút, sau đó dương dương đắc ý, cười ha ha đi.

Thu Lâm công chúa mắc cở đỏ bừng cả khuôn mặt, hận không được tìm một cái lổ để chui vào: "Ngươi! Xấu lắm!"

Hồng Vũ ánh mắt đã sớm không có chuyện gì liễu, loại này cắn trả, là bởi vì đối thủ quy tắc cấp bậc quá cao.

Chỉ bất quá hắn mặc dù có thể mở mắt nhìn đồ liễu, như cũ hai mắt đỏ bừng giống như chỉ con thỏ nhỏ giống nhau.

Bạch Uyển Thần ngăn cản nổi giận muốn đi truy đánh Hồng Vũ Thu Lâm công chúa, rất không phụ trách nhiệm khuyên giải nói: "Dù sao các ngươi đã có hôn ước, như vậy xấu hổ làm gì."

"Bạch tỷ tỷ ngươi rốt cuộc giúp ai!" Thu Lâm công chúa tức giận, ép nàng đứng thành hàng.

"Hảo hảo tốt, ta giúp ngươi, được rồi sao? Cũng đừng làm rộn, Hồng Vũ, ngươi nói một chút rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

Hồng Vũ đem Lâm Hải trung ương cái kia một mảnh đất trống nói, Bạch Uyển Thần cùng Thu Lâm công chúa cũng rất kinh ngạc: "Còn có loại địa phương này? Sinh mệnh lực thế

nhưng so sánh với cả Lâm Hải còn muốn khổng lồ, rốt cuộc là thứ gì? Chẳng lẽ là này nhất phương thiên địa dựng dục cái gì chí tôn bảo dược?"

Ba người thương lượng một phen, các hữu suy đoán, vừa cảm thấy rất không có khả năng.

Hồng Vũ nhìn về phía Thu Lâm công chúa: "Một ít chỉ trường tiên, là kim sợi quần áo biến thành?"

Thu Lâm công chúa dĩ nhiên sẽ không dấu diếm hắn: "Hai ngày trước ta có chút ít tưởng niệm mẫu thân, lấy ra kim sợi quần áo xem một chút, không biết chuyện gì xảy ra, vật này tựu hóa thành một Đạo Huyền binh trường tiên, mới vừa rồi còn là lần đầu tiên sử dụng, thật giống như uy lực rất lớn…"

Hồng Vũ mới vừa rồi tựu đã nhìn ra, đạo này trường tiên ít nhất cũng là nhất phẩm Huyền Binh!

Xem ra vị kia thần bí hoàng phi đặc biệt chế luyện kim sợi quần áo chính là cho mình nữ nhi, Hồng Vũ lúc trước cũng từng cẩn thận chu đáo quá kim sợi quần áo, nhưng không có phát hiện gì. Đến chủ nhân chân chính trong tay, tựu biến hóa làm một nói cường đại Huyền Binh.

Ba người vừa thương lượng một trận, cuối cùng Bạch Uyển Thần nói: "Chúng ta làm bộ bỏ chạy, buổi tối nữa giết trở lại. Ta tới chịu trách nhiệm giấu diếm chúng ta hơi thở, bảo đảm sẽ không bị những thứ kia hoang thú phát hiện."

…

Hoang thú cũng có nhất định trí khôn, càng là đẳng cấp cao hoang thú càng thông minh, những thứ kia từ viễn cổ thời đại vẫn còn sống sót siêu cấp đám lão già này, trí lực đã không thể so với loài người sai cái gì.

Hồng Vũ ba người trang mô tác dạng rút lui, chỉ chốc lát sau bọn họ mới vừa rồi chỗ ở chỗ, một cây đại thụ trong, leo ra liễu một cái nhỏ sâu, mở ra cánh bay trở về hoang thú trận doanh trong.

Chỉ chốc lát sau, có vài đầu cầm loại hoang thú bay lên trời, ở phụ cận mấy ngàn dặm bên trong dò xét một phen, đúng

là không có phát hiện Hồng Vũ bọn họ, hoang thú cửa rốt cục coi như là yên tâm, cho là mình "Kiên trì", hơn nữa phía sau "Cường đại", rốt cục để cho nhân loại tham lam biết khó mà lui liễu.

Vào đêm, Bạch Uyển Thần che chở ba người, cùng nhau âm thầm ẩn núp tiến vào hoang thú trận doanh trong.

Càng là cường đại hoang thú, lãnh địa quan niệm càng mạnh. Mà ở trong đó tụ tập đẳng cấp thấp nhất cũng là nhị phẩm hoang thú, một so sánh với một mạnh mẻ. Mặc dù bởi vì có chút nguyên nhân, bọn họ phải tập hợp ở một chỗ, nhưng là gần như vậy khoảng cách, để cho hoang thú cửa cũng cảm thấy rất không thoải mái, mấy ngày qua không ngừng bởi vì lãnh địa vấn đề phát sinh xung đột, bọn họ lẫn nhau trong lúc cũng tận lực giữ vững lớn nhất khoảng cách.

Vì vậy, Hồng Vũ bọn họ từ hoang thú ở giữa khe hở, rất dễ dàng sẽ mặc tới.

Bạch Uyển Thần đích tay Đoàn Phi cùng không vừa, nhất phẩm Thất Tinh thật muốn thật tình, giết sạch những thứ này hoang thú cũng không thành vấn đề, huống chi chẳng qua là tránh thoát cảm giác của bọn nó.

Ghé qua ngàn dặm, trời sắp sáng thời điểm, ba người phía trước rừng cây đột nhiên biến mất, bọn họ đi tới một mảnh kia thần bí đất trống.

Từ nơi này nhìn sang, ba người cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng là vừa cảm thấy tựa hồ vốn là nên như vậy.

Ở đây một mảnh Bách Lý phương viên giữa đất trống ương, sinh trưởng một thân cây.

Lâm Hải chỗ sâu dĩ nhiên hẳn là cây. Nhưng là một thân cây làm sao có thể so sánh với cả Lâm Hải sinh cơ mạnh hơn?

Cây kia một mình thoạt nhìn rất cao lớn, chừng ba trăm trượng cao thấp, cành lá mở rộng ra tới hết sức rộng rãi, giống như là một thanh đại tán.

Nhưng là cùng chung quanh Lâm Hải trong động ngàn trượng chọc trời cự mộc nói vậy, nó chỉ có thể coi là là một

vóc dáng thấp. Bất quá cũng là có một chút, này cây chủng loại, ba người tiến vào Lâm Hải lâu như vậy hay là lần đầu tiên đụng phải.

Lá cây giống như từng chích nhân thủ, ở mới sinh Triêu Dương mềm mại quang mang trong, mặt ngoài phiếm nhàn nhạt Kim Quang. Cây cối da trên có một chút đặc thù đường vân, nhìn qua giống như là từng đạo trận pháp khắc tuyến —— không chuẩn những thứ này đường vân thật là có tương tự tác dụng.

Mà nhánh cây trên cây khô sinh trưởng một chút "Cây lựu", cũng là ba người đã thấy xinh đẹp nhất cây lựu, bởi vì từng cái cây lựu trong, cũng hàm chứa một quả vận rủi ma văn!

Thô sơ giản lược vừa nhìn, trên ngọn cây này ước chừng có hai mươi đến ba mươi mai vận rủi ma văn cây lựu, hiển nhiên này cây có thể ở Lâm Hải trong giống như lần này siêu nhiên địa vị, cũng là bởi vì những thứ này vận rủi ma văn cây lựu!

"Vận rủi ma văn ở khác đại lục cũng vô cùng hiếm thấy, tại sao ở chỗ này lại ngay cả đám khỏa đại thụ cũng có thể nắm giữ vận rủi ma văn?" Đây mới là Hồng Vũ nhất khốn hoặc chỗ.

Bạch Uyển Thần nhẹ nhàng lắc đầu, nàng cũng không cách nào giải thích.

Đang ở ba người khiếp sợ thời điểm, Thu Lâm công chúa chỉ vào viên này đại thụ nói: "Thật giống như trái cây thành thục."

Một mảnh kia tấm lá cây trong lúc, cất dấu một quả mai chỉ có quyền đầu lớn nhỏ trái cây.

Lấy này gốc đại thụ độ cao đến xem, lá cây ít nhất cũng có nửa người lớn nhỏ. Mà những thứ kia trái cây tựu lộ ra vẻ rất "Nhỏ bé" liễu, núp dưới lá cây, không cẩn thận đi tìm lời nói thật đúng là chưa chắc có thể nhìn thấy.

Thu Lâm công chúa mới vừa nói xong, những thứ kia trái cây nhanh chóng từ màu xanh biến thành màu đỏ.

Một cổ kỳ dị mùi thơm dùng bất khả tư nghị tốc độ nhanh chóng khuếch tán mở ra. Ba người phía sau, hoang thú cửa lập tức xao động.

Từng đợt thú tiếng hô liên tiếp, đại địa bắt đầu run rẩy, những thứ kia kìm nén không được hoang thú đã hướng bên này lao đến. Bọn họ cường đại vô cùng, nhưng là lại không dám càng Lôi Trì một bước! Cho dù là hết tốc lực chạy nước rút mà đến, cũng sẽ ở một mảnh kia đất trống dọc theo mãnh liệt dừng lại.

Hồng Vũ ba người ẩn thân chỗ tối, không lo lắng bị phát hiện. Lẳng lặng quan sát đây hết thảy.

Những thứ kia màu đỏ trái cây tản mát ra liễu kỳ dị mùi thơm, tự hồ chỉ là một tín hiệu, đem tất cả hoang thú dẫn tới đây.

Sau đó, lại qua một canh giờ, màu đỏ trái cây dần dần biến thành màu vàng. Hoang thú cửa càng thêm kích động lên, trong đó có một đầu nhị phẩm hoang thú, ước chừng là bởi vì lần đầu tiên tham gia loại này "Nghi thức", không cẩn thận một cái chân bước vào liễu không trong đất, sưu một tiếng, dưới đất trống mặt bắn ra một đạo căn tu, dễ dàng xuyên thủng này đầu nhị phẩm hoang thú đầu.

Sau đó đầu kia nhị phẩm hoang thú nhanh chóng khô héo đi, tất cả tánh mạng nguyên năng cũng bị căn tu hút đi!

Căn tu sau đó bá một chút rụt trở về, trên mặt đất một mảnh bằng phẳng, cái gì cũng nhìn chưa ra.

Mà chung quanh hoang thú chẳng những không có thỏ tử hồ bi cảm xúc, ngược lại đối với đã thành một cụ thây khô nhị phẩm hoang thú hết sức căm tức, trong đó có một đầu hoang thú hung hăng một cước đem thây khô thải được nát bấy, phát tiết trong lòng bất mãn.

Làm trái cây biến thành vàng ròng sắc, Hồng Vũ ba người cảm giác được rõ ràng một cổ nguyên năng ba động khuếch tán mở ra, rồi sau đó phốc phốc phốc một trận kỳ quái tiếng vang, những thứ kia màu vàng trái cây bị bắn ra liễu đi ra

ngoài, họa xuất liễu từng đạo nhu hòa phao vật tuyến, hướng bốn phương tám hướng bay đi.

“Rống ——— “

Hoang thú cửa bạo loạn liễu, bọn họ phía sau tiếp trước hướng những thứ kia trái cây rơi xuống địa điểm phóng đi, không tiếc sinh tử tương bác lấy chiếm trước có lợi vị trí.

Những thứ kia cầm loại hoang thú có Tiên Thiên ưu thế, cao cao bay lên trên không trung chặn lại. Dưới đất những thứ kia hoang thú nơi nào chịu làm? Cùng thi triển thần thông công kích trên bầu trời cầm loại hoang thú.

Có thiên phú thần thông có thể phụt lên ngọn lửa, lưỡi trượt, tựu dễ dàng rất nhiều. Còn có một chút lực lớn vô cùng, trực tiếp từ trên mặt đất vứt bắn cự thạch. Cầm loại hoang thú trong lúc nhất thời thành cái đích cho mọi người chỉ trích chật vật không chịu nổi, xui xẻo mấy kêu thảm trực tiếp bị đánh rơi, rơi trên mặt đất sẽ có một đám hoang thú nhào tới rất rất chà đạp cho hả giận.

Nhưng vẫn là có vài đầu cầm loại hoang thú thành công, bắt trái cây xa xa bay đi.

Hoang thú cửa có thể là bởi vì biết, mỗi lần chỉ có thể dùng một quả trái cây, cho nên cầm loại hoang thú tất cả đều là cướp được một quả tựu xa xa bay đi. Cho nên trải qua cầm loại hoang thú tranh mua, như cũ có đại lượng trái cây hướng về đại địa.

Của mọi người nhiều hoang thú tranh mua trong, không có ai chú ý tới giữa không trung thỉnh thoảng hiểu rõ mở ra một cái cánh cửa không gian, có một con bích lục đằng điều sưu một tiếng vươn ra, bắt trái cây nhanh chóng rụt về lại. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 18 : Thần bí trái cây (hạ)

Hồng Vũ âm thầm xuất thủ, dùng Kiêu Đằng liên tiếp chặn lại những thứ kia trái cây.

Rốt cục, làm một đầu cường đại hoang thú bá đạo đem ba đối thủ giết chết, chiếm trước liễu một trái cây điểm rơi, nó mở ra miệng rộng chuẩn bị tiếp được trái cây thời điểm, lại phát hiện trái cây bỗng nhiên không thấy!

Nhất thời một trận tức giận gầm thét truyền đến, sự việc đã bại lộ liễu.

Hoang thú cửa phát hiện, trái cây so sánh với ngày thường thiếu chừng một phần ba!

Bọn họ vô cùng tức giận, Hồng Vũ nhưng làm tầm trọng thêm, Kiêu Đằng mọi nơi phóng, rất nhanh đem một nửa chừng trái cây tất cả đều cướp đi. Mà lúc này đây, còn lại trái cây cũng toàn bộ Bộ Lạc ở trên mặt đất, hoang thú cửa tìm không được "Tiểu thâu", chỉ có thể đi tranh đoạt còn dư lại trái cây, nhất thời chiến đấu càng thêm hỗn loạn liễu.

"Di ——— "

Bạch Uyển Thần một tiếng tò mò, hướng hai người vẫy tay một cái.

Trên thực tế không cần nàng chào hỏi, Hồng Vũ cũng phát hiện.

Thì ra là làm "Tặc" là không dừng lại hắn một.

Chân chính hảo vô sở giác, chỉ có Thu Lâm công chúa một.

Ba người lặng lẽ xuyên qua rừng rậm, tránh qua, tránh né mấy đang rống giận hỗn chiến hoang thú chiến trường, đi tới vốn là khác một bên trong rừng rậm.

Mấy cái chiến trường trong, hoang thú cửa đánh cho khí thế ngất trời, màu vàng trái cây hoặc là rơi vào cao cao trên tảng đá, hoặc là thẻ ở nhánh cây trung, Hồng Vũ đường ác trôi

qua lúc, cũng không chút khách khí toàn bộ lấy đi. Nói vậy kia cuối cùng chiến thắng hoang thú hội thương tâm muốn.

Ở khác một bên trong rừng rậm, vẫn như cũ là hoang thú đại hỗn chiến.

Làm người ta kỳ quái chính là, đến nơi này, tựa hồ hoang thú cửa không hề nữa tiểu tâm dực dực sợ tổn hại liễu cây giống, cũng là lớn mở đại hợp tùy ý chà đạp, giết được thiên hôn địa ám gỗ đá bay loạn.

Trong đó một chiến trường phụ cận, ước chừng ngàn trượng ở ngoài, cũng không tính an toàn trong khu vực, trên một tảng đá lớn nằm úp sấp mấy người.

Bọn họ trần truồng trên người, toàn thân cao thấp cũng bôi trét lấy một loại thuốc màu, chẳng những che đậy kín liễu trên người mùi, hơn nữa để cho bọn họ thoạt nhìn rất thuận lợi sáp nhập vào hoàn cảnh chung quanh trong.

Hồng Vũ lần nữa phát động liễu vừa xem hiểu ngay kỹ năng, sau đó nói cho hai nàng: "Thực lực không tầm thường, một Nhất Phẩm Hợp Chân, hai Nhị Phẩm Khai Thần."

Bạch Uyển Thần cảm thấy ngoài ý muốn nhìn liễu hắn một cái, nhưng là nhưng ngay sau đó nghĩ đến mình lúc trước "Lời khuyên" Thu Lâm công chúa lời nói, cũng là cười khổ một tiếng lắc đầu.

Ba người hiển nhiên tu luyện nào đó che dấu hơi thở công pháp, coi như là Bạch Uyển Thần cũng không còn biện pháp khi hắn cửa không ra tay mà chẳng qua là giấu diếm hơi thở dưới tình huống, nhìn ra tu vi của bọn họ cảnh giới, nhưng là Hồng Vũ nhưng làm được liễu. Tiểu tử này trên người bí mật thật sự là nhiều lắm.

Trong chiến đấu hoang thú có bốn đầu, hai đầu nhị phẩm, một đầu nhất phẩm, còn có một đầu nhất phẩm một sao!

Nhưng là ba người kia nhưng hết sức gan lớn, núp vừa vẫn bất động tiếng động, đợi đến những thứ kia hoang thú chém giết xong, cuối cùng chiến thắng đương nhiên là một ít đầu nhất phẩm một sao thực lực hoang thú, nhưng là nó cũng đã hao tổn nghiêm trọng, người bị thương nặng.

Bất quá, này đầu hoang thú vẫn thì có nhất phẩm thực lực, ba người kia trong Nhất Phẩm Hợp Chân cũng không có xuất thủ, mà là lặng lẽ từ trên đá lớn đi xuống, dùng một loại mùi cùng trái cây vô cùng đến gần dược thủy, đem phụ cận một đầu một mình nhất phẩm hoang thú dẫn liễu tới đây.

Đầu kia nhất phẩm hoang thú chứng nhận không có mục tiêu, buồn khổ quấn quýt trong, nhìn đến đây có trái cây, đối thủ đã trọng thương, lúc này không chút do dự xông tới, cho nên lại là một phen rống giận chiến đấu, cuối cùng đầu kia nhất phẩm một sao hay là đem sau lại nhất phẩm hoang thú giết chết, nhưng là nó đã hấp hối, giấu diếm chỗ tối ba người chui ra, dễ dàng giết chết hoang thú, đoạt đi một ít mai trái cây. Hồng Vũ thấy vậy gật đầu lia lịa: "Chiến thuật tốt!" Thu Lâm công chúa thẳng rút lui miệng: "Tốt giảo hoạt." Ba người này hay tương tự đích thủ đoạn, dễ dàng đạt được ba miếng trái cây. Tới liễu lúc này, đối với trái cây tranh đoạt cũng đã hoàn toàn kết thúc.

Cướp được trái cây hoang thú vui mừng vô cùng, dùng liễu sau nhanh chóng rời đi, tìm một chỗ giấu diếm đi.

Không có cướp được, hoặc là đã bị giết, hoặc là trên người có thương tích, gào thét liên tục không có cam lòng rút lui liễu.

Hồng Vũ cho hai nàng sử liễu cá nhãn sắc, cùng nhau đuổi theo liễu phía trước cái kia ba người.

Trong đó cầm đầu cái kia một vị Nhất Phẩm Hợp Chân đi đứng tựa hồ có chút vấn đề, mặc dù hành động hết sức nhanh nhẹn không thể bị ảnh hưởng, nhưng là như cũ có thể nhìn ra, hắn chân trái có chút cứng ngắc.

Ba người rời đi một mảnh kia Lâm Hải, nhìn phương xa đi, Hồng Vũ âm thầm cảm giác, hẳn là hoang bắc ma quân đến đây phương hướng.

Hai ngày sau, bọn họ trải qua ngồi xuống khe sâu. Theo ở phía sau Bạch Uyển Thần cùng Hồng Vũ lẫn nhau trao đổi liễu một cái ánh mắt, cũng cảm giác được trong sơn cốc có mai phục.

Mà ba người kia dọc theo con đường này vô cùng cảnh giác, ở miệng sơn cốc ngừng lại, một gã Nhị Phẩm Khai Thần đi vào trước kiểm tra một phen, dĩ nhiên hảo vô sở giác. Mai phục ba người cũng là Nhất Phẩm Hợp Chân! Người nọ sau khi đi ra nói mấy câu nói, ba người yên tâm tiến vào sơn cốc. Biến cố nảy sinh! Lăng không một đạo khổng lồ búa đá gào thét mà đến, Hồng Vũ ba người có chút ngoài ý muốn, như vậy đơn sơ binh khí, lại cũng là một đẳng cấp cao Huyền Binh!

Búa đá trên không trung tốc độ cao xoay tròn bay múa, đến phụ cận lại càng mang theo liễu một mảnh sáng lạng kim sắc quang hoàn.

Phía trước nhất Nhị Phẩm Khai Thần rống to một tiếng quơ trong tay đại bổng hung hăng đập phá đi qua.

"Làm!"

Một tiếng vang lớn, búa đá phía trên lưu quang bắn ra bốn phía, giống như là vô số lưỡi dao sắc bén ở chung quanh trên mặt đất khúc khích xuy để lại một mảnh vết đao, cây cối cỏ nhỏ chặc đứt vô số.

Mà Nhị Phẩm Khai Thần trong tay đại bổng cũng bị búa đá một chiêu phá huỷ, chỉ còn lại có một nửa.

Nhị Phẩm Khai Thần bị búa đá thượng ẩn chứa lực lượng cường đại chấn đắc cả người khí huyết cuồn cuộn, võ khí bạo loạn, trong lúc nhất thời khó có thể khôi phục. Vừa lúc đó, khác hai đạo công kích vô thanh vô tức từ hai bên đánh tới.

Một viên điêu khắc phức tạp hoa văn kim khí cầu nặng nề đập phá hắn sườn trái, đồng thời một đạo đáng sợ màu đen ngọn lửa từ kim khí cầu kia phức tạp hoa văn trong chui đi ra, xông vào trong cơ thể hắn.

Khác một bên, một cành mủi tên nhọn bay tới, cây tiễn cực kỳ phức tạp sức tưởng tượng, Tiễn Đầu lại càng tinh xảo làm cho người ta xem thế là đủ rồi. Mắt thấy sẽ phải bắn trúng Nhị Phẩm Khai Thần thời điểm, Tiễn Đầu bỗng nhiên mở ra, bắn ra năm chỉ tiểu trảo, phù một tiếng ở Nhị Phẩm Khai Thần

cường hãn trên thân thể, đục lỗ liễu một cây dưa hồng lớn nhỏ trong suốt lỗ thủng!

Từ cái kia lỗ thủng trong hô một tiếng phun ra một đạo màu đen ngọn lửa!

Này hai nhớ công kích, bất luận một ít đánh trúng liễu, Nhị Phẩm Khai Thần cũng tuyệt không còn sống hi vọng. Chớ nói chi là hai giết đều trúng.

Nhị Phẩm Khai Thần tại chỗ khí tuyệt bỏ mình, thi thể phác thông một tiếng ngã xuống.

Kia chỉ kim khí cầu sưu một tiếng thu hồi đi, phía sau có một cái mảnh như đầu tóc kim khí ti.

Từ một bên trên sườn núi bay xuống tới một gã cường giả, thân bối đại cung, khoát tay một đạo võ khí tia sáng từ thi thể trên người đem mủi tên cuốn trở lại.

Đi đứng không có phương tiện Nhất Phẩm Hợp Chân thấy rõ người, giận tím mặt: "An Miên Thành người muốn làm gì, quá vô sỉ liễu!"

Đang phía trước, cầm trong tay búa đá Nhất Phẩm Hợp Chân xuất hiện, tà phía sau, vị thứ ba Nhất Phẩm Hợp Chân vứt bắt tay vào làm trong đích kim khí cầu, nhìn như dễ dàng, nhưng đưa bọn họ đường lui cắt đứt liễu.

Búa đá cường giả thản nhiên nói: "Sơn Khôi Lâm, đem Ân Tứ quả giao ra đây, ta làm chủ tha các ngươi sống trở về."

Sơn Khôi Lâm mắng to: "Y Hà ngươi nằm mơ! An Miên Thành đây là muốn phản bội liên minh không! Các ngươi cho là chỉ bằng cho ngươi mượn cửa An Miên Thành một, là có thể đối kháng những thứ kia Bạn Đảng?"

Búa đá cường giả Y Hà trên mặt lộ ra một tia vẻ trào phúng: "Sơn Khôi Lâm ngươi quá ngu xuẩn liễu, ngươi cho rằng không có liên minh ngầm đồng ý, chúng ta An Miên Thành sẽ phái ra cường giả phục kích các ngươi?"

Sơn Khôi Lâm sửng sốt: "Ngươi nói nhăng gì đó!"

“Ngươi không chịu tin tưởng? Ngươi cũng không muốn nghĩ, các ngươi Trữ Vọng Thành ở vào phía sau, thực lực nhỏ yếu, lại cứ thiên đi cẩu thỉ vận, công việc trên lâm trường bên trong ra đời một gốc cây Vương, mỗi ba năm là có thể thu hoạch một lần Ân Tứ quả. Nhưng là trong liên minh nhiều như vậy cường đại thành phố, ở vào tiền tuyến, hàng năm cũng muốn cùng Bạn Đảng khổ chiến, muốn Ân Tứ quả nhưng lên giá phí khổng lồ thật nhiều cùng các ngươi mua, ngươi cảm thấy mọi người trong lòng có thể thăng bằng sao? Không có thực lực cường đại, không thể nào giữ được các ngươi công việc trên lâm trường.

Liên minh đã có quyết nghị, phân cách Trữ Vọng Thành, nếu như ngươi thức thời, đem lần này thu hoạch Ân Tứ quả giao cho ta, ta tiến cử ngươi gia nhập An Miên Thành, vốn so sánh với ngươi sống ở lập tức sẽ phải diệt vong Trữ Vọng Thành có tiền đồ hơn!”

Sơn Khôi Lâm giận đến cả người phát run: “Liên minh điều ước chính là năm đó mọi người tổ tiên chế định, từng tại điện hạ trước mặt cùng nhau lập nhiều lời thề, tại sao có thể xé bỏ điều ước!”

Y Hà cười: “Điện hạ nếu như còn đang, dĩ nhiên không người nào dám làm như vậy.”

Sơn Khôi Lâm ngửa mặt lên trời một tiếng thở dài, sau đó kiên định địa lắc đầu: “Không cần nhiều lời liễu, Sơn Khôi Lâm thanh thế Trữ Vọng Thành người, chết là Trữ Vọng Thành quỷ, có loại đến đây đi, để cho ta lãnh giáo một chút Y Hà các hạ vong hồn phủ (rìu)!” Y Hà tức giận lắc đầu: “Gian ngoan mất linh, tự tìm đường chết!” Thanh âm rơi xuống đất, hắn hai vai chấn động, mênh mông khí thế cường đại gào thét ra, ở phía sau ngưng tụ thành một đạo gầm thét cự viên võ đạo thật hình dạng. Cự viên trong tay cũng nắm lấy một thanh chiến phủ, hung hăng chém, vô số phủ (rìu) ảnh điên cuồng hướng Sơn Khôi Lâm chém rụng đi qua.

Đây mới là hắn đích thực thực thực lực, mới vừa rồi bất quá là dùng dao mổ trâu cắt tiết gà.

Mà Sơn Khôi Lâm nhưng không có vận dụng Huyền Binh, chỉ là một nhấc chân, có chút cứng ngắc cái kia chân đá ra, một trận dày đặc nTnT đương đương thanh âm, cái chân kia cùng đẳng cấp cao Huyền Binh búa đá liên tiếp không ngừng va chạm liễu mấy chục cái, Y Hà lại chật vật không chịu nổi cái chăn hắn bức lui!

Mà Sơn Khôi Lâm cái chân kia thượng áo cũng toàn bộ bể tan tành.

Phía sau âm thầm đang xem cuộc chiến Hồng Vũ ba người mắt lộ ra liễu vẻ kinh ngạc, bởi vì dưới mặt quần áo mặt căn bản không phải một chân, mà là một đẳng cấp cao Huyền Binh!

Sơn Khôi Lâm cái kia chân cả bắp chân cũng không trông thấy liễu, đầu gối trở xuống đổi thành liễu một tương tự với quyền trượng Huyền Binh.

Hai bên có lục đạo sắc bén gió cánh lưỡi dao sắc bén, nhất dưới đáy còn lại là một quả tinh quang bắn ra bốn phía đầu thương!

Cái này Huyền Binh đã cùng thân thể của hắn hòa hợp nhất thể, chỗ nối tiếp hết sức vững chắc, Hồng Vũ phát hiện Sơn Khôi Lâm chân kinh mạch cùng cái này Huyền Binh trong trận pháp khắc tuyến gần như hoàn mỹ dung hợp ở chung một chỗ, hắn có thể trực tiếp đem của mình võ khí thông qua kinh mạch chuyển vận tiến vào Huyền Binh trong.

Mà Huyền Binh cùng thân thể chỗ nối tiếp, hắn lại càng cảm giác được rõ ràng liễu vận rủi ma văn lực lượng!

Sơn Khôi Lâm lộ ra liễu Huyền Binh tứ chi, toàn lực làm, cùng Y Hà chiến ở một chỗ. Hai người chung quanh mười dặm trong vòng, người bên cạnh căn bản không cách nào nhích tới gần.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 19 : Trữ Vọng Thành (hạ)

Những thứ không nói khác, chỗ ngồi này địa hạ thành bên ngoài, thì hai đạo mỏ tinh mạch, đang khai thác. Khác còn có ba tòa tài nguyên khoáng sán.

Nhưng là cả trong thành thị, cường đại nhất mấy đạo hơi thở, trong đó một đạo chính là Sơn Khôi Lâm. Khác còn có hai đạo. Cũng chỉ là nhất phẩm một sao. Một người trong đó đang cùng Sơn Khôi Lâm ở chung một chỗ, nói vậy chính là vị thống trị cả Trữ Vọng Thành Đại Hiền Giả.

Thực lực quá yếu, rồi lại có khổng lồ như thế tài phú, chớ nói chi là phía sau công việc trên lâm trường trong, còn có một gốc cây trân quý vô cùng Thụ Vương.

Ước chừng một canh giờ, Sơn Khôi Lâm tới: "Vũ thiếu, Đại Hiền Giả muốn gặp thấy các ngươi."

Hồng Vũ gật đầu, sau đó nhìn một chút Bạch Uyển Thần.

Chủ Thần Vực cường giả lù lù bất động, tựa như một tôn băng sơn. Hồng Vũ nói: "Cho hắn nửa canh giờ, không xuất hiện lời nói cũng không cần tới."

Sơn Khôi Lâm phía sau một gã võ giả mặt liền biến sắc: "Các hạ không khỏi quá cuồng vọng đi?"

Hồng Vũ lắc đầu: "Ngươi người không biết không sợ, ta đây một lần không so đo với ngươi, cho các ngươi Đại Hiền Giả tới đây bái kiến, hắn sẽ rõ."

Sơn Khôi Lâm kéo lại phía sau còn muốn lải nhải võ giả, khom người lui ra ngoài.

Trữ Vọng Thành trung ương là một ngọn chiếm diện tích rộng lớn viện, nhiều tầng tiểu lâu san sát nối tiếp nhau chằng chịt có hứng thú, nơi này chính là cả Trữ Vọng Thành tôn quý nhất Đại Hiền Giả chỗ ở.

Lâm Hải thành thị các loại chế độ chánh trị lộ ra vẻ phong cách cổ xưa, hoặc là nói là rơi ở phía sau.

Nơi này vừa là Đại Hiền Giả chỗ ở, cũng là hắn làm việc chỗ.

Sơn Khôi Lâm ở trong đó một ngọn bên trong gian phòng lần nữa bái kiến Đại Hiền Giả, đem Hồng Vũ ý tứ chuyển đạt liễu. Phía sau hắn vị kia võ đạo cường giả tức giận bất bình: "Đại Hiền Giả là thân phận gì? Hơn nữa nơi này là Trữ Vọng Thành, lại để cho ngài đi bái kiến bọn họ những thứ này người ngoại lai cho là giúp chúng ta giữ được ân tứ chi quả là có thể hiệp dạ báo đáp, thật sự là quá vô sỉ liễu "

Sơn Khôi Lâm căm tức vô cùng, giọng căm hận nói: "A Tuần ngươi câm miệng cho ta "

A Tuần lại cũng không thối lui: "Chẳng lẽ ta nói là không đối với? Bọn họ tại sao phải để cho Đại Hiền Giả đi trước bái kiến?"

Sơn Khôi Lâm thật sự không muốn nói ra nguyên nhân, nhưng là A Tuần không biết cùng ngu xuẩn để cho hắn không thể nhịn được nữa, hắn giảm thấp xuống thanh âm giận dữ hét: "Bởi vì bọn họ không riêng giúp chúng ta bảo vệ chánh quy ân tứ chi quả, còn có thể giúp chúng ta giữ được Trữ Vọng Thành tu vi của bọn họ tại phía xa cả Trữ Vọng Thành mọi người trên ngươi cảm thấy, người như vậy, hắn là chủ động tới bái kiến Đại Hiền Giả, hay là chúng ta hắn là chủ động đi bái kiến bọn họ?"

"Bọn họ…" A Tuần kinh ngạc: "Bọn họ thật cường đại như vậy?"

Sơn Khôi Lâm cắn răng: "Hồng Vũ thiếu gia đã có thể một chiêu trong lúc đánh bại hai đại Nhất Phẩm Hợp Chân, mà tên kia cô gái hiển nhiên tu vi hơn khi hắn trên, ngươi cảm thấy thế nào?"

A Tuần vẫn còn có chút không tin: "Một chiêu đánh bại hai đại Nhất Phẩm Hợp Chân có gì đặc biệt hơn người, Đại Hiền Giả nhất phẩm một sao cũng có thể làm được "

Sơn Khôi Lâm cảm giác mình cùng một cuồng vọng tự đại ngu xuẩn tranh luận thật sự là rất ngu xuẩn, ngươi căn bản không có biện pháp thuyết phục bọn họ cố chấp ngu xuẩn

Cho nên, hắn nhìn về phía Đại Hiền Giả, ngữ khu vực hỏi thăm: "Các hạ?"

Đại Hiền Giả nhìn qua hơn năm mươi tuổi, có chút già nua, vóc người hơi mập, nhìn qua giống như là một người bình thường lão giả. Chỉ có cử chỉ trong lúc lơ đãng toát ra tới khí độ, làm cho người ta không dám xem thường.

Hắn khẽ thở dài một hơi: "Mặc dù bọn họ chẳng qua là Nhất Phẩm Hợp Chân, hôm nay lúc này, chúng ta chính là lúc dùng người, ta cũng vậy hẳn là tới cửa mời làm việc, lấy tỏ vẻ thành ý."

"Hừ." A Tuần hừ lạnh một tiếng, hung hăng trợn mắt nhìn Sơn Khôi Lâm một cái.

Sơn Khôi Lâm cảm thấy bất đắc dĩ, hiển nhiên Đại Hiền Giả cũng không quá tin tưởng mình lời nói.

Đại Hiền Giả đương nhiên là có lo nghĩ của mình, cõi đời này cao thủ khan hiếm, Sơn Khôi Lâm đi ra ngoài một chuyến tựu nhặt về tới ba quyết định cường giả? Chỉ sợ Sơn Khôi Lâm nói quá sự thật.

Bất quá Đại Hiền Giả là tự nhiên mình suy nghĩ, tới cửa bái phỏng, để cúi người đoạn, hầu hết có thể biểu hiện thành ý của mình, có rất nhiều người không cần kim tiền, hơn quan tâm tôn nghiêm. Mình chiêu hiền đãi sĩ, nói không chừng có thể dùng rất ít thật nhiều, tựu đổi lấy ba vị thực lực không tệ cường giả thần phục.

Cho nên, Đại Hiền Giả đê điều lên đường, rất nhanh sẽ đến liễu trạm dịch ngoài.

Đã sớm có người đi trước thông báo, nhưng đã đến trạm dịch cửa, Hồng Vũ ba nhưng không ai đi ra ngoài nghênh đón.

Đại Hiền Giả hơi có chút không thích, mình làm ra chiêu hiền đãi sĩ tư thái, các ngươi cũng có thể thức thời sao? Lại còn đại lạt lạt ngồi thẳng trong phòng, thậm chí không ra nghênh đón xuống.

Đại Hiền Giả trong lòng bắt đầu một lần nữa quyền hành, có muốn hay không chiêu dụ ba người. Bởi vì… này loại kiệt

ngao bất tuân! Người, thường thường khó có thể quản lý, không phục chỉ huy.

Nhưng là hắn nghĩ đến mình sẽ phải đối mặt áp lực thật lớn, cắn răng, hay là quyết định muốn lý trí. Cho nên, xuống xe, sắc mặt lạnh nhạt đi tới trạm dịch.

Bạch Uyển Thần, Hồng Vũ cùng Thu Lâm công chúa ngồi uống trà.

Lá trà là Hồng Vũ tùy thân đeo, mùi thơm nhàn nhạt, Bạch Uyển Thần rất thích, Thu Lâm công chúa ở Địch Nhung lớn lên, uống cũng là trà bánh. Đại Hạ kém cõi nhất lá trà mới có thể lên men sau áp chế thành trà bánh, bán cho Địch Nhung.

Cho nên lần đầu tiên uống đến loại này trà xanh mồm miệng Lưu Hương, Thu Lâm công chúa con mắt lóe sáng sáng suốt, đang cầm chén trà yêu thích không buông tay.

Đại Hiền Giả đi tới, phía sau hắn A Tuần có thể sánh bằng Đại Hiền Giả còn muốn tức giận, sắc mặt âm trầm giống như là bão táp đã tới lúc trước.

Hồng Vũ bưng chén trà, nhàn nhạt nhìn liễu Đại Hiền Giả một cái.

Oanh ——

Đại Hiền Giả nhất thời cảm giác mình trong ý thức một mảnh điện thiểm Lôi Minh, khi hắn chung quanh phảng phất thế giới thế giới sụp đổ, cơ bản nhất quy tắc hoàn toàn thay đổi, hết thảy trở nên hỗn loạn mà không nhưng thao túng, ngay cả chính hắn, cũng hóa thành vô số nhỏ bé nhất hạt, phiêu tán ở vô tận trong hư không

Đại Hiền Giả trong nháy mắt mồ hôi lạnh ướt đẫm phía sau lưng, rốt cuộc muốn rất cường đại tồn tại, mới có thể chỉ dùng một cái ánh mắt, sẽ làm cho mình kinh nghiệm một lần ngày tận thế

Hắn hoảng hốt sau trấn định lại, ầm ầm quỳ rạp xuống đất, dập đầu bái kiến: “Trữ Vọng thành Nhật Đông Thăng, tham kiến các hạ “

Phía sau hắn A Tuần thoáng cái không có kịp phản ứng, tựu thấy ở trong lòng hắn thần một loại Đại Hiền Giả đã quỳ trên mặt đất liễu hắn biết Đại Hiền Giả sẽ không vô duyên vô cớ làm như vậy, nhưng là hắn hiện tại quả là không hiểu, Đại Hiền Giả tại sao muốn làm như vậy.

Khi hắn xem ra, Hồng Vũ cũng chính là bình thường, nhiều nhất chính là cùng Sơn Khôi Lâm một cái cấp bậc.

Hồng Vũ nhìn A Tuần một cái: "Để cho những người không liên quan lui ra đi."

"Dạ." Hồng Vũ không nói gì, Đại Hiền Giả không dám đứng dậy, xoay đầu lại hướng A Tuần nói: "Đem người cũng mang đi ra ngoài."

A Tuần khom người lĩnh mệnh, đầy trong đầu khiếp sợ, lòng tràn đầy nghi ngờ đi ra ngoài.

Trong phòng chỉ còn lại có Hồng Vũ ba người, còn có Sơn Khôi Lâm cùng Đại Hiền Giả.

Hồng Vũ tùy ý khoát tay: "Đứng lên đi."

Đại Hiền Giả lại không chịu, lần nữa khấu đầu: "Trữ Vọng Thành sắp bị diệt tới nơi, lão hủ vô năng, che chở không được này mấy vạn con dân, kính xin các hạ trượng nghĩa xuất thủ, bảo toàn Trữ Vọng Thành."

Hồng Vũ chau mày, không vui: "Trước đứng lên đáp lời "

Đại Hiền Giả không dám nữa bướng bỉnh, bò dậy rất hàng phục đứng ở một bên.

Hồng Vũ lúc này mới gật đầu: "Cho nói một chút, các ngươi trong miệng Bạn Đảng đến tột cùng có cái gì thực lực."

Trữ Vọng Thành hiện tại lớn nhất nguy cơ đến từ chính Trung Nghĩa liên minh, nhưng là Hồng Vũ không hỏi Trung Nghĩa liên minh nhưng hỏi Bạn Đảng, Đại Hiền Giả cũng không dám không trả lời.

"Các hạ, Bạn Đảng trên thực tế chính là tiền triều thần tử, ước chừng ba mươi năm trước, bọn họ hung hãn khởi binh, đánh lén hoàng thất, cuối cùng một âm mưu thủ đoạn, đem

hoàng thất phần lớn thành viên tru diệt, rồi sau đó chiếm lĩnh Thủy Nguyên đại lục, hơn nữa bắt đầu chung quanh đuổi giết may mắn còn sống sót thành viên hoàng thất."

"Bạn Đảng thủ lĩnh, cũng chính là hiện tại ngụy đế, thủ hạ nắm giữ lấy một loại đặc thù kỹ thuật, chúng ta bước đầu phán đoán, loại này kỹ thuật cùng Lâm Hải Thụ Vương có chút liên hệ. Loại này kỹ thuật để cho hắn có thể cơ hồ không hạn chế chế tạo kỳ quái chiến sĩ. Những thứ kia chiến sĩ chẳng những rất cường đại, hơn nữa không có chút nào cảm giác đau, không có tâm tình ba động, đại não trời sanh có thể trực tiếp tiếp thu tướng lãnh ra lệnh, bọn họ đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi, ít nhưng chiến thắng."

Hồng Vũ nghe đến đó, đã có thể xác định, Bạn Đảng chính là nắm giữ hoang bắc ma quân người.

Chẳng qua là hoang bắc ma quân rõ ràng còn có Trung Nghĩa liên minh cái này tâm phúc đại họa không có giải quyết, tại sao muốn không tiếc hao phí khổng lồ thật nhiều, đem ba vạn ma quân đưa đi Địch Nhung?

Hồng Vũ hỏi: "Gần đây Bạn Đảng có cái gì đại quy mô quân sự hành động sao?"

"Có." Nhật Đông Thăng nói: "Ước chừng là ở bốn tháng trước kia, Bạn Đảng bỗng nhiên phát động liễu một lần toàn diện thế công. Bọn họ Hắc Ma quân đoàn từ mấy cái phương hướng cùng nhau tấn công mạnh Trung Nghĩa liên minh, cuối cùng đưa đến Trung Nghĩa liên minh được cái này mất cái khác, phòng ngự thượng xuất hiện một khổng lồ chỗ sơ hở, rồi sau đó Hắc Ma quân đoàn vẫn dấu kín ở hậu phương chính là chủ lực, ba vạn hai nghìn Hắc Ma quân bỗng nhiên giết ra, dễ dàng xâm nhập đến Lâm Hải phía sau."

Nói tới đây, Nhật Đông Thăng lộ ra một nghi ngờ vẻ mặt: "Chúng ta lúc ấy cũng cho là, này một chi Hắc Ma quân chủ lực, là muốn càn quét Lâm Hải phía sau, giống chúng ta Trữ Vọng Thành yếu như vậy tiểu thành thị, sau đó tiền hậu giáp kích, hoàn toàn tiêu diệt Trung Nghĩa liên minh. Nhưng là làm cho người ta kỳ quái chính là, kia chỉ quân đội thẳng tắp xuyên qua Lâm Hải, không tiếc lấy đại lượng giảm quân số làm đại

giá, chạy thẳng tới Lâm Hải chỗ sâu nhất đích thiên hố. Sau đó hoàn toàn biến mất ở lạch trời xuống."

"Sau lại chạy tới liên minh đại quân ở lạch trời hạ phát hiện một ngọn đại hình không gian vượt qua trận, bọn họ có thể thật đi lạch trời cái kia vừa."

Nhật Đông Thăng lại là thở dài nói: "Bạn Đảng thực lực càng ngày càng lớn mạnh, này tòa không gian vượt qua trận, hao phí to đến kinh người, hiện tại Trung Nghĩa liên minh tuyệt đối không cách nào gánh nặng. Cho nên bọn họ phá hư này tòa trận pháp, tránh cho kia chỉ đại quân rồi trở về."

Hồng Vũ tính một cái thời gian, quả nhiên là kia ba vạn hoang bắc ma quân xuất hiện thời gian.

Mà từ Nhật Đông Thăng giảng thuật đến xem, tựa hồ Bạn Đảng chỉ cần toàn lực tiến công, Trung Nghĩa liên minh căn bản không chịu nổi một kích, nhưng là tại sao Bạn Đảng thủy chung không hoàn toàn mặt tiễu trừ, mà muốn lưu lại Trung Nghĩa liên minh đâu?

Hồng Vũ đang trầm tư, Nhật Đông Thăng bên kia nói tiếp: "Giống như Trữ Vọng Thành loại này phía sau thành thị, ở Trung Nghĩa liên minh trong giống như trước không thể thiếu. Chúng ta có lẽ lực chiến đấu sai một chút, nhưng là đây là tại sao? Bởi vì chúng ta đạt được phần lớn tài nguyên, cũng trợ giúp cho phía trước thành thị." Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 19 : Trữ Vọng Thành (thượng)

Y Hà mặc dù là An Miên Thành trong ba người người mạnh nhất, nhưng là bản thân tu vi so sánh với Sơn Khôi Lâm còn muốn hơi sai một chút, hơn nữa trong tay của hắn búa đá so với Sơn Khôi Lâm Huyền Binh tứ chi sai quá xa, lập tức tựu lâm vào bị động.

Nhưng là An Miên Thành còn có khác hai vị Nhất Phẩm Hợp Chân tại chỗ, Sơn Khôi Lâm cái kia thủ hạ nhưng chỉ là Nhị Phẩm Khai Thần, căn bản không thể nào ngăn cản được hai người.

Viên cầu chợt lóe, Nhị Phẩm Khai Thần tựu suýt nữa bị đánh trúng.

An Miên Thành khác một vị thì mở ra đại cung, nhắm ngay trong chiến đấu Sơn Khôi Lâm.

Nhị Phẩm Khai Thần liên tục bại lui, mấy chiếu diện xuống tới cũng đã người bị thương nặng. Hồng Vũ âm thầm thở dài, ra hiện tại liễu trên chiến trường.

Một ít chỉ viên cầu oanh, hắn tiện tay bắt được.

Cùng lúc đó, An Miên Thành vị thứ ba Nhất Phẩm Hợp Chân đã bắn ra rảnh tay trong đích mủi tên nhọn.

Hồng Vũ nhưng có một lần ra hiện tại liễu tiến trên đường, một phát bắt được này chỉ mủi tên nhọn.

Phốc!

Trên tên ẩn chứa lực lượng cường đại phun ra đi một cổ tia sáng ngọn lửa, lại bị Hồng Vũ lực lượng áp chế, dễ dàng dập tắt.

Hai người thất kinh: "Người nào! ?"

Hồng Vũ tiện tay nhất chà xát, đem chi kia mủi tên nhọn cùng viên cầu nhu thành một đoàn, dễ dàng giống như là cùng mặt.

Hai người ngay cả thần sắc đại biến, ôm quyền hỏi: "Cường đại các hạ, chúng ta muốn hỏi một chút An Miên Thành rốt cuộc địa phương nào đắc tội ngươi, để xuất thủ đối phó chúng ta?"

Hồng Vũ lắc đầu, một ngón tay phương xa: "Lão tử chính là xem các ngươi không vừa mắt, cút!"

Y Hà cũng chú ý tới, chi kia mủi tên nhọn cũng không tính dạ, viên cầu cũng là tam phẩm Huyền Binh, cứng rắn vô cùng, coi như là hắn cũng rất khó khăn chỉ bằng mượn một đôi tay ở phía trên lưu lại rõ ràng địa dấu vết.

Hắn rút ra chiến đoàn, tam đại Nhất Phẩm Hợp Chân đứng chung một chỗ, Y Hà quát lên: "Các hạ, mặc dù ngươi rất cường đại, nhưng là ba người chúng ta cũng không phải là An Miên Thành người mạnh nhất, huống chi, An Miên Thành sau lưng đứng cả liên minh, trừ phi các ngươi là Bạn Đảng người, nếu không hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Y Hà mới vừa nói xong, chỉ nghe thấy ba một tiếng, hắn mắt nổ đom đóm lảo đảo một cái thiếu chút nữa té lăn trên đất.

Khác hai đại Nhất Phẩm Hợp Chân há hốc mồm, ngay cả phía sau Sơn Khôi Lâm đều thất kinh, Hồng Vũ lại không nói hai lời tựu cho Y Hà một bạt tai.

"Bổn thiếu gia phiền liễu, làm sao luôn luôn một chút ngu xuẩn nói ta chết định rồi? Bổn thiếu gia nhất định so sánh với các ngươi sống lâu trăm tuổi! Cút!"

Này một bạt tai, hoàn toàn đem Y Hà cuối cùng một tia ảo tưởng cũng cho đánh diệt, đầu tiên Hồng Vũ tuyệt không cùng bọn họ thỏa hiệp, tiếp theo Hồng Vũ giết chết bọn họ dễ dàng.

"Hôm nay nhận thức trồng, chúng ta đi!"

An Miên Thành ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân hoảng hốt đi, nhưng là bị Hồng Vũ cứu Sơn Khôi Lâm hai người nhưng cũng trên mặt nghi hoặc nhìn Hồng Vũ.

Sơn Khôi Lâm ôm quyền nói: "Đa tạ tôn giá ân cứu mạng."

Hồng Vũ khoát khoát tay: "Không cần khách khí, tiện tay mà thôi thôi."

Sơn Khôi Lâm hay là nhịn không được, hỏi: "Tôn giá lạ mặt được ngay…"

"Chúng ta không phải là cái gì Bạn Đảng người, trên thực tế ta muốn hỏi hạ xuống, các ngươi nói liên minh là cái gì, Bạn Đảng vậy là cái gì?"

Sơn Khôi Lâm một trận kinh ngạc: "Ở Thủy Nguyên đại lục lại còn có người không biết Bạn Đảng cùng liên minh…"

Vừa lúc đó, Bạch Uyển Thần hai nàng chậm rãi từ trong rừng cây đi ra. Đang nói chuyện Sơn Khôi Lâm sắc mặt đại biến, nhìn hai nàng há to miệng, một câu cũng nói không nên lời.

Hồng Vũ nhướng mày, hô hắn một tiếng, Sơn Khôi Lâm phục hồi tinh thần lại vội vàng cáo lỗi: "Xin lỗi, xin lỗi, các ngươi chẳng lẽ không đúng Thủy Nguyên đại lục người?"

Hồng Vũ kỳ quái hỏi ngược lại: "Các ngươi biết trên cái thế giới này còn có khác đại lục?"

Sơn Khôi Lâm thở dài một tiếng, dĩ nhiên biết: "Năm đó chúng ta điện hạ, chính là quyết định đi trước khác đại lục, tìm kiếm có thể đánh bại Bạn Đảng lực lượng, sau đó… Không còn có trở lại."

Hắn vừa nói, thần thái ảm nhiên dưới đi, theo bản năng vừa hướng hai nàng bên kia nhìn thoáng qua.

Hồng Vũ nói: "Chúng ta theo một chút đầu mối lại tới đây, đối với chỗ ngồi này đại lục hoàn toàn chưa quen thuộc, ngươi có thể cho giảng giải một chút sao?"

Sơn Khôi Lâm suy nghĩ một chút: "Không thành vấn đề, ngươi đã cứu chúng ta, ta còn không biết làm sao báo đáp còn ngươi. Bất quá, xin cho ta trước tiên đem một ít chuyện xử lý xong."

Hắn và thủ hạ tìm tới một chút mộc cành, bi thương địa đem chết trận Nhị Phẩm Khai Thần hoả táng, sau đó đem tro cốt cất vào một cái nhỏ cái bình khu vực tốt.

"Còn không có thỉnh giáo các hạ tên?"

“Ta tên là Hồng Vũ.”

Hồng Vũ ba người đi theo Sơn Khôi Lâm, một đường hướng bọn họ Trữ Vọng Thành đi tới.

Trên đường, Sơn Khôi Lâm hướng Hồng Vũ giảng thuật liễu hôm nay Thủy Nguyên đại lục tình huống.

Hiện tại hắn cửa vị trí vị trí, chính là Thủy Nguyên đại lục Tây Bắc phương hướng, bọn họ đang hướng đông nam phương hướng đi lại.

Thủy Nguyên đại lục khổng lồ vô cùng, thậm chí ngay cả Nhất Phẩm Hợp Chân Sơn Khôi Lâm đều nói không rõ ràng lắm này một khối đại lục đến tột cùng có bao nhiêu. Nơi này tài nguyên phong phú vô cùng, võ giả rất dễ dàng là có thể tu luyện đến Tam Phẩm Hiển Thánh trở lên.

Nhưng là vô luận ở nơi đâu, Nhất Phẩm Hợp Chân cũng là một đạo khảm, mà Nhất Phẩm Hợp Chân trên, thì càng thêm hiếm thấy.

Hôm nay Thủy Nguyên đại lục, chia làm hai đại thế lực. Chiếm cứ đông nam phương hướng, cả Thủy Nguyên đại lục ước chừng bảy thành trước mặt tích, là Sơn Khôi Lâm trong miệng “Bạn Đảng”.

Mà chiếm cứ Tây Bắc phương hướng, lấy Lâm Hải làm chủ khu, là do từng ngọn Lâm Hải chi thành xây dựng Trung Nghĩa liên minh.

Trung Nghĩa liên minh ủng hộ đã bị Bạn Đảng lật đổ tiền triều, nhưng là nhưng bây giờ gặp phải một lúng túng cảnh ngộ, tiền triều vương thất cuối cùng một vị người thừa kế điện hạ mất tích.

Trung Nghĩa liên minh tuyên thệ thần phục tiền triều hoàng thất, hiện tại không có thần phục đối tượng.

Mà chút ít năm, Bạn Đảng thực lực càng ngày càng lớn mạnh, không ngừng mà phái binh vào diệt Lâm Hải, Trung Nghĩa liên minh kế tiếp bại lui, đã có mười một ngồi Trung Nghĩa liên minh Lâm Hải chi thành bị Bạn Đảng chiếm lĩnh.

Mà Bạn Đảng phá lệ tàn bạo, một khi chiếm lĩnh thành thị, lập tức toàn thành tàn sát hết, không lưu một người sống!

Trung Nghĩa liên minh chỉ có tử chiến, cũng may bọn họ công việc trên lâm trường trong có một chút Thụ Vương, Thụ Vương mỗi cách ba năm, có thể đản sinh ra nhất định số lượng ân tứ chi quả, phục dụng liễu những thứ này trái cây đối với tu hành có trợ giúp rất lớn.

Mà ân tứ chi quả còn có rất nhiều kỳ diệu hiệu quả, nói ví dụ đem đẳng cấp cao Huyền Binh cùng không trọn vẹn tứ chi liên tiếp, tạo thành Huyền Binh tứ chi.

Huyền Binh tứ chi giống như tứ chi giống nhau linh hoạt, lại có Huyền Binh cường đại uy lực, thêm giả bộ liễu Huyền Binh tứ chi võ giả, thường thường so sánh với đồng cấp khác muốn càng cường đại hơn!

Hồng Vũ trong lòng còn có càng nhiều là nghi vấn, nói ví dụ Thụ Vương lai lịch, nói ví dụ những thứ kia hoang thú tại sao dọc theo đường đi cũng tiểu tâm dực dực, đến Thụ Vương phụ cận nhưng có chút càn rỡ?

Nhưng là Sơn Khôi Lâm bỗng nhiên ngừng lại, mang theo một loại ấm áp mỉm cười lấy tay một ngón tay phía trước: "Chúng ta đến."

"Đến?" Ba người đều có chút ngoài ý muốn, khi hắn cửa phía trước vẫn như cũ là mịt mờ Lâm Hải, khắp nơi màu xanh biếc. Nhưng là Hồng Vũ ba người sắc mặt cũng dần dần cổ quái.

Phía trước đúng là có tảng lớn linh hồn hơi thở, nhưng là phần lớn đều ở dưới đất!

Sơn Khôi Lâm cười ha ha, mang theo Hồng Vũ ba người bay lên bầu trời: "Hồng Vũ thiếu gia xin nhìn!"

Khi hắn cửa phía trước, chọc trời cự mộc cũng không phải là lộn xộn sinh tồn, mà là rất có quy luật đứng hàng bố trí thành một ngọn đại trận.

Bên ngoài cây cối giống như là một đạo thành tường, nội bộ cây cối chằng chịt có hứng thú, ngưng tụ liễu nồng nặc đích

thiên địa nguyên có thể, hướng dưới đất cùng bên ngoài chuyển vận đi qua.

Hồng Vũ còn có thể nhìn ra, chỗ ngồi này đại trận hiển nhiên cũng không chỉ là vì phòng ngự, một khi mở ra công kích hình thức, uy lực cũng phi thường to lớn.

Mỗi một khỏa trên cây to cũng trú trát nước cờ mười tên chiến sĩ. Mà thủ hộ chiến sĩ phá lệ nhiều đích kia mấy viên đại thụ, phía dưới đều có mấy khổng lồ thụ động, nối thẳng dưới đất.

Hồng Vũ cũng hiểu, cái gọi là Lâm Hải thành thị, cũng là kiến tạo dưới mặt đất.

Những thứ kia khổng lồ thụ động trong, có người tiến tiến xuất xuất, chính là địa hạ thành thành phố "Cửa thành".

Nhìn xa Cao Thụ thượng chiến sĩ phát hiện Sơn Khôi Lâm: "Đại nhân, ngài trở lại."

Các chiến sĩ ra đón, đầy cõi lòng mong đợi: "Ngài nhận được ân tứ chi quả sao?"

Sơn Khôi Lâm rất hiền hoà cười cười: "Cảm tạ Thụ Vương ân tứ, lần này không có tay không mà về."

Các chiến sĩ vui mừng quá đỗi: "Đại nhân không hổ là chúng ta Trữ Vọng Thành đệ nhất cường giả, xuất thủ chưa từng có thất bại, đại nhân mau mời vào thành, ta đã phái người đi bẩm báo Đại Hiền Giả liễu."

Sơn Khôi Lâm bị chiến sĩ thổi phồng, nhưng nghĩ tới tử trận chính là thủ hạ, trong lòng thực tại cao hứng không nổi, lờ mờ gật đầu nói: "Ta đây phải đi bái kiến Đại Hiền Giả. Ba vị này chính là chúng ta Trữ Vọng Thành khách quý, nhất định phải chiếu cố tốt."

"Dạ!"

Sơn Khôi Lâm xin lỗi đối với Hồng Vũ nói: "Vũ thiếu đi trước nghỉ ngơi, ta đem chuyến này kinh nghiệm hướng Đại Hiền Giả bẩm báo sau, lập tức sẽ tới tìm ngươi."

"Tiên sinh xin cứ tự nhiên."

Sơn Khôi Lâm vội vã đi. Trung Nghĩa liên minh nội bộ đạt thành liễu thỏa hiệp, muốn chia cắt Trữ Vọng Thành, hắn nhất định phải mau sớm cùng Đại Hiền Giả thương lượng một chút.

Tên kia chiến sĩ thủ lĩnh rất nhiệt tình, mang theo Hồng Vũ đám người từ một ngọn thụ động "Cửa thành" đi vào: "Mấy vị khách quý bên này xin."

Thụ động rộng chừng năm trượng, cao bốn trượng, tuyệt không tất một loại thành trì cửa thành nhỏ.

Thụ động cửa thành phía sau, là một đạo rộng rãi hình quạt bậc thang, cửa thành sau hay là nhất hẹp chỗ, càng hướng xuống càng rộng rộng rãi. Ước chừng ba trượng sâu đích dưới đất, liên tiếp một đạo đinh ốc thang lầu, vẫn xuống phía dưới thông đến trăm trượng chừng độ sâu.

Nơi đó, mới thật sự là địa hạ thành thành phố.

Bậc thang cũng xứng có xe ngựa thông hành mặt phẳng nghiêng, thiết kế hết sức nhân tính hóa.

Trên đỉnh đầu, mắc kim khí ti xây dựng trận pháp khắc tuyến, nguyên năng thông qua trận pháp khắc tuyến phát ra nhu hòa quang mang, đem thế giới dưới lòng đất chiếu sáng.

Trữ Vọng Thành trong cũng có chuyên môn dùng để tiếp đãi tân khách trạm dịch, chiến sĩ thủ lĩnh đưa bọn họ mang vào đi, đã thông báo liễu sau, cho Hồng Vũ ba người bọn họ an bài một ngọn đẳng cấp cao nhất tiểu lâu, chiến sĩ thủ lĩnh tựu cáo từ.

Địa hạ thành thành phố đích thiên sẽ dùng trận pháp gia cố, ước chừng ba mươi trượng cao thấp, cho nên địa hạ thành cao nhất kiến trúc cũng chỉ có bốn tầng. Bất quá diện tích vô cùng rộng lớn, Hồng Vũ tính ra hạ xuống, chỗ ngồi này địa hạ thành thành phố hẳn là có năm vạn chừng thường ở nhân khẩu.

Trong thành thị tùy ý có thể thấy được từ trên mặt đất phía dưới tới đại thụ rễ cây, tựa như một cây Thông Thiên cây cột.

Hồng Vũ cùng Bạch Uyển Thần đang đợi Sơn Khôi Lâm trở lại trong khoảng thời gian này, đã lặng lẽ đem linh giác thả ra, chỉ chốc lát sau cả Trữ Vọng Thành đại khái tình huống hai

người đã hiểu rõ cho ngực, mà cả Trữ Vọng Thành không có một người nhận thấy được bị âm thầm nhìn trộm liễu.

Hồng Vũ một tiếng cảm thán: "Khó trách ngay cả minh hữu của mình cũng muốn mơ ước, Trữ Vọng Thành thật sự là… Giàu có mà nhỏ yếu." Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 20 : Huyền Binh nỏ pháo

"Bọn họ hàng năm từ chúng ta nơi này lấy đi toàn bộ thu hoạch bảy thành, chỉ để lại ba thành miễn cưỡng có thể duy trì thành thị hằng ngày vận chuyển, bồi dưỡng cường giả đầu nhập dĩ nhiên là muốn giảm bớt, cho nên Trữ Vọng Thành nhìn qua giàu có, trên thực tế chúng ta là khẳng khái vô tư trợ giúp bọn họ."

Nhưng là hiện tại, bọn họ còn không thỏa mãn, muốn trực tiếp cưỡng chiếm Trữ Vọng Thành liễu! Những thứ này bội bạc đồ vô sỉ, nếu như điện hạ còn đang, nhất định sẽ trừng phạt bọn họ!"

Hồng Vũ đang suy nghĩ chính là, lúc đầu bước đầu tiên muốn cho Trung Nghĩa liên minh cường đại lên, ít nhất có thể ngăn cản được Bạn Đảng tiến công, mới có thể bảo vệ cho Lâm Hải, tránh khỏi hoang bắc ma quân lần nữa xuyên qua lạch trời tiến vào thứ nhung.

Hoặc là nói, đây là trước mắt Hồng Vũ có thể xác định, đi tới Thủy Nguyên đại lục nhất định phải đạt thành căn bản mục tiêu. Kế tiếp, mới là đánh bại ma quân. Bây giờ nhìn lại, Trung Nghĩa liên minh thật sự là quá rời rạc liễu, Lâm Hải thành thị làm theo ý mình không nói, lẫn nhau trong lúc cũng không tin cho dù. Gặp phải đại địch, chẳng những không tinh thành đoàn kết, thậm chí còn lẫn nhau đấu đá.

Như vậy trạng thái làm sao có thể đi đối kháng Bạn Đảng?

Hồng Vũ nhìn một chút Đại Hiền Giả cùng Sơn Khôi Lâm, muốn từ trong hai người lựa chọn một, nhưng là trước mắt, hắn còn không cách nào đoán được, rốt cuộc người thích hợp hơn.

Hồng Vũ do dự không chừng thời điểm, phía ngoài bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập, nhưng ngay sau đó có người bối rối trong triều bẩm báo: "Đại Hiền Giả, có đại cổ quân đội đang hướng chúng ta nhích tới gần!" Đại Hiền Giả cả người chấn động: "Thật là nhanh…" Hắn có

chút cầu khẩn nhìn hướng Hồng Vũ: "Các hạ, xin ngài cứu cứu Trữ Vọng Thành sao!"Hồng Vũ gật đầu: "Ta với ngươi đi xem một chút." Dùng làm thành tường cự mộc trải qua đặc thù tài bồi, một cây cự Mộc Sinh lớn lên hết sức chặc chẽ, lẫn nhau ở giữa nhánh cây cũng sinh trưởng ở chung một chỗ. Mà cây khô ở giữa khe hở, thì bị từng đạo trận pháp nguyên năng phát ra điện quang cách trở, thậm chí so sánh với thân cây bản thân càng thêm khó có thể đột phá.

Đại Hiền Giả mang theo Hồng Vũ ba người đi lên liễu một cây đại thụ ngọn cây, từ nơi này nhìn lại, phương xa Lâm Hải trong, loáng thoáng có thể thấy một cổ quân đội đang dưới tàng cây đi tới.

"Phát ra cảnh cáo sao?" Đại Hiền Giả hỏi.

Vừa chiến sĩ thủ lĩnh nói: "Đã liên tục phát ra ba lần cảnh cáo liễu, đối phương không chút nào để ý."

Đại Hiền Giả hừ lạnh một tiếng: "Ta Trữ Vọng Thành cũng không phải là mặc người khi dễ! Sơn Khôi Lâm đại nhân, cho chúng ta biết chiến sĩ, chuẩn bị chiến đấu! Tất cả đại hình chiến đấu Huyền Binh, tất cả công kích trận pháp, toàn bộ chuẩn bị xong! Từ hiện tại bắt đầu, chặc đứt hết thảy hướng tiền tuyến thành thị công kích, vật liệu toàn bộ lưu làm tự cho là đúng."

"Dạ!"

Các chiến sĩ thật ra thì đã sớm chuẩn bị xong, hiện tại chẳng qua là mở ra công kích trận pháp, đem chiến tranh Huyền Binh vận chuyển trải qua tới mà thôi.

Đại Hiền Giả nhìn về phía Hồng Vũ, khom người ôm quyền: "Các hạ, nếu như chúng ta ngăn cản không nổi, tựu thật dựa vào ngài."

Hồng Vũ khẽ gật đầu, không muốn làm ra cái gì bảo đảm.

Chi kia quân đội dần dần nhích tới gần, lộ ra vẻ có chút không chút kiêng kỵ.

Chừng năm ngàn người!

Hơn nữa chiến sĩ trang bị hoàn mỹ, chia đều cấp bậc không thấp. Trên người bọn họ toát ra tới máu và lửa hơi thở, là Trữ Vọng Thành loại này sống phía sau, rất ít kinh nghiệm chiến hỏa thành thị thủ vệ người sở không cụ bị.

Hồng Vũ phi thường khẳng định, một khi khai chiến, cho dù là song phương nhân số giống nhau, chia đều cảnh giới giống nhau, Trữ Vọng Thành người cũng sẽ thất bại thảm hại.

Đại Hiền Giả đứng ở cây trên tường, cao giọng chất vấn: "Các ngươi là người thành thị, công khai xé bỏ minh ước, chẳng lẽ sẽ không sợ những khác thành phố liên thủ đả kích?"

Cây dưới tường trong quân đội, chậm rãi đi ra một chiến mã, trên chiến mã ngồi một người.

"Là Đại Phương thành chủ tướng Hưu Cách Lạc!" Có người nhận ra liễu.

Trên lưng ngựa Hưu Cách Lạc chính là nhất phẩm hai sao, hắn hoàn toàn có thể đại biểu Đại Phương thành. Mà Đại Phương thành chính là Trung Nghĩa liên minh mười hai tiền tuyến trong thành thị, cường đại nhất sáu một trong!

Đại Hiền Giả sắc mặt khẽ biến thành hơi lần, phía dưới Hưu Cách Lạc nhưng không nói một lời. Theo sát, trong quân đội đi ra người thứ hai.

"Tam Nhãn Thành chủ tướng Ân Nặc!"

Sau đó là người thứ ba.

"Lạc Phong Thành chủ tướng Biệt Liệt!"

Rất nhanh, mạnh nhất sáu thành Lục Đại chủ tướng tất cả đều ra hiện tại liễu cây dưới tường. Trước hết ra mặt Hưu Cách Lạc thản nhiên nói: "Nhật Đông Thăng, ngươi còn có cái gì may mắn trong lòng sao?"

Nhật Đông Thăng sắc mặt vô cùng khó coi, hiển nhiên đây đã là liên minh làm ra quyết nghị, muốn chia cắt Trữ Vọng Thành liễu.

Hưu Cách Lạc vung tay lên, từ quân đội trong lần nữa đi ra một người, Nhật Đông Thăng thấy người nọ thất kinh: "Tân

Cách, lão bằng hữu của ta, ngươi cũng gia nhập bọn họ sao?"

Tân Cách cười khổ: "Ta… Ta là tới lời khuyên ngươi, buông tha cho Trữ Vọng Thành."

Nhật Đông Thăng tựa hồ hiểu cái gì, tức giận nói: "Là bọn họ hiếp bức ngươi sao? Tân Cách ngươi lão hồ đồ sao? Các ngươi Đông Lâm Thành cùng chúng ta Trữ Vọng Thành giống nhau cũng là phía sau thành thị, giống nhau cũng rất giàu có, hôm nay là chúng ta Trữ Vọng Thành, ngày mai sẽ có thể là các ngươi Đông Lâm Thành!"

Tân Cách sắc mặt ảm nhiên, nhưng không có để ý tới Nhật Đông Thăng lời khuyên, mà là phản khuyên nhủ: "Nhật Đông Thăng, lão bằng hữu của ta, không nên cố chấp liễu, không có ý nghĩa, tình thế so sánh với người mạnh, Lục Đại chủ thành đã làm ra quyết định, ngươi… Vô lực phản kháng. Nghe ta lời khuyên, dâng ra Trữ Vọng Thành, trong thành con dân sẽ không bị giết chóc, ngươi cũng có thể có một tốt chỗ đi."

Nhật Đông Thăng nghiến răng nghiến lợi: "Không thể nào!"

Tân Cách xoay người hướng Hưu Cách Lạc một vũng hai tay: "Ta sớm nói, vô dụng."

Hưu Cách Lạc giơ tay lên trong đích trường thương: "Hậu quân chuẩn bị!"

Năm ngàn người quân đội phía sau một ngàn người lập tức triệt thoái phía sau, tìm một mảnh bằng phẳng đất, sau đó năm người một tổ, tiểu tổ trường mở ra trữ vật Huyền Binh.

Loại này trữ vật Huyền Binh ở khác đại lục tuyệt đối là vật hi hãn phẩm.

Thanh Nguyên đại lục phàm tục trong thế giới, mới vừa tùy Phương Lưu Vân nghiên cứu chế tạo đi ra ngoài.

Coi như là ở Hà Tả đại lục, cũng không thể có thể xa xỉ đến trang bị binh lính bình thường trình độ.

Nhưng là nơi này là Thủy Nguyên đại lục, bởi vì vận rủi ma văn rộng khắp tồn tại, võ giả nơi này đối với quy tắc hiểu trời sanh tựu so sánh với khác đại lục vượt lên đầu một bước.

Cho nên võ giả nơi này cấp bậc so ra kém Hà Tả đại lục, nhưng là bọn họ đối với quy tắc nắm trong tay mạnh hơn. Hai đồng cấp khác võ giả đối kháng, nhất là Nhất Phẩm Hợp Chân trở lên rất đúng quyết, nhất định là Thủy Nguyên đại lục chiến thắng.

Bởi vì đối với quy tắc hiểu càng thâm nhập thấu triệt, giống như trữ vật Huyền Binh chế tạo đứng lên thì càng dễ dàng. Những thứ kia trữ vật Huyền Binh mở ra sau, các chiến sĩ nhanh chóng từ trong đó lấy ra các loại Huyền Binh bộ kiện, sau đó tổ hợp ở chung một chỗ.

Ở đây một mảnh trận địa thượng, nhanh chóng xuất hiện hai trăm cửa Huyền Binh nỏ pháo!

Những thứ này Huyền Binh nỏ pháo đường kính tựa hồ không lớn, nhưng là bắn tên nỏ cũng là dùng mỏ tinh mài mà thành, phía trên còn điêu khắc trận pháp, đang lóe lên tia sáng, hiển nhiên uy lực khổng lồ.

Hai trăm cửa Huyền Binh nỏ pháo vô cùng uy hiếp lực, Nhật Đông Thăng nhất thời trong lòng thấp thỏm, Hồng Vũ thậm chí cảm giác được, cây trên tường những binh lính kia tâm tình ba động, sợ hãi đang lan tràn o.

"Các hạ…" Nhật Đông Thăng không nhịn được muốn hướng Hồng Vũ cầu viện, Hồng Vũ nhưng khẽ mỉm cười, nhẹ nhàng khoát tay: "An tâm một chút chớ nóng."

Đầu tiên hắn muốn nhìn một chút Thủy Nguyên đại lục chiến tranh thủ đoạn, tiếp theo hắn tổng yếu để cho Nhật Đông Thăng cùng cả Trữ Vọng Thành cũng tuyệt vọng, khi đó lại ra tay, hiệu quả mới là tốt nhất.

Đại Hiền Giả ở một bên âm thầm gấp gáp, rồi lại không dám thúc giục Hồng Vũ.

Hưu Cách Lạc ở dưới thành lớn tiếng quát: "Nhật Đông Thăng, đây là ngươi cơ hội cuối cùng liễu, đầu hàng, hoặc là cùng Trữ Vọng Thành cùng nhau diệt vong!"

Nhật Đông Thăng giọng căm hận mắng: "Điện hạ nhất định sẽ trở lại trừng phạt ngươi cửa!"

Hưu Cách Lạc hừ lạnh một tiếng: "Hậu quân, công kích!"

"Tiền quân, chuẩn bị!"

Chiếm được ra lệnh, hai trăm cửa Huyền Binh nỏ pháo trong, có một nửa ở binh lính đeo hạ bay lên trời không, trên cao nhìn xuống nhắm ngay Trữ Vọng Thành.

"Nổ súng!"

Huyền Binh nỏ pháo phát ra từng tiếng rống giận, chấn động thiên địa, Huyền Binh nỏ pháo mỏ tinh tên nỏ mang theo từng đạo trí mạng mà xinh đẹp quang đuôi, hung hăng địa oanh kích ở cây bên mgoài tường trận pháp kết giới thượng.

"Đông một oanh!" Một quả mỏ tinh tên nỏ nổ tung, ở trận pháp kết giới thượng chấn động ra một mảnh sóng gợn, vốn là màu xanh kết giới, ở bị nỏ pháo đánh trúng chỗ, nhanh chóng biến thành màu đỏ.

Đợi đến mỏ tinh tên nỏ nổ tung uy lực tản đi, mới từ từ khôi phục.

Nhưng là, hai trăm cửa Huyền Binh nỏ pháo trên dưới cùng nhau oanh kích, trận pháp kết giới lắc lư không chừng tràn ngập nguy cơ!

Thấy thời cơ sẽ phải thành thục, Hưu Cách Lạc khóe môi nhếch lên một tia cười lạnh, thấp giọng phân phó bên cạnh phó tướng: "Ngươi dẫn đội, một khi phòng ngự trận pháp bị công phá, lập tức giết cho ta đi vào! Trữ Vọng Thành phản kháng thật ra thì ngay giữa chúng ta lòng kẻ dưới này, coi đây là lấy cớ, đem tất cả thị dân toàn bộ giết sạch, một tên cũng không để lại!"

"Dạ!"

Hồng Vũ đã xác định, loại này Huyền Binh nỏ pháo một lần oanh kích, phối hợp mỏ tinh tên nỏ nổ tung uy lực, tương đương với nhất phẩm cùng thật một kích toàn lực, đương nhiên là ở không sử dụng thiên địa nhất thể trạng thái ở dưới uy lực.

Nhìn Trữ Vọng Thành phòng ngự trận pháp ở Huyền Binh nỏ pháo oanh kích hạ lắc lư không chừng, đã sắp toàn bộ biến

thành màu đỏ, Hồng Vũ biết mình có thể xuất thủ.

Nhưng là hắn không muốn đại quy mô sát thương ngoài thành binh sĩ, những thứ kia cũng là Trung Nghĩa liên minh sinh lực, tương lai còn muốn dựa vào bọn họ chống cự Bạn Đảng đâu.

Hắn kêu gọi Thất Tịch Kiếm Linh: "Một vạn lượng mỏ tinh, truyền thụ cho ta một ta bây giờ có thể đủ dùng dùng là phạm vi lớn linh hồn công kích chiêu số." Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 21 : Dễ như trở bàn tay (thượng)

Ngoài dự đoán mọi người, lần này Thất Tịch Kiếm Linh lại chủ động xuống giá: "Không cần một vạn lượng, lấy ngươi hiện tại điểm này linh hồn tu vi, tối đa cũng chỉ có thể sử dụng năm ngàn lượng linh hồn thủ đoạn công kích."

Hồng Vũ mơ hồ cảm thấy có gạt, nhưng là thời gian cấp bách, không kịp nghĩ nhiều, đạt thành hiệp nghị sau, lập tức dựa theo Thất Tịch Kiếm Linh giảng thuật bắt đầu luyện tập.

Mà ngoài thành, chiến đấu như cũ hừng hực khí thế.

Hai trăm cửa Huyền Binh nỏ pháo uy lực khổng lồ, không ngừng oanh kích dưới, Trữ Vọng Thành phòng ngự trận pháp đã tràn ngập nguy cơ. Dưới thành, Hưu Cách Lạc khóe miệng đã cúp mỉm cười, quân đội của hắn sắp tiến vào Trữ Vọng Thành!

Lần này tàn sát hàng loạt dân trong thành nhất định thu hoạch khổng lồ, Trữ Vọng Thành giàu có nhưng là xa gần nổi tiếng.

Dưới thành chiến sĩ tất cả đều nắm chặc trong tay binh khí, những thứ kia đẳng cấp cao quan quân có Huyền Binh, Huyền Binh đã thả ra liễu quang mang nhàn nhạt, ở trận doanh trong vừa xem hiểu ngay.

Mọi người khẽ khom người, nhìn chằm chằm Trữ Vọng Thành phòng ngự trận pháp, một khi trận pháp bể tan tành, lập tức sẽ xung phong liều chết đi vào.

Hồng Vũ rốt cục hoàn thành trong đầu lần đầu tiên linh hồn công kích mẫu.

Hắn tính ra mình có ít nhất bảy thành nắm chặc, có thể một chiêu giải quyết những thứ kia Huyền Binh nỏ pháo xạ thủ.

"Hồn điện xiềng xích!"

Hồng Vũ thấp giọng vừa quát, một đạo rõ ràng địa lam quang từ mi tâm của hắn nơi thẳng tắp bắn đi ra, đến ngoài

thành hướng nỏ pháo xạ thủ cửa vị trí đem rơi xuống, tạo thành một dưới đáy đường kính ước chừng ba mươi trượng hình nón thể bao phủ phạm vi, ở nơi này một trong phạm vi ba mươi người trong nháy mắt đã bị một đạo màu lam tia chớp xiềng xích sao đầu liên tiếp ở chung một chỗ, keng keng rung động điện quang trong thanh âm, hướng chung quanh tiếp tục buông thả uy lực, rất nhanh tựu tạo thành một phản ứng dây chuyền, màu lam xiềng xích đem tất cả nỏ pháo xạ thủ đầu tất cả đều liên tiếp.

Màu lam tia chớp từ huyệt Thái Dương, ấn đường huyệt, thiên linh huyệt chờ một chút đầu đại huyệt trong tiến tiến xuất xuất, nỏ pháo xạ thủ cửa cảm giác giống như là một cây đốt hồng thanh sắt, ở qua lại châm cứu ma sát đầu óc của mình, bọn họ thê lương kêu thảm mọi người té xuống, làm màu lam tia chớp xiềng xích biến mất, tất cả nỏ pháo xạ thủ trên người không có bất kỳ vết thương, nhưng tất cả đều té trên mặt đất càng không ngừng co quắp, náo đầu óc của mình thấp giọng kêu rên.

Hiển nhiên, bọn họ đã hoàn toàn thối lui ra khỏi trận này chiến đấu.

Hưu Cách Lạc thất kinh, tinh thần dâng cao liên quân bị trầm trọng đả kích: “Chuyện gì xảy ra?”

Trong quân đội lộn xộn một mảnh nghị luận, bọn họ cũng thấy được một ít đạo lam sắc tia sáng là từ trên tường thành người khác mi tâm bay ra tới, một người thậm chí có cường đại như thế lực sát thương? Hắn rốt cuộc là cái gì cảnh giới?

Ở nơi này chính là hình thức trong thế giới, cường đại võ giả có thể chân chính làm được vạn người kẻ địch, thậm chí mười vạn người kẻ địch, trăm vạn người kẻ địch!

Hồng Vũ sở bày ra lực chiến đấu, không nghi ngờ chút nào là cấp bậc này.

Dưới thành các chiến sĩ bắt đầu sợ hãi, trận hình dần dần tán loạn, chỉ cần ở chịu đựng một lần như vậy đả kích, này chi quân đội lập tức sẽ tan tác.

Không có bao nhiêu người có thể ở ngoài sáng biết không có thể chiến thắng dưới tình huống, còn tử chiến không lùi.

Mà trên đầu thành Hồng Vũ uyên thuần nhạc trì bí hiểm, coi như là Hưu Cách Lạc cũng không khỏi được khẽ cau mày, hắn sợ hãi là không là cái loại nầy màu lam tia chớp xiềng xích, mà là hắn nhìn chưa ra Hồng Vũ cực hạn ở nơi đâu.

Giống như Hưu Cách Lạc cường giả như vậy, bản thân đã đạt đến một tương đối cao tầng thứ. Quả thật, khi hắn cửa phía trước còn có rất nhiều siêu cấp cường giả, những thứ này siêu cấp cường giả là Hưu Cách Lạc cần ngưỡng mộ.

Nhưng là cái này rất giống đứng ở dưới chân núi nhìn núi, chỉ cần ngẩng đầu, dùng một loại kính sợ ánh mắt, vốn có thể thấy đỉnh núi ở nơi đâu.

Cho nên phần lớn là dưới tình huống, Hưu Cách Lạc coi như là gặp được mình không cách nào địch nổi đối thủ, ít nhất cũng có thể người biết chuyện nhà đích cực hạn ở nơi đâu.

Nhưng là đối mặt Hồng Vũ, hắn phát hiện một mình ngươi ngẩng đầu lên, "Mục lực có thể đạt được" nơi, cũng không có tìm được Hồng Vũ ngọn núi này đỉnh núi. Phía trên mây trắng dằng dặc, Hồng Vũ cao vút trong mây.

Hắn cố ý rút lui, nhưng nhìn nhìn người chung quanh, có chút không thể làm gì. Lục Đại chủ thành liên thủ xuất binh, chí ở nhất định phải! Nếu như thất bại, sau này còn thế nào đàn áp còn lại mấy cái bên kia không phục quản giáo thành phố?

Mà để cho hắn có thể nhìn ra Hồng Vũ cường đại, những thứ khác những thứ kia chủ tướng thì chưa chắc. Trong đó có vài người, dược dược dục thí, muốn phóng, chém giết Hồng Vũ, lập công lập uy!

Hắn suy nghĩ một chút, cao giọng quát lên: "Vị nào nghĩ ra chiến? Bực này kiến công lập nghiệp cơ hội cũng ít khi thấy!"

Tới chinh phục Trữ Vọng Thành đúng là không có bao nhiêu công lao, Lục Đại chủ thành liên thủ xuất binh, suy yếu Trữ Vọng Thành khẳng định dễ dàng phá được. Bởi vì dễ dàng, cho nên trên thực tế là không có bao nhiêu công trận.

Hồng Vũ xuất hiện, làm cho cả Trữ Vọng Thành chiến đấu, xuất hiện một chút ngoài ý muốn, đây chính là trống rỗng té công trận.

Chẳng qua là Hồng Vũ mới vừa sở bày ra thực lực, để cho có chút ý động còn lại ngũ đại chủ tướng cảm thấy kiêng kỵ. Bọn họ cân nhắc một chút, đang do dự, Hồng Vũ đã không nhịn được: "Như vậy kiến công lập nghiệp cơ hội hãy để cho cho ta đi."

Hắn trong hai mắt lưu lộ ra một loại hiếm thấy hung ác cùng dử tợn, phi phác xuống tới một sát na kia, đem khí thế của mình không tiếp tục áp chế buông ra.

Lục Đại chủ tướng chỉ cảm thấy trong đầu ầm ầm một tiếng vang thật lớn, cả thiên địa cũng theo một ít bổ nhào, hướng mình đè ép tới đây!

Bọn họ từ đáy lòng chỗ sâu nhất nổi lên một loại cảm giác vô lực, làm sao ngăn cản! ?

Bọn họ phản ứng đầu tiên chính là vội vàng trốn được phụ thân phía sau. Loại này theo bản năng phản ứng đầu tiên, giống như là một đứa bé con, nhưng là Lục Đại chủ tướng chân thật nhất cảm giác.

Hưu Cách Lạc thầm mắng một câu, các ngươi muốn lập công, nhưng là sự đáo lâm đầu rồi lại chiêm tiền cố hậu không dám tiến lên, liên lụy lão tử cũng đi không rời khỏi!

Hắn không nói một lời quay đầu bỏ chạy, lúc này, ai không chạy chính là kẻ ngu!

Hắn dẫn đầu, những khác ngũ đại chủ tướng cũng chẳng quan tâm cái gì thể diện liễu, đi theo bỏ chạy liễu. Kế tiếp là những thứ kia bình thường binh sĩ.

Nhưng là Hồng Vũ tại sao có thể để cho bọn họ chạy?

Oanh!

Đào binh lẻn mạnh nhất phương, một con ba trăm trượng cao đại Hầu Tử từ trên trời giáng xuống, hung hăng nện ở trên mặt đất, nhất thời đại địa cũng rạn nứt liễu, vô số cổ mộc ầm ầm sụp đổ. Cường đại hoang thú thả ra ngập trời dáng vẻ khí

thế độc ác, bị làm cho sợ đến những thứ kia chiến sĩ đặt mông ngồi dưới đất, hai chân như nhũn ra đã đái một đáy quần.

Binh lính phía sau vội vàng thay đổi phương hướng, nhưng không ngờ hai bên trước sau truyền đến kịch chấn, Vạn Cổ Quỳ Ngưu cùng Lăng Thiên Thần Hủy chia ra ngăn chận kia hai bên đi đến đường.

Phía sau chính là Trữ Vọng Thành, trước sau trái phải cũng là tuyệt lộ! Các chiến sĩ nhất thời tuyệt vọng, không ít người bỏ lại liễu binh khí gào khóc.

Hồng Vũ đã một cái tay giơ lên Hưu Cách Lạc, một cái tay nắm Ân Nặc, phiêu nhiên mà quay về, hai người vô hạn xấu hổ, mặt so sánh với Bách Nhật Hỏa Viên cái mông còn muốn hồng —— lại một chiếu diện đã bị Hồng Vũ cho giam giữ trở lại.

Trữ Vọng Thành trên đầu thành một mảnh kinh hô!

Bao gồm Sơn Khôi Lâm cùng Nhật Đông Thăng ở bên trong, bọn họ cũng đều biết Hồng Vũ rất cường đại, lại không nghĩ rằng lại cường đại như vậy!

Hưu Cách Lạc cũng là nhất phẩm hai sao a, hắn dẫn đầu chạy trốn, xông vào Lâm Hải trong, mượn rừng cây che chở, hy vọng có thể thuận lợi chạy trốn.

Mà Nhật Đông Thăng bọn người ở tại cao cao trên đầu thấy vậy vô cùng rõ ràng, Hồng Vũ căn bản không có bất kỳ khó khăn, liền đi tìm hắn, xông vào Lâm Hải trong, mọi người vốn tưởng rằng muốn bộc phát một cuộc long tranh hổ đấu đại chiến, lại không nghĩ rằng một đạo mãnh liệt võ khí tia sáng chợt lóe rồi biến mất, hắn một cái tay giơ lên Hưu Cách Lạc cổ bay ra.

Hưu Cách Lạc cả người mềm nhũn, cũng không biết bị khiến cho xuống cái gì cấm chế.

Rồi sau đó Hồng Vũ quay đầu đuổi theo Ân Nặc, cùng mới vừa rồi giống nhau, tiến vào Lâm Hải trong lại là một đạo quang mang chớp quá, giơ lên Ân Nặc cổ trở lại.

A Tuần đứng ở phía sau run rẩy, nghĩ đến mình lúc trước ở Hồng Vũ trước mặt nặng hơn càn rỡ biểu hiện, hai con bắp chân không ngừng đảo quanh, bên cạnh hắn một gã chiến sĩ kỳ quái hỏi: "A Tuần đại nhân, ngươi làm sao vậy?"

A Tuần sợ sau không dứt, đưa tay đở lấy hắn: "Có chỗ nào có thể ngồi một chút sao?"

Tên kia chiến sĩ rất kỳ quái, vịn hắn đến vừa ngồi xuống, A Tuần xoa chân, tự đáy lòng nói: "Hồng Vũ thiếu gia, thật là một lòng dạ rộng lớn thật là tốt người!"

"Khanh khách lạc!" Duy nhất không có phóng Thu Lâm công chúa che miệng mà cười, một lúc lâu mới phát hiện A Tuần kinh ngạc nhìn nàng, không khỏi đỏ mặt lên: "Nga, ngươi không phải là nói giỡn a."

Nàng hắng giọng một cái, nghiêm trang gật đầu nói: "Ngươi nói rất đúng. Hồng Vũ thiếu gia đích xác là rất đại độ."

Ngoài thành, không biết lúc nào giết đi ra ngoài Bạch Uyển Thần, giơ lên khác bốn gã chủ tướng trở lại, khác còn có Nhật Đông Thăng lão bằng hữu Tân Cách.

Nhật Đông Thăng đám người lại càng giật mình, Hồng Vũ xuất thủ, nhất định còn có một ít đoàn núp Lâm Hải ở dưới loang loáng, này một vị âm thầm đi ra ngoài, âm thầm vừa trở lại, nắm năm người, nhưng một điểm động tĩnh cũng không có, này một vị mới là đáng sợ nhất a!

Bạch Uyển Thần vẻ mặt lạnh nhạt, đem năm người ném xuống đất, đeo hai tay nghiêm nghị đứng ở Thu Lâm công chúa bên cạnh.

Nhật Đông Thăng đám người nhưng thủy chung cảm thấy như mũi nhọn ở bối.

Hồng Vũ ở ngoài thành hô lớn: "Quỳ xuống đất đầu hàng, nhưng bảo vệ một mạng!"

Những thứ kia chiến sĩ vốn là cũng chưa có ý chí chiến đấu, lập tức ầm ầm ngã quỵ một mảnh. Hồng Vũ trở lại trên

đầu thành, đối với Nhật Đông Thăng nói: "Được rồi, đi hợp nhất hàng binh sao."

"A?" Nhật Đông Thăng sỏa hồ hồ đáp ứng một tiếng, rất nhanh vừa phục hồi tinh thần lại: "A!"

Một cuộc Trữ Vọng Thành tai hoạ ngập đầu, cứ như vậy kết thúc? Đại hoạch toàn thắng rồi? Người nào cũng không có tổn thất, còn bắt làm tù binh năm ngàn người, thu được hai trăm cửa Huyền Binh nỏ pháo?

Nhật Đông Thăng sờ sờ đầu óc của mình, cảm thấy thật bất khả tư nghị.

Sơn Khôi Lâm ở sau lưng đẩy hắn một thanh, Nhật Đông Thăng mới cuống quít phục hồi tinh thần lại, quỳ gối trên mặt đất: "Cảm tạ Hồng Vũ thiếu gia đại ân!"

"Cảm tạ Hồng Vũ thiếu gia…"

Trên đầu thành, Trữ Vọng Thành tất cả chiến sĩ cùng nhau ngã quỵ.

Hợp nhất liễu năm ngàn tên hàng binh, Trữ Vọng Thành thực lực nhất thời tăng nhiều.

Những thứ này thật ra thì cũng là thứ yếu chuyện tình, bắt sống Lục Đại chủ thành chủ tướng, mới là đúng Lục Đại chủ thành nhất trầm trọng đả kích.

Chủ tướng mặc dù không phải là trong thành đệ nhất cường giả, một loại cũng là thứ hai, thứ ba. Sáu người cùng nhau bị bắt liễu, đối với Lục Đại chủ thành cho tới cả Trung Nghĩa liên minh nội bộ chấn động có thể nghĩ.

Nhật Đông Thăng đem Tân Cách mời đi ra ngoài, cẩn thận hỏi thăm tình huống, rồi sau đó sầu mi khổ kiểm tới cùng Hồng Vũ báo cáo. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 21 : Dễ như trở bàn tay (hạ)

"Vũ thiếu, Tân Cách đã nói, Lạc Phong Thành Đại Hiền Giả Thác Bạt Nham đã thuyết phục Lục Đại chủ thành những khác Đại Hiền Giả, thậm chí cùng tiền tuyến thành thị đạt thành liễu chung nhận thức, muốn đem Trung Nghĩa liên minh chỉnh hợp vì Lâm Hải Bắc Quốc, Lục Đại chủ thành chủ dựa theo Lâm Hải Bắc Quốc luật pháp, thay phiên trở thành Bắc Quốc chấp chính quan. Mà những thứ khác tiền tuyến thành thị Đại Hiền Giả, cũng sẽ ở Lâm Hải Bắc Quốc trong đảm nhiệm chức vị quan trọng."

"Nhưng là, bọn họ muốn dựng nước, sẽ phải diệt trừ bất đồng thanh âm, chúng ta Trữ Vọng Thành chính là thứ nhất."

Nhật Đông Thăng khe khẽ thở dài, biết Thác Bạt Nham sẽ không bởi vì … này thất bại lần trước từ bỏ ý đồ.

"Thác Bạt Nham chính là nhất phẩm sáu sao, cả Lâm Hải đệ nhất cường giả. Hắn không nghi ngờ chút nào, phải Lâm Hải Bắc Quốc đệ nhất đảm nhận chấp chính quan.

Lần này thất bại, hắn nhất định không cam lòng, nhất định sẽ dùng càng thêm hung ác công kích trả thù trở lại, hắn nếu như tới… Ai!"

Hồng Vũ vuốt càm của mình, nhìn một chút Nhật Đông Thăng, trong lòng khe khẽ thở dài. Nhật Đông Thăng lão luyện thành thục, cũng là một nhân tài, nhưng chính là cho là loại tính cách này, lộ ra vẻ có chút vô cùng bảo thủ. Có một số việc không dám đi làm, thậm chí không dám suy nghĩ, có lẽ, hay là Sơn Khôi Lâm thích hợp hơn.

Hắn rất có chút ít bất đắc dĩ, bởi vì trong tay có thể xử dụng người chỉ có này hai, ngay cả Ải Tử bên trong chọn tướng quân lựa chọn cũng không tính là.

"Tại sao bọn họ có thứ nhất lựa chọn Trữ Vọng Thành?" Hồng Vũ nghĩ tới tâm tư của mình, mạn bất kinh tâm hỏi.

Nhật Đông Thăng nói: "Bởi vì tiền tuyến thành thị chính là phía trước hướng thời điểm tựu tồn tại, khi đó những thành thị này là dùng tới trung chuyển Lâm Hải trong các loại đặc sản mua bán. Tiền triều hoàng thất bị Bạn Đảng soán quyền sau, điện hạ dẫn người rút lui đến Lâm Hải, tiền tuyến thành thị mới được liễu chống cự Bạn Đảng trận thứ nhất tuyến.

Mà chúng ta những thứ này phía sau thành thị, vốn là không tồn tại, điện hạ tới sau, đem vốn là mang đến trung với tiền triều một chút con dân dàn xếp ở nơi này chút ít trong thành thị."

Hắn dừng hạ xuống, vừa nói tiếp: "Điện hạ tài cán vượt qua xa thường nhân có thể so sánh với. Năm đó nàng ở thời điểm, Bạn Đảng quân đội chưa từng có có thể lướt qua tiền tuyến thành thị phòng tuyến.

Mà nàng thành lập phía sau thành thị, lựa chọn địa phương cũng vô cùng chính xác. Thành thị chung quanh có đại lượng tài nguyên khoáng sán, thành thị phía sau công việc trên lâm trường trong, không ngừng có Thụ Vương ra đời. Có thể nói, chính là bởi vì … này chút ít phía sau thành thị tồn tại, mới có thể chống đở tiền tuyến thành thị khổng lồ chiến tranh tiêu hao."

"Phía sau thành thị cũng là điện hạ lưu lại người, vì vậy đối với điện hạ trung thành nhất. Thác Bạt Nham muốn dựng nước, chẳng khác nào phản bội tiền triều hoàng thất, dĩ nhiên muốn trước tiên đem chúng ta diệt trừ."

Nhật Đông Thăng rất không nguyện ý thừa nhận, rồi lại phải cùng Hồng Vũ nói rõ: "Chúng ta Trữ Vọng Thành có thể là phía sau trong thành thị nhỏ nhất chính là, Thác Bạt Nham mới có thể thứ nhất lựa chọn chúng ta."

Hồng Vũ chợt hiểu ra: "Tốt lắm, ta biết rồi, chuyện này để cho ta suy nghĩ một chút."

"Dạ." Nhật Đông Thăng lui ra ngoài, Thu Lâm công chúa và Bạch Uyển Thần từ phía sau đi ra.

Hồng Vũ lộ ra thần sắc thống khổ: "Thu Lâm, mau tới giúp ta xoa bóp đầu, đau chết mất."

Thu Lâm công chúa còn nhớ rõ lần trước bị hắn đánh lén nụ hôn đầu chuyện tình, đỏ mặt thối hắn một ngụm: "Xấu lắm, còn muốn đấu lại một lần a, người ta mới không mắc mưu liễu."Hồng Vũ cười khổ: "Báo ứng a." Chính hắn xoa mi tâm, lần này nhưng là thật được thống khổ. Lần đầu tiên thi triển hồn điện xiềng xích, linh hồn lực tiêu hao khổng lồ, hơn nữa hắn còn tịnh không thích ứng linh hồn công kích, cắn trả vô cùng nghiêm trọng, vẫn đầu đau như muốn vỡ tung, chỉ bất quá ở trước mặt người khác cường tự chịu đựng thôi.

Bạch Uyển Thần tựa hồ biết cái gì, đi tới đứng ở phía sau hắn, nhẹ nhàng giúp hắn xoa huyệt Thái Dương, hai cổ nhẹ nhàng khoan khoái nhu hòa lực lượng, theo nàng mềm nhẹ đầu ngón tay dung nhập vào Hồng Vũ trong đầu, Hồng Vũ thoải mái hừ một tiếng, sẽ phải được voi đòi tiên sau này tới gần, hắn mơ hồ cảm giác được, phía sau hắn là có hai luồng co dãn mười phần chống đở, hắn là rất thoải mái.

"Ba!"

Trên đầu bị đánh một cái, Bạch Uyển Thần giả vờ giận: "Tiểu tử thúi tìm đánh!"

Nàng cũng không cho xoa nhẹ, Hồng Vũ vẻ mặt đưa đám hối hận không thôi.

Sơn Khôi Lâm ở bên ngoài chờ, Nhật Đông Thăng vừa ra tới, hắn hãy cùng liễu đi tới, một con trở lại Nhật Đông Thăng chỗ ở, Sơn Khôi Lâm mới mở miệng nói: "Đại Hiền Giả, tình huống kia, chúng ta tựa hồ có thể lợi dụng xuống."

Nhật Đông Thăng chau mày đầu: "Căn bản không cách nào xác định chuyện tình, ngươi muốn làm sao lợi dụng?"

Sơn Khôi Lâm vung tay lên, phía sau cửa phòng thật chặc đóng kín, trận pháp tự động khởi động ngăn cách liễu trong ngoài.

Sơn Khôi Lâm ánh mắt lóe lên, trầm giọng nói: "Chỉ cần người khác cho là xác định có thể!"

"Ngươi là nói…" Nhật Đông Thăng thất kinh, chỉ chốc lát sau lắc đầu liên tục: "Không được, ta không thể này làm! Điện hạ năm đó đối với Trữ Vọng Thành có đại ân, ta không thể…"

Sơn Khôi Lâm nóng nảy: "Chúng ta cũng không phải là muốn phản bội điện hạ! Ngược lại, hiện tại cái biện pháp này là có thể đủ kéo dài điện hạ thống trị duy nhất thủ đoạn! Điện hạ đi lâu như vậy, Trung Nghĩa liên minh trung không biết có bao nhiêu người hoài nghi điện hạ đã không có ở đây nhân thế liễu! Thác Bạt Nham có thể nhất hô bá ứng chính là chứng minh!"

Nhật Đông Thăng thận trọng suy nghĩ một chút, hay là lắc đầu nói: "Ngươi cái này biện pháp, quá ngắn thị liễu. Tương lai không tốt thu tràng, không được."

"Đại Hiền Giả…"

"Không nên hơn nữa, chuyện này sau này không nên nhắc lại!" Nhật Đông Thăng bỗng nhiên nghiêm nghị.

Sơn Khôi Lâm không thể làm gì, không nói một tiếng đứng dậy đã.

Ra đến bên ngoài, trên đường phố xa thủy mã long, dân chúng an cư lạc nghiệp. Hắn ngẩng đầu nhìn nhìn, trận pháp khắc tuyến ở nguyên năng dưới tác dụng, tát phát ra ra lệnh quang mang.

Cảm giác của hắn xuyên thấu qua liễu bầu trời, xa xa địa thẩm thấu đến trên mặt đất.

Một ít khỏa khỏa khổng lồ cổ thụ thượng, có binh lính ở khác làm hết phận sự thủ tuần tra.

Như vậy bình an cuộc sống ai cũng không muốn bị đánh vỡ, nhưng là Trữ Vọng Thành mới vừa đã trải qua một cuộc sinh tử nguy cơ, lần này vận khí tốt, bởi vì Hồng Vũ ở cho nên hóa giải liễu. Nhưng là sau này có thể hay không đều có vận khí tốt như vậy?

Sơn Khôi Lâm suy nghĩ lại muốn, ở trên đường phố bồi hồi liễu thật lâu, vào đầu đính trận pháp khắc tuyến quang mang từ từ yếu bớt, biểu thị sắp tiến vào đêm tối thời điểm, hắn mới hạ quyết tâm, cắn răng một cái hướng trạm dịch đi.

A Tuần vẫn ẩn thân chỗ tối, tâm thần không yên Sơn Khôi Lâm nhưng không có chú ý tới sau lưng có người âm thầm

theo dõi.

Thấy Sơn Khôi Lâm vào trạm dịch, A Tuần sắc mặt đổi đổi, ngược về Đại Hiền Giả chỗ ở.

"Hắn đi liễu nơi nào?" Nhật Đông Thăng uống trà, nhàn nhạt hỏi.

A Tuần quỳ trên mặt đất: "Chủ tướng các hạ đầu tiên là ở bên ngoài đi dạo, tựa hồ đầy bụng tâm sự, sau khi trời tối mới trở về nhà mình đi."

Nhật Đông Thăng trong mắt hiện lên một tia nghi ngờ: "Hắn không có đi chỗ khác?"

A Tuần âm thầm cắn răng: "Thuộc hạ vẫn đi theo hắn, không có."

"Tốt, ngươi đi xuống đi, chuyện này không nên đối với bất kỳ người nào nói."

"Thuộc hạ tuân lệnh."

A Tuần từ Đại Hiền Giả gian phòng đi ra ngoài, trong lòng dâng lên liễu một tia áy náy, nhưng là nghĩ tới Hồng Vũ cường đại, hắn âm thầm lắc đầu, cũng không hối hận lựa chọng của mình.

Sơn Khôi Lâm sau khi đi vào đơn giản thăm hỏi, ngồi xuống sau tựu không nói một lời, cúi đầu trầm tư. Hồng Vũ tựa hồ đã là đến cái gì, cũng không thúc dục hắn, mình nhàn nhã đi chơi địa uống trà.

Một lúc lâu, Sơn Khôi Lâm mới thở dài một tiếng: "Ta cũng vậy không biết mình làm là như vậy đúng là sai, nhưng là chúng ta không có khác lựa chọn."

Hắn nhìn về phía Hồng Vũ: "Vũ thiếu gia đi tới Thủy Nguyên đại lục, mục đích đúng là vì Bạn Đảng sao?"

Hồng Vũ gật đầu, cũng không có giấu diếm ý tứ.

Cõi đời này có khi là đứa ngốc, cũng có chính là người thông minh. Sơn Khôi Lâm hẳn là từ vừa mới bắt đầu tựu nhìn ra mình muốn làm gì liễu.

Sơn Khôi Lâm đứng dậy đi tới Bạch Uyển Thần trước mặt, bỗng nhiên đánh trúng vạt áo quỳ xuống.

Bạch Uyển Thần nhướng mày: "Vì sao?"

Sơn Khôi Lâm dập đầu nói: "Xin các hạ cứu cứu Trung Nghĩa liên minh sao! Các hạ cùng điện hạ có bảy phần tương tự, chỉ cần ngươi nguyện ý, chúng ta có thể công bố các hạ chính là điện hạ nữ nhi, đang chuẩn bị một ít đồ vật làm chứng minh, ngươi có thể quang minh chánh đại thừa kế điện hạ địa vị. Trung Nghĩa liên minh mọi người thì có tiếp tục thần phục rất đúng giống! Thác Bạt Nham âm mưu thì không thể được như ý!"

Bạch Uyển Thần lạnh lùng nhìn liễu hắn một cái: "Ta đối với giả mạo người khác con gái không có hứng thú."

Sơn Khôi Lâm sửng sốt, khi hắn xem ra, bất kể thế nào nói đây cũng là Bắc Phương Lâm Hải trên danh nghĩa người thống trị, quyền cao chức trọng, thân phận tôn quý, Bạch Uyển Thần không có lý do gì cự tuyệt mới phải

Hắn không biết Bạch Uyển Thần thân phận thật sự.

Này giống như cửu thiên thần nữ giống nhau cô gái, căn bản khinh thường cho đi làm những chuyện này.

Hồng Vũ ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, bỗng nhiên mở miệng nói: "Tại sao không thể dựng nước đâu?"

Sơn Khôi Lâm thất kinh: "Vũ thiếu ngươi…"

Hồng Vũ xen lời hắn: "Chúng ta căn bản mục đích là nhất trí, cũng là vì đối kháng Bạn Đảng, cho nên ngươi không cần lo lắng cho ta. Ta muốn nói rất đúng, tiền triều đã tiêu diệt mấy thập niên liễu, Trung Nghĩa liên minh tổ chức hình thức quá rời rạc, căn bản không thể nào dựa vào như vậy một liên minh nhưng đối kháng Bạn Đảng.

Nhiều năm như vậy, Bạn Đảng giữ lại các ngươi chỉ sợ là có mục đích khác, nếu không đã sớm xuất binh đem bọn ngươi tiêu diệt liễu. Dựng nước có thể nói có hạn lực lượng lớn nhất hạn độ chỉnh hợp, toàn lực đối kháng Bạn Đảng. Ta cảm thấy rất khá.

Về phần chấp chính quan, ngươi trước tiên có thể làm, đợi đến vị kia điện hạ trở lại, nữa xin hắn lên ngôi là được."

Sơn Khôi Lâm trong lòng rất là ý động.

Hồng Vũ theo lời kế hoạch, vô luận là đối với hắn bản thân, hay là đối với cho điện hạ, cũng là lựa chọn tốt nhất.

Hắn biết rõ điện hạ năm đó không phải là không muốn dựng nước, mà là bởi vì tiền tuyến thành thị những thứ kia Đại Hiền Giả cửa không muốn dựng nước, một khi dựng nước, tựu ý nghĩa bọn họ có mất đi trong tay phần lớn quyền lực.

Điện hạ lúc ấy cần bọn họ trợ giúp, cũng chỉ có thể thỏa hiệp, xây dựng liễu Trung Nghĩa liên minh.

Nhưng là dựng nước cần cường đại võ lực ủng hộ… Hắn không nhịn được nhìn một chút Hồng Vũ. Hồng Vũ cười: "Không bằng ngày mai chúng ta đi bái phỏng một chút Thác Bạt Nham?"

Sáng sớm ngày thứ hai, Sơn Khôi Lâm còn cảm thấy có chút khó tin, Hồng Vũ liền mang theo hắn, bốn người trừ Trữ Vọng Thành hướng rơi phượng thành đi.

Phía sau cây trên tường, Đại Hiền Giả Nhật Đông Thăng sắc mặt cực vi khó coi, A Tuần đã không hề nữa được phép đi theo khi hắn chừng, không biết đày đi đến đâu góc trong góc đi.

"Bọn họ rốt cuộc muốn làm gì! ?" Nhật Đông Thăng nghiến răng nghiến lợi, thấp giọng rống lên một câu, hắn cũng không còn trông cậy vào có người có thể đủ trả lời hắn.

Chung quanh, tất cả Trữ Vọng Thành chiến sĩ cũng dùng một loại vô hạn sùng kính ánh mắt nhìn đang đi xa bốn người, bọn họ là dũng giả, cứ như vậy đi về phía Lạc Phong Thành tuyên chiến liễu! Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 22 : Nhất thống Lâm Hải (thượng)

Lạc Phong Thành là Trung Nghĩa liên minh trong, tất cả thành thị người mạnh nhất.

Lạc Phong Thành Đại Hiền Giả Thác Bạt Nham là Trung Nghĩa liên minh đệ nhất cường giả.

"Bọn họ làm sao có thể thành công? Hoàn toàn là chịu chết!" Nhật Đông Thăng tức giận không dứt, nhưng là hắn không cách nào ngăn cản bốn người, đây càng để cho hắn cảm giác sâu sắc thất bại.

Hồng Vũ quay đầu lại nhìn, có thể thấy rõ ràng Nhật Đông Thăng trên mặt lửa giận.

Sơn Khôi Lâm không nhịn được nói: "Đại Hiền Giả nhưng thật ra là người tốt, đối với điện hạ trung thành cảnh cảnh."

Hồng Vũ nhìn hắn một cái, nói: "Nếu như đại thế đã định, một Nhật Đông Thăng không cải biến được cái gì. Cho nên, hắn cũng không phải là cái gì trọng yếu nhiệm vụ."

Sơn Khôi Lâm thở phào nhẹ nhỏm, hắn cũng không hi vọng Hồng Vũ vì kế hoạch mà diệt trừ Nhật Đông Thăng. Hắn chỉ vào phía trước nói: "Chúng ta xuyên qua Đông Lâm Thành lâm trường, lộ trình có rút ngắn một nửa, nếu như thuận lợi lời nói, nhiều nhất ba ngày là có thể đã tới Lạc Phong Thành. Bất quá Đông Lâm Thành Đại Hiền Giả Tân Cách còn đang Trữ Vọng Thành nhốt, chỉ sợ bọn họ sẽ không đối với chúng ta quá hữu hảo."

Hồng Vũ hỏi: "Đông Lâm Thành lâm trường trung cũng có Thụ Vương sao?"

"Có, Đông Lâm Thành Thụ Vương ra đời so với chúng ta Trữ Vọng Thành còn sớm, bất quá một năm trước Đông Lâm Thành Thụ Vương ân tứ chi quả mới vừa thành thục, hiện tại đi cũng sẽ không có cái gì thu hoạch." Hồng Vũ có dụng ý

khác: “Đi xem một chút sao. ” “Tốt.” Dọc theo con đường này, Hồng Vũ lần nữa phát hiện rời xa Thụ Vương khu vực, những thứ kia hoang thú cũng sẽ tận lực tránh khỏi giẫm đạp cây giống, hắn không khỏi đem cái này nghi ngờ hỏi ra, Sơn Khôi Lâm giải thích: “Bởi vì mỗi một viên cây nhỏ mầm, tương lai cũng có thể trở thành một buội Thụ Vương.”

Thu Lâm công chúa thật bất ngờ: “Thụ Vương không phải là một loại đặc biệt loại cây?”

“Không phải là. Sợ rằng trừ điện hạ, không người nào có thể nhìn ra đến tột cùng một ít cây sẽ ở tương lai bỗng nhiên trưởng thành, biến thành Thụ Vương. Những thứ này hoang thú cũng không có thể, bọn họ cần Thụ Vương ân tứ chi quả, để cho bọn họ trở nên cường đại hơn, cho nên không dám thương tổn những thứ này cây nhỏ mầm.”

“Nhưng là nhích tới gần Thụ Vương khu vực lại bất đồng, kia lý căn bản sẽ không ra đời thứ hai gốc cây Thụ Vương, vì vậy có thể tùy tiện làm sao hành hạ.”

Hồng Vũ trong lòng lại càng kỳ quái, vô luận cái dạng gì cây cối, đều có trở thành Thụ Vương liễu có thể, như vậy nói cách khác, có thể trở thành hay không Thụ Vương mấu chốt nhân tố đang cùng ngoại bộ. Vậy sẽ là cái gì đâu? Hiểu được vận rủi ma văn? Nhưng là một thân cây, không có trí khôn, gì nói hiểu được? Hồng Vũ nhíu nhíu mày, như có nhận thấy, ngẩng đầu lên nhìn quanh khắp Lâm Hải. Cái thế giới này tựa hồ tràn đầy ám hiệu, muốn đối với hắn nói, nhưng muốn nói lại thôi. Ngày thứ hai ban đêm, bốn người phía trước xuất hiện một mảnh đất trống.“Nơi đó chính là Đông Lâm Thành Thụ Vương liễu.” So sánh với Trữ Vọng Thành tuổi trẻ Thụ Vương, Đông Lâm Thành này một buội mới thật có vương giả “Khí phách”. Nó cao gần vạn trượng, tráng kiện giống như Thiên Cơ thành cái kia chút ít thạch tháp. Chẳng những cao vút trong mây, hơn nữa đem cành lá mở rộng ra, đem chung quanh trăm mẫu trong vòng đất trống toàn bộ bao trùm.

Khắp Lâm Hải, không bao giờ… nữa cho phép xuất hiện so sánh với nó cao hơn lớn, còn muốn tráng kiện đại thụ liễu.

Mà Hồng Vũ thô sơ giản lược tính ra hạ xuống, này một buội Thụ Vương thượng, có hơn năm mươi ma văn cây lựu, so với trước cái kia một buội nhiều.

Hồng Vũ sờ sờ cằm, đoán Thụ Vương cũng sẽ trưởng thành, theo bọn họ trưởng thành, có càng nhiều là "Hiểu được" ra vận rủi ma văn.

Bốn người đứng ở đất trống dọc theo, Thu Lâm công chúa có chút ngạc nhiên, mủi chân nhảy lên, một khối tiểu Ngưu Đại nhỏ cự thạch bay vào đất trống trong, còn không đợi rơi xuống đất, liền từ dưới đất trống phương thở phì phò hưu bắn ra bảy tám đạo căn tu, khúc khích xuy liên tiếp tiếng vang, cự thạch bị đâm thành cái sàng.

Căn tu mãnh liệt vừa phát lực, ba một tiếng cự thạch bị kéo tới nát bấy.

"Thụ Vương cũng có vương giả tôn nghiêm, không tha nhích tới gần, không tha mạo phạm." Sơn Khôi Lâm mang theo cảm khái, hơn mang theo một loại thành kính nói.

Hồng Vũ nhưng ngó chừng đất trống, vốn cảm giác Thụ Vương không cho phép bất kỳ sinh linh bước vào đất trống, tựa hồ là có cái gì nguyên nhân.

Nhưng là bây giờ không phải là thăm dò điều này lúc, Hồng Vũ nhìn kia tấm đất trống, nhẹ nhàng khoát tay chặn lại: "Đi thôi."

Mỗi một tấm Thụ Vương đất trống trong, thậm chí ngay cả đám chỉ sâu cũng không có, chỉ có một ít gốc cây sinh cơ dạt dào đến làm người ta trợn mắt cứng lưỡi Thụ Vương.

Thác Bạt Nham chậm rãi mở mắt ra, trước mặt là một mảnh sâu u bóng tối, nơi này ẩn núp ở Lạc Phong Thành dưới. Lạc Phong Thành vốn là đang ở dưới mặt đất ba trăm trượng, nơi này lại càng ở Lạc Phong Thành phía dưới sáu trăm trượng, đến gần ngàn trượng dưới mặt đất liễu.

Chung quanh mơ hồ có các loại địa mạch chậm rãi chảy qua, đem hoặc là lửa nóng, hoặc là băng hàn hơi thở đưa tới đây, thật sự là tu luyện tốt nhất nơi.

Lạc Phong Thành sở dĩ có thể trở thành Lục Đại chủ thành trong cường đại nhất, cùng phía dưới giăng khắp nơi các loại địa mạch có mật không thể phần đích quan hệ. Ở chỗ này tu luyện, làm ít công to. Hàng năm những thứ này địa mạch cũng cho Lạc Phong Thành mang đến đông đảo võ đạo cường giả. Lạc Phượng Thành trung tâm, đặc biệt có một cái lối đi đã tới nơi này, nơi này mở liễu mấy trăm người tu luyện tĩnh thất. Mỗi một tòa tĩnh thất khoảng cách thấp mua xa gần trình độ bất đồng, tu luyện thu hoạch cũng không giống nhau. Căn cứ những thứ này, Lạc Phượng Thành đem những thứ này tĩnh thất phân làm bất đồng cấp bậc, căn cứ võ giả công lao lớn nhỏ, ban thưởng bọn họ ở bất đồng trong tĩnh thất lúc tu luyện.

Nhưng là lần này, tổ ong giống nhau đông đảo tĩnh thất tất cả đều vô ích liễu, chỉ còn lại có Thác Bạt Nham một người.

Hắn ở tiêu diệt Trữ Vọng Thành kế hoạch áp dụng lúc trước, lại bắt đầu bế quan. Bởi vì hắn ngoài ý muốn chiếm được ba miếng ân tứ chi quả. Dựa vào này ba miếng ân tứ chi quả, Thác Bạt Nham có sáu thành nắm chặc xông qua nhất phẩm Thất Tinh trạm kiểm soát.

Mà hắn và chủ tướng Hưu Cách Lạc trong lúc, có hai kiện đặc thù Huyền Binh lẫn nhau liên lạc, Hưu Cách Lạc đã trải qua cái gì, hắn tất cả đều rõ ràng.

Cùng người cửa trong ấn tượng cường giả bất đồng, Thác Bạt Nham cũng không cao lớn cũng không uy mãnh, hắn vóc người trung đẳng, thậm chí có chút ít tinh tế. Da trắng nõn, tu lông mày mắt to, nếu như đổi lại nữ trang, tuyệt đối là một vị trình độ trên mỹ nhân.

Hắn cảm giác được rõ ràng liễu Hưu Cách Lạc ở Trữ Vọng Thành hạ kinh nghiệm hết thảy, điều này làm cho hắn càng thêm tức giận.

Loại này tức giận cuối cùng biến thành động lực, ủng hộ của hắn xông qua liễu lần này sinh tử khô vinh!

Bởi vì hắn đã nhìn ra, cái kia bán ra cô gái, chính là nhất phẩm Thất Tinh! Hắn phải đột phá đến nhất phẩm Thất Tinh, mới có hi vọng đem tên kia cô gái chém giết! Mới có thể sao

Hưu Cách Lạc cứu ra! Mới có thể tiếp tục kế hoạch của mình, trở thành Lâm Hải Bắc Quốc đệ nhất đảm nhận chấp chính quan.

Hôm nay hắn thành công, hắn như cũ lẳng lặng ngồi ở trong bóng tối.

Trong tay là một quả trứng gà lớn nhỏ đồng tiền, đó là hắn dùng tới cùng Hưu Cách Lạc liên lạc Huyền Binh, nhưng là hiện tại, đồng tiền phía trên không phản ứng chút nào. Hưu Cách Lạc bị Trữ Vọng Thành nhốt, nơi đó hẳn là có nào đó trận pháp có thể ngăn cách ngoại giới hết thảy. Điều này làm cho Thác Bạt Nham vô cùng lo lắng Hưu Cách Lạc tình cảnh, hắn cần bóng tối, cần yên lặng tư, mới có thể làm cho mình tỉnh táo lại, lấy ứng đối kế tiếp hết thảy. Về phần những người khác, hắn mới không quan tâm đâu. Một hồi lâu sau, Thác Bạt Nham rốt cục đem vật cầm trong tay đồng tiền thu vào, vươn người đứng dậy, tựa như một đạo U Linh giống nhau, chợt lóe tựu ra hiện tại liễu Lạc Phượng Thành trong.

Hắn mới vừa xuất hiện, đã nhìn thấy thủ hạ của mình đầu đầy mồ hôi chạy tới: "Đại nhân, ngài có thể tính đi ra, Hồng Vũ, Hồng Vũ giết qua tới!"

Thác Bạt Nham ánh mắt sáng lên, nắm Hồng Vũ, có thể cùng Trữ Vọng Thành trao đổi con tin, nói không chừng có thể đem Hưu Cách Lạc đổi lại.

Tin tức truyền bá vô cùng mau, Lục Đại chủ thành liên quân, ở Trữ Vọng Thành hạ toàn quân bị diệt, bao gồm Lục Đại chủ tướng ở bên trong, một cũng không có trốn ra được.

Kèm theo tin tức kia ở Lâm Hải trong nhanh chóng truyền bá còn có Hồng Vũ cái tên này.

Thác Bạt Nham đeo hai tay, thản nhiên nói: "Hắn khu vực liễu bao nhiêu quân đội?"

"Không có!"

"Không có quân đội?"

"Mặc dù không có quân đội nhưng là…" Thủ hạ vẫn chưa nói hết, kèm theo nhất thanh muộn hưởng, cả Lạc Phượng

Thành lay động kịch liệt liễu trở xuống, thủ hạ mặt như màu đất, một lúc lâu mới nói tiếp: "Nhưng là bốn người bọn họ người, thật sự quá cường đại."

Thác Bạt Nham đã không có hứng thú nghe tiếp, hắn quyết định đem điều này phế vật thủ hạ sau này ném được xa xa địa! Những thứ này ngu xuẩn, làm sao mọi người cùng Hưu Cách Lạc sai cái kia sao xa đâu?

Trong lòng hắn mang theo đối với người bên cạnh chán ghét, cùng đối với Hưu Cách Lạc tư niệm cùng với lo lắng, lặng lẽ ra hiện tại liễu cây tường trên đầu thành.

Lạc Phong Thành đại trận đã mở ra, thanh bích sắc màn hào quang thoạt nhìn so sánh với Trữ Vọng Thành muốn dày nhiều lắm.

"Đại Hiền Giả!" Cây trên tường các chiến sĩ thấy hắn, cùng nhau hành lễ.

Thác Bạt Nham khoát khoát tay, ánh mắt lại nhìn ngoài thành.

Trên bầu trời, một con khổng lồ Viên Hầu cầm trong tay Thông Thiên đại bổng, đang hung hăng địa một gậy một gậy nện xuống. Kia cái cây gậy thượng, ngưng tụ liễu quá mức lực lượng cường đại, cậy mạnh không nói đạo lý gõ màn hào quang. Mỗi một cái cũng làm cho màn hào quang nặng nề đung đưa xuống.

Nhưng là Thác Bạt Nham trong mắt nhưng không có kia chỉ Hầu Tử, cũng không có Hồng Vũ, hắn chỉ có thấy được Bạch Uyển Thần.

Thiên chi kiêu nữ kia trong trẻo lạnh lùng cao ngạo đứng ở giữa không trung, khắp thiên hạ ánh mắt tựa hồ cũng tụ tập ở trên người nàng. Cái loại nầy khí chất tốt đẹp lệ, để cho Thác Bạt Nham vô cùng ghen ghét!

Huống chi, nữ nhân này còn thân hơn tay phá hủy hắn tiêu diệt Trữ Vọng Thành kế hoạch!

Thác Bạt Nham mới vừa đột phá, chính là lòng tin phát rạp thời điểm, thân hình hắn thoáng một cái, xuyên qua liễu màn

hào quang, ra hiện tại liễu đại trận bảo vệ ở ngoài địa phương.

"Thiên hạ cô gái nhiều tiện nhân!" Thác Bạt Nham tàn bạo nguyền rủa một câu: "Nhất phẩm Thất Tinh lại có thể thế nào!" Hắn hai cánh tay mở ra, không cố kỵ chút nào bắt đầu buông thả khí thế của mình, từ nhất phẩm một sao một đường mà lên, không ngừng đột phá. Mỗi đột phá một tầng, Lạc Phượng Thành bên trong sẽ nhớ tới một trận Lôi Minh loại tiếng hoan hô, mãi cho đến liễu nhất phẩm sáu sao, Lạc Phượng Thành bên trong mọi người bắt đầu khẩn trương lên, bởi vì bọn họ trong không ít người cũng biết, Đại Hiền Giả lúc trước là ở bế quan, không tiếc hao phí ba viên ân tứ chi quả, hy vọng có thể đánh sâu vào đến nhất phẩm Thất Tinh, hắn thành công không?

Bởi vì có ân tứ chi quả, mặc dù thất bại cũng có thể giữ được tánh mạng, cho nên mọi người cũng không rõ ràng hắn là không phải là thật đột phá.

"Oanh ——— "

Khí thế lần nữa bay vụt, cuối cùng đã tới nhất phẩm Thất Tinh! Hắn giống như là một viên nắng gắt, cao cao treo ở không trung, tia sáng vạn trượng, để cho tất cả mọi người chỉ có thể ngưỡng mộ.

Lạc Phượng Thành bên trong, lần nữa bộc phát là cường liệt nhất tiếng hoan hô.

"Đại Hiền Giả tất thắng!"

"Đại Hiền Giả vô địch!"

"Đại Hiền Giả nhất thống Lâm Hải!"

Thác Bạt Nham mỉm cười liễu, hắn nhìn Bạch Uyển Thần, mang theo một loại người thắng tư thái. Thác Bạt Nham rất tự tin, chỉ cần cảnh giới giống nhau, trên cái thế giới này không có ai là của mình đối thủ. Cho dù là Bạn Đảng trong những thứ kia cường giả cũng không được!

Hồng Vũ lặng lẽ để sát vào Bạch Uyển Thần bên cạnh: "Sư thúc tỷ tỷ? Ngươi đây cũng có thể nhẫn?" Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 22 : Nhất thống Lâm Hải (hạ)

Bạch Uyển Thần vẫn như cũ là lạnh như vậy kiêu ngạo nhìn Lạc Phong Thành, tựa hồ cũng không có suy nghĩ đang khiêu khích Thác Bạt Nham.

Thác Bạt Nham ngửa mặt lên trời một tiếng huýt sáo, từ miệng trung phun ra một đạo xích hồng sắc sóng âm, thẳng tắp bắn lên thiên không, một tầng tầng sóng gợn từ trong đó phát tán đi ra ngoài hướng chung quanh khuếch tán, chấn động vô cùng vô tận.

Lạc Phong Thành trong đích mọi người cảm thấy kia sóng âm trong ẩn chứa lực lượng cường đại, hưng phấn vô cùng, mong đợi Thác Bạt Nham dẫn theo Lạc Phong Thành, lần nữa đi về phía thắng lợi.

Tiếng thét dài âm không dứt, Thác Bạt Nham đã lôi cuốn khổng lồ đích thiên địa uy năng, hướng Bạch Uyển Thần ức hiếp tới đây.

Hồng Vũ gấp gáp liễu: "Sư thúc tỷ tỷ, hắn đã tới!"

Bạch Uyển Thần như cũ đang nhìn Lạc Phong Thành, đối mặt cuồng bạo vọt tới Thác Bạt Nham, nàng lộ ra vẻ rất không bình tĩnh, thuận miệng nói một tiếng: "Om sòm!" Giơ lên ngọc thủ hướng cái hướng kia vung liễu một thanh, giống như là ở đuổi đi một con ong ong loạn hưởng con ruồi,

Thác Bạt Nham hung hãn mà đến, nhưng chạm mặt bị một cổ không thể kháng cự lực lượng phách trung, nhất phẩm Thất Tinh tu vi chỉ một thoáng căn bản phát huy không ra uy lực, hét thảm một tiếng bị cổ lực lượng kia phách bay thẳng đi ra ngoài, không biết rơi xuống địa phương nào đi!

Lạc Phượng Thành thượng mọi người hoan hô tiếng ủng hộ kiết nhiên nhi chỉ, một đôi ánh mắt trợn thật lớn, con ngươi đều nhanh muốn rơi ra tới.

Mới vừa rồi xảy ra chuyện gì? Đại Hiền Giả đâu?

Bọn họ lại một lần dụi dụi mắt con ngươi, rốt cục xác định mình không có nhìn lầm, mới vừa rồi đúng là bỗng nhiên xuất hiện một tờ trong suốt Cự chưởng, mặc dù khổng lồ, hình dáng cũng rất tốt nhìn, chẳng qua là như vậy vung lên, Đại Hiền Giả cả người tựu trực tiếp bay đi ra ngoài, không có một chút năng lực phản kháng!

Một ít chỉ Cự chưởng, cần cở nào cường đại, mới có thể nhẹ nhàng như vậy đem một vị nhất phẩm Thất Tinh giống như đuổi ruồi giống nhau đánh bay!

Cả Lạc Phượng Thành hoảng sợ liễu, bọn họ sợ hãi nhìn Bạch Uyển Thần, mà Bạch Uyển Thần tựa hồ đối với Lạc Phượng Thành rất cảm thấy hứng thú, đây càng để cho bọn họ cảm thấy sợ.

Hồng Vũ đứng ở một bên, cũng là trợn mắt hốc mồm, Bạch Uyển Thần quay đầu lại nhìn hắn một cái, hời hợt nói: "Loại này phế vật có cái gì thật lo lắng cho?"

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, rất chân thành nói: "Ta cự tuyệt ở phế vật vấn đề thượng cho làm tiếp bất kỳ thảo luận…"

Bạch Uyển Thần chỉ chỉ phía dưới: "Lạc Phong Thành phía dưới có mười chín chính gốc mạch, thật là một địa phương tốt, nơi này tương lai có thể làm Lâm Hải Bắc Quốc bồi dưỡng chiến sĩ đại doanh."

Hồng Vũ quay đầu lại la Sơn Khôi Lâm, những thứ này dựng nước chuyện tình dĩ nhiên muốn cùng hắn thương lượng, nhưng là hô mấy tiếng, Sơn Khôi Lâm không có một chút phản ứng, hắn còn ở vào mới vừa rồi dại ra trong.

Đây chính là Lâm Hải đệ nhất cao thủ, hơn nữa còn mới vừa đột phá nhất phẩm Thất Tinh! Một người như vậy dĩ vãng ở Sơn Khôi Lâm trong ấn tượng, tuyệt đối là không thể chiến thắng thần cấp tồn tại. Nhưng là hiện tại, cái này "Không thể chiến thắng" cùng "Không chịu nổi một kích" trọng điệp ở chung một chỗ, Sơn Khôi Lâm làm sao cũng nghĩ không thông, tại sao phải như vậy.

Thác Bạt Nham cũng nói liễu, Bạch Uyển Thần đồng dạng là nhất phẩm Thất Tinh, cùng một cái cảnh giới trong lúc, thế

nhưng sẽ có chênh lệch lớn như vậy? !

Hồng Vũ giận, hung hăng đẩy hắn một thanh, Sơn Khôi Lâm phục hồi tinh thần lại, a một tiếng: "Thật xin lỗi, thiếu gia ta…"

Hồng Vũ ở trước mặt hắn, giả ra tới một bức "Bí hiểm" bộ dạng, lạnh nhạt nói: "Không sao, loại chuyện này ngươi muốn thói quen, sau này có thường xuyên phát sinh quá."

Sơn Khôi Lâm càng thêm im lặng, Hồng Vũ thấy hắn loại này vẻ mặt, cho nên hơn thỏa mãn.

Bạch Uyển Thần âm thầm lắc đầu, đối với hắn không thể làm gì.

Lạc Phượng Thành không có chút nào huyền niệm đầu hàng.

Hồng Vũ cùng Bạch Uyển Thần sau đó vừa liên tiếp quét sạch những khác ngũ đại chủ thành.

Hồng Vũ dọc theo con đường này phát hiện, thúc thúc tỷ tỷ thật là một chuyên trị các loại không phục người, một ít song từng giúp hắn ôn nhu xoa bóp quá… ngọc thủ, phách người tựa như đập con ruồi, phá lệ tốt khiến cho.

Ngũ đại chủ thành sau, chính là những thứ khác tiền tuyến thành thị.

Bất kể người nào, ít dùng Hồng Vũ quan tâm, phàm là giết đi ra ngoài, kết quả cuối cùng cũng cùng Thác Bạt Nham giống nhau.

Ở giữa cũng từng ra khỏi chút ngoài ý muốn, một loại ngồi tiền tuyến thành thị chính là không chịu đầu hàng, Bạch Uyển Thần gần đây phách người phách thuận tay liễu, theo bản năng đúng là một cái tát hướng tòa thành kia thành phố vỗ đi xuống!

Hồng Vũ sợ hết hồn, vội vàng ở bên cạnh lôi nàng một thanh, Bạch Uyển Thần một chưởng vỗ vào thành thị bên cạnh, để lại một so với kia tòa thành thị còn lớn hơn một vòng khổng lồ Chưởng Ấn, sâu đạt ba mươi trượng! Cho nên tòa thành kia thành phố toàn thành người không chút do dự gia

nhập sắp thành lập Lâm Hải Bắc Quốc, tuyên thệ vĩnh viễn thần phục.

Dưới loại tình huống này cường đại làm cho không người nào nhưng phản kháng đích cá nhân võ lực, Hồng Vũ đối với Trung Nghĩa liên minh chỉnh hợp phá lệ thuận lợi, chỉ dùng ba tháng, đã tất cả tiền tuyến thành thị "Thuyết phục", rồi sau đó bắt đầu "Thuyết phục" phía sau thành thị.

Phía sau thành thị càng thêm dễ dàng, một tháng sau này, mang theo Trung Nghĩa liên minh cơ hồ tất cả thành thị thần phục, Hồng Vũ bốn người trở lại Trữ Vọng Thành.

Sở dĩ nói "Cơ hồ", cũng là bởi vì còn có một Trữ Vọng Thành.

Ở cửa thành, đã bị xuống làm bình thường quan quân A Tuần quỳ xuống đất nghênh đón Hồng Vũ bốn người trở về, sau đó lặng lẽ nói cho Sơn Khôi Lâm: "Đại Hiền Giả gần đây tựa hồ thật sự trù bị chuyện gì…"

Không cần nói thêm nữa cái gì, mọi người tựu tất cả đều hiểu.

Hồng Vũ dẫn người đi vào Nhật Đông Thăng chỗ ở thời điểm, hắn mai phục đông đảo cường giả đã toàn bộ bị chế phục một lần này là Hồng Vũ tự mình xuất thủ, dĩ nhiên không có Bạch Uyển Thần như vậy "Thanh thế lớn", Nhật Đông Thăng ở bên trong phòng, chỉ nghe đến mọi người liên tiếp không ngừng tiếng ngã xuống đất âm.

Hắn thấy Hồng Vũ đi tới thời điểm, một tiếng thở dài, hắn quả thật đã hết sức, vì mình cho là chính xác chuyện tình mà phấn đấu, triệu tập liễu hắn có thể sử dụng toàn bộ cao thủ, nhưng là những lực lượng này ở Hồng Vũ trước mặt thật sự là quá nhỏ bé.

Nhật Đông Thăng thật ra thì từ vừa mới bắt đầu cũng biết phải cái kết quả này, nhưng như cũ cố định đi đến làm.

Hồng Vũ nhìn hắn, không nhịn được lắc đầu, xoay người đi ra ngoài: "Đem hết thảy quyền lực, cũng giao cho Sơn Khôi Lâm sao."

Trải qua một tháng khẩn trương trù bị, Lâm Hải Bắc Quốc lập quốc đại điển ở Trữ Vọng Thành cử hành, tất cả thành phố Đại Hiền Giả, chủ tướng, toàn bộ trình diện, hướng mới thành Lập Lâm Hải Bắc Quốc tuyên thệ thần phục.

Sơn Khôi Lâm cứ mặc cho Lâm Hải Bắc Quốc đệ nhất đảm nhận chấp chính quan.

Đông đảo Đại Hiền Giả, chủ tướng, đều có phong thưởng.

Lập quốc sau chuyện làm thứ nhất, chính là chỉnh đốn quân bị.

Hồng Vũ một lần nữa kế hoạch liễu tiền tuyến thành thị phòng ngự trận pháp, đem trận pháp uy lực tăng lên năm thành, hơn nữa ở trong đó gia nhập càng cường đại hơn thủ đoạn công kích, dùng để đối kháng phương Tây Nam hướng Bạn Đảng.

Đợi đến cả Lâm Hải Bắc Quốc hết thảy đi lên quỹ đạo, đã là nửa năm sự tình từ nay về sau liễu.

Song làm người ta kỳ quái chính là, Bạn Đảng tựa hồ tuyệt không gấp gáp, cũng không có thừa dịp Lâm Hải Bắc Quốc sơ Lập, tựu phái binh tấn công, điều này làm cho Hồng Vũ càng thêm hoài nghi Bạn Đảng là cố ý lưu lại những thứ này sức chống cự lượng, có dụng ý khác.

Bất quá khi Lâm Hải Bắc Quốc thuận lợi vận chuyển sau, Hồng Vũ mang theo Bạch Uyển Thần cùng Thu Lâm công chúa, lặng lẽ rời đi Trữ Vọng Thành. Bọn họ không có hướng nam, mà là trở về hướng bắc. Trong khoảng thời gian này, Hồng Vũ âm thầm góp nhặt tài liệu, hiểu rõ đến tất cả Thụ Vương trong, xưa nhất một buội, là ở Ngọc Biên Thành lâm trường bên trong, bọn họ hiện tại đang chạy tới nơi đó.

Ngọc Biên Thành Thụ Vương nghe nói phía trước hướng thời điểm tựu tồn tại, thậm chí không có người có thể nói rõ ràng, này một buội Thụ Vương rốt cuộc là lúc nào ra đời.

Nó cũng là năm ba một lần ân tứ chi quả, nhưng là số lượng so sánh với khác Thụ Vương ít nhất cũng nhiều ra gấp đôi.

Nếu như là cùng Trữ Vọng Thành một ít gốc cây mới ra đời Thụ Vương so sánh với, muốn nhiều ra túc túc gấp ba!

Hồng Vũ ba người ra hiện tại Thụ Vương đất trống ngoài thời điểm, thật đúng là bị này một buội chọc trời đại thụ rung động thật sâu liễu. Khác Thụ Vương, đất trống phạm vi cũng là Bách Lý, này một buội nhưng chừng ba Bách Lý!

Nó đã không thể được gọi là cây cối, hoàn toàn chính là một ngọn sinh trưởng cành lá ngọn núi!

Này một buội Thụ Vương lần trước ân tứ chi quả thành thục, chính là hai năm trước, khoảng cách tiếp theo còn có một thâm niên. Trên cây đã bắt đầu từ từ sinh trưởng ra chỉ có chỉ bụng lớn nhỏ trái cây liễu.

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, đem của mình linh giác dọc theo một mảnh kia đất trống, từ từ xuống phía dưới thẩm thấu.

Hắn muốn xem nhìn chút ít vô tận không thúc dục căn tu, dưới mặt đất đến tột cùng là cái gì trạng thái.

Nhưng là tầng kia đất trống nhưng cũng có ngăn cách linh giác tác dụng, vừa Bạch Uyển Thần hiển nhiên đã ở làm cùng Hồng Vũ giống nhau chuyện tình, nàng mỉm cười nói thanh kinh ngạc, ngẩng đầu nhìn nhìn khổng lồ Thụ Vương: "Kỳ quái…"

Đất trống ngăn cách linh giác, cái loại nầy lực lượng Hồng Vũ rất quen thuộc, vận rủi ma văn!

Mặc dù rất mỏng manh, nhưng tuyệt đối là vận rủi ma văn thuộc tính.

Hắn cũng không gấp gáp, linh giác trong lôi cuốn tinh thần nguyên năng, bắt đầu từ từ phá giải.

Lần trước thi triển hồn điện xiềng xích sau, hắn đối với tinh thần nguyên năng vận dụng tựu từ từ thuần thục, gần đây đã ở Thất Tịch Kiếm Linh chỉ điểm, tiếp tục cố gắng tu luyện tinh thần nguyên năng, vì tương lai bước về phía cao hơn tầng thứ chuẩn bị sẵn sàng.

Cho dù là này một buội Thụ Vương có hơn một trăm hai mươi ma văn cây lựu, hắn đối với vận rủi ma văn hiểu rõ cũng

nguyên xa không bằng Hồng Vũ. Vì vậy Hồng Vũ mất một phen tay chân, nhưng vẫn là đem đất trống đối với linh giác phong tỏa giải khai.

Dưới đất trống mặt, trên thực tế có một tầng tùy vô cùng thật nhỏ căn tu tạo thành lưới hình dáng kết cấu, những thứ này kết cấu không có lúc trước bọn họ nhìn qua căn tu cường đại như vậy lực sát thương, bọn họ tác dụng chính là bám vào vận rủi ma văn lực lượng, phong tỏa linh giác dò xét.

Hồng Vũ tiểu tâm dực dực dưới loại tình huống này lưới hình dáng kết cấu ở giữa mở ra một lổ hổng, linh giác mới vừa thẩm thấu đi xuống, tựu thấy được để cho hắn chấn động vô cùng một màn, đang ở hắn tâm thần thất thủ cái kia trong nháy mắt, một cổ kỳ quái dòng điện theo một cái căn tu nhanh chóng mà đến, xoạt một tiếng đưa linh giác chặc đứt liễu!

“A ——— “

Hồng Vũ hét thảm một tiếng, che đầu óc của mình lui về phía sau đi.

Bị chặc đứt cái kia một phần linh giác, hoàn toàn cùng hắn mất đi liên lạc, đây là Hồng Vũ lúc trước sở chẳng bao giờ kinh nghiệm!

Hắn biết mình vĩnh viễn mất đi một ít bộ phận linh giác, sau này cho dù là tiếp tục tu luyện, linh giác không ngừng lớn mạnh, mất đi cái kia một phần chính là mất đi, vĩnh viễn cũng sẽ không trở lại.

Điều này làm cho Hồng Vũ hết sức tức giận, hơn nữa trong đại não thống khổ, để cho hắn lộ ra vẻ vô cùng táo bạo cùng căm tức.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 23 : Thụ Vương bí mật (thượng)

Một đôi ôn nhu bàn tay trắng nõn lần nữa từ phía sau thân, giúp hắn nhẹ nhàng xoa huyệt Thái Dương, quen thuộc mát mẻ nguyên năng rót vào đại não, Hồng Vũ thật dài thư thở ra một hơi, thoải mái nhắm hai mắt lại.

Thu Lâm công chúa đứng ở một bên, cắn cắn đôi môi, muốn tiến lên, nhưng lại có chút ít do dự.

Một lát sau, khôi phục như cũ Hồng Vũ oán hận nói: "Ta còn không tin tà liễu, đi theo ta!"

Hắn triệt thoái phía sau trăm trượng, thật tình nhớ lại của mình linh giác ở đây trong thời gian ngắn ngủi "Nhìn" đến tình huống, sau đó phân rõ một chút phạm vi, tìm được rồi một chỗ: "Nơi này hẳn là phương tiện nhất."

Sau đó hắn đem Bách Nhật Hỏa Viên giao ra đi, phân phó mấy câu.

Bách Nhật Hỏa Viên hừ hừ đáp ứng, thật nhanh đi đến liễu. Ước chừng sau nửa canh giờ, Bách Nhật Hỏa Viên bắt vài đầu Xuyên Sơn Giáp giống nhau hoang thú trở lại.

Này vài đầu hoang thú tất cả đều có nhị phẩm thực lực, vốn là ở Lâm Hải trong cũng là hùng bá nhất phương, có thể "Lấn hùng bá thư" tồn tại, nhưng là đến Bách Nhật Hỏa Viên trước mặt, không có chút nào sức phản kháng đã bị bắt. Hồng Vũ chỉ vào dưới đất: "Cho ta đào!" Vài đầu hoang thú theo lời đào đi xuống, rất nhanh đang ở trên mặt đất xuất hiện một cái lỗ thủng to.

Nhưng là làm Hồng Vũ chỉ huy của hắn cửa hướng Thụ Vương phương hướng đào móc thời điểm, những thứ này hoang thú cũng là bị làm cho sợ đến lạnh run, vô luận như thế nào cũng không chịu hạ móng vuốt.

Hồng Vũ giận tím mặt, tại chỗ phóng ra Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng, vài đầu hoang thú trực tiếp ngồi phịch ở liễu trên mặt đất, miệng sùi bọt mép.

Hồng Vũ thu Đồ Đằng, tàn bạo hỏi: "Làm sao chọn? !"

Vài đầu hoang thú tương đối một chút, hay là ma tượng đại gia tương đối hung ác, bọn họ phải lựa chọn phục tòng Hồng Vũ, tiếp tục hướng Thụ Vương phương hướng đào móc.

Bọn họ đã tại dưới đất hai mươi trượng, hướng Thụ Vương phương hướng đào móc, trăm trượng lối đi là một rất lớn xây cất, nhưng là ở vài đầu nhị phẩm hoang thú chính là thủ hạ cũng rất dễ dàng. Hai canh giờ sau, bọn họ khoảng cách Thụ Vương đất trống đã không tới mười trượng.

Nhưng là đến nơi này, bỗng nhiên sưu một tiếng từ trong đất bùn xông tới một đạo căn tu, thẳng tắp hướng một đầu đang đào móc hoang thú đâm tới.

Đầu kia hoang thú căn bản tránh né không ra, bên cạnh nhưng thân tới một cái tay, nhanh như thiểm điện, một phát bắt được liễu căn tu, rồi sau đó một hồn điện xiềng xích, theo căn tu truyền lại trở về.

"Xuy —— xuy —— xuy —— "

Căn tu kịch liệt một lay động, có ngắn như vậy tạm trong nháy mắt cứng còng. Hồng Vũ hung hăng một tay lấy căn tu xé đứt, mới xem như hơi ra khỏi chút ác khí. Trên mặt đất, bị hồn điện xiềng xích công kích Thụ Vương mỉm cười nói đầu. Mặc dù chỉ là một rất nhỏ cực kỳ phản ứng, nhưng là đối với cả Lâm Hải mà nói, cũng là một cuộc khổng lồ động đất!

Vô số cây cối bởi vì… này chấn động, sẽ ở không xa tương lai từ từ chết héo.

Lâm Hải trong những thứ kia từng phục dụng liễu ân tứ chi quả hoang thú, thống khổ ở trên mặt đất quay cuồng. Làm bọn họ khôi phục sau, sẽ liễu hai mắt máu đỏ, thẳng hướng Thụ Vương phụ cận, trợ giúp Thụ Vương ngăn cản địch nhân, không chết không thôi.

Căn tu sau, những thứ kia hoang thú thật cũng không dám nữa đào.

Hồng Vũ lúc này cũng không miễn cưỡng, hai tay huy động, võ khí tia sáng không ngừng lòe lòe thước, tảng lớn tảng

lớn bùn đất cùng tảng đá bị cuốn rơi xuống, những thứ kia hoang thú ở hậu phương chịu trách nhiệm vận chuyển bùn đất.

Mười trượng khoảng cách đối với Hồng Vũ mà nói cũng là dễ dàng, sau nửa canh giờ, hắn võ khí hung hăng đụng vào liễu một tầng cho a có thể kết giới trên, bị bắn trở lại.

Bùn đất ào ào rơi xuống, phía sau bỗng nhiên lộ ra một mảnh tức giận cự đại nhân mặt! Sâu màu nâu, mỗi một con da thịt cũng cao cao nổi lên, hướng Hồng Vũ đám người đột nhiên há mồm gầm lên giận dữ!

Vô số căn tu theo hắn trong miệng phun ra, rồi sau đó cả khuôn mặt cũng toàn bộ giải tán, hóa thành từng đạo hung ác căn tu hướng ba người bắn tới.

Bạch Uyển Thần phía sau phát ra "Ông" một tiếng dài minh hưởng, ở trước người của nàng có một đạo nhàn nhạt màu trắng lá chắn hình dạng tia sáng nhanh chóng mở ra, những thứ kia căn tu hung hăng địa đụng vào liễu phía trên, nhất thời có vô số màu trắng điện quang lóe lên dựng lên, những thứ kia căn tu bị điện quang một đốt, tất cả đều biến thành bụi bay…

Ba ba ba!

Những thứ kia căn tu tựa hồ cũng biết đau đau, lẫn nhau quật, phát ra kêu thảm thiết giống nhau tiếng vang, nhanh chóng rụt trở về.

Mới vừa còn thanh thế kinh người, cũng đang trong nháy mắt trở nên một mảnh tĩnh mịch. Chỉ để lại một sâu không thấy đáy hắc động. Hắc động trên miệng, nổi lơ lửng một tầng nhàn nhạt ám tử sắc quang màng.

Quang màng trong, lại càng có một ti ti kỳ quái đường vân chảy xuôi chuyển động, tựa hồ là nào đó trận pháp, hoặc như là một loại nói thiên địa quy tắc.

Một ít Chương tức giận mặt người dử tợn kinh khủng, tựa hồ là Thụ Vương ở hướng người xâm lăng biểu đạt tâm tình của mình, kiên định quyết không thỏa hiệp.

Hết lần này tới lần khác Hồng Vũ cũng là bướng bỉnh tính tình, nếu nhận định liễu chuyện tình, tựu nhất định phải kiên trì rốt cuộc. Cho nên Thụ Vương thị uy đối với hắn mà nói không một chút ảnh hưởng, hắn cất bước tiến lên, Thu Lâm công chúa ân cần một hô: "Cẩn thận!"

Bạch Uyển Thần không nói gì, nhưng có một đạo cùng mới vừa rồi giống nhau bạch sắc quang lá chắn ra hiện tại liễu Hồng Vũ trước người.

Hồng Vũ vui thích, quay đầu lại hướng hai nàng ánh sáng ngọc cười một tiếng, động lực mười phần tiến lên.

Tầng kia quang màng cường hãn trình độ vượt xa Hồng Vũ dự trù!

Trong đó có một loại tương tự cùng thiên nhiên trận pháp lực lượng, tức thì bị Thụ Vương sáp nhập vào mười hai mai vận rủi ma văn lực lượng. Như vậy chồng, coi như là Hồng Vũ cũng cảm thấy có chút khó giải quyết.

Nhưng là hắn ngược lại càng thêm hưng phấn, bởi vì Thụ Vương đối với dưới đất như thế nghiêm mật phòng ngự, càng thêm chứng thật liễu Hồng Vũ lúc trước suy đoán, Thụ Vương chân chính bí mật giấu ở dưới đất. Cái gì ân tứ chi quả, bất quá là che dấu tai mắt người thôi.

Hắn lập tức bắt đầu phá giải, khó giải quyết cũng không phải là khó khăn, Hồng Vũ dùng ba mươi sáu mai vận rủi ma văn, mạnh mẽ trấn áp thôi tử sắc quang màng trong mười hai mai vận rủi ma văn lực lượng, sau đó chuyên tâm đem một ít nói thiên nhiên trận pháp trước giải trừ. Sau đó mười hai mai vận rủi ma văn cũng rất mau đã bị phá vỡ.

Quang màng ánh sáng màu chậm rãi thối lui, lộ ra bên trong một mảnh thâm trầm bóng tối.

Hồng Vũ đang muốn đi vào, bỗng nhiên lại là vô số căn tu từ bên trong lao ra, lần này, hỗn loạn ở rất nhiều thật nhỏ căn tu trong. Có một con tráng kiện thật là tốt giống như mãng xà giống nhau rễ cây, hung hăng đụng nát liễu Bạch Uyển Thần quang thuẫn, đem Hồng Vũ gắt gao cuốn lấy hướng đen.

Rù ….rì…. hưu một tiếng bắn đi ra, đuổi một ít đạo căn hành.

Bạch Uyển Thần tú mi hơi giương, cả thiên địa tựa hồ cũng cảm nhận được một cổ áp lực cực lớn, nhưng là vừa lúc đó, hai nàng nhưng thấy Hồng Vũ hướng hai nàng một trận tễ mi lộng nhãn. Hai nàng hơi sửng sờ, cùng nhau ngừng lại.

"Sưu!"

Hồng Vũ bị một ít cái khổng lồ rễ cây hung hăng địa kéo vào liễu trong bóng tối, sau đó hết thảy thanh âm nhanh chóng biến mất, hắc động một lần nữa biến thành một mảnh tĩnh mịch.

Hai nàng tâm thoáng cái nhắc tới, lúc này đợi chờ nhất khá dài, hai nàng cảm thấy thật giống như trăm năm thời gian như vậy dài dòng trán lúc, trong bóng tối bỗng nhiên sáng lên một mảnh sáng lạng lam sắc quang mang.

Rồi sau đó, phụ cận đếm Bách Lý đại địa ầm ầm chấn động, trên mặt đất Thụ Vương cây khô giãy dụa, thiếu chút nữa mình bẻ gảy! Ào ào nữa nữa tiếng vang trong, còn không có thành thục ân tứ chi quả rối rít rớt xuống, vô số lá cây tứ tán bay múa, thật giống như một quả mai lưỡi dao giống nhau, bá bá bá đâm vào trong lòng đất.

Trong hắc động, màu lam quang mang càng ngày càng mãnh liệt, dần dần địa đã có thể chiếu sáng.

Nhưng là rất nhanh, bóng tối một lần nữa tịch quyển mà đến, giống như thủy triều giống nhau đem màu lam quang mang một lần nữa dập tắt!

Hai nàng tâm lại một lần nói lên, Thu Lâm công chúa đã có chút ít kìm nén không được chỗ xung yếu tiến vào, lại bị cố tự trấn định Bạch Uyển Thần ngăn cản: "Tin tưởng hắn!"

Bóng tối quyển thổ trọng lai sau, vang lên Hồng Vũ gầm lên giận dữ.

Màu lam điện quang lần nữa bộc phát, lần này, cho dù là từ bên ngoài động khẩu, hai nàng đều có thể rõ ràng địa thấy từng đạo tia chớp bắn ra bốn phía tung hoành, bùm bùm điện

quang tiếng nổ mạnh âm ở bên trong không ngừng mà quanh quẩn trọng điệp, gắn bó liễu một mảnh.

Trên mặt đất, Thụ Vương đang run động, đem chung quanh mấy ngàn dặm bên trong đích thiên địa nguyên có thể tịch quyển mà đến, rót vào của mình cây khô trong, rồi sau đó chuyển vận đi xuống, dùng để cùng trong động đất Hồng Vũ tác chiến!

Thu Lâm công chúa khẩn trương vô cùng, một đôi ngọc thủ thật chặc địa nắm Huyền Binh trường tiên, đốt ngón tay đã có hơi trắng bệch liễu.

Bạch Uyển Thần trên thực tế xa không giống nàng sở biểu hiện ra cái kia sao trấn định, nhưng là nàng nhưng như cũ đang không ngừng địa trấn an Thu Lâm công chúa: "Từ ta biết này tiểu bại hoại lên, hắn liền từ tới không có làm qua chuyện không có nắm chắc, tin tưởng hắn!"

Màu lam điện quang cùng bóng tối chiến đấu như cũ đang tiếp tục, Hồng Vũ sử dụng chính là mình gần đây chăm chỉ tu luyện linh hồn công kích. Thụ Vương thể tích vô cùng khổng lồ, một loại thủ đoạn công kích, đối với nó mà nói giống như là gãi ngứa dương.

Hơn nữa Hồng Vũ cũng không tính toán thật giết chết Thụ Vương, dù sao Thụ Vương chính là trọng yếu chiến lược tài nguyên, là Lâm Hải Bắc Quốc tư chất sinh.

Hắn chỉ cần để cho Thụ Vương thần phục, chuẩn bị hiểu dưới đất bí mật đến tột cùng là cái gì.

Dưới tình huống bình thường, linh hồn công kích đối với thực vật hắn là không có gì hiệu quả, nhưng là Hồng Vũ nhưng cảm giác Thụ Vương cũng không phải là tầm thường thực vật, vì vậy lần đầu tiên nếm thử, hắn liền phát hiện linh hồn công kích đang thích hợp mục đích của mình.

Đối với Thụ Vương linh hồn công kích khiến nó vô cùng thống khổ, nhưng không có bao nhiêu thực chất tính thương tổn.

Cái này giống như là thuần phục hoang thú, nhất định phải đánh đau, hoang thú mới có thể sợ. Đối với Thụ Vương cũng

giống như vậy. Chỉ bất quá thực vật so sánh với động vật hơn "Bướng bỉnh", không biết biến thông, quá trình này càng thêm khá dài thôi.

Hồng Vũ linh hồn thủ đoạn công kích chỉ một, hơn nữa công kích còn lộ ra vẻ tương đối non nớt, dù sao mới vừa tu luyện những thời giờ này không dài. Bất quá có Thụ Vương cái này "Bồi luyện", Hồng Vũ tiến bộ thật nhanh.

Thất Tịch Kiếm Linh thu Hồng Vũ năm ngàn lượng mỏ tinh, đã hồn điện xiềng xích truyền thụ cho hắn, lần này cùng Thụ Vương trong chiến đấu, Hồng Vũ rốt cục chuẩn bị hiểu vị này "Trẻ nhỏ dễ bị gạt" "Tiền bối" tại sao như vậy khẳng khái liễu. Tên kia căn bản không có cùng hắn giảng minh bạch chân chính hồn điện xiềng xích!

Hồng Vũ đang cùng Thụ Vương trong chiến đấu, nhiều lần sử dụng hồn điện xiềng xích trong, bỗng nhiên linh quang chợt lóe, lĩnh hội hồn điện xiềng xích khác một loại cách dùng.

Rồi sau đó, loại suy, càng không thể thu thập. Hồn điện xiềng xích biến chủng liên tiếp không ngừng xuất hiện.

Thất Tịch Kiếm Linh bày ra bí hiểm bộ dạng: "Trẻ con là dễ dạy…"

"Ta phi!" Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 23 : Thụ Vương bí mật (hạ)

Cuộc chiến đấu này kéo dài túc túc ba ngày! Hồng Vũ luy địa tinh mỏi mệt hết sức, cái loại nầy trên linh hồn mỏi mệt thống khổ nhất, cũng hầu hết có thể nhịn tôi luyện người đắc ý chí. Hồng nhị thiếu cắn chặt răng quan ngạnh sanh sanh đích kiên trì xuống.

Kia Thụ Vương cũng là toàn cơ bắp, chết sống không chịu thần phục. Ba ngày qua này, nó liên tục trúng Hồng Vũ gần ba Thiên Đạo hồn điện xiềng xích, đau nó lá cây cũng rơi sạch liễu, cường hãn tánh mạng nguyên năng tổn thất hơn phân nửa, nhưng chính là không chịu thần phục. Hồng Vũ cuối cùng gầm lên giận dữ: "Có phục hay không!" Hồn điện xiềng xích khi hắn thân thể chung quanh quấn quanh, điện quang đã thô to đến tựa như bể cá!

Thụ Vương ngốc trệ hạ xuống, quay chung quanh ở Hồng Vũ chung quanh vô số khổng lồ rể cây lăng không lơ lửng, bóng tối từ từ hướng về sau thối lui, nhưng ngay sau đó, rể cây cũng chầm chậm lui về phía sau đi.

Thụ Vương tất cả căn tu rể cây lập tức làm ra một bộ con rắn chết bộ dạng. Điều này làm cho Hồng Vũ trợn mắt hốc mồm, thật không biết nên nói cái gì tốt.

Thụ Vương hiển nhiên từ vừa mới bắt đầu sẽ không hiểu ý đồ của mình, cho nên mới phải cùng mình liều chết. Thì ra là thần phục là có thể không bị khổ liễu, Thụ Vương không có tiết tháo chút nào lập tức quỳ.

Hồng Vũ thầm nghĩ sớm biết như vậy, ngày thứ nhất ta liền như vậy hô, không cần không duyên cớ bị khổ cực như vậy!

Cực khổ mặc dù cực khổ, nhưng là lại cũng có sở thu hoạch. Ba ngày trong thời gian liên tục buông thả ba nghìn đến hồn điện xiềng xích, đối với Hồng Vũ mà nói, đã đem hồn điện xiềng xích một chiêu này tu luyện lô hỏa thuần thanh.

Mà hắn ở linh hồn công kích thượng, cũng hoàn thành một lần thăng hoa.

Màu lam quang mang từ từ bắt đầu lan tràn, dần dần địa bao trùm cả hầm ngầm.

Trên mặt đất Thụ Vương đất trống có bao nhiêu, chỗ ngồi này hầm ngầm thì bao nhiêu.

Rộng lớn kinh người!

Cùng nơi này so sánh với, loài người kiến tạo cái kia chút ít Lâm Hải thành thị quả thực chính là một hẹp hòi hố. Làm Hồng Vũ thấy rõ ràng cả trong động đất hết thảy sau, cũng là lộ ra khiếp sợ thần sắc, cắn răng nói: "Thì ra là như vậy!"

Bên trong động dần dần bình tĩnh trở lại, ở bên ngoài ba ngày lo lắng đề phòng hai nàng cuối cùng đã đi đi vào.

Thụ Vương tựa hồ cảm giác được Hồng Vũ ba người thật không có quá mức ác ý, cho nên thần phục sau, chiến đấu hình rể cây căn tu từ từ trở về vị trí cũ, vốn là bị mượn tiền đến một bên dựng dục rể cây thì chậm rãi mượn tiền liễu trở lại.

Hai nàng đi tới thời điểm, loại này mượn tiền đang tiến hành.

Những thứ kia thô to rể cây, một loại đều có cỡ thùng nước, ở nơi này chút ít rể cây dưới nhất bộ, có một loại giống như "Hoa sinh xác" giống nhau hơi mờ "Túi".

Trong túi bọc tất cả đang dựng dục loại thú.

Những thứ kia loại thú ngoại hình tương tự, nhưng là toàn bộ cũng co rúc ở trong túi, túi dài đến mười lăm trượng, nếu như loại thú ra đời, mở rộng ra tới nói vậy thân dài hẳn là vượt qua hai mươi trượng!

Những thứ này loại thú sinh mệnh khí tức phi thường cường đại, nhưng không biết tại sao thủy chung đều ở ngủ say.

"Khó trách một gốc cây Thụ Vương sinh mệnh khí tức, so sánh với thượng một mảnh Lâm Hải, bởi vì bọn họ dựng dục liễu nhiều như vậy hoang thú!"

Hồng Vũ đi tới, đứng ở hai nàng trong lúc, rung động nhìn trên đỉnh đầu những thứ kia dựng dục rể cây chậm rãi di động. Số lượng thượng thô sơ giản lược tính ra hạ xuống, này một đầu Thụ Vương, túc túc dựng dục liễu năm ngàn đầu loại này hoang thú!

Hồng Vũ âm thầm thở dài: "Khó trách Hoang Bắc Ma Quân cường đại như vậy!"

Thu Lâm công chúa nghe được câu này, đột nhiên kịp phản ứng: "Ngươi là nói Hoang Bắc Ma Quân những thứ kia chiến sĩ cũng là như vậy dựng dục ra tới?"

Hồng Vũ gật đầu: "Mặc dù khó có thể tin, nhưng ta nghĩ có nên không sai. Những thứ kia chiến sĩ cũng không phải là loài người, không có tâm tình, không thể tu luyện, lực lượng chính là trời sanh. Hơn nữa… Thân thể của bọn họ kết cấu cùng bình thường đích nhân loại khác nhau rất lớn. Chỉ có thể là như vậy bị chế tạo ra tới."

Hắn xem một chút chung quanh: "Chỉ bất quá, nơi này dựng dục chính là hoang thú ngoại hình, Bạn Đảng dựng dục chính là loài người ngoại hình."

Hai nàng cũng hiểu Hồng Vũ nói hẳn là chân tướng, chẳng qua là các nàng trong khoảng thời gian ngắn khó có thể tiếp nhận thôi.

Thu Lâm công chúa bỗng nhiên có kịp phản ứng: "Nhưng là những thứ này hoang thú thập lúc tỉnh lại?"

Điều này cũng chính là Hồng Vũ nghi ngờ. Thụ Vương dựng dục chiến tranh hoang thú, tại sao?

Đối với Thụ Vương mà nói, dựng dục chiến tranh hoang thú hoàn toàn không có cần thiết. Mỗi một khỏa Thụ Vương cũng là một mảnh Lâm Hải vương giả, cây cối không dám khiêu chiến, hoang thú lại càng thần phục. Bọn họ căn bản không cần loại này chiến tranh hoang thú.

Nếu có loài người chạy tới, Thụ Vương Ngự Sử hoang thú cũng có thể ngăn cản. Thấy thế nào, dựng dục nhiều như vậy chiến tranh hoang thú cũng là hoàn toàn không có cần thiết.

Hơn nữa nhiều như vậy chiến tranh hoang thú, cho dù là đối với Thụ Vương cũng là một trầm trọng gánh nặng.

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, theo tay vung lên, võ khí tia sáng cắt ra một bên trải qua một con "Túi", một mảnh dính trơn chất lỏng mang theo đầu kia còn không có tỉnh lại hoang thú rầm một tiếng rơi vào trên mặt đất.

Chiến tranh hoang thú còn đang ngủ mê man, Thụ Vương tựa hồ có điều cảm ứng, nhưng là không có tiến thêm một bước phản ứng.

Hồng Vũ dùng linh giác kiểm tra một chút đầu kia hoang thú, nó trong cơ thể kết cấu cùng Hoang Bắc Ma Quân đại khái giống nhau, não bộ tiếp nhận thượng cấp chỉ huy bộ phận đã tạo thành, trái tim trong lực lượng cung cấp nơi phát ra vận rủi ma văn cũng đã tạo thành. Nhưng là này đầu hoang thú nếu không có "Tỉnh" tới đây. Hiển nhiên Thụ Vương cũng không cách nào tỉnh lại những thứ này chiến tranh hoang thú, nếu không lúc trước ba ngày đại chiến, cũng sẽ không là Thụ Vương cùng Hồng Vũ đan đả độc đấu liễu.

Tổng hợp liễu chứa nhiều nhân tố, Hồng Vũ trong lòng có một phỏng đoán.

Ba người lại đang chỗ ngồi này khổng lồ trong động đất du tẩu một vòng, không còn có cái gì thu hoạch liễu, Hồng Vũ lúc này mới gật đầu: "Chúng ta đi thôi."

Vốn là Hồng Vũ kế hoạch là biết rõ ràng Thụ Vương bí mật sau, tựu chạy tới Bạn Đảng chiếm lĩnh phân biệt tùy thời mà động.

Nhưng là hiện tại, Hồng Vũ ngược lại không nóng nảy rời đi. Hắn vừa đi tìm liễu khác vài cọng Thụ Vương. Có lúc trước kinh nghiệm, Hồng Vũ đem Thụ Vương mập đánh hơi dừng sau, tựu lập tức hô to muốn bọn họ thần phục. Thường thường một ngày thời gian, là có thể hàng phục một buội.

Dùng đi gần một tháng thời gian, Hồng Vũ đã xem xét liễu cả Lâm Hải Bắc Quốc cửu đầu Thụ Vương. Mà kết quả cuối cùng lại làm cho hắn mơ hồ cảm thấy bất an.

Mặc dù còn không có thấy tương tự với Bạn Đảng người như vậy hình dạng chiến tranh hoang thú, nhưng là này chín khỏa Thụ Vương đã làm tốt liễu nguyên vẹn chuẩn bị. Chiến tranh hoang thú chừng năm vạn đầu! Hơn nữa một chút Thụ Vương vẫn có thể hấp thu phụ cận kim khí khoáng vật, dựng dục ra Huyền Binh!

Mặc dù chẳng qua là cố định kiểu dáng Huyền Binh, nhưng là vô luận là số lượng hay là cấp bậc, cũng là Hồng Vũ trước kia đạt được cái kia mấy cái Huyền Binh dây chuyền sản xuất sở vô pháp so sánh với.

Hơn nữa không hề chỉ là vũ khí Huyền Binh, còn có khôi giáp, còn có tương tự với Huyền Binh nỏ pháo đại hình chiến tranh Huyền Binh!

Hiển nhiên ở phía sau màn điều khiển đây hết thảy người, đã làm tốt liễu một cuộc đại chiến chuẩn bị!

Đúng vậy, Hồng Vũ ở đệ nhất khỏa Thụ Vương phía dưới, tựu đoán là có người ở chủ đạo đây hết thảy. Thậm chí Thụ Vương chính là bởi vì chế tạo ra tới.

Hồng Vũ như cũ khó có thể hiểu, một thân cây tại sao có thể đủ mình "Hiểu được" vận rủi ma văn, sau đó lên cấp trở thành Thụ Vương. Hắn hoài nghi là có người đem vận rủi ma văn rót vào cây cối trong, mạnh mẽ ra đời Thụ Vương.

Hồng Vũ có thể làm cho những thứ này Thụ Vương thần phục, lại không biện pháp "Thẩm vấn" bọn họ.

Hắn làm nhiều lần cố gắng, muốn để cho Thụ Vương thuận lợi biểu đạt ra ý tứ, nhưng là cuối cùng tất cả cũng thất bại. Hắn lắc đầu, tạm thời để xuống chuyện này."Ngày mai, chúng ta phải đi Bạn Đảng chiếm lĩnh phân biệt." Từ Lâm Hải Bắc Quốc hướng Đông Nam đi vào, xuyên qua mịt mờ Lâm Hải, sẽ đã tới một mảnh lâm trường.

Này tấm lâm trường ở vào tiền tuyến thành thị cùng Bạn Đảng chiếm lĩnh phân biệt trong lúc, hàng năm Bạn Đảng cũng sẽ phát động ít nhất một lần quân sự hành động, mục đích lại cũng không là tiền tuyến thành thị, mà là muốn thanh

trừ này một mảnh lâm trường, đem Lâm Hải Bắc Quốc tiền tuyến thành thị trực tiếp bại lộ ở Bạn Đảng công kích đến.

Mà tiền tuyến thành thị thì có cùng Bạn Đảng tranh đoạt thời gian, ở nơi này chút ít chỗ một lần nữa trồng nhanh chóng sinh loại cây, hơn nữa tiền tuyến thành thị một chút đặc thù đề cao dược thủy, thủy chung vẫn duy trì này một mảnh lâm trường thảm thực vật rậm rạp, Bạn Đảng đại quân khó có thể thông qua.

Như vậy một mảnh chịu đủ chiến tranh tàn phá giải đất, tựa hồ hẳn là cảnh hoàng tàn khắp nơi ít ai lui tới mới đúng, nhưng là trên thực tế qua tiền tuyến thành thị, lui tới Vu Lâm hải Bắc Quốc cùng Bạn Đảng chiếm lĩnh phân biệt ở giữa thương nhân lại càng tới càng nhiều.

Đến nơi này tấm lâm trường, lại càng có thể không lúc gặp phải một con thương nhân đoàn.

Hồng Vũ ba người ẩn tàng hơi thở, một lần nữa ở Lâm Hải trong săn bắt rồi tam đầu cấp bậc chẳng phải dọa người hoang thú làm thành tọa kỵ, ngụy trang thành ba ở người khác trong mắt xem ra "Rất có thực lực" võ giả, xen lẫn trong những thứ này trong thương đội, chuẩn bị tiến vào chiếm lĩnh phân biệt.

Ngày này, một con chừng mấy trăm người thương đội chậm rãi trải qua, Hồng Vũ ba người nhìn thoáng qua. Trong thương đội cũng có một chút đẳng cấp cao võ giả hộ vệ, cường đại nhất một người đã đạt đến Nhị Phẩm Khai Thần trung kỳ, trừ hắn ra ở ngoài, còn có bốn vị Tam Phẩm Hiển Thánh.

Như vậy võ lực ở trong thương đội đã lộ ra vẻ có chút khó tin. Bởi vì… này một mảnh lâm trường bởi vì giao chiến song phương nhiều năm qua phản phục tranh đoạt, đã sớm không có gì cường đại hoang thú lại ở chỗ này sống ở.

Mà thương đội cũng sẽ không xâm nhập Lâm Hải Bắc Quốc, chẳng qua là ở tiền tuyến thành thị thu mua liễu trong núi hàng thổ sản, sau đó lập tức trở về chiếm lĩnh phân biệt buôn bán.

Cũng không có người thương nhân có đơn thuần vì mặt mũi đẹp mắt tựu dùng nhiều tiền đánh thuê đẳng cấp cao võ

giả, đây cũng là quan hệ đến thành bổn vấn đề.

Thu Lâm công chúa thấp giọng nói: "Hoặc là là đại thế gia, những thứ này võ giả chính là gia tộc người của mình. Hoặc là ngay cả có cái gì bị bất đắc dĩ nguyên nhân."

Hồng Vũ gật đầu, hắn cũng nhận đồng Thu Lâm công chúa suy đoán.

Đang ở ba người đánh giá này chỉ thương đội thời điểm, trong thương đội bỗng nhiên đi ra một người. Người nọ tựa hồ mục tiêu minh xác, hướng ba người mà đến, nhưng là đi tới một nửa, phía sau một vị Tam Phẩm Hiển Thánh bỗng nhiên xuất hiện, lớn tiếng quát: "Đức Lâm, ngươi muốn làm gì đi? Tự tiện rời xa thương đội rất nguy hiểm, lúc trước cũng với các ngươi đã thông báo, làm sao còn như vậy không cẩn thận?"

Đức Lâm tựa hồ đối với vị kia Tam Phẩm Hiển Thánh rất sợ hãi, nhưng nhìn liễu nhìn Hồng Vũ ba người, nhưng vẫn là cắn răng, kiên trì đi tới.

"Mã Tu Tư tôn giả không cần lo lắng, ta chỉ là cùng ba vị này hàn huyên một chút, ngắn như vậy khoảng cách sẽ không có vấn đề."

Đức Lâm cũng không có chú ý tới, nhưng là Hồng Vũ nhưng sau khi nhìn thấy mặt Mã Tu Tư trên mặt có nào đó dử tợn chợt lóe lên. Vô cùng ngắn ngủi một vẻ mặt, Mã Tu Tư vừa khôi phục lúc trước hơi có chút tức giận, nhưng càng nhiều hơn là đạm mạc vẻ mặt.

Cơ hồ hay là tại Đức Lâm nói mới vừa nói xong, khi hắn cùng Hồng Vũ ở giữa trên mặt đất, bỗng nhiên xông lên tới một cái cỡ thùng nước Cự Mãng!

Một mảnh trách tiếng vang, kia Cự Mãng thanh thế kinh người địa hướng Đức Lâm mãnh liệt chụp một cái đi xuống, mở ra miệng to như chậu máu lăng không khẽ hấp, Đức Lâm chỉ là một Bát Phẩm Thân Cương, hét thảm một tiếng, bị cái kia Cự Mãng lăng không hút, mặc dù ra sức giãy dụa, võ khí không ngừng bộc phát, nhưng vẫn là bị dần dần địa hút hướng

xem ra tử vong chi miệng. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 24 : Quỷ dị thương đội (thượng)

Hồng Vũ hơi khẽ cau mày, có chút ngoài ý muốn: "Thú sư?"

Cái kia Cự Mãng khoảng cách Hồng Vũ chỉ có chừng mười trượng khoảng cách, nếu như nầy Cự Mãng vẫn dấu kín ở chỗ này, Hồng Vũ không thể nào không cảm giác được, đây chỉ là một con ngũ phẩm hoang thú mà thôi, coi như là giấu ở dưới đất mấy trăm trượng, cũng không thể có thể giấu diếm được Hồng Vũ linh giác.

Chỉ có một giải thích, đó chính là nầy Cự Mãng là bị người tạm thời thả ra.

Thu Lâm công chúa hừ lạnh một tiếng, nàng cũng từ từ bồi dưỡng được Nhất Phẩm Hợp Chân khí thế.

Xinh đẹp tuyệt trần đích ngón tay chế trụ sẽ phải bắn ra đi, lại bị Hồng Vũ nhẹ nhàng đè xuống, Hồng Vũ nhắc nhở nàng: "Chúng ta hiện tại ngụy trang nhưng là Tam Phẩm Hiển Thánh."

Thu Lâm công chúa bừng tỉnh đại ngộ, bắn ra chỉ tiêu diệt một đầu ngũ phẩm hoang thú, cũng không phù hợp ba người hiện tại "Cảnh giới".

Nàng run lên tay, màu vàng trường tiên xuất thủ, hung hăng đánh vào đầu kia Cự Mãng trên người, ba một tiếng Cự Mãng bị đánh thành hai khúc, nhưng bởi vì đau nhức càng gia tăng liễu hung lệ, tê tê quái khiếu đâu khí liễu Đức Lâm, hướng ba người đánh tới.

Thu Lâm công chúa cổ tay run lên, một mảnh tiên vòi hoa sen rơi xuống đi, Cự Mãng nhất thời biến thành đầy đất khối vụn.

"Hừ" Thu Lâm công chúa lãnh ngạo thu tay lại, rất xa nhìn Mã Tu Tư, trong lổ mũi hừ lạnh một tiếng.

Mã Tu Tư trong mắt tinh quang chợt lóe, không có hảo ý ngó chừng ba người.

Đức Lâm sống sót sau tai nạn, giống như là bắt được một cây cây cỏ cứu mạng, liền lăn một vòng vọt tới ba người trước mặt, lớn tiếng nói: "Ba vị cường đại võ giả, ta là Hỏa Điểu thương hành đông chủ, ta nguyện ý chế phục các ngươi năm vạn mai, không bảy vạn mai tinh tiền, đánh thuê các ngươi hộ tống ta trở về Kỳ Tích Chi Thành "

"Hừ" phía sau truyền đến hừ lạnh một tiếng, Mã Tu Tư đánh không đi tới đây, bất mãn nói: "Đức Lâm, ngươi đã có chúng ta Nộ Kiếm Đoàn hộ vệ, nhưng còn muốn khác tìm người, ngươi là nhiều tiền đâu, hay là xem thường chúng ta Nộ Kiếm Đoàn?"

Hắn vừa âm lãnh liếc Hồng Vũ ba người một cái, mặc dù không có trực tiếp thăng miệng, nhưng là trong ánh mắt cảnh cáo ý tứ hàm xúc mười phần.

Đức Lâm mồ hôi lạnh đi ra, hắn không dám nhìn tới Mã Tu Tư, chỉ có có chút cầu khẩn nhìn cao cao ngồi ở hoang thú tọa kỵ thượng ba người: "Đoạn đường này đi trước Kỳ Tích Chi Thành, hết sức xa xôi, trên đường sợ rằng có nhiều biến cố, nhiều một phần lực lượng nhiều một phần bảo đảm sao."

Mã Tu Tư lại là hừ lạnh một tiếng, ôm cánh tay mang càm, nhìn Hồng Vũ ba người.

Khi hắn phía sau, khác ba vị Tam Phẩm Hiển Thánh, cùng với vị kia nhị phẩm thăng thần tất cả đều ra hiện tại trong thương đội, mơ hồ có võ khí quang mang chớp động, ở hướng ba người thị uy.

Ba người trước mắt biểu diễn ra tới trình độ, cũng là Tam Phẩm Hiển Thánh, Hồng Vũ cùng Bạch Uyển Thần nhìn qua thường thường không có gì lạ, ngược lại là Thu Lâm công chúa bởi vì mới vừa rồi xuất thủ, phô bày mình một ít vật đẳng cấp cao Huyền Binh, nhìn qua "Thực lực" ở trong ba người chính là mạnh nhất.

Đối mặt đến từ Nộ Kiếm Đoàn uy hiếp, Thu Lâm công chúa theo bản năng nhìn nhìn Hồng Vũ, phát hiện Hồng Vũ

ánh mắt rét run, ngó chừng Mã Tu Tư, lúc này nàng không chút do dự nói: "Mười vạn mai tinh tiền, tựu thành nộp "

Đức Lâm hung hăng cắn răng một cái: "Không thành vấn đề bất quá ta hiện tại không có nhiều tiền như vậy, chờ đến Kỳ Tích Chi Thành, ta lập tức tiền trả."

Hồng Vũ phải thăng miệng: "Ngươi bây giờ có thể giao bao nhiêu?"

"Dọc theo con đường này còn có các loại thăng tiêu, nhiều nhất chỉ có thể lấy ra ba vạn mai tinh tiền."

Hồng Vũ gật đầu: "Trước cho ta."

"Này…" Đức Lâm cảm thấy "Chết yêu tiền" ba người tựa hồ có chút không yên thỏa, nhưng là nghĩ đến mới vừa rồi cái kia hoang thú Cự Mãng, hắn hay là hung hăng cắn răng một cái: "Tốt, không thành vấn đề "

Hồng Vũ cũng là không có biện pháp, gần đây nghèo đinh đương vang, còn thiếu Thất Tịch Kiếm Linh "Học phí" đâu.

Mã Tu Tư thấy đánh thuê hiệp nghị đã đạt thành, vô luận mình tại sao ngăn cản cũng vô ích liễu, không khỏi hung hăng trợn mắt nhìn ba người một cái, lần này dứt khoát uy hiếp trắng trợn: "Chư vị, chúng ta Nộ Kiếm Đoàn đã nhận cái này việc, các ngươi nữa đi vào, thật có chút không phúc hậu dọc theo con đường này, kính xin cẩn thận "

Hồng Vũ ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Các hạ thật là tốt toan tính tâm lĩnh, ta cũng vậy khuyên các hạ một câu, đường ban đêm đi nhiều khó tránh khỏi đụng phải quỷ, các ngươi cũng muốn làm tâm a."

"Hừ" Mã Tu Tư hừ lạnh một tiếng, phẩy tay áo bỏ đi.

Đức Lâm thấy Hồng Vũ cùng Mã Tu Tư đối chọi gay gắt, nhất thời cảm giác mình này mười vạn tinh tiền xài đáng giá, thật dài thở phào nhẹ nhõm: "Kính xin ba vị đi theo ta, dọc theo con đường này hết thảy thực túc đều có chúng ta thương hành tới an bài."

Kỳ Tích Chi Thành ở Lâm Hải Bắc Quốc thần dân trong miệng, chính là nổi tiếng "Loạn chi căn nguyên", nơi đó là

Bạn Đảng đại bản doanh. Mà trên thực tế, Bạn Đảng hiện tại đã lập quốc, quốc danh "Thánh Uy Vương Triều", mà Kỳ Tích Chi Thành chính là Thánh Uy Vương Triều Đô thành.

Hồng Vũ đang muốn đi Kỳ Tích Chi Thành, Mã Tu Tư đám người ương ngạnh đích xác là thúc đẩy hắn quyết định đón lấy chuyện xui xẻo này một trong những nguyên nhân, nhưng là trọng yếu hơn nguyên nhân là, có chuyện xui xẻo này, bọn họ có thể dọc theo đường đi thuận thuận lợi lợi tiến vào Kỳ Tích Chi Thành.

Đức Lâm mang theo ba người trở về, chính là hơn mười trượng lộ trình, chỉ đầy đủ Đức Lâm nhỏ giọng cầu khẩn mấy câu: "Ba vị, làm ơn tất tùy thời ở bên cạnh ta bảo vệ, thật nhờ cậy liễu "

Không còn kịp nữa hỏi nhiều, đã trở lại trong thương đội.

Thương đội Hỏa Kế mặc dù thân thể khoẻ mạnh, nhưng là phần lớn không có tu luyện quá võ đạo, cho dù là có như vậy mấy người tu luyện quá, cũng chỉ là Cửu Phẩm Dũng Tuyền cấp bậc.

Những người này sỉ nhục chút việc nặng việc cực không thành vấn đề, thật muốn chiến đấu, một gã Lục Phẩm Chân Tôi là có thể đưa bọn họ toàn bộ giết chết.

Mà trong thương đội chân chính lực lượng vũ trang, chính là Mã Tu Tư đám người "Nộ Kiếm Đoàn" liễu. Hồng Vũ âm thầm quan sát, Nộ Kiếm Đoàn nhân số ước chừng ba mươi, trên cánh tay đều có một ngọn lửa quấn quanh cự kiếm hình xăm.

Mỗi một tên Nộ Kiếm Đoàn mọi người lộ ra vẻ vô cùng hung ác, đối đãi thương đội người cực kỳ thô lỗ không ít không hề hàng phục, sẽ một trận quyền đấm cước đá.

Hồng Vũ ba người đã nhìn ra không được bình thường, khó trách chủ hàng Đức Lâm không tiếc tốn hao khổng lồ thật nhiều mời làm việc mình ba người, đây rõ ràng là đổi khách làm chủ giá thế.

Hồng Vũ muốn tìm một cơ hội hỏi một chút Đức Lâm, nhưng là rất nhanh Mã Tu Tư mang theo một gã khác Tam

Phẩm Hiển Thánh Mục Lặc cùng nhau đi theo Đức Lâm bên cạnh: "Đông chủ có hay không cảm thấy an toàn không có bảo đảm, cho nên mới phải khác cố nhân? Nói về cũng là trách nhiệm của chúng ta, ta cùng Mục Lặc quyết định từ hiện tại Thăng Thủy, cùng nhau thiếp thân bảo vệ ngài."

Đức Lâm nhất thời giống như ăn một trăm quả đắng giống nhau, nhưng là ngoài miệng nhưng còn muốn không ngừng nói cám ơn.

Hồng Vũ quyết định án binh bất động, dọc theo đường đi thờ ơ lạnh nhạt.

Từ Lâm Hải trong hoàn toàn đi ra, vô số con Lâm Hải đang lúc đường nhỏ giống như là trăm sông hợp thành biển giống nhau, cuối cùng tụ tập ở một cái rộng rãi con đường thượng. Nầy đã trễ so sánh với Đại Hạ quan đạo còn muốn bằng phẳng rộng lớn.

Hồng Vũ ba người dọc theo con đường này cũng nghe, loại này con đường ở chiếm lĩnh phân biệt rất bình thường, chiếm lĩnh phân biệt buôn bán sum xuê, giao thông phải tiện lợi.

Thậm chí trừ những thứ này con đường ở ngoài, Thánh Uy Vương Triều bên trong, còn có một loại liên tiếp chân chính thành phố lớn ở giữa "Phi đạo", quy cách so sánh với loại này con đường còn cao, sử dụng đẳng cấp cao hoang thú dẫn dắt Huyền Binh xe ngựa, dưới loại tình huống này phi đạo trong, tốc độ có thể đạt tới một canh giờ một ngàn lượng Bách Lý

Thậm chí, siêu cấp thành thị trong lúc, còn có thể thiết lập có đặc biệt nhảy qua vô ích chi môn.

Dĩ nhiên, loại này có thể xuyên qua không gian lữ hành hết sức cao quý, coi như là Đức Lâm cũng chỉ là nghe nói qua, không có sử dụng quá.

Ở con đường đi lên vào ban ngày thời gian, phía trước xuất hiện một ngọn hùng tráng thành trì, so với Thiên Cơ thành dĩ nhiên xa xa không bằng, nhưng là so với Vũ Đô nhưng cũng không thua gì bao nhiêu.

Cao lớn thành tường trong, thỉnh thoảng có thạch tháp nhô ra, thạch đỉnh tháp thượng cũng làm bộ khổng lồ Huyền Binh

nỏ pháo.

Đây là Thánh Uy Vương Triều đối với Lâm Hải quốc gia cổ tác chiến tiền tuyến pháo đài Bắc thượng thứ ba thành.

Ở Thánh Uy Vương Triều phương Tây Nam, từ nhất Đông Bắc phương hướng một đường chém xéo hướng Tây Nam, tổng cộng có chín ngọn như vậy tiền tuyến pháo đài thành thị, rõ ràng từ "Bắc thượng đệ nhất : thứ nhất thành" Thăng Thủy, mãi cho đến "Bắc thượng thứ chín thành".

Từ thành thị mệnh danh là có thể nhìn ra Thánh Uy Vương Triều dã tâm.

Nhưng là để cho Hồng Vũ kỳ quái chính là, Lâm Hải Bắc Quốc tiền tuyến thành thị, cùng Thánh Uy Vương Triều Bắc thượng bầy thành ở giữa mua bán vô cùng tần phồn, tựu giống với Hồng Vũ hiện tại là có thể nhìn thấy nầy con đường đi lên lui tới hướng thương đội hết sức bận rộn.

Lúc trước hắn thì cảm giác, Thánh Uy Vương Triều nếu như muốn diệt vong Lâm Hải Bắc Quốc tựa hồ cũng không khó khăn. Bây giờ nhìn lại, hơn kiên định liễu hắn loại này tâm tư.

Lâm Hải Bắc Quốc dù sao chỗ sâu Lâm Hải, rất nhiều tài nguyên thiếu thốn, nếu như Thánh Uy Vương Triều cấm mua bán, từ ngoại bộ tiến hành phong tỏa, Lâm Hải Bắc Quốc nhiều nhất chỉ có thể kiên trì mười năm.

Nhưng là Thánh Uy Vương Triều cũng không có làm như vậy. Bọn họ mặc dù cũng đúng lui tới hai nước ở giữa thương đội khóa lấy thuế nặng, nhưng là bởi vì khổng lồ lợi nhuận, như cũ có thật nhiều thương đội chạy tới Bắc Phương phát tài

Bọn họ dùng Lâm Hải trong khan hiếm các loại tài nguyên, đổi lấy nơi này thổ sản, sau đó chỉ cần có thể thành công buôn đến Kỳ Tích Chi Thành, đã gần ư gấp hai mươi lợi nhuận

Nhất nhất nhưng là hiển nhiên, Hồng Vũ lần này xui xẻo cố chủ nhất định thường tiền liễu.

"Cuối cùng đã tới."

Đức Lâm tựa hồ thở phào nhẹ nhõm, nhưng nhìn nhìn đứng ở một bên Mã Tu Tư cùng Mục Lặc, như cũ có chút lo sợ bất an.

Mã Tu Tư thật giống như cái gì cũng không có ý thức được: "Đông chủ, xin chuẩn bị xong thuế kim, chúng ta vào thành sao."

Đức Lâm sầu mi khổ kiểm đánh thăng của mình trữ vật Huyền Binh, tiến lên đi cùng cửa thành thủ vệ giao thiệp, Mã Tu Tư sử liễu cá nhãn sắc, Mục Lặc bất động thanh sắc đi theo bên cạnh hắn.

Vào thành thuế vô cùng cao quý, cao gần mỗi người đầu một quả tinh tiền, hàng hóa thì bị nghiêm khắc phân chia vì chín cấp bậc, mỗi một xe chia ra muốn nộp một quả đến chín miếng tinh tiền.

Tinh tiền chính là Thủy Nguyên đại lục đặc biệt hóa tệ, dùng tiêu chuẩn mỏ tinh mài mà thành, tiêu chuẩn trọng lượng là hai lượng một quả.

Cao phẩm vị mỏ tinh mài ra tới bạc tinh tiền cùng kim tinh tiền, cũng là dựa theo vừa so sánh với thập đổi tỷ lệ tiến hành lưu thông.

Đức Lâm thanh toán thuế kim sau, thương đội rốt cục có thể vào thành. Hồng Vũ dọc theo con đường này chung quanh quan sát, lớn nhất cảm giác chính là, Thủy Nguyên đại lục dân chúng cuộc sống rất hạnh phúc.

Ở khác đại lục, Huyền Binh cũng là một loại bị dùng cho chiến tranh tư chất nguyên. Nhưng là ở chỗ này, nơi có thể thấy được dùng cho dân sự Huyền Binh. Có những thứ này cũng không cao quý, nhưng dùng tốt phi thường hơn nữa tiện lợi Huyền Binh, Thủy Nguyên đại lục dân chúng cuộc sống muốn dễ dàng rất nhiều.

Thương đội bao xuống liễu một cái khách sạn, phân phối gian phòng thời điểm nhưng có nổi lên tranh chấp. Đức Lâm kiên trì để cho Hồng Vũ ba người chúa tể mình cách vách, nhưng là Mã Tu Tư cũng muốn giống như trước ở tại hắn cách

vách, bất đắc dĩ thỏa hiệp dưới, hai bên riêng của mình ở một.
Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 24 : Quỷ dị thương đội (hạ)

Trận này tranh chấp sau, Mã Tu Tư tựa hồ hoàn toàn nổi giận, hắn xanh mặt đi tới Nhị Phẩm Khai Thần gian phòng, ngồi xuống nghiến răng nghiến lợi nói: "Lão Đại, phải cho những thứ kia không biết tiến thối người một chút dạy dỗ liễu!"

Nhị Phẩm Khai Thần Cổ Sâm không nhanh không chậm điều của mình đồ uống, đây là Thánh Uy Vương Triều lưu hành một loại đồ uống, đem một loại màu đen cây đậu quay sau mài nhỏ, sau đó hướng điều loại bỏ, lại thêm vào một chút sửa tươi đường trắng… Gia vị.

Cổ Sâm ngón tay nhẹ nhàng sờ, thúy sinh sinh cây đậu tựu thành liễu phấn vụn, so sánh với bất kỳ khí giới mài mực ra tới cũng muốn rất nhỏ.

"Tới, nếm thử lão Đại đích tay nghề." Cổ Sâm đưa cho Mã Tu Tư một chén, Mã Tu Tư một ngụm uống vào, cái gì vị cũng cũng không còn thường đi ra ngoài.

Cổ Sâm bất mãn hừ một tiếng: "Lãng phí lão tử một phen tâm huyết."

Mã Tu Tư gấp gáp: "Lão Đại, rốt cuộc làm sao bây giờ, ngươi cũng là lời nói nói a."

Cổ Sâm cười hắc hắc: "Chúng ta cùng Đức Lâm nhưng là ký kết liễu đánh thuê khế ước, không có vi ước lúc trước, Đức Lâm không thể làm gì được chúng ta."

"Nhưng là…"

"Có cái gì nhưng là? Ngươi hiện tại gấp gáp như vậy, còn không bằng nghĩ biện pháp đi biết rõ ràng, kia kiện đồ vật rốt cuộc có ở đó hay không trong thương đội, chỉ cần xác định, chúng ta lập tức hạ thủ, ba Tam Phẩm Hiển Thánh, bây giờ nhìn lớn lối, bất quá là chôn cùng hóa sắc."

“Hắc hắc, hay là lão Đại anh minh, liếc thấy xảy ra vấn đề mấu chốt.”

Cổ Sâm thẳng lắc đầu: “Là ngươi quá mau nóng nảy mà thôi.”

…

“Bọn họ muốn tìm là vật gì?” Hồng Vũ một trận tò mò, lấy tu vi của hắn, nghe lén một Tam Phẩm Hiển Thánh cùng Nhị Phẩm Khai Thần “Mật đàm” thật sự là quá dễ dàng liễu.

Bất quá Hồng Vũ rất nhanh cũng là không hề nữa củ kết liễu —— Nhị Phẩm Khai Thần tranh đoạt đồ, đối với mình không có chút nào giá trị.

Hắn hiện tại chính là muốn mượn này chỉ thương đội, an an ổn ổn tiến vào Kỳ Tích Chi Thành, sau đó nghĩ biện pháp tra rõ ràng Hoang Bắc Ma Quân ra đời đất.

Nếu như đúng là tùy Thụ Vương ra đời, vậy thì nghĩ biện pháp hủy diệt một chút Thụ Vương, để cho Thánh Uy Vương Triều cùng Lâm Hải Bắc Quốc ít nhất ở lực lượng quân sự thượng ngang nhau, lấy bảo đảm Thủy Nguyên đại lục không rảnh xâm nhập Thanh Nguyên đại lục.

Mà ở này một quá trình trung, nhân tiện bảo vệ Đức Lâm, coi như là bánh ít đi, bánh quy lại.

Nhưng là kế tiếp mấy ngày, Đức Lâm nhưng thần kinh hề hề, càng không ngừng núp ở Hồng Vũ ba người bên cạnh. Mà Mã Tu Tư đám người còn lại là nhìn qua vô cùng tận chức tận trách, mỗi ngày buổi tối cũng muốn cẩn thận kiểm kê một chút hàng hóa.

Lẽ ra bọn họ chỉ phụ trách bảo vệ công việc, hàng hóa những chuyện này căn bản không cần bọn họ quan tâm, Mã Tu Tư lại không ngừng lấy cớ “Xác nhận có hay không bị trộm”, muốn mở ra hàng hóa bao trang kiểm tra xuống.

Này dĩ nhiên mới đến liễu thương đội mãnh liệt phản đối, Mã Tu Tư kiên trì liễu mấy lần sau, cũng không có biện pháp tiếp tục phổ biến, hắn thông qua cái người kém bản lĩnh lấy cớ, chỉ kiểm tra ba chiếc xe ngựa.

So sánh với cả thương đội mấy chục chiếc xe ngựa mà nói, sai còn rất xa.

Mã Tu Tư âm thầm gấp gáp.

Ngày này ở đường xá trong, Hồng Vũ ở phía sau tinh tường thấy Mã Tu Tư một gã thủ hạ khiến tay chân, một chiếc đang chạy trong xe ngựa bỗng nhiên ngã lật trên mặt đất, rầm một tiếng hàng hóa tất cả đều gắn đi ra ngoài.

Mã Tu Tư mấy người một loạt mà lên: "Chuyện gì xảy ra, như vậy không cẩn thận, mau tới người hỗ trợ thu thập xong."

Nộ Kiếm Đoàn người vây tại một chỗ, đem thương đội người tất cả đều chắn phía ngoài, chờ bọn hắn đem trên mặt đất tất cả hàng hóa cũng kiểm tra xong, lúc này mới riêng của mình tản đi, lưu lại một địa lộn xộn hàng hóa để cho thương đội người đi thu thập.

Thương đội mọi người giận mà không dám nói gì.

Đức Lâm sắc mặt rất khó nhìn, nhưng thủy chung cũng không nói đến cái gì.

Như vậy tiết mục trong vòng một ngày trình diễn liễu bảy tám lần. Buổi tối ở trọ thời điểm, Đức Lâm âm thầm dặn dò của mình Hỏa Kế, ngày mai nhất định phải cẩn thận, ngàn vạn không nên cho thêm Nộ Kiếm Đoàn người cơ hội.

Nhưng là những thứ này người bình thường vẫn thế nào là những thứ kia võ đạo cường giả đối thủ? Ngày thứ hai Mã Tu Tư làm tầm trọng thêm, một hơi chuẩn bị lật ra mười mấy chiếc xe ngựa, sau đó lần lượt kiểm tra.

Đến buổi tối, hoảng sợ không chịu nổi một ngày Đức Lâm rốt cục không nhịn được, hắn ở Hồng Vũ ngoài cửa bồi hồi liễu thật lâu, rốt cục khua lên dũng khí tiến lên gõ cửa.

Mà hắn hết thảy hành động, vẫn thế nào có thể thoát được quá Mã Tu Tư cảm giác? Ngồi ngay ngắn ở trong phòng Mã Tu Tư lộ ra một tàn nhẫn mỉm cười, lầm bầm lầu bầu: "Tiểu tử, ngươi nhưng nhất định không nên kinh sợ a, bọn ta cơ hội này đã lâu rồi!"

Đức Lâm đến Hồng Vũ cũng không nghĩ là. Mặc dù không biết Mã Tu Tư bọn họ đến tột cùng đang tìm cái gì, nhưng là hiển nhiên bọn họ là càng ngày càng cấp bách liễu.

Đức Lâm vừa tiến đến, tựu ầm ầm ngã quỵ: "Tiên sinh, xin cứu cứu ta đi! Chỉ có các ngươi có thể cứu vãn ta cùng ta thương hội liễu!"

Hồng Vũ bất động thanh sắc: "Đông chủ cần gì như thế? Mau mời đứng lên mà nói sao."

Hồng Vũ thiếu gia trong ngày thường bị quỳ lạy sớm đã thành thói quen, áp cái không có thập lúc đi đở vịn - ý thức.

Đức Lâm nhưng quỳ không chịu đứng lên: "Tiên sinh, lần này chuyện tình, kì thực có chút giấu diếm, nhưng ta thật sự là tình thế bất đắc dĩ!"

Trong lòng hắn hết sức do dự. Hắn tự nhận thương trường chìm nổi mười mấy năm, nhìn người rất đúng, cảm thấy Hồng Vũ mặt ngoài lãnh đạm kì thực chân thực nhiệt tình. Nhưng là lúc trước nhìn lầm rồi Cổ Sâm, để cho hắn đối với mình đôi mắt này lại có chút ít không dám tín nhiệm liễu.

Do dự liên tục, nghĩ đến Mã Tu Tư hung ác, hắn cắn răng một cái, rốt cục quyết định cùng bàn đỡ ra.

"Tiên sinh, thực không dám đấu diếm, chúng ta lần này đi trước Lâm Hải Bắc Quốc, chân chính hàng hóa cũng không phải là những thứ kia thổ sản. Mà là khác có trọng yếu đồ."

Hồng Vũ thật ra thì cũng không cảm thấy hứng thú, cho nên ngồi không nói một lời.

Đức Lâm nói: "Ta có một chút đặc thù môn lộ, có thể ở Lâm Hải Bắc Quốc làm đến một chút người khác lấy không được trân quý vật. Lần này, ta kia hợp tác đồng bạn nói cho ta biết, hắn cho tới năm viên ân tứ chi quả…"

Hồng Vũ mí mắt nhảy hạ xuống, nhất thời cảm thấy thất vọng, còn tưởng rằng thần thần bí bí là vật gì đâu, thì ra là chẳng qua là ân tứ chi quả.

Nhưng là ở Đức Lâm trong mắt, ân tứ chi quả tuyệt đối là khó lường bảo vật.

“Ta áp lên liễu toàn bộ thân gia, đi này một chuyến. Hơn nữa ta đã liên lạc tốt lắm người mua, những thứ kia Kỳ Tích Chi Thành trong đích người mua mỗi một vị cũng bối cảnh thâm hậu, nếu như không thể đem ân tứ chi quả giao cho bọn họ, ta tuyệt không chỉ là táng gia bại sản vấn đề, rất có thể từ nay về sau sẽ phải bỏ mạng thiên nhai, vĩnh viễn bị Thánh Uy Vương Triều truy nã!”

“Nhưng là không nghĩ tới, hộ vệ của ta phía trước tới Lâm Hải Bắc Quốc trên đường, bị một đám cướp núi toàn bộ giết chết, bất đắc dĩ ta chỉ tốt trên đường dùng nhiều tiền đánh thuê liễu Cổ Sâm bọn họ.

Nhưng là chờ ta từ Lâm Hải Bắc Quốc trở về, cũng cảm giác được Cổ Sâm bọn họ không được bình thường, bọn họ áp cái không nghĩ muốn hộ tống ta trở về Kỳ Tích Chi Thành, bọn họ chỉ muốn nhận được ân tứ chi quả!

Dọc theo con đường này bọn họ đầu tiên là nói bóng nói gió muốn đánh với ta nghe, bị ta cự tuyệt sau hiện tại đã mắt sáng trương làm lục soát liễu!

Tiên sinh, chỉ cần bọn họ tìm được ân tứ chi quả, nhất định sẽ không bỏ qua của ta! Các ngươi ba vị, chỉ sợ hắn cũng sẽ thống hạ sát thủ!”

Hồng Vũ âm thầm thở dài, nói: “Nơi đó có cái gì cướp núi? Chính là Cổ Sâm bọn họ làm sao?”

Đức Lâm gần đây cả ngày trong lòng hoảng sợ, cho nên suy nghĩ cũng không chu toàn, nhưng là làm một thành công thương nhân, hắn giống như trước cụ bị kín đáo suy nghĩ. Hồng Vũ một nhắc nhở, hắn lập tức tỉnh ngộ lại, nhưng ngay sau đó đem cả sự kiện suy nghĩ cẩn thận liễu.

Nhất thời, mồ hôi lạnh từ Đức Lâm trên đầu chảy xuống.

Hồng Vũ khẽ gật đầu: “Ngươi tất cả đều suy nghĩ cẩn thận rồi? Ngươi cảm thấy ngươi ở Kỳ Tích Chi Thành cái kia chút ít người mua, người phải phía sau màn hắc thủ?”

Đức Lâm vẻ mặt đưa đám: “Ta, ta thật không biết! Những người đó tất cả đều quyền cao chức trọng, nhưng so sánh với

cũng là lòng dạ độc ác hạng người, bọn họ mỗi người đều có loại khả năng này, tất cả cũng có thực lực này…"

Hồng Vũ nhìn càng thêm xa.

Năm miếng ân tứ chi quả, đơn giản nhất phương pháp sử dụng, chính là chế tạo ra năm tên thực lực vượt xa cùng thế hệ võ đạo cường giả. Như vậy một cổ cường đại bí ẩn lực lượng, có thể dùng để làm rất nhiều chuyện.

Mà nếu như mưu đồ thật lớn, như vậy người giật dây nhất định sẽ muốn từ ân tứ chi quả ngọn nguồn liền làm đến giọt nước không lọt, giết người diệt khẩu!

Hồng Vũ có chút thương hại nhìn, Đức Lâm quỳ rạp xuống đất khóc cầu xin: "Tiên sinh, xin ngài cứu ta! Chỉ cần ta có thể còn sống trở lại Kỳ Tích Chi Thành, nghĩ biện pháp đem ân tứ chi quả biến thành tinh tiền, ta nguyện ý trả lại cho ngài năm vạn tinh tiền!"

Hồng Vũ lắc đầu: "Khế ước chính là khế ước, ta nếu đáp ứng mười vạn tinh tiền, đưa ngươi có Kỳ Tích Chi Thành, cái giá tiền này cũng sẽ không thay đổi."

Đức Lâm sửng sốt, ngẩng đầu lên, nhìn thấy Hồng Vũ khẽ gật đầu.

"Ngươi rất thẳng thắng, điểm này rất tốt. Vì điểm này thẳng thắng, ta quyết định giúp ngươi giải quyết cái vấn đề này."

Đức Lâm đột nhiên cảm giác được có chút không thành thật: "Giải quyết? Nhưng là tiên sinh, ta cầu xin ngài mang theo ta nhanh chóng thoát đi, Cổ Sâm hắn là Nhị Phẩm Khai Thần, thủ hạ còn có bốn vị Tam Phẩm Hiển Thánh, ngài ba vị chẳng qua là Tam Phẩm Hiển Thánh, muốn giải quyết vấn đề…"

"Không biết tự lượng sức mình đúng không?" Hồng Vũ không khỏi cười.

Đức Lâm ngượng ngùng không biết nói cái gì cho phải.

…

“Đức Lâm tiến vào lâu như vậy, xem ra tiểu tử kia tính toán không biết tự lượng sức mình muốn cùng chúng ta đấu một phen liễu.” Mã Tu Tư u ám nói.

Cổ Sâm cùng khác ba vị Tam Phẩm Hiển Thánh, hôm nay tất cả đều khi hắn bên trong gian phòng.

Mục Lặc nói: “Đức Lâm không phải là đứa ngốc, trong khoảng thời gian này chỉ là bởi vì chúng ta đối với hắn uy hiếp quá lớn, hắn mới có thể tiến thối mất theo. Theo ta thấy ngươi, hắn nếu như tỉnh táo lại suy nghĩ một chút, nhất định sẽ dùng ân tứ chi quả làm mồi, để cho ba người kia cùng chúng ta chết dập đầu!”

Cổ Sâm tán dương gật đầu: “Mục Lặc ngươi càng ngày càng có dùng đầu óc liễu, Mã Tu Tư, ngươi cùng Mục Lặc học chút.”

Mã Tu Tư bất mãn bĩu môi một cái, cũng không dám trước mặt mọi người phản bác.

Cổ Sâm đối với Hồng Vũ ba người cũng không thèm để ý: “Trên cái thế giới này không biết tự lượng sức mình người rất nhiều, cũng may những người này thường thường sẽ không trở thành vấn đề. Ngày mai chúng ta là có thể đã tới Hổ Khê Thành, nơi đó là đại nhân lãnh địa, chúng ta là ở chỗ này đem vấn đề hoàn toàn giải quyết tuyệt đi, như vậy tuyệt không có người có thể tra ra cái gì dấu vết.”

“Tuân lệnh!”

Cổ Sâm nói hời hợt, tứ đại Tam Phẩm Hiển Thánh trả lời lòng tin mười phần.

Thực lực của bọn họ chiếm ác theo ưu thế tuyệt đối, ngày mai lại càng thiên thời địa lợi nhân hoà cũng chiếm toàn bộ liễu, giải quyết Hồng Vũ ba, thật sự quá dễ dàng.

Thật ra thì bọn họ chân chính muốn lo lắng, là làm sao tìm được đến kia năm miếng ân tứ chi quả. Mấy ngày qua mọi người tất cả cũng suy nghĩ cẩn thận liễu, tìm tòi xe ngựa chẳng qua là vô dụng công, ân tứ chi quả cũng không lớn, Đức Lâm tùy tiện tìm một chỗ là có thể giấu đi, hắn nếu như cắn chết không nói, thật đúng là không dễ làm.

Lần này vì ân tứ chi quả, vị kia đại nhân cũng là xuống huyết bổn. Nếu như cuối cùng không thu hoạch được gì, Cổ Sâm bọn họ cũng sẽ bị đại nhân lửa giận đốt thành tro bụi. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 25 : Vấn đề được giải quyết (thượng)

Ngày thứ hai, Đức Lâm liền phát hiện Mã Tu Tư đối đãi thái độ của mình bỗng nhiên đã khá nhiều. Nàng mơ hồ cảm thấy có chút bất an, chẳng lẽ nói bởi vì chính mình hướng Hồng Vũ ba người cầu trợ, Mã Tu Tư bọn họ có điều kiêng kỵ?

Nhưng là dựa theo Đức Lâm đối với Mã Tu Tư bọn họ hiểu rõ, Mã Tu Tư nếu như biết rồi chuyện này, chẳng những sẽ không cố kỵ, sợ rằng ngược lại sẽ quát lên như sấm mới phải

Hồng Vũ cũng chú ý tới, hắn trầm tư một phen sau, đem Đức Lâm kêu đến: "Các ngươi tới thời điểm gặp gỡ núi không phải là, là ở địa phương nào?"

Đức Lâm bật thốt lên: "Ở Hổ Khê Thành khác một bên…" Lời vừa ra khỏi miệng, Đức Lâm sắc mặt của mình tựu thay đổi, hắn run rẩy: "Tiên sinh, ngài là nói…"

"Như vậy, đến tột cùng ai là phía sau màn hắc thủ, ta nghĩ ngươi trong lòng hẳn là có một cái tên người đi?"

Đức Lâm âm thầm thở dài, chẳng những không có dễ dàng cảm giác, ngược lại trong lòng dũ phát trầm trọng: "Là, tiên sinh ta biết là người nào, nhưng là… Ai "

Hắn nặng nề thở dài, lộ ra vẻ nản lòng thoái chí vô cùng bi quan.

Hồng Vũ khẽ mỉm cười: "Tốt lắm, trước tiên đem chuyện trước mắt giải quyết rồi hãy nói."

Hổ Khê Thành chính là Thánh Uy vương triều một ngọn lịch sử đã lâu thành thị, tiền triều tiêu diệt thời điểm, tòa thành thị này trông chừng mà rơi xuống, cũng không có bị chiến hỏa tàn phá.

Nơi này không có Thánh Uy vương triều đóng quân, nhưng là Hổ Khê Thành của mình lãnh chủ, cũng đang nơi này kiến

tạo liễu một ngọn binh doanh, bên trong có hai ngàn người tư quân.

Tư quân số lượng nhận được nghiêm khắc hạn chế, cho nên tư quân thường thường là tinh binh, cấp bậc rất cao, trang bị hoàn mỹ.

Làm thương đội tiến vào Hổ Khê Thành quyền sở hửu phạm vi, Đức Lâm rốt cục hiểu Mã Tu Tư tại sao đối với mình rất hòa thuận liễu nhất nhất ánh mắt của hắn rõ ràng là đang nhìn một người chết, đoán chừng trong lòng nghĩ cũng là không cần cùng một người chết so đo cái gì.

Con đường thượng xuất hiện một ngọn khe sâu, hết sức hẹp hòi, hai bên trên ngọn núi rừng cây rậm rạp.

Cổ Sâm ngồi ở trên chiến mã, từ từ nuốt nuốt địa đi tại phía trước nhất, mãi cho đến liễu trong hạp cốc, hắn bỗng nhiên thay đổi lập tức đầu hướng phía sau thương đội. Sau đó, chậm rãi giơ cánh tay lên, mặt mỉm cười đối với Đức Lâm nói: "Đông chủ các hạ, ngươi hiểu, ta muốn đánh cướp "

Đức Lâm một run run, theo Cổ Sâm này một câu tựa hồ cười giỡn một loại lời nói, cả Nộ Kiếm Đoàn võ giả tất cả đều phản chiến cùng hướng, binh khí ra khỏi vỏ, nhắm ngay bên cạnh thương đội nhân viên.

Thương đội mọi người bị làm cho sợ đến mặt như màu đất, bọn họ vẫn không rõ tại sao vốn là hộ vệ, bỗng nhiên biến thành giặc cướp

Mã Tu Tư bốn gã Tam Phẩm Hiển Thánh trong, phân ra ba người bảo vệ cho liễu khác ba phương hướng, mà Mã Tu Tư còn lại là đi tới Cổ Sâm bên cạnh, cười lạnh nói: "Không cần vọng tưởng chạy trối chết, sơn cốc chung quanh, có hai nghìn tinh nhuệ tư quân trấn thủ, bất luận kẻ nào cũng đừng nghĩ chạy đi, phía ngoài cũng đừng muốn vào. Hôm nay sau, không có ai sẽ biết nơi này xảy ra chuyện gì."

Cổ Sâm có chút thương hại nhìn Hồng Vũ ba người: "Tuổi còn trẻ, cũng đã là Tam Phẩm Hiển Thánh liễu, thật ra thì các ngươi có thật tốt tiền đồ, đáng tiếc a, hết lần này tới lần khác vì mười vạn tinh tiền, đem mạng nhỏ đưa ở chỗ này, ai…"

Mã Tu Tư một nhe răng cười: “Lão Đại, kia hai con quỷ nhỏ thật là tuyệt sắc a, không bằng bắt được sau này, rót thượng thuốc mê, để cho các huynh đệ thay phiên vui mừng a vui mừng a “

Cổ Sâm hài lòng gật đầu: “Ta tới trước.”

Mã Tu Tư cười ha ha: “Đó là dĩ nhiên “

Hồng Vũ thương hại địa nhìn bọn họ: “Này thật là, ai cũng sẽ ngươi cửa liễu.”

Cổ Sâm cùng Mã Tu Tư giận tím mặt, nhưng là bọn họ rất nhanh tựu hiểu Hồng Vũ ý tứ của những lời này liễu.

Thu Lâm công chúa giận tím mặt, màu vàng trường tiên sẽ phải xuất thủ, nhưng là không tới phiên nàng, trên bầu trời đã có một đạo Cự chưởng hạ xuống, nhẹ nhàng nhấn một cái.

Cổ Sâm cùng Mã Tu Tư chỗ đứng địa phương, xuất hiện một Chưởng Ấn hố sâu

Cổ Sâm cùng Mã Tu Tư không thấy.

Một nhị phẩm thăng thần, một Tam Phẩm Hiển Thánh, cứ như vậy vô thanh vô tức là không thấy

Một chưởng kia lại càng lộ ra vẻ vân đạm phong khinh, trên mặt đất để lại một sâu đạt mười trượng rãnh to, xác thực không có phát ra một chút thanh âm.

Cả quá trình an tĩnh quỷ dị, mới vừa rồi còn ở lải nhải hai đại cường giả, cứ như vậy bị từ nơi này cái thế giới thượng xóa đi liễu.

Mọi người bao gồm Đức Lâm ở bên trong, cũng cảm thấy không thành thật

“Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?” Mục Lặc một tiếng quái khiếu: “Lão Đại cùng Mã Tu Tư đâu?”

Hồng Vũ rất thấu thú nói: “Không cần lo lắng, ngươi rất nhanh sẽ phải đi gặp bọn họ.”

Nói một lúc lâu, Mục Lặc rất là khẩn trương, đề phòng lên, nhưng không có động tĩnh gì.

Hồng Vũ chợt cảm thấy lúng túng: "Sư thúc tỷ tỷ, có muốn hay không như vậy không để cho mặt mũi?"

Bạch Uyển Thần xì một tiếng cười, tiện tay đẩy, Mục Lặc lăng không bị một cổ cường đại lực lượng phá hủy. Là thật phá hủy, đầy trời phấn vụn, theo gió phiêu tán

Thu Lâm công chúa rốt cục bắt được cơ hội xuất thủ, màu vàng trường tiên run lên, thật giống như một đạo tia sáng, đem khác hai vị Tam Phẩm Hiển Thánh đâm thủng

Rồi sau đó, vận rủi ma văn lực lượng bộc phát, hai người bị một loại quỷ dị quy tắc lực hóa thành tinh khiết nhất đích thiên địa nguyên năng, tiêu tán ở trong không khí.

"Còn dư lại cũng giao cho ngươi." Hồng Vũ vỗ vỗ Thu Lâm công chúa bả vai.

Nộ Kiếm Đoàn còn có mười mấy người, Thu Lâm công chúa bĩu môi một cái: "Ta chính là cu li."

Mặc dù nói như vậy, nhưng như cũ trường tiên run lên, vạn đạo tia sáng từ trên cao rơi xuống. Những thứ kia Nộ Kiếm Đoàn người từ đầu đến cuối trung cũng ở vào dại ra trạng thái, không có chuẩn bị hiểu là chuyện gì xảy ra, sau đó lại tia sáng trong từ từ tan rã.

Đức Lâm há to miệng, làm Thu Lâm công chúa trường tiên Kim Quang tản đi, như cũ sống người chỉ còn lại có thương nhân đoàn người, hắn có chút mờ mịt nhìn nhìn chung quanh: "Chuyện gì xảy ra?"

Hồng Vũ nhún vai: "Vấn đề giải quyết. Thật ra thì ta hắn là báo cho Cổ Sâm cùng Mã Tu Tư giống nhau, ngàn vạn không nên chọc ta nữ nhân bên cạnh."

"Giải quyết?" Đức Lâm thật giống như bỗng nhiên phục hồi tinh thần lại. Cũng không phải là giải quyết ư, Nộ Kiếm Đoàn không còn một mống, tất cả đều xong đời liễu, chỉ là bọn hắn xong đời quá trình có chút làm cho người ta có chút im lặng

"Dĩ nhiên giải quyết, bọn họ vốn là cũng là chưa tính là vấn đề." Hồng Vũ mãn bất tại hồ nói xong, thúc dục hoang thú

tiếp tục đi tới: "Đi thôi."

"Không là vấn đề "Đức Lâm nhất thời có loại nước mắt nhìn trời vọng động Cổ Sâm cở nào cường đại Nộ Kiếm Đoàn giống như là một đầu quái thú, thiếu chút nữa đem hắn cả thương đội một ngụm nuốt trọn. Hắn hoảng sợ không chịu nổi một ngày lâu như vậy, một khó giải vấn đề, đối với người nhà mà nói, căn bản không tính là vấn đề.

Đức Lâm là vừa buồn bực vừa hưng phấn, phía trước Hồng Vũ đã đi xa, thúc giục liễu hắn một tiếng, cả thương đội nhân tài dần dần phục hồi tinh thần lại, vội vàng đi theo đi lên.

Sắp đi ra sơn cốc thời điểm sau, Đức Lâm chợt nhớ tới tới: "Phía ngoài còn có hai nghìn tinh nhuệ tư quân…"

Hồng Vũ chung quanh xem một chút: "Ở nơi đâu? Ta làm sao không thấy được?"

Lâm rất nhanh hiểu. Tư quân dù sao vẫn là quân đội, phía bên ngoài cảnh giới không thành vấn đề, loại này bẩn việc chắc là không biết để cho tư quân ra mặt. Trong sơn cốc không có truyền đến tín hiệu, nói vậy những thứ kia tư quân cũng biết hành động thất bại, nhất định là lặng lẽ rút lui liễu.

Nhưng là nghĩ đến mình trở lại Kỳ Tích Chi Thành sau, cần đối mặt cái kia vị đại nhân, Đức Lâm hay là cao hứng không nổi.

Mấy ngày lên đường, bình thản không có gì lạ, khoảng cách Kỳ Tích Chi Thành đã càng ngày càng gần liễu, nhưng là Đức Lâm nhưng trở nên có chút thần kinh hề hề, nàng thường xuyên đi về hỏi Hồng Vũ: "Tiên sinh tại sao muốn giúp ta? Nhìn tiên sinh tu vi, tuyệt sẽ không là vì mười vạn tinh tiền tựu khom lưng người."

Hồng Vũ rất muốn nói cho hắn biết, bổn thiếu gia không có như vậy thanh cao, ngươi phái mỹ nữ tới sắc dụ ta liền cái gì cũng chiêu. Nhưng là bất kể hắn nói như thế nào, Đức Lâm cũng dùng một loại ánh mắt hoài nghi nhìn hắn.

Làm Đức Lâm lần thứ tư hỏi cái vấn đề này thời điểm, Hồng Vũ rốt cục không nhịn được: "Ta gần đây tính tình đã đã khá nhiều, cho nên mới nhẫn đến hiện tại, ta hỏi ngươi, ngươi

có phải hay không cảm thấy tất cả mọi người nhớ thương ngươi ân tứ chi quả?"

Ban đầu hướng Hồng Vũ nói thẳng ra, chính là bởi vì Đức Lâm đã cùng đường. Sau lại tựu phá lệ hối hận nhất nhất Hồng Vũ ba người cường đại như vậy, tại sao muốn trợ giúp mình? Chính là mười vạn tinh tiền? Lý do này ngay cả Đức Lâm mình cũng không tin.

Nghĩ tới nghĩ lui, cũng là chỉ có thể là cùng Cổ Sâm giống nhau, vì kia năm miếng ân tứ chi quả.

Nhưng là Hồng Vũ đột nhiên hỏi đi ra ngoài, Đức Lâm hay là cảm thấy có chút lúng túng, rầm rì là không biết nên nói cái gì.

Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng: "Ngu xuẩn "

Hắn run lên tay, mấy trăm quả ân tứ chi quả từ trên trời giáng xuống, đem Đức Lâm cả người cũng cho chôn đi vào

Đức Lâm lần này là thật u mê. Hắn cái kia vị hợp tác đồng bạn, ở Lâm Hải Bắc Quốc quả nhiên là tay mắt Thông Thiên, lần này vừa thừa dịp vài cơ hội, đánh thuê liễu mấy vị cường đại võ giả, mưu kế tỉ mỉ, mạo hiểm khổng lồ nguy hiểm, lúc này mới cho tới năm viên ân tứ chi quả.

Nhưng là Hồng Vũ vung tay lên, mấy trăm quả ân tứ chi quả tựa như không lấy tiền hạt cát giống nhau đưa cho giấu đi.

Hắn tiếp xúc qua ân tứ chi quả, hiểu Hồng Vũ những thứ này tuyệt đối là thật, không thể nào giả mạo. Nhưng là… Nhưng là đây cũng quá không thể tưởng tượng nổi đi? Mình một là may mắn, tùy tiện từ ven đường cầu cứu tìm đến ba người, rốt cuộc là cái dạng gì tồn tại

Đức Lâm cảm giác mình đầu óc có chút không đủ dùng.

Hồng Vũ hừ một tiếng: "Cái này ngươi nên có thể tin tưởng, ta không phải là vì ngươi ân tứ chi quả sao?"

Đức Lâm tao được đỏ bừng cả khuôn mặt, người ta có mấy trăm, mình nhưng bụng dạ hẹp hòi cho là người ta nhớ thương của mình năm…

Nhưng là hắn vẫn không thể hiểu, tại sao Hồng Vũ có trợ giúp mình. Hắn tiểu tâm dực dực nhìn Hồng Vũ: "Chẳng lẽ, thiếu gia ngài biết trong nhà của ta có một vị chưa đầy mười ba tuổi xinh đẹp nữ nhi?"

Hồng Vũ: "…"

Hắn mới vừa dùng ân tứ chi quả chôn Đức Lâm, hội này lại có một loại vọng động, quản gia trung mười tám võ cơ kéo ra, để cho Đức Lâm thăng thăng mắt, còn không có trương thăng mười ba tuổi tiểu nha đầu có thể so sánh được với mình chỗ ở trung mỹ nhân?

Đức Lâm xám xịt từ Hồng Vũ thiếu gia bên cạnh rút đi, đi không bao xa, nhưng bỗng nhiên nhô ra một cái ý niệm trong đầu: Nếu quả thật có thể có Hồng Vũ cường đại như vậy một vị con rể, người đối diện tộc làm ăn chỗ tốt vô hạn a.

Hắn quay lại đầu vừa trở lại, từ trong lòng ngực lấy ra một quả vàng ròng tâm hình dạng dây chuyền, đánh thăng tới bên trong có một cỡ nhỏ trận pháp ngưng tụ hình ảnh, hình ảnh trong, một gã vóc người kiều tiểu Linh Lung non nớt thiếu nữ, dưới ánh mặt trời mỉm cười, gió mát thổi lên mái tóc của nàng, nhìn qua vô hạn tốt đẹp.

"Tiên sinh, ngươi nhìn nhìn, con gái của ta thật ra thì thật rất xinh đẹp…"

"Cút " Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 25 : Vấn đề được giải quyết (hạ)

Đức Lâm bận rộn không muộn điệt tiêu sái liễu. Vì che dấu mình ngã lúng túng, hắn tùy tiện tìm lấy cớ đem một gã thương nhân đoàn Hỏa Kế chửi rủa một bữa.

Bạch Uyển Thần từ đầu đến cuối cũng mang theo nhợt nhạt nụ cười ở một bên nhìn, đợi đến Đức Lâm đi, nàng mới mang theo Thu Lâm công chúa thản nhiên đi trở về, cười dài nói: "Đức Lâm cũng là có ý tốt, rồi hãy nói người ta nữ nhi thật rất khả ái a."

Hồng Vũ hung ác ngó chừng nàng, trả thù nói: "Ta thích so với ta lớn cô bé."

Thu Lâm công chúa có chút ai oán, Hồng Vũ bên cạnh đông đảo cô bé trong, nàng là có hạn mấy so sánh với Hồng Vũ tuổi còn nhỏ. Nhưng là bỗng nhiên lại cảm thấy không đúng, thật giống như Hồng Vũ không phải là ý tứ kia, nhìn nhìn lại giữa hai người có chút lúng túng ám muội không khí, Thu Lâm công chúa bừng tỉnh đại ngộ, hắc bạch phân minh con ngươi nhanh như chớp đi lòng vòng, lặng lẽ cười một tiếng, thối lui đến liễu đi một bên.

Bạch Uyển Thần trương liễu trương màu hồng phấn thần, rồi lại cảm giác mình kế tiếp lời nói quá mức không còn chút sức lực nào. Ngắn ngủi chỉ chốc lát sau, nàng xấu hổ trợn mắt nhìn Hồng Vũ một cái, khôi phục như vậy trong trẻo lạnh lùng cao ngạo khí chất, xoay người mình rời đi.

"Ai…" Hồng Vũ hô một tiếng, Bạch Uyển Thần coi như không nghe thấy, càng chạy càng nhanh.

Một vị nhất phẩm Thất Tinh ở càng chạy càng nhanh trạng thái hạ là cái gì hiệu quả đâu? Bạch Uyển Thần bán ra liễu bốn bước, tựu hoàn toàn từ trong tầm nhìn mọi người biến mất không thấy.

Hồng Vũ ảo não vô cùng, sớm biết không như vậy rõ ràng liễu. Nhưng là lúc trước hắn cùng Bạch Uyển Thần trêu chọc,

so sánh với cái này còn rõ ràng cười giỡn cũng lái qua liễu, sư thúc tỷ tỷ cũng chỉ là giận trách một cái ánh mắt, tại sao hôm nay sẽ có lớn như vậy phản ứng?

Thu Lâm công chúa cười dài ở vừa nhìn hắn, nhìn có chút hả hê treo khuôn mặt tươi cười đối với hắn nói: "Thảm thảm thảm, ai bảo miệng ngươi vô ngăn cản, đặc biệt điểm ra tới Bạch tỷ tỷ tuổi so sánh với ngươi lớn."

Một câu thức tỉnh người trong mộng, Hồng Vũ thoáng cái tựu hiểu vấn đề chỗ ở. Hắn không ngừng gõ đầu óc của mình: "Ngu xuẩn a…"

Đức Lâm thương đội tiếp tục đi tới, đi ngang qua Hổ Khê Thành, vì tránh khỏi phức tạp, mọi người cũng không có vào thành, ở ngoài thành tìm một chỗ trang viên, thương lượng hạ xuống, tiền trả liễu hai trăm tinh tiền sau, chấp nhận liễu một buổi tối, sau đó lập tức lên đường, tiếp tục chạy tới Kỳ Tích Chi Thành.

Khoảng cách Thánh Uy vương triều Đô thành càng ngày càng gần, Đức Lâm tâm tình cũng là càng ngày càng hỏng bét. Hắn đã biết phía sau màn hắc thủ là ai, nhưng có một loại thật sâu cảm giác vô lực, bởi vì hắn biết người nọ cường đại, cũng không phải mình một cái nho nhỏ thương nhân có thể ngăn cản.

Đức Lâm rất muốn cầu trợ ở Hồng Vũ, nhưng là Vũ thiếu gia mấy ngày qua bởi vì Bạch Uyển Thần rời đi mà tâm tình xuống thấp, lười cùng bất luận kẻ nào nói nói, trừ Thu Lâm công chúa.

Đức Lâm nói bóng nói gió liễu mấy lần, thấy Hồng Vũ không có một chút nói tiếp ý tứ, cũng chỉ có thể âm thầm thở dài tạm thời để xuống cái này tâm tư.

Thu Lâm công chúa bắt đầu còn có chút nhìn có chút hả hê, kết quả Bạch Uyển Thần một ngày không trở lại, hai ngày không trở lại, nàng so sánh với Hồng Vũ còn hoang: "Thiếu gia, Bạch tỷ tỷ sẽ không thật không trở lại sao?"

"Ô ô ô, đều tại ngươi, hảo đoan đoan muốn nói cái gì tuổi, hiện tại tốt lắm, Bạch tỷ tỷ sinh khí, thật không trở lại."

“Làm sao bây giờ nha, ta nhớ quá Bạch tỷ tỷ, người ta mấy ngày qua đã có nhiều cái trên tu hành vấn đề khó khăn không thể giải đáp liễu, nếu là Bạch tỷ tỷ ở chỗ này, làm sao có phiền toái như vậy.”

Hồng Vũ phát hiện nữ nhân cường đại nhất vũ khí có hai loại, thứ nhất chính là nước mắt, thứ hai chính là càm ràm.

Thu Lâm công chúa cả ngày ở Hồng Vũ bên tai nói thầm, khiến cho Hồng Vũ không sợ người khác làm phiền, chỉ có thể trước ẩn núp nàng.

Ngày này ban đêm, thương đội trong doanh địa bỗng nhiên truyền đến Thu Lâm công chúa một tiếng thét chói tai: “A! Thiếu gia ngươi làm sao vậy, thiếu gia ngươi ngàn vạn đừng làm ta sợ, thiếu gia ——“

Một đạo nhân ảnh từ một bên trong bóng tối bắn ra, lo lắng xông về Hồng Vũ doanh trướng.

Mới vừa vào đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ nhìn thấy Thu Lâm công chúa vẻ mặt mỉm cười, còn đang không ngừng kêu to: “Thiếu gia, thiếu gia ngươi tỉnh a…”

Bóng đen sửng sốt, tựu hiểu trên mình này tiểu bại hoại ác làm. Nàng vừa định xoay người rời đi, Hồng Vũ đã từ một bên Ngạ Lang giống nhau đập ra tới: “Ngươi không cho phép đi, ngươi đi ta liền cởi quần áo!”

Bạch Uyển Thần có chút không có suy nghĩ cẩn thận: Ngươi cởi quần áo ta hơn muốn đi a, này coi như là uy hiếp gì?

Nhưng là này ngây người một lúc, Hồng Vũ đã nhào lên, từ mặt bên một tay lấy nàng ôm, Bạch Uyển Thần cả người cứng đờ, theo bản năng võ khí bộc phát.

“A ——“

Hồng Vũ hét thảm một tiếng ngã bay ra ngoài, Bạch Uyển Thần thật sự luống cuống: “Hồng Vũ…”

Nàng vội vàng đuổi theo, Hồng Vũ té đập trên mặt đất, đem cứng rắn mặt đất ném ra một rãnh to, ở bên trong lăn mấy

vòng, rầm rì: “Ta bị trọng thương, ngươi phải chịu trách nhiệm…”

Bạch Uyển Thần: “…”

Nàng bị Hồng Vũ như vậy một làm ầm ĩ, cái gì tức giận tất cả cũng tiêu tan. Hồng Vũ không biết lúc nào vừa kéo nàng đích tay: “Sư thúc tỷ tỷ ta sai lầm rồi, ngươi nhưng ngàn vạn không thể đi a, Thu Lâm nha đầu kia là chúc ong mật, mấy ngày qua ong ong ong ong, mau đưa ta phiền đã chết.”

Bạch Uyển Thần xì một tiếng cười.

Hơi bày quỷ kế, sẽ đem Bạch Uyển Thần cấp cho trở lại, Hồng Vũ đắc chí vừa lòng, mỗi lần cưỡi ở hoang thú trên lưng, vui thích nhìn Bạch tỷ tỷ Lâm Phong dục tiên thân ảnh, trong lòng tựu tràn đầy cảm giác thành tựu.

Bạch Uyển Thần nhiều lần bị hắn thấy vậy ngượng ngùng, quay đầu lại ném cho hắn một cái xem thường.

Thương đội mọi người làm bộ như không nhìn thấy, hai vị này đả tình mạ tiếu thật đúng là không che dấu chút nào. Hơn nữa nghe nói khác cô bé kia mới là vị thiếu gia này vị hôn thê, nhưng là tại sao… Vũ thiếu gia trong nhà quá rối loạn.

Mắt thấy Hồng Vũ thiếu gia tâm tình không tệ, Đức Lâm nắm lấy thời cơ, ở tiến vào Cổ Nguyệt thành sau, đặc biệt muốn mời Hồng Vũ thiếu gia đi thưởng thức trà đạo.

Thủy Nguyên đại lục thượng, trà đạo chính là sâu xa lưu lớn lên một môn nghệ thuật. Cổ Sâm thích cái kia loại cây đậu đồ uống, chính là gần đây mười mấy năm mới từ từ lưu hành, vô luận là vị hay là tính nghệ thuật, cũng xa xa so ra kém trà đạo.

Cổ Nguyệt thành phụ cận cái gò đất trải rộng, nước mưa dư thừa, chính là Thủy Nguyên đại lục thượng nổi tiếng nhất sinh trà phân biệt, địa phương gió cánh trà trà chính là Thủy Nguyên đại lục tam đại tên trà một trong.

Cho nên Cổ Nguyệt thành trong, trải rộng tất cả lớn nhỏ quán trà. Quán trà cũng không đơn giản chẳng qua là uống trà nghe khúc mà, càng nhiều là hay là muốn biểu diễn trà nghệ.

Nghe nói hàng năm Cổ Nguyệt thành đô có cử hành một lần đấu trà đại hội, trong thành các nổi danh quán trà, có đem mình khổ tâm bồi dưỡng trà nghệ sư đưa tới phân cao thấp, có thể tiến vào tiền tam, nhất định danh tiếng lan truyền lớn, có thể đoạt giải nhất, như vậy kế tiếp một năm, sẽ có Thủy Nguyên đại lục các địa phương trà khách mộ danh tiền lai, làm ăn tốt đến phát rạp.

Đức Lâm xin Hồng Vũ địa phương, chính là năm ngoái đấu trà đại hội đoạt giải nhất "Lý Bất Ngôn trà xá".

Hồng Vũ đối với mấy cái này trang nhã đồ cũng không quá am hiểu, nhưng là cũng có thể nhìn ra vị kia trà nghệ mỹ nữ bất quá song thập thì giờ, giở tay nhấc chân trong lúc không dính lửa khói hơi thở, dâng lên tới trà thơm cửa vào nhẹ, rồi lại trở về chỗ cũ vô cùng, đem gió cánh trà trà ưu điểm phát huy vô cùng nhuần nhuyễn.

Trà nghệ sư dâng trà xong, khom người cáo lui.

Đức Lâm đặt chén trà xuống, hay là quyết định cùng Hồng Vũ thiếu gia thật thoại thật thuyết.

"Lần trước kiếp nạn không ngừng, người giật dây chính là hoàng đế chú em, Kỳ Tích Chi Thành đông cửa thành Vũ Vệ Doanh Kiêu Đông tướng quân Tác Lạc Thác." Hồng Vũ cũng không nói chuyện, lẳng lặng nghe. Đức Lâm xem một chút Hồng Vũ bên cạnh Bạch Uyển Thần cùng Thu Lâm công chúa, hắn biết rõ hai cô bé đối với Hồng Vũ lực ảnh hưởng.

"Tác Lạc Thác tỷ tỷ An Phỉ Nhã, chính là đương kim hoàng đế Vương Hậu, mà Tác Lạc Thác ở Kỳ Tích Chi Thành trung, rất có hiền danh, ta thật sự không nghĩ tới, hắn thế nhưng biết làm ra loại chuyện này."

"Hơn nữa, hắn muốn độc chiếm năm miếng ân tứ chi quả, dã tâm khổng lồ, sợ rằng có mưu đồ mưu a."

"Ta vốn là muốn vừa đi liễu chi, nhưng là ta đã đem toàn bộ thân gia cũng đặt ở liễu này năm miếng ân tứ chi quả thượng. Ta nghĩ tiếp tục cam kết ba vị, hộ tống ta trở về Kỳ Tích Chi Thành, đem năm miếng ân tứ chi quả bán đi, sau đó dàn xếp tốt trong thương đội những năm gần đây đi theo ta

nam xông bắc các huynh đệ, cuối cùng quản gia người đón đi ra ngoài, mai danh ẩn tích, an ổn cuộc sống. Kính xin ba vị, lòng từ bi, giúp một chút ta đi." Hai tay hắn đặt tại trên mặt đất, thật sâu bái xuống. Bạch Uyển Thần sao cũng được, cũng không phải là nàng không có chủ kiến, mà là bởi vì… này một lần đi ra ngoài lúc trước, nàng đã quyết định liễu chú ý, mình chẳng qua là tới phụ trợ Hồng Vũ, hết thảy tùy Hồng Vũ quyết định.

Thu Lâm công chúa thì càng không cần phải nói liễu, trong khoảng thời gian này đã đối với Hồng Vũ sinh ra một loại lệ thuộc vào.

Hồng Vũ xem một chút Đức Lâm, bất kể cái này thương nhân như thế nào con buôn, hắn có một chút Hồng Vũ thích: Thẳng thắng.

Ít nhất ở đối mặt của mình lúc coi như thẳng thắng.

Đến Hồng Vũ cái này tầng thứ, cơ hồ đã có thể đem mọi chuyện cần thiết một cái xem thấu, ở trước mặt hắn đùa bỡn tiểu thông minh là nhất không sáng suốt, mà Đức Lâm vừa vặn không có làm như vậy.

Hắn suy nghĩ một chút, hỏi: "Theo ý của huynh, Tác Lạc Thác mưu đồ đến tột cùng là cái gì?"

Cái vấn đề này để cho Đức Lâm cả người chấn động, rất có chút ít sợ hãi.

Hắn mặc dù giàu có, nhưng là địa vị xã hội không cao. Chuyện như vậy đóng kín vị người chuyện tình, hắn không dám tùy tiện nghị luận. Bất quá hắn nhìn một chút Hồng Vũ, vẫn là cắn răng nói: "Ta biết cũng không nhiều, nhưng là nghĩ đến là bởi vì mấy năm trước hoàng đế bệ hạ đánh sâu vào nhất phẩm chín sao thất bại, mặc dù miễn cưỡng bảo vệ tánh mạng, nhưng là tu vi rút lui vô cùng rõ ràng, sợ rằng đã ngày giờ không nhiều."

"An Phỉ Nhã điện hạ cũng không có vì bệ hạ sinh hạ nhi tử, chỉ có hai nữ nhi. Các hoàng tử trong lúc hôm nay đã phía sau tiếp trước ở hoàng đế trước mặt bày ra tài hoa của mình. Tác Lạc Thác rất có thể cũng là bởi vì cái nguyên nhân này sao."

Hắn không cần phải nói quá hiểu, Hồng Vũ đã có thể hiểu.

Nhưng là Hồng Vũ lại cũng không nhận đồng Đức Lâm theo lời, hắn cảm giác, cảm thấy chuyện có nên không đơn giản như vậy.

Ân tứ chi quả tác dụng đông đảo, Tác Lạc Thác vội vả như vậy vội vả cần năm miếng ân tứ chi quả, nghĩ đến không phải là vì xây dựng cường đại võ lực đơn giản như vậy địa nguyên nhân.

Đức Lâm đầy cõi lòng mong đợi nhìn Hồng Vũ: "Hồng Vũ thiếu gia, không biết các ngài có đáp ứng hay không?"

Hồng Vũ tiến vào Kỳ Tích Chi Thành, dẫn đầu muốn làm chính là dung nhập vào Thánh Uy vương triều, âm thầm tra tìm mình phải cần tình báo. Thông qua Đức Lâm để hoàn thành chuyện này, xa so sánh với không có bất kỳ thân phận che chở tốt hơn. Vì vậy, hắn gật đầu: "Ta nhưng lấy đáp ứng, bất quá báo thù phương diện…" Đức Lâm lập tức nói: "Ngài mặc dù ra giá." Cho nên song phương thương định, Đức Lâm dùng năm mươi vạn mai tinh tiền đánh thuê ba người, bảo vệ mình hoàn thành ở Kỳ Tích Chi Thành kết thúc công việc công việc. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 26 : Công việc đặc thù (thượng)

Kỳ Tích Chi Thành, mỗi khi một người lần đầu tiên nghe được cái tên này, cũng sẽ suy đoán hoặc là ước mơ tòa thành thị này hẳn là như thế nào rộng lớn hùng tráng, mới có thể xứng đôi cái tên này.

Nhưng là bất kể bọn họ làm sao suy đoán, lần đầu tiên nhìn thấy tòa thành thị này thời điểm, như cũ sẽ bị thật sâu rung động đến.

Vĩ đại Kỳ Tích Chi Thành cũng không có Thiên Cơ thành cao như vậy đạt vạn trượng dáng vóc to thạch tháp, nhưng là nó bản thân tựu cao gần vạn trượng

Kỳ Tích Chi Thành tầng dưới chót dài rộng đạt đến sáu Bách Lý, ở thành thị trung ương nhất, một đạo khổng lồ cột sáng phóng lên cao, cột sáng chống đỡ nổi liễu Kỳ Tích Chi Thành phía trên ba tầng.

Tầng thứ hai so sánh với tầng dưới chót nhỏ một chút nửa, tầng thứ ba so sánh với tầng thứ hai nhỏ một chút nửa, tầng thứ tư còn lại là hoàng thất chỗ ở, so sánh với tầng thứ ba lại liễu một nửa.

Vô luận là cái dạng gì xã hội kết cấu, cư ngụ ở tầng dưới chót nhất vĩnh viễn là nhất nghèo khó con dân. Tầng thứ hai thượng còn lại là có chút thân gia người, nói ví dụ Đức Lâm loại này.

Dĩ nhiên tầng thứ hai trong cũng có một chút nghèo túng tiểu quý tộc ở lại. Mà tầng thứ ba, thì tất cả đều là Thánh Uy vương triều hiển quý.

Càng là nhích tới gần hoàng thất, càng có thể thể hiện gia tộc mình thịnh vượng cùng vinh quang.

Cùng tầng trong, càng là nhích tới gần trung ương cột sáng, đất giá tiền càng cao quý.

Ở nơi này ngồi Kỳ Tích Chi Thành bên ngoài, thì có suốt tám mươi mốt viên khổng lồ Huyền Binh ma nhãn ở vờn quanh du đãng. Những thứ này Huyền Binh ma nhãn cùng trung ương cột sáng trong lúc mơ hồ có nào đó quy tắc thượng liên lạc, cũng là y theo vận rủi ma văn quy tắc kiến tạo.

Mỗi một viên Huyền Binh ma nhãn trong, cũng cất dấu uy lực khổng lồ Huyền Binh nỏ pháo, còn có mười mấy tên võ đạo cường giả. Bọn họ mới là hộ vệ cả Kỳ Tích Chi Thành là tối trọng yếu lực lượng.

Tứ đại cửa thành đại doanh, chịu trách nhiệm phần lớn chỉ là một mấy ngày nay thường kiểm tra, đoạt lại thuế khoản… Sự vụ. Đối phó gây chuyện du côn lưu manh không thành vấn đề, một khi thật đại chiến bộc phát, địch nhân giết liễu dưới thành, bọn họ cũng chỉ có thể lên cảnh bày ra tác dụng.

Hồng Vũ đứng ở Kỳ Tích Chi Thành ngoài thành, cũng không khỏi được âm thầm cảm thán. Thủy Nguyên đại lục cùng Hà Tả đại lục hoàn toàn là hai loại phát triển hình thức, hiện tại chỉ sợ rất khó nói rõ ràng rốt cuộc loại nào tốt hơn

Thủy Nguyên đại lục không có ra đời nhất phẩm chín sao cường giả, nhưng là hắn lúc này lại rõ ràng địa cảm giác được, kia chín chín tám mươi mốt mai Huyền Binh ma nhãn trong nỏ pháo, một khi thăng hỏa, coi như là nhất phẩm chín sao cũng nhất định nuốt hận thu tràng.

Đức Lâm đứng ở Hồng Vũ bên cạnh, thở dài nói: "Cả Kỳ Tích Chi Thành địa tầng, tổng cộng có một ngàn lượng trăm vạn bình dân, những người này cả đời đều ở phấn đấu mục tiêu, ngay cả có sinh chi năm có thể mang theo người nhà của mình tiến vào tầng thứ hai cuộc sống.

Giống như trước, tầng thứ hai người đang liều mạng hướng tầng thứ ba chen chúc."

Hồng Vũ trong lòng khẽ nhúc nhích, như vậy có phải hay không tầng thứ ba trong, cũng có một số người cố gắng nữa muốn tiến vào tầng cao nhất đâu? Vị kia Tác Lạc Thác các hạ, nhất định đã là tầng thứ ba thành viên, hắn có thể hay không có cái này tâm tư?

“Vũ thiếu gia, chúng ta vào đi thôi.”

Kỳ Tích Chi Thành thuế phụ cũng không cao, trên thực tế cả Thánh Uy vương triều, trừ Bắc thượng bầy thành ở ngoài, chỗ khác thuế phụ cũng rất thấp, cho nên buôn bán hết sức phát đạt.

Nộp liễu vào thành thuế sau, Hồng Vũ ba người đi theo Đức Lâm cùng nhau tiến vào chỗ ngồi này rộng lớn thành thị. Trong thành thị con đường chức năng phân chia minh xác, có một chút buôn bán đường phố, dòng người hối hả, mà đổi thành ngoài một chút chuyên môn dùng để thông hành con đường, bằng phẳng rộng rãi thậm chí vượt qua phía ngoài con đường, hơn nữa toàn bộ dùng lưới sắt cách ly thăng, không cho phép người đi đường thông qua.

Thông qua như vậy con đường, bọn họ rất nhanh đạt đến trong thành thị một ít tòa cự đại cột sáng bên ngoài. Nơi này, từ bốn phương tám hướng tuôn đi qua dòng người hội tụ, ở một chút binh lính duy trì, từ từ từ tám lối đi nhích tới gần cột sáng, rốt cục đến phiên Hồng Vũ bọn họ, đi vào cột sáng sau, cũng cảm giác thật giống như một cổ nguyên năng từ lòng bàn chân dâng lên, bỗng nhiên chợt lóe, đã ra hiện tại liễu tầng thứ hai.

Tiến vào dòng người cùng ra tới dòng người phân thăng, lẫn nhau không làm nhiễu.

Đức Lâm dọc theo đường đi cũng tiểu tâm dực dực, rốt cục trở lại trong nhà, cuối cùng là thở dài một cái.

Hắn phân phó người dàn xếp tốt Hồng Vũ ba người, sau đó mình tựu lòng như lửa đốt đi đến thăm vợ nữ liễu.

Đức Lâm nhà ở tầng thứ hai coi như là rộng rãi khí phái, trong khoảng cách cột sáng cũng không xa. Hồng Vũ ba người mỗi người một tiểu viện, hiển nhiên Đức Lâm vô cùng có lòng.

Nhưng là không đợi Hồng Vũ ba người nghỉ ngơi, Đức Lâm vừa vội vội vã đi đến mà quay lại. Lần này, hắn đầu đầy mồ hôi, vẻ mặt khẩn trương: “Vũ thiếu gia, Tác Lạc Thác phái người, mời ta đi qua.

Hồng Vũ cũng rất ngoài ý muốn, Đức Lâm đã rối loạn một tấc vuông: "Vũ thiếu gia, ta nên làm cái gì bây giờ?"

Hồng Vũ đang nhìn đến kia thanh là một quả Huyền Binh ma nhãn thời điểm, thật ra thì đã tăng thêm cẩn thận. Nơi này là Kỳ Tích Chi Thành, có thể giết hết nhất phẩm chín sao Kỳ Tích Chi Thành coi như là có sư thúc tỷ tỷ phụng bồi, mình cũng muốn gấp bội cẩn thận, một khi thật đem chuyện náo lớn, sợ rằng mình ba người cũng trở về không được.

Hắn suy nghĩ một chút, bỗng nhiên cười một tiếng: "Hắn cái này hung phạm cũng không sợ, ngươi sợ cái gì? Đi "

Đức Lâm vẻ mặt đau khổ, bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Cho nên, Hồng Vũ ba người phụng bồi Đức Lâm, mới vừa vào cửa nhà, tựu lập tức ra lại đi. Tác Lạc Thác phái tới chính là một gã cấp thấp quản gia, đối mặt Đức Lâm như vậy thương nhân, hắn tự nhiên có một loại cao cao tại thượng cảm giác về sự ưu việt, bất quá hắn người như thế chịu trách nhiệm trong phủ đối ngoại bàn bạc, cho dù là tự giác ưu việt, cũng sẽ không biểu hiện vô cùng rõ ràng.

Hắn đối với Đức Lâm còn như thế, đối với đi theo Đức Lâm phía sau rõ ràng cho thấy "Người hầu" Hồng Vũ ba người thì càng là không nhìn thẳng liễu.

Lần nữa tiến vào trung ương cột sáng, từ tầng thứ hai đi tới tầng thứ ba. Tầng này sẽ phải lộ ra vẻ vắng lạnh rất nhiều, không có ai người mê hoặc bận rộn bộ dáng, quý tộc mỹ đức trong, vốn là thì bình tĩnh này hạng nhất.

Bởi vì tầng thứ ba hộ gia đình xa xa ít hơn so với phía dưới, cho nên trung ương cột sáng chung quanh ở không giải đất rất nhiều, Tác Lạc Thác nhà đích người, thậm chí có thể đem một chiếc coi như thư thích Huyền Binh xe ngựa dừng ở vừa chờ chực.

"Đức Lâm tiên sinh, mời lên xe sao, không làm cho tướng quân đợi lâu."

Đức Lâm bất đắc dĩ lên xe, xem một chút phía sau Hồng Vũ ba người, cuối cùng là hơi an tâm.

Xe ngựa chỉ dùng thời gian một chén trà công phu tựu ngừng lại, Hồng Vũ xuống xe vừa nhìn, trung ương cột sáng quả nhiên ở phía sau cách đó không xa, hiển nhiên vị này Tác Lạc Thác các hạ, mặc dù quan chức không tính là cao, nhưng là địa vị không thấp, hơn nữa hết sức giàu có.

Quản gia cất cao giọng nói: "Mấy vị, xin trước chờ chực hạ xuống, ta đi thông báo tướng quân."

Tác Lạc Thác cũng không có bày ra cái gì cấp trên giá tử, cũng có thể có thể là bởi vì hắn thẹn trong lòng, cho nên tên kia quản sự đi vào thời gian không lâu, đã có người tới xin bốn người: "Tướng quân cho mời.

Tác Lạc Thác sẽ gặp hắn cửa chỗ cũng không ở phòng khách, mà là đang trong hậu hoa viên một ngọn trong lương đình.

Chòi nghỉ mát phía dưới chính là một mảnh sóng xanh nhộn nhạo ao nước, trong ao đang thịnh thăng tương tự với hoa sen giống nhau hoa cỏ. Thủy Nguyên đại lục thực vật, bao nhiêu cùng Thanh Nguyên đại lục không Thái Nhất dạng.

Tác Lạc Thác nhìn qua vóc người trung đẳng, bất quá dung mạo rất anh tuấn.

Hắn ngồi ở trong lương đình, thấy Đức Lâm bốn người đi vào, dĩ nhiên không thể nào đứng dậy nghênh đón.

Hắn tùy ý một ngón tay chỗ ngồi: "Ngồi đi, lần này cực khổ."

Đức Lâm trong lòng khẩn trương vô cùng, không được chung quanh nhìn quanh, nửa cái mông ngồi ở trên ghế, liên tục nói: "Không khổ cực."

Tác Lạc Thác hiển nhiên cũng không nghĩ giải thích cái gì, tiện tay ném cho hắn một quả ngọc bài: "Năm miếng ân tứ chi quả Bổn tướng quân toàn bộ muốn, ngươi cầm lấy tấm bảng, đi Bách Thông ngân hàng tư nhân, có thể lãnh hai nghìn năm trăm vạn tinh tiền."

Đức Lâm ngạc nhiên: "Chúng ta ban đầu nói rất đúng hai trăm năm mươi vạn tinh tiền một quả."

Tác Lạc Thác nhàn nhạt nhìn hắn, trong thanh âm nhưng ẩn hàm uy hiếp: "Cho ngươi, sẽ cầm."

Đức Lâm mồ hôi lạnh dầm dề, hiểu đây là cho mình hàn phí.

"Dạ, tiểu nhân tuân lệnh."

Tác Lạc Thác khoát tay chặn lại: "Ngươi có thể đi, ta sẽ nhường người cho cùng nhau trở về, đem ân tứ chi quả thu hồi."

Đức Lâm đứng dậy tới hành lý cáo từ, Tác Lạc Thác bỗng nhiên lại thăng miệng hỏi: "Nếu như ngươi còn có thể làm đến càng nhiều là ân tứ chi quả, Bổn tướng quân tất cả đều có thể dựa theo cái giá tiền này thu mua "

Đức Lâm một run run, đang muốn cự tuyệt, Hồng Vũ đột nhiên hỏi: "Các hạ cần bao nhiêu ân tứ chi quả?"

Tác Lạc Thác bất mãn chém hắn một cái, Đức Lâm vội vàng giới thiệu: "Vị này là của ta… Khách nhân, thân phận tôn quý."

Tác Lạc Thác một cái cười lạnh: "Khách nhân? Đức Lâm, xem ra ngươi đối với mình khách nhân lai lịch cũng không hiểu rõ a."

Đức Lâm không thể làm gì khác hơn là kiên trì nói: "Cái này, tướng quân đại nhân, vị tiên sinh này đúng là nắm giữ lấy đại lượng ân tứ chi quả."

"Đại lượng?" Tác Lạc Thác trong mắt tinh quang chợt lóe: "Đại lượng là bao nhiêu?"

Hồng Vũ ban đầu nhất thời cao hứng, đoạt mấy trăm viên ân tứ chi quả, vật này đối với hắn mà nói không có tác dụng gì, nếu có thể năm trăm vạn tinh tiền một quả bán đi, vậy thì thật là một khoản bay tới tiền của phi nghĩa. Hồng Vũ thiếu gia là có thể lại một lần nữa "Đột nhiên mà phú".

"Ngươi cần bao nhiêu?"

Tác Lạc Thác hỏi ngược lại: "Ngươi có bao nhiêu?"

Hồng Vũ hời hợt: "Mấy trăm sao."

Tác Lạc Thác cọ thoáng cái đứng lên, tức giận quát lên: "Ngươi đang ở đây đùa bỡn ta sao?"

Chòi nghỉ mát chung quanh nhất thời xuất hiện hơn mười đạo cường giả hơi thở, cũng là nhất phẩm một sao đến nhất phẩm ba sao, hộ vệ lực lượng cường đại vô cùng

"Hừ" Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng: "Mấy trăm viên ân tứ chi quả sẽ làm cho ngươi như thế thất thố? Thật đúng là chưa từng thấy bảo bối gì Hai lúa."

"Ngươi" Tác Lạc Thác giận tím mặt, thật vất vả mới khống chế được tâm tình của mình, u ám nói: "Ngươi tốt nhất thật như một mình ngươi kịp theo như lời, nắm giữ lấy đại lượng ân tứ chi quả, nếu không Bổn tướng quân bảo đảm, ngươi nhất định sẽ hối hận mình sống trên cõi đời này."

Hồng Vũ một bộ mãn bất tại hồ bộ dạng: "Trước tiên là nói về nói, ngươi có thể hay không cần phải lên số tiền này."

Tác Lạc Thác trầm ngâm một phen, nói: "Cho ta ba ngày thời gian."

"Có thể."

Từ Tác Lạc Thác phủ đệ đi ra ngoài, lên Huyền Binh xe ngựa, không có người bên cạnh liễu, Hồng Vũ nói khẽ với Đức Lâm nói: "Ngươi có ba ngày thời gian, nhanh đưa phải xử lý chuyện tình xử lý xong, sau đó thoát đi Kỳ Tích Chi Thành sao."

Đức Lâm thất kinh, nhìn về phía Hồng Vũ: "Nhưng là…"

Hồng Vũ cười lạnh nói: "Ngươi sẽ không phải thật cho là, Tác Lạc Thác đem giá tiền cho ngươi đề cao gấp đôi, mua ngươi câm miệng, hắn tựu thật yên tâm?"

Đức Lâm mỉm cười nói đầu, cũng muốn hiểu: "Số tiền kia là muốn ổn định ta, sau đó tìm cơ hội đem ta diệt khẩu, lại đem số tiền kia lấy về."

Hắn gật đầu: "Ta hiểu được, Vũ thiếu gia sở dĩ bại lộ mình có đại lượng ân tứ chi quả, chính là vì giúp ta tranh thủ đến thời gian này sao?" Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 26 : Công việc đặc thù (hạ)

Từ Tác Lạc Thác góc độ tới suy nghĩ, vì bảo đảm có thể cho tới Hồng Vũ trong tay ân tứ chi quả, nhất định sẽ tạm thời bảo đảm Đức Lâm an toàn. Hồng Vũ cười cười, cũng không có nhiều lời. Hắn làm như vậy còn có người thứ ba mục đích, thử dò xét một chút Tác Lạc Thác "Mục đích" đến tột cùng có bao nhiêu.

Tất cả mọi người đoán Tác Lạc Thác toan tính không nhỏ nhưng là Hồng Vũ còn muốn thử một chút Tác Lạc Thác khẩu vị rốt cuộc có bao nhiêu —— hiện tại hắn biết rồi, mấy trăm quả ân tứ chi quả, Tác Lạc Thác cũng có thể ăn đi, cái này mưu đồ, thật phi thường to lớn!

Ba ngày thời gian, Đức Lâm vận dụng hết thảy quan hệ, tận lực che dấu hành tích của mình, tiêu không một tiếng động rời đi Kỳ Tích Chi Thành.

Trừ lần đó ra, hắn đang lẩn trốn mất trên đường, còn an bài mấy lần kim thiền thoát xác chi kế, mới có thể đủ bỏ rơi Tác Lạc Thác theo dõi người của hắn.

Mà Hồng Vũ, thì tại thời gian ước định, lần nữa đi tới tầng thứ ba, đi vào Tác Lạc Thác phủ đệ cái kia ngồi chòi nghỉ mát.

Lần này, cả sau này vườn hoa không có một bóng người, thậm chí ngay cả lúc trước một mực âm thầm thủ hộ cái kia chút ít võ đạo cường giả cũng không thấy liễu.

Tác Lạc Thác ở trong lương đình chờ chực hắn, bất quá bên cạnh thêm một người.

Hắn làm bạn cái kia một thân áo đen, lụa đen che mặt cô gái, chờ chực Hồng Vũ.

Lụa đen cô gái hướng Tác Lạc Thác gật đầu, người sau lúc này mới mở miệng hỏi thăm Hồng Vũ: "Mang tới chưa?"

Hồng Vũ khoát tay, một thanh ân tứ chi quả ra hiện tại trong lòng bàn tay.

Tác Lạc Thác trên mặt nhất thời xuất hiện vẻ vẻ kích động, theo bản năng nhìn nhìn lại lụa đen cô gái, người sau lần nữa khẽ gật đầu.

"Ta cần hai trăm mai, nhưng là giá tiền sợ rằng khó có thể đạt tới lúc trước Đức Lâm cái kia giá tiền."

Hồng Vũ cũng không còn trông cậy vào có thể có tốt như vậy giá tiền: "Ngươi chuẩn bị ra bao nhiêu?"

Tác Lạc Thác khẽ cắn răng: "Hai trăm mai, bốn triệu tinh tiền."

Dạng này tính xuống tới, chỉ có hai trăm vạn tinh tiền một quả, so sánh với Tác Lạc Thác lúc ban đầu đáp ứng Đức Lâm giá tiền còn phải thấp hơn không ít.

Hồng Vũ thu ân tứ chi quả xoay người rời đi, lụa đen cô gái tâm tình tựa hồ khẽ ba động, Tác Lạc Thác vội vàng nói: "Ngươi muốn bao nhiêu?"

"Ba tỷ tinh tiền."

Tác Lạc Thác giận dữ: "Không thể nào! Ngươi không khỏi cũng quá ngây thơ liễu…"

Lụa đen cô gái nhẹ nhàng khoát tay, Tác Lạc Thác lúc này mới tỉnh táo lại, hướng lụa đen cô gái khẽ gật đầu, tiếp tục cùng Hồng Vũ cò kè mặc cả: "Nhiều nhất lại thêm hai nghìn vạn!" Hồng Vũ xoay người lần nữa đã. Tác Lạc Thác vừa giận liễu: "Ngươi người này làm sao như vậy? Không có một chút thành ý! Muốn làm ăn nào có như thế cương trực."

Hồng Vũ vươn ra ba ngón tay: "Ba tỷ, một quả tinh tiền cũng không ít. Đây thật là hàng loạt mua bán, có thể cho ngươi thích hợp ưu đãi. Nhưng là ngươi cũng đừng đã, trừ ta, cả Thủy Nguyên đại lục thượng, không còn có người có thể một lần bán cho ngươi nhiều như vậy ân tứ chi quả."

"Ngươi!" Tác Lạc Thác chán nản.

Một bên lụa đen cô gái vào lúc này lần đầu tiên mở miệng, thanh âm mềm nhẹ dễ nghe, nghe không ra có bao nhiêu tuổi: "Các hạ nói thật cũng không sai, ba tỷ tinh tiền thật ra thì coi như là một hợp lý giá tiền." Tác Lạc Thác không dám nói nữa,

mình ở vừa âm thầm tức giận. Lụa đen cô gái không có để ý hắn, nhìn Hồng Vũ nói tiếp: "Bất quá chúng ta trong ngắn hạn, thật nhiều nhất chỉ có thể lấy ra hai ức hai nghìn vạn tinh tiền, có thể hay không xin tiên sinh dàn xếp hạ xuống, còn dư lại tám trăm ngàn, chúng ta ở ba tháng bên trong thanh toán tiền."

Hồng Vũ trợn mắt nhìn Tác Lạc Thác một cái: "Nhìn thấy không có, đây mới gọi là làm khí độ! Cùng này một vị nói chuyện làm ăn, so sánh với ngươi thoải mái nhiều."

Tác Lạc Thác chán nản, hung hăng trợn mắt nhìn Hồng Vũ một cái.

Lụa đen cô gái tựa hồ cười, bất quá không âm thanh âm.

Nàng lại hỏi: "Tiên sinh, không biết ngài có thể hay không thỏa mãn ta một cái nho nhỏ thật là tốt quan tâm. Ta rất muốn biết, ngài rốt cuộc là làm cái gì, tại sao phải có nhiều như vậy ân tứ chi quả. Theo ta được biết, cho dù là ở Bắc Phương một mảnh kia Lâm Hải trong nghịch đảng, nắm giữ trong tay toàn bộ ân tứ chi quả, cũng sẽ không vượt qua ba mươi mai."

Hồng Vũ cười hắc hắc, thuận miệng ứng phó: "Công tác của ta, chính là bang nhân giải quyết vấn đề. Những thứ này ân tứ chi quả, là lần trước công việc ngoài, thuận tay thu hoạch."

Lụa đen cô gái tựa hồ có chút động dung, thanh âm khẽ thay đổi: "Không nghĩ tới tiên sinh tu vi cao như thế, ân tứ chi quả ra đời, ta ít nhiều cũng biết một chút tin tức, ngài có thể từ nhiều như vậy cường đại hoang thú trong miệng đoạt được những thứ này ân tứ chi quả thật là vạn phần không dễ."

Nàng suy nghĩ một chút, bỗng nhiên lại nói: "Ta có mạo muội thỉnh cầu, tiên sinh nếu đặc biệt chịu trách nhiệm bang nhân giải quyết vấn đề như vậy có thể hay không cũng giúp ta giải quyết một cái vấn đề…"

Hồng Vũ sửng sốt: "Ừ?"

Vừa Tác Lạc Thác nhất thời nóng nảy: "Nhưng là, hắn, cái kia…"

Lụa đen cô gái bình tĩnh thong dong nhẹ nhàng nâng lên tay, ngăn trở Tác Lạc Thác, tiếp theo sau đó cùng Hồng Vũ nói: "Tiên sinh, thẳng thắn nói, ta cũng vậy không biết chuyện này rốt cuộc có bao nhiêu nguy hiểm bao nhiêu khó khăn, cho nên hết thảy cũng còn là không biết. Nhưng là ta nhưng lấy đồng ý cho tiên sinh, cái này nhiệm vụ báo thù, sẽ là một bộ tốc hành nhất phẩm chín sao cường đại công pháp!"

Hồng Vũ bất động thanh sắc hỏi: "Như vậy, rốt cuộc là nhiệm vụ gì?"

Lụa đen cô gái đứng dậy, phiêu nhiên nhi khứ: "Tiên sinh tạm thời ở chỗ này ở sao, đợi đến nhiệm vụ đến, tự nhiên sau có người đến tìm tiên sinh. Tác Lạc Thác, thay ta chiêu đãi tốt tiên sinh."

"Dạ." Tác Lạc Thác khom người đáp ứng.

Lụa đen cô gái mấy bước đi ra ngoài, đã biến mất không thấy gì nữa, chẳng qua là điểm này là có thể nhìn ra nàng có cùng Bạch Uyển Thần không muốn trên dưới võ đạo tu vi! Khó trách nàng căn bản không cần hộ vệ. Tác Lạc Thác lạnh lùng nói: "Mấy vị, trước tiên ở ta trong phủ ở. Bất quá, trước đây, chúng ta trước tiên đem thượng một khoản giao dịch xong thành."

Hồng Vũ giao hàng liễu hai trăm mai ân tứ chi quả, nhưng là hắn cũng không tính toán đem tinh tiền cũng tồn tại Bách Thông ngân hàng tư nhân trong, hắn cho Bách Thông ngân hàng tư nhân bảy ngày thời gian, đem hai ức hai nghìn vạn tinh tiền toàn bộ lấy ra.

Tác Lạc Thác đối với lần này phá lệ không ưa, âm thầm cũng mắng Hồng Vũ mấy câu "Hai lúa, thổ bao tử".

Hồng Vũ vốn định chính là tùy thời đường chạy, đương nhiên là muốn đem tinh tiền tùy thân đeo. Có này hơn hai ức tinh tiền, Hồng Vũ thiếu gia ở Thất Tịch Kiếm Linh trước mặt lần nữa phấn chấn lên, dễ dàng trả hết nợ liễu sổ nợ không nói, còn "Khẳng khái hào phóng" khen thưởng liễu Thất Tịch Kiếm Linh bảy miếng tinh tiền, tức Thất Tịch Kiếm Linh ban ngày không có cùng hắn nói chuyện.

Tác Lạc Thác đem ba người dàn xếp ở một vô cùng trời xa trong sân nhỏ, chung quanh cùng ngoại giới ngăn cách, thậm chí còn phái người âm thầm giám thị.

Ngày này sáng sớm, Thu Lâm công chúa rời giường tu luyện, màu vàng trường tiên trên không trung giũ ra vô số tiên hoa, kỷ xảo sáng lạng.

Nơi này không có phương tiện sử dụng võ khí, cho nên từ có thể rèn luyện đơn thuần nhất kỷ xảo. Hồng Vũ ở một bên nhìn nhiệt liệt vổ tay: "Xinh đẹp!"

Nhưng là hắn vốn nhìn kia chỉ trường tiên có chút là lạ cảm giác, một lúc lâu mới bừng tỉnh đại ngộ, không khỏi hỏi: "Thu Lâm, cha ngươi Hoàng không có tính toán đem hoàng vị truyền cho ngươi sao?"

Thu Lâm công chúa kỳ quái hỏi: "Dĩ nhiên không có, phụ hoàng tuổi xuân đang độ, hơn nữa ta còn có rất nhiều hoàng huynh, khác… Cái kia không phải là vẫn cùng ngươi có một ước định không

"o

Thu Lâm công chúa có chút nhăn nhó, Hồng Vũ cười ha ha: "Vậy thì tốt, vậy thì tốt!"

Hắn yên lòng, vừa tiện tiện cười nói: "Hắc hắc, về cái kia ước định, nếu nói về, chúng ta là không phải là phải nắm chặt thời gian nỗ cố gắng?"

Thu Lâm công chúa thối hắn một ngụm, một đập mạnh chân bó bụm mặt chạy.

Ban đầu Địch Nhung hoàng đế đồng ý, Hồng Vũ cùng Thu Lâm công chúa nếu như sinh hạ nam hài, có thể thừa kế Địch Nhung hoàng vị.

Hồng Vũ sở dĩ nhìn tiên tử không vừa mắt, bởi vì nữ vương cùng tiên tử, cảm giác, cảm thấy không thỏa đáng a, cũng may Thu Lâm công chúa sẽ không trở thành nữ vương, Hồng Vũ thiếu gia cuối cùng là yên tâm.

Ngoài cửa vang lên một cái thanh âm: "Các hạ, tướng quân đại nhân xin ngài đi qua nghị sự."

Hồng Vũ suy đoán là lụa đen cô gái cho mình nhiệm vụ tới.

Bất quá ra khỏi tiểu viện, người nọ nhưng trực tiếp mang theo bọn họ đến cửa phủ đệ, ở cửa trên quảng trường, ngừng lại một chiếc rộng rãi khổng lồ Huyền Binh xe ngựa, mặc dù phía ngoài trang sức rất mộc mạc, nhưng là khổng lồ buồng xe như cũ nói rõ trong xe người phi phú tức quý.

Tác Lạc Thác chờ ở dưới xe, thấy ba người đi ra ngoài vẫy tay một cái: "Lên xe rồi hãy nói."

Bên trong buồng xe ngồi xuống bảy tám người mai có vấn đề, cho nên Hồng Vũ bọn họ đi tới sau cũng không chật chội.

Lụa đen cô gái vẫn như cũ là một ít thân trang phục, an tĩnh ngồi ở trong xe, ba người sau khi lên xe, nàng khẽ vuốt cằm thăm hỏi, sau đã nói nói: "Lần này cực khổ tiên sinh."

Huyền Binh xe ngựa tốc độ cực nhanh, thông qua liễu trung ương cột sáng, mãi cho đến liễu Kỳ Tích Chi Thành dưới nhất tầng. Dưới nhất tầng chính là bình dân phân biệt, Hồng Vũ trong lòng hơi có chút buồn bực, bởi vì phía trên ba tầng trên thực tế là có thể trực tiếp từ phía trên không trung bay ra ngoài —— điều kiện tiên quyết là kia tám mươi mốt chỉ Huyền Binh ma nhãn bất kể ngươi.

Mà Hồng Vũ đã đoán được này lụa đen thân phận của cô gái, chỉ cần đánh một tiếng chào hỏi, sẽ tất từ tầng dưới chót nhất đường vòng.

Huyền Binh trước xe ngựa vào phương hướng lại cũng không đi ra thành, mà đi tới địa tầng góc tây nam. Tầng dưới chót chính là bình dân phân biệt, nơi này đi cũng là khu dân nghèo.

Đường phố hẹp hòi, hai bên tất cả đều là thấp bé phá phòng ốc, có chẳng qua là dùng Mộc Côn cùng vải dầu xây dựng túp lều. Phía trước hẹp hòi bộ phận đã không cách nào làm cho Huyền Binh xe ngựa thông qua.

Lụa đen cô gái nhìn Tác Lạc Thác một cái, người sau bất đắc dĩ đứng dậy: "Các ngươi chờ ta với."

Hắn xuống xe có chút chán ghét nhìn chấm trên mặt chung quanh chảy xuôi nước bẩn, định phát động võ khí, lăng không ba thước phi hành đi vào. Chỉ chốc lát sau, từ bên trong mang đi ra một ánh mắt đen bóng đen bóng thằng bé trai.

Nam hài chỉ có mười mấy tuổi lớn nhỏ trên người có chút bẩn, đầu đại thân thể gầy, lộ ra vẻ có chút dinh dưỡng không đầy đủ.

Tác Lạc Thác đưa xách ở trong tay, cũng không lộ ra vẻ như thế nào cẩn thận, nhưng không có ngược đãi ý tứ.

Lên xe ngựa, Tác Lạc Thác đem thằng bé trai để xuống, thằng bé trai chờ đen bóng mắt to, có chút ngạc nhiên lại có chút ít đề phòng nhìn trong xe người.

Áo đen cô gái nhìn một cái thằng bé trai tới phương hướng, khẽ thở dài một tiếng, coi như nhu hòa nói: "Mẹ của ngươi tang lễ rất nhanh sẽ cử hành, tự nhiên có người tới tổ chức đây hết thảy, ngươi hoàn toàn không cần phải lo lắng. Hiện tại, ta vì ngươi giới thiệu hộ vệ của ngươi người, Hồng Vũ các hạ, kế tiếp hắn có bảo vệ ngươi đi trước ngày lư."

Thằng bé trai xem một chút Hồng Vũ, Hồng Vũ khẽ đứng dậy ý chào một cái. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 27 : Linh hồn Tịch Diệt đất (thượng)

Lụa đen cô gái gật đầu: "Hồng Vũ các hạ, đây là Tiểu Lạc Lam, tốt lắm, các ngươi đã biết, ta đưa các ngươi ra khỏi thành."

Nàng nhẹ nhàng gõ từng cái buồng xe, phía ngoài ta đây ngự người nghe được sau lập tức hội ý, bỗng nhiên toàn lực gấp rút động Huyền Binh xe ngựa, này một giá tầm thường xe ngựa đột nhiên bộc phát ra liễu năng lượng cường đại, lại đằng không bay lên, gào thét trong lúc xuyên qua liễu tầng dưới chót là bầu trời bao la, nhanh chóng vọt tới cửa thành.

Thủ vệ cửa thành binh sĩ đang muốn mở miệng hỏi thăm, Tác Lạc Thác thanh âm truyền đi: "Cút ngay "

Bọn lính liền lăn một vòng trốn được đi một bên.

Xe ngựa xuyên qua liễu cửa thành xông ra đi, chậm rãi đáp xuống phía ngoài một mảnh trên đất trống. Lụa đen cô gái đứng dậy tới đi xuống xe: "Tốt lắm, ta liền đưa các ngươi tới đây, Hồng Vũ tiên sinh, ngài sẽ rất mau bắt được thù lao của mình

Nàng tựa hồ vô cùng không muốn nhiều ngốc, không có cùng bất luận kẻ nào cáo biệt đã đi xuống xe, sau đó ba lượng bước trong lúc, cũng đã biến mất không thấy gì nữa.

Tác Lạc Thác còn lại là vẻ mặt phức tạp nhìn Lạc Lam, một lúc lâu, mới nhẹ nhàng thở dài một hơi, từ trong lòng ngực lấy ra một con bẹp hộp ngọc giao cho Hồng Vũ: "Đây là của ngươi mà báo thù."

Hắn chờ Hồng Vũ nhận lấy đi, mới tiếp tục nói: "Ta chịu trách nhiệm dẫn đường, đem bọn ngươi dẫn tới thiên lư phía ngoài, chuyện còn lại phải dựa vào ngươi."

Hồng Vũ cũng không có gấp gáp mở ra cái hộp, mà là dò hỏi: "Thiên lư rốt cuộc là địa phương nào?"

Tác Lạc Thác lộ ra một tia hướng tới thần sắc, nói: "Thiên lư chính là Thủy Nguyên đại lục một truyền thuyết, các ngươi loại này… Tính, các ngươi chắc chắn sẽ không biết. Nó là chân chính Thủy Nguyên đại lục đệ nhất học phủ, chỉ cần thiên lư chủ nhân nguyện ý thu Lạc Lam làm đồ đệ, như vậy kế tiếp hắn cũng không cần lo lắng bất cứ chuyện gì liễu, ai…"

Tác Lạc Thác thở dài tới đột ngột và không giải thích được.

Hồng Vũ trong lòng âm thầm kỳ quái, hắn nhìn ra Tác Lạc Thác cùng lụa đen cô gái đối với thằng bé trai Lạc Lam thái độ tựa hồ rất mâu thuẫn.

Bọn họ đem Lạc Lam từ xóm nghèo dặm đón đi ra ngoài, cấp cho hắn một tốt đẹp chính là tiền đồ, thậm chí không tiếc tốn hao khổng lồ thật nhiều, làm cho mình bảo vệ Lạc Lam, ở Lạc Lam trên thân đã hạ khổng lồ huyết bổn, nhưng là lụa đen cô gái lại tựa hồ như cũng không nguyện ý cùng Lạc Lam nhiều ngốc, có thể đi thì đi.

Tác Lạc Thác lại càng biểu hiện vô cùng rõ ràng, Hồng Vũ thậm chí có thể nhìn ra, hắn cũng không giống như hi vọng Lạc Lam có thể có được thiên lư chủ nhân ưu ái.

Xe ngựa tốc độ bay mau, lên con đường mai đi bao xa, phía sau Kỳ Tích Chi Thành trong, bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn, đều biết nói ánh sáng mãnh liệt mũi nhọn xông thẳng trời cao

Hồng Vũ sắc mặt hơi đổi: "Đây là… Có cường giả tại chiến đấu?"

Hắn quay đầu lại xem một chút, tầng thứ ba thượng, đếm đoàn tia sáng không riêng đi tới đi lui xung đột, lẫn nhau tập kích, bất quá trong đó có một đoàn quang mang màu vàng phá lệ cường đại, mắt thấy khác một đoàn tia sáng sẽ phải chống đở không nối liễu.

Tác Lạc Thác cười đắc ý liễu: "Có ít người vốn cho là bệ hạ đã già nua nhưng lấn, hắc hắc, hôm nay bọn họ muốn thất kinh liễu."

Hắn thấy Hồng Vũ tựa hồ đoán được cái gì vẻ mặt, không khỏi ngoài ý muốn nói: "Ngươi cũng thật là một rất thông minh

Hồng Vũ cười nhạt, không có nói gì.

Phía sau chiến đấu còn đang tiếp tục, nhưng là đã không có huyền niệm. Mà xe ngựa của bọn họ rất nhanh tựu quẹo vào liễu cao hơn cấp bậc một cái tốc độ cao lối đi, cách Kỳ Tích Chi Thành càng ngày càng xa.

Như vậy bay nhanh dưới, mấy ngày thời gian lặng lẽ trôi qua.

Đối với mình muốn điều tra nội dung, Hồng Vũ cũng không gấp gáp, bởi vì hắn biết mình đang từng điểm từng điểm đến gần mục tiêu. Vị kia lụa đen cô gái thân phận tôn quý, chỉ cần song phương trong lúc có thể thành lập lên tín nhiệm quan hệ, đối với hắn lần này hoang bắc đất hành trình, có trợ giúp rất lớn.

Trải qua đệ nhất tòa đại thành thị thời điểm, Tác Lạc Thác đi xuống giúp Lạc Lam mua mấy thân quần áo mới cùng giầy, tắm rửa cho sạch, thay quần áo mới sau, Tiểu Lạc Lam ánh mắt sáng hơn liễu, lộ ra vẻ vô cùng khả ái.

Chẳng qua là hắn như cũ không quá nguyện ý nói chuyện, luôn là người khác hỏi tới thời điểm mới có thể trả lời một câu, hơn nữa tận lực ngắn gọn.

Như vậy, xe ngựa không ngừng hướng nam, khí hậu cũng càng ngày càng nóng ướt, rốt cục có một ngày đã tới một mảnh mênh mông bờ biển, cùng Thanh Nguyên đại lục đại Hải Ba lan bao la hùng vĩ bất đồng, nơi này gió êm sóng lặng, xa xa nhìn qua ba quang một mảnh vẫn dọc theo người đến chân trời, làm cho người ta không nhịn được muốn ở trong đó du lịch một phen.

Dọc theo đường đi Tác Lạc Thác cũng rất bề bộn, trải qua thành thị thời điểm tất cả cũng chẳng qua là lặng lẽ vào ở khách sạn, chưa bao giờ đi trải qua nhiễu quan viên địa phương.

Đến nơi này, Tác Lạc Thác rốt cục ra vẻ liễu một vị quyền thần khí phách, hắn trực tiếp đem lái xe vào bờ biển một ngọn quân cảng

Sau đó bình thản phân phó quân cảng bên trong tướng lãnh, chuẩn bị một chiếc "Hải Long" cấp bậc chính là chiến hạm, hộ tống mình ra biển.

Quân cảng bên trong các tướng lĩnh có thể nịnh bợ, chẳng những chuẩn bị cả Thủy Nguyên đại lục cường đại nhất "Hải Long" cấp bậc chính là chiến giáp làm soái hạm, thậm chí còn chuẩn bị lần cấp một "Hải tượng" cấp bậc chính là chiến hạm tám chiếc, "Hải Hổ" cấp bậc chính là chiến hạm mười sáu chiếc, ở cộng thêm các loại tàu tiếp tế, hợp thành một con vượt qua ba mươi chiếc chiến thuyền hạm đội, hạo hạo đãng đãng lên đường.

Hải Long cấp chiến hạm, tuyệt không so sánh với Hồng Vũ một ít thế trong ấn tượng cái kia chút ít "Đại pháo cự hạm" nhỏ, vị trí đầu não trường trăm trượng, chiều rộng hơn hai mươi trượng, thậm chí so sánh với trên đại lục những thứ kia cao vút chín tầng thạch tháp cao hơn.

Mà chính là hình thức cự hạm, cả Thánh Uy Vương Triều cũng chỉ có chín chiếc.

Có thể là bởi vì lần đầu tiên ra biển, Tiểu Lạc Lam lộ ra vẻ có chút hưng phấn, hắn ở trên bong thuyền chạy tới chạy lui, ở gió biển thổi phật trong, thỉnh thoảng vang lên từng đợt tiếng cười.

Tác Lạc Thác tâm tình phức tạp đứng ở phía sau, rốt cục vẫn phải tiến lên, âm thầm đứng ở bên cạnh hắn, từ hạm thủ nhìn về phía trước, nơi xa có phi ngư nhảy ra mặt biển, thành công bầy chim biển bay về phía.

Tác Lạc Thác nói: "Hảo hảo cố gắng lên, nói không chừng tương lai, đây hết thảy cũng là ngươi."

Lạc Lam tựa hồ không biết hắn đang nói cái gì, chẳng qua là ngơ ngác nhìn phía trước.

Hồng Vũ nhìn một chút hai người, nơi này không có gì nguy hiểm, liền xoay người trở về thuyền của mình khoang

thuyền.

Hắn mở ra Tác Lạc Thác giao cho của mình: "Báo thù", thật mỏng hộp ngọc trong, chứa một sách hơn mỏng sách cổ.

Sách cổ sử dụng một loại cánh ve sầu một loại giấy mỏng, rồi lại phá lệ sự mềm dẻo.

Bìa mặt thượng viết ba phong cách cổ xưa có lực chữ to: Binh Thư Hành

Mấy ngày trước Hồng Vũ lần đầu tiên quan sát thời điểm, cũng đã nhìn ra, này bộ 《 Binh Thư Hành 》 đích xác là một quyển nhắm thẳng vào nhất phẩm chín sao cao thâm điển tịch, thậm chí có thể vẫn có thể đạt tới nhất phẩm chín sao trên.

Hơn nữa bộ công pháp kia không có chỗ sơ hở cùng bẫy rập, hoàn toàn có thể tu luyện.

Nhưng là bộ công pháp kia cũng có một cái vấn đề, đó chính là tiền kỳ nhập môn rất nhanh, nhưng là hậu kỳ nhưng vô cùng khó khăn. Nhất Phẩm Hợp Chân trở xuống, nhất là Ngũ Phẩm Nguyên Định lúc trước, tu hành tốc độ thật nhanh.

Từ Tứ Phẩm Thông Pháp đến Nhất Phẩm Hợp Chân trong lúc, tốc độ tựu rõ ràng chậm lại.

Nhưng là nếu như toàn thân đến xem Nhất Phẩm Hợp Chân trở xuống đích tu hành quá trình, có thể nói là Hồng Vũ gặp được trôi qua tất cả công pháp trong, bình thường tu hành tốc độ nhanh nhất.

Nhưng vấn đề là, Nhất Phẩm Hợp Chân sau, này bộ 《 Binh Thư Hành 》 công pháp tu luyện trở nên càng thêm tối tăm khó khăn.

Chẳng những kinh văn càng ngày càng khó lấy hiểu, hơn nữa tu hành tiến độ vô cùng chậm chạp, chậm làm cho người ta không nói được lời nào. Thậm chí để cho Hồng Vũ hoài nghi, nếu như dựa theo này không công pháp đi tu luyện, cho dù là đến Nhất Phẩm Hợp Chân, tuổi thọ sợ rằng đều chưa hẳn có thể chống đở tu luyện tới nhất phẩm một sao thời gian…

Thật sự là quá chậm liễu.

Hồng Vũ vì thế âm thầm lắc đầu, cũng hiểu lụa đen cô gái rất không có khả năng cho mình một bộ hoàn toàn không có bất kỳ lại có vẻ cao nhất công pháp.

Hắn mấy ngày qua đều ở nghiên cứu 《 Binh Thư Hành 》, loại suy, cũng có không ít thu hoạch.

Từ Cửu Phẩm Dũng Tuyền đến Nhất Phẩm Hợp Chân, thôi diễn đứng lên rất nhanh chóng. Kế tiếp từ Nhất Phẩm Hợp Chân đến nhất phẩm hai sao thôi diễn đứng lên cũng rất thuận lợi, bởi vì Hồng Vũ hiện tại đã có nhất phẩm hai sao tu vi.

Nhưng là xa hơn sau, tựu khó khăn. Hồng Vũ thường thường tốn hao cả ngày tinh lực, mới có thể đem 《 Binh Thư Hành 》 phía sau một cảnh giới tu hành quá trình thôi diễn rõ ràng.

Hôm nay, hắn cuối cùng đã tới nhất phẩm chín sao.

Cảnh giới này đối với Hồng Vũ mà nói quá cao, hắn chỉ có thể trước mặt so sánh mình ở Hà Tả đại lục gặp phải trôi qua nhất phẩm chín sao, từ từ tính toán thôi diễn.

Như vậy thôi diễn đối với Hồng Vũ mà nói chỗ tốt là rõ ràng, hắn có thể trước hiểu rõ không có một cảnh giới có thể có xuất hiện một chút khó khăn, tương lai tu hành đến thời điểm sẽ có sở chuẩn bị.

Nhất phẩm chín sao phá lệ khó khăn hơn nữa 《 Binh Thư Hành 》 thượng sứ dùng là tiếng nói miêu tả hết sức tối tăm khó hiểu, thường thường một câu nói có thể có có bảy tám loại giải thích, Hồng Vũ nếu không gãy phản phục đi đến nghiên cứu phán đoán, rốt cuộc một ít loại mới là chính xác.

Cũng may trên biển đi tới, gợn sóng không sợ hãi, hắn có bó lớn thời gian.

Ba ngày sau đó, Hồng Vũ cuối cùng là đem này một cảnh giới thôi diễn xong, đây đối với hắn sau này tu hành có khổng lồ như vậy chỗ tốt.

Hồng Vũ đang trở về chỗ cũ thu hoạch của mình thời điểm, bỗng nhiên nhướng mày: "Không đúng nha…"

Thất Tịch Kiếm Linh không nói tiếng nào, Hồng Vũ tiếp tục suy tư.

Mà 《 Binh Thư Hành 》 ở nhất phẩm chín sao sau, còn có một tờ thật mỏng trang giấy. Này một tờ Hồng Vũ lúc trước nhìn rồi, nhưng là bởi vì khi đó hắn còn không có đem trọn 《 Binh Thư Hành 》 tu luyện quá trình thôi diễn xong, cho nên thấy cuối cùng này một tờ thời điểm có chút không biết nếu nói.

Nhưng là tình huống bây giờ đã bất đồng, Hồng Vũ nhanh chóng lật đến liễu cuối cùng một tờ, nhận thức thật tình thật đọc.

Bởi vì… này cuối cùng một tờ thượng, rất có thể ghi lại vượt xa nhất phẩm chín sao sau bí mật

Nhưng là Hồng Vũ nhìn sau lại phát hiện căn bản không giống như là tự mình nghĩ giống cái kia dạng, này một tờ thượng cũng không có bất kỳ về nhất phẩm chín sao sau tự thuật. Nhưng là Hồng Vũ cũng không thất vọng, bởi vì hắn rốt cục khẳng định mình suy nghĩ, này bộ 《 Binh Thư Hành 》 trọng điểm cũng không phải là cảnh giới tu luyện, mà là linh hồn

Từ Cửu Phẩm Dũng Tuyền bắt đầu, cả bộ công pháp chính là vẫn vì linh hồn tu luyện đánh tốt trụ cột.

Cho nên đến Nhất Phẩm Hợp Chân sau tu hành mới có thể vô cùng khó khăn —— bởi vì chân chính linh hồn tu luyện, nhất định là từ Nhất Phẩm Hợp Chân sau này bắt đầu.

Hồng Vũ lúc trước vẫn không có ý thức được điểm này, biết mới vừa rồi hắn đem nhất phẩm chín sao cả tu luyện quá trình thôi diễn xong, mới bỗng nhiên từ một chút dấu vết trong bắt đến một chút tin tức.

Sau đó lại nhìn cuối cùng một tờ, quả thế

Cuối cùng một tờ giảng thuật liễu một loại nhất phẩm chín sao sau phương pháp tu luyện, cái phương pháp này cũng rất rõ ràng liễu, cũng không phải là cảnh giới tu luyện, mà là núp một bộ khẩu quyết trong linh hồn pháp môn tu luyện. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 27 : Linh Hồn Tịch Diệt đất (hạ)

Hồng Vũ cười nhẹ, khó trách Thất Tịch Kiếm Linh không nói một lời, người nầy còn trông cậy vào truyền thụ mình linh hồn pháp môn tu luyện, sau đó kiếm lấy trường học phí đâu.

Giảo hoạt Thất Tịch Kiếm Linh hiển nhiên đã sớm đã nhìn ra điểm này.

Hồng Vũ nhìn một ít bộ 《 Binh Thư Hành 》, suy nghĩ một chút hảo hảo thu về sách, ra cửa tới hỏi thăm một phen, bị Tác Lạc Thác không thế nào khách khí báo cho, có nữa hai ngày là có thể đã tới mục đích, hắn an tâm xuống tới, lặng lẽ nói cho Bạch Uyển Thần cùng Thu Lâm công chúa, âm thầm vì mình hộ pháp.

Hắn trở lại thuyền của mình khoang thuyền, kiểm tra tình huống sau, ở trong khoang thuyền bày ra một cái cấp bậc rất cao phong ấn trận pháp, sau đó ngồi thẳng trong đó, một mảnh túc mục vẻ, đem 《 Binh Thư Hành 》 bầy đặt hơi hướng phía trước, sau đó tiểu tâm dực dực đem mõ cục gạch lấy đi ra ngoài.

Cái này bảo vật hắn đã thật lâu không có sử dụng.

Mặc dù cho tới bây giờ, Hồng Vũ còn không có phát hiện mõ cục gạch sử dụng sẽ có cái gì không tốt ảnh hưởng, nhưng là tóm lại phải cẩn thận một chút.

Rồi sau đó tới, hắn cũng quả thật không có gặp phải đáng giá lấy ra mõ cục gạch đánh một chút điển tịch.

Bất quá hiển nhiên 《 Binh Thư Hành 》 là đáng giá.

Hồng Vũ nhìn sâu một cái 《 Binh Thư Hành 》, tay phải nhẹ nhàng giơ lên một cái nhỏ mộc chùy.

Tùng tùng tùng…

Cái loại nầy quen thuộc nhưng đã lâu thanh âm chậm rãi ở trong khoang thuyền quanh quẩn, bị phong ấn trận pháp hạn chế ở rất nhỏ khu vực bên trong. Ở Hồng Vũ nhìn soi mói,

kèm theo mõ bản hình dáng xa xưa trống vắng thanh âm vang lên, 《 Binh Thư Hành 》 bỗng nhiên bị một con vô hình đích tay phiên động, một mảnh nhàn nhạt kim sắc quang vụ từ đó dâng lên, theo mõ cục gạch thanh âm từ từ bắt đầu ở giữa không trung ngưng tụ…

Hồng Vũ trong mắt nhưng mơ hồ hiện lên một tia kinh ngạc ý, kim sắc quang vụ ngưng tụ từ từ thành hình, đã có thể nhìn ra đại khái là một cái gì bộ dáng.

Hồng Vũ trước đó đã từng suy đoán, lần này có thể gõ ra cái gì tới, nhưng là các loại giả thiết trong, tuyệt đối không có hiện tại cái này…

Màu vàng quang vụ từ từ chuyển làm ám lam sắc, lần này tạo thành là không là đơn thể Đồ Đằng, mà là một mảnh cảnh tượng.

Ám lam sắc đích bối cảnh để cho này một mảnh cảnh tượng giống như là một viên đóng băng ánh sao cầu, trên mặt đất tựa hồ có một đạo nói màu xanh đậm dòng suối nhỏ ở chảy xuôi, dòng suối nhỏ trong du động một đuôi đuôi sống cá, sống cá nguyên lai là một thanh chuôi sắc bén Tiểu Kiếm, đang đuổi theo trong nước một ít từng đạo u hồn giống nhau đồ.

Mà ở trên mặt đất, cong vẹo cắm mười mấy chuôi phong cách cổ xưa binh khí, hoặc là trường mâu, hoặc là chiến đao, hoặc là tấm chắn, hoặc là cự kiếm…

Xa hơn nơi, còn lại là một mảnh hoang vu Mộ Bia.

“Tùng!”

Cuối cùng một cái rơi xuống, 《 Binh Thư Hành 》 trong nhô ra cuối cùng một đạo quang vụ, rót vào cái kia cảnh tượng trong, cả cảnh tượng hoàn toàn hoàn thành, làm 《 Binh Thư Hành 》 hoàn toàn lờ mờ sát na, Hồng Vũ trong lòng cũng nhiều liễu một loại hiểu ra, cái này cảnh tượng, tên là “Linh Hồn Tịch Diệt đất”.

Sưu!

Linh Hồn Tịch Diệt đất hóa thành một đạo ám lam sắc quang mang, sáp nhập vào Hồng Vũ con mắt trái trong, lặng lẽ lắng đọng xuống tới không hề nữa có bất kỳ động tĩnh gì.

Hồng Vũ cũng hiểu được liễu, Linh Hồn Tịch Diệt đất tác dụng cùng ý nghĩa.

Đây là một loại linh hồn tu luyện pháp môn, tràn đầy các loại công kích cùng phòng ngự thủ đoạn.

Trong khi trong đích linh hồn dòng suối từ từ lớn mạnh, như vậy có thể điều động trong khe nước những thứ kia "Cá lội hồn kiếm" tới tiến hành công kích.

Linh hồn trong khe nước cái kia chút ít lờ mờ Du Hồn, chính là một loại bổ dưỡng, nếu như có thể đem nhiều hơn địa địch nhân linh hồn nhốt trong đó, có thể gia tăng thật lớn linh hồn dòng suối lớn mạnh tốc độ.

Rồi sau đó kỳ, những lính kia khí cùng Mộ Bia trong, giấu diếm bí mật cũng sẽ từ từ bị khai phá đi ra ngoài, chẳng qua là Hồng Vũ bây giờ còn thấy không rõ lắm, những thứ này bí mật rốt cuộc là cái gì.

Linh Hồn Tịch Diệt đất tựa hồ tại đẳng cấp thượng xa xa so ra kém Đại Nhật Như Lai Pháp Tôn cùng Lão Quân đạo tôn, cho nên dung nhập vào Hồng Vũ trong thân thể, cũng không có như vậy kinh thiên thanh thế.

Bất quá cũng có cường đại khí tràng bộc phát, lại bị Hồng Vũ bố trí phong ấn trận pháp trói buộc, không làm kinh động ngoại nhân.

Nhưng là Hồng Vũ lại biết, làm Linh Hồn Tịch Diệt đất dung nhập vào của mình con mắt trái, linh hồn của hắn cường độ lập tức tăng cường gấp mười lần! Có thể nói nếu như nói riêng về linh hồn cường độ, lúc này coi như là Thông Thiên Đại Đế cũng không phải là đối thủ của mình.

Gặp lại đến Tiên Linh Học Viện trong cái kia hư ảnh, Hồng Vũ giở tay nhấc chân trong lúc là có thể đem chi giết hết!

Hắn tâm niệm vừa động, hồn điện xiềng xích từ mi tâm trong phát ra, hưng phấn nữa nữa lóng lánh cường hãn điện

quang, so với lúc trước uy năng cường đại không chỉ gấp mười lần!

Hắn hài lòng cười, chậm rãi thu hồi này một đạo hồn điện xiềng xích.

Nhưng là ở nơi này một sát na, hắn bỗng nhiên lại một lần lòng có nhận thấy.

Cho nên, hắn ngẩng đầu hướng về phía trước nhìn lên, xuyên thấu qua liễu khoang thuyền boong tàu, thấy được phía ngoài trời cao biển rộng mây trắng thản nhiên. Khóe miệng của hắn khẽ xuất hiện một độ cung, cười.

…

Oanh!

Hải Long cấp chiến hạm chung quanh, vô số đạo khổng lồ cột nước phóng lên cao, giống như là một cuộc gió lốc.

Cả hạm đội chung quanh, vốn là bình tĩnh mặt biển bỗng nhiên mãnh liệt, từng đạo khổng lồ sóng biển không ngừng mà xung đột tịch quyển, đánh cho hạm đội một ứng phó không kịp!

Tác Lạc Thác giận tím mặt: "Chuyện gì xảy ra?"

Quan chỉ huy hạm đội vẻ mặt mờ mịt: "Đại nhân, chúng ta cũng không biết, này một cái đường hàng không bình thường vô cùng bình tĩnh, tuyệt sẽ không có lớn như vậy gió lớn sóng…"

Tác Lạc Thác chửi ầm lên: "Thả ngươi mẹ ôi chó má! Sóng to gió lớn? Gió lớn ở nơi đâu?"

Quan chỉ huy hạm đội lúc này mới phát giác đi ra ngoài sóng lớn tới quỷ dị, trên mặt biển chẳng qua là gió nhẹ phơ phất, trên đỉnh đầu lại càng trời xanh mây trắng! Không có một chút gió lốc dấu hiệu, nhưng là sóng lớn làm như thế nào giải thích?

"Nhanh đi chuẩn bị Huyền Binh nỏ pháo!" Tác Lạc Thác một tay lấy quan chỉ huy hạm đội đẩy ra: "Rất có thể là đáy biển cự thú!"

Quan chỉ huy hạm đội cũng hù đích một run run, nếu như nói Thánh Uy Vương Triều hạm đội sợ nhất cái gì, không phải là gió lốc, bởi vì Hải Long cấp chiến hạm cơ hồ đã có thể ngăn cản hết thảy gió lốc liễu.

Bọn họ sợ nhất, chính là chỗ này loại đáy biển cự thú!

Mênh mông biển lớn nhìn như bình tĩnh, nhưng thực tế Thượng Hải đáy cuộc sống đông đảo cự thú, bọn họ trong rất nhiều cũng là đã trải qua khá dài năm tháng, thậm chí là từ thời kỳ viễn cổ tựu còn sống, mãi cho đến hiện tại.

Bọn người kia nga nếu như tức giận, coi như là Hải Long cấp chiến hạm, cũng có thể dễ dàng bài thành hai nửa!

"Siêu cấp Huyền Binh nỏ pháo chuẩn bị!"

"Tất cả chiến hạm siêu cấp Huyền Binh nỏ pháo chuẩn bị!"

"Nghiêm mật giám thị mặt nước, phát hiện bất kỳ bóng đen không cần bẩm báo có thể lập tức nổ súng!"

Từng đạo ra lệnh nhắn nhủ đi xuống, rất nhanh cả hạm đội cũng khẩn trương lên, bọn họ cũng cảm thấy là gặp được đáy biển cự thú.

Duy chỉ có Tiểu Lạc Lam, đứng ở trên bong thuyền, mặc cho những thứ kia sóng lớn nhào lên đưa cả người tưới đến ướt đẫm, nhưng khuôn mặt vẻ hưng phấn, thậm chí mở ra hai cánh tay, nghênh hướng sóng biển.

Vốn là có chút hổn hển Tác Lạc Thác từ cửa sổ thấy được một màn này, bỗng nhiên cả người cứng lại, trong lòng hắn âm thầm thở dài, khó trách hắn thích nhất cái này nhi tử, còn nhỏ tuổi tựu tràn đầy mạo hiểm tinh thần, thật đúng là ở tính cách thượng nhất giống như hắn.

Nhưng là hắn thấy được Tiểu Lạc Lam cái kia khuôn mặt, vô cùng khả ái tinh khiết gương mặt, nhưng là phía trên không thể tránh khỏi mang theo nữ nhân khác di truyền. Điều này làm cho hắn trước mặt sắc bỗng nhiên biến thành hung ác, nhưng là cuối cùng, hắn chỉ có thể khiến cho ảm nhiên lắc đầu, quay mặt đi không tại nhiều nhìn.

"Không cần kinh hoảng."

Bạch Uyển Thần thanh âm từ trong khoang thuyền truyền đến, làm cho cả hạm đội mỗi người cũng nghe được rõ ràng: "Chẳng qua là trùng quan mà thôi."

"Cái gì? Có người trùng quan? Là ai?"

"Cái gì cảnh giới, làm sao có gây ra động tĩnh lớn như vậy?"

Tác Lạc Thác mặt âm trầm, chất vấn: "Hồng Vũ ở nơi đâu? Các ngươi có người trùng quan, tại sao không đề cập tới trước nói cho chúng ta biết, tốt có điều chuẩn bị!"

Bạch Uyển Thần hừ lạnh một tiếng: "Không biết."

Tác Lạc Thác giận dữ sẽ phải phát tác, Bạch Uyển Thần ở trong khoang thuyền giơ lên ngọc thủ lăng không một chút: "Bổn tọa chưa từng nói sai?"

Tác Lạc Thác thật ra thì cũng hiểu Bạch Uyển Thần nói không sai, trùng quan loại chuyện này hơn nữa là nhìn hiểu được, hiểu được lúc nào đến không có chút nào dấu hiệu, dĩ nhiên không thể nào nói trước báo cho.

Cho nên hắn không có biện pháp phản bác nói Bạch Uyển Thần sai lầm rồi, huống chi hiện tại hắn đã bị Bạch Uyển Thần cách không một ít chỉ, vô thanh vô tức phong ấn chặt liễu tiếng nói năng lực, muốn phản bác cũng không cách nào mở miệng.

Bạch Uyển Thần rất bá đạo từ đạo lý cùng trên thực lực, cùng nhau chèn ép liễu hắn.

Mọi người thấy đến Tác Lạc Thác ngậm miệng không nói, không rõ ý tưởng, còn đang suy đoán thì ra là tướng quân đại nhân cũng là giảng đạo lý…

Sóng lớn tịch quyển, hạm đội người lo lắng đề phòng liễu cả ngày, rốt cục bình tĩnh đi xuống.

Một cổ mênh mông cuồn cuộn khí thế không thể ngăn cản phá tan Hồng Vũ bố trí phong ấn kết giới, quét ngang cả mặt biển, ở ban đêm lúc, cùng hải vô ích trên ánh sao tranh nhau phát sáng!

Trong hạm đội có chút kiến thức đẳng cấp cao võ giả thất kinh: "Nhất phẩm ba sao!"

Sinh tử khô vinh trong lúc vô khó khăn, Hồng Vũ lấy "Linh Hồn Tịch Diệt đất" làm khế cơ, dễ dàng xuyên qua liễu nhất phẩm ba sao trạm kiểm soát!

Tác Lạc Thác mặt âm trầm, vẫn tựu không nói một lời.

Quan chỉ huy hạm đội hỏi thăm: "Đại nhân, có hay không tiếp tục đi tới?"

Tác Lạc Thác hung hăng vung tay lên, quan chỉ huy hạm đội gật đầu, không dám nữa quấy rầy hắn, ở Hải Long cấp dưới sự hướng dẫn của, hạm đội tiếp tục hướng trước.

…

"Hài tử kia muốn tới liễu."

Vân Hải chi bưng, đá ngầm cao cao đứng vững, hình như là bị một kiếm từ phía sau trên ngọn núi chém rụng xuống tới một nửa.

Giống như lợi kiếm một loại chỉ hướng trời cao trên đá ngầm, đứng hai gã áo bào trắng người. Phía dưới sóng lớn quay cuồng, hung hăng địa đụng vào trên đá ngầm cuối cùng hóa thành màu trắng mảnh vỡ.

Cuồng phong tịch quyển, xuy hai người tóc dài cùng áo bào không ngừng quay cuồng.

"Chủ nhân là có ý gì?"

"Chủ nhân nào có rỗi rãnh để ý những chuyện nhỏ nhặt này tình."

"Đang mang Thánh Uy Vương Triều quyền lợi đi về phía, hàng tỉ lê dân Thương Sinh tương lai mấy trăm năm cuộc sống, tại sao có thể là chuyện nhỏ?"

"Đối với chủ nhân mà nói, bất quá là chuyện nhỏ thôi."

Trước hết mở miệng người nọ trầm ngâm một phen: "Nói như vậy, lần này chuyện tình, lại là ngươi Lăng Phó, ta Lư Phó, còn có cái kia Sạn Phó ba người làm chủ rồi?"

“Nghĩ đến đúng vậy.” Lăng Phó gật đầu nói.

Lư Phó có chút làm khó: “Đứa bé kia thân phận… Ai, ngươi là như thế nào nghĩ?”

Lăng Phó tựa hồ có chút đáp phi sở vấn: “Nơi này là thiên lư.”

Lư Phó cũng hiểu được ý tứ của hắn, nơi này là thiên lư, không cần quan tâm bất kỳ phàm tục thế giới quyền thế ảnh hưởng, thiên lư tự có thiên lư quy tắc, chỉ cần tới thiên lư, cho dù là Thánh Uy Vương Triều hiện tại hoàng đế, cũng muốn tuân theo thiên lộ quy củ làm việc.

“Vừa lúc có một nhóm hài tử, cùng nhau cử hành một cuộc đăng thiên yến sao.” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 28 : Thiên Lư (thượng)

"Đến nơi này, trách nhiệm của ta đã xong." Tác Lạc Thác chỉ vào phía trước vắt ngang ở biển rộng trên một đạo rộng lớn lạch trời nói: "Kế tiếp tựu toàn dựa vào chính các ngươi liễu."

Hồng Vũ ba người dẫn Tiểu Lạc Lam đứng ở một bên, Lạc Lam lớn lên cơ trí khả ái, Thu Lâm công chúa rất thích hắn, vẫn nắm tay của hắn.

"Thiên Lư là Thủy Nguyên đại lục nhất truyền kỳ học phủ, nhiệm vụ của các ngươi chính là hộ tống Lạc Lam thông qua Đăng Thiên Yến khảo nghiệm, trở thành một gã Thiên Lư học sinh."

"Tốt lắm, ta muốn nói cứ như vậy nhiều, các ngươi đi thôi."

Tác Lạc Thác nói xong, sai người để xuống một cái nhỏ thuyền, đem Hồng Vũ bốn người đưa lên đi sau, cả hạm đội tựu thật buông tay bất kể quay đầu rời đi.

Hồng Vũ có thể cảm giác được, Tác Lạc Thác tỷ muội đối với Lạc Lam phức tạp mâu thuẫn tâm tình.

Hắn âm thầm lắc đầu, đợi đến hạm đội từ từ đi xa, kia lưu quang tràn ngập các loại màu sắc khổng lồ lạch trời trên, chậm rãi từ trung ương tách ra một cái dây nhỏ.

Ngay sau đó, giống như là mở ra màn sân khấu giống nhau, lạch trời hướng hai bên tản ra, lộ ra phía sau một mảnh vô tận hư không.

Mà ở vô tận trong hư không, nhưng có bốn đạo không gian khóa, kèm theo "Màn sân khấu" mở ra, không gian khóa cũng tùy theo giải khai.

Hồng Vũ hơi có chút ngoài ý muốn: "Núp lạch trời trong tư hữu Thần Vực!"

Bốn đến không gian khóa mở ra sau, từ không gian trong thông đạo dọc theo người xuất đạo một cái khổng lồ kim khí

quỹ đạo, một ngọn Huyền Binh thăng thai theo quỹ đạo trượt ra tới, đến trước mọi người mặt.

Phía trên có một tên bạch y thanh niên, lạnh nhạt đối với bốn người nói: "Thiên Lư học sinh Triệu Thanh Hà, phụng mệnh đến đây nghênh đón. Chư vị, mời lên đài tới, theo ta vào đi thôi."

Hồng Vũ đối với Tiểu Lạc Lam thân phận cũng đoán ra mấy phần, bây giờ nhìn đến Thiên Lư chỉ phái ra một người bình thường học sinh nghênh đón, không khỏi âm thầm gật đầu, Thiên Lư thật đúng là lo lắng mười phần.

Lên Huyền Binh thăng thai, Triệu Thanh Hà khởi động, theo quỹ đạo trở lại tư hữu Thần Vực trong.

Nơi này tự thành một mảnh bầu trời, có núi có hải, diện tích rộng lớn.

Phía trước cách đó không xa, chính là một mảnh khu rừng rậm rạp, thỉnh thoảng có một nhiều tiếng thú rống từ đó truyền tới. Ở dưới rừng rậm phương trong sơn cốc, bằng phẳng trống trải nơi kiến tạo một mảnh rất có phong cách nhà gỗ.

Triệu Thanh Hà mang theo bốn người đi tới: "Mấy vị, trừ bọn ngươi ra ở ngoài, còn có mười hai tên hài tử đã sớm tới, cộng thêm các ngươi, vừa lúc có mười ba tên hài đồng, có thể cử hành một lần Đăng Thiên Yến liễu."

"Bay trên trời sạn đang chuẩn bị, ước chừng ba ngày sau đó Đăng Thiên Yến có thể bắt đầu, xin hiện tại nơi này nghỉ ngơi một chút, chờ chực báo cho."

"Tốt."

Triệu Thanh Hà đơn giản theo chân bọn họ khai báo một phen, mang theo bọn họ đến một mảnh nhà gỗ nhỏ phía trước, đem cái chìa khóa giao cho bọn họ tựu rời đi.

Tiểu Lạc Lam tựa hồ rất thích nơi này, chung quanh xem một chút sờ sờ, trong mắt tràn ngập tò mò.

Nhà gỗ kiến trúc cũng rất đơn giản, không có gì viện, một người một gian, Lạc Lam lại không chịu một người ngủ. Hồng Vũ thật sự chịu đựng không được cái kia cầu khẩn đôi mắt ti

hí thần, chỉ cần để cho hắn tiến vào phòng của mình, nói trước làm một lần vú em.

Ngày thứ nhất ở trong bình tĩnh vượt qua, Hồng Vũ nhưng cảm thấy trong bình tĩnh dị thường.

Chung quanh nhà gỗ trong cũng ở người, nhưng không có một ra mặt để xem một chút bọn họ.

Tuy nói mọi người ở kế tiếp Đăng Thiên Yến thượng chính là đối thủ cạnh tranh, nhưng là lạnh lùng như vậy tựa hồ cũng có chút không hợp với lẽ thường.

Sáng sớm ngày thứ hai trời tờ mờ sáng, Hồng Vũ nghe được phía ngoài một trận tiếng vang, Tiểu Lạc Lam cũng bị đánh thức, hắn tung mình đứng lên hỏi: "Tiên sinh, phía ngoài là cái gì thanh âm?"Đó là võ khí phá không thanh âm. Hồng Vũ nhìn ngoài cửa sổ lộ ra một tia cổ quái mỉm cười, đối với Lạc Lam nói: "Có muốn hay không xem một chút?"

Lạc Lam gật đầu, hai người đến cửa sổ, nhẹ nhàng đẩy ra một đường nhỏ.

Nhà gỗ không có sân, cho nên mỗi một tòa nhà gỗ phía ngoài cũng là đất trống. Ở phụ cận trên đất trống, đang có ba tên võ đạo cường giả đứng chắp tay, khí độ bất phàm.

Ba người phía trước, có một tên mười mấy tuổi hài đồng đang luyện tập võ nghệ.

Đứa bé kia đã là Ngũ Phẩm Nguyên Định cảnh giới! Phía sau lộ vẻ hóa một đầu chừng một trượng bảy tám cao thấp Mãng Hoang Cự Hổ Đồ Đằng, hai đấm trên lóe ra bá đạo xích hồng sắc võ khí, từng chiêu từng thức có bài bản hẳn hoi, còn nhỏ tuổi đã mơ hồ toát ra một cổ bễ nghễ thiên hạ khí thế!

Một bộ quyền pháp thi triển trong lúc, có chín đạo to khí lưu tia sáng vờn quanh của hắn, theo hành động của hắn uy vũ sinh gió lưu chuyển lên.

Theo đứa bé kia một tiếng chợt quát, một chiêu cuối cùng hai đấm ôm hết, từ một không thể tưởng tượng nổi góc độ bỗng nhiên trào ra, một đoàn tia sáng từ hắn hai đấm trong lúc bay ra, phi hành trên đường hóa thành hét giận dữ đầu hổ bộ

dạng, hung hăng cắn lấy liễu vài chục trượng ngoài một khối chừng một người cao trên đá lớn.

"Oanh!"

Cự thạch nứt vỡ, hài đồng chậm rãi hút vào một hơi, kết thúc lần này luyện tập võ nghệ.

"Ba ba ba!" Ba tên võ đạo cường giả lập tức vổ tay, hết sức hài lòng: "Tiểu thiếu gia, ngài mặc dù tuổi không lớn lắm, nhưng là võ đạo thiên phú chính là ta đã thấy người mạnh nhất!"

"Cám ơn tiên sinh tán dương, bất quá thiên hạ anh hùng xuất hiện lớp lớp, ta cũng vậy không thể kiêu ngạo tự mãn, tới Thiên Lư, chính là muốn theo đuổi cao hơn mục tiêu, tìm kiếm một cái bước lên chân chính đỉnh con đường!"

Đứa bé kia tuổi không lớn lắm, nhưng là hiển nhiên từ nhỏ bị gia tộc bồi dưỡng, mặc dù như cũ non nớt, cũng đã thể hiện ra một loại Đại tướng phong độ.

Người ở phía ngoài vừa nói chuyện mấy câu, tựu trở về của mình nhà gỗ, chuẩn bị ăn điểm tâm liễu.

Hồng Vũ quay đầu lại xem một chút Lạc Lam, hỏi: "Ngươi nhìn hiểu chưa?"

Lạc Lam dùng sức gật đầu: "Hắn là đối thủ của ta!"

"Hắn chẳng qua là đối thủ của ngươi một trong." Hồng Vũ nói: "Mười mấy tuổi niên kỉ kỷ, đã là Ngũ Phẩm Nguyên Định, ngươi biết này ý vị như thế nào?"

"Biết." Lạc Lam lại là gật đầu: "Hắn là thiên tài."

"Bọn họ đều là thiên tài."

Lạc Lam có chút ảm nhiên, một lúc lâu, rốt cục này này nói: "Tiên sinh, ta, ta là thiên tài sao?"

Hồng Vũ rất chân thành: "Ngươi mặc dù không có bắt đầu tu luyện, nhưng là ta đã âm thầm quan sát qua, ngươi không phải là. Tư chất của ngươi bình thường, hơn nữa khởi bước so sánh với người khác muộn, bỏ lỡ đặt nền móng thời cơ tốt nhất. Hơn nữa ngươi từ nhỏ dinh dưỡng không đầy đủ, thậm

chí có chút ít vốn sinh ra đã kém cỏi." Lạc Lam vẻ mặt càng thêm ảm đạm. Hồng Vũ nhưng quỷ dị cười: "Nhưng là, ngươi nhất định có thể đánh bại bọn họ." Lạc Lam đột nhiên ngẩng đầu lên: "Tiên sinh, tại sao?" Hồng Vũ sờ sờ đầu của hắn, dùng một loại vô cùng tự tin thanh âm nói: "Bởi vì ngươi tiên sinh là so sánh với trên cái thế giới này bất kỳ thiên tài cũng muốn cường đại đích thiên tài!"

Lạc Lam sửng sốt một chút: "Tiên sinh, thật có thể không?"

Hồng Vũ đem tay vác tại phía sau: "Tiên sinh nói có thể, có thể!"

Lạc Lam trong mắt chớp động lên hi vọng quang mang: "Như vậy, cám ơn tiên sinh!"

Hồng Vũ sờ sờ cằm của mình, đã có quyết định của chính mình.

"Tiên sinh tại sao muốn giúp ta?" Lạc Lam không nhịn được hỏi.

Hồng Vũ xem hắn, hung hăng đưa tóc vò rối: "Bởi vì tiên sinh xem ngươi thuận mắt, xem bọn hắn không vừa mắt."

Lạc Lam cười, thật tình gật đầu: "Ta cùng tiên sinh giống nhau, ở xóm nghèo thời điểm, ta muốn là xem ai thuận mắt, mình chịu đói cũng có thể đem bánh bao phân cho hắn. Nếu là xem không thuận mắt…"

Hắn bỗng nhiên ý không tốt nói, Hồng Vũ cười ha ha: "Tại sao không nói rồi? Đừng sợ, lớn mật nói."

"Nếu là nhìn không vừa mắt, hắn cho ta tương thịt bò ta cũng vậy không ăn! Hừ!"

Hồng Vũ nháy mắt mấy cái: "Tương thịt bò ăn thật ngon?"

Lạc Lam dùng sức gật đầu, nuốt từng ngụm nước: "Nhà ta đầu ngõ trên có một nhà lão cho nhà tương thịt bò, là trên cái thế giới này ăn ngon nhất đồ."

Hồng Vũ âm thầm thở dài, vừa sờ sờ liễu đầu của hắn, trong lòng một mảnh đồng tình, nhưng không có nói cái gì

nữa.

Buổi sáng có người thị uy tính Hồng Vũ cửa luyện tập võ nghệ sau, ban ngày sự tình các loại tựu liên tiếp không ngừng mà đến.

Sáng sớm thời điểm, vừa khác một gian nhà gỗ nhỏ trong, có một đại hán vạm vỡ cầm trong tay khổng lồ chiến phủ bước đi vào cách đó không xa trong biển rộng, chợt, trong biển sóng lớn ngập trời, gầm thét liên tục.

Chỉ thấy đại hán kia chỗ đứng Lập đáy biển, tạo thành một khổng lồ cái phễu nước xoáy, đại hán chính là trung tâm, hắn quơ chiến phủ cùng chung quanh bị nước xoáy xoắn tới bốn đầu nhất phẩm hoang thú chiến đấu, chỉ dùng một bữa cơm thời gian, tựu một búa một, dễ dàng đem bốn đầu nhất phẩm hoang thú chém giết.

Sau đó hắn quơ chiến phủ từ bốn đầu hoang thú trên người chia ra cắt xuống một chút thật mỏng miếng thịt, ở một con tinh sảo khay thượng dọn xong, vừa chuẩn bị liễu một chút liêu trấp, bưng vào Liễu Mộc trong phòng: "Tiểu thiếu gia, xin dùng bữa ăn sáng."

Buổi trưa, có người muốn đi ra ngoài chơi đùa, thủ hạ chính là hộ vệ lập tức từ trữ vật Huyền Binh trong lấy ra ba cỗ xe Huyền Binh xe ngựa, tất cả đều tam phẩm cấp bậc!

Trung ương Huyền Binh xe ngựa phá lệ rộng rãi thư thích, dùng nhất cao quý tài liệu chế tạo, phía trên khắc các loại đẳng cấp cao trận pháp, bảo đảm Huyền Binh xe ngựa có thể chống đở nhất phẩm một sao một kích toàn lực!

Coi như là Thánh Uy Vương Triều hoàng thất dùng xe cũng bất quá như thế.

Mà một trước một sau khác hai cỗ xe Huyền Binh xe ngựa, thì thêm giả bộ liễu cường đại Huyền Binh nỏ pháo, uy lực thậm chí có thể đối với nhất phẩm hai sao sinh ra uy hiếp!

Ba tên hộ vệ chia ra xua đuổi lấy người kéo xe nhất phẩm hoang thú, thản nhiên tiến vào rừng rậm du ngoạn đi.

Tới liễu nửa xế chiều nhất nóng bức thời điểm, một gian nhà gỗ nhỏ trong đi ra một gã cường giả: "Quá nóng, ta cho rơi xuống hạ nhiệt độ sao."

Hắn khoát tay, giơ lên vô cùng vô tận nước biển, chảy ngược lên liễu cũng từ.

Kia tình cảnh giống như ngày tận thế một loại, khổng lồ như sấm tiếng nước chảy trong, nước biển đem hơn phân nửa cũng từ tưới nước thấu, Hồng Vũ tâm niệm vừa động, võ khí tia sáng hóa thành màn hào quang, bất động thanh sắc bảo vệ liễu ba người nhà gỗ.

Như vậy nước biển một tưới cũng là đúng là mát mẻ liễu rất nhiều.

Nhưng là gây ra đến như vậy đại động yên lặng, rất nhanh liền từ cũng từ chỗ sâu đằng không bay lên mấy đạo tia sáng, nổi giận đùng đùng đánh tới, một tiếng quát chói tai truyền khắp bờ biển: "Người nào như thế cả gan làm loạn!"

Người nọ ha ha cười một tiếng: "Là Đức Long sư đệ sao?"

Cầm đầu quang mang trong người nọ lập tức nghiêm nghị lên kính, khom mình hành lễ: "Nguyên lai là La Đức Ni sư huynh, sớm biết là ngài chúng ta sẽ đã tới, ngài có cái gì phân phó?"

"Không có chuyện gì, ngay cả có chút nóng, rơi xuống hạ nhiệt độ."

"Là chúng ta sơ sót, ngài yên tâm, rất nhanh sẽ có người đưa tới đại lượng khối băng."

"Ha ha ha, các sư đệ quá thiếp tâm liễu."

Bọn họ ôn chuyện một phen, những người kia xoay người bay trở về.

La Đức Ni thì thản nhiên đi trở về đi, vào cửa lúc trước thản nhiên nhìn Hồng Vũ bên này một cái, có một chút thị uy có một chút khiêu khích.

Hồng Vũ cảm thấy buồn cười, đối với Lạc Lam nói: "Ngươi nhìn, những người này mọi người không ngừng mà lộ

ra được chính bọn hắn ưu thế, ngươi biết tại sao?”

Lạc Lam mờ mịt lắc đầu, Hồng Vũ khẽ mỉm cười: “Bởi vì bọn họ chột dạ!” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 28 : Thiên Lư (hạ)

Ở nơi này ngôi đảo thượng ở hai ngày sau, Hồng Vũ mặc dù căn bản cùng chung quanh "Ở khách" không có gì trao đổi, nhưng là cũng từ trên đảo những người khác trong miệng hiểu rõ lụa đen cô gái tại sao muốn cố dùng mình tới trợ giúp Tiểu Lạc Lam liễu.

Điểm này muốn từ Thiên Lư "Quy củ" nói đến.

Thiên Lư chủ nhân kiên trì cho là, một gã võ giả thế lực phía sau, cũng là hắn thực lực của bản thân một trong.

Nếu như hai tư chất giống nhau học sinh, sau lưng gia tộc cường đại cái kia một, nhất định có thể cung cấp càng nhiều là tài nguyên, như vậy cái này học sinh tốc độ tu luyện sẽ nhanh hơn.

Từ nơi này một chút đi lên nói, Thiên Lư chủ nhân quan điểm hoàn toàn không có sai. Vì vậy Thiên Lư một quy củ chính là, Đăng Thiên Yến thượng, có thể đeo "Bang tay".

Có chút khảo hạch hạng mục, chỉ sợ mình không được, có thể dùng trợ thủ để thay thế.

Chỉ bất quá xuất động trợ thủ, cuối cùng đạt được thành tích muốn đánh một chiết khấu.

Nếu như có thể cam kết đến một cường đại dị thường trợ thủ, như vậy coi như là Tiểu Lạc Lam như vậy căn bản không có tu luyện người bình thường, cuối cùng cũng có thể lan truyền ra, trở thành Thiên Lư học sinh.

Hồng Vũ đối với Thiên Lư chủ nhân cách nhìn rất nhận đồng, chỉ bất quá hắn cảm thấy Thiên Lư chủ nhân cách làm có chút cực đoan thôi.

Nhưng là cái quy củ này, nhưng cho Tiểu Lạc Lam một cái cơ hội.

Thời gian đảo mắt mà qua, đến Đăng Thiên Yến thời điểm, Triệu Thanh Hà lần nữa đến đây báo cho, sáng mai chuẩn bị

xong, sẽ có chuyên gia tới đón bọn họ đi trước phi thiên khách sạn.

Hồng Vũ gật đầu, buổi tối hôm đó chờ Lạc Lam ngủ thiếp đi, nhưng một người lặng yên không một tiếng động cách thăng phòng. Ra cửa, tựu thấy Bạch Uyển Thần ở bên ngoài chờ hắn, trong gió đêm nàng đeo hai tay, tự hồ chỉ là đi ra ngoài trăng rằm, cùng Hồng Vũ vô tình gặp được thôi.

Hồng Vũ cười nói: "Ta liền biết trốn không thăng ngươi."

Bạch Uyển Thần mỉm cười, hỏi: "Ngươi rốt cuộc muốn thế nào?"

Hồng Vũ thần bí hề hề: "Ngươi đi theo ta là tốt."

Thiên Lư tổng cộng có tam đại bộ phận tạo thành, phi thiên khách sạn ở vào phía ngoài nhất, đặc biệt chịu trách nhiệm đối ngoại các loại sự vụ.

Vạn Cổ Lư chính là đặc biệt dạy đệ tử chỗ, mà Thần Vẫn Lăng mới là Thiên Lư chủ nhân chỗ tu luyện.

Hồng Vũ cùng Bạch Uyển Thần hai người thản nhiên trải qua phi thiên khách sạn cùng Vạn Cổ Lư, này hai nơi đề phòng sâm nghiêm, trong đó cao thủ đông đảo, thậm chí còn có một phẩm năm sao cường giả, tuy nhiên nó không có một người phát hiện bọn họ.

Sau đó, Hồng Vũ đứng ở Thần Vẫn Lăng trong, một ngọn mộc mạc nhà gỗ phía ngoài, nhẹ nhàng cười một tiếng, lời nói: "Nửa đêm canh ba, ác khách tới chơi."

Sáng sớm ngày thứ hai, có mấy chiếc xe ngựa từ cũng từ chỗ sâu chạy nhanh đi ra ngoài, đây là Thiên Lư đặc chế Huyền Binh xe ngựa, coi như là ở sơn dã trong, cũng có thể chạy như bay, hơn nữa không có chút cảm giác nào xóc nảy

Ngự người đem mỗi một chiếc xe ngựa cũng dừng ở một ngọn trước cửa nhà gỗ, không cần bọn họ tiến lên gõ cửa, đã sớm ở bên trong đợi chờ mọi người lập tức đi ra, hướng ngự người báo lấy mỉm cười: "Mời lên đường đem."

Hồng Vũ bốn người cũng không ngoại lệ, hắn nắm Tiểu Lạc Lam đích tay, bốn người cùng nhau đi lên lập tức xe.

Lạc Lam ở trên xe mở to sáng ngời thuần chân đích mắt to, ở Hồng Vũ ba người trên người nhìn tới nhìn lui, nhịn chừng mấy ngày thật là tốt kỳ rốt cục để cho hắn thăng miệng: “Tiên sinh, ngươi cùng a di nhóm là vợ chồng không

Hồng Vũ sửng sốt, Thu Lâm công chúa và Bạch Uyển Thần đều có chút co quắp. Bạch Uyển Thần đối mặt một ngây thơ hài tử, cũng không biết hẳn là làm sao phát tác.

Hồng Vũ cười ha ha, thâm ý sâu sắc nhìn Bạch Uyển Thần, đối với Lạc Lam nói: “Tiên sinh cũng là nghĩ a, cũng không biết có hay không cái này phúc khí.”

Bạch Uyển Thần chán nản: “Cợt nhả, miệng lưỡi trơn tru “

Hồng Vũ kinh ngạc hình dáng: “Ngươi là ngày thứ nhất biết ta sao?”

Cũng là Thu Lâm công chúa, ở một bên xì một tiếng bật cười.

“Các ngươi không phải là vợ chồng, tại sao cả ngày ở chung một chỗ a?” Lạc Lam có chút không rõ.

Hồng Vũ tà ác cười: “Tiểu đứa ngốc, nếu như là vợ chồng lời nói, sẽ chỉ là ban ngày ở chung một chỗ, buổi tối cũng muốn ở chung một chỗ mới đúng nha.”

Thu Lâm công chúa trên mặt đẹp bay lên hai luồng Hồng Vũ, thối Hồng Vũ một ngụm: “Dạy hư tiểu hài tử “

Bạch Uyển Thần thản nhiên nói: “Ngươi nữa nói như vậy, ta liền thật đi.”

Hồng Vũ bĩu môi một cái, cũng là thật không nói liễu. Vừa lúc đó, xe ngựa chậm rãi ngừng lại, ngự người ở bên ngoài nói: “Mấy vị, phía trước không có đường, xin thử nghĩ xem biện pháp sao.”

Phía ngoài tiếng nước chảy nổ vang, bốn người xuống xe vừa nhìn, con đường quả nhiên đã đến cuối. Phía trước có một tòa cự đại vách núi chặn lại đường đi, đang ở trên vách núi, một cái thác nước tựa như màu bạc Nộ Long, gầm thét vọt xuống tới.

Mà ở vách núi trên nóc, loáng thoáng có thể từ trong rừng rậm thấy một con đường.

Ngự người cửa hiển nhiên là cố ý đem xe chạy nhanh đến nơi này, sau đó tất cả đều dừng lại, chờ trong xe người nghĩ biện pháp. Đây cũng là một khảo nghiệm.

Bất quá người ở chỗ này cũng hiểu, cái này khảo nghiệm không riêng muốn đem Huyền Binh xe ngựa đưa lên đi, hơn nữa còn muốn được xinh đẹp một nhà Huyền Binh xe ngựa mới đa trọng? Biện pháp đơn giản nhất chính là khiêng đi tới, tại chỗ mỗi một mọi người có thể dễ dàng làm được.

Trừ Hồng Vũ ở ngoài, nhà khác nói vậy cũng đã đem Đăng Thiên Yến nghe được rõ ràng, cho nên đối với cái này một lần khảo nghiệm, dĩ nhiên cũng sớm có chuẩn bị.

La Đức Ni tràn đầy tự tin, khẽ mỉm cười đi ra: "Ta đây trước hết hiến xấu…"

Hắn vẫn chưa nói hết, vừa đã có một gã vẻ mặt lạnh lùng vóc người gầy cao trung niên nhân hừ lạnh một tiếng, hai tay vừa nhấc, mọi người rõ ràng cảm giác được, chung quanh đích thiên địa quy tắc có nào đó thay đổi, cách đó không xa một ít nói thác nước thình thịch một tiếng vang thật lớn, vô số bọt nước hướng bên này tịch quyển mà đến, sau đó ở trước mặt mọi người, đến trên vách núi, xây dựng một cái "Thủy đạo".

Người nọ hai tay bỗng nhiên nhéo một cái, một cổ băng hàn chi khí bộc phát, thủy đạo hoàn toàn bị đông cứng.

Hắn nhàn nhạt đối với mình ngự giả thuyết nói: "Đi thôi."

Thiên Lư Huyền Binh xe ngựa quả nhiên bất phàm, ngự người ở chạy nhanh thượng băng cầu lúc trước, không biết ở địa phương nào thao tác một chút, xe ngựa bánh xe thượng tranh một tiếng bắn ra tới một tầng dày đặc kim khí đâm, ở băng trên cầu tuyệt không trượt.

La Đức Ni mặt âm trầm, nhìn người nọ nhưng ẩn nhẫn không phát.

Kế tiếp, mọi người riêng của mình thi triển thủ đoạn, La Đức Ni vận dụng thiên địa pháp tắc, mượn chung quanh thực

vật, ngưng tụ thành một ngọn trường cầu.

Cũng có người trực tiếp đem xe ngựa chỗ ở mặt đất dốc lên đến vách núi độ cao, trực tiếp thăng đi qua.

Tóm lại, các nhà đích thủ đoạn hoặc tinh xảo hoặc đại khí, ở Đăng Thiên Yến lúc trước, cũng phô bày thực lực của mình.

Nơi xa một ngọn núi thượng, Thiên Lư ba nô tụ ở chung một chỗ, ba người cũng là mộc mạc bạch y, tuân thủ nghiêm ngặt làm nô bộc chuẩn tắc. Thấy dưới vách núi đủ loại, không khỏi liên tiếp gật đầu: "Lần này người tố chất không tệ."

Dưới vách núi, Tiểu Lạc Lam nhìn các nhà các hộ bày cũng giương thủ đoạn lên rồi, lặng lẽ hỏi Hồng Vũ: "Tiên sinh, chúng ta làm sao bây giờ?"

Hồng Vũ cười hì hì: "Tiên sinh hôm nay dạy ngươi một chiêu bất truyền bí mật."

Lạc Lam nhất thời cảm thấy hứng thú: "Cái gì?"

"Chiêu này kêu là làm lăng không rút ra bắn "

"Ừ? Cái gì?"

Hồng Vũ đã đi ra phía trước, mủi chân nhảy lên, Huyền Binh xe ngựa từ trên mặt đất bắn ra, Hồng Vũ bay ra một cước quất vào Huyền Binh xe ngựa dưới đáy.

"Thình thịch "

Huyền Binh xe ngựa giống như một con cầu giống nhau vạch lên đường vòng cung bay đến trên vách núi, nặng nề rơi xuống, phát ra một tiếng vang thật lớn nhất nhất may nhờ đây là Huyền Binh xe ngựa, hơn nữa còn là Thiên Lư đặc chế. Nếu như là một loại xe ngựa, sớm đã bị Hồng Vũ một cước cho đá nát liễu.

"A nhất nhất "

Chung quanh một mảnh kinh ngạc có tiếng, mọi người không phải nịnh thán, mà là khinh bỉ.

Làm cái gì? Như vậy thô lỗ tàn bạo, không có chút nào mỹ cảm có thể nói, hoàn toàn mất đi liễu cửa ải này thẻ đắc ý

nghĩa nhất thời, tất cả mọi người dùng một loại ánh mắt khác thường nhìn Hồng Vũ, coi như là Hồng Vũ của mình ngự người, cũng nhịn không được nữa trách cứ nhìn liễu hắn một cái, suy nghĩ một chút, bĩu môi không nói gì.

Trên ngọn núi, Sạn Phó, Lăng Phó, Lư Phó lại càng trợn mắt hốc mồm. Sạn Phó tức cả người phát run: "Này, đây là đâu mà tới hương dã thôn phu, dân trong thôn, như thế thô bỉ không chịu nổi ta, ta muốn đưa từ Đăng Thiên Yến trong loại bỏ đi ra ngoài "

Lăng Phó cùng Lư Phó nhưng nhìn Hồng Vũ bên cạnh hài tử, thản nhiên nói: "Chính là đứa bé."

"Cái gì? Là hài tử kia?" Sạn Phó nhất thời làm khó, một lúc lâu, mới khe khẽ thở dài: "Thôi, thuận theo tự nhiên sao."

Ba người dứt lời, xoay người đi.

Lần này sau, không còn có người đem Hồng Vũ làm thành "Đối thủ", người như vậy căn bản không thể nào trở thành đối thủ a, hắn chính là tới góp đủ số. Muốn cảm tạ bọn họ đến, để cho Đăng Thiên Yến cần có mười ba danh sách gọp đủ liễu, Đăng Thiên Yến sớm một chút Thăng Thủy.

Phía sau lộ trình hết sức bình tĩnh, mãi cho đến liễu ở vào trên đảo một ngọn núi giữa sườn núi phi thiên khách sạn.

Phi thiên khách sạn chính là ở trên vách núi đá thăng đục lỗ thủng, cắm đi vào cực kỳ thô to Thiết Trụ, sau đó ở nơi này chút ít Thiết Trụ thượng, kiến tạo lên từng ngọn mộc chất kết cấu đình đài lầu các.

Từ xa nhìn lại, rường cột chạm trổ bám vào ở vạn trượng trên vách đá, làm cho người ta có loại thức tỉnh động phách rung động.

Phi thiên khách sạn trong, một ngọn coi như rộng rãi đại sảnh, đã dọn xong liễu cái bàn. Ngự người đem người giao tiếp cho bồi bàn, bồi bàn dẫn bọn họ đi vào.

Lúc trước vách đá ở dưới thử dò xét, chính là vì xác định lúc này số ghế.

Biểu hiện nhất ra vẻ yếu kém Lục gia ngồi ở hàng thứ nhất, biểu hiện hơi sai Lục gia ngồi ở hàng thứ hai.

Còn lại chỉ có Hồng Vũ bốn người, biểu hiện kém cõi nhất, cô linh linh ngồi ở phía sau cùng, tựa hồ là một loại châm chọc.

Bồi bàn cửa dẫn bọn họ nhập tọa sau, đem phía trước cánh cửa hủy đi, nhất thời một mảnh thăng rộng rãi, thì ra là phía trước chính là vạn trượng vách đá ở ngoài, gió núi gào thét một mảnh thanh minh.

"Địa phương tốt" kia cự hán thân bối Cự Phủ, không nhịn được một tiếng than thở, hắn thích nhất đúng là loại này rộng lớn mạnh mẽ cảnh sắc.

Bồi bàn cửa lúc đó lui ra. Trên bàn, chỉ bày biện đơn giản cao điểm cùng tửu thủy.

Chỉ chốc lát sau, một tiếng cái mõ vang, mọi người nhất thời an tĩnh lại, nguy khâm đang ngồi.

Một mảnh bạch y nô bộc cúi đầu cúi đầu đi tới, phân loại ở hai bên, La Đức Ni cuống quít cúi đầu, những người này hắn đều biết, chính là phi thiên khách sạn trong địa vị hiển hách hạng người, ngay cả bọn họ cũng như vậy một loạt cung nghênh bộ dáng, kế tiếp phải ra khỏi tràng người là ai đã rõ ràng rành. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 29 : Đăng Thiên Yến (thượng)

Rất nhanh, Thiên Lư ba bộc đi ra, ở một tầng ngồi vào chỗ của mình, phía bên phải Sạn Phó thản nhiên nói: "Cũng ngồi xuống, không cần cái gì lễ nghi phiền phức, Đăng Thiên Yến hiện tại lại bắt đầu liễu."

Chư vị dĩ nhiên hiểu Đăng Thiên Yến đích thực ý đồ, các ngươi cũng không phải là tới uống rượu ăn cơm, như vậy, chúng ta tựu thẳng vào chủ đề sao. Đạo thứ nhất khảo nghiệm, hiện tại bắt đầu."

Hắn khẽ nhất tay một cái, có người mang ra tới một cái trường án, phía trên đang đắp một khối tấm vải đỏ, Sạn Phó tiến lên vén lên tấm vải đỏ, phía dưới là một cái nhỏ nhỏ dược đỉnh.

Hắn nhìn về phía chúng nhân nói: "Này chỉ dược đỉnh cũng không thỏa đáng, nhưng là đến tột cùng có vài chỗ không thỏa đáng chỗ, tựu các ngươi tới tìm đến."

Dứt lời, hắn bình tĩnh lui xuống đi, ở một bên ngậm miệng không nói.

Mọi người thay phiên tiến lên quan sát, cửa ải này, cũng không kiêng kỵ gia thần trợ giúp, cho nên tất cả mọi người là phụng bồi của mình tiểu thiếu gia tiến lên, nhìn ra vấn đề đến từ sau, lặng lẽ nói cho tiểu thiếu gia, để cho bọn họ tiến lên đáp lại.

Hồng Vũ ngồi ở chót nhất, đương nhiên là cuối cùng một mới đến phiên bọn họ tiến lên. Tiểu Lạc Lam thấy Hồng Vũ không có một chút đứng dậy ý tứ: "Tiên sinh, chúng ta không cần đi lên xem một chút sao?"

Hồng Vũ bĩu môi một cái: "Kia thứ đồ hư mà, có cái gì đẹp mắt? Không đáng giá được tiên sinh của ngươi ta đứng dậy một chuyến."

Tiểu Lạc Lam nửa hiểu nửa không, nhưng là mơ hồ cảm thấy, tiên sinh thật là lợi hại bộ dạng.

Tất cả mọi người nhìn rồi, Sạn Phó hữu ý vô ý nhìn thoáng qua Hồng Vũ, trong lòng càng thêm không thích. Bưng cái gì giá tử? Bất kể ngươi đang ở đây phía ngoài thân phận như thế nào hiển quý, đến Thiên Lư, là hổ ngươi cũng muốn đang nằm, là Long ngươi cũng muốn bàn!

Hắn đứng dậy lạnh lùng nói: "Đã đến giờ! Không có nhìn người, sẽ tất nhìn."

Mọi người sửng sốt, mới nhớ tới nói rất đúng Hồng Vũ. Không khỏi mọi người nhìn có chút hả hê. Bất quá loại này vui thích tâm tình không nghiêm trọng lắm, Hồng Vũ đã sớm bị mọi người loại bỏ ở đối thủ cạnh tranh ở ngoài liễu, hắn coi như là vò đã mẻ lại sứt, đối với mọi người mà nói cũng không có bao nhiêu chỗ tốt. Bồi bàn cửa tiến lên, dưới tóc tới giấy bút."Xin đem các ngươi nhìn ra vấn đề viết trên giấy." Bọn nhỏ nhất thời múa bút thành văn. Tiểu Lạc Lam tò mò hỏi: "Tiên sinh, chúng ta làm sao bây giờ?" Hồng Vũ lười biếng bưng chén rượu lên nhấp một miếng, vừa cảm thấy quá khó khăn uống, nhét vào trên bàn: "Không viết."

"Không viết?"

"Ta nói tất cả, loại này rách nát đồ chơi, không đáng giá được tiên sinh của ngươi ta lao lực."

"Nha." Lạc Lam đáp ứng, biết điều một chút ngồi ở vừa.

Thu Lâm công chúa nhìn chung quanh những hài tử kia, cùng với bọn họ cảm giác về sự ưu việt mười phần gia thần, không nhịn được lắc đầu. Chuyện Hồng Vũ cũng không có dấu diếm nàng, nàng đã biết kết quả sẽ không thay đổi.

"Đã đến giờ." Sạn Phó nhàn nhạt một tiếng: "Nộp bài thi!"

Bồi bàn lần nữa đi lên, đến Hồng Vũ người thời điểm, thấy trước mặt hắn một tờ giấy trắng, không khỏi sửng sốt một chút, kinh ngạc nhìn liễu Hồng Vũ một cái, trong mắt hiện lên liễu một mảnh vẻ trào phúng, không nói thêm gì, cầm bài thi đi.

Sạn Phó rất nhanh xem xong rồi mười ba cái đề bài, nhàn nhạt tuyên bố: "Đặc Nạp thứ nhất, bảy vi tích phân. Ngả Địch thứ hai, sáu vi tích phân, Nạp Nhĩ Sâm thứ ba, năm vi tích

phân…” Nói đến liễu cuối cùng, hắn trong thanh âm mang theo một tia rõ ràng tức giận: “Lạc Lam, cuối cùng, không có vi tích phân!” Mọi người cười vang. Lạc Lam có chút ý không tốt cúi đầu, Hồng Vũ còn lại là lạnh nhạt nơi chi, giống như mọi người cười nhạo là không là hắn giống nhau.

Tên là Đặc Nạp tiểu hài tử gia thần, chính là La Đức Ni, hắn xuất thân Thiên Lư, dĩ nhiên đối với nơi này rất quen thuộc, có chuẩn bị mà đến quả nhiên kỳ khai đắc thắng.

Cửa thứ nhất sau khi, tiền tam phấn chấn, nhưng là chênh lệch cũng không có kéo ra, những người khác tất cả cũng ma quyền sát chưởng, chờ tiếp theo quan tái chiến.

Rất nhanh, Sạn Phó vung tay lên, phía ngoài vạn trượng trời quang trong, bay lả tả tát rơi xuống một mảnh thanh sắc quang mang. Tia sáng giăng khắp nơi, hóa thành vô số trận pháp khắc tuyến.

Sạn Phó nói: “Này một đạo trận pháp, trong đó cũng có không thỏa nơi, cùng mới vừa rồi giống nhau, hiện tại bắt đầu đi.”

Cửa ải này, La Đức Ni không có thể tiếp tục tục mở rộng ưu thế, hắn tìm đến Đệ ngũ môn. Trên thực tế luyện đan cùng trận pháp, cũng không phải là hắn cường hạng, lần đầu tiên có thể vượt lên đầu, bất quá là lớn tiếng doạ người thôi.

Cửa ải này, lúc trước vách đá hạ kia mắc băng cầu màu bạc trung niên nhân đoạt được đệ nhất danh, hắn là Ngả Địch gia thần, hắn tìm đến Lục Xử, cứ như vậy, chu toàn tích cũng liệt vào đệ nhất đúng là Đặc Nạp cùng Ngả Địch liễu. Nhưng là hai người vượt lên đầu phía sau trán cũng chỉ có hai vi tích phân, ai cũng không có tất thắng nắm chặc.

Hiển nhiên mọi người lần này chọn lựa gia thần cũng có các mà đến, có người am hiểu chiến đấu, có người am hiểu trận pháp, có người am hiểu luyện đan, thậm chí là luyện chế Huyền Binh.

Nhưng là cửa ải này, đáng thương Tiểu Lạc Lam, vi tích phân vẫn như cũ là trống không.

Lạc Lam như cũ tin tưởng, tiên sinh là rất cường đại, tiên sinh làm như vậy nhất định là có đạo lý của mình, nhưng là người chung quanh, nhất là những thứ kia đều là mười mấy tuổi tuổi hài tử, bọn họ bỉ di và cao cao tại thượng ánh mắt, để cho hắn rất không thoải mái, hắn cúi đầu, rầu rĩ không vui.

Hồng Vũ ở một bên, lấy ra mình mang đến rượu ngon uống, bình thản nhưng kiên định rất đúng Lạc Lam nói: "Ngẩng đầu lên!"

Lạc Lam sửng sốt, xem một chút Hồng Vũ, người sau hai mắt lấp lánh hữu thần, giống như là trong đêm tối sao mai tinh: "Lạc Lam, hôm nay là ta cho ngươi thượng đệ nhất khóa, bất kể lúc nào, ngươi phải nhớ kỹ ngươi là một người đàn ông! Ngươi muốn dũng cảm đi đến đối mặt hết thảy, quyết không thể cúi đầu trốn tránh!"

"Dạ, tiên sinh!" Lạc Lam đột nhiên cảm giác được dũng khí tăng lên gấp bội, dùng sức trả lời.

Hồng Vũ hài lòng cười một tiếng.

Đạo thứ ba khảo hạch, không có chút nào ngoài ý muốn là về một Huyền Binh.

Lần này, vốn là chu toàn tích xếp hạng thứ ba Nạp Nhĩ Sâm lực lượng mới xuất hiện, tìm ra liễu bộ phận số 8 vấn đề, thoáng cái phản vượt qua liễu phía trước Đặc Nạp cùng Ngả Địch, trở thành đệ nhất danh!

Hiển nhiên Nạp Nhĩ Sâm gia thần trận doanh trong, có một vị cường đại khí sư, lần này phản vượt qua thành công, khí sư không thể bỏ qua công lao, hưng phấn mà Nạp Nhĩ Sâm cùng vị kia khí sư vỗ tay tương khánh.

Hồng Vũ thờ ơ lạnh nhạt, hắn cửa ải này như cũ không có đáp lại, đáng thương Tiểu Lạc Lam như cũ không có vi tích phân.

Nhưng là lần này, Lạc Lam nhưng bình tĩnh trước mặt đối với những thứ kia ánh mắt khác thường, Hồng Vũ ở một bên nhìn âm thầm gật đầu, xóm nghèo xuất thân Lạc Lam hiển nhiên từ nhỏ tựu đã trải qua rất nhiều thống khổ ma luyện, hắn

so sánh với bạn cùng lứa tuổi hơn có thể nhanh chóng thích ứng, hơn nữa tiếp nhận hết thảy nghịch cảnh.

Bất quá, lần này rốt cục có người không nhịn được, Đặc Nạp đệ nhất danh bị đoạt đi, chính là buồn bực thời điểm, sau khi thấy mặt Lạc Lam nhưng ngẩng đầu ưỡn ngực ngồi, nhất thời một trăm vạn không vừa mắt, không nhịn được hừ lạnh một tiếng châm chọc nói: "Thật là không biết xấu hổ da, chẳng lẽ ngươi thật tính toán bằng vào mình con tư sanh thân phận, ngạnh sanh sanh chen vào Thiên Lư?"

Những lời này mặc dù thanh âm không lớn, nhưng trong nháy mắt làm cho cả bên trong hội trường yên lặng như tờ.

Hiển nhiên Lạc Lam thân phận cũng không phải là bí mật gì, tất cả mọi người rất rõ ràng. Nhưng là, không có ai dám can đảm, hoặc là nói không có người nguyện ý nhắc tới.

Hồng Vũ bất động thanh sắc nhìn la lam, thằng bé trai gương mặt trướng đến đỏ bừng, quả đấm nhỏ nắm thật chặc lên.

Hồng Vũ hỏi: "Nói cho tiên sinh, ngươi hiện tại trước hết làm là cái gì?"

Lạc Lam nghiến răng nghiến lợi: "Hung hăng đánh cho hắn một trận!"

"Vậy ngươi tại sao không có làm như vậy đâu?"

"Nơi này là Thiên Lư." Hắn dừng hạ xuống, lại dùng một loại rất khuất nhục thanh âm nói: "Hơn nữa, ta đánh không lại hắn."

Hồng Vũ gật đầu: "Không sai, đây chính là tiên sinh cho ngươi thượng thứ hai khóa, ẩn nhẫn. Ta nghĩ ngươi cũng rất hiểu, khi ngươi thực lực chưa đầy thời điểm, ẩn nhẫn cũng không phải là một khuất nhục chuyện tình, mà là một loại cao minh sách lược."

Lạc Lam trầm trọng gật đầu, ẩn nhẫn thế tất mang đến trọng đại trong lòng gánh nặng.

Hồng Vũ vừa cười liễu: "Tốt lắm, bây giờ là tiên sinh cho ngươi thượng là tối trọng yếu bài học, thứ ba khóa, có tiên

sinh ở đây, hết thảy không là vấn đề!"

Lạc Lam sửng sốt, Hồng Vũ chỉ vào Đặc Nạp nói: "Cái tiểu tử thúi kia thấy thế nào cũng làm cho người cảm thấy không vừa mắt, ngươi còn không đánh hắn, chẳng lẽ còn muốn tiên sinh ta tự mình động thủ?"

"Nhưng là…"

"Nhớ được mới vừa rồi thứ ba khóa?"

Lạc Lam cắn răng một cái, kiên trì bước đi hướng Đặc Nạp.

Thiên Lư ba bộc hừ lạnh một tiếng: "Các hạ không khỏi…"

Hồng Vũ quát mắng một tiếng: "Câm miệng!"

Thiên Lư ba bộc mặt liền biến sắc, ngay sau đó phát hiện mình chỗ ở thế giới, quy tắc bị thay đổi! Bọn họ dưới loại tình huống này quy tắc, mất đi tiếng nói năng lực!

Ba người nhất thời hoảng sợ, loại này đối với thiên địa quy tắc nắm trong tay lực lượng cường đại, bọn họ chỉ ở chủ nhân của mình, cũng chính là Thiên Lư chủ nhân trên người mới nhìn đến quá!

Nhưng là Hồng Vũ đâu, chỉ là một nhất phẩm ba sao! Bọn họ mỗi người đều có nhất phẩm sáu sao tu vi, lại bị một nhất phẩm ba sao, nhẹ nhàng quát mắng một tiếng, tựu mất đi tiếng nói năng lực!

Ba người vô cùng khẩn trương, rồi lại không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Lạc Lam đã mau ngã Đặc Nạp bên cạnh, La Đức Ni sắc mặt âm trầm đứng dậy: "Các hạ…"

"Cút ngay!" Hồng Vũ lần thứ hai mở miệng. Tối tăm trong, quy tắc lực vận chuyển.

La Đức Ni bỗng nhiên cảm giác mình quanh thân đích thiên địa quy tắc cũng bị cường ngạnh thay đổi, hơn nữa mặc cho hắn làm sao cố gắng, cũng không cách nào thay đổi loại này thay đổi!

Thay đổi sau quy tắc tác dụng, đem La Đức Ni "Đứng yên" thay đổi vì "Cút ngay". Hắn thật giống như một con nhục cầu giống nhau, nhanh như chớp từ trong đại sảnh một đường cút ngay đi, rơi xuống vào phía ngoài vực sâu vạn trượng!

Khoảng cách này, muốn ngã chết đã là nhất phẩm bốn sao La Đức Ni dĩ nhiên không thể nào, nhưng là mọi người cũng là thất kinh, không nghĩ tới Hồng Vũ hai lần mở miệng, dễ dàng sẽ làm cho tứ đại cường giả thúc thủ vô sách!

Mà để cho bọn họ khiếp sợ còn tại ở, Hồng Vũ làm sao lại dám đắc tội Thiên Lư ba bộc? Bọn họ đại biểu Thiên Lư chủ nhân quản lý cả Thiên Lư, thậm chí Lạc Lam có thể hay không tiến vào Thiên Lư tu hành, cũng là ba người một lời mà quyết. Hồng Vũ chẳng lẽ không muốn vào vào Thiên Lư rồi? Vậy hắn tới nơi này lại là vì cái gì?

Mọi người lòng tràn đầy rung động, đầy bụng nghi vấn, cũng rốt cuộc không dám đem bỉ di ánh mắt quăng hướng Hồng Vũ bốn người —— bọn họ cũng hiểu, dọc theo con đường này, Hồng Vũ tựa hồ vụng về hơn nữa kém bản lĩnh, nhưng trên thực tế, chẳng qua là người ta phóng đãng không kềm chế được thôi.

Mà Lạc Lam cũng tới đến Đặc Nạp trước mặt, giơ lên quả đấm nhỏ, giống như là ở xóm nghèo trong, bảo vệ của mình bánh bao giống nhau, hung hăng một quyền đánh tới hướng liễu Đặc Nạp hốc mắt. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 29 : Đăng Thiên Yến (hạ)

Đặc Nạp một tiếng cười lạnh, sẽ phải đánh trả, khi hắn xem ra ngươi, Hồng Vũ làm sao không biết xấu hổ lấy lớn hiếp nhỏ, ngươi lớn như vậy một vị cao thủ, đứng ở thế giới đỉnh phong cường giả, chẳng lẽ còn muốn nhúng tay hai hài đồng đánh nhau?

Nhưng là hắn sai lầm rồi, Hồng Vũ thanh âm lần thứ ba vang lên: "Dừng tay!"

Lạc Lam sửng sốt, quay đầu lại xem một chút tiên sinh, Hồng Vũ nhất thời lấy tay nâng trán, mắng: "Ngu ngốc, lão tử nói rất đúng hắn!"

Lạc Lam chợt hiểu ra, vừa quay đầu chỉ thấy Đặc Nạp trong mắt đều là hoảng sợ, thân ở ở quy tắc trong hạn chế, mới có thể chân chính hiểu quy tắc cường đại, mà đối với tùy ý cải biến quy tắc người, mới có thể chân chính báo lấy sợ hãi cùng kính ý!

Đặc Nạp không thể nhúc nhích, hắn thất ngộ là ở, xem trọng liễu hồng nhị thiếu tiết tháo…

Hắn thấy Lạc Lam giống như một sói con giống nhau đánh tới, sau đó hung hăng một quyền nện ở của mình con mắt trái thượng. Ngay sau đó, đông đông đông đông… Quả đấm mưa đá giống nhau rơi xuống, Đặc Nạp đau oa oa kêu to, đang lúc mọi người tất cả đều trầm mặc trong đại sảnh, lộ ra vẻ có một loại khác loại kinh hãi.

Đặc Nạp hai gã khác gia thần không thể bàng quan liễu, biết rất rõ ràng xuất thủ kết quả hơn phân nửa cùng La Đức Ni giống nhau, nhưng là bọn họ cũng chỉ có thể kiên trì tiến lên, nhưng không đợi hai người bọn họ nói chuyện, Hồng Vũ nhàn nhạt một tiếng: "Cũng cút!"

Hai người cho nên bước lên liễu La Đức Ni rập khuôn theo, nhanh như chớp lăn xuống vực sâu vạn trượng.

Đặc Nạp thấy Hồng Vũ không có hảo ý ánh mắt, nhất thời một run run, vội vàng tru lên: "Ta sai lầm rồi, ta cầu xin tha thứ, ta không muốn cút ngay… Thúc thúc ngươi tha cho ta đi…"

Hồng Vũ giận dữ: "Thúc thúc? Ta có già như vậy không! Cút…"

"Đại ca!" Đặc Nạp vội vàng đổi lời nói, suy nghĩ một chút, vừa tăng thêm một câu: "Ngài như vậy anh tuấn, nhất định tâm địa thiện lương, ta đã biết sai lầm rồi, cho ta một hối cải để làm người mới cơ hội sao."

Hồng Vũ gật đầu, đối với Lạc Lam nói: "Này hư tiểu tử mặc dù đáng hận, nhưng là ánh mắt cũng không tệ lắm, tính, ngươi cũng trút giận, tạm tha liễu hắn lần này sao."

Thu Lâm công chúa nhất thời cảm giác mình không mặt mũi thấy người. Có thể làm cho tại chỗ những người khác, nhưng không có một dám cười nhạo Hồng Vũ. Vũ thiếu gia ở nơi đâu ma quyền sát chưởng, ai dám a! Lạc Lam thở hổn hển trở lại, đánh mệt mỏi. Hồng Vũ bỗng nhiên tiếu a a, trở nên phá lệ hiền hòa, đối với Thiên Lư ba bộc nói: "Tiểu nhạc đệm đã qua, cái này cái gì Đăng Thiên Yến, tiếp tục sao."

Ba người nhất thời cảm thấy tiếng nói năng lực vừa trở lại, bọn họ nhìn nhau, trong mắt chỉ có rung động.

Nhưng là, chuyện này lại không thể cứ như vậy tính, trong ba người cầm đầu Lăng Phó đứng dậy, ngưng trọng nói: "Các hạ, ta không biết ngài là thân phận gì, cũng không biết ngài là mục đích gì. Nhưng là kể từ khi Thiên Lư thiết lập tới nay, ngài là thứ nhất ở Đăng Thiên Yến thượng quấy rối người…"

Hồng Vũ không nhịn được: "Ngu xuẩn! Ta không phải là quấy rối, ta chỉ là xem các ngươi không làm vì, thay các ngươi quản giáo một chút có chút khẩu không che đậy khốn kiếp tiểu tử thôi!

Ngươi này phi thiên khách sạn bên trong, bố trí rất nhiều trận pháp, hạn chế đối với thiên địa quy tắc thay đổi, hạn chế chiến đấu lúc có thể sử dụng lực lượng cấp, bất quá cũng quá

thấp cấp, chẳng lẽ cho đến hiện tại ngươi vẫn không rõ, những đồ này đối với ta căn bản vô dụng?"

Sạn Phó thất kinh, mạnh mẽ đứng lên: "Ngươi cũng đã… Phá giải! ?"

Bọn họ bắt đầu còn tưởng rằng là những thứ kia trận pháp ngoài ý muốn mất đi hiệu lực, lại không nghĩ rằng là bị Hồng Vũ vô thanh vô tức phá giải.

Hồng Vũ khoát khoát tay: "Các ngươi đối với ta thúc thủ vô sách, vậy thì đi tìm có thể làm chủ người đến. Hiện tại, không nên lãng phí thời gian, tiếp tục sao, Đăng Thiên Yến còn dư lại cửa ải cuối cùng đi?"

Đúng là, Đăng Thiên Yến còn dư lại cửa ải cuối cùng.

Cửa ải cuối cùng cũng là mấu chốt nhất một cửa ải.

Thiên Lư ba bộc cúi đầu thương nghị liễu một phen, Lăng Phó khiến tâm phúc, nhanh chóng đi báo Thiên Lư chủ nhân, bên này Đăng Thiên Yến tiếp tục.

La Đức Ni ba người từ vực sâu vạn trượng dưới bò đi lên, mang theo thật sâu cừu hận nhìn Hồng Vũ, rồi lại không dám động thủ. Hồng Vũ âm hàn nói: "Muốn động thủ tựu đi lên, không dám đi lên nữa như vậy nhìn lão tử, coi chừng lão tử đào các ngươi mắt chó!"

Thiên Lư ba bộc hơi khẽ cau mày: "Các hạ, xin chú ý ngài phong độ!"

Hồng Vũ hừ lạnh một tiếng: "Đối với chó, lão tử chưa từng có cái gì phong độ. Ba người các ngươi bây giờ còn là bộc, cũng trung thành cảnh cảnh, lão tử xem trọng các ngươi một cái mà thôi. Nữa líu lo lắm điều đi xuống, các ngươi cũng muốn biến thành chó liễu!"

"Ngươi…" Ba người chán nản, La Đức Ni mấy lại càng nghiến răng nghiến lợi, nhưng thật không dám nữa như vậy nhìn Hồng Vũ liễu.

Thiên Lư ba bộc đối với bọn họ nói: "Vào trước tính Đăng Thiên Yến cửa ải cuối cùng, chờ chủ nhân đến, tự nhiên có dạy dỗ có chút không biết trời cao đất rộng cuồng vọng đồ!"

“Dạ.” La Đức Ni ba người nhất thời trong lòng đại định.

“Đăng Thiên Yến thứ tư tràng bắt đầu, xin chư vị ở bên ngoài chờ chực, trận này chỉ có thể để cho bọn nhỏ mình làm đáp, nếu như yêu cầu giúp, cần đem đạt được vi tích phân khấu trừ bảy thành.”

Nói cách khác, vốn là nhận được mười vi tích phân, nếu như không phải là hài tử độc lập hoàn thành, như vậy cũng chỉ có thể nhận được ba ghi điểm.

Hồng Vũ theo đại lưu chuẩn bị đi ra ngoài, Lạc Lam có chút luống cuống, lôi tay áo của hắn: “Tiên sinh, ta, ta làm như thế nào đáp?”

Hồng Vũ hết sức không câu chấp: “Một chữ đều không cần viết.”

Thứ tư tràng, chính là thi hiệu bọn nhỏ đối với tu hành hiểu cùng hiểu được, do đó từ một mặt bên thể hiện ra bọn nhỏ chính là tư chất.

Lạc Lam còn chưa có bắt đầu tu hành, dĩ nhiên chưa nói tới cái gì hiểu được, bài thi dưới tóc tới, phía trên có ba đạo đề, Lạc Lam mắt to trừng đôi mắt ti hí nhìn, chán đến chết.

Chung quanh những hài tử khác đều ở múa bút thành văn.

Thiên Lư ba bộc ở phía trên nhìn, âm thầm lắc đầu. Sạn Phó thấp giọng hỏi: “Đứa nhỏ này… Thân thế mặc dù đáng thương, nhưng là cũng không thể bởi vì tựu hư Thiên Lư quy củ sao?”

Lăng Phó hừ lạnh một tiếng: “Ngươi chưa từng gặp qua chủ nhân vì phàm tục thế giới quyền thế mà hư quy củ của mình?”

Lư Phó bất đắc dĩ nói: “Hắn đã chọn sai người a. Hồng Vũ mặc dù cường đại, nhưng hiển nhiên không phải là một tốt gia thần.”

Sạn Phó xem một chút chung quanh, vừa giảm thấp xuống thanh âm: “Nghe nói đứa nhỏ này mẫu thân đã qua đời, các ngươi đoán, an bài hắn tới Thiên Lư người là ai?”

Ba người bừng tỉnh đại ngộ: “Khó trách một vị kia sẽ cho hắn tuyển như vậy một vị gia thần.”

Thời gian qua rất nhanh đi, bài thi lại bị thu đi tới.

Sạn Phó đem các gia thần cũng gọi liễu trở lại, tuyên bố liễu thành tích: “Ngả Địch mười hai vi tích phân; Đặc Nạp, mười hai vi tích phân; Nạp Nhĩ Sâm mười một người vi tích phân…”

Thật ra thì kết quả đã đi ra, cuối cùng đạt được đệ nhất : thứ nhất nhất định là cái sau vượt cái trước Nạp Nhĩ Sâm, nhưng là Sạn Phó hay là rất trung với cương vị công tác đem tất cả thành tích tuyên bố xong, cuối cùng nói: “Lạc Lam, không có vi tích phân.”

Nạp Nhĩ Sâm cùng mình gia thần ôm ăn mừng, những người khác rầu rĩ không vui. La Đức Ni đám người nhưng như cũ ôm lấy một đường hi vọng: “Xin hỏi, lần này Thiên Lư chuẩn bị chiêu thu mấy tên học sinh?”

Mặc dù lệ cũ là mỗi một lần một gã, nhưng là có đôi khi thiên lộ thấy bọn nhỏ tư chất cũng không tệ, có thêm vào khai ân, chiêu thu ba tên học sinh.

Sạn Phó lại cười nói: “Lần này, Đặc Nạp cùng Ngả Địch thành tựu cũng rất không tệ, chỉ kém một vi tích phân, chúng ta quyết định, lần này tiền tam danh, cũng có thể tiến vào Thiên Lư trở thành học sinh.”

“Thật tốt quá!” Đặc Nạp cùng Ngả Địch tuyệt xử phùng sanh, một mảnh hoan hô.

Lạc Lam an tĩnh ngồi ở vừa, có chút cô đơn nhìn hoan hô trong ba người. Hồng Vũ vỗ nhè nhẹ phách bờ vai của hắn: “Ngươi biết ngươi cùng bọn họ khác nhau ở nơi đâu sao?”

Lạc Lam tò mò nhìn tiên sinh, Hồng Vũ khẽ mỉm cười: “Ngươi khởi điểm so với bọn hắn cao quá nhiều, bọn họ cũng không phải là đối thủ của ngươi, cho nên, không nên đi xem bọn họ làm cái gì, chiếm được cái gì, hoặc là thành tựu cái gì.”

Hắn hữu cảm nhi phát: “Chờ có một ngày ngươi hiểu, đối thủ của ngươi chỉ có một mình ngươi thời điểm, ngươi mới có

thể hiểu cái gì gọi là chân chính cô đơn tịch mịch."

Trong lòng hắn hiện lên liễu mọi người đối thủ, Bách Lý Phong Ma, Hà Sùng, Mông Sơn Nhạc, Hà Nộ Dương… Bọn họ rất nhiều người cũng bị người cho là, có thể là cuộc đời của mình chi kẻ địch, nhưng là hiện tại liễu, Hồng Vũ căn bản không cần đi đánh bại bọn họ, những người này đã xa xa bị hắn lắc tại liễu phía sau.

Giống như Hà Sùng, từng Vũ Đô trẻ tuổi một đời người thứ nhất, trong đầu buồn bực khổ tu, nhưng là ngẩng đầu lên lại phát hiện, Hồng Vũ đã cao cao bay lượn cho trên chín tầng trời, mơ ước tinh không, hắn nhưng vẫn chỉ là trên mặt đất chạy trốn, mồ hôi đầm đìa.

Lạc Lam quả thật có chút không rõ, lần này Thiên Lư hành trình, hắn là coi như là thất bại, nhưng là tại sao tiên sinh còn như vậy có lòng tin? Hắn không trách tiên sinh, từ nhỏ gian khổ cuộc sống để cho hắn có thể rõ ràng phân rõ ra ai là thật đối với mình tốt, hiển nhiên tiên sinh đúng vậy.

Nhưng là nghĩ đến mẫu thân trước khi chết kỳ vọng, nghĩ trong lòng mình một ít cổ nho nhỏ khát vọng, hắn hay là cảm thấy có chút tiếc nuối.

Người chung quanh coi như không có nghe thấy Hồng Vũ "Da trâu", thực lực của ngươi, xuy tựu xuy sao, chúng ta không dám nhận mặt đâm xuyên ngươi thôi. Bất quá loại người như ngươi tu vi, nhưng như thế không có phong độ, thua không chịu thừa nhận, còn muốn cố ý biếm đê người thắng trận, thật là làm cho người từ trong đáy lòng bỉ di.

Hồng Vũ xem một chút chung quanh, có chút không nhịn được: "Làm sao chậm như vậy?"

"Tới!" Một cái thanh âm từ ngoại trường vực sâu ngoài giống như trước không nhịn được vang lên: "Ngươi thì không thể không nên quấy rầy, để cho ta yên lặng đem một ít đạo tu luyện vấn đề khó khăn nghĩ thông suốt rồi?"

Đang khi nói chuyện, một vị võ vàng lão giả, đang mặc vải thô áo bào tro, đạp không mà đến, nhẹ nhàng đi tới hội trường. Thiên Lư ba bộc cuống quít quỳ xuống: "Cung nghênh chủ

nhân!" Mọi người lập tức hiểu trước mắt lão giả chính là Thiên Lư chủ nhân, rầm ngã quỵ một mảnh: "Cung nghênh Thiên Lư chủ nhân!"

Lão giả hướng bốn phía khoát tay chặn lại: "Chư vị không phải là đệ tử của ta cũng không phải là người hầu của ta, không cần khách khí như thế."

Duy chỉ có Hồng Vũ không có quỳ xuống, hắn còn cùng theo một lúc nói: "Chính là, một đám không có cốt khí người." Mọi người nhất thời chán nản. Sạn Phó dẫn ba hài tử tiến lên: "Chủ nhân, đây là lần này Đăng Thiên Yến chiến thắng ba người, cũng vô cùng không tệ."

Thiên Lư chủ nhân chỉ nhìn lướt qua, cũng đã đem ba người tư chất chất nhìn thấu, hài lòng gật đầu nói: "Rất tốt, các ngươi làm không tệ."

Ba người nhất thời kích động lên: "Đa tạ chủ nhân khích lệ."

Thiên Lư chủ nhân vừa nhìn về phía Hồng Vũ bên cạnh Lạc Lam: "Đây chính là hài tử kia?"

Hắn có này vừa hỏi, mọi người mơ hồ cảm thấy không ổn, mặc dù nói Thiên Lư chủ nhân từng ấy năm tới nay, chưa bao giờ từng bởi vì phàm tục thế giới quyền thế mà phá Thiên Lư quy củ, nhưng là trước kia cũng không có một vị có thể có thân trèo lên Đại Bảo hoàng tử ra hiện tại Thiên Lư!

Mọi người trong lòng không khỏi có chút oán thầm, quả nhiên thanh cao cũng là nhìn đối tượng. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 30 : Đệ tử

Thiên Lư chủ nhân tựa hồ rất rõ ràng mọi người tâm tư, hừ lạnh một tiếng nói: “Lão phu há lại các ngươi suy nghĩ cái kia loại nông cạn “

Mọi người nhất thời tất cả đều cúi đầu không dám nói lời nào.

Hồng Vũ nói: “Lão đầu, đứa nhỏ này ta trước dạy cho ngươi, nhưng là ngươi nhưng nhớ lấy, đây là ta đệ tử, không phải là các ngươi Thiên Lư. Đừng xem ta đây đồ đệ tốt, đã nghĩ phủi đi đi qua.”

Chung quanh mọi người thất kinh, bao gồm Thiên Lư ba bộc cũng đột nhiên ngẩng đầu nhìn chủ nhân của mình.

Thiên Lư chủ nhân không nhịn được nói: “Lão phu há lại cái loại người này “

“Vậy cũng khó mà nói.” Hồng Vũ hừ hừ một tiếng: “Ngươi cần phải tự mình dạy, không thể đem đồ đệ của ta ném cho kia ba phế vật.”

Thiên Lư chủ nhân vì mình người hầu giải thích: “Bọn họ làm việc hay là rất thoả đáng.”

“Hừ, đáng tiếc bọn họ không phải là cái gì tốt Lão sư, ngươi nhìn nhìn một Đăng Thiên Yến làm ra tới những thứ này đồ bỏ đi đề mục, thật tốt ý tứ lấy ra tay.”

Thiên Lư chủ nhân bị hắn nói xong ngượng ngùng, không cách nào phản bác. Thiên Lư ba bộc tức cười, cho đến lúc này bọn họ mới hiểu được, mình tỉ mỉ bày ra, dương dương đắc ý đề mục, thì ra là ở Hồng Vũ cùng chủ nhân trong mắt là như thế là không có thể.

Khó trách Hồng Vũ lúc trước không chịu đáp lại, nguyên lai là cảm thấy đề mục này quá đồ bỏ đi…

Từ Thiên Lư chủ nhân xuất hiện, Hồng Vũ cùng hắn chính là dùng một loại ngang nhau tư thái tại nói chuyện, thậm chí

mơ hồ vẫn có thể cảm giác được, Hồng Vũ có chút thịnh khí lăng nhân. Thiên Lư chủ nhân mặc dù không thích, nhưng chỉ có thể nắm lỗ mũi người nhịn.

Mọi người cảm thấy bất khả tư nghị, bởi vì Thiên Lư chủ nhân sở biểu hiện ra nội tình là: Lạc Lam sẽ bị thu vào Thiên Lư, hơn nữa hết sức ưu đãi, Thiên Lư chủ nhân tự mình dạy. Nhưng là đây hết thảy, cũng không phải là bởi vì Tiểu Lạc Lam thân phận, mà là bởi vì hắn là Hồng Vũ đệ tử

Thiên Lư chủ nhân coi rẻ hoàng quyền, nhưng là tại sao đối với Hồng Vũ như thế nhân nhượng thối lui?

La Đức Ni xuất thân Thiên Lư, hắn so sánh với bất luận kẻ nào cũng rõ ràng Thiên Lư chủ nhân cường đại đây chính là Thủy Nguyên đại lục một vị duy nhất đã đi vào nhất phẩm chín sao, hơn nữa có hi vọng vượt xa nhất phẩm chín sao tồn tại

Trên cái thế giới này, đã không có cái gì lực lượng có thể làm cho Thiên Lư chủ nhân kiêng kỵ, nhưng là nàng đối với Hồng Vũ nhân nhượng cùng thối lui rồi lại là như thế rõ ràng

Vốn là trông cậy vào Thiên Lư chủ nhân vì mình "Bắt nạt" La Đức Ni trăm mối vẫn không có cách giải, rồi sau đó chính là thật sâu sợ sau, mới vừa rồi Hồng Vũ thật đúng là "Miệng" hạ lưu tình liễu.

Hắn theo bản năng lui về sau đi, không dám ra lại hiện tại Hồng Vũ trước mặt.

Mà chung quanh mọi người kinh hãi ngoài, cũng bỗng nhiên hiểu, mới vừa rồi Hồng Vũ tại sao muốn nói như vậy, Lạc Lam khởi điểm, đúng là so sánh với Đặc Nạp bọn họ cao nhiều lắm.

Đặc Nạp ba người liều chết hợp lại sống không quá là trở thành liễu Thiên Lư học sinh, tiến vào phi thiên khách sạn sau, thậm chí cũng không phải là Thiên Lư ba bộc dạy, vừa bắt đầu nhất định là phi thiên khách sạn trong sư phụ huynh chỉ điểm.

Mà Lạc Lam, trực tiếp chính là Thiên Lư chủ nhân chỉ đạo —— cứ như vậy, Hồng Vũ còn muốn kén cá chọn canh

Lạc Lam sư tôn là Hồng Vũ, là có thể đủ để cho Thiên Lư chủ nhân không thể làm gì, chỉ có thể thối lui tồn tại cho dù là hắn bây giờ còn không có bắt đầu tu hành, mọi người cũng có thể tưởng tượng đến, tương lai của hắn, nhất định vô hạn rộng lớn

Tiểu Lạc Lam cũng có chút không cách nào tiếp nhận khổng lồ như vậy mức nước chênh lệch của lòng sông so với mặt biển, ngơ ngác nhìn nhìn Thiên Lư chủ nhân, vừa xem một chút Hồng Vũ, cho đến Hồng Vũ đi tới, sờ sờ đầu của hắn, cười nói: "Ở chỗ này muốn nói, lão nhân kia mặc dù tu vi cũng tạm được, nhưng hắn là một vị không tệ Lão sư…"

Tiểu Lạc Lam bỗng nhiên hiểu được, vành mắt thoáng cái đỏ: "Tiên sinh, ngươi muốn đi?"

Hồng Vũ mỉm cười: "Ba năm sau ta đấu lại đón ngươi."

"Nhưng là…" Lạc Lam muốn nói điều gì, Hồng Vũ lắc đầu: "Được rồi, cũng không phải là sau này không thấy mặt liễu. Ngươi ở đây dặm hảo hảo tu luyện, không nên cùng lão gia nầy khách khí, cần gì cứ mở miệng."

Thiên Lư chủ nhân bị chọc tức: "Hồng Vũ, ngươi không nên được voi đòi tiên "

"Ngươi có ý kiến?"

Thiên Lư chủ nhân trừng lên một đôi lão mắt, cuối cùng là nhất nhục chí: "Tính, lão phu rộng lượng, không cho một loại so đo "

Hắn hướng Lạc Lam ngoắt ngoắt tay: "Hài tử, ngươi tới đây, sau này đi theo ta, yên tâm đi, ta nhất định sẽ để trở thành Thủy Nguyên đại lục đính cấp cường giả."

Hồng Vũ âm thầm bĩu môi một cái: Tầm nhìn hạn hẹp, Thủy Nguyên đại lục coi là cái gì?

"Được rồi, chuyện này chấm dứt liễu, chúng ta trở về, ba năm sau này gặp lại sau "

Hồng Vũ phất tay cùng Tiểu Lạc Lam nói lời từ biệt, mang theo Bạch Uyển Thần cùng Thu Lâm công chúa rời đi, Lạc Lam đỏ hồng mắt chịu đựng nước mắt, dùng sức theo chân

bọn họ phất tay: “Tiên sinh, ta đang chờ ngài nhất định phải tới đón ta a “

Thiên Lư chủ nhân tức thẳng lắc đầu: Mọi người tới cũng ước gì cả đời ở tại Thiên Lư, tiểu tử này khen ngược, vừa tới tựu nhớ thương muốn đi, quả nhiên là tên kia đệ tử.

Đám người còn lại, cảm giác giống như là đã trải qua một giấc mộng huyễn, cũng tùy theo cáo từ rời đi. Bọn họ nhìn về phía trước Hồng Vũ từ từ dung nhập vào thiên không Vân Hải đích bối cảnh, không nhịn được âm thầm lắc đầu, quả nhiên không phải là một mặt chính là nhân vật.

Hồng Vũ đêm tìm hiểu Thiên Lư chủ nhân, dễ dàng ném ra mười mấy mai vận rủi ma văn, Thiên Lư chủ nhân nhất thời không hề nữa căng thẳng, cùng hắn đạt thành liễu một hiệp nghị, Thiên Lư chủ nhân chịu trách nhiệm dạy Lạc Lam ba năm, Hồng Vũ lấy một trăm hai mươi mai vận rủi ma văn đem tặng.

Làm Thủy Nguyên đại lục đệ nhất cường giả, Thiên Lư chủ nhân quá rõ ràng vận rủi ma văn giá trị. Hắn hiện tại cũng chỉ nắm giữ bốn mươi mai vận rủi ma văn, đã là Thủy Nguyên đại lục đệ nhất cường giả, nếu như Hồng Vũ biếu tặng một trăm hai mươi mai vận rủi ma văn, Thiên Lư chủ nhân có lòng tin siêu thoát nhất phẩm chín sao trên

Trở về Kỳ Tích Chi Thành, Đức Lâm một nhà đã sớm dung nhập vào biển người mênh mông không thấy tung tích.

Tác Lạc Thác bởi vì nào đó phức tạp nguyên nhân, không có tiếp tục đối với Đức Lâm đuổi giết. Khi hắn lần nữa thấy Hồng Vũ thời điểm, vẻ mặt cổ quái khe khẽ thở dài: “Bọn ngươi hạ xuống, ta an bài một lần gặp mặt.”

Ngày thứ hai, ở Tác Lạc Thác trong phủ đệ, Hồng Vũ lần nữa thấy vị kia lụa đen cô gái.

Nàng ngồi ở đó ngồi trong lương đình, ánh mắt ngưng trọng ngó chừng Hồng Vũ nhìn thật lâu, bỗng nhiên lộ ra một nụ cười khổ, đồng thời hái đi của mình cái khăn che mặt: “Chọn trúng tiên sinh, có thể thật sự là vận mệnh an bài sao.”

Đây là một trương điển hình Thủy Nguyên đại lục mỹ nhân mặt, da trắng noãn, có răng ngà một loại sáng bóng. Sống mũi cao vút, hai mắt sâu thẳm, con ngươi tựa như biển rộng một loại xanh thẳm.

So ra kém Đao Khinh Nguyệt, cũng xê xích không nhiều liễu.

Nàng đối với Hồng Vũ nói: "Tiên sinh nói vậy đã đoán được thân phận của ta, không sai, ta chính là Thánh Uy Vương Triều hoàng hậu An Phỉ Nhã."

Hồng Vũ gật đầu, điểm này rõ ràng.

An Phỉ Nhã có chút tĩnh táo, giống như đang nói một cùng mình không chút nào tương quan chuyện tình: "Lạc Lam đứa nhỏ này… Rất cơ trí, rất khả ái, ta nghĩ tiên sinh nhất định giống như mọi người giống nhau, có dần dần thích hắn. Hắn… Hắn là bệ hạ hài tử, ngay lúc đó tình huống, rất phức tạp."

Nàng xem nhìn vừa đệ đệ, hứng thú rã rời nói: "Tác Lạc Thác, vậy thì ngươi tới thay ta nói đi."

Tác Lạc Thác gật đầu, so sánh với tỷ tỷ hờ hững, hắn lộ ra vẻ nghĩa phẫn điền ưng: "Mẹ của hắn là nghịch thần chi nữ nhưng là bệ hạ nhưng cùng nàng sinh ra tình cảm, mặc dù cuối cùng bệ hạ quyết định lấy quốc sự làm trọng, đem nghịch thần chém đầu, một nhà cách chức làm bình dân, nhưng là bệ hạ cũng không biết, lúc ấy nàng kia đã có mang thai."

"Sau lại thật tình không có gì nói liễu, nàng kia một mình nuôi dưỡng Lạc Lam, thiên hạ không có không lọt gió tường, chuyện này bị hữu tâm nhân biết, cố ý ở bệ hạ đánh sâu vào nhất phẩm chín sao đêm trước nói cho hắn biết, đưa đến bệ hạ trùng quan thất bại, thiếu chút nữa băng hà."

"Nhưng là bệ hạ cũng rất thích đứa bé này, mà tỷ tỷ ta không có hài tử, bệ hạ muốn đem điều này hài tử giắt tỷ tỷ ta danh nghĩa, tương lai thừa kế sự nghiệp thống nhất đất nước, đồng thời cũng có thể phụng dưỡng tỷ tỷ."

"Nhưng là đây đều là bệ hạ lỗi…"

“Đủ rồi” An Phỉ Nhã bất mãn cắt đứt đệ đệ lời nói: “Nếu như không phải là vì gia tộc suy nghĩ, ta căn bản không cần nhi tử “

Tác Lạc Thác nhất thời giống như một con đã trút giận Bì Cầu, không dám nói thêm nữa cái gì. Đúng là, An Phỉ Nhã dù sao cũng là hoàng hậu, cho dù là tương lai tân quân vào chỗ, nàng tối đa cũng chính là bị u cấm lãnh cung, nhưng là gia tộc cũng không giống nhau, rất có thể sẽ bị thanh toán, cả nhà tịch thu tài sản giết kẻ phạm tội.

Hồng Vũ lúc này cũng hiểu An Phỉ Nhã ban đầu tại sao đem như thế chuyện trọng yếu giao cho mình xử lý, hộ tống Lạc Lam đi trước Thiên Lư, chỉ cần Lạc Lam có thể trở thành Thiên Lư chủ nhân đệ tử, thân phận sẽ càng thêm tôn quý. Hơn nữa có Thiên Lư chủ nhân bảo vệ, khi hắn trưởng thành trong khoảng thời gian này, cũng sẽ không có nguy hiểm gì.

Nhưng là An Phỉ Nhã cần đứa bé này, nhưng bởi vì hắn là hoàng đế cùng nữ nhân khác sinh mà canh cánh trong lòng, tâm tình mâu thuẫn.

Cam kết Hồng Vũ hộ tống Lạc Lam, chính là dưới loại tình huống này mâu thuẫn tâm tình hạ làm được một gần như cho mặc kệ quyết định.

An Phỉ Nhã nhẹ nhàng thở dài: “Bất quá, tiên sinh đúng là cường đại, dễ dàng đã Lạc Lam đưa vào liễu Thiên Lư. Đã như vậy, ta nghĩ, chúng ta còn cần tiên sinh.”

Hồng Vũ lúc ban đầu đón lấy nhiệm vụ này, chính là muốn đạt được An Phỉ Nhã tín nhiệm, tranh thủ tìm được Hoang Bắc Ma Quân đầu mối. Nhưng là lúc này, nhưng cố ý vẻ mặt lạnh nhạt: “Kia muốn xem giá tiền có hay không thích hợp liễu.”

An Phỉ Nhã cười nói: “Này phương diện, tiên sinh hoàn toàn có thể yên tâm.”

Nàng có chút dừng lại, lại nói: “Tiên sinh có rất nhiều ân tứ chi quả, mong rằng đối với Thụ Vương rất quen thuộc sao.”

Hồng Vũ trong lòng vừa động: “Tới ” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 31 : Vấn đề ở chỗ

Thấy Hồng Vũ cúi đầu trầm mặc không nói, An Phỉ Nhã cùng Tác Lạc Thác nhìn nhau, lộ ra "Sớm biết như thế" vẻ mặt.

An Phỉ Nhã tiếp tục nói: "Tiên sinh, ta có nghi vấn kính xin tiên sinh hỗ trợ giải đáp." Nàng vừa nói, thân thể khẽ nghiêng về phía trước, mặc dù chỉ là một vô cùng nhỏ bé động tác, nhưng là đối với một vị nhất phẩm Thất Tinh cường giả mà nói, cái này nho nhỏ động tác, đã làm cho nàng cùng mới vừa rồi hoàn toàn bất đồng, nàng tùy thời có thể toàn lực phóng, cho nên chỉ là một mờ ám, nhưng để lộ ra liễu cường đại uy hiếp ý tứ hàm xúc.

Hồng Vũ nhưng bình tĩnh như núi, bất vi sở động: "Điện hạ xin nói."

"Các hạ ba người cũng là chí tôn võ giả, đến nơi này cấp số, không thể nào trống rỗng xuất hiện. Ta rất khỏe kỳ, tại sao lúc trước chưa từng có nghe nói qua tiên sinh?"

Thủy Nguyên đại lục mặc dù rất lớn, nhưng là đối với cao thủ chân chánh mà nói, thật ra thì rất nhỏ. Bọn họ lẫn nhau trong lúc coi như là chưa từng gặp mặt, tất cả cũng có điều nghe thấy.

Hồng Vũ trước đó tựu suy nghĩ quá cái vấn đề này, mình trống rỗng nhô ra, như thế nào che dấu thân phận là một vấn đề rất lớn.

Hiện tại quả nhiên bị An Phỉ Nhã phát hiện sơ hở.

Theo An Phỉ Nhã câu hỏi, chung quanh từ từ xuất hiện mấy đạo tối tăm hơi thở, đều ở Tác Lạc Thác trong phủ đệ, nhưng phiêu hốt không chừng, làm cho không người nào có thể xác định kia vị trí cụ thể chỗ ở.

Những thứ này hơi thở cũng tất cả đều là nhất phẩm năm sao trở lên

Hồng Vũ nhịn cười không được, quả nhiên là một nước Vương Hậu, có thể vận dụng thực lực cường đại.

Hắn nhìn về phía An Phỉ Nhã, đang muốn mở miệng, người sau đã nói: "Cho dù là năm đó Trung Nghĩa liên minh, hiện tại Lâm Hải Bắc Quốc trong, cũng chưa từng có nghe nói qua các hạ ba người. Như quả rừng hải Bắc Quốc thật có các ngươi ba vị, cũng sẽ không bị chúng ta áp chế không hề có lực hoàn thủ "

Hồng Vũ nhưng nhẹ nhàng lắc đầu: "Ta dĩ nhiên không phải là đến từ Bắc Phương."

"Ừ?" An Phỉ Nhã càng thêm ngạc nhiên liễu.

Hồng Vũ lộ ra một bí hiểm nụ cười, nhẹ nhàng bưng lên trước mặt chén trà nói: "Chúng ta, đến từ hải ngoại."

"Hải ngoại" Tác Lạc Thác thất kinh, thiếu chút nữa đứng lên, chung quanh những thứ kia vờn quanh tối tăm không rõ hơi thở, hiển nhiên cũng nghe đến nơi này một câu nói, hơi thở cũng rõ ràng sóng gió nổi lên.

"Không thể nào" Tác Lạc Thác kêu to một tiếng.

Thủy Nguyên đại lục mọi người hiểu "Hải ngoại" đại biểu cái gì, trên thực tế Thiên Lư cũng thuộc về hải ngoại, bất quá là hải ngoại "Dọc theo" thôi.

Hồng Vũ lúc trước vẫn buồn rầu, như thế nào hướng người giải thích thân phận của mình. Dù sao ba vị Nhất Phẩm Hợp Chân trở lên cường giả không thể nào trống rỗng xuất hiện.

Cái loại nầy "Thâm sơn tu luyện" thuyết pháp hiện tại càng không cách nào chọn dùng, bởi vì cường giả chân chính không thể nào dựa hết vào tu luyện đúc thành, phải trải qua từng tràng sinh tử đánh giết, mới có thể có cái loại nầy chưa từng có từ trước đến nay trước bễ nghễ thiên hạ khí thế.

Bất quá lần trước cùng Thiên Lư chủ nhân gặp mặt nói chuyện thời điểm, Thiên Lư chủ nhân nhìn hiển lộ ra tới vận rủi ma văn, bật thốt lên hỏi "Các hạ là hải ngoại người?" Điều này làm cho Hồng Vũ linh quang vừa hiện, giải quyết mình xuất thân vấn đề.

Hải ngoại, ở Thủy Nguyên đại lục là một thần bí danh từ, có "Đặc biệt là" hiệu quả.

Thủy Nguyên đại lục hải ngoại có "Thần sơn", căn cứ truyền thuyết, từng ngọn thần sơn ở trong biển rộng trôi lay động, nếu có đại cơ duyên, vừa lúc gặp gỡ trong đó một ngọn, bị thần sơn thượng chí tôn võ giả coi trọng, là có thể trở thành người bề trên

Trên thực tế từng ngọn thần sơn, chính là phiêu đãng ở trên biển rộng từng ngọn tư hữu Thần Vực, giống như Thiên Lư một loại

Hải ngoại đối với Thủy Nguyên đại lục mà nói, tương đương với Thanh Nguyên đại lục Chủ Thần Vực.

Mặc dù bởi vì Thủy Nguyên đại lục bản thân cường đại, hải ngoại đối với Thủy Nguyên đại lục thực lực ưu thế không có khổng lồ như vậy, nhưng là hải ngoại vẫn như cũ là một loại bàng quan thế lực.

Nhưng là hải ngoại cũng sẽ phái đệ tử nhập thế tu hành. Như vậy ví dụ mặc dù không nhiều lắm, nhưng trong lịch sử dù sao từng xuất hiện quá.

Tác Lạc Thác không nghĩ tới Hồng Ngọc thân phận như thế "Tôn quý", lập tức tỏ vẻ không tin. Hồng Vũ thì khẽ mỉm cười, hai tay giơ lên, trên lòng bàn tay riêng của mình hiện ra một mảnh kim sắc quang vụ.

Quang vụ trong, có một mai mai màu vàng vận rủi ma văn không ngừng chớp động bay lên, sau đó lại đang rời đi lòng bàn tay một thước chừng trên độ cao tiêu tán làm một tấm quang sa một lần nữa hạ xuống tới.

An Phỉ Nhã cùng Tác Lạc Thác thất kinh, con mắt say thần mê nhìn những thứ kia vận rủi ma văn.

Vận rủi ma văn ở Thủy Nguyên đại lục hết sức phổ biến, nhưng là loại này phổ biến ý tứ dạ, vận rủi ma văn tồn tại cùng tác dụng quảng làm biết, nhưng là vận rủi ma văn bản thân văn tự người biết sẽ nhiều.

Vô luận là một ít thực lực, cường đại hoặc là nhỏ yếu, chỉ cần nhận được một quả vận rủi ma văn, cũng là coi như trân bảo, tiểu tâm dực dực cất dấu đứng lên bí không kỳ nhân, mình từ từ nghiên cứu.

Thủy Nguyên đại lục thượng lưu truyền vô số truyền thuyết, khác bất thành khí võ giả, bởi vì một lần cơ duyên, chiếm được một quả vận rủi ma văn, dốc lòng nghiên cứu dưới phá giải vận rủi ma văn đắc ý nghĩa cùng phương pháp sử dụng, nhất thời nhảy trở thành đại lục đều biết cường giả.

Cho dù là Thánh Uy Vương Triều hoàng thất, cấp bậc cao nhất trong hoàng thất kho trong cất dấu vận rủi ma văn cũng chỉ có năm mươi mốt mai. Mà Hồng Vũ ngắn ngủn như vậy trong nháy mắt, trên song chưng phản động bay múa vận rủi ma văn đã vượt qua một trăm

Thủy Nguyên đại lục mọi người biết, nắm giữ vận rủi ma văn nhiều nhất đúng là hải ngoại cường giả.

Những thứ này vận rủi ma văn, chính là đối với Hồng Vũ "Thân phận" chứng minh tốt nhất.

Tỷ đệ lượng cũng tham lam nhìn Hồng Vũ đích tay chưởng, đáng tiếc Hồng Vũ đối với mình trên song chưng không gian, thay đổi nào đó quy tắc. Bọn họ có thể rõ ràng địa thấy vận rủi ma văn, nhưng vô luận như thế nào cũng không nhớ được.

Một lúc lâu, tỷ đệ lượng rốt cục nhận rõ liễu thực tế, bất đắc dĩ thở dài một tiếng, nói: "Tốt lắm, tiên sinh đã chứng minh thân phận của mình, chúng ta lúc trước cuồng vọng tự đại, có nhiều mạo phạm, kính xin tiên sinh rộng lượng tha thứ."

Hồng Vũ khẽ mỉm cười, thu hồi song chưởng: "Không cần khách khí như thế. Ta nếu nhập thế tu hành, vậy thì muốn tuân theo phàm tục thế giới quy tắc."

An Phỉ Nhã gật đầu, từ hiện tại bắt đầu, bất kể chuyện gì thương thảo, cũng muốn nàng tự mình đối mặt Hồng Vũ liễu. Tác Lạc Thác thân phận đã không đủ tôn quý.

Mà Hồng Vũ chứng minh của mình "Thân phận", cũng làm cho An Phỉ Nhã trong lòng cuối cùng một tia nghi ngờ giải trừ, nàng tiếp tục đề tài mới vừa rồi: "Tiên sinh mong rằng đối với Thụ Vương rất hiểu rõ?"

Hồng Vũ gật đầu, cũng không mở miệng, nhiều lời nhiều sai.

Quả nhiên, An Phỉ Nhã nói tiếp: "Loại này thần bí giống lai lịch mọi người đã có chung nhận thức, nhưng là như cũ có một chút còn không cách nào giải khai bí ẩn, thượng một văn minh kỷ hủy diệt lúc, đem đại lượng Thụ Vương mầm móng sái hướng đại lục, những thứ này Thụ Vương mầm móng ở thực vật trong lúc như thế nào truyền thừa chúng ta hiện tại cũng không có làm hiểu. Mà như thế nào tìm được những thứ kia kế thừa mầm móng thực vật, thủ đoạn này như cũ nắm giữ ở tiền triều hoàng thất trong tay."

Hồng Vũ ở trong lòng hỏi tới Thất Tịch Kiếm Linh: "Đại lục này trước một văn minh kỷ là người cổ triều?"

Thất Tịch Kiếm Linh hữu khí vô lực trả lời: "Bây giờ nhìn lại, hẳn là đối với quy tắc nghiên cứu nhất thấu triệt Thánh Thụ cổ triều sao?"

Hồng Vũ bất mãn: "Lần này ngươi tại sao như vậy lười biếng?"

Thất Tịch Kiếm Linh bất mãn nói: "Thánh Thụ cổ triều thời điểm bổn tọa… Ai, tính, dù sao ngươi chỉ cần hiểu, thứ nhất, bổn tọa đối với Thánh Thụ cổ triều không có cảm tình gì, thứ hai, bổn tọa cũng không hiểu rõ Thánh Thụ cổ triều là được."

Hồng Vũ không có cùng hắn quá nhiều tranh chấp, chuyên tâm cùng An Phỉ Nhã trao đổi.

"Hiện tại Thánh Uy Vương Triều còn đang vận chuyển Thụ Vương, cũng là tiền triều còn sót lại, chúng ta để tu sửa. Bất quá gần đây Thụ Vương bỗng nhiên ngưng vận chuyển, chúng ta tìm rất nhiều người, cũng không thể chuẩn bị hiểu rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, cho nên muốn xin tiên sinh hỗ trợ trị liệu xuống."

An Phỉ Nhã cười một tiếng: "Thụ Vương cùng vận rủi ma văn có thần bí liên lạc, tiên sinh nếu đến từ hải ngoại, vận rủi ma văn thành tựu cực cao, tới trước không phải là cái gì vấn đề."

Hồng Vũ trong lòng dĩ nhiên một vạn nguyện ý, nhưng là trên mặt lại - lộ ra một tia căng thẳng nụ cười: "Cái này dĩ nhiên không có vấn đề, bất quá vẫn là câu nói kia, giá tiền thích hợp."

An Phỉ Nhã cũng báo lấy mỉm cười: "Tiên sinh xin xem một chút cái này."

Nàng từ trong tay áo lấy ra một quả lòng bài tay lớn nhỏ mỏ tinh thạch bản, phía trên khắc dấu rất nhiều thật nhỏ dày đặc trận pháp khắc tuyến, sau đó nhẹ nhàng ở phía trên một chút, trận pháp bị khởi động, vô số đạo tia sáng bắn càn quét đi ra ngoài, ở giữa không trung ngưng tụ thành một bức họa mặt.

Trong tấm hình chính là một bất quy tắc màu vàng vật thể, phía trên giăng khắp nơi có rất nhiều văn tự, có vượt qua viết, có dựng thẳng viết, còn có chút là tà, từng đạo giăng khắp nơi hỗn độn chồng ở chung một chỗ, làm cho người ta thấy vậy hoa cả mắt.

Nhưng là Hồng Vũ nhưng rõ ràng phân biệt ra được tới, trong chuyện này bao hàm một mảnh dài hẹp bể tan tành không hoàn chỉnh vận rủi ma văn phương pháp sử dụng

Hồng Vũ rất là động tâm: "Đây là vật gì?"

An Phỉ Nhã nói: "Chúng ta cũng không biết đây là vật gì. Nhưng là vật này là ở Thủy Nguyên di tích trong phát hiện."

"Thủy Nguyên di tích chính là Thủy Nguyên đại lục sớm nhất phát hiện thượng một văn minh kỷ di tích, tiền triều phát hiện Thụ Vương mầm móng đeo thực vật kỹ thuật, chính là thông qua khai quật Thủy Nguyên di tích lấy được.

Thủy Nguyên di tích truyền tới chúng ta trong tay, trên căn bản tất cả có giá trị đồ cũng đã bị khai quật liễu, nhưng là chúng ta hay là phát hiện một chút hữu dụng đồ, cái này, chính là một người trong đó."

Hồng Vũ không nhịn được hỏi: "Vật này chính là các ngươi chuẩn bị cấp cho ta báo thù?"

An Phỉ Nhã vội vàng lắc đầu: "Cái này dĩ nhiên không thể đưa cho tiên sinh, thù lao của chúng ta dạ, có thể ⊥ tiên sinh tìm hiểu ba ngày."

Hồng Vũ thầm nghĩ cũng là, như vậy trân quý trọng yếu đồ, đoán chừng Thánh Uy Vương Triều mình còn không có nghiên cứu thấu triệt, là không thể nào đưa người.

Hắn mỉm cười nói trầm ngâm: "Tốt, đồng ý "

An Phỉ Nhã mừng rỡ: "Đa tạ, ta đây tựu an bài tiên sinh đi trước Thụ Vương doanh."

Thụ Vương doanh, có thể được trở thành "Doanh", đương nhiên không chỉ một gốc cây Thụ Vương.

Nó là một mảnh khổng lồ rừng rậm. Mỗi một khỏa Thụ Vương lãnh địa ước chừng ba nghìn dặm, tổng cộng thập khỏa Thụ Vương, ở Thánh Uy Vương Triều phía Đông tạo thành liễu liên miên không dứt mấy vạn dặm rừng rậm.

Hồng Vũ ở Tác Lạc Thác cùng đi xuống tới đến nơi này, nghênh đón bọn họ chính là một vị hơn 40 tuổi xinh đẹp cô gái, năm tháng ở trên mặt của nàng để lại rõ ràng dấu vết, bất quá khóe mắt nếp nhăn cũng không có thể che đi mỹ mạo của nàng.

Nàng mặc một thân Thánh Uy Vương Triều quan phục, hết sức rộng thùng thình, nhưng như cũ có thể nhìn ra lồi lõm có hứng thú vóc người.

Tác Lạc Thác có chút tham lam nhìn nàng một cái, rồi mới hướng Hồng Vũ giới thiệu nói: "Vị này là Thụ Vương doanh thống lĩnh An Đế các hạ."

An Đế mang theo phía sau hai mươi tên hộ vệ tiến lên, mỉm cười nói lễ: "Chào mừng ngài, đến từ hải ngoại các hạ."

Hồng Vũ gật đầu: "Dẫn chúng ta vào xem một chút đi."

An Đế ở phía trước, tựa hồ không có cảm giác được phía sau Tác Lạc Thác sói giống nhau ánh mắt, vừa đi vào rừng

rậm vừa hướng Hồng Vũ giới thiệu: "Các hạ, chúng ta cần ngồi Huyền Binh xe ngựa, nơi này Huyền Binh xe ngựa cấp bậc rất cao, có thể ở trên bầu trời phi hành, chỉ có như vậy, chúng ta mới có thể ở mấy vạn dặm trong rừng rậm, chiếu cố tốt những thứ này Thụ Vương.

Này thập khỏa Thụ Vương chính là cả vương triều thống trị căn cơ, năm đó Thánh Uy Vương Triều thay thế được tiền triều thời điểm, chính là đầu tiên từ thẩm thấu Thụ Vương doanh bắt đầu, nắm giữ Thụ Vương doanh sau, mới nhất cử lật đổ tiền triều."

Làm ra những thứ này "Tráng cử" người, chính là đương kim Thánh Uy Vương Triều bệ hạ, An Đế đối với mấy cái này chuyện chậm rãi mà nói, để cho phía sau Tác Lạc Thác rất là khó chịu, nhưng cũng không cách nào mở miệng trách cứ cái gì.

Ngồi lên có thể phi hành Huyền Binh xe ngựa, Hồng Vũ phát hiện loại này Huyền Binh xe ngựa cấp bậc xa xa so ra kém mình một ít cỗ xe. Chẳng qua là khắc dấu liễu đại lượng phi hành trận pháp mà thôi, chuyên môn dùng để phi hành, khác bất kỳ công dụng cũng không có.

"Toàn thịnh thời kỳ, Thụ Vương doanh mỗi ba năm là có thể là vua hướng sản xuất ra ba vạn võ trang đầy đủ vô úy thần quân, nhưng là năm gần đây, sản lượng nhưng càng ngày càng thấp. Hàng năm cùng Lâm Hải Bắc Quốc chiến tranh, cũng sẽ tiêu hao đại lượng vô úy thần quân, vì vậy, chỉ sợ là bởi vì liên tục mãn phụ hà thừa thải, mới đưa đến Thụ Vương gần đây đột nhiên dừng lại."

Hồng Vũ thầm nghĩ trong lòng, thì ra là Hoang Bắc Ma Quân khi hắn cửa nơi này được gọi là vô úy thần quân.

"Ta làm Thụ Vương doanh thống lĩnh, đối với hiện trạng thúc thủ vô sách, thật sự là có cha bệ hạ nhờ vã." An Đế lộ ra vẻ thật sâu tự trách. Tác Lạc Thác có chút lấy lòng ý tứ, giúp nàng giải vây: "An Đế ngươi không cần như vậy tự trách, kể từ khi mười hai năm trước ngươi tới đến Thụ Vương doanh, ngươi vì Thụ Vương doanh làm hết thảy, tất cả mọi người nhìn

ở trong mắt, nếu như không có ngươi, sợ rằng Thụ Vương doanh đã sớm dừng lại vận chuyển."

An Đế nhẹ nhàng lắc đầu, trên mặt thần sắc lo lắng.

Phi hành Huyền Binh xe ngựa đến một gốc cây Thụ Vương bầu trời, xa xa trông đi qua, một ít khỏa Thụ Vương thẳng vào trời cao, cao lớn vô cùng, không hổ là uy tín lâu năm Thụ Vương, so với Hồng Vũ ở Lâm Hải Bắc Quốc trong nhìn thấy cao lớn nhất Thụ Vương cao hơn ra hai thành.

Mọi người hạ xuống tới, nơi này hết thảy hết sức hoàn bị, ở Thụ Vương "Lãnh địa" ngoài ước chừng năm mươi trượng, kiến tạo liễu một ngọn cửa đá, cửa đá phía sau một cái lối đi chém xéo thông xuống dưới đất, Thụ Vương chung quanh phòng giữ sâm nghiêm, trước cửa đá lại càng có suốt hai trăm tên cường đại võ giả vệ sĩ, thấy An Đế đến, những người này mỉm cười nói khom người, thối lui đến liễu đi một bên.

Hồng Vũ đi theo thầm địa đi vào, Thụ Vương dưới đất căn tu hệ thống phá lệ phát đạt, tựa như Hồng Vũ ở Lâm Hải Bắc Quốc trong nhìn thấy giống nhau, nơi này cũng có mọi người hoa sinh xác giống nhau "Túi", ngay cả dựng dục mọi người cường đại chiến sĩ.

Chẳng qua là cùng Lâm Hải Bắc Quốc bất đồng chính là, nơi này dựng dục chính là hình người chiến sĩ, mà không phải hoang thú.

Cũng có thể có thể là bởi vì dựng dục hình người chiến sĩ tương đối phức tạp, này một gốc cây Thụ Vương cũng chỉ có thể dựng dục bốn năm ngàn túi.

An Đế nói: "Hồng Vũ các hạ xin nhìn, những thứ này Thụ Vương đã ngưng dựng dục, nhưng là bất luận là căn tu, hay là phôi túi, cũng không có khô héo, nói rõ như cũ có tánh mạng sức sống, này thật làm cho người trăm mối vẫn không có cách giải."

Hồng Vũ lặng yên không một tiếng động đem của mình linh giác buông ra, thẩm thấu vào chung quanh căn tu trong, đúng như An Đế theo như lời, căn tu trong vẫn tựu có cường đại sức sống, đem dinh dưỡng cùng nguyên năng liên tục

không ngừng địa rót vào phôi trong túi. Chỉ bất quá rót vào lượng xa xa nhỏ trưởng thành cần thiết, chỉ là một "Duy trì hiện trạng" trình độ.

Hắn biết Thụ Vương cũng có mình tâm tình, mặc dù khoảng cách đản sinh ra chân chính - ý thức còn có khoảng cách, nhưng là thường thường những thứ này tâm tình có thể phản ứng nhất định vấn đề.

Hắn tinh tế đi đến cảm thụ, nhưng không có phát hiện Thụ Vương có cái gì táo bạo, thống khổ… Tâm tình. Thụ Vương rất bình tĩnh, cho Hồng Vũ một loại cảm giác, nó chính là muốn duy trì hiện trạng, hoặc là nói, có cái gì khiến nó vui lòng phục tùng phục tòng mệnh lệnh tồn tại, khu sử nó làm như vậy.

Hồng Vũ cau mày, nói: "Lại đi xem một chút những thứ khác Thụ Vương."

Bọn họ dùng hai ngày thời gian, đem Thụ Vương doanh trong thập khỏa Thụ Vương tất cả đều dò xét một lần, kết quả tất cả đều giống nhau, Thụ Vương cửa rất bình tĩnh, yên lặng địa tiếp tục cung cấp dinh dưỡng cùng nguyên năng, nhưng là tài nghệ chẳng qua là giữ vững ở duy trì hiện trạng trên cơ sở.

Hồng Vũ cũng có chút không rõ, hắn kế tiếp vừa chọn lựa ba khỏa Thụ Vương, trọng điểm nghiên cứu một chút những thứ này Thụ Vương ma văn cây lựu, cũng giống như trước không có bất cứ vấn đề gì.

An Đế từ đầu đến cuối cũng phụng bồi hắn, Tác Lạc Thác giống như chó Nhật giống nhau đi theo An Đế phía sau.

"Chúng ta đối với Thụ Vương cùng vận rủi ma văn nghiên cứu, trước gót chân hướng hoàng thất còn có không nhỏ chênh lệch, nếu như tiền triều người của hoàng thất ở, bọn họ nhất định có thể chuẩn bị hiểu là chuyện gì xảy ra." An Đế không thể làm gì.

Hồng Vũ suy nghĩ một chút: "Ta đi số ba Thụ Vương, cho ta bảy ngày thời gian, ai cũng không nên quấy rầy ta."

"Tốt."

…

Hồng Vũ thật ra thì thật vui vẻ, bởi vì không cần mình động thủ, Thánh Uy Vương Triều Thụ Vương mình thôi ác công liễu. Nói cách khác rất có thể tương lai không bao giờ … nữa sẽ có Hoang Bắc Ma Quân ra hiện tại Địch Nhung.

Nhưng là những thứ này Thụ Vương dù sao không có chết đi, Hồng Vũ vẫn là có chút không yên lòng.

Hắn thứ nhất tò mò Thụ Vương đến tột cùng xảy ra điều gì trạng huống, thứ hai muốn hoàn toàn giết chết những thứ này Thụ Vương, cho nên biểu hiện phá lệ nhiệt tình.

Mặc dù nói mấy ngày qua chỉ có An Đế cùng Tác Lạc Thác phụng bồi mình, nhưng là Hồng Vũ như cũ có thể cảm nhận được, trong rừng rậm mơ hồ truyền ra cường đại hơi thở, có ít nhất một vị nhất phẩm tám sao cùng hai vị nhất phẩm Thất Tinh trấn thủ Thụ Vương doanh —— đây là Thánh Uy Vương Triều trán chỗ căn bản, đương nhiên là có trọng binh gác.

Hồng Vũ cũng không sợ hãi lực lượng như vậy, nhưng là nếu như tại chỗ bị phát hiện, những thứ kia cường giả sẽ dây dưa đi lên, như vậy ba người bọn họ muốn thong dong rời đi Thủy Nguyên đại lục sẽ có chút ít phiền toái.

Nhất là Thu Lâm công chúa bây giờ còn chẳng qua là Nhất Phẩm Hợp Chân.

…

Ở An Đế an bài, Hồng Vũ tiến vào số ba Thụ Vương dưới đất.

Số ba Thụ Vương chính là Thụ Vương doanh trong xưa nhất, cao lớn nhất Thụ Vương, An Đế phái ra hai mươi tên Nhị Phẩm Khai Thần, bốn vị Nhất Phẩm Hợp Chân, cùng một vị nhất phẩm ba sao thủ vệ ở cửa đá, rõ rệt là bảo vệ Hồng Vũ, trên thực tế cũng có giám thị đắc ý vị.

Bạch Uyển Thần cùng Thu Lâm công chúa cũng việc nhân đức không nhường ai canh giữ ở cạnh cửa, bất luận kẻ nào muốn đi vào, cũng muốn hỏi một chút các nàng hai có đồng ý hay không.

Hồng Vũ ở rậm rạp căn tu hạ bàn đầu gối ngồi xong, đem linh giác khuếch tán mở ra, tinh tế kiểm tra một chút cả Thụ Vương, muốn tìm được vấn đề chỗ ở.

Này thoáng một cái chính là sáu ngày đi qua, Hồng Vũ như cũ không thu hoạch được gì.

Hắn và An Đế muốn bảy ngày thời gian, mắt thấy sẽ phải đi qua, hắn chỉ có thể thở dài trong lòng một tiếng, đè xuống lòng hiếu kỳ của mình, bắt đầu làm chánh sự.

Lần trước cùng Thụ Vương chiến đấu, linh hồn công kích nhận được không tưởng được hiệu quả, Hồng Vũ lần này muốn ở Thụ Vương trên người gian lận, như cũ lựa chọn linh hồn công kích, bất quá so sánh với lần trước hồn điện xiềng xích, có Linh Hồn Tịch Diệt đất Hồng Vũ, thủ đoạn cao hơn minh hơn.

Ở Hồng Vũ gần đây không ngừng mà khổ tu dưới, Linh Hồn Tịch Diệt đất trong, một cái tầm thường dòng suối nhỏ, trong đó có tam vĩ sống cá hắn đã có thể khống chế.

Tâm niệm vừa động, một đuôi "Sống cá" từ nhỏ trong suối nhảy dựng lên, dọc theo nào đó thần bí liên lạc, ra hiện tại Hồng Vũ lòng bàn tay.

Này chỉ con cá nhỏ hết sức nghe lời, ở Hồng Vũ đích tay trương trên bơi qua bơi lại, hắn khẽ mỉm cười, đem con cá nhỏ đưa vào liễu một cái thô to căn tu.

Căn tu phía dưới, liên tiếp một phôi túi, bên trong không phải là người hình dạng chiến sĩ, mà là một bộ khôi giáp.

Khôi giáp mới vừa hoàn thành một nửa, cứ như vậy dừng lại liễu. Con cá nhỏ ở trong đó chui tới chui lui, không có chút nào trở ngại, tựa hồ ngoạn cú liễu sau, theo căn tu một đường hướng về phía trước.

Hồng Vũ lúc trước đã dùng linh giác đem trọn Thụ Vương tỉ mỉ điều tra quá một lần, vốn tưởng rằng tuyệt không bỏ sót, nhưng là làm cá lội hồn kiếm tiến vào căn tu, Hồng Vũ bỗng nhiên cảm giác được mình "Phạm vi nhìn" trống trải, loại này "Góc độ" nhìn sang, cùng là dùng linh giác hoàn toàn bất đồng.

Phát hiện này để cho Hồng Vũ đối với mình lúc trước chắc chắc kết luận vừa sinh ra một chút hoài nghi.

Cá lội hồn kiếm một đường hướng về phía trước, dần dần tiếp cận cây tâm vị trí, nhưng là dọc theo con đường này chứng kiến, để cho Hồng Vũ mơ hồ có chút kỳ quái.

Thụ Vương trong, trừ ma văn cây lựu ở ngoài, còn có một chút tán dật vận rủi ma văn lực lượng, những lực lượng này lại cũng không "Thăng bằng", tựa hồ là nghiêng về một loại loại "Có thể" .

Cảm giác như vậy giải thích vô cùng khó khăn, nhưng là Hồng Vũ ngay cả có cảm giác như vậy.

Cá lội hồn kiếm ở Hồng Vũ phải cần vị trí ẩn núp xuống tới, lẳng lặng chờ chực.

Hồng Vũ việc cần phải làm thật ra thì căn bản đã làm xong, nhưng là hắn nhưng thủy chung cảm thấy không nỡ. Do dự liên tục, Hồng Vũ an ủi mình: thử một chút xem đi, mình đã lần nữa tăng lên, lại phải đến Linh Hồn Tịch Diệt đất, có nên không xuất hiện lần trước cái kia loại tình huống.

Trong lòng hắn mặc niệm một tiếng, ngẩng đầu lên đối với Thụ Vương thi triển "Vừa xem hiểu ngay" !

Quả nhiên, bởi vì Hồng Vũ tự thân cấp bậc tăng lên, cộng thêm Linh Hồn Tịch Diệt đất tác dụng, cùng với không ngừng phân tích hiểu vận rủi ma văn, hắn không giống lần trước như vậy hai mắt đau nhức tại chỗ ngã xuống đất, nhưng là cũng cảm giác được hai mắt trong thật giống như có một đoàn Liệt Hỏa ở thiêu đốt!

Hắn biết mình kiên trì không được bao lâu, cho nên tăng nhanh tốc độ, "Vừa xem hiểu ngay" nhanh chóng quét qua liễu cả Thụ Vương, sau đó vội vàng nhắm hai mắt lại.

Nước mắt giàn giụa, chua đau vô cùng.

Hồng Vũ vận chuyển 《 Mật Nghiên Kinh 》 , một lúc lâu, hai mắt là không thích rốt cục từ từ biến mất.

Mới vừa rồi trong nháy mắt đó, mặc dù nhìn không rõ ràng, nhưng là hoàn thị hữu phát ra hiện.

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, hai tay dang ra, có thể khu động khác hai đạo cá lội hồn kiếm xuất hiện, tung bay đi tới chui vào căn tu trong.

Cùng lúc đó, vốn là đã tại cây trong nội tâm yên lặng xuống tới cái kia một con cá bơi lội hồn kiếm, cũng hướng cùng một cái địa phương : chỗ du động đi.

Tam vĩ cá lội hồn kiếm dần dần hướng một bộ vị tập trung, cái kia bộ vị ở cây trong bụng phương, hơi lệch khỏi quỹ đạo một chút, nếu như không phải là Hồng Vũ sử dụng vừa xem hiểu ngay kỹ năng, coi như là tam vĩ cá lội hồn kiếm đi vào, cũng chưa chắc có thể ở nơi này dạng khổng lồ cây khô trong, tìm thấy được như vậy một cái nho nhỏ “Chút” . Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 32 : Thân phận (thượng + hạ)

Đúng là chỉ có một nho nhỏ chút, cái này chút đang tản ra một loại có thể ảnh hưởng Thụ Vương bản thân quy tắc lực lượng, không nghi ngờ chút nào, cái này chút trong, bao hàm này một quả vận rủi ma văn.

Ở tam vĩ cá lội hồn kiếm vây quanh dưới, Hồng Vũ rốt cục thấy rõ ràng này chút, cho rất nhỏ nơi, có thể thấy được một mảnh ánh vàng, trong quả nhiên có một mai vận rủi ma văn đang xoay tròn, lòe lòe sáng lên.

Này một quả vận rủi ma văn Hồng Vũ biết, hơn nữa đã vô cùng quen thuộc nó cách dùng, đại biểu một loại về tánh mạng già yếu quy tắc.

Hồng Vũ chợt hiểu ra, khó trách Thụ Vương có trên diện rộng giảm bớt đối với phôi túi dinh dưỡng cùng nguyên năng cung cấp, thì ra là thử một quả vận rủi ma văn tác dụng.

Nhưng là bởi vì Thụ Vương bản thân cũng là bởi vì vận rủi ma văn ra đời, cho nên đối với này một quả vận rủi ma văn không có bất kỳ mâu thuẫn, rất tự nhiên địa đón nhận.

Hồng Vũ hiểu rõ nguyên nhân, cũng không có tiến thêm một bước giải quyết ý tứ. Ngược lại, hắn chuẩn bị tiếp tục lúc trước kế hoạch. Nhưng là vừa lúc đó, một ít mai điểm sáng bên cạnh, giấu diếm một bố trí bị một cái cá lội hồn kiếm trong lúc vô tình xúc động liễu, nhất thời phát ra nào đó báo động trước.

Hồng Vũ tựa hồ hiểu cái gì, đột nhiên mở mắt tới, tam vĩ cá lội hồn kiếm nhanh chóng xuống phía dưới, mai phục tại ba đường thô to căn tu trong.

Thời gian không lâu, một mảnh kia rừng rậm một loại căn tu trong, chậm rãi đi ra một người.

Nàng đi tới Hồng Vũ phía trước mười trượng đứng lại, khẽ mỉm cười: "Ta không có ác ý, mà ta cũng vậy biết ngươi tới từ Lâm Hải Bắc Quốc, cũng không phải là hải ngoại."

Hồng Vũ ở nàng lộ ra mỉm cười cái kia một khắc, bỗng nhiên đem một chút tán loạn tin tức liên hệ tới, mơ hồ hiểu một chút cái gì, hắn cau mày hỏi: "Ngươi rốt cuộc là người nào?"

An Đế trên mặt lộ ra một loại nhớ lại vẻ mặt: "Ta là ai? Nói như thế nào đây, có lẽ như vậy nhìn một chút, ngươi sẽ biết ta là ai liễu."

Nàng bỗng nhiên lấy tay ở trên mặt vuốt vuốt, nhất thời dung mạo xảy ra thay đổi. Cũng không có phi thường to lớn biến hóa, chỉ là chi tiết biến hóa, nhưng là lại vô cùng xảo diệu để cho An Đế nhìn qua hoàn toàn biến thành liễu một người khác.

Này trương khuôn mặt Hồng Vũ có chút cảm giác quen thuộc, chỉ là một song màu lam tròng mắt để cho Hồng Vũ rất xa lạ.

Hắn vỗ ót: "Ngươi là Trung Nghĩa liên minh điện hạ!"

An Đế cười.

Hồng Vũ nhìn kỹ một chút, nàng cùng Bạch Uyển Thần thật rất giống, trừ Bạch Uyển Thần là màu đen ánh mắt, mà nàng là màu lam ở ngoài.

Thay đổi dung mạo sau, An Địch ngược lại lộ ra vẻ càng thêm trẻ tuổi, nhìn qua cũng chính là ba mươi lăm ba mươi sáu bộ dạng.

Hồng Vũ nhưng cảm thấy chuyện không phải là đơn giản như vậy: "Ngươi rời đi Trung Nghĩa liên minh đến ngươi ra hiện tại Thụ Vương doanh, trong lúc này có hơn mười năm chính là thời gian, ngươi đi liễu nơi nào?"

An Đế kinh ngạc nhìn nhìn Hồng Vũ, chợt lộ ra hài lòng mỉm cười: "Ta kia phu quân ánh mắt một loại phải không như thế nào, nhưng là chọn lựa con rể ánh mắt cũng không phải sai…"

Hồng Vũ mặc dù trước đó đã đoán được một chút, nhưng thật chiếm được khẳng định trả lời chắc chắn, vẫn còn có chút

giật mình: "Ngươi thật là Địch Nhung Vương Phi? Thu Lâm mẫu thân?"

An Đế nói: "Ta ở lại quan tài trong kim sợi quần áo ngươi cũng thấy được chưa? Ngươi đối với vận rủi ma văn thành tựu, sợ rằng phần lớn cũng là đến từ chính một ít vật kim sợi quần áo sao?"

Hồng Vũ vận rủi ma văn thành tựu phần lớn đến từ chính đã cùng mình tay trái dung hợp giấy vàng sách, nhưng là những thứ này không có cần thiết nói cho An Đế, hắn không thừa nhận cũng không phủ nhận, An Đế cũng không hỏi tới, nhiều hứng thú đánh giá hắn, hơi có chút trượng mẫu nương nhìn con rể, càng xem càng thích cảm giác.

Hồng Vũ hỏi: "Ngươi đi Thanh Nguyên đại lục làm cái gì?"

An Đế tùy ý ngồi xuống, nói: "Tìm kiếm một loại đồ. Xác thực nói, ta không phải đi Thanh Nguyên đại lục, ta chỉ là xuyên qua một ít nói lạch trời mà thôi."

Nàng nhẹ nhàng khoát khoát tay, ngăn lại Hồng Vũ hỏi lên: "Ta nếu tới, dĩ nhiên có tất cả đều nói cho ngươi biết."

Nàng tựa hồ là ở nhớ lại, sau đó từ từ mở miệng nói: "Ta là tiền triều công chúa, dựa theo tiền triều pháp quy, ta cũng vậy có hoàng vị quyền thừa kế, bất quá thuận vị tương đối dựa vào sau thôi. Nhưng khi gia nhân của ta tất cả đều chết đi, cũng chỉ còn lại có ta một người. Cũng may ta còn có rất nhiều người ủng hộ, bọn họ hộ tống ta, vẫn chạy trốn tới liễu Bắc Phương Lâm Hải.

Như thế nào phát hiện Thụ Vương mầm móng, đây là hoàng thất bí truyền, coi như là cái kia nghịch tặc hao hết tâm tư, đem ta hướng phần lớn chiến lược tài nguyên toàn bộ đoạt lấy, hắn cũng phải không tới cái này bí pháp!

Nhưng là ta ở Lâm Hải trong tìm được rồi thập khỏa cổ thụ, nhưng thủy chung thiếu sót một loại trọng yếu vật liệu, không có loại đồ vật này, ta căn bản không có biện pháp để cho vô úy thần quân chân chính sống lại. Mà loại đồ vật này, vốn là tùy hoàng thất nuôi. Trong chiến loạn, bọn họ toàn bộ

cũng bị giết chết, bảo tồn xuống tới tư chất nguyên, cũng bị nghịch tặc vững vàng khống chế, ta căn bản không thể nào nhận được.

Mà căn cứ chúng ta hoàng gia điển tịch ghi lại, loại đồ vật này vốn là cuộc sống ở lạch trời trong, cho nên ta phải mạo hiểm tiến vào lạch trời, nhưng là ta thủy chung tìm không được loại đồ vật này, phản phục xuyên qua lạch trời sau, rốt cục có một lần không gian lối đi ra khỏi một chút vấn đề, ta bị truyền tống đến Địch Nhung thảo nguyên, gặp được một con Hà Tang người thương đội, mà khi đó, ta bởi vì không gian xuyên qua có vấn đề, không gian năng lượng cắn trả, cơ hồ thành người phế nhân —— chuyện về sau ngươi cũng là cũng biết liễu."

Hồng Vũ gật đầu, phía sau chính là gặp phải Địch Nhung hoàng đế, nàng thành Địch Nhung hoàng đế sủng ái nhất thần bí Vương Phi, hơn nữa sanh ra Thu Lâm công chúa, sau đó "Hương tiêu ngọc vẫn "

o.

An Đế nói tiếp: "Ta rốt cục dưỡng tốt liễu đả thương sau, sanh ra Thu Lâm, sau đó chết giả thoát thân, trở lại Trung Nghĩa liên minh, nhưng là ta còn là không có tìm được Tinh Ngô, mấy vạn vô úy thần quân chỉ có thể tiếp tục đợi ở Thụ Vương phôi trong túi, cho nên ta chỉ tốt thay đổi sách lược, tiến vào Bạn Đảng nội bộ, nghĩ biện pháp hủy diệt bọn họ Thụ Vương."

"Bạn Đảng không biết như thế nào tìm kiếm Thụ Vương mầm móng, chỉ cần này thập khỏa Thụ Vương không hề nữa sản xuất vô úy thần quân, bọn họ tựu tuyệt đối không phải là đối thủ của ta. Lâm Hải trong Trung Nghĩa liên minh, thủy chung là dựa vào người bình thường chiến sĩ cùng vô úy thần quân đối kháng, bọn họ đều là tinh nhuệ.

Mà Bạn Đảng vô cùng lệ thuộc vào vô úy thần quân, chính bọn hắn đích nhân loại quân đội căn bản không chịu nổi một kích! Chỉ cần không có vô úy thần quân, ta liền có thể xua quân xuôi nam, đem điều này soán nghịch Thánh Uy Vương Triều nhất cử tiêu diệt, khôi phục ta hướng chánh thống!"

Hồng Vũ có chút nghi ngờ: "Ngươi đang ở đây Thụ Vương doanh ẩn núp mười hai năm, tại sao không còn sớm chút động thủ?"

An Đế cũng rất bất đắc dĩ: "Thụ Vương doanh đang mang trọng đại, vốn là có ba vị thống lĩnh lẫn nhau ngăn được, ta không ngừng biểu hiện, rốt cục ở sáu năm trước, thay thế trong đó một vị, trở thành tam đại thống lĩnh một trong. Sau đó lại muốn biện pháp ở ba năm trước đây đem bên trong một vị đổi thành ta thân tín, lại dùng liễu ba năm thời gian, đem cuối cùng một vị cũng đổi thành ta người.

Trước kia cũng là ba vị thống lĩnh cùng nhau, mới có thể tiến nhập Thụ Vương căn tu trong, ta không có cơ hội hạ thủ."

Hồng Vũ chợt hiểu ra: "Ngọa tân thường đảm, ẩn nhẫn mấy thập niên, điện hạ nghị lực bền lòng, thật là làm cho người kính nể."

An Đế cười, nàng mấy thập niên mưu kế, vì thế thậm chí bỏ qua người yêu của mình tình cùng nữ nhi, hôm nay thành công đang ở trước mắt, cũng có loại hoàn toàn hãnh diện cảm giác thành tựu.

Nhưng là nàng nhưng không có chú ý tới, Hồng Vũ chẳng qua là khen ngợi nàng nghị lực bền lòng, đối với nàng khôi phục tiền triều mục đích cũng không có đánh giá.

Hồng Vũ nhíu mày: "Ta còn có chút không rõ chỗ."

"Ngươi hỏi."

"Ngươi cũng không muốn này thập khỏa Thụ Vương giết chết?"

"Dĩ nhiên, ngươi cũng thấy đấy, một ít mai vận rủi ma văn, chẳng qua là để cho Thụ Vương tiến vào một ngụy trang cáp già yếu kỳ mà thôi, chờ ta lật đổ Bạn Đảng, gầy dựng lại ta hướng, có thể đem này thập khỏa Thụ Vương một lần nữa tỉnh lại, sau đó lại tái sinh sinh vô úy thần quân."

Hồng Vũ lập tức hỏi: "Ngươi còn cần vô úy thần quân làm gì?"

An Đế dĩ nhiên hiểu Hồng Vũ đang lo lắng cái gì: "Ngươi yên tâm đi, ta sẽ không phái vô úy thần quân đi trước Địch Nhung, đó là ta phu quân cùng nữ nhi quốc độ."

Ánh mắt của nàng dần dần trở nên ảm nhiên, thở dài một tiếng nói: "Phu quân đối với ta rất tốt, mặc dù Địch Nhung ở Thủy Nguyên đại lục trước mặt, rơi ở phía sau giống như là người nguyên thủy, nhưng là ta ở nơi đâu, nhưng vượt qua nước mất nhà tan sau, an tâm nhất một đoạn thời gian. Nếu như không phải là bởi vì Trung Nghĩa liên minh hàng tỉ con dân đang chờ ta, ta rất có thể tựu ở lại Địch Nhung không trở lại."

Hồng Vũ có thể nghe được, nàng nói rất đúng lời thật.

An Đế ở thương thế phục hồi như cũ sau, như cũ lựa chọn khu vực ở Địch Nhung, hơn nữa sanh ra Thu Lâm, lại qua mấy năm nàng mới chết giả thoát thân, bản thân đã nói lên nàng lúc ấy trong lòng do dự.

"Ta cần vô úy thần quân, bởi vì sau này nhất định còn sẽ có càng nhiều là Bạn Đảng, ta tuyệt không có thể cho thêm bọn họ bất cứ cơ hội nào!"

Hồng Vũ đối với nàng muốn phát động chiến tranh khôi phục tiền triều rất không tán thành. Hắn từ Lâm Hải Bắc Quốc một đường hướng nam, tiến vào Kỳ Tích Chi Thành, lại từ Kỳ Tích Chi Thành tiến vào biển rộng, dọc theo đường đi sở nghe thấy chứng kiến, dân chúng an cư lạc nghiệp, Huyền Binh đại lượng dùng cho dân gian, để cho Thủy Nguyên đại lục cực kỳ vào trước phát đạt, nhưng là một khi khai chiến, trong lúc này hòa bình an khang cuộc sống nhất định sẽ bị đánh phá. Bất kể người thống trị có nhiều lý do, cũng không có quyền lực phá hư bình thường dân chúng loại hạnh phúc này cuộc sống.

Nhưng là hắn cũng hiểu, An Đế sẽ không nghe theo khuyến cáo của mình.

Trên thực tế Thủy Nguyên đại lục trước mắt trạng thái, chính là một loại tốt nhất trạng thái.

Hồng Vũ suy đoán An Đế cần có cái loại nầy Tinh Ngô, chính là mình ở không gian trong thông đạo ngoài ý muốn gặp

gỡ cái kia loại màu bạc rết, nhưng là Hồng Vũ không có ý định đem loại này vật liệu giao cho An Đế.

Thánh Uy Vương Triều hoàng đế lúc trước có thể là bởi vì thân thể nguyên nhân, cũng không nguyện ý công phá Lâm Hải Bắc Quốc _ vậy sẽ tạo nên một vị chiến công lớn lao lãnh binh Đại tướng, một khi hoàng đế băng hà, vị này Đại tướng rất có thể không bị khống chế soán vị đoạt quyền.

Dĩ nhiên cũng có thể có thể là bởi vì hoàng đế muốn đem thiên hạ như cũ ủng hộ tiền triều di lão di thiếu, làm hết sức nhiều đích tập trung hướng Lâm Hải Bắc Quốc, sau đó nhắm thời cơ một lưới bắt hết.

Còn có thể là bởi vì hoàng đế như cũ hi vọng tiền triều điện hạ có thể trở lại, từ trên người nàng nhận được Thụ Vương mầm móng bí mật, nếu như tiêu diệt liễu Lâm Hải Bắc Quốc, thì càng khó tìm tìm vị kia điện hạ.

Nhưng là bất kể như thế nào, Lâm Hải Bắc Quốc cùng Thánh Uy Vương Triều bị vây giằng co trạng thái, trước mắt loại này thế lực ngang nhau, để cho song phương cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, lúc đầu có thể duy trì một loại hòa bình.

Hồng Vũ suy nghĩ một chút, nói: “Ta đi đem Thu Lâm gọi đi vào.”

An Đế hai vai vi chấn, trong ánh mắt có chút khẩn cầu: “Ngươi có thể hay không…”

Hồng Vũ gật đầu nói: “Ta sẽ nói trước nói với nàng hạ xuống, ngươi cũng không cần quá lo lắng, Thu Lâm nàng có tri thức hiểu lễ nghĩa, mới có thể đủ hiểu…”

Hồng Vũ đi ra ngoài, phía ngoài chịu trách nhiệm thủ vệ hơn nữa giám đốc Thánh Uy Vương Triều bọn hộ vệ lập tức thần thái nghiêm chỉnh.

Hồng Vũ hướng bọn họ khoát khoát tay, đem Thu Lâm công chúa và Bạch Uyển Thần gọi vào liễu bên trong một chút, nhẹ nhàng vừa nói.

Bọn hộ vệ ở bên ngoài có chút hoài nghi, nhưng là cũng không nên thật đụng lên đi nghe. Vị kia nhất phẩm năm sao lặng lẽ vận dụng võ khí, muốn nghe lén mấy câu, nhưng là Hồng Vũ ngoài thân, bao phủ một tầng không nhìn thấy nguyên năng, những thứ kia nguyên năng dựa theo nào đó quy tắc vận chuyển, dễ dàng đã tất cả thanh âm ngăn cách liễu.

Nhất phẩm năm sao hơi có chút kinh ngạc, xem một chút Hồng Vũ cái hướng kia, thầm nghĩ trong lòng kỳ liễu quái, mình tu luyện công pháp đặc thù, nghe nói đến cao nhất nhất phẩm chín sao, có thể đạt tới "Thiên thị địa thính" hiệu quả, mặc dù mình hiện tại chỉ là một phẩm năm sao, nhưng là nghe lén một nhất phẩm ba sao nói chuyện hẳn là hoàn toàn không thành vấn đề a.

Hắn thấy được Bạch Uyển Thần, lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, thì ra là như vậy, nhất định là nhất phẩm Thất Tinh xuất thủ.

Thu Lâm công chúa không cách nào khống chế tâm tình của mình, nàng đầu tiên là khó có thể tin, không ngừng đặt câu hỏi, nhận được Hồng Vũ khẳng định trả lời sau, nàng phản ứng đầu tiên chính là xông đi vào, nhưng là rất nhanh vừa trầm tịch xuống tới, lộ ra vẻ có chút lạnh lùng: "Nàng nhìn thấy của ta lần đầu tiên cũng biết ta là con gái của nàng sao? Nếu như không phải là bởi vì ngươi xúc động nàng thiết lập tại Thụ Vương trong cấm chế nào đó, nàng hay là sẽ không xuất hiện."

Nàng cắn môi, trong đôi mắt tràn đầy thất vọng cùng thống khổ: "Nàng nói cho ngươi biết thân phận chân thật, chỉ là muốn lợi dụng quan hệ của ta và ngươi, để không nên tố cáo nàng sao?"

"Đã nhiều năm như vậy, ta đã thói quen không có mẫu thân chỉ có phụ thân, cho dù là phụ thân, cũng muốn cùng rất nhiều huynh đệ tỷ muội chia xẻ! Bất quá không sao, ta cũng đã thói quen…"

"Thói quen!"

Nàng mặc dù nói như vậy, nhưng là Hồng Vũ nhưng đã gặp nàng nước mắt đã tràn đầy liễu hai mắt, chẳng qua là cố gắng

nhịn xuống, không chịu để cho mình vì chuyện này khóc lên thôi.

Hồng Vũ nhẹ nhàng mở ra hai cánh tay, ôn nhu ôm nàng. Thu Lâm không có phản kháng, lúc này, nàng quá cần một vi ấm áp mà kiên định hoài bão liễu.

Nàng quăng vào Hồng Vũ trong ngực, mái tóc che mặt bàng, khuôn mặt dán Hồng Vũ bộ ngực, ở nơi này một khoa, rốt cục không nhịn được thấp giọng khóc nức nở.

Hồng Vũ vỗ nhè nhẹ nàng, một lúc lâu, mới mở miệng an ủi: "Nàng cũng có nổi khổ tâm riêng. Nàng rất không nỡ các ngươi phụ nữ, ta có thể cảm giác được, tin tưởng ta, cảm giác của ta luôn luôn rất chuẩn."

Hắn vừa hướng lối đi chỗ sâu trong bóng tối nhìn thoáng qua, thâm ý sâu sắc nói: "Có ít người, tổng hội bị trách nhiệm của mình vây khốn."

Bạch Uyển Thần vẫn đứng ở một bên, không nói một lời. Dung mạo của nàng trong trẻo lạnh lùng xinh đẹp, tựa như sáng tỏ ánh trăng, có thể chiếu sáng đêm tối. Nàng xem thấy Thu Lâm công chúa, có chút đồng tình, lại có chút ít đồng mệnh tương liên khổ sở.

Lại một lát sau, ở Hồng Vũ lời khuyên dưới, Thu Lâm công chúa rốt cục đi vào, An Đế đã đợi được thấp thỏm bất an. Nàng hai cái tay lần lượt thay đổi xoa, suy đoán nữ nhi có thể hay không tha thứ mình, mình an ủi mẹ con ngay cả tâm, vừa mình khiển trách năm đó không chịu trách nhiệm từ bỏ bọn họ phụ nữ…

Các loại tâm tư trong lòng hắn giao chiến, có thể nói Thu Lâm không có đi vào lúc trước trong khoảng thời gian này, là An Đế này vài chục năm nay, nhất đau khổ một thời gian ngắn.

Khi nàng thấy Hồng Vũ bên cạnh Thu Lâm công chúa thời điểm, rốt cục lộ ra một như trút được gánh nặng nụ cười, nhưng là cái này nụ cười vẫn chưa hoàn toàn trán phóng, tựu dần dần điêu linh liễu.

"Thu Lâm… Ngươi, ngươi không thể tha thứ ta là sao?"

Làm cho nàng nụ cười điêu linh, là Thu Lâm công chúa trên mặt lạnh lùng.

Nàng thật giống như rất bình tĩnh: "Vô luận như thế nào, ta không cách nào phủ nhận ngươi là mẫu thân của ta."

Những lời này tựa như dao găm giống nhau đâm vào liễu An Đế trong lòng, nàng không cách nào phủ nhận huyết thống quan hệ, đây là đối với An Đế không chịu trách nhiệm chỉ trích! Nói cách khác nếu như có thể phủ nhận lời nói, Thu Lâm công chúa có hay không sẽ nguyện ý thừa nhận này đoạn thân tình rồi?

An Đế nhất thời nước mắt rơi như mưa, nàng níu lấy tim của mình miệng: "Ta…"

Nàng cũng không biết hắn là như thế nào mở miệng, một lúc lâu sau, rốt cục vẫn phải nặng nề thở dài: "Ta thật xin lỗi các ngươi phụ nữ…"

Thu Lâm công chúa bất vi sở động.

Hồng Vũ nhẹ nhàng kéo Bạch Uyển Thần đích tay, hai người năm sau lui ra ngoài, đem không gian để lại cho này một đôi mẹ con.

Hai người bọn họ ở một quẹo vào nơi dừng lại, nơi này vừa lúc có thể tránh ra phía ngoài những thứ kia thủ vệ tầm mắt.

Hồng Vũ lẳng lặng đứng ở trong bóng tối, hai mắt trong bóng đêm cũng như cũ lóe sáng. Bạch Uyển Thần nhìn hắn, bỗng nhiên sâu kín thở dài: "Ngươi biết tại sao ban đầu ta sẽ lựa chọn Lan nhi làm đồ đệ?"

Hồng Vũ tâm tình không cao, cũng không có trêu chọc trêu ghẹo tâm tư, bình thản hỏi: "Tại sao?"

"Nàng ngay lúc đó tư chất, chẳng qua là trong đó một cái nguyên nhân." Bạch Uyển Thần nói: "Cũng bởi vì, nàng cùng ta giống nhau không cha không mẹ, chỉ có huynh trưởng."

Hồng Vũ sửng sốt: "Ngươi còn có ca ca?"

Bạch Uyển Thần gật đầu, vô hạn phiền muộn: "Đã thật lâu chưa từng thấy qua đại ca liễu."

Hồng Vũ nhất thời là cảm thấy rất có khiêu chiến lực a, thử nghĩ xem Trương Ngọc Thư tiểu tử kia thèm thuồng muội muội mình, mình là làm sao hành hạ tên kia, có một đại cữu ca… Chuyện không tốt lắm làm nha.

Hồng Vũ suy nghĩ lung tung thời điểm, Thu Lâm công chúa đã đi ra, Hồng Vũ có thể nhìn ra nàng rõ ràng vừa khóc liễu một cuộc.

"Đi thôi." Thu Lâm nhàn nhạt một tiếng.

An Đế không có từ trong thông đạo đi ra ngoài, hiển nhiên nàng có khác mật đạo.

Ba người đi ra ngoài, hộ vệ đưa bọn họ hộ tống trở về, Thu Lâm tâm tình xuống thấp, không nói một lời, Hồng Vũ bỗng nhiên cười một tiếng, nắm nàng tay nhỏ bé vuốt ve vỗ về chơi đùa: "Ha ha, như vậy cũng tốt, chờ chúng ta kết hôn thời điểm, lúc đầu song thân đều ở!"

…

Đến buổi tối thời điểm, Thu Lâm cảm xúc khá hơn một chút, Hồng Vũ mới đưa tâm tư của mình nói với nàng liễu.

Thu Lâm công chúa biết vậy nên làm khó: "Ngươi muốn cho nàng buông tha cho phục quốc mơ ước? Nàng hơi bị phấn đấu liễu mấy thập niên, mắt thấy thành công sắp tới, làm sao có thể buông tha cho? Nàng năm đó tựu vì giấc mộng này từ bỏ ta cùng phụ hoàng, ngươi cảm thấy nàng sẽ vì ta mà buông tha cho trước mắt thành công?"

Hồng Vũ bất đắc dĩ nói: "Tổng yếu hết sức thử một lần. Ngươi cũng thấy đấy Thánh Uy Vương Triều trăm họ An ở lạc nghiệp, cuộc sống hạnh phúc, không nói đến thay đổi triều đại sau, có thể hay không tái hiện thịnh thế, chỉ nói một khi khai chiến, nhất định sanh linh đồ thán, cho tâm gì nhẫn?"

Thu Lâm công chúa lắc đầu, nàng xuất thân hoàng gia, đối với cái này chút ít chuyện dĩ nhiên càng thêm ủng hộ An Đế.

"Ngươi không rõ, đối với một vị thành viên hoàng thất mà nói, khôi phục tiền triều, là một cở nào trọng yếu trách nhiệm!"

Hồng Vũ không cách nào nữa nói tiếp. Hắn có thể lý giải An Đế kịp Thu Lâm công chúa loại tư tưởng này, từ góc độ của các nàng nhìn đúng là như thế. Nhưng là Hồng Vũ cùng các nàng có đồng dạng kiên trì, vì mình trong lòng cho rằng là đối với mục tiêu, cố gắng không ngừng.

…

Ngày thứ hai, Tác Lạc Thác sẽ tới bái kiến Hồng Vũ, hỏi thăm hắn là hay không tìm ra Thụ Vương vấn đề chỗ ở. Hồng Vũ chỉ nói mình đã có một chút đầu mối, nhưng còn muốn tiếp tục nghiên cứu, điều này làm cho Tác Lạc Thác bội cảm phấn chấn, còn lần này hắn và trước kia bất đồng, bài trừ gạt bỏ lui tất cả tùy tùng sau, thần bí từ trong lòng ngực lấy ra một con hộp ngọc.

"Tiên sinh, đây là một mai nhất phẩm chín sao hoang thú não tinh, bên trong còn sót lại liễu một tia đầu kia hoang thú đủ khả năng vận dụng đích thiên địa quy tắc, đối với lực lượng tăng lên, có trợ giúp rất lớn."

Đây là một phân lễ trọng!

Vượt qua nhất phẩm hoang thú não tinh bản thân chính là cực kỳ trân quý chiến lược tài nguyên, mà trong đó ẩn chứa không trọn vẹn quy tắc càng thêm trân quý. Tác Lạc Thác cho dù là ở Thánh Uy Vương Triều địa vị tôn sùng, cũng không thể có thể có nặng như vậy trong bảo khố, vậy cũng chỉ có một có thể.

Quả nhiên, Tác Lạc Thác tiếp tục nói: "Đây là ta bị bệ hạ nhờ vã, chuyển giao cho tiên sinh."

Hồng Vũ khẽ cau mày: "Bệ hạ như vậy khẳng khái, có cái gì nhu cầu sao?"

Hắn trực tiếp như vậy, Tác Lạc Thác hơi có chút lúng túng chà xát chà xát tay: "Tiên sinh, ta có thể hay không mạo muội hỏi một câu: ngài là đến từ chính hải ngoại kia một ngọn thần sơn?"

Hồng Vũ lộ ra một tia vừa đúng là không mau vẻ, Tác Lạc Thác vội vàng khoát tay giải thích: "Tiên sinh không nên hiểu lầm, chúng ta tuyệt không có theo dõi tiên sinh ý nghĩ ý tứ,

chẳng qua là, bệ hạ lật đổ tiền triều tàn bạo thống trị, thân trèo lên Đại Bảo mấy chục năm, như cũ không có cùng hải ngoại các cường giả bắt được liên lạc, trong lòng hết sức hướng tới, hi vọng tiên sinh có thể từ đó tiến cử.

Nếu như tiên sinh nguyện ý bày lấy viện thủ, chúng ta nhất định còn có trọng tạ!"

Hồng Vũ có chút không rõ, nhìn dáng dấp Thánh Uy Vương Triều cũng không có nhận được hải ngoại thế lực nhận khả, mà nhận được hải ngoại thế lực nhận khả, đối với Thánh Uy Vương Triều hoàng đế mà nói vừa thật giống như trọng yếu phi thường.

Hồng Vũ thản nhiên nói: "Các ngươi có thể giao ra cái gì?"

Tác Lạc Thác nhất thời kích động lên, khốn nhiễu Thánh Uy Vương Triều mấy chục năm vấn đề khó khăn, sẽ phải tại chính mình trong tay giải quyết dễ dàng! Chỉ cần lần này thành công, sau khi trở về nhìn chút ít nếu nói trung nghĩa chi thần, còn ai dám nói mình chẳng qua là bằng vào tỷ tỷ thượng vị, còn ai dám chửi mình là gian nịnh chi thần!

Này tướng là một cuộc thống khoái vô cùng hãnh diện!

Nhưng là đây hết thảy, cũng quyết định bởi ở trước mắt Hồng Vũ.

Hắn càng thêm thành khẩn cùng nhún nhường đứng lên: "Cấp bậc này bảo vật, chúng ta khác còn chuẩn bị liễu ba vật, hơn nữa bệ hạ nguyện ý phong ngài vì dị họ Vương!"

Hồng Vũ khoát tay, giả hữu mô hữu dạng: "Ta không phải hỏi cấp cho ta điều kiện, là cho thần sơn điều kiện."

Tác Lạc Thác hơn kích động liễu, khóe miệng đều có chút phát run: "Cái này càng không có vấn đề, tiền triều đối với trên người tiến cống, chúng ta có thể gia tăng ba thành!"

Hồng Vũ khẽ mỉm cười: "Như vậy, mời trở về chờ tin tức đi."

Tác Lạc Thác vui mừng quá đỗi đang muốn quỳ gối cảm tạ, Hồng Vũ nhưng theo sát nói: "Bất luận thành cùng không

được, của ta lễ vật sẽ không trở về, trừ cái này, ta còn muốn trước bắt được đệ nhị kiện trọng bảo.”

Hắn muốn nói trước cầm một nửa báo thù, điều này làm cho Tác Lạc Thác cảm thấy làm khó, bất quá đối với cái này khổng lồ công lao tham lam, để cho hắn rất nhanh quyết định mạo hiểm: “Tiên sinh yên tâm, rất nhanh sẽ đưa tới được.”

Hồng Vũ hài lòng cười.

Chờ Tác Lạc Thác đi, Bạch Uyển Thần cùng Thu Lâm công chúa cười đau bụng: “Ngươi thật là… Thật xấu, tại sao có thể như vậy hãm hại lừa gạt.”

Hồng Vũ rất có đại nhân vật phản diện khí chất kiệt kiệt cười gian: “Từ vừa thấy được Tác Lạc Thác, ta liền nhìn không vừa mắt. Lão Thiên đối đãi không tệ, rốt cục cho ta hãm hại hắn một thanh cơ hội!” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 33 : Hải ngoại thần sơn (thượng)

Rất nhanh An Đế tựu nhận được tin tức, nàng ở bóng đêm che chở hạ lặng yên không một tiếng động đi tới liễu Hồng Vũ chỗ ở.

Hồng Vũ cũng không nghĩ là, hiển nhiên An Đế đã dùng hết mười hai năm thời gian, đem Thụ Vương doanh hoàn toàn biến thành địa bàn của nàng. Đáng thương Tác Lạc Thác lại cũng không cảm kích.

An Đế cau mày hỏi: "Ngươi có phải hay không cũng không tán thành của ta phục quốc kế hoạch?"

Trực giác của nữ nhân rất nhạy cảm.

Hồng Vũ nhìn một chút vừa Thu Lâm công chúa, người sau nhàn nhạt đem Hồng Vũ thái độ nói. An Đế giận hiện ra sắc, vung tay lên nói: "Nhất phái nói bậy! Thủy Nguyên đại lục dân chúng, cũng là ta hướng con dân, mấy ngàn năm qua, thâm thụ ta hướng đại ân, cho dù là chiến loạn phá hủy nhà của các nàng công viên, bọn họ cũng chỉ hẳn là cảm ơn mà không hẳn là oán hận ta hướng! Những thứ kia ở Bạn Đảng trị hạ hưởng thụ cuộc sống người, cũng là loạn dân, quên nguồn quên gốc, vong ân phụ nghĩa! Người như vậy, cho dù là đã chết, cũng không có cái gì đáng tiếc!"

Hồng Vũ đối với nàng loại này lý luận rất là im lặng, từ An Đế góc độ đến xem, con dân tài sản cùng tánh mạng cũng là hoàng thất ban cho, cũng là ân điển, hoàng thất cần phục quốc, nhấc lên một cuộc chiến loạn, cướp đi một số người mạng coi là cái gì? Lôi đình mưa móc đều là Vua dạ, những người đó hẳn là cảm ơn mới đúng.

Thu Lâm công chúa cắn răng nói: "Nhưng là con dân là vô tội. Tiền triều hoàng thất còn còn mấy người? Sợ rằng chỉ có ngài một đi? Chỉ có bởi vì ngài một người tư tâm, sẽ phải hàng tỉ con dân chết thảm, cũng không phải là một vị ý quân chủ sở tác sở vi."

“Ngươi!” An Đế không nghĩ tới Thu Lâm có thứ nhất đứng ra phản đối mình, nàng cảm thấy thua thiệt Thu Lâm, không tốt phản bác cái gì, nhưng là ý niệm trong lòng cũng sẽ không dao động nửa phần.

Nàng có chút uất ức, hơn nữa là thất vọng, trầm mặc chỉ chốc lát sau không nói một lời tiêu sái liễu.

Hồng Vũ cũng rất ngoài ý muốn, hắn vốn là cho là Thu Lâm công chúa là đồng ý An Đế kế hoạch, không nghĩ tới Thu Lâm sẽ ở lúc này ủng hộ mình.

Thu Lâm thật dài thở ra một hơi, nàng cũng không nghĩ trả thù mẫu thân, nhưng là nàng phải tại chính mình lý niệm, cùng chồng tương lai trong lúc lựa chọn một. Hiển nhiên nàng đã có đáp án.

Hồng Vũ cười híp mắt: “Biểu hiện không tệ, phần thưởng một!”

Bá!

Khí thế sét đánh không kịp bưng tai, ở Thu Lâm công chúa trên khuôn mặt nhỏ nhắn hôn một cái. Thu Lâm đại xấu hổ, dậm chân oán giận liễu Hồng Vũ một câu, bụm mặt chạy.

Bạch Uyển Thần ở một bên thẳng lắc đầu, sau đó lập tức nhận thấy được Hồng Vũ không có hảo ý ánh mắt, nàng nhất thời bày ra một bộ trong trẻo lạnh lùng tư thái tới: “Ta còn có việc, đi trước.”

Sau đó thật nhanh chạy trốn.

…

Kế tiếp mấy ngày, Tác Lạc Thác vẫn không có lộ diện, cũng là An Đế thỉnh thoảng tới một chuyến, không ngừng mà muốn lời khuyên Hồng Vũ cùng Thu Lâm công chúa tiếp nhận kế hoạch của mình.

Nhưng là nàng thủy chung không có thành công.

Hồng Vũ không thể “Tố cáo” An Đế, nhưng là không có ủng hộ của hắn, An Đế thủy chung không dám yên tâm tiến hành kế hoạch của mình. Cho nên cái này thành một tử kết, An

Đế thủy chung muốn nói dùng Hồng Vũ, Hồng Vũ vừa thì ngược lại nghĩ khuyên An Đế thay đổi chú ý. Song phương cũng không cái gì tiến triển.

Ngày này, Tác Lạc Thác hưng trùng trùng tới, đem một quả lóng lánh ánh sáng ngọc ánh sao bảo thạch đặt ở Hồng Vũ trước mặt: "Nhất phẩm cấp chín tài liệu tinh thần thạch, nó là tiên sinh liễu!"

Hồng Vũ trăm triệu không nghĩ tới Thánh Uy Vương Triều lại có tinh thần thạch.

Tựu trước mắt mà nói, nhất phẩm cấp chín nhưng thật ra là một không rõ ràng khái niệm, rất nhiều trên thực tế đã vượt qua nhất phẩm cấp chín tài liệu, cũng bị phân chia ở trong này, tỷ như tinh thần thạch.

Loại này tảng đá nghe nói là thiên ngoại tinh thần nứt vỡ sau lưu lại trọng yếu, cách dùng cực kỳ rộng khắp, còn chân chính để cho loại tài liệu này danh tiếng lan truyền lớn hay là một truyền thuyết, về đại thời kỳ viễn cổ, tinh không thần chiến truyền thuyết.

Những thứ kia có tư cách xông vào tinh không, tham gia thần chiến tồn tại, sử dụng Huyền Binh, cơ hồ đều có tinh thần thạch thành phần!

Hồng Vũ cũng không có nghĩ đến, mình nói đùa một chút hãm hại lừa gạt nhân vật, lại câu được liễu như vậy một con cá lớn.

Hắn tướng tinh thần thạch ôm đồm tới đây ngươi, nhanh chóng thu vào liễu không gian của mình Thiết giác, sau đó lời thề son sắt rất đúng Tác Lạc Thác bảo đảm: "Các hạ xin yên tâm sao, chuyện này, ta nhất định cố gắng thúc đẩy."

Tác Lạc Thác mừng rỡ: "Như vậy, hết thảy nhờ cậy tiên sinh!"

…

Tác Lạc Thác đi thời gian không lâu, An Đế đã tới rồi, Hồng Vũ một chút cũng không ngoài ý.

Nàng lần này tới, nhưng không có như dĩ vãng giống nhau đối với Hồng Vũ cùng Thu Lâm công chúa khổ khẩu bà tâm "Lời khuyên", mà là thản nhiên nói: "Ngươi tìm lấy cớ rời đi một thời gian ngắn, ta dẫn ngươi đi một chỗ. Nếu như ngươi có thể phù hợp yêu cầu, như vậy…" Nàng ngưng trọng nói: "Ta nhưng lấy buông tha cho kế hoạch của ta!"

"Ừ?" Hồng Vũ cảm thấy ngoài ý muốn: "Thật?"

"Dĩ nhiên!"

"Đi nơi nào?"

"Đến ngươi sẽ biết."

…

Ngày thứ hai, Hồng Vũ tựu nói cho Tác Lạc Thác, mình muốn đi hải ngoại giúp hắn "Hoạt động" hạ xuống, Tác Lạc Thác thiên ân vạn tạ, tư nhân biếu tặng cho Hồng Vũ năm vạn tinh tiền, Hồng Vũ thiếu gia dĩ nhiên không mặt mũi không có da tất cả đều thu nhận.

Hồng Vũ ba người dựa theo An Đế cung cấp lộ tuyến, ở một mảnh bờ biển ra chờ chực nàng, hai ngày sau, An Đế không biết dùng cái gì kế thoát thân, chạy tới cùng Hồng Vũ có hòa.

"Chúng ta đi nơi nào?"

An Đế một ngón tay biển rộng: "Nơi đó."

Hồng Vũ giật mình, hắn mới từ Thụ Vương doanh hướng bờ biển đi vào, là vì không để cho Tác Lạc Thác sinh ra hoài nghi, không nghĩ tới An Đế lại thật muốn dẫn hắn ra biển.

Hắn nghĩ tới Tác Lạc Thác thỉnh cầu, kinh ngạc hỏi: "Chẳng lẽ… Ngươi muốn dẫn ta đi hải ngoại?"

An Đế đã trước mà đi, lăng không mấy bước bước ra, trên mặt biển bay tới một cái thuyền lớn, nàng vững vàng địa rơi vào mũi thuyền, chờ Hồng Vũ: "Hải ngoại chưa bao giờ là cái gì cao ngạo ở trên cao thế lực, bọn họ dùng có lực lượng, tựu nhất định là tự nhiên mình quyền lực tố cầu."

Có chút dừng lại, nàng vừa nói tiếp: "Ta dẫn ngươi đi xem nhìn, hải ngoại thần sơn tại sao không ủng hộ Thánh Uy Vương Triều, cũng làm cho ngươi hiểu, ta sở dĩ muốn phục quốc, cũng không phải là ta một người nguyện vọng."

Hồng Vũ hiểu, An Đế không cách nào thuyết phục mình, đã nghĩ mượn hải ngoại thần sơn lực lượng, làm cho mình biết khó mà lui.

Hắn âm thầm cười một tiếng, theo sát bay lên trời, rơi vào kia chiếc trên thuyền lớn.

An Đế ở Thánh Uy Vương Triều nội bộ ẩn núp mười hai năm, đã giống như một viên chọc trời trên cây to đằng mạn, vững vàng quấn lấy cây khô, cành tiến vào đại thụ các góc. Này một chiếc thuyền lớn so ra kém chiến hạm, nhưng là cũng tuyệt đối mạnh hơn quá một loại thuyền câu. An Đế rất nhẹ nhàng triệu tập tới đây, chính là nàng thực lực căn cứ chính xác minh.

Thiên Lư chỉ có thể coi là là hải ngoại dọc theo, cũng đã đầy đủ để cho Thánh Uy Vương Triều hoàng đế không xa vạn dặm đem mình thích nhất hài tử đưa vào đi, so sánh với Thiên Lư, chân chính hải ngoại thần sơn cường đại vô cùng.

Nửa tháng sau, Hồng Vũ ngồi thuyền lớn rốt cục đã tới một mảnh bình tĩnh Hải Vực, dưới ánh mặt trời, mặt biển ba quang lăn tăn, thỉnh thoảng nhấc lên một đóa bọt sóng, mọc ra cánh phi ngư thành quần kết đội từ dưới mặt nước toát ra đi ra ngoài, lướt đi rất xa sau một lần nữa trở xuống đi.

Trên bầu trời, màu trắng chim biển phát hiện con mồi, hai cánh vừa thu lại thẳng tắp vào liễu dưới mặt nước, điêu đứng lên một cái cá nhỏ một lần nữa bay lên.

"Chính là trong chỗ này liễu." An Đế nói, nàng đứng ở đầu thuyền, dáng vóc tiêu tụy đem hai tay hợp ở trước người, yên lặng cầu nguyện một trận. Từ nàng trong lòng bàn tay bay ra một quả ngọc bài, quay tròn chuyển động, dính dấp liễu chung quanh không gian, hiện ra nhiều tia màu vàng nhạt nếp uốn.

Rồi sau đó ngọc bài sưu một tiếng biến mất không thấy gì nữa, chỉ có sau một lúc lâu, một hùng hậu mênh mông cuồn

cuộn thanh âm từ thần bí nơi truyền đến, quanh quẩn ở thiên địa trong lúc: "Lạp Phỉ Nhĩ hoàng thất điện hạ, chào mừng ngài đi tới Ngũ Diệp thần sơn…"

Kèm theo cái thanh âm này, trong hư không xuất hiện mười đạo không gian khóa! Ở từng đợt tiếng oanh minh trong, cái này Thần Vực mở ra, từ giữa không trung rũ xuống một cái Kim Quang trường thảm, mãi cho đến liễu An Đế trước mặt.

Ở một đầu khác, một gã bốn mươi tuổi trên dưới trung niên nhân mỉm cười mà đứng, hướng An Đế làm ra một hoan nghênh đích tay thế.

An Đế khẽ mỉm cười, mang theo Hồng Vũ bốn người đi tới.

Nhô lên cao đang lúc chi môn đóng cửa, kia con thuyền an tĩnh ở trên mặt biển nổi lơ lửng. Ở An Đế thả ra ngọc bài lúc trước, trên thuyền tất cả mọi người đã hôn mê.

Trung niên nhân có nhất phẩm Thất Tinh thực lực cường đại, hắn mỉm cười nhìn An Đế: "Điện hạ thật lâu không có tới."

An Đế cũng hướng hắn thăm hỏi: "Mạc Tháp các hạ tu vi lại có tinh tiến, thật đáng mừng."

Mạc Tháp khách khí hai câu, nhìn về phía An Đế phía sau, An Đế nhưng ngay sau đó giới thiệu nói: "Ta gần đây có chuyện vui, cùng chia ra nhiều năm nữ nhi gặp lại. Ngươi nhìn, đây chính là ta nữ nhi, Thu Lâm."

Thu Lâm công chúa tiến lên, mỉm cười nói lễ.

Mạc Tháp đánh giá nàng, trong mắt cũng là tán thành, yên lặng gật đầu, không biết đánh cái gì chú ý.

An Đế vừa giới thiệu Hồng Vũ cùng Bạch Uyển Thần, sau đó nói: "Bọn họ đều là con gái của ta bằng hữu, ta khách nhân tôn quý."

Mạc Tháp lộ ra vẻ có chút xem thường, Bạch Uyển Thần tu vi ở bên ngoài theo như rất cường đại, nhưng là Ngũ Diệp thần sơn một trông chừng môn hộ Mạc Tháp cũng đã là nhất phẩm Thất Tinh liễu.

Hắn có chút bất mãn An Đế tùy ý đem người mang đến Ngũ Diệp thần sơn.

"Mạc Tháp các hạ, ta có chút ít chuyện tới gặp Lộ Dịch đại nhân, kính xin giúp ta thông bẩm một tiếng."

Mạc Tháp cười nói: "Thật đúng là đúng dịp, đại nhân dự tính ngày mai sẽ có thể xuất quan, ta trước mang bọn ngươi đi nghỉ ngơi, gặp một lần lão bằng hữu, ngày mai ta an bài ngươi cùng đại nhân gặp mặt."

An Đế cười gật đầu: "Làm phiền liễu."

Ngũ Diệp thần sơn của mọi người nhiều đích Thần Vực trong, cấp bậc rất cao, cho nên diện tích vô cùng rộng lớn, nơi này sản vật phong phú, nhưng không có bao nhiêu cư dân.

Dùng nhiều như vậy tư chất nguyên, cung cấp thần sơn trong số ít võ giả, ngạnh sanh sanh cũng có thể đống ra một nhóm cường giả, Hồng Vũ âm thầm bỉu môi, cũng không kính nể.

An Đế bốn người bị dàn xếp ở dịch quán trong, tất cả chi phí hết sức xa hoa, coi như là hoàng thất cũng không cách nào so sánh với. An Đế lặng lẽ nói cho Hồng Vũ: "Đây là bởi vì không có chúng ta Lạp Phỉ Nhĩ hoàng thất tiến cống sau, bọn họ giảm bớt liễu chi phí."

Hồng Vũ khẽ cau mày, hải ngoại thần sơn chợt nhìn cùng Thanh Nguyên đại lục Chủ Thần Vực có chút tương tự, nhưng là bất đồng cũng hết sức rõ ràng. Hải ngoại thần sơn cùng phàm tục thế giới liên lạc vô cùng mật thiết.

Thậm chí ở Thủy Nguyên đại lục người bình thường trong, cũng có không ít biết hải ngoại thần sơn tồn tại.

Mặc dù nơi đây chủ nhân Lộ Dịch còn đang bế quan, nhưng là Mạc Tháp chịu trách nhiệm ra mặt tiếp đãi An Đế. Hiển nhiên Ngũ Diệp thần sơn năm đó cùng Lạp Phỉ Nhĩ hoàng thất quan hệ vô cùng hòa hợp, cho nên đối với An Đế đến, Ngũ Diệp thần sơn rất nể tình, dạ tiệc cực kỳ phong phú, còn có các loại kỳ diệu võ đạo biểu diễn. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 33 : Hải ngoại thần sơn (hạ)

Những thứ này biểu diễn cũng không phải là nghệ nhân bán rẻ tiếng cười cái loại nầy hình thức, mà là mọi người ồn ào, để cho một loại vị võ đạo cường giả kết quả bộc lộ tài năng.

Dạ tiệc không khí đạt tới cao triều nhất thời điểm, một vị nhất phẩm chín sao chí tôn cường giả rốt cục chịu không nổi mọi người nhiệt tình, kết quả hơi phô bày một chút thủ đoạn của mình, nhất thời thắng được cả sảnh đường ủng hộ.

An Đế một mực âm thầm nhìn Hồng Vũ, lúc này lặng lẽ nói: "Ngũ Diệp thần sơn thực lực như thế nào? Này một vị các hạ trên thực tế là Ngũ Diệp thần sơn trong yếu nhất nhất phẩm chín sao, mới vừa tấn chức thời gian không lâu, nếu không cũng sẽ không cùng chúng ta cùng nhau yến ẩm. Trừ hắn ra ở ngoài, Ngũ Diệp thần sơn còn có bốn vị nhất phẩm chín sao! Ngươi hẳn là hiểu, đây là một cổ cở nào lực lượng cường đại!"

Hồng Vũ âm thầm bỉu môi, hắn ngay cả Thông Thiên Đại Đế đám người đuổi giết cũng trải qua, chính là nhất phẩm chín sao, như thế nào lại để cho hắn rung động?

Nhưng là An Đế nhìn không nói lời nào, còn tưởng rằng hắn thật bị kinh hãi đến, hài lòng ngồi ở vừa, mang theo mỉm cười một lần nữa đầu nhập vào yến hội giao tế trong.

Dạ tiệc kết thúc, Mạc Tháp đưa An Đế bốn người trở về, hắn hô một tiếng: "Cách Lỗ ngươi hỗn tiểu tử, đi với ta đưa tiễn điện hạ!"

Một gã có khả năng cao thiếu niên lập tức đáp ứng, thật nhanh tới đây, hướng về phía An Đế khom người thăm hỏi nói: "Điện hạ, Cách Lỗ hộ tống ngài trở về."

An Đế cười gật đầu: "Mạc Tháp các hạ, đây chính là hài tử của ngươi Cách Lỗ? Đã lớn như vậy liễu."

Mạc Tháp cười ha ha: "Đúng a, năm đó hắn còn dư lại tới lúc, điện hạ còn đặc biệt sai người ít đến liễu lễ vật, nhờ có

ngài cái kia một quả linh đan, tiểu tử này ở Tam Phẩm Hiển Thánh thượng không có làm trễ nãi thời gian quá dài, Cách Lỗ, còn không mau cám ơn điện hạ."

"Đa tạ điện hạ ân điển!"

An Đế cười híp mắt: "Nói như vậy tựu quá khách khí."

Một đường vừa nói vừa cười, cố nhân ôn chuyện, đã là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh Cách Lỗ hộ tống bọn họ trở về. Đến dịch quán, Mạc Tháp hướng Cách Lỗ vung tay lên: "Được rồi tiểu tử thúi, ngươi trước trở về, ta cùng điện hạ còn có chuyện cần."

"Dạ, phụ thân, ta đi về trước, ngài cũng sớm một chút trở về nghỉ ngơi."

Cách Lỗ sau khi đi, Mạc Tháp cười híp mắt nhìn nhìn Thu Lâm công chúa, sau đó mới đúng An Đế nói: "Điện hạ, ngươi nhìn nhà ta Cách Lỗ như thế nào?"

An Đế khen ngợi không dứt: "Tuổi trẻ tài cao, tương lai nhất định là Ngũ Diệp thần sơn trụ cột vững vàng."

Mạc Tháp ha ha cười, trong lòng đắc ý, ngoài miệng hay là khiêm tốn nói: "Còn kém xa lắm đâu. Bất quá ta đứa nhỏ này, hai mươi ra mặt đã là Nhị Phẩm Khai Thần đỉnh, coi như là ở hải ngoại thần sơn trong, có thể vượt xa người của hắn cũng không nhiều liễu."

"Các hạ hẳn là cảm thấy tự hào."

Mạc Tháp còn nói liễu một chút râu ria lời nói, cuối cùng hỏi Thu Lâm công chúa niên kỉ kỷ, sau đó mang theo nụ cười cáo từ.

Mọi người đang có chút ít không giải thích được, bỗng nhiên có người tới bẩm báo: "Điện hạ, Cách Luân đại nhân cầu kiến."

Vị này Cách Luân đại nhân Hồng Vũ cũng có ấn tượng, chính là mới vừa rồi dạ tiệc trong, kết quả biểu diễn cái kia vị nhất phẩm chín sao!

An Đế thất kinh: "Cách Luân đại nhân hạ mình tiền lai, ta đây phải đi nghênh đón."

Phía ngoài vang lên một trận sảng lãng tiếng cười: "Điện hạ không cần khách khí như thế, một trăm hai mươi năm trước, nếu như không phải là phụ thân ngươi biếu tặng cái kia một quả nhất phẩm chín sao hoang thú não tinh, ta cũng vậy không cách nào xông phá nhất phẩm Thất Tinh một ít quan, cũng là không có hôm nay Cách Luân."

An Đế nhớ tới phụ thân, ảm nhiên thở dài: "Đại nhân thật là nhân hậu, còn nhớ rõ tiên phụ."

Cách Luân cũng có chút áy náy: "Đều tại ta, không nên nói thương tâm như vậy chuyện. Bất quá điện hạ, ta hơn nửa đêm chạy tới, nhưng là vì một cái cọc chuyện vui."

"Việc vui gì?"

Cách Luân khẽ mỉm cười, nhìn về phía Thu Lâm công chúa: "Ta là vì tiểu điện hạ làm mai tới. Mạc Tháp tên kia coi trọng nhà ngươi tiểu điện hạ, muốn cho nhi tử Cách Lỗ cưới vợ tiểu điện hạ, ta ngại bất quá hắn trước mặt tử, để làm cái này người làm mai."

"Cái gì!" An Đế cũng là thất kinh.

Bạch Uyển Thần hơi sửng sờ, sau đó ở một bên cười dài ôm cánh tay, tiến vào vui thích nhìn hí hình thức.

Hồng Vũ giận tím mặt, ở trong lòng trung chửi ầm lên, chết tiệt cáo già Mạc Tháp, khó trách ân cần như vậy, còn muốn kêu lên của mình nhi tử cùng đi hộ tống, nguyên lai là đánh cho cái chủ ý này!

Hắn sắc mặt âm u, vừa Thu Lâm công chúa hơi kinh ngạc sau, rất nhanh tựu chú ý tới bên cạnh tình lang cảm xúc không đúng, lặng lẽ cầm tay của hắn, thấp giọng nói: "Người ta vừa không biết chuyện của hai ta mà."

Hồng Vũ vừa nghĩ cũng là, nếu như Mạc Tháp tên khốn kia nói trước biết Thu Lâm cùng mình hôn ước, còn dám làm như vậy, mình nhất định đánh phát hắn phụ tử hai con túi trứng.

Nhưng là vấn đề lúc An Đế giới thiệu thời điểm không có nói rõ ràng chuyện này.

An Đế cũng rất hối hận, nàng sở dĩ không có giới thiệu Hồng Vũ cùng Thu Lâm quan hệ, là bởi vì nàng muốn dùng Ngũ Diệp thần sơn tới dọa chế Hồng Vũ. Cho nên cảm thấy chuyện này hay là sau này nữa nói cho Ngũ Diệp thần sơn. Không nghĩ tới Mạc Tháp liếc thấy trung con gái của mình, làm ra như vậy lúng túng một màn.

Cách Luân nhưng là nhất phẩm chín sao, không cần cố ý đi cảm giác, cũng có thể rõ ràng nhận thấy được tại chỗ mấy người "Mờ ám". Hắn khác biệt nhìn hướng Thu Lâm công chúa cùng Hồng Vũ kéo ở chung một chỗ đích tay: "Cái này, cái này…"

An Đế bất đắc dĩ nói: "Trách ta trước đó cũng không nói gì rõ ràng, con gái của ta, đã gả cho Hồng Vũ."

Cách Luân cảm thấy lúng túng, hắn đường đường nhất phẩm chín sao, ra mặt làm mai lại làm ra như vậy một Ô Long: "Điện hạ, thật là xin lỗi, đủ trách Mạc Tháp cái kia lão khốn kiếp, nói trước không hỏi rõ ràng."

Thật đúng là, mới vừa rồi Mạc Tháp quanh co lòng vòng hỏi hồi lâu, đem Thu Lâm công chúa niên kỉ kỷ yêu thích cái gì tất cả đều hỏi thăm rõ ràng, nhưng là duy chỉ có quên mất hỏi Thu Lâm công chúa có hay không hôn phối.

Cách Luân chật vật không chịu nổi cáo từ, trong phòng bốn người nhìn nhau cười khổ. Bạch Uyển Thần nhìn có chút hả hê nói: "Hồng Vũ ngươi cũng nên cẩn thận, có người muốn hoành đao đoạt ái!"

Thu Lâm công chúa so sánh với Hồng Vũ còn buồn bực: "Bạch tỷ tỷ ngươi cũng đừng giễu cợt nhân gia, phiền đã chết, tại sao có thể có loại chuyện này."

Hồng Vũ đang muốn phát biểu ý kiến, bỗng nhiên dịch quán người vừa lại tới bẩm báo: "Điện hạ, Cách Lỗ cầu kiến."

Hồng Vũ giận dữ: "Cái này tiểu tử thúi không dứt đúng không?"

An Đế nói: “An tâm một chút chớ nóng, xem hắn rốt cuộc tới làm gì.”

Thu Lâm công chúa mất hứng bĩu môi một cái: “Ta không nên gặp, ta đi vào trước.”

Hồng Vũ đối với cái này thái độ rất là hài lòng: “Hì hì, đây mới là của ta tốt vợ.”

An Đế bất đắc dĩ lắc đầu, làm cho người ta đem Cách Lỗ mời tiến đến. Cách Lỗ đi vào lúc trước, Thu Lâm công chúa đã đi rồi.

Cách Lỗ đầu tiên là đối với An Đế ôm quyền thi lễ: “Điện hạ, đã trễ thế này quấy rầy, thật sự không nên, bất quá ta người này tính tình cấp, đợi không được.”

An Đế thản nhiên nói: “Không sao, nếu tới có chuyện gì cứ nói đi.”

Cách Lỗ quả nhiên ngay thẳng: “Điện hạ chuyện này cùng ngài nói vô dụng, ta tìm…”

Hồng Vũ chịu đựng tức giận, chỉ chờ Cách Lỗ nói ra “Thu Lâm” hai chữ, hắn sẽ phải bộc phát, lại không nghĩ rằng Cách Lỗ một bước chạy đến liễu Bạch Uyển Thần trước mặt: “Ta tìm này một vị tỷ tỷ.”

Bạch Uyển Thần cũng là ngoài ý muốn: “Ừ?”

Cách Lỗ thái độ phá lệ thành khẩn, nói: “Vị tỷ tỷ này, phụ thân ta thật ra thì tuổi cũng không lớn, năm nay cũng chỉ có một trăm hai mươi tuổi, đã là nhất phẩm Thất Tinh liễu, mười năm trước mẫu thân của ta thăm dò hải ngoại, không còn có trở lại. Phụ thân những năm này buồn bực không vui, ta cũng nhìn ở trong mắt, nhưng là mỗi một lần ta khuyên hắn tái giá, hắn cũng không đưa có thể hay không. Nhưng là hôm nay buổi tối ta phát hiện, hắn nhìn ngài trong ánh mắt, lóe ra kỳ dị quang thải. Hắn ý không tốt mở miệng, ta đây cái này làm nhi tử giúp hắn mở miệng, xin ngài suy nghĩ hạ xuống, gả cho phụ thân ta sao!”

Bạch Uyển Thần trợn mắt hốc mồm, loại này vẻ mặt rất ít ra hiện tại luôn luôn trấn định trong trẻo lạnh lùng trên người

nàng, nhưng là lần này, nàng thật bị sợ ngây người.

An Đế trăm triệu không nghĩ tới cả đêm hai người làm mai tới cửa, nhằm vào hay là bất đồng cô bé. Nàng có chút mờ mịt nhìn nhìn Cách Lỗ, nghiến răng nghiến lợi nói: "Đầu óc ngươi nước vào liễu! ?"

Cách Lỗ sửng sốt, Hồng Vũ đã bộc phát: "Cút cho ta!"

Cách Lỗ không vui nhìn chằm chằm Hồng Vũ: "Các hạ là người nào? Loại chuyện này có ngươi xen mồm phân không!"

Hồng Vũ bá đạo vô cùng một thanh ôm Bạch Uyển Thần: "Đây là ta tương lai chính phòng nương tử, ngươi nói theo có quan hệ hay không? Cha ngươi cái kia lão già kia, một trăm hai mươi tuổi liễu, cũng thật tốt ý tứ?"

Cách Lỗ cả giận nói: "Phụ thân ta một trăm hai mươi tuổi nhất phẩm Thất Tinh, chính là kỳ tài ngút trời, cho dù là ở hải ngoại thần sơn, cũng không có mấy người có thể ở cái này tuổi đạt tới cái này trình độ!"

Hồng Vũ chỉ vào Bạch Uyển Thần nói: "Mẹ của con ta năm nay mới vừa ba mươi ra mặt."

Cách Lỗ: "…"

Hắn nghĩ nửa ngày, rốt cục nghẹn đi ra ngoài: "Số tuổi không là vấn đề."

"Cút!"

Cách Lỗ phát hỏa: "Ngươi cái gì thái độ! Nơi này là Ngũ Diệp thần sơn!"

Hồng Vũ đã bắt đầu bắt tay áo liễu: "Ngươi cút không cút? Phụ tử các ngươi tính toán hai ta vợ, còn muốn ta có cái gì tốt thái độ?"

An Đế ở một bên thật lâu không có phục hồi tinh thần lại, nàng dĩ nhiên nhìn ra được Hồng Vũ cùng Bạch Uyển Thần quan hệ trong đó có chút mập mờ không rõ, nhưng là Bạch Uyển Thần chính là nhất phẩm Thất Tinh, Hồng Vũ chỉ là một phẩm ba sao, hai người trong lúc chênh lệch quá xa, Bạch Uyển Thần nguyện ý "Chịu thiệt" sao?

Nàng nếu là biết Bạch Uyển Thần chính là Hồng Vũ muội muội sư tôn, đoán chừng có hơn quấn quýt.

Hiện tại Hồng Vũ công khai kêu đi ra, Bạch Uyển Thần không có minh xác tỏ vẻ phản đối, vậy thì nói rõ thật có chuyện này liễu, An Đế âm thầm lắc đầu, vì mình nữ nhi mặc niệm.

Hồng Vũ nhưng khi tràng đồng ý liễu chính phòng nương tử vị trí!

Lấy nữ nhi của mình Địch Nhung công chúa thân phận, ngồi lên chính phòng nương tử vị trí cũng phân lượng đầy đủ, nhưng vấn đề là, Bạch Uyển Thần là nhất phẩm Thất Tinh a.

Cách Lỗ mở to mắt: "Ngươi… Các ngươi…" Hắn bỗng nhiên lòng tin mười phần: "Chúng ta phụ tử sẽ không buông tha cho!"

Hồng Vũ thiếu chút nữa sẽ phải động thủ, lại bị Bạch Uyển Thần nhẹ nhàng kéo: "Tính, tùy hắn đi sao."

Cách Lỗ hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang tiêu sái liễu, nhìn qua lòng tin mười phần, khiến cho Hồng Vũ có chút buồn bực: "Nhất định phải tìm một cơ hội, sửa chữa một chút này một đôi phụ tử."

An Đế ở một bên nhìn hắn, trong lòng tự nhủ ngươi sửa chữa Cách Lỗ cũng là thôi, người ta phụ thân nhưng là nhất phẩm Thất Tinh, ngươi lấy cái gì đi sửa chữa người ta?

Bạch Uyển Thần bất động thanh sắc nhẹ nhàng đem Hồng Vũ ôm tay của mình gẩy đi xuống. Thu Lâm công chúa đã hăng hái bừng bừng trở lại: "Khanh khách lạc, Bạch tỷ tỷ, xem ngươi còn cười nhạo ta!"

Lúc này đến phiên Bạch Uyển Thần dở khóc dở cười liễu.

Một đêm này cực kỳ đặc sắc, An Đế thẳng lắc đầu: "Tính, đã đã muộn, cũng đi ngủ đi." Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 34 : Sơn chủ (thượng)

Bạch Uyển Thần trở lại gian phòng của mình, ngồi ở bên giường suy nghĩ xuất thần.

Ngũ Diệp thần sơn cũng không có trăng sáng, phía ngoài một mảnh bóng tối, chỉ có linh tinh ngọn đèn dầu thật giống như xa xôi ánh sao quang. Nàng không biết nghĩ tới điều gì, âm thầm thở dài.

Một trận cổ quái chuẩn bị tiếng cửa vang lên, Bạch Uyển Thần tức vừa trợn trắng mắt: "Đã trễ thế này ngươi làm gì?"

Hồng Vũ ở bên ngoài gấp gáp: "Ngươi rốt cuộc là nghĩ như thế nào?"

"Cái gì nghĩ như thế nào?"

"Chính phòng nương tử a!"

Bạch Uyển Thần thở dài: "Cám ơn ngươi giúp ta giải vây."

Hồng Vũ một trận trầm mặc: "Ta nói cũng là thật. Ngươi sẽ không cũng cổ hủ đến bởi vì ngươi là Tiểu Lan sư phó, cũng không dám theo ở chung một chỗ sao? Ta cho là Bạch Uyển Thần là không nhìn thiên hạ anh hùng đệ nhất : thứ nhất nữ trung hào kiệt!"

Bạch Uyển Thần trầm mặc chốc lát: "Ngươi không cần kích ta."

Hồng Vũ hơn gấp gáp liễu: "Ngươi cho ta lời chắc chắn!"

Bên trong truyền đến một tiếng thở dài: "Hồi đi ngủ đi…"

Hồng Vũ không nghe, tiếp tục cong cửa.

Bạch Uyển Thần dở khóc dở cười: "Ngươi đây không phải là chơi xấu không!"

"Ta liền thích cho chơi xấu."

Bạch Uyển Thần một trận cảm giác vô lực: "Ngươi đừng như vậy, nếu không ta liền giận thật à."

Hồng Vũ ở bên ngoài hồi lâu không có động tĩnh, cuối cùng nói: "Được rồi, ta đây đi về trước. Bất quá ngươi đừng muốn trốn tránh, ta nhưng là đệ nhất thiên hạ trẻ hư, có khi là lấn nam bá nữ thủ đoạn! Ta nói thật ơ, ta xong rồi lên táng tận thiên lương chuyện tình, mình cũng sợ."

Bạch Uyển Thần bị hắn khiến cho một chút tính tình không có, hận đến hàm răng ngứa: "Cái này tiểu bại hoại!"

Hồng Vũ đi trở về, lật ra mấy thân, ảo tưởng bên trái ôm tiểu Thu Lâm bên phải ôm Bạch tỷ tỷ, vui thích ngủ thiếp đi.

…

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Mạc Tháp nét mặt già nua đỏ bừng tìm đến An Đế: "Điện hạ, thật là, vạn phần xin lỗi."

An Đế xem một chút vừa trợn mắt nhìn Hồng Vũ, cúi đầu không nói Thu Lâm, còn có lạnh nhạt nơi chi Bạch Uyển Thần, có chút buồn cười hỏi: "Như vậy, Mạc Tháp các hạ rốt cuộc là vì kia một việc xin lỗi đâu?"

Mạc Tháp nghĩ tới nghĩ lui, quyết định vẫn là đem trách nhiệm giao cho nhi tử, cho nên nói: "Hai kiện chuyện, còn không cũng là bởi vì tiểu tử kia!"

An Đế nhịn cười không được: "Tốt lắm, các hạ cũng không cần đau lòng, là ta không có nói trước nói rõ."

Nàng khinh phiêu phiêu đem chuyện này bỏ qua đi, sau đó hỏi: "Lộ Dịch đại nhân xuất quan sao? Ta hôm nay có thể nhìn thấy hắn sao?"

"Đại nhân bế quan địa phương : chỗ đã mơ hồ có chút buông lỏng, nói vậy buổi trưa là có thể xuất quan."

"Vậy thì thật là thật tốt quá."

Buổi sáng thời điểm, Mạc Tháp dẫn bọn họ ở thần sơn trong du ngoạn giết thời gian.

Ngũ Diệp thần sơn trong nhân khẩu trên thực tế chỉ có mấy ngàn người, mà một ngọn dùng có mười đạo không gian khóa Thần Vực vô cùng rộng lớn, như vậy chọn người chiếm cứ

như thế diện tích Địa Ngục, mặc dù như như thế nào lực mạnh khai phá, cũng chỉ dùng rất nhỏ một khối địa phương : chỗ.

Ngũ Diệp thần sơn trong, cơ hồ mỗi một vị võ đạo cường giả cũng có mình độc lập tòa thành. Chỉ tiếc tòa thành trong lộ ra vẻ tương đối vắng lạnh, không có mấy người người giúp việc.

Mà những thứ kia còn không có đạt tới "Cường giả" cấp bậc chính là võ giả, thì thống nhất được an bài ở "Xuân mầm quán" trong. Này một ngọn xuân mầm quán, chiếm diện tích mấy trăm mẫu, mỗi một tên võ giả tất cả cũng là tự nhiên mình độc lập tiểu viện.

Mọi người từ xuân mầm quán đi ngang qua thời điểm, vừa lúc gặp gỡ một nhóm trẻ tuổi võ giả kết bạn đi ra ngoài, trên người bọn họ chuẩn bị đầy đủ hết, đeo của mình Huyền Binh, mặc sáng rõ khôi giáp, long hành hổ bộ tư thế oai hùng bộc phát.

Mục tiêu của bọn họ là nơi xa rậm rạp núi rừng, ở trong đó đều biết không rõ hoang thú, săn giết hoang thú, là mỗi một tên thâm sơn võ giả tăng thực lực lên phải qua đường.

Một nhóm người này cầm đầu chính là Cách Lỗ, hắn cũng không ở chỗ, nhưng là cũng muốn đúng hạn tới đây cùng mọi người cùng nhau học tập, tu luyện.

Các lộ thấy Thu Lâm công chúa, cúi đầu sẽ phải nhiễu đi. Nhưng là bên cạnh hắn mấy bằng hữu nhưng thấy được An Đế.

"Đó chính là An Đế điện hạ?"

"Không tệ, ta mấy năm trước ra mắt nàng một lần, An Đế điện hạ là Lạp Phỉ Nhĩ hoàng thất cuối cùng hậu duệ quý tộc."

"Bên người nàng cái kia nữ trẻ nhỏ chính là An Đế điện hạ nữ nhi sao?"

"Cách Lỗ, chính là chỗ này nữ trẻ nhỏ cự tuyệt ngươi?"

Các bằng hữu cảm xúc dần dần kích động lên: "Vì bên người nàng tên tiểu tử kia?"

“Tiểu tử kia nhưng là nhất phẩm ba sao!”

“Vậy thì như thế nào? Chúng ta là Ngũ Diệp thần sơn đệ tử, nhất định có xa so với bình thường người thật xa tiền trình, coi như là hiện tại cảnh giới không bằng hắn, sớm muộn gì cũng sẽ vượt qua hắn!”

“Hừ, Thu Lâm tiểu điện hạ thật không có ánh mắt, thế nhưng buông tha cho Cách Lỗ ưu ái, lựa chọn tên tiểu tử kia, tầm nhìn hạn hẹp!”

“An Đế điện hạ làm cũng không đúng, hữu thần giả sơn đệ coi trọng con gái của nàng, cho dù là đối với Lạp Phỉ Nhĩ hoàng thất mà nói, cũng là khổng lồ vinh quang. Nàng nên tại chỗ xé bỏ cùng tiểu tử kia hôn ước, đem nữ nhi gả cho Cách Lỗ mới đúng.”

“Không tệ, chúng ta nhưng là Ngũ Diệp thần sơn người!”

Mọi người thất chủy bát thiệt, tức giận bất bình. Luôn luôn cao cao tại thượng thói quen các thiếu niên coi trời bằng vung. Cách Lỗ cái này người trong cuộc bởi vì xấu hổ ý không tốt nói thêm cái gì, nhưng là bọn họ đã tình cảm quần chúng sục sôi.

“Há có thể như thế nhẹ nhục thần sơn đệ tử?”

“Đi, chúng ta đi cùng An Đế điện hạ đòi nói chuyện!”

“Ta còn muốn hỏi một chút tên tiểu tử kia, hắn làm sao sẽ như thế không biết trời cao đất rộng, cùng thần sơn đệ tử đoạt nữ nhân? !”

“Đi!”

Cách Lỗ vội vàng ngăn cản bọn họ: “Chư vị, chư vị hảo ý lòng ta dẫn liễu, nhưng chịu trách nhiệm tiếp đãi điện hạ chính là phụ thân ta, vạn nhất xảy ra chuyện, lão nhân gia ông ta khó tránh khỏi được Lộ Dịch đại nhân trách phạt, chúng ta hay là vội vàng đi săn giết hoang thú sao.”

Mấy tên la hét ầm ĩ nhất hung thật là tốt bằng hữu xem một chút Cách Lỗ, miễn cưỡng gật đầu: “Thật ra thì còn có cơ hội hung hăng nhục nhã tên tiểu tử kia!”

“Ngươi là nói…”

“Hắc hắc, không tệ! Chúng ta đi trước săn giết hoang thú.”

“Tốt!”

Mọi người tựa hồ cũng hiểu, nhất thời tâm tình thật tốt, tạm thời “Bỏ qua cho” liễu Hồng Vũ.

…

Bên kia sảo sảo nhượng nhượng thanh âm mơ hồ truyền tới —— thật ra thì coi như là bất truyền tới đây, lấy mọi người tại đây tu vi, cũng có thể nghe được nhất thanh nhị sở.

Hồng Vũ sắc mặt lạnh lùng, đối mặt người như thế hắn ngược lại tỉnh táo lại, trên thực tế hắn ước gì đám người này vội vàng tới đây khiêu khích, sau đó mình mới có lấy cớ hung hăng sửa chữa bọn họ một bữa!

Nhưng là để cho Hồng Vũ thiếu gia rất buồn bực chính là, đám này du côn cắc ké lại kinh sợ liễu!

Được rồi, phía sau nói vậy còn có cơ hội.

Thu Lâm công chúa giận đến không nhẹ, xuất thân Ngũ Diệp thần sơn thì thế nào? Thì tư cách xem thường mọi người? Các ngươi ngay cả Nhất Phẩm Hợp Chân cũng không phải là, ngay cả Bổn công chúa cũng không bằng, thật không rõ loại này cuồng vọng tự tin là từ đâu tới.

Mà An Đế thì muốn lộ ra vẻ tĩnh táo rất nhiều, Lạp Phỉ Nhĩ hoàng thất đang cùng Ngũ Diệp thần sơn gặp gỡ trong, vẫn là bị vây tương đối nhún nhường vị trí.

Mạc Tháp có chút không tốt lắm ý tứ, ngượng ngùng hướng An Đế cười một tiếng: “Tiểu hài tử, khẩu không che đậy, điện hạ không lấy làm phiền lòng.”

Vừa lúc đó, nơi xa một loại ngọn núi bỗng nhiên mỉm cười nói chấn, một cổ mênh mông cuồn cuộn khí phách ba động dọc theo mặt đất. Thôi động cả thiên địa, nhanh chóng truyền đến.

Rồi sau đó, một đạo Kim Quang phóng lên cao, chung quanh có hừng hực ngọn lửa thiêu đốt, kèm theo một tiếng

huýt sáo!

Mạc Tháp mừng rỡ: "Lộ Dịch đại nhân xuất quan!"

Mọi người lập tức chạy trở về.

Ngũ Diệp thần sơn sơn chủ Lộ Dịch bế quan địa phương : chỗ chính là cả Ngũ Diệp thần sơn trong không gian cao nhất một ngọn núi. Bế quan mật thất ở dưới chân núi, mà ở giữa sườn núi thượng, có một ngồi lộng lẫy đường Hoàng Thành bảo, đó chính là sơn chủ Lộ Dịch chỗ ở.

Hồng Vũ bọn họ chạy tới thời điểm, Lộ Dịch đã trở lại của mình tòa thành trong.

Mạc Tháp tiến lên giao thiệp sau, Lộ Dịch đại nhân trung thực người hầu xin bọn họ ở dưới chân núi một mảnh trong kiến trúc chờ chực triệu kiến.

"Lộ Dịch đại nhân mới vừa xuất quan, có rất nhiều chuyện phải xử lý, kính xin điện hạ kiên nhẫn chờ chực xuống."

An Đế tỏ vẻ hiểu.

Ở dưới chân núi cái kia một mảnh trong kiến trúc, An Đế cảm thụ được trên núi tòa thành trong mơ hồ truyền tới cường đại nguyên năng ba động, vô cùng cảm khái nói: "Lộ Dịch đại nhân kỳ tài ngút trời, lần này bế quan, nói vậy đã thẳng tiến nhất phẩm chín sao đỉnh đi? Đợi một thời gian, vượt xa nhất phẩm chín sao không là vấn đề!"

Mạc Tháp cũng lộ ra vẻ rất kiêu ngạo: "Đại nhân lần này là liễu mười phần nắm chặc mới bế quan, quả nhiên ở trước trong thời gian hoàn thành đột phá, ha ha ha! Đây là trời cao nhất định ta Ngũ Diệp thần sơn, muốn trở thành hải ngoại đệ nhất : thứ nhất thần sơn!"

An Đế vừa nói chuyện thời điểm, vừa nhìn Hồng Vũ. Nàng lợi dụng Ngũ Diệp thần sơn áp bách Hồng Vũ ý nghĩ vô cùng minh xác, ngay cả Ngũ Diệp thần sơn cường đại như vậy thế lực, đều ủng hộ Lạp Phỉ Nhĩ hoàng thất, ngươi còn lấy cái gì phản đối kế hoạch của ta?

Mà nàng sở dĩ muốn gặp đến sơn chủ Lộ Dịch, chính là muốn để cho Hồng Vũ chính tai nghe được, Lộ Dịch đại nhân

đối với Lạp Phỉ Nhĩ hoàng thất tỏ vẻ ủng hộ, đối với mình phục quốc kế hoạch tỏ vẻ ủng hộ!

Nhưng là nàng ở Hồng Vũ trên mặt như cũ không có thấy ánh mắt khiếp sợ, điều này làm cho An Đế âm thầm cau mày, có phải hay không bởi vì Hồng Vũ cảnh giới quá thấp, không cảm giác được Lộ Dịch các hạ cường đại?

Nhưng là nàng vừa xem một chút Bạch Uyển Thần, người sau giống nhau mặt như dừng lại nước. Điều này làm cho An Đế mơ hồ có chút bất an, chẳng lẽ nói có vấn đề gì mình quên rồi?

Mạc Tháp đối với sơn chủ tràn đầy sùng bái, không ngừng mà khen ngợi nói khoác, Hồng Vũ ở một bên âm thầm buồn cười, còn không có vượt xa nhất phẩm chín sao, về phần sao?

Thông Thiên Đại Đế thủ hạ cũng không có như vậy nịnh hót a.

Không thể không nói, có Hà Tả đại lục kinh nghiệm sau, Hồng Vũ nhãn giới trống trải rất nhiều.

…

Vẫn chờ đến ban đêm, mới có một vị sơn chủ người hầu xuống tới: "Điện hạ, Lộ Dịch đại nhân mới vừa bận rộn xong, lập tức để cho ta tới xin ngài đi tới gặp mặt."

An Đế vội vàng sửa sang lại một chút của mình nghi dung: "Xin ngài phía trước dẫn đường."

Từ dưới chân núi đi thông giữa sườn núi sơn chủ tòa thành con đường, chính là cả Ngũ Diệp thần sơn trong rông nhất mở bằng phẳng.

Con đường thẳng tắp, chính là đem sơn thể tiêu diệt liễu một phần sau kiến tạo mà thành. Trên mặt đất điêu khắc Thần Long phù điêu, vừa mỹ quan vừa phòng trơn. Con đường hai bên mỗi cách mười trượng, sẽ có hai cây khổng lồ cột đá đối lập, cột đá thượng điêu khắc bất đồng thần thú, cũng là trong truyền thuyết tồn tại.

Mà càng đi lên đi, cột đá phía trên điêu khắc thần thú cũng là càng cường đại.

Cuối cùng hai cột đá, bên trái chính là Đại Nhật Khổng Tước, bên phải chính là Thái Cổ Ma Tượng!

Hồng Vũ Thiên Tuyền Huyệt trong, Thái Cổ Ma Tượng Đồ Đằng gầm thét một tiếng, tựa hồ là ở đối với đem mình xếp hạng liễu bên phải có chút bất mãn. Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 34 : Sơn chủ (hạ)

Sơn chủ tòa thành cực kỳ hùng tráng, khổng lồ nham thạch để cho tòa thành cùng cả ngọn núi hòa hợp nhất thể, cửa thành rộng rãi cao lớn, có thể dung nạp thập chiếc xe ngựa song song tiến vào.

Cả Ngũ Diệp thần sơn mấy ngàn người trong, ước chừng có một thành, ở nơi này tòa thành bảo trong phục vụ. Đây chính là sơn chủ đặc quyền.

"Điện hạ xin!"

Tòa thành Chủ Điện phía ngoài, là ba tầng bậc thang, mỗi một tầng hai mươi bốn nói. An Đế mang theo ba người từ từ đi lên đi, Mạc Tháp vẫn theo ở bên cạnh.

Đến cửa, An Đế vô cùng cung kính hành lễ, đối với trong chánh điện nói: "Lạp Phỉ Nhĩ hoàng thất người thừa kế duy nhất An Đế Lạp Phỉ Nhĩ bái kiến Lộ Dịch các hạ!"

Như vậy lễ tiết để cho Hồng Vũ cảm thấy rất không thích ứng, một vị hoàng thất "Điện hạ", bái kiến một vị "Các hạ" ?

Một vang thanh âm từ trong đại điện truyền đến, mang theo một tia hòa ái: "An Đế điện hạ, ngài lai ý ta đã biết được, xin tin tưởng ta, ngài phải nhận được một kết quả vừa lòng, bất quá cũng xin ngài tha thứ, ta hiện tại thật sự không có phương tiện gặp, như vậy đi, ngày mai, để cho Mạc Tháp an bài một lần chính thức gặp mặt, như thế nào?"

Mặc dù là hỏi ý câu hỏi, nhưng là lại mang theo một loại làm cho không người nào có thể cự tuyệt đắc ý vị, bất luận là hắn nhất phẩm chín sao tu vi đỉnh cao, hay là Ngũ Diệp thần sơn sơn chủ địa vị, cũng làm cho hắn có một loại trên cao nhìn xuống uy áp, dưới loại tình huống này uy áp, cho dù là tùy ý bình thản một câu nói, cũng có chứa uy nghiêm không thể kháng cự.

An Đế hơi sửng sờ, khom người đáp: "Tuân lệnh."

Mạc Tháp khoa tay múa chân liễu một ra dấu tay, đang muốn mang theo An Đế bốn người rời đi, trong đại điện cái thanh âm kia vừa truyền đến: "Mạc Tháp, ngươi lưu lại."

"Tuân lệnh."

An Đế mang theo một tia nghi ngờ, ở sơn chủ người hầu cùng đi hạ theo đường cũ trở về.

"Vào đi." Mặc dù là đối mặt người mình, cái thanh âm kia uy nghiêm như cũ không có một chút yếu bớt. Mạc Tháp cuống quít cúi đầu đi vào. Hắn ở Lộ Dịch trước mặt biểu hiện, tựa như Cách Lỗ ở trước mặt hắn giống nhau.

Đại điện trống trải, ánh sáng cũng không tính sáng ngời, làm cho người ta một loại cảm giác bị đè nén.

Mạc Tháp bước nhanh tiến lên, ở vương tọa phía dưới quỳ gối trên mặt đất: "Sơn chủ đại nhân."

"Hừ!" Vương tọa thượng vị kia nhìn qua hơn ba mươi tuổi trung niên nam nhân hừ lạnh một tiếng, chung quanh không gian tựa hồ không cách nào thừa nhận này nhẹ nhàng hừ lạnh một tiếng, một trận rất nhỏ ba động, lộ ra một mảnh màu vàng nhạt không gian nếp uốn.

Mạc Tháp một run run, đầu thật sâu thấp xuống đi.

"Ta mặc dù mới vừa xuất quan, nhưng là đã nghe nói một chút để cho ta rất không nhanh đến chuyện."

Mạc Tháp mồ hôi rơi như mưa: "Nói vậy, là thuộc hạ một chút chuyện sai, xin đại nhân trách phạt!"

Lộ Dịch trong mắt nổi lên nhiều tia Kim Quang, nguyên năng kịch liệt hoạt động tựa hồ đã ở tỏ rõ của hắn lúc này tâm tình.

"Ta nghe nói, phụ tử các ngươi cầu hôn cũng bị cự tuyệt?"

Mạc Tháp có chút không giải thích được, đây là chuyện riêng của mình a.

Hắn ý nghĩ này mới vừa thăng lên, chỉ nghe thấy vương tọa thượng cái kia nam nhân đáng sợ một tiếng gầm lên: "Ngu xuẩn! Ngươi đại biểu chính là Ngũ Diệp thần sơn! Hải ngoại

thần sơn, Ngũ Diệp vi tôn! Ngươi tới nói cho ta một chút, ngươi là làm sao duy trì Ngũ Diệp tôn nghiêm?"

Mạc Tháp mồ hôi rơi như mưa: Thì ra là như vậy. Sơn chủ đại nhân luôn luôn cường thế, lần này chuyện tình, ở người khác trong mắt có lẽ ha ha cười một tiếng đã trôi qua rồi, nhưng là ở sơn chủ đại nhân nơi này không được!

Hắn từ sơn chủ đại nhân còn không có phát tích thời điểm theo hắn, quá rõ ràng đương kim sơn chủ đại nhân, là như thế nào từng bước cùng vận mệnh chống lại, phấn đấu cho tới bây giờ địa vị.

Người như vậy, đã thành thói quen cường thế, hắn dĩ nhiên không có thói quen bị cự tuyệt, chỉ sợ bị cự tuyệt chính là mình bộ hạ cũng không được!

Ở nơi này một chút thượng, mặc dù điểm xuất phát bất đồng, nhưng là hắn và Cách Lỗ cái kia chút ít bằng hữu thiếu niên, cũng không mưu mà hợp liễu.

Mạc Tháp nặng nề dập đầu: "Là thuộc hạ lỗi, thuộc hạ quá mức khinh mạn liễu."

"Hừ!" Lộ Dịch lại là hừ lạnh một tiếng, trong mắt Kim Quang ngưng tụ thành một đạo quang thúc, thẳng tắp chiếu xạ ở Mạc Tháp trên người, lập tức ở nơi này vị nhất phẩm Thất Tinh trên người đốt ra hai thật sâu vết thương, Mạc Tháp cũng là không dám chút nào phản kháng, cắn răng gắng gượng.

"Ngươi phải nhớ kỹ, ngươi là Ngũ Diệp thần sơn người, Ngũ Diệp thần sơn không có thói quen bị người cự tuyệt!"

"Để cho Thu Lâm công chúa thoái thác cùng cái kia dã tiểu tử hôn ước, gả cho Cách Lỗ."

"Để cho Bạch Uyển Thần làm cho ngươi thiếp."

Mạc Tháp sửng sốt: "Làm thiếp?"

"Ngu xuẩn!" Lộ Dịch một tiếng tức giận mắng, Mạc Tháp vội vàng vừa cúi đầu. Lộ Dịch ánh mắt thâm thúy đứng lên: "An Đế cũng đã độc thân rất nhiều năm, hai người các ngươi phù hợp."

“Đại nhân!” Mạc Tháp thất kinh, Lộ Dịch nhưng thật giống như căn bản không có nghe thấy lời của hắn, tiếp tục nói: “Lạp Phỉ Nhĩ hoàng thất có thể phục quốc, chúng ta cũng cần bọn họ phục quốc. Hiện tại, chính là đem Lạp Phỉ Nhĩ hoàng thất hoàn toàn khống chế ở trong tay cơ hội!”

Mạc Tháp hiểu: “Nhưng là…”

Hắn không có nói tiếp, bởi vì Lộ Dịch ngưng tụ Kim Quang hai mắt vừa nhìn tới đây, Mạc Tháp cuống quít cúi đầu: “Thuộc hạ, tuân lệnh!”

“Ừ, ngươi đi an bài một chút ngày mai ta cùng An Đế gặp mặt, gặp mặt sau, xin Cách Luân đại nhân ra mặt làm mai mối. Ngươi nói cho Cách Luân, hắn hiểu được phải nên làm như thế nào!”

“Dạ.”

Mạc Tháp đáp ứng, bò lổm ngổm lui ra. Cả quá trình Lộ Dịch sơn chủ căn bản không có làm sao nhắc tới Hồng Vũ, hắn chỉ cần làm ra quyết định, hắn là Ngũ Diệp thần sơn sơn chủ, hắn là cao cao tại thượng nhất phẩm chín sao đỉnh! Những thứ kia phía dưới con kiến hôi một loại tồn tại, nơi đó có phản kháng cơ hội?

Bọn họ như thế nào ương ngạnh, cố gắng như thế nào, Lộ Dịch sơn chủ căn bản sẽ không để ở trong lòng, hoặc là nói, căn bản sẽ không đi suy nghĩ những thứ này, bởi vì hắn là bay lượn cho trên chín tầng trời Đại Nhật Khổng Tước, trong mắt không có trên đại lục con kiến hôi.

Đây là ta an bài, ngươi phục tòng là được. Không phục từ, ngươi thì phải làm thế nào đây?

…

Dạ tiệc thời điểm Mạc Tháp tới, hắn lộ ra vẻ có chút không yên lòng, ngay cả Thu Lâm công chúa cũng đã nhìn ra.

Ngày mai chính thức gặp mặt hết thảy đều đã an bài tốt, tự nhiên có một đống lớn sơn chủ trung bộc trở về tổ chức những chuyện này. Mạc Tháp chẳng qua là tới thông báo một tiếng.

Dù vậy, nói chuyện thời điểm hắn cũng thường xuyên thất thần, đã trả lời câu hỏi của người khác.

Dạ tiệc sau, An Đế mang theo một loại tâm tình bất an trở về phòng nghỉ ngơi.

Bạch Uyển Thần lặng lẽ đi tới Hồng Vũ gian phòng: "Ta cảm thấy được sự tình có chút không đúng."

Hồng Vũ vẻ mặt trong, cũng mang theo một tia sầu lo…

…

Ngày thứ hai gặp mặt dựa theo bình thường trình tự tiến hành, Lộ Dịch triển hiện một vị cường giả phong độ, cùng An Đế chuyện trò vui vẻ, đúng mức rất đúng An Đế phụ hoàng gặp gỡ báo lấy đồng tình, khiển trách soán nghịch Bạn Đảng, hết thảy nhìn qua hết sức hài hòa.

Cuối cùng, An Đế nói ra mục đích của chuyến này: "Lộ Dịch đại nhân, Hồng Vũ là ta nữ nhi tương lai phu quân, cũng là ta phục quốc trọng yếu hợp tác đồng bạn. Nhưng là hắn bây giờ đối với ta kế hoạch có chút lo lắng, ta nghĩ mời giúp ta bỏ đi hắn cuối cùng băn khoăn."

Lộ Dịch khẽ mỉm cười, nhìn về phía Hồng Vũ nói: "Lạp Phỉ Nhĩ hoàng thất cùng chúng ta Ngũ Diệp thần sơn là mấy ngàn năm bằng hữu, chúng ta sẽ không ở bằng hữu làm khó thời khắc vứt bỏ bọn họ, cho nên xin yên tâm, chúng ta nhất định sẽ ủng hộ An Đế tuyến hạ phục quốc.

Về phần Bạn Đảng, bọn họ công khai mưu sát Ngũ Diệp thần sơn bảo vệ Lạp Phỉ Nhĩ hoàng thất, chỉ có một con đường chết!"

Hồng Vũ rốt cuộc hiểu rõ tại sao hải ngoại thần sơn cũng không ủng hộ Thánh Uy vương triều liễu: Thật ra thì nguyên nhân rất đơn giản, Lộ Dịch cảm thấy thật mất mặt! Ngươi dám giết ta bọc người!

Từ nơi này một chút thượng, Hồng Vũ cũng rốt cục nhìn ra, trước mặt cái này làm cho người ta ấm áp xuân phong một loại cảm giác chí tôn cường giả, trên thực tế sâu trong nội tâm phá lệ cường thế cùng ích kỷ.

Hắn sẽ không đi suy nghĩ Thánh Uy vương triều rốt cuộc như thế nào, dân chúng là an cư lạc nghiệp hay là nước sôi lửa bỏng, xã hội là phát triển tiến bộ hay là không ngừng rút lui, hắn chỉ cần một lý do có thể đối với một vương triều động thủ: Ta không thích.

Hồng Vũ gật đầu: "Ta hiểu được."

Lộ Dịch thể hiện ra một thoải mái nụ cười: "Tốt lắm, ta nghĩ lần này gặp mặt viên mãn liễu."

An Đế vội vàng đứng dậy cáo từ.

Sau khi đi ra, Mạc Tháp thấp giọng nói: "Điện hạ, buổi tối sơn chủ đại nhân thiết yến khoản đãi ngươi cửa, làm ơn tất đến đúng giờ tràng." Hắn suy nghĩ một chút, nhắc nhở một câu: "Buổi tối yến hội, sẽ có một chút nho nhỏ trợ hứng tiết mục, xin cũng chuẩn bị một chút."

"Ừ?" An Đế sửng sốt, đang muốn hỏi nữa, Mạc Tháp đã bước nhanh đi trước.

Hồng Vũ cùng Bạch Uyển Thần nhìn nhau, trên mặt thần sắc lo lắng.

Rất nhanh, An Đế cùng Hồng Vũ đã từ dịch quán sứ giả trong miệng biết được, dựa theo lệ cũ, Lộ Dịch đại nhân xuất quan, Ngũ Diệp thần sơn cũng sẽ là được một cuộc long trọng yến hội, bọn họ chẳng qua là may mắn gặp dịp thôi.

Yến hội, ở Thủy Nguyên đại lục tuyệt không chẳng qua là ha ha ăn uống uống, rất nhiều chuyện cũng có thể mượn cớ yến hội danh nghĩa để hoàn thành.

Ở mơ hồ một loại bất an trong, mọi người rốt cục chờ đến yến hội bắt đầu. Ngũ Diệp thần sơn phương diện phái tới liễu rộng rãi Huyền Binh xe ngựa, nghênh đón bốn người tiến vào hội trường.

Còn lần này yến hội bởi vì kích thước cực kỳ khổng lồ, cơ hồ tất cả Ngũ Diệp thần sơn mọi người có tham dự, cho nên nơi sân lựa chọn ở một ngọn trong trang viên, trung ương là một mảnh hình tròn bụi hoa, phía ngoài là một vòng hành lang gấp khúc.

Hồng Vũ đám người đi tới thời điểm, cả hội trường đã tiếng người ồn ào, mấy ngàn người tụ tập ở chung một chỗ, dĩ nhiên nói chuyện hết sức nhiệt liệt.

Hồng Vũ âm thầm lưu ý, Cách Lỗ một nhóm người tụ tập ở đông nam phương hướng trong khắp ngõ ngách, vẻ mặt trong lúc tràn đầy tự tin, lẫn nhau trong lúc thỉnh thoảng nói chuyện với nhau hai câu, thấy Hồng Vũ tới, bọn họ rõ ràng có một chút xao động.

Mạc Tháp nhưng không thấy bóng dáng, không khỏi làm cho người ta kỳ quái.

"Điện hạ, mời theo ta tới, các ngươi chỗ ngồi ở bên kia."

Có bồi bàn chủ động tiến lên, dẫn bọn họ nhập tọa, vị trí khoảng cách Cách Lỗ bọn họ cũng không xa.

Dần dần địa người đến đông đủ liễu, sơn chủ Lộ Dịch cuối cùng ra sân, toàn trường đứng dậy nghênh đón, rồi sau đó dạ tiệc bắt đầu. Hết thảy làm từng bước, long trọng hơn nữa thịnh soạn.

Trước mặt người khác sơn chủ Lộ Dịch vẫn duy trì ứng hữu "Thể diện", cùng cơ hồ mỗi người chuyện trò vui vẻ, lời nói cử chỉ hết sức đắc thể, rõ ràng chính là một vị anh minh cơ trí, hơn nữa khoan hồng độ lượng vương giả.

Ước chừng nửa canh giờ, đã có người không nhịn được, gõ cái bàn hống khiếu nói: "Trợ hứng tiết mục đâu? Sẽ không không có an bài sao? Các người, người nào có tốt tiết mục, chủ động bộc lộ tài năng a."

Đây là Ngũ Diệp thần sơn truyền thống, lập tức liền có người gõ cái bàn cổ võ đứng lên: "Nói rất đúng, người nào tới trước? Mau mau mau!"

Liên tiếp gào thét, Lộ Dịch đại nhân cũng không tức giận, ngồi ở đang phía trước, phong độ chỉ có sửa sang lại một chút mình rộng rãi ống tay áo, bưng chén rượu lên khẽ uống một hớp.

Cách Lỗ đám người thấy thực tế thành thục, cùng nhau đứng dậy, lớn tiếng nói: "Chúng ta tới trước!"

“Ha ha ha, là thiên không xúc cúc? Tốt, ta thích!” Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 35 : Cùng nhau biểu diễn (thượng)

Cách Lỗ bên cạnh một gã thanh niên hướng Lộ Dịch quỳ xuống: "Tôn kính đại nhân, chúng ta nguyện ý dâng lên một cuộc đặc sắc thiên không xúc cúc (đá banh trên không trung) tranh tài trợ hứng, xin ngài ân chuẩn."

Lộ Dịch mỉm cười nói: "Đúng liễu."

"Dạ!"

Thanh niên vung tay lên: "Mọi người lên đây đi."

Đồng bọn của hắn cửa bao gồm cách lạc ở bên trong, cùng đi liễu đi ra ngoài, đi ra khỏi hành lang gấp khúc sau, hai chân dưới liền sáng lên hai luồng võ khí tia sáng, để cho bọn họ có thể lăng không dựng lên, từng bước đi tới trung ương bụi hoa bầu trời.

Có người tiếng thét đứng lên: "Cách Lỗ, làm sao chỉ có mười ba người?"

Cách Lỗ bất đắc dĩ nói: "Mã Tu hôm nay vừa lúc đến một tu luyện trạm kiểm soát, đang bế quan."

"Không thể mất hứng a!" Chung quanh lập tức có người tiếng thét đứng lên: "Tùy tiện tìm một người đi tới thế thân sao."

Lập tức lại có người kêu lên: "Ngươi mạnh khỏe ý tứ cùng một đám hài tử đi chơi thiên không xúc cúc lấy lớn hiếp nhỏ?"

Lúc trước người nọ nhất thời không lên tiếng, Cách Lỗ bên cạnh thanh niên mang theo một loại không có hảo ý nụ cười, hướng Hồng Vũ đi tới, mỉm cười nói chắp tay: "Vị này các hạ, không biết có dám hay không cùng chúng ta cùng nhau chơi đùa một cuộc?"

An Đế lập tức tựu hiểu đây chính là bọn họ lúc trước thương lượng "Cơ hội", theo bản năng cự tuyệt nói: "Hắn

hoàn toàn không rõ cái gì là thiên không xúc cúc, ta xem hay là khác tìm người khác sao.”

Thanh niên kia ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Chẳng qua là vui đùa một chút mà thôi, sẽ không ngay cả cái này cũng không dám sao? Dĩ nhiên, thiên không xúc cúc là dũng cảm người trò chơi, nếu như ngươi thừa nhận mình hèn yếu…”

Hồng Vũ khoát khoát tay đứng lên đi ra ngoài, hắn lộ ra vẻ hăng hái bừng bừng: “Ta gia nhập, hơn nữa khẩn cấp.”

Thanh niên mừng rỡ, cảm thấy tiểu tử này thật là một tay mơ, không có một thân tu vi, nhưng nhịn không được khích tướng, chỉ sợ cũng là dựa vào đặc thù nào đó thủ đoạn “Chế tạo” ra tới cao thủ, tâm linh tu luyện phương diện kém xa đâu.

Hắn nhưng không biết, Hồng Vũ thật sự khẩn cấp.

Hắn đã sớm nhìn những thứ này du côn cắc ké không vừa mắt, lúc trước một mực tìm kiếm có thể hung hăng dạy dỗ bọn họ một lần cơ hội, hiện tại cơ hội đang ở trước mắt, hắn là thật khẩn cấp a, cùng người nầy vụng về khích tướng kế không có nửa tinh tiền quan hệ.

“Ha ha ha, tốt, quả nhiên là có dũng khí người, đi theo ta.”

Hồng Vũ gia nhập trong bọn họ, rất tự nhiên cái chăn phân ở một đội khác, mỗi một đội bảy người, phân loại hai bên, thanh niên tên là Tát Khắc Tốn, hắn hướng Hồng Vũ cặn kẽ giảng thuật liễu thiên không xúc cúc quy tắc, những thứ này quy tắc Hồng Vũ cảm thấy có chút quen thuộc, cùng một ít thế trán nào đó cầu loại vận động rất tương tự, chi biết không quá đem mặt đất vận động chuyển đến không trung, càng thêm tự do phát huy, càng thêm theo tính.

Hai đội người tách ra, đối phương một đội kia đội trưởng chính là Cách Lỗ, mà Hồng Vũ bên này đội trưởng chính là Tát Khắc Tốn.

Tát Khắc Tốn cùng Cách Lỗ trang mô tác dạng trước mặt đối diện mà đứng, hoạt động toàn thân các đốt ngón tay, ngoài cười nhưng trong không cười hỏi: “Chọn cái gì hình thức?”

Phía dưới đã có người gào thét đứng lên: "Cực hạn hình thức!"

Tát Khắc Tốn phản bác: "Cực hạn hình thức quá nhỏ nhi khoa, có ý gì."

Người phía dưới hưng phấn lên liễu: "Hôm nay muốn chơi lớn?"

Cách Lỗ có chút không đành lòng, đang muốn mở miệng, Tát Khắc Tốn đã hướng Lộ Dịch khom người nói: "Đại nhân, xin ngài mở ra tử vong hình thức!"

Lộ Dịch mặt mỉm cười, gật đầu đáp ứng: "Tốt."

Hắn nhẹ nhàng vỗ tay một cái, một đạo âm ba khuếch tán, chỉ một thoáng cả trong trang viên trận pháp ba động, có mười tám mai Ngân Bạch Sắc cột sắt từ bụi hoa dọc theo dâng lên, đính đoan phun ra từng đạo điện tương, nhanh chóng chức thành một cái lưới lớn, rồi sau đó lan tràn thành một hàng rào điện bao phủ trứng lớn, đem Hồng Vũ mười bốn người bao vây ở bên trong.

Tát Khắc Tốn quay đầu lại hướng Hồng Vũ vui vẻ cười: "Coi chừng a, ở tử vong hình thức, hàng rào điện uy lực đã lái đến liễu lớn nhất, đụng với đi thật là có bỏ mạng."

Hồng Vũ cũng là cười híp mắt: "Yên tâm đi."

Trong bụi hoa, mở ra một cái phiên bản, phù một tiếng từ phía dưới phun ra một đoàn màu đen ngọn lửa, tốc độ cực nhanh, xông ào vào trứng lớn hàng rào điện trong, mọi người mới thấy rõ ràng đó là một đoàn thiêu đốt lên kỳ dị hỏa diễm đen cầu.

Hình cầu bản thân là đen nhánh sắc, mà phía ngoài thiêu đốt ngọn lửa cũng là một loại đạm màu đen.

Phía dưới mọi người kích động lên: "Là tử vong hình thức ở dưới sao băng hỏa cầu, đã nhiều năm như vậy, hay là lần đầu tiên mở ra tử vong hình thức, ha ha, hôm nay muốn mở rộng tầm mắt liễu!"

Cách Lỗ cùng Tát Khắc Tốn ôm hạ xuống, sau đó tách ra, riêng của mình mang theo của mình đội viên đi trở về. Ở song

phương phía sau, các hữu một cái nho nhỏ địa cầu cửa, chỉ có cửa sổ lớn nhỏ, điện quang lóe lên.

Song phương chuẩn bị xong, sơn chủ Lộ Dịch một tiếng tuyên bố: "Tranh tài bắt đầu!"

Song phương đội viên trong nháy mắt động, mọi người tựa như tia chớp.

Hồng Vũ đã sớm cảm nhận được, loại này "Tử vong hình thức" đáng sợ, phía ngoài hàng rào điện, trong đó nguyên năng đã mơ hồ có thể ảnh hưởng đến thiên địa quy tắc, nếu như bị buộc ở hàng rào điện thượng, sợ rằng trong khoảng thời gian ngắn sẽ toàn thân tê dại, nếu như thời gian dài, thậm chí ngay cả đám phẩm ba sao cũng có thể rơi xuống.

Mà một ít viên sao băng hỏa cầu càng làm cho hắn cảm thấy uy hiếp! Cái loại nầy màu đen ngọn lửa, tựa hồ ngay cả không gian cũng có thể cháy.

Hồng Vũ đứng ở của mình "Đồng đội" bên cạnh, khi bọn hắn cũng xông ra thời điểm, Hồng Vũ nhưng ngơ ngác đứng, Tát Khắc Tốn cùng người chung quanh cũng âm thầm cười.

Quả nhiên, Hồng Vũ chưa từng có chơi đùa thiên không xúc cúc, đây là một tuyệt hảo cơ hội!

"Mau lên!" Tát Khắc Tốn một tiếng quát mắng, Hồng Vũ thật giống như lúc này mới bối rối xông tới, kết quả vừa lúc đón nhận một gã đối phương đội viên khu vực cầu lao đến.

Màu đen ngọn lửa vù vù thiêu đốt, khi hắn phía sau để lại một đạo thật dài diễm đuôi, hắn thấy chạm mặt mà đến Hồng Vũ, trên mặt nhất thời lộ ra một tia nhe răng cười.

Mủi chân một điểm, võ khí rót vào sao băng hỏa cầu trong.

Ti ——

Sao băng hỏa cầu sung năng, màu đen trong ngọn lửa bộc phát ra một đoàn màu đỏ sậm tia chớp, đem trọn sao băng hỏa cầu bao phủ lại!

Hắn rút chân giận bắn, ở cường đại võ khí dưới tác dụng, đặc thù tài liệu chế thành đẳng cấp cao Huyền Binh sao băng

hỏa cầu ầm ầm một tiếng bắn đi ra ngoài, so với cái gì Huyền Binh nỏ pháo, uy lực đánh gấp mấy chục!

"Oanh —— "

Hỏa cầu trong ngọn lửa bộc phát, trong đó xen lẫn tia chớp, nhanh đến làm cho người ta bất khả tư nghị xông về Hồng Vũ.

Mà đang ở lúc này, Hồng Vũ bên cạnh bỗng nhiên xuất hiện hai gã của mình đồng đội, lớn tiếng quát: "Không thể để cho bọn họ vào cầu, dùng thân thể ngăn trở sút gôn!"

Hai người chừng kẹp lại Hồng Vũ, để cho hắn trực diện gào thét mà đến sao băng hỏa cầu!

"Tốt!" Phía dưới người xem nhìn hưng phấn không thôi, hô to gọi nhỏ.

Nơi xa, Tát Khắc Tốn lộ ra một tia nụ cười tàn nhẫn.

Thiên không xúc cúc chính là Ngũ Diệp thần sơn đặc biệt hoạt động, rất nhiều không có chơi đùa loại này "Trò chơi" võ đạo cường giả, vừa mới đi lên rất không thích ứng, thậm chí có một lần, bọn họ dùng loại trò chơi này, trêu liễu một ngoại lai nhất phẩm năm sao!

Lần này, mắt thấy sẽ phải thành công, bất quá lần này không chỉ có riêng là "Trêu" đơn giản như vậy.

Hồng Vũ trong lòng cười nhẹ: Bọn người kia thật đem mình tưởng tượng như vậy cáp không chịu nổi một kích?

Chừng hai đồng đội chợt phát hiện Hồng Vũ thân hình thoáng một cái, dễ dàng thoát khỏi hai người giáp công —— hai người bọn họ chẳng qua là Nhị Phẩm Khai Thần, làm sao có thể vây khốn Hồng Vũ?

Hồng Vũ thân hình lắc lư, đung đưa trong lúc hai người đã đầu óc choáng váng: "Chuyện gì xảy ra?"

Hồng Vũ đón sao băng hỏa cầu đi, mủi chân nhẹ nhàng buộc vòng quanh một võ khí nước xoáy, hóa giải liễu sao băng hỏa cầu thượng lực lượng, sau đó một ít viên sao băng hỏa cầu, giống như là dính tại liễu chân của hắn thượng giống nhau, theo hắn nghĩ tới đối phương phi phác đi.

Hồng Vũ một ít thế chơi đùa loại này vận động, chẳng qua là trên mặt đất mà thôi.

Cơ hồ từng cái yêu thích loại này vận động người, cũng ảo tưởng mình có thể đủ trở thành siêu sao, ở trên cầu trường ngăn cơn sóng dữ, cứu vớt của mình đội banh.

Nhưng là thật đáng tiếc, phần lớn mọi người chỉ có thể là thử nghĩ xem mà thôi, Hồng Vũ cũng không ngoại lệ. Hắn có rất tốt - ý thức, nhưng là không có một người nào, không có một cái nào ưu tú thân thể, hết thảy cũng là nói suông.

Nhưng là hiện tại, vô luận từ đâu một phương diện đến xem, tại chỗ ai có thể so ra mà vượt hắn?

Hồng Vũ dễ dàng đung đưa, tránh qua, tránh né đối phương liên tục tiến lên ép đoạt, một đường chạy như điên, kia mạnh mẽ thân thủ để cho Cách Lỗ chờ người kinh ngạc nhéo đầu tóc: Tiểu tử này thật là lần đầu tiên chơi sao? Nga trời ạ, vừa đi qua một, mới vừa rồi hắn là làm sao đi qua, ta cũng không nhìn hiểu!

Hồng Vũ vọt tới phía trước, hô to một tiếng: "Đội trưởng, đón cầu!"

Tát Khắc Tốn đang đi phía trước chạy nước rút, chợt nghe Hồng Vũ tiếng la, vội vàng vừa quay đầu lại, nhưng là đã tới đã không kịp, sao băng hỏa cầu mang theo hừng hực ngọn lửa cùng lóe lên điện quang, đã đến trước mặt của hắn.

Nhất phẩm ba sao bắn đi ra địa cầu, Nhị Phẩm Khai Thần làm sao có thể kịp phản ứng?

Tát Khắc Tốn này quay người lại, giống như là ở phối hợp Hồng Vũ, dùng mặt của mình đi đón cầu.

"Thình thịch!"

Sao băng hỏa cầu kết kết thật thật đập vào Tát Khắc Tốn trên mặt, nhất thời ngọn lửa tứ tán điện quang bắn ra bốn phía, Tát Khắc Tốn lung la lung lay lui về phía sau, trong đầu ong ong loạn hưởng, khuôn mặt là máu.

Sao băng hỏa cầu chính là đẳng cấp cao Huyền Binh, một kích kia mặc dù Hồng Vũ dưới chân lưu tình, cũng không phải

là Nhị Phẩm Khai Thần có thể thừa nhận, Tát Khắc Tốn tại chỗ hôn mê, thẳng tắp té rớt đi xuống.

Ở khán giả một mảnh tiếng kinh hô trong, đánh rơi hàng rào điện thượng.

"Chi ——— "

Điện quang lóe lên, Tát Khắc Tốn cả người nám đen, hét thảm một tiếng nhảy lên.

Mà một ít viên sao băng hỏa cầu, đã rơi xuống đối phương cầu thủ dưới chân.

Hồng Vũ quát to một tiếng, phấn đấu quên mình nhào tới: "Đội trưởng xin lỗi, đây là ta thất ngộ, ta đi đem cầu đoạt lại, ngươi tiếp tục trước sáp, ta cho ngươi chuyền bóng!"

Tát Khắc Tốn ngất ngất núc ních đáp ứng một tiếng, sẽ phải đi phía trước chạy nước rút, bỗng nhiên một cái giật mình tỉnh ngộ lại: Tiểu tử kia nói gì? Hắn cấp cho ta chuyền bóng!

Không không không không! Mới vừa rồi tiểu tử này tựu chuyền cho ta một cầu, thiếu chút nữa muốn cái mạng già của ta!

Tát Khắc Tốn quay đầu tựu hướng của mình nửa sân lủi trở về: "Lôi Đức, ngươi đi tới, ta tới phòng thủ."

"A? !" Lôi Đức há hốc mồm, trong lòng hắn cũng bắt đầu tính toán bảng cửu chương, mới vừa rồi một ít cầu…

Hắn mè nheo đi phía trước, bất đắc dĩ.

Tát Khắc Tốn trở lại của mình nửa sân, thở phào nhẹ nhỏm, tiểu tử ngươi cũng không thể cho thêm ta chuyền bóng đi?

Cách Lỗ cái kia tên đội viên mang theo sao băng hỏa cầu đang đi phía trước bay, bỗng nhiên thấy hoa mắt, hắn đang muốn động tác, xác thực phát hiện đối phương nhanh đến bất khả tư nghị, đã từ hắn dưới chân đem sao băng hỏa cầu nhẹ phác thảo đi.

"Ai ———" hắn hô một tiếng, theo bản năng đuổi theo đi, Hồng Vũ nhất thời hô to gọi nhỏ: "Đội trưởng, có người ép

đoạt, ta muốn chuyền trở lại!" Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 35 : Cùng nhau biểu diễn (hạ)

Tát Khắc Tốn còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, đã nhìn thấy sao băng hỏa cầu đã đến trước mặt mình, sau đó kết kết thật thật thình thịch một tiếng lần nữa đập vào trên mặt của hắn.

Lần này, so sánh với mới vừa rồi một ít cầu còn muốn trầm trọng, trực tiếp đem Tát Khắc Tốn đập hướng về sau bay ra ngoài, kết kết thật thật đập vào hàng rào điện thượng, sau đó mang theo đầy người điện quang tia lửa xuống chút nữa rơi xuống, phanh một tiếng đánh rơi trứng lớn hàng rào điện dưới đáy.

Hưng phấn nữa nữa một trận dòng điện, Tát Khắc Tốn cả người lay động không ngừng, sưu một tiếng chạy trốn.

Hồng Vũ nhếch lên ngón tay cái: "Tốt tu vi! Như vậy bị điện giật cũng không chuyện."

Tát Khắc Tốn trong lòng điên cuồng hét lên: "Tiểu tử này thật chưa từng có chơi đùa thiên không xúc cúc? !"

Một người cho tới bây giờ chưa từng thấy qua loại này vận động người, không thể nào như thế hoàn mỹ thao túng sao băng hỏa cầu! Bọn họ dùng cái này vận động, trêu chọc quá vô số cường giả, những người đó cấp bậc cũng so với bọn hắn cao, nhưng là lần đầu tiên đối mặt loại này vận động biểu hiện cũng rất ngốc. Nhưng là tiểu tử này so với chúng ta còn quen luyện!"Đội trưởng, xin trước sáp, ta muốn chuyền bóng! " "Đội trưởng, ta đây chuyền cho ngươi nha! " "Đội trưởng, mời che chở ta… Nga, thật xin lỗi đánh bay ngươi thật sự là không cẩn thận, cũng may chúng ta đá vào rồi."

Tát Khắc Tốn lần lượt cái chăn trầm trọng sao băng hỏa cầu đánh trúng bộ mặt, năm lần sau, mặt của hắn đã thành bên trong vùi lấp địa cầu mặt.

Sau đó, Hồng Vũ thay đổi mục tiêu, sao băng hỏa cầu không ngừng mà đánh trúng hắn nửa người dưới, mỗi một lần cũng làm cho Tát Khắc Tốn thật sâu hoài nghi mình nửa đời

sau còn có thể không thể nhận thức làm nam nhân niềm vui thú.

Như vậy bảy tám lần, hơn nữa mỗi một lần đều có điện giật tác dụng, Tát Khắc Tốn thật không được, hấp hối. Nhưng là đây là tử vong hình thức! Chút trong lồng căn bản không cách nào chạy trốn!

Hai gã đội viên một tả một hữu mang lấy Tát Khắc Tốn, hướng Hồng Vũ rống giận: "Ngươi rốt cuộc đang làm gì đó?"

Hồng Vũ hai tay một vũng: "Tại sao, chúng ta vượt lên dẫn trước mà!"

Hồng Vũ đã đá vô sáu trái rồi…

Cách Lỗ mồ hôi lạnh càng không ngừng chảy xuống, hắn và hắn đội viên đứng thành liễu ba hàng, không biết hắn là làm sao ngăn cản Hồng Vũ.

Hồng Vũ mang theo cầu lại nổi lên, Cách Lỗ nghĩ tới đây chuyện nguyên nhân gây ra là mình, bất đắc dĩ cắn răng một cái cãi lại đi tới.

"Xem bóng!"

Cách Lỗ hù đích hồn phi phách tán, vội vàng mau tránh ra, lại phát hiện Hồng Vũ chẳng qua là hô một tiếng, thậm chí ngay cả động tác giả cũng không có, dễ dàng qua mình sau này mặt bay đi.

"Ha ha ha…" Phía dưới người xem cười vang, duy chỉ có Lộ Dịch sắc mặt khẽ biến thành hơi có chút khó coi.

Hồng Vũ dễ dàng xông qua liễu đối thủ phong tỏa, đem cầu chiếu vào liễu cầu môn.

"Bảy! Bàn thứ bảy rồi!" Khán giả một mảnh hoan hô.

Cách Lỗ giận đến nghiến răng nghiến lợi: "Không thể để cho tiểu tử này như vậy chơi!"

Đáng tiếc bọn họ hoàn toàn không biết hắn là làm sao ngăn cản Hồng Vũ, Cách Lỗ lại một lần nữa dũng cảm địa nghênh đón, lần này Hồng Vũ hô một tiếng "Xem bóng", sau đó thật lấy một viên màu đen hỏa cầu oanh ở Cách Lỗ trên mặt, tại

chỗ đem hắn đánh cho đã hôn mê, đánh rơi hàng rào điện thượng bị cường đại dòng điện đánh bắn ra, sau đó ở rơi xuống đi, như thế phản phục ba lần, Cách Lỗ mới bị của mình đồng đội cứu đi tới.

Hồng Vũ cũng nhìn ra Cách Lỗ so sánh với Tát Khắc Tốn phúc hậu một chút, vì vậy chỉ trêu đùa liễu hắn một lần.

Kế tiếp, Hồng Vũ thì càng thêm không chút kiêng kỵ, một cầu đón một cầu, không phải là hung hăng oanh tại cái khác đội viên trước mặt trên cửa, chính là oanh tại hạ nửa người, cho nên các đội viên mọi người hạ bánh chẻo giống nhau té xuống, cuối cùng mười ba người tất cả đều rơi vào hàng rào điện thượng, hưng phấn dòng điện tán loạn, mười ba ảnh hình người là bị nhét vào trên mặt đất con cá, nhảy lên nhảy lên.

Lộ Dịch mặt âm trầm, nhẹ nhàng vỗ tay một cái, tử vong hình thức đóng cửa.

Sao băng hỏa cầu chìm xuống, hàng rào điện biến mất. Mười ba người tất cả đều té ở trong bụi hoa, tự nhiên có người đưa bọn họ cứu đi. Chốc lát có người mặt âm trầm trở lại, chỉ trích nói: "Hồng Vũ, ngươi có phải hay không quá độc ác chút? Bọn họ tất cả đều gặp trọng kiếm, đời này rất có thể cũng nữa không cách nào tinh tiến!"

Hồng Vũ đứng ở giữa không trung, rất vô tội một buông tay: "Là bọn họ không muốn cho ta tới đùa a, hơn nữa, bọn họ là lão thủ, ta là tay mới, tại sao có thể trách ta?"

Người nọ nhất thời nói không ra lời, Lộ Dịch tại phía trước thản nhiên nói: "Nhận thức đánh cuộc chịu thua."

"Dạ." Người nọ khom người lui ra.

Nhưng là rất nhanh lại có trên một người trước, hướng Lộ Dịch sơn chủ chắp tay nói: "Đại nhân, ta nghĩ xin vị này Hồng Vũ các hạ cùng ta tỷ thí hạ xuống, quyền làm yến hội trợ hứng."

Thu Lâm công chúa mặt liền biến sắc, cả giận nói: "Ngươi là nhất phẩm năm sao, đây không phải là khi dễ người sao!"

Người nọ khẽ mỉm cười: "Xin yên tâm, ta chỉ sử dụng nhất phẩm ba sao thực lực, tuyệt không khi dễ vãn bối."

Nói như vậy cũng có chút lại muốn làm biểu? Tử lại muốn Lập đền thờ ý tứ liễu, nhất phẩm năm sao vô luận từ đâu một phương diện mà nói, kinh nghiệm cũng muốn vượt xa nhất phẩm ba sao, cho dù là áp chế lực lượng của mình, vũ kỹ, kinh nghiệm, quy tắc lĩnh ngộ cùng hiểu, hắn cũng tại phía xa nhất phẩm ba sao trên, lại còn nói mình không khi dễ vãn bối!

Lộ Dịch cường thế, cũng là ý nghĩa hắn rất chú trọng thể diện. Ít nhất tại ngoài sáng thượng, không thể để cho người chỉ trích Ngũ Diệp thần sơn lấy mạnh hiếp yếu.

Mà trước mắt nhất phẩm năm sao vừa vặn làm được điểm này, hắn gật đầu nói: "Đúng."

Thu Lâm công chúa còn muốn phản đối, lại bị Bạch Uyển Thần lặng lẽ kéo lại, Thu Lâm công chúa không giải thích được, Bạch Uyển Thần tự tiếu phi tiếu nói: "Chờ xem đi."

Hắn hơi sửng sờ, nhưng nhìn thấy Hồng Vũ hướng mình tễ mi lộng nhãn, còn kém hôn gió liễu.

Hồng Vũ đi ra phía trước, cảm khái nói: "Ngũ Diệp thần sơn quả nhiên cũng là thế ngoại cao nhân, khí độ bất phàm. Tiền bối thật không chẳng qua là dùng nhất phẩm ba sao lực lượng?"

Người nọ ngạo nghễ nói: "Ta Tân Cách từ trước đến giờ nhất ngôn cửu đỉnh, ngươi có thể hỏi hỏi mọi người!"

"Thật không như thế? Tiền bối cũng không nên hối hận a."

Tân Cách giận dữ: "Không biết tiểu nhi! Dám như thế chất vấn bổn tọa! Bổn tọa từ trước đến giờ nói một là một, quyết không nuốt lời!"

Hồng Vũ nhất thời nghiêm nghị, sửa sang lại quần áo của mình, hướng hắn cung kính một xá: "Như thế, cũng thật là tiểu tử tự mình đoán bừa tiền bối liễu, tiền bối quang minh lỗi lạc, thế nhân mẫu, xin tiền bối chỉ giáo!"

Lộ Dịch nhẹ nhàng vỗ tay một cái, một đạo phong ấn trận pháp chậm rãi dâng lên, này một đạo phong ấn trận pháp có

thể triệt tiêu nhất phẩm Thất Tinh trở xuống đích công kích.

Hai người đứng ở phong ấn trận pháp trong, Tân Cách một tay chắp sau lưng, một tay khẽ vuốt râu dài, nhất phái thế ngoại cao nhân bộ dáng: "Lão phu lớn tuổi hơn, sẽ làm cho ngươi trước xuất thủ."

Hồng Vũ lại một lần hỏi tới: "Thật? Tiền bối không hối hận?"

Tân Cách thiếu chút nữa bị hắn tức chết: "Bổn tọa nói một không hai, tiểu tử bất kính trưởng bối, làm cho người ta phiền chán!"

"Ta đây thật là xuất thủ?"

"Mau chút ít động thủ!"

Chung quanh Ngũ Diệp thần sơn người trên thực tế cũng không hết sức quan tâm trận này chiến đấu, cố nhiên, Tân Cách có thể dạy dỗ Hồng Vũ một bữa, nhưng là đó là lấy lão lấn ít, người sáng suốt cũng có thể nhìn ra đây là một tràng không công bình chiến đấu, thắng cũng không còn cái gì quang thải.

Nhưng là hiện tại Ngũ Diệp thần sơn tìm không ra một cùng Hồng Vũ tuổi không sai biệt lắm nhất phẩm ba sao, vì vãn hồi chút mặt mũi, cũng chỉ có thể như thế.

"Tốt!"

Hồng Vũ tiếng nói vừa dứt, nhất thời một cổ cường hãn vô cùng khí thế ầm ầm dựng lên, võ khí tia sáng ánh sáng ngọc lóng lánh, giống như một viên mặt trời ở phong ấn trận pháp trong dâng lên.

Tân Cách đúng là đem lực lượng của mình hạn chế ở nhất phẩm ba sao, cho nên cổ khí thế kia một thăng lên, hay một loại không thể kháng cự lực lượng đưa gắt gao chế trụ!

"A ——— "

Tân Cách thất kinh, tại sao có thể như vậy? Hắn là nhất phẩm năm sao, cho dù là đem lực lượng của mình áp chế ở

nhất phẩm ba sao, nhưng hắn cũng có lòng tin đối mặt bất kỳ nhất phẩm ba sao thời điểm, có hoàn toàn áp chế ưu thế!

Nhưng là đối mặt Hồng Vũ, hắn bị triệt để áp chế!

Đây là một căn bản không thể nào xuất hiện cục diện, nhưng là hết lần này tới lần khác tựu ra phát hiện ra.

Giờ khắc này, Tân Cách thoáng cái hiểu Hồng Vũ lúc trước tại sao càng không ngừng hỏi mình sau không hối hận, hắn chính là muốn dùng ngôn ngữ ép ở mình, làm cho mình không cho phép dùng nhất phẩm ba sao trở lên lực lượng!

Cái này ghê tởm tiểu tử, hắn nhất định là có mười phần nắm chặc tại chính mình chỉ sử dụng nhất phẩm ba sao lực lượng dưới tình huống hoàn toàn áp chế mình! Mình bị cái tiểu tử này tính toán, thành hắn công thành danh toại đá kê chân!

Tân Cách vô cùng phẫn nộ, bị lừa gạt trêu chọc cảm giác vô cùng không tốt, hắn lập tức do dự có hay không muốn tuân thủ lúc trước lời hứa, ở nơi này một do dự trong lúc, Hồng Vũ công kích đã đến. Một khắc kia trên nắm tay, phiếm nhàn nhạt Kim Quang! Quyền trái, Hồng Vũ đã thật lâu không sử dụng liễu, tay trái trong ngón tay dung hợp giấy vàng sách, có ngay cả chính hắn có thể cũng không hoàn toàn hiểu rõ kỳ diệu uy năng!

Khi thấy Hồng Vũ quả đấm một khắc kia, Tân Cách cảm giác được thật giống như toàn bộ thế giới cũng dung nhập vào đến nơi này một viên quả đấm trong, Sơn Nhạc, con sông, cây cối, mây trắng, băng tuyết… Vân vân, đều có thể nữa quả đấm da trên tìm được đối ứng cái kia một cái đường vân.

Hắn cũng nữa không cách nào bình tĩnh liễu, một kích kia thật sự là quá cường đại, hắn hiện tại lực lượng hoàn toàn bị Hồng Vũ áp chế, không thể động đậy. Nếu như ngạnh sanh sanh kháng trụ một quyền này, rất có thể mạng già sẽ phải gãy nới lỏng ở chỗ này!

“A —— “

Tân Cách một tiếng điên cuồng hét lên, bộc phát ra liễu tất cả của mình bộ lực lượng, nhất phẩm năm sao!

“Tự nuốt lời hứa!” Thu Lâm công chúa kêu to, Ngũ Diệp thần sơn mọi người trên mặt một trận rát, xấu hổ vô cùng.

Nhưng là Tân Cách căn bản quản không được nhiều như vậy, cũng không thể để cho lão tử không muốn sống nữa sao?

Khi hắn rống giận trong, hắn bộc phát nhất phẩm năm sao thực lực cường đại. Hắn muốn một chiêu đem Hồng Vũ đánh cho thành trọng thương, chỉ có như vậy, mới có thể hơi bị trước Cách Lỗ đám người báo thù, mới có thể hơi vãn hồi của mình mặt mũi! Nhưng là hắn vừa sai lầm rồi. Hắn Huyền Binh chính là một thanh vây quanh liễu bảy miếng hoang thú não tinh trường kiếm. Mỗi một mai hoang thú não tinh trong, cũng phong ấn một đạo gia tăng uy lực trận pháp, bảy đạo trận pháp chồng, để cho cái này Huyền Binh đạt đến kinh người tam phẩm!

Huyền Binh trường kiếm ở nhất phẩm năm sao thực lực cường đại làm hậu thuẫn dưới, ngưng tụ thành một đoàn sáng ngời quang mang, tựa hồ có thể cùng Hồng Vũ quang mang địa vị ngang nhau!

Nhưng là đương lượng đoàn tia sáng vừa đụng đụng, bộc phát ra liễu cường liệt nhất ánh sáng, coi như là Lộ Dịch cũng không còn thấy rõ đến tột cùng xảy ra chuyện gì, sau đó tia sáng biến mất, Tân Cách trường kiếm cũng đã biến mất.

Hồng Vũ một quyền kia chưa từng có từ trước đến nay, coi như là nhất phẩm năm sao cũng không cách nào ngăn cản, quang mang màu vàng xoay tròn, dễ dàng vạch tìm tòi Tân Cách trước người một tầng tầng võ khí phòng ngự, khi hắn trên ngực để lại một rõ ràng địa quyền ấn! Sau đó, quả đấm thu trở về. Lực lượng đọng lại mà không phát, cũng đã đem Tân Cách trong cơ thể mấy chỗ mấu chốt huyệt đạo ngăn lại, trong ngắn hạn, hắn cũng không còn có thể lực điều động võ khí chiến đấu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 36 : An bài (thượng)

Hồng Vũ xoay người lại mà đứng, nhàn nhạt nhìn Tân Cách, nói: "Hối hận cũng không còn cái gì, chẳng qua là xin tiền bối không nên như vậy mạnh miệng thôi, cần gì chứ?"

Mấy câu nói đó tựa hồ là không mặn không nhạt, lại đem Tân Cách tức thiếu chút nữa hộc máu, so sánh lúc trước hắn kiên định, lúc này hắn hận không được tìm một cái lổ để chui vào.

Hắn chẳng những tự nuốt lời hứa, quan trọng nhất là, vận dụng nhất phẩm năm sao lực lượng sau lại còn thua! Bị bại vô cùng hoàn toàn, bị người ta một chiêu chết ngay lập tức, ngay cả mình Huyền Binh cũng không thấy liễu! Ngũ Diệp thần sơn mọi người yên lặng như tờ. Tân Cách không thể hết lòng tuân thủ hứa hẹn, mà cuối cùng vận dụng nhất phẩm năm sao lực lượng, điều này làm cho bọn họ rất khó vì tình. Nhưng là Hồng Vũ dễ dàng đánh bại nhất phẩm năm sao Tân Cách, để cho tất cả mọi người lâm vào một loại dại ra trạng thái. Bọn họ không thể không ra mắt có thể vượt cấp khiêu chiến thiếu niên thiên tài, trên thực tế bọn họ mỗi người, cũng từng sắm vai quá loại này nhân vật, dù sao, bọn họ là Ngũ Diệp thần sơn người!

Nhưng là loại này vượt cấp khiêu chiến, đều chỉ tồn tại ở Nhất Phẩm Hợp Chân trở xuống.

Một khi đến Nhất Phẩm Hợp Chân trở lên, một sao một sinh tử, trong đó đối với sinh tử cùng thiên địa quy tắc hiểu được căn bản không cách nào làm bộ, cảnh giới chính là cảnh giới, có lẽ bằng vào có chút cường đại Huyền Binh có thể ở trình độ nhất định thượng đền bù chiến lực chênh lệch, nhưng là Hồng Vũ xích thủ không quyền tựu đánh bại suốt cao hơn mình hai cảnh giới Tân Cách, hơn nữa một chiêu phân ra thắng bại, đây là đang đã vượt ra khỏi trên lý luận khả năng, chỉ có thể được gọi là kỳ tích liễu.

Muốn vãn hồi mặt mũi, chẳng những không có thành công, ngược lại hơn mất thể diện.

Lộ Dịch sắc mặt âm trầm như nước, ở trong lòng đã đem Tân Cách mắng máu chó xối đầu, hạ quyết tâm chuyện này đi qua sau, tìm một cơ hội đem Tân Cách chạy tới thăm dò hải ngoại, tốt nhất chết ở bên kia, vĩnh viễn cũng đừng trở lại!

Hồng Vũ tay trái khẽ lay động, mới vừa "Nuốt ăn" liễu một thanh đẳng cấp cao Huyền Binh, giấy vàng sách hết sức thỏa mãn.

Hồng Vũ trong lòng cảm thấy buồn cười, từ vừa mới bắt đầu hắn đang ở dùng ngôn ngữ cho Tân Cách bố trí bẫy rập, hắn cũng biết Tân Cách cuối cùng chắc chắn sẽ không hết lòng tuân thủ lời hứa, mà hắn muốn chính là cái này hiệu quả.

Ngươi vận dụng nhất phẩm năm sao lực lượng, nhưng như cũ bị ta một chiêu chết ngay lập tức. Như vậy đả kích mới là nhất trầm trọng.

Mà trên thực tế, trong chuyện này hoàn thị hữu một chút mưu lợi thành phần.

Tân Cách là ở sự đáo lâm đầu tài hoa động nhất phẩm năm sao lực lượng, dĩ nhiên xa xa so ra kém từ vừa mới bắt đầu chính là dùng nhất phẩm năm sao lực lượng linh hoạt như vậy.

Bất quá, coi như là có người nhìn ra điểm này, cũng sẽ không chút nào ảnh hưởng cái này chiến quả rung động trình độ, Hồng Vũ dù sao chỉ là một phẩm ba sao! Hắn xem một chút chung quanh: "Có còn hay không người muốn biểu diễn?" Lộ Dịch giấu ở rộng rãi ống tay áo phía dưới hai đấm đã nắm lại, cái này hỗn trướng tiểu tử, khinh người quá đáng!

Nhưng là hắn không thể ra tay, hắn là đường đường nhất phẩm chín sao, hắn là Ngũ Diệp thần sơn sơn chủ! Hắn cao cao tại thượng, Hồng Vũ coi là cái gì? Hắn bất kỳ an bài, Hồng Vũ loại này nhỏ bé con kiến hôi chỉ có tiếp nhận phần. Để cho hắn xuất thủ cùng Hồng Vũ đối chiến, kia quả thực là tự hạ thân phận.

Ánh mắt của hắn quét qua liễu thuộc hạ của mình.

Ngũ Diệp thần sơn cường giả phần lớn tập trung ở nhất phẩm năm sao, cũng chính là Tân Cách cảnh giới này thượng.

Nhưng là Hồng Vũ có thể chết ngay lập tức nhất phẩm năm sao, nữa phái ra cấp bậc này cường giả căn bản là cầu xin ngược đãi. Nhất phẩm sáu sao tựa hồ cũng có chút không an toàn, nhất phẩm sáu sao có thể làm không tới Hồng Vũ nhẹ nhàng như vậy đánh bại nhất phẩm năm sao.

Như vậy tốt nhất là nhất phẩm Thất Tinh, cơ bản có thể bảo đảm chiến thắng, lại cảm thấy không phải là đặc biệt… Không biết xấu hổ.

Nhất phẩm Thất Tinh đối với nhất phẩm năm sao, Lộ Dịch đại nhân mình trên mặt đều có chút nóng rần lên, cảm thấy Ngũ Diệp thần sơn này đồng biển chữ vàng mau bị đã biết chút ít vô năng thuộc hạ bại cạn sạch.

Mạc Tháp núp ở trong mọi người, cúi đầu, hi vọng tất cả mọi người đem mình quên lãng. Hắn không muốn xuất chiến.

Chuyện này vốn chính là bởi vì bọn họ nhà dựng lên, lẽ ra Mạc Tháp hẳn là rất có "Đảm đương" đứng ra. Nhưng trên thực tế Mạc Tháp cũng không tình nguyện.

Hắn vừa bắt đầu không có nghĩ nhiều như vậy, chỉ là muốn cấp cho nhi tử tìm vợ. Nhưng là ở chung quanh người thôi ba trợ lan dưới, dần dần thành hiện tại cái này tư thế, rất nhiều chuyện đã không thể vãn hồi.

Để cho hắn xuất chiến, hắn một nhất phẩm Thất Tinh, khi dễ một nhất phẩm ba sao, loại chuyện này hắn vô luận như thế nào làm không được.

Lộ Dịch thấy hắn giống như chim cút giống nhau rúc ở đây dặm, trong lòng giận tím mặt, hắn không thích như vậy trốn tránh thuộc hạ!

"Ha hả." Một trận tiếng cười từ sơn chủ đại nhân trong miệng phát ra tới: "Quả nhiên là một vị thiếu niên anh hùng!"

"Bất quá, cường giả cũng là trải qua vô số chiến đấu tẩy lễ, mới có thể cuối cùng đứng ở thế giới đỉnh cao nhất, ta xem Hồng Vũ ngươi rất có tiền đồ, không bằng chúng ta Ngũ Diệp thần sơn sẽ giúp ngươi một thanh, đưa ngươi một cuộc cùng mạnh hơn người chiến đấu kinh nghiệm!"

“Mạc Tháp, ngươi tới đi.”

Mạc Tháp vạn bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là đi ra quỳ xuống nói: “Thuộc hạ tuân lệnh.”

Thu Lâm công chúa tức khuôn mặt nhỏ nhắn xanh mét, nghiến răng nghiến lợi thấp giọng nói: “Rõ ràng chính là lấy lớn hiếp nhỏ, còn nói như vậy đường hoàng, sơn chủ này, da mặt thật dầy!”

Nhưng là vừa Bạch Uyển Thần, nhưng vẫn là tuyệt không gấp gáp, trấn định tự nhược nhìn trong sân.

Lần này, Lộ Dịch sơn chủ vẻ mặt ngưng trọng, hai tay liên tục đánh ra hư không, một cổ màu vàng nguyên năng bay ra ngoài, trong bụi hoa dâng lên liễu khác một đạo phong ấn trận pháp.

Này một đạo phong ấn trận pháp, đã là Ngũ Diệp thần sơn cấp bậc cao nhất trận pháp liễu, có thể triệt tiêu nhất phẩm tám sao trở xuống đích cường giả công kích.

Hai người đã bị phong ấn trận pháp bao phủ, Mạc Tháp có chút áy náy nhìn liễu Hồng Vũ một cái, khẽ gật đầu: “Hồng Vũ tiên sinh xin mời!”

Hồng Vũ đối với hắn lắc đầu, xoay người mặt ngó Lộ Dịch: “Sơn chủ các hạ đã có ý thành toàn tiểu tử, sao không chuyện tốt làm đến cùng đưa Phật đưa đến tây?”

Lộ Dịch khẽ cau mày, mơ hồ có chút cảm giác xấu: “Lời này của ngươi là có ý gì?”

Hồng Vũ mỉm cười nói: “Ta hướng sơn chủ khiêu chiến, hi vọng sơn chủ có thể thành toàn tiểu tử!”

Bốn phía một mảnh xôn xao: “Ngươi nói cái gì? Ngươi điên rồi sao?”

“Càn rỡ! Ngươi là thân phận gì, lại dám khiêu chiến sơn chủ!”

“Không biết cho nên cuồng vọng! Cũng không theo soi gương, chỉ bằng ngươi cũng dám khiêu chiến sơn chủ!”

Bốn phía tất cả đều là giận dữ mắng mỏ có tiếng, An Đế cũng thất kinh: "Này, người nầy, cũng quá lớn mật liễu."

Thu Lâm công chúa cũng há hốc mồm, nàng đối với Hồng Vũ chân chính "Lai lịch" trên thực tế cũng không hiểu rõ.

Duy chỉ có Bạch Uyển Thần, lạnh nhạt mà đứng, tựa hồ đã sớm biết cái gì.

Lộ Dịch sơn chủ trong lòng giận diễm ngập trời, cái này cuồng vọng vô tri con kiến hôi! Hắn đang làm gì đó? Hắn thế nhưng muốn khiêu chiến ta! Bổn tọa một ngón tay là có thể khấu chết hắn!

Nhưng là trên mặt của hắn nhưng mang theo ấm áp mỉm cười, nhẹ nhàng lắc đầu nói: "Ta đã thật lâu không có động thủ liễu, ngươi đã không muốn cùng Mạc Tháp chiến đấu, như vậy hôm nay tới đây thôi sao." Hắn nói xong, không hề nữa để ý tới bất luận kẻ nào, đứng dậy đã. Hồng Vũ khiêu chiến để cho hắn thiếu chút nữa khống chế không được tâm tình của mình, nhưng là hắn lần nữa báo cho mình không thể tức giận. Hắn là cao cao tại thượng, Hồng Vũ loại này hạ tiện con kiến hôi, căn bản ngay cả chọc giận tư cách của mình cũng không có.

Nếu như tiếp tục lưu lại nơi này, trời mới biết Hồng Vũ còn có thể đánh ra cái gì bỉ ổi thủ đoạn tới chọc giận mình? Mình ngàn vạn không thể vì vậy mất thể diện.

Theo Lộ Dịch cách tràng, vốn là nhiệt nhiệt nháo nháo yến hội kiết nhiên nhi chỉ. Mọi người rối rít tản đi. Trên đường mọi người lẫn nhau giao đầu tiếp nhĩ."Tiểu tử kia cũng là giảo hoạt, không dám cùng Mạc Tháp chiến đấu, lại đi khiêu chiến sơn chủ, sơn chủ là thân phận gì, dĩ nhiên không thể nào tiếp nhận khiêu chiến của hắn, hắn thuận lý thành chương tránh được kia tất bại đánh một trận."

"Tiểu tử này thật sâu nặng tâm cơ!"

"Đúng a, lúc trước Tân Cách chính là bị hắn tính toán."

Thu Lâm công chúa nghe đến mấy cái này nghị luận, tức khuôn mặt nhỏ nhắn thành bánh bao: "Những người này thật không biết xấu hổ, lấy lớn hiếp nhỏ, lấy mạnh hiếp yếu còn có nhiều như vậy đạo lý!"

Bạch Uyển Thần ở một bên nói: "Ngươi nói sai lầm rồi, lấy mạnh hiếp yếu chính là Hồng Vũ."

Thu Lâm công chúa sửng sốt, An Đế cũng là khác biệt nhìn Hồng Vũ: "Ngươi? Lấy mạnh hiếp yếu?"

Hồng Vũ có chút ý không tốt: "Đến Mạc Tháp một ít tràng, thật sự của ta có chút ngượng ngùng nữa khi dễ nhỏ yếu liễu, cho nên mới đi khiêu chiến Lộ Dịch."

An Đế: "…"

Động vừa nghe thật giống như Hồng Vũ đang khoác lác, nhưng là nàng hồi tưởng một chút Hồng Vũ cùng Tân Cách chiến đấu, liền phát hiện Hồng Vũ cũng không có khoa trương.

Hồng Vũ có thể một chiêu chết ngay lập tức nhất phẩm năm sao, như vậy chiến tích, nhất phẩm Thất Tinh có thể làm được sao? Hơn nữa Hồng Vũ lúc ấy nhưng là xích thủ không quyền!

Tất cả mọi người cảm thấy Hồng Vũ khẳng định không phải là Mạc Tháp đối thủ, vẫn như cũ là cố định suy nghĩ ở có tác dụng, theo bản năng cảm thấy nhất phẩm ba sao tuyệt đối không thể có thể chiến thắng nhất phẩm Thất Tinh.

Nàng xem nhìn Hồng Vũ, nhìn nhìn lại Bạch Uyển Thần, lần đầu tiên cảm giác mình có chút nhìn không thấu bọn họ.

Nếu như Hồng Vũ chủ động khiêu chiến Lộ Dịch, không phải là vì tránh ra cùng Mạc Tháp đánh một trận, như vậy nói đúng là, hắn thật sự có khiêu chiến nhất phẩm chín sao thực lực? !

Huyền Binh xe ngựa ở An Đế kinh nghi bất định tâm tình trong, chậm rãi dừng ở dịch quán trong.

Dịch quán người hầu tiến lên đây, vì bọn họ mở cửa xe, đồng thời bẩm báo nói: "Điện hạ, Cách Luân đại nhân đang chờ ngài." An Đế ngoài ý muốn: "Cách Luân đại nhân tới rồi?" Cách Luân cũng tham gia dạ tiệc, nhưng bây giờ tại chỗ này chờ đợi An Đế, nói rõ hắn lấy rất nhanh tốc độ chạy trở lại. Nhưng nếu có khẩn cấp sự kiện, tại sao không đuổi theo

mình, nhưng muốn tới trước một bước chờ chực mình? An Đế càng ngày càng cảm thấy chuyện quỷ dị liễu. Lần này, Cách Luân thái độ sẽ phải đông cứng rất nhiều, nhìn thấy An Đế, cũng chỉ là khẽ mỉm cười: "Điện hạ trở lại, ta đây một lần, là gánh vác sứ mạng mà đến."

An Đế cau mày: "Đại nhân xin nói."

"Nhưng thật ra là luận điệu cũ rích nhai đi nhai lại." Cách Luân vừa uống trà vừa nhàn nhạt nói: "Đầu tiên là tiểu điện hạ cùng Cách Lỗ hôn sự…"

"Nhưng là chuyện này không phải là đã nói rõ sao?" An Đế gấp gáp.

Cách Luân thản nhiên nhìn hắn một cái: "Điện hạ, sơn chủ đại nhân rất coi trọng việc hôn sự này, ta đây nói gì, ngài mới có thể hiểu chưa?" An Đế nhất thời sắc mặt thảm biến: "Nhưng là… "

"Này không có gì không tốt giải quyết. Từ hôn là được." Cách Luân hời hợt nói xong, giống như Lộ Dịch giống nhau, không thể để ý tới vừa còn đứng Hồng Vũ. Nếu sơn chủ đã làm ra quyết định, các ngươi những người này chỉ có phục tòng này một con đường có thể đi.

"Sau đó." Hắn có chút dừng lại, cười nói: "Ta muốn chúc mừng điện hạ rồi." Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện: